Mateo 1 ofrece un relato da xenealoxía e o nacemento de Xesucristo. Este capítulo comeza cunha liñaxe que vai dende Abraham ata David, dende David ata o exilio babilónico e dende o exilio ata Xesús. Tamén detalla como María, aínda que era virxe, quedou embarazada do Espírito Santo e deu a luz a Xesús.

1o Parágrafo: O capítulo comeza cunha xenealoxía que traza 42 xeracións desde Abraham pasando polo rei David ata Xesucristo. Cada segmento está dividido en catorce xeracións: desde Abraham ata David; desde David ata o exilio en Babilonia; e desde ese punto ata o nacemento de Cristo (Mateo 1:1-17). Esta liñaxe establece a Xesús como herdeiro lexítimo tanto nas liñas abrahámicas como davídicas.

2o Parágrafo: A seguinte parte (Mateo 1:18-25) fala da concepción milagrosa de María. A pesar de estar prometida con Xosé, queda embarazada polo Espírito Santo. José inicialmente contempla divorciarse dela en silencio pero no seu soño aparece un anxo explicando que o fillo de María é concibido polo Espírito Santo e salvará á xente dos seus pecados.

3o Parágrafo: Nesta sección final, Xosé obedece o mandato de Deus transmitido a través da visión anxélica tomando a María como a súa esposa sen consumar o seu matrimonio ata que ela dea a luz. Segundo instruíu o anxo, nomean ao seu fillo "Xesús". O seu nome significa "salvará ao seu pobo dos seus pecados", cumprindo as profecías do Antigo Testamento sobre un Salvador que vén.

Mateo 1:1 O libro da xeración de Xesucristo, fillo de David, fillo de Abraham.

Este verso presenta a xenealoxía de Xesucristo, o fillo de David e Abraham.

1. A liñaxe xeracional de Xesucristo: o que significa para nós hoxe

2. Seguindo os pasos de Abraham e David: a nosa herdanza espiritual

1. Romanos 4:1-12 - A fe de Abraham e a promesa de Deus

2. Salmo 89: 3-4 - O pacto entre Deus e David

Mateo 1:2 Abraham xerou a Isaac; e Isaac xerou a Xacob; e Xacob xerou a Xudas e aos seus irmáns;

A estirpe de Abraham vai dende Isaac a Xacob e despois a Xudas e os seus irmáns.

1: A fidelidade de Deus ao preservar as súas promesas de Abraham a Xacob e máis aló.

2: O plan perfecto de Deus e o momento no que elixe transmitir as súas promesas.

1: Xénese 12:1-3; A promesa de Deus a Abraham de facer del unha gran nación.

2: Xénese 28:10-16; A reafirmación de Deus das súas promesas a Xacob.

Mateo 1:3 E Xudas xerou a Phares e a Zara de Tamar; e Fares xerou a Esrom; e Esrom xerou a Aram;

Esta pasaxe explica a xenealoxía de Xesucristo a través da liña do seu antepasado Xudas.

1. A fidelidade de Xesucristo no cumprimento das promesas de Deus

2. O significado da nosa ascendencia

1. Romanos 15:8 - Agora digo que Xesucristo foi un ministro da circuncisión para a verdade de Deus, para confirmar as promesas feitas aos pais.

2. Isaías 11: 1-3 - E sairá unha vara do tronco de Isai, e unha rama crecerá das súas raíces: e o espírito do Señor descansará sobre el, o espírito de sabedoría e entendemento. , o espírito de consello e forza, o espírito de coñecemento e de temor ao Señor.

Mateo 1:4 E Aram xerou a Aminadab; e Aminadab xerou a Naasson; e Naasson xerou Salmón;

Esta pasaxe menciona a xenealoxía de Xesús de varias xeracións antes do seu nacemento.

1: Seguindo o Camiño de Xesús - aprendendo do exemplo dos nosos devanceiros.

2: Apreciando as nosas raíces - recoñecendo o significado da nosa historia familiar.

1: Lucas 3:23-38 - unha xenealoxía de Xesús.

2: Deuteronomio 7:7-8 - A promesa de Deus aos descendentes de Abraham.

Mateo 1:5 E Salmón xerou a Booz de Rachab; e Booz xerou a Obed de Rut; e Obed xerou a Xesé;

Salmon foi o pai de Booz, que foi o pai de Obed, que foi o pai de Isai.

1. Deus pode sacar o ben de calquera situación

2. A fidelidade de Deus vese na nosa herdanza

1. Romanos 8:28 - E sabemos que en todas as cousas Deus traballa para o ben dos que o aman, que foron chamados segundo o seu propósito.

2. Lamentacións 3:22-23 - Por mor do gran amor do Señor non somos consumidos, porque as súas compaixóns nunca fallan. Son novas todas as mañás; grande é a túa fidelidade.

Mateo 1:6 E Isai xerou o rei David; e o rei David xerou a Salomón da que fora a muller de Urías;

Esta pasaxe fala da xenealoxía do rei David, fillo de Isai, nado da muller de Urías.

1. A man de Deus está en cada detalle das nosas vidas - o bo e o malo - e úsao todo para a súa gloria.

2. Todos formamos parte dunha historia máis grande que Deus está contando, e as nosas vidas están conectadas coas das xeracións pasadas e das vindeiras.

1. Romanos 8:28 - E sabemos que todas as cousas colaboran para o ben dos que aman a Deus, dos que son chamados segundo o seu propósito.

2. Salmo 78: 67-68 - Ademais, rexeitou o tabernáculo de Xosé e non escolleu a tribo de Efraín, senón que escolleu a tribo de Xudá, o monte Sión que amaba.

Mateo 1:7 E Salomón xerou a Roboam; e Roboam xerou a Abia; e Abía xerou a Asa;

Esta pasaxe analiza a liñaxe do rei Salomón.

1. O plan de redención de Deus a través de Xesucristo foi establecido na liñaxe do rei Salomón.

2. Podemos mirar a liñaxe do rei Salomón como un recordatorio da fidelidade de Deus e das súas promesas.

1. Romanos 8: 28-29 - "E sabemos que en todas as cousas Deus traballa para o ben dos que o aman, que foron chamados segundo o seu propósito. Para aqueles que Deus coñeceu de antemán, tamén os predestinou para ser conformes á imaxe. do seu Fillo, para que fose o primoxénito entre moitos irmáns".

2. Hebreos 11: 7-8 - "Pola fe Noé, cando foi advertido sobre cousas que aínda non se viron, con santo temor construíu unha arca para salvar a súa familia. Pola súa fe condenou ao mundo e fíxose herdeiro da xustiza que vén pola fe. ."

Mateo 1:8 E Asa xerou a Iosafat; e Iosafat xerou a Ioram; e Ioram xerou a Ozías;

A pasaxe detalla a liñaxe de Xesús desde Asa ata Ozias.

1. A fidelidade de Deus revélase na súa fidelidade para cumprir as súas promesas e cumprir as profecías de xeración en xeración.

2. As nosas familias son un reflexo da fidelidade de Deus nas nosas vidas.

1. Isaías 55:11 - Así será a miña palabra que sae da miña boca: non volverá a min vacía, senón que cumprirá o que eu queira, e prosperará no que a enviei.

2. Salmo 103: 17-18 - Pero a misericordia do Señor é de sempre para sempre sobre os que o temen, e a súa xustiza para os fillos dos fillos; Aos que gardan o seu pacto, e aos que lembran os seus mandamentos para que os cumpran.

Mateo 1:9 Ozías xerou a Ioatam; e Ioatam xerou a Achaz; e Achaz xerou a Ezequías;

Esta pasaxe é unha xenealoxía de Xesús, trazando a súa ascendencia desde Ozias ata Ezequias.

1. A fidelidade de Deus no cumprimento das súas promesas a través das xeracións

2. O significado da ascendencia de Xesús para a súa misión

1. Hebreos 11: 11-12 - "Por medio da fe tamén Sara a mesma recibiu forza para concibir a descendencia, e naceu cando xa pasou de idade, porque xulgou fiel ao que prometera. Por iso xurdiu alí mesmo dun e el como morto, tantas como as estrelas do ceo en multitude, e como a area que está á beira do mar innumerable".

2. Lucas 3:23-38 - "E Xesús mesmo comezou a ter uns trinta anos de idade, sendo (como se supoñía) fillo de Xosé, que era fillo de Heli, que era fillo de Matthat, que era o fillo de Leví, que era fillo de Melqui, que era fillo de Janna, que era fillo de Xosé, que era fillo de Matatías, que era fillo de Amós, que era fillo de Naum, que era fillo. de Esli, que era fillo de Nagge, que era fillo de Maath, que era fillo de Matatías, que era fillo de Semei, que era fillo de Xosé, que era fillo de Xudá, que era fillo de Xoana, que era fillo de Resa, que era fillo de Zorobabel, que era fillo de Salatiel, que era fillo de Neri, que era fillo de Melqui, que era fillo de Addi, que era fillo de Cosam. , que era fillo de Elmodam, que era fillo de Er, que era fillo de Xosé, que era fillo de Eliezer, que era fillo de Jorim, que era fillo de Matat, que era fillo de Leví, Que era fillo de Simeón, que era fillo de Xudá, que era fillo de Xosé, que era fillo de Jonán, que era fillo de Eliaquim".

Mateo 1:10 E Ezequías xerou a Manasés; e Manaxés xerou a Amón; e Amón xerou a Ioxías;

Esta pasaxe detalla a xenealoxía de Xesús, comezando polo rei David e rematando con Josias.

1. Bendición a través das xeracións: celebrando a liñaxe de Xesús

2. O que significa ser descendente do rei David

1. Salmo 89:3 - "Finei unha alianza co meu escollido, xurei a David, o meu servo".

2. Lucas 3:23-38 - A xenealoxía de Xesús tal e como foi rexistrada por Lucas.

Mateo 1:11 E Ioxías xerou a Ieconías e aos seus irmáns, cando foron levados a Babilonia.

Esta pasaxe describe a xenealoxía de Xesús, comezando por Josias e rematando con Ieconías, que ambos foron levados a Babilonia.

1. A nosa fe está enraizada nunha liñaxe profunda e permanente do pobo elixido de Deus.

2. Non importan as dificultades da vida, o plan do Señor para a nosa salvación é eterno e inmutable.

1. Isaías 41:10 - "Non teñas medo, porque eu estou contigo; non te asustes, porque eu son o teu Deus; fortalecereiche, axudarei, apoiareino coa miña dereita xusta".

2. Romanos 8:28 - "E sabemos que para os que aman a Deus todas as cousas colaboran para o ben, para os que son chamados segundo o seu propósito".

Mateo 1:12 E despois de que foron levados a Babilonia, Ieconías xerou a Salatiel; e Salatiel xerou a Zorobabel;

Os descendentes de Jeconias foron levados a Babilonia e, a través de Zorobabel, estableceuse unha liña real.

1. O plan de Deus sempre prevalece - Como se mostra a soberanía de Deus na liña de Jeconías

2. A misericordia e a fidelidade de Deus - Como perdura a graza de Deus a pesar das consecuencias do pecado

1. Romanos 8:28 - E sabemos que para os que aman a Deus todas as cousas colaboran para o ben, para os que son chamados segundo o seu propósito.

2. Isaías 46:10-11 - Declarando o fin desde o principio e desde os tempos antigos cousas aínda non feitas, dicindo: "O meu consello permanecerá e cumprirei todo o meu propósito".

Mateo 1:13 E Zorobabel xerou a Abiud; e Abiud xerou a Eliaquim; e Eliaquim xerou Azor;

Resumo do paso: Zorobabel foi o pai de Abiud, que foi o pai de Eliaquim, que foi o pai de Azor.

1. A importancia de ter unha liñaxe e unha historia familiar

2. O poder das bendicións xeracionais

1. Lucas 3:23-38 - A Xenealoxía de Xesús

2. Éxodo 20:6 - O mandamento de honrar ao teu pai e á túa nai

Mateo 1:14 E Azor xerou a Sadoc; e Sadoc xerou a Aquim; e Aquim xerou a Eliud;

Esta pasaxe rexistra a xenealoxía de Xesús, comezando polo seu antepasado Azor.

1: A providencia de Deus vese na estirpe de Xesús.

2: Podemos rastrexar a obra de Deus ao longo da historia.

1: Romanos 8:28-29 - E sabemos que para os que aman a Deus todas as cousas colaboran para o ben, para os que son chamados segundo o seu propósito.

2: Isaías 55:8-9 - Porque os meus pensamentos non son os teus pensamentos, nin os teus camiños os meus camiños, declara o Señor. Porque como os ceos son máis altos que a terra, así son os meus camiños máis altos que os teus camiños e os meus pensamentos que os teus pensamentos.

Mateo 1:15 Eliud xerou a Eleazar; e Eleazar xerou a Matán; e Matán xerou a Xacob;

Esta pasaxe explica a xenealoxía de Xesús a través do seu antepasado Eliud.

1: A fidelidade de Deus na preservación da liñaxe de Xesús

2: A importancia de formar parte da estirpe escollida de Deus

1: Xénese 12:1-3, a promesa de Deus a Abraham

2: Lucas 3:23-38, a xenealoxía de Xesús no Evanxeo de Lucas

Mateo 1:16 E Xacob xerou a Xosé, o marido de María, de quen naceu Xesús, que se chama Cristo.

Este verso de Mateo 1:16 revela que Xosé era o esposo de María e que deles naceu Xesucristo.

1. O poderoso linaje de Xesús: un estudo sobre o poder do cumprimento de Deus

2. O poder dun matrimonio xusto: a unión fiel de José e María

1. Lucas 3:23-38 - A xenealoxía de Xesús

2. Efesios 5:31-32 - O misterio do matrimonio en Cristo

Mateo 1:17 Así, todas as xeracións desde Abraham ata David son catorce xeracións; e desde David ata o traslado a Babilonia son catorce xeracións; e desde o traslado a Babilonia ata Cristo son catorce xeracións.

Este verso afirma que a liñaxe de Xesucristo pode remontarse a Abraham a través de 14 xeracións cada unha.

1. Todos formamos parte da familia de Deus, compartindo unha ascendencia común a través de Xesucristo.

2. Todos temos un lugar único no plan de Deus, e todos estamos conectados pola nosa herdanza compartida.

1. Mateo 22:32 - "Eu son o Deus de Abraham, o Deus de Isaac e o Deus de Xacob? Deus non é o Deus dos mortos, senón dos vivos".

2. Romanos 4:11-12 - "Recibiu o sinal da circuncisión, un selo da xustiza da fe que tiña cando aínda non estaba circuncidado, para que fose pai de todos os que cren, aínda que

sexan incircuncisos, para que tamén se lles pode imputar xustiza".

Mateo 1:18 O nacemento de Xesucristo foi así: cando a súa nai María estaba desposada con Xosé, antes de que se xuntasen, foi atopada encinta do Espírito Santo.

Esta pasaxe describe a concepción milagrosa de Xesucristo polo Espírito Santo.

1. O plan de Deus para o nacemento de Xesús: unha historia milagrosa

2. O poder do Espírito Santo: un conto de intervención divina

1. Isaías 7:14 - "Por iso, o propio Señor darache un sinal: velaquí, unha virxe concibirá e dará a luz un fillo e chamarálle o nome de Emanuel".

2. Lucas 1:34-35 - "Entón díxolle María ao anxo: "Como será isto, xa que non coñezo home? O anxo respondeu e díxolle: O Espírito Santo virá sobre ti e o poder de o Altísimo cubrirache coa súa sombra; por iso tamén o santo que nacerá de ti será chamado Fillo de Deus".

Mateo 1:19 Entón Xosé, o seu marido, que era un home xusto e non quería facer dela un exemplo público, quixo apartala en segredo.

O sentido da xustiza de Xosé e o seu desexo de protexer a María do desprezo público levouno a planear divorciarse dela en privado.

1: Deus recompensa aos que actúan con xustiza, aínda que as súas accións sexan difíciles.

2: O amor e a misericordia deben equilibrarse coa xustiza.

1: Proverbios 21:15 - Cando se fai xustiza, trae gozo aos xustos, pero terror aos malvados.

2: Romanos 12:17-21 - Non pagues a ninguén mal por mal, pero esforzámonos sempre por facer o que é bo uns para os outros e para todos os demais.

Mateo 1:20 Pero mentres pensaba nesas cousas, velaquí, un anxo de Xehová apareceulle nun soño, dicindo: Xosé, fillo de David, non temas coller contigo a María, a túa muller.

nela está do Espírito Santo.

Un anxo do Señor tranquilizou a José nun soño para non ter medo de tomar a María como esposa, a pesar de que o seu embarazo foi un milagre do Espírito Santo.

1. Non temas: tranquilidade de Deus en situacións difíciles

2. Provisión de Deus: Milagres do Espírito Santo

1. Isaías 41:10 - Non temas, porque estou contigo; non te espantes, porque eu son o teu Deus; Fortalecerei, axudarei, apoiareino coa miña dereita xusta.

2. Lucas 1:34-35 - E María díxolle ao anxo: "Como será isto, xa que son virxe?" E o anxo respondeulle: "O Espírito Santo virá sobre ti, e o poder do Altísimo cubrirache coa súa sombra; polo tanto, o neno que nacerá será chamado santo: o Fillo de Deus.

Mateo 1:21 E ela dará a luz un fillo, e chamaráslle Xesús, porque el salvará ao seu pobo dos seus pecados.

Xesús naceu para salvar á humanidade dos seus pecados.

1. O Plan de Salvación de Deus: Xesucristo

2. A importancia da fe en Xesús

1. Romanos 10:9-10 - "Que se confesas coa túa boca: 'Xesús é o Señor' e cres no teu corazón que Deus o resucitou de entre os mortos, serás salvo. Porque é co teu corazón co que cres e estás xustificado, e é coa túa boca co que te confesas e te salvas".

2. Efesios 2: 8-9 - "Porque pola graza fuches salvo, pola fe, e isto non é de vós, é don de Deus, non por obras, para que ninguén se glorie".

Mateo 1:22 E todo isto aconteceu para que se cumprise o que o Señor dixo polo profeta:

Esta pasaxe describe un acontecemento no que se cumpriu unha profecía do Señor falada polo profeta.

1. O poder da profecía cumprida: lembrar a fidelidade de Deus

2. Vivir pola fe: confiar nas promesas de Deus

1. Isaías 46:9-11 - Lembre as cousas antigas: porque eu son Deus, e non hai outro; Eu son Deus, e non hai ninguén coma min.

2. Hebreos 11:1 - Agora a fe é a substancia das cousas que se esperan, a evidencia das cousas que non se ven.

Mateo 1:23 Velaquí, unha virxe quedará embarazada e dará a luz un fillo, e chamaránlle o nome de Emmanuel, que se traduce: Deus connosco.

A promesa de Deus de Emmanuel, Deus connosco, cumpriuse.

1. Emmanuel: o amor de Deus e a provisión para nós

2. O significado do Nadal: Emmanuel, Deus connosco

1. Isaías 7:14 - Polo tanto, o propio Señor darache un sinal. Velaquí, a virxe concibirá e dará a luz un fillo e poralle o nome de Emanuel.

2. Xoán 1:14 - E o Verbo fíxose carne e habitou entre nós, e vimos a súa gloria, gloria como do Fillo único do Pai, cheo de graza e verdade.

Mateo 1:24 Entón, levantándose Xosé do sono, fixo como lle mandara o anxo do Señor, e levou para el á súa muller.

Xosé obedeceu as instrucións de Deus e tomou a María como a súa esposa.

1. Obedecer a vontade de Deus: unha lección de Xosé

2. Cando Deus chama, debemos responder

1. Efesios 5:22-33 - Esposas, sometede aos vosos maridos como ao Señor

2. Xosué 24:15 - Escolle hoxe a quen servirás

Mateo 1:25 E non a coñeceu ata que dera a luz ao seu fillo primoxénito, e chamoulle o nome Xesús.

Xosé e María tiveron un fillo, e Xosé púxolle o nome de Xesús.

1. O plan de Deus para a redención: como o nacemento de Xesús cumpriu a profecía

2. A importancia da obediencia: como Xosé seguiu a vontade de Deus

1. Isaías 7:14: Por iso o propio Señor darache un sinal; Velaquí, unha virxe concibirá e dará a luz un fillo e poralle o nome de Emanuel.

2. Lucas 2:7: E deu a luz ao seu fillo primoxénito, envolveuno en pañales e púxoo nun pesebre; porque non había sitio para eles na pousada.

Mateo 2 detalla os acontecementos posteriores ao nacemento de Xesús, incluíndo a visita dos Reis Magos, o complot do rei Herodes para matar a Xesús e a fuxida da sagrada familia a Exipto e o posterior regreso despois da morte de Herodes.

1o Parágrafo: O capítulo comeza coa visita dos Reis Magos (magos de Oriente) que seguiron unha estrela para atopar e adorar a Xesús, a quen chaman “o rei dos xudeus”. Esta investigación alarma ao rei Herodes e a toda Xerusalén. Enganosamente pídelles que lle informen onde está Xesús coa pretensión de querer adoralo tamén (Mateo 2:1-8).

2o Parágrafo: Guiados por unha estrela, os Reis Magos atopan a Xesús con María e ofrecen os seus agasallos. Porén, sendo advertidos nun soño de que non volvan a Herodes, parten cara ao seu país por outro camiño. Cando Herodes se decata de que foi burlado por eles, ordena masacrar a todos os nenos de dous anos ou menos en Belén nun intento de matar a Xesús (Mateo 2:9-18).

3o parágrafo: En Mateo 2:19-23, un anxo advirte a Xosé nun soño sobre a intención mortal de Herodes que o levou a fuxir con María e o neno Xesús a Exipto. Eles permanecen alí ata despois da morte de Herodes, cando un anxo aparece de novo no soño de Xosé dicíndolle que agora é seguro volver. Temendo a Archela

Mateo 2:1 Cando Xesús naceu en Belén de Xudea en tempos do rei Herodes, velaquí,

chegaron a Xerusalén uns sabios do leste.

Os magos do leste visitaron a Xesús despois de que nacera en Belén de Xudea en tempos do rei Herodes.

1: Podemos aprender dos homes sabios a buscar a Deus e adoralo cos nosos dons.

2: Debemos estar dispostos a seguir a Deus e ir a onde El nos leve.

1: Isaías 60: 1-2 "Levántate, brilla, porque chegou a túa luz, e a gloria do Señor érguese sobre ti. Mira, as tebras cobren a terra e as tebras están sobre os pobos, pero o Señor érguese sobre ti e a súa gloria aparece sobre ti".

2: Mateo 16:24-25 "Entón Xesús díxolles aos seus discípulos: "Se alguén quere vir detrás de min, que se negue a si mesmo, que tome a súa cruz e sigame. Porque quen queira salvar a súa vida, perderaa. , pero quen perda a súa vida pola miña causa, atoparaa.

Mateo 2:2 dicindo: Onde está o rei dos xudeus que naceu? porque vimos a súa estrela no leste e vimos para adoralo.

Os sabios preguntaron onde nacera o rei dos xudeus, xa que viran a súa estrela no leste.

1. O poder da fe: como os sabios seguiron a estrela

2. A promesa da esperanza: atopar a Cristo en lugares inesperados

1. Isaías 9:6-7 Porque un fillo nos naceu, un fillo nos é dado; e o goberno estará sobre o seu ombreiro, e o seu nome chamarase Conselleiro marabilloso, Deus poderoso, Pai eterno, Príncipe da paz.

2. Lucas 1:26-38 No sexto mes o anxo Gabriel foi enviado de Deus a unha cidade de Galilea chamada Nazaret, a unha virxe desposada cun home que se chamaba Xosé, da casa de David. E o nome da virxe era María.

Mateo 2:3 Cando o rei Herodes oíu estas cousas, turbouse, e con el toda Xerusalén.

Herodes e o pobo de Xerusalén quedaron perturbados ao escoitar a noticia da chegada do Mesías.

1. Non te preocupes pola chegada do Mesías - Mateo 2:3

2. Mantente fiel en tempos de dificultades - Mateo 2:3

1. Isaías 7:14 - Polo tanto, o propio Señor darache un sinal: A virxe quedará embarazada e dará a luz un fillo e chamaralle Emanuel.

2. Isaías 9:6-7 - Porque un neno nos nace, un fillo nos dá, e o goberno estará sobre os seus ombreiros. E chamarase conselleiro marabilloso, Deus poderoso, Pai eterno, príncipe da paz. Da grandeza do seu goberno e da paz non terá fin. El reinará no trono de David e sobre o seu reino, establecéndoo e defendéndoo con xustiza e xustiza dende aquela e para sempre. O celo do Señor Todopoderoso logrará isto.

Mateo 2:4 E cando reuniu a todos os sumos sacerdotes e escribas do pobo, preguntoulles onde debía nacer Cristo.

Herodes reuniu aos sumos sacerdotes e aos escribas do pobo para preguntarlles onde debía nacer o Mesías.

1. O plan de Deus para o Mesías: como o cumprimento da profecía levou ao nacemento de Cristo

2. O medo de Herodes a Xesús: a loita por abrazar o plan de Deus

1. Isaías 7:14: "Por iso, o propio Señor darache un sinal. Velaquí, a virxe concibirá e dará a luz un fillo e poralle o nome de Emanuel".

2. Miqueas 5:2: "Pero ti, Belén Efrata, que eres demasiado pequeno para estar entre os clans de Xudá, de ti sairá para min un que ha de gobernar en Israel, cuxa orixe é desde antigo. , dende antigo".

Mateo 2:5 E dixéronlle: En Belén de Xudea, porque así está escrito polo profeta:

A xente de Oriente preguntoulle a Herodes onde atopar o rei recentemente nado e este remitiunos a Belén tal e como estaba escrito nas Escrituras.

1. Debemos sempre mirar á Palabra de Deus para obter orientación e dirección nas nosas

vidas.

2. Debemos procurar servir a Deus por riba de todo, aínda que iso signifique sacrificar as nosas propias ambicións.

1. Isaías 7:14 Por iso, o propio Señor darache un sinal; Velaquí, unha virxe concibirá e dará a luz un fillo e poralle o nome de Emanuel.

2. Mateo 22:37-40 Xesús díxolle: "Amarás ao Señor, o teu Deus, con todo o teu corazón, con toda a túa alma e con toda a túa mente". Este é o primeiro e grande mandamento. E o segundo é así: "Amarás ao teu próximo como a ti mesmo". Destes dous mandamentos dependen toda a Lei e os Profetas".

Mateo 2:6 E ti Belén, na terra de Xudá, non es a menor entre os príncipes de Xudá, porque de ti sairá un gobernador que gobernará o meu pobo Israel.

O nacemento de Xesucristo foi profetizado en Belén, o menor entre os príncipes de Xudá. Predíselle que sería un gobernante para dirixir o pobo de Israel.

1: Xesús é o gobernante de todos, aínda cando nos sentimos insignificantes.

2: Podemos atopar o noso valor en Xesús, mesmo cando nos sentimos como os máis pequenos.

1: Xoán 1:1-5 No principio era a Palabra, e a Palabra estaba con Deus, e a Palabra era Deus. El estaba no principio con Deus. Todas as cousas foron feitas por El, e sen El nada se fixo do que foi feito. Nel estaba a vida, e a vida era a luz dos homes.

2: Isaías 9:6-7 Porque un neno nos naceu, un fillo nos é dado; e o goberno estará sobre o seu ombreiro. E chamarase o seu nome Marabilloso, Conselleiro, Deus poderoso, Pai eterno, Príncipe da paz. Do aumento do seu goberno e da paz non haberá fin, sobre o trono de David e sobre o seu reino, para ordenalo e establecelo con xuízo e xustiza dende ese momento, ata para sempre. O celo do Señor dos exércitos fará isto.

Mateo 2:7 Entón Herodes, cando chamou en segredo aos magos, preguntoulles con dilixencia a que hora apareceu a estrela.

Herodes pediulles aos magos información sobre a estrela que aparecera.

1: Non teñas medo de pedir axuda e consello.

2: Busca consellos sabios cando te enfrontes a decisións difíciles.

1: Proverbios 11:14 "Onde non hai guía, un pobo cae, pero na abundancia de conselleiros hai seguridade".

2: Santiago 1:5 "Se algún de vós carece de sabedoría, que llo pida a Deus, que dá xenerosidade a todos sen reproche, e serálle dada".

Mateo 2:8 E mandounos a Belén, e díxolles: "Ide e busca con dilixencia o neno; e cando o atopedes, devolvédeme aviso, para que eu tamén o adore.

Esta pasaxe descríbese como o rei Herodes encargou aos sabios de buscar o recén nacido Xesús en Belén para que Herodes lle rendese homenaxe ao neno.

1. O plan de Deus para a chegada do Mesías foi orquestrado tanto polos magos como polo rei Herodes.

2. A obediencia dos sabios ao mandato do rei Herodes foi, en última instancia, parte do plan de Deus para a salvación da humanidade.

1. Isaías 7:14 - Polo tanto, o propio Señor darache un sinal: A virxe concibirá e dará a luz un fillo e chamaralle Emanuel.

2. Lucas 2:1-7 - Naqueles días César Augusto emitiu un decreto para que se fixese un censo de todo o mundo romano. Este foi o primeiro censo que tivo lugar mentres Quirinio era gobernador de Siria. E cada un foi ao seu pobo para inscribirse. Tamén Xosé subiu desde a cidade de Nazaret en Galilea a Xudea, a Belén, a cidade de David, porque era da casa e da liñaxe de David. Foi alí para rexistrarse con Mary, que estaba comprometida a casar con el e esperaba un fillo. Mentres estaban alí, chegou o momento de nacer o bebé, e ela deu a luz ao seu primoxénito, un fillo. Ela envolveuno en panos e púxoo nun pesebre, porque non había cuarto de hóspedes dispoñible para eles.

Mateo 2:9 Cando oíron ao rei, marcharon; e velaquí, a estrela, que viron no leste, foi diante deles, ata que chegou e quedou sobre onde estaba o neno.

Os magos seguiron unha estrela para atopar o Cristo recén nacido.

1: Seguir a Cristo é unha viaxe de fe.

2: Deus guiaranos se poñemos a nosa confianza nel.

1: Isaías 30:21 - Tanto se te volves á dereita como á esquerda, os teus oídos escoitarán unha voz detrás de ti que dirá: "Este é o camiño; anda nel".

2: Proverbios 3:5-6 - Confía no Señor con todo o teu corazón e non te apoies no teu propio entendemento; Sométese a el en todos os teus camiños, e el endereitará os teus camiños.

Mateo 2:10 Cando viron a estrela, alegraronse cunha gran alegría.

Os Reis Magos alegraron con gran alegría ao ver a estrela de Belén.

1: Debemos celebrar con alegría calquera sinal de esperanza e redención que Deus nos envíe.

2: Aínda cando o camiño por diante non está claro, debemos confiar en Deus e alegrarnos.

1: Isaías 35:10 - E os rescatados do Señor volverán e virán a Sión cantando; alegría eterna estará sobre as súas cabezas; obterán alegría e alegría, e fuxirán a tristeza e os suspiros.

2: Salmos 16:11 - Faisme coñecer o camiño da vida; na túa presenza hai plenitude de alegría; á túa dereita hai praceres para sempre.

Mateo 2:11 E cando entraron na casa, viron o neno con María, a súa nai, e postráronse e adoráronlle; e despois de abrir os seus tesouros, presentáronlle agasallos; ouro, incenso e mirra.

Os magos viron ao mozo Xesús e adorárono, dándolle agasallos de ouro, incenso e mirra.

1. Adora a Xesús: mostrando devoción e recoñecendo a súa divindade

2. O poder de dar: xenerosidade e gratitude

1. Filipenses 2: 9-11 - Por iso Deus exaltouno ata o lugar máis alto e deulle o nome que está por riba de todo nome, para que no nome de Xesús todo xeonllo se dobrase, no ceo, na terra e debaixo da terra, e todas as linguas recoñezan que Xesucristo é o Señor, para gloria de Deus Pai.

2. Mateo 10:8 - Curar os enfermos, resucitar os mortos, limpar os que teñen lepra, expulsar os demos. Libremente recibiches; dar libremente.

Mateo 2:12 E sendo advertidos por Deus nun soño de que non volvían a Herodes, foron para o seu país por outro camiño.

Deus avisou a Xosé e María que evitaran a Herodes e eles obedeceron.

1. Deus sempre está mirando por nós e debemos confiar na súa guía.

2. Obedecer a vontade de Deus achéganos a El e axúdanos a estar máis en consonancia co seu plan para as nosas vidas.

1. Deuteronomio 6:24 - "E o Señor mandounos facer todos estes estatutos, temer ao Señor, noso Deus, para o noso ben sempre, para que nos preservase con vida, como é hoxe".

2. Salmo 25: 4-5 - “Mostrame, Señor, os teus camiños; ensíname os teus camiños. Condúceme na túa verdade e ensíname, porque ti es o Deus da miña salvación; en Ti espero todo o día”.

Mateo 2:13 E cando marcharon, velaquí, o anxo do Señor apareceulle nun soño a Xosé, dicindo: Levántate, toma o neno e a súa nai, foxe a Exipto e estade alí ata que che traia palabra: pois Herodes buscará ao neno para destruílo.

Xosé recibiu instrucións nun soño para levar a Xesús e María a Exipto para escapar do plan de Herodes de matar a Xesús.

1. A historia de Xosé e Xesús: un conto de obediencia fiel

2. O poder dos soños: a mensaxe de Deus a través do noso subconsciente

1. Éxodo 14: 13-14 - E díxolle Moisés ao pobo: "Non teñades medo, parade e mirade a salvación do Señor, que vos mostrará hoxe: para os exipcios que viches hoxe. xa non os volveredes ver para sempre. O Señor loitará por vós, e vós calaredes.

2. Mateo 1: 20-21 - Pero mentres pensaba nestas cousas, velaquí, un anxo do Señor apareceulle nun soño, dicindo: Xosé, fillo de David, non temas coller contigo a María, a túa muller. pois o que nela se concibe é do Espírito Santo.

Mateo 2:14 Cando se ergueu, colleu ao neno e á súa nai de noite e marchou a Exipto.

Xosé e María escaparon a Exipto para protexer o neno Xesús do rei Herodes.

1. A protección de Xesús: como a fidelidade e a guía de Deus poden manternos a salvo.

2. Xosé: modelo de obediencia e confianza na vontade de Deus.

1. Isaías 41:10 - "Non teñas medo, porque eu estou contigo; non te asustes, porque eu son o teu Deus; fortalecereiche, axudarei, apoiareino coa miña dereita xusta".

2. Mateo 1:23 - "Velaí, a virxe concebirá e dará a luz un fillo, e chamaránlle o nome de Emanuel" (que significa, Deus connosco).

Mateo 2:15 E estivo alí ata a morte de Herodes, para que se cumprira o que o Señor dixo polo profeta: "De Exipto chamei ao meu fillo".

O Evanxeo de Mateo afirma que cando Xesús era un neno, foi levado a Exipto para escapar da ira do rei Herodes. Así cumpriuse a profecía do Señor falada polo profeta, de que o fillo do Señor sería chamado de Exipto.

1) "O poder da profecía: como a Palabra de Deus cumpre as súas promesas"

2) "A chamada de Deus: como respondemos á súa chamada nas nosas vidas"

1) Isaías 11:1 - "Un brote sairá do toco de Isai, e das súas raíces brotará unha rama".

2) Salmo 78: 1-7 - "Escoita, o meu pobo, a miña ensinanza; inclina os teus oídos ás palabras da miña boca! Abrirei a miña boca en parábola; pronunciarei escuros ditos de sempre. que escoitamos e coñecemos, que nos contaron os nosos pais. Non os

ocultaremos dos seus fillos, senón que contaremos á xeración que ven as gloriosas obras do Señor, a súa forza e as marabillas que fixo".

Mateo 2:16 Entón Herodes, ao ver que se mofaban dos sabios, enfadouse moito e enviou e matou a todos os nenos que estaban en Belén e en todos os seus arredores, desde os dous anos ata os menores. , segundo o tempo que lle preguntara con dilixencia aos sabios.

Herodes mandou matar a todos os nenos de Belén e os seus arredores de dous anos ou menos nun ataque de rabia.

1. A soberanía de Deus: un estudo da ira de Herodes en Mateo 2

2. As consecuencias dos celos: un estudo do pecado de Herodes en Mateo 2

1. Romanos 8:28- E sabemos que todas as cousas colaboran para o ben dos que aman a Deus, dos que son chamados segundo o seu propósito.

2. Xob 5:19- El te librará en seis problemas: si, en sete non te tocará ningún mal.

Mateo 2:17 Entón cumpriuse o que foi dito polo profeta Xeremío, dicindo:

A pasaxe describe como se cumpriu a profecía do profeta Xeremías cando Herodes matou os nenos en Belén.

1. O poder da profecía cumprida: como é verdade a Palabra de Deus

2. A traxedia do pecado de Herodes: as consecuencias de afastarse de Deus

1. Xeremías 31:15 - Así di o Señor; Oíuse unha voz en Ramá, lamentos e choros amargos; Raquel, chorando polos seus fillos, rexeitou ser consolada polos seus fillos, porque non o estaban.

2. Mateo 2:18 - En Rama escoitouse unha voz, lamento e choro, e gran loito, Raquel choraba polos seus fillos, e non quería ser consolada, porque non están.

Mateo 2:18 En Rama escoitouse unha voz, lamento, choro e gran loito: Raquel choraba polos seus fillos, e non quería ser consolada, porque non o están.

En Mateo 2:18, escóitase unha voz en Rama, que se lamenta e chora polos fillos de Raquel que morreron e non poden ser consolados.

1. Aprender a consolar aos demais en tempos de dor

2. Atopar fortaleza e consolo na Palabra do Señor

1. Xoán 14:18 - "Non vos deixarei orfos; virei a vós".

2. Romanos 8:38-39 - "Porque estou convencido de que nin a morte nin a vida, nin os anxos nin os demos, nin o presente nin o futuro, nin ningún poder, nin altura nin profundidade, nin outra cousa en toda a creación, serán capaz de separarnos do amor de Deus que está en Cristo Xesús, noso Señor".

Mateo 2:19 Pero cando Herodes morreu, velaquí, un anxo do Señor apareceu nun soño a Xosé en Exipto.

José foi instruído nun soño por un anxo do Señor para levar a María e Xesús de volta a Israel.

1. Deus é soberano e coida do seu pobo, mesmo en circunstancias difíciles.

2. Deus ten un plan e un propósito para as nosas vidas, aínda cando as cousas parecen incertas.

1. Isaías 41:10 - "Non temas, porque eu estou contigo; non te amedrentes, porque eu son o teu Deus; fortalecereiche, axudarei, apoiareino coa miña dereita xusta".

2. Isaías 55: 8-11 - "Porque os meus pensamentos non son os teus pensamentos, nin os teus camiños os meus camiños, declara o Señor. Porque como os ceos son máis altos que a terra, así son os meus camiños máis altos que os teus camiños e os meus pensamentos. que os teus pensamentos".

Mateo 2:20 dicindo: Levántate, toma o neno e a súa nai e vai á terra de Israel, porque morreron os que buscaban a vida do neno.

Dixéronlles aos Reis Magos que regresasen a Israel para protexer a Xesús e á súa nai das

ordes do rei Herodes.

1. Deus sempre protexerá aos que lle son fieis.

2. Podemos confiar en que Deus será fiel mesmo ante o perigo.

1. Salmo 91: 11-12 - Porque el mandará aos seus anxos sobre ti que te garden en todos os teus camiños; levantaránte nas súas mans, para que non bates o teu pé contra unha pedra.

2. Hebreos 13:6 - Entón dicimos con confianza: "O Señor é o meu axudante; Non terei medo. Que poden facerme os simples mortais?

Mateo 2:21 E ergueuse, colleu o neno e a súa nai, e chegou á terra de Israel.

Xosé e María levan ao mozo Xesús á terra de Israel.

1. A importancia da obediencia á vontade de Deus.

2. Seguindo o plan de Deus aínda que sexa difícil.

1. Efesios 5:15-17 - "Mira ben, entón, como andas, non como insensato, senón como sabio, facendo o mellor uso do tempo, porque os días son malos. Polo tanto, non sexades necios, pero entendedes cal é a vontade de o Señor é".

2. Marcos 1:15 - "Cumpriuse o tempo, e o reino de Deus está preto; arrepentídevos e crede no evanxeo".

Mateo 2:22 Pero cando oíu que Arquelao reinaba en Xudea no lugar de seu pai Herodes, tivo medo de ir alí; non obstante, sendo advertido por Deus nun soño, marchou para os lugares de Galilea.

A José foi advertido nun soño para evitar a Arquelao, polo que el e a súa familia mudáronse a Galilea.

1. A sabedoría da obediencia á guía de Deus

2. O poder dos soños

1. Feitos 16:6-10 - Paulo e Silas atendendo á guía do Espírito Santo para Macedonia

2. Xénese 20:3-7 - Deus advirte nun soño a Abimelec para que non tome a Sara

Mateo 2:23 E veu e habitou nunha cidade chamada Nazaret, para que se cumprira o dito polos profetas: Chamarase Nazareno.

Xesús trasladouse a Nazaret para cumprir unha profecía feita polos profetas.

1. Os plans de Deus para nós poden non ser os que esperamos, pero sempre son perfectos.

2. A nosa fe é fortalecida cando testemuñamos o poder das profecías cumpridas de Deus.

1. Xeremías 29:11 - "Porque sei os plans que teño para ti", declara o Señor, "planes para prosperarte e non facerte dano, plans para darche esperanza e futuro".

2. Isaías 55:11 - Así será a miña palabra que sae da miña boca; Non volverá a min vacía, pero cumprirá o que eu queira, e prosperará no que o enviei.

Mateo 3 presenta o carácter e o ministerio de Xoán Bautista, a súa mensaxe de arrepentimento e o bautismo de Xesucristo. Este capítulo representa a Xoán como un precursor de Xesús, preparando á xente para a súa chegada predicando o arrepentimento e bautizándoas no río Xordán.

1o Parágrafo: O capítulo comeza con Xoán Bautista aparecendo no deserto de Xudea predicando unha mensaxe de arrepentimento porque "o reino dos ceos está preto". É identificado como o que falou o profeta Isaías: "Unha voz dun que chama no deserto: 'Prepare o camiño para o Señor'". Leva un estilo de vida ascético, vestindo roupa feita con pelo de camelo e comendo saltóns e mel silvestre (Mateo 3:1-6).

2o Parágrafo: Nesta parte (Mateo 3:7-12), Xoán reprende aos fariseos e saduceos que veñen ao seu bautismo. Desafía a súa presunción de xustiza baseada na liñaxe ancestral a Abraham, en cambio, enfatizando o arrepentimento xenuíno que produce bos froitos. Tamén prevé que virá un máis poderoso ca el que bautizará con Espírito Santo e lume.

3o Parágrafo: A sección final (Mateo 3:13-17) presenta a Xesús que vén de Galilea ao Xordán para ser bautizado por Xoán. Inicialmente reticente porque considera a Xesús superior a el, Xoán acepta a insistencia de Xesús. Tan pronto como Xesús é bautizado, os ceos ábrense o Espírito revelador de Deus que baixa como unha pomba sobre el mentres unha voz do ceo o declara como o Fillo amado de Deus.

Mateo 3:1 Naqueles días chegou Xoán o Bautista, predicando no deserto de Xudea,

Xoán Bautista predicou o arrepentimento no deserto de Xudea.

1. O poder do arrepentimento

2. Transformando a túa vida a través do arrepentimento

1. Isaías 40:3-5 - Preparade o camiño do Señor, endereitade no deserto un camiño para o noso Deus.

2. Lucas 13:3 - A menos que te arrepintes, todos perecerás igualmente.

Mateo 3:2 E dicindo: Arrepentídevos, porque o reino dos ceos está preto.

Esta pasaxe fala da necesidade do arrepentimento para entrar no Reino dos Ceos.

1. A urxencia do arrepentimento: o que debemos facer para entrar no Reino dos Ceos.

2. A graza do arrepentimento: a compaixón e o amor de Deus por nós.

1. Lucas 13:3 - "Dígovos que non! Pero a non ser que vos arrepintedes, todos vos tamén pereceréis".

2. Actos 17:30-31 - "No pasado Deus pasaba por alto tal ignorancia, pero agora manda a todas as persoas en todas partes que se arrepinten. Porque fixou un día no que xulgará o mundo con xustiza polo home que el nomeou. deu proba diso a todos resucitándoo de entre os mortos".

Mateo 3:3 Porque deste é o que falou o profeta Isaías, dicindo: Voz de quen clama no deserto: Preparade o camiño do Señor, endereitade os seus camiños.

Esta pasaxe é a proclamación de Xoán Bautista da vinda de Xesús. 1. Reflexionar sobre a importancia de preparar o noso corazón para a vinda do Señor; 2. O significado da proclamación de Xesús de Xoán Bautista. 1. Isaías 40:3-5; 2. Lucas 3:4-6.

Mateo 3:4 E o mesmo Xoán tiña o seu vestido de pelo de camelo e un cinto de coiro nos lombos; e a súa carne eran saltóns e mel bravo.

Xoán Bautista levaba unha vida moi sinxela, vestía roupa feita con pelo de camelo e comía saltóns e mel silvestre.

1. Para seguir a vontade de Deus, debemos estar dispostos a vivir unha vida humilde e sen complicacións.

2. Debemos contentarnos con calquera sustento que Deus nos proporcione.

1. Mateo 5:3 "Dichosos os pobres de espírito, porque deles é o reino dos ceos".

2. Filipenses 4:12-13 "Eu sei ser humillado, e sei como abundar: en todas partes e en todas as cousas son instruído tanto para estar cheo como para ter fame, para abundar e para sufrir necesidade. Podo facer todas as cousas por medio de Cristo que me fortalece".

Mateo 3:5 Entón saíu a el Xerusalén, e toda Xudea e toda a rexión do Xordán,

Esta pasaxe fala sobre a xente de Xerusalén, Xudea e a rexión ao redor do río Xordán que foi a Xoán Bautista para escoitar a súa mensaxe e ser bautizado.

1: Deus chama ao seu pobo ao arrepentimento para recibir os dons da súa salvación.

2: Debemos estar dispostos a seguir a chamada de Deus e someternos á súa vontade.

1: Isaías 55: 6-7 "Busca ao Señor mentres o atopan; chámao mentres está preto; que o impío abandone o seu camiño, e o inxusto os seus pensamentos; que volva ao Señor, para que teña compaixón del, e do noso Deus, porque perdoará en abundancia".

2: Xeremías 29:13 "Buscarásme e atoparásme, cando me busques con todo o teu corazón".

Mateo 3:6 E foron bautizados por el no Xordán, confesando os seus pecados.

A xente foi bautizada en Xordán por Xoán Bautista e confesaba os seus pecados.

1. O poder da confesión: como confesar os nosos pecados pode levar a unha fe renovada

2. O significado do bautismo: como o bautismo pode levar a unha relación máis estreita con Deus

1. 1 Xoán 1:9 - Se confesamos os nosos pecados, el é fiel e xusto e perdoará os nosos pecados e purificaranos de toda iniquidade.

2. Feitos 2:38 - Pedro respondeu: "Arrepentídevos e bautícese cada un de vós no nome de Xesucristo para o perdón dos teus pecados. E recibirás o don do Espírito Santo.

Mateo 3:7 Pero cando viu que moitos dos fariseos e saduceos viñan ao seu bautismo, díxolles: "Oh xeración de víboras, quen vos advertiu para que fuxides da ira que vén?

Xoán Bautista advertiu aos fariseos e saduceos da vindeira ira de Deus.

1. O Xeración de Víboras: Preparando a ira de Deus

2. Presta atención ao aviso: fuxindo da ira que vén

1. Ezequiel 3:17-21

2. Lucas 21:34-36

Mateo 3:8 Dade, pois, froitos axeitados para o arrepentimento:

A pasaxe é unha exhortación de Xoán Bautista para que dea froitos dignos de arrepentimento.

1. Os froitos do arrepentimento: un exame dos requisitos da verdadeira fe

2. Vivir unha vida digna do arrepentimento: unha chamada á acción

1. Lucas 3:8-14 - A chamada de Xoán Bautista ao arrepentimento e ao bautismo

2. Efesios 5:9-10 - Vivindo unha vida de amor e luz digna do arrepentimento

Mateo 3:9 E non pensedes en dicir dentro de vós: Temos a Abraham como pai, pois dígovos que con estas pedras Deus pode criar fillos a Abraham.

O poder de Deus é ilimitado e ninguén pode presumir da súa ascendencia.

1: Non debemos esquecer a Omnipotencia e a Omnisciencia de Deus

2: A nosa ascendencia non pode darnos ningún privilexio especial

Romanos 4:16 Polo tanto, é por fe, para que sexa por graza; ata o final a promesa podería estar segura para toda a semente; non só ao que é da lei, senón tamén ao que é da fe de Abraham; que é o pai de todos nós.

Romanos 9:7 Tampouco, porque son a descendencia de Abraham, todos son fillos, senón: En Isaac chamarase a túa descendencia.

Mateo 3:10 E agora tamén a machada está posta na raíz das árbores; polo tanto, toda árbore que non dá bo froito é cortada e botada ao lume.

O machado está agora posto na raíz das árbores, e os que non dean bo froito serán cortados e botados ao lume.

1. A importancia de dar bos froitos nas nosas vidas

2. As consecuencias de non dar bos froitos

1. Gálatas 5:22-23 - Pero o froito do Espírito é amor, alegría, paz, paciencia, bondade, bondade, fidelidade, mansedume, dominio propio; contra tales cousas non hai lei.

2. Santiago 2:17 - Así tamén a fe por si mesma, se non ten obras, está morta.

Mateo 3:11 Eu realmente vos bautizo con auga para o arrepentimento, pero o que vén detrás de min é máis poderoso ca min, cuxos zapatos non son digno de levar: bautizarávos co Espírito Santo e con lume .

Xoán Bautista prepara o camiño para Xesús bautizando con auga para o arrepentimento. Xesús bautizará co Espírito Santo e lume.

1. O bautismo de Xesús: un símbolo do amor de Deus

2. O poder do Espírito Santo: un lume para a alma

1. Feitos 2:4 - E todos enchéronse do Espírito Santo, e comezaron a falar noutras linguas, segundo o Espírito lles daba que se pronunciasen.

2. 1 Corintios 12:13 - Porque por un só Espírito somos todos bautizados nun só corpo, xa sexamos xudeus ou xentís, sexamos esclavos ou libres; e todos foron feitos para beber dun só Espírito.

Mateo 3:12 cuxo abano ten na man, limpará completamente o seu chan e recollerá o seu trigo no graneiro; pero queimará a palla cun lume inextinguible.

Xoán Bautista advirte do xuízo de Deus, o trigo que se recolle no graneiro e a palla queimada con lume inextinguible.

1. A necesidade do arrepentimento: unha advertencia de Xoán Bautista

2. O poder do xuízo de Deus: unha invitación á santidade

1. Isaías 5:24 - Por iso, como o lume devora o restrollo e a chama consume a palla, así a súa raíz será como a podremia, e a súa flor subirá como po, porque descartaron a lei do Señor de exércitos, e desprezaba a palabra do Santo de Israel.

2. Hebreos 10:26-27 - Porque se pecamos voluntariamente despois de que recibimos o coñecemento da verdade, non queda máis sacrificio polos pecados, senón unha espera temerosa de xuízo e indignación ardente, que devorará aos adversarios. .

Mateo 3:13 Entón Xesús veu de Galilea ao Xordán a Xoán, para ser bautizado por el.

Xesús vén a Xoán para ser bautizado.

1: Xesús móstranos a importancia de humillarnos e permitir que Deus traballe nas nosas vidas.

2: Seguindo os pasos de Xesús, debemos esforzarnos por ser obedientes á vontade de Deus.

1: Filipenses 2:5-8 - Tede entre vós esta mente, que é a vosa en Cristo Xesús, quen, aínda que tiña a forma de Deus, non considerou que a igualdade con Deus era cousa de agarrar, senón que se despojou de si mesmo, tomando a forma de servo, nacendo a semellanza de homes. E sendo atopado en forma humana, humillóuse a si mesmo facéndose obediente ata a morte, ata a morte en cruz.

2: Santiago 4:10 - Humilídevos diante do Señor, e el os exaltará.

Mateo 3:14 Pero Xoán prohibiuno, dicindo: Eu teño necesidade de ser bautizado por ti, e ti ven a min?

Xoán o Bautista rexeitou bautizar a Xesús, pedindo no seu lugar ser bautizado por el.

1. A humildade de Xoán Bautista: unha lección de autoconciencia

2. O poder de Xesús: unha lección de autoridade

1. Filipenses 2:3-8

2. Lucas 9:46-48

Mateo 3:15 E respondendo Xesús, díxolle: Deixa que así sexa agora, porque así nos convén cumprir toda xustiza. Despois o sufriu.

Xesús permitiu que Xoán o Bautista o bautizase, cumprindo toda a xustiza.

1. A importancia de cumprir con toda a xustiza

2. O poder do sacrificio

1. Filipenses 2:8 - E sendo atopado en aparencia como un home, humillou-se facéndose obediente ata a morte, ata a morte en cruz.

2. Hebreos 12:2 - Fixando os nosos ollos en Xesús, o pioneiro e perfeccionador da fe. Polo gozo posto diante del, soportou a cruz, desprezando a súa vergoña, e sentouse á dereita do trono de Deus.

Mateo 3:16 E Xesús, cando foi bautizado, subiu enseguida da auga; e velaquí, abríronlle os ceos, e viu que o Espírito de Deus baixaba coma unha pomba e se iluminaba sobre el.

Xesús foi bautizado e abríronlle o ceo. Viu o Espírito de Deus baixando coma unha pomba e iluminando sobre el.

1. O poder do bautismo: o exemplo de Xesús

2. O Espírito Santo: o noso Consolador e Guía

1. Isaías 11: 2-3 - "E o Espírito do Señor descansará sobre el, o espírito de sabedoría e entendemento, o espírito de consello e forza, o espírito de coñecemento e de temor do Señor;"

2. Xoán 1:32-34 - "E Xoán deu testemuño, dicindo: Vin o Espírito baixar do ceo coma unha pomba, e quedou sobre el. E non o coñecía, senón o que me enviou bautizar con auga, o mesmo díxome: Sobre quen vexas baixar o Espírito e permanecer sobre el, este é o que bautiza co Espírito Santo".

Mateo 3:17 E velaí unha voz do ceo, que dicía: Este é o meu Fillo amado, en quen teño complacencia.

Deus falou desde o ceo en aprobación de Xesús, o seu Fillo amado.

1. O poder da afirmación de Deus - Como as palabras de aprobación de Deus poden animarnos e fortalecernos.

2. O Fillo Amado - Unha ollada á relación única de Xesús con Deus e as implicacións que ten para as nosas vidas.

1. Isaías 42:1 - "Velaí o meu servo, a quen eu sustento; os meus elixidos, en quen a miña alma se deleita; Puxen o meu espírito sobre el: el fará chegar o xuízo aos xentís".

2. 2 Corintios 1:20 - "Porque todas as promesas de Deus nel están si, e nel Amén, para a gloria de Deus por nós".

Mateo 4 recolle a tentación de Xesús no deserto, o seu ministerio en Galilea e a chamada dos seus primeiros discípulos. Destaca como Xesús superou as tentacións de Satanás, comezou a predicar sobre o Reino dos Ceos e reuniu seguidores.

1o Parágrafo: O capítulo comeza con Xesús sendo conducido polo Espírito ao deserto para ser tentado por Satanás. Despois de xaxún durante corenta días e noites, Satanás tenta tres veces: converter as pedras en pan, saltar dun pináculo do templo probando a protección de Deus e adorar a Satanás a cambio de todos os reinos do mundo. En cada caso, Xesús rexeita estas tentacións usando as escrituras (Mateo 4:1-11).

2o Parágrafo: Despois da detención de Xoán, Xesús sae de Nazaret cara a Capernaum en Galilea onde comeza o seu ministerio público. Facendo eco da mensaxe de Xoán de Mateo 3:2, proclama: "Arrepentídevos porque o reino dos ceos está preto" (Mateo 4:12-17).

3o Parágrafo: Nesta sección final (Mateo 4:18-25), vemos a Xesús chamando aos seus primeiros discípulos: os pescadores Simón Pedro e o seu irmán Andrés xunto con outros dous irmáns Santiago, fillo de Zebedeo e o seu irmán Xoán. Inmediatamente deixan as súas redes para seguilo. Mentres viaxan xuntos por Galilea, ensinan nas sinagogas, predican sobre o reino de Deus e curan diversas enfermidades entre as persoas.

Mateo 4:1 Entón Xesús foi conducido polo Espírito ao deserto para ser tentado polo demo.

Xesús foi conducido ao deserto polo Espírito para ser tentado polo demo.

1. Deus coñece as nosas loitas e sempre está presente para axudarnos a aguantalas.

2. Xesús enfrontouse á tentación e finalmente venceuna, recordándonos a nosa propia forza e resistencia.

1. Hebreos 4:15 - "Porque non temos un sumo sacerdote que sexa incapaz de empatizar coas nosas debilidades, senón que temos un que foi tentado en todos os sentidos, igual que nós, pero non pecou".

2. 1 Corintios 10:13 - "Ningunha tentación vos alcanzou, excepto a que é común á humanidade. E Deus é fiel; non deixará que sexades tentados máis alá do que poidas soportar. Pero cando sexas tentado, tamén proporcionará un para que poidas aguantar".

Mateo 4:2 E despois de xaxunar corenta días e corenta noites, tivo fame.

Despois de xaxún durante corenta días e corenta noites, Xesús pasou fame.

1: Debemos estar atentos á nosa práctica espiritual aínda que as cousas se pongan difíciles.

2: O poder da oración e do xaxún poden achegarnos a Deus.

1: Santiago 5:16 "Por iso confesade os vosos pecados uns a outros e orade uns polos outros para que seades curados. A oración dun xusto é poderosa e eficaz".

2: 1 Corintios 9:24-27 "Non sabes que nunha carreira todos os corredores corren, pero só un recibe o premio? Corre para que o consigas. Todo deportista exerce o autocontrol en todas as cousas. para recibir unha coroa perecedoiro, pero nós un imperecedoiro. Así que non corro sen rumbo; non boxeo como quen bate o aire. Pero disciplina o meu corpo e manteño controlado, para que despois de predicar aos demais eu mesmo sexa descualificado. ."

Mateo 4:3 E cando o tentador chegou a el, díxolle: Se es Fillo de Deus, manda que estas pedras se fagan pan.

O demo tenta a Xesús pedíndolle que converta as pedras en pan se é Fillo de Deus.

1. O perigo da tentación: como resolver a loita.

2. O poder da fe: vencer a tentación coa axuda de Deus.

1. Santiago 1: 12-15 - Benaventurado o home que permanece firme na proba, porque cando supere a proba recibirá a coroa da vida, que Deus prometeu aos que o aman.

2. 1 Corintios 10:13 - Non vos alcanzou ningunha tentación que non sexa común ao home. Deus é fiel, e non deixará que sexas tentado por riba das túas capacidades, pero coa tentación tamén proporcionará a vía de escape, para que poidas aguantar.

Mateo 4:4 Pero el respondeu e dixo: Escrito está: Non só de pan vivirá o home, senón de toda palabra que sae da boca de Deus.

O home non pode sobrevivir só con pan, senón con cada palabra que Deus di.

1) O poder da palabra de Deus: comprender como recibimos a vida das promesas de Deus

2) Permanecer en Cristo: como confiar en Cristo para cada necesidade

1) Isaías 40:8 - A herba seca, a flor esmorece, pero a palabra do noso Deus permanecerá para sempre.

2) Salmo 119:89 - Para sempre, Señor, a túa palabra está firmemente fixada nos ceos.

Mateo 4:5 Entón o demo lévao á cidade santa e púxoo nun pináculo do templo.

O demo tenta a Xesús na cidade santa e colócao nun pináculo do templo.

1. Deus está sempre connosco, aínda que pareza que estamos sós.

2. Cando estamos tentados a facer algo mal, Deus proporcionará forza para resistir.

1. Isaías 41:10 - "Non teñas medo, porque eu estou contigo; non te asustes, porque eu son o teu Deus; fortalecereiche, axudarei, apoiareino coa miña dereita xusta".

2. Santiago 1:12-15 - "Diaventurado o que persevera na proba porque, tras superar a proba, esa persoa recibirá a coroa da vida que o Señor prometeu aos que o aman. Cando sexa tentado, ninguén debería di: "Deus estáme tentando". Porque Deus non pode ser

tentado polo mal, nin tenta a ninguén, senón que cada un é tentado cando é arrastrado polo seu propio mal desexo e seducido. Entón, despois de que o desexo concibiu, dá a luz o pecado; e o pecado, cando é está adulto, dá a luz á morte".

Mateo 4:6 E díxolle: "Se es Fillo de Deus, bótate abaixo, porque está escrito: El mandará aos seus anxos de ti; e nas súas mans te levarán, para que nunca ti. bate o teu pé contra unha pedra.

Satanás tenta a Xesús para demostrar que é o Fillo de Deus arroxándose, pero Xesús responde citando unha escritura que afirma que Deus o protexerá.

1. A forza da fe: manterse firme ante a tentación

2. O poder das Escrituras: a Palabra de Deus para guiarnos

1. Hebreos 11:1 - "Agora a fe é a substancia das cousas que se esperan, a evidencia das que non se ven".

2. Salmo 119:105 - "A túa palabra é unha lámpada para os meus pés e unha luz para o meu camiño".

Mateo 4:7 Xesús díxolle: Escrito está de novo: Non tentarás ao Señor, o teu Deus.

Esta pasaxe destaca a instrución de Xesús para non tentar a Deus.

1. "O poder da Palabra de Deus: confiar en Deus e obedecer os seus mandamentos"

2. "Non probes ao Señor: vivindo unha vida de fe e obediencia"

1. Santiago 1:13-14 - "Que ninguén diga cando sexa tentado: "Estou sendo tentado por Deus", porque Deus non pode ser tentado polo mal, e El mesmo non tenta a ninguén. Pero cada un é tentado cando é atraído polos seus propios desexos e atraído".

2. Deuteronomio 6:16 - "Non poñas a proba ao Señor, o teu Deus, como fixeches en Masah".

Mateo 4:8 De novo, o demo lévao a unha montaña moi alta e móstralle todos os reinos do mundo e a gloria deles;

O demo levou a Xesús a unha montaña alta e mostroulle todos os reinos do mundo e a súa gloria.

1. A tentación de Xesucristo na montaña

2. O poder do inimigo revelado

1. Lucas 4:5-13

2. Efesios 6:10-12

Mateo 4:9 E díxolle: "Todas estas cousas dareiche, se te postres e me adoras".

Satanás tenta a Xesús ofrecéndolle todas as riquezas do mundo se o adora.

1. O poder da tentación: como resistir e vencer

2. O custo da fidelidade: como permanecer comprometido con Deus

1. 1 Corintios 10:13 - "Ningunha tentación vos alcanzou que non sexa común ao home. Deus é fiel e non deixará que sexas tentado por riba das túas capacidades, pero coa tentación tamén proporcionará a vía de escape, para que poidas aguantar.

2. Santiago 1:13-15 - "Que ninguén diga cando sexa tentado: 'Estou sendo tentado por Deus', porque Deus non pode ser tentado co mal, e el mesmo non tenta a ninguén. Pero cada persoa é tentada cando é atraída e seducida polo seu propio desexo. Entón o desexo, cando concibiu, dá a luz o pecado, e o pecado, cando xa crece, dá a morte.

Mateo 4:10 Xesús díxolle: "Vete de aquí, Satanás; porque está escrito: Adorarás ao Señor, o teu Deus, e só a el servirás".

Xesús reprende a Satanás, mandándolle que se marche e citando as escrituras que indican que os crentes deben adorar e servir só a Deus.

1. "O custo de servir a Deus: manterse forte ante a tentación"

2. "O poder da palabra: a forza das Escrituras para combater o mal"

1. Efesios 6:11-13 - "Vestádevos toda a armadura de Deus, para que poidades resistir as artimañas do diaño. Porque non loitamos contra a carne e o sangue, senón contra os principados, contra os poderes, contra os gobernadores das tebras deste mundo, contra a maldade espiritual nos lugares altos. Por iso, tomade para vós toda a armadura de Deus, para que poidades resistir no día do mal e, despois de todo feito, mantervos firme".

2. Santiago 4: 7-8 - "Sométese, pois, a Deus. Resista o demo, e el fuxirá de vós. Achegádevos a Deus, e el achegarase a vós. Limpa as mans, pecadores, e purificade corazóns, dobre mente".

Mateo 4:11 Entón o demo deixouno, e velaquí, uns anxos viñeron e servíronlle.

Despois de que Xesús xaxuou no deserto durante corenta días, o demo tentouno tres veces. Porén, Xesús resistiu e o demo abandonouno. Entón apareceron anxos para ministralo.

1. O poder da graza de Deus para resistir a tentación

2. Como manterse forte na fe durante os tempos de proba

1. Hebreos 4:14-16 - Polo tanto, xa que temos un gran sumo sacerdote que pasou polos ceos, Xesús, o Fillo de Deus, manteñamos firmemente a fe que profesamos. Porque non temos un sumo sacerdote que non poida compadecerse das nosas debilidades, senón que temos un que foi tentado en todos os sentidos, igual que nós, pero non pecou.

2. Santiago 1:12-15 - Benaventurado o que persevera na proba porque, tras superar a proba, esa persoa recibirá a coroa de vida que o Señor prometeu aos que o aman. Que ninguén diga cando son tentados: "Estou sendo tentado por Deus", porque Deus non pode ser tentado polo mal, nin tenta a ninguén; pero cada persoa é tentada cando é arrastrada polo seu propio mal desexo e seducida. Despois, despois de que o desexo concibiu, dá a luz o pecado; e o pecado, cando está xa maduro, dá a luz á morte.

Mateo 4:12 Cando oíu Xesús que Xoán foi encarcerado, foise para Galilea;

Xesús marchou a Galilea despois de saber que Xoán foi encarcerado.

1. Compaixón de Xesús - Como Xesús sentiu empatía por Xoán e actuou para mostrar o seu amor.

2. Tempos difíciles - Como permanecer esperanzado e fiel en tempos de problemas.

1. Isaías 40:31 - "Pero os que esperan no Señor renovarán as súas forzas; subirán ás ás como aguias; correrán e non se cansarán; andarán e non desfallecerán".

2. Mateo 11:28 - "Ven a min, todos os que estades traballados e cargados, e eu vos darei descanso".

Mateo 4:13 E saíndo de Nazaret, chegou e morou en Cafarnaúm, que está á beira do mar, nos límites de Zabulón e Neftalim.

Xesús trasládase a Cafarnaúm para predicar e ensinar.

1. Sigamos o exemplo de Xesús e saímos das nosas zonas de confort para espallar o evanxeo.

2. Xesús trasladouse a Cafarnaúm para predicar e ensinar, aproveitemos estes momentos para buscar a Palabra de Deus.

1. Mateo 28:19-20 Id, pois, e ensinade a todas as nacións, bautizándoas no nome do Pai, e do Fillo e do Espírito Santo: ensinándolles a observar todas as cousas que vos mandei. , velaquí, estou contigo sempre, ata a fin do mundo. Amén.

2. Marcos 16:15 E díxolles: "Ide por todo o mundo e predicad o evanxeo a toda criatura".

Mateo 4:14 Para que se cumprira o que o profeta Isaías dicía:

A pasaxe trata de como Xesús cumpriu a profecía de Isaías.

1. O plan perfecto de Deus: como se predixo Xesús nas Escrituras

2. Seguindo a vontade de Deus: como Xesús cumpriu a profecía

1. Isaías 7:14: "Por iso, o propio Señor darache un sinal. Velaquí, a virxe concibirá e dará a luz un fillo e poralle o nome de Emanuel".

2. Mateo 3:15: "Pero Xesús respondeulle: "Que así sexa agora, porque así convén que cumprimos toda xustiza". Entón consentiu".

Mateo 4:15 A terra de Zabulón e a terra de Neftalim, pola vía do mar, alén do Xordán, a Galilea dos xentís;

Esta pasaxe describe Galilea como a terra de Zabulón e Neftalim, situada á beira do mar e máis aló do río Xordán, e foi o fogar dos xentís.

1. A provisión de Deus: atopar esperanza en tempos difíciles

2. O poder do perdón: como vencer a adversidade

1. Romanos 15:4 - "Porque todo o que se escribiu noutros días, foi escrito para a nosa instrución, para que a través da paciencia e do estímulo das Escrituras teñamos esperanza".

2. Isaías 43: 1-2 - "Non teñas medo, porque eu te redimín; chameino polo teu nome, es meu. Cando pases polas augas, estarei contigo; e polos ríos. non te abrumarás; cando pases polo lume, non serás queimado e a chama non te consumirá".

Mateo 4:16 A xente que estaba sentada nas tebras viu unha gran luz; e aos que se sentaron na rexión e na sombra da morte brota luz.

Esta pasaxe revela a promesa de Deus de traer luz á escuridade.

1. Deus dános a Luz da Esperanza nas Tebras

2. Abrazar a luz de Cristo en tempos de desesperación

1. Isaías 9:2: "O pobo que andaba nas tebras viu unha gran luz; sobre os que viven na terra das profundas tebras unha luz amenceu".

2. Xoán 8:12: "Cando Xesús falou de novo á xente, dixo: "Eu son a luz do mundo. Quen me segue nunca andará nas tebras, senón que terá a luz da vida".

Mateo 4:17 Desde aquela, Xesús comezou a predicar e a dicir: Arrepentídevos, porque o reino dos ceos está preto.

Xesús comezou a predicar a boa nova de que o Reino dos Ceos estaba preto.

1: Arrepentete e crea no Reino dos Ceos

2: Busca o Reino dos Ceos e atopa unha nova vida

1: Lucas 13:3, "A menos que vos arrepintedes, tamén vós pereceredes".

2: Xoán 3:16-17: "Porque tanto amou Deus ao mundo que deu ao seu Fillo unigénito, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna".

Mateo 4:18 E Xesús, camiñando á beira do mar de Galilea, viu a dous irmáns, Simón, chamado Pedro, e o seu irmán Andrés, que botaban unha rede ao mar, porque eran pescadores.

Xesús atópase con Pedro e Andrés, dous irmáns pescadores.

1. Atendendo aos pescadores de homes: unha chamada á evanxelización

2. O poder da amizade: Xesús e os seus discípulos

1. Mateo 28:19-20 - "Ide, pois, e facede discípulos a todas as nacións, bautizándoos no nome do Pai, do Fillo e do Espírito Santo, ensinándolles a observar todo o que vos mandei. E velaquí , estou contigo sempre, ata a fin dos tempos".

2. Eclesiastés 4:9-12 - "Mellor dous que un, porque teñen unha boa recompensa polo seu traballo. Porque se caen, un levantará ao seu compañeiro. Pero ai de quen está só cando cae e non ten outro que o levante! Unha vez máis, se dous están deitados xuntos, quentanse, pero como pode un quentar só? E aínda que un home poida prevalecer contra un que está só, dous resistirán, un cordón triple non se rompe axiña.

Mateo 4:19 E díxolles: Seguideme, e fareivos pescadores de homes.

Xesús chama aos seus discípulos a que o sigan e se convertan en pescadores de persoas.

1. Seguindo a Xesús: a chamada a compartir o evanxeo

2. Usando os nosos talentos para expandir o Reino de Deus

1. Efesios 4:11-12 - E deulles aos apóstolos, aos profetas, aos evanxelistas, aos pastores e aos mestres, para equipar aos santos para a obra do ministerio, para a edificación do corpo de Cristo.

2. Proverbios 11:30 - O froito dos xustos é unha árbore da vida, e quen captura almas é sabio.

Mateo 4:20 E enseguida deixaron as redes e seguírono.

Dous pescadores, ao escoitar a chamada de Xesús, deixaron inmediatamente as súas redes e seguírono.

1. Seguir a Xesús require un compromiso inmediato.

2. Xesús é digno da nosa devoción de todo corazón.

1. Marcos 8:34-38 - "Se alguén quere vir detrás de min, que se negue a si mesmo, que tome a súa cruz e que me siga.

2. Santiago 1:22 - "Pero facede a palabra, e non só oíntes, enganándovos a vós mesmos".

Mateo 4:21 E seguindo de alí, viu a outros dous irmáns, Santiago, fillo de Zebedeo, e Xoán, o seu irmán, que estaban nun barco co seu pai Zebedeo, amañando as súas redes; e chamounos.

Xesús viu a dous irmáns, Santiago e Xoán, co seu pai amañando as redes e chamounos para que o seguisen.

1. A Chamada ao Discipulado - comprender a importancia da obediencia á chamada de Deus.

2. Seguindo a Xesús - descubrindo o impacto que cambia a vida de seguir a Xesús.

1. Lucas 9:23-24 - "E díxolles a todos: "Se alguén quere vir detrás de min, que se negue a si mesmo, que tome a súa cruz cada día e sigame. Porque quen queira salvar a súa vida, perderaa, perde a vida por min salvaraa".

2. Mateo 16:24 - "Entón Xesús díxolles aos seus discípulos: "Se alguén quere vir detrás de min, que se negue a si mesmo, que tome a súa cruz e que me siga".

Mateo 4:22 E inmediatamente deixaron o barco e o seu pai, e seguírono.

Este fragmento trata de que Xesús chama a dous irmáns, Simón e Andrés, para que o seguisen.

1. Seguindo a Xesús: unha chamada a deixalo todo atrás

2. Achegándose a Cristo: obediencia á súa Palabra

1. Xoán 12:26 - "Quen me serve que me siga, e onde eu estea, tamén estará o meu servo. O meu Pai honrará a quen me serve".

2. Lucas 9:23 - Entón díxolles a todos: "Quen queira ser o meu discípulo, que se negue a si mesmo, que tome a súa cruz cada día e que me siga".

Mateo 4:23 E Xesús percorreu toda Galilea, ensinando nas súas sinagogas, e predicando o evanxeo do reino, e curando toda enfermidade e toda enfermidade entre o pobo.

Xesús percorreu a rexión de Galilea ensinando nas sinagogas, predicando o Evanxeo e curando enfermos e doentes.

1. Xesús: O Gran Curandeiro

2. Vivindo o Evanxeo do Reino

1. Salmo 103: 3 - El perdoa todos os teus pecados e cura todas as túas enfermidades

2. Actos 10:38 - Como Deus unxiu a Xesús de Nazaret co Espírito Santo e con poder, que andaba facendo o ben e curando a todos os oprimidos polo demo.

Mateo 4:24 E a súa fama percorreu toda Siria, e trouxéronlle a todos os enfermos que estaban presos de diversas enfermidades e tormentos, os que estaban endemoniados, os lunáticos e os paralíticos; e curounos.

A fama de Xesús estendeuse por toda Siria, e moitos dos que padecían enfermidades e tormentos foron levados a el para que se curase.

1. A misericordia de Deus na cura: explorando o ministerio de cura de Xesús

2. Atender con compaixón: o ministerio de Xesús para os enfermos

1. Isaías 53:4 - Certamente el levou as nosas penas e levou as nosas tristezas, pero nós estimábao abatido, azotado por Deus e aflixido.

2. Mateo 9:35 - E Xesús percorreu todas as cidades e aldeas, ensinando nas súas sinagogas, predicando o evanxeo do reino e curando toda enfermidade e toda enfermidade entre o pobo.

Mateo 4:25 E seguiuno unha gran multitude de xente de Galilea, de Decápole, de Xerusalén, de Xudea e de alén do Xordán.

Gran multitude de persoas seguían a Xesús dende diferentes rexións da rexión.

1: Seguir a Xesús trae verdadeira alegría.

2: Seguir a Xesús esixe que veñamos de todas as partes da nosa vida.

1: Marcos 8:34-35 "E cando chamou á xente cos seus discípulos tamén, díxolles: Quen queira vir detrás de min, que se negue a si mesmo, que leve a súa cruz e que me siga. quen queira salvar a súa vida, perderaa; pero quen perda a súa vida por causa miña e do evanxeo, salvaraa".

2: Actos 2:41-42 "Entón os que recibiron a súa palabra foron bautizados; e ese día engadíronlles unhas tres mil almas. E permaneceron firmes na doutrina dos apóstolos, na

comunión e no partimento do pan. e nas oracións".

Mateo 5 é o inicio do Sermón do Monte, que é unha das ensinanzas máis significativas de Xesús. Este capítulo presenta as Benaventuranzas, analiza o cumprimento da Lei e ofrece novas interpretacións para as ensinanzas tradicionais sobre o asasinato, o adulterio, o divorcio, os xuramentos, as represalias e o amor polos inimigos.

1o Parágrafo: O capítulo comeza con Xesús entregando as Benaventuranzas, unha serie de bendicións para aqueles que encarnan certas virtudes como a mansedume e a misericordia. Estas declaracións enfatizan os valores espirituais sobre os valores mundanos. Nesta sección (Mateo 5:1-12), Xesús tamén anima aos seus seguidores a alegrarse na persecución porque a súa recompensa será grande no ceo.

2o Parágrafo: Avanzando (Mateo 5:13-32), Xesús ensina sobre ser "sal da terra" e "luz do mundo", facendo fincapé en que os seus seguidores deben influír positivamente nos demais e que non deben ocultar a súa fe senón deixar brilla para que todos o vexan. Despois discute como non chegou a abolir senón a cumprir a Lei e os Profetas. Reinterpreta as leis relativas ao asasinato (ira), o adulterio (intento lujurioso), o divorcio (ilegalidade, excepto por motivos de inmoralidade sexual) proporcionando unha comprensión máis profunda máis aló da adhesión literal.

3o Parágrafo: En Mateo 5:33-48, Xesús continúa aconsellando contra facer falsos xuramentos; en cambio, fomentando a honestidade sen xurar por nada. A continuación, indícalle a volver outra meixela cando se golpea e ama aos teus inimigos en lugar de buscar un ollo para unha vinganza. Isto promove o perdón sobre as represalias mentres amar aos teus inimigos serve como un desafío para estender o amor máis aló dos círculos persoais que reflicten o amor incondicional de Deus.

Mateo 5:1 E ao ver a multitude, subiu ao monte;

Xesús ensínalles aos seus discípulos as Benaventuranzas no cumio dunha montaña.

1. "O poder da perspectiva: atopar a alegría na adversidade"

2. "Vivir cunha mentalidade de reino: as bendicións de Deus"

1. Romanos 12:2 - "Non te conformes a este mundo, senón transformate coa renovación da túa mente, para que, probando, discerniras cal é a vontade de Deus, o que é bo, agradable e perfecto".

2. Salmo 34:8 - "Oh, proba e mira que o Señor é bo!

Mateo 5:2 E abriu a boca e ensinounos, dicindo:

Xesús predicou o seu no monte a unha gran multitude.

1: O poder da palabra de Xesús e como pode traer cambios nas nosas vidas.

2: A importancia de vivir unha vida de fe e confiar no Señor.

1: Santiago 1:22 - "Pero facede a palabra, e non só oíntes, enganándovos a vós mesmos".

2: Romanos 10:17 - "Así a fe vén do oír, e o oír pola palabra de Cristo".

Mateo 5:3 Dichosos os pobres de espírito, porque deles é o reino dos ceos.

Este verso proclama que aqueles que son humildes e recoñecen a súa dependencia de Deus serán recompensados coa vida eterna no ceo.

1. "A bendición da humildade"

2. "A recompensa da pobreza no espírito"

1. Proverbios 22:4 - "A recompensa da humildade e do temor do Señor é a riqueza, a honra e a vida".

2. Santiago 4:6 - "Pero el dá máis graza. Por iso di: "Deus resiste aos soberbios, pero dá graza aos humildes".

Mateo 5:4 Benaventurados os que choran, porque serán consolados.

Xesús declarou que os que choran serán consolados por Deus.

1. "O consolo de Deus para os que choran", centrándose en como Deus proporciona

consolo aos que choran.

2. "O valor do loito", facendo fincapé por que o loito pode ser beneficioso.

1. Salmo 34:18, "O Señor está preto dos quebrantados de corazón e salva aos que están esmagados de espírito".

2. Isaías 61:2, "Para proclamar o ano de gracia do Señor e o día da vinganza do noso Deus, para consolar a todos os que choran".

Mateo 5:5 Benaventurados os mansos, porque eles herdarán a terra.

Esta pasaxe fala das bendicións da mansedume e de como os mansos serán recompensados por herdar a terra.

1. "O poder da mansedume" - Examinando o poder espiritual da mansedume e por que é tan importante para Deus.

2. "Herdar a Terra" - Explorar o concepto de herdar a terra e como se pode conseguir.

1. Santiago 3:13-18 - Examinando o poder da mansedume e da sabedoría sobre a ira e o orgullo.

2. Salmo 37:11 - Discutir a promesa do Señor para aqueles que confían nel e confían na súa guía.

Mateo 5:6 Benaventurados os que teñen fame e sede de xustiza, porque serán saciados.

Xesús ensina que os que buscan a xustiza serán recompensados polos seus esforzos.

1. "Os froitos da xustiza"

2. "As bendicións de buscar a xustiza"

1. Gálatas 5:22-23: "Pero o froito do Espírito é o amor, a alegría, a paz, a paciencia, a mansedume, a bondade, a fe, a mansedume, a templanza: contra tales non hai lei".

2. Romanos 8:28: "E sabemos que todas as cousas colaboran para o ben dos que aman a Deus, dos que son chamados segundo o seu propósito".

Mateo 5:7 Dichosos os misericordiosos, porque terán misericordia.

Esta pasaxe anímanos a ser misericordiosos cos demais, xa que a cambio recibiremos misericordia.

1. O poder da misericordia: como mostrar bondade aos demais trae bendición

2. As recompensas da misericordia: como ser compasivo nos achega a Deus

1. Lucas 6:36 - "Sed misericordiosos, como o voso Pai é misericordioso".

2. Proverbios 11:17 - "Un home bondadoso se beneficia, pero un home cruel trae problemas sobre si mesmo".

Mateo 5:8 Dichosos os de limpo corazón, porque verán a Deus.

Este verso destaca a importancia de ter un corazón puro para experimentar unha estreita relación con Deus.

1. O poder dun corazón puro: como vivir unha vida de santidade e experimentar a presenza de Deus

2. A beleza da pureza: vivir cun corazón indiviso que busca a Deus

1. 1 Xoán 3: 2-3 - "Amados, agora somos fillos de Deus, e aínda non apareceu o que seremos; pero sabemos que cando apareza seremos coma el, porque o veremos tal e como é. . E todo aquel que así espera nel, purifícase como el é puro".

2. Salmo 24: 3-4 - "Quen subirá ao outeiro do Señor? E quen estará no seu lugar santo? O que ten as mans limpas e o corazón puro, quen non leva a súa alma á mentira e á mentira. non xura con engano".

Mateo 5:9 Benaventurados os pacificadores, porque serán chamados fillos de Deus.

Xesús ensina que os pacificadores son benditos e serán chamados fillos de Deus.

1. "A bendición da pacificación: facerse fillos de Deus"

2. "O camiño da pacificación: seguindo os pasos de Xesús"

1. Romanos 12:18 - "Se é posible, na medida en que dependa de ti, vive en paz con todos".

2. Isaías 11: 6-9 - "O lobo vivirá co cordeiro, o leopardo deitarase coa cabra, o becerro e o león e o anaco xuntos; e un neno os conducirá... dano nin destruír en todo o meu santo monte, porque a terra estará chea do coñecemento do Señor como as augas cobren o mar".

Mateo 5:10 Benaventurados os que son perseguidos por mor da xustiza, porque deles é o reino dos ceos.

Este verso anima a aqueles que son perseguidos por facer o correcto a permanecer fieis, xa que Deus acabará por recompensalos coa entrada ao reino dos ceos.

1. Mantéñase forte - Ánimo para permanecer fieis ante a persecución

2. Recolle o que sementa - As recompensas espirituais de facer o que é correcto

1. Romanos 8:18 - "Porque considero que os sufrimentos deste tempo presente non son dignos de ser comparados coa gloria que se revelará en nós".

2. 1 Pedro 4:12-13 - "Queridos, non pensedes estraño en canto á proba ardente que vos ten a proba, como se vos ocorrese algunha cousa estraña: pero alégrense, porque participades dos sufrimentos de Cristo, que: cando se revele a súa gloria, tamén vos alegrarédes con alegría inmensa".

Mateo 5:11 Benaventurados vós, cando os homes vos insulten, vos persigan e digan todo tipo de mal contra vós en mentira, por causa miña.

Os cristiáns son benditos cando son perseguidos e mentidos pola súa fe en Xesucristo.

1. Unha bendición na persecución: abrazar o sufrimento polo amor de Cristo

2. Manter firmes: Rexeitamento duradeiro polo Evanxeo

1. Xoán 15:18-21 - "Se o mundo te odia, lembra que me odiou a min primeiro. Se foses do mundo, amaríache como a propio. Como é, non pertences ao mundo, pero eu te escollín do mundo. Por iso o mundo te odia. Lembra o que che dixen: "O servo non é maior que o amo". Se me perseguiron a min, perseguirán tamén a vós. Se obedeceron o meu ensino, obedecerán tamén ao voso. Todas estas cousas faranvos por min, porque non coñecen a quen me enviou".

2. Hebreos 12:1-2 - "Por iso, xa que estamos rodeados por unha nube tan grande de testemuñas, despexemos todo o que estorba e o pecado que tan facilmente enreda. E corremos con perseveranza a carreira marcada para nós, poñendo os nosos ollos en Xesús, o pioneiro e perfeccionador da fe. Pola alegría que se lle presentaba, soportou a cruz, desprezando a súa vergoña, e sentouse á dereita do trono de Deus".

Mateo 5:12 Alégrate e alegrate moito, porque grande é a túa recompensa no ceo, pois así perseguiron aos profetas que foron antes de vós.

A pasaxe anima aos crentes a estar alegres e agradecidos polas promesas de recompensa de Deus no ceo, xa que foron perseguidos do mesmo xeito que os profetas antes deles.

1. Alégrate coa promesa do ceo - Unha reflexión sobre Mateo 5:12

2. A recompensa de Deus no ceo para os perseguidos - Unha exposición de Mateo 5:12

1. Santiago 1:2-4 - Considerádeo pura alegría, meus irmáns, sempre que te enfrontes a probas de moitos tipos, porque sabes que a proba da túa fe produce perseveranza. Deixa que a perseveranza remate o seu traballo para que sexas maduro e completo, non falte de nada.

2. 2 Corintios 4:17-18 - Porque os nosos problemas lixeiros e momentáneos están a conseguir para nós unha gloria eterna que os supera con moito a todos. Así que fixamos os nosos ollos non no que se ve, senón no que non se ve, xa que o que se ve é temporal, pero o que non se ve é eterno.

Mateo 5:13 Vós sodes o sal da terra; pero se o sal perdeu o seu sabor, con que se salgará? en diante non serve para nada, senón para ser botado fóra e para ser pisado polos homes.

Sal da Terra: A importancia de ser un exemplo positivo no mundo.

1: Ser o sal da Terra - Usar os nosos dons e talentos para ter un impacto positivo no mundo.

2: The Lost Savor - Comprender como o noso comportamento pode afectar a nosa capacidade de influencia positiva.

1: Colosenses 4:6 - Que a túa conversación estea sempre chea de graza, aderezada con sal, para que saibas responder a todos.

2: 1 Pedro 3:15 - Pero nos vosos corazóns reverencia a Cristo como Señor. Estade sempre preparado para dar resposta a todos os que che pidan que deas a razón da esperanza que tes. Pero fai isto con mansedumbre e respecto.

Mateo 5:14 Vós sodes a luz do mundo. Non se pode ocultar unha cidade que está situada nun outeiro.

Xesús chama aos crentes a ser unha luz para o mundo, como unha cidade nun outeiro.

1. A nosa luz: brillando para Cristo no mundo

2. Sexa a luz: a chamada aos seguidores de Xesús

1. Filipenses 2:15 - "Para que sexades irreprensibles e inofensivos, fillos de Deus, sen reproche, no medio dunha nación torta e perversa, entre a que brillades como luces no mundo".

2. Mateo 5:16 - "Que así brille a túa luz diante dos homes, para que vexan as túas boas obras e glorifiquen ao teu Pai que está no ceo".

Mateo 5:15 Tampouco os homes acenden unha candea e a meten debaixo do fanegal, senón nun candelero; e dá luz a todos os que están na casa.

Esta pasaxe está enfatizando a importancia de compartir a propia fe cos demais.

1. A luz da fe: por que é importante compartir a túa fe cos demais

2. Pasando o facho: como compartir a túa fe cos demais

1. Romanos 10:14-15 - "Como, entón, invocarán a aquel en quen non creron? E como van a crer naquel de quen nunca escoitaron? E como van a escoitar sen que alguén predique? E como van a predicar se non son enviados? Como está escrito: "Que fermosos son os pés dos que predican a boa nova!"

2. Filipenses 2:14-16 - "Faide todas as cousas sen murmurar nin disputar, para que sexades irreprensibles e inocentes, fillos de Deus sen defecto no medio dunha xeración torta e retorcida, entre as que brillades como luces no mundo. , aferrándose á palabra da vida, para que no día de Cristo me enorgullece de non correr en balde nin traballar en balde".

Mateo 5:16 Que así brille a túa luz diante dos homes, para que vexan as túas boas obras e glorifiquen ao teu Pai que está no ceo.

Este verso anima aos crentes a vivir unha vida que é visible e glorifica a Deus.

1. A chamada a deixar brillar a nosa luz: un reto para vivir unha vida visible para Deus

2. O poder das boas obras: vivir unha vida que glorifica a Deus

1. Efesios 2:10 - Porque somos a súa obra, creados en Cristo Xesús para boas obras, que Deus preparou de antemán para que camiñemos nelas.

2. Isaías 43:7 - Todos os que son chamados polo meu nome, que eu creei para a miña gloria; Eu o formei, si, o fixen.

Mateo 5:17 Non pensedes que vin para destruír a lei ou os profetas: non vin para destruír, senón para cumprir.

Xesús veu para cumprir a lei e os profetas, en lugar de destruílos.

1: Xesús veu para cumprir o plan de salvación de Deus.

2: Xesús veu para completar a lei e os profetas que nos foron dados.

1: Isaías 42:21 - O Señor comprácese pola súa xustiza; engrandecerá a lei e a fará honrada.

2: Gálatas 3:19 - Por que, entón, serve a lei? Engadiuse por mor das transgresións, ata que chegase a semente a quen foi feita a promesa.

Mateo 5:18 Pois en verdade dígovos: ata que pasen o ceo e a terra, nin unha iota nin un titil non pasará da lei, ata que todo se cumpra.

Esta pasaxe explica que Xesús promete que as leis do Antigo Testamento permanecerán en vigor ata que se cumpran.

1. A natureza inmutable da lei de Deus

2. Aferrarse á Palabra de Deus nun mundo cambiante

1. Romanos 3:31: "Entón, invalidamos a lei mediante a fe? Deus non libre: si, establecemos a lei".

2. Santiago 1:22-25, "Pero facede a palabra, e non só oíntes, enganándovos a vós mesmos. Porque se alguén é oínte da palabra, e non o fai, é semellante a un home que mira. o seu rostro natural nun vaso: porque se contempla a si mesmo e vai o seu camiño, e enseguida esquece o tipo de home que era.Pero quen mira a perfecta lei da liberdade e continúa nela, non sendo un oínte esquecedor, senón un que fai a obra, este home será bendito na súa obra".

Mateo 5:19 Por tanto, quen viola un destes máis pequenos mandamentos e así o ensinará aos homes, será chamado o máis pequeno no reino dos ceos; o ceo.

Xesús anima aos seus seguidores a gardar todos os mandamentos de Deus e a ensinar aos demais a facer o mesmo, porque os que fan isto serán chamados grandes no reino dos ceos.

1. A grandeza da obediencia: como obedecer os mandamentos de Deus pode levar a recompensas eternas

2. Ensinar os mandamentos de Deus: como podemos espallar a Palabra de Deus e recibir as súas bendicións

1. Deuteronomio 11: 18-19 - "Por iso gardarás estas miñas palabras no teu corazón e na túa alma, e atarásas como un sinal na túa man, e serán como fronteiras entre os teus ollos. Ensinarásllos aos teus fillos, falando deles cando te sentes na túa casa, cando camines polo camiño, cando te deites e cando te ergues".

2. Santiago 1:22-25 - "Pero facede a palabra, e non só oíntes, enganándovos a vós mesmos. Porque se alguén escoita a palabra e non o fai, é coma un home que observa o seu rostro natural nun espello; pois obsérvase, vaise e enseguida esquece que clase de home era. Pero quen mira a perfecta lei da liberdade e continúa nela, e non é un oínte esquecedor senón un realizador da obra, este será bendito no que faga.

Mateo 5:20 Pois dígovos que, a menos que a vosa xustiza sexa superior á dos escribas e fariseos, non entraredes en ningún caso no reino dos ceos.

Xesús dille á multitude que deben ter unha xustiza maior que a dos escribas e fariseos para entrar no Reino dos Ceos.

1. A necesidade de exceder a xustiza

2. Vivir para agradar a Deus, non ao home

1. Romanos 10:3-4 - Porque ignorando a xustiza de Deus, e intentando establecer a súa propia xustiza, non se someteron á xustiza de Deus.

2. Santiago 4:4-5 - Adúlteros! Non sabes que a amizade co mundo é inimizade con Deus? Polo tanto, quen quere ser amigo do mundo faise inimigo de Deus.

Mateo 5:21 Xa oíches que dicían os de sempre: Non matarás; e quen mate correrá perigo de xuízo:

Esta pasaxe indica que está prohibido matar e quen o faga enfrontarase ao xuízo.

1. As graves consecuencias de quitar unha vida

2. O valor de toda vida humana

1. Romanos 6:23 - Porque o salario do pecado é a morte; pero o don de Deus é a vida

eterna por medio de Xesucristo, noso Señor.

2. Santiago 4:17 - Polo tanto, ao que sabe facer o ben e non o fai, é pecado.

Mateo 5:22 Pero eu dígovos que quen se enfade contra o seu irmán sen causa, correrá perigo de xuízo; , tolo, estarás en perigo de lume do inferno.

Xesús advirte que calquera persoa que estea enfadada co seu irmán sen motivo será xulgada, pero calquera persoa que chame insulto ao seu irmán será obxecto de un castigo aínda maior.

1. "Medindo as nosas palabras: como responder ao conflito"

2. "O poder das palabras: as nosas responsabilidades uns cos outros"

1. Proverbios 12:18 - Hai un cuxas palabras temerarias son como golpes de espada, pero a lingua dos sabios trae cura.

2. Santiago 3:9-10 - Con ela bendicimos ao noso Señor e Pai, e con ela maldicimos as persoas que están feitas a semellanza de Deus. Da mesma boca saen a bendición e a maldición. Meus irmáns, estas cousas non deberían ser así.

Mateo 5:23 Polo tanto, se traes o teu ofrenda ao altar e alí te lembras de que o teu irmán ten algo contra ti;

Cristo chámanos a reconciliarnos cos nosos irmáns antes de adorar a Deus.

1: "Ama ao teu veciño - Unha chamada á reconciliación"

2: "O altar da reconciliación"

1: Romanos 12:18, "Se é posible, na medida en que dependa de ti, vive en paz con todos".

2: Santiago 4:7, "Sométese, entón, a Deus. Resista ao demo, e fuxirá de vós".

Mateo 5:24 Deixa alí a túa ofrenda diante do altar e vai; primeiro reconciliate co teu irmán, e despois ven e ofrece o teu agasallo.

A reconciliación cos nosos irmáns debe vir antes de ofrecer agasallos a Deus.

1. A prioridade da reconciliación: como restaurar as relacións antes de adorar a Deus

2. O poder da reconciliación: uníndose no amor de Deus para reconectarse na confraternización

1. Efesios 4:2-3 "Sed completamente humildes e mansos; teñades paciencia, soportando os uns aos outros no amor. Esforzámonos por gardar a unidade do Espírito mediante o vínculo da paz".

2. Santiago 3:17-18 "Pero a sabedoría de arriba é ante todo pura. Tamén é amante da paz, amable en todo momento e disposta a ceder aos demais. Está chea de misericordia e de boas obras. Non mostra nada. favoritismo e sempre é sincero".

Mateo 5:25 Póñase de acordo co teu adversario axiña, mentres estás no camiño con el; para que en ningún momento o adversario te entregue ao xuíz, e o xuíz te entregue ao oficial e sexas lanzado no cárcere.

Acorda co teu adversario rapidamente antes de ir ao xulgado.

1. "Deixa ir e deixa a Deus: resolver os conflitos dun xeito pacífico"

2. "O poder do compromiso: resolver o conflito con fe e amor"

1. Santiago 4:7 - "Sométese, pois, a Deus. Resista ao demo, e fuxirá de vós".

2. Filipenses 4: 6-7 - "Non vos preocupedes por nada, pero en todo, mediante oración e súplicas con acción de grazas, fagan coñecer a Deus as vosas peticións. E a paz de Deus, que supera todo entendemento, gardará os vosos corazóns. e as vosas mentes en Cristo Xesús".

Mateo 5:26 En verdade dígoche: de ningún xeito sairás de alí, ata que pagues o último céntimo.

Esta pasaxe fala da importancia de pagar as débedas na súa totalidade.

1: Ser un bo administrador dos nosos recursos - Deus espera que sexamos sabios co noso diñeiro e paguemos as nosas débedas na súa totalidade.

2: A importancia de ser responsable - Debemos ser responsables coas nosas finanzas e asegurarnos de que as nosas débedas sexan pagadas.

1: Proverbios 22:7 - O rico domina sobre os pobres, e o que toma prestado é servo do que presta.

2: Lucas 16:11 - Se, polo tanto, non foches fieis no mamón inxusto, quen confiará na túa confianza as verdadeiras riquezas?

Mateo 5:27 Xa oíches que se dicía os de sempre: Non cometerás adulterio.

Esta pasaxe está enfatizando a importancia de seguir os Dez Mandamentos, concretamente o mandamento "Non cometerás adulterio".

1. O poder do compromiso: como manter as nosas promesas nos mantén no camiño correcto

2. O valor da obediencia - Por que seguir os mandamentos de Deus nos achega a El

1. Hebreos 13:4 - O matrimonio é honrado en todos, e o leito inmaculado; pero os fornicarios e adúlteros Deus xulgará.

2. Proverbios 6:20-23 - Meu fillo, garda o mandamento de teu pai e non abandones a lei da túa nai. Cando vaias, guiarache; cando durmes, gardarache; e cando espertes, falará contigo. Porque o mandamento é unha lámpada; e a lei é leve; e as reproches da instrución son o modo de vida.

Mateo 5:28 Pero eu dígovos que todo aquel que mira unha muller para codiciala, xa cometeu adulterio con ela no seu corazón.

Quen mira a unha muller con lujuria, cometeu adulterio no seu corazón.

1. "O poder dos teus pensamentos: o impacto dos desexos luxuriosos"

2. "A chamada á pureza: acadar a santidade na mente e no corazón"

1. 1 Tesalonicenses 4: 3-5 - "Porque esta é a vontade de Deus, a vosa santificación, que vos absterades da fornicación: que cada un de vós saiba posuír o seu vaso na santificación e na honra; non na desexo de concupiscencia, como os xentís que non coñecen a Deus".

2. Romanos 12:2 - "E non vos conformeis a este mundo, senón transformaos mediante a renovación da vosa mente, para que comprobedes cal é a boa, aceptable e perfecta vontade de Deus".

Mateo 5:29 E se o teu ollo dereito te escandaliza, sácao e bótao de ti, porque che é proveito que pereza un dos teus membros, e non que todo o teu corpo sexa lanzado ao inferno.

Esta pasaxe da Biblia anímanos a estar dispostos a sacrificar calquera parte de nós mesmos que nos poida desviar da vontade de Deus.

1. Tomar accións radicales por Deus: facer sacrificios difíciles para seguir o plan de Deus

2. A importancia de intervir cando a tentación golpea

1. Proverbios 4:23 - "Por riba de todo, garda o teu corazón, porque todo o que fas flúe del".

2. Mateo 6:24 - "Ninguén pode servir a dous amos. Ou odiarás ao un e amarás ao outro, ou te entregarás ao un e desprezarás ao outro".

Mateo 5:30 E se a túa man dereita te escandaliza, córtaa e bótaa de ti, porque che é proveito que pereza un dos teus membros, e non que todo o teu corpo sexa lanzado ao inferno .

Xesús ensina que é mellor eliminar algo das nosas vidas que nos faga pecar que arriscar o noso corpo enteiro a ser arroxado ao inferno.

1. "As accións falan máis que as palabras: vivir o evanxeo na vida cotiá"

2. "Vivir unha vida de santidade: ser máis como Cristo"

1. Romanos 6:12-14 - Polo tanto, non deixes que o pecado reine no teu corpo mortal para que obedezcas aos seus malos desexos. Non ofrezades ningunha parte de vós ao pecado como instrumento de maldade, senón que ofrécédesvos a Deus como os que foron levados da morte á vida; e ofrécelle cada parte de ti como un instrumento de xustiza.

2. 1 Corintios 6:18-19 - Fuxa da inmoralidade sexual. Todos os demais pecados que comete unha persoa están fóra do corpo, pero quen peca sexualmente, peca contra o seu propio corpo. Non sabedes que os vosos corpos son templos do Espírito Santo, quen está en vós, que recibistes de Deus? Non es o teu.

Mateo 5:31 Díxose: Quen repudie á súa muller, que lle dea un escrito de divorcio.

A pasaxe indica que se dixo que quen se divorcie do seu cónxuxe debe entregarlle un certificado de divorcio.

1. O matrimonio é un pacto sagrado e debe celebrarse con coidado e compromiso.

2. O divorcio debe ser o último recurso e, cando ocorra, o cónxuxe debe ser tratado con coidado e respecto.

1. Malaquías 2:16 - "'Porque aborrezo o divorcio', di o Señor, o Deus de Israel, 'e o que cubre o seu vestido de maldade', di o Señor dos exércitos. 'Así que fíxate no teu espírito, para que non fagas traizóns'".

2. Romanos 7:2-3 - "Porque a muller casada está ligada pola lei ao seu marido mentres este vive; pero se o seu marido morre, queda liberada da lei sobre o marido. Entón, se mentres vive o seu home se une a outro home, chamarase adúltera; pero se o seu marido morre, queda libre da lei, de modo que non é adúltera aínda que estea unida a outro home".

Mateo 5:32 Pero eu dígovos que quen repudie á súa muller, salvo por causa de fornicación, fai que cometa adulterio; e quen se case coa divorciada, comete adulterio.

Xesús di que se un home se divorcia da súa muller, salvo por causa de fornicación, fai que cometa adulterio. Ademais, se a muller volve casar, o home que casa con ela comete adulterio.

1. O matrimonio: a santidade do amor

2. O divorcio: a perspectiva de Deus

1. Efesios 5:22-33 - Esposas, sometede aos vosos propios maridos, como ao Señor.

2. Malaquías 2:14-16 - Para o Señor, o Deus de Israel di que odia o divorcio.

Mateo 5:33 De novo, escoitaches que dixeron os de sempre: Non te xurarás a ti mesmo, senón que cumprirás ao Señor os teus xuramentos.

Esta pasaxe fala de honrar os propios xuramentos e evitar incumprir as promesas.

1. A importancia de manter a túa palabra

2. O poder da integridade

1. Santiago 5:12 - "Pero sobre todo, meus irmáns, non xures, nin polo ceo nin pola terra nin por outra cousa. Deixa que o teu "Si" sexa si, e o teu "Non", non, ou serás condenado".

2. Proverbios 12:22 - "O Señor detesta os beizos mentirosos, pero se deleita nas persoas de confianza".

Mateo 5:34 Pero eu dígovos: Non xuredes nada; nin polo ceo; pois é o trono de Deus:

Esta pasaxe advirte de non xurar e advirte de que mesmo xurar polo ceo é incorrecto, xa que é o trono de Deus.

1. A importancia de manter as nosas palabras sagradas

2. A virtude de honrar a Deus por riba de todo

1. Santiago 5:12 - "Por riba de todo, meus irmáns, non xures, nin polo ceo nin pola terra nin por calquera outra cousa. Deixa que o teu "si" sexa si, e o teu "non", non, ou serás condenado".

2. Salmo 24: 3-4 - "Quen pode subir ao monte do Señor? Quen pode estar no seu lugar santo? O que ten as mans limpas e o corazón puro, que non confía nun ídolo nin xure por un deus falso".

Mateo 5:35 Nin pola terra; porque é o escabel dos seus pés: nin por Xerusalén; pois é a cidade do gran Rei.

Deus é o gran Rei sobre toda a creación e Xerusalén é a súa cidade.

1. Deus é o Rei dos Reis e Señor dos Señores

2. Sempre debemos honrar e reverenciar a cidade de Deus, Xerusalén

1. Isaías 66:1 - "Así di o Señor: O ceo é o meu trono, e a terra é o estrado dos meus pés; cal é a casa que me edificarías e cal é o lugar do meu descanso?"

2. Salmo 48:2 - "Fermoso en elevación, a alegría de toda a terra, é o monte Sión, á beira do norte, a cidade do gran Rei".

Mateo 5:36 Tampouco xurarás pola túa cabeza, porque non podes facer un cabelo branco ou negro.

Xesús ensínalles aos seus discípulos a non xurar pola súa cabeza porque non teñen control sobre a cor do seu cabelo.

1. "A impotencia de xurar polas nosas cabezas"

2. "A importancia de obedecer as ensinanzas de Xesús"

1. Santiago 5:12 - "Pero sobre todo, meus irmáns, non xures, nin polo ceo nin pola terra nin por outra cousa. Que o teu "Si" sexa si, e o teu "Non", non, ou serás condenado".

2. Xosué 9:18-20 - "Pero o pobo de Israel non os atacaba, porque os xefes da asemblea xuráranlles polo Señor, o Deus de Israel. Entón toda a asemblea queixouse dos dirixentes. Pero todos os xefes responderonlles: "Xurámoslles o noso xuramento polo Señor, o Deus de Israel, e agora non podemos tocarlles. Isto é o que lles faremos: deixarémolos vivir, para que a ira de Deus non caia sobre nós por romper o xuramento que lles fixemos".

Mateo 5:37 Pero que a túa comunicación sexa: Si, si; Non, non: porque todo o que é máis que estes vén do mal.

Debemos ser directos e honestos no noso discurso e evitar esaxeracións ou adornos.

1. Fala a verdade no amor - Efesios 4:15

2. Contenta co que tes - Hebreos 13:5

1. Santiago 3:1-12 - Domar a lingua

2. Proverbios 10:19 - Os beizos verdadeiros duran para sempre

Mateo 5:38 Xa oíches que se dixo: Ollo por ollo e dente por dente.

Xesús ensina a poñer a outra meixela en lugar de represaliar.

1. Xesús chámanos a un nivel de vida máis elevado: o amor e o perdón.

2. A represalia non é unha opción; debemos escoller a humildade e a paz.

1. Romanos 12:17-21 - "Non pagues a ninguén mal por mal. Teña coidado de facer o que é correcto aos ollos de todos. Se é posible, na medida en que dependa de vós, vive en paz con todos. Non vos vinguédes, meus queridos amigos, pero deixade lugar á ira de Deus, porque está escrito: "A miña é a vinganza; eu pagarei", di o Señor. Pola contra:

“Se o teu inimigo ten fame, dálle de comer; se ten sede, dálle de beber. Ao facer isto, amontoarás carbóns ardentes na súa cabeza". Non te deixes vencer polo mal, pero vence o mal co ben.

2. Colosenses 3:12-14 - Polo tanto, como pobo elixido de Deus, santo e querido, vístete de compaixón, bondade, humildade, mansedume e paciencia. Soportade uns cos outros e perdoade uns a outros se algún de vós ten algunha queixa contra alguén. Perdoa como te perdoou o Señor. E sobre todas estas virtudes póñense amor, que os une a todos en perfecta unidade.

Mateo 5:39 Pero eu dígovos que non resistades ao mal; pero quen che golpee na meixela dereita, bótalle tamén a outra.

Xesús anima aos seus seguidores a non resistir o mal, senón a poñer a outra meixela.

1. "Ser a persoa máis grande: como dar a outra meixela é un modelo para a resolución de conflitos"

2. "A forza da humildade: colleitando os beneficios de poñer a outra meixela"

1. Romanos 12:17-21 - "Non pagues a ninguén mal por mal, pero pensa en facer o que é honrado ante todos. Se é posible, na medida en que depende de ti, vive en paz con todos. Amados, nunca. vingádevos, pero deixalo á ira de Deus, porque está escrito: "A vinganza é miña, eu pagarei, di o Señor". Pola contra, "se o teu inimigo ten fame, dálle de comer; se ten sede, dálle de beber; pois, facendo así, acumularás carbóns enriba da súa cabeza". Non te deixes vencer polo mal, pero vence o mal co ben.

2. Filipenses 2:3-4 - "Non fagades nada por ambición ou vanidade egoístas, pero con humildade considerade aos demais máis importantes que vós mesmos. Que cada un de vós mire non só os seus propios intereses, senón tamén os intereses dos demais".

Mateo 5:40 E se alguén quere quererte ante a lei e quitarche a túnica, déixalle tamén o teu manto.

Este verso anímanos a ser xenerosos e perdoadores no noso trato cos demais.

1. O poder da xenerosidade - Explorando a importancia de ser xenerosos nas nosas relacións cos que nos rodean.

2. Un corazón de perdón - Descubrindo como estender a graza e a misericordia a aqueles que nos fixeron mal.

1. Lucas 6:27–36 - A parábola do bo samaritano.

2. Romanos 12:19-21 - Vencer o mal co ben.

Mateo 5:41 E quen te obrigue a percorrer unha milla, vai con el dous.

Este verso anímanos a ir máis alá do que se nos pide e a facer máis do que se espera.

1: Indo máis aló do que se espera - Mateo 5:41

2: Compaixón, non cumprimento - Mateo 5:41

1: Filipenses 2:3-4, "Non fagades nada por ambición egoísta ou por presunción, pero con humildade considerade aos demais máis importantes que vós mesmos. Que cada un de vós mire non só os seus propios intereses, senón tamén os intereses dos demais".

2: Gálatas 6:2, "Soportade uns as cargas dos outros, e cumprir así a lei de Cristo".

Mateo 5:42 Dálle a quen che pida, e do que queira pedirche prestado non te desvíes.

Xesús anímanos a ser xenerosos e dispostos a prestar aos necesitados.

1. Un corazón xeneroso: a alegría de dar

2. Botar unha man: o amor por compartir

1. 1 Xoán 3:17-18 "Pero se alguén ten os bens do mundo e ve o seu irmán necesitado, pero pecha o seu corazón contra el, como permanece nel o amor de Deus? Fillos, non amemos de palabra nin falemos. senón en feitos e en verdade".

2. Proverbios 11: 24-25 "Un dá libremente, pero todo se fai máis rico; outro retén o que debe dar, e só sofre querer. Quen trae a bendición enriquecerase, e o que rega será regado".

Mateo 5:43 Oíches que se dixo: Amarás ao teu próximo e odiarás ao teu inimigo.

Esta pasaxe indícanos a amar ao noso próximo e aos nosos inimigos.

1. O poder do amor: como amar aos nosos veciños e inimigos

2. Perdoando aos nosos inimigos: como amar en situacións difíciles

1. Romanos 12:20-21 - "Polo tanto, se o teu inimigo ten fame, dálle de comer; se ten sede, dálle de beber; pois, facendo isto, acumularás carbóns de lume sobre a súa cabeza. Non sexas vencido do mal, senón vence o mal. con ben".

2. Lucas 6:27-28 - "Pero eu dígovos aos que oídes: Amade aos vosos inimigos, facede ben aos que vos odian, bendecid aos que vos maldicen e orade polos que vos maldicen".

Mateo 5:44 Pero eu dígovos: Amade aos vosos inimigos, bendídevos aos que vos maldicen, facede ben aos que vos odian e orade polos que vos maltratan e vos perseguen;

Ama aos teus inimigos e fai ben aos que te odian.

1. Amor por todos - Gálatas 5:14; Romanos 13:10

2. Amar aos teus inimigos - Filipenses 2:3-4; Lucas 6:27-36

1. Romanos 12:14-21

2. 1 Xoán 4:7-21

Mateo 5:45 Para que sexades fillos do voso Pai que está no ceo, porque el fai saír o seu sol sobre os malos e os bos, e fai chover sobre os xustos e os inxustos.

Deus é misericordioso e amoroso con todos, independentemente de que sexan persoas boas ou malas.

1. O amor incondicional de Deus: a parábola do sol e da choiva

2. A graza e a misericordia de Deus: ninguén está fóra do seu alcance

1. Romanos 5:8 - "Pero Deus demostra o seu amor por nós nisto: mentres aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós".

2. Xoán 3:16 - "Porque tanto amou Deus ao mundo que deu ao seu único Fillo, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna".

Mateo 5:46 Porque se amádes aos que vos aman, que recompensa tedes? nin os publicanos son o mesmo?

Este verso ensínanos que non só debemos amar ás persoas que nos queren, senón tamén ás que non nos queren.

1: Podemos mostrar o amor de Deus aos demais amando aos que non nos aman a cambio.

2: Debemos estender o noso amor a aqueles que non nos mostran amor, como fixo Xesús.

1: Lucas 6:31-32 - "Fai cos demais como queres que che fagan a ti. Se amas aos que te aman, que mérito tes? Mesmo os 'pecadores' aman aos que os aman".

2: 1 Xoán 4: 20-21 - "Se alguén di: "Amo a Deus", pero odia ao seu irmán, é un mentireiro. Porque quen non ama ao seu irmán, a quen viu, non pode amar a Deus, a quen viu . non viu".

Mateo 5:47 E se saúdes só aos vosos irmáns, que facedes máis que os demais? nin os publicanos o fan?

Esta pasaxe fala da importancia de estender o amor e a bondade a todas as persoas, mesmo a aqueles que son vistos como alleos.

1. Ama ao teu próximo: a importancia de estender a bondade a todos.

2. Non xulgues un libro pola súa portada: trata aos demais con respecto, sexan quen sexan.

1. Gálatas 5:13-14 - "Porque, irmáns, fomos chamados á liberdade; só non usedes a liberdade como ocasión para a carne, senón que servedes uns a outros por amor. Porque toda a lei cúmprese nunha palabra, mesmo nisto: Amarás ao teu próximo coma a ti mesmo".

2. Romanos 12: 9-10 - "Que o amor sexa sen disimulo. Aborrece o que é malo; apúntate ao que é bo. Agarimádevos os uns cos outros con amor fraternal; en honra prefiríndoos os uns aos outros".

Mateo 5:48 Sede, pois, perfectos, como o voso Pai que está nos ceos é perfecto.

Xesús anima aos cristiáns a esforzarse pola perfección, así como Deus é perfecto.

1. A perfección a través da fe: como vivir unha vida de santidade

2. O poder da perfección: perseguir a vontade de Deus nas nosas vidas

1. Filipenses 4:13 - Podo facer todas as cousas por medio de Cristo que me fortalece.

2. Hebreos 12:14 - Busca a paz con todas as persoas ea santidade, sen a cal ninguén verá ao Señor.

Mateo 6 forma parte do Sermón do Monte e abrangue tres grandes temas: actos de xustiza, incluíndo dar aos necesitados, oración (incluíndo a oración do Señor) e xaxún; unha advertencia contra o almacenamento de tesouros terrestres; e unha advertencia para non preocuparse.

1o Parágrafo: O capítulo comeza con Xesús instruíndo aos seus seguidores sobre como realizar actos de xustiza. Advirte contra practicar a piedade en público para a admiración dos demais. Tanto se se trata de dar aos necesitados como de orar ou de xaxún, estes deben facerse en privado, porque Deus ve o que se fai en segredo e recompensa en consecuencia. Esta sección inclúe a Xesús ensinando aos seus discípulos como deben orar, coñecida como "A oración do Señor" (Mateo 6:1-18).

2o Parágrafo: A continuación, Xesús fala sobre as posesións materiais (Mateo 6:19-24). Advirte de non almacenar tesouros na terra onde poidan ser destruídos ou roubados. Pola contra, anima aos seus seguidores a almacenar tesouros no ceo que son eternos. Tamén ensina que ninguén pode servir a dous amos: Deus e o diñeiro.

3o Parágrafo: Na sección final (Mateo 6:25-34), Xesús desaconsella preocuparse polas necesidades da vida, como a comida e a roupa, porque Deus coñece todas as necesidades e provéllasa do mesmo xeito que o fai para as aves do aire e os lirios do campo. En lugar de preocuparse polos asuntos mundanos, un debe buscar primeiro o reino de Deus e a súa xustiza coa promesa de que todo o demais será dado tamén.

Mateo 6:1 Tenga coidado de non facer a súa esmola diante dos homes para ser vistos por eles; se non, non tedes recompensa do voso Pai que está no ceo.

Non sexas ostentoso coas túas boas accións, xa que só Deus te recompensará.

1. Xenerosidade en segredo: Usando a recompensa de Deus como a nosa motivación

2. A bendición da obediencia: facer o ben sen buscar eloxios

1. 1 Timoteo 6: 17-19 - "Enséñalles a facer o ben, a ser ricos en boas obras, a ser xenerosos e dispostos a compartir, aforrándose un bo fundamento para o tempo que vén, para que se apoderen. sobre a vida eterna".

2. Proverbios 11:25 - "O que trae a bendición será enriquecido, e o que rega será regado".

Mateo 6:2 Por iso, cando fagas a túa esmola, non toques a trompeta diante de ti, como fan os hipócritas nas sinagogas e nas rúas, para que teñan gloria dos homes. En verdade dígovos que teñen a súa recompensa.

Xesús advirte de non facer boas obras co propósito de conseguir o recoñecemento humano, como fan os hipócritas nas sinagogas e nas rúas.

1. Facendo boas obras polas razóns correctas

2. O perigo do orgullo nas nosas boas obras

1. Proverbios 28:25-26 O que é de corazón soberbio provoca contendas, pero o que confía no Señor engordará. O que confía no seu propio corazón é un necio, pero o que anda con sabiduría, será librado.

2. Filipenses 2: 3-4 Que nada se faga por contención ou vanagloria; pero na humildade de espírito que cada un se estime mellor que a si mesmo. Non mire cada un nas súas cousas, senón cada un tamén nas cousas dos demais.

Mateo 6:3 Pero cando fas esmola, que a túa esquerda non saiba o que fai a túa dereita.

Este verso anima aos crentes a dar caridade sen buscar recoñecemento ou recompensa a cambio.

1. "Vivir unha vida de entrega desinteresada"

2. "O poder da xenerosidade no segredo"

1. Proverbios 11:25 - Unha persoa xenerosa enriquecerase, e quen dá auga recibirá auga.

2. Lucas 6:38 - Da, e darache. Unha boa medida, presionada, axitada e atropelada, verterase no colo. Pois coa medida que uses, medirase a ti.

Mateo 6:4 Para que a túa esmola sexa en segredo, e o teu Pai, que ve en segredo, recompensarache abertamente.

Debemos dar aos demais en segredo, sabendo que Deus nos recompensará abertamente.

1. O poder de dar segredo: como dar en privado pode levar a recompensas abundantes

2. A bendición da xenerosidade: dar aos demais como Deus nos dá

1. 1 Corintios 9:7-8 - "¿Quen fai unha guerra cada vez aos seus propios cargos? Quen planta unha viña e non come do seu froito? ou quen apacenta un rabaño e non come do leite do rabaño. ?"

2. Mateo 19:21 - "Xesús díxolle: "Se queres ser perfecto, vai e vende o que tes, dálle aos pobres e terás un tesouro no ceo; e ven e sígueme".

Mateo 6:5 E cando ores, non sexas como os hipócritas, porque lles encanta orar de pé nas sinagogas e nas esquinas das rúas, para ser vistos polos homes. En verdade dígovos que teñen a súa recompensa.

Xesús advirte de non orar para ser visto polos demais, como fan os hipócritas, xa que a súa recompensa xa está recibida.

1. Orgullo e humildade na oración

2. Buscando a aprobación do Señor, non a do home

1. Santiago 4:6 - "Pero el dá máis graza. Por iso di: Deus resiste aos soberbios, pero dá

graza aos humildes".

2. Isaías 29:13 - "Por iso dixo o Señor: "Porque este pobo achégase a min coa súa boca e cos seus beizos honrame, pero afastaron de min o seu corazón, e o seu temor cara a min é ensinado polo precepto dos homes".

Mateo 6:6 Pero ti, cando ores, entra no teu armario e, cando pechas a porta, roga ao teu Pai que está no segredo; e o teu Pai que ve no segredo recompensarache abertamente.

Xesús mándanos orar a Deus en segredo e Deus recompensaranos abertamente.

1. Deus ve todo o que facemos e recompensaranos por actos privados de fe.

2. Rezar en segredo permítenos ser honestos e sinceros con Deus.

1. 1 Tesalonicenses 5:16-18 - Alegrate sempre, ora sen cesar, agradece en todas as circunstancias; pois esta é a vontade de Deus en Cristo Xesús para vós.

2. Salmo 34: 17-19 - Cando os xustos piden auxilio, o Señor escóitaos e líbraos de todos os seus problemas. O Señor está preto dos que teñen o corazón quebrantado e salva aos esmagados de espírito. Moitas son as aflicións dos xustos, pero o Señor líbrao de todas.

Mateo 6:7 Pero cando recedes, non usedes repeticións en van, como fan os pagáns, porque cren que serán escoitados por moito falar.

A oración debe ser sincera e non chea de repeticións vanas.

1: Deus quere oracións sinceras e sinceras de nós e non palabras baleiras.

2: Debemos lembrar que Deus escoita as nosas oracións, non polo número de palabras que dicimos, senón pola sinceridade dos nosos corazóns.

1: Santiago 5:16; A oración dun home xusto é poderosa e eficaz.

2: 1 Xoán 5:14; Esta é a confianza que temos ao achegarnos a Deus: que se lle pedimos algo segundo a súa vontade, el escóitanos.

Mateo 6:8 Non sexades, pois, coma eles, porque o voso Pai sabe o que precisades antes de que lle pidades.

Deus coñece as nosas necesidades antes de preguntar, polo que non debemos preocuparnos.

1: Deus proporciona o que necesitamos

2: Confía no tempo de Deus

1: Filipenses 4:6-7 - Non te preocupes por nada, pero en cada situación, mediante oración e petición, con acción de grazas, presenta as túas peticións a Deus.

2: Isaías 40:29-31 - Dá forza ao cansado e aumenta o poder do débil. Mesmo os mozos cansan e cansan, e os mozos tropezan e caen; pero os que esperan no Señor renovarán as súas forzas. Volarán ás ás coma aguias; correrán e non se cansarán, andarán e non se desmaiarán.

Mateo 6:9 Deste xeito orade: Pai noso que estás nos ceos, santificado sexa o teu nome.

Xesús ensínanos a orar a Deus, o noso Pai do Ceo.

1. Orar con fe: aprender a comunicarse con Deus

2. Santificado sexa o teu nome: o poder dunha oración santa

1. Romanos 8:26 - "Do mesmo xeito, o Espírito tamén axuda ás nosas enfermidades, porque non sabemos por que debemos orar como debemos, pero o Espírito mesmo intercede por nós con xemidos que non se poden pronunciar" .

2. Santiago 5:16 - "Confesade os vosos fallos uns a outros, e orade uns polos outros, para que sexades curados. A oración fervente e eficaz dun home xusto vale moito".

Mateo 6:10 vén o teu reino. fágase a túa vontade na terra, como no ceo.

Xesús indícanos a orar para que o reino de Deus veña á terra e para que a súa vontade se faga na terra como no ceo.

1. "Orar para que o Reino de Deus veña: a súa vontade fágase na Terra"

2. "Someterse á vontade de Deus: como está no ceo"

1. Lucas 11:2 - "E díxolles:" Cando recedes, di: "Pai, santificado sexa o teu nome. veña o teu reino".

2. Hebreos 13:21 - "Equípate de todo o bo para que fagas a súa vontade, facendo en nós o que lle agrada, por medio de Xesucristo, a quen sexa a gloria para sempre. Amén."

Mateo 6:11 Dános hoxe o noso pan de cada día.

Esta pasaxe anímanos a confiar en Deus para satisfacer as nosas necesidades todos os días.

1) Confía na provisión de Deus - explorando como Deus é o noso provedor fiel e como podemos ter fe nel en todas as circunstancias.

2) Buscando a Deus en primeiro lugar: entender como priorizar a vontade e o reino de Deus nas nosas vidas conduce á paz e á satisfacción.

1) Filipenses 4:6-7 - non te preocupes, pero en cada situación, a través da oración e petición, con acción de grazas, presenta as túas peticións a Deus.

2) Mateo 6:33 - Busca primeiro o reino de Deus e a súa xustiza, e todas estas cousas engadiráselles.

Mateo 6:12 E perdóanos as nosas débedas, como nós perdoamos aos nosos debedores.

Esta pasaxe lémbranos a importancia do perdón; que debemos perdoar aos demais da mesma forma que Deus nos perdoou.

1: O perdón - Unha necesidade da vida

2: O poder do perdón - Desbloqueando as portas da graza

1: Efesios 4:31-32 - Que se quite de vós toda amargura, ira, ira, clamor e calumnia, xunto con toda malicia. Sede bondadosos uns cos outros, tenros de corazón, perdoándovos uns a outros, como Deus en Cristo vos perdoou.

2: Colosenses 3:13 - Soportando uns cos outros e, se un ten unha queixa contra outro, perdoándoos; como o Señor vos perdoou, así tamén vós debedes perdoar.

Mateo 6:13 E non nos deixes caer na tentación, senón líbranos do mal: porque teu é o reino, o poder e a gloria para sempre. Amén.

A pasaxe suxire que Deus pode afastarnos da tentación e librarnos do mal.

1: Recoñecer o poder de Deus para salvarnos da tentación

2: Reino e gloria de Deus: unha chamada á acción

1: 1 Corintios 10:13 - "Ningunha tentación que non sexa común ao home se apodera de vós. Deus é fiel e non deixará que sexas tentado por riba das túas capacidades, pero coa tentación tamén proporcionará a vía de escape, para que poidas aguantar.

2: Santiago 1:12-15 - "Diaventurado o home que permanece firme na proba, porque cando supere a proba, recibirá a coroa da vida, que Deus prometeu aos que o aman. Que ninguén diga cando é tentado: "Estou sendo tentado por Deus", porque Deus non pode ser tentado co mal, e el mesmo non tenta a ninguén. Pero cada persoa é tentada cando é atraída e seducida polo seu propio desexo. Entón o desexo, cando concibiu, dá a luz o pecado, e o pecado, cando xa crece, dá a morte.

Mateo 6:14 Porque se vos perdoades aos homes as súas ofensas, o voso Pai celestial tamén vos perdoará a vós.

Pasaxe Xesús anímanos a perdoar aos demais para o noso propio beneficio, como o noso Pai celestial tamén nos perdoará.

1. O poder do perdón: como o perdón pode transformar as nosas propias vidas

2. A promesa do perdón: os beneficios de perdoar aos demais

1. Efesios 4:32 - "Sed bondadosos e compasivos uns cos outros, perdoándovos uns aos outros, como Deus vos perdoou en Cristo".

2. Colosenses 3:13 - "Soporte uns aos outros e perdoade uns aos outros se algún de vós ten algunha queixa contra alguén. Perdoade como o Señor vos perdoou".

Mateo 6:15 Pero se non perdoades aos homes as súas ofensas, tampouco vos perdoará o voso Pai.

O perdón é esencial para que recibamos o perdón de Deus.

1: O perdón de Deus depende do noso perdón dos demais

2: O poder do perdón: desbloquear as bendicións do ceo

1: Efesios 4:32 - "Sed bondadosos uns cos outros, tenros de corazón, perdoándovos uns a outros, como Deus en Cristo vos perdoou".

2: Colosenses 3:13 - "Soportandose uns cos outros e, se un se queixa contra outro, perdoándovos uns a outros; como o Señor vos perdoou, así tamén vós debedes perdoar".

Mateo 6:16 Ademais, cando xaxunes, non teñas cara triste como os hipócritas, porque desfiguran o seu rostro para que os homes lles pareza que xaxunan. En verdade dígovos que teñen a súa recompensa.

Xesús advirte contra o xaxún hipócrita, facendo fincapé en que aqueles que o fagan por espectáculo recibirán a súa recompensa das persoas, non de Deus.

1. "Xexún por espectáculo: os perigos da hipocrisía"

2. "O corazón do xaxún: buscando a recompensa de Deus"

1. Isaías 58: 6-7 - "Non é este o xaxún que eu escollín? soltar as ataduras da maldade, desfacer as pesadas cargas, deixar libres aos oprimidos e romper todo xugo? para non repartir o teu pan cos famentos e levar á túa casa aos pobres que son expulsados? cando vexas ao espido, que o cobres, e non te escondes da túa propia carne?"

2. Santiago 1:27 - "A relixión pura e inmaculada diante de Deus e Pai é esta: visitar aos

orfos e ás viúvas na súa aflicción, e manterse sen mancha do mundo".

Mateo 6:17 Pero ti, cando xaxunes, unxe a túa cabeza e lava a cara;

A pasaxe dinos que cando xaxunamos, debemos unxirnos a cabeza e lavar a cara.

1. O poder do xaxún - A sobre o poder espiritual do xaxún e como pode axudarnos a achegarnos a Deus.

2. O significado da unción - A sobre o significado de unxirnos a cabeza e lavarnos a cara cando xaxunamos.

1. Isaías 58: 6-7 - "Non é este o xaxún que eu escollín? soltar as ataduras da maldade, desfacer as pesadas cargas, deixar libres aos oprimidos e romper todo xugo? para non repartir o teu pan cos famentos, e levar á túa casa aos pobres que son expulsados? cando vexas ao espido, que o cobres, e non te escondes da túa propia carne?".

2. Mateo 5:6 - "Dichosos os que teñen fame e sede de xustiza, porque serán saciados".

Mateo 6:18 Para que non aparezas aos homes que xaxunas, senón ao teu Pai que está no segredo; e o teu Pai, que ve no segredo, recompensarache abertamente.

Xesús ensina que o xaxún debe facerse en segredo e que Deus recompensará aos que o fagan.

1. "As recompensas do xaxún secreto"

2. "O poder da oración privada"

1. Mateo 6:18

2. Santiago 5:16b - "A oración dunha persoa xusta ten un gran poder mentres actúa".

Mateo 6:19 Non acumades tesouros na terra, onde a polilla e a ferruxe corrompen, e onde os ladróns rompen e rouban:

O paso advirte contra o acaparamento de bens materiais que poidan ser destruídos ou roubados.

1: O verdadeiro tesouro: almacena as túas riquezas no ceo

2: Gardando o teu corazón: non confíes na riqueza

1: Santiago 4:13-17 - Ven agora, ti que dis: "Hoxe ou mañá iremos a tal cidade e pasaremos alí un ano e comerciaremos e sacaremos proveito".

2: Colosenses 3:1-3 - Se entón resucitaches con Cristo, busca as cousas de arriba, onde está Cristo, sentado á dereita de Deus. Pon a túa mente nas cousas que están arriba, non nas que están na terra.

Mateo 6:20 Pero acumulade tesouros no ceo, onde nin polilla nin ferruxe corrompen, e onde os ladróns non rompen nin rouban.

Xesús anímanos a almacenar tesouros no Ceo en lugar da Terra, xa que non serán corrompidos nin roubados.

1: "As bendicións dos tesouros eternos"

2: "O valor de investir no ceo"

1: Marcos 10:21-22 - Xesús dixo que debemos estar dispostos a renunciar ás posesións terrestres para gañar tesouros celestiales.

2: Colosenses 3: 1-2 - Debemos poñer os nosos corazóns e mentes nas cousas do Ceo, non da Terra.

Mateo 6:21 Porque onde está o teu tesouro, alí estará tamén o teu corazón.

Este verso anímanos a centrar os nosos corazóns e tesouros en Deus e no seu Reino, en lugar das posesións terrestres.

1: "Vivir cunha perspectiva eterna"

2: "Buscando primeiro o Reino"

1: Colosenses 3:1-2 - "Entón, se resucitaches con Cristo, busca as cousas de arriba, onde está Cristo, sentado á dereita de Deus. Pon a túa mente nas cousas de arriba, non nas cousas de arriba. que están na terra".

2: Hebreos 13:5 - "Mantén a túa vida libre do amor ao diñeiro, e contentache co que tes, porque el dixo: "Nunca te deixarei nin te abandonarei".

Mateo 6:22 A luz do corpo é o ollo; polo tanto, se o teu ollo é único, todo o teu corpo estará cheo de luz.

O ollo serve como metáfora do foco propio, e ter un só ollo implica que o foco está en Deus, que traerá plenitude de luz.

1: Busca a luz de Deus a través dun enfoque único.

2: Pon a Deus primeiro e a túa vida estará chea de luz.

1: Proverbios 4:18-19 "Pero o camiño dos xustos é como a luz do amencer, que brilla cada vez máis ata que chegue o día. O camiño dos impíos é como unha escuridade profunda; non saben en que tropezan".

2: Salmo 119:105 "A túa palabra é unha lámpada para os meus pés e unha luz para o meu camiño".

Mateo 6:23 Pero se o teu ollo é malo, todo o teu corpo estará cheo de tebras. Polo tanto, se a luz que hai en ti é escuridade, ¡que grande é esa escuridade!

Xesús advirte dos perigos de permitir que os nosos corazóns se escuren, xa que isto escurecerá todo o noso ser.

1. O poder da luz: como manter os nosos corazóns da escuridade

2. O perigo da escuridade: evitar as tentacións dun mal de ollo

1. Efesios 5: 8-10 - "Porque antes erades tebras, pero agora sodes luz no Señor. Vive como fillos da luz, porque a luz produce toda clase de bondade, xustiza e verdade. Trata

de aprender o que agrada ao Señor. ."

2. Xoán 12:35-36 - "Entón Xesús díxolles: "Un pouco máis teredes a luz. Camiñade mentres tedes a luz, antes de que vos alcancen as tebras. Quen anda nas tebras non sabe onde. van. Confía na luz mentres a teñas, para que poidades ser fillos da luz".

Mateo 6:24 Ninguén pode servir a dous amos, porque ou odiará a un e amará ao outro; ou ben agarrarase a un e desprezará o outro. Non podedes servir a Deus e a mamón.

Xesús ensínanos que non é posible servir a dous amos porque ao final acabaremos amando a un e odiando ao outro.

1. Seguindo o camiño de Deus en lugar do do mundo

2. A elección entre amar a Deus e servir o diñeiro

1. Santiago 4:4 Adúlteros e adúlteras, non sabedes que a amizade do mundo é inimizade con Deus? quen, polo tanto, quere ser amigo do mundo é inimigo de Deus.

2. Hebreos 13:5-6 Que a túa conversación sexa sen codicia; e contentache coas cousas que tes, porque dixo: nunca te deixarei nin te abandonarei. Para que poidamos dicir con valentía: O Señor é o meu axudante e non temerei o que me faga o home.

Mateo 6:25 Por iso dígovos: Non vos preocupedes pola vosa vida, o que comeredes ou o que bebedes; nin aínda para o teu corpo, o que vestirás. Non é a vida máis que a carne e o corpo que o vestido?

Xesús ensínanos a non preocuparnos pola nosa vida e as necesidades físicas porque a nosa vida é máis importante que a comida e a roupa.

1. Contento en Cristo: atopar a paz no Señor e confiar na súa provisión

2. Non te preocupes: vencer a ansiedade e aprender a confiar no Señor

1. Filipenses 4:11-13 - Non é que falo de falta: porque aprendín a contentarme, en calquera estado que me atope.

2. Isaías 26:3 - Manteras en perfecta paz a aquel cuxa mente está fixada en ti, porque en

ti confía.

Mateo 6:26 Velaquí as aves do ceo: porque non sementan, nin segan, nin recollen nos hórreos; con todo o teu Pai celestial aliméntaos. Non sodes moito mellores ca eles?

Xesús recórdanos que Deus coida ata dos paxaros do ceo, polo que non temos que preocuparnos.

1. "A provisión de Deus: aprender a confiar no coidado de Deus"

2. "O consolo do coidado amoroso de Deus"

1. Mateo 10:29-31 - “¿Non se venden dous pardais por un centavo? Con todo, ningún deles caerá ao chan fóra do coidado do teu Pai. E ata os mesmos cabelos da túa cabeza están todos contados. Así que non teñas medo; vales máis que moitos pardais”.

2. Salmo 121:2 - "A miña axuda vén do Señor, o creador do ceo e da terra".

Mateo 6:27 Quen de vós, se preocupa, pode engadir un codo á súa estatura?

Esta pasaxe lémbranos que a preocupación non cambiará as nosas circunstancias da vida.

1: Preocuparse é innecesario - Filipenses 4:6-7

2: Confía en Deus - Proverbios 3:5-6

1: Santiago 1:2-4

2: 1 Pedro 5:7

Mateo 6:28 E por que pensas polo vestido? Considera os lírios do campo, como medran; non traballan, nin fian:

1: Deus provénnos e é o noso provedor, así que confía nel.

2: Deus coidará das nosas necesidades, así que non temos que preocuparnos.

1: Filipenses 4:19 - E o meu Deus suplirá todas as túas necesidades segundo as súas riquezas na gloria en Cristo Xesús.

2: Isaías 40:31 - Pero os que esperan no Señor renovarán as súas forzas; subirán con ás como aguias; correrán e non se cansarán; andarán e non desmaiarán.

Mateo 6:29 E aínda vos dígovos que nin Salomón en toda a súa gloria estaba vestido coma un destes.

Xesús sinala a beleza da natureza, suxerindo que mesmo Salomón, en toda a súa gloria, non estaba tan ben vestido como unha destas creacións de Deus.

1. "A maxestade da natureza: un reflexo da gloria de Deus"

2. "A humildade do home: unha lección de Salomón"

1. Salmo 19:1 - "Os ceos proclaman a gloria de Deus; os ceos proclaman a obra das súas mans".

2. Eclesiastés 2: 7-8 - "Adquirín cantores e cantantes, e tamén un harén: as delicias do corazón dun home. Fíxenme moito máis que ninguén antes que min en Xerusalén. En todo isto a miña sabedoría quedou comigo. ."

Mateo 6:30 Por iso, se Deus viste así a herba do campo, que hoxe é, e mañá é botada no forno, non vos vestirá moito máis, os de pouca fe?

Deus coida de nós e proporciona todas as nosas necesidades.

1: Deus é todo o provedor e todo o coidado

2: Ten fe na provisión do Señor

1: Xeremías 29:11-13 "Porque sei os plans que teño para ti", declara o Señor, "planes para prosperarte e non facerte dano, plans para darche esperanza e un futuro. Entón chamarás a min. e ven rezame, e escoitareiche. Buscarásme e atoparásme cando me busques de todo corazón".

2: Filipenses 4:19 "E o meu Deus satisfará todas as vosas necesidades segundo a riqueza da súa gloria en Cristo Xesús".

Mateo 6:31 Polo tanto, non te preocupes, dicindo: Que comeremos? ou: Que beberemos? ou: De que nos vestiremos?

A pasaxe anima a non preocuparse polo que comeremos, beberemos ou vestiremos.

1: Non debemos preocuparnos polas nosas necesidades, porque Deus proverá.

2: Podemos confiar no Señor para cubrir as nosas necesidades.

1: Filipenses 4:19 - "E o meu Deus satisfará todas as vosas necesidades segundo as riquezas da súa gloria en Cristo Xesús".

2: Mateo 6:25-26 - "Por iso dígoche: non te preocupes pola túa vida, o que comerás ou beberás, nin polo teu corpo, o que vestirás. Non é a vida máis importante que a comida e o corpo. máis importante que a roupa?"

Mateo 6:32 (Porque despois de todas estas cousas buscan os xentís:) pois o voso Pai celestial sabe que tedes necesidade de todas estas cousas.

Deus coñece as nosas necesidades e quere que confiemos nel para que nos provea, en lugar de buscar cousas mundanas.

1. "Satisfacción: confiar na provisión de Deus"

2. "O corazón do contento: poñer a Deus primeiro"

1. Filipenses 4:12-13 - "Sei o que é estar necesitado, e sei o que é ter moito. Aprendín o segredo de estar contento en calquera situación, ben alimentado ou con fame, se vive en abundancia ou na falta".

2. 1 Xoán 2: 15-17 - "Non amedes o mundo nin nada no mundo. Se alguén ama o mundo, o amor ao Pai non está nel. Por todo o mundo: a concupiscencia da carne, o a luxuria dos ollos e a soberbia da vida non veñen do Pai senón do mundo. O mundo e os seus desexos pasan, pero quen fai a vontade de Deus vive para sempre".

Mateo 6:33 Pero buscades primeiro o reino de Deus e a súa xustiza; e todas estas cousas seranche engadidas.

Busca primeiro a Deus e El cubrirá todas as nosas necesidades.

1. Busca a Deus e El proporcionará - Mateo 6:33

2. Confía en Deus para a provisión - Mateo 6:33

1. Filipenses 4:19 - E o meu Deus suplirá todas as túas necesidades segundo as súas riquezas na gloria en Cristo Xesús.

2. Salmo 37:25 - Fun novo, e agora son vello, aínda que non vin o xusto abandonado nin os seus fillos pedindo pan.

Mateo 6:34 Polo tanto, non te preocupes polo mañá, porque o mañá se preocupará das cousas de si mesmo. Suficiente para o día o seu mal.

Non te preocupes polo mañá; céntrase no hoxe e nos seus retos.

1: Vive o momento - Pon a túa confianza en Deus e dá cada día un paso á vez.

2: Non te preocupes, sé feliz - Confía no Señor e deixa as preocupacións de mañá para mañá.

1: Filipenses 4:6-7 - Non te preocupes por nada, pero en cada situación, mediante oración e petición, con acción de grazas, presenta as túas peticións a Deus. E a paz de Deus, que trascende todo entendemento, gardará os vosos corazóns e as vosas mentes en Cristo Xesús.

2: 1 Pedro 5:7 - Bota toda a túa ansiedade sobre el porque se preocupa por ti.

Mateo 7 conclúe o Sermón do Monte, con Xesús discutindo sobre o xuízo, pedindo axuda a Deus, o camiño ao ceo e a importancia de poñer en práctica as súas palabras.

1o Parágrafo: O capítulo comeza con Xesús instruíndo aos seus seguidores que non

xulguen hipócritamente aos demais. Usa a metáfora de ver unha mota no ollo doutra persoa mentres ignora unha táboa no propio ollo. En lugar de xulgar aos demais con dureza, primeiro debe examinarse a si mesmo (Mateo 7:1-5). Tamén advirte sobre dar cousas sagradas a aqueles que non poden aprecialas (Mateo 7:6).

2o Parágrafo: A continuación, Xesús anima aos seus seguidores a pedir a Deus o que necesitan, prometendo que as súas peticións serán respondidas. Introduce a Regra de Ouro - tratar aos demais como queres que te tratasen - que resume a Lei e os Profetas (Mateo 7:7-12). Despois describe dous camiños: unha porta estreita que conduce á vida que poucos atopan e unha porta ancha que conduce á destrución que moitos toman (Mateo 7:13-14).

3o Parágrafo: Nesta sección final (Mateo 7:15-29), Xesús advirte sobre os falsos profetas que parecen inofensivos pero que son prexudiciais para o interior. Polos seus froitos ou accións serán recoñecidos. A continuación, subliña que non todos os que o chaman Señor entrarán no ceo, senón só aqueles que fan a vontade de Deus. O capítulo remata cunha parábola que contrasta constructores sabios e tolos; os que escoitan as súas ensinanzas e as poñen en práctica son como canteiros sabios cuxa casa se mantén firme durante as tormentas, mentres que os que non o fan son como canteiros insensatos cuxa casa cae cando chega a tormenta.

Mateo 7:1 Non xulguedes, para que non sexades xulgados.

Esta pasaxe é un recordatorio de non xulgar aos demais xa que Deus será o xuíz definitivo.

1. O poder da graza: como podemos amar sen xulgar

2. O corazón do perdón: deixar ir o xuízo

1. Santiago 4:12 - Só hai un lexislador e xuíz, o que é capaz de salvar e destruír.

2. Romanos 14:10-13 - Ti, entón, por que xulgas o teu irmán ou por que desprezas o teu irmán? Porque todos estaremos ante o tribunal de Deus.

Mateo 7:2 Porque con que xuízo xulguedes, seredes xulgados;

Xulgar a outros dará lugar a ser xulgado do mesmo xeito.

1: "Pénsao dúas veces antes de xulgar"

2: "Trata aos demais como queres que te traten"

1: Lucas 6:37 - "Non xulguedes, e non seredes xulgados; non condenades, e non seredes condenados: perdoade, e seredes perdoados".

2: Santiago 4:11-12 - "Non faledes mal os uns dos outros, irmáns. O que fala mal do seu irmán e xulga o seu irmán, fala mal da lei e xulga a lei; Hai un lexislador, quen pode salvar e destruír: quen es ti que xulgas a outro?

Mateo 7:3 E por que miras a mota que está no ollo do teu irmán, pero non consideras a viga que está no teu propio ollo?

Sexa consciente das túas propias faltas antes de xulgar aos demais.

1: Sé humilde e mira dentro de ti antes de xulgar aos demais.

2: Abandona o orgullo e busca a axuda de Deus para comprender por que xulgamos.

1: Santiago 4:11-12 "Non faledes mal uns dos outros, irmáns. O que fala contra un irmán ou xulga o seu irmán, fala mal contra a lei e xulga a lei. Pero se xulgades a lei, estades non un cumpridor da lei senón un xuíz.

2: Gálatas 6:1-2 "Irmáns, se alguén é sorprendido nalgunha transgresión, vós que sodes espirituais, restauradeo cun espírito de mansedumbre. Vixídevos, para que tamén vós sexades tentados. Soportade uns as cargas dos outros, e así cumprir a lei de Cristo".

Mateo 7:4 Ou como lle dirás ao teu irmán: "Déixame sacar a mota do teu ollo". e velaquí, hai unha viga no teu propio ollo?

Cristo advirte de non xulgar aos demais cando temos un problema maior.

1: Debemos centrarnos nas nosas propias faltas e pecados antes de sinalar as dos demais.

2: Debemos recoñecer que todos somos pecadores e ser humildes nos nosos xuízos.

1: Romanos 3:10-12 - "Como está escrito: Non hai ningún xusto, nin un: non hai quen entenda, non hai quen busque a Deus. xuntos se fan inútiles; non hai quen faga o ben, nin un, nin un".

2: Santiago 4:11-12 - "Non faledes mal uns dos outros, irmáns. O que fala mal do seu irmán e xulga ao seu irmán, fala mal da lei e xulga a lei; pero se ti xulgas a lei, ti non es un que cumpre a lei, senón un xuíz. Hai un lexislador que pode salvar e destruír: quen es ti que xulgas a outro?"

Mateo 7:5 Hipócrita, bota primeiro a viga do teu propio ollo; e entón verás claramente para botar a mota do ollo do teu irmán.

Non debemos xulgar aos demais ata que primeiro xulguemos a nós mesmos.

1. Vencer o orgullo e xulgar aos demais: un estudo de Mateo 7:5

2. Ver con claridade: ser humilde e amar aos nosos irmáns e irmás

1. Santiago 4:11-12 - “Non faledes mal uns dos outros, irmáns. O que fala contra un irmán ou xulga o seu irmán, fala mal contra a lei e xulga a lei. Pero se xulgas a lei, non es un cumpridor da lei senón un xuíz.

2. Romanos 12:3 - "Porque pola graza que me foi dada, dígolle a todos entre vós que non pensen de si mesmo máis do que debería pensar, senón que pensen con criterio sobrio, cada un segundo a medida da fe que Deus ten asignado”.

Mateo 7:6 Non deades o santo aos cans, nin botedes as vosas perlas diante dos porcos, para que non as pisoteen debaixo dos seus pés e volvan e vos arrinquen.

Non regales as túas cousas sagradas a quen non as valora, nin as amosas a quen non as aprecia, xa que pode levar a que che causen dano.

1. Non desperdicies as túas bendicións con aqueles que non as apreciarán.

2. Sexa sabio con quen compartas os teus dons espirituais.

1. Proverbios 25:12 - "Como un pendente de ouro e un adorno de ouro fino, así é un sabio

reproche sobre un oído obediente".

2. Eclesiastés 9:10 - "O que a túa man atope para facer, faino coas túas forzas, porque non hai obra, nin artificio, nin coñecemento nin sabedoría, no sepulcro, onde vaias".

Mateo 7:7 Pedide, e será dado; buscade, e atoparedes; bate, e abriráselle:

Xesús anímanos a pedir, buscar e chamar para recibir o que necesitamos.

1. Peta á porta do ceo: como recibir as bendicións de Deus

2. Preguntar, buscar e chamar: acadar o éxito a través da fe

1. Santiago 4:2-3 (Non tedes, porque non pedides.)

2. Filipenses 4: 6-7 (Coidado con nada; pero en todo, por medio de oración e súplica con acción de grazas, faga coñecer a Deus as vosas peticións.)

Mateo 7:8 Porque todo aquel que pide recibe; e quen busca atopa; e ao que bate abriráselle.

Deus concédenos o que pedimos se o buscamos.

1: Debemos ser orantes e persistentes nas nosas peticións a Deus, e El responderanos segundo a súa vontade.

2: A fe consiste en confiar en Deus para que nos dea o que necesitamos, aínda que non sexa o que queremos.

1: Santiago 4:2-3 - Non tes, porque non pides. Pides e non recibes, porque pides mal, para gastalo nas túas paixóns.

2: Filipenses 4:6-7 - Non te preocupes por nada, pero en todo, por medio de oración e súplicas con acción de grazas, fai que as túas peticións sexan coñecidas a Deus. E a paz de Deus, que supera todo entendemento, gardará os vosos corazóns e as vosas mentes en Cristo Xesús.

Mateo 7:9 Ou quen hai de vós, a quen se o seu fillo lle pide pan, lle dará unha pedra?

Xesús fai unha pregunta retórica sobre a vontade dun pai de darlle ao seu fillo o que necesita.

1. O poder do amor dun pai - como o amor dun pai é tan forte que sempre cubrirá as necesidades do seu fillo.

2. A parábola do pan e da pedra - usando a parábola de Xesús para ilustrar a importancia de satisfacer as necesidades dos que amamos.

1. 1 Xoán 3:1 - "Mirade que amor nos deu o Pai, para que nos chamemos fillos de Deus; e así somos".

2. Romanos 8:35 - "Quen nos separará do amor de Cristo? Será a tribulación, ou a angustia, ou a persecución, ou a fame, ou a nudez, ou o perigo, ou a espada?"

Mateo 7:10 Ou se lle pide un peixe, daralle unha serpe?

A pasaxe é unha pregunta retórica que pregunta se un bo pai lle daría a un fillo algo prexudicial se o neno lle pedise algo bo.

1. A importancia de ser un pai cariñoso e compasivo.

2. Aprender a confiar na bondade e provisión de Deus.

1. Gálatas 6:7-10 - Non vos deixedes enganar: Deus non se burla, porque todo o que sementa, iso tamén segará.

2. Lucas 4:4 - E Xesús respondeulle: "Está escrito: Non só de pan vivirá o home".

Mateo 7:11 Se, pois, vós, sendo malos, sabedes dar bos agasallos aos vosos fillos, canto máis o voso Pai que está no ceo dará cousas boas aos que lle piden?

Deus quere darnos bos agasallos que van moito máis alá de calquera cousa que poidamos pedir.

1. A abundancia do amor e da graza de Deus

2. A bondade da provisión de Deus

1. Romanos 8:32: "Aquel que non perdonou ao seu propio Fillo, senón que o entregou por todos nós, como non nos dará todas as cousas tamén con el?"

2. Efesios 3:20: "Agora, a quen pode facer moito máis que todo o que pedimos ou pensamos, segundo o poder que actúa dentro de nós..."

Mateo 7:12 Por iso, todo o que queredes que os homes fagan con vós, facedevos tamén con eles, porque esta é a lei e os profetas.

Este verso anímanos a tratar aos demais como nos gustaría que nos trataran, como é a lei e os profetas.

1. Practicando a regra de ouro: a lei do amor

2. Vivindo a lei da reciprocidade: facer aos demais o que nós fixeríamos con nós

1. Lucas 6:31: "Fai cos demais como queres que che fagan contigo".

2. Gálatas 5:14: "Toda a lei resúmese nun só mandamento: 'Ama ao teu próximo como a ti mesmo'".

Mateo 7:13 Entrade pola porta estreita, porque ancha é a porta e amplo o camiño que leva á destrución, e moitos son os que entran por ela.

O camiño estreito leva á vida mentres que o camiño ancho conduce á destrución.

1. O camiño estreito cara á salvación

2. As consecuencias dos camiños anchos

1. Proverbios 14:12 - Hai un camiño que lle parece correcto a un home, pero o seu fin é o camiño da morte.

2. Salmo 16:11 - Faisme coñecer o camiño da vida; na túa presenza hai plenitude de alegría; á túa dereita hai praceres para sempre.

Mateo 7:14 Porque estreita é a porta e estreita é o camiño que leva á vida, e poucos son os que a atopan.

O camiño cara á vida é difícil e poucos o atoparán.

1. O camiño estreito - Un exame de Mateo 7:14

2. Poucos o atoparán - Os retos da andaina cristiá

1. Mateo 19:23-24 - Xesús díxolles aos seus discípulos: "En verdade dígovos que é difícil para un rico entrar no reino dos ceos. Dígovos de novo que é máis fácil pasar por un camelo. o ollo dunha agulla que para que un rico entre no reino de Deus".

2. Xoán 14:6 - Xesús dixo: "Eu son o camiño, a verdade e a vida. Ninguén vén ao Pai senón por min".

Mateo 7:15 Coidado cos falsos profetas, que veñen a vós vestidos de ovella, pero por dentro son lobos rapaces.

Coidado cos falsos profetas que veñen disfrazados.

1: Teña sempre en conta os que veñen disfrazados e cuestionan os seus motivos.

2: Estade atentos aos que veñen vestidos de ovella pero son lobos disfrazados.

1: 1 Xoán 4: 1 - "Amados, non creades en todo espírito, pero proba os espíritos para ver se son de Deus, porque moitos falsos profetas saíron ao mundo".

2: Proverbios 14:15 - "O sinxelo cre todo, pero o prudente pensa nos seus pasos".

Mateo 7:16 Coñeceredes polos seus froitos. Os homes recollen uvas de espiños ou figos de cardos?

Xesús anímanos a xulgar ás persoas polas súas accións e non polas súas palabras.

1. "Vivir do froito do Espírito"

2. "A xustiza e o camiño do Señor"

1. Gálatas 5:22-23 - "Pero o froito do Espírito é amor, alegría, paz, paciencia, bondade, bondade, fidelidade, mansedume e autocontrol".

2. Santiago 1:22-25 - "Pero facede a palabra, e non só oíntes, enganádevos a vós mesmos. Porque se alguén é oínte da palabra e non o fai, é coma un home que observa o seu rostro natural nun espello, pois se observa a si mesmo, vaise e enseguida esquece que clase de home era.Pero aquel que mira a perfecta lei da liberdade e continúa nela, e non é un oínte esquecedor senón un realizador da obra, este. será bendito no que faga".

Mateo 7:17 Así, toda boa árbore dá bo froito; pero unha árbore corrupta dá froitos malos.

Unha árbore boa produce froitos bos, mentres que unha árbore corrupta produce froitos malos.

1. O froito dunha vida: como é o teu?

2. As nosas opcións teñen un impacto duradeiro: un estudo en Mateo 7:17

1. Gálatas 5:22-23, "Pero o froito do Espírito é amor, alegría, paz, paciencia, bondade, bondade, fidelidade, mansedume, dominio propio; contra tales cousas non hai lei".

2. Santiago 3:17-18, "Pero a sabedoría de arriba é primeiro pura, despois pacífica, mansa, aberta á razón, chea de misericordia e bos froitos, imparcial e sincera. E unha colleita de xustiza sementa en paz por aqueles . que fan a paz".

Mateo 7:18 Unha árbore boa non pode dar froitos malos, nin unha árbore corrupta pode dar froitos bos.

A pasaxe subliña que o bo e o malo son mutuamente excluíntes e non se poden combinar.

1. O poder da elección: comprender as consecuencias das nosas accións

2. Dar froitos: recoñecer que o que facemos importa

1. Gálatas 5:22-23 - "Pero o froito do Espírito é amor, alegría, paz, paciencia, bondade, bondade, fidelidade, mansedume, dominio propio; contra tales cousas non hai lei".

2. Santiago 3:17-18 - "Pero a sabedoría que vén de arriba é primeiro pura, despois pacífica, amable e fácil de pedir, chea de misericordia e de bos froitos, sen parcialidade e sen hipocrisía".

Mateo 7:19 Toda árbore que non dá bo froito é cortada e bótase ao lume.

As persoas que non fagan boas obras serán condenadas e botadas ao lume.

1. Dar froitos: a importancia de facer boas obras nas nosas vidas.

2. Lume de condena: As consecuencias de non seguir o camiño correcto.

1. Gálatas 5:22-23 - Pero o froito do Espírito é amor, alegría, paz, paciencia, bondade, bondade, fidelidade, mansedume, dominio propio; contra tales cousas non hai lei.

2. Santiago 2:17 - Así tamén a fe por si mesma, se non ten obras, está morta.

Mateo 7:20 Polo tanto, polos seus froitos os coñeceredes.

Este verso afirma que as accións dunha persoa poden usarse para identificalas e determinar o seu carácter.

1. "O froito do Espírito: como as nosas accións revelan o noso carácter"

2. "Coñecendo á xente polos seus froitos: examinámonos a nós mesmos"

1. Gálatas 5:22-23 - "Pero o froito do Espírito é amor, alegría, paz, paciencia, bondade, bondade, fidelidade, mansedume, dominio propio; contra tales cousas non hai lei".

2. Santiago 3:17 - "Pero a sabedoría de arriba é primeiro pura, despois pacífica, mansa, aberta á razón, chea de misericordia e bos froitos, imparcial e sincera".

Mateo 7:21 Non todo aquel que me diga: Señor, Señor, entrará no reino dos ceos; senón quen fai a vontade do meu Pai que está no ceo.

Xesús advirte que dicir "Señor, Señor" non garante a entrada ao ceo, senón facer a vontade de Deus.

1. "Confía na vontade de Deus, non nas túas palabras"

2. "Céntrate na obediencia, non só na boca"

1. Santiago 2:14-17 - "¿De que lle serve, irmáns meus, se alguén di que ten fe, pero non ten obras? ¿Pode salvalo a fe? Se un irmán ou unha irmá está espido e carente do alimento diario e un de vós dilles: "Ide en paz, quentádevos e enchádevos", pero non lles dádes o necesario para o corpo, ¿de que lle serve? Así tamén a fe por si mesma, se non ten obras. está morto.

2. Romanos 2:13 - Porque non os oíntes da lei son xustos diante de Deus, senón que os que cumpre a lei serán xustificados.

Mateo 7:22 Moitos me dirán naquel día: Señor, Señor, non profetizamos no teu nome? e no teu nome botaches fóra demos? e no teu nome fixeches moitas obras marabillosas?

O día do xuízo, moitos proclamarán que fixeron moitas grandes obras no nome do Señor, como profetizar, expulsar demos e realizar grandes obras.

1. A necesidade da santidade: A sobre a importancia de vivir unha vida santa e as consecuencias de non facelo o día do xuízo.

2. O poder da fe: A sobre o poder da fe e as obras que pode capacitar para realizar no nome do Señor.

1. Mateo 5:20 - "Porque dígovos que, a menos que a vosa xustiza supere a xustiza dos escribas e fariseos, en ningún caso entraredes no reino dos ceos".

2. Santiago 2:14-17 - "¿De que lle serve, irmáns meus, aínda que un home di que ten fe e non ten obras? ¿Pode salvalo a fe? Se un irmán ou unha irmá está espido e carente de

alimento diario, E un de vós díxolles: Partide en paz, quentádevos e enchádevos; aínda que non lles dades as cousas necesarias para o corpo, ¿de que lle serve? Así, a fe, se non ten obras, está morta. estando só".

Mateo 7:23 E entón lles confesararei: Nunca vos coñecín: apartade de min, vós que facedes iniquidade.

Xesús advirte aos que practican a maldade que os rexeitará o día do xuízo.

1. Abrace a misericordia de Deus antes de que sexa demasiado tarde

2. Elixe a xustiza sobre a maldade

1. Salmo 97:10: "Vos que amades ao Señor, aborrede o mal".

2. Santiago 4:17: "Polo tanto, para o que sabe facer o ben e non o fai, para el é pecado".

Mateo 7:24 Por iso, quen escoita estes meus ditos e os cumpre, compararéino a un home sabio que edificou a súa casa sobre unha pedra.

Esta pasaxe móstranos a importancia de seguir as ensinanzas e os mandamentos de Xesús para construír unha base espiritual forte nas nosas vidas.

1. "Construíndo as nosas vidas na rocha: establecendo unha base de fe"

2. "Escoitando as palabras de Xesús: a clave para o crecemento espiritual"

1. 1 Corintios 3:10-15 - A analoxía de Paulo de construír sobre un fundamento

2. Salmo 40: 1-3 - O canto de loanza de David por ser escoitado e respondido por Deus

Mateo 7:25 E descendeu a choiva, viñeron os diluvios, e sopraron os ventos e bateron sobre aquela casa; e non caeu: porque estaba fundado sobre unha pedra.

Este verso fala dunha casa que foi construída sobre unha rocha e non foi afectada pola choiva, as inundacións e os ventos.

1. A fortaleza dunha base firme: construír as nosas vidas na rocha de Xesucristo

2. Tempestades meteorolóxicas: como permanecer firme en tempos difíciles

1. Isaías 28:16 - "Por iso, así di o Señor Deus: "Velaí, poño en Sión unha pedra, unha pedra probada, unha pedra angular cara para o fundamento, firmemente colocada. Quen crea nela non será perturbado. "

2. Salmo 25:5 - "Guíame na túa verdade e ensíname, porque ti es o Deus da miña salvación; en ti espero todo o día".

Mateo 7:26 E todo aquel que escoite estas miñas palabras e non as faga, será comparado a un home insensato que construíu a súa casa sobre a area.

Xesús ensina que os que non fan caso das súas palabras serán como un parvo que constrúe a súa casa sobre a area.

1. "O fundamento das nosas vidas: construíndo sobre a rocha"

2. "O perigo de ignorar a Palabra de Deus"

1. Proverbios 10:25 - "Cando pasa o torbellino, o impío xa non existe, pero o xusto ten un fundamento eterno".

2. Salmo 11:3 - "Se os cimentos son destruídos, que pode facer o xusto?"

Mateo 7:27 E descendeu a choiva, viñeron os diluvios, e sopraron os ventos e bateron sobre aquela casa; e caeu: e grande foi a súa caída.

A casa construída sobre unha base sólida, que é Xesucristo, manterase firme a pesar das tormentas da vida.

1: Construír unha casa sobre unha base sólida

2: Manterse forte nas tormentas da vida

1: Salmos 18:2 - O Señor é a miña pedra, a miña fortaleza e o meu liberador; o meu Deus é a miña pedra, na que me refuxio, o meu escudo e o corno da miña salvación, a miña fortaleza.

2: Efesios 2:20 - Construído sobre o fundamento dos apóstolos e profetas, con Cristo Xesús como a principal pedra angular.

Mateo 7:28 E aconteceu que cando Xesús rematou estas palabras, a xente quedou abraiada da súa doutrina:

A xente quedou abraiada co ensino de Xesús.

1. Xesús: o noso mestre e guía

2. O poder das palabras de Xesús

1. Efesios 4:20-21 - ¡Pero non é así como aprendestes a Cristo!— supoñendo que oíches falar del e que te ensinaron nel, xa que a verdade está en Xesús.

2. Colosenses 3:16-17 - Deixa que a mensaxe de Cristo habite entre vós abundantemente mentres ensinades e amonestádesvos uns a outros con toda sabedoría mediante salmos, himnos e cancións do Espírito, cantando a Deus con gratitude nos vosos corazóns.

Mateo 7:29 Porque os ensinaba como quen ten autoridade, e non como os escribas.

Esta pasaxe describe a forma en que Xesús ensinou en comparación cos escribas, con autoridade en lugar de só recitar o que se ensinara antes.

1. O poder da autoridade - Como veu Xesús cunha nova mensaxe e desafiou o status quo do ensino relixioso.

2. O valor da obediencia - Como seguir as palabras de Xesús con autoridade pode levar a unha vida significativa.

1. 1 Corintios 12:28 - E Deus nomeou na igrexa primeiros apóstolos, segundo profetas, terceiro mestres...

2. Isaías 50:4-5 - O Señor Deus deume a lingua dos que son ensinados, para que eu saiba soster cunha palabra ao que está canso. Mañá a mañá esperta; el esperta o meu oído para escoitar como os que son ensinados.

Mateo 8 presenta varios milagres realizados por Xesús, demostrando a súa autoridade sobre as enfermidades, a natureza e o reino espiritual. Tamén destaca o custo do discipulado.

1o Parágrafo: O capítulo comeza con Xesús curando a un lepra que se achega a El con fe (Mateo 8:1-4). Despois diso, cura desde a distancia ao servo dun centurión romano só a través da súa palabra. Este acontecemento leva a que Xesús louva a gran fe do centurión (Mateo 8:5-13). Despois, el vai curando á sogra de Pedro e a moitos outros que estaban endemoniados ou enfermos (Mateo 8:14-17).

2º Parágrafo: En Mateo 8:18-22, Xesús ten interaccións con potenciais discípulos. Cando un home di que o seguirá onde queira que vaia, Xesús advirte sobre as dificultades que provoca o discipulado, aínda que non teña onde deitar a cabeza. A outro que lle pide tempo para enterrar ao seu pai antes de seguilo, Xesús responde que debe deixar que os mortos enterren aos seus propios mortos; o seu deber é seguir e proclamar o reino de Deus.

3o Parágrafo: A última sección (Mateo 8:23-34) presenta dous milagres máis onde Xesús mostra a súa autoridade sobre a natureza e os demos. En primeiro lugar, El calma unha tormenta no mar reprendendo o vento e as ondas demostrando o seu poder sobre os elementos naturais (Mateo 8:23-27). Entón, no territorio gadareno, expulsa os demos de dous homes nun rabaño de porcos que se precipitan pola beira escarpada cara á auga e morren. Isto asusta aos habitantes do pobo levándoos a pedirlle que abandone a súa rexión.

Mateo 8:1 Cando baixaba do monte, seguírono unha gran multitude.

Xesús baixou do monte para ser seguido por unha gran multitude de persoas.

1. Xesús desexa ser seguido e coidado por unha multitude.

2. Xesús é un exemplo de liderado humilde.

1. Xoán 13:13-17 - Xesús lavando os pés dos discípulos como exemplo de liderado

humilde.

2. Mateo 19:27-30 - A petición do novo gobernante rico de seguir a Xesús e o que implica para o discipulado.

Mateo 8:2 E velaquí, veu un leproso e adorouno, dicindo: Señor, se queres, podes limparme.

Un leproso achegouse a Xesús e pediu que o curasen, dicindo que se Xesús quería, podería limpalo.

1. O poder da fe: Xesús está disposto a responder as oracións de fe e limparnos de todos os nosos pecados.

2. A compaixón de Xesús: Xesús mostrou misericordia e compaixón co leproso curándoo e restablecendo unha relación correcta con Deus.

1. Romanos 8:38-39 - Porque estou convencido de que nin a morte nin a vida, nin os anxos nin os demos, nin o presente nin o futuro, nin ningún poder, nin a altura nin a profundidade, nin ningunha outra cousa en toda a creación, poderá para separarnos do amor de Deus que está en Cristo Xesús, noso Señor.

2. Marcos 10:45-46 - Porque nin o Fillo do Home veu para ser servido, senón para servir e dar a súa vida como rescate por moitos.

Mateo 8:3 E Xesús estendeu a man e tocouno, dicindo: Quero; sé limpo. E inmediatamente a súa lepra foi limpa.

Esta pasaxe conta a historia de Xesús curando un leproso.

1: Xesús ten o poder de curarnos e perdoarnos dos nosos pecados.

2: A cura de Xesús do leproso é un recordatorio do seu poder para restaurarnos, renovarnos e transformarnos.

1: Isaías 53: 4-5 - Seguramente el levou as nosas penas e levou as nosas tristezas; aínda así o estimábamos asolado, azotado por Deus e aflixido. Pero el foi ferido polas nosas transgresións; foi esmagado polas nosas iniquidades; sobre el foi o castigo que nos deu paz, e coas súas feridas somos curados.

2: Santiago 5:15 - E a oración de fe salvará ao enfermo, e o Señor resucitarao. E se cometeu pecados, será perdoado.

Mateo 8:4 Xesús díxolle: Mira que non llo digas a ninguén. pero vai, preséntate ao sacerdote e ofrece o presente que mandou Moisés, como testemuño para eles.

Xesús dálle instrucións a un leproso curado para que manteña a súa curación en segredo, vaia ao sacerdote e ofreza un sacrificio segundo o mandamento de Moisés.

1. O poder da obediencia: como seguir o mandato de Xesús pode levar a unha cura milagrosa.

2. A bendición da obediencia: como honrar os mandamentos de Deus pode traer bendicións incribles.

1. Levítico 14:2-32 - Instrucións para os sacerdotes sobre a limpeza dun leproso.

2. Marcos 1:45 - As instrucións do leproso para non contar a ninguén sobre a súa cura.

Mateo 8:5 E cando Xesús entrou en Cafarnaúm, achegouse a el un centurión, suplicándolle:

O centurión achégase a Xesús suplicándolle.

1. O poder da fe: como a crenza en Xesús pode axudarnos a superar os desafíos da vida

2. O poder da persistencia: como superar a dúbida e seguir crendo

1. Filipenses 4:13 - "Todo podo por medio de Cristo que me fortalece".

2. Hebreos 11:1 - "Agora a fe é a seguridade das cousas que se esperan, a convicción das que non se ven".

Mateo 8:6 E dicindo: "Señor, o meu servo xace na casa enfermo de paralítico, gravemente atormentado".

Xesús cura un paralítico.

1. O poder de Deus para curar os nosos corpos e almas.

2. A importancia da fe e da confianza no Señor.

1. Marcos 2:1-12 - Xesús cura un paralítico.

2. Isaías 53:5 - Pero El foi ferido polas nosas transgresións, El foi ferido polas nosas iniquidades; O castigo pola nosa paz estaba sobre el, e polas súas feridas somos curados.

Mateo 8:7 E Xesús díxolle: "Veirei curalo".

Xesús ofrécese a curar a un home necesitado.

1. A Misericordia Curadora de Deus - Como Xesús está sempre preparado para traernos a cura física e espiritual.

2. O poder da fe - Como a fe en Deus pode traernos bendicións extraordinarias.

1. Isaías 53:5 - "Pero foi traspasado polas nosas transgresións, esmagado polas nosas iniquidades; o castigo que nos deu a paz foi sobre el, e polas súas feridas nos curaron".

2. Santiago 5:14-16 - "¿Alguén de vós está enfermo? Que chamen aos anciáns da igrexa para que oren por eles e os unxen con aceite no nome do Señor. E a oración ofrecida con fe sanará o enfermo; o Señor resucitaraos. Se pecaron, serán perdoados. Polo tanto, confesade os vosos pecados uns a outros e orade uns polos outros para que seades curados. A oración dunha persoa xusta é poderosa e eficaz".

Mateo 8:8 Respondeu o centurión e dixo: "Señor, non son digno de que entres baixo o meu teito; pero di só a palabra, e o meu servo será curado".

O centurión recoñeceu que Xesús tiña o poder de curar ao seu servo sen sequera estar presente fisicamente. Recoñeceu humildemente a súa indignidade e expresou a súa fe na capacidade de curación de Xesús.

1. Humildade e fe: aprender a confiar en Xesús

2. Recoñecer a túa indignidade e a grandeza de Deus

1. Mateo 8:5-13

2. Isaías 40:28-31

Mateo 8:9 Porque son un home baixo autoridade, tendo soldados ás miñas ordes; e dígolle a este: Vaite, e vai; e a outro: Veña, e vén; e ao meu servo: Fai isto, e el faino.

Este verso fala da autoridade de Xesús e de como manda aos demais facer a súa vontade.

1. A autoridade de Deus: o exemplo de obediencia de Xesús

2. A nosa obediencia á vontade de Deus

1. Romanos 6:16 - Non sabes que se vos presentades a alguén como escravos obedientes, sodes escravos de aquel a quen obedecedes, ben do pecado, que leva á morte, ou da obediencia, que leva á xustiza?

2. Filipenses 2:8 - E sendo atopado en forma humana, humillóuse a si mesmo facéndose obediente ata a morte, ata a morte en cruz.

Mateo 8:10 Ó oílo Xesús, quedou marabillado e díxolles aos que seguían: "En verdade vos digo: non atopei tanta fe, nin en Israel.

Xesús marabilla a gran fe dun centurión romano.

1. Ver a gran fe a través dos ollos de Deus

2. Vivindo a fe na nosa vida cotiá

1. Hebreos 11:1 - Agora a fe é a substancia das cousas que se esperan, a evidencia das cousas que non se ven.

2. Romanos 10:17 - Así que a fe vén de escoitar, e oír a través da palabra de Cristo.

Mateo 8:11 E dígovos que virán moitos do leste e do occidente e sentaranse con Abraham, Isaac e Xacob no reino dos ceos.

Moitos serán recibidos no ceo de todas as direccións.

1. A benvida interminable do ceo: o amor e a misericordia de Deus para todos

2. Abrazar a diversidade: celebrar a unidade do ceo

1. Efesios 2:13-18 - Pero agora, en Cristo Xesús, vós, que antes estabades lonxe, fomos achegados polo sangue de Cristo.

2. Romanos 5:8 - Pero Deus demostra o seu propio amor por nós nisto: mentres aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós.

Mateo 8:12 Pero os fillos do reino serán arroxados ás tebras de fóra: alí haberá choro e rechinar de dentes.

Este verso fala das consecuencias de rexeitar o reino de Deus: ser expulsado á escuridade exterior con choros e rechinar de dentes.

1. O prezo do rexeitamento: as consecuencias de rexeitar o Reino de Deus

2. A escuridade do pecado: comprender a gravidade de rexeitar o Reino de Deus

1. Lucas 13:25-28 - A parábola da ovella perdida

2. 2 Tesalonicenses 1: 6-10 - A ira de Deus revelada

Mateo 8:13 E Xesús díxolle ao centurión: Vaite; e como ti creches, así se che faga. E o seu servo foi curado na mesma hora.

Xesús cura o servo do centurión mediante a fe.

1. O poder da fe e como pode curar

2. Xesús demostra a súa compaixón a través da cura

1. Hebreos 11:1 - "Agora a fe é a seguridade das cousas que se esperan, a convicción das que non se ven".

2. Santiago 5:15 - "E a oración ofrecida con fe sanará ao enfermo; o Señor resucitarao. Se pecaron, serán perdoados".

Mateo 8:14 E cando entrou Xesús na casa de Pedro, viu a nai da súa muller deitada e enferma de febre.

Xesús visitou a casa de Pedro e viu alí deitada a súa sogra, que padecía febre.

1. Confiar en Deus en tempos de enfermidade - Aprender a apoiarse en Deus cando se enfrontan a circunstancias difíciles.

2. A compaixón de Xesús - Sacar ánimo da vontade de Xesús para curar e servir.

1. Hebreos 13: 5-6 - "Mantén a túa vida libre do amor ao diñeiro e contentache co que tes, porque el dixo: "Nunca te deixarei nin te abandonarei".

2. Santiago 5:14-15 - "¿Alguén de vós está enfermo? Que chamen aos anciáns da igrexa para que oren por eles e os unxen con aceite no nome do Señor. E a oración ofrecida con fe enfermará aos enfermos. persoa ben; o Señor resucitaraos. Se pecaron, perdoaránlles".

Mateo 8:15 E tocoulle a man, e a febre deixouna; e ela ergueuse e serviu para eles.

Esta pasaxe explica como Xesús curou a unha muller e a liberou dunha febre.

1: Podemos confiar en Xesús para curarnos no noso momento de necesidade.

2: Cando Xesús nos cura, dános a forza para ministrar aos demais.

1: Isaías 53:5 - "Pero el foi ferido polas nosas transgresións, foi ferido polas nosas iniquidades: o castigo da nosa paz foi sobre el, e coas súas feridas somos curados".

2: Santiago 5:14-15 - "¿Hai algún enfermo entre vós? que chame aos anciáns da igrexa, e que oren por el, unxindoo con aceite no nome do Señor: e a oración da fe será salva ao enfermo, e o Señor resucitarao; e se cometeu pecados, serán perdoados".

Mateo 8:16 Cando chegou a noite, trouxéronlle moitos endemoniados, e el expulsou os espíritos coa súa palabra e curou a todos os enfermos.

Esta pasaxe describe a Xesús curando a moitas persoas que estaban enfermas e expulsando os malos espíritos coa súa palabra.

1. Deus ten o poder de curarnos e protexernos do mal.

2. A través da forza de Xesús podemos recibir cura e integridade.

1. Salmo 103: 2-3 "Bendice, alma miña, ao Señor, e non esquezas todos os seus beneficios: quen perdoa todas as túas iniquidades, que cura todas as túas enfermidades".

2. Isaías 41:10 "Non temas, porque eu estou contigo; non te amedrentes, porque eu son o teu Deus: fortalecereiche; si, axudareiche; si, apoiareino coa man dereita de a miña xustiza".

Mateo 8:17 Para que se cumprise o que foi dito polo profeta Isaías, que dixo: El mesmo tomou as nosas enfermidades e levou as nosas enfermidades.

Xesús curou aos enfermos para cumprir a profecía de Isaías.

1. Xesús cura: unha reflexión sobre Mateo 8:17

2. O poder de cumprir a profecía: un estudo de Mateo 8:17

1. Isaías 53:4-5 - "Certamente el levou as nosas penas e levou as nosas tristezas; aínda así o estimábamos asolado, azotado por Deus e aflixido. Pero el foi ferido polas nosas transgresións; foi esmagado polas nosas iniquidades; sobre el foi o castigo que nos deu

paz, e coas súas feridas somos curados".

2. Lucas 4:18-19 - "O Espírito do Señor está sobre min, porque me unxiu para anunciarlles boas novas aos pobres. Envioume para proclamar a liberdade aos cativos e a vista aos cegos, a deixar en liberdade aos oprimidos, a proclamar o ano do favor do Señor".

Mateo 8:18 Agora ben, cando Xesús viu unha gran multitude arredor del, mandou marchar para o outro lado.

Xesús viu unha gran multitude e mandoulles ir ao outro lado.

1. Xesús exemplifica como responder a grandes multitudes con compaixón e coidado.

2. Podemos aprender a dar un paso atrás e a avaliar unha situación antes de tomar unha decisión.

1. Mateo 9:35-38 - Xesús respondeu ás grandes multitudes con compaixón.

2. Éxodo 14:15 - Moisés exemplificou como responder a grandes multitudes con fe e confianza en Deus.

Mateo 8:19 E chegou un escriba e díxolle: Mestre, seguireite a onde vaias.

Este escriba expresou o seu desexo de seguir a Xesús onde queira que vaia.

1: Seguir a Xesús require compromiso e vontade de ir a onde el leve.

2: Debemos estar dispostos a deixar as nosas zonas de confort e seguir a Xesús onde queira que nos leve.

1: Lucas 9:23 - E díxolles a todos: Se alguén quere vir detrás de min, que se negue a si mesmo, que tome a súa cruz cada día e sigame.

2: Xoán 10:27 - As miñas ovellas escoitan a miña voz e coñézoas, e séguenme.

Mateo 8:20 Xesús díxolle: Os raposos teñen cotos e os paxaros do ceo niños. pero o Fillo do home non ten onde pousar a cabeza.

Xesús dille a un home que non ten un lugar onde vivir como outras criaturas, xa que é o Fillo do Home.

1. O sacrificio de Xesús: o Fillo do Home sen fogar

2. O custo do discipulado: o exemplo de humildade de Xesús

1. Filipenses 2: 5-7 - Que estea en vós este pensamento, que tamén estaba en Cristo Xesús: quen, sendo en forma de Deus, non pensou que era un roubo ser igual a Deus, senón que non se puxo en reputación, e tomou sobre el a forma de servo, e fíxose a semellanza de homes.

2. Hebreos 4:14-15 - Xa que logo temos un gran sumo sacerdote, que pasou aos ceos, Xesús, o Fillo de Deus, manteñamos a nosa profesión. Porque non temos un sumo sacerdote que non poida ser tocado co sentimento das nosas enfermidades; pero foi tentado en todos os puntos coma nós, pero sen pecado.

Mateo 8:21 E outro dos seus discípulos díxolle: Señor, permíteme que vaia primeiro a enterrar a meu pai.

Un discípulo pediulle a Xesús que lle permitise ir enterrar ao seu pai antes de seguilo.

1. "Vivir no momento: o noso tempo con Xesús é agora",

2. "A chamada de Deus: seguilo a pesar doutras responsabilidades".

1. Lucas 9:59-60: "A outro díxolle: 'Sígueme'. Pero el dixo: "Señor, déixame ir primeiro a enterrar ao meu pai". E Xesús díxolle: "Deixa que os mortos enterren aos seus mortos; pero ti, vaite e anuncia o reino de Deus".

2. Eclesiastés 11:4: "Quen mira o vento non plantará; quen mira as nubes non segará".

Mateo 8:22 Pero Xesús díxolle: Sígueme; e que os mortos enterren aos seus mortos.

Esta pasaxe anímanos a seguir a Xesús por encima de todos os demais compromisos.

1: Tomando a nosa cruz e seguindo a Xesús.

2: Abandonar os nosos plans para seguir os plans de Deus.

1: Lucas 9:23-24 - "E díxolles a todos: Se alguén quere vir detrás de min, que se negue a si mesmo, que tome a súa cruz cada día e que me siga.

2: Mateo 16:24-25 - "Entón Xesús díxolles aos seus discípulos: Se alguén quere vir detrás de min, que se negue a si mesmo, que tome a súa cruz e sigame".

Mateo 8:23 E cando foi subido a un barco, os seus discípulos seguírono.

Xesús e os seus discípulos subiron a unha barca e puxéronse a navegar.

1. Xesús é a nosa fonte de fortaleza e ánimo

2. Seguindo a Xesús: unha viaxe de fe

1. Hebreos 13:5 - Mantén a túa vida libre do amor ao diñeiro e contentache co que tes, porque el dixo: "Nunca te deixarei nin te abandonarei".

2. Xoán 10:27 - As miñas ovellas escoitan a miña voz e coñézoas, e séguenme.

Mateo 8:24 E velaquí, levantouse unha gran tempestade no mar, de tal xeito que o barco estaba cuberto polas ondas, pero el durmía.

Os discípulos estaban aterrorizados por unha gran tormenta no mar, pero Xesús estaba durmindo.

1. A paz de Xesús en tempos turbulentos

2. Confiar en Deus en situacións difíciles

1. Salmo 31:24 - Ten coraxe, e el fortalecerá o teu corazón, todos os que esperas no Señor.

2. Isaías 26:3 - Manteras en perfecta paz a aquel cuxa mente está fixada en ti, porque en ti confía.

Mateo 8:25 E os seus discípulos achegáronse a el e espertárono, dicindo: Señor, sálvanos: perecemos.

Os discípulos de Xesús tiñan medo e pedíronlle que os salvase do perigo.

1. O poder da fe en tempos problemáticos

2. Recorrendo a Xesús en tempos de necesidade

1. Salmo 91: 2 - "Direi do Señor: El é o meu refuxio e a miña fortaleza: o meu Deus; nel confiarei".

2. Romanos 10:13 - "Porque todo aquel que invoque o nome do Señor será salvo".

Mateo 8:26 E díxolles: Por que tedes medo, os de pouca fe? Entón ergueuse e increpou os ventos e o mar; e houbo unha gran calma.

Xesús preguntou aos seus discípulos por que tiñan medo, e despois calmou o mar e o vento coa súa autoridade.

1. O poder da fe: como Deus recompensa aos que cren

2. Afrontando os teus medos: como Xesús nos axuda a superar a ansiedade

1. Isaías 43:2 - Cando pases polas augas, estarei contigo; e a través dos ríos, non te abafarán.

2. Filipenses 4:6-7 - Non te preocupes por nada, pero en todo, mediante a oración e súplicas con acción de grazas, fai que as túas peticións sexan coñecidas a Deus. E a paz de Deus, que supera todo entendemento, gardará os vosos corazóns e as vosas mentes en Cristo Xesús.

Mateo 8:27 Pero os homes marabilláronse, dicindo: Que home é este, que ata os ventos e

o mar lle obedecen!

Esta pasaxe describe unha escena de asombro cando os homes testemuñan o poder de Xesús sobre o vento e o mar.

1. Admiración e marabilla: redescubrindo o poder de Xesús

2. O Señor do Ceo e da Terra: O Poder Milagroso de Xesús

1. Xob 9:5-10

2. Isaías 55:8-9

Mateo 8:28 E cando chegou ao outro lado, ao país dos Gergesenos, atopáronse con el dous endemoniados que saían dos sepulcros, moi feroces, para que ninguén pasase por aquel camiño.

Xesús atopouse con dous homes poseídos por demos mentres viaxaba ao país dos xergesenos. Os homes eran tan feroces que ninguén podía pasar por eles.

1. Aceptar a Xesús como o noso Salvador: ningún demo pode interpoñerse no camiño

2. Superar o medo e a dúbida a través da fe

1. Santiago 4:7-8 - "Sométese, pois, a Deus. Resista ao demo, e el fuxirá de vós. Achégate a Deus, e el achegarase a vós".

2. Mateo 16:24 - "Entón Xesús díxolles aos seus discípulos: "Quen queira ser o meu discípulo, que se negue a si mesmo, que tome a súa cruz e que me siga".

Mateo 8:29 E velaquí, eles gritaron, dicindo: Que temos que ver contigo, Xesús, Fillo de Deus? viñeches aquí para atormentarnos antes do tempo?

Un grupo de demos berrou a Xesús, preguntándolle por que estaba alí para atormentalos antes de que se esgotase o seu tempo.

1. O poder de Xesús: como o conquista todo

2. Xesucristo: a única esperanza para os perdidos

1. Romanos 8:37-39 - Non, en todas estas cousas somos máis que vencedores por medio de quen nos amou. Pois estou convencido de que nin a morte nin a vida, nin os anxos nin os demos, nin o presente nin o futuro, nin ningún poder, nin altura nin profundidade, nin outra cousa en toda a creación, poderán separarnos do amor de Deus que está en Cristo Xesús noso Señor.

2. Romanos 10:13 - Porque "todo aquel que invoque o nome do Señor será salvo".

Mateo 8:30 E había moi lonxe deles un rabaño de moitos porcos que pacían.

Xesús atopou un rabaño de porcos mentres viaxaba lonxe dun grupo de persoas.

1. O poder de Xesús: unha demostración de autoridade

2. As implicacións do ministerio de Xesús na vida dos outros

1. Marcos 5: 1-17 - Xesús expulsou unha lexión de demos dun home a un rabaño de porcos.

2. Lucas 8:26-33 - Xesús expulsou unha lexión de demos dun home e permitiulles entrar nun rabaño de porcos.

Mateo 8:31 Entón, os demos rogáronlle, dicíndolle: Se nos botas fóra, permítenos ir ao rabaño de porcos.

Os demos pedíronlle a Xesús que lles permitise entrar nun rabaño de porcos se os expulsaba.

1: Deus ten o control definitivo sobre as forzas demoníacas e mandalles que o obedezcan.

2: Debemos desconfiar das forzas demoníacas e confiar en Deus para a protección contra elas.

1: Santiago 4:7 - "Sométete, pois, a Deus. Resiste o demo, e el fuxirá de ti".

2: Efesios 6:11-13 - "Vestádevos toda a armadura de Deus, para que poidades resistir os esquemas do diaño. Porque non loitamos contra a carne e o sangue, senón contra os gobernantes, contra as autoridades, contra os poderes cósmicos sobre esta escuridade presente, contra as forzas espirituais do mal nos lugares celestes.

Mateo 8:32 E díxolles: Id. E cando saíron, entraron no rabaño de porcos, e velaquí, todo o rabaño de porcos corría violentamente por un lugar escarpado cara ao mar, e morreu nas augas.

Xesús díxolle a un grupo de dúas persoas que se marcharan e cando o fixeron, un rabaño de porcos baixou un outeiro escarpado ata o mar, onde morreron todos.

1. O poder das palabras de Xesús: como a obediencia pode levar a milagres

2. Evitar a tentación: as consecuencias de seguir os nosos desexos

1. Santiago 4:7 - Sométete, pois, a Deus. Resiste o demo, e el fuxirá de ti.

2. 1 Pedro 5:8 - Sexa sobrio, vixiante; porque o teu adversario, o demo, anda como un león bramido buscando a quen devorar.

Mateo 8:33 E os que os gardaban fuxiron e foron para a cidade, e contaron todo e o que lles pasou aos endemoniados.

Os responsables dos posuídos fuxiron e difundiron noticias do que acontecera na cidade.

1. O poder de Deus para superar os problemas

2. A forza da comunidade en tempos difíciles

1. Salmo 46: 1 - "Deus é o noso refuxio e fortaleza, unha axuda sempre presente nos problemas".

2. Feitos 16:25-26 - "Sobre a media noite, Paulo e Silas estaban orando e cantando

himnos a Deus, e os outros prisioneiros escoitábanos. De súpeto produciuse un terremoto masivo e a prisión quedou sacudida ata os seus cimentos. Todas as portas abríronse de inmediato e as cadeas de todos os prisioneiros caeron!

Mateo 8:34 E velaquí, toda a cidade saíu ao encontro de Xesús;

Toda a cidade do pobo saíu ao encontro de Xesús pero pediulle que abandonase as súas costas.

1: Xesús é un exemplo de humildade e vontade de facer a vontade de Deus, aínda que iso signifique non ser acollido nun lugar.

2: Podemos aprender de Xesús a centrarnos en facer a vontade de Deus, sen importar o custo.

1: Filipenses 2:5-8 - "Tede entre vós esta mente, que é a vosa en Cristo Xesús, quen, aínda que tiña a forma de Deus, non considerou que a igualdade con Deus era cousa de agarrar, senón que se despojou de si mesmo. tomando a forma de servo, nacendo a semellanza dos homes, e sendo atopado en forma humana, humillóuse a si mesmo facéndose obediente ata a morte, ata a morte en cruz".

2: Santiago 4:10 - "Humilládevos diante do Señor, e el os exaltará".

Mateo 9 segue contando os milagres de Xesús, demostrando a súa autoridade para perdoar os pecados, curar aos enfermos e resucitar aos mortos. Tamén discute a súa misión de chamar pecadores e a necesidade de traballadores na colleita de Deus.

1o parágrafo: O capítulo comeza con Xesús curando a un paralítico despois de declarar os seus pecados perdoados, ilustrando a súa autoridade tanto sobre as enfermidades físicas como sobre o perdón espiritual (Mateo 9:1-8). Despois chama a Mateo, un recadador de impostos, para que o siga. Isto leva a unha comida con outros recadadores de impostos e pecadores onde Xesús aclara que non veu para os xustos senón para os pecadores (Mateo 9:9-13).

Segundo parágrafo: A continuación hai tres milagres máis realizados por Xesús: a cura dunha muller que levaba doce anos sangrando só ao tocar o seu manto con fe (Mateo 9:20-22), resucitando á filla de Jairo da morte (Mateo 9:23). -26), e restaurando a vista a dous cegos que o recoñecen como Fillo de David afirmando a súa fe nel como Mesías (Mateo 9:27-31). Tamén expulsa un demo dun home mudo que lle permite falar de novo, o que sorprende á multitude, pero provoca a acusación dos fariseos de que está usando o poder do príncipe dos demos (Mateo 9:32-34).

3o Parágrafo: Nesta sección final (Mateo 9:35-38), Xesús continúa ensinando e curando por cidades e aldeas. Ver ás multitudes acosadas e indefensas como ovellas sen pastor faino compasivo con elas. Conclúe dicíndolles aos seus discípulos que aínda que a colleita é abundante, os traballadores son poucos; deberían, polo tanto, rezar para que o Señor da colleita, é dicir, Deus mesmo, envíe obreiros ao seu campo.

Mateo 9:1 E subiu nun barco, pasou e chegou á súa propia cidade.

Xesús viaxou en barco á súa cidade natal.

1: Xesús confía no plan de Deus e corre riscos para seguilo.

2: Xesús modela como podemos manternos conectados ás nosas raíces mentres buscamos avanzar no reino de Deus.

1: Isaías 43:2 - "Cando pases polas augas, eu estarei contigo; e polos ríos non te asolagarán; cando pases polo lume, non serás queimado nin a chama non te consumirá. ."

2: Xoán 4:35 - "Non dis: 'Aínda quedan catro meses, entón vén a vendima'? Mira, dígoche, alza os ollos e mira que os campos están brancos para a colleita".

Mateo 9:2 E velaquí, trouxéronlle un paralítico, deitado nunha cama; e Xesús, vendo a súa fe, díxolle ao paralítico: Fillo, ánimo; os teus pecados sexan perdoados.

Leváronlle a Xesús un paralítico, e Xesús viu a fe da xente que o trouxo e díxolle ao home que os seus pecados estaban perdoados.

1. O poder da fe en Xesucristo

2. O don do perdón a través de Xesús

1. Hebreos 11:1 - Agora a fe é a substancia das cousas que se esperan, a evidencia das cousas que non se ven.

2. Efesios 1:7 - Nel temos a redención polo seu sangue, o perdón dos pecados, segundo as riquezas da súa graza.

Mateo 9:3 E velaquí, algúns dos escribas dicían dentro de si: Este blasfema.

Esta pasaxe revela que algúns escribas acusaban a Xesús de blasfemia.

1: Xesús foi acusado inxustamente de blasfemia, pero mantívose firme nas súas ensinanzas.

2: A verdade de Deus sempre será cuestionada, pero a nosa fe non renunciará ante a adversidade.

1: Isaías 53:7 - "Foi oprimido e aflixido, pero non abriu a boca; coma un cordeiro que se leva á matanza, e coma unha ovella que cala diante dos seus esquiladores, non abriu a boca".

2: Gálatas 6:9 - "E non nos cansemos de facer o ben, porque no seu tempo segaremos, se non nos rendimos".

Mateo 9:4 E Xesús, coñecendo os seus pensamentos, dixo: Por que pensades mal no voso corazón?

Xesús coñecía os pensamentos da xente e preguntoulles por que pensaban mal no seu corazón.

1. Comprender o poder dos pensamentos: como afectan os nosos pensamentos ás nosas vidas

2. O poder dun corazón xusto: a bendición de escoller pensar correctamente

1. Proverbios 23:7 - "Porque como pensa no seu corazón, así é"

2. Romanos 8: 6-8 - "Porque ter unha mente carnal é morte; pero ter unha mente espiritual é vida e paz. Porque a mente carnal é inimizade contra Deus, porque non está suxeita á lei de Deus, nin tampouco. pode ser."

Mateo 9:5 Porque se é máis doado dicir: Os teus pecados son perdoados; ou dicir: Levántate e anda?

Xesús preguntou se era máis fácil perdoar pecados ou curar enfermidades físicas.

1. A misericordia incomparable de Deus - Como Xesús demostra a capacidade de Deus para perdoar

2. O poder de Xesús - Como o poder de Xesús pode transformar a vida dos que cren

1. Isaías 43:25 - "Eu, eu son o que borra as túas transgresións por amor de min, e non me acordarei dos teus pecados".

2. Salmo 103:12 - "Tan lonxe está o leste do occidente, tan lonxe quitou de nós as nosas transgresións".

Mateo 9:6 Pero para que saibades que o Fillo do Home ten poder na terra para perdoar os pecados (entón díxolle ao paralítico:) Levántate, toma o teu leito e vai á túa casa.

Xesús demostra a súa autoridade para perdoar os pecados curando a un paralítico.

1. O poder de Xesús para perdoar os pecados

2. Xesús cura: un milagre da fe

1. Xoán 8:36 - "Entón, se o Fillo vos fai libres, seredes de verdade".

2. Isaías 53:5 - "Pero foi traspasado polas nosas transgresións, esmagado polas nosas iniquidades; o castigo que nos deu a paz foi sobre el, e polas súas feridas nos curaron".

Mateo 9:7 E levantouse e foise para a súa casa.

Xesús mostrou compaixón e misericordia ao perdoar os pecados dun home paralítico.

1: Xesús está sempre disposto a mostrar misericordia e compaixón cos necesitados.

2: Debemos esforzarnos por seguir o exemplo de Xesús e mostrar misericordia e compaixón cos demais.

1: Colosenses 3:12-14 - Polo tanto, como pobo elixido de Deus, santo e querido, vístete de compaixón, bondade, humildade, mansedume e paciencia.

2: Santiago 2:13 - Porque o xuízo é sen misericordia para quen non mostrou misericordia. A misericordia triunfa sobre o xuízo.

Mateo 9:8 Pero cando a xente o viron, marabilláronse e glorificaron a Deus, que lles dera tal poder aos homes.

As multitudes marabilláronse co poder de Xesús e glorificaron a Deus por dar tal poder ao home.

1: Podemos ter fe en que Deus nos deu o poder de facer grandes cousas.

2: Sempre debemos glorificar a Deus, porque El é a fonte de todo poder.

1: Filipenses 4:13 - "Todo podo por medio de Cristo que me fortalece".

2: Salmo 62:11 - "Deus falou unha vez, dúas veces oín isto: que o poder é de Deus".

Mateo 9:9 E cando Xesús saía de alí, viu a un home chamado Mateo, sentado no alfándego, e díxolle: Sígueme. E ergueuse e seguiuno.

Esta pasaxe conta a historia de como Xesús chamou a Mateo para que o seguise.

1. A chamada de Xesús - A importancia de estar disposto a aceptar e obedecer a chamada de Xesús.

2. Seguindo a Xesús - A importancia de seguir a Xesús e abrazar o camiño que El nos marcou.

1. Lucas 5:27-28 - Cando Xesús viu a súa fe, díxolle ao paralítico: "Fillo, os teus pecados son perdoados". 28Entón algúns dos escribas cuestionaron a autoridade coa que falaba Xesús.

2. Xoán 15:16 - Non me escolliches a min, senón que eu escollín a ti e nomeei a ti para que vaias dar froito, froito que perdure, e para que todo o que pidas no meu nome, o Pai cho dea.

Mateo 9:10 E aconteceu que, mentres Xesús estaba sentado á mesa na casa, velaquí, moitos publicanos e pecadores viñeron e sentáronse con el e os seus discípulos.

Xesús estaba a cear nunha casa cos seus discípulos cando moitos publicanos e pecadores uníronse a el.

1. Amor incondicional e aceptación de Xesús

2. O poder do perdón

1. Lucas 19:10 "Porque o Fillo do Home veu buscar e salvar o perdido".

2. Romanos 5:8 "Pero Deus mostra o seu amor por nós en que mentres aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós".

Mateo 9:11 E cando os fariseos viron isto, dixéronlles aos seus discípulos: Por que come o voso Mestre cos publicanos e pecadores?

Xesús foi criticado polos fariseos por comer con publicanos e pecadores.

1. Todos somos pecadores, e Xesús mostrounos o camiño da redención co seu exemplo de amor e aceptación.

2. Deus ama a todos, e o noso traballo é seguir o seu exemplo e mostrar amor e aceptación a todos.

1. Lucas 6:37: "Non xulguedes, e non seredes xulgados; non condenades, e non seredes condenados: perdoade, e seredes perdoados".

2. 1 Xoán 4:7-8: "Amados, amémonos uns a outros, porque o amor é de Deus; e todo aquel que ama nace de Deus e coñece a Deus. O que non ama non coñece a Deus, porque Deus é. amor".

Mateo 9:12 Pero Xesús, ao oír isto, díxolles: Non necesitan médico os que están san, senón os enfermos.

Xesús ensina que os enfermos espirituais e físicos necesitan un médico para ser curados.

1. Os enfermos necesitan un médico: explorando o ensino de Xesús sobre a cura

2. Fóra da enfermidade: como Xesús pode traer a totalidade

1. Isaías 53:5 - Pero el foi ferido polas nosas transgresións, foi machucado polas nosas iniquidades: o castigo da nosa paz foi sobre el; e coas súas raias estamos curados.

2. Santiago 5:14 - Hai algún enfermo entre vós? que chame aos anciáns da igrexa; e que oren por el, unxindoo con aceite no nome do Señor.

Mateo 9:13 Pero vai e aprende o que significa: Terei misericordia, e non sacrificio, porque non vin a chamar aos xustos, senón aos pecadores ao arrepentimento.

A misericordia é máis valiosa que o sacrificio. Deus chama aos pecadores ao arrepentimento, non aos xustos.

1: A misericordia importa: chegar aos inxustos

2: O poder do arrepentimento

1: Lucas 5:32 - Xesús dixo: "Non vin a chamar aos xustos, senón aos pecadores ao arrepentimento".

2: Isaías 1:10-17 - Porque aínda que os teus pecados sexan como escarlata, serán brancos coma a neve; aínda que sexan vermellos coma o carmesí, serán coma a la.

Mateo 9:14 Entón achegáronse a el os discípulos de Xoán, dicíndolle: Por que xaxunamos a miúdo nós e os fariseos, pero os teus discípulos non xaxunamos?

Os discípulos de Xoán preguntan por que os discípulos de Xesús non xaxunan a miúdo como fan os fariseos.

1. O poder da resurrección: como a resurrección de Xesús transforma o xaxún

2. Fomentar o xaxún: un chamamento para reavivar a disciplina do xaxún

1. Mateo 9:14

2. Romanos 8:11 - "Pero se o Espírito do que resucitou a Xesús dos mortos habita en vós, o que resucitou a Cristo dos mortos tamén vivificará os vosos corpos mortais polo seu Espírito que habita en vós".

Mateo 9:15 E díxolles Xesús: ¿Poden chorar os fillos da cámara de noiva mentres o noivo estea con eles? pero virán días en que o noivo lles será quitado, e entón xaxunarán.

Xesús dilles aos seus discípulos que non hai necesidade de que xaxunen mentres El estea con eles, senón que chegará un día no que será levado e entón xaxunarán.

1. Vivir gozoso na presenza de Xesucristo

2. Preparando a Vinda do Noivo

1. Romanos 12:12 - Alegrámonos na esperanza; paciente na tribulación; continuando instantáneamente na oración;

2. Lucas 5:34-35 - E díxolles Xesús: "Podedes facer que os fillos do noivo xaxunen mentres o noivo estea con eles? Pero virán días en que o noivo será quitado deles, e entón xaxunarán neses días.

Mateo 9:16 Ninguén pon un anaco de tecido novo a unha vestimenta vella, porque o que se pon para enchela quítalle a roupa, e a rachada empeora.

Esta pasaxe enfatiza a idea de que tentar remendar unha peza de roupa gastada cun novo anaco de tea só empeorará a bágoa.

1. Non debemos tentar reparar as relacións rotas coas cousas materiais; só empeorará a situación.

2. Non debemos tentar reparar os nosos pecados coas nosas propias solucións; Deus é o único que pode facer que a nosa ruptura sexa nova de novo.

1. Isaías 1:18 - "Ven agora, e razoemos xuntos, di o Señor: aínda que os teus pecados

sexan como escarlata, serán brancos coma a neve; aínda que sexan vermellos coma o carmesí, serán coma a la".

2. 2 Corintios 5:17 - "Por iso, se alguén está en Cristo, é unha criatura nova: as cousas antigas pasaron; velaquí, todas as cousas se fixeron novas".

Mateo 9:17 Tampouco os homes botan viño novo en cántaros vellas; se non, as garrafas rompen, o viño esgota e as garrafas perecen;

A pasaxe lémbranos que non debemos tentar encaixar algo novo en algo vello, xa que o vello non poderá conter o novo.

1: Debemos esforzarnos sempre por estar abertos ás posibilidades do futuro.

2: Non debemos ter medo de probar algo novo, aínda que non sexa familiar.

1: Efesios 4:22-24 - "Que despoxades da antiga conversación ao vello, que está corrompido segundo as concupiscencias enganosas; e renovadevos no espírito da vosa mente; e que vos vistes do home novo, que despois de Deus é creado en xustiza e verdadeira santidade".

2: Isaías 43:18-19 - "Non te lembres das cousas antigas, nin teñades en conta as cousas antigas. Velaquí, farei unha cousa nova; agora brotará; non o saberedes? camiño no deserto e ríos no deserto".

Mateo 9:18 Mentres lles falaba estas cousas, velaquí, veu un xefe e adorouno, dicindo: A miña filla xa morreu.

Un gobernante achegouse a Xesús e pediulle que viñese poñer a man sobre a súa filla, que morrera recentemente, para que viva.

1. O poder da fe: como Xesús pode cambiar a túa vida

2. O amor dun pai: nunca abandones a esperanza

1. Marcos 5:21-43 - Xesús a cura da muller cunha hemorraxia

2. 1 Xoán 5:14-15 - Confianza en orar a Deus para a cura

Mateo 9:19 E levantouse Xesús e seguiuno, e tamén os seus discípulos.

Xesús dá un exemplo de seguir a Deus camiñando humildemente cun recadador de impostos.

1. Seguindo a Deus: un exemplo de humildade

2. Amor aos demais: un corazón coma Xesús

1. Filipenses 2: 5-8 - "Tede entre vós esta mente, que é a vosa en Cristo Xesús, quen, aínda que tiña a forma de Deus, non considerou que a igualdade con Deus era algo que se agarraba, senón que se despojou de si mesmo, tomando a forma de servo, nacendo a semellanza dos homes, e sendo atopado en forma humana, humillóuse a si mesmo facéndose obediente ata a morte, ata a morte en cruz".

2. Lucas 19:1-10 - "Entrou en Xericó e ía pasando. E había un home chamado Zaqueo. Era un xefe de recadadores e era rico. E buscaba ver quen era Xesús, pero por mor de a multitude non puido, porque era pequeno de estatura. Entón foi correndo por diante e subiu a un sicómoro para velo, porque estaba a punto de pasar por alí. E cando chegou Xesús ao lugar, levantou a vista e díxolle: "Zaqueo, apura e baixa, que hoxe teño que quedarme na túa casa". Así que baixou apresurado e recibiuno con alegría".

Mateo 9:20 E velaquí, unha muller, que tiña doce anos enferma de fluxo de sangue, veu detrás del e tocoulle o bordo da súa vestidura.

Esta pasaxe conta a fe dunha muller na capacidade de Xesús para curala.

1: O poder da fe - A historia da muller coa cuestión de sangue ilustra o poder da fe para mover montañas.

2: A cura de Xesús - A compaixón de Xesús e o poder de curación están ilustrados na historia da muller coa emisión de sangue.

1: Marcos 5:25-34 - Xesús curou a unha muller cunha emisión de sangue, demostrando o seu poder e demostrando que a fe pode mover montañas.

2: Hebreos 11:1 - Agora ben, a fe é a substancia das cousas que se esperan, a evidencia das que non se ven.

Mateo 9:21 Porque ela dicía dentro de si: Se me toca o seu vestido, estarei sana.

A pasaxe trata dunha muller cun trastorno hemorrágico que foi curada ao tocar a roupa de Xesús.

1. O poder da fe - Confiar no Señor a pesar de todo

2. O toque curativo de Xesús - Como Xesús pode traer cura ás nosas vidas

1. Hebreos 11:1 - Agora a fe é a substancia das cousas que se esperan, a evidencia das cousas que non se ven.

2. Santiago 5:14-15 - Hai algún enfermo entre vós? Que chame aos anciáns da igrexa; e que oren por el, unxindoo con aceite no nome do Señor: E a oración da fe salvará ao enfermo, e o Señor resucitarao; e se cometeu pecados, serán perdoados.

Mateo 9:22 Pero Xesús deulle a volta e, ao vela, díxolle: "Filla, consólate; a túa fe púxote. E a muller quedou sana dende aquela hora.

Esta pasaxe conta a historia de Xesús curando a unha muller da súa aflición cando mostrou fe nel.

1. O poder da fe: como Xesús pode transformar a túa vida

2. Confortando en Cristo: atopar esperanza en tempos difíciles

1. Hebreos 11:6 - "Pero sen fe é imposible agradarlle: porque o que se achega a Deus ten que crer que é, e que é o galardón dos que o buscan con dilixencia".

2. Romanos 10:17 - "Entón a fe vén polo oído, e o oído pola palabra de Deus".

Mateo 9:23 E cando entrou Xesús na casa do xefe, e viu os xuglares e a xente facendo ruído,

Xesús calmou unha reunión ruidosa na casa dun gobernante.

1: Xesús mostrounos o poder da súa autoridade e como podemos estar aínda na súa presenza.

2: Mesmo no medio do caos, podemos atopar a paz en Xesús.

1: Lucas 1:79 - Dará luz aos que están sentados nas tebras e na sombra da morte, para guiar os nosos pés polo camiño da paz.

2: Xoán 14:27 - Deixovos a paz, douvos a miña paz: non vos dou como o mundo dá. Non se turbe o teu corazón, nin teña medo.

Mateo 9:24 Díxolles: Deixade o lugar, porque a criada non morreu, senón que dorme. E ríronse del para escarnio.

A xente ría de Xesús cando dixo que a nena non estaba morta, senón que só durmía.

1. Fe sobre o medo - A necesidade de confiar en Deus mesmo en tempos de incerteza e medo.

2. Esperanza en Xesús - O poder de Xesús para dar vida aos que estaban mortos.

1. Isaías 41:10 - Non temas, porque estou contigo; non te espantes, porque eu son o teu Deus; Fortalecerei, axudarei, apoiareino coa miña dereita xusta.

2. Xoán 11:25-26 - Xesús díxolle: "Eu son a resurrección e a vida. Quen cre en min, aínda que morra, vivirá, e todo aquel que vive e crea en min, non morrerá nunca. Cres isto?"

Mateo 9:25 Pero cando a xente foi expulsada, entrou, colleuna da man, e a criada ergueuse.

Esta pasaxe describe a Xesús curando a unha muller que estaba paralizada.

1: A compaixón de Xesús móstranos o poder da bondade e do amor.

2: O exemplo de curación de Xesús móstranos a importancia de axudar aos necesitados.

1: Marcos 5:34-35 - Xesús díxolle á muller: "Filla, a túa fe curoute. Vaite en paz e líbrate do teu sufrimento".

2: Lucas 7:13-15 - Cando o Señor a viu, o seu corazón desbordou de compaixón. El díxolle: "Non chores". Entón adiantou e tocou o cadaleito, e os portadores detivéronse. El dixo: "Mozo, dígoche, érguese!"

Mateo 9:26 E a fama deste pasou por toda aquela terra.

A fama da curación de Xesús estendeuse por toda a terra.

1. O poder do amor de Deus: como Xesús transformou unha nación

2. O milagre da fe: o que podemos aprender da cura de Xesús

1. Mateo 4:23-25 - Xesús percorreu Galilea, ensinando nas súas sinagogas, anunciando a boa nova do reino e curando toda enfermidade e doenza entre o pobo.

2. Marcos 5:19-20 - Xesús non o deixou, pero díxolle: "Vai á túa casa e cóntalles canto fixo o Señor por ti e como tivo misericordia de ti". Entón o home foise e comezou a contar na Decápole o moito que Xesús fixera por el.

Mateo 9:27 E cando Xesús saíu de alí, seguírono dous cegos, clamando e dicindo: Fillo de David, ten piedade de nós.

O fragmento trata de dous cegos que seguen a Xesús, clamando a el que teña piedade deles.

1. O poder da fe: como a cegueira pode levar á vista

2. Buscar axuda da fonte correcta: confiar no Señor

1. Lucas 18:35-43 - A parábola do mendigo cego

2. Mateo 21:14-15 - O berro de misericordia dos nenos

Mateo 9:28 E cando chegou á casa, achegáronse a el os cegos, e díxolles Xesús: Cres que podo facer isto? Eles dixéronlle: Si, Señor.

Xesús atopouse con dous cegos e preguntoulles se crían que era capaz de curalos. Os homes responderon que creron nel.

1. Confía no Señor e crea que pode facer todas as cousas

2. Xesús é capaz de facer milagres

1. Hebreos 11:6 - "Pero sen fe é imposible agradarlle: porque o que se achega a Deus ten que crer que é, e que é o galardón dos que o buscan con dilixencia".

2. Xoán 14: 12-14 - "En verdade, en verdade dígovos: o que cre en min, tamén fará as obras que eu fago; e fará maiores que estas, porque vou ao meu Pai. . E todo o que pidades no meu nome, farino, para que o Pai sexa glorificado no Fillo. Se pides algo no meu nome, fareino".

Mateo 9:29 Entón tocoulles os ollos, dicindo: "Conforme á vosa fe sexa vós".

Esta pasaxe mostra a Xesús curando a dous cegos e facendo fincapé na importancia da fe.

1. "O poder da fe: ver máis aló das nosas circunstancias inmediatas"

2. "A beleza de crer: milagres a través da fe"

1. Hebreos 11:1 - "Agora a fe é a seguridade das cousas que se esperan, a convicción das que non se ven".

2. Santiago 1: 2-4 - "Contade todo gozo, irmáns meus, cando teñades probas de diversos tipos, porque sabedes que a proba da vosa fe produce constancia. E que a constancia teña o seu pleno efecto, para que sexades perfecto e completo, que non carece de nada".

Mateo 9:30 E abríronlles os ollos; e Xesús mandoulles rigorosamente, dicindo: Mirade que ninguén o saiba.

Xesús cura a dous cegos e indícalles que o manteñan en segredo.

1. O poder de Xesús para curar

2. A importancia de cumprir os mandamentos de Xesús

1. Marcos 5:43 - "E mandoulles rigorosamente que ninguén o soubese; e mandou que lle deran de comer".

2. Isaías 35:5-6 - "Entón abriranse os ollos dos cegos, e os oídos dos xordos abriranse. Entón o coxo saltará coma un cervo, e a lingua do mudo cantará, porque no deserto brotarán augas, e regatos no deserto".

Mateo 9:31 Pero eles, cando se foron, espallaron a súa fama por todo aquel país.

Esta pasaxe fala de como a fama de Xesús se estendeu despois de que os seus seguidores partiran desa rexión.

1: Necesitamos ser testemuñas de Cristo e compartir a súa mensaxe cos que nos rodean.

2: O poder do ministerio de Xesús non se limita ás persoas que o presenciaron de primeira man.

1: Actos 1:8 - "Pero recibiredes poder, despois de que o Espírito Santo veña sobre vós; e seredes testemuñas de min tanto en Xerusalén, como en toda Xudea, en Samaria e ata o extremo do país. a terra".

2: Mateo 28:19-20 - "Ide, pois, e ensinade a todas as nacións, bautizándoas no nome do Pai, do Fillo e do Espírito Santo: ensinándolles a observar todas as cousas que vos mandei. : e velaquí, estou contigo sempre, ata a fin do mundo. Amén".

Mateo 9:32 Cando saían, velaquí, trouxéronlle un mudo endemoniado.

Un grupo de persoas trouxo a Xesús un home que non podía falar e estaba posuído por un demo.

1. O poder de Deus para vencer o mal: un estudo de Mateo 9:32

2. O poder da fe: como Xesús curou ao posuído en Mateo 9:32

1. Lucas 11:14: "E botaba fóra un demo, e quedou mudo. E aconteceu que cando o demo saíu, o mudo falou, e a xente marabillóuse".

2. Marcos 9:25: "Cando Xesús viu que a xente se xuntaba, increpou o espírito inmundo, dicíndolle: Espírito mudo e xordo, mándoche: sae del e non entres máis nel. "

Mateo 9:33 E cando o demo foi expulsado, o mudo falou;

As multitudes quedaron abraiadas co poder de Xesús para expulsar un demo, permitindo que falase unha persoa previamente muda.

1. O poder de Xesús para curar e restaurar aos quebrados non ten parangón.

2. Confiar en Xesús abre a porta a infinitas posibilidades.

1. Lucas 4:18-19 - "O Espírito do Señor está sobre min, porque me unxiu para predicar o evanxeo aos pobres; Envioume a curar os quebrantados de corazón, a predicarlles a liberación aos cativos e aos cegos a vista, a deixar en liberdade aos machucados, 19 a predicar o ano grato do Señor".

2. Actos 10:38 - "Como Deus unxiu a Xesús de Nazaret co Espírito Santo e con poder: que andaba facendo o ben e curando a todos os oprimidos polo demo; porque Deus estaba con el”.

Mateo 9:34 Pero os fariseos dixeron: El expulsa os demos por medio do príncipe dos demos.

Os fariseos acusaron a Xesús de botar fóra demos polo poder do demo.

1: Non debemos ser rápidos para xulgar aos demais e confiar na vontade de Deus.

2: A nosa fe en Deus non debe ser sacudida por falsidades ou palabras maliciosas.

1: Xeremías 29:11 - "Porque sei os plans que teño para ti", declara o Señor, "plans para prosperarte e non facerte dano, plans para darche esperanza e futuro".

2: 1 Pedro 5: 7 - "Bota sobre el toda a túa ansiedade porque se preocupa por ti".

Mateo 9:35 E Xesús percorreu todas as cidades e aldeas, ensinando nas súas sinagogas, predicando o evanxeo do reino, e curando toda enfermidade e toda enfermidade entre o pobo.

Xesús percorreu todas as cidades e aldeas, ensinando nas sinagogas, predicando o evanxeo do reino e curando todas as doenzas e doenzas do pobo.

1. O poder do Evanxeo: como Xesús usou o Evanxeo para curar aos enfermos

2. O Ministerio da Cura: unha invitación a seguir o exemplo de Xesús

1. 1 Pedro 2:24 - "El mesmo levou os nosos pecados no seu corpo na árbore, para que morramos ao pecado e vivimos para a xustiza. Polas súas feridas fuches curado".

2. Santiago 5:14-15 - "¿Alguén de vós está enfermo? Que chame aos anciáns da igrexa, e que oren por el, unxindoo con aceite no nome do Señor. E a oración da fe será salva o enfermo, e o Señor resucitarao. E se cometeu pecados, será perdoado".

Mateo 9:36 Pero ao ver a multitude, compaixouse delas, porque desmaiaron e foron espalladas como ovellas que non teñen pastor.

Xesús mostrou compaixón polas multitudes que estaban perdidas e sen pastor.

1. Xesús e a ovella perdida: como a compaixón leva á salvación

2. Sen pastor: atopar consolo e fortaleza en Xesús

1. Isaías 40:11 - El apacentará o seu rabaño coma un pastor: recollerá os cordeiros co seu brazo, levaráos no seu seo e levará suavemente aos que están con cría.

2. 1 Pedro 5:4 - E cando apareza o principal pastor, recibiredes unha coroa de gloria que non se esvaece.

Mateo 9:37 Entón díxolles aos seus discípulos: "A colleita é grande, pero os traballadores son poucos;

A colleita é abundante, pero os traballadores son poucos.

1. A abundancia do amor de Deus: por que debemos dar un paso máis para recoller as súas bendicións

2. A urxencia do Evanxeo: por que debemos actuar agora para compartir a boa nova

1. Xoán 4:35-38 - A instrución de Xesús aos seus discípulos para ir proclamar a boa nova do reino ao mundo.

2. Salmo 126: 5-6 - A alegría do pobo do Señor cando comparten a súa verdade cos demais.

Mateo 9:38 Rogade, pois, ao Señor da sega, que envíe obreiros á súa colleita.

Xesús chama aos seus discípulos a orar ao Señor da colleita para que envíe obreiros para axudar na colleita.

1. O poder da oración: buscar a provisión de Deus para a súa obra

2. Cumprindo a gran comisión de Deus: responder á chamada ao servizo de Xesús

1. Santiago 1:5-8 - Se algún de vós carece de sabedoría, que llo pida a Deus, que dá a todos con generosidade e non reprende; e daráselle.

2. Isaías 6:8 - Tamén oín a voz do Señor, que dicía: A quen enviarei e quen irá por nós? Entón eu dixen: Aquí estou; enviádeme.

Mateo 10 detalla a comisión dos doce apóstolos, as súas instrucións de misión e o custo de seguir a Xesús.

1o parágrafo: O capítulo comeza con Xesús dando aos seus doce discípulos autoridade para expulsar os espíritos impuros e curar toda enfermidade e doenza (Mateo 10:1-4).

Estes discípulos son entón nomeados apóstolos.

2º Parágrafo: En Mateo 10:5-15, Xesús instrúeos sobre a súa misión: deben ir só ás ovellas perdidas de Israel e proclamar que o reino dos ceos está preto. Tamén se lles dá poder para curar enfermos, resucitar mortos, limpar leprosos e expulsar demos. Non deben levar diñeiro nin roupa extra para a súa viaxe, senón que dependen da hospitalidade local para sustento. Se unha cidade non os recibe nin escoita a súa mensaxe, deberían quitarlle o po dos pés ao saír.

3o Parágrafo: A sección final (Mateo 10:16-42) advirte sobre as próximas persecucións pero anímaos a non temer porque Deus estará con eles. Deberían estar preparados para que as familias se dividan por mor del; quen ama á familia máis que a El non é digno del; quen perda a vida por El, atoparaa. Os que acollen aos seus seguidores tamén o acollen e recibirán unha recompensa en consecuencia.

Mateo 10:1 E cando chamou aos seus doce discípulos, deulles poder contra os espíritos impuros, para expulsalos e curar toda enfermidade e toda enfermidade.

Xesús deu aos seus 12 discípulos poder para expulsar espíritos impuros e curar todo tipo de enfermidades e enfermidades.

1. O poder de curar: como Xesús nos capacita para vivir a súa misión

2. Liberarse das cadeas da enfermidade: como nos libera Xesús da escravitude da enfermidade

1. Feitos 3:6-7 - Entón Pedro dixo: "Non teño prata nin ouro, pero o que teño dooche. No nome de Xesucristo de Nazaret, camiña". Collendoo pola man dereita, axudouno a levantarse e ao instante os pés e os nocellos do home fixéronse fortes.

2. Isaías 53:5 - Pero foi traspasado polas nosas transgresións, esmagado polas nosas iniquidades; o castigo que nos deu a paz foi sobre el, e polas súas feridas curamos.

Mateo 10:2 Agora ben, os nomes dos doce apóstolos son estes; O primeiro, Simón, que se chama Pedro, e o seu irmán Andrés; Santiago, fillo de Zebedeo, e Xoán o seu irmán;

Xesús nomeou aos doce apóstolos para espallar o evanxeo.

1: A importancia de seguir o exemplo de Xesús e designar outros para espallar a palabra de Deus.

2: A importancia do discipulado e o legado que podemos deixar atrás.

1: Feitos 1:8 - Pero recibirás poder cando o Espírito Santo veu sobre ti; e seredes as miñas testemuñas tanto en Xerusalén, como en toda Xudea e Samaria, e ata a parte máis remota da terra.

2: Marcos 16:15 - Díxolles: "Ide por todo o mundo e predica o evanxeo a toda a creación.

Mateo 10:3 Filipe e Bartolomé; Tomé e Mateo o publicano; Santiago, fillo de Alfeo, e Lebeo, cuxo apelido era Tadeo;

Xesús nomea aos doce apóstolos.

1. Confiando no plan de Deus: Xesús nomea aos doce apóstolos

2. Seguindo a Chamada: Os Doce Apóstolos de Xesús

1. Xoán 15:16 - "Non me escolliches a min, senón que eu escollín a ti e nomeei para que vaias dar froito, froito que perdure".

2. 1 Corintios 12:12-13 - "Así como un corpo, aínda que é un, ten moitas partes, pero todas as súas moitas partes forman un só corpo, así sucede con Cristo. Porque todos fomos bautizados por un só Espírito para formar un só corpo, xa sexan xudeus ou xentís, escravos ou libres, e a todos nos deu a beber un único Espírito".

Mateo 10:4 Simón o cananeo e Xudas Iscariote, que tamén o traizoou.

Esta pasaxe menciona a Simón o cananeo e a Xudas Iscariote, quen traizoou a Xesús.

1. O perigo da traizón: aprendendo do exemplo de Xudas

2. O perdón de Xesús: de Simón o cananeo a Xudas Iscariote

1. Mateo 18:21-22 - Pregunta de Pedro a Xesús sobre o perdón

2. Lucas 22:47-48 - Xesús reprende a Xudas pola traizón

Mateo 10:5 Xesús enviou a estes doce e mandoulles, dicindo: Non vaiades polo camiño dos xentís, e non entredes en ningunha cidade dos samaritanos.

Xesús enviou aos doce apóstolos con instrucións de non ir aos xentís nin aos samaritanos.

1. Chamada de Xesús ao ministerio: vai adiante con confianza

2. Comprender a Misión dos Apóstolos

1. Actos 1:8 - Pero recibirás poder cando o Espírito Santo veña sobre ti; e seredes as miñas testemuñas en Xerusalén, en toda Xudea e Samaria e ata os confíns da terra.

2. Mateo 28:19 - Polo tanto, vai e fai discípulos de todas as nacións, bautizándoos no nome do Pai e do Fillo e do Espírito Santo.

Mateo 10:6 Pero vai máis ben ás ovellas perdidas da casa de Israel.

Xesús instrúe aos seus discípulos que vaian ao pobo de Israel para difundir as súas ensinanzas.

1. O poder do ministerio de Xesús: traer a casa das ovellas perdidas

2. Aceptar a chamada de Xesús para chegar aos perdidos

1. Isaías 53:6 - "Todos nós, coma ovellas, descarriamos; cada un volvemos ao seu camiño; e o Señor deu sobre el a iniquidade de todos nós".

2. Ezequiel 34: 11-12 - "Porque así di o Señor Deus: Velaquí, eu, eu vou investigar as miñas ovellas e procuralas. Como un pastor busca o seu rabaño o día que está entre os seus. ovellas que están espalladas; así buscarei as miñas ovellas, e librarei de todos os lugares onde estiveron esparexidas no día nubrado e escuro".

Mateo 10:7 E mentres vas, predica, dicindo: O reino dos ceos está preto.

Xesús dille aos seus discípulos que saian a predicar, proclamando que o Reino dos Ceos está preto.

1. "O Reino dos Ceos está preto: por que debemos proclamalo en todas partes"

2. "A proximidade do Reino dos Ceos: como afecta as nosas vidas"

1. Lucas 10:9 - "Curade os enfermos que hai nel e dilles: O reino de Deus está preto de vós".

2. Isaías 52:7 - "Que fermosos son sobre os montes os pés do que trae boas novas, que anuncia a paz; que trae boas novas de ben, que publica a salvación; que di a Sión: "O teu Deus reina!"

Mateo 10:8 Curade os enfermos, limpa os leprosos, resucita os mortos, expulsa os demos: de balde recibistes, dade de balde.

Dá libremente o que recibiches de Deus.

1: O don de dar - Usando os dons que Deus nos deu para servir aos demais

2: Dar gratuítamente - Como poñer en práctica a donación co que Deus nos deu

1: 2 Corintios 9: 7 - Cada un de vós debería dar o que decidiu no seu corazón dar, non de mala gana nin por forza, porque Deus ama a un dador alegre.

2: Santiago 1:17 - Todo don bo e todo don perfecto é de arriba, descendendo do Pai das luces co que non hai variación nin sombra debido ao cambio.

Mateo 10:9 Non proporciones nin ouro, nin prata nin bronce nas túas bolsas,

A pasaxe ensina a non levar cartos cando se predica.

1. O poder de dar: comprender o propósito de proporcionar

2. Aprender a vivir sen: os beneficios de deixar ir as posesións materiais

1. 2 Corintios 9:7 - Cada un segundo o que propón no seu corazón, que dea; non a regañadientes, nin por necesidade: porque Deus ama a un doador alegre.

2. Mateo 6: 19-20 - Non acumuledes tesouros na terra, onde a polilla e a ferruxe corrompen, e onde os ladróns atravesan e rouban: pero amañade para vós tesouros no ceo, onde nin a polilla nin a ferruxe corrompen, e onde os ladróns non rompen nin rouban.

Mateo 10:10 Nin mochila para a túa viaxe, nin dous abrigos, nin zapatos, nin bastóns, porque o obreiro é digno da súa comida.

O traballador é merecente do salario que recibe.

1: Deus valora o traballo das nosas mans e nós tamén deberíamos.

2: Facer un traballo con entusiasmo e excelencia honra a Deus e é recompensado.

1: Colosenses 3:23-24: "Faga o que fagas, trabállao con todo o teu corazón, como traballando para o Señor, non para os amos humanos, xa que sabes que recibirás unha herdanza do Señor como recompensa. É ao Señor Cristo ao que estás a servir".

2: Efesios 4:28: "O que roubou xa non debe roubar, senón que debe traballar, facendo algo útil coas súas propias mans, para ter algo que compartir cos necesitados".

Mateo 10:11 E en calquera cidade ou vila que entredes, preguntade quen é digno nela; e quédate alí ata que vaias de alí.

Esta pasaxe anímanos a buscar e estar con persoas que sexan dignas da nosa compañía.

1. A vida digna: buscar e quedar coas persoas adecuadas

2. O valor da compañía: conectar con persoas que nos elevan

1. Proverbios 13:20 - "O que anda cos sabios tórnase sabio, pero o compañeiro dos tolos sufrirá danos".

2. 1 Tesalonicenses 5:11- "Por iso, anímase uns a outros e edificade uns a outros, tal e como vós o facedes".

Mateo 10:12 E cando entres nunha casa, saúdaa.

Este verso anímanos a saudar a xente con calor nas súas casas.

1. O poder de saudar aos demais con amor e respecto

2. Un corazón de hospitalidade: acollendo aos demais na túa casa

1. Romanos 12:10 - Agarimámonos uns cos outros con amor fraternal; en honra preferindo uns aos outros.

2. Proverbios 3:27 - Non resteres o ben a aqueles a quen se lles debe, cando estea no poder da túa man para facelo.

Mateo 10:13 E se a casa é digna, que veña sobre ela a túa paz; pero se non é digna, que a túa paz volva a ti.

Esta pasaxe anímanos a espallar a paz a quen é digno dela, e a recuperala aos que non o son.

1: Teñamos presente a quen lle damos a nosa paz, e non a desperdiciemos con quen non a merece.

2: Debemos esforzarnos por traer paz aos demais, pero tamén discernir quen a merece.

1: Romanos 12:18 - Se é posible, tanto como está en ti, vive en paz con todos os homes.

2: Santiago 3:17-18 - Pero a sabedoría que vén de arriba é primeiro pura, despois pacífica, amable e fácil de suplicar, chea de misericordia e bos froitos, sen parcialidade e sen hipocrisía.

Mateo 10:14 E quen non vos reciba nin escoite as vosas palabras, cando saides desa casa ou cidade, sacude o po dos vosos pés.

Xesús instrúe aos seus discípulos que sacudan o po dos seus pés se non son benvidos nunha casa ou nunha cidade.

1. O poder do rexeitamento: como pasar de situacións non desexadas

2. O consolo de Xesús: confiar nel ante o rexeitamento

1. Romanos 12:19-21 - "Non vos vinguédes, meus queridos amigos, pero deixade lugar á ira de Deus, porque está escrito: "Meu é vingar; eu pagarei", di o Señor. Pola contra. : "Se o teu inimigo ten fame, aliméntao; se ten sede, dálle de beber. Facendo isto, acumularás carbóns ardendo na súa cabeza".

2. Proverbios 17:13 - "Se un home paga o mal por ben, o mal nunca sairá da súa casa".

Mateo 10:15 En verdade dígovos que será máis tolerable para a terra de Sodoma e Gomorra o día do xuízo que para esa cidade.

Xesús advirte das consecuencias de rexeitar a súa mensaxe, afirmando que o castigo para quen non a reciba será maior que o de Sodoma e Gomorra.

1. O perigo de rexeitar a Palabra de Deus

2. Advertencia de Xesús sobre a desobediencia

1. Ezequiel 16:48-50

2. Lucas 17:26-30

Mateo 10:16 Velaquí, eu vos mando coma ovellas no medio dos lobos: seed, pois, sabios coma serpes e inofensivos coma pombas.

Cristo mandou aos discípulos ser sabios e inofensivos no medio do perigo.

1. "Vivir sabiamente nun mundo perigoso"

2. "O equilibrio de sabedoría e inocuidade"

1. Proverbios 4: 5-7, "Adquire sabedoría, adquire entendemento: non o esqueza, nin decline das palabras da miña boca. Non a abandones, e ela te preservará: ámaa e ela te gardará. A sabedoría é o principal; pois, obtén sabedoría, e con todo o que obtén, obtén entendemento".

2. Santiago 1:5: "Se algún de vós carece de sabedoría, que pida a Deus, que dá a todos con generosidade e non reprende; e daráselle".

Mateo 10:17 Pero coidado cos homes, porque os entregarán aos concilios e os azoutarán nas súas sinagogas;

Coidado cos perigos da persecución dos homes.

1. Confía no Señor, porque nunca abandona os seus.

2. O Señor sosteranos mediante a persecución.

1. Salmo 27:10 - "Aínda que o meu pai e a miña nai me abandonen, o Señor aceptarame".

2. Isaías 41:10 - "Así que non teñas medo, porque eu estou contigo; non te asustes, porque eu son o teu Deus. Fortalecereiche e axudarei, apoiareino coa miña dereita xusta".

Mateo 10:18 E seredes levados ante gobernadores e reis por causa miña, como testemuño contra eles e contra os xentís.

Xesús dilles aos seus discípulos que serán levados ante gobernadores e reis para testemuñar contra eles e os xentís.

1. O poder do testemuño: o noso papel na difusión do Evanxeo

2. Vencer o medo e manterse firmes na nosa fe

1. Actos 4: 29-31 - "E agora, Señor, mira as súas ameazas e concede aos teus servos que sigan falando a túa palabra con toda ousadía, mentres estendes a túa man para curar, e se realizan sinais e prodixios. o nome do teu santo servo Xesús". E cando rezaron, o lugar no que estaban reunidos estremeceuse, e todos enchéronse do Espírito Santo e continuaron falando a palabra de Deus con ousadía.

2. 1 Pedro 3:14-15 - Pero aínda que padeces por mor da xustiza, serás bendito. Non teñades medo deles, nin os turbedes, senón que nos vosos corazóns honrades a Cristo Señor como santo, estando sempre dispostos a defender a quen vos pete razón da esperanza que hai en vós; pero faino con mansedume e respecto.

Mateo 10:19 Pero cando vos entreguen, non vos preocupedes de como nin de que falaredes, porque nesa mesma hora vos dará o que falaredes.

A pasaxe anima a xente a confiar en Deus que lles dará as palabras para falar cando estean necesitados.

1. "Confía no Señor: as súas promesas son verdadeiras"

2. "Confía no Señor e confía na súa forza"

1. Salmo 56: 3-4 "A que hora teña medo, confiarei en ti. En Deus louvarei a súa palabra, en Deus puxen a miña confianza; Non temerei o que a carne me pode facer".

2. Isaías 41:10 “Non temas; porque eu estou contigo: non te espantes; porque eu son o teu Deus: fortalecereiche; si, vouche axudar; si, apoiareino coa man dereita da miña xustiza”.

Mateo 10:20 Porque non sodes vós os que falades, senón o Espírito do voso Pai quen fala en vós.

O Espírito de Deus fala a través de nós, non a través das nosas propias palabras.

1. O poder do Espírito Santo nas nosas vidas

2. Ser testemuña viva do amor de Deus

1. Xoán 14:26 - "Pero o Avogado, o Espírito Santo, que o Pai enviará no meu nome, ensinaravos todas as cousas e lembraravos todo o que vos dixen".

2. Feitos 1:8 - "Pero recibirás poder cando o Espírito Santo veña sobre ti; e seredes as miñas testemuñas en Xerusalén, en toda Xudea, Samaria e ata os confíns da terra".

Mateo 10:21 E o irmán entregará o irmán á morte, e o pai o fillo; e os fillos levantaranse contra os seus pais e farán que moran.

Pasaxe Os irmáns e os pais poden entregarse uns a outros ou os seus fillos ata a morte, e os fillos poden levantarse contra os seus pais e facerlles a morte.

1. A importancia do amor familiar en tempos de dificultades

2. O reto do perdón cando a traizón está presente

1. Romanos 12:17-21 - Non lle pagues a ninguén mal por mal, senón que ten en conta o que é nobre á vista de todos. Se é posible, na medida en que dependa de ti, vive en paz con todos. Amados, nunca vos vinguédes, senón que o deixedes á ira de Deus; porque está escrito: "A vinganza é miña, pagarei, di o Señor". Non, "se os teus inimigos teñen fame, aliméntaos; se teñen sede, dálles de beber; pois, facendo isto, amontoaredes carbóns ardentes sobre as súas cabezas". Non te deixes vencer polo mal, pero vence o mal co ben.

2. 1 Pedro 4:8 - Sobre todo, manteña un amor constante polos outros, porque o amor cobre multitude de pecados.

Mateo 10:22 E seredes odiados de todos por mor do meu nome, pero o que persevere ata o fin, salvarase.

Esta pasaxe lémbranos que a nosa fe en Xesús esixirá que esteamos dispostos a sufrir persecución, pero podemos reconfortarnos ao saber que os que permanecen fieis ata o final serán salvados.

1. Permanece fiel na persecución: o poder de perdurar en Cristo

2. Alegrámonos coa promesa de salvación para os fieis

1. Feitos 5:41 - "E saíron da presenza do concilio, alegrándose de ser considerados

dignos de sufrir vergoña polo seu nome".

2. Santiago 1:2-4 - "Irmáns meus, considerade alegría cando caes en diversas tentacións; sabendo isto, que a proba da túa fe produce a paciencia. Pero deixa que a paciencia teña a súa obra perfecta, para que sexades perfectos e enteira, sen querer nada".

Mateo 10:23 Pero cando vos persigan nesta cidade, foxedes a outra; porque de verdade vos digo: Non pasaredes as cidades de Israel ata que veña o Fillo do Home.

Xesús dilles aos seus discípulos que sufrirán persecución nas cidades de Israel, pero que deberían fuxir a outra cidade xa que el non chegará ata que fosen a todas as cidades.

1. Atopando forza na persecución: como Xesús nos chama a perseverar

2. A promesa do regreso de Cristo: a esperanza que temos en tempos difíciles

1. Isaías 40:31 - "Pero os que esperan no Señor renovarán as súas forzas; subirán ás ás como aguias; correrán e non se cansarán; andarán e non desfallecerán".

2. Romanos 8:18 - "Porque considero que os sufrimentos deste tempo presente non son dignos de ser comparados coa gloria que se revelará en nós".

Mateo 10:24 O discípulo non está por riba do seu amo, nin o servo por riba do seu señor.

Xesús está a lembrar aos seus discípulos que non están por riba nin máis grandes ca El.

1. Xesús é o Mestre e nós somos os seus discípulos

2. A lealdade dun servo ao seu señor

1. Xoán 13:15 - "Porque eu che dei un exemplo, para que fagas como eu fixen contigo".

2. Filipenses 2: 5-8 - "Tede entre vós esta mente, que é a vosa en Cristo Xesús, quen, aínda que tiña a forma de Deus, non considerou que a igualdade con Deus era cousa de agarrar, senón que non se fixo nada a si mesmo. , tomando a forma de servo, nacendo a semellanza dos homes, e sendo atopado en forma humana, humillóuse a si mesmo facéndose obediente ata a morte, ata a morte en cruz".

Mateo 10:25 Bástalle ao discípulo que sexa como o seu amo e o servo como o seu señor. Se chamaron ao señor da casa Belcebú, canto máis lles chamarán da súa casa?

O discípulo debe esforzarse por ser como o seu mestre, aínda que poida ser obxecto de máis críticas e calumnias que o seu mestre.

1. Sé forte ante as críticas - Mateo 10:25

2. Vive unha vida digna da túa chamada - Filipenses 1:27

1. Filipenses 1:27 - "Fagades o que fagas, traballade de corazón, como para o Señor e non para os homes".

2. Romanos 8:18 - "Porque considero que os sufrimentos deste tempo presente non valen a pena comparar coa gloria que se nos vai revelar".

Mateo 10:26 Polo tanto, non os temas, porque non hai nada cuberto que non sexa revelado; e escondido, iso non se coñecerá.

Deus non quere que teñamos medo de ningunha situación, xa que nada se lle oculta e El sábeo todo.

1. Deus sábeo todo: Confía nel

2. Coraxe fronte ao medo

1. Xoán 3: 20-21 "Porque todo aquel que fai cousas malvadas aborrece a luz e non vén á luz, para que as súas obras queden ao descuberto. Pero quen fai o verdadeiro sae á luz, para que se vexa claramente que as súas obras foron realizadas en Deus".

2. Filipenses 4: 6-7 "Non vos preocupedes por nada, pero en todo, por medio de oración e súplicas con acción de grazas, faga saber a Deus as vosas peticións. E a paz de Deus, que supera todo entendemento, gardará os vosos corazóns e as vosas mentes en Cristo Xesús".

Mateo 10:27 O que vos digo nas tebras, falalo á luz; e o que escoitades aos oídos, pregoádelo nos tellados.

Xesús anima aos seus discípulos a espallar a súa mensaxe de amor e esperanza aos demais.

1: "Compartindo o amor e a esperanza de Deus"

2: "Proclamando o Evanxeo ao mundo"

1: Romanos 10:14-15 - "Como, entón, invocarán a aquel en quen non creron? e como crerán naquel de quen non escoitaron? e como o oirán sen predicador? predican, se non son enviados? como está escrito: Que fermosos son os pés dos que anuncian o evanxeo da paz e traen boas novas!

2: Marcos 16:15 - "E díxolles: Ide por todo o mundo e predica o evanxeo a toda criatura".

Mateo 10:28 E non temáis aos que matan o corpo, pero non poden matar a alma, senón que temedes a aquel que pode destruír a alma e o corpo no inferno.

Xesús dinos que non teñamos medo ás persoas que só poden matar o corpo, senón que teñamos medo a Deus que pode destruír o corpo e a alma no inferno.

1. Non teñas medo: tranquilidade en tempos problemáticos

2. O poder insondable de Deus

1. Isaías 8: 12-13 "Non chames conspiración a todo o que este pobo chama conspiración, e non teñas medo do que temen, nin teñas pavor. Pero o Señor dos exércitos, honrarás a el como santo. Que sexa o teu. teme, e deixa que sexa o teu temor.

2. Romanos 8:38-39 "Porque estou seguro de que nin a morte nin a vida, nin os anxos nin os gobernantes, nin as cousas presentes nin as vindeiras, nin os poderes, nin a altura nin a profundidade, nin ningunha outra cousa en toda a creación, poderá para separarnos do amor de Deus en Cristo Xesús, noso Señor".

Mateo 10:29 Non se venden dous pardais por un céntimo? e un deles non caerá no chan sen o teu Pai.

Deus vela por todas as criaturas, ata as máis pequenas.

1: Podemos ter fe en que Deus sempre estará mirando por nós.

2: O amor e o coidado de Deus por nós é tan grande que ata sabe cando cae un pardal.

1: Isaías 40: 12-17 - Quen mediu as augas no oco da súa man, e mediu o ceo co palmo, e comprendeu o po da terra nunha medida, e pesou as montañas en balanzas e os outeiros. nun equilibrio?

2: Salmo 147:9 - Dálle o seu alimento á besta e aos corvos que choran.

Mateo 10:30 Pero os mesmos cabelos da túa cabeza están todos contados.

Xesús anima aos seus oíntes a non ter medo, xa que Deus sabe e coida ata os máis pequenos detalles da súa vida.

1. Deus coida de nós - Como o coñecemento íntimo de Deus das nosas vidas mostra o seu profundo amor por nós.

2. Non temer - Por que debemos confiar en Deus e non ter medo en ningunha situación.

1. Salmo 139: 1-6 - ¡Oh Señor, escrutachesme e coñecesme!

2. Mateo 6:25-34 - Por iso dígoche: non te preocupes pola túa vida.

Mateo 10:31 Polo tanto, non temáis, valedes máis que moitos pardais.

Xesús anima aos seus seguidores a non ter medo, xa que valen máis que moitos pardais.

1. "O valor de cada vida"

2. "A garantía da protección de Deus"

1. Isaías 41:10 - "Non teñas medo, porque eu estou contigo; non te asustes, porque eu son o teu Deus. Fortalecereiche e axudarei, apoiareino coa miña dereita xusta".

2. Salmo 91: 9-10 - "Se fas do Altísimo a túa morada, o Señor, que é o meu refuxio, non te ocorrerá ningún mal, non se achegará ningún desastre á túa tenda".

Mateo 10:32 Por iso, a quen me confesa diante dos homes, eu tamén o confesaré ante o meu Pai que está nos ceos.

Xesús anima a aqueles que o confesan ante os homes a confiar en que lle devolverá o favor confesándoos ante o seu Pai no ceo.

1. Coraxe para falar: o poder de confesar a Xesús ante os homes

2. A promesa da confesión: atopar forza nas palabras de Xesús

1. Romanos 10: 9-10 - "Que se confesas coa túa boca: "Xesús é o Señor" e cres no teu corazón que Deus o resucitou de entre os mortos, serás salvo. Porque co teu corazón cre e sodes xustificados, e é coa vosa boca que confesades e sodes salvos".

2. 1 Xoán 4:15 - "Quen confesa que Xesús é o Fillo de Deus, Deus permanece nel, e el en Deus".

Mateo 10:33 Pero a quen me negue diante dos homes, eu tamén lle negarei diante do meu Pai que está nos ceos.

Xesús advirte que aqueles que o neguen diante dos homes tamén serán negados ante o Pai do Ceo.

1. A importancia da fe: por que non debemos negar a Xesús

2. As consecuencias de negar a Xesús: que pasa cando escollemos non crer

1. Romanos 10:9-10 "Que se confesas coa túa boca ao Señor Xesús e cres no teu corazón que Deus o resucitou de entre os mortos, serás salvo. Porque co corazón o home cre para a xustiza; e coa boca confesase para a salvación".

2. 1 Xoán 4:15 "Quen confesa que Xesús é o Fillo de Deus, Deus habita nel, e el en Deus".

Mateo 10:34 Non pensedes que vin para enviar paz á terra: non vin para enviar paz, senón unha espada.

Xesucristo veu traer unha división, non paz, ao mundo.

1. A espada da verdade: a chamada de Xesús para separarse do mundo

2. A necesidade de tomar a espada da fe

1. Efesios 6:10-17 - A armadura de Deus

2. Santiago 4:4 - A amizade co mundo é hostilidade cara a Deus

Mateo 10:35 Porque eu vin para poñer en diferenza o home contra o seu pai, e a filla contra a súa nai, e a nora contra a súa sogra.

A mensaxe de Xesús divide ás familias: a mensaxe de Xesús do Evanxeo trae división nas familias cando os membros teñen crenzas e valores diferentes.

1: Non deixes que a túa fe divida á túa familia, úsaa como ferramenta para achegarte.

2: Mesmo en tempos de división, lembra que a mensaxe de Xesús era de paz e reconciliación.

1: Efesios 4:1-3, "Eu, polo tanto, o prisioneiro do Señor, púxovos a vivir dun xeito digno da chamada que recibiu, con toda humildade e mansedume, con paciencia, soportándovos uns aos outros con amor. , facendo todo o posible por manter a unidade do Espírito no vínculo da paz".

2: Romanos 12:18, "Se é posible, na medida en que dependa de ti, vive en paz con todos".

Mateo 10:36 E os inimigos do home serán os da súa propia casa.

Esta pasaxe fala de como os inimigos dunha persoa poden vir da súa propia familia.

1. O poder do perdón: superar a discordia familiar

2. O inimigo sorprendente: aprender a amar á túa familia

1. Mateo 5:44 - Pero eu dígovos: amades aos vosos inimigos e orad polos que vos perseguen.

2. Romanos 12:20 - "Se o teu inimigo ten fame, dálle de comer; se ten sede, dálle de beber. Ao facer isto, amontoarás carbóns ardentes na súa cabeza".

Mateo 10:37 O que ama ao pai ou á nai máis que a min, non é digno de min; e o que ama ao fillo ou á filla máis que a min, non é digno de min.

Xesús pide absoluta lealdade a El ante a familia.

1: Debemos priorizar o noso amor por Deus por riba do noso amor pola nosa familia.

2: Debemos poñer a Deus primeiro nas nosas vidas, mesmo antes que a nosa familia máis próxima.

1: Mateo 22:37-40 - Xesús díxolle: Amarás ao Señor, o teu Deus, con todo o teu corazón, con toda a túa alma e con toda a túa mente.

2: Romanos 8:35-39 - Quen nos separará do amor de Cristo? será a tribulación, ou a angustia, ou a persecución, ou a fame, ou a nudez, ou o perigo, ou a espada?

Mateo 10:38 E quen non toma a súa cruz e me segue, non é digno de min.

Xesús ensina que para ser digno del, hai que estar disposto a levar a súa cruz e seguilo.

1. A cruz de Xesús: unha chamada a seguilo

2. Tomando a nosa cruz: un camiño para ser digno de Cristo

1. Lucas 9:23 - "E díxolles a todos: Se alguén quere vir detrás de min, que se negue a si mesmo, que tome a súa cruz cada día e sigame".

2. Gálatas 6:14 - "Pero Deus me libre de gloriarme, senón na cruz do noso Señor Xesús Cristo, pola cal o mundo foi crucificado para min e eu para o mundo".

Mateo 10:39 O que atope a súa vida, perderaa; e o que perda a súa vida por causa de min, atoparaa.

Quen dea a súa vida por Cristo gañará a verdadeira vida.

1. A verdadeira vida atópase entregando a nosa vida a Xesús

2. A vida ten un propósito máis alto que os nosos propios desexos

1. Xoán 12:25 - Quen ama a súa vida, perderaa, e quen odia a súa vida neste mundo, conservaraa para a vida eterna.

2. Filipenses 1:21 - Porque para min vivir é Cristo, e morrer é ganancia.

Mateo 10:40 O que vos recibe a min recíbeme a min, e o que me recibe a min recibe ao que me enviou.

Recibir a Xesús é recibir ao Pai que o enviou.

1. Xesús: a persoa enviada polo pai

2. Recibir a Xesús: unha bendición do Pai

1. Xoán 14:9 - Xesús dixo: "Quen me viu, viu ao Pai".

2. Isaías 9:6 - Porque un neno nos nace, un fillo nos dá, e o goberno estará sobre os seus ombreiros. E chamarase conselleiro marabilloso, Deus poderoso, Pai eterno, príncipe da paz.

Mateo 10:41 O que recibe a un profeta en nome de profeta, recibirá a recompensa de profeta; e quen recibe a un xusto en nome dun xusto recibirá a recompensa do xusto.

Xesús anímanos a honrar aos que fan a obra de Deus recompensándoos coa mesma honra que lle daríamos a Deus.

1. "A bendición de honrar aos servos de Deus"

2. "As recompensas da xustiza"

1. Hebreos 6:10 - Deus non é inxusto; non esquecerá o teu traballo e o amor que lle mostraches mentres axudaches ao seu pobo e continúas axudándoo.

2. Proverbios 19:17 - Quen é bondadoso cos pobres presta ao Señor, e el recompensarao polo que fixeron.

Mateo 10:42 E quen lle dea de beber a un destes pequenos unha cunca de auga fría só en nome dun discípulo, de verdade dígovos que de ningún xeito perderá a súa recompensa.

Este verso anímanos a axudar aos necesitados, por moi pequena que sexa a tarefa ou por humilde que sexa a recompensa.

1. "As recompensas da bondade: dar unha cunca de auga fría en nome dun discípulo"

2. "O poder dos pequenos actos: como unha cunca de auga fría pode marcar unha gran diferenza"

1. Lucas 6:38 - "Da, e darache. Unha boa medida, apretada, axitada e escorregada, verterase no teu colo. Pois coa medida que uses, medirase a ti".

2. 2 Corintios 9:6-7 - "Lembra isto: quen sementa con moderación, tamén segará con moderación, e quen sementa xenerosamente tamén segará xenerosamente. Cada un de vós debedes dar o que decidiu no voso corazón dar, non de mala gana nin por baixo. compulsión, porque Deus ama a un doador alegre".

Mateo 11 rexistra a resposta de Xesús ás dúbidas de Xoán Bautista, a súa crítica ás cidades impenitentes e a súa invitación a atopar descanso nel.

1o Parágrafo: O capítulo comeza con Xoán Bautista, agora en prisión, enviando os seus discípulos a Xesús para confirmar se El é realmente o Mesías (Mateo 11:1-6). Xesús responde sinalando os milagres que realizou como proba da súa identidade mesiánica.

Despois de que os discípulos de Xoán se van, Xesús eloxia a Xoán como un profeta e máis que un profeta, o que lle prepara o camiño. Pero tamén di que o menor no reino dos ceos é maior que Xoán (Mateo 11:7-15).

Segundo parágrafo: A continuación, Xesús critica as cidades onde se realizaron a maioría dos seus milagres pero non se arrepentiron: Corazin, Betsaida e Capernaum (Mateo 11:20-24). Compáraos desfavorablemente con Tiro, Sidón e Sodoma que se arrepentirían se viran tales milagres. Isto destaca a súa dureza de corazón a pesar de presenciar sinais do reino de Deus.

3. Parágrafo: Nesta sección final (Mateo 11:25-30), Xesús ofrece unha oración agradecendo a Deus por revelar verdades sobre si mesmo e do reino non aos sabios e doitos, senón aos nenos pequenos, é dicir, aos que son humildes ante Deus. Entón, el invita a todos os que están cansos e agobiados a acudir a El para descansar. Pois o seu xugo é doado e carga leve que indica que seguilo trae alivio das cargas impostas polo legalismo relixioso.

Mateo 11:1 E aconteceu que, cando Xesús rematou de mandarlle ordes aos seus doce discípulos, marchou de alí para ensinar e predicar nas súas cidades.

Pasaxe Xesús rematou de ensinar aos seus doce discípulos e logo foi ensinar e predicar a outras cidades.

1. "A responsabilidade dun discípulo de compartir a mensaxe de Xesús"

2. "O poder de predicar o Evanxeo"

1. Mateo 28:19-20 - "Ide, pois, e facede discípulos a todas as nacións, bautizándoos no nome do Pai, do Fillo e do Espírito Santo, ensinándolles a observar todo o que vos mandei. E velaquí , estou contigo sempre, ata a fin dos tempos".

2. Feitos 1:8 - "Pero recibiredes poder cando o Espírito Santo chegue sobre vós, e seredes as miñas testemuñas en Xerusalén e en toda Xudea e Samaria, e ata o fin da terra".

Mateo 11:2 Cando Xoán escoitou na prisión as obras de Cristo, enviou dous dos seus discípulos,

Xoán Bautista escoita sobre as obras de Xesús dos seus discípulos e envía a dous deles para preguntarlle a Xesús se é o Mesías.

1. O poder de testemuñar: como mesmo cando estaba encarcerado, Xoán Bautista aínda estaba disposto a compartir a boa nova das obras de Xesús

2. A importancia da fidelidade - a inquebrantable dedicación de Xoán á verdade, mesmo ante a adversidade

1. Hebreos 11:1-2 - Agora a fe é confianza no que esperamos e seguridade sobre o que non vemos. Isto é polo que se encomiaban os antigos.

2. Romanos 10:14-15 - Como poden, entón, chamar a aquel no que non creron? E como poden crer naquel de quen non escoitaron? E como poden escoitar sen que alguén lles predique? E como pode alguén predicar a menos que sexa enviado?

Mateo 11:3 E díxolle: Ti es o que debe vir, ou esperamos a outro?

A xente de Xerusalén preguntou a Xoán Bautista se Xesús era o Mesías esperado ou se deberían buscar a outra persoa.

1. Podemos atopar seguridade no Señor, aínda que as nosas preguntas queden sen resposta.

2. Podemos confiar no Señor, aínda que non se cumpran as nosas expectativas.

1. Isaías 40:31 - Pero os que esperan no Señor renovarán as súas forzas. Volarán ás ás coma aguias; correrán e non se cansarán, andarán e non se desmaiarán.

2. Salmo 37:3-4 - Confía no Señor e fai o ben; morar na terra e gozar de pastos seguros. Deléitete no Señor, e el darache os desexos do teu corazón.

Mateo 11:4 Xesús respondeulles: "Ide e móstralle a Xoán de novo as cousas que escoitades e vedes.

Xesús dille á xente que volva a Xoán e que lle conte as cousas marabillosas que viron e escoitaron.

1: Volvamos e contámoslles aos demais as cousas marabillosas que vimos e escoitamos no nome de Xesús.

2: Nunca debemos esquecer compartir a boa nova de Cristo e o seu amor por nós.

1: Filipenses 1:27 - "Só que o teu modo de vida sexa digno do evanxeo de Cristo, para que, se che veño e te vexo ou que estou ausente, oiga de ti que estás firme nun só espírito, cun só espírito. mente loitando cóbado con outro pola fe no evanxeo".

2: Feitos 1:8 - "Pero recibiredes poder cando o Espírito Santo veu sobre vós, e seredes meus testemuños en Xerusalén, en toda Xudea e Samaria, e ata o fin da terra".

Mateo 11:5 Os cegos ven, e os coxos andan, os leprosos son limpos, os xordos oen, os mortos resucitan e aos pobres predíselles o evanxeo.

Os milagres de Xesús demostran o seu poder e coidado por todas as persoas, independentemente da súa situación.

1: Xesús coida de todos nós e está disposto a curarnos se nos diriximos a el.

2: Xesús ten o poder de sacarnos das tebras e sacarnos á súa luz marabillosa.

Xoán 8:12 - "Entón Xesús faloulles de novo, dicindo: "Eu son a luz do mundo. O que me segue non andará nas tebras, senón que terá a luz da vida".

Isaías 61:1 - "O Espírito do Señor Deus está sobre min, porque o Señor unxiume para predicar boa nova aos pobres; Envioume para curar os quebrantados de corazón, para proclamar a liberdade aos cativos e a apertura do cárcere aos presos".

Mateo 11:6 E bendito sexa quen non se escandalice en min.

Xesús anima aos que o seguen a que non se ofendan por el.

1. "As bendicións de confiar en Xesús"

2. "A forza da fe inquebrantable"

1. Salmo 37:5 - Encomenda o teu camiño ao Señor, confía nel e El actuará.

2. Filipenses 4:6-7 - Non te preocupes por nada, pero en todo, mediante a oración e súplicas con acción de grazas, fai que as túas peticións sexan coñecidas a Deus. E a paz de Deus, que supera todo entendemento, gardará os vosos corazóns e as vosas mentes en Cristo Xesús.

Mateo 11:7 E mentres se marchaban, Xesús comezou a dicirlle á multitude acerca de Xoán: "Que saíches a ver ao deserto? Unha cana sacudida polo vento?

Xoán o Bautista era unha persoa extraordinaria, e Xesús preguntou á xente por que saían ao deserto para velo.

1: Xoán o Bautista era un home de gran fe e coraxe, e Xesús preguntou á xente por que saían ao deserto a buscalo.

2: Xesús quería saber o que motivaba á xente a buscar a Xoán Bautista no deserto. Todos debemos esforzarnos por emular a fe e a coraxe de Xoán.

1: Lucas 7:28 - Pois dígovos que entre os que nacen de muller non hai un profeta máis grande que Xoán Bautista.

2: Isaías 40:3-5 - A voz do que clama no deserto: Preparade o camiño do Señor, endereitade no deserto un camiño para o noso Deus. Todo val será enaltecido, e todo monte e outeiro será abaixado, e os torcidos endereitaranse, e os lugares ásperos lisos. E revelarase a gloria de Xehová, e toda carne a verá xuntos, porque a boca do Señor o falou.

Mateo 11:8 Pero que saíches a ver? Un home vestido con roupa suave? velaquí, os que visten roupa suave están nas casas dos reis.

Este verso enfatiza a importancia de mirar máis aló das aparencias externas e das posesións materiais ao avaliar o valor doutra persoa.

1. "A roupa do rei: unha lección sobre ver máis aló da superficie"

2. "As riquezas do Reino: o xeito de xulgar o valor de Deus"

1. Lucas 7:25 - Pero que saíches a ver? Un profeta? Si, dígovos, e máis que un profeta.

2. Santiago 2:1-7 - Meus irmáns, non teñades a fe no noso Señor Xesús Cristo, o Señor da gloria, con respecto ás persoas.

Mateo 11:9 Pero que saíches a ver? Un profeta? si, dígovos, e máis que un profeta.

Este fragmento de Mateo fala da grandeza de Xesús, xa que é máis que un profeta.

1. Xesús é o noso maior agasallo: recoñecer a Xesús como máis que un profeta

2. O significado de Xesús: comprender o seu papel nas nosas vidas

1. Isaías 9:6-7 - Porque un fillo nos naceu, un fillo nos é dado, e o goberno estará sobre o seu ombreiro, e chamarase o seu nome Marabilloso, Conselleiro, Deus poderoso, Pai eterno. , O Príncipe da Paz.

2. Xoán 1:14-18 - E o Verbo fíxose carne e habitou entre nós, (e contemplamos a súa gloria, a gloria como do unigénito do Pai), chea de graza e verdade.

Mateo 11:10 Porque este é aquel de quen está escrito: Velaquí, envío o meu mensaxeiro diante da túa cara, que preparará o teu camiño diante de ti.

Esta pasaxe trata sobre Xoán Bautista, que foi enviado para preparar o camiño para Xesús.

1. Como Xoán Bautista preparou o camiño para Xesús

2. O significado de Xoán Bautista na Biblia

1. Isaías 40:3-5 - Unha voz dun que chamaba: "No deserto prepara o camiño para o Señor; endereita no deserto un camiño para o noso Deus.

4 Todo val será levantado, todo monte e outeiro abaixarase; o terreo accidentado será nivelado, os lugares accidentados unha chaira.

2. Malaquías 3:1 - "Enviarei o meu mensaxeiro, que preparará o camiño diante de min. Entón, de súpeto, o Señor que buscas virá ao seu templo; virá o mensaxeiro da alianza, quen queres", di o Señor dos poderes.

Mateo 11:11 En verdade dígovos que entre os que nacen de muller non se levantou un maior que Xoán o Bautista, aínda que o máis pequeno no reino dos ceos é maior ca el.

Este verso dinos que Xesús eloxiou moito a Xoán Bautista polo seu compromiso coa mensaxe de Deus, pero que ata a persoa máis humilde do Reino dos Ceos é maior ca el.

1. A grandeza de Xoán Bautista: como podemos seguir o seu exemplo

2. A humildade do Reino dos Ceos: como podemos seguir humildemente as súas ensinanzas

1. Mateo 5:3-12 - Benaventurados os pobres de espírito, porque deles é o reino dos ceos.

2. Isaías 40:3-5 - Prepara o camiño do Señor; endereita no deserto un camiño para o noso Deus.

Mateo 11:12 E desde os días de Xoán o Bautista ata agora, o reino dos ceos sofre violencia, e os violentos tómano á forza.

O reino dos ceos é moi buscado polos que o toman pola forza.

1. O poder da fe: tomar o ceo pola forza

2. A forza da crenza: apoderarse do Reino dos Ceos

1. Lucas 16:16 - A lei e os profetas estiveron ata Xoán: desde ese momento predícase o reino de Deus, e todo o mundo se apresura a el.

2. Romanos 10:17 - Entón, a fe vén polo oído, e o oído pola palabra de Deus.

Mateo 11:13 Porque todos os profetas e a lei profetizaron ata Xoán.

A pasaxe afirma que todos os profetas e a lei profetizaron ata Xoán.

1. O cumprimento da profecía - Examinando como a chegada de Xoán Bautista marcou o

cumprimento da profecía na Biblia.

2. A progresión da profecía - Explorando como Deus revelou progresivamente a súa vontade a través dos profetas do Antigo Testamento.

1. Isaías 40:3 - "A voz do que clama no deserto: Preparade o camiño do Señor, endereitade no deserto un camiño para o noso Deus".

2. Malaquías 3: 1 - "Velaí, enviarei o meu mensaxeiro, e el preparará o camiño diante de min; e o Señor, a quen buscades, de súpeto virá ao seu templo, o mensaxeiro da alianza, a quen vos deleitades. en: velaquí, el virá, di o Señor dos exércitos".

Mateo 11:14 E se o queredes recibir, este é Elías, o que estaba por vir.

Xesús Elías o profeta como o que vai vir diante del.

1. A chegada de Elías: Coñecendo o momento e o propósito de Deus

2. O significado de Elías na Biblia: un estudo sobre a fidelidade de Deus

1. Malaquías 4: 5-6 - "Velade, vouche enviar ao profeta Elías antes de que chegue ese día grande e terrible do Señor. El converterá o corazón dos pais para os seus fillos e o corazón dos fillos para os seus fillos. pais; ou, se non, vou vir e bater a terra con total destrución".

2. Xoán 1:19-21 - "Agora este foi o testemuño de Xoán cando os líderes xudeus en Xerusalén enviaron sacerdotes e levitas para preguntarlle quen era. Non deixou de confesar, pero confesou libremente: "Eu non son o Mesías". ' Preguntáronlle: "Entón, quen es ti? Elías?" El dixo: 'Non o son'".

Mateo 11:15 O que teña oídos para oír, que oiga.

Este fragmento subliña a importancia de escoitar as palabras de Xesús.

1. Debemos estar atentos ás palabras de Xesús e comprender o seu poder e significado nas nosas vidas.

2. Xesús desexa que abramos os nosos corazóns e mentes ás súas ensinanzas, para que

poidamos experimentar o seu amor e graza.

1. Lucas 8:18 - "Fíxate, pois, como escoitas, porque a quen ten, daráselle; e a quen non ten, quitaráselle ata o que parece ter".

2. Santiago 1:19 - "Por iso, meus amados irmáns, que cada un sexa pronto para escoitar, lento para falar, lento para a ira".

Mateo 11:16 Pero con que compararei esta xeración? É como os nenos sentados nos mercados e chamando aos seus compañeiros:

Esta pasaxe compara a xeración actual cos nenos do mercado que se chaman entre si.

1. Comprender a nosa xeración

2. Buscando sabedoría no mercado

1. Proverbios 1:20-33 - A sabedoría chama nas rúas

2. Eclesiastés 12:1-7 - O perigo dunha vida sen sabedoría

Mateo 11:17 e dicindo: Tocámosvos a flauta e non bailaches; lamentámosvos, e non vos lamentaches.

A xente non respondeu ás palabras de Xesús a pesar dos seus intentos por alcanzalas.

1. O poder das palabras de Xesús: como debemos responder

2. A importancia de escoitar a guía de Deus

1. Isaías 55:3 - "Inclina o teu oído e achégate a min: escoita, e a túa alma vivirá; e farei contigo un pacto eterno, as misericordias seguras de David".

2. Santiago 1:19 - "Por iso, meus amados irmáns, que cada un sexa pronto para escoitar, lento para falar, lento para a ira".

Mateo 11:18 Porque veu Xoán que non come nin bebe, e din: "Ten demo".

Xoán Bautista viviu unha vida de sacrificio e abnegación, pero a xente optou por criticalo e acusalo falsamente de estar posuído por un demo.

1. Vivir unha vida de sacrificio e abnegación adoita producir críticas e acusacións falsas.

2. Xesús advírtenos de que o mundo non sempre recoñecerá a santidade das nosas accións.

1. Mateo 7: 16-20: "Coñecédelos polos seus froitos. Os homes recollen uvas de espiños ou figos de cardos?"

2. 1 Pedro 4:12-14: "Queridos, non pensedes estraño en canto á proba ardente que vos ten a proba, como se vos pasase algo estraño".

Mateo 11:19 O Fillo do Home veu comendo e bebendo, e din: Velaquí un home glotón e bebedor de viño, amigo dos publicanos e dos pecadores. Pero a sabedoría está xustificada dos seus fillos.

Xesús foi acusado de ser un glotón e un borracho porque comía e bebía con pecadores e recadadores de impostos. Non obstante, a súa sabedoría foi probada por aqueles que o seguiron.

1. O poder da sabedoría de Xesús: explorando o impacto das ensinanzas de Xesús nas nosas vidas

2. A beleza da humildade: como nos pode inspirar a humildade de Xesús

1. Xoán 5:39-40 - "Vostede investiga as Escrituras porque pensas que nelas tes vida eterna; e son eles os que dan testemuño de min, pero non queres vir a min para que teñas vida".

2. Santiago 3:17 - "Pero a sabedoría de arriba é primeiro pura, despois pacífica, mansa, aberta á razón, chea de misericordia e bos froitos, imparcial e sincera".

Mateo 11:20 Entón comezou a reprochar ás cidades nas que se fixeron a maioría das súas obras poderosas, porque non se arrepentiron.

Xesús reprochou duramente ás cidades que viron os seus milagres pero que se negaron a arrepentirse.

1: Xesús chámanos ao arrepentimento, sen importar o noso pasado.

2: Xesús móstranos graza, aínda que non creramos antes.

1: Lucas 15:7 - "Dígovos que do mesmo xeito haberá máis gozo no ceo por un pecador que se arrepinte que por noventa e nove xustos que non precisan arrepentirse".

2: Ezequiel 33:11 - "Dílles: "Tan verdade que vivo, afirma o Señor Soberano, que non me deleito na morte dos impíos, senón que se volvan dos seus camiños e vivan".

Mateo 11:21 Ai de ti, Corazin! ai de ti, Betsaida! porque se as obras poderosas que se fixeron en ti se fixesen en Tiro e Sidón, arrepentiríanse hai moito tempo en cilicio e cinza.

Xesús expresa o seu descontento con Corazin e Betsaida, a pesar das obras poderosas que neles se fixeron, porque se se fixeran as mesmas obras en Tiro e Sidón, arrepentiríanse de profunda tristeza.

1. O poder do arrepentimento e do perdón

2. A importancia da vida xusta

1. Feitos 2:38 - E Pedro díxolles: "Arrepentídevos e bautícese cada un de vós no nome de Xesucristo para a remisión dos pecados, e recibiredes o don do Espírito Santo.

2. 1 Pedro 1:17 - E se invocades ao Pai, que sen respecto ás persoas xulga segundo a obra de cada un, pasa o tempo da túa estadía aquí con medo.

Mateo 11:22 Pero eu dígovos que será máis tolerable para Tiro e Sidón o día do xuízo que para vós.

O pobo de Israel terá un criterio máis alto que o de Tiro e Sidón.

1: Chega o Día do Xuízo - ¡Prepárate para iso!

2: Pon a túa fe no Señor agora e recolle as recompensas

1: Apocalipse 20:11-15 - O xuízo do gran trono branco

2: Isaías 3:10-11 - O xuízo de Deus sobre os malvados

Mateo 11:23 E ti, Cafarnaúm, que eres exaltado ata o ceo, baixarás ao inferno, porque se as obras poderosas que se fixeron en ti se fixesen en Sodoma, permanecería ata hoxe.

Esta pasaxe fala dunha advertencia a Cafarnaúm de que se non se arrepinte, será levada ao inferno tal e como foron Sodoma e Gomorra.

1:

Deus advírtenos que, se non nos arrepentimos, estaremos suxeitos á súa ira do mesmo xeito que o foron Cafarnaúm, Sodoma e Gomorra.

2:

Deus é paciente e misericordioso, pero debemos facer caso das súas advertencias e afastarnos dos nosos pecados ou afrontar as consecuencias.

1: Romanos 2:4-10 - O xuízo e a misericordia de Deus sobre os que fixeron o ben e o mal.

2: Lucas 13: 3-5 - A advertencia de Xesús para arrepentirse ou enfrontarse ao xuízo.

Mateo 11:24 Pero eu dígovos que será máis tolerable para a terra de Sodoma o día do xuízo que para vós.

O xuízo será máis duro para os que rexeitan a Xesús que para os que non.

1: Rexeitar a Xesús trae o xuízo máis duro.

2: A aceptación de Xesús trae misericordia e graza.

1: Lucas 6:37 - "Non xulguedes, e non seredes xulgados: non condenades, e non seredes condenados: perdoade, e seredes perdoados".

2: Romanos 10:9-10 - "Que se confesas coa túa boca ao Señor Xesús e cres no teu corazón que Deus o resucitou de entre os mortos, serás salvo. Porque co corazón o home cre para a xustiza. ; e coa boca confesase para a salvación".

Mateo 11:25 Nese tempo respondeu Xesús e dixo: Agradézoche, Pai, Señor do ceo e da terra, porque escondeches estas cousas aos sabios e prudentes e as revelaches aos nenos.

Xesús dálle grazas a Deus por revelar a súa verdade aos humildes e sinxelos.

1: Deus revela a súa verdade aos humildes

2: Corazón de gratitude de Xesús pola revelación da verdade de Deus

1: Santiago 4:6 - "Deus oponse aos soberbios, pero dá graza aos humildes".

2: 1 Pedro 5: 5 - "Deus resiste aos soberbios, pero dá graza aos humildes".

Mateo 11:26 Así, Pai, porque así o pareceu ben.

Este verso fala da soberanía máxima de Deus, que a súa vontade sempre se fai, e sempre é a mellor.

1: Deus ten o control - Debemos confiar en que a vontade de Deus é sempre perfecta, por moi difícil que pareza.

2: A vontade de Deus é sempre a mellor - Debemos aceptar que a vontade de Deus é sempre a mellor e esforzarnos por facer o que desexa.

1: Romanos 8:28 - E sabemos que todas as cousas colaboran para o ben dos que aman a Deus, dos que son chamados segundo o seu propósito.

2: Proverbios 3:5-6 - Confía no Señor con todo o teu corazón; e non te inclines ao teu

propio entendemento. Recoñéceo en todos os teus camiños, e el dirixirá os teus camiños.

Mateo 11:27 Todas as cousas sonme entregadas polo meu Pai; e ninguén coñece ao Fillo, senón ao Pai; nin ninguén coñece ao Pai, agás o Fillo, e aquel a quen o Fillo quere revelarllo.

O Fillo é o único que pode revelar o Pai á humanidade, e o Pai entregoulle todas as cousas ao Fillo.

1. Coñecer ao Pai: o privilexio de revelar ao Señor aos demais

2. A singularidade de Cristo: comprender a conexión entre o Pai e o Fillo

1. Xoán 14:9-11, Xesús díxolle: "Levo tanto tempo contigo e aínda non me coñeces, Felipe? Quen me viu, viu ao Pai; Entón, como podes dicir: "Mostranos o Pai"? Non cres que eu estou no Pai e o Pai en min? As palabras que che falo non as falo pola miña propia autoridade; pero o Pai que habita en min fai as obras.

11 Crédeme que estou no Pai e o Pai en min, ou crédeme por mor das propias obras.

2. Hebreos 1: 1-3, Deus, que en varias ocasións e de varias maneiras falou no pasado aos pais polos profetas, falounos nestes últimos días polo seu Fillo, a quen nomeou herdeiro de todas as cousas. , por medio de quen tamén fixo os mundos; quen sendo o brillo da súa gloria e a imaxe expresa da súa persoa, e defendendo todas as cousas coa palabra do seu poder, cando por si mesmo limpara os nosos pecados, sentouse á dereita da Maxestade no alto.

Mateo 11:28 Vende a min todos os que estades traballados e cargados, e eu vos darei descanso.

Xesús invita aos que están agobiados e cansados a acudir a El para descansar.

1. Veña a Xesús para descansar - Mateo 11:28

2. Atopar descanso en Cristo - Mateo 11:28

1. Isaías 40:29-31 - Dá forza aos cansados e aumenta o poder dos débiles.

2. Salmo 62: 5-7 - Só el é a miña pedra e a miña salvación; el é a miña fortaleza, nunca me estremecerei.

Mateo 11:29 Toma sobre ti o meu xugo e aprende de min; porque son manso e humilde de corazón, e atoparedes descanso para as vosas almas.

Este fragmento anímanos a aprender de Xesús, que é manso e humilde, para buscar descanso para as nosas almas.

1. Aprender a ser humilde: Levando sobre nós o xugo de Xesús

2. Descansar na súa paz: aprendendo de Xesús

1. Filipenses 2: 5-8 - Tede entre vós esta mente, que é a vosa en Cristo Xesús, quen, aínda que tiña a forma de Deus, non considerou que a igualdade con Deus era cousa de agarrar, senón que non se fixo nada. tomando a forma de servo, nacendo a semellanza de homes.

2. Salmo 37:7 - Estade quieto diante do Señor e agarda con paciencia por el; non te preocupes polo que prospera no seu camiño, polo que fai malas astucias.

Mateo 11:30 Porque o meu xugo é doado, e a miña carga é leve.

Esta pasaxe trata sobre a promesa de Xesús dunha carga máis lixeira para os que o seguen.

1: Xesús é a resposta - O seu xugo é doado e a súa carga é leve.

2: O Camiño da Xustiza - Xesús ofrécenos un modo de vida que non está cargado de dificultades.

1: Salmo 55:22 - Bota a túa carga sobre o Señor, e El te sustentará.

2: 1 Pedro 5: 7 - Botando nel todas as súas ansiedades, porque se preocupa por ti.

Mateo 12 presenta conflitos entre Xesús e os fariseos sobre a observancia do sábado, a súa identificación de si mesmo como maior que o templo e Jonás e o seu ensino sobre o verdadeiro parentesco.

1o Parágrafo: O capítulo comeza cos fariseos acusando aos discípulos de Xesús de violar a lei do sábado arrancando grans para comer (Mateo 12:1-8). Xesús defféndeos, afirmando que a necesidade humana prima sobre a lei ritual. El declárase como "Señor do sábado", afirmando a súa autoridade sobre as tradicións relixiosas. Outra controversia do sábado xorde cando cura a un home cunha man encollada na sinagoga (Mateo 12:9-14). A pesar da obxección dos fariseos, Xesús argumenta que facer o ben é lícito o sábado.

2º Parágrafo: Despois de realizar máis curas, incluíndo restaurar a vista e a fala a un home endemoniado, Xesús enfróntase ás acusacións dos fariseos de que está a usar o poder de Beelzebul (Satanás) para os seus milagres (Mateo 12:22-37). Rexeitando esta afirmación, sinala que un reino dividido contra si mesmo non pode manterse; polo tanto, é ilóxico suxerir que Satanás o facultaría para expulsar os demos. Ademais, advirte sobre a blasfemia contra o Espírito Santo que non será perdoada, atribuíndolle a obra de Deus a Satanás. Cando algúns escribas e fariseos lle pediron o sinal, refírese aos tres días de Jonás no ventre de peixe proféticos da súa propia morte e resurrección: "sinal de Xonás".

Terceiro parágrafo: Nesta sección final (Mateo 12:38-50), Xesús describe sinais de xeración que buscan como malvados e adúlteros que indican a súa infidelidade cara a Deus a pesar das probas xa proporcionadas polo seu ministerio. Entón, cando lle dixeron que a súa nai e os seus irmáns agardan fóra querendo falar con el, el redefine a familia non baseada na relación biolóxica senón en facer a vontade de Deus.

Mateo 12:1 Naquel tempo Xesús foi o día de sábado polo millo; e os seus discípulos tiñan fame e comezaron a arrincar as espigas e a comer.

Xesús e os seus discípulos recollen o millo o sábado.

1: As leis de Deus non están destinadas a ser restritivas; en cambio, deben ser vistos como un xeito de achegarnos a El.

2: Xesús demostrou que o amor e a misericordia son máis importantes que a observancia legal.

1: Éxodo 20:8-11 - Lembra o día do sábado, para santificalo.

2: Mateo 23:23 - Ai de vós, escribas e fariseos, hipócritas! pois pagades o décimo da menta, do anís e do comiño, e omitistes os asuntos máis importantes da lei, o xuízo, a misericordia e a fe;

Mateo 12:2 Pero cando os fariseos viron isto, dixéronlle: Velaquí, os teus discípulos fan o que non é lícito facer en sábado.

Os fariseos observaron que os discípulos de Xesús violaban a lei o sábado.

1. O sábado é un tempo para descansar no Señor e non preocuparnos polas preocupacións terreais.

2. O sábado é un día para lembrar a alianza de Deus connosco e todo o que fixo por nós.

1. Éxodo 20:8-11 - Lembra o día do sábado e santificalo.

2. Isaías 58:13-14 - Se chamas o sábado unha delicia, o Señor darache o desexo do teu corazón.

Mateo 12:3 Pero el díxolles: Non lides o que fixo David cando tiña fame e os que estaban con el;

A pasaxe trata sobre o ensino de Xesús sobre a importancia do Día do Señor e como David e os seus seguidores o respectaron.

1. O poder da obediencia: como as ensinanzas de Xesús nos guían para respectar o día do Señor

2. Vivir con integridade: seguindo o exemplo de vida de devoción de Xesús

1. Éxodo 20: 8-11 - Lembra o día do sábado, para santificalo.

2. Romanos 12:1-2 - Non te conformes a este mundo, senón transformate coa renovación da túa mente, para que, probando, discerniras cal é a vontade de Deus, o que é bo, aceptable e perfecto.

Mateo 12:4 Como entrou na casa de Deus e comeu os pans da proposición, que non lle era lícito comer nin aos que estaban con el, senón só aos sacerdotes?

Xesús entrou na Casa de Deus e comeu os pans da proposición, que só estaban permitidos aos sacerdotes.

1. A vontade de Xesús de romper as regras para mostrar a súa obediencia a Deus

2. Por que hoxe é importante para nós o exemplo de obediencia de Xesús

1. Xoán 14:15 - "Se me amas, garda os meus mandamentos".

2. Romanos 13:8-10 - "Que non quede ningunha débeda pendente, salvo a de amarse uns a outros, porque quen ama aos demais cumpriu a lei".

Mateo 12:5 Ou non liches na lei que os sacerdotes no templo profanan o sábado e son irreprensibles?

A pasaxe fala de como os sacerdotes do templo profanan o sábado pero aínda se consideran irreprensibles.

1. A lei de Deus é maior que a lei do home

2. Coñecer a diferenza entre o correcto e o mal

1. Romanos 7:12-14 - Polo tanto, a lei é santa, e o mandamento é santo, xusto e bo.

2. Éxodo 20:8-11 - Lembra o día do sábado, para santificalo.

Mateo 12:6 Pero eu dígovos que neste lugar hai un máis grande que o templo.

Xesús está ensinando que é maior que o templo e que algo máis grande que o templo está presente neste lugar.

1. Xesús é máis grande que calquera templo - Explorando o significado das ensinanzas de Xesús en Mateo 12:6

2. Abrazar a presenza de algo maior - Celebrando o misterio da divindade de Xesús

1. Xoán 10:30 - "Eu e o meu Pai somos un".

2. Colosenses 2:9 - "Porque nel habita corporalmente toda a plenitude da divindade".

Mateo 12:7 Pero se soubeses o que isto significa: Terei misericordia, e non sacrificio, non condenarías aos inocentes.

A misericordia é máis importante que seguir as regras e regulamentos relixiosos.

1: O amor de Deus e a misericordia sempre triunfa

2: Abrazar a Graza e Misericordia de Deus

1: Santiago 2:13 - Porque o xuízo é sen misericordia para quen non mostrou misericordia. A misericordia triunfa sobre o xuízo.

2: Romanos 5:8 - Pero Deus demostra o seu propio amor por nós nisto: mentres aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós.

Mateo 12:8 Porque o Fillo do home é o Señor ata o sábado.

Esta pasaxe afirma que Xesús é o Señor do sábado.

1. "Que significa ser Señor do sábado?"

2. "A importancia de honrar a Xesús como Señor do sábado"

1. Éxodo 20:8-11 - O mandamento de Deus de santificar o sábado.

2. Colosenses 2:16-17 - A importancia de honrar os mandamentos de Deus sobre o sábado.

Mateo 12:9 E cando foi de alí, entrou na sinagoga deles.

Xesús asistiu a unha sinagoga e ensinou á xente.

1. Xesús mostrounos a importancia da comunidade e da confraternización asistindo a unha sinagoga.

2. Xesús demostrou humildade e graza ensinando na sinagoga.

1. Hebreos 10:24-25 - Consideremos como estimularnos uns aos outros ao amor e ás boas obras, sen deixar de reunirnos, como é costume dalgúns, senón animándonos uns aos outros.

2. Feitos 20:7 - O primeiro día da semana, cando estabamos reunidos para partir o pan, Paulo falou con eles, coa intención de marchar ao día seguinte, e prolongou o seu discurso ata a media noite.

Mateo 12:10 E velaquí, había un home que tiña a man seca. E preguntaronlle, dicindo: ¿É lícito curar en sábado? para que o acusasen.

Xesús cura un home cunha man seca o sábado en resposta a unha pregunta formulada polos fariseos.

1. A misericordia de Deus anula as leis do home

2. O poder curativo da fe

1. Isaías 43:25 - "Eu, eu son o que borra as túas transgresións, por amor de min, e xa non me acorda dos teus pecados".

2. Santiago 5:15 - "E a oración ofrecida con fe sanará o enfermo; o Señor resucitaraos. Se pecaron, serán perdoados".

Mateo 12:11 E díxolles: Que home de entre vós terá unha ovella, e se cae nun pozo o día de sábado, non a agarrará e a sacará?

Xesús fixo unha pregunta retórica sobre un home cunha ovella caendo nun pozo o día de sábado e o que faría.

1. O poder da compaixón: como mostrar misericordia e bondade pode transcender ata as leis máis sagradas

2. Tomar tempo para coidar: comprender cando e como facer un descanso da vida cotiá

1. Mateo 12: 7 - "Pero se soubeses o que isto significa: 'Eu quero misericordia e non sacrificio', non condenarías aos inocentes".

2. Lucas 6:35-36 - "Pero ama aos teus inimigos, fai o ben e presta, sen esperar nada a cambio; e a vosa recompensa será grande, e seredes fillos do Altísimo. Porque é bondadoso cos desagradecidos e os malvados".

Mateo 12:12 Entón, canto é mellor un home que unha ovella? Polo tanto, é lícito facer o ben os días de reposo.

A pasaxe subliña a importancia de facer o ben os días de sábado, que se considera máis importante que unha ovella.

1. "O poder de facer o ben no sábado"

2. "A chamada superior a facer o ben en sábado"

1. Isaías 58:13-14 - "Se gardas os teus pés de violar o sábado e de facer o que queres no meu día santo, se chamas o sábado deleite e o día santo do Señor honrado, e o honras con non segues o teu camiño e non fas o que queiras nin digas palabras ociosas, entón atoparás a túa alegría no Señor".

2. Santiago 1:27 - "A relixión que Deus, noso Pai, acepta como pura e impecable é esta: coidar dos orfos e das viúvas nas súas angustias e evitar que o mundo se contamine".

Mateo 12:13 Entón díxolle ao home: "Estende a túa man". E estendeuno; e foi restaurado enteiro, coma o outro.

Xesús curou a man dun home mandándolle que a estendese.

1. O poder de Xesús para curarnos e restaurarnos física e espiritualmente.

2. A importancia da obediencia aos mandamentos de Xesús.

1. Isaías 53:5 - "Pero foi traspasado polas nosas transgresións, esmagado polas nosas iniquidades; o castigo que nos deu a paz foi sobre el, e polas súas feridas nos curaron".

2. Salmo 103: 3 - "El perdoa todos os teus pecados e cura todas as túas enfermidades".

Mateo 12:14 Entón os fariseos saíron e celebraron un concilio contra el para destruílo.

Os fariseos conspiraron para destruír a Xesús.

1: Debemos lembrar sempre de perdoar a aqueles que nos maltratan, aínda que pareza que están empeñados na nosa destrución.

2: Debemos manter a nosa fe en Deus, confiando nel para protexernos dos que nos fagan dano.

1: Romanos 12:19-21 - Non vos vinguédes, meus queridos amigos, pero deixade lugar á ira de Deus, porque está escrito: "Meu é a vingar; eu pagarei", di o Señor. Pola contra: "Se o teu inimigo ten fame, dálle de comer; se ten sede, dálle de beber. Facendo isto, acumularás carbóns ardendo na súa cabeza".

2: Salmos 27:1 - O Señor é a miña luz e a miña salvación; a quen lle teño medo? O Señor é a fortaleza da miña vida, a quen lle teño medo?

Mateo 12:15 Pero Xesús, cando o soubo, apartouse de alí;

Xesús curou ás grandes multitudes que o seguían.

1: Xesús é o Curandeiro de Todos

2: Cura a través de Xesús

1: Isaías 53:5 - "Pero el foi ferido polas nosas transgresións, foi ferido polas nosas iniquidades: o castigo da nosa paz foi sobre el, e coas súas feridas somos curados".

2: Santiago 5:14-15 - "¿Hai algún enfermo entre vós? que chame aos anciáns da igrexa, e que oren por el, unxindoo con aceite no nome do Señor: e a oración da fe será salva ao enfermo, e o Señor resucitarao; e se cometeu pecados, serán perdoados".

Mateo 12:16 E mandoulles que non o dean a coñecer:

Pasaxe Xesús pediulles aos seus discípulos que mantivesen en segredo a súa identidade.

1. O poder do silencio: aprender a ser discreto na nosa fe

2. Mantendo a Xesús nas sombras: a necesidade do segredo no noso camiño con Deus

1. Mateo 6:5-6: "E cando recedes, non sexades como os hipócritas, porque lles encanta orar de pé nas sinagogas e nas esquinas das rúas para ser vistos polos demais. En verdade vos digo, recibiron. a súa recompensa na súa totalidade. Pero cando ores, entra no teu cuarto, pecha a porta e ora ao teu Pai, que non se ve".

2. Colosenses 4: 5-6: "Sed sabios na forma de actuar cos estranxeiros; aproveitade todas as oportunidades. Que a vosa conversación estea sempre chea de graza, aderezada con sal, para que saibades responder a todos. "

Mateo 12:17 Para que se cumprira o que o profeta Isaías dicía:

Xesús deu cumprimento á profecía falada por Isaías.

1: Xesús é o cumprimento da profecía - como trae vida da morte.

2: O poder da misión de Xesús para cumprir a profecía de Isaías.

1: Isaías 53: 4-5 - Certamente el levou as nosas dores e levou as nosas tristezas, pero nós estimábao abatido, azotado por Deus e aflixido. Pero el foi ferido polas nosas transgresións, el foi ferido polas nosas iniquidades: o castigo da nosa paz foi sobre el; e coas súas raias estamos curados.

2: Xoán 1:45 - Filipe atopou a Natanael e díxolle: Atopamos a aquel do que escribiron Moisés na Lei e os profetas, Xesús de Nazaret, fillo de Xosé.

Mateo 12:18 Velaquí o meu servo, a quen escollín; o meu amado, en quen a miña alma está complacida: poñerei sobre el o meu espírito, e el fará xuízo aos xentís.

Esta pasaxe fala do servo escollido de Deus e da súa misión de facer xustiza aos xentís.

1. O poder do amor de Deus: entender a Xesús como o servo escollido do Señor

2. A misión da xustiza: implementar o plan de Deus para os xentís

1. Isaías 42:1-4 - O Servo do Señor

2. Feitos 10:34-35 - Predicar aos xentís

Mateo 12:19 Non se disputará nin chorará; nin ninguén oirá a súa voz nas rúas.

Esta pasaxe fala da mansedume de Xesús, destacando que non rifa nin fixo escena en público.

1. A beleza da mansedume: o que podemos aprender de Xesús

2. O poder do autocontrol: aprendendo do exemplo de Xesús

1. Proverbios 15:1 - "Unha resposta suave afasta a ira, pero unha palabra dura provoca a ira".

2. 1 Pedro 3:4 - "Más ben, debería ser a do teu ser interior, a beleza inesquecible dun espírito amable e tranquilo, que é de gran valor aos ojos de Deus".

Mateo 12:20 Non romperá a cana rota, nin o liño afumado non apagará, ata que envíe o xuízo para a vitoria.

Deus non romperá aos débiles, senón que dará forza ata que se faga xustiza.

1: Deus proporcionará forza aos débiles para perseverar nas loitas da vida.

2: Deus fará xustiza aos oprimidos.

1: Isaías 40:29 El dá poder ao esmorecido; e aos que non teñen forza dálle forza.

2: Salmos 9:9 O Señor tamén será un refuxio para os oprimidos, un refuxio nos tempos

de angustia.

Mateo 12:21 E no seu nome confiarán os xentís.

Esta pasaxe destaca a importancia de confiar no nome de Xesús como xentís.

1: Cando depositamos a nosa confianza en Xesús, podemos ter fe en que El nos proporcionará.

2: Cando confiamos en Xesús, podemos apoiarnos nel nos momentos de necesidade.

1: Isaías 12:2 - "Velaí, Deus é a miña salvación; Confiarei, e non terei medo; porque o Señor Deus é a miña forza e o meu canto, e converteuse na miña salvación".

2: Hebreos 11:1 - "Agora a fe é a seguridade das cousas que se esperan, a convicción das que non se ven".

Mateo 12:22 Entón trouxéronlle un endemoniado, cego e mudo, e curouno, de tal xeito que o cego e o mudo falaban e vían.

Xesús cura a un home posuído por un demo, dándolle vista e fala.

1. O poder de Xesús para curar

2. Xesús demostra a autoridade divina

1. Mateo 8:16 - Cando chegou a noite, leváronlle moitos endemoniados, e el expulsou os espíritos cunha palabra e curou a todos os enfermos.

2. Marcos 16:17-18 - E estes sinais acompañarán aos que cren: No meu nome expulsarán os demos; falarán en novas linguas; collerán serpes coas mans; e cando beben veleno mortal, non lles doerá nada; poñerán as súas mans sobre os enfermos e sanaranse.

Mateo 12:23 E todo o pobo quedou abraiado e dixo: Non é este o fillo de David?

A xente da época de Xesús quedou abraiada ao ver que era fillo de David.

1. O Plan de Deus: Seguindo a Profecía do Fillo de David

2. Cre na Promesa: Alegrámonos no Fillo de David

1. Isaías 11: 1 - "E sairá unha vara do tronco de Isai, e das súas raíces brotará unha rama"

2. Miqueas 5:2 - "Pero ti, Belén Efrata, aínda que es pequena entre os milleiros de Xudá, de ti sairá a min o que vai ser gobernante de Israel"

Mateo 12:24 Pero os fariseos, ao oír isto, dixeron: Este non bota fóra demos, senón por Belcebú, príncipe dos demos.

Os fariseos acusaron a Xesús de expulsar os demos polo poder de Belcebú, o príncipe dos demos.

1. O poder de Xesús: como Xesús vence o mal

2. Os fariseos e as súas acusacións: comprender a incredulidade

1. Efesios 6:12 - Porque non loitamos contra a carne e o sangue, senón contra os principados, contra os poderes, contra os gobernantes das tebras deste século, contra os anfitrións espirituais da maldade nos lugares celestes.

2. Colosenses 2:15 - Despois de desarmar principados e poderes, fixo un espectáculo público deles, triunfando sobre eles nel.

Mateo 12:25 E Xesús coñeceu os seus pensamentos e díxolles: Todo reino dividido contra si mesmo é desolado; e toda cidade ou casa dividida contra si mesma non resistirá:

Un reino ou casa dividida non se manterá.

1. A forza da unidade: como fortalecer as túas relacións

2. Superar a división: como unir un reino dividido

1. Efesios 4: 1-3 - "Por tanto, eu, prisioneiro do Señor, pídovos a camiñar dun xeito digno da chamada á que fomos chamados, con toda humildade e mansedume, con paciencia, soportándovos uns cos outros. no amor, ansioso por manter a unidade do Espírito no vínculo da paz".

2. Salmo 133: 1 - "Velaí, que bo e agradable é cando os irmáns habitan en unidade!"

Mateo 12:26 E se Satanás expulsa a Satanás, está dividido contra si mesmo; como se manterá entón o seu reino?

Xesús pregunta como Satanás pode expulsar a Satanás se están divididos contra eles mesmos, xa que iso significaría que o seu reino non podería manterse.

1. Como saber cando está a ser probado por Satanás

2. O poder da unidade na loita contra o mal

1. Efesios 6:10-18 - Sé forte no Señor e na forza do seu poder.

2. Santiago 4:7 - Sométete, pois, a Deus. Resiste o demo, e el fuxirá de ti.

Mateo 12:27 E se eu boto fóra os demos por Belcebú, por quen os expulsan os teus fillos? polo tanto, eles serán os vosos xuíces.

Xesús defende a súa autoridade para expulsar os demos cuestionando a autoridade dos fillos dos fariseos para facer o mesmo.

1: Xesús é Supremo - O noso Señor Xesús é o único con autoridade sobre as forzas do mal.

2: O xuíz final - Podemos confiar en Xesús para que faga o xuízo final, porque El é o xuíz final.

1: Colosenses 1:17 - El está antes de todas as cousas, e nel todas as cousas están unidas.

2: Xoán 5:22 - Porque o Pai non xulga a ninguén, senón que deu todo o xuízo ao Fillo.

Mateo 12:28 Pero se eu expulso os demos polo Espírito de Deus, entón o reino de Deus chegou a vós.

Xesús afirma que é do Reino de Deus e ten o poder de expulsar os demos e os espíritos malignos polo Espírito de Deus.

1. O poder de Deus: como Xesús demostra a súa autoridade divina.

2. Comprender o Reino de Deus: o que realmente nos está dicindo Xesús.

1. Lucas 11:20 - Pero se eu co dedo de Deus expulso os demos, sen dúbida o reino de Deus chegou sobre ti.

2. Isaías 9: 6-7 - Porque un fillo nos naceu, un fillo nos é dado, e o goberno estará sobre o seu ombreiro, e chamarase o seu nome Marabilloso, Conselleiro, Deus poderoso, Pai eterno. , O Príncipe da Paz. O aumento do seu goberno e paz non terá fin.

Mateo 12:29 Ou, se non, como pode entrar na casa dun home forte e estragar os seus bens, se non ata primeiro o home forte? e entón estragará a súa casa.

Esta pasaxe trata de que Satanás está atado para que Xesús traiga a salvación.

1. O poder de Xesús: atar ao home forte e estragar a súa casa

2. O impacto da salvación: liberar a Satanás e restaurar o reino de Deus

1. Colosenses 2: 14-15 - "Tendo borrado a caligrafía dos requisitos que era contra nós, que era contraria a nós. El quitouno do camiño, cravouna na cruz".

2. Romanos 8: 1-2 - "Por tanto, agora non hai condena para os que están en Cristo Xesús. Porque a lei do Espírito de vida en Cristo Xesús librouvos da lei do pecado e da morte".

Mateo 12:30 O que non está comigo está contra min; e quen non reúne comigo espállase.

O que non se aliña con Deus está en contra del, e terá os seus esforzos dispersos.

1: Debemos estar con Deus se queremos ter éxito nos nosos esforzos.

2: Para estar verdadeiramente aliñados con Deus, debemos reunirnos con El e non dispersar os nosos esforzos.

1: Eclesiastés 4:9-12 - Dúas persoas son mellores que unha, porque traballan xuntos.

2: Proverbios 27:17 - O ferro afia o ferro, así unha persoa afia a outra.

Mateo 12:31 Por iso dígovos que todo tipo de pecado e blasfemia serán perdoados aos homes, pero a blasfemia contra o Espírito Santo non será perdoada aos homes.

O pecado e a blasfemia poden ser perdoados, pero a blasfemia contra o Espírito Santo non.

1: Deus é misericordioso e perdoador, pero non debemos probar a súa paciencia.

2: Deus aínda é amable e amoroso mesmo cando cometemos erros, pero non debemos dar a súa graza por feita.

1: Efesios 2:4-5 - Pero Deus, sendo rico en misericordia, por mor do gran amor co que nos amou , aínda que estabamos mortos nas nosas ofensas, fíxonos vivir xunto con Cristo; pola graza fuches salvo. —

2: 1 Xoán 1: 9 - Se confesamos os nosos pecados, el é fiel e xusto para perdoarnos os nosos pecados e limpiarnos de toda iniquidade.

Mateo 12:32 E a quen fale unha palabra contra o Fillo do Home, será perdoado; pero a quen fale contra o Espírito Santo, non lle será perdoado, nin neste mundo nin no mundo que vén.

Xesús ensina que quen fale contra o Fillo do Home será perdoado, pero non quen fale contra o Espírito Santo.

1. O poder do perdón en Xesús

2. A santidade do Espírito Santo

1. Romanos 8:26-27 - Do mesmo xeito, o Espírito axúdanos na nosa debilidade. Porque non sabemos por que rezar como debemos, pero o Espírito mesmo intercede por nós con xemidos demasiado profundos para palabras.

2. 1 Xoán 1:9 - Se confesamos os nosos pecados, el é fiel e xusto para perdoarnos os nosos pecados e limpiarnos de toda iniquidade.

Mateo 12:33 Ou fai boa a árbore e o seu froito bo; ou facer corromper a árbore e corromper o seu froito: porque a árbore coñécese polo seu froito.

A árbore é coñecida polo seu froito; as árbores boas producen bos froitos e as árbores corruptas producen froitos corruptos.

1. O poder das nosas accións: como as nosas opcións determinan o noso legado

2. O que poñemos no mundo: as consecuencias das nosas palabras e feitos

1. Gálatas 6:7-8 - Non vos deixedes enganar: Deus non se burla, porque todo o que sementa, iso tamén segará. 8 Porque o que sementa para a súa propia carne, da carne segará corrupción, pero o que sementa para o Espírito, do Espírito recollerá vida eterna.

2. Santiago 3:17-18 - Pero a sabedoría de arriba é primeiro pura, despois pacífica, amable, aberta á razón, chea de misericordia e bos froitos, imparcial e sincera. 18 E unha colleita de xustiza é sementada en paz polos que fan a paz.

Mateo 12:34 Ó xeración de víboras, como podedes, sendo malos, falar cousas boas? porque da abundancia do corazón fala a boca.

A boca fala segundo a abundancia do corazón, así que os malos non poden falar cousas boas.

1. O corazón da materia: como a abundancia do corazón afecta a nosa fala

2. Coidado co que dis: como as nosas palabras revelan o noso carácter

1. Santiago 3:1-12 - O poder da lingua

2. Mateo 15:18-20 - O que contamina a unha persoa

Mateo 12:35 Un home bo do bo tesouro do corazón saca cousas boas, e un home malo do mal tesouro saca cousas malas.

Un home bo saca cousas boas do seu corazón e un home malo saca cousas malas do seu corazón.

1. O poder dos nosos pensamentos: o que pensamos, convertémonos

2. Cultivando un corazón de santidade e pureza

1. Filipenses 4: 8-9 - "Finalmente, irmáns, todo o que é verdade, todo o que é honrado, todo o que é xusto, todo o que é puro, todo o que é amable, todo o que é loable, se hai algo de excelencia, se hai algo digno de facelo. eloxios, pensa nestas cousas. O que aprendestes, recibistes, oístes e vistes en min, practica estas cousas, e o Deus da paz estará contigo".

2. Hebreos 10:22 - "Achegámonos cun corazón verdadeiro en plena seguridade de fe, cos nosos corazóns limpos dunha mala conciencia e os nosos corpos lavados con auga pura".

Mateo 12:36 Pero eu dígovos que de toda palabra ociosa que falen os homes, darán conta dela no día do xuízo.

Toda palabra ociosa que se diga será xulgada o día do xuízo.

1: Presta atención ás túas palabras - Mateo 12:36

2: Coida o que dis - Mateo 12:36

1: Santiago 3:1-12 - Domar a lingua

2: Proverbios 18:21 - O poder da vida e da morte está na lingua.

Mateo 12:37 Porque polas túas palabras serás xustificado, e polas túas palabras serás condenado.

Este verso ensina que as nosas palabras determinarán a nosa xustificación ou condena.

1: O poder das nosas palabras - Debemos usar as nosas palabras con sabedoría, xa que poden ter un impacto poderoso e duradeiro en nós mesmos e nos demais.

2: As consecuencias das nosas palabras - As nosas palabras poden crear consecuencias positivas ou negativas dependendo de como se utilicen.

1: Santiago 3:5-8 - As nosas palabras teñen o poder de bendicir ou maldecir, e debemos esforzarnos por usalas dun xeito que construya e anime.

2: Proverbios 12:18 - As palabras correctas no momento adecuado poden traer cura e paz.

Mateo 12:38 Entón algúns dos escribas e dos fariseos responderon, dicindo: Mestre, queremos ver un sinal de ti.

Os escribas e fariseos pedíronlle a Xesús un sinal para demostrar a súa autoridade.

1) O poder dunha solicitude: como facer preguntas pode levar a respostas

2) Buscando sinais: o que nos poden ensinar os fariseos sobre a fe

1) Mateo 16:1-4

2) Xoán 4:48-51

Mateo 12:39 Pero el respondeu e díxolles: Unha xeración mala e adúltera busca un sinal; e non se lle dará ningún sinal, senón o sinal do profeta Jonás:

Xesús dille á xente que se lles dará un sinal, o sinal do profeta Xonás.

1. O sinal de Jonás: o que a Biblia nos ensina sobre a intervención de Deus nas nosas

vidas

2. Buscando sinais: recoñecendo os milagres de Deus na vida cotiá

1. Lucas 11:29-30 - Cando a multitude aumentaba, comezou a dicir: "Esta xeración é unha xeración mala. Busca un sinal, pero non se lle dará ningún sinal, excepto o sinal de Jonás.

2. Salmo 78: 12-14 - Partiu o mar e deixounos pasar por el, e fixo que as augas se erguían coma un montón. De día guiábaos cunha nube, e toda a noite cunha luz ardente. Partiu pedras no deserto e deulles de beber en abundancia como do abismo.

Mateo 12:40 Porque como Jonás estivo tres días e tres noites no ventre da balea; así estará o Fillo do Home tres días e tres noites no corazón da terra.

O tempo de Jonas no ventre da balea serve como símbolo da morte e resurrección de Xesús.

1: Xesús morreu e resucitou para salvarnos dos nosos pecados.

2: Xesús é a resurrección e a vida; crer nel trae vida eterna.

1: Xoán 11:25 Xesús díxolle: "Eu son a resurrección e a vida. Quen cre en min, aínda que morra, vivirá.

2: Romanos 5:8 Pero Deus mostra o seu amor por nós en que mentres aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós.

Mateo 12:41 Os homes de Nínive levantaranse no xuízo con esta xeración, e condenarána, porque se arrepentiron coa predicación de Jonás; e, velaquí, hai un maior que Jonas.

Os homes de Nínive demostran que o arrepentimento pode levar á salvación, mesmo cando a xente está lonxe de Deus.

1. O arrepentimento leva á salvación, non importa onde esteas na vida.

2. A graza de Deus é maior do que calquera de nós poida imaxinar.

1. Jonás 3: 1-10 - O pobo de Nínive cría na mensaxe de Deus e arrepentiuse.

2. Romanos 5:8 - Pero Deus demostra o seu propio amor por nós nisto: mentres aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós.

Mateo 12:42 A raíña do sur levantarase no xuízo con esta xeración, e condenaraa: porque veu dos confins da terra para escoitar a sabedoría de Salomón; e velaquí, hai un maior que Salomón.

Esta pasaxe fala dun poder maior que Salomón, que virá e xulgará esta xeración.

1: Debemos buscar a sabedoría de Deus, como a Raíña do Sur buscou a sabedoría de Salomón.

2: Non debemos subestimar o poder de Deus, porque El é maior que calquera líder mundano.

1: Santiago 1:5 - "Se algún de vós carece de sabedoría, que pida a Deus, que dá a todos con generosidade, e non reprende; e daráselle".

2: Proverbios 2:1-5 - "Meu fillo, se recibes as miñas palabras e escondes contigo os meus mandamentos, para que inclines o teu oído á sabedoría e apliques o teu corazón á intelixencia; si, se clamas despois do coñecemento. , e alza a túa voz para a intelixencia: Se a buscas como a prata, e a buscas como tesouros escondidos, entón entenderás o temor de Xehová e atoparás o coñecemento de Deus".

Mateo 12:43 Cando o espírito impuro sae dun home, anda por lugares secos, buscando descanso e non o atopa.

O espírito impuro busca descansar en lugares secos pero non o atopa.

1. A loita por atopar descanso nun mundo canso

2. Encontrar comodidade en tempos de desánimo

1. Isaías 40:30-31 - Mesmo os mozos desmaiaranse e estarán cansos, e os mozos caerán esgotados; pero os que esperan no Señor renovarán as súas forzas; subirán con ás como

aguias; correrán e non se cansarán; andarán e non desmaiarán.

2. Salmo 127: 2 - É en balde que te ergues cedo e tarde para descansar, comendo o pan do traballo ansioso; pois dálle sono á súa amada.

Mateo 12:44 Entón el dixo: Volverei á miña casa de onde saín; e cando chega, atópase baleira, varrida e adornada.

Xesús fala dun home que volve á casa para atopala baleira e limpa.

1. "O poder da limpeza: leccións da parábola de Xesús"

2. "Buscando contento nunha casa baleira"

1. Isaías 40:11 - Pairá o seu rabaño coma un pastor; recollerá os cordeiros nos seus brazos; levaráos no seu seo e levará suavemente os que están con mozos.

2. Proverbios 24:3-4 - Con sabedoría constrúese unha casa, e co entendemento constrúese; polo coñecemento os cuartos están cheos de todas as riquezas preciosas e agradables.

Mateo 12:45 Entón vai, e toma consigo outros sete espíritos máis malvados ca el, e eles entran e moran alí; e o estado final dese home é peor que o primeiro. Así será tamén para esta mala xeración.

Xesús advirte á xente de que pecar levará a un estado peor que antes, e que o mesmo se aplicará á xeración malvada actual.

1. O perigo do pecado: un aviso de Xesús

2. O custo da maldade: aprender de Xesús

1. Santiago 1:14-15 - Pero cada persoa é tentada cando é atraída e seducida polo seu propio desexo. Entón o desexo, cando concibiu, dá a luz ao pecado, e o pecado cando está plenamente medrado produce a morte.

2. Proverbios 14:12 - Hai un camiño que lle parece correcto a un home, pero o seu fin é o camiño da morte.

Mateo 12:46 Mentres aínda falaba coa xente, velaquí, a súa nai e os seus irmáns estaban fóra, desexando falar con el.

A familia de Xesús intentou falar con el mentres el ensinaba á xente.

1. A importancia de manter o foco na tarefa que nos ocupa, mesmo cando a familia intenta distraernos.

2. Exemplo de Xesús de como primar as necesidades dos demais sobre a nosa propia familia.

1. Filipenses 2:3-4 - Non fagas nada por ambición egoísta ou por vana presunción. Máis ben, con humildade valora aos demais por riba de ti.

2. Marcos 3:31-35 - A nai e os irmáns de Xesús achegáronse a el, pero el respondeulle: "O que fai a vontade de Deus é meu irmán, irmá e nai".

Mateo 12:47 Entón un díxolle: Velaquí, a túa nai e os teus irmáns están fóra, desexando falar contigo.

A Xesús achegáronse a súa nai e os seus irmáns que querían falar con el.

1. A importancia da familia e a necesidade de priorizar as relacións cos máis próximos.

2. O exemplo de Xesús ao tomar tempo para falar coa súa familia, mesmo no medio do seu ministerio.

1. Marcos 3:31-35 - O intento da familia de Xesús de conterlo.

2. Mateo 10:37 - O ensino de Xesús sobre a importancia de amar á propia familia.

Mateo 12:48 Pero el respondeu e díxolle ao que lle dixo: Quen é a miña nai? e quen son os meus irmáns?

Xesús cuestiona o significado da familia e desafía a definición tradicional.

1. A familia é máis que sangue: explorando o significado da familia máis aló das relacións biolóxicas

2. A chamada ao amor: o desafío de Xesús para recoñecer a nosa humanidade compartida

1. Mateo 22:34-40 - Parábola de Xesús do bo samaritano

2. Marcos 12:28-31 - O mandamento de Xesús de amar a Deus e ao próximo

Mateo 12:49 E estendeu a man cara aos seus discípulos, e dixo: Velaquí a miña nai e os meus irmáns.

Xesús proclamou que os seus discípulos eran a súa familia.

1: A familia que eliximos pode ser tan importante como a familia na que nacemos.

2: Seguir os mandamentos de Deus pode achegarnos a El e facernos membros da mesma familia.

1: Xoán 15:13 - "Ninguén ten un amor máis grande que este, que un home dea a súa vida polos seus amigos".

2: Gálatas 6:10 - "Como temos, pois, oportunidade, fagamos o ben a todos os homes, especialmente aos que son da familia da fe".

Mateo 12:50 Porque quen faga a vontade do meu Pai que está nos ceos, este é o meu irmán, a miña irmá e a miña nai.

Esta pasaxe ensínanos a importancia de cumprir a vontade de Deus.

1: Todos estamos unificados en Cristo cando obedecemos a vontade de Deus.

2: Seguir a vontade de Deus lévanos á comunión con El e uns cos outros.

1: Xoán 15:14 - "Vós sodes os meus amigos se facedes o que eu mando".

2: Feitos 10:34-35 - "Entón Pedro abriu a boca e dixo: "De verdade entendo que Deus non mostra parcialidade, pero en toda nación quen lle teme e fai o correcto é aceptable".

Mateo 13 é unha colección de parábolas que Xesús usa para describir o reino dos ceos, ilustrando o seu valor, crecemento e cumprimento final.

1o Parágrafo: O capítulo comeza coa Parábola do Sementador (Mateo 13:1-9), onde a semente sementada en diferentes tipos de terreo representa varias respostas á palabra de Deus. Cando os seus discípulos lle preguntan sobre o uso das parábolas, Xesús explica que as usa para revelar verdades aos que están abertos e escondelas dos que non o son (Mateo 13:10-17). Despois interpreta a parábola do sementador para os seus discípulos (Mateo 13:18-23).

Segundo parágrafo: Xesús comparte máis parábolas sobre o reino - A parábola das malas herbas entre o trigo que explica a coexistencia do ben e do mal ata o fin dos tempos nos que Deus os separará (Mateo 13:24-30), As parábolas da semente de mostaza e da levadura enfatizando como o reino comeza pequeno pero crece significativamente (Mateo 13:31-33). Despois de contar estas parábolas, Xesús explica en privado aos seus discípulos o significado detrás da parábola das malas herbas (Mateo 13:36-43).

Terceiro parágrafo: nesta sección final, Xesús conta tres parábolas máis breves: o tesouro escondido, o comerciante de perlas e a rede de pesca, todas elas enfatizando o inmenso valor do reino e como esixe o compromiso total de quen o busca (Mateo 13:44-50). Cando remata estas ensinanzas na súa cidade natal, Nazaret, a xente queda abraiada pero tamén se ofende porque coñece á súa familia. Así, a pesar da súa sabedoría e dos seus feitos milagrosos, non cren nel levando a Xesús a comentar que un profeta está sen honra só na súa cidade natal e entre os seus familiares.

Mateo 13:1 O mesmo día saíu Xesús da casa e sentouse á beira do mar.

Xesús foi á beira do mar para ensinar.

1: Xesús foi á beira do mar para ensinarnos que está sempre disposto a compartir connosco a súa sabedoría e coñecemento.

2: Xesús foi á beira do mar para mostrarnos que está disposto a facer todo o seu camiño para espallar a Boa Nova.

1: Marcos 4:1-2 - E de novo comezou a ensinar á beira do mar; e reuniuse a el unha gran multitude, de xeito que subiu a unha nave e sentouse no mar; e toda a multitude estaba á beira do mar na terra.

2: Xoán 21:25 - E tamén hai moitas outras cousas que fixo Xesús, que, se fosen escritas cada un, supoño que nin o propio mundo podería conter os libros que deberían escribirse. Amén.

Mateo 13:2 E xuntáronse xunto a el unha gran multitude, de modo que subiu a un barco e sentouse; e toda a multitude quedou na beira.

As multitudes xuntáronse arredor de Xesús, polo que subiu a un barco e faloulles desde alí.

1. Xesús estaba disposto a facer un esforzo adicional para chegar á xente.

2. Debemos estar sempre abertos a achegarnos aos demais.

1. Xoán 4: 7-8 - "Amados, amémonos uns aos outros, porque o amor é de Deus, e quen ama naceu de Deus e coñece a Deus. Quen non ama non coñece a Deus, porque Deus é amor".

2. Marcos 12:29-31 - "Xesús respondeu: "O máis importante é:" Escoita, Israel: o Señor, o noso Deus, o Señor é un. E amarás ao Señor, o teu Deus, con todo o teu corazón, con toda a túa alma, con toda a túa mente e con todas as túas forzas. A segunda é esta: "Amarás ao teu próximo como a ti mesmo". Non hai outro mandamento maior que estes'".

Mateo 13:3 E faloulles moitas cousas en parábolas, dicindo: Velaquí, un sementador saíu para sementar;

Xesús ensina unha lección sobre a importancia de espallar o evanxeo a través da parábola do sementador.

1: "A parábola do sementador: o poder da palabra de Deus"

2: "A parábola do sementador: recoller o que sementamos"

1: Romanos 10:17 - "Así a fe vén do oír, e o oír pola palabra de Cristo".

2: Mateo 28:19-20 - "Ide, pois, e facede discípulos a todas as nacións, bautizándoos no nome do Pai, do Fillo e do Espírito Santo, ensinándolles a observar todo o que vos mandei".

Mateo 13:4 E cando sementou, algunhas sementes caeron pola beira do camiño, e viñeron as aves e devoráronas.

A parábola do sementador explica como se espalla a Palabra de Deus.

1. "Sementando na fe: colleitando unha colleita de bendición"

2. "As aves e o sementador: entendendo o poder do inimigo"

1. Marcos 4:14-20

2. Salmos 126: 5-6

Mateo 13:5 Algúns caeron sobre lugares pedregosos, onde non tiñan moita terra, e xurdiron inmediatamente, porque non tiñan profundidade de terra.

A parábola do sementador ensínanos que unha semente debe ter raíces profundas para crecer.

1. Canto máis profunda sexa a raíz, maior será a colleita

2. Cultivando o Corazón da Fe

1. Colosenses 2:7 - Enraizado e edificado nel, e afianzado na fe, segundo vos ensinaron, abundando nela en acción de grazas.

2. Salmo 1:3 - Será coma unha árbore plantada xunto aos ríos de auga, que dá o seu froito no seu tempo; a súa folla tampouco murchará; e todo o que faga prosperará.

Mateo 13:6 E cando saíu o sol, queimáronse; e como non tiñan raíces, murcharon.

A parábola do sementador mostra a diferenza entre os que teñen raíces e os que non.

1. O valor de ter unha base firme na fe

2. O perigo de ter unha fe a nivel superficial

1. Colosenses 2:7 - "Enraizado e edificado nel e afianzado na fe, tal e como vos ensinaron, abundando en acción de grazas".

2. Hebreos 11:1 - "Agora a fe é a seguridade das cousas que se esperan, a convicción das que non se ven".

Mateo 13:7 E algúns caeron entre espiños; e os espiños xurdiron e asfixiáronos:

A parábola do sementador ensina que a fe dalgunhas persoas está sufocada polas tentacións do mundo.

1: A fe verdadeira está enraizada na palabra de Deus e protexida das tentacións do mundo.

2: Para ter unha fe forte, debemos investir en escoitar e comprender a palabra de Deus.

1: Colosenses 3:2 - Pon a túa mente nas cousas que están arriba, non nas que están na terra.

2: Hebreos 12:1 - Polo tanto, xa que estamos rodeados por unha nube tan grande de testemuñas, deixemos tamén de lado todo peso e pecado que se aferran tanto, e corremos con perseverancia a carreira que se nos presenta.

Mateo 13:8 Pero outro caeu en terra boa e deu froitos, uns cen veces, outros sesenta e outros trinta.

Un bo chan produce unha gran colleita.

1: Unha boa colleita depende dun bo chan

2: O bo solo trae abundancia

1: 2 Corintios 9: 6-8 - "Pero isto digo: o que sementa escasamente tamén segará escasamente, e o que sementa abundantemente tamén segará abundantemente. Así que, que cada un dea o que queira no seu corazón, non a regañadientes nin de mala gana. por necesidade, porque Deus ama a quen dá alegría. E Deus pode facer que toda graza abunde cara a vós, para que vós, tendo sempre toda a suficiencia en todas as cousas, teñades abundancia para toda boa obra".

2: Xoán 4:35-38 - "Non dis: "Aínda quedan catro meses e despois vén a vendima"? Velaquí, dígoche: alza os ollos e mira os campos, porque xa están brancos. para a colleita! E o que sega recibe o salario e recolle froito para a vida eterna, para que tanto o que sementa como o que sega se alegren xuntos. Pois nisto é certo o dito: "Un sementa e outro colle". Envieivos a segar o que non traballastes; outros traballaron, e vós entrastes nos seus traballos".

Mateo 13:9 Quen ten oídos para oír, que oiga.

Esta pasaxe é un recordatorio de escoitar a palabra de Deus con corazón e mente abertos.

1. "Escoitemos a Palabra de Deus"

2. "Abre o teu corazón e mente para escoitar a Palabra de Deus"

1. Isaías 50:4-5 - "O Señor Deus deume a lingua dos que son ensinados, para que eu saiba soster cunha palabra ao que está canso. Mañá a mañá esperta; el esperta o meu oído para escoitar como os que son ensinados".

2. Santiago 1:19-21 - "Sabede isto, meus amados irmáns: que cada quen sexa pronto para escoitar, lento para falar, lento para a ira; pois a ira do home non produce a xustiza de Deus. Por iso, elimine toda inmundicia e maldade desenfreada e reciba con mansedumbre a palabra implantada, que pode salvar as vosas almas".

Mateo 13:10 E os discípulos achegáronse e dixéronlle: Por que lles falas en parábolas?

Os discípulos preguntaron a Xesús por que lle falaba á xente en parábolas.

1: Deus fálanos de xeitos que nos desafían a buscar unha comprensión máis profunda.

2: Deus fálanos en parábolas para axudarnos a achegarnos máis a El e a comprender as verdades espirituais.

1: Salmos 78:2 - Abrirei a miña boca nunha parábola: pronunciarei escuros refráns de sempre:

2: Lucas 8:9-10 - E os seus discípulos preguntáronlle: -¿Que pode ser esta parábola? E dixo: A vós é dado coñecer os misterios do reino de Deus; pero aos outros en parábolas; que ao ver non vexan, e ao oír non entenden.

Mateo 13:11 El respondeu e díxolles: Porque a vós é dado coñecer os misterios do reino dos ceos, pero a eles non lles é dado.

Xesús explica o misterio do Reino dos Ceos aos seus discípulos.

1. Comprensión dos misterios do Reino dos Ceos

2. Buscando a Sabedoría de Deus para desbloquear os Misterios do Reino dos Ceos

1. Santiago 1:5 "Se algún de vós carece de sabedoría, que llo pida a Deus, que dá xenerosidade a todos sen reproche, e seralle dada".

2. Salmo 25:14 "O segredo do Señor está cos que o temen, e mostraralles a súa alianza".

Mateo 13:12 Porque a quen ten, daráselle, e terá máis abundancia; pero a quen non ten, seralle quitado ata o que ten.

Aos que teñan daráselles máis, e os que non teñan, quitarán o que teñen.

1. A abundancia de Deus para o seu pobo: comprender as bendicións da prosperidade

2. A bendición do contento: atopar a paz no medio da adversidade

1. Santiago 1:2-4 - Considerádeo pura alegría, meus irmáns, sempre que te enfrontes a probas de moitos tipos, porque sabes que a proba da túa fe produce perseveranza. Deixa que a perseveranza remate o seu traballo para que sexas maduro e completo, non falte

de nada.

2. Salmo 37:25 - Eu era novo e agora son vello, pero nunca vin aos xustos abandonados nin aos seus fillos mendigando pan.

Mateo 13:13 Por iso falo en parábolas: porque ven non ven; e oíndo non oen, nin entenden.

Xesús ensina á xente sobre o reino dos ceos mediante parábolas porque son incapaces de comprendelo.

1. Comprender o Reino dos Ceos: explorando as parábolas de Xesús

2. Discernimento: Escoitar e ver fielmente o que Deus nos está mostrando

1. Proverbios 4:7 - A sabedoría é o principal; obtén, polo tanto, sabedoría, e con todo o que obtén entendemento.

2. Xoán 8:31-32 - Entón Xesús díxolles aos xudeus que creron nel: Se perseverades na miña palabra, sodes verdadeiramente os meus discípulos; E coñeceredes a verdade, e a verdade os fará libres.

Mateo 13:14 E neles cúmprese a profecía de Isaías, que di: Escoitando escoitaredes e non entenderedes; e vendo, veredes e non entenderedes:

A profecía de Isaías cúmprese nas persoas que non entenden o que escoitan e non perciben o que ven.

1. "Ver e escoitar pero non comprender: o cumprimento da profecía de Isaías"

2. "Elixir non entender: superar o cumprimento da profecía de Isaías"

1. Isaías 6:9-10 - "E dixo: "Vai e dille a este pobo: Escoitade, pero non entendedes; mirade, pero non entendedes. Engorda o corazón deste pobo e engorda os seus oídos". pesados e pechan os ollos, para que non vexan cos seus ollos, e escoiten cos seus oídos, e entendan co seu corazón, e se convertan e sexan curados".

2. Romanos 11: 8-10 - "Segundo está escrito, Deus deulles un espírito de

adormecemento, ollos para que non vexan e oídos para non escoitar; ata hoxe. E David díxolles: que a mesa sexa unha trampa, unha trampa, un tropezo e unha recompensa para eles: que os seus ollos sexan escurecidos, para que non vexan, e inclínanse as costas sempre".

Mateo 13:15 Porque o corazón deste pobo está engrosado, os seus oídos son embotados e pecharon os ollos; para que en ningún momento vexan cos ollos e escoiten cos oídos, e entendan co corazón, se convertan e eu os cure.

Esta pasaxe fala de como as persoas poden ser espiritualmente cegas e xordas á palabra de Deus.

1: Non peches os ollos á Palabra de Deus

2: Escoitar e ver a Palabra de Deus co corazón aberto

1: Isaías 6:9-10 - Vai e dille a este pobo: Escoitade, pero non entendedes; e veredes, pero non entendedes. Engorda o corazón deste pobo, engorda os oídos e pecha os ollos; para que non vexan cos seus ollos, e escoiten cos seus oídos, e entendan co seu corazón, e se convertan e sexan curados.

2: Xoán 12:37-40 - Pero aínda que fixera tantos milagres diante deles, eles non creron nel: Para que se cumprise a palabra do profeta Isaías, que dixo: Señor, quen creu o noso informe? e a quen se lle revelou o brazo do Señor? Por iso non podían crer, porque Isaías volveu dicir: Cegoulles os ollos e endureceu o seu corazón; que non vexan cos ollos, nin entendan co corazón, nin se convertan, e eu os cure.

Mateo 13:16 Pero benditos os teus ollos, porque ven, e os teus oídos, porque oen.

Xesús bendice a aqueles que poden ver e escoitar as súas ensinanzas.

1. O don da vista e o oído: ver e escoitar a mensaxe de Deus.

2. Alégrate coas bendicións de ver e escoitar a Palabra de Deus.

1. Romanos 10:17 - Así que a fe vén de escoitar, e oír a través da palabra de Cristo.

2. Salmo 119:18 - Abre os meus ollos para contemplar cousas marabillosas da túa lei.

Mateo 13:17 Porque en verdade dígovos que moitos profetas e xustos quixeron ver as cousas que vós vedes, e non as viron; e escoitar as cousas que escoitades e non as escoitaches.

Os profetas e os homes xustos do pasado desexaban experimentar as bendicións que recibiu a xeración actual.

1: Agradecemos os privilexios que nos deron e usémolos para glorificar a Deus.

2: Debemos esforzarnos por vivir vidas de xustiza para que experimentemos as mesmas bendicións que os profetas e homes xustos do pasado.

1: Efesios 5:20- "Dando sempre grazas por todas as cousas a Deus e Pai no nome do noso Señor Xesús Cristo".

2: Salmo 112: 1- "Louade o Señor. Benaventurado o home que teme ao Señor, que se deleita moito nos seus mandamentos".

Mateo 13:18 Escoitade, pois, a parábola do sementador.

A parábola do sementador é unha lección sobre a importancia de entender a palabra de Deus.

1: O sementador e a semente: o que a parábola do sementador nos ensina sobre a Palabra de Deus

2: O poder das parábolas: como as parábolas poden axudarnos a comprender a Palabra de Deus

1: Isaías 55:10-11 - "Porque como a choiva e a neve baixan do ceo e non voltan alí, senón que regan a terra, facéndoa brotar e brotar, dando semente ao sementador e pan ao que come, así será a miña palabra que sae da miña boca; non volverá a min baleiro, senón que cumprirá o que pretendo e terá éxito no que o enviei.

2:2 Timoteo 3:16-17 - "Toda a Escritura é inspirada por Deus e útil para ensinar, reprender, corrixir e educar na xustiza, para que o home de Deus sexa competente e preparado para toda boa obra. ”

Mateo 13:19 Cando alguén escoita a palabra do reino e non a entende, entón vén o malvado e arrebata o que foi sementado no seu corazón. Este é o que recibiu a semente polo camiño.

Pasaxe Cando alguén escoita a palabra do Reino pero non a entende, chega o malvado e quítalle a semente que foi plantada no seu corazón.

1. Non permitamos que o malvado nos roube o corazón

2. Comprender a Palabra do Reino é esencial para o crecemento espiritual

1. Lucas 8:11-15 - A parábola do sementador

2. Efesios 6:11-12 - Ponte toda a armadura de Deus

Mateo 13:20 Pero o que recibiu a semente en lugares pedregosos, é o que escoita a palabra, e de inmediato a recibe con gozo;

A persoa que escoita a palabra de Deus e a acepta con alegría é quen plantou a súa semente en terreo pedregoso.

1. A alegría de aceptar a Palabra de Deus

2. Plantar a semente do Evanxeo en terra pedregosa

1. Salmo 119:162 - Alégrome da túa palabra como quen atopa un gran botín.

2. Romanos 10:17 - Entón, a fe vén polo oído, e o oído pola palabra de Deus.

Mateo 13:21 Pero non ten raíces en si mesmo, senón que perdura por un tempo, pois cando xorde a tribulación ou a persecución por mor da palabra, pouco a pouco se escandaliza.

O desarraigo leva á inconstancia ante as dificultades.

1: Perseverar na fe a pesar da persecución

2: A necesidade de ter unha base firme en Cristo

1: Romanos 5:3-5 "Non só así, senón que tamén nos gloriamos dos nosos sufrimentos, porque sabemos que o sufrimento produce perseveranza; perseveranza, carácter; e carácter, esperanza. E a esperanza non nos avergonza, porque o amor de Deus. foi derramado nos nosos corazóns polo Espírito Santo, que nos foi dado".

2: Santiago 1:2-4 "Consideredes puro gozo, meus irmáns, cando te enfrontes a moitas probas, porque sabes que a proba da túa fe produce perseveranza. Deixa que a perseveranza remate a súa obra para que madurezas. e completo, non lle falta nada".

Mateo 13:22 Tamén o que recibiu a semente entre os espiños é o que escoita a palabra; e o coidado deste mundo e o engano das riquezas sufocan a palabra e fica infructuosa.

O coidado do mundo e o engano das riquezas poden sufocar a palabra de Deus e tornala infructuosa.

1: Necesitamos centrarnos en Deus, non nas posesións mundanas, para ser verdadeiramente fecundos.

2: O amor ao diñeiro pode ser un obstáculo para escoitar a palabra de Deus.

1: Lucas 12:15 - "E díxolles: "Coidados e coidado coa cobiza, porque a propia vida non consiste na abundancia das cousas que posúe".

2: 1 Timoteo 6:10 - "Porque o amor ao diñeiro é a raíz de toda clase de males, polos cales algúns se apartaron da fe na súa avaricia e atravesaron moitas penas".

Mateo 13:23 Pero o que recibiu a semente na boa terra é o que escoita a palabra e a entende; que tamén dá froito e dá uns cen veces, outros sesenta, outros trinta.

A parábola do sementador ilustra que os que escoitan a palabra de Deus e a entenden darán moito froito.

1. Dar froitos: o poder da obediencia

2. Crecer na fe: as recompensas de escoitar e comprender a Palabra de Deus

1. Gálatas 5:22-23 - Pero o froito do Espírito é amor, alegría, paz, paciencia, bondade, bondade, fidelidade, mansedume, dominio propio; contra tales cousas non hai lei.

2. Salmo 19: 7-8 - A lei do Señor é perfecta, revive a alma; o testemuño do Señor é seguro, facendo sabios aos sinxelos; os preceptos do Señor son rectos, alegran o corazón; o mandamento do Señor é puro, iluminando os ollos.

Mateo 13:24 Propúxolles outra parábola, dicindo: O reino dos ceos parécese a un home que sementou boa semente no seu campo.

Xesús contou unha parábola dun home que sementou boa semente no seu campo para ilustrar o Reino dos Ceos.

1. A colleita de Deus: a boa semente do seu Reino

2. A parábola do sementador: Como sementar boa semente no Reino dos Ceos

1. Gálatas 6: 7-8 - "Non vos deixedes enganar: Deus non se burla, porque todo o que sementa, iso tamén segará. Porque o que sementa para a súa propia carne, da carne segará corrupción, pero o único. quen sementa para o Espírito, do Espírito recollerá a vida eterna".

2. Mateo 7: 15-20 - "Coidado cos falsos profetas, que veñen a vós vestidos de ovella, pero por dentro son lobos voraces. Recoñecéraos polos seus froitos. Recóllense as uvas dos espiños ou os figos dos cardos? a árbore sana dá froitos bos, pero a árbore enferma dá froitos malos. A árbore sana non pode dar froitos malos, nin a árbore enferma pode dar froitos bos. Toda árbore que non dá froitos bos é cortada e arroxada ao lume. Así ti. recoñeceraos polos seus froitos".

Mateo 13:25 Pero mentres os homes durmían, chegou o seu inimigo, sementou cizaña entre o trigo e foise.

O inimigo do pobo de Deus sementou cizaña entre o trigo mentres a xente durmía.

1. O perigo da compracencia na vida espiritual

2. Manterse vixiante nun mundo de tentacións

1. Efesios 6, 10-18

2. 1 Pedro 5:8 (Sed sobrios; estea atentos. O teu adversario, o demo, anda como un león rugente, buscando a quen devorar).

Mateo 13:26 Pero cando a folla xurdiu e deu froito, apareceu tamén a cizaña.

A parábola do trigo e da cizaña revela que mesmo no medio do bo pode aparecer o malo.

1. A parábola do trigo e a cizaña: recoñecendo o bo e o malo na vida

2. O valor da paciencia: aprendendo da parábola do trigo e da cizaña

1. Romanos 12:2 - "Non te conformes a este mundo, senón transformate coa renovación da túa mente, para que, probando, discerniras cal é a vontade de Deus, o que é bo, agradable e perfecto".

2. Santiago 1: 2-4 - "Contade todo gozo, irmáns meus, cando teñades probas de diversos tipos, porque sabedes que a proba da vosa fe produce constancia. E que a constancia teña o seu pleno efecto, para que sexades perfecto e completo, que non carece de nada".

Mateo 13:27 Entón os criados do caseiro dixéronlle: "Señor, non sementaches boa semente no teu campo? de onde ten a cizaña?

Os criados preguntaron ao xefe da casa sobre a presenza de maleza no campo que fora sementada con boa semente.

1. Deus usa as nosas imperfeccións para lograr a súa perfecta vontade.

2. Podemos confiar en Deus aínda que non entendamos o que está a facer.

1. Romanos 8:28 - "E sabemos que en todas as cousas Deus traballa para o ben dos que o aman, que foron chamados segundo o seu propósito".

2. Isaías 55:8-9 - "Porque os meus pensamentos non son os teus pensamentos, nin os teus camiños son os meus camiños, di o Señor. Porque como os ceos son máis altos que a terra, así son os meus camiños máis altos que os teus camiños, e pensamentos que os

teus pensamentos".

Mateo 13:28 El díxolles: Un inimigo fixo isto. Os criados dixéronlle: -¿Queres entón que imos recollelos?

O mestre dunha casa observa que no seu campo de trigo se plantaron malas herbas. Os seus servos preguntan se deberían ir a quitar a maleza, pero o amo dilles que un inimigo fixo isto.

1. O inimigo da nosa alma busca sementar malas herbas da dúbida e do medo nas nosas vidas.

2. Nunca podemos ignorar verdadeiramente o traballo do inimigo, senón que debemos estar atentos e permanecer enfocados no plan de Deus para as nosas vidas.

1. Efesios 6: 10-13 - Finalmente, sexa forte no Señor e na forza do seu poder. Ponte toda a armadura de Deus, para que poidas resistir os esquemas do diaño.

2. Santiago 4:7 - Sométete, pois, a Deus. Resiste o demo, e el fuxirá de ti.

Mateo 13:29 Pero el dixo: Non; para que, mentres recolledes a cizaña, arranquedes tamén o trigo con ela.

A parábola do trigo e a cizaña ensínanos que debemos ter coidado ao separar o ben do mal xa que podemos causar danos sen querer no proceso.

1. "O discernimento do Señor: separar o ben do mal"

2. "A parábola do trigo e a cizaña: unha lección sobre o discernimento"

1. Santiago 1:5 - "Se algún de vós carece de sabedoría, que llo pida a Deus, que dá xenerosidade a todos sen reproche, e serálle dada".

2. Proverbios 3: 5-6 - "Confía no Señor con todo o teu corazón, e non te apoies no teu propio entendemento. Recoñézao en todos os teus camiños, e el endereitará os teus camiños".

Mateo 13:30 Deixade medrar ámbolos dous ata a vendima; e no tempo da vendima

direille aos segadores: Recollede primeiro a cizaña e atada en fardos para queimala; pero recollede o trigo no meu hórreo.

Xesús conta a parábola do trigo e a cizaña, na que se deixa crecer xuntos o trigo e a cizaña ata a colleita. No momento da colleita, os segadores recibirán instrucións para recoller a cizaña en fardos para queimala e gardar o trigo no hórreo.

1. A parábola do trigo e a cizaña: preparación para a colleita

2. Cultivando a fidelidade: un estudo de Mateo 13:30

1. Gálatas 6: 7-9 - Non vos deixedes enganar: Deus non se burla, porque todo o que sementa, iso tamén segará.

2. Santiago 3:18 - E unha colleita de xustiza é sementada en paz polos que fan a paz.

Mateo 13:31 Propúxolles outra parábola, dicindo: O reino dos ceos parécese a un gran de mostaza que un home colleu e sementou no seu campo.

O Reino dos Ceos compárase cunha pequena semente de mostaza.

1. A semente de mostaza: un símbolo de fe

2. O poder dun pequeno acto de obediencia

1. Lucas 17:6 - "E dixo o Señor: "Se tiveses fe coma un gran de mostaza, diríase a esta sicamina: Arrancate da raíz e plántache no mar; e debería obedecerte".

2. Marcos 4:31 - "É coma un gran de mostaza que, cando se sementa na terra, é menor que todas as sementes que hai na terra:"

Mateo 13:32, que é a menor de todas as sementes, pero cando crece, é a máis grande entre as herbas, e convértese nunha árbore, de xeito que as aves do ceo veñen e se aloxan nas súas pólas.

Esta pasaxe ilustra a grandeza dun comezo aparentemente pequeno.

1. "O poder dos pequenos comezos"

2. "Aproveitando o potencial nas cousas máis pequenas"

1. 1 Corintios 1:27-29 - "Pero Deus escolleu o necio do mundo para avergoñar aos sabios; Deus escolleu o que é débil no mundo para avergoñar aos fortes; 28Deus escolleu o que é humilde e desprezado no mundo, incluso o que non o é, para que o que é, 29para que ningún home se glorie diante de Deus".

2. Isaías 40:31 - "Pero os que esperan no Señor renovarán as súas forzas; subirán con ás como aguias; correrán e non se cansarán; camiñarán e non desmaiarán".

Mateo 13:33 Faloulles outra parábola; O reino dos ceos parécese ao fermento que tomou unha muller e escondeu en tres medidas de fariña, ata que todo foi fervido.

O Reino dos Ceos é coma o fermento que unha muller escondeu en tres medidas de fariña ata que foi completamente fermentada.

1. "O poder dun pouco de fe"

2. "A obra milagrosa do Reino de Deus"

1. Mateo 16:17: "Bendito eres, Simón, fillo de Jonás, porque isto non che foi revelado por carne e sangue, senón polo meu Pai do ceo".

2. Gálatas 5:9, "Un pouco de levadura traballa en toda a masa".

Mateo 13:34 Todas estas cousas falou Xesús á multitude en parábolas; e sen parábola non lles falou:

Xesús ensinou á multitude mediante parábolas.

1: Xesús foi un mestre mestre, usando parábolas para transmitir a súa mensaxe.

2: As parábolas son un xeito eficaz de comunicar verdades espirituais profundas.

1: Proverbios 1:5-7 - Un home sabio escoitará e aumentará a súa aprendizaxe, e un home entendido conseguirá consellos sabios.

2: Proverbios 9:9 - Dá instrucións a un home sabio e será aínda máis sabio, ensina a un home xusto e crecerá en aprendizaxe.

Mateo 13:35 Para que se cumprira o que foi dito polo profeta, dicindo: Abrirei a miña boca en parábolas; Vou pronunciar cousas que se gardaron en segredo desde a fundación do mundo.

Deus revela os seus segredos aos que escoitan.

1: Escoitar a Voz de Deus.

2: O poder das parábolas.

1: Isaías 28:9-10: "A quen lle ensinará coñecemento? E a quen fará entender a doutrina? Os que son destetados do leite e sacados dos peitos. Pois precepto sobre precepto, precepto sobre precepto; liña sobre liña, liña sobre liña; aquí un pouco, e alí un pouco".

2: Salmo 25:14, "O segredo do Señor está cos que o temen; e mostraralles a súa alianza".

Mateo 13:36 Xesús despediu a xente e entrou na casa;

Xesús despediu á xente e entrou na casa. Os seus discípulos pedíronlle que explicase a parábola da cizaña do campo.

1. Fomentar a fidelidade no campo da vida

2. Practicar a paciencia e a perseveranza no campo da fe

1. Gálatas 6:9 - E non nos cansemos de facer o ben: porque no seu momento segaremos, se non desfallecemos.

2. Santiago 5:7 - Sede, pois, pacientes, irmáns, ata a vinda do Señor. Velaquí, o labrador agarda polo precioso froito da terra, e ten longa paciencia por el, ata que reciba a chuvia temperá e tardía.

Mateo 13:37 El respondeu e díxolles: O que sementa a boa semente é o Fillo do home;

O Fillo do Home é quen sementa a boa semente.

1. O Fillo do Home: O noso Salvador e Sementador da Boa Semente

2. O significado do Fillo do Home e da súa boa semente

1. Lucas 8:11 - "Agora a parábola é esta: a semente é a palabra de Deus".

2. Xoán 15:5 - "Eu son a vide, vós sodes os sarmentos. O que permanece en min, e eu nel, dá moito froito, porque sen min non podedes facer nada".

Mateo 13:38 O campo é o mundo; a boa semente son os fillos do reino; pero a cizaña son fillos do malvado;

Este verso fala do mundo como un campo con sementes boas e malas, que representan os fillos de Deus e os fillos do malvado.

1: Debemos estar atentos ao noso camiñar con Deus, porque o mundo está cheo de influencias boas e malas.

2: Debemos asegurarnos de sementar boas sementes nas nosas vidas, pois a colleita que colleitamos é o produto das sementes que plantamos.

1: Gálatas 6:7-8 - "Non vos deixedes enganar: Deus non se burla, porque todo o que sementa, iso tamén segará. Porque o que sementa para a súa propia carne, da carne segará corrupción, pero o único que sementa. quen sementa para o Espírito, do Espírito recollerá a vida eterna".

2: Efesios 6:11 - "Vestádevos toda a armadura de Deus, para que poidades resistir os esquemas do diaño".

Mateo 13:39 O inimigo que os sementou é o demo; a colleita é a fin do mundo; e os segadores son os anxos.

O demo sementa mentiras e falsidades no mundo, pero Deus traerá verdade e xustiza ao final dos tempos a través dos seus anxos.

1. A nosa loita contra a mentira e o engano será finalmente recompensada por Deus.

2. Podemos confiar en que os anxos de Deus traerán xustiza ao final.

1. Xoán 8:44 - "Ti pertences ao teu pai, o diaño, e queres cumprir os desexos do teu pai. El foi un asasino dende o principio, non aferrado á verdade, porque non hai verdade nel. Cando mente, fala a súa lingua natal, porque é mentireiro e pai da mentira".

2. Apocalipse 20:10- "E o demo, que os enganou, foi arroxado ao lago de xofre ardente, onde foran arroxados a besta e o falso profeta. Serán atormentados día e noite por sempre e para sempre".

Mateo 13:40 Así pois, a cizaña é recollida e queimada no lume; así será no fin deste mundo.

A parábola da cizaña ensínanos que haberá unha separación no fin do mundo.

1. A parábola da cizaña: entender o xuízo final

2. Como a parábola da cizaña pode axudarnos a vivir unha vida xusta

1. Mateo 25:31-46 - A parábola das ovellas e as cabras

2. 2 Corintios 5:10 - Todos debemos comparecer ante o tribunal de Cristo

Mateo 13:41 O Fillo do Home enviará os seus anxos, e recollerán do seu reino todos os que ofenden e os que cometen iniquidade;

O Fillo do Home enviará os seus anxos para eliminar do seu Reino a todos os que ofenden ou fan mal.

1: Debemos esforzarnos por vivir sempre en xustiza e humildade para permanecer no Reino de Deus.

2: Debemos estar sempre vixiantes e esforzarnos por eliminar toda maldade das nosas vidas e das nosas comunidades.

1:1 Corintios 6:9-10 - "Non sabedes que os inxustos non herdarán o reino de Deus? Non vos deixedes enganar: nin os inmorales, nin os idólatras, nin os adúlteros, nin os homosexuales, nin os ladróns, nin os avariciosos, nin os borrachos, nin os insultantes, nin os estafadores, herdarán o reino de Deus".

2: Gálatas 5:19-21 - "Agora as obras da carne son evidentes: inmoralidade sexual, impureza, sensualidade, idolatría, feiticería, inimizade, contenda, celos, ataques de ira, rivalidades, disensións, divisións, envexa, embriaguez, orxías, e cousas como estas. Advírtovos, como vos advertín antes, que os que fagan tales cousas non herdarán o reino de Deus".

Mateo 13:42 E botaraos nun forno de lume: alí haberá choros e rechinar de dentes.

Xesús ensina que os que non dean froito na súa vida serán arroxados a un forno de lume, onde haberá moita tristeza e angustia.

1. Dar froitos: a necesidade de facer o ben

2. As consecuencias de non dar froitos

1. Gálatas 5:22-23 - Pero o froito do Espírito é amor, alegría, paz, paciencia, bondade, bondade, fidelidade, mansedume e dominio propio.

2. Mateo 7:21-23 - Non todos os que me digan: "Señor, Señor", entrarán no reino dos ceos, senón só o que fai a vontade do meu Pai que está nos ceos.

Mateo 13:43 Entón os xustos brillarán como o sol no reino do seu Pai. Quen ten oídos para escoitar, que oiga.

Os xustos brillarán coa gloria de Deus no seu reino.

1: Escoita as ensinanzas do Señor e estea preparado para experimentar a súa gloria no Reino.

2: Alégrate de ser xustos para que sexas parte do Reino de Deus.

1: Filipenses 3:20-21 - Pero a nosa cidadanía está no ceo, e del agardamos un Salvador, o Señor Xesús Cristo, que transformará o noso corpo humilde para que sexa como o seu corpo glorioso, polo poder que o capacita ata para somete todas as cousas a si mesmo.

2: 1 Corintios 15:51-53 - Velaquí! Dígoche un misterio. Non todos dormiremos, pero todos seremos cambiados, nun momento, nun abrir e pechar de ollos, coa última trompeta. Porque soará a trompeta, e os mortos resucitarán incorruptibles, e nós seremos transformados. Porque este corpo perecedoiro debe vestirse do imperecedoiro, e este corpo mortal debe vestirse de inmortalidade.

Mateo 13:44 De novo, o reino dos ceos é como un tesouro escondido nun campo; o que cando un home atopa, esconde, e de alegría vai vender todo o que ten e compra ese campo.

Xesús conta a parábola dun home que atopa un tesouro escondido nun campo e, na súa alegría, vende todo o que ten para mercar o campo.

1. A alegría de atopar o Reino dos Ceos

2. O custo de atopar o Reino dos Ceos

1. Salmo 37:4 - Deléitate no Señor, e el darache os desexos do teu corazón.

2. Colosenses 3:12-14 - Revestídevos, pois, como escollidos de Deus, santos e amados, corazóns compasivos, bondade, humildade, mansedume e paciencia, soportando os uns cos outros e, se un se queixa contra outro, perdoándoos cada un. outra; como o Señor vos perdoou, así tamén vós debedes perdoar. E sobre todo estes póñense o amor, que todo o une en perfecta harmonía.

Mateo 13:45 De novo, o reino dos ceos parécese a un comerciante que busca perlas boas:

O reino dos ceos é como un comerciante en busca de perlas valiosas.

1. O valor do Reino dos Ceos

2. A procura de perlas boas

1. Mateo 6:33 - "Pero busca primeiro o reino de Deus e a súa xustiza, e todas estas cousas seranlles engadidas".

2. Proverbios 8:10-11 - "Escolle a miña instrución en lugar da prata, o coñecemento antes que o ouro escollido, porque a sabedoría é máis preciosa que os rubíes, e nada do que desexes pode comparar con ela".

Mateo 13:46 Quen, cando atopou unha perla de gran prezo, foi vender todo o que tiña e mercouno.

Esta pasaxe de Mateo 13:46 fala dun home que atopou unha perla de gran valor e estaba disposto a renunciar a todo o que tiña para posuíla.

1. "O valor dunha alma" - Explorando o valor dunha vida humana e como debemos estar dispostos a renunciar a todo o que temos para chegar aos demais co evanxeo.

2. "O sacrificio do amor" - Centrándonos en como Xesús renunciou a todo o que tiña para salvarnos e como debemos estar dispostos a sacrificarnos por amor.

1. Xoán 3:16 - Porque tanto amou Deus ao mundo, que deu ao seu Fillo unigénito, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna.

2. Filipenses 2: 5-8 - Tede entre vós esta mente, que é a vosa en Cristo Xesús, quen, aínda que tiña a forma de Deus, non considerou que a igualdade con Deus era algo que había de agarrar, senón que se despojou de si mesmo, tomando a forma de servo, nacendo a semellanza de homes. E sendo atopado en forma humana, humillóuse a si mesmo facéndose obediente ata a morte, ata a morte en cruz.

Mateo 13:47 De novo, o reino dos ceos é semellante a unha rede que foi arroxada ao mar e recollida de todo tipo:

O reino dos ceos é como unha rede que atrapa todo tipo de peixes.

1. A inclusión do Reino de Deus - O Reino de Deus acolle a todo tipo de persoas.

2. A Sabedoría do Reino de Deus - O Reino de Deus é sabio e sempre ten un plan.

1. Lucas 15:3-7 - Parábolas da ovella perdida e da moeda perdida.

2. Isaías 11:6-9 - O lobo vivirá co cordeiro e o león comerá palla coma un boi.

Mateo 13:48 O cal, cando estaba cheo, levaron á costa, sentáronse e reuniron os bos en vasos, pero os malos botaron fóra.

A parábola da rede ensínanos que Deus separará o bo dos malos no fin dos tempos.

1: Debemos estar preparados para o día do xuízo, cando Deus separará os xustos dos malvados.

2: O xuízo de Deus é xusto e xusto, polo que debemos esforzarnos por vivir boas vidas e ser dignos da súa misericordia.

1: Mateo 25:31-46 - Parábola de Xesús das ovellas e as cabras.

2: 2 Corintios 5:10 - Todos debemos comparecer ante o tribunal de Cristo.

Mateo 13:49 Así será ao fin do mundo: os anxos sairán e separarán aos impíos de entre os xustos.

Ao fin do mundo, os anxos separarán os xustos dos malvados.

1: Debemos esforzarnos por ser xustos e seguir a vontade de Deus, porque ao final do mundo, El separará aos xustos dos malvados.

2: Ao final, os xustos serán recompensados pola súa fidelidade, mentres que os malvados serán castigados pola súa desobediencia.

1: Mateo 25:31-46 - Parábola de Xesús das ovellas e as cabras.

2: Romanos 2:6-10 - O xuízo de xustiza de Deus.

Mateo 13:50 E botaraos no forno de lume: alí haberá choros e rechinar de dentes.

Xesús fala do destino dos malvados, no que serán arroxados ao forno de lume, onde

experimentarán choros e rechinar de dentes.

1. A realidade do inferno: recoñecendo as consecuencias do pecado

2. A urxencia do arrepentimento: o tempo é da esencia

1. Apocalipse 14:10-11 - Os impíos serán atormentados con lume e xofre na presenza dos santos anxos e na presenza do Año.

2. Xudas 1:7 - Do mesmo xeito, Sodoma e Gomorra e as cidades circundantes, que tamén se entregaron á inmoralidade sexual e perseguían un desexo antinatural, serven de exemplo ao sufrir un castigo de lume eterno.

Mateo 13:51 Xesús díxolles: "Entendeches todas estas cousas? Eles dinlle: Si, Señor.

Xesús preguntoulles aos discípulos se entendían as parábolas, ao que responderon afirmativamente.

1: Camiña na comprensión a través da fe

2: Busca unha comprensión máis profunda a través de Xesús

1: Proverbios 4:5–7 - Adquire sabedoría, adquira entendemento: non o esqueza; nin declinar das palabras da miña boca. Non a abandones, e ela te preservará: ámaa e ela te gardará. A sabedoría é o principal; obtén, polo tanto, sabedoría, e con todo o que obtén entendemento.

2: Colosenses 1:9-10 - Por iso tamén nós, dende o día que o escoitamos, non deixamos de orar por vós e de desexar que esteades cheos do coñecemento da súa vontade en toda sabedoría e entendemento espiritual. ; Para que camiñedes dignos do Señor para todos os gratos, sendo fecundos en toda boa obra e aumentando no coñecemento de Deus.

Mateo 13:52 Entón díxolles: "Por iso, todo escriba que recibe instrucións para o reino dos ceos é semellante a un home que é un home que saca do seu tesouro cousas novas e antigas".

Xesús compara os escribas que son instruídos no reino dos ceos con un xefe de familia que saca cousas novas e antigas do seu tesouro.

1. O reino dos ceos e o escriba: explorando a parábola do xefe de familia.

2. Novos e vellos tesouros: redescubrindo o que importa no Reino dos Ceos.

1. Colosenses 3: 1-2, "Entón, se resucitaches con Cristo, busca as cousas de arriba, onde está Cristo, sentado á dereita de Deus. Pon a túa mente nas cousas que están arriba, non nas que están na terra".

2. Lucas 12:33, "Vende as túas posesións e dáselle aos necesitados. Proporciónadevos bolsas de cartos que non envellecen, cun tesouro no ceo que non falla, onde ningún ladrón se achega e ningunha polilla destrúe".

Mateo 13:53 E aconteceu que cando Xesús rematou estas parábolas, marchou de alí.

Xesús ensinou unha serie de parábolas á multitude antes de partir.

1. As parábolas de Xesús ensínannos valiosas leccións sobre o reino de Deus e as nosas vidas.

2. Xesús usou parábolas para ilustrar o poder da fe e da obediencia.

1. Mateo 7:24-27 - Polo tanto, quen escoita estes meus ditos e os cumpre, compararéino a un home sabio que edificou a súa casa sobre unha rocha:

2. Lucas 18:15-17 - E trouxéronlle tamén nenos, para que os tocase;

Mateo 13:54 E cando chegou á súa terra, ensináballes na súa sinagoga, de tal xeito que quedaron abraiados e dicían: De onde ten este home esta sabedoría e estas obras poderosas?

Xesús sorprendeu á xente coa súa sabedoría e as súas obras poderosas.

1: Xesús é a encarnación da sabedoría e do poder.

2: Xesús é fonte de esperanza e forza.

1: Proverbios 2: 6-7 "Porque o Señor dá sabedoría; da súa boca saen coñecemento e entendemento. El acumula a sabedoría sana para os rectos; é un escudo para os que camiñan na integridade".

2: Actos 10:38 "Como Deus unxiu a Xesús de Nazaret co Espírito Santo e con poder. El andaba facendo o ben e curando a todos os oprimidos polo demo, porque Deus estaba con el".

Mateo 13:55 Non é este o fillo do carpinteiro? a súa nai non se chama María? e os seus irmáns Santiago, Xose, Simón e Xudas?

Esta pasaxe trata sobre a identificación dos membros da familia de Xesús.

1. Xesús era fillo de carpinteiro, pero tamén o era moito máis.

2. Deus traballa a través da xente común para lograr cousas extraordinarias.

1. Filipenses 2: 7-8 - "Pero non se puxo en reputación, tomou sobre el a forma de servo, e fíxose a semellanza de homes: e sendo atopado en forma de home, humillóuse a si mesmo e fíxose obediente ata a morte, ata a morte de cruz".

2. Mateo 12:46-47 - "Mentres aínda falaba coa xente, velaquí, a súa nai e os seus irmáns estaban fóra, desexando falar con el. Entón un díxolle: Velaquí, a túa nai e os teus irmáns están fóra. desexando falar contigo".

Mateo 13:56 E as súas irmás, non están todas connosco? De onde ten este home todas estas cousas?

Esta pasaxe trata sobre a familia de Xesús que cuestiona a súa capacidade para realizar obras milagrosas.

1. Xesús puido facer milagres porque foi enviado de Deus.

2. Xesús foi un exemplo de fe e confianza en Deus para os seguidores del.

1. Isaías 9:6 - Porque un neno nos nace, un fillo nos dá; e o goberno estará sobre o seu ombreiro, e o seu nome chamarase Conselleiro marabilloso, Deus poderoso, Pai eterno,

Príncipe da paz.

2. Xoán 3:16-17 - Porque tanto amou Deus ao mundo, que deu ao seu Fillo único, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna. Porque Deus non enviou ao seu Fillo ao mundo para condenar ao mundo, senón para que o mundo se salve por medio del.

Mateo 13:57 E ofendéronse por el. Pero Xesús díxolles: Un profeta non carece de honra, senón na súa terra e na súa casa.

Xesús ensinou que os profetas non son aceptados nas súas propias cidades natales.

1. O profeta non recoñecido: saber cando impulsar a oposición

2. Coñecer o teu valor: rexeitar a percepción desfavorable dos demais

1. Xeremías 1: 5-7 - "Antes de formarte no ventre materno coñecínte, e antes de que naceras, consagradote; Eu nomeeiche profeta das nacións".

2. Mateo 5:13-14 - "Vós sodes o sal da terra, pero se o sal perdeu o seu sabor, como se restaurará o seu salgado? Xa non serve para nada máis que para ser botado fóra e pisoteado baixo os pés da xente".

Mateo 13:58 E non fixo alí moitas obras poderosas por mor da súa incredulidade.

Xesús non fixo moitos milagres nun lugar determinado porque a xente non cría nel.

1. Crer é ver: como a fe cambia as nosas vidas

2. Incredulidade: que pasa cando non cremos

1. Hebreos 11:6 - "E sen fe é imposible agradarlle, porque quen se achegue a Deus debe crer que existe e que premia aos que o buscan".

2. Santiago 1: 6-8 - "Pero que pida con fe, sen dúbida, porque o que dubida é como unha onda do mar que é impulsada e lanzada polo vento. Porque esa persoa non debe supoñer que el recibirá calquera cousa do Señor; é un home de doble ánimo, inestable en todos os seus camiños".

Mateo 14 é o capítulo décimo cuarto do Evanxeo de Mateo, que inclúe acontecementos significativos como a morte de Xoán o Bautista, Xesús alimentando aos cinco mil e Xesús camiñando sobre a auga.

1o Parágrafo: O capítulo comeza co relato da reacción de Herodes ante o ministerio de Xesús e a súa crenza equivocada de que Xesús era Xoán Bautista resucitado de entre os mortos (Mateo 14:1-12). Herodes encarcerara a Xoán debido á súa condena do matrimonio ilegal de Herodes. Non obstante, durante unha celebración de aniversario, Herodes prometeu temerariamente que aceptaría calquera solicitude que fixera a súa fillastra. Moitada pola súa nai, pediu a cabeza de Xoán nun prato. De mala gana, Herodes cumpriu a súa petición e fixo executar a Xoán.

Segundo parágrafo: a narración trasládase a Xesús alimentando a unha gran multitude con só cinco pans e dous peixes (Mateo 14:13-21). Cando Xesús soubo da morte de Xoán, retirouse a un lugar solitario. Porén, multitude seguírono a pé. Vendo a súa necesidade de alimento, Xesús tivo compaixón deles e multiplicou milagrosamente os pans e os peixes para alimentar a uns cinco mil homes máis mulleres e nenos. Despois de estar todos satisfeitos, recolléronse doce cestos cheos de restos.

3o Parágrafo: O capítulo conclúe cun acontecemento extraordinario onde Xesús camiña sobre a auga (Mateo 14:22-36). Mentres os seus discípulos cruzaban o mar de Galilea nunha barca durante unha noite de tormenta, viron o que pensaban que era unha pantasma camiñando cara a eles. Pero en realidade foi Xesús quen lles asegurou que non tivesen medo. Pedro tamén pediu permiso para camiñar sobre a auga, pero comezou a afundirse cando dubidou. Xesús rescatouno e calmou a tormenta cando chegaban ao seu destino en Genesaret. Ao chegar, moitas persoas recoñecérono como "o Fillo de Deus" e trouxeron aos seus enfermos para a súa cura.

En resumo,

O capítulo catorce de Mateo relata a morte de Xoán Bautista a mans de Herodes, seguida da milagrosa alimentación de Xesús aos cinco mil cuns pans e peixes.

Tamén inclúe o suceso extraordinario de Xesús camiñando sobre a auga e rescatando a Pedro durante unha noite de tormenta no mar de Galilea.

O capítulo destaca a compaixón de Xesús polas multitudes, o seu poder divino para realizar milagres e a súa autoridade sobre a natureza. Demostra a súa vontade de satisfacer as necesidades físicas e ofrece tranquilidade en tempos de medo. Este capítulo mostra tanto a humanidade de Xesús como os seus atributos divinos xa que a xente o recoñece como "o Fillo de Deus" e busca a súa curación.

Mateo 14:1 Naquel tempo o tetrarca Herodes soubo da fama de Xesús,

Herodes escoita falar da fama de Xesús.

1. A fama de Deus ten un gran alcance e afecta a todas as persoas, independentemente das súas crenzas ou orixes.

2. A fama de Xesús pode ser unha luz para os que están na escuridade, permitíndolles ver o seu propio potencial.

1. Mateo 5:14-16 - "Vós sodes a luz do mundo. Non se pode ocultar unha cidade construída nun outeiro. Tampouco a xente acende unha lámpada e a mete debaixo dunha cunca. En cambio, póñeno no seu soporte, e dá luz a todos os da casa. Do mesmo xeito, que brille a túa luz diante dos demais, para que vexan as túas boas obras e glorifiquen ao teu Pai que está no ceo".

2. Lucas 4: 18-19 - "O Espírito do Señor está en min, porque me unxiu para anunciarlle boas novas aos pobres. Envioume a proclamar a liberdade para os prisioneiros e a recuperación da vista para os cegos, a liberar aos oprimidos, a proclamar o ano do favor do Señor".

Mateo 14:2 E díxolles aos seus servos: Este é Xoán o Bautista; resucitou de entre os mortos; e polo tanto, as obras poderosas móstranse nel.

Xoán Bautista revélase como resucitado de entre os mortos, e a súa presenza manifféstase en obras poderosas.

1. O poder da esperanza: a resurrección de Xoán Bautista

2. Vivir unha vida de milagres: explorando o legado de Xoán Bautista

1. Romanos 4:17 - Como está escrito: "Eu fixen de ti o pai de moitas nacións", na presenza do Deus en quen cría, que dá vida aos mortos e chama á existencia as cousas que non cren . existir.

2. Marcos 16:19 - Entón o Señor Xesús, despois de falarlles, foi levado ao ceo e sentouse á dereita de Deus.

Mateo 14:3 Porque Herodes prendera a Xoán, prendera e meteuno no cárcere por mor de Herodías, a muller de seu irmán Filipe.

Xoán Bautista foi detido e encarcerado por opoñerse ao matrimonio ilegal de Herodes.

1. A importancia de defender o que é correcto, aínda que sexa difícil.

2. Deus pode usar a nosa obediencia para cumprir a súa vontade, aínda que teña consecuencias difíciles.

1. Feitos 5:29 - "Pero Pedro e os apóstolos responderon: 'Temos que obedecer a Deus antes que aos homes'".

2. Mateo 10:28 - "E non teñas medo aos que matan o corpo pero non poden matar a alma. Teme máis ben a aquel que pode destruír a alma e o corpo no inferno".

Mateo 14:4 Porque Xoán díxolle: Non che é lícito telo.

Xoán Bautista advertiu a Herodes Antipas de que non era lícito ter a muller do seu irmán, Herodías, como súa.

1: Non debemos ser tentados a violar as leis de Deus aínda que sexa conveniente.

2: Debemos lembrar que as nosas accións teñen repercusións que poden afectar aos demais.

1: Efesios 5:3 - "Pero entre vós non debe haber nin un indicio de inmoralidade sexual, nin de impureza ningunha, nin de avaricia, porque estes son impropios para o pobo santo de Deus".

2: Santiago 4:17 - "Entón, quen sabe o que debe facer e non o fai, para el é pecado".

Mateo 14:5 E cando quixo matalo, temía a multitude, porque o consideraban profeta.

Herodes quería matar a Xoán Bautista, pero tiña medo de facelo porque a xente o consideraba un profeta.

1. A protección de Deus mesmo ante o perigo

2. O poder da opinión pública

1. Salmo 23:4 - Aínda que camiñe polo val máis escuro, non temerei ningún mal, porque estás comigo; a túa vara e o teu bastón, consolanme.

2. Proverbios 29:25 - O medo ao home será unha trampa, pero quen confía no Señor está a salvo.

Mateo 14:6 Pero cando se cumpría o aniversario de Herodes, a filla de Herodías bailou diante deles e gustou a Herodes.

No día do aniversario de Herodes, a súa filla bailou e gustoulle.

1. O perigo de ceder á tentación

2. O poder de agradar aos demais

1. Colosenses 3:17 - E todo o que fagas, de palabra ou de feito, faino todo no nome do Señor Xesús, dando grazas a Deus Pai por medio del.

2. Santiago 4:7 - Sométete, pois, a Deus. Resiste o demo, e el fuxirá de ti.

Mateo 14:7 Entón prometeu con xuramento darlle todo o que ela pedise.

Esta pasaxe explica como Herodes prometeu darlle a Salomé todo o que ela pedía, con xuramento.

1. O poder dos votos: como un xuramento nos pode obrigar a facer algo e a importancia de cumprir as nosas promesas.

2. O perigo da adulación: as consecuencias de ceder á tentación e como pode levar a decisións impulsivas.

1. Eclesiastés 5:5 - "Mellor non facer voto que facer voto e non cumprilo".

2. Salmo 15:4 - "O que xura pola súa propia dano e non cambia".

Mateo 14:8 E ela, sendo instruída antes da súa nai, dixo: Dáme aquí a cabeza de Xoán Bautista nunha mesa.

Esta pasaxe describe a petición da filla de Herodías a Herodes pola cabeza de Xoán Bautista.

1. Aínda cando nos enfrontemos a unha tarefa ou petición difícil, aínda debemos esforzarnos pola xustiza e a sabedoría.

2. Debemos ter en conta as nosas decisións e como as nosas accións poden ter efectos duradeiros sobre os que nos rodean.

1. Santiago 1:5-8 - "Se algún de vós carece de sabedoría, que llo pida a Deus, que dá xenerosidade a todos sen reproche, e daralle. Pero que pida con fe, sen dúbida, que o que dubida é coma unha onda do mar que o vento leva e lanza. Pois esa persoa non debe supoñer que recibirá nada do Señor; é un home de doble mente, inestable en todos os seus camiños".

2. Proverbios 3:5-7 - "Confía no Señor con todo o teu corazón, e non te apoies no teu propio entendemento. Recoñéceo en todos os teus camiños, e el endereitará os teus camiños. Non sexas sabio aos teus propios ollos; teme ao Señor e apártese do mal".

Mateo 14:9 E o rei arrepentiuse; con todo, por mor do xuramento e dos que estaban sentados con el á comida, mandou que llo dese.

O rei cumpriu o seu xuramento aínda que lle causou pena.

1: Cumprindo a nosa palabra aínda que sexa difícil.

2: Cumprir as promesas, aínda que sexa difícil.

1: Salmo 15:4, "O que xura pola súa propia dano e non cambia".

2: Santiago 5:12, "Pero sobre todo, meus irmáns, non xures, nin polo ceo nin pola terra nin por outra cousa. Que o teu "Si" sexa si, e o teu "Non", non, ou serás condenado".

Mateo 14:10 E mandou decapitar a Xoán no cárcere.

O martirio de Xoán Bautista: Xoán Bautista foi decapitado por orde do rei Herodes.

1. O plan de Deus é maior que o noso, e ás veces debemos aceptar e soportar o sufrimento por el.

2. As nosas vidas son efímeras e a nosa verdadeira recompensa está no ceo.

1. Romanos 8:18, "Porque considero que os sufrimentos deste tempo presente non valen a pena compararse coa gloria que se nos vai revelar".

2. 2 Corintios 4:17-18, "Porque esta leve aflicción momentánea está a preparar para nós un peso eterno de gloria sen comparación, xa que non miramos as cousas que se ven senón as que non se ven. Para as cousas. o que se ve é pasaxeiro, pero o que non se ve é eterno".

Mateo 14:11 E trouxéronlle a cabeza nun taboleiro, e déronlle á moza, e ela tróuxolla á súa nai.

Xoán Bautista foi decapitado e a súa cabeza foi enviada á filla de Herodes, quen lla trouxo á súa nai.

1. O poder da perseveranza ante a adversidade

2. A importancia da lealdade á familia

1. Salmo 118:6 - "O Señor está do meu lado; non terei medo. Que pode facerme o home?"

2. Proverbios 17:17 - "Un amigo ama en todo momento, e un irmán nace para a adversidade".

Mateo 14:12 E os seus discípulos viñeron, levaron o corpo, enterrárono e foron e contárono a Xesús.

Os discípulos de Xesús colleron o seu corpo e enterraronno despois de morrer, e despois contárono a Xesús.

1. O poder do amor: como os discípulos de Xesús demostraron a súa devoción mesmo

despois da súa morte

2. Coidar aos mortos: o exemplo dos discípulos de Xesús

1. Romanos 12:15 - "Alégrate cos que se alegran; chora cos que choran".

2. 1 Corintios 13:13 - "E agora quedan estes tres: fe, esperanza e amor. Pero o máis grande deles é o amor".

Mateo 14:13 Cando Xesús soubo diso, marchou de alí en barco cara a un lugar deserto aparte;

Xesús recibiu a noticia dunha situación e decidiu ir a un lugar afastado en barco. A xente oíu falar diso e seguiuno a pé dende as cidades.

1. "Confía en Xesús: cando a vida se pon difícil"

2. "A Providencia de Deus: Seguindo a Xesús na fe"

1. Romanos 8:28 - E sabemos que en todas as cousas Deus traballa para o ben dos que o aman, que foron chamados segundo o seu propósito.

2. 1 Pedro 5:7 - Bota toda a túa ansiedade sobre el porque se preocupa por ti.

Mateo 14:14 E saíu Xesús, viu unha gran multitude, compaixouse deles e curou os seus enfermos.

Xesús mostrou compaixón cos enfermos e curounos.

1: Xesús chámanos a mostrar compaixón e amor a todos, incluso aos que sofren.

2: Xesús móstranos como vivir a nosa vida con amor e coidado incondicionais.

1: Lucas 10:25-37 - A parábola do bo samaritano.

2: 1 Xoán 3: 16-18 - O amor de Deus por nós e a súa chamada para que nos amemos uns aos outros.

Mateo 14:15 E cando foi a noite, os seus discípulos achegáronse a el, dicíndolle: Este é un lugar deserto, e o tempo xa pasou; despide a multitude para que vaian ás aldeas e se merquen víveres.

Os discípulos de Xesús pedíronlle que enviase á xente a comprar comida xa que era a noite e estaban nun lugar deserto.

1. Deus cubrirá todas as nosas necesidades se confiamos nel.

2. Debemos coidar dos nosos irmáns e irmás necesitados.

1. Filipenses 4:19 - E o meu Deus suplirá todas as túas necesidades segundo as súas riquezas na gloria en Cristo Xesús.

2. Santiago 2:15-17 - Se un irmán ou unha irmá está mal vestido e carece de comida diaria, e algún de vós lle di: "Ide en paz, quentádevos e enchádese", sen darlle o necesario para a vida. corpo, para que serve?

Mateo 14:16 Pero Xesús díxolles: Non é preciso que se marchen; dádelles de comer.

Xesús mostrou compaixón á xente ao indicar aos seus discípulos que os alimentasen.

1: Xesús ensínanos a ser compasivos e xenerosos cos necesitados.

2: Xesús móstranos que hai suficiente para dar a volta cando compartimos o que temos.

1: Mateo 25:35-40 - Porque tiven fame e dechesme de comer; Tiven sede e déchesme de beber; Eu era un estraño e convidáchesme a entrar.

2: 1 Xoán 3: 17-18 - Se alguén ten bens materiais e ve un irmán ou unha irmá necesitado, pero non ten piedade deles, como pode estar o amor de Deus nesa persoa? Queridos fillos, non amemos con palabras ou falas senón con accións e de verdade.

Mateo 14:17 E eles dixéronlle: Aquí non temos máis que cinco pans e dous peixes.

Xesús alimenta aos 5.000 con cinco pans e dous peixes.

1: Xesús é capaz de cubrir calquera necesidade que teñamos, por pequenos que sexan os recursos.

2: Os milagres de Xesús móstranos o seu poder e autoridade para proporcionarnos.

1: Filipenses 4:19 - E o meu Deus suplirá todas as túas necesidades segundo as súas riquezas na gloria en Cristo Xesús.

2: Isaías 40:28-31 - Non o sabes? Non escoitaches? O Señor é o Deus eterno, o Creador dos confíns da terra. Non se esvaece nin se cansa; o seu entendemento é inescrutable. Dálle poder ao esmorecido, e ao que non ten forza aumenta a forza. Mesmo os mozos desmaiaranse e cansaranse, e os mozos caerán esgotados; pero os que esperan no Señor renovarán as súas forzas; subirán con ás como aguias; correrán e non se cansarán; andarán e non desmaiarán.

Mateo 14:18 El dixo: Tráeme aquí.

Xesús pediulles aos discípulos que le levaran á xente para que puidese alimentalos.

1: Xesús demostra o seu amor e coidado por nós ao cubrir as nosas necesidades.

2: Podemos confiar en Xesús para que nos provea aínda que nos sintamos abrumados.

1: Filipenses 4:19 - E o meu Deus suplirá todas as túas necesidades segundo as súas riquezas na gloria en Cristo Xesús.

2: Mateo 6:31-33 - Polo tanto, non te preocupes, dicindo: 'Que comeremos?' ou 'Que beberemos?' ou 'Que imos poñer?' Porque os xentís buscan todas estas cousas, e o teu Pai celestial sabe que todas as necesitas. Pero busca primeiro o reino de Deus e a súa xustiza, e todas estas cousas engadiráselles.

Mateo 14:19 E mandou á xente que se sentara na herba, colleu os cinco pans e os dous peixes, e levantando os ojos ao ceo, bendiciu, partiu e deu os pans aos seus discípulos e aos seus discípulos. á multitude.

Xesús bendixo os cinco pans e os dous peixes, partiunos e deullos aos seus discípulos para que os deran á multitude.

1. Exemplo de xenerosidade e coidado polos demais de Xesús.

2. O poder da fe e da bendición.

1. Filipenses 4:19 - E o meu Deus satisfará todas as túas necesidades segundo as riquezas da súa gloria en Cristo Xesús.

2. Lucas 12:22-34 - Entón Xesús díxolles aos seus discípulos: “Por iso dígovos: non vos preocupedes pola vosa vida, o que comeredes; ou sobre o teu corpo, o que vestirás.

Mateo 14:20 E todos comeron e quedaron fartos; e dos anacos que quedaban colleron doce cestos cheos.

Os discípulos puideron alimentar unha gran multitude cunha pequena cantidade de comida.

1: A provisión de Deus é suficiente para todas as nosas necesidades.

2: Confía no Señor para proporcionar.

1: Filipenses 4:19 "E o meu Deus satisfará todas as vosas necesidades segundo a riqueza da súa gloria en Cristo Xesús".

2: Proverbios 3: 5-6 "Confía no Señor con todo o teu corazón e non te apoies no teu propio entendemento; en todos os teus camiños, sometete a el, e el endereitará os teus camiños".

Mateo 14:21 E os que comeran eran uns cinco mil homes, ademais de mulleres e nenos.

Esta pasaxe fala da alimentación milagrosa de cinco mil persoas con só cinco barras de pan e dous peixes.

1. O poder da fe: como Xesús alimentou milagrosamente a cinco mil persoas con cinco pans e dous peixes

2. O pan de vida: como Xesús utilizou o pan para simbolizar o seu amor pola humanidade

1. Xoán 6: 1-14 - Xesús alimenta os cinco mil

2. Lucas 9:10-17 - Xesús alimenta os catro mil

Mateo 14:22 E enseguida Xesús obrigou aos seus discípulos a subirse a un barco e a ir diante del á outra beira, mentres el despediu á multitude.

Xesús instruíu aos seus discípulos que entrasen nun barco e zarparan cara ao outro lado mentres el enviaba á multitude.

1: Debemos ser obedientes ás instrucións de Xesús, aínda que non entendamos por que.

2: Debemos estar preparados para seguir a Xesús onde queira que El nos leve.

1: Lucas 5:4-5 - "E cando rematou de falar, díxolle a Simón: "Bota ao fondo e bota as redes para pescar". E Simón respondeulle: "Mestre, traballamos toda a noite e non levamos nada, pero pola túa palabra botarei as redes".

2: Xoán 21:22 - Xesús díxolle: "Se quero que quede ata que eu veña, que che pasa? Ségueme!"

Mateo 14:23 E despois de despedir á xente, subiu á montaña á parte para orar; e cando chegou a noite, estaba alí só.

Xesús despediu á multitude e subiu só á montaña para rezar á noite.

1. Aprender a estar quieto e atopar tempo para a oración.

2. Aproximarse a Deus pasando tempo con El.

1. Filipenses 4: 6-7 - "Non te preocupes por nada, pero en cada situación, mediante oración e petición, con acción de grazas, presenta as túas peticións a Deus. E a paz de Deus, que trascende todo entendemento, gardará os vosos corazóns e as vosas mentes en Cristo Xesús".

2. Salmo 63: 1 - "Oh Deus, ti es o meu Deus; te busco sinceramente; a miña alma ten sede de ti; a miña carne esmorece por ti, coma nunha terra seca e cansa, onde non hai auga.

Mateo 14:24 Pero o barco estaba agora no medio do mar, abatido polas ondas, porque o vento era contrario.

Os discípulos estaban nunha barca no medio do mar, sendo arroxados polas ondas debido aos fortes ventos.

1. Superando a adversidade - Atopando forza nas tormentas da vida

2. A fe ante o medo - Aprender a confiar no Plan de Deus

1. Isaías 43:2 - "Cando pases polas augas, estarei contigo; e a través dos ríos, non te asolagarán; cando andes polo lume non te queimarás nin a chama non te consumirá".

2. Salmo 46:1-3 - "Deus é o noso refuxio e forza, unha axuda moi presente nos problemas. Por iso non temeremos aínda que a terra ceda, aínda que as montañas sexan trasladadas ao corazón do mar, aínda que as súas augas ruxien e espuman, aínda que as montañas tremen ante o seu aumento".

Mateo 14:25 E á cuarta vigilia da noite foi Xesús cara a eles, camiñando sobre o mar.

Na cuarta vigilia da noite, Xesús demostrou o seu poder camiñando sobre o mar aos discípulos.

1. Poder e autoridade de Xesús sobre a natureza

2. A provisión milagrosa de Xesús

1. Marcos 6:45-51 - Xesús camiñando sobre a auga

2. Salmo 18:30 - O poder de Deus para salvar e protexer

Mateo 14:26 E cando os discípulos o viron camiñando sobre o mar, turbáronse, dicindo:

"É un espírito; e berraron de medo.

Os discípulos tiñan medo cando viron a Xesús camiñando sobre o mar.

1. Non temas: confía no poder do Señor

2. Non teñas medo de dar o salto da fe

1. Isaías 41:10 - "Así que non teñas medo, porque eu estou contigo; non te asustes, porque eu son o teu Deus. Fortalecereiche e axudarei, apoiareino coa miña dereita xusta".

2. Salmo 46: 1-3 - "Deus é o noso refuxio e fortaleza, un auxilio sempre presente nos problemas. Por iso non teremos medo, aínda que a terra cede e as montañas caian no corazón do mar, aínda que as súas augas. ruxe e escuma e as montañas tremen co seu salto".

Mateo 14:27 Pero enseguida faloulles Xesús, dicindo: Anímate; son eu; non teñas medo.

Xesús anima aos seus discípulos a que teñan coraxe e non teñan medo.

1. "Deus está connosco: vencer o medo a través da fe"

2. "Ten ánimo: confiando na promesa de Xesús"

1. Isaías 41:10 - "Non teñas medo, porque eu estou contigo; non te asustes, porque eu son o teu Deus; fortalecereiche, axudarei, apoiareino coa miña dereita xusta".

2. Hebreos 13: 5-6 - "Mantén a túa vida libre do amor ao diñeiro e contentache co que tes, porque el dixo: "Nunca te deixarei nin te abandonarei". Así que podemos dicir con confianza: "O Señor é o meu axudante; non terei medo; que pode facerme o home?"

Mateo 14:28 Pedro respondeulle: "Señor, se es ti, dime que veña a ti sobre a auga".

Pedro respondeu a Xesús cando o chamou, preguntándolle se era verdadeiramente Xesús que falaba, e se o era, pedindo a Xesús que lle mandase a vir a el na auga.

1. O poder da fe - Como confiar en Xesús, como Pedro, pode levarnos a lugares que nunca pensamos posibles.

2. Asumir riscos por Xesús - Como correr riscos para mostrar a nosa fidelidade a Xesús pode levar a grandes recompensas.

1. Efesios 3:20 - Agora a quen é capaz de facer inconmensurablemente máis do que pedimos ou imaxinamos, segundo o seu poder que actúa dentro de nós.

2. Romanos 10:17 - Así que a fe vén de escoitar, e oír a través da palabra de Cristo.

Mateo 14:29 E dixo: Veña. E cando Pedro baixou do barco, andou sobre a auga para ir a Xesús.

Pedro foi instruído por Xesús para vir a el, e Pedro fíxoo camiñando sobre a auga.

1. O poder e a fe de Deus: como camiñaba Pedro sobre a auga.

2. Dar o paso imposible da fe con Xesús.

1. Hebreos 11: 6 - "E sen fe é imposible agradar a Deus, porque quen acode a el debe crer que existe e que recompensa a quen o busca con seriedade".

2. Xoán 14:6 - "Xesús respondeu: "Eu son o camiño, a verdade e a vida. Ninguén vén ao Pai se non por min".

Mateo 14:30 Pero cando viu o vento forte, tivo medo; e comezando a afundirse, berrou, dicindo: Señor, sálvame.

Pedro comezou a afundirse no mar ao ver o vento forte e clamou ao Señor que o salvase.

1. Vencer o medo confiando no Señor

2. Nunca abandones a esperanza en tempos difíciles

1. Mateo 8:25-26 - E os seus discípulos achegáronse a el e espertárono, dicindo: Señor,

sálvanos: perecemos. E díxolles: Por que tedes medo, os de pouca fe?

2. Salmo 34:17-19 - Os xustos claman, e o Señor escoita e líbraos de todos os seus problemas. O Señor está preto dos que teñen o corazón quebrantado; e salva os que son de espírito contrito. Moitas son as aflicións dos xustos, pero o Señor líbrao de todos.

Mateo 14:31 E enseguida Xesús estendeu a man, colleuno e díxolle: "O de pouca fe, por que dubidaches?"

Xesús salvou a Pedro de morrer afogado no mar e reprochoulle que tiña pouca fe.

1. O poder da fe: como pode axudar Xesús en tempos de dúbida

2. O amor de Xesús: El sempre está disposto a axudar

1. Isaías 41:10 - "Non teñas medo, porque eu estou contigo; non te asustes, porque eu son o teu Deus; fortalecereiche, axudarei, apoiareino coa miña dereita xusta".

2. Hebreos 11:6 - "E sen fe é imposible agradarlle, porque quen se achegue a Deus debe crer que existe e que recompensa a quen o busca".

Mateo 14:32 E cando entraron no barco, cesou o vento.

Xesús e os seus discípulos suben a un barco, e o vento cesa inmediatamente.

1. Podemos aprender do exemplo de fe e confianza de Xesús en Deus.

2. Podemos atopar paz e consolo en Deus, mesmo en tempos convulsos.

1. Salmo 56:3 "Cando teño medo, confío en ti".

2. Romanos 8:28 "E sabemos que para os que aman a Deus todas as cousas colaboran para o ben, para os que son chamados segundo o seu propósito".

Mateo 14:33 Entón os que estaban no barco achegáronse e adoráronlle, dicindo: De verdade ti es Fillo de Deus.

A xente da barca estaba tan abraiada polo poder de Xesús que o adoraron, proclamando que era o Fillo de Deus.

1. O poder de Xesús: como os actos milagrosos de Xesús demostran a súa divindade

2. Adoración a Xesús: como proclamamos a verdade da fillo de Xesús

1. Isaías 9:6 - Porque un fillo nos naceu, un fillo nos é dado, e o goberno estará sobre o seu ombreiro, e chamarase o seu nome Marabilloso, Conselleiro, Deus poderoso, Pai eterno, Príncipe da Paz.

2. Xoán 3:16-17 - Porque tanto amou Deus ao mundo, que deu ao seu Fillo unigénito, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna. Porque Deus non enviou ao seu Fillo ao mundo para condenalo; senón para que o mundo por medio del se salve.

Mateo 14:34 E cando pasaron, chegaron á terra de Genesaret.

Xesús e os seus discípulos cruzaron o mar de Galilea e chegaron á terra de Genesaret.

1. Deus proporciónanos os recursos para chegar ao noso destino.

2. Aínda cando pareza imposible, Deus pode guiarnos ata o noso lugar desexado.

1. Isaías 43:2 - "Cando pases polas augas, eu estarei contigo; e polos ríos, non te asolagarán; cando pases polo lume, non serás queimado nin a chama non te consumirá. ."

2. Salmo 23:2 - "El faime deitar en verdes pastos. El me leva xunto a augas tranquilas".

Mateo 14:35 E cando os homes daquel lugar souberon del, enviaron por toda aquela terra circundante e trouxéronlle a todos os enfermos;

Xesús curou os enfermos da rexión.

1: Milagres curativos de Xesús: como o seu poder transcende o tempo e o espazo

2: Milagres innegables: o poder de Xesús para curar

1: Isaías 53:5, "Pero el foi ferido polas nosas transgresións, el foi ferido polas nosas iniquidades: o castigo da nosa paz foi sobre el, e coas súas feridas somos curados".

2: Salmo 103:3, "Quen perdoa todas as túas iniquidades, que cura todas as túas enfermidades".

Mateo 14:36 E rogáronlle que só puidesen tocar o bordo da súa vestidura, e todos os que o tocaban quedaron perfectamente sanados.

A xente da multitude pedíronlle a Xesús que lles permitise tocar o bordo da súa vestimenta, e os que o fixeron quedaron sanados.

1. O poder da fe: aprendendo do encontro da multitude con Xesús

2. O toque milagroso de Xesús: experimentando a liberación e a cura

1. Hebreos 11:1 - Agora a fe é a substancia das cousas que se esperan, a evidencia das cousas que non se ven.

2. Isaías 53:5 - Pero el foi ferido polas nosas transgresións, foi machucado polas nosas iniquidades: o castigo da nosa paz foi sobre el; e coas súas raias estamos curados.

Mateo 15 presenta as ensinanzas de Xesús sobre a verdadeira pureza, os seus milagres curativos e a alimentación dos catro mil.

1o Parágrafo: O capítulo comeza cos fariseos e os mestres da lei acusando aos discípulos de Xesús de romper a tradición ao non lavarse as mans antes de comer (Mateo 15:1-2). Xesús contrátalles, criticando a súa hipocrisía mentres eles mesmos rompen os mandamentos de Deus por mor da tradición. El ensina que o que contamina a unha persoa non é o que entra na boca senón o que sae do corazón, indicando que a impureza moral é máis grave que a impureza ritual (Mateo 15:10-20).

2o Parágrafo: Saíndo de Galilea para a rexión de Tiro e Sidón, Xesús atópase cunha muller cananea que pide a cura da súa filla endemoniada (Mateo 15:21-28). Inicialmente, Xesús responde que foi enviado só ás ovellas perdidas de Israel. Pero movido pola súa fe expresada en súplicas persistentes e recoñecemento del como Señor, el concede a súa

petición.

Terceiro parágrafo: volvendo ao mar de Galilea, Xesús cura a moitas persoas que son levadas a el: coxos, cegos, mudos, etc. Finalmente neste capítulo é o milagre de alimentar catro mil homes ademais de mulleres e nenos con sete pans e poucos peixes pequenos (Mateo 15:32-39). Como antes alimentar cinco mil milagres, isto tamén subliña a súa compaixón cara aos necesitados e o seu poder divino.

Mateo 15:1 Entón achegáronse a Xesús os escribas e os fariseos, que eran de Xerusalén, dicíndolle:

Esta pasaxe mostra que os escribas e fariseos de Xerusalén acudiron a Xesús.

1. Debemos esforzarnos sempre por emular a Xesús e as súas ensinanzas.

2. Non importan as nosas diferenzas, Xesús ámanos e dálle a benvida a todos.

1. Xoán 13: 34-35 - "Dóvosvos un novo mandamento: que vos amédes uns a outros; como eu vos amei, tamén vos amedes uns aos outros. Por isto coñecerán todos que sodes meus discípulos, se tedes amor uns para os outros".

2. Romanos 12:10 - "Sed amablemente agarimosos uns cos outros con amor fraternal; en honra, preferindo os uns aos outros".

Mateo 15:2 Por que os teus discípulos transgreden a tradición dos anciáns? pois non se lavan as mans cando comen pan.

Esta pasaxe trata sobre os discípulos de Xesús que transgreden a tradición dos anciáns ao non lavar as mans cando comen pan.

1. A importancia de seguir as tradicións e respectar a autoridade.

2. Comprender por que facemos as cousas que facemos, en lugar de seguir as regras a cegas.

1. Proverbios 3:5-6 "Confía no Señor con todo o teu corazón, e non te apoies no teu propio entendemento. Recoñézao en todos os teus camiños, e El endereitará os teus

camiños".

2. Colosenses 3:17 "E todo o que fagas, de palabra ou de feito, faino todo no nome do Señor Xesús, dando grazas a Deus Pai por medio del".

Mateo 15:3 Pero el respondeu e díxolles: Por que tamén vos traspasades o mandamento de Deus coa vosa tradición?

Esta pasaxe fala da importancia de seguir os mandamentos de Deus en lugar das tradicións humanas.

1. A importancia da obediencia aos mandamentos de Deus

2. Non deixes que as tradicións se poñan no camiño de facer o correcto

1. Xoán 14:15 - "Se me amas, cumprirás os meus mandamentos".

2. Deuteronomio 11:26-28 - "Velade, poño diante de ti hoxe unha bendición e unha maldición: a bendición, se obedeces os mandamentos do Señor, o teu Deus, que che mando hoxe; e a maldición, se non obedeces os mandamentos do Señor, o teu Deus".

Mateo 15:4 Porque Deus mandou, dicindo: Honra o teu pai e a túa nai;

Deus mandanos honrar aos nosos pais e os que maldicen aos seus pais serán castigados.

1. Unha chamada a honrar aos nosos pais - O respecto e a obediencia aos pais é o fundamento da orde de Deus.

2. As consecuencias da falta de respecto - Maldicir aos pais é un delito grave que terá graves consecuencias.

1. Efesios 6:1-3 - Fillos, obedecede aos vosos pais no Señor, porque isto é correcto. "Honra o teu pai e a túa nai", que é o primeiro mandamento cunha promesa, "para que che vaia ben e que goces de longa vida na terra".

2. Proverbios 23:22 - Escoita ao teu pai, que che deu a vida, e non despreces á túa nai cando sexa vella.

Mateo 15:5 Pero vós dis: Quen lle diga ao seu pai ou á súa nai: É un agasallo, de todo o que che poida aproveitar de min;

Xesús condena a práctica de ofrecer un don a Deus en lugar de honrar aos pais.

1. Honrar aos nosos pais é un mandamento de Deus e un sinal da nosa fe.

2. Debemos esforzarnos por poñer os mandamentos de Deus por riba de todo nas nosas vidas.

1. Efesios 6:1-3 - "Fillos, obedecede aos vosos pais no Señor, porque isto é correcto. Honra ao teu pai e á túa nai, que é o primeiro mandamento cunha promesa, para que che vaia ben e gozar dunha longa vida na terra".

2. Éxodo 20:12 - "Honra o teu pai e a túa nai, para que vivas moito tempo na terra que che dá o Señor, o teu Deus".

Mateo 15:6 E non honres ao seu pai nin á súa nai, será libre. Así fixestes inútil o mandamento de Deus pola vosa tradición.

Esta pasaxe é unha advertencia contra non ter en conta os mandamentos de Deus en favor das tradicións feitas polo home.

1: Debemos lembrar sempre de honrar os mandamentos do Señor por riba de todo.

2: Non debemos descoidar nin substituír os mandamentos de Deus polas nosas propias tradicións.

1: Deuteronomio 10:12-13 - "E agora, Israel, que esixe de ti o Señor, o teu Deus, senón que temer ao Señor, o teu Deus, que camines en todos os seus camiños, que o ames, que sirvas ao Señor, o teu Deus? con todo o teu corazón e con toda a túa alma, e para gardar os mandamentos e estatutos do Señor, que hoxe che mando para o teu ben?"

2: Romanos 12:2 - "Non te conformes a este mundo, senón transfórmate coa renovación da túa mente, para que, probando, poidas discernir cal é a vontade de Deus, o que é bo, agradable e perfecto".

Mateo 15:7 Hipócritas, ben profetizou de vós Isaías, dicindo:

Esta pasaxe de Mateo 15:7 afirma que Xesús está acusando aos fariseos de hipocrisía e cita unha profecía de Isaías sobre eles.

1. "A hipocrisía na Igrexa"

2. "O xuízo de Deus sobre os inxustos"

1. Isaías 29:13 - "E dixo o Señor: "Porque este pobo achégase coa súa boca e honrame cos seus beizos, mentres o seu corazón está lonxe de min, e o seu temor de min é un mandamento ensinado polos homes" .

2. Santiago 2:10 - "Porque quen cumpre toda a lei, pero falla nalgún punto, será responsable de todo".

Mateo 15:8 Este pobo achégase a min coa súa boca e honrame cos seus beizos; pero o seu corazón está lonxe de min.

Esta pasaxe fala de persoas que exteriormente mostran reverencia a Deus, pero os seus corazóns están lonxe del.

1: Debemos ter coidado de non só darlle a Deus de boca, senón de asegurarnos de que os nosos corazóns estean verdadeiramente dedicados a El.

2: É fácil quedar atrapado nas aparencias externas da relixión, pero debemos asegurarnos de ter un corazón cheo de reverencia e amor por Deus.

1: Santiago 1:22 - Sede facedores da palabra, e non só oíntes, enganándose a vós mesmos.

2: Lucas 6:45 - Un home bo do bo tesouro do seu corazón saca o que é bo; e un home malvado do mal tesouro do seu corazón saca o que é malo.

Mateo 15:9 Pero en balde me adoran, ensinando como doutrinas os mandamentos dos homes.

Xesús declara que é inútil adorar a Deus se un está ensinando doutrinas que están

baseadas nos mandamentos dos homes en lugar da Palabra de Deus.

1. Debemos seguir a Palabra de Deus e non os nosos propios desexos

2. Adora a Deus en Espírito e en Verdade

1. Xoán 4:24 - "Deus é Espírito; e os que o adoran deben adoralo en espírito e en verdade".

2. Salmo 119:172 - "A miña lingua falará da túa palabra, porque todos os teus mandamentos son xustiza".

Mateo 15:10 E chamou á xente e díxolles: Escoitade e entendedes.

Xesús ensina a importancia de comprender a palabra de Deus.

1: Debemos esforzarnos por comprender a palabra de Deus para poder vivir segundo a súa vontade.

2: É esencial escoitar e comprender as ensinanzas de Xesús para beneficiarse do seu amor e graza.

1: Salmo 119:105 - "A túa palabra é unha lámpada para guiar os meus pés e unha luz para o meu camiño".

2: 2 Timoteo 3: 16-17 - "Toda a Escritura está inspirada por Deus e é útil para ensinarnos o que é verdade e para facernos entender o que está mal nas nosas vidas. Corríxenos cando estamos equivocados e ensínanos a facer. o que é correcto".

Mateo 15:11 Non o que entra na boca contamina a un home; pero o que sae da boca, isto contamina o home.

Este verso enfatiza que non é o que consumimos o que nos fai impuros, senón o que dicimos e como actuamos.

1: As nosas palabras teñen poder. Debemos usalos con coidado e sabios.

2: Non podemos confiar en forzas externas para facernos santos; son os nosos pensamentos e accións interiores os que importan.

1: Santiago 3:8-10 - A lingua é unha pequena parte do corpo, pero fai grandes alardes. Considera que gran bosque é incendiado por unha pequena faísca.

2: Efesios 4:29 - Non saian da vosa boca ningunha palabra corruptora, senón só as que sexan boas para edificar, segundo a ocasión, para dar graza aos que oen.

Mateo 15:12 Entón viñeron os seus discípulos e dixéronlle: "Sabes que os fariseos se escandalizaron despois de escoitar esta palabra?

Os fariseos ofendéronse moito cando Xesús pronunciou un certo refrán.

1. As palabras de Xesús foron poderosas e provocaron que a xente se ofendase. Debemos ter coidado na forma en que falamos e actuamos para non ofender aos demais.

2. Xesús falou con autoridade e convicción, ensinándonos a defender o que cremos a pesar das consecuencias.

1. Colosenses 4:6 - Que o teu discurso sexa sempre amable, condimentado con sal, para que saibas como debes responder a todos.

2. Santiago 1:19-20 - Sabedes isto, meus amados irmáns: que cada quen sexa pronto para escoitar, lento para falar, lento para a ira; pois a ira do home non produce a xustiza de Deus.

Mateo 15:13 Pero el respondeu e dixo: Toda planta que o meu Pai celestial non plantou, será arrancada.

Xesús advirte que todo o que non plantou Deus acabará por ser arrincado.

1. "A natureza duradeira da plantación de Deus"

2. "Enraizado no amor de Deus"

1. Isaías 61:3 - A todos os que choran en Israel, daralles unha coroa de beleza por cinzas, unha bendición gozosa en lugar de loito, un eloxio festivo en lugar de desesperación. Na

súa xustiza, serán como grandes carballos que o Señor plantou para a súa propia gloria.

2. Salmo 92:13 - Aínda darán froito na vellez, permanecerán frescos e verdes, proclamando: "O Señor é recto; el é a miña Rocha, e non hai maldade nel".

Mateo 15:14 Déixaos: son cegos líderes de cegos. E se un cego leva o cego, ambos caerán á gabia.

Os líderes cegos levarán ao perigo aos que os seguen.

1: Debemos ter coidado de quen escollemos seguir.

2: Deus quere que sexamos sabios nas nosas decisións e acudamos a El para que nos oriente.

1: Proverbios 3:5-6 - "Confía no Señor con todo o teu corazón e non te apoies no teu propio entendemento. Recoñézao en todos os teus camiños, e El endereitará os teus camiños".

2: Isaías 30:21 - "Os teus oídos escoitarán unha palabra detrás de ti: 'Este é o camiño, anda por el', sempre que voltes á dereita ou á esquerda".

Mateo 15:15 Entón Pedro respondeu e díxolle: Explícanos esta parábola.

Xesús ensina a importancia do corazón na adoración.

1: Deus quere o noso corazón

Deus desexa os nosos corazóns ante todo na adoración. Cando chegamos diante del, o noso corazón debe ser a ofrenda máis importante que deamos.

2: Honrando a Deus coas nosas vidas

Deus quere que o honremos coas nosas vidas. Debemos esforzarnos por facer todas as cousas para a súa gloria, non só as que facemos na Igrexa.

1: Mateo 22:37 - Xesús díxolle: "Amarás ao Señor, o teu Deus, con todo o teu corazón, con toda a túa alma e con toda a túa mente".

2: Proverbios 4:23 - Mantén o teu corazón con toda dilixencia, porque del brotan os problemas da vida.

Mateo 15:16 E Xesús díxolle: Tamén vós aínda non entendedes?

Xesús expresa a súa incredulidade ante a falta de comprensión da xente que o rodea.

1: Mesmo Xesús, o máis sabio de todos nós, ás veces estaba frustrado pola falta de comprensión das súas ensinanzas.

2: Debemos tratar de comprender as ensinanzas de Xesús antes de poder seguilo de verdade.

1: Santiago 1:5 - Se algún de vós carece de sabedoría, que llo pida a Deus, que dá a todos generosamente e non reprende; e daráselle.

2: Proverbios 2:6-9 - Porque o Señor dá sabedoría: da súa boca sae coñecemento e entendemento. El acumula sabedoría sana para os xustos: é un escudo para os que andan rectos. El garda os camiños do xuízo e preserva o camiño dos seus santos. Entón entenderás a xustiza, o xuízo e a equidade; si, todo bo camiño.

Mateo 15:17 Aínda non entendes que todo o que entra pola boca, entra no ventre e é arroxado fóra?

Esta pasaxe de Mateo 15:17 explica que todo o que entra na boca finalmente pasa e é expulsado.

1: Debemos ter coidado co que poñemos no noso corpo, xa que finalmente será expulsado.

2: Debemos ter en conta o que consumimos, xa que o noso corpo acabará rexeitándoo.

1: Proverbios 4:23 - "Mantén o teu corazón con toda dilixencia, porque de el son os problemas da vida".

2: Filipenses 4:8 - "Finalmente, irmáns, todo o que é verdade, todo o que é honesto, todo o que é xusto, todo o que é puro, todo o que é amable, todo o que é de boa reputación; se hai algunha virtude, e se hai algún eloxio, pensa nestas cousas".

Mateo 15:18 Pero as cousas que saen da boca saen do corazón; e contaminan o home.

Esta pasaxe fala das palabras que falamos que saen do noso corazón e de como poden contaminar unha persoa.

1. O poder das palabras: como as nosas palabras poden contaminarnos

2. Falar da vida: deixar que as nosas palabras se constrúan en lugar de derrubar

1. Proverbios 18:21 - A morte e a vida están no poder da lingua.

2. Santiago 3:1-12 - Unha ollada ao poder da lingua e como pode enganar e causar grandes danos.

Mateo 15:19 Porque do corazón saen os malos pensamentos, asasinatos, adulterios, fornicacións, roubos, testemuñas falsas, blasfemias:

A pasaxe fala do mal que se orixina no corazón humano.

1: Deus chámanos para afastarnos dos nosos corazóns de maldade e volvernos a El para a xustiza.

2: Debemos esforzarnos por manter o noso corazón puro e libre de pensamentos e accións malvadas.

1: Proverbios 4:23 - Mantén o teu corazón con toda dilixencia; pois fóra dela están os asuntos da vida.

2: Xeremías 17:9 - O corazón é enganoso sobre todas as cousas, e desesperadamente perverso: quen o pode saber?

Mateo 15:20 Estas son as cousas que contaminan a un home, pero comer coas mans sen lavar non contamina a ninguén.

Esta pasaxe fala de como as accións externas non definen necesariamente o estado espiritual dunha persoa, subliñando que non é o que entra no corpo dunha persoa o que importa, senón o que sae del.

1. "O corazón da materia: o que máis importa o que hai dentro"

2. "Mans limpas ou corazón limpo: a verdadeira medida da pureza"

1. Santiago 3:12 - "¿Pode unha figueira, meus irmáns, dar olivas ou unha vide producir figos? Tampouco un estanque de sal pode dar auga doce".

2. Proverbios 4:23 - "Por riba de todo, garda o teu corazón, porque é a fonte da vida".

Mateo 15:21 Entón Xesús foi de alí e marchou para as costas de Tiro e Sidón.

Xesús viaxou ás costas de Tiro e Sidón.

1. A vontade de Xesús de facer todo o posible para chegar a todas as persoas.

2. O poder da fe e como pode axudarnos en tempos difíciles.

1. Xeremías 29:11 "Porque sei os plans que teño para ti, declara o Señor, plans para o benestar e non para o mal, para darche un futuro e unha esperanza".

2. Hebreos 11:1 "Agora a fe é a seguridade das cousas que se esperan, a convicción das que non se ven".

Mateo 15:22 E velaquí, unha muller de Canaán saíu daqueles territorios e clamoulle: "Señor, fillo de David, ten piedade de min; a miña filla está moi molesta cun demo.

A muller de Canaán pediulle a Xesús misericordia pola súa filla que estaba moi molesta cun demo.

1. O poder da fe: confiar na habilidade de Deus para curar

2. Superar a adversidade: confiar en Xesús en tempos difíciles

1. 1 Pedro 5:7 - "Botarlle todas as túas ansiedades, porque se preocupa por ti".

2. Santiago 4:6 - "Pero el dá máis graza. Por iso di: "Deus oponse aos soberbios, pero dá graza aos humildes".

Mateo 15:23 Pero el non lle respondeu unha palabra. E os seus discípulos achegáronse e rogáronlle, dicíndolle: Descárgaa; pois ela chora detrás de nós.

Xesús non quixo responder á petición de cura da muller cananea, pero os seus discípulos rogáronlle que a despedise.

1. "O poder da persistencia: confiar en Deus ante as dificultades"

2. "O poder da intercesión: como responde Xesús ás nosas oracións"

1. Santiago 5:16 - "Por iso, confesade os vosos pecados uns a outros e orade uns polos outros, para que seades curados. A oración dun xusto ten un gran poder mentres está a funcionar".

2. 1 Xoán 5:14-15 - "E esta é a confianza que temos cara a el, que se pedimos algo segundo a súa vontade, el escoitanos. E se sabemos que nos escoita en todo o que lle pedimos, sabemos que temos as peticións que lle pedimos".

Mateo 15:24 Pero el respondeu e dixo: Non son enviado senón ás ovellas perdidas da casa de Israel.

Misión de Xesús ás ovellas perdidas de Israel.

1: O amor e o coidado de Xesús polas ovellas perdidas de Israel.

2: A importancia da misión de Xesús para as ovellas perdidas de Israel.

1: Isaías 53:6 - "Todos nós, coma ovellas, erramos; cada un volvemos ao seu camiño; e o Señor deu sobre el a iniquidade de todos nós".

2: Salmo 23:1 - "O Señor é o meu pastor; non me faltará".

Mateo 15:25 Entón ela veu e adorouno, dicindo: Señor, axúdame.

Unha muller acode a Xesús e pide axuda.

1. Recoñecer a Xesús como Señor: Estudo de Mateo 15:25

2. Superar as loitas e atopar forzas en Xesucristo

1. Mateo 11:28-30 - Ven a min, todos os que estás traballando e cargados, e eu vos darei descanso.

2. Isaías 55: 6-7 - Busca ao Señor mentres se atopa; chámao mentres está preto.

Mateo 15:26 Pero el respondeu e dixo: Non convén tomar o pan dos fillos e botalo aos cans.

Xesús ensínanos a priorizar aos necesitados antes que nós.

1: Debemos estar sempre dispostos a axudar aos necesitados antes que nós.

2: Xesús ensínanos a antepoñer as necesidades dos demais antes que as nosas.

1: Filipenses 2:3-4 "Non fagas nada por ambición egoísta ou por vana presunción. En cambio, con humildade valora aos demais por riba de ti mesmos".

2: Santiago 2:15-17 "Supoñamos que un irmán ou unha irmá está sen roupa e sen comida. Se algún de vós lles di: "Ide en paz; mantéñense abrigados e ben alimentados', pero non fai nada coas súas necesidades físicas, para que serve?

Mateo 15:27 E ela dixo: A verdade, Señor, pero os cans comen das migallas que caen da mesa dos seus amos.

Xesús revela o amor de Deus por todas as persoas, incluso aquelas consideradas de fóra.

1: O amor de Deus polos estranxeiros - Lucas 15:1-2

2: A misericordia de Deus para todos - Efesios 2:4-7

1: Lucas 15:1-2 "Agora os publicanos e os pecadores estaban todos reunidos para escoitar a Xesús. Pero os fariseos e os mestres da lei murmuraban: "Este acolle aos pecadores e come con eles".

2: Efesios 2: 4-7 "Pero por mor do seu gran amor por nós, Deus, que é rico en misericordia, fíxonos vivos con Cristo aínda cando estabamos mortos en transgresións; é pola graza que fuches salvado. E Deus resucitounos con Cristo e sentounos con el nos reinos celestiales en Cristo Xesús, para que nos séculos venideros mostre as incomparables riquezas da súa graza, expresada na súa bondade con nós en Cristo Xesús".

Mateo 15:28 Entón Xesús respondeulle: "Oh muller, grande é a túa fe; sexa contigo como queiras". E a súa filla quedou sana dende aquela mesma hora.

Esta pasaxe describe a Xesús louvando a gran fe dunha muller e curando á súa filla desde ese mesmo momento.

1. "O poder da fe"

2. "A bendición de crer en Xesús"

1. Hebreos 11: 6 - "E sen fe é imposible agradar a Deus, porque quen acode a el debe crer que existe e que recompensa a quen o busca con seriedade".

2. Santiago 5:15 - "E a oración ofrecida con fe sanará o enfermo; o Señor resucitaraos. Se pecaron, serán perdoados".

Mateo 15:29 E Xesús partiu de alí e achegouse ao mar de Galilea; e subiu a unha montaña e sentou alí.

Xesús sae dun lugar e vai cara ao mar de Galilea, logo sube a unha montaña e senta alí.

1. O patrón de oración de Xesús: como o seu exemplo pode guiarnos hoxe

2. O poder da soidade: como Cristo se conectou con Deus illado

1. Isaías 55: 8-9 "Porque os meus pensamentos non son os teus pensamentos, nin os teus camiños son os meus camiños", di o Señor. Porque así como os ceos son máis altos que a terra, así son os meus camiños máis altos que os teus, e os meus pensamentos máis que os teus.

2. Marcos 1:35 "E pola mañá, levantándose moito antes do día, saíu e foise a un lugar solitario, e alí orou".

Mateo 15:30 E gran multitude achegáronse a el, tendo consigo coxos, cegos, mudos, mancos e moitos outros, e botounos aos pés de Xesús; e curounos:

Xesús curou moitas persoas que tiñan enfermidades físicas, incluíndo coxos, cegos, mudos e mancos, cando grandes multitudes de persoas se reuniron arredor del.

1. Xesús é o noso cura - Como a graza de Deus proporciona esperanza e cura para todos

2. O poder da compaixón - Como o amor de Deus cura enfermidades físicas e espirituais

1. Isaías 53: 4-5 - Seguramente el levou as nosas penas, e levou as nosas tristezas, pero nós estimábao abatido, azotado por Deus e aflixido. Pero el foi ferido polas nosas transgresións, el foi ferido polas nosas iniquidades: o castigo da nosa paz foi sobre el; e coas súas raias estamos curados.

2. Santiago 5:14-15 - Hai algún enfermo entre vós? que chame aos anciáns da igrexa; e que oren por el, unxindoo con aceite no nome do Señor: E a oración da fe salvará ao enfermo, e o Señor resucitarao; e se cometeu pecados, serán perdoados.

Mateo 15:31 De tal xeito que a multitude quedou maravillada ao ver que os mudos falaban, os mancos estaban sanes, os coxos andaban e os cegos para ver; e glorificaron ao Deus de Israel.

A multitude quedara abraiada ao presenciar a curación milagrosa dos enfermos e doentes, louvando a Deus pola súa bondade.

1. A misericordia e a compaixón de Deus: celebrando os milagres de Xesús

2. O poder da fe: como nos transforma o amor de Deus

1. Isaías 35:5-6 - "Entón abriranse os ollos dos cegos e abriranse os oídos dos xordos; entón o coxo saltará coma un cervo, e a lingua do mudo cantará de alegría".

2. Salmo 103: 3-5 - "Quen perdoa toda a túa iniquidade, que cura todas as túas enfermidades, quen rescata a túa vida do pozo, que te coroa de amor e misericordia".

Mateo 15:32 Entón Xesús chamou aos seus discípulos e díxolles: "Teño compaixón da multitude, porque agora están tres días comigo e non teñen nada que comer; o camiño.

Xesús mostrou compaixón ante unha gran multitude que o seguía durante tres días e necesitaba comida.

1. A compaixón en acción: Xesús e os seus seguidores

2. O poder da fe: Xesús e a multitude

1. Santiago 2:15-16 - "Se un irmán ou unha irmá está mal vestido e carece de comida diaria, e algún de vós lle di: "Ide en paz, quentádevos e enchádese", sen darlle o necesario para o corpo, para que serve iso?

2. Romanos 12:15 - "Alégrate cos que se alegran, chora cos que choran".

Mateo 15:33 E os seus discípulos dixéronlle: De onde teremos tanto pan no deserto para encher tanta multitude?

Os discípulos preguntaron a Xesús onde podían atopar pan suficiente para alimentar a unha gran multitude no deserto.

1. O poder da provisión: confiar na abundancia de Deus

2. Vencer a dúbida: atopar forza no Señor

1. Filipenses 4:19 - "E o meu Deus satisfará todas as vosas necesidades segundo a riqueza da súa gloria en Cristo Xesús".

2. Isaías 41:10 - "Entón non temas, porque estou contigo; non te asustes, porque eu son

o teu Deus. fortalecereiche e axudarei; Apoiareino coa miña dereita xusta".

Mateo 15:34 Xesús díxolles: Cantos pans tedes? E eles dixeron: "Sete e uns peixiños".

Xesús preguntoulles aos discípulos cantos pans e peixes tiñan, e estes responderon con sete pans e algúns peixes.

1. Xesús coida das nosas necesidades - Tomar o pouco que tiñan os discípulos e multiplicalo para alimentar á multitude demostra a vontade de Xesús para satisfacer as nosas necesidades.

2. Abundancia na escaseza - Xesús móstranos que podemos atopar abundancia mesmo en situacións que parecen carecer de recursos.

1. 2 Corintios 9:8 - E Deus pode facer que toda graza abunde cara a vós; para que vós, tendo sempre toda a suficiencia en todas as cousas, abundades en toda boa obra.

2. Filipenses 4:19 - Pero o meu Deus suplirá todas as vosas necesidades segundo as súas riquezas na gloria de Cristo Xesús.

Mateo 15:35 E mandou á xente que se sentara no chan.

Xesús alimentou á multitude cuns pans e algúns peixes.

1. Deus provee das nosas necesidades a pesar da nosa carencia.

2. Temos a bendición de poder ser unha bendición para os demais.

1. Filipenses 4:19 - "E meu Deus suplirá todas as túas necesidades segundo as súas riquezas na gloria en Cristo Xesús".

2. Lucas 6:38 - "Dá, e darache. Unha boa medida, presionada, axitada e atropelada, verterase no colo. Porque coa medida que uses, mediráselle.

Mateo 15:36 E colleu os sete pans e os peixes, deu grazas, partiunos e deulles aos seus discípulos, e os discípulos á multitude.

Os discípulos deron os sete pans e os sete peixes á multitude despois de que Xesús dera grazas e partiunos.

1. Xesús é fonte de provisión e bendición.

2. O poder da gratitude.

1. Filipenses 4: 6-7 "Non te preocupes por nada, pero en calquera situación, mediante oración e petición, con acción de grazas, presenta as túas peticións a Deus. E a paz de Deus, que trascende todo entendemento, gardará os vosos corazóns e as vosas mentes en Cristo Xesús".

2. Efesios 5:20 "dando grazas sempre e por todo a Deus Pai no nome do noso Señor Xesucristo".

Mateo 15:37 E todos comeron e quedaron fartos; e tomaron da carne partida que quedaba sete cestos cheos.

Esta pasaxe describe o gran número de persoas que foron alimentadas por Xesús e os seus discípulos con sete pans e dous peixes. Despois de que toda a xente comera e estaba farta, aínda quedaban sete cestos de anacos rotos.

1. Deus pode facer cousas inimaxinables con recursos limitados.

2. A abundancia de Deus pode alimentarnos a todos.

1. Xoán 6:12-13 - Cando se encheron, díxolles aos seus discípulos: Recollede os anacos que quedan, para que nada se perda. Por iso, reuníronos e encheron doce cestos cos anacos dos cinco pans de cebada, que quedaron por riba dos que comeran.

2. Lucas 9:16-17 - Despois colleu os cinco pans e os dous peixes, e levantou os ojos ao ceo, bendiciunos, partiu e deulles aos discípulos para que os poñan diante da xente. E comeron e quedaron todos fartos; e os anacos que lles quedaban foron levados doce cestos.

Mateo 15:38 E os que comían eran catro mil homes, ademais de mulleres e nenos.

Esta pasaxe fala de Xesús alimentando a catro mil persoas, sen incluír mulleres e nenos.

1. "A abundancia de Deus: o milagre de alimentar as multitudes"

2. "O poder de Xesús: provisión sobrenatural para o seu pobo"

1. Isaías 55:1 - "Ven, todos os que tes sede, ven ás augas; e os que non tes diñeiro, ven, compra e come! Ven, compra viño e leite sen diñeiro e sen custo".

2. 2 Reis 4:42-44 - Un home veu de Baal Xalisha, traendo alimentos dos primeiros froitos ao home de Deus: vinte pans de cebada e espigas frescas no seu saco. Eliseo dixo: "Dállalle á xente e que coman". Pero o seu servo dixo: "Como podo poñer isto ante cen homes?" Repetiu: "Dádello á xente e que coman, porque así di o Señor: 'Comerán e sobrarán'". Así que púxoo diante, e comeron e sobraron. segundo a palabra do Señor.

Mateo 15:39 E despediu á xente, e levou o barco e chegou ás costas de Magdala.

Xesús desviou á xente e levou unha barca ata a cidade de Magdala.

1. O poder do exemplo de Xesús: Xesús móstranos como estar preparados para servir aos demais con humildade e graza.

2. A forza da compaixón: Xesús demostra o seu amor polos demais facendo todo o posible para axudalos.

1. Filipenses 2:3-4 “Non fagas nada por ambición egoísta ou por vana presunción. Máis ben, con humildade valora aos demais por riba de ti, non mirando polos teus propios intereses, senón por cada un de vós polos intereses dos demais.

2. Mateo 11:28-29 “Ven a min todos os que estades cansados e agobiados, e eu vos darei descanso. Tomade sobre vós o meu xugo e aprendede de min, porque son manso e humilde de corazón, e atoparedes descanso para as vosas almas".

Mateo 16 presenta as advertencias de Xesús sobre as ensinanzas dos fariseos e saduceos, a confesión de Pedro de Xesús como o Mesías e a predición de Xesús da súa morte e resurrección.

1o Parágrafo: O capítulo comeza cos fariseos e os saduceos que proban a Xesús pedíndolle que lles mostre un sinal do ceo (Mateo 16:1-4). Reprétalles a súa incapacidade para interpretar os signos espirituais a pesar de poder interpretar os patróns do tempo.

El dilles que non se dará ningún sinal excepto o "sinal de Jonás", referíndose á súa próxima morte e resurrección. Máis tarde, advirte aos seus discípulos sobre o fermento (ensinanza) de fariseos e saduceos que entenden como unha advertencia contra a súa doutrina.

2º Parágrafo: Cando se lles pregunta sobre quen di que é El, os discípulos dan varias respostas: Xoán Bautista, Elías ou un dos profetas. Pero cando se lle pregunta quen pensan que é, Pedro confesa que Xesús é "o Cristo, Fillo de Deus vivo" (Mateo 16:13-20). En resposta a esta revelación dada polo Pai no ceo non por carne e sangue, Xesús declara a Pedro bendito e sobre esta rocha (a fe de Pedro ou a súa confesión) edificará a súa igrexa que as portas do Hades non vencerán.

Terceiro parágrafo: Despois deste punto álxido vén a primeira predicción explícita do seu sufrimento: que debe ir a Xerusalén, onde sufrirá moitas cousas por mor dos anciáns sacerdotes xefes escribas, que serán asasinados, pero o terceiro día resucitará (Mateo 16:21-28). . Cando Pedro tenta disuadilo de tal camiño, Xesús reprétao severamente por que se fixese en cousas humanas e non en cousas divinas. Entón, ensinando sobre o custo e a dignidade de seguilo, afirma que quen queira salvar a vida perderaa pero que a perdera por el, considera que enfatiza a perspectiva eterna sobre a temporal.

Mateo 16:1 Viñeron tamén os fariseos cos saduceos e, tentando, pedíronlle que lles mostrase un sinal do ceo.

Os fariseos e os saduceos pedíronlle a Xesús un sinal do ceo.

1. O perigo de probar a Deus

2. A importancia da fe

1. Deuteronomio 6:16 - "Non poñas a proba ao Señor, o teu Deus"

2. Hebreos 11: 1 - "Agora a fe é a seguridade das cousas que se esperan, a convicción das que non se ven".

Mateo 16:2 El respondeu e díxolles: Cando sexa a noite, dis: Fará bo tempo, porque o ceo está vermello.

Xesús ensínalle á multitude a súa capacidade para predecir o tempo en función da aparencia do ceo.

1. A creación de Deus: usar o mundo natural para comprender o seu plan

2. O poder do discernimento: saber o que Deus está dicindo

1. Salmo 19:1-2 - "Os ceos proclaman a gloria de Deus; os ceos proclaman a obra das súas mans".

2. 1 Corintios 2:13-14 - "Isto é o que falamos, non con palabras que nos ensina a sabedoría humana senón con palabras ensinadas polo Espírito, explicando as realidades espirituais con palabras ensinadas polo Espírito. A persoa sen o Espírito non acepta as cousas que veñen do Espírito de Deus, pero considérasas insensatas e non poden entendelas porque só se discernían polo Espírito".

Mateo 16:3 E pola mañá: Hoxe fará mal tempo, porque o ceo está vermello e baixo. Ó hipócritas, podedes discernir o rostro do ceo; pero non podedes discernir os sinais dos tempos?

Xesús reprocha aos fariseos e saduceos a súa falta de discernimento espiritual, en lugar de recoñecer os signos dos tempos.

1. Discernimento ante tempos difíciles

2. A necesidade de conciencia espiritual nos tempos modernos

1. Xeremías 6:16 - "Así di o Señor: 'Párate nos camiños, mira e pregunta polos camiños antigos, onde está o bo camiño; e anda nela, e atopa descanso para as túas almas'".

2. Isaías 5:20 - "Ai dos que chaman ao mal bo e ao ben mal, que poñen as tebras por luz e a luz por tebras, que poñen o amargo por doce e o doce por amargo!"

Mateo 16:4 Unha xeración malvada e adúltera busca un sinal; e non se lle dará ningún sinal, senón o sinal do profeta Xonás. E deixounos e marchou.

Unha xeración malvada e adúltera busca sinais, pero o único sinal que se lles dará é o sinal do profeta Jonás.

1. Deus coñece o corazón e non será probado polos malvados.

2. O sinal do profeta Jonás móstranos o poder da graza de Deus.

1. Jonás 1:17 - Agora o Señor preparara un gran peixe para tragar a Xonás. E Xonás estivo no ventre do peixe tres días e tres noites.

2. Ezequiel 18:31 - Bota de vós todas as transgresións que cometestes, e procurade un novo corazón e un novo espírito.

Mateo 16:5 E cando os seus discípulos chegaron ao outro lado, esqueceron tomar pan.

Os discípulos de Xesús esqueceran tomar o pan cando chegaron ao outro lado.

1. A necesidade de preparación: leccións dos discípulos de Xesús

2. O poder da fe: superar os retos con Xesús

1. Romanos 12:12 - Alegrámonos na esperanza; paciente na tribulación; continuando instantáneamente na oración.

2. Filipenses 4:6-7 - Coidado con nada; pero en todo, por medio de oración e súplica, con acción de grazas, dáse a coñecer a Deus as túas peticións. E a paz de Deus, que supera todo entendemento, gardara os vosos corazóns e mentes por medio de Cristo Xesús.

Mateo 16:6 Xesús díxolles: "Coidados e coidado co fermento dos fariseos e dos saduceos.

Xesús advertiu aos seus discípulos de que coñecesen as ensinanzas dos fariseos e dos saduceos.

1. Coidado coas falsas ensinanzas

2. Aviso de Xesús aos seus discípulos

1. Efesios 4:14 - Para que en diante non sexamos máis nenos, lanzados de aquí para para allá e arrastrados por todo vento de doutrina.

2. Actos 20:29-31 - Porque sei que despois da miña partida entrarán entre vós lobos feroces, que non perdonarán o rabaño. Tamén se levantarán de vós mesmos homes que falen cousas perversas, para atraer discípulos tras eles. Por iso, mirade, e lembrade, que no espazo de tres anos non deixei de avisar a todos noite e día con bágoas.

Mateo 16:7 E discutían entre si, dicindo: É porque non tomamos pan.

Estaban tendo suposicións falsas debido á súa fame.

1: A nosa fe non debe ser influenciada polas nosas necesidades físicas.

2: Buscar o Señor debe facerse de todo corazón e sen motivos ocultos.

1: Filipenses 4:13 "Todo podo por medio de Aquel que me fortalece".

2: Proverbios 3:5-6 "Confía no Señor con todo o teu corazón, e non te apoies no teu propio entendemento. Recoñéceo en todos os teus camiños, e el endereitará os teus camiños".

Mateo 16:8 O que Xesús, decatándoo, díxolles: "Os de pouca fe, por que discutades entre vós porque non trouxeches pan?

Xesús decatouse de que os discípulos estaban preocupados por non traer pan e castigounos pola súa falta de fe.

1. "A provisión de Deus: centrándose na fe en lugar do medo"

2. "Preocupante: cal é o punto?"

1. Filipenses 4: 6-7 - "Non vos preocupedes por nada, pero en todo, por medio de oración e súplica con acción de grazas, faga saber a Deus as vosas peticións. E a paz de Deus, que supera todo entendemento, gardará os vosos corazóns e as vosas mentes en Cristo Xesús".

2. Isaías 41:10 - "Non temas, porque eu estou contigo; non te espantes, porque eu son o teu Deus; Fortalecerei, axudarei, apoiareino coa miña dereita xusta".

Mateo 16:9 Aínda non entendes, nin te lembras dos cinco pans dos cinco mil, e cantas

cestas levastes?

Xesús lémbralles aos discípulos a alimentación milagrosa dos 5.000 con cinco pans e dous peixes e cantas cestas se colleron despois.

1. O poder dunha pequena fe: Xesús móstranos que unha pequena fe pode mover montañas.

2. Os milagres de Xesús: como Xesús realizou unha alimentación milagrosa dos 5.000 con só cinco pans e dous peixes.

1. Marcos 8:17-21 - Xesús alimenta aos 4.000 con sete pans e algúns peixes pequenos.

2. Lucas 9:10-17 - Xesús alimenta aos 5.000 con cinco pans e dous peixes.

Mateo 16:10 Nin os sete pans dos catro mil, e cantas cestas levastes?

Xesús estaba ensinando aos seus discípulos a importancia de lembrar o que Deus fixo no pasado.

1: Debemos lembrar sempre as bendicións que Deus nos deu no pasado e como traballou nas nosas vidas.

2: Nunca debemos esquecer como Deus nos proporcionou e como traballou nas nosas vidas.

1: Mateo 6:31-33 - Polo tanto, non te preocupes, dicindo: Que comeremos? ou: Que beberemos? ou: De que nos vestiremos? ... Pero buscades primeiro o reino de Deus e a súa xustiza; e todas estas cousas seranche engadidas.

2: Salmos 103:2 - Bendiga ao Señor, alma miña, e non esquezas todos os seus beneficios.

Mateo 16:11 Como é que non entendedes que non vos falei sobre o pan, para que vos gardades co fermento dos fariseos e dos saduceos?

Esta pasaxe destaca a advertencia de Xesús aos seus discípulos para que desconfíen das ensinanzas dos fariseos e dos saduceos.

1. O perigo da falsa ensinanza

2. Sabedoría no discernimento

1. Efesios 4:14 - Para que en diante non sexamos máis nenos, arroxados de aquí para allá e arrastrados por todos os ventos de doutrina, pola astucia dos homes e as astucias astutas, polas que acechan para enganar.

2. Actos 20:28-30 - Por tanto, mirade de vós mesmos e de todo o rabaño, sobre o cal o Espírito Santo os fixo superintendentes, para alimentar a igrexa de Deus, que el mercou co seu propio sangue. Pois sei que despois da miña marcha entrarán entre vós lobos feroces, que non perdonarán o rabaño. Tamén se levantarán de vós mesmos homes que falen cousas perversas, para atraer discípulos tras eles.

Mateo 16:12 Entón entenderon que non lles mandaba gardarse do fermento do pan, senón da doutrina dos fariseos e dos saduceos.

Xesús advertiulles aos discípulos que teñan coidado coas ensinanzas dos fariseos e dos saduceos, non co fermento do pan.

1. O perigo das falsas doutrinas

2. A necesidade do discernimento bíblico

1. Proverbios 4:7 - "A sabedoría é o principal; por iso, obtén sabedoría, e con todo o que obtén entendemento".

2. Colosenses 2:8 - "Coidado de que ninguén vos estrague con filosofía e vanos enganos, segundo a tradición dos homes, segundo os rudimentos do mundo, e non segundo Cristo".

Mateo 16:13 Cando Xesús chegou ás costas de Cesarea de Filipo, preguntoulles aos seus discípulos, dicindo: Quen din os homes que son eu o Fillo do Home?

Xesús preguntou aos seus discípulos quen pensaba que era.

1. "Quen dis que é Xesús?"

2. "A importancia de coñecer a Xesús"

1. Xoán 8:12 - Xesús dixo: "Eu son a luz do mundo. Quen me segue nunca andará nas tebras, senón que terá a luz da vida".

2. Colosenses 2: 9-10 - Porque en Cristo toda a plenitude da Deidade vive en forma corporal, e en Cristo fuches traído á plenitude. El é o xefe de todo poder e autoridade.

Mateo 16:14 E eles dixeron: "Algúns din que es Xoán o Bautista; outros, Elías; e outros, Xeremías, ou algún dos profetas.

A xente de Betsaida e Cesarea Filipo preguntoulle a Xesús se era un profeta.

1. En tempos de incerteza, debemos recorrer a Xesús para obter orientación e respostas.

2. Podemos aprender da xente de Betsaida e de Cesarea de Filipo a nunca vacilar na nosa fe en Xesús.

1. Isaías 9:6 - Porque un fillo nos naceu, un fillo nos é dado, e o goberno estará sobre o seu ombreiro, e chamarase o seu nome Marabilloso, Conselleiro, Deus poderoso, Pai eterno, Príncipe da Paz.

2. Xoán 14:6 - Díxolle Xesús: Eu son o camiño, a verdade e a vida: ninguén chega ao Pai, senón por min.

Mateo 16:15 El díxolles: "Pero vós quen din que son eu?

Xesús pediulles aos seus discípulos que declarasen quen era.

1: "Declara quen é Xesús"

2: "Buscando coñecer ao noso Señor"

1: Marcos 8:29 - E díxolles: Pero vós, quen din que son eu?

2: Lucas 9:20 - El díxolles: "Pero quen din que son eu?"

Mateo 16:16 Simón Pedro respondeu e dixo: Ti es o Cristo, o Fillo do Deus vivo.

Simón Pedro declara que Xesús é o Cristo, o Fillo do Deus vivo.

1. Xesús, o Fillo de Deus - Explorando a divindade de Xesús

2. Coñecendo a Deus - Experimentando o Deus vivo nas nosas vidas

1. Isaías 9:6 - Porque un fillo nos naceu, un fillo nos é dado, e o goberno estará sobre o seu ombreiro, e chamarase o seu nome Marabilloso, Conselleiro, Deus poderoso, Pai eterno, Príncipe da Paz.

2. Xoán 1:1-5 - No principio era a Palabra, e a Palabra estaba con Deus, e a Palabra era Deus. O mesmo foi no principio con Deus. Todas as cousas foron feitas por el; e sen el non se fixo nada do que se fixo. Nel estaba a vida; e a vida era a luz dos homes. E a luz brilla nas tebras; e a escuridade non o comprendeu.

Mateo 16:17 E respondeu Xesús e díxolle: Bendito es ti, Simón Barjona, porque non cho revelou a carne nin o sangue, senón o meu Pai que está no ceo.

Deus revélanos a verdade e bendínnos por aceptala.

1: Debemos estar abertos á verdade que Deus nos revela.

2: Debemos estar agradecidos polas bendicións de Deus nas nosas vidas.

1: Isaías 6:8 - "Entón oín a voz do Señor que dicía: "A quen enviarei? E quen vai por nós?" E eu dixen: "Aquí estou. Envíame".

2: Xoán 14:6 - Xesús díxolle: "Eu son o camiño, a verdade e a vida. Ninguén vén ao Pai senón por min.

Mateo 16:18 E tamén che digo que ti es Pedro, e sobre esta pedra edificarei a miña igrexa; e as portas do inferno non prevalecerán contra el.

Xesús dille a Pedro que edificará a súa igrexa sobre el e que ningunha forza do inferno poderá vencelo.

1. A fortaleza da Igrexa - centrándose na promesa de Xesús de que a Igrexa nunca será vencida polas forzas do inferno.

2. A Fundación da Igrexa - explorando a importancia de Pedro e o papel da fe na construción da Igrexa.

1. Isaías 54:17 - Ningunha arma formada contra ti prosperará; e toda lingua que se ergue contra ti no xuízo, condenarás.

2. Efesios 6:11-12 - Vestiuse con toda a armadura de Deus, para que poidades resistir as artimañas do diaño. Porque non loitamos contra sangue e carne, senón contra principados, contra potestades, contra os gobernantes das tebras deste mundo, contra a maldade espiritual nos lugares altos.

Mateo 16:19 E dareiche as chaves do reino dos ceos, e todo o que ates na terra quedará atado no ceo ;

Esta pasaxe discute a autoridade dada a Xesús sobre o reino dos ceos.

1. O poder de Xesús: comprender a autoridade das chaves do Reino

2. Vivir unha vida de obediencia: abrazar o que Xesús amarra ou solta na Terra

1. Colosenses 3:17 - E todo o que fagas, sexa de palabra ou de feito, faino todo no nome do Señor Xesús, dando grazas a Deus Pai por medio del.

2. Mateo 7:21 - Non todos os que me digan: "Señor, Señor", entrarán no reino dos ceos, senón só o que fai a vontade do meu Pai que está nos ceos.

Mateo 16:20 Entón mandou aos seus discípulos que non dixesen a ninguén que era Xesús, o Cristo.

Esta pasaxe fala de Xesús instruíndo aos seus discípulos para que non revelen a súa identidade como Cristo.

1. Unha vida de segredo: por que Xesús elixiu permanecer descoñecido

2. Unha chamada á discreción: o peso de gardar os segredos do Señor

1. Mateo 6:3-4 - "Pero cando lle deas ao necesitado, non que a túa esquerda saiba o que fai a túa dereita, para que a túa donación sexa en segredo. E o teu Pai, que ve no segredo, recompensarao. ti".

2. Proverbios 11:13 - "Quen vai calumniando revela segredos, pero o que é de espírito de confianza garda unha cousa cuberta".

Mateo 16:21 Desde entón Xesús comezou a mostrarlles aos seus discípulos que tiña que ir a Xerusalén, e sufrir moitas cousas dos anciáns, dos sumos sacerdotes e dos escribas, e ser asasinado e resucitar ao terceiro día.

Xesús comeza a mostrar aos seus discípulos que está destinado a sufrir e ser asasinado en Xerusalén, e que resucitará tres días despois.

1. O sufrimento e a resurrección de Xesús: entender o sacrificio definitivo

2. O poder da fe: como Xesús demostrou coraxe e perseveranza

1. Romanos 4:25 - "Foi entregado polas nosas faltas e resucitado para a nosa xustificación".

2. 1 Corintios 15:3-4 - "Porque entreguei a vós como de primeira importancia o que tamén recibín: que Cristo morreu polos nosos pecados de acordo coas Escrituras, que foi sepultado e que resucitou no terceiro día segundo as Escrituras".

Mateo 16:22 Entón Pedro colleuno e comezou a reprendelo, dicindo: Lonxe de ti, Señor: isto non che será.

Pedro reprende a Xesús cando predice a súa propia morte.

1. O poder do discipulado: como seguir a Xesús, aínda que doa

2. O custo do compromiso: vivir unha vida de sacrificio para o Señor

1. Lucas 9:23-25 - "E díxolles a todos: 'Se alguén quere vir detrás de min, que se negue a si mesmo, que tome a súa cruz cada día e que me siga. Porque quen queira salvar a súa vida, perderaa, pero quen perda a súa vida por min, salvaraa. Pois que lle serve a un home se gaña o mundo enteiro e se perde ou se perde a si mesmo?'".

2. Xoán 12:23-26 - "E Xesús respondeulles: "Chegou a hora de que o Fillo do Home sexa glorificado. En verdade, en verdade, dígovos: se un gran de trigo cae na terra e morre, queda só; pero se morre, dá moito froito. Quen ama a súa vida, pérdela, e quen odia a súa vida neste mundo, conservaraa para a vida eterna. Se alguén me serve, que me siga; e onde estou eu, alí estará tamén o meu servo. Se alguén me serve, o Pai honraao'".

Mateo 16:23 Pero el volveuse e díxolle a Pedro: "Vete de min, Satanás: es unha ofensa para min, porque non gustas as cousas de Deus, senón as dos homes".

Xesús recriminou a Pedro por non entender a vontade de Deus.

1: Debemos procurar comprender a vontade de Deus, non a dos homes.

2: Debemos estar dispostos a aceptar corrección cando non estamos á altura das normas de Deus.

1: Colosenses 3:1-3 - "Entón, se resucitades con Cristo, buscade as cousas de arriba, onde Cristo está sentado á dereita de Deus. Pon o teu afecto nas cousas de arriba, non nas da terra. Porque estades mortos e a vosa vida está escondida con Cristo en Deus".

2: Proverbios 3: 5-6 - "Confía no Señor con todo o teu corazón; e non te inclines ao teu propio entendemento. Recoñéceo en todos os teus camiños, e el dirixirá os teus camiños".

Mateo 16:24 Entón Xesús díxolles aos seus discípulos: Se alguén quere vir detrás de min, que se negue a si mesmo, que tome a súa cruz e que me siga.

Xesús instrúe aos seus discípulos que se neguen a si mesmos, que tomen a súa cruz e que o sigan.

1. O poder do sacrificio: como negarse a ti mesmo pode achegarte a Deus

2. A cruz en foco: como tomar a túa cruz pode levar a unha vida de fe

1. Filipenses 3: 7-8 - "Pero todo o que me resultou ganancia, agora considéroo unha perda por mor de Cristo. Ademais, todo o considero unha perda polo valor insuperable de coñecer a Cristo Xesús, o meu Señor, por cuxo amor. Perdín todas as cousas, considéroas un lixo, para gañar a Cristo"

2. Marcos 8:34-35 - "Entón chamou á xente xunto cos seus discípulos e díxolle: "Quen queira ser o meu discípulo, que se negue a si mesmo, que tome a súa cruz e siga comigo. Porque quen queira salvar a súa vida. perderao, pero quen perda a súa vida por min e polo evanxeo salvarao".

Mateo 16:25 Porque quen queira salvar a súa vida, perderaa; e quen perda a súa vida por causa de min, atoparaa.

Quen pon a súa confianza en Xesús atopará a verdadeira vida.

1: Debemos estar dispostos a renunciar ás nosas vidas para conseguir a verdadeira vida en Xesús.

2: Debemos confiar en Xesús e estar dispostos a sacrificar as nosas vidas para atopar a verdadeira vida.

1: Lucas 9:23-24 - "E díxolles a todos: Se alguén quere vir detrás de min, que se negue a si mesmo, que tome a súa cruz cada día e que me siga. Porque quen queira salvar a súa vida, perderaa; pero quen perda a súa vida por causa de min, este a salvará".

2: Xoán 12:24-25 - "En verdade, en verdade, dígovos: Se o millo de trigo non cae na terra e morre, permanece só; pero se morre, dá moito froito. Quen ama a súa vida, perderaa; e quen aborrece a súa vida neste mundo, conservaraa para a vida eterna".

Mateo 16:26 Porque de que lle serve un home se gaña o mundo enteiro e perde a súa alma? ou que dará un home a cambio da súa alma?

Esta pasaxe destaca a importancia de priorizar os asuntos espirituais sobre as ganancias mundanas.

1. As nosas almas son de maior valor que calquera posesión terrestre

2. Gaña o mundo pero non a costa da túa alma

1. Marcos 8:36-37 - "Porque que lle servirá ao home se gaña o mundo enteiro e perde a súa alma? Ou que dará un home a cambio da súa alma?

2. Lucas 12:15 - "E díxolles: 'Fixedes coidado e coidado coa cobiza, porque a propia vida non consiste na abundancia das cousas que posúe".

Mateo 16:27 Porque o Fillo do Home virá na gloria do seu Pai cos seus anxos; e entón recompensará a cada un segundo as súas obras.

O Fillo do Home virá na gloria cos seus anxos para xulgar a cada persoa segundo as súas obras.

1. Vivir unha vida de xustiza: o xuízo do Fillo do Home

2. Preparando a vinda do Fillo do Home: buscando un xuízo xusto

1. Eclesiastés 12:14 "Porque Deus traerá a xuízo toda acción, con toda cousa secreta, sexa boa ou mala".

2. Romanos 2:6–8 “Rendará a cada un segundo as súas obras: aos que, coa paciencia no ben facer, buscan a gloria, a honra e a inmortalidade, daralles a vida eterna; pero para os que son egoístas e non obedecen á verdade, senón que obedecen á iniquidade, haberá ira e furia".

Mateo 16:28 En verdade dígovos que hai algúns que están aquí, que non probarán a morte ata que vexan o Fillo do Home vir no seu reino.

Xesús predixo que algúns dos seus discípulos verían ao Fillo do home vir no seu reino antes de morrer.

1: Xesús ofrécenos esperanza na súa promesa do seu regreso.

2: Estade preparados para a vinda do Señor.

1: Apocalipse 22:12 - "Velaí, eu veño axiña, e a miña recompensa está comigo, para dar a cada un segundo o seu traballo".

2: Feitos 1:11 - "Homes de Galilea, por que estás mirando ao ceo? Este mesmo Xesús, que foi levado de ti ao ceo, virá do mesmo xeito que o viste ir ao ceo".

Mateo 17 narra a Transfiguración de Xesús, a súa curación dun neno endemoniado e unha lección sobre a fe e os impostos.

1o Parágrafo: O capítulo comeza coa Transfiguración de Xesús (Mateo 17:1-13). Xesús leva a Pedro, Santiago e Xoán a unha montaña alta onde se transfigura ante eles: o seu rostro brilla como o sol e as súas roupas vólvense brancas como a luz. Moisés e Elías aparecen falando con el. Pedro suxire facerlles tres abrigos, pero mentres aínda está falando unha nube brillante envólvese e unha voz da nube di: "Este é o meu Fillo a quen amo; con el estou complacido. Escoitalo!" Cando os discípulos oen isto, caen aterrorizados cara abaixo, pero Xesús tócaos dicindo que non teñan medo. Cando baixan da montaña, el indícalles que non contan a ninguén o que viron ata que resucite de entre os mortos.

Segundo parágrafo: ao descender, atópanse unha multitude, incluíndo un home que suplica polo seu fillo epiléptico que sofre terriblemente por mor da posesión demoníaca (Mateo 17:14-20). Os discípulos intentaran curar ao neno, pero non o conseguiron, así que Xesús reprétaos pola súa falta de fe que cura ao neno ao instante demostrando o poder que vén da fe aínda que sexa tan pequeno como o semente de mostaza.

3o Parágrafo: En privado Xesús predice a súa morte e resurrección de novo causando angustia aos discípulos (Mateo 17:22-23). Despois, en Cafarnaúm, cando os cobradores do imposto sobre o templo de dúas dracmas preguntan a Pedro se o seu mestre paga impostos, Pedro responde que si (Mateo 17:24-27). Pero cando entra na casa antes de falar diso, Xesús suscita un asunto explicando que aínda que os fillos están exentos de ofender a ninguén, el pagará. Para proporcionar este pago, el di a Pedro ir peixe no lago aberto primeiro peixe capturado tomar moeda atopada na súa boca que será suficiente para ambos os seus impostos mostrando o seu coñecemento sobrenatural prestación respecto ás obrigas civís.

Mateo 17:1 E despois de seis días, Xesús colleu a Pedro, a Santiago e a Xoán, o seu irmán, e levounos aparte a un monte alto.

Xesús levou a tres dos seus discípulos a unha montaña para recibir unha revelación especial de Deus.

1. O poder da transfiguración: como Xesús revelou a súa verdadeira natureza

2. Os tres discípulos: como Xesús chamou aos seus seguidores a unha misión especial

1. 2 Pedro 1:16-18 - Porque non seguimos historias intelixentes cando vos falamos da chegada do noso Señor Xesús Cristo en poder, senón que fomos testemuñas oculares da súa maxestade.

2. Marcos 9:2-8 - Despois de seis días, Xesús levou consigo a Pedro, Santiago e Xoán e levounos a un monte alto, onde estaban todos sós. Alí transfigurouse ante eles. As súas roupas volvéronse brancas deslumbrantes, máis brancas do que ninguén no mundo podería branquealas.

Mateo 17:2 E transfigurouse diante deles, e o seu rostro brillou coma o sol, e os seus vestidos eran brancos coma a luz.

Xesús transfigurouse diante dos seus discípulos, o seu rostro brillaba coma o sol e a súa roupa era branca como a luz.

1. A Transfiguración de Xesús: unha chamada á santidade

2. O brillo de Xesús: a luz do mundo

1. 2 Corintios 3:18 - "E todos nós, co rostro descuberto, contemplando a gloria do Señor, estamos a ser transformados na mesma imaxe dun grao de gloria a outro. Porque isto vén do Señor que é o Espírito".

2. Isaías 6:1-3 - "O ano que morreu o rei Ozías vin ao Señor sentado nun trono alto e elevado; e o tren da súa túnica encheu o templo. Enriba del estaba os serafíns. Cada un tiña seis ás: con dúas tapaba a cara, con dúas tapaba os pés e con dúas voaba. E un chamaba a outro e dicían: "Santo, santo, santo é o Señor dos exércitos; toda a terra está chea da súa gloria!"

Mateo 17:3 E velaquí, apareceronlles Moisés e Elías falando con el.

Esta pasaxe describe a aparición de Moisés e Elías a Xesús e os tres falando xuntos.

1: Deus honra aos que o honran bendicindoos con encontros especiais.

2: Podemos aprender moito das interaccións de Xesús con Moisés e Elías.

1: Hebreos 11:6 - Porque sen fe é imposible agradarlle, porque quen se achega a Deus debe crer que o é, e que é o recompensador dos que o buscan con dilixencia.

2: Santiago 4:8 - Achégate a Deus e El achegarase a ti. Limpade as mans, pecadores; e purificade os vosos corazóns, dobres.

Mateo 17:4 Entón Pedro respondeu e díxolle a Xesús: "Señor, é bo que esteamos aquí; se queres, fagamos aquí tres tabernas; un para ti, un para Moisés e outro para Elías.

Pedro recoñece a gloria de estar na presenza de Xesús, Moisés e Elías e quere crear un recordo perdurable deste momento especial.

1. A importancia de recoñecer a gloria de Xesús

2. O valor de crear recordos duradeiros

1. Xoán 1:14 - E o Verbo fíxose carne e habitou entre nós (e contemplamos a súa gloria, a gloria como do unigénito do Pai), chea de graza e verdade.

2. Eclesiastés 3:11 - El fixo cada cousa fermosa no seu tempo; tamén puxo o mundo no seu corazón, para que ninguén poida descubrir a obra que Deus fai dende o principio ata o final.

Mateo 17:5 Mentres aínda falaba, velaquí, unha nube brillante os cubriu; escoitalo.

Esta pasaxe revela a aprobación de Deus de Xesús e enfatiza a importancia de escoitar a Xesús.

1: Debemos escoitar a Xesús e seguir as súas ensinanzas.

2: Debemos estar dedicados a Xesús e confiar nas súas palabras.

1: Xoán 14:15, "Se me amas, garda os meus mandamentos".

2: Actos 4:12, "Tampouco hai salvación en ningún outro, porque non hai outro nome baixo o ceo que se dea entre os homes, polo cal teñamos que ser salvos".

Mateo 17:6 E cando o oíron os discípulos, caeron a boca de boca e tiñan moito medo.

Esta pasaxe describe a reacción dos discípulos ante a identidade divina de Xesús que se lles revela.

1: Debemos responder á identidade divina de Xesús con humildade, temor e reverencia.

2: Deberiamos estar dispostos a deixar o noso orgullo e os nosos medos para chegar a unha maior comprensión de quen é Xesús.

1: Filipenses 2:5-11 - Xesús humillóuse e someteuse á vontade de Deus a pesar da súa identidade divina.

2: Isaías 6:5 - A resposta de Isaías de temor e reverencia cando viu unha visión do Señor.

Mateo 17:7 E veu Xesús, tocounos e díxolles: Levántate e non teñas medo.

Esta pasaxe revela a Xesús consolando aos seus discípulos cun toque tranquilizador e palabras suaves.

1: "O amor de Deus: reconfortante en tempos de medo"

2: "O poder de Xesús: vencer o medo"

1: Isaías 41:10 - "Non temas, porque eu estou contigo; non te asustes, porque eu son o teu Deus; fortalecereiche, axudarei, apoiareino coa miña dereita xusta".

2: 2 Timoteo 1: 7 - "Porque Deus nos deu un espírito non de medo, senón de poder, amor e autocontrol".

Mateo 17:8 E cando levantaron os ollos, non viron a ninguén, agás a Xesús.

Os discípulos só viron a Xesús cando levantaron a vista.

1. Deus está sempre connosco, non importa o que pase

2. Ver a Xesús en Todo o que Facemos

1. Xénese 28:15 - "Velaí, eu estou contigo e manterei onde queiras".

2. Colosenses 3:17 - "E todo o que fagas, de palabra ou de feito, faino todo no nome do Señor Xesús, dando grazas a Deus Pai por medio del".

Mateo 17:9 E cando baixaban do monte, Xesús mandoulles: Non lle contedes a ninguén a visión ata que o Fillo do Home resucite de entre os mortos.

Xesús mandou aos discípulos non contar a ninguén sobre a visión que viran ata despois de que resucitara de entre os mortos.

1. Vivir coa Esperanza da Resurrección

2. Preparando o Día do Señor

1. Xob 19: 25-27 - Porque sei que o meu Redentor vive, e ao final estará sobre a terra. E despois de que a miña pel fose así destruída, aínda na miña carne verei a Deus, a quen verei por min mesmo, e os meus ollos verán, e non outro.

2. Romanos 8:18-25 - Porque considero que os sufrimentos deste tempo presente non valen a pena comparar coa gloria que se nos vai revelar. Porque a creación agarda con ansia a revelación dos fillos de Deus.

Mateo 17:10 E os seus discípulos preguntáronlle: -¿Por que din os escribas que antes ten que vir Elías?

Os discípulos de Xesús preguntáronlle por que os escribas ensinaban que Elías tiña que vir primeiro.

1. Como se diferencian as ensinanzas de Xesús das dos escribas

2. A importancia de facer preguntas na fe

1. Malaquías 4:5-6 - "Velaí, vouche enviar o profeta Elías antes da chegada do día grande e terrible do Señor".

2. Santiago 1: 5-6 - "Se algún de vós carece de sabedoría, que pida a Deus, que dá a todos con generosidade e non reprende; e daráselle".

Mateo 17:11 Xesús respondeu e díxolles: Elías, de verdade, virá primeiro e restaurará todas as cousas.

Xesús dilles aos discípulos que Elías debe vir primeiro para restaurar todas as cousas.

1. O tempo perfecto de Deus: preparando o camiño para a redención

2. O poder da restauración: como Deus pode transformar o quebrantamento

1. Malaquías 4: 5-6 - "Velaí, enviareiche o profeta Elías antes da chegada do día grande e terrible do Señor: e volverá o corazón dos pais aos fillos e o corazón dos fillos aos seus pais, para que non veña e maldicir a terra".

2. Isaías 40:3-5 - "A voz do que clama no deserto: Preparade o camiño do Señor, endereitade no deserto un camiño para o noso Deus. Todo val será enaltecido, e todo monte e outeiro será abaixado, e os torcidos serán endereitados, e os lugares ásperos serán lisos. E a gloria do Señor revelarase, e toda carne a verá xuntos falouno a boca do Señor".

Mateo 17:12 Pero eu dígovos que Elías xa chegou, e non o coñeceron, senón que lle fixeron todo o que lles indicaron. Do mesmo xeito tamén sufrirá por eles o Fillo do Home.

Xesús revela que Elías xa veu e, aínda así, a xente non o recoñeceu e tratárono como quixo. Xesús tamén afirma que o mesmo sucederá co Fillo do Home.

1. Recoñecer a presenza de Deus de xeitos inesperados

2. Preparación para o sufrimento seguindo a Deus

1. Isaías 53:3 - El é desprezado e rexeitado polos homes; un home de penas e coñecedor da dor: e escondámoslle como as nosas caras; era desprezado, e nós non o estimamos.

2. Mateo 5:10-12 - Benaventurados os que son perseguidos por mor da xustiza, porque deles é o reino dos ceos. Benaventurados vós, cando os homes vos insulten, vos persigan

e digan todo tipo de mal contra vós en mentira, por causa miña. Alegrádevos e gozade moito, porque grande é a vosa recompensa no ceo, pois así perseguiron aos profetas que foron antes de vós.

Mateo 17:13 Entón os discípulos entenderon que lles falaba de Xoán o Bautista.

Os discípulos entenderon que Xesús se refería a Xoán o Bautista cando lles falaba.

1. Todos temos un propósito que cumprir no plan de Deus.

2. A importancia de escoitar as palabras de Xesús.

1. Xoán 1: 6-8: "Houbo un home enviado de Deus, que se chamaba Xoán. Este veu por testemuña, para dar testemuño da Luz, para que todos cresen por medio del. El non era esa Luz, pero foi enviado para dar testemuño desa Luz".

2. Mateo 4:17, "Desde aquel momento Xesús comezou a predicar e a dicir: Arrepentídevos, porque o reino dos ceos está preto".

Mateo 17:14 E cando chegaron á multitude, achegouse a el un home que se axeonllou ante el e díxolle:

Esta pasaxe describe un home que acudía a Xesús para buscar a cura do seu fillo.

1: Podemos recorrer a Xesús no noso momento de necesidade e El proporcionaranos a curación que buscamos.

2: Mesmo cando sentimos que non podemos acudir a ninguén, Xesús está sempre preparado para escoitarnos e ser a nosa fonte de consolo.

1: Salmo 34:18 - O Señor está preto dos que teñen o corazón quebrantado e salva aos que están esmagados de espírito.

2: Hebreos 4:15-16 - Porque non temos un sumo sacerdote que sexa incapaz de empatizar coas nosas debilidades, senón que temos un que foi tentado en todos os sentidos, igual que nós, pero non pecou. Achegámonos, pois, ao trono da graza de Deus con confianza, para recibir misericordia e atopar graza que nos axude no momento de necesidade.

Mateo 17:15 Señor, ten piedade do meu fillo, porque está lunático e está moi aflixido, porque ás veces cae ao lume e moitas veces á auga.

Xesús cura un neno que está posuído por un demo.

1: A misericordia de Deus é tan grande que pode traer cura ata as situacións máis graves.

2: Debemos acudir sempre a Deus nos momentos de necesidade, confiando no seu poder para salvarnos.

1: Salmos 107:19-20 - Entón clamaron ao Señor na súa angustia e salvounos da súa angustia. Enviou a súa palabra e curounos; rescatounos da tumba.

2: Santiago 5:15-16 - E a oración ofrecida con fe sanará o enfermo; o Señor resucitaraos. Se pecaron, serán perdoados. Polo tanto, confesade os vosos pecados uns a outros e orade uns polos outros para que seades curados.

Mateo 17:16 E trouxeno aos teus discípulos, e eles non puideron curalo.

Esta pasaxe describe a incapacidade dos discípulos para curar un neno cun espírito maligno.

1: Por moito que nos esforcemos, non podemos facelo sós. Debemos acudir a Xesús para pedir axuda.

2: Estamos limitados no noso poder e capacidade, pero Deus é maior que todos nós xuntos.

1: Xoán 15:5 - "Eu son a vide, vós sodes os sarmentos. Se permaneces en min e eu en ti, darás moito froito; sen min non podes facer nada".

2: Filipenses 4:13 - "Todo isto podo facelo por medio de quen me dá forza".

Mateo 17:17 Xesús respondeu e dixo: "Oh xeración infiel e perversa, ata cando estarei contigo? canto tempo te vou sufrir? tráeme aquí.

Xesús reprochou á xente a súa falta de fe e paciencia.

1: Xesús chámanos a ter fe e paciencia nel.

2: Xesús é paciente e está disposto a perdoarnos, por máis que lle falemos.

1: Hebreos 11:1 - "Agora a fe é a substancia das cousas que se esperan, a evidencia das que non se ven".

2: Romanos 5:8 - "Pero Deus demostra o seu amor por nós nisto: cando aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós".

Mateo 17:18 E Xesús increpou o demo; e saíu del, e o neno foi curado dende aquela mesma hora.

O demo foi increpado e o neno foi curado inmediatamente.

1. O poder da reprensión: un estudo sobre Mateo 17:18

2. Curar a través da fe: unha ollada a Mateo 17:18

1. Santiago 4:7 - "Entón, sometedevos a Deus. Resistide ao demo, e el fuxirá de vós".

2. Isaías 53: 4-5 - "Certamente el levou as nosas penas e levou as nosas tristezas; aínda que o estimábamos abatido, abatido por Deus e aflixido. Pero el foi ferido polas nosas transgresións, foi esmagado polas nosas iniquidades; el foi o castigo que nos deu paz, e coas súas feridas somos curados".

Mateo 17:19 Entón os discípulos achegáronse a Xesús separados e dixéronlle: Por que non o puidemos botar fóra?

Xesús ensínalles aos seus discípulos o poder da fe.

1: Confía no Señor, e El amosarache a súa forza!

2: Ten fe mesmo no medio dos tempos máis difíciles.

1: Hebreos 11:1 - Agora ben, a fe é a seguridade das cousas que se esperan, a convicción das que non se ven.

2: Mateo 21: 21-22 - E Xesús respondeulles: "En verdade, dígovos: se tedes fe e non dubidades, non só faredes o que se lle fixo á figueira, senón aínda que dixese a este monte: 'Sé tomado e arroxado ao mar', sucederá.

Mateo 17:20 E Xesús díxolles: "Por mor da vosa incredulidade; porque de verdade vos digo: se tedes fe coma un gran de mostaza, dirédeslle a este monte: Levádevos de aquí para aló; e eliminarase; e nada che será imposible.

O poder da fe é enfatizado xa que Xesús anima aos crentes a ter unha fe tan pequena como unha semente de mostaza para mover montañas.

1. "O poder da fe"

2. "Mover montañas con fe"

1. Marcos 11:22-24 - E respondendo Xesús, díxolles: Tede fe en Deus. Pois en verdade dígovos que quen lle diga a este monte: quítate e bótache ao mar; e non dubidará no seu corazón, senón que crerá que acontecerán as cousas que el di ; terá todo o que diga.

2. Hebreos 11: 1- Agora a fe é a substancia das cousas que se esperan, a evidencia das que non se ven.

Mateo 17:21 Con todo, este tipo non sae senón mediante a oración e o xaxún.

Esta pasaxe explica que a oración e o xaxún son necesarios para a forza e o poder espiritual.

1: Debemos dedicarnos á oración e ao xaxún para experimentar o poder de Deus.

2: O xaxún e a oración achégannos a Deus e abren o poder espiritual.

1: Filipenses 4:6-7 - Non te preocupes por nada, pero en cada situación, mediante oración e petición, con acción de grazas, presenta as túas peticións a Deus. E a paz de Deus, que trascende todo entendemento, gardará os vosos corazóns e as vosas mentes

en Cristo Xesús.

2: Santiago 5:16 - Polo tanto, confesade os vosos pecados uns a outros e orade uns polos outros para que seades curados. A oración dunha persoa xusta é poderosa e eficaz.

Mateo 17:22 E mentres estaban en Galilea, Xesús díxolles: O Fillo do home será entregado en mans dos homes.

Resposta:

O Fillo do Home será entregado nas mans dos homes.

1. A fidelidade de Deus ante a traizón

2. Coñecer o Plan de Deus no medio da persecución

1. Isaías 53:7-12

2. Xoán 13:21-30

Mateo 17:23 E mataráno, e ao terceiro día resucitará. E estaban moi arrepentidos.

Xesús dilles aos seus discípulos que o matarán e que resucitará ao terceiro día, e os seus discípulos están tristes pola noticia.

1. "O poder da fe ante a adversidade"

2. "Confiando en Xesús mesmo nos tempos máis difíciles"

1. Romanos 8:28 - E sabemos que todas as cousas colaboran para o ben dos que aman a Deus, dos que son chamados segundo o seu propósito.

2. Hebreos 11:1 - Agora a fe é a substancia das cousas que se esperan, a evidencia das cousas que non se ven.

Mateo 17:24 E cando chegaron a Cafarnaúm, os que recibían o diñeiro do tributo achegáronse a Pedro e dixéronlle: O teu señor non paga tributo?

Os recadadores de impostos achegáronse a Pedro en Cafarnaúm e preguntáronlle se Xesús pagaba os seus impostos.

1. O poder da obediencia: comprender os beneficios de someterse á autoridade

2. Dar ao César: a nosa responsabilidade de pagar impostos

1. Romanos 13:1-7 - Que cada persoa estea suxeita ás autoridades gobernantes. Porque non hai autoridade que non sexa de Deus, e as que existen foron instituídas por Deus.

2. Filipenses 4:4-9 - Alegraos sempre no Señor; de novo vou dicir: alégrate. Que a súa razoabilidade sexa coñecida por todos.

Mateo 17:25 El dixo: Si. E cando chegou á casa, Xesús impediulle, dicíndolle: Que pensas, Simón? de quen cobran os reis da terra costume ou tributo? dos seus propios fillos ou dos estraños?

Xesús preguntoulle a Simón se os reis da terra cobraban impostos dos seus propios fillos ou dos estranxeiros.

1. O amor de Deus polos seus fillos: como Xesús coida de nós

2. A natureza dos impostos: quen leva a carga?

1. Romanos 8:15-17 - Porque non recibiches o espírito de escravitude para volver a caer no medo, senón que recibiches o Espírito de adopción como fillos, polo que clamamos: "Abba! Pai!"

2. Hebreos 13: 5-6 - Mantén a túa vida libre do amor ao diñeiro e contentache co que tes, porque el dixo: "Nunca te deixarei nin te abandonarei".

Mateo 17:26 Pedro díxolle: De estranxeiros. Xesús díxolle: Entón os nenos son libres.

Xesús ensina que os nenos están exentos de pagar o imposto do templo.

1. A graza e a misericordia de Deus para os nenos

2. Que significa ser "libre" en Cristo

1. Gálatas 3:26-27 - En Cristo, non hai nin xudeu nin grego, escravo nin libre.

2. Romanos 8:15-17 - Somos herdeiros de Deus e coherdeiros con Cristo se sufrimos con El.

Mateo 17:27 Non obstante, para que non os ofendamos, vai ao mar, bota un anzuelo e colle o peixe que veña primeiro; e cando lle abras a boca, atoparás unha peza de diñeiro: tómaa e dáselles por min e por ti.

Xesús ensina a ser respectuoso cos demais, aínda que requira un sacrificio.

1: Xesús chámanos a antepoñer aos demais.

2: Debemos esforzarnos sempre por ser respectuosos, sen importar o custo.

1: Filipenses 2:3-4 "Non fagas nada por ambición egoísta ou por vana presunción. Máis ben, con humildade valora aos demais por riba de ti, non mirando polos teus propios intereses, senón por cada un de vós polos intereses dos demais.

2: 1 Pedro 4: 8-9 "Por riba de todo, ámense profundamente uns aos outros, porque o amor cobre multitude de pecados. Ofrécese hospitalidade uns aos outros sen queixarse. Cada un de vós debería usar calquera don que recibiu para servir aos demais, como fieis administradores da graza de Deus nas súas diversas formas.

Mateo 18 discute a natureza da verdadeira grandeza no reino dos ceos, a parábola da ovella perdida, as pautas para a disciplina da igrexa e a parábola do servo sen misericordia.

1o Parágrafo: O capítulo comeza cos discípulos de Xesús preguntando quen é o máis grande no Reino dos Ceos (Mateo 18:1-5). En resposta, Xesús coloca un neno entre eles e di que a non ser que cambien e se fagan coma nenos -humildes e confiados- nunca entrarán no reino. Tamén advirte de non facer tropezar un destes pequenos que cren nel.

Segundo parágrafo: A continuación vén a parábola da ovella perdida onde Xesús ilustra o amor de Deus por cada individuo e o seu desexo de non perder ningunha (Mateo 18:10-14). Entón Xesús dá instrucións sobre como tratar o pecado dentro da comunidade. Se un irmán peca contra ti, móstralle a súa culpa só entre dous. Se escoita, conquistou o teu irmán, pero se non o escoita, leva a un ou dous máis, se se nega a escoitar, dillo á igrexa se aínda así se nega. trátao como pagán ou recadador de impostos enfatizando a importancia reconciliación restauración responsabilidade dentro do corpo de Cristo (Mateo 18:15-20).

3o Parágrafo: Pedro pregunta cantas veces debemos perdoar a quen peca contra nós. Sete veces? Xesús responde non sete, senón setenta e sete veces ilustrando este punto coa parábola Servo inmisericordioso (Mateo 18:21-35). Nesta historia, un rei perdoa unha débeda enorme que o seu servo debe, pero o mesmo criado négase a perdoar a pequena débeda que outro criado lle debe cando o rei se entera diso, chama ao primeiro servo de volta, tírao no cárcere ata que poida pagar toda a súa débeda. Así o fará o meu Pai celestial a non ser cada un perdoa irmán de corazón mostrando importancia perdón vida cristiá.

Mateo 18:1 Nese mesmo tempo achegáronse os discípulos a Xesús, dicíndolle: Quen é o máis grande no reino dos ceos?

Os discípulos preguntaron a Xesús quen era o máis grande do reino dos ceos.

1. O noso valor non se mide polo rango, senón pola fe en Xesús.

2. Deberiamos esforzarnos por ser os máis pequenos no reino dos ceos.

1. Mateo 20:26-27 - "Pero non será así entre vós; pero quen queira ser grande entre vós, que sexa o voso ministro; e quen queira ser o principal entre vós, que sexa o voso servo".

2. Mateo 23:11-12 - "Pero o máis grande entre vós será o voso servo. E quen se enaltece será humillado; e o que se humille será exaltado".

Mateo 18:2 E Xesús chamou a un neno e púxoo no medio deles.

Xesús ensina sobre a humildade e a fe infantil usando un neno pequeno como exemplo.

1: O poder da humildade - Ter unha actitude humilde e aprender dos nenos pode achegarnos a Deus.

2: A importancia da fe infantil - Debemos abrazar a fe simple dun neno para ter unha relación con Deus.

1: Mateo 18:3 - "E dixo: En verdade dígovos que, se non vos convertides e non vos facedes coma nenos, non entraredes no reino dos ceos".

2: Santiago 4:6-10 - "Pero el dá máis graza. Por iso di: Deus resiste aos soberbios, pero dá graza aos humildes. Sométete, pois, a Deus. Resista ao demo, e el fuxirá de vós. achégase de Deus, e achegarase a vós. Limpade as vosas mans, pecadores, e purificade os vosos corazóns, dobres ánimos. Estade aflixidos, chorade e chorade: que a vosa risa se converta en loito, e a vosa alegría en tristeza . . Humilládevos diante do Señor, e el vos levantará".

Mateo 18:3 E dixo: En verdade dígovos: se non vos convertes e non vos facedes coma nenos, non entraredes no reino dos ceos.

Esta pasaxe trata sobre Xesús dicindo aos seus discípulos que hai que converterse e facerse como un neno para entrar no reino dos ceos.

1. O poder da humildade: o camiño cara ao ceo a través da fe infantil

2. A importancia da conversión: facerse fillo de Deus

1. Santiago 4:10 - "Humilládevos diante do Señor, e el os exaltará".

2. Efesios 2: 8-9 - "Porque pola graza fuches salvo mediante a fe. E isto non é a túa propia obra; é un don de Deus, non un resultado de obras, para que ninguén se glorie".

Mateo 18:4 Por tanto, quen se humilla como este neno, este é o maior no reino dos ceos.

Este verso fomenta a humildade e ensina que esta é a maior virtude que hai no reino dos ceos.

1. ? □ a Virtude da Humildade: Un Modelo para Vivir no Reino?

2. ? A bendición de humillarse a ti mesmo: un estudo de Mateo 18:4?

1. Filipenses 2:3-8 - ? □ o nada por ambición egoísta ou vana presunción. Máis ben, con humildade valora aos demais por riba de ti, non mirando aos teus propios intereses senón a cada un de vostedes aos intereses dos demais. Nas vosas relacións uns cos outros, teñades a mesma mentalidade que Cristo Xesús: quen, sendo Deus na súa propia natureza, non consideraba a igualdade con Deus algo para o seu propio proveito; máis ben, non se fixo nada tomando a propia natureza dun servo, sendo feito a semellanza humana. E sendo atopado en aparencia como un home, humillouse facéndose obediente ata a morte??¡ata a morte en cruz!??

2. Santiago 4:6 - ? □ ut el nos dá máis graza. Por iso a Escritura di: ? □ od oponse aos orgullosos pero mostra favor aos humildes. □ €?

Mateo 18:5 E quen recibe un tal neno no meu nome, recíbeme a min.

Xesús ensina que recibir un neno no seu nome é recibilo.

1. "A maquillaxe dun verdadeiro crente: recepción dos nenos"

2. "A natureza do Reino: Recibir a Xesús a través dun neno"

1. Santiago 1:27 - "A relixión que é pura e inmaculada diante de Deus, o Pai, é esta: visitar aos orfos e ás viúvas nas súas aflicións e manterse sen manchas do mundo".

2. Lucas 18:15-17 - "Agora traíanlle ata nenos para que os tocase. E cando o viron os discípulos, increpáronos. Pero Xesús chamounos, dicindo : ? a min, e non os estorbedes, porque a tales pertence o reino de Deus.En verdade, dígovos que quen non reciba o reino de Deus coma un neno, non entrará nel.??

Mateo 18:6 Pero quen ofende a un destes pequenos que cren en min, mellor lle sería que lle colgasen ao pescozo unha pedra de muíño e que se afogase no fondo do mar.

Xesús advirte que aqueles que causan dano a un dos seus seguidores deben ser castigados severamente.

1. As consecuencias de ofender aos fillos de Deus

2. O poder das palabras de Xesús

1. Salmo 34:18 ? □ o Señor está preto dos de corazón quebrantado e salva os que están

esmagados de espírito.??

2. Proverbios 14:31 ? □ Quen oprime ao pobre mostra desprezo ao seu Creador, pero quen é bondadoso co necesitado honra a Deus.

Mateo 18:7 Ai do mundo por culpa das ofensas! porque ten que ser que veñan as ofensas; pero ai daquel home por quen vén a ofensa!

As ofensas son inevitables, pero ai dos que as provocan.

1. "O perigo das ofensas"

2. "A responsabilidade de ofender aos demais"

1. Lucas 17: 1-2 - Xesús indícanos que teñamos coidado e vexamos a nós mesmos, para que non nos convertamos nun escollo para os demais.

2. Santiago 3:2 - Debemos ter coidado coas nosas palabras e accións para non causar ofensas.

Mateo 18:8 Por iso, se a túa man ou o teu pé te escandaliza, córtaos e bótaos de ti: é mellor que entres na vida descoido ou manco, que ter dúas mans ou dous pés para ser arroxado á eternidade. lume.

Xesús indícanos que eliminemos todo o que nos faga pecar, aínda que iso signifique sacrificar comodidades físicas, xa que é mellor sufrir unha perda temporal que un castigo eterno.

1. "O custo de cometer pecado"

2. "O beneficio de eliminar as tentacións"

1. Santiago 1:14-15 - "Pero cada un é tentado cando é atraído e seducido polos seus propios malos desexos. Entón, despois de que o desexo concibiu, dá a luz o pecado; e o pecado, cando é adulto, dá a luz á morte".

2. Romanos 6:23 - "Porque o salario do pecado é a morte, pero o don gratuíto de Deus é a vida eterna en Cristo Xesús, noso Señor".

Mateo 18:9 E se o teu ollo te escandaliza, sácao e bótao de ti: é mellor que entres á vida cun só ollo, que ter dous ollos para ser lanzado ao lume do inferno.

Xesús anímanos a tomar medidas extremas para manternos lonxe do pecado, aínda que iso signifique cegueira, pois as consecuencias do pecado son moito peores que a discapacidade física.

1: Canto maior sexa o sacrificio, maior será a recompensa

2: As consecuencias do pecado son graves

1: 1 Corintios 6:18, "Fuxe da inmoralidade sexual. Calquera outro pecado que comete unha persoa está fóra do corpo, pero a persoa inmoral peca contra o seu propio corpo".

2: Romanos 12:1-2, "Por tanto, irmáns, púgovos a vós, polas misericordias de Deus, que presentedes os vosos corpos como un sacrificio vivo, santo e agradable a Deus, que é o voso culto espiritual. Non vos conformedes. este mundo, pero transfórmate coa renovación da túa mente, para que, probando, poidas discernir cal é a vontade de Deus, o que é bo, agradable e perfecto".

Mateo 18:10 Ten coidado de non desprezar a ningún destes pequenos; porque dígovos que no ceo os seus anxos contemplan sempre o rostro do meu Pai que está no ceo.

Deus advírtenos que teñamos coidado de non maltratar aos membros vulnerables da sociedade, xa que están constantemente vixiados polos anxos do ceo.

1. O poder da compaixón: como tratar aos vulnerables con dignidade.

2. Vivir con amor: comprender o valor dos máis pequenos.

1. Santiago 1:27 - "A relixión que Deus, noso Pai, acepta como pura e impecable é esta: coidar dos orfos e as viúvas nas súas angustias e evitar que o mundo se contamine".

2. Mateo 25:40 - "O rei responderá: "De verdade che digo: todo o que fixeches por un destes irmáns meus máis pequenos, fixémolo por min.? □ € ?

Mateo 18:11 Porque o Fillo do Home veu para salvar o que estaba perdido.

Xesús veu para salvar os perdidos.

1. O poder da redención - Como Xesús salva aos perdidos

2. Unha chamada á acción - Asumir a misión de chegar aos perdidos

1. Lucas 19:10 - ? □ ou o Fillo do Home veu buscar e salvar o perdido.??

2. Romanos 5:8 - ? □ ut Deus demostra o seu propio amor por nós nisto: mentres aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós.

Mateo 18:12 Como vos parece? Se un home ten cen ovellas, e unha delas se extravía, ¿non deixa as noventa e nove e vai á montaña e busca o que se extravía?

Xesús conta a parábola dun pastor que deixa as súas noventa e nove ovellas en busca da que se perdeu.

1. O amor de Deus polos perdidos - Reflexionando sobre a parábola da ovella perdida

2. A alegría de atopar ao perdido - Celebrando a fidelidade do pastor

1. Lucas 15:3-7 - Parábola da ovella perdida

2. Ezequiel 34:11-16 - O coidado de Deus polas súas ovellas

Mateo 18:13 E se é que o atopa, de verdade dígovos que se alegra máis desa ovella que das noventa e nove que non se extraviaron.

Xesús ensina que cando se atopa unha ovella perdida, hai máis alegría que as noventa e nove que non se extraviaran.

1. A alegría de atopar a ovella perdida

2. O poder dun: impacto das accións dunha persoa

1. Lucas 15:3-7, Parábola da ovella perdida

2. Lucas 15:11-32, Parábola do fillo pródigo

Mateo 18:14 Así mesmo, non é a vontade do voso Pai que está no ceo, que un destes pequenos pereza.

A vontade de Deus é que ningún neno pereza.

1: Todos debemos esforzarnos por protexer aos mozos e aos inocentes, para que a vontade de Deus se faga na terra.

2: Todos debemos esforzarnos por amar e ser bondadosos uns cos outros, como Deus nos ama a todos.

1:1 Xoán 4:7-8 Amados, amémonos uns aos outros, porque o amor é de Deus; e todo aquel que ama nace de Deus e coñece a Deus. O que non ama non coñece a Deus; pois Deus é amor.

2: Mateo 7:12 Por iso, todo o que queredes que os homes fagan con vós, facedevos tamén con eles, porque esta é a lei e os profetas.

Mateo 18:15 Ademais, se o teu irmán peca contra ti, vai e dille a súa falta entre ti e el só: se te escoita, gañaches o teu irmán.

Esta pasaxe anímanos a acudir en privado ao noso irmán, que nos fixo mal, e tentar resolver o problema.

1. O poder da reconciliación: como restaurar as relacións cos demais

2. Perdón: amar aos nosos inimigos

1. Efesios 4:32 - "Sed bondadosos e compasivos uns cos outros, perdoándovos uns aos outros, como Deus vos perdoou en Cristo".

2. Lucas 6:37 - "Non xulgues, e non serás xulgado. Non condenes, e non serás

condenado. Perdoa, e serás perdoado".

Mateo 18:16 Pero se non te escoita, leva contigo un ou dous máis, para que por boca de dous ou tres testemuñas quede confirmada toda palabra.

Xesús instrúe aos seus seguidores que leven un ou dous outros consigo cando se enfronten a alguén que pecou, para que se estableza a verdade.

1. O poder da comunidade: atopar forza a través da unidade

2. A bendición da responsabilidade: o apoio do testemuño

1. Gálatas 6: 1-2 - Irmáns, se un home é acertado nunha falta, vós que sodes espirituais, restaurade a aquel co espírito de mansedume; considerándote a ti mesmo, para que ti tamén sexas tentado.

2. Efesios 4:32 - E sexades bondadosos uns cos outros, tenros de corazón, perdoándovos uns a outros, como Deus por amor de Cristo vos perdoou.

Mateo 18:17 E se non escoita escoitalos, dillo á igrexa; pero se non escoita escoitar á igrexa, sexa para ti como un pagán e un publicano.

Esta pasaxe ensina que se alguén non escoita o consello da igrexa, debe ser tratado como un alleo.

1. A importancia de obedecer os mandamentos de Deus

2. O poder da Igrexa para transformar vidas

1. Hebreos 13:17 - Obedece aos teus líderes e somete á súa autoridade. Velan por ti como homes que deben dar conta. Obedédeos para que o seu traballo sexa unha alegría, non unha carga, pois iso non vos serviría de nada.

2. 1 Timoteo 3:15 - se me atraso, saberás como deben comportarse a xente na casa de Deus, que é a igrexa do Deus vivo, o alicerce e fundamento da verdade.

Mateo 18:18 En verdade dígovos que todo o que atardes na terra quedará atado no ceo;

Este verso é un recordatorio de que as nosas palabras e accións teñen o poder de marcar a diferenza no ámbito espiritual.

1. O poder das nosas palabras: como podemos facer un impacto no ámbito espiritual

2. A autoridade e a responsabilidade dos crentes: comprender o que podemos facer na Terra e no Ceo

1. Santiago 3:2-5 - "Porque todos tropezamos de moitas maneiras. E se alguén non tropeza co que di, é un home perfecto, capaz tamén de refrenar todo o seu corpo. Se lle poñemos anacos na boca. de cabalos para que nos obedezcan, guiamos tamén os seus corpos enteiros.Mira tamén os barcos: aínda que son tan grandes e son levados polos ventos fortes, son guiados por un temón moi pequeno alá onde o dirixe a vontade do piloto. Así tamén a lingua é un membro pequeno, pero presume de cousas grandes".

2. Proverbios 18:21 - "A morte e a vida están no poder da lingua, e os que a aman comerán os seus froitos".

Mateo 18:19 De novo dígovos que, se dous de vós se poñen de acordo na terra en canto a calquera cousa que pidan, faralles o meu Pai que está no ceo.

Esta pasaxe fala do poder do acordo e da unidade entre os crentes.

1: O poder da unidade - Mateo 18:19

2: A forza do acordo - Mateo 18:19

1: Eclesiastés 4:9-12 - Dous son mellor que un; porque teñen unha boa recompensa polo seu traballo.

2: Filipenses 2:2 - Cumpride a miña alegría, de que sexades semellantes, tendo o mesmo amor, sendo de acordo, de mente.

Mateo 18:20 Porque onde dous ou tres están reunidos no meu nome, alí estou eu no medio deles.

Xesús anímanos a xuntármonos no seu nome, xa que alí onde se reúnan dous ou tres no

seu nome, el está no medio deles.

1. O poder da unión: como nos une Xesús

2. Sacar forza de Xesús: como podemos confiar nel

1. Filipenses 4:13: ? □ todo pode facer a través de quen me fortalece.

2. 1 Xoán 4:4: ? □ fillos, vós sodes de Deus e os vencedes, porque o que está en vós é maior que o que está no mundo.

Mateo 18:21 Entón Pedro achegouse a el e díxolle: "Señor, cantas veces pecará contra min meu irmán e eu o perdoo?" ata sete veces?

Xesús ensina que debemos perdoar tempos ilimitados.

1. Perdón incondicional: o exemplo de graza de Deus

2. O poder da graza: comprender o perdón incondicional de Cristo

1. Efesios 4:32 - "Sed bondadosos e compasivos uns cos outros, perdoándovos uns aos outros, como Deus vos perdoou en Cristo".

2. Colosenses 3:13 - "Soporte uns aos outros e perdoade uns aos outros se algún de vós ten algunha queixa contra alguén. Perdoade como o Señor vos perdoou".

Mateo 18:22 Xesús díxolle: Non che digo ata sete veces, senón ata setenta veces sete.

Xesús conta unha parábola na que aconsella perdoar a alguén non só sete veces, senón setenta veces sete.

1. O poder do perdón: explorando a profundidade da graza de Deus.

2. Como amar incondicionalmente: comprender a misericordia sen límites de Xesús.

1. Colosenses 3:13 - "Soporte uns aos outros e perdoade uns aos outros se algún de vós ten algunha queixa contra alguén. Perdoade como o Señor vos perdoou".

2. Efesios 4:32 - "Sed bondadosos e compasivos uns cos outros, perdoándovos uns aos outros, como Deus vos perdoou en Cristo".

Mateo 18:23 Polo tanto, o reino dos ceos parécese a un rei que tería conta dos seus servos.

Ofrécese unha parábola para ilustrar unha comparación entre o reino dos ceos e un rei que quere manter un rexistro dos seus servos.

1. A parábola do rei e os seus servos: comprender a misericordia de Deus

2. A parábola do rei e os seus servos: a importancia da humildade

1. Lucas 16:1-13, A parábola do administrador inxusto

2. Salmo 103: 8-14, o amor e a misericordia infalibles de Deus

Mateo 18:24 E cando comezou a facer contas, trouxéronlle un que lle debía dez mil talentos.

Esta pasaxe describe a un home que debe unha gran cantidade de diñeiro a outra persoa.

1: O perdón de Deus é maior que as nosas débedas.

2: A importancia de entender como somos perdoados por Deus.

1: Isaías 43:25 - "Eu, eu son o que borra as túas transgresións, por amor de min, e xa non me acorda dos teus pecados".

2: Salmo 103:12 - "Tan lonxe está o leste do occidente, tan lonxe quitou de nós as nosas transgresións".

Mateo 18:25 Pero como non tiña que pagar, o seu señor mandou que o vendesen, a súa muller e os seus fillos, e todo o que tiña, e que se pagase.

Un home non paga a débeda co seu señor, polo que o señor ordena que o venda xunto coa súa familia e as súas posesións.

1. As consecuencias de non pagar a débeda.

2. A importancia de ser honesto e responsable coas finanzas.

1. Proverbios 22:7 ? □ O rico goberna sobre os pobres, e o prestatario é servo do prestamista.

2. Mateo 6:19-21 ? □ Non acumuledes tesouros na terra, onde a polilla e a ferruxe destrúen e onde os ladróns irrompen e rouban, senón que amañedes tesouros no ceo, onde nin a polilla nin a ferruxe destrúen e onde os ladróns non entran nin rouban. Porque onde está o teu tesouro, alí estará tamén o teu corazón.

Mateo 18:26 O criado, pois, caeu a terra e adoroulle, dicindo: Señor, ten paciencia comigo e che pagarei todo.

O criado suplicou humildemente paciencia e prometeu pagar a súa débeda na súa totalidade.

1: Debemos pedir humildemente paciencia cando estamos en débeda e responsabilizarnos das nosas accións.

2: Non debemos ser orgullosos, senón humillarnos e pedir misericordia nos momentos de necesidade.

1: Lucas 18:13-14, ? □ ut o recadador de impostos quedou a distancia. Nin sequera levantou a vista para o ceo, pero bateu o peito e dixo: ? □ od, ten piedade de min, un pecador.??Dígoche que este home, máis que o outro, foi a casa xustificado ante Deus.??

2: Santiago 4:6-7, ? □ ut el nos dá máis graza. Por iso a Escritura di: ? □ od oponse aos soberbios pero amosa favor aos humildes. Sometedevos, pois, a Deus. Resiste o demo, e fuxirá de ti.??

Mateo 18:27 Entón o señor daquel servo compaixouse, soltouno e perdoulle a débeda.

O señor mostrou compaixón e perdoou a débeda do servo.

1. O poder da compaixón - Como a compaixón pode levar ao perdón

2. O perdón é unha opción - Elixir perdoar a pesar das circunstancias

1. Colosenses 3:13 - "soportándovos uns cos outros e, se un ten queixas contra outro, perdoándovos uns a outros; como o Señor vos perdoou, así tamén vós debedes perdoar".

2. Mateo 6:14-15 - "Porque se perdoas aos demais as súas ofensas, o teu Pai celestial tamén perdoará a ti, pero se non perdoas aos demais as súas ofensas, tampouco o teu Pai perdoará as túas faltas.??

Mateo 18:28 Pero o mesmo servo saíu e atopou a un dos seus compañeiros que lle debía cen denarios;

A un criado debíalle diñeiro outro e intentou forzar o pago collendo o seu compañeiro pola gorxa.

1. O poder do perdón

2. O prezo da cobiza

1. Lucas 6:37 - "Non xulguedes, e non seredes xulgados: non condenades, e non seredes condenados: perdoade, e seredes perdoados".

2. Ezequiel 18:20 - "A alma que peca, morrerá. O fillo non levará a iniquidade do pai, nin o pai levará a iniquidade do fillo: a xustiza dos xustos estará sobre el e a maldade dos impíos estará sobre el".

Mateo 18:29 E o seu compañeiro de servizo botouse aos seus pés e suplicoulle, dicindo: Ten paciencia comigo e che pagarei todo.

O criado pediu paciencia para pagar a súa débeda.

1: A paciencia de Deus é unha bendición para nós e debe ser aplicada nas nosas vidas.

2: Debemos mostrar aprecio pola paciencia dos demais e non aproveitala.

1: Efesios 4:2 - ? con toda humildade e mansedume, con paciencia, soportando uns cos outros con amor.

2: Colosenses 3:13 - ? escoitarse uns cos outros e, se un ten unha queixa contra outro, perdoarse mutuamente; como o Señor che perdoou, así tamén debes perdoar.

Mateo 18:30 E non quixo, senón que foi e botouno no cárcere ata que pagase a débeda.

Un home negouse a pagar a súa débeda, polo que o meteron no cárcere ata que se pagase a débeda.

1. A consecuencia das débedas impagadas: Mateo 18:30

2. O custo espiritual da débeda financeira: Mateo 18:30

1. Proverbios 22:7 - O rico domina sobre os pobres, e o que toma prestado é servo do que presta.

2. Romanos 13:8 - A ninguén lle debedes nada, senón amarnos uns a outros.

Mateo 18:31 Entón, cando os seus compañeiros de servizo viron o que acontecía, arrepentíronse moito e foron e contáronlle ao seu señor todo o que estaba feito.

Os criados do amo sentíronse moito ao ver a dureza do amo cara ao debedor.

1. A importancia de mostrar misericordia e compaixón en lugar de xuízo e rabia.

2. Recoñecer as consecuencias dos nosos actos e estar dispostos a responsabilizarse delas.

1. Lucas 6:36-37 ? e misericordioso, como o teu Pai é misericordioso. Non xulgues, e non serás xulgado. Non condenes, e non serás condenado. Perdoa, e serás perdoado.??

2. Gálatas 6:7-8 ? o non te enganes: Deus non pode ser burlado. Un home colleita o que sementa. Quen sementa para agradar á súa carne, da carne recollerá a destrución; quen sementa para agradar ao Espírito, do Espírito recollerá vida eterna.

Mateo 18:32 Entón o seu señor, despois de chamalo, díxolle: "Oh servo malvado, perdoeime toda esa débeda, porque me pediches".

O amo perdoou ao servo? débeda debido á súa solicitude.

1: Deus sempre está disposto a perdoar os nosos pecados por moi grande que sexa a débeda que lle debemos.

2: Sempre debemos pedir perdón a Deus, por moi grandes que sexan os nosos pecados.

1: Efesios 1:7? n el temos a redención polo seu sangue, o perdón das nosas ofensas, segundo as riquezas da súa graza.

2: Salmo 103:12 ? está lonxe como o leste está do oeste, tan lonxe quita de nós as nosas transgresións.??

Mateo 18:33 ¿Non deberías ti tamén ter compaixón do teu compañeiro de servizo, como eu tiña piedade de ti?

Xesús ensínanos a ter compaixón e perdoar aos demais como Deus nos perdoou a nós.

1. A misericordia de Deus: o poder do perdón

2. Comprensión da compaixón: un estudo da ensinanza de Xesús en Mateo 18:33

1. Efesios 4:32 - "Sed bondadosos e compasivos uns cos outros, perdoándovos uns aos outros, como Deus vos perdoou en Cristo".

2. Lucas 6:36 - "Sede misericordioso, como o teu Pai é misericordioso".

Mateo 18:34 E o seu señor enfadouse e entregouno aos verdugos, ata que pagase todo o que lle correspondía.

Un criado ten unha débeda co seu señor, pero non pode pagala. No seu enfado, o señor entrégao aos verdugos ata que a débeda sexa pagada na súa totalidade.

1. O custo da desobediencia: comprender as consecuencias do pecado

2. O poder da graza: como a misericordia de Deus pode superar a nosa débeda

1. Romanos 6:23, "Porque o salario do pecado é a morte, pero o don de Deus é a vida eterna en Cristo Xesús, noso Señor".

2. Colosenses 2:13-14, "E a vós, que estabades mortos nas vosas ofensas e na incircuncisión da vosa carne, Deus deu vida xunto con el, perdoándonos todas as nosas ofensas, cancelando o rexistro da débeda que estaba contra nós. coas súas esixencias legais. Isto deixouno de lado, cravándoo na cruz".

Mateo 18:35 Así tamén o fará con vós o meu Pai celestial, se non perdoades de corazón cada un ao seu irmán.

Este verso fala da importancia de perdoar de corazón aos nosos irmáns as súas transgresións.

1. O poder do perdón - Como a nosa vontade de perdoar pode achegarnos a Deus.

2. A Misericordia de Deus - Explorando a graza de Deus e a súa vontade de perdoarnos.

1. Colosenses 3:13 - Soportandose uns cos outros e perdoándose se alguén ten unha queixa contra outro.

2. Efesios 4:32 - Sexa bondadosos uns cos outros, tenros de corazón, perdoándovos uns a outros, como Deus en Cristo vos perdoou.

Mateo 19 analiza as ensinanzas de Xesús sobre o divorcio, a bendición dos fillos, o encontro do mozo rico con Xesús e un discurso sobre as recompensas no reino dos ceos.

1o parágrafo: O capítulo comeza cos fariseos que proban a Xesús sobre se é lícito que un home se divorcie da súa muller por calquera causa (Mateo 19:1-9). Xesús remíteos de novo á orde da creación onde Deus os fixo home e muller e instituíu o matrimonio como unha unión de por vida. Afirma que o que Deus uniu, ningún humano debe separalo. Recoñece que Moisés permitiu o divorcio por mor dos seus corazóns duros, pero aclara

que non foi así desde o principio e quen se divorcia da súa muller salvo por inmoralidade sexual e se casa con outro comete adulterio.

2o Parágrafo: A continuación, a xente trae nenos pequenos a El para a súa bendición. Cando os discípulos intentan reprendelos, Xesús insiste en deixar que os nenos veñan a El dicindo que o reino dos ceos pertence como estes (Mateo 19:13-15), destacando a fe infantil como modelo para o discipulado.

3o Parágrafo: Despois vén o encontro cun mozo rico que lle pregunta que cousa boa debe facer para conseguir a vida eterna (Mateo 19:16-30). Despois da discusión inicial sobre os mandamentos que o mozo di que gardou todos desde a mocidade, Xesús dille unha cousa que lle falta: vender bens, dar pobres, ter un tesouro no ceo, sígueme. Pero ao escoitar a este home vaise triste porque tiña unha gran riqueza que mostraba dificultades para entrar no reino. Isto leva a ensinar que é máis fácil que un camelo atravese a agulla do ollo que que os ricos entren no reino, pero o que é imposible para os humanos, Deus Pedro pregunta sobre a recompensa que os que o deixaron todo o sigan, o que dá a seguridade de que recibirán o cento por veces herdando a vida eterna pero tamén unha advertencia. nótese que o primeiro será o último o primeiro, indicando que os estándares divinos son diferentes dos mundanos.

Mateo 19:1 E aconteceu que cando Xesús rematou estes ditos, partiu de Galilea e chegou ás costas de Xudea, alén do Xordán;

Xesús sae de Galilea e chega a Xudea.

1: Xesús pretendía traer esperanza e paz a todas as persoas, e comezou a súa viaxe en Galilea.

2: A nosa vida debe ser como Xesús, camiñando continuamente para traer esperanza e paz aos que nos rodean.

1: Mateo 28:19-20 - "Ide, pois, e ensinade a todas as nacións, bautizándoas no nome do Pai, e do Fillo e do Espírito Santo: ensinándolles a observar todas as cousas que vos mandei. : e velaquí, estou contigo sempre, ata a fin do mundo. Amén.”

2: Xoán 14:27 - "Deixovos a paz, a miña paz vos dou; non como a dá o mundo, eu vos dou. Non se turbe o teu corazón, nin teña medo".

Mateo 19:2 E seguiuno unha gran multitude; e alí curounos.

Esta pasaxe describe a Xesús curando a moitas persoas mentres unha gran multitude o seguía.

1. Xesús cura aos enfermos e ama a todas as persoas.

2. Veña a Xesús para a cura espiritual e física.

1. Isaías 53:5 - "Pero El foi ferido polas nosas transgresións, El foi ferido polas nosas iniquidades; O castigo pola nosa paz recaeu sobre el, e coas súas feridas somos curados".

2. Santiago 5:14-15 - "¿Alguén de vós está enfermo? Que chame aos anciáns da igrexa, e que oren por el, unxindoo con aceite no nome do Señor. E a oración da fe será salva ao enfermo, e o Señor resucitarao. E se cometeu pecados, será perdoado".

Mateo 19:3 Achegáronse tamén a el os fariseos, tentándoo e dicíndolle: ¿É lícito a un home repudiar á súa muller por calquera causa?

Os fariseos probaron a Xesús preguntándolle se era lícito que un home divorciase da súa muller por calquera motivo.

1. A santidade do matrimonio: unha perspectiva bíblica

2. Divorcio: como coidar dos feridos

1. 1 Corintios 7:10-11 - "Aos casados encargo (non eu, senón o Señor): a muller non debe separarse do seu marido (pero se o fai, debe permanecer solteira ou reconciliarse con o seu marido), e o marido non debe divorciarse da súa muller".

2. Hebreos 13:4 - "Que o matrimonio sexa honrado entre todos, e que o leito nupcial non manche, porque Deus xulgará aos inmorales e adúlteros".

Mateo 19:4 E el respondeu e díxolles: Non lides que o que os fixo ao principio fíxoos varón e muller.

Xesús ensinou que Deus creou os humanos como home e muller.

1. O deseño de Deus na creación: a beleza da diversidade

2. A Sagrada Institución do Matrimonio: A Fundación da Familia

1. Xénese 1:27 Entón Deus creou á humanidade á súa propia imaxe, á imaxe de Deus creounas; macho e femia creounos.

2. Efesios 5:31 "Por iso un home deixará ao seu pai e á súa nai e unirase á súa muller, e os dous serán unha soa carne".

Mateo 19:5 E dixo: "Por iso deixará o home ao pai e á nai e unirase á súa muller; e serán os dous unha soa carne?"

Esta pasaxe describe a importancia da relación entre un home e unha muller como parella casada.

1. O compromiso do matrimonio: unha alianza de amor

2. Reacendendo a chama do compromiso matrimonial

1. Xénese 2:24 - Por iso un home deixará ao seu pai e á súa nai e unirase á súa muller, e serán unha soa carne.

2. Efesios 5:22-33 - Esposas, sometédevos aos vosos propios maridos, como ao Señor. Porque o marido é a cabeza da muller, así como Cristo é a cabeza da igrexa, e el é o salvador do corpo. Polo tanto, como a igrexa está suxeita a Cristo, así as mulleres estean aos seus propios maridos en todo.

Mateo 19:6 Polo que xa non son dous, senón unha soa carne. Polo tanto, o que Deus uniu, non o separe o home.

O plan de Deus para o matrimonio é de unidade, non de separación.

1. "O amor é unir: o plan de Deus para o matrimonio"

2. "A forza da unidade: a bendición de Deus no matrimonio"

1. Efesios 5:21-33

2. Xénese 2:24

Mateo 19:7 Eles dixéronlle: Por que mandou Moisés dar un escrito de divorcio e repudiala?

Xesús responde á pregunta dos fariseos sobre por que Moisés ordenou o divorcio recordando que se debeu á dureza do corazón das persoas.

1. O amor de Xesús transcende as leis humanas

2. O poder da graza de Deus para vencer o quebrantamento humano

1. Romanos 3:23-24 - "Porque todos pecaron e están destituídos da gloria de Deus, sendo xustificados gratuitamente pola súa graza mediante a redención que hai en Cristo Xesús".

2. Xeremías 31: 3 - "O Señor apareceulle de lonxe, dicindo: 'Eu amei cun amor eterno; por iso atraínte con misericordia'".

Mateo 19:8 Díxolles: Moisés, pola dureza do voso corazón, permitiuvos repudiar as vosas mulleres, pero desde o principio non foi así.

Xesús subliña a importancia do matrimonio, sinalando que non sempre era doado divorciarse no pasado.

1. O matrimonio é un don de Deus e debe ser celebrado e nutrido.

2. O divorcio non debe ser unha opción fácil e debe evitarse cando sexa posible.

1. Efesios 5:22-33 - Esposas, sometede aos vosos propios maridos, como ao Señor. Porque o marido é a cabeza da muller, así como Cristo é a cabeza da igrexa, o seu corpo, e é el mesmo o seu Salvador.

2. 1 Corintios 7:10-11 - Aos casados encargo (non eu, senón o Señor): a muller non debe separarse do seu marido (pero se o fai, debe permanecer solteira ou reconciliarse con ela). marido), e o marido non debe divorciarse da súa muller.

Mateo 19:9 E dígovos que quen repudia á súa muller, salvo por fornicación, e se case con outra, comete adulterio; e quen se casa coa repudiada, comete adulterio.

En Mateo 19:9, Xesús afirma que calquera que se divorcie do seu cónxuxe, excepto nos casos de inmoralidade sexual, e se volve casar, comete adulterio.

1. A santidade do matrimonio: unha perspectiva bíblica

2. Divorcio e novo matrimonio: a palabra de Deus sobre o tema

1. Efesios 5:22-33 - Esposas, sometede aos vosos propios maridos, como ao Señor. Porque o marido é a cabeza da muller, así como Cristo é a cabeza da igrexa, o seu corpo, e é el mesmo o seu Salvador.

2. Hebreos 13:4 - Que o matrimonio sexa honrado entre todos, e que o leito matrimonial non manche, porque Deus xulgará aos inmorales e adúlteros.

Mateo 19:10 Os seus discípulos dinlle: Se o caso do home é así coa súa muller, non é bo casar.

Os discípulos de Xesús expresan a súa preocupación polo matrimonio baseándose no caso dun home e a súa muller.

1. As bendicións do matrimonio: apreciando o don dunha unión que honra a Deus

2. O reto do matrimonio: afrontar as dificultades dun xeito honrado a Deus

1. Efesios 5:21-33 - Submisión e respecto mutuo no matrimonio

2. 1 Corintios 13:4-8 - Amor e sacrificio no matrimonio

Mateo 19:11 Pero el díxolles: Non todos poden recibir esta palabra, agás aqueles a quen se lles dá.

Xesús ensinou que non todos son capaces de aceptar as súas ensinanzas, senón que só se lles dá aos elixidos.

1. O poder da elección: explorando a opción de aceptar as ensinanzas de Xesús

2. O don de Deus: explorando o don de aceptar as ensinanzas de Xesús

1. Xoán 6:44-45 - Ninguén pode vir a min se non os atrae o Pai que me enviou, e eu os resucitarei no último día.

2. Actos 16:14 - O Señor abriu o seu corazón para prestar atención ao que dixo Paulo.

Mateo 19:12 Porque hai algúns eunucos, que naceron así do ventre da súa nai; e outros, que foron feitos eunucos dos homes; e hai eunucos, que se fixeron eunucos polo Reino dos Ceos. Quen sexa capaz de recibilo, que o reciba.

Nesta pasaxe, Xesús está a ensinar sobre os eunucos e as diferentes formas en que poden chegar a ser tales. Anima a aqueles que son capaces de entender a recibir o ensino.

1. O Reino dos Ceos: facer sacrificios para seguir a Xesús

2. O amor inclusivo de Xesús: Ninguén queda atrás

1. Lucas 14:25-33 - A parábola da gran cea

2. Gálatas 5:1-6 - Liberdade en Cristo da lei de Moisés

Mateo 19:13 Entón leváronlle nenos pequenos para que lles puxese as mans e orase; e os discípulos reprendíanos.

Xesús recibiu aos nenos cos brazos abertos e mostroulles amor.

1: Xesús mostrounos a importancia de acoller aos nenos e querelos.

2: Xesús demostrou o poder de mostrar compaixón cos que máis a necesitan.

1: Lucas 18:15-17 - Xesús dixo: "Deixa que os nenos veñan a min; non os estorbes, porque a estes é o reino de Deus".

2: Mateo 18:1-5 - Xesús dixo: "Quen recibe a un tal fillo no meu nome, recíbeme a min, e quen me recibe, non me recibe a min, senón ao que me enviou".

Mateo 19:14 Pero Xesús dixo: "Deixade aos nenos e non lles prohiba que veñan a min, porque dos tales é o reino dos ceos".

Xesús anímanos a abrazar e incluír nenos na nosa viaxe de fe, xa que son parte do Reino dos Ceos.

1. Abrazar aos fillos do Reino - Como crear unha comunidade de fe inclusiva

2. Little but Mighty - Comprender o poder dos nenos no Reino dos Ceos

1. Marcos 10:14-16 - O ensino de Xesús sobre a acollida dos nenos

2. Salmo 8:2 - A marabilla dos nenos aos ollos de Deus

Mateo 19:15 E impúxolles as mans e marchou de alí.

Xesús bendixo os nenos e logo marchou.

1. Xesús mostrounos a importancia de bendicir aos nenos.

2. Debemos seguir o exemplo de amor e compaixón de Xesús por todos.

1. Marcos 10:16 - "E colleunos nos seus brazos e bendiciunos, poñendolles as mans".

2. Lucas 18:15-17 - "E trouxéronlle tamén nenos para que os tocase; pero os seus discípulos, cando o viron, increpáronselles. Pero Xesús chamounos e díxolles: "Deixade que os nenos se acheguen a min, e non llos prohibedes, porque dos tales é o reino de Deus". En verdade dígovos que quen non recibe o reino de Deus coma un neno, non entrará nel".

Mateo 19:16 E velaquí, un veu e díxolle: Bo Mestre, que ben farei para ter vida eterna?

Esta pasaxe describe a un home que lle pregunta a Xesús que debe facer para obter a vida eterna.

1. A importancia de buscar a vida eterna por medio de Xesucristo.

2. O poder da obediencia á vontade e aos mandamentos de Deus para gañar a vida eterna.

1. Xoán 3:16 - "Porque tanto amou Deus ao mundo, que deu ao seu Fillo unigénito, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna".

2. Romanos 6:23 - "Porque o salario do pecado é a morte, pero o don gratuíto de Deus é a vida eterna en Cristo Xesús, noso Señor".

Mateo 19:17 E díxolle: Por que me chamas bo? non hai ningún bo senón un só, é dicir, Deus: pero se queres entrar na vida, garda os mandamentos.

Xesús está ensinando que para entrar na vida hai que gardar os mandamentos. Tamén afirma que só Deus é bo.

1. A bondade aos ollos de Deus - Comprender a nosa necesidade de obedecer o mandato de Deus para recibir a vida eterna.

2. A fonte da bondade - Recoñecer que só Deus é verdadeiramente bo e aprender a vivir de acordo coa súa vontade.

1. Romanos 6:23 - Porque o salario do pecado é a morte; pero o don de Deus é a vida eterna por medio de Xesucristo, noso Señor.

2. Salmo 119:172 - A miña lingua falará da túa palabra, porque todos os teus mandamentos son xustiza.

Mateo 19:18 El díxolle: Cal? Xesús dixo: Non matarás, non cometerás adulterio, non roubarás, non darás falso testemuño.

Esta pasaxe describe o mandamento que Xesús deu ao mozo rico gobernante de gardar os mandamentos.

1. O poder dos mandamentos: como gardar as leis de Deus pode cambiar as nosas vidas

2. O novo gobernante rico: un estudo en obediencia

1. Éxodo 20:1-17 - Os Dez Mandamentos

2. Marcos 12:28-34 - O maior mandamento

Mateo 19:19 Honra a teu pai e á túa nai, e: Amarás ao teu próximo coma a ti mesmo.

Esta pasaxe subliña a importancia de honrar aos pais e amar ao próximo como a un mesmo.

1. O poder de amar aos nosos veciños: como Cristo nos ensina a mostrar compaixón e bondade

2. Honrando aos nosos pais: unha perspectiva bíblica

1. Efesios 6:1-3 - Fillos, obedecede aos vosos pais no Señor, porque isto é correcto. "Honra ao teu pai e á túa nai", que é o primeiro mandamento cunha promesa, "para que che vaia ben e para que goces de longa vida na terra".

2. Levítico 19:18 - "Non busques vinganza nin teñas rancor contra ninguén do teu pobo, senón que ama ao teu próximo coma a ti mesmo. Eu son o Señor.

Mateo 19:20 O mozo díxolle: Todas estas cousas gardeino dende a miña mocidade: que me falta aínda?

Esta pasaxe trata dun mozo que afirma gardar os mandamentos desde a súa mocidade e que se pregunta que máis ten que facer.

1. A necesidade de ir máis aló da lei: explorando as profundidades do discipulado

2. Vivir unha vida de integridade: o compromiso do seguidor plenamente devoto

1. Lucas 10:25-37 - A parábola do bo samaritano

2. Santiago 1:22-25 - Facedores da Palabra, non só oíntes

Mateo 19:21 Xesús díxolle: "Se queres ser perfecto, vai e vende o que tes, dálle aos pobres e terás un tesouro no ceo; e ven e sígueme".

Xesús anímanos a deixar de lado as nosas posesións materiais e a confiar nel.

1: Debemos poñer a nosa fe en Xesús deixando ir as nosas posesións terrestres.

2: Vivir para Xesús significa investir a nosa vida nel, non cousas materiais.

1: Mateo 6: 19-21 "Non acumuledes tesouros na terra, onde a polilla e a ferruxe destrúen e onde os ladróns entran e rouban, senón que amañedes tesouros no ceo, onde nin a polilla nin a ferruxe destrúen e onde os ladróns. non entrar e roubar. Porque onde está o teu tesouro, alí estará tamén o teu corazón".

2: Colosenses 3:1-2 "Se, entón, resucitaches con Cristo, busca as cousas de arriba, onde está Cristo, sentado á dereita de Deus. Pon a túa mente nas cousas que están arriba, non nas que están na terra".

Mateo 19:22 Pero cando o mozo oíu aquela palabra, marchou triste, porque tiña grandes bens.

Esta pasaxe fala dun mozo que, ao escoitar un refrán de Xesús, marchou triste polas súas grandes posesións.

1. O mozo rico: que nos poden custar as posesións

2. O poder de viaxar cara a Deus: deixando atrás o que nos aferramos

1. Lucas 12:15 (NVI): "Entón díxolles: "Coidado! Estade atentos a todo tipo de avaricia; a vida non consiste nunha abundancia de posesións'".

2. Eclesiastés 5:10 (NIV): "Quen ama o diñeiro nunca ten diñeiro abondo; quen ama a riqueza nunca está satisfeito cos seus ingresos. Isto tamén non ten sentido".

Mateo 19:23 Entón Xesús díxolles aos seus discípulos: En verdade vos digo que un rico dificilmente entrará no reino dos ceos.

Os ricos teñen dificultades para entrar no Reino dos Ceos.

1: O diñeiro non pode comprar a salvación, o amor de Deus non ten prezo.

2: Aínda que o diñeiro é unha forza poderosa no mundo, non pode comprar un camiño para entrar no reino dos ceos.

1: Marcos 10:25 "É máis fácil que un camelo pase polo ollo dunha agulla, que un rico entrar no reino de Deus".

2: Santiago 2:5-7 "Escoitade, meus queridos irmáns e irmás: ¿Non escolleu Deus aos pobres aos ollos do mundo para que sexan ricos na fe e para herdar o reino que prometeu aos que o aman?"

Mateo 19:24 E de novo dígovos que é máis fácil que un camelo pase polo ollo dunha agulla que un rico entrar no reino de Deus.

É difícil para unha persoa rica entrar no reino de Deus.

1: A riqueza non é un obstáculo para entrar no Reino de Deus.

2: As verdadeiras riquezas atópanse en seguir a Cristo.

1: Lucas 16:13 Ningún servo pode servir a dous amos, porque ou odiará a un e amará ao outro; ou ben agarrarase a un e desprezará o outro. Non podedes servir a Deus e a mamón.

2: Mateo 6:19-21 Non acumuledes tesouros na terra, onde a polilla e a ferruxe corrompen, e onde os ladróns rompen e rouban; onde os ladróns non rompen nin rouban: porque onde está o teu tesouro, alí estará tamén o teu corazón.

Mateo 19:25 Cando o escoitaron os seus discípulos, quedaron moi abraiados, dicindo: Quen se pode salvar?

Os discípulos quedaron abraiados cando Xesús dixo que era difícil para un rico entrar no

Reino dos Ceos, e preguntou quen entón se pode salvar.

1. "A dificultade das riquezas"

2. "Que fai falta para ser gardado?"

1. Lucas 18: 24-25 - "E cando Xesús viu que estaba moi triste, dixo: "¡Que dificilmente entrarán os que teñen riquezas no reino de Deus! Porque é máis fácil que un camelo pase polo ollo dunha agulla". , que para que un rico entre no reino de Deus".

2. Actos 4:12 - "Tampouco hai salvación en ningún outro: porque non hai outro nome baixo o ceo que se dea entre os homes, polo que teñamos que ser salvados".

Mateo 19:26 Pero Xesús miroulles e díxolles: Para os homes isto é imposible; pero con Deus todas as cousas son posibles.

Este verso enfatiza que con Deus, todas as cousas son posibles, aínda que parece imposible para os humanos.

1. Deus é maior que as nosas dúbidas e pode axudarnos nas nosas loitas.

2. Nada é demasiado difícil para Deus e debemos confiar no seu poder.

1. Xeremías 32:17 - Ah, Señor Deus! Velaquí que fixeches os ceos e a terra co teu gran poder e brazo estendido. Non hai nada moi difícil para ti.

2. Lucas 1:37 - Porque con Deus nada será imposible.

Mateo 19:27 Entón Pedro respondeulle: "Velaí, deixamos todo e seguimoste; que teremos pois?

Pedro pregúntalle a Xesús que recompensa recibirán por seguilo e deixar todo atrás.

1. As recompensas ao servizo fiel

2. O custo do discipulado

1. Hebreos 11:24-26 - Pola fe Moisés, cando chegou aos anos, rexeitou ser chamado fillo da filla do Faraón; Preferindo sufrir aflicións co pobo de Deus, que gozar dos praceres do pecado durante un tempo; Considerando o oprobio de Cristo unha riqueza maior que os tesouros en Exipto, porque tiña respecto á recompensa da recompensa.

2. Mateo 19:29 - E todo aquel que abandonou casas, ou irmáns, ou irmás, ou pai, ou nai, ou muller, ou fillos, ou terras, polo meu nome, recibirá o cento por veces e herdará eternamente. vida.

Mateo 19:28 E Xesús díxolles: En verdade dígovos que vós que me seguistes, na rexeneración, cando o Fillo do Home se sente no trono da súa gloria, tamén vos sentarédes en doce tronos para xulgar o doce tribos de Israel.

Xesús promete aos seus discípulos que recibirán unha recompensa por seguilo, que é a oportunidade de xulgar ás doce tribos de Israel cando o Fillo do Home se sente no trono da gloria.

1. Xesús promete recompensas para os discípulos fieis

2. A Rexeneración: O Trono da Gloria de Deus

1. 1 Corintios 3:10-15 - As recompensas que recibirán os crentes polo servizo fiel

2. Salmo 45:6 - O trono da gloria e maxestade de Deus

Mateo 19:29 E todo aquel que abandone casas, ou irmáns, ou irmás, ou pai, ou nai, ou muller, ou fillos, ou terras, polo meu nome, recibirá o cento por veces e herdará a vida eterna.

Xesús anima aos seus seguidores a que abandonen as posesións materiais e a familia polo seu nome, prometéndolles que recibirán a cambio cen veces e que herdarán a vida eterna.

1. O poder do sacrificio: aprender a deixar ir o que amamos polo reino

2. Unha vida de abundancia: colleitando os froitos da fidelidade e da obediencia

1. Xoán 15:13 - "Ninguén ten un amor máis grande que este, que un home dea a súa vida polos seus amigos".

2. 1 Corintios 13:3 - "E aínda que dou todos os meus bens para alimentar aos pobres, e aínda que entregue o meu corpo para queimar e non teña caridade, non me serve de nada".

Mateo 19:30 Pero moitos dos primeiros serán os últimos; e os últimos serán os primeiros.

Xesús ensina que os que son primeiros poden acabar sendo os últimos, mentres que os últimos poden acabar sendo os primeiros.

1. "Volver as táboas: como Xesús nos clasifica de forma diferente"

2. "Buscando o lugar máis baixo: por que importa a humildade"

1. Lucas 14: 7-11 - Xesús ensina a parábola do banquete de vodas

2. Filipenses 2:3-8 - O ensino de Paulo sobre a humildade e o desinterés

Mateo 20 presenta a parábola dos obreiros da viña, a terceira predición de Xesús sobre a súa morte e resurrección, unha solicitude de postos de honra no seu reino e a curación de dous cegos.

1o Parágrafo: O capítulo comeza coa Parábola dos Traballadores da Viña (Mateo 20:1-16). Nesta historia, un terratenente contrata obreiros a diferentes horas ao longo do día, pero ao final págalles a todos o mesmo salario: un denario. Os contratados primeiro quéixanse desta aparente inxustiza pero o propietario insiste en que non está a ser inxusto porque lles pagou o que acordaron. A parábola ilustra que a graza de Deus non opera sobre as ideas humanas de xustiza e que "os últimos serán os primeiros, e os primeiros serán os últimos".

2o Parágrafo: Cando suben a Xerusalén, Xesús leva a doce discípulos a un lado predice a súa morte resurrección por terceira vez (Mateo 20:17-19). El di que será traizoado aos sumos sacerdotes e aos mestres da lei que o condenarán á morte, entregándoo sobre os xentís, crucificarán, pero o terceiro día resucitará.

Terceiro parágrafo: Entón, os fillos de Zebedeo, Santiago Xoán, vén a pedirlle a Xesús que poña os seus fillos á dereita esquerda do seu reino, pero Xesús di que eses lugares son para aqueles que preparou o Pai (Mateo 20:20-28). Isto leva a ensinar sobre a grandeza

do reino que non se trata de dominar os demais como fan os gobernantes xentís, senón de servir como o Fillo Home non veu servido para dar a súa vida rescatar a moitos. Finalmente o capítulo remata coa cura de dous cegos preto de Xericó que claman por misericordia recoñecéndoo como Fillo David demostrando a persistencia de fe recibindo a vista seguindo a El (Mateo 20:29-34).

Mateo 20:1 Porque o reino dos ceos parécese a un home que é un home que saíu pola mañá cedo a contratar obreiros para a súa viña.

A parábola do xefe de familia que contrata obreiros para a súa viña ilustra o reino dos ceos.

1. O amor e a graza de Deus esténdense a todos, independentemente das súas obras ou do tempo de fe.

2. Todos estamos chamados a servir a Deus cos dons e habilidades que El nos deu.

1. Efesios 2:8-9 - Porque pola graza fuches salvo mediante a fe. E isto non é cousa túa; é don de Deus, non resultado de obras, para que ninguén se gabe.

2. 1 Pedro 4:10 - Como cada un recibiu un don, utilízao para servir uns aos outros, como bos administradores da variada graza de Deus.

Mateo 20:2 E cando se acordou cos obreiros por un céntimo ao día, mandounos á súa viña.

Un terratenente contratou obreiros para traballar na súa viña e aceptou pagarlles un céntimo ao día.

1. A xenerosidade de Deus - Como Deus é xeneroso e móstranos que todos somos dignos da súa graza.

2. A importancia do traballo - Comprender a importancia do traballo duro e como pode bendicirnos.

1. Salmo 37:4 - Deléitate no Señor, e el darache os desexos do teu corazón.

2. Efesios 2:10 - Porque somos a súa obra, creados en Cristo Xesús para boas obras, que Deus preparou de antemán, para que camiñemos nelas.

Mateo 20:3 E saíu sobre a hora terceira, e viu a outros que estaban ociosos no mercado,

Esta pasaxe describe un momento no que Xesús observou a xente que estaba ociosa no mercado á terceira hora.

1. Deus quere que nos esforcemos por un traballo significativo e unha vida produtiva.

2. Debemos usar o noso tempo con sabedoría e non esperar ata o último momento para facer o que é importante.

1. Proverbios 6:6-11

2. Efesios 5:15-17

Mateo 20:4 E díxolles: Id tamén vós á viña, e o que sexa correcto dareino. E seguiron o seu camiño.

Xesús invitou aos seus seguidores a unirse a el no seu traballo na viña e prometeu recompensalos xusto polo que fixeran.

1. A invitación de Xesús: traballar xuntos polo Reino de Deus

2. As bendicións da obediencia: recompensado por facer o que é correcto

1. Colosenses 3: 23-24 - Fagas o que fagas, trabállao con todo o teu corazón, como traballando para o Señor, non para os mestres humanos.

2. Proverbios 16:3 - Compromete co Señor o que fagas, e os teus plans terán éxito.

Mateo 20:5 Saíu de novo sobre a hora sexta e novena, e fixo o mesmo.

A pasaxe conta que Xesús visitou o mercado dúas veces máis á sexta e á novena hora e fixo o mesmo que a primeira vez.

1. Deus está sempre dispoñible para nós, non importa cantas veces o invoquemos.

2. Xesús ensínanos a antepoñer aos demais e a confiar en Deus.

1. 1 Xoán 1:9 - Se confesamos os nosos pecados, el é fiel e xusto para perdoarnos os nosos pecados e limpiarnos de toda iniquidade.

2. Mateo 6:33 - Pero busca primeiro o reino de Deus e a súa xustiza, e todas estas cousas engadiráselles.

Mateo 20:6 E sobre a hora undécima saíu, atopou a outros parados e díxolles: "Por que estades aquí todo o día ociosos?"

Xesús observou que algunhas persoas estaban paradas e preguntoulles por que non traballaban.

1: Sempre debemos buscar formas de usar o noso tempo de forma produtiva e intencionada.

2: Non debemos estar ociosos, senón ser dilixentes nos nosos esforzos e usar o noso tempo con sabedoría.

1: Eclesiastés 9:10 "O que a túa man atope que facer, faino con todas as túas forzas".

2: Colosenses 3:23-24 "Faga o que fagas, traballa de corazón, como para o Señor e non para os homes, sabendo que do Señor recibirás a herdanza como recompensa. Estás a servir ao Señor Cristo".

Mateo 20:7 Dinlle: Porque ninguén nos contratou. Díxolles: Id tamén vós á viña; e todo o que sexa correcto, iso recibiredes.

A parábola dos obreiros da viña ensina que todos serán recompensados polo seu traballo, independentemente de cando se incorporen ao traballo.

1. A xenerosidade de Deus - Aprender a recibir o favor inmerecido de Deus

2. A graza de Deus - Como recoller os beneficios da bondade de Deus

1. Efesios 2:8-9, Porque pola graza sodes salvos mediante a fe; e iso non de vós mesmos: é don de Deus: non de obras, para que ninguén se vante.

2. Filipenses 4:19, Pero o meu Deus suplirá todas as vosas necesidades segundo as súas riquezas na gloria de Cristo Xesús.

Mateo 20:8 Entón, cando chegou a noite, o señor da viña díxolle ao seu administrador: "Chama aos obreiros e dálles o seu salario, empezando dende os últimos ata os primeiros".

Paso O señor da viña mandou ao seu mordomo que pagara aos obreiros do último ao primeiro cando chegase a noite.

1. Deus coida do máis pequeno de nós: A sobre Mateo 20:8

2. A importancia da xustiza: A sobre Mateo 20:8

1. Efesios 6:9 - E, mestres, facede o mesmo con eles, evitando as ameazas: sabendo que o voso Mestre tamén está no ceo; tampouco hai respecto das persoas con el.

2. Gálatas 6:7 - Non vos deixedes enganar; Non se burla de Deus: pois todo o que sementa o home, iso tamén segará.

Mateo 20:9 E cando chegaron os que eran contratados sobre a hora undécima, recibiron cada un un céntimo.

A parábola dos obreiros da viña fala da xenerosa graza e xustiza de Deus.

1. A xustiza e a graza de Deus: non chegar demasiado tarde ás bendicións de Deus

2. A xenerosidade de Deus: Recibir máis do que merecemos

1. Efesios 2:8-10 Porque pola graza fuches salvo mediante a fe. E isto non é cousa túa; é don de Deus, 9 non é resultado de obras, para que ninguén se gabe. 10 Porque nós somos a súa obra, creados en Cristo Xesús para as boas obras, que Deus preparou de antemán, para que camiñemos nelas.

2. Lucas 6:36 Sexa misericordioso, así como o teu Pai é misericordioso.

Mateo 20:10 Pero cando chegaron os primeiros, pensaron que deberían recibir máis; e igualmente recibiron cada un un céntimo.

Os traballadores dunha viña cobraban o mesmo soldo independentemente de cando fosen contratados.

1. Deus é xeneroso e xusto en todos os seus tratos.

2. Non debemos compararnos cos demais, senón contentarnos co que se nos dá.

1. Efesios 4:2-3 - "Sed completamente humildes e mansos; teñades paciencia, soportando os uns aos outros no amor. Facede todo o esforzo para manter a unidade do Espírito a través do vínculo da paz".

2. Filipenses 4:11-12 - "Non digo isto porque estea necesitado, porque aprendín a contentarme calquera que sexan as circunstancias. Sei o que é estar necesitado e sei o que é ter. Aprendín o segredo de estar satisfeito en calquera situación, ben alimentado ou con fame, ben vivindo en abundancia ou en necesidade".

Mateo 20:11 E cando o recibiron, murmuraron contra o home da casa:

Paso Os obreiros do campo recibían o seu salario, pero murmuraban contra o amo da casa.

1. "Graza de Deus: xenerosidade desbordante"

2. "Respectando a autoridade do unxido de Deus"

1. Efesios 6:5-9 - Escravos, obedecede aos vosos amos terrestres con respecto e medo e con sinceridade de corazón, como obedecedes a Cristo.

2. Santiago 2: 1-7 - Meus irmáns e irmás, realmente cren vostedes cos seus actos de favoritismo no noso glorioso Señor Xesucristo?

Mateo 20:12 dicindo: Estes últimos só traballaron unha hora, e fixeches iguais a nós, que levamos a carga e a calor do día.

Os obreiros que traballaban só unha hora recibían o mesmo salario que os que traballaban todo o día.

1. Deus é un Deus de xustiza, non importa canto tempo traballes, todos serán recompensados polos seus esforzos.

2. Deus premianos coa súa graza, aínda que non a merezamos.

1. Colosenses 3:23-24 - Fagas o que fagas, trabállao con todo o teu corazón, como traballando para o Señor, non para os mestres humanos, xa que sabes que recibirás unha herdanza do Señor como recompensa. É ao Señor Cristo ao que estás a servir.

2. Efesios 6: 7-8 - Servide de todo corazón, coma se servises ao Señor, non ás persoas, porque sabes que o Señor recompensará a cada un polo ben que fagan, sexan escravos ou libres.

Mateo 20:13 Pero el respondeu a un deles e dixo: Amigo, non che fago ningún mal.

Esta pasaxe fala de Xesús dando unha lección sobre xustiza e xustiza.

1. O poder da xustiza: a ensinanza de Xesús sobre a xustiza

2. A parábola dos obreiros da viña: unha lección de pagar o que é xusto

1. Efesios 4: 25-32 - Vestirse do novo eu e vivir en xustiza

2. Proverbios 16:11 - Unha balanza e unha balanza xustas son do Señor

Mateo 20:14 Toma o teu e vaite: a este último darei como a ti.

Xesús instrúe aos seus seguidores que acepten o que lles deron e que non teñan envexa das bendicións dos demais.

1. "Contento no Señor: aprender a estar satisfeito co que temos"

2. "Non cobizas: o perigo da envexa"

1. Filipenses 4:11-13 - "Non é que estea falando de estar necesitado, porque aprendín a contentarme en calquera situación. e en cada circunstancia, aprendín o segredo de afrontar a abundancia e a fame, a abundancia e a necesidade.

2. Romanos 12:15 - "Alégrate cos que se alegran, chora cos que choran".

Mateo 20:15 Non me é lícito facer o que quero cos meus? O teu ollo é malo, porque son bo?

Xesús cuestiona os motivos dos seus detractores, preguntando se están resentidos de que sexa xeneroso.

1. A xenerosidade de Xesús - Como os actos de bondade desinteresados de Xesús desafiaron aos que cuestionaban os seus motivos.

2. O custo da compaixón - Examinando o significado dos actos desinteresados de Xesús e o que significan para nós hoxe.

1. Filipenses 2: 3-4 - "Non fagades nada por ambición egoísta ou por vana presunción. Máis ben, con humildade, valore aos demais por riba de vós mesmos, non mirando aos vosos propios intereses senón a cada un de vós os intereses dos demais".

2. Xoán 13:12-17 - "Cando rematou de lavarlles os pés, puxo as súas roupas e volveu ao seu lugar. "Entendes o que fixen por ti?" preguntoulles. "Vós chamádesme "Mestre" e "Señor", e con razón, porque iso son o que son. Agora que eu, o voso Señor e Mestre, vos lavei os pés, tamén vós debedes lavar os pés uns a outros. Eu puxenche un exemplo para que fagades como eu fixen por vós. En verdade, en verdade dígovos: ningún servo é maior que o seu amo, nin un mensaxeiro é maior que o que o enviou. Agora que sabedes estas cousas, ti serán benditos se os fas".

Mateo 20:16 Así, os últimos serán os primeiros, e os primeiros os últimos, porque moitos serán chamados, pero poucos os elixidos.

O plan de Deus é levar o menos probable á parte superior e o máis probable ao fondo.

1. Os desafíos de Deus: reverter o status quo

2. O poder do amor infalible de Deus

1. Isaías 41:10 - "Non teñas medo, porque eu estou contigo; non te asustes, porque eu son o teu Deus; fortalecereiche, axudarei, apoiareino coa miña dereita xusta".

2. Santiago 2:5 - "Escoitade, meus amados irmáns, non escolleu Deus aos pobres do mundo para ser ricos na fe e herdeiros do reino, que prometeu aos que o aman?"

Mateo 20:17 E subindo Xesús a Xerusalén, levou os doce discípulos separados no camiño e díxolles:

Xesús ensinou aos doce discípulos importantes leccións sobre humildade e servizo no camiño de Xerusalén.

1: Debemos ser humildes e servir aos demais como Xesús serviu aos doce discípulos.

2: Xesús é o noso exemplo. Debemos seguir o seu exemplo de humildade e servizo.

1: Filipenses 2:3-4 - Non fagas nada por ambición egoísta ou por vana presunción. Máis ben, con humildade valora aos demais por riba de ti.

2: Marcos 10:42-45 - Xesús convocounos e díxolles: "Vós sabedes que os que son considerados gobernantes dos xentís dominan sobre eles, e os seus altos funcionarios exercen autoridade sobre eles. Non é así. quen queira ser grande entre vós, que sexa o voso servo.

Mateo 20:18 Velaquí, subimos a Xerusalén; e o Fillo do Home será entregado aos sumos sacerdotes e aos escribas, que o condenarán a morte.

A pasaxe fala de que Xesús foi traizoado e condenado a morte.

1: Debemos ter fe e confiar en que o plan de Deus é para o noso ben, aínda que sexa difícil de entender.

2: O amor desinteresado de Xesús por nós é un exemplo de como debemos servirnos uns aos outros.

1: Filipenses 2: 5-8 "Tede entre vós esta mente, que é a vosa en Cristo Xesús, quen, aínda que tiña a forma de Deus, non considerou que a igualdade con Deus era cousa de agarrar, senón que non se fixo nada a si mesmo. tomando a forma de servo, nacendo a semellanza de homes. E sendo atopado en forma humana, humillóuse a si mesmo facéndose obediente ata a morte, ata a morte en cruz".

2: Romanos 8:28 "E sabemos que para os que aman a Deus todas as cousas colaboran para o ben, para os que son chamados segundo o seu propósito".

Mateo 20:19 E entregarao aos xentís para que se burlen, o azoten e o crucifiquen; e ao terceiro día resucitará.

A crucifixión de Xesús foi para mofarse, azoutar e crucificar, pero resucitaría ao terceiro día.

1. A esperanza da resurrección: o poder do triunfo de Xesús

2. O significado do sacrificio de Xesús: o prezo da redención

1. Isaías 53: 4-5 - Seguramente soportou as nosas penas e levou as nosas tristezas; aínda así o estimábamos asolado, azotado por Deus e aflixido. Pero El foi ferido polas nosas transgresións, El foi ferido polas nosas iniquidades; o castigo pola nosa paz estaba sobre el, e polas súas feridas somos curados.

2. Xoán 11:25 - Xesús díxolle: "Eu son a resurrección e a vida. O que cre en min, aínda que morra, vivirá.

Mateo 20:20 Entón veu a el a nai dos fillos de Zebedeo cos seus fillos, adoroulle e desexando algo del.

A nai dos fillos de Zebedeo achegouse a Xesús cos seus fillos e pediulle un favor.

1. Xesús está sempre disposto a escoitar as nosas peticións e contestalas segundo a súa vontade.

2. O poder da fe e da oración ao achegarse a Xesús.

1. Mateo 7:7-11 - “Pedide, e daravos; busca, e atoparás; bate, e abriráselle. Porque todo o que pide recibe, e o que busca atopa, e ao que bate abriráselle. Ou quen hai entre vós que, se o seu fillo lle pide pan, lle dea unha pedra? Ou se lle pide un peixe, daralle unha serpe? Se, pois, vós, sendo malos, sabedes dar bos agasallos aos vosos fillos, canto máis o voso Pai que está no ceo dará cousas boas aos que lle piden!

2. Santiago 1:5-6 - Se algún de vós carece de sabedoría, que llo pida a Deus, que dá a todos con generosidade e sen reproche, e serálle dada. Pero que pida con fe, sen dúbida, que quen dubida é coma unha onda do mar que leva e lanza o vento.

Mateo 20:21 E díxolle: Que queres? Ela díxolle: Concédelle que estes meus dous fillos se senten no teu reino, un á túa dereita e o outro á esquerda.

A nai de Santiago e Xoán pediulle a Xesús que os seus dous fillos tivesen un lugar especial no seu reino, para sentar á súa man dereita e esquerda.

1. O poder da fe e da persistencia - Aprendendo da nai de Santiago e Xoán

2. Sacrificio polo ben dos seres queridos - A nai de Santiago e Xoán

1. Efesios 2:8-9 - Porque pola graza fuches salvo mediante a fe; e iso non de vós, é don de Deus; non como resultado de obras, para que ninguén se vante.

2. 1 Pedro 5: 6-7 - Humilládevos, polo tanto, baixo a poderosa man de Deus para que no momento oportuno vos exalte, botando sobre el todas as vosas ansiedades, porque El se preocupa de vós.

Mateo 20:22 Pero Xesús respondeu e dixo: Non sabedes o que pedides. Podedes beber do cáliz que eu vou beber, e ser bautizados co bautismo co que eu son bautizado? Eles dinlle: Podemos.

Xesús pon a proba a lealdade e a vontade dos discípulos de seguilo preguntando se poden aceptar o mesmo sufrimento que El enfrontará.

1. A copa do sufrimento: aprender a dicir si a Deus

2. Ser bautizado con Xesús: facerse discípulo de Cristo

1. Filipenses 3:10 - "Para que eu o coñezo, e o poder da súa resurrección e a comunión

dos seus sufrimentos, sendo conforme á súa morte"

2. Romanos 8:17 - "E se fillos, entón herdeiros; herdeiros de Deus e coherdeiros con Cristo; se é así que padecemos con el, para que tamén sexamos glorificados xuntos".

Mateo 20:23 E díxolles: "De certo beberedes do meu cáliz e seredes bautizados co bautismo co que eu fun bautizado; pero sentar á miña dereita e á miña esquerda non me corresponde dar, senón daráselles a aqueles para quen está preparado do meu Pai.

Xesús ensina sobre a importancia da humildade e do servizo.

1. O poder da humildade: aprender a servir a Deus e aos demais

2. Recoñecer o noso lugar no plan de Deus: as recompensas do servizo fiel

1. Filipenses 2:3-4: "Non fagades nada por ambición ou vanidade egoístas, pero con humildade considerade aos demais máis importantes que vós mesmos. Que cada un de vós mire non só os seus propios intereses, senón tamén os intereses dos demais".

2. Mateo 6:24-25: “Ninguén pode servir a dous amos, porque ou odiará ao un e amará ao outro, ou se dedicará a un e desprezará ao outro. Non podes servir a Deus e o diñeiro".

Mateo 20:24 E cando o oíron os dez, indignáronse contra os dous irmáns.

Os dez estaban enfadados cos dous irmáns pola súa petición.

1. Deus desexa humildade e contento, non envexa e orgullo.

2. Pon aos demais antes que ti e Deus te honrará.

1. Filipenses 2:3-4 - Non fagas nada por ambición egoísta ou por vana presunción. Máis ben, con humildade valora aos demais por riba de ti.

2. Proverbios 22:4 - A humildade e o temor do Señor traen riqueza, honra e vida.

Mateo 20:25 Pero Xesús chamounos e díxolles: "Vós sabedes que os príncipes dos xentís

dominan sobre eles, e os grandes exercen autoridade sobre eles".

Xesús ensinou aos seus discípulos que os gobernantes dos xentís dominan o seu pobo e que os poderosos exercen autoridade sobre eles.

1. O poder da autoridade: o ensino de Xesús sobre o dominio e a grandeza

2. Comprender o exercicio do dominio sobre os demais á luz das ensinanzas de Xesús

1. Romanos 13:1-2 - Que cada persoa estea suxeita ás autoridades gobernantes. Porque non hai autoridade que non sexa de Deus, e as que existen foron instituídas por Deus.

2. 1 Pedro 2:13-14 - Sométete por amor ao Señor a toda institución humana, xa sexa ao emperador como supremo, ou aos gobernadores enviados por el para castigar aos que fan o mal e louvar aos que fan o ben. .

Mateo 20:26 Pero non será así entre vós; pero quen queira ser grande entre vós, que sexa o voso ministro;

Xesús subliña a importancia da humildade e da servidume dentro da igrexa.

1: Chamada de Xesús ao servizo: recoñecer a grandeza a través da servidume.

2: Poñer aos demais ante nós mesmos: a humildade en acción.

1: Filipenses 2:3-4 - "Non fagas nada por ambición egoísta ou por vana presunción. Máis ben, con humildade valora aos demais por riba de ti, non mirando polos teus propios intereses, senón por cada un de vós polos intereses dos demais.

2: 1 Pedro 5: 5-6 - "Todos vós, vestidevos de humildade uns cos outros, porque "Deus se opón aos soberbios, pero dálle gracia aos humildes". Humilládevos, pois, baixo a poderosa man de Deus, para que el vos levante no seu momento".

Mateo 20:27 E quen queira ser o principal de vós, que sexa o voso servo.

Xesús ensina que o xeito de ser grande é ser servo.

1. Liderando servindo: como Xesús nos ensina a liderar a través da humildade e do servizo

2. Someterse á autoridade: o poder de seguir o exemplo de humildade de Xesús

1. Filipenses 2:3-11

2. Marcos 10:35-45

Mateo 20:28 Así como o Fillo do home non veu para ser servido, senón para ministrar e para dar a súa vida en rescate por moitos.

Xesús veu servir e dar a súa vida por moitos.

1: Xesús mostrounos o último exemplo de abnegación e sacrificio.

2: Podemos aprender a amar e servir aos demais seguindo o exemplo de Xesús.

1: Filipenses 2:3-4 - Non fagas nada por ambición egoísta ou por vana presunción. Máis ben, con humildade valora aos demais por riba de ti, non mirando aos teus propios intereses senón a cada un de vostedes aos intereses dos demais.

2: Gálatas 5:13 - Vós, meus irmáns, estabades chamados a ser libres. Pero non uses a túa liberdade para entregarte á carne; máis ben, sérvense uns aos outros humildemente no amor.

Mateo 20:29 E cando saían de Xericó, seguiuno unha gran multitude.

A xente de Xericó seguiu a Xesús cando saía da súa cidade.

1: Seguindo a Xesús - Ir máis alá do confort das nosas propias cidades e atopar a coraxe para perseguir un propósito maior.

2: Servir aos demais - Xesús móstranos como poñer aos demais antes que nós mesmos, aínda que sexa incómodo.

1: Lucas 9:23 - "Entón díxolles a todos: "Quen queira ser o meu discípulo, que se negue a si mesmo, que tome a súa cruz cada día e que me siga".

2: Xoán 12:26 - "Quen me serve, que me siga; e onde estou eu, tamén estará o meu servo. Meu Pai honrará a quen me serve".

Mateo 20:30 E velaquí, dous cegos sentados á beira do camiño, cando oíron que Xesús pasaba, clamaron, dicindo: Ten piedade de nós, Señor, fillo de David.

Dous cegos sentados á beira da estrada, escoitaron que Xesús pasaba e chamáronlle pedíndolle misericordia.

1. "O berro dos cegos: Esperanza no Señor"

2. "A chamada da fe: chegar a Xesús"

1. Salmo 146: 8 - "O Señor abre os ollos aos cegos; o Señor levanta aos que están encorvados".

2. Marcos 10:46-52 - "Entón chegaron a Xericó. Cando Xesús e os seus discípulos, xunto cunha gran multitude, saían da cidade, estaba sentado un cego, Bartimeo (que significa "fillo de Timeo"). á beira do camiño pedindo. Cando oíu que era Xesús de Nazaret, comezou a berrar: "Xesús, Fillo de David, ten piedade de min". Moitos reprendíano e dixéronlle que calase, pero el gritaba aínda máis: "Fillo de David, ten piedade de min!" Xesús detívose e díxolle: "Chamádeo". Entón, chamaron ao cego: "Anímate! ¡De pé! El está a chamarte". Tirando a capa a un lado, púxose en pé e chegou a Xesús".

Mateo 20:31 E a multitude increpábaselles porque debían calar, pero eles clamaban máis, dicindo: "Ten piedade de nós, Señor, fillo de David".

A multitude increpou a dous cegos que pedían misericordia a Xesús, pero os homes seguiron pedindo auxilio.

1. Compaixón polo proscrito: un exame de Mateo 20:31

2. Superando os obstáculos: o berro de axuda de Mateo 20:31

1. Salmo 41: 1 "Felice o que ten en conta o pobre: o Señor librarao no tempo de angustia".

2. Santiago 2:13 "Porque terá xuízo sen misericordia, o que non mostrou misericordia; e a misericordia alégrase contra o xuízo".

Mateo 20:32 E Xesús quedou parado, chamounos e díxolles: Que queredes que vos faga?

Xesús preguntoulles aos cegos que podía facer para axudalos.

1. Xesús móstranos que sempre debemos estar dispostos a axudar aos que o necesitan.

2. Nunca debemos dubidar en pedir axuda a Deus cando nos enfrontamos a desafíos.

1. Santiago 1:27 - "A relixión que é pura e inmaculada diante de Deus, o Pai, é esta: visitar aos orfos e ás viúvas nas súas aflicións e manterse sen manchas do mundo".

2. Filipenses 4: 6-7 - "Non vos preocupedes por nada, pero en todo, mediante oración e súplicas con acción de grazas, fagan coñecer a Deus as vosas peticións. E a paz de Deus, que supera todo entendemento, gardará os vosos corazóns. e as vosas mentes en Cristo Xesús".

Mateo 20:33 Eles dinlle: Señor, que se nos abran os ollos.

Xesús respondeu e dixo: Eu son a luz do mundo; quen me segue, non andará nas tebras, senón que terá a luz da vida.

Xesús declara que El é a luz do mundo e que os que o seguen non andarán nas tebras, senón que terán a luz da vida.

1. Xesús é a Luz que Ilumina o Camiño.

2. Seguir a Xesús dános vida e esperanza.

1. 2 Corintios 4:6 Porque Deus, que dixo: "Que a luz brille das tebras", brillou nos nosos corazóns para dar a luz do coñecemento da gloria de Deus no rostro de Xesucristo.

2. Xoán 8:12 Xesús faloulles de novo, dicindo: "Eu son a luz do mundo. Quen me segue non andará nas tebras, senón que terá a luz da vida".

Mateo 20:34 Xesús tivo compaixón deles e tocoulles os ollos; e inmediatamente os seus ollos recibiron a vista e seguiuno.

Xesús tivo compaixón dos cegos e curounos.

1. Compaixón: o poder do amor

2. Xesús: O noso Curandeiro

1. Marcos 5:34 - Xesús dixo: "Filla, a túa fe curoute. Vaite en paz e líbrate do teu sufrimento".

2. 1 Pedro 2:24 - El mesmo levou os nosos pecados no seu corpo na cruz, para que morramos aos pecados e vivimos pola xustiza; polas súas feridas fuches curado.

Mateo 21 conta a entrada triunfal de Xesús en Xerusalén, a súa limpeza do templo, a maldición dunha figueira e a súa participación en debates cos líderes relixiosos.

1o Parágrafo: O capítulo comeza coa entrada triunfal de Xesús en Xerusalén (Mateo 21:1-11). Envía dous discípulos a buscar unha burra e o seu poldro. Montando estes en cumprimento da profecía, é saudado pola multitude que estende mantos e pólas na estrada gritando "Hosanna ao fillo David!" "Bendito o que vén en nome Señor!" "Hosanna o ceo máis alto!" Isto provoca conmoción na cidade coa xente que pregunta quen é este, os discípulos responden que este é o profeta Xesús de Nazaret Galilea.

2º Parágrafo: Ao chegar a Xerusalén, Xesús entra na zona do templo expulsa aos que compran vendendo alí envorca mesas de cambio de diñeiro, bancos aos que venden pombas (Mateo 21:12-17). Acúsaos de converter a oración da casa en ladróns de guaridas. Entón coxos cegos veñen a El no templo, El os cura. Cando os sumos sacerdotes e profesores de lei ven cousas marabillosas que fai os nenos gritando Hosannas, están indignados, pero Xesús cita o salmo dicindo que nunca liches "De beizos, nenos, nenos, ti Señor chamaches a túa loanza"? Despois disto sae da cidade Betania pasa a noite alí.

3o Parágrafo: Pola mañá, cando volve á cidade, ve unha figueira pola estrada, pero non atopa nada nela, excepto follas, así que dille que non volva a saír de ti nunca froito, inmediatamente a árbore se murcha (Mateo 21:18-22). Cando os discípulos se marabillan con isto, Xesús fala sobre a oración do poder da fe dicindo que se teñen fe non dubiden, non só poden facer o que se fixo a figueira, senón que tamén dirán montaña: "Vai, tírate ao mar" . Entón, cando os anciáns dos sumos sacerdotes son desafiados sobre a autoridade detrás das súas accións, el conta a parábola de dous fillos traballadores da

viña que ilustran a súa hipocrisía negativa a aceptar a mensaxe de arrepentimento do reino de Deus de Xoán Bautista (Mateo 21:23-46). A pesar de recoñecer que as parábolas son sobre eles, buscan a forma de arrestalo pero temen ás multitudes porque as multitudes o consideran profeta.

Mateo 21:1 E cando se achegaron a Xerusalén e chegaron a Betfagé, ao monte das Oliveiras, enviou Xesús dous discípulos:

Xesús envía dous dos seus discípulos a Betfagé, no Monte das Olivas.

1. A importancia de seguir o exemplo de Xesús para enviar discípulos.

2. Obediencia e confianza no envío de discípulos como fixo Xesús.

1. Lucas 10:1-12 - O envío dos setenta discípulos.

2. Xoán 20:21 - Xesús encargou aos discípulos de espallar o evanxeo.

Mateo 21:2 Díxolles: "Ide á aldea de en fronte, e deseguida atoparedes un burro atado e un poldro con ela; soltaos e tráeme.

Xesús indica aos seus discípulos que atopen e lle traian unha burra e o seu poldro.

1: O poder da obediencia - Xesús deu unha instrución aos seus discípulos, e eles obedeceron. Debemos esforzarnos por ter a mesma obediencia ao Señor que os discípulos mostraron aquí.

2: Xesús sabía o que necesitaba - Xesús sabía exactamente o que quería e necesitaba. Debemos confiar en que El sabe o que é mellor para nós, aínda que poida que non sexa o que esperamos.

1: Xoán 14:15 - "Se me amas, gardarás os meus mandamentos".

2: Proverbios 3:5-6 - "Confía no Señor con todo o teu corazón, e non te apoies no teu propio entendemento. Recoñéceo en todos os teus camiños, e el endereitará os teus camiños".

Mateo 21:3 E se alguén vos dixese algo, diredes: O Señor ten necesidade deles; e enseguida mandaraos.

O fragmento trata de que Xesús envía a dous dos seus discípulos a buscar unha burra e o seu poldro para cumprir unha profecía.

1. Confiar no plan de Deus: aprender a seguir fielmente as instrucións de Xesús

2. Consagrarnos ao Señor: atopar fortaleza na vontade do Señor

1. Lucas 22:42 "Pai, se queres, quítame esta copa; pero non se faga a miña vontade, senón a túa".

2. Salmo 27:14 "Agarda no Señor; Sé forte e ánimo e espera no Señor".

Mateo 21:4 Todo isto foi feito para que se cumprira o que foi dito polo profeta, dicindo:

Xesús cumpriu a profecía de Zacarías 9:9 cando entrou en Xerusalén nun burro.

1: Xesús veu para cumprir as profecías do Antigo Testamento e traer a salvación ao mundo.

2: A través da humilde entrada de Xesús nun burro, podemos ver o seu cumprimento da profecía e do poder de Deus.

1: Zacarías 9:9 - Alégrate moito, filla de Sión; berra, filla de Xerusalén: velaquí, o teu Rei vén a ti: é xusto e ten salvación; humilde, e montando sobre un burro, e sobre un poldro o poldro dun asno.

2: Mateo 11:29 - Toma sobre ti o meu xugo e aprende de min; porque son manso e humilde de corazón, e atoparedes descanso para as vosas almas.

Mateo 21:5 Dille á filla de Sión: Velaquí, o teu Rei vén a ti, manso e sentado sobre un burro e un poldro, o poldro dun asno.

Esta pasaxe describe a Xesús entrando en Xerusalén nun poldro, o que simboliza a súa mansedume e humildade.

1. Como a humildade de Xesús nos ensina a ser humildes

2. A profecía de Xesús entrando nun poldro a Xerusalén

1. Filipenses 2: 5-8 - "Tede entre vós esta mente, que é a vosa en Cristo Xesús, quen, aínda que tiña a forma de Deus, non considerou que a igualdade con Deus era algo que se agarraba, senón que se despojou de si mesmo, tomando a forma de servo, nacendo a semellanza dos homes, e sendo atopado en forma humana, humillóuse a si mesmo facéndose obediente ata a morte, ata a morte en cruz".

2. Zacarías 9:9 - "Alégrate moito, filla de Sión! Grita, filla de Xerusalén! Velaquí, o teu rei vén a ti; é xusto e salvador, humilde e montado nun burro, nun poldro . , o poldro dun burro".

Mateo 21:6 E os discípulos foron e fixeron o que Xesús lles mandou.

7E trouxo o asno e o poldro, puxéronos as súas roupas, e puxérono nel.

Xesús mandou aos seus discípulos que trouxesen un burro e un poldro e puxesen sobre eles.

1. A obediencia dos discípulos de Cristo

2. O poder da autoridade de Xesús

1. Xoán 14:15 - "Se me amas, cumprirás os meus mandamentos".

2. Filipenses 2:8 - "E sendo atopado en forma humana, humillóuse a si mesmo facéndose obediente ata a morte, ata a morte en cruz".

Mateo 21:7 E trouxo o asno e o poldro, puxéronos as súas roupas, e puxérono enriba.

Xesús entrou en Xerusalén montado nun burro e nun poldro, e a xente púxolles a roupa.

1. O poder da humildade: a demostración de humildade de Xesús ao subir a Xerusalén nun burro.

2. O Poder do Pobo: A vontade do pobo de depoñer os seus mantos en sinal de respecto a Xesús.

1. Filipenses 2: 5-8 - Que estea en vós este pensamento, que tamén estaba en Cristo Xesús: quen, sendo na forma de Deus, non pensou que era un roubo ser igual a Deus, senón que non se puxo en reputación, e tomou sobre el a forma de servo, e fíxose a semellanza dos homes: e sendo atopado como un home, humillóuse e fíxose obediente ata a morte, ata a morte de cruz.

2. Zacarías 9:9 - Alégrate moito, filla de Sión; berra, filla de Xerusalén: velaquí, o teu Rei vén a ti: é xusto e ten salvación; humilde, e montando sobre un burro, e sobre un poldro o poldro dun asno.

Mateo 21:8 E unha multitude moi grande estendeu os seus vestidos polo camiño; outros cortaban ramas das árbores e colábanas no camiño.

A gran multitude estendeu as súas vestimentas e cortou pólas das árbores para crear un camiño para Xesús.

1. Xesús é digno da nosa reverencia e devoción.

2. Debemos celebrar a Xesús con alegría e entusiasmo.

1. Isaías 40:3-5 - Unha voz clama: "No deserto prepara o camiño do Señor; endereita no deserto un camiño para o noso Deus. Todo val será erguido, e todo monte e outeiro serán abaixados; o terreo irregular será nivelado, e os lugares ásperos unha chaira. E revelarase a gloria do Señor, e toda carne a verá xuntos, porque a boca do Señor falou".

2. Xoán 12:12-15 - Ao día seguinte, a gran multitude que acudira á festa soubo que Xesús ía vir a Xerusalén. Así que colleron pólas de palmeiras e saíron ao seu encontro, berrando: "Hosanna! Bendito sexa o que vén no nome do Señor, o Rei de Israel! E atopou Xesús un burriño e sentou nel, tal como está escrito: Non temas, filla de Sión; velaí que vén o teu rei sentado nun poldro de burro!

Mateo 21:9 E a multitude que ía diante e que seguía, clamaban, dicindo: Hosanna ao fillo de David: Bendito sexa o que vén no nome do Señor; Hosanna no máis alto.

A multitude louvaba a Xesús como Fillo de David e bendiciuno por vir no nome do Señor.

1. O poder da louvanza: explorando as multitudes que celebraron a Xesús

2. A esperanza de Hosanna: entender o papel de Xesús como fillo de David

1. Salmo 118: 26-27 "Bendito o que vén no nome do Señor. Dende a casa do Señor te bendigamos. O Señor é Deus, e fixo alumbrar sobre nós a súa luz".

2. Isaías 11: 1-2 "Un brote xurdirá do toco de Isai; das súas raíces dará froito un póla. O Espírito do Señor descansará sobre el, o Espírito de sabedoría e entendemento, o Espírito de consello. e forza, o Espírito de coñecemento e o temor do Señor".

Mateo 21:10 E cando chegou a Xerusalén, toda a cidade quedou conmovida, dicindo: Quen é este?

A xente de Xerusalén encheuse de asombro e temor á chegada de Xesús á cidade.

1. A marabilla de Xesús: explorando o impacto da presenza de Xesús.

2. Admiración e crer: redescubrindo a fe a través do exemplo de Xesús.

1. Mateo 2:2 - "A estrela que viran no leste foise diante deles ata que se detivo sobre o lugar onde estaba o neno".

2. Salmo 96:9 - "Adora ao Señor no esplendor da súa santidade; treme ante el, toda a terra".

Mateo 21:11 E a multitude dixo: Este é Xesús, o profeta de Nazaret de Galilea.

Esta pasaxe describe o recoñecemento por parte da xente de Xesús como un profeta de Nazaret de Galilea.

1. Xesús é a fonte de esperanza e salvación para todos.

2. Estamos chamados a buscar a guía de Xesús e das súas ensinanzas.

1. Isaías 9:6 - "Porque nos nace un fillo, dános un fillo, e o goberno estará sobre os seus

ombreiros. E chamarase conselleiro marabilloso, Deus poderoso, pai eterno, príncipe da paz. "

2. Xoán 14:6 - "Xesús respondeu: "Eu son o camiño, a verdade e a vida. Ninguén vén ao Pai se non por min".

Mateo 21:12 E Xesús entrou no templo de Deus e botou fóra a todos os que vendían e compraban no templo, e derrubou as mesas dos cambistas e os asentos dos que vendían pombas.

Xesús limpa o templo de cambistas e vendedores.

1: Xesús ensínanos que a casa de Deus debe ser un lugar de oración e adoración, non un mercado.

2: Debemos tomar o exemplo de Xesús de limpar o templo como un recordatorio de estar vixiantes nas nosas propias vidas e librarnos de calquera cousa que nos distraia de Deus.

1: Xoán 2:13-17 - Xesús expulsou aos que compraban e vendían no templo, dicindo que a casa do seu Pai ía ser unha casa de oración.

2: Isaías 56:7 - Mesmo aos que gardan o sábado e escollen o que me gustan e se aferran ao meu pacto, levarei ao meu monte santo e alegrarei na miña casa de oración.

Mateo 21:13 E díxolles: "Está escrito: A miña casa chamarase casa de oración; pero vós fixestes dela un covo de ladróns.

Este verso fala de como o pobo convertera a casa de oración nun covo de ladróns.

1. "Vivir unha vida de fe e oración: o corazón da casa de Deus"

2. "A transformación da casa de oración: do pecado á salvación"

1. Isaías 56:7: "Porque a miña casa será chamada casa de oración para todos os pobos".

2. Santiago 4:2-3, "Non tes, porque non pides. Pides e non recibes, porque pides mal, para gastalo nas túas paixóns”.

Mateo 21:14 E cegos e coxos achegáronse a el no templo; e curounos.

Xesús curou aos cegos e aos coxos que acudiran a el no templo.

1. Toque curativo de Xesús: como a compaixón de Xesús transcende todas as barreiras

2. Un milagre de amor: a cura de cegos e coxos de Xesús

1. Isaías 35:5-7 - Entón abriranse os ollos dos cegos e abriranse os oídos dos xordos. Entón o coxo saltará coma un cervo, e a lingua do mudo cantará, porque no deserto brotarán augas, e regatos no deserto.

2. Salmo 146: 7-8 - Xulga aos oprimidos: dá comida aos famentos. O Señor solta os prisioneiros, abre os ollos dos cegos, o Señor levanta os dobrados.

Mateo 21:15 E cando os sumos sacerdotes e os escribas viron as marabillas que facía, e os nenos clamaban no templo e dicían: Hosanna ao fillo de David; estaban moi disgustados,

Xesús actuou con autoridade e apertura, o que desagradaba moito aos sumos sacerdotes e aos escribas.

1. A verdadeira autoridade atópase en Xesús, non nas institucións feitas polo home

2. Hosanna a Xesús, o Fillo de David

1. Mateo 21:12-17

2. Salmo 118:25-29

Mateo 21:16 E díxolle: Escoitas o que din estes? E Xesús díxolles: Si; Nunca liches: Da boca dos nenos e dos lactantes perfeccionaste a loanza?

Xesús escoitou o que dicían os nenos e referiuse a unha escritura onde Deus usaba a boca dos nenos para perfeccionar a súa loanza.

1. Os nosos fillos, o noso futuro: como Deus nos dá esperanza a través da nosa xeración máis nova

2. Unha nova xeración de eloxios: deixar ir e deixar que Deus use os nosos fillos

1. Salmo 8: 2 - Da boca dos nenos e dos lactantes ordenaches a forza por mor dos teus inimigos, para calmar ao inimigo e ao vingador.

2. Proverbios 22:6 - Adestra un neno no camiño que debe seguir: e cando sexa vello, non se apartará del.

Mateo 21:17 E deixounos e saíu da cidade para Betania; e alí aloxouse.

Xesús saíu de Xerusalén e foi a Betania, onde se hospedou.

1. Xesús puxo sempre a vontade de Deus antes que a súa.

2. Mesmo no medio das dificultades, Xesús nunca se rendeu.

1. Isaías 53:7 Estaba oprimido e aflixido, pero non abriu a boca; leváronlle coma un cordeiro á matanza, e coma unha ovella cala diante dos seus esquiladores, así non abriu a boca.

2. Santiago 1:2-4 Considerádeo pura alegría, meus irmáns, cando te enfrontes a probas de moitas clases, porque sabes que a proba da túa fe produce perseveranza. Deixa que a perseveranza remate o seu traballo para que sexas maduro e completo, non falte de nada.

Mateo 21:18 Pola mañá, cando volveu á cidade, tivo fame.

Xesús volveu á cidade pola mañá e tiña fame.

1. Xesús ensínanos que mesmo El, o Fillo de Deus, experimentou fame e necesidades físicas.

2. Debemos confiar en Deus aínda que teñamos fame física.

1. Salmo 34:10 - Non lles falta nada bo aos que buscan ao Señor.

2. Mateo 6:25-34 - Non te preocupes pola túa vida, polo que comerás e beberás, nin polo teu corpo, polo que vestirás.

Mateo 21:19 E cando viu unha figueira no camiño, chegou a ela, e non atopou nada nela, senón só follas, e díxolle: De aquí en diante non che medre froito para sempre. E ao pouco tempo a figueira marchou.

A figueira foi maldita por Xesús por non dar froito.

1. Dar froito: a parábola da figueira

2. O poder das palabras: unha lección da figueira

1. Gálatas 5:22-23 - Pero o froito do Espírito é amor, alegría, paz, paciencia, bondade, bondade, fidelidade, mansedume e autocontrol. Contra tales cousas non hai lei.

2. Santiago 3:17-18 - Pero a sabedoría que vén do ceo é ante todo pura; despois amante da paz, considerado, submiso, cheo de misericordia e bo froito, imparcial e sincero. Os pacificadores que sementan en paz recollen unha colleita de xustiza.

Mateo 21:20 E cando o viron os discípulos, quedaron marabillados, dicindo: Canto seca a figueira!

Os discípulos quedaron abraiados ao ver que a figueira murchaba tan de súpeto.

1. O poder de Deus é maior que calquera cousa que poidamos imaxinar.

2. Mesmo cando algo parece imposible, Deus pode facelo.

1. Salmo 33: 9 - Porque el falou, e aconteceu; ordenou, e quedou firme.

2. Éxodo 14:21 - Entón Moisés estendeu a súa man sobre o mar, e o Señor fixo retroceder o mar por un forte vento do leste durante toda a noite e fixo o mar en seco, e as augas dividíronse.

Mateo 21:21 Xesús respondeulles: En verdade dígovos: se tedes fe e non dubidades, non só faredes o que se lle fai á figueira, senón tamén se lle dixestes a este monte: Quita-te e bótache ao mar; farase.

Xesús ensina que a fe nel pode mover montañas.

1: Con fe, nada é imposible.

2: Cre en Xesús, e podes facer calquera cousa.

1: Mateo 17:20 - E Xesús díxolles: "Por mor da vosa incredulidade; porque de verdade vos digo: Se tedes fe coma un gran de mostaza, dirédeslle a este monte: Levádevos de aquí para aló; e eliminarase; e nada che será imposible.

2: Filipenses 4:13 - Podo facer todas as cousas por medio de Cristo que me fortalece.

Mateo 21:22 E todo o que pidades na oración, crendo, recibirémolo.

Xesús ensina que todas as cousas que se piden na oración con fe serán dadas.

1. O poder da oración: como desbloquear as bendicións de Deus a través da fe

2. Ter fe para recibir de Deus: como rezar e recibir o que pides

1. Santiago 1: 6-7 - Pero que pida con fe, sen dúbida, porque o que dubida é coma unha onda do mar que é impulsada e lanzada polo vento.

2. Filipenses 4:6-7 - Non te preocupes por nada, pero en todo, mediante a oración e súplicas con acción de grazas, fai que as túas peticións sexan coñecidas a Deus.

Mateo 21:23 E cando entrou no templo, os principais sacerdotes e os anciáns do pobo achegáronse a el mentres ensinaba, e dixéronlle: Con que autoridade fas estas cousas? e quen che deu esta autoridade?

Xesús é cuestionado sobre a súa autoridade para ensinar no templo.

1. Autoridade na Igrexa: A importancia de contar coa aprobación do Señor.

2. O poder da ensinanza de Xesús: unha lección de humildade e fe.

1. Feitos 4:7-12 - A audacia de Pedro e Xoán ao testemuñar a autoridade de Xesús.

2. 1 Pedro 5:5 - Permitir que Deus sexa a máxima autoridade nas nosas vidas.

Mateo 21:24 E respondeulles Xesús: "Eu tamén vos preguntarei unha cousa: se mo dicídes, eu tamén vos direi con que autoridade fago estas cousas".

Xesús fixo unha pregunta á xente e prometeu responderlles se eles contestaban á súa pregunta.

1. Ensinanzas de Xesús - Autoridade e Obediencia

2. O poder das preguntas: como facer preguntas nos dá unha visión

1. Xoán 7:17 - "Se alguén quere facer a súa vontade, saberá da doutrina, se é de Deus ou se falo de min".

2. Isaías 1:18 - "Ven agora e razoemos xuntos, di o Señor: aínda que os teus pecados sexan como escarlata, serán brancos coma a neve".

Mateo 21:25 O bautismo de Xoán, de onde era? do ceo ou dos homes? E razoaban entre si, dicindo: Se dicimos: Do ceo; diranos: Por que non crestes nel?

O pobo cuestionaba a orixe do bautismo de Xoán Bautista.

1. Cre nos mensaxeiros de Deus e no seu ministerio

2. Non dubides do poder de Deus

1. Marcos 1:7 "E predicou, dicindo: 'Despois de min vén o que é máis poderoso ca min, cuxa correa das sandalias non son digno de agacharme e desatar".

2. Romanos 10:17 "Así que a fe provén de oír, e o escoitar pola palabra de Cristo".

Mateo 21:26 Pero se dicimos: dos homes; tememos á xente; pois todos consideran a Xoán por profeta.

Esta pasaxe describe o dilema dos sumos sacerdotes e anciáns ao decidir se responder á pregunta de Xesús sobre se Xoán Bautista foi enviado de Deus.

1. Cando te enfrontes a decisións difíciles, asegúrate de examinar as probas antes de escoller.

2. Debemos buscar a guía de Deus en todas as nosas decisións, por moi difíciles que sexan.

1. Santiago 1:5 - Se algún de vós carece de sabedoría, pedíselle a Deus, que dá xenerosidade a todos sen reprochar, e darache.

2. Proverbios 3:5-6 - Confía no Señor con todo o teu corazón e non te apoies no teu propio entendemento; Sométese a El en todos os teus camiños, e El endereitará os teus camiños.

Mateo 21:27 E eles responderon a Xesús, e dixeron: Non podemos dicir. E díxolles: Nin vos digo con que autoridade fago estas cousas.

Xesús preguntou aos xefes relixiosos con que autoridade estaba a facer os seus milagres, pero non puideron responderlle.

1. O poder da autoridade - Explorando o exemplo de Xesús de someterse á autoridade de Deus.

2. A busca de respostas - Como atopar a verdade e a comprensión cando quizais non teñamos todas as respostas.

1. Isaías 55:8-9 - Porque os meus pensamentos non son os teus pensamentos, nin os teus camiños os meus camiños, di o Señor.

9Porque como os ceos son máis altos que a terra, así son os meus camiños máis altos

que os teus, e os meus pensamentos máis altos que os teus.

2. Xoán 14:6 - Díxolle Xesús: Eu son o camiño, a verdade e a vida: ninguén chega ao Pai, senón por min.

Mateo 21:28 Pero que pensades? Un home tiña dous fillos; e chegou ao primeiro e díxolle: Fillo, vai hoxe traballar na miña viña.

Un home pídelle aos seus dous fillos que traballen na súa viña.

1. A chamada ao traballo: a invitación do pai aos seus fillos

2. O poder da obediencia: seguir as instrucións a pesar dos retos

1. Mateo 6:33 - Pero busca primeiro o seu reino e a súa xustiza, e todas estas cousas tamén che darán.

2. Proverbios 3:5-6 - Confía no Señor con todo o teu corazón e non te apoies no teu propio entendemento; Sométese a el en todos os teus camiños, e el endereitará os teus camiños.

Mateo 21:29 El respondeu e dixo: Non quero, pero despois arrepentiuse e foise.

Xesús negouse a obedecer ao principio, pero despois cambiou de opinión e obedeceu.

1. O poder do arrepentimento - enfatizando a importancia de cambiar de mente e facer o correcto.

2. A sabedoría da obediencia - destacando as recompensas de seguir a vontade de Deus.

1. Isaías 55: 6-7 - Busca ao Señor mentres se atopa; chámao mentres está preto. Que o impío abandone o seu camiño e o inxusto os seus pensamentos; que volva ao Señor, para que teña compaixón del, e do noso Deus, porque perdoará en abundancia.

2. 2 Corintios 7:10 - A tristeza divina trae arrepentimento que conduce á salvación e non deixa arrepentimento, pero a tristeza mundana trae a morte.

Mateo 21:30 E chegou ao segundo e dixo o mesmo. E el respondeu e dixo: Vou, señor, e non foi.

Xesús pediulle a dous homes que viñeran con el, pero só un deles seguiu.

1. A importancia da obediencia á chamada de Deus

2. O poder de cumprir os nosos compromisos

1. Lucas 9:23 - "E díxolles a todos: Se alguén quere vir detrás de min, que se negue a si mesmo, que tome a súa cruz cada día e sigame".

2. 1 Xoán 2:3-6 - "E con isto sabemos que o coñecemos, se gardamos os seus mandamentos. O que di: Eu o coñezo e non cumpre os seus mandamentos, é mentireiro, e a verdade non é. nel. Pero quen garda a súa palabra, nel verdadeiramente o amor de Deus está perfeccionado: nisto sabemos que estamos nel. O que di permanecer nel debe andar tamén así como el camiñou".

Mateo 21:31 Cal dos dous fixo a vontade do seu pai? Eles dinlle: O primeiro. Díxolles Xesús: En verdade dígovos que os publicanos e as rameiras van antes de vós no Reino de Deus.

Xesús ensina que os que se arrepinten e aceptan a graza de Deus entrarán no reino de Deus ante os líderes relixiosos.

1. O verdadeiro camiño cara a Deus: arrepentimento, fe e graza

2. O poder da misericordia de Deus: por que mesmo os pecadores son benvidos no Reino

1. Romanos 3:21-26 - Xustificación pola fe en Cristo

2. Lucas 15:11-32 - Parábola do fillo pródigo

Mateo 21:32 Porque Xoán veu a vós polo camiño da xustiza, e vós non crestes nel; pero os publicanos e as rameiras creron nel;

Xoán o Bautista predicou unha mensaxe de xustiza, pero a xente de Xerusalén rexeitouno. Porén, os publicanos e as rameras aceptaron a súa mensaxe e creron nel. A

pesar de ver a verdade, a xente de Xerusalén aínda se negou a arrepentirse e crer na mensaxe de Xoán.

1. O poder do perdón: como o amor incondicional de Deus pode axudarnos a superar as nosas loitas

2. A importancia da fe: por que é esencial crer na Palabra de Deus

1. Romanos 5:8 Pero Deus demostra o seu amor por nós nisto: mentres aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós.

2. Marcos 11:22-24 "Ten fe en Deus", respondeu Xesús. "En verdade dígovos: se alguén lle di a este monte: "Vai, tírate ao mar", e non dubida no seu corazón, senón que cre que acontecerá o que digan, faralle. Por iso dígoche: todo o que pidas na oración, cre que o recibiches, e será teu".

Mateo 21:33 Escoita outra parábola: Houbo un mozo que plantou unha viña, cubriuna ao redor, cavou nela un lagar, construíu unha torre, deixouna saír aos labradores e marchou a un país afastado. :

Un propietario planta unha viña, rodéaa cunha sebe, cava un lagar, constrúe unha torre e alugalla aos agricultores antes de partir de viaxe.

1: Debemos ser sabios administradores das nosas posesións, usándoas para glorificar a Deus e beneficiar aos demais.

2: Mentres confiamos os nosos recursos a outros, debemos estar seguros de permanecer fieis a Deus e aos que servimos.

1: Santiago 1:17 - Todo don bo e todo don perfecto é de arriba, e baixa do Pai das luces, con quen non hai variabilidade nin sombra de cambio.

2: 1 Corintios 4: 2 - Ademais, esíxese aos administradores que un home se atope fiel.

Mateo 21:34 E cando se achegaba o tempo do froito, enviou os seus servos aos labradores para que recibisen os seus froitos.

Xesús enviou os seus servos aos labradores para recoller os froitos da colleita.

1. A importancia da obediencia para servir a Deus

2. O poder do sacrificio ao facer a vontade de Deus

1. Lucas 10:2 - "Díxolles: 'A colleita é abundante, pero os obreiros son poucos. Por iso, rogade con fervor ao Señor da sega para que envíe obreiros á súa colleita'".

2. Santiago 1:22 - "Pero facede a palabra, e non só oíntes, enganándovos a vós mesmos".

Mateo 21:35 E os labradores colleron aos seus criados, golpearon a un, mataron a outro e apedrearon a outro.

A parábola dos labradores en Mateo 21:35 móstranos que os que rexeitan a palabra de Deus terán consecuencias.

1. Cando rexeitamos a Palabra de Deus, afrontaremos as consecuencias

2. A parábola dos labradores: un aviso para os que rexeitan a palabra de Deus

1. Gálatas 6:7-8 - Non vos deixedes enganar: Deus non se burla, porque todo o que sementa, iso tamén segará. Porque o que sementa para a súa propia carne, da carne segará corrupción, pero o que sementa para o Espírito, do Espírito recollerá vida eterna.

2. Romanos 2: 5-6 - Pero por mor do teu corazón duro e impenitente estás acumulando ira para ti o día da ira no que se revelará o xusto xuízo de Deus. Rendará a cada un segundo as súas obras.

Mateo 21:36 De novo, mandou outros servos máis que os primeiros, e eles fixeron o mesmo.

Esta pasaxe describe Xesús enviando máis servos despois de que o primeiro conxunto de servos fose ignorado.

1: Deus é persistente no seu amor por nós, seguirá atendendo a nós aínda que o ignoremos.

2: Nunca debemos renunciar a ofrecer amor e bondade aos demais, sen importar cantas veces sexamos rexeitados.

1: Romanos 5:8 - Pero Deus demostra o seu amor por nós nisto: mentres aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós.

2: Lucas 6:27-28 - "Pero dígovos a vós que me escoitades: amade aos vosos inimigos, facede ben aos que vos odian, bendecid aos que vos maldicen, orade polos que vos maltratan.

Mateo 21:37 Pero, por último, envioulles o seu fillo, dicindo: Terán reverencia ao meu fillo.

A pasaxe fala de como Deus enviou o seu fillo ao seu pobo, esperando que o venerasen.

1: Debemos mostrar a nosa reverencia e respecto polo fillo de Deus, Xesucristo.

2: Debemos lembrar de honrar e apreciar o don de Deus de Xesucristo.

1: Xoán 3:16 - Porque tanto amou Deus ao mundo, que deu ao seu Fillo unigénito, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna.

2: Romanos 10:9 - Que se confesas coa túa boca ao Señor Xesús e cres no teu corazón que Deus o resucitou de entre os mortos, serás salvo.

Mateo 21:38 Pero cando os labradores viron o fillo, dixéronse entre si: Este é o herdeiro; veña, matámolo e apodémonos da súa herdanza.

Os labradores, ao ver ao fillo do dono da viña, conspiraron para matalo para facerse coa súa herdanza.

1. Os perigos da cobiza e as consecuencias do pecado

2. O poder do amor e a esperanza da redención

1. Proverbios 28:20: "O home fiel abundará en bendicións, pero o que se apresura a enriquecerse non será inocente".

2. Romanos 8:18, "Porque considero que os sufrimentos deste tempo presente non son dignos de ser comparados coa gloria que se revelará en nós".

Mateo 21:39 E colleronno, botárono da viña e matárono.

Os arrendatarios da viña mataron ao fillo do dono.

1. A importancia da obediencia á vontade de Deus.

2. As consecuencias da desobediencia á vontade de Deus.

1. Proverbios 1:7 - "O temor do Señor é o principio do coñecemento; os necios desprezan a sabedoría e a instrución".

2. Xoán 14:15 - "Se me amas, cumprirás os meus mandamentos".

Mateo 21:40 Cando veña, pois, o señor da viña, que fará con eses labradores?

Pasaxe Xesús conta unha parábola dun señor dunha viña cuxos arrendatarios non lle dan a súa parte da colleita cando vén recollela.

1. A parábola dos inquilinos: comprender as ensinanzas de Xesús sobre a obediencia e o sacrificio

2. As responsabilidades dun bo administrador: seguir o plan de Deus sobre como tratamos aos demais

1. Romanos 12:10 - Dedícate un ao outro no amor. Honrade uns a outros por riba de vós mesmos.

2. Colosenses 3:23 - Fagas o que fagas, trabállao con todo o teu corazón, como traballando para o Señor, non para os mestres humanos.

Mateo 21:41 Dinlle: Destruirá miserablemente a eses malvados, e cederá a súa viña a outros labradores, que lle darán os froitos nas súas estacións.

Xesús ensina a parábola dos malvados inquilinos, facendo fincapé no xuízo e a misericordia de Deus.

1. O xuízo de Deus está xustificado - Mateo 21:41

2. A misericordia de Deus é compasiva - Mateo 21:41

1. Romanos 12:19 - Non te vingues, pero deixa espazo para a ira de Deus, porque está escrito: "Meu é vingar; eu pagarei", di o Señor.

2. Santiago 4:12 - Só hai un Lexislador e Xuíz, o que é capaz de salvar e destruír. Pero ti, quen es ti para xulgar ao teu veciño?

Mateo 21:42 Díxolles Xesús: "¿Nunca liches nas Escrituras: A pedra que os arquitectos rexeitaron, converteuse na cabeza do ángulo: isto é obra do Señor, e é maravilloso aos nosos ollos?

Xesús preguntoulle á xente se algunha vez leron nas Escrituras sobre a pedra que rexeitaron os canteiros, que se converteu na principal pedra angular. El declarou que iso foi obra do Señor e que era incrible para todos.

1. A provisión milagrosa do Señor: ver a man de Deus en lugares inesperados

2. Rexeitado para ser exaltado: entender a redención de Deus nos lugares máis baixos

1. Isaías 28:16 - Por iso, así di o Señor Deus: Velaquí, poño en Sion como fundamento unha pedra, unha pedra probada, unha pedra angular preciosa, un fundamento seguro: o que cre non se apresurará.

2. Salmo 118:22 - A pedra que os canteiros rexeitaron converteuse na pedra principal da esquina.

Mateo 21:43 Por iso dígovos que o reino de Deus será quitado de vós, e será dado a unha nación que produza os seus froitos.

O reino de Deus será quitado ao pobo e entregado a unha nación que produza os seus froitos.

1. A importancia de dar froito no Reino de Deus

2. A bondade e fidelidade de Deus cara aos fieis

1. Gálatas 5:22-23 - "Pero o froito do Espírito é amor, alegría, paz, paciencia, bondade, bondade, fidelidade, mansedume e dominio propio".

2. Santiago 2:17 - "Do mesmo xeito, a fe por si mesma, se non vai acompañada de acción, está morta".

Mateo 21:44 E quen caia sobre esta pedra será quebrado; pero sobre quen caia, moérao.

Xesús advirte de que aqueles que non acepten o seu ensino serán esmagados, pero os que o acepten serán gardados.

1: Acepta o ensino de Xesús e sálvate.

2: Rexeita o ensino de Xesús e quebra.

1: Isaías 8:14-15 - "Será un lugar santo; tanto para Israel como para Xudá será unha pedra que faga tropezar á xente e unha pedra que os faga caer. E para o pobo de Xerusalén será un trampa e lazo. Moitos deles tropezarán, caerán e romperanse, serán enganchados e capturados".

2: 1 Pedro 2: 6-7 - "Porque está na Escritura: "Velade, poño en Sión unha pedra, unha pedra angular escollida e preciosa, e quen confía nel nunca será avergoñado". Agora, para vós que credes, esta pedra é preciosa".

Mateo 21:45 E cando os sumos sacerdotes e os fariseos escoitaron as súas parábolas, decatáronse de que falaba deles.

Os sumos sacerdotes e fariseos recoñeceron que as parábolas de Xesús eran sobre eles.

1. O perigo de ignorar a mensaxe de Deus

2. A importancia de escoitar a Deus

1. Isaías 1: 18-19 - "Ven agora, razoemos xuntos, di o Señor: aínda que os teus pecados sexan coma o escarlata, serán brancos coma a neve; aínda que sexan vermellos coma o carmesí, converteranse coma a la. 19 Se queres e obedeces, comerás o ben da terra;

20 Pero se te rexeitas e te rebelas, serás devorado pola espada; porque a boca do Señor falou".

2. Xoán 10:27-30 - "As miñas ovellas escoitan a miña voz, eu coñézoas, e séguenme. 28 Doulles a vida eterna, e nunca perecerán, e ninguén os arrebatará da miña man. 29 O meu Pai, que mo deu, é maior que todos, e ninguén pode arrebatalos da man do Pai. 30 Eu e o Pai somos un".

Mateo 21:46 Pero cando procuraban impoñerlle as mans, temían a multitude, porque o tomaban por profeta.

Xesús estaba ensinando no templo cando algúns dos sumos sacerdotes e anciáns do pobo trataron de arrestalo, pero a multitude quedou tan impresionada polo seu ensino que temían tocalo.

1. O poder da predicación: como Xesús usou a Palabra de Deus para cambiar vidas

2. A autoridade de Xesús: como o seu ensino desafiou aos líderes relixiosos

1. Lucas 4:31-32 - Xesús na sinagoga de Nazaret

2. Marcos 11:27-33 - A autoridade de Xesús desafiada no templo

Mateo 22 é o vixésimo segundo capítulo do Evanxeo de Mateo, que contén varias parábolas e ensinanzas de Xesús. Neste capítulo, Xesús participa en debates cos líderes relixiosos, aborda preguntas sobre o pago de impostos e ofrece a parábola da festa das vodas.

1o Parágrafo: O capítulo comeza cunha parábola coñecida como a festa das vodas ou a parábola do fillo do rei (Mateo 22:1-14). Xesús compara o reino dos ceos cun rei que preparou un banquete de vodas para o seu fillo pero descubriu que os invitados se negaban a vir. O rei invita entón a outros de todos os ámbitos a encher o seu salón de banquetes. Non obstante, un hóspede que non tiña a roupa adecuada é expulsado á escuridade exterior. Esta parábola ilustra a invitación de Deus á salvación e subliña que moitos dos que foron elixidos inicialmente poden rexeitala mentres que outros a aceptan.

2o Parágrafo: Os líderes relixiosos intentan atrapar a Xesús con preguntas sobre o pago de impostos (Mateo 22:15-22). Pregúntanse se é lícito pagarlle impostos ao César ou non. En resposta, Xesús pide astutamente unha moeda e declara que é apropiado entregarlle ao César o que lle pertence e darlle a Deus o que lle pertence. A súa resposta evita o atrapamento mentres destaca tanto a responsabilidade cívica como a devoción espiritual.

3o Parágrafo: Outro grupo de líderes relixiosos, os saduceos, achégase a Xesús cunha pregunta sobre o matrimonio na resurrección (Mateo 22:23-33). Presentan un escenario hipotético no que interveñen sete irmáns que se casan secuencialmente cunha muller debido aos costumes do matrimonio do levirato. Os saduceos preguntan de quen estará no ceo. Xesús responde explicando que o matrimonio non existe no ceo senón que afirma a realidade da resurrección facendo referencia ás palabras de Deus na arbustiva ardendo cando se identificou como "o Deus de Abraham, Isaac e Xacob". Este encontro demostra a autoridade de Xesús sobre os asuntos teolóxicos e a súa capacidade para refutar falsas crenzas.

En resumo,

O capítulo vinte e dous de Mateo presenta a parábola da festa das vodas, que ilustra a invitación de Deus á salvación e a aceptación ou o rexeitamento desa invitación.

Xesús participa en debates cos líderes relixiosos sobre o pago de impostos e aborda preguntas sobre o matrimonio na resurrección.

O capítulo destaca a sabedoría de Xesús, a súa capacidade para afrontar situacións difíciles e a súa autoridade sobre asuntos teolóxicos. Destaca a importancia de aceptar a invitación de Deus á salvación e de vivir cunha comprensión adecuada tanto da responsabilidade cívica como da devoción espiritual.

Mateo 22:1 Xesús respondeu e faloulles outra vez en parábolas, e dixo:

A parábola das vodas: Xesús respondeulles aos xefes relixiosos cunha parábola sobre unha voda.

1: A través desta parábola, Xesús ensínanos que todos están invitados a unirse á alegría do Reino dos Ceos.

2: Xesús recórdanos que debemos aceptar a invitación á voda do Reino dos Ceos e unirnos á súa alegría.

1: Apocalipse 19: 7-9 - Alegrémonos, alegrémonos e démoslle gloria! Porque a voda do Año chegou, e a súa noiva preparouse.

2: Lucas 14:15-24 - Entón o amo díxolle ao seu servo: "Vaia polos camiños e camiños do

campo e obrígaos a entrar, para que a miña casa estea chea".

Mateo 22:2 O reino dos ceos parécese a un rei que fixo un matrimonio para o seu fillo,

A parábola da festa do matrimonio mostra que Deus invita a todas as persoas a aceptar a súa invitación a entrar no seu reino.

1. A invitación de Deus: aceptando o seu don gratuíto

2. A festa das vodas do Reino: unha oportunidade para todos

1. Xoán 3:16 - "Porque tanto amou Deus ao mundo que deu ao seu único Fillo, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna".

2. Isaías 55:1 - "Ven, todos os que tedes sede, ven ás augas; e os que non tes diñeiro, ven, compra e come! Ven, compra viño e leite sen diñeiro e sen custo".

Mateo 22:3 E enviou aos seus servos para chamar aos invitados á voda, e non quixeron vir.

A parábola da festa das vodas en Mateo 22:3 trata sobre a invitación de Deus á salvación que foi rexeitada por moitos.

1. A invitación de Deus á salvación: unha reflexión sobre Mateo 22:3

2. Invitación incondicional de Deus: a parábola de Xesús da festa das vodas

1. Lucas 14:23 - Entón o mestre díxolle ao criado: "Saia polos camiños e nas sebes, e obrígaos a entrar, para que a miña casa se enche.

2. Xoán 6:37 - Todo o que o Pai me dá, virá a min; e ao que veña a min non o botarei fóra.

Mateo 22:4 De novo, enviou outros criados, dicindo: Dilles aos convidados: Velaquí que preparei a miña cea: matan os meus bois e os meus animais engordados, e todo está preparado.

Xesús envía criados para convidar a xente a un banquete que preparou con bois e gordos como pratos fortes.

1. Xesús invítanos a festexar con el e a celebrar as bendicións da súa presenza.

2. Aceptar a invitación de Xesús ao banquete da vida leva á alegría e á satisfacción.

1. Mateo 11:28-30 - Ven a min, todos os que estás traballando e cargados, e eu vos darei descanso. Tomade sobre vós o meu xugo e aprendede de min, que son manso e humilde de corazón, e atoparedes descanso para as vosas almas.

2. 1 Corintios 5:7b-8 - Porque Cristo, o noso cordeiro pascual, foi sacrificado. Celebremos, pois, a festa, non co fermento vello, fermento da malicia e da maldade, senón co pan ácimo da sinceridade e da verdade.

Mateo 22:5 Pero eles non o fixeron, e foron os seus camiños, un á súa facenda, outro á súa mercadoría.

Esta parábola fala de persoas que foron invitadas a un banquete pero que rexeitaron a invitación.

1. Deus invítanos a unirnos a El nun banquete de vida eterna, pero moitos optan por ignorar a invitación.

2. Debemos aceptar a invitación de Deus ao banquete da salvación e non facerlle caso.

1. Lucas 14:16-24 - A parábola do gran banquete

2. Isaías 55:1-7 - Invitación aos sedentos e famentos

Mateo 22:6 E o remanente colleu os seus servos, implorounos e matounos.

O resto dos convidados da parábola da voda tratou con maldade aos servos do rei e matounos.

1. A chamada de Deus á salvación é unha chamada de amor, pero non debemos dar o seu amor por feito.

2. Debemos mostrar a nosa gratitude a Deus a través da nosa obediencia e servizo amoroso.

1. Romanos 6:13: "Non ofrezas ningunha parte de ti ao pecado como un instrumento de maldade, senón que ofrécense a Deus como os que foron traídos da morte á vida; e ofrécelle cada parte de ti como un instrumento de xustiza".

2. Efesios 5:2, "E vive no amor, como Cristo nos amou e se entregou a si mesmo por nós, ofrenda e sacrificio perfumado a Deus".

Mateo 22:7 Pero cando o rei soubo isto, enfadouse, e enviou os seus exércitos, destruíu a aqueles asasinos e incendiou a súa cidade.

O rei estaba enfadado polo asasinato dos seus servos e destruíu os asasinos e a súa cidade en resposta.

1. Xustiza de Deus: a resposta do rei ao asasinato dos seus servos

2. A vinganza é miña: a xusta retribución de Deus

1. Romanos 12:19 - Non vos vinguédes, meus queridos amigos, pero deixade lugar á ira de Deus, pois está escrito: “É meu vingarse; Eu pagarei", di o Señor.

2. Salmo 94: 1 - Señor, Deus que vinga, brilla. Levántate, xuíz da terra; devolverlles aos orgullosos o que merecen.

Mateo 22:8 Entón díxolles aos seus servos: A voda está preparada, pero os invitados non eran dignos.

Xesús di aos seus servos que a voda está lista, a pesar de que os convidados non eran dignos de asistir.

1. A indignidade do home e a xenerosidade de Deus

2. Invitación de Xesús á voda

1. Romanos 3: 10-12 - "Non hai ningún xusto, nin un: non hai quen entenda, non hai quen busque a Deus. Todos desaparecieron, xuntos volvéronse inútiles; alí non hai quen faga o ben, non, nin un".

2. Lucas 14:15-24 - Parábola do Gran Banquete - "E cando un dos que estaban sentados con el á mesa oíu estas cousas, díxolle: "Diaventurado o que come pan no reino de Deus". díxolle: "Un home fixo unha gran cea e pediu a moitos: e á hora da cea mandou o seu servo para dicirlles aos convidados: "Ven, porque xa está todo preparado".

Mateo 22:9 Id, pois, polos camiños, e a cantos atopedes, invitade á voda.

Xesús instrúe aos seus seguidores que conviden a todas as persoas á festa do matrimonio.

1. "A invitación á voda: unha invitación que todos deberían aceptar"

2. "A invitación de Deus a todos: un amor inclusivo"

1. Isaías 55:1-7 - Ven, todos os que teñen sede, ven ás augas; e ti que non tes cartos, ven, compra e come! Ven, compra viño e leite sen cartos e sen custo.

2. Romanos 5:8 - Pero Deus demostra o seu propio amor por nós nisto: mentres aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós.

Mateo 22:10 Entón aqueles criados saíron aos camiños e reuniron a todos os que atoparon, tanto malos como bos;

Os criados reunían xente boa e mala para cumprir o banquete das vodas.

1. A invitación de Deus: como acolle aos indignos

2. O poder da obediencia: como trae alegría e realización

1. Lucas 14:15-24 - Parábola do Gran Banquete

2. Romanos 5:8 - O amor de Deus polos indignos

Mateo 22:11 E cando o rei entrou para ver os convidados, viu alí a un home que non levaba vestido de voda.

O Rei viu un convidado que non levaba vestido de voda.

1. O poder da presentación: como escollemos presentarnos nunha situación determinada pode ter serias implicacións.

2. Use a roupa adecuada - Debemos esforzarnos sempre por presentarnos dun xeito respectuoso e axeitado.

1. Efesios 6: 11-13 - Vestiuse toda a armadura de Deus, para que poidades resistir ás artimañas do diaño.

2. Colosenses 3:12-14 - Vestiuse, pois, como elixidos de Deus, santos e amados, entrañas de misericordia, bondade, humildade de espírito, mansedume, longanimidade.

Mateo 22:12 E díxolle: Amigo, como entraches aquí sen ter vestido de voda? E quedou sen palabras.

O home non levaba a roupa adecuada para a voda e quedou sen palabras cando lle preguntaron por iso.

1. A importancia de vestir adecuadamente para ocasións especiais.

2. A necesidade de pensar ben antes de asistir a calquera evento.

1. 1 Pedro 3:3-4 - "A túa beleza non debe vir de adornos exteriores, como peiteados elaborados e o uso de xoias de ouro ou roupa fina. Máis ben, debería ser a do teu ser interior, a beleza inesquecible dun espírito manso e tranquilo, que é de gran valor aos ojos de Deus".

2. Proverbios 31:22 - "Ela fai cubertas para a súa cama; está vestida de liño fino e púrpura".

Mateo 22:13 Entón o rei díxolles aos servos: Atádeo de pés e mans, lévao e bótao ás tebras de fóra. alí haberá choro e rechinar de dentes.

O Rei ordena aos seus servos que castiguen a alguén lanzándoo á escuridade exterior con choros e rechinar de dentes.

1: Non debemos dar por feitos os castigos do Señor, porque son moito máis graves do que podemos imaxinar.

2: Nunca debemos ser tan tolos como para desobedecer ao Señor e arriscar a súa ira.

1: Romanos 6:23 - Porque o salario do pecado é a morte; pero o don de Deus é a vida eterna por medio de Xesucristo, noso Señor.

2: Hebreos 10:31 - É unha cousa terrible caer nas mans do Deus vivo.

Mateo 22:14 Porque moitos son chamados, pero poucos escollidos.

Moitos están invitados ao Reino de Deus, pero poucos optan por aceptar a invitación.

1: Somos chamados por Deus, e a elección de aceptar e seguir a súa chamada é, en última instancia, nosa.

2: A invitación de Deus para unirse ao seu reino está aberta a todos, pero só serán elixidos aqueles que opten por aceptalo.

1: Lucas 14:15-24 - A parábola do gran banquete.

2: Xoán 15:16 - Ti non me escolliches a min, pero eu escollín a ti.

Mateo 22:15 Entón foron os fariseos e aconsellaron como enredalo no seu discurso.

Os fariseos conspiraban para atrapar a Xesús coas súas propias palabras.

1: A sabedoría de Deus é maior que os esquemas do home.

2: Sempre debemos ter en conta as nosas palabras e accións.

1: Proverbios 16:9 - No seu corazón os humanos planifican o seu camiño, pero o Señor establece os seus pasos.

2: Colosenses 4:6 - Que a túa conversación estea sempre chea de graza, aderezada con sal, para que saibas responder a todos.

Mateo 22:16 E enviaron a el os seus discípulos cos herodianos, dicindo: Mestre, sabemos que es verdadeiro e que ensinas o camiño de Deus con verdade e que non te importas a ninguén, porque non tes atención á persoa de Deus. homes.

Os herodianos enviaron os seus discípulos a Xesús, recoñecendo que é verdadeiro e que ensina o camiño de Deus en verdade sen favoritismos.

1. O poder da verdade - Como Xesús ensinou sen parcialidade

2. O amor infalible de Deus - Recoñecer a Xesús como a fonte da verdade

1. Santiago 2:1-13 - A parábola do rico e Lázaro

2. Romanos 2:11-16 - O xuízo de Deus segundo a verdade

Mateo 22:17 Díganos, pois, que pensas? ¿É lícito dar tributo ao César, ou non?

Xesús ensinou que é lícito darlle impostos ao César.

1: Xesús ensinounos a obedecer as leis da terra.

2: O tributo ao César demostra a nosa obediencia a Deus.

1: Romanos 13:1-7 - Que toda alma se someta aos poderes superiores.

2: Mateo 5:43-48 - Ama aos teus inimigos e fai ben aos que te odian.

Mateo 22:18 Pero Xesús, entendendo a súa maldade, dixo: Por que me tentas, hipócritas?

Xesús era consciente das malas intencións dos que o cuestionaban e chamounos pola súa hipocrisía.

1. O perigo da hipocrisía: como identificalo e evitalo

2. Xesús: o noso guía en tempos de tentación

1. Mateo 6:1-2 - "Coidado de practicar a túa xustiza diante dos demais para ser vistos por eles, porque entón non terás recompensa do teu Pai que está no ceo. Así, cando deas aos necesitados, non soedes a trompeta diante de vós, como fan os hipócritas nas sinagogas e nas rúas, para que sexan louvados polos demais".

2. Santiago 1:12-13 - "Diaventurado o home que permanece firme na proba, porque cando supere a proba recibirá a coroa da vida, que Deus prometeu aos que o aman. Que ninguén diga cando é tentado: "Estou sendo tentado por Deus", porque Deus non pode ser tentado co mal, e el mesmo non tenta a ninguén".

Mateo 22:19 móstrame o diñeiro do tributo. E trouxéronlle un céntimo.

Xesús pediulles aos fariseos que lle mostrasen un céntimo como exemplo de tributo.

1. O poder dun só centavo: como as nosas accións máis pequenas poden marcar unha gran diferenza.

2. Xesús o Mestre: Aprendendo do Mestre o que necesitamos saber.

1. Proverbios 22:7 - "O rico domina sobre os pobres, e o que toma prestado é servo do que presta".

2. Lucas 12:48 - "Porque a quen se lle dea moito, moito se lle esixirá; e a quen lle encomendaron moito, máis lle pedirán".

Mateo 22:20 E díxolles: De quen é esta imaxe e esta inscrición?

Xesús pídelles aos fariseos que identifiquen cuxa imaxe e inscrición están na moeda.

1. A quen serves?

2. Poñer a Deus en primeiro lugar na vida

1. Mateo 6:24 "Ninguén pode servir a dous amos, porque ou odiará ao un e amará ao outro, ou se dedicará a un e desprezará ao outro. Non podes servir a Deus e o diñeiro".

2. Mateo 6:33 "Pero busca primeiro o reino de Deus e a súa xustiza, e todas estas cousas seranche engadidas".

Mateo 22:21 Eles dinlle: do César. Entón díxolles: Dade, pois, ao César o que é do César; e a Deus as cousas que son de Deus.

Xesús ensina que debemos obedecer tanto a Deus como ás autoridades gobernantes.

1: Dar a Deus o que é de Deus: Mateo 22:21

2: Vivindo as nosas vidas para glorificar a Deus: Romanos 12:1-2

1: Romanos 13:1-7

2: Daniel 3:16-18

Mateo 22:22 Cando escoitaron estas palabras, quedaron marabillados, deixaron del e foron.

Os líderes relixiosos quedaron abraiados coas palabras de Xesús e marcharon sen responder.

1. O poder da Palabra de Deus - Como as palabras de Xesús poden transformar vidas

2. O poder das preguntas: como facer as preguntas correctas pode aportar claridade

1. Actos 4:13 - E cando viron a ousadía de Pedro e Xoán, e decatáronse de que eran homes incultos e inexpertos, quedaron marabillados. E decatáronse de que estiveran con Xesús.

2. Lucas 4:32 - E quedaron abraiados co seu ensino, porque a súa palabra estaba con autoridade.

Mateo 22:23 O mesmo día achegáronse a el os saduceos, que din que non hai resurrección, e preguntáronlle:

Os saduceos achegáronse a Xesús e preguntáronlle se había resurrección.

1. Comprender a resurrección - Como as ensinanzas de Xesús sobre a resurrección poden cambiar a túa vida

2. Facendo fronte aos incrédulos - Como manterse firme na túa fe na resurrección

1. Xoán 11:25-26 - Xesús díxolle: "Eu son a resurrección e a vida. Quen cre en min, aínda que morra, vivirá, e todo aquel que vive e crea en min, non morrerá nunca.

2. 1 Corintios 15:12-19 - Agora ben, se Cristo é proclamado resucitado de entre os mortos, como algúns de vós poden dicir que non hai resurrección dos mortos? Pero se non hai resurrección dos mortos, nin sequera Cristo resucitou. E se Cristo non resucitou, entón a nosa predicación é en balde e a túa fe é en balde. Mesmo atópase tergiversando a Deus, porque testemuñamos sobre Deus que resucitou a Cristo, a quen non resucitou se é certo que os mortos non resucitan. Porque se os mortos non resucitan, nin sequera Cristo resucitou. E se Cristo non resucitou, a túa fe é inútil e aínda estás nos teus pecados. Entón tamén pereceron os que durmiron en Cristo. Se en Cristo temos esperanza só nesta vida, somos os máis apiadados de todas as persoas.

Mateo 22:24 Dicindo: Mestre, Moisés dixo: "Se un home morre sen ter fillos, o seu irmán casará coa súa muller e dará descendencia ao seu irmán".

Faise unha pregunta a Xesús, preguntando se a lei de Moisés se aplica se un home morre sen fillos: que o seu irmán se case coa súa muller para xerar semente.

1. A importancia de deixar un legado

2. Amor e vínculos familiares ante a perda

1. Lucas 14: 26-27 - "Se alguén vén a min e non odia o seu pai, nai, muller, fillos, irmáns e irmás, si, e mesmo a súa propia vida, non pode ser meu discípulo. Quen non leva a súa propia cruz e vén detrás de min, non pode ser o meu discípulo".

2. Proverbios 13:22 - "O home bo deixa unha herdanza aos fillos dos seus fillos, pero a riqueza do pecador é reservada para os xustos".

Mateo 22:25 Había connosco sete irmáns, e o primeiro, cando se casou cunha muller, faleceu e, sen ter descendencia, deixou a súa muller ao seu irmán.

Unha parábola de Xesús ilustra como a Lei de Moisés permitía a práctica do matrimonio levirato.

1. Amor e obediencia: vivir as leis de Deus nas relacións humanas

2. O poder do amor: a alianza de amor de Deus a través do matrimonio levirato

1. Deuteronomio 25:5-6

2. Rut 1:4-5

Mateo 22:26 Do mesmo xeito tamén o segundo, e o terceiro ata o sétimo.

A pasaxe menciona o segundo ao sétimo.

1. As nosas vidas deben basearse nun compromiso de seguir os mandamentos de Deus dende o segundo ata o sétimo.

2. Debemos esforzarnos por ser obedientes ao Señor dende o segundo ata o sétimo.

1. Deuteronomio 6:4-5 - "Escoita, Israel: o Señor, o noso Deus, o Señor é un. Amarás ao Señor, o teu Deus, con todo o teu corazón, con toda a túa alma e con todas as túas forzas".

2. Mateo 22:37-40 - "E díxolle:" Amarás ao Señor, o teu Deus, con todo o teu corazón, con toda a túa alma e con toda a túa mente. Este é o gran e primeiro mandamento. E un segundo é semellante: Amarás ao teu próximo coma a ti mesmo. Destes dous mandamentos dependen toda a Lei e os Profetas".

Mateo 22:27 E por último morreu tamén a muller.

A muller da historia morreu a última.

1: Nada é permanente nesta vida, nin sequera a propia vida.

2: Debemos vivir cada día coma se fose o último.

1: Santiago 4:13-14 - Ven agora, ti que dis: "Hoxe ou mañá iremos a tal cidade e pasaremos alí un ano, comerciando e sacar proveito" - 14 pero non sabes que mañá. traerá. Cal é a túa vida? Pois ti es unha néboa que aparece un pouco e despois desaparece.

2: Eclesiastés 3:1-2 - Para todo hai un tempo, e un tempo para cada asunto baixo o ceo: 2 un tempo para nacer e un tempo para morrer.

Mateo 22:28 Polo tanto, na resurrección, de quen será a muller dos sete? pois todos a tiñan.

Na resurrección, os saduceos fixeron a Xesús unha pregunta sobre unha muller que estivera casada con sete homes diferentes. Preguntaron de quen sería a muller na resurrección.

1. O amor de Deus é incondicional: o que a pregunta dos saduceos revela sobre Xesús

2. O poder da resurrección: reimaxinar a vida despois da morte

1. Mateo 22:37-40 - Xesús respondeu: "Ama ao Señor, o teu Deus, con todo o teu corazón, con toda a túa alma e con toda a túa mente".

2. Romanos 6:4 - Polo tanto, fomos sepultados con el mediante o bautismo na morte, para que, así como Cristo resucitou de entre os mortos pola gloria do Pai, tamén nós poidamos vivir unha vida nova.

Mateo 22:29 Respondeu Xesús e díxolles: "Vós errades, sen coñecer as Escrituras nin o poder de Deus".

Xesús castiga aos líderes relixiosos por non coñecer as escrituras nin o poder de Deus.

1. O poder de Deus: comprender as Escrituras

2. Coñecer as Escrituras: revelar o poder de Deus

1. Isaías 55: 8-9 "Porque os meus pensamentos non son os teus pensamentos, nin os teus camiños os meus camiños, di o Señor. Porque como os ceos son máis altos que a terra, así son os meus camiños máis altos que os teus camiños e os meus pensamentos. que os teus pensamentos".

2. Romanos 1:16-17 "Porque non me avergoño do evanxeo de Cristo, porque é o poder de Deus para a salvación de todo aquel que cre; para o xudeu primeiro e tamén para o grego. Porque nel está o xustiza de Deus revelada de fe en fe: como está escrito: O xusto vivirá pola fe".

Mateo 22:30 Porque na resurrección nin se casan nin son dados en matrimonio, senón que son como os anxos de Deus no ceo.

Este verso fala da natureza da resurrección, e como é diferente da vida na terra.

1: O amor é eterno: explorando a natureza do amor máis aló da tumba

2: Tornándose como anxos - Preparándose para a resurrección

1: 1 Corintios 15: 35-49 - A discusión de Paulo sobre a natureza da resurrección

2: Lucas 20:27-38 - Resposta de Xesús aos saduceos sobre o máis aló.

Mateo 22:31 Pero no que se refire á resurrección dos mortos, non lides o que Deus vos dixo:

Xesús ensina sobre a resurrección dos mortos en Mateo 22.

1. A esperanza da resurrección: como Xesús mantén a promesa da vida eterna

2. Como a Resurrección promete unha nova vida en Cristo

1. Efesios 2:4-6 - Pero Deus, que é rico en misericordia, polo seu gran amor co que nos amou, aínda que estabamos mortos nos pecados, vivificounos xunto con Cristo (pola graza sodes salvos;) E resucitounos xuntos e fíxonos sentar xuntos nos lugares celestiales en Cristo Xesús:

2. Romanos 8:11 - Pero se o Espírito do que resucitou a Xesús dos mortos habita en vós, o que resucitou a Cristo dos mortos tamén vivificará os vosos corpos mortais co seu Espírito que habita en vós.

Mateo 22:32 Eu son o Deus de Abraham, o Deus de Isaac e o Deus de Xacob? Deus non é o Deus dos mortos, senón dos vivos.

Xesús afirma que Deus é o Deus dos vivos e non dos mortos.

1. A fidelidade inmutable de Deus

2. Deus dos vivos, non dos mortos

1. Romanos 4:16-17 - "Polo tanto, a promesa vén pola fe, para que sexa por graza e estea garantida a toda a descendencia de Abraham, non só aos que son da lei, senón tamén aos que teñen a lei. fe de Abraham. El é o pai de todos nós.

2. Hebreos 11:13-16 - Todas estas persoas aínda vivían pola fe cando morreron. Non recibiron as cousas prometidas; só os viron e os acolleron desde a distancia, admitindo que eran estranxeiros e forasteiros na terra. As persoas que din tales cousas demostran que están a buscar un país propio. Se estiveran pensando no país que deixaran, terían a oportunidade de regresar. En cambio, desexaban un país mellor, un país celestial. Polo tanto, Deus non se avergoña de ser chamado o seu Deus, porque lles preparou unha cidade.

Mateo 22:33 E cando a multitude oíu isto, quedaron abraiadas da súa doutrina.

A multitude quedou abraiada coa doutrina de Xesús.

1. Comprender a doutrina de Xesús - Como escoitar e aprender

2. O impacto das ensinanzas de Xesús - Asombrosa ata a multitude

1. Mateo 7:28-29 - E aconteceu que, cando Xesús rematou estes ditos, a xente quedou

abraiada da súa doutrina: porque os ensinaba como quen ten autoridade, e non como os escribas.

2. Feitos 2:42 - E continuaron firmes na doutrina dos apóstolos e na comunión, e no partimento do pan e nas oracións.

Mateo 22:34 Pero cando os fariseos souberon que fixo calar aos saduceos, reuníronse.

Os fariseos enfadáronse cando Xesús fixo calar aos saduceos nun debate.

1. O poder do coñecemento: como Xesús usou a súa autoridade para silenciar aos saduceos

2. A importancia de manter as túas crenzas: a resposta dos fariseos á vitoria de Xesús

1. Proverbios 15:2 - "A lingua dos sabios adorna o coñecemento, pero a boca do necio derrama a tolemia".

2. Santiago 1:19 - "Sabede isto, meus amados irmáns: que cada quen sexa pronto para escoitar, lento para falar, lento para enfadar".

Mateo 22:35 Entón un deles, que era avogado, fíxolle unha pregunta, tentándoo e díxolle:

Xesús ensina sobre a importancia de amar a Deus e ao próximo.

1: Ama a Deus e ama o teu próximo - Mateo 22:35-40

2: Cumprindo o maior mandamento - Mateo 22:35-40

1: Deuteronomio 6:5 - Ama ao Señor, o teu Deus, con todo o teu corazón, con toda a túa alma e con todas as túas forzas.

2: Levítico 19:18 - Ama ao teu próximo coma a ti mesmo.

Mateo 22:36 Mestre, cal é o gran mandamento da lei?

Xesús respondeulle: Ama ao Señor, o teu Deus, con todo o teu corazón, con toda a túa alma e con toda a túa mente.

Xesús respondeu a unha pregunta sobre o gran mandamento da lei, dicindo que era amar ao Señor, o teu Deus, con todo o corazón, a alma e a mente.

1. "Ama ao Señor: unha chamada á devoción total"

2. "Un corazón, unha alma e unha mente: todo para Deus"

1. Deuteronomio 6:5 - "Ama ao Señor, o teu Deus, con todo o teu corazón, con toda a túa alma e con todas as túas forzas".

2. Marcos 12:30 - "Ama ao Señor, o teu Deus, con todo o teu corazón e con toda a túa alma, con toda a túa mente e con todas as túas forzas".

Mateo 22:37 Xesús díxolle: Amarás ao Señor, o teu Deus, con todo o teu corazón, con toda a túa alma e con toda a túa mente.

Xesús dinos que amemos a Deus con todo o noso corazón, alma e mente.

1. "Amar a Deus con todo o teu corazón, alma e mente"

2. "Vivir o maior mandamento"

1. Deuteronomio 6:5 - "Ama ao Señor, o teu Deus, con todo o teu corazón, con toda a túa alma e con todas as túas forzas".

2. 1 Xoán 4: 7-8 - "Amados, amémonos uns aos outros, porque o amor é de Deus, e quen ama naceu de Deus e coñece a Deus. Quen non ama non coñece a Deus, porque Deus é amor".

Mateo 22:38 Este é o primeiro e grande mandamento.

O primeiro e maior mandamento é amar a Deus con todo o teu corazón, alma e mente.

1. O poder do amor: aprender a amar a Deus con todo o noso corazón, alma e mente

2. O maior mandamento: amar a Deus por riba de todo

1. Deuteronomio 6:5 - "Ama ao Señor, o teu Deus, con todo o teu corazón, con toda a túa alma e con todas as túas forzas".

2. Xoán 14:15 - "Se me amas, garda os meus mandamentos".

Mateo 22:39 E o segundo é semellante a el: Amarás ao teu próximo coma a ti mesmo.

Xesús ensina que o segundo maior mandamento é amar ao próximo como a un mesmo.

1. Ama ao teu veciño: vivindo o segundo maior mandamento

2. O poder do amor: practicar o mandamento de Xesús

1. 1 Xoán 4:7-12 - Amados, amémonos uns a outros: porque o amor é de Deus; e todo aquel que ama nace de Deus e coñece a Deus.

2. Romanos 12:9-10 - Que o amor sexa sen disimulo. Aborrece o que é malo; únete ao que é bo.

Mateo 22:40 Nestes dous mandamentos dependen toda a lei e os profetas.

Xesús ensina que toda a Lei e os Profetas poden resumirse en dous mandamentos.

1. "O corazón da lei: ama a Deus e ama ao teu próximo"

2. "Vivir na plenitude da lei: unha viaxe de fe"

1. Deuteronomio 6:5-6; Levítico 19:18 - "Ama ao Señor, o teu Deus, con todo o teu corazón, alma e forza, e ama ao teu próximo como a ti mesmo".

2. Romanos 13:8-10 - "A ninguén lle debedes nada, excepto amarnos uns a outros,

porque o que ama a outro cumpriu a lei".

Mateo 22:41 Mentres os fariseos estaban reunidos, Xesús preguntoulles:

Xesús desafía aos fariseos cunha pregunta sobre o Mesías.

1: Podemos atopar sabedoría nas preguntas de Xesús e ser desafiados a buscar respostas.

2: A pregunta de Xesús aos fariseos lémbranos a importancia de entender a Palabra de Deus.

1: Santiago 1:5 - Se algún de vós carece de sabedoría, que pida a Deus, que dá a todos con generosidade e sen reproche, e seránlle dada.

2: Filipenses 4:6-7 - Non te preocupes por nada, pero en todo por medio de oración e súplica, con acción de grazas, que as túas peticións sexan coñecidas a Deus; e a paz de Deus, que supera todo entendemento, gardará os vosos corazóns e mentes por medio de Cristo Xesús.

Mateo 22:42 dicindo: Que pensades de Cristo? de quen é fillo? Dixéronlle: O fillo de David.

Xesús desafiou aos líderes relixiosos da súa época a responder a unha pregunta sobre a identidade do Mesías.

1. A identidade do Mesías: quen é Xesucristo?

2. Utilizando as Escrituras para identificar o Fillo de David

1. Isaías 9:6-7 - "Porque un neno nos naceu, un fillo nos é dado; e o goberno estará sobre o seu ombreiro; e chamarase o seu nome Marabilloso, Conselleiro, Deus poderoso, eterno. Pai, o Príncipe da Paz".

2. Romanos 1:3-4 - "Respecto ao seu Fillo Xesús Cristo, noso Señor, que foi feito da descendencia de David segundo a carne; e declarou ser Fillo de Deus con poder, segundo o espírito de santidade, por a resurrección de entre os mortos".

Mateo 22:43 El díxolles: Como entón David en espírito lle chama Señor, dicindo:

A pasaxe discute como Xesús pregunta aos fariseos sobre como David, en espírito, o chama Señor.

1. O poder de Xesús - Como Xesús é o Señor e como podemos recoñecer o seu poder.

2. As palabras de David - Como as palabras de David seguen sendo relevantes hoxe en día e como poden ensinarnos sobre Xesús.

1. Filipenses 2: 5-11 - Discutir a humildade e a exaltación de Xesús.

2. Salmo 110 - Discutir o señorío de Xesús.

Mateo 22:44 Díxolle o Señor ao meu Señor: "Séntate á miña dereita, ata que poña aos teus inimigos no estrado dos teus pés?

Xesús cita o Salmo 110 en Mateo 22:44, referíndose á promesa de Deus de darlle a Xesús un lugar de honra e autoridade ata que os seus inimigos sexan derrotados.

1. O poder da autoridade de Cristo

2. A soberanía de Deus: a súa promesa de reinar

1. Isaías 9:6-7 - Porque un neno nos nace, un fillo nos dá; e o goberno estará sobre o seu ombreiro, e o seu nome chamarase Conselleiro marabilloso, Deus poderoso, Pai eterno, Príncipe da paz. O aumento do seu goberno e da paz non terá fin, no trono de David e sobre o seu reino, para afianzalo e defendelo con xustiza e xustiza dende este tempo e para sempre.

2. Salmo 110:1 - O Señor di ao meu Señor: "Séntate á miña dereita, ata que poña aos teus inimigos estrado dos teus pés".

Mateo 22:45 Se David o chama Señor, como é o seu fillo?

A pasaxe cuestiona a relación entre Xesús e David se Xesús é chamado Señor.

1. O señorío de Xesús: como Xesús proba que é o Fillo de David

2. O misterio de Xesús: explorando o paradoxo da súa natureza

1. Isaías 7:14: “Por iso, o propio Señor darache un sinal. Velaquí, a virxe concibirá e dará a luz un fillo e poralle o nome de Emanuel".

2. Apocalipse 22:16: "Eu, Xesús, enviei o meu anxo para testificarvos sobre estas cousas para as igrexas. Eu son a raíz e o descendente de David, a brillante estrela da mañá".

Mateo 22:46 E ninguén puido responderlle unha palabra, nin ninguén se atreveu desde aquel día a facerlle máis preguntas.

A Xesús fíxolle unha pregunta, e respondeuna de tal xeito que ninguén puido responderlle nin sequera facerlle outra pregunta despois.

1. O poder das palabras de Xesús: como as súas respostas conducen a preguntas sen resposta

2. A importancia de escoitar a Xesús: como as súas respostas establecen o estándar para todos

1. Proverbios 18:13 - "O que dá unha resposta antes de escoitar, é tolemia e vergoña para el".

2. Santiago 1:19 - "Entón, meus amados irmáns, que todo o mundo sexa pronto para escoitar, lento para falar, lento para a ira".

Mateo 23 contén a crítica de Xesús aos escribas e fariseos, advertindo contra a hipocrisía e o seu lamento sobre Xerusalén.

1o Parágrafo: O capítulo comeza con Xesús falando a multitudes e discípulos sobre os escribas fariseos (Mateo 23:1-12). Recoñece a súa autoridade pero critica a súa hipocrisía e a súa autopromoción. Atan pesadas cargas difíciles de soportar póñenas sobre os ombreiros das persoas, pero eles mesmos non están dispostos a levantar un dedo para movelas. Fan todos os seus feitos para ser vistos polos demais. En contraste, anima aos seus seguidores a practicar a humildade dicindo: "Quen se exalta será humillado, e quen se humilla será exaltado".

2º Parágrafo: Xesús pronuncia entón sete desgrazas contra os escribas fariseos (Mateo 23:13-36). Condénaos por bloquear o reino do ceo para non entrar eles mesmos nin permitir que outros entren; por centrarse en cuestións menores a lei descoidando asuntos máis importantes como a xustiza, a misericordia, a fidelidade; por presentar unha aparencia exterior limpa mentres que por dentro é plena avaricia; por construír tumbas profetas que afirman que non participaron na matanza de profetas, dando a entender que son tan culpables como os antepasados que mataron aos profetas.

Terceiro parágrafo: Finalmente, Xesús lamenta a cidade de Xerusalén que mata a pedras aos profetas os que a enviaron expresando o desexo de reunir os nenos mentres a galiña recolle a súa cría baixo ás, pero a cidade non quere participar desta protección (Mateo 23:37-39). Predí que o templo da desolación di que non o volverán ver ata que digan: "Bendito o que vén en nome do Señor". Isto mostra unha profunda tristeza polo xuízo inminente, pero esperan unha futura reconciliación cando o recoñecen o Mesías.

Mateo 23:1 Entón Xesús falou á multitude e aos seus discípulos:

Xesús fala á multitude e aos discípulos sobre a humildade e a importancia da obediencia a Deus.

1. A humildade da obediencia: por que debemos seguir a vontade de Deus

2. A importancia de escoitar as palabras de Xesús

1. Filipenses 2: 5-8 - Tede entre vós esta mente, que é a vosa en Cristo Xesús, quen, aínda que tiña a forma de Deus, non considerou que a igualdade con Deus era algo que había que agarrar, senón que se despojou de si mesmo, tomando a forma de servo, nacendo a semellanza de homes.

2. 1 Xoán 5:3 - Porque este é o amor de Deus, que gardemos os seus mandamentos. E os seus mandamentos non son gravosos.

Mateo 23:2 dicindo: Os escribas e os fariseos sentan no escano de Moisés:

Xesús advirte sobre a hipocrisía dos líderes relixiosos do seu tempo.

1. O perigo da hipocrisía na Igrexa

2. O poder da humildade no liderado espiritual

1. Santiago 4:6 - "Pero el dá máis graza. Por iso di: "Deus oponse aos soberbios, pero dá graza aos humildes".

2. Mateo 5:3-5 - "Felices os pobres de espírito, porque deles é o reino dos ceos. Benaventurados os que choran, porque serán consolados. Benaventurados os mansos, porque eles herdarán a terra".

Mateo 23:3 Por tanto, todo o que vos mandan, observade e facede; pero vós non fagades as súas obras: porque din, e non.

1. Obedecer a Lei vs Seguir Exemplos de Fe

2. Cumprindo os mandamentos de Deus a pesar dos malos exemplos

1. Santiago 1:22-25 - Pero sexade facedores da palabra, e non só oíntes, enganándose a vós mesmos. Porque se alguén escoita a palabra e non o fai, é como un home que mira fixamente o seu rostro natural nun espello. Pois mira para si mesmo e vaise e de inmediato esquece como era. Pero o que mira a lei perfecta, a lei da liberdade, e persevera, non sendo un oínte que esquece senón un que actúa, será bendito co seu facer.

2. Filipenses 3:17 - Irmáns, únete a imitarme, e mira os que camiñan segundo o exemplo que tedes en nós.

Mateo 23:4 Porque atan cargas pesadas e pesadas para levar, e póñenas sobre os ombreiros dos homes; pero eles mesmos non os moverán cun dos dedos.

Os líderes relixiosos da época de Xesús eran hipócritas, poñendo cargas imposibles sobre os demais mentres se negaban a levantar un dedo para axudar.

1. "A carga da hipocrisía: aprender das palabras de Xesús"

2. "O peso insoportable das expectativas inxustas"

1. Isaías 58: 6-7 - "Non é este o xaxún que eu escollín? Para soltar as ataduras da maldade, para desfacer as pesadas cargas, para deixar libres aos oprimidos, e para romper todo xugo? para non repartir o teu pan cos famentos e levar á túa casa aos

pobres que son expulsados? cando vexas ao espido, que o cobres, e non te escondes da túa propia carne?"

2. Gálatas 6:2 - "Soportade uns as cargas dos outros, e cumprir así a lei de Cristo".

Mateo 23:5 Pero todas as súas obras fan para ser vistos dos homes: ensanchan as súas filacterias e ensanchan os bordos das súas vestiduras.

A pasaxe de Mateo 23:5 afirma que as obras dos fariseos foron feitas para ser vistas e loadas polos demais, en vez de para a gloria de Deus.

1. "Facer bos traballos polas razóns correctas"

2. "Centrarnos na gloria de Deus, non na nosa"

1. Efesios 2:10 - Porque nós somos a súa obra, creados en Cristo Xesús para boas obras, que Deus ordenou antes para que andemos nelas.

2. Colosenses 3:23 - E todo o que fagades, facédeo de corazón, como para o Señor, e non para os homes.

Mateo 23:6 E ama os cuartos superiores nas festas, e os principais asentos nas sinagogas,

A pasaxe trata de amar os mellores lugares nas celebracións ou nas institucións relixiosas.

1. A alegría de servir aos demais

2. A humildade no tempo das festas

1. Filipenses 2:3-4 - Non fagas nada por ambición egoísta ou por vana presunción. Máis ben, con humildade valora aos demais por riba de ti

2. Lucas 14: 7-14 - Xesús dixo unha parábola sobre a humildade, dicindo: "Porque todos os que se exaltan serán humillados, e os que se humillan serán exaltados".

Mateo 23:7 E saúdos nos mercados, e ser chamado dos homes, Rabí, Rabí.

Esta pasaxe fala do perigo de desexar o recoñecemento e a admiración doutras persoas.

1: O orgullo vai antes dunha caída - Proverbios 16:18

2: Sexa humilde e serve aos demais - Filipenses 2:3-4

1: Santiago 4:10 - Humilídevos diante do Señor, e El os exaltará.

2: Mateo 6:1-4 - Non sexas como os hipócritas que buscan o recoñecemento e a admiración dos demais.

Mateo 23:8 Pero non vos chamedes Rabí, porque un só é o voso Mestre, Cristo; e todos vós sodes irmáns.

Xesús ensina que todos os crentes son iguais e que a ninguén se lle debe dar un título superior ao outro.

1. O valor da igualdade na Igrexa

2. O poder de servir na humildade

1. Gálatas 3:28 - "Non hai nin xudeu nin grego, non hai escravo nin libre, non hai home nin muller, porque todos vós sodes un en Cristo Xesús".

2. Filipenses 2:3-4 - "Non fagades nada por rivalidade ou presunción, pero con humildade considerade aos demais máis importantes que vós mesmos. Que cada un de vós mire non só os seus propios intereses, senón tamén os intereses dos demais".

Mateo 23:9 E non chames a ninguén o teu pai na terra, porque un só é o teu Pai, o que está no ceo.

Xesús instrúe aos seus seguidores que non honren a ningún humano na terra, porque só Deus é o seu Pai que está no Ceo.

1. "O noso pai definitivo: recoñecer a Deus como o noso pai celestial"

2. "Honra ao Señor: negarte a poñer a ningún humano nun pedestal"

1. Efesios 3:14-15 "Por iso dobro os meus xeonllos ante o Pai, de quen recibe o nome de toda familia no ceo e na terra".

2. Isaías 40:25 "Con quen me compararás, para que sexa coma el? di o Santo".

Mateo 23:10 Tampouco vos chamedes mestres, porque un só é o voso Mestre, Cristo.

Xesús advirte de non chamarse mestre, xa que é o único mestre verdadeiro.

1. "Cristo é o noso mestre: que significa iso para nós?"

2. "O perigo do orgullo: poñernos diante de Cristo"

1. Proverbios 16:18 "A soberbia vai antes da destrución, e o espírito altivo antes da caída".

2. Filipenses 2:3 "Non fagades nada por ambición ou vanidade egoístas, pero con humildade considerade aos demais máis importantes ca vós mesmos".

Mateo 23:11 Pero o que sexa máis grande entre vós será o voso servo.

Xesús ensina que o máis grande de nós debe ser humilde e servir aos demais.

1. "A verdadeira grandeza está no servizo"

2. "Servir aos demais: o camiño cara á realización"

1. Filipenses 2:5-8

2. Lucas 22:24-27

Mateo 23:12 E quen se enaltece será humillado; e o que se humilla será exaltado.

Humíllate e serás exaltado; exaltate e serás humillado.

1. Deus honrará a aqueles que escollen honralo mediante a humildade.

2. O orgullo e a soberbia conducen á destrución, pero a humildade leva á gloria.

1. Santiago 4:10 - Humilídevos diante do Señor, e El os exaltará.

2. Proverbios 16:18- O orgullo vai antes da destrución, e un espírito altivo antes da caída.

Mateo 23:13 Pero ai de vós, escribas e fariseos hipócritas! porque pechades o reino dos ceos contra os homes, pois nin vós entrades, nin permitídes que os que entran entren.

Xesús condena a hipocrisía dos escribas e fariseos, que se negan a entrar eles mesmos no reino dos ceos e impiden que outros entren.

1. O perigo da hipocrisía: un aviso de Xesús

2. Practicar o que predicamos: vivir a nosa fe

1. Santiago 1:22: "Pero facede a palabra, e non só oíntes, enganándovos a vós mesmos".

2. 1 Xoán 1:9: "Se confesamos os nosos pecados, el é fiel e xusto para perdoarnos os nosos pecados e limpiarnos de toda iniquidade".

Mateo 23:14 Ai de vós, escribas e fariseos hipócritas! pois devorades as casas das viúvas e, por pretensión, facedes longas oracións; polo tanto, recibiredes unha condena maior.

Xesús condena aos escribas e fariseos por aproveitarse das viúvas e facerse pasar por relixiosos facendo longas oracións.

1. O perigo de finxir ser relixioso

2. Non tire proveito dos necesitados

1. Santiago 2:15-17 - "Se un irmán ou unha irmá está mal vestido e carece de comida diaria, e algún de vós lle di: "Ide en paz, quentádevos e enchádese", sen darlle o necesario para o corpo, para que serve iso?"

2. 1 Xoán 3:17-18 - "Pero se alguén ten os bens do mundo e ve ao seu irmán necesitado, pero pecha o seu corazón contra el, como permanece nel o amor de Deus? Fillos, non amemos de palabra ou fala senón de feito e de verdade".

Mateo 23:15 Ai de vós, escribas e fariseos hipócritas! pois rodeades o mar e a terra para facer un prosélito, e cando se fai, o facedes o dobre de fillo do inferno que vós mesmos.

Os escribas e fariseos foron condenados por tratar de facer conversos e facelos aínda peores que eles mesmos.

1. O perigo da hipocrisía: un aviso de Xesús

2. Camiñando: Vivindo unha vida de autenticidade

1. Santiago 4:17 - "Entón, quen sabe o que debe facer e non o fai, para el é pecado".

2. Efesios 4:15 - "Ao contrario, falando a verdade no amor, debemos crecer en todo o que é a cabeza, en Cristo".

Mateo 23:16 Ai de vós, guías cegos, que din: Quen xura polo templo, non é nada; pero quen xure polo ouro do templo, é debedor!

Xesús criticou aos fariseos por permitir que a xente xurase polo templo e, con todo, esixirlles que xurase polo ouro do templo, o que provocou unha débeda maior.

1. O perigo de enganar á xente: como os fariseos non cumpriron coas súas responsabilidades

2. O poder das palabras: como as nosas palabras teñen consecuencias e impactan nos demais

1. Proverbios 11:9 - O hipócrita coa súa boca destrúe ao seu próximo, pero o xusto será liberado polo coñecemento.

2. Proverbios 12:13 - O impío está atrapado pola transgresión dos seus beizos, pero o xusto sairá da angustia.

Mateo 23:17 Necios e cegos, porque cal é maior, o ouro ou o templo que santifica o ouro?

A pasaxe destaca a comparación entre o ouro e o templo que o santifica, preguntando cal é maior.

1. A importancia da santificación - destacando como o ouro se fai máis valioso ao estar no templo.

2. O verdadeiro valor das cousas - enfatizando que o ouro non é o verdadeiro valor, senón o templo que o santifica.

1. 1 Pedro 1:7 - "para que a probada autenticidade da túa fe, máis preciosa que o ouro que perece aínda que sexa probada polo lume, poida resultar en loanza, gloria e honra na revelación de Xesucristo"

2. 1 Corintios 3:16-17 - "Non sabes que es o templo de Deus e que o Espírito de Deus habita en ti? Se alguén destrúe o templo de Deus, Deus destruírao. Porque o templo de Deus é santo, e ti es ese templo. ."

Mateo 23:18 E: Quen xure polo altar, non é nada; pero quen xura polo don que hai sobre el, é culpable.

Xesús ensina aos seus seguidores que facer xuramentos polo altar non está mal, pero que un é culpable se xuran polo don que hai nel.

1. O poder dos xuramentos: o que Xesús nos ensina sobre facer promesas

2. Comprender o ensino de Xesús sobre o significado dos votos

1. Santiago 5:12 - "Pero sobre todo, meus irmáns, non xures, nin polo ceo nin pola terra nin por outra cousa. Que o teu "Si" sexa si, e o teu "Non", non, ou serás condenado.

2. Eclesiastés 5:4-5 - "Cando fagas un voto a Deus, non tardes en cumprilo. Non lle gustan os parvos; cumpre o teu voto. É mellor non facer un voto que facer un e non cumprilo.

Mateo 23:19 Necios e cegos, porque cal é maior, o don ou o altar que santifica o don?

Xesús está a reprender aos fariseos pola súa hipocrisía no décimo, mentres descoida a xustiza e a misericordia.

1. "O peso das nosas palabras: Xesús e os fariseos"

2. "A prioridade do amor: sacrificar os nosos dons a Deus"

1. Lucas 6:37-38 - "Non xulguedes, e non seredes xulgados; non condenades, e non seredes condenados: perdoade e seredes perdoados".

2. Santiago 2:14-17 - "¿De que lle serve, irmáns meus, se un home di que ten fe e non ten obras? ¿Pode salvalo a fe?"

Mateo 23:20 Por tanto, quen xura polo altar, xura por el e por todo o que hai sobre el.

Xesús ensina que cando alguén xura polo altar, tamén está xurando por todas as cousas que hai nel.

1. O poder das nosas palabras: comprender o significado dos xuramentos

2. A importancia da santidade: cumprir as nosas promesas

1. Santiago 5:12 - "Pero sobre todo, meus irmáns, non xures, nin polo ceo nin pola terra nin por outra cousa. Que o teu "Si" sexa si, e o teu "Non", non, ou serás condenado".

2. Eclesiastés 5:2-4 - "Non sexas rápido coa túa boca, non te apresures no teu corazón a pronunciar nada diante de Deus. Deus está no ceo e ti na terra, así que as túas palabras sexan poucas. Un soño chega cando hai moitas preocupacións, e moitas palabras marcan o discurso dun parvo".

Mateo 23:21 E quen xura polo templo, xura por el e polo que habita nel.

Xesús está ensinando que os que xuran polo templo, de feito están xurando por Deus que habita dentro do templo.

1. O poder dun xurado: explorando a gravidade de xurar polo templo e o significado de Deus que habita nel.

2. Facer un xuramento: examinar a nosa relación co templo e a importancia de honrar a Deus a través das nosas palabras.

1. Santiago 5:12-14 - "Pero sobre todo, meus irmáns, non xures, nin polo ceo nin pola terra nin por ningún outro xuramento, senón que o teu "si" sexa si e o teu "non" sexa non, así que para que non caiades baixo a condena. ¿Alguén de vós sofre? Que ore. Alguén está alegre? Que cante loanzas".

2. Isaías 65:16 - "O que invoque unha bendición na terra farao polo Deus da fidelidade; e o que xure na terra, xurará polo Deus da fidelidade".

Mateo 23:22 E o que xura polo ceo, xura polo trono de Deus e polo que está sentado nel.

Esta pasaxe enfatiza a importancia de xurar por Deus e o seu trono.

1: "Honra o Señor nos teus xuramentos"

2: "O poder do trono de Deus"

1: Isaías 66:1 - "Así di o Señor: O ceo é o meu trono, e a terra o estrado dos meus pés: onde está a casa que me construídes?"

2: Xeremías 17:12 - "Un trono alto e glorioso desde o principio é o lugar do noso santuario".

Mateo 23:23 Ai de vós, escribas e fariseos hipócritas! pois pagades o décimo da menta, do anís e do comiño, e omitistes os asuntos máis importantes da lei, o xuízo, a misericordia e a fe;

Esta pasaxe en Mateo 23:23 fala da hipocrisía dos escribas e fariseos por centrarse en asuntos menores da lei mentres descoidan os asuntos máis importantes de xuízo,

misericordia e fe.

1. "Buscando xustiza e misericordia: os asuntos máis pesados da lei"

2. "Vivir fielmente e con xustiza: unha reflexión sobre Mateo 23:23"

1. Miqueas 6:8 "El mostrouche, oh home, o que é bo. E que esixe o Señor de ti? Actuar con xustiza e amar a misericordia e camiñar humildemente co teu Deus".

2. Gálatas 5:22-23 "Pero o froito do Espírito é amor, alegría, paz, paciencia, bondade, bondade, fidelidade, mansedume e dominio propio. Contra tales cousas non hai lei".

Mateo 23:24 Guías cegos, que colades un mosquito e tragas un camelo.

Este verso trata sobre a hipocrisía entre os líderes relixiosos que se centran en detalles menores pero pasan por alto problemas máis grandes.

1. Ver o panorama xeral: expoñer a hipocrisía nas nosas vidas

2. De mosquitos aos camelos: o perigo da obediencia selectiva

1. Isaías 29: 13-14 - Ai dos que decretan decretos inxustos e que escriben a gravidade que eles prescribiron; Para apartar do xuízo aos necesitados, e quitarlle o dereito aos pobres do meu pobo, para que as viúvas sexan a súa presa, e para roubar aos orfos!

2. Santiago 1:22-25 - Pero sexades facedores da palabra, e non só oíntes, enganándovos a vós mesmos. Porque se alguén é oínte da palabra e non o fai, parécese a un home que contempla o seu rostro natural nun espello: pois vese a si mesmo e vaise, e enseguida esquece o tipo de home que era. Pero quen mira a perfecta lei da liberdade e continúa nela, non sendo un oínte esquecedor, senón un realizador da obra, este home será bendito na súa obra.

Mateo 23:25 Ai de vós, escribas e fariseos hipócritas! porque limpades o exterior da copa e do prato, pero por dentro están cheos de extorsión e exceso.

Os escribas e fariseos centráronse na aparencia exterior e non na transformación interna.

1: O noso foco debería estar na transformación interna máis que nas aparencias

externas.

2: Debemos centrarnos en seguir as instrucións de Deus e vivir cun corazón puro.

1: Colosenses 3:12-17 - Vestiuse entón, como escollidos de Deus, santos e amados, corazóns compasivos, bondade, humildade, mansedumbre e paciencia.

2: Santiago 1:22-25 - Pero sexade facedores da palabra, e non só oíntes, enganándose a vós mesmos.

Mateo 23:26 Fariseo cego, limpa primeiro o que está dentro da copa e do prato, para que tamén o exterior quede limpo.

A pasaxe fala da importancia de atender o interior do corazón antes de preocuparse polas aparencias externas.

1. "O corazón da materia: primeiro limpar o interior"

2. "As aparencias poden ser enganosas: a necesidade de purificación interior"

1. Salmo 51:10 - "Crea en min un corazón limpo, oh Deus, e renova dentro de min un espírito recto".

2. Proverbios 4:23 - "Mantén o teu corazón con toda dilixencia, porque de el son os problemas da vida".

Mateo 23:27 Ai de vós, escribas e fariseos hipócritas! porque sodes coma sepulcros brancos, que por fóra parecen fermosos, pero por dentro están cheos de ósos de mortos e de toda impureza.

Xesús condena aos escribas e fariseos por aparecer santos por fóra mentres os seus corazóns están cheos de pecado e corrupción.

1. Advertencia de Xesús contra a hipocrisía

2. O perigo dun falso disfraz de piedade

1. Romanos 3:23 - Porque todos pecaron e non chegan á gloria de Deus.

2. Santiago 4:17 - Polo tanto, ao que sabe facer o ben e non o fai, é pecado.

Mateo 23:28 Así tamén vós por fóra parecedes xustos aos homes, pero por dentro estades cheos de hipocrisía e iniquidade.

e o pecado interiores .

1: A verdadeira xustiza vén de dentro, non das aparencias exteriores.

2: Debemos ser honestos con nós mesmos e esforzarnos pola verdadeira xustiza, non só pola aparencia dela.

1: Filipenses 3: 8-9 - "De feito, todo o considero como unha perda por mor do inmenso valor de coñecer a Cristo Xesús, o meu Señor. Por causa del sufrín a perda de todas as cousas e considéroas como lixo, para que eu pode gañar a Cristo".

2: 1 Xoán 1: 8-10 - "Se dicimos que non temos pecado, enganámonos a nós mesmos e a verdade non está en nós. Se confesamos os nosos pecados, el é fiel e xusto para perdoarnos os nosos pecados e purificarnos. nós de toda iniquidade. Se dicimos que non pecamos, facémolo mentireiro, e a súa palabra non está en nós".

Mateo 23:29 Ai de vós, escribas e fariseos hipócritas! porque constrúes os sepulcros dos profetas e adornas os sepulcros dos xustos,

Os escribas e fariseos son hipócritas por render homenaxe aos que perseguían.

1. A hipocrisía de render homenaxe

2. Os perigos da hipocrisía

1. Isaías 29:13 - "Este pobo achégase a min coa súa boca e honrame cos seus beizos, pero o seu corazón está lonxe de min".

2. Santiago 2:17 - "Así a fe, se non ten obras, está morta, estando soa".

Mateo 23:30 E di: Se estivésemos nos días dos nosos pais, non seriamos partícipes con eles no sangue dos profetas.

A xente da época de Xesús era hipócrita, afirmando que non tería perseguido aos profetas como fixeran os seus antepasados, cando en realidade facían o mesmo.

1. O perigo da hipocrisía: recoñecer e evitar falsidades

2. Manterse fieis en tempos de oposición: permanecer firmes na fe

1. Isaías 29:13 - "E dixo o Señor: "Porque este pobo achégase coa súa boca e honrame cos seus beizos, mentres o seu corazón está lonxe de min, e o seu temor de min é un mandamento ensinado polos homes"

2. Santiago 2:17 - "Así tamén a fe por si mesma, se non ten obras, está morta"

Mateo 23:31 Polo tanto, sodes testemuñas de vós mesmos, que sodes fillos dos que mataron aos profetas.

Xesús advirte aos fariseos de que son fillos dos que mataron aos profetas.

1. As consecuencias das nosas accións

2. O perigo do orgullo espiritual

1. Romanos 6:23 - Porque o salario do pecado é a morte, pero o don gratuíto de Deus é a vida eterna en Cristo Xesús, noso Señor.

2. Santiago 1:19-20 - Sabedes isto, meus amados irmáns: que cada quen sexa pronto para escoitar, lento para falar, lento para a ira; pois a ira do home non produce a xustiza que Deus esixe.

Mateo 23:32 Enchede entón a medida dos vosos pais.

Xesús advirte aos fariseos e escribas dos perigos da súa hipocrisía recordándolles os pecados dos seus antepasados.

1. A importancia da honestidade e da humildade no noso camiñar con Deus

2. As consecuencias de desobedecer os mandamentos de Deus

1. Romanos 6:23 - Porque o salario do pecado é a morte, pero o don gratuíto de Deus é a vida eterna en Cristo Xesús, noso Señor.

2. Proverbios 28:13 - Quen oculta as súas transgresións non prosperará, pero quen as confesa e as abandona terá misericordia.

Mateo 23:33 Serpes, xeración de víboras, como podedes escapar da condenación do inferno?

Xesús condena aos fariseos pola súa hipocrisía e advírteos sobre as consecuencias das súas malas accións.

1. Hipocrisía: un pecado que non se pode evitar

2. O custo de rexeitar a verdade de Deus

1. Romanos 2:1-5 - Polo tanto, non tes escusa, oh, cada un de vós que xulgades. Porque ao xulgar a outro condénaste a ti mesmo, porque ti, o xuíz, practicas as mesmas cousas.

2. Santiago 4:17 - Entón, quen sabe o que debe facer e non o fai, para el é pecado.

Mateo 23:34 Por iso, velaquí, mando a vós profetas, sabios e escribas; e algúns deles mataredes e crucificaredes; e a algúns deles azoutaredes nas vosas sinagogas e perseguirémolos de cidade en cidade.

Xesús advirte da persecución dos servos de Deus.

1. A persecución dos servos de Deus: mantendo firme a pesar da adversidade

2. A nosa chamada: amar a pesar da persecución

1. Hebreos 11:35-40 - A fe dos servos de Deus

2. Xoán 15:17-19 - O amor dos servos de Deus

Mateo 23:35 Para que veña sobre vós todo o sangue xusto derramado sobre a terra, desde o sangue do xusto Abel ata o sangue de Zacarías, fillo de Baraquías, a quen mataches entre o templo e o altar.

Esta pasaxe fala do xuízo de Deus sobre as persoas polos seus pecados, particularmente polo derramamento de sangue inocente.

1: As consecuencias do pecado

2: A ira de Deus

1: Xénese 4:10 - E dixo: "Que fixeches? A voz do sangue do teu irmán clama a min dende o chan.

2: Romanos 12:19 - Queridos amados, non vos vinguédes, senón deixade lugar á ira, porque está escrito: A vinganza é miña; Eu pagarei, di o Señor.

Mateo 23:36 En verdade dígovos que todas estas cousas virán sobre esta xeración.

Esta pasaxe fala do xuízo que virá sobre a xeración actual.

1. Debemos vivir dun xeito que respecte e honre a Deus, para que non nos xulguemos.

2. As nosas accións teñen consecuencias, tanto nesta vida como na vindeira.

1. Hebreos 9:27 - "E así como está establecido que o home mora unha vez, e despois ven o xuízo".

2. Romanos 2:5-6 - "Pero por mor do teu corazón duro e impenitente estás acumulando ira para ti no día da ira no que se revelará o xusto xuízo de Deus".

Mateo 23:37 Ó Xerusalén, Xerusalén, que matas aos profetas e apedreas aos que son enviados a ti, cantas veces quixera reunir aos teus fillos, como unha galiña recolle as súas galiñas baixo as súas ás, e non quixeches!

Xesús expresa unha profunda tristeza pola negativa de Xerusalén a aceptalo, a pesar dos moitos profetas que lle enviaron ao longo da historia.

1. O amor de Deus perdura: o amor incondicional de Xesús por Xerusalén

2. Rexeitando a chamada: as consecuencias de rexeitar a oferta de salvación de Deus

1. Isaías 53:3 - "Foi desprezado e rexeitado polos homes, un home de dor e familiarizado coa dor"

2. Xeremías 29:13 - "Buscarásme e atoparásme cando me busques con todo o teu corazón"

Mateo 23:38 Velaquí, a túa casa déixache desolada.

Xesús advirte aos fariseos de que a súa casa quedará desolada por mor da súa negativa a arrepentirse.

1. As consecuencias dos corazóns endurecidos - A sobre Mateo 23:38

2. Rexeitando o arrepentimento - A sobre a incredulidade dos fariseos e a desolación resultante da súa casa

1. Hebreos 3:7-14 - Advertencia contra o endurecemento dos corazóns.

2. Isaías 6:9-10 - A chamada de Deus ao arrepentimento.

Mateo 23:39 Pois dígovos que xa non me veredes ata que digades: Bendito o que vén no nome do Señor.

Xesús declarou que non se volverá ver ata que a xente recoñeza a súa autoridade do Señor.

1. O poder do recoñecemento: como recoñecer a autoridade de Deus nas nosas vidas

2. O valor da bendición: experimentar a alegría de alegrarse no Señor

1. Isaías 11:10 - "E nese día haberá unha raíz de Isai, que será un estandarte do pobo; a ela buscarán os xentís, e o seu descanso será glorioso".

2. Salmo 118:26 - "Bendito sexa o que vén no nome do Señor: bendixémoste dende a casa do Señor".

Mateo 24 analiza a destrución do templo, os signos dos tempos finais e a importancia da vixilancia en previsión do regreso de Xesús.

1o Parágrafo: O capítulo comeza con Xesús predicindo a destrución do templo (Mateo 24:1-2). Cando os discípulos preguntan sobre o sinal da súa chegada da idade do fin, el advirte que non se deixen enganar por falsos Cristos nin perturben as guerras, rumores de guerras, porque estas cousas deben suceder pero o final aínda está por chegar. Fala de que a nación se levantou contra a nación o reino contra a fame do reino, os terremotos en varios lugares, pero estes só comezan as dores de parto (Mateo 24:3-8).

2º Parágrafo: Entón describe a persecución que os crentes enfrontarán a falsos profetas que enganarán a moitos, aumentarán a maldade, o amor a maioría se enfría, pero os que se manteñan firmes ata o fin serán salvados. O reino do Evanxeo será predicado o testemuño do mundo enteiro todas as nacións, entón o fin chegará (Mateo 24:9-14). Refírese á "abominación desolación" falada a través do profeta Daniel de pé no lugar santo advertindo que os de Xudea fuxan das montañas sen demora porque haberá unha gran angustia sen igual desde o mundo do principio ata agora que nunca volverá ser igualada.

Terceiro parágrafo: Xesús continúa discutindo os sinais inmediatamente despois dos días de angustia sol, lúa estrelas escurecidas corpos celestes sacudidas Fillo Home vir nubes ceo con poder gran gloria enviando anxos con voz sonora de trompeta reunir elixidos de catro ventos un extremo ceo outro (Mateo 24:29-31)). Cóntalle á figueira da parábola cando as súas pólas saen follas tenras, sabe que o verán está preto do mesmo xeito cando ve todas estas cousas sabe que está preto xusto na porta. Pero a hora exacta do día ninguén coñece nin sequera os anxos do ceo nin o Fillo único Pai. Como foi en días Noé, así será na chegada de Fillo Home a xente comendo bebendo casando casando o día en que Noé entrou na arca que non sabían nada sobre o diluvio arrastrounos para que como virá o Fillo Home, hai que estar sempre atentos porque non o saben. que día virá o teu Señor (Mateo 24:32-44).

Mateo 24:1 E saíu Xesús e saíu do templo; e os seus discípulos achegáronse a el para mostrarlle os edificios do templo.

Xesús saíu do templo e os seus discípulos mostráronlle os edificios do templo.

1. A presenza de Deus está en todas partes: entendendo o significado de Xesús deixando o templo

2. A importancia do respecto e do temor: apreciar os edificios do templo

1. Salmo 46:4-5 “Hai un río cuxos regatos alegran a cidade de Deus, a morada santa do Altísimo. Deus está no medio dela; non se moverá; Deus axudaraa cando amence a mañá".

2. Isaías 66:1 "Así di o Señor: "O ceo é o meu trono e a terra é o estrado dos meus pés; cal é a casa que me construirías, e cal é o lugar do meu descanso?

Mateo 24:2 E Xesús díxolles: Non vedes todas estas cousas? En verdade dígovos: Non quedará aquí pedra sobre pedra que non sexa derrubada.

Xesús anuncia a destrución do Templo de Xerusalén.

1: Debemos estar preparados para o inesperado, xa que Xesús nos advertiu de que a destrución é posible.

2: Debemos confiar no plan do Señor, aínda que pareza grave ou difícil.

1: Romanos 8:28 - E sabemos que en todas as cousas Deus traballa para o ben dos que o aman, que foron chamados segundo o seu propósito.

2: Isaías 41:10 - Así que non teñas medo, porque estou contigo; non te asustes, porque eu son o teu Deus. fortalecereiche e axudarei; Apoiareino coa miña dereita xusta.

Mateo 24:3 E mentres estaba sentado no monte das Oliveiras, os discípulos achegáronse a el en privado, dicíndolle: Dinos, cando serán estas cousas? e cal será o sinal da túa vinda e da fin do mundo?

Os discípulos preguntaron a Xesús sobre os signos da súa segunda vinda e do fin do mundo cando estaba sentado no Monte das Olivas.

1. O poder da fe: como prepararse para a segunda vinda de Xesús

2. A importancia de mirar e esperar: o regreso de Xesús e a fin do mundo

1. Romanos 13:11-12 "Ademais disto sabes o tempo, que chegou a hora de espertar do sono. Porque a salvación está máis preto de nós agora que cando cremos por primeira vez. A noite está lonxe; o día está a man. Entón, desbotemos as obras das tebras e poñémonos a armadura da luz".

2. Tito 2: 11-14 "Porque a graza de Deus apareceu, traendo salvación para todos os homes, formándonos para renunciar á impiedade e ás paixóns mundanas, e a vivir unha vida autocontrolada, recta e piadosa no presente, agardando. pola nosa bendita esperanza, a manifestación da gloria do noso gran Deus e Salvador Xesucristo, que se entregou por nós para redimirnos de toda iniquidade e purificar para si un pobo para a súa posesión, celoso polas boas obras".

Mateo 24:4 E respondeu Xesús e díxolles: Mirade que ninguén vos engane.

Xesús advirte aos seus discípulos de que sexan conscientes dos que intentan enganalos.

1. "Os perigos do engano"

2. "O poder do discernimento"

1. Efesios 5:15-17; "Ten moito coidado, entón, como vives, non como imprudente, senón como sabio, aproveitando todas as oportunidades, porque os días son malos. Polo tanto, non sexas necio, pero entende cal é a vontade do Señor".

2. Proverbios 14:15; "Os sinxelos cren calquera cousa, pero os prudentes pensan nos seus pasos".

Mateo 24:5 Porque moitos virán no meu nome, dicindo: Eu son o Cristo; e enganará a moitos.

Moitos falsos mestres virán no nome de Xesús e enganarán a moitos.

1. Falsos profetas: o perigo do engano

2. A autoridade de Cristo: evitando as ensinanzas falsas

1. Feitos 20:29-31 - A advertencia de Paulo contra os falsos mestres

2. 2 Pedro 2: 1-3 - Os falsos profetas e o seu castigo

Mateo 24:6 E escoitaredes falar de guerras e rumores de guerras: mirade que non vos turbedes, porque todas estas cousas teñen que suceder, pero o fin aínda non é.

A pasaxe trata de non ser preocupado por guerras ou rumores de guerras que se producirán, xa que o final aínda non está.

1. Non te preocupes, sé fiel - Concéntrate en confiar en Deus en lugar de ser preocupado por cuestións mundanas.

2. Enduring Troubles in the Last Days - Prepárate para o fin dos tempos mantendo a fe e non cedendo ao medo.

1. Romanos 8:18 "Porque considero que os sufrimentos deste tempo presente non son comparables coa gloria que se nos vai revelar".

2. Isaías 41:10 "Non teñas medo, porque eu estou contigo; non te asustes, porque eu son o teu Deus; fortalecereiche, axudarei, apoiareino coa miña dereita xusta".

Mateo 24:7 Porque levantarase nación contra nación e reino contra reino; e haberá fames, pestes e terremotos en diversos lugares.

A pasaxe fala de como haberá conflitos entre as nacións, fames, pestes e terremotos en diferentes lugares.

1. Deus aínda ten o control incluso en tempos de angustia.

2. Non debemos preocuparnos polo que está a suceder no mundo, senón poñer a nosa confianza en Deus.

1. Isaías 41:10 - "Así que non teñas medo, porque eu estou contigo; non te asustes, porque eu son o teu Deus. Fortalecereiche e axudarei, apoiareino coa miña dereita xusta".

2. Salmo 46: 1-3 - "Deus é o noso refuxio e fortaleza, un auxilio sempre presente nos problemas. Por iso non teremos medo, aínda que a terra cede e as montañas caian no corazón do mar, aínda que as súas augas. ruxe e escuma e as montañas tremen co seu salto".

Mateo 24:8 Todos estes son o principio das tristezas.

Xesús advirte que virán moitos tempos difíciles antes do fin do mundo.

1. "As tristezas dos tempos finais: o aviso de Xesús para nós"

2. "O poder das palabras de Xesús: preparándose para o que está por vir"

1. Isaías 61: 1-2 - "O Espírito do Señor Soberano está sobre min, porque o Señor unxiume para anunciar boas novas aos pobres. Envioume a vendar aos que teñen o corazón roto, a proclamar a liberdade aos cativos e a liberación das tebras aos prisioneiros".

2. Romanos 8:18-19 - "Considero que os nosos sufrimentos actuais non valen a pena comparar coa gloria que se revelará en nós. Porque a creación espera ansiosa a que os fillos de Deus sexan revelados".

Mateo 24:9 Entón entregaranos á aflicción e mataránvos, e seredes odiados por todas as nacións por mor do meu nome.

Os seguidores de Xesús serán perseguidos e asasinados polo seu nome.

1. Xesús chámanos a ser fieis mesmo ante a persecución.

2. Vale a pena defender o poder do nome de Xesús.

1. Xoán 15:18-20 - "Se o mundo te odia, ten en conta que primeiro me odiou a min. Se foses do mundo, amaríate como a ti. Como é, non pertences ao mundo. mundo, pero eu te escollín do mundo. Por iso o mundo te odia. Lembra o que che dixen: "O servo non é maior que o seu amo". Se me perseguiron a min, perseguirán tamén a vós".

2. 1 Pedro 4:12-13 - "Queridos amigos, non vos estrañedes da terrible experiencia que vos afrontou para probarvos, como se vos pasase algo estraño. Pero alégrense de participar nos sufrimentos de Cristo, para que te alegres cando se revele a súa gloria".

Mateo 24:10 E entón moitos se escandalizarán, e traizoaranse uns a outros e odiaranse uns a outros.

Moitos ofendéronse e volveranse uns contra os outros, provocando o odio.

1. "Ama ao teu veciño: o perigo de ofender aos demais"

2. "O custo da traizón: reflexións sobre Mateo 24:10"

1. Xoán 15:13 - "Ninguén ten un amor máis grande que este, que un home dea a súa vida polos seus amigos".

2. 1 Corintios 13:4-7 - "O amor é paciente e bondadoso; o amor non envexa nin se jacta; non é arrogante nin groseiro. Non insiste no seu camiño; non é irritable nin resentido; non Alégrate co mal, pero alégrate coa verdade. O amor todo soporta, todo cre, todo espera, todo soporta".

Mateo 24:11 E xurdirán moitos falsos profetas e enganarán a moitos.

Moitos falsos profetas espallarán falsas ensinanzas e desviarán a moitos.

1. Coidado cos falsos profetas - Gálatas 1:6-9

2. Proba todo - 1 Tesalonicenses 5:21-22

1. Xeremías 14:14; 23:25-32

2. 2 Pedro 2:1-3; Apocalipse 19:20

Mateo 24:12 E porque a iniquidade abundará, o amor de moitos enfriarase.

A abundancia do pecado fará que o amor diminúa.

1: Debemos loitar contra a tentación do pecado e, en cambio, alimentar o amor nas nosas vidas.

2: Debemos permanecer vixiantes na nosa fe e non deixar que o pecado nos domine.

1: Romanos 12:9-10 - O amor debe ser sincero. Odia o que é malo; aferrarse ao que é bo.

2: 1 Xoán 4: 7-8 - Amados, amémonos uns aos outros, porque o amor é de Deus, e quen ama naceu de Deus e coñece a Deus.

Mateo 24:13 Pero o que persevere ata o fin, este será salvo.

Este verso enfatiza a importancia da perseveranza para ser salvo.

1: Manterse forte en tempos difíciles - centrándose na importancia da perseveranza ante a adversidade

2: A fe perdurable dos santos - destacando as recompensas da fidelidade

1: Hebreos 10:35-36 - "Por tanto, non tires a túa confianza, porque ten unha gran recompensa. Porque tes necesidade de perseverar, para que despois de facer a vontade de Deus, recibas a promesa. "

2: Santiago 1:12 - "Diaventurado o que persevera na proba, porque cando supere a proba, recibirá a coroa da vida que Deus prometeu aos que o aman".

Mateo 24:14 E este evanxeo do reino será predicado en todo o mundo como testemuño a todas as nacións; e entón chegará o final.

Esta pasaxe fala sobre a importancia de predicar a palabra de Deus e como sinalará o fin dos tempos.

1. O poder da predicación: como a Palabra de Deus nos une e nos prepara para a eternidade

2. A gran comisión: como podemos compartir a mensaxe de Deus e achegar a chegada do fin

1. Actos 1:8 - Pero recibirás poder cando o Espírito Santo veña sobre ti; e seredes as

miñas testemuñas en Xerusalén, en toda Xudea e Samaria e ata os confíns da terra.

2. Isaías 55:11 - Así será a miña palabra que sae da miña boca: non volverá a min vacía, senón que realizará o que eu queira, e prosperará no que a enviei.

Mateo 24:15 Cando vexades, pois, a abominación da desolación, da que falou o profeta Daniel, de pé no lugar santo (quen lea, que entenda:)

Xesús advirte aos seus seguidores que estean vixiantes e que sexan conscientes da "abominación da desolación" da que fala o profeta Daniel.

1. A abominación da desolación: o que significa para nós hoxe

2. Prepárate: o aviso de Xesús en Mateo 24

1. Daniel 9:27 - "E confirmará o pacto con moitos durante unha semana; e no medio da semana fará cesar o sacrificio e a oblación, e por estenderse as abominacións desolará. ata a consumación, e o determinado será derramado sobre o desolado".

2. 2 Tesalonicenses 2:3 - "Que ninguén vos engane de ningún xeito: porque ese día non chegará, se non chega primeiro unha destitución, e se revela ese home de pecado, o fillo da perdición";

Mateo 24:16 Entón os que estean en Xudea foxen aos montes:

O paso aconsella aos que están en Xudea fuxir ás montañas en tempos de perigo.

1. Debemos estar preparados para fuxir cando o perigo está preto.

2. Debemos prestar atención ás advertencias de Deus para estar a salvo.

1. Proverbios 22:3 - O home prudente prevé o mal e escóndese, pero os sinxelos pasan e son castigados.

2. Salmo 91: 14-16 - Porque el puxo o seu amor en min, por iso librareino: ergueino en alto, porque coñeceu o meu nome. El chamarame, e eu responderei: estarei con el en apuros; librareino e honrareino. Con longa vida saciareino e mostrareille a miña salvación.

Mateo 24:17 Que non baixe o que está na azotea para sacar nada da súa casa.

Xesús dille á xente que non volva ás súas casas cando foxa dunha cidade.

1. Deus sabe o que é mellor para nós e proporcionaranos a protección necesaria para manternos a salvo.

2. A nosa fe en Deus será recompensada cando escoitemos e seguimos as súas instrucións.

1. Isaías 41:10 - "Non teñas medo, porque eu estou contigo; non te asustes, porque eu son o teu Deus; fortalecereiche, axudarei, apoiareino coa miña dereita xusta".

2. Mateo 6:25-33 - "Por iso dígoche: non te preocupes pola túa vida, o que comerás ou o que beberás, nin polo teu corpo, o que vestirás. Non é a vida máis que o alimento. , e o corpo máis que a roupa? Mirade os paxaros do ceo: nin sementan nin segan nin recollen nos hórreos, e con todo o voso Pai celestial dálles de comer. Non valedes máis ca eles?...".

Mateo 24:18 Tampouco o que estea no campo volva tomar as súas roupas.

Este verso advirte de non deixar o traballo ás présas, sobre todo ante o perigo inminente.

1. Dar conta da brevidade da vida: reflexións sobre Mateo 24:18.

2. Preparándonos para desafíos inesperados: un estudo de Mateo 24:18.

1. Lucas 14:28-30 - "Pois quen de vós, desexando construír unha torre, non se senta primeiro a contar o custo, se ten o suficiente para rematala? En caso contrario, cando puxo unha base e non está capaz de rematar, todos os que o ven comezan a mofarse del, dicindo: 'Este home comezou a construír e non puido rematar'".

2. Hebreos 10:35-36 - "Por tanto, non tires a túa confianza, que ten unha gran recompensa. Porque tedes necesidade de perseverar, para que, cando teñades feito a vontade de Deus, recibades o prometido".

Mateo 24:19 E ai das que están encintas e das que aleman naqueles días!

En Mateo 24:19, Xesús advirte das dificultades que terán as nais embarazadas e lactantes durante os tempos finais.

1. "Os tempos máis difíciles: nais embarazadas e lactantes durante os tempos finais"

2. "As advertencias de Xesús: dificultades perdurables para as nais"

1. Isaías 40:11 - "Paiciará o seu rabaño coma un pastor; recollerá os cordeiros nos seus brazos; levaraos no seu seo, e levará suavemente os que están con cría".

2. 1 Tesalonicenses 5:3 - "Porque cando digan: Paz e seguridade, entón a destrución repentina virá sobre eles, como o parto dunha muller encinta, e non escaparán".

Mateo 24:20 Pero pregade para que a vosa fuxida non sexa no inverno, nin en sábado.

A pasaxe advirte de non fuxir o sábado nin no inverno.

1: A nosa fe chámanos a estar preparados pero tamén a ter en conta as nosas obrigas con Deus.

2: As decepcións da vida non deben levarnos a esquecer os mandamentos de Deus.

1: Deuteronomio 5:12-15 - Respecta o sábado e santificalo.

2: Isaías 40:31 - Os que esperan no Señor renovarán as súas forzas.

Mateo 24:21 Porque entón haberá unha gran tribulación, como non houbo desde o principio do mundo ata este tempo, nin a haberá.

A gran tribulación é un período de intenso sufrimento que ocorrerá antes de que Xesús volva.

1: Deus ten o control e nos levará a través da gran tribulación.

2: Debemos confiar en Deus e permanecer fieis a El durante as grandes tribulacións.

1: Romanos 8:31-39 - Nada pode separarnos do amor de Deus.

2: Isaías 41:10 - Non temas, porque estou contigo; non te espantes, porque eu son o teu Deus; Fortalecerei, axudarei, apoiareino coa miña dereita xusta.

Mateo 24:22 E se non se acurtasen eses días, ninguén se salvaría; pero por amor dos elixidos eses días serán acurtados.

Deus acurtará os días de tribulación polo ben dos elixidos.

1. O amor de Deus polos seus elixidos: como a misericordia de Deus protexe ao seu pobo en tempos de dificultades

2. A promesa da protección de Deus: como a provisión de Deus nos salva da tribulación

1. Romanos 8:28 - E sabemos que todas as cousas colaboran para o ben dos que aman a Deus, dos que son chamados segundo o seu propósito.

2. Isaías 54:17 - Ningunha arma que se faga contra ti prosperará; e toda lingua que se ergue contra ti no xuízo, condenarás. Esta é a herdanza dos servos do Señor, e a súa xustiza é de min, di o Señor.

Mateo 24:23 Entón, se alguén vos dixese: Velaquí, aquí está Cristo, ou alí; non o creas.

Xesús aconsella aos seus discípulos que non crean a ninguén que diga ser o mesías, aínda que digan ser el nun lugar específico.

1. "Ten coidado cos falsos profetas"

2. "O perigo de crer en afirmacións falsas"

1. Xeremías 29:8-9 "Porque así di o Señor dos exércitos, o Deus de Israel: Non vos enganen os vosos profetas e os vosos adiviños que están no medio de vós, nin escoitedes os vosos soños que facedes. ser soñado. Porque vos profetizan en mentira no meu nome: Eu non os mandei, di o Señor".

2. 2 Pedro 2: 1-3 "Pero tamén houbo falsos profetas entre o pobo, así como tamén haberá entre vós falsos mestres, que traerán en secreto herexías condenables, incluso negando ao Señor que os mercou, e traerán sobre si mesmos. destrución rápida. E moitos seguirán os seus camiños perniciosos, por causa dos cales o camiño da verdade será mal falado. E por avaricia farán mercadoría de ti con palabras finxidas: cuxo xuízo xa hai moito tempo non se demora, e os seus a condenación non adormece".

Mateo 24:24 Porque xurdirán falsos Cristos e falsos profetas, e darán grandes sinais e marabillas; de tal xeito que, se fose posible, enganarán aos mesmos elixidos.

Os falsos mestres e profetas enganarán ata os elixidos, se fose posible.

1. Recoñecemento de falsos profesores e profetas

2. Non se deixe enganar por falsas ensinanzas

1. Mateo 7:15-20 - Coidado cos falsos profetas

2. 1 Xoán 4:1-6 - Proba os espíritos para ver se son de Deus

Mateo 24:25 Velaquí, xa cho dixen.

Xesús advirte aos seus discípulos que estean atentos e preparados para a chegada do reino de Deus.

1. Teña en conta: Xesús pídenos que esteamos preparados para a chegada do Reino de Deus

2. A importancia de atender as advertencias de Xesús

1. 1 Tesalonicenses 5:2-4 - Porque sabes moi ben que o día do Señor virá coma un ladrón na noite.

2. 1 Corintios 16:13 - Estade atentos, mantéñense firmes na fe, actúan como homes, se fortalecen.

Mateo 24:26 Por iso, se vos din: Velaquí, está no deserto; non saias: velaquí, está nas cámaras secretas; non o creas.

Este versículo advírtenos de non crer nos falsos profetas e confiar na palabra de Deus.

1. Non creas as mentiras: confiando na Palabra de Deus

2. Falsos profetas: o discernimento no mundo actual

1. 2 Timoteo 3:16-17 "Toda a Escritura é inspirada por Deus e útil para ensinar, reprender, corrixir e educar na xustiza, para que o home de Deus sexa completo, preparado para toda boa obra".

2. Isaías 8:20 "Á ensinanza e ó testemuño! Se non falan segundo esta palabra, é porque non teñen amencer".

Mateo 24:27 Porque como o raio sae do leste e brilla ata o occidente; así será tamén a vinda do Fillo do Home.

A vinda do Fillo do Home será coma o raio, visible para todos.

1. A luz do mundo: A sobre a chegada do Fillo do Home

2. Xesús está chegando: A sobre a esperanza e a redención

1. Feitos 1:11: "Este mesmo Xesús, que foi levado de vós ao ceo, virá do mesmo xeito que o vistedes ir ao ceo".

2. Isaías 9:2: "O pobo que andaba nas tebras viu unha gran luz: os que habitan na terra da sombra da morte, a luz brillou sobre eles".

Mateo 24:28 Porque onde queira que estea o cadáver, alí reuniranse as aguias.

Este verso reflicte a declaración de Xesús de que a morte e a destrución chamarán a atención sobre o evento.

1: A Reunión das Aguias simboliza a morte e a destrución, e debe levarnos a reflexionar sobre a fraxilidade da vida.

2: A Reunión das Aguias é un recordatorio da advertencia de Xesús de que a morte e a destrución chegarán aos que non están preparados.

1: Salmos 34:18 - O Señor está preto dos quebrantados de corazón e salva aos esmagados de espírito.

2: Santiago 4:14 - Non sabes o que traerá mañá. Cal é a túa vida? Pois ti es unha néboa que aparece un pouco e despois desaparece.

Mateo 24:29 Inmediatamente despois da tribulación daqueles días, o sol escurecerase, e a lúa non dará a súa luz, e as estrelas caerán do ceo, e os poderes do ceo serán sacudidos.

Xesús predice que despois dun tempo de tribulación, o sol escurecerá e a lúa non dará a súa luz, e as estrelas caerán do ceo e os poderes do ceo serán sacudidos.

1. Como prepararse para os problemas da vida - Mateo 24:29

2. Confiando na protección de Deus en tempos problemáticos - Mateo 24:29

1. Isaías 13:10 - Porque as estrelas do ceo e as súas constelacións non darán a súa luz: o sol escurecerase ao saír, e a lúa non fará brillar a súa luz.

2. Hebreos 12:26-27 - cuxa voz entón sacudiu a terra, pero agora prometeu, dicindo: "Unha vez máis, non só tremo a terra, senón tamén o ceo". E esta palabra, unha vez máis, significa a eliminación das cousas que son abaladas, como das cousas que están feitas, para que as cousas que non se poden abalar permanezan.

Mateo 24:30 E entón aparecerá o sinal do Fillo do Home no ceo, e entón todas as tribos da terra chorarán, e verán o Fillo do Home vir nas nubes do ceo con poder e gran gloria.

A segunda vinda de Xesús será un acontecemento glorioso co sinal do Fillo do Home aparecendo no ceo e Xesús vindo nas nubes.

1. A Maxestade da Segunda Venda de Xesús

2. Prepárate para o Retorno do Rei

1. Apocalipse 1:7 - Velaquí que vén con nubes; e todo ollo o verá, e tamén os que o traspasaron; e todas as raias da terra chorarán por el.

2. Zacarías 14:5 - E fuxirás ao val dos montes, porque o val dos montes chegará ata Azal; Xudá: e virá o Señor, o meu Deus, e todos os santos contigo.

Mateo 24:31 E enviará aos seus anxos cun gran son de trompeta, e reunirán os seus elixidos dos catro ventos, dende un extremo do ceo ata o outro.

Xesús enviará anxos cun gran son de trompeta para reunir os elixidos dos catro recunchos da terra.

1: Soará unha trompeta, anunciando o regreso de Xesús e a reunión do seu pobo.

2: Reunirémonos todos con Xesús, por moito que esteamos dispersos.

1: 1 Tesalonicenses 4: 16-17 - Porque o propio Señor baixará do ceo cun berro de mando, coa voz dun arcanxo e co son da trompeta de Deus. E os mortos en Cristo resucitarán primeiro.

2: Apocalipse 11:15 - Entón o sétimo anxo tocou a trompeta, e houbo grandes voces no ceo, que dicían: "O reino do mundo converteuse no reino do noso Señor e do seu Cristo, e el reinará para sempre. ”.

Mateo 24:32 Agora aprende unha parábola da figueira; Cando a súa póla aínda está tenra e brota follas, sabedes que o verán está preto:

Parábola da figueira: está preto o verán cando a póla está tenra e aparecen as follas.

1. A esperanza dunha nova estación

2. Preparación para o Cambio

1. Isaías 40:31 - Pero os que esperan no Señor renovarán as súas forzas; subirán con ás como aguias; correrán e non se cansarán; e andarán e non desmaiarán.

2. Gálatas 6:9 - E non nos cansemos de facer o ben: porque no seu momento segaremos, se non desfallecemos.

Mateo 24:33 Así tamén vós, cando vexades todas estas cousas, sabede que está preto, ata ás portas.

Xesús dinos que recoñezamos os sinais da súa chegada e que esteamos preparados para iso.

1. "Está preparado: sinais da vinda do Señor"

2. "A inminencia do Señor: saber que está preto"

1. Lucas 21:28 - "Agora, cando estas cousas comecen a suceder, endereite e erguede a cabeza, porque a vosa redención se achega".

2. Mateo 24:44 - "Por iso tamén debedes estar preparados, porque o Fillo do Home virá á hora que non esperades".

Mateo 24:34 En verdade dígovos que esta xeración non pasará ata que se cumpran todas estas cousas.

Esta pasaxe afirma que todos os acontecementos profetizados ocorrerán na xeración actual.

1. A Palabra de Deus é verdadeira: podemos confiar no que El promete

2. Vivir á luz dos acontecementos profetizados: tomar acción agora

1. Isaías 40:8: "A herba seca, a flor esmorece, pero a palabra do noso Deus permanecerá para sempre".

2. Efesios 1:13-14: "Nel tamén vós, ao escoitar a palabra da verdade, o evanxeo da vosa salvación, e crendo nel, fomos selados co Espírito Santo prometido, que é a garantía da nosa herdanza ata adquirimos a posesión del, para eloxio da súa gloria".

Mateo 24:35 O ceo e a terra pasarán, pero as miñas palabras non pasarán.

Este versículo proclama que as palabras de Deus permanecerán firmes, aínda que todo o demais falle.

1. A Palabra de Deus é permanente

2. A natureza inmutable da Palabra de Deus

1. Isaías 40:8 - "A herba seca, a flor esmorece, pero a palabra do noso Deus permanecerá para sempre".

2. 1 Pedro 1:25 - "Pero a palabra do Señor permanece para sempre. E esta palabra é a boa nova que vos foi predicada".

Mateo 24:36 Pero do día e da hora ninguén sabe, nin os anxos do ceo, senón só o meu Pai.

Ninguén sabe cando chegará a fin do mundo, só Deus sabe.

1. A importancia de confiar no tempo de Deus.

2. Como prepararse para un día descoñecido.

1. Xeremías 29:11 "Porque sei os plans que teño para ti", declara o Señor, "planes para prosperarte e non facerte dano, plans para darche esperanza e futuro".

2. Salmo 31:15 "Os meus tempos están nas túas mans".

Mateo 24:37 Pero como foron os días de Noé, así será a vinda do Fillo do Home.

A chegada do Fillo do Home será semellante aos días de Noé.

1: Nos días de Noé, o mundo estaba cheo de pecado e maldade, pero Deus aínda proporcionou un camiño de salvación e unha promesa de esperanza a través de Noé e da súa familia.

2: Debemos lembrar sempre de ter fe e confianza en Deus, aínda que o mundo que nos rodea parece estar cheo de maldade e pecado.

1: Xénese 6: 5-9 - O Señor viu como se fixo grande a maldade da raza humana na terra e que toda inclinación dos pensamentos do corazón humano era só o malo todo o tempo.

2: Romanos 5:12-14 - Polo tanto, así como o pecado entrou no mundo por medio dun só home, e a morte polo pecado, así a morte chegou a todos os homes, porque todos pecaron,

Mateo 24:38 Porque como nos días anteriores ao diluvio comían e bebeban, casaban e daban por casamento, ata o día en que Noé entrou na arca,

Nos días anteriores á inundación, a xente vivía a súa vida cotiá sen ter en conta o xuízo inminente.

1: As nosas vidas son fugaces; sempre debemos estar preparados para o xuízo, porque pode chegar en calquera momento.

2: Non debemos dar por feita a vida que Deus nos deu, porque pode ser quitada de nós nun instante.

1: Xénese 6: 5-8 - Deus viu que a maldade do home era grande na terra e que toda imaxinación dos pensamentos do seu corazón era só o mal continuamente.

2: 1 Pedro 3:20 - Que algunha vez foron desobedientes, cando unha vez a longa paciencia de Deus agardaba nos días de Noé, mentres a arca estaba preparada, na que poucas, é dicir, oito almas foron salvadas pola auga.

Mateo 24:39 E non souberon ata que chegou o diluvio e levounos a todos; así será tamén a vinda do Fillo do Home.

A chegada do Fillo do Home será repentina e inesperada como o diluvio.

1: Estade preparados para a vinda do Señor

2: Estea preparado para o regreso de Cristo

1: Lucas 12:35-40 - Estade preparados para a vinda do Señor

2: 1 Tesalonicenses 5: 1-11 - Estade alerta e preparado para o regreso do Señor

Mateo 24:40 Entón estarán dous no campo; un será tomado e o outro deixado.

Dúas persoas estarán separadas nun campo, unha tomada e outra deixada.

1. O xuízo de Deus é imparcial, e ninguén escapará del.

2. Estar preparado para o xuízo de Deus é esencial.

1. 2 Corintios 5:10 - Porque todos debemos comparecer ante o tribunal de Cristo, para que cada un reciba as cousas feitas no corpo, segundo o que fixo, sexa bo ou malo.

2. Romanos 14:12 - Entón, cada un de nós dará conta de si mesmo a Deus.

Mateo 24:41 Dúas mulleres estarán moendo no muíño; un será tomado e o outro deixado.

Dúas persoas farán o mesmo, pero unha será tomada e a outra quedará atrás.

1. A importancia de estar preparados para a vinda do Señor.

2. Debemos prepararnos cada un para a vinda do Señor.

1. 1 Tesalonicenses 5:2-4 - Porque vós mesmos sabedes perfectamente que o día do Señor virá como un ladrón na noite. Mentres a xente di: "Hai paz e seguridade", entón a destrución repentina virá sobre eles como as dores de parto sobre unha muller embarazada, e non escaparán.

2. Lucas 21: 34-36 - "Pero mirade que os vosos corazóns non se abrumen de disolución, borracheira e preocupacións desta vida, e ese día veña sobre vós de súpeto como unha trampa. Porque virá sobre todos os que habitan sobre a faz de toda a terra. Pero estade espertos en todo momento, rezando para que teñades forzas para escapar de todas estas cousas que van acontecer e para estar diante do Fillo do Home".

Mateo 24:42 Velaí, pois, porque non sabedes a que hora virá o voso Señor.

Xesús ensina que debemos estar constantemente vixiantes e atentos á súa chegada, xa que non sabemos cando virá.

1. "Mira e agarda: estea preparado para a vinda do Señor"

2. "Este vixiante: non te perdas o regreso de Xesús"

1. Hebreos 9:28 - "Así que Cristo foi ofrecido unha vez para soportar os pecados de moitos. Aos que o esperan ansiosamente, aparecerá unha segunda vez, ademais do pecado, para a salvación".

2. 1 Tesalonicenses 5: 2-4 - "Pois vós mesmos sabedes perfectamente que o día do Señor chega como un ladrón na noite. Porque cando din: "Paz e seguridade!" entón a destrución repentina ven sobre eles, como as dores de parto sobre unha muller embarazada. E non escaparán".

Mateo 24:43 Pero saiba isto, que se o home da casa soubera a que garda viría o ladrón, vixiaría e non permitiría que a súa casa fose destruída.

O bo da casa estaría preparado se soubera cando viría o ladrón.

1. Prepárate para o inesperado - Mateo 24:43

2. Non te pillen sen saber - Mateo 24:43

1. Proverbios 22:3 - O home prudente prevé o mal e escóndese, pero os sinxelos pasan e son castigados.

2. 1 Pedro 5:8 - Sexa sobrio, vixiante; porque o teu adversario, o demo, anda como un león bramido buscando a quen devorar.

Mateo 24:44 Estade, pois, tamén vós, porque á hora que non pensades, o Fillo do Home virá.

O Fillo do Home virá nunha hora inesperada, así que prepárate.

1. "Este preparado: preparándose para o retorno inesperado do Fillo do Home"

2. "Estade preparado: vivindo coa anticipación do regreso do Fillo do Home"

1. 1 Tesalonicenses 5: 2-4 - "Porque vós mesmos sabedes perfectamente que o día do Señor virá como un ladrón na noite. Mentres a xente diga: "Hai paz e seguridade", entón virá a destrución repentina. sobre eles como as dores do parto chegan á muller embarazada, e non escaparán.Pero non estades nas tebras, irmáns, para que ese día vos sorprenda coma un ladrón.

2. Santiago 5:7-8 - Tede paciencia, polo tanto, irmáns, ata a chegada do Señor. Mira como o labrego agarda polo preciado froito da terra, sendo paciente con el, ata que reciba as chuvias temperás e tardías. Ti tamén, ten paciencia. Establece o teu corazón, porque a vinda do Señor está preto.

Mateo 24:45 Quen é, entón, un servo fiel e sabio, a quen o seu señor fixo gobernador da súa casa, para darlles a comida no seu momento?

Esta pasaxe destaca a importancia de ser un servo fiel e sabio do Señor.

1. "A chamada a ser servos fieis e sabios"

2. "Cumprindo as nosas responsabilidades como servos de Deus"

1. Proverbios 2:6-9 - Porque o Señor dá sabedoría: da súa boca sae coñecemento e entendemento. El acumula sabedoría sana para os xustos: é un escudo para os que andan rectos. El garda os camiños do xuízo e preserva o camiño dos seus santos. Entón entenderás a xustiza, o xuízo e a equidade; si, todo bo camiño.

2. Santiago 1:5-8 - Se algún de vós carece de sabedoría, que llo pida a Deus, que dá a todos con generosidade e non reprende; e daráselle. Pero que pida con fe, nada vacilante. Porque o que vacila é coma unha onda do mar que o vento leva e lanza. Porque ese home non pense que recibirá nada do Señor. Un home de dobre mente é inestable en todos os seus camiños.

Mateo 24:46 Benaventurado aquel servo a quen o seu señor, cando veña, atopará facendo así.

Xesús anima aos seus seguidores a permanecer fieis e dilixentes no seu servizo, xa que serán recompensados cando o Señor volva.

1. Permanece fiel ata que o Señor volva

2. Recollendo as recompensas do servizo obediente

1. Proverbios 13:4 - A alma do perezoso anhela e non recibe nada, mentres que a alma dos dilixentes está ricamente abastecida.

2. Colosenses 3:23-24 - Fagas o que fagas, traballa de corazón, como para o Señor e non para os homes, sabendo que do Señor recibirás a herdanza como recompensa. Estás a servir ao Señor Cristo.

Mateo 24:47 En verdade dígovos que o fará gobernador de todos os seus bens.

A pasaxe fala de que un servo fiel foi feito gobernante sobre todos os bens do seu amo.

1: A nosa fidelidade será recompensada xa que somos feitos gobernantes de todos os bens de Deus.

2: Debemos permanecer fieis a Deus e ser obedientes á súa vontade, porque isto levaranos a maiores recompensas.

1: Hebreos 11:6 - E sen fe é imposible agradar a Deus, porque quen se achegue a el debe crer que existe e que recompensa a quen o busca con seriedade.

2: Colosenses 3:23 - Fagas o que fagas, trabállao con todo o teu corazón, como traballando para o Señor, non para os mestres humanos.

Mateo 24:48 Pero se ese servo malvado dixese no seu corazón: O meu señor atrasa a súa chegada;

A pasaxe advirte contra a compracencia e a falta de fe ao agardar o regreso de Xesús.

1: Estade atentos e preparados para a vinda do Señor.

2: Ten fe en que o Señor virá no seu tempo.

1: Lucas 12:35-40 - "Felices aqueles servos que o amo atopa espertos cando vén".

2: 1 Pedro 4: 7 - "O fin de todas as cousas está preto. Polo tanto, estade atentos e sobrios para que poidades orar".

Mateo 24:49 E comezará a ferir os seus compañeiros, e a comer e beber cos borrachos;

A pasaxe fala de que alguén comeza a maltratar aos seus compañeiros de servizo e a embriagarse.

1: Non sexamos egoístas nin maltratemos aos demais, senón mostremos bondade e amor a todos.

2: Non debemos participar na borracheira, xa que é pecaminoso e desagrada a Deus.

1: Efesios 4:31-32 - "Que se quite de vós toda amargura, ira, ira, clamor e calumnia, e toda malicia. Sede bondadosos uns cos outros, tenros de corazón, perdoándovos uns a outros, como Deus en Cristo vos perdoou. ."

2: Proverbios 20:1 - "O viño é un burlador, as bebidas fortes un pelexador, e quen se deixa enganar por el non é sabio".

Mateo 24:50 O señor dese servo virá nun día que non o mire, e nunha hora que non sabe,

O Señor virá cando menos se espera.

1: Estade sempre preparado para o regreso do Señor.

2: Non te complaces na túa fe, xa que non sabes cando virá o Señor.

1: Lucas 12:35-40 - Xesús anima aos seus seguidores a estar preparados e alerta para o seu regreso.

2: 1 Tesalonicenses 5: 2-4 - Paulo insta á igrexa a estar atento e sobrio, non vivir nas tebras.

Mateo 24:51 E cortarao en pedazos e asignaralle a súa parte cos hipócritas: alí haberá choro e rechinar de dentes.

Xesús advirte das consecuencias de non ser fiel, que inclúen estar separados de Deus e compartir unha porción cos hipócritas, que experimentarán choros e rechinar de dentes.

1. O aviso de Xesús: preparándose para o xuízo final

2. Ser fiel ou afrontar as consecuencias: choro e rechinar de dentes

1. Salmo 35:13 - Pero en canto a min, cando estaban enfermos, a miña roupa era de cilicio: humillei a miña alma co xaxún; e a miña oración volveu ao meu propio seo.

2. Mateo 25:41 - Entón tamén lles dirá aos que están á esquerda: Apartade de min, malditos, ao lume eterno, preparado para o diaño e os seus anxos.

Mateo 25 contén as parábolas das dez virxes, os talentos, e conclúe co xuízo das nacións.

1o Parágrafo: O capítulo ábrese coa Parábola das Dez Virxes (Mateo 25:1-13). Nesta parábola, dez virxes levan as súas lámpadas ao encontro do noivo. Cinco son sabios e traen aceite extra mentres que cinco son parvos e non o fan. Cando o noivo se atrasa, todos quedan durmidos. Á medianoite soa o berro: 'Aquí está o noivo! ¡Ven a coñecelo! Todas as virxes espertan recortan as súas lámpadas, pero ás insensatas esgotáronselle o aceite, pídelles aos sabios que compartan a súa, pero os sabios néganse di que pode que non sexa suficiente para os dous. Mentres ían comprar aceite, chegou o noivo; os que estaban preparados entraron con el ao banquete de vodas a porta estaba pechada. Máis tarde tamén viñeron outros que dixeron '¡Señor, ábrenos a porta!' Pero el respondeu: "De verdade che digo que non te coñezo". Entón, Xesús advirte de estar sempre preparado porque non sabe día nin hora.

2º Parágrafo: A continuación segue Parábola dos Talentos (Mateo 25:14-30). Un home que vai de viaxe confíalle os seus bens aos seus servos segundo a súa capacidade, un cinco talentos, outros dous, un segundo a súa capacidade. Os dous primeiros invisten máis gañan, pero o terceiro enterra o seu talento ao mestre do medo. Cando o amo regresa eloxia recompensa aos dous primeiros servos pero condena castiga ao terceiro servidor a falta de iniciativa usa o que lle deron de xeito efectivo dicindo "Porque todo o que ten daráselle máis e terá en abundancia quen non teña nin sequera o que teña será tomado. deles".

3º Parágrafo: Finalmente Xesús describe as Nacións do Xuízo (Mateo 25:31-46) onde o Fillo Home ven na súa gloria senta no seu trono glorioso. A súa esquerda. Despois invita a aqueles que a súa dereita herdan o reino que lles preparou dende o mundo fundacional porque cando tiña fame estraño sedento espido enfermo no cárcere déronlle comida de beber recibiuno, vestido, coidouno, visitouno, mentres que os da súa esquerda non fixeron estas cousas para que eles vaise castigo eterno xusto vida eterna mostrando importancia coidando menos entre nós coma se estivésemos coidando a Cristo mesmo.

Mateo 25:1 Entón o reino dos ceos será semellante a dez virxes que tomaron as súas lámpadas e saíron ao encontro do noivo.

En Mateo 25:1, Xesús compara o reino dos ceos con dez virxes que levaron as súas lámpadas ao encontro do noivo.

1. A importancia da preparación: como a parábola das dez virxes nos anima a estar preparados para o regreso de Cristo

2. Os sabios e os necios: un exame dos diferentes resultados das dez virxes

1. 2 Pedro 3:14 - "Por iso, amados, xa que agardas por estes, procurade ser atopado por el sen mancha nin defecto, e en paz".

2. Filipenses 4:5 - "Que todos coñezan a súa razoabilidade. O Señor está preto".

Mateo 25:2 E cinco deles eran sabios e cinco tolos.

A parábola das dez virxes ensina que é sabio estar preparado para o regreso de Cristo.

1. Estea preparado: preparándose para o regreso de Cristo

2. Vida sabia: as leccións da parábola das dez virxes

1. Lucas 12:35-48 - A parábola do servo fiel

2. Romanos 13:11-14 - Ponte a armadura da luz

Mateo 25:3 Os insensatos levaron as súas lámpadas e non levaron aceite consigo.

Os tolos levaron as súas lámpadas, pero non trouxeron aceite para preparar a viaxe.

1: Debemos estar preparados para afrontar a nosa viaxe na vida con todo o que necesitamos para o éxito.

2: Debemos ter en conta os recursos que necesitamos para ter éxito e ser sabios no seu uso.

1: Proverbios 16:9, "O corazón do home traza o seu camiño, pero o Señor dirixe os seus pasos".

2: Efesios 6:10-18, "Finalmente, fortalecede no Señor e na forza da súa forza. Vístete de toda a armadura de Deus, para que poidas resistir os esquemas do diaño".

Mateo 25:4 Pero as sabias levaron aceite nas súas vasijas coas súas lámpadas.

As virxes sabias da parábola das dez virxes tomaron aceite extra nos seus vasos para ir coas súas lámpadas.

1. A sabedoría de prepararse para os desafíos inesperados da vida

2. Os beneficios de estar preparado para as incógnitas da vida

1. Santiago 4:13-15 - Ven agora, ti que dis: "Hoxe ou mañá iremos a tal cidade e pasaremos alí un ano, comerciando e sacar proveito"— 14 pero non sabes que mañá. traerá. Cal é a túa vida? Pois ti es unha néboa que aparece un pouco e despois desaparece. 15 En vez diso, debes dicir: "Se o Señor quere, viviremos e faremos isto ou aquilo".

2. Proverbios 21:5 - Os plans dos dilixentes conducen certamente á abundancia, pero todo aquel que é precipitado só chega á pobreza.

Mateo 25:5 Mentres o noivo se demoraba, todos durmían e durmían.

A pasaxe destaca a paciencia do noivo á espera da chegada dos seus convidados.

1: A paciencia é unha virtude - Proverbios 16:32

2: Esperar no Señor trae bendición - Isaías 40:31

1: Lucas 12:35-36 - Estade preparados para a vinda do Señor

2: Romanos 12:12 - Alegrate na esperanza, ten paciencia na tribulación

Mateo 25:6 E á media noite lanzouse un berro: Velaquí que vén o noivo; saíde ao seu encontro.

Á media noite faise unha chamada para saír ao encontro do noivo.

1. O noivo: preparándose para a súa chegada

2. Estar preparado para Xesús: prepararse para coñecer o noivo

1. Isaías 62:5 - Porque como un mozo se casa cunha virxe, os teus fillos casarán contigo; e como o noivo se alegra pola noiva, así o teu Deus se alegrará por ti.

2. Apocalipse 19:7 - Alegrámonos, alegrémonos e démoslle honra, porque as vodas do Año chegaron, e a súa muller preparouse.

Mateo 25:7 Entón levantáronse todas aquelas virxes e prepararon as súas lámpadas.

A pasaxe fala da parábola das virxes sabias e tolas, onde as virxes sabias estaban preparadas e tiñan aceite suficiente para as súas lámpadas mentres que as virxes tolas non.

1. Estar preparado para o futuro sendo sabio e investindo na palabra de Deus.

2. Tomar tempo para atender a nosa relación con Deus e ser dilixentes na nosa fe.

1. Proverbios 6:6-11 - Vai á formiga, perezoso; considera os seus camiños e sé sabio!

2. Santiago 1:5 - Se algún de vós carece de sabedoría, que llo pida a Deus, que dá xenerosidade a todos sen reprocharche, e darache.

Mateo 25:8 E os tolos dixéronlles aos sabios: Dános do voso aceite; pois as nosas lámpadas están apagadas.

As virxes sabias tiñan aceite para as súas lámpadas mentres que as insensatas non, así que pediron ás sabias un pouco do seu aceite.

1: Cristo chámanos a estar preparados para a súa chegada.

2: Debemos ser dilixentes na nosa fe e estar preparados para o inesperado.

1: Mateo 24:44: "Por iso tamén vós debedes estar preparados, porque o Fillo do Home virá á hora que non esperades".

2: Proverbios 19:2, "O desexo sen coñecemento non é bo, e quen se apresura cos seus pés perde o seu camiño".

Mateo 25:9 Pero os sabios responderon, dicindo: Non é así; para que non haxa abondo para nós e para vós, pero máis ben, ide aos que venden e compre para vós.

Os sabios desaconsellan compartir os seus recursos, en lugar de suxerir que compre máis para eles mesmos.

1. Confía na sabedoría de Deus á hora de tomar decisións.

2. Tomar conciencia das consecuencias de compartir recursos.

1. Eclesiastés 11:2 - "Dálle unha porción a sete, si, incluso a oito, porque non sabes que desastre pode chegar á terra".

2. Proverbios 11:24 - "Un dá gratuíto, pero todo se fai máis rico; outro retén o que debe dar, e só sofre a necesidade".

Mateo 25:10 E mentres ían mercar, chegou o noivo; e as que estaban listas entraron con el á voda, e a porta pechouse.

O noivo chegou mentres as cinco virxes sabias estaban fóra comprando aceite, e só os que estaban preparados podían entrar na voda.

1. Estar preparado: prepararse para o regreso do noivo

2. A necesidade de prepararse para o inesperado

1. Romanos 13:11-14 - Vestiuse do Señor Xesús Cristo e non faga provisións para a carne, para cumprir os seus desexos.

2. Eclesiastés 9:10 - Todo o que a túa man atope que facer, faino con todas as túas forzas, porque non hai traballo nin artefacto nin coñecemento na tumba onde vas.

Mateo 25:11 Despois viñeron tamén as outras virxes, dicindo: Señor, Señor, ábrenos.

A parábola das dez virxes ensina que debemos estar preparados e vixiantes para o regreso do Señor.

1. Estea preparado e preparado para o regreso do Señor

2. Vixilancia e vixilancia ante a incerteza

1. Mateo 24:42-44

2. Lucas 12:35-40

Mateo 25:12 Pero el respondeu e dixo: En verdade dígovos que non vos coñezo.

Esta pasaxe de Mateo 25:12 enfatiza a importancia de coñecer a Xesús para recibir a vida eterna.

1. "Recoñecer o valor de coñecer a Xesús"

2. "A necesidade de coñecer ao Salvador"

1. Xoán 17:3: "E esta é a vida eterna: que che coñezan a ti, o único Deus verdadeiro, e a Xesús Cristo, a quen ti enviaches".

2. 1 Xoán 5:12: "O que ten o Fillo ten vida, e o que non ten o Fillo de Deus non ten vida".

Mateo 25:13 Velaí, pois, porque non sabedes nin o día nin a hora en que ven o Fillo do Home.

Estade atentos e preparados para a vinda do Señor.

1: Coidado e prepárese para a vinda do Señor.

2: Estea preparado e esperto para o regreso de Xesús.

1: Mateo 24:36-44 - Ninguén sabe o día ou a hora exacta do regreso de Xesús, polo que debemos permanecer alerta e preparados.

2: Lucas 12:35-40 - Debemos estar preparados e levar a nosa armadura espiritual para poder estar preparados cando Xesús volva.

Mateo 25:14 Porque o reino dos ceos é coma un home que viaxa a un país afastado, que chamou aos seus servos e entregoulles os seus bens.

A parábola dos talentos subliña a importancia de usar os dons de Deus dun xeito responsable e produtivo.

1: Debemos usar os dons que Deus nos deu para axudar a construír o seu Reino.

2: Debemos ser fieis administradores dos dons que Deus nos deu para ser unha bendición para os demais.

1: Colosenses 3:23-24 - Fagas o que fagas, traballa de corazón, como para o Señor e non para os homes, sabendo que do Señor recibirás a herdanza como recompensa. Estás a servir ao Señor Cristo.

2: 1 Corintios 4: 2 - Ademais, esíxese aos administradores que se atopen fieis.

Mateo 25:15 E a un deulle cinco talentos, a outro dous e a outro un; a cada home segundo a súa capacidade; e enseguida levou a súa viaxe.

Xesús dá talentos segundo a capacidade individual de cada un e despois segue o seu camiño.

1. Deus confíanos dons segundo a nosa capacidade e chámanos para usalos para a súa gloria.

2. A parábola dos talentos ensínanos a usar os nosos dons para honrar a Deus e bendicir aos demais.

1. Romanos 12: 6-8 - Temos diferentes dons segundo a graza que se nos deu, e debemos utilizalos para o ben común.

2. 1 Pedro 4:10-11 - Cada un debe usar o don que recibiu para servir aos demais, administrando fielmente a graza de Deus nas súas diversas formas.

Mateo 25:16 Entón o que recibira os cinco talentos foi e trocou con eles, e fíxolles outros cinco talentos.

Esta pasaxe fala dun home ao que se lle deron cinco talentos e puido utilizalos para conseguir cinco talentos máis.

1. Aproveitar ao máximo o que lle deron

2. Investir no Reino de Deus

1. Proverbios 13:11 - A riqueza gañada precipitadamente diminuirá, pero quen vaia reunindo pouco a pouco aumentará.

2. Mateo 6:20-21 - Recupérate tesouros no ceo, onde nin a polilla nin a ferruxe destrúen e onde os ladróns non entran nin rouban. Porque onde está o teu tesouro, alí estará tamén o teu corazón.

Mateo 25:17 E do mesmo xeito o que recibira dous, tamén gañou outros dous.

Unha persoa que recibiu dous talentos puido gañar dous máis.

1. "O poder do investimento" - Como investir nos nosos talentos pode levar a rendementos multiplicados.

2. "A xenerosidade de Deus" - Como Deus recompensa e aumenta as bendicións dos que son fieis co que teñen.

1. Proverbios 22:29 - "Ves un home hábil no seu traballo? El estará diante dos reis; non estará diante de homes escuros".

2. Efesios 4:28 - "Que o ladrón xa non roube, senón que traballe, facendo un traballo honesto coas súas propias mans, para que teña algo que compartir con quen o necesita".

Mateo 25:18 Pero o que recibira un foi e cavou na terra e escondeu o diñeiro do seu señor.

Unha parábola contada por Xesús ilustra que unha persoa á que se lle deu algo debe usalo con prudencia e responsabilidade.

1. A parábola dos talentos: Usando os nosos dons con responsabilidade

2. Investir no Reino de Deus: o que nos ensina a parábola dos talentos

1. Proverbios 3:9-10 - Honra ao Señor coas túas riquezas e coas primicias de todos os teus produtos

2. Lucas 16:10 - O que é fiel no moi pouco tamén é fiel no moito.

Mateo 25:19 Despois de moito tempo veu o señor daqueles servos e fai contas con eles.

Un amo confiou cartos aos seus servos e despois dun longo período de tempo, volve para responsabilizarlles do que fixeran con el.

1. O Señor está vixiando: A administración na parábola dos talentos

2. Estade preparado: preparándose para a vinda do Señor

1. Mateo 24:44-51 - Polo tanto, estade tamén vós preparados, porque á hora que non pensades, o Fillo do Home virá.

2. Lucas 12:35-38 - Que os teus lombos estean cinguidos, e as túas luces acendidas; E vós mesmos coma os homes que esperan polo seu señor, cando volva da voda.

Mateo 25:20 E chegou o que recibira cinco talentos e trouxo outros cinco talentos, dicindo: Señor, entregáchesme cinco talentos; velaquí, gañei outros cinco talentos.

A un home déronlle cinco talentos e trouxo cinco máis, tendo un beneficio do seu investimento inicial.

1. A parábola dos investimentos: aprender a xestionar os recursos de Deus

2. Aproveitar ao máximo as oportunidades: converter as bendicións en bendicións multiplicadas

1. Proverbios 13:11 - A riqueza dos esquemas de enriquecemento rápido desaparece rapidamente; a riqueza do traballo duro medra co paso do tempo.

2. 1 Corintios 4:2 -Agora esíxese que aqueles aos que se lles deu unha confianza deben ser fieis.

Mateo 25:21 Díxolle o seu señor: "Moi ben, servo bo e fiel: en poucas cousas fuches fiel, poñereiche sobre moitas cousas; entra no gozo do teu señor".

Esta pasaxe trata de que Xesucristo louva a un servo fiel e premia con maiores responsabilidades.

1. As recompensas da fidelidade - como a lealdade a Deus leva a maiores bendicións.

2. A alegría de servir - a felicidade que vén de cumprir a Vontade de Deus.

1. 1 Corintios 15:58 - Polo tanto, meus amados irmáns, seed firmes, inamovibles, sempre

abundando na obra do Señor, xa que sabedes que o voso traballo non é en balde no Señor.

2. Salmo 37:3-5 - Confía no Señor e fai o ben; así habitarás na terra, e de verdade serás alimentado. Deléitate tamén no Señor; e el darache os desexos do teu corazón. Encomenda o teu camiño ao Señor; confía tamén nel; e el levarao a cabo.

Mateo 25:22 Tamén chegou o que recibira dous talentos e dixo: "Señor, entregáchesme dous talentos; velaquí, gañei outros dous talentos ademais deles".

Un home con dous talentos foi recompensado por gañar dous talentos máis.

1. Deus recompensa o traballo duro.

2. Investir no Reino trae un retorno.

1. Filipenses 4:19 - "E meu Deus suplirá todas as túas necesidades segundo as súas riquezas na gloria en Cristo Xesús".

2. Romanos 8:28 - "E sabemos que para os que aman a Deus todas as cousas colaboran para o ben, para os que son chamados segundo o seu propósito".

Mateo 25:23 O seu señor díxolle: "Ben, servo bo e fiel; fuches fiel en poucas cousas, voute facer gobernar sobre moitas cousas: entra na alegría do teu señor.

Esta pasaxe trata sobre un servo fiel que é recompensado polo seu arduo traballo.

1. "Recompensas por servizo fiel"

2. "A alegría da bendición de Deus"

1. Colosenses 3: 23-24 - "Faga o que fagas con todo o teu corazón, como traballando para o Señor, non para os amos humanos, xa que sabes que recibirás unha herdanza do Señor como recompensa. é o Señor Cristo ao que serves".

2. Santiago 1:12 - "Diaventurado o que persevera na proba porque, tras superar a proba, esa persoa recibirá a coroa da vida que o Señor prometeu aos que o aman".

Mateo 25:24 Entón veu o que recibira un talento e díxolle: Señor, sabía que es un home duro, que sega onde non sementas e que recolle onde non esparaches .

Un home cun talento acode ao Señor e quéixase do carácter do Señor, afirmando que sega onde non sementou.

1. Carácter de Deus - Recoñecer a Graza e Misericordia de Deus

2. O poder dunha vida con talento: sacar o máximo proveito do que tes

1. Salmo 145: 8-9 - O Señor é misericordioso e misericordioso, lento para a ira e rico en amor.

2. Santiago 2:14-17 - De que serve, meus irmáns, se alguén di que ten fe pero non ten obras? Pode esa fe salvalo? Se un irmán ou unha irmá está mal vestido e carece de comida diaria, e algún de vós lle di: "Vaia en paz, quentade e enchede", sen darlles as cousas necesarias para o corpo, para que serve iso?

Mateo 25:25 E tiven medo e fun e escondei o teu talento na terra: velaquí tes o teu.

Un home ten medo e enterra o seu talento no chan en lugar de usalo.

1. "O perigo do medo: vencer o medo para usar os talentos dados por Deus"

2. "Aproveitando os nosos dons para glorificar a Deus"

1. Isaías 41:10 - "Non teñas medo, porque eu estou contigo; non te asustes, porque eu son o teu Deus; fortalecereiche, axudarei, apoiareino coa miña dereita xusta".

2. Filipenses 4:13 - "Todo podo por medio de quen me fortalece".

Mateo 25:26 O seu señor respondeulle: "Servidor malo e preguiceiro, sabías que sego onde non sementei, e recollo onde non pallei".

Un amo regaña ao seu criado preguiceiro por non facer o seu traballo, sinalando que tiña moitas oportunidades para facelo.

1. O perigo da preguiza na vida cristiá

2. A promesa de bendicións a través da dilixencia

1. Proverbios 12:24 - As mans diligentes gobernarán, pero a preguiza acaba en traballos forzados.

2. Mateo 6:33 - Pero busca primeiro o seu reino e a súa xustiza, e todas estas cousas tamén che darán.

Mateo 25:27 Deberías, polo tanto, poñer o meu diñeiro aos trocadores, e logo, ao chegar, recibiría o meu con usura.

Esta pasaxe ensina a importancia de planificar con antelación e investir sabios.

1. Investir no Reino: os beneficios da planificación sabia

2. Poñer a traballar o noso diñeiro: o que podemos aprender da parábola dos talentos

1. Proverbios 13:11 - O diñeiro deshonesto diminúe, pero quen recolle diñeiro pouco a pouco faino medrar.

2. Filipenses 4:19 - E o meu Deus satisfará todas as túas necesidades segundo as riquezas da súa gloria en Cristo Xesús.

Mateo 25:28 Quitalle, pois, o talento e dálle ao que ten dez talentos.

A parábola dos talentos ensina que Deus espera que fagamos un bo uso dos dons e talentos que nos deu.

1: Deus deunos todos os dons e talentos, e é nosa responsabilidade usalos con sabedoría e na medida das nosas posibilidades.

2: Debemos usar os dons e talentos que Deus nos deu para honralo e servir aos demais.

1: Efesios 4:7-8 - Pero a cada un de nós foille dada a graza tal e como Cristo a repartiu. Por iso di: "Cando ascendeu ao alto, levou aos cativos no seu camiño e deu presentes aos homes".

2: 1 Pedro 4:10 - Cada un debe usar o don que recibiu para servir aos demais, administrando fielmente a graza de Deus nas súas diversas formas.

Mateo 25:29 Porque a todo o que ten seránlle dado, e terá en abundancia, pero ao que non ten quitaráselle ata o que ten.

Aos que teñan daráselles máis, mentres que aos que non teñan nada lles quitarán mesmo iso.

1: Debemos estar agradecidos polo que temos, xa que Deus nos bendí con máis polo que xa posuímos .

2: Debemos compartir o que temos cos que menos teñen, xa que Deus lles quita o pouco que teñen.

1: Santiago 1:17 - Todo don bo e todo don perfecto é de arriba, e baixa do Pai das luces, con quen non hai variabilidade nin sombra de cambio.

2: Proverbios 19:17 - O que ten piedade dos pobres presta ao Señor; e o que deu pagarao de novo.

Mateo 25:30 E botade o servo inútil ás tebras de fóra: alí haberá choro e rechinar de dentes.

O servo inútil será expulsado ás tebras de fóra, onde haberá choro e rechinar de dentes.

1. "As consecuencias das nosas accións: o que recollen os servos pouco rendibles"

2. "O xuízo de Deus sobre os servos non rendibles"

1. Proverbios 6: 1-5 - Meu fillo, se estás fiador do teu amigo, se golpeaste a túa man cun estranxeiro, estás atrapado coas palabras da túa boca, estás tomado polas palabras da túa boca. Fai isto agora, meu fillo, e líbrate cando chegues nas mans do teu amigo; vai, humíllate e asegúrate de que o teu amigo. Non lle deas sono aos teus ollos, nin durmir ás túas pálpebras. Líbrate coma un corzo da man do cazador, e coma un paxaro da man do

cazador.

2. Proverbios 21:13 - Quen tapa os oídos ante o berro dos pobres, tamén chorará, pero non será escoitado.

Mateo 25:31 Cando o Fillo do Home veña na súa gloria, e todos os santos anxos con el, entón sentarase no trono da súa gloria:

Xesús virá de novo na gloria, acompañado de santos anxos, e ocupará o seu lugar no seu trono de gloria.

1. O Glorioso Retorno de Cristo

2. A Maxestade do Ceo: preparándose para o regreso de Cristo

1. Apocalipse 22:12 - "Velaí, veño axiña; e a miña recompensa está comigo, para dar a cada un segundo o seu traballo".

2. Salmo 96:13 - "Ante o Señor: porque vén, porque vén para xulgar a terra: xulgará o mundo con xustiza, e os pobos coa súa verdade".

Mateo 25:32 E diante del reuniranse todas as nacións, e separaraas unhas das outras, como un pastor separa as súas ovellas das cabras.

Esta pasaxe describe a reunión de todas as nacións ante Deus e a súa separación delas en ovellas e cabras.

1. O xuízo final: quen será separado ao final?

2. As ovellas e as cabras: que determina o noso destino?

1. Isaías 10:17 - "E a luz de Israel converterase nun lume, e o seu Santo en chama; e arderá e devorará os seus espiños e os seus cardos nun só día".

2. Lucas 17:24-25 - "Porque como o raio brilla e ilumina o ceo dun lado ao outro, así estará o Fillo do Home no seu día. Pero antes debe sufrir moitas cousas e ser rexeitado por esta xeración".

Mateo 25:33 E poñerá as ovellas á súa dereita, e as cabras á esquerda.

A pasaxe afirma que os xustos están situados á dereita e os inxustos á esquerda.

1. A gran división: os xustos e os inxustos

2. O día do xuízo: separando as ovellas das cabras

1. Mateo 7:21-23 - "Non todos os que me digan: 'Señor, Señor', entrarán no reino dos ceos, senón só o que fai a vontade do meu Pai que está nos ceos. Nese día moitos diráme: 'Señor, Señor, non profetizamos no teu nome e no teu nome expulsamos demos e no teu nome fixemos moitos milagres?' Entón direilles claramente: "Nunca vos coñecín. ¡Aparte de min, malhechores!"

2. Romanos 2:6-8 - Deus "pagará a cada un segundo o que fixo. A aqueles que coa persistencia en facer o ben buscan a gloria, a honra e a inmortalidade, dará vida eterna. Pero para aqueles que son egoístas e que rexeitan a verdade e seguen o mal, haberá ira e ira. Haberá problemas e angustia para todo ser humano que faga o mal".

Mateo 25:34 Entón o Rei diráselles á súa dereita: Vende, benditos do meu Pai, herdade o reino preparado para vós dende a creación do mundo.

O Rei acollerá aos xustos no reino preparado desde a fundación do mundo.

1. Deus sempre tivo un plan de salvación e vida eterna para nós.

2. Vivir unha vida xusta é unha recompensa que é maior que calquera riqueza ou pracer terrestre.

1. Efesios 2:8-9: Porque pola graza sodes salvos mediante a fe; e iso non de vós mesmos: é don de Deus: non de obras, para que ninguén se vante.

2. 1 Pedro 1: 3-4: Bendito sexa o Deus e Pai do noso Señor Xesucristo, que segundo a súa misericordia abundante nos enxendrou de novo para unha esperanza viva mediante a resurrección de Xesucristo de entre os mortos, para unha herdanza incorruptible. , e inmaculado, e que non se esvaece, reservado no ceo para vós.

Mateo 25:35 Porque tiven fame, e déchesme de comer; tiven sede e deronme de beber; era forasteiro, e acollestesme.

O fragmento subliña a importancia de coidar aos necesitados.

1: Todos estamos chamados a practicar a hospitalidade e o servizo desinteresado en beneficio dos nosos irmáns e irmás necesitados.

2: Xesús chámanos a ter en conta as necesidades dos demais e a ser xenerosos co noso tempo, recursos e coidados.

1: Santiago 2:14-17 - De que serve, meus irmáns, se alguén di que ten fe pero non ten obras? Pode esa fe salvalo?

2: Marcos 12:31 - "Amarás ao teu próximo coma a ti mesmo".

Mateo 25:36 Espido, e vestisteme; estaba enfermo e visitastesme; estaba no cárcere, e viñestes a min.

Esta pasaxe enfatiza a importancia do servizo compasivo aos necesitados.

1. A nosa chamada compasiva: Cumprindo o Ministerio de Xesús

2. Servir aos demais co amor de Cristo

1. Gálatas 5:13-14 - "Porque, irmáns, fomos chamados á liberdade; só non usedes a liberdade como ocasión para a carne, senón que servedes uns a outros por amor. Porque toda a lei cúmprese nunha palabra, mesmo nisto: Amarás ao teu próximo coma a ti mesmo".

2. Santiago 1:27 - "A relixión pura e inmaculada diante de Deus e Pai é esta: visitar aos orfos e ás viúvas na súa aflicción, e manterse sen mancha do mundo".

Mateo 25:37 Entón responderánlle os xustos: Señor, cando te vimos con fame e te alimentamos? ou con sede, e deuche de beber?

Esta pasaxe fala de que os xustos responden á pregunta de Deus acerca de cando coidaron aos famentos e sedentos.

1: Debemos ter un corazón para servir aos menos afortunados e mostrar o amor de Deus coidando dos que teñen fame e sede.

2: Debemos estar preparados para dar unha resposta sobre por que estamos vivindo unha vida de fe en Cristo e demostralo a través das nosas accións.

1: Mateo 22:37-40 - "Xesús díxolle: Amarás ao Señor, o teu Deus, con todo o teu corazón, con toda a túa alma e con toda a túa mente. Este é o primeiro e grande mandamento. E o segundo. é semellante a el: Amarás ao teu próximo coma a ti mesmo. Destes dous mandamentos dependen toda a lei e os profetas".

2: Santiago 2:14-17 - "¿De que lle serve, irmáns meus, aínda que un home di que ten fe e non ten obras? ¿Pode salvalo a fe? Se un irmán ou unha irmá está espido e carente do alimento diario, E un de vós díxolles: Partide en paz, quentádevos e enchádevos; aínda que non lles dades as cousas necesarias para o corpo, ¿de que lle serve? Así, a fe, se non ten obras, está morta. estando só".

Mateo 25:38 Cando te vimos forasteiro e te acollemos? ou espido e vestidote?

Esta pasaxe subliña a importancia da hospitalidade e do coidado dos necesitados.

1: Estamos chamados a ser xenerosos e hospitalarios, como se indica en Mateo 25:38.

2: Debemos ver aos estranxeiros como fillos de Deus e mostrarlles bondade e compaixón como se indica en Mateo 25:38.

1: Hebreos 13:2 - "Non deixedes de mostrar hospitalidade aos estranxeiros, porque con iso algúns acolleron aos anxos sen darse conta".

2: Santiago 2:15-16 - "Se un irmán ou unha irmá está mal vestido e carece de comida diaria, e algún de vós lle di: "Ide en paz, quentádevos e enchádese", sen darlle o necesario para o corpo, para que serve iso?"

Mateo 25:39 Ou cando te vimos enfermo ou no cárcere e vimos a ti?

Esta pasaxe fala da importancia de coidar aos enfermos e presos.

1. "A compaixón de Xesús: coidado dos enfermos e presos"

2. "O poder do amor: mostrar misericordia aos débiles e feridos"

1. Santiago 2:14-17 - "¿De que serve, meus irmáns, se alguén afirma ter fe, pero non ten obras? ¿Pode salvalos esa fe? Supoñamos que un irmán ou unha irmá está sen roupa e sen comida. Se un de vós lle di: "Vai en paz, quéntate e ben alimentado", pero non fai nada sobre as súas necesidades físicas, de que serve? Do mesmo xeito, a fe por si mesma, se non vai acompañada de acción, está morto."

2. Isaías 58:6-7 - "Non é este o tipo de xaxún que eu escollín: soltar as cadeas da inxustiza e desatar as cordas do xugo, liberar aos oprimidos e romper todo xugo? Non é para compartir. o teu alimento cos famentos e para dar abrigo ao pobre vagabundo; cando vexas ao espido, para vestilos e non afastarte da túa propia carne e sangue?

Mateo 25:40 E o Rei responderá e dirás: En verdade dígovos que na medida en que o fixestes a un destes meus irmáns máis pequenos, fixémolo a min.

Esta pasaxe subliña a importancia de axudar ao máis pequeno dos nosos irmáns, como estamos axudando a Cristo mesmo.

1. "Vivir unha vida de compaixón: servir ao menor dos nosos irmáns"

2. "O poder do amor: servir como expresión da fe"

1. Santiago 2:14-17

2. Lucas 10:25-37

Mateo 25:41 Entón tamén lles dirá aos que están á esquerda: Apartádevos de min, malditos, ao lume eterno, preparado para o demo e os seus anxos.

Os malvados serán enviados ao lume eterno, preparado para o diaño e os seus anxos.

1: A consecuencia do mal é a condenación eterna.

2: Non te deixes enganar polas promesas do mal, xa que só leva á destrución.

1: Apocalipse 20:10-15 - E o demo que os enganou foi arroxado ao lago de lume e xofre, onde están a besta e o falso profeta, e será atormentado día e noite para sempre.

2: 2 Tesalonicenses 1: 7-9 - E a vós, que estades turbados, descansade connosco, cando o Señor Xesús se revele dende o ceo cos seus anxos poderosos, vingándose en lume de lume dos que non coñecen a Deus e dos que non obedecen. o evanxeo do noso Señor Xesucristo: Quen será castigado coa destrución eterna da presenza do Señor e da gloria do seu poder.

Mateo 25:42 Porque tiven fame, e non me deches de comer; tiven sede e non me deches de beber.

Esta pasaxe fala de non proporcionar sustento aos necesitados.

1. "Dar aos necesitados: unha chamada á compaixón"

2. "Axudar aos que non teñen: unha responsabilidade dos fieis"

1. Santiago 2:15-16 "Se un irmán ou unha irmá está mal vestido e carece de comida diaria, e algún de vós lle di: "Ide en paz, quentádevos e enchádese", sen darlle o necesario para a vida. corpo, para que serve iso?"

2. 1 Xoán 3:17-18 "Pero se alguén ten os bens do mundo e ve o seu irmán necesitado, pero pecha o seu corazón contra el, como permanece nel o amor de Deus? Fillos, non amemos de palabra nin falemos. senón en feitos e en verdade".

Mateo 25:43 Eu era forasteiro, e non me acollistes; espido e non me vestistes; enfermo, e no cárcere, e non me visitastes.

Este verso anímanos a ser hospitalarios e ofrecer axuda aos necesitados.

1: Estamos chamados a ser hospitalarios cos necesitados.

2: Debemos mostrar compaixón e misericordia axudando aos que sofren e necesitan.

1: Santiago 1:27 - A relixión pura e inmaculada diante de Deus e Pai é esta: visitar aos orfos e ás viúvas nos seus problemas, e manterse sen manchas do mundo.

2: Isaías 58:7 - Non é para compartir o teu pan cos famentos, e levar á túa casa aos pobres que son expulsados? cando ves o espido, que o cubres e non te escondes da túa propia carne?

Mateo 25:44 Entón eles tamén lle responderán, dicindo: Señor, cando te vimos con fame, ou con sede, ou forasteiro, ou espido, ou enfermo, ou no cárcere, e non te servimos?

Esta pasaxe fala de como debemos tratar aos demais, mesmo aos que están necesitados, coma se fosen o mesmo Cristo.

1. Unha chamada á compaixón: o noso deber de amar e servir aos necesitados

2. A regra de ouro: tratar aos demais como che gustaría que te trataran

1. Gálatas 6: 9-10 - "Non nos cansemos de facer o ben, porque no seu momento segaremos a colleita se non nos rendimos. Por iso, cando teñamos oportunidade, fagamos o ben a todas as persoas. , especialmente aos que pertencen á familia dos crentes".

2. Santiago 2:14-17 - "¿De que serve, meus irmáns, se alguén afirma ter fe, pero non ten obras? ¿Pode salvalos esa fe? Supoñamos que un irmán ou unha irmá está sen roupa e sen comida. Se un de vós lle di: "Vai en paz, quéntate e ben alimentado", pero non fai nada sobre as súas necesidades físicas, de que serve? Do mesmo xeito, a fe por si mesma, se non vai acompañada de acción, está morto."

Mateo 25:45 Entón responderalles: "De verdade vos digo: en canto non o fixestes a un destes máis pequenos, non o fixestes a min".

Xesús ensina que cando axudamos aos necesitados, é o mesmo que axudalo.

1: Xesús chámanos a servir aos necesitados para servilo.

2: O noso servizo aos demais revela o noso amor por Xesús.

1: Gálatas 6:9-10 - Non nos cansemos de facer o ben, porque no seu momento segaremos a colleita se non nos rendimos. Por iso, como temos oportunidade, fagamos o ben a todas as persoas, especialmente ás que pertencen á familia dos crentes.

2: Santiago 2:14-17 - De que serve, meus irmáns, se alguén afirma ter fe pero non ten obras? Pode tal fe salvalos? Supoñamos que un irmán ou unha irmá está sen roupa e sen comida diaria. Se algún de vós lles di: «Ide en paz; mantéñense abrigados e ben alimentados", pero non fai nada sobre as súas necesidades físicas, de que serve? Do mesmo xeito, a fe por si mesma, se non vai acompañada de acción, está morta.

Mateo 25:46 E estes irán ao castigo eterno, pero os xustos á vida eterna.

A pasaxe subliña que os inxustos afrontarán un castigo eterno, mentres que os xustos recibirán a vida eterna.

1. A elección da eternidade: afrontar as consecuencias das nosas accións

2. A promesa da vida eterna: unha invitación á transformación espiritual

1. Romanos 6:23 - Porque o salario do pecado é a morte, pero o don gratuíto de Deus é a vida eterna en Cristo Xesús, noso Señor.

2. 1 Corintios 15:19-22 - Se só nesta vida temos esperanza en Cristo, somos os máis miserables de todos os homes. Pero agora Cristo resucitou de entre os mortos e converteuse na primicia dos que durmiron. Porque xa que polo home veu a morte, polo home tamén veu a resurrección dos mortos. Pois como todos morren en Adán, así en Cristo todos serán revividos.

Mateo 26 relata o complot contra Xesús, a súa unción en Betania, a Última Cea, a súa oración en Getsemaní, o seu arresto e os procesos posteriores ante o sumo sacerdote e a negación de Pedro.

1o Parágrafo: O capítulo comeza con Xesús predicindo a súa morte en dous días durante a Pascua (Mateo 26:1-5). Mentres tanto, os sumos sacerdotes e os anciáns conspiran para arrestalo. En Betania, unha muller unxe a Xesús cun caro perfume que Xudas Iscariote considera un despilfarro. Isto fai que Xudas acceda a traizoar a Xesús por trinta pezas de prata (Mateo 26:6-16).

2o Parágrafo: Durante a Última Cea, Xesús comparte pan e viño cos seus discípulos como símbolos do seu corpo e sangue que serán entregados por moitos para o perdón dos pecados (Mateo 26:17-29). Tamén prevé que un deles o traizoará o que leva a que cada discípulo se pregunte se é o único. Despois da cea saen ao monte das Oliveiras onde Xesús predice a negación de Pedro antes de que cante o galo. A pesar das fortes obxeccións de Pedro dicindo que nunca se afastaría nin negaría a Cristo aínda que todos o fagan.

3. Parágrafo: En Getsemaní, mentres rezaba con fervor sobre a morte inminente que sufría, pídelles aos discípulos que se manteñan espertos, que oren pero que os atopa durmindo ao regresar mostrando a debilidade humana en contraste coa forza divina (Mateo 26:36-46). Pouco despois de que chega Xudas cunha multitude de espadas armadas, enviadas polos anciáns dos sumos sacerdotes, traizoa a Xesús bico levando o seu arresto. Un discípulo golpea a un criado sumo sacerdote cortándolle a orella pero Xesús reprétao que cura o criado dicindo que os que viven a espada morren a espada, entón é conducido o sumo sacerdote Caifás onde se reuniron os anciáns da lei mentres Pedro segue a distancia o sumo sacerdote senta fóra do patio. Procedendo alí, el nega coñecer a Cristo tres veces canto o galo tal como Cristo predixera que se cumpriría o que se dixo anteriormente Mateo 26:47-75.

Mateo 26:1 E aconteceu que cando Xesús rematou todas estas palabras, díxolles aos seus discípulos:

Xesús rematou de ensinar aos seus discípulos e estaba preparado para afrontar as probas que lle esperaban.

1: Non importa as probas que nos presenten, debemos permanecer fieis e confiar no Señor.

2: Debemos estar preparados para seguir a Xesús e tomar as nosas propias cruces na vida.

1: Romanos 8:28 - E sabemos que todas as cousas colaboran para o ben dos que aman a Deus, dos que son chamados segundo o seu propósito.

2: Colosenses 3:23-24 - Fagas o que fagas, traballa de corazón, como para o Señor e non para os homes, sabendo que do Señor recibirás a herdanza como recompensa. Estás a servir ao Señor Cristo.

Mateo 26:2 Sabedes que despois de dous días é a festa da Pascua, e o Fillo do Home é entregado para ser crucificado.

Esta pasaxe trata sobre a Pascua e Xesús sendo traizoado e crucificado.

1. O sacrificio de Xesús: o agasallo definitivo

2. O imposible cumprimento do Plan de Deus

1. Isaías 53: 4-6 (Certamente el levou as nosas dores e levou as nosas tristezas, pero nós estimábao abatido, abatido de Deus e aflixido. Pero el foi ferido polas nosas transgresións, foi ferido polas nosas iniquidades. o castigo da nosa paz foi sobre el, e coas súas feridas fumos curados. Todos nós, coma ovellas, erramos; cada un volvemos ao seu camiño; e Xehová deu sobre el a iniquidade de todos nós.)

2. Hebreos 9:14-15 (Canto máis o sangue de Cristo, que polo Espírito eterno se ofreceu sen mancha a Deus, purificará a túa conciencia das obras mortas para servir ao Deus vivo? E por iso é o mediador? do novo testamento, para que por medio da morte, para a redención das transgresións que houbo baixo o primeiro testamento, os chamados reciban a promesa da herdanza eterna.)

Mateo 26:3 Reuníronse entón os sumos sacerdotes, os escribas e os anciáns do pobo, no palacio do sumo sacerdote, que se chamaba Caifás.

Os sumos sacerdotes, os escribas e os anciáns do pobo reuníronse no palacio do sumo sacerdote Caifás.

1. A vitoria de Xesús sobre o pecado - Como a morte e a resurrección de Xesús nos dan o poder para vencer o pecado.

2. O poder da unidade - Como traballar xuntos pode axudarnos a acadar os nosos obxectivos.

1. Mateo 18:20 - "Pois onde dous ou tres están reunidos no meu nome, alí estou eu no medio deles".

2. Romanos 6:23 - "Porque o salario do pecado é a morte, pero o don de Deus é a vida eterna por medio de Xesucristo, noso Señor".

Mateo 26:4 E consultaron para que collesen a Xesús con astucia e o matasen.

Os sumos sacerdotes e os escribas buscaron un xeito de levar a Xesús e matalo sen causar disturbios.

1. A soberanía de Deus nas dificultades - Podemos confiar en que Deus ten o control mesmo cando nos enfrontamos a circunstancias difíciles.

2. O perigo do orgullo - Debemos ter coidado de non sucumbir ao orgullo e procurar tomar o asunto nas nosas propias mans.

1. Isaías 55:8-9 - Porque os meus pensamentos non son os teus pensamentos, nin os teus camiños os meus camiños, di o Señor. Porque como os ceos son máis altos que a terra, así son os meus camiños máis altos que os teus, e os meus pensamentos máis que os teus.

2. Santiago 4:13-17 - Ven agora, ti que dis: ? □ hoxe ou mañá imos ir a tal cidade e pasar un ano alí comerciando e obter beneficios? □ €? aínda non sabes o que traerá mañá. Cal é a túa vida? Pois ti es unha néboa que aparece un pouco e despois desaparece. En vez diso, deberías dicir: □ se o Señor quere, viviremos e faremos isto ou aquilo.??Como é, presume da súa soberbia. Todo ese alarde é malo. Así que quen sabe o correcto e non o fai, para el é pecado.

Mateo 26:5 Pero eles dixeron: Non o día da festa, para que non haxa alboroto entre o pobo.

A xente opúxose á unción de Xesús en Betania porque era o día da festa.

1. A importancia de honrar os tempos sinalados de Deus.

2. Practicar a sabedoría divina no medio da oposición.

1. Deuteronomio 16:16 - "Tres veces ao ano todos os teus varóns aparecerán ante o Señor, o teu Deus, no lugar que El elixa: na festa dos ázimos, na festa das semanas e na festa dos tabernáculos; e non aparecerán ante o Señor coas mans baleiras".

2. Proverbios 15:2 - "A lingua dos sabios usa o coñecemento correctamente, pero a boca dos tolos derrama necedades".

Mateo 26:6 Cando Xesús estaba en Betania, na casa de Simón o leproso,

Xesús estaba en Betania na casa de Simón o leproso.

1. O poder do incondicional: explorando a visita de Xesús á casa dun leproso

2. A compaixón de Cristo: o amor de Xesús polos que se consideran indignos

1. Mateo 9:12 - Pero Xesús, ao oír isto, díxolles: Non os que están sanes precisan médico, senón os enfermos.

2. Xoán 8:7 - Entón, cando continuaron a preguntarlle, ergueuse e díxolles: O que de vós estea sen pecado, que primeiro lle bote unha pedra.

Mateo 26:7 Achegouse a el unha muller que tiña unha caixa de alabastro cun perfume moi precioso, e botouno na súa cabeza, mentres estaba sentado á mesa.

Esta pasaxe fala dunha muller que unxe a Xesús cun ungüento moi precioso.

1: Xesús é digno de ser unxido - Lucas 4:18-19

2: Mostrando amor e reverencia a Xesús a través de actos de servizo - Xoán 12:1-8

1: Salmo 133:2 - Que bo e agradable é cando o pobo de Deus vive unido!

2: Xoán 13:34-35 - Douvos un mandamento novo: que vos amédes uns a outros: así como eu vos amei, tamén vos amedes uns a outros.

Mateo 26:8 Pero cando os seus discípulos viron isto, indignáronse e dixeron: Para que serve este desperdicio?

Esta pasaxe pon de manifesto a indignación dos discípulos cando viron a Xesús desperdiciando o perfume.

1: Non debemos ser despilfarradores, senón usar os nosos recursos para beneficiar aos demais.

2: Debemos ser sabios administradores dos nosos recursos, especialmente cando se trata de servir ao Señor.

1: Proverbios 21:20 - Hai un tesouro precioso e aceite na casa dos sabios, pero o home insensato gástao.

2: 2 Corintios 8:7 - Por iso, como abundas en todo, en fe, expresión e coñecemento, e en

toda dilixencia, e no voso amor por nós, mirade que abundades tamén nesta graza.

Mateo 26:9 Porque este ungüento podería ser vendido por moito, e entregado aos pobres.

Esta pasaxe fala do xeneroso acto de Xesús de usar unha gran cantidade de ungüento valioso para unxir o seu corpo para o enterro.

1. O poder da xenerosidade: elixir dar xenerosamente por amor

2. O custo da compaixón: sacrificar polos demais

1. 2 Corintios 8:9 - Pois xa sabedes a graza do noso Señor Xesucristo, que aínda que era rico, por vós fíxose pobre, para que vós, pola súa pobreza, fosedes ricos.

2. Lucas 6:38 - Da, e serás dado; boa medida, apretada, axitada e abalada, os homes entregarán no teu seo. Pois coa mesma medida coa que medides, volverédesvos a medir.

Mateo 26:10 Cando Xesús o entendeu, díxolles: Por que molestádes á muller? pois ela fixo unha boa obra sobre min.

Xesús mostrou compaixón a unha muller que o unxira con aceite caro.

1. A compaixón en acción: seguindo o exemplo de Xesús

2. O acto de adoración desinteresada: honrar a Deus cos nosos recursos

1. Filipenses 2:3-4 - Non fagas nada por ambición egoísta ou por vana presunción, pero con humildade considera aos demais mellores ca ti.

2. Lucas 10:25-37 - A parábola do bo samaritano.

Mateo 26:11 Porque os pobres tedes sempre convosco; pero a min non sempre tes.

Esta pasaxe de Mateo subliña que Xesús non sempre estará presente con nós, pero os pobres sempre estarán presentes na nosa sociedade.

1: Xesús ensínanos a estar sempre presentes e coidar dos pobres.

2: Debemos lembrar que Xesús non sempre estará connosco e usar as súas ensinanzas para guiar as nosas vidas.

1: Santiago 1:27 - A relixión que é pura e inmaculada diante de Deus, o Pai, é esta: visitar aos orfos e ás viúvas na súa aflición e manterse sen manchas do mundo.

2: Deuteronomio 15:7-8 - ? Se entre vós, un dos vosos irmáns se empobrece, nalgunha das vosas cidades dentro da vosa terra que vos dá o Señor, o voso Deus, non endurecerás o teu corazón nin pecharás a man contra o teu irmán pobre, senón que abrirás o teu mándalle e préstalle o suficiente para a súa necesidade, sexa cal sexa.

Mateo 26:12 Porque, ao verter este ungüento sobre o meu corpo, fíxoo para o meu enterro.

A muller mostrou amor e respecto a Xesús unxindo o seu corpo con ungüento para preparar o seu enterro.

1: Xesús foi o destinatario dun gran amor e respecto dos que o rodeaban, mesmo ante a morte.

2: O xesto da muller de unxir a Xesús con ungüento foi un acto de fe e reverencia.

1: Marcos 14:8 Ela fixo o que puido: veu de antemán para unxir o meu corpo para o enterro.

2: Xoán 12:3 Entón María colleu unha libra de ungüento de nardo, moi caro, unxiu os pés de Xesús e limpoulle os pés cos cabelos dela, e a casa encheuse do cheiro do ungüento.

Mateo 26:13 En verdade dígovos que onde queira que se predique este evanxeo no mundo enteiro, tamén se contará o que fixo esta muller para lembrar dela.

Esta pasaxe subliña a importancia de lembrar os actos de bondade e servizo realizados polas mulleres.

1: Debemos honrar e lembrar os actos de bondade que as mulleres fixeron por nós,

porque son un recordo para elas.

2: Celebra aos que fixeron actos de bondade e servizo, porque serán lembrados para a eternidade.

1: Proverbios 31:30-31 - ? □ O mal é engano, e a beleza en van, pero a muller que teme ao Señor é de loado. Dálle do froito das súas mans, e que as súas obras a louben nas portas.

2: Mateo 25:34-40 - ? □ cando o Rei dirá aos que están á súa dereita: □ ome, benditos polo meu Pai, herdades o reino preparado para vós dende a fundación do mundo. Pois tiven fame e déchesme de comer, tiven sede e déchesme de beber, era forasteiro e acollechesme, estiven espido e vestisme, estaba enfermo e visitastesme, estiven no cárcere e ti veu a min.??Entón os xustos responderanlle, dicindo: ? □ ord, cando te vimos con fame e te demos de comer, ou con sede e che demos de beber? E cando te vimos forasteiro e te recibimos, ou espido e te vestimos? E cando te vimos enfermo ou no cárcere e te visitamos?? □ €?

Mateo 26:14 Entón un dos doce, chamado Xudas Iscariote, foi onda os sumos sacerdotes.

Xudas traizoa a Xesús aos sumos sacerdotes.

1. O perigo da traizón - Como a traizón de Xudas a Xesús nos serve de advertencia sobre o poder do pecado e da tentación.

2. O poder do perdón - Como a resposta de Xesús á traizón de Xudas demostra o poder curativo da graza e do perdón.

1. Marcos 14:10-11 - A predición de Xesús de que un dos seus discípulos o traizoaría.

2. Romanos 5:8 - Demostración de Deus do seu amor por nós mentres aínda eramos pecadores.

Mateo 26:15 E díxolles: Que me queredes dar, e vouvos entregar? E fixeron pacto con el por trinta pezas de prata.

Os sumos sacerdotes e os escribas ofreceron a Xudas Iscariote trinta pezas de prata para traizoar a Xesús.

1. O alto custo da traizón: a que paga a pena renunciar polo que cremos?

2. O perigo da cobiza: recoñecendo a tentación da cobiza.

1. Proverbios 15:16 - Mellor é un pouco co temor do Señor que un gran tesouro e problemas.

2. Santiago 4:2-3 - Desexádes e non tedes: matades, desexades ter, e non podedes conseguir: loitades e guerrades, pero non tedes, porque non pedides. Pedides, e non recibides, porque pedides mal, para que o consumades nas vosas concupiscencias.

Mateo 26:16 E desde ese momento buscou a oportunidade de traizoalo.

Desde o momento en que Xudas Iscariote tomou a decisión de traizoar a Xesús, buscou activamente unha oportunidade para facelo.

1. A traizón de Xesús: examinando as accións de Xudas.

2. Aprendendo de Xudas: examinando as nosas propias accións.

1. Lucas 22: 3-6 - Xesús sabía do plan de Xudas para traizoalo, pero permitiu que ocorrese.

2. Xoán 13:21-30 - Xesús mostra o seu amor por Xudas mesmo despois de que Xudas o traizoara.

Mateo 26:17 O primeiro día da festa dos ázimos, os discípulos achegáronse a Xesús, dicíndolle: Onde queres que che preparemos para comer a Pascua?

Xesús instrúe aos discípulos que se preparen para a Pascua.

1. Chamada de Xesús para prepararse para a Pascua: que significa para nós hoxe?

2. Lembrando a Pascua: Leccións de fe e obediencia de Xesús.

1. Éxodo 12:3-14 - instrucións de Deus aos israelitas para a observancia da Pascua.

2. Lucas 22:15-18 - Institución de Xesús da Cea do Señor na Pascua.

Mateo 26:18 E díxolle: "Vai á cidade a un home así e dille: O Mestre di: "O meu tempo está preto". Celebrarei a Pascua na túa casa cos meus discípulos.

Xesús instruíu aos seus discípulos que fosen a un home da cidade para preparar a comida da Pascua.

1. A importancia de prepararse para a Pascua

2. O tempo de Xesús é sempre perfecto

1. Lucas 22: 7-13 - Xesús instrúe aos discípulos que se preparen para a Pascua

2. Éxodo 12:1-14 - instrucións de Deus para a festa da Pascua

Mateo 26:19 E os discípulos fixeron o que Xesús lles mandara; e prepararon a pascua.

Os discípulos seguiron as instrucións de Xesús e prepararon a comida da Pascua.

1. Obediencia: o poder de seguir os mandamentos de Deus

2. Preparación: prepararnos para o que Deus nos chamou

1. Xoán 14:15 - "Se me amas, gardarás os meus mandamentos".

2. Salmo 119:60 - "Apresuro e non tardo en gardar os teus mandamentos".

Mateo 26:20 Cando chegou a noite, sentouse cos doce.

Esta pasaxe describe a Xesús reunido cos seus discípulos para a comida da Pascua.

1: O exemplo de Xesús de partir o pan cos seus discípulos ensínanos a importancia de

reunirnos cos nosos seres queridos e amigos.

2: O encontro de Xesús cos seus discípulos lémbranos que debemos agradecer as nosas relacións e apreciala s .

1: Feitos 2:42-46 - A igrexa primitiva reuniuse en comunión e partiu o pan.

2: Salmo 133:1 - "Velaí, que bo e agradable é cando os irmáns habitan en unidade!"

Mateo 26:21 E mentres comían, dixo: En verdade vos digo que un de vós me vai entregar.

Os discípulos foron advertidos de que un deles traizoaría a Xesús.

1 - Unha chamada ao arrepentimento: aprender da traizón dos discípulos

2 - Unha chamada á fidelidade: ser fiel a pesar das circunstancias difíciles

1 - Lucas 22:21-22 ? velaquí, a man do que me traizoa está comigo na mesa. E verdadeiramente o Fillo do Home vai, como estaba determinado: pero ai de quen é traizoado!?

2 - Xoán 13:21-30 ? Cando Xesús dixera isto, estaba turbado de espírito e deu testemuño e dixo: En verdade, en verdade dígovos que un de vós me vai entregar.

Mateo 26:22 E estaban moi tristes, e cada un deles comezou a dicirlle: Señor, son eu?

Os discípulos encheronse de tristeza e preguntaron a Xesús se se refería a eles cando mencionou que un deles o traizoaría.

1. O poder da autorreflexión: afrontar os nosos propios fracasos

2. Vivir unha vida de compaixón: mostrando misericordia nas nosas relacións

1. Filipenses 3:12-14 - Non é que xa o conseguín ou xa me fixera perfecto, senón que sigo para poder apoderarme do que tamén fun aprehendido por Cristo Xesús. Irmáns,

aínda non me considero que o fixera; pero fago unha cousa: esquecendo o que hai detrás e acercándome ao que está por diante, sigo cara á meta para conseguir o premio da chamada ascendente de Deus en Cristo Xesús.

2. Santiago 5:16 - Polo tanto, confesade os vosos pecados uns a outros e orade uns polos outros para que seades curados. A oración eficaz dun home xusto pode lograr moito.

Mateo 26:23 E el respondeu e dixo: O que mete a man comigo no prato, este me traizoará.

Xesús predixo que un dos seus discípulos o traizoaría.

1. Traizóns e confianza rota: un estudo de Mateo 26:23

2. As consecuencias da traizón: aprendendo da traizón de Xesús en Mateo 26:23

1. Xoán 13:21-26 - Xesús predice a súa traizón.

2. Salmo 41:9 - A traizón dun amigo.

Mateo 26:24 O Fillo do Home vai como está escrito del, pero ai de aquel home por quen o Fillo do Home é traizoado! ben fora para aquel home se non nacera.

Esta pasaxe advirte de non traizoar a Xesús, xa que sería mellor que ese home nunca nacera.

1. O custo da traizón: como evitar un destino peor que a morte

2. Os perigos de darlle as costas a Xesús

1. Lucas 22:22 - "E verdadeiramente o Fillo do Home vai, como estaba determinado; pero ai de aquel home polo que é traizoado!"

2. Isaías 53: 3 - "É desprezado e rexeitado polos homes; home de dor, coñecedor da dor; e escondámoslle como o rostro; foi desprezado e non o estimamos".

Mateo 26:25 Entón Xudas, quen o traizoou, respondeu e dixo: Mestre, son eu? El díxolle: Ti dixeches.

Xudas preguntoulle a Xesús se era el quen o ía traizoar. Xesús confirmou que era el.

1. Vivir en integridade: comprender as consecuencias da traizón

2. A graza de Xesús: compaixón a pesar da traizón

1. Salmo 55:12-14 ? ou non é un inimigo que me reproche; entón puiden soportar: tampouco é un adversario que se engrandece contra min; entón eu teríame agochado del: Pero eras ti, un home igual ao meu, o meu guía e o meu coñecido. Tomamos un doce consello xuntos e camiñamos á casa de Deus en compañía.

2. Romanos 2:4 "¿Ou menosprecias as riquezas da súa bondade, paciencia e paciencia, sen saber que a bondade de Deus te leva ao arrepentimento?"

Mateo 26:26 E mentres estaban a comer, Xesús colleu pan, bendiciuno, partiuno e deulle aos discípulos, e díxolles: Tomade, comede; este é o meu corpo.

Esta pasaxe explica como Xesús bendixo o pan e deullo aos seus discípulos para que o comesen, dicindo que é o seu corpo.

1. Xesús é o pan da vida: explorando o significado de Xesús? Sacrificio

2. Comer o pan da vida: como recibir a Deus? Don da Salvación

1. Xoán 6:35 - ? Esus díxolles: ? son o pan da vida; quen vén a min non terá fame, e quen cre en min nunca terá sede. €?

2. Isaías 55:1-3 - ? ome, todos os que teñen sede, ven ás augas; e quen non ten cartos, ven, compra e come! Ven, compra viño e leite sen cartos e sen prezo. Por que gastas o teu diñeiro no que non é pan e o teu traballo no que non sacia? Escóitame con dilixencia e comede o que é bo e deleitadevos coa comida rica.??

Mateo 26:27 E colleu a copa, deu grazas e deulla a eles, dicindo: Bebade todos dela.

Xesús compartiu a copa da salvación cos seus discípulos e mandoulles participar dela.

1. A Copa da Salvación: bebendo nas promesas de Deus

2. A resposta á nosa sede: experimentar o amor de Xesús a través da copa

1. Isaías 55:1 - ? □ ome, todos os que teñen sede, ven ás augas; e quen non ten cartos, ven, compra e come! Ven, compra viño e leite sen cartos e sen prezo.??

2. Salmo 116:13 - ? □ levantará a copa da salvación e invocará o nome do Señor.

Mateo 26:28 Porque este é o meu sangue do Novo Testamento, que se derrama por moitos para a remisión dos pecados.

Esta pasaxe fala do sacrificio de Xesús polo perdón do pecado.

1: Xesús, o Cordeiro de Deus - O seu incrible don de graza e misericordia.

2: Xesús, o Servo Sufrinte - O seu último acto de amor e devoción.

1: Romanos 5:8 - Pero Deus demostra o seu amor por nós nisto: mentres aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós.

2: Efesios 1:7 - Nel temos a redención polo seu sangue, o perdón dos pecados, de acordo coas riquezas da graza de Deus.

Mateo 26:29 Pero eu dígovos que xa non beberei deste froito da vide ata o día en que o beba novo convosco no reino do meu Pai.

A pasaxe fala da promesa de Xesús de que non beberá do froito da vide ata que o beba de novo no Reino do seu Pai.

1. A esperanza do ceo: o retorno prometido de Xesús

2. Atopando forza en tempos de dificultade: as palabras de consolo de Xesús

1. Apocalipse 21: 1-4 - A promesa dun novo ceo e dunha nova terra

2. Isaías 25:6-9 - O Señor enxugará as bágoas de todos os rostros

Mateo 26:30 E cando cantaron un himno, saíron ao monte das Oliveiras.

Despois de cantar un himno, Xesús e os seus discípulos foron ao monte das Olivas.

1. A importancia da oración e do culto nas nosas vidas

2. Comprender o significado do Monte das Oliveiras na vida de Xesús

1. Marcos 14:26: "E cando cantaron un himno, saíron ao monte das Olivas".

2. Lucas 22:39: "E saíu e foi, como era costume, ao monte das Olivas; e os discípulos tamén o seguían".

Mateo 26:31 Entón díxolles Xesús: "Todos vos escandalizaredes por min esta noite; porque está escrito: Vou ferir ao pastor, e as ovellas do rabaño serán espalladas".

Xesús dilles aos seus discípulos que se ofendirán por El e que está escrito que o pastor será ferido e as ovellas do rabaño serán espalladas.

1. A dispersión das ovellas: unha reflexión sobre Mateo 26:31

2. Comprender o golpe do pastor: A sobre a fe e a perseveranza

1. Zacarías 13:7 - ? Esperta, oh espada, contra o meu pastor e contra o meu compañeiro, di o Señor dos exércitos: bate ao pastor, e as ovellas serán espalladas, e vou virar a miña man sobre os pequenos.

2. Hebreos 13:20 - ? Deus da paz, que volveu de entre os mortos ao noso Señor Xesús, o gran pastor das ovellas, polo sangue da alianza eterna.

Mateo 26:32 Pero despois de resucitar, irei diante de ti a Galilea.

Xesús dilles aos seus discípulos que resucitará e irá diante deles a Galilea.

1. O poder da esperanza e da fe: a resurrección de Xesús e a nosa viaxe de fe

2. A promesa de Cristo resucitado: comprender e aplicar a esperanza da resurrección

1. Romanos 8:24-25 - Porque nesta esperanza fomos salvos. Agora a esperanza que se ve non é esperanza. Para quen espera o que ve? Pero se esperamos o que non vemos, agardámolo con paciencia.

2. 1 Corintios 15:13-14 - Pero se non hai resurrección dos mortos, nin sequera Cristo resucitou. E se Cristo non resucitou, entón a nosa predicación é en balde e a túa fe é en balde.

Mateo 26:33 Pedro respondeu e díxolle: "Aínda que todos se escandalicen por ti, eu nunca me escandarei".

Pedro expresa a súa inquebrantable lealdade a Xesús a pesar da ameaza de ser abandonado por todos os demais.

1. Manterse firmes na nosa fe: permanecer comprometidos con Xesús incluso en tempos difíciles

2. Lealdade a Xesús: Pedro? □ Exemplo de compromiso inquebrantable

1. Hebreos 11: 1- Agora a fe é confianza no que esperamos e seguridade sobre o que non vemos.

2. Romanos 12:9- O amor debe ser sincero. Odia o que é malo; aferrarse ao que é bo.

Mateo 26:34 Xesús díxolle: En verdade dígoche que esta noite, antes de que cante o gallo, me negarás tres veces.

Xesús advirte a Pedro da súa inminente negación del antes de que cante o galo.

1: Non sexas precipitado nos teus compromisos con Deus

2: A verdadeira fe non está en palabras, senón en acción

1: Santiago 2:17-18 - "Así a fe, se non ten obras, está morta, estando soa. Si, un home pode dicir: Ti tes fe, e eu teño obras; móstrame a túa fe sen as túas obras. e mostrareiche a miña fe polas miñas obras".

2: Proverbios 14:23 - "En todo traballo hai proveito, pero o falar dos beizos só tende á penuria".

Mateo 26:35 Pedro díxolle: Aínda que morrese contigo, non te negarei. Do mesmo xeito tamén dixeron todos os discípulos.

Os discípulos declararon a súa inquebrantable fidelidade a Xesús aínda que iso signifique a morte.

1: Non debemos ter medo de defender a nosa fe sen importar o custo.

2: Sigamos comprometidos con Xesús e coas súas ensinanzas.

1: Romanos 8:31-39 - Se Deus está por nós, quen pode estar contra nós?

2: Filipenses 1:21 - Porque para min, vivir é Cristo e morrer é unha ganancia.

Mateo 26:36 Entón Xesús veu con eles a un lugar chamado Getsemaní e díxolles aos discípulos: Sentade aquí, mentres eu vou orar alí.

Xesús levou aos seus discípulos a un lugar chamado Getsemaní e pediulles que o esperasen mentres ía orar.

1. O poder da oración: aprendendo do exemplo de Xesús

2. A forza da súa presenza: confiar en Deus durante os tempos de xuízo

1. Salmo 139: 7-10 - Onde irei do teu Espírito? Ou onde fuxirei da túa presenza?

2. Isaías 40:31 - Pero os que esperan no Señor renovarán as súas forzas; subirán con ás como aguias; correrán e non se cansarán; andarán e non desmaiarán.

Mateo 26:37 E levou consigo a Pedro e aos dous fillos de Zebedeo, e comezou a estar triste e moi pesado.

Os discípulos de Xesús acompañárono mentres estaba triste e pesado.

1: Xesús móstranos que está ben sentir tristeza e desesperación nas nosas vidas, e que non debemos avergonzarnos de buscar consolo aos nosos amigos e familiares.

2: Xesús móstranos a importancia de ter persoas nas nosas vidas que nos apoien cando os tempos son difíciles.

1: Eclesiastés 4:9-10 - ? □ wo son mellores que un, porque teñen unha boa recompensa polo seu traballo. Porque se caen, un levantará ao seu compañeiro. Pero ai de quen está só cando cae e non ten outro que o levante!??

2: Proverbios 17:17 - ? □ amigo ama en todo momento, e un irmán nace para a adversidade.

Mateo 26:38 Entón díxolles: A miña alma está moi triste, ata a morte: quedades aquí e vixía comigo.

Xesús expresa a súa profunda tristeza e pídelles aos seus discípulos que se queden e vexan con el.

1. O poder da verdadeira compañeirismo - Como a petición de Xesús para que os seus discípulos se queden e vixían con el nos ensina sobre a fortaleza da comunidade

2. A profundidade do amor de Xesús: a súa petición para que os seus discípulos queden e miren con el mostra o alcance da súa compaixón

1. Salmo 23: 4 - Aínda que camiñe polo val da sombra da morte, non temerei ningún mal, porque estás comigo; a túa vara e o teu bastón, consolanme.

2. Hebreos 13:5 - Mantén a túa vida libre do amor ao diñeiro, e contenta-te co que tes, pois el dixo: □ nunca te deixará nin te abandonará.??

Mateo 26:39 E foi un pouco máis lonxe, botouse a boca boca arriba e orou dicindo: "O

meu Pai, se é posible, que este cáliz pase de min; pero non como eu quero, senón como ti queres".

Xesús orou a Deus, pedindo que lle quitasen a copa do sufrimento, pero que se faga a súa vontade, non a de Xesús.

1. Vivir unha vida de entrega: comprender a vontade de Deus

2. A vida crucificada: experimentando o sufrimento de Deus

1. Filipenses 2: 8-11 - Xesús humillóuse e fíxose obediente ata a morte, ata a morte en cruz.

2. Isaías 53:10-12 - Porén, a vontade do Señor era esmagalo e facerlle sufrir, e aínda que o Señor faga a súa vida como ofrenda polo pecado, verá a súa descendencia e prolongará os seus días, e a vontade de o Señor prosperará na súa man.

Mateo 26:40 E chegou aos discípulos, atopáronos durmindo e díxolle a Pedro: "Que non puideches velar comigo unha hora?

Os discípulos non lograron estar espertos con Xesús durante o seu tempo de necesidade.

1. Debemos estar vixiantes na nosa fe, preparados para estar espertos con Xesús a pesar das dificultades.

2. Debemos estar aí para Xesús mesmo nos momentos máis difíciles, para mostrar a nosa devoción e dedicación a El.

1. Efesios 6:10-18 - Ponte a armadura completa de Deus para que poidas enfrontarte aos esquemas do diaño.

2. Romanos 12:12 - Alegrate na esperanza, se paciente na tribulación, se constante na oración.

Mateo 26:41 Vixía e orade para que non cadades en tentación: o espírito está ben disposto, pero a carne é débil.

Este verso anímanos a mirar e orar para evitar a tentación e manter o noso espírito

disposto a pesar da nosa débil natureza humana.

1. "O poder da oración: fortalecendonos contra a tentación"

2. "Vixiar e rezar: coidar de nós mesmos ante a tentación"

1. Santiago 4:7 - "Sométese, pois, a Deus. Resista ao demo, e fuxirá de vós".

2. 1 Corintios 10:13 - "Ningunha tentación que non sexa común para o home te alcanzou. Deus é fiel, e non deixará que sexas tentado por riba das túas capacidades, pero coa tentación tamén proporcionará a vía de escape. para que poidas soportarlo".

Mateo 26:42 volveu marchar por segunda vez e orou, dicindo: "O meu Pai, se este cáliz non pasa de min, se non o beba, fágase a túa vontade".

Xesús rezou a Deus e aceptou a súa vontade, aínda que iso significase beber a copa do sufrimento.

1. "A copa do sufrimento: aceptar a vontade de Deus"

2. "O poder da oración: aprender a entregarse ao plan de Deus"

1. Santiago 4:13-15 - "Ven agora, ti que dis: " hoxe ou mañá iremos a tal cidade, pasaremos alí un ano, mercaremos e venderemos e sacaremos proveito?" Non sei o que pasará mañá. Pois cal é a túa vida? Incluso é un vapor que aparece un pouco e despois desaparece. En vez diso, deberías dicir: ? Se o Señor quere, viviremos e faremos isto ou aquilo. .??

2. Romanos 12:1-2 - Rógovos pois, irmáns, polas misericordias de Deus, que presentedes os vosos corpos como sacrificio vivo, santo, agradable a Deus, que é o voso servizo razoable. E non te conformes a este mundo, senón transfórmate coa renovación da túa mente, para que probes cal é esa boa, aceptable e perfecta vontade de Deus.

Mateo 26:43 E chegou e atopounos de novo durmindo, porque os seus ollos estaban pesados.

Xesús atopou aos seus discípulos durmindo de novo, a pesar da súa fatiga.

1. ? □ e listo: estar esperto e alerta??

2. ? □ e Fiel: Lembrando a Xesús??Sacrificio??

1. Isaías 40:31 - ? □ os que esperan no Señor renovarán as súas forzas; subirán con ás como aguias; correrán e non se cansarán; e camiñarán e non desmaiarán.

2. Hebreos 11:1 - ? □ Que fe é a substancia das cousas que se esperan, a evidencia das cousas que non se ven.

Mateo 26:44 E deixounos e foise de novo e orou por terceira vez, dicindo as mesmas palabras.

Xesús rezou tres veces no xardín de Getsemaní, repetindo cada vez as mesmas palabras.

1. O poder da oración: o exemplo de Xesús no xardín de Getsemaní

2. O consolo da oración repetida: o exemplo de Xesús no xardín de Getsemaní

1. Filipenses 4:6-7 - ? Non te preocupes por nada, pero en todo, por medio de oración e súplica con acción de grazas, fai que as túas peticións sexan coñecidas a Deus. E a paz de Deus, que supera todo entendemento, gardará os vosos corazóns e as vosas mentes en Cristo Xesús.

2. Santiago 5:16 - ? □, pois, confesade os vosos pecados uns a outros e orade uns polos outros, para que seades curados. A oración dunha persoa xusta ten un gran poder xa que está funcionando.

Mateo 26:45 Entón veu aos seus discípulos e díxolles: "Dorme agora e descansa; velaquí, a hora chega e o Fillo do Home é entregado en mans dos pecadores".

Xesús acode aos seus discípulos e dilles que descansen porque a hora da súa traizón está próxima.

1. A importancia do descanso en tempos de xuízo

2. Comprender e aceptar o Plan de Deus

1. Salmos 4:8 - En paz deitarei e durmirei; porque só ti, Señor, faime habitar seguro.

2. Isaías 40:31 - Pero os que esperan no Señor renovarán as súas forzas; subirán con ás como aguias; correrán e non se cansarán; e andarán e non desmaiarán.

Mateo 26:46 Levántate, imos; velaquí, está preto o que me traizoa.

A pasaxe fala da inminente traizón de Xesús.

1. A fortaleza de Xesús ante a traizón

2. O poder do perdón ante a adversidade

1. Isaías 43:2 - "Cando pases polas augas, eu estarei contigo; e polos ríos, non te asolagarán; cando pases polo lume, non serás queimado nin a chama non te consumirá. ."

2. Xoán 14:27 - "A paz déixovos a vós; a miña paz douvos. Non vos dou como o mundo dá. Non se turbe o voso corazón, nin teñan medo".

Mateo 26:47 E mentres aínda falaba, velaquí veu Xudas, un dos doce, e con el unha gran multitude con espadas e bastóns, dos sumos sacerdotes e dos anciáns do pobo.

Xudas, un dos doce discípulos de Xesús, chegou cunha gran multitude dos sumos sacerdotes e dos anciáns do pobo, armado con espadas e bastóns.

1. A traizón de Xudas: o perigo de comprometer a fe

2. Manterse firmes en tempos difíciles: leccións do arresto de Xesús

1. 1 Corintios 10:13 - "Ningunha tentación vos alcanzou, excepto a que é común á humanidade. E Deus é fiel; non deixará que sexades tentados máis aló do que poidas soportar. Pero cando sexas tentado, tamén proporcionará un para que poidas aguantar".

2. Salmo 37:5-7 - "Encomenda o teu camiño ao Señor; confía nel e el fará isto: fará brillar a túa xustiza coma o amencer, a xustiza da túa causa como o sol do mediodía. Señor e

agarda con paciencia por el; non te preocupes cando a xente triunfa nos seus camiños, cando leva a cabo os seus planes malvados".

Mateo 26:48 O que o traizoou deulles un sinal, dicindo: A quen lle bique, este é: téñeno firme.

Xesús indica aos seus discípulos que recoñezan o traidor mediante un sinal.

1. A traizón de Xesús: comprender o significado das instrucións de Xesús. 2. Descubrir o poder do amor de Xesús a pesar da traizón.

1. Xoán 3:16 - Porque tanto amou Deus ao mundo que deu ao seu único Fillo, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna. 2. Lucas 22:48 - Xesús díxolle: ? □ udas, estás traizoando ao Fillo do Home cun bico???

Mateo 26:49 En seguida achegouse a Xesús e díxolle: "Salve, mestre! e bicouno.

Un discípulo de Xesús, Xudas, saudou a Xesús cun bico.

1. O poder dun bico: que podemos aprender de Xudas?

2. A traizón no xardín: comprender as accións de Xudas.

1. Lucas 22:47-48, ? □ E mentres aínda falaba, velaquí unha multitude, e o que se chamaba Xudas, un dos doce, foi diante deles e achegouse a Xesús para bicalo. Pero Xesús díxolle: Xudas, traizoas o Fillo do Home cun bico?

2. 2 Corintios 11:14, ? □ nd ningunha marabilla; pois o propio Satanás transfórmase nun anxo de luz.??

Mateo 26:50 E Xesús díxolle: Amigo, para que viñeches? Entón chegaron eles, puxéronlle as mans sobre Xesús e colleron.

Xesús é traizoado e arrestado.

1: Xesús modela o amor e a amizade mesmo ante a traizón.

2: Xesús é un exemplo de como permanecer fiel a Deus a pesar das circunstancias difíciles.

1: Xoán 3:16-17 - Porque tanto amou Deus ao mundo, que deu ao seu Fillo unigénito, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna.

17 Porque Deus non enviou ao seu Fillo ao mundo para condenalo; senón para que o mundo por medio del se salve.

2: Santiago 1:2-4 - Meus irmáns, considerade todo gozo cando caes en diversas tentacións;

3 Sabendo isto, que a proba da túa fe produce paciencia.

4 Pero que a paciencia teña a súa obra perfecta, para que sexades perfectos e completos, sen faltar nada.

Mateo 26:51 E velaquí, un dos que estaban con Xesús, estendeu a man, sacou a espada, golpeou a un servo do sumo sacerdote e quitoulle a orella.

Xesús impediu que os seus discípulos usaran a violencia para protexelo.

1: Non debemos ser rápidos en recorrer á violencia para resolver os nosos problemas.

2: Segue o exemplo de Xesús poñendo a outra meixela en situacións difíciles.

1: Romanos 12:17-21 - Non pagues a ninguén mal por mal, pero pensa en facer o que é honrado ante todos. Se é posible, na medida en que dependa de ti, vive en paz con todos.

2: Mateo 5:38-42 - Escoitaches que se dixo: ? □ n ollo por ollo e dente por dente.??Pero eu dígovos: Non resistades ao maligno. Pero se alguén che dá unha labazada na meixela dereita, bótalle tamén a outra.

Mateo 26:52 Xesús díxolle: "Volve a túa espada no seu lugar, porque todos os que tomen a espada perecerán coa espada".

Xesús dille a un discípulo que retire a súa espada, advertíndolles que os que tomen a

espada perecerán por ela.

1. As nosas accións teñen consecuencias - Proverbios 16:18

2. Voltando a outra meixela - Mateo 5:38-39

1. Romanos 12:19-21

2. Santiago 4:1-3

Mateo 26:53 Cres que agora non podo orar ao meu Pai, e que me dará agora máis de doce lexións de anxos?

Esta pasaxe ilustra o poder de Xesús, xa que afirma que pode chamar ao seu Pai para que lle envíe máis de doce lexións de anxos.

1. O poder da oración: aprendendo do exemplo de Xesús

2. Teña fe no Todopoderoso: confiando no poder e na forza de Deus

1. Lucas 18:27 - Xesús responde ao rico gobernante que lle preguntou que debía facer para herdar a vida eterna: ? □ O sombreiro é imposible co home é posible con Deus.??

2. Efesios 3:20 - ? □ debido a quen é capaz de facer moito máis abundantemente que todo o que pedimos ou pensamos, segundo o poder que actúa dentro de nós.

Mateo 26:54 Pero como se cumprirán entón as Escrituras, que así debe ser?

Xesús refírese ás Escrituras para explicar que algo debe ocorrer para que se cumpra a profecía.

1. O poder da profecía: como a Palabra de Deus cumpre as nosas vidas

2. Vivindo as Escrituras: como podemos facer realidade a profecía

1. Isaías 46:10-11 - dou a coñecer o fin desde o principio, desde os tempos antigos, o que aínda está por vir. Eu digo, ? O teu propósito manterase, e farei todo o que me pete.??

2. Gálatas 3:8 - As Escrituras previron que Deus xustificaría aos xentís pola fe e anunciou o evanxeo de antemán a Abraham: ? Todas as nacións serán bendicidas a través de ti.??

Mateo 26:55 Nesa mesma hora díxolle Xesús á multitude: Saídes como contra un ladrón con espadas e bastóns para collerme? Sentábame todos os días contigo ensinando no templo, e non me agarraches.

Xesús chama a hipocrisía das multitudes ao arrestalo do mesmo xeito que farían un ladrón cando estivera ensinando abertamente no templo todos os días.

1. O perigo da hipocrisía: como Xesús condenou ás multitudes polas súas accións inxustas

2. A Xustiza de Deus: Como Xesús chamou con razón á multitude polos seus malos

1. Mateo 23:27-28 - "Ai de vós, escribas e fariseos, hipócritas! porque sodes coma sepulcros branqueados, que parecen fermosos por fóra, pero por dentro cheos de ósos de mortos e de toda impureza. vós tamén por fóra parecedes xustos aos homes, pero por dentro estades cheos de hipocrisía e iniquidade".

2. Romanos 2:1-3 - "Polo tanto, es inescusable, home, calquera que sexas o que xulgas: porque cando xulgas a outro, condénaste a ti mesmo; porque ti que xulgas fai as mesmas cousas. Pero estamos seguros de que o xuízo de Deus é segundo a verdade contra os que cometen tales cousas. E pensas isto, oh home, que xulgas aos que fan tales cousas e fai o mesmo, que escaparás do xuízo de Deus?"

Mateo 26:56 Pero todo isto foi feito para que se cumpriran as escrituras dos profetas. Entón todos os discípulos abandonárono e fuxiron.

Esta pasaxe describe como os discípulos abandonaron a Xesús para cumprir as profecías do Antigo Testamento.

1. "Manterse firmes ante a adversidade: leccións dos discípulos e de Xesús"

2. "Cumprindo o plan de Deus: os discípulos, Xesús e as Escrituras dos profetas"

1. Salmo 22: 1-31 - Meu Deus, meu Deus, por que me abandonaches?

2. Isaías 53:5 - Pero foi traspasado polas nosas transgresións, esmagado polas nosas iniquidades; o castigo que nos deu a paz foi sobre el, e polas súas feridas curamos.

Mateo 26:57 E os que prenderon a Xesús levárono ao sumo sacerdote Caifás, onde estaban reunidos os escribas e os anciáns.

Xesús é tomado prisioneiro e levárono ante o sumo sacerdote Caifás, que está acompañado polos escribas e os anciáns.

1. O significado da detención de Xesús - Que significa ser arrestado e posto ante a xustiza?

2. O significado do sumo sacerdote Caifás - Como afecta o papel do sumo sacerdote a historia de Xesús?

1. Xoán 18:12-14 - Entón a banda, o capitán e os oficiais dos xudeus colleron a Xesús, ataronno e levárono primeiro a Anás; pois era sogro de Caifás, que era o sumo sacerdote ese mesmo ano.

2. Feitos 4:5-7 - E aconteceu que ao día seguinte, os seus gobernantes, anciáns e escribas, e Anás o sumo sacerdote, Caifás, Xoán, Alexandre e todos os que eran do parentes do sumo sacerdote, reuníronse en Xerusalén.

Mateo 26:58 Pero Pedro seguiuno de lonxe ata o palacio do sumo sacerdote, entrou e sentouse cos criados para ver o fin.

Pedro seguiu a Xesús ata o palacio do sumo sacerdote a pesar dos riscos.

1. Podemos aprender da coraxe e da fe de Pedro para seguir a Xesús a pesar dos riscos.

2. Aínda cando nos sentimos afastados de Deus, aínda podemos tomar medidas para achegarnos a El.

1. Hebreos 11:8-10 - Por fe Abraham, cando foi chamado para saír a un lugar que debería recibir en herdanza, obedeceu; e saíu sen saber onde ía.

2. Mateo 14:29 - E dixo: Veña. E cando Pedro baixou do barco, andou sobre a auga para ir a Xesús.

Mateo 26:59 Os sumos sacerdotes, os anciáns e todo o concilio procuraban un falso testemuño contra Xesús para matalo;

Os sumos sacerdotes e outras autoridades relixiosas buscaron un falso testemuño para condenar a morte a Xesús.

1. O perigo das acusacións falsas

2. O poder da verdade

1. Salmo 25: 2-3 - "Oh, meu Deus, en ti confío; non me avergonce; que os meus inimigos non se exulten por min. De feito, ningún que agarde en ti será avergoñado; avergonzade os que son traidores sen sentido".

2. Proverbios 12:17 - "O que fala a verdade dá unha proba honesta, pero unha testemuña falsa fala de engano".

Mateo 26:60 Pero non atopou ningún; si, aínda que viñeron moitas testemuñas falsas, non o atoparon. Ao final chegaron dúas testemuñas falsas,

O sumo sacerdote e o Sanedrín tiveron dificultades para atopar testemuñas para testemuñar contra Xesús, e finalmente atoparon dúas testemuñas falsas.

1. O poder da verdade: nin as testemuñas falsas poden levantar unha mentira.

2. A importancia de manterse firme na súa fe, aínda que se enfronte a testemuñas falsas.

1. Salmo 119: 160 - "A suma da túa palabra é a verdade, e cada un dos teus xuízos xustos permanece para sempre".

2. Xoán 8:44 - "Vós sodes do voso pai, o diaño, e faredes os desexos do voso pai. Foi un asasino dende o principio, e non permaneceu na verdade, porque non hai verdade nel. Cando fala mentira, fala da súa propia: porque é un mentireiro e o seu pai".

Mateo 26:61 E dixo: Este dixo: Podo destruír o templo de Deus e construílo en tres días.

O sumo sacerdote acusou a Xesús de afirmar que podería destruír o templo de Deus e reconstruílo en tres días.

1: O poder das palabras - Como as palabras que falamos teñen o poder de crear ou destruír.

2: Autoridade de Xesús - A autoridade divina de Xesús demostrada a través das súas palabras.

1: Santiago 3:5-6 - "Así tamén a lingua é un membro pequeno, pero presume de grandes cousas. ¡Que grande é un bosque que arde por un lume tan pequeno! E a lingua é un lume, un mundo de iniquidade! .. A lingua ponse entre os nosos membros, manchando todo o corpo, incendiando todo o curso da vida e incendiada polo inferno".

2: Proverbios 18:21 - "A morte e a vida están no poder da lingua, e os que a aman comerán os seus froitos".

Mateo 26:62 E o sumo sacerdote ergueuse e díxolle: Non respondes nada? que é o que estes testemuñan contra ti?

O sumo sacerdote pregunta a Xesús sen darlle oportunidade de responder.

1: Nunca debemos ser tan rápidos para xulgar e cuestionar que non lle demos á xente a oportunidade de responder.

2: Teña en conta as palabras que falamos, especialmente cando nos diriximos a alguén con autoridade.

1: Santiago 1:19 - Sabedes isto, meus amados irmáns: que cada quen sexa pronto para escoitar, lento para falar, lento para enfadar.

2: Proverbios 18:13 - Se alguén dá unha resposta antes de escoitar, é a súa tolemia e vergoña.

Mateo 26:63 Pero Xesús calou. E respondeu o sumo sacerdote e díxolle: Xúroche polo Deus vivo que nos digas se ti es o Cristo, o Fillo de Deus.

O sumo sacerdote preguntou a Xesús se era o Cristo, o Fillo de Deus, pero Xesús non respondeu.

1. Cando te enfrontes a eleccións difíciles, busca a vontade de Deus e confía na súa guía.

2. Mesmo nas circunstancias máis difíciles, podemos permanecer fieis ao plan de Deus para nós.

1. Xoán 14:27 - "A paz deixovos, a miña paz vos dou: non vos dou como o mundo dá. Non se turbe o voso corazón nin teña medo".

2. Isaías 26:3 - "Guárdase en perfecta paz a aquel cuxa mente está fixada en ti, porque en ti confía".

Mateo 26:64 Díxolle Xesús: Ti dixeches; con todo dígoche: De aquí en diante veredes ao Fillo do Home sentado á dereita do poder, e vindo nas nubes do ceo.

Xesús declara a súa autoridade e poder como Fillo do Home.

1: Xesús é Rei dos Reis e Señor dos Señores.

2: Xesús é o Mesías que virá de novo nas nubes.

1: Apocalipse 19:11-16 - Xesús é o Rei dos Reis e Señor dos Señores.

2: Zacarías 14:4-5 - Xesús virá coas nubes.

Mateo 26:65 Entón o sumo sacerdote rasgou as súas roupas, dicindo: Falou blasfemia; que máis necesitamos de testemuñas? velaquí, agora escoitaches a súa blasfemia.

O sumo sacerdote condena a Xesús por blasfemia.

1: Fala a verdade de Deus aínda que sexa difícil.

2: Non teñas medo de defender o que cres.

1: Xoán 15:13 - Ninguén ten amor máis grande que este, que un home dea a súa vida polos seus amigos.

2: 1 Corintios 15:58 - Polo tanto, meus amados irmáns, estade firmes, inamovibles, sempre abundando na obra do Señor, xa que sabedes que o voso traballo non é en balde no Señor.

Mateo 26:66 Que pensades? Eles responderon e dixeron: É culpable de morte.

Esta pasaxe describe o veredicto dos acusadores de Xesús, que o declararon culpable de morte.

1. O prezo do discipulado: o sacrificio de Xesús para a salvación da humanidade

2. O poder da cruz: entender a morte e a resurrección de Xesús

1. Romanos 5:8 - Pero Deus demostra o seu propio amor por nós nisto: mentres aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós.

2. Xoán 3:16 - Porque tanto amou Deus ao mundo que deu ao seu único Fillo, para que quen crea nel non pereza, senón que teña vida eterna.

Mateo 26:67 Entón escupíronlle na cara e abofetárono; e outros golpeárono coas palmas das mans,

Xesús foi sometido a humillacións e abusos físicos.

1: Non debemos esquecer o sufrimento de Xesús e como estaba disposto a pasalo por nós.

2: Debemos esforzarnos por ser humildes e obedientes a Deus, mesmo nos tempos de proba.

1: Isaías 50:6 "Dei as costas aos feredores, e as meixelas aos que arrancaban o cabelo: non ocultei o meu rostro á vergoña e ao cuspir".

2: Hebreos 12: 2-3 "Mirando a Xesús, o autor e consumador da nosa fe, quen pola alegría que se lle puxo diante sufriu a cruz, desprezando a vergoña, e está sentado á dereita do trono de Deus. ."

Mateo 26:68 dicindo: Profetizanos, Cristo, quen é o que te golpeou?

Esta pasaxe analiza a burla de Xesús por parte do Sumo Sacerdote e os seus asistentes durante o seu xuízo.

1: O exemplo de Xesús de paciencia, humildade e perdón é un modelo para nós nos tempos difíciles.

2: Podemos aprender do exemplo de coraxe e fe de Xesús ante a adversidade.

1: Isaías 53:7 - Estaba oprimido e aflixido, pero non abriu a boca; leváronlle coma un cordeiro á matanza, e coma unha ovella cala diante dos seus esquiladores, así non abriu a boca.

2: 1 Pedro 2:21-23 - Para iso fomos chamados, porque Cristo sufriu por vós, deixándovos un exemplo, para que sigades os seus pasos. ? □ e non cometeu ningún pecado, e non se atopou engano na súa boca.??Cando lle lanzaban os seus insultos, el non tomaba represalias; cando sufría, non facía ameazas. En cambio, encomendouse a quen xulga con xustiza.

Mateo 26:69 Pedro estaba sentado fóra no palacio.

Pedro negou a Xesús tres veces, e esta pasaxe fala da terceira negación.

1: As nosas accións teñen consecuencias, e debemos ter coidado de vivir unha vida que reflicta a nosa fe.

2: Debemos esforzarnos por permanecer humildes e non avergonzarnos de proclamar a nosa fe independentemente das presións externas.

1: 1 Xoán 2:28 - E agora, fillos, permanecede nel; para que, cando apareza, teñamos confianza e non nos avergoñemos diante del na súa chegada.

2: Mateo 10:33 - Pero a quen me negue diante dos homes, eu tamén lle negarei diante do meu Pai que está nos ceos.

Mateo 26:70 Pero el negou diante de todos, dicindo: Non sei o que dis.

Esta pasaxe conta a negación de Pedro de Xesús tres veces.

1: Ante a adversidade, debemos permanecer fieis á nosa fe e manternos firmes nas nosas conviccióǹs.

2: Nunca deberíamos avergonzarnos de admitir que coñecemos a Xesús, mesmo ante a presión ou o perigo.

1: Xoán 16:33 - "Díxenvos estas cousas, para que en min teñades paz. No mundo teredes tribulación. Pero ten ánimo, eu vencei ao mundo.

2: 1 Timoteo 6:12 - ? □ leve a boa loita da fe. Apoderate da vida eterna á que fuches chamado e sobre a que fixeches a boa confesión en presenza de moitas testemuñas.??

Mateo 26:71 E cando saíu ao pórtico, outra criada viuno e díxolles aos que estaban alí: Este tamén estaba con Xesús de Nazaret.

A criada recoñeceu a Pedro como quen estivera con Xesús de Nazaret.

1: Debemos seguir a Xesús sempre, aínda que a xente non nos recoñeza por iso.

2: Podemos defender a nosa fe mesmo ante as críticas.

1: Mateo 10:32-33 ? □ Polo tanto, a quen me confesa diante dos homes, eu tamén o confesareino diante do meu Pai que está nos ceos. Pero a quen me negue diante dos homes, eu tamén lle negarei diante do meu Pai que está nos ceos.??

2: Filipenses 1:27-28 ? □ só que a túa conduta sexa digna do evanxeo de Cristo, para que, se che vexo ou que me ausente, eu oiga dos teus asuntos, para que esteas firmes nun só espírito, cunha soa mente loitando xuntos pola fe do evanxeo.??

Mateo 26:72 E de novo negou con xuramento: Non coñezo o home.

Pedro negou coñecer a Xesús tres veces, mesmo despois de facer un xuramento.

1. O perigo de negar a Cristo - Como podemos evitar o mesmo erro que cometeu Pedro.

2. O poder da graza de Deus - Como Xesús estendeu o perdón a Pedro a pesar das súas negacións.

1. Romanos 10: 9-10 - Que se confesas coa túa boca ao Señor Xesús e cres no teu corazón que Deus o resucitou de entre os mortos, serás salvo.

2. 1 Xoán 1:9 - Se confesamos os nosos pecados, El é fiel e xusto para perdoarnos os nosos pecados e limpiarnos de toda iniquidade.

Mateo 26:73 E despois dun tempo achegáronse a el os que estaban alí e dixéronlle a Pedro: "De certo ti tamén es un deles; pois a túa fala despréciate.

Pedro nega a Xesús tres veces despois de ser identificado como un dos seus discípulos.

1: Non sexas como Pedro: mantén firme na túa fe e nas túas convicción s.

2: Sexa valente ante a adversidade e non teñas medo de falar.

1: Xosué 1:9 - "¿Non che mandei eu? Sexa forte e valente. Non te asustes e non te espantes, porque o Señor, o teu Deus, está contigo onde queira que vaias".

2: Hebreos 10:35 - "Polo tanto, non tires a túa confianza, que ten unha gran recompensa".

Mateo 26:74 Entón comezou a maldecir e a xurar, dicindo: Non coñezo a ese home. E enseguida cantou o galo.

Esta pasaxe describe a negación de Pedro de Xesús tres veces antes de que cantara o gallo.

1. O perigo de negar a Cristo: un exame da negación de Pedro

2. O poder dun único momento: a importancia do tempo na negación de Pedro

1. Mateo 26:31-35 - Xesús predice a negación de Pedro

2. 1 Pedro 5:8 - Estade alerta e sobrio, o teu inimigo, o diaño, merodea como un león rugente buscando a quen devorar.

Mateo 26:75 E Pedro lembrouse da palabra de Xesús, que lle dixo: Antes de que cante o gallo, me negarás tres veces. E saíu e chorou amargamente.

Pedro negou a Xesús tres veces, a pesar da advertencia que Xesús lle deu.

1: Debemos aprender dos erros de Pedro e permanecer firmes na nosa fe, aínda que nos enfrontemos a situacións difíciles.

2: Cando Xesús nos advirte de algo, é importante tomalo en serio e confiar na súa guía.

1: Lucas 22:31-32 - "E díxolle o Señor: Imon , Simón! De feito, Satanás pediu por ti que te peneira como o trigo. Pero eu orei por ti para que non falte a túa fe. ; e cando volvas a min, fortalece aos teus irmáns.

2: Santiago 1:12 - "Diaventurado o home que soporta a tentación, porque cando sexa aprobado, recibirá a coroa de vida que o Señor prometeu aos que o aman".

Mateo 27 é o vixésimo sétimo capítulo do Evanxeo de Mateo, que céntrase nos acontecementos que levaron á crucifixión, morte e enterro de Xesús.

1o Parágrafo: O capítulo comeza coa traizón e o xuízo de Xesús (Mateo 27:1-26). Xudas Iscariote, un dos discípulos de Xesús, lamenta a súa traizón e devolve as trinta pezas de prata aos sumos sacerdotes. Abafado pola culpa, Xudas aforcase. Mentres tanto, Xesús é levado ante Pilato, o gobernador romano. A pesar de non atopar ningunha culpa nel, Pilato sucumbe á presión da multitude e libera a Barrabás, un criminal notorio, no canto de Xesús. Entón Pilato ordena que Xesús sexa azotado e entregado para o crucifixión.

2o Parágrafo: Os soldados burlan e abusan de Xesús antes de conducilo ao Gólgota para a súa crucifixión (Mateo 27:27-44). Vísteo cunha túnica escarlata e coroáno de espiñas mentres se burlan del como rei dos xudeus. Xunto a dous criminais, Xesús é cravado nunha cruz entre eles. Os transeúntes únense para burlarse del mentres os líderes relixiosos desafían as súas afirmacións sobre poder salvarse a si mesmo. A escuridade cae sobre a terra dende o mediodía ata as tres da tarde.

3o Parágrafo: Cando Xesús respira o seu último alento na cruz (Mateo 27:45-66), ocorre un terremoto, abren tumbas e resucitan algúns santos mortos. Un centurión confesa que verdadeiramente "este era o Fillo de Deus". Xosé de Arimatea, un discípulo que segue en segredo a Xesús, pide audazmente permiso a Pilato para facerse cargo do corpo de Xesús para o seu enterro. Xosé envólvese nun pano de liño limpo e colócao na súa propia tumba nova esculpida na roca mentres María Magdalena e outra María observan.

En resumo,

O capítulo vinte e sete de Mateo retrata o remorso e o suicidio de Xudas, o xuízo de Xesús ante Pilato, a súa crucifixión xunto aos criminais e a súa eventual morte e enterro.

Os soldados burlan de Xesús, abusan del e levan ao Gólgota para a súa crucifixión. A escuridade cobre a terra mentres os transeúntes se burlan del e os líderes relixiosos desafian as súas afirmacións.

Cando Xesús morre na cruz, ocorre un terremoto, ábrense tumbas e un centurión confesa que é o Fillo de Deus. Xosé de Arimatea pide audazmente o corpo de Xesús para o enterro na súa propia tumba mentres María Magdalena e outra María observan. Este capítulo presenta os sombríos acontecementos que rodean o sacrificio de Xesús pola salvación da humanidade.

Mateo 27:1 Cando chegou a mañá, todos os sumos sacerdotes e os anciáns do pobo xurdiron contra Xesús para matalo:

Os sumos sacerdotes e os anciáns conspiraron contra Xesús para matalo.

1. Servir a Deus e non aos homes - Feitos 5:29

2. Non deixes que o mundo te esprema no seu molde - Romanos 12:2

1. Romanos 3:23, "Porque todos pecaron e están destituídos da gloria de Deus"

2. Romanos 5:8, "Pero Deus demostra o seu amor por nós nisto: cando aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós"

Mateo 27:2 E despois de atarno, levárono e entregárono ao gobernador Poncio Pilato.

Xesús foi detido e atado, logo entregado a Poncio Pilato, o gobernador.

1. O poder da fe fronte á persecución

2. O Amor Milagroso de Xesús

1. Feitos 4:19-20 - Pero Pedro e Xoán responderon e dixéronlles: Se é xusto ante Deus escoitarvos máis que a Deus, xulguede vós. Porque non podemos menos que falar das cousas que vimos e escoitamos.

2. 1 Pedro 2:21-22 - Pois a iso fomos chamados: porque Cristo tamén sufriu por nós, deixándonos un exemplo para que seguides os seus pasos: Quen non pecou, nin se atopou engano na súa boca.

Mateo 27:3 Entón Xudas, que o traizoou, ao ver que estaba condenado, arrepentiuse e devolveu as trinta monedas de prata aos sumos sacerdotes e aos anciáns.

Xudas arrepentiuse e devolveulle o diñeiro que lle dera por traizoar a Xesús.

1: Sempre debemos recoñecer as consecuencias das nosas accións e acudir a Deus para pedir o perdón.

2: Cando fallamos, debemos buscar humildemente o arrepentimento e reparar as nosas malas accións.

1: Xeremías 31:19 "Porque despois de volver, arrepenteime; e despois de que me instruíran, bateime na coxa; Estaba avergoñado, e tamén humillado, porque sufrín o reproche da miña mocidade".

2: Lucas 17: 3-4 "Prestade atención! Se o teu irmán peca, repréndao, e se se arrepinte, perdóao; e se peca contra ti sete veces ao día e sete veces se volve a ti dicindo: "Me arrepinto", debes perdoalo".

Mateo 27:4 dicindo: Pequei porque traizoei o sangue inocente. E eles dixeron: Que é iso para nós? vexa para iso.

Pilato preguntou aos xudeus que debía facer con Xesús, e estes responderon dicíndolle a Pilato que era a súa responsabilidade decidir que facer con Xesús.

1. A importancia de asumir a responsabilidade das nosas accións

2. A necesidade de compaixón e perdón

1. Xeremías 17: 9-10 - "O corazón é enganoso por riba de todas as cousas, e desesperadamente malvado: quen o pode saber? Eu, o Señor, escudriño o corazón, probo as rendas, para dar a cada un segundo o seu camiño, e segundo o froito dos seus feitos"

2. Santiago 3:17-18 - "Pero a sabedoría que vén de arriba é primeiro pura, despois pacífica, amable e fácil de pedir, chea de misericordia e bos froitos, sen parcialidade e sen hipocrisía. E o froito de a xustiza sementa na paz dos que fan a paz".

Mateo 27:5 E botou as pezas de prata no templo e foise, foi e aforcouse.

Xudas Iscariote, un dos discípulos de Xesús, traizoouno e encheuse de remordementos. Devolveu o diñeiro que lle pagaron pola súa traizón e despois aforcouse.

1. O perigo da traizón - Como o acto de traizón de Xudas afectou a vida de Xesús e a súa.

2. O poder do arrepentimento - Como o acto de arrepentimento e remordemento de Xudas mostrou o poder de afastarse do pecado.

1. Salmo 51:17 - "Os sacrificios de Deus son un espírito quebrantado; un corazón quebrantado e contrito, Deus, non desprezarás".

2. Lucas 15:11-32 - Parábola do fillo pródigo - Historia de Xesús dun fillo que se arrepinte e volve ao seu pai.

Mateo 27:6 E os sumos sacerdotes colleron as pezas de prata e dixeron: Non é lícito metelas no tesouro, porque é o prezo do sangue.

Os sumos sacerdotes levaron as pezas de prata, que era o prezo do sangue, pero declararon que non era lícito metelas no tesouro.

1. Cando recibimos o pago polas nosas faltas, non debemos usalo para o noso propio beneficio.

2. Debemos ser responsables cos recursos que se nos dan, aínda que proveñan de fontes cuestionables.

1. Proverbios 16:8 -Mellor é un pouco con xustiza que grandes ingresos sen dereito.

2. 1 Pedro 4:3-4 - Pois o tempo pasado abonda para facer o que queren facer os xentís, vivindo en sensualidade, paixóns, embriaguez, orxías, festas de bebida e idolatría sen lei. Con respecto a isto sorpréndense cando non te unes a eles na mesma enxurrada de libertinaxe, e difamante.

Mateo 27:7 E xuntaron consello e compraron con eles o campo do oleiro, para enterrar aos estranxeiros.

Os sumos sacerdotes e os anciáns do pobo consultaron xuntos e empregaron o diñeiro que recibiran por traizoar a Xesús para mercar un campo, que se empregaba para enterrar os estranxeiros.

1. "Vivir unha vida desinteresada: o exemplo dos principais sacerdotes e anciáns"

2. "O poder da compaixón: o campo do alfareiro"

1. Xoán 13: 34-35 - "Douvos un mandamento novo: que vos amédes uns aos outros: así como eu vos amei, tamén vos amédes uns aos outros. Por isto saberán todos que sodes meus discípulos. , se tes amor un polo outro".

2. Isaías 58:6-7 - "Non é este o xaxún que eu escollín: soltar as ataduras da maldade, desfacer as correas do xugo, deixar libre aos oprimidos e romper todo xugo? Non é para compartir o teu pan cos famentos e levar á túa casa aos pobres sen teito; cando vexas o espido, para tapalo e non esconderte da túa propia carne?

Mateo 27:8 Por iso ese campo foi chamado, o campo de sangue, ata hoxe.

O campo de Akeldama foi comprado co diñeiro gañado pola traizón de Xudas Iscariote a Xesús, polo que foi chamado campo de sangue.

1. A traizón de Cristo: unha exploración das consecuencias do pecado

2. O custo do discipulado: renunciar a todo por Xesús

1. Actos 1:18-19, que rexistra a compra do campo de Akeldama

2. Lucas 14:25-33, que discute o custo do discipulado

Mateo 27:9 Entón cumpriuse o que dixera o profeta Xerem, dicindo: E levaron as trinta pezas de prata, o prezo do que foi valorado, a quen os fillos de Israel valoraron;

Esta pasaxe fala de como se cumpriu a profecía do profeta Xeremías cando se pagaron por Xesús as trinta pezas de prata.

1: O plan de Deus cúmprese sempre.

2: Confiando na vontade e no plan do Señor.

1: Isaías 55:11 "Así será a miña palabra que sae da miña boca: non volverá a min vacía, senón que cumprirá o que eu queira, e prosperará no que a enviei".

2: Proverbios 16:3 "Encomenda ao Señor as túas obras, e os teus pensamentos serán confirmados".

Mateo 27:10 E deunos para o campo do oleiro, como o Señor me designou.

Pilato recibiu instrucións do Señor para dar as trinta pezas de prata a un alfareiro, quen as utilizou para comprar un campo para enterrar aos estranxeiros.

1. Facendo a diferenza obedecendo a Deus - Como a obediencia de Pilato ao Señor impactou nas vidas dos demais.

2. O poder dun pequeno agasallo - Como un agasallo aparentemente insignificante pode ter efectos inmensos e duradeiros.

1. Feitos 10:38 - Como Deus non mostra parcialidade no seu amor e coidado por todas as persoas.

2. Proverbios 19:17 - O que é bondadoso cos pobres presta ao Señor, e El recompensarao polo que fixo.

Mateo 27:11 E Xesús púxose diante do gobernador, e este preguntoulle: "Es ti o rei dos xudeus?" E Xesús díxolle: Ti dis.

Xesús afirmou o seu reinado ante Pilato cando lle preguntaron.

1: Xesús é o Rei dos Reis e Señor dos Señores - Apocalipse 19:16

2: Xesús non é deste mundo - Xoán 18:36

1: Xesús é o Rei da Gloria - Salmo 24:10

2: Pilato preguntou a Xesús se é o rei dos xudeus - Marcos 15:2

Mateo 27:12 E cando foi acusado dos sumos sacerdotes e dos anciáns, non respondeu nada.

Esta pasaxe describe a Xesús sendo acusado polos sumos sacerdotes e os anciáns, pero el permanece en silencio e non responde.

1. O poder do silencio: examinando a resposta de Xesús aos seus acusadores

2. Aprender a falar: cando utilizar a nosa voz

1. Isaías 53:7 - Estaba oprimido e aflixido, pero non abriu a boca; leváronlle coma un cordeiro á matanza, e coma unha ovella cala diante dos seus esquiladores, así non abriu a boca.

2. Santiago 1:19 - Meus queridos irmáns e irmás, tome nota disto: todos deben ser rápidos para escoitar, lentos para falar e lentos para enfadarse.

Mateo 27:13 Entón Pilato díxolle: Non escoitas cantas cousas testemuñan contra ti?

A xente acusaba a Xesús de moitas cousas, pero Pilato preguntou se Xesús as escoitou.

1. Resposta de Xesús ás acusacións: como Xesús afrontou a acusación cun comportamento tranquilo e pacífico.

2. Resistir o impulso de reaccionar: non responder ás acusacións falsas con rabia ou

amargura.

1. 1 Pedro 2:23 - Cando foi insultado, non injuriou a cambio; cando sufriu, non ameazou, senón que se encomendou a quen xulga con xustiza.

2. Mateo 5:43-44 - Escoitaches que se dixo: "Amarás ao teu próximo e odiarás ao teu inimigo". Pero eu dígoche: ama aos teus inimigos, bendice aos que te maldicen, fai ben aos que te odian.

Mateo 27:14 E el respondeulle sen palabra; de tal xeito que o gobernador marabillóse moito.

O silencio de Xesús ante Pilato mostra o seu compromiso coa vontade de Deus.

1: O compromiso de Xesús coa vontade de Deus foi tan forte que aínda ante a morte calou.

2: A obediencia de Xesús á vontade de Deus foi tan forte que abandonou a súa propia vida sen dubidalo.

1: Filipenses 2: 5-8 - Xesús humillóuse, tomando a forma de servo, e deu a vida obedientemente.

2: Isaías 53:7 - Estaba oprimido e aflixido, pero non abriu a boca; levárono coma un año á matanza.

Mateo 27:15 Nesa festa, o gobernador adoitaba soltar á xente a un prisioneiro que quería.

Nunha festa, Pilatos soltaba habitualmente un prisioneiro elixido polo pobo.

1. O poder da misericordia: examinando o exemplo de Pilato en Mateo 27:15

2. Escollendo a compaixón sobre a vinganza: explorando a elección de Pilato en Mateo 27:15

1. Éxodo 34:7 - "mantendo a misericordia por miles, perdoando a iniquidade, a transgresión e o pecado, e iso de ningún xeito eliminará aos culpables".

2. Romanos 12:19-21 - "Queridos amados, non vos vinguédes, senón deixade lugar á ira: porque está escrito: A vinganza é miña; pagarei, di o Señor. Por iso, se o teu inimigo ten fame, aliméntao; se ten sede, dálle de beber: pois, facendo así, acumularás carbóns acesos sobre a súa cabeza. Non te venzas do mal, senón vence o mal co ben".

Mateo 27:16 E tiñan entón un prisioneiro notable, chamado Barrabás.

Esta pasaxe en Mateo 27:16 menciona a Barrabás, un prisioneiro notable.

1. O significado do perdón - Como Xesús perdoou a Barrabás

2. O poder da misericordia - Como Xesús mostrou misericordia a Barrabás

1. Lucas 23:13-25 - Pilato ofrécese a soltar a Xesús ou a Barrabás

2. Efesios 2:4-9 - A misericordia e a graza de Deus a través de Xesús

Mateo 27:17 Por iso, cando estaban reunidos, díxolles Pilato: A quen queredes que vos solte? Barrabás, ou Xesús que se chama Cristo?

Pilato preguntou á multitude se debía soltar a Barrabás ou a Xesús, quen é coñecido como o Cristo.

1. O don da liberdade: como nos libera a graza de Deus

2. O poder da elección: como estamos chamados a tomar decisións sabias

1. Romanos 6:14-15 - Porque o pecado non dominará sobre vós, porque non estades baixo a lei, senón baixo a graza.

2. Efesios 4:17-19 - Por iso digo isto, e dou testemuño no Señor, que non andades de aquí en diante como andan os demais xentís, na vaidade da súa mente.

Mateo 27:18 Porque sabía que por envexa o libraran.

Xesús foi traizoado e entregado para ser crucificado polo seu propio pobo por envexa.

1. O poder da envexa: como pode levar á destrución

2. O maior don do amor: o sacrificio de Xesús pola humanidade

1. Proverbios 14:30 - Un corazón san é a vida da carne, pero a envexa da podremia dos ósos.

2. Romanos 5:8 - Pero Deus encomia o seu amor cara a nós, en que, mentres eramos aínda pecadores, Cristo morreu por nós.

Mateo 27:19 Cando estaba sentado no tribunal, a súa muller mandoulle dicir: Non teñas nada que ver con ese xusto, porque hoxe sufrín moitas cousas nun soño por mor del.

Esta pasaxe conta a advertencia da muller de Pilato ao seu marido sobre a inocencia de Xesús.

1. Deus usa medios sobrenaturais para protexer aos inocentes.

2. O poder de influencia do cónxuxe.

1. Daniel 2:28-30 - Deus revela misterios aos que escolleu.

2. Proverbios 31:11-12 - O consello dunha muller debe ser buscado e atendido.

Mateo 27:20 Pero os sumos sacerdotes e os anciáns convenceron á multitude de que lle pedisen a Barrabás e destruísen a Xesús.

Os sumos sacerdotes e os anciáns convenceron á multitude para que pedisen a liberdade de Barrabás en lugar de Xesús, o que provocou a morte de Xesús.

1. A vontade de Deus é maior que a elección humana.

2. Tomar as decisións correctas baseándose na fe, non na persuasión.

1. Isaías 55: 8-9 - "Porque os meus pensamentos non son os teus pensamentos, nin os teus camiños os meus camiños, declara o Señor. Porque como os ceos son máis altos que a terra, así son os meus camiños máis altos que os teus camiños e os meus pensamentos. que os teus pensamentos".

2. Romanos 12:2 - "Non te conformes a este mundo, senón transfórmate coa renovación da túa mente, para que, probando, poidas discernir cal é a vontade de Deus, o que é bo, agradable e perfecto".

Mateo 27:21 O gobernador respondeu e díxolles: A cal dos dous queredes que vos solte? Eles dixeron: Barrabás.

A multitude escolleu a Barrabás sobre Xesús.

1. "Facer o correcto vs. Facer o popular"

2. "Que significa seguir a Xesús?"

1. Isaías 53:12 - "Por iso, voulle repartir unha parte cos grandes, e repartirá o botín cos fortes, porque derramou a súa alma ata a morte".

2. Mateo 16:24 - "Entón Xesús díxolles aos seus discípulos: Se alguén quere vir detrás de min, que se negue a si mesmo, que tome a súa cruz e sigame".

Mateo 27:22 Pilato díxolles: Que farei entón con Xesús que se chama Cristo? Todos lle din: Que sexa crucificado.

O pobo esixiu que Xesús fose crucificado.

1: Xesús é o noso último sacrificio.

2: O poder do pobo e a autoridade do goberno.

1: Isaías 53:5 - Pero foi traspasado polas nosas transgresións, esmagado polas nosas iniquidades; o castigo que nos deu a paz foi sobre el, e polas súas feridas curamos.

2: Xoán 19:11 - Xesús respondeu: "Non terías poder sobre min se non che fose dado dende arriba. Polo tanto, o que me entregou a ti é culpable dun pecado maior".

Mateo 27:23 E o gobernador dixo: Por que, que mal fixo? Pero eles clamaban máis, dicindo: Que sexa crucificado.

A multitude esixiu que Xesús fose crucificado mesmo despois de que Pilato preguntara por que Xesús fixera mal.

1. O poder da multitude: como a presión dos pares pode levar a xuízos erróneos

2. A crucifixión de Xesús: o noso maior exemplo de sacrificio e perdón

1. Mateo 27:23 - "Que sexa crucificado"

2. Romanos 5:8 - "Pero Deus demostra o seu propio amor por nós nisto: cando aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós".

Mateo 27:24 Cando Pilato viu que nada podía gañar, senón que se producía un tumulto, tomou auga e lavouse as mans ante a multitude, dicindo: Eu son inocente do sangue deste xusto. .

Pilato, incapaz de controlar a multitude, lavouse as mans como símbolo da súa inocencia na morte de Xesús.

1. O poder do simbolismo na Biblia

2. O conflito de xustiza e inxustiza

1. Isaías 1:15-18 - Cando estendas as mans en oración, esconderei de ti os meus ollos; aínda que ofrezas moitas oracións, non vou escoitar. As túas mans están cheas de sangue!

2. Salmo 51: 1-2 - Ten piedade de min, oh Deus, segundo o teu amor inagotable; segundo a túa gran compaixón borra as miñas transgresións. Lava toda a miña iniquidade e límpame do meu pecado.

Mateo 27:25 Entón todo o pobo respondeu e dixo: O seu sangue sexa sobre nós e sobre os nosos fillos.

Este verso fala da vontade da xente de aceptar como propias as consecuencias da morte de Xesús.

1. "O poder das palabras: ser propietario das nosas palabras e accións"

2. "O sangue de Xesús: o seu sacrificio, a nosa salvación"

1. Romanos 5:8 - "Pero Deus mostra o seu amor por nós en que mentres aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós".

2. Lucas 23:34 - "E Xesús dixo: "Pai, perdoaos, porque non saben o que fan".

Mateo 27:26 Entón soltoulles a Barrabás, e despois de azotar a Xesús, entregouno para que o crucificasen.

Pilato soltou a Barrabás e azoutou a Xesús antes de entregalo para ser crucificado.

1. O custo da nosa redención: o amor sacrificial e a cruz

2. O poder do perdón: o maior don de Xesús

1. Lucas 23:34 - Entón dixo Xesús: Pai, perdoaos; pois non saben o que fan.

2. Romanos 5:8 - Pero Deus encomia o seu amor cara a nós, en que, mentres eramos aínda pecadores, Cristo morreu por nós.

Mateo 27:27 Entón os soldados do gobernador levaron a Xesús ao salón común e reuniron a toda a banda de soldados.

Os soldados do gobernador levaron a Xesús ao salón común e reuniron un gran grupo de soldados.

1. Deus ten un plan para nós, e aínda nos nosos momentos máis escuros, aínda está connosco.

2. Debemos estar dispostos a afrontar as consecuencias dos nosos actos e aceptar a

vontade de Deus.

1. Isaías 43:1-2 - "Pero agora, isto é o que di o Señor: o que te creou, Xacob, o que te formou, Israel: "Non temas, porque eu te redimín; Chameino polo nome; es meu. Cando pases polas augas, estarei contigo; e cando pases polos ríos, non te arrastrarán. Cando pases polo lume, non te queiman; as chamas non che incendiarán".

2. Isaías 41:10 - "Entón non temas, porque estou contigo; non te asustes, porque eu son o teu Deus. fortalecereiche e axudarei; Apoiareino coa miña dereita xusta".

Mateo 27:28 E desposuíronlle e puxéronselle unha túnica escarlata.

Os soldados desposuíron de Xesús e vestírono cunha túnica escarlata.

1. A túnica escarlata da humillación: o sacrificio de Xesús pola nosa redención

2. A túnica da humildade: unha lección de humildade do rei de reis

1. Isaías 53:3: "Foi desprezado e rexeitado polos homes, un home de dor e familiarizado coa dor; e como aquel ao que os homes ocultan a súa cara, foi desprezado, e nós non o estimamos".

2. Filipenses 2: 5-8: "Tede entre vós esta mente, que é a vosa en Cristo Xesús, quen, aínda que tiña a forma de Deus, non considerou que a igualdade con Deus era cousa de agarrar, senón que se despojou de si mesmo, tomando a forma de servo, nacendo a semellanza dos homes, e sendo atopado en forma humana, humillóuse a si mesmo facéndose obediente ata a morte, ata a morte en cruz".

Mateo 27:29 E despois de enchapar unha coroa de espiños, puxérona sobre a súa cabeza e unha cana na man dereita.

Os soldados puxeron unha coroa de espiños na cabeza de Xesús, puxéronlle unha cana na man dereita e mofáronse del, dicindo: "Salve, rei dos xudeus!"

1. O poder da burla: como triunfou Xesús na humillación

2. O verdadeiro rei: como se recoñeceu a Xesús a pesar do seu sufrimento

1. Isaías 53:3-5 - El é desprezado e rexeitado polos homes; un home de penas e coñecedor da dor: e escondámoslle como as nosas caras; era desprezado, e nós non o estimamos.

2. Filipenses 2:8-11 - E sendo atopado de moda como un home, humillóuse e fíxose obediente ata a morte, ata a morte de cruz.

Mateo 27:30 E cuspiron sobre el, colleron a cana e déronlle un golpe na cabeza.

Os soldados mofáronse e asaltaron a Xesús.

1: Xesús estaba disposto a sufrir humillacións e dor física para traernos a salvación.

2: Deberiamos estar dispostos a seguir o exemplo de Xesús e soportar o sufrimento con graza.

1: 1 Pedro 2: 20-21 "Que mérito ten se, cando pecas e son vencidos por iso, soportas? Pero se, cando fas o ben e padeces por iso, soportas, isto é unha cousa graciosa ante Deus. Porque para iso fuches chamado, porque tamén Cristo sufriu por nós, deixándonos exemplo, para que sigases os seus pasos".

2: Isaías 53:5-6 "Pero foi traspasado polas nosas transgresións; foi esmagado polas nosas iniquidades; sobre el foi o castigo que nos deu paz, e coas súas feridas estamos curados. Todos nós como ovellas desviamos; viramos —cada un— ao seu camiño; e o Señor impuxo sobre el a iniquidade de todos nós".

Mateo 27:31 E despois de que se burlaron del, quitáronlle a túnica, puxéronlle os seus propios vestidos e levárono para crucificalo.

Xesús foi burlado e despois levárono para ser crucificado.

1: Por moito que nos burlen e nos persigan, Xesús foi o máximo exemplo de humildade e coraxe ante as adversidades.

2: Debemos consolarnos co exemplo de perseveranza e fe de Xesús fronte á oposición.

1: Filipenses 2:5-8 - Tede entre vós esta mente, que é a vosa en Cristo Xesús, quen, aínda que tiña a forma de Deus, non considerou que a igualdade con Deus era cousa de agarrar, senón que non se fixo nada. tomando a forma de servo, nacendo a semellanza

de homes.

2: 1 Pedro 2: 21-23 - Porque para iso fomos chamados, porque tamén Cristo sufriu por vós, deixándovos exemplo, para que sigades os seus pasos. Non cometeu ningún pecado, nin se atopou engano na súa boca. Cando era insultado, non insultaba a cambio; cando sufría, non ameazaba, senón que seguía encomendándose a quen xulga con xustiza.

Mateo 27:32 E cando saíron, atoparon un home de Cirene, chamado Simón, a este obrigáronlle a levar a súa cruz.

Dous soldados romanos obrigan a Simón de Cirene a que lles axude a levar a cruz de Xesucristo.

1. Xesús venceu o sufrimento e a tristeza coa axuda dos demais.

2. Levar uns as cargas dos outros é levar a cruz de Cristo.

1. Gálatas 6:2 - "Levar uns as cargas dos outros, e cumprir así a lei de Cristo".

2. Mateo 11: 28-30 - "Ven a min, todos os que están traballados e cargados, e eu vos darei descanso. Tomade sobre vós o meu xugo e aprendede de min, porque son manso e humilde de corazón e atoparedes descanso para as vosas almas, porque o meu xugo é doado e a miña carga é leve".

Mateo 27:33 E cando chegaron a un lugar chamado Gólgota, é dicir, lugar dunha caveira,

O lugar da crucifixión de Xesús chamábase Gólgota, que se traduce como "lugar dunha caveira".

1. A caveira de Xesús: un símbolo da nosa redención

2. O significado do Gólgota: un lugar de crucifixión

1. Lucas 23:33-34 - Cando chegaron ao lugar chamado da Caveira, alí crucificaron a el e aos malhechores, un á súa dereita e outro á esquerda.

2. Xoán 19:17-18 - Levaron a Xesús, e el saíu, portando a súa propia cruz, ao lugar

chamado Lugar da Caveira, que en hebreo se chama Gólgota. Alí o crucificaron, e con el outros dous homes, un a cada lado, e Xesús polo medio.

Mateo 27:34 Déronlle a beber vinagre mesturado con fel, e cando o probou, non quixo beber.

Os soldados ofrecéronlle a Xesús unha mestura de vinagre e fel, pero el negouse a bebelo.

1. O sufrimento de Xesús: como responder cando todo parece sen esperanza

2. Fe infalible de Xesús e confianza no Plan de Deus

1. Isaías 53:7 - El foi oprimido e aflixido, aínda que non abriu a súa boca: é levado como un cordeiro ao matadoiro, e como unha ovella muda diante dos seus esquiladores, así non abre a súa boca.

2. Mateo 26:39 - E foi un pouco máis alá, botouse a boca boca arriba e orou, dicindo: "O meu Pai, se é posible, que pase de min este cáliz; pero non como eu quero, senón como ti". marchitez.

Mateo 27:35 E crucificárono, e repartiron as súas vestiduras, tirando a sortes, para que se cumprise o que foi dito polo profeta: Repartiron entre eles as miñas vestiduras, e sobre a miña vestidura tiraron a sorte.

Xesús foi crucificado e as súas vestiduras foron repartidas entre a xente, cumprindo a profecía de que as súas roupas serían repartidas por sorteos.

1. A fidelidade de Xesús: o cumprimento da profecía

2. O poder das nosas decisións: a importancia do sorteo

1. Isaías 53:12 "Por iso voulle repartir unha porción cos grandes, e el repartirá o botín cos fortes, porque derramou a súa alma ata a morte, e foi contado entre os transgresores; pecado de moitos e fixo intercesión polos transgresores".

2. Proverbios 16:33 "A sorte bótase no colo, pero toda a súa disposición é do Señor".

Mateo 27:36 E, sentados, observárono alí;

Os soldados observaron a Xesús mentres era crucificado.

1. O poder da testemuña: aprendendo dos soldados na cruz

2. Sacrificio de Xesús: a última expresión do amor

1. Isaías 53:5 - "Pero foi traspasado polas nosas transgresións, esmagado polas nosas iniquidades; o castigo que nos deu a paz foi sobre el, e polas súas feridas nos curaron".

2. Xoán 15:13 - "Non hai ninguén maior que este: dar a vida polos amigos".

Mateo 27:37 E puxo sobre a súa cabeza a súa acusación escrita: ESTE É XESÚS, O REI DOS XUDEUS.

Na cruz colocouse un letreiro sobre a cabeza de Xesús que dicía: "Este é Xesús, o rei dos xudeus".

1. O reinado de Xesús: o que significa para nós

2. O sinal do reinado de Xesús: o que significa para nós

1. Xoán 3:17 - "Porque Deus non enviou ao seu Fillo ao mundo para condenar ao mundo, senón para que o mundo se salve por medio del".

2. Romanos 8: 1-3 - "Por tanto, agora non hai condena para os que están en Cristo Xesús. Porque a lei do Espírito da vida liberouvos en Cristo Xesús da lei do pecado e da morte. Porque Deus ten fixo o que a lei, debilitada pola carne, non puido facer. Enviando ao seu propio Fillo a semellanza de carne pecadora e polo pecado, condenou o pecado na carne".

Mateo 27:38 Entón foron dous ladróns crucificados con el, un á dereita e outro á esquerda.

Xesús foi crucificado con dous criminais, un á súa dereita e outro á esquerda.

1. O significado da crucifixión de Xesús: comprender o significado das súas últimas horas

2. O poder do perdón: o exemplo de humildade e misericordia de Xesús

1. Lucas 23:43 - E Xesús díxolle: "En verdade, dígoche que hoxe estarás comigo no Paraíso".

2. Xoán 8:1-11 - Pero Xesús foi ao Monte das Olivas. Pola mañá cedo veu de novo ao templo. Toda a xente veu a el, e sentou e ensinoulles.

Mateo 27:39 E os que pasaban por alí insultábanlle, meneando a cabeza,

A xente que pasaba por Xesús mofábase del e mostraba a súa desaprobación.

1. "O poder das palabras: como podemos escoller entre construír ou romper"

2. "Entender o sufrimento de Xesús: estar con el na súa hora de necesidade"

1. Hebreos 13:12-13 - "Por iso tamén Xesús, para santificar o pobo co seu propio sangue, sufriu fóra da porta. Saímos, pois, a el fóra do campamento, levando o seu oprobio".

2. Proverbios 18:21 - "A morte e a vida están no poder da lingua; e os que a aman comerán o seu froito".

Mateo 27:40 E dicindo: Ti que destrúes o templo e o constrúes en tres días, sálvate a ti mesmo. Se es Fillo de Deus, baixa da cruz.

A multitude mofábase de Xesús, dicíndolle que se salvase se era o Fillo de Deus.

1: Como Xesús nos mostra o poder da fe, mesmo ante a adversidade e a dúbida.

2: Comprender a importancia de poñer a nosa confianza en Deus, aínda que pareza que o mundo enteiro está contra nós.

1: Hebreos 11:1 - "Agora a fe é a seguridade das cousas que se esperan, a convicción das que non se ven".

2: Mateo 16:24-26 - "Entón Xesús díxolles aos seus discípulos: "Se alguén quere vir detrás de min, que se negue a si mesmo, que tome a súa cruz e que me siga. Porque quen queira salvar a súa vida, perderaa, pero quen a perda. a súa vida pola miña causa atoparao. Pois que lle servirá a un home se gaña o mundo enteiro e perde a súa alma? Ou que dará un home a cambio da súa alma?"

Mateo 27:41 Así mesmo, os sumos sacerdotes mofándose del, cos escribas e os anciáns, dicían:

Os sumos sacerdotes, escribas e anciáns mofáronse de Xesús.

1: O perigo da burla

2: O poder da humildade

1: Santiago 4:10, "Humilládevos diante do Señor, e el os exaltará".

2: Efesios 4:29: "Non saian da vosa boca ningunha palabra corrupta, senón só as que sexan boas para edificar, segundo conveña a ocasión, para dar graza aos que oen".

Mateo 27:42 Salvou a outros; a si mesmo non pode salvar. Se é o rei de Israel, que baixe agora da cruz, e creremos nel.

A xente mofábase de Xesús por afirmar que era o Rei de Israel, pedíndolle que baixase da cruz se quería que o creasen.

1. A humildade de Xesús: como Xesús se humillou na morte na cruz para a nosa salvación.

2. O poder da fe: Como a fe en Xesús pode traernos a salvación a pesar das nosas dúbidas e medos.

1. Filipenses 2: 7-8 - "Pero non se puxo en reputación, tomou sobre el a forma de servo, e fíxose a semellanza dos homes: e sendo atopado en forma de home, humillóuse a si mesmo e fíxose obediente ata a morte, ata a morte de cruz".

2. Hebreos 11: 1 - "Agora a fe é a substancia das cousas que se esperan, a evidencia das

que non se ven".

Mateo 27:43 El confiou en Deus; que o libre agora, se o quere, porque dixo: Eu son o Fillo de Deus.

Os sumos sacerdotes e mestres da lei burlan de Xesús, chamando a Deus para que o libere se de verdade é Fillo de Deus.

1. O plan de Deus para a salvación: como o sufrimento de Xesús nos trae esperanza

2. O poder da confianza: aprender a seguir a Deus a pesar das nosas circunstancias

1. Isaías 53: 4-5 - "Certamente el levou as nosas dores e levou as nosas tristezas, pero nós estimábao abatido, azotado por Deus e aflixido. Pero el foi traspasado polas nosas transgresións, foi esmagado polas nosas iniquidades; el foi o castigo que nos deu paz, e coas súas feridas estamos curados".

2. Hebreos 12:2 - "mirando a Xesús, o fundador e perfeccionador da nosa fe, quen pola alegría que se lle puxo diante soportou a cruz, desprezando a vergoña, e está sentado á dereita do trono de Deus. "

Mateo 27:44 Tamén os ladróns, que foron crucificados con el, botáronlle o mesmo nos dentes.

Os ladróns crucificados con Xesús mofáronse del.

1: Xesús soportou as burlas e aínda na súa hora máis escura mantívose forte na súa fe.

2: Podemos aprender de Xesús a permanecer fieis en todas as circunstancias, mesmo cando nos burlan.

1: 1 Pedro 2: 21-23 "Porque a iso fomos chamados, porque tamén Cristo sufriu por nós, deixándonos un exemplo para que sigásemos os seus pasos: quen non pecou, nin se atopou engano na súa boca: , cando era insultado, non se volveu insultar; cando sufría, non ameazou; senón que se comprometeu co que xulga con xustiza".

2: Hebreos 12:2-3 "Mirando a Xesús o autor e consumador da nosa fe; quen pola alegría que se lle puxo diante soportou a cruz, desprezando a vergoña, e está sentado á dereita do trono de Deus. Pois considerade a aquel que soportou tal contradición dos pecadores

contra si mesmo, para que non vos cansedes e desfallecedes nas vosas mentes".

Mateo 27:45 Desde a hora sexta houbo tebras sobre toda a terra ata a hora nove.

Ao mediodía, a escuridade caeu sobre toda a terra durante tres horas.

1: O sacrificio de Xesús proporcionounos un xeito de reconciliarnos con Deus.

2: Cando Xesús morreu na cruz, era un tempo sombrío e escuro para o mundo.

1: Isaías 53:5 - "Pero foi traspasado polas nosas transgresións; foi esmagado polas nosas iniquidades; sobre el foi o castigo que nos deu paz, e coas súas feridas estamos curados".

2: Lucas 23:44-46 - "Era preto da hora sexta, e as tebras invadiron toda a terra ata a hora nove, porque o sol deixou de brillar. E a cortina do templo partiuse en dous. Xesús gritou a gran voz: "Pai, nas túas mans encomendo o meu espírito". Cando dixo isto, deu o último suspiro".

Mateo 27:46 E sobre a hora nove, Xesús berrou en gran voz, dicindo: Elí, Elí, lama sabactani? é dicir: Meu Deus, meu Deus, por que me abandonaches?

Xesús, na hora nove do seu sufrimento na cruz, clamou a Deus con angustia preguntando por que fora abandonado.

1. A agonía de Xesús: comprender o sacrificio do noso Salvador

2. O último acto de amor: explorando o abandono de Xesús

1. Salmo 22: 1-2 - "Meu Deus, meu Deus, por que me abandonaches? Por que estás tan lonxe de salvarme, tan lonxe dos meus berros de angustia? Meu Deus, clamo de día, pero ti. non respondas, de noite, pero non atopo descanso".

2. Isaías 53: 3-4 - "Foi desprezado e rexeitado pola humanidade, un home de sufrimento e familiarizado coa dor. Como aquel ao que a xente oculta o rostro, foi desprezado, e tirámolo en pouca estima. asumiu a nosa dor e soportou o noso sufrimento".

Mateo 27:47 Algúns dos que estaban alí, ao oír isto, dixeron: Este home chama a Elías.

Esta pasaxe conta como algúns espectadores da crucifixión de Xesús responderon dicindo que Xesús estaba chamando por Elías.

1. A crucifixión de Xesús: unha oportunidade para a salvación

2. Propósito de Deus na morte de Xesús

1. Salmo 22: 1-21 - Unha profecía mesiánica da morte de Xesús na cruz

2. Isaías 53:4-6 - Unha profecía da morte de Xesús e da salvación que traería

Mateo 27:48 Enseguida un deles correu, colleu unha esponxa, encheuna de vinagre, púxoa nunha cana e deulle de beber.

A Xesús deulle vinagre nunha cana para beber mentres estaba na cruz.

1. O poder do amor sacrificial

2. Demostrando a nosa fe mediante accións

1. Xoán 15:13 - Ninguén ten un amor máis grande que este, que un home dea a súa vida polos seus amigos.

2. Filipenses 2: 7-8 - Pero non se tivo reputación, tomou sobre el a forma de servo e fíxose a semellanza dos homes: e sendo atopado en forma de home, humillóuse a si mesmo e fíxose obediente ata a morte, ata a morte de cruz.

Mateo 27:49 Os demais dixeron: "Deixa, vexamos se Elías virá a salvalo".

A multitude na crucifixión de Xesús preguntábase se Elías viría a salvar a Xesús.

1: Non debemos cuestionar o plan de Deus, senón confiar na súa vontade.

2: Debemos mirar o exemplo de Xesús e confiar no seu sacrificio.

1: Romanos 8:28 - "E sabemos que en todas as cousas Deus traballa para o ben dos que o aman, que foron chamados segundo o seu propósito".

2: Isaías 41:10 - "Así que non teñas medo, porque eu estou contigo; non te asustes, porque eu son o teu Deus. Fortalecereiche e axudarei, apoiareino coa miña dereita xusta".

Mateo 27:50 Xesús, cando volveu clamar a gran voz, entregou a pantasma.

Xesús morreu despois de proclamar en voz alta a súa morte.

1. O sacrificio de Xesús: o acto definitivo de amor e obediencia

2. As últimas palabras de Xesús: un poderoso testemuño de fe

1. Romanos 5:8: Pero Deus mostra o seu amor por nós en que mentres aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós.

2. Filipenses 2:8: E sendo atopado en forma humana, humillóuse a si mesmo facéndose obediente ata a morte, ata a morte en cruz.

Mateo 27:51 E velaquí, o veo do templo rasgouse en dous de arriba abaixo; e a terra tremeu e as pedras rasgaron;

O veo do templo partiuse en dous de arriba a abaixo, e a terra tremeu e as pedras partiron.

1. Deus partiu o veo: ver a gloria de Deus nas nosas vidas

2. A Terra tremeu e as rochas divididas: experimentando o poder de Deus a través da oración

1. Isaías 64: 1 - "¡Oh, se rasgabas os ceos e baixaras, que as montañas tremerían diante de ti!"

2. Salmo 18: 6-7 - "Na miña angustia chamei ao Señor; clamei ao meu Deus. Desde o seu

templo escoitou a miña voz; o meu clamor chegou diante del, ata os seus oídos".

Mateo 27:52 E abríronse os sepulcros; e levantáronse moitos corpos dos santos que durmían,

Esta pasaxe fala de que os mortos resucitaron despois de que Xesús fose crucificado.

1. O poder de Xesús para vencer á morte

2. A Promesa da Resurrección dos Santos

1. Isaías 25:8 - El tragará a morte na vitoria

2. Xoán 11:25-26 - Xesús dixo: "Eu son a resurrección e a vida. Quen cre en min, aínda que morra, vivirá".

Mateo 27:53 E saíu dos sepulcros despois da súa resurrección, entrou na cidade santa e apareceuse a moitos.

Despois da resurrección de Xesús, saíu dos sepulcros e foi a Xerusalén para aparecer a moita xente.

1. O poder da resurrección: como a resurrección de Cristo transforma as nosas vidas

2. O significado das aparicións de Xesús despois da súa resurrección

1. Romanos 6:4-5 - Tamén nós podemos andar en novidade de vida.

2. Xoán 21:1-14 - Xesús apareceu aos discípulos na praia.

Mateo 27:54 E cando o centurión, e os que estaban con el, vixiando a Xesús, viron o terremoto e as cousas que acontecían, temían moito, dicindo: Este era verdadeiramente o Fillo de Deus.

Esta pasaxe describe a reacción do centurión e os que estaban con el mentres observaron o terremoto e outros acontecementos que rodearon a morte de Xesús.

Déronse conta de que Xesús era o Fillo de Deus.

1. O poder de Xesús: como o centurión recoñeceu ao Fillo de Deus

2. Testemuña dos milagres de Xesús: abrazando o seu poder

1. Isaías 9:6 - Porque un neno nos nace, un fillo nos dá; e o goberno estará sobre o seu ombreiro, e o seu nome chamarase Conselleiro marabilloso, Deus poderoso, Pai eterno, Príncipe da paz.

2. Xoán 20:30-31 - Agora Xesús fixo moitos outros sinais na presenza dos discípulos, que non están escritos neste libro; pero estes están escritos para que creades que Xesús é o Cristo, o Fillo de Deus, e para que, crendo, teñades vida no seu nome.

Mateo 27:55 E había moitas mulleres que miraban de lonxe, as cales seguían a Xesús desde Galilea, servíndolle.

A pasaxe menciona que moitas mulleres seguiran a Xesús desde Galilea ata Xerusalén para ministralo.

1: Xesús foi moi coidado polos seus arredores ata o final.

2: Hai un gran poder, amor e consolo no apoio das nosas irmás e irmáns en Cristo.

1: Marcos 14:3-9 - María unxe a Xesús con aceite precioso, un sinal do seu amor por el.

2: Proverbios 31:10-31 - A muller ideal, aquela que usa os seus dons e habilidades para servir e ministrar aos demais.

Mateo 27:56 Entre as cales estaba María Magdalena, María, a nai de Santiago e Xosé, e a nai dos fillos de Zebedeo.

María Magdalena, María, a nai de Santiago e Xesús, e a nai dos fillos de Zebedeo estaban entre as persoas que presenciaron a crucifixión de Xesús.

1. A testemuña fiel: examinando a coraxe de María Magdalena e María, nai de Santiago e José

2. Solidariedade: como a crucifixión de Xesús une a nosa fe

1. Hebreos 12: 1-2 - "Por iso, xa que estamos rodeados por unha nube tan grande de testemuñas, deixemos tamén de lado todo peso e pecado que se aferran tanto, e corremos con perseverancia a carreira que se marca. ante nós".

2. Xoán 11: 25-26 - "Xesús díxolle: "Eu son a resurrección e a vida. Quen cre en min, aínda que morra, vivirá, e todo aquel que vive e cre en min non morrerá nunca. Cres isto?"

Mateo 27:57 Cando chegou a noite, chegou un rico de Arimatea, chamado Xosé, que tamén era discípulo de Xesús:

Xosé de Arimatea foi un discípulo devoto de Xesús que proporcionou un enterro axeitado para Xesús.

1. A devoción de Xosé de Arimatea: un modelo para seguir a Xesús

2. O poder do sacrificio: como Xosé de Arimatea demostrou a súa fe

1. Xoán 19:38-42 - O enterro de Xesús por Xosé de Arimatea

2. Marcos 15:43-46 - A petición de Xosé de Arimatea a Pilato para o corpo de Xesús

Mateo 27:58 Foi onda Pilato e suplicou o corpo de Xesús. Entón Pilato mandou entregar o corpo.

Pilato concedeu a petición de Xosé de Arimatea de levar o corpo de Xesús despois de que o suplicou.

1. O poder da fe e da perseveranza que demostrou Xosé de Arimatea na súa petición do corpo de Xesús.

2. A importancia de facer as nosas peticións a Deus na oración, como demostrou Xosé de Arimatea.

1. Santiago 5:16 - "A oración dunha persoa xusta ten un gran poder mentres está a funcionar".

2. Mateo 21:22 - "E todo o que pidas na oración, recibirás, se tes fe".

Mateo 27:59 E cando Xosé colleu o corpo, envolveuno nun pano limpo,

Xosé mostrou o seu amor por Xesús envolvendo o corpo de Xesús nun pano de liño limpo.

1: O amor é unha acción e non unha emoción. Podemos mostrar o noso amor por Xesús a través das nosas accións, tal e como fixo José.

2: O exemplo de humildade e servizo a Xesús de Xosé pode lembrarnos que nunca esquezamos servir ao noso Señor.

1: Xoán 13: 34-35: "Un mandamento novo douvos: que vos amédes uns a outros: así como eu vos amei , tamén vos amédes os uns aos outros. Por isto saberán todos que sodes meus discípulos, se vos amades os uns aos outros".

2: 1 Xoán 4: 19-21: "Nós amamos porque el nos amou primeiro. Quen di amar a Deus aínda que odia a un irmán ou unha irmá é un mentireiro. Pois quen non ama o seu irmán e irmá, a quen viron, non pode amar a Deus, a quen non viron. E deunos este mandamento: quen ama a Deus, que quere tamén ao seu irmán e á súa irmá".

Mateo 27:60 E púxoo no seu sepulcro novo, que el tiña labrado na roca, e fixo rodar unha gran pedra ata a porta do sepulcro e marchou.

Xosé de Arimatea pediulle o corpo de Xesús a Pilato e púxoo nun sepulcro novo excavado na rocha, selando o sepulcro cunha gran pedra.

1. Morte e enterro de Xesús: non lle quitaron a vida en balde.

2. O significado da fe de Xosé de Arimatea e da obediencia á vontade de Deus.

1. Isaías 53:9 - "E fixo o seu sepulcro cos malvados, e cos ricos na súa morte..."

2. Lucas 23:50-53 - "E velaquí, había un home chamado Xosé, conselleiro, e era un home

bo e xusto: (o mesmo non consentira o consello e a acción deles); era de Arimatea, cidade dos xudeus, que tamén agardaba o reino de Deus. Este home foi a Pilato e suplicou o corpo de Xesús. El levouno abaixo, envolveuno en liño e púxoo nun un sepulcro labrado na pedra, onde nunca antes se puxo un home".

Mateo 27:61 E alí estaban María Magdalena e a outra María, sentadas fronte ao sepulcro.

Esta pasaxe describe a presenza de María Magdalena e a outra María no sepulcro de Xesús.

1. Alegrarse na resurrección - Como os discípulos de Xesús mostraron a súa coraxe e fe ao presenciar o seu enterro e resurrección

2. Dolor fiel: como María Magdalena e a outra María mostraron a súa dedicación a Xesús no loito da súa morte

1. Xoán 20:1-18 - A resurrección de Xesús

2. Lucas 24: 1-12 - A historia de Xesús resucitado aparecendo aos discípulos

Mateo 27:62 Ao día seguinte, que foi o día da preparación, xuntáronse a Pilato os sumos sacerdotes e os fariseos.

Os sumos sacerdotes e os fariseos acudiron a Pilato ao día seguinte do Día da Preparación.

1: O poder da preparación - Mateo 27:62

2: Saber cando actuar - Mateo 27:62

1: Lucas 14:28-30 - Porque cal de vós, quere construír unha torre, non se senta primeiro e conta o custo, se ten o suficiente para rematala?

2: Efesios 5:15-17 - Mira, entón, que andades con prudencia, non como tolos, senón como sabios, redimindo o tempo, porque os días son malos.

Mateo 27:63 dicindo: "Señor, lembramos que aquel enganador dixo, mentres aínda vivía: Despois de tres días resucitarei".

Os líderes xudeus eran conscientes da predición de Xesús da súa resurrección despois de tres días.

1. A fidelidade de Deus: reflexións sobre a predición de Xesús da súa resurrección

2. O poder de Xesús: examinando o impacto das súas palabras

1. Daniel 6:20-23 - Reflexión sobre a fidelidade de Deus ao liberar a Daniel do foso dos leóns

2. Salmo 16:10 - Contemplación do triunfo de Xesús sobre a morte e a resurrección

Mateo 27:64 Manda, polo tanto, que o sepulcro estea seguro ata o terceiro día, para que non veñan os seus discípulos de noite, o rouben e digan ao pobo: Resucitou de entre os mortos; así o último erro será peor que o primeiro.

Os sumos sacerdotes e fariseos estaban preocupados de que os discípulos de Xesús roubaran o seu corpo e dixesen á xente que resucitou de entre os mortos, polo que pediron a Pilato que protexese o sepulcro.

1. Medo e incredulidade: como responderon os sumos sacerdotes e fariseos á resurrección de Xesús

2. Preparándose para o inesperado: a necesidade de fe en tempos difíciles

1. Hebreos 11:1 - "Agora a fe é a seguridade das cousas que se esperan, a convicción das que non se ven".

2. Romanos 10:17 - "Así que a fe vén do oír, e o oír pola palabra de Cristo".

Mateo 27:65 Pilato díxolles: "Tedes un reloxo; ides, asegurádevos como podedes".

Pilato anima aos sumos sacerdotes e aos anciáns a asegurar a Xesús como queiran.

1. O poder da nosa responsabilidade: como as nosas opcións teñen consecuencias

2. Asegurándose da nosa fe: confiar no plan de Deus

1. Ezequiel 18:20 - A alma que peca, morrerá. O fillo non levará a iniquidade do pai, nin o pai levará a iniquidade do fillo: a xustiza dos xustos estará sobre el, e a maldade do impío estará sobre el.

2. Mateo 6:34 - Polo tanto, non te preocupes polo mañá, porque mañá se preocupará por si mesmo. Cada día ten bastantes problemas propios.

Mateo 27:66 Así que foron e aseguraron o sepulcro, selando a pedra e poñendo a garda.

Os gardas selaron a tumba e vixíano.

1. A resurrección de Xesús: a vitoria definitiva sobre a morte

2. O poder do sacrificio de Cristo: como a súa morte venceu o pecado

1. Isaías 53: 10-11 - Porén, a vontade do Señor era esmagalo e facerlle sufrir, e aínda que o Señor faga a súa vida unha ofrenda polo pecado, verá a súa descendencia e prolongará os seus días e a vontade de o Señor prosperará na súa man.

2. Xoán 10: 17-18 - A razón pola que o meu Pai me ama é porque dou a miña vida, só para retomala. Ninguén mo quita, pero eu deito por vontade. Teño autoridade para poñelo e para retomalo. Este mandamento recibín do meu Pai.

Mateo 28 describe a resurrección de Xesús, a súa aparición ante as mulleres e os discípulos e a gran comisión que lles dá aos seus seguidores.

1o Parágrafo: O capítulo comeza con María Magdalena e a outra María indo a mirar o sepulcro onde foi enterrado Xesús. Un anxo do Señor baixa do ceo, fai rodar a pedra que cubre o sepulcro, senta nel e dilles que Xesús resucitou como dixo (Mateo 28:1-7). O anxo indícalles que vaian axiña e lles digan aos seus discípulos que resucitou de mortos vai diante deles a Galilea, onde o verán. Saen cheos de ledicia mesturada con medo.

2o Parágrafo: Cando están camiño de entregar esta mensaxe, o propio Xesús atópase con eles. Caen diante del apretando os seus pés adorándoo. Xesús dilles que non teñan medo, senón que van dicir aos irmáns que vaian alí a Galilea que o verán (Mateo 28:8-10). Mentres tanto, cando os gardas da tumba informan do que pasou, os sacerdotes

xefes elaboran un plan para darlle aos soldados grandes cantidades de diñeiro, sobornarlles, dicir: "Os seus discípulos viñeron durante a noite roubárono mentres estabamos durmidos", prometen protexer aos soldados de calquera castigo potencial para o seu fracaso do corpo de garda (Mateo). 28:11-15).

3o Parágrafo: Os once discípulos van despois a Galilea onde se atopan con Xesús nunha montaña. Algúns o adoraban pero outros dubidaban. No que se coñece como "A Gran Comisión", Xesús aparece e dá instrucións finais dicindo que lle foi dada toda a autoridade no ceo terra, polo que deberían ir facer discípulos de todas as nacións bautizándoos no nome do Pai Fillo Espírito Santo ensinándolles obedecer todo. ordenou que a promesa sexa sempre coa idade da fin (Mateo 28:16-20). Isto marca a culminación O Evanxeo de Mateo enfatiza a misión en curso da igrexa difundir o Evanxeo por todo o mundo.

Mateo 28:1 Ao final do sábado, cando comezaba a amencer cara o primeiro día da semana, María Magdalena e a outra María viñeron para ver o sepulcro.

As dúas Marías chegaron ao sepulcro na madrugada do primeiro día da semana.

1: Esperanza na Resurrección: Mesmo nos días máis escuros, Xesús dános esperanza.

2: Fe na morte: reconfortando que mesmo na morte, o noso Señor Xesús Cristo está connosco.

1: Xoán 11:25-26 - Xesús díxolle: "Eu son a resurrección e a vida. Quen cre en min, aínda que morra, vivirá, e todo aquel que vive e crea en min, non morrerá nunca.

2: 1 Corintios 15:55-57 - "Onde, morte, está a túa vitoria? Onde está, morte, o teu aguillón? O aguillón da morte é o pecado, e o poder do pecado é a lei. Pero grazas a Deus, que nos dá a vitoria por medio do noso Señor Xesucristo.

Mateo 28:2 E velaquí, houbo un gran terremoto, pois o anxo do Señor baixou do ceo, veu e fixo rodar a pedra da porta e sentouse sobre ela.

O anxo do Señor baixou do ceo e fixo caer a pedra da porta por un terremoto.

1. O poder de Deus en acción

2. O Anxo do Señor facendo a obra de Deus

1. Actos 4:31 "E todos eles foron cheos do Espírito Santo, e falaron a palabra de Deus con ousadía".

2. Isaías 30:30 "E o Señor fará escoitar a súa voz gloriosa, e mostrará a luz do seu brazo, coa ira da súa ira, e coa chama dun lume devorador, con dispersión e tempestade. , e pedras de sarabia".

Mateo 28:3 O seu rostro era coma un raio, e os seus vestidos brancos coma a neve:

O anxo da tumba de Xesús tiña un brillo deslumbrante e estaba vestido de branco.

1: Debemos esforzarnos sempre por emular o brillo do anxo na tumba de Xesús.

2: A pesar das nosas imperfeccións, Deus aínda pode usándonos como os seus instrumentos.

1: Isaías 6:1-7 - A visión de Isaías do Señor no seu trono, rodeado de serafines que gritaban "Santo, santo, santo".

2: Mateo 5:14-16 - Xesús no monte, ensinando que debemos ser a "luz do mundo".

Mateo 28:4 E por medo del, os gardas tremáronse e quedaron coma mortos.

Os gardiáns do sepulcro encheronse de medo cando viron a Xesús resucitado e quedaron coma mortos.

1. O temor ao Señor é o principio da sabedoría.

2. O poder da resurrección de Xesús debería enchernos de temor e reverencia.

1. Proverbios 9:10 - O temor ao Señor é o principio da sabedoría, e o coñecemento do Santo é a perspicacia.

2. Romanos 1:4 - e foi declarado Fillo de Deus en poder segundo o Espírito de santidade

pola súa resurrección de entre os mortos, Xesús Cristo, noso Señor.

Mateo 28:5 E o anxo respondeu e díxolles ás mulleres: Non temades, porque sei que buscades a Xesús, que foi crucificado.

O anxo díxolles ás mulleres que non tivesen medo porque sabía que buscaban a Xesús, que fora crucificado.

1. A comodidade de coñecer a Xesús

2. A forza da fe fronte ao medo

1. Isaías 41:10 - "Non temas, porque eu estou contigo; non te amedrentes, porque eu son o teu Deus; fortalecereiche, axudarei, apoiareino coa miña dereita xusta".

2. Salmo 56: 3-4 - "Cando teño medo, confío en ti. En Deus, cuxa palabra louvo, en Deus confío; non terei medo. Que pode facerme a carne?"

Mateo 28:6 Non está aquí, porque resucitou, como dixo. Ven, mira o lugar onde xacía o Señor.

Xesús resucitou de entre os mortos, e os seus discípulos están invitados a ir ver o lugar onde xacía.

1. A resurrección de Cristo: unha celebración da esperanza

2. O poder do sacrificio de Xesús: unha chamada á fe

1. Romanos 6:9-10 - "Porque sabemos que Cristo, resucitado de entre os mortos, non morrerá nunca máis; a morte xa non ten dominio sobre el. Pola morte que morreu morreu ao pecado dunha vez por todas, pero a vida que vive vívaa para Deus".

2. 1 Corintios 15:20-22 - "Pero de feito Cristo resucitou de entre os mortos, primicias dos que durmiron. Porque como por un home veu a morte, por un home tamén veu a resurrección dos mortos. Porque como todos morren en Adán, así tamén todos serán revividos en Cristo".

Mateo 28:7 E vai axiña e dilles aos seus discípulos que resucitou de entre os mortos; e

velaquí, vai diante de vós a Galilea; alí o veredes: velaquí, xa vos dixen.

Xesús resucitou de entre os mortos e vai diante dos seus discípulos a Galilea, onde o verán.

1. O poder da resurrección: celebrando o retorno triunfal de Xesús

2. A esperanza de Cristo resucitado: abrazando a boa nova que cambia a vida

1. Xoán 11:25-26 - Xesús díxolle: "Eu son a resurrección e a vida. Quen cre en min, aínda que morra, vivirá, e todo aquel que vive e crea en min, non morrerá nunca.

2. Romanos 8:11 - Se o Espírito do que resucitou a Xesús dos mortos habita en vós, o que resucitou a Cristo Xesús dos mortos tamén dará vida aos vosos corpos mortais polo seu Espírito que habita en vós.

Mateo 28:8 E saíron axiña do sepulcro con medo e gran gozo; e correu a dar a palabra aos seus discípulos.

As mulleres atoparon a tumba de Xesús baleira e saíron cheas de alegría e medo.

1. Como nos enche de alegría e esperanza o sepulcro baleiro de Xesús

2. Vencer o medo a través da alegría en Xesús

1. Isaías 9:6-7 - Porque un neno nos nace, un fillo nos dá; e o goberno estará sobre o seu ombreiro, e o seu nome chamarase Conselleiro marabilloso, Deus poderoso, Pai eterno, Príncipe da paz. O aumento do seu goberno e da paz non terá fin, no trono de David e sobre o seu reino, para afianzalo e defendelo con xustiza e xustiza dende este tempo e para sempre.

2. Xoán 20:19-22 - Ao serán daquel día, o primeiro día da semana, as portas onde estaban os discípulos pechadas por medo dos xudeus, veu Xesús, púxose en medio deles e díxolles: "Paz. estar contigo." Dito isto, mostroulles as mans e o costado. Entón os discípulos alegraronse ao ver ao Señor. Xesús díxolles de novo: "A paz estea con vós. Como o Pai me enviou, así vos envío eu a vós". E dito isto, soprou sobre eles e díxolles: "Recibid o Espírito Santo.

Mateo 28:9 E mentres ían dicirllo aos seus discípulos, velaquí, Xesús atopouse con eles e

díxolles: Saiba. E viñeron, colleronno dos pés e adorárono.

Xesús atopouse con dous dos seus discípulos e colleronno dos pés e adorárono.

1. Adorar a Xesús: recoñecer a súa autoridade e poder

2. O poder da presenza de Xesús: estar na presenza do Salvador

1. Filipenses 2: 10-11 - que no nome de Xesús todo xeonllo se dobra, no ceo, na terra e debaixo da terra, e toda lingua confesa que Xesucristo é o Señor, para a gloria de Deus Pai.

2. Hebreos 12:2 - Mirando a Xesús, o fundador e perfeccionador da nosa fe, quen pola alegría que se lle puxo diante soportou a cruz, desprezando a vergoña, e está sentado á dereita do trono de Deus.

Mateo 28:10 Entón Xesús díxolles: Non teñades medo. Id dicir aos meus irmáns que van a Galilea e alí me verán.

Xesús anima aos seus discípulos a non ter medo e a dicir aos seus irmáns que vaian a Galilea, onde o verán.

1. Toma coraxe: Xesús chámanos para non ter medo

2. Atendendo: Xesús envíanos a espallar o Evanxeo

1. Isaías 41:10 - Non temas, porque estou contigo; non te espantes, porque eu son o teu Deus; Fortalecerei, axudarei, apoiareino coa miña dereita xusta.

2. 1 Xoán 4:7-12 - Amados, amémonos uns aos outros, porque o amor é de Deus, e quen ama naceu de Deus e coñece a Deus.

Mateo 28:11 Cando eles ían, velaquí, algúns dos gardas entraron na cidade e lles mostraron aos sumos sacerdotes todo o que había feito.

Algúns da garda informaron aos sumos sacerdotes dos feitos que aconteceran no sepulcro de Xesús.

1. O poder de testemuñar: a fidelidade de Deus ao usar o reloxo para dar testemuña do seu poder.

2. Fidelidade recompensada: a fidelidade de Deus en recompensar aos que lle son fieis.

1. Salmo 37: 3-4 "Confía no Señor e fai o ben; mora na terra e fai amizade da fidelidade. Deléitatete no Señor, e El darache os desexos do teu corazón".

2. Feitos 1:8 "Pero recibiredes poder cando o Espírito Santo veu sobre vós, e seredes meus testemuños en Xerusalén, en toda Xudea e Samaria, e ata o fin da terra".

Mateo 28:12 E cando se reuniron cos anciáns e tomaron consello, deron moito diñeiro aos soldados,

Os anciáns e os soldados axudábanse e os anciáns deron diñeiro aos soldados.

1. O poder do consello: aprender dos anciáns

2. Mayordomía: usar recursos para a gloria de Deus

1. Proverbios 11:14 - "Onde non hai guía, un pobo cae, pero na abundancia de conselleiros hai seguridade".

2. Feitos 4:32-35 - "Agora o número total dos que crían eran dun só corazón e alma, e ninguén dixo que calquera das cousas que lle pertencían era súa, pero tiñan todo en común. E con gran poder os apóstolos estaban dando o seu testemuño da resurrección do Señor Xesús, e gran graza estaba sobre todos eles.Non había ningún necesitado entre eles, pois cantos eran propietarios de terras ou casas vendían e traían o produto . do que se vendía, púxoo aos pés dos apóstolos e repartíase a cada un segundo o necesitaba".

Mateo 28:13 dicindo: Di, os seus discípulos viñeron de noite e roubaron mentres nós durmíamos.

Esta pasaxe describe a falsa acusación feita polos sumos sacerdotes e os anciáns de que os discípulos de Xesús roubaron o seu corpo mentres durmían.

1. O poder de Deus: comprender o milagre da resurrección

2. Fe valente: manterse firme fronte á oposición

1. Xoán 11:25–26 - Xesús díxolle: "Eu son a resurrección e a vida. Quen cre en min, aínda que morra, vivirá, e todo aquel que vive e crea en min, non morrerá nunca.

2. 1 Tesalonicenses 5:21 - Pero proba todo; aguanta o que é bo.

Mateo 28:14 E se isto chega a oídos do gobernador, convencerémolo e asegurarémoste.

Esta pasaxe describe como os discípulos estaban dispostos a usar a persuasión para protexer a Xesús das autoridades.

1: Debemos defender o que é correcto aínda que iso signifique poñernos en perigo.

2: Debemos ter fe en que Deus nos proporcionará a coraxe e a forza para facer o que é correcto.

1: Proverbios 28:1 - Os impíos foxen cando ninguén o persegue, pero os xustos son audaces coma un león.

2: Daniel 3:17-18 - Se é así, o noso Deus a quen servimos pode librarnos do forno ardente, e libraranos da túa man, oh rei. Pero se non, sábese, oi rei, que non serviremos aos teus deuses nin adoraremos a imaxe de ouro que ti levantaches.

Mateo 28:15 Así que colleron o diñeiro e fixeron o que lles ensinaron;

Os xudeus aceptaron diñeiro para difundir unha historia falsa sobre Xesús, e esta historia falsa repetiuse ata hoxe.

1: Debemos ter coidado de asegurarnos de que esteamos difundindo verdades, non mentiras, sobre Xesús.

2: Debemos desconfiar das historias que escoitamos e asegurarnos de comprobar a súa veracidade.

1: Colosenses 2:8 - Procura que ninguén te leve cativo pola filosofía e o engano baleiro,

segundo a tradición humana, segundo os espíritos elementais do mundo, e non segundo Cristo.

2: 1 Xoán 4: 1 - Amados, non crean en todo espírito, pero proba os espíritos para ver se son de Deus, porque moitos falsos profetas saíron ao mundo.

Mateo 28:16 Entón os once discípulos foron a Galilea, a un monte onde Xesús os indicara.

Os once discípulos foron a un monte de Galilea, onde Xesús lles mandou atopar.

1. Seguindo a Xesús: unha chamada ao discipulado

2. Fe inquebrantable: Vivindo a chamada de Xesús

1. Mateo 4:19-20 - "E díxolles: "Seguídeme, e fareivos pescadores de homes". Inmediatamente deixaron as redes e seguírono.

2. Hebreos 11: 1 - "Agora a fe é a seguridade das cousas que se esperan, a convicción das que non se ven".

Mateo 28:17 E cando o viron, adoráronlle, pero algúns dubidaron.

Esta pasaxe fala da reacción dos discípulos de Xesús ao velo vivo despois da súa resurrección: algúns o adoraron, pero algúns dubidaron.

1: Todos estamos chamados a crer no poder e na bondade de Deus e a demostrar a nosa fe nel mediante a adoración.

2: Mesmo cando se presenta con acontecementos milagrosos, a fe pode ser fráxil e vacilante, pero a graza de Deus é abundante e é paciente connosco.

1: Romanos 4:17-21 - Abraham creu en Deus e foille acreditado como xustiza.

2: Hebreos 11:1-3 - Pola fe entendemos que o universo foi creado pola palabra de Deus, para que o que se ve non foi feito de cousas visibles.

Mateo 28:18 E veu Xesús e faloulles, dicindo: Todo o poder é dado no ceo e na terra.

A pasaxe afirma que Xesús recibiu todo o poder no ceo e na terra.

1. Lémbranos o poder e a autoridade de Xesús sobre nós e sobre o mundo.

2. Podemos confiar no poder de Xesús e confiar nel en todas as cousas.

1. Filipenses 2: 9-11 - Polo tanto, Deus exaltouno e deulle o nome que está por riba de todo nome.

2. Daniel 4: 34-35 - Ao final dos días, eu, Nabucodonosor, erguei os meus ollos ao ceo, e a miña razón volveu a min, e bendixo ao Altísimo, loubando e honrando ao que vive para sempre, polo seu o dominio é un dominio eterno, e o seu reino perdura de xeración en xeración.

Mateo 28:19 Id, pois, e ensinade a todas as nacións, bautizándoas no nome do Pai, e do Fillo e do Espírito Santo.

Deus mándanos saír e espallar a súa mensaxe polo mundo.

1: Xesús deunos unha gran misión, saír a compartir a boa nova do evanxeo con todas as nacións.

2: Debemos lembrar que todos estamos chamados a ser discípulos de Xesús e a ser testemuñas do seu amor.

1: Actos 1:8 Pero recibiredes poder, despois de que o Espírito Santo veña sobre vós, e seredes testemuñas comigo tanto en Xerusalén, como en toda Xudea, en Samaria e ata o extremo da terra. .

2: Isaías 6:8 Tamén oín a voz do Señor, que dicía: A quen enviarei e quen irá por nós? Entón eu dixen: Aquí estou; enviádeme.

Mateo 28:20 Ensinándolles a observar todas as cousas que vos mandei; e velaquí, estou convosco todos os días, ata o fin do mundo. Amén.

Xesús ordena aos seus discípulos que observen todas as súas ensinanzas e promete

estar con eles ata a fin do mundo.

1. O poder da presenza de Xesús - Explorando a promesa de Xesús de estar sempre connosco.

2. Cumprindo os mandamentos de Xesús - Comprender a importancia de seguir as ensinanzas de Xesús.

1. Isaías 41:10 - "Non temas, porque eu estou contigo; non te espantes, porque eu son o teu Deus; Fortalecerei, axudarei, apoiareino coa miña dereita xusta".

2. Deuteronomio 31:6 - "Sed forte e valente. Non lles teñas medo nin teñas medo, porque o Señor, o teu Deus, vai contigo. Non te deixará nin te abandonará".

Marcos 1 introduce o ministerio de Xoán o Bautista, o bautismo e a tentación de Xesús, o comezo do ministerio público de Xesús e varias curas realizadas por el.

1o Parágrafo: O capítulo comeza cunha profecía de Isaías sobre un mensaxeiro que prepara o camiño para o Señor. Isto cúmprese en Xoán Bautista que predica no deserto chamando á xente ao arrepentimento e bautizándoos no río Xordán (Marcos 1:1-8). Entón Xesús de Nazaret chega a Xoán para ser bautizado. Ao saír da auga, os ceos ábrense e o Espírito descende sobre el como pomba, mentres a voz do ceo di: "Ti es o meu Fillo, a quen amo; en ti teño a ben" (Marcos 1:9-11).

Segundo parágrafo: Inmediatamente despois do seu bautismo, o Espírito leva a Xesús ao deserto onde é tentado por Satanás durante corenta días, pero permanece firme (Marcos 1:12-13). Despois de que Xoán é arrestado, Xesús vai a Galilea proclamando boas novas sobre o Reino de Deus e dicindo: "Chegou o momento", dixo. "O reino de Deus achegouse. Arrepítete e crea a boa nova!" (Marcos 1:14-15). Mentres camiña á beira do mar de Galilea, chama a Simón Pedro, Andrés, Xacobe, fillo Zebedeo, o seu irmán Xoán, facerse discípulos prometéndolles facer pescadores homes que deixan as redes seguilo inmediatamente.

3o Parágrafo: Van a Cafarnaúm onde o sábado Xesús ensina na sinagoga asombrando á xente coa súa autoridade a diferenza da lei dos mestres (Marcos 1:21-22). Alí expulsa un espírito impuro que o recoñece como un Deus Santo, aínda que as persoas sorprendentes que lideran a fama espallouse rapidamente por toda a rexión (Marcos 1:23-28). Entón, na casa de Simón Pedro cura a súa sogra deitada a febre da cama, pronto comeza a servirlles. Á noite cando se pon o sol a cidade enteira reúne a porta trae un demo enfermo posuído curado de moitos tipos diferentes enfermidades expulsaron a moitos demos que non deixaban falar aos demos porque sabían quen era. A mañá seguinte, mentres aínda está escuro, o lugar solitario reza Simón outros o atopan di que todos te buscan, pero el responde que imos a outro lugar que as aldeas próximas poidan predicar alí tamén que por que viñeron tanto viaxar por Galilea predicando sinagogas

expulsando demos (Marcos 1: 29-39). Por último cura o home a lepra que lle suplicou que se axeonllase e dixo: "Se estás disposto podes limparme", compaixón movido Xesús tende a man tócao di: "Estou disposto a estar limpo" inmediatamente a lepra deixou o home limpo advírtelle que non llo diga a ninguén pero vai mostrar-se sacerdote ofrecer sacrificios Moisés ordenou como testemuño eles porén o home foi difundir noticias tanto que xa non podía entrar na cidade abertamente quedou fóra de lugares solitarios aínda que a xente acudía a el cada trimestre.

Marcos 1:1 O comezo do evanxeo de Xesucristo, o Fillo de Deus;

A pasaxe trata sobre o comezo da Boa Nova de Xesucristo, o Fillo de Deus.

1. A verdadeira orixe da Boa Nova

2. O poder do Evanxeo

1. Romanos 1:1-4 - Paulo, servo de Cristo Xesús, chamado a ser apóstolo, apartado para o evanxeo de Deus,

2. Isaías 9:6-7 - Porque un neno nos nace, un fillo nos dá; e o goberno estará sobre o seu ombreiro, e o seu nome chamarase Conselleiro marabilloso, Deus poderoso, Pai eterno, Príncipe da paz.

Marcos 1:2 Como está escrito nos profetas: Velaquí, eu envío o meu mensaxeiro diante da túa cara, que preparará o teu camiño diante de ti.

O mensaxeiro está a preparar o camiño para o Señor antes de que chegue.

1: Preparando o Camiño ao Señor: Facendo espazo á Presenza de Deus.

2: A Voz Profética: Escoitar as Palabras do Señor.

1: Isaías 40:3 - Unha voz dun que chamaba: "No deserto prepara o camiño para o Señor; endereita no deserto un camiño para o noso Deus.

2: Zacarías 3:8 - Escoita agora, o sumo sacerdote Xosué, ti e os teus compañeiros que sentan diante de ti, porque son un sinal marabilloso; pois velaquí, estou traendo a luz ao

meu Servo a PALA.

Marcos 1:3 A voz dun que clama no deserto: Preparade o camiño do Señor, endereitade os seus camiños.

A voz de Xoán Bautista chama á xente a prepararse para a chegada de Xesús e a endereitar os seus camiños.

1. Unha chamada a prepararse para Xesús: respondendo á mensaxe de Xoán Bautista

2. Facendo camiños rectos: unha reflexión sobre a importancia de prepararse para o Señor

1. Isaías 40:3-5 - Consola, consola o meu pobo, di o teu Deus. Fálalle con ternura a Xerusalén e proclama que o seu duro servizo rematou, que o seu pecado foi pagado, que recibiu da man do Señor o dobre de todos os seus pecados.

2. Lucas 3:4-6 - Como está escrito no libro das palabras do profeta Isaías: "Unha voz de quen chama no deserto: "Prepare o camiño ao Señor, faille camiños rectos". Todo val será enchedo, todo monte e outeiro abaixarase. Os camiños tortuosos volverán rectos, os camiños accidentados lisos. E todas as persoas verán a salvación de Deus'".

Marcos 1:4 Xoán bautizou no deserto e predicou o bautismo de arrepentimento para a remisión dos pecados.

Xoán Bautista predicou a necesidade do arrepentimento e do perdón dos pecados.

1. O poder do arrepentimento: recoñecendo a nosa necesidade de perdón

2. A importancia das nosas accións: aceptar a necesidade do arrepentimento

1. Ezequiel 18:21-32 - Xustiza mediante o arrepentimento

2. Lucas 24:47 - Arrepentimento e perdón dos pecados no nome de Xesús

Marcos 1:5 E saíron cara a el toda a terra de Xudea e os de Xerusalén, e foron bautizados por el no río do Xordán, confesando os seus pecados.

Os habitantes de Xudea e Xerusalén saíron a ser bautizados por Xoán o Bautista no río Xordán, confesando os seus pecados.

1: O poder da confesión - Confesar os pecados é un paso importante na viaxe da fe.

2: O poder do bautismo - O bautismo é un sinal exterior dun cambio interior e un poderoso símbolo de fe.

1: 1 Xoán 1: 9 - Se confesamos os nosos pecados, el é fiel e xusto e perdoará os nosos pecados e purificaranos de toda iniquidade.

2: Romanos 6:3-4 - Ou non sabes que todos os que fomos bautizados en Cristo Xesús fomos bautizados na súa morte? Polo tanto, fomos sepultados con el mediante o bautismo na morte, para que, así como Cristo resucitou de entre os mortos pola gloria do Pai, tamén nós vivamos unha vida nova.

Marcos 1:6 E Xoán estaba vestido con pelo de camelo e cun cinto de pel arredor dos seus lombos; e comeu saltóns e mel bravo;

Xoán Bautista era un home humilde e austero que demostraba unha vida sacrificial vestindo roupa sinxela e comendo comida sinxela.

1. Vivir unha vida de sacrificio e humildade

2. O Exemplo de Xoán Bautista

1. Mateo 3:4 - Xoán mesmo estaba vestido de pelo de camelo, cun cinto de coiro na cintura; e o seu alimento eran saltóns e mel bravo.

2. Miqueas 6:8 - Díxoche, home, o que é bo; e que esixe de ti o Señor senón facer xustiza, amar a bondade e camiñar humildemente co teu Deus?

Marcos 1:7 E predicou, dicindo: "Vén despois de min un máis poderoso ca min, cuxo pecho dos zapatos non son digno de agacharme e soltarlle".

Xesús proclamou que hai alguén máis poderoso ca El que vén detrás del, e que non é digno nin de desatar a correa da súa sandalia.

1. O poder da humildade - Xesús ensínanos que os corazóns humildes poden achegarnos a Deus.

2. A vinda do Señor - Xesús anuncia a chegada do máis poderoso ca El.

1. Mateo 3:1-2 - Naqueles días chegou Xoán o Bautista, predicando no deserto de Xudea, e dicindo: Arrepentídevos, porque o reino dos ceos está preto.

2. Mateo 4:17 - Desde entón Xesús comezou a predicar e a dicir: Arrepentídevos, porque o reino dos ceos está preto.

Marcos 1:8 Eu realmente vos bautizei con auga, pero el os bautizará co Espírito Santo.

Esta pasaxe fala de Xesús bautizando á xente co Espírito Santo.

1: Xesús revélase aos que o buscan e dálles o don do Espírito Santo.

2: O arrepentimento e a fe en Xesús lévanos a unha relación con Deus e a potenciación do Espírito Santo.

1: Feitos 2:38 - E Pedro díxolles: "Arrepentídevos e bautícese cada un de vós no nome de Xesucristo para a remisión dos pecados, e recibiredes o don do Espírito Santo".

2: Romanos 8:14-15 - Porque todos os que son guiados polo Espírito de Deus, son fillos de Deus. Porque non recibiches o espírito de servidume de novo para o medo; pero vós recibistes o Espírito de adopción, polo cal clamamos: Abba, Pai.

Marcos 1:9 E aconteceu naqueles días que Xesús veu de Nazaret de Galilea e foi bautizado por Xoán no Xordán.

Xesús foi bautizado por Xoán no Xordán.

1: O poder do bautismo: como o bautismo de Xesús nos dá un exemplo

2: O significado do bautismo: o que o bautismo significa para a nosa fe

1: Mateo 3:13-17 - O bautismo de Xesús por Xoán

2: Feitos 2:38 - A recepción do don do Espírito Santo a través do bautismo

Marcos 1:10 E enseguida, saíndo da auga, viu o ceo aberto e o Espírito como unha pomba que baixaba sobre el.

Xesús foi bautizado no río Xordán, e cando saíu da auga viu o ceo aberto e o Espírito como unha pomba que baixaba sobre el.

1. O poder de Xesús e a súa natureza divina

2. O significado do bautismo nas nosas vidas

1. Mateo 3: 16-17 - Cando Xesús foi bautizado, unha voz do ceo dixo: "Este é o meu Fillo amado, no que estou complacido".

2. Isaías 42:1 - Velaquí, o meu servo, a quen eu defendo; Meu Escollido en quen a miña alma se deleita. Puxen o meu Espírito sobre el; El traerá xustiza ás nacións.

Marcos 1:11 E veu unha voz do ceo que dicía: Ti es o meu Fillo amado, en quen teño a ben.

A voz de Deus do ceo declarou que Xesús era o seu Fillo amado en quen o Pai estaba contento.

1: O amor do pai polo seu fillo

2: O pracer do pai no seu fillo

1: Lucas 3:22 - E o Espírito Santo baixou sobre el en forma corporal coma unha pomba, e veu do ceo unha voz que dicía: Ti es o meu Fillo amado; en ti estou ben complacido.

2: Mateo 3:17 - E velaí unha voz do ceo, que dicía: Este é o meu Fillo amado, en quen teño a ben.

Marcos 1:12 E inmediatamente o Espírito empúxoo ao deserto.

Esta pasaxe mostra a Xesús sendo conducido polo Espírito ao deserto por un tempo de xaxún e oración.

1. Vivir en obediencia: comprender o poder do Espírito nas nosas vidas

2. Xaxún e oración: unha parte necesaria da nosa fe

1. Feitos 1:2 - "ata o día en que foi levantado, despois de que por medio do Espírito Santo dera mandamentos aos apóstolos que escolleu".

2. Lucas 4:1-2 - "Entón Xesús, cheo do Espírito Santo, volveu do Xordán e foi conducido polo Espírito ao deserto, sendo tentado polo demo durante corenta días".

Marcos 1:13 E estivo alí no deserto corenta días, tentado por Satanás; e estivo coas feras bravas; e os anxos servíronlle.

A pasaxe describe o tempo de Xesús no deserto durante 40 días, enfrontándose á tentación de Satanás e sendo servido por anxos.

1. A forza de Xesús: como Xesús enfrontou a tentación no deserto

2. O poder da fe: vencer a tentación coa axuda dos anxos

1. Santiago 1:12-15 - Benaventurado o que permanece firme na proba, porque cando supere a proba recibirá a coroa da vida, que Deus prometeu aos que o aman.

2. Efesios 6:10-18 - Ponte toda a armadura de Deus, para que poidas resistir os esquemas do diaño.

Marcos 1:14 Despois de que Xoán foi encarcerado, chegou Xesús a Galilea, predicando o evanxeo do reino de Deus,

Xesús comezou a predicar o evanxeo do Reino de Deus en Galilea despois de que Xoán foi encarcerado.

1. O poder do perdón: o ministerio de Xesús despois do encarceramento de Xoán

2. O Evanxeo do Reino de Deus: Mensaxe de Xesús a Galilea

1. Lucas 6:37-38, "Non xulgues, e non serás xulgado. Non condenes, e non serás condenado. Perdoa, e serás perdoado".

2. Mateo 11:2-5, "Xoán, cando escoitou na prisión as obras de Cristo, enviou dous dos seus discípulos e díxolle: "Es ti o que debe vir, ou esperamos a outro? Xesús. respondeu e díxolles: Id e móstralle a Xoán de novo as cousas que escoitades e vedes: os cegos ven, os coxos andan, os leprosos son limpos, os xordos oen, os mortos resucitan e os pobres. que lles predique o evanxeo".

Marcos 1:15 E dicindo: "Cumpriuse o tempo e o reino de Deus está próximo: arrepentídevos e crede no Evanxeo".

Chegou o momento de que a xente se arrepinta e crea a boa nova do Reino de Deus.

1: Arrepentete e vive polo Reino de Deus

2: Cre no Evanxeo para a Vida Eterna

1: Lucas 17:20-21 - Xesús dixo: "O Reino de Deus non vén con cousas que se poidan observar, nin dirán: 'Mira, aquí está!' ou "Aí está!" Porque, de feito, o Reino de Deus está entre vós".

2: Romanos 10:9-10 - Que se confesas coa túa boca: "Xesús é o Señor" e cres no teu corazón que Deus o resucitou de entre os mortos, serás salvo. Porque é co teu corazón co que cres e estás xustificado, e é coa túa boca que te confesas e te salvas.

Marcos 1:16 Mentres camiñaba pola beira do mar de Galilea, viu a Simón e o seu irmán Andrés botando unha rede ao mar, porque eran pescadores.

Simón e Andrés eran pescadores que paseaban polo mar de Galilea.

1: Deus chámanos a ser pescadores de homes, sen importar a tarefa.

2: Xesús viu a Simón e a Andrés e chamounos para que fosen seus discípulos.

1: Mateo 4:19 - "Ven, sígueme", dixo Xesús, "e enviareivos a pescar xente".

2: Lucas 5:10 - Xesús díxolle a Simón: "Non teñas medo; a partir de agora pescaredes xente".

Marcos 1:17 Xesús díxolles: "Ven detrás de min, e farei de vós pescadores de homes".

Xesús chama aos discípulos para que o sigan e se convertan en pescadores de homes.

1: Seguindo a Xesús: o camiño cara á verdadeira realización

2: Converterse nun pescador de homes: unha chamada ao discipulado

1: Xoán 15:8 - Nisto é glorificado o meu Pai, que deades moito froito e demostrades que sodes os meus discípulos.

2: Mateo 4:19 - E díxolles: "Seguídeme, e fareivos pescadores de homes".

Marcos 1:18 E enseguida deixaron as redes e seguírono.

Dous pescadores seguiron a Xesús inmediatamente despois de falarlles.

1. Seguindo a Xesús Non importa o que - como Xesús nos chama a deixar todo e seguilo

2. Seguir a Xesús sen dúbida - por que debemos confiar nel e obedecerlle sen demora

1. Mateo 16:24-25 - "Entón Xesús díxolles aos seus discípulos: "Se alguén quere vir detrás de min, que se negue a si mesmo, que tome a súa cruz e sigame. Porque quen queira salvar a súa vida perderá pero quen perda a súa vida pola miña causa, atoparaa.

2. Xoán 10:27 - "As miñas ovellas escoitan a miña voz, e eu as coñezo, e séguenme".

Marcos 1:19 E despois de ir un pouco máis alá, viu a Santiago, fillo de Zebedeo, e a Xoán,

o seu irmán, que tamén estaban no barco arranxando as redes.

Xesús chama a Santiago e a Xoán para que o sigan e se convertan en pescadores de homes.

1. Xesús chámanos a deixar as nosas zonas de confort e seguilo.

2. O noso propósito na vida é converternos en pescadores de homes.

1. Mateo 4:19 - "E díxolles: 'Seguídeme, e fareivos pescadores de homes'".

2. Mateo 28:19-20 - "Ide, pois, e facede discípulos a todas as nacións, bautizándoos no nome do Pai, do Fillo e do Espírito Santo, ensinándolles a observar todo o que vos mandei. E velaquí, estou contigo sempre, ata a fin dos tempos".

Marcos 1:20 Enseguida chamounos, e deixaron ao seu pai Zebedeo no barco cos empregados, e foron detrás del.

Xesús chama, e os discípulos deixan o seu pai para seguilo.

1) Seguir a Xesús ás veces require sacrificio, incluso deixar atrás a familia.

2) A chamada de Xesús pode ser tan forte que anula as nosas outras responsabilidades e relacións.

1) Mateo 8:21-22 - "E outro dos seus discípulos díxolle: Señor, permíteme que vaia primeiro a enterrar a meu pai. Pero Xesús díxolle: Sígueme; e deixa que os mortos enterren aos seus mortos".

2) Lucas 9:59-62 - "E díxolle a outro: Sígueme. Pero el dixo: Señor, permíteme primeiro que vaia enterrar a meu pai. Xesús díxolle: "Deixa que os mortos enterren aos seus mortos; pero ti vaite e predica o reino de Deus". E outro dixo tamén: Señor, seguireiche; pero déixame que vaia antes despedirme deles, que están na miña casa. E Xesús díxolle: "Ninguén, que puxo a man no arado e mira atrás, é apto para o reino de Deus".

Marcos 1:21 E foron a Cafarnaúm; e enseguida o sábado entrou na sinagoga e ensinaba.

Xesús entrou na sinagoga de Cafarnaúm e ensinou o sábado.

1: Xesús mostrounos que a fe e a vida espiritual deberían ser unha prioridade, mesmo no medio das nosas ocupadas axendas.

2: Xesús deu un exemplo de fidelidade, demostrándonos que mesmo un simple acto de obediencia pode ter un profundo impacto.

1: Hebreos 10:22-25 - "Achegámonos cun corazón verdadeiro, con plena seguridade de fe, tendo o noso corazón rociado dunha mala conciencia e o noso corpo lavado con auga pura. Manteñamos firme a profesión da nosa fe sen vacilar; (porque fiel é o que prometeu;) E considerémonos uns aos outros para provocarnos ao amor e ás boas obras: Non abandonando a reunión de nós mesmos, como é a maneira dalgúns; pero exhortándonos uns a outros: e tanto máis, canto vedes que se achega o día".

2: Santiago 2:17-18 - "Así a fe, se non ten obras, está morta, estando soa. Si, un home pode dicir: "Ti tes fe e eu teño obras; móstrame a túa fe sen as túas obras, e eu mostrareiche a miña fe polas miñas obras".

Marcos 1:22 E quedaron abraiados da súa doutrina, porque os ensinaba como quen tiña autoridade, e non como os escribas.

A xente quedou abraiada coas ensinanzas de Xesús porque falaba con autoridade, a diferenza dos escribas.

1. Xesús é a máxima autoridade sobre a verdade e a xustiza.

2. A Palabra de Deus é a máxima autoridade na vida.

1. Xoán 17:17, "Santifícaos na verdade; a túa palabra é verdade".

2. Salmo 119:105: "A túa palabra é unha lámpada para os meus pés e unha luz para o meu camiño".

Marcos 1:23 E había na súa sinagoga un home cun espírito impuro; e berrou:

Xesús mostra a súa autoridade sobre os malos espíritos a través dos seus poderes de exorcismo.

1: Debemos recoñecer a autoridade de Xesús para vencer o mal.

2: Sigamos asombrados do poder de Xesús para purificar os nosos corazóns.

1: 2 Corintios 10: 4-5 - Porque as armas da nosa guerra non son carnales, senón poderosas por medio de Deus para derrubar fortalezas, derrubar argumentos e todo alto que se exalta contra o coñecemento de Deus.

2: Mateo 16:23 - Pero el volveuse e díxolle a Pedro: "Vete detrás de min, Satanás! Es un escollo para min; non tes en mente as preocupacións de Deus, senón só as humanas".

Marcos 1:24 dicindo: Déixanos; que temos que ver contigo, Xesús de Nazaret? viches para destruírnos? Eu sei quen es, o Santo de Deus.

A pasaxe describe a Xesús sendo confrontado por un espírito impuro na sinagoga de Cafarnaúm. O espírito recoñece a Xesús como o Santo de Deus.

1: Xesús é o Santo de Deus, digno da nosa loanza e submisión.

2: Debemos recoñecer a Xesús como o Santo de Deus e vir a El con corazón humilde.

1: Isaías 41:10 - Non temas, porque estou contigo; non te espantes, porque eu son o teu Deus; Fortalecerei, axudarei, apoiareino coa miña dereita xusta.

2: 1 Pedro 2:9 - Pero ti es unha raza elixida, un real sacerdocio, unha nación santa, un pobo para a súa propia posesión, para que proclames as excelencias de quen te chamou das tebras á súa luz marabillosa.

Marcos 1:25 E Xesús reprochouno, dicindo: Cala e sae del.

A pasaxe describe a Xesús reprendendo a un home e mandándolle que calase e que abandonase o corpo do home.

1. Xesús é o único que pode traer paz interior e liberdade.

2. El é quen pode traer cura, restauración e liberación.

1. Isaías 53: 4-5 - "Certamente el levou as nosas dores e levou as nosas tristezas; aínda que nós estimábao asolado, ferido por Deus e aflixido. Pero el foi ferido polas nosas transgresións, foi esmagado polas nosas iniquidades; el foi o castigo que nos deu paz, e coas súas feridas somos curados".

2. Mateo 8:16 - Cando chegou a noite, leváronlle moitos endemoniados, e el expulsou os espíritos cunha palabra e curou a todos os enfermos.

Marcos 1:26 E cando o espírito impuro o desgarraba e clamaba a gran voz, saíu del.

Un home estaba posuído por un espírito impuro, e despois dun forte berro, o espírito abandonou o home.

1. Xesús ten o poder de expulsar os espíritos impuros.

2. Deus sempre nos protexerá e librará dos malos espíritos.

1. Efesios 6:12 - Porque non loitamos contra a carne e o sangue, senón contra os principados, contra os poderes, contra os gobernantes das tebras deste século, contra os anfitrións espirituais da maldade nos lugares celestes.

2. Santiago 4:7 - Polo tanto, sometete a Deus. Resiste o demo e fuxirá de ti.

Marcos 1:27 E todos quedaron abraiados, de tal xeito que se preguntaban entre si, dicindo: Que é isto? que nova doutrina é esta? porque con autoridade manda ata os espíritos impuros, e eles obedecen.

A xente quedou abraiada pola autoridade que Xesús tiña sobre os espíritos impuros, que lle obedecían.

1: Debería celebrarse a autoridade de Xesús sobre todas as cousas.

2: A autoridade de Xesús sobre o pecado e a morte debe ser loado.

1: Colosenses 2:15 - "E desarmando os poderes e as autoridades, fixo un espectáculo público deles, triunfando sobre eles pola cruz".

2: Hebreos 2:14-15 - "Como os fillos teñen carne e sangue, tamén el participou da súa

humanidade para que coa súa morte rompese o poder de quen ten o poder da morte, é dicir, o diaño. libera a aqueles que toda a súa vida foron escravos polo seu medo á morte".

Marcos 1:28 E inmediatamente a súa fama estendeuse por toda a rexión de Galilea.

Xesús realizou unha sorprendente curación dun home cun espírito impuro na sinagoga de Cafarnaúm, e a noticia estendeuse rapidamente por toda a rexión de Galilea.

1. Comprender o poder milagroso de Xesús

2. O impacto dunha cura milagrosa

1. Actos 3:16 - "E o seu nome, mediante a fe no seu nome, fortaleceu a este home, a quen ves e coñeces. Si, a fe que vén por medio del deulle esta perfecta solidez na presenza de todos vós. ."

2. Mateo 8:16 - "Cando chegou a noite, trouxéronlle moitos endemoniados. E expulsou os espíritos cunha palabra e curou a todos os enfermos".

Marcos 1:29 E enseguida, cando saíron da sinagoga, entraron na casa de Simón e Andrés con Santiago e Xoán.

Xesús e os seus discípulos entran na casa de Simón e Andrés despois de asistir á sinagoga.

1. A importancia da comunión con Xesús e os seus discípulos.

2. Os beneficios de asistir á sinagoga.

1. Feitos 2:42-47 - Os apóstolos dedicáronse á comunión, á partida do pan e á oración.

2. Hebreos 10:24-25 - Consideremos como axitarnos uns aos outros ao amor e ás boas obras, sen deixar de reunirnos, como é costume dalgúns.

Marcos 1:30 Pero a nai da muller de Simón xacía enferma de febre, e enseguida contáronlle dela.

A nai da muller de Simón estaba enferma de febre, e axiña se lle difundiu a noticia.

1. Ningunha enfermidade pode separarnos do amor de Deus - Romanos 8:38-39

2. O poder da fe a través da aflicción - Santiago 1:2-4

1. Mateo 8:14-15 - Xesús curou á sogra de Simón

2. 1 Pedro 5:7 - Bota toda a túa ansiedade sobre el porque se preocupa por ti

Marcos 1:31 E chegou, colleuna da man e levantouna; e enseguida a febre deixouna, e ela serviu para eles.

Xesús curou a unha muller da súa febre e ela serviunos a cambio.

1. Dálle todo a Deus e El proporcionará para ti.

2. O poder de Xesús para curar e transformar vidas.

1. Mateo 11:28-30 - "Ven a min, todos os que estás traballando e cargados, e eu vos darei descanso. Tomade sobre vós o meu xugo e aprendede de min, que son manso e humilde de corazón, e atoparedes descanso para as vosas almas. Porque o meu xugo é doado, e a miña carga é leve".

2. Santiago 5:14-15 - "¿Alguén de vós está enfermo? Que chame aos anciáns da igrexa, e que oren por el, unxindoo con aceite no nome do Señor. E a oración da fe salvará ao enfermo, e o Señor resucitarao. E se cometeu pecados, será perdoado".

Marcos 1:32 E á noite, cando o sol se poñía, trouxéronlle a todos os enfermos e os endemoniados.

A xente levou aos enfermos e endemoniados a Xesús ao pór do sol.

1. Xesús coida de todos os que o necesitan

2. Cura e liberación a través de Xesús

1. Isaías 53: 4-5 - "Certamente el levou as nosas dores e levou as nosas tristezas; aínda que nós estimábao asolado, ferido por Deus e aflixido. Pero el foi ferido polas nosas transgresións, foi esmagado polas nosas iniquidades; el foi o castigo que nos deu paz, e coas súas feridas somos curados".

2. Mateo 8:16 - Cando chegou a noite, leváronlle moitos endemoniados, e el expulsou os espíritos cunha palabra e curou a todos os enfermos.

Marcos 1:33 E toda a cidade estaba reunida á porta.

Todos na cidade xuntáronse na porta cando chegou Xesús.

1.O poder da presenza de Xesús: como Xesús nos inspira a unirnos

2.O poder da comunidade: como Xesús nos une na confraternización

1.Mateo 8:16-17: "Aquela noite trouxéronlle moitos que estaban oprimidos polos demos, e expulsou os espíritos cunha palabra e curou a todos os enfermos. Isto era para que se cumprira o dito polo profeta Isaías. : "Tomou as nosas enfermidades e soportou as nosas enfermidades".

2. Feitos 2:44-45, "E todos os que crían estaban xuntos e tiñan todas as cousas en común. E vendían os seus bens e as súas pertenzas e repartían a ganancia entre todos, segundo o necesitase".

Marcos 1:34 E curou a moitos enfermos de diversas enfermidades, e expulsou moitos demos; e non permitiron que os demos falasen, porque o coñecían.

Xesús curou moitas persoas e expulsou moitos demos, pero impediu que falasen porque o recoñeceron.

1. Xesús demostrou o seu poder e autoridade sobre a enfermidade e os demos.

2. O amor de Deus é unha forza poderosa que vence o mal.

1. Mateo 12:22-30 - Xesús expulsa un demo e a xente queda abraiada pola súa

autoridade.

2. Salmo 103: 3 - "El perdoa todos os teus pecados e cura todas as túas enfermidades".

Marcos 1:35 E pola mañá, levantándose moito antes do día, saíu e marchou a un lugar solitario, e alí orou.

Xesús rezou en soidade antes de que comezase o día.

1: Busca refuxio no Señor en tempos de dificultades.

2: Atopar a paz na oración.

1: Salmo 91: 1-2 - O que habita ao abrigo do Altísimo permanecerá á sombra do Todopoderoso. Direille ao Señor, o meu refuxio e a miña fortaleza, o meu Deus, en quen confío.

2: Mateo 6:6 - Pero cando ores, entra na túa habitación, pecha a porta e ora ao teu Pai que está no segredo. E o teu Pai, que ve no segredo, recompensarache.

Marcos 1:36 Simón e os que estaban con el seguíanlle.

Xesús foi á casa de Simón e a xente que estaba con el seguírono.

1. O poder da presenza de Xesús: como seguir a Xesús pode cambiar a túa vida

2. O poder da comunidade: como seguir a Xesús xuntos pode fortalecer a túa fe

1. Mateo 4:18-22 - Xesús chama aos primeiros discípulos

2. 1 Corintios 12:12-27 - O corpo de Cristo ea súa importancia

Marcos 1:37 E cando o atoparon, dixéronlle: "Todos te buscan".

Xesús era buscado por todas as persoas.

1: Busca a Xesús e atoparás a paz.

2: Xesús é a fonte de toda forza e esperanza.

1: Isaías 41:10 - Non temas, porque estou contigo; non te espantes, porque eu son o teu Deus; Fortalecerei, axudarei, apoiareino coa miña dereita xusta.

2: Proverbios 3:5-6 - Confía no Señor con todo o teu corazón, e non te apoies no teu propio entendemento. Recoñéceo en todos os teus camiños, e el endereitará os teus camiños.

Marcos 1:38 E díxolles: "Imos ás cidades próximas, para que eu tamén predice alí, porque por iso saín.

Xesús pídelle aos seus seguidores que vaian á cidade próxima para poder predicar alí.

1. Xesús móstranos como predicar o Evanxeo

2. O poder da predicación de Xesús

1. Mateo 28:19-20 - "Ide, pois, e facede discípulos a todas as nacións, bautizándoos no nome do Pai, do Fillo e do Espírito Santo, ensinándolles a observar todo o que vos mandei. E velaquí, estou contigo sempre, ata a fin dos tempos".

2. Feitos 1:8 - "Pero recibiredes poder cando o Espírito Santo chegue sobre vós, e seredes meus testemuños en Xerusalén e en toda Xudea e Samaria, e ata o fin da terra".

Marcos 1:39 E predicaba nas súas sinagogas por toda Galilea e expulsaba os demos.

Xesús predicou por toda Galilea e expulsou os demos.

1: Debemos seguir o exemplo de Xesús e predicar a súa palabra sen importar o noso entorno.

2: Debemos esforzarnos por espallar o evanxeo e rexeitar o mal nas nosas propias vidas.

1: Mateo 28:19-20: "Ide, pois, e facede discípulos a todas as nacións, bautizándoos no nome do Pai, do Fillo e do Espírito Santo, ensinándolles a observar todo o que vos mandei. E velaquí , estou contigo sempre, ata a fin dos tempos".

2: Lucas 4:18-19, "O Espírito do Señor está sobre min, porque me unxiu para anunciarlle boas novas aos pobres. Envioume para proclamar a liberdade aos cativos e a vista aos cegos, a deixar en liberdade aos oprimidos, a proclamar o ano do favor do Señor".

Marcos 1:40 E un leproso achegouse a el, suplicándolle, axeonllouse ante el e díxolle: Se queres, podes limparme.

Un leproso veu a Xesús pedindo que o curasen.

1: Xesús está sempre disposto a axudar aos que acoden a El con fe e humildade.

2: Xesús desexa curarnos e restaurarnos, sen importar a nosa condición.

1: Mateo 11:28 - Ven a min, todos os que estás traballando e cargados, e eu vos darei descanso.

2: Santiago 4:6-7 - Pero El dá máis graza. Por iso di: "Deus oponse aos soberbios, pero dá graza aos humildes". Polo tanto, sometedevos a Deus. Resiste o demo, e el fuxirá de ti.

Marcos 1:41 E Xesús, compasivo, tendeu a man, tocouno e díxolle: "Quero; sé limpo.

Xesús mostrou compaixón a un leproso ao curalo.

1: A compaixón é unha parte esencial de seguir a Xesús - Lucas 6:36-38

2: O poder de Xesús para curar é un exemplo da súa misericordia - Lucas 5:17-26

1: 1 Pedro 3: 8 - Finalmente, todos vós, sexades iguais, sexades compasivos, amémonos uns aos outros, sexades compasivos e humildes.

2: Hebreos 4:15-16 - Porque non temos un sumo sacerdote que sexa incapaz de empatizar coas nosas debilidades, senón que temos un que foi tentado en todos os

sentidos, igual que nós, pero non pecou. Achegámonos, pois, ao trono da graza de Deus con confianza, para recibir misericordia e atopar graza que nos axude no momento de necesidade.

Marcos 1:42 E en canto falou, inmediatamente a lepra apartouse del, e quedou limpo.

Un leproso achegouse a Xesús para curar e Xesús pronunciou unha palabra de curación, facendo que o leproso fose inmediatamente limpo da súa lepra.

1. Xesús ten o poder de curarnos das nosas enfermidades físicas e espirituais.

2. A palabra de Xesús é poderosa e pode transformar as nosas vidas.

1. Isaías 53:5 - "Pero foi traspasado polas nosas transgresións, esmagado polas nosas iniquidades; o castigo que nos deu a paz foi sobre el, e polas súas feridas nos curaron".

2. Mateo 8: 2-3 - "Un home lepra achegouse a el e suplicoulle de xeonllos: "Se queres, podes limparme". Xesús estaba indignado. Estendeu a man e tocou o home. "Estou disposto", dixo. "Este limpo!"

Marcos 1:43 E mandoulle con rigor, e enseguida despediuno;

Xesús mandou ao home que curara que non lle contase a ninguén o milagre que fixera.

1. O poder de Xesús: demostrando o milagroso

2. A importancia da obediencia: Seguindo o mandato de Xesús

1. Mateo 8:4 - "E Xesús díxolle: "Mira que non lle digas nada a ninguén, pero vai, preséntate ao sacerdote e ofrece o presente que mandou Moisés, para que lles probe".

2. Xoán 14:15 - "Se me amas, cumprirás os meus mandamentos".

Marcos 1:44 E díxolle: "Mira que non digas nada a ninguén; pero vai, preséntate ao sacerdote e ofrece para a túa purificación as cousas que Moisés mandou, como testemuño para eles".

A pasaxe trata sobre Xesús instruíndolle a un home para manter a súa curación en segredo e para ir ao sacerdote para ofrecer os artigos que Moisés mandou como testemuño.

1: A cura e a provisión de Deus

2: O poder do testemuño

1: Éxodo 12:3-5 "Fala a toda a congregación de Israel, dicíndolle: O día décimo deste mes levarán cada un para eles un cordeiro, segundo a casa dos seus pais, un cordeiro por casa. : E se a casa é pouco para o cordeiro, que o tomen el e o seu veciño próximo á súa casa segundo o número de almas; cada un, segundo a súa comida, contará o teu cordeiro. O teu cordeiro quedará fóra. defecto, un macho de primeiro ano: sacarao das ovellas ou das cabras".

2: Xoán 8:32 "E coñeceredes a verdade, e a verdade vos fará libres".

Marcos 1:45 Pero el saíu e comezou a publicalo moito e a divulgar o asunto, de tal xeito que Xesús xa non puido entrar abertamente na cidade, senón que estaba fóra, en lugares desertos; .

A fama de Xesús estendeuse rapidamente e xente de todas partes achegáronse a el, pero xa non podía entrar abertamente na cidade.

1. Seguir a Cristo aínda que non sexa popular ou conveniente.

2. Saber cando dar un paso atrás e permitir que Deus traballe ao seu xeito.

1. Romanos 8:28 - E sabemos que en todas as cousas Deus traballa para o ben dos que o aman, que foron chamados segundo o seu propósito.

2. Proverbios 3:5-6 - Confía no Señor con todo o teu corazón e non te apoies no teu propio entendemento; Sométese a el en todos os teus camiños, e el endereitará os teus camiños.

Marcos 2 continúa o relato do ministerio de Xesús, incluíndo os seus milagres e ensinanzas curativas, así como a crecente oposición dos líderes relixiosos.

1o Parágrafo: O capítulo comeza con Xesús curando a un paralítico en Cafarnaúm. Cando

catro homes baixan o paralítico polo tellado debido á multitude, Xesús primeiro perdoa os seus pecados facendo que algúns profesores da lei presentes pensen que está blasfemando xa que só Deus pode perdoar os pecados. Para demostrar a súa autoridade na terra para perdoar os pecados, Xesús cura ao home que despois colle a súa colchoneta e sae á vista de todos (Marcos 2:1-12).

2o Parágrafo: Entón, Xesús chama a Leví (Mateo) un recadador de impostos para que o siga, o que fai inmediatamente. Máis tarde, na casa de Leví, durante unha comida con moitos recadadores de impostos e pecadores, os fariseos preguntan por que come con esa xente. Xesús responde que non é san quen precisa doutor, pero que os enfermos non veu chamar xustos senón pecadores (Marcos 2:13-17). Máis tarde, os discípulos de Xoán, os fariseos están xaxunando, a xente pregunta por que os fariseos xaxunan os discípulos de Xoán, pero os seus discípulos non. El explica usando metáforas, viño novo, odres vellos, invitados á voda do noivo, suxerindo que a súa presenza inicia unha nova era facendo que as prácticas antigas como o xaxún sexan inadecuadas para o momento (Marcos 2:18-22).

3o Parágrafo: O capítulo conclúe con dúas controversias do sábado. En primeiro lugar, mentres camiñaban polos campos de cereal o sábado, os seus discípulos comezan a coller cabezas de grans que os fariseos consideran ilegal o sábado. En resposta, Xesús cita o exemplo de David que comeu pan consagrado cando tiña fame argumentando "O sábado foi feito para o home, non o home para o sábado", indicando flexibilidade fronte ao legalismo estrito (Marcos 2:23-28). En segunda instancia, na sinagoga, hai un home coa man marchita a quen cura o sábado a pesar de ver os fariseos que buscan razón o acusan. Isto leva aos fariseos a saír inmediatamente a tramar aos herodianos como poderían matalo, mostrando unha tensión crecente entre as autoridades relixiosas de Xesús.

Marcos 2:1 E volveu entrar en Cafarnaúm despois duns días; e fíxose ruído de que estaba na casa.

Xesús entrou en Cafarnaúm despois dun tempo e difundiuse que estaba na casa.

1. O poder da presenza de Xesús: como Xesús trae esperanza e cura

2. O paradoxo de Xesús: como pode estar en todas partes á vez

1. Salmo 107:20 - Enviou a súa palabra e curounos; rescatounos da tumba.

2. Mateo 18:20 - Porque onde dous ou tres están reunidos no meu nome, alí estou eu entre eles.

Marcos 2:2 E enseguida reuníronse moitos, de tal xeito que non había lugar para recibilos, non tanto como na porta: e predicoulles a palabra.

Moitas persoas xuntáronse para escoitar a Xesús predicar a palabra.

1. O poder da predicación - Como Xesús foi capaz de atraer unha multitude e predicar a palabra.

2. Facendo espazo para Deus - Como podemos facer espazo nas nosas vidas para a palabra de Deus.

1. Feitos 2:42 - E dedicáronse á ensinanza dos apóstolos e á comunión, á partida do pan e ás oracións.

2. Colosenses 3:16 - Que a palabra de Cristo habite en vós abundantemente, ensinándose e amonestándose uns a outros con toda sabedoría, cantando salmos e himnos e cancións espirituais, con agradecemento nos vosos corazóns a Deus.

Marcos 2:3 E achegáronse a el traendo un paralítico, que naceu de catro.

Os catro homes levaron a Xesús un paralítico para que o curase.

1: Xesús ten o poder de curarnos e restaurarnos.

2: Podemos presentarlle a Xesús os nosos maiores desafíos e confiar no seu poder para axudarnos.

1: Isaías 40:31 "Pero os que esperan no Señor renovarán as súas forzas; subirán con ás como aguias; correrán e non se cansarán; andarán e non desfallecerán".

2: Santiago 5:16 "Confesade os vosos defectos uns a outros, e orade uns polos outros, para que sexades curados. A oración fervente e eficaz do home xusto é moi útil".

Marcos 2:4 E como non puideron achegarse a el pola prensa, descubriron o tellado onde estaba;

Xesús curou a un paralítico aínda que a multitude bloqueou o seu acceso a el.

1. O poder da fe: como Xesús supera os obstáculos para curar

2. A compaixón de Xesús: Coñecer a xente onde estea

1. Mateo 17:20 - E Xesús díxolles: "Por mor da vosa incredulidade; porque de verdade vos digo: se tedes fe coma un gran de mostaza, dirédeslle a este monte: Levádevos de aquí para aló; e eliminarase; e nada che será imposible.

2. Lucas 5:17-26 - E aconteceu un día, mentres el ensinaba, que había fariseos e doutores da lei sentados, que viñan de todas as cidades de Galilea, de Xudea e Xerusalén: e o poder do Señor estaba presente para curalos.

Marcos 2:5 Cando Xesús viu a súa fe, díxolle ao paralítico: "Fillo, os teus pecados son perdoados".

Xesús viu a fe dos que estaban ao redor do paralítico e dixo que os seus pecados estaban perdoados.

1. O poder da fe para vencer a adversidade

2. A graza de Deus para perdoar os nosos pecados

1. Hebreos 11:1 - Agora a fe é a seguridade das cousas que se esperan, a convicción das cousas que non se ven.

2. Romanos 5:8 - Pero Deus mostra o seu amor por nós en que mentres aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós.

Marcos 2:6 Pero había algúns dos escribas alí sentados e razoando no seu corazón:

Xesús cura un home con parálise en presenza dos escribas.

1. O poder de Xesús para curar e restaurar.

2. A importancia da fe en situacións difíciles.

1. Mateo 9:1-8 - Xesús cura un home con parálise.

2. Hebreos 11:1 - Agora a fe é a substancia das cousas que se esperan, a evidencia das cousas que non se ven.

Marcos 2:7 Por que este home fala así blasfemias? quen pode perdoar os pecados senón só Deus?

Xesús demostra o seu poder divino perdoando os pecados dun home paralítico.

1: Xesús é Deus, e só El ten o poder de perdoar os nosos pecados.

2: Debemos recoñecer a Xesús como o ser divino que é e aceptar o seu poder para perdoar os nosos pecados.

1: Colosenses 2:13-14 - Deus fíxonos vivos con Cristo mesmo cando estabamos mortos en transgresións; é pola graza que fuches gardado.

2: Isaías 43:25 - Eu, eu son o que borra as túas transgresións, por amor de min, e xa non me acorda dos teus pecados.

Marcos 2:8 E enseguida, cando Xesús percibiu no seu espírito que así razoaban dentro de si, díxolles: Por que pensades estas cousas no voso corazón?

A pasaxe de Marcos 2:8 revela que Xesús era consciente dos pensamentos da xente e cuestionou o seu razoamento.

1. Xesús coñece os nosos pensamentos - Mateo 12:25

2. Como pensamos que importa - Proverbios 23:7

1. Mateo 12:25 - "E Xesús coñeceu os seus pensamentos e díxolles: Todo reino dividido contra si mesmo é desolado; e toda cidade ou casa dividida contra si mesma non permanecerá".

2. Proverbios 23:7 - "Porque como pensa no seu corazón, así é: come e bebe, diche, pero

o seu corazón non está contigo".

Marcos 2:9 Se é máis doado dicirlle ao paralítico: Os teus pecados son perdoados; ou dicir: Levántate, toma o teu leito e anda?

Xesús desafía á multitude a decidir cal é máis difícil: perdoar os pecados ou curar aos enfermos.

1. O poder do perdón: como o milagre do perdón de Xesús pode transformar as nosas vidas

2. Milagres divinos: comprender o significado detrás das curacións milagrosas de Xesús

1. Lucas 5:20-24 - Xesús cura a un paralítico e perdoa os seus pecados

2. Mateo 21:21-22 - Xesús cura unha figueira e ensina sobre a fe e o perdón

Marcos 2:10 Pero para que saibades que o Fillo do Home ten poder na terra para perdoar os pecados (díxolle ao paralítico):

Xesús demostrou a súa autoridade para perdoar os pecados curando a parálise dun home.

1: Xesús é a fonte suprema de curación e perdón.

2: Cre en Xesús e no seu poder para perdoar e curar.

1: Isaías 53:5 - Pero foi traspasado polas nosas transgresións, esmagado polas nosas iniquidades; o castigo que nos deu a paz foi sobre el, e polas súas feridas curamos.

2: Santiago 5:15 - E a oración ofrecida con fe sanará o enfermo; o Señor resucitaraos. Se pecaron, serán perdoados.

Marcos 2:11 Dígoche: Levántate, toma o teu leito e entra na túa casa.

Xesús cura a un paralítico e dille que levante a súa cama e vaia á casa.

1. "Os milagres de Deus: o poder da fe"

2. "A capacidade de avanzar: asumir as nosas cargas"

1. Isaías 35:3-6 - Fortalecemento dos débiles

2. Efesios 3:20 - O poder de Deus traballa dentro de nós

Marcos 2:12 E inmediatamente ergueuse, colleu a cama e saíu diante de todos; de tal xeito que todos quedaron abraiados e glorificaron a Deus, dicindo: Nunca o vimos así.

Xesús curou un paralítico, mostrando o seu poder e gloria ao pobo, que louvaba a Deus con temor.

1: Xesús está sempre connosco, disposto a proporcionar cura e esperanza.

2: Cre no poder de Xesús para curar e transformar as nosas vidas.

1: Xeremías 33:6 ? Eis, traereille saúde e cura, e curareinos, e revelarei-lles a abundancia de paz e verdade.

2: Mateo 8:17 ? para que se cumpra o que foi dito polo profeta Isaías, que dicía: El mesmo tomou as nosas enfermidades e levou as nosas enfermidades.

Marcos 2:13 E saíu de novo á beira do mar; e toda a xente acudiu a el, e el ensinoulles.

Xesús ensinou á beira do mar, atraendo unha gran multitude.

1. O poder da ensinanza de Xesús: examinando o estilo de ensino do mestre

2. Atraído por Xesús: o poder das palabras de Xesús para atraer unha multitude

1. Mateo 5:1-2 - "E ao ver a multitude, subiu ao monte; e cando estaba sentado, achegáronse a el os seus discípulos. E abriu a boca e ensinoulles, dicindo..."

2. Xoán 6:60-63 - "Moitos dos seus discípulos, cando oíron isto, dixeron: Esta é unha palabra difícil; quen pode oíla? Cando Xesús soubo en si que os seus discípulos murmuraban por iso, díxolle: a eles: "Isto vos ofende? E se ves ao Fillo do Home subir onde estaba antes? O espírito é o que vivifica; a carne non serve para nada: as palabras que vos falo, son espírito e son a vida".

Marcos 2:14 E ao pasar, viu a Leví, fillo de Alfeo, sentado no alfándego, e díxolle: Sígueme. E ergueuse e seguiuno.

Xesús chamou a Leví para que o seguise e el obedeceu.

1. A importancia da obediencia á chamada de Cristo.

2. O poder da invitación de Xesús.

1. Romanos 12: 1-2 - Polo tanto, eu vos exhorto, irmáns, en vista de Deus? misericordia, ofrecer os teus corpos como sacrificio vivo, santo e agradable a Deus? a súa é a túa verdadeira e adecuada adoración. Non te axustes ao patrón deste mundo, pero transfórmate coa renovación da túa mente. Entón será capaz de probar e aprobar o que Deus? será? é boa, agradable e perfecta vontade.

2. Mateo 4:19 - Xesús díxolles: ? ome, sígueme, e farei de vós pescadores de homes.??

Marcos 2:15 E aconteceu que, mentres Xesús estaba sentado á mesa na súa casa, sentáronse tamén moitos publicanos e pecadores xunto con Xesús e os seus discípulos, porque eran moitos, e seguíano.

Xesús acolleu aos pecadores na súa casa para ter comunión.

1: Exemplo de Xesús de acoller e aceptar aos pecadores.

2: O amor incondicional de Xesús por todos.

1: Lucas 5:31-32 - Xesús respondeulles: "Non son os sans os que necesitan médico, senón os enfermos. Non vin a chamar aos xustos, senón aos pecadores ao arrepentimento".

2: Xoán 8:1-11 - Xesús foi ao Monte das Olivas. Pola mañá cedo veu de novo ao templo. Toda a xente veu a el, e sentou e ensinoulles.

Marcos 2:16 E cando os escribas e os fariseos o viron comer con publicanos e pecadores, dixéronlles aos seus discípulos: "Como é que come e bebe con publicanos e pecadores?

Xesús come cos pecadores, demostrando o amor e aceptación de Deus por eles.

1: Xesús recibe os pecadores cos brazos abertos, recordándonos que debemos amar e aceptar ás persoas a pesar dos seus pecados.

2: Xesús móstranos que a graza e a misericordia de Deus están dispoñibles para todos, sen importar o seu pasado.

1: Lucas 15:1-2 "Agora os recadadores de impostos e os pecadores estaban todos reunidos para escoitar a Xesús. Pero os fariseos e os mestres da lei murmuraban: "¿O seu home acolle aos pecadores e come con eles".

2: Romanos 5:8 ? ut Deus demostra o seu propio amor por nós nisto: mentres aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós.

Marcos 2:17 Xesús, ao oír isto, díxolles: Os santos non necesitan do médico, senón os enfermos. Non vin a chamar aos xustos, senón aos pecadores ao arrepentimento.

Xesús ensina que veu chamar aos pecadores ao arrepentimento, non aos xustos.

1. O poder do arrepentimento: a esperanza da redención

2. O amor incondicional de Deus: chamando aos pecadores ao arrepentimento

1. Romanos 3:23-25 ? ou todos pecaron e non alcanzaron a gloria de Deus, sendo xustificados gratuitamente pola súa graza mediante a redención que hai en Cristo Xesús, a quen Deus expuxo como propiciación polo seu sangue mediante a fe, para demostrar a súa xustiza, porque A súa paciencia Deus pasara por riba dos pecados que se cometeron anteriormente.

2. Lucas 5:31-32 ? e respondendo Xesús, díxolles: Os santos non necesitan médico; pero os que están enfermos. Non vin a chamar aos xustos, senón aos pecadores ao arrepentimento.

Marcos 2:18 E os discípulos de Xoán e dos fariseos xaxunaban;

Os discípulos de Xoán e os fariseos preguntaron a Xesús por que os seus discípulos non xaxunaban mentres os seus.

1. A importancia do xaxún na nosa vida espiritual.

2. Discipulado: aprender de Xesús e seguir o seu exemplo.

1. Mateo 6:16-18 - O xaxún como parte dunha práctica espiritual.

2. Xoán 15: 1-5 - Permanecer en Cristo e ser discípulo.

Marcos 2:19 E Xesús díxolles: ¿Poden os fillos da cámara de noiva xaxunar mentres o noivo está con eles? mentres teñan o noivo con eles, non poden xaxún.

Xesús ensina que non é necesario xaxún mentres o noivo aínda está presente.

1. O xaxún non é necesario cando a alegría abunda

2. Vivir no momento: gozar da presenza do noivo

1. Xoán 16:20-22 - Xesús conta a súa alegría antes da súa morte.

2. Isaías 58:3-5 - Deus desexa misericordia e alegría máis que o xaxún.

Marcos 2:20 Pero virán días en que o noivo será quitado deles, e entón xaxunarán neses días.

Virán os días nos que o noivo será quitado, e entón será o momento de xaxún.

1: Xaxún en tempos de tristeza

2: Atopar forzas en tempos tristes

1: Isaías 58:6-9

2: Mateo 6:16-18

Marcos 2:21 Ninguén cose tamén un anaco de tecido novo nunha roupa vella; se non, o anaco novo que a encheu quita o vello, e o rasgo empeora.

Este verso fala da tolemia de tentar remendar unha roupa vella cun anaco de tea nova, xa que só empeorará a bágoa.

1: Non debemos tentar remendar as nosas vellas formas de vivir con novos hábitos porque só empeorará as cousas.

2: Debemos estar dispostos a abandonar os nosos vellos camiños e aceptar a nova vida atopada en Xesucristo.

1: Efesios 4:22-24 - "Que despoxades da antiga conversación ao vello, que está corrompido segundo as concupiscencias enganosas; e renovadevos no espírito da vosa mente; e que vos vistes do home novo, que despois de Deus é creado en xustiza e verdadeira santidade".

2: Colosenses 3:5-10 - "Mortifica, pois, os teus membros que están sobre a terra: fornicación, impureza, cariño desordenado, concupiscencia malvada e cobiza, que é idolatría: por iso, a ira de Deus vén sobre os fillos. de desobediencia: no que tamén camiñaches algún tempo, cando vivistes neles. Pero agora tamén vos despoxádes de todo isto: ira, ira, malicia, blasfemia, mala comunicación da vosa boca. Non mintades uns a outros, xa que despojácheste do vello cos seus feitos, e vestiches do home novo, que se renova no coñecemento segundo a imaxe do que o creou.

Marcos 2:22 E ninguén pon viño novo en garrafas vellas; se non, o viño novo rompe as garrafas, o viño derramase e as garrafas quedarán estropeadas; pero hai que poñer o viño novo en garrafas novas.

Non se debe poñer viño novo en botellas vellas, xa que fará que as botellas rebenten e se derrame o viño.

1. O cambio é necesario - Desafíos da renovación

2. Facendo espazo para o crecemento - Preparándose para novas bendicións

1. Isaías 43:18-19 ? Non te lembres das cousas antigas, nin consideres as cousas antigas. Velaquí, estou facendo unha cousa nova; agora brota, non o percibes? Abrirei camiño no deserto e ríos no deserto.

2. 2 Corintios 5:17 ? , polo tanto, se alguén está en Cristo, é unha nova creación. O vello pasou; velaí que chegou o novo.??

Marcos 2:23 E aconteceu que pasou polos campos de millo o día de sábado; e os seus discípulos comezaron, mentres ían, a arrincar as espigas.

Pasaxe Xesús e os seus discípulos camiñaban polos campos de millo o sábado e os seus discípulos comezaron a arrincar espigas.

1. A importancia do descanso do sábado

2. A obediencia a Deus na vida cotiá

1. Éxodo 20:8-11 -Lembra o día do sábado, para santificalo.

2. Deuteronomio 5: 12-15 - Observa o día de reposo para santificalo, tal e como te mandou o Señor, teu Deus.

Marcos 2:24 E dixéronlle os fariseos: "Velaí, por que fan o que non é lícito en sábado?

Os fariseos pregúntanlle a Xesús por que os seus discípulos non seguen a lei o sábado.

1. "O poder do perdón: atopar a liberdade do legalismo"

2. "O significado do sábado: un día de descanso e alegría"

1. Lucas 6: 1-5 - Os discípulos de Xesús arrancan o gran o sábado e a resposta de Xesús de misericordia.

2. Colosenses 2:16-17 - A advertencia de Paulo contra o legalismo.

Marcos 2:25 E díxolles: "¿Nunca liches o que fixo David cando tivo necesidade e tiña fame, el e os que estaban con el?

Xesús animou aos seus discípulos a lembrar o exemplo de David e como mostrou fe nos tempos difíciles.

1. A fe en Deus demóstrase en tempos de necesidade.

2. Confía en Deus e El cubrirá as nosas necesidades.

1. Salmo 37:25 - Eu era novo, e agora son vello, pero nunca vin aos xustos abandonados nin aos seus fillos mendigando pan.

2. Filipenses 4:19 - E o meu Deus satisfará todas as túas necesidades segundo as riquezas da súa gloria en Cristo Xesús.

Marcos 2:26 Como entrou na casa de Deus nos días do sumo sacerdote Abiatar, e comeu os pans da proposición, que non é lícito comer senón para os sacerdotes, e tamén deu aos que estaban con el?

A pasaxe describe como Xesús entrou no templo nos tempos do sumo sacerdote Abiatar, e comeu os pans da proposición, que só debían comer os sacerdotes, e deulles aos seus seguidores.

1: Xesús mostrounos un exemplo de humildade humillándose mesmo diante do sumo sacerdote.

2: Xesús mostrou a súa disposición a servir aos demais ofrecendo o pan da proposición aos seus seguidores.

1: Filipenses 2:5-8 - ? Tende entre vós esta mente, que é a vosa en Cristo Xesús, quen, aínda que tiña a forma de Deus, non considerou que a igualdade con Deus era cousa de agarrar, senón que se despojou de si mesmo, tomando a forma de servo, sendo nacido a semellanza de homes. E sendo atopado en forma humana, humillouse facéndose obediente ata a morte, ata a morte en cruz.

2: Xoán 13:12-17 ??? Despois de lavarlles os pés, de poñerse as súas vestiduras de

abrigo e retomar o seu lugar, díxolles: ou entendes o que che fixen? Chámame Mestre e Señor, e tes razón, porque así son. Entón, se eu, o voso Señor e Mestre, vos lavei os pés, tamén vós debedes lavar os pés uns aos outros. Porque eu vos dei un exemplo, para que tamén vós fagades o mesmo que eu vos fixen. En verdade, en verdade dígovos que un servo non é maior que o seu amo, nin un mensaxeiro é maior que quen o enviou. Se sabes estas cousas, bendito sexas se as fas.??

Marcos 2:27 E díxolles: O sábado foi feito para o home, e non o home para o sábado.

O sábado foi creado para ser unha bendición para o home, non unha carga.

1: Deus fixo o sábado como un día de descanso e reflexión, non de estrés e tensión.

2: Deus deunos o sábado para que fose unha bendición, non unha carga.

1: Xénese 2:2-3 - ? No sétimo día Deus rematara a súa obra de creación, así que descansou de toda a súa obra. Entón Deus bendixo o sétimo día e declarouno santo, porque era o día no que descansou da súa obra de creación.

2: Éxodo 20:8-11 - ? Lembrade de santificar o día do sábado. Tes seis días cada semana para o teu traballo ordinario, pero o sétimo día é un sábado de descanso dedicado ao Señor, o teu Deus. Nese día ninguén da túa casa poderá facer ningún traballo. Isto inclúe a ti, aos teus fillos e fillas, aos teus servos e serventes, ao teu gando e aos estranxeiros que viven entre ti. Porque en seis días o Señor fixo os ceos, a terra, o mar e todo o que hai; pero o sétimo día descansou. É por iso que o Señor bendixo o sábado e apartouno como santo.??

Marcos 2:28 Polo tanto, o Fillo do home tamén é Señor do sábado.

O Fillo do Home é o Señor do sábado.

1. Deus ten o control de todas as cousas

2. Temos que seguir os mandamentos de Deus

1. Salmo 46:10 ? aínda, e sei que son Deus.??

2. Mateo 5:17-19 ? Non penses que vin a abolir a Lei ou os Profetas; Non vin para abolilos senón para cumprilos. Pois en verdade, dígovos, ata que pasen o ceo e a terra,

nin un ápice, nin un punto, pasará da Lei ata que todo estea cumprido. Polo tanto, quen relaxe un destes mandamentos máis pequenos e ensine a outros a facer o mesmo será chamado o máis pequeno no reino dos ceos, pero quen os cumpre e os ensina será chamado grande no reino dos ceos.

Marcos 3 continúa o relato do ministerio de Xesús, incluíndo a selección dos seus doce apóstolos, a realización de milagres e a confrontación das acusacións dos líderes relixiosos.

1o Parágrafo: O capítulo comeza con Xesús sanando a un home cunha man encollada o sábado na sinagoga. Cando lles pregunta aos fariseos se é lícito facer o ben ou o mal en sábado, eles calan. Despois de miralos ao seu redor con rabia e profundamente angustiado polos seus corazóns teimudos, cura o home que leva aos fariseos a saír a tramar cos herodianos como poderían matalo (Marcos 3:1-6). Entón Xesús retírase ao lago cos seus discípulos e seguiu unha gran multitude de Galilea. Cando curou a moitos, todos os que tiñan enfermidades presionábanse ao seu redor para tocalo. E sempre que o viron os espíritos impuros caían diante del gritaban "Ti es Fillo Deus", pero el deulles ordes estritas de que os demais non saiban del (Marcos 3:7-12).

Segundo parágrafo: A continuación, Xesús sobe á montaña chama aos que quería, viñeron, nomea a doce apóstolos para que estean con el envíaos a predicar autoridade para expulsar os demos (Marcos 3:13-19). Estes inclúen Simón a quen chama Pedro Santiago Xoán a quen lle dá nome Boanerges que significa fillos trono Andrés Filipo Bartolomé Mateo Tomás Santiago fillo Alfeo Tadeo Simón Zelote Xudas Iscariote que o traizoa.

3o Parágrafo: Despois de volver a casa de novo, a multitude reúnese facendo imposible nin sequera comer cando a súa familia se entera diso van facerse cargo del dicindo "Está loco". A lei dos profesores din "Está posuído por Beelzebul polos príncipes demos expulsa aos demos". En resposta, Xesús fala a casa de parábolas dividida contra si mesma non pode ser semellante se Satanás se opón dividido non pode soportar o seu fin chegou entón fala de blasfemia contra o Espírito Santo que nunca será perdoado marcando o pecado eterno que suxire o traballo de rexeitamento do Espírito Santo imperdoable porque supón rexeitar a graza de Deus prevé a salvación finalmente. Os seus irmáns nai chegan de pé fóra, mandan a alguén chamalo multitude sentada arredor di "Quen son os meus irmáns nai?" apuntando discípulos di "Aquí están os meus irmáns nai quen o faga Deus, meu irmán, irmá nai", indicando que o vínculo espiritual entre os crentes ten prioridade sobre as relacións biolóxicas.

Marcos 3:1 E volveu entrar na sinagoga; e alí había un home que tiña a man seca.

Xesús cura na sinagoga un home coa man seca.

1: Xesús coida de nós mesmo nas situacións máis desesperadas.

2: Os milagres aínda ocorren hoxe.

1: Isaías 41:13 - "Porque eu, o Señor, o teu Deus, collerei a túa man dereita, dicindoche: 'Non temas, eu axudarei'".

2: Hebreos 4:15-16 - "Porque non temos un Sumo Sacerdote que non poida compadecerse das nosas debilidades, senón que foi tentado en todo o que somos, pero sen pecado. Acheguemos, pois, con valentía ao trono da graza. para obter misericordia e atopar graza para axudar no momento de necesidade".

Marcos 3:2 E vixíano para saber se o curaría o día de sábado; para que o acusasen.

Esta pasaxe fala de como os líderes xudeus observaban a Xesús para ver se curaría a un home o día de sábado para que puidesen acusalo.

1. O poder e a autoridade de Xesús: como Xesús supera os obstáculos

2. O amor e a compaixón de Xesús: coidar dos demais a pesar da oposición

1. Mateo 12:1-14 - O ensino de Xesús o sábado

2. Lucas 6:6-11 - Xesús curando o sábado

Marcos 3:3 E díxolle ao home que tiña a man seca: "Levántase".

Xesús manda a un home coa man seca que se poña cara a cara.

1. Deus non é só un curandeiro; Tamén é un consolador.

2. Hai poder en defender o que é correcto.

1. Isaías 41:10 - Non temas; porque eu estou contigo: non te espantes; porque eu son o teu Deus: fortalecereiche; si, vouche axudar; si, apoiareino coa man dereita da miña xustiza.

2. Salmo 46:1 - Deus é o noso refuxio e forza, unha axuda moi presente nos problemas.

Marcos 3:4 E díxolles: ¿É lícito facer o ben en sábado ou facer o mal? para salvar a vida ou para matar? Pero eles callaron.

Xesús desafiou aos líderes relixiosos da súa época facendo unha pregunta sobre a lei e a súa aplicación para facer o ben o sábado.

1: Debemos esforzarnos por facer o ben en todas as circunstancias, incluso o sábado.

2: Debemos obedecer a lei de Deus, pero non a costa de facer o ben.

1: Mateo 12:12 "Por iso dígoche que todo o que pidas na oración, crea que o recibiches, e será teu".

2: Santiago 2:14-17 "¿De que serve, meus irmáns, se alguén afirma ter fe, pero non ten obras? ¿Pode salvalo esa fe? Supoñamos que un irmán ou unha irmá está sen roupa e sen comida. un de vós dilles: ? □ o en paz; quéntase quente e ben alimentado,?? pero non fai nada sobre as súas necesidades físicas, de que serve? Do mesmo xeito, a fe por si mesma, se non vai acompañada de acción. , está morto."

Marcos 3:5 E despois de mirarlles arredor con ira, entristecido pola dureza dos seus corazóns, díxolle ao home: "Estende a túa man". E estendeuno, e a súa man foi restaurada como a outra.

Xesús estaba enfadado e entristecido pola dureza do corazón da xente, pero aínda así curou a man do home.

1. A compaixón e o amor de Xesús cara aos que o rexeitaron

2. O poder de Deus para curar a pesar dos nosos pecados

1. Romanos 5:8 - Pero Deus mostra o seu amor por nós en que mentres aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós.

2. Daniel 4:35 - Todos os habitantes da terra son considerados como nada, e fai segundo a súa vontade entre o exército do ceo e entre os habitantes da terra; e ninguén pode reter a súa man nin dicirlle: "Que fixeches?"

Marcos 3:6 E saíron os fariseos, e enseguida consultaron os herodianos contra el para destruílo.

Os fariseos conspiraron cos herodianos para destruír a Xesús.

1: Nunca debemos esquecer que Xesús enfrontouse ao odio e á traizón dos máis próximos a El.

2: O noso Señor e Salvador sufriu a persecución mesmo dos que deberían crer nel.

1: Xoán 15:18-19 ? □ Se o mundo te odia, sabes que me odia a min antes que a ti. Se vós fosedes do mundo, o mundo amaría os seus; pero porque non sodes do mundo, senón que eu vos escollín do mundo, o mundo os odia.

2: Proverbios 24:17-18 ? □ Non te alegres cando o teu inimigo cae, e o teu corazón non se alegre cando tropeza: non sexa que o Señor o vexa, e non lle desagrada, e afasta del a súa ira.

Marcos 3:7 Pero Xesús retirouse cos seus discípulos ao mar, e seguiuno unha gran multitude de Galilea e de Xudea.

Xesús retírase cos seus discípulos ao mar e ségueo unha gran multitude de Galilea e Xudea.

1. O poder da presenza de Xesús: seguindo a Xesús mesmo cando se retira

2. Fe firme: Seguir a Xesús a pesar das dificultades

1. Mateo 14:22-23 - Inmediatamente Xesús fixo que os discípulos subisen á barca e avanzasen cara á outra beira, mentres despediu á multitude. E despois de que os despediu, subiu só aos outeiros para orar.

1. Xoán 6:1-3 - Despois diso, Xesús cruzou o mar de Galilea (ou Tiberíades). Seguíao unha gran multitude, porque vían os sinais que facía aos enfermos. Entón Xesús subiu a un monte e sentouse alí cos seus discípulos.

Marcos 3:8 E de Xerusalén, e de Idumea e de alén do Xordán; e os de Tiro e Sidón, unha

gran multitude, cando oíron as grandes cousas que facía, achegáronse a el.

As multitudes de Xerusalén, Idumea, alén do Xordán, Tiro e Sidón, souberon falar das grandes obras de Xesús e acudiron a el.

1. As grandes obras de Xesús atraen a todas as persoas

2. Os milagres de Xesús unen persoas de todos os ámbitos da vida

1. Xoán 11: 43-44 - E despois de falar así, gritou a gran voz: Lázaro, sae. E o que estaba morto saíu, atado de pés e mans cun pano de sepultura, e o seu rostro estaba atado cun pano. Xesús díxolles: Soltádeo e soltádeo.

2. Feitos 2:41-42 - Entón os que recibiron a súa palabra foron bautizados, e o mesmo día engadíronlles unhas tres mil almas. E continuaron firmes na doutrina dos apóstolos e na comunión, e no partimento do pan e nas oracións.

Marcos 3:9 E díxolles aos seus discípulos que lle agardase unha pequena embarcación por mor da multitude, para que non o ateigaran.

Xesús instruíu aos seus discípulos que collesen unha barca pequena para que a multitude non o abruzase.

1. A importancia da obediencia: seguindo as instrucións de Xesús en Marcos 3:9.

2. O poder das multitudes: como evitar ser abrumado en Marcos 3:9.

1. Mateo 8:18-22 - Xesús calma unha tormenta.

2. Lucas 9:10-17 - A alimentación dos cinco mil.

Marcos 3:10 Porque el curara a moitos; de tal xeito que o presionaban para que o tocase a cantos tiñan pragas.

Xesús curou a moitas persoas, e eles procuraron tocalo polos milagres que facía.

1. O poder dos milagres

2. O significado do tacto

1. Feitos 3:1-10 - Pedro e Xoán curaron a un coxo

2. Isaías 53:4 - Tomou as nosas enfermidades e levou as nosas enfermidades

Marcos 3:11 E os espíritos impuros, cando o viron, caeron diante del e clamaron, dicindo: Ti es o Fillo de Deus.

Xesús é o Fillo de Deus e é digno de adoración.

1. Como a nosa adoración a Xesús reflicte a nosa crenza na súa divindade

2. O valor da adoración e o que nos ensina sobre Xesús

1. Filipenses 2: 9-11 - Por iso Deus exaltouno ata o lugar máis alto e deulle o nome que está por riba de todo nome, para que no nome de Xesús todo xeonllo se dobrase, no ceo, na terra e debaixo da terra, e todas as linguas recoñezan que Xesucristo é o Señor, para gloria de Deus Pai.

2. Apocalipse 5:12-13 - En voz alta dicían: ? □ ¡ Ortho é o Cordeiro, que foi sacrificado, para recibir poder, riqueza, sabedoría, forza, honra, gloria e loanza! Entón escoitei todas as criaturas do ceo e da terra, debaixo da terra e do mar, e todo o que hai. está neles, dicindo: ? □ ó que está sentado no trono e ó Cordeiro sexa loanza e honra e gloria e poder, para sempre e para sempre!??

Marcos 3:12 E mandoulles rigorosamente que non o dean a coñecer.

Xesús instruíu aos seus doce discípulos para manter a súa identidade en segredo.

1. O poder do segredo: a importancia de honrar os desexos de Xesucristo e como pode axudarnos na nosa viaxe de fe.

2. O poder da intimidade: como a relación especial de Xesús cos seus discípulos revela a importancia dunha relación persoal con Deus.

1. Lucas 9:21 - Xesús advertiulles estrictamente que non dixesen isto a ninguén.

2. Mateo 6:6 - Pero cando ores, entra no teu cuarto, pecha a porta e ora ao teu Pai que está no segredo.

Marcos 3:13 E subiu ao monte e chamou a quen quería, e achegáronse a el.

Xesús chama aos seus seguidores para que acudan a el no monte.

1. A chamada de Xesús: Respondendo á invitación de Deus.

2. Tomar tempo para estar con Xesús: A importancia de buscar a Deus.

1. Lucas 5:16 ??? □ ut Xesús retirábase a miúdo a lugares solitarios e oraba.??

2. Salmo 27:4 ??? □ O que lle pido ao Señor, só o busco: habitar na casa do Señor todos os días da miña vida, contemplar a beleza do Señor e buscalo no seu templo.

Marcos 3:14 E ordenou a doce para que estivesen con el e para que os enviase a predicar.

A pasaxe fala de que Xesús nomeou doce discípulos para que o acompañaran e predicasen.

1. O poder da comunión cristiá: como a unidade fortalece a fe

2. A chamada a predicar: un estudo sobre a gran comisión

1. Actos 1:8 - Pero recibirás poder cando o Espírito Santo veña sobre ti; e seredes as miñas testemuñas en Xerusalén, en toda Xudea e Samaria e ata os confíns da terra.

2. Mateo 28:19-20 - Polo tanto, vai e fai discípulos de todas as nacións, bautizándoos no nome do Pai, do Fillo e do Espírito Santo, e ensinándolles a obedecer todo o que che mandei. E seguro que estou contigo sempre, ata o final dos tempos.

Marcos 3:15 E ter poder para curar enfermidades e expulsar os demos:

Xesús recibiu o poder de curar os enfermos e expulsar os demos.

1. "O poder milagroso de Xesús: como recibir a cura na túa vida"

2. "A autoridade de Xesús: vencer a opresión demoníaca"

1. Isaías 53:4-5 - Pero el foi ferido polas nosas transgresións, foi machucado polas nosas iniquidades: o castigo da nosa paz foi sobre el; e coas súas raias estamos curados.

2. Santiago 5:14-15 - Hai algún enfermo entre vós? que chame aos anciáns da igrexa; e que oren por el, unxindoo con aceite no nome do Señor: E a oración da fe salvará ao enfermo, e o Señor resucitarao; e se cometeu pecados, serán perdoados.

Marcos 3:16 E a Simón chamoulle Pedro;

Xesús nomeou aos doce discípulos e deulles a cada un un propósito especial. Tamén lles deu novos nomes para significar a nova vida que levarían ao seu servizo.

1: Xesús chámanos a unha nova vida de servizo e dános a forza para facelo.

2: Xesús proporciónanos un propósito e unha identidade únicos cando o seguimos.

1: Lucas 6:13 - Xesús escolleu a doce deles, e chamoulles apóstolos.

2: Romanos 8:29 - Para aqueles que Deus os coñeceu de antemán, tamén os predestinou a ser conformes á imaxe do seu Fillo.

Marcos 3:17 E Santiago, fillo de Zebedeo, e Xoán, irmán de Santiago; e chamoulles Boanerges, que é, Os fillos do trono.

Xesús deu o nome de Boanerges, que significa "fillos do trono", a Santiago e Xoán, fillos de Zebedeo.

1. Vivir cunha fe atronadora

2. Reverberando o impacto do Ministerio

1. Mateo 4:18-22 - Xesús chama a Santiago e Xoán para que o sigan

2. Lucas 9:51-56 - Xesús fala de construír o seu reino sobre o fundamento da oración e o xaxún

Marcos 3:18 E Andrés, Filipe, Bartolomé, Mateo, Tomás, Santiago, fillo de Alfeo, Tadeo e Simón o cananeo.

Xesús nomeou 12 discípulos para espallar o seu evanxeo.

1: Xesús escolleu xente común para facer cousas extraordinarias.

2: O poder do amor de Xesús é incomparable.

1: Lucas 6:13-16 - Xesús nomeou 12 apóstolos, e escolleunos entre a xente común.

2: Xoán 15:13 - Xesús dá aos seus seguidores o poder de facer cousas extraordinarias a través do seu amor incomparable.

Marcos 3:19 E Xudas Iscariote, que tamén o traizoou, e entraron nunha casa.

Xesús e os seus discípulos foron a unha casa con Xudas Iscariote, quen o traizoara.

1. O poder da traizón - Como evitar e superar a traizón

2. A redención de Xudas Iscariote - a graza e o perdón de Deus

1. Mateo 26:14-16 - O coñecemento de Xesús da traizón de Xudas

2. Salmo 41:9 - A traizón dun amigo íntimo

Marcos 3:20 E a multitude xúntase de novo, de modo que nin sequera podían comer pan.

Reuníuse unha gran multitude para escoitar ensinar a Xesús, e quedaron tanto tempo que non tiveron tempo para comer.

1. A importancia de escoitar a Xesús: por que necesitamos dedicar tempo ao que máis importa

2. Xesús aliméntanos coa súa palabra: como alimentar a nosa alma coas Escrituras

1. Hebreos 4:12 Porque a palabra de Deus é viva e activa, máis afiada que calquera espada de dous fíos, atravesando ata a división da alma e do espírito, das articulacións e da medula, e discernir os pensamentos e as intencións do corazón.

2. Filipenses 4:19 E o meu Deus suplirá todas as túas necesidades segundo as súas riquezas na gloria en Cristo Xesús.

Marcos 3:21 E cando o souberon os seus amigos, saíron para prender del, porque dicían: "Está fóra de si".

Os amigos de Xesús pensaron que estaba loco.

1: Non debemos xulgar aos demais con demasiada rapidez, senón tratar de comprender as súas accións.

2: Debemos ter coidado de non deixar que as nosas emocións nos leven a tomar decisións precipitadas.

1: Santiago 4:11-12 - "Non faledes mal uns dos outros, irmáns. O que fala contra un irmán ou xulga o seu irmán, fala mal contra a lei e xulga a lei. Pero se vós xulgades a lei, non son un cumpridor da lei senón un xuíz".

2: Mateo 7:1-2 - "Non xulguedes, para que non sexades xulgados. Porque co xuízo que pronunciedes seredes xulgados, e coa medida que usedes serás medido".

Marcos 3:22 E os escribas que baixaron de Xerusalén dixeron: "Ten a Belcebú, e polo príncipe dos demos expulsa os demos".

Os escribas de Xerusalén acusaron a Xesús de usar a Belcebú, o príncipe dos demos, para expulsar os demos.

1. Xesús non é do demo, senón de Deus, e todo o seu poder vén de Deus.

2. As nosas palabras e accións deben reflectir sempre o amor de Xesús, non as acusacións do mundo.

1. Mateo 12:28-29 - ? □ se eu expulso os demos polo Espírito de Deus, entón o reino de Deus chegou a vós. Ou senón como se pode entrar nun home forte? □ casa, e estragar os seus bens, a non ser que primeiro ata o home forte? e entón estragará a súa casa.??

2. Xoán 10:30 - ? □ e meu Pai son un.??

Marcos 3:23 E chamounos a el e díxolles en parábolas: Como pode Satanás expulsar a Satanás?

Xesús preguntou aos seus discípulos como Satanás podía expulsar a Satanás en forma de parábola.

1. O poder de Xesús: como manda sobre Satanás

2. A autoridade de Deus: Satanás non é todopoderoso

1. Mateo 12:25-29 - O poder de Xesús para expulsar os demos

2. 1 Xoán 3:8 - A derrota definitiva de Satanás por parte de Xesús

Marcos 3:24 E se un reino está dividido contra si mesmo, ese reino non pode manterse.

Xesús ensina que un reino dividido contra si mesmo non pode manterse.

1. Unidade no Reino de Deus

2. O perigo da división

1. Efesios 4:3 - "Facendo todos os esforzos para manter a unidade do Espírito a través do vínculo da paz".

2. 1 Corintios 1:10 - "Pógovos, irmáns e irmás, no nome do noso Señor Xesucristo, que todos esteades de acordo uns cos outros no que dis e que non haxa divisións entre vós, senón que estades perfectamente unidos na mente e no pensamento".

Marcos 3:25 E se unha casa está dividida contra si mesma, esa casa non pode manterse.

Este verso explica que unha casa dividida non pode soportar, destacando a importancia da unidade.

1. "Unha casa unida: a importancia da unidade",

2. "Permanecer firme: como unirse cando se divide".

1. Salmo 133: 1 - "Velaí, que bo e que agradable é para os irmáns vivir xuntos en unidade!"

2. Efesios 4:3 - "Esforzándonos por manter a unidade do Espírito no vínculo da paz".

Marcos 3:26 E se Satanás se levanta contra si mesmo e está dividido, non pode manterse, pero ten un fin.

Satanás non pode soportar cando está dividido contra si mesmo.

1: Cando estamos divididos, somos débiles. Podemos ser fortes se nos unimos.

2: Podemos vencer os poderes do mal se estamos unidos na nosa fe e dedicación a Deus.

1: Efesios 6:11-12 - ? □ ut en toda a armadura de Deus, para que poidas resistir os esquemas do diaño. Porque non loitamos contra a carne e o sangue, senón contra os gobernantes, contra as autoridades, contra os poderes cósmicos sobre esta escuridade presente, contra as forzas espirituais do mal nos lugares celestes.

2: Gálatas 5:22-23 - ? □ ut o froito do Espírito é amor, alegría, paz, paciencia, bondade, bondade, fidelidade, mansedume, dominio propio; contra tales cousas non hai lei.??

Marcos 3:27 Ninguén pode entrar na casa dun home forte e estragar os seus bens, a menos que primeiro ate o home forte; e entón estragará a súa casa.

Ningún home pode entrar na casa dun home forte e reclamar a vitoria sen antes atar o home forte.

1: Deus deunos o poder de atar ao home forte nas nosas vidas e vencer as fortalezas que doutro xeito nos evitarían a vitoria.

2: Debemos atar ao home forte nas nosas vidas antes de poder reclamar calquera vitoria.

1: Mateo 12:29 - "Ou se non, como pode entrar na casa dun home forte e estragar os seus bens, se non ata primeiro o home forte? E entón estragará a súa casa".

2: Efesios 6:10-11 - "Finalmente, sexa forte no Señor e no seu poderoso poder. Vístete da armadura completa de Deus, para que poidas tomar posición contra o diaño? esquemas . "

Marcos 3:28 En verdade dígovos que todos os pecados serán perdoados aos fillos dos homes, e as blasfemias con que blasfemen.

A pasaxe revela que todos os pecados serán perdoados aos que se arrepinten.

1: Arrepentirse e recibir o perdón

2: Acepta o perdón de Deus e vive unha vida de santidade

1: Santiago 5:15-16 - Oración para a confesión e a cura

2: Romanos 8:1 - Non hai condena en Cristo Xesús

Marcos 3:29 Pero o que blasfema contra o Espírito Santo nunca ten perdón, senón que corre perigo de condenación eterna.

Xesús advirte de que a blasfemia contra o Espírito Santo non será perdoada e levará á

condenación eterna.

1. O perigo de blasfemar o Espírito Santo

2. Comprender a gravidade da blasfemia

1. Lucas 12:10 ??? □ E todo aquel que fale unha palabra contra o Fillo do Home será perdoado, pero quen fale contra o Espírito Santo non será perdoado, nin neste século nin no que ven.

2. Mateo 12:31-32 ??? □ Por iso dígovos que todo pecado e blasfemia serán perdoados ás persoas, pero a blasfemia contra o Espírito non será perdoada. E a quen fale unha palabra contra o Fillo do Home, será perdoado, pero a quen fale contra o Espírito Santo non lle será perdoado, nin neste século nin no futuro.

Marcos 3:30 Porque dixeron: "Ten un espírito impuro".

Xesús foi acusado de ter un espírito impuro.

1: Podemos aprender do exemplo de Xesús de manexar as acusacións falsas con graza e paciencia.

2: Nesta pasaxe, Deus móstranos como responder cando nos enfrontamos a persoas que nos xulgaron mal.

1: Mateo 5:11-12 ? Menos eres cando outros te insultan e te perseguen e proferiren todo tipo de mal contra ti falsamente pola miña causa. Alégrate e alégrate, porque a túa recompensa é grande no ceo, pois así perseguiron aos profetas que foron antes de ti.

2: Romanos 12:14-15 Bendice aos que te perseguen; bendíceos e non os maldicides. Alégrate cos que se alegran, chora cos que choran.

Marcos 3:31 Viñeron entón os seus irmáns e a súa nai, e, parados fóra, mandáronlle chamar.

Os familiares de Xesús, a súa nai e os seus irmáns, intentaron chamalo dende fóra da súa casa.

1. A importancia da familia e como podemos mostrar o noso amor por elas.

2. O poder da fe e como pode axudarnos en tempos de necesidade.

1. Mateo 12:46-50 - A resposta de Xesús á súa familia cando o chamaron.

2. Efesios 6:1-3 - Instrucións para honrar e obedecer aos pais.

Marcos 3:32 E a xente sentouse arredor del, e dixéronlle: "Velaí, a túa nai e os teus irmáns de fóra buscan por ti".

A nai e os irmáns de Xesús quixeron falar con el, e unha multitude de persoas xuntáronse arredor del.

1. O amor da familia de Xesús por El a pesar da súa misión e propósito

2. A importancia das relacións familiares

1. Mateo 12:46-50 - O amor da familia de Xesús por el a pesar da súa misión e propósito

2. Efesios 5:21-33 - A importancia das relacións familiares

Marcos 3:33 El respondeulles: Quen é a miña nai ou os meus irmáns?

Xesús cuestiona a autoridade da súa propia familia preguntando quen son a súa nai ou os seus irmáns.

1: Xesús mostra que a verdadeira familia atópase nos que seguen a Deus.

2: Xesús mostra a importancia de priorizar a fe sobre os lazos de sangue.

1: Mateo 12:48-50 - Xesús explica que quen fai a vontade do seu Pai é un verdadeiro membro da familia.

2: Gálatas 6:10 - As boas obras son máis importantes que estar relacionadas por sangue.

Marcos 3:34 E mirou ao redor para os que estaban sentados ao seu redor, e dixo: Velaquí a miña nai e os meus irmáns.

Xesús declarou que a súa verdadeira familia era o grupo de persoas que o seguían e crían nas súas ensinanzas.

1. Todos formamos parte da familia de Deus - Marcos 3:34

2. Crer en Xesús nos une - Marcos 3:34

1. Gálatas 3:26-29 - Porque todos vós sodes fillos de Deus pola fe en Cristo Xesús.

2. Efesios 2:19 - Entón xa non sodes estraños nin estranxeiros, senón que sodes concidadáns cos santos e membros da casa de Deus.

Marcos 3:35 Porque quen faga a vontade de Deus, este é o meu irmán, a miña irmá e a miña nai.

Este versículo enfatiza a importancia de seguir a vontade de Deus para formar parte da familia de Xesús.

1. "O poder da vontade: familia e pertenza ao Reino de Xesús"

2. "O custo do discipulado: facer a vontade de Deus e facerse familia"

1. Romanos 12: 1-2 - "Polo tanto, irmáns, púxovos, en vista de Deus? □ misericordia, a ofrecer os vosos corpos como sacrificio vivo, santo e agradable a Deus? □ o seu é verdadeiro e propio. adorar. Non te conformes ao modelo deste mundo, senón transformate coa renovación da túa mente. Entón poderás probar e aprobar o que Deus é? □ é a vontade? □ é a vontade boa , agradable e perfecta".

alguén ama o mundo, non está nel o amor polo Pai. Por todo o mundo ? a concupiscencia dos ollos e o orgullo da vida? □ non vén do Pai, senón do mundo. O mundo e os seus desexos pasan, pero quen fai a vontade de Deus vive para sempre".

Marcos 4 presenta a Xesús ensinando en parábolas, incluíndo a parábola do sementador, a parábola da lámpada e a parábola da semente de mostaza. Tamén rexistra un milagre

onde Xesús calma unha tormenta.

1o Parágrafo: O capítulo comeza con Xesús ensinando a unha gran multitude xunto ao lago usando parábolas. En "A parábola do sementador", describe a un agricultor que sementa sementes en diferentes tipos de chan representando varias respostas á palabra de Deus (Marcos 4:1-9). Cando está só cos seus discípulos e os que o rodean, explica o significado da parábola dicindo que a semente é a palabra Deus e catro tipos de chan representan catro respostas a ela: aqueles que están ao longo do camiño onde se sementa a palabra pero chega Satanás quita a palabra sementada neles, outros como a semente. sementado en lugares rochosos escoita a palabra á vez recíbea con alegría pero como non teñen raíces duran pouco tempo cando chegan problemas a persecución por mor da palabra desaparecen rapidamente, outros como semente sementada entre espiños escoitan palabras preocupacións vida engano riqueza desexos outras cousas entran afogar facéndoo infrutuoso finalmente outros como semente sementada boa terra escoitar palabra aceptar producir colleita multiplicándose trinta sesenta ata cen veces (Marcos 4:10-20).

Segundo parágrafo: A continuación segue "A parábola da lámpada" que enfatiza que nada permanecerá oculto, polo que a lámpada que non se traia será oculta debaixo da cunca ou da cama, en vez de poñerse no soporte para que todo o que se signifique oculto sexa revelado, todo o que significado oculto saia ao aberto (Marcos 4: 21-25). Isto seguido de "A semente de mostaza parábola" máis pequena de todas as sementes moídas, aínda que cando se plantan crecen, tórnase máis grandes todas as plantas do xardín con ramas tan grandes, os paxaros poden sombrear as súas pólas, ilustrando como o reino de Deus comeza a crecer de forma exponencial (Marcos 4:26-34). Todas estas ensinanzas son dadas en forma de parábolas segundo o entendemento da xente, mentres que as explicacións se dan en privado aos seus discípulos.

3o Parágrafo: O capítulo conclúe cun relato onde Xesús calma a tormenta. Cando atravesan o lago en barco xorde unha violenta tormenta que provoca que as ondas rompan o barco case que o inundan. Mentres os discípulos entran en pánico temendo polas súas vidas, Xesús dorme nun coxín de popa. Espertárono preguntándolle se non lle importa que se afoguen. Despois de increpar o vento dicindo ondas "Silencio! Estade quieto!" facendo que o vento apague o mar completamente en calma dilles "Por que tes tanto medo? Aínda non tes fe?" deixando os discípulos aterrorizados preguntándose uns aos outros quen este home ata as ondas do vento lle obedecen demostrando a súa autoridade sobre os elementos naturais (Marcos 4:35-41).

Marcos 4:1 E comezou de novo a ensinar á beira do mar; e toda a multitude estaba á beira do mar na terra.

Xesús ensinaba á beira do mar a unha gran multitude e subíase a unha barca para seguir ensinando.

1. Non deixes que as grandes multitudes te impidan espallar a Palabra de Deus.

2. Ten fe en Xesús para guiarte nos momentos difíciles.

1. Isaías 40:31: Pero os que esperan no Señor renovarán as súas forzas; subirán con ás como aguias; correrán e non se cansarán; e andarán e non desmaiarán.

2. Mateo 11:28-30: Vende a min, todos os que estades traballados e cargados, e eu vos darei descanso. Toma sobre ti o meu xugo e aprende de min; porque son manso e humilde de corazón, e atoparedes descanso para as vosas almas. Porque o meu xugo é doado, e a miña carga é leve.

Marcos 4:2 E ensinoulles moitas cousas mediante parábolas, e díxolles na súa doutrina:

A pasaxe fala de Xesús ensinando aos seus seguidores a través de parábolas e doutrinas.

1. Seguir as ensinanzas de Xesús con corazón e mente abertos

2. O poder das parábolas nas nosas vidas

1. Mateo 13:34-35 - Xesús faloulle todas estas cousas á multitude en parábolas; non lles dixo nada sen usar unha parábola. 35Así cumpriuse o dito por medio do profeta: "Abrirei a miña boca en parábolas, pronunciarei cousas ocultas desde a creación do mundo".

2. Lucas 8:9-10 - Os seus discípulos preguntáronlle que significaba esta parábola. 10 El dixo: "O coñecemento dos segredos do reino de Deus foiche dado, pero aos outros falo en parábolas, para que 'aínda que vexan, non vexan; aínda que escoiten, poden non entender'".

Marcos 4:3 Escoitade; Velaquí, saíu un sementador para sementar:

A parábola do sementador ensínanos a importancia de escoitar a palabra de Deus.

1. "Sementar sementes de fe: a parábola do sementador"

2. "O don de escoitar: como a Palabra de Deus cambia as nosas vidas"

1. Salmo 19: 7-11 - "A lei do Señor é perfecta, revive a alma; o testemuño do Señor é

seguro, fai sabios aos sinxelos".

2. Santiago 1:22-25 - "Pero facede a palabra, e non só oíntes, enganándovos a vós mesmos".

Marcos 4:4 E aconteceu que, mentres sementaba, algúns caeron polo camiño, e as aves do ceo viñeron e devorárono.

A parábola do sementador explica como se distribúe a Palabra de Deus, e algúns son retirados antes de que poida arraigar.

1. Non deixes que o diaño quite a palabra de Deus - Identificando o inimigo da nosa fe

2. Sementar sementes do Reino - Cultivando a fe con perseveranza

1. 1 Pedro 5:8 - "Sed sobrios, estade vixiantes, porque o voso adversario, o diaño, anda como un león rugente, buscando a quen devorar".

2. Colosenses 3:23 - "E todo o que fagades, facédeo de corazón, como para o Señor, e non para os homes".

Marcos 4:5 E algúns caeron nun terreo pedregoso, onde non tiña moita terra; e inmediatamente xurdiu, porque non tiña profundidade de terra:

Unha semente caeu nun terreo pedregoso, sen moita terra, pero xurdiu por falta de profundidade.

1. Deus pode facer o imposible, por moi difícil que sexa a situación.

2. Deus pode tomar o menor de nós e facernos grandes.

1. Salmo 40: 2 "Tamén sacoume dun pozo horrible, do barro barro, e puxo os meus pés sobre unha pedra e afirmou os meus pasos".

2. Romanos 8:31 "Que diremos entón a estas cousas? Se Deus está por nós, quen pode estar contra nós?

Marcos 4:6 Pero cando o sol saíu, queimou; e como non tiña raíz, murchouse.

Esta pasaxe trata dunha semente que foi sementada, pero que non tiña raíz para mantela viva e por iso se marchou.

1. A importancia de ter unha base sólida na fe.

2. O poder do sol para queimar e destruír o que non ten raíces.

1. Mateo 13: 5-6 - "Algúns caeron sobre lugares rochosos, onde non tiña moita terra. Xurdiu rapidamente, porque a terra era pouco profunda. Pero cando saíu o sol, as plantas queimaron e murcharon. porque non tiñan raíces".

2. Salmo 1: 1-3 - "Diaventurado o que non anda ao paso dos malvados nin se manteña no camiño que os pecadores fan nin se sentan na compañía dos burladores, senón que se deleita na lei do Señor, e que medita na súa lei día e noite. Esa persoa é como unha árbore plantada xunto a regatos de auga, que dá o seu froito na súa tempada e cuxa folla non se murcha, todo o que faga prospera".

Marcos 4:7 Algúns caeron entre espiños, e os espiños creceron, afogárono e non deu froito.

A parábola do sementador destaca a importancia de onde se planta unha semente, xa que algunhas caen entre espiños e non dan froito.

1: Ser un cristián fructífero - Plantar a palabra de Deus nun solo fértil.

2: Crecer na fe - Cultiva a túa fe sementando nos lugares correctos.

1: Lucas 8:4-15 - Comprender a parábola do sementador e a súa importancia.

2: Colosenses 1:6 - Crecendo no coñecemento de Deus.

Marcos 4:8 E outro caeu en terra boa e deu froitos que xurdiron e creceron; e deu a luz, uns trinta, outros sesenta e outros cen.

A parábola do sementador revela que as diferentes sementes producen diferentes cantidades de froitos.

1. "A abundancia de Deus: a bendición da colleita cen veces"

2. "A capacidade de producir froita abundante"

1. Xoán 15:5 - "Eu son a vide, vós sodes os sarmentos. Quen permanece en min e eu nel, este é o que dá moito froito, porque sen min non podedes facer nada".

2. Mateo 13:23 - "En canto ao sementado en terra boa, este é o que escoita a palabra e a entende. De feito, dá froito e dá, nun caso cen, noutro sesenta e noutro trinta. ."

Marcos 4:9 E díxolles: O que teña oídos para oír, que oiga.

Xesús anima aos que teñen oídos a escoitar a escoitar activamente as súas ensinanzas.

1. O poder de escoitar: como escoitar a voz de Deus

2. Cultivando un corazón de escoita: aprender a discernir a vontade de Deus

1. Santiago 1:19 - "Ser rápido para escoitar, lento para falar e lento para enfadar".

2. Proverbios 18:13 - "O que dá unha resposta antes de escoitar, é tolemia e vergoña para el".

Marcos 4:10 E cando estaba só, os que estaban arredor del cos doce preguntáronlle a parábola.

Xesús ensínalles aos discípulos as parábolas.

1. A sabedoría de Deus mediante parábolas: como podemos entender as ensinanzas de Xesús

2. Parábolas de Xesús: Coñecer o Reino de Deus

1. Mateo 13:34-35 - Xesús faloulle todas estas cousas á multitude en parábolas; non lles dixo nada sen usar unha parábola. Así se cumpriu o que se dixo por medio do profeta:

"Abrirei a miña boca en parábolas, pronunciarei cousas ocultas desde a creación do mundo".

2. Lucas 8:9-10 - Os seus discípulos preguntáronlle que significaba esta parábola. El dixo: "O coñecemento dos segredos do reino de Deus foiche dado, pero aos outros falo en parábolas, para que 'aínda que vexan, non vexan; aínda que escoiten, poden non entender'".

Marcos 4:11 E díxolles: A vós é dado coñecer o misterio do reino de Deus; pero aos que están fóra, todas estas cousas fanse en parábolas

Xesús revélalles o misterio do Reino de Deus aos que escolleu, pero aos de fóra, fálalles en parábolas.

1. O misterio do Reino de Deus: unha chamada aos seguidores de Xesús

2. O que significa ser parte do Reino de Deus

1. Mateo 13:10-17 - Xesús explica as parábolas

2. 2 Corintios 4: 3-4 - Paulo fala dos misterios de Deus revelados a través da fe

Marcos 4:12 Para que, vendo, vexan e non perciban; e escoitando poden oír e non entender; para que en ningún momento se convertan e lles sexan perdoados os seus pecados.

Xesús advirte á xente de que poden escoitar as súas palabras, pero non entender nin converterse e que lles perdoen os pecados.

1: A Palabra de Deus é poderosa e cambia a vida

2: Non todos serán convertidos

1: Romanos 10:14-17 - Como entón invocarán a aquel en quen non creron? e como crerán naquel de quen non escoitaron? e como escoitarán sen predicador?

2: Santiago 1:22-25 - Pero sexades facedores da palabra, e non só oíntes, enganándovos a vós mesmos.

Marcos 4:13 E díxolles: Non coñecedes esta parábola? e como saberedes todas as parábolas?

Xesús preguntou aos seus discípulos se entendían a parábola e retounos a entender todas as parábolas.

1: Deus dános a capacidade de comprender as súas ensinanzas se lle abrimos o noso corazón.

2: Debemos estar dispostos a esforzarnos por comprender as verdades espirituais se queremos vivir no reino de Deus.

1: Colosenses 1: 9-10 - Por iso, desde o día en que soubemos falar de ti, non deixamos de orar por ti e de pedirlle a Deus que te enche co coñecemento da súa vontade mediante toda a sabedoría e entendemento espiritual.

2: Romanos 12:2 - Non te conformes a este mundo, senón transfórmate coa renovación da túa mente, para que, probando, poidas discernir cal é a vontade de Deus, o que é bo, agradable e perfecto.

Marcos 4:14 O sementador sementa a palabra.

A pasaxe discute a importancia de sementar a palabra de Deus.

1. A Palabra de Deus: o fundamento da nosa fe

2. Os beneficios de sementar a Palabra de Deus

1. Isaías 55:10-11 - "Porque como a choiva e a neve baixan do ceo e non voltan alí, senón que regan a terra, facéndoa brotar e brotar, dando semente ao sementador e pan ao que come, así será a miña palabra que sae da miña boca; non volverá a min baleiro, senón que cumprirá o que pretendo e terá éxito no que o enviei".

2. Santiago 1:21-22 - "Por iso, elimina toda inmundicia e maldade desenfreada e recibe con mansedume a palabra implantada, que pode salvar as túas almas. Pero facede a palabra e non só oíntes, enganándovos a vós mesmos”.

Marcos 4:15 E estes son os que están á beira do camiño, onde se sementa a palabra; pero cando o escoitaron, Satanás vén inmediatamente e quita a palabra que foi sementada nos seus corazóns.

A Palabra de Deus está sementada no corazón dos que a escoitan, pero o Demo vén axiña a quitala.

1. O poder da Palabra de Deus: estar fortes contra o inimigo

2. Resistir o ataque do diaño aos nosos corazóns

1. Santiago 4:7 - "Sométese, pois, a Deus. Resista ao demo, e fuxirá de vós".

2. Efesios 6:10-11 - "Finalmente, sexa forte no Señor e na forza da súa forza. Vístete de toda a armadura de Deus, para que poidas resistir os esquemas do diaño".

Marcos 4:16 E estes son tamén os que se sementan en terreo pedregoso; quen, cando escoitaron a palabra, inmediatamente a reciben con alegría;

A parábola de Xesús trata sobre os que reciben a Palabra de Deus con alegría.

1. "Recibe con gusto a Palabra de Deus"

2. "A alegría de escoitar e aceptar a Palabra de Deus"

1. Lucas 8:13 - "Os que están na rocha son os que reciben a palabra con alegría cando a escoitan, pero non teñen raíz. Cren por un tempo, pero no tempo da proba caen".

2. Romanos 10:17 - "Así que a fe provén de escoitar, e oír pola palabra de Cristo".

Marcos 4:17 E non teñen raíz en si mesmos, e así perduran só por un tempo; despois, cando xorde a aflición ou a persecución por mor da palabra, inmediatamente se escandalizan.

Esta pasaxe fala de como as persoas que non teñen unha fe forte poden ofenderse facilmente e renunciar cando se enfrontan á aflición ou á persecución pola palabra de Deus.

1: Manterse firmes ante a adversidade

2: A bendición da perseveranza

1: Santiago 1:12 - Benaventurado o home que permanece firme na proba, porque cando supere a proba recibirá a coroa da vida, que Deus prometeu aos que o aman.

2: Mateo 5:10-12 - Benaventurados os que son perseguidos por mor da xustiza, porque deles é o reino dos ceos. Benaventurados ses cando outros te insulten e te persigan e digan todo tipo de malos contra ti falsamente pola miña causa. Alégrate e alégrate, porque a túa recompensa é grande no ceo, pois así perseguiron aos profetas que foron antes de ti.

Marcos 4:18 E estes son os sementados entre espiños; como escoitar a palabra,

Este verso fala dos que escoitan a Palabra de Deus, pero non está permitido enraizar no seu corazón debido ás distraccións do mundo.

1. Non deixes que o mundo te distraia da Palabra de Deus

2. Non deixes que as espiñas do mundo estrangulen a Palabra de Deus

1. 1 Xoán 2:15-17 - Non ames o mundo, senón que ama o Señor, o teu Deus, con todo o teu corazón.

2. Salmo 119:11 - Ocultei a túa palabra no meu corazón para non pecar contra ti.

Marcos 4:19 E os coidados deste mundo, o engano das riquezas e as concupiscencias doutras cousas que entran, sufocan a palabra e fica infructuosa.

O engano das riquezas e os coidados mundanos poden sufocar a Palabra de Deus, facéndoa infrutuosa.

1. Como evitar o engano das riquezas e os coidados mundanos

2. O perigo de deixar que os desexos mundanos desborden a Palabra de Deus

1. Mateo 6:33, "Pero busca primeiro o reino de Deus e a súa xustiza, e todas estas cousas seranche engadidas".

2. Eclesiastés 5:10, "O que ama o diñeiro non se saciará co diñeiro, nin o que ama a abundancia cos seus ingresos; isto tamén é vaidade".

Marcos 4:20 E estes son os que se sementan en boa terra; os que escoitan a palabra, a reciben e dan froito, uns trinta veces, outros sesenta e outros cen.

Os que escoitan e aceptan a Palabra de Deus producirán froitos nas súas vidas.

1: Aceptar a Palabra de Deus traerá grandes recompensas.

2: A Palabra de Deus dará froitos abundantes na túa vida.

1: 1 Corintios 3: 6-9 - Eu plantei, Apolo regou; pero Deus deu o aumento.

2: Santiago 1:21 - Por iso, aparta toda inmundicia e superfluidade de maldade, e recibe con mansedume a palabra enxertada, que pode salvar as túas almas.

Marcos 4:21 E díxolles: "Tráese unha candea para que se poña debaixo dun fanegal ou debaixo dunha cama? e non estar posto nun candelabro?

Xesús pregúntalle aos seus oíntes se é correcto esconder unha vela debaixo dunha candea ou unha cama, en lugar de poñela nun candelabro.

1. Iluminando as tebras: o significado da parábola da vela de Xesús

2. O pecado de ocultar a verdade de Deus

1. Mateo 5:14-16 - "Vós sodes a luz do mundo. Non se pode ocultar unha cidade construída nun outeiro. Tampouco a xente acende unha lámpada e a mete debaixo dunha cunca. En cambio, póñeno no seu soporte, e dá luz a todos os da casa. Do mesmo xeito, que brille a túa luz diante dos demais, para que vexan as túas boas obras e glorifiquen ao teu Pai que está no ceo".

2. Efesios 5: 8-13 - "Porque antes erades tebras, pero agora sodes luz no Señor. Vive como fillos da luz (pois o froito da luz consiste en toda bondade, xustiza e verdade) e descubre o que agrada ao Señor. Non teñan nada que ver cos feitos infructuosos da escuridade, senón expoñelos. É vergoñento mesmo mencionar o que fan os desobedientes en segredo. Pero todo o exposto pola luz faise visible, e todo o que está iluminado convértese nunha luz.

Marcos 4:22 Porque non hai nada oculto que non se manifeste; tampouco se gardou nada en segredo, senón que debería saír ao estranxeiro.

A pasaxe subliña que nada se esconde e todo se coñecerá.

1. O poder da transparencia

2. Vivir unha vida aberta

1. Lucas 8:17 - "Porque nada está oculto que non se faga evidente, nin nada segredo que non sexa coñecido e saia á luz".

2. Proverbios 28:13 - "O que oculta as súas transgresións non prosperará, pero o que as confesa e as abandona atopará compaixón".

Marcos 4:23 Se alguén ten oídos para escoitar, que oiga.

Este verso é unha chamada para quen está escoitando que preste atención ás palabras de Xesús.

1. Escoitar a Xesús: como escoitar e prestar atención ás súas ensinanzas

2. O poder das palabras de Xesús: presta atención ao que está dicindo

1. Proverbios 2:1-5 - Meu fillo, se recibes as miñas palabras e atesouras contigo os meus mandamentos, facendo o teu oído atento á sabedoría e inclinando o teu corazón á comprensión; si, se chamas á perspicacia e elevas a túa voz á intelixencia, se a buscas como prata e a buscas como tesouros escondidos, entón entenderás o temor do Señor e atoparás o coñecemento de Deus.

2. Santiago 1: 2-4 - Contádeo todo alegría, meus irmáns, cando se atopen con probas de diversos tipos, porque saben que a proba da súa fe produce constancia. E que a

constancia teña o seu pleno efecto, para que sexades perfectos e completos, sen falta de nada.

Marcos 4:24 E díxolles: "Coidado co que escoitades; coa medida que medides, serás medido; e aos que oídes daráselles máis".

Deus quere que sexamos bos oíntes e recompensaranos por iso.

1. "Escoitar a Palabra de Deus: recompensa e bendición"

2. "A medida da túa fe: a medida que recibes"

1. Santiago 1:19-21 - "Meus amados irmáns, que cada un sexa pronto para escoitar, lento para falar, lento para a ira: porque a ira do home non obra a xustiza de Deus. perversidade, e recibe con mansedume a palabra enxertada, que pode salvar as vosas almas".

2. Proverbios 1: 5-7 - "O home sabio escoitará, e aumentará a súa aprendizaxe; e o home entendido chegará a consellos sabios: para entender un proverbio e a interpretación; as palabras dos sabios e as súas escuras. ditos. O temor de Xehová é o principio do coñecemento, pero os necios desprezan a sabedoría e a instrución".

Marcos 4:25 Porque ao que ten, daráselle; e ao que non ten, quitaráselle ata o que ten.

A quen ten daráselle máis, mentres que a quen non ten nada, quitaráselle ata o que ten.

1: Debemos estar agradecidos polo que temos e usalo con prudencia, xa que pódenos quitar en calquera momento.

2: Debemos usar as nosas bendicións para axudar aos que nos rodean que teñen menos.

1: Santiago 1:17 - Todo don bo e perfecto é de arriba, que baixa do Pai das luces celestes, que non cambia como sombras cambiantes.

2: Eclesiastés 11:1 - Bota o teu pan sobre as augas, porque despois de moitos días o atoparás de novo.

Marcos 4:26 E dixo: Así é o reino de Deus, coma se un home botase semente á terra;

O reino de Deus é como un home que sementa a semente no chan.

1. A fidelidade de Deus na obra de sementeira

2. A alegría de investir no Reino de Deus

1. 2 Corintios 9:10-11 - "Agora, o que proporciona semente ao sementador e pan para alimento tamén proporcionará e aumentará o teu almacenamento de sementes e aumentará a colleita da túa xustiza. Serás enriquecido en todos os sentidos para que poidas ser xeneroso en cada ocasión, e a través de nós a túa xenerosidade terá como resultado unha acción de grazas a Deus".

2. Isaías 55:10-11 - "Como a choiva e a neve baixan do ceo, e non volvas a el sen regar a terra e facelo brotar e florecer, para que dea semente para o sementador e pan para o sementador. comedor, así é a miña palabra que sae da miña boca: non volverá a min baleira, senón que cumprirá o que quero e logrará o propósito para o que a enviei".

Marcos 4:27 E se durmise e se levantase noite e día, e a semente brotaría e medrase, non sabe como.

A parábola do sementador ilustra o crecemento da palabra de Deus e como non sempre se entende.

1. O poder da Palabra de Deus: explorando o crecemento da Palabra de Deus

2. Desvelando o misterio da Palabra de Deus: un exame da parábola do sementador

1. Isaías 55:11 - Así será a miña palabra que sae da miña boca: non volverá a min vacía, senón que cumprirá o que eu queira, e prosperará no que a enviei.

2. Salmo 19:7-8 - A lei do Señor é perfecta, converte a alma: o testemuño do Señor é seguro, fai sabios aos sinxelos. Os estatutos do Señor son rectos, alegran o corazón: o mandamento do Señor é puro e ilumina os ollos.

Marcos 4:28 Porque a terra dá froito por si mesma; primeiro a folla, despois a espiga, despois o millo cheo na espiga.

A terra produce froitos por si mesma; comezando cunha folla, despois unha espiga e finalmente un millo cheo.

1. O poder do crecemento: como a paciencia e a perseveranza producen o cumprimento

2. As recompensas da fe: coller os beneficios de confiar en Deus

1. Santiago 5:7-8 - Tede paciencia, polo tanto, irmáns, ata a chegada do Señor. Mira como o labrego agarda polo preciado froito da terra, sendo paciente con el, ata que reciba as chuvias temperás e tardías. Ti tamén, ten paciencia. Establece o teu corazón, porque a vinda do Señor está preto.

2. Gálatas 6:7-9 - Non vos deixedes enganar: Deus non se burla, porque todo o que sementa, iso tamén segará. Porque o que sementa para a súa propia carne, da carne segará corrupción, pero o que sementa para o Espírito, do Espírito recollerá vida eterna. E non nos cansemos de facer o ben, porque no seu tempo segaremos, se non nos rendimos.

Marcos 4:29 Pero cando o froito sae, inmediatamente mete a fouce, porque chegou a colleita.

A colleita está aquí e hai que recollela inmediatamente.

1: Non esperes a compartir o evanxeo, agora é o momento de dar froito.

2: Deus chámanos a ser activos na súa misión, a segar a colleita das almas.

1: Mateo 9:37-38 Entón díxolles aos seus discípulos: A colleita é verdadeiramente abundante, pero os traballadores poucos; Rogade, pois, ao señor da colleita, que envíe obreiros á súa colleita.

2: Xoán 4:35-38 Non dis: "Aínda quedan catro meses, e logo vén a colleita?" velaquí, dígovos: Alzade os ollos e mirade o campo; pois xa están brancas para colleitar. E o que sega recibe o salario e recolle froitos para a vida eterna, para que o que sementa e o que sega se alegren xuntos.

Marcos 4:30 E dixo: A que compararemos o reino de Deus? ou con que comparación imos comparalo?

Xesús fai unha pregunta sobre o Reino de Deus, preguntando como se pode comparar con outras cousas.

1. Pregunta de Xesús: Que podemos aprender sobre o Reino de Deus?

2. Explorando o Misterio do Reino de Deus

1. Lucas 17:20-21 - "Unha vez, cando os fariseos lle preguntaron cando chegaría o reino de Deus, Xesús respondeu: "O reino de Deus non vén coa túa observación atenta, nin a xente dirá:" Aquí está. é, ou "Aí está", porque o reino de Deus está dentro de ti".

2. Xoán 18:36 - "Xesús dixo: "O meu reino non é deste mundo. Se así fose, os meus servos loitarían para evitar que os xefes xudeus me arresten. Pero agora o meu reino é doutro lugar".

Marcos 4:31 É coma un gran de mostaza que, cando se sementa na terra, é menor que todas as sementes que hai na terra:

Xesús compara o Reino de Deus cunha semente de mostaza, que é a máis pequena de todas as sementes.

1. "Cando a semente de mostaza crece: unha exploración da fe"

2. "O poder dunha semente de mostaza: desatando o Reino de Deus"

1. Xeremías 17: 7-8 - "Pero benaventurado o que confía no Señor, cuxa confianza está nel. Serán como unha árbore plantada xunto á auga que bota as súas raíces á beira do río. Non teme. cando chega a calor, as súas follas son sempre verdes, non ten preocupacións nun ano de seca e non deixa de dar froitos".

2. Mateo 17:20 - "El respondeu: "Porque tes tan pouca fe. En verdade dígovos: se tedes fe tan pequena como un gran de mostaza, poderedes dicirlle a este monte: "Mávete de aquí para alá", e moverase. Nada será imposible para ti".

Marcos 4:32 Pero cando se sementa, medra e faise máis grande que todas as herbas, e bota grandes pólas; para que as aves do ceo se aloxen á súa sombra.

A parábola da semente de mostaza ilustra o poder da fe e como pode crecer ata chegar a ser maior que todos.

1. O poder da fe: como pode crecer e impactar

2. A semente de mostaza: unha lección de fe e perseveranza

1. Mateo 13:31-32 "Púxolles outra parábola, dicindo: "O reino dos ceos é coma un gran de mostaza que un home colleu e sementou no seu campo. É a máis pequena de todas as sementes, pero cando medrou é máis grande que todas as plantas do xardín e convértese nunha árbore, polo que veñen os paxaros do ceo e fan niños nas súas pólas".

2. Lucas 17:6 "E o Señor díxolle: "Se tiveses fe como un gran de mostaza, poderías dicirlle a esta moreira: 'Arranca e planta no mar', e obedeceríache".

Marcos 4:33 E con moitas parábolas deste tipo faloulles a palabra, segundo podían escoitala.

Xesús contoulles moitas parábolas aos seus discípulos de xeito que eles puidesen entender.

1. O poder dos contos no ensino e na aprendizaxe

2. Comprender o poder das parábolas de Xesús

1. Lucas 8:4-15 - Parábola do sementador

2. Mateo 13: 3-23 - Parábola do sementador e das sementes

Marcos 4:34 Pero sen parábolas non lles falou; e cando estaban sós, expúxolles todas as cousas aos seus discípulos.

Xesús usou parábolas para explicar as verdades espirituais á xente.

1: As parábolas son unha poderosa ferramenta para explicar conceptos difíciles dunha forma máis fácil de entender.

2: Cre en Xesús e nas súas ensinanzas, e El explicarache verdades espirituais.

1: Xoán 14:26 - "Pero o Avogado, o Espírito Santo, que o Pai enviará no meu nome, ensinaravos todas as cousas e lembraravos todo o que vos dixen".

2: Lucas 10:27 - "El respondeu: '"Ama ao Señor, o teu Deus, con todo o teu corazón, con toda a túa alma, con todas as túas forzas e con toda a túa mente"; e: "Ama ao teu próximo coma a ti mesmo".

Marcos 4:35 E aquel día, cando chegou a noite, díxolles: Pasamos á outra beira.

Xesús invita aos seus discípulos a cruzar ao outro lado do lago.

1: Chamada de Xesús para seguilo - Aínda que non saibamos a onde nos pode levar, podemos confiar en que o seu camiño é o mellor.

2: Non temas: a invitación de Xesús para cruzar o lago é un recordatorio de que está connosco e debemos ter fe en que nos protexerá, sen importar o perigo.

1: Mateo 8:18-27 - Xesús calma unha tormenta no mar, demostrando o seu poder e autoridade mesmo sobre os elementos da natureza.

2: Xoán 6:16-21 - Xesús camiña sobre a auga, mostrando aos seus discípulos que é o mestre de toda a creación.

Marcos 4:36 E despois de despedir á xente, leváronlle mentres estaba no barco. E tamén había con el outros barquiños.

Xesús e os seus discípulos utilizaron barcos para cruzar o lago despois de dirixirse a unha gran multitude.

1. Exemplo de Xesús de tomar tempo para descansar nunha vida atarefada.

2. A importancia de contar cunha comunidade solidaria.

1. Mateo 11: 28-30 - "Vén a min, todos os que están traballados e cargados, e eu vos darei descanso. Tomade sobre vós o meu xugo e aprendede de min, porque son manso e humilde de corazón e atoparedes descanso para as vosas almas, porque o meu xugo é doado, e a miña carga é leve".

2. Feitos 2:42-47 - “E dedicáronse á ensinanza dos apóstolos e á comunión, á partida do pan e ás oracións. E sobre cada alma o temor foi e moitas marabillas e sinais facíanse por medio dos apóstolos. E todos os que crían estaban xuntos e tiñan todas as cousas en común. E vendían as súas posesións e pertenzas e repartían o recadado entre todos, segundo o necesitase. E día a día, asistindo xuntos ao templo e partindo o pan nas súas casas, recibían o seu alimento con corazón gozoso e xeneroso, louvando a Deus e tendo favor de todo o pobo. E o Señor sumou día a día os que se salvaban".

Marcos 4:37 E levantouse unha gran tormenta de vento, e as ondas batían contra o barco, de xeito que xa estaba cheo.

Xurdiu unha gran tormenta que encheu o barco de auga e ondas.

1. Atopar forza nas tormentas da vida

2. Confiar en Deus nos tempos difíciles

1. Salmo 107: 23-24 - "Os que baixan ao mar en barcos, que fan negocios en grandes augas; Estes ven as obras do Señor e as súas marabillas no fondo".

2. Mateo 8:23-27 - "E cando subiu a un barco, os seus discípulos seguírono. E velaquí, levantouse unha gran tempestade no mar, de tal xeito que o barco estaba cuberto polas ondas, pero el estaba durmido. E os seus discípulos achegáronse a el e espertárono, dicindo: Señor, sálvanos: perecemos. E díxolles: Por que tedes medo, os de pouca fe? Entón ergueuse e increpou os ventos e o mar; e houbo unha gran calma. Pero os homes marabilláronse e dicían: Que home é este, que ata os ventos e o mar lle obedecen!

Marcos 4:38 E estaba na parte traseira do barco, durmindo sobre unha almofada; e espertárono e dixéronlle: Mestre, non che importa que perezamos?

Xesús calma unha tormenta no mar e pon a proba a fe dos seus discípulos.

1. Xesús ten sempre o control da tormenta: confiando nel nos tempos de problemas

2. Ter fe e coraxe ante o medo

1. Isaías 41:10 - "Non teñas medo, porque eu estou contigo; non te asustes, porque eu son o teu Deus; fortalecereiche, axudarei, apoiareino coa miña dereita xusta".

2. Mateo 6:25-34 - O ensino de Xesús sobre non preocuparse nin estar ansioso.

Marcos 4:39 E ergueuse, increpou o vento e díxolle ao mar: "Paz, cala". E cesou o vento, e houbo unha gran calma.

Xesús tiña o poder de calmar a tormenta.

1: Xesús é a nosa paz no medio das tormentas da vida.

2: Xesús pode calmar os ventos do caos e traernos calma e descanso.

1: Isaías 26:3 - Manteras en perfecta paz a aqueles que teñen a mente firme, porque confían en ti.

2: Salmos 46:10 - Estade quieto e sabe que eu son Deus; Serei exaltado entre as nacións, serei exaltado na terra.

Marcos 4:40 E díxolles: Por que tedes tanto medo? como é que non tes fe?

Xesús preguntou aos seus seguidores por que tiñan tanto medo, e preguntou por que lles faltaba fe.

1. Confiar en Deus: vencer o medo a través da fe

2. Non temas: aprender a exercer a nosa fe

1. Isaías 41:10 - "Non teñas medo, porque eu estou contigo; non te asustes, porque eu son o teu Deus; fortalecereiche, axudarei, apoiareino coa miña dereita xusta".

2. Filipenses 4: 6-7 - "Non te preocupes por nada, pero en toda situación, mediante oración e petición, con acción de grazas, presenta as túas peticións a Deus. E a paz de Deus, que transcende todo entendemento, gardará o teu coidado. corazóns e mentes en Cristo Xesús".

Marcos 4:41 E temían moito, e dixéronse uns a outros: Que home é este, que ata o vento e o mar lle obedecen?

Os discípulos de Xesús quedaron abraiados co seu poder sobre o vento e o mar, e temíano.

1. Xesús: Noso Señor e Mestre

2. O poder e a autoridade de Xesús

1. Mateo 8:26-27 - Xesús increpou o vento e díxolles ás ondas: "Paz! Estade quieto!" Entón calou o vento e quedou completamente tranquilo.

2. Salmo 89:8 - Oh Señor Deus Todopoderoso, quen é coma ti? Es poderoso, Señor, e a túa fidelidade enródea.

Marcos 5 conta tres milagres significativos realizados por Xesús: a curación dun home endemoniado, a cura dunha muller con hemorraxia crónica e a resurrección da filla de Xairo da morte.

1o Parágrafo: O capítulo comeza coa chegada de Xesús e os seus discípulos á rexión de Gerasenes. Aquí, atópanse cun home posuído por un espírito impuro que vive entre tumbas que non podía ser contido nin sequera con cadeas. Cando Xesús manda que o espírito saia home, revélase como "Lexión" porque é moitos. Os demos pídenlle a Xesús que os envíe a un rabaño próximo de porcos en lugar de envialos fóra da zona. Dálles permiso e entran nos porcos, provocando que uns dous mil porcos se afoguen pola beira escarpada do lago (Marcos 5:1-13). Os gandeiros foxen denuncian o que pasou na cidade. A xente do campo achégase a ver o que pasou. Atopa un home que antes estaba en posesión alí sentado vestido con mente e pídelle a Xesús que abandone a súa rexión (Marcos 5:14-20).

Segundo parágrafo: Ao regresar polo lago, a multitude reúnese ao seu redor mentres Xairo, un líder da sinagoga chega cae aos seus pés implora seriamente El dicindo que a súa filla está morrendo pídelle que veña poñerlle as mans encima para que sexa curada en vida (Marcos 5:21-). 24). Mentres ían, unha gran multitude seguía ao seu redor. Entre eles había unha muller que sufría de hemorraxia. Doce anos que pasaron todos tiñan médicos, pero en cambio, estaba a mellorar, empeoraba. Oíu falar de Xesús. serei curado". Inmediatamente, a hemorragia detense e sente que o corpo foi liberado sufrindo. Dándose conta de que se apagaba o poder, a multitude pregunta quen tocou a roupa. Os discípulos din que ven a xente amontoándose contra ti aínda que preguntan: "Quen me tocou?" Pero segue mirando ao redor velo feito entón a muller sabendo o que pasou ela chega cae aos pés tremendo o medo dille toda a verdade di ela: "Filla a túa fe curoute, vai paz libre do teu sufrimento" (Marcos 5:25-34).

3o Parágrafo: Mentres aínda falan algunhas persoas veñen da casa, o líder da sinagoga

Jairo din "A túa filla morreu, por que molestas máis a profesora?" Ignorando o que dixeron, Xesús dille a Xairo que non teña medo só cre que non permitiu que ninguén o seguise, excepto Pedro Santiago. Xoán, o irmán Xoán, cando chegan á casa, ve conmoción a xente chorando en voz alta di que o neno non morreu pero durmido. pai nai discípulos estaban con el vai onde o neno a levaba coa man dille "Talitha koum!" que significa "Niña, dígoche que érguese!" Inmediatamente, a nena pásase anda por aí, tiña doce anos, esta completamente asombrada deron ordes estritas de que ninguén se enterase diso dixo que dean algo de comer (Marcos 5:35-43). Estes milagres demostran aínda máis o poder de autoridade de Cristo sobre os reinos físicos espirituais, incluída a propia morte.

Marcos 5:1 E chegaron ao outro lado do mar, ao país dos gadarenos.

O pobo cruzou o mar ata o país dos gadarenos.

1. Crucemos: A viaxe da fe

2. Superando obstáculos para chegar ao noso destino

1. Hebreos 11:1 "Agora a fe é a seguridade das cousas que se esperan, a convicción das que non se ven".

2. Filipenses 3:13-14 "Irmáns e irmás, non creo que aínda me apoderei del. Pero unha cousa fago: esquecendo o que está atrás e esforzándome cara ao que está por diante, continuo cara á meta para gaña o premio polo que Deus me chamou para o ceo en Cristo Xesús".

Marcos 5:2 E cando saíu do barco, enseguida veulle un home dos sepulcros cun espírito impuro.

O home posuído por un espírito impuro atopouse con Xesús cando saía do barco.

1: Obedecer a vontade de Deus: A historia de Xesús e do posuído

2: Tentacións: Xesús e o Espírito Inmundo

1: Efesios 4:27 - "e non lle deas pé ao demo"

2: Mateo 4:1-11 - "Xesús foi conducido polo Espírito ao deserto para ser tentado polo diaño"

Marcos 5:3 Quen tiña a súa morada entre os sepulcros; e ninguén o podía atar, non, nin con cadeas:

Esta pasaxe describe a un home que vivía entre tumbas e que non podía ser suxeito con cadeas.

1. O poder do Espírito: aprende como o poder do Espírito Santo pode superar todos os obstáculos.

2. Superar a prisión: unha lección sobre como liberarse da escravitude do pecado.

1. Actos 10:38 - "Como Deus unxiu a Xesús de Nazaret co Espírito Santo e con poder: quen andaba facendo o ben e curando a todos os oprimidos polo demo, porque Deus estaba con el".

2. 2 Corintios 5:17 - "Por iso, se alguén está en Cristo, é unha criatura nova: as cousas antigas pasaron; velaquí, todas as cousas se fixeron novas".

Marcos 5:4 Porque moitas veces fora atado con cadeas e cadeas, e as cadeas foron arrancadas por el, e as cadeas rotas en pedazos, nin ninguén puido domalo.

O demoníaco gadareno era incontrolable, ninguén podía domalo xa que rompera cadeas e cadeas.

1. O poder de Xesús para romper as cadeas da escravitude

2. A natureza incontrolable do pecado

1. Romanos 6:6-14 - Fomos liberados da escravitude do pecado polo poder de Xesús

2. Xoán 8:34-36 - Xesús dixo que todo o que comete pecado é escravo do pecado

Marcos 5:5 E sempre, día e noite, estaba nos montes e nos sepulcros, chorando e cortándose coas pedras.

A pasaxe fala dun home que estaba constantemente nas montañas e nas tumbas, chorando e autolesionándose con pedras.

1. A batalla interior: comprender a loita contra a autolesión

2. Superando a escuridade: atopar esperanza no medio da dor

1. Mateo 11:28 - "Ven a min, todos os que estades traballados e cargados, e eu vos darei descanso".

2. Salmo 34:18 - "O Señor está preto dos quebrantados de corazón e salva aos esmagados de espírito".

Marcos 5:6 Pero cando viu a Xesús de lonxe, correu e adoroulle.

O home encheuse de medo cando viu a Xesús, pero correu a el e adorouno.

1: Ante o medo, a nosa primeira resposta debería ser confiar en Deus e adoralo.

2: Podemos mostrar a nosa devoción a Deus correndo cara a El cando estamos cheos de medo.

1: Isaías 12:2 - "De certo, Deus é a miña salvación; confiarei e non terei medo. O Señor, o mesmo Señor, é a miña forza e a miña defensa; el converteuse na miña salvación".

2: Salmo 27:1 - "O Señor é a miña luz e a miña salvación; a quen lle teño medo? O Señor é a fortaleza da miña vida; a quen lle teño medo?

Marcos 5:7 E berrou a gran voz e dixo: "Que teño que ver eu contigo, Xesús, Fillo do Deus Altísimo? Xúroche por Deus, que non me atormentes.

O home posuído pola lexión de demos clama a Xesús, preguntándolle que ten que ver con el e suplicando que Xesús non o atormente.

1. O poder da fe: leccións do home posuído por unha lexión de demos

2. Cando é hora de renunciar ao control e entregarse a Deus

1. Lucas 4:33-34 "E había na sinagoga un home, que tiña un espírito de demo impuro, e gritou a gran voz: "Déixanos, que temos que ver contigo, ti. Xesús de Nazaret? viches para destruírnos? Eu sei quen es: o Santo de Deus".

2. Romanos 10:13 "Porque todo aquel que invoque o nome do Señor será salvo".

Marcos 5:8 Porque el díxolle: Saia do home, espírito inmundo.

A pasaxe trata sobre Xesús mandando a un espírito impuro que saia dun home.

1. O poder de Xesucristo para mandar os malos espíritos

2. O papel do Espírito Santo na superación dos desexos pecaminosos

1. Efesios 6:10-11 - "Finalmente, fortalecede no Señor e no seu poderío. Ponte a armadura completa de Deus, para que poidas defenderte contra os planes do diaño".

2. Lucas 4:36 - "Todo o pobo quedou abraiado e díxose entre eles: 'Que palabras son estas! Con autoridade e poder dá ordes aos espíritos impuros e eles saen!'".

Marcos 5:9 E preguntoulle: Cal é o teu nome? E el respondeu dicindo: O meu nome é Lexión, porque somos moitos.

Lexión era un home cheo de moitos demos que falaban con Xesús.

1: O poder de Xesús é máis forte que calquera demo, e pode librarnos de calquera escuridade.

2: Podemos atopar esperanza en Xesús, por moi desesperada que sexa a nosa situación.

1: Mateo 4:23-24 - Xesús percorreu Galilea, ensinando nas súas sinagogas, anunciando a boa nova do reino e curando toda enfermidade e doenza entre o pobo.

2: Mateo 8:16-17 - Esa noite, moitos endemoniados foron levados a Xesús. Botou os espíritos cunha palabra e curou a todos os enfermos. Así cumpriuse a palabra do Señor a través do profeta Isaías, que dixo: "Tomou as nosas enfermidades e eliminou as nosas enfermidades".

Marcos 5:10 E rogoulle moito que non os mandase fóra do país.

Xesús mostrou compaixón co home endemoniado ao non despedir os espíritos impuros.

1: Todos podemos aprender do exemplo de Xesús de mostrar compaixón e misericordia mesmo en situacións difíciles e desafiantes.

2: Xesús sempre tivo un corazón de amor e comprensión, mostrándonos como ser como El nas nosas propias vidas.

1: Lucas 6:36 - "Sed misericordiosos, como o voso Pai é misericordioso".

2: Mateo 7:12 - "Por iso, todo o que queres que os demais fagan por ti, fai tamén o mesmo por eles, porque esta é a Lei e os Profetas".

Marcos 5:11 Había alí preto dos montes un gran rabaño de porcos pastoreando.

A pasaxe fala dun gran rabaño de porcos que estaban preto das montañas.

1. A importancia de manter os límites e evitar as tentacións.

2. Sigamos a Xesús e confiemos na súa guía.

1. Filipenses 4:13 - Podo facer todas as cousas por medio de Cristo que me fortalece.

2. Proverbios 3:5-6 - Confía no Señor con todo o teu corazón; e non te inclines ao teu propio entendemento. Recoñéceo en todos os teus camiños, e el dirixirá os teus camiños.

Marcos 5:12 E todos os demos rogáronlle, dicíndolle: Envíanos aos porcos para que entremos neles.

Xesús expulsou un espírito impuro dun home, e despois permitiu que o espírito entrase nun rabaño de porcos.

1. O poder de Xesús para vencer as forzas demoníacas

2. O Ben Maior: á hora de tomar decisións difíciles

1. Mateo 8:28-34 - Xesús expulsando os demos de dous homes

2. Lucas 9:37-42 - Xesús expulsando un demo dun neno

Marcos 5:13 E enseguida Xesús deulles permiso. E os espíritos inmundos saíron e entraron nos porcos; e o rabaño correu con violencia por un lugar escarpado ata o mar (eran uns dous mil) e foron sufocados no mar.

Xesús deu permiso para que os espíritos impuros entrasen nos porcos, que se dirixiron ao mar, resultando na súa morte.

1. O poder de Xesús: como impactan as súas palabras e accións no mundo que nos rodea

2. O poder da fe: dar vida aos milagres

1. Feitos 8: 5-8 - Felipe predicación e milagres

2. Mateo 8:28-34 - Xesús domesticando a tormenta e curando aos endemoniados

Marcos 5:14 E os que apacentaban os porcos fuxiron e contárono na cidade e no campo. E saíron a ver que era o que se facía.

Xesús expulsa un demo dun home, facendo fuxir os gandeiros e contar a noticia do milagre.

1: Xesús é capaz de milagres marabillosos e o seu poder non debe ser subestimado.

2: Deberiamos estar dispostos a presenciar os milagres de Xesús e difundir a noticia da súa grandeza.

1: Salmos 107:20 Enviou a súa palabra, curounos e librounos das súas destrucións.

2: Lucas 6:19 E toda a multitude procuraba tocalo, porque saía del virtude e curaba a todos.

Marcos 5:15 E achegáronse a Xesús, e viron ao que estaba endemoniado, que tiña a lexión, sentado, vestido e sano de mente; e tiveron medo.

A xente quedou abraiada ao ver ao home que fora posuído polo demo, agora sentado, vestido e sano de mente.

1. O poder de Xesús para restaurar e transformar vidas

2. O temor de Deus é o inicio da sabedoría

1. Lucas 8:26-37, o poder de Xesús para restaurar e expulsar os demos

2. Proverbios 9:10, O temor ao Señor é o principio da sabedoría

Marcos 5:16 E os que o viron contáronlles como lle aconteceu ao endemoniado e tamén sobre os porcos.

A pasaxe explica que as persoas que viron a historia de Xesús curando ao home posuído por un demo contaron a outros o que pasou, incluído o feito de que o rabaño de porcos tamén se viu afectado.

1. "O poder de Deus é imparable"

2. "A misericordia de Deus é eterna"

1. Salmo 115: 3 - "O noso Deus está nos ceos; fai todo o que quere".

2. Lucas 6:36 - "Sede misericordioso, como o teu Pai é misericordioso".

Marcos 5:17 E comezaron a rogarlle que marchase das súas costas.

A xente de Gerasenes pedíronlle a Xesús que abandonase a súa rexión.

1. Xesús aceptou humildemente os desexos dos xerasenos, demostrando a importancia do respecto e da humildade.

2. Aínda fronte á oposición, Xesús continuou difundindo a súa mensaxe de amor e aceptación.

1. Mateo 10:14 - E quen non te reciba nin escoite as túas palabras, cando saias desa casa ou cidade, sacude o po dos teus pés.

2. Mateo 6:14–15 - Porque se perdoades aos homes as súas ofensas, o voso Pai celestial tamén vos perdoará a vós: pero se non perdoades aos homes as súas ofensas, tampouco vos perdoará o voso Pai.

Marcos 5:18 E cando chegou á nave, o que tiña o demo rogoulle que estivese con el.

O home que estaba posuído polo demo pediu quedar con Xesús despois de que fora curado.

1. O poder de Xesús para transformar vidas

2. A necesidade desesperada de Xesús

1. Salmo 34: 4-5 "Busquei ao Señor, e el respondeume e libroume de todos os meus medos. Os que miran para el están radiantes, e os seus rostros nunca se avergonzarán".

2. Feitos 10:38 “Como Deus unxiu a Xesús de Nazaret co Espírito Santo e con poder. El andaba facendo o ben e curando a todos os oprimidos polo demo, porque Deus estaba con el".

Marcos 5:19 Con todo, Xesús non o permitiu, pero díxolle: "Vai á casa dos teus amigos e cóntalles o grande que fixo o Señor por ti e que tivo compaixón de ti".

Xesús díxolle a un home que fose compartir cos seus amigos as grandes cousas que o Señor fixera por el e mostrara compaixón.

1. A compaixón e o amor de Deus: como debemos compartir as boas novas

2. O poder do testemuño: proclamar a obra do Señor na túa vida

1. Romanos 10:14-15 - Entón, como chamarán a aquel en quen non creron? e como crerán naquel de quen non escoitaron? e como escoitarán sen predicador? E como predicarán, se non son enviados?

2. Feitos 4:20 - Porque non podemos menos que falar das cousas que vimos e oímos.

Marcos 5:20 E marchou e comezou a publicar na Decápole as grandes cousas que Xesús fixera por el; e todos quedaron marabillados.

Xesús curou un home e o home comezou a contarlle á xente as grandes cousas que Xesús fixera.

1: Xesús é capaz de curar todas as nosas aflicións e debemos dicirlle ao mundo a súa grandeza.

2: Debemos estar abertos ao poder de Xesús e ao que El pode facer polas nosas vidas, e compartilo cos demais.

1: Feitos 4:13-14 - "Agora, cando viron a ousadía de Pedro e de Xoán, e decatáronse de que eran homes incultos e ignorantes, marabilláronse; e coñeceron que estiveran con Xesús".

2: Romanos 1:16 - "Porque non me avergoño do evanxeo de Cristo, porque é o poder de Deus para salvación de todo aquel que cre; primeiro para o xudeu, e tamén para o grego".

Marcos 5:21 E cando Xesús pasou de novo en barco á outra beira, moita xente xuntouse a el, e estaba preto do mar.

Xesús está rodeado de moitas persoas cando pasa sobre o mar.

1: Xesús está sempre rodeado de quen o busca.

2: Debemos esforzarnos por estar entre os moitos que buscan ao Señor.

1: Mateo 7: 7-8 "Pedide, e daravos; buscade, e atoparedes; bate, e abrirase-vos: porque todo o que pide recibe; e o que busca atopa; ao que bate abrirase".

2: Lucas 11: 9-10 "E dígovos: Pedide, e daravos; buscade, e atoparedes; bate, e abriráselle. Porque todo aquel que pide, recibe; e el. o que busca atopa; e ao que bate abriráselle".

Marcos 5:22 E velaquí, chega un dos xefes da sinagoga, chamado Xairo; e cando o viu, caeu aos seus pés,

Xairo, un xefe da sinagoga, caeu humildemente aos pés de Xesús.

1. O poder da humildade: como o exemplo de Jairo pode inspirarnos a buscar a vontade de Deus.

2. Fe en acción: Seguindo o exemplo de Xairo de confiar en Xesús.

1. Santiago 4:10 - "Humilládevos diante do Señor, e el vos levantará".

2. Mateo 8:10 - "Cando Xesús oíu isto, quedou abraiado e díxolles aos que o seguían: "De verdade vos digo: non atopei en Israel a ninguén con tanta fe".

Marcos 5:23 E suplicoulle moito, dicindo: A miña filla xace a piques de morrer. e ela vivirá.

Xesús cura á nena desde o punto da morte.

1. Xesús é un curandeiro que pode traernos de volta do bordo da morte.

2. O que podemos aprender da fe do pai en Marcos 5:23.

1. Isaías 53: 4-5 - Seguramente el levou as nosas penas, e levou as nosas tristezas, pero nós estimábao abatido, azotado por Deus e aflixido. Pero el foi ferido polas nosas transgresións, el foi ferido polas nosas iniquidades: o castigo da nosa paz foi sobre el; e coas súas raias estamos curados.

2. Santiago 5:15 - E a oración de fe salvará ao enfermo, e o Señor resucitarao; e se cometeu pecados, serán perdoados.

Marcos 5:24 E Xesús foi con el; e moita xente seguíao e amontoábao.

Esta pasaxe describe que Xesús vai cun home e é seguido por unha gran multitude de persoas.

1. Xesús no medio das multitudes: o poder da súa presenza

2. O valor da comunidade: Xesús e as multitudes

1. Lucas 8:42-48 - Xesús cura á muller coa emisión de sangue

2. Mateo 14:22-33 - Xesús camiña sobre a auga e calma a tormenta

Marcos 5:25 E unha muller, que tiña doce anos de fluxo de sangue,

Esta pasaxe conta a historia dunha muller que levaba doce anos sangrando e que foi curada ao tocar o bordo da roupa de Xesús.

1: O poder da fe - Podemos ser curados se temos fe e confianza en Xesús.

2: Toque curativo de Deus - Deus pode traernos a cura cando o buscamos.

1: Santiago 5:14-15 - ¿Hai algún enfermo entre vós? que chame aos anciáns da igrexa; e que oren por el, unxindoo con aceite no nome do Señor: E a oración da fe salvará ao enfermo, e o Señor resucitarao; e se cometeu pecados, serán perdoados.

2: Xeremías 17:14 - Cúrame, Señor, e serei curado; sálvame, e serei salvo: porque ti es a miña louvanza.

Marcos 5:26 E sufrira moitas cousas de moitos médicos, e gastara todo o que tiña, e nada mellorou, senón que empeorou.

A muller sufrira moito e gastara todo o que tiña, pero non estaba curada.

1: O noso sufrimento e loitas nunca son en balde. Deus sempre nos fará pasar.

2: A nosa fe será probada, pero Deus nunca nos deixará.

1: Santiago 1:2-4 "Contade alegría, meus irmáns, cando afrontedes diversas probas, porque sabedes que a proba da vosa fe produce constancia. E que a constancia teña o seu pleno efecto, para que sexades perfectos. e completo, sen falta de nada".

2: Romanos 8:28 "E sabemos que en todas as cousas Deus traballa para o ben dos que o aman, que foron chamados segundo o seu propósito".

Marcos 5:27 Cando ela oíu falar de Xesús, veu detrás da turba e tocoulle o vestido.

A muller de Marcos 5:27 escoitou falar de Xesús e veu preme detrás del e tocoulle a roupa.

1. O poder da fe: como a muller de Marcos 5:27 mostrou a súa fe e confianza inquebrantables en Xesús.

2. Superando os obstáculos: como a muller de Marcos 5:27 atravesou a multitude para chegar a Xesús.

1. Hebreos 11:1 - "Agora a fe é a seguridade das cousas que se esperan, a convicción das que non se ven".

2. Lucas 18:27 - "Pero el dixo: "O que é imposible para o home, é posible para Deus".

Marcos 5:28 Porque ela dixo: "Se non toco máis que as súas roupas, estarei sana".

Esta pasaxe en Marcos 5:28 enfatiza o poder da fe e a capacidade de ser curado a través das vestimentas de Xesús.

1. A sobre o poder da fe para mover montañas e curar os enfermos.

2. A sobre o poder das vestimentas de Cristo para curar enfermidades físicas e espirituais.

1. Mateo 17:20 - "El respondeu: "Porque tes tan pouca fe. En verdade dígoche: se tes unha fe tan pequena como un gran de mostaza, podes dicirlle a este monte: "Moita de aquí para alá". e moverase, nada che será imposible".

2. Santiago 5:14-15 - "¿Alguén de vós está enfermo? Que chamen aos anciáns da igrexa para que oren por eles e os unxen con aceite no nome do Señor. E a oración ofrecida con fe enfermará aos enfermos. persoa ben; o Señor resucitaraos. Se pecaron, perdoaránlles".

Marcos 5:29 E enseguida a fonte do seu sangue secou; e sentiu no seu corpo que estaba curada daquela praga.

A muller con sangue foi curada ao instante cando tocou a Xesús.

1. Poder de Xesús: o poder de curar

2. Milagres de Xesús: unha inspiración para a fe

1. Mateo 9:20-22 - A muller que tiña sangue foi curada pola fe.

2. Hebreos 13:8 - Xesucristo é o mesmo onte, hoxe e para sempre.

Marcos 5:30 E Xesús, coñecendo inmediatamente por si mesmo que a virtude saíra del, deulle a volta na prensa e díxolle: Quen tocou a miña roupa?

Xesús sabía que o poder saíra del e preguntou quen lle tocara a roupa.

1. O poder da presenza de Xesús: explorando como as virtudes de Xesús poden afectar as nosas vidas

2. Confiar en Xesús: comprender a fe e a devoción dos que buscan a súa cura

1. Actos 3:16 - E o seu nome, a través da fe no seu nome, fortaleceu a este home, a quen ves e coñeces: si, a fe que está por El deulle esta perfecta solidez na presenza de todos vós.

2. 2 Corintios 12:9 - E díxome: A miña graza é suficiente para ti, porque a miña forza perfecciona na debilidade. Por iso, moi felizmente me gloriarei nas miñas enfermidades, para que o poder de Cristo descanse sobre min.

Marcos 5:31 E os seus discípulos dixéronlle: "Ves a multitude que te agolpaba, e dis: Quen me tocou?

Xesús mostrou que era consciente do poder sobrenatural da fe a través da súa resposta ao ser tocado.

1: Xesús ensinou que a fe pode ser poderosa e de gran alcance, aínda que non se ve.

2: Xesús mostrou que está en sintonía con aqueles que se achegan a el na fe, sen importar o tamaño da multitude.

1: Mateo 17:20 - En verdade, dígovos: se tedes fe coma un gran de mostaza, dirás a este monte: "Móvete de aquí para alá", e moverase e non haberá nada. imposible para ti.

2: Hebreos 11:1 - Agora a fe é a seguridade das cousas que se esperan, a convicción das cousas que non se ven.

Marcos 5:32 E mirou arredor para ver a que fixera isto.

A pasaxe conta de Xesús mirando arredor para atopar á muller que o tocara.

1. Teña fe para chegar a Xesús: un estudo de Marcos 5:32

2. Coraxe ante a dúbida: un exame de Marcos 5:32

1. Hebreos 4:16 - "Achegámonos, pois, con confianza ao trono da graza, para que recibamos misericordia e atopemos graza para axudar no momento da necesidade".

2. Santiago 4:8 - "Achégate a Deus, e el achegarase a ti. Limpa as mans, pecadores, e purifica os vosos corazóns, dobre mente".

Marcos 5:33 Pero a muller, temerosa e tremenda, sabendo o que había nela, veu e botouse diante del e díxolle toda a verdade.

A muller tiña medo, pero veu a Xesús e revelou a verdade.

1. Non temas, porque o Señor está sempre contigo.

2. Aínda cando te enfrontes a situacións difíciles e vergoñentas, confía sempre en Xesús.

1. Isaías 41:10 - "Non temas, porque eu estou contigo; non te espantes, porque eu son o teu Deus; Fortalecerei, axudarei, apoiareino coa miña dereita xusta".

2. Xoán 16:33 - "Dixenvos estas cousas, para que teñades paz en min. No mundo terás tribulación. Pero anímate; vencei o mundo".

Marcos 5:34 E díxolle: "Filla, a túa fe salvoche; vai en paz, e saia da túa praga.

Este verso fala de Xesús que cura a enfermidade física dunha muller a través da súa fe.

1. O poder da fe: como Deus cura a través da nosa crenza

2. Experimentando a graza de Deus a través da nosa fe

1. Hebreos 11:1 - "Agora a fe é a seguridade das cousas que se esperan, a convicción das que non se ven".

2. Santiago 5:15 - "E a oración de fe salvará ao enfermo, e o Señor resucitarao . E se cometeu pecados, será perdoado".

Marcos 5:35 Mentres aínda falaba, viñeron da casa do xefe da sinagoga uns que dixeron: A túa filla morreu; por que molestas máis ao Mestre?

Chegou un mensaxeiro do xefe da sinagoga e comunicoulle a Xesús que a filla do home co que estaba falando morrera.

1. O poder da fe: non abandones a esperanza en tempos difíciles

2. Como nos ensinou Xesús a perseverar ante a adversidade

1. Romanos 5:3-5, "Non só iso, senón que nos alegramos dos nosos sufrimentos, sabendo que o sufrimento produce paciencia, e a paciencia produce carácter, e o carácter produce esperanza, e a esperanza non nos avergonza, porque o amor de Deus ten foi derramado nos nosos corazóns polo Espírito Santo que nos foi dado".

2. Hebreos 10:35-36: "Por tanto, non desbotes a túa confianza, que ten unha gran recompensa. Porque tes necesidade de perseverar, para que, cando fixeras a vontade de Deus, recibas o prometido".

Marcos 5:36 En canto Xesús escoitou a palabra que se dicía, díxolle ao xefe da sinagoga: "Non teñas medo, só crea".

Xesús escoita a súplica do xefe da sinagoga e dille que non teña medo senón que crea.

1. "Vivir na fe: vencer o medo a través da crenza"

2. "Ten coraxe ante a adversidade: crer no invisible"

1. Proverbios 3:5-6 - "Confía no Señor con todo o teu corazón e non te apoies no teu propio entendemento. Recoñézao en todos os teus camiños, e el endereitará os teus camiños".

2. Hebreos 11:1 - "Agora a fe é a seguridade das cousas que se esperan, a convicción das que non se ven".

Marcos 5:37 E non permitiu que ninguén o seguise, agás Pedro, Santiago e Xoán, irmán de Santiago.

Esta pasaxe de Marcos 5:37 dinos que cando Xesús estaba a facer un milagre, só tres dos seus discípulos, Pedro, Santiago e Xoán, podían seguilo.

1: Xesús ensinounos a ter en conta a quen permitimos que nos siga e a valorar a calidade das relacións e non a cantidade.

2: Xesús estaba disposto a compartir os seus momentos privados cos seus seguidores de máis confianza. Debemos recoñecer a importancia de ter relacións estreitas e de fomentar esas relacións.

1: Proverbios 13:20 (NIV) - Camiña cos sabios e convértete en sabio, porque o compañeiro dos tolos sofre danos.

2: Proverbios 18:24 (NIV) - Un home de moitos compañeiros pode chegar á ruína, pero hai un amigo que está máis preto que un irmán.

Marcos 5:38 E chegou á casa do xefe da sinagoga, e viu o tumulto e os que choraban e choraban moito.

Xesús foi á casa do xefe da sinagoga e atopouse cunha gran conmoción coa xente que choraba e choraba.

1. O poder de Xesús en tempos de convulsións

2. Atopar a paz en tempos de dificultades

1. Isaías 41:10 - "Non teñas medo, porque eu estou contigo; non te asustes, porque eu son o teu Deus; fortalecereiche, axudarei, apoiareino coa miña dereita xusta".

2. Xoán 14:27 - "A paz déixovos a vós; a miña paz douvos. Non vos dou como o mundo dá. Non se turbe o voso corazón, nin teñan medo".

Marcos 5:39 E cando entrou, díxolles: "Por que facedes isto a chorar? a moza non está morta, senón que dorme.

A nena non estaba morta, senón só durmindo.

1: Xesús dá esperanza aos desesperados.

2: Xesús dá vida aos que a necesitan.

1: Mateo 11:28-30 - Ven a min, todos os que estás traballando e cargados, e eu vos darei descanso.

2: Xoán 11:25-26 - Xesús díxolle: "Eu son a resurrección e a vida. Quen cre en min, aínda que morra, vivirá, e todo aquel que vive e crea en min, non morrerá nunca.

Marcos 5:40 E ríronse del. Pero despois de que os sacou a todos, colle ao pai e á nai da moza, e aos que estaban con el, e entrou onde estaba a moza.

Ríase de Xesús cando lle dicía á xente que podía sanar á moza enferma, pero apagaunos e entrou na habitación onde a nena estaba deitada co seu pai e coa súa nai.

1. Xesús mostra o seu poder ante a incredulidade

2. Superando obstáculos a través da fe

1. Hebreos 11:1 - Agora a fe é a seguridade das cousas que se esperan, a convicción das cousas que non se ven.

2. Xoán 8:32 - E coñecerás a verdade, e a verdade librarate.

Marcos 5:41 E colleu a moza da man e díxolle: Talita cumi; que é, interpretado: Moza, dígoche, érguese.

A pasaxe trata de que Xesús devolveu á vida a unha rapaza dicindo: "Talitha cumi; que é, interpretado, Moza, dígoche que levántate".

1. O poder de Xesús para vencer a morte

2. A autoridade de Xesús para restaurar a vida

1. Xoán 11:25-26 Xesús díxolle: "Eu son a resurrección e a vida. O que cre en min vivirá, aínda que morran; 26e quen vive crendo en min, nunca morrerá.

2. Lucas 7:14-15 Entón achegouse e tocou o cadaleito, e os que o levaban detivéronse. E el dixo: "Mozo, dígoche: érguese". 15 E o morto sentouse e comezou a falar, e Xesús deulle á súa nai.

Marcos 5:42 E enseguida ergueuse a moza e camiñou; pois tiña doce anos. E quedaron abraiados cun gran asombro.

A nena foi curada e puido camiñar inmediatamente, para gran asombro de todos os que o presenciaron.

1. Milagres de Xesús: a cura da nena aos 12 anos

2. O poder de Xesús: como ata o imposible é posible

1. Lucas 7:13-15 - Cando a viu Xesús, chamouna cara adiante e díxolle: "Muller, estás libre da túa discapacidade". Entón puxo as mans sobre ela, e inmediatamente ela ergueuse e loubou a Deus.

2. Mateo 9:22 - Xesús volveuse e viuna. "Animo, filla", dixo, "a túa fe curoute". E a muller foi curada desde ese momento.

Marcos 5:43 E mandoulles rigorosamente que ninguén o soubese; e mandou que lle deran algo de comer.

Esta pasaxe conta a historia de Xesús curando a unha muller que padecía un trastorno hemorrágico e instruíndo aos presentes que non llo contasen a ninguén.

1. O poder da fe: como Xesús curou a unha muller cun trastorno hemorrágico

2. A bendición da obediencia: seguindo o mandato de Xesús de gardar os seus milagres en segredo

1. Hebreos 11:1 - Agora a fe é a seguridade das cousas que se esperan, a convicción das cousas que non se ven.

2. Mateo 7:24-25 - "Por tanto, todo aquel que escoita estas miñas palabras e as pon en práctica é como un home sabio que construíu a súa casa sobre a rocha. Baixou a choiva, levantáronse os regatos e sopraron os ventos e bateron contra aquela casa; aínda non caeu, porque tiña o seu alicerce na rocha.

Marcos 6 relata varios eventos clave, incluíndo o rexeitamento de Xesús na súa cidade natal, o envío dos Doce, a decapitación de Xoán o Bautista, a alimentación dos cinco mil e Xesús camiñando sobre a auga.

1o Parágrafo: O capítulo comeza con Xesús ensinando na sinagoga da súa cidade natal. Non obstante, atópase con escepticismo e incredulidade dos veciños que o coñecen a El e á súa familia. Oféndense con El porque non poden conciliar o seu coñecemento dos seus humildes comezos coa súa sabedoría e milagrosos (Marcos 6:1-3). Isto leva a Xesús

a comentar que "O profeta non está sen honra senón na súa propia cidade, entre os seus parentes na súa casa" (Marcos 6:4). Debido á súa incredulidade, non podía facer ningún milagre alí, excepto poñer as mans a poucos enfermos que os curaran (Marcos 6:5-6).

2o Parágrafo: A continuación, Xesús envía de dous en dous a doce discípulos dándolles autoridade sobre os espíritos impuros. Indícaselles que non leven nada de viaxe, excepto o persoal, sen pan, nin bolsa, nin diñeiro, cintos, sandalias, nin camisa adicional. Tamén se lles di que atopen unha casa digna ata que saian da cidade sacude o po dos pés como testemuño contra os que non os acollen nin os escoitan (Marcos 6:7-11). Os discípulos saen a predicar a xente arrepentirse botar fóra moitos demos unxe a moitos enfermos aceite curalos (Marcos 6:12-13). Mentres tanto, Herodes escoita falar de Xesús pensa que Xoán Bautista, a quen decapitau foi resucitado morto, explica o flashback de como Herodías gardaba rencor contra Xoán, que o arrestasen, quería matalo, pero non puido porque Herodes temía que Xoán o protexese ao sabelo . desconcertado pero gustoume escoitalo. A oportunidade xorde cando o banquete de aniversario de Herodes xura todo o que pide a filla de Herodías ata a metade do reino ela pide a cabeza Xoán Bautista prato de mala gana o rei envía verdugo trae cabeza Xoán prato dá nena nena dá nai cando os discípulos oen isto veñen coller o corpo poñen a tumba (Marcos 6) : 14-29).

Terceiro parágrafo: Cando os apóstolos regresan, informan que todos ensinaron, entón retiran lugar deserto descanso, pero moitos recoñecen que corren a pé de todas as cidades, chegan alí adiante cando as terras ven unha gran multitude ten compaixón delas porque eran como ovellas sen pastor, polo que comeza a ensinar a moitos. as cousas como o día case acaba os discípulos suxiren que desvíe á multitude compre algo comer, pero en cambio di dar algo comer eles mesmos tomando cinco pans dous peixes mirando cara arriba o ceo deu grazas pans partidos deu discípulos colocar antes de que a xente tamén dividía dous peixes entre todos comían estaban satisfeitos doce cestos cheos rotos pezas de pan de peixe que sobraron o número de homes comían uns cinco mil (Marcos 6:30-44). Despois fai que os discípulos suban ao barco adiante Betsaida mentres despide á multitude despois de saír reza á beira da montaña á noite chega o barco medio lago el só terra ve aos discípulos esforzando o vento remando contra pouco antes de que chegue o amencer cara ao lago andante pretende pasar ver aterrorizado dicir que é unha pantasma gritar inmediatamente conversas leva coraxe di "Non teñas medo" entón sobe ao barco o vento morre completamente asombrado entenderon dos pans os corazóns endurecéronse despois atravesaron terra Gennesaret páramos a xente de barcos recoñece traer esteras doentes onde o oín suplicar que toque ata o bordo o manto todos os que o toquen son curado (Marcos 6:45-56).

Marcos 6:1 E saíu de alí e chegou á súa terra; e os seus discípulos séguenо.

Xesús deixou a súa cidade natal e foi seguido polos seus discípulos.

1. O poder de seguir a Xesús.

2. Asumir o risco de seguir a Cristo.

1. Mateo 16:24-25 - "Entón Xesús díxolles aos seus discípulos: "Quen queira ser o meu discípulo, que se negue a si mesmo, que tome a súa cruz e que me siga".

2. Xoán 10:27-28 - “As miñas ovellas escoitan a miña voz; Coñézoos, e séguenme. Dálles vida eterna, e nunca perecerán; ninguén me pode arrebatar da man”.

Marcos 6:2 E cando chegou o sábado, comezou a ensinar na sinagoga. e que sabedoría é esta que lle foi dada, para que mesmo obras tan poderosas sexan realizadas polas súas mans?

Esta pasaxe fala de como Xesús ensinou na sinagoga o sábado, e a xente quedou abraiada polas súas ensinanzas e as obras poderosas que fixo.

1. "Vivir unha vida de marabilla" - Explorando como as ensinanzas de Xesús traen asombro e asombro nas nosas vidas.

2. "O poder da fe" - Examinando como as ensinanzas e obras de Xesús demostran o poder da fe.

1. Mateo 13:54-56 - O ensino de Xesús con autoridade e o asombro das multitudes.

2. Feitos 2:22 - Explicar como as obras poderosas de Xesús eran sinais do poder de Deus.

Marcos 6:3 Non é este o carpinteiro, fillo de María, irmán de Santiago, e de Xosé, de Xuda e de Simón? e as súas irmás non están aquí connosco? E ofendéronse con el.

Esta pasaxe analiza a incredulidade da familia e dos veciños de Xesús cando regresa á súa cidade natal para predicar.

1. O poder da fe: aprende a ter fe no plan de Deus aínda que non teña sentido.

2. Vencer a adversidade: Xesús superou as dúbidas do seu propio pobo para compartir a boa nova do evanxeo.

1. Hebreos 11:1 - Agora a fe é a seguridade das cousas que se esperan, a convicción das cousas que non se ven.

2. Xoán 15:18-19 - Se o mundo te odia, ten en conta que me odiou a min primeiro. Se pertenzas ao mundo, amaríate como propio. Como está, ti non pertences ao mundo, pero eu te escollín do mundo. Por iso o mundo te odia.

Marcos 6:4 Pero Xesús díxolles: "Non hai un profeta sen honra, senón na súa terra, entre os seus familiares e na súa casa".

Xesús ensina que un profeta non pode esperar ser honrado na súa propia casa.

1: Honra aos máis próximos a ti, aínda que non entendan os teus dons e talentos.

2: Respecta aos que recibiron unha chamada de Deus, aínda que non entendas o seu propósito.

1: Mateo 10:40-42 "Quen me acolle a vós, acolle a min, e quen me acolle a min acolle ao que me enviou. Quen acolle a un profeta como un profeta recibirá a recompensa dun profeta, e quen acolle a un xusto como un xusto recibirá a recompensa dun xusto.

2: Lucas 14:7-11 Cando se deu conta de que os convidados elixían os lugares de honra, díxolles esta parábola: "Cando sexades convidados por alguén a unha voda, non ocupedes o lugar de honra, porque alguén máis. distinguido do que quizais fose convidado. Se é así, o anfitrión que os convidou a ambos virá e dirá: "Dálle o seu asento a esta persoa". Entón, humillado, terás que ocupar o lugar menos importante. Pero cando sexas convidado, toma o lugar máis baixo, para que cando veña o teu anfitrión che diga: "Amigo, sube a un lugar mellor". Entón será honrado en presenza de todos os outros convidados.

Marcos 6:5 E alí non puido facer ningunha obra poderosa, agás que puxo as mans sobre uns poucos enfermos e os curou.

Xesús só puido realizar algunhas curacións cando visitou a súa cidade natal.

1. O poder de Deus está máis alá do noso entendemento- Marcos 6:5

2. A importancia da fe en Xesús- Marcos 6:5

1. Mateo 17:20 - "El respondeu: "Porque tes tan pouca fe. En verdade dígovos: se tedes fe tan pequena como un gran de mostaza, poderedes dicirlle a este monte: "Mávete de aquí para alá", e moverase. Nada será imposible para ti".

2. Xoán 14:12 - "En verdade dígovos: quen cre en min, fará as obras que eu fixen, e farán cousas aínda maiores que estas, porque vou ao Pai".

Marcos 6:6 E marabillóuse da súa incredulidade. E daba voltas polas aldeas, ensinando.

Xesús marabillóuse da falta de fe que tiña a xente e percorreu as aldeas para ensinar.

1. Cre no poder da fe

2. A importancia da difusión do coñecemento

1. Hebreos 11:1 "Agora a fe é a seguridade das cousas que se esperan, a convicción das que non se ven"

2. Mateo 28:19-20 "Ide, pois, e facede discípulos a todas as nacións, bautizándoos no nome do Pai, do Fillo e do Espírito Santo, ensinándolles a observar todo o que vos mandei".

Marcos 6:7 E chamou aos doce, e comezou a envialos de dous en dous; e deulles poder sobre os espíritos impuros;

Esta pasaxe describe Xesús chamando aos doce apóstolos e mandándoos de dous en dous para predicar e expulsar espíritos impuros.

1: Xesús enviou aos doce apóstolos para predicar o evanxeo e expulsar os espíritos impuros, mostrándonos que estamos chamados a espallar a palabra de Deus e loitar contra o mal espiritual.

2: Xesús deulle poder aos Doce para facer unha gran obra no seu nome e confioulles unha gran misión. Tamén nós somos chamados por Deus para servilo e traballar para espallar a súa mensaxe.

1: Lucas 9:1-2 - Cando Xesús convocou aos Doce, deulles poder e autoridade para expulsar todos os demos e curar enfermidades, e enviounos a proclamar o reino de Deus e a curar os enfermos.

2: Mateo 28:18-20 - Entón Xesús achegouse a eles e díxolles: "Toda a autoridade no ceo e

na terra foime dada. Por iso, id e facede discípulos a todas as nacións, bautizándoos no nome do Pai e do Fillo e do Espírito Santo, e ensinándolles a obedecer todo o que vos mandei. E seguro que estou contigo sempre, ata o final dos tempos".

Marcos 6:8 E mandoulles que non levasen nada para a súa viaxe, agás un bastón; sen carta, nin pan, nin cartos na bolsa:

Xesús mandou aos seus discípulos que non levasen nada con eles na súa viaxe, excepto un bastón.

1. O poder da simplicidade: aprender a viaxar lixeiramente

2. Confiar na provisión de Deus: embarcarse nunha vida de fe

1. Mateo 10: 9-10 - "Non proporciones nin ouro, nin prata, nin bronce nas túas bolsas, nin bolsa para a túa viaxe, nin dous abrigos, nin zapatos nin bastóns, porque o obreiro é digno da súa comida".

2. Mateo 6:25-34 - "Por iso dígovos: Non vos preocupedes pola vosa vida, o que comeredes ou o que bebedes, nin polo voso corpo o que vestiredes".

Marcos 6:9 Pero calzade con sandalias; e non poñer dúas capas.

Xesús instrúe aos seus discípulos que leven sandalias e non dous abrigos.

1. "Unha chamada á simplicidade: o exemplo de contento de Xesús"

2. "Poñer os zapatos correctos: centrándose nas necesidades"

1. Mateo 6:25-34 - O ensino de Xesús sobre non preocuparse polas posesións materiais e vivir de forma sinxela.

2. Lucas 12:22-32 - a parábola de Xesús do tolo rico e advertencia contra a procura da riqueza.

Marcos 6:10 E díxolles: En calquera lugar que entredes nunha casa, permanecede alí ata que vos marchedes daquel lugar.

Os discípulos foron instruídos para permanecer no mesmo lugar ata que marchasen.

1. O poder da obediencia: seguir as instrucións de Xesús aínda que non teñan sentido

2. A viaxe da fe: confiar en Deus en cada estación da vida

1. Mateo 7:24-27 - "Por iso, quen escoita estes meus ditos e os cumpre, compararéino a un home sabio, que edificou a súa casa sobre unha roca:"

2. 1 Pedro 5: 7 - "Deixade sobre el todos os vosos coidados, porque el coida de vós".

Marcos 6:11 E quen non vos reciba nin vos escoite, cando marchedes de alí, sacude o po debaixo dos vosos pés como testemuño contra eles. En verdade dígovos que será máis tolerable para Sodoma e Gomorra o día do xuízo que para esa cidade.

Xesús ordena aos seus discípulos que sacudan o po das cidades que non responden en protesta polo seu rexeitamento ao evanxeo.

1. "Vivir unha vida de testemuña: a nosa resposta ao rexeitamento"

2. "Unha chamada á audacia: sacudindo o po"

1. Feitos 13:51-52, "E sacudiron o po dos seus pés contra eles e foron a Iconio. E os discípulos enchéronse de alegría e do Espírito Santo".

2. Mateo 10:14-15: "E quen non vos reciba nin escoite as vosas palabras, cando saides desa casa ou cidade, sacude o po dos vosos pés. En verdade dígovos que será máis tolerable para a terra de Sodoma e Gomorra no día do xuízo, que para esa cidade".

Marcos 6:12 E saíron e predicaban que os homes se arrepintían.

Xesús enviou os discípulos a predicar que a xente se arrepinta.

1. Arrepítete agora: A chamada de Xesús

2. O poder do arrepentimento: por que importa

1. Feitos 2:38 - "Arrepentídevos e bautícese cada un de vós no nome de Xesucristo para o perdón dos vosos pecados, e recibiredes o don do Espírito Santo".

2. Lucas 13:3 - "Non, dígoche; pero se non te arrepintes, todos perecerás igualmente".

Marcos 6:13 E botaron fóra moitos demos, unxiron con aceite a moitos enfermos e curáronos.

Os discípulos de Xesús curaron a moitos enfermos e expulsaron os demos unxindoos con aceite.

1. O poder da fe en acción: os discípulos de Xesús demostran o poder da fe mediante a súa curación dos enfermos e a expulsión dos demos.

2. O poder curativo de Cristo: a unción dos discípulos dos enfermos con aceite para curalos é un símbolo do poder curativo de Cristo.

1. Santiago 5:13-17 - ¿Alguén de vós está aflixido? Que ore. Algún alegre? Que cante salmos.

2. Mateo 10:1 - E cando chamou aos seus doce discípulos, deulles poder contra os espíritos impuros, para expulsalos e curar todo tipo de enfermidades e toda clase de enfermidades.

Marcos 6:14 E o rei Herodes soubo del; (pois o seu nome foi difundido:) e dixo: Xoán o Bautista resucitou de entre os mortos, e por iso prodúcense nel prodúcense obras poderosas.

O rei Herodes escoitou falar de Xesús e cría que Xoán o Bautista resucitara de entre os mortos e que os milagres que Xesús fixo eran unha proba.

1: Aínda que non entendamos algo, aínda se pode ver o poder de Deus.

2: Nada é imposible para Deus, mesmo a resurrección dos mortos.

1: Romanos 4:17 - Como está escrito: "Eu fixen de ti o pai de moitas nacións" - na

presenza do Deus en quen creu, que dá vida aos mortos e chama á existencia as cousas que non existir.

2: Lucas 18:27 - Pero el dixo: "O que é imposible para o home, é posible para Deus".

Marcos 6:15 Outros dicían: Que é Elías. E outros dicían: Que é un profeta, ou como un dos profetas.

Xesús foi informado de ser un profeta ou un dos profetas.

1. A Palabra de Deus está viva: aprender a discernir os verdadeiros profetas

2. O poder da proclamación: como vivir as profecías de Deus

1. 2 Corintios 13:5 - Examinade-vos, para ver se estades na fe. Probádevos. Ou non entendes isto sobre vós mesmos, que Xesucristo está en vós?, a non ser que non logredes superar a proba.

2. Efesios 4:11-13 - E deulles aos apóstolos, aos profetas, aos evanxelistas, aos pastores e aos mestres, para equipar aos santos para a obra do ministerio, para a edificación do corpo de Cristo, ata que todos cheguemos ao a unidade da fe e do coñecemento do Fillo de Deus, á madurez do home, á medida da estatura da plenitude de Cristo.

Marcos 6:16 Pero Herodes, ao oír isto, dixo: "É Xoán a quen decapitai; resucitou de entre os mortos".

Herodes sorprendeuse ao saber que Xoán Bautista, a quen degolara, resucitara de entre os mortos.

1. O poder da resurrección

2. Superar o pecado a través do perdón

1. Efesios 2:4-5 - Pero Deus, sendo rico en misericordia, por mor do gran amor co que nos amou, aínda cando estabamos mortos nas nosas faltas, fíxonos vivir xunto con Cristo.

2. Romanos 8:11 - Se o Espírito do que resucitou a Xesús dos mortos habita en vós, o que resucitou a Cristo Xesús dos mortos tamén dará vida aos vosos corpos mortais polo seu

Espírito que habita en vós .

Marcos 6:17 Porque o mesmo Herodes enviara a Xoán e prenderao e encarceralo no cárcere por mor de Herodías, a muller de seu irmán Filipe, porque se casara con ela.

Herodes fixo encarcerar a Xoán Bautista por casar coa muller do seu irmán Filipe, Herodías.

1. Amar ao teu veciño: ata onde podemos ir?

2. O poder dos celos e como pode levar á destrución

1. Mateo 5:43-44 "Oíches que se dixo: Amarás ao teu próximo e odiarás ao teu inimigo". Pero eu dígovos: Amade aos vosos inimigos e orade polos que vos perseguen.

2. Santiago 4:5 Ou pensas que non ten ningún propósito que as Escrituras digan: "El anhela celosamente o espírito que fixo habitar en nós"?

Marcos 6:18 Porque Xoán dixera a Herodes: "Non che é lícito ter a muller do teu irmán".

Xoán advertiulle a Herodes que non lle era lícito ter a muller do seu irmán.

1. O matrimonio é un pacto sagrado entre dúas persoas e debe ser honrado e respectado.

2. As nosas accións poden ter consecuencias e é importante ter en conta como afectan as nosas opcións aos que nos rodean.

1. Efesios 5:31-33 - "Por iso, un home deixará ao seu pai e á súa nai e unirase á súa muller, e os dous serán unha soa carne".

2. Romanos 12:18 - "Se é posible, na medida en que dependa de ti, vive en paz con todos".

Marcos 6:19 Por iso Herodías tivo unha pelexa contra el e quería matalo; pero ela non puido:

Herodías tiña unha forte aversión por Xoán Bautista e quería matalo.

1. Deus pode protexernos de todo dano.

2. Nunca debemos deixar que a ira nos leve á violencia.

1. Salmo 121: 7-8 "O Señor gardaráte de todo mal, velará pola túa vida; o Señor velará polo teu ir e vir agora e para sempre".

2. Santiago 1:20 "porque a ira do home non alcanza a xustiza de Deus".

Marcos 6:20 Porque Herodes temía a Xoán, sabendo que era un home xusto e santo, e observábao; e cando o escoitou, fixo moitas cousas e escoitouno con alegría.

Herodes respectaba a Xoán como un home xusto e santo, e escoitouno de boa gana.

1. O poder da xustiza: o exemplo de Xoán

2. As recompensas de ser xusto e santo

1. Proverbios 11:18 - O malvado gaña salarios enganosos, pero o que sementa xustiza recolle unha recompensa segura.

2. 2 Corintios 6:14 - Non sexas unido desigualmente cos incrédulos. Pois que asociación ten a xustiza coa iniquidade? Ou que comunión ten a luz coa escuridade?

Marcos 6:21 E cando chegou un día conveniente, Herodes, no seu aniversario, fixo unha cea aos seus señores, capitáns e xefes de Galilea;

A pasaxe describe a celebración de Herodes do seu aniversario cunha festa para os seus señores, altos capitáns e principais estamentos de Galilea.

1. Aprender a celebrar as bendicións da vida

2. Vivir con Humildade e Gratitude

1. Efesios 5:20, "Dando sempre grazas por todas as cousas a Deus e Pai no nome do noso Señor Xesús Cristo".

2. Lucas 12:15: "E díxolles: Mirade e coidado coa cobiza, porque a vida dun home non consiste na abundancia das cousas que posúe".

Marcos 6:22 E cando entrou a filla da devandita Herodías, bailou e gustou a Herodes e aos que estaban con el, o rei díxolle á moza: "Pídeme o que queiras, e dareino.

A filla de Herodías bailou e gustou a Herodes e aos seus compañeiros, polo que o rei dixo que lle daría todo o que ela pedise.

1. Os perigos de agradar ao mundo

2. O poder do autocontrol ante a tentación

1. Mateo 4:8-10 - A tentación de Xesús polo diaño

2. Santiago 4:7 - Sométete a Deus, resiste ao diaño

Marcos 6:23 E xúralle: Todo o que me pidas, dareino ata a metade do meu reino.

Xesús ofreceulle á muller a metade do seu reino, disposto a darlle todo o que ela lle pedía.

1: Deus está disposto a darnos calquera cousa que pidamos sempre que estea dentro da súa vontade.

2: Xesús estaba disposto a facer moito para mostrar a súa compaixón e misericordia aos demais.

1: Filipenses 4:6-7 "Non te preocupes por nada, pero en calquera situación, mediante oración e petición, con acción de grazas, presenta as túas peticións a Deus. E a paz de Deus, que trascende todo entendemento, gardará os vosos corazóns e as vosas mentes en Cristo Xesús".

2: Santiago 4:2-3 "Non tes, porque non llo pedes a Deus. Cando pides, non recibes, porque pides con motivos equivocados, para que poidas gastar o que obteñas nos teus

praceres".

Marcos 6:24 E ela saíu e díxolle á súa nai: Que lle vou pedir? E ela dixo: A cabeza de Xoán o Bautista.

A filla de Herodías preguntoulle á súa nai o que debía pedir, e Herodías díxolle que pedise a cabeza de Xoán Bautista.

1. As consecuencias do pecado: examinando a solicitude de Herodías pola cabeza de Xoán Bautista

2. Vivir máis aló do pecado: responder á tentación á luz da Palabra de Deus

1. Mateo 4:1-11 - A tentación de Xesús no deserto

2. Salmo 119:11 - "A túa palabra escondeino no meu corazón para non pecar contra Ti".

Marcos 6:25 E enseguida entrou apresuradamente ao rei e preguntoulle: "Quero que me deas nun taboleiro a cabeza de Xoán o Bautista".

A filla de Herodías pediulle ao rei Herodes a cabeza de Xoán Bautista nun cargador.

1. O perigo de comprometer a túa fe - Marcos 6:25

2. As consecuencias da injusticia - Marcos 6:25

1. 1 Corintios 10:12 - Por iso, quen pensa estar en pé, teña coidado de que non caia.

2. Santiago 4:17 - Polo tanto, para quen sabe facer o ben e non o fai, para el é pecado.

Marcos 6:26 E o rei estaba moi triste; aínda por amor do seu xuramento, e polos que estaban sentados con el, non a rexeitou.

O rei estaba moi arrepentido pola muller, pero estaba obrigado polo seu xuramento e non a rexeitou.

1. Todos estamos obrigados polas nosas promesas e debemos procurar cumprilas aínda que sexan difíciles.

2. Ante decisións difíciles, debemos lembrar de ter en conta a todos aqueles que se verán afectados pola nosa decisión.

1. Eclesiastés 5: 4-5 - Cando lle fagas un voto a Deus, non tardes en pagalo; pois non lle gustan os parvos: paga o que prometiches. Mellor é que non fagas voto, que que prometas e non pagues.

2. Santiago 5:12 - Pero sobre todas as cousas, meus irmáns, non xures, nin polo ceo, nin pola terra, nin por ningún outro xuramento: pero que o teu si sexa si; e o teu non, non; para que non caiades na condena.

Marcos 6:27 E inmediatamente o rei enviou un verdugo e mandou que lle trouxesen a cabeza;

O rei inmediatamente fixo executar a Xoán Bautista.

1: Podemos aprender do exemplo de Xoán Bautista e defender con valentía a nosa fe.

2: As nosas accións teñen consecuencias, e é importante asumir a responsabilidade por elas.

1: Mateo 10:28 "E non temáis aos que matan o corpo, pero non poden matar a alma, senón que temedes ao que pode destruír tanto a alma como o corpo no inferno".

2: Filipenses 1:21-24 "Porque para min vivir é Cristo, e morrer é unha ganancia. Pero se vivo na carne, este é o froito do meu traballo; pero non sei o que vou escoller. Estou nun estreito entre dous, tendo o desexo de marchar e estar con Cristo; o que é moito mellor: con todo, permanecer na carne é máis necesario para vós".

Marcos 6:28 E trouxo a súa cabeza nun prato e deulla á moza, e a moza deulla á súa nai.

Xoán Bautista foi decapitado e a súa cabeza foi presentada a unha moza que logo lla deu á súa nai.

1. Vivir para o Señor: A coraxe de Xoán Bautista

2. O poder do amor dunha nai: un exemplo de Marcos 6:28

1. Hebreos 11:35-38 - Exemplos dos que viviron unha vida de fe, incluído Xoán Bautista.

2. Proverbios 31:28-31 - As calidades ideais dunha nai, demostradas pola muller en Marcos 6:28.

Marcos 6:29 E cando o souberon os seus discípulos, viñeron, levaron o seu cadáver e puxérono nun sepulcro.

Os discípulos de Xesús levaron o seu cadáver e depositárono nun sepulcro.

1. O amor sacrificial dos discípulos de Xesús

2. O custo do discipulado

1. Xoán 15:13 - "Ninguén ten amor máis grande que este, que alguén dese a vida polos seus amigos".

2. Filipenses 2: 7-8 - "Pero non se puxo en reputación, tomou sobre el a forma de servo, e fíxose a semellanza dos homes: e sendo atopado en forma de home, humillóuse a si mesmo e fíxose obediente ata a morte, ata a morte de cruz".

Marcos 6:30 E os apóstolos reuníronse a Xesús e contáronlle todas as cousas, tanto o que fixeran como o que ensinaran.

Os apóstolos informaron a Xesús sobre o seu ministerio e as súas ensinanzas.

1. O poder da comunidade: traballar xuntos para servir a Deus

2. Discipulado Fiel: Vivir o Evanxeo

1. Feitos 2:42-47 - O compromiso da Igrexa primitiva coa comunión

2. Mateo 28:16-20 - Vai e fai discípulos de todas as nacións

Marcos 6:31 E díxolles: "Vende vós separados a un lugar deserto e descansa un pouco; porque había moitos que ían e ían, e non tiñan lecer nin para comer".

Os discípulos foron animados a tomar un descanso e descansar nun lugar solitario debido á abrumadora cantidade de xente que ía e viña.

1. A importancia do descanso e a reflexión: como tomar tempo para ti pode axudarche a servir mellor aos demais

2. A bendición da soidade: redescubrindo o valor do tempo tranquilo

1. Mateo 11:28-30 - Ven a min, todos os que estás traballando e cargados, e eu vos darei descanso.

2. Salmo 46:10 - Estade quieto e sabe que eu son Deus.

Marcos 6:32 E partiron en privado para un lugar deserto.

Os discípulos partiron en privado a un lugar deserto en barco.

1: En tempos de dificultade, Xesús chámanos a buscar un lugar tranquilo para refuxio e restauración.

2: Xesús chámanos a quitar tempo do mundo para estar con El e atopar descanso.

1: Salmo 46:10 "Estade quietos e sabe que eu son Deus. Serei exaltado entre as nacións, serei exaltado na terra!"

2: Mateo 11:28-30 "Ven a min, todos os que estás traballando e cargados, e eu vos darei descanso. Tomade sobre vós o meu xugo e aprendede de min, que son manso e humilde de corazón, e atoparedes descanso para as vosas almas. Porque o meu xugo é doado, e a miña carga é leve".

Marcos 6:33 E a xente víronos marchar, e moitos coñecérono, e saíron correndo alí de todas as cidades, e saíron fóra deles e xuntáronse a el.

A xente recoñeceu a Xesús e correu a el dende todas as cidades próximas.

1: Xesús é tan importante que a xente corría a El dende cidades afastadas.

2: Xesús é digno de todo o noso amor e devoción.

1: Xoán 15:13-14 - Ninguén ten amor máis grande que este: dar a vida polos amigos.

2: Mateo 22:37-39 - Xesús respondeulle: ""Tes que amar ao Señor, o teu Deus, con todo o teu corazón, con toda a túa alma e con toda a túa mente". Este é o primeiro e maior mandamento. Un segundo é igualmente importante: "Ama ao teu próximo como a ti mesmo".

Marcos 6:34 E Xesús, cando saíu, viu moita xente, e compaixouse deles, porque eran coma ovellas que non teñen pastor; e comezou a ensinarlles moitas cousas.

Xesús mostrouse con compaixón da xente porque non tiña pastor e comezou a ensinarlles.

1. Amor compasivo: Xesús coida dos perdidos

2. A chamada ao pastor: a invitación de Deus a liderar

1. Salmos 23:1-3 - O Señor é o meu pastor; non vou querer. El faime deitar en verdes pastos: lévame á beira das augas tranquilas. El restaura a miña alma: el me guía polos camiños da xustiza polo seu nome.

2. Lucas 10:27 - E respondeu: "Amarás ao Señor, o teu Deus, con todo o teu corazón, con toda a túa alma, con todas as túas forzas e con toda a túa mente; e o teu veciño coma ti mesmo.

Marcos 6:35 E cando o día xa estaba moi esgotado, os seus discípulos achegáronse a el e dixéronlle: Este é un lugar deserto, e agora o tempo xa pasou.

Os discípulos decatáronse de que se facía tarde e estaban nun lugar deserto.

1. Deus está sempre connosco, incluso nos lugares máis desertos.

2. Mesmo no medio da dificultade, Deus proporciona.

1. Mateo 28:20 - "E certamente estou contigo sempre, ata o fin do mundo".

2. Romanos 8:28 - "E sabemos que en todas as cousas Deus traballa para o ben dos que o aman, que foron chamados segundo o seu propósito".

Marcos 6:36 Despídeos para que vaian ao campo e ás aldeas, e merquen pan, porque non teñen para comer.

Os discípulos pedíronlle a Xesús que expulsase á multitude para que mercasen pan nas aldeas dos arredores.

1. Deus sempre proporciona a aqueles que o buscan.

2. Estamos chamados a coidar dos que o necesitan.

1. Mateo 6:33 - Pero buscades primeiro o reino de Deus e a súa xustiza; e todas estas cousas seranche engadidas.

2. Gálatas 6:10 - Xa que logo temos oportunidade, fagamos o ben a todos os homes, especialmente aos que son da familia da fe.

Marcos 6:37 El respondeu e díxolles: Dádelles de comer. E eles dixéronlle: "Imos mercar douscentos denarios de pan e darlles de comer?

Xesús ordena aos seus seguidores que provean aos famentos, a pesar dos seus recursos limitados.

1. O gran exemplo de Xesús de proporcionar aos demais, a pesar das nosas propias limitacións.

2. A importancia do desinterés no seguimento de Xesús.

1. Mateo 25:40 - "E o Rei responderalles: "En verdade, dígovos que, como o fixestes a un destes meus irmáns máis pequenos, fixéchedes a min".

2. Filipenses 2:3-4 - "Non fagades nada por ambición ou vanidade egoístas, pero con humildade considerade aos demais máis importantes que vós mesmos. Que cada un de vós mire non só os seus propios intereses, senón tamén os intereses dos demais".

Marcos 6:38 El díxolles: Cantos pans tedes? vai ver. E cando souberon, din: Cinco, e dous peixes.

Xesús pediulles aos seus discípulos que proporcionasen o que tiñan á multitude.

1. Coa fe, os milagres son posibles

2. Provisión na nosa Debilidade

1. Filipenses 4:13 - "Todo podo por medio de Aquel que me fortalece".

2. Mateo 17:20 - "El díxolles: "Por mor da pouqueza da vosa fe; porque de verdade vos digo: se tedes fe do tamaño dun gran de mostaza, dirédeslle a este monte: de aquí para alá,' e moverase; e nada che será imposible".

Marcos 6:39 E mandoulles que todos sentaran por grupos sobre a herba verde.

Xesús mandou aos seus discípulos que ordenasen á xente en grupos para descansar na herba verde.

1: Os mandamentos de Xesús son sempre para o noso beneficio.

2: O coidado e a compaixón de Xesús polos demais son evidentes na forma en que se preocupaba polas necesidades físicas das persoas.

1: Mateo 14:13-21 - Xesús alimenta aos 5.000.

2: Mateo 9:35-38 - Xesús ten compaixón das multitudes.

Marcos 6:40 E sentáronse en filas, por centos e por cincuenta.

Xesús deu de comer ás cinco mil persoas con cinco pans e dous peixes.

1: Xesús móstranos o poder da fe e dos milagres.

2: Xesús ensínanos o poder da xenerosidade.

1: Xoán 6:5-13 - Xesús alimentou milagrosamente aos cinco mil homes con cinco pans e dous peixes.

2: Mateo 14:13-21 - Xesús fixo un milagre para alimentar aos cinco mil.

Marcos 6:41 E despois de coller os cinco pans e os dous peixes, levantou a vista para o ceo, bendiciu, partiu os pans e deullos aos seus discípulos para que lles poñan diante; e os dous peixes repartíronse entre todos.

Xesús alimentou aos cinco mil só con cinco pans e dous peixes.

1. Xesús demostrou o poder de confiar en Deus.

2. Xesús mostrounos o valor do dar desinteresado.

1. Mateo 14:13-21 - Xesús alimenta aos cinco mil

2. Xoán 6:1-14 - Xesús alimenta aos cinco mil (de novo)

Marcos 6:42 E todos comeron e quedaron fartos.

A multitude encheuse despois de comer a comida proporcionada por Xesús.

1. Xesús é a fonte da nosa provisión e satisfacción.

2. Podemos atopar satisfacción poñendo a nosa confianza en Xesús.

1. Mateo 14:13-21 - Xesús alimenta aos cinco mil.

2. Xoán 6:35 - Xesús é o pan de vida.

Marcos 6:43 E levaron doce cestos cheos dos anacos e dos peixes.

Esta pasaxe relata o acontecemento milagroso cando Xesús alimentou a cinco mil persoas con só cinco pans e dous peixes.

1: Deus pode cubrir todas as nosas necesidades se confiamos nel.

2: A compaixón e o amor de Xesús por nós son maiores do que podemos imaxinar.

1: Mateo 14:13-21 - Xesús usa cinco pans e dous peixes para alimentar aos cinco mil.

2: Filipenses 4:19 - Deus cubrirá todas as nosas necesidades de acordo coas súas riquezas en gloria.

Marcos 6:44 E os que comían dos pans eran uns cinco mil homes.

A pasaxe indica que uns cinco mil homes foron alimentados con barras de pan.

1: A provisión de Deus é máis que suficiente para nós.

2: Debemos lembrar de estar agradecidos por todas as bendicións de Deus.

1: Xoán 6:11 - Xesús colleu entón os pans, deu grazas e repartiu entre os que estaban sentados canto quixeron.

2: Filipenses 4:19 - E o meu Deus satisfará todas as túas necesidades segundo as riquezas da súa gloria en Cristo Xesús.

Marcos 6:45 E enseguida obrigou aos seus discípulos a subir ao barco e a ir ao outro lado antes para Betsaida, mentres el despedira á xente.

Xesús mandou aos seus discípulos que marchasen nun barco cara a Betsaida mentres el despedira á xente.

1. O acto de Xesús de despedir á xente é un recordatorio de que debemos estar dispostos a sacrificar os nosos propios desexos polo ben dos demais.

2. A vontade de Xesús de despedir á xente demostra o seu amor desinteresado polos que o rodean.

1. Filipenses 2: 3-4 - "Non fagades nada por ambición egoísta ou por vana presunción. Máis ben, con humildade, valore aos demais por riba de vós mesmos, non mirando aos vosos propios intereses senón a cada un de vós os intereses dos demais".

2. Mateo 22:37-39 - ""Ama ao Señor, o teu Deus, con todo o teu corazón, con toda a túa alma e con toda a túa mente". Este é o primeiro e maior mandamento. E o segundo é parecido: "Ama ao teu próximo coma a ti mesmo".

Marcos 6:46 E cando os despediu, marchou ao monte para orar.

Xesús quitoulle tempo aos seus discípulos para orar a Deus.

1: Sempre debemos tomar tempo para orar a Deus e buscar a súa guía.

2: Xesús é un exemplo de como priorizar a oración.

1: Mateo 14:23 - E despois de despedir a multitude, subiu só ao monte para orar.

2: 1 Tesalonicenses 5:17 - Ora sen cesar.

Marcos 6:47 E cando chegou a tarde, o barco estaba no medio do mar, e el só en terra.

Xesús enviou os seus discípulos nun barco, e quedou só na terra.

1. A importancia de confiar no plan de Deus, aínda que pareza asustado.

2. Buscar forzas en tempos de soidade.

1. Salmo 23: 4 - "Aínda que camiñe polo val máis escuro, non temerei ningún mal,

porque estás comigo; a túa vara e o teu bastón, eles me consolan".

2. Isaías 41:10 - "Así que non teñas medo, porque eu estou contigo; non te asustes, porque eu son o teu Deus. Fortalecereiche e axudarei, apoiareino coa miña dereita xusta".

Marcos 6:48 E viulles traballando remando; porque o vento era contrario a eles, e sobre a cuarta vigilia da noite chegou a eles, camiñando sobre o mar, e quería pasar por eles.

Xesús mostrou compaixón cos seus discípulos acudindo a eles na súa angustia e dándolles coraxe e forza para perseverar.

1. Deus está sempre presente nas nosas vidas, mesmo en tempos de dificultades

2. Esforcémonos por vivir coa mesma compaixón e amor que Xesús mostrou

1. Salmo 138: 7 - Aínda que ando no medio dos problemas, ti gardas a miña vida; estendes a túa man contra a ira dos meus inimigos, e líbrame a túa dereita.

2. Mateo 9:36 - Cando viu a multitude, tivo compaixón delas, porque estaban acosados e indefensos, como ovellas sen pastor.

Marcos 6:49 Pero cando o viron camiñando sobre o mar, pensaron que era un espírito, e gritaron:

Os discípulos viron a Xesús camiñando sobre o mar e pensaron que era un espírito.

1: Xesús é tan poderoso que ata pode camiñar sobre a auga!

2: Xesús pode facer o milagroso, e El pode facer o mesmo nas nosas vidas.

1: Mateo 14:22-33 - Xesús camiñando sobre a auga e calmando a tormenta.

2: Xoán 3:16 - O amor de Deus por nós demostrouse enviando ao seu Fillo, Xesús.

Marcos 6:50 Porque todos o viron e turbaron. E enseguida falou con eles e díxolles:

Anímate: son eu; non teñas medo.

Os discípulos de Xesús quedaron aterrorizados cando o viron camiñando sobre a auga, pero el tranquilizounos dicíndolles que non tivesen medo.

1. Vencer o medo a través da fe en Xesucristo

2. Tranquilidade de Xesús en tempos problemáticos

1. Isaías 41:10 - "Non temas, porque eu estou contigo; non te espantes, porque eu son o teu Deus; Fortalecerei, axudarei, apoiareino coa miña dereita xusta".

2. Salmo 23:4 - "Aínda que camiñe polo val da sombra da morte, non temerei ningún mal, porque estás comigo; a túa vara e o teu bastón, consolanme".

Marcos 6:51 E subiu a eles na nave; e cesou o vento: e quedaron moi abraiados de si mesmos e marabillosos.

Xesús calma o mar embravecido, deixando os discípulos abraiados e abraiados.

1: Xesús ten o control da natureza e pode calmar as tormentas da vida.

2: Cando invoquemos a Xesús, responderanos co seu poder.

1: Mateo 8:23-27 - Xesús calma a tormenta no mar de Galilea.

2: Salmo 107:29 - El calma a tempestade, e as ondas están quietas.

Marcos 6:52 Porque non consideraban o milagre dos pans, porque o seu corazón estaba endurecido.

A pasaxe destaca como a xente non recoñeceu o milagre dos pans porque os seus corazóns estaban endurecidos.

1. O poder de Deus é maior que o noso propio entendemento - Mateo 19:26

2. Tomar o tempo para recoñecer e apreciar as bendicións de Deus - Salmo 34:8

1. Efesios 4:18 - "Tendo o entendemento escurecido, sendo afastado da vida de Deus pola ignorancia que hai neles, por mor da cegueira do seu corazón".

2. 2 Corintios 3:14 - "Pero as súas mentes quedaron cegadas, porque ata o día de hoxe permanece o mesmo veo sen quitar na lectura do Antigo Testamento; o que veo é eliminado en Cristo".

Marcos 6:53 E cando pasaron, chegaron á terra de Genesaret, e chegaron á beira.

Despois de cruzar o mar, Xesús e os seus discípulos chegaron á terra de Genesaret e detivéronse na súa beira.

1. A viaxe de Xesús a Genesaret: o poder da dirección

2. Genesaret: un lugar de descanso para Xesús e os seus discípulos

1. Isaías 30:21 - "Os teus oídos escoitarán unha palabra detrás de ti, dicindo: 'Este é o camiño, anda por el', sempre que te desvirtas á dereita ou á esquerda".

2. Mateo 11: 28-30 - "Ven a min, todos os que están traballados e cargados, e eu vos darei descanso. Tomade sobre vós o meu xugo e aprendede de min, que son manso e humilde de corazón, e atoparedes descanso para as vosas almas. Porque o meu xugo é doado, e a miña carga é leve".

Marcos 6:54 E cando saíron da nave, enseguida coñecérono,

Os discípulos de Xesús recoñecérono inmediatamente cando desembarcaron do barco.

1. Recoñecer a Xesús na nosa vida cotiá

2. O poder milagroso da fe

1. Xoán 8:19 - Entón dixéronlle: "Onde está o teu pai?" Xesús respondeulle: "Non me coñeces nin a min nin ao meu Pai. Se me coñeceses a min, coñecerías tamén ao meu Pai".

2. Hebreos 11:1 - Agora a fe é a seguridade das cousas que se esperan, a convicción das cousas que non se ven.

Marcos 6:55 E correndo por toda esa rexión ao redor, comezou a levar en leitos aos enfermos, onde oíron que estaba.

A xente da comarca correu a Xesús e levaba aos enfermos nos seus leitos para recibir a cura.

1. Debemos confiar en Xesús e ter fe en que pode curarnos de calquera aflición.

2. Xesús está sempre disposto a curarnos e darnos esperanza.

1. Mateo 8:14-17 - Xesús cura o enfermo en Cafarnaúm.

2. Isaías 53:5 - El foi ferido polas nosas transgresións, El foi ferido polas nosas iniquidades; o castigo pola nosa paz estaba sobre el, e polas súas feridas somos curados.

Marcos 6:56 E por onde entraba, por onde entraba, nas aldeas, ou nas cidades ou no campo, poñían os enfermos nas rúas, e rogábanlle que lle tocaran se fose só o bordo da súa vestidura; e todos os que o tocaban estaban feita enteira.

A xente das aldeas, cidades e países onde Xesús foi estaba tan desesperada por curar que botaron os enfermos nas rúas e suplicaron a Xesús que lles deixase tocar o bordo da súa vestimenta. Quen o tocou estaba curado.

1. O poder da fe - Como a fe da xente era tan forte que os curou.

2. O poder de Xesús - O milagre de Xesús curando aos que o tocaron.

1. Mateo 14:36 - "E rogáronlle que só tocaran o bordo da súa vestimenta; e todos os que o tocaban quedaron perfectamente sanados".

2. Actos 19: 11-12 - "E Deus fixo milagres especiais polas mans de Paulo: de xeito que do seu corpo levaban aos enfermos panos ou mandiles, e as enfermidades apartáronse deles, e os malos espíritos saían deles . ”.

Marcos 7 relata varios eventos clave, incluíndo unha disputa cos fariseos sobre a pureza ritual, a ensinanza sobre o que realmente contamina a unha persoa e dous milagres significativos: a curación da filla dunha muller sirofenicia e a curación dun home xordo e mudo.

1o Parágrafo: O capítulo comeza cos fariseos e algúns profesores da lei notando que uns discípulos comen comida coas mans que estaban contaminadas, é dicir, sen lavar. Cuestionan a Xesús sobre isto porque se aferran á tradición dos anciáns que esixen lavarse as mans antes de comer (Marcos 7:1-5). Xesús responde criticándoos pola súa hipocrisía ao aferrarse ás tradicións humanas ao descoidar os mandamentos de Deus. Cita a Isaías dicindo: "Esta xente honrame cos seus beizos, pero os seus corazóns están lonxe de min. Adóranme en balde; as súas ensinanzas son só regras humanas" (Marcos 7:6-8). El dá exemplo de como deixaron de lado o mandamento de Moisés honrar o pai nai permitir que Corban (agasallo de Deus devoto) invalidando así a palabra Deus por mor da tradición (Marcos 7:9-13).

Segundo parágrafo: Entón Xesús chama multitude ensina que nada externo pode contaminalos entrando nelas, máis ben é o que sae da persoa o que os contamina explicando malos pensamentos inmoralidade sexual roubo asasinato adulterio avaricia malicia engano lascivia envexa calumnias arrogancia tolemia proceden de todos estes males. por dentro fai impura a persoa (Marcos 7:14-23). Máis tarde, cando entra na rexión dos xentís de Tiro, unha muller sirofeicia pídelle que expulse o demo, a súa filla dille primeiro: "Deixa que os nenos se alimenten primeiro porque non está ben levar o pan dos nenos tirar os cans" ela responde: "Señor, ata os cans debaixo da mesa comen migallas dos nenos". dille porque este demo de resposta deixou a túa filla cando volveu a casa, atopou un neno deitado na cama, un demo que desapareceu mostrando o seu poder sobre o reino demoníaco que transcende as fronteiras relixiosas étnicas (Marcos 7:24-30).

Terceiro parágrafo: Pasando á rexión Decápolis atópase con home xordomudo a xente pídelle colocar a man sobre o home lévao a un lado en privado mete os dedos nos oídos chuspe toca a lingua mira cara arriba o ceo suspira dille "Efata!" que significa "¡Abre!" Ante este home os oídos están abertos a lingua solta comeza a falar con claridade acusa a ninguén máis ordes dado máis proclaman noticias espalladas a xente abrumada abraio din "Fixo todo ben fai que os xordos oen mudos falen" demostrando de novo a súa autoridade sobre as enfermidades físicas compaixón cara a aqueles sufrindo sen importar as barreiras sociais (Marcos 7:31-37).

Marcos 7:1 Entón xuntáronse a el os fariseos e algúns escribas que viñan de Xerusalén.

Os fariseos e os escribas de Xerusalén xuntáronse a Xesús.

1: Xesús recibe cos brazos abertos a todos os que se achegan a el, sexan quen sexan.

2: Debemos buscar sempre seguir a Xesús, non importa de onde veñamos.

1: Lucas 15:2 - "E os fariseos e os escribas murmuraban, dicindo: Este home recibe aos pecadores e come con eles".

2: Xoán 8:3-11 - "E os escribas e os fariseos trouxéronlle unha muller sorprendida en adulterio; e, poñéndoa no medio, dixéronlle: Mestre, esta muller foi tomada en adulterio, Moisés na lei mandounos apedrear a tales; pero ti que dis? Isto dixéronlle, tentándoo, para que tivesen que acusalo. Pero Xesús inclinouse e escribiu co dedo no chan. , coma se non os escoitase. Entón, cando continuaron a preguntarlle, ergueuse e díxolles: O de vós que estea sen pecado, que primeiro lle bote unha pedra. E de novo inclinouse e escribiu. no chan. E os que o escoitaron, convencidos pola súa propia conciencia, saíron un a un, comezando polos maiores, ata os derradeiros: e Xesús quedou só e a muller de pé no medio".

Marcos 7:2 E cando viron a algúns dos seus discípulos comer pan coas mans impuras, é dicir, coas mans sen lavar, acharon culpa.

Os fariseos criticaron aos discípulos de Xesús por comer coas mans sen lavar.

1: Non deixes que as críticas afecten a túa fe en Xesús.

2: Non é o mesmo limpeza que santidade.

1: Mateo 23:25-28 - Xesús reprende aos fariseos por centrarse na limpeza exterior en lugar da limpeza espiritual.

2: Santiago 4:11 - Non faledes uns contra outros, amados irmáns.

Marcos 7:3 Porque os fariseos e todos os xudeus, a non ser que se laven as mans a miúdo, non comen, seguindo a tradición dos anciáns.

Os fariseos e xudeus tiñan a tradición de lavarse as mans antes de comer.

1: Xesús lémbranos a importancia da tradición na nosa fe.

2: Podemos aprender dos fariseos o exemplo de adherirnos á tradición mesmo en asuntos pequenos.

1: Lucas 11:42 - ? □ ¡ Ai de vós, fariseos! pois decimades a menta, a ruda e toda clase de herbas, e pasades por riba do xuízo e do amor de Deus: isto debíades facer, e non deixar o outro sen facer.

2: Mateo 23:23 - ? □ ai vós, escribas e fariseos, hipócritas! pois pagades o décimo da menta, do anís e do comino, e omitistes os asuntos máis importantes da lei, o xuízo, a misericordia e a fe.

Marcos 7:4 E cando veñen do mercado, se non se lavan, non comen. E hai moitas outras cousas que recibiron para soster, como o lavado de copas, ollas, vasos de bronce e mesas.

Xesús ensínalles aos seus discípulos que deben lavarse antes de comer alimentos comprados no mercado, e que o mesmo principio aplícase a lavar vasos, potas, recipientes de bronce e mesas.

1. Como vivir unha vida de limpeza segundo Xesús

2. A importancia da limpeza espiritual na vida cotiá

1. Isaías 1:16-17 - Lavadevos; limpadevos; elimina o mal dos teus feitos de diante dos meus ollos; deixar de facer o mal.

17 Aprende a facer o ben; procura a xustiza, a opresión correcta; facer xustiza aos orfos, defender á viúva? □ causa.

2. Tito 2:11-12 - Porque a graza de Deus apareceu, traendo salvación para todas as persoas, 12 formándonos para renunciar á impiedade e ás paixóns mundanas, e a vivir unha vida autocontrolada, recta e piadosa na época actual.

Marcos 7:5 Entón os fariseos e os escribas preguntáronlle: "Por que non andan os teus discípulos segundo a tradición dos anciáns, senón que comen pan coas mans sen lavar?

Os fariseos e os escribas preguntaron a Xesús por que os seus discípulos non seguían a tradición senón que comían pan coas mans sen lavar.

1: A nosa fe en Deus é máis forte que as tradicións dos homes

2: Seguindo os camiños de Deus sobre os camiños do home

1: Mateo 15:8-9 - Este pobo achégase a min coa súa boca e honrame cos seus beizos; pero o seu corazón está lonxe de min. Pero en balde me adoran, ensinando como doutrinas os mandamentos dos homes.

2: Colosenses 2:20-23 - Por iso, se estades mortos con Cristo polos rudimentos do mundo, por que, coma se vivisemos no mundo, estades sometidos a ordenanzas (Non toquedes; non probedes; non toquedes; deben perecer co uso;) despois dos mandamentos e doutrinas dos homes? As cousas que realmente teñen unha demostración de sabedoría no culto á vontade, na humildade e na neglixencia do corpo; non en ningún honor para a satisfacción da carne.

Marcos 7:6 El respondeu e díxolles: Ben profetizou Isaías de vós hipócritas, como está escrito: Este pobo honrame cos seus beizos, pero o seu corazón está lonxe de min.

Xesús reprende aos fariseos pola súa observancia relixiosa superficial.

1: Non debemos ser culpables dunha observancia relixiosa superficial, senón que perseguimos un corazón dedicado a Deus.

2: Non debemos ser hipócritas que só honran a Deus cos nosos beizos, senón que o honran co corazón.

1: Deuteronomio 11: 16-17 - Tede coidado de que o voso corazón non se engane, e vos desviédes e sirvades a outros deuses e adorádeos; E entón a ira do Señor encenderase contra vós, e pechou o ceo para que non chova nin para que a terra non dea o seu froito.

2: Xeremías 29:13 - E buscaredesme e atoparedes, cando me busquedes con todo o voso corazón.

Marcos 7:7 Porén, en van me adoran, ensinando como doutrinas os mandamentos dos homes.

Este verso afirma que non ten sentido adorar a Deus se un está baseando as súas prácticas de adoración nas ensinanzas dos homes en vez de a Deus.

1. O perigo de confiar nas doutrinas feitas polo home

2. Por que debemos confiar nas doutrinas bíblicas

1. Colosenses 2:8 - "Coida que ninguén te leve cativo pola filosofía e o engano baleiro, segundo a tradición humana, segundo os espíritos elementais do mundo, e non segundo Cristo".

2. Isaías 29:13 - "E dixo o Señor: ? Porque este pobo achégase coa súa boca e honrame cos seus beizos, mentres os seus corazóns están lonxe de min, e o seu temor de min é un mandamento ensinado polos homes. "

Marcos 7:8 Porque deixando de lado o mandamento de Deus, gardades a tradición dos homes, como o lavado de potas e copas, e facedes moitas outras cousas semellantes.

Pasaxe A xente está a ignorar os mandamentos de Deus e, en cambio, segue as súas propias tradicións.

1. A importancia de seguir os mandamentos de Deus e non as nosas propias tradicións.

2. As consecuencias de non ter en conta os mandamentos de Deus.

1. Mateo 15:3-9 - Xesús ensinou aos fariseos e aos saduceos sobre a importancia de honrar os mandamentos de Deus e non as súas propias tradicións.

2. Colosenses 2:8 - Paulo advertiu aos colosenses sobre o perigo de seren desviados da sinxeleza do evanxeo polas tradicións.

Marcos 7:9 E díxolles: "Rexeitades ben o mandamento de Deus, para que gardades a vosa tradición".

O pobo estaba rexeitando os mandamentos de Deus para manter as súas propias tradicións.

1. O poder da palabra de Deus: aceptar os mandamentos en lugar das nosas propias tradicións

2. Rexeitando as tradicións do mundo e abrazando os mandamentos de Deus

1. Isaías 8:20 - "Á lei e ao testemuño: se non falan segundo esta palabra, é porque non

hai luz neles".

2. Colosenses 2:8 - "Coidado de que ninguén vos estrague con filosofía e vanos enganos, segundo a tradición dos homes, segundo os rudimentos do mundo, e non segundo Cristo".

Marcos 7:10 Porque Moisés dixo: Honra a teu pai e á túa nai; e: Quen maldice o pai ou a nai, que morra de morte.

Esta pasaxe de Marcos 7:10 enfatiza a importancia de honrar aos pais.

1. O valor de honrar aos pais

2. A singularidade do quinto mandamento

1. Efesios 6:1-3

2. Éxodo 20:12-17

Marcos 7:11 Pero vós dis: Se alguén lle dicía ao seu pai ou á súa nai: "É Corbán, é dicir, un agasallo, de todo o que poidas aproveitar para min; será libre.

Xesús critica unha práctica dos fariseos onde descoidan o seu deber cos seus pais usando o pretexto de ofrecer un don a Deus como escusa para evitar as súas responsabilidades.

1. A importancia de honrar aos nosos pais a través das nosas accións.

2. Os perigos de utilizar pretextos relixiosos para evitar as nosas obrigas.

1. Deuteronomio 5:16 - "Honra a teu pai e a túa nai, como te mandou Xehová, o teu Deus, para que os teus días se prolonguen e che vaia ben na terra que o Señor, o teu Deus, che dá. ."

2. Efesios 6: 2-3 - "Honra o teu pai e a túa nai, que é o primeiro mandamento con promesa, para que che vaia ben e vivas longamente na terra".

Marcos 7:12 E non lle permitís máis facer nada polo seu pai nin pola súa nai;

A pasaxe afirma que as persoas non deben ser obstaculizadas para axudar aos seus pais.

1: Debemos honrar aos nosos pais axudándoos de calquera forma que poidamos.

2: A nosa cultura non debe poñer obstáculos para que as persoas axuden aos seus pais.

1: Efesios 6:2-3? □ sobre o teu pai e nai; que é o primeiro mandamento con promesa; Para que che vaia ben, e poidas vivir moito tempo na terra.

2: Éxodo 20:12 ? □ sobre o teu pai e a túa nai, para que os teus días se alarguen na terra que o Señor, o teu Deus, che dá.

Marcos 7:13 Invalidando a palabra de Deus pola vosa tradición, que vos transmitistes, e facedes moitas cousas semellantes.

Este verso é un recordatorio de que as tradicións nunca deben substituír a palabra de Deus.

1: Debemos desconfiar das tradicións que anulan a palabra de Deus

2: antepoñer as tradicións ás escrituras leva á falta de fe

1: Colosenses 2:8 - Teña coidado de que ninguén vos estrague con filosofía e vanos enganos, segundo a tradición dos homes, segundo os rudimentos do mundo, e non segundo Cristo.

2: 2 Timoteo 3:16 - Toda a Escritura é inspirada por Deus, e é útil para a doutrina, para a reprobación, para a corrección, para a instrución na xustiza.

Marcos 7:14 E cando chamou a todo o pobo, díxolles: Escoitade-me cada un de vós e entendedes.

Xesús ensinou á xente a escoitar e comprender.

1: Escoita a Xesús e comprende as súas ensinanzas

2: Busca entendemento e sabedoría de Xesús

1: Santiago 1:5 - Se algún de vós carece de sabedoría, que llo pida a Deus, que dá a todos generosamente e non reprende; e daráselle.

2: Proverbios 2:3-6 - Si, se clamas en busca do coñecemento, e alzas a túa voz para entender; Se a buscas coma prata e a buscas coma tesouros escondidos; Entón entenderás o temor do Señor e atoparás o coñecemento de Deus. Porque o Señor dá sabedoría: da súa boca sae coñecemento e entendemento.

Marcos 7:15 Non hai nada de fóra do home, que entrando nel poida contaminalo; pero as cousas que saen del, son as que contaminan o home.

Xesús explica que non é o que entra nunha persoa o que a contamina, senón o que sae dela.

1. O poder das palabras: como nos definen as nosas palabras

2. As nosas accións falan máis que as palabras

1. Santiago 3:6-10 - O poder da lingua e como pode facer o ben e o mal

2. Mateo 12:33-37 - a parábola de Xesús das árbores boas e malas e do froito que producen

Marcos 7:16 Se alguén ten oídos para escoitar, que oiga.

Este verso anímanos a estar atentos ás palabras de Deus e a abrir os nosos corazóns para escoitar o que El está dicindo.

1: Escoita a voz de Deus - Marcos 7:16

2: Abre os oídos para escoitar - Marcos 7:16

1: Santiago 1:19 - "Sabede isto, meus amados irmáns: que cada quen sexa pronto para escoitar, lento para falar, lento para enfadar".

2: Salmo 95:7-8 - "Porque el é o noso Deus, e nós somos o pobo do seu pasto e as ovellas da súa man. Hoxe, se escoitades a súa voz, non endurecerdes os vosos corazóns..."

Marcos 7:17 E cando entrou na casa da xente, os seus discípulos preguntáronlle pola parábola.

Os discípulos de Xesús pedíronlle que explicase á xente a parábola que acababa de ensinar.

1. O poder de facer preguntas: explorando a importancia de buscar respostas ás nosas preguntas espirituais.

2. Dar un paso de fe: examinar a coraxe necesaria para dar un salto de fe e facer as preguntas difíciles.

1. Filipenses 4:6-7 - Non te preocupes por nada, pero en cada situación, mediante oración e petición, con acción de grazas, presenta as túas peticións a Deus.

2. Proverbios 3:5-6 - Confía no Señor con todo o teu corazón e non te apoies no teu propio entendemento; Sométese a el en todos os teus camiños, e el endereitará os teus camiños.

Marcos 7:18 E díxolles: "Tamén vós sodes sen entendemento? Non entendes que calquera cousa de fóra entra no home, non o pode contaminar;

Xesús pregunta aos seus discípulos sobre a súa comprensión do que é limpo espiritualmente, ensinando que non é o que entra nunha persoa o que os contamina, senón o que sae.

1. Ensinanzas de Xesús sobre o que realmente nos contamina

2. Examinando os nosos corazóns para a verdadeira limpeza

1. Mateo 15:11 - "Non o que entra na boca contamina ao home, senón o que sae da boca, isto contamina ao home".

2. Romanos 14:14 - "Eu sei, e estou convencido polo Señor Xesús, que non hai nada impuro por si mesmo; pero para o que considera impuro algo, para el é impuro".

Marcos 7:19 Porque non entra no seu corazón, senón no ventre, e sae ao chorro, purificando todas as carnes?

Xesús explica que o alimento que entra no corpo non contamina a unha persoa, senón que sae ao tiro, purgando todas as carnes.

1. Por que a Xesús non lle preocupaba a comida como fonte de contaminación

2. O poder depurador da comida: o que Xesús nos ensinou sobre a comer

1. Mateo 15:11 - "Non o que entra na boca contamina a unha persoa, senón o que sae da boca, isto contamina a unha persoa".

2. Romanos 14:17 - "Porque o reino de Deus non é cuestión de comer e beber, senón de xustiza, paz e gozo no Espírito Santo".

Marcos 7:20 E dixo: "O que sae do home contamina o home".

As cousas que facemos e dicimos saen do noso corazón e son as que nos contaminan.

1. ? □ O sombreiro Comes From Within Defile Us??

2. ? □ o poder das nosas palabras e accións?

1. Mateo 15:11 - ? □ Non é o que entra na boca o que contamina a unha persoa, senón o que sae da boca; isto contamina unha persoa.??

2. Santiago 3:2-12 - ? □ ou todos tropezamos de moitas maneiras. Se alguén non tropeza co que di, é un home perfecto, capaz tamén de frear todo o seu corpo.??

Marcos 7:21 Porque de dentro, do corazón dos homes, saen os malos pensamentos, adulterios, fornicacións, asasinatos,

Esta pasaxe enfatiza a maldade da humanidade, que se orixina no interior do corazón.

1. O mal dos nosos corazóns: como vencer as nosas tentacións

2. O poder do corazón: comprender as profundidades da natureza humana

1. Santiago 1:14-15 - Pero cada persoa é tentada cando é arrastrada polo seu propio mal desexo e seducida. Despois, despois de que o desexo concibiu, dá a luz o pecado; e o pecado, cando está xa maduro, dá a luz á morte.

2. Romanos 3:10-18 - Como está escrito: ? □ aquí non hai ninguén xusto, nin sequera un; non hai quen entenda; non hai quen busque a Deus. Todos se apartaron, xuntos non valeron para nada; non hai quen faga o ben, nin un.

Marcos 7:22 Os roubos, a cobiza, a maldade, o engano, a lascivia, o mal de ollo, a blasfemia, a soberbia, a insensatez:

Esta pasaxe enumera varios pecados que son condenados pola Biblia, como o roubo, a cobiza, a maldade, o engano, a lascivia, o mal de ollo, a blasfemia, o orgullo e a insensatez.

1. "Os pecados do corazón: recoñecer os pecados que non vemos"

2. "O poder da lingua: por que está prohibida a blasfemia"

1. Proverbios 11:3 - "A integridade dos rectos guiaraos, pero a perversidade dos transgresores destruiraos".

2. Santiago 4:17 - "Polo tanto, para o que sabe facer o ben e non o fai, para el é pecado".

Marcos 7:23 Todas estas cousas malas veñen de dentro e contaminan o home.

Xesús ensina que o mal vén de dentro dunha persoa e a contamina.

1. "O corazón da materia: por que o pecado comeza dentro de nós"

2. "O poder do Evanxeo: como podemos vencer o pecado"

1. Santiago 1:14-15 - "Pero cada persoa é tentada cando é arrastrada polo seu propio mal desexo e seducida. Entón, despois de que o desexo concibiu, dá a luz o pecado; e o pecado, cando é adulto. , dá a luz á morte".

2. Romanos 6:12-14 - "Polo tanto, non deixes que o pecado reine no teu corpo mortal para que obedezcas aos seus malos desexos. Non ofrezas ningunha parte de ti ao pecado como un instrumento de maldade, senón que ofrécense a Deus como os que foron traídos da morte á vida; e ofrécelle cada parte de ti como instrumento de xustiza. Porque o pecado xa non será o teu amo, porque non estás baixo a lei, senón baixo a graza".

Marcos 7:24 E de alí levantouse e entrou nas fronteiras de Tiro e Sidón, e entrou nunha casa, e non quería que ninguén o soubese, pero non puido estar escondido.

Xesús foi a Tiro e Sidón por soidade e privacidade.

1: Xesús quixo e necesitaba tempo para estar só e reflexionar sobre a súa misión.

2: Todos necesitamos tempo para estar sós e pensar profundamente nas nosas vidas e propósitos.

1: Mateo 6:6 - ? Cando ores , entra no teu cuarto, pecha a porta e ora ao teu Pai que está no segredo. E o teu Pai que ve no segredo recompensarache.??

2: Salmos 46:10 - ? aínda, e sabe que eu son Deus. Serei exaltado entre as nacións, serei exaltado na terra!??

Marcos 7:25 Porque unha muller, cuxa filla tiña un espírito impuro, oíu falar del, e veu e botouse aos seus pés.

A filla dunha muller estaba posuída por un espírito impuro, e escoitou falar de Xesús e acudiu a el en busca de axuda.

1. O poder da fe: como os milagres de Xesús poden transformar as nosas vidas

2. Superar as loitas: como Xesús é a nosa fonte de forza

1. Mateo 15:21-28 - Xesús cura á filla da muller cananea

2. Marcos 5:24-34 - Xesús cura á muller coa emisión de sangue

Marcos 7:26 A muller era grega, sirofenica de nación; e ela rogoulle que botase o demo da súa filla.

A muller era grega da nación sirofenicia e pediulle a Xesús que botase o demo da súa filla.

1: Xesús mostra o seu amor e misericordia por todas as nacións, non só co pobo xudeu.

2: Deus obra a través de nós e dános a oportunidade de ser as súas mans e os seus pés.

1: Feitos 10:34-35 - Deus non mostra parcialidade e está disposto a aceptar persoas de calquera nación.

2: Santiago 2:15-17 - A fe sen obras está morta, e debemos mostrar a nosa fe a través das nosas accións.

Marcos 7:27 Pero Xesús díxolle: "Deixa que os fillos se sacien primeiro, porque non convén tomar o pan dos fillos e botalo aos cans".

Xesús argumenta que as necesidades dos nenos deben ser atendidas primeiro antes de axudar aos cans.

1: Debemos priorizar as necesidades da nosa familia antes de axudar aos demais.

2: Non debemos ser egoístas e lembrar sempre de axudar aos necesitados.

1: Filipenses 2:3-4? □ o nada por ambición egoísta ou vana presunción. Máis ben, con humildade valora aos demais por riba de ti mesmos, non mirando aos teus propios intereses senón a cada un de vostedes aos intereses dos demais.??

2: Gálatas 6:10 ? □, pois, como temos oportunidade, fagamos o ben a todas as persoas, especialmente a aqueles que pertencen á familia dos crentes.

Marcos 7:28 E ela respondeulle: "Si, Señor, pero os cans debaixo da mesa comen as migallas dos nenos".

Esta pasaxe describe como unha muller respondeu á pregunta de Xesús sobre se cre que pode curar á súa filla, afirmando a súa fe nel e ofrecendo a analoxía dos cans que comen as migallas dos nenos.

1. Confiar en Xesús trae restauración e esperanza

2. A graza de Deus desborda ata o máis pequeno de nós

1. Mateo 15:21-28 - A cura de Xesús da filla da muller cananea

2. Romanos 5:6-8 - A abundante graza de Deus a través de Xesucristo

Marcos 7:29 E díxolle: Por esta palabra vai; saíu o demo da túa filla.

Xesús cura a filla dunha muller expulsando dela o demo.

1: Nunca debemos subestimar o poder do amor e da curación de Xesús.

2: Mesmo cando se enfronta ás situacións máis escuras, Xesús pode traer luz e esperanza a todos.

1: Salmo 34:18 "O Señor está preto dos quebrantados de corazón e salva aos que están esmagados de espírito".

2: Isaías 43:2 "Cando pases polas augas, eu estarei contigo; e cando atraveses os ríos, non te arrastrarán. Cando atraveses o lume, non te queimarán; as chamas. non che incendiará".

Marcos 7:30 E cando chegou á súa casa, atopou o demo saído e a súa filla deitada na cama.

Unha muller descubriu que a súa filla fora curada da súa posesión demoníaca cando regresou a casa.

1. Xesús ten o poder de librarnos do pecado e das súas consecuencias.

2. O poder de Deus é maior que calquera forza do mal.

1. Lucas 8:26-35 - Xesús expulsa o espírito impuro da muller.

2. Mateo 18:10 - Xesús advirte aos seus discípulos que teñan coidado de non facer tropezar aos pequenos.

Marcos 7:31 E de novo, partindo das costas de Tiro e Sidón, chegou ao mar de Galilea, polo medio das costas da Decápole.

Xesús partiu das costas de Tiro e Sidón e chegou ao mar de Galilea, polo medio das costas da Decápole.

1. A viaxe de Xesús pola terra ilustra o seu compromiso de predicar a Boa Nova a todos.

2. O ministerio de Xesús foi un testemuño da súa vontade de ir moi lonxe para chegar a todas as persoas.

1. Mateo 4:23-25 - E Xesús percorreu toda Galilea, ensinando nas súas sinagogas, predicando o evanxeo do reino e curando toda enfermidade e toda enfermidade entre o pobo.

2. Marcos 16:15 - E díxolles: "Ide por todo o mundo e predica o evanxeo a toda criatura".

Marcos 7:32 E leváronlle un xordo que tiña un impedimento na súa fala; e róganlle que poña a man sobre el.

Un grupo de persoas traen a Xesús un xordo con problemas de fala para que se cura.

1. O poder da fe - Como a fe dos que levaron o xordo a Xesús permitiu unha curación milagrosa.

2. Perseverando en tempos difíciles - Como Deus usa as nosas dificultades para achegarnos a El.

1. Santiago 5:14-15 - Algún de vós está enfermo? Debe chamar aos anciáns da igrexa para que oren por el e o unxen con aceite no nome do Señor. E a oración ofrecida con fe sanará o enfermo; o Señor resucitarao.

2. Romanos 8:28 - E sabemos que en todas as cousas Deus traballa para o ben dos que o aman, que foron chamados segundo o seu propósito.

Marcos 7:33 E levouno á parte da multitude, meteu os dedos nos oídos, cuspir e tocoulle a lingua;

Xesús curou a un xordo tocándolle as orellas e a lingua.

1: Xesús ensínanos a ser compasivos e misericordiosos cos menos afortunados.

2: Xesús móstranos o poder da fe e da oración pode curar aos enfermos.

1: Santiago 5:15 - "E a oración ofrecida con fe sanará ao enfermo; o Señor resucitarao. Se pecaron, serán perdoados".

2: Isaías 53:5 - "Pero foi traspasado polas nosas transgresións, esmagado polas nosas iniquidades; o castigo que nos deu a paz foi sobre el, e coas súas feridas nos curaron".

Marcos 7:34 E levantou a vista para o ceo, suspirou e díxolle: Efata, é dicir, ábrete.

Cura dun home xordomudo: Xesús abriulle os oídos e a boca.

1. A compaixón curativa de Deus: como Xesús abriu un home xordomudo

2. Milagres e fe: o poder de Xesús para vencer todas as adversidades

1. Isaías 35:5-6 - Entón abriranse os ollos dos cegos e abriranse os oídos dos xordos; entón o coxo saltará coma un cervo, e a lingua do mudo cantará de alegría.

2. Salmo 146: 8 - O Señor abre os ollos aos cegos; o Señor levanta aos que están encorvados; o Señor ama os xustos.

Marcos 7:35 E enseguida abríronlle os oídos, soltoulle o fío da lingua, e falou claro.

Xesús curou un home xordo e mudo, permitíndolle falar con claridade.

1. O poder de Deus pode traer cura e transformación.

2. Xesús é capaz de restaurar o noso quebrantamento.

1. Salmo 103: 3 - El perdoa todos os teus pecados e cura todas as túas enfermidades.

2. Isaías 35:5-6 - Entón abriranse os ollos dos cegos e abriranse os oídos dos xordos; entón o coxo saltará coma un cervo, e a lingua do mudo cantará de alegría.

Marcos 7:36 E mandoulles que non o dixesen a ninguén; pero canto máis lles mandaba, tanto máis o publicaban;

Xesús curou a un xordo e instruíu a esas testemuñas que non llo contasen a ninguén, pero de todos os xeitos espallaron a noticia.

1. O poder de Xesús: como os seus milagres demostran a súa autoridade divina

2. O poder de testemuñar: como as nosas accións impactan nos demais

1. Lucas 5:15-16 - Pero tanto máis foi a súa fama: e grandes multitudes xuntáronse para escoitar e ser curados por el das súas enfermidades. E retirouse ao deserto e orou.

2. Feitos 4:20 - Porque non podemos menos que falar das cousas que vimos e oímos.

Marcos 7:37 E quedaron atónitos, dicindo: "Todo o fixo ben; fai oír aos xordos e falar aos mudos".

A xente estaba asombrada dos milagres de Xesús, en concreto da curación de persoas xordas e mudas.

1. O poder milagroso de Deus: unha ollada aos milagres curativos de Xesús

2. Xesús: o noso Curandeiro e Redentor

1. Isaías 35:5-6: Entón abriranse os ollos dos cegos, e os oídos dos xordos abriranse. Entón o coxo saltará coma un cervo, e a lingua do mudo cantará, porque no deserto brotarán augas, e regatos no deserto.

2. Hebreos 13:8: Xesucristo é o mesmo onte, hoxe e para sempre.

Marcos 8 relata varios eventos clave, incluíndo a alimentación dos catro mil, unha disputa cos fariseos que buscan un sinal, a curación dun cego en Betsaida, a confesión de Pedro de Cristo e Xesús predicindo a súa morte e resurrección.

1o Parágrafo: O capítulo comeza con outra gran multitude que se xunta arredor de Xesús sen nada que comer. Expresa preocupación por eles e decide alimentalos. Con sete barras de pan e poucos peixes pequenos dá as grazas o pan dá aos discípulos reparten á xente fai o mesmo peixe que comían todos quedaron satisfeitos despois, sete cestos cheos de anacos rotos sobraron uns catro mil homes comeron despois de despedir a multitude sube ao barco á rexión de Dalmanutha (Marc. 8:1-10). Alí veñen os fariseos que comezan a discutir con el probándolle pedíndolle un sinal do ceo pero el suspira profundamente o espírito di: "Por que esta xeración pide un sinal? De verdade dígovos que non se lle dará ningún sinal" déixaos volve ao barco cruza outro lado (Marcos 8:11-13).

2o Parágrafo: Mentres estaban en barco cos discípulos que discuten esquecéronse de traer pan, só hai un pan entre eles. Advírtelles "Coidado! Coidado co fermento fariseos Herodes". Disto discuten entre eles dicindo "É porque non temos pan". Consciente da súa discusión, Xesús pregunta por que falar de non ter pan entender aínda non percibir ter o corazón endurecido ter os ollos non ver oídos non escoitar non lembrar cando romperon cinco pans cinco mil cantos anacos de cestos recolleron cando romperon sete pans catro mil cantos Os anacos de cestos cheos recolleron aínda sen entender (Marcos 8:14-21).

3o Parágrafo: Cando chegan a Betsaida, unhas persoas traen un cego suplican Xesús tócao colle a man do cego lévao fóra da aldea cúspelle nos ollos ponlle as mans enriba Pregúntalle se ve algo Mira cara arriba di Ve a xente parece árbores andando pon as mans sobre a súa os ollos de novo os seus ollos foron abertos a vista restaurada ve todo claramente manda a casa dicindo: "Non vaias nin á aldea" (Marcos 8:22-26). A continuación, viaxa ás aldeas de Cesárea de Filipo pregunta aos discípulos quen a xente din que as respostas inclúen a Xoán Bautista, Elías, un profeta, a continuación, pregunta quen di que son Pedro responde "Ti es o Mesías". Advirte que non lle digas a ninguén sobre isto comeza ensinar debe sufrir moitas cousas rexeitados anciáns sumos sacerdotes profesores lei debe matar despois de tres días resucitar de novo fala claramente Pedro reprocha Vólvese mira aos discípulos reprende Pedro dicindo: "Vete detrás de min Satanás! Non tes preocupacións en mente. Deus, senón só preocupacións humanas" (Marcos 8:27-33). Chama multitude xunto cos seus discípulos ensina a quen queira salvar a vida perderaa quen perda a vida por El evanxeo salvaraa de que lle serve

para alguén gañar o mundo enteiro perder a alma que pode alguén dar a cambio de alma se alguén lle avergoña palabras adúlteras xeración pecadora Fillo O home terá vergoña cando chegue a gloria do pai, os santos anxos conclúen verdadeiramente que algúns que estean aquí probarán a morte antes de ver o reino de Deus vir o poder (Marcos 8:34-38).

Marcos 8:1 Naqueles días, sendo a multitude moi grande e non tiña nada que comer, Xesús chamou aos seus discípulos e díxolles:

Xesús alimenta a multitude: Todo o mundo ten abondo.

1: Deus sempre proporciona. Nunca estamos necesitados.

2: Xesús é o provedor de todas as necesidades.

1: Filipenses 4:19 - E o meu Deus satisfará todas as túas necesidades segundo as riquezas da súa gloria en Cristo Xesús.

2: Mateo 6:25-34 - Por iso dígoche: non te preocupes pola túa vida, o que comerás ou beberás; ou sobre o teu corpo, o que vestirás. Non é a vida máis que a comida, e o corpo máis que a roupa?

Marcos 8:2 Teño compaixón da multitude, porque xa levan tres días comigo e non teñen nada que comer.

Xesús amosa compaixón da multitude que leva tres días con el e non ten nada que comer.

1. A compaixón de Xesús: como debemos seguir o seu exemplo

2. O poder da fe: aprendendo da multitude

1. Mateo 14:14 - E saíu Xesús, viu unha gran multitude, compaixouse deles e curou os seus enfermos.

2. Xoán 6:5-7 - Cando Xesús ergueu os ollos e viu que unha gran multitude se achegaba a el, díxolle a Filipe: "De onde mercaremos pan para que coman estes?" E isto dixo para

probalo: porque el mesmo sabía o que ía facer.

Marcos 8:3 E se os despido en xaxún para as súas casas, desmaiaranse polo camiño, porque moitos deles viñeron de lonxe.

Os discípulos de Xesús estaban preocupados pola xente á que estaba ensinando, xa que viñeran de lonxe e desmaiaríanse de fame se os enviaban xaxando ás súas casas.

1. Xesús preocúpase polo noso benestar, aínda que sexa difícil para nós facer o que pide.

2. Xesús quere que vexamos polas necesidades dos demais, aínda que nos resulte difícil facelo.

1. Mateo 25: 35-36 - "Porque tiven fame e déchesme de comer, tiven sede e déchesme de beber, era forasteiro e convidáchesme".

2. Santiago 2:14-16 - "¿De que serve, meus irmáns, se alguén afirma ter fe, pero non ten obras? ¿Pode salvalos esa fe? Supoñamos que un irmán ou unha irmá está sen roupa e sen comida. Se un de vós lles di: "¡ En paz; quéntase quente e ben alimentado", pero non fai nada sobre as súas necesidades físicas, de que serve?"

Marcos 8:4 E os seus discípulos respondéronlle: ¿De onde pode un home saciar de pan a estes homes aquí no deserto?

Os discípulos preguntaron a Xesús como podían alimentar a unha gran multitude no deserto con só uns poucos pans.

1. O poder da fe: Xesús mostrounos que mesmo nas situacións máis difíciles, a fe pode facer posible o imposible.

2. O poder da oración: cando nos enfrontamos a probabilidades esmagadoras, a oración pode traernos esperanza e forza.

1. Mateo 17:20 - "El díxolles: ? □ pola túa pouca fe. En verdade, dígovos que se tedes fe coma un gran de mostaza, dirédeslle a este monte: ? □ ove de aquí para alá,??e moverase, e nada che será imposible.??

2. Santiago 5:16 - "Por iso, confesade os vosos pecados uns a outros e orade uns polos outros, para que seades curados. A oración dun xusto ten un gran poder mentres está a

funcionar".

Marcos 8:5 E preguntoulles: Cantos pans tedes? E eles dixeron: Sete.

Xesús preguntou aos seus discípulos cantos pans tiñan e eles responderon sete.

1. O poder da fe: Xesús demostra como a fe pode converter incluso unha pequena ofrenda nunha bendición para moitos.

2. A provisión de Deus: Xesús móstranos como Deus pode tomar recursos aparentemente insignificantes e utilizalos para satisfacer as necesidades das persoas.

1. Mateo 14:13-21 - Xesús usa cinco pans e dous peixes para alimentar a cinco mil persoas.

2. Xoán 6:1-14 - Xesús converte cinco pans e dous peixes nunha comida milagrosa para cinco mil persoas.

Marcos 8:6 E mandou á xente que se sentara no chan; e puxéronos diante do pobo.

Xesús deu grazas e partiu sete pans diante dos seus discípulos, quen os puxeron diante da xente.

1. O poder de dar grazas

2. A importancia de servir aos demais

1. Mateo 15:36 - "E colleu os sete pans e os peixes, deu grazas, partiunos e deulles aos seus discípulos e os discípulos á multitude".

2. Filipenses 4:6 - "Non teñades coidado de nada, pero en todo, por medio de oración e súplicas con acción de grazas, que as vosas peticións sexan coñecidas a Deus".

Marcos 8:7 E tiñan uns peixes pequenos, e bendiciu e mandou poñelos tamén diante deles.

Xesús usou algúns peixes pequenos para alimentar a unha gran multitude.

1: Xesús utilizou as pequenas cousas da vida para facer grandes obras.

2: Xesús ensinounos a estar satisfeitos co que temos e a confiar en El para proporcionar.

1: Filipenses 4: 11-13 "Non é que estea falando de estar necesitado, porque aprendín a contentarme en calquera situación. Sei ser humillado e sei abundar. en cada circunstancia, aprendín o segredo de afrontar a abundancia e a fame, a abundancia e a necesidade.

2: Mateo 6:25-34 ? Por iso dígoche: non te preocupes pola túa vida, o que comerás ou o que beberás, nin polo teu corpo, o que vestirás. Non é a vida máis que o alimento, e o corpo máis que a roupa? Mirade os paxaros do ceo: nin sementan nin recollen nin recollen nos hórreos, e con todo o voso Pai celestial dálles de comer. Non vales máis ca eles? E cal de vós por estar ansioso pode engadir unha soa hora á súa vida? E por que estás ansioso pola roupa? Considera os lírios do campo, como medran: nin traballan nin filan, pero dígovos que nin Salomón en toda a súa gloria estaba vestido coma un destes. ...

Marcos 8:8 Así que comeron e quedaron fartos; e tomaron da carne partida que quedaba sete cestos.

Os discípulos comeron o pan e o peixe que Xesús lles proporcionara e enchéronse, e aínda quedaban sete cestos de comida.

1. Deus é capaz de proporcionarnos abundantemente.

2. O poder da fe e da oración.

1. Mateo 14:13-21 - A alimentación dos cinco mil

2. Lucas 17:11-19 - Xesús limpa a dez leprosos

Marcos 8:9 E os que comeran eran uns catro mil, e despediunos.

Esta pasaxe describe o milagre de Xesús alimentando a catro mil persoas con só uns poucos pans e peixes.

1. O poder dos milagres de Xesús: como Deus pode proporcionar abundancia nun momento de necesidade

2. A compaixón de Xesús: como Deus coida de todo o seu pobo

1. Xoán 6:1-14 - Xesús alimentando milagrosamente aos cinco mil

2. Mateo 14:13-21 - Xesús camiñando sobre a auga para atoparse cos seus discípulos

Marcos 8:10 E inmediatamente subiu nun barco cos seus discípulos, e chegou ás partes de Dalmanuta.

Xesús e os seus discípulos entraron nun barco e foron a Dalmanuta.

1. O poder da obediencia: a viaxe de Xesús a Dalmanutha

2. Seguindo o guión do Señor: A viaxe a Dalmanutha

1. Xoán 14:15 ? Se me amas, cumprirás os meus mandamentos.??

2. Lucas 9:23 ? e díxolles a todos: Se alguén quere vir detrás de min, que se negue a si mesmo, que tome a súa cruz cada día e sigame.

Marcos 8:11 E saíron os fariseos, e puxéronse a preguntar con el, buscando del un sinal do ceo para tentalo.

Os fariseos tentaron a Xesús pedindo un sinal ao ceo.

1. A tentación de Xesús: confiar en Deus, non en sinais e marabillas

2. O poder da fe: vencer a tentación a través da Palabra de Deus

1. Mateo 4:1-11 - Xesús é tentado polo diaño.

2. Hebreos 11:1 - Agora a fe é a seguridade das cousas que se esperan, a convicción das cousas que non se ven.

Marcos 8:12 E suspirou profundamente no seu espírito, e dixo: Por que esta xeración busca un sinal? En verdade dígovos que non se lle dará ningún sinal a esta xeración.

Xesús expresa a súa frustración pola falta de fe do pobo e négase a darlle un sinal.

1. O Reino de Deus está construído sobre a fe, non sobre os sinais

2. Deus busca un pobo fiel

1. Hebreos 11:1 - Agora a fe é a seguridade das cousas que se esperan, a convicción das cousas que non se ven.

2. Xoán 20:29 - Xesús díxolle: ? □ crestes porque me viches? Felices os que non viron e creron.

Marcos 8:13 E deixounos, e volvendo entrar na nave marchou á outra beira.

Xesús marchou para o outro lado do mar nun barco.

1. A obediencia de Xesús: aprender a seguir os mandamentos de Deus

2. O poder de Xesús: o milagre de cruzar o mar

1. Xoán 6:21 - Inmediatamente a barca chegou á terra á que foran.

2. Mateo 14:22-33 - Inmediatamente Xesús fixo que os discípulos subisen á barca e fosen diante del á outra beira, mentres el despediu á multitude.

Marcos 8:14 Os discípulos esquecéronse de levar o pan, e non tiñan no barco máis que un pan.

Os discípulos esquecéronse de traer pan e só levaban un pan con eles.

1: Deberiamos estar preparados para todas as situacións, como non estaban os discípulos.

2: Debemos ter en conta os recursos que temos, xa que os discípulos tiñan só un pan.

1: Mateo 6:25-34 - Xesús ensínanos a non preocuparnos polo futuro e confiar en Deus.

2: Proverbios 21:20 - Tesouro precioso e aceite están nun home sabio? □ morada, pero un home insensato devora.

Marcos 8:15 E mandoulles, dicindo: Coidado, coidado co fermento dos fariseos e co fermento de Herodes.

Debemos ser conscientes das falsas ensinanzas dos fariseos e das falsas ensinanzas de Herodes.

1. O perigo das falsas ensinanzas

2. Ver a través dos enganos do mundo

1. Efesios 5: 6-7 - "Que ninguén vos engañe con palabras baleiras, porque por estas cousas a ira de Deus vén sobre os fillos da desobediencia. Polo tanto, non sexades partícipes con eles".

2. Colosenses 2:8 - "Coida que ninguén te leve cativo pola filosofía e o engano baleiro, segundo a tradición humana, segundo os espíritos elementais do mundo, e non segundo Cristo".

Marcos 8:16 E discutían entre si, dicindo: É porque non temos pan.

Os discípulos razoaron que a súa falta de pan era o motivo da ensinanza de Xesús.

1: Xesús lémbranos que debemos mirar máis aló das nosas necesidades físicas e ver as necesidades espirituais dos que nos rodean.

2: Necesitamos lembrar que Xesús sempre nos está proporcionando alimento espiritual.

1: Mateo 6:25-34 - Xesús ensínanos a non preocuparnos polas nosas necesidades físicas, senón a buscar primeiro o Reino de Deus.

2: Salmo 23 - Aínda que camiñemos polo val da sombra da morte, Deus proporcionaranos confort e sustento.

Marcos 8:17 Xesús, cando o soubo, díxolles: "Por que pensades porque non tedes pan? Aínda non entendes, nin entendes? aínda tes o teu corazón endurecido?

Xesús preguntoulle á xente por que lle preguntaban por non ter pan aínda que aínda non o entenderan nin o entenderan.

1. Endurecemento do corazón: entender o plan de Deus

2. Ver a través dos ollos da fe: crer na provisión de Deus

1. Xeremías 17:7-8 - "Diaventurado o home que confía no Señor, cuxa confianza está nel. Será coma unha árbore plantada á beira da auga que bota as súas raíces á beira do río. Non teme cando chega a calor; as súas follas son sempre verdes. Non ten preocupacións nun ano de seca e non deixa de dar froitos".

2. Hebreos 3:14-15 - "Chegamos a compartir en Cristo, se de feito mantemos firmemente a nosa convicción orixinal ata o final. Como acaba de dicir: "Hoxe, se escoitas a súa voz, non endureces a túa voz. corazóns como fixeches na rebelión".

Marcos 8:18 Tendo ollos, non ves? e tendo oídos, non escoitades? e non te lembras?

Xesús pregunta por que os seus discípulos, que teñen ollos para ver e oídos para escoitar, non entenden nin lembran o que lles ensinou.

1. Ver e crer: comprender a Palabra de Deus

2. Escoitar para obedecer: lembrar o que aprendimos

1. Salmo 19: 7-9 - A lei do Señor é perfecta, revive a alma; o testemuño do Señor é certo, facendo sabios aos sinxelos; os preceptos do Señor son rectos, alegran o corazón; o mandamento do Señor é puro, ilumina os ollos;

2. Proverbios 1:7 - O temor de Xehová é o principio do coñecemento; os tolos desprezan a sabedoría e a instrución.

Marcos 8:19 Cando partei os cinco pans entre cinco mil, cantas cestas cheas de anacos levastes? Eles dinlle: Doce.

Xesús demostrou o seu gran poder proporcionando comida á multitude famenta.

1. O poder de Deus: unha lección da alimentación milagrosa de Xesús

2. A bendición de compartir: o exemplo de xenerosidade de Xesús

1. Lucas 9:13-17 - Xesús alimenta aos cinco mil

2. Xoán 6:1-14 - Xesús alimenta os catro mil

Marcos 8:20 E cando os sete entre catro mil, cantas cestas cheas de anacos levastes? E eles dixeron: Sete.

Xesús preguntoulles aos discípulos cantas cestas levaron despois de dar de comer a catro mil persoas con sete pans e uns peixes pequenos. Os discípulos responderon que levaban sete cestos.

1. A abundancia de Deus: como a fe en Deus pode proporcionar máis que suficiente.

2. O poder do amor: como Xesús compartiu o seu amor e proporcionou as necesidades dos demais.

1. Xoán 6:1-14 - Xesús alimentando aos 5.000 con cinco pans e dous peixes.

2. Mateo 14:13-21 - Xesús alimentando aos 4.000 con sete pans e algúns pequenos peixes.

Marcos 8:21 E díxolles: Como é que non entendedes?

Xesús pregúntalles aos seus discípulos por que non entenden.

1: Debemos comprender a Palabra de Deus para vivir unha vida chea de obediencia e fe.

2: O Señor sempre está disposto a guiarnos na nosa comprensión da súa Palabra.

1: Isaías 40:28-31 - Non o sabías? ¿Non escoitaches que o Deus eterno, o Señor, o creador dos confíns da terra, non desfallece nin se cansa? non hai busca do seu entendemento.

2: Xoán 16:12-15 - Aínda teño moitas cousas que dicirvos, pero agora non as podedes soportar. Porén, cando veña el, o Espírito da verdade, guiaravos a toda a verdade, porque non falará por si mesmo; pero todo o que escoite, falará, e indicaravos as cousas que virán.

Marcos 8:22 E chegou a Betsaida; e leváronlle un cego e pedíronlle que o tocase.

O cego foi levado a Xesús en Betsaida e pediu que o curasen.

1: Podemos recorrer a Xesús para curarnos, mesmo nos nosos momentos máis escuros.

2: Xesús ten o poder de curar ata as nosas aflicións máis difíciles.

1: Isaías 41:10 ? □ non oides, porque estou contigo; non te espantes, porque eu son o teu Deus; Fortalecerei, axudarei, sustentareite coa miña dereita xusta.??

2: Santiago 5:14-15 ? Alguén de vós está enfermo? Que chame aos anciáns da igrexa, e que oren por el, unxindoo con aceite no nome do Señor. E a oración da fe salvará ao enfermo, e o Señor resucitarao.??

Marcos 8:23 E colleu da man ao cego e levouno fóra da cidade; e cando lle cuspir nos ollos e puxo as mans enriba del, preguntoulle se vía algo.

Xesús colleu da man a un cego e levouno fóra da cidade. Despois, cuspiu nos ollos do home e puxo as mans sobre el, preguntando se vía algo.

1. O poder de Xesús para curar: examinando os milagres de Xesús en Marcos 8

2. Xesús coida aos cegos: un estudo da compaixón de Xesús polos marxinados en Marcos 8

1. Isaías 35:5-6 - Entón abriranse os ollos dos cegos e abriranse os oídos dos xordos. Entón o coxo saltará coma un cervo, e a lingua do mudo cantará, porque no deserto brotarán augas, e regatos no deserto.

2. Mateo 10:8 - Curade os enfermos, limpa os leprosos, resucita os mortos, expulsa os demos: de balde recibistes, dade de balde.

Marcos 8:24 E levantou a vista e dixo: "Vexo homes camiñando coma árbores".

Os discípulos de Xesús son testemuñas del mirando cara arriba e dicindo que pode ver homes camiñando coma árbores.

1. Camiñando na fe: comprender o que significa seguir a Xesús

2. Non perdas de vista o que importa: reflexións sobre o ver con ollos espirituais

1. Efesios 5:15-17 - "Mira ben, entón, como andas, non como insensato, senón como sabio, facendo o mellor uso do tempo, porque os días son malos. Polo tanto, non sexades necios, pero entendedes cal é a vontade de o Señor é".

2. Isaías 6:9-10 - "E el dixo: ? o, e díxolle a este pobo: ? € oíña, pero non entende; segue vendo, pero non entende. O corazón deste pobo é embotado, os seus oídos pesados e os seus ollos cegos, para que non vexan cos seus ollos, e escoiten cos seus oídos, e entendan co seu corazón, e se volvan e sexan curados.

Marcos 8:25 Despois diso, volveu poñer as mans sobre os ollos e fíxoo mirar cara arriba;

Xesús curou a un home da súa cegueira.

1. Xesús é a fonte última da nosa cura e restauración.

2. Podemos confiar en que Deus nos trae claridade e comprensión.

1. Salmo 147:3 "El cura aos quebrantados de corazón e venda as súas feridas".

2. Isaías 61: 1 "O Espírito do Señor Deus está sobre min, porque o Señor me unxiu para predicar boas novas aos mansos; envioume para vendar aos quebrantados de corazón, para proclamarlles liberdade aos cativos e aos apertura do cárcere aos presos".

Marcos 8:26 E mandouno á súa casa, dicindo: Non entres á cidade nin llo digas a ninguén da cidade.

Xesús enviou a un home á súa casa con instrucións de non entrar na cidade nin contar a ninguén sobre a súa curación.

1. Xesús chámanos a compartir o seu amor: o poder de testemuñar para Cristo

2. Como vivir unha vida de obediencia a Xesús

1. Mateo 10:27 - "O que vos digo na escuridade, falalo á luz; e o que escoitades aos oídos, predicalo nos tellados".

2. Xoán 5:19-20 - "Entón Xesús respondeu e díxolles: "En verdade, dígovos que o Fillo non pode facer nada por si mesmo, senón o que ve facer ao Pai; porque o que fai, o Fillo. tamén fai o mesmo. Porque o Pai ama ao Fillo e móstralle todas as cousas que el mesmo fai, e mostraralle obras maiores que estas, para que vos marabilledes.

Marcos 8:27 E Xesús e os seus discípulos saíu ás cidades de Cesarea de Filipo.

Xesús preguntou aos seus discípulos quen pensa que é.

1. Quen é Xesús?

2. Comprender a natureza de Xesús

1. Xoán 8:58 - Xesús díxolles: ? En verdade, en verdade, dígovos que antes de que Abraham fose, eu son.

2. Colosenses 1:15-17 - El é a imaxe do Deus invisible, o primoxénito de toda a creación. Porque por el foron creadas todas as cousas, no ceo e na terra, visibles e invisibles, sexan tronos ou dominios ou gobernantes ou autoridades? Todas as cousas foron creadas por el e para el. E el está antes de todas as cousas, e nel todas as cousas

mantéñense.

Marcos 8:28 E eles responderon: Xoán o Bautista; pero algúns din: Elías; e outros, Un dos profetas.

Esta pasaxe revela que a xente non estaba segura a que profeta Xesús se refería cando preguntou : "Quen din os homes que son eu?". Algúns responderon con Xoán Bautista, outros dixeron Elías, e outros dixeron un dos profetas.

1. O poder da percepción: como vemos a Xesús

2. Quen dis que son?

1. Xoán 5:39 - Busca nas escrituras; porque neles pensades que tedes vida eterna, e eles son os que dan testemuño de min.

2. Mateo 16:15-16 - Díxolles: Pero vós, quen din que son eu? E respondeu Simón Pedro e dixo: Ti es o Cristo, o Fillo do Deus vivo.

Marcos 8:29 E díxolles: Pero vós, quen din que son eu? E Pedro respondeulle: Ti es o Cristo.

Xesús preguntou aos seus discípulos quen pensaban que era e Pedro respondeu que Xesús era o Cristo.

1. O poder da crenza: como a fe de Pedro moldeou o cristianismo

2. A importancia de coñecer a Xesús: comprender quen é Xesús e o que significa para nós

1. Isaías 9:6-7 - Porque un fillo nos naceu, un fillo nos é dado, e o goberno estará sobre o seu ombreiro, e chamarase o seu nome Marabilloso, Conselleiro, Deus poderoso, Pai eterno. , O Príncipe da Paz.

2. Xoán 1:41-42 - Primeiro atopou o seu propio irmán Simón e díxolle: "Atopamos o Mesías, que é, que se interpreta, o Cristo".

Marcos 8:30 E mandoulles que non falasen del a ninguén.

Esta pasaxe de Marcos 8:30 dinos que Xesús mandou aos seus seguidores que manteñan en segredo a súa identidade.

1: Gardar os segredos de Deus: o poder da discreción

2: Revelar os segredos de Deus: a coraxe da fe

1: Proverbios 11:13 - Un fofocas traizoa unha confianza, pero un home de confianza garda un segredo.

2: 1 Corintios 4: 2 - Agora requírese que aqueles aos que se lles deu unha confianza deben ser fieis.

Marcos 8:31 E comezou a ensinarlles que o Fillo do Home tiña que padecer moitas cousas, ser rexeitado polos anciáns, polos sumos sacerdotes e os escribas, e ser asasinado, e despois de tres días resucitar.

Ensinoulles que o Fillo do Home debe sufrir e ser rexeitado antes de resucitar despois de tres días.

1: O sufrimento e o rexeitamento de Xesús: como nos axuda a comprender a importancia da graza de Deus.

2: O triunfo de Xesús - celebrando a vitoria da resurrección de Xesús.

1: Isaías 53:5-6 - "Pero foi traspasado polas nosas transgresións, esmagado polas nosas iniquidades; o castigo que nos deu a paz foi sobre el, e polas súas feridas curamos. Todos nós, coma ovellas, temos equivocado, cada un de nós volveu polo seu camiño, e o Señor fixo recaer sobre el a iniquidade de todos nós".

2: Romanos 14:8-9 - "Porque se vivimos, vivimos para o Señor, e se morremos, morremos para o Señor. Entón, se vivimos ou morremos, somos o Señor? □ . Porque para iso Cristo morreu e volveu vivir, para ser o Señor tanto dos mortos como dos vivos".

Marcos 8:32 E dixo este refrán abertamente. E Pedro colleuno e comezou a reprendelo.

Xesús declarou abertamente que sufriría e morrera e Pedro reprochouno por iso.

1: Xesús aceptou voluntariamente o sufrimento e a morte para a nosa salvación

2: Debemos esforzarnos por aceptar o plan de Deus aínda que nos desafía

1: Isaías 53: 4-6 - "Certamente el levou as nosas dores e levou as nosas tristezas; aínda que o estimábamos abatido, ferido por Deus e aflixido. Pero el foi ferido polas nosas transgresións, foi esmagado polas nosas iniquidades; el foi o castigo que nos deu paz, e coas súas feridas somos curados".

2: Filipenses 2:8 - "E sendo atopado en forma humana, humillóuse a si mesmo facéndose obediente ata a morte, ata a morte en cruz".

Marcos 8:33 Pero cando se deu a volta e mirou para os seus discípulos, increpou a Pedro, dicíndolle: Vete de min, Satanás, porque non gustas das cousas de Deus, senón das dos homes.

Xesús reprochou a Pedro por non entender os camiños de Deus senón por seguir os camiños dos homes.

1. Coñecer a diferenza entre os camiños de Deus e os camiños do home

2. O poder da reprensión ao seguir os camiños de Deus

1. Mateo 7:13-14 - ? □ entrar pola porta estreita. Porque a porta é ancha e o camiño doado que leva á destrución, e moitos son os que entran por ela. Porque a porta é estreita e duro o camiño que leva á vida, e poucos son os que a atopan.

2. Mateo 6:24 - ? □ o un pode servir a dous amos, porque ou odiará ao un e amará ao outro, ou se dedicará ao un e desprezará ao outro. Non podes servir a Deus e o diñeiro.

Marcos 8:34 E cando chamou á xente cos seus discípulos tamén, díxolles: Quen queira vir detrás de min, que se negue a si mesmo, que leve a súa cruz e que me siga.

Xesús anímanos a negarnos a nós mesmos e a tomar as nosas cruces para seguilo.

1. Poñernos diante de Deus: o que debemos negar para seguir a Xesús

2. Amor radical: Tomar as nosas cruces e seguir a Xesús

1. Mateo 16:24-26 - "Entón Xesús díxolles aos seus discípulos: "Quen queira ser o meu discípulo, que se negue a si mesmo, que tome a súa cruz e que me siga".

2. Lucas 9:23-25 - "Entón díxolles a todos: ? Quen queira ser o meu discípulo debe negarse a si mesmo, levar a súa cruz diariamente e seguirme".

Marcos 8:35 Porque quen queira salvar a súa vida, perderaa; pero quen perda a súa vida pola miña causa e polo evanxeo, salvaraa.

Xesús anima aos seus seguidores a que estean dispostos a sacrificar as súas propias vidas para salvala a longo prazo.

1. "Vivir para Xesús: o verdadeiro camiño cara á vida eterna"

2. "O custo de seguir a Cristo: o sacrificio definitivo"

1. Romanos 8:35-39 - "¿Quen nos separará do amor de Cristo? Será a tribulación, ou angustia, ou persecución, ou fame, ou nudez, ou perigo, ou espada?"

2. Mateo 10:39 - "O que atope a súa vida, perderaa; e o que perda a súa vida por causa de min, atoparaa".

Marcos 8:36 Porque que lle servirá a un home se gaña o mundo enteiro e perde a súa alma?

A pasaxe é unha advertencia de Xesús de que o éxito mundano non paga a pena o custo da propia alma.

1. O custo do éxito mundial: examinando a advertencia de Marcos 8:36

2. O que máis importa: comprender o valor da túa alma á luz de Marcos 8:36

1. Mateo 16:26 - "Para que lle serve un home se gaña o mundo enteiro e perde a súa propia alma? ou que dará un home a cambio da súa alma?"

2. Eclesiastés 1:2 - "Vaidade de vaidades, di o Predicador, vaidade de vaidades; todo é vaidade".

Marcos 8:37 Ou que dará un home a cambio da súa alma?

A pasaxe fala da importancia da propia alma e da cuestión do que un ten que ofrecer a cambio dela.

1. O valor da alma: como coidar a túa posesión máis preciosa

2. O prezo da redención: que debemos dar a cambio das nosas almas?

1. Mateo 16:26 - "¿De que lle serve un home se gaña o mundo enteiro e perde a súa propia alma?"

2. Proverbios 11:4 - "A riqueza non serve no día da ira, pero a xustiza libra da morte".

Marcos 8:38 Por tanto, quen se avergoña de min e das miñas palabras nesta xeración adúltera e pecadora; del tamén se avergoñará o Fillo do Home, cando veña na gloria do seu Pai cos santos anxos.

O Fillo do Home avergoñarase dos que se avergoñan del e das súas palabras nesta xeración pecadora.

1: Coñecer a nosa identidade en Cristo e manternos firmes nela.

2: Non avergoñarse do evanxeo senón proclamalo con audacia.

1: 1 Xoán 4:17 - "O amor foi perfeccionado entre nós nisto: para que teñamos ousadía no día do xuízo, porque tal como El é, así somos nós neste mundo".

2: Efesios 6:19-20 - "E para min, que se me dea a palabra, para que abra a boca con audacia, para dar a coñecer o misterio do evanxeo, polo que son embaixador en cadeas: que nel Podo falar con audacia, como debería falar".

Marcos 9 relata varios acontecementos clave, incluíndo a Transfiguración de Xesús, a curación dun neno posuído por un espírito impuro, Xesús predicindo a súa morte e resurrección de novo, ensinando sobre quen é o máis grande no Reino de Deus e

advertindo contra que outros pequen.

1o Parágrafo: O capítulo comeza con Xesús levando a Pedro, Santiago e Xoán a unha montaña alta onde presencian a súa transfiguración. Ven que as súas roupas vólvense deslumbrantes e aparecen Elías e Moisés falando con el. Pedro suxire construír tres refuxios para cada un, pero mentres fala aparece unha nube cóbreos. A voz vén da nube dicindo: "Este é o meu Fillo a quen amo. Escóitao!" De súpeto, cando miran ao seu redor, xa non ven a ninguén con eles excepto a Xesús (Marcos 9:2-8). Mentres baixan da montaña, El ordena que non lle conte a ninguén o que viron ata que o Fillo Home resucite morto (Marcos 9:9-10).

2o Parágrafo: Cando se reúnen con outros discípulos atópanos discutindo cos profesores lei gran multitude ao seu redor a xente corre saudar Pregúntalle que discutir sobre o home multitude explica trouxo fillo posuído espírito faio mudo sempre que o agarra bótao a terra espuma a boca rechina os dentes ríxido pregunta os discípulos expulsan o espírito pero non puideron facelo (Marcos 9:14-18). Despois de reprender as ordes da xeración infiel tráeo ao neno cando o espírito ve a Xesús inmediatamente convulsiona ao neno cae o chan roda arredor da boca espumante pregunta ao pai canto tempo leva como este pai responde desde a infancia implora se pode facer algo acompáñanos axúdanos ao que Xesús responde: "Se podes? Todo é posible para quen cre" exclama o pai "Eu creo; axúdame a superar a miña incredulidade!" Vendo a multitude correndo escena reprende o espírito impuro dicindo: "Espírito xordomudo, mando que saias este neno nunca máis entres nel" O espírito grita convulsións sae violentamente neno parécese moito a un cadáver moitos din que está morto pero Xesús lévao coa man levántao érguese (Marcos 9:19-27). Máis tarde, os discípulos privados da casa preguntan por que non o puideron expulsar. El responde que só saen a oración (ou algúns manuscritos inclúen xaxún) (Marcos 9:28-29).

3o Parágrafo: Mentres continúa a viaxe por Galilea intenta manter os movementos en segredo mentres ensina aos discípulos a predicir a morte a resurrección o terceiro día, pero non entendeu que tiña medo de preguntarlle por iso (Marcos 9:30-32). Cando chega a casa de Cafarnaúm pregunta que discutía sobre o xeito de confesar quen estaba a discutir quen se senta máis grande, chama a doce di que quen queira ser o primeiro debe ser o último criado, e logo toma lugares para nenos pequenos entre eles tomando as armas dos nenos di quen dá a benvida a un. eu quen me acolle non me acolle pero quen me enviou engadindo alguén fai milagre. O meu nome non pode dicir nada malo de min ao pouco tempo, pois quen non está contra nós tamén avisa se alguén fai que un estes pequenos cren que tropeza mellor para eles gran moa colgada. ao pescozo tirado mar conclúe dicindo que todos estarán salgados lume sal bo se perde o salgado como pode facer salgado de novo ter sal entre vós paz uns a outros demostrando importancia humildade servizo reino Deus advertindo gravidade consecuencias levando aos demais ao pecado importancia preservar a bondade a pureza representada polo sal dentro da comunidade crentes (Marcos 9:33-50).

Marcos 9:1 E díxolles: En verdade dígovos que hai algúns dos que están aquí, que non probarán a morte ata que vexan vir o reino de Deus con poder.

Xesús anuncia a chegada do Reino de Deus con poder.

1. O Poder do Reino de Deus

2. Experimentando agora o Reino de Deus

cruzado-

1. Feitos 1:6-8 - Esperando a promesa do Pai

2. Daniel 2:44-45 - O Reino de Deus virá e nunca será destruído

Marcos 9:2 E despois de seis días, Xesús levou consigo a Pedro, Santiago e Xoán, e levounos separados a un monte alto, e transfigurouse diante deles.

Xesús levou a tres dos seus discípulos a un monte e transfigurouse diante deles.

1: Deus fará cousas extraordinarias cando se nos revele.

2: Busca a Deus en lugares onde poidas estar só con El.

1: Mateo 17: 1-8 - Xesús leva a Pedro, Santiago e Xoán a unha montaña e transfigúrase diante deles.

2: 2 Corintios 3:18 - Nós, co rostro descuberto, estamos a ser transformados na mesma imaxe dun grao de gloria a outro.

Marcos 9:3 E os seus vestidos volvéronse brillantes, moi brancos coma a neve; para que ningún batán da terra os poida branquear.

A aparencia de Xesús era brillante e branca, superando con moito a calquera cousa na terra.

1. A Transfiguración: Deus revela a gloria de Xesús

2. Ver máis aló do ordinario: transcender o mundano

1. 2 Corintios 3:18 - E todos nós, coa cara descuberta, contemplando a gloria do Señor, estamos sendo transformados na mesma imaxe dun grao de gloria a outro.

2. Mateo 17:1-8 - E despois de seis días, Xesús levou consigo a Pedro e Santiago, e a Xoán, seu irmán, e levounos a un monte alto. E transfigurouse diante deles, e o seu rostro brillou coma o sol, e as súas roupas fixéronse brancas coma a luz.

Marcos 9:4 E apareceronlles Elías con Moisés, e estaban falando con Xesús.

Moisés e Elías apareceron a Xesús e aos discípulos e falaban con el.

1. A importancia de manter unha conversación con Deus

2. A importancia de que os profetas nos falen

1. Xoán 15:7 (? □ Se permaneces en min, e as miñas palabras permanecen en ti, pide o que queirades, e farase por vós.??

2. Éxodo 33:11 (? □ o Señor falaba con Moisés cara a cara, como un home fala ao seu amigo.??

Marcos 9:5 E Pedro respondeu e díxolle a Xesús: Mestre, é bo que esteamos aquí; e fagamos tres tabernas; un para ti, un para Moisés e outro para Elías.

Peter recoñece a importancia do momento e expresa o seu desexo de quedarse neste lugar especial.

1: Tómese o tempo para recoñecer os momentos especiais da vida e expresar gratitude por eles.

2: Aprecia os momentos de graza e agradece por eles.

1: Salmo 118:24 ? □ seu é o día que fixo o Señor; alegrémonos e alegrémonos con el.??

2: Efesios 5:20 ? □ Grazas sempre e por todo a Deus Pai no nome do noso Señor Xesucristo.??

Marcos 9:6 Porque non sabía que dicir; pois tiñan moito medo.

Este fragmento destaca o medo dos discípulos cando estaban con Xesús no monte e como non sabían que dicir.

1: O medo pode ser paralizante, pero Xesús está sempre connosco e guiaranos a través del.

2: Aínda que non saibamos que dicir e teñamos medo, Deus segue connosco e dará forza.

1: Isaías 41:10 - "Non temas, porque eu estou contigo; non te asustes, porque eu son o teu Deus; fortalecereiche, axudarei, apoiareino coa miña dereita xusta".

2: Salmo 56: 3-4 - "Cando teño medo, confío en ti. En Deus, cuxa palabra louvo, en Deus confío; non terei medo. Que pode facerme a carne?"

Marcos 9:7 E houbo unha nube que os cubriu, e unha voz saíu da nube que dicía: Este é o meu Fillo amado.

Esta pasaxe trata sobre a transfiguración de Xesús e unha voz que saía dunha nube que o declaraba como o Fillo amado de Deus.

1. A Transfiguración: Un Sinal de Xesús??Divinidade

2. A Voz do Ceo: Escóitao e obedece

1. Mateo 17:5-6 - ? □ hile aínda estaba falando, velaquí, unha nube brillante os cubriu, e unha voz da nube dixo: □ seu é o meu Fillo amado, en quen estou moi complacido; escoitalo.??

2. 2 Pedro 1:17 - ? □ ou cando recibiu honra e gloria de Deus Pai, tal voz foi levada para el pola gloria maxestuosa: ? □ seu é o meu Fillo amado, en quen estou complacido.??

Marcos 9:8 E de súpeto, mirando ao redor, xa non viron a ninguén, agás a Xesús só

consigo.

Os discípulos de Xesús miran ao seu redor e descobren que só Xesús está presente.

1. Confiando só en Xesús - Deus é o único que pode satisfacer as nosas necesidades e proporcionarnos.

2. Permanecer en Xesús - Cando esteamos na presenza de Xesús, El será o noso Guía e Gardián.

1. Salmo 91: 1-2 O que habita ao abrigo do Altísimo permanecerá á sombra do Todopoderoso.

2. Deuteronomio 31:6 Sé forte e valente. Non lles teñas medo nin teñas medo, porque o Señor, o teu Deus, vai contigo. Non te deixará nin te abandonará.

Marcos 9:9 E mentres baixaban do monte, mandoulles que non contasen a ninguén o que viran, ata que o Fillo do Home resucitase de entre os mortos.

Xesús instrúe aos seus discípulos que manteñan en segredo os seus milagres ata que resucite.

1. O poder da fe: os milagres de Xesús demostran o poder da fe e da confianza en Deus.

2. A importancia da paciencia: Xesús ensina a importancia de ser paciente e esperar o tempo de Deus.

1. Mateo 17:9 - E mentres baixaban do monte, Xesús mandoulles: elll ninguén a visión, ata que o Fillo do Home resucite de entre os mortos.??

2. Feitos 1:3 - Despois do seu sufrimento, presentouse a eles e deu moitas probas convincentes de que estaba vivo. Apareceulles durante corenta días e falou sobre o reino de Deus.

Marcos 9:10 E eles mantiñan ese dito para si, preguntándose uns cos outros o que debería significar a resurrección de entre os mortos.

Os discípulos de Xesús non estaban seguros do que significaba o resucitar de entre os

mortos.

1. O poder da esperanza: atopar forza na fe

2. Vencer o medo a través da fe

1. Romanos 10:9 - "Se confesas coa túa boca que Xesús é o Señor e cres no teu corazón que Deus o resucitou de entre os mortos, serás salvo".

2. Efesios 2:4-5 - "Pero Deus, sendo rico en misericordia, por mor do gran amor co que nos amou, aínda que estabamos mortos nas nosas faltas, fíxonos vivir xunto con Cristo".

Marcos 9:11 E preguntáronlle, dicindo: Por que din os escribas que antes debe vir Elías?

Xesús ensina sobre a chegada de Elías antes do Mesías.

1. Xesús como o Mesías: a importancia de entender a chegada de Elías.

2. O significado da chegada de Elías: preparándose para Xesús como o Mesías.

1. Malaquías 4:5-6 - "Velaí, vouche enviar o profeta Elías antes da chegada do día grande e terrible do Señor".

2. Lucas 1:17 - "E irá diante del co espírito e o poder de Elías, para converter o corazón dos pais cara aos fillos, e os desobedientes á sabedoría dos xustos, para preparar un pobo preparado para o Señor".

Marcos 9:12 El respondeu e díxolles: Elías, de verdade, vén primeiro e restaura todas as cousas; e como está escrito sobre o Fillo do home, que ten que sufrir moitas cousas e que non sexa eliminado.

Xesús explica que Elías virá diante del e restaurará todas as cousas, e que debe sufrir moitas cousas como está escrito sobre o Fillo do home.

1. "O sufrimento do Fillo do Home"

2. "A chegada de Elías"

1. Isaías 53: 3-5 "É desprezado e rexeitado polos homes, home de tristezas e coñecedor da dor; e escondámoslle como se fose o noso rostro; foi desprezado e non o estimamos. soportou as nosas penas e levou as nosas tristezas, pero o estimábamos abatido, abatido de Deus e aflixido. Pero el foi ferido polas nosas transgresións, foi machucado polas nosas iniquidades: o castigo da nosa paz foi sobre el; as súas raias estamos curados".

2. Malaquías 4: 5-6 "Velaí, enviareiche o profeta Elías antes da chegada do día grande e terrible do Señor: e volverá o corazón dos pais cara aos fillos e o corazón dos fillos. aos seus pais, non sexa que eu veña e maldición a terra".

Marcos 9:13 Pero eu dígovos que Elías chegou, e fixéronlle todo o que puxeron, como está escrito del.

Chegou Elías e cumpríronse as profecías que o rodeaban.

1: Debemos permanecer fieis á Palabra de Deus, aínda que pareza que non cumpriu a súa promesa.

2: Debemos confiar en que a Palabra de Deus se cumprirá no seu tempo, sen importar o que vexamos ao noso redor.

1: Romanos 4:17-21 - As promesas de Deus fanse realidade cando cremos aínda que non teña sentido.

2: Mateo 24:35 - O ceo e a terra poden pasar, pero a Palabra de Deus nunca pasará.

Marcos 9:14 E cando chegou aos seus discípulos, viu unha gran multitude ao seu redor, e os escribas interrogaban con eles.

Xesús chegou e atopou aos seus discípulos rodeados por unha gran multitude de persoas mentres os escribas os interrogaban.

1. Xesús chega nunha crise: como responder con fe

2. Defendendo o que cres: o exemplo dos discípulos

1. Mateo 16:24-25 - "Entón Xesús díxolles aos seus discípulos: "Se alguén quere vir detrás de min, que se negue a si mesmo, que tome a súa cruz e sigame. Porque quen queira salvar a súa vida, perderá. pero quen perda a súa vida pola miña causa atoparao.'??

2. Xoán 16:33 - "Isto vos falei, para que en min teñades paz. No mundo teredes tribulación; pero, ánimo, eu vencei ao mundo.

Marcos 9:15 E enseguida toda a xente, ó velo, quedaron moi abraiados, e correndo cara a el saudouno.

A xente quedou abraiada cando viron a Xesús e correu a saudalo.

1. "O poder de Xesús, mesmo ante a incerteza"

2. "Xesús é digno do noso eloxio"

1. Xoán 4:25-26 - ? □ a muller díxolle: □ sei que o Mesías está a vir (o que se chama Cristo). Cando veña, contaranos todas as cousas.??Díxolle Xesús: ? □ quen che fala é el? □ €?

2. Lucas 8:48 - ? □ e díxolle: □ illa, a túa fe fíxoche ben; vai en paz.? □ €?

Marcos 9:16 E preguntoulles aos escribas: Que lles preguntades?

Os escribas fixeron unha pregunta a Xesús.

1: Debemos estar sempre preparados para facer preguntas a Xesús.

2: Debemos estar dispostos a buscar sabedoría de Xesús.

1: Santiago 1:5 - ? □ Se algún de vós carece de sabedoría, que llo pida a Deus, que dá xenerosidade a todos sen reproche, e daralle.

2: Salmos 27:8 - ? □ o corazón di de ti, ? □ eek a súa cara!??O teu rostro, Señor, busco eu.??

Marcos 9:17 E un da multitude respondeu e dixo: Mestre, trouxen a ti o meu fillo, que ten un espírito mudo;

Un pai trae ao seu fillo, que ten un espírito mudo, a Xesús para que o cura.

1. O poder da fe: como Xesús pode curar as nosas loitas

2. Confiar en Deus: confiar no Señor para os milagres

1. Mateo 17:15-20 - Xesús cura dun neno cun demo

2. Lucas 8:26-39 - Xesús? calma dunha tormenta e cura dun home endemoniado

Marcos 9:18 E onde queira que o tome, lánzao; e fai escuma, rechina os dentes, e fíxenlle aos teus discípulos que o botasen fóra; e non podían.

Os discípulos de Xesús non foron capaces de expulsar un demo dunha persoa, entón Xesús interveu e expulsou o demo.

1. Podemos confiar en Xesús cando nos enfrontamos a dificultades máis alá do noso propio poder.

2. Debemos confiar na nosa fe e no poder de Xesús para superar os obstáculos.

1. Mateo 17:18-20 - Xesús recoñece a incapacidade dos discípulos para expulsar o demo e explica que se debe á súa falta de fe.

2. Hebreos 4:15-16 - Xesús é un Sumo Sacerdote compasivo que entende as nosas debilidades e intercede polo noso.

Marcos 9:19 El respondeulle e díxolle: "Oh xeración infiel, ata cando estarei contigo? canto tempo te vou sufrir? tráeme.

Xesús expresa as súas frustracións coa xeración infiel á que está a predicar e dilles que leven o neno co espírito impuro.

1. A xeración sen fe: por que a falta de fe entre nós?

2. O poder de Xesús: por que debemos levarlle as nosas cargas.

1. Mateo 17:14-20 - A conversa de Xesús cos discípulos sobre a fe.

2. Hebreos 11:1 - "Agora a fe é a seguridade das cousas que se esperan, a convicción das que non se ven".

Marcos 9:20 E trouxérono a el; e caeu ao chan e revolcábase espumando.

O neno foi levado a Xesús, e cando o viu o espírito atacoulle inmediatamente e caeu ao chan e espuma.

1. O poder de Deus sobre a actividade demoníaca

2. A Natureza Milagrosa do Ministerio de Xesús

1. Mateo 8:16 - Cando chegou a noite, moitos endemoniados foron levados a Xesús, e el expulsou os espíritos cunha palabra.

2. Lucas 4:35 - Xesús reprochou o demo, e saíu do home, e foi curado desde ese momento.

Marcos 9:21 E preguntoulle ao seu pai: "¿Canto tempo fai que isto lle ocorreu? E dixo: De neno.

Un pai preguntoulle a Xesús canto tempo levaba o seu fillo padecendo unha enfermidade, ao que o pai respondeu que era desde que era neno.

1. O poder da fe: como Xesús cura aos enfermos

2. As bendicións da paciencia: confiar en Deus en tempos de problemas

1. Mateo 17:20 - En verdade, dígovos: se tes fe coma un gran de mostaza, dirás a este monte: ove de aquí para alá,??e moverase, e nada será imposible para ti.

2. Santiago 5:7-11 - Tede paciencia, polo tanto, irmáns, ata a chegada do Señor. Mira como o labrego agarda polo preciado froito da terra, sendo paciente con el, ata que reciba as chuvias temperás e tardías. Ti tamén, ten paciencia. Establece o teu corazón, porque a vinda do Señor está preto. Non vos quexades, irmáns, uns contra os outros, para que non sexades xulgados; velaquí, o Xuíz está na porta. Como exemplo de sufrimento e paciencia, irmáns, tomade os profetas que falaron no nome do Señor. Velaquí, consideramos benditos os que permaneceron firmes. Escoitaches falar da firmeza de Xob, e viches o propósito do Señor, como o Señor é compasivo e misericordioso.

Marcos 9:22 E moitas veces bótao ao lume e ás augas para destruílo; pero se podes facer algo, ten compaixón de nós e axúdanos.

Esta pasaxe conta a historia dun pai que lle pide a Xesús que axude ao seu fillo que está posuído por un espírito maligno.

1. A compaixón e o poder de Deus: aprender a confiar na fortaleza do Señor

2. Superar a adversidade: atopar esperanza en tempos de dificultade

1. Isaías 41:10 - "Non teñas medo, porque eu estou contigo; non te asustes, porque eu son o teu Deus; fortalecereiche, axudarei, apoiareino coa miña dereita xusta".

2. Romanos 8:28 - "E sabemos que para os que aman a Deus todas as cousas colaboran para o ben, para os que son chamados segundo o seu propósito".

Marcos 9:23 Xesús díxolle: Se podes crer, todo é posible ao que cre.

O poder da fe e da crenza en Xesucristo pode facer marabillas.

1: A fe en Xesús é a clave para abrir todas as posibilidades.

2: Cre en Xesús e poderás conseguir calquera cousa.

1: Hebreos 11:1 - "Agora a fe é a substancia das cousas que se esperan, a evidencia das que non se ven".

2: Xoán 14:12-14 - "En verdade, en verdade dígovos: o que cre en min, fará tamén as obras que eu fago; e fará maiores que estas, porque vou ao meu Pai. . E todo o que pidades no meu nome, farino, para que o Pai sexa glorificado no Fillo. Se pides algo no meu nome, fareino".

Marcos 9:24 E enseguida o pai do neno berrou e dixo entre bágoas: "Señor, creo; axuda a miña incredulidade.

O pai do neno en Marcos 9:24 expresa a súa fe e pide axuda na súa incredulidade.

1. Confía en Deus: o berro de axuda do pai

2. Coñecer a diferenza entre fe e incredulidade

1. Romanos 10:17 - Así que a fe vén de escoitar, e oír a través da palabra de Cristo.

2. Santiago 1: 2-4 - Contádeo todo alegría, meus irmáns, cando se atopen con probas de diversos tipos, porque saben que a proba da súa fe produce constancia. E que a constancia teña o seu pleno efecto, para que sexades perfectos e completos, sen falta de nada.

Marcos 9:25 Cando Xesús viu que a xente se xuntaba, increpou o espírito inmundo, dicíndolle: Espírito mudo e xordo, mándoche: sae del e non entres máis nel.

Xesús viu unha multitude de persoas e reprochou a un espírito malvado, mandándolle que abandonase o home e non regresara nunca.

1. O poder de Cristo: como Xesús venceu os poderes das tebras

2. A autoridade de Xesús: reivindicando a nosa vitoria a través del

1. Xoán 16:33 - "Díxenvos estas cousas, para que en min teñades paz. No mundo teredes tribulación. Pero, ánimo, vencei ao mundo.

2. Colosenses 2:15 - "E desarmando os poderes e as autoridades, fixo un espectáculo público deles, triunfando sobre eles pola cruz".

Marcos 9:26 E o espírito chorou, rasgouno e saíu del, e quedou coma un morto; de tal

xeito que moitos dicían: Morreu.

Xesús expulsou un espírito maligno, facendo que a vítima estivese coma morta. Moitos crían que estaba morto.

1. O poder de Xesús sobre o mal

2. Milagres da curación

1. Lucas 8:26-39 - Xesús cura un home posuído por moitos demos

2. Mateo 17:14-20 - Xesús cura un neno cun espírito impuro

Marcos 9:27 Pero Xesús colleuno da man e levantouno; e xurdiu.

Xesús demostrou o seu poder e autoridade sobre a morte resucitando un neno morto.

1: Xesús ten o poder e a autoridade para vencer a morte e dar vida aos que morreron.

2: Xesús pode curar ata as circunstancias máis difíciles e traer esperanza aos máis desesperados.

1: Xoán 11: 25-26 - Xesús díxolle: "Eu son a resurrección e a vida. Quen cre en min, aínda que morre, vivirá, e todo aquel que vive e crea en min non morrerá nunca".

2: Romanos 6:9-10 - Sabemos que Cristo, sendo resucitado de entre os mortos, nunca máis morrerá; a morte xa non ten dominio sobre el. Pola morte que morreu morreu ao pecado, dunha vez por todas, pero a vida que vive vive para Deus.

Marcos 9:28 E cando chegou á casa, os seus discípulos preguntáronlle en privado: Por que non o puidemos botar fóra?

Os discípulos de Xesús pregúntanlle a Xesús por que non foron capaces de expulsar un demo.

1. O poder da fe: como superar os retos con Xesús

2. Non perdas a esperanza: cando te enfrontas a tarefas aparentemente imposibles

1. Mateo 17:20 - El díxolles: ? □ pola túa pouca fe. Pois en verdade dígovos que se tedes fe coma un gran de mostaza, dirás a este monte: □ ove de aquí para alá,??e moverase, e nada será imposible para ti.

2. Efesios 6: 10-18 - Finalmente, sexa forte no Señor e na forza do seu poder. Ponte toda a armadura de Deus, para que poidas resistir os esquemas do diaño.

Marcos 9:29 E díxolles: Esta especie non pode saír con nada, senón coa oración e o xaxún.

Este versículo enfatiza a importancia da oración e do xaxún para superar as difíciles batallas espirituais.

1. O poder da oración e do xaxún: como superar as batallas espirituais

2. A necesidade da oración e do xaxún: a clave da vitoria

1. Santiago 5:16 ? □, pois, confesade os vosos pecados uns a outros e orade uns polos outros para que seades curados. A oración dunha persoa xusta é poderosa e eficaz.

2. Mateo 6:16-18 ? □ Cando xaxunes, non te vexas sombrío como fan os hipócritas, que desfiguran o seu rostro para mostrar aos demais que xaxunan. En verdade dígovos que recibiron a súa recompensa na súa totalidade. Pero cando xaxunes, pon aceite na cabeza e lava a cara, para que non se vexa aos demais que xaxunas, senón só ao teu Pai, que non se ve; e o teu Pai, que ve o que se fai en segredo, recompensarache.??

Marcos 9:30 E partiron de alí e pasaron por Galilea; e non quería que ninguén o soubese.

Os discípulos saíron de onde estaban e percorreron Galilea, e Xesús quería que ninguén o soubese.

1. O poder do segredo - A importancia de poder gardar segredos, aínda que poida parecer contra-intuitivo.

2. O valor da privacidade - Comprender a importancia de ter tempo lonxe do ollo público.

1. Proverbios 11:13 - "Un fofocas traizoa unha confianza, pero unha persoa de confianza garda un segredo".

2. Mateo 6:1-4 - ? Ten coidado de practicar a túa xustiza diante dos demais para ser vistos por eles, porque entón non terás recompensa do teu Pai que está no ceo. Así, cando lle deas aos necesitados, non toques a trompeta diante de ti, como fan os hipócritas nas sinagogas e nas rúas, para que sexan louvados polos demais. En verdade, dígovos que recibiron a súa recompensa. Pero cando lle deas ao necesitado, non fagas saber a túa man esquerda o que fai a túa dereita, para que a túa donación sexa en segredo.

Marcos 9:31 Porque ensinaba aos seus discípulos, e díxolles: O Fillo do home é entregado en mans dos homes, e eles matarán; e despois de que o maten, resucitará ao terceiro día.

O Fillo do Home debe ser entregado aos homes, asasinado e despois resucitado ao terceiro día.

1: Xesús é o noso salvador e resucitará.

2: Debemos ter fe en Xesús e na súa resurrección.

1: 1 Corintios 15: 3-4 - Porque entreguei a vós como de primeira importancia o que tamén recibín: que Cristo morreu polos nosos pecados segundo as Escrituras, que foi sepultado e que resucitou o terceiro. día de acordo coas Escrituras.

2: Colosenses 2:12-13 - sendo sepultado con el no bautismo, no que tamén resucitaches con el pola túa fe na poderosa obra de Deus, quen o resucitou de entre os mortos. E a vós, que estabas morto nas túas ofensas e na incircuncisión da túa carne, Deus deu vida xunto con el, perdoándonos todas as nosas ofensas.

Marcos 9:32 Pero eles non entendían aquel dito, e tiñan medo de preguntarlle.

Os discípulos tiñan medo de pedirlle a Xesús aclaración sobre as súas palabras.

1. A Palabra de Deus é poderosa e intencionada - Non teñas medo de facer preguntas

2. Non temas: Xesús revela a verdade - Teña o valor de buscar claridade

1. Xoán 16:12-15 - Xesús fala do Espírito Santo que nos guía na verdade

2. Proverbios 1: 5-7 - A sabedoría do Señor é o que necesitamos buscar

Marcos 9:33 E chegou a Cafarnaúm e, estando na casa, preguntoulles: -¿Que disputabades entre vós polo camiño?

Xesús chegou a Cafarnaúm e preguntoulles aos seus discípulos o que discutían durante o camiño.

1. O poder de escoitar: aprender de Xesús en Marcos 9:33

2. Non unha reflexión posterior: a importancia de facer preguntas en Marcos 9:33

1. Santiago 1:19, "Sabede isto, meus amados irmáns: que cada quen sexa pronto para escoitar, lento para falar, lento para enfadar".

2. Lucas 6:31, "E como queres que os demais che fagan, faino a eles".

Marcos 9:34 Pero eles calaron, porque polo camiño disputaran entre eles quen sería o maior.

A xente dos discípulos de Xesús discutía sobre quen era o máis grande entre eles.

1: Como cristiáns, debemos centrarnos en amarnos e servirnos uns aos outros, non en ser os máis grandes.

2: Xesús ensínanos a demostrar humildade e servir aos demais, non a competir pola grandeza.

1: Filipenses 2:3-4: ? □ o nada por ambición egoísta ou vana presunción. Máis ben, con humildade valora aos demais por riba de ti mesmos, non mirando aos teus propios intereses senón a cada un de vostedes aos intereses dos demais.??

2: Mateo 23:11-12: ? □ o máis grande entre vós será o voso servo. Porque os que se exaltan serán humillados, e os que se humillan serán exaltados.??

Marcos 9:35 E sentouse, chamou aos doce e díxolles: Se alguén quere ser o primeiro, será o último de todos e o servo de todos.

Esta pasaxe enfatiza que se unha persoa desexa ser a primeira, debería actuar como servo de todos e ser a última de todas.

1: Xesús chámanos a ser humildes e servir aos demais, poñendo-nos últimos.

2: Debemos esforzarnos por ser humildes e servir aos demais como Xesús nos ensinou en Marcos 9:35.

1: Filipenses 2:3-4 - Non fagades nada por ambición egoísta ou por presunción, pero con humildade considerade aos demais máis importantes que vós mesmos. Que cada un de vós mire non só os seus propios intereses, senón tamén os intereses dos demais.

2: Santiago 4:10 - Humilídevos diante do Señor, e el os exaltará.

Marcos 9:36 E colleu un neno e púxoo no medio deles; e despois de collelo en brazos, díxolles:

Xesús mostrou aos seus discípulos a importancia de mostrar amor e compaixón aos nenos.

1. ? O poder da compaixón: Xesús? □ Amor polos nenos??

2. ? □ el Sacralidade da Infancia: Xesús? □ Chamada a amar e protexer os nenos??

1. Mateo 18:1-6

2. 1 Xoán 4:7-21

Marcos 9:37 Quen recibe a un destes fillos no meu nome, recíbeme a min; e quen me recibe, non me recibe a min, senón ao que me enviou.

Esta pasaxe anímanos a ser acolledores e xenerosos cos nenos no nome de Xesús.

1. "O corazón da benvida: acoller aos nenos no nome de Xesús"

2. "A alegría da xenerosidade: acoller cos brazos abertos"

1. Mateo 18:5 ??? □ quen reciba a un destes nenos no meu nome, recíbeme a min.??

2. 1 Xoán 4:20-21 ??? □ se alguén di, ? queres a Deus?? e odia o seu irmán, é mentireiro; pois quen non ama ao seu irmán a quen viu non pode amar a Deus a quen non viu. E este mandamento témolo del: quen ama a Deus debe amar tamén ao seu irmán.??

Marcos 9:38 E Xoán respondeulle, dicindo: Mestre, vimos a un que botaba fóra demos no teu nome, e non nos segue; e prohibímolo, porque non nos segue.

Xoán defende a súa decisión de evitar que unha persoa expulse demos en nome de Xesús porque a persoa non era un dos discípulos de Xesús.

1. O poder de seguir a Xesús: por que importa

2. Perseveranza na fe: o que significa seguir a Xesús

1. Mateo 16:24 - "Entón Xesús díxolles aos seus discípulos: Se alguén quere vir detrás de min, que se negue a si mesmo, que tome a súa cruz e sigame".

2. Feitos 5:12-16 - "E por mans dos apóstolos fixéronse moitos sinais e marabillas entre o pobo; (e todos estaban de acordo no pórtico de Salomón. E do resto ninguén se atrevía a unirse a eles). : pero o pobo engrandecíaos. E os crentes engadíronse ao Señor, multitude tanto de homes como de mulleres. De tal xeito que levaban aos enfermos ás rúas e poñíanos en camas e camas, para que polo menos a sombra de O paso de Pedro podería cubrir a algúns deles. Viña tamén unha multitude das cidades dos arredores a Xerusalén, traendo enfermos e molestos de espíritos impuros, e todos foron curados".

Marcos 9:39 Pero Xesús dixo: "Non llo prohibes, porque non hai ninguén que faga un milagre no meu nome, que poida falar mal de min á lixeira".

Xesús ensínanos a perdoar e aceptar a quen faga algo no seu nome, non importa como falen del.

1. O poder do perdón

2. O milagre da aceptación

1. Mateo 6:14-15 "Porque se perdoas aos demais cando pecan contra ti, o teu Pai celestial tamén te perdoará a ti. Pero se non perdoas aos demais os seus pecados, o teu Pai non perdoará os teus pecados".

2. Colosenses 3:13 "Soporte uns aos outros e perdoade uns aos outros se algún de vós ten algunha queixa contra alguén. Perdoade como o Señor vos perdoou".

Marcos 9:40 Porque o que non está contra nós está da nosa parte.

Xesús anima aos seus seguidores a aceptar a quen non estea en contra deles, xa que están do seu lado.

1. "Polo lado de Deus: aceptando e acollendo a todos"

2. "O poder da unidade: traballar xunto con aqueles que non están contra nós"

1. Romanos 12:18 - "Se é posible, na medida en que dependa de ti, vive en paz con todos".

2. Filipenses 2:3 - "Non fagas nada por ambición egoísta ou por vana presunción. En cambio, con humildade valora aos demais por riba de ti mesmos".

Marcos 9:41 Porque quen vos dea para beber unha cunca de auga no meu nome, porque sodes de Cristo, de verdade vos digo que non perderá a súa recompensa.

Esta pasaxe subliña a importancia de mostrar hospitalidade e bondade cos que pertencen a Cristo; quen o faga recibirá unha recompensa.

1. A recompensa da bondade: como se recompensa a hospitalidade en Cristo

2. O poder dunha cunca de auga: como os pequenos actos de bondade poden ter un gran impacto

1. Mateo 10:42 - "E quen lle dea de beber a un destes pequenos unha cunca de auga fría só en nome dun discípulo, de verdade dígovos que de ningún xeito perderá a súa recompensa".

2. Hebreos 13:2 - "Non vos esquezades de acoller a estranxeiros, porque con iso algúns acolleron aos anxos sen darse conta".

Marcos 9:42 E a quen ofende a un destes pequenos que cren en min, mellor lle colgasen ao pescozo unha pedra de muíño e o botasen ao mar.

Esta pasaxe fala da importancia de protexer e coidar dos nenos, advertindo que quen lles faga dano será severamente castigado.

1. O poder da protección: manter a salvo dos nosos fillos

2. O Aviso: Facendo caso ás Palabras de Xesús

1. Proverbios 22:6 - Comeza os nenos no camiño que deben ir, e aínda cando sexan vellos non se apartarán del.

2. Mateo 18:6 - ? □ Alguén causa un destes pequenos? □ mangueira que cre en min? □ o tropezo, sería mellor para eles que tivesen colgada ao pescozo unha gran pedra de muíño e fosen afogados no fondo do mar.

Marcos 9:43 E se a túa man te escandaliza, córtaa: é mellor para ti entrar manco na vida, que ter dúas mans para ir ao inferno, ao lume que nunca se apagará.

A importancia de evitar o pecado é subliñado en Marcos 9:43; é mellor entrar manco na vida que ir ao inferno.

1. A advertencia de Marcos 9:43: O mellor xeito é evitar o pecado.

2. Misto pero salvo: aprendendo de Marcos 9:43.

1. Mateo 5:29-30: ? □ Se o teu ollo dereito fai pecar, quítao e bótao. Porque é mellor que perdas un dos teus membros que que todo o teu corpo sexa lanzado ao inferno. E se a túa man dereita fai que peques, córtaa e bótaa. Porque é mellor que perdas un dos teus membros que que todo o teu corpo vaia ao inferno.

2. Efesios 5:3-7: ? □ ut a inmoralidade sexual e toda impureza ou avaricia nin sequera debe ser nomeada entre vós, como é propio entre os santos. Que non haxa inmundicias nin falacias tolas nin bromas groseiras, que estean fóra de lugar, senón que haxa acción de grazas. Pois podes estar seguro de que todo aquel que é inmoral ou impuro, ou que é cobizoso (é dicir, un idólatra), non ten herdanza no reino de Cristo e de Deus. Que ninguén vos engane con palabras baleiras, porque por estas cousas a ira de Deus vén sobre os fillos da desobediencia. Polo tanto, non facer socios con eles.

Marcos 9:44 Onde o seu verme non morre, e o lume non se apaga.

Este verso fala do castigo eterno que agarda a aqueles que rexeitan a Deus e a súa Palabra.

1: O inferno é real: as consecuencias destrutivas da desobediencia

2: A eterna esperanza do ceo: a recompensa da obediencia

1: Mateo 25:41, "Entón tamén lles dirá aos da esquerda: 'Aparte de min, malditos, ao lume eterno que foi preparado para o diaño e os seus anxos'".

2: Apocalipse 20:14-15, "Entón a morte e o Hades foron arroxados ao lago de lume. Esta é a segunda morte, o lago de lume. E se alguén? □ nome non se atopou escrito no libro da vida , el foi arroxado ao lago de lume".

Marcos 9:45 E se o teu pé te escandaliza, córtao: é mellor para ti entrar na vida, que ter dous pés para ser arroxado ao inferno, ao lume que nunca se apagará.

Destácase a importancia de evitar comportamentos pecaminosos, xa que é mellor perder algo nesta vida que ir ao inferno.

1. O custo do pecado: perder algo nesta vida é mellor que ir ao inferno

2. A elección entre a xustiza e o pecado: paga a pena o risco?

1. Mateo 5:29-30 - "Se o teu ollo dereito fai que peques, sácao e bótao. É mellor que perdas unha parte do teu corpo que que todo o teu corpo sexa arroxado ao inferno. E se a túa man dereita te fai pecar, córtaa e bótaa. É mellor que perdas unha parte do teu corpo que que todo o teu corpo vaia ao inferno".

2. Hebreos 12:1-2 - "Por iso, xa que estamos rodeados por unha nube tan grande de testemuñas, despexemos todo o que estorba e o pecado que tan facilmente enreda. E corremos con perseveranza a carreira marcada para nós, poñendo os nosos ollos en Xesús, o pioneiro e perfeccionador da fe. Pola alegría que se lle presentaba, soportou a cruz, desprezando a súa vergoña, e sentouse á dereita do trono de Deus".

Marcos 9:46 Onde o seu verme non morre, e o lume non se apaga.

Esta pasaxe fala do tormento interminable do inferno.

1: Debemos ter coidado de evitar os lumes do inferno vivindo vidas santas.

2: Debemos consolarnos coa promesa da vida eterna no Ceo.

1: Xoán 3:16-17 - Porque tanto amou Deus ao mundo que deu ao seu único Fillo, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna.

2: Mateo 25:41 - Entón dirá aos que están á súa esquerda: "Apartade de min, malditos, ao lume eterno preparado para o diaño e os seus anxos".

Marcos 9:47 E se o teu ollo te escandaliza, sácao; é mellor para ti entrar cun ollo no reino de Deus, que ter dous ollos para ser lanzado ao lume do inferno.

É mellor ser humilde e aceptar a vontade de Deus que estar orgulloso e sufrir as consecuencias.

1. O custo do orgullo: loitando pola humilde obediencia.

2. Vencer a tentación mediante a confianza en Deus.

1. Proverbios 16:18-19 - "A soberbia vai antes da destrución, e o espírito altivo antes da caída. Mellor ser de espírito humilde cos pobres que repartir o botín cos soberbios".

2. Filipenses 2:5-8 - "Tede entre vós esta mente, que é a vosa en Cristo Xesús, quen, aínda que tiña a forma de Deus, non considerou que a igualdade con Deus era algo que se agarraba, senón que se despojou de si mesmo, tomando a forma de servo, nacendo a semellanza dos homes, e sendo atopado en forma humana, humillóuse a si mesmo

facéndose obediente ata a morte, ata a morte en cruz".

Marcos 9:48 Onde o seu verme non morre, e o lume non se apaga.

Este verso fala do castigo interminable dos que rexeitaron a misericordia de Deus.

1: As consecuencias interminables de rexeitar a misericordia de Deus

2: A natureza eterna do xuízo de Deus

1: Mateo 25:46 - "E estes irán ao castigo eterno, pero os xustos á vida eterna".

2: Daniel 12:2 - "E moitos dos que dormen no po da terra espertarán, uns para a vida eterna, e outros para a vergoña e o desprezo eterno".

Marcos 9:49 Porque todo o mundo será salgado con lume, e todo sacrificio será salgado con sal.

Toda acción feita para Deus será probada con lume e debe ser feita con sinceridade.

1: Debemos ser sinceros nas nosas accións e ofrecémolas a Deus cun corazón aberto e humilde.

2: Debemos estar dispostos a aceptar as probas e probas de lume que veñen coas nosas accións para Deus.

1: Santiago 1:2-4 - Considerádeo pura alegría, meus irmáns, cando te enfrontes a probas de moitos tipos, porque sabes que a proba da túa fe produce perseveranza. Deixa que a perseveranza remate o seu traballo para que sexas maduro e completo, non falte de nada.

2: 1 Pedro 1: 6-7 - Nisto te alegras moito, aínda que por un pouco quizais teñas que sufrir dor en todo tipo de probas. Estes veñen para que a autenticidade comprobada da súa fe? □ f vale máis que o ouro, que perece aínda que refinado polo lume? □ resultará en loanza, gloria e honra cando Xesucristo se revela.

Marcos 9:50 O sal é bo; pero se o sal perdeu a súa sal, con que o aderezades? Tede sal en vós mesmos, e teñades paz uns cos outros.

A sal é unha metáfora da relación dun cristián cos demais, e hai que esforzarse pola paz con todos.

1: A importancia de ter sal nas nosas relacións e como loitar pola paz con todos.

2: O poder do sal para condimentar as nosas vidas e a súa necesidade de relacións fortes.

1: Colosenses 4:6 - Que o teu discurso sexa sempre amable, condimentado con sal, para que saibas como debes responder a cada un.

2: Mateo 5:13-16 - ? Vostede é o sal da terra, pero se o sal perdeu o seu sabor, como se restaurará o seu salgado? Xa non serve para nada, excepto para ser botado fóra e pisoteado debaixo da xente? □ pés. ? □ ti es a luz do mundo. Non se pode ocultar unha cidade situada nun outeiro. Tampouco a xente acende unha lámpada e a mete debaixo dun cesto, senón sobre un soporte, e dá luz a todos os da casa. Do mesmo xeito, que brille a túa luz diante dos demais, para que vexan as túas boas obras e dean gloria ao teu Pai que está no ceo.

Marcos 10 relata varios eventos clave, incluíndo ensinanzas sobre o divorcio, a bendición dos nenos pequenos, o encontro cun mozo rico, Xesús predicindo a súa morte e resurrección por terceira vez, a solicitude de Santiago e Xoán para postos de honra no Reino, a cura de cego Bartimeo.

1o Parágrafo: O capítulo comeza cos fariseos que proban a Xesús preguntando se é lícito que un home se divorcie da súa muller. El responde preguntando que lles mandou Moisés. Eles responden que Moisés permitiu escribir un certificado de divorcio para despedila, pero El di que isto foi porque a dureza dos corazóns remóntase á orde da creación dicindo: "Pero ao principio da creación Deus 'fíxoos varón muller' 'Por iso o home deixará que o seu pai nai se unira á súa nai. a muller dúas converterase nunha soa carne. Polo tanto, xa non son dous, senón unha soa carne. Polo tanto, o que Deus uniu, que ninguén separe" (Mc 10, 1-9). Cando os discípulos da casa volven preguntar sobre isto, di que alguén se divorcia da muller casa con outra muller comete adulterio contra ela se se divorcia do marido casa con outro home, ela comete adulterio (Marcos 10:10-12).

2o Parágrafo: A xente traíalle nenos pequenos para que os toque. Os discípulos increpáronlles ao ver este Xesús indignado díxolles: "Deixa que veñan nenos pequenos, non os estorbedes porque o reino de Deus é coma estes. En verdade dígovos que ninguén recibe o reino de Deus. como un neno nunca entrará nela" leva os nenos nos seus brazos pon as súas mans sobre eles bendíceos (Marcos 10:13-16). Entón vén un mozo rico e pregunta que debe facer herdar a vida eterna despois de confirmar que cumpriu os mandamentos desde a mocidade Xesús mirando para el amábao díxolle "Unha cousa che falta vai vender todo o que tes, dá a pobre, terás un tesouro o ceo,

entón ven sígueme" ante a cara deste home caeu marchou triste de ter unha gran riqueza. Xesús comenta entón o difícil que é para os ricos entrar no reino. Deus máis doado o camelo pasar pola agulla do ollo que o rico entrar no reino. Deus os discípulos abraiados preguntan quen se pode salvar responde: "Co home isto é imposible, pero non con Deus todas as cousas son posibles para Deus" lembra Pedro. deixou todo siga a El asegura a ninguén que marchou da casa irmáns irmás nai pai fillos campos sake evanxeo fracasar recibir cen veces moito presente idade fogares irmáns irmás nais fillos campos xunto persecucións vida eterna idade vir moitos que son primeiros serán os últimos últimos primeiros (Marcos 10) : 17-31).

Terceiro parágrafo: No camiño cara arriba Xerusalén leva Doce de lado camiño conta a terceira vez que vai suceder El como Fillo Home entregou sobre os sumos sacerdotes mestres lei condenar a morte entregar aos xentís burlarse cuspir azote crucificar tres días despois resucitar (Marcos 10:32-34). Entón Santiago Xoán os fillos Zebedeo viñeron pedíronlle conceder sentarse á dereita esquerda gloria pero El dixo que non sabía o que estaban pedindo podería beber copa planeada bebida bautizado bautizado planeado bautizado afirmar podería concederlle a aqueles que prepararon Pai descanso Dez escoitou indignouse dous irmáns chama sentarse di quen quere facerse grande entre debe ser servo quen queira ser primeiro escravo igual que Fillo Home non veu servido servir dar vida rescate moitos cegos Bartimeo sentados á beira da estrada escoita pasar berros "Xesús Fillo David ten piedade de min!" Moitos o reprochan dille calado pero berra todos máis as mesmas palabras para chámao tira a capa a un lado salta arriba Xesús pregunta que quere facer por el responde "Rabino quero ver" dille que vaia fe curado inmediatamente recibe a vista segue o camiño demostrando poder restaurar fisicamente espiritualmente os que recoñecen a necesidade del achéganse á fe (Marcos 10:35-52).

Marcos 10:1 E ergueuse de alí e chegou ás costas de Xudea, ao outro lado do Xordán, e o pobo volveu a el; e, como adoitaba, volveunos ensinar.

Xesús ergueuse e volveu ás costas de Xudea, ao outro lado do río Xordán, e a xente reuniuse arredor del para escoitar o seu ensino.

1. O poder da ensinanza de Xesús: como Xesús usou as súas palabras para impactar vidas

2. A importancia de reunirnos arredor de Xesús: como podemos beneficiarnos da presenza de Xesús

1. Isaías 55:11 - "Así será a miña palabra que sae da miña boca: non volverá a min vacía, senón que cumprirá o que queira, e prosperará no que a enviei. ”

2. Mateo 7:28-29 - "E aconteceu que, cando Xesús rematou estes ditos, a xente quedou abraiada da súa doutrina: porque os ensinaba como quen ten autoridade, e non como os escribas".

Marcos 10:2 Os fariseos achegáronse a el e preguntáronlle: ¿É lícito a un home repudiar á súa muller? tentándoo.

Os fariseos preguntaron a Xesús se era lícito para un home divorciarse da súa muller, poñendo a proba.

1. O poder do matrimonio: unha ollada ao desafío dos fariseos a Xesús

2. A importancia de cumprir as leis de Deus: examinando a resposta de Xesús aos fariseos

1. Malaquías 2:14-16 - A advertencia do Señor contra o divorcio e a importancia do pacto

2. Mateo 19:3-9 - Explicación de Xesús sobre a permanencia do matrimonio e a excepción do divorcio.

Marcos 10:3 El respondeu e díxolles: Que vos mandou Moisés?

Os fariseos preguntaron a Xesús que lles mandou Moisés.

1: Xesús está probando aos fariseos para ver o ben que entenden a Lei de Deus.

2: Mesmo cando te desafies, nunca esquezas a palabra de Deus.

1: Deuteronomio 6:5 - Ama ao Señor, o teu Deus, con todo o teu corazón, con toda a túa alma e con todas as túas forzas.

2: Romanos 13:10 - O amor non fai dano ao próximo. Polo tanto, o amor é o cumprimento da lei.

Marcos 10:4 E eles dixeron: Moisés permitiu escribir unha carta de divorcio e repudiala.

Os fariseos achegáronse a Xesús e preguntáronlle sobre o divorcio e El respondeu citando o exemplo de Moisés que permitiu unha carta de divorcio.

1. O plan de Deus para o matrimonio - Comprender o divorcio á luz das Escrituras

2. Amar ao teu cónxuxe en tempos difíciles - Como xestionar o divorcio bíblicamente

1. Malaquías 2:16 - "Porque o Señor Deus de Israel di que odia o divorcio".

2. Romanos 7:2-3 - "Porque a muller casada está ligada pola lei ao seu marido mentres este vive; pero se o seu marido morre, queda liberada da lei do seu marido. Entón, se, mentres vive o seu home, se une a outro home, chamarase adúltera; pero se o seu marido morre, queda libre da lei, de modo que non é adúltera, aínda que estea unida a outro home".

Marcos 10:5 Xesús respondeulles: "Por dureza do voso corazón escribiuvos este precepto.

Xesús explica que a lei mosaica foi escrita para explicar a dureza do corazón das persoas.

1. Coñecer a razón detrás da lei - Explorar as implicacións máis profundas de por que Deus nos deu leis.

2. Graza e redención de Deus - Comprender a vontade do Señor de perdoar as nosas transgresións.

1. Romanos 3: 23-25 - Porque todos pecaron e están lonxe da gloria de Deus.

2. Hebreos 10:16-18 - Este é o pacto que farei con eles: poñerei as miñas leis nos seus corazóns e escribirei nas súas mentes.

Marcos 10:6 Pero desde o principio da creación Deus fíxoos home e muller.

A pasaxe enfatiza a creación de Deus da humanidade como home e muller desde o principio dos tempos.

1. A beleza da creación de Deus: comprender a importancia dos roles masculinos e femininos

2. A sacralidade do matrimonio: honrar o plan de Deus para o home e a muller

1. Xénese 1:27 - Entón Deus creou o home á súa propia imaxe, á imaxe de Deus creouno; macho e femia creounos.

2. Efesios 5:31-32 - "Por iso, un home deixará ao seu pai e á súa nai e unirase á súa muller, e os dous serán unha soa carne". Este misterio é profundo, e digo que se refire a Cristo e á igrexa.

Marcos 10:7 Por iso un home deixará ao seu pai e á súa nai e unirase á súa muller;

Ordénalle a un home que deixe o seu pai e a súa nai e se unirá á súa muller.

1. A chamada ao matrimonio: deixar a familia e unirse ao cónxuxe

2. O poder do amor: escoller un compañeiro para a vida

1. Efesios 5:31 - "Por iso un home deixará ao seu pai e á súa nai e unirase á súa muller, e os dous serán unha soa carne".

2. Xénese 2:24 - "Por iso, un home deixará ao seu pai e á súa nai e unirase á súa muller, e serán unha soa carne".

Marcos 10:8 E os dous serán unha soa carne; entón xa non son dous, senón unha soa carne.

A pasaxe subliña a unidade e a inseparabilidade do matrimonio, afirmando que dous se fan unha soa carne polo matrimonio.

1: O matrimonio é unha unión sagrada entre dous individuos, unha unión que crea unha unidade única e inseparable.

2: O matrimonio é un pacto entre dous individuos que os une como un, e debe ser atesorado como un vínculo sagrado.

1: Efesios 5:31 - "Por iso o home deixará o seu pai e a súa nai e unirase á súa muller, e os dous serán unha soa carne".

2: Xénese 2:24 - "Por iso un home deixa ao seu pai e á súa nai e únese á súa muller, e fanse unha soa carne".

Marcos 10:9 Por iso, o que Deus uniu, non o separe o home.

O pacto matrimonial de Deus é unha unión sagrada que non debe romperse.

1. O matrimonio é un pacto, non un contrato - Un estudo de Marcos 10:9

2. Deus honra os seus pactos - A importancia do matrimonio como vínculo

1. Malaquías 2:14-16 - O pacto do Señor de fidelidade no matrimonio

2. Efesios 5:22-33 - Os maridos e as esposas honran o pacto do matrimonio

Marcos 10:10 E na casa os seus discípulos preguntáronlle de novo o mesmo asunto.

Xesús ensina sobre o matrimonio e o divorcio.

1: O matrimonio é un pacto sagrado e debe ser respectado e honrado.

2: A graza e o perdón de Deus están dispoñibles para aqueles que experimentaron o divorcio.

1: Efesios 5:22-33 - Esposas, sometede aos vosos maridos como ao Señor.

2: Romanos 12:9-10 - O amor debe ser sincero. Odia o que é malo; aferrarse ao que é bo.

Marcos 10:11 E díxolles: Quen repudie a súa muller e se casa con outra, comete adulterio contra ela.

Xesús ensina que o divorcio está mal e os que se divorcian e se volven a casar cometen adulterio.

1. O amor de Deus polo matrimonio: comprender as consecuencias do divorcio

2. Permanecer fiel no matrimonio: o que Xesús ensinou sobre o divorcio

1. Malaquías 2:16 - Porque o Señor, Deus de Israel, di que odia o divorcio, porque cobre o vestido de violencia, di o Señor dos exércitos. Por iso, fíxate no teu espírito, para que non fagas traizóns.

2. 1 Corintios 7:10-11 - Aos casados lles dou esta orde (non eu, senón o Señor): A muller non debe separarse do seu marido. Pero se o fai, debe permanecer solteira ou, se non, reconciliarse co seu marido. E un marido non debe divorciarse da súa muller.

Marcos 10:12 E se unha muller repudia o seu marido e se casa con outro, comete adulterio.

Esta pasaxe de Marcos 10:12 explica que se unha muller se divorcia do seu marido e casa con outro home, está cometendo adulterio.

1. A fidelidade do matrimonio: examinando o imperdoable pecado do adulterio

2. O valor do matrimonio: gardando a santidade da unión

1. Efesios 5:21-33 - Sométese uns a outros por reverencia a Cristo.

2. Hebreos 13:4 - O matrimonio debe ser honrado por todos, e o leito matrimonial puro, porque Deus xulgará ao adúltero e a todos os inmorales.

Marcos 10:13 E trouxéronlle nenos pequenos para que os tocase; e os seus discípulos increpaban aos que os traían.

Xesús acolleu aos nenos e mostrou bondade con eles a pesar da desaprobación dos seus discípulos.

1. O poder da bondade: o exemplo de Xesús cos fillos

2. Seguindo o exemplo de Xesús na acollida dos nenos

1. Mateo 19:14 - "Pero Xesús dixo: 'Deixa que os nenos veñan a min e non lles impida,

porque a tales é o reino dos ceos'".

2. Mateo 18:5 - "E quen recibe a un tal fillo no meu nome, recíbeme a min".

Marcos 10:14 Pero Xesús, ao velo, enfadouse moito e díxolles: "Deixade que os nenos se acheguen a min, e non lles prohibades, porque dos tales é o reino de Deus".

Xesús mostrou desagrado con aqueles que impedían que os nenos acudiran a el, destacando que o reino de Deus está formado por persoas deste tipo.

1. "A importancia de deixar que os nenos veñan a Xesús"

2. "Incluír aos pequenos no Reino de Deus"

1. Lucas 18:15-17 - Xesús dándolle a benvida aos nenos

2. Mateo 18: 1-5 - Xesús ensinando sobre a importancia da humildade no reino de Deus

Marcos 10:15 En verdade dígovos que quen non recibe o reino de Deus coma un neno, non entrará nel.

Este verso enfatiza a importancia da humildade e ter fe en Deus como un neno. 1. "Atopar a humildade no Reino de Deus" 2. "O poder da fe no Reino de Deus"; 1. Mateo 18: 3-4 - "E dixo: En verdade dígovos: se non vos convertes e non vos facedes coma nenos, non entraredes no reino dos ceos. 4Por tanto, quen se humilla como este neno, o mesmo é maior no reino dos ceos". 2. Lucas 18: 16-17 - "Pero Xesús chamounos a el e díxolles: "Deixade que os nenos veñan a min, e non lles prohibades, porque dos tales é o reino de Deus. 17En verdade dígovos: quen queira. non recibas o reino de Deus como un neno non entrará nel".

Marcos 10:16 E colleunos nos seus brazos, puxo as mans sobre eles e bendiciunos.

Esta pasaxe describe a Xesús tomando dous nenos, poñendo as súas mans sobre eles e bendicindoos.

1. O poder da bendición de Xesús: como o toque de Xesús transforma as vidas

2. O poder do amor de Xesús: chegar aos necesitados

1. Xénese 48:14-16 - A bendición de Xacob dos seus netos

2. Xoán 4:4-42 - Xesús curando á muller samaritana no pozo

Marcos 10:17 E cando saíu para o camiño, veu un correndo, axeonllouse ante el e preguntoulle: Mestre bo, que debo facer para herdar a vida eterna?

Esta pasaxe conta a historia dun home que lle preguntou a Xesús que debía facer para herdar a vida eterna.

1. O don da vida eterna: como recibilo e aprecialo

2. Que debemos facer para herdar a vida eterna?

1. Xoán 3:16 - Porque tanto amou Deus ao mundo que deu ao seu único Fillo, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna.

2. Romanos 6:23 - Porque o salario do pecado é a morte, pero o don de Deus é a vida eterna en Cristo Xesús, noso Señor.

Marcos 10:18 Xesús díxolle: Por que me chamas bo? non hai ningún bo senón un, é dicir, Deus.

Xesús lembra ao home que só Deus é bo.

1: Todos somos pecadores e só Deus é bo.

2: Para ser salvos, debemos recoñecer que só Deus é bo e acudir a El.

1: Romanos 3:10-12 - Non hai ningún xusto, nin un.

2: 1 Xoán 1: 8-10 - Se dicimos que non temos pecado, enganámonos a nós mesmos e a verdade non está en nós.

Marcos 10:19 Ti coñeces os mandamentos: Non cometas adulterio, Non mates, Non

roubes, Non deas falso testemuño, Non defraudes, Honra a teu pai e a túa nai.

A pasaxe subliña a importancia de seguir os Dez Mandamentos, en concreto os relativos ao adulterio, o asasinato, o roubo, a testemuña falsa, a defraudación e a honra dos pais.

1. "Vivir unha vida de integridade: como honrar os dez mandamentos"

2. "A lei do amor de Deus: cumprindo os dez mandamentos"

1. Romanos 13: 8-10 - "Non debedes nada a ninguén, excepto amarnos uns a outros, porque o que ama a outro cumpriu a lei. Polos mandamentos: "Non cometerás adulterio, non matarás, non roubar, non codiciarás", e calquera outro mandamento, resúmense nesta palabra: "Amarás ao teu próximo como a ti mesmo". O amor non fai mal ao próximo; polo tanto, o amor é o cumprimento da lei".

2. Mateo 22:34-40 - "Pero cando os fariseos escoitaron que calara aos saduceos, reuníronse. E un deles, un avogado, fíxolle unha pregunta para probalo. "Mestre, cal é o gran mandamento. na Lei?" E díxolle: "Amarás ao Señor, teu Deus, con todo o teu corazón, con toda a túa alma e con toda a túa mente. Este é o gran e primeiro mandamento. E un segundo é semellante: Amarás ao teu próximo como Destes dous mandamentos dependen toda a Lei e os Profetas".

Marcos 10:20 El respondeulle: "Mestre, todo isto observo dende a miña mocidade".

O home de Marcos 10:20 mantivera fielmente os mandamentos de Deus desde que era novo.

1. O poder dunha vida fiel

2. O valor da obediencia a Deus

1. Salmo 119: 9-11 "Con que limpará un mozo o seu camiño? facéndoo caso segundo a túa palabra. Con todo o meu corazón buscote: Non me deixes errar dos teus mandamentos. A túa palabra escondeina no meu corazón, para non pecar contra ti".

2. Mateo 19:16-19 "E velaquí, un veu e díxolle: Bo Mestre, que ben farei para ter vida eterna? E díxolle: Por que me chamas bo? non hai ningún bo senón un só, é dicir, Deus: pero se queres entrar na vida, garda os mandamentos. El díxolle: Cal? Xesús dixo: Non matarás, non cometerás adulterio, non roubarás, non testemuñarás falso, honra a teu pai e á túa nai, e: Amarás ao teu próximo coma a ti mesmo.

Marcos 10:21 Entón Xesús, mirándoo, amouno e díxolle: Unha cousa che falta: vai, vende o que tes, dálle aos pobres, e terás un tesouro no ceo. cruza e sígueme.

Xesús quérenos e anímanos a usar as nosas posesións para axudar aos demais.

1. O amor de Deus por nós: o poder da humildade e do sacrificio

2. Seguir a Xesús: tomar a nosa cruz e servir aos demais

1. Mateo 25: 35-40 - Porque tiven fame e dechesme de comer, tiven sede e déchesme de beber, era forasteiro e convidáchesme a entrar.

2. Filipenses 2:3-4 - Non fagas nada por ambición egoísta ou por vana presunción. Máis ben, con humildade valora aos demais por riba de ti, non mirando aos teus propios intereses senón a cada un de vostedes aos intereses dos demais.

Marcos 10:22 E estaba triste por aquela palabra, e marchou entristecido, porque tiña grandes bens.

O mozo rico quedou profundamente entristecido cando Xesús lle dixo que entregase os seus bens.

1. Vivir coa man aberta: como regalar bens xenerosamente

2. O custo do discipulado: o prezo de seguir a Xesús

1. Proverbios 3:9-10 - Honra ao Señor coas túas posesións e coas primicias de todos os teus produtos.

2. Lucas 12:15 - Teña coidado e coidado coa cobiza, porque a propia vida non consiste na abundancia das cousas que posúe.

Marcos 10:23 E Xesús mirou ao seu redor e díxolles aos seus discípulos: "¡Que difícil entrarán os que teñen riquezas no reino de Deus!

Xesús advirte que é difícil para aqueles con riquezas entrar no reino de Deus.

1. A riqueza e o Reino de Deus: atopar o equilibrio adecuado

2. O dilema do home rico: buscar a vida eterna

1. Lucas 12:15 - "E díxolles: "Coidados e coidado coa cobiza, porque a vida dun home non consiste na abundancia das cousas que posúe".

2. 1 Timoteo 6:17 - "Encargue aos ricos deste mundo, que non sexan altivos, nin confíen en riquezas incertas, senón no Deus vivo, que nos dá abundantemente todas as cousas para gozar".

Marcos 10:24 E os discípulos quedaron abraiados coas súas palabras. Pero Xesús respondeu de novo e díxolles: Fillos, que difícil é para os que confían nas riquezas entrar no reino de Deus!

Xesús advertiu aos seus discípulos sobre a dificultade dos que confían nas riquezas para entrar no Reino de Deus.

1. O perigo das riquezas: confiar no diñeiro sobre Deus

2. Poñendo a nosa confianza en Deus: a necesidade da fe sobre a riqueza

1. Proverbios 11:28 - "O que confía nas súas riquezas caerá, pero o xusto florecerá como unha folla verde".

2. Mateo 6:24 - "Ninguén pode servir a dous amos, porque ou odiará ao un e amará ao outro, ou se dedicará a un e desprezará ao outro. Non podes servir a Deus e o diñeiro".

Marcos 10:25 É máis fácil que un camelo pase polo ollo dunha agulla, que un rico entrar no reino de Deus.

É difícil para aqueles con riqueza material entrar no reino de Deus.

1: Debemos mirar máis aló da riqueza material para atopar a verdadeira felicidade e alegría no reino de Deus.

2: O reino de Deus está aberto a todos, independentemente da situación financeira.

1: Mateo 19:23-24 - Xesús díxolles aos seus discípulos: "De verdade vos digo: é difícil que un rico entre no Reino dos Ceos. Dígovos de novo que é máis fácil que un camelo pase polo ollo dunha agulla que que un rico entre no reino de Deus".

2: Santiago 2:5-7 - Escoitade, meus queridos irmáns: ¿Non escolleu Deus aos pobres aos ollos do mundo para ser ricos na fe e para herdar o reino que prometeu aos que o aman? Pero ti deshonraches aos pobres. Non son os ricos os que te explotan? Non son eles os que te arrastran aos tribunais? Non son eles os que blasfeman o nobre nome daquel a quen pertences?

Marcos 10:26 E quedaron atónitos, dicindo entre si: Quen se pode salvar?

Os discípulos quedaron abraiados ao saber que é difícil para os ricos entrar no Reino de Deus.

1: O amor de Deus por todos - Non importa a cantidade de riqueza que posúamos, o amor de Deus por nós permanece inalterado.

2: O desafío de seguir a Xesús - Debemos estar dispostos a entregar a nosa riqueza e posesións ao Señor se queremos seguilo.

1: Filipenses 4:11-13 - Non é que falo de falta: porque aprendín a contentarme en calquera estado que me atope. Sei ser humillado, e sei abundar: en todas partes e en todas as cousas son instruído tanto para estar cheo como para ter fame, para abundar e para sufrir necesidade.

2: Lucas 12:22-34 - Entón díxolles aos seus discípulos: "Por iso dígovos: Non vos preocupedes pola vosa vida, o que comeredes; nin para o corpo, o que vestiredes. A vida é máis que a carne, e o corpo é máis que o vestido. Considera os corvos: porque nin sementan nin recollen; que non teñen almacén nin hórreo; e Deus dálles de comer: canto máis sodes mellores que as aves?

Marcos 10:27 E Xesús, mirándoos, díxolles: Para os homes é imposible, pero para Deus non, porque para Deus todo é posible.

Deus pode facer calquera cousa, e nada é imposible para el.

1: Deus é todopoderoso e nada está máis aló da súa capacidade

2: Confiando no Poder Ilimitado de Deus

1: Isaías 40:28-29 - "¿Non o sabes? Non o escoitastes? O Señor é o Deus eterno, o creador dos confíns da terra. Non se esmorece nin se cansa; o seu entendemento é inescrutable.

2: Salmo 115: 3 - "O noso Deus está nos ceos; fai todo o que quere".

Marcos 10:28 Entón Pedro comezou a dicirlle: "Velaí, deixamos todo e seguimoste".

Pedro recoñécelle a Xesús que el e os demais discípulos deixaron todo para seguilo.

1. O gran intercambio: o que deixamos atrás cando seguimos a Xesús

2. O poder da fe: o que gañamos cando seguimos a Xesús

1. Mateo 19:27-30 - O mozo rico que non puido seguir a Xesús a pesar de deixar todo atrás

2. Lucas 5:11 - A historia da captura milagrosa de peixes e o recoñecemento de Pedro a Xesús como Fillo de Deus

Marcos 10:29 Xesús respondeulle: "En verdade dígovos que non hai ninguén que deixou casa, nin irmáns, nin irmás, nin pai, nin nai, nin muller, nin fillos, nin terras, por causa miña. e do evanxeo,

Ninguén pode renunciar a nada polo ben de Xesús e do evanxeo.

1. Renunciar ás cousas por Xesús e polo Evanxeo

2. O poder do sacrificio para Xesús e o Evanxeo

1. Mateo 19:27-30 - O mozo rico

2. Hebreos 11:24-26 - A elección de Moisés de sufrir aflicións co pobo de Deus

Marcos 10:30 Pero agora recibirá cen veces neste tempo, as casas, os irmáns, as irmás, as nais, os fillos e as terras, con persecucións; e no mundo que vén vida eterna.

Xesús promete aos que o seguen unha recompensa cen veces nesta vida, incluíndo casas, irmáns, nais, fillos e terras, así como persecucións. No alén, serán recompensados coa vida eterna.

1. Non importa o que a vida che lance, seguir a Xesús sempre te levará á eternidade.

2. O Señor promete cen veces recompensa para os que o seguen: casas, irmáns, nais, fillos, terras e persecucións.

1. Mateo 19:29 - "E todo aquel que deixou casas ou irmáns ou irmás ou pai ou nai ou fillos ou terras, polo meu nome, recibirá cen veces e herdará a vida eterna".

2. Isaías 55:11 - "Así será a miña palabra que sae da miña boca; non volverá a min baleira, senón que cumprirá o que pretendo e terá éxito no que a enviei".

Marcos 10:31 Pero moitos dos primeiros serán os últimos; e o último primeiro.

Esta pasaxe enfatiza que os camiños de Deus son diferentes dos camiños do mundo, xa que os primeiros serán os últimos e os últimos os primeiros.

1. "Os camiños non convencionais de Deus: comprender como funciona Deus"

2. "O paradoxo do reino: ser o último e o primeiro ao mesmo tempo"

1. Lucas 13:30 - "E velaquí, hai últimos que serán primeiros, e primeiros que serán últimos".

2. Santiago 4:6 - "Pero el dá máis graza. Por iso di: Deus resiste aos soberbios, pero dá graza aos humildes".

Marcos 10:32 E estaban no camiño que subían a Xerusalén; e Xesús foi diante deles, e quedaron abraiados; e mentres seguían, tiñan medo. E colleu de novo os doce, e comezou a dicirlles o que lle había de pasar,

Os discípulos quedaron abraiados e asustados cando Xesús os levou a Xerusalén e comezou a contarlles o seu destino.

1. Xesús lévanos con audacia ao descoñecido, confiando no plan de Deus para as nosas vidas.

2. Mesmo ante o medo, podemos optar por seguir a Xesús e confiar no seu plan.

1. Deuteronomio 31: 8 - "É o Señor quen vai diante de ti. El estará contigo; non te deixará nin te abandonará. Non teñas medo nin te acobardes".

2. Salmo 56:3 - "Cando teño medo, confío en ti".

Marcos 10:33 dicindo: Velaquí que subimos a Xerusalén; e o Fillo do Home será entregado aos sumos sacerdotes e aos escribas; e condenarano á morte e entregarano aos xentís.

Xesús predixo o seu propio sufrimento e a súa morte.

1: O amor de Xesús e a obediencia á vontade de Deus levouno a sufrir e morrer pola salvación do mundo.

2: O sacrificio definitivo de Xesús móstranos como vivir a nosa vida con coraxe e fe.

1: Isaías 53:3-5 É desprezado e rexeitado polos homes, Home de dor e familiarizado coa dor. E escondámoslle, por así dicir, os nosos rostros; Era desprezado, e nós non o estimamos.

2: Filipenses 2:5-8 Que estea en vós este pensamento que tamén foi en Cristo Xesús, quen, sendo na forma de Deus, non considerou un roubo ser igual a Deus, senón que non se fixo reputación. forma de servo, e vindo a semellanza de homes. E sendo atopado en aparencia como un home, humillóuse a si mesmo e fíxose obediente ata a morte, ata a morte de cruz.

Marcos 10:34 E burlaranse del, azotarán del, cuspirán sobre el e matarán; e ao terceiro día resucitará.

Xesús é burlado, azoutado e asasinado, pero resucitará ao terceiro día.

1: Xesús venceu a morte e ofrécenos esperanza mediante a súa resurrección.

2: Xesús soportou o sufrimento e a dor para que teñamos vida e salvación.

1: 1 Corintios 15: 54-55 - "A morte foi engulida na vitoria. Onde está, ó morte, a túa vitoria? Onde está, morte, o teu aguillón?

2: Romanos 6:9-10 - "Sabemos que Cristo, sendo resucitado de entre os mortos, nunca máis morrerá; a morte xa non ten dominio sobre el. Pola morte que morreu morreu ao pecado dunha vez por todas, pero a vida que vive vívaa para Deus".

Marcos 10:35 E Santiago e Xoán, fillos de Zebedeo, achegáronse a el, dicíndolle: Mestre, queremos que fixeses por nós todo o que queiramos.

Os fillos de Zebedeo, Santiago e Xoán, pídenlle a Xesús que faga o que queiran.

1. Xesús está disposto a satisfacer as nosas necesidades se lle pedimos.

2. O poder da oración - o exemplo de Santiago e Xoán de pedir a Xesús o que necesitamos.

1. Mateo 7:7-11 - Pedide, e daraseche; buscade, e atoparedes; bate, e abriráselle.

2. Filipenses 4:19 - E o meu Deus suplirá todas as túas necesidades segundo as súas riquezas na gloria de Cristo Xesús.

Marcos 10:36 E díxolles: Que queredes que eu fixera por vós?

Xesús preguntoulles aos seus discípulos o que querían que fixese por eles.

1. Como podemos aprender a pedir axuda a Deus en tempos de necesidade?

2. Que podemos aprender do exemplo de Xesús de estar disposto a servir aos demais?

1. Filipenses 4: 6-7 - "Non te preocupes por nada, pero en todo por medio de oración e súplicas con acción de grazas, fagan coñecer a Deus as túas peticións. E a paz de Deus,

que supera todo entendemento, gardará os teus corazóns. e as vosas mentes en Cristo Xesús".

2. Mateo 20:28 - "Así como o Fillo do Home non veu para ser servido, senón para servir, e para dar a súa vida como rescate por moitos".

Marcos 10:37 Eles dixéronlle: Concédenos que nos sentemos, un á túa dereita e outro á túa esquerda, na túa gloria.

Xesús ensina sobre a humildade e o desinterés.

1: Debemos estar dispostos a deixar de lado os nosos propios desexos para ser obedientes a Deus e servir aos demais.

2: Debemos esforzarnos por ser humildes e amables, e antepoñer as necesidades dos demais ás nosas.

1: Filipenses 2:3-4 - Non fagas nada por ambición egoísta ou por vana presunción. Máis ben, con humildade valora aos demais por riba de ti.

2: Santiago 4:10 - Humilídevos diante do Señor, e el vos levantará.

Marcos 10:38 Pero Xesús díxolles: Non sabedes o que pedides: podedes beber da copa que eu bebo? e ser bautizado co bautismo co que eu son bautizado?

Xesús cuestionou a comprensión dos discípulos do que significaba seguilo e retounos a considerar os difíciles camiños que poden ter que tomar.

1. A chamada ao discipulado: estás preparado para seguir a Xesús?

2. Abrazar a copa do sufrimento: que significa seguir a Xesús?

1. Filipenses 1:29 - Porque foi concedido a vós que por amor de Cristo non só debedes crer nel, senón tamén sufrir por el.

2. Mateo 16:24 - Entón Xesús díxolles aos seus discípulos: "Quen queira ser o meu discípulo, que se negue a si mesmo, que tome a súa cruz e que me siga.

Marcos 10:39 E eles dixéronlle: Podemos. E Xesús díxolles: "De certo beberedes da copa que eu bebo; e co bautismo co que eu son bautizado seredes vós:

Xesús dilles aos seus discípulos que compartirán os mesmos sufrimentos e serán bautizados co mesmo bautismo ca el.

1: Xesús chámanos a unirnos a el nos sufrimentos da vida e nunha vida de bautismo.

2: Xesús chámanos a participar da súa copa e ser bautizados con el.

1: Romanos 8:17, "e se somos fillos, entón herdeiros, herdeiros de Deus e coherdeiros con Cristo, se padecemos con El, para que tamén seamos glorificados xuntos".

2: Mateo 28:19: "Ide, pois, e facede discípulos a todas as nacións, bautizándoas no nome do Pai e do Fillo e do Espírito Santo".

Marcos 10:40 Pero sentar á miña man dereita e á miña esquerda non me corresponde dar; pero daráselles a aqueles para quen estea preparado.

Xesús está ensinando que o asento de honra non é algo que poida dar a ninguén, senón que está preparado por Deus.

1: Nunca debemos buscar honra ou recoñecemento xa que non é algo que nos pode dar, senón que está preparado por Deus.

2: Xesús ensínanos que non debemos preocuparnos polo prestixio xa que Deus é o determinante definitivo de quen recibe honra e respecto.

1: Mateo 20:26-28 - Pero non será así entre vós; pero quen queira facerse grande entre vós, que sexa o voso servo.

2: Filipenses 2:3-4 - Que non se faga nada por ambición egoísta ou presunción, pero con humildade de mente que cada un estime aos outros mellor que a si mesmo.

Marcos 10:41 E cando o oíron os dez, comezaron a sentirse moi disgustados con Santiago e Xoán.

A petición de Santiago e Xoán de recibir un trato preferente no reino de Deus provocou que os outros dez discípulos se disgustasen.

1. Xesús ensinounos a ser humildes e buscar a gloria de Deus, non a nosa - Marcos 10:41

2. Non debemos esperar un trato especial, senón contentarnos cos dons que Deus nos deu - Marcos 10:41

1. Filipenses 2:3 "Non fagades nada por ambición egoísta ou por vana presunción, pero con humildade considere aos demais mellores ca vós mesmos".

2. Santiago 1:17 "Todo don bo e perfecto é de arriba, que baixa do Pai das luces celestes, que non cambia como sombras cambiantes".

Marcos 10:42 Pero Xesús chamounos a el e díxolles: "Vós sabedes que os que son considerados como gobernantes sobre os xentís os dominan; e os seus grandes exercen autoridade sobre eles.

Xesús ensina que os que teñen o poder adoitan usar a súa autoridade para oprimir aos demais.

1: Debemos usar a nosa autoridade para o ben dos demais, non para o noso propio beneficio.

2: Non debemos usar o noso poder para oprimir aos demais, senón para levantalos.

1: Isaías 58:10-12 - Se vos gastades a favor dos famentos e satisfaces as necesidades dos oprimidos, entón a vosa luz levantarase nas tebras e a vosa noite será como o mediodía.

2: Santiago 2:1-13 - Ama ao teu próximo coma a ti mesmo, e non mostres parcialidade.

Marcos 10:43 Pero non será así entre vós, senón quen queira ser grande entre vós, será o voso ministro.

A pasaxe trata sobre a servidume e como se atopa a grandeza en ser servo uns dos outros.

1. "O camiño cara á grandeza: servir uns aos outros"

2. "A verdadeira grandeza: unha vida de servizo"

1. Filipenses 2:3-4 - "Non fagades nada por ambición ou vanidade egoístas, pero con humildade considerade aos demais máis importantes que vós mesmos. Que cada un de vós mire non só os seus propios intereses, senón tamén os intereses dos demais".

2. Mateo 20:26-28 - "Quen queira ser grande entre vós, que sexa o voso servo, e quen queira ser o primeiro entre vós, que sexa o voso escravo, así como o Fillo do Home non veu para ser servido, senón para servir e para servir. dar a súa vida como rescate por moitos".

Marcos 10:44 E quen de vós queira ser o primeiro, será servo de todos.

O máis xefe de nós debería ser un servo de todos.

1: Todos estamos chamados a ser servos uns dos outros.

2: Os líderes deben dar exemplo e servir aos demais.

1: Filipenses 2:3-4 "Non fagas nada por ambición egoísta ou por vana presunción. Máis ben, con humildade valora aos demais por riba de ti, non mirando polos teus propios intereses, senón por cada un de vós polos intereses dos demais.

2: Mateo 20:26-27 "Pero quen queira ser grande entre vós, que sexa o voso servo, e quen queira ser o primeiro entre vós, que sexa o voso escravo".

Marcos 10:45 Porque mesmo o Fillo do Home non veu para ser servido, senón para ministrar e para dar a súa vida en rescate por moitos.

Xesús veu servir aos demais e dar a súa vida para ser un rescate para moitos.

1. O significado do servizo: o que Xesús nos ensinou sobre dar

2. Sacrificio e redención: o rescate para moitos

1. Filipenses 2: 5-8 - Tede entre vós esta mente, que é a vosa en Cristo Xesús, quen, aínda que tiña a forma de Deus, non considerou que a igualdade con Deus era algo que había que agarrar, senón que se despojou de si mesmo, tomando a forma de servo, nacendo a semellanza de homes. E sendo atopado en forma humana, humillóuse a si mesmo facéndose obediente ata a morte, ata a morte en cruz.

2. Xoán 15:13 - Ninguén ten maior amor que este, que alguén dea a súa vida polos seus amigos.

Marcos 10:46 E chegaron a Xericó; e mentres el saía de Xericó cos seus discípulos e unha gran cantidade de xente, o cego Bartimeo, fillo de Timeo, estaba sentado á beira do camiño mendigando.

Bartimeo, un cego, recibiu a vista despois de que Xesús o curara.

1. "Unha nova visión: como Xesús nos dá unha nova perspectiva"

2. "O poder da fe: como as nosas crenzas poden traer milagres"

1. Xoán 9:35-38 - Xesús cura ao cego de nacemento.

2. Hebreos 11:1 - A fe é a seguridade das cousas que se esperan, a convicción das cousas que non se ven.

Marcos 10:47 E cando oíu que era Xesús de Nazaret, comezou a berrar e dicir: Xesús, fillo de David, ten piedade de min.

O cego gritou a Xesús que tivese piedade del xa que recoñeceu a Xesús como fillo de David.

1. Recoñecer a Xesús como o noso Salvador

2. O poder de recoñecer a Xesús

1. Mateo 1: 1-25 - A xenealoxía de Xesucristo, o fillo de David.

2. 1 Corintios 1:30 - Pero del sodes vós en Cristo Xesús, quen por Deus fíxonos sabedoría, xustiza, santificación e redención.

Marcos 10:48 E moitos mandáronlle que calase, pero el gritou moito máis: Fillo de David, ten piedade de min.

O home pediu misericordia a Xesús, pero moitos dixéronlle que calase.

1. O poder da fe - Para crer que Deus responderá ás nosas oracións, aínda que outros nos digan que calemos.

2. Atendendo a Xesús - Non importa o difícil que sexa a situación, El sempre escoitará e responderá ás nosas súplicas de misericordia.

1. Lucas 18:38-39 - E berrou, dicindo: Xesús, Fillo de David, ten piedade de min. E os que ían diante increpárono para que calase; pero el gritaba tanto máis: Fillo de David, ten piedade de min.

2. Salmo 86:15 - Pero ti, Señor, es un Deus cheo de compaixón, clemente, tolerante e cheo de misericordia e verdade.

Marcos 10:49 E Xesús parouse e mandou que o chamasen. E chamaron ao cego, dicíndolle: Consólate, érguese; el chámache.

O cego foi chamado a Xesús polo seu mandato e foi consolado.

1: Xesús chámanos ao seu lado e dános consolo.

2: Podemos atopar forza en Xesús cando somos débiles.

1: Isaías 41:10 "Entón, non teñas medo, porque eu estou contigo; non te asustes, porque eu son o teu Deus. Fortalecereiche e axudarei, apoiareino coa miña dereita xusta".

2: Salmo 145:18 "O Señor está preto de todos os que o invocan, de todos os que o invocan en verdade".

Marcos 10:50 E el, botando a vestidura, levantouse e veu a Xesús.

Esta pasaxe conta a historia dun home que tira a roupa e achégase a Xesús.

1. O poder de deixar ir: como saír na fe nos achega a Xesús

2. O risco da fe: con que valentía seguir a Xesús pode cambiar as nosas vidas

1. Mateo 17:7-8 - E veu Xesús e tocounos, dicindo: "Levántate e non teñas medo". E cando ergueron os ollos, non viron a ninguén máis que a Xesús.

2. Hebreos 11:1 - Agora a fe é a seguridade das cousas que se esperan, a convicción das cousas que non se ven.

Marcos 10:51 Xesús respondeulle: -¿Que queres que che faga? O cego díxolle: Señor, para que recobra a vista.

O cego pediulle a Xesús que o curase para que recobrase a vista.

1. O poder da fe: a fe do cego en Xesús levou á súa curación.

2. O poder da oración: Xesús mostrounos que o único que temos que facer é pedir axuda e El responderá.

1. Mateo 21:22 - "E todo o que pidades na oración, crendo, recibirémolo".

2. Hebreos 11:1 - "Agora a fe é a substancia das cousas que se esperan, a evidencia das que non se ven".

Marcos 10:52 Xesús díxolle: Vaite; a túa fe púxote. E inmediatamente recobrou a vista e seguiu a Xesús no camiño.

Xesús curou a un cego e díxolle que a súa fe o curara.

1. Cre e recibe: o poder da fe

2. Seguindo a Xesús: unha vida de fe

1. Santiago 2:17-18 - "Así a fe, se non ten obras, está morta, estando soa. Si, un home

pode dicir: "Ti tes fe e eu teño obras; móstrame a túa fe sen as túas obras, e mostrareiche a miña fe polas miñas obras".

2. Hebreos 11:1-3 - "Agora a fe é a substancia das cousas que se esperan, a evidencia das que non se ven. Pois por iso os anciáns obtiveron un bo informe. A través da fe entendemos que os mundos foron enmarcados pola palabra de Deus, de xeito que as cousas que se ven non foron feitas das que aparecen".

Marcos 11 relata varios eventos clave, incluíndo a entrada triunfal de Xesús en Xerusalén, a maldición dunha figueira estéril, a limpeza do templo e un discurso sobre a fe e a oración.

1o Parágrafo: Cando se achegan a Xerusalén, en Betfage e Betania, preto do Monte das Olivas, Xesús envía a dous discípulos instruíndolles que atopen alí atado un poldro no que ninguén montou nunca. Deben desatalo e traelo a El. Se alguén pregunta por que está a facer isto, debe responder "O Señor o precisa e enviarao de volta aquí en breve" (Marcos 11:1-3). Atopan poldro como El dixo tráeo. Bota os seus mantos sobre poldro El séntalles cando entra en Xerusalén moita xente estende os seus mantos camiño mentres outros estende ramas campos cortados os que ían por diante os que seguían gritaban "Hosanna! en nome Señor! Bendito sexa o reino, o noso pai David! Hosanna no máis alto do ceo!" (Marcos 11:4-10). Despois de mirar todo ao redor xa que xa tarde sae Betania con Doce (Marcos 11:11).

2o Parágrafo: Ao día seguinte, cando saen de Betania, Xesús ten fame ao ver a figueira lonxe follas non atopa máis que follas maldicións dicindo "Que ninguén coma froita de ti nunca máis" os discípulos escoitan isto dicir (Marcos 11:12-14). Cando chegan a Xerusalén, Xesús entra nos atrios do templo comeza a expulsar aos que compran vendendo alí volca as mesas, os bancos dos cambistas, os que venden pombas non permitirían que ninguén levase mercadoría polos atrios do templo ensinándolles "¿Non está escrito: "A miña casa chamarase casa oración todas as nacións?" "Pero fixestes os ladróns das cuevas" os sumos sacerdotes os mestres da lei escoitar isto comezar mira xeito mátao porque lle temían porque toda a multitude asombraba ensinando cando chegou a noite Xesús, os seus discípulos saíron da cidade (Marcos 11:15-19).

3o Parágrafo: Pola mañá, ao pasar ver as raíces murchas das figueiras, Pedro recorda que di: "¡Mira, rabí! A figueira que maldiciches marchou!" Xesús responde: "Ten fe en Deus. En verdade dígoche que se alguén lle di a este monte: "Va, tírate ao mar", non dubida que o corazón cre que se lle fará o que di que ocorrerá. quédate orando se tes algo contra alguén, perdoa para que o Pai o ceo perdoe os pecados" mostrando poder palabras ditas fe importancia perdón recibir o perdón de Deus (Marcos 11:20-26). Chegan de novo a Xerusalén mentres camiñan os tribunales do templo sumos sacerdotes mestres da lei anciáns veñen preguntar autoridade facer estas cousas pregunta se bautismo Xoán orixe celestial terreal resposta prometedora baseada na súa resposta con medo resposta a xente consideraba Xoán verdadeiramente profeta polo que responder non sei, polo tanto, rexeita responder a pregunta sobre o seu propio autoridade demostrando sabedoría tratar oposición desafiar a súa integridade líderes espirituais final capítulo (Marcos 11:27-33).

Marcos 11:1 E cando se achegaron a Xerusalén, a Betfagé e Betania, no monte das Olivas, enviou dous dos seus discípulos.

Xesús envía dous dos seus discípulos a Betfagé e Betania para prepararse para a súa chegada a Xerusalén.

1: A humilde entrada de Xesús a Xerusalén, amosando a súa humildade e abnegación.

2: A importancia de prepararse para a chegada de Xesús ás nosas propias vidas.

1: Filipenses 2: 5-8: "Tede entre vós esta mente, que é a vosa en Cristo Xesús, quen, aínda que tiña a forma de Deus, non considerou que a igualdade con Deus era algo que había de agarrar, senón que se despojou de si mesmo, ao tomar a forma de servo, nacer a semellanza de homes. E sendo atopado en forma humana, humillóuse a si mesmo facéndose obediente ata a morte, ata a morte en cruz".

2: Mateo 21:5: "Dílle á filla de Sión: "Velaí, o teu Rei vén a ti, humilde e montado nun burro, nun poldro, o poldro dunha besta de carga".

Marcos 11:2 E díxolles: "Ide á aldea fronte a vós; e en canto entredes nela, atoparedes un poldro atado, no que nunca se sentou ninguén; soltao e tráeo.

Xesús instrúe aos seus discípulos que busquen un poldro que ninguén montase nunca e que llo devolvan.

1. O poder da fe: as instrucións de Xesús aos seus discípulos para atopar un poldro no que ninguén montase nunca e devolverllo serven como un poderoso exemplo de como a fe pode mover montañas.

2. Obediencia: O mando de Xesús aos seus discípulos de atopar un poldro no que ninguén montase e devolverllo serve como recordatorio da importancia de seguir as instrucións de Deus e ser obediente.

1. Mateo 17:20 - "El díxolles: "Por mor da vosa pouca fe. En verdade, dígovos: se tedes fe coma un gran de mostaza, dirédeslle a este monte: "Móvete de aquí". ata alí' e moverase, e nada che será imposible".

2. Filipenses 2:8 - "E sendo atopado en forma humana, humillóuse a si mesmo facéndose obediente ata a morte, ata a morte en cruz".

Marcos 11:3 E se alguén vos di: Por que facedes isto? digades que o Señor ten necesidade del; e enseguida mandarao aquí.

Xesús dille aos seus discípulos que digan a quen lles pregunte por que están tomando o burro que o Señor o necesita e que será enviado de volta.

1. Deus ten un propósito e un plan para todo o que nos pide que fagamos.

2. Debemos confiar no Señor e no seu plan para nós, aínda que pareza estraño.

1. Xeremías 29:11 - "Porque sei os plans que teño para ti", declara o Señor, "planes para prosperarte e non facerte dano, plans para darche esperanza e futuro".

2. Romanos 8:28 - "E sabemos que en todas as cousas Deus traballa para o ben dos que o aman, que foron chamados segundo o seu propósito".

Marcos 11:4 E foron e atoparon o poldro atado á porta de fóra, nun lugar onde se xuntaban dous camiños; e soltárono.

Esta pasaxe describe como Xesús e os seus discípulos atoparon un poldro que estaba atado nun lugar onde se xuntaban dúas vías.

1. Xesús é o camiño, a verdade e a vida, e El axudaranos a atopar o noso camiño na vida.

2. Saber cando arriscar e confiar no plan de Deus pode ser difícil, pero debemos lembrar que Xesús está sempre connosco.

1. Xoán 14:6 - Xesús díxolle: "Eu son o camiño, a verdade e a vida. Ninguén vén ao Pai senón por min.

2. Proverbios 3:5-6 - Confía no Señor con todo o teu corazón, e non te apoies no teu propio entendemento. Recoñéceo en todos os teus camiños, e el endereitará os teus camiños.

Marcos 11:5 E algúns dos que estaban alí dixéronlles: Que facedes soltar o poldro?

Os discípulos de Xesús foron interrogados por soltar un poldro.

1: Preguntóuselles aos discípulos de Xesús por que estaban soltando un poldro, mostrando a importancia da acción correcta e o poder dunha boa explicación.

2: Cando os discípulos de Xesús foron interrogados polas súas accións, mostrou que as nosas accións están sempre suxeitas a un escrutinio e que debemos estar preparados para explicalas.

1: Efesios 6:7, "Renda a todos os que lles corresponden: impostos a quen se deben impostos, aduanas a quen hai costumes, medo a quen ten medo, honra a quen honra".

2: Proverbios 3:27, "Non impida o ben a quen se debe, cando está na túa man para facelo".

Marcos 11:6 E dixéronlles tal como Xesús lles mandara, e soltáronos.

Esta pasaxe describe a Xesús ordenando aos seus discípulos que soltasen a burra e o seu poldro para que o montase.

1. O poder da obediencia - Como o simple mando de Xesús aos seus discípulos ilustra a importancia de seguir a vontade de Deus.

2. Atopando forza en tempos de necesidade - Como Xesús confiou nos seus discípulos para axudalo na súa misión e como podemos confiar en Deus en tempos de necesidade.

1. Efesios 5:15-17 - "Mira ben, entón, como andas, non como insensato, senón como sabio, facendo o mellor uso do tempo, porque os días son malos. Polo tanto, non sexades necios, pero entendedes cal é a vontade de o Señor é".

2. Filipenses 4:13 - "Todo podo por medio de quen me fortalece".

Marcos 11:7 E levaron o poldro a Xesús e botáronlle as súas vestiduras; e sentou sobre el.

Dáronlle a Xesús un poldro para montar e foi cuberto de roupa.

1. Xesús é o noso Rei perfecto - Marcos 11:7

2. O poder da submisión a Xesús - Marcos 11:7

1. Salmo 20:7 - Uns confían nos carros, outros nos cabalos, pero lembraremos o nome do Señor, noso Deus.

2. Filipenses 2: 5-8 - Que estea en vós este pensamento, que tamén estaba en Cristo Xesús: quen, sendo na forma de Deus, non pensou que era un roubo ser igual a Deus, senón que non se puxo en reputación, e tomou sobre el a forma de servo, e fíxose a semellanza dos homes: e sendo atopado como un home, humillóuse e fíxose obediente ata a morte, ata a morte de cruz.

Marcos 11:8 E moitos estenderon as súas vestiduras polo camiño, e outros cortaron pólas das árbores e pallaron no camiño.

A xente de Xerusalén acolleu a Xesús estendendo as súas vestimentas e cortando pólas das árbores e esparcándoas no camiño.

1. O pobo de Deus demostra o seu amor e reverencia por Xesús mediante actos de adoración.

2. Como acoller a Xesús nas nosas vidas con fe e devoción.

1. Xoán 12: 12-13 - Ao día seguinte, moita xente que viña á festa, cando oíron que Xesús ía vir a Xerusalén, colleu pólas de palmeiras, saíu ao seu encontro e berraba: Hosanna: Bendito sexa o Rei de Israel que vén no nome do Señor.

2. Salmo 96: 7-9 - Dálle ao Señor, oh parentela do pobo, dade ao Señor gloria e forza. Dálle ao Señor a gloria debida ao seu nome: trae unha ofrenda e entra aos seus atrios. Ó adora o Señor na beleza da santidade: temede diante del, toda a terra.

Marcos 11:9 E os que ían diante e os que seguían, berraban, dicindo: Hosanna; Bendito o que vén no nome do Señor:

A xente louvaba a Xesús cando entraba en Xerusalén, proclamando "Hosanna; bendito sexa o que vén no nome do Señor".

1. Loando a Xesús e o poder do seu nome

2. O significado de Hosanna e o seu lugar nas nosas vidas

1. Filipenses 2: 9-11 - Por iso Deus exaltouno ata o lugar máis alto e deulle o nome que está por riba de todo nome, para que no nome de Xesús todo xeonllo se dobrase, no ceo, na terra e debaixo da terra, e todas as linguas recoñezan que Xesucristo é o Señor, para gloria de Deus Pai.

2. Salmo 118:25-26 - Señor, sálvanos! Señor, concédenos o éxito! Bendito sexa o que vén no nome do Señor. Dende a casa do Señor bendicimoste.

Marcos 11:10 Bendito sexa o reino do noso pai David, que vén no nome do Señor: Hosanna no máis alto.

A entrada triunfal de Xesús en Xerusalén celébrase con loanzas e bendicións a Deus Pai.

1: Podemos darlle gloria a Deus Pai en todas as circunstancias, por humildes ou triunfantes que sexan.

2: Podemos atopar forza en Deus Pai para permanecer fieis en tempos de dificultade e alegría.

1: Salmo 118:24 - Este é o día que fixo o Señor; alegrémonos e alegrémonos por iso.

2: Filipenses 4:4 - Alegraos sempre no Señor; de novo vou dicir: alégrate.

Marcos 11:11 E Xesús entrou en Xerusalén e no templo; e despois de mirar todas as cousas ao redor, e xa chegou a tardiña, saíu a Betania cos doce.

Xesús entrou en Xerusalén e no templo e observou todas as cousas que había dentro. Logo marchou para Betania cos doce discípulos.

1. A fidelidade de Xesús para cumprir as profecías do seu barco Mesías

2. A importancia de seguir o exemplo de obediencia de Xesús

1. Isaías 35:5-6 - "Entón abriranse os ollos dos cegos, e os oídos dos xordos abriranse.

Entón o coxo saltará coma un cervo, e a lingua do mudo cantará, porque no deserto brotarán augas, e regatos no deserto".

2. Xoán 12:1-3 - "Entón, seis días antes da Pascua, chegou Xesús a Betania, onde estaba Lázaro, o que fora morto, a quen resucitou de entre os mortos. Alí fixéronlle unha cea; e Marta servía: pero Lázaro era un dos que se sentaban á mesa con el. Entón María colleu unha libra de ungüento de nardo, moi caro, unxiu os pés de Xesús e limpoulle os pés cos seus cabelos, e a casa encheuse do cheiro do ungüento.

Marcos 11:12 E ao día seguinte, cando chegaron de Betania, tivo fame.

Pasaxe Xesús e os discípulos foron a Betania e ao día seguinte, cando regresaron, Xesús tiña fame.

1. Xesús é humano: entendendo a humanidade de Xesús no Novo Testamento

2. Alimentando aos famentos: o significado da fame de Xesús en Marcos 11:12

1. Mateo 4:4 ("Non só de pan vivirá o home, senón de toda palabra que sae da boca de Deus").

2. Isaías 58:10 ("Se dás de comer aos famentos e sacias aos necesitados, entón a túa luz levantarase nas tebras").

Marcos 11:13 E ao ver de lonxe unha figueira que tiña follas, veu, se acaso atopaba algo nela; e cando chegou a ela, non atopou máis que follas; pois aínda non era o tempo dos figos.

As accións de Xesús ao achegarse á figueira para atopar algo nela demostran a súa esperanza e fe que Deus proporcionará.

1. Esperanza en Deus e na súa provisión.

2. Fe no invisible.

1. Hebreos 11:1 - "Agora a fe é a seguridade das cousas que se esperan, a convicción das que non se ven".

2. Mateo 6:25-34 - "Por iso dígoche: non te preocupes pola túa vida, o que comerás ou o que beberás, nin polo teu corpo, o que vestirás. Non é a vida máis que a comida, e o corpo máis que a roupa? Mirade os paxaros do ceo: nin sementan nin segan nin recollen nos hórreos, e con todo o voso Pai celestial dálles de comer".

Marcos 11:14 Xesús respondeulle: "Ninguén coma froito de ti para sempre". E os seus discípulos oíronno.

Xesús díxolle a unha figueira que ninguén volva comer o seu froito.

1: Xesús é o noso provedor e controla todas as cousas.

2: Debemos ter fe e confianza no plan de Deus para as nosas vidas.

1: Mateo 6:25-34 - Non te preocupes pola túa vida, o que comerás ou beberás, nin polo teu corpo, o que vestirás.

2: Lucas 12:22-32 - Non te preocupes polo mañá, porque mañá se preocupará por si mesmo. Cada día ten bastantes problemas propios.

Marcos 11:15 E chegaron a Xerusalén, e entrou Xesús no templo, e comezou a botar fóra os que vendían e compraban no templo, e derrubou as mesas dos cambistas e os asentos dos que vendían pombas;

Xesús demostra a súa autoridade no templo expulsando aos que explotan a casa de Deus.

1: O noso Deus é un Deus de xustiza e misericordia, e aqueles que busquen explotar a súa casa terán un xuízo xusto.

2: Xesús é o Señor de todos e ten autoridade para desafiar aos que non viven segundo a vontade de Deus.

1: Ezequiel 34:2-3: "Fillo do home, profetiza contra os pastores de Israel; profetiza e dilles: Así di o Señor Deus aos pastores: Ai dos pastores de Israel que se alimentan a si mesmos! os pastores non apacentan os rabaños?"

2: Mateo 21:12-13: "E Xesús entrou no templo de Deus, botou fóra a todos os que vendían e compraban no templo, e derrubou as mesas dos cambistas e os asentos dos

que vendían pombas. díxolles: "Está escrito: A miña casa chamarase casa de oración, pero vós fixestes dela unha cova de ladróns".

Marcos 11:16 E non permitiría que ninguén levase algún vaso polo templo.

Xesús ensinou que é importante mostrar respecto aos lugares de culto.

1: Deus chámanos a mostrar respecto aos lugares de culto.

2: Debemos honrar os lugares onde se adora a Deus.

1: 1 Pedro 2:17 Mostra o respecto adecuado a todos.

2: Éxodo 20:7 "Non usarás mal o nome do Señor, o teu Deus, porque o Señor non fará inocente a ninguén que use mal o seu nome.

Marcos 11:17 E ensinaba, dicíndolles: Non está escrito: A miña casa será chamada de todas as nacións casa de oración? pero vós fixestes dela un covo de ladróns.

A pasaxe enfatiza a importancia de usar unha casa de oración para o seu propósito, en lugar de como unha guarida de ladróns.

1. A Casa de Deus estará chea de oración, non de ladróns

2. Casa de Deus: un lugar de culto, non un mal uso

1. Xeremías 7:11 - "Esta casa, que recibe o meu nome, converteuse nun covo de ladróns aos teus ollos?"

2. Mateo 21:13 - "E díxolles: 'Está escrito: A miña casa chamarase casa de oración, pero vós facede dela cova de ladróns'".

Marcos 11:18 E os escribas e os sumos sacerdotes oíron isto e buscaron como destruílo, porque lle temían, porque todo o pobo estaba asombrado da súa doutrina.

As ensinanzas de Xesús eran tan poderosas que fixeron que os escribas e os sumos

sacerdotes o temen e procurasen destruílo.

1. O poder das ensinanzas de Xesús - Lucas 4:32

2. O medo á autoridade de Xesús - Mateo 21:23-27

1. Xoán 7:46-52 - A resposta dos líderes xudeus ás ensinanzas de Xesús

2. Lucas 19:39-40 - A autoridade de Xesús rexeitada polos líderes xudeus

Marcos 11:19 E cando chegou a tarde, saíu da cidade.

Xesús saíu da cidade á noite.

1. O poder de Xesús: Xesús demostra o seu poder a través da súa vontade de saír da cidade pola noite.

2. Paseos nocturnos: tomar o tempo para saír á noite pode ser unha forma poderosa de atopar paz e claridade.

1. Salmo 46:10 - "Estade quieto e sabe que eu son Deus".

2. Xoán 14:27 - "A paz déixovos a vós; a miña paz douvos. Non vos dou como o mundo dá. Non deixedes que os vosos corazóns se turbe e non teñades medo".

Marcos 11:20 E pola mañá, ao pasar, viron a figueira seca das raíces.

Os discípulos viron que a figueira sequera das raíces.

1: Deus pode facer posible o imposible.

2: Ten fe e Deus pode mover montañas.

1: Mateo 17:20 - El respondeu: "Porque tes tan pouca fe. En verdade dígovos: se tedes fe tan pequena como un gran de mostaza, poderedes dicirlle a este monte: "Mávete de aquí

para alá", e moverase. Nada será imposible para ti.

2: Santiago 1:6 - Pero cando preguntas, debes crer e non dubidar, porque o que dubida é coma unha onda do mar, que vai e lanza o vento.

Marcos 11:21 E recordando Pedro, díxolle: Mestre, velaquí que a figueira que maldiciches está seca.

A fe de Pedro refórzase cando lembra como Xesús maldixo a figueira e esta seco.

1. O poder da fe: confiar en Xesús para facer milagres

2. Os milagres de Xesús: como Xesús demostra o seu poder divino

1. Mateo 17:20-21 - Xesús díxolles aos discípulos que se tivesen fe como un gran de mostaza, nada lles sería imposible.

2. Mateo 21:19-21 - Xesús maldice a figueira e secas inmediatamente.

Marcos 11:22 E respondendo Xesús, díxolles: Tede fe en Deus.

Xesús anima aos seus discípulos a ter fe en Deus.

1. "Deus é bo - Ten fe nas súas promesas"

2. "O poder da fe en Deus"

1. 1 Pedro 5:7 - "Bota toda a túa ansiedade sobre el porque El se preocupa por ti".

2. Filipenses 4: 6-7 - "Non te preocupes por nada, pero en toda situación, mediante oración e petición, con acción de grazas, presenta as túas peticións a Deus. E a paz de Deus, que transcende todo entendemento, gardará o teu coidado. corazóns e mentes en Cristo Xesús".

Marcos 11:23 Pois en verdade dígovos que quen lle diga a este monte: Quita-te e bótache ao mar; e non dubidará no seu corazón, senón que crerá que acontecerán as

cousas que el di; terá todo o que diga.

Esta pasaxe amosa que a fe pode mover montañas se cremos que o que dicimos acontecerá.

1. O poder da fe - Como podemos conseguir grandes cousas se mantemos a fe.

2. Speak It To Existence - O poder de falar dos nosos soños e obxectivos en realidade.

1. Hebreos 11:1 - "Agora a fe é a seguridade das cousas que se esperan, a convicción das que non se ven".

2. Santiago 2:17 - "Así tamén a fe por si mesma, se non ten obras, está morta".

Marcos 11:24 Por iso dígovos: Todo o que queirades, cando recedes, creed que o recibides, e o terás.

Cre e recibe as cousas que desexas cando oras.

1. Teña fe nas oracións: crer e alcanzar novas alturas

2. Alcanzar os teus obxectivos a través da oración: crer e recibir

1. Santiago 1: 5-8 - Se algún de vós carece de sabedoría, que pida a Deus, que dá xenerosidade a todos sen reprocharche, e será dada a ti.

6 Pero cando preguntas, debes crer e non dubidar, porque o que dubida é coma unha onda do mar, que o vento leva e lanza.

2. Filipenses 4:6-7 - Non te preocupes por nada, pero en cada situación, mediante oración e petición, con acción de grazas, presenta as túas peticións a Deus. 7 E a paz de Deus, que supera todo entendemento, gardará os vosos corazóns e as vosas mentes en Cristo Xesús.

Marcos 11:25 E cando esteades orando, perdoade se tes algo contra alguén, para que tamén o voso Pai que está nos ceos vos perdoe as vosas faltas.

Deberiamos perdoar aos que nos fixeron mal para que Deus nos perdoe.

1. O poder do perdón - Abrazar o poder do perdón para mellorar as nosas vidas e as dos demais.

2. A natureza esencial do perdón - Comprender a importancia do perdón e como se aplica a todos os aspectos das nosas vidas.

1. Efesios 4:32 - "Sed bondadosos e compasivos uns cos outros, perdoándovos uns aos outros, como Deus vos perdoou en Cristo".

2. Colosenses 3:13 - "Soporte uns aos outros e perdoade uns aos outros se algún de vós ten algunha queixa contra alguén. Perdoade como o Señor vos perdoou".

Marcos 11:26 Pero se non perdoades, tampouco vos perdoará o voso Pai que está no ceo.

Este verso de Marcos 11:26 anímanos a perdoar aos demais, xa que o noso Pai do Ceo non nos perdoará se non o perdoamos.

1. O perdón: unha clave para desbloquear a graza de Deus

2. Por que a falta de perdón impide que recibamos a bendición de Deus

1. Efesios 4: 31-32 - "Que se quite de vós toda amargura, ira, ira, clamor e calumnia, e toda malicia. Sede bondadosos uns cos outros, tenros de corazón, perdoándovos uns a outros, como Deus en Cristo vos perdoou. ."

2. Lucas 6:37 - "Non xulgues, e non serás xulgado; non condenes, e non serás condenado; perdoa, e serás perdoado".

Marcos 11:27 E volveron a Xerusalén; e mentres el andaba no templo, achegáronse a el os sumos sacerdotes, os escribas e os anciáns.

Xesús enfróntase aos sumos sacerdotes, escribas e anciáns no templo.

1. Como respectar a autoridade aínda que non estea de acordo connosco, baseándose no exemplo de Xesús en Marcos 11:27

2. A importancia da humildade fronte á oposición, baseada no exemplo de Xesús en Marcos 11:27

1. Mateo 17:24-27 - Cando Xesús paga o imposto do templo a pesar da incredulidade de Pedro.

2. Colosenses 3:12-14 - Poñer amor, humildade e perdón nas nosas interaccións cos demais.

Marcos 11:28 E dille: Con que autoridade fas estas cousas? e quen che deu esta autoridade para facer estas cousas?

Xesús ensinou que é importante cuestionar a autoridade dos que a reclaman.

1. A Autoridade de Xesús - Comprender como recoñecer a súa autoridade e como aplicala nas nosas vidas.

2. Cuestionar a autoridade: examinar as credenciais dos que reclaman a autoridade e responsabilizar das súas decisións.

1. Actos 5:27-29 - Discutir a ousadía de Pedro ao cuestionar a autoridade do Sanedrín.

2. Romanos 13:1-2 - Explorando a idea de someterse á autoridade das autoridades gobernantes.

Marcos 11:29 E respondeu Xesús e díxolles: Eu tamén vos farei unha pregunta e respóndeme, e dicirvos con que autoridade fago estas cousas.

Xesús cuestiona a autoridade dos que cuestionan a súa.

1. A autoridade de Xesús: o poder da súa mensaxe.

2. Que autoridade temos para cuestionar a Xesús?

1. Xoán 14:6 - Xesús díxolle: "Eu son o camiño, a verdade e a vida. Ninguén vén ao Pai senón por min.

2. Mateo 28:18-20 - E veu Xesús e díxolles: "Toda a autoridade no ceo e na terra foime dada. Id, pois, e facede discípulos a todas as nacións, bautizándoos no nome do Pai e do Fillo e do Espírito Santo, ensinándolles a observar todo o que vos mandei. E velaquí, estou contigo sempre, ata a fin dos tempos".

Marcos 11:30 O bautismo de Xoán, foi do ceo ou dos homes? contéstame.

Xesús pediulle á xente que contestase se o bautismo de Xoán era do ceo ou dos homes.

1. A importancia de discernir a orixe das nosas crenzas e prácticas.

2. A necesidade de recoñecer a autoridade de Deus sobre as nosas vidas.

1. Gálatas 1:10 - Porque estou buscando agora a aprobación do home ou de Deus? Ou estou intentando agradar ao home? Se aínda estivese tentando agradar ao home, non sería un servo de Cristo.

2. 1 Tesalonicenses 2:4 - Pero do mesmo xeito que Deus nos aprobou para confiar o evanxeo, así falamos, non para agradar ao home, senón para agradar a Deus que proba os nosos corazóns.

Marcos 11:31 E eles razoaban entre si, dicindo: Se dicimos: Do ceo; el dirá: ¿Por que non o crestes?

Os líderes relixiosos estaban tentando decidir se responder á pregunta de Xesús dicindo que o bautismo de Xoán era do ceo ou dos homes.

1. Podemos aprender do erro dos líderes relixiosos considerando as nosas propias crenzas e poñendo a nosa fe en Deus.

2. A importancia de discernir a verdade da falsidade e ter fe en Aquel que é a verdade.

1. Xoán 3:16-17 "Porque tanto amou Deus ao mundo que deu ao seu único Fillo, para que todo aquel que cre nel non pereza, senón que teña vida eterna. Porque Deus non enviou ao seu Fillo ao mundo para condenar o mundo, senón para salvar o mundo por medio del".

2. Santiago 1: 5-6 "Se a algún de vós lle falta sabedoría, pídelle a Deus, que dá xenerosidade a todos sen reprochar, e será dada a ti. Pero cando pidas, debes crer e non dubidar, porque o que dubida é coma unha onda do mar, que leva e bota o vento".

Marcos 11:32 Pero se dicimos: Dos homes; temían ao pobo, porque todos consideraban que Xoán era un verdadeiro profeta.

A xente tiña medo de responder quen era Xoán Bautista porque crían que era un profeta.

1. O poder de crer nun poder superior

2. A importancia de ter fe nos momentos de adversidade

1. Isaías 9:6 - "Porque un neno nos naceu, un fillo nos é dado; e o goberno estará sobre o seu ombreiro; e chamarase o seu nome Marabilloso, Conselleiro, Deus poderoso, Pai eterno, O Príncipe da Paz".

2. Mateo 17:5 - "Este é o meu Fillo amado, en quen teño a ben; escoitade-lo"

Marcos 11:33 E eles responderon e dixéronlle a Xesús: Non o podemos dicir. E respondendo Xesús, díxolles: Eu tampouco vos digo con que autoridade fago estas cousas.

Xesús négase a responder á pregunta de autoridade sobre as súas accións.

1: Debemos estar dispostos a aceptar a autoridade de Xesús sen cuestionala.

2: Debemos confiar na autoridade de Xesús, aínda que non entendamos o propósito detrás das súas accións.

1: Hebreos 11:6 - Pero sen fe é imposible agradarlle, porque quen se achega a Deus debe crer que o é, e que é un recompensador dos que o buscan con dilixencia.

2: Romanos 8:28 - E sabemos que todas as cousas colaboran para o ben dos que aman a Deus, dos que son chamados segundo o seu propósito.

Marcos 12 conta varios eventos clave, incluíndo a parábola dos inquilinos, preguntas sobre o pago de impostos ao César, sobre a resurrección, o maior mandamento e a

ensinanza de Xesús sobre a ofrenda da viúva.

1o Parágrafo: O capítulo comeza con Xesús contando unha parábola dun home que plantou unha viña e a alugou a uns labregos. Cando enviaba aos seus criados a recollerlles froito na época da colleita, batíanos ou mataban. Incluso o seu fillo foi asasinado cando foi enviado. Xesús pregunta que fará o propietario? El virá destruír os labradores e darlle viñedos a outros (Marcos 12:1-9). Os líderes relixiosos decatáronse de que esta parábola estaba contra eles e buscaron arrestalo, pero temían a multitude, polo que o deixou (Marcos 12:10-12).

2o parágrafo: Entón os fariseos herodianos enviáronlle trampa pregunta sobre o pago de impostos César sabendo a súa hipocrisía pregunta por que tentando atrapar El pregúntalle a denario cuxa imaxe ten a inscrición responde "Devolve a César o que é o Deus do César o que é de Deus" deixando abraiado coa súa resposta (Marco 112). : 13-17). Entón os saduceos que din que non hai resurrección fan preguntas hipotéticas sobre a muller casada con sete irmáns sucesión segundo a lei Moisés ningún deixou fillos a súa morte resurrección de quen é a muller? El reprende non saber o poder das Escrituras Deus dicindo resurrección a xente nin casar dado matrimonio como os anxos o ceo engade Deus non Deus mortos vivos equivocaron moito ao afirmar a realidade resurrección vida despois da morte (Marcos 12:18-27).

Terceiro parágrafo: Un mestre da lei vén escoita debater notando que responde ben pregunta cal é o mandamento máis importante que responde "O máis importante "Escoita, Señor, Israel, o noso Deus, un amor, Señor, o teu Deus, todo corazón, alma, forza da mente". segundo "Ama ao próximo como a ti mesmo". Non hai mandamento maior estes". A lei do profesor concorda con el di que o profesor correcto di que hai un Señor ademais del quéreo todo corazón comprensión forza amar o próximo a si mesmo máis importantes holocaustos sacrificios ver sabiamente contestado dille non lonxe reino Deus despois de que ninguén se atreveu a facer máis preguntas (Marcos 12:28-). 34). Mentres ensinaba nos tribunais do templo, o propio David, falando polo Espírito Santo, declarou: 'O Señor dixo que o meu Señor Séntese a man dereita ata que poña os inimigos baixo os pés'. O propio David chámalle 'Señor'. Como entón pode ser o seu fillo?" gran multitude escoitaba encantada afirmando a filiación divina contrastando a visión común simplemente a descendencia davídica (Marcos 12:35-37). Advirte que teñan coidado cos profesores da lei, como camiñar con túnicas fluídas, ser saudado respectar os mercados teñen asentos máis importantes, sinagogas, honrar banquetes, devorar as casas das viúvas para mostrar, facer longas oracións, estes homes serán castigados máis severamente mostrando desdén pola hipocrisía relixiosa. Explotación vulnerable (Marcos 12:38). -40). Finalmente, mentres observaba a xente que pon diñeiro no tesouro do templo, a pobre viúva puxo dúas moedas de cobre moi pequenas que valían só uns céntimos e dicía: "De verdade dígovos que esta pobre viúva puxo máis no tesouro que todos os demais. a pobreza puxo en todo, todo o que tiña vivo" destacando o valor sacrificio dando perspectiva do reino riqueza xenerosidade (Marcos 11:41-44).

Marcos 12:1 E comezou a falarlles mediante parábolas. Un home plantou unha viña, puxo un seto ao seu redor, cavou un lugar para a graxa do viño, construíu unha torre, cedeulla aos labradores e marchou a un país afastado.

Un home plantou unha viña e puxo unhas barreiras protectoras, unha gordura de viño, unha torre e contratou a labradores para que coidasen a viña antes de marchar a un país afastado.

1. Superando os obstáculos na nosa viaxe pola fe

2. O poder da preparación

1. Salmo 80: 8-19

2. Lucas 13:6-9

Marcos 12:2 E no tempo enviou aos labradores un criado, para que recibise dos labradores do froito da viña.

A parábola ilustra a Deus enviando aos seus servos para recoller froitos da viña, pero foron rexeitados e maltratados.

1. Debemos respectar aos mensaxeiros de Deus e darlles o debido honor.

2. A graza e a misericordia de Deus esténdenos a través dos seus servos.

1. Isaías 40: 10-11 - "Velaí, o Señor Deus vén con forza, e o seu brazo goberna por el; velaquí, a súa recompensa está con el, e a súa recompensa diante del. El atenderá o seu rabaño coma un pastor; El recollerá os cordeiros no seu brazo; El levaráos no seu seo e levará suavemente os que están con mozos".

2. Efesios 6: 7 - "Entregue, pois, a todos os que lles corresponden: impostos a quen se deben impostos, costumes a quen hai costumes, medo a quen ten medo, honra a quen honra".

Marcos 12:3 E collérono, batérono e despediuno baleiro.

Esta pasaxe revela que Xesús foi maltratado polos líderes relixiosos da súa época.

1. A importancia de manterse firmes na nosa fe, a pesar da oposición.

2. O poder do amor e do perdón ante os malos tratos.

(Biblia):

1. Mateo 5:43-44 - "Oíches que se dixo: Amarás ao teu próximo e odiarás ao teu inimigo". Pero eu dígovos: Amade aos vosos inimigos e orade polos que vos perseguen".

2. 2 Timoteo 2:12 - "Se perseveramos, tamén reinaremos con el; se o negamos, el tamén nos negará".

Marcos 12:4 E de novo mandoulles outro servo; e botaronlle pedras, feríronlle na cabeza e mandárono con vergoña.

O pobo rexeitaba e maltrataba aos criados enviados polo terratenente.

1. A misericordia de Deus aínda que non sexamos merecedores.

2. Facer o correcto aínda que sexa difícil.

1. Lucas 6:27-36 - Ama aos teus inimigos.

2. Mateo 5:43-48 - Ama aos teus inimigos e ora polos que te perseguen.

Marcos 12:5 E de novo mandou outro; e a el matárono, e a moitos outros; bater a algúns e matar a algúns.

Xesús enviou varios servos para predicar o evanxeo, pero moitos deles foron asasinados ou golpeados pola súa fe.

1. "O poder da perseveranza fronte á oposición"

2. "Manterse firmes ante a adversidade"

1. Hebreos 13: 3 - "Lembre-se dos que están atados, como unidos con eles; e dos que sofren adversidades, como vós mesmos tamén no corpo."

2. Santiago 1:2-4 - "Irmáns meus, considerade alegría cando caes en diversas tentacións; sabendo isto, que a proba da túa fe produce a paciencia. Pero deixa que a paciencia teña a súa obra perfecta, para que sexades perfectos e enteira, sen querer nada".

Marcos 12:6 Tendo aínda un fillo, o seu ben amado, tamén o enviou a eles o último, dicindo: Terán reverencia ao meu fillo.

Esta pasaxe fala de que Deus enviou ao seu fillo amado, Xesús, ao mundo para ser respectado por todos.

1. A importancia da presenza de Xesús nas nosas vidas e a reverencia que merece.

2. O amor inconmensurable de Deus ao enviarnos o seu fillo amado.

1. Xoán 3:16 - "Porque tanto amou Deus ao mundo, que deu ao seu Fillo unigénito, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna".

2. Hebreos 9:15 - "E por iso é o mediador do novo pacto, para que por medio da morte, para a redención das transgresións que houbo baixo o primeiro pacto, os chamados reciban a promesa do eterno herdanza."

Marcos 12:7 Pero aqueles labradores dixeron entre si: Este é o herdeiro; veña, matámolo, e a herdanza será nosa.

Os labradores conspiraron para matar o herdeiro para gañar a súa herdanza.

1. Os perigos da cobiza e a tentación da riqueza

2. Protexer a herdanza de Deus

1. Proverbios 28:25 O que ten un corazón soberbio provoca contendas, pero o que confía no Señor engordará.

2. Santiago 4:13-17 Ven agora, ti que dis: "Hoxe ou mañá iremos a tal cidade e pasaremos alí un ano, comerciando e sacar proveito". . Cal é a túa vida? Pois ti es unha néboa que aparece un pouco e despois desaparece. En vez diso, deberías dicir: "Se o Señor quere, viviremos e faremos isto ou aquilo". Tal como está, presume da súa

arrogancia. Todo ese alarde é malo. Así que quen sabe o correcto e non o fai, para el é pecado.

Marcos 12:8 E colleronno, matárono e botárono da viña.

Esta pasaxe conta a historia dun terratenente que matou a un home por non cumprir o seu acordo de coidar a súa viña.

1. O custo da desobediencia: unha lección de Marcos 12:8

2. Cumprir as promesas e as consecuencias de non facelo

1. Eclesiastés 5: 4-5 - Cando fas un voto a Deus, non tardes en cumprilo. Non lle gustan os parvos; cumpre o teu voto.

2. Mateo 21:33-41 - Xesús fala do propietario e dos seus servos, e das consecuencias de non cumprir as promesas.

Marcos 12:9 Que fará, pois, o señor da viña? virá e destruirá os labradores, e dará a viña a outros.

O señor xulgará aos que non traballan fielmente e dará autoridade sobre a viña a outro.

1. Deus dará autoridade aos que traballan fielmente.

2. As consecuencias de non traballar fielmente.

1. Gálatas 6:7-9 - Non vos deixedes enganar; Non se burla de Deus, pois o que sementa, iso tamén segará.

2. Colosenses 3:23-24 - Fagas o que fagas, traballa de corazón, como para o Señor e non para os homes.

Marcos 12:10 E non liches esta Escritura; A pedra que rexeitaron os canteiros converteuse na cabeza da esquina:

A pedra rexeitada converteuse na pedra angular do edificio de Deus.

1: Deus pode usar as persoas e situacións menos probables para levar gloria ao seu nome.

2: A soberanía e o poder de Deus móstranse a través das súas eleccións inesperadas.

1: Mateo 21:42 - Xesús díxolles: "Nunca liches nas Escrituras: "A pedra que rexeitaron os canteiros converteuse na pedra angular;

2: Isaías 28:16 - Polo tanto, isto é o que di o Señor Deus: Mira, estou poñendo a primeira pedra en Xerusalén, unha pedra probada, unha pedra angular preciosa, un fundamento seguro; o que confía nunca quedará consternado.

Marcos 12:11 Isto foi o feito do Señor, e é marabilloso aos nosos ollos?

Xesús marabilla a obra de Deus e anima á xente a facer o mesmo.

1. Marabilla a obra marabillosa de Deus

2. Apreciar as marabillas da creación de Deus

1. Salmo 139:14 - "Loudoche, porque son feita con medo e marabilloso. Marabillosas son as túas obras; a miña alma sábeo moi ben"

2. Romanos 11:33-36 - "Oh, a profundidade das riquezas, da sabedoría e do coñecemento de Deus! Que inescrutables son os seus xuízos e que inescrutables os seus camiños! Porque quen coñeceu a mente do Señor, ou quen foi o seu. conselleiro? Ou quen lle deu un agasallo para que lle pagase? Porque del e por el e para el son todas as cousas. A el sexa a gloria para sempre. Amén".

Marcos 12:12 E procuraban agarralo, pero temían á xente, porque sabían que falara a parábola contra eles;

Esta pasaxe revela que a xente tiña medo de actuar contra Xesús porque sabía que falara unha parábola contra eles.

1. O poder da Palabra de Cristo - Como as palabras de Xesús poden cambiar os corazóns

e as mentes para mellor.

2. O medo ao home vs. o medo a Deus - Como o noso medo ao home pode desviarnos se non se mantén baixo control.

1. Proverbios 29:25 - O medo ao home será unha trampa, pero quen confía no Señor está a salvo.

2. Xoán 8:59 - Entón, colleron pedras para tirarlle, pero Xesús escondeuse, esvagándose da multitude.

Marcos 12:13 E mandáronlle algúns dos fariseos e dos herodianos, para que o collesen coas súas palabras.

Os fariseos e herodianos enviaron xente para tentar atrapar a Xesús coas súas palabras.

1. A Palabra de Deus é poderosa e perdurable - Marcos 12:13

2. Teña coidado co que di - Marcos 12:13

1. Mateo 22:15-22 - Resposta de Xesús aos fariseos e herodianos

2. Xoán 8:31-32 - O ensino de Xesús sobre a liberdade nel

Marcos 12:14 E cando chegaron, dixéronlle: Mestre, sabemos que es verdadeiro e que non te importas a ninguén, porque non tes atención á persoa dos homes, senón que ensinas o camiño de Deus con verdade. lícito dar tributo a César, ou non?

Os líderes relixiosos fixeron unha pregunta a Xesús preguntando se era lícito render tributo a César.

1. Amar aos nosos veciños: amar aos que non estamos de acordo

2. Vivir en obediencia á Palabra de Deus, non ás expectativas do home

1. Mateo 22:37-40 - Resposta de Xesús aos líderes relixiosos sobre amar a Deus e amar

aos nosos veciños.

2. Romanos 13:1-7 - O ensino de Paulo sobre obedecer ás autoridades e pagar impostos.

Marcos 12:15 ¿Damos ou non daremos? Pero el, coñecendo a súa hipocrisía, díxolles: Por que me tentades? tráeme un céntimo, para que o vexa.

Xesús reprochou aos líderes relixiosos a súa hipócrita pregunta sobre os impostos.

1. Xesús chámanos á humildade e á sinceridade na nosa fe.

2. Deus quere que o busquemos, non só o que se espera.

1. Lucas 18:9-14 - A parábola do fariseo e do recadador de impostos

2. Mateo 23:23-28 - A denuncia de Xesús da hipocrisía dos fariseos

Marcos 12:16 E trouxérono. E díxolles: De quen é esta imaxe e esta inscrición? E eles dixéronlle: Do César.

Un grupo de persoas traen unha moeda a Xesús e preguntan a quen está a imaxe e a inscrición. Dinlle que é do César.

1. A importancia de saber a quen estás atendendo

2. Servir a Deus e non ao home

1. Romanos 13:1-7

2. Salmos 29:2-4

Marcos 12:17 E respondendo Xesús, díxolles: Dádelle ao César o que é do César, e a Deus o que é de Deus. E marabilláronse con el.

Xesús ensina que a xente debe pagar impostos e darlle a Deus o que lle pertence.

1. A prioridade de Deus: aprender a renderlle a Deus o que é seu

2. Dar ao César e a Deus: entender o equilibrio

1. Romanos 13:6-7 - "Por iso tamén pagades impostos, porque as autoridades son ministros de Deus, que se ocupan de isto mesmo. Rendelle a todos o que se lles debe: imposto a quen se debe tributar; costume a quen costume; medo a quen medo; honra a quen honra".

2. Deuteronomio 16:16-17 - "Tres veces ao ano, todos os teus varóns comparecerán diante do Señor, o teu Deus, no lugar que El elixa, na festa dos ázimos, na festa das semanas e na festa das casetas. , e non aparecerán ante o Señor coas mans baleiras. Cada un dará como pode, segundo a bendición do Señor, o teu Deus, que che deu".

Marcos 12:18 Entón achegáronse a el os saduceos, que din que non hai resurrección; e preguntáronlle, dicindo:

Os saduceos preguntaron a Xesús se hai resurrección, ao que respondeu afirmativamente.

1: Todos estamos destinados a vivir para sempre con Deus no Ceo.

2: Cre no poder da resurrección e estea preparado para afrontar a eternidade.

1: 1 Corintios 15: 35-58 - O ensino de Paulo sobre a resurrección dos mortos.

2: 1 Tesalonicenses 4: 13-18 - O ensino de Paulo sobre a resurrección dos crentes.

Marcos 12:19 Mestre, Moisés escribiunos: Se o irmán dun home morre, deixa a súa muller e non deixa fillos, que o seu irmán tome a súa muller e dea descendencia ao seu irmán.

A pasaxe trata sobre o deber dun home co seu irmán falecido, como tomar a súa viúva como esposa e criar fillos dela.

1. O Maior Amor: Cumprindo o Mandamento do Amor Fraternal

2. Facer sacrificios polos demais: seguindo o exemplo de Moisés

1. Deuteronomio 25:5-10 - Discutindo o exemplo do irmán tomando a muller do seu irmán falecido

2. 1 Xoán 4: 7-12 - Explorando o concepto de amarse uns aos outros como manda Deus

Marcos 12:20 Había sete irmáns, e o primeiro tomou muller, e morrendo non deixou descendencia.

Esta pasaxe conta a historia de sete irmáns, o primeiro dos cales tomou muller pero morreu e non deixou fillos.

1. A fidelidade de Deus ante a traxedia

2. Honrando a Memoria dos Fieis

1. Romanos 8:28 - "E sabemos que para os que aman a Deus todas as cousas colaboran para o ben, para os que son chamados segundo o seu propósito".

2. Eclesiastés 7:14 - "No día da prosperidade estade gozoso, e no día da adversidade considerade: Deus fixo un tanto como o outro, para que o home non descubra nada que vai ser despois del".

Marcos 12:21 E o segundo colleuna e morreu, e non deixou descendencia; e o terceiro tamén.

A pasaxe fala de como o segundo home tomou á muller por muller e morreu sen deixar ningún fillo, e o terceiro fixo o mesmo.

1. A importancia de celebrar a vida e aproveitar ao máximo o tempo que temos.

2. A importancia de deixar un legado para as xeracións vindeiras.

1. Eclesiastés 9:10 - "O que a túa man atope que facer, faino con todas as túas forzas, porque no reino dos mortos, onde vas, non hai nin traballo nin planificación nin coñecemento nin sabedoría".

2. Salmo 90:12 - "Ensínanos a contar os nosos días, para conseguir un corazón de sabedoría".

Marcos 12:22 E os sete a tiñan, e non deixaron descendencia. Por último, tamén morreu a muller.

A muller de Marcos 12:22 estaba casada con sete maridos e ningún deles deixou fillos. Ao final, a muller morreu.

1. A fidelidade de Deus: mesmo ante a morte, Deus é fiel para sosternos.

2. O valor da vida: cada vida é valiosa e debe ser apreciada.

1. Romanos 8:38-39 "Porque estou seguro de que nin a morte nin a vida, nin os anxos nin os gobernantes, nin as cousas presentes nin as vindeiras, nin os poderes, nin a altura nin a profundidade, nin ningunha outra cousa en toda a creación, poderá para separarnos do amor de Deus en Cristo Xesús, noso Señor".

2. 1 Corintios 15:55-57 "Onde está, morte, a túa vitoria? Onde está, morte, o teu aguillón? O aguillón da morte é o pecado, e o poder do pecado é a lei. Pero grazas a Deus, quen nos dá a vitoria por medio do noso Señor Xesucristo".

Marcos 12:23 Polo tanto, na resurrección, cando resuciten, de quen será a muller deles? pois os sete tíñana por muller.

Os saduceos fixeron a Xesús unha pregunta sobre a resurrección e os sete irmáns que tiñan a mesma muller.

1: A resposta de Xesús aos saduceos revela que a natureza do matrimonio será diferente na resurrección, e que isto debería levarnos a centrarnos nos aspectos espirituais da vida máis que no material.

2: A pregunta dos saduceos revela que non entendían o poder e a gloria da resurrección, e que deberíamos buscar unha comprensión máis profunda do reino dos ceos que se aveciña.

1: Lucas 20:34-36 - Xesús díxolles: "Os fillos deste século cásanse e son dados en matrimonio, pero os que se consideran dignos de chegar a esa idade e á resurrección de

entre os mortos non se casan nin se lles dá. no matrimonio, pois xa non poden morrer, porque son iguais aos anxos e son fillos de Deus, sendo fillos da resurrección.

2: 1 Corintios 15:51-52 - Velaquí! Dígoche un misterio. Non todos dormiremos, pero todos seremos cambiados, nun momento, nun abrir e pechar de ollos, coa última trompeta. Porque soará a trompeta, e os mortos resucitarán incorruptibles, e nós seremos transformados.

Marcos 12:24 E respondendo Xesús, díxolles: Non vos equivocades, porque non coñecedes as Escrituras, nin o poder de Deus?

As persoas que non entenden as escrituras e o poder de Deus poden facilmente cometer erros.

1: Debemos buscar sempre comprender as escrituras e o poder de Deus para que poidamos tomar decisións sabias.

2: Debemos seguir crecendo no noso coñecemento das escrituras e do poder de Deus.

1: 2 Timoteo 3: 16-17 - "Toda a Escritura é inspirada por Deus e útil para ensinar, reprender, corrixir e educar na xustiza, para que o home de Deus sexa completo, preparado para toda boa obra. "

2: Salmo 119:105 - "A túa palabra é unha lámpada para os meus pés e unha luz para o meu camiño".

Marcos 12:25 Porque cando resucitan de entre os mortos, nin se casan nin se casan; pero son coma os anxos que están no ceo.

Os mortos non casan no ceo; son como anxos no ceo.

1. As alegrías da vida eterna no ceo

2. A finalidade do matrimonio

1. Lucas 20:34-36 - Xesús explica aos saduceos que non hai matrimonio no alén

2. 1 Corintios 7:25-40 - O ensino de Paulo sobre o propósito do matrimonio e a súa

relación co Reino de Deus

Marcos 12:26 E no que respecta aos mortos, que resucitan: non liches no libro de Moisés como no arbusto lle falou Deus, dicindo: Eu son o Deus de Abraham, o Deus de Isaac e o Deus de Isaac. Deus de Xacob?

A pasaxe fala da relación de Deus con Abraham, Isaac e Xacob e de que El é o Deus dos mortos.

1. A natureza eterna de Deus: como está sempre aí para nós

2. A fidelidade de Deus ao seu pobo: Abraham, Isaac e Xacob

1. Xénese 22:15-18

2. Romanos 4:16-17

Marcos 12:27 El non é o Deus dos mortos, senón o Deus dos vivos;

Deus é o Deus dos vivos, non dos mortos, e os que cren o contrario están equivocados.

1. Deus está vivo e traballa en nós hoxe

2. O poder da vida: experimentando a presenza de Deus

1. Romanos 8:11 - "Se o Espírito do que resucitou a Xesús dos mortos habita en vós, o que resucitou a Cristo Xesús dos mortos tamén dará vida aos vosos corpos mortais polo seu Espírito que habita en vós".

2. Hebreos 13:8 - "Xesús Cristo é o mesmo onte e hoxe e para sempre".

Marcos 12:28 E chegou un dos escribas, oíndoos discutir entre eles, e decatándose de que lles respondera ben, preguntoulle: Cal é o primeiro mandamento de todos?

Un escriba escoitou a Xesús e os fariseos discutir xuntos e preguntou a Xesús cal era o primeiro mandamento de todos.

1. Amar a Deus con todo o teu corazón

2. Poñer a Deus en primeiro lugar na túa vida

1. Deuteronomio 6:5 - Ama ao Señor, o teu Deus, con todo o teu corazón, con toda a túa alma e con todas as túas forzas.

2. Mateo 6:33 - Busca o Reino de Deus por riba de todo, e vive con xustiza, e el darache todo o que necesites.

Marcos 12:29 Xesús respondeulle: "O primeiro de todos os mandamentos é: Escoita, Israel; O Señor, o noso Deus, é un único Señor:

Xesús ensina a importancia do primeiro mandamento, que é escoitar e obedecer a Deus, que é o único Señor.

1. Escoitar e obedecer a Deus: o fundamento da fe

2. A unidade de Deus: a nosa única fonte de forza

1. Deuteronomio 6:4-5 - Escoita, Israel: o Señor, o noso Deus, é un único Señor:

2. Santiago 1:22-25 - Pero sexades facedores da palabra, e non só oíntes, enganándovos a vós mesmos.

Marcos 12:30 E amarás ao Señor, o teu Deus, con todo o teu corazón, con toda a túa alma, con toda a túa mente e con todas as túas forzas: este é o primeiro mandamento.

Esta pasaxe de Marcos 12:30 fala da importancia de amar a Deus con todo o noso corazón, alma, mente e forza, xa que este é o primeiro mandamento.

1. O Maior Mandamento - A sobre amar a Deus con todo o noso corazón, alma, mente e forza.

2. Vivir unha vida de obediencia - A sobre vivir unha vida de obediencia aos mandamentos de Deus.

1. Deuteronomio 6:4-5 - "Escoita, Israel: o Señor, o noso Deus, o Señor é un. Amarás ao Señor, o teu Deus, con todo o teu corazón, con toda a túa alma e con todas as túas forzas.

2. Mateo 22:37-39 - E díxolle: "Amarás ao Señor, o teu Deus, con todo o teu corazón, con toda a túa alma e con toda a túa mente. Este é o gran e primeiro mandamento. E un segundo é semellante: Amarás ao teu próximo coma a ti mesmo.

Marcos 12:31 E a segunda é semellante, a saber: Amarás ao teu próximo coma a ti mesmo. Non hai outro mandamento maior que estes.

Ama ao teu próximo coma a ti mesmo. Non hai mandamento maior que este.

1. A regra de ouro: ama ao teu veciño coma a ti mesmo

2. O mandamento de amar: unha mensaxe de reconciliación

1. Xoán 15:12 - "Este é o meu mandamento: que vos amedes uns a outros, como eu vos amei".

2. 1 Xoán 4: 7-8 - "Amados, amémonos uns a outros: porque o amor é de Deus; e todo aquel que ama nace de Deus e coñece a Deus. O que non ama non coñece a Deus, porque Deus é amor".

Marcos 12:32 E o escriba díxolle: "Ben, Mestre, dixeches a verdade: porque hai un só Deus; e non hai outro que el:

O escriba recoñece que só hai un Deus.

1. A soberanía de Deus - Recoñecer o único Deus verdadeiro é esencial para vivir unha vida de fe.

2. Vivir unha vida de fe - Recoñecer o único Deus verdadeiro é o fundamento para vivir unha vida santa.

cruzado-

1. Deuteronomio 6:4-5 - Escoita, Israel: O Señor, o noso Deus, é un único Señor: e amarás ao Señor, o teu Deus, con todo o teu corazón, con toda a túa alma e con todas as túas forzas.

2. Isaías 43:10 - Vós sodes as miñas testemuñas, di o Señor, e o meu servo a quen escollín, para que coñezades e creades en min, e entendedes que eu son: antes de min non se formou ningún Deus, nin se formará. estar detrás de min.

Marcos 12:33 E amalo con todo o corazón, con todo o entendemento, con toda a alma e con todas as forzas, e amar ao seu próximo como a si mesmo, é máis que todos os holocaustos e sacrificios.

Xesús fixo fincapé na importancia de amar a Deus e amar ao próximo como a un mesmo, que é maior que calquera holocausto e sacrificio.

1. Ama a Deus e ama ao teu próximo - O maior mandamento

2. O poder do amor - por riba de todas as ofrendas

1. 1 Corintios 13:13 - "E agora quedan estes tres: fe, esperanza e amor. Pero o máis grande deles é o amor".

2. Xoán 15:12 - "O meu mandamento é este: Amádevos uns a outros como eu vos amei".

Marcos 12:34 E cando Xesús viu que respondía con discreción, díxolle: Non estás lonxe do reino de Deus. E despois ningún home se atreveu a facerlle ningunha pregunta.

Xesús quedou impresionado coa resposta dun home a unha pregunta e díxolle que estaba preto do reino de Deus. Despois diso, ninguén máis se atreveu a facerlle máis preguntas a Xesús.

1. "A proximidade do Reino de Deus"

2. "A discreción das respostas"

1. Mateo 5:3-12 - "Dichosos os pobres de espírito, porque deles é o reino dos ceos".

2. Proverbios 15:28 - "O corazón dos xustos estuda responder, pero a boca dos impíos

derrama cousas malas".

Marcos 12:35 E Xesús respondeu e dixo, mentres ensinaba no templo: Como din os escribas que Cristo é fillo de David?

Xesús ensinou no templo e preguntou aos escribas como podían dicir que Cristo era fillo de David.

1. A importancia de facer preguntas para promover a nosa fe

2. O poder de Cristo e a súa relación con David

1. Romanos 8:32: "Aquel que non perdonou ao seu propio Fillo, senón que o entregou por todos nós, como non nos dará todas as cousas tamén con el?"

2. Salmo 89:27: "E fareino del primoxénito, o máis alto dos reis da terra".

Marcos 12:36 Porque o propio David dixo polo Espírito Santo: "O Señor díxolle ao meu Señor: Séntate á miña dereita, ata que poña aos teus inimigos o estrado dos teus pés".

En Marcos 12:36, Xesús cita a David dicindo que o Señor díxolle ao seu Señor que se sentara á súa dereita ata que sometese aos seus inimigos.

1. O poder de Xesús: comprender a autoridade do Fillo de Deus

2. Vencer ao inimigo: Utilizando a forza de Xesús

1. Salmo 110: 1 - "O Señor di ao meu Señor: "Séntate á miña dereita ata que faga dos teus inimigos un estrado dos teus pés".

2. Hebreos 1:3 - "O Fillo é o resplandor da gloria de Deus e a representación exacta do seu ser, sustentando todas as cousas coa súa poderosa palabra. Despois de ter purificado os pecados, sentouse á dereita da Maxestade no ceo".

Marcos 12:37 David mesmo chámao Señor; e de onde é entón o seu fillo? E a xente común escoitouno encantada.

Este fragmento mostra como a ensinanza de Xesús foi aceptada pola xente común e como quedou abraiado por ela.

1. O poder da ensinanza de Xesús: como se conectou Xesús coa xente común

2. Comprender o milagroso: explorando o misterio da filiación divina de Xesús

1. Xoán 4: 1-26 - Xesús comprometéndose coa muller samaritana

2. Lucas 5: 1-11 - Xesús chama a Simón Pedro e aos demais pescadores para que sexan pescadores de homes

Marcos 12:38 E díxolles na súa doutrina: Coidado cos escribas, aos que lles encanta ir vestidos e aman os saúdos nos mercados.

Xesús advertiu aos seus discípulos de ter coidado cos escribas aos que lles gustaba levar roupa elegante e buscar atención nos mercados.

1. O perigo do orgullo nas aparencias

2. Desconfiar dos adulacións

1. Proverbios 16:18 - "A soberbia vai antes da destrución, e o espírito altivo antes da caída".

2. Santiago 4:6 - "Pero el dá máis graza. Por iso di: Deus resiste aos soberbios, pero dá graza aos humildes".

Marcos 12:39 E os principais asentos das sinagogas e os cuartos superiores nas festas:

Xesús advertiu á xente de que non buscaran os asentos máis importantes da sinagoga e os lugares máis destacados nas festas.

1. O orgullo vai antes dunha caída: un estudo sobre a humildade

2. A testemuña silenciosa: aprender a escoitar e a recibir

1. Lucas 14: 7-11, Xesús conta unha parábola dun home que intenta ocupar o asento máis importante nunha voda

2. Proverbios 18:12, "Antes da destrución o corazón do home é altivo, e antes da honra está a humildade".

Marcos 12:40 que devoran as casas das viúvas e, por pretensión, fan longas oracións: estas recibirán unha condena maior.

Esta pasaxe advirte sobre as persoas que se aproveitan dos vulnerables para o seu propio beneficio finxindo ser piadosas e facendo longas oracións.

1. A nosa fidelidade non debe medirse pola cantidade de tempo dedicado á oración, senón pola forma en que tratamos aos máis vulnerables.

2. Non debemos usar a nosa piedade como cobertura para o noso propio egoísmo.

1. Santiago 1:27 - A relixión que é pura e inmaculada diante de Deus Pai é esta: visitar aos orfos e ás viúvas na súa aflicción e manterse sen manchas do mundo.

2. Mateo 23:14 - Ai de vós, escribas e fariseos, hipócritas! Porque devoras as casas das viúvas e por pretensión fas oracións longas. Polo tanto, recibirás unha condena máis grande.

Marcos 12:41 E Xesús, sentado fronte ao tesouro, viu como a xente botaba diñeiro no tesouro, e moitos ricos botaban moito.

Xesús observou á xente mentres daba diñeiro ao tesouro. Moitos dos ricos deron xenerosamente.

1. O poder da xenerosidade: como dar pode transformar vidas

2. O agasallo máis grande: como Xesús nos ensinou a mostrar amor a través de actos de dar

1. 2 Corintios 9:6-8 - "Lembra isto: quen sementa con moderación, tamén segará con moderación, e quen sementa xenerosamente tamén segará xenerosamente. Cada un de

vós debería dar o que decidiu no seu corazón dar, non de mala gana nin por obriga, porque Deus ama a un doador alegre. E Deus pode bendicirche en abundancia, para que en todas as cousas, en todo momento, tendo todo o que necesitas, abundarás en toda boa obra".

2. 1 Xoán 3:17 - "Se alguén ten bens materiais e ve un irmán ou unha irmá necesitado, pero non ten piedade deles, como pode estar o amor de Deus nesa persoa?"

Marcos 12:42 E chegou unha viúva pobre, e botou dous ácaros, que forman un céntimo.

Esta pasaxe destaca a historia dunha viúva pobre que fai unha ofrenda xenerosa a pesar da súa pobreza.

1. "O corazón da xenerosidade" - A sobre a importancia de dar cun corazón xeneroso, sen importar o tamaño da ofrenda.

2. "O poder da obediencia fiel" - A sobre o poder de vivir a nosa fe a través de pequenos pero fieis actos de obediencia.

1. 2 Corintios 9:7 - "Cada un de vós debería dar o que decidiu no seu corazón dar, non de mala gana nin por forza, porque Deus ama a un doador alegre".

2. Lucas 21:1-4 - "Xesús levantou a vista e viu que os ricos poñían os seus agasallos no tesouro do templo. Tamén viu a unha viúva pobre que meteu dúas moedas de cobre moi pequenas. "Dígovos a verdade", el. dixo: "Esta pobre viúva puxo máis que todas as demais. Todos estes daban os seus agasallos coas súas riquezas; pero ela da súa pobreza puxo todo o que tiña para vivir".

Marcos 12:43 E chamou aos seus discípulos e díxolles: En verdade dígovos que esta pobre viúva botou máis que todos os que botaron no tesouro.

Xesús encomia a unha pobre viúva pola súa xenerosidade ao entregar as súas últimas dúas moedas ao tesouro.

1. Vivir xenerosamente: o poder do sacrificio

2. O corazón de Deus: ver o valor no agasallo máis pequeno

1. Proverbios 3:9-10 - Honra ao Señor coas túas riquezas e coas primicias de todos os

teus produtos; entón os teus hórreos encheranse de fartura e as túas cubas rebentaranse de viño.

2. 2 Corintios 9:7-8 - Cada un debe dar como decidiu no seu corazón, non de mala gana nin por forza, porque Deus ama a un doador alegre. E Deus pode facervos abondar toda a graza, para que, tendo en todo o tempo toda a suficiencia, abundedes en toda boa obra.

Marcos 12:44 Porque todos eles botaron da súa abundancia; pero ela da súa necesidade fixo todo o que tiña, ata toda a súa vida.

Esta pasaxe destaca a importancia do sacrificio.

1: Cando damos, debemos dar sacrificialmente; non só dende a nosa abundancia, senón ata o punto de dar todo o que temos.

2: Debemos ser xenerosos co noso dar, e non só dar o que podemos sobrar, senón sacrificar.

1: 2 Corintios 8: 2-4 - "Porque nunha dura proba de aflicción, a súa abundancia de alegría e a súa extrema pobreza desbordáronse nunha riqueza de xenerosidade pola súa parte. Porque deron segundo as súas posibilidades, como podo testemuñar, e máis alá das súas posibilidades, por si mesmos, suplicándonos sinceramente o favor de participar no socorro dos santos".

2: Feitos 4:32-35 - "Agora o número total dos que crían eran dun só corazón e alma, e ninguén dixo que calquera das cousas que lle pertencían era súa, pero tiñan todo en común. E con gran poder os apóstolos daban o seu testemuño da resurrección do Señor Xesús, e gran graza estaba sobre todos eles. Non había ningún necesitado entre eles, pois cantos eran propietarios de terras ou de casas vendían, traían o produto da venda e poñíano aos pés dos apóstolos, e repartíase a cada un segundo o necesitaba".

Marcos 13 contén o discurso profético de Xesús sobre a destrución do templo, os sinais do fin dos tempos, a chegada do Fillo do Home e unha exhortación á vixilancia.

1o Parágrafo: O capítulo comeza cun discípulo comentando os magníficos edificios do templo. Xesús predice que non quedará nin unha pedra outra que todos botarán abaixo (Marcos 13:1-2). Máis tarde, o monte Olives, fronte ao templo, Pedro Santiago, Xoán Andrés, pregunta en privado cando sucederán estas cousas, cal é o sinal que hai que cumprir. El advírtelles que non deixe que ninguén os engañe, moitos veñan no seu nome dicindo "Eu son el" enganan moitas guerras rumores guerras pero aínda chegan o ascenso nación contra o reino nación contra o reino terremotos en varios lugares fames estas dores de parto (Marcos 13:3-8) .

2º parágrafo: continúa advertindo que serán entregados aos consellos azoutados. As sinagogas están ante gobernadores reis como testemuñas. El primeiro debe predicar o evanxeo a todas as nacións sempre que os arrestados traian xuízo. Non te preocupes de antemán. irmán morte pai fillo fillos rebeldes contra os pais puxeron a morte todos odian porque a El pero un se mantén firme fin salvado cando ver 'abominación causa desolación' de pé onde non pertence lector entender fuxir montañas persoa terraza baixar entrar na casa sacar calquera cousa persoa campo ir atrás conseguir a capa ai embarazada lactancia días das nais rezar isto non teña lugar o sábado de inverno haberá unha angustia inigualable desde o principio mundo creado por Deus ata agora nunca máis igualado se o Señor non acortase eses días ninguén sobreviviría porque os elixidos acurtou os que o tempo se alguén di Mira aquí Cristo Mira alí non creas falsos cristos profetas facer sinais marabillas enganar ata elixir posible vixiante polo tanto, contou todo con antelación (Marcos 13:9-23).

Terceiro parágrafo: Despois da angustia aqueles días sol escurecido lúa dar luz estrelas caer ceo corpos celestes sacudidos despois ver Fillo Home vir nubes gran poder gloria enviar anxos reúnense elixir catro ventos remata a terra remata os ceos aprender lección figueira pronto pólas follas tenras saen saber verán preto aínda así, cando ves que suceden estas cousas, sabes preto da porta dereita, dígoche de verdade que a xeración pasará ata que sucederon todas estas cousas, o ceo, a terra, as palabras, nunca pasan, sobre a hora do día. non sei cando chega o momento coma o home que vai viaxe sae da casa pon os servos cobrar cada tarefa asignada dille a un na porta vixiar, polo tanto, non sei cando chega a casa do dono se a noite do galo canta a madrugada se chega de súpeto atopa durmindo o que din todos Mira! Exhortando aos crentes vivir o estado de preparación anticipación O seu regreso dada a incerteza o momento exacto (Marcos 13:24-37).

Marcos 13:1 E cando saía do templo, un dos seus discípulos díxolle: Mestre, mira que pedras e que edificios hai aquí.

Xesús e os seus discípulos quedaron abraiados coa magnificencia do templo.

1. A magnificencia da casa de Deus: ver a beleza da creación de Deus

2. A importancia de recoñecer a maxestade de Deus nas nosas vidas

1. Salmo 29: 2 - Atribuír ao Señor a gloria que lle debe ao seu nome; adora ao Señor no esplendor da santidade.

2. Salmo 8: 3-4 - Cando miro os teus ceos, obra dos teus dedos, a lúa e as estrelas, que puxeches no lugar, que é o home para que te lembres del, e o fillo do home que lle importas?

Marcos 13:2 Xesús respondeulle: "Ves estes grandes edificios? non quedará pedra sobre pedra que non sexa derrubada.

Xesús anuncia a destrución do Templo de Xerusalén.

1. A fugacidade das estruturas terrestres

2. A fidelidade das profecías de Xesús

1. Hebreos 12:28 - Polo tanto, xa que estamos recibindo un reino inquebrantable, enchémonos de gratitude e adoremos a Deus de forma aceptable con reverencia e temor.

2. 2 Corintios 4:18 - Así que fixamos os nosos ollos non no que se ve, senón no que non se ve, xa que o que se ve é temporal, pero o que non se ve é eterno.

Marcos 13:3 E mentres estaba sentado no monte das Olivas, fronte ao templo, Pedro, Santiago, Xoán e Andrés preguntáronlle en privado:

Xesús está ensinando aos seus discípulos no Monte das Olivas, fronte ao templo.

1: O amor de Xesús polos seus discípulos era tan forte que dedicou tempo ao seu día para ensinalos, mesmo no medio dunha axenda ocupada.

2: Xesús ensinou aos seus discípulos non só a través das palabras, senón tamén mediante o exemplo, mostrándolles que era importante aproveitar os seus días para aprender del.

1: Mateo 22:37 - Ama ao Señor, o teu Deus, con todo o teu corazón, con toda a túa alma e con toda a túa mente.

2: Xoán 8:31-32 - Díxolle Xesús á xente que cría nel: ? Se segues na miña palabra, realmente sodes os meus discípulos. Entón coñecerás a verdade, e a verdade liberarate.??

Marcos 13:4 Díganos, cando serán estas cousas? e cal será o sinal cando se cumpran todas estas cousas?

Xesús advertiu aos seus discípulos dos falsos profetas e ensinoulles a estar preparados para a chegada do Fillo do Home.

1: Debemos permanecer vixiantes e prepararnos para a chegada do Fillo do Home, aínda que os falsos profetas intenten extraviar.

2: O ensino de Xesús en Marcos 13 instándonos a pedir sinais da chegada do Fillo do Home, para que esteamos preparados cando veña.

1: Mateo 24:3-4 - ? □ Estando sentado no monte das Olivas, os discípulos achegáronse a el en privado, dicíndolle: □ ell us, cando serán estas cousas, e cal será o sinal da túa chegada e do fin do mundo???

2: Lucas 21:7-8 - ? □ e preguntáronlle: □ cada un, cando serán estas cousas, e cal será o sinal cando estas cousas están a piques de suceder? E dixo: ? □ ee que non te enganen. Porque moitos virán no meu nome, dicindo: □ é el!?? e, ? □ el tempo está a man!??Non vai detrás deles.??

Marcos 13:5 E respondendo Xesús, comezou a dicir: Mirade que ninguén vos engane.

Xesús advertiu aos seus discípulos de ser conscientes do engano.

1: Desconfía dos enganos e escolle buscar a verdade.

2: Non te deixes atrapar polos falsos profetas, pero confía no Señor.

1: Xeremías 29:13 - Buscarásme e atoparásme cando me busques con todo o teu corazón.

2: 1 Tesalonicenses 5:21 - Proba todo; aguanta o que é bo.

Marcos 13:6 Porque moitos virán no meu nome, dicindo: Eu son o Cristo; e enganará a moitos.

Moitos afirmarán ser o Mesías e enganarán a moita xente.

1. Coidado cos falsos profetas - Mateo 7:15-20

2. As mentiras do inimigo - Efesios 6:10-17

1. 2 Corintios 11:13-15

2. Feitos 8:9-11

Marcos 13:7 E cando oiades falar de guerras e rumores de guerras, non vos preocupedes ; pero o final aínda non será.

Esta pasaxe anima aos crentes a non estar preocupados por informes de guerras e outros problemas, xa que tales cousas forman parte da vida, pero o fin do mundo aínda non é.

1. O plan de Deus para nós: entender que a vida non é fácil pero que podemos confiar en Deus

2. O final aínda non é: como perseverar ante os problemas

1. Xeremías 29:11 - "Porque sei os plans que teño para ti", declara o Señor, "planes para prosperarte e non facerte dano, plans para darche esperanza e futuro".

2. Romanos 5:3-5 - Non só así, senón que tamén nos gloriamos nos nosos sufrimentos, porque sabemos que o sufrimento produce perseveranza; perseveranza, carácter; e carácter, esperanza. E a esperanza non nos avergoña, porque o amor de Deus foi derramado nos nosos corazóns por medio do Espírito Santo, que nos foi dado.

Marcos 13:8 Porque levantarase unha nación contra unha nación e un reino contra un reino, e haberá terremotos en diversos lugares, e haberá fames e problemas: estes son os comezos das tristezas.

O comezo das tristezas inclúe guerras, terremotos, fames e problemas.

1. A misericordia de Deus no medio do sufrimento

2. Estar preparado para tempos difíciles

1. Santiago 1: 2-4 - Consideralo todo gozo, irmáns meus, cando caes en diversas tentacións; Sabendo isto, que a proba da túa fe produce paciencia. Pero que a paciencia teña a súa obra perfecta, para que sexades perfectos e completos, sen faltar nada.

2. Isaías 41:10 - Non temas; porque eu estou contigo: non te espantes; porque eu son o teu Deus: fortalecereiche; si, vouche axudar; si, apoiareino coa man dereita da miña xustiza.

Marcos 13:9 Pero teñades coidado de vós mesmos, porque os entregarán aos concilios; e nas sinagogas seredes golpeados, e seredes levados diante de gobernantes e reis por causa de min, como testemuño contra eles.

Os discípulos serán perseguidos por ser fieis a Xesús e ás súas ensinanzas.

1. Manterse firme na fe: aferrarse a Xesús ante a persecución

2. A testemuña valente: dar testemuño de Xesús a pesar da ameaza de dano

1. Xoán 15:18-20 - "Se o mundo te odia, ten en conta que primeiro me odiou a min. Se foses do mundo, amaríate como a ti. Como é, non pertences ao mundo. mundo, pero eu te escollín do mundo. Por iso o mundo te odia. Lembra o que che dixen: "O servo non é maior que o seu amo". Se me perseguiron a min, perseguirán tamén a vós".

2. Mateo 5:10-12 - "Felices os que son perseguidos pola xustiza, porque deles é o reino dos ceos. Benaventurados ti cando a xente te insulta, te persegue e diga en mentira todo tipo de mal contra ti por causa miña. . Alegrádevos e alegraos, porque grande é a vosa recompensa no ceo, pois do mesmo xeito perseguiron aos profetas que foron antes de vós".

Marcos 13:10 E o evanxeo debe ser publicado primeiro entre todas as nacións.

O evanxeo debe espallarse a todas as nacións.

1: A Gran Comisión - Compartindo o Evanxeo a todas as nacións

2: As infinitas posibilidades de espallar o evanxeo

1: Mateo 28:19-20 - Por tanto, vade e ensina a todas as nacións, bautizándoas no nome do Pai, e do Fillo e do Espírito Santo: ensinándolles a observar todas as cousas que eu

vos mandei: e, velaquí, estou contigo sempre, ata a fin do mundo. Amén.

2: Feitos 1:8 - Pero recibiredes poder, despois de que o Espírito Santo veña sobre vós; terra.

Marcos 13:11 Pero cando vos conduzan e vos entreguen, non vos preocupedes de antemán do que falaredes, nin o premeditedes, senón que falades todo o que vos será dado nesa hora; fala, senón o Espírito Santo.

Os cristiáns non deben preocuparse polo que dicir cando son perseguidos porque o Espírito Santo guiaralles e daralles as palabras para falar.

1. Confiando no Espírito Santo - Consolo na guía de Deus

2. Falar a verdade en tempos difíciles: confiar no poder do Espírito Santo

1. Xoán 16:13 - "Porén, cando el, o Espírito da verdade, veña, guiaravos a toda a verdade, porque non falará pola súa propia autoridade, senón que todo o que escoite, falará; dicirche cousas que veñen".

2. Romanos 8:26 - "Do mesmo xeito o Espírito tamén axuda nas nosas debilidades. Porque non sabemos por que debemos orar como debemos, pero o Espírito mesmo intercede por nós con xemidos que non se poden pronunciar".

Marcos 13:12 Agora o irmán entregará o irmán á morte, e o pai o fillo; e os fillos levantaranse contra os seus pais e farán que moran.

O vínculo familiar rómpese cando os irmáns traizoan e os fillos érguense contra os seus pais.

1. A traizón na familia: as consecuencias de romper o vínculo

2. Honra ao teu pai e á túa nai: as bendicións de manter o vínculo familiar

1. Xénese 2:24 - Por esta razón un home deixará o seu pai e a súa nai e unirase á súa muller, e converteranse nunha soa carne.

2. Efesios 6:1-3 - Fillos, obedecede aos vosos pais no Señor, porque isto é correcto. ?

onor teu pai e nai? □ € □ cal é o primeiro mandamento cunha promesa??? □ o que che vaia ben e que poidas gozar dunha longa vida na terra.??

Marcos 13:13 E seredes odiados por todos os homes polo meu nome;

Todos os que seguen a Xesús experimentarán odio, pero os que perseveran serán salvados.

1: Soportando as probas - Marcos 13:13

2: O poder da perseveranza - Marcos 13:13

1: Santiago 1:2-4 - Considerádeo pura alegría, meus irmáns, cando te enfrontes a probas de moitos tipos, porque sabes que a proba da túa fe produce perseveranza.

2: 1 Pedro 5: 8-9 - Estade alerta e sobrio. O teu inimigo, o demo, merodea como un león rugente buscando a quen devorar. Resístelle, mantendo firme na fe.

Marcos 13:14 Pero cando vexades a abominación da desolación, da que fala o profeta Daniel, parada onde non debe, (que entenda o que lea), os que estean en Xudea fuxan aos montes.

Xesús advirte aos seus seguidores que fuxan ás montañas cando vexan a abominación da desolación da que fala o profeta Daniel.

1. Advertencias de Deus: Facendo caso ás palabras dos profetas

2. Fuxindo á montaña: atendendo á chamada de Xesús

1. Daniel 11:31 - "... e contaminarán o santuario da fortaleza, e quitarán o sacrificio diario, e colocarán a abominación que desola".

2. Mateo 24: 15-16 - "Por tanto, cando vexades a abominación da desolación, da que falou o profeta Daniel, de pé no lugar santo, (o que lea, que entenda:) Entón, que fuxan en Xudea. ás montañas".

Marcos 13:15 E o que estea no tellado non baixe á casa nin entre nela para sacar nada da súa casa.

Xesús instrúe aos seus seguidores que se queden no tellado das súas casas e que non volvan dentro para recuperar nada.

1. A importancia da obediencia fiel ás instrucións de Xesús

2. Preparación para situacións inesperadas con fe e resistencia

1. Mateo 7:24-27 - Polo tanto, quen escoita estes meus ditos e os cumpre, compararéino a un home sabio que edificou a súa casa sobre unha rocha:

2. Gálatas 6:9 - E non nos cansemos de facer o ben: porque no seu momento segaremos, se non desfallecemos.

Marcos 13:16 E que o que estea no campo non volva para coller o seu vestido.

Xesús instrúe aos discípulos que, se alguén está no campo, non se dean atrás e tomen a súa vestimenta.

1. A importancia de manter o foco na tarefa que se está a realizar.

2. O valor da humildade e do contento.

1. Filipenses 4:11-13 - "Non é que estea falando de estar necesitado, porque aprendín a contentarme en calquera situación. e en cada circunstancia, aprendín o segredo de afrontar a abundancia e a fame, a abundancia e a necesidade.

2. Santiago 4:13-15 - Ven agora, ti que dis: hoxe ou mañá imos ir a tal cidade e pasar un ano alí comerciando e obter beneficios? €? aínda non sabes o que traerá mañá. Cal é a túa vida? Pois ti es unha néboa que aparece un pouco e despois desaparece. En vez diso, deberías dicir: Se o Señor quere, viviremos e faremos isto ou aquilo.??

Marcos 13:17 ¡Pero ai das que están encintas e das que amamantan naqueles días!

Xesús advirte das dificultades ás que se enfrontan as mulleres embarazadas e as nais lactantes durante un tempo de tribulación.

1. As dificultades da maternidade: leccións da Biblia

2. Como apoiar ás nais en tempos difíciles

1. Isaías 66:7-9

2. Xeremías 6:24-26

Marcos 13:18 E pregade para que a vosa fuxida non sexa no inverno.

Xesús instrúe aos seus discípulos que oren para que a súa fuxida do perigo non sexa no inverno, cando o tempo e outras dificultades poden ser máis graves.

1. Afrontar o medo con fe: aprender a confiar en Deus en tempos de dificultades

2. Buscando forza na adversidade: atopar comodidade e confianza en tempos difíciles

1. Isaías 43:2 - "Cando pases polas augas, eu estarei contigo; e polos ríos, non te asolagarán; cando pases polo lume, non serás queimado nin a chama non te consumirá. ."

2. Salmo 46:1 - "Deus é o noso refuxio e forza, unha axuda moi presente nos problemas".

Marcos 13:19 Porque naqueles días haberá unha aflicción, como non foi desde o principio da creación que Deus creou ata este tempo, nin a será.

A pasaxe advirte dun tempo de gran aflicción que nunca antes se viu e que nunca se volverá ver.

1. O Señor advírtenos dun tempo de gran sufrimento - Marcos 13:19

2. Como prepararse para tempos de problemas - Marcos 13:19

1. Isaías 2:12-21 - Deus? □ xuízo sobre todos os que ignoraron as súas advertencias

2. Mateo 24:4-14 - Xesús? avisos dos tempos finais e instrucións sobre como permanecer fiel.

Marcos 13:20 E a menos que o Señor acurtase eses días, ningunha carne se salvaría; pero, por amor dos elixidos, a quen escolleu, acurtou os días.

O Señor acurtou os días por mor dos que escolleu.

1: A fidelidade de Deus aos seus elixidos

2: Misericordia de Deus para todos os que cren

1: Romanos 8:28-39 - E sabemos que en todas as cousas Deus traballa para o ben dos que o aman, que foron chamados segundo o seu propósito.

2: 2 Tesalonicenses 2: 13-17 - Pero sempre debemos dar grazas a Deus por vós, irmáns queridos polo Señor, porque Deus vos escolleu como primicias para salvar, mediante a santificación polo Espírito e a crenza na verdade.

Marcos 13:21 E entón se alguén vos dixese: Velaquí, aquí está Cristo; ou, velaquí, está alí; non o creas:

Xesús advirte aos seus seguidores que non crean a ninguén que diga ser o mesías nin que saiban onde está.

1. Os perigos dos falsos profetas

2. Seguindo a Xesús??Exemplo: Manter un discernimento dos falsos profetas

1. 1 Xoán 4:1-3 - "Amados, non creades en todo espírito, senón probade os espíritos para ver se son de Deus, porque moitos falsos profetas saíron ao mundo. Por iso coñecedes o Espírito de Deus. : todo espírito que confesa que Xesucristo veu na carne é de Deus, e todo espírito que non confesa a Xesús non é de Deus. Este é o espírito do anticristo, que escoitaches que viña e agora xa está no mundo. ."

2. 2 Corintios 11:13-15 - "Porque estes homes son falsos apóstolos, obreiros enganosos, que se disfrazan de apóstolos de Cristo. E non é de estrañar, porque ata Satanás se disfraza de anxo da luz. Polo tanto, non é de estrañar que o seu os servos tamén se disfrazan de servos da xustiza. O seu fin corresponderá aos seus feitos".

Marcos 13:22 Porque resucitarán falsos Cristos e falsos profetas, e darán sinais e marabillas, para seducir, se fose posible, ata os elixidos.

Os falsos profetas tentarán enganar ata o pobo elixido de Deus con sinais e marabillas.

1. Os perigos dos falsos profetas e a importancia de discernir a verdade.

2. Comprender como o pobo elixido de Deus pode ser enganado e como estar vixiante.

1. Xeremías 14:14 - "Os profetas están profetizando mentiras no meu nome. Eu non os enviei nin os nomeei nin lles falei. Están profetizando para vós visións falsas, adiviñacións, idolatrías e os enganos das súas propias mentes".

2. 2 Pedro 2:1-3 - "Pero tamén houbo falsos profetas entre o pobo, así como entre vós haberá falsos mestres. Introducerán en segredo herexías destrutivas, ata negando ao Señor soberano que os comprou? □ sonando rápido destrución sobre si mesmos. Moitos seguirán a súa conduta depravada e desprestixiarán o camiño da verdade. Na súa avaricia estes mestres explotaránche con historias inventadas".

Marcos 13:23 Pero fíxate: velaquí, xa vos predixo todas as cousas.

Este fragmento lémbranos que debemos ser conscientes e estar atentos, xa que Xesús xa nos avisou do que está por vir.

1. "Está preparado: presta atención ás advertencias de Xesús"

2. "Estade atentos: a advertencia de Xesús prepáranos"

1. 1 Pedro 5:8 - "Sed sobrios, estea atentos. O teu adversario, o diaño, anda como un león rugente, buscando a quen devorar".

2. 1 Tesalonicenses 5:6 - "Entón, non imos durmir, como fan os demais, pero manteñamos espertos e sexamos sobrios".

Marcos 13:24 Pero naqueles días, despois daquela tribulación, o sol escurecerase e a lúa non dará a súa luz.

Xesús advirte dun tempo de gran tribulación seguido dun período de escuridade.

1. Non teñas medo á escuridade: como prepararte para tempos difíciles

2. A promesa de luz de Deus: atopar esperanza en circunstancias difíciles

1. Isaías 60:19-20 - O Señor será a túa luz eterna, e o teu Deus será a túa gloria.

2. Mateo 5:14-16 - Ti es a luz do mundo. Non se pode ocultar unha cidade situada nun outeiro.

Marcos 13:25 E as estrelas do ceo caerán, e os poderes que están no ceo serán sacudidos.

As estrelas e os poderes do Ceo serán sacudidos.

1. O reino inquebrantable de Deus: como caerán as estrelas do ceo

2. O poder do ceo: como a nosa fe permanece inquebrantable

1. Isaías 34: 4 - "E todo o exército do ceo disolverase, e os ceos enrolaranse como un rollo; figueira da figueira".

2. Hebreos 12: 26-27 - "A súa voz daquela sacudiu a terra, pero agora prometeu, dicindo: "Unha vez máis, non só sacudo a terra, senón tamén o ceo. E esta palabra, unha vez máis, significa a eliminación". das cousas que se abalan, como das cousas feitas, para que queden as cousas que non se poden abalar".

Marcos 13:26 E entón verán ao Fillo do Home vir nas nubes con gran poder e gloria.

Xesús volverá en poder e gloria, visible para todos.

1. Cando veña Xesús: o poder e a gloria do seu regreso

2. As nubes da súa chegada: unha exhortación para estar preparado

1. Mateo 24:30 - "Entón aparecerá o sinal do Fillo do Home no ceo. E entón todos os pobos da terra chorarán cando vexan ao Fillo do Home vir sobre as nubes do ceo, con poder e gran gloria. ."

2. Apocalipsis 1:7 - "Mira que vén coas nubes, e todos os ollos o verán, mesmo os que o traspasaron; e todos os pobos da terra chorarán por el. Así será! Amén. "

Marcos 13:27 E entón enviará os seus anxos, e reunirá os seus elixidos dos catro ventos, dende o extremo da terra ata o extremo do ceo.

Xesús enviará aos seus anxos para reunir aos seus elixidos de todas as partes do mundo.

1. O poder de Deus? Anxos: Como Xesús envía aos seus mensaxeiros para reunir aos seus elixidos

2. O Cumprimento de Deus? Promesa: Como Xesús envía aos seus anxos para traer aos electos a casa

1. Isaías 27:13 "E acontecerá naquel día, que soará a gran trompeta, e virán os que estaban a punto de perecer na terra de Asiria, e os desterrados na terra de Exipto, e adorarán ao Señor no monte santo de Xerusalén".

2. Mateo 24:30??1 "E entón aparecerá o sinal do Fillo do Home no ceo; entón todas as tribos da terra chorarán, e verán ao Fillo do Home vir nas nubes do ceo con poder e gran gloria. E enviará aos seus anxos cun gran son de trompeta, e reunirán os seus elixidos dos catro ventos, dende un extremo do ceo ata o outro".

Marcos 13:28 Agora aprende unha parábola da figueira; Cando a súa póla aínda está tenra e brota follas, sabedes que o verán está preto:

A figueira é unha parábola da chegada do verán.

1. A figueira: unha parábola da esperanza

2. A figueira: unha ilustración da preparación

1. Isaías 40:31 - Pero os que esperan no Señor renovarán as súas forzas; subirán con ás como aguias; correrán e non se cansarán; e andarán e non desmaiarán.

2. Santiago 5:7-8 - Sede, pois, pacientes, irmáns, ata a vinda do Señor. Velaquí, o labrador agarda polo precioso froito da terra, e ten longa paciencia por el, ata que reciba a chuvia temperá e tardía. Ten paciencia tamén; afianzade os vosos corazóns: porque a vinda do Señor está preto.

Marcos 13:29 Así, vós do mesmo xeito, cando vexades acontecer estas cousas, sabede que está preto, ata ás portas.

Xesús está enfatizando a necesidade de estar preparado para o fin dos tempos.

1: Estade preparados para o fin dos tempos, como Xesús dixo que está preto.

2: A advertencia de Xesús de estar preparado para o fin dos tempos é un recordatorio de non ser compracente.

1: Mateo 24:42-44 Polo tanto, estade atentos, porque non sabedes en que día virá o voso Señor. Pero saiba isto: se o amo da casa soubese a que vixilancia da noite chegaba o ladrón, permanecería esperto e non permitiría que lle entraran a casa. Polo tanto, estade atentos tamén porque non sabedes o día en que o Fillo do Home virá.

2: 1 Tesalonicenses 5: 1-5 Agora ben, en canto aos tempos e as estacións, irmáns, non necesitas que che escriban nada. Porque vós mesmos sabedes moi ben que o día do Señor virá coma un ladrón na noite. Cando din,? □ aquí está a paz e a seguridade, entón a destrución repentina virá sobre eles, como as dores do parto chegan a unha muller embarazada, e non haberá escapatoria! Pero vós, irmáns e irmás, non estades nas tebras, para que ese día vos alcance coma un ladrón. Non, todos vós sodes fillos da luz e fillos do día. Non somos da noite nin da escuridade.

Marcos 13:30 En verdade dígovos que esta xeración non pasará ata que se fagan todas estas cousas.

Este verso suxire que todas as profecías se cumprirán na mesma xeración.

1. A nosa fidelidade nesta xeración determinará o futuro da seguinte.

2. Debemos permanecer firmes nas nosas crenzas e ser un exemplo brillante do amor de Deus.

1. Mateo 24:34-36 - "De verdade dígovos que esta xeración non pasará ata que todas estas cousas pasen. O ceo e a terra pasarán, pero as miñas palabras nunca pasarán".

2. Hebreos 10:35-36 - "Así que non tires a túa confianza; será abundantemente recompensada. Debes perseverar para que, cando fixes a vontade de Deus, recibas o que el prometeu".

Marcos 13:31 O ceo e a terra pasarán, pero as miñas palabras non pasarán.

A palabra de Deus nunca pasará.

1: Crer na Palabra de Deus e nas súas promesas

2: Manterse firme na Palabra de Deus no medio das dificultades

1: Mateo 24:35 - O ceo e a terra pasarán, pero as miñas palabras nunca pasarán.

2: Isaías 40:8 - A herba seca e as flores esmorecen, pero a palabra do noso Deus permanece para sempre.

Marcos 13:32 Pero dese día e daquela hora ninguén sabe, nin os anxos que están no ceo, nin o Fillo, senón o Pai.

Ninguén sabe cando chegará a fin do mundo, nin os anxos do ceo nin o Fillo, só o Pai.

1: Só Deus sabe cando acabará o mundo, así que non te preocupes polo asunto e céntrate en vivir unha vida que agrade a Deus.

2: O fin do mundo é unha incógnita, pero podemos estar seguros de que Deus estará connosco no medio da incerteza.

1: Mateo 6:25-34 - Non te preocupes, busca o reino e a xustiza de Deus.

2: Salmos 46:1-3 - Deus é o noso refuxio e forza, unha axuda moi presente nos problemas.

Marcos 13:33 Fíxate, vela e ora, porque non sabes cando é o momento.

Estade alerta e preparado para a vinda do Señor.

1. Estea preparado: preparándose para a vinda do Señor

2. A urxencia do momento: vixiar e rezar

1. Romanos 13:11-14 - Sabendo o tempo, que agora é hora de espertar do sono: porque agora está máis preto a nosa salvación que cando cremos.

2. Lucas 12:35-40 - Que os teus lombos estean cinguidos, e as túas luces acendidas; E vós mesmos coma os homes que esperan polo seu señor, cando volva da voda; para que cando veña e bata, abrínlle inmediatamente.

Marcos 13:34 Porque o Fillo do Home é coma un home que se vai lonxe, que deixou a súa casa e deu autoridade aos seus servos e a cada un o seu traballo, e mandou ao porteiro que vixía.

O Fillo do Home é un viaxeiro que deu autoridade aos seus servos e confioulles as súas tarefas. Tamén lle ordenou ao porteiro que vixiase.

1. A importancia das tarefas que nos encomenda o Señor.

2. A importancia de estar alerta e vixiante na vida.

1. Mateo 25:14-30 - A parábola dos talentos.

2. 1 Pedro 5: 8-9 - Sexa sobrio e vixiante porque o demo anda como un león rugente.

Marcos 13:35 Vixía, pois, porque non sabedes cando vén o señor da casa, á tarde, ou á media noite, ó canto do galo ou á mañá.

Xesús instrúe aos seus seguidores que estean constantemente vixiantes e que vexan polo seu regreso, xa que ninguén sabe cando será.

1. "Prepárate: vivindo coa anticipación do regreso de Cristo"

2. "Estar alerta: estar preparado para a segunda vinda de Cristo"

1. 1 Tesalonicenses 5:1-11 ??Instrucións de Paulo sobre a vinda do Señor e como vivir á luz diso.

2. Mateo 24:36-44 ??Ensinanzas de Xesús sobre o seu regreso e como estar preparado.

Marcos 13:36 Para que, chegando de súpeto, te atope durmindo.

Xesús anima aos seus discípulos a estar vixiantes e a permanecer espertos, xa que non saben cando volverá o Fillo do Home.

1. "Listo e esperando: como permanecer alerta e preparado para o regreso do Señor"

2. "Esperta e observa: a importancia de vivir na expectativa do regreso do Señor"

1. Efesios 5: 14-17 - "Por iso, teña coidado de como andades, non como homes insensatos, senón como sabios, aproveitando o tempo ao máximo, porque os días son malos. Entón, non sexades necios, pero entendedes cal é a vontade. do Señor é. E non te embriagues de viño, porque iso é disipación, senón enche-te do Espírito".

2. Colosenses 4:5 - "Comportade-vos con sabedoría cara aos estranxeiros, aproveitando ao máximo a oportunidade".

Marcos 13:37 E o que vos digo, dígoo a todos: Vixía.

Xesús dille aos seus discípulos que estean vixiantes e vixiantes.

1. "Esperta! Estea alerta e preparado para Xesús"

2. "Prepárate para o regreso de Xesús"

1. Mateo 24:42 - "Por tanto, vela, porque non sabes en que día virá o teu Señor ".

2. 1 Pedro 4:7 - "O fin de todas as cousas está preto. Polo tanto, estade alerta e sobrio para que poidades orar".

Marcos 14 conta varios eventos clave, incluíndo o complot para matar a Xesús, a súa unción en Betania, a Última Cea, a oración de Xesús en Getsemaní, o seu arresto e xuízo ante o Sanedrín e a negación de Pedro.

1o Parágrafo: O capítulo comeza cos sumos sacerdotes e profesores de dereito que buscan algún xeito astuto de arrestar a Xesús e matalo. Pero decidiron que non durante o festival temen que a xente se motín (Marcos 14:1-2). Mentres Betania a casa, Simón, a muller leprosa veu rompeu un frasco de alabastro, un perfume moi caro feito de nardo puro, derramouno na súa cabeza. Algúns presentes recriminaron que os seus desperdicios se puidesen vender máis do que o salario do ano dado aos pobres, pero Xesús deféndese dicindo que fixo cousas bonitas. O pobre sempre os pode axudar cando queira, pero non sempre o fará, ela fixo o que puido verter o perfume antes do corpo. preparar o enterro de verdade onde queira que se predice o evanxeo en todo o mundo o que ela fixo tamén se lle dirá memoria dela (Marcos 14:3-9).

2º Parágrafo: Entón Xudas Iscariote un Doce foron os sumos sacerdotes traizoárono encantados de escoitar esta promesa de dar diñeiro, así que vixiado para entregarlle a oportunidade (Marcos 14:10-11). O primeiro día Festa dos pans ácimos cando era habitual o sacrificio dos discípulos do cordeiro de Pascua. Os discípulos preguntan onde nos queren ir facer os preparativos comer a Pascua. Envía dous discípulos á cidade dilles que sigan a un home que levaba auga da xerra. cos meus discípulos? Mostra un gran cuarto alto amoblado listo facer os preparativos alí a noite vén recéntase a mesa Doce mentres come di verdadeiramente un traizoa un comendo dá pan mollado nunha cunca di quen molla o pan nunha cunca comigo. para ese home se non nacera (Marcos 14:12-21). Durante a comida toma pan dándolles as grazas descansos dálles dicindo "Toma este é o meu corpo" despois toma unha copa dándolle as grazas ofrécelles de beber a todos dicindo "Este é o meu pacto de sangue que derramou moitos de verdade que din que xa non beberás viña de froito ata que bebas un novo día. reino Deus" despois de cantar o himno saia o monte das Olivas dille aos discípulos que se van aínda que todos caian non asegura que Pedro hoxe si esta noite antes de que o galo cante dúas veces renegue a ti mesmo tres veces pero Pedro insiste aínda que morreches contigo nunca renegas aínda así declara con vehemencia (Marcos 14:22-31).

Terceiro parágrafo: Foron a un lugar chamado Getsemaní Xesús dille aos discípulos que se senten mentres rezan profundamente angustiado angustiado di alma abrumado tristeza punto morte quédate aquí vixía vai pouco máis lonxe cae terra reza se lle pasa a hora posible "Abba Pai todo o posible quítame a copa Pero non o que eu quero pero o que ti queres" volve atopa durmido pregunta Peter Simon durmido non puido vixiar unha hora? Mira rezar caer na tentación espírito querer carne débil outra vez vai reza o mesmo volve de novo atopa durmido porque os ollos pesados sabían o que di ven a terceira vez di a hora suficiente veña mira Fillo Home entregou as mans pecadores érguese imos aquí vén o traidor mentres fala Xudas aparece multitude armados espadas porras enviados sumos sacerdotes profesores lei traidor arranxou sinal con antelación ir bico home arrestar levar baixo garda arrestan a Xesús todos os discípulos abandonan o mozo sen vestir máis que roupa de liño seguiron a Xesús cando o colleron fuxiron espido deixando atrás a súa vestidura (Marcos 14:32-52). Levaron a Xesús ao sumo sacerdote onde os

sumos sacerdotes anciáns profesores da lei reunidos Pedro seguiu a distancia xusto no patio o sumo sacerdote alí sentouse con gardas quentouse os sacerdotes xefes de bombeiros todo o Sanedrín buscou probas contra Xesús para que puidese matar, pero non atopou moitos testemuños falsos contra el, pero as súas declaracións non estaban de acordo, entón algúns se levantaron deron un falso testemuño contra el "Oímoslle dicir: 'Destruirei este templo feito de mans humanas en tres días construirei outro non feito de mans humanas'" aínda que aínda o seu testemuño non concordou entón o sumo sacerdote ergueuse diante deles preguntoulle a Xesús: "Non vas responder? Que testifican estes homes contra ti?" Pero quedou en silencio non deu resposta de novo o sumo sacerdote preguntou: "Es ti o Mesías Fillo Bendito?" di: "Eu son e verás a Fillo Home sentado á dereita Poderoso vir nubes ceo" O Sumo Sacerdote rasgou a roupa dixo que necesitamos máis testemuñas escoitamos blasfemia que pensas? Todos condenaron a morte digna, algúns comezaron a cuspirlle golpeado cos ollos vendados dicindo: Profecía! os gardas fixéronse cargo do golpe (Marcos 14:53-65). Mentres tanto, Pedro debaixo do patio pasou unha criada sumo sacerdote viu quentándose mirou de preto dixo Ti tamén estabas co Nazareno Xesús negouno dicindo non entendo de que falaba saíu á entrada galo cantou criada viu dicían os que estaban arredor Este compañeiro volveron negar ao cabo de pouco tempo os que estaban preto dixeron que Pedro seguramente un deles son galileos. Empezou a botar maldicións xurou. Non sei deste home. O galo cantou inmediatamente o galo cantou a segunda vez Pedro recordou a palabra que Xesús lle falara antes de que o galo cantara dúas veces. renegar tres veces". E rompeu a chorar (Marcos 14:66-72).

Marcos 14:1 Despois de dous días foi a festa da Pascua e dos pans ázimos; e os sumos sacerdotes e os escribas procuraron como tomalo por artesanía e matalo.

Dous días antes da festa da Pascua, os sumos sacerdotes e os escribas conspiraron para capturar e matar a Xesús.

1: A vontade de Deus é maior que os plans humanos - Proverbios 19:21

2: Humildade ante Deus - 1 Pedro 5:5-6

1: Mateo 26:3-5

2: Xoán 11:45-53

Marcos 14:2 Pero eles dixeron: Non o día da festa, para que non haxa alboroto da xente.

Algunhas persoas entre a multitude opuxéronse a que Xesús fose unxido o día da festa, xa que podería causar un alboroto.

1. Aprender a confiar no tempo de Deus aínda que vaia contra o normal.

2. Comprender a importancia da humildade e da submisión para conseguir a vontade de Deus.

1. Isaías 55: 8-9 - "Porque os meus pensamentos non son os teus pensamentos, nin os teus camiños os meus camiños, di o Señor. Porque como os ceos son máis altos que a terra, así son os meus camiños máis altos que os teus camiños, e pensamentos que os teus pensamentos".

2. Santiago 4: 7-10 - "Sométese, pois, a Deus. Resista o demo, e el fuxirá de vós. Achegádevos a Deus, e el achegarase a vós. Limpa as mans, pecadores, e purificade corazóns, dobres de ánimo. Aflixades, chorade e chorade: que a vosa risa se converta en loito, e a vosa alegría en tristeza. Humilládevos diante do Señor, e el os alzará".

Marcos 14:3 E estando en Betania, na casa de Simón o leproso, estando sentado á mesa, chegou unha muller que tiña unha caixa de alabastro con ungüento de nardo moi precioso; e ela freou a caixa e botouna sobre a súa cabeza.

Esta pasaxe describe a unha muller que unxe a Xesús cun ungüento moi caro de nardo.

1: Deus valora e bendice os actos de devoción extravagante dos que o aman.

2: Xesús é digno dos nosos agasallos e ofrendas máis preciosas.

1: 2 Corintios 9: 7 - Cada un de vós debería dar o que decidiu no seu corazón dar, non de mala gana nin por forza, porque Deus ama a un dador alegre.

2: Lucas 7:36-50 - Xesús foi unxido cun perfume caro por unha muller pecadora.

Marcos 14:4 E había algúns que estaban indignados e dicían: "¿Por que se fixo este desperdicio do ungüento?

Esta pasaxe fala dos que estaban indignados polo desperdicio da muller do ungüento feito.

1. Crer no poder da xenerosidade

2. Liberando as cousas materiais

1. 2 Corintios 9:6-7 - ? □ Lembra isto: quen sementa con moderación, tamén segará con moderación, e quen sementa xenerosamente tamén segará xenerosamente. Cada un de vós debería dar o que decidiu no seu corazón dar, non de mala gana nin por obriga, porque Deus ama a un dador alegre.

2. Mateo 25:40 - ? □ o Rei responderá, ? □ Dígoche, todo o que fixeches por un dos máis pequenos destes irmáns meus, fixémolo por min. □ €?

Marcos 14:5 Porque podería ser vendido por máis de trescentos denarios, e ser dado aos pobres. E murmuraron contra ela.

Esta pasaxe mostra como os discípulos de Xesús estaban molestos con María por botarlle aceite caro nos pés en lugar de darllo aos pobres.

1: Xesús ensínanos a través desta historia a poñer aos demais antes que nós mesmos, aínda que iso signifique sacrificar algo que valoramos.

2: Debemos estar sempre dispostos a dar sacrificio aos necesitados, como demostrou Xesús a través das accións de María.

1: Gálatas 6:10 - Entón, cando teñamos oportunidade, fagamos o ben a todos, e especialmente aos que son da casa da fe.

2: Filipenses 2:3-4 - Non fagades nada por ambición egoísta ou por presunción, pero con humildade considerade aos demais máis importantes que vós mesmos. Que cada un de vós mire non só os seus propios intereses, senón tamén os intereses dos demais.

Marcos 14:6 E Xesús dixo: "Déixaa en paz; por que a molestas? ela fixo un bo traballo comigo.

Xesús defende a unha muller por facerlle unha boa obra.

1. O exemplo de Xesús na defensa dos que fan o ben

2. A importancia de mostrar gratitude polas boas obras realizadas

1. Mateo 5:7, ? Menos son os misericordiosos, porque terán misericordia.

2. Gálatas 6:10, ? Se temos, pois, oportunidade, fagamos ben a todos os homes, especialmente aos que son da familia da fe.

Marcos 14:7 Porque os pobres tedes sempre convosco, e cando queirades, poderedes facerlles ben, pero a min non me tedes sempre.

Os pobres sempre estarán presentes e debemos estar preparados para axudalos sempre que poidamos, pero Xesús non estará sempre connosco.

1. Sexa xeneroso no teu dar aos necesitados, porque é un xeito de servir a Xesús.

2. Xesús non sempre estará connosco, así que aproveitemos a oportunidade para servilo mentres estea aquí.

1. Filipenses 4:19 E o meu Deus suplirá todas as túas necesidades segundo as súas riquezas na gloria en Cristo Xesús.

2. Santiago 1:27 A relixión que é pura e inmaculada diante de Deus, o Pai, é esta: visitar aos orfos e ás viúvas na súa aflicción e manterse sen manchas do mundo.

Marcos 14:8 Ela fixo o que puido: veu de antemán para unxir o meu corpo para o enterro.

Unha muller fixo o que puido facer, que era chegar cedo a unxir o corpo de Xesús para preparar o seu funeral.

1. O poder dun pequeno xesto: como a acción da muller en Marcos 14:8 revela unha gran fe

2. Facendo o que podemos: como as nosas accións, por pequenas que sexan, poden marcar a diferenza

1. 1 Corintios 13: 1-3 - "Aínda que falo en linguas de homes e de anxos, e non teño caridade, fíxenme coma bronce que soa ou un címbalo que tinte. E aínda que teño o don de profecía e entendo todos os misterios e todo coñecemento, e aínda que teño toda a fe, para poder mover montañas e non ter caridade, non son nada. E aínda que dou todos os meus bens para alimentar aos pobres, e aínda que entregue o meu corpo a queimado e non teñas caridade, de nada me serve".

2. Mateo 7:12 - "Por tanto, todo o que queredes que os homes vos fagan, tamén vos facedes a eles, porque esta é a lei e os profetas".

Marcos 14:9 En verdade dígovos que, onde queira que se predique este evanxeo por todo o mundo, tamén se falará deste que ela fixo para lembrar dela.

Esta pasaxe fala do acto xeneroso dunha muller de verter un caro perfume nos pés de Xesús, e o acto é lembrado como un exemplo de amor desinteresado e devoción.

1: O custo da devoción: unha ollada ao acto desinteresado da muller de verter un caro perfume nos pés de Xesús.

2: Vivir unha vida de xenerosidade: unha ollada a como podemos emular o exemplo de xenerosidade da muller.

1: Lucas 6:38 - Da, e será dado a ti; boa medida, apretada, axitada e abalada, os homes entregarán no teu seo.

2: 2 Corintios 9: 7 - Cada un segundo o que propón no seu corazón, que dea; non a regañadientes, nin por necesidade: porque Deus ama a un doador alegre.

Marcos 14:10 E Xudas Iscariote, un dos doce, foi aos sumos sacerdotes para entregalo.

Xudas Iscariote entregou a Xesús aos sumos sacerdotes.

1: As consecuencias da traizón e o seu impacto nas nosas vidas.

2: O contraste entre lealdade e traizón.

1: Mateo 26: 14-16 - Entón un dos doce, chamado Xudas Iscariote, foi onda os sumos sacerdotes e díxolles: Que me queredes dar, e voulle entregarllo? E fixeron pacto con el por trinta pezas de prata.

2: Xoán 13:21-30 - Cando Xesús dixera isto, turbouse no espírito e deu testemuño e dixo: En verdade, en verdade dígovos que un de vós me traicionará.

Marcos 14:11 E cando o oíron, alegraronse e prometeron darlle diñeiro. E buscou como podía traizoalo convenientemente.

Esta pasaxe conta que Xesús foi traizoado por Xudas por diñeiro.

1. Traizón e perdón - Como Xesús perdoou ata os seus traidores

2. O poder do diñeiro - Como a cobiza pode levar á traizón

1. Xoán 13:21-30 - Xesús lava os pés dos discípulos

2. Salmo 41:9 - Mesmo o meu amigo íntimo, en quen confiaba, que comeu o meu pan, levantou o seu talón contra min

Marcos 14:12 E o primeiro día dos pans ázimos, cando sacrificaron a Pascua, os seus discípulos dixéronlle: Onde queres que vaiamos e preparemos para que comes a Pascua?

Xesús e os seus discípulos preparáronse para comer a Pascua.

1. Como a Última Cea de Cristo pode inspirar as nosas vidas hoxe

2. O poder da preparación na confraternización

1. Lucas 22:14-20 - O relato de Xesús e os seus discípulos compartindo a Última Cea

2. Mateo 26:17-30 - A instrución de Xesús aos seus discípulos para preparar a comida da Pascua

Marcos 14:13 E enviou a dous dos seus discípulos e díxolles: "Ide á cidade e atoparase con vós un home que leva unha xerra de auga; sígueo".

Xesús envía a dous dos seus discípulos á cidade, dicíndolles que sigan a un home que levaba unha xerra de auga.

1. O poder das instrucións de Xesús: como seguir os seus mandamentos pode levarnos a lugares inesperados.

2. A importancia da obediencia: confiar en Deus aínda que non coñezamos o resultado.

1. Mateo 10:7-8 - "E mentres vas, proclama dicindo: "O reino dos ceos está preto". Curade os enfermos, resucita os mortos, limpa os leprosos, expulsa os demos".

2. Xoán 15:14 - "Sodes os meus amigos se facedes o que vos mando".

Marcos 14:14 E onde queira que entre, dille ao home da casa: O Mestre di: Onde está a habitación onde comerei a Pascua cos meus discípulos?

Xesús dille aos seus discípulos que pregunten ao dono da casa onde pode comer con eles a Pascua.

1. O poder da invitación: aprender a estender e recibir a graza de Deus

2. A singularidade da Pascua: lembrando o don da salvación

1. Xoán 13:13-17 - Xesús lavando os pés aos discípulos

2. Deuteronomio 16: 1-8 - Instrucións para a observancia da Pascua

Marcos 14:15 E mostraravos un gran aposento alto, amoblado e preparado: alí prepáranos.

Esta pasaxe trata de que Xesús lles di aos seus discípulos que preparen un gran cuarto alto para a súa última cea.

1. A importancia da preparación: leccións da última cea de Xesús

2. Facendo espazo para Cristo: Permitirlle que transforme as nosas vidas.

1. Filipenses 2: 5-8 - Tede entre vós esta mente, que é a vosa en Cristo Xesús, quen, aínda que tiña a forma de Deus, non considerou que a igualdade con Deus era algo que había que agarrar, senón que se despojou de si mesmo, tomando a forma de servo, nacendo a semellanza de homes.

2. Mateo 26:17-19 - O primeiro día dos pans ázimos, cando sacrificaron o cordeiro pascual, os seus discípulos dixéronlle: aquí queres que vaiamos prepararnos para comer a Pascua???E enviou dous dos seus discípulos e díxolles: ? o á cidade, e un home que leva unha xerra de auga atoparase contigo. Sígueo.??

Marcos 14:16 E os seus discípulos saíron, entraron na cidade e atoparon como lles dixera, e prepararon a Pascua.

Os discípulos seguiron as instrucións de Xesús e preparáronse para a Pascua.

1. A obediencia trae bendicións - Seguir as instrucións de Xesús achéganos a El e leva a bendicións.

2. O poder da fe - As instrucións de Xesús foron seguidas pola fe e levaron a unha Pascua exitosa.

1. Hebreos 11:6 - Pero sen fe é imposible agradarlle: porque o que se achega a Deus ten que crer que o é, e que é recompensador dos que o buscan con dilixencia.

2. Xoán 14:31 - Pero para que o mundo saiba que amo ao Pai; e como o Pai me deu mandamento, así o fago. Levántate, imos de aquí.

Marcos 14:17 E á noite veu cos doce.

A noite, Xesús veu aos discípulos cos doce.

1: Xesús sempre aparece cando máis o necesitamos.

2: Non teñas medo de invitar a Xesús á túa vida.

1: Xoán 14:27 "Deixovos a paz, a miña paz vos dou; non vos dou como o mundo dá. Non se turbe o voso corazón nin teña medo".

2: Romanos 8:38-39 "Porque estou convencido de que nin a morte, nin a vida, nin os anxos, nin principados, nin potestades, nin as presentes, nin as vindeiras, nin a altura, nin a profundidade, nin ningunha outra criatura, poderá separarnos do amor de Deus, que está en Cristo Xesús, noso Señor".

Marcos 14:18 E mentres estaban sentados e comían, Xesús díxolle: En verdade dígovos que un de vós que come comigo, me traizoará.

Xesús predixo que un dos que estaban a comer con el o traizoaría.

1. A traizón na Biblia: como Xesús manexou a súa traizón

2. Afastándose da traizón e cara á fidelidade

1. Salmo 41: 9 - Mesmo o meu propio amigo familiar, en quen confiaba, que comía o meu pan, levantou o seu talón contra min.

2. 1 Xoán 2:15-17 - Non ames o mundo nin nada do mundo. Se alguén ama o mundo, o amor ao Pai non está nel. Por todo o mundo? □ o desexo da carne, a luxuria dos ollos e o orgullo da vida? □ non ven do Pai senón do mundo. O mundo e os seus desexos pasan, pero quen fai a vontade de Deus vive para sempre.

Marcos 14:19 E comezaron a estar tristes e a dicirlle un a un: ¿Son eu? e outro dixo: Son eu?

Os discípulos de Xesús preguntaron quen o traizoaría.

1. A fidelidade e firmeza de Xesús ante a traizón

2. A importancia da rendición de contas nas relacións

1. Mateo 26:21-25 - Xesús predice a súa traizón

2. Xoán 13:1-11 - Xesús lava os pés dos discípulos

Marcos 14:20 El respondeu e díxolles: "É un dos doce que molla comigo no prato".

Xesús revela que Xudas é quen o traizoará.

1: Xesús modela a graza e a misericordia incluso na súa hora máis escura, dándonos un

exemplo a seguir.

2: Xesús ensínanos a ser humildes e a abrazar o noso destino, confiando na vontade de Deus pase o que pase.

1: Romanos 8:28 - E sabemos que todas as cousas colaboran para o ben dos que aman a Deus, dos que son chamados segundo o seu propósito.

2: Mateo 26:39 - E foi un pouco máis alá, botouse a boca boca arriba e orou, dicindo: "O meu Pai, se é posible, que este cáliz pase de min; pero non como eu quero, senón como ti". marchitez.

Marcos 14:21 O Fillo do Home vai, como está escrito del; pero ai de quen o Fillo do Home é traizoado! ben fose para aquel home se nunca nacera.

O Fillo do Home irá como está escrito, pero ai de quen o traizoa. Sería mellor que nunca nacera.

1. Os perigos da traizón

2. O poder das nosas opcións

1. Mateo 26:24 - "O Fillo do Home vai como está escrito del, pero ai daquel home por quen é traizoado!"

2. Xoán 3:16 - "Porque tanto amou Deus ao mundo que deu ao seu Fillo unigénito, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna".

Marcos 14:22 E mentres comían, Xesús colleu pan, bendiciuno, partiuno e deulles e díxolles: Tomade, comede: este é o meu corpo.

Xesús instrúe aos seus discípulos a comer pan como símbolo do seu corpo.

1. O pan de vida: comprender o significado das palabras de Xesús na Última Cea

2. O poder das accións simbólicas: como Xesús utilizou os símbolos para comunicar a súa mensaxe

1. Xoán 6:35 - "E Xesús díxolles: Eu son o pan de vida: o que vén a min nunca terá fame, e o que cre en min nunca terá sede".

2. Lucas 22:19 - "E colleu pan, deu grazas, partiuno e deulles, dicindo: Este é o meu corpo que é entregado por vós: facede isto en lembranza de min".

Marcos 14:23 E colleu a copa, e despois de dar grazas, deulla a eles, e todos beberon dela.

Xesús compartiu a copa de viño durante a Última Cea para significar o seu sacrificio inminente e para establecer unha alianza duradeira cos seus discípulos.

1. A importancia do amor sacrificial

2. O poder da alianza nas nosas vidas

1. Efesios 5:2 - ? □ e camiña no amor, como tamén Cristo nos amou, e se entregou por nós en ofrenda e sacrificio a Deus en sabor doce.

2. Lucas 22:19-20 - ? □ e colleu pan, deu grazas, partiuno e deulles, dicindo: Este é o meu corpo que é entregado por vós; facede isto en lembranza de min. Así mesmo tamén o cáliz despois da cea, dicindo: Este cáliz é o novo testamento no meu sangue, que se derrama por ti.

Marcos 14:24 E díxolles: Este é o meu sangue do novo pacto, que se derrama por moitos.

Xesús instaura a Nova Alianza a través do seu sacrificio do seu sangue.

1. Sacrificio de Xesús: o fundamento da Nova Alianza

2. O significado e significado do sangue de Xesús

1. Hebreos 9:14-15 - Como a morte de Cristo establece o novo pacto

2. Romanos 3:24-25 - A redención do pecado a través do sacrificio de Xesús

Marcos 14:25 En verdade dígovos que non beberei máis do froito da vide ata ese día en que o beba novo no reino de Deus.

Este verso destaca a determinación de Xesús de manterse fiel á súa misión ata o final, aínda que fose difícil.

1. ? □ ser fiel á túa misión? - Un centrado no exemplo de perseveranza de Xesús ante a adversidade.

2. ? □ el Joy of Heaven?? - Un foco na esperanza de alegría e vida eterna no reino de Deus.

1. Romanos 8:18 - Porque considero que os sufrimentos deste tempo presente non son dignos de ser comparados coa gloria que se revelará en nós.

2. Hebreos 12:1-2 - Por iso tamén nós, xa que estamos rodeados por unha nube tan grande de testemuñas, deixemos de lado todo peso e o pecado que tan facilmente nos atrapa, e corremos con paciencia a carreira que ponse diante de nós, mirando a Xesús, o autor e consumador da nosa fe, quen pola alegría que se lle puxo diante soportou a cruz, desprezando a vergoña, e sentouse á dereita do trono de Deus.

Marcos 14:26 E cando cantaron un himno, saíron ao monte das Oliveiras.

Durante a Última Cea, Xesús e os seus discípulos cantaron un himno antes de partir cara ao Monte das Olivas.

1. O poder da adoración durante tempos difíciles

2. Como atopar forza para a viaxe por diante

1. Salmos 100: 2 - "Servide ao Señor con alegría! Entra na súa presenza cantando!"

2. Lucas 10:2 - "El díxolles: □ a colleita é abundante, pero os obreiros son poucos. Pídelle, polo tanto, ao Señor da colleita que envíe traballadores ao seu campo de sega".

Marcos 14:27 E díxolles Xesús: "Todos vos escandalizaredes por min esta noite; porque está escrito: Vou ferir ao pastor, e as ovellas serán espalladas".

Xesús explica que sufrirá e que os seus discípulos serán espallados.

1: Non te ofendas Xesús - Marcos 14:27

2: A ferida do pastor - Marcos 14:27

1: Isaías 53:5-6 - El foi ferido polas nosas transgresións; foi esmagado polas nosas iniquidades; sobre el foi o castigo que nos deu paz, e coas súas feridas somos curados. Todos nós como ovellas desviamos; viramos? ¿Moi un? □ o seu propio camiño; e o Señor puxo sobre el a iniquidade de todos nós.

2: Zacarías 13:7 - Esperta, oh espada, contra o meu pastor, contra o home que está ao meu lado, declara o Señor dos exércitos. ? □ trike o pastor, e as ovellas serán espalladas; Voltarei a man contra os pequenos.

Marcos 14:28 Pero despois de resucitar, irei diante de ti a Galilea.

Esta pasaxe de Marcos 14:28 fala da promesa de Xesús aos seus discípulos de que irá diante deles a Galilea despois de resucitar de entre os mortos.

1. A promesa da resurrección: abrazar unha nova vida

2. Pon a túa confianza en Xesús: El guiarache a través de tempos difíciles

1. Xoán 14:1-3 ? □ e non se turbe o seu corazón. Cre en Deus; cre tamén en min. Na casa do meu Pai hai moitos cuartos. Se non fose así, diríache que vou prepararche un local? E se vos vou e vos preparo un lugar, volverei de novo e levarevos a min, para que onde estou eu esteades tamén vós.

2. Romanos 8:28 E sabemos que para os que aman a Deus todas as cousas colaboran para o ben, para os que son chamados segundo o seu propósito.

Marcos 14:29 Pero Pedro díxolle: Aínda que todos se escandalizarán, eu non.

Pedro declarou o seu compromiso con Xesús, aínda que todos o abandonaron.

1. A forza do compromiso inquebrantable

2. Manterse firmes ante a adversidade

1. Hebreos 3:12-14 - Mira como Xesús aguantou contra todo pronóstico

2. Santiago 1:12 - Reflexiona sobre a fidelidade de Deus no medio das probas e tentacións

Marcos 14:30 E Xesús díxolle: En verdade che digo, que hoxe mesmo nesta noite, antes de que o galo cante dúas veces, me negarás tres veces.

Xesús predice a negación de Pedro.

1: Debemos permanecer firmes na nosa fe e confiar en Deus mesmo ante a tentación.

2: É importante cumprir as nosas promesas e ser honestos con nós mesmos e con Deus.

1: Mateo 26:33-35 - "Pedro respondeulle e díxolle: "Aínda que todos se escandalicen por ti, eu nunca me escandarei. Xesús díxolle: En verdade dígoche que esta noite, antes de canto o gallo, me negarás tres veces. Pedro díxolle: "Aínda que morrería contigo, non te negarei. Así mesmo dixeron todos os discípulos".

2: Lucas 22:31-34 - "E dixo o Señor: Simón, Simón, velaquí, Satanás quixo terte para peneirarte coma o trigo; cando te convertas, fortalece aos teus irmáns. E díxolle: "Señor, estou disposto a ir contigo, tanto ao cárcere como á morte". E dixo: "Dígoche, Pedro, que o galo non cantará hoxe". , antes diso negarás tres veces que me coñeces".

Marcos 14:31 Pero el falou con máis vehemencia: Se morrese contigo, non te negarei de ningún xeito. Así mesmo tamén dixeron todos.

Os discípulos afirmaron o seu compromiso de estar con Xesús ata a morte.

1: Debemos permanecer comprometidos con Xesús, sen importar o custo.

2: Debemos estar ao lado de Xesús en todas as circunstancias, incluso ante a morte.

1: Mateo 16:24-25 - Entón Xesús díxolles aos seus discípulos: Se alguén quere vir detrás de min, que se negue a si mesmo, que tome a súa cruz e sigame. Porque quen queira salvar a súa vida, perderaa; e quen perda a súa vida por causa de min, atoparaa.

2: Hebreos 13:5-6 - Que a túa conversación sexa sen codicia; e contentache coas cousas que tes, porque dixo: nunca te deixarei nin te abandonarei. Para que poidamos dicir con valentía: O Señor é o meu axudante e non temerei o que me faga o home.

Marcos 14:32 E chegaron a un lugar que se chamaba Getsemaní, e díxolles aos seus discípulos: Sentade aquí mentres eu orarei.

Xesús dille aos seus discípulos que esperen mentres reza en Getsemaní.

1: A importancia da oración en tempos de angustia.

2: Aprender a confiar no plan e no tempo de Deus.

1: Santiago 5:13-16 - O poder da oración en tempos de sufrimento.

2: Isaías 40:31 - Pon a túa confianza no Señor.

Marcos 14:33 E colleu consigo a Pedro, a Santiago e a Xoán, e comezou a quedar moi abraiado e moi pesado;

Xesús encheuse de tristeza cando levou consigo a Pedro, Santiago e Xoán.

1. Afrontando as profundidades da emoción: aprender a abrazar a tristeza

2. O poder da presenza: a comodidade da compañía

1. Isaías 53:3 - El é desprezado e rexeitado polos homes; un home de penas e familiarizado coa dor.

2. Xoán 11:35 - Xesús chorou.

Marcos 14:34 E díxolles: "A miña alma está moi triste ata a morte; quedades aquí e

vixía".

Xesús informa aos seus discípulos que a súa alma está triste ata a morte e dilles que se queden e vexan.

1. Xesús en Getsemaní: o poder da compaixón e do autosacrificio

2. A dor e a forza de Xesús: un exame da paixón

1. Salmo 22: 1-2 - Meu Deus, meu Deus, por que me abandonaches? Por que estás tan lonxe de salvarme, tan lonxe das palabras dos meus xemidos?

2. Filipenses 2:8 - Ao atoparse en aparencia como un home, humillóuse a si mesmo facéndose obediente ata a morte, incluso a morte en cruz.

Marcos 14:35 E avanzou un pouco, caeu ao chan e rogou para que, se era posible, a hora pasase del.

Xesús mostrou humildade e submisión a Deus rezando para que a hora pasase del.

1. O poder da humildade e da submisión a Deus

2. Seguindo a Xesús?Exemplo de oración

1. Filipenses 2:8-10 ? Ao atoparse en aparencia como un home, humillóuse a si mesmo facéndose obediente ata a morte, ata a morte en cruz. Por iso Deus exaltouno e deulle o nome que está por enriba de todo nome, para que no nome de Xesús todo xeonllo se incline no ceo, na terra e debaixo da terra, e toda lingua confesa que Xesucristo é o Señor, para a gloria de Deus Pai.??

2. Santiago 5:13 ? Alguén de vós está a sufrir? Que ore. Alguén está alegre? Que cante eloxios.??

Marcos 14:36 E dixo: "Abba, Pai, todo é posible para ti; quítame esta copa, pero non o que eu quero, senón o que ti queres.

Xesús pídelle a Deus que lle quiten a copa do sufrimento, pero que acepte a vontade de Deus.

1. Confiando no plan de Deus - Un estudo da oración de Xesús en Marcos 14:36

2. Someterse á vontade de Deus - Unha reflexión sobre a oración de Xesús en Marcos 14:36

1. Romanos 8:28 - E sabemos que todas as cousas colaboran para o ben dos que aman a Deus, dos que son chamados segundo o seu propósito.

2. Santiago 4:15 - Por iso deberíades dicir: Se o Señor quere, viviremos, e faremos isto ou aquilo.

Marcos 14:37 E veu e atopounos durmindo e díxolle a Pedro: Simón, durmiches? non podías ver unha hora?

Xesús preguntoulle a Pedro por que non podía estar esperto unha hora.

1. A importancia de estar alerta e esperto na oración.

2. O poder de Xesús para ver o que non podemos.

1. Efesios 6:18 - Orando sempre con toda oración e súplica no Espírito, e velando por iso con toda perseveranza e súplica por todos os santos.

2. Lucas 21:36 - Mirade, pois, e orade sempre, para que sexades considerados dignos de escapar de todas estas cousas que acontecerán e de estar diante do Fillo do Home.

Marcos 14:38 Vixía e orade, para que non caiades na tentación. O espírito está realmente preparado, pero a carne é débil.

Debemos permanecer vixiantes e rezar por forza para resistir a tentación.

1: Podemos ser fortes no Señor e no poder do seu poder.

2: En tempos de tentación, podemos pedirlle a Deus a súa forza.

1: Filipenses 4:13 - "Todo podo por medio de Cristo que me fortalece".

2: 2 Corintios 10: 3-5 - "Porque aínda que andemos na carne, non guerreamos segundo a carne: (Porque as armas da nosa guerra non son carnales, senón poderosas por Deus para derrubar fortalezas;) Derribar as imaxinacións e todo o alto que se exalta contra o coñecemento de Deus, e levando catividade todo pensamento á obediencia de Cristo".

Marcos 14:39 E de novo foise, orou e falou as mesmas palabras.

Xesús rezou unha segunda vez no xardín de Getsemaní.

1. O poder da oración persistente: aprendendo de Xesús no xardín de Getsemaní

2. Cando o camiño se pon difícil: sacar forza do exemplo de Xesús en Getsemaní

1. Lucas 22:44: "E estando en agonía, orou con máis fervor, e a súa suor era coma se fosen grandes gotas de sangue que caían ao chan".

2. Hebreos 5:7: "Quen nos días da súa carne, cando ofreceu oracións e súplicas con forte clamor e bágoas ao que puido salvalo da morte, e foi escoitado no que temía".

Marcos 14:40 E cando volveu, atopounos de novo durmindo (porque os seus ollos estaban pesados), nin sabían que responderlle.

Os discípulos de Xesús durmiron mentres Xesús rezaba no xardín de Getsemaní. Estaban tan cansos que non souberon responderlle cando volvese.

1. A nosa relación con Xesús: permanecer esperto e preparado para responder

2. Perseverando na oración: o poder de Xesús? □ Intercesión

1. Hebreos 4:15-16 - ? □ ou non temos un sumo sacerdote que sexa incapaz de empatizar coas nosas debilidades, pero temos un que foi tentado en todos os sentidos, igual que nós? □ e non pecou. Achegámonos entón a Deus? □ trono de graza con confianza, para que poidamos recibir misericordia e atopar graza que nos axude no noso momento de necesidade.

2. Efesios 6:18 - ? □ e ora no Espírito en todas as ocasións con todo tipo de oracións e

peticións. Con isto en mente, estar alerta e seguir rezando sempre por todo o Señor? xente.??

Marcos 14:41 E veu por terceira vez e díxolles: Durme agora e descansa. velaquí, o Fillo do Home é entregado nas mans dos pecadores.

Xesús acudiu tres veces aos discípulos e díxolles que descansasen, porque chegou o momento de que fose entregado en mans dos pecadores.

1. O amor de Xesús por nós nas súas últimas horas

2. A coraxe de Cristo ante a traizón

1. Romanos 8:31 - "Entón, que diremos en resposta a estas cousas? Se Deus está por nós, quen pode estar contra nós?"

2. Hebreos 12:2 - "Poxemos os nosos ollos en Xesús, o autor e o perfeccionador da nosa fe, quen pola alegría que se lle poñía diante soportou a cruz, desprezando a súa vergoña, e sentouse á dereita do trono de Deus".

Marcos 14:42 Levántate, imos; velaí, o que me traizoa está preto.

Xesús declara que quen o vai traizoar está preto.

1. A traizón de Xesús: comprender o seu sacrificio

2. Manterse firme ante a traizón

1. Mateo 26:45 - Entón achegouse aos discípulos e díxolles: "Dorme agora e descansa; velaquí, a hora chega e o Fillo do home é entregado en mans dos pecadores".

2. Salmo 41:9 - Mesmo o meu propio amigo familiar en quen confiaba, que comía do meu pan, levantou o seu calcañar contra min.

Marcos 14:43 E inmediatamente, mentres aínda falaba, veu Xudas, un dos doce, e con el unha gran multitude con espadas e bastóns, de parte dos sumos sacerdotes, dos escribas e dos anciáns.

Xudas traizoa a Xesús cunha gran multitude de persoas.

1. Como Xesús? A traizón reflicte as nosas propias loitas coa tentación

2. O poder do perdón fronte á traizón

1. Mateo 26:47-56 ??Xesús??arresta e Pedro? □ negación del

2. Xoán 13:1-20 ??Xesús lavando os pés aos discípulos? e Xudas saíndo para traizoalo.

Marcos 14:44 E o que o traizoou deralles unha mostra, dicindo: A quen lle bique, este é; lévao e lévao a salvo.

O traidor dera un sinal para identificar a Xesús; ía ser bicado.

1: Amor no medio da traizón - Como o amor de Xesús por nós nunca vacilou nin sequera cando foi traizoado.

2: A mostra de amor - Como o amor de Xesús por nós queda demostrado pola forma en que foi traizoado.

1: Xoán 13:34-35 - "Douvos un mandamento novo: que vos amédes uns a outros; como eu vos amei, tamén vos amédes uns a outros. Por isto coñecerán todos que sodes meus discípulos, se vos ter amor uns polos outros".

2: 1 Xoán 4: 19-21 - "Nós o amamos porque El nos amou primeiro. Se alguén di: " Ama a Deus" e odia ao seu irmán, é un mentireiro, pois quen non ama ao seu irmán a quen viu, como pode amar a Deus a quen non viu? E este mandamento temos del: que quen ama a Deus que ame tamén ao seu irmán".

Marcos 14:45 E en canto chegou, foi inmediatamente onda el e díxolle: Mestre, mestre; e bicouno.

Xesús chega e saúda ao seu amo con cariño.

1. O poder da bondade no amor de Xesús

2. O exemplo de Xesús: un saúdo amoroso

1. Lucas 22:47-48 ? E mentres aínda falaba, velaquí unha multitude, e o que se chamaba Xudas, un dos doce, foi diante deles e achegouse a Xesús para bicalo. Pero Xesús díxolle: Xudas, traizoas o Fillo do Home cun bico?

2. 1 Corintios 16:20 ? Os irmáns te saudarán. Saúdevos cun bico santo.??

Marcos 14:46 E puxéronlle as mans e colleron.

Os discípulos prenderon a Xesús.

1: Xesús? exemplo de obediencia e humildade a pesar do sufrimento.

2: A importancia de confiar en Deus cando atravesamos momentos difíciles.

1: Filipenses 2:5-8? Tende entre vós esta mente, que é a vosa en Cristo Xesús, quen, aínda que tiña a forma de Deus, non considerou que a igualdade con Deus era cousa de agarrar, senón que se despojou de si mesmo, tomando a forma de servo, sendo nacido a semellanza de homes. E sendo atopado en forma humana, humillóuse a si mesmo facéndose obediente ata a morte, ata a morte en cruz".

2: Xoán 15:13 ? O amor lector non ten ninguén máis que isto, que alguén dea a súa vida polos seus amigos.

Marcos 14:47 E un dos que estaban alí sacou unha espada, e bateu a un servo do sumo sacerdote e cortoulle a orella.

Unha das persoas que estaban con Xesús sacou unha espada e cortoulle a orella a un servo do sumo sacerdote.

1. Xesús ensínanos a ser non violentos - Mateo 5:39

2. O poder do perdón - Efesios 4:32

1. Lucas 22:50-51 - Xesús cura a orella do servo

2. Mateo 26:52 - A resposta de Xesús á violencia é mostrar misericordia e perdón

Marcos 14:48 Xesús respondeulles: "Como contra un ladrón, saídes con espadas e bastóns para collerme?

Xesús cuestionou o propósito da multitude que viña para arrestalo con espadas e bastóns.

1: Non debemos usar a forza nin a violencia para conseguir o noso camiño, senón ser humildes e usar o amor de Deus para atopar a paz.

2: Non debemos ser rápidos para xulgar, senón tomar tempo para comprender os motivos dos que nos rodean.

1: Mateo 5:9 - "Bienaventurados os pacificadores, porque serán chamados fillos de Deus".

2: Santiago 1:19 - "Meus queridos irmáns e irmás, tomade nota disto: todo o mundo debe ser rápido para escoitar, lento para falar e lento para enfadarse".

Marcos 14:49 Cada día estiven con vós no templo ensinando, e non me levastes, pero as Escrituras deben cumprirse.

Xesús recordou aos seus discípulos a súa presenza entre eles no templo e a importancia de que se cumpran as escrituras.

1. Xesús: o noso perfecto exemplo de obediencia

2. O poder das Escrituras: Cumprindo a Palabra de Deus

1. Lucas 4:16-21 (Xesús na sinagoga)

2. Salmo 119:105 (A túa palabra é unha lámpada para os meus pés e unha luz para o meu camiño)

Marcos 14:50 E todos o abandonaron e fuxiron.

Os discípulos de Xesús abandonárono cando foi arrestado.

1. "O poder da fe: estar ao lado de Xesús a pesar de fuxir dos discípulos"

2. "A forza da esperanza: o exemplo de perseveranza de Xesús na adversidade"

1. Hebreos 13: 5-6 - "Mantén a túa vida libre do amor ao diñeiro, e contentache co que tes, porque el dixo: " Non te deixará nin te abandonará".

2. Isaías 41:10 - "Non teñas medo, porque eu estou contigo; non te asustes, porque eu son o teu Deus; fortalecereiche, axudarei, apoiareino coa miña dereita xusta".

Marcos 14:51 E seguiuno un mozo que levaba un lenzo pegado ao seu corpo espido; e os mozos agarrárono:

Un mozo segue a Xesús mentres leva un pano de liño ao redor do seu corpo, e outros mozos agarran.

1. O poder de seguir a Xesús non importa o custo

2. Vivindo a túa fe de xeito audaz

1. Mateo 16:24-25 - ? □ cando Xesús díxolles aos seus discípulos: Quen queira ser o meu discípulo debe negarse a si mesmo, tomar a súa cruz e seguirme. □ €?

2. 2 Timoteo 2:3-4 - ? □ lebre no sufrimento como bo soldado de Cristo Xesús. Ningún soldado se enreda en persecucións civís, xa que o seu obxectivo é agradar a quen o enrolou.

Marcos 14:52 E deixou o lenzo e fuxiu deles espido.

Xesús, mentres era detido no xardín de Getsemaní, deixou o lenzo que levaba posto e fuxiu dos seus captores, deixándoo espido.

1. O poder da fe: a vontade de Xesús de confiar en Deus e seguir o seu plan a pesar das consecuencias.

2. Desposuído do noso orgullo: como se humillou Xesús para completar a súa misión.

1. Mateo 26:36-45 - A oración de Xesús no xardín de Getsemaní.

2. Filipenses 2:5-11 - Exemplo de humildade e obediencia de Xesús.

Marcos 14:53 E levaron a Xesús ao sumo sacerdote, e con el estaban reunidos todos os sumos sacerdotes, os anciáns e os escribas.

Os sumos sacerdotes, os anciáns e os escribas levaron a Xesús ao sumo sacerdote.

1) O poder da comunidade: como se pode usar a forza dos números tanto para ben como para mal

2) O poder da influencia: como o exemplo dun líder afecta aos que o rodean

1) Feitos 4:23-31 - A audacia de Pedro e Xoán ante a oposición

2) Romanos 12:1-2 - ser transformado pola renovación da mente

Marcos 14:54 E Pedro seguiuno de lonxe, ata o palacio do sumo sacerdote; e sentouse cos criados e quentouse ao lume.

Pedro negou a Xesús ante a adversidade.

1: Debemos manternos firmes na nosa fe e non deixarnos influenciar polos nosos medos.

2: Debemos buscar forza e coraxe de Deus fronte á oposición.

1: Xosué 1:9 - "¿Non che mandei eu? Sexa forte e valente. Non teñas medo e non te espantes, porque o Señor, o teu Deus, está contigo onde queira que vaias.?"

2: Isaías 41:10 - ? □ non oides, porque estou contigo; non te espantes, porque eu son o teu Deus; Fortalecerei, axudarei, sustentareite coa miña dereita xusta.??

Marcos 14:55 E os sumos sacerdotes e todo o concilio buscaron testemuña contra Xesús para matalo; e non atopou ningunha.

Os sumos sacerdotes e o concilio buscaron probas contra Xesús para matalo, pero non atoparon ningunha.

1. Deus é o noso protector e nunca nos abandonará no noso momento de necesidade.

2. Ninguén pode estar contra nós se temos a protección de Deus.

1. Romanos 8:31 "Que diremos entón a estas cousas? Se Deus está a favor de nós, quen pode estar contra nós?"

2. 1 Xoán 4:4 "Filiños, vós sodes de Deus e os vencédestes, porque o que está en vós é maior que o que está no mundo".

Marcos 14:56 Porque moitos deron falso testemuño contra el, pero a súa testemuña non coincidiu.

Esta pasaxe destaca como moitas testemuñas deron falsos testemuños contra Xesús, pero os seus testemuños eran inconsistentes e non estaban de acordo.

1: Lembremos de ser honestos en todas as nosas palabras e accións, porque Deus ve todo.

2: Debemos ter coidado de non dar falso testemuño contra ninguén, porque non está de acordo coa vontade de Deus.

1: Éxodo 20:16 - ? □ Non declararás falso contra o teu veciño.??

2: Proverbios 12:17 - ? □ quen di a verdade dá unha proba honesta, pero unha testemuña falsa di engano.

Marcos 14:57 E levantáronse algúns e deron falso testemuño contra el, dicindo:

As testemuñas falsas no xuízo de Xesús deron falso testemuño contra el.

1: Debemos ser sempre veraces e nunca dar falso testemuño contra outro.

2: Ama ao teu próximo coma a ti mesmo e non fales contra el en mentira.

1: Efesios 4:25 - "Por iso, eliminando a mentira, que cada un diga a verdade co seu próximo, porque somos membros os uns dos outros".

2: Proverbios 14:5 - "Unha testemuña fiel non minte, pero unha testemuña falsa respira mentiras".

Marcos 14:58 Oímoslle dicir: Destruirei este templo feito por mans, e dentro de tres días construirei outro feito sen mans.

Xesús predixo a destrución do templo de Xerusalén e a súa propia resurrección.

1: Xesús predixo a súa propia resurrección e a destrución do templo, e estas predicións fixéronse realidade.

2: Xesús é unha fonte de información poderosa e fiable. Dixo que o templo sería destruído e que resucitaría, e estas promesas cumpríronse.

1: Xoán 2:19-22 - Xesús respondeu e díxolles: ? □ destrúe este templo, e en tres días levantareino.

2: Mateo 26:61 - E dixo: Este dixo: Podo destruír o templo de Deus e construílo en tres días.

Marcos 14:59 Pero tampouco a súa testemuña coincidiu.

As testemuñas do xuízo de Xesús non estaban de acordo no seu testemuño.

1. Deus é fiel mesmo ante a infidelidade

2. Manterse firmes ante a adversidade

1. Filipenses 4:13 - Podo facer todas as cousas por medio de Cristo que me fortalece.

2. Xeremías 29:11 - Porque sei os plans que teño para ti, declara o Señor, plans para o benestar e non para o mal, para darche un futuro e unha esperanza.

Marcos 14:60 E o sumo sacerdote ergueuse no medio e preguntou a Xesús, dicindo: Non respondes nada? que é o que estes testemuñan contra ti?

O sumo sacerdote pregunta a Xesús despois de que varias testemuñas falasen contra el.

1. "O poder da testemuña: examinando os nosos propios motivos e accións"

2. "A soberanía de Deus: comprender o seu plan en tempos de probas"

1. Xoán 8:46 - "Quen de vós me convence de pecado?"

2. Isaías 43: 2 - "Cando pases polas augas, eu estarei contigo; e polos ríos, non te asolagarán; cando pases polo lume, non serás queimado e a chama non te consumirá. ."

Marcos 14:61 Pero el calou e non respondeu nada. O sumo sacerdote preguntoulle de novo e díxolle: Es ti o Cristo, o Fillo do Bendito?

Xesús foi interrogado polo sumo sacerdote e quedou en silencio en resposta.

1: A nosa fe debe ser o suficientemente forte como para que, aínda cando sexa cuestionada, permanezamos firmes.

2: Nunca debemos comprometer as nosas crenzas, aínda que sexamos sometidos a presión.

1: Romanos 8:35-39 - Quen nos separará do amor de Cristo? Será a tribulación, ou a angustia, ou a persecución, ou a fame, ou a nudez, ou o perigo, ou a espada?

2: Hebreos 13:6 - Entón podemos dicir con confianza, ? o Señor é o meu axudante; non terei medo; que pode facerme o home???

Marcos 14:62 E Xesús dixo: Eu son; e veredes ao Fillo do Home sentado á dereita do poder e vindo nas nubes do ceo.

Xesús identifícase como Fillo do Home e prefigura o seu regreso.

1: A xustiza de Deus prevalecerá - A identificación de Xesús como Fillo do Home móstranos que Deus verá que se fai xustiza e que o seu poder verase no mundo.

2: Estea preparado para o retorno de Xesús - A identificación de Xesús como Fillo do Home móstranos que o seu regreso é seguro e que debemos estar preparados.

1: Daniel 7:13-14 - ? □ viu nas visións nocturnas, e velaquí, entre as nubes do ceo chegou un como un fillo de home, e chegou ao Ancián dos Días e presentouse diante del. E déuselle dominio e gloria e un reino, para que lle servisen todos os pobos, nacións e linguas; o seu dominio é un dominio eterno, que non pasará, e o seu reino que non será destruído.

2: Mateo 24:30 - ? □ A galiña aparecerá no ceo o sinal do Fillo do Home, e entón todas as tribos da terra chorarán, e verán o Fillo do Home vir sobre as nubes do ceo con poder e gran gloria.

Marcos 14:63 Entón o sumo sacerdote rasgou as súas vestiduras e dixo: Que necesitamos máis testemuñas?

O sumo sacerdote estaba tan convencido da culpa de Xesús que rasgou as súas roupas en sinal de loito.

1: Debemos ter convicción na nosa fe e estar dispostos a defender o que cremos.

2: Debemos estar seguros das nosas convicción antes de tomar calquera decisión.

1: Mateo 21:25-27 - Xesús ensina que debemos asegurarnos de ter a base correcta antes de construír calquera cousa.

2: Proverbios 14:15 - O home prudente ten coidado de considerar os seus pasos.

Marcos 14:64 Escoitaches a blasfemia: que pensas? E todos o condenaron a ser culpable de morte.

Xesús foi condenado a morte polo pobo por blasfemia.

1: A morte de Cristo na cruz foi un sacrificio polos nosos pecados, e debe lembrarse como tal.

2: O amor e a misericordia de Deus son maiores que os nosos, aínda que sexamos culpables de pecado.

1: Romanos 5:8 - ? □ ut Deus demostra o seu propio amor por nós nisto: mentres aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós.

2: Xoán 3:16 - ? □ ou Deus tanto amou ao mundo que deu ao seu único Fillo, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna.

Marcos 14:65 E algúns comezaron a cuspirlle, a cubrirlle a cara, a abofetarlle e a dicirlle: Profetiza, e os criados golpeárono coas palmas das mans.

Este verso fala dos malos tratos que sufriu Xesús antes da súa crucifixión.

1. O poder do perdón - Comprender a vontade de Xesús de perdoar a aqueles que o maltrataron.

2. A forza da perseveranza - Reflexionar sobre a valentía de Xesús ante a adversidade.

1. Colosenses 3:13 - "soportándovos uns cos outros e, se un ten queixas contra outro, perdoándovos uns a outros; como o Señor vos perdoou, así tamén vós debedes perdoar".

2. Efesios 4:32 - "Sed bondadosos uns cos outros, tenros de corazón, perdoándovos uns a outros, como Deus en Cristo vos perdoou".

Marcos 14:66 E cando Pedro estaba debaixo no palacio, chegou unha das criadas do sumo sacerdote:

Pedro nega a Xesús tres veces no patio do palacio do sumo sacerdote.

1. Podemos aprender dos erros de Pedro e atopar forza e coraxe en Xesús.

2. Cando nos enfrontamos a decisións difíciles, debemos ter fe e confianza no plan de Deus.

1. Romanos 8:28 - "E sabemos que en todas as cousas Deus traballa para o ben dos que o aman, que foron chamados segundo o seu propósito".

2. 1 Corintios 10:13 - "Ningunha tentación vos alcanzou, excepto a que é común á humanidade. E Deus é fiel; non deixará que sexades tentados máis alá do que poidas soportar. Pero cando sexas tentado, tamén proporcionará un para que poidas aguantar".

Marcos 14:67 E cando viu a Pedro quentándose, mirou para el e díxolle: E ti tamén estabas con Xesús de Nazaret.

Pedro negou a Xesús tres veces e enfrontouse a unha criada.

1. O poder da negación - Como a negación de Pedro de Xesús pode ensinarnos sobre as nosas propias loitas coa fe

2. Vivir unha vida de coraxe ante a adversidade: como as accións de Pedro poden inspirarnos a superar as dificultades

1. Santiago 1: 2-4 - Conta con alegría cando te enfrontas ás probas

2. 1 Corintios 10:13 - Non vos alcanzou ningunha tentación que non sexa común ao home. Deus é fiel, e non deixará que sexas tentado por riba das túas capacidades, pero coa tentación tamén proporcionará a vía de escape, para que poidas aguantar.

Marcos 14:68 Pero el negou, dicindo: Non sei, nin entendo o que dis. E saíu ao alpendre; e cantou o galo.

Negou a Xesús e saíu ao pórtico cando cantou o galo.

1. O poder da negación: como resistir a tentación

2. O significado do corvo do galo: aprender do erro de Pedro

1. Santiago 1:14-15: "Pero cada un é tentado cando é arrastrado polo seu propio mal desexo e seducido. Entón, despois de que o desexo concibiu, dá a luz o pecado; e o pecado, cando é adulto. , dá a luz á morte".

2. Lucas 22:31-32: ? □ Imon, Simón, Satanás pediu que todos vós peneirades coma trigo. Pero eu orei por ti, Simón, para que non falte a túa fe. E cando teñas voltado, fortalece aos teus irmáns.??

Marcos 14:69 E unha criada volveuno ver, e comezou a dicir aos que estaban alí: Este é un deles.

Esta pasaxe conta como Xesús foi identificado por unha criada cando foi levado ante o sumo sacerdote.

1. Xesús é o cumprimento da profecía ??Como se fixo realidade o plan de salvación de Deus

2. A resistencia da fe ??Como podemos seguir a Xesús en tempos difíciles

1. Isaías 53:2-3 ? "Porque crecerá diante del como unha planta tenra e como unha raíz do terreo seco: non ten forma nin beleza, e cando o vexamos, non hai beleza para que o desexamos. É desprezado e rexeitado polos homes, home de tristezas e coñecedor da dor; e escondámoslle como as nosas caras; foi desprezado e non o estimamos".

2. Mateo 16:21 ??"A partir dese momento Xesús comezou a mostrarlles aos seus discípulos que tiña que ir a Xerusalén e sufrir moitas cousas dos anciáns, dos sumos sacerdotes e dos escribas, e ser asasinado e resucitado. o terceiro día".

Marcos 14:70 E volveu negalo. E pouco despois, os que estaban alí dixéronlle de novo a Pedro: "Certamente ti es un deles, porque es galileo, e a túa fala concorda".

Pedro negou a Xesús tres veces a pesar da súa promesa de permanecer fiel.

1. O poder da esperanza ante a adversidade

2. A forza da fe a pesar da tentación

1. Romanos 5:3-5 - "Máis que iso, alegramos os nosos sufrimentos, sabendo que o sufrimento produce paciencia, e a perseverancia produce carácter, e o carácter produce

esperanza, e a esperanza non nos avergonza".

2. Hebreos 11:1 - "Agora a fe é a seguridade das cousas que se esperan, a convicción das que non se ven".

Marcos 14:71 Pero el comezou a maldecir e a xurar, dicindo: Non coñezo a este home de quen falades.

O sumo sacerdote preguntou a Xesús se era o Mesías, e Xesús respondeu sen responder á pregunta e, en cambio, o sumo sacerdote comezou a maldecir e a xurar.

1. Autocontrol de Xesús: como respondeu Xesús á persecución

2. Atopar a nosa voz: defender o que cremos

1. Xoán 15:13 - Ninguén ten maior amor que este: deitar un? □ vida para un? □ amigos.

2. Isaías 50:7 - Porque o Señor Deus me axuda; polo tanto non fun deshonrado; por iso puxen o meu rostro coma un pedernal, e sei que non me avergonzarei.

Marcos 14:72 E a segunda vez cantou o galo. E Pedro recordou a palabra que Xesús lle dixo: Antes de que o galo cante dúas veces, me negarás tres veces. E cando pensou niso, chorou.

Esta pasaxe fala da negación de Pedro de Xesús tres veces e do recordatorio das palabras de Xesús antes de que acontecese.

1. O poder das nosas palabras: como as nosas palabras revelan os nosos corazóns

2. Aprender a confiar no tempo do Señor

1. Proverbios 18:21 - A morte e a vida están no poder da lingua, e os que a aman comerán o seu froito.

2. Salmo 31:24 - Sé forte e que o teu corazón se anime, todos os que esperas no Señor.

Marcos 15 relata varios eventos clave, incluíndo o xuízo de Xesús ante Pilato, a súa crucifixión, morte e enterro.

1o Parágrafo: O capítulo comeza con Xesús sendo levado ante Pilato polos sumos sacerdotes. Acúsano de moitas cousas pero non responde, para asombro de Pilato. Durante o festival, era costume que Pilatos liberase a un prisioneiro solicitado pola multitude. Barrabás estaba no cárcere con rebeldes que cometeran asasinatos durante un levantamento. A multitude pediu que liberase a Barrabás, o que foi axitado polos sumos sacerdotes. Cando lle preguntaron que debía facer co 'rei dos xudeus', gritaron: "¡Crucifícalo!" Mesmo despois de preguntarlle por que e que crime cometeu, berraron aínda máis alto "¡Crucifícalo!" Querendo satisfacer á multitude, Pilato soltou a Barrabás e entregou a Xesús para que fose crucificado despois de azotalo (Marcos 15:1-15).

2º Parágrafo: Os soldados levaron a Xesús ao palacio (Pretorio) reunidos. Os soldados de toda a compañía puxéronlle un manto de púrpura, retorcidas, as espiñas da coroa postas sobre el comezaron a gritar "Salve, rei xudeus!" Unha vez máis golpeou a cabeza o persoal cuspirlle sobre el caendo os xeonllos rendeulle homenaxe cando se burlara de quitarlle a bata morada poñer a súa propia roupa levaron crucificar Simón Cirene o pai Alexandre Rufo pasando polo país forzado levar cruz trouxo lugar chamado Gólgota significa lugar caveira ofrecido viño mesturado a mirra non a tomou crucificado roupa dividida tirar a sortes ver que parte aviso escrito acusar contra ler REI XUDEU crucificaron dous rebeldes un dereito outro esquerda os pasados lanzaron insultos meneando a cabeza dicindo "Entón! Ti que vas destruír o templo reconstruír tres días baixa cruz sálvate!" do mesmo xeito, os sumos sacerdotes, os mestres da lei, mofáronse entre eles, dixeron que os outros salvados non poden salvarse a si mesmo. Deixa que Cristo Rei Israel baixe agora cruz para que vexamos crer aos crucificados con insultos tamén amontoados sobre el (Marcos 15:16-32).

3o Parágrafo: Ao mediodía a escuridade envolveuse por toda a terra ata que as tres da tarde ás tres da tarde, Xesús gritou en voz alta: "Eloi Eloi lema sabachthani?" que significa "Meu Deus meu Deus por que me abandonaches?" Algúns que estaban preto escoitaron isto Escoitar chamando a Elías alguén correu esponxa chea vinagre poñer pau ofrecido beber dicindo Agora marcha a ver se Elías vén baixar pero Xesús deu un gran berro respirou último veo templo rasgado dous arriba inferior centurión quedou diante viu respiro último dixo Seguramente home Fillo Deus! Algunhas mulleres observando a distancia entre María Magdalena María nai Santiago máis novo José Salomé estas mulleres seguiron as necesidades coidadosas Galilea tamén moitas outras mulleres subiron a Xerusalén cando chegou a noite porque o día da Preparación un día antes do sábado Xosé Arimatea membro destacado Consello bo home recto non consentiu decisión acción consello foi audazmente Pilato preguntou corpo Xesús sorprendido oír xa morto convocado centurión preguntou se morreu hai moito tempo confirmado centurión deu o corpo Xosé comprou pano de liño derrubou o corpo envolto liño colocado tumba cortar pedra enrollada contra a tumba María Magdalena María nai José viu onde estaba deitado contando os últimos momentos da vida morte enterro preparación resurrección (Marcos 15:33-47).

Marcos 15:1 Enseguida pola mañá, os sumos sacerdotes celebraron unha consulta cos anciáns e os escribas e con todo o concilio, ataron a Xesús, levárono e entregárono a Pilato.

Os sumos sacerdotes celebraron unha consulta e ataron a Xesús antes de entregalo a Pilato.

1. Xesús foi o cordeiro sacrificial definitivo, someténdose voluntariamente a ser atado e entregado a Pilato en cumprimento da vontade de Deus.

2. Por moita oposición que nos enfrontemos na vida, debemos permanecer firmes na nosa fe e confiar en que o plan de Deus prevalecerá.

1. Isaías 53:7 - Foi oprimido e aflixido, pero non abriu a boca; coma un cordeiro que se leva á matanza e coma unha ovella que cala diante dos seus esquiladores, así non abriu a boca.

2. Romanos 8:28 - E sabemos que para os que aman a Deus todas as cousas colaboran para o ben, para os que son chamados segundo o seu propósito.

Marcos 15:2 E Pilato preguntoulle: Ti es o rei dos xudeus? E el respondendo díxolle: Ti o dis.

A pasaxe revela a resposta de Xesús á pregunta de Pilato sobre se era o rei dos xudeus.

1. O poder das nosas palabras: vivir unha vida de autenticidade

2. Defendendo a nosa fe: exemplo de confianza valente de Xesús

1. Proverbios 18:21 - A morte e a vida están no poder da lingua, e os que a aman comerán o seu froito.

2. Lucas 4:3-4 - E o demo díxolle: ? Se es Fillo de Deus, manda que esta pedra se converta en pan.??4 E Xesús respondeulle: ? t está escrito, ? an non vivirá só de pan. €?

Marcos 15:3 E os sumos sacerdotes acusárono de moitas cousas, pero el non respondeu nada.

Esta pasaxe ilustra o silencio de Xesús ante as acusacións dos sumos sacerdotes.

1: Debemos esforzarnos por seguir o exemplo de silencio digno de Xesús ante as acusacións inxustas.

2: O poder do exemplo de Xesús de manternos firmes ante as adversidades pode axudarnos a permanecer fieis en tempos difíciles.

1: 1 Pedro 2: 21-23 - "Porque a iso fomos chamados, porque tamén Cristo sufriu por nós, deixándonos un exemplo para que sigásemos os seus pasos: quen non pecou, nin se atopou engano na súa boca: Quen, cando era insultado, non volveu insultar; cando sufría, non ameazou, senón que se encomendou ao que xulga con xustiza".

2: 1 Pedro 3: 15-16 - "Pero santificade o Señor Deus nos vosos corazóns, e estade sempre dispostos a dar resposta a todo home que vos pregunte a razón da esperanza que hai en vós con mansedumbre e temor: boa conciencia, para que, aínda que falan mal de vós, como de malhechores, se avergoñan os que acusan falsamente a vosa boa conducta en Cristo".

Marcos 15:4 E Pilato preguntoulle de novo, dicindo: Non respondes nada? velaí cantas cousas testemuñan contra ti.

Pilato preguntoulle por segunda vez a Xesús, sinalando as numerosas acusacións contra el.

1. O poder da testemuña: como responder cando outros nos acusan

2. Manterse firme ante a acusación

1. Mateo 10:17-20 - Xesús? □ instrucións aos seus discípulos sobre como responder ás acusacións

2. Santiago 1:19 - ? □ Polo tanto, meus amados irmáns, que cada home sexa rápido para escoitar, lento para falar, lento para a ira.

Marcos 15:5 Pero Xesús aínda non respondeu nada; de xeito que Pilato marabillado.

Pilato quedou marabillado cando Xesús calou en resposta ao seu interrogatorio.

1. O poder do silencio: como Xesús usou as súas palabras sabiamente

2. O significado de Xesús? Obediencia: como a súa submisión a Deus exemplifica a xustiza

1. Isaías 53:7 - Estaba oprimido e aflixido, pero non abriu a boca; leváronlle coma un cordeiro á matanza, e coma unha ovella cala diante dos seus esquiladores, así non abriu a boca.

2. Santiago 1:19 - Meus queridos irmáns e irmás, tome nota disto: todos deben ser rápidos para escoitar, lentos para falar e lentos para enfadarse.

Marcos 15:6 E naquela festa soltoulles un prisioneiro, a quen querían.

Na festa, Pilato soltou un prisioneiro á xente, e podían escoller a quen quixesen.

1. "Ser amable con todos: unha lección de Pilato"

2. "O poder da elección: tomar a decisión correcta"

1. Lucas 6:31 "Fai cos demais como queres que che fagan contigo".

2. Mateo 7:12 "Así que en todo, fai aos demais o que queres que che fagan a ti, porque isto resume a Lei e os Profetas".

Marcos 15:7 E había un chamado Barrabás, que estaba atado cos que se sublevaran con el, que cometeran asasinatos na sublevación.

Barrabás era un criminal que cometera asasinato durante unha insurrección.

1. Non sigas á multitude equivocada: Leccións de Barrabás

2. O custo da xustiza e da misericordia: examinando a historia de Barrabás

1. Lucas 6:27-36 - Ama aos teus inimigos e fai ben aos que te odian.

2. Colosenses 3:12-17 - Revístese de compaixón, bondade, humildade, mansedume e paciencia.

Marcos 15:8 E a multitude, que clamaba en voz alta, comezou a pedirlle que fixera como sempre lles fixera.

Unha gran multitude de persoas pediu a Xesús que fixera o que fixera por eles no pasado.

1. O poder de solicitar a axuda de Deus

2. A bendición de seguir o exemplo de Xesús

1. Santiago 4:3 - "Pedes e non recibes, porque pides mal, para gastalo nas túas paixóns".

2. Lucas 11: 9-10 - "E eu dígovos: pedide, e daravos; buscade, e atoparedes; bate, e abriráselle. Porque todo o que pide recibe, e o o que busca atopa, e ao que bate abriráselle".

Marcos 15:9 Pero Pilato respondeulles: "Queredes que vos solte o rei dos xudeus?

Pilato preguntou á xente se debía soltar a Xesús, o rei dos xudeus.

1: A través do exemplo de Xesús, debemos permanecer humildes e estar dispostos a servir aos demais.

2: Non debemos ter medo de defender o que cremos, pero facelo con graza e humildade.

1: Filipenses 2:5-8 - Tede entre vós esta mente, que é a vosa en Cristo Xesús, quen, aínda que tiña a forma de Deus, non considerou que a igualdade con Deus era cousa de agarrar, senón que se despojou de si mesmo, tomando a forma de servo, nacendo a semellanza de homes.

2: Mateo 20:25-28 - Pero Xesús chamounos e díxolles: ? sabes que os gobernantes dos xentís dominan sobre eles, e os seus grandes exercen autoridade sobre eles. Non será así entre vós. Pero quen queira ser grande entre vós, que sexa o voso servo, e quen queira

ser o primeiro entre vós, que sexa o voso escravo, así como o Fillo do Home non veu para ser servido, senón para servir, e para dar a súa vida en rescate por moitos. ??

Marcos 15:10 Porque sabía que os sumos sacerdotes o entregaran por envexa.

Xesús foi entregado aos sumos sacerdotes para a súa execución, e eles fixérono por envexa.

1. O poder da envexa: como vencer o afán de competir

2. A bendición do perdón: o exemplo de misericordia de Xesús ante a traizón

1. Proverbios 14:30 - ? □ corazón en paz dá vida ó corpo, pero a envexa podrece os ósos.??

2. Lucas 6:27-36 - ? □ ut dígovos quen me escoitades: amade os vosos inimigos, facede ben ós que vos odian, bendídevos ós que vos maldigan, orade polos que vos maltratan.??

Marcos 15:11 Pero os sumos sacerdotes animaron ao pobo para que máis ben lles soltase a Barrabás.

Os sumos sacerdotes pedíronlle a Pilato que liberase a Barrabás en lugar de a Xesús.

1. Confía no plan de Deus aínda que non o entendamos.

2. Non se deixe influenciar pola opinión da maioría.

1. Romanos 8:28 - E sabemos que en todas as cousas Deus traballa para o ben dos que o aman, que foron chamados segundo o seu propósito.

2. Santiago 4:6 - Pero el dá máis graza. Por iso di, ? □ od oponse aos orgullosos, pero dá graza aos humildes.??

Marcos 15:12 Respondeu Pilato e díxolles outra vez: Que queredes que lle faga a aquel a quen chamades Rei dos xudeus?

Pilato preguntoulle á xente que debía facer con Xesús, a quen chamaban o Rei dos xudeus.

1. O poder da elección: reflexións sobre Marcos 15:12

2. A pregunta crucial: que facemos con Xesús?

1. Xoán 18:36-37 - A resposta de Xesús a Pilato

2. Lucas 23:13-15 - As conversas de Pilato coa xente sobre Xesús

Marcos 15:13 E volveron a berrar: Crucificalo.

O pobo esixiu que Xesús fose crucificado.

1. A morte de Xesús na cruz: o sacrificio definitivo

2. O poder do pobo: por que debemos responder á vontade das masas

1. Lucas 23:21 - "Pero eles seguían berrando: ¡Rucificalo! ¡Crucificalo!?

2. Filipenses 2:8 - "E sendo atopado en aparencia como un home, humillou-se facéndose obediente ata a morte? ata a morte en cruz!"

Marcos 15:14 Entón Pilato díxolles: Por que, que mal fixo? E gritaban con máis forza: Crucificao.

A multitude esixiu que Xesús fose crucificado, a pesar da pregunta de Pilato sobre o mal que fixera Xesús.

1: A morte de Xesús na cruz foi o sacrificio supremo do amor.

2: A morte e a resurrección de Xesús traenos salvación e esperanza.

1: Xoán 3:16 - "Porque tanto amou Deus ao mundo que deu ao seu Fillo unigénito, para

que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna".

2: Romanos 5:8 - "Pero Deus demostra o seu amor cara a nós, en que cando aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós".

Marcos 15:15 E Pilato, querendo contentar á xente, soltoulles a Barrabás e, despois de azotalo, entregou a Xesús para que o crucificasen.

Pilato cedeu ás demandas da multitude e soltou a Barrabás, mentres entregaba a Xesús para que o crucificasen despois de ser azoutado.

1. O poder do pensamento grupal: unha análise da influencia da multitude en Pilatos

2. Xesús: o noso último exemplo de coraxe ante a adversidade

1. Mateo 27:25-26 "E todo o pobo respondeu e dixo: O seu sangue sexa sobre nós e sobre os nosos fillos. Entón soltoulles a Barrabás, e despois de azotar a Xesús, entregouno para que o crucificasen".

2. Hebreos 12:2-3 "Mirando a Xesús, o autor e consumador da nosa fe, quen pola alegría que se lle puxo diante sufriu a cruz, desprezando a vergoña, e está sentado á dereita do trono de Deus. ."

Marcos 15:16 E os soldados levárono á sala, chamada Pretorio; e convocan a toda a banda.

Os soldados levaron a Xesús ao pretorio e reuniron a toda a banda.

1. O poder da unidade: o exemplo de Xesús de estar rodeado dun grupo unificado de persoas.

2. A forza de manterse firme: a perseveranza de Xesús ante a adversidade.

1. Efesios 4:1-3 - Unidade no Corpo de Cristo

2. Hebreos 12:2 - Xesús como o exemplo definitivo de perseveranza.

Marcos 15:17 E vestíronlle de púrpura, enchainaron unha coroa de espiños e puxéronlle na cabeza.

Xesús foi burlado e desprezado, vestido cunha túnica de púrpura e unha coroa de espiños.

1. O poder da humildade: superando as burlas e os rexeitamentos

2. O amor infalible de Cristo: soportar a dor do rexeitamento

1. Isaías 53:3-5 - El é desprezado e rexeitado polos homes; un home de penas e coñecedor da dor: e escondámoslle como as nosas caras; era desprezado, e nós non o estimamos.

2. 1 Pedro 2:21-23 - Pois a iso fomos chamados, porque tamén Cristo sufriu por nós, deixándonos un exemplo para que sigásemos os seus pasos: quen non pecou, nin se atopou engano na súa boca: , cando era insultado, non se volveu insultar; cando sufría, non ameazou; senón que se comprometeu co que xulga con xustiza.

Marcos 15:18 E púxose a saudar: "Salve, rei dos xudeus!

A multitude mofábase de Xesús e chamábao "Rei dos xudeus".

1. O poder da burla: entender o sufrimento de Xesús e o noso

2. O Reino de Deus: A esperanza dos xudeus e do mundo

1. Isaías 53:3-5 - El é desprezado e rexeitado polos homes; un home de penas e coñecedor da dor: e escondámoslle como as nosas caras; era desprezado, e nós non o estimamos.

4 Certamente el levou as nosas penas e levou as nosas tristezas, pero nós estimábao abatido, azotado por Deus e aflixido.

2. Xoán 18:33-37 - Pilato saíu entón a eles e díxolles: "Que acusación presentades contra este home? Eles responderon e dixéronlle: Se non fose un malhechor, non o entregaríamos. Pilato díxolles: "Colédeo e xulgade segundo a vosa lei". Dixéronlle, pois, os xudeus: "Non nos é lícito matar a ninguén, para que se cumpra a palabra de Xesús que dixo, indicando de que morte morrera".

Marcos 15:19 E golpeáronlle a cabeza cunha cana, e cuspírono enriba, e de xeonllos adoráronlle.

Os soldados romanos cuspiron enriba e golpearon a Xesús cunha cana, despois axeonlláronse en simulacro de adoración.

1. A dignidade de Xesús ante a adversidade

2. O poder da humildade fronte á burla

1. Filipenses 2:5-11

2. Isaías 53:3-5

Marcos 15:20 E cando se burlaron del, quitáronlle a púrpura, puxéronlle as súas propias roupas e sacáronlle para crucificar.

A Xesús quitáronlle a túnica roxa e puxéronlle as súas propias roupas antes de que o sacaran para ser crucificado.

1. A humillación e obediencia de Xesús - Filipenses 2:5-11

2. O sacrificio definitivo - Xoán 3:16

1. Isaías 53:7 - Foi oprimido e aflixido, pero non abriu a boca; coma un cordeiro que se leva á matanza e coma unha ovella que cala diante dos seus esquiladores, así non abriu a boca.

2. Mateo 27:35-44 - E cando o crucificaron, repartiron os seus vestidos tirando a sorte. Despois sentáronse e vixíano alí. E sobre a súa cabeza puxéronlle a acusación, que rezaba: ? □ seu é Xesús, o rei dos xudeus. Entón dous ladróns foron crucificados con el, un á dereita e outro á esquerda.

Marcos 15:21 E obrigan a levar a cruz a un certo Simón Cireneo, que pasaba por alí, saíndo do campo, pai de Alexandre e Rufo.

Pedíronlle a Simón que levase a cruz de Xesús, mostrando a súa fe e dedicación.

1: Cando nos enfrontemos a un desafío difícil, debemos estar dispostos a seguir a Xesús fielmente, sen importar o custo.

2: A nosa fidelidade a Cristo demóstrase pola nosa vontade de tomar a nosa cruz e seguilo.

1: Mateo 16:24-25 - "Entón Xesús díxolles aos seus discípulos: Quen queira ser o meu discípulo, que se negue a si mesmo, que tome a súa cruz e siga comigo. Porque quen queira salvar a súa vida, perderaa, pero quen queira perden a vida por min atoparao".

2: Lucas 9:23 - "Entón díxolles a todos: ? Quen queira ser o meu discípulo debe negar-se a si mesmo, levar a súa cruz diariamente e seguirme".

Marcos 15:22 E levárono ao lugar do Gólgota, que é, que é, o lugar da caveira.

O pobo levou a Xesús ao Gólgota, que se coñece como o Lugar da Caveira.

1. Como a morte de Xesús mostra o amor de Deus por nós

2. O Significado do Gólgota

1. Xoán 3:16 - Porque tanto amou Deus ao mundo que deu ao seu único Fillo, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna.

2. Isaías 53:10 - Con todo, foi a vontade do Señor esmagalo e facelo sufrir, e aínda que o Señor faga a súa vida unha ofrenda polo pecado, verá a súa descendencia e prolongará os seus días e a vontade do Señor. prosperará na súa man.

Marcos 15:23 E déronlle de beber viño mesturado con mirra, pero non o recibiu.

Xesús negouse a aceptar unha bebida destinada a apagar a dor da morte.

1: Podemos optar por aceptar a vontade de Deus mesmo en circunstancias difíciles.

2: Xesús soportounos a dor da morte por amor.

1: Filipenses 4:13 - "Todo podo por medio de quen me fortalece".

2: Hebreos 12:2 - "Mirando a Xesús, o fundador e perfeccionador da nosa fe, quen pola alegría que se lle puxo diante soportou a cruz, desprezando a vergoña, e está sentado á dereita do trono de Deus. "

Marcos 15:24 E cando o crucificaron, repartiron os seus vestidos, botando a sorte sobre eles o que cada un debía tomar.

A morte de Xesús foi marcada polos soldados romanos que tiraron a sorte para repartir as súas vestimentas entre eles.

1. O poder do sacrificio de Xesús - Como a morte de Xesús cambiou o mundo e as lonxitudes que fixo para mostrar o seu amor por nós.

2. O corazón dun servo - A humildade e o exemplo desinteresado que Xesús nos deu na cruz.

1. Filipenses 2:7-8 - El non se fixo nada, tomando a propia natureza de servo, sendo feito a semellanza humana. E sendo atopado en aparencia como un home, humillou-se e fíxose obediente ata a morte? □ ven morte nunha cruz!

2. Isaías 53:3-6 - Foi desprezado e rexeitado pola humanidade, un home de sufrimento e familiarizado coa dor. Como aquel ao que a xente oculta a cara, desprezábao, e tiñamoslle pouca estima. Seguramente asumiu a nosa dor e soportou o noso sufrimento, aínda que o considerábamos castigado por Deus, golpeado por el e aflixido. Pero foi traspasado polas nosas transgresións, esmagado polas nosas iniquidades; o castigo que nos deu a paz foi sobre el, e polas súas feridas curamos.

Marcos 15:25 E era a hora terceira, e o crucificaron.

Xesús foi crucificado á hora terceira.

1. O Cristo Resucitado - Fe inquebrantable en tempos de sufrimento

2. A crucifixión de Xesús - Un testamento do seu amor infalible

1. Romanos 5:8 - "Pero Deus demostra o seu amor por nós nisto: mentres aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós".

2. Filipenses 2:5-8 - "Nas vosas relacións uns cos outros, teñades a mesma mentalidade que Cristo Xesús: quen, sendo Deus por natureza, non considerou a igualdade con Deus algo para ser usado para o seu propio proveito; máis ben, non se fixo nada a si mesmo tomando a propia natureza dun servo, sendo feito a semellanza humana. E sendo atopado en aparencia como un home, humillou-se facéndose obediente ata a morte, ata a morte en cruz!"

Marcos 15:26 E a inscripción da súa acusación estaba escrita: O REI DOS XUDEUS.

Os soldados romanos escribiron "O rei dos xudeus" sobre Xesús como unha burla da súa pretensión á realeza.

1. Xesús foi burlado polo mundo pero aínda era o verdadeiro rei dos reis.

2. Xesús humillouse para ser burlado e crucificado pola nosa salvación.

1. Filipenses 2:6-8 - Xesús humillóuse e tomou a forma de servo.

2. Apocalipse 19:16 - Xesús é Rei dos reis e Señor dos señores.

Marcos 15:27 E con el crucificaron a dous ladróns; un da súa man dereita, e outro da súa esquerda.

Xesús foi crucificado entre dous criminais.

1. O maior sacrificio: como Xesús demostrou o seu amor incondicional por nós

2. O poder do perdón: como Xesús perdoou ata os seus perpetradores da crucifixión

1. Romanos 5:8 - Pero Deus demostra o seu propio amor por nós nisto: mentres aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós.

2. Lucas 23:39-43 - Un dos criminais que alí colgados lanzoulle insultos: ? □ ren? ti o

Mesías? Sálvate a ti e a nós!??Pero o outro delincuente increpouno. ? on? temes a Deus, dixo, ? porque estás baixo a mesma frase? Somos castigados con xustiza, porque estamos recibindo o que merecen os nosos feitos. Pero este home non fixo nada malo. Entón dixo: ? esus, lémbrate de min cando entres no teu reino.??Xesús respondeulle: ? Ruly dígoche, hoxe estarás comigo no paraíso.??

Marcos 15:28 E cumpriuse a Escritura que di: E foi contado entre os transgresores.

Xesús foi crucificado xunto a dous criminais, cumprindo unha profecía escrita nas Escrituras.

1. O poder da Palabra de Deus: como Xesús cumpriu a profecía de Marcos 15:28

2. O custo insondable da nosa redención: comprender o sacrificio de Xesús en Marcos 15:28

1. Isaías 53:12 - "Por iso voulle repartir unha porción cos grandes, e el repartirá o botín cos fortes, porque derramou a súa alma ata a morte; e foi contado entre os transgresores; o pecado de moitos, e fixo intercesión polos transgresores".

2. Lucas 22:37 - "Porque dígovos que o que está escrito aínda ten que cumprirse en min: e foi contado entre os transgresores, porque as cousas que me conciernen teñen un fin".

Marcos 15:29 E os que pasaban por alí insultábanlle, meneando a cabeza e dicían: "Ah, ti que destrúes o templo e o reedificas en tres días!

Os transeúntes de Xesús mofáronse del, dicindo que destruíu e reconstruíu o templo en tres días.

1. Deus pode facer o imposible: Comprender o poder de Xesús.

2. O poder da fe: Superar a burla e a burla.

1. Hebreos 11:1 - "Agora a fe é a seguridade das cousas que se esperan, a convicción das que non se ven".

2. Xoán 2:18-22 - "Entón dixéronlle os xudeus: ¿ Que sinal nos mostras para facer estas cousas? Xesús respondeulles: Destruír este templo, e en tres días eu o levantarei. Os xudeus dixéronlle entón: Tardaron corenta e seis anos en construír este templo, e ti o

levantarás en tres días? Pero el falaba do templo do seu corpo. resucitado de entre os mortos, os seus discípulos lembraron que el dixera isto, e creron na Escritura e na palabra que Xesús dixera".

Marcos 15:30 Sálvate a ti mesmo e baixa da cruz.

A xente de Xerusalén mofábase de Xesús mentres estaba na cruz dicíndolle que se salvase e baixase.

1. O poder da incredulidade: como o rexeitamento de Xesús na cruz revela as profundidades da incredulidade humana

2. O paradoxo da salvación: como Xesús? □ a morte na cruz trouxo a salvación eterna

1. Xoán 19:25-27 - Preto da cruz de Xesús estaba a súa nai, a súa nai? □ irmá, María, a muller de Clofas, e María Magdalena. Cando Xesús viu alí á súa nai e ao discípulo a quen amaba que estaba preto, díxolle á súa nai: "Querida muller, aquí está o teu fillo", e ao discípulo: "Aquí está a túa nai".

2. Filipenses 2:8-9 - E sendo atopado en aparencia como un home, humillou-se facéndose obediente ata a morte? □ ven morte nunha cruz! Por iso Deus exaltouno ata o lugar máis alto e deulle o nome que está por riba de todo nome.

Marcos 15:31 Do mesmo xeito, os sumos sacerdotes, mofándose, dicían entre si cos escribas: "Salvou a outros". a si mesmo non pode salvar.

Os sumos sacerdotes e os escribas mofáronse de Xesús, dicindo que aínda que era capaz de salvar a outros, non podía salvarse a si mesmo.

1: O poder de Xesús amor e sacrificio por nós, mesmo ante os que se mofaban del.

2: A importancia de defender o que cremos, mesmo cando nos enfrontamos ao ridículo.

1: Xoán 15:13 - "Ninguén ten un amor máis grande que este: dar un? ¿ Vida por un? □ amigos".

2: 1 Corintios 16:13-14 - "Estade atentos, estade firmes na fe, valente, fortalecede. Facede todo con amor".

Marcos 15:32 Deixa que Cristo, rei de Israel, baixe agora da cruz, para que vexamos e creamos. E os que con el foron crucificados insultárono.

A xente que estaba a ver a crucifixión de Xesús pedía burlosamente que baixase da cruz para crer.

1. O poder da fe: Xesús??A crucifixión como exemplo

2. A degradación da burla: Xesús??A crucifixión como advertencia

1. Hebreos 12:2 - "fixando os nosos ollos en Xesús, o autor e perfeccionador da fe, quen pola alegría que se lle poñía diante soportou a cruz, desprezando a vergoña, e sentouse á dereita do trono de Deus. "

2. Xoán 3:16 - "Porque tanto amou Deus ao mundo, que deu ao seu Fillo unigénito, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna".

Marcos 15:33 E cando chegou a hora sexta, houbo tebras sobre toda a terra ata a hora nove.

Á hora sexta, a escuridade caeu sobre toda a terra ata a hora nove.

1. O poder da escuridade - Examinando a escuridade que vén no medio das nosas loitas e o que podemos aprender dela.

2. O valor da luz - Explorando a importancia de buscar a luz da esperanza en tempos de escuridade.

1. Salmo 23:4 - Aínda que camiñe polo val máis escuro, non temerei ningún mal, porque estás comigo; a túa vara e o teu bastón, consolanme.

2. Romanos 8:18 - Considero que os nosos sufrimentos actuais non valen a pena comparar coa gloria que se revelará en nós.

Marcos 15:34 E á hora nona, Xesús berrou en gran voz, dicindo: Eloi, Eloi, lama sabactani? que é, interpretado: Meu Deus, meu Deus, por que me abandonaches?

Xesús clamou a Deus con angustia á hora nona, preguntándolle por que fora abandonado.

1. Faith in the Dark: aprender a confiar en Deus en tempos incertos

2. Oracións sen resposta: como xestionar a decepción

1. 2 Corintios 1:8-10 - Porque non queremos que ignores, irmáns, a aflicción que vivimos en Asia. Porque estabamos tan cargados máis alá das nosas forzas que desesperabamos da propia vida. De feito, sentimos que recibimos a sentenza de morte. Pero iso foi para facernos confiar non en nós mesmos senón en Deus que resucita os mortos.

2. Salmo 22: 1-2 - Meu Deus, meu Deus, por que me abandonaches? Por que estás tan lonxe de salvarme, das palabras dos meus xemidos? Oh meu Deus, choro de día, pero ti non respondes, e de noite, pero non atopo descanso.

Marcos 15:35 E algúns dos que estaban alí, ao oír isto, dixeron: Velaquí, chama Elías.

Esta pasaxe conta como algúns dos que estaban preto escoitaron a Xesús chamarlle a Elías mentres estaba na cruz.

1. O poder da fe: o exemplo de Xesús de confiar en Deus mesmo no medio da desesperación.

2. O poder da comunidade: como podemos ser unha fonte de esperanza e forza uns para os outros.

1. Mateo 11:2-6: o testemuño de Xesús de Xoán o Bautista.

2. Hebreos 12:2: Mirando a Xesús como o noso último exemplo de perseveranza e fe.

Marcos 15:36 E un foi correndo e encheu unha esponxa chea de vinagre, púxoa nunha cana e deulle de beber, dicindo: Deixa; a ver se virá Elías a derrubarlle.

Un home correu e deulle a Xesús de beber vinagre nunha cana, dicindo que o deixasen e vexades se Elías viría para derrubarlle.

1. O amor de Deus é infalible - Marcos 15:36

2. Confía na fortaleza de Deus en tempos difíciles - Marcos 15:36

1. Mateo 27:46 - "E sobre a hora nona, Xesús berrou en gran voz, dicindo: ? □ li, Eli, lema sabacthani???é dicir, ? □ y Deus, meu Deus, por que me abandonaches ???

2. Salmo 22: 1 - "Meu Deus, meu Deus, por que me abandonaches? Por que estás tan lonxe de axudarme e das palabras dos meus xemidos?"

Marcos 15:37 E Xesús clamou a gran voz e deu o espírito.

Xesús morreu na cruz, clamando a gran voz.

1: O sacrificio final de Xesús da súa vida e a súa vontade de morrer por nós.

2: Como a morte de Xesús nos trae esperanza e salvación.

1: Romanos 5:8 - "Pero Deus mostra o seu amor por nós en que mentres aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós".

2: Xoán 3:16 - "Porque tanto amou Deus ao mundo, que deu ao seu Fillo único, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna".

Marcos 15:38 E o veo do templo rasgouse en dous de arriba abaixo.

O veo do templo foi rasgado en dous de arriba a abaixo.

1. O veo rasgado: un sinal do poder de Deus

2. O significado do veo rasgado e o seu impacto nas nosas vidas

1. Hebreos 10:19-20 - Polo tanto, irmáns, xa que temos a confianza de entrar nos lugares santos polo sangue de Xesús, polo camiño novo e vivo que nos abriu a través da cortina, é dicir, pola súa carne.

2. Lucas 23:44-45 - Era agora sobre a hora sexta, e houbo escuridade sobre toda a terra

ata a hora nove, mentres o sol? □ fallou a luz. E a cortina do templo partiuse en dous.

Marcos 15:39 E cando o centurión, que estaba fronte a el, viu que gritaba así e deu o espírito, dixo: Verdadeiramente este home era Fillo de Deus.

Esta pasaxe demostra que o centurión recoñeceu a Xesús como Fillo de Deus cando o viu morrer na cruz.

1. "O poder de recoñecer a Xesús como o Fillo de Deus"

2. "O testemuño de fe do centurión"

1. Romanos 10:9 - "Que se confesas coa túa boca ao Señor Xesús e cres no teu corazón que Deus o resucitou de entre os mortos, serás salvo".

2. Xoán 3:16 - "Porque tanto amou Deus ao mundo, que deu ao seu Fillo unigénito, para que todo aquel que cre nel non pereza, senón que teña vida eterna".

Marcos 15:40 Tamén había mulleres que miraban de lonxe: entre as cales estaba María Magdalena, María, a nai de Santiago o menor e de Xosé, e Salomé;

Esta pasaxe menciona a catro mulleres que estiveron presentes na crucifixión de Xesús: María Magdalena, María a nai de Santiago o Menor e de José, e Salomé.

1. O poder da fe: a testemuña das mulleres na cruz

2. A forza adquirida co sufrimento: o exemplo de Xesús

1. Hebreos 12:2 - Mirando a Xesús, o autor e consumador da nosa fe; quen pola alegría que se lle puxo diante soportou a cruz, desprezando a vergoña, e está sentado á dereita do trono de Deus.

2. Romanos 8:17 - E se fillos, entón herdeiros; herdeiros de Deus e coherdeiros con Cristo; se é así que padecemos con el, para que tamén seamos glorificados xuntos.

Marcos 15:41 (Quen tamén, cando estaba en Galilea, seguiuno e servíao;) e moitas outras mulleres que subiron con el a Xerusalén.

A pasaxe describe cantas mulleres seguiron a Xesús desde Galilea ata Xerusalén, ministrandolle no camiño.

1. A beleza do servizo: como Xesús foi apoiado e ministrado polas mulleres.

2. O poder da compañía: como Xesús estaba rodeado de seguidores devotos.

1. Romanos 12:10-13 ??Devotos uns aos outros no amor fraternal; darse p uns a outros en honra; sen quedar atrás na dilixencia, fervoroso de espírito, servindo ao Señor; gozosos na esperanza, perseverando na tribulación, dedicados á oración.

2. Hebreos 6:10 ??Porque Deus non é tan inxusto como para esquecer o teu traballo e o amor que mostrastes cara ao seu nome, ao ter servido e aínda ministrando aos santos.

Marcos 15:42 E agora, cando chegou a noite, porque era a preparación, é dicir, o día antes do sábado,

O día antes do sábado era o día de preparación.

1: Deus preparou o día do sábado para nós como un día de descanso, así que aproveitemos o día de preparación para prepararnos para o próximo día de descanso.

2: Deus deunos o día do sábado para descansar e reflexionar sobre a súa bondade, así que usemos o día de preparación para reflexionar sobre as nosas propias vidas e como podemos honrar a Deus mellor.

1: Éxodo 20:8-11 - Lembra o día do sábado, para santificalo.

2: Colosenses 3:17 - E todo o que fagas, sexa de palabra ou de feito, faino todo no nome do Señor Xesús, dando grazas a Deus Pai por medio del.

Marcos 15:43 Xosé de Arimatea, un conselleiro honrado, que tamén agardaba polo reino de Deus, chegou, entrou con valentía a Pilato e anhelaba o corpo de Xesús.

Xosé de Arimatea pediulle con coraxe a Pilato o corpo de Xesús despois da súa morte.

1: O reino de Deus está dentro de nós e podemos atopar coraxe para facer cousas difíciles.

2: Toma coraxe e defende o que cres.

1: Isaías 41:10 - "Non temas, porque eu estou contigo; non te asustes, porque eu son o teu Deus; fortalecereiche, axudarei, apoiareino coa miña dereita xusta".

2: Efesios 6: 10-13 - "Finalmente, se fortalece no Señor e na forza do seu poder. Vístete de toda a armadura de Deus, para que poidas resistir os planes do diaño. Porque nós facemos non loitas contra a carne e o sangue, senón contra os gobernantes, contra as autoridades, contra os poderes cósmicos sobre estas tebras presentes, contra as forzas espirituais do mal nos lugares celestes. Por iso, toma toda a armadura de Deus, para que poidas. para resistir no día do mal e, feito todo, manterse firme".

Marcos 15:44 Pilato quedou marabillado de que xa morrera;

Pilato quedou sorprendido ao saber que Xesús xa morrera e pediulle ao centurión que o confirmase.

1: A morte de Xesús foi o suficientemente significativa como para sorprender incluso a Pilato.

2: A morte de Xesús foi tan definitiva que non se podía equivocar.

1: Isaías 53:9 - E fixo a súa tumba cos malvados, e cos ricos na súa morte; porque non fixera ningunha violencia, nin había ningún engano na súa boca.

2: Hebreos 9:28 - Así que Cristo foi unha vez ofrecido para soportar os pecados de moitos; e aos que o esperan apareceráselle por segunda vez sen pecado para a salvación.

Marcos 15:45 E cando o soubo do centurión, deulle o corpo a Xosé.

Cando o centurión confirmou a morte de Xesús, José recibiu permiso para levar o corpo de Xesús.

1. O poder da fe: leccións de Xosé de Arimatea

2. O custo de seguir a Xesús: Xosé de Arimatea

1. Mateo 27:57-61 - Xosé de Arimatea pídelle permiso a Pilato para enterrar o corpo de Xesús

2. Lucas 23:50-56 - Xosé de Arimatea pide permiso para levar o corpo de Xesús e enterralo na súa propia tumba.

Marcos 15:46 E comprou liño fino, levouno abaixo, envolveuno no liño, púxoo nun sepulcro que estaba labrado na rocha, e fixo rodar unha pedra ata a porta do sepulcro.

Xesús foi enterrado nun sepulcro labrado nunha rocha e selado cunha pedra grande.

1. O Sacrificio de Xesús - A súa morte e enterro nunha tumba.

2. O poder de Xesús - A súa vida aínda está conquistando a morte mesmo despois da súa morte.

1. Romanos 6:9 - "Porque sabemos que desde que Cristo resucitou de entre os mortos, non pode volver morrer; a morte xa non o domina".

2. Isaías 53:9 - "Assignáronlle un sepulcro cos malvados, e cos ricos na súa morte, aínda que non fixera violencia, nin había ningún engano na súa boca".

Marcos 15:47 E María Magdalena e María, a nai de Xoses, viron onde estaba deitado.

Esta pasaxe describe como María Magdalena e María, a nai de José, foron testemuñas de onde foi depositado Xesús despois de ser crucificado.

1: Podemos aprender da fidelidade de María Magdalena e María, a nai de Xoses, a testemuñar onde foi depositado Xesús, aínda en circunstancias difíciles.

2: Estamos chamados a seguir o exemplo de María Magdalena e María, a nai de Xosé, e permanecer na fe no medio das adversidades.

1: Lucas 23:55-56 - ? □ As mulleres que viñeran con Xesús dende Galilea seguiron a Xosé

e viron o sepulcro e como estaba depositado nel o seu corpo. Despois foron para a casa e prepararon especias e perfumes.??

2: Xoán 19:25-27 - ? □ á cruz de Xesús estaban a súa nai, a irmá da súa nai, María a muller de Clofás e María Magdalena. Cando Xesús viu alí á súa nai e ao discípulo a quen amaba que estaba preto, díxolle á súa nai: □ muller orella, aquí está o teu fillo.??E díxolle ao discípulo: ? □ eres a túa nai.??

Marcos 16 conta os acontecementos clave da resurrección de Xesús, as súas aparicións a varios discípulos e a súa ascensión ao ceo.

1o Parágrafo: O capítulo comeza con María Magdalena, María a nai de Santiago e Salomé comprando especias para ir unxir o corpo de Xesús. Moi cedo o primeiro día da semana, xusto despois da saída do sol, ían camiño do túmulo e preguntáronse uns aos outros quen quitaría a pedra da tumba da entrada. Pero cando levantaron a vista, viron que era unha pedra moi grande que fora rolada (Marcos 16:1-4). Cando entraron na tumba, viu un mozo vestido de túnica branca sentado ao lado dereito alarmado díxolle: "Non te alarmes. Buscas a Xesús Nazareno que foi crucificado. Resucitou! discípulos Pedro 'O que vai diante de vós a Galilea, védeo, tal e como el vos dixo.'" As mulleres temblorosas e desconcertadas saíron fuxindo do sepulcro ninguén dixeron nada porque tiñan medo (Marcos 16:5-8).

2º Parágrafo: Despois de que Xesús resucitou cedo, o primeiro día da semana apareceu por primeira vez María Magdalena, a quen expulsou sete demos, díxolles aos que estaban chorando cando oíu que Xesús vivo a viu non o creron despois de que isto aparecese diferente. Tampouco crer neles apareceu despois Once como estaban comendo incredulidade incredulidade teimosía porque non crían os que o viron despois resucitado entón dixo "Ide a todo o mundo predicar evanxeo toda a creación quen crea bautizado salvará quen non crea condenado estes signos acompañan aos que cren nome impulso fóra os demos falan linguas novas collen serpes as mans beben veleno mortal feralles pór as mans enfermas sanear" contando as aparicións posteriores á resurrección comisionar discípulos (Marcos 16:9-18).

Terceiro parágrafo: Despois de que o Señor Xesús os falou levados ao ceo, Deus sentouse á man dereita, entón os discípulos saíron predicados por todas partes. O Señor traballou con signos de palabras confirmados acompañárono concluíndo coa ascensión o respaldo divino a súa misión a través de milagres acompañantes que significaban a entronización vitoriosa. 16:19-20).

Marcos 16:1 E cando xa pasou o sábado, María Magdalena, María, a nai de Santiago, e Salomé, compraran aromas doces para vir unxilo.

María Magdalena, María a nai de Santiago e Salomé compraron especias para unxir a Xesús despois do sábado.

1. O poder das mulleres na resurrección de Xesús

2. A Dedicatoria de María Magdalena, María nai de Santiago e Salomé

1. Lucas 23:56 - "E voltaron, prepararon aromas e ungüentos, e descansaron o sábado segundo o mandamento".

2. Mateo 27:61 - "E alí estaba María Magdalena e a outra María, sentadas fronte ao sepulcro".

Marcos 16:2 E moi cedo pola mañá, o primeiro día da semana, chegaron ao sepulcro á saída do sol.

O primeiro día da semana, moi cedo pola mañá, a xente acudía ao sepulcro ao amencer.

1. O fillo resucitado: como a resurrección de Xesús o cambia todo

2. O poder da resurrección: por que importa a Pascua

1. 1 Corintios 15:20-22 - "Pero agora Cristo resucitou de entre os mortos, e converteuse na primicia dos que durmiron. Porque xa que polo home veu a morte, polo home tamén veu a resurrección dos mortos. Porque así como todos morren en Adán, así en Cristo todos serán revividos".

2. Romanos 6:4-5 - "Por iso fomos sepultados con El mediante o bautismo para a morte, para que así como Cristo resucitou de entre os mortos pola gloria do Pai, así tamén nós camiñemos en novidade de vida. Porque se estivemos unidos á semellanza da súa morte, certamente tamén estaremos á semellanza da súa resurrección".

Marcos 16:3 E eles dixeron entre si: Quen nos quitará a pedra da porta do sepulcro?

Os discípulos preguntábanse quen tiraría a pedra da entrada do sepulcro de Xesús.

1. O poder da fe: como Xesús superou ata o maior dos obstáculos

2. O poder da oración: confiar en Deus para superar calquera desafío

1. Mateo 17:20 - E díxolles: "Por mor da pouqueza da vosa fe; porque en verdade che digo: se tes fe do tamaño dun gran de mostaza, dirás a este monte: "Móvete de aquí para alá", e moverase; e nada che será imposible.

2. Filipenses 4:13 - Podo facer todas as cousas a través daquel que me fortalece.

Marcos 16:4 E cando miraron, viron que a pedra estaba rodada, porque era moi grande.

A pedra que selara a entrada do sepulcro de Xesús fora tirada.

1: A resurrección de Xesús: o maior milagre

2: O significado da pedra rodada

1: Xoán 10: 17-18: "Por iso, o meu Pai ámame, porque dou a miña vida para volver tomala. Ninguén mo quita, pero eu deito por vontade. Teño autoridade para poñelo, e teño autoridade para retomalo. Este encargo recibín do meu Pai".

2: Hebreos 2:14-15: "Xa que, polo tanto, os fillos participan en carne e sangue, el tamén participou das mesmas cousas, para destruír mediante a morte a quen ten o poder da morte, é dicir, o diaño, e libra a todos aqueles que por medo á morte foron sometidos á escravitude para toda a vida".

Marcos 16:5 E entrando no sepulcro, viron a un mozo sentado á dereita, vestido cunha longa vestimenta branca; e asustáronse.

As mulleres entraron no sepulcro e viron a un mozo que levaba unha longa prenda branca, o que provocou que se asustaron.

1. Non temas: tranquilidade de Deus en tempos de incerteza

2. O poder da consolación de Deus en tempos difíciles

1. Isaías 41:10: "Non temas, porque eu estou contigo; non te amedrentes, porque eu son

o teu Deus; fortalecereiche, axudarei, apoiareino coa miña dereita xusta".

2. Salmo 23:4: "Aínda que camiñe polo val da sombra da morte, non temerei ningún mal, porque estás comigo; a túa vara e o teu bastón, eles me consolan".

Marcos 16:6 E díxolles: Non vos asustades: buscades a Xesús de Nazaret, que foi crucificado; resucitou; non está aquí: velaí o lugar onde o deitaron.

A resurrección de Xesús é motivo de celebración e esperanza, non de medo.

1: Cristo resucitou! Alégrate na súa resurrección milagrosa e confía nel!

2: Non teñas medo, porque Xesús de Nazaret, que foi crucificado, resucitou!

1: 1 Corintios 15: 3-4 - Porque entreguei a vós como de primeira importancia o que tamén recibín: que Cristo morreu polos nosos pecados segundo as Escrituras, que foi sepultado e que resucitou o terceiro. día de acordo coas Escrituras.

2: 1 Pedro 1: 3-4 - Bendito sexa o Deus e Pai do noso Señor Xesús Cristo! Segundo a súa gran misericordia, fíxonos nacer de novo para unha esperanza viva mediante a resurrección de Xesucristo de entre os mortos, para unha herdanza incorruptible, inmaculada e inmaculada, gardada no ceo para vós.

Marcos 16:7 Pero ides, dilles aos seus discípulos e a Pedro que vai diante de vós a Galilea; alí o veredes, como vos dixo.

Os discípulos de Xesús e Pedro foron animados a ir a Galilea para velo, tal e como el prometera.

1. O poder da fe: a promesa de Xesús de atoparse cos seus discípulos en Galilea lémbranos que debemos confiar nel, aínda que non entendamos a plenitude do seu plan.

2. O consolo da esperanza: a presenza de Xesús en Galilea serve como un recordatorio da esperanza que trae ás nosas vidas, aínda que se sinta que a vida é incerta.

1. Romanos 5:1-5 - Polo tanto, xa que fomos xustificados pola fe, temos paz con Deus por medio do noso Señor Xesús Cristo. A través del tamén conseguimos acceder pola fe a esta graza na que estamos, e alegramos na esperanza da gloria de Deus. Non só iso, senón que nos alegramos dos nosos sufrimentos, sabendo que o sufrimento produce

resistencia, e a resistencia produce carácter, e o carácter produce esperanza.

2. Salmo 23:4 - Aínda que camiñe polo val da sombra da morte, non temerei ningún mal, porque estás comigo; a túa vara e o teu bastón, consolanme.

Marcos 16:8 E saíron axiña e fuxiron do sepulcro; pois tremían e quedaron abraiados: nin dixeron nada a ninguén; pois tiñan medo.

As mulleres que visitaran a tumba de Xesús fuxiron rapidamente asustadas e non contaron a ninguén o que viran.

1. O poder do medo na testemuña

2. O importante papel do testemuño na fe

1. Deuteronomio 6:4-9 - Escoita, Israel: O Señor, o noso Deus, o Señor é un! Amarás ao Señor, o teu Deus, con todo o teu corazón, con toda a túa alma e con todas as túas forzas.

2. Salmo 91: 1-2 - O que habita no lugar secreto do Altísimo permanecerá á sombra do Todopoderoso. Direi do Señor: "El é o meu refuxio e a miña fortaleza; o meu Deus, nel confiarei".

Marcos 16:9 E cando Xesús resucitou cedo o primeiro día da semana, apareceuse primeiro a María Magdalena, da cal botara sete demos.

Xesús resucitou cedo o primeiro día da semana e María Magdalena foi a primeira en velo.

1. O poder das resurreccións: como Xesús resucitou de entre os mortos e cambiou o mundo

2. O poder do perdón: como Xesús expulsou sete demos de María Magdalena

1. Xoán 20:11-18 - María Magdalena atópase co Señor Resucitado

2. Lucas 8: 1-3 - María Magdalena é un dos seguidores de Xesús que foi liberado de sete demos

Marcos 16:10 E ela foi e díxolles aos que estiveran con el, mentres choraban e choraban.

As mulleres que viron a Xesús despois da súa resurrección foron e contárono aos discípulos que estaban chorando e chorando.

1. Como atopar esperanza en tempos de loito

2. O poder de presenciar a resurrección de Cristo

1. Xoán 20: 1-18 - A historia de María Magdalena indo ao sepulcro e testemuña da resurrección de Xesús

2. Romanos 5: 3-5 - A esperanza que temos en Cristo a pesar do sufrimento e das tristezas.

Marcos 16:11 E eles, cando oíron que estaba vivo e que lle viran, non creron.

Esta pasaxe fala da incredulidade das mulleres que viron a Xesús vivo despois da resurrección.

1. Cre na resurrección: o poder da fe

2. Ver é crer: vencer a dúbida

1. Xoán 20:24-29 - A incredulidade de Tomás e a crenza posterior

2. 1 Pedro 1:3-9 - O poder da esperanza a través da fe na resurrección

Marcos 16:12 Despois apareceuse noutra forma a dous deles, mentres camiñaban e ían ao campo.

Xesús apareceu a dous dos seus discípulos nunha forma diferente.

1: Xesús está connosco incluso nos nosos tempos máis escuros, e aparecerásenos de diferentes xeitos.

2: Apreciar e recoñecer a presenza de Xesús nas nosas vidas, aínda que a súa presenza non sexa evidente.

1: Mateo 28:20 - "ensinándolles a observar todas as cousas que vos mandei; e velaquí, estou convosco sempre, ata o fin do mundo. Amén".

2: Feitos 1:3 - "A quen tamén se mostrou vivo despois da súa paixón mediante moitas probas infalibles, sendo visto deles corenta días e falando das cousas relativas ao reino de Deus".

Marcos 16:13 E foron e contáronllo ao resto: nin eles creron.

Non se crían aos discípulos cando lle contaron ao outro a resurrección de Xesús.

1. O poder dunha testemuña: como difundir a boa nova a pesar das dúbidas

2. Fe sobre o medo: como manterse firme nas súas crenzas

1. Romanos 10:17 - Así que a fe vén de escoitar, e oír a través da palabra de Cristo.

2. Feitos 4:20 - Porque non podemos menos que falar do que vimos e escoitamos.

Marcos 16:14 Despois apareceuse aos once mentres estaban sentados á mesa, e reprochoulles a súa incredulidade e dureza de corazón, porque non crían aos que o viron despois de resucitar.

Reprochou aos once a súa falta de fe nos que o viron despois de resucitar.

1. O poder da fe: vencer a incredulidade

2. A importancia da crenza na resurrección de Cristo

1. Hebreos 11: 1-3 - Agora a fe é a seguridade das cousas que se esperan, a convicción das cousas que non se ven. Porque por ela a xente de antigo recibiu o seu eloxio. Pola fe entendemos que o universo foi creado pola palabra de Deus, para que o que se ve non fose feito de cousas visibles.

2. Xoán 20:24-29 - Agora Tomás, un dos doce, chamado o Xemelgo, non estaba con eles cando chegou Xesús. Entón, os outros discípulos dixéronlle: "Nós vimos ao Señor". Pero el díxolles: "Se non vexo nas súas mans a marca dos cravos, non poño o meu dedo na marca dos cravos e non poño a miña man no seu costado, nunca crerei". Oito días despois, os seus discípulos estaban de novo dentro e Tomé estaba con eles. Aínda que as portas estaban pechadas, veu Xesús e púxose entre eles e díxolles: "A paz estea con vós". Entón díxolle a Tomás: "Mete aquí o teu dedo e mira as miñas mans; e estende a túa man e colócaa no meu costado. Non descreas, senón cre". Tomás respondeulle: "Meu Señor e meu Deus!" Xesús díxolle: "Creches porque me viches? Dichosos os que non viron e creron".

Marcos 16:15 E díxolles: "Ide por todo o mundo e predicad o evanxeo a toda criatura".

Xesús mandou aos discípulos que espallaran o evanxeo a todos no mundo.

1. O poder do Evanxeo: como a mensaxe de Xesús aínda importa hoxe

2. A urxencia do discipulado: chegar ao mundo co Evanxeo

1. Isaías 6:8 Entón oín a voz do Señor que dicía: "A quen enviarei? E quen vai por nós?" E eu dixen: "Aquí estou. Envíame".

2. Mateo 28:19-20 Por iso, vai e fai discípulos a todas as nacións, bautizándoos no nome do Pai, do Fillo e do Espírito Santo, e ensinándolles a obedecer todo o que che mandei. E seguro que estou contigo sempre, ata o final dos tempos.

Marcos 16:16 O que crea e sexa bautizado, salvarase; pero o que non cre será condenado.

Quen cre en Xesús e sexa bautizado, salvarase, pero os que non cren serán condenados.

1. A importancia da fe e do bautismo na nosa salvación

2. As consecuencias de non crer en Xesús

1. Romanos 10:9-10 - "que se confesas coa túa boca que Xesús é o Señor e cres no teu corazón que Deus o resucitou de entre os mortos, serás salvo. Porque co corazón un cre e é xustificado, e coa boca confésase e sálvase".

2. Efesios 2: 8-9 - "Porque pola graza fuches salvo mediante a fe. E isto non é a túa propia obra; é un don de Deus, non un resultado de obras, para que ninguén se glorie".

Marcos 16:17 E estes sinais seguirán aos que cren; No meu nome botarán fóra demos; falarán en novas linguas;

Esta pasaxe fala dos sinais que seguirán aos crentes no nome de Xesús, como expulsar demos e falar en novas linguas.

1. O poder da fe: desbloquear o milagroso nas nosas vidas

2. Signos e marabillas: revelando o reino sobrenatural

1. Lucas 10: 17-20 - Xesús instrúe aos seus discípulos que expulsen os demos no seu nome

2. Feitos 2:1-4 - Os discípulos falan en novas linguas despois de ser cheos do Espírito Santo

Marcos 16:18 Levarán serpes; e se beben algo mortal, non lles fará mal; impoñerán as mans aos enfermos e sanarán.

Xesús promete que os que o sigan terán protección sobrenatural contra os danos e poderán curar aos enfermos.

1. Confiar nas promesas de Cristo: o poder da fe

2. Superar o medo e a dúbida: cando non tes nada que perder

1. Filipenses 4:13 - "Todo podo por medio de quen me fortalece".

2. Hebreos 11: 1- "Agora a fe é a seguridade das cousas que se esperan, a convicción das que non se ven".

Marcos 16:19 Entón, despois de que o Señor lles falou, foi recibido ao ceo e sentouse á dereita de Deus.

Xesús subiu ao ceo e está sentado á dereita de Deus.

1: Sempre podemos confiar nas promesas de Xesús e en que está sentado á dereita de Deus.

2: Podemos ter consolo e esperanza de que Xesús está connosco e que é a man dereita de Deus.

1: Feitos 1:9-11 - Xesús foi levado a unha nube e sentouse á dereita de Deus.

2: Efesios 1:19-23 - Deus resucitou a Cristo dos mortos e sentouno á súa dereita nos reinos celestes.

Marcos 16:20 E saíron e predicaron por todas partes, o Señor traballando con eles e confirmando a palabra cos sinais que seguían. Amén.

Os discípulos foron e predicaron por todas partes, co Señor traballando con eles e confirmando as súas palabras con milagres.

1. "O poder da Palabra de Deus: predicar con autoridade"

2. "A natureza milagrosa da obra de Deus"

1. Feitos 10:38 - "Como Deus unxiu a Xesús de Nazaret co Espírito Santo e con poder, que andaba facendo o ben e curando a todos os oprimidos polo demo, porque Deus estaba con el".

2. Romanos 15:19 - "Polo poder dos sinais e das marabillas, polo poder do Espírito de Deus, de xeito que desde Xerusalén e ata o Ilirio cumprín o ministerio do evanxeo de Cristo".

Lucas 1 prepara o escenario para o nacemento de Xesús, contando as circunstancias milagrosas que rodearon os nacementos de Xoán o Bautista e Xesús, tal e como prevén os anuncios anxelicos.

1o Parágrafo: O capítulo comeza con Lucas explicando o seu propósito ao escribir este relato a Teófilo, asegurándolle que se basea nunha investigación coidadosa e informes de

testemuñas oculares (Lucas 1:1-4). Despois pasa aos acontecementos anteriores ao nacemento de Xesús, comezando por Zacarías e Isabel, que eran xustos pero sen fillos. Mentres Zacarías servaba no templo, apareceu un anxo e díxolle que, a pesar da súa vellez, terían un fillo chamado Xoán que prepararía á xente para a vinda do Señor. Zacarías dubidou pola súa vellez e quedou mudo ata que estas cousas sucederon (Lucas 1:5-25).

2o Parágrafo: Seis meses despois, Anxo Gabriel visitou a María en Nazaret anunciando que concibiría a través do Espírito Santo un fillo chamado Xesús que sería o gran Fillo Altísimo que Deus lle dea trono o seu pai David reinará sobre os descendentes de Xacob para sempre o reino nunca rematará. Preocupada por este saúdo e preguntándose que tipo de saúdo podería ser este, María preguntou como podía suceder isto xa que era virxe. Gabriel explicou que nada é imposible para Deus. María aceptou humildemente dicir: "Eu son a servo do Señor, que se cumpra a túa palabra" (Lucas 1:26-38).

3o Parágrafo: Tras este anuncio, María visitou á súa parente Isabel que estaba embarazada de Xoán. Cando Isabel escoitou o saúdo de María o bebé saltou ventre cheo Espírito Santo bendito entre as mulleres froito ventre por que concedido eu nai o meu Señor vén a min en canto o teu saúdo chegou aos oídos ventre de bebé saltou alegría bendicido cría o que o Señor dixo que ela conseguiría quedou uns tres meses despois volveu a casa (Lucas 1:39-56). Mentres tanto, chegou o momento de que Isabel dea a luz se os veciños oíron os seus familiares. O Señor mostrou unha gran misericordia alegrouse dela. O oitavo día chegou o neno da circuncisión que o nomeou despois de que o pai Zacarías, a nai, dixo: "Non! Debe chamarse Xoán". Eles dixeron que ninguén entre os familiares ten nome fixo sinais descubrir o que quería chamarlle preguntou tableta de escritura escribiu "O seu nome Xoán". Todo o mundo sorprendido inmediatamente a boca aberta a lingua liberada comezaron a falar louvando a Deus. Os veciños encheron de admiración por todo o monte de Xudea. A xente estaba a falar de todas estas cousas que todos oían pensaron. Para a man do Señor con el o pai Zacarías encheu o Espírito Santo profetizou predicir o futuro ministerio fillo versículos finais conteñen canción loanza coñecida Benedictus que expón o plan de salvación de Deus Israel, incluíndo o papel do fillo predicar o Mesías (Lucas 1:57-80).

Lucas 1:1 Xa que moitos se encargaron de expoñer en orde unha declaración das cousas nas que con certeza se cre entre nós,

Esta pasaxe é un prefacio ao Evanxeo de Lucas, que explica que moitas persoas se encargaron de documentar as ensinanzas de Xesús que son máis aceptadas.

1. Deus chámanos a ser fieis administradores da súa palabra e a documentar fielmente as ensinanzas de Xesús que son aceptadas pola Igrexa.

2. Proclamar o Evanxeo de Xesucristo é unha responsabilidade importante, e debemos tomar medidas para asegurarnos de que sexa compartido con precisión coas xeracións futuras.

1. Mateo 28:19-20 - Polo tanto, vai e fai discípulos de todas as nacións, bautizándoos no nome do Pai, do Fillo e do Espírito Santo, e ensinándolles a obedecer todo o que che mandei.

2. 2 Timoteo 3:16-17 - Toda a Escritura é inspirada por Deus e é útil para ensinar, reprender, corrixir e adestrar na xustiza, para que o servo de Deus estea completamente equipado para toda boa obra.

Lucas 1:2 Así como nos entregaron a nós, que desde o principio foron testemuñas oculares e ministros da palabra;

Esta pasaxe describe a fonte dos relatos do evanxeo como testemuñas oculares e ministros da palabra.

1. A importancia de seguir a Palabra de Deus tal e como se revela nos relatos evangélicos.

2. O poder do testemuño e o seu papel na transmisión da fe.

1. Xoán 14:26 - "Pero o Auxiliador, o Espírito Santo, que o Pai enviará no meu nome, ensinaravos todas as cousas e lembraravos todo o que vos dixen".

2. Actos 1:8 - "Pero recibiredes poder cando o Espírito Santo veu sobre vós; e seredes meus testemuños tanto en Xerusalén, como en toda Xudea e Samaria, e ata a parte máis remota da terra".

Lucas 1:3 Tamén me pareceu ben, tendo entendido todo dende o primeiro momento, escribirche en orde, excelente Teófilo,

O autor ten unha perfecta comprensión de todas as cousas e quere compartilo en forma de relato escrito a Teófilo.

1. Coñecer a vontade de Deus: como discernir o seu perfecto entendemento

2. Ser un excelente Teófilo: o que significa estar á altura dese nome

1. Proverbios 3:5-6 - Confía no Señor con todo o teu corazón e non te apoies no teu

propio entendemento; recoñéceo en todos os teus camiños, e el endereitará os teus camiños.

2. Santiago 1:5 - Se algún de vós carece de sabedoría, que llo pida a Deus, que dá xenerosidade a todos sen reprochar, e seralle dada.

Lucas 1:4 Para que coñezas a certeza das cousas nas que te instruíron.

Lucas rexistra unha declaración de Deus de que os que son instruídos no evanxeo poden coñecer a certeza das ensinanzas.

1. A inquebrantable certeza da Palabra de Deus

2. Comprender a garantía das promesas de Deus

1. Romanos 15:4 - Porque todo o que se escribiu antes, foi escrito para a nosa aprendizaxe, para que a través da paciencia e do consolo das Escrituras teñamos esperanza.

2. 2 Timoteo 3:16 - Toda Escritura é inspirada por Deus, e é proveitosa para a doutrina, para o reproche, para a corrección, para a instrución na xustiza.

Lucas 1:5 Houbo nos días de Herodes, rei de Xudea, un sacerdote chamado Zacarías, da familia de Abia; a súa muller era das fillas de Aharón, que se chamaba Elisabet.

Zacarías e Isabel eran un matrimonio piadoso en tempos de Herodes, rei de Xudea.

1. Deus escolle o máis humilde das persoas para realizar a súa vontade.

2. A fidelidade de Zacarías e Isabel é un exemplo para todos nós.

1. Santiago 4:10 "Humilládevos diante do Señor, e el vos exaltará".

2. Romanos 12:2 "Non te conformes a este mundo, senón transfórmate coa renovación da túa mente, para que, probando, poidas discernir cal é a vontade de Deus, o que é bo, agradable e perfecto".

Lucas 1:6 E ambos eran xustos diante de Deus, camiñando en todos os mandamentos e ordenanzas do Señor irreprensibles.

Zacarías e Isabel eran xustos ante Deus, seguindo fielmente todos os mandamentos e estatutos do Señor.

1. "Vivir vidas xustas: unha chamada á santidade"

2. "Vivir en obediencia: unha bendición para o pobo de Deus"

1. Deuteronomio 6:24-25 - "E o Señor mandounos observar todos estes estatutos, temer ao Señor, noso Deus, para o noso ben sempre, para que El nos preservase con vida, como é hoxe. Entón será xustiza para nós, se temos coidado de observar todos estes mandamentos diante do Señor, noso Deus, tal e como El nos mandou".

2. Isaías 33:15 - "O que anda xustamente e fala con rectitud, o que despreza a ganancia das opresións, o que fai xestos coas súas mans, rexeita os sobornos, quen detén os seus oídos para non escoitar derramamento de sangue e pecha os seus ollos para que non vexa o mal. "

Lucas 1:7 E non tiveron fillos, porque Isabel era estéril, e os dous xa tiñan anos.

Elisabeth e o seu marido eran anciáns e sen fillos debido á esterilidade de Elisabeth.

1. "Esperanza no Señor - Unha lección de Elisabeth e o seu marido"

2. "O tempo de Deus é perfecto - Un estudo de Elisabeth e o seu marido"

1. Salmo 37:4 - "Deléitatete no Señor, e el darache os desexos do teu corazón".

2. Isaías 40:31 - "Pero os que esperan no Señor renovarán as súas forzas; subirán con ás como aguias; correrán e non se cansarán; andarán e non desfallecerán".

Lucas 1:8 E aconteceu que mentres el exercía o oficio de sacerdote diante de Deus na orde da súa carreira,

A pasaxe describe a Zacarías realizando deberes sacerdotais.

1. Confiar no plan de Deus: aprender a ser paciente e fiel a través da adversidade

2. Cumprindo o teu propósito dado por Deus: vivir a chamada do servizo sacerdotal

1. Salmo 119:105 "A túa palabra é unha lámpada para os meus pés e unha luz para o meu camiño".

2. Filipenses 4:13 "Todo isto podo facer a través de quen me dá forza".

Lucas 1:9 Segundo o costume do oficio sacerdotal, o seu destino era queimar incenso cando entraba no templo do Señor.

Zacarías, un sacerdote, foi elixido para queimar incenso no templo do Señor, que era parte dos seus deberes sacerdotais.

1. Vivindo as nosas chamadas: Usando os nosos dons para servir ao Señor

2. Como adorar a Deus a través do servizo

1. 1 Crónicas 16: 23-25 - "Cantade ao Señor, terra toda; proclamade día tras día a súa salvación. Proclamade entre as nacións a súa gloria, as súas marabillas entre todos os pobos. Porque grande é o Señor e o máis digno de louvanza; é de temer por riba de todos os deuses".

2. 1 Pedro 4:10-11 - "Cada un de vós debe usar o don que recibiu para servir aos demais, como fieis administradores da graza de Deus nas súas diversas formas. Se alguén fala, que o faga como quen fala o mesmo . palabras de Deus. Se alguén serve, que o faga coa forza que Deus lle proporciona, para que en todas as cousas Deus sexa loado por medio de Xesucristo. A el sexa a gloria e o poder para sempre e para sempre. Amén".

Lucas 1:10 E toda a multitude do pobo estaba orando fóra no tempo do incenso.

A xente da época reuníase en oración mentres os sacerdotes ofrecían incenso.

1. O pobo de Deus está chamado á oración e a reunirse en unidade.

2. A importancia da oración comunitaria e o seu papel na nosa fe.

1. Feitos 2:42-47 - A igrexa primitiva dedicouse á oración, ao ensino, á comunión e á partida do pan.

2. Salmo 66:18 - Se eu considero a iniquidade no meu corazón, o Señor non escoitará.

Lucas 1:11 E apareceulle un anxo do Señor de pé á dereita do altar do incenso.

Este versículo describe un anxo que apareceu a Zacarías, o pai de Xoán o Bautista, mentres ofrecía incenso no templo.

1. "O poder da fe: como Deus usa as nosas accións fieis para manifestar a súa vontade"

2. "O valor da obediencia: como Deus recompensa o noso servizo fiel"

1. Hebreos 11: 1-3 - "Agora a fe é a seguridade das cousas que se esperan, a convicción das cousas que non se ven. Porque por ela a xente de antigo recibiu o seu eloxio. Pola fe entendemos que o universo foi creado pola palabra. de Deus, para que o que se ve non fose feito de cousas visibles".

2. Santiago 2:17-18 - "Así tamén a fe por si mesma, se non ten obras, está morta. Pero alguén dirá: "Ti tes fe e eu teño obras". Amósame a túa fe sen as túas obras, e mostrareiche a miña fe polas miñas obras".

Lucas 1:12 E cando Zacarías o viu, angustiouse e caeu sobre el o medo.

Zacarías estaba preocupado e encheuse de medo cando viu un anxo.

1. Os mensaxeiros de Deus non deben causar medo

2. Vencer o medo a través da fe

1. Isaías 41:10 - "Non teñas medo, porque eu estou contigo; non te asustes, porque eu son o teu Deus. Fortalecereiche e axudarei, apoiareino coa miña dereita xusta".

2. Filipenses 4: 4-7 - "Alégrate sempre no Señor. Volveino a dicir: Alégrate! Que a túa mansedume sexa evidente para todos. O Señor está preto. Non te preocupes por nada, senón por todo, coa oración. e pide, con acción de grazas, presenta a Deus as túas peticións. E a paz de Deus, que supera todo entendemento, gardará os teus corazóns e as túas mentes en Cristo Xesús".

Lucas 1:13 Pero o anxo díxolle: Non temas, Zacarías, porque a túa oración é escoitada; e a túa muller Elisabet darache un fillo, e chamaraslle Xoán.

O anxo dille a Zacarías que non teña medo, xa que a súa oración foi escoitada e a súa muller Elisabeth dará a luz un fillo e chamarase Xoán.

1. Deus sempre está escoitando as nosas oracións, e responderá a elas no seu momento perfecto.

2. Confiar no plan de Deus, aínda que non teña sentido, é esencial para a nosa viaxe de fe.

1. Xoán 14:13-14 - "E farei todo o que pidades no meu nome, para que o Pai sexa glorificado no Fillo. Podes pedirme calquera cousa no meu nome, e fareino".

2. Salmo 37:5 - Encomenda o teu camiño ao Señor; confía nel e fará isto:

Lucas 1:14 E terás alegría e alegría; e moitos alegraranse polo seu nacemento.

Esta pasaxe de Lucas 1:14 enfatiza a alegría que virá co nacemento de Xesús.

1. A alegría de Xesús: explorando o significado de Lucas 1:14

2. Alegrámonos co nacemento de Xesús: reflexionando sobre Lucas 1:14

1. Isaías 9:6-7: Porque un neno nos naceu, un fillo nos é dado; e o goberno estará sobre o seu ombreiro, e o seu nome chamarase Conselleiro marabilloso, Deus poderoso, Pai eterno, Príncipe da paz.

2. Filipenses 4:4: Alegraos sempre no Señor; de novo vou dicir: alégrate.

Lucas 1:15 Porque será grande diante do Señor, e non beberá nin viño nin sidra; e será

cheo do Espírito Santo, desde o ventre da súa nai.

Será grande aos ollos de Deus e estará cheo do Espírito Santo desde o nacemento.

1. O poder do Espírito Santo nas nosas vidas

2. O impacto da santidade nas nosas vidas

1. Actos 1:8 - Pero recibirás poder cando o Espírito Santo veña sobre ti; e seredes as miñas testemuñas en Xerusalén, en toda Xudea e Samaria e ata os confíns da terra.

2. 1 Pedro 1:15-16 - Pero así como o que vos chamou é santo, tamén sexades santos en todo o que facedes; porque está escrito: "Sed santos, porque eu son santo".

Lucas 1:16 E a moitos dos fillos de Israel volverá ao Señor, o seu Deus.

A Xoán Bautista prometeulle que convertería a moitos dos fillos de Israel ao Señor, o seu Deus.

1. "Vivir unha vida digna da bendición de Deus"

2. "Descubrindo o teu propósito na vida a través de Deus"

1. Isaías 55:6-7: Busca ao Señor mentres o atopan; chámao mentres está preto; que o impío abandone o seu camiño, e o inxusto os seus pensamentos; que volva ao Señor, para que teña compaixón del, e do noso Deus, porque perdoará en abundancia.

2. Santiago 4:8: Achégate a Deus, e el achegarase a ti. Limpade as mans, pecadores, e purificade os vosos corazóns, dobres.

Lucas 1:17 E irá diante del co espírito e o poder de Elías, para converter o corazón dos pais cara aos fillos, e os desobedientes á sabedoría dos xustos; para preparar un pobo preparado para o Señor.

Esta pasaxe fala da misión de Xoán Bautista de converter a xente a Deus e de preparar un pobo para o Señor.

1. Preparando os nosos corazóns para o Señor: como Xoán Bautista predicou unha mensaxe de arrepentimento e xustiza

2. O poder da predicación: o impacto da mensaxe e do ministerio de Xoán Bautista

1. Mateo 3:1-2 - O ministerio de arrepentimento e xustiza de Xoán Bautista

2. Romanos 10:14-15 - A necesidade de que a xente se volva ao Señor para ser salva

Lucas 1:18 E Zacarías díxolle ao anxo: "¿De que vou saber isto? pois eu son vello, e a miña muller xa ten anos.

Zacarías pregunta ao anxo sobre como saberá a verdade da súa promesa.

1: Confía no Señor porque El proporcionará.

2: Debemos ter fe e coraxe ante a incerteza.

1: Hebreos 11:1 - Agora ben, a fe é a seguridade das cousas que se esperan, a convicción das que non se ven.

2: Proverbios 3:5-6 - Confía no Señor con todo o teu corazón, e non te apoies no teu propio entendemento. Recoñéceo en todos os teus camiños, e el endereitará os teus camiños.

Lucas 1:19 Respondendo o anxo, díxolle: "Eu son Gabriel, o que me paro diante de Deus; e son enviado para falarche e darche esta boa nova.

O anxo Gabriel foi enviado para mostrarlle a Zacarías a boa nova do nacemento de Xoán Bautista.

1. Os mensaxeiros de Deus: o papel dos anxos na Biblia

2. A promesa de Deus: o nacemento de Xesús e Xoán Bautista

1. Salmo 103:20 - Bendice ao Señor, os seus anxos, que destacan en forza, que cumpren

os seus mandamentos, escoitando a voz da súa palabra.

2. Hebreos 13:2 - Non te esquezas de acoller a estraños, porque así algúns acolleron aos anxos sen darse conta.

Lucas 1:20 E velaquí, quedarás mudo e non poderás falar ata o día en que estas cousas se fagan, porque non cres nas miñas palabras, que se cumprirán no seu tempo.

Un anxo apareceu a Zacarías, o pai de Xoán o Bautista, e díxolle que quedaría mudo ata que se cumpriran as profecías que lle dixeran, porque non cría nas palabras do anxo.

1. O poder da fe: vivir unha vida de confianza na Palabra de Deus

2. Vivir en confianza: confiar nas promesas de Deus

1. Hebreos 11:1 - Agora a fe é a seguridade das cousas que se esperan, a convicción das cousas que non se ven.

2. Salmo 56: 3 - Cando teño medo, confío en ti.

Lucas 1:21 E a xente agardaba por Zacarías, e marabillóuse de que estivese tanto tempo no templo.

Zacarías foi ao templo e a xente quedou abraiada polo tempo que estivo alí.

1. O tempo de Deus é perfecto - discutir como Deus ten un plan para cada un de nós e o seu momento é o mellor.

2. A paciencia é unha virtude - falar de como foi recompensada a paciencia de Zacarías e de como é importante ser paciente en todos os aspectos da vida.

1. Salmo 37:7 - "Estade quietos diante do Señor e espera paciencia por el".

2. Romanos 8:28 - "E sabemos que en todas as cousas Deus traballa para o ben dos que o aman, que foron chamados segundo o seu propósito".

Lucas 1:22 E cando saíu, non podía falarlles, e decatáronse de que tiña unha visión no templo, pois fíxolles un aceno e quedou sen palabras.

Zacarías quedou mudo despois de ver unha visión no templo.

1. Confiar en Deus aínda que non entendamos

2. Comprender a vontade de Deus a través do seu silencio

1. Isaías 6:9-10 - "E dixo: "Vai e dille a este pobo: Escoitade, pero non entendedes; e veredes, pero non entendedes. Engorda o corazón deste pobo, engorda os oídos e pecha os ollos; para que non vexan cos seus ollos, e escoiten cos seus oídos, e entendan co seu corazón, e se convertan e sexan curados".

2. Habacuc 2:20 - "Pero o Señor está no seu templo santo: que toda a terra cale diante del".

Lucas 1:23 E aconteceu que, en canto se cumpriron os días do seu ministerio, marchou á súa casa.

O ministerio de Ezequías completouse e volveu á súa casa.

1. A fidelidade de Deus ao proporcionar ao seu pobo

2. Cumprido o propósito dado por Deus

1. Isaías 38:5 "Vai e di a Ezequías: 'Isto di o Señor, o Deus de David, teu pai: Escoitei a túa oración; Vin as túas bágoas. Velaquí, engadirei quince anos á túa vida'".

2. Salmo 103:17 "Pero desde sempre ata sempre o amor do Señor está cos que o temen, e a súa xustiza cos fillos dos seus fillos".

Lucas 1:24 Despois daqueles días, a súa muller Isabel concibiu e escondeuse cinco meses, dicindo:

Elisabeth concibe e escóndese durante cinco meses.

1. A bendición da fidelidade de Deus

2. Crecer en confianza no Plan de Deus

1. Isaías 40:31 - "Pero os que esperan no Señor renovarán as súas forzas; subirán con ás como aguias; correrán e non se cansarán; andarán e non desfallecerán".

2. Salmo 46:10 - "Estade quietos e sabe que eu son Deus. Serei exaltado entre as nacións, serei exaltado na terra!"

Lucas 1:25 Así fixo o Señor comigo nos días nos que me mirou, para quitar o meu oprobio entre os homes.

O Señor foi misericordioso con María, quitando o seu oprobio entre os homes.

1. A misericordia de Deus: un exemplo do seu amor infalible

2. Alegrarse no Señor: aceptar as súas bendicións

1. Romanos 8:28 - E sabemos que para os que aman a Deus todas as cousas colaboran para o ben, para os que son chamados segundo o seu propósito.

2. Salmo 34:5 - Os que miran para el son radiantes, e os seus rostros nunca se avergonzarán.

Lucas 1:26 E no sexto mes o anxo Gabriel foi enviado de Deus a unha cidade de Galilea, chamada Nazaret,

No sexto mes, un anxo de Deus chegou a Nazaret, cidade de Galilea.

1. Como os mensaxeiros de Deus traen esperanza

2. O poder das visitas de Deus nas nosas vidas

1. Isaías 40:3-5 - Unha voz dun que chamaba: "No deserto prepara o camiño para o Señor; endereita no deserto un camiño para o noso Deus. 4 Todo val será levantado, todo

monte e outeiro abaixarase; o terreo accidentado será nivelado, os lugares accidentados unha chaira. 5 E a gloria do Señor será revelada, e todos os pobos verano xuntos.

2. Lucas 2:10-11 - Pero o anxo díxolles: "Non teñades medo. Tráiovos unha boa nova que causará unha gran alegría a toda a xente. 11 Hoxe na cidade de David naceuche un Salvador; el é o Mesías, o Señor.

Lucas 1:27 A unha virxe desposada cun home que se chamaba Xosé, da casa de David; e a virxe chamábase María.

María estaba prometida cun home chamado Xosé, que era da liñaxe do rei David.

1. A importancia da liñaxe e da historia familiar nas nosas vidas.

2. A provisión milagrosa de Deus para María e Xosé.

1. Romanos 8:28, "E sabemos que todas as cousas colaboran para o ben dos que aman a Deus, dos que son chamados segundo o seu propósito".

2. Salmo 139: 13-14, "Porque posuíches as miñas rendas: cubrichesme no ventre da miña nai. Loareite, porque fun feita con medo e marabilloso; marabillosas son as túas obras, e que a miña alma sabe ben. ben".

Lucas 1:28 E o anxo achegouse a ela e díxolle: "Salve, ti que es moi favorecida, o Señor está contigo; bendita es ti entre as mulleres".

Esta pasaxe describe o saúdo do anxo Gabriel a María cando anunciou que foi elixida para ser a nai de Xesús.

1. O favor de Deus: experimentando a bendición do favor de Deus na túa vida

2. Resposta de María: aprender a responder fielmente á chamada de Deus

1. Xeremías 29:11 - "Porque sei os plans que teño para ti", declara o Señor, "planes para prosperarte e non facerte dano, plans para darche esperanza e futuro".

2. Lucas 2:19 - Pero María atesouraba todas estas cousas e meditaba nelas no seu corazón.

Lucas 1:29 E cando ela o viu, turbouse co seu dito, e pensou que tipo de saúdo debería ser este.

María quedou desconcertada e preocupada cando o anxo Gabriel se lle apareceu.

1: O plan de Deus para nós é ás veces confuso e preocupante, pero sempre será para o noso ben.

2: Deus pode traballar a través dos mensaxeiros máis inesperados para traernos alegría e propósito.

1: Isaías 55:8-9 - "Porque os meus pensamentos non son os teus pensamentos, nin os teus camiños os meus camiños, declara o Señor. Porque como os ceos son máis altos que a terra, así son os meus camiños máis altos que os teus camiños e os meus pensamentos. que os teus pensamentos".

2: Romanos 8:28 - "E sabemos que para os que aman a Deus todas as cousas colaboran para o ben, para os que son chamados segundo o seu propósito".

Lucas 1:30 E o anxo díxolle: Non temas, María, porque atopaches gracia ante Deus.

Un anxo apareceu a María e díxolle que atopara gracia ante Deus e que non tiña medo.

1. O favor de Deus: como recoñecelo e recibilo

2. Afrontar o medo con fe no favor de Deus

1. Salmo 5:12, "Porque bendices aos xustos, Señor; cobres de favor coma cun escudo".

2. Isaías 41:10: "Non temas, porque eu estou contigo; non te espantes, porque eu son o teu Deus; Fortalecerei, axudarei, apoiareino coa miña dereita xusta".

Lucas 1:31 E velaquí, concibirás no teu ventre e darás a luz un fillo, e chamarásIle Xesús.

O anxo declaroulle a María que daría a luz un fillo e que lle chamaría Xesús.

1: Como cristiáns, debemos lembrar de confiar no plan de Deus aínda que pareza improbable ou difícil.

2: Debemos estar abertos á chamada de Deus e aceptar a súa vontade con alegría, reverencia e humildade.

1: Romanos 8:28 "E sabemos que todas as cousas colaboran para o ben dos que aman a Deus, dos que son chamados segundo o seu propósito".

2: Filipenses 4:4-7 "Alégrate sempre no Señor; Que a túa moderación sexa coñecida por todos os homes. O Señor está á man. Coidado con nada; pero en todo, por medio de oración e súplica, con acción de grazas, dáse a coñecer a Deus as túas peticións. E a paz de Deus, que supera todo entendemento, gardará os vosos corazóns e mentes por medio de Cristo Xesús".

Lucas 1:32 El será grande e será chamado Fillo do Altísimo, e o Señor Deus daralle o trono do seu pai David.

O Señor Deus daralle ao seu Fillo un trono real do seu pai David.

1. As promesas de Deus dun Reino Eterno: Vivir no Reino de Xesucristo

2. A bendición de coñecer o plan de Deus: comprender o trono de David

1. Isaías 9:7 - "O aumento do seu goberno e a paz non terá fin, sobre o trono de David e sobre o seu reino, para ordenalo e para establecer con xuízo e xustiza desde agora mesmo para nunca. O celo do Señor dos exércitos fará isto".

2. Apocalipse 3:21 - "Ao vencedor dareille sentar comigo no meu trono, como eu tamén vencei, e sento co meu Pai no seu trono".

Lucas 1:33 E reinará sobre a casa de Xacob para sempre; e do seu reino non terá fin.

Esta pasaxe describe o reinado eterno de Xesús sobre a casa de Xacob.

1: O amor e a misericordia eternos de Xesús son unha fonte de forza para nós na nosa vida cotiá.

2: Nunca debemos esquecer que Xesús ten un reino eterno e debemos esforzarnos por servilo fielmente.

1: Hebreos 13:8, "Xesús Cristo é o mesmo onte e hoxe e para sempre".

2: Salmo 146:10: "O Señor reinará para sempre, o teu Deus, Sión, por todas as xeracións".

Lucas 1:34 Entón María díxolle ao anxo: -¿Como será isto, xa que non coñezo home?

María preguntoulle ao anxo como podía ter un fillo cando era virxe.

1: O exemplo de fe de María ante a incerteza.

2: O poder milagroso de Deus para realizar a súa vontade.

1: Xénese 18:14 ¿Hai algo demasiado difícil para o Señor?

2: Isaías 40:28-31 Non o sabes? ¿Non escoitaches que o Deus eterno, o Señor, o creador dos confíns da terra, non desfallece nin se cansa? non hai busca do seu entendemento.

Lucas 1:35 E respondeu o anxo e díxolle: O Espírito Santo virá sobre ti, e o poder do Altísimo cubrirache coa súa sombra; por iso tamén o santo que nacerá de ti será chamado Fillo de Deus.

O Anxo anuncioulle a María que concibiría o Fillo de Deus, polo poder do Espírito Santo.

1. O poder do Espírito Santo: como Deus fai milagres nas nosas vidas

2. A chamada de Xesús: como respondeu María á invitación de Deus

1. Isaías 7:14 - "Por iso, o propio Señor darache un sinal. Velaquí, a virxe concibirá e dará a luz un fillo e poralle o nome de Emanuel".

2. Romanos 8:11 - "Se o Espírito do que resucitou a Xesús dos mortos habita en vós, o

que resucitou a Cristo Xesús dos mortos tamén dará vida aos vosos corpos mortais polo seu Espírito que habita en vós".

Lucas 1:36 E velaquí, a túa curmá Elisabet, tamén concibiu un fillo na súa vellez; e este é o sexto mes con ela, que era chamada estéril.

Elisabeth concibiu milagrosamente un fillo na súa vellez, a pesar de ser estéril.

1: Os milagres de Deus - Como Deus pode facer milagres profundos mesmo nas circunstancias máis improbables.

2: A idade non é unha barreira - Como Deus aínda pode traballar na vida das persoas a pesar da súa idade.

1: Isaías 46:4 - Mesmo ata a túa vellez e canas eu son el, son o que te sustentará. Eu fixenche e levareino; Vou manterte e rescatarte.

2: Isaías 40:31 - Pero os que esperan no Señor renovarán as súas forzas; subirán con ás como aguias; correrán e non se cansarán; e andarán e non desmaiarán.

Lucas 1:37 Porque nada será imposible para Deus.

Esta pasaxe é un recordatorio do poder de Deus e de que nada é demasiado difícil para Deus.

1. "O poder infinito de Deus"

2. "Nada é imposible para o noso Deus"

1. Xeremías 32:17 Ah, Señor Deus! Velaquí que fixeches o ceo e a terra co teu gran poder e o teu brazo estendido, e non hai nada difícil para ti.

2. Mateo 19:26 Pero Xesús miroulles e díxolles: Para os homes isto é imposible; pero con Deus todas as cousas son posibles.

Lucas 1:38 E María dixo: Velaquí a serva do Señor; fágase en min segundo a túa palabra. E o anxo marchou dela.

María aceptou humildemente a vontade do Señor con fe e confianza.

1: Podemos atopar forza ao confiar no plan de Deus para nós.

2: Cando nos enfrontamos a decisións difíciles, podemos confiar na guía do Señor.

1: 1 Pedro 5:7 - Botando todo o teu coidado sobre el; pois el se preocupa por ti.

2: Hebreos 11:1 - Agora ben, a fe é a substancia das cousas que se esperan, a evidencia das que non se ven.

Lucas 1:39 E ergueuse María naqueles días e foi á montaña con présa, a unha cidade de Xudá;

María viaxou apresuradamente a Xudea.

1. Cando nos enfrontamos a momentos difíciles, debemos permanecer concentrados e ser obedientes á vontade de Deus.

2. A fidelidade de María e a obediencia ao proxecto de Deus é un exemplo para todos nós.

1. Proverbios 3:5-6 "Confía no Señor con todo o teu corazón e non te apoies no teu propio entendemento; en todos os teus camiños, sometete a el, e el endereitará os teus camiños".

2. Lucas 1:38 "E María dixo: Velaquí a serva do Señor; fágase en min segundo a túa palabra".

Lucas 1:40 E entrou na casa de Zacarías e saudou a Isabel.

María visitou a Isabel e saudouna na súa casa.

1. O poder da irmandade: a amizade fiel de María e Isabel

2. A beleza do servizo: a visita de María a Isabel

1. Proverbios 18:24 (Un home de moitos compañeiros pode chegar á ruína, pero hai un amigo que está máis preto que un irmán).

2. Romanos 12:10.

Lucas 1:41 E aconteceu que, cando Isabel escoitou o saúdo de María, o neno saltou no seu ventre; e Elisabeth encheuse do Espírito Santo:

Elisabeth encheuse do Espírito Santo cando escoitou o saúdo de María, e o seu neno saltou de alegría.

1: Alegrámonos na presenza do Señor.

2: Centrándonos na alegría do Espírito Santo.

1: Xoán 16:22 "Así tamén tedes tristeza agora, pero volverei a vervos, e os vosos corazóns alegraranse, e ninguén vos quitará a vosa alegría".

2: Salmo 16:11 "Dásme a coñecer o camiño da vida; na túa presenza hai plenitude de alegría; á túa dereita hai praceres para sempre".

Lucas 1:42 E ela falou en gran voz e dixo: Bendita es ti entre as mulleres, e bendito o froito do teu ventre.

Resposta de María ao anuncio do nacemento de Xesús do anxo Gabriel: María loubou a Deus pola bendición de Xesús.

1. As bendicións de Deus son incondicionais

2. Unha vida de agradecemento polas bendicións de Deus

1. Salmo 28:7 - O Señor é a miña forza e o meu escudo; o meu corazón confiou nel, e fun auxiliado: por iso o meu corazón alégrase moito; e co meu canto loareino.

2. Efesios 5:20 - Dar sempre grazas por todas as cousas a Deus e Pai no nome do noso Señor Xesús Cristo.

Lucas 1:43 E de que me ocorre que a nai do meu Señor veña a min?

María énchese de alegría pola noticia de que dará a luz ao Mesías.

1: Tamén nós podemos estar cheos de alegría cando recibimos bendicións de Deus.

2: Deberíamos estar cheos de asombro e asombro cando pensamos en como traballa Deus nas nosas vidas.

1: Efesios 1:3-14 - A bendición de Paulo da graza de Deus á Igrexa de Éfeso

2: Salmo 139: 1-18 - Eloxio de David a Deus polo seu perfecto coñecemento del.

Lucas 1:44 Porque, velaquí, en canto a voz do teu saúdo soou nos meus oídos, o neno saltou no meu ventre de gozo.

María alegrouse co saúdo de Isabel e o bebé non nacido Xoán saltou no seu ventre de alegría.

1. Alegrarse na Presenza de Deus

2. O poder dun saúdo

1. Gálatas 5:22-23 - Pero o froito do Espírito é amor, alegría, paz, paciencia, mansedume, bondade, fe,

2. Salmo 5:11 - Pero que se alegren todos os que confían en ti: que griten sempre de alegría, porque ti os defendes; que tamén os que aman o teu nome estean gozosos en ti.

Lucas 1:45 E bendita é a que creu, porque terá lugar aquelas cousas que o Señor lle dixo.

María creu na mensaxe do Señor e foi bendita.

1: Debemos seguir o exemplo de fe e confianza de María nas promesas do Señor.

2: Con fe, podemos experimentar as bendicións que Deus ten reservadas para nós.

1: Proverbios 3:5-6 "Confía no Señor con todo o teu corazón; e non te inclines ao teu propio entendemento. Recoñéceo en todos os teus camiños, e el guiará os teus camiños".

2: Hebreos 11:1 "Agora a fe é a substancia das cousas que se esperan, a evidencia das que non se ven".

Lucas 1:46 E María dixo: A miña alma engrandece ao Señor.

O canto de loanza e acción de grazas de María a Deus polas bendicións que lle concedeu.

1. Magnificando o Señor: aprender a dar louvanza e grazas a Deus.

2. Canción de loanza de María: un exemplo inspirador de gratitude.

1. Salmo 103: 1-2 - "Bendice o Señor, oh miña alma, e todo o que hai dentro de min, bendiga o seu santo nome! Bendice o Señor, alma miña, e non esquezas todos os seus beneficios".

2. Colosenses 3:16 - "Que a palabra de Cristo habite en vós abundantemente, ensinándose e amonestándose uns a outros con toda sabedoría, cantando salmos e himnos e cánticos espirituais, con agradecemento a Deus nos vosos corazóns".

Lucas 1:47 E o meu espírito alegrouse en Deus, o meu Salvador.

María proclama a súa alegría no Señor, o seu Salvador.

1: Podemos atopar alegría no Señor cando poñemos a nosa esperanza e confianza nel.

2: A través de Xesús, podemos atopar alegría e paz duradeiras nas nosas vidas.

1: Salmo 30:5 "O choro pode durar unha noite, pero a alegría chega pola mañá".

2: Filipenses 4:4 "Alégrate sempre no Señor. De novo vou dicir: alegrate!"

Lucas 1:48 Porque tivo en conta a humildade da súa serva, pois velaquí, a partir de agora todas as xeracións me chamarán bendito.

Deus mira aos humildes e elévaos, dándolles graza e favor.

1: A graza de Deus está dispoñible para os humildes e mansos.

2: Todas as xeracións chamarán benditos aos que se humillan.

1: Proverbios 3:34 - "Fai cesar os mofadores; reprenderá aos arrogantes e abatirás".

2: Santiago 4:6 - "Pero el dá máis graza. Por iso di: Deus resiste aos soberbios, pero dá graza aos humildes".

Lucas 1:49 Porque o poderoso fíxome grandes cousas; e santo é o seu nome.

María louva a Deus polas grandes cousas que fixo por ela e proclama a súa santidade.

1. O Deus Poderoso e Santo: Celebrando a Magnitude do Poder e da Santidade de Deus

2. Sacar forza do Señor: experimentar as grandes cousas que Deus fixo por nós

1. Salmo 99: 3-4 - Que louven o teu grande e terrible nome; pois é santo. A forza do rei tamén ama o xuízo; ti estableces a equidade, fai o xuízo e a xustiza en Xacob.

2. Nehemías 9:5-6 - Levántate e bendice ao Señor, o teu Deus, para sempre e para sempre: e bendito sexa o teu nome glorioso, que é exaltado por riba de toda bendición e loanza. Ti, mesmo ti, es Señor só; fixeches o ceo, o ceo dos ceos, con todo o seu exército, a terra e todo o que hai nela, os mares e todo o que hai nel, e ti gardas todo; e o exército do ceo te adora.

Lucas 1:50 E a súa misericordia é sobre os que o temen de xeración en xeración.

A pasaxe fala da misericordia de Deus cos que o veneran, de xeración en xeración.

1. Xeracións fieis: o poder da reverencia a Deus

2. Misericordia entre xeracións: honrando o amor constante de Deus

1. Salmo 103:17 - "Pero desde sempre ata sempre o amor do Señor está cos que o temen, e a súa xustiza cos fillos dos seus fillos"

2. Malaquías 3:17 - "Serán meus", di o Señor Todopoderoso, "no día en que consiga o meu tesouro. Perdonareinos, como un pai ten compaixón e perdona ao seu fillo que o serve".

Lucas 1:51 mostrou forza co seu brazo; dispersou os soberbios na imaxinación dos seus corazóns.

A forza de Deus faise evidente pola súa protección dos humildes e a súa humillación dos soberbios.

1: A forza de Deus é maior que a nosa

2: O orgullo chega antes dunha caída

1: Santiago 4:6 - "Deus oponse aos soberbios, pero dá graza aos humildes".

2: Proverbios 16:18 - "A soberbia vai antes da destrución, e o espírito altivo antes da caída".

Lucas 1:52 Derrotou aos poderosos dos seus asentos e exaltou aos de baixo grao.

Esta pasaxe fala de como Deus humilla aos poderosos e eleva aos humildes.

1. A sobre o poder da humildade e como se pode usar para glorificar a Deus.

2. A sobre como Deus traballa para nivelar o terreo de xogo e como traballa para mostrarnos a todos que somos iguais aos seus ollos.

1. 1 Pedro 5: 5-7 “Do mesmo xeito, vós que sodes máis novos, estade sometidos aos anciáns. Revestídevos, todos, de humildade uns cos outros, porque "Deus se opón aos soberbios, pero aos humildes dá graza". Humilládevos, pois, baixo a poderosa man de Deus, para que no seu momento vos exalte, botando sobre el todas as vosas ansiedades, porque el coida de vós".

2. Santiago 4:10 "Humilládevos diante do Señor, e el vos exaltará".

Lucas 1:53 Encheu de boas cousas aos famentos; e os ricos despediu baleiros.

Deus dá aos famentos e quita aos ricos.

1. Deus recompensa aos humildes: como Deus usa as nosas necesidades para bendicirnos

2. A provisión de Deus: aprender a confiar na xenerosidade de Deus

1. Santiago 2:5-7 "Escoitade, meus amados irmáns: ¿Non escolleu Deus aos pobres do mundo para que sexan ricos na fe e herdeiros do reino que prometeu aos que o aman? Pero ti deshonraches ao pobre. ¿Non te oprimen os ricos e te arrastran aos tribunais? Non blasfeman ese nobre nome co que te chaman?

2. Mateo 5:3 "Dichosos os pobres de espírito, porque deles é o reino dos ceos".

Lucas 1:54 Axudou ao seu servo Israel, en lembranza da súa misericordia;

A pasaxe destaca a misericordia de Deus ao axudar ao seu servo Israel.

1. A misericordia fiel de Deus: como a misericordia de Deus é infalible e edificante

2. O poder da lembranza: como Deus usa a memoria para demostrar o seu amor

1. Éxodo 34: 6-7 - "E o Señor pasou diante del e proclamou: o Señor, o Señor Deus, misericordioso e misericordioso, longanime e abundante en bondade e verdade, gardando misericordia por milleiros, perdoando a iniquidade e a transgresión. e pecado"

2. Lamentacións 3:22-23 - "Dá misericordia do Señor non somos consumidos, porque as súas compaixóns non fallan. Son novas cada mañá: grande é a túa fidelidade"

Lucas 1:55 Como falou aos nosos pais, a Abraham e á súa descendencia para sempre.

Deus fixo un pacto con Abraham e os seus descendentes que duraría para sempre.

1. O pacto de Deus de amor e fidelidade: Abraham, o pai da nosa fe

2. Vivir nas promesas de Deus: a promesa infalible a Abraham e aos seus descendentes

1. Romanos 4:13-17 - Porque a promesa de que sería o herdeiro do mundo non foi a Abraham, nin á súa descendencia, pola lei, senón pola xustiza da fe.

2. Hebreos 6: 13-18 - Porque cando Deus fixo unha promesa a Abraham, porque non podía xurar por maior, xurou por si mesmo.

Lucas 1:56 E María quedou con ela uns tres meses, e volveu á súa casa.

María quedou con Isabel durante tres meses antes de regresar á súa propia casa.

1. O plan de Deus: unha ollada ao tempo de María con Isabel

2. O poder da confraternización: o exemplo de María e Isabel

1. Gálatas 6:2 - "Levar uns as cargas dos outros, e cumprir así a lei de Cristo".

2. Xoán 15:12-13 - "Este é o meu mandamento: que vos amedes uns a outros como eu vos amei. Ninguén ten amor máis grande que este: que alguén dea a súa vida polos seus amigos".

Lucas 1:57 E chegou o tempo completo de Isabel para que nacera; e ela deu a luz un fillo.

Elisabeth deu a luz un fillo.

1: O tempo de Deus é perfecto - Lucas 1:57

2: Esperando as promesas de Deus - Lucas 1:57

1: Isaías 40:31 - "Pero os que esperan no Señor renovarán as súas forzas; subirán ás ás como aguias; correrán e non se cansarán; andarán e non desfallecerán".

2: Isaías 46:10-11 - "Declarando o fin dende o principio, e dende os tempos antigos as cousas que aínda non están feitas, dicindo: O meu consello manterase, e farei todo o que quero: chamar desde o paxaro voraz. leste, o home que cumpre o meu consello desde un país afastado: si, eu o falei, tamén o farei cumprir; o propúxeno, tamén o farei".

Lucas 1:58 E os seus veciños e os seus curmáns escoitaron como o Señor tiña grande misericordia con ela; e alegráronse con ela.

O Señor mostrou gran misericordia con María, facendo que os seus veciños e familiares se alegraran con ela.

1: Podemos aprender co exemplo de María de como estar cheos de alegría cando Deus mostra misericordia.

2: A misericordia de Deus está sempre dispoñible para nós, sen importar as nosas circunstancias.

1: Salmo 118:24 "Este é o día que fixo o Señor; alegrémonos e alegrémonos por iso".

2: Romanos 5:20-21 "Onde aumentou o pecado, a graza aumentou cada vez máis, para que, así como o pecado reinou na morte, así tamén a graza reine mediante a xustiza para traer vida eterna por medio de Xesucristo, noso Señor".

Lucas 1:59 E aconteceu que ao oitavo día viñeron para circuncidar o neno; e chamáronlle Zacarías, polo nome do seu pai.

Esta pasaxe fala do nome do neno Zacarías segundo o costume da relixión xudía.

1. A importancia da tradición e do patrimonio na observancia relixiosa.

2. O significado de poñerlle un nome a un neno na Biblia.

1. Xénese 17:12-14 - A importancia da circuncisión como parte da alianza con Deus.

2. Mateo 1:21 - O significado do nome de Xesús e o seu cumprimento da profecía.

Lucas 1:60 E a súa nai respondeu e dixo: Non é así; pero chamarase Xoán.

Isabel, a nai de Xoán o Bautista, declarou que o nome do seu fillo sería Xoán, en lugar do nome que escolleu o seu pai.

1. "O poder da bendición dunha nai: estar á altura do noso nome de Deus"

2. "O poder da obediencia fiel: seguir a vontade de Deus a pesar do que pensan os demais"

1. Xénese 17:5 - "Xa non será o teu nome Abram; o teu nome será Abraham, porque eu fixen de ti pai de moitas nacións".

2. Mateo 1:21 - "Ela dará a luz un fillo, e ti poñeráslle o nome de Xesús, porque salvará ao seu pobo dos seus pecados".

Lucas 1:61 E dixéronlle: Non hai ningún dos teus parentes a quen se chame este nome.

Os parentes de Isabel e Zacarías non atoparon ningún dos seus parentes que compartisen o nome do seu fillo, Xoán.

1. Os plans de Deus son maiores que os nosos.

2. O poder da fe e da oración ante a adversidade.

1. Efesios 3:20 - Agora, a aquel que é capaz de facer moito máis que todo o que pedimos ou pensamos, segundo o poder que obra en nós.

2. Santiago 5:13-16 - Algún de vós está aflixido? Que ore. Algún alegre? Que cante salmos.

Lucas 1:62 E fixeron sinais ao seu pai de como quería que lle chamase.

Pedíuselle ao pai de Xoán Bautista que poña o nome do seu fillo.

1: Deus chámanos a todos á fe e á obediencia, así como chamou a Zacarías para poñerlle o nome ao seu fillo Xoán.

2: Debemos confiar en Deus e aceptar os seus dons, como fixo Zacarías ao nomear ao seu fillo Xoán.

1: Isaías 9:6 - Porque un neno nos nace, un fillo nos dá; e o goberno estará sobre o seu ombreiro, e o seu nome chamarase Conselleiro marabilloso, Deus poderoso, Pai eterno, Príncipe da paz.

2: Mateo 1:21 - Ela dará a luz un fillo, e chamáslle o nome de Xesús, porque salvará ao seu pobo dos seus pecados.

Lucas 1:63 E pediu unha mesa e escribiu, dicindo: Chámase Xoán. E marabilláronse todos.

A xente quedou abraiada cando Zacarías escribiu o nome do seu fillo, Xoán.

1: O poder dun nome: cando lle damos un nome a alguén, dámoslle unha identidade.

2: O significado de Xoán - a importancia do papel de Xoán na Biblia e o que significa para nós hoxe.

1: Isaías 9:6 - Porque un neno nos nace, un fillo nos dá; e o goberno estará sobre o seu ombreiro, e o seu nome chamarase Conselleiro marabilloso, Deus poderoso, Pai eterno, Príncipe da paz.

2: Mateo 1:21 - Ela dará a luz un fillo, e chamáslle o nome de Xesús, porque salvará ao seu pobo dos seus pecados.

Lucas 1:64 E inmediatamente abriuse a súa boca e soltoulle a lingua, e falou e loubou a Deus.

Esta pasaxe describe o momento no que o discurso de Zacarías foi restaurado despois da

súa visita anxelica.

1. O poder de Deus: restaurando a nosa fala.

2. O milagre da louvanza: liberando a alegría das nosas linguas.

1. Isaías 35:5-6 - Entón abriranse os ollos dos cegos e abriranse os oídos dos xordos. Entón o coxo saltará coma un cervo, e a lingua do mudo cantará.

2. Salmo 51:15 - Señor, abre os meus beizos; e a miña boca manifestará a túa loanza.

Lucas 1:65 E o medo envorcou a todos os que os rodeaban;

O medo estendeuse entre a xente da rexión de Xudea despois de coñecer os feitos milagrosos que rodearon o nacemento de Xoán Bautista.

1. O poder de Deus é maior que o noso medo.

2. Podemos confiar en Deus malia a incerteza da vida.

1. Isaías 41:10 - Non temas, porque estou contigo; non te espantes, porque eu son o teu Deus; Fortalecerei, axudarei, apoiareino coa miña dereita xusta.

2. Salmo 56:3-4 - Cando teño medo, confío en ti. En Deus, cuxa palabra louvo, en Deus confío; Non terei medo. Que pode facerme a carne?

Lucas 1:66 E todos os que os escoitaron gardáronos no seu corazón, dicindo: Que tipo de neno será este! E a man do Señor estaba con el.

Esta pasaxe describe o asombro e o asombro do pobo de Xerusalén ao escoitar a noticia de que Zacarías e Isabel estaban esperando un fillo.

1. Deus está facendo unha cousa nova: alégrate nas súas obras marabillosas

2. Descansando na garantía do poder e da presenza de Deus

1. Isaías 43:19 - Velaquí, estou facendo unha cousa nova; agora brota, non o percibes?

2. Salmo 46:10 - Estade quieto e sabe que eu son Deus. Serei exaltado entre as nacións, serei exaltado na terra!

Lucas 1:67 E o seu pai Zacarías encheuse do Espírito Santo e profetizou, dicindo:

Zacarías encheuse do Espírito Santo e profetizou unha bendición para o pobo de Deus.

1. A fidelidade de Deus en tempos de dificultade

2. O Poder do Espírito Santo

1. Isaías 12:2-3 - "Velaí, Deus é a miña salvación; confiarei e non terei medo, porque o Señor Deus é a miña forza e o meu canto, e el converteuse na miña salvación".

2. Feitos 2:4 - "E todos enchéronse do Espírito Santo e comezaron a falar noutras linguas, segundo o Espírito lles daba que se pronunciasen".

Lucas 1:68 Bendito sexa o Señor Deus de Israel; porque visitou e rescatou ao seu pobo,

Deus visitou o seu pobo e redimiuno.

1: Xesús veu para salvarnos dos nosos pecados.

2: A misericordia e a graza de Deus son infinitas e de gran alcance.

1: Tito 2:14, "que se entregou a si mesmo por nós para redimirnos de toda iniquidade e purificar para si un pobo para a súa propiedade, celoso polas boas obras".

2: Romanos 3:23-24, "porque todos pecaron e están destituídos da gloria de Deus, e son xustificados pola súa graza como don, pola redención que hai en Cristo Xesús".

Lucas 1:69 E levantou para nós un corno de salvación na casa do seu servo David;

A pasaxe fala de Deus levantando un corno de salvación para nós na casa do seu servo David.

1. A provisión de salvación de Deus a través da Casa de David

2. O poder da salvación de Deus a través dos seus servos

1. Isaías 11: 1-2 - "E sairá unha vara do tronco de Isai, e das súas raíces brotará unha rama: e o espírito do Señor descansará sobre el, o espírito de sabedoría e intelixencia, espírito de consello e forza, espírito de coñecemento e de temor ao Señor".

2. 2 Samuel 7:12-13 - "E cando se cumpran os teus días e durmires cos teus pais, establecerei despois de ti a túa descendencia, que sairá das túas entrañas, e establecerei o seu reino. El edificará unha casa ao meu nome, e eu establecerei o trono do seu reino para sempre".

Lucas 1:70 Como falou por boca dos seus santos profetas, que o foron desde o principio do mundo:

Deus falou a través dos seus profetas desde o principio do mundo.

1. O poder da Palabra de Deus - Explorando como Deus nos falou a través dos seus profetas desde o principio do mundo.

2. A atemporalidade da palabra de Deus - Explorando como a palabra de Deus foi unha guía desde o principio do mundo.

1. Isaías 55:11 - "Así será a miña palabra que sae da miña boca: non volverá a min vacía, senón que cumprirá o que eu queira, e prosperará no que a enviei. "

2. Salmo 33:4 - "Porque a palabra de Xehová é xusta, e todas as súas obras fanse con verdade".

Lucas 1:71 Para que sexamos salvados dos nosos inimigos e da man de todos os que nos odian;

A pasaxe fala de ser salvado dos inimigos e dos que nos odian.

1: O amor de Deus sálvanos dos nosos inimigos e dos que nos odian.

2: A través da fe en Deus, podemos atopar a liberación dos nosos inimigos e dos que nos odian.

1: Romanos 8:37 Non, en todas estas cousas somos máis que vencedores por medio de quen nos amou.

2: Salmos 34:17-18 Cando os xustos piden auxilio, o Señor escóitaos e líbraos de todos os seus problemas. O Señor está preto dos que teñen o corazón quebrantado e salva aos esmagados de espírito.

Lucas 1:72 Para cumprir a misericordia prometida aos nosos pais e lembrar a súa santa alianza;

A pasaxe fala de cumprir as promesas de Deus e lembrar a súa santa alianza.

1. Unha promesa cumprida: a misericordia de Deus

2. Lembrando o pacto de Deus: o noso compromiso con el

1. Isaías 55:3 - "Inclina o teu oído e ven a min; escoita, para que viva a túa alma; e farei contigo un pacto eterno, o meu amor firme e seguro por David".

2. Salmo 105: 8 - "Lembra para sempre a súa alianza, a palabra que mandou, por mil xeracións".

Lucas 1:73 O xuramento que lle fixo ao noso pai Abraham,

Deus fixo promesas a Abraham e cumpriunas.

1: Deus é fiel e cumprirá as súas promesas.

2: Podemos confiar nas promesas de Deus aínda que tarden moito en cumprirse.

1: Números 23:19 - Deus non é un home para mentir; nin o fillo do home, que se

arrepentise: dixo, e non o fará? ou falou e non o fará bo?

2: 2 Corintios 1:20 - Porque todas as promesas de Deus nel están si, e nel Amén, para a gloria de Deus por nós.

Lucas 1:74 que el nos concedese que, librados da man dos nosos inimigos, o servisemos sen medo,

En Lucas 1:74, Deus prometeu protexer e librar ao seu pobo dos seus inimigos para que puidesen servilo en paz e sen medo.

1. "A promesa de protección: servir a Deus sen medo"

2. "O rescate de Deus: Servilo en liberdade"

1. Salmo 34:7 - O anxo do Señor acampa arredor dos que o temen, e líbraos.

2. Isaías 41:10 - Non temas, porque estou contigo; non te espantes, porque eu son o teu Deus; Fortalecerei, axudarei, apoiareino coa miña dereita xusta.

Lucas 1:75 En santidade e xustiza diante del, todos os días da nosa vida.

Esta pasaxe de Lucas 1 fala dunha vida de santidade e xustiza ante Deus.

1. Vivir unha vida de santidade e xustiza ante Deus

2. O poder da santidade e da xustiza nas nosas vidas

1. 1 Pedro 1:15-16 - "Pero como o que vos chamou é santo, tamén vós sexades santos en toda a vosa conduta, xa que está escrito: "Seredes santos, porque eu son santo".

2. Santiago 1:22-25 - "Pero facede a palabra, e non só oíntes, enganándovos a vós mesmos. Porque se alguén escoita a palabra e non o fai, é como un home que mira fixamente o seu rostro natural nun espello. Pois mira para si mesmo e vaise e de inmediato esquece como era. Pero o que mira a lei perfecta, a lei da liberdade, e persevera, non sendo oínte que esquece, senón que actúa, será bendito no seu facer".

Lucas 1:76 E ti, neno, serás chamado profeta do Altísimo, porque irás diante do Señor para preparar os seus camiños;

A pasaxe fala de que Xoán Bautista é chamado o profeta do Altísimo, que irá diante do Señor para preparar os seus camiños.

1. A chamada de Xoán Bautista: preparando o camiño para o Señor

2. A misión profética de Xoán Bautista: Preparando os corazóns para o Reino de Deus

1. Isaías 40:3-5 - Preparade o camiño do Señor, endereitade no deserto un camiño para o noso Deus.

2. Malaquías 3:1 - "Velaí, enviarei o meu mensaxeiro, e el preparará o camiño diante de min".

Lucas 1:77 Para dar coñecemento da salvación ao seu pobo mediante a remisión dos seus pecados,

A pasaxe expresa que o propósito de Deus ao enviar ao seu Fillo ao mundo era darlle ao seu pobo coñecemento da salvación e perdoar os seus pecados.

1. O don da salvación: como Deus nos salva a través do seu Fillo

2. A graza de Deus: comprender o perdón dos pecados

1. Romanos 5:8 - "Pero Deus demostra o seu amor por nós nisto: mentres aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós".

2. Efesios 2: 8-9 - "Porque pola graza fuches salvo, pola fe, e isto non é de vós, é don de Deus, non por obras, para que ninguén se glorie".

Lucas 1:78 pola tenra misericordia do noso Deus; polo que nos visitou o amanecer do alto,

A través da misericordia de Deus, fomos visitados polo amencer do ceo.

1. Ver a misericordia de Deus na vida cotiá

2. Atopar consolo e esperanza na misericordia do Señor

1. Salmo 86:15 - Pero ti, Señor, es un Deus misericordioso e misericordioso, lento para a ira e abundante en amor e fidelidade.

2. Santiago 5:11 - Velaquí, consideramos benditos os que permaneceron firmes. Escoitaches falar da firmeza de Xob, e viches o propósito do Señor, como o Señor é compasivo e misericordioso.

Lucas 1:79 Para iluminar aos que están sentados nas tebras e na sombra da morte, para guiar os nosos pés polo camiño da paz.

A pasaxe fala de proporcionar luz e orientación aos que están na escuridade e na desesperación, conducíndoos cara á paz.

1. "Un camiño para a paz" - Explorando as bendicións de atopar a paz a través de Cristo.

2. "Light in the Darkness" - Examinando a esperanza e a alegría que vén de confiar en Deus.

1. Isaías 9:2 - "O pobo que andaba nas tebras viu unha gran luz; sobre os que viven na terra de profundas tebras unha luz amenceu".

2. Salmo 119:105 - "A túa palabra é unha lámpada para os meus pés e unha luz para o meu camiño".

Lucas 1:80 E o neno creceu e fortaleceuse de espírito, e estivo nos desertos ata o día en que se mostrou a Israel.

O neno Xesús creceu e fíxose forte espiritualmente mentres vivía no deserto ata o momento en que se revelou a Israel.

1: O plan de Deus para as nosas vidas pode ser descoñecido para nós, pero podemos confiar na súa guía.

2: Podemos confiar en Deus para levarnos ao noso destino, aínda que leve tempo.

1: Xeremías 29:11 - "Porque sei os plans que teño para ti", declara o Señor, "planes para prosperarte e non facerte dano, plans para darche esperanza e futuro".

2: Proverbios 3:5-6 - "Confía no Señor con todo o teu corazón e non te apoies no teu propio entendemento; Sométese a el en todos os teus camiños, e el endereitará os teus camiños".

Lucas 2 continúa a narración do nacemento e os primeiros anos de vida de Xesús, destacando acontecementos significativos como o nacemento de Xesús en Belén, a visita de pastores e anxos e a presentación de Xesús no templo.

1o Parágrafo: O capítulo comeza cun decreto de César Augusto de que se faga un censo. Xosé, que era da casa de David, foi a Belén con María, que estaba embarazada. Mentres estaban alí, María deu a luz ao seu fillo primoxénito, envolveuno en pañales e deitouno nun pesebre porque non había lugar para eles na pousada (Lucas 2:1-7). Na mesma rexión, os pastores vixiaban o seu rabaño pola noite cando se lles apareceu un anxo. O anxo trouxolles unha boa nova de gran alegría: un Salvador nacera en Belén. De súpeto, unha multitude de exércitos celestes uníronse ao anxo louvando a Deus e dicindo: "Gloria a Deus no máis alto do ceo, e na terra paz entre aqueles cos que quere" (Lucas 2:8-14).

2o Parágrafo: Despois de escoitar esta mensaxe dos anxos, os pastores correron a Belén para atopar o neno Xesús. Atoparon a María e a Xosé xunto co neno deitado nun pesebre. Os pastores compartiron o que viran e escoitaran con outros que se marabillaron coas súas palabras (Lucas 2:15-18). Oito días despois, segundo o costume xudeu para nenos varóns, Xesús foi circuncidado e nomeado segundo as instrucións dun anxo antes da súa concepción: Xesús. Cando chegou o momento da purificación de María segundo a lei xudía, despois de que pasara o parto, a ofrenda requirida fixo a Xerusalén. José María levouno a Xerusalén, presentárlleo Señor, tal como está escrito. Lei Señor. Todo macho abre o ventre chamado santo Señor ofrece parella de pombas dúas pombas novas (Lucas 2: 21-24).

Terceiro parágrafo: Nese momento vivía Simeón, un home devoto e xusto, que esperaba consolo. Israel O Espírito Santo revelou que non vería a morte antes de ver ao Mesías do Señor conducido polo Espírito aos atrios do templo cando os pais trouxeron ao neno Xesús facer por el costume. A lei tomou as armas louvaba a Deus. dicindo: "Señor Soberano podes deixar que o teu servo vaia paz segundo a palabra os ollos viron salvación preparada presenza todos os pobos luz revelación xentís gloria pobo Israel". Entón profetizou sobre o neno dicindo que El destinou causa caer levantándose moitos Israel ser sinal falado contra así pensamentos corazóns revelados espada atravesará a alma tamén Ana profetisa idade avanzada nunca saíu do templo adorar xaxún orar avanzando momento viu neno agradeceu Deus falou a todos redención Xerusalén volveu Nazaret fíxose forte encheu a sabedoría e o favor sobre el (Lucas 2:25-40).

Lucas 2:1 E aconteceu naqueles días que saíu un decreto de César Augusto para que todo o mundo fose gravado.

César Augusto emitiu un decreto que obrigaba a tributar a todas as persoas do mundo.

1. O nacemento de Xesús cumpre o plan de salvación de Deus para todos.

2. Lembra ser agradecido e obediente a Deus, mesmo en tempos de impostos.

1. Xoán 3:16 - Porque tanto amou Deus ao mundo que deu ao seu único Fillo, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna.

2. Romanos 13:7 - Dálle a todos o que lles debes: Se debes impostos, paga impostos; se ingresos, entón ingresos; se respecto, entón respecto; se honra, entón honra.

Lucas 2:2 (E este gravame fíxose por primeira vez cando Cirenio era gobernador de Siria.)

Esta pasaxe describe como se facía un censo na época de Cirenio, que era gobernador de Siria.

1. O plan de Deus sempre se revela no tempo divino.

2. Cando seguimos a guía do Señor, seguirán as bendicións.

1. Eclesiastés 3: 1-8 - Hai un tempo para todo, e unha estación para cada actividade baixo o ceo.

2. Isaías 40:31 - Pero os que esperan no Señor renovarán as súas forzas; subirán con ás como aguias; correrán e non se cansarán; andarán e non desmaiarán.

Lucas 2:3 E todos foron tributados, cada un á súa cidade.

María e Xosé debían viaxar a Belén para facer un censo, polo que pasaron a tributar na súa propia cidade.

1. A importancia de obedecer a lei: unha ollada á obediencia de María e Xosé

2. O poder da fidelidade: a confianza de María e Xosé en Deus

1. Mateo 6:33 - "Pero busca primeiro o reino de Deus e a súa xustiza, e todas estas cousas seranlles engadidas".

2. Filipenses 4:19 - "E o meu Deus suplirá todas as túas necesidades segundo as súas riquezas na gloria en Cristo Xesús".

Lucas 2:4 E tamén Xosé subiu de Galilea, da cidade de Nazaret, a Xudea, á cidade de David, que se chama Belén; (porque era da casa e linaxe de David:)

Esta pasaxe conta a viaxe de Xosé e María de Nazaret a Belén para cumprir a profecía do nacemento do Mesías na cidade de David.

1. A Palabra de Deus é sempre verdadeira e sempre se realizará.

2. Deus ten un plan para todos e cada un de nós, e é importante confiar nel.

1. Isaías 55:11 - Así será a miña palabra que sae da miña boca: non volverá a min vacía, senón que cumprirá o que eu queira, e prosperará no que a enviei.

2. Xeremías 29:11 - Porque sei os pensamentos que penso para ti, di o Señor, pensamentos de paz, e non de mal, para darche un final esperado.

Lucas 2:5 Para ser tributado con María, a súa esposa, estando encinta.

Esta pasaxe describe José e María que van a Belén para cobrar impostos, e María estaba embarazada nese momento.

1. Xesús, o noso perfecto exemplo de obediencia á autoridade

2. Xunto a María: como podemos seguir a Xesús durante tempos difíciles

1. Romanos 13: 1-7 - Que cada alma se someta aos poderes superiores.

2. Mateo 28: 18-20 - Id, pois, e ensinade a todas as nacións, bautizándoas no nome do Pai, e do Fillo e do Espírito Santo.

Lucas 2:6 E así foi que, mentres eles estaban alí, cumpríronse os días para que ela nacera.

María e Xosé viaxaron a Belén para rexistrarse nun censo, e mentres estaban alí, María deu a luz a Xesús.

1: O tempo de Deus é sempre perfecto. Non importa como parecen as cousas, Deus sempre ten o control.

2: A fe de María e Xosé en Deus era inquebrantable. Seguiron o seu plan, aínda que non tiña sentido para eles.

1: Proverbios 3:5-6 "Confía no Señor con todo o teu corazón e non te apoyes no teu propio entendemento; en todos os teus camiños, sométese a el, e el endereitará os teus camiños".

2: Hebreos 11:1 "Agora a fe é confianza no que esperamos e seguridade sobre o que non vemos".

Lucas 2:7 E deu a luz ao seu fillo primoxénito, envolveuno en pañales e púxoo nun pesebre; porque non había sitio para eles na pousada.

O nacemento de Xesús foi humilde, xa que non había sitio para eles na pousada.

1. O humilde nacemento de Xesús: aprender a abrazar a humildade.

2. O significado do nacemento de Xesús: considerando o impacto da graza de Deus.

1. Filipenses 2:5-11 - A humildade e a exaltación de Cristo.

2. Isaías 9:6-7 - Xesús como o conselleiro marabilloso, Deus poderoso, pai eterno e príncipe da paz.

Lucas 2:8 E había no mesmo país uns pastores que vivían no campo, vixiando durante a noite o seu rabaño.

Os pastores do mesmo país vixiaban o seu rabaño pola noite.

1. A vixilancia interminable dos pastores

2. O poder da noite

1. Xoán 10:11 - "Eu son o bo pastor; o bo pastor dá a súa vida polas ovellas".

2. Isaías 40:11 - "Pacerá o seu rabaño coma un pastor: recollerá os cordeiros co seu brazo, levaráos no seu seo, e levará suavemente aos que están con cría".

Lucas 2:9 E velaquí, o anxo do Señor veu sobre eles, e a gloria do Señor brillou arredor deles, e eles tiveron moito medo.

O anxo do Señor veu sobre os pastores, e a gloria do Señor brillou ao seu redor, facendo que se encheran de medo.

1. O consolo da presenza de Deus

2. Non temas: Deus está sempre preto

1. Isaías 41:10 - "Non teñas medo, porque eu estou contigo; non te asustes, porque eu son o teu Deus; fortalecereiche, axudarei, apoiareino coa miña dereita xusta".

2. Salmo 46: 1-3 - "Deus é o noso refuxio e fortaleza, un auxilio moi presente nos problemas. Por iso non temeremos aínda que a terra ceda, aínda que as montañas se trasladen ao corazón do mar, aínda que as súas augas. ruxe e escuma, aínda que as montañas tremen ante o seu inchazo".

Lucas 2:10 E o anxo díxolles: Non teñades miedo, porque velaquí, vos traigo unha boa nova de gran gozo, que será para todo o pobo.

O anxo anunciou o nacemento de Xesús, traendo boa nova de gran alegría a todas as persoas.

1. A alegría de Xesús: Alegrámonos da Boa Nova do Señor.

2. A Graza de Deus: Celebrando o Amor Incondicional de Deus.

1. Isaías 9:6-7 - Porque un fillo nos naceu, un fillo nos é dado, e o goberno estará sobre o seu ombreiro, e chamarase o seu nome Marabilloso, Conselleiro, Deus poderoso, Pai eterno. , O Príncipe da Paz.

2. Romanos 5:8 - Pero Deus encomia o seu amor cara a nós, en que, mentres eramos aínda pecadores, Cristo morreu por nós.

Lucas 2:11 Porque hoxe vos naceu na cidade de David un Salvador, que é Cristo o Señor.

Esta pasaxe revela o anuncio trascendental do nacemento de Xesucristo, o Salvador do mundo.

1. A Alegría do Nadal: Alegrádevos co Nacemento de Xesús, o Salvador do Mundo

2. Nace un Salvador: a esperanza de salvación por medio de Xesucristo

1. Isaías 9:6 - Porque un neno nos nace, un fillo nos dá; e o goberno estará sobre o seu ombreiro, e o seu nome chamarase Conselleiro marabilloso, Deus poderoso, Pai eterno, Príncipe da paz.

2. Xoán 3:16 - Porque tanto amou Deus ao mundo, que deu ao seu Fillo único, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna.

Lucas 2:12 E isto será un sinal para vós; Atoparedes o neno envolto en pañales, deitado nun pesebre.

Sinal do nacemento de Xesús: o neno en pañales, deitado nun pesebre.

1. O plan de Deus: do pesebre á cruz

2. Atopar a alegría nas cousas sinxelas

1. Isaías 60: 1-3 - Levántate, brilla, porque chegou a túa luz e a gloria do Señor érguese sobre ti.

2. Filipenses 2: 5-8 - Cristo Xesús, que, sendo Deus na natureza, non consideraba a igualdade con Deus algo para ser usado para o seu propio proveito; máis ben, non se fixo nada tomando a propia natureza de servo.

Lucas 2:13 E de súpeto houbo co anxo unha multitude do exército celestial que louvaba a Deus e dicía:

Ao anxo uniuse unha multitude de exércitos celestes que loaban a Deus.

1. O poder da loanza: como se invoca a Deus a través das nosas palabras

2. A alegría da adoración: descubrindo as bendicións da loanza

1. Salmo 103: 1-5 - Bendiga o Señor, alma miña, e todo o que hai dentro de min, bendiga o seu santo nome!

2. Hebreos 13:15 - A través del, ofrecemos continuamente un sacrificio de loanza a Deus, é dicir, o froito dos beizos que recoñecen o seu nome.

Lucas 2:14 Gloria a Deus no máis alto, e paz na terra, boa vontade para cos homes.

Esta pasaxe celebra o nacemento de Xesús e a paz, a boa vontade e a gloria que trae a súa vinda.

1. O don da paz: explorando o significado do nacemento de Xesús

2. Boa vontade cara aos homes: comprender o impacto da Palabra de Deus

1. Isaías 9:6-7 Porque un neno nos naceu, un fillo nos é dado, e o goberno estará sobre o seu ombreiro, e chamarase o seu nome Marabilloso, Conselleiro, Deus poderoso, Pai eterno . O Príncipe da Paz.

2. Filipenses 2: 5-8 Que estea en vós este pensamento, que tamén estaba en Cristo

Xesús: quen, sendo na forma de Deus, non pensou que era un roubo ser igual a Deus; sobre el a forma de servo, e fíxose a semellanza dos homes: e sendo atopado como un home, humillóuse a si mesmo e fíxose obediente ata a morte, ata a morte de cruz.

Lucas 2:15 E aconteceu que, cando os anxos se afastaban deles para o ceo, os pastores dixéronse uns a outros: "Imos agora ata Belén, e vexamos o que aconteceu, que o Señor ten. deuse a coñecer.

Aos pastores contáronlles os anxos o nacemento de Xesús e decidiron ir a Belén para ver por eles mesmos o bebé recentemente nado.

1. O poder da palabra de Deus: como os pastores eran obedientes e dispostos a actuar sobre o que lles dicían.

2. A importancia da fe: Como os pastores confiaron na palabra de Deus e puxeron a súa fe nel.

1. Romanos 10:17 - Entón, a fe vén polo oído, e o oído pola palabra de Deus.

2. Santiago 2:26 - Porque como o corpo sen espírito está morto, así a fe sen obras tamén está morta.

Lucas 2:16 E chegaron apresuradamente, e atoparon a María, a Xosé e ao neno deitado nun pesebre.

Esta pasaxe conta a historia dos pastores que foron informados por un anxo do nacemento de Xesús e se apresuraron a buscalo.

1. "O significado dos pastores no Belén"

2. "O poder dun anuncio angelical"

1. Isaías 40:11- "Pacerá o seu rabaño coma un pastor; recollerá os cordeiros nos seus brazos, levaráos no seu seo, e levará suavemente os que están con cría".

2. Salmo 23: 1- "O Señor é o meu pastor; non me faltará".

Lucas 2:17 E cando o viron, deron a coñecer o dito que se lles dixo acerca deste neno.

Os pastores contaron aos demais o nacemento de Xesús despois de que o viron.

1. A fidelidade de Deus ás súas promesas - Lucas 2:11

2. A importancia de compartir as boas novas - Lucas 2:17

1. Isaías 9:6-7 - Porque un neno nos naceu, un fillo nos é dado; e o goberno estará sobre o seu ombreiro. E chamarase o seu nome Marabilloso, Conselleiro, Deus poderoso, Pai eterno, Príncipe da paz.

7 O aumento do seu goberno e a súa paz non terá fin, no trono de David e sobre o seu reino, para ordenalo e establecelo con xuízo e xustiza dende ese momento, ata para sempre. O celo do Señor dos exércitos fará isto.

2. Mateo 28:19-20 - Id, pois, e facede discípulos a todas as nacións, bautizándoas no nome do Pai, do Fillo e do Espírito Santo, ensinándolles a observar todo o que eu vos mandei; e velaquí, estou contigo sempre, ata a fin do mundo". Amén.

Lucas 2:18 E todos os que o escoitaron marabilláronse das cousas que lles contaban os pastores.

Os pastores compartiron a boa nova do nacemento de Xesús e as persoas que a escoitaron quedaron abraiadas.

1. Teña fe no Plan de Deus

2. Alegrádevos coa Boa Nova

1. Lucas 2:10-11: "E díxolles o anxo: Non teñades miedo, porque velaquí, vos traigo unha boa nova de gran gozo, que será para todos os pobos. Porque hoxe vos naceu na cidade. de David un Salvador, que é Cristo o Señor".

2. Romanos 10:14-15: "Como, entón, invocarán a aquel en quen non creron? e como crerán naquel de quen non escoitaron? e como escoitarán sen predicador? predican, a menos que sexan enviados?"

Lucas 2:19 Pero María gardaba todas estas cousas e meditaba nelas no seu corazón.

María gardou o anuncio milagroso de Deus do nacemento de Xesús e meditouno no seu corazón.

1: Podemos aprender do exemplo de María de atesourar a palabra de Deus e reflexionar sobre ela na oración.

2: Ao meditar na palabra de Deus nos nosos corazóns, podemos achegarnos máis a El e atopar paz nas súas promesas.

1: Salmo 119:11 "Escondei a túa palabra no meu corazón, para non pecar contra ti".

2: Mateo 6:21, "Pois onde estea o teu tesouro, alí estará tamén o teu corazón".

Lucas 2:20 E volveron os pastores, glorificando e louvando a Deus por todas as cousas que escoitaran e viron, tal como lles foi dito.

Os pastores louvaban e glorificaban a Deus polas cousas que tiñan oído e visto.

1: louvando a Deus polos milagres que nos rodean

2: Aprender a alegrarse nas marabillas de Deus

1: Salmo 150:2 - Loao polas súas obras poderosas; louvao segundo a súa excelente grandeza!

2: Salmos 103:2 - Bendiga ao Señor, alma miña, e non esquezas todos os seus beneficios.

Lucas 2:21 E cando se cumpriron oito días para a circuncidación do neno, chamábaselle Xesús, que foi chamado así polo anxo antes de que fose concibido no ventre materno.

Despois de oito días de circuncisión, Xesús recibiu o nome que foi anunciado polo anxo antes da súa concepción.

1. O poder dos nomes: como reflicten a nosa identidade os nomes que escollemos

2. Xesús: o nome por riba de todos os nomes

1. Mateo 1:23 - "Velaí, unha virxe quedará embarazada e dará a luz un fillo, e chamaránlle o nome de Emmanuel, que se interpreta: Deus connosco".

2. Filipenses 2: 9-11 - "Por iso Deus tamén o exaltou e deulle o nome que está por riba de todo nome, para que no nome de Xesús se doblegue todo xeonllo, dos que están no ceo e dos que están na terra, e dos que están debaixo da terra, e que toda lingua confesa que Xesucristo é o Señor, para gloria de Deus Pai".

Lucas 2:22 E cando se cumpriron os días da súa purificación segundo a lei de Moisés, levárono a Xerusalén para presentalo ao Señor;

María e Xosé levaron a Xesús a Xerusalén para presentalo ao Señor despois dos días de purificación segundo a lei de Moisés.

1. A importancia de seguir a lei de Deus

2. Como presentar a nosa vida ao Señor

1. Deuteronomio 6:5-9 - Ama ao Señor, o teu Deus, con todo o teu corazón, alma e forza

2. Mateo 22:37-40 - Ama ao Señor, o teu Deus, con todo o teu corazón, alma e mente.

Lucas 2:23 (Como está escrito na lei do Señor: Todo varón que abra o ventre será chamado santo ao Señor;)

Esta pasaxe discute a lei do Señor que establece que todo neno varón que nace debe ser chamado santo para o Señor.

1. As leis de Deus seguen sendo relevantes hoxe

2. A santidade dos fillos de Deus

1. Xénese 17: 12-13 - "O que teña oito días de idade será circuncidado entre vós, todo neno varón nas vosas xeracións, o que nace na casa, ou comprado con diñeiro de

calquera estranxeiro, que non sexa de a túa descendencia. O que nace na túa casa e o que se compra co teu diñeiro debe ser circuncidado, e o meu pacto será na túa carne como pacto eterno".

2. Éxodo 12:48-49 - "E cando un estranxeiro morre contigo e celebre a Pascua para o Señor, circuncidase todos os seus varóns, e despois que se achegue e a celebre, e será como un que naceu na terra: pois ningún incircunciso comerá del. Unha lei será para o nacido na casa e para o estranxeiro que habite entre vós".

Lucas 2:24 E para ofrecer un sacrificio segundo o que está dito na lei do Señor: Un par de tartarugas ou dúas pombas.

Segundo a Lei do Señor, María e Xosé ofreceron un sacrificio de dúas tartarugas ou dúas pombas novas cando presentaron a Xesús no templo.

1. O significado do sacrificio: examinando o sacrificio de Xesús no templo

2. A importancia da obediencia: o exemplo de María e Xosé de someterse á Lei do Señor

1. Levítico 12:8 e o contexto da lei mosaica sobre o sacrificio

2. Mateo 5:17 e o contexto das ensinanzas de Xesús sobre o cumprimento da Lei.

Lucas 2:25 E velaquí, había un home en Xerusalén, que se chamaba Simeón; e o mesmo home era xusto e devoto, esperando o consolo de Israel, e o Espírito Santo estaba sobre el.

Simeón era un home xusto e devoto en Xerusalén que agardaba o consolo de Israel e estaba cheo do Espírito Santo.

1. A importancia da devoción na vida dun crente

2. O poder do Espírito Santo nas nosas vidas

1. Santiago 1:19-20 - Sabedes isto, meus amados irmáns: que cada quen sexa pronto para escoitar, lento para falar, lento para a ira; pois a ira do home non produce a xustiza de Deus.

2. Romanos 8:24-25 - Porque nesta esperanza fomos salvos. Agora a esperanza que se ve non é esperanza. Para quen espera o que ve? Pero se esperamos o que non vemos, agardámolo con paciencia.

Lucas 2:26 E foille revelado polo Espírito Santo que non vería a morte antes de que vira ao Cristo do Señor.

Esta pasaxe fala da profecía de Simeón sobre Xesús de que non vería a morte antes de ver ao Cristo do Señor.

1. A promesa do Mesías: como Xesús cumpriu a profecía de Simeón

2. Xesús: o cumprimento das promesas eternas de Deus

1. Isaías 7:14 - "Por iso, o propio Señor darache un sinal: velaquí, unha virxe concibirá e dará a luz un fillo e chamarálle o nome de Emanuel".

2. Salmo 16:10 - "Porque non deixarás a miña alma no inferno, nin permitirás que o teu Santo vexa corrupción".

Lucas 2:27 E entrou polo Espírito no templo; e cando os pais trouxeron ao neno Xesús, para facer por el o costume da lei,

María e Xosé trouxeron o neno Xesús ao templo para cumprir cos requisitos da lei.

1. A importancia de seguir os mandamentos de Deus

2. O significado do nacemento de Xesús

1. Miqueas 6:8 - Mostrouche, mortal, o que é bo. E que esixe de ti o Señor? Actuar con xustiza e amar a misericordia e camiñar humildemente co teu Deus.

2. Lucas 1:26-38 - No sexto mes de embarazo de Isabel, Deus enviou o anxo Gabriel a Nazaret, unha cidade de Galilea, a unha virxe que se comprometía a casar cun home chamado Xosé, descendente de David. A virxe chamábase María. O anxo dirixiuse a ela e díxolle: "Saúdos, ti que es moi favorecida! O Señor está contigo".

Lucas 2:28 Entón colleuno nos seus brazos, bendiciu a Deus e díxolle:

A pasaxe describe o momento no que Simeón, despois de ver ao neno Xesús, toma a Xesús nos seus brazos, louva a Deus e bendí.

1. "A alegría de estar na presenza de Deus" - Explorando a alegría de chegar á presenza de Deus, como o demostra Simeón en Lucas 2.

2. "A bendición de Xesús" - Examinando o poder da bendición de Xesús, como testemuña Simeón en Lucas 2.

1. Filipenses 4:4 - Alegrate sempre no Señor. Vou dicir de novo: Alégrate!

2. Salmo 34:1 - Bendicirei ao Señor en todo momento; A súa loanza estará continuamente na miña boca.

Lucas 2:29 Señor, agora deixa que o teu servo vaia en paz, segundo a túa palabra:

Esta pasaxe refírese á oración de acción de grazas de Simeón despois de que vira ao neno Xesús no Templo. Expresou a súa alegría e agradeceu a Deus por permitirlle ver ao Mesías antes da súa morte.

1. Alegrámonos na presenza do Señor: Celebrando o cumprimento de Deus das súas promesas

2. Vivir contento: atopar a paz ao coñecer a vontade de Deus

1. Romanos 15:13 - Agora o Deus da esperanza enche-vos de toda alegría e paz ao crer, para que abundédes en esperanza, polo poder do Espírito Santo.

2. Filipenses 4:7 - E a paz de Deus, que supera todo entendemento, gardara os vosos corazóns e mentes por medio de Cristo Xesús.

Lucas 2:30 Porque os meus ollos viron a túa salvación,

A pasaxe fala da salvación traída por Xesús vista por Simeón.

1. A promesa de salvación: a esperanza do mundo

2. A alegría de ver a salvación de Deus

1. Isaías 9: 6-7 (Porque un fillo nos naceu, un fillo nos é dado; e o goberno estará sobre o seu ombreiro, e chamarase o seu nome Conselleiro marabilloso, Deus poderoso, Pai eterno, Príncipe de Paz.)

2. Xoán 3:16 (Porque tanto amou Deus ao mundo, que deu ao seu Fillo unigénito, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna).

Lucas 2:31 que preparaches diante de todo o pobo;

Os anxos proclamaron que Xesús era o cumprimento da promesa de Deus de traer a salvación a todas as persoas.

1: A promesa de salvación de Deus é para todos.

2: Xesús é o cumprimento da promesa de Deus.

1: Isaías 9:6-7 Porque un neno nos nace, un fillo nos dá, e o goberno estará sobre os seus ombreiros. E chamarase conselleiro marabilloso, Deus poderoso, Pai eterno, príncipe da paz.

2: Tito 2:11-14 Porque apareceu a graza de Deus que ofrece a salvación a todos. Ensínanos a dicir "Non" á impiedade e ás paixóns mundanas, e a vivir vidas autocontroladas, rectas e piadosas nesta época actual.

Lucas 2:32 Unha luz para iluminar os xentís e a gloria do teu pobo Israel.

Esta pasaxe fala de que Xesús é unha luz para os xentís e a gloria do pobo de Israel.

1. "Luz do mundo: Xesús como faro de esperanza para todas as persoas"

2. "Ver a Xesús como a gloria de Israel"

1. Isaías 9:2 - "O pobo que andaba nas tebras viu unha gran luz; sobre os que viven na terra da profunda escuridade amenceu unha luz".

2. Salmo 106:21 - "Esqueceron a Deus, o seu Salvador, que fixera grandes cousas en Exipto".

Lucas 2:33 E Xosé e a súa nai quedaron marabillados das cousas que se falaban del.

Xosé e María quedaron abraiados coas profecías que se falaban de Xesús.

1. A Palabra de Deus é verdadeira e fiel - Lucas 2:33

2. Xesús é digno de admiración e admiración - Lucas 2:33

1. Isaías 9:6-7 - Porque un neno nos naceu, un fillo nos é dado; e o goberno estará sobre o seu ombreiro. E chamarase o seu nome Marabilloso, Conselleiro, Deus poderoso, Pai eterno, Príncipe da paz.

2. Filipenses 2: 9-11 - Polo tanto, Deus tamén o exaltou e deulle o nome que está por riba de todo nome, para que no nome de Xesús se doblegue todo xeonllo, dos que están no ceo e dos que están na terra, e dos que están debaixo da terra, e que toda lingua confesa que Xesucristo é o Señor, para gloria de Deus Pai.

Lucas 2:34 Simeón bendiciunos e díxolle a María, súa nai: "Velaí, este neno está preparado para a caída e o resurgimiento de moitos en Israel; e por un sinal contra o que se falará;

Simeón bendixo a María e a Xesús e profetizou que Xesús sería un sinal de moitos en Israel que caían e se levantarían e serían criticados en contra.

1. O ascenso de moitos: o papel de Xesús na redención de Deus

2. O sinal contra o que se falaría: abrazar a persecución polo Reino de Deus

1. Romanos 8:28 - E sabemos que en todas as cousas Deus traballa para o ben dos que o aman, que foron chamados segundo o seu propósito.

2. Romanos 8:31 - Que diremos entón en resposta a estas cousas? Se Deus está por nós, quen pode estar contra nós?

Lucas 2:35 (Si, unha espada atravesará tamén a túa propia alma), para que os pensamentos de moitos corazóns sexan revelados.

Esta pasaxe fala de como a morte de Xesús traerá revelación aos pensamentos do corazón de moitas persoas.

1. O poder da revelación: como a morte de Cristo revela os nosos corazóns

2. Amor sacrificial: como Xesús demostrou o seu amor a través da súa morte

1. Romanos 5:8 - Pero Deus demostra o seu propio amor por nós nisto: mentres aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós.

2. Hebreos 4:12-13 - Porque a palabra de Deus está viva e activa. Máis afiado que calquera espada de dobre fío, penetra ata dividir a alma e o espírito, as articulacións e a medula; xulga os pensamentos e as actitudes do corazón.

Lucas 2:36 E había unha Ana, unha profetisa, filla de Fanuel, da tribo de Aser: era moi grande, e vivira cun marido sete anos desde a súa virxindade;

Ana era unha profetisa da tribo de Aser, que levaba sete anos casada dende que era virxe.

1. Lembre a fidelidade de Ana a Deus mesmo durante o seu matrimonio.

2. Animémonos a vivir as nosas vidas honrando a Deus, mesmo nun matrimonio.

1. Proverbios 18:22, "O que atopa muller atopa algo bo e obtén o favor do Señor".

2. 1 Corintios 7: 3-5, "Que o marido dea á súa muller o cariño que lle debe, e tamén a muller ao seu marido. A muller non ten autoridade sobre o seu propio corpo, pero o marido si. E do mesmo xeito o marido non ten autoridade sobre o seu propio corpo, pero a muller si. Non vos privades uns a outros, salvo con consentimento por un tempo, para que vos entreguedes ao xaxún e á oración; e xúntate de novo para que Satanás non te tente pola túa falta de autocontrol".

Lucas 2:37 E era unha viúva duns oitenta e catro anos, que non se apartaba do templo, senón que servía a Deus con xaxúns e oracións noite e día.

Esta pasaxe describe a Ana, unha viúva de 84 anos, que serviu a Deus con xaxún e oracións día e noite.

1: Unha vida de adoración: comprometer a nosa vida con Deus mediante a oración e o xaxún.

2: O valor dunha vida ben vivida - Apreciar a fidelidade de Anna durante toda a vida.

1: 1 Tesalonicenses 5:17 - Ora sen cesar.

2: Filipenses 4:6 - Non te preocupes por nada, pero en todo, por medio de oración e súplica con acción de grazas, fai que as túas peticións sexan coñecidas a Deus.

Lucas 2:38 E ela, chegando nese momento, deu grazas igualmente ao Señor e falou del a todos os que esperaban a redención en Xerusalén.

María deu grazas ao Señor e falou del aos que buscaban a redención en Xerusalén.

1. A redención de Deus: como nos redime Xesús

2. A promesa de Deus: unha ollada á historia de María

1. Isaías 53:5-6: "Pero foi traspasado polas nosas transgresións, esmagado polas nosas iniquidades; o castigo que nos deu a paz foi sobre el, e coas súas feridas nos curaron".

2. Romanos 5:8, "Pero Deus demostra o seu amor por nós nisto: cando aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós".

Lucas 2:39 E cando fixeron todas as cousas segundo a lei do Señor, volveron a Galilea, á súa cidade de Nazaret.

A parella María e Xosé regresaron á súa cidade natal de Nazaret despois de cumprir todos os requisitos da Lei do Señor.

1. Facendo caso aos mandamentos do Señor - Como a obediencia á lei nos trae a casa

2. Un regreso a casa para lembrar - O significado de María e Xosé regresando a Nazaret

1. Deuteronomio 10:12-13 - E agora, Israel, que esixe de ti o Señor, o teu Deus, senón que temer ao Señor, o teu Deus, que camines en todos os seus camiños, que o ames, que sirvas ao Señor, teu Deus, todo o teu corazón e con toda a túa alma, e para gardar os mandamentos e estatutos do Señor, que hoxe che mando para o teu ben?

2. Salmo 122: 1 - Alegreime cando me dixeron: "Imos á casa do Señor!"

Lucas 2:40 E o neno medraba e fortalecíase no espírito, cheo de sabedoría, e a graza de Deus estaba sobre el.

O neno Xesús foi crecendo e facéndose cada vez máis forte espiritualmente, sabio e cheo da graza de Deus.

1. Crecer en Graza: Como vivir unha vida de renovación espiritual

2. A sabedoría de Xesús: como recibir as bendicións de Deus

1. Efesios 4:23, "Renovate no espírito da túa mente".

2. Mateo 7:7: “Pedide, e daráselle; buscade, e atoparedes; bate, e abriráselle”.

Lucas 2:41 Os seus pais ían todos os anos a Xerusalén na festa da Pascua.

Todos os anos os pais de Xesús viaxaban a Xerusalén para a Pascua.

1. A importancia de manter as festas do Señor.

2. A obediencia a Deus demóstrase a través da nosa adoración.

1. Deuteronomio 16:16 - "Tres veces ao ano aparecerán todos os teus varóns diante do Señor, o teu Deus, no lugar que el elixa; na festa dos ázimos, na festa das semanas e na festa de tabernáculos: e non aparecerán baleiros diante do Señor".

2. Éxodo 23:14-17 - "Tres veces celebrarásme unha festa ao ano. Celebrarás a festa dos ázimos: (comerás pans sen levadura durante sete días, como che mandei, no tempo sinalado). do mes Abib, porque nel saíches de Exipto, e ninguén aparecerá diante de min baleiro.) E a festa da colleita, as primicias dos teus traballos, que sementaste no campo, e a festa da recollida, que é ao final do ano, cando recollestes os teus traballos do campo".

Lucas 2:42 E cando tiña doce anos, subiron a Xerusalén segundo o costume da festa.

Xesús foi a Xerusalén cos seus pais cando tiña doce anos, segundo o costume da Festa.

1. A importancia das tradicións familiares nas nosas vidas

2. O poder de manter as Santas festas

1. Xénese 17:9-14, o pacto de Deus con Abraham

2. Lucas 2:22-24, Presentación de Xesús no Templo

Lucas 2:43 E cumpridos os días, ao volver, o neno Xesús quedou en Xerusalén; e Xosé e a súa nai non o sabían.

A viaxe da familia de Xesús a Xerusalén rematou con Xesús quedando atrás sen que José e María o soubesen.

1. Non teñas medo de arriscar e confía no plan de Deus.

2. Teña en conta as necesidades dos demais e a importancia da familia.

1. Mateo 6:25-34 - Non te preocupes pero confía en Deus.

2. Proverbios 17:17 - Un amigo ama en todo momento e un irmán nace para un tempo de adversidade.

Lucas 2:44 Pero eles, crendo que estaba na compañía, foron un día de camiño; e buscárono entre os seus parentes e coñecidos.

María e Xosé viaxaron un día de viaxe desde Xerusalén e buscaron a Xesús entre a súa familia e amigos, pero non o puideron atopar.

1. A importancia de estar presente e atento á vontade de Deus

2. O valor da familia e da comunidade

1. Filipenses 4:4-7 - Alegraos sempre no Señor; de novo vou dicir: Alégrate. Que a súa razoabilidade sexa coñecida por todos. O Señor está preto; non te preocupes por nada, pero en todo, por medio de oración e súplica con acción de grazas, fai que as túas peticións sexan coñecidas a Deus. E a paz de Deus, que supera todo entendemento, gardará os vosos corazóns e as vosas mentes en Cristo Xesús.

2. Proverbios 11:14 - Onde non hai guía, un pobo cae, pero en abundancia de conselleiros hai seguridade.

Lucas 2:45 E como non o atoparon, volveron a Xerusalén, buscándoo.

María e Xosé perderon a Xesús e buscárono en Xerusalén.

1. Aprender a confiar en Deus cando toda esperanza desaparece.

2. A importancia da fidelidade nas nosas vidas.

1. Isaías 40:31 "Pero os que esperan no Señor renovarán as súas forzas; subirán con ás como aguias; correrán e non se cansarán; andarán e non desfallecerán".

2. Mateo 19:26 "Pero Xesús mirou para eles e dixo: "Para os homes isto é imposible, pero para Deus todo é posible".

Lucas 2:46 E aconteceu que ao cabo de tres días atopárono no templo, sentado no medio dos doutores, escoitándoos e facéndolles preguntas.

Xesús ensínanos a importancia de aprender e buscar coñecemento.

1: A sabedoría de buscar coñecemento - Lucas 2:46

2: Xesús como modelo para a aprendizaxe - Lucas 2:46

1: Proverbios 4:7 - "A sabedoría é o principal; por iso, obtén sabedoría, e con todo o que obtén entende".

2: Colosenses 2:3 - "En quen están agochados todos os tesouros da sabedoría e do coñecemento".

Lucas 2:47 E todos os que o oían quedaron abraiados do seu entendemento e das súas respostas.

A xente estaba abraiada coa sabedoría de Xesús e as respostas que el proporcionaba.

1. O poder da sabedoría: examinando o entendemento incomparable de Xesús

2. Xesús: o exemplo perfecto do coñecemento fiel

1. Proverbios 1:7 - O temor do Señor é o principio do coñecemento; os tolos desprezan a sabedoría e a instrución.

2. Colosenses 2:3 - en quen están escondidos todos os tesouros da sabedoría e do coñecemento.

Lucas 2:48 E cando o viron, quedaron abraiados; e a súa nai díxolle: Fillo, por que nos fixeches así? velaquí, o teu pai e mais eu buscámoste tristes.

Os pais de Xesús quedaron sorprendidos ao atopalo no templo e preguntáronlle por que fixera isto.

1: Podemos aprender co exemplo de Xesús a tomar tempo para estar na presenza de Deus.

2: Os pais deben coidar dos seus fillos e asegurarse de que non estean expostos a perigos.

1: Proverbios 22:6 - Adestra un neno no camiño que debe seguir; aínda cando sexa vello non se apartará del.

2: Deuteronomio 6:5-7 - Ama ao Señor, o teu Deus, con todo o teu corazón, con toda a túa alma e con todas as túas forzas. Estes mandamentos que vos dou hoxe deben estar no voso corazón. Impresionaos aos teus fillos. Fala deles cando te sentes na casa e cando camiñas pola estrada, cando te deites e cando te ergues.

Lucas 2:49 E díxolles: Como é que me buscastes? Non sabías que teño que ocuparme dos asuntos de meu Pai?

Xesús preguntoulle aos seus pais por que o buscaban, mentres estaba ocupado cumprindo a obra do seu Pai.

1. Deus ten un plan para todos nós, e é o noso deber seguilo.

2. En caso de dúbida, recorre sempre a Deus e á súa vontade.

1. Mateo 6:33 - "Pero busca primeiro o reino de Deus e a súa xustiza, e todas estas cousas seranlles engadidas".

2. Proverbios 3: 5-6 - "Confía no Señor con todo o teu corazón, e non te apoies no teu propio entendemento. Recoñéceo en todos os teus camiños, e el endereitará os teus camiños".

Lucas 2:50 E non entenderon a palabra que lles dixo.

Xesús ensina aos seus pais unha lección de obediencia.

1. Obedecer a vontade de Deus: unha lección de Xesús

2. O poder de entender a Palabra de Deus

1. Efesios 5:17 "Por tanto, non sexades imprudentes, senón entendedes cal é a vontade do Señor".

2. Mateo 11:29 "Tomade sobre vós o meu xugo e aprendede de min, porque son manso e humilde de corazón, e atoparedes descanso para as vosas almas".

Lucas 2:51 E baixou con eles, chegou a Nazaret, e estivo suxeito a eles, pero a súa nai gardaba todas estas palabras no seu corazón.

Xesús baixou cos seus pais a Nazaret e fíxolles obediente, mentres María gardaba no seu corazón todo o que dicía.

1. Obedecer aos pais: aprendendo do exemplo de Xesús

2. Atesourar a Palabra de Deus: o exemplo de María

1. Efesios 6:1-2 "Fillos, obedecede aos vosos pais no Señor, porque isto é correcto. Honra a teu pai e a túa nai", que é o primeiro mandamento cunha promesa.

2. Salmo 119:11 "Gardei a túa palabra no meu corazón, para non pecar contra ti".

Lucas 2:52 E Xesús aumentou en sabedoría e estatura e en gracia ante Deus e cos homes.

Xesús medrou en sabedoría, estatura física e favor tanto con Deus como con persoas.

1. Crecer en sabedoría: reflexionando sobre o exemplo de Xesús.

2. Favorecer con Deus e co Home: Como cultivar relacións con ambos.

1. Filipenses 2:5-8 - Que estea en vós este pensamento, que tamén foi en Cristo Xesús.

2. Santiago 3:17-18 - A sabedoría de arriba é pura, pacífica, amable e fácil de pedir.

Lucas 3 céntrase no ministerio de Xoán Bautista e no seu papel na preparación do camiño para o ministerio público de Xesús. Tamén ofrece unha xenealoxía de Xesús, que remonta a súa liñaxe ata Adán.

1o Parágrafo: O capítulo comeza presentando a Xoán Bautista, que veu predicando ao deserto. Chamou á xente ao arrepentimento e bautizounos como símbolo do seu arrepentimento e da súa preparación para a chegada do Mesías (Lucas 3:1-6). Lucas ofrece un relato detallado da mensaxe de Xoán, destacando a súa ardiente reprimenda cara aos líderes relixiosos e o seu chamamento para que a xente dea froitos dignos de arrepentimento. As multitudes preguntáronlle que debían facer, e el deu instrucións

prácticas como compartir cos necesitados, tratar aos demais de forma xusta e non explotar as súas posicións (Lucas 3:7-14).

2o Parágrafo: Lucas menciona entón a Herodes Antipas, que daquela gobernaba Galilea. Xoán criticou publicamente a Herodes polo seu matrimonio ilegal con Herodías, a muller do seu irmán. Isto levou ao arresto de Xoán e ao encarceramento por parte de Herodes (Lucas 3:19-20). Despois deste relato, Lucas ofrece unha xenealoxía de Xesucristo que rastrexa a súa ascendencia a través de David ata Adán. Isto enfatiza a conexión de Xesús coa humanidade, así como o lugar que lle corresponde no cumprimento das promesas de Deus a través da súa liñaxe (Lucas 3:23-38).

3o Parágrafo: O capítulo conclúe cun evento importante: o bautismo de Xesús por Xoán no río Xordán. Mentres Xesús estaba orando despois do seu bautismo, o ceo abriuse e o Espírito Santo baixou sobre el en forma corporal coma unha pomba. Unha voz do ceo declarou: "Ti es o meu Fillo amado; en ti teño a ben" (Lucas 3:21-22). Isto marcou o inicio do ministerio público de Xesús xa que foi unxido polo Espírito de Deus e afirmado como Fillo de Deus. A través destes acontecementos rexistrados en Lucas 3, vemos tanto o traballo de preparación de Xoán para o ministerio de Xesús como a confirmación divina da identidade e misión de Xesús.

Lucas 3:1 No ano quince do reinado de Tiberio César, Poncio Pilato era gobernador de Xudea, Herodes tetrarca de Galilea, e seu irmán Filipe tetrarca de Iturea e da rexión de Traconite, e Lisanias tetrarca de Abilene. ,

No ano quince do reinado de Tiberio César, Poncio Pilato era o gobernador de Xudea e Herodes, Filipe e Lisanias eran tetrarcas de Galilea, Iturea e Abilene respectivamente.

1. "A autoridade de Deus: defendendo o reinado de Tiberio César"

2. "O poder do servo: Pilato e os tetrarcas"

1. Romanos 13:1 - "Que cada persoa estea suxeita ás autoridades gobernantes. Porque non hai autoridade que non sexa de Deus, e as que existen foron instituídas por Deus".

2. Colosenses 3:23 - "Faga o que fagas, traballa de corazón, como para o Señor e non para os homes".

Lucas 3:2 Anás e Caifás, sendo os sumos sacerdotes, a palabra de Deus foi a Xoán, fillo de Zacarías, no deserto.

Xoán Bautista foi chamado por Deus a predicar no deserto para preparar o camiño para Xesús.

1. Deus chámanos a saír das nosas zonas de confort e facer o duro traballo de prepararnos para Xesús.

2. A Palabra de Deus é poderosa e pode chegar ata onde esteamos.

1. Isaías 40:3-5 - Preparando o camiño do Señor.

2. Mateo 3:1-3 - O ministerio de Xoán de preparar o camiño para Xesús.

Lucas 3:3 E veu por todo o país arredor do Xordán, predicando o bautismo de arrepentimento para a remisión dos pecados;

Xoán Bautista veu a Xordán predicando para o arrepentimento e o perdón dos pecados.

1. O poder do arrepentimento: o plan de Deus para a redención

2. Vivir unha vida de perdón: atopar a paz e a alegría en Cristo

1. Feitos 2:38 - "Arrepentídevos e bautícese cada un de vós no nome de Xesucristo para a remisión dos pecados"

2. Hebreos 10:17 - "Non me lembrarei máis dos seus pecados e iniquidades"

Lucas 3:4 Como está escrito no libro das palabras do profeta Isaías, que di: Voz de quen clama no deserto: Preparade o camiño do Señor, endereitade os seus camiños.

A pasaxe fala de prepararse para a vinda do Señor facendo rectos os seus camiños.

1: "A chamada do salvaxe: preparándose para a vinda do Señor"

2: "Un camiño recto e estreito: despexar o camiño do Señor"

1: Mateo 3:3 - "Porque deste é o que falou o profeta Isaías, dicindo: Voz de quen clama no deserto: Preparade o camiño do Señor, endereitade os seus camiños".

2: Isaías 40:3 - "A voz do que clama no deserto: Preparade o camiño do Señor, endereitade no deserto un camiño para o noso Deus".

Lucas 3:5 Todo val encherase, e todo monte e outeiro será abaixado; e os torcidos serán rectos, e os camiños ásperos serán lisos;

A pasaxe de Lucas 3:5 subliña que Deus abrirá un camiño para aqueles que o buscan, sen importar as circunstancias.

1: O amor e a provisión de Deus proporcionaranos un camiño sen importar o difícil que sexa a viaxe.

2: Podemos confiar en que Deus nivelará as montañas e os vales nas nosas vidas.

1: Isaías 40:4-5 - Todo val será enaltecido, e todo monte e outeiro serán abaixados; o terreo irregular será nivelado, e os lugares ásperos unha chaira.

2: Filipenses 4:13 - Todo o podo por medio de quen me fortalece.

Lucas 3:6 E toda carne verá a salvación de Deus.

Xoán Bautista predicou unha mensaxe de arrepentimento e profetizou que todas as persoas poderán ser testemuñas da salvación de Deus.

1. O poder do arrepentimento: comprender a mensaxe de Xoán Bautista

2. Testemuña da salvación de Deus: preparándonos para a graza de Deus

1. Isaías 40:5 E a gloria do Señor será revelada, e todos os pobos a verán xuntos.

2. Salmo 98:2 O Señor deu a coñecer a súa salvación; revelou a súa xustiza á vista das nacións.

Lucas 3:7 Entón díxolle á multitude que viña para ser bautizada por el: "Oh xeración de víboras, quen vos advertiu para que fuxes da ira que vén?

A multitude que acudira ao bautismo de Xoán Bautista foi advertida da ira que se aveciña.

1. O verdadeiro arrepentimento e aceptación de Xesús como o noso salvador é o único xeito de evitar a ira de Deus.

2. A ira de Deus é real e non debemos ignorala.

1. Xoán 3: 16-17 - Porque tanto amou Deus ao mundo, que deu ao seu Fillo único, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna.

2. Romanos 6:23 - Porque o salario do pecado é a morte, pero o don gratuíto de Deus é a vida eterna en Cristo Xesús, noso Señor.

Lucas 3:8 Dade, pois, froitos dignos de arrepentimento, e non comecedes a dicir dentro de vós: Temos a Abraham como pai, porque dígovos que con estas pedras Deus pode criar fillos a Abraham.

Xoán Bautista exhorta á xente a mostrar o verdadeiro arrepentimento producindo boas obras, en lugar de confiar no seu antepasado Abraham. El subliña que Deus pode levantar fillos de Abraham mesmo das pedras.

1. A chamada ao verdadeiro arrepentimento: un exame de Lucas 3:8

2. Confiar nos nosos antepasados ou buscar o favor de Deus: un estudo de Lucas 3:8

1. Romanos 4:13-16 - A fe de Abraham foi acreditada a el como xustiza.

2. Santiago 2:14-26 - A fe sen obras está morta.

Lucas 3:9 E agora tamén a machada está posta na raíz das árbores: toda árbore que non dá bo froito é cortada e botada ao lume.

O machado ponse para xulgar as árbores sen froito, e as que non dan bo froito serán cortadas e botadas ao lume.

1. O xuízo de Deus sobre árbores infrutuosas: entendendo as consecuencias da non arrepentimento

2. O froito do arrepentimento: cultivar unha vida que dea bos froitos

1. Xoán 15:2, "[Xesús dixo:] Toda póla en min que non dá froito, el quita; e toda póla que dá froito, límpiaa para que dea máis froito".

2. Xeremías 17: 7-8, "Diaventurado o home que confía no Señor e cuxa esperanza é o Señor. Porque el será coma unha árbore plantada á beira das augas, que estende as súas raíces no río, e non verá cando veña a calor, senón que a súa folla estará verde; e non terá coidado no ano de seca, nin deixará de dar froito".

Lucas 3:10 E a xente preguntouno, dicindo: Que imos facer entón?

A xente preguntoulle a Xoán que debían facer para salvarse.

1: Todas as persoas deben volverse a Deus para a salvación.

2: Tómate o tempo para reflexionar sobre as nosas vidas e arrepentímonos das nosas malas accións.

1: Feitos 2:38 - "Arrepentídevos e bautícese cada un de vós no nome de Xesucristo para o perdón dos teus pecados".

2: Romanos 10:9 - "Se declaras coa túa boca: "Xesús é o Señor" e cres no teu corazón que Deus o resucitou de entre os mortos, serás salvo".

Lucas 3:11 El respondeu e díxolles: O que teña dúas túnicas, que reparta ao que non teña; e o que ten carne, que faga o mesmo.

Xoán Bautista instrúe aos que teñen recursos adicionais que compartan os seus recursos cos que non os teñen.

1. "A bendición da xenerosidade"

2. "Compartindo o que temos"

1. Santiago 1:17 - Todo don bo e perfecto é de arriba, que baixa do Pai das luces celestes, que non cambia como sombras cambiantes.

2. Mateo 25:40 - "O rei responderá: "De verdade vos digo: todo o que fixestes por un destes irmáns meus máis pequenos, fixémolo por min".

Lucas 3:12 Entón viñeron tamén os publicanos para ser bautizados, e dixéronlle: Mestre, que imos facer?

A xente preguntoulle a Xoán Bautista que debían facer para ser bautizados.

1. A importancia de buscar humildemente a guía de Deus e dos seus profetas.

2. O poder do arrepentimento e do perdón a través do bautismo.

1. Xeremías 29:13 - "Buscarásme e atoparásme cando me busques con todo o teu corazón".

2. Feitos 2:38 - "Arrepentídevos e bautícese cada un de vós no nome de Xesucristo para o perdón dos vosos pecados".

Lucas 3:13 E díxolles: "Non examinedes máis do que vos foi designado".

A pasaxe trata de non tomar máis do que se dá.

1. Contento: atopar a alegría no que tes

2. Xenerosidade: bendicir aos demais co don de Deus

1. Filipenses 4:12-13 "Sei como ser humillado, e sei como abundar. En calquera circunstancia, aprendín o segredo de afrontar a abundancia e a fame, a abundancia e a necesidade. Podo facer todas as cousas a través de quen me fortalece".

2. Hebreos 13:5 "Mantén a túa vida libre do amor ao diñeiro, e contentache co que tes,

porque el dixo: 'Non te deixarei nin te abandonarei'".

Lucas 3:14 E os soldados preguntáronlle igualmente, dicíndolle: E nós que imos facer? E díxolles : "Non violen a ninguén, nin acusen falsamente a ninguén; e contentarse co seu salario.

Resume o paso: Xoán Bautista instrúe aos soldados que se absteñan de violencia e acusacións falsas e que se conformen co seu salario.

1. Contento: por que lle importa a Deus

2. Unha chamada á non violencia e á honestidade

1. Filipenses 4:11-13 - "Non é que eu falo de falta: porque aprendín a contentarme, en calquera estado que me atope. Sei como ser humillado e sei como abundar: en todas partes e en todas as cousas son instruído tanto para estar saciado como para ter fame, para abundar e para sufrir necesidade. Todo o podo por medio de Cristo que me fortalece".

2. Mateo 5:9 - "Bienaventurados os pacificadores, porque serán chamados fillos de Deus".

Lucas 3:15 E como a xente estaba á espera, e todos os homes meditaban nos seus corazóns sobre Xoán, se el era o Cristo ou non;

Xoán Bautista pediu á xente que se arrepinta e se bautiza para recibir o perdón dos seus pecados.

1: Arrepentímonos e bautizados - Lucas 3:15

2: O poder da expectativa - Lucas 3:15

1: Feitos 2:38 - "Arrepentídevos e bautícese cada un de vós no nome de Xesucristo para o perdón dos vosos pecados, e recibiredes o don do Espírito Santo".

2: Marcos 1:4 - "Xoán o Bautista apareceu no deserto, predicando un bautismo de arrepentimento para o perdón dos pecados".

Lucas 3:16 Xoán respondeulle a todos: Eu vos bautizo con auga; pero vén un máis poderoso ca min, ao que non son digno de soltarlle o peche dos zapatos: bautizarávos co Espírito Santo e con lume.

Xoán Bautista proclama a vinda de Xesús como quen bautizará co Espírito Santo e con lume.

1. A vinda de Xesús: un bautismo do Espírito Santo e do lume

2. O significado de Xoán Bautista: proclamar a vinda de Xesús

1. Feitos 2:1-4 - A chegada do Espírito Santo en Pentecostés

2. Mateo 3:11-12 - O bautismo de arrepentimento de Xoán e o bautismo de Xesús no Espírito Santo

Lucas 3:17 cuxo abano ten na man, limpará completamente o seu chan e recollerá o trigo no seu graneiro; pero a palla queimará con lume inextinguible.

Xoán Bautista chama ao arrepentimento para preparar o camiño para o Señor.

1: Arrepentídevos e estade preparados para a vinda do Señor.

2: Procura seguir a vontade de Deus antes do xuízo da súa vinda.

1: Isaías 55:6-7 - Busca ao Señor mentres se atopa, invócao mentres está preto.

2: Ezequiel 18:30-31 - Arrepentíñase e vértese das túas transgresións, porque a iniquidade non será a túa recompensa.

Lucas 3:18 E moitas outras cousas na súa exhortación predicou á xente.

Xoán Bautista predicou moitas exhortacións á xente.

1. O poder da exhortación - Como podemos confiar na Palabra de Deus para guiarnos

2. A importancia de escoitar - Aprender a escoitar e seguir a voz de Deus

1. Romanos 15:4 - "Porque todo o que se escribiu noutros días, foi escrito para a nosa instrución, para que mediante a paciencia e o estímulo das Escrituras teñamos esperanza".

2. Salmo 119:105 - "A túa palabra é unha lámpada para os meus pés e unha luz para o meu camiño".

Lucas 3:19 Pero Herodes o tetrarca, sendo reprendido por el por Herodías, muller de seu irmán Filipe, e por todos os males que fixera Herodes,

Herodes foi reprendido por Xoán Bautista pola relación inmoral entre Herodías e o seu irmán Filipe, e polas moitas faltas que cometera.

1. Deus está sempre mirando, sen importar os nosos pecados.

2. O arrepentimento pode levar ao perdón.

1. Romanos 6:23 - Porque o salario do pecado é a morte, pero o don gratuíto de Deus é a vida eterna en Cristo Xesús, noso Señor.

2. Salmo 51:17 - Os sacrificios de Deus son un espírito quebrantado; un corazón quebrantado e contrito, Deus, non desprezarás.

Lucas 3:20 Engadiu aínda isto sobre todo, que encerrou a Xoán no cárcere.

A pasaxe revela que Xoán Bautista foi preso por Herodes.

1: Non importan as nosas circunstancias, Deus aínda ten o control.

2: Estamos chamados a permanecer fieis a Deus mesmo ante as adversidades.

1: Hebreos 11:1 - "Agora a fe é a seguridade das cousas que se esperan, a convicción das que non se ven".

2: Santiago 1:2-4 - "Contade alegría, meus irmáns, cando afrontades diversas probas, porque sabedes que a proba da vosa fe produce constancia. E que a constancia teña o seu pleno efecto, para que sexades. perfecto e completo, que non carece de nada".

Lucas 3:21 Cando todo o pobo foi bautizado, aconteceu que tamén Xesús, bautizado e orando, abriuse o ceo.

Xesús foi bautizado e mentres oraba, abriuse o ceo.

1. Xesús mostrounos a importancia da oración e da dedicación a Deus.

2. Como o bautismo de Xesús nos mostra o poder da fe en Deus.

1. Mateo 11:28 - Ven a min, todos os que estás traballando e cargados, e eu te darei descanso.

2. Xoán 14:6 - Xesús díxolle: "Eu son o camiño, a verdade e a vida. Ninguén vén ao Pai senón por min.

Lucas 3:22 E o Espírito Santo baixou sobre el en forma corporal coma unha pomba, e veu do ceo unha voz que dicía: Ti es o meu Fillo amado; en ti estou ben complacido.

O Espírito Santo baixou sobre Xesús en forma de pomba e unha voz do ceo falou en aprobación del.

1. O poder do Espírito Santo nas nosas vidas

2. A aprobación de Deus de Xesús como o seu Fillo amado

1. Xoán 1:32-34; E Xoán deu testemuño, dicindo: Vin o Espírito baixar do ceo coma unha pomba, e quedou sobre el.

2. Isaías 42:1; Velaquí o meu servo, a quen eu defendo; os meus elixidos, en quen a miña alma se deleita; Puxen o meu espírito sobre el: el fará chegar o xuízo aos xentís.

Lucas 3:23 E Xesús mesmo comezou a ter uns trinta anos, sendo (como se supoñía) fillo de Xosé, que era fillo de Heli,

Xesús tiña uns trinta anos, fillo de Xosé que era fillo de Heli.

1: Xesús foi o exemplo perfecto da experiencia humana xa que tiña 30 anos cando comezou o seu ministerio.

2: Podemos aprender da viaxe de Xesús que Deus pode usarnos a todos independentemente da nosa idade e etapa da nosa vida.

1:2 Corintios 5:21 - Porque Deus fixo que Cristo, que nunca pecou, fose a ofrenda polo noso pecado, para que puidésemos ser rectos con Deus por medio de Cristo.

2: Filipenses 2:5-7 - Debes ter a mesma actitude que tivo Cristo Xesús. Aínda que era Deus, non pensaba na igualdade con Deus como algo ao que aferrarse. En cambio, renunciou aos seus privilexios divinos; tomou a humilde posición de escravo e naceu como un ser humano. Cando apareceu en forma humana, humillóuse en obediencia a Deus e morreu como un criminal nunha cruz.

Lucas 3:24 que era fillo de Matat, que era fillo de Leví, que era fillo de Melqui, que era fillo de Janna, que era fillo de Xosé,

Este paso da escritura trata sobre a xenealoxía de Xesús, que remonta a súa liñaxe a Xosé.

1. A importancia da ascendencia: un estudo na estirpe de Xesús

2. O significado da liñaxe de Xesús para probar a súa divindade

1. Mateo 1:1-17 - A xenealoxía de Xesucristo

2. Hebreos 7:14 - A ascendencia de Xesús era da orde de Melquisedec

Lucas 3:25 que era fillo de Matatías, que era fillo de Amós, que era fillo de Naum, que era fillo de Eslí, que era fillo de Nagge,

A pasaxe enumera a liñaxe de Xesucristo desde Mattathias ata Nagge.

1. A ascendencia de Xesús demostra a súa estirpe divina e mostra a súa singularidade entre todas as demais persoas.

2. A árbore xenealóxica de Xesús é un recordatorio da fidelidade e compromiso de Deus coas súas promesas.

1. Xénese 22:18 - "E na túa descendencia serán bendicidas todas as nacións da terra, porque obedeces a miña voz".

2. Mateo 1: 1–17 - "O libro da xenealoxía de Xesucristo, o fillo de David, o fillo de Abraham: Abraham xerou a Isaac, Isaac xerou a Xacob e Xacob xerou a Xudá e os seus irmáns".

Lucas 3:26 que era fillo de Maat, que era fillo de Matatías, que era fillo de Semei, que era fillo de Xosé, que era fillo de Xudá,

Esta pasaxe explica a liñaxe de Xesucristo desde Xosé ata Xudá.

1. A incrible liñaxe de Xesucristo

2. O poder das promesas de Deus a través da liñaxe

1. Mateo 1:1-17; A Xenealoxía de Xesucristo

2. Romanos 1:3; Xesucristo, descendente de David segundo a carne

Lucas 3:27 que era fillo de Xoana, que era fillo de Resa, que era fillo de Zorobabel, que era fillo de Salatiel, que era fillo de Neri,

A pasaxe trata sobre a xenealoxía de Xesús, concretamente desde Salathiel ata Neri.

1. A importancia da familia e da liñaxe na vida e no ministerio de Xesús

2. A importancia de recoñecer o papel de Deus nas nosas vidas

1. Mateo 1:1-17 - A xenealoxía de Xesucristo

2. Romanos 4:13-16 - Abraham e a súa descendencia en quen todas as nacións son bendicidas

Lucas 3:28 que era fillo de Melqui, que era fillo de Addi, que era fillo de Cosam, que era fillo de Elmodam, que era fillo de Er,

Lucas presenta a xenealoxía de Xesús que se remonta a Er.

1. Deus usa persoas comúns para lograr cousas extraordinarias

2. A longa liña de seguidores fieis

1. Xénese 22:18 - "A través da túa descendencia todas as nacións da terra serán bendicidas, porque obedeces a miña voz".

2. Hebreos 11:4 - "Pola fe Abel ofreceu a Deus un sacrificio mellor que Caín. Pola fe foi eloxiado como un home xusto, cando Deus falou ben das súas ofrendas".

Lucas 3:29 que era fillo de Xosé, que era fillo de Eliezer, que era fillo de Jorim, que era fillo de Matat, que era fillo de Leví,

A pasaxe enumera a xenealoxía de Xesucristo.

1. Xesús é o noso Señor e Salvador - Como importa a súa identidade

2. A importancia de coñecer a nosa árbore xenealóxica

1. Mateo 1:1-17 - A xenealoxía de Xesús segundo Mateo

2. Lucas 1:26-38 - O nacemento de Xesús segundo Lucas

Lucas 3:30 que era fillo de Simeón, que era fillo de Xudá, que era fillo de Xosé, que era fillo de Jonán, que era fillo de Eliaquim,

Xesús é descendente dunha longa liña de antepasados.

1. Lembrando a nosa estirpe: Xesús e a nosa árbore xenealóxica

2. Identidade en Cristo: Celebrando o noso Patrimonio

1. Romanos 8:38-39 - Porque estou seguro de que nin a morte nin a vida, nin os anxos nin os gobernantes, nin as cousas presentes nin as vindeiras, nin os poderes, nin a altura nin a profundidade, nin ningunha outra cousa en toda a creación, poderá para separarnos do amor de Deus en Cristo Xesús noso Señor.

2. Efesios 2:19-22 - Entón xa non sodes estranxeiros nin forasteiros, senón que sodes concidadáns dos santos e membros da casa de Deus, construídos sobre o fundamento dos apóstolos e profetas, sendo o mesmo Cristo Xesús o pedra angular, na que toda a estrutura, sendo unida, crece nun templo santo no Señor. Nel tamén estades sendo edificados xuntos para morar a Deus polo Espírito.

Lucas 3:31 que era fillo de Melea, que era fillo de Menán, que era fillo de Matata, que era fillo de Natán, que era fillo de David,

Esta pasaxe ofrece unha xenealoxía de Xesús, remontando a súa liñaxe ao rei David.

1. A importancia da estirpe de Xesús na súa posición como Mesías

2. O significado da promesa de Deus ao rei David

1. Isaías 9: 6-7 - "Porque un neno nos naceu, un fillo nos é dado; e o goberno estará sobre o seu ombreiro, e chamarase o seu nome Conselleiro marabilloso, Deus poderoso, Pai eterno, Príncipe. de Paz".

2. Romanos 1: 3-4 - "sobre o seu Fillo, que foi descendente de David segundo a carne e foi declarado Fillo de Deus en poder segundo o Espírito de santidade pola súa resurrección de entre os mortos, Xesús Cristo, o noso Señor".

Lucas 3:32 que era fillo de Isai, que era fillo de Obed, que era fillo de Booz, que era fillo de Salmón, que era fillo de Naasón,

Lucas 3:32 proporciona unha liña xenealóxica de descendencia que comeza con Jesé e remata con Naasson.

1. A árbore xenealóxica de Xesús: examinando a liñaxe do Mesías.

2. A importancia do legado: preservando as historias dos nosos antepasados.

1. Mateo 1:1-17 - A xenealoxía de Xesucristo.

2. Rut 4:18-22 - A xenealoxía de Xesucristo a través de Rut e Booz.

Lucas 3:33 que era fillo de Aminadab, que era fillo de Aram, que era fillo de Esrom, que era fillo de Fares, que era fillo de Xudá,

A pasaxe menciona a liñaxe familiar de Xesús de Xudá.

1. A fidelidade de Deus na preservación da estirpe de Xesús

2. A importancia de comprender a nosa propia historia familiar

1. Romanos 9:5 - "Os seus son os patriarcas, e deles é trazado a ascendencia humana do Mesías, que é Deus sobre todos, loado para sempre! Amén".

2. Mateo 1: 1-17 - "Esta é a xenealoxía de Xesús, o Mesías, fillo de David, fillo de Abraham: ... e Xacob, pai de Xosé, o esposo de María, de quen naceu Xesús, quen chámase o Mesías".

Lucas 3:34 que era fillo de Xacob, que era fillo de Isaac, que era fillo de Abraham, que era fillo de Thara, que era fillo de Nacor,

A xenealoxía de Xesucristo remóntase a Abraham.

1. Abraham: un faro de fe en tempos incertos

2. Seguindo os pasos de Abraham: un modelo de obediencia

1. Xénese 22:17-18: "Certamente te bendicirei e farei que os teus descendentes sexan tan numerosos como as estrelas do ceo e como a area da beira do mar. Os teus descendentes tomarán posesión das cidades dos seus inimigos, 18 e por medio de a túa

descendencia todas as nacións da terra serán bendicidas, porque me obedeceches".

2. Romanos 4:13-17: Non foi pola lei que Abraham e a súa descendencia recibiron a promesa de que sería herdeiro do mundo, senón pola xustiza que vén pola fe.14 Pois se os que dependen da lei son herdeiros, a fe non significa nada e a promesa non vale para nada, 15 porque a lei trae ira. E onde non hai lei non hai transgresión.

16 Polo tanto, a promesa vén pola fe, para que sexa por graza e sexa garantida a toda a descendencia de Abraham, non só aos que son da lei, senón tamén aos que son da fe de Abraham. El é o pai de todos nós. 17Como está escrito: "Fíxente pai de moitas nacións". El é o noso pai diante de Deus, en quen el cría, o Deus que dá vida aos mortos e convoca as cousas que non foron.

Lucas 3:35 que era fillo de Saruc, que era fillo de Ragau, que era fillo de Falec, que era fillo de Heber, que era fillo de Sala,

Os descendentes de Heber recóllense en Lucas 3:35.

1: A árbore xenealóxica de Xesucristo.

2: A importancia de rastrexar a nosa estirpe.

1: Mateo 1:1-17 - Linaxe de Xesús desde Abraham ata Xosé.

2: Xénese 10:21-30 - Descendentes de Heber.

Lucas 3:36 que era fillo de Cainán, que era fillo de Arfaxad, que era fillo de Sem, que era fillo de Noé, que era fillo de Lamec,

Esta pasaxe de Lucas 3:36 describe a xenealoxía de Xesucristo, trazando a súa liñaxe desde Noé ata Lamec.

1. A fidelidade de Deus: como Xesús cumpriu a promesa de salvación

2. A liñaxe de Xesús: comprender o significado dos seus antepasados

1. Xénese 5:1-32; 6:9-9:17 - A historia de Noé e a promesa de salvación de Deus

2. Mateo 1: 1-17 - A xenealoxía de Xesús e o cumprimento da profecía

Lucas 3:37 que era fillo de Mathusala, que era fillo de Enoc, que era fillo de Jared, que era fillo de Maleleel, que era fillo de Cainán,

A xenealoxía de Xesús remóntase a Cainán.

1. Recoñecer a importancia da nosa estirpe espiritual

2. Como a nosa herdanza espiritual configura as nosas vidas

1. Romanos 4:17 - Como está escrito: "Fíxente pai de moitas nacións".

2. 2 Timoteo 1:5 - Lémbrome da túa fe sincera, que viviu primeiro na túa avoa Lois e na túa nai Eunice e, estou convencido, agora vive tamén en ti.

Lucas 3:38 Que era fillo de Enós, que era fillo de Set, que era fillo de Adán, que era fillo de Deus.

Esta pasaxe describe a liñaxe de Xesús, comezando por Deus e rematando con Xesús, o fillo de Deus.

1: Todos somos fillos de Deus, feitos á súa imaxe e dados o poder de vivir unha vida de amor e fe.

2: Xesús é o fillo de Deus, e a súa morte e resurrección de sacrificio dános a esperanza e a seguridade de salvación e redención.

1: Romanos 8:14-17 - Porque todos os que son guiados polo Espírito de Deus son fillos de Deus.

2: 1 Xoán 3: 1 - Mira que tipo de amor nos deu o Pai, para que nos chamemos fillos de Deus; e así somos.

Lucas 4 conta a tentación de Xesús no deserto e o comezo do seu ministerio público, incluíndo o seu ensino e os seus actos milagrosos.

1o Parágrafo: Despois de ser bautizado, Xesús foi conducido polo Espírito Santo ao deserto onde xaxuou durante corenta días. Durante este tempo, Satanás tentouno tres veces. Primeiro, Satanás tentou a Xesús a converter as pedras en pan para saciar a súa fame, pero Xesús respondeu citando as Escrituras: "Non só de pan vivirá o home" (Lucas 4:1-4). Entón, Satanás mostrou a Xesús todos os reinos do mundo e ofreceulle autoridade sobre eles se o adoraba. Porén, Xesús volveu reprender a Satanás coas Escrituras: "Adorarás ao Señor, o teu Deus, e só a el servirás" (Lucas 4:5-8). Finalmente, Satanás levou a Xesús ao pináculo de Xerusalén e instouno a que se botase abaixo, citando as Escrituras fóra de contexto. Unha vez máis, Xesús respondeu coas Escrituras e resistiu a tentación (Lucas 4:9-13).

2o Parágrafo: Despois da súa vitoria sobre a tentación, Xesús volveu a Galilea cheo do poder do Espírito. Ensinou nas sinagogas de toda a rexión e gañou un eloxio xeneralizado de persoas que se marabillaban coa súa sabedoría (Lucas 4:14-15). En Nazaret, onde se criou, Xesús entrou nunha sinagoga o día de sábado e leu a profecía de Isaías sobre traer boas novas aos pobres e proclamar a liberdade aos cativos. El declarou que estas palabras se cumpriron nel (Lucas 4:16-21). Non obstante, en lugar de recibir a aclamación da multitude da súa cidade natal como se esperaba, enfurecéronse coas súas afirmacións e intentaron prexudicalo. Pero milagrosamente pasando por entre eles ilesos; seguiu o seu camiño (Lucas 4:22-30).

Terceiro parágrafo: Deixando atrás Nazaret despois do rexeitamento, foi a cidade de Cafarnaúm. Galilea comezou a ensinar á xente asombrada autoridade palabra expulsado demo sinagoga home espírito inmundo gritou dicindo: "¡Ah! Que nós viñes destruírnos? sabe que é o Santo Deus!" Pero reprendido dixo: "Cállate, saia el!" botou o home diante deles sen facer dano a outro todo o mundo abraiado falou outro dixo: "Que esta ensinanza? Con autoridade poder dá ordes espíritos impuros saen!" espallado pola zona circundante curou moitas enfermidades conducidos demos porque o Mesías recoñecido cumpriu profecías Escrituras curación ministerio continuou predicando sinagogas Xudea tamén expulsando demos ministerio galileano marcado poderosas ensinanzas accións autorizadas demostrando poder divino presenza Lucas establece o descanso narrativa do evanxeo establece credenciais Fillo Deus que veu traer salvación da humanidade.

Lucas 4:1 E Xesús, cheo do Espírito Santo, volveu do Xordán e foi conducido polo Espírito ao deserto.

A pasaxe describe que Xesús está cheo do Espírito Santo e é conducido polo Espírito ao deserto.

1. Por que Xesús foi ao deserto

2. O poder do Espírito Santo na vida de Xesús

1. Salmo 23:4 "Si, aínda que camiñe polo val da sombra da morte, non temerei ningún mal: porque estás comigo; a túa vara e o teu bastón consolanme".

2. Isaías 40:31 "Pero os que esperan no Señor renovarán as súas forzas; subirán con ás como aguias; correrán e non se cansarán; e camiñarán e non desmaiarán".

Lucas 4:2 sendo tentado polo demo corenta días. E naqueles días non comía nada; e cando remataron, tivo fame.

Xesús xaxando durante 40 días e sendo tentado polo demo.

1: Xesús soportou a tentación e venceuna mediante o xaxún e a oración.

2: Podemos mirar a Xesús como un exemplo de como soportar e vencer a tentación.

1: 1 Corintios 10:13 - "Ningunha tentación que non sexa común para o home se apodera de vós. Deus é fiel, e non deixará que sexades tentados por riba da vosa capacidade, pero coa tentación tamén proporcionará a vía de escape. para que poidas soportarlo".

2: Santiago 1:12-15 - "Diaventurado o que persevera na proba, porque, tras superar a proba, recibirá a coroa da vida que o Señor prometeu aos que o aman. Que ninguén diga cando lle é tentado: "Estou sendo tentado por Deus", porque Deus non pode ser tentado polo mal, e el mesmo non tenta a ninguén. Pero cada un é tentado cando é tentado e seducido polo seu propio desexo. Entón o desexo, cando concibiu dá o nacemento para o pecado, e o pecado, cando crece, dá a morte".

Lucas 4:3 E o demo díxolle: Se ti es Fillo de Deus, manda a esta pedra que se faga pan.

Xesús foi tentado polo demo para usar o seu poder para converter unha pedra en pan.

1: Non debemos caer na tentación como non fixo Xesús.

2: Podemos aprender do exemplo de Xesús cando nos enfrontamos á tentación.

1: Santiago 1:12-15 - Benaventurado o que persevera na proba, porque, tras superar a proba, recibirá a coroa da vida que o Señor prometeu aos que o aman.

2: Mateo 4:1-11 - Entón Xesús foi conducido polo Espírito ao deserto para ser tentado polo diaño.

Lucas 4:4 Xesús respondeulle: "Está escrito: Non só de pan vivirá o home, senón de toda palabra de Deus".

O home debe sacar forza e sustento das palabras de Deus, non só do sustento físico.

1. "Vivir pola Palabra de Deus" - enfatizando a importancia de confiar nas promesas de Deus e confiar na súa Palabra.

2. "O Pan de Vida" - centrándose no alimento espiritual que vén de Xesucristo, o Pan de Vida.

1. Deuteronomio 8: 3 - "E humilloute, deixouche pasar fame e alimentouche con maná, que ti non coñecías nin os teus pais, para facerche saber que non só de pan vive o home. , pero de toda palabra que sae da boca do Señor vive o home".

2. Mateo 4:4 - "Pero el respondeu e dixo: Escrito está: Non só de pan vivirá o home, senón de toda palabra que sae da boca de Deus".

Lucas 4:5 E o demo, levándoo a un monte alto, mostroulle nun momento todos os reinos do mundo.

O demo tentou a Xesús con todos os reinos do mundo.

1. A forza de Xesús: vencer a tentación

2. Manterse fieis ao plan de Deus a pesar dos ídolos do mundo

1. Mateo 4:1-11 - Xesús é tentado polo demo no deserto

2. 1 Corintios 10:13 - Ningunha tentación que non sexa común para o home se apodera de vós

Lucas 4:6 E o demo díxolle: "Todo este poder dareiche a ti e a gloria deles; porque iso me foi entregado; e a quen eu quere doullo.

Pasaxe O demo ofrece a Xesús todo o poder e a gloria do mundo a cambio de que Xesús o adore.

1. Os perigos da tentación: como resistiu Xesús á oferta do diaño

2. O poder na submisión: como Xesús obedeceu a vontade de Deus

1. Santiago 1:12-15 - Benaventurado o home que permanece firme na proba, porque cando supere a proba recibirá a coroa da vida, que Deus prometeu aos que o aman.

2. Proverbios 3:5-6 - Confía no Señor con todo o teu corazón, e non te apoies no teu propio entendemento. Recoñéceo en todos os teus camiños, e el endereitará os teus camiños.

Lucas 4:7 Se, pois, me adoras, todo será teu.

Satanás tenta a Xesús para que o adora a cambio de bens mundanos.

1. O perigo da tentación: como resistir as urxencias de Satanás

2. O poder da adoración: comprender as recompensas de seguir a Deus

1. Santiago 4:7 - "Sométese, pois, a Deus. Resista ao demo, e fuxirá de vós".

2. Salmo 8:9 - "O Señor, o noso Señor, que maxestuoso é o teu nome en toda a terra! Poñeches a túa gloria por riba dos ceos".

Lucas 4:8 Xesús respondeulle: "Vete de min, Satanás, porque está escrito: Adorarás ao Señor, o teu Deus, e só a el servirás".

Esta pasaxe mostra que Xesús mandou a Satanás que o abandonase para cumprir o mandato de Deus de adoralo só.

1. A importancia de manter a Palabra de Deus.

2. Rexeitando as tentacións de Satanás.

1. Santiago 4:7 - "Sométese, pois, a Deus. Resista ao demo, e fuxirá de vós".

2. Deuteronomio 6:13 - "Temerás a Xehová, o teu Deus, e servirás, e xurarás polo seu nome".

Lucas 4:9 E levouno a Xerusalén, púxoo nun pináculo do templo e díxolle: Se es Fillo de Deus, bótate de aquí abaixo.

O demo tentou a Xesús para que se tirase do pináculo do templo.

1. Debemos permanecer firmes e resistir a tentación.

2. Debemos ser humildes e confiar en Deus.

1. 1 Corintios 10:13 - "Ningunha tentación que non sexa común para o home te alcanzou. Deus é fiel, e non deixará que sexas tentado máis alá das túas capacidades, pero coa tentación tamén proporcionará a vía de escape. para que poidas soportarlo".

2. Salmo 46:10 - "Estade quietos e sabe que eu son Deus. Serei exaltado entre as nacións, serei exaltado na terra!"

Lucas 4:10 Porque está escrito: El mandará aos seus anxos que te garde.

A pasaxe afirma que Deus proporcionará protección a aqueles que cren nel a través dos seus anxos.

1: Nunca estamos sós, porque o amor e a protección de Deus están sempre connosco.

2: Non importa o que nos enfrontemos na vida, podemos reconfortarnos sabendo que Deus está sempre connosco.

1: Salmo 91:11-12 - Porque el mandará aos seus anxos sobre ti que te garde en todos os teus camiños; levantaránte nas súas mans, para que non bates o teu pé contra unha pedra.

2: Hebreos 1:14 - Non son todos os anxos espíritos ministradores enviados para servir aos que herdarán a salvación?

Lucas 4:11 E nas súas mans levaránte, para que non choques o teu pé contra unha pedra.

Esta pasaxe fala de que Deus protexe aos que confían nel.

1. Confía no Señor con todo o teu corazón - Proverbios 3:5-6

2. Deus é o noso refuxio e escudo - Salmo 34:7-8

1. Salmo 91: 11-12 - Porque el mandará aos seus anxos sobre ti, para que te manteñan en todos os teus camiños.

2. Isaías 41:10 - Non temas, porque estou contigo; non te asustes, porque eu son o teu Deus. Fortalecerei, si, axudarei, apoiareino coa miña dereita xusta.

Lucas 4:12 E respondendo Xesús, díxolle: Está dito: Non tentarás ao Señor, o teu Deus.

A pasaxe advirte contra a proba da paciencia de Deus.

1. "O poder da paciencia"

2. "Deus non debe ser probado"

1. Santiago 1:12-15; Benaventurado o home que soporta a tentación, porque cando sexa probado, recibirá a coroa da vida, que o Señor prometeu aos que o aman.

2. Deuteronomio 6:16; Non tentarás ao Señor, o teu Deus, como o tentaches en Masah.

Lucas 4:13 E cando o demo acabou con toda a tentación, apartouse del por un tempo.

Xesús foi tentado polo diaño, pero despois de que o demo rematara con todas as tentacións, marchou por un tempo.

1. Deus protexerache da tentación

2. Cando sexa tentado, busca a forza de Deus

1. 1 Corintios 10:13 - Non vos alcanzou ningunha tentación que non sexa común ao home. Deus é fiel, e non deixará que sexas tentado por riba das túas capacidades, pero coa tentación tamén proporcionará a vía de escape, para que poidas aguantar.

2. Santiago 1:12-15 - Benaventurado o home que permanece firme na proba, porque cando supere a proba recibirá a coroa da vida, que Deus prometeu aos que o aman. Que ninguén diga cando é tentado: "Estou sendo tentado por Deus", porque Deus non pode ser tentado co mal, e el mesmo non tenta a ninguén. Pero cada persoa é tentada cando é atraída e seducida polo seu propio desexo. Entón o desexo, cando concibiu, dá a luz ao pecado, e o pecado cando está plenamente medrado produce a morte.

Lucas 4:14 E Xesús volveu co poder do Espírito a Galilea, e saíu a súa fama por toda a rexión.

Xesús volve a Galilea co poder do Espírito e a súa fama esténdese por toda a rexión.

1. Xesús: o poder do Espírito e a fama do seu nome

2. O poder do Espírito e como estende a fama de Xesús

1. Actos 10:38 - Como Deus unxiu a Xesús de Nazaret co Espírito Santo e con poder;

2. Isaías 11:2 - O Espírito do Señor descansará sobre el, o Espírito de sabedoría e entendemento, o Espírito de consello e forza, o Espírito de coñecemento e de temor do Señor.

Lucas 4:15 E ensinaba nas súas sinagogas, sendo glorificado por todos.

Esta pasaxe mostra que Xesús foi acollido e venerado cando predicaba nas sinagogas.

1: Xesús foi loado e glorificado por todos os que o escoitaron predicar.

2: Debemos esforzarnos por ser o máis parecidos a Cristo posible, para que nós tamén sexamos loados e glorificados.

1: Mateo 5:16 - "Deixa que así brille a túa luz diante dos homes, para que vexan as túas boas obras e glorifiquen ao teu Pai que está no ceo".

2: Filipenses 2:5-8 - "Deixade estar en vós este pensamento, que tamén foi en Cristo Xesús: quen, sendo na forma de Deus, non pensou que era un roubo ser igual a Deus, senón que non se facía honrar, e tomou sobre el a forma de servo, e fíxose a semellanza dos homes: e sendo atopado como un home, humillóuse a si mesmo e fíxose obediente ata a morte, ata a morte de cruz".

Lucas 4:16 E chegou a Nazaret, onde fora criado, e, segundo o seu costume, entrou na sinagoga o día de sábado e ergueuse para ler.

Foi á sinagoga o día de sábado, como era o seu costume.

1. A importancia de manter a tradición

2. O poder da fidelidade habitual

1. Mateo 11: 28-30 - "Vén a min, todos os que están traballados e cargados, e eu vos darei descanso. Tomade sobre vós o meu xugo e aprendede de min, porque son manso e humilde de corazón e atoparedes descanso para as vosas almas, porque o meu xugo é doado, e a miña carga é leve".

2. Proverbios 13:9 - "A luz dos xustos alégrase, pero a lámpada dos impíos apagarase".

Lucas 4:17 E entregoulle o libro do profeta Isaías. E cando abriu o libro, atopou o lugar onde estaba escrito:

Xesús abriu o libro de Isaías e leu nel.

1. A importancia da Escritura no ministerio de Xesús

2. O poder da Palabra de Deus

1. Salmo 119: 105-112: "A túa palabra é unha lámpada para os meus pés e unha luz para o meu camiño"

2. Romanos 10:17, "Así a fe provén do oír, e o oír pola palabra de Cristo".

Lucas 4:18 O Espírito do Señor está sobre min, porque me unxiu para predicar o evanxeo aos pobres; Envioume a curar os quebrantados de corazón, a predicarlles a liberación aos cativos, e aos cegos a vista, a deixar en liberdade aos machucados,

Paso resumido:

Xesús está facultado polo Espírito do Señor para cumprir a súa misión de predicar o evanxeo aos pobres, curar aos quebrantados de corazón e traer a liberación aos cativos e a vista aos cegos.

1. O poder edificante da misión de Xesús

2. Curado e liberado: como Xesús trae a liberación

1. Isaías 61: 1-2 - "O Espírito do Señor Deus está sobre min, porque o Señor unxiume para traer boas novas aos pobres; envioume para vendar aos quebrantados de corazón, para proclamarlles liberdade aos cativos. , e a apertura do cárcere aos que están presos.

2. Gálatas 5:1 - "Para a liberdade, Cristo deixounos libres; mantéñenos firmes, e non vos sometades de novo a un xugo de escravitude".

Lucas 4:19 Para predicar o ano aceptable do Señor.

Esta pasaxe refírese a que Xesús predicou a boa nova do favor do Señor no seu ministerio.

1. "O amor incondicional de Deus: atopar o seu ano aceptable"

2. "O don de Xesús: Vivir no Ano do Señor"

1. Isaías 61: 1-2: "O Espírito do Señor Soberano está sobre min, porque o Señor unxiume para anunciar boas novas aos pobres. Envioume para vendar aos quebrantados de corazón, para proclamar a liberdade aos cativos. e liberación da escuridade para os prisioneiros".

2. Romanos 5:8: "Pero Deus demostra o seu amor por nós nisto: cando aínda eramos

pecadores, Cristo morreu por nós".

Lucas 4:20 E pechou o libro, deullo de novo ao ministro e sentou. E os ollos de todos os que estaban na sinagoga estaban fixados nel.

Xesús le o libro de Isaías na sinagoga, e todos están centrados nel.

1. Deus ten un plan para as nosas vidas, e Xesús mostrouno a través do seu exemplo.

2. Debemos estar abertos ás mensaxes que Deus nos envía a través das Escrituras.

1. Isaías 55:11 - "Así será a miña palabra que sae da miña boca: non volverá a min vacía, senón que cumprirá o que eu queira, e prosperará no que a enviei. "

2. Xeremías 29:11 - "Porque sei os plans que teño para ti", declara o Señor, "planes para prosperarte e non facerte dano, plans para darche esperanza e futuro".

Lucas 4:21 E comezou a dicirlles: Hoxe cúmprese esta Escritura nos vosos oídos.

Xesús proclamou que a Escritura se cumpriu na presenza da xente.

1. A fidelidade de Deus para cumprir as súas promesas.

2. A importancia de escoitar a Xesús.

1. Salmo 33: 4-5 "Porque a palabra do Señor é xusta e verdadeira; é fiel en todo o que fai. O Señor ama a xustiza e a xustiza; a terra está chea do seu amor eterno".

2. Xoán 14: 23-24 "Xesús respondeu: "O que me ama obedecerá o meu ensino. O meu Pai amaraos, e nós viremos a eles e moraremos con eles. Quen non me ama non obedecerá. o meu ensino".

Lucas 4:22 E todos deron testemuño del, e quedaron marabillados das palabras graciosas que saían da súa boca. E eles dixeron: Non é este o fillo de Xosé?

Esta pasaxe describe a reacción da xente ás palabras de Xesús, que estaban cheas de

graza e sabedoría. Preguntaron se era fillo de Xosé.

1. O poder da graza de Deus nas palabras de Xesús

2. Xesús como o noso exemplo de fala sabia

1. Colosenses 4:6 - Que o teu discurso sexa sempre amable, condimentado con sal, para que saibas como debes responder a cada persoa.

2. Santiago 3:13-17 - Quen é sabio e entendido entre vós? Pola súa boa conduta que mostre as súas obras na mansedume da sabedoría.

Lucas 4:23 E díxolles: "De certo me diredes este proverbio: "Médico, cúrate a ti mesmo; todo o que oímos facer en Cafarnaúm, fai tamén aquí no teu país".

Xesús dille á xente da súa cidade natal que deberían esperar que faga o mesmo que fixo en Cafarnaúm.

1. O poder de Xesús: como Xesús fixo milagres ao longo do seu ministerio

2. Rexeitar a Xesús: o custo de negarse a crer en Xesús

1. Mateo 4:23-25 - Xesús comeza o seu ministerio en Galilea

2. Marcos 1:21-28 - Xesús cura un home cun espírito impuro na sinagoga

Lucas 4:24 E dixo: En verdade dígovos que ningún profeta é aceptado no seu país.

Xesús proclamou que un profeta non é aceptado no seu propio país.

1. "O rexeitamento de Xesús: entendendo o noso propio rexeitamento"

2. "A dificultade do rexeitamento: coñecer a aceptación de Deus"

1. Isaías 53:3 - "É desprezado e rexeitado polos homes, un home de dor e familiarizado

coa dor".

2. Romanos 15:7 - "Por iso, acéptate uns aos outros como Cristo os aceptou, para aloxar a Deus".

Lucas 4:25 Pero en verdade dígovos que había moitas viúvas en Israel nos días de Elías, cando o ceo estaba pechado tres anos e seis meses, cando había gran fame en toda a terra;

En Lucas 4:25, Xesús comparte que nos días de Elías había moitas viúvas en Israel e unha gran fame que durou tres anos e medio.

1. A fe da viúva: como Deus coida do seu pobo en tempos de necesidade

2. A provisión de Deus: experimentando a abundancia de Deus en tempos difíciles

1. Santiago 1:27 - A relixión que Deus, noso Pai, acepta como pura e impecable é esta: coidar dos orfos e viúvas nas súas angustias e evitar que o mundo se contamine.

2. Salmo 68:5 - Pai dos orfos e protector das viúvas é Deus na súa morada santa.

Lucas 4:26 Pero a ningún deles foi enviado Elías, salvo a Sarepta, cidade de Sidón, a unha muller viúva.

Elías foi enviado a Sarepta, cidade de Sidón, a unha muller viúva.

1. O amor incondicional de Deus polos máis necesitados

2. O poder da fe ante a adversidade

1. Santiago 2:5-6 - "Escoitade, meus queridos irmáns e irmás: ¿Non escolleu Deus aos pobres aos ollos do mundo para ser ricos na fe e para herdar o reino que prometeu aos que o aman? Pero? Deshonraches aos pobres. Non son os ricos os que te explotan? Non son eles os que te arrastran aos tribunais?"

2. Isaías 61: 1-3 - "O Espírito do Señor Soberano está sobre min, porque o Señor unxiume para anunciar boas novas aos pobres. Envioume para vendar aos quebrantados de corazón, para proclamar a liberdade aos cativos. e liberar das tebras para os prisioneiros,

para proclamar o ano da gracia do Señor e o día da vinganza do noso Deus, para consolar a todos os que choran e proveer aos que se aflixen en Sion, para concederlles unha coroa de beleza en lugar de cinzas, aceite de alegría en lugar de loito, e vestido de loanza en lugar de espírito de desesperación. Chamaranse carballos de xustiza, plantación do Señor para mostrar o seu esplendor".

Lucas 4:27 E había moitos leprosos en Israel nos tempos do profeta Eliseo; e ningún deles foi limpo, salvo Naamán o sirio.

No tempo do profeta Eliseo, había moitos leprosos en Israel, pero ningún deles foi curado, excepto o sirio Naamán.

1. A misericordia de Deus é para todos - non importa quen sexas, Deus pode mostrar misericordia e curación.

2. O poder da fe - Naamán foi curado debido á súa fe en Deus.

1. Santiago 5:15 - "E a oración ofrecida con fe sanará ao enfermo; o Señor resucitarao. Se pecaron, serán perdoados".

2. Xoán 5:14 - "Despois Xesús atopouno no templo e díxolle: Velaquí, estás sanado; non peques máis, para que non che veña algo peor".

Lucas 4:28 E todos os que estaban na sinagoga, ao escoitar estas cousas, enchéronse de ira,

A xente da sinagoga encheuse de rabia ao escoitar as palabras de Xesús.

1: Debemos esforzarnos por manter a mente aberta e non enchirnos de ira cando escoitamos algo que desafía as nosas crenzas.

2: Debemos lembrar que Xesús falaba moitas veces palabras que facían sentir incómodos e enfadaban á xente, pero aínda así seguiu a vontade de Deus.

1: Efesios 4:2-3 - Sexa completamente humilde e manso; paciencia, soportando uns cos outros no amor. Faga todo o posible para manter a unidade do Espírito a través do vínculo da paz.

2: Colosenses 3:12-14 - Polo tanto, como pobo elixido de Deus, santo e querido, vístete

de compaixón, bondade, humildade, mansedumbre e paciencia. Soportade uns cos outros e perdoade uns a outros se algún de vós ten algunha queixa contra alguén. Perdoa como te perdoou o Señor. E sobre todas estas virtudes póñense amor, que os une a todos en perfecta unidade.

Lucas 4:29 E levantouse, botouno fóra da cidade e levouno ata a cima do outeiro sobre o que estaba construída a súa cidade, para que o botasen de cabeza.

A xente dunha certa cidade levantouse e expulsou a Xesús da súa cidade, conducíndoo ata o bordo do outeiro onde estaba construída a súa cidade para que o botasen polo penedo.

1. O perigo do celo relixioso sen coñecemento

2. O poder da fe ante a adversidade

1. Salmo 23:4 - Aínda que camiñe polo val máis escuro, non temerei ningún mal, porque estás comigo; a túa vara e o teu bastón, consolanme.

2. Romanos 8:28 - E sabemos que para os que aman a Deus todas as cousas colaboran para o ben, para os que son chamados segundo o seu propósito.

Lucas 4:30 Pero el, pasando polo medio deles, foi o seu camiño,

Lucas 4:30 resume Xesús atravesando unha multitude de persoas no seu camiño.

1. Xesús, o príncipe da paz: a presenza tranquilizadora de Xesús ao seu paso polo medio da multitude.

2. O que nos ensinan as accións de Xesús: a importancia da presenza desinteresada e da bondade no medio de situacións difíciles.

1. Efesios 2:14-17, porque el mesmo é a nosa paz, quen nos fixo un e derrubou na súa carne o muro divisorio da hostilidade.

2. Mateo 5:43-44: "Oíches que se dixo: Amarás ao teu próximo e odiarás ao teu inimigo". Pero eu dígovos: Amade aos vosos inimigos e orade polos que vos perseguen.

Lucas 4:31 E baixou a Cafarnaúm, cidade de Galilea, e ensinounos os días de sábado.

Xesús baixou á cidade de Cafarnaúm en Galilea e ensinou á xente os días de sábado.

1. Como aproveitar ao máximo o teu día de reposo

2. O poder das ensinanzas de Xesús

1. Mateo 12:9-14 - Xesús ensina sobre o sábado

2. Marcos 2:23-28 - Xesús fala sobre a importancia do sábado

Lucas 4:32 E quedaron abraiados da súa doutrina, porque a súa palabra era con poder.

A xente quedou abraiada pola ensinanza de Xesús porque foi impartida con autoridade.

1. Como falar coa autoridade

2. O poder e a autoridade da ensinanza de Xesús

1. Isaías 55:11: "Así será a miña palabra que sae da miña boca: non volverá a min vacía, senón que cumprirá o que eu queira, e prosperará no que a enviei. "

2. Efesios 6: 19-20, "E para min, que se me dea a palabra, para que abra a boca con audacia, para dar a coñecer o misterio do evanxeo, polo que son embaixador en cadeas: que nel. Podo falar con audacia, como debería falar".

Lucas 4:33 E había na sinagoga un home que tiña un espírito de demo impuro, e berraba a gran voz:

Un home da sinagoga tiña un espírito de demo impuro e berraba forte.

1. Aceptar e resistir a tentación: un estudo do home na sinagoga en Lucas 4:33

2. Superando os poderes das tebras: reflexións de Lucas 4:33

1. Santiago 4:7 - "Sométese, pois, a Deus. Resista ao demo, e fuxirá de vós".

2. 1 Pedro 5: 8-9 - "Sed sobrios, estade vixiantes, porque o voso adversario, o diaño, anda como un león bramido, buscando a quen devorar: a quen resiste firmemente na fe, sabendo que as mesmas aflicións son as mesmas. cumprido nos teus irmáns que están no mundo".

Lucas 4:34 dicindo: Déixanos; que temos que ver contigo, Xesús de Nazaret? viches para destruírnos? sei quen es; o Santo de Deus.

Os de Nazaret rexeitaron a Xesús e acusárono de querer destruílos.

1: O rexeitamento a Xesús trae consecuencias

2: Xesús é o Santo de Deus

1: Isaías 43:3 - Porque eu son o Señor, o teu Deus, o Santo de Israel, o teu Salvador.

2: Xoán 10:30 - Eu e o meu Pai somos un.

Lucas 4:35 E Xesús reprochouno, dicindo: Cala e sae del. E cando o demo o botou no medio, saíu del e non lle fixo dano.

Xesús expulsa un demo dun home e o demo non fai dano ao home.

1. Xesús trae vida e luz á escuridade e á desesperación.

2. O poder de Xesús é maior que calquera mal.

1. Colosenses 1:13-14 - El liberounos do dominio das tebras e trasladounos ao reino do seu Fillo amado, no que temos a redención, o perdón dos pecados.

2. Xoán 12:46 - Eu vin ao mundo como luz, para que quen cre en min non quede nas tebras.

Lucas 4:36 E todos quedaron abraiados, e falaron entre si, dicindo: Que palabra é esta! pois con autoridade e poder manda aos espíritos impuros, e saen.

A xente estaba abraiada coa autoridade e o poder de Xesús para mandar espíritos impuros, e obedeceron.

1. Xesús é a nosa autoridade e poder

2. O poder da obediencia

1. Mateo 8:16 - Cando chegou a noite, trouxéronlle moitos endemoniados. E expulsou os espíritos cunha palabra, e curou a todos os enfermos

2. 1 Xoán 4:4 - Vos sodes de Deus, fillos, e vencédelos, porque o que está en vós é maior que o que está no mundo.

Lucas 4:37 E a súa fama foise por todos os lugares da contorna.

A fama de Xesús estendeuse por toda a rexión de Galilea como consecuencia dos milagres que realizou.

1. O poder da fe: como os milagres de Xesús revelaron o poder da crenza

2. Crer no imposible: como cambiou Xesús o curso da historia

1. Mateo 4:23-24 - Xesús percorreu Galilea, ensinando nas súas sinagogas, proclamando a boa nova do reino e curando toda enfermidade e doenza entre o pobo.

24 A noticia sobre el espallouse por toda Siria, e a xente traíalle a todos os enfermos de diversas enfermidades, os que sufrían fortes dores, os endemoniados, os que tiñan convulsións e os paralíticos ; e curounos.

2. Marcos 6:34- Cando desembarcou Xesús e viu unha gran multitude, tivo compaixón deles, porque eran coma ovellas sen pastor. Entón comezou a ensinarlles moitas cousas.

Lucas 4:38 E saíu da sinagoga e entrou na casa de Simón. E a nai da muller de Simón foi tomada cunha gran febre; e pedíronlle por ela.

Xesús curou a sogra de Simón dunha gran febre despois de saír da sinagoga.

1. Poder curativo de Xesús demostrado na casa de Simón

2. O poder da fe en Xesús para vencer a enfermidade

1. Marcos 1:41-42 - Xesús tiña compaixón dos enfermos e curounos.

2. Isaías 53:5 - Pero El foi ferido polas nosas transgresións, El foi ferido polas nosas iniquidades; o castigo pola nosa paz estaba sobre el, e polas súas feridas somos curados.

Lucas 4:39 E púxose sobre ela e increpou a febre; e deixouna: e inmediatamente ergueuse e servíalles.

Xesús curou milagrosamente unha muller dunha febre, permitíndolle servir.

1. O poder de Xesús para curar e transformar vidas

2. A alegría de servir aos demais

1. Isaías 53:5 - Pero foi traspasado polas nosas transgresións, esmagado polas nosas iniquidades; o castigo que nos deu a paz foi sobre el, e polas súas feridas curamos.

2. 1 Pedro 4:10 - Cada un de vós debería usar o don que recibiu para servir aos demais, como fiel administrador da graza de Deus nas súas diversas formas.

Lucas 4:40 Cando o sol se poñía, todos os que tiñan algún enfermo de diversas enfermidades trouxéronos a el; e puxo as mans sobre cada un deles e curounos.

O sol estaba a poñerse e todos os enfermos de diversas enfermidades leváronnos a Xesús, quen puxo as mans sobre cada un deles e os curou.

1: O poder da fe e da esperanza en Xesús.

2: A curación de Xesús e a importancia de buscalo en tempos de necesidade.

1: Mateo 8:2-3 - E velaquí, un leproso achegouse a el e axeonllouse diante del, dicindo: "Señor, se queres, podes limparme". E Xesús estendeu a man e tocouno, dicindo: "Quero, queda limpo". E inmediatamente a súa lepra foi limpa.

2: Marcos 5:25-29 - E había unha muller que tiña unha secreción de sangue durante doce anos, e aínda que gastara toda a súa vida en médicos, non puido ser curada por ninguén. Ela achegouse detrás del e tocoulle a franxa da roupa, e inmediatamente cesou a súa descarga de sangue. E Xesús dixo: "Quen foi o que me tocou?" Cando todos o negaron, Pedro díxolle: "Señor, a multitude te rodea e apórtache". Pero Xesús dixo: "Alguén me tocou, porque vexo que o poder saíu de min".

Lucas 4:41 E tamén saíron demos de moitos, clamando e dicindo: Ti es Cristo, o Fillo de Deus. E reprendíndoos, deixoulles que non falasen, porque sabían que el era Cristo.

Esta pasaxe fala de Xesús que reprende aos malos espíritos que o recoñeceron como Fillo de Deus.

1. Xesús é Señor: Manterse firmes ante a adversidade

2. O poder da autoridade de Xesús sobre o mal

1. Colosenses 1:13-14 - El liberounos do poder das tebras e levounos ao reino do Fillo do seu amor.

14 Nel temos a redención polo seu sangue, o perdón dos pecados.

2. Filipenses 2:5-11 - Tede entre vós este pensamento, que é o voso en Cristo Xesús,

6 que, aínda que tiña a forma de Deus, non consideraba que a igualdade con Deus era algo que había que agarrar,

7 pero baleirouse, tomando a forma de servo, nacendo a semellanza de homes.

8 E sendo atopado en forma humana, humillóuse a si mesmo facéndose obediente ata a morte, ata a morte en cruz.

9Por iso Deus exaltouno e deulle o nome que está por riba de todo nome,

10 para que no nome de Xesús todo xeonllo se doble, no ceo, na terra e debaixo da terra,

11 e toda lingua confesa que Xesucristo é o Señor, para a gloria de Deus Pai.

Lucas 4:42 E cando se fixo de día, marchou e foi a un lugar deserto;

A xente buscou a Xesús e pedíronlle que quedara con eles.

1: Debemos buscar e seguir a Xesús nas nosas vidas.

2: Debemos estar dispostos a compartir a nosa fe cos demais.

1: 1 Xoán 4:19 - Amamos porque el nos amou primeiro.

2: Romanos 12:2 - Non te conformes a este mundo, senón transformate coa renovación da túa mente.

Lucas 4:43 E díxolles: "Debo predicar o reino de Deus tamén a outras cidades, porque por iso son enviado".

Xesús afirma que foi enviado para predicar o reino de Deus a outras cidades.

1. A Misión de Xesús: Predicar o Reino de Deus

2. A urxencia de Xesús: predicar a todas as cidades

1. Actos 1:8 - Pero recibirás poder cando o Espírito Santo veña sobre ti; e seredes as miñas testemuñas en Xerusalén, en toda Xudea e Samaria e ata os confíns da terra.

2. Mateo 24:14 - E este evanxeo do reino será predicado en todo o mundo como testemuño a todas as nacións, e entón chegará o fin.

Lucas 4:44 E predicaba nas sinagogas de Galilea.

Xesús predicou nas sinagogas de Galilea.

1. O poder da predicación: aceptando o reto de proclamar a Palabra de Deus

2. Predicar o Evanxeo: compartir o amor e a graza de Deus con todos

1. Isaías 61:1-3 - O Espírito do Señor Deus está sobre min, porque o Señor unxiume para traer boas novas aos pobres; envioume para atar os que teñen o corazón quebrantado, para proclamar a liberdade aos cativos e a apertura do cárcere aos presos.

2. Mateo 10:7-8 - E proclama ao ir, dicindo: "O reino dos ceos está preto". Cura os enfermos, resucita os mortos, limpa os leprosos, expulsa os demos. Recibiches sen pagar; dar sen pagar.

Lucas 5 destaca eventos significativos no ministerio de Xesús, incluíndo a captura milagrosa de peixes, a curación dun leproso e a chamada dos seus discípulos.

1o Parágrafo: Xesús estaba á beira do mar de Galilea onde viu dúas barcas. Meteuse nun de Simón (máis tarde chamado Pedro) e pediulle que se afastase un pouco da costa. A partir de aí, Xesús ensinou ás multitudes. Despois de rematar o seu ensino, Xesús díxolle a Simón que se metese en augas profundas e que botase as redes para pescar. Aínda que Simón dubidaba porque pescaran toda a noite sen éxito, obedeceu o mandato de Xesús. Cando botaban as redes segundo as instrucións, colleron un número tan grande de peixes que as súas redes comezaron a romperse. Pediron axuda dende outra embarcación e as dúas embarcacións estaban cheas de peixe. Abrumado por este milagre, Simón caeu aos pés de Xesús e recoñeceuno como Señor. Xesús respondeu dicindo que a partir de entón, estarían atrapando á xente no seu lugar (Lucas 5:1-11).

2o Parágrafo: Mentres Xesús continuaba o seu ministerio, un home cuberto de lepra achegouse a El pedindo cura. A lepra era considerada altamente contaxiosa e os afectados estaban illados da sociedade. Porén, a fe deste home levouno a crer que Xesús podería curalo se estaba disposto. Movido de compaixón, Xesús estendeu a man e tocou o home dicindo: "Estou disposto, limpo". Inmediatamente a súa lepra desapareceu (Lucas 5:12-13). Malia instruír ao home curado que non llo diga a ninguén senón que se presentase ao sacerdote para a limpeza segundo a lei mosaica; noticias sobre esta curación milagrosa espallouse por varias rexións.

3o parágrafo: Lucas tamén rexistra un relato de como Xesús chamou a Leví (tamén coñecido como Mateo), un recadador de impostos que foi desprezado por moitos debido á súa asociación coas autoridades romanas e á súa reputación de corrupción. Leví deixou todo atrás, a súa caseta de impostos, e seguiu a Xesús cando foi chamado (Lucas 5:27-28). Máis tarde, en Lucas 5, na casa de Leví, os fariseos escribas criticaron que os discípulos comían beber os recadadores de impostos, os pecadores, pero defendeuse dicindo que non é saudable. Este capítulo demostra non só a autoridade de Xesús sobre

a natureza a través de milagres, senón tamén a súa compaixón cara aos considerados parias ou marxinados na sociedade ao tempo que desafía as normas sociais relativas ás leis de pureza que se asocian aos pecadores que abren camiño a mensaxe de salvación inclusiva dispoñible, independentemente de antecedentes ou estatus.

Lucas 5:1 E aconteceu que, mentres a xente se presionaba del para escoitar a palabra de Deus, ficou ao carón do lago de Xenesaret,

Xesús predica á beira do lago de Genesaret a unha gran multitude.

1. A chamada a seguir: como responder á invitación de Xesús

2. Coidar dos demais: vivir unha vida de compaixón e amor

1. Mateo 4:19 - "E díxolles: Seguideme, e fareivos pescadores de homes".

2. 1 Xoán 3: 17-18 - "Pero quen ten o ben deste mundo e ve que o seu irmán ten necesidade e pecha del as súas entrañas de compaixón, como habita nel o amor de Deus? Meus fillos, non amemos de palabra, nin de lingua; senón en feitos e en verdade".

Lucas 5:2 E viu dúas naves paradas á beira do lago, pero os pescadores saíron delas e lavaban as redes.

A pasaxe describe pescadores lavando as súas redes xunto a un lago.

1. Chamada de Xesús aos pescadores de homes - Lucas 5:2-11

2. A importancia do traballo duro - Lucas 5:2-3

1. Xeremías 16:16 - "Velaí, vou mandar buscar moitos pescadores, di o Señor, e eles os pescarán; e despois enviarei moitos cazadores, e cazaranos de todos os montes e de todos os outeiros. e fóra dos buratos das pedras".

2. Ezequiel 47:10 - "E acontecerá que os pescadores estarán sobre ela desde Engedi ata Eneglaim; serán un lugar onde tender as redes; os seus peixes serán segundo a súa especie, como os peixes. do gran mar, máis que moitos".

Lucas 5:3 E subiu nun dos barcos, que era de Simón, e rogoulle para que botase un pouco de terra. E sentou e ensinou á xente a saír do barco.

Pasaxe Xesús entrou na barca de Simón e pediulle que a afastase da terra para poder usala como plataforma para ensinar á xente.

1. O poder da obediencia: como seguir as peticións de Xesús pode levar a resultados incribles.

2. A Palabra viva: como as ensinanzas de Xesús dan vida ao mundo.

1. Feitos 17:25-29 - Paulo sobre o Areópago.

2. Xoán 3:16 - O amor de Deus polo mundo.

Lucas 5:4 Cando deixou de falar, díxolle a Simón: Botade ao abismo e botade as redes para pescar.

Xesús dille a Simón que tire as redes nas augas profundas para pescar.

1. Confía na guía de Xesús - Lucas 5:4

2. Da un salto de fe - Lucas 5:4

1. Isaías 43:2 - Cando pases polas augas, estarei contigo; e a través dos ríos, non te abafarán.

2. Salmo 23:2 - Faime deitar en verdes pastos. Condúceme a carón de augas tranquilas.

Lucas 5:5 Respondendo Simón, díxolle: Mestre, traballamos toda a noite e non levamos nada.

Simón e a súa tripulación traballaran toda a noite pero non pescaron nada, pero por orde de Xesús lanzou a rede e colleu un gran número de peixes.

1. A Palabra de Deus é poderosa - Lucas 5:5

2. A obediencia a Deus trae abundancia - Lucas 5:5

1. Xeremías 33:3 - "Chámame e responderei, e contarei cousas grandes e ocultas que non coñecías".

2. Salmo 107:23-24 - “Algúns saíron ao mar en barcos; eran comerciantes nas augas poderosas. Viron os feitos do Señor, as súas marabillas no abismo".

Lucas 5:6 E cando fixeron isto, encerraron unha gran multitude de peixes, e romperon a rede.

Dous pescadores nun barco no mar de Galilea botaron a súa rede e colleron unha gran multitude de peixes que eran tan grandes que romperon a rede.

1. As bendicións de Deus superan as nosas expectativas.

2. A provisión de Deus sempre é máis que suficiente.

1. Efesios 3:20 - "Agora a aquel que é capaz de facer moito máis que todo o que pedimos ou pensamos, segundo o poder que obra en nós".

2. Salmo 40: 5 - "Moitas son, Señor, meu Deus, as túas marabillosas obras que fixeches, e os teus pensamentos para nós: non se poden contar contigo: se eu declarase e falase. deles, son máis do que se pode contar”.

Lucas 5:7 E fixeron acenos aos seus compañeiros, que estaban na outra nave, para que viñesen axudarlles. E chegaron, encheron os dous barcos, de xeito que comezaron a afundirse.

Dous barcos enchéronse de peixe ata o punto de afundirse e os pescadores fixeron acenos aos seus compañeiros da outra embarcación para que lles axudasen.

1. Deus proporciónanos os recursos para axudarnos no noso momento de necesidade.

2. Traballar xuntos achéganos aos nosos obxectivos.

1. Filipenses 4:19 - "E o meu Deus satisfará todas as vosas necesidades segundo a riqueza da súa gloria en Cristo Xesús".

2. Eclesiastés 4:9-12 - "Dous son mellor que un, porque teñen un bo rendemento polo seu traballo: se algún deles cae, un pode axudar ao outro a levantarse. Pero mágoa de quen caia e non teña quen o axude a levantarse. Ademais, se dous se deitan xuntos, manteranse quentes. Pero como se pode quentar só? Aínda que un pode ser dominado, dous poden defenderse. Un cordón de tres fíos non se rompe rapidamente".

Lucas 5:8 8 Cando Simón Pedro o viu, caeu de xeonllos de Xesús, dicindo: Apártate de min. porque eu son un pecador, Señor.

Simón Pedro recoñece a súa propia indignidade ante Xesús e implora que se aparte del.

1. Recoñecer a nosa indignidade ante Deus

2. O poder do perdón de Cristo

1. Salmos 51: 3-4 - Porque recoñezo as miñas transgresións, e o meu pecado está sempre diante de min. Contra ti, só ti, pequei, e fixen este mal aos teus ollos.

2. Romanos 5:6-8 - Porque cando aínda estabamos sen forzas, no seu tempo Cristo morreu polos impíos. Porque apenas por un home xusto morrerá; aínda que quizais por un home de ben alguén incluso se atrevería a morrer. Pero Deus demostra o seu amor cara a nós, en que mentres aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós.

Lucas 5:9 Porque el, e todos os que estaban con el, quedou abraiado da pesca dos peixes que tomaran.

O milagre de Xesús da gran captura de peixe sorprendeu aos pescadores e aos que estaban con el.

1. O poder e a compaixón milagrosas de Xesús: experimentando as bendicións inesperadas de Deus

2. A incrible provisión de Deus: aprender a confiar no Señor para o inesperado

1. Salmo 34:8 - Proba e mira que o Señor é bo; benaventurado o que se refuxia nel.

2. Mateo 19:26 - Xesús mirou para eles e dixo: "Para os homes isto é imposible, pero para Deus todo é posible".

Lucas 5:10 E tamén Santiago e Xoán, fillos de Zebedeo, que eran socios de Simón. E Xesús díxolle a Simón: Non temas; a partir de agora collerás homes.

Xesús dille a Simón, un dos seus discípulos, que non teña medo e que agora vai coller homes. James e John, dous dos socios de Simon, tamén están presentes.

1. Chamada de Xesús para seguilo - Lucas 5:10

2. Servir e seguir ao Señor - Lucas 5:10

1. Mateo 4:19 - "E díxolles: "Seguídeme, e fareivos pescadores de homes".

2. Xoán 1:43 - “Ao día seguinte Xesús decidiu ir a Galilea. Atopou a Filipe e díxolle: "Sígueme".

Lucas 5:11 E cando levaron as súas naves a terra, abandonárono todo e seguírono.

Esta pasaxe describe o compromiso dos pescadores de seguir a Xesús despois de que desembarcaran os seus barcos.

1: Debemos confiar en Xesús para que nos guíe, aínda que iso signifique deixar atrás os nosos plans e bens.

2: Seguir a Xesús require renunciar a todo o que temos e confiar nel coas nosas vidas.

1: Mateo 16:24-25 - "Entón díxolles Xesús aos seus discípulos: Se alguén quere vir detrás de min, que se negue a si mesmo, que tome a súa cruz e que me siga. Porque quen queira salvar a súa vida, perderaa; e quen perda a súa vida por causa de min, atoparaa”.

2: Marcos 8:34-35 - "E cando chamou á xente cos seus discípulos tamén, díxolles: Quen queira vir detrás de min, que se negue a si mesmo, que leve a súa cruz e sigame. Porque quen queira salvar a súa vida, perderaa; pero quen perda a súa vida por causa miña e do evanxeo, este a salvará”.

Lucas 5:12 E aconteceu que cando estaba nunha cidade, velaquí un home cheo de lepra; quen, ao ver a Xesús, botouse a boca sobre o seu rostro e suplicoulle, dicindo: Señor, se queres, podes limparme. .

Xesús mostrou compaixón e curou a un lepra.

1: Podemos aprender do exemplo de Xesús a mostrar compaixón e bondade cos que nos rodean.

2: Nunca debemos subestimar o poder da fe e da oración.

1: Mateo 8:2-3 - E velaquí, veu un leproso e adorouno, dicindo: Señor, se queres, podes limparme. E Xesús tendeu a man e tocouno, dicindo: Vou; sé limpo.

2: Santiago 5:15 - E a oración de fe salvará ao enfermo, e o Señor resucitarao; e se cometeu pecados, serán perdoados.

Lucas 5:13 E estendeu a man e tocouno, dicindo: "Quero; queda limpo". E inmediatamente a lepra apartouse del.

O poder do toque de Cristo curou un leproso.

1. O poder da fe en Xesucristo

2. O poder curativo do tacto divino

1. Mateo 8:1-3 - Xesús toca un leproso e cúrao

2. Santiago 5:14-15 - O poder da oración para traer cura

Lucas 5:14 E mandoulle que non llo dixese a ninguén, senón que vai, preséntate ao sacerdote e ofrece a túa purificación, segundo o ordenou Moisés, como testemuño para eles.

Esta pasaxe subliña a importancia de seguir o mandamento de Xesús de ir mostrarse ao sacerdote para a limpeza, segundo o mandado Moisés.

1. O poder da obediencia: o mandato de Xesús de ir a mostrarnos ao sacerdote

2. A importancia de seguir as instrucións: obedecer a Xesús e a Moisés

1. Éxodo 29:20,21 - E farás cos sacerdotes levitas que se acheguen a Xehová, e santificaraos para que sirvan a Xehová: porque ofrecen os presentes do Señor feitos por lume. , e o pan do seu Deus, polo tanto, serán santos.

2. Hebreos 13: 20-21 - Agora ben, o Deus da paz, que volveu de entre os mortos ao noso Señor Xesús, o gran pastor das ovellas, mediante o sangue da alianza eterna, perfecciona en toda boa obra para facer a súa vontade, facendo en ti o que lle agrada, por medio de Xesucristo; a quen sexa a gloria para sempre. Amén.

Lucas 5:15 Pero tanto máis foi a súa fama: e grandes multitudes xuntáronse para escoitar e ser curados por el das súas enfermidades.

A fama de Xesús estendeuse por todas partes e moitas persoas reuníronse para escoitar e ser curadas por El.

1. O poder de Xesús: como as súas palabras e milagres atraeron a multitudes

2. O ministerio de cura de Xesús: como os seus milagres trouxeron consolo e esperanza

1. Mateo 4:23-24 - Xesús percorreu Galilea, ensinando nas súas sinagogas, proclamando a boa nova do reino e curando toda enfermidade e doenza entre o pobo.

2. Feitos 3:1-8 - Pedro e Xoán subían ao templo á hora nove, a hora da oración. E levaban un home coxo de nacemento, ao que cada día deitaban na porta do templo que se chama Porta Fermosa para pedir esmola aos que entraban no templo.

Lucas 5:16 E retirouse ao deserto e orou.

A pasaxe fala de Xesús retirándose ao deserto para orar.

1. Unha exploración do exemplo de oración de Xesús e da súa importancia para as nosas vidas espirituais.

2. Unha chamada a imitar o exemplo de Cristo de retirarse ao deserto para a oración e a

contemplación.

1. Mateo 6:5-6 - "E cando ores, non sexas como os hipócritas, porque lles encanta orar de pé nas sinagogas e nas esquinas das rúas para ser vistos polos demais. En verdade dígovos que recibiron a súa recompensa na súa totalidade. Pero cando ores, entra no teu cuarto, pecha a porta e ora ao teu Pai, que non se ve".

2. Hebreos 4:14-16 - "Por iso, xa que temos un gran sumo sacerdote que subiu ao ceo, Xesús, o Fillo de Deus, manteñamos firmemente a fe que profesamos. Porque non temos un sumo sacerdote que sexa incapaz de empatizar coas nosas debilidades, senón que temos un que foi tentado en todos os sentidos, igual que nós, pero non pecou. Achegámonos, pois, ao trono da graza de Deus con confianza, para que recibamos misericordia e atopemos graza que nos axude no momento de necesidade".

Lucas 5:17 E aconteceu un día, mentres estaba ensinando, que había fariseos e doutores da lei sentados, que viñan de todas as cidades de Galilea, de Xudea e de Xerusalén, e o poder. do Señor estivo presente para curalos.

Un día, Xesús estaba ensinando entre unha multitude de fariseos e doutores da lei de Galilea, Xudea e Xerusalén. O poder do Señor estivo presente para curalos.

1. O poder da cura a través de Xesús

2. Confiemos no Señor para a cura

1. Mateo 9:35 - E Xesús percorreu todas as cidades e aldeas, ensinando nas súas sinagogas, predicando o evanxeo do reino e curando toda enfermidade e toda enfermidade entre o pobo.

2. Salmos 103: 3 - Quen perdoa todas as túas iniquidades; quen cura todas as túas enfermidades.

Lucas 5:18 E velaquí, uns homes trouxeron nunha cama a un paralítico, e buscaron medios para traelo e poñelo diante del.

Un grupo de homes levan a Xesús un paralítico, buscando a forma de depoñerlle diante de Xesús.

1. "Deus pode curar: o milagre do home paralizado"

2. "O poder da fe: levar o paralítico a Xesús"

1. Isaías 35:3-6 - Fortalece as mans débiles e confirma os xeonllos débiles.

2. Santiago 5:14-16 - Hai algún enfermo entre vós? que chame aos anciáns da igrexa; e que oren por el, unxindoo con aceite no nome do Señor.

Lucas 5:19 E como non podían atopar por que camiño o podían facer entrar por mor da multitude, subiron á azotea, e baixárono a través da tella co seu leito ata o medio, diante de Xesús.

Cando un home que estaba paralizado non puido chegar a Xesús debido á gran multitude, os seus amigos subiron aos tellados e deixárono baixar polo teito coa súa cama ata o centro da multitude diante de Xesús.

1. Deus fará todo o posible para traer a xente a El.

2. Mesmo en situacións difíciles, podemos confiar en Deus para abrirnos o camiño.

1. Romanos 8:28: E sabemos que en todas as cousas Deus traballa para o ben dos que o aman, que foron chamados segundo o seu propósito.

2. Isaías 43:19: Mira, estou facendo unha cousa nova! Agora brota; non o percibes? Estou facendo un camiño no deserto e regatos no ermo.

Lucas 5:20 E cando viu a súa fe, díxolle: Home, os teus pecados son perdoados.

Xesús viu a fe do home e díxolle que os seus pecados estaban perdoados.

1. O poder da fe: como as nosas crenzas poden levar a milagres

2. Perdón: aceptar e ofrecer graza

1. Hebreos 11: 6 - "Sen fe é imposible agradar a Deus, porque quen se achega a el debe crer que existe e que recompensa a quen o busca con seriedade".

2. Efesios 4:32 - "Sed bondadosos e compasivos uns cos outros, perdoándovos uns aos outros, como Deus vos perdoou en Cristo".

Lucas 5:21 E os escribas e os fariseos comezaron a razoar, dicindo: Quen é este que fala blasfemias? Quen pode perdoar os pecados, senón só Deus?

Xesús demostra o seu poder para perdoar o pecado e desafía ás autoridades relixiosas.

1: O poder de Xesús para perdoar o pecado móstranos que por moi lonxe que nos desviamos, Deus pode perdoarnos a través de Xesús.

2: O desafío de Xesús ás autoridades relixiosas do seu tempo lémbranos a todos ser humildes e abertos ao perdón de Deus.

1: Isaías 43:25 - "Eu, eu son o que borra as túas transgresións, por amor de min, e xa non me acorda dos teus pecados".

2: Efesios 1:7 - "Nel temos a redención polo seu sangue, o perdón dos pecados, de acordo coas riquezas da graza de Deus".

Lucas 5:22 Pero cando Xesús decatouse dos seus pensamentos, respondeulles: Que pensades no voso corazón?

Xesús desafiou ás multitudes a pensar máis profundamente nos seus xuízos.

1: Debemos estar abertos ás perspectivas dos demais e esforzarnos por entendelas mellor.

2: Non sexas moi rápido para xulgar, porque todo xuízo debe vir de Deus.

1: Romanos 12:19 - Queridos amados, non vos vinguédes a vós mesmos, senón deixade lugar á ira, porque está escrito: A vinganza é miña; Eu pagarei, di o Señor.

2: Santiago 4:11-12 - Non faledes mal os uns dos outros, irmáns. O que fala mal do seu irmán e xulga o seu irmán, fala mal da lei e xulga a lei;

Lucas 5:23 Se é máis fácil dicir: Os teus pecados son perdoados; ou dicir: Levántate e anda?

Xesús fai unha pregunta preguntando que é máis fácil, perdoar os pecados de alguén ou curar as súas enfermidades físicas?

1. O poder do perdón: como Xesús nos empurra a mostrar compaixón e misericordia

2. Os milagres de Xesús: como as súas accións falan máis que as súas palabras

1. Mateo 9:1-8 - Xesús perdoa e cura a un home da súa parálise

2. Marcos 2:1-12 - Xesús perdoa e cura a un home da súa enfermidade

Lucas 5:24 Pero para que saibades que o Fillo do Home ten poder na terra para perdoar os pecados (díxolle ao paralítico): Levántate, toma o teu leito e entra no teu. casa.

Xesús demostra o seu poder para perdoar os pecados curando ao home con parálise e dicíndolle que tome a súa cama e entre á súa casa.

1. Poder e Autoridade de Xesús para perdoar os pecados

2. Cura e Perdón en Xesús

1. Mateo 9:6 - Pero para que saibades que o Fillo do Home ten poder na terra para perdoar os pecados (entón díxolle ao paralítico:) Levántate, toma o teu leito e vai á túa casa.

2. Marcos 2:10 - Pero para que saibades que o Fillo do Home ten poder na terra para perdoar os pecados (díxolle ao paralítico):

Lucas 5:25 E inmediatamente levantouse diante deles, colleu o que estaba deitado e foise á súa casa, glorificando a Deus.

Esta pasaxe conta a historia de Xesús curando a un paralítico e o home que se levantou inmediatamente e ía á casa, glorificando a Deus.

1. O poder curativo de Deus: como a obra milagrosa de Xesús pode transformar as nosas vidas

2. O poder da loanza: expresar a gratitude polos milagres de Deus

1. Feitos 3: 1-10 - A cura dun home coxo

2. Salmo 117 - Que todo o pobo louva ao Señor

Lucas 5:26 E todos quedaron abraiados, glorificaron a Deus e encheronse de medo, dicindo: Vimos cousas estrañas hoxe.

Os discípulos quedaron abraiados e glorificaron a Deus despois de presenciar a curación milagrosa de Xesús do home con parálise. Estaban cheos de medo xa que nunca antes viran nada igual.

1. Deus é capaz de calquera cousa - Romanos 4:17 (Como está escrito: Eu fixen de ti pai de moitas nacións), antes de quen el cría, Deus, que da vida aos mortos e chama ás cousas que non existen. coma se fosen.

2. Tede fe no poder de Deus - Mateo 17:20 (E Xesús díxolles: Por mor da vosa incredulidade, porque de verdade vos digo: Se tedes fe coma un gran de mostaza, dirédeslle a este monte: Quitade). de aí para alá; e trasladarase; e nada vos será imposible.)

1. Mateo 8:5-13 (E cando entrou Xesús en Cafarnaúm, achegouse a el un centurión, suplicándolle: "Señor, o meu servo xace na casa enfermo de paralítico, moi atormentado. E Xesús díxolle. , Irei e curalo. O centurión respondeu e dixo: "Señor, non son digno de que entres debaixo do meu teito; pero di só a palabra, e o meu servo será curado. Cando o escoitou Xesús, quedou maravillado e díxolles aos que seguían: "En verdade dígovos que non atopei unha fe tan grande, non, nin en Israel. E dígovos que virán moitos do leste e do occidente, e sentaranse con Abraham e Isaac e Xacob, no reino dos ceos.Pero os fillos do reino serán arroxados ás tebras de fóra: alí será o choro e o rechinar de dentes. E Xesús díxolle ao centurión: "Vai, e como creches. , así sexa contigo. E o seu servo foi sanado na mesma hora.)

2. Marcos 2:3-12 (E achegáronse a el traendo un paralítico, que nacía de catro. E como non puideron achegarse a el pola prensa, descubriron o tellado onde estaba el. despois de rompelo, baixaron o leito no que xacía o paralítico. Cando Xesús viu a súa fe, díxolle ao paralítico: "Fillo, os teus pecados son perdoados. Pero había algúns dos escribas". sentados alí, e razoando nos seus corazóns: "¿Por que este home fala así blasfemias? Quen pode perdoar os pecados senón só Deus?" E inmediatamente Xesús, cando se decatou no seu espírito de que así razoaban dentro de si mesmos, díxolles: "Por que

razoades estas cousas". no voso corazón? Se é máis doado dicirlle ao paralítico: "Os teus pecados son perdoados; ou dicir: Levántate, toma o teu leito e anda?" Pero para que saibades que o Fillo do Home ten poder. na terra para perdoar os pecados, (díxolle ao paralítico) Eu dígoche: Levántate, toma o teu leito e entra na túa casa. E enseguida ergueuse, colleu a cama e saíu diante de todos; de tal xeito que todos quedaron abraiados e glorificaron a Deus, dicindo: Nunca o vimos así.)

Lucas 5:27 Despois diso, saíu e viu a un publicano chamado Leví, sentado no alfándego, e díxolle: Sígueme.

Leví foi chamado por Xesús para seguilo.

1. A chamada a seguir a Xesús: respondendo á invitación de Deus

2. Discipulado: o compromiso que cambia a vida de seguir a Xesús

1. Mateo 4:18-22 - A chamada dos primeiros discípulos

2. Xoán 4:34-35 - Invitación de Xesús para seguilo e facer o seu traballo

Lucas 5:28 E deixou todo, levantouse e seguiuno.

Esta pasaxe describe como Leví deixou o seu traballo e as súas posesións para seguir a Xesús.

1: Xesús chámanos a deixar atrás todo o que poidamos estar apegados, para seguilo e servilo .

2: A chamada de Xesús é unha chamada a deixar atrás os nosos propios desexos e seguilo con todo o corazón.

1: Mateo 16:24-25 "Entón Xesús díxolles aos seus discípulos:" Quen queira ser o meu discípulo, que se negue a si mesmo, que tome a súa cruz e que me siga. Porque quen queira salvar a súa vida, perderaa, pero quen perda a súa vida. a vida para min atoparao".

2: Hebreos 11:24-26 "Pola fe Moisés, cando xa foi maior, rexeitou ser coñecido como fillo da filla do Faraón. Escolleu ser maltratado xunto co pobo de Deus en lugar de gozar dos praceres fugaces do pecado. Consideraba a deshonra por amor de Cristo máis valiosa

que os tesouros de Exipto, porque esperaba a súa recompensa".

Lucas 5:29 E Leví fíxolle un gran banquete na súa casa, e había un gran grupo de publicanos e outros que se sentaban con eles.

Leví mostrou hospitalidade a Xesús organizando unha gran festa.

1: Debemos seguir o exemplo de hospitalidade de Leví e invitar a Xesús ás nosas casas.

2: Debemos mostrar hospitalidade aos demais, tal e como fixo Leví con Xesús.

1: Romanos 12:13 - "Contribúe ás necesidades dos santos e procura mostrar hospitalidade".

2: 1 Pedro 4:9 - "Mostrad hospitalidade uns cos outros sen murmurar".

Lucas 5:30 Pero os seus escribas e fariseos murmuraban contra os seus discípulos, dicindo: Por que comedes e bebedes cos publicanos e os pecadores?

Os discípulos de Xesús foron criticados polos escribas e fariseos por comer e beber con publicanos e pecadores.

1. O poder da compaixón: como Xesús mostrou amor aos pecadores

2. O amor radical de Xesús: chegar aos rexeitamentos da sociedade

1. Mateo 9:10-13 - Xesús fala de non chamar aos xustos senón aos pecadores ao arrepentimento

2. Xoán 8: 1-11 - Xesús mostra misericordia coa muller sorprendida en adulterio

Lucas 5:31 Xesús respondendo díxolles: Os santos non precisan médico; pero os que están enfermos.

Xesús ensinou que os que están espiritualmente enfermos necesitan un médico, mentres que os que están espiritualmente sans non.

1. "O médico da alma: Xesús como cura dos nosos corazóns"

2. "A diferenza entre o conxunto físico e espiritual"

1. Mateo 9:12-13 - "Pero Xesús, ao oír isto, díxolles: "Os sanos non teñen necesidade de médico, senón os enfermos. Id e aprendede o que isto significa:" Eu quero misericordia. , e non sacrificio'. Porque non vin a chamar aos xustos, senón aos pecadores".

2. Isaías 53:5 - "Pero foi traspasado polas nosas transgresións; esmagado polas nosas iniquidades; sobre el foi o castigo que nos deu paz, e coas súas feridas nos curaron".

Lucas 5:32 Non vin a chamar aos xustos, senón aos pecadores ao arrepentimento.

Xesús veu traer aos pecadores ao arrepentimento.

1: Xesús veu para salvar a todos

2: O poder do arrepentimento

1: Romanos 10:13 - Porque todo aquel que invoque o nome do Señor será salvo.

2: Actos 2:38 - Arrepentídevos e bautízate cada un de vós no nome de Xesucristo para o perdón dos teus pecados.

Lucas 5:33 E eles dixéronlle: Por que os discípulos de Xoán xaxunan a miúdo e oran, e tamén os discípulos dos fariseos? pero o teu come e bebe?

A xente preguntou a Xesús por que os seus discípulos non practicaban o xaxún e a oración como os discípulos de Xoán e os fariseos.

1. Xesús e os seus discípulos: un exemplo de vivir na fe

2. O poder do xaxún e da oración na vida dun crente

1. Mateo 6:16-18, "Cando xaxunes, non te vexas sombrío como fan os hipócritas, porque

desfiguran a súa cara para mostrar aos demais que xaxean. En verdade dígovos que recibiron a súa recompensa na súa totalidade. Pero cando xaxunes, pon aceite na cabeza e lava a cara, para que non se vexa aos demais que xaxunas, senón só ao teu Pai, que non se ve; e o teu Pai, que ve o que se fai en segredo, recompensarache".

2. 1 Tesalonicenses 5:17, "Ore sen cesar".

Lucas 5:34 E díxolles: "Podedes facer xunar os fillos do noivo mentres o noivo está con eles?

Xesús recordou aos seus discípulos que non era apropiado xaxún mentres o noivo estaba presente.

1. A alegría do noivo: celebra a presenza de Deus na túa vida.

2. Vivir unha vida de abundancia e gratitude en Cristo.

1. Isaías 61:10 - Alegrareime moito no Señor, a miña alma alegrarase no meu Deus; porque me vestiu cos vestidos da salvación, cubriume co manto da xustiza.

2. Gálatas 5:22-23 - Pero o froito do Espírito é amor, alegría, paz, paciencia, bondade, bondade, fidelidade, mansedume, autocontrol; contra tales cousas non hai lei.

Lucas 5:35 Pero virán días en que o noivo será quitado deles, e entón xaxunarán neses días.

Xesús ensínalles aos seus discípulos que cando chegue o momento de que se lle quiten, xaxunarán neses días.

1. O poder do xaxún - como o xaxún pode achegarnos a Deus.

2. A promesa do noivo - como a promesa de retorno de Xesús trae esperanza e alegría aos crentes.

1. Isaías 58:6-7 - Non é este o xaxún que escollín? para soltar as ataduras da maldade, para desfacer as pesadas cargas, para deixar libres aos oprimidos e para que rompas todo xugo?

7 Non é para repartir o teu pan cos famentos e levar á túa casa aos pobres que son expulsados? cando vexas o espido, que o cobres; e que non te escondes da túa propia carne?

2. Mateo 6:16-18 - Ademais, cando xaxunes, non sexas, como os hipócritas, de semblante triste, porque desfiguran o seu rostro, para parecerlles aos homes que xaxunan. En verdade dígovos que teñen a súa recompensa.

17 Pero ti, cando xaxunes, unxe a túa cabeza e lava a cara;

18 Para que non aparezas aos homes que xaxunas, senón ao teu Pai que está no segredo; e o teu Pai, que ve no segredo, recompensarache abertamente.

Lucas 5:36 E tamén lles falou unha parábola; Ninguén pon un anaco dun vestido novo sobre un vello; se non é así, tanto o novo fai un aluguer, e a peza que foi sacada do novo non concorda co vello.

Ninguén debería tentar parchear o vello co novo, xa que non terá éxito.

1. Unha nova forma de vida: por que tentar mesturar o vello e o novo non funcionará

2. Novos comezos: abrazando o cambio e abrazando o plan de Deus

1. Efesios 4:22-24 - Ensináronche, no que respecta á túa antiga forma de vida, a desposuír do teu antigo eu, que está a ser corrompido polos seus desexos enganosos; facerse novo na actitude das túas mentes; e vestir o novo eu, creado para ser como Deus en verdadeira xustiza e santidade.

2. Gálatas 6:15 - Nin a circuncisión nin a incircuncisión significan nada; o que conta é a nova creación.

Lucas 5:37 E ninguén bota viño novo en botellas vellas; se non, o viño novo romperá as garrafas, derramarase e as garrafas perecerán.

O viño novo non se debe poñer en botellas vellas, xa que fará que as botellas rebenten e derramen o viño.

1 - Non intentes encaixar cousas novas nos vellos paradigmas; buscar novas formas de facer as cousas.

2 - Non teñas medo de arriscar e probar cousas novas.

1 - Isaías 43:19 - Velaquí, farei unha cousa nova; agora brotará; non o saberás? Ata abrirei camiño no deserto, e ríos no deserto.

2 - Hebreos 13:8 - Xesús Cristo o mesmo onte, hoxe e para sempre.

Lucas 5:38 Pero hai que botar viño novo en botellas novas; e ambos consérvanse.

Esta pasaxe ensina que as cousas novas deben ser tratadas con coidado para conservalas.

1. O valor da novidade: aprender a coidar cousas novas

2. Novos comezos: Abrazar novas oportunidades

1. Eclesiastés 3: 1-8 - Para todo hai unha estación, e un tempo para cada asunto baixo o ceo.

2. Salmo 118:24 - Este é o día que fixo o Señor; alegrémonos e alegrémonos por iso.

Lucas 5:39 Ninguén, que bebeu viño vello de inmediato, desexa novo, porque di: O vello é mellor.

Xesús ensina que un non adoita desexar algo novo se ten algo que xa é bo.

1. "O vello e o novo: aprender a apreciar o que temos"

2. "Valorar o familiar: contento co que sabemos"

1. Eclesiastés 1:9 “O que foi, é o que será; e o que se fai é o que se fará, e non hai nada novo baixo o sol”.

2. Hebreos 13:8 "Xesús Cristo é o mesmo onte, hoxe e para sempre".

Lucas 6 detalla ensinanzas e acontecementos significativos no ministerio de Xesús, incluíndo as súas accións no sábado, a selección dos seus doce apóstolos e a entrega do Sermón da Chaira.

1o Parágrafo: O capítulo comeza con dúas controversias do sábado. Nun incidente, Xesús e os seus discípulos estaban camiñando por campos de cereal un día de sábado. Os discípulos colleron unhas espigas para comer, que os fariseos criticaban como ilegales en sábado. Xesús defendeunos facendo referencia a un acontecemento do Antigo Testamento que involucrou a David cando tiña fame (Lucas 6:1-5). Noutro incidente nunha sinagoga un día de sábado, Xesús curou a un home cunha man marchita a pesar da oposición dos líderes relixiosos que estaban mirando para ver se violaría a súa interpretación das leis do sábado (Lucas 6:6-11).

2º Parágrafo: Despois destes incidentes, Xesús pasou unha noite enteira en oración antes de seleccionar a doce de todos os seus discípulos para que fosen apóstolos (Lucas 6:12-16). Estes homes eran Simón Pedro, Andrés, Santiago, Xoán, Filipe, Bartolomé/Natanael, Mateo/Leví (recadador de impostos), Tomás/Dubting Thomas ("o xemelgo"), Santiago fillo de Alfeo/Menos ou Menor ou Menor ou Pequeno. James ou James the Less ou Young James/Jacobus minor/James Minor/Younger Jacobus/Iacobus Minor/Jacobus Less/Jacobus Little/Iakobos Mikros/Iakobos Mikroteros/Iakobos ho mikros/Jacobus Minimus/Yaakov HaKat'an/Yaakov Katan/James son de María/O fillo de María James/O fillo de María Jacobus/Son Mary Yakov/Son Mary Yaakov/Son Mary Iakovos/Son Mary Iakobos/Son Mary Jacob/Mariam's Son Jacob/Mariam's Son Yakov/Mariam's Son Iakovos/Mariam's Son Iakobos/Yeshua bar Miriam /Yeshu'a bar Miriam/Jesus bar Miriam/Yehoshua bar Miriam/Brother Yeshua/Brother Yehoshua/Brother Yeshu'a/Brother Jesus/The Brother Lord/The Lord Brother/The Lord Brethren/The Brethren Lord/Holy Brother/Holy Brothers /Holy Brothers God/God Holy Brothers/God Holy Brother/Holy Brothers God/God Holy Brothers/God Brothers Holiness/Brethren Holiness God/God Brothers Holiness/Brethren God Holiness/Holiness God Brothers/Holiness God Brothers/Tzaddik/Tzaddiq/Zaddik /Zaddiq/Apostle Zaddikim/Apostle Zaddiqim/Apostle Tzadokites/Apostle Tzedukim/Apostle Saducee/Apostle Saducean/Apostle Tsadokite Zealot/Tsadoqite Zealot/Zealot Tsadoqite/Zealot Tsadokite/Tsadokites/Tsadokites Zelodotes/Zelodotes/Zelote Zelotes Saddoukaios/Saddoukaíos Zelotes /Saddoukaios Zelotes/Sadducæus Zelotes/Zelotes Sadducæus/Zealot of the Tsadokites/Zealot of the Tsadoqites/Tsadoqite Zelotes/Tsadoqite Zealots/Tsadokim Zealots/Tsadoqim Zelotes/Tsadoqim Zelotes/Saducean Zelote Zelote lote), Tadeo/Xudas fillo de Xacobe/Xudas non Iscariote, e Xudas Iscariote quen despois o traizoaría. Despois baixou da montaña e foi rodeado por unha gran multitude de Xudea, Xerusalén, Tiro e Sidón. Viñeron para escoitar o seu ensino e ser curados das súas enfermidades. Xesús tamén expulsou os malos espíritos (Lucas 6:17-19).

Terceiro parágrafo: Neste escenario cheo de multitudes, Xesús pronunciou un sermón similar ao Sermón do monte de Mateo coñecido como Sermón da chaira en Lucas. Este sermón incluía bendicións para pobres famentos choros odiados excluídos insultados rexeitados porque Fillo Home gran recompensa ceo males ricos plenos risas faladas ben todas as persoas palabras eco profética tradición Antigo Testamento desafío normas sociais valores (Lucas 6:20-26). Xesús continuou con ensinanzas sobre amar aos inimigos facendo o ben sen esperar o retorno sendo misericordioso como o Pai misericordioso non xulgando nin condenando aos demais perdoando aos malos dándonos xenerosamente (Lucas 6:27-38). Concluíu con parábolas sobre que un estudante cego levaba a cego a

ser como un profesor árbore boa producir froitos bos árbores malas froitas malas importancia poñer en práctica as súas palabras como un sabio construíndo unha casa sólida soportando unha tormenta a diferenza do home insensato construíu unha casa terreo sen fundamento que non podía soportar a tormenta (Lucas 6:39-49). Estas ensinanzas enfatizaron o amor radical, a misericordia, o perdón, os principios centrais da ética cristiá, o discipulado.

Lucas 6:1 E aconteceu que o segundo sábado despois do primeiro pasou polos campos de millo; e os seus discípulos arrincaron as espigas e comeron, fregándoas nas mans.

O segundo sábado, Xesús e os seus discípulos arrincaron espigas de millo e coméronas.

1. Xesús mostrounos que a lei de Deus trata sobre a misericordia e a compaixón.

2. Debemos vivir as nosas vidas en harmonía coas leis de Deus.

1. Mateo 12:1-2 "Naquel tempo Xesús percorreu os campos de cereal o sábado. E os seus discípulos tiñan fame e comezaron a arrincar espigas e a comer. Pero cando o viron os fariseos, dixéronlle. , "Mira, os teus discípulos fan o que non é lícito facer en sábado!"

2. Mateo 12:7-8 "E se soubeses o que isto significa: 'Eu quero misericordia e non sacrificio', non condenarías aos inocentes. Porque o Fillo do Home é Señor do sábado".

Lucas 6:2 E algúns dos fariseos dixéronlles: Por que facedes o que non é lícito facer en sábado?

Os fariseos preguntaron por que os discípulos estaban facendo algo non lícito o sábado.

1: Non debemos permitir que a nosa obediencia á lei sexa máis importante que a nosa obediencia a Deus.

2: Debemos ter coidado de asegurarnos de non dar o Día do Señor por feito e usándoo para o noso propio beneficio persoal.

1: Colosenses 2:16-17 - Polo tanto, non deixes que ninguén te xulgue polo que comes ou bebes, nin con respecto a unha festa relixiosa, unha celebración de Lúa Nova ou un día de sábado. Estas son unha sombra das cousas que estaban por vir; a realidade, porén,

atópase en Cristo.

2: Hebreos 4:9-11 - Queda, entón, un descanso sábado para o pobo de Deus; pois quen entra no repouso de Deus tamén descansa das súas obras, como Deus fixo das súas. Fagamos, pois, todos os esforzos para entrar nese repouso, para que ninguén pereza seguindo o seu exemplo de desobediencia.

Lucas 6:3 Xesús respondendolles díxolles: Non lides nin moito menos o que fixo David cando el mesmo tiña fame e os que estaban con el;

Xesús ensinou que debemos imitar o exemplo de David, que mostrou coraxe e abnegación cando tiña fame.

1: Debemos esforzarnos por imitar o exemplo de David ao mostrar coraxe e abnegación ante as dificultades.

2: Debemos tomar coraxe e ser desinteresados ante a adversidade, tal e como fixo David.

1: 1 Corintios 11: 1 - "Sed imitadores de min, como eu son de Cristo".

2: 1 Pedro 2:21 - "Porque para iso fomos chamados, porque tamén Cristo sufriu por vós, deixándovos exemplo, para que sigades os seus pasos".

Lucas 6:4 Como entrou na casa de Deus, colleu e comeu os pans da proposición, e deulles tamén aos que estaban con el; que non é lícito comer senón só para os curas?

Xesús entrou nunha casa de Deus e colleu os pans da proposición, que só podían comer os sacerdotes, e compartiunos cos que estaban con el.

1. A importancia do compartir e da xenerosidade.

2. Desconsideración de Xesús polas normas e leis tradicionais.

1. Feitos 2:42-47 - A igrexa primitiva repartía bens e posesións.

2. Mateo 22:36-40 - O ensino de Xesús sobre o maior mandamento.

Lucas 6:5 E díxolles: "Que o Fillo do home tamén é Señor do sábado".

Xesús ensina que é o Señor do sábado e dá un exemplo de curación o sábado.

1. O poder da curación no sábado

2. Entendendo a Xesús como Señor do sábado

1. Isaías 58: 13-14 - "Se afastas o teu pé do sábado, de facer o teu gusto no meu día santo, e chamas ao sábado unha delicia e honorable o día santo do Señor; Se o honras, non segues o teu propio camiño, nin buscas o teu propio pracer, nin falas en van, entón te deleitarás no Señor, e fareino cabalgar polas alturas da terra".

2. Marcos 2:27 - "E díxolles: O sábado foi feito para o home, e non o home para o sábado".

Lucas 6:6 E aconteceu tamén noutro sábado, que entrou na sinagoga e ensinaba; e había un home que tiña a man dereita seca.

Un sábado, Xesús entrou nunha sinagoga e ensinaba, e atopouse cun home coa man dereita seca.

1. Toque curativo de Xesús - Como Xesús cambiou vidas a través da compaixón e do amor

2. Superando a adversidade - Como podemos achegarnos a Xesús en tempos difíciles

1. Isaías 41:10 - "Non teñas medo, porque eu estou contigo; non te asustes, porque eu son o teu Deus; fortalecereiche, axudarei, apoiareino coa miña dereita xusta".

2. Mateo 19:26 - "Pero Xesús mirou para eles e dixo: "Para os homes isto é imposible, pero para Deus todo é posible".

Lucas 6:7 E os escribas e os fariseos vixíano para saber se curaría o día de sábado; para que atopasen unha acusación contra el.

Xesús está sendo supervisado polos escribas e fariseos para detectar sinais de maldade.

1: As accións de Xesús son sempre boas e verdadeiras, e debemos esforzarnos por imitalo.

2: Nunca debemos deixarnos disuadir polas críticas ou as sospeitas de facer o correcto.

1: Filipenses 2: 5-8 - "Deixade estar en vós este pensamento, que tamén foi en Cristo Xesús: quen, sendo na forma de Deus, non pensou que era un roubo ser igual a Deus, pero non se deu fama, e tomou sobre el a forma de servo, e fíxose a semellanza dos homes: e sendo atopado como un home, humillóuse a si mesmo e fíxose obediente ata a morte, ata a morte de cruz".

2: Mateo 7:12 - "Por tanto, todo o que queredes que os homes fagan con vós, facedevos tamén con eles, porque esta é a lei e os profetas".

Lucas 6:8 Pero el coñecía os seus pensamentos e díxolle ao home que tiña a man seca: Levántate e ponte no medio. E ergueuse e púxose en pé.

Xesús coñecía os pensamentos dos fariseos e chamou ao home da man seca para que se puxo no medio.

1. Compaixón de Xesús: Xesús demostrou a súa compaixón polo home da man murcha ao recoñecer e responder á súa necesidade.

2. O poder da fe: a fe en Xesús pode traernos forza e curación, mesmo nas circunstancias máis desesperadas.

1. Mateo 8:3 - E Xesús tendeu a man e tocouno, dicindo: Vou; sé limpo. E inmediatamente a súa lepra foi limpa.

2. Hebreos 11:1 - Agora a fe é a substancia das cousas que se esperan, a evidencia das cousas que non se ven.

Lucas 6:9 Xesús díxolles: "Unha cousa vos preguntarei; ¿É lícito en sábado facer o ben ou facer o mal? para salvar a vida ou para destruíla?

Xesús cuestionou a legalidade de facer o ben ou o mal o día do sábado.

1. A importancia de manter un sentido de santidade e reverencia no día do sábado.

2. O poder de Cristo para desafiar o status quo e redefinir a forma en que vemos as cousas.

1. Isaías 58:13-14 - Se afastas o teu pé do sábado, de facer o teu gusto no meu día santo; e chama o sábado unha delicia, o santo do Señor, honrado; e honrarao, non facendo o teu propio camiño, nin atopando o teu propio pracer, nin falando as túas propias palabras.

2. Romanos 14:5-6 - Un home estima un día por riba do outro: outro estima todos os días por igual. Que cada home estea plenamente convencido na súa propia mente. O que mira o día, ten en conta o Señor; e quen non ten en conta o día, non o ten en conta o Señor. O que come, come para o Señor, porque dá grazas a Deus; e o que non come, ao Señor non come, e dá grazas a Deus.

Lucas 6:10 E mirando para todos ao seu redor, díxolle ao home: "Estende a túa man". E así o fixo: a súa man foi restaurada como a outra.

Esta pasaxe describe a Xesús curando a un home cunha man seca.

1. Como Xesús está sempre dispoñible para responder ás nosas oracións de axuda.

2. O poder da fe para facer o imposible.

1. Marcos 11:22-24 - O ensino de Xesús sobre a fe e a oración.

2. Santiago 5:16 - O poder da oración para axudar aos necesitados.

Lucas 6:11 E enchéronse de loucura; e comunicáronse uns cos outros o que podían facer con Xesús.

A xente encheuse de rabia e discutiu o que podían facer con Xesús.

1. O amor de Deus ante a nosa ira humana - Romanos 8:38-39

2. Unirse no amor de Deus - Efesios 4:1-3

1. Romanos 8:38-39 Porque estou convencido de que nin a morte, nin a vida, nin os anxos, nin principados, nin potestades, nin as presentes nin as vindeiras, nin a altura, nin a profundidade, nin ningunha outra criatura. poder separarnos do amor de Deus, que está en Cristo Xesús, noso Señor.

2. Efesios 4:1-3 Eu, pois, o prisioneiro do Señor, pídovos que andades dignos da vocación coa que sodes chamados: con toda humildade e mansedumbre, con paciencia, soportandonos uns aos outros con amor; Esforzándose por manter a unidade do Espírito no vínculo da paz.

Lucas 6:12 E aconteceu naqueles días que saíu á montaña para orar, e estivo toda a noite orando a Deus.

Xesús foi a un monte para rezar e quedou alí toda a noite para falar con Deus.

1. O poder da oración: exemplo de Xesús de como profundar a nosa relación con Deus.

2. Quitando tempo: Aprendendo do exemplo de Xesús de como atopar a paz no tempo a soas con Deus.

1. Mateo 6:6 - "Pero cando ores, entra na túa habitación, pecha a porta e ora ao teu Pai que está no segredo. E o teu Pai que ve no segredo recompensarache".

2. Salmo 55:17 - "Noite e mañá e ao mediodía pronuncio a miña queixa e xemido, e el escoita a miña voz".

Lucas 6:13 E cando foi de día, chamou aos seus discípulos, e escolleu de entre eles a doce, aos que tamén chamou apóstolos;

Xesús chamou aos seus discípulos e escolleu a doce deles para que fosen os seus apóstolos.

1. O poder de escoller: vivir na autoridade de Xesús

2. A chamada do discipulado: responder á chamada de Deus ao servizo

1. Mateo 10: 1-4, Xesús chamou aos seus doce discípulos e deulles autoridade para expulsar os espíritos impuros e curar toda enfermidade e doenza.

2. Feitos 26:16-18, a misión de Paulo de predicar a verdade de Xesucristo e levar á xente a obedecer a vontade de Deus.

Lucas 6:14 Simón, a quen tamén lle chamou Pedro, e Andrés, seu irmán, Santiago e Xoán, Filipe e Bartolomé,

Xesús escolleu 12 homes para que fosen seus discípulos.

1. O poder da elección: a decisión de Deus de escoller aos discípulos

2. Fidelidade no liderado: a chamada dos 12 discípulos

1. Mateo 10:1-4 - Xesús chamou aos seus doce discípulos e deulles autoridade para expulsar os espíritos impuros

2. Xoán 15:16 - Non me escolliches a min, pero eu escollín a ti e nomeei para que vaias dar froito, froito que perdure.

Lucas 6:15 Mateo e Tomé, Santiago, fillo de Alfeo, e Simón chamado Zelotes,

A pasaxe menciona a catro dos doce apóstolos de Xesús: Mateo, Tomé, Santiago, fillo de Alfeo, e Simón chamado Zelotes.

1. Xesús escolleu xente común para facer cousas extraordinarias

2. Deus chámanos para servirlle sen importar os nosos antecedentes

1. Xoán 15:16 - Non me escolliches a min, senón que eu escollín a ti e puxente para que vaias dar froito e que o teu froito permaneza, para que todo o que pidas ao Pai no meu nome, el llo dea. ti.

2. Efesios 4:11-13 - E deulles aos apóstolos, aos profetas, aos evanxelistas, aos pastores e aos mestres, para equipar aos santos para a obra do ministerio, para a edificación do corpo de Cristo, ata que todos cheguemos ao a unidade da fe e do coñecemento do Fillo de Deus, á madurez do home, á medida da estatura da plenitude de Cristo.

Lucas 6:16 E Xudas, irmán de Santiago, e Xudas Iscariote, que tamén foi o traidor.

Xesús escolleu aos seus 12 discípulos, entre eles Xudas Iscariote, que máis tarde o traizoaría.

1. Debemos ter coidado de lembrar de non xulgar a unha persoa polos seus erros pasados.

2. Xesús mostrou o seu amor e graza incondicionais escollendo a Xudas Iscariote para ser un dos 12 discípulos.

1. Efesios 2:8-9 - Porque pola graza fuches salvo mediante a fe. E isto non é cousa túa; é o don de Deus.

2. Romanos 5:8 - Pero Deus mostra o seu amor por nós en que mentres aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós.

Lucas 6:17 E baixou con eles, e púxose na chaira, e a compañía dos seus discípulos, e unha gran multitude de xente de toda Xudea e Xerusalén, e da costa do mar de Tiro e Sidón, que chegou a escoitalo, e ser curado das súas enfermidades;

A gran multitude de xente de Xudea, Xerusalén, Tiro e Sidón veu escoitar a Xesús e ser curado das súas enfermidades.

1. Xesús é o noso sanador

2. A fe en Xesús trae cura

1. Isaías 53:5 - "Pero foi traspasado polas nosas transgresións; esmagado polas nosas iniquidades; sobre el foi o castigo que nos deu paz, e coas súas feridas nos curaron".

2. Salmo 103: 3 - "El perdoa todas as túas iniquidades, cura todas as túas enfermidades".

Lucas 6:18 E os que estaban atorados por espíritos impuros, e foron curados.

Xesús curou aos que estaban atormentados polos malos espíritos.

1. "O poder curativo milagroso de Xesús"

2. "O poder da fe: superando probas e tribulacións"

1. Marcos 16:17-18 - E estes sinais seguirán aos que cren: No meu nome botarán fóra demos; falarán con novas linguas;

2. Santiago 5:13-16 - Alguén de vós sofre? Que ore. Alguén está alegre? Que cante salmos. Alguén entre vós está enfermo? Que chame aos anciáns da igrexa, e que oren por el, unxindoo con aceite no nome do Señor. E a oración da fe salvará ao enfermo, e o Señor resucitarao. E se cometeu pecados, será perdoado.

Lucas 6:19 E toda a multitude procuraba tocalo, porque saía del virtude e curaba a todos.

Unha gran multitude reuniuse arredor de Xesús e quería tocalo, porque só a súa presenza tiña o poder de curalos.

1. O poder da presenza de Deus - Como a presenza de Xesús trouxo a curación aos necesitados.

2. A Virtude da Compaixón - Como a compaixón e a comprensión de Xesús trouxo a curación para todos.

1. Mateo 8:17 - "Isto era para que se cumprira o dito polo profeta Isaías: "Tomou as nosas enfermidades e levou as nosas enfermidades".

2. Actos 10:38 - "como Deus unxiu a Xesús de Nazaret co Espírito Santo e poder, e como andou facendo o ben e curando a todos os que estaban baixo o poder do demo, porque Deus estaba con el".

Lucas 6:20 E levantou os ollos para os seus discípulos, e dixo: Benditos sexades pobres, porque voso é o Reino de Deus.

Benaventurados os pobres, porque deles é o Reino de Deus.

1: Deus bendiga aos que son humildes e confían nel.

2: O Reino de Deus é para aqueles que teñen fe e confían nel.

1: Mateo 5:3 "Dichosos os pobres de espírito, porque deles é o reino dos ceos".

2: Santiago 2:5 "Escoitade, meus queridos irmáns e irmás: ¿Non escolleu Deus aos pobres aos ollos do mundo para que sexan ricos na fe e para herdar o reino que prometeu aos que o aman?"

Lucas 6:21 Benaventurados os que agora tedes fame, porque seredes saciados. Benaventurados os que chorades agora, porque riredes.

Xesús ensina que os que sofren agora serán bendicidos e recompensados no futuro.

1. "A promesa da alegría: atopar esperanza no medio do sufrimento"

2. "A bendición das bágoas: colleitando a recompensa das dificultades"

1. Romanos 8:18: "Porque considero que os sufrimentos deste tempo presente non son dignos de ser comparados coa gloria que se revelará en nós".

2. Santiago 1:12, "Diaventurado o que persevera na proba porque, tras superar a proba, esa persoa recibirá a coroa da vida que o Señor prometeu aos que o aman".

Lucas 6:22 Benaventurados vós, cando os homes vos odieren, e cando vos separen da súa compañía, vos reprochen e boten o voso nome como maligno, por amor do Fillo do home.

Xesús bendice aos que son rexeitados, odiados e expulsados pola súa fe nel.

1. "A bendición do rexeitamento"

2. "Manterse firmes ante o odio"

1. Xoán 15:18-20 - "Se o mundo te odia, ten en conta que primeiro me odiou a min. Se foses do mundo, amaríate como a ti. Como é, non pertences ao mundo. mundo, pero eu te escollín do mundo. Por iso o mundo te odia".

2. 1 Pedro 4:12-14 - "Queridos amigos, non vos estrañedes da terrible experiencia que vos afrontou para probarvos, coma se vos pasase algo estraño. Pero alégrense de participar nos sufrimentos de Cristo, para que te alegres cando se revele a súa gloria. Se es insultado polo nome de Cristo, bendito es, porque o Espírito da gloria e de Deus descansa sobre ti".

Lucas 6:23 Alegrádevos nese día e saltade de alegría, porque velaquí, a vosa recompensa é grande no ceo, pois do mesmo xeito fixeron os seus pais cos profetas.

Este verso anímanos a alegrarnos e alegrarnos pola nosa recompensa no ceo, como fixeron os nosos antepasados cos profetas.

1. Un corazón alegre: alegrarse coas recompensas do ceo

2. A nosa herdanza: alegrarnos nas bendicións de Deus

1. Santiago 1:2-4 - Considerádeo pura alegría, meus irmáns, sempre que te enfrontes a probas de moitos tipos, porque sabes que a proba da túa fe produce perseveranza. Deixa que a perseveranza remate o seu traballo para que sexas maduro e completo, non falte de nada.

2. Salmo 126: 2-3 - As nosas bocas enchéronse de risas, as nosas linguas de cancións de alegría. Entón díxose entre as nacións: "O Señor fixo grandes cousas por eles".

Lucas 6:24 Pero ai de vós que sodes ricos! pois recibiches o teu consolo.

Xesús advirte que os ricos xa recibiron o seu consolo e non deben estar orgullosos.

1. Os perigos das riquezas: como evitar o orgullo e a cobiza

2. Resistir a tentación da riqueza: a bendición do contento

1. Proverbios 30:8–9 - "Aparta de min a vaidade e a mentira: non me deas pobreza nin riqueza; aliméntame con comida conveniente para min: "

2. Eclesiastés 5:10 - "O que ama a prata non se saciará de prata; nin quen ama a abundancia con aumento: isto tamén é vaidade".

Lucas 6:25 Ai de vós que estades cheos! porque teredes fame. Ai de ti que rías agora! porque choraredes e choraredes.

Ai dos que son compracentes, porque experimentarán necesidade e tristeza.

1: Un aviso para os satisfeitos - Lucas 6:25

2: Alégrate do que é verdadeiramente valioso - Lucas 6:25

1: Proverbios 23:4-5 - Non gastes a túa forza en mulleres, o teu vigor en quen arruina os reis. Non é para os reis, oh Lemuel, non é para os reis beber viño, nin para os gobernantes querer cervexa,

2: Colosenses 3:2 - Pon a túa mente nas cousas que están arriba, non nas cousas que están na terra.

Lucas 6:26 ¡Ai de vós, cando todos os homes falen ben de vós! pois así fixeron os seus pais cos falsos profetas.

Xesús advirte de non ser ben querido pola xente, xa que así era como se aceptaban os falsos profetas no pasado.

1. Coidado coa aprobación do home: unha lección das palabras de Xesús.

2. O perigo de loanza: o que Xesús nos ensina sobre a procura de aprobación.

1. Xeremías 5:31 - "Os profetas profetizan falsamente, e os sacerdotes gobernan polos seus medios; e ao meu pobo gústalle que sexa así".

2. Mateo 23:27-28 - "Ai de vós, escribas e fariseos, hipócritas! porque sodes coma sepulcros brancos, que por fóra parecen fermosos, pero por dentro están cheos de ósos de mortos e de toda impureza. Así tamén vós por fóra parecedes xustos aos homes, pero por dentro estades cheos de hipocrisía e iniquidade".

Lucas 6:27 Pero eu dígovos aos que oídes: Amade aos vosos inimigos, facede ben aos que vos odian.

A pasaxe anímanos a amar aos nosos inimigos e facer ben aos que nos odian.

1. Amor polos inimigos: un camiño para a redención

2. Facer o ben aos que nos odian: unha chamada á fe

1. Romanos 12:17-21 - "Non pagues a ninguén mal por mal. Teña coidado de facer o que está ben aos ollos de todos. Se é posible, na medida en que dependa de ti, vive en paz con todos. Non vos vinguédes, meus queridos amigos, pero deixade lugar á ira de Deus, pois está escrito: “É meu vingarse; Eu pagarei", di o Señor. Pola contra: “Se o teu inimigo ten fame, dálle de comer; se ten sede, dálle de beber. Ao facer isto, amontoarás carbóns ardentes na súa cabeza". Non te deixes vencer polo mal, pero vence o mal co ben.

2. Mateo 5:43-45 - "Oíches que se dixo: "Ama o teu próximo e odia ao teu inimigo". Pero eu dígovos: amade aos vosos inimigos e orade polos que vos perseguen, para que sexades fillos do voso Pai do ceo. El fai saír o seu sol sobre os malos e os bos, e fai chover sobre os xustos e os inxustos.

Lucas 6:28 Bendice aos que te maldicen, e ora por aqueles que te maltratan.

Debemos bendecir aos que nos tratan con dureza e rezar polos que foron malos connosco.

1. "O poder da bendición: como responder á falta de amabilidade"

2. "O poder da oración: como responder á falta de amabilidade"

1. Santiago 3:9-10 - "Coa lingua louvamos ao noso Señor e Pai, e con ela maldicimos os seres humanos, que foron feitos a semellanza de Deus. Da mesma boca saen loanzas e maldicións. Meus irmáns e irmás. , isto non debería ser".

2. Romanos 12:14 - "Bendice aos que te perseguen; bendice e non maldixes".

Lucas 6:29 E ao que te golpee nunha meixela ofrécelle tamén a outra; e quen che quite o manto non prohíba levar tamén o teu abrigo.

Xesús ensina a poñer a outra meixela e non prohibir a quen tome as nosas posesións.

1. O poder do perdón: aprender a virar a outra meixela

2. A forza da xenerosidade: como dar mesmo cando non temos nada

1. Mateo 5:38-42 - "Oíches que se dixo: 'Ollo por ollo e dente por dente'. Pero eu dígovos: Non resistades ao que é malo. Pero se alguén che dá unha labazada na meixela dereita, bótalle tamén a outra".

2. Romanos 12:17-21 - "Non pagues a ninguén mal por mal, senón pensa en facer o que é honrado ante todos. Se é posible, na medida en que dependa de ti, vive en paz con todos. Amados, non vos vinguédes nunca, senón deixalo á ira de Deus, porque está escrito: 'A vinganza é miña, eu pagarei, di o Señor'. Pola contra, 'se o teu inimigo ten fame, dálle de comer; se ten sede, dálle de beber; pois con iso acumularás carbóns ardentes na súa cabeza. Non te deixes vencer polo mal, senón vence o mal co ben".

Lucas 6:30 Dálle a todo o que che pida; e ao que quita os teus bens non llos pidas máis.

Esta escritura anímanos a ser xenerosos ao dar aos necesitados.

1. O poder da xenerosidade: como mostrar compaixón aos demais.

2. Vivir unha vida de xenerosidade: como seguir o exemplo de Xesús.

1. Proverbios 19:17 - O que é bondadoso cos pobres presta ao Señor, e El recompensarao polo que fixo.

2. Gálatas 6: 9-10 - E non nos cansemos de facer o ben: porque no seu momento segaremos, se non desfallecemos. Xa que logo temos oportunidade, fagamos ben a todos os homes, especialmente aos que son da familia da fe.

Lucas 6:31 E como queredes que os homes vos fagan, tamén vos facedes a eles.

Xesús ensina que debemos tratar aos demais como nos gustaría ser tratados.

1. "A regra de ouro: amar aos demais como nos queremos a nós mesmos"

2. "Facer aos demais o que nos gustaría que nos fixera"

1. Romanos 12:10 - "Devotade uns a outros no amor. Honrade uns a outros por riba de vós mesmos".

2. Mateo 7:12 - "Así que en todo, fai aos demais o que queres que che fagan a ti, porque isto resume a Lei e os Profetas".

Lucas 6:32 Porque se amades aos que vos aman, que agradecemento tedes? pois os pecadores tamén aman aos que os aman.

A pasaxe anímanos a amar tamén a quen non nos quere, xa que ata os pecadores fan o mesmo.

1. "Como amar incondicionalmente"

2. "O estándar do amor que se espera de nós"

1. Romanos 12:14-16 - Bendice aos que te perseguen; bendiga e non maldiga. Alégrate cos que se alegran; chorar cos que choran. Vivir en harmonía uns cos outros. Non estea orgulloso, pero si estea disposto a asociarse con persoas de baixa posición. Non sexas vanidoso.

2. Mateo 5:44-45 - Pero eu dígovos: amade aos vosos inimigos e orade polos que vos perseguen, para que sexades fillos do voso Pai que está no ceo. El fai saír o seu sol sobre os malos e os bos, e fai chover sobre os xustos e os inxustos.

Lucas 6:33 E se facedes ben aos que vos fan ben, que agradecemento tedes? pois os pecadores tamén fan o mesmo.

Xesús pregunta que agradecementos teñen as persoas cando fan ben a quen lles fai ben, xa que ata os pecadores fan o mesmo.

1. A compaixón máis aló da medida: redefinindo os límites da misericordia

2. Love Beyond Walls: Vivindo no Espírito do Amor Radical

1. Romanos 12:9-13 - Que o amor sexa xenuíno. Aborrece o que é malo; manteña o que é bo.

2. 1 Xoán 4:7-8 - Amados, amémonos uns aos outros, porque o amor é de Deus, e quen ama naceu de Deus e coñece a Deus.

Lucas 6:34 E se lles prestas a aqueles dos que esperas recibir, que agradecemento tes? pois os pecadores tamén lles prestan aos pecadores, para volver recibir tanto.

Os crentes non deben esperar agradecementos dos demais cando prestan diñeiro, xa que ata os pecadores fan o mesmo.

1. A importancia da doazón desinteresada

2. O que realmente significa ser un servo de Deus

1. Mateo 5:38-42 - Xa escoitaches que se dixo: "Ollo por ollo e dente por dente". Pero eu dígovos que non vos resistades a unha persoa malvada. Se alguén che dá unha palmada na meixela dereita, bótalle tamén a outra meixela.

40 E se alguén quere denunciarte e coller a camisa, entrega tamén o teu abrigo. 41 Se alguén che obriga a percorrer unha milla, vai con el dúas millas. 42 Dálle a quen che pide, e non te apartes de quen che quere pedir prestado.

2. Filipenses 2:4 - Que cada un de vós mire non só os seus propios intereses, senón tamén os intereses dos demais.

Lucas 6:35 Pero amade os vosos inimigos, facede o ben e prestade sen esperar nada máis; e a vosa recompensa será grande, e vós seredes fillos do Altísimo, porque é bondadoso cos ingratos e cos malvados.

Xesús anímanos a amar aos nosos inimigos, facer o ben e prestar sen esperar nada a cambio, porque Deus é bondadoso cos ingratos e os malvados.

1. O poder do amor incondicional

2. O que significa ser fillo de Deus

1. Romanos 12:14-21 - Bendiga aos que vos perseguen; bendiga e non maldiga.

2. Mateo 5:44-45 - Ama aos teus inimigos e ora polos que te perseguen.

Lucas 6:36 Sede, pois, misericordiosos, como o voso Pai tamén é misericordioso.

Sexa misericordioso e bondadoso cos demais, como Deus é misericordioso e bondadoso con nós.

1. A misericordia de Deus: un exemplo para nós

2. O don da misericordia de Deus

1. Éxodo 34: 6-7 - "E o Señor pasou diante del e proclamou: 'O Señor, o Señor, un Deus misericordioso e misericordioso, lento para a ira e rico en amor e fidelidade".

2. Romanos 5:8 - "Pero Deus mostra o seu amor por nós en que mentres aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós".

Lucas 6:37 Non xulguedes, e non seredes xulgados; non condenades, e non seredes condenados: perdoade, e seredes perdoados.

A pasaxe indícanos a mostrar compaixón e perdón no noso trato cos demais.

1. O poder do perdón: como mostrar compaixón e misericordia nas nosas relacións

2. O don da graza: descubrindo a alegría de deixar ir o rancor

1. Efesios 4:32 - Sexa bondadosos e compasivos uns cos outros, perdoándovos uns aos outros, como Deus vos perdoou en Cristo.

2. Mateo 5:7 - Dichosos os misericordiosos, porque recibirán misericordia.

Lucas 6:38 Da, e será dado a ti; boa medida, apretada, axitada e abalada, os homes entregarán no teu seo. Pois coa mesma medida coa que medides, volverédesvos a medir.

Xesús anímanos a dar xenerosamente e promete que nos será devolto.

1. As bendicións da doazón xenerosa

2. O poder dun corazón que dá

1. 2 Corintios 9:6-7 - "Pero isto digo: o que sementa escasamente tamén segará escasamente; e o que sementa abundantemente tamén segará abundantemente. Cada un segundo o que proponse no seu corazón, que dea; non a regañadientes nin por necesidade: porque Deus ama a quen dá alegría".

2. Proverbios 11: 24-25 - "Hai quen esparexe, e aínda se multiplica; e hai quen retén máis do que corresponde, pero tende á pobreza. A alma liberal engordarase, e o que rega será regado. tamén a si mesmo".

Lucas 6:39 E faloulles unha parábola: ¿Pode o cego guiar o cego? non caerán os dous no foxo?

Xesús fala unha parábola sobre o perigo de seguir cegamente a alguén que non pode ver o camiño correcto.

1. Non sigas a cegas: os perigos de seguir un liderado desinformado

2. Quen está a liderar o camiño? Orientación de persoas con sabedoría e perspicacia

1. Proverbios 3:5-6 "Confía no Señor con todo o teu corazón, e non te inclines no teu propio entendemento. Recoñéceo en todos os teus camiños, e el dirixirá os teus camiños".

2. Mateo 15:14 "Déixaos: son cegos xefes de cegos. E se un cego conduce a cego, ambos caerán á gabia".

Lucas 6:40 O discípulo non está por riba do seu mestre, pero todo o que é perfecto será como o seu mestre.

Xesús ensina que un discípulo debe esforzarse por ser perfecto e que debe esforzarse por ser como o seu mestre.

1. Ser perfecto: esforzarse por ser coma Xesús

2. Seguindo os pasos do Mestre: Perfeccionarse

1. Efesios 4:13 - "Ata que todos alcancemos a unidade da fe e do coñecemento do Fillo de Deus, a un home maduro, á medida da estatura que pertence á plenitude de Cristo".

2. Filipenses 2: 5-11 - "Tede esta actitude en vós mesmos que foi tamén en Cristo Xesús, quen, aínda que existía na forma de Deus, non considerou que a igualdade con Deus era algo que había que agarrar, senón que se despojou de si mesmo, tomando a forma dun servo, e sendo feito a semellanza de homes. Sendo atopado en aparencia como un home, humillóuse a si mesmo facéndose obediente ata a morte, incluso a morte en cruz. Tamén por iso Deus exaltouno e deulle o nome que está por riba de todo nome, para que no nome de Xesús se doblegue todo o xeonllo dos que están no ceo, na terra e debaixo da terra, e que toda lingua confesará que Xesucristo é o Señor, para gloria de Deus Pai".

Lucas 6:41 E por que miras a mota que está no ollo do teu irmán, pero non percibes a viga que está no teu propio ollo?

Sexa consciente dos seus propios defectos antes de criticar os demais.

1. "Lanzando pedras" - A importancia da autorreflexión antes de xulgar aos demais.

2. "A Mote and Beam" - Recoñecer as nosas propias carencias antes de xulgar o noso veciño.

1. Filipenses 2: 3-4 - "Non fagas nada por ambición egoísta ou por vana presunción. Máis ben, con humildade, valora aos demais por riba de ti".

2. Santiago 4:11-12 - "Irmáns, non faledes mal uns dos outros. Quen fale contra un irmán ou unha irmá ou os xulgue, fala mal contra a lei e a xulga. Cando xulguedes a lei, sodes non gardándoo, senón sentado para xulgalo".

Lucas 6:42 Ou como lle podes dicir ao teu irmán: Irmán, permíteme sacar a mota que está no teu ollo, cando ti mesmo non miras a viga que está no teu propio ollo? Hipócrita, bota primeiro a viga do teu propio ollo, e despois verás ben para sacar a mota que está no ollo do teu irmán.

Xesús ensínanos a quitar primeiro o tronco do noso propio ollo antes de poder axudar ao noso irmán coa mota no ollo.

1. "Ver con claridade: eliminando o rexistro no noso ollo"

2. "Ser un bo irmán: quitar a mota no ollo do noso irmán"

1. Mateo 7:1-5 "Non xulgues, para que non sexas xulgado"

2. 1 Xoán 4:20-21 "Se alguén di: "Eu amo a Deus", e odia ao seu irmán, é un mentireiro; porque quen non ama ao seu irmán a quen viu, non pode amar a Deus a quen non viu. ."

Lucas 6:43 Porque unha árbore boa non dá froitos corruptos; nin unha árbore corrupta dá bo froito.

Unha árbore boa non producirá froitos malos, e unha árbore mala non producirá froitos bos.

1. O froito das nosas vidas: como as nosas accións reflicten o noso carácter

2. A parábola das árbores: as consecuencias do bo e o mal comportamento

1. Gálatas 5:22-23 - Pero o froito do Espírito é amor, alegría, paz, paciencia, bondade, bondade, fidelidade, mansedume, dominio propio; contra tales cousas non hai lei.

2. Xeremías 17: 7-8 - "Felice o home que confía no Señor, cuxa confianza é o Señor. É coma unha árbore plantada pola auga, que bota as súas raíces á beira do río, e non teme cando chega a calor, porque as súas follas permanecen verdes, e non se preocupa no ano da seca, porque non deixa de dar froitos. .

Lucas 6:44 Porque cada árbore coñécese polo seu froito. Pois de espiños os homes non recollen figos, nin de silvas recollen uvas.

Os froitos que damos mostran que tipo de árbore somos. Non podemos esperar recibir boa froita de algo malo.

1. Os froitos das nosas vidas - Como as nosas accións reflicten o noso verdadeiro carácter

2. O poder dos bos hábitos - Como as nosas decisións diarias configuran o noso futuro

1. Proverbios 13:20 - "O que anda con homes sabios será sabio, pero o compañeiro dos tolos sufrirá dano".

2. Gálatas 5:22-23 - "Pero o froito do Espírito é amor, alegría, paz, paciencia, bondade, bondade, fidelidade, mansedume, dominio propio; contra tales cousas non hai lei".

Lucas 6:45 Un home bo do bo tesouro do seu corazón saca o que é bo; e un home malvado do mal tesouro do seu corazón saca o que é malo, porque da abundancia do corazón fala a súa boca.

As nosas palabras e accións son indicativas do que hai no noso corazón. Podemos dicir que tipo de persoa somos polo que dicimos e facemos.

1. A importancia dun corazón puro - Lucas 6:45

2. O poder das nosas palabras - Lucas 6:45

1. Proverbios 4:23 - Mantén o teu corazón con toda dilixencia; pois fóra dela están os asuntos da vida.

2. Mateo 15:18-19 - Pero as cousas que saen da boca saen do corazón; e contaminan o home. Porque do corazón saen os malos pensamentos, asasinatos, adulterios, fornicacións, roubos, testemuñas falsas, blasfemias.

Lucas 6:46 E por que me chamades: Señor, Señor, e non facedes o que digo?

Este verso está a preguntar por que a xente honra a Xesús como Señor se non seguen as súas ensinanzas.

1. "Vivir como discípulo de Xesús: honrar a Xesús a través da obediencia"

2. "O reto de seguir a Xesús: obedecer os seus mandamentos"

1. Xoán 14:15 - "Se me amas, gardarás os meus mandamentos".

2. Santiago 1:22 - "Pero facede a palabra, e non só oíntes, enganándovos a vós mesmos".

Lucas 6:47 Quen se achegue a min, escoite as miñas palabras e as cumpre, vouvos saber

a quen se parece:

É coma un home sabio que constrúe a súa casa sobre unha pedra.

1. Construír as nosas vidas sobre un sólido fundamento de fe en Xesús.

2. Vivindo as ensinanzas de Xesús na nosa vida diaria.

1. Mateo 7:24-27 - Polo tanto, quen escoita estes meus ditos e os cumpre, compararéino a un home sabio que edificou a súa casa sobre unha pedra.

2. Santiago 1:22-25 - Pero sexades facedores da palabra, e non só oíntes, enganándovos a vós mesmos.

Lucas 6:48 Parécese a un home que edificou unha casa, cavou profundamente e puxo os cimentos nunha rocha; e cando xurdiu o diluvio, o regato bateu con forza sobre esa casa e non puido abalala, porque estaba fundada. sobre unha pedra.

A pasaxe subliña a importancia de sentar unha base firme.

1. Construíndo na Rocha: Establecendo unha base firme para a vida

2. Fortalecendo os nosos fundamentos: Manterse fortes en tempos difíciles

1. Mateo 7:24-27 "Por iso, quen escoita estes meus ditos e os cumpre, compararéino a un home sabio, que edificou a súa casa sobre unha roca: sopraron os ventos e bateron sobre aquela casa, e non caeu, porque estaba fundada sobre unha pedra. E todo aquel que escoita estas miñas palabras e non as faga, será semellante a un home insensato que construíu a súa casa sobre a area: e descendeu a choiva, viñeron os diluvios, e sopraron os ventos e bateron sobre aquela casa, e caeu, e grande foi a súa caída".

2. Efesios 2:19-20 "Agora xa non sodes estranxeiros nin estranxeiros, senón concidadáns dos santos e da casa de Deus; e estades edificados sobre o fundamento dos apóstolos e dos profetas, sendo o principal Xesucristo mesmo. pedra angular".

Lucas 6:49 Pero o que escoita e non fai, é coma un home que construíu unha casa sen fundamento sobre a terra; contra o que o regato bateu con vehemencia, e inmediatamente caeu; e a ruína daquela casa foi grande.

Xesús advirte que os que escoitan as súas palabras e non as seguen son como quen constrúe unha casa sen fundamento, que pronto será destruída polos elementos.

1. "Os fundamentos das nosas vidas: construíndo sobre a Palabra de Deus"

2. "O perigo de non seguir a palabra de Xesús"

1. Mateo 7:24-27 - "Por iso, quen escoita estes meus ditos e os cumpre, compararéino a un home sabio, que edificou a súa casa sobre a pedra..."

2. Salmo 11:3 - "Se os cimentos son destruídos, que pode facer o xusto?"

Lucas 7 continúa a narración do ministerio de Xesús, detallando milagres como a curación dun servo dun centurión e a resurrección do fillo dunha viúva de entre os mortos. Tamén inclúe o encontro de Xesús cos discípulos de Xoán Bautista e o seu ensino sobre o amor e o perdón.

1o Parágrafo: O capítulo comeza cun centurión romano en Cafarnaúm que enviou anciáns xudeus para pedirlle a Xesús que curase o seu servo. O centurión cría que Xesús podía curar ao seu servo só falando unha palabra, demostrando unha fe notable. Tocado pola súa fe, Xesús curou ao servo sen sequera ir velo (Lucas 7:1-10). Pouco despois deste milagre, Xesús foi a Nain onde atopou unha procesión fúnebre para o único fillo dunha viúva. Movido de compaixón, tocou o féretro e mandou ao mozo levantarse; foi restaurado á vida e devolto á súa nai (Lucas 7:11-17).

2o Parágrafo: Mentres tanto, Xoán Bautista, que estaba no cárcere, soubo de todas estas cousas que estaban a suceder por medio dos seus discípulos. Enviou a dous deles para preguntarlle a Xesús se era realmente "o que está por vir", ou deberían esperar outro? En resposta, Xesús faloulles do que viran e escoitaran: os cegos que viran e os leprosos andantes limpos os xordos que oían mortos resucitaron aos pobres que lles predicasen boas novas. profecías de Isaías sobre as obras do Mesías (Lucas 7:18-23).

Terceiro parágrafo: Despois, cando os discípulos de Xoán marcharon, Xesús comezou a falar á multitude sobre o papel profético de Xoán, describiuno máis que o profeta mensaxeiro preparar o camiño. O Señor tamén afirmou a grandeza dicindo entre as mulleres nacidas ningún reino maior aínda que o menor Deus maior que el indicando que unha nova era inaugurou o seu ministerio traendo o cumprimento da revelación de nivel superior (Lucas 7:24-28). A pesar das accións de xustificación da sabedoría, tanto a xeración de persoas Xoán rexeitounas diferentes razóns etiquetando antigo demo posuído o último glotón borracho amigo recadadores de impostos pecadores que implican, non importa como a mensaxe entregada, algúns sempre a rexeitarán debido a prexuízos preconcibidos (Lucas 7:29-35). O capítulo conclúe relato muller pecadora

unxida pés caro perfume chorar pelos limpos casa Fariseo chamado Simón criticouna pero defendeu explicando que mostrou moito amor porque perdoou moito mentres que Simón mostrou pouca hospitalidade porque percibiu necesidade perdón menos parábola dous debedores ilustran punto perdón leva amor a quen lle perdoou pouco ama pouco os seus pecados aínda que moitos foron perdoados-porque ela amou moito pero quen é perdoado pouco ama pouco dixo muller os pecados son perdoados ir a paz demostrando de novo o amor inclusivo radical misericordia graza cara á sociedade marxinada e marginada.

Lucas 7:1 Cando rematou todas as súas palabras na audiencia do pobo, entrou en Cafarnaúm.

Xesús rematou de falar á xente e entrou en Cafarnaúm.

1. As prioridades de Xesús na vida - Lucas 7:1

2. A importancia da obediencia a Deus - Lucas 7:1

1. Mateo 4:13-17 - Xesús saíndo de Nazaret e instalándose en Capernaum

2. Xoán 2:12-22 - Xesús limpando o templo de Xerusalén

Lucas 7:2 E un servo dun centurión, que era querido por el, estaba enfermo e listo para morrer.

Esta pasaxe describe como un servo dun centurión enfrontaba a morte por enfermidade.

1. Lembremos de ser compasivos e amorosos cos que nos son queridos no seu momento de necesidade.

2. Achegámonos a Deus nos tempos de enfermidade e angustia, confiando na súa bondade e misericordia.

1. Romanos 12:15 - Alegrate cos que se alegran; chorar cos que choran.

2. Santiago 5:13-14 - ¿Hai alguén entre vós en apuros? Que oren. Alguén é feliz? Que canten cancións de loanza.

Lucas 7:3 E cando oíu falar de Xesús, mandou a el os anciáns dos xudeus, suplicándolle que viñese e curase o seu servo.

Un líder xudeu pediulle a Xesús que curase ao seu servo enviando a el aos anciáns dos xudeus.

1. Fiel a Deus: o poder da oración e o poder curativo do Señor.

2. O tempo de Deus: Confiar no plan do Señor e comprender que obra no seu propio tempo.

1. Santiago 5:13-16 - A oración de fe salvará ao enfermo e o Señor resucitarao.

2. Salmo 103: 2-5 - Loa o Señor polo seu poder curativo e polo feito de que perdoa todos os nosos pecados.

Lucas 7:4 E cando se achegaron a Xesús, rogáronlle ao instante, dicíndolle: "É digno de quen fixera isto".

Esta pasaxe conta a historia de persoas que se achegaron a Xesús e lle pedían axuda.

1: Podemos confiar en Xesús cando necesitamos axuda.

2: Sempre podemos acudir a Xesús coas nosas necesidades e pedir a súa axuda.

1: Mateo 11:28 - "Ven a min, todos os que estades traballados e cargados, e eu vos darei descanso".

2: Filipenses 4:6–7 - "Non te preocupes por nada, pero en calquera situación, mediante oración e petición, con acción de grazas, presenta as túas peticións a Deus. E a paz de Deus, que transcende todo entendemento, gardará o teu coidado. corazóns e mentes en Cristo Xesús".

Lucas 7:5 Porque ama a nosa nación, e construíunos unha sinagoga.

Xesús amaba á nación de Israel e axudoulle a construír unha sinagoga.

1. O amor incondicional de Xesús - explorando as formas en que Xesús mostra o seu amor ao seu pobo.

2. O poder da comunidade - mirando como a sinagoga era un lugar de reunión para os israelitas.

1. Xoán 13:34-35 - Xesús mándanos amarnos uns aos outros como el nos amou.

2. Hebreos 10:24-25 - Animámonos uns aos outros a perseverar na fe e reunirnos para facelo.

Lucas 7:6 Entón Xesús foi con eles. E cando xa non estaba lonxe da casa, o centurión envioulle amigos, dicíndolle: Señor, non te preocupes, porque non son digno de que entres baixo o meu teito.

O Centurión envía amigos a Xesús para dicirlle que non veña á súa casa, xa que non é digno da presenza de Xesús.

1. A humildade do centurión: o poder de recoñecer a nosa propia indignidade

2. Coñecendo o noso lugar: a humilde petición do centurión a Xesús

1. Filipenses 2: 3- Non fagas nada por ambición egoísta ou por vana presunción. Máis ben, con humildade valora aos demais por riba de ti.

2. Santiago 4:10- Humilídevos diante do Señor, e el vos levantará.

Lucas 7:7 Por iso tampouco me considerei digno de vir a ti, pero di nunha palabra, e o meu servo será curado.

Esta pasaxe fala da humildade e da misericordia de Xesús, recoñecendo que non se consideraba digno de acudir ao home pedindo axuda, aínda que lle concedeu o seu pedido cunha soa palabra.

1. O poder da humildade: aprender a recoñecer e aceptar as nosas insuficiencias

2. A compaixón de Cristo: como Xesús mostra misericordia a todos os que o piden

1. Santiago 4:10 - "Humilládevos diante do Señor, e el os levantará".

2. Mateo 8:8 - "O centurión respondeu e dixo: "Señor, non son digno de que entres baixo o meu teito; pero di só a palabra, e o meu servo será curado".

Lucas 7:8 Porque eu tamén son un home posto baixo autoridade, tendo soldados baixo min, e dígolle a un: Vaite, e vai; e a outro: Veña, e vén; e ao meu servo: Fai isto, e el faino.

Deus ten autoridade sobre nós e debemos obedecerlle.

1: Obedece a Deus e recibe as súas bendicións

2: Sométese á Autoridade de Deus

1: Eclesiastés 8:4-5 - Onde está a palabra dun rei, hai poder; e quen lle pode dicir: Que fas? Ou ben, por que fas así?

2: Filipenses 2:10-11 - Que no nome de Xesús se doblegue todo xeonllo, das cousas do ceo, das da terra e das debaixo da terra; E que toda lingua confesa que Xesucristo é o Señor, para gloria de Deus Pai.

Lucas 7:9 Cando oíu Xesús estas cousas, quedou maravillado del, deuse a volta e díxolle á xente que o seguía: Dígovos que non atopei tanta fe, nin en Israel.

Xesús quedou marabillado coa fe dun centurión romano e eloxiouno por iso, a pesar de non ser israelita.

1: Todos podemos aprender do exemplo do centurión romano e esforzarnos por ter unha fe tan grande como a súa.

2: Todos podemos inspirarnos para ter unha fe tan forte como o centurión romano, aínda que non sexamos de Israel.

1: Hebreos 11:1 - "Agora a fe é a substancia das cousas que se esperan, a evidencia das que non se ven".

2: Mateo 17:20 - "E Xesús díxolles: "Por mor da vosa incredulidade; porque de verdade vos digo: Se tedes fe coma un gran de mostaza, dirédeslle a este monte: Levádevos de aquí para aló; e quitarase; e nada vos será imposible".

Lucas 7:10 E os enviados, volvendo á casa, atoparon o criado que estaba enfermo.

Xesús curou un criado que estaba enfermo, e cando os mensaxeiros volveron á casa, o criado quedou completamente curado.

1. Xesús é o Gran Médico que pode curarnos das nosas enfermidades físicas e espirituais.

2. Deus é a fonte da nosa cura e forza.

1. Isaías 53:5 - "Pero foi traspasado polas nosas transgresións; esmagado polas nosas iniquidades; sobre el foi o castigo que nos deu paz, e coas súas feridas nos curaron".

2. Santiago 5:14-15 - "¿Alguén de vós está enfermo? Que chamen aos anciáns da igrexa para que oren por eles e os unxen con aceite no nome do Señor. E a oración ofrecida con fe enfermará aos enfermos. persoa ben; o Señor resucitaraos. Se pecaron, perdoaránlles".

Lucas 7:11 E aconteceu que ao día seguinte foi a unha cidade chamada Naín; e con el foron moitos dos seus discípulos e moita xente.

Esta pasaxe relata que Xesús visita a cidade de Naín con moitos dos seus discípulos e unha gran multitude de persoas.

1: Xesús ensínanos a importancia da comunidade e da comunión.

2: Xesús móstranos que a compaixón e a misericordia son características esenciais da vida cristiá.

1: Gálatas 6:2 - Soportade uns as cargas dos outros, e cumprir así a lei de Cristo.

2: Xoán 13:34-35 - Dávosvos un novo mandamento: que vos amédes uns a outros; como eu vos amei, que tamén vos queredes uns a outros. Por isto coñecerán todos que sodes meus discípulos, se tedes amor uns para outros.

Lucas 7:12 Cando se achegou á porta da cidade, velaquí, levaban un morto, o único fillo da súa nai, que era viúva, e moita xente da cidade estaba con ela.

Esta pasaxe fala dunha viúva que foi acompañada por moita xente da cidade mentres levaba o cadáver do seu único fillo.

1. O poder da compaixón: como podemos consolar e apoiar a aqueles que están en duelo

2. O papel da comunidade en tempos de duelo

1. Isaías 61:1-3 - O Espírito do Señor Deus está sobre min, porque o Señor unxiume para traer boas novas aos aflixidos; Envioume para atar os que teñen o corazón roto, para proclamar liberdade aos cativos e liberdade aos prisioneiros;

2. Romanos 12:15 - Alegrate cos que se alegran, e chora cos que choran.

Lucas 7:13 E cando o Señor a viu, compaixouse dela e díxolle: Non chores.

Xesús viu unha viúva que acababa de perder o seu fillo e encheuse de compaixón. Díxolle que non chorase.

1. Amor compasivo: Xesús e a viúva de Nain

2. Consolo de Deus: atopar fortaleza nos sufrimentos da vida

1. Mateo 9:36 - Cando viu a multitude, tivo compaixón delas, porque estaban acosados e indefensos, como ovellas sen pastor.

2. 2 Corintios 1:3-4 - Bendito sexa o Deus e Pai do noso Señor Xesucristo, o Pai das misericordias e Deus de todo consolo, que nos consola en todas as nosas aflicións, para que poidamos consolar aos que estamos en calquera aflición, co consolo co que nós mesmos somos consolados por Deus.

Lucas 7:14 E chegou e tocou o féretro, e os que o levaban detivéronse. E dixo: Mozo, dígoche: Levántate.

Xesús devolve a vida a un mozo simplemente tocando o féretro.

1. O poder de Deus: Xesús móstranos o poder de Deus a través da resurrección do mozo.

2. Fe e milagres: Xesús ensínanos que a fe pode dar vida aos milagres.

1. Xoán 11:25-26 - Xesús díxolle: "Eu son a resurrección e a vida. O que cre en min vivirá, aínda que morran; e quen vive crendo en min nunca morrerá.

2. Marcos 5:41-42 - Collendo a man da moza morta, díxolle: "Talitha cumi", que significa: "Niña, dígoche que érguese!" Inmediatamente a nena ergueuse e comezou a camiñar.

Lucas 7:15 E o morto ergueuse e púxose a falar. E entregouno á súa nai.

Esta pasaxe conta o milagre de Xesús resucitando a un morto, quen comezou a falar e foi entregado á súa nai.

1. O poder da vida: como Xesús demostra o seu amor interminable por nós

2. O milagroso: como os milagres de Xesús testemuñan a súa divindade

1. Xoán 11: 25-26 - Xesús díxolle: "Eu son a resurrección e a vida. Quen cre en min, aínda que morre, vivirá, e todo aquel que vive e cre en min non morrerá nunca".

2. Romanos 6:4 - Polo tanto, fomos sepultados con el polo bautismo na morte, para que, así como Cristo resucitou de entre os mortos pola gloria do Pai, tamén nós camiñemos en novidade de vida.

Lucas 7:16 E todo o mundo chegou a ter medo, e glorificaron a Deus, dicindo: "Un gran profeta se levantou entre nós; e, que Deus visitou o seu pobo.

A xente encheuse de medo cando Xesús fixo un milagre, e louvaron a Deus polo gran profeta que lles enviara.

1. O temor do Señor: como Deus nos brinda confort en tempos de incerteza

2. A Visitación de Deus: Recoñecer a Xesús como o Gran Profeta

1. Isaías 11:2-3 - "E o Espírito do Señor descansará sobre el, o espírito de sabedoría e entendemento, o espírito de consello e forza, o espírito de coñecemento e de temor do Señor".

2. Actos 3:19-20 - "Arrepentídevos, pois, e convértete, para que os teus pecados sexan borrados, cando veñan os tempos de refresco da presenza do Señor".

Lucas 7:17 E este rumor del correu por toda Xudea e por toda a rexión circundante.

Esta pasaxe describe como se espallou a noticia de Xesús por Xudea e a rexión circundante.

1. Un rumor de alegría: a difusión da mensaxe de Xesús

2. A esperanza en acción: os resultados de compartir o evanxeo

1. Romanos 10:13-15 (Porque "todo o que invoque o nome do Señor será salvo".)

2. Feitos 1:8 (Pero recibiredes poder cando o Espírito Santo veña sobre vós; e seredes meus testemuños en Xerusalén, en toda Xudea e Samaria, e ata os confíns da terra).

Lucas 7:18 E os discípulos de Xoán mostráronlle todas estas cousas.

Os discípulos de Xoán trasladáronlle a Xoán noticias das poderosas obras de Xesús.

1. Deus sempre está a traballar de xeitos que non esperamos que faga a súa vontade.

2. Podemos confiar en que Xesús fará o que é correcto e mellor, aínda que non teña sentido para nós.

1. Isaías 55:8-9 - "Porque os meus pensamentos non son os teus pensamentos, nin os teus camiños son os meus camiños", declara o Señor. "Como os ceos son máis altos que a terra, así son os meus camiños máis altos que os teus camiños e os meus pensamentos que os teus pensamentos.

2. Xeremías 29:11 - Porque sei os plans que teño para ti", declara o Señor, "planes para prosperarte e non facerte dano, plans para darche esperanza e futuro.

Lucas 7:19 E Xoán, chamándolle dous dos seus discípulos, enviounos a Xesús, dicíndolles: Ti es o que debe vir? ou buscamos outro?

Xoán Bautista enviou dous dos seus discípulos a Xesús para preguntarlle se era o Mesías esperado.

1. A expectativa do Mesías - Lucas 7:19

2. Confía en Xesús - Lucas 7:19

1. Mateo 11: 2-3 - Cando Xoán escoitou no cárcere o que estaba facendo Cristo, enviou aos seus discípulos a preguntarlle: "Es ti o que ía vir, ou debemos esperar a outro?"

2. Isaías 35:4 - Dille aos que teñen o corazón temeroso: "Forzade, non teñades medo; o teu Deus virá, virá con vinganza; coa retribución divina virá a salvarte".

Lucas 7:20 Cando os homes chegaron a el, dixeron: Xoán Bautista enviounos a ti para dicir: Es ti o que debe vir? ou buscamos outro?

Dous mensaxeiros de Xoán Bautista preguntan a Xesús se é o Mesías que estaban esperando.

1. "A fe de Xoán Bautista: mira a Xesús"

2. "Que significa ter a Xesús como o noso Mesías?"

1. 1 Pedro 2:4-5 - "Cando chegades a el, unha pedra viva rexeitada polos homes, pero á vista de Deus elixida e preciosa, vós mesmos, como pedras vivas, estades construíndose como unha casa espiritual, para ser unha casa espiritual. santo sacerdocio, para ofrecer sacrificios espirituais agradables a Deus por medio de Xesucristo".

2. Isaías 9:6 - "Porque un neno nos naceu, un fillo nos é dado; e o goberno estará sobre o seu ombreiro, e chamarase o seu nome: Conselleiro marabilloso, Deus poderoso, Pai eterno, Príncipe da paz. ."

Lucas 7:21 E nesa mesma hora curou a moitos das súas enfermidades, pragas e espíritos malignos; e a moitos cegos deulles a vista.

Xesús curou a moitas persoas das súas enfermidades físicas e espirituais.

1: Compaixón e misericordia de Xesús: como o noso Señor e Salvador trae cura e restauración

2: Curado pola fe: o poder de crer no milagroso

1: Mateo 9:35 - E Xesús percorreu todas as cidades e aldeas, ensinando nas súas sinagogas, predicando o evanxeo do reino e curando toda enfermidade e toda enfermidade entre o pobo.

2: 1 Pedro 2:24 - Quen el mesmo levou os nosos pecados no seu propio corpo sobre a árbore, para que nós, estando mortos aos pecados, vivamos á xustiza, por cuxas feridas fomos curados.

Lucas 7:22 Xesús respondeulles: "Ide e contade a Xoán o que viches e oístes; como os cegos ven, os coxos andan, os leprosos son limpos, os xordos oen, os mortos resucitan, aos pobres se lles predica o evanxeo.

Xesús ensina que testificar das súas obras é predicar o evanxeo aos pobres.

1: O poder de Xesús - Como as obras de Xesús demostran o poder do seu evanxeo.

2: Predicar o evanxeo aos pobres - Como as obras de Xesús demostran a importancia de predicar o evanxeo aos pobres.

1: Mateo 11:5 - Os cegos ven, e os coxos andan, os leprosos son limpos, e os xordos oen, os mortos resucitan e aos pobres predíselles o evanxeo.

2: Isaías 61:1 - O Espírito do Señor Deus está sobre min; porque o Señor unxiume para predicar boa nova aos mansos; envioume para atar os que teñen o corazón quebrantado, para proclamarlles a liberdade aos cativos e a apertura do cárcere aos presos.

Lucas 7:23 E benaventurado aquel que non se escandalice en min.

Xesús dilles aos seus discípulos que os que cren nel serán benditos.

1. As bendicións de crer en Xesús

2. Superando os retos da fe

1. Xoán 14: 1-4 - Xesús di aos seus discípulos que calquera que crea nel poderá facer as obras que fixo.

2. Romanos 8:37-39 - Paul anima aos crentes que nada pode separalos do amor de Deus en Cristo Xesús.

Lucas 7:24 E cando os mensaxeiros de Xoán marcharon, comezou a falarlle á xente acerca de Xoán: Que saíches a ver ao deserto? Unha cana sacudida polo vento?

Xesús fálalle á xente sobre Xoán Bautista, preguntándolles que foron a ver ao deserto: unha cana sacudida polo vento?

1. O poder da fe: que saíches a ver?

2. A vida de Xoán Bautista: unha testemuña no deserto

1. Mateo 11: 7-11 - "Que saíches a ver ao deserto? Unha cana sacudida polo vento?

2. Isaías 40:3-5 - "Unha voz clama: 'No deserto prepara o camiño do Señor; endereita no deserto un camiño para o noso Deus'".

Lucas 7:25 Pero que saíches a ver? Un home vestido con roupa suave? Velaquí, os que están ben vestidos e viven con delicadeza, están nas cortes dos reis.

Xesús advirte de non deixarse impresionar por aqueles que son exteriormente ricos e teñen estilos de vida luxosos, xa que esas persoas pódense atopar nas cortes dos reis.

1. Non te impresione a riqueza e o luxo - Lucas 7:25

2. Busca a satisfacción divina en vez de a ganancia mundana - Lucas 7:25

1. Proverbios 30: 8-9 - "Aparta de min a vaidade e a mentira: non me deas pobreza nin riquezas; aliméntame de alimentos convenientes para min: para que non chegue saciado, te negue e diga: Quen é o Señor? ou non sexa que sexa pobre, roube e tome o nome do meu Deus en balde".

2. Filipenses 4:11-13 - "Non é que falo de falta: porque aprendín a contentarme en calquera estado en que me atope. Sei ser humillado, e sei como abundar: en todas partes e en todas as cousas son instruído tanto para estar saciado como para ter fame, para abundar e para sufrir necesidade. Todo o podo por medio de Cristo que me fortalece".

Lucas 7:26 Pero que saíches a ver? Un profeta? Si, dígovos, e moito máis que un profeta.

Esta pasaxe fala da grandeza de Xesús, que foi moito máis que un profeta.

1. Xesús: moito máis que un profeta

2. A gloria incomparable de Xesús

1. Hebreos 1: 1-2 - Deus, que en varias ocasións e de varias maneiras falou no pasado aos pais polos profetas, falounos nestes últimos días polo seu Fillo, a quen nomeou herdeiro de todas as cousas. , por medio de quen tamén fixo os mundos;

2. Isaías 9:6-7 - Porque un neno nos naceu, un fillo nos é dado; e o goberno estará sobre o seu ombreiro. E chamarase o seu nome Marabilloso, Conselleiro, Deus poderoso, Pai eterno, Príncipe da paz. Do aumento do seu goberno e da paz non terá fin.

Lucas 7:27 Este é aquel de quen está escrito: Velaquí, envío o meu mensaxeiro diante da túa cara, que preparará o teu camiño diante de ti.

Esta pasaxe fala de como Xesús é o escrito no Antigo Testamento, que foi enviado por Deus para preparar o camiño para a súa chegada.

1: Xesús é o cumprimento do plan de salvación de Deus.

2: Estamos chamados a preparar o camiño para o Señor tal como fixo Xesús.

1: Isaías 40:3-5 - Unha voz dun que chamaba: "No deserto prepara o camiño para o Señor; endereita no deserto un camiño para o noso Deus.

2: Malaquías 3:1 - "Mira, enviarei o meu mensaxeiro, que preparará o camiño diante de min. Entón, de súpeto, o Señor que buscas virá ao seu templo; virá o mensaxeiro da alianza, quen queres", di o Señor dos poderes.

Lucas 7:28 Pois dígovos que entre os que nacen de muller non hai un profeta máis grande que Xoán o Bautista, pero o que é máis pequeno no reino de Deus é maior ca el.

A pasaxe declara que Xoán Bautista é o profeta máis grande entre os nacidos de mulleres, pero que ata o máis pequeno no reino de Deus é maior ca el.

1. O poder do reino: comprender a grandeza do poder de Deus

2. Seguindo o Plan de Deus: Abrazar aos Menores no Reino de Deus

1. Mateo 11:11 - "De verdade dígovos que entre os nacidos de muller non se levantou ninguén maior que Xoán o Bautista; pero o que é máis pequeno no reino dos ceos é maior ca el".

2. 1 Pedro 2:9 - "Pero vós sodes un pobo escollido, un real sacerdocio, unha nación santa, unha posesión especial de Deus, para que proclames as loanzas de quen te chamou das tebras á súa luz marabillosa".

Lucas 7:29 E todo o pobo que o escoitou, e os publicanos, xustificaron a Deus, sendo bautizados co bautismo de Xoán.

As persoas que escoitaron a Xesús e aos publicanos foron bautizadas por Xoán e xustificaron a Deus.

1. Debemos aceptar o bautismo de Xoán e xustificar a Deus.

2. O poder das palabras de Xesús e como poden reunir á xente para xustificar a Deus.

1. Lucas 7:29

2. Romanos 3:25-26 - "Porque Deus presentou a Xesús como o sacrificio polo pecado. As

persoas son xustas con Deus cando cren que Xesús sacrificou a súa vida, derramando o seu sangue. Isto foi feito para demostrar que Deus na súa paciencia tiña deixou impunes os pecados cometidos previamente".

Lucas 7:30 Pero os fariseos e os avogados rexeitaron o consello de Deus contra eles mesmos, non sendo bautizados por el.

Os fariseos e os avogados negáronse a aceptar o consello de Deus, negándose a ser bautizados por el.

1. Aceptar o consello de Deus e humillarnos ante el.

2. A importancia de ser bautizados e as súas implicacións na nosa relación con Deus.

1. Romanos 10:9-10 - "que se confesas coa túa boca ao Señor Xesús e cres no teu corazón que Deus o resucitou de entre os mortos, serás salvo. 10 Porque co corazón un cre para a xustiza e coa boca confesase para a salvación".

2. Santiago 4:6-7 - "Pero dá máis graza. Por iso di: "Deus resiste aos soberbios, pero dá graza aos humildes". 7 Sométete, pois, a Deus, resiste ao demo, que fuxirá de ti".

Lucas 7:31 E o Señor dixo: Entón, a que compararei aos homes desta xeración? e como son?

O Señor Xesús preguntou como son os homes desta xeración.

1. Homes desta xeración: comparando a sociedade actual coas normas bíblicas

2. Vivir nun mundo que non valora as normas bíblicas

1. Romanos 12:2 - Non te conformes a este mundo, senón transformate pola renovación da túa mente.

2. Santiago 4:4 - Adúlteros! Non sabes que a amizade co mundo é inimizade con Deus?

Lucas 7:32 Son coma nenos que están sentados na praza de abastos e se chaman uns a outros e din: "Tocamos a flauta e non bailaches; chorámosvos, e non choraches.

A xente pódese comparar cos nenos do mercado que se chaman pero non reciben a resposta desexada.

1: Necesitamos estar dispostos a responder á chamada de Deus, abrindo o noso corazón ás alegrías e tristezas que El trae.

2: Debemos ter coidado de non facernos indiferentes á comunicación de Deus, xa que pode levar ao estancamento espiritual.

1: Isaías 55:6 - "Busca ao Señor mentres o atopan; invócao mentres está preto".

2: Romanos 12:2 - "Non te conformes a este mundo, senón transfórmate coa renovación da túa mente, para que, probando, poidas discernir cal é a vontade de Deus, o que é bo, agradable e perfecto".

Lucas 7:33 Porque veu Xoán o Bautista sen comer pan nin beber viño; e vós dis: El ten un demo.

A xente criticaba a Xoán Bautista por non ter os mesmos costumes sociais ca eles, alegando que tiña un demo.

1. Como responder ás críticas con graza.

2. A importancia do autocontrol.

1. 1 Corintios 10:13 - "Ningunha tentación que non sexa común para o home te alcanzou. Deus é fiel, e non deixará que sexas tentado máis alá das túas capacidades, pero coa tentación tamén proporcionará a vía de escape. para que poidas soportarlo".

2. Filipenses 4:5 - "Que todos coñezan a súa razoabilidade. O Señor está preto".

Lucas 7:34 O Fillo do Home veu comendo e bebendo; e vós dis: Velaquí un glotón e un bebedor de viño, amigo dos publicanos e dos pecadores.

O Fillo do Home veu comendo e bebendo, pero é acusado de ser un glotón e un bebedor de viño, un amigo dos publicanos e dos pecadores.

1. A aceptación de Cristo e do seu ministerio

2. A apertura de Xesús a todas as persoas

1. Mateo 11:19 - "O Fillo do Home veu comendo e bebendo, e din: 'Velaí, un glotón e un borracho, amigo dos publicanos e dos pecadores!' Pero a sabedoría está xustificada polos seus feitos".

2. Xoán 8:12 - "Xesús faloulles de novo, dicindo: "Eu son a luz do mundo. Quen me segue non andará nas tebras, senón que terá a luz da vida".

Lucas 7:35 Pero a sabedoría está xustificada de todos os seus fillos.

Xesús está ensinando á xente que os sabios serán xustificados polos seus propios fillos.

1. A verdadeira sabedoría será recompensada

2. As Bendicións da Sabedoría

1. Proverbios 2:6-7 - Porque o Señor dá sabedoría; da súa boca saen coñecemento e entendemento; acumula a sabia sabedoría para os rectos; é un escudo para os que andan con integridade.

2. Colosenses 2:3 - en quen están escondidos todos os tesouros da sabedoría e do coñecemento.

Lucas 7:36 E un dos fariseos pediulle que comese con el. E entrou na casa do fariseo e sentou á mesa.

Xesús foi invitado á casa dun fariseo para unha comida.

1. O significado da hospitalidade: acoller a Xesús nas nosas casas

2. O poder da invitación: chegar aos demais

1. Romanos 12:13 - Comparte co pobo do Señor que está necesitado. Practica a

hostalería.

2. Hebreos 13:2 - Non te esquezas de mostrar hospitalidade aos estraños, porque ao facelo algunhas persoas mostraron hospitalidade aos anxos sen sabelo.

Lucas 7:37 E velaquí, unha muller da cidade, que era pecadora, cando soubo que Xesús estaba sentado á mesa na casa do fariseo, trouxo unha caixa de alabastro con ungüento.

Unha muller que era coñecida por ser unha pecadora mostrou o seu amor e admiración por Xesús traendo unha caixa de alabastro con ungüento.

1. O poder de demostrar amor e gratitude

2. O perdón incondicional de Xesús

1. Romanos 5:8 - Pero Deus demostra o seu propio amor por nós nisto: mentres aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós.

2. Mateo 6:12 - E perdóanos as nosas débedas, como nós tamén perdoamos aos nosos debedores.

Lucas 7:38 E púxose aos seus pés detrás del chorando, e comezou a lavarlle os pés con bágoas, e limpounos cos cabelos da súa cabeza, bicoulle os pés e unxiunos co ungüento.

Unha muller lavou e bicou os pés de Xesús coas súas bágoas e pelos, e unxiunos con aceite.

1. Xesús Digno do noso amor e devoción

2. Como mostrar o noso amor por Xesús

1. Xoán 13: 1-17 - Xesús lavando os pés aos seus discípulos

2. Romanos 12:1-2 - Ofrecéndonos a Deus como sacrificios vivos

Lucas 7:39 E cando o viu o fariseo que o mandou, falou dentro de si, dicindo: Este home,

se fose profeta, sabería quen e que muller é esta que o toca, porque é unha muller. pecador.

O fariseo que convidou a Xesús a cear quedou impresionado ao ver a unha muller pecadora lavarlle os pés coas bágoas e os seus cabelos, crendo que un verdadeiro profeta o sabería.

1. Xesús móstranos o poder da graza e do perdón ao permitir que unha muller inmoral lave os seus pés.

2. Debemos estar dispostos a aceptar e perdoar a todas as persoas, sen importar o seu pasado.

1. Romanos 5:8 - Pero Deus encomia o seu amor cara a nós, en que, cando aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós.

2. Mateo 7:1 - Non xulguedes, para que non sexades xulgados.

Lucas 7:40 E respondendo Xesús, díxolle: Simón, teño algo que dicirche. E el díxolle: Mestre, diga.

Xesús atopouse con Simón e tivo algo que dicirlle, o que fixo que Simón lle pedise que continuase falando.

1. Xesús ten algo que dicirnos a todos: non teñas medo de escoitar e pedir máis.

2. Abre o teu corazón e mente a Xesús - El ten algo que dicirche que pode cambiar a túa vida.

1. 1 Xoán 3:18, "Fillos, non amemos de palabra ou de lingua, senón de feito e de verdade".

2. Santiago 1:19-20: "Entón, meus amados irmáns, que cada un sexa pronto para escoitar, lento para falar, lento para a ira; porque a ira do home non produce a xustiza de Deus".

Lucas 7:41 Había un acredor que tiña dous debedores: un debía cincocentos denarios e o outro cincuenta.

A parábola dos dous debedores subliña a importancia do perdón.

1: O perdón de Deus é infinitamente maior que o noso, e debemos ser rápidos para perdoar a aqueles que nos fixeron mal.

2: Non debemos xulgar excesivamente aos demais, xa que todos temos os nosos propios pecados que soportar.

1: Mateo 6:14-15 - "Porque se perdoas aos demais cando pecan contra ti, o teu Pai celestial tamén te perdoará. Pero se non perdoas aos demais os seus pecados, o teu Pai non perdoará os teus pecados".

2: Efesios 4:32 - "Sed bondadosos e compasivos uns cos outros, perdoándovos uns aos outros, como Deus vos perdoou en Cristo".

Lucas 7:42 E como non tiñan nada que pagar, perdooulles francamente a ambos. Dime, pois, cal deles o quererá máis?

Xesús contou unha parábola sobre dous debedores aos que ambos lles perdoaron a súa débeda, preguntando quen o amaría máis en resposta.

1. O Amor Incondicional de Cristo

2. Gratitude en resposta ao perdón

1. Efesios 2: 4-5 - Pero Deus, sendo rico en misericordia, polo seu gran amor co que nos amou, aínda cando estabamos mortos nos nosos pecados, fíxonos vivir xunto con Cristo.

2. Salmo 103: 11-12 - Porque tan alto como os ceos están sobre a terra, tan grande é a súa bondade cara aos que o temen. Na medida en que está o leste do oeste, tan lonxe quitou de nós as nosas transgresións.

Lucas 7:43 Simón respondeu e dixo: Supoño que aquel a quen máis perdoou. E díxolle: "Xulgaches ben.

Simón adiviña correctamente que Xesús perdoou ao maior dos dous debedores.

1. A Misericordia de Xesús - A vontade de Xesús de perdoar os nosos pecados aínda que non o merezamos.

2. Xuízo de Xesús - Como debemos esforzarnos por tomar decisións correctas de acordo coa vontade de Deus.

1. Romanos 5:8 - Pero Deus mostra o seu amor por nós en que mentres aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós.

2. Efesios 2:8-9 - Porque pola graza fuches salvo mediante a fe. E isto non é cousa túa; é don de Deus, non resultado de obras, para que ninguén se gabe.

Lucas 7:44 E volveuse cara á muller e díxolle a Simón: "Ves esta muller? Entrei na túa casa, non me deches auga para os meus pés, pero ela lavoume con bágoas os pés e limpounos cos cabelos da súa cabeza.

Xesús móstranos a importancia de mostrar hospitalidade e compaixón.

1. "Vivir con compaixón: exemplo de hospitalidade de Xesús"

2. "O poder da compaixón: como Xesús cambiou o corazón de Simón"

1. Efesios 4:32 - "Sed bondadosos uns cos outros, tenros de corazón, perdoándovos uns a outros, como Deus en Cristo vos perdoou".

2. Santiago 2:13 - "Porque o xuízo non ten misericordia para quen non mostrou misericordia. A misericordia triunfa sobre o xuízo".

Lucas 7:45 Non me deches ningún bico, pero esta muller, dende o momento en que entrei, non deixou de bicarme os pés.

Esta pasaxe fala de Xesús mostrando misericordia e graza cara a unha muller pecadora, mentres non foi acollido co mesmo respecto.

1. Merecendo a misericordia: Xesús ensínanos a acoller a todos con amor

2. Aceptando a graza: como recibir o perdón e a compaixón

1. Efesios 4:32 - E sexa bondadoso e compasivo uns cos outros, perdoándovos uns a outros, como Deus tamén vos perdoou a vós en Cristo.

2. Proverbios 31: 8-9 - Fala polos que non poden falar por si mesmos, polos dereitos de todos os que están indigentes. Fala e xulga con xustiza; defender os dereitos dos pobres e necesitados.

Lucas 7:46 Non unxiches a miña cabeza con aceite, pero esta muller unxiu os meus pés con ungüento.

Esta pasaxe fala do acto dunha muller que unxe con ungüento os pés de Xesús.

1: Xesús ensínanos que os actos de bondade e amor desinteresado son máis importantes que a tradición ou o ritual.

2: Xesús móstranos que o que importa non é o que facemos, senón o corazón co que o facemos.

1: Xoán 13: 34-35, "Dóvosvos un novo mandamento: que vos amédes uns a outros; como eu vos amei, que tamén vos amédes uns aos outros. Por isto coñecerán todos que sodes meus discípulos, se tedes amor uns para os outros".

2: 1 Xoán 4: 7-8: "Amados, amémonos uns aos outros, porque o amor é de Deus; e todo aquel que ama nace de Deus e coñece a Deus. O que non ama non coñece a Deus, porque Deus é. amor".

Lucas 7:47 Por iso dígoche que os seus pecados, que son moitos, están perdoados; porque ela amou moito: pero a quen pouco se lle perdoa, pouco ama.

Esta pasaxe subliña que cando a alguén se lle perdoa moito, amará moito; pola contra, cando a alguén se lle perdoa pouco, amará pouco.

1. Canto maior sexa o noso perdón, máis grande será o noso amor

2. O poder do amor a través do perdón

1. 1 Xoán 4:19 - Amamos porque el nos amou primeiro.

2. Efesios 4:32 - E sexades bondadosos uns cos outros, tenros de corazón, perdoándovos uns a outros, como Deus por amor de Cristo vos perdoou.

Lucas 7:48 E díxolle: Os teus pecados están perdoados.

Esta pasaxe de Lucas 7:48 fala de Xesús perdoando os pecados dunha muller.

1: A misericordia e o amor de Deus están dispoñibles para todos os que recorren a El para pedir perdón.

2: As palabras de perdón de Xesús traen cura e esperanza a quen a busca.

1: Efesios 4:32 - "E seed bondadosos e compasivos uns cos outros, perdoándovos uns a outros, como Deus tamén vos perdoou a vós en Cristo".

2: Romanos 3:22-25 - "Porque non hai diferenza entre xudeu e xentil; o mesmo Señor é o Señor de todos e bendixe abundantemente a todos os que o invocan, porque: "Todo aquel que invoque o nome do Señor será salvo." Como poden, entón, chamar a aquel no que non creron?, ¿como poden crer naquel de quen non escoitaron?, e como poden escoitar sen que alguén lles predique?, e como poden predicar a non ser que sexan. Como está escrito: "Que fermosos son os pés dos que traen boas novas!"

Lucas 7:49 E os que estaban sentados con el á mesa comezaron a dicir dentro de si: Quen é este que tamén perdoa os pecados?

Nunha comida, os convidados de Xesús notaron que tiña o poder de perdoar os pecados e comezaron a preguntarse quen era.

1. Xesús é o Salvador do mundo: como o seu perdón cambia todo

2. O poder do perdón: como o amor de Xesús transforma as vidas

1. Efesios 1:7 - Nel temos a redención a través do seu sangue, o perdón dos pecados, segundo as riquezas da súa graza.

2. Colosenses 1:14 - En quen temos a redención polo seu sangue, mesmo o perdón dos pecados.

Lucas 7:50 E díxolle á muller: "A túa fe salvoute; vai en paz.

Xesús encomia a unha muller pola súa fe e dille que vaia en paz.

1. O poder da fe en Xesucristo

2. Vivir unha vida de paz a través da fe en Xesús

1. Efesios 2: 8-9, "Porque pola graza fuches salvo mediante a fe. E isto non é a túa propia obra; é don de Deus, non resultado de obras, para que ninguén se glorie".

2. Santiago 3:17-18, "Pero a sabedoría de arriba é primeiro pura, despois pacífica, mansa, aberta á razón, chea de misericordia e bos froitos, imparcial e sincera. E unha colleita de xustiza sementa en paz por aqueles. que fan a paz".

Lucas 8 contén importantes ensinanzas de Xesús e conta varios milagres significativos, incluíndo a parábola do sementador, a calma dunha tormenta e os milagres curativos.

1o Parágrafo: O capítulo comeza con Xesús viaxando de cidade en cidade, predicando sobre o Reino de Deus. Estaba acompañado polos seus doce discípulos e algunhas mulleres que foran curadas de malos espíritos e enfermidades (Lucas 8:1-3). Despois Xesús compartiu a parábola do sementador para ilustrar as diferentes respostas á palabra de Deus. As sementes que caeron en terra boa representan os que escoitan a palabra de Deus, a conservan e producen unha colleita (Lucas 8:4-15). Tamén destacou que ninguén acende unha lámpada só para ocultala; do mesmo xeito, nada nas nosas vidas está oculto que non sexa revelado ou mantido en segredo que non se dea a coñecer (Lucas 8:16-18).

2o Parágrafo: Mentres Xesús estaba ensinando, a súa nai e os seus irmáns viñeron a velo pero non puideron chegar a el debido á multitude. Cando se lle dixo isto, Xesús respondeu dicindo que os que escoitan a palabra de Deus e a poñen en práctica son a súa verdadeira familia (Lucas 8:19-21). Máis tarde ao cruzar o lago cos discípulos xurdiu unha tormenta que lles causou medo polas súas vidas a pesar de que había pescadores experimentados entre eles. Pola contra, durmindo tranquilo, o barco espertou as ondas de vento que calmaban a tormenta que demostraban autoridade sobre a natureza. Os discípulos quedaron preguntándose polo seu poder preguntando: "Quen é este? El manda que ata os ventos lle obedezan" (Lucas 8:22-25).

Terceiro parágrafo: Ao chegar ao outro lado da rexión do lago, Gerasenes atopouse con un home poseído por demos. As tumbas vividas chamáronse a si mesmo Lexión porque moitos demos entraran nel. Os demos suplicaron que non lles ordenasen ir. Abyss en

cambio permitiu entrar porcos do rabaño nas proximidades, que logo correron pola beira empinada cara ao lago afogados demostrando poder sobre as forzas espirituais a liberación das tebras trouxo ao home a cordura volveu a casa proclamando o que lle fixo por toda a cidade (Lucas 8:26-39). O capítulo conclúe dúas historias de curación interconectadas muller sangrando doce anos tocado bordo vestimenta fe curada Jairo líder da sinagoga cuxa filla morreu chegou a moza da casa xa morta pero tomoulle a man dixo "¡Niño levántate!" ela ergueuse unha vez comezou a comer ambos estes incidentes afirmaron autoridade sobre a enfermidade morte capacidade traer integridade vida onde hai desesperación enfermidade morte.

Lucas 8:1 Despois aconteceu que percorreu todas as cidades e aldeas, predicando e anunciando a boa nova do reino de Deus; e os doce estaban con el.

Xesús viaxou para predicar a boa nova do reino de Deus e os doce estaban con el.

1. Xesús é o portador da Boa Nova - Lucas 8:1

2. A chamada do discipulado - Lucas 8:1

1. Mateo 9:35 - 36 Xesús percorreu todas as cidades e aldeas, ensinando nas súas sinagogas, proclamando a boa nova do reino e curando toda enfermidade e doenza.

2. Marcos 6:34 Cando desembarcou Xesús e viu unha gran multitude, compaixouse deles, porque eran coma ovellas sen pastor. Entón comezou a ensinarlles moitas cousas.

Lucas 8:2 E algunhas mulleres, que foran curadas de malos espíritos e enfermidades, María chamaba Magdalena, da cal saíron sete demos.

A pasaxe menciona a María Magdalena, que foi curada de malos espíritos e enfermidades.

1. A sobre o poder da curación e o amor de Cristo.

2. A sobre a superación da adversidade e como Deus pode axudarnos a superar elas.

1. Isaías 53:5 - Pero foi traspasado polas nosas transgresións, esmagado polas nosas iniquidades; o castigo que nos deu a paz foi sobre el, e polas súas feridas curamos.

2. Santiago 5:16 - Polo tanto, confesade os vosos pecados uns a outros e orade uns polos outros para que seades curados. A oración dunha persoa xusta é poderosa e eficaz.

Lucas 8:3 E Xoana, a muller de Chuza, o administrador de Herodes, e Susana, e moitos outros, que lle servían dos seus bens.

Esta pasaxe destaca as moitas mulleres que contribuíron a Xesús e ao seu ministerio, utilizando os seus propios recursos.

1. "Vivir xenerosamente: o poder do apoio das mulleres"

2. "As mulleres no Reino: un modelo de dedicación e investimento"

1. Proverbios 31:10-31

2. Lucas 16:10-13

Lucas 8:4 E cando moita xente se reunía de todas as cidades e chegaba a el, falou mediante unha parábola:

A gran multitude reuniuse en todas as cidades para escoitar a Xesús ensinar.

1. Xesús ensina a través de parábolas

2. O poder da Palabra de Xesús

1. Mateo 13:3-9 - Xesús explica a parábola do sementador.

2. Salmo 19: 7-8 - A lei do Señor é perfecta, revive a alma; o testemuño do Señor é certo, facendo sabios aos sinxelos.

Lucas 8:5 Saíu un sementador para sementar a súa semente; e mentres sementaba, algúns caeron polo camiño; e foi pisado, e as aves do ceo devorárono.

Un sementador saíu a repartir as súas sementes, pero algunhas das sementes caeron nun lugar onde foron pisadas e comidas polos paxaros.

1. A fidelidade do sementador ??Como se pode ver a fidelidade de Deus a través das accións do sementador

2. O risco de chegar ??Debemos estar dispostos a asumir riscos para chegar e sementar as sementes do evanxeo.

1. Mateo 13:3-9 ??Xesús explica a parábola do sementador e da semente.

2. Xoán 4:35-38 ??Xesús anima aos seus discípulos a sementar as sementes do evanxeo.

Lucas 8:6 E algúns caeron sobre unha pedra; e en canto brotou, murchaba, porque carecía de humidade.

A semente que caeu sobre a rocha marchouse por falta de humidade.

1: A provisión de Deus é sempre suficiente para nós; debemos coidar de buscalo para florecer.

2: Debemos ter coidado de como respondemos á palabra de Deus se queremos florecer na vida.

1: Salmo 1:3 - "É coma unha árbore plantada xunto a regatos de auga que dá o seu froito no seu tempo, e a súa folla non se murcha".

2: Isaías 58:11 - "E o Señor guiarate continuamente e satisfará o teu desexo en lugares queimados e fortalecerá os teus ósos; e serás como un xardín regado, como unha fonte de auga, cuxas augas non fallan".

Lucas 8:7 E algúns caeron entre espiños; e as espiñas xurdiron con el, e sufocándoa.

Esta pasaxe ensínanos que se permitimos que as distraccións se arraiguen nas nosas vidas, poden impedirnos crecer na nosa fe.

1. "Sementar sementes de fe a pesar das distraccións"

2. "Crecer na fe a pesar dos retos"

1. Colosenses 3:2 - "Pon a súa mente nas cousas de arriba, non nas cousas terrestres".

2. 1 Corintios 10:13 - "Ningunha tentación que non sexa común para o home te alcanzou. Deus é fiel, e non deixará que sexas tentado por riba das túas capacidades, pero coa tentación tamén proporcionará a vía de escape. para que poidas soportarlo".

Lucas 8:8 E outro caeu en terra boa, xurdiu e deu froito cen veces. E dito isto, berrou: O que teña oídos para oír, que oiga.

A parábola do sementador anima aos oíntes a poñer a súa fe en Deus para crecer e dar froitos.

1. Cando poñamos a nosa fe en Deus, El proporcionará para nós

2. O poder da fe en Deus para transformar vidas

1. 2 Corintios 9:8 - E Deus pode facer que toda graza abunde en vós, para que tendo toda a suficiencia en todas as cousas en todo momento, poidas abundar en toda boa obra.

2. Mateo 17:20 - El díxolles: ? □ pola túa pouca fe. Pois en verdade dígovos que se tedes fe coma un gran de mostaza, dirás a este monte: □ ove de aquí para alá,??e moverase, e nada será imposible para ti.??

Lucas 8:9 E os seus discípulos preguntáronlle: -¿Que pode ser esta parábola?

Esta pasaxe fala de que os discípulos de Xesús preguntaron polo significado dunha parábola que falara.

1. Debemos estar sempre dispostos a facer preguntas para comprender mellor a Palabra de Deus.

2. Debemos achegarnos a Deus cun corazón e mente abertos, buscando a verdade e a sabedoría.

1. Proverbios 2: 3-5 - se chamas á perspicacia e elevas a túa voz á intelixencia, se a buscas como prata e a buscas como tesouros escondidos, entón entenderás o temor do

Señor e atoparás o coñecemento. de Deus.

2. Santiago 1:5 - Se algún de vós carece de sabedoría, que llo pida a Deus, que dá xenerosidade a todos sen reprocharche, e darache.

Lucas 8:10 E dixo: "A vós é dado coñecer os misterios do reino de Deus; pero aos demais en parábolas; que ao ver non vexan, e ao oír non entenden.

Os misterios do Reino de Deus son revelados aos que o buscan, pero permanecen ocultos aos que non.

1. O Poder da Fe: Buscando os Misterios do Reino de Deus

2. O veo da incredulidade: descubrindo os misterios do Reino de Deus

1. Mateo 13:11-17 - Parábola do sementador

2. Xoán 6:44-45 - Atraendo a todos a Deus

Lucas 8:11 A parábola é esta: a semente é a palabra de Deus.

Esta parábola ensínanos que a Palabra de Deus é como unha semente que hai que sementar e coidar para crecer e dar froitos.

1. "A Palabra de Deus é como unha semente"

2. "Crecer na fe a través da Palabra de Deus"

1. Mateo 13:1-9 - A parábola do sementador

2. Santiago 1:18-25 - Sendo Facedores da Palabra

Lucas 8:12 Os que están no camiño son os que oen; entón vén o demo, e quita a palabra dos seus corazóns, para que non crean e se salven.

A Palabra de Deus non sempre é aceptada por todos, e o demo non tarda en quitarlle a mensaxe aos que non a reciben.

1. Facendo caso á Palabra de Deus: o poder da aceptación

2. Rexeitar a Palabra de Deus: as consecuencias da desobediencia

1. Mateo 13:18-23 - A parábola do sementador

2. Santiago 1:21 - A Palabra de Verdade en Acción

Lucas 8:13 Os que están na rocha son os que, cando escoitan, reciben a palabra con gozo; e estes non teñen raíz, que por un tempo cren, e no tempo da tentación caen.

A parábola do sementador ensina que non todos os que escoitan a Palabra de Deus a recibirán de verdade. Algúns aceptarano, pero non teñen unha raíz o suficientemente profunda como para permanecer fieis cando se proba.

1. Cultiva unha raíz profunda: como garantir a túa fidelidade ante a tentación

2. A parábola do sementador: obter unha comprensión máis profunda da Palabra de Deus

1. Santiago 1: 2-4 - Considérádeo pura alegría, meus irmáns, cando te enfrontes a probas de moitos tipos, 3 porque sabes que a proba da túa fe produce perseveranza. 4 Deixa que a perseveranza remate o seu traballo para que sexas maduro e completo, non falte de nada.

2. Colosenses 2:6-7 - Así pois, tal como recibistes a Cristo Xesús como Señor, continúades vivindo nel, 7 arraigados e edificados nel, fortalecidos na fe tal e como vos ensinaron, e rebosantes de gratitude. .

Lucas 8:14 E o que caeu entre espiños son os que, cando o oíron, saen e se sufocan polos coidados, as riquezas e os praceres desta vida, e non dan froito á perfección.

A parábola do sementador revela que algunhas persoas que escoitan a palabra de Deus son facilmente distraídas polos coidados e praceres mundanos, impedindo así que dean froito.

1: Non deixes que os coidados deste mundo afoguen a túa fe.

2: Rexeita as distraccións do mundo e mantén o teu foco en Deus.

1: Mateo 6:24-34 - Xesús anímanos a non deixar que o noso corazón se vexa afectado polas preocupacións mundanas.

2: Santiago 4:7-10 - Resista ao diaño e achégate a Deus.

Lucas 8:15 Pero os que están en terra boa son os que con corazón honesto e bo, escoitando a palabra, a gardan e dan froito con paciencia.

Os que escoitan a Palabra de Deus e a gardan no seu corazón, mostrando paciencia e perseveranza, darán bo froito.

1. O poder da paciencia na vida cristiá

2. Cultivando un corazón bo e honesto

1. Santiago 1:2-4 - Considerádeo pura alegría, meus irmáns, sempre que te enfrontes a probas de moitos tipos, porque sabes que a proba da túa fe produce perseveranza. Deixa que a perseveranza remate o seu traballo para que sexas maduro e completo, non falte de nada.

2. Salmo 51:10 - Crea en min un corazón puro, oh Deus, e renova dentro de min un espírito firme.

Lucas 8:16 Ninguén, cando acendeu unha vela, a cubre cun recipiente ou a mete debaixo da cama; senón que o pon nun candelero, para que os que entren vexan a luz.

Ninguén esconde unha luz cando a acenderon; en cambio, colócase nun lugar visible para que outros o vexan.

1: Ilumina a túa luz para que o mundo vexa e sexa un faro de esperanza para os demais.

2: Estamos chamados a ser farois de luz e a compartir co mundo a verdade do Evanxeo.

1: Mateo 5:16 - Deixa que a túa luz brille diante dos demais, para que vexan as túas boas obras e dean gloria ao teu Pai que está no ceo.

2: Xoán 1:4-5 - Nel estaba a vida, e a vida era a luz dos homes. A luz brilla na escuridade, e a escuridade non a venceu.

Lucas 8:17 Porque nada hai secreto que non se manifeste; nin nada escondido, que non se coñecerá e sairá.

Nada está oculto, nada permanecerá en segredo; todos os segredos serán revelados.

1: Debemos esforzarnos por vivir unha vida de integridade e honestidade, porque Deus ve todo e nada se lle oculta.

2: Deus é soberano e non se lle oculta ningún segredo, debemos procurar ser obedientes e actuar de acordo coa súa vontade.

1: Xob 34:21-22 - Porque os seus ollos están sobre os camiños do home, e ve todos os seus pasos. Non hai escuridade, nin sombra de morte, onde se poidan esconder os obreiros da iniquidade.

2: Proverbios 5:21 - Porque os camiños do home están diante dos ollos do Señor, e el medita en todas as súas andanzas.

Lucas 8:18 Mirade, pois, como escoitades, porque a quen ten, daráselle; e a quen non ten, seralle arrebatado ata o que parece ter.

Xesús ensínanos a prestar atención ao que escoitamos para poder recibir bendicións de Deus e non perder o que xa temos.

1. Pon os oídos da fe: aprender a escoitar a Palabra de Deus

2. Unha bendición para o corazón que escoita: Desbloquear as riquezas da Palabra de Deus

1. Santiago 1:19-21 - Entender que a Palabra de Deus é perfecta e debe aplicarse ás nosas vidas.

2. Salmo 119:105 - Medita na Palabra de Deus día e noite para entendela máis profundamente.

Lucas 8:19 Entón achegáronse a el a súa nai e os seus irmáns, e non puideron vir contra el pola prensa.

A nai e os irmáns de Xesús intentaron chegar a el, pero non puideron por mor da gran multitude.

1. Non deixes que ningún obstáculo te impida buscar a Deus.

2. É importante priorizar as nosas relacións coa familia e con Deus.

1. Mateo 6:33 - Pero buscades primeiro o reino de Deus e a súa xustiza; e todas estas cousas seranche engadidas.

2. Marcos 3:31-35 - Viñeron entón os seus irmáns e a súa nai, e, parados fóra, mandáronlle chamar. E a xente sentouse arredor del e dixéronlle: "Velaí, a túa nai e os teus irmáns de fóra buscan por ti". E el respondeulles, dicindo: Quen é a miña nai ou os meus irmáns? E mirou arredor dos que estaban sentados ao seu redor, e díxolle: Velaquí a miña nai e os meus irmáns. Pois quen faga a vontade de Deus, este é o meu irmán, a miña irmá e a miña nai.

Lucas 8:20 E díxolle algúns que dixeron: A túa nai e os teus irmáns están fóra, desexando verte.

Xesús é informado pola xente de que a súa nai e os seus irmáns están fóra querendo velo.

1. ? □ amily Ties: O amor de Xesús polos seus?

2. ? □ o Poder do Amor: O Amor Incondicional de Xesús?

1. Mateo 12:46-50 (resposta de Xesús á súa nai e aos seus irmáns)

2. Marcos 3:31-35 (resposta de Xesús á súa nai e aos seus irmáns)

Lucas 8:21 El respondeu e díxolles: A miña nai e os meus irmáns son estes que escoitan

a palabra de Deus e a fan.

A miña nai e os meus irmáns son os que escoitan a palabra de Deus e actúan conforme a ela.

1. 'A Promesa de Vida Abundante', facendo fincapé na importancia de vivir segundo a Palabra de Deus

2. 'O poder de escoitar', facendo fincapé na importancia de tomar tempo para escoitar profundamente a Palabra de Deus

1. Santiago 1:22-25, que fala de ser facedores da Palabra e non só oíntes

2. Xoán 14:15-21, que fala da promesa de vida eterna de Xesús para aqueles que gardan os seus mandamentos

Lucas 8:22 Un día aconteceu que subiu a un barco cos seus discípulos, e díxolles: "Pasemos á outra beira do lago". E saíron.

Xesús e os seus discípulos suben a unha barca e navegan cara a outra beira do lago.

1. A viaxe de Xesús cos seus discípulos: o poder da unión

2. A fe de Xesús e os seus discípulos: aprender a confiar en Deus en situacións difíciles

1. Hebreos 11:1 - "Agora a fe é a seguridade das cousas que se esperan, a convicción das que non se ven".

2. Romanos 8:28 - "E sabemos que para os que aman a Deus todas as cousas colaboran para o ben, para os que son chamados segundo o seu propósito".

Lucas 8:23 Pero mentres navegaban, el quedou durmido, e baixou unha tormenta de vento sobre o lago; e enchéronse de auga e estaban en perigo.

Os discípulos experimentaron unha tormenta mentres navegaban con Xesús, durante a cal estiveron en perigo de afundirse.

1. Podemos confiar en Deus en tempos de perigo e incerteza.

2. Mesmo cando as cousas parecen fóra de control, Deus ten o control e pode levarnos a través de calquera situación.

1. Salmo 46: 1-3 - Deus é o noso refuxio e forza, unha axuda moi presente nos problemas.

2. Isaías 43:2 - Cando pases polas augas, estarei contigo; e a través dos ríos, non te asolagarán; cando pases polo lume non te queimarás nin a chama non te consumirá.

Lucas 8:24 E achegáronse a el e espertárono, dicindo: Mestre, mestre, perecemos. Entón ergueuse e increpou o vento e o furor da auga; e cesaron, e houbo calma.

Os discípulos temían perecer nunha tempestade, pero Xesús calmou o vento e a auga.

1. En tempos de dificultades, podemos confiar en Xesús para que nos traia paz.

2. Deus é soberano sobre todos os elementos da natureza, e protexeranos mesmo no medio dunha tormenta.

1. Mateo 6:25-27 - Por iso dígoche: non te preocupes pola túa vida, o que comerás ou beberás; ou sobre o teu corpo, o que vestirás. Non é a vida máis que a comida, e o corpo máis que a roupa? Mira os paxaros do ceo; non sementan nin segan nin gardan nos hórreos, e aínda así o voso Pai celestial aliméntaos. Non es moito máis valioso ca eles?

2. Salmo 46:10 - El di: ? □ e aínda, e sabe que eu son Deus; Serei exaltado entre as nacións, serei exaltado na terra.??

Lucas 8:25 E díxolles: Onde está a vosa fe? E asustados, preguntáronse uns a outros: Que home é este! porque manda mesmo aos ventos e á auga, e eles obedecen.

A fe é esencial para obedecer os mandamentos de Deus.

1. "O poder da fe: obedecer os mandamentos de Deus"

2. "Non temas: a forza da fe"

1. Hebreos 11:1-6

2. Romanos 10:17

Lucas 8:26 E chegaron ao país dos gadarenos, que está fronte a Galilea.

A pasaxe conta que Xesús e os seus discípulos chegaron ao país dos gadarenos, que está fronte a Galilea.

1. A viaxe de Xesús ao lado oposto - Explorando o significado do milagre de Xesús no país dos gadarenos

2. Saír das nosas zonas de confort: o exemplo da misión de Xesús no país dos gadarenos

1. Mateo 8:28-34 - O milagre de Xesús no país dos gadarenos

2. Marcos 5: 1-20 - O milagre de Xesús co home endemoniado no país dos gadarenos

Lucas 8:27 E cando saíu á terra, atopouse con el fóra da cidade un home que tiña demos desde hai moito tempo e que non levaba roupa nin moraba en casa ningunha, senón nos sepulcros.

Pasaxe Un home con demos nel, que non estaba vestido e vivía en sepulcros, atopouse con Xesús cando chegou a terra.

1. A esperanza do proscrito: como Xesús redime aos máis perdidos.

2. O amor incondicional de Xesús: como chega a todos.

1. Mateo 12:22-28 - Xesús expulsa un demo e é acusado de expulsar demos polo poder de Beelzebul.

2. Marcos 5: 1-20 - Xesús expulsa moitos demos dun home e envíaos a un rabaño de porcos.

Lucas 8:28 Cando viu a Xesús, berrou e botouse diante del, e díxolle a gran voz: Que teño que ver eu contigo, Xesús, Fillo de Deus Altísimo? Suplico que non me atormentes.

O home pediulle a Xesús que non o atormentase xa que recoñeceu que Xesús era o Fillo de Deus.

1. O poder de recoñecer a Xesús como Fillo de Deus

2. A importancia de confiar en Xesús

1. Mateo 8:29 - "E velaquí, eles gritaron, dicindo: Que temos que ver contigo, Xesús, Fillo de Deus?"

2. Filipenses 4: 6-7 - "Non teñades coidado de nada; pero en todo, por medio de oración e súplica con acción de grazas, fagan coñecer a Deus as vosas peticións. E a paz de Deus, que supera todo entendemento, gardara os vosos corazóns e mentes por Cristo Xesús".

Lucas 8:29 (Porque mandara que o espírito inmundo saíse do home. Moitas veces o collera; e quedou atado con cadeas e cadeas; e rompeu as ataduras, e o demo foi expulsado para dentro. o deserto.)

A pasaxe fala dun home que estaba sendo mantido polo demo en cadeas, pero Xesús mandou que o espírito impuro saíse del.

1: Sempre podemos acudir a Xesús nos momentos de desesperación, porque El sempre nos liberará.

2: Mesmo cando nos sentimos impotentes, Xesús pode darnos forza para romper as cadeas do noso cativerio.

1: Romanos 8:1-2 (Por tanto, agora non hai condena para os que están en Cristo Xesús, que non andan segundo a carne, senón segundo o Espírito. Porque a lei do Espírito de vida en Cristo Xesús fíxome libre da lei do pecado e da morte).

2: Salmo 146:7 (Que fai xuízo aos oprimidos, que dá comida aos famentos. O Señor solta aos prisioneiros:)

Lucas 8:30 E Xesús preguntoulle: Cal é o teu nome? E dixo: Lexión, porque moitos demos entraron nel.

Esta pasaxe describe como Xesús atopou un home que estaba posuído por moitos demos, ao que Xesús preguntoulle o seu nome e o home respondeu con "Lexión".

1. Vencer os nosos demos interiores a través da fe en Xesús

2. Comprender a nosa identidade en Cristo

1. Mateo 8:28-34 ??Xesús expulsa demos de dous homes

2. Romanos 8:37-39 ?? Ningún poder pode separarnos do amor de Deus en Cristo Xesús

Lucas 8:31 E rogáronlle que non lles mandase saír ao abismo.

Un grupo de demos pediulle a Xesús que non os enviase ao fondo.

1. As profundidades da fe: aprender a confiar en Xesús

2. Vencer a tentación: rexeitar as mentiras de Satanás

1. Mateo 4:1-11 - A tentación de Xesús no deserto

2. Santiago 4:7 - Resiste o diaño e fuxirá de ti

Lucas 8:32 E había alí un rabaño de moitos porcos pastando no monte, e rogáronlle que lles permitise entrar neles. E sufriunos.

Xesús permitiulle ao rabaño de porcos entrar nas montañas.

1: Debemos lembrar que Xesús está cheo de graza e misericordia e podemos confiar en que faga o que sexa mellor para nós.

2: O poder de Xesús é ilimitado e pode curar e axudar de formas que non podemos imaxinar.

1: Mateo 8:1-3 - Cando Xesús entrou en Cafarnaúm, un centurión veu a el pedindo axuda para o seu servo.

2: Xoán 8:1-11 - Xesús perdoou á muller sorprendida en adulterio e díxolle que fose e non peque máis.

Lucas 8:33 Entón os demos saíron do home, e entraron nos porcos; e o rabaño correu violentamente por un lugar escarpado ata o lago, e foi sufocado.

Os diaños deixaron un home e posuíron un rabaño de porcos, que logo correron por un lugar empinado e morreron no lago.

1. O poder de Xesús para vencer a posesión demoníaca

2. A importancia de confiar no Señor

1. Mateo 8:28-34 - Xesús toma autoridade sobre os demos

2. Santiago 1:2-4 - Atopando alegría nas probas e tribulacións.

Lucas 8:34 Cando os que lles daban de comer viron o que estaba feito, fuxiron e foron e contárono na cidade e no campo.

A xente que daba de comer ao endemoniado asustouse ao ver que Xesús expulsaba os demos e correron a contar o que pasou.

1. O poder de Xesucristo - Como Xesús ten o poder de superar calquera cousa.

2. Respondendo aos milagres de Xesús - Como debemos responder aos milagres e marabillas que Xesús realiza.

1. Mateo 8:16 - Cando chegou a noite, moitos endemoniados foron levados a Xesús, e el expulsou os espíritos cunha palabra e curou a todos os enfermos.

2. Marcos 5:19 - Con todo, Xesús non llo permitiu, pero díxolle: ? □ o fogar do teu propio pobo e cóntalles canto fixo o Señor por ti e como tivo misericordia de ti.

Lucas 8:35 Entón saíron a ver o que se facía; e achegouse a Xesús, e atopou ao home, do que saíron os demos, sentado aos pés de Xesús, vestido e sano de razón, e tiveron medo.

O home con demos foi sanado por Xesús e foi atopado aos seus pés, vestido e sano de mente.

1. O poder de Deus para curarnos e restaurarnos pódese atopar en Xesús.

2. Xesús é a fonte da nosa esperanza e cura.

1. Isaías 53:5 - ? □ ut foi traspasado polas nosas transgresións, esmagado polas nosas iniquidades; o castigo que nos deu a paz foi sobre el, e polas súas feridas estamos curados.??

2. Mateo 11:28 - ? □ a min, todos os que estades cansados e agobiados, e eu vos darei descanso.??

Lucas 8:36 Tamén os que o viron dixéronlles por que medios se curaba o endemoniado.

Esta pasaxe conta como Xesús curou a alguén da súa posesión polo demo.

1. O poder de Deus para curar aos oprimidos

2. A verdade do poder de Xesús para salvar

1. Isaías 53:5 - "Pero el foi ferido polas nosas transgresións, el foi ferido polas nosas iniquidades: o castigo da nosa paz foi sobre el, e coas súas feridas somos curados".

2. Actos 10:38 - "Como Deus unxiu a Xesús de Nazaret co Espírito Santo e con poder: que andaba facendo o ben e curando a todos os oprimidos polo demo, porque Deus estaba con el".

Lucas 8:37 Entón toda a multitude do país dos gadarenos da contorna rogáballe que se afastase deles; porque foron tomados con moito medo, e subiu á nave e volveu .

A xente dos gadarenos suplicou a Xesús que abandonase a súa cidade por medo. Xesús volveu entón á barca e marchou.

1. O poder e a presenza de Deus poden causar medo mesmo a aqueles que non o coñecen.

2. Cando nos sentimos desbordados ou asustados, Xesús sempre está aí para axudarnos.

1. Salmo 34:7 - O anxo do Señor acampa arredor dos que o temen e líbraos.

2. Isaías 41:10 - Non temas, porque estou contigo; non te espantes, porque eu son o teu Deus; Fortalecerei, axudarei, apoiareino coa miña dereita xusta.

Lucas 8:38 O home de quen saíron os demos rogoulle que estivese con el; pero Xesús despediuno, dicindo:

O home que estaba liberado dos demos pediu quedar con Xesús, pero Xesús díxolle que fose a espallar a boa nova do que acontecera.

1. A importancia de testemuñar - o home pediu quedar con Xesús, pero Xesús díxolle que saíra e difundise a boa nova sobre o que acontecera.

2. O poder de Xesús - Xesús tiña a poderosa habilidade de expulsar os demos e liberar a un home.

1. Marcos 16:15-20 - E díxolles: "Ide por todo o mundo e predica o evanxeo a toda criatura".

2. Feitos 1:8 - Pero recibiredes poder, despois de que o Espírito Santo veña sobre vós; terra.

Lucas 8:39 Volve á túa casa e mostra cantos grandes cousas che fixo Deus. E foi, e publicou por toda a cidade as grandes cousas que lle fixera Xesús.

Un home foi curado por Xesús, e volveu a casa e díxolles a todos na cidade o poder curativo de Xesús.

1. Como o poder de Xesús cura e transforma vidas

2. O poder do testemuño: como as nosas historias poden impactar no mundo

1. Marcos 5:19 - ? □ e mandalles estrictamente que ninguén o saiba; e mandou que lle deran algo de comer.??

2. Romanos 10:14-15 - ? □ Como, entón, chamarán a aquel en quen non creron? e como crerán naquel de quen non escoitaron? e como escoitarán sen predicador? E como van predicar, se non son enviados???

Lucas 8:40 E aconteceu que, cando Xesús volveu, a xente recibiuno de agrado, porque todos o esperaban.

O pobo agardaba ansioso o regreso de Xesús.

1: Esperar no Señor trae alegría e satisfacción.

2: Deus ás veces atrasa pero nunca defraudará.

1: Salmos 27:14 - Agarda no Señor; Sé forte e ánimo e espera no Señor.

2: Isaías 40:31 - Pero os que esperan no Señor renovarán as súas forzas. Volarán ás ás coma aguias; correrán e non se cansarán, andarán e non se desmaiarán.

Lucas 8:41 E velaquí, chegou un home chamado Xairo, que era xefe da sinagoga;

Un home chamado Xairo, xefe da sinagoga, caeu aos pés de Xesús e suplicoulle que fose á súa casa.

1. A humildade e a fe de Xairo

2. O poder da presenza de Xesús

1. Mateo 15:22-28 - A fe da muller cananea

2. Marcos 5:21-43 - Xesús sanando a muller dunha hemorraxia e resucitando entre os mortos á filla de Xairo

Lucas 8:42 Porque tiña unha única filla, duns doce anos, e ela estaba moribunda. Pero mentres ía a xente apiñábao.

A pasaxe fala dun pai que tiña unha filla que tiña uns doce anos e estaba morrendo. A xente que o rodeaba apiñábao mentres ía.

1. O valor da familia: o amor dun pai en tempos de tristeza

2. O poder da compaixón: a dor dun pai en tempos de necesidade

1. Salmo 34:18 - ? O Señor está preto dos quebrantados de corazón e salva os esmagados de espírito.

2. Mateo 9:36 - ? cando viu a multitude, tivo compaixón delas, porque estaban acosados e indefensos, coma ovellas sen pastor.??

Lucas 8:43 E unha muller que tiña doce anos de fluxo de sangue, que gastara toda a súa vida en médicos, nin puido ser curada de ningún,

Esta pasaxe fala dunha muller que padecía un trastorno hemorrágico durante 12 anos e que gastara todo o seu diñeiro en tratamentos médicos sen éxito.

1. Deus é o curandeiro definitivo e a nosa esperanza de curar reside nel.

2. O poder de Deus é maior que todos os nosos esforzos combinados.

1. Santiago 5:14-15 ? Alguén de vós está enfermo? Que chamen aos anciáns da igrexa para que oren por eles e os unxen con aceite no nome do Señor. E a oración ofrecida con fe sanará o enfermo; o Señor resucitaraos.??

2. Isaías 53:5 "Pero foi traspasado polas nosas transgresións, esmagado polas nosas iniquidades; o castigo que nos deu a paz foi sobre el, e coas súas feridas nos curaron".

Lucas 8:44 Chegou detrás del, tocoulle o bordo da súa vestimenta, e enseguida o seu fluxo de sangue quedou.

Esta pasaxe de Lucas 8:44 conta a historia dunha muller cunha enfermidade grave que foi curada cando tocou o bordo da roupa de Xesús.

1. Poder curativo de Xesús: un sinal da súa divindade

2. Fe e milagres: como as nosas crenzas poden axudarnos a superar a adversidade

1. Mateo 9:20-22 (E velaquí, unha muller, que tiña doce anos enferma dun fluxo de sangue, veu detrás del e tocoulle o bordo da súa vestimenta: porque dixo dentro de si: "Se me permite tocar. a súa vestimenta, estarei sana. Pero Xesús deulle a volta e, ao vela, díxolle: "Filla, consoládete; a túa fe salvouche. E a muller foi sana desde aquela hora".

2. Hebreos 11:1 (Agora a fe é a substancia das cousas que se esperan, a evidencia das que non se ven.)

Lucas 8:45 E Xesús dixo: Quen me tocou? Cando todos o negaron, Pedro e os que estaban con el dixeron: Mestre, a multitude aplícate e pregúntate, e ti dis: Quen me tocou?

Xesús preguntaba quen o tocara, aínda que estaba rodeado por unha gran multitude de persoas.

1. O poder dun toque: como ve Xesús cada oración e acto de obediencia

2. A importancia da conexión emocional: Xesús busca unha relación cos seus seguidores

1. Xoán 20:27-29 - Xesús? □ aparición a Thomas e a súa chamada para que Thomas o toque.

2. Mateo 9:20-22 - Xesús? □ a cura da muller coa emisión de sangue e o poder da fe que lle permitiu tocalo.

Lucas 8:46 E Xesús dixo: Alguén me tocou, porque vexo que a virtude saíu de min.

Xesús sentiu que alguén o tocara e que o seu poder saíra del.

1. O poder de Xesús??Toque: aprender a recibir a Deus? □ Graza e Misericordia

2. O milagre de Xesús??Toque: Experimentando o poder curativo de Deus

1. Marcos 5:30: "E Xesús, coñecendo inmediatamente en si que a virtude saíra del, deulle a volta na prensa e dixo: Quen tocou a miña roupa?"

2. Santiago 5:14-16: "¿Hai algún enfermo entre vós? que chame aos anciáns da igrexa, e que oren por el, unxindoo con aceite no nome do Señor: e a oración da fe será salva ao enfermo, e o Señor resucitarao; e se cometeu pecados, perdoaránselle. Confesade os vosos defectos uns a outros, e orade uns polos outros, para que seades curados. A oración fervente e eficaz dun o home xusto ten moito proveito".

Lucas 8:47 E cando a muller viu que non estaba escondida, veu temblando, e botouse diante del, declaroulle diante de todo o pobo polo que o tocara e como foi curada inmediatamente.

A muller recoñeceu o poder de Xesús e caeu diante del, declarando a causa de por que o tocou e como foi curada.

1. O poder da fe: recoñecer o poder de Xesús

2. A cura da fe: experimentando os milagres de Xesús

1. Mateo 9:20-22 - "E velaquí, unha muller que tiña doce anos de vertedura de sangue achegouse por detrás e tocoulle a franxa do seu vestido, porque se dixo a si mesma: "Se eu só toco " . a súa vestimenta, serei sanada. Xesús volveuse e, ao vela, díxolle: ? □ Qué corazón, filla, a túa fe fíxoche sanada. E ao instante a muller foi sanada.

2. Marcos 5:25-34 - E estaba alí unha muller que levaba doce anos sometida a unha hemorraxia. Ela sufrira moito baixo o coidado de moitos médicos e gastara todo o que tiña, pero en vez de mellorar, empeorou. Cando oíu falar de Xesús, veu detrás del entre a multitude e tocoulle o manto, porque pensou: □ Se só toco a súa roupa, curarei. Inmediatamente o seu sangrado parou e sentiu no seu corpo que estaba liberada do seu sufrimento.

Lucas 8:48 E díxolle: "Filla, consola: a túa fe salvoche; vai en paz.

Este versículo enfatiza a importancia da fe para traer a paz.

1: A nosa fe en Deus pode traernos paz e consolo en tempos difíciles.

2: Podemos atopar paz e consolo no Señor aínda que a vida se pon difícil.

1: Filipenses 4:7 - E a paz de Deus, que supera todo entendemento, gardará os vosos corazóns e mentes por medio de Cristo Xesús.

2: Isaías 26:3 - Manteras en perfecta paz a aquel cuxa mente está fixada en ti, porque en ti confía.

Lucas 8:49 Mentres aínda falaba, veu un da casa do xefe da sinagoga e díxolle: A túa filla morreu; non preocupe ao Mestre.

Xesús estaba falando cun xefe da sinagoga cando chegou un mensaxeiro con noticias de que a súa filla morrera. O mensaxeiro díxolle que non molestase ao Mestre.

1. Xesús importa: o poder da compaixón e do amor

2. Signos e milagres: como Xesús transforma vidas

1. Xoán 11:25-26 - Xesús díxolle: ? □ son a resurrección e a vida. Quen cre en min, aínda que morra, vivirá, e todo aquel que vive e crea en min, non morrerá nunca.

2. Marcos 5:35-36 - Mentres aínda falaba, viñeron da casa do gobernante algúns que dixeron: ? □ a nosa filla morreu. Por que molestar máis ao Mestre???Pero, ao escoitar o que dicían, díxolle Xesús ao xefe da sinagoga: Non teñas medo, só creas.

Lucas 8:50 Pero Xesús, ao oír isto, respondeulle, dicindo: Non temas: crea só, e ela será sana.

A pasaxe anima a fe en Xesús e promete cura.

1. Confía en Xesús: crea e recibe a súa cura

2. Non temas: pon a túa fe en Xesús e recibe a súa bendición

1. Hebreos 11:6 - E sen fe é imposible agradarlle, porque quen se achega a Deus debe crer que el é e que é o recompensador dos que o buscan.

2. Isaías 41:10 - Non temas, porque estou contigo; Non te espantes, porque eu son o teu Deus. Fortalecerei, si, axudarei, apoiareino coa miña dereita xusta.

Lucas 8:51 E cando entrou na casa, non permitiu a ninguén entrar, agás Pedro, Santiago e Xoán, e o pai e a nai da doncela.

Xesús entra na casa dunha nena enferma e só permite entrar a Pedro, Santiago, Xoán e os pais da nena.

1. O poder de Xesús: como Xesús curou á nena enferma

2. A fe do pai: como a fe do pai cambiou o curso da historia

1. Mateo 8:14-15 ??Xesús cura aos enfermos

2. Marcos 5:22-43 ??Xesús resucita a filla de Jairo dos mortos

Lucas 8:52 E todos choraban e choraban por ela, pero el dixo: Non chores; non está morta, senón que dorme.

A muller que se pensaba que estaba morta só estaba durmindo e Xesús mandou a xente do loito que non chorase.

1: Chorando na fe - Confiando en Deus nos tempos de tristeza

2: O poder de Xesús - Como Xesús deu vida aos mortos

1: Xoán 11:25-26 - Díxolle Xesús: son a resurrección e a vida. Quen cre en min, aínda que morra, vivirá, e todo aquel que vive e crea en min, non morrerá nunca.

2: Marcos 5:35-43 - Xesús resucita entre os mortos á filla de Jairo.

Lucas 8:53 E ríronse del, sabendo que estaba morta.

A xente ría de Xesús por afirmar que podía devolver á vida á muller morta.

1. Xesús: A Esperanza da Vida Eterna

2. Ten fe en Xesús aínda que pareza imposible

1. Xoán 11:25-26 - Xesús dixo: ? □ son a resurrección e a vida. Quen cre en min, aínda que morra, vivirá, e todo aquel que vive e crea en min non morrerá nunca.

2. Mateo 17:20 - El díxolles: ? □ pola túa pouca fe. Pois en verdade dígovos que se tedes fe coma un gran de mostaza, dirás a este monte: □ ove de aquí para alá,??e moverase, e nada será imposible para ti.??

Lucas 8:54 E botounos a todos fóra, colleuna da man e chamou, dicindo: "Servicia, érguese".

Xesús curou a unha muller que levaba moito tempo que padecía unha enfermidade tomándolle a man e díxolle que se levantase.

1. A fe en Xesús cura: un estudo sobre o poder milagroso de Xesús

2. Experimentando a cura milagrosa no nome de Xesús

1. Mateo 9:2-8; Xesús cura un home con parálise

2. Marcos 5:25-34; Xesús cura unha muller cunha hemorraxia

Lucas 8:55 E o seu espírito volveu, e ergueuse enseguida, e mandou darlle de comer.

Esta pasaxe describe Xesús curando a unha muller restaurando a vida ao seu espírito e despois ordenando que lle deran comida.

1. O poder de Xesús para curar e proporcionar sustento

2. A importancia de seguir os mandamentos de Xesús

1. Mateo 8: 2-3 - "E velaquí, veu un leproso e adorouno, dicindo: Señor, se queres, podes limparme. E Xesús estendeu a man e tocouno, dicindo: Eu quere; sé limpo. E inmediatamente a súa lepra foi limpa".

2. Marcos 1:40-41 - "E un leproso achegouse a el, suplicándolle, axeonllouse ante el e díxolle: Se queres, podes limparme. E Xesús, compasivo, púxoo estendeu a man, tocouno e díxolle: "Quero; queda limpo".

Lucas 8:56 E os seus pais quedaron abraiados, pero el mandoulles que non contasen a ninguén o que foi feito.

Esta pasaxe de Lucas 8:56 fálanos dunha cura milagrosa que Xesús realizou a unha moza que levaba un tempo morto. Despois pediulle aos pais da nena que non contasen a ninguén o que pasara.

1. "O poder da fe: a cura milagrosa da moza"

2. "A vontade de Deus: manter os seus milagres en segredo"

1. Mateo 8:1-4, Xesús cura un home con lepra

2. Feitos 5:12-16, Pedro cura a un coxo na porta do templo

Lucas 9 inclúe o envío dos doce discípulos, a alimentación dos cinco mil, a confesión de Pedro de Cristo e a transfiguración de Xesús.

1o parágrafo: O capítulo comeza con Xesús dándolle aos seus doce discípulos poder e autoridade para expulsar demos e curar enfermidades. Enviounos para proclamar o reino de Deus e curar os enfermos. Díxolles que non levaran nada para a súa viaxe, senón que confiasen na hospitalidade dos que recibirían a súa mensaxe (Lucas 9:1-6). Mentres tanto, Herodes Antipas escoitou todo o que estaba a suceder e quedou perplexo porque algúns dicían que Xoán resucitara de entre os mortos (Lucas 9:7-9).

Segundo parágrafo: Despois de regresar da súa viaxe misioneira, Xesús levou aos seus discípulos en privado preto de Betsaida, pero a multitude decatouse de que o seguía . "Dálles algo de comer". Protestaron só cinco pans dous peixes a non ser que fosen comprar comida todas as persoas. Pero organizando grupos de multitude de cincuenta, os discípulos repartiron pans peixes despois de dar grazas a multiplicación milagrosa, todos comían satisfeitos, doce cestas, pezas sobrantes recollidas demostrando a provisión divina, a compaixón necesita multitude (Lucas 9:10-17).

Terceiro parágrafo: Máis tarde, nun ambiente privado, preguntou aos seus discípulos quen as multitudes di que El é eles informaron algúns pensaron Xoán Bautista outros Elías aínda outros un antigos profetas volveu á vida e preguntoulle "Pero que pasa con ti? Quen dis que son eu?" Pedro respondeu "O Mesías de Deus" amosando o recoñecemento da verdadeira misión de identidade de Xesús (Lucas 9:18-20). Despois diso Xesús comezou a ensinar debe sufrir moitas cousas rexeitados anciáns sumos sacerdotes profesores lei debe matar terceiro día elevar a vida tamén falou custo seguindo a abnegación tomar a cruz diariamente perder a vida por gañala avisar aos avergoñados Fillo O home avergonzarase cando vén a gloria Pai santos anxos (Lucas 9:21-27). O capítulo conclúe o relato da transfiguración onde Xesús levou a Pedro Xoán Santiago á montaña rezar a aparencia cambiou de roupa converteuse en branco deslumbrante Moisés Elías apareceu glorioso esplendor falou saída que sobre traer cumprimento Xerusalén presenciou a voz do ceo afirmando "Este o meu Fillo que escolleu; escoitao!" Despois desta experiencia mantida en segredo, non se dixo a ninguén o que se viu a parte final, o capítulo trata o exorcismo infructuoso neno demo posuído despois realizado con éxito reprendendo o espírito impuro curando o neno devolvéndolle o pai de novo demostrando autoridade sobre as forzas espirituais tamén inclúe un breve ensino da grandeza dar a benvida aos nenos pequenos predición do nome A súa traizón desexo seguir onde vaia corrección celo equivocado Santiago Xoán quería chamar lume a aldea samaritana non o acolleu viaxe Xerusalén subliña demandas radicais custos desafíos de discipulado expectativas convencionais que significa seguir servir o Reino Deus.

Lucas 9:1 Entón convocou aos seus doce discípulos e deulles poder e autoridade sobre todos os demos e para curar enfermidades.

Xesús chamou aos seus doce discípulos e deulles poder e autoridade sobre os demos e para curar enfermidades.

1. O poder de Xesús: como Xesús deu aos seus discípulos poder e autoridade para curar

2. O amor de Xesús polos seus discípulos: como Xesús mostrou aos seus discípulos o seu gran amor ao concederlles autoridade

1. Mateo 10:1 - E cando chamou aos seus doce discípulos, deulles poder contra os espíritos impuros, para expulsalos e curar toda enfermidade e toda enfermidade.

2. Marcos 6:7 - E chamou aos doce, e comezou a envialos de dous en dous; e deulles poder sobre os espíritos impuros.

Lucas 9:2 E mandounos a predicar o reino de Deus e a curar os enfermos.

Xesús enviou os seus discípulos a predicar a mensaxe do reino de Deus e a curar os enfermos.

1. O poder da predicación: como Xesús cambiou vidas a través do seu Evanxeo

2. Curar a través da fe: comprender os milagres de Xesús

1. Mateo 10:6-8 - "Vai máis ben ás ovellas perdidas da casa de Israel. E proclamade mentres vas, dicindo: "O reino dos ceos está preto". Curade os enfermos, resucita os mortos, limpa os leprosos, expulsa os demos".

2. Santiago 5:13-16 - "¿Alguén de vós está a sufrir? Que ore. ¿Alguén está alegre? Que cante. Alguén de vós está enfermo? Que chame aos anciáns da igrexa e que oren por eles. el, unxindoo con aceite no nome do Señor. E a oración da fe salvará ao enfermo, e o Señor resucitarao. E se cometeu pecados, será perdoado".

Lucas 9:3 E díxolles: -"Non levedes nada para a viaxe, nin bastóns, nin alberca, nin pan, nin diñeiro; tampouco teñen dous abrigos cada un.

Xesús instruíu aos seus discípulos que non levasen nada consigo na súa viaxe.

1. Confiar en Deus en situacións descoñecidas

2. Vivir unha vida de sinxeleza

1. Mateo 10: 9-10 "Non proporciones nin ouro, nin prata, nin bronce nas túas bolsas, nin bolsos para a túa viaxe, nin dous abrigos, nin zapatos nin bastóns, porque o obreiro é digno da súa comida".

2. Deuteronomio 8: 2-3 "E lembrarás todo o camiño polo que o Señor, o teu Deus, te levou estes corenta anos no deserto, para humillarte e probarte, para saber o que había no teu corazón, se querías garda os seus mandamentos, ou non. E humilloute e deixouche pasar fame e alimentoute de maná, que ti non coñecías nin os teus pais. para que che faga saber que non só de pan vive o home, senón que de toda palabra que sae da boca do Señor vive o home".

Lucas 9:4 E calquera casa na que entres, alí permaneces, e de alí saes.

Esta pasaxe de Lucas anima aos crentes a quedar onde sexan recibidos e a marchar

cando sexa o momento de ir.

1. O poder da hospitalidade: como acoller aos demais pode transformar as nosas vidas

2. As bendicións da obediencia: como seguir os mandamentos de Deus trae recompensas

1. Romanos 12:13 - "Contribúe ás necesidades dos santos e procura mostrar hospitalidade".

2. Hebreos 13:2 - "Non deixedes de mostrar hospitalidade aos estranxeiros, porque así algúns acolleron aos anxos sen que se decaten".

Lucas 9:5 E quen non vos acolla, cando saídes desa cidade, sacude o po mesmo dos vosos pés como testemuño contra eles.

A pasaxe discute a importancia de testemuñar contra aqueles que non aceptan a mensaxe de Xesús.

1. O poder do testemuño: como usar a túa testemuña para espallar a Palabra de Deus

2. Negarse a ser silenciado: a fortaleza da nosa fe ante o rexeitamento

1. Feitos 5:29-32 - Pedro e os outros apóstolos decidiron obedecer a Deus en lugar dos homes.

2. Xeremías 5:1 - Chamada de Deus para buscar a fidelidade en Xerusalén.

Lucas 9:6 E saíron e percorreron as cidades, predicando o evanxeo e curando por todas partes.

Xesús enviou os seus discípulos a predicar o evanxeo e a curar os enfermos.

1. O poder do ministerio de Xesús: como Xesús enviou aos seus discípulos para predicar e curar

2. O amor de Deus en acción: o exemplo do ministerio de predicación e cura de Xesús

1. Actos 10:38 - "Como Deus unxiu a Xesús de Nazaret co Espírito Santo e con poder, que andaba facendo o ben e curando a todos os oprimidos polo demo, porque Deus estaba con el".

2. Mateo 5:14-16 - "Vostede es a luz do mundo. Non se pode ocultar unha cidade que está situada nun outeiro. Nin acenden unha lámpada e poñen debaixo dun cesto, senón sobre un candelabro, e alumea a todos os que están na casa. Así brilla a túa luz diante dos homes, para que vexan as túas boas obras e glorifiquen ao teu Pai que está no ceo".

Lucas 9:7 O tetrarca Herodes soubo de todo o que el fixo;

Herodes quedou perplexo ante as afirmacións de que Xoán Bautista resucitara de entre os mortos.

1: O poder de Xesús é maior que a morte, e nada é imposible para el.

2: Non podemos quedar perplexos co poder de Deus, senón que debemos confiar na súa fidelidade.

1: Xoán 11:25-26 - Xesús díxolle: "Eu son a resurrección e a vida. Quen cre en min vivirá, aínda que morra; e quen vive e crea en min nunca morrerá".

2: Romanos 8:38-39 - Porque estou convencido de que nin a morte nin a vida, nin os anxos nin os demos, nin o presente nin o futuro, nin ningún poder, nin a altura nin a profundidade, nin ningunha outra cousa en toda a creación, poderá para separarnos do amor de Deus que está en Cristo Xesús, noso Señor.

Lucas 9:8 E dalgúns, que aparecera Elías; e doutros, que un dos vellos profetas resucitou.

O pobo tiña oído falar dos feitos milagrosos de Elías e un dos antigos profetas que resucitaron.

1. Os milagres son posibles a través da fe

2. O poder da esperanza en tempos difíciles

1. Mateo 17:1-9 - Xesús Transfiguración

2. Xoán 11:17-44 - Xesús resucita a Lázaro de entre os mortos

Lucas 9:9 Herodes dixo: "Decapitaino a Xoán; pero quen é este de quen escoito tales cousas? E desexaba velo.

Esta pasaxe conta a historia de Herodes escoitando falar de Xesús e querendo coñecelo.

1. O poder da fama de Xesús: como se espalla o evanxeo

2. A curiosidade de Herodes: como usa Deus os nosos desexos

1. Marcos 6:14-16 - A reacción de Herodes a Xesús é paralela á historia de Herodes escoitando falar dos milagres de Xesús e querendo coñecelo.

2. Proverbios 16:3 - Encomenda o teu traballo ao Señor, e os teus plans serán establecidos.

Lucas 9:10 E os apóstolos, cando volveron, contáronlle todo o que fixeran. E colleunos e marchou a un lado para un lugar deserto da cidade chamada Betsaida.

Os apóstolos contáronlle a Xesús todo o que fixeran, e entón Xesús levounos a un lugar deserto preto da cidade de Betsaida.

1. O poder da obediencia: obedecer a Xesús a través da acción

2. Xesús: un modelo de liderado compasivo

1. Lucas 6:40, "Un discípulo non está por riba do seu mestre, pero todos, cando estea plenamente adestrado, serán como o seu mestre".

2. Mateo 9:35-36, "Xesús percorreu todas as cidades e aldeas, ensinando nas súas sinagogas, anunciando a boa nova do reino e curando toda enfermidade e doenza. Cando viu a multitude, compaixouse delas, porque estaban acosados e indefensos, coma ovellas sen pastor".

Lucas 9:11 E a xente, cando o soubo, seguiuno, e el recibiunos e faloulles do reino de

Deus e curou aos que tiñan necesidade de cura.

Xesús recibiu unha gran multitude de persoas que o seguían e faloulles sobre o Reino de Deus e curou aos que necesitaban cura.

1. O amor acolledor de Xesús: como Xesús acolleu e curou unha multitude

2. O poder do Reino: como Xesús demostrou o Reino de Deus

1. Colosenses 1:13-14 - Porque el nos rescatou do dominio das tebras e levounos ao reino do Fillo que ama, no que temos a redención, o perdón dos pecados.

2. Romanos 12:12 - Sexa alegre na esperanza, paciente na aflicción, fiel na oración.

Lucas 9:12 E cando o día comezaba a desaparecer, viñeron os doce e dixéronlle: "Despide á xente para que vaian polas cidades e os campos dos arredores, e se aloxen e teñan comida, porque nós somos". aquí nun lugar deserto.

Os discípulos pedíronlle a Xesús que expulsase ao deserto as multitudes que o seguían para que puidesen atopar comida e hospedaxe.

1. Xesús mostrou compaixón coas multitudes aínda nunha situación difícil.

2. Debemos ter en conta as necesidades dos demais, especialmente en tempos de dificultades.

1. Mateo 14:13-21 - Xesús alimentou aos cinco mil.

2. Feitos 6:1-7 - A Igrexa primitiva nomeou diáconos para atender ás necesidades das viúvas.

Lucas 9:13 Pero el díxolles: Dádelles de comer. E eles dixeron: Non temos máis que cinco pans e dous peixes; salvo que imos comprar carne para todo este pobo.

Os discípulos de Xesús estaban preocupados porque había moita xente que alimentar con tan pouca comida, pero Xesús díxolles que lle deran á xente o que tiña.

1. Deus pode usar o que temos para cumprir a súa vontade.

2. Mesmo cando pareza imposible, confía en Deus para proporcionar.

1. Filipenses 4:19 - E o meu Deus satisfará todas as túas necesidades segundo as riquezas da súa gloria en Cristo Xesús.

2. Mateo 14:16-21 - Xesús colleu os cinco pans e dous peixes, bendiciunos e partiunos e deu de comer aos 5000.

Lucas 9:14 Porque eran uns cinco mil homes. E díxolles aos seus discípulos: "Fai que se senten por cincuenta en grupo.

Xesús deu de comer a cinco mil persoas con cinco pans e dous peixes, e pediulles aos seus discípulos que ordenasen a xente en grupos de cincuenta.

1. Exemplo de xenerosidade e hospitalidade de Xesús.

2. A importancia de que os discípulos cumpran os mandamentos do Señor.

1. Mateo 14:13-21 - Xesús alimenta aos cinco mil

2. Xoán 6:1-15 - Xesús volve alimentar aos cinco mil

Lucas 9:15 E así o fixeron, e fixéronlles sentar a todos.

Os discípulos seguiron o mandato de Xesús e fixeron sentar a todos.

1: Deus quere que obedezamos os seus mandamentos para manter a orde e a paz nas nosas vidas.

2: Cando obedecemos a Xesús, demostramos a nosa fe e confianza nel.

1: Efesios 6:1-3 - Fillos, obedecede aos vosos pais no Señor, porque isto é correcto. "Honra o teu pai e a túa nai", que é o primeiro mandamento cunha promesa, "para que che vaia ben e que goces de longa vida na terra".

2: Mateo 28:19-20 - Polo tanto, vai e fai discípulos de todas as nacións, bautizándoos no nome do Pai, do Fillo e do Espírito Santo, e ensinándolles a obedecer todo o que che mandei. E seguro que estou contigo sempre, ata o final dos tempos.

Lucas 9:16 Despois colleu os cinco pans e os dous peixes, e levantando a vista para o ceo, bendiciunos, partiu e deulles aos discípulos para que os poñan diante da xente.

Xesús colleu cinco pans e dous peixes, bendiciunos e repartíunos á multitude.

1. A provisión de Deus - o milagre de Xesús alimentando a multitude con só uns poucos pans e peixes.

2. Compaixón de Xesús - coidado e compaixón de Xesús polas persoas, proporcionando as súas necesidades físicas e espirituais.

1. Xoán 6:5-13 - Xesús alimentando aos cinco mil.

2. Mateo 15:32-39 - Xesús alimentando aos catro mil.

Lucas 9:17 E comeron e quedaron fartos;

Xesús deu de comer a unha multitude de persoas con cinco pans e dous peixes, e todos quedaron fartos. Había 12 cestas de sobras.

1. Deus pode facer o imposible - Lucas 9:17

2. O poder da xenerosidade - Lucas 9:17

1. Filipenses 4:19 - E o meu Deus suplirá todas as túas necesidades segundo as súas riquezas na gloria en Cristo Xesús.

2. 2 Corintios 9:8 - E Deus pode facer que toda graza abunde en vós, para que tendo toda a suficiencia en todas as cousas en todo momento, poidas abundar en toda boa obra.

Lucas 9:18 E aconteceu que, mentres el estaba só orando, os seus discípulos estaban

con el; e preguntoulles: Quen di a xente que son eu?

Pasaxe Xesús preguntou aos seus discípulos: "Quen din a xente que son eu?"

1. Quen dis que é Xesús?

2. Recoñecer a Xesús na vida cotiá

1. Mateo 16:13-20

2. Xoán 1:1-18

Lucas 9:19 Eles respondendo dixeron: Xoán o Bautista; pero algúns din: Elías; e outros din, que un dos vellos profetas resucitou.

Esta pasaxe fala de que uns din Xoán Bautista, outros que din Elías e outros que resucitou un dos antigos profetas.

1. O perdón dos pecados: o poder do arrepentimento e da fe

2. Seguindo a vontade de Deus: o legado dos antigos profetas

1. Lucas 15:7 - "Así dígovos que haberá máis gozo no ceo por un pecador que se arrepinte que por noventa e nove xustos que non necesitan arrepentimento".

2. Isaías 55: 8-9 - "Porque os meus pensamentos non son os teus pensamentos, nin os teus camiños os meus camiños, declara o Señor. Porque como os ceos son máis altos que a terra, así son os meus camiños máis altos que os teus camiños e os meus pensamentos. que os teus pensamentos".

Lucas 9:20 El díxolles: Pero vós, quen din que son eu? Respondendo Pedro, dixo: O Cristo de Deus.

Esta pasaxe relata o momento en que Xesús preguntou aos discípulos quen pensaban que era, e Pedro respondeu que Xesús era o Cristo de Deus.

1. O poder do testemuño: o que significa dicir que Xesús é o Cristo de Deus

2. A identidade de Xesús: aprender a recoñecelo como o Cristo de Deus

1. Romanos 10:9-10 - Se confesas coa túa boca que Xesús é o Señor e cres no teu corazón que Deus o resucitou de entre os mortos, serás salvo.

10 Porque co corazón crese e é xustificado, e coa boca confesase e sálvase.

2. Colosenses 1:13-20 - El nos liberou do dominio das tebras e trasladounos ao reino do seu Fillo amado, no que temos a redención, o perdón dos pecados. 17 E el está antes de todas as cousas, e nel todas as cousas mantéñense. 18 E el é a cabeza do corpo, a igrexa. El é o principio, o primoxénito de entre os mortos, para que en todo sexa preeminente.

Lucas 9:21 E mandoulles rigorosamente, e mandoulles que non dixesen a ninguén iso;

Xesús ordena aos seus discípulos que manteñan en segredo a súa próxima morte e resurrección.

1. O poder do segredo - Como Deus nos pode pedir que manteñamos certos coñecementos escondidos do mundo para un propósito maior.

2. Manter a fe - Como a fe pode axudarnos a gardar segredos para Deus, aínda que non entendamos por que.

1. Mateo 16:20-21 - Entón encargou estritamente aos discípulos que non dixesen a ninguén que el era o Cristo.

2. Xoán 20:19 - Na noite dese día, o primeiro día da semana, as portas onde estaban os discípulos estaban pechadas por medo dos xudeus, chegou Xesús, púxose en medio deles e díxolles: "A paz estea con eles. ti."

Lucas 9:22 dicindo: "É preciso que o Fillo do Home padece moitas cousas, que sexa rexeitado polos anciáns, polos sumos sacerdotes e polos escribas, sexa asasinado e resucite ao terceiro día".

Xesús debe soportar un gran sufrimento e rexeitamento antes da súa morte e resurrección.

1: A cruz: sufrimento e rexeitamento de Xesús

2: O Poder da Resurrección

1: Filipenses 3:10-11 - "Para que eu o coñezo, e o poder da súa resurrección e a comunión dos seus sufrimentos, sendo conforme á súa morte; se por algún medio puidese chegar á resurrección dos mortos. ."

2: Isaías 53: 7-8 - "Foi oprimido e aflixido, pero non abriu a súa boca: é levado coma un cordeiro ao matadoiro, e como unha ovella muda diante dos seus esquiladores, así non abre. a súa boca. El foi sacado do cárcere e do xuízo: e quen contará a súa xeración? porque foi eliminado da terra dos vivos; pola transgresión do meu pobo foi ferido".

Lucas 9:23 E díxolles a todos: Se alguén quere vir detrás de min, que se negue a si mesmo, que tome a súa cruz cada día e sigame.

Esta pasaxe chama a que cada un de nós se negue a si mesmo e tome as nosas cruces diariamente para seguir a Xesús.

1: "Prepárate para tomar a túa cruz"

2: "Négate a ti mesmo e segue a Xesús"

1: Marcos 8:34 - Chamou á xente xunto cos seus discípulos e díxolle: "Se alguén quere vir detrás de min, que se negue a si mesmo, que leve a súa cruz e que me siga.

2: Gálatas 2:20 - Eu fun crucificado con Cristo e xa non vivo, pero Cristo vive en min. A vida que agora vivo no corpo, vívoa pola fe no Fillo de Deus, que me amou e entregouse por min.

Lucas 9:24 Porque quen queira salvar a súa vida, perderaa; pero quen perda a súa vida por causa de min, salvaraa.

Xesús anima aos seus seguidores a que estean dispostos a sacrificar as súas vidas por el, xa que é o único xeito de salvalo de verdade.

1. "O poder do sacrificio: como deixar as nosas vidas pode levar á verdadeira vida"

2. "Vivir para Cristo: como vivir unha vida de autosacrificio"

1. Xoán 15:13 - "Non hai ninguén máis grande que este: dar a vida polos amigos".

2. Romanos 12:1 - "Polo tanto, irmáns e irmás, en vista da misericordia de Deus, ofrezades os vosos corpos como sacrificio vivo, santo e agradable a Deus; esta é a vosa adoración verdadeira e adecuada".

Lucas 9:25 Porque de que se beneficia un home se gaña o mundo enteiro, se perde a si mesmo ou é desechado?

Esta pasaxe trata sobre a importancia do valor persoal sobre a ganancia mundana.

1. "De que serve o mundo se nos perdemos?"

2. "O valor do propio sobre a ganancia material"

1. Mateo 16:26 - "¿De que lle serve un home se gaña o mundo enteiro e perde a súa propia alma?"

2. Proverbios 22:1 - "Hai que escoller un bo nome antes que as grandes riquezas, amando o favor máis que a prata e o ouro".

Lucas 9:26 Pois quen se avergoña de min e das miñas palabras, del avergonzarase o Fillo do Home, cando veña na súa propia gloria, na do seu Pai e dos santos anxos.

Esta pasaxe ensínanos que non debemos avergonzarnos de Xesús e das súas palabras, xa que Xesús terá vergoña de nós cando volva na súa gloria.

1. Estar firmemente en Xesús: non avergoñarse das súas palabras

2. O custo do discipulado: as expectativas de Xesús de nós

1. Mateo 10:32-33 - "A quen me recoñeza diante dos demais, eu tamén o recoñecerei diante do meu Pai do ceo. Pero quen me renegue diante dos demais, eu renegareino diante do meu Pai do ceo".

2. Romanos 1:16 - "Porque non me avergoño do evanxeo, porque é o poder de Deus o que trae a salvación a todo o que cre: primeiro ao xudeu, despois ao xentil".

Lucas 9:27 Pero en verdade dígovos que aquí hai algúns que non probarán a morte ata que vexan o reino de Deus.

Xesús dilles aos seus discípulos que algúns deles non morrerán ata que vexan o Reino de Deus.

1. A esperanza viva do ceo: comprender a promesa de vida eterna de Xesús

2. Coñecendo o Reino de Deus: estás preparado para velo?

1. 1 Corintios 15:50-58 - Explicando que os nosos corpos mortais deben cambiarse a corpos inmortais para entrar no Reino de Deus

2. 1 Xoán 3: 2-3 - Describindo como seremos cando vexamos o Reino de Deus

Lucas 9:28 E aconteceu que uns oito días despois destas palabras, colleu a Pedro, a Xoán e a Santiago, e subiu á montaña para orar.

Os discípulos subiron a unha montaña para orar con Xesús uns 8 días despois de que fixera algunhas declaracións significativas.

1. A importancia da oración e de pasar tempo con Xesús

2. O significado das palabras de Xesús e a relevancia que teñen nas nosas vidas

1. Colosenses 4:2 - "Dedícate á oración, estando atentos e agradecidos".

2. Xoán 15:7 - "Se permaneces en min e as miñas palabras permanecen en ti, pide o que queiras, e será por ti".

Lucas 9:29 E mentres oraba, a forma do seu rostro cambiou, e os seus vestidos eran brancos e relucentes.

O aspecto de Xesús cambiou e a súa vestimenta volveuse brillante mentres oraba.

1: A vida de oración de Xesús foi tan poderosa que cambiou o seu aspecto e a súa vestimenta.

2: A devoción de Xesús pola oración era evidente no seu aspecto e vestimenta alterados.

1: Mateo 17:2 - "E transfigurouse diante deles, e o seu rostro brillou como o sol, e as súas roupas fixéronse brancas como a luz".

2: 1 Corintios 15:52 - "nun momento, nun abrir e cerrar de ollos, á última trompeta. Porque a trompeta soará, e os mortos resucitarán incorruptibles, e nós seremos transformados".

Lucas 9:30 E velaquí, falaron con el dous homes, que eran Moisés e Elías:

Pasaxe Xesús estaba falando con Moisés e Elías.

1. O poder da conversación: aprendendo de Xesús en Lucas 9:30

2. O encontro de Xesús con Moisés e Elías: o que podemos aprender da súa interacción

1. Hebreos 11:24-26 - Pola fe Moisés, cando chegou aos anos, rexeitou ser chamado fillo da filla do Faraón; Preferindo sufrir aflicións co pobo de Deus, que gozar dos praceres do pecado durante un tempo; Considerando o oprobio de Cristo unha riqueza maior que os tesouros en Exipto, porque tiña respecto á recompensa da recompensa.

2. Mateo 17:3 - E velaquí, apareceronlles Moisés e Elías falando con el.

Lucas 9:31 que apareceu na gloria e falou do seu deceso que debía realizar en Xerusalén.

Xesús apareceu en gloria e falou da súa morte, que cumpriría en Xerusalén.

1. A obediencia de Xesús ao plan de Deus: un modelo para as nosas vidas

2. A gloria do sacrificio de Xesús: a súa morte pola nosa salvación

1. Fil. 2:5-11 - "Tede entre vós esta mente, que é a vosa en Cristo Xesús, quen, aínda que tiña a forma de Deus, non considerou que a igualdade con Deus era algo para agarrar, senón que se despojou de si mesmo, tomando o forma de servo, nacendo a semellanza dos homes, e sendo atopado en forma humana, humillóuse a si mesmo facéndose obediente ata a morte, ata a morte en cruz. Por iso Deus exaltouno e deulle o nome. que está por riba de todo nome".

2. Heb. 12:1-2 - "Por iso, xa que estamos rodeados por unha nube tan grande de testemuñas, deixemos tamén de lado todo peso e pecado que se aferran tanto, e corremos con perseverancia a carreira que se nos presenta, mirando a Xesús, o fundador e perfeccionador da nosa fe, quen pola alegría que se lle puxo diante soportou a cruz, desprezando a vergoña, e está sentado á dereita do trono de Deus".

Lucas 9:32 Pero Pedro e os que estaban con el estaban pesados de sono; e cando espertaron, viron a súa gloria e os dous homes que estaban con el.

Pedro e os seus compañeiros quedaron abrumados polo sono, pero ao espertar, viron a gloria de Xesús e a dous homes que estaban con el.

1. O poder da gloria de Cristo: descubrindo a forza para perseverar

2. Espertar á presenza de Deus: recoñecer a súa maxestade e misericordia

1. Efesios 5:14 - "Desperta, oh durmiente, e érguese de entre os mortos, e Cristo resplandecerá sobre ti".

2. Isaías 40:31 - "Pero os que esperan no Señor renovarán as súas forzas; subirán con ás como aguias; correrán e non se cansarán; camiñarán e non desmaiarán".

Lucas 9:33 E aconteceu que cando se apartaban del, Pedro díxolle a Xesús: "Mestre, é bo que esteamos aquí; e fagamos tres tabernas; un para ti, un para Moisés e outro para Elías: sen saber o que dixo.

Pedro suxire construír tres tabernáculos para honrar a Xesús, Moisés e Elías, sen entender as implicacións da súa suxestión.

1. Teña en conta o que dicimos e como afecta a nosa viaxe de fe.

2. Non teñas medo de correr riscos na fe e na confianza na guía de Deus.

1. Proverbios 15:28 - O corazón dos xustos estuda responder, pero a boca dos impíos derrama cousas malas.

2. Filipenses 4:6-7 - Coidado con nada; pero en todo, por medio de oración e súplica, con acción de grazas, dáse a coñecer a Deus as túas peticións. E a paz de Deus, que supera todo entendemento, gardara os vosos corazóns e mentes por medio de Cristo Xesús.

Lucas 9:34 Mentres el falaba así, veu unha nube que os cubriu, e temían ao entrar na nube.

Os discípulos encheronse de medo cando chegou unha nube que os cubriu.

1. O temor ao Señor é o principio da sabedoría.

2. A presenza de Deus pode ser reconfortante e abrumadora.

1. Salmo 111:10: "O temor do Señor é o principio da sabedoría; todos os que a practican teñen un bo entendemento. A súa louvanza dura para sempre!"

2. Isaías 6:5: "Ai de min! porque estou perdido; porque son un home de beizos impuros, e habito no medio dun pobo de beizos impuros; porque os meus ollos viron ao Rei, o Señor de anfitrións!"

Lucas 9:35 E saíu unha voz da nube, que dicía: Este é o meu Fillo amado.

Esta pasaxe enfatiza a divindade de Xesucristo e anima aos crentes a escoitalo.

1. Debemos escoitar sempre ao Señor, pois El é o Fillo amado de Deus.

2. Obedecer ao Señor non é unha opción, senón un privilexio: debemos estar dispostos a escoitalo.

1. Mateo 17:5 - Mentres aínda falaba, unha nube brillante cubriunos, e velaquí, unha voz da nube dixo: "Este é o meu Fillo amado, en quen teño a ben; escoitade".

2. Xoán 3:34 - Porque o que Deus enviou pronuncia as palabras de Deus, porque dá o Espírito sen medida.

Lucas 9:36 E cando pasou a voz, Xesús atopouse só. E mantivéronse preto e a ninguén contaron naqueles días nada das cousas que viran.

Xesús foi atopado só despois de que se escoitou unha voz e os seus discípulos calaron.

1. A importancia do silencio fronte ás experiencias espirituais

2. Exemplo de humildade e obediencia de Xesús

1. Mateo 17:5 - "Mentres aínda estaba falando, velaquí, unha nube brillante os cubriu; e de súpeto saíu unha voz da nube, que dicía: "Este é o meu Fillo amado, en quen me compre. !"

2. Santiago 3:17 - Pero a sabedoría que é de arriba é primeiro pura, despois pacífica, mansa, disposta a ceder, chea de misericordia e bos froitos, sen parcialidade e sen hipocrisía.

Lucas 9:37 E aconteceu que ao día seguinte, cando baixaron do outeiro, atopouse con el moita xente.

Ao día seguinte, Xesús foi recibido por unha gran multitude.

1: As ensinanzas e o ministerio de Xesús son tan poderosos que a xente de todas partes se sente atraída por El.

2: Non debemos ter medo de compartir as novas das ensinanzas e do ministerio de Xesús cos demais.

1: Feitos 2:46-47 "E día a día, asistindo xuntos ao templo e partindo o pan nas súas casas, recibían o seu alimento con corazón gozoso e xeneroso, louvando a Deus e tendo gracia con todo o pobo. E o Señor sumou día a día os que se salvaban".

2: Filipenses 1:15-18 "É certo que uns predican a Cristo por envexa e rivalidade, pero outros por boa vontade. Estes últimos fano por amor, sabendo que aquí me poño para a

defensa do evanxeo. Os primeiros proclaman a Cristo por ambición egoísta, non con sinceridade, supoñendo que poden provocarme problemas mentres estou encadeado. Pero que importa? O importante é que de todos os xeitos, xa sexa por motivos falsos ou verdadeiros, se predique a Cristo. E por iso alégrome. Si, e seguirei alegrándome".

Lucas 9:38 E velaquí, un home da compañía berrou, dicindo: Mestre, pídoche, mira para o meu fillo, porque é o meu único fillo.

Un home cun fillo único pediulle a Xesús que o mirase.

1. O privilexio de pedir axuda a Xesús

2. O poder da fe e da oración

1. Marcos 10:46-52 - Xesús cura ao cego Bartimeo

2. Santiago 5:13-16 - O poder da oración e da confesión

Lucas 9:39 E velaquí, un espírito o colleu, e de súpeto berra; e desgarra-lo que volve a espuma, e magulándoo case non se afasta del.

Un espírito atópase sobre un home e fai que berre de agonía, espumando na boca e causándolle unha gran dor antes de afastarse del.

1. "O poder do inimigo: manterse firme contra o ataque espiritual"

2. "A forza da fe: superar os retos coa axuda de Deus"

1. 1 Pedro 5: 8-9 - "Sed sobrios, estade atentos. O teu adversario, o demo, anda como un león rugente, buscando a quen devorar. Resístalle, firme na túa fe, sabendo que o mesmo tipo de sufrimento. están sendo experimentados pola túa irmandade en todo o mundo".

2. Santiago 4: 7-8 - "Sométese, pois, a Deus. Resista ao demo, e fuxirá de vós. Achégate a Deus, e el achegarase a vós. Limpa as mans, pecadores, e purifica corazóns, dobre mente".

Lucas 9:40 E rogueille aos teus discípulos que o botasen fóra; e non podían.

Xesús pediulles aos seus discípulos que expulsasen un espírito maligno, pero eles non puideron facelo.

1. O poder da fe: aprender a confiar en Deus en situacións difíciles

2. Vencer o medo: confiar en Deus para obter forza e coraxe

1. Mateo 17:20 - E Xesús díxolles: "Por mor da vosa incredulidade; porque de verdade vos digo: se tedes fe coma un gran de mostaza, dirédeslle a este monte: Levádevos de aquí para aló; e eliminarase; e nada che será imposible.

2. Marcos 9:23 - Xesús díxolle: Se podes crer, todo é posible para o que cre.

Lucas 9:41 Xesús respondeu: "Oh xeración infiel e perversa, ata cando estarei contigo e te soportarei? Trae aquí o teu fillo.

Xesús reprochou á xente a súa falta de fe e pediulles que lle trouxesen ao seu fillo.

1: Debemos ter fe en Deus e confiar nel para que nos traia a través das nosas loitas.

2: Debemos ter paciencia e perseveranza e levar os nosos problemas a Deus.

1: Hebreos 11:1 - "Agora a fe é a seguridade das cousas que se esperan, a convicción das que non se ven".

2: Santiago 1:3-4 - "Porque sabes que cando a túa fe sexa probada, a túa paciencia ten oportunidade de crecer. Así que, déixaa crecer, porque cando a túa resistencia estea plenamente desenvolvida, serás perfecto e completo, sen necesidade de nada. ."

Lucas 9:42 E como aínda estaba por vir, o demo botouno abaixo e destrozouno. E Xesús increpou o espírito impuro, curou o neno e deulle de novo a seu pai.

Xesús atopouse cun neno que estaba posuído por un demo e curouno, entregándoo ao seu pai.

1. Xesús revela a súa autoridade mediante milagres

2. O poder da fe para superar os retos

1. Mateo 8:28-34, Xesús expulsa os demos

2. Marcos 5:1-20, Xesús cura un home posuído por demos

Lucas 9:43 E todos quedaron abraiados co poderoso poder de Deus. Pero mentres todos se marabillaban de todo o que facía Xesús, díxolles aos seus discípulos:

Os discípulos quedaron abraiados polo poder de Deus que Xesús mostraba.

1. Asombramos o poder de Deus

2. Aprendamos de Xesús a apreciar o poder de Deus

1. Salmo 33:6 - Pola palabra do Señor foron feitos os ceos; e todo o exército deles polo alento da súa boca.

2. Mateo 19:26 - Pero Xesús mirou para eles e díxolles: "Para os homes isto é imposible, pero para Deus todo é posible".

Lucas 9:44 Que estes ditos caigan nos vosos oídos: porque o Fillo do home será entregado en mans dos homes.

O Fillo do Home será entregado en mans dos homes.

1: Xesucristo, o noso Salvador, entregouse voluntariamente para ser entregado aos homes para a nosa salvación.

2: O Señor, noso Deus, quixo sufrir por mans dos homes para salvarnos dos nosos pecados.

1: Xoán 3:16 Porque tanto amou Deus ao mundo, que deu ao seu Fillo unigénito, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna.

2: Romanos 5:8 Pero Deus encomia o seu amor por nós, en que, cando aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós.

Lucas 9:45 Pero eles non entenderon esta palabra, e ocultoulles, para que non o decataran, e temían preguntarlle por aquela palabra.

Os discípulos non comprenderon as palabras de Xesús e tiñan moito medo de pedirlle aclaracións.

1: Debemos procurar comprender as ensinanzas de Xesús, aínda que nun primeiro momento non as entendamos.

2: Debemos ser o suficientemente valentes como para pedir explicación das cousas que non entendemos.

1: Isaías 55:8-9 - "Porque os meus pensamentos non son os teus pensamentos, nin os teus camiños os meus camiños, di o Señor. Porque así como os ceos son máis altos que a terra, así son os meus camiños máis altos que os teus, e os meus pensamentos máis que os teus.

2: Santiago 1:5 - "Se algún de vós carece de sabedoría, que pida a Deus, que dá a todos con generosidade e non reprende; e daráselle".

Lucas 9:46 Entón xurdiu un razoamento entre eles, cal deles debería ser o maior.

Esta pasaxe fala de como os discípulos discutían entre eles sobre quen sería o máis grande no reino de Deus.

1. Como o orgullo pode ameazar a nosa chamada: examinando a arrogancia dos discípulos en Lucas 9:46

2. Como permanecer humilde: deixar ir a importancia propia en Lucas 9:46

1. Lucas 22:24-27 - Xesús ensínalles aos seus discípulos a ser humildes e servirse uns aos outros.

2. Mateo 23:11-12 - Xesús reprende aos fariseos por buscar a grandeza e louva a humildade.

Lucas 9:47 E Xesús, entendendo o pensamento do seu corazón, colleu un neno e púxoo xunto a el,

Xesús respondeu ás actitudes de exclusión dos discípulos poñendo un exemplo de acollida dun neno.

1: Podemos aprender do exemplo de Xesús que todos deben ser benvidos.

2: Debemos seguir o exemplo de Xesús de estender amor e hospitalidade a todas as persoas, independentemente da súa orixe.

1: Marcos 10:13-14 "E traíanlle fillos para que os tocase, e os discípulos increpáronos. Pero Xesús, ao velo, indignouse e díxolles: "Deixade vir a min os nenos; non os estorbedes, porque a tales pertence o reino de Deus".

2: Efesios 5:1-2 "Por tanto, imitadores de Deus, como fillos amados. E anda no amor, como Cristo nos amou e se entregou a si mesmo por nós, ofrenda e sacrificio de perfume a Deus".

Lucas 9:48 E díxolles: Quen recibe a este neno no meu nome, recíbeme a min; e quen me reciba a min, recibe ao que me enviou;

Xesús dilles aos seus discípulos que quen acolle a un neno no seu nome, estará a acollelo, e quen o acolle tamén recibe ao remitente de Xesús. Ademais dilles que o menor de entre eles será o máis grande.

1. "O poder de acoller"

2. "O valor da humildade"

1. Mateo 18: 3-4 - "E dixo: En verdade dígovos: se non vos convertes e non vos facedes coma nenos, non entraredes no reino dos ceos. Polo tanto, quen se humilla como este neno, este é o máis grande no reino dos ceos".

2. Santiago 4:10 - "Humilládevos diante do Señor, e el os levantará".

Lucas 9:49 E Xoán respondeu e dixo: Mestre, vimos a un que botaba fóra demos no teu

nome; e prohibímolo, porque non segue connosco.

Xoán e os seus discípulos prohibiron a un home botar fóra demos en nome de Xesús porque non os seguía.

1. A importancia da unidade no corpo de Cristo.

2. A autoridade de Xesús que elimina os malos espíritos.

1. 1 Corintios 12:12-20 - Porque como o corpo é un, e ten moitos membros, e todos os membros do mesmo corpo, sendo moitos, son un só corpo, así tamén o é Cristo.

2. Marcos 3:14-15 - E ordenou a doce, para que estivesen con el e para que os enviase a predicar, e para ter poder para curar enfermidades e expulsar os demos.

Lucas 9:50 E Xesús díxolle: "Non llo prohibes, porque quen non está contra nós, é por nós".

Xesús dille aos seus discípulos que non impidan que alguén se una a eles, xa que quen non está en contra deles está a favor deles.

1. Xuntos somos máis fortes: Aprender a abrazar a unidade na diversidade.

2. Avanzar con Fe: Superar a oposición e aceptar o positivo.

1. Gálatas 6:2 - Cargade uns as cargas dos outros, e cumprir así a lei de Cristo.

2. Romanos 12:18 - Se é posible, na medida en que dependa de ti, vive en paz con todos.

Lucas 9:51 E aconteceu que, cando chegou o momento de ser recibido, puxo firmemente o seu rostro para ir a Xerusalén,

Xesús puxo o seu rostro a Xerusalén para cumprir a súa misión e destino.

1: Xesús estaba decidido a cumprir a súa misión e destino, sen importar o custo.

2: A determinación de Xesús de seguir a vontade de Deus móstranos que debemos estar dispostos a facer o mesmo.

1: Romanos 8:28 - E sabemos que todas as cousas colaboran para o ben dos que aman a Deus, dos que son chamados segundo o seu propósito.

2: Filipenses 2:5-8 - Tede entre vós esta mente, que é a vosa en Cristo Xesús, quen, aínda que tiña a forma de Deus, non considerou que a igualdade con Deus era algo que había de agarrar, senón que se despojou de si mesmo, tomando a forma de servo, nacendo a semellanza de homes. E sendo atopado en forma humana, humillóuse a si mesmo facéndose obediente ata a morte, ata a morte en cruz.

Lucas 9:52 E enviou mensaxeiros diante do seu rostro, e eles foron e entraron nunha aldea dos samaritanos, para preparalo.

Este versículo explica como Xesús enviou mensaxeiros diante del para prepararse para a súa chegada a unha aldea samaritana.

1. A importancia da preparación e preparación.

2. A importancia da humildade na difusión do evanxeo.

1. Mateo 28: 19-20 - "Ide, pois, e facede discípulos a todas as nacións, bautizándoos no nome do Pai, do Fillo e do Espírito Santo, ensinándolles a observar todo o que vos mandei".

2. Filipenses 2: 1-4 - "Entón, se hai algún estímulo en Cristo, algún consolo do amor, algunha participación no Espírito, calquera afecto e simpatía, completa a miña alegría sendo da mesma mente, tendo o mesmo amor, estando de acordo e dunha soa mente. Non fagades nada por rivalidade ou presunción, pero con humildade contade con outros máis importantes ca vós mesmos. Que cada un de vós mire non só os seus propios intereses, senón tamén os intereses dos demais".

Lucas 9:53 E non o recibiron, porque o seu rostro era coma se fose a Xerusalén.

Xesús e os seus discípulos ían camiño de Xerusalén, pero a xente que atoparon non os acolleu porque parecía que Xesús se dirixía alí.

1. Xesús sufriu o rexeitamento para cumprir a vontade de Deus

2. Deberiamos estar dispostos a servir sacrificialmente a Deus, aínda que sexa difícil

1. Xoán 15:13 - "Non hai ninguén máis grande que este: dar a vida polos amigos".

2. Mateo 16:24 - "Entón Xesús díxolles aos seus discípulos: "Quen queira ser o meu discípulo, que se negue a si mesmo, que tome a súa cruz e que me siga".

Lucas 9:54 E cando os seus discípulos Santiago e Xoán viron isto, dixeron: Señor, queres que mandemos que baixe lume do ceo e os consuma, como fixo Elías?

Santiago e Xoán preguntaron a Xesús se podían chamar lume do ceo para consumir aos samaritanos, como fixo Elías.

1. Non sexas fanático: o perigo do exceso de celo

2. Respondendo ao rexeitamento con amor

1. Mateo 5:43-48 - "Oíches que se dixo: Amarás ao teu próximo e odiarás ao teu inimigo". Pero eu dígovos: Amade aos vosos inimigos e orade polos que vos perseguen..."

2. Santiago 1:19-20 - "Sabede isto, meus amados irmáns: que cada quen sexa pronto para escoitar, lento para falar, lento para a ira; porque a ira do home non produce a xustiza de Deus".

Lucas 9:55 Pero el volveuse e increminounos, e díxolles: Non sabedes de que espírito sodes.

Xesús reprochou á xente por non entender o tipo de espírito que tiña.

1. O poder da reprensión: un estudo da chamada de Xesús ao arrepentimento

2. Comprender o Espírito de Deus: o que significa seguir ao Señor

1. Efesios 4:30-32 - "E non entristeces o Espírito Santo de Deus, polo que fuches selado para o día da redención. Deshazte de toda amargura, rabia e ira, liorta e calumnia, xunto con toda forma de malicia. Sede bondadosos e compasivos uns cos outros, perdoándovos

uns a outros, como Deus vos perdoou en Cristo".

2. Hebreos 12:14-15 - "Faite todo o posible para vivir en paz con todos e ser santos; sen santidade ninguén verá ao Señor. Procura que ninguén se falte da graza de Deus e que non sexa amargo. a raíz crece para causar problemas e contaminar a moitos".

Lucas 9:56 Porque o Fillo do Home non veu para destruír a vida dos homes, senón para salvalas. E foron a outra aldea.

O Fillo do Home veu para salvar vidas, non para destruílas.

1: Debemos procurar traer a salvación aos demais en lugar da destrución.

2: Xesús desexa que o noso foco estea en salvar vidas e non en destruílas.

1: Xoán 3:16-17 - Porque tanto amou Deus ao mundo, que deu ao seu Fillo unigénito, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna.

2: Mateo 5:44-45 - Pero eu dígovos: Amade aos vosos inimigos, bendídevos aos que vos maldicen, facede ben aos que vos odian e orade polos que vos maltratan e vos perseguen; Para que sexades fillos do voso Pai que está no ceo.

Lucas 9:57 E aconteceu que, mentres ían polo camiño, un home díxolle: Señor, seguireite a onde vaias.

Os discípulos de Xesús atópanse cun home que está ansioso por seguir a onde vaia Xesús.

1. A importancia da dedicación á misión de Cristo.

2. O poder dun corazón disposto a realizar grandes obras.

1. Mateo 16:24 - "Entón Xesús díxolles aos seus discípulos: Se alguén quere vir detrás de min, que se negue a si mesmo, que tome a súa cruz e sigame".

2. Romanos 12:1 - "Pógovos, pois, irmáns, polas misericordias de Deus, que presentedes os vosos corpos como sacrificio vivo, santo, agradable a Deus, que é o voso servizo razoable".

Lucas 9:58 Xesús díxolle: "Os raposos teñen ocos e os paxaros do ceo teñen niños; pero o Fillo do home non ten onde pousar a cabeza.

Xesús ensinou que unha vida de verdadeiro discipulado require unha vontade de renunciar ás posesións materiais e estar disposto a prover para un mesmo.

1: O verdadeiro discipulado esixe que abandonemos as nosas posesións mundanas e confiemos en Deus para cubrir as nosas necesidades.

2: O exemplo de Xesús dunha vida libre de posesións materiais ensínanos a confiar na provisión de Deus.

1: Mateo 6:25-34 - Xesús ensínanos a non preocuparnos polas nosas necesidades básicas, senón a confiar na provisión de Deus.

2: Filipenses 4:19 - Deus suplirá todas as nosas necesidades de acordo coas súas riquezas en gloria.

Lucas 9:59 E díxolle a outro: Sígueme. Pero el dixo: Señor, permíteme primeiro que vaia enterrar a meu pai.

Esta pasaxe destaca a resposta de Xesús a un home que lle pedía seguilo despois de enterrar ao seu pai.

1: Debemos lembrar sempre os nosos compromisos cos máis próximos a nós, aínda que entren en conflito cos nosos compromisos con Deus.

2: Deus sempre nos chama a seguilo, independentemente dos nosos compromisos e situacións actuais.

1: Mateo 8:21-22 - "E outro dos seus discípulos díxolle: "Señor, permíteme ir primeiro enterrar a meu pai. Pero Xesús díxolle: Sígueme e deixa que os mortos enterren aos seus mortos".

2: Filipenses 3:13-14 - "Irmáns, non me considero ter aprendido; pero estou o que fago: esquecendo as cousas que están atrás, e acercándome ás que están antes, estou cara á marca para o premio da alta vocación de Deus en Cristo Xesús".

Lucas 9:60 Xesús díxolle: "Deixa que os mortos enterren aos seus mortos; pero ti vaite e predica o reino de Deus".

Xesús anima a un home a que vaia a predicar o reino de Deus en lugar de asistir a enterrar os mortos.

1. Dar prioridade á misión de Deus sobre as prioridades humanas

2. Vivir unha vida de obediencia radical

1. Mateo 28: 19-20 - Por tanto, vai e ensina a todas as nacións, bautizándoas no nome do Pai, e do Fillo e do Espírito Santo: ensinándolles a observar todas as cousas que vos mandei: e, velaquí, estou contigo sempre, ata a fin do mundo. Amén.

2. Marcos 16:15-16 - E díxolles: "Ide por todo o mundo e predica o evanxeo a toda criatura". O que cre e sexa bautizado, salvarase; pero o que non cre será condenado.

Lucas 9:61 E outro dixo tamén: Señor, seguireiche; pero déixame que vaia antes despedirme deles, que están na miña casa.

Xesús ensínanos a importancia de priorizar o noso compromiso con El sobre a nosa familia e as posesións terrestres.

1: O noso compromiso con Xesús debería ser a nosa máxima prioridade

2: Debemos elixir a Xesús por riba de todo

1: Mateo 6:33 - Pero busca primeiro o seu reino e a súa xustiza, e todas estas cousas tamén che darán.

2: Hebreos 12:1-2 - Polo tanto, xa que estamos rodeados por unha nube tan grande de testemuñas, despexemos todo o que estorba e o pecado que tan facilmente enreda. E corremos con perseveranza a carreira que nos marcaron, fixando os nosos ollos en Xesús, o pioneiro e perfeccionador da fe.

Lucas 9:62 Xesús díxolle: "Ninguén, tendo a man no arado e mirando atrás, é apto para o reino de Deus".

Ninguén que mira cara atrás mentres ara está apto para o reino de Deus.

1: Debemos esforzarnos por manter o foco no Señor e non deixarnos distraer polo mundo que nos rodea.

2: Debemos permanecer firmes na nosa fe e non ser tentados a volver atrás.

1: Filipenses 3:13-14 "Irmáns e irmás, non creo que aínda me fixera. Pero unha cousa fago: esquecendo o que hai detrás e esforzándome cara ao que está por diante, continuo cara á meta para gañar o premio polo que Deus me chamou para o ceo en Cristo Xesús.

2: Hebreos 12:1-2 "Por iso, xa que estamos rodeados por unha nube tan grande de testemuñas, despexemos todo o que estorba e o pecado que tan facilmente enreda. E corremos con perseveranza a carreira que nos marcaron, fixando os nosos ollos en Xesús, o pioneiro e perfeccionador da fe".

Lucas 10 relata o envío dos setenta e dous discípulos, a parábola do bo samaritano e a visita de Xesús á casa de Marta e María.

1o Parágrafo: O capítulo comeza con Xesús nomeando outros setenta e dous discípulos e mandándoos por parellas a todas as cidades onde estaba a piques de ir. Ensinoulles sobre como debían comportarse, subliñando que eran como cordeiros entre lobos. Non debían levar cartos nin roupa extra, senón que confiaban na hospitalidade dos que os acolleron (Lucas 10:1-12). Cando volveron alegres porque ata os demos se lles sometían no seu nome, Xesús recordoulles que non se alegraran do seu poder sobre os espíritos, senón que os seus nomes están escritos no ceo (Lucas 10:17-20).

2o Parágrafo: Despois deste intercambio, Xesús eloxiou a Deus por revelar estas cousas aos "nenos pequenos" - aqueles o suficientemente humildes como para recibir a revelación de Deus - en lugar dos sabios e doctos. Tamén afirmou a súa relación única con Deus como Fillo Pai só quen coñece ao Pai plenamente, viceversa, só un pode revelar ao Pai outros (Lucas 10:21-24). Entón un avogado probouno preguntándolle que debía facer para herdar a vida eterna. En resposta, Xesús apuntoulle cara a lei que dicía: amor Deus todo corazón alma fortaleza mente veciño auto acordado nesta interpretación historia engadida O bo samaritano ilustrar a verdadeira veciñanza non se limita a fronteiras sociais relixiosas senón que implica mostrar misericordia a compaixón que calquera persoa necesite independentemente da súa etnia ou status. (Lucas 10:25-37).

3o Parágrafo: O capítulo conclúe co relato dunha visita de Xesús á casa de Marta e María. Mentres Marta estaba ocupada con todos os preparativos para acoller invitados, a súa irmá María sentouse aos pés de Xesús escoitando as súas ensinanzas. Cando Marta queixouse de ter todo o traballo ela mesma preguntoulle ao Señor que axudase á súa irmá. El respondeu: "Marta Martha estás preocupada molesta por moitas cousas que poucas cousas necesitaban, de feito, só unha María escolleu que mellor non lle quitarán".

Este incidente destaca a importancia de priorizar a relación de nutrición espiritual sobre a ocupación servindo incluso cousas boas como a hospitalidade se nos distrae de verdadeiramente escoitar a palabra recibida.

Lucas 10:1 Despois destas cousas, o Señor designou tamén a outros setenta, e enviounos de dous en dous diante do seu rostro a todas as cidades e lugares onde el mesmo ía vir.

O Señor designou setenta persoas máis para ir a todas as cidades e lugares onde El mesmo ía vir.

1. Deus confíanos tarefas importantes, e debemos permanecer fieis e obedientes para levalas a cabo.

2. O Señor está connosco en todos os nosos esforzos, e proporcionaranos a guía e a forza para cumprir a súa vontade.

1. Mateo 28:18-20 - "E veu Xesús e díxolles: "Toda autoridade no ceo e na terra foime dada. Id, pois, e facede discípulos a todas as nacións, bautizándoos no nome do Pai e do Fillo e do Espírito Santo, ensinándolles a gardar todo o que che mandei. E velaquí, estou contigo sempre, ata a fin dos tempos".

2. Proverbios 3:5-6 - "Confía no Señor con todo o teu corazón, e non te apoies no teu propio entendemento. Recoñéceo en todos os teus camiños, e el endereitará os teus camiños".

Lucas 10:2 Por iso díxolles: "A colleita é grande, pero os obreiros son poucos; rogádevos, pois, ao Señor da sega, que envíe obreiros á súa sega".

Xesús está animando aos seus discípulos a orar a Deus para que envíe máis obreiros para axudar coa colleita.

1. O poder da oración e a provisión de Deus - enfatizando a importancia da oración e a fidelidade de Deus para proporcionar cando lle pedimos.

2. A grandeza da colleita e a necesidade de obreiros - facendo fincapé na gran necesidade de obreiros e a importancia da colleita.

1. Mateo 9:35-38 - Xesús enviando aos discípulos para predicar e curar.

2. Santiago 5:13-18 - O poder da oración e a fidelidade de Deus.

Lucas 10:3 Vaite: velaquí, eu vos mando como cordeiros entre lobos.

A pasaxe fala de Xesús enviando aos seus discípulos como cordeiros entre lobos.

1. Unha chamada á fe sen medo: abrazar o poder de Deus en situacións difíciles

2. A coraxe das ovellas: Tomar posición ante a adversidade

1. Isaías 40:31 - "Pero os que esperan no Señor renovarán as súas forzas; subirán ás ás como aguias; correrán e non se cansarán; andarán e non desfallecerán".

2. Filipenses 4:13 - "Todo podo por medio de Cristo que me fortalece".

Lucas 10:4 Non leves nin bolsa, nin carteira, nin zapatos, e non saudes a ninguén polo camiño.

Esta pasaxe anima aos seguidores de Xesús a viaxar lixeiramente e a ser humildes nas súas interaccións cos demais.

1: Vive humildemente - Unha mensaxe aos cristiáns para que non leven bens que mostren riqueza ou orgullo e para saudar á xente con respecto e humildade.

2: Viaxa lixeiramente - Un recordatorio para os seguidores de Xesús de que non tomen máis do necesario para a súa viaxe e que confíen na provisión de Deus.

1: Mateo 10:8-10 - De balde recibistes, de balde. Non proporciones nin ouro, nin prata, nin bronce nas túas bolsas, nin mochilas para a túa viaxe, nin dous abrigos, nin zapatos nin bastóns, porque o obreiro é digno da súa comida.

2: Filipenses 4:19 - Pero o meu Deus suplirá todas as vosas necesidades segundo as súas riquezas na gloria de Cristo Xesús.

Lucas 10:5 E en calquera casa que entredes, diga primeiro: Paz a esta casa.

Xesús instrúe aos seus discípulos que entren en calquera casa na que entren e saúdao coa frase "Paz a esta casa".

1. "A paz é un don de Deus"

2. "Saúdar aos demais con paz"

1. Xoán 14:27 - "A paz déixovos a vós; a miña paz douvos. Non vos dou como o mundo dá. Non deixedes que os vosos corazóns se turbe e non teñades medo".

2. Romanos 12:18 - "Se é posible, na medida en que dependa de ti, vive en paz con todos".

Lucas 10:6 E se o fillo da paz está alí, a túa paz descansará sobre el; se non, volverá a ti.

O fillo da paz é unha bendición e unha fonte de paz para quen o recibe. 1. O Poder do Fillo da Paz 2. Recibe as Bendicións do Fillo da Paz. 1. Romanos 5:1-2 - Polo tanto, xa que fomos xustificados pola fe, temos paz con Deus por medio do noso Señor Xesucristo. 2. Filipenses 4:7 - E a paz de Deus, que transcende todo entendemento, gardara os vosos corazóns e as vosas mentes en Cristo Xesús.

Lucas 10:7 E permanecer na mesma casa, comendo e bebendo as cousas que dan, porque o traballador é digno do seu salario. Non vaias de casa en casa.

A pasaxe subliña a importancia de quedar nunha mesma casa e comer e beber todo o que se lles proporcione, xa que os traballadores son dignos do seu salario.

1. Comprender a importancia do traballo duro e as súas recompensas.

2. Practicar a humildade e a gratitude no lugar de traballo.

1. Mateo 20:1-16 - Historia dos obreiros da viña.

2. Efesios 4:28 - Traballa con integridade e gaña salarios.

Lucas 10:8 E en calquera cidade que entredes, e vos reciban, comede o que vos poñan diante.

A pasaxe anímanos a aceptar amablemente a hospitalidade e a participar da comida ofrecida.

1: Aceptar a hospitalidade con graza e gratitude.

2: Mostrar aprecio a través das nosas accións.

1: Romanos 12:13 - Distribuíndo a necesidade dos santos; entregado á hostalería.

2: Hebreos 13:2 - Non te esquezas de acoller a estranxeiros, porque así algúns acolleron aos anxos sen darse conta.

Lucas 10:9 E cura aos enfermos que hai alí e dilles: "O reino de Deus está preto de vós".

Xesús instrúe aos seus seguidores a curar aos enfermos e proclamar a chegada do Reino de Deus.

1. O bo samaritano: mostrando compaixón e proclamando o Reino de Deus

2. A proclamación da Boa Nova: A chegada do Reino de Deus

1. Isaías 61:1-2 - O Espírito do Señor Deus está sobre min; porque o Señor unxiume para predicar boa nova aos mansos; envioume para atar os que teñen o corazón quebrantado, para proclamarlles a liberdade aos cativos e a apertura da prisión aos presos;

2. Xoán 14:27 - Deixovos a paz, douvos a miña paz: non vos dou como o mundo dá. Non se turbe o teu corazón, nin teña medo.

Lucas 10:10 Pero en calquera cidade que entredes e non vos reciban, saíde ás rúas da mesma e di:

A pasaxe de Lucas 10:10 anima aos lectores a proclamar o Evanxeo aínda que a xente se negue a aceptalo.

1: Nunca debemos desanimarnos na nosa misión de difundir a mensaxe do Evanxeo a través dos nosos actos e palabras.

2: O Señor mandanos levar a boa nova do Evanxeo a todas as persoas, sen importar a resposta.

1: Mateo 28:19-20 - "Ide, pois, e facede discípulos a todas as nacións, bautizándoas no nome do Pai, do Fillo e do Espírito Santo, ensinándolles a observar todo o que vos mandei; e velaquí, estou contigo sempre, ata a fin do mundo".

2: Marcos 16:15 - "Ide por todo o mundo e predica o evanxeo a toda a creación".

Lucas 10:11 Ata o po mesmo da túa cidade, que se pega sobre nós, borramos contra ti; non obstante, estade seguros de que o reino de Deus está preto de vós.

O Reino de Deus está preto de todas as persoas, independentemente da súa localización.

1: O amor de Deus por nós é incondicional e sempre presente.

2: Estamos chamados a buscar o Reino de Deus na nosa vida cotiá.

1: Romanos 8:38-39 - "Porque estou convencido de que nin a morte, nin a vida, nin os anxos, nin os gobernantes, nin as cousas presentes, nin as vindeiras, nin as potencias, nin a altura, nin a profundidade, nin outra cousa en todo. creación, poderá separarnos do amor de Deus en Cristo Xesús, noso Señor".

2: Salmo 34: 8 - "Oh, proba e mira que o Señor é bo! ¡Dichoso o home que se refuxia nel!"

Lucas 10:12 Pero eu dígovos que aquel día será máis tolerable para Sodoma que para esa cidade.

Deus xulgará aos que non lle son obedientes máis duramente que aos que o son.

1: Deus é un xuíz xusto e non deixará que os impíos queden impunes.

2: Obedecede a Deus e sea atopado xusto aos seus ollos.

1: Romanos 2:6-8 - Deus "rendará a cada un segundo as súas obras: vida eterna aos que con paciencia perseverando en facer o ben buscan a gloria, a honra e a inmortalidade; pero aos que son egoístas e non obedecer á verdade, senón obedecer á inxusticia: indignación e ira.

2: Isaías 1: 16-17 - Lávate, limpa-vos; Aparta o mal dos teus feitos de diante dos meus ollos. Deixa de facer o mal, aprende a facer o ben; Busca a xustiza, reprende ao opresor; Defende o orfo, defende a viúva.

Lucas 10:13 Ai de ti, Corazin! ai de ti, Betsaida! porque se se fixeran en Tiro e Sidón as obras poderosas que se fixeron en vós, hai moito tempo que se arrepentiron, sentados en cilicio e cinza.

Xesús declara desgraza a dúas cidades galileas por negarse a arrepentirse a pesar de presenciar as súas obras poderosas.

1. Recoñecer os milagres de Deus e responder no arrepentimento

2. As consecuencias da negativa a recoñecer o poder de Deus

1. Isaías 45:22 - "Volvede a min e sálvase, todos os confíns da terra; porque eu son Deus, e non hai outro".

2. Romanos 10:9-10 - "Se confesas coa túa boca que Xesús é o Señor e cres no teu corazón que Deus o resucitou de entre os mortos, serás salvo. Porque é co teu corazón co que cres e estás xustificado, e é coa túa boca co que te confesas e te salvas".

Lucas 10:14 Pero será máis tolerable para Tiro e Sidón no xuízo que para vós.

Xesús advirte aos seus discípulos de que o castigo para os que os rexeitan será peor que para Tiro e Sidón.

1. "Vivir como testemuñas de Xesús: as consecuencias do rexeitamento"

2. "A ira de Deus: por que o rexeitamento do Evanxeo é peor que a ignorancia"

1. Mateo 11: 20-24 - Xesús advirte ás cidades de Corazin, Betsaida e Capernaum do

maior castigo pola súa incredulidade.

2. Romanos 11:22 - A misericordia de Deus esténdese a aqueles que non o coñecen, pero a súa ira está reservada para aqueles que o rexeitaron.

Lucas 10:15 E ti, Cafarnaúm, que eres exaltado ata o ceo, serás arroxado ao inferno.

Xesús advirte a Cafarnaúm que se non se arrepinte, será arroxado ao inferno.

1. O aviso de Xesús: arrepentídevos ou enfrontámonos ao castigo eterno

2. As consecuencias de negarse a arrepentirse: Cafarnaúm como advertencia

1. Mateo 11:20-24 - Xesús reprende ás cidades de Corazin e Betsaida por non se arrepentir a pesar dos seus milagres.

2. Isaías 5:14 - Deus castigará aos que rexeitan a súa palabra.

Lucas 10:16 O que vos escoita a vós escóitame a min; e quen te despreza, desprezame a min; e quen me despreza, despreza ao que me enviou.

A pasaxe destaca que os discípulos de Xesús deben ser respectados, e calquera falta de respecto dirixida a eles é o mesmo que non respectar a Xesús e Deus.

1. Os discípulos de Xesús deben ser vistos como representantes da vontade de Deus e deben ser tratados con respecto.

2. Non respectar aos discípulos de Xesús é equivalente a faltarlle o respecto a Xesús e a Deus, e non se debe facer.

1. Romanos 13: 1-7 - Que cada alma se someta aos poderes superiores. Porque non hai poder senón de Deus: os poderes que hai son ordenados por Deus.

2. Mateo 7:12 - Polo tanto, todo o que queredes que os homes fagan con vós, facedevos tamén con eles, porque esta é a lei e os profetas.

Lucas 10:17 E os setenta volveron con gozo, dicindo: "Señor, ata os demos están sometidos a nós polo teu nome".

Os discípulos enchéronse de alegría cando descubriron que tiñan autoridade sobre os demos polo nome de Xesús.

1. O poder do nome de Xesús - Examinando a autoridade dos crentes

2. Alegría no servizo - Aprendendo da resposta do discípulo

1. Mateo 28:18-20 - A gran comisión de Xesús e a autoridade dada aos crentes

2. Efesios 6:10-18 - Poñer a armadura de Deus para a guerra espiritual

Lucas 10:18 E díxolles: Vin caer do ceo a Satanás coma un raio.

Esta pasaxe describe a visión de Xesús de que Satanás foi expulsado do ceo coma un raio.

1. A realidade e o poder de Satanás nas nosas vidas

2. As consecuencias de rexeitar a autoridade de Deus

1. Isaías 14:12-15 - A caída de Satanás

2. Efesios 6:11-12 - Poñer toda a armadura de Deus

Lucas 10:19 Velaquí, douvos poder para pisar serpes e escorpións, e sobre todo o poder do inimigo, e nada vos fará mal.

Xesús dános o poder de vencer todo o poder do inimigo e promete que nada nos fará dano.

1. O poder de Xesús: como non ser ferido polo inimigo

2. Vencer o medo co poder de Xesús

1. Romanos 8:31 - Que diremos entón a estas cousas? Se Deus está por nós, quen pode estar contra nós?

2. Salmo 91: 3-4 - Seguramente te librará do lazo do cazador e da peste feroz. El cubrirache coas súas plumas, e debaixo das súas ás confiarás: a súa verdade será o teu escudo e o teu escudo.

Lucas 10:20 Non obstante, non te alegres de que os espíritos están sometidos a vós; pero alégrate, porque os teus nomes están escritos no ceo.

Alégrate de ser gardado e de ter o teu nome escrito no ceo, non de ter autoridade sobre os espíritos.

1. Alegrámonos na salvación: os nosos nomes escritos no ceo

2. O poder da autoridade: alegrarnos nos espíritos sometidos a nós

1. Romanos 10:13 - Porque todo aquel que invoque o nome do Señor será salvo.

2. Efesios 2:8-9 - Porque pola graza sodes salvos mediante a fe; e iso non de vós mesmos: é don de Deus: non de obras, para que ninguén se vante.

Lucas 10:21 Nese momento Xesús alegrouse en espírito e díxolle: Agradézoche, Pai, Señor do ceo e da terra, que escondeches estas cousas dos sabios e dos entendidos e que as revelases aos nenos. Pai; pois así parecía ben aos teus ollos.

Xesús alégrase da decisión do Pai de revelar a verdade de Deus aos humildes e infantís.

1. Alegrádevos coa vontade do Pai: Celebrando a Divina Revelación de Deus

2. A humildade ante o Señor: a bendición dunha fe infantil

1. Mateo 11:25-26 "Naquel tempo Xesús dixo: "Loudoche, Pai, Señor do ceo e da terra, porque escondeches estas cousas dos sabios e do erudito, e llas revelaches aos nenos. Si, Pai, porque isto é o que che gustou facer".

2. Santiago 4: 6-10 "Pero el dános máis graza. Por iso di a Escritura: "Deus oponse aos soberbios, pero móstralles favor aos humildes. "Así que humilládevos baixo o poderoso poder de Deus, e no momento oportuno. elevarate en honra.Entrégalle todas as túas preocupacións e coidados a Deus, que se preocupa por ti.Sé autocontrolado e alerta.O teu inimigo o demo anda por aí coma un león rugente buscando a quen devorar.Resiste, de pé. firme na fe, porque sabes que os teus irmáns por todo o mundo pasan polo mesmo sufrimento, e o Deus de toda graza, que te chamou á súa gloria eterna en Cristo, despois de sufrir un pouco, El mesmo te restaurará e te fará forte, firme e firme".

Lucas 10:22 Todo me foi entregado polo meu Pai; e ninguén sabe quen é o Fillo, senón o Pai; e quen é o Pai, senón o Fillo, e aquel a quen o Fillo llo revelará.

Xesús revela que só El coñece ao Pai e só o Pai o coñece, e revelará o Pai aos que el elixa.

1. A natureza reveladora de Xesús - comprender a importancia de que Xesús revele o Pai a aqueles a quen escolleu.

2. O Misterio do Pai e do Fillo - explorando a relación única entre o Pai e o Fillo e as súas implicacións para nós.

1. Mateo 11: 25-27 - Nese momento respondeu Xesús e dixo: Agradézoche, Pai, Señor do ceo e da terra, porque escondeches estas cousas aos sabios e prudentes e as revelaches aos nenos.

2. Xoán 16:25-27 - Estas cousas díxenvos en proverbios: pero chega o momento en que xa non vos falarei en proverbios, senón que vos amosarei claramente do Pai.

Lucas 10:23 E volveuse cara aos seus discípulos e díxolle en privado: "Dichosos os ollos que ven o que vós ves!

Os discípulos teñen a bendición de ver as cousas que están a ver.

1: Deus deunos unha gran bendición na capacidade de ver as marabillas da súa creación.

2: A través dos nosos ollos podemos experimentar a alegría do amor e da provisión de Deus.

1: Isaías 6:1-3 - O ano en que morreu o rei Ozías vin ao Señor sentado nun trono alto e elevado; e o tren da súa túnica encheu o templo.

2: Mateo 5:8 - Dichosos os de limpo corazón, porque verán a Deus.

Lucas 10:24 Porque dígovos que moitos profetas e reis desexaron ver as cousas que vós vedes, e non as viron; e escoitar as cousas que escoitades e non as escoitaches.

Este versículo enfatiza o privilexio de poder ver e escoitar as cousas do Evanxeo que moitos profetas e reis desexaban experimentar.

1. "O privilexio de escoitar o Evanxeo"

2. "O valor de ver o que anhelaban os profetas e os reis"

1. Isaías 29:18-19, "E nese día oirán os xordos as palabras do libro, e os ollos dos cegos verán dende a escuridade e dende a escuridade. Os mansos tamén aumentarán a súa alegría no Señor, e os pobres entre os homes alegraranse no Santo de Israel".

2. Mateo 13:16-17, "Pero benditos son os vosos ollos, porque ven, e os vosos oídos, porque oen. Pois de verdade vos digo que moitos profetas e xustos quixeron ver as cousas que vós vedes. , e non os vin; e escoitar as cousas que escoitades e non as escoitaches".

Lucas 10:25 E velaquí, un avogado levantouse e tentouno, dicindo: Mestre, que farei para herdar a vida eterna?

Un avogado preguntoulle a Xesús que debía facer para herdar a vida eterna.

1. Cumprindo o Plan de Deus: Como Recibir a Vida Eterna.

2. A pregunta do avogado: que debemos facer para recibir a vida eterna?

1. Mateo 19:16-30 - O mozo rico

2. Xoán 3:16 - Porque Deus amou tanto ao mundo que deu ao seu Fillo unigénito, para que todo aquel que crea nel non pereza senón que teña vida eterna.

Lucas 10:26 El díxolle: Que está escrito na lei? como le?

Xesús ensina que para coñecer a vontade de Deus, debemos estudar e comprender a súa palabra.

1. A importancia de coñecer e comprender a Palabra de Deus

2. Vivir unha vida de obediencia á Palabra de Deus

1. Salmo 119:11 - "Escondei a túa palabra no meu corazón, para non pecar contra ti".

2. Isaías 8:20 - "Á lei e ao testemuño: se non falan segundo esta palabra, é porque non hai luz neles".

Lucas 10:27 E el respondeu: "Amarás ao Señor, o teu Deus, con todo o teu corazón, con toda a túa alma, con todas as túas forzas e con toda a túa mente; e o teu veciño coma ti mesmo.

Xesús ensínanos a amar a Deus con todo o noso corazón, alma, forza e mente, e a amar ao próximo como a nós mesmos.

1. "Ama a Deus e ama ao teu próximo"

2. "O Maior Mandamento"

1. Mateo 22:37-40 - "Xesús díxolle: "Amarás ao Señor, o teu Deus, con todo o teu corazón, con toda a túa alma e con toda a túa mente". Este é o primeiro e grande mandamento. E o segundo é así: 'Amarás ao teu próximo como a ti mesmo'".

2. 1 Xoán 4:20-21 - "Se alguén di: 'Amo a Deus' e odia ao seu irmán, é mentireiro; pois quen non ama ao seu irmán a quen viu, como pode amar a Deus a quen non viu? E este mandamento temos del: que quen ama a Deus ame tamén ao seu irmán".

Lucas 10:28 E díxolle: "Respondeches ben: fai isto e vivirás".

Esta pasaxe enfatiza a importancia de seguir os mandamentos de Deus para ser salvo e

vivir.

1. Os mandamentos de Deus dan vida - Lucas 10:28

2. Obedece a Deus e vive - Lucas 10:28

1. Deuteronomio 30: 19-20 - "Hoxe chamo o ceo e a terra para testemuñar contra ti, que puxen diante de ti a vida e a morte, a bendición e a maldición. Por iso escolle a vida, para que ti e a túa descendencia viva".

2. Efesios 2: 8-9 - "Porque pola graza fuches salvo mediante a fe. E isto non é a túa propia obra; é un don de Deus, non un resultado de obras, para que ninguén se glorie".

Lucas 10:29 Pero el, querendo xustificarse, díxolle a Xesús: E quen é o meu próximo?

Un home pregunta a Xesús quen é o seu veciño.

1. "Ama ao teu próximo: o mandamento de Deus e a nosa comunidade"

2. "Un corazón de compaixón: quen é o meu veciño?"

1. Mateo 22:39 - "E o segundo é parecido a el: Amarás ao teu próximo coma a ti mesmo".

2. Romanos 13: 8-10 - "Non deber nada a ninguén, senón amarse uns a outros, porque o que ama a outro cumpriu a lei. Por iso, non cometerás adulterio, non matarás, non roubarás. , Non dar falso testemuño, non codiciarás; e se hai algún outro mandamento, enténdese brevemente neste refrán: "Amarás ao teu próximo coma a ti mesmo. O amor non lle fai mal ao próximo; polo tanto, o amor é. o cumprimento da lei".

Lucas 10:30 Xesús respondeu: "Un home baixou de Xerusalén a Xericó, e caeu en mans duns ladróns, que o desposuíron dos vestidos, ferironno e marcharon, deixándoo medio morto".

Un home foi de Xerusalén a Xericó e foi atacado por ladróns, deixándoo medio morto.

1: Debemos ter compaixón dos necesitados, como fixo o bo samaritano.

2: Podemos aprender da historia do bo samaritano a poñer os demais en primeiro lugar.

1: Mateo 22:37-40 - "Xesús díxolle:" Amarás ao Señor, o teu Deus, con todo o teu corazón, con toda a túa alma e con toda a túa mente. Este é o primeiro e grande mandamento, e o segundo é parecido: "Amarás ao teu próximo coma a ti mesmo". Destes dous mandamentos dependen toda a Lei e os Profetas".

2: Santiago 2:14-17 - "¿De que lle serve, irmáns meus, se alguén di que ten fe, pero non ten obras? ¿Pode salvalo a fe? Se un irmán ou unha irmá está espido e carente do alimento diario, e un de vós dilles: "Ide en paz, quentádevos e enchádevos", pero non lles dádes o necesario para o corpo, ¿de que lle serve? Así tamén a fe por si mesma, se non ten obras, está morto."

Lucas 10:31 E por casualidade baixou por alí un sacerdote; e ao velo, pasou pola outra banda.

O cura pasou polo outro lado cando viu un home necesitado.

1. O poder da compaixón: aprender a amar e axudar aos necesitados

2. Testemuñando o amor de Deus: como podemos marcar a diferenza nas vidas dos demais

1. Santiago 2:16 "Porque se un de vós lles di: "Ide en paz; quéntase ben e alimento", pero non fai nada coas súas necesidades físicas, de que serve?"

2. Mateo 25: 35-40 "Porque tiven fame e déchesme de comer, tiven sede e déchesme de beber, era forasteiro e convidáchesme, necesitaba roupa e vestisme, Estaba enfermo e ti coidaches de min, estiven no cárcere e viñeches visitarme".

Lucas 10:32 E tamén un levita, cando estaba no lugar, veu e mirou para el, e pasou pola outra banda.

A parábola do bo samaritano: Xesús dá unha lección sobre como axudar aos necesitados, independentemente da súa orixe.

1. "Un corazón de compaixón: ser un veciño de todos"

2. "Amor por todos: mostrando bondade con todos"

1. Gálatas 6:9-10 - "E non nos cansemos de facer o ben, porque no seu tempo segaremos, se non nos rendimos. Entón, cando teñamos oportunidade, fagamos o ben a todos, e especialmente aos que son da casa da fe".

2. Santiago 1:27 - "A relixión que é pura e inmaculada diante de Deus, o Pai, é esta: visitar aos orfos e ás viúvas nas súas aflicións, e manterse sen manchas do mundo".

Lucas 10:33 Pero un samaritano, mentres viaxaba, chegou onde estaba; e ao velo, compaixouse del.

O bo samaritano tiña compaixón do necesitado.

1. O poder da compaixón

2. O poder da humildade

1. Mateo 9:36 - Cando viu a multitude, tivo compaixón delas, porque estaban acosados e indefensos, como ovellas sen pastor.

2. Santiago 2:14-17 - De que serve, meus irmáns, se alguén afirma ter fe pero non ten obras? Tal fe non pode salvalos. Supoñamos que un irmán ou unha irmá está sen roupa e sen comida diaria. Se algún de vós lles di: «Ide en paz; mantéñense abrigados e ben alimentados", pero non fai nada sobre as súas necesidades físicas, de que serve? Do mesmo xeito, a fe por si mesma, se non vai acompañada de acción, está morta.

Lucas 10:34 E foi onda el, vencoulle as feridas, botando aceite e viño, púxoo sobre a súa propia besta, levouno a unha pousada e coidou del.

Un samaritano axuda a un home que foi ferido por ladróns atando as súas feridas, botando aceite e viño sobre elas e levándoo a unha pousada para coidalo.

1. O bo samaritano: un modelo de compaixón

2. A xenerosidade do hostaleiro: coidar ao estraño

1. Isaías 58:10 - "Se vos gastades a favor dos famentos e satisfaces as necesidades dos oprimidos, entón a vosa luz levantarase nas tebras e a vosa noite será como o

mediodía".

2. 1 Xoán 3:17 - "Se alguén ten bens materiais e ve un irmán ou unha irmá necesitado, pero non ten piedade deles, como pode estar o amor de Deus nesa persoa?"

Lucas 10:35 E ao día seguinte, cando saíu, sacou dous denarios e deullos ao anfitrión e díxolle: "Coida del; e o que máis gastes, cando volva, pagareiche.

Esta pasaxe conta que Xesús encomendou dúas moedas a unha hostia e díxolle que pagará os gastos adicionais que incorrera.

1. Vivir unha vida de xenerosidade;

2. Seguindo o exemplo de confianza de Xesús.

1. 2 Corintios 9: 7-8 - "Cada un de vós debería dar o que decidiu no seu corazón dar, non de mala gana nin por forza, porque Deus ama a un doador alegre. E Deus pode bendicirche en abundancia, para que en todas as cousas, en todo momento, tendo todo o que necesitas, abundarás en toda boa obra".

2. Proverbios 11:25 - "Unha persoa xenerosa prosperará; quen refresca aos demais, refrescarase".

Lucas 10:36 Cal destes tres pensas que foi veciño do que caeu entre os ladróns?

A parábola do bo samaritano pregunta quen é veciño de alguén necesitado.

1. Debemos antepoñer aos demais e axudar aos necesitados.

2. Amar ao teu próximo ten un significado maior que a persoa que vive ao lado.

1. Mateo 22:37-40 - Ama ao Señor, o teu Deus, con todo o teu corazón, con toda a túa alma e con toda a túa mente.

2. Gálatas 6:10 - Entón, cando teñamos oportunidade, fagamos o ben a todos, e especialmente aos que son da familia da fe.

Lucas 10:37 E dixo: O que tivo misericordia del. Entón Xesús díxolle: Vai e fai ti o mesmo.

Esta pasaxe subliña a importancia de mostrar misericordia aos demais.

1. "Vivir con misericordia: practicar o amor e a bondade incondicionais"

2. "O poder da misericordia: como a compaixón pode transformar vidas"

1. Miqueas 6:8 - "Díxoche, home, o que é bo; e que che esixe o Señor senón facer xustiza, amar a bondade e camiñar humildemente co teu Deus?

2. Mateo 5:7 - "Bienaventurados os misericordiosos, porque recibirán misericordia".

Lucas 10:38 E, mentres eles ían, entrou nunha aldea, e unha muller chamada Marta recibiuno na súa casa.

Marta recibiu a Xesús na súa casa.

1. A lección da hospitalidade: acoller aos demais nas nosas casas.

2. Aprendendo co exemplo de Marta sobre como ser hospitalario.

1. Romanos 12:13 - "Comparte co pobo do Señor que está necesitado. Practica a hostalería."

2. 1 Pedro 4:9 - "Ofrecédesvos hospitalidade uns a outros sen murmurar".

Lucas 10:39 E tiña unha irmá chamada María, que tamén estaba sentada aos pés de Xesús e escoitou a súa palabra.

María era unha irmá de Marta que se dedicaba a escoitar as ensinanzas de Xesús.

1) A devoción por escoitar as ensinanzas de Xesús é primordial

2) O exemplo de María de escoitar as ensinanzas de Xesús é inspirador

1) Santiago 1:22-25 - Pero sexade facedores da palabra, e non só oíntes, enganándose a vós mesmos. Porque se alguén escoita a palabra e non o fai, é como un home que mira fixamente o seu rostro natural nun espello. Pois mira para si mesmo e vaise e de inmediato esquece como era. Pero o que mira a lei perfecta, a lei da liberdade, e persevera, non sendo un oínte que esquece senón un que actúa, será bendito co seu facer.

2) Proverbios 4:20-22 - Meu fillo, estea atento ás miñas palabras; inclina o teu oído aos meus ditos. Que non escapen da túa vista; mantelos no teu corazón. Porque son vida para quen os atopa, e cura para toda a súa carne.

Lucas 10:40 Pero Marta estaba agobiada por moito servir, veu a el e díxolle: Señor, non che importa que a miña irmá me deixe servir só? pídalle polo tanto que me axude.

Marta queixouse a Xesús de que a súa irmá a deixaba facer todo o traballo soa e pediulle que lle dixese á súa irmá que a axudase.

1. A importancia de traballar xuntos en unidade

2. A importancia de non asumir demasiado.

1. 1 Corintios 12:14-26 - Explica como o corpo de Cristo traballa xuntos e como é importante cada parte

2. Eclesiastés 4:9-10 - Describe a importancia de ter compañeiros na vida e como se consegue máis xuntos que separados.

Lucas 10:41 Xesús respondeulle e díxolle: Marta, Marta, estás preocupada e preocupada por moitas cousas.

Marta estaba demasiado ansiosa e Xesús ensínalle a priorizar.

1: Priorizando a vontade de Deus sobre a nosa

2: Tranquilidade da mente e do corazón

1: Filipenses 4:6-7 - "Non te preocupes por nada, pero en calquera situación, mediante

oración e petición, con acción de grazas, presenta as túas peticións a Deus. E a paz de Deus, que transcende todo entendemento, gardará o teu coidado. corazóns e mentes en Cristo Xesús".

2: Mateo 6:25-34 - "Por iso dígoche: non te preocupes pola túa vida, o que comerás ou beberás, nin polo teu corpo, o que vestirás. Non é a vida máis que o alimento, e o corpo máis. que a roupa?Mira os paxaros do ceo;non sementan nin collen nin gardan nos hórreos, e aínda así o teu Pai celestial dálles de comer.Non vales moito máis ca eles? Alguén de vós, preocupándose, pode engadir un só. hora á túa vida?"

Lucas 10:42 Pero unha cousa é necesaria: e María escolleu a boa parte, que non lle será quitada.

María escolleu o único que é necesario, que non lle será quitado.

1. O necesario: escoller o que é mellor

2. Exemplo de María: perseguir o que é máis importante

1. Proverbios 4:23, "Por riba de todo, garda o teu corazón, porque todo o que fas flúe del".

2. Mateo 6:33, "Pero busca primeiro o seu reino e a súa xustiza, e todas estas cousas tamén vos serán dadas".

Lucas 11 contén a oración do Señor, o ensino de Xesús sobre a oración, as súas disputas cos fariseos e os mestres da lei e advertencias sobre a incredulidade.

1o Parágrafo: O capítulo comeza cun dos discípulos de Xesús pedíndolle que lles ensine a orar. En resposta, Xesús proporcionou unha oración modelo coñecida como Oración do Señor (Lucas 11:1-4). Despois ensinoulles sobre a persistencia na oración a través dunha parábola sobre un amigo que vén á media noite a pedir pan. O amigo non recibe axuda por mor da amizade senón pola súa ousadía e persistencia (Lucas 11:5-8). Xesús fixo fincapé en que deberían pedir, buscar e chamar nas súas oracións porque Deus é como un bo pai que dá bos agasallos aos que lle piden (Lucas 11:9-13).

2o Parágrafo: Despois desta ensinanza sobre a oración, Xesús expulsou un demo dun home que o fixo poder falar. Algúns da multitude acusárono de expulsar demos por Beelzebul (Satanás), pero El refutou isto dicindo que se Satanás está dividido contra si mesmo, entón o seu reino non pode manterse. Tamén afirmou que se expulsa os demos por parte de Beelzebul, quen os expulsa os seus seguidores? Así, eles serán os propios

xuíces indicando inconsistencia a súa lóxica afirmou ademais quen non con el contra el non se reúne con el esparexe mostrando neutralidade e non opción cando chega o reino Deus a guerra espiritual entre o ben o mal (Lucas 11:14-23).

3o parágrafo: Entón Xesús falou sobre un espírito impuro que deixa que a persoa vai por lugares áridos buscando descanso non atopa que di "Volverei a casa de onde veu". Cando chega atopa a casa varrida poñer orde, entón vai leva outros sete espíritos máis malvados que el mesmo van vivir alí condición final persoa peor que primeiro aviso perigo relixiosidade baleira sen arrepentimento xenuíno transformación levando aínda peor estado escravitude espiritual antes (Lucas 11:24-). 26). Mentres El dicía estas cousas, a multitude de mulleres gritaba: "O ventre bendito deu a luz peitos que te aleitaron!" Pero respondeu "Benditos máis ben os que oen palabra Deus obedeceo" enfatizando a importancia obediencia fe sobre as conexións biolóxicas físicas finalmente o capítulo conclúe a serie aflicións pronunciadas Fariseos expertos lei hipocrisía legalismo neglixencia xustiza amor Deus luz lámpada corpo ollo san corpo enteiro luz completa pero cando non saudable corpo escuridade completa precaución coidado asegurar luz dentro de nós non escuridade significando importancia pureza interior sobre as aparencias externas observancias relixiosas.

Lucas 11:1 E aconteceu que, mentres estaba orando nalgún lugar, cando cesou, un dos seus discípulos díxolle: "Señor, ensínanos a orar, como tamén Xoán ensinou aos seus discípulos".

Os discípulos pedíronlle a Xesús que lles ensinase a orar.

1. Aprender a orar con Xesús: como desenvolver unha relación íntima con Deus

2. O poder da oración: como acceder aos milagres e bendicións de Deus

1. Xoán 15:7 - "Se permaneces en min, e as miñas palabras permanecen en ti, pedide o que queirades, e será por vós".

2. Hebreos 4:16 - "Achegámonos, pois, con confianza ao trono da graza, para que recibamos misericordia e atopemos graza para axudar no momento da necesidade".

Lucas 11:2 E díxolles: "Cando recedes, din: Pai noso que estás nos ceos, santificado sexa o teu nome". Chega o teu reino. fágase a túa vontade, como no ceo, así na terra.

Xesús ensinou aos seus discípulos a orar, instruíndolles a dirixirse a Deus como "O noso Pai no Ceo" e a orar para que a súa vontade se faga na terra como no Ceo.

1. Orar pola vontade de Deus: o significado e a relevancia das ensinanzas de Xesús

2. Buscando o Reino de Deus: levar o ceo á terra a través da oración

1. Mateo 6:9-13 - O Ensino de Xesús sobre a Oración do Señor

2. 1 Xoán 5:14-15 - Orar segundo a vontade de Deus

Lucas 11:3 Dános día a día o noso pan de cada día.

Este versículo é unha petición de Xesús a Deus para que proporcione o sustento diario.

1. "Que significa pedir o noso pan de cada día?"

2. "O poder da petición fiel a Deus"

1. Mateo 6:11 - "Dános hoxe o noso pan de cada día".

2. Salmo 145: 15-16 - "Os ollos de todos miran para ti, e dáslles a súa comida no seu momento. Ti abres a man; satisfaces o desexo de todo ser vivo".

Lucas 11:4 E perdóanos os nosos pecados; pois tamén perdoamos a todos os que nos deben. E non nos deixes caer na tentación; pero líbranos do mal.

A pasaxe anímanos a pedir perdón a Deus, a non deixarnos caer na tentación e a ser librados do mal.

1. Unha chamada ao arrepentimento e ao perdón

2. A protección de Deus contra a tentación

1. Mateo 6:12-15 - Perdóanos as nosas débedas, como nós perdoamos aos nosos debedores

2. Santiago 1:13-15 - Que ninguén diga cando é tentado: "Estou sendo tentado por Deus", porque Deus non pode ser tentado co mal, e el mesmo non tenta a ninguén.

Lucas 11:5 E díxolles: Quen de vós teña un amigo e irá a el á media noite e lle dirá: Amigo, préstame tres pans;

Xesús anímanos a pedir axuda aos demais cando esteamos necesitados.

1: Non debemos ter medo de pedir axuda aos demais cando estamos necesitados.

2: Deberiamos estar dispostos a axudar a outros necesitados como Deus nos axudou.

1: Lucas 6:38 - Da, e será dado a ti; boa medida, apretada, axitada e abalada, os homes entregarán no teu seo.

2: Filipenses 2:3-4 - Non fagas nada por ambición egoísta ou por vana presunción. Máis ben, con humildade valora aos demais por riba de ti, non mirando aos teus propios intereses senón a cada un de vostedes aos intereses dos demais.

Lucas 11:6 Porque chegou a min un amigo meu na súa viaxe, e non teño nada que poñer diante del?

Un amigo está de visita e o orador non ten nada que ofrecerlle.

1. A importancia da hospitalidade: Lucas 14:12-14

2. O poder da fe: Mateo 17:20

1. Proverbios 25:21: Se o teu inimigo ten fame, dálle pan para comer; e se ten sede, dálle auga de beber.

2. Romanos 12:13: Comparte co pobo do Señor que está necesitado. Practica a hostalería.

Lucas 11:7 E el desde dentro responderá e dirá: Non me molestes: a porta está agora pechada e os meus fillos están comigo na cama; Non podo levantarme e darche.

Un home négase a erguerse e abrir a porta para darlle a unha persoa que está fóra o que lle pide, xa que os seus fillos están na cama con el.

1. O poder da familia: explorando a importancia de protexer e investir nas nosas familias.

2. O valor da xenerosidade: discutir o impacto de mostrar bondade cos demais.

1. Efesios 6:4 - "Pais, non exasperades aos vosos fillos; en cambio, criaos no adestramento e instrución do Señor".

2. Mateo 25:35-36 - "Porque tiven fame e déchesme de comer, tiven sede e déchesme de beber, era forasteiro e convidáchesme".

Lucas 11:8 Dígovos que aínda que non se ergue para darllo, porque é o seu amigo, por mor da súa importunidade levantarase e daralle canto necesite.

Resáltase a importancia da persistencia e da determinación xa que Xesús explica que aínda que se negue unha solicitude, se un é persistente, concederáselles o que necesitan.

1. "O poder da persistencia: chegar máis aló da negación"

2. "A provisión de Deus a través da perseveranza"

1. Santiago 5:16 - "Confesade os vosos defectos uns a outros, e orade uns polos outros, para que seades curados. A oración fervente e eficaz dun home xusto vale moito".

2. Filipenses 4: 6-7 - "Non teñades coidado de nada; pero en todo, por medio de oración e súplica con acción de grazas, fagan coñecer a Deus as vosas peticións. E a paz de Deus, que supera todo entendemento, gardara os vosos corazóns e mentes por Cristo Xesús".

Lucas 11:9 E dígovos: Pedide, e daravos; buscade, e atoparedes; bate, e abriráselle.

Deus responderá ás nosas oracións se pedimos, buscamos e chamamos.

1. Deus cubrirá as nosas necesidades se rezamos con fe.

2. Deus abrirá portas se o buscamos con fervor.

1. Santiago 1:5-8 - Se algún de vós carece de sabedoría, que llo pida a Deus, que dá a todos con generosidade e non reprende; e daráselle.

2. Mateo 7:7-8 - Pedi, e darache; buscade, e atoparedes; bate, e abriráselle: pois todo aquel que pide recibe; e quen busca atopa; e ao que bate abriráselle.

Lucas 11:10 Porque todo aquel que pide recibe; e quen busca atopa; e ao que bate abriráselle.

Deus recompensa aos que piden, buscan e chaman.

1: O poder da oración - Deus sempre responderá ás nosas oracións e abrirá a porta ás nosas necesidades.

2: A bendición da fe - Teña fe en Deus que sempre nos proporcionará.

1: Santiago 4:8 - Achégate a Deus, e El achegarase a ti.

2: 1 Xoán 5: 14-15 - Esta é a confianza que temos diante del, que, se pedimos algo segundo a súa vontade, El nos escoita. E se sabemos que El nos escoita en todo o que lle pedimos, sabemos que temos as peticións que lle pedimos.

Lucas 11:11 Se un fillo lle pide pan a algún de vós que sexa pai, daralle unha pedra? ou se lle pide un peixe, ¿por peixe daralle unha serpe?

Xesús faille á multitude unha pregunta retórica sobre a relación entre os pais e os seus fillos, e se un pai lle daría ao seu fillo unha pedra ou unha serpe en lugar de pan ou peixe.

1. O amor dun pai - Explorando o amor incondicional que un pai ten polo seu fillo.

2. O poder da pregunta retórica - Explorando o poder do uso de preguntas retóricas por parte de Xesús para desafiar e inspirar ao seu público.

1. Mateo 7:9-11 - "¿Quen de vós, se o seu fillo pide pan, lle dará unha pedra?"

2. Isaías 28:23-29 - "Será como unha brisa refrescante do norte, un refacho cálido do deserto. Refrescará aos cansados, revivirá como unha fonte de auga nunha terra seca e cansa".

Lucas 11:12 Ou se lle pide un ovo, ofreceralle un escorpión?

A pasaxe pregunta por que Deus daría algo amargo a cambio dunha petición de algo doce.

1: Deus non nos dá o que merecemos, dános o que necesitamos.

2: Pídelle a Deus o que necesitas, El darache o mellor.

1: Santiago 1:2-4 - Considerádeo pura alegría, meus irmáns, cando te enfrontes a probas de moitos tipos, porque sabes que a proba da túa fe produce perseveranza. Deixa que a perseveranza remate o seu traballo para que sexas maduro e completo, non falte de nada.

2: Romanos 8:28 - E sabemos que en todas as cousas Deus traballa para o ben dos que o aman, que foron chamados segundo o seu propósito.

Lucas 11:13 Se, pois, vós, sendo malos, sabedes dar bos agasallos aos vosos fillos, canto máis o voso Pai celestial dará o Espírito Santo aos que llo pidan?

Deus está ansioso por dar o Espírito Santo a quen llo pida.

1. O don do Espírito Santo - Como o amor de Deus é maior que o noso

2. Aprender a pedir o Espírito Santo - Crecer na fe e na relación con Deus

1. Santiago 4:2-3 - Non tes porque non pides.

2. 1 Xoán 5:14-15 - Pedi e recibirás, para que a túa alegría estea plena.

Lucas 11:14 E botaba fóra un demo, que estaba mudo. E aconteceu que cando o demo saíu, falou o mudo; e a xente preguntábase.

Xesús expulsou un demo dun home, o que fixo que o home recuperase a capacidade de falar. A xente quedou abraiada co milagre.

1. O poder de Deus para restaurar: o milagre de Xesús de curar o home mudo

2. A fidelidade de Deus en circunstancias extraordinarias

1. Mateo 9: 6-7 - Pero para que saibades que o Fillo do Home ten poder na terra para perdoar os pecados, (entón díxolle ao paralítico:) Levántate, toma o teu leito e vai á túa. casa. E ergueuse e foise para a súa casa.

2. Salmo 103: 1-5 - Bendice o Señor, alma miña: e todo o que hai dentro de min, bendiga o seu santo nome. Bendice ao Señor, alma miña, e non esquezas todos os seus beneficios: quen perdoa todas as túas iniquidades; quen cura todas as túas enfermidades; Quen redime a túa vida da destrución; quen te coroa de bondade e tenras misericordias; Quen sacia a túa boca de cousas boas; para que a túa mocidade se renove coma a da aguia.

Lucas 11:15 Pero algúns deles dicían: "El expulsa os demos por medio de Belcebú, o xefe dos demos".

Algunhas persoas acusaron a Xesús de usar a Belcebú, o xefe dos demos, para expulsar os demos.

1. As acusacións de Xesús: como responder ás acusacións falsas

2. O poder de Xesús: como Xesús vence a oposición

1. Mateo 12:28-29, "Pero se eu expulso os demos polo Espírito de Deus, certamente o reino de Deus veu sobre vós. Ou como pode entrar na casa dun home forte e saquear os seus bens, a non ser que primeiro ligue. o home forte? E entón saqueará a súa casa".

2. Romanos 8:31-32: "Que diremos entón a estas cousas? Se Deus está por nós, quen pode estar contra nós? Aquel que non perdonou ao seu propio Fillo, senón que o entregou por todos nós, como non nos dará tamén con el todas as cousas?

Lucas 11:16 E outros, tentandoo, buscaban del un sinal do ceo.

Algunhas persoas pedíronlle a Xesús un sinal do ceo como unha forma de probalo.

1. O perigo de probar a Deus

2. A importancia da fe en Xesús

1. Hebreos 11:1 - "Agora a fe é a seguridade das cousas que se esperan, a convicción das que non se ven".

2. Mateo 4:7 - "Xesús díxolle: "De novo está escrito: Non probarás ao Señor, o teu Deus".

Lucas 11:17 Pero el, coñecendo os seus pensamentos, díxolles: Todo reino dividido contra si mesmo é desolado; e unha casa dividida contra unha casa cae.

Todo reino dividido contra si mesmo será destruído.

1: A unidade entre a comunidade é esencial para o éxito.

2: A unión trae forza e estabilidade.

1: Mateo 12:25 - Xesús dixo: "Todo reino dividido contra si mesmo será destruído, e toda cidade ou casa dividida contra si mesmo non resistirá".

2: Efesios 4:3 - Fai todos os esforzos para manter a unidade do Espírito a través do vínculo da paz.

Lucas 11:18 Se Satanás tamén está dividido contra si mesmo, como se manterá o seu reino? porque dis que eu boto fóra demos por medio de Belcebú.

O reino de Satanás non se manterá se está dividido contra si mesmo, aínda que os inimigos de Xesús acusárono falsamente de expulsar os demos a través de Belcebú.

1. A última inutilidade do mal - o poder de Deus sempre superará os esquemas de Satanás.

2. A importancia da verdade - Xesús ten o poder de superar as mentiras e as acusacións

falsas.

1. Efesios 6:12 - Porque non loitamos contra a carne e o sangue, senón contra os principados, contra os poderes, contra os gobernantes das tebras deste mundo, contra a maldade espiritual nos lugares altos.

2. 1 Xoán 4:4 - Vos sodes de Deus, fillos, e os vencedes, porque maior é o que está en vós, que o que está no mundo.

Lucas 11:19 E se eu boto fóra os demos por Belcebú, por quen os expulsan os teus fillos? por iso serán os vosos xuíces.

Xesús desafía aos fariseos a aceptar a súa autoridade como Fillo de Deus preguntando como explican o poder dos seus milagres se non é do ceo.

1: As palabras de Xesús en Lucas 11:19 serven como recordatorio de que debemos estar dispostos a aceptar a súa autoridade e seguilo como Fillo de Deus.

2: Debemos humillarnos e recoñecer o poder dos milagres de Xesús e escoller aceptar a súa autoridade como Fillo de Deus.

1: Mateo 28:18-20 - "E veu Xesús e díxolles: "Toda a autoridade no ceo e na terra foime dada. Id, pois, e facede discípulos a todas as nacións, bautizándoos no nome do Pai e do Fillo e do Espírito Santo, ensinándolles a observar todo o que vos mandei. E velaquí, estou contigo sempre, ata a fin dos tempos".

2: Xoán 14:6 - Xesús díxolle: "Eu son o camiño, a verdade e a vida. Ninguén vén ao Pai senón por min.

Lucas 11:20 Pero se eu co dedo de Deus expulso os demos, sen dúbida o reino de Deus chegou sobre vós.

O Reino de Deus chegou cando Xesús expulsa os demos co dedo de Deus.

1. Deus está connosco e veu traernos o Reino dos Ceos

2. Xesús é o Mesías e trae a salvación a través do poder de Deus

1. Isaías 9:6-7 - Porque un neno nos naceu, un fillo nos é dado; e o goberno estará sobre o seu ombreiro. E chamarase o seu nome Marabilloso, Conselleiro, Deus poderoso, Pai eterno, Príncipe da paz.

2. Romanos 14:17 - Porque o reino de Deus non é comer nin beber, senón xustiza, paz e gozo no Espírito Santo.

Lucas 11:21 Cando un home forte e armado garda o seu pazo, os seus bens están en paz:

O home forte mencionado nesta pasaxe é un símbolo de como os que son poderosos e seguros poden protexer as súas pertenzas con facilidade.

1. O poder de Deus para protexernos

2. A forza da fe en tempos difíciles

1. Salmo 91: 1-2 - O que habita no lugar secreto do Altísimo permanecerá á sombra do Todopoderoso. Direi do Señor: El é o meu refuxio e a miña fortaleza: o meu Deus; nel confiarei.

2. Romanos 8:31-32 - Que diremos entón a estas cousas? Se Deus está por nós, quen pode estar contra nós? Aquel que non perdonou ao seu propio Fillo, senón que o entregou por todos nós, ¿como non nos dará tamén con el todas as cousas?

Lucas 11:22 Pero cando un máis forte ca el ven sobre el e o vence, quítalle toda a armadura en que confiaba e reparte o seu botín.

O forte pode quitarlle a confianza aos débiles.

1: A forza en Deus é a única protección verdadeira.

2: Debemos desconfiar de confiar nun poder diferente ao de Deus.

1: Salmos 18:2 - O Señor é a miña rocha, a miña fortaleza e o meu liberador, o meu Deus, a miña rocha, en quen me refuxio, o meu escudo e o corno da miña salvación, o meu fortín.

2: Efesios 6: 10-13 - Finalmente, se fortalece no Señor e na forza do seu poder. Ponte toda a armadura de Deus, para que poidas resistir os esquemas do diaño. Porque non loitamos contra a carne e o sangue, senón contra os gobernantes, contra as autoridades, contra os poderes cósmicos sobre esta escuridade presente, contra as forzas espirituais do mal nos lugares celestes.

Lucas 11:23 O que non está comigo está contra min; e o que non reúne comigo, esparexe.

Quen non está do lado de Deus está en contra del e será esparcido en vez de reunido.

1: Debemos escoller estar ao lado de Deus para que poidamos reunirnos con El.

2: Debemos estar unificados na nosa fe en Deus para garantir que non esteamos dispersos.

1: Mateo 12:30 - "O que non está comigo está contra min; e o que non reúne comigo, espállase".

2: Santiago 4:4 - "Vós, adúlteros e adúlteras, non sabedes que a amizade do mundo é inimizade de Deus? Quen, polo tanto, quere ser amigo do mundo é inimigo de Deus".

Lucas 11:24 Cando o espírito impuro sae dun home, anda por lugares secos, buscando descanso; e ao non atopar ningún, di: Volverei á miña casa de onde saín.

O espírito impuro, cando é expulsado do home, busca un novo lugar onde habitar pero non pode atopar descanso e, así, volve á persoa da que procedeu.

1. O poder de Deus pode vencer o espírito impuro

2. A humildade e a oración poden axudar a resistir o espírito impuro

1. Santiago 4:7-8 Sométete, pois, a Deus. Resiste o demo, e el fuxirá de ti.

2. Efesios 6:12 Porque non loitamos contra a carne e o sangue, senón contra os principados, contra os poderes, contra os gobernantes das tebras deste mundo, contra a maldade espiritual nos lugares altos.

Lucas 11:25 E cando chega, atópase varrido e adornado.

A pasaxe fala dunha casa que está baleira e ordenada.

1. "O custo de estar preparado" - A sobre a importancia de ter unha vida ordenada e preparada para cando o Señor regrese.

2. "A beleza da orde" - A sobre a beleza e o poder da orde e da disciplina nas nosas vidas.

1. Mateo 6:33 - "Pero busca primeiro o reino de Deus e a súa xustiza, e todas estas cousas seranlles engadidas".

2. Proverbios 16:9 - "O corazón dun home planea o seu camiño, pero o Señor dirixe os seus pasos".

Lucas 11:26 Entón vai e leva para el outros sete espíritos máis malvados ca el; e entran e habitan alí: e o último estado daquel home é peor que o primeiro.

Xesús advirte de que se se permite que un espírito impuro entre na vida dunha persoa, traerá consigo outros sete espíritos impuros, o que resultará nun estado moito peor que antes.

1. Os perigos de permitir que o inimigo volva á túa vida.

2. A importancia de protexer o teu corazón e mente do pecado.

1. Efesios 6:10-18 - Ponte a armadura completa de Deus para protexerte das forzas espirituais do mal.

2. 1 Pedro 5:8-10 - Estade alerta e sobrio, resiste ao diaño e fuxirá.

Lucas 11:27 E aconteceu que, mentres el falaba estas cousas, unha muller do grupo alzou a voz e díxolle: "Diaventurado o ventre que te deu e os peitos que mamaches".

Unha muller eloxiou a Xesús por nacer dun ventre bendito e ter unha crianza bendita.

1. Como podemos recibir a bendición de Xesús

2. O poder da loanza e da bendición

1. Lucas 1:42 - "E ela falou en gran voz e dixo: Bendita es ti entre as mulleres, e bendito o froito do teu ventre".

2. Salmo 103: 1-5 - "Bendice ao Señor, alma miña: e todo o que hai dentro de min, bendiga o seu santo nome. Bendice ao Señor, alma miña, e non esquezas todos os seus beneficios: quen perdoa todas as túas iniquidades. ; que cura todas as túas enfermidades; quen redime a túa vida da destrución; quen te coroa de misericordia e de misericordia; quen sacia a túa boca de bens; para que a túa mocidade se renove coma a da aguia".

Lucas 11:28 Pero el dixo: Si, benditos son os que escoitan a palabra de Deus e a gardan.

Xesús declarou que aqueles que escoitan a Palabra de Deus e a obedecen son benditos.

1. As Bendicións da Obediencia

2. O poder de escoitar a Palabra de Deus

1. Santiago 1:22-25 Pero sexade facedores da palabra, e non só oíntes, enganándose a vós mesmos.

2. Salmo 119:11 A túa palabra escondei no meu corazón, para non pecar contra ti.

Lucas 11:29 E cando a xente estaba reunida, comezou a dicir: Esta é unha xeración mala: buscan un sinal; e non se lle dará ningún sinal, senón o sinal do profeta Jonás.

Esta pasaxe fala da amonestación de Xesús á xente por buscar sinais del en vez de fe.

1. "O sinal da fe: aprender a confiar en Deus"

2. "O sinal de Jonás: un estudo da obediencia"

1. Isaías 7:9 - "Se non cres, non serás establecido".

2. Santiago 2:17-18 - "Así tamén a fe por si mesma, se non ten obras, está morta. Pero alguén dirá: "Ti tes fe e eu teño obras". Amósame a túa fe sen as túas obras, e mostrareiche a miña fe polas miñas obras".

Lucas 11:30 Porque como Jonás foi un sinal para os ninivitas, así o será o Fillo do Home para esta xeración.

Xesús é un sinal para esta xeración, do mesmo xeito que Xonás foi un sinal para os ninivitas.

1. Xesús é o cumprimento das profecías do Antigo Testamento

2. Esperanza en Xesús para unha nova xeración

1. Xonás 1: 1-3: "Agora a palabra do Señor foi a Xonás, fillo de Amitai, dicindo: 'Levántate, vai a Nínive, esa gran cidade, e chama contra ela, porque a súa maldade xurdiu antes. eu.' Pero Xonás levantouse para fuxir a Tarsis da presenza do Señor. Baixou a Iope e atopou un barco que ía a Tarsis".

2. Mateo 16:4, "Unha xeración malvada e adúltera busca un sinal, pero ningún sinal se lle dará, excepto o sinal de Jonás".

Lucas 11:31 A raíña do sur levantarase no xuízo cos homes desta xeración e condenalos: porque veu dos confins da terra para escoitar a sabedoría de Salomón; e velaquí, hai un maior que Salomón.

A sabedoría de Deus é maior que calquera sabedoría atopada na terra.

1: Busca a sabedoría de Deus por riba de todos os demais

2: A raíña do sur móstranos a importancia de buscar a sabedoría de Deus

1: Santiago 1:5 - Se algún de vós carece de sabedoría, que llo pida a Deus, que dá a todos generosamente e non reprende; e daráselle.

2: Proverbios 2:1-5 - Meu fillo, se recibes as miñas palabras e escondes contigo os meus

mandamentos; Para que inclines o teu oído á sabedoría e apliques o teu corazón á intelixencia; Si, se clamas en busca do coñecemento e alzas a túa voz para o entendemento; Se a buscas coma prata e a buscas coma tesouros escondidos; Entón entenderás o temor do Señor e atoparás o coñecemento de Deus.

Lucas 11:32 Os homes de Nínive levantaranse no xuízo con esta xeración, e condenarána, porque se arrepentiron coa predicación de Jonás; e, velaquí, hai un maior que Jonas.

O xuízo de Deus sobre esta xeración virá da comparación co arrepentimento dos ninivitas en resposta á predicación de Jonás.

1: Debemos humillarnos e arrepentirnos dos nosos pecados para recibir a graza de Deus.

2: Debemos lembrar que o xuízo de Deus sobre esta xeración virá de comparalo co arrepentimento dos ninivitas en resposta á predicación de Xonás.

1: Xoel 2:12-13 "Aínda agora", declara o Señor, "volvede a min con todo o voso corazón, con xaxún, con choros e con loito; e rasgade os vosos corazóns e non os vosos vestidos". Volve ao Señor, o teu Deus, que é misericordioso e misericordioso, lento para a ira e rico en amor.

2: Isaías 55:6-7 Busca ao Señor mentres o atopan; chámao mentres está preto; que o impío abandone o seu camiño, e o inxusto os seus pensamentos; que volva ao Señor, para que teña compaixón del, e do noso Deus, porque perdoará en abundancia.

Lucas 11:33 Ninguén, cando acendeu unha candea, a garda nun lugar secreto, nin debaixo do almofado, senón sobre un candelero, para que os que entren vexan a luz.

Xesús anima a compartir a luz do coñecemento e da verdade, para que os que entren poidan beneficiarse dela.

1. "Iluminando o camiño: compartindo a luz do coñecemento e da verdade"

2. "O arbusto e o candelero: o poder de iluminar aos demais"

1. Mateo 5:14-16 “Vós sodes a luz do mundo. Non se pode ocultar unha cidade situada nun outeiro. Tampouco a xente acende unha lámpada e a mete debaixo dun cesto, senón sobre un soporte, e dá luz a todos os da casa. Do mesmo xeito, que brille a túa luz diante dos demais, para que vexan as túas boas obras e dean gloria ao teu Pai que está no

ceo”.

2. Proverbios 4:18 "Pero o camiño dos xustos é como a luz do amencer, que brilla cada vez máis ata que chegue o día".

Lucas 11:34 A luz do corpo é o ollo; polo tanto, cando o teu ollo é único, todo o teu corpo tamén está cheo de luz; pero cando o teu ollo é malo, tamén o teu corpo está cheo de tebras.

Xesús ensina que se o ollo é bo, todo o corpo estará cheo de luz, pero se o ollo é malo, todo o corpo estará cheo de tebras.

1. Ver cos Ollos da Fe

2. Camiñando á Luz da Palabra de Deus

1. Efesios 5:8 - Porque ás veces erades tebras, pero agora sodes luz no Señor: andade como fillos da luz.

2. Mateo 6:22-23 - O ollo é a lámpada do corpo. Entón, se o teu ollo está san, todo o teu corpo estará cheo de luz, pero se o teu ollo está mal, todo o teu corpo estará cheo de escuridade.

Lucas 11:35 Ten coidado, pois, de que a luz que hai en ti non sexa escuridade.

Xesús advirte aos seus seguidores que se aseguren de que a luz dentro deles non sexa substituída pola escuridade.

1. A luz do mundo: o poder da fe

2. Superar a escuridade do pecado a través da luz de Xesús

1. Mateo 5:14-16 - "Vós sodes a luz do mundo. Non se pode ocultar unha cidade situada nun outeiro. Tampouco a xente acende unha lámpada e a mete debaixo dun cesto, senón sobre un soporte, e dá luz a todos os da casa. Do mesmo xeito, que brille a túa luz diante dos demais, para que vexan as túas boas obras e dean gloria ao teu Pai que está no ceo”.

2. Filipenses 2:15-16 - "Para que sexades irreprensibles e inocentes, fillos de Deus sen defecto no medio dunha xeración torta e retorta, entre os que brillas como luces no mundo, aferrados á palabra de vida. ”.

Lucas 11:36 Se, polo tanto, se todo o teu corpo está cheo de luz, sen ter ningunha parte escura, todo estará cheo de luz, como cando o brillo dunha vela te alumea.

Xesús ensina que se todo o noso corpo está cheo de luz, iluminarase igual que unha vela ilumina .

1. "A luz do mundo: abrazar e compartir a luz de Cristo"

2. "O corpo de luz: como vivir na luz de Cristo"

1. Mateo 5:14-16 - "Vós sodes a luz do mundo. Non se pode ocultar unha cidade que está situada nun outeiro. Deixa que a túa luz brille diante dos homes, para que vexan as túas boas obras e glorifiquen ao teu Pai. que está no ceo".

2. Xoán 8:12 - "Entón faloulles Xesús de novo, dicindo: Eu son a luz do mundo; o que me segue non andará nas tebras, senón que terá a luz da vida".

Lucas 11:37 E mentres falaba, un fariseo rogoulle que cease con el; e entrou e sentou á mesa.

O fariseo pediulle a Xesús que ceara con el, e Xesús aceptou.

1. Aceptar invitacións: exemplo de humildade de Xesús

2. O poder da hospitalidade: dar a benvida a Xesús nas nosas vidas

1. Mateo 11:29 - "Levade sobre vós o meu xugo e aprendede de min, porque son manso e humilde de corazón, e atoparedes descanso para as vosas almas".

2. Efesios 5:1-2 - "Por tanto, seed imitadores de Deus, como fillos amados. E anda no amor, como Cristo nos amou e se entregou a si mesmo por nós, ofrenda e sacrificio de perfume a Deus".

Lucas 11:38 E cando o fariseo viu, marabillóuse de que non se lavase antes da cea.

Un fariseo sorprendeuse cando Xesús non se lavaba antes de cear.

1. "O significado do lavado: unha lección de Xesús"

2. "O significado das accións de Xesús: unha reflexión de Lucas 11:38"

1. Xoán 13:12-17 - Xesús lavando os pés dos seus discípulos como unha demostración de amor e humildade.

2. Marcos 7:1-5 - Xesús criticando aos fariseos pola súa énfase no lavado ritual en lugar da importancia da pureza interior.

Lucas 11:39 E o Señor díxolle: "Agora vós fariseos limpades o exterior da copa e do prato; pero o teu interior está cheo de rapos e maldade.

O Señor reprochou aos fariseos que tiñan unha natureza hipócrita.

1: Debemos mirar dentro de nós mesmos e asegurarnos de que os nosos corazóns estean puros e libres de maldade.

2: Debemos esforzarnos por ser auténticos na nosa fe e practicar o que predicamos.

1: Mateo 15:8-10 "Esta xente honrame cos seus beizos, pero o seu corazón está lonxe de min. Vanme adoran; as súas ensinanzas son meramente regras humanas".

2: Santiago 1: 26-27 "Se alguén se considera relixioso e aínda non mantén o control da súa lingua, engáñase a si mesmo e a súa relixión non vale para nada. A relixión que Deus noso Pai acepta como pura e impecable é esta: coidar dos orfos e das viúvas nas súas angustias e evitar que o mundo se contamine".

Lucas 11:40 Necios, o que fixo o que está fóra non fixo tamén o que está dentro?

Xesús reprende aos fariseos por non entender que Deus creou os aspectos externos e internos dos humanos.

1. O poder da creación de Deus - Explorando como o poder e o amor de Deus son

evidentes na creación dos nosos seres externos e internos.

2. A necesidade de crecemento interno - Comprender a necesidade do crecemento espiritual interno xunto co crecemento físico.

1. Xénese 1:27 - Entón Deus creou á humanidade á súa propia imaxe, á imaxe de Deus creounas; macho e femia creounos.

2. Salmo 139: 13-14 - Porque creaches o meu interior; mallachesme no ventre da miña nai. Loovo porque estou feita con medo e marabillosa; os teus traballos son marabillosos, o sei moi ben.

Lucas 11:41 En cambio, dade esmola das cousas que tedes; e velaquí, todas as cousas están limpas para vós.

Xesús anima aos seus seguidores a dar caridade e a recoñecer que Deus os perdoará.

1. Usar o que temos para axudar aos demais: o reto da caridade

2. De impuro a limpo: o poder do perdón

1. Mateo 6: 1-4 - "Coidado de non facer a súa esmola diante dos homes, para ser vistos por eles; se non, non tes recompensa do teu Pai que está no ceo. Por iso, cando fas a túa esmola, non fagas tocar a trompeta diante de ti, como fan os hipócritas nas sinagogas e nas rúas, para que teñan gloria dos homes. En verdade dígovos que teñen a súa recompensa. Pero cando fas esmola, que a túa esquerda non saiba o que fai a túa dereita: para que a túa esmola sexa no segredo;

2. Santiago 2:15-17 - "Se un irmán ou unha irmá está espido e carece da comida diaria, e algún de vós díxolles: Partide en paz, quentádevos e enchádevos; non obstante non lles dades as cousas que son necesarias para o corpo; que lucra? Así e todo a fe, se non ten obras, está morta, estando soa. Si, un home pode dicir: "Ti tes fe e eu teño obras; móstrame a túa fe sen as túas obras, e eu mostrareiche a miña fe polas miñas obras".

Lucas 11:42 Pero ai de vós, fariseos! pois decimades a menta, a ruda e toda clase de herbas, e pasades por riba do xuízo e do amor de Deus: isto debíades facer, e non deixar o outro sen facer.

Este verso fala do fracaso dos fariseos para priorizar os asuntos espirituais sobre o seguimento da letra da lei.

1: Debemos priorizar a nosa vida espiritual e buscar servir a Deus con todo o noso corazón, non só coas nosas accións.

2: Non debemos esquecernos de mostrar amor ao noso semellante, porque é a través do noso amor que mostramos a nosa devoción a Deus.

1: Mateo 22:37-40 - Xesús díxolle: "Amarás ao Señor, o teu Deus, con todo o teu corazón, con toda a túa alma e con toda a túa mente". Este é o primeiro e grande mandamento. E o segundo é así: "Amarás ao teu próximo como a ti mesmo". Destes dous mandamentos dependen toda a Lei e os Profetas".

2: Deuteronomio 10:12-13 - E agora, Israel, que esixe de ti o Señor, o teu Deus, senón que temer ao Señor, o teu Deus, que camines en todos os seus camiños e que o ames, que sirvas ao Señor, o teu Deus, todo o teu corazón e con toda a túa alma, e para gardar os mandamentos do Señor e os seus estatutos que che mando hoxe para o teu ben?

Lucas 11:43 Ai de vós, fariseos! porque amades os asentos máis altos nas sinagogas e os saúdos nos mercados.

Os fariseos son recriminados polo seu amor por estar en postos de honra e por buscar o recoñecemento nos espazos públicos.

1: A mensaxe do Señor aos fariseos é buscar honra na humildade.

2: Non debemos estar motivados polo recoñecemento, senón tratar de servir aos demais con humildade.

1: Mateo 23:12 - "E quen se enaltece será humillado; e o que se humilla será exaltado".

2: Filipenses 2:3 - "Que nada se faga por contendas ou vanagloria; pero con humildade de espírito que cada un se estime mellor que a si mesmo".

Lucas 11:44 Ai de vós, escribas e fariseos hipócritas! porque sodes coma sepulcros que non aparecen, e os homes que andan sobre elas non se dan conta delas.

Xesús critica aos escribas e aos fariseos pola súa hipocrisía.

1: Debemos ser honestos na nosa fe e non só pasar polos movementos.

2: Debemos ter coidado de nunca facernos compracentes coa nosa fe e non só pasar polos movementos.

1: Mateo 23:27-28 - "Ai de vós, mestres da lei e fariseos, hipócritas! Sodes coma sepulcros encalados, que por fóra parecen fermosos pero por dentro están cheos de ósos dos mortos e de todo impuro. Do mesmo xeito, por fóra pareces á xente como xusto, pero por dentro estás cheo de hipocrisía e maldade".

2: Isaías 29:13 - "Esta xente achégase a min coa súa boca e honrame cos seus beizos, pero o seu corazón está lonxe de min. A súa adoración por min baséase en regras meramente humanas que lles ensinaron".

Lucas 11:45 Entón respondeu un dos avogados e díxolle: Mestre, dicindo isto tamén nos reproches.

Un avogado reprende a Xesús por acusar aos avogados e escribas de hipocrisía.

1. O pecado da hipocrisía: expoñer a falsidade e amar a verdade

2. Vivindo unha vida de autenticidade: practicando o que predicamos

1. Romanos 12:9 - "Que o amor sexa xenuíno. Aborrece o que é malo; mantén firme o que é bo".

2. Santiago 4:17 - "Entón, quen sabe o que debe facer e non o fai, para el é pecado".

Lucas 11:46 E dixo: Ai tamén de vós, avogados! pois cargades os homes con cargas pesadas que soportar, e vós mesmos non toquedes as cargas cun dos vosos dedos.

Os avogados da época de Xesús oprimiron á xente con pesadas cargas e negáronse a axudalos.

1. Non debemos esquecer a nosa obriga de axudar aos que están loitando.

2. A hipocrisía de quen se nega a axudar aos necesitados.

1. Santiago 2: 14-17 - Pois se entra na túa asemblea un home con aneis de ouro e vestidos elegantes, e entra tamén un pobre con roupas descuidadas, prestas atención ao que leva o vestido elegante e dis: , "Séntate aquí nun bo lugar", mentres lle dis ao pobre: "Quédate alí", ou: "Séntate aos meus pés", non fixeches distincións entre vós e convertécheste en xuíces con malos pensamentos?

2. Mateo 25:31-46 - "Cando o Fillo do Home veña na súa gloria, e todos os anxos con el, entón sentarase no seu trono glorioso. Ante el reuniranse todas as nacións, e separará os pobos. uns doutros como un pastor separa as ovellas das cabras.

Lucas 11:47 Ai de vós! porque vós edificades os sepulcros dos profetas, e vosos pais matáronos.

A pasaxe condena aos que constrúen monumentos aos profetas que mataron os seus antepasados.

1. Debemos lembrar aos profetas e aprender das súas ensinanzas en lugar de simplemente honralos con monumentos.

2. Debemos ter coidado de non repetir os erros dos nosos antepasados e, no seu lugar, esforzarnos pola xustiza.

1. Mateo 5:7 - "Bienaventurados os misericordiosos, porque terán misericordia".

2. Santiago 2:13 - "Porque o xuízo non ten misericordia para quen non mostrou misericordia. A misericordia triunfa sobre o xuízo".

Lucas 11:48 Verdadeiramente testemuñades que admitades as obras dos vosos pais, porque eles os mataron, e vós edificades os seus sepulcros.

Xesús está a condenar aos fariseos por honrar os feitos dos seus antepasados, que mataron aos profetas, mentres ignoraban as advertencias dos profetas.

1. Honrando aos xustos, non aos malvados

2. Lembrando a nosa historia e aprendendo dela

1. Mateo 23:29-31 - "Ai de vós, escribas e fariseos, hipócritas! porque construídes os sepulcros dos profetas e adornádes os sepulcros dos xustos, e dis: Se estivésemos nos días dos nosos pais. , nós non teriamos participado con eles no sangue dos profetas. Polo que sodes testemuñas de vós mesmos, que sodes fillos dos que mataron aos profetas".

2. Proverbios 27:1 - "Non te glories do mañá, porque non sabes o que un día pode producir".

Lucas 11:49 Por iso tamén dixo a sabedoría de Deus: Enviareilles profetas e apóstolos, e algúns deles matarán e perseguirán.

Deus enviou profetas e apóstolos ao pobo, algúns dos cales foron perseguidos e mesmo asasinados.

1. A fortaleza da fe ante a persecución

2. O poder da sabedoría e do amor de Deus

1. Hebreos 11:32-39 - Os heroes da fe que foron perseguidos, pero permaneceron fieis.

2. Romanos 5:8 - O amor de Deus ao enviar ao seu Fillo, Xesús, para ser perseguido por nós.

Lucas 11:50 Para que o sangue de todos os profetas, que foi derramado dende a fundación do mundo, sexa requirido desta xeración;

Esta xeración é responsable de todo o sangue dos profetas que foi derramado dende o principio dos tempos.

1: Todas as persoas son responsables ante Deus da violencia e da inxustiza cometidas contra os seus profetas dende o principio dos tempos.

2: Todos debemos responsabilizarnos das inxustizas cometidas pola nosa xeración e as que nos precederon.

1: Isaías 58:1 - "Grita en voz alta, non te perdas, alza a túa voz como trompeta, e fai saber ao meu pobo a súa transgresión, e á casa de Xacob os seus pecados".

2: Miqueas 6:8 - "El mostrouche, oh home, o que é bo; e que esixe o Señor de ti, senón que fagas a xustiza, ames a misericordia e camines humildemente co teu Deus?"

Lucas 11:51 Desde o sangue de Abel ata o sangue de Zacarías, que pereceu entre o altar e o templo: en verdade dígovos que se lle esixirá a esta xeración.

Esta pasaxe fala das consecuencias dos pecados dunha xeración, que se lles esixirán.

1. A xustiza e a misericordia de Deus: comprender a consecuencia do pecado

2. O prezo da desobediencia: aprendendo do pasado

1. Hebreos 9:22 - "E case todas as cousas son por lei purgadas con sangue; e sen derramamento de sangue non hai remisión".

2. Romanos 6:23 - "Porque o salario do pecado é a morte, pero o don de Deus é a vida eterna por medio de Xesucristo, noso Señor".

Lucas 11:52 Ai de vós, avogados! porque quitaches a chave do coñecemento: non entrastes en vós mesmos, e os que estaban entrando impedistes.

Os avogados quitáranlle a chave do coñecemento e impedían que outros a obtivesen.

1: Non debemos impedir que outros adquiran coñecemento, senón axudalos na súa viaxe.

2: Necesitamos lembrar de manternos humildes cando teñamos coñecemento, e non gardala para nós.

1: Santiago 3:17-18 - Pero a sabedoría que vén do ceo é ante todo pura; despois amante da paz, considerado, submiso, cheo de misericordia e bo froito, imparcial e sincero. Os pacificadores que sementan en paz recollen unha colleita de xustiza.

2: Proverbios 11:9 - Coa súa boca o impío destruiría ao seu próximo, pero co coñecemento os xustos son liberados.

Lucas 11:53 E mentres lles dicía estas cousas, os escribas e os fariseos comezaron a instarlle con vehemencia e a provocarlle a falar de moitas cousas:

Os escribas e fariseos provocaron moito a Xesús a falar de moitas cousas.

1. O poder da fala: como impactan as nosas palabras nas nosas vidas

2. Xesús contra os escribas e os fariseos: que podemos aprender do seu enfrontamento?

1. Mateo 12: 36-37 - "Pero dígovos que de toda palabra ociosa que falen os homes, darán conta dela no día do xuízo. Porque polas túas palabras serás xustificado, e polas túas palabras serás condenado".

2. Salmo 19:14 - "Que as palabras da miña boca e a meditación do meu corazón sexan agradables aos teus ollos, Señor, a miña forza e o meu redentor".

Lucas 11:54 Agardando por el, e procurando sacarlle algo da boca para acusalo.

Os líderes relixiosos tentaban atrapar a Xesús collendo algo da súa boca para acusalo.

1. O perigo de ser enganado polo orgullo

2. O poder da humildade ante a persecución

1. Santiago 1:19-20 "Sabede isto, meus amados irmáns: que cada quen sexa pronto para escoitar, lento para falar, lento para a ira, porque a ira do home non produce a xustiza de Deus".

2. Proverbios 16:18 "A soberbia vai antes da destrución, e o espírito altivo antes da caída".

Lucas 12 presenta as ensinanzas de Xesús sobre a hipocrisía, a preocupación, a riqueza, a vixilancia e a división.

1o Parágrafo: O capítulo comeza con Xesús advertindo aos seus discípulos sobre a hipocrisía dos fariseos e animándoos a non temer aos que poden matar o corpo pero non poden facer máis. Pola contra, deberían temer a Deus que ten autoridade sobre o corpo e a alma (Lucas 12:1-7). Tamén fixo fincapé en que quen o recoñeza antes que outros, será recoñecido ante os anxos de Deus. Porén, os que o neguen serán negados (Lucas 12:8-12). En resposta á petición dun home para que Xesús dixese ao seu irmán que dividía a

herdanza familiar con el, Xesús advertiu contra todo tipo de avaricia e contou unha parábola sobre un tolo rico que almacenaba riquezas para si, pero non era rico para Deus (Lucas 12). : 13-21).

2o Parágrafo: Seguindo esta ensinanza sobre a cobiza, Xesús virouse cara aos seus discípulos e animounos a non preocuparse polas necesidades da vida porque Deus coñece as súas necesidades. En lugar de preocuparse polas cousas materiais, deberían buscar o reino de Deus, estas cousas tamén se lles dará (Lucas 12:22-31). Aseguroulles que é o pracer do pai dar o reino, polo que hai que temer un rabaño pequeno en vez de vender as posesións dar esmolas proporcionar bolsas non gastar tesouros infalibles o ceo onde ningún ladrón se achega a polilla destrúe onde o teu tesouro alí o teu corazón tamén enfatizando a prioridade sobre os valores espirituais eternos. temporais materiais (Lucas 12:32-34).

Terceiro parágrafo: A última parte de Lucas 12 céntrase na preparación da vixilancia para a chegada do Fillo Home, que comparou a chegada inesperada da noite do ladrón ou do banquete de vodas que regresa do amo, os criados necesitan sempre preparados agardando o regreso do amo. benditos son aqueles aos que o mestre atopa alerta cando chega (Lucas 12:35). -40). Pedro preguntou se a parábola quería dicir só discípulos ou todo o mundo respondeu outra parábola, un xefe sabio fiel a quen o amo encarga aos seus criados que lles dean de comer no momento oportuno contrasta o servo malvado di corazón: "O meu amo tarda moito en chegar" comeza a golpear os criados as criadas comen a bebida emborrachanse se iso o amo do servo chega o día en que non o espera hora inconsciente cortar pezas asignar lugar infiel indicando graves consecuencias infidelidade falta de preparación Retorno do Señor subliñaba aínda máis a división A súa mensaxe traería ata dentro das familias subliñando o compromiso de custos seguindo a El finalmente concluíu sinais veces a capacidade da xente interpretar os sinais meteorolóxicos pero a falla de interpretar tempo presente aviso prestar atención aos sinais recoñecer necesidade urxente arrepentimento preparación Reino Deus.

Lucas 12:1 Mentres tanto, cando se xuntaba unha multitude innumerable de xente, de tal xeito que se pisaban uns sobre outros, comezou a dicirlles aos seus discípulos ante todo: Coidado co fermento dos fariseos, que é hipocrisía.

Xesús advertiu aos seus discípulos que desconfían da hipocrisía dos fariseos.

1. "O perigo da hipocrisía"

2. "Vivir unha vida de autenticidade"

1. Mateo 23:27-28 - "Ai de vós, escribas e fariseos, hipócritas! porque sodes como sepulcros branqueados, que parecen fermosos por fóra, pero por dentro cheos de ósos de mortos e de toda impureza"

2. Romanos 12:9 - "Que o amor sexa sen disimulo. Aborrece o que é malo; apúntate ao bo".

Lucas 12:2 Porque non hai nada cuberto que non sexa revelado; nin escondido, iso non se sabe.

Deus revelará todos os segredos e nada permanecerá oculto.

1. Sexa veraz e honesto en todas as nosas accións, porque Deus revelará o que escondemos.

2. Todas as nosas obras serán expostas ante Deus, así que faga o que estea ben á súa vista.

1. Eclesiastés 12:14 - Porque Deus traerá todos os feitos a xuízo, incluso todo o que se oculta, sexa bo ou malo.

2. Proverbios 28:13 - Quen oculta os seus pecados non prospera, pero quen os confesa e os renuncia, atopa misericordia.

Lucas 12:3 Polo tanto, todo o que falases nas tebras será oído á luz; e o que falastes ao oído nos armarios será proclamado sobre os tellados.

A xente debe ter coidado co que din xa que se escoitará e pode repetirse.

1: Fala da vida, non da morte: as palabras teñen o poder de construír ou derrubar. Escolle palabras que dan vida e edifican aos demais.

2: Ten coidado co que dis - Teña en conta as palabras que saen da súa boca, xa que se escoitarán e se repetirán.

1: Proverbios 18:21 - A morte e a vida están no poder da lingua, e os que a aman comerán o seu froito.

2: Santiago 3:5-10 - Así a lingua é un membro pequeno, e presume de grandes cousas. Velaí que gran cousa acende un pequeno lume! E a lingua é un lume, un mundo de iniquidade: así é a lingua entre os nosos membros, que contamina todo o corpo e

incendia o curso da natureza; e prendese lume do inferno. Porque toda clase de bestas, e de paxaros, de serpes e de cousas do mar, son domesticadas, e foron domadas pola humanidade. Pero a lingua ninguén pode domar; é un mal indisciplinado, cheo de veleno mortal. Con iso bendicimos a Deus, o Pai; e con iso maldicimos aos homes, que son feitos á semellanza de Deus. Da mesma boca sae bendición e maldición. Meus irmáns, estas cousas non deberían ser así.

Lucas 12:4 E dígovos amigos meus: Non teñades medo dos que matan o corpo, e despois xa non teñen máis que facer.

Xesús anima aos seus amigos a non temer aos que só poden danar o corpo físico, xa que non teñen poder para facer nada máis.

1. O poder da fe sen medo: como vencer o medo ao home

2. Liberando o noso medo á morte: atopar forza nas palabras de Xesús

1. Salmo 56: 3-4 "Cando teño medo, confío en ti. En Deus, cuxa palabra louvo, en Deus confío; non terei medo. Que pode facerme a carne?"

2. Mateo 10:28 "E non teñas medo aos que matan o corpo, pero non poden matar a alma. Teme máis ben a quen pode destruír a alma e o corpo no inferno".

Lucas 12:5 Pero eu vos avisarei a quen temeredes: Teme a aquel que, despois de matar, ten poder para botalo ao inferno; si, dígovos: Temédelle.

Teme a Deus, porque El ten o poder de lanzar ao inferno.

1. O temor do Señor é o inicio da sabedoría

2. Facede caso da advertencia do Señor: Teme a el

1. Proverbios 9:10 - O temor do Señor é o principio da sabedoría, e o coñecemento do santo é entendemento.

2. Hebreos 10:31 - É unha cousa terrible caer nas mans do Deus vivo.

Lucas 12:6 ¿Acaso non se venden cinco pardais por dous pendeiros, e ningún deles é

esquecido ante Deus?

Deus lembra e coida ata a máis pequena das criaturas.

1: Deus coida de nós, aínda cando nos sentimos esquecidos.

2: Podemos confiar na providencia de Deus, sen importar o tamaño do noso problema.

1: Mateo 10:29-31 - "¿Non se venden dous pardais por un céntimo? Con todo, ningún deles caerá ao chan fóra do coidado do teu Pai. E ata os mesmos cabelos da túa cabeza están todos contados. Así que non teñas medo; vales máis que moitos pardais".

2: Salmo 147: 3-4 - "El cura aos quebrantados de corazón e venda as súas feridas. El determina o número das estrelas e chámaas a cada unha polo seu nome".

Lucas 12:7 Pero ata os mesmos cabelos da túa cabeza están todos contados. Non temáis, pois: valedes máis que moitos pardais.

Deus coida de nós, ata nos máis pequenos detalles.

1. Somos valiosos para Deus - Lucas 12:7

2. Deus ve e coida de todo - Lucas 12:7

1. Mateo 10:30-31 - Nin sequera os pardais son ignorados por Deus.

2. Isaías 43: 1-4 - Deus nos ama e nunca nos esquecerá.

Lucas 12:8 Tamén dígovos que a quen me confesa diante dos homes, o Fillo do home tamén o confesará diante dos anxos de Deus.

O Fillo do Home confesará os que o confesen diante dos homes.

1. O poder de confesar a Cristo en público

2. As recompensas da verdadeira confesión

1. Mateo 10:32-33 - "Polo tanto, a quen me confesa diante dos homes, eu tamén o confesareino diante do meu Pai que está nos ceos. Pero a quen me negue diante dos homes, tamén o negarei diante do meu Pai que está nos ceos. "

2. Romanos 10:9-10 - "Que se confesas coa túa boca ao Señor Xesús e cres no teu corazón que Deus o resucitou de entre os mortos, serás salvo. Porque co corazón un cre para a xustiza, e con a confesión da boca faise para a salvación".

Lucas 12:9 Pero o que me nega diante dos homes, será negado diante dos anxos de Deus.

O verso enfatiza que negar a Xesús ante a xente levará a ser negado ante os anxos de Deus.

1. "A importancia de ter fe en Xesús"

2. "As consecuencias de negar a Xesús"

1. Mateo 10:32-33 - "A quen, pois, a quen me confesa diante dos homes, eu tamén o confesaré ante o meu Pai que está nos ceos. o ceo".

2. 1 Xoán 4:15 - "Quen confesa que Xesús é o Fillo de Deus, Deus habita nel, e el en Deus".

Lucas 12:10 E a quen fale unha palabra contra o Fillo do Home, será perdoado; pero ao que blasfeme contra o Espírito Santo, non lle será perdoado.

A pasaxe afirma que falar contra o Fillo do Home será perdoado, pero blasfemar contra o Espírito Santo non será perdoado.

1. O poder do perdón - Unha ollada a Lucas 12:10

2. Blasfemar contra o Espírito Santo - Como recoñecelo e evitalo

1. Mateo 12: 31-32 - "Por iso dígovos que todo pecado e blasfemia serán perdoados aos homes; pero a blasfemia contra o Espírito Santo non será perdoada aos homes. E quen

fale unha palabra contra o Fillo do Home. , será perdoado: pero a quen fale contra o Espírito Santo, non lle será perdoado, nin neste mundo, nin no mundo que vén".

2. Marcos 3:29 - "Pero o que blasfema contra o Espírito Santo nunca ten perdón, senón que corre perigo de condenación eterna".

Lucas 12:11 E cando vos leven ás sinagogas, aos maxistrados e aos poderes, non vos preocupedes de como nin de que respostas, nin de que dicir.

Xesús ensina a non preocuparse polo que dicir cando se levan ante os maxistrados e outras autoridades.

1. Confía no Señor, non en ti mesmo: como apoiarte na fe ante situacións difíciles

2. Vivir sen medo: como seguir o exemplo de vida valente de Cristo

1. Isaías 41:10 - "Non temas, porque eu estou contigo: non te amedrentes, porque eu son o teu Deus: fortalecereiche; si, axudareiche; si, apoiareino coa man dereita. da miña xustiza".

2. Efesios 6:16 - "Por riba de todo, tomando o escudo da fe, co cal poderedes apagar todos os dardos de lume dos impíos".

Lucas 12:12 Porque o Espírito Santo ensinaravos o que debedes dicir na mesma hora.

Esta pasaxe subliña a importancia do Espírito Santo para guiarnos nas palabras correctas para dicir.

1. O poder do Espírito Santo nas nosas vidas

2. Falar a través do poder do Espírito Santo

1. Xoán 14:26 - "Pero o Auxiliador, o Espírito Santo, que o Pai enviará no meu nome, ensinaravos todas as cousas e lembraravos todo o que vos dixen".

2. Feitos 2:4 - "E todos enchéronse do Espírito Santo e comezaron a falar noutras linguas segundo o Espírito lles daba que se pronunciasen".

Lucas 12:13 E un da xente díxolle: Mestre, fálalle ao meu irmán para que reparta comigo a herdanza.

Un home da multitude pediulle a Xesús que interviñese nunha disputa entre el e o seu irmán sobre unha herdanza familiar.

1. A importancia de ter unha perspectiva correcta sobre as posesións materiais.

2. O poder do perdón e da reconciliación dentro da familia.

1. Mateo 6:19-21 - Xesús ensínanos a non preocuparnos polas posesións terrestres.

2. Colosenses 3:12-15 - A instrución de Paulo de perdoarnos uns a outros como Deus nos perdoou.

Lucas 12:14 E díxolle: Home, quen me fixo xuíz ou divisor de ti?

Este verso fala da negativa de Xesús a xulgar a outra persoa. Recórdalle ao home que non lle corresponde tomar tales decisións.

1: Non debemos ser rápidos para xulgar aos demais, como nos lembra Xesús en Lucas 12:14.

2: Non debemos confiar demasiado nos nosos propios xuízos, como advertiu Xesús en Lucas 12:14.

1: Santiago 4:11-12 "Non faledes mal uns dos outros, irmáns. O que fala contra un irmán ou xulga o seu irmán, fala mal contra a lei e xulga a lei. Pero se xulgas a lei, non es un cumpridor da lei, senón un xuíz".

2: Mateo 7:1-5 "Non xulgues, para que non sexas xulgado. Porque co xuízo que pronuncies serás xulgado, e coa medida que empregues serás medido. Por que ves a mota que está no ollo do teu irmán, pero non te fixas no tronco que está no teu propio ollo? Ou como lle podes dicir ao teu irmán: "Déixame sacar a pata do teu ollo", cando hai o tronco no teu propio ollo? Hipócrita, quítalle primeiro o tronco do teu propio ollo, e despois verás ben para quitar a mota do ollo do teu irmán".

Lucas 12:15 E díxolles: "Coidados, e coidado coa cobiza, porque a vida dun home non consiste na abundancia das cousas que posúe".

Esta pasaxe ensina que a verdadeira vida non vén de ter moitas posesións, senón de confiar en Deus.

1. Amar a Deus máis que as posesións

2. Recoñecer a bendición do contento

1. Mateo 6: 19-21 - "Non acumuledes tesouros na terra, onde a polilla e a ferruxe consumen e onde os ladróns entran e rouban, senón que amañades tesouros no ceo, onde nin a polilla nin a ferruxe consumen e onde os ladróns non entran nin rouban".

2. Eclesiastés 5:10 - "O que ama o diñeiro non se saciará co diñeiro, nin o que ama a riqueza cos seus ingresos; isto tamén é vaidade".

Lucas 12:16 E faloulles unha parábola, dicindo: A terra dun home rico deu abundantemente.

A parábola do home rico enfatiza a necesidade de utilizar as bendicións materiais de forma responsable.

1: Debemos usar as nosas bendicións materiais de forma responsable e non confiar demasiado en nós mesmos.

2: Debemos usar as nosas bendicións materiais para glorificar a Deus e non facernos orgullosos dos nosos propios logros.

1: Proverbios 21:20, "Hai tesouro e aceite preciosos na casa dos sabios, pero o home insensato gástao".

2: Eclesiastés 5:10, "O que ama a prata non se saciará de prata; nin o que ama a abundancia de produtos; isto tamén é vaidade".

Lucas 12:17 E pensou dentro de si, dicindo: Que farei, porque non teño lugar onde botar os meus froitos?

Un home preguntábase que facer coa súa abundancia de froitas, xa que non tiña onde gardalas.

1. A bendición da abundancia: como aproveitar ao máximo as túas bendicións

2. Contento en todas as circunstancias: atopar a alegría no medio da adversidade

1. Filipenses 4:11-13 - Non é que estou falando de estar necesitado, porque aprendín en calquera situación que estea a contentarme.

12 Sei ser humillado, e sei abundar. En calquera circunstancia, aprendín o segredo de afrontar a abundancia e a fame, a abundancia e a necesidade.

2. Proverbios 3:9-10 - Honra ao Señor coas túas riquezas e coas primicias de todos os teus produtos; 10 entón os teus hórreos encheranse de abundancia e as túas cubas rebentaranse de viño.

Lucas 12:18 E dixo: "Isto farei: derrubarei os meus hórreos e edificarei maiores; e alí regalarei todos os meus froitos e os meus bens.

Un home decide demoler os seus hórreos existentes e construír outros máis grandes para almacenar todas as súas posesións.

1. A necesidade de xenerosidade: Usando o ensino de Xesús en Lucas 12:18 para explorar como podemos compartir a nosa abundancia cos demais.

2. Contento: Examinando as palabras de Xesús en Lucas 12:18 para reflexionar sobre a importancia de comprender as limitacións das nosas posesións materiais.

1. 2 Corintios 9:6-7 - Reflexionando sobre a importancia de dar alegre.

2. Proverbios 11:24 - Considerando as bendicións da xenerosidade.

Lucas 12:19 E direi á miña alma: Alma, tes moitos bens almacenados para moitos anos; tranquilízate, come, bebe e alégrate.

Xesús advirte contra o perigo de centrarse demasiado nos bens materiais e, en cambio, aconsella centrarse na alimentación espiritual.

1. O perigo do materialismo: retos de centrarse nas necesidades espirituais

2. O valor do contento: satisfeito coa abundancia espiritual

1. Mateo 6: 19-21: "Non acumuledes tesouros na terra, onde a polilla e a ferruxe destrúen e onde os ladróns entran e rouban, senón que amañades tesouros no ceo, onde nin a polilla nin a ferruxe destrúen e onde os ladróns non entran nin rouban. Porque onde está o teu tesouro, alí estará tamén o teu corazón".

2. Eclesiastés 5: 10-12, "O que ama a prata non se saciará de prata; nin o que ama a abundancia, de aumento. Isto tamén é vaidade. Cando os bens aumentan, aumentan os que os comen; entón que proveito teñen os propietarios, excepto para velos cos seus ollos?"

Lucas 12:20 Pero Deus díxolle: Necio, esta noite esixiráche a túa alma.

Esta pasaxe fala da insensatez de acaparar bens xa que non se poderán levar connosco cando morramos.

1. A vaidade de acaparar as posesións

2. A impermanencia da vida

1. Mateo 6:19-21 - "Non acumulen para vós tesouros na terra... onde a polilla e a ferruxe destrúen e onde os ladróns entran e rouban".

2. Eclesiastés 5:13-14 - "Hai un mal grave que vin baixo o sol: riquezas gardadas para o seu propietario para o seu dano".

Lucas 12:21 Así é o que acumula tesouros para si e non é rico para con Deus.

Esta pasaxe fala da importancia de ser rico para Deus en lugar de almacenar tesouros terrestres.

1. A divindade é maior que as riquezas - Mirando Lucas 12:21 e o seu recordatorio de que debemos priorizar a nosa relación con Deus sobre as posesións materiais.

2. A túa riqueza no ceo - Explorando a idea de que a nosa verdadeira riqueza reside na nosa relación con Deus e non nas posesións terrestres.

1. Santiago 4:13-15 - "Ven agora, ti que dis: 'Hoxe ou mañá iremos a tal cidade e pasaremos alí un ano, comerciando e sacar proveito', pero non sabes que mañá. traerá. Cal é a túa vida? Pois ti es unha néboa que aparece un pouco e despois desaparece. En vez diso, deberías dicir: 'Se o Señor quere, viviremos e faremos isto ou aquilo'".

2. Eclesiastés 5:10 - "Quen ama o diñeiro nunca ten suficiente; quen ama a riqueza nunca está satisfeito cos seus ingresos. Isto tamén non ten sentido".

Lucas 12:22 E díxolles aos seus discípulos: "Por iso dígovos: Non vos preocupedes pola vosa vida, o que comeredes; nin para o corpo, o que vestiredes.

Non te preocupes polas túas necesidades xa que Deus proporcionará.

1: Confía no Señor e El cubrirá todas as túas necesidades.

2: Ten fe en Deus e El satisfará as túas necesidades.

1: Filipenses 4:19 - E o meu Deus suplirá todas as túas necesidades segundo as súas riquezas na gloria en Cristo Xesús.

2: Mateo 6:25-34 - Por iso dígoche: non te preocupes pola túa vida, o que comerás ou beberás, nin polo teu corpo, o que vestirás. Non é a vida máis que o alimento, e o corpo máis que a roupa?

Lucas 12:23 A vida é máis que a carne, e o corpo é máis que o vestido.

A vida é de maior valor que o sustento físico e a roupa.

1: Deus valora máis as nosas vidas que as nosas necesidades físicas.

2: Debemos priorizar o crecemento espiritual sobre as necesidades materiais.

1: Mateo 6:25-34 - Xesús ensínanos a non estar ansiosos polas nosas necesidades físicas e a buscar primeiro o reino de Deus.

2: Filipenses 4:11-13 - Paulo anímanos a contentarnos con calquera estado no que esteamos, porque Deus proporcionará as nosas necesidades.

Lucas 12:24 Considera os corvos, porque nin sementan nin recollen; que non teñen almacén nin hórreo; e Deus dálles de comer: canto máis sodes mellores que as aves?

Deus coida ata as criaturas máis sinxelas, entón canto máis coidará de nós?

1: Deus preocúpase de todas as criaturas e proporcionará para nós

2: Mesmo a máis pequena das criaturas é digna da atención de Deus

1: Mateo 6:26 - Mira os paxaros do ceo; non sementan nin segan nin gardan nos hórreos, e aínda así o voso Pai celestial aliméntaos.

2: Salmo 147:9 - Dálles o alimento ás bestas e aos corvos que choran.

Lucas 12:25 E quen de vós, con coidado, pode engadir á súa estatura un codo?

Esta pasaxe fala das limitacións do poder e do esforzo humano.

1. Contento no Señor: confiar na forza de Deus e non na túa

2. Confiar no Señor: atopar a alegría en Deus e non nas posesións

1. Mateo 6:25-34: "Por iso dígoche: non te preocupes pola túa vida, o que comerás ou beberás, nin polo teu corpo, o que vestirás. Non é a vida máis que o alimento, e o corpo máis. que roupa?"

2. Isaías 40:28-31: "Non o sabes? Non o escoitastes? O Señor é o Deus eterno, o Creador dos confíns da terra. Non se cansará nin se cansará, e ninguén pode entender o seu entendemento. braza".

Lucas 12:26 Se entón non podedes facer o que é menor, por que pensades no resto?

Esta pasaxe anímanos a centrarnos no que é importante e a non preocuparnos polas cousas que están fóra do noso control.

1. Deixa ir e deixa a Deus: confiando no Señor e no poder da súa Providencia

2. Non sues as cousas pequenas: priorizando o que importa

1. Mateo 6:25-34 - Xesús ensinando sobre a preocupación

2. Filipenses 4: 6-7 - Non te preocupes por nada, pero en todo, mediante a oración e súplica, con acción de grazas, fai que as túas peticións sexan coñecidas a Deus.

Lucas 12:27 Considera os lírios como medran: non traballan, non filan; e con todo dígovos que Salomón en toda a súa gloria non estaba vestido coma un destes.

Xesús anima aos seus oíntes a que tomen nota de como medran os lirios e de que Salomón, en toda a súa gloria terrestre, non podería estar tan ben vestido coma eles.

1. A beleza da creación de Deus: admirando a maxestade da natureza

2. Confiar na provisión de Deus: contento e gratitude na vida cotiá

1. Salmos 104:24-25 - ¡Oh Señor, que múltiples son as túas obras! Con sabedoría fixeches todos; a terra está chea das túas criaturas.

2. Romanos 11:33-36 - Oh, a profundidade das riquezas e da sabedoría e do coñecemento de Deus! Que inescrutables son os seus xuízos e que inescrutables os seus camiños! Porque quen coñeceu a mente do Señor, ou quen foi o seu conselleiro? Ou quen lle deu un agasallo para que lle paguen? Porque del e por el e para el son todas as cousas. A el sexa a gloria para sempre. Amén.

Lucas 12:28 Se, entón, Deus viste así a herba que hoxe está no campo e mañá é botada no forno; canto máis vos vestirá, os de pouca fe?

Deus coida ata as máis pequenas das cousas, entón canto máis coidará dos que cren nel.

1. Os fieis están vestidos de amor: o coidado incondicional de Deus para os que cren

2. Ter pouca fe non é escusa: a compaixón inesgotable de Deus por todos

1. Mateo 6:30-31 - "Por iso, se Deus viste así a herba do campo, que hoxe é, e mañá é botada no forno, non vos vestirá moito máis, pouco fe?

2. Romanos 8:31-32 - Que diremos entón a estas cousas? Se Deus está por nós, quen pode estar contra nós? Aquel que non perdonou ao seu propio Fillo, senón que o entregou por todos nós, ¿como non nos dará tamén con el todas as cousas?

Lucas 12:29 E non busquedes o que comeredes ou beber, nin sexades dubidosos.

As persoas non deben preocuparse polo que van comer ou beber, senón que deben confiar en Deus para proporcionar.

1. Deixa ir e deixa a Deus: confiando en Deus para as nosas necesidades

2. Non dubides máis: confiando en Deus en tempos de incerteza

1. Mateo 6:25-34 - Non te preocupes pola túa vida, o que comerás ou beberás; ou sobre o teu corpo, o que vestirás.

2. Salmo 37:3-5 - Confía no Señor e fai o ben; morar na terra e gozar de pastos seguros. Deléitate no Señor e El darache os desexos do teu corazón. Encomenda o teu camiño ao Señor; confía nel e El fará isto.

Lucas 12:30 Porque todas estas cousas buscan as nacións do mundo, e o voso Pai sabe que tedes necesidade destas cousas.

As nacións do mundo buscan a riqueza material, pero o noso Pai sabe que necesitamos máis que iso.

1. Non te esforces polas riquezas mundanas - Lucas 12:30

2. Busca a provisión de Deus - Lucas 12:30

1. Proverbios 23:4-5 - Non te canses de enriquecerte; ter a sabedoría de mostrar

moderación. Bota unha ollada ás riquezas, e desaparecen, porque seguramente brotarán ás e voarán ao ceo coma unha aguia.

2. Mateo 6:24-25 - "Ninguén pode servir a dous amos. Ou odiarás ao un e amarás ao outro, ou te entregarás ao un e desprezarás ao outro. Non podes servir tanto a Deus como ao diñeiro. Por iso dígoche: non te preocupes pola túa vida, o que comerás ou beberás; ou sobre o teu corpo, o que vestirás. Non é a vida máis que a comida, e o corpo máis que a roupa?

Lucas 12:31 Pero máis ben buscades o reino de Deus; e todas estas cousas seranche engadidas.

Busca a Deus primeiro e todas as túas necesidades serán satisfeitas.

1. Un reino de abundancia: confiar en Deus para proporcionar

2. Perseguindo o Reino: o camiño do contento

1. Filipenses 4:19 "E o meu Deus suplirá todas as túas necesidades segundo as súas riquezas na gloria en Cristo Xesús".

2. Mateo 6:33 "Pero busca primeiro o reino de Deus e a súa xustiza, e todas estas cousas seranche engadidas".

Lucas 12:32 Non temas, rabaño; pois o teu Pai ten o pracer de darche o reino.

Xesús anima aos seus discípulos a ter fe en Deus, xa que é o seu bo pracer darlles o reino.

1. "Non temas: o pracer de Deus en concedernos o Reino"

2. "Confía en Deus: El quere darnos o Reino"

1. Isaías 41:10 - "Non teñas medo, porque eu estou contigo; non te asustes, porque eu son o teu Deus; fortalecereiche, axudarei, apoiareino coa miña dereita xusta".

2. Salmo 118: 6 - "O Señor está da miña parte; non terei medo. Que pode facerme o home?"

Lucas 12:33 Vende o que tes e da esmola; Provédevos bolsas que non envellecen, un tesouro no ceo que non falla, onde ningún ladrón se achega, nin polilla corrompe.

Vende as túas posesións e dálle xenerosamente aos pobres, porque a túa recompensa está almacenada no Ceo onde non diminuirá nin será roubada.

1. A xenerosa recompensa de Deus: aproveitar a oportunidade para gañar o tesouro eterno

2. A importancia da caridade: investir no Reino eterno de Deus

1. Mateo 6: 19–21 - "Non se acumulen tesouros na terra, onde a polilla e a ferruxe destrúen e onde os ladróns invaden e rouban, senón que se acaparan tesouros no ceo, onde nin a polilla nin a ferruxe destrúen e onde os ladróns non entran e rouban. Porque onde está o teu tesouro, alí estará tamén o teu corazón".

2. Proverbios 19:17 - "O que é xeneroso cos pobres presta ao Señor, e el pagaralle a súa obra".

Lucas 12:34 Porque onde está o teu tesouro, alí estará tamén o teu corazón.

Esta pasaxe anímanos a investir o noso corazón no que máis valoramos.

1: Investir os nosos corazóns - Debemos ter coidado de investir os nosos corazóns en cousas que durarán e nos achegarán a Deus.

2: Vivir con intención - Debemos ter un propósito na forma en que gastamos o noso tempo e atención, sabendo que o noso corazón seguirá.

1: Mateo 6:19-21 - Debemos centrarnos en almacenar os nosos tesouros no ceo, onde os nosos corazóns atoparán unha verdadeira satisfacción.

2: Colosenses 3:1-2 - Debemos poñer a nosa mente e corazón nas cousas que están arriba, non nas cousas deste mundo.

Lucas 12:35 Que os teus lombos estean cinguidos, e as túas luces acendidas;

Estade preparado para o regreso do Señor.

1: Debemos estar sempre preparados para o regreso de Cristo e vivir as nosas vidas en consecuencia.

2: Debemos vivir todos os días coa anticipación do regreso de Cristo e estar preparados para recibilo cando veña.

1: Mateo 24:44 - "Por iso, tamén vós debedes estar preparados, porque o Fillo do Home virá á hora que non esperades".

2: 1 Tesalonicenses 5: 2-4 - "Porque vós mesmos sabedes perfectamente que o día do Señor virá como un ladrón na noite. Mentres a xente diga: "Hai paz e seguridade", entón virá a destrución repentina. sobre eles como as dores de parto sobre unha muller embarazada, e non escaparán. Pero non estades nas tebras, irmáns, para que ese día vos sorprenda coma un ladrón".

Lucas 12:36 E vós mesmos coma homes que esperan polo seu señor, cando volva da voda; para que cando veña e bata, abrínlle inmediatamente.

Os crentes deben ser como servos que esperan polo seu Señor, ansiosos por abrirlle a porta cando El regrese.

1. Vivir coa anticipación do regreso do Señor

2. Preparando os nosos corazóns e mentes para o Día do Señor

1. Mateo 25:13: "Velade, pois, porque non sabedes nin o día nin a hora en que ven o Fillo do Home".

2. 1 Tesalonicenses 5: 2-4, "Pois vós mesmos sabedes perfectamente que o día do Señor ven coma un ladrón na noite. Pois cando dirán: Paz e seguridade; entón a destrución repentina vén sobre eles, como o parto sobre unha muller encinta; e non escaparán. Pero vós, irmáns, non estades nas tebras, para que ese día vos toque coma un ladrón".

Lucas 12:37 Benaventurados aqueles servos aos que o señor, cando veña, atopará vixiando: en verdade dígovos que se cinguirá e fará sentar á mesa, e sairá e servirá.

Xesús anima aos seus seguidores a estar listos e obedientes cando regrese, porque os

recompensará cunha gran festa.

1. Estade preparado: preparado para o regreso de Xesús

2. A promesa da bendición de Deus: recompensada cunha festa

1. Mateo 24:42-44 - "Por tanto, estade espertos, porque non sabedes en que día virá o voso Señor. Pero sabede isto: se o señor da casa soubera en que parte da noite estaba o ladrón. vindo, permanecería esperto e non deixaría entrar na súa casa. Polo tanto, tamén vós debedes estar preparados, porque o Fillo do Home vén á hora que non esperades.

2. Isaías 25:6 - Neste monte, o Señor dos exércitos fará para todos os pobos un banquete de comida rica, unha festa de viño ben vella, de comida rica chea de médula, de viño vellecido ben refinado.

Lucas 12:38 E se chega na segunda vigilia ou na terceira vigilia e o atopa así, benditos son eses servos.

A pasaxe fala da bendición dos que se atopan preparados sen importar cando chegue o mestre.

1: Estar preparado en calquera momento: Preparación para o regreso do Mestre

2: Vivir para o Mestre: Facer o que El espera de nós

1: 1 Tesalonicenses 5: 2-4 - Porque sabes moi ben que o día do Señor virá coma un ladrón na noite. Mentres a xente di: "Paz e seguridade", a destrución virá sobre eles de súpeto, como dores de parto nunha muller embarazada, e non escaparán.

2: Mateo 24:36-44 - "Pero sobre o día e a hora ninguén sabe, nin os anxos do ceo, nin o Fillo, senón só o Pai. Porque como foron os días de Noé, así será a vinda do Fillo do Home. Pois como naqueles días anteriores ao diluvio estaban comendo e bebendo, casando e dando en casamento, ata o día en que Noé entrou na arca, e non se decataron ata que chegou o diluvio e os arrasou a todos, así será a chegada do diluvio. Fillo do Home.

Lucas 12:39 E saiba isto, que se o home da casa soubese a que hora viría o ladrón , vixiaría e non permitiría que a súa casa fose destruída.

Xesús ensínalles aos seus discípulos a estar atentos e a estar preparados, xa que nunca

saben cando un ladrón pode chegar á súa casa.

1. Estar preparado: a importancia da preparación

2. A casa vixilante: estar alerta e segura

1. Mateo 24:42-43 "Villade, pois, porque non sabedes a que hora virá o voso Señor. Pero sabede isto: se o pai da casa soubese a que garda virá o ladrón, vixiaría e non tería permitido que a súa casa fose destruída".

2. 1 Pedro 5:8 "Sed sobrios, estade vixiantes, porque o voso adversario, o diaño, anda como un león rugente, buscando a quen devorar".

Lucas 12:40 Estade, pois, tamén vós, porque o Fillo do Home ven á hora na que non pensades.

Este verso subliña a importancia de estar preparados para o regreso do Fillo do Home, xa que ocorrerá cando menos o espera.

1: O retorno inesperado: estea preparado para o Fillo do Home

2: A importancia de estar preparado: presta atención ás palabras de Lucas 12:40

1: Mateo 24:44 - "Por iso, tamén vós debedes estar preparados, porque o Fillo do Home virá á hora que non esperades".

2: 1 Tesalonicenses 5: 2-4 - "Porque vós mesmos sabedes perfectamente que o día do Señor virá como un ladrón na noite. Mentres a xente diga: "Hai paz e seguridade", entón virá a destrución repentina. sobre eles como as dores de parto sobre unha muller embarazada, e non escaparán. Pero non estades nas tebras, irmáns, para que ese día vos sorprenda coma un ladrón".

Lucas 12:41 Pedro díxolle: "Señor, fás esta parábola a nós ou a todos?

Xesús ensina aos seus discípulos a través de parábolas para coñecer o Reino de Deus.

1. Que estamos aprendendo de Xesús nas parábolas?

2. Como podemos aplicar as leccións das parábolas de Xesús á nosa vida diaria?

1. Mateo 13: 1-52 - Xesús explica as parábolas do Reino dos Ceos.

2. Marcos 4:1-34 - Xesús ensina as parábolas do sementador e da lámpada.

Lucas 12:42 E o Señor dixo: Quen é entón ese administrador fiel e sabio, a quen o seu señor poñerá como xefe da súa casa, para que lles dea a súa porción de comida no seu momento?

Xesús pregunta quen é o administrador fiel e sabio ao que se lle dará autoridade sobre a casa para proporcionar alimentos no seu momento.

1. O poder da maiordomía fiel

2. As recompensas da toma de decisións sabias

1. Colosenses 3:17 - E todo o que fagas, de palabra ou de feito, faino todo no nome do Señor Xesús, dando grazas a Deus Pai por medio del.

2. Proverbios 16:3 - Encomenda ao Señor o que fagas, e el establecerá os teus plans.

Lucas 12:43 Benaventurado aquel servo a quen o seu señor, cando veña, atopará facendo así.

Esta pasaxe enfatiza a importancia de estar preparado e fiel no servizo.

1. "Prepárate: vivindo fielmente ao servizo"

2. "A bendición de estar preparado"

1. Mateo 25:21 - O seu amo díxolle: "Ben, servo bo e fiel. Fuches fiel durante un pouco; Vou poñerche moito.

'.

2. Hebreos 11:6 - E sen fe é imposible agradarlle, porque quen se achegue a Deus debe crer que existe e que premia aos que o buscan.

Lucas 12:44 En verdade dígovos que o fará gobernar todo o que ten.

Xesús dille á multitude que o servo fiel será recompensado co dominio de todo o que ten o seu amo.

1. O servizo fiel a Deus é recompensado con grandes bendicións.

2. Debemos facer o noso mellor esforzo en todo o que facemos, confiando na promesa do Señor de recompensa.

1. Colosenses 3: 23-24 - "Faga o que fagas con todo o teu corazón, como traballando para o Señor, non para os amos humanos, xa que sabes que recibirás unha herdanza do Señor como recompensa. é o Señor Cristo ao que serves".

2. Gálatas 6:9 - "Non nos cansemos de facer o ben, porque no seu momento recolleremos a colleita se non nos rendimos".

Lucas 12:45 Pero se ese servo di no seu corazón: O meu señor atrasa a súa chegada; e comezará a bater os servos e as doncelas, a comer e beber e a emborracharse;

O servo que non recoñece a autoridade e o poder do seu amo soportará as consecuencias.

1. Debemos ser fieis e obedientes aos mandamentos de Deus, porque El é todopoderoso e non tolerará a desobediencia.

2. Mesmo en tempos de atraso, debemos permanecer firmes na nosa fe e confiar no plan de Deus.

1. Efesios 6:5-8 - Servos, obedecedes aos vosos amos segundo a carne, con medo e temblor, na soidade do voso corazón, como a Cristo;

2. Deuteronomio 8:10-11 - Cando comes e esteas farto, bendicirás ao Señor, o teu Deus, pola boa terra que che deu. Ten coidado de non esquecer o Señor, o teu Deus, ao non

gardar os seus mandamentos, os seus xuízos e os seus estatutos, que che mando hoxe.

Lucas 12:46 O señor dese servo virá nun día que non o busque, e á hora que non se dea conta, cortarao en pedazos e asignaralle a súa parte cos incrédulos.

O Señor virá inesperadamente e xulgará aos impíos, asignándoos aos incrédulos.

1: Estade preparados para a vinda do Señor e vive unha vida de fidelidade.

2: O Señor xulgará aos impíos e recompensará aos fieis.

1: Mateo 25:31-46 - Xesús fala do Xuízo Final cando os xustos serán recompensados e os malvados serán castigados.

2: Apocalipse 20:11-15 - O xuízo final ocorrerá e os malvados serán arroxados ao lago de lume.

Lucas 12:47 E aquel servo, que coñecía a vontade do seu señor, e non se preparou, nin fixo conforme á súa vontade, será golpeado con moitos golpes.

Os que coñecen a vontade do Señor pero non a seguen serán severamente castigados.

1. Debemos seguir a vontade de Deus ou afrontar as consecuencias

2. Obedecer os mandamentos de Deus trae bendición e desobedecer trae castigo

1. Deuteronomio 6:17 - "Guardarás con dilixencia os mandamentos do Señor, o teu Deus, os seus testemuños e os seus estatutos que el che mandou".

2. Romanos 13: 1-2 - "Que cada persoa se someta ás autoridades gobernantes. Porque non hai autoridade que non sexa de Deus, e as que existen foron instituídas por Deus. Polo tanto, quen se resiste ás autoridades, resiste ao que Deus designou. e os que resistan incorrerán no xuízo".

Lucas 12:48 Pero o que non soubo, e fixo cousas dignas de golpes, será golpeado con poucos golpes. Pois a quen moito se lle dea, moito se lle esixirá;

Cada acción ten unha consecuencia, e aqueles con máis privilexios e responsabilidade terán un nivel máis alto.

1. Cun gran privilexio vén unha gran responsabilidade

2. Cada un colle o que sementa

1. Mateo 25:14-30 - Parábola dos talentos

2. Santiago 3:1 - Todos seremos xulgados segundo as nosas palabras e accións

Lucas 12:49 Eu vin para enviar lume á terra; e que vou, se xa está aceso?

Xesús advirte aos seus discípulos de que está a producirse unha gran división entre os que o aceptan e os que o rexeitan.

1. O lume da división: como Xesús nos divide e nos une

2. O lume de Cristo: como responder á chamada de Deus

1. Mateo 10:34-35 - “Non penses que vin para traer paz á terra. Non vin para traer paz, senón unha espada. Porque vin para poñer un home contra o seu pai, unha filla contra a súa nai e unha nora contra a súa sogra".

2. Feitos 2: 2-3 - "E de súpeto veu un son do ceo, como dun vento forte, e encheu toda a casa onde estaban sentados. Entón apareceronlles unhas linguas divididas, coma de lume, e sentouse sobre cada unha delas.

Lucas 12:50 Pero teño un bautismo co que ser bautizado; e como estou estreito ata que se consiga!

Esta pasaxe fala do próximo bautismo de Xesús e de como está ansioso por cumprilo.

1. "Vivir con anticipación: Xesús e o seu bautismo que vén"

2. "A importancia de cumprir cos nosos compromisos tal e como demostrou Xesús"

1. Mateo 3:13-17 - O bautismo de Xesús no río Xordán

2. Filipenses 2:8 - O compromiso de Xesús de obedecer humildemente a vontade do Pai

Lucas 12:51 Pensades que eu vin para dar paz na terra? Dígoche, non; senón división:

Xesús ensina que non veu traer paz á terra, senón división.

1. O custo de seguir a Xesús - examinando o custo de ser un verdadeiro discípulo de Cristo e como pode provocar división.

2. A necesidade da división - explorando como a división pode ser unha parte necesaria para buscar a xustiza.

1. Mateo 10:34-36 - discutir o potencial de división entre os membros da familia que veñen de seguir a Xesús.

2. Romanos 16:17-18 - advertencia contra aqueles que crean divisións na igrexa e fan que a xente se tropece.

Lucas 12:52 Porque a partir de agora haberá cinco nunha casa divididos, tres contra dous e dous contra tres.

Xesús advirte aos seus discípulos de que as familias estarán divididas debido ás súas ensinanzas.

1: A importancia da unidade na familia.

2: O poder das ensinanzas de Xesús e como pode provocar división.

1: Xoán 17:21-23 "Para que todos sexan un; como ti, Pai, estás en min e eu en ti, para que eles tamén sexan un en nós, para que o mundo crea que ti me enviaches. E a gloria que me deches eu deille a eles, para que sexan un, como nós somos un: eu neles, e ti en min, para que sexan perfectos nun, e para que o mundo coñeza que ti enviáchesme, e amaches a eles, como ti me amaches a min".

2: Efesios 4:3 "Esforzándonos por gardar a unidade do Espírito no vínculo da paz".

Lucas 12:53 O pai estará dividido contra o fillo, e o fillo contra o pai; a nai contra a filla, e a filla contra a nai; a sogra contra a súa nora, e a nora contra a súa sogra.

As familias están divididas unhas contra outras debido ao conflito.

1. Como amar a través do conflito - Buscar a paz no medio dos desacordos familiares

2. A beleza da reconciliación - Reunión das familias despois da división

1. Mateo 5:21-26 - Xesús explica como conciliar as relacións mediante o perdón e o amor uns aos outros

2. Gálatas 5:22-26 - Os froitos do Espírito e como contribúe a conciliar as relacións

Lucas 12:54 E díxolle tamén á xente: "Cando vexades que se levanta unha nube do occidente, enseguida dis: Chega unha chuvia; e así é.

Xesús fálalle á xente, dicíndolles que cando ven unha nube vir do oeste, saben que traerá choiva.

1. Recoñecer os sinais da provisión de Deus - Como identificar as promesas de Deus nas nosas vidas.

2. A nube da presenza de Deus - Comprender como a presenza de Deus está sempre connosco.

1. Salmo 65: 9-13 - Visitas a terra e regaas, enriqueces moito; o río de Deus está cheo de auga; proporcionas á xente gran, pois así o preparaches.

10Regas abundantemente os seus surcos, asentándoos as súas dorsais, suavizándoo con chuvascos e bendicindo o seu crecemento.

11 Coroas o ano coa túa bondade; as súas vías de vagón desbordan de abundancia.

12 Os pastos do deserto desbordan, os outeiros cíñense de gozo,

13 Os prados revístense de rabaños, os vales engalanse de grans, berran e cantan xuntos de alegría.

2. Mateo 6:25-34 - “Por iso dígoche: non te preocupes pola túa vida, o que comerás ou beberás; ou sobre o teu corpo, o que vestirás. Non é a vida máis que a comida, e o corpo máis que a roupa? 26 Mira os paxaros do ceo; non sementan nin segan nin gardan nos hórreos, e aínda así o voso Pai celestial aliméntaos. Non es moito máis valioso ca eles? 27 Algún de vós, preocupándose, pode engadir unha soa hora á súa vida?

28 «E por que te preocupas pola roupa? Mira como medran as flores do campo. Non traballan nin xiran. 29 Pero dígovos que nin Salomón con todo o seu esplendor estaba vestido coma un destes. 30Se así é como Deus viste a herba do campo, que hoxe está aquí e mañá é botada ao lume, ¿non vai vestir moito máis a vós, os de pouca fe? 31 Así que non te preocupes, dicindo: 'Que comeremos?' ou 'Que beberemos?' ou 'Que imos poñer?' 32 Porque os pagáns corren detrás de todas estas cousas, e o voso Pai celestial sabe que as precisades. 33 Pero busca primeiro o seu reino e a súa xustiza, e todas estas cousas tamén che darán. 34 Polo tanto, non te preocupes polo mañá, porque mañá se preocupará por si mesmo. Cada día ten bastantes problemas propios.

Lucas 12:55 E cando ves soprar o vento do sur, dis: Haberá calor; e vén a pasar.

A pasaxe fala da precisión de recoñecer os patróns meteorolóxicos.

1. A sabedoría de Deus manifféstase no mundo natural que nos rodea.

2. Podemos confiar na provisión do Señor aínda que a previsión pareza incerta.

1. Salmo 19:1 - "Os ceos proclaman a gloria de Deus; os ceos proclaman a obra das súas mans".

2. Eclesiastés 11:5 - "Como non coñeces o camiño do vento, nin como se forma o corpo no ventre dunha nai, así non podes comprender a obra de Deus, o creador de todas as cousas".

Lucas 12:56 Hipócritas, podedes discernir a face do ceo e da terra; pero como é que non discernedes este tempo?

Este verso é un aviso para discernir o tempo no que estamos vivindo.

1. Deus chámanos a ser conscientes do presente e a ver os signos dos nosos tempos.

2. Sexa sabio e comprende os signos e os tempos que estamos a vivir.

1. Romanos 12:2 - "Non te conformes a este mundo, senón transfórmate coa renovación da túa mente, para que, probando, poidas discernir cal é a vontade de Deus, o que é bo, agradable e perfecto".

2. Efesios 5:15-17 - "Mira ben, entón, como andas, non como imprudente, senón como sabio, facendo o mellor uso do tempo, porque os días son malos. Polo tanto, non sexades necios, senón entendedes cal é a vontade do Señor".

Lucas 12:57 Si, e por que nin por vós mesmos xulgades o que é correcto?

Xesús aconsella ás persoas que non xulguen aos demais, senón que usen a auto-reflexión para determinar o que é correcto.

1. Miremos dentro de nós mesmos para discernir o que é correcto e evitar xulgar aos demais.

2. Podemos utilizar a autorreflexión e a fe para tomar decisións éticamente correctas.

1. Mateo 7:1-5 - "Non xulgues, para que non sexas xulgado. Porque co xuízo que pronuncies serás xulgado, e coa medida que empregues serás medido".

2. Proverbios 14:12 - "Hai un camiño que lle parece correcto a un home, pero o seu fin é o camiño da morte".

Lucas 12:58 Cando vaias co teu adversario ao maxistrado, tal e como estás no camiño, dilixencia para que poidas ser librado del; para que non te dea ao xuíz, e o xuíz te entregue ao oficial, e este te meta no cárcere.

Xesús pídenos que teñamos coidado cando tratemos con adversarios e que fagamos todo o posible para librarnos deles antes de chegar ao maxistrado.

1. Superar a adversidade mediante a dilixencia

2. Cando trates con adversarios, mantéñase vixiante

1. Santiago 1:2-4 - Considerádeo pura alegría, meus irmáns, sempre que te enfrontes a probas de moitos tipos, porque sabes que a proba da túa fe produce perseveranza. Deixa que a perseveranza remate o seu traballo para que sexas maduro e completo, non falte de nada.

2. Proverbios 22:3 - O prudente ve o perigo e escóndese, pero o sinxelo segue e sofre por iso.

Lucas 12:59 Dígoche que non te marcharás de alí ata que pagues o último derradeiro.

A pasaxe subliña a importancia de ser responsable das propias finanzas e de pagar a débeda na súa totalidade.

1: Deus recórdanos a nosa responsabilidade de pagar as nosas débedas na súa totalidade.

2: Esforzarse por ser un bo administrador dos recursos de Deus e pagar a débeda.

1: Proverbios 22:7 "O rico domina sobre os pobres, e o que toma prestado é servo do que presta".

2: Mateo 6:24 "Ninguén pode servir a dous amos. Ou odiarás ao un e amarás ao outro, ou te dedicarás a un e desprezarás ao outro. Non podes servir tanto a Deus como ao diñeiro".

Lucas 13 presenta as ensinanzas de Xesús sobre o arrepentimento, o Reino de Deus e a curación en sábado, así como o seu lamento sobre Xerusalén.

1o Parágrafo: O capítulo comeza con xente que fala a Xesús sobre os galileos cuxo sangue Pilato mesturara cos seus sacrificios. En resposta, Xesús sinalou que os que sufriron tales traxedias non eran peores pecadores que outros. Enfatizou que a non ser que se arrepinten, eles tamén perecerían (Lucas 13:1-5). Despois contou unha parábola sobre unha figueira estéril. O propietario quería cortalo porque non estaba dando froitos, pero o xardineiro pediu un ano máis para fertilizalo e coidalo antes de tomar esa decisión (Lucas 13:6-9). Esta parábola subliña a paciencia e o desexo de arrepentimento de Deus.

2o Parágrafo: Un día de sábado na sinagoga, Xesús curou a unha muller que levaba dezaoito anos paralizada por un espírito. O xefe da sinagoga mostrouse indignado porque

Xesús curaba o sábado, pero Xesús reprochouno dicíndolle: "Hipócritas! ¿Non desata cada un de vós o seu boi ou o burro do establo o sábado e o saca para darlle auga? muller, filla de Abraham, á que Satanás mantivo atada durante dezaoito longos anos, sexa liberada o sábado de que a atacou?" Todos os seus opoñentes foron humillados, pero a xente deleitaba todas as cousas marabillosas que estaba facendo (Lucas 13:10-17).

Terceiro parágrafo: Despois deste incidente, Xesús falou dúas parábolas sobre o reino. Deus primeiro comparou as sementes de mostaza, as sementes máis pequenas que aínda cando medran chegan a ser o suficientemente grandes, as aves aniñan as súas pólas. Segundo levadura mesturada en fariña en gran cantidade ata que a masa enteira levada. Estas parábolas ilustran o crecemento dinámico da influencia omnipresente. Reino a pesar dos pequenos comezos aparentemente insignificantes (Lucas 13:18-21). Mentres continuaba a viaxe cara a Xerusalén, alguén lle preguntou: "Señor, só poucas persoas se salvarán?" El respondeu: esforzámonos para entrar pola porta estreita. Moitos digo que tentarás entrar cando a casa do mestre se levante pecha a porta fóra. Os que queden fóra poden ver o reino dos profetas de Abraham Isaac Xacob, Deus mesmo expulsado indicando a urxencia necesita compromiso persoal en lugar de confiar só na herdanza relixiosa ou asociación. Non me volverás ver ata que digas: "Bendito o que vén en nome do Señor.'" expresando unha profunda tristeza sen resposta A súa chamada ansiando o recoñecemento final El Mesías.

Lucas 13:1 Naquel tempo estaban presentes algúns que lle falaban dos Galileos, cuxo sangue Pilato mesturara cos seus sacrificios.

Xesús advirte aos seus oíntes das consecuencias de non arrepentirse dos seus pecados. Dous 1. O arrepentimento é o único xeito de ser salvado da ira de Deus. 2. Debemos tomar cada momento como unha oportunidade para afastarnos dos nosos pecados e volvernos a Deus. Dous 1. Isaías 55:6-7 - Busca ao Señor mentres o atopan; chámao mentres está preto. Que os impíos abandonen os seus camiños e os inxustos os seus pensamentos. Que se volvan ao Señor, e el terá misericordia deles, e do noso Deus, porque el perdoará de balde. 2. Feitos 2:38 - Pedro respondeu: "Arrepentídevos e bautícese cada un de vós no nome de Xesucristo para o perdón dos vosos pecados. E recibiredes o don do Espírito Santo.

Lucas 13:2 Respondendo Xesús, díxolles: Pensades que estes Galileos eran pecadores máis que todos os Galileos, porque sufriron tales cousas?

Xesús cuestiona a suposición de que os galileos fosen pecadores por riba de todos os demais polo sufrimento que soportaron.

1: Nunca debemos asumir que o sufrimento é un sinal do xuízo ou desagrado de Deus.

2: O amor e a misericordia de Deus perduran mesmo no medio do sufrimento.

1: Romanos 8:28 - E sabemos que todas as cousas colaboran para o ben dos que aman a Deus, dos que son chamados segundo o seu propósito.

2: Isaías 53: 4-5 - Certamente el levou as nosas dores e levou as nosas tristezas, pero nós estimábao abatido, azotado por Deus e aflixido. Pero el foi ferido polas nosas transgresións, el foi ferido polas nosas iniquidades: o castigo da nosa paz foi sobre el; e coas súas raias estamos curados.

Lucas 13:3 Dígovos que non;

Xesús advírtenos que se non nos arrepentimos, pereceremos.

1. Arrepentimento: o camiño cara á vida eterna

2. O perigo da non arrepentimento

1. Ezequiel 18: 30-32 - "Por iso xulgareivos, casa de Israel, a cada un segundo os seus camiños, di o Señor Deus. Arrepentídevos e convértete de todas as túas transgresións; así a iniquidade non será a túa ruina. Bota de ti todas as túas transgresións coas que transgrediches; e facervos un corazón novo e un espírito novo, porque por que morrerdes, casa de Israel?

2. Xoán 3:16 - "Porque tanto amou Deus ao mundo, que deu ao seu Fillo unigénito, para que todo aquel que cre nel non pereza, senón que teña vida eterna".

Lucas 13:4 Ou os dezaoito, sobre os que caeu a torre de Siloé e os matou, cres que eran pecadores máis que todos os homes que habitaban en Xerusalén?

Xesús fai unha pregunta á multitude sobre a morte de dezaoito persoas que morreron ao caer sobre eles unha torre de Siloé, preguntando se eran pecadores máis que calquera outra persoa que vive en Xerusalén.

1. O amor e a misericordia de Deus a pesar do sufrimento humano

2. O poder da fe e da perseveranza

1. Romanos 8:38-39 - Porque estou seguro de que nin a morte nin a vida, nin os anxos

nin os gobernantes, nin as cousas presentes nin as vindeiras, nin os poderes, nin a altura nin a profundidade, nin ningunha outra cousa en toda a creación, poderá para separarnos do amor de Deus en Cristo Xesús noso Señor.

2. 1 Pedro 5:7- Botalle toda a túa ansiedade porque se preocupa por ti.

Lucas 13:5 Dígovos que non;

Xesús advirte que todos deben arrepentirse ou afrontar as mesmas consecuencias.

1: Arrepentídevos e salvos do castigo eterno.

2: O amor de Deus revélase na súa misericordia e graza para os que volven a el.

1: Xoán 3:16 - Porque tanto amou Deus ao mundo que deu ao seu único Fillo, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna.

2: Isaías 1:18 - "Ven agora, imos resolver o asunto", di o Señor. “Aínda que os teus pecados sexan coma escarlata, serán brancos coma a neve; aínda que sexan vermellos coma o carmesí, serán coma a la.

Lucas 13:6 Tamén falou esta parábola; Un home tiña unha figueira plantada na súa viña; e chegou e buscou froito nel, e non atopou ningún.

Esta parábola ensínanos as consecuencias de non dar froitos. 1: Cada persoa debe esforzarse por dar froitos nas súas vidas, porque se non o facemos, sufriremos as consecuencias. 2: Deus desexa que demos froitos nas nosas vidas e tomará medidas se non o facemos. 1: Mateo 3:10 - "E agora tamén a machada está posta na raíz das árbores; polo tanto, toda árbore que non dá bo froito é cortada e botada ao lume". 2: Santiago 3:17-18 - "Pero a sabedoría que vén de arriba é primeiro pura, despois pacífica, amable e fácil de suplicar, chea de misericordia e de bos froitos, sen parcialidade e sen hipocrisía".

Lucas 13:7 Entón díxolle ao ladeiro da súa viña: Velaquí, estes tres anos veño a buscar froito nesta figueira, e non o atopo. por que engorda o chan?

Xesús conta unha parábola dunha figueira que leva tres anos sen dar froitos, e pregúntalle por que debe seguir ocupando espazo no chan.

1. "O poder da paciencia: esperando froitos nas nosas vidas"

2. "O froito da fe: a chamada de Deus á acción"

1. Gálatas 5:22-23 - "Pero o froito do Espírito é o amor, a alegría, a paz, a tolerancia, a bondade, a bondade, a fidelidade, a mansedume e o dominio propio. Contra tales cousas non hai lei".

2. Santiago 5:7-8 - "Entón, irmáns, teñan paciencia ata a chegada do Señor. Mirade como o labrego espera a que a terra dea a súa valiosa colleita, esperando pacientemente as choivas do outono e da primavera. Ti tamén, ten paciencia e estade firmes, porque a vinda do Señor está preto".

Lucas 13:8 E respondeulle díxolle: "Señor, déixao tamén este ano, ata que o cave e o bote esterco".

Esta parábola fala da necesidade de atender á saúde espiritual da alma.

1: "Esforzo: a necesidade de investir na nosa saúde espiritual"

2: "Paciencia e perseveranza: a virtude da dilixencia no mantemento da nosa saúde espiritual"

1: 2 Pedro 3:18 - Pero medre na graza e no coñecemento do noso Señor e Salvador Xesús Cristo.

2: Santiago 1:4 - Pero que a paciencia teña a súa obra perfecta, para que sexades perfectos e completos, sen faltar nada.

Lucas 13:9 E se dá froito, ben; e se non, despois cortarao.

Deus quere que deamos froitos nas nosas vidas; se non, debemos cortarnos.

1: Cultivando unha vida fructífera - Vivir unha vida que lle agrada a Deus e que produza bos froitos

2: Ser podado para unha maior fecundidade - Estar disposto a ser cortado do que non dá bo froito

1: Colosenses 1:10 Para que camiñedes dignos do Señor para todo o que agrada, sendo fecundos en toda boa obra

2: Xoán 15:2 Toda póla en min que non dá froito, el quita; e toda póla que dá froito, límpiaa para que dea máis froito.

Lucas 13:10 E estaba ensinando nunha das sinagogas o sábado.

Xesús estaba ensinando nunha sinagoga o sábado.

1. O poder do sábado: como o ensino de Xesús no sábado pode transformar as nosas vidas

2. Tomar tempo para Deus: como facer tempo para o sábado pode afectar as nosas vidas

1. Isaías 58:13-14 - "Se afastas o teu pé do sábado, de facer o teu gusto no meu día santo, e chamas o sábado deleite e o día santo do Señor honrado; se o honras, non seguindo o teu propio camiño, ou buscando o teu propio pracer, ou falando ociosas, entón te deleitarás no Señor, e fareino subir polas alturas da terra".

2. Colosenses 2: 16-17 - "Por tanto, que ninguén xulgue sobre vós en cuestións de comida e bebida, ou con respecto a unha festa, unha lúa nova ou un sábado. Estas son unha sombra das cousas por vir, pero a substancia pertence a Cristo".

Lucas 13:11 E velaquí, había unha muller que tiña un espírito de enfermidade durante dezaoito anos, e estaba encorvada, e de ningún xeito podía levantarse.

A muller levaba 18 anos que padecía un espírito de enfermidade e non podía levantar o corpo.

1. "Curación: fe para recibir"

2. "O poder de Xesús para curar"

1. Santiago 5:14-15 - Alguén de vós está enfermo? Que chame aos anciáns da igrexa, e que oren por el, unxindoo con aceite no nome do Señor.

2. Isaías 53: 4-5 - Seguramente el levou as nosas penas e levou as nosas tristezas; aínda así o estimábamos asolado, azotado por Deus e aflixido. Pero El foi ferido polas nosas transgresións, El foi ferido polas nosas iniquidades; o castigo pola nosa paz estaba sobre el, e polas súas feridas somos curados.

Lucas 13:12 Xesús, vela, chamouna e díxolle: "Muller, estás solta da túa enfermidade".

Xesús curou a unha muller da súa enfermidade.

1: Xesús é un sanador compasivo que está cheo de graza e misericordia.

2: Podemos atopar liberdade e cura a través de Xesús.

1: Isaías 53:5 - "Pero foi traspasado polas nosas transgresións, esmagado polas nosas iniquidades; o castigo que nos deu a paz foi sobre el, e polas súas feridas nos curaron".

2: Mateo 8:17 - "Isto era para que se cumprise o que foi dito por medio do profeta Isaías: "Tomou as nosas enfermidades e levou as nosas enfermidades".

Lucas 13:13 E puxo as mans sobre ela, e inmediatamente ela quedou recta e glorificaba a Deus.

Xesús curou a unha muller que estaba paralizada e ela glorificou a Deus en resposta.

1. O poder do toque de Xesús: como os milagres curativos de Xesús revelan a súa divindade

2. Alegrámonos no Señor: como a nosa resposta aos seus milagres reflicte a nosa fe

1. Isaías 53:5 - "Pero foi traspasado polas nosas transgresións; esmagado polas nosas iniquidades; sobre el foi o castigo que nos deu paz, e coas súas feridas nos curaron".

2. Mateo 8: 2-3 - "E velaquí, un leproso veu a el e axeonllouse diante del, dicindo: "Señor, se queres, podes limparme". E Xesús estendeu a man e tocouno, dicindo: "Quero, queda limpo". E inmediatamente a súa lepra foi limpa".

Lucas 13:14 E o xefe da sinagoga respondeu indignado porque Xesús curara o día de sábado, e díxolle á xente: Hai seis días nos que os homes deben traballar; non en

sábado.

Xesús curou o día de sábado e atopouse con indignación.

1. O poder da graza: Xesús cura o sábado.

2. A autoridade de Deus: traballando nos días que estableceu.

1. Éxodo 20: 8-11 - Lembra o día do sábado, para santificalo.

2. Mateo 12:8 - Porque o Fillo do Home é Señor mesmo do sábado.

Lucas 13:15 O Señor respondeulle e díxolle: Hipócrita, ¿non solta cada un de vós o seu boi ou o seu asno do establo e o leva a beber?

Xesús reprende a un home por non permitir que unha muller que fora paralizada por un espírito curase o sábado.

1. O sábado non é unha escusa para negar a compaixón

2. O poder do amor e da graza de Xesús

1. Mateo 12:7, "E se soubeses o que isto significa: 'Eu quero misericordia e non sacrificio', non condenarías aos inocentes".

2. Santiago 2:13, "Porque o xuízo non ten misericordia para quen non mostrou misericordia. A misericordia triunfa sobre o xuízo".

Lucas 13:16 E esta muller, que é filla de Abraham, á que Satanás atou, velaquí, estes dezaoito anos, non debería ser soltada desta cadea o día de sábado?

Esta pasaxe destaca o feito de que Xesús pregunta por que esta muller, sendo filla de Abraham, non debe ser liberada da escravitude de Satanás o sábado.

1. O sábado non é só para o descanso, senón para a renovación

2. A compaixón de Deus polos que están en escravitude

1. Éxodo 20: 8-11 - Lembra o día do sábado, para santificalo.

2. Romanos 6:6-7 - O noso antigo eu foi crucificado con El para que o corpo do pecado fose eliminado, para que xa non fosemos escravos do pecado.

Lucas 13:17 E cando dixo estas cousas, todos os seus adversarios quedaron avergoñados, e todo o pobo alegrouse de todas as cousas gloriosas que el fixo.

Xesús falou aos seus adversarios e a xente alegrouse polas cousas gloriosas que fixo.

1. O poder da Palabra de Deus - Como falou Xesús con autoridade para glorificar a Deus.

2. Vencer a adversidade - Como Xesús enfrontou aos seus adversarios con coraxe e fe.

1. Salmo 19:7-9 - A lei do Señor é perfecta, revive a alma; o testemuño do Señor é seguro, facendo sabios aos sinxelos; os preceptos do Señor son rectos, alegran o corazón; o mandamento do Señor é puro, iluminando os ollos;

2. Efesios 6: 10-13 - Finalmente, sexa forte no Señor e na forza do seu poder. Ponte toda a armadura de Deus, para que poidas resistir os esquemas do diaño. Porque non loitamos contra a carne e o sangue, senón contra os gobernantes, contra as autoridades, contra os poderes cósmicos sobre esta escuridade presente, contra as forzas espirituais do mal nos lugares celestes. Por iso, toma toda a armadura de Deus, para que poidas resistir no día do mal, e, despois de todo, manterte firme.

Lucas 13:18 Entón dixo: A que se parece o reino de Deus? e a que me parecerei?

O reino de Deus compárase cunha cantidade descoñecida.

1: O reino de Deus é misterioso e marabilloso; está máis alá do noso entendemento, pero iso non significa que non poidamos tentar comprendelo.

2: O reino de Deus é algo que debemos esforzarnos por comprender, a pesar de que é un misterio.

1: Isaías 55:8-9 "Porque os meus pensamentos non son os teus pensamentos, nin os teus

camiños son os meus camiños", di o Señor. Porque así como os ceos son máis altos que a terra, así son os meus camiños máis altos que os teus, e os meus pensamentos máis que os teus.

2: Salmo 145:3 "Grande é o Señor e digno de loado; e a súa grandeza é inescrutable".

Lucas 13:19 É coma un gran de mostaza, que colleu un home e botou no seu xardín; e medrou e encerou unha gran árbore; e as aves do aire aloxáronse nas pólas dela.

Xesús conta a parábola dun home que planta unha semente de mostaza no seu xardín, que se converte nunha gran árbore, que dá abrigo ás aves.

1. "O poder dunha semente de mostaza: leccións de fe e paciencia"

2. "A semente de mostaza: unha invitación a compartir o amor de Deus"

1. Mateo 17:20 - "El díxolles: "Por mor da vosa pouca fe. En verdade, dígovos: se tedes fe coma un gran de mostaza, dirédeslle a este monte: "Móvete de aquí". ata alí' e moverase, e nada che será imposible".

2. Marcos 4:30-32 - "E dixo: "Con que podemos comparar o reino de Deus, ou con que parábola usaremos para el? É como un gran de mostaza, que cando se sementa no chan. , é a máis pequena de todas as sementes da terra, pero cando se sementa crece e faise máis grande que todas as plantas do xardín e pon grandes pólas, para que os paxaros do ceo poidan facer niños á súa sombra".

Lucas 13:20 E de novo dixo: A que compararei o reino de Deus?

O reino de Deus compárase cun semente de mostaza.

1: "A semente de mostaza - Unha parábola do Reino de Deus"

2: "O Reino de Deus: unha semente de mostaza de fe"

1: Mateo 17:20 - "El díxolles: "Por mor da vosa pouca fe. En verdade, dígovos que se tedes fe coma un gran de mostaza, dirédeslle a este monte: 'Móvete de aquí. ata alí' e moverase, e nada che será imposible".

2: Marcos 4:30-32 - "E dixo: "Con que podemos comparar o reino de Deus, ou con que parábola usaremos para el? É como un gran de mostaza, que cando se sementa no chan. , é a máis pequena de todas as sementes da terra, pero cando se sementa crece e faise máis grande que todas as plantas do xardín e pon grandes pólas, para que os paxaros do ceo poidan facer niños á súa sombra".

Lucas 13:21 É coma o fermento, que unha muller colleu e escondeu en tres medidas de fariña, ata que se levaba todo.

A parábola do fermento ensínanos que o Reino de Deus crece e se espalla a través de pequenas accións invisibles.

1. O poder das pequenas accións: como se espalla o Reino de Deus

2. O pequeno pero poderoso fermento: comprender o impacto do Reino de Deus

1. Mateo 13:33 - "Díxolles outra parábola: "O reino dos ceos é coma o fermento que tomou unha muller e mesturou nuns sesenta quilos de fariña ata que se fixera toda a masa".

2. 1 Corintios 5:6-7 - "A vosa jactancia non é boa. Non sabes que un pouco de levadura leva toda a masa? Deshacerse do vello lévedo, para que sexas un novo lote sen fermento, como realmente es. Porque Cristo, o noso año pascual, foi sacrificado".

Lucas 13:22 E percorreu cidades e aldeas, ensinando e viaxando cara a Xerusalén.

Esta pasaxe describe a Xesús viaxando por cidades e aldeas, ensinando e viaxando cara a Xerusalén.

1. A alegría de seguir a Xesús: aprender a aceptar a chamada de Xesús para seguilo

2. O poder do ensino: aprender a compartir a sabedoría de Xesús cos demais

1. Mateo 28:19-20 - "Por iso, id e facede discípulos a todas as nacións, bautizándoos no nome do Pai, do Fillo e do Espírito Santo, e ensinándolles a obedecer todo o que vos mandei".

2. Filipenses 3:12-14 - "Non é que eu xa obtivera todo isto, nin que xa me fixera perfecto, senón que sigo para coller aquilo polo que Cristo Xesús me apoderou. Irmáns e irmás,

non me considero que aínda me fixera. Pero unha cousa fago: esquecendo o que hai detrás e esforzándome cara ao que está por diante, continuo cara á meta para gañar o premio polo que Deus me chamou para o ceo en Cristo Xesús.

Lucas 13:23 Entón alguén díxolle: Señor, son poucos os que se salvan? E díxolles:

A pasaxe revela que Xesús ensinou que a salvación é difícil de conseguir, pero quen se esforza por ela será recompensado.

1. "A dificultade da salvación: loitando polo premio"

2. "O camiño estreito da xustiza: traballar pola recompensa eterna"

1. Filipenses 3:12-14 - Non é que xa o obtivera ou xa sexa perfecto, senón que sigo para facelo meu, porque Cristo Xesús fíxome seu. Irmáns, non considero que a fixera miña. Pero unha cousa fago: esquecendo o que está detrás e esforzándome cara ao que está por diante, continuo cara á meta para conseguir o premio da chamada ascendente de Deus en Cristo Xesús.

2. Santiago 1:12 - Benaventurado o home que permanece firme na proba, porque cando supere a proba recibirá a coroa da vida, que Deus prometeu aos que o aman.

Lucas 13:24 Esfórzate por entrar pola porta estreita, porque moitos, dígovos, procurarán entrar e non poderán.

A pasaxe fala de esforzarse por entrar na porta estreita como moitos buscarán pero non poderán.

1: Xesús instándonos a loitar pola xustiza, aínda que sexa difícil, para poder entrar pola porta estreita.

2: Debemos estar decididos a entrar no reino de Deus pola porta estreita, sen importar os obstáculos aos que nos enfrontemos.

1: Mateo 7:13-14 - "Entrade pola porta estreita. Porque a porta é ancha e o camiño doado que leva á destrución, e moitos son os que entran por ela. Porque a porta é estreita e o camiño duro que leva á vida, e poucos son os que a atopan".

2: Xosué 24:15 - "E se vos parece mal servir ao Señor, escolle hoxe a quen servirás, se os

deuses que serviron teus pais na rexión de alén do río, ou os deuses dos amorreos en cuxo terra que habites. Pero en canto a min e á miña casa, imos servir ao Señor".

Lucas 13:25 Cando o señor da casa se ergue e peche a porta, e vós comezades a estar fóra e a chamar á porta, dicindo: Señor, Señor, ábrenos; e el responderá e dirás: Non sei de onde sodes.

O amo da casa levantarase e pechará a porta, e os de fóra chamarán e pedirán que entren, pero o amo dirá que non os coñece.

1. A importancia de estar preparado cando chegue o momento

2. A necesidade dunha relación persoal con Deus

1. Mateo 25:1-13 - Parábola das dez Virxes

2. Santiago 4:8 - Achégate a Deus e El achegarase a ti

Lucas 13:26 Entón comezaredes a dicir: Comimos e bebemos na túa presenza, e ti ensinaches nas nosas rúas.

A xente recoñecerá que Xesús lles ensinou nas súas rúas e que comeron e beberon na súa presenza.

1. Xesús está sempre connosco, mesmo nos nosos momentos de tentación e pecado.

2. Xesús ensínanos na nosa vida cotiá, se buscamos as súas leccións.

1. Isaías 55:1-3 - "Ven, todos os que tedes sede, ven ás augas; e os que non tes diñeiro, ven, compra e come! Ven, compra viño e leite sen diñeiro e sen custo. Por que gastar diñeiro no que non é pan e o teu traballo no que non sacia? Escoita, escoitame e come o que é bo, e a túa alma deleitarase co máis rico".

2. Xoán 14:15-18 - "Se me amas, garda os meus mandamentos. E eu pedirei ao Pai, e el darache outro avogado para que te axude e estea contigo para sempre: o Espírito da verdade. O mundo non pode. acéptao, porque nin o ve nin o coñece.Pero ti o coñeces, pois el vive contigo e estará en ti.Non vos deixarei orfos;veirei a vós.En pouco tempo o mundo non verá. xa me verás, porque eu vivo, ti tamén vivirás".

Lucas 13:27 Pero el dirá: Dígovos que non sei de onde sodes; Apartádevos de min, todos os que obredes a iniquidade.

Moitas persoas son rexeitadas por Deus por mor dos seus camiños pecaminosos e malas accións.

1. Debemos afastarnos do pecado para ser aceptados por Deus.

2. Debemos esforzarnos por ser xustos se queremos ser recibidos no seu reino.

1. Romanos 3:23 - Porque todos pecaron e están lonxe da gloria de Deus.

2. Filipenses 2: 12-13 - Por iso, meus amados, como sempre obedeceches, agora, non só como na miña presenza, senón moito máis na miña ausencia, realiza a túa propia salvación con medo e temblor, porque é Deus. quen traballa en ti, tanto para querer como para traballar polo seu gusto.

Lucas 13:28 Haberá choro e rechinar de dentes, cando vexades a Abraham, Isaac, Xacob e todos os profetas, no reino de Deus, e vós mesmos expulsados.

Xesús advirte de que aqueles que non se arrepinten dos seus pecados serán excluídos do reino de Deus, e serán testemuñas de Abraham, Isaac, Xacob e os profetas no reino mentres eles mesmos son expulsados.

1. A importancia do arrepentimento: non te quedes fóra do Reino de Deus

2. As consecuencias de non arrepentirse: choro e rechinar de dentes

1. Mateo 5:3, "Dichosos os pobres de espírito, porque deles é o reino dos ceos"

2. 2 Corintios 7:10, "Porque a tristeza divina produce arrepentimento que conduce á salvación, que non hai que arrepentirse; pero a tristeza do mundo produce a morte".

Lucas 13:29 E virán do leste, e do oeste, e do norte e do sur, e sentaranse no reino de Deus.

Este verso fala dunha gran reunión de persoas de todas as direccións, que se unirán no Reino de Deus.

1. "A inclusión do Reino: unha invitación para todos"

2. "O poder unificador do reino: non deixar a ninguén atrás"

1. Salmo 122: 3-4 - "Por amor á casa do Señor, noso Deus, buscarei a túa prosperidade. A paz entre os teus muros e a seguridade nas túas torres!"

2. Isaías 2:2-3 - "Acontecerá nos últimos días que o monte da casa do Señor será establecido como o máis alto dos montes, e será elevado sobre os outeiros; e todas as nacións acudirán a ela, e moitos pobos virán e dirán: "Veña, subamos ao monte do Señor, á casa do Deus de Xacob, para que nos ensine os seus camiños e que podemos camiñar polos seus camiños".

Lucas 13:30 E velaquí, hai últimos que serán primeiros, e primeiros que serán últimos.

Os últimos serán os primeiros e os primeiros os últimos.

1: A misericordia de Deus é para todos e a orde do mundo non é creada por nós.

2: Debemos confiar no Señor e procurar seguir a súa vontade, non a nosa.

1: Mateo 20:16 - Así os últimos serán os primeiros, e os primeiros serán os últimos.

2: Santiago 2:5 - Escoitade, meus queridos irmáns: ¿Non escolleu Deus aos pobres aos ollos do mundo para ser ricos na fe e para herdar o reino que prometeu aos que o aman?

Lucas 13:31 O mesmo día viñeron algúns dos fariseos, dicíndolle: Saia e vai de aquí, porque Herodes te matará.

Algúns fariseos advertiron a Xesús que abandonase a zona, xa que Herodes planeaba matalo.

1. O perigo da autoridade inxusta - Como responder á autoridade inxusta.

2. Preparándose para o peor: navegar por situacións difíciles.

1. Romanos 13: 1-7 - Que cada alma se someta aos poderes superiores.

2. Mateo 10:17-22 - Sexa sabio coma serpes e inofensivo coma pombas.

Lucas 13:32 E díxolles: "Ide e dille a aquel raposo: "Velaí, eu boto fóra demos e fago curas hoxe e mañá, e ao terceiro día serei perfecto".

Este verso subliña que Xesús é poderoso e perfecto, xa que é capaz de expulsar os demos e realizar curas.

1: Poder e perfección de Xesús - Lucas 13:32

2: Os asombrosos milagres de Xesús - Lucas 13:32

1: Mateo 8:16 - Cando chegou a noite, levaron a Xesús moitos endemoniados, e el expulsou os espíritos cunha palabra e curou a todos os enfermos.

2: Marcos 5:1-20 - Cando Xesús baixou da barca, un home cun espírito impuro saíu dos sepulcros ao seu encontro. Esta pasaxe dá conta de que Xesús curaba ao home cun espírito impuro e que a xente da cidade quedaba abraiada polo poder de Xesús.

Lucas 13:33 Con todo, teño que andar hoxe, mañá e o día seguinte, porque non pode ser que un profeta pereza de Xerusalén.

Xesús subliña a importancia de completar a súa misión en Xerusalén a pesar do perigo.

1. Xesús ensínanos a manter o foco na nosa misión a pesar dos riscos.

2. Xesús móstranos coraxe e dedicación para completar a súa misión.

1. Mateo 10:16-19 - Xesús encarga aos discípulos que saian a espallar a boa nova.

2. Mateo 16:25 - Xesús exhorta aos seus discípulos a negarse a si mesmos e levar a súa cruz.

Lucas 13:34 Ó Xerusalén, Xerusalén, que matas os profetas e apedreas aos que son enviados a ti; Cantas veces quixera reunir os teus fillos, coma unha galiña recolle a súa cría baixo as súas ás, e non quixeches!

Xesús expresa a súa tristeza polo rexeitamento de Xerusalén cara el e a súa mensaxe.

1. "A tristeza do rexeitamento"

2. "A invitación de Deus a Xerusalén"

1. Xeremías 17:13 - "O Señor, esperanza de Israel, todos os que te abandonen serán avergoñados, e os que se afastan de min serán escritos na terra, porque abandonaron ao Señor, a fonte das augas vivas. "

2. Isaías 53: 3 - "É desprezado e rexeitado polos homes; home de dor, coñecedor da dor; e escondámoslle como o rostro; foi desprezado e non o estimamos".

Lucas 13:35 Velaquí, a vosa casa déixavos desolada; e de verdade vos digo: non me veredes, ata que chegue o momento no que digades: Bendito o que vén no nome do Señor.

Xesús dille a un grupo de persoas que a súa casa quedará desolada e que non o volverán a ver ata que o recoñezan como o Mesías.

1. A importancia de recoñecer a Xesús como o Mesías.

2. A promesa de restauración e perdón mediante a aceptación de Xesús como o Señor.

1. Isaías 40:1-3 - Consolade, consolade o meu pobo, di o voso Deus.

2. Xoán 14:6 - Díxolle Xesús: Eu son o camiño, a verdade e a vida: ninguén chega ao Pai, senón por min.

Lucas 14 inclúe as ensinanzas de Xesús sobre a humildade, o custo do discipulado e as parábolas do Gran Banquete e do Construtor da Torre.

1o parágrafo: O capítulo comeza con Xesús curando a un home con hidropesía o sábado na casa dun fariseo, desafiando as súas interpretacións legalistas da observancia do sábado (Lucas 14:1-6). Observando como os hóspedes elixían os lugares de honra na comida, compartiu unha parábola na que lles aconsellaba que ocupasen lugares máis baixos nas festas para que puidesen ser invitados a subir máis en lugar de pedirlles que cedesen os seus asentos por convidados máis distinguidos. Esta ensinanza subliña a humildade e inverte os valores mundanos: "Porque todos os que se exaltan serán humillados, e os que se humillan serán exaltados" (Lucas 14:7-11).

2º Parágrafo: Continuando co seu ensino durante esta comida, Xesús aconsellou ao seu anfitrión que non invite amigos, irmáns ou veciños ricos que poidan corresponder, senón que invitar a pobres cegos coxos e lisiados que non poden pagar, garantindo así a recompensa á resurrección xustos. A continuación, dixo a Parábola Gran Banquete onde moitos invitados puxeron desculpas para non asistir, polo que a casa do mestre ordenou aos servos saír polas estradas as rúas do campo obrigan á xente a entrar na miña casa estará chea, indicando a invitación inclusiva do reino de Deus, especialmente aqueles marxinados que rexeitan a sociedade por autosatisfeito (Lucas 14). : 12-24).

3o Parágrafo: Grandes multitudes seguían a Xesús e El volveuse cara a eles dicindo que quen o veña debe odiar pai nai muller fillos irmáns irmás si mesmo a propia vida, se non, non pode ser discípulo quen non leva cruz non pode seguir o seu discípulo. Esta linguaxe forte utilízase para subliñar o compromiso total do discípulo requirido sobre calquera outra lealdade familiar relacional. Ademais, ilustrou isto usando dúas parábolas: unha sobre a torre do constructor, outro rei que vai a guerra, enfatizan a importancia de contar o custo antes de asumir tal compromiso. O capítulo conclúe coa metáfora de Xesús que o sal é a súa calidade de conservación, pero se perde o salgado de ningún xeito volverá salgado, polo que non se botan ben nin a terra nin o esterco, advertindo que os discípulos manteñen a calidade distintiva da influencia do mundo, senón que se volverían inútiles e ineficaces (Lucas 14:34-35).

Lucas 14:1 E aconteceu que, cando entraba na casa dun dos principais fariseos para comer pan o día de sábado, observárono.

Xesús foi á casa dun dos principais fariseos para comer pan o día de sábado, e os fariseos vixíano.

1. A preeminencia de Xesús: como Xesús desafiou as normas do seu tempo

2. O sábado: unha oportunidade para reflexionar sobre a presenza de Xesús nas nosas vidas

1. Mateo 5:17-20 - "Non pensedes que vin para destruír a lei ou os profetas: non vin para destruír, senón para cumprir. Pois de verdade vos digo: ata que pasen o ceo e a terra, un só. Non pasará da lei nin unha iota nin un título ata que se cumpra todo".

2. Colosenses 2:16-17 - "Por tanto, ninguén vos xulgue en comida, ou en bebida, ou en relación a un día festivo, ou a lúa nova, ou os días de sábado: que son unha sombra das cousas por vir. ; pero o corpo é de Cristo".

Lucas 14:2 E velaquí, había un home diante del que tiña a hidropisia.

Xesús curou un home con hidropesía.

1. O poder curativo de Xesús revelado a través de actos de compaixón.

2. A importancia da fe en tempos de sufrimento físico.

1. Mateo 9:35 "E Xesús percorreu todas as cidades e aldeas, ensinando nas súas sinagogas, proclamando o evanxeo do reino e curando toda enfermidade e toda aflicción".

2. Lucas 18:42 "E Xesús díxolle: "Recibe a vista; a túa fe fíxoche ben'".

Lucas 14:3 E respondendo Xesús, díxolles aos avogados e aos fariseos: ¿É lícito curar en sábado?

Xesús preguntou aos avogados e aos fariseos se era lícito curar o sábado.

1. O poder da curación: explorando a natureza vivificante dos milagres de Xesús

2. Cumprindo o sábado: examinando o mandamento de descansar e alegrarse

1. Marcos 3:1-6 - Xesús cura a un home cunha man murcha

2. Isaías 58:13-14 - Gardar o sábado como acto de adoración

Lucas 14:4 E calaron. E colleuno, curouno e deixouno ir;

Xesús mostrou compaixón e misericordia collendo a un home coa man seca, curándoo e liberándoo.

1. A compaixón e a misericordia de Deus: como Xesús transformou a vida dun home

2. Atopar a liberdade a través do poder curativo de Xesús

1. Santiago 5:15 - "E a oración de fe salvará ao enfermo, e o Señor resucitarao. E se cometeu pecados, será perdoado".

2. Isaías 53: 4-5 - "Certamente el levou as nosas penas e levou as nosas tristezas; aínda así o estimábamos asolado, azotado por Deus e aflixido. Pero el foi ferido polas nosas transgresións; foi esmagado polas nosas iniquidades; sobre el foi o castigo que nos deu paz, e coas súas feridas somos curados".

Lucas 14:5 E respondeulles, dicindo: Quen de vós terá un asno ou un boi caído nun pozo e non o sacará de inmediato o sábado?

Esta pasaxe de Lucas 14:5 mostra o ensino de Xesús sobre a importancia da misericordia sobre a observancia do sábado.

1. A misericordia de Deus é maior que as regras: compaixón sobre o ritual

2. Mensaxe de amor e compaixón de Xesús: axustando as nosas prioridades

1. Mateo 12:1-14; A ensinanza de Xesús de que o amor e a misericordia deberían substituír a lei.

2. Salmo 145: 8-9; O amor e a compaixón de Deus perduran para sempre.

Lucas 14:6 E non puideron responderlle de novo a estas cousas.

A xente da multitude non puido responder ás palabras de Xesús.

1. Non debemos ter medo de desafiar a autoridade e facer preguntas.

2. Debemos ser humildes e non ter medo de admitir cando non temos respostas.

1. Proverbios 29:20 - "Ves un home precipitado nas súas palabras? Hai máis esperanza para un parvo que para el".

2. Santiago 1:19 - "Sabede isto, meus amados irmáns: que cada quen sexa pronto para escoitar, lento para falar, lento para enfadar".

Lucas 14:7 E propúxolles unha parábola aos invitados, ao observar como elixiron os cuartos principais; dicíndolles:

A parábola de Xesús aos que están nun banquete fomenta a humildade e o aprecio polos demais.

1: "O poder da humildade"

2: "A bendición de apreciar aos demais"

1: Filipenses 2: 3-5 - "Non fagades nada por ambición egoísta ou por vana presunción. Máis ben, con humildade, valore aos demais por riba de vós mesmos, non mirando aos vosos propios intereses, senón a cada un de vós os intereses dos demais".

2: Santiago 4:10 - "Humilládevos diante do Señor, e El os levantará".

Lucas 14:8 Cando sexas convidado por algún home a unha voda, non te sentes no cuarto máis alto; para que un home máis honrado ca ti sexa convidado por el;

Non se debe ocupar o asento de máis alta honra cando se invita a unha voda ou a outra reunión, xa que pode haber alguén máis importante que un mesmo presente.

1) O orgullo é un pecado: non deixes que te leve a tomar máis do que mereces.

2) Honra aos demais antes que a ti mesmo e toma o asento inferior.

1) Filipenses 2:3-4: "Non fagades nada por ambición ou vanidade egoístas, pero con humildade considerade aos demais máis importantes que vós mesmos. Que cada un de vós mire non só os seus propios intereses, senón tamén os intereses dos demais".

2) Proverbios 25:27: "Non é bo comer moito mel, nin é glorioso buscar a propia gloria".

Lucas 14:9 E quen mandou a ti e a el, veña e diche: Dálle lugar a este home; e comezas con vergoña a tomar o cuarto máis baixo.

Xesús ensina a importancia da humildade e de ocupar o lugar máis baixo nunha reunión.

1. A prioridade da humildade: aprender a ocupar o lugar máis baixo

2. O paradoxo do orgullo: por que a humildade é o agasallo máis grande

1. Filipenses 2: 3-8 "Non fagades nada por ambición egoísta ou por vana presunción, pero con humildade considere aos demais mellores que vós mesmos. Cada un de vós debe mirar non só os seus propios intereses, senón tamén os intereses dos demais".

2. Santiago 4: 6-10 "Deus oponse aos soberbios, pero móstralles favor aos humildes. Humilládevos, polo tanto, baixo a poderosa man de Deus, para que os levante no seu tempo".

Lucas 14:10 Pero cando sexas convidado, vai e séntate no cuarto máis baixo; para que cando veña o que che mandou, che diga: "Amigo, sube máis arriba; entón adorarás diante dos que sentan contigo á comida".

Xesús anima aos invitados a ser humildes e a estar dispostos a aceptar unha invitación a un asento máis alto en presenza dos demais.

1. "Chamada de Cristo á humildade: a invitación a un asento superior"

2. "A bendición da humildade: colleitando a recompensa da humildade"

1. Santiago 4:10 - "Humilládevos diante do Señor, e el os levantará".

2. Filipenses 2: 3-4 - "Non se faga nada por contendas nin por vanagloria; pero con humildade de espírito que cada un se estime mellor que a si mesmo. Non mire cada un polas súas cousas, senón tamén polas dos demais. ."

Lucas 14:11 Porque todo aquel que se enaltece será humillado; e o que se humilla será exaltado.

Xesús ensina que os que se humillan serán exaltados mentres que os que se exaltan serán humillados.

1. O poder da humildade: como vivir unha vida de excelencia

2. Orgullo: o destrutor sutil das relacións

1. Santiago 4:6 - Pero el dá máis graza. Por iso di: Deus resiste aos soberbios, pero dá graza aos humildes.

2. Filipenses 2: 3-4 - Non faga nada por ambición egoísta ou vana presunción, pero con humildade considere aos demais mellores ca vós mesmos. Todo o mundo debe mirar non só polos seus propios intereses, senón tamén polos intereses dos demais.

Lucas 14:12 Entón el tamén díxolle ao que o mandou: Cando fagas unha cea ou unha cea, non chames aos teus amigos, nin aos teus irmáns, nin aos teus parentes nin aos teus veciños ricos; non vaia ser que tamén che piden outra vez e che faga unha compensación.

Xesús ensina a ser xeneroso cos que están necesitados en lugar dos que xa están bendicidos.

1: "O don da xenerosidade"

2: "A alegría de dar"

1:1 Xoán 3:17-18 "Pero se alguén ten os bens do mundo e ve o seu irmán necesitado, pero pecha o seu corazón contra el, como permanece nel o amor de Deus? Fillos, non amemos de palabra nin de falar senón de feito e de verdade".

2: Santiago 2:14-17 "¿De que serve, meus irmáns, se alguén di que ten fe, pero non ten obras? Pode esa fe salvalo? Se un irmán ou unha irmá está mal vestido e carece de comida diaria, e algún de vós lle di: "Vaia en paz, quentade e enchede", sen darlles as cousas necesarias para o corpo, para que serve iso? Así tamén a fe por si mesma, se non ten obras, está morta".

Lucas 14:13 Pero cando fagas unha festa, chama aos pobres, aos mancos, aos coxos, aos cegos:

Xesús manda invitar a unha festa aos pobres, mancos, coxos e cegos.

1. Invitar aos desfavorecidos: reimaxinar a visión de Xesús para a confraternización

2. Coidar aos menos afortunados: chamada de Xesús á hospitalidade

1. Isaías 58: 7-10 - Comparte o teu pan cos famentos, e leva á túa casa aos pobres sen teito.

2. Santiago 1:27 - A relixión que é pura e inmaculada diante de Deus, o Pai, é esta: coidar dos orfos e das viúvas nas súas angustias.

Lucas 14:14 E serás bendito; porque non te poden pagar, porque serás recompensado na resurrección dos xustos.

Este verso fala da recompensa dos que viven unha vida de fe e xustiza, xa que serán bendicidos na resurrección dos xustos.

1. A recompensa da xustiza: vivir unha vida de fe e obediencia

2. A Bendición da Resurrección: Vida eterna con Deus

1. Mateo 6: 19-21 - "Non acumuledes tesouros na terra, onde a polilla e a ferruxe destrúen e onde os ladróns entran e rouban, senón que amañades tesouros no ceo, onde nin a polilla nin a ferruxe destrúen e onde os ladróns non entran nin rouban. Porque onde está o teu tesouro, alí estará tamén o teu corazón".

2. Romanos 8:28 - "E sabemos que todas as cousas colaboran para o ben dos que aman a Deus, dos que son chamados segundo o seu propósito".

Lucas 14:15 E cando un dos que estaban sentados con el oíu estas cousas, díxolle: Bendito o que come pan no reino de Deus.

Xesús fala da alegría de comer no reino de Deus a un dos seus convidados.

1. A alegría de comer no Reino de Deus

2. As bendicións de entrar no Reino de Deus

1. Romanos 14:17 - Porque o reino de Deus non é comida nin bebida; senón xustiza, paz e gozo no Espírito Santo.

2. Mateo 6:33 - Pero buscades primeiro o reino de Deus e a súa xustiza; e todas estas cousas seranche engadidas.

Lucas 14:16 Entón díxolle: Un home fixo unha gran cea e convidou a moitos.

Un home convidou a moita xente a unha gran cea.

1. A invitación do Evanxeo: a xenerosa oferta de salvación de Deus

2. As alegrías da confraternización: unha chamada á comunidade cristiá

1. Romanos 10:13-14 - "Porque todo aquel que invoque o nome do Señor será salvo. Pero como poden pedirlle que os salve se non crean nel? E como poden crer nel se nunca oíron falar del? E como poden oír falar del, a menos que alguén lles diga?

2. Hebreos 10:24-25 - "Pensemos en formas de motivarnos uns aos outros a facer actos de amor e boas obras. E non descoidemos o noso encontro, como fan algúns, senón que nos animemos, sobre todo agora que se achega o día do seu regreso".

Lucas 14:17 E enviou o seu servo á hora da cea para dicirlles aos invitados: Ven; pois todas as cousas xa están listas.

O mestre tiña preparado un banquete e agora invitaba a todos os convidados a vir a participar.

1: Xesús convídanos ao banquete da salvación.

2: A invitación do Señor á festa da graza.

1: Apocalipse 19:9 - "E díxome: Escribe: Dichosos os que son chamados á cea das vodas do Año".

2: Isaías 25:6 - "E neste monte o Señor dos exércitos fará para todos os pobos unha festa de gorduras, unha festa de viños sobre lías, de gorduras cheas de medula, de viños sobre lías ben refinadas. ”

Lucas 14:18 E todos, de acordo, comezaron a excusarse. O primeiro díxolle: Merquei un terreo, e teño que ir velo.

A xente convidada a unha festa tiña todas unha escusa para non asistir. O primeiro dixo que mercara un terreo e que quería ir velo.

1: Debemos estar dispostos a poñer a Deus primeiro nas nosas vidas, mesmo por riba dos nosos propios desexos e necesidades.

2: Debemos estar dispostos a levar a nosa cruz e seguir a Xesús, aínda que sexa incómodo ou inconveniente.

1: Mateo 16:24 - Entón Xesús díxolles aos seus discípulos: Se alguén quere vir detrás de min, que se negue a si mesmo, que tome a súa cruz e que me siga.

2: Filipenses 2:3-4 - [Que non se faga] nada por contención ou vanagloria; pero na humildade de espírito que cada un se estime mellor que a si mesmo. Non mire cada un nas súas cousas, senón cada un tamén nas cousas dos demais.

Lucas 14:19 E outro dixo: Merquei cinco xugos de bois e vou probalos.

Esta parábola fala de alguén que asumiu moitos compromisos e agora busca unha saída.

1: Debemos ter coidado de non comprometernos con máis do que podemos soportar.

2: Sempre debemos ser honestos con nós mesmos e cos demais sobre as nosas capacidades.

1: Eclesiastés 5:4-5 - Cando lle fagas un voto a Deus, non tardes en pagalo; pois non lle gustan os parvos: paga o que prometiches. Mellor é que non fagas voto, que que prometas e non pagues.

2: Santiago 4:13-17 - Ide agora, vós que din: Hoxe ou mañá iremos a tal cidade, e permaneceremos alí un ano, e mercaremos e venderemos, e obteremos ganancias. será mañá. Para que é a túa vida? Incluso é un vapor, que aparece por un pouco de tempo, e

despois desaparece. Pois iso deberíades dicir: Se o Señor quere, viviremos, e faremos isto ou aquilo. Pero agora vos alegrades coas vosas jactancias: toda alegría así é mala. Polo tanto, ao que sabe facer o ben e non o fai, é pecado.

Lucas 14:20 E outro dixo: Eu casei cunha muller e, polo tanto, non podo vir.

Esta pasaxe destaca a dificultade de priorizar o Reino de Deus sobre as responsabilidades terreais.

1: Aceptando a invitación de Deus para unirse ao seu Reino

2: Priorizar o Reino de Deus sobre as Responsabilidades Terrestres

1: Mateo 6:33 - "Pero busca primeiro o seu reino e a súa xustiza, e todas estas cousas tamén che serán dadas".

2: Colosenses 3:1-2 - "Xa que resucitaches con Cristo, pon o teu corazón nas cousas de arriba, onde está Cristo, sentado á dereita de Deus. Pon a túa mente nas cousas de arriba, non nas cousas terrestres".

Lucas 14:21 Así que chegou aquel criado e mostrou ao seu señor estas cousas. Entón o señor da casa, enfadado, díxolle ao seu criado: Saia axiña ás rúas e rúas da cidade, e trae aquí aos pobres, aos mancos, aos rexos e aos cegos.

O amo da casa manda ao seu criado que saia e traia aos pobres, mancos, parados e cegos.

1. A importancia de atender aos marxinados nas nosas comunidades.

2. O poder de acoller ao forasteiro.

1. Santiago 1:27 - A relixión que é pura e inmaculada diante de Deus, o Pai, é esta: visitar os orfos e as viúvas na súa aflicción e manterse sen manchas do mundo.

2. Isaías 58:6-7 - "Non é este o xaxún que eu escollín: soltar as ataduras da maldade, desfacer as correas do xugo, deixar libre aos oprimidos e romper todo xugo? Non é para compartir o teu pan cos famentos e levar á túa casa aos pobres sen teito; cando ves o espido, para tapalo e non esconderte da túa propia carne?

Lucas 14:22 E o criado dixo: "Señor, fíxose como ti mandaches, e aínda queda sitio".

Un criado traballa para cumprir as ordes do seu amo e descobre que aínda hai espazo para máis.

1. O poder da obediencia: Cumprindo os mandamentos de Deus

2. Sempre hai espazo para máis: o potencial ilimitado da fe

1. Efesios 2:10: "Porque nós somos a súa obra, creados en Cristo Xesús para boas obras, que Deus preparou de antemán, para que camiñemos nelas".

2. 1 Tesalonicenses 5:16-18: "Alégrate sempre, ora sen cesar, agradece en todas as circunstancias, porque esta é a vontade de Deus en Cristo Xesús para vós".

Lucas 14:23 E o señor díxolle ao criado: "Vaia polos camiños e polos sebes, e obrígaos a entrar, para que a miña casa se enche".

O Señor chama aos seus servos para que saian e inviten á xente ao Reino de Deus para que a súa casa se enche.

1. Sexa audaz e invita a outros a unirse ao Reino de Deus

2. Non perdas a túa oportunidade de compartir o Evanxeo

1. Mateo 28:19-20 - Vai, pois, e fai discípulos de todas as nacións, bautizándoos no nome do Pai, do Fillo e do Espírito Santo, ensinándolles a observar todo o que che mandei.

2. Isaías 55:6 - Busca ao Señor mentres se atopa; chámao mentres está preto.

Lucas 14:24 Pois dígovos que ningún dos homes que foron convidados probará a miña cea.

Esta pasaxe trata de como ningún dos que foron invitados á cea probará dela.

1. O valor do compromiso: comprender as consecuencias de rexeitar a invitación de Deus.

2. O custo da incredulidade: recoñecer as consecuencias de negarse a aceptar a invitación do Señor.

1. Mateo 22:2-14 - Parábola do banquete de vodas.

2. Romanos 11:17-24 - A misericordia e a ira de Deus.

Lucas 14:25 E ía con el moita xente; e volveuse e díxolles:

Xesús anima aos seus seguidores a priorizar a súa relación con El sobre a comodidade e a seguridade das súas posesións terrestres.

1. Poñer a Xesús en primeiro lugar: a prioridade da relación

2. Vida abundante: a liberdade de vivir para Xesús

1. Mateo 6:33 - "Pero buscades primeiro o reino de Deus e a súa xustiza; e todas estas cousas seranche engadidas".

2. Filipenses 3:8 - "Si, sen dúbida, e considero todas as cousas como unha perda pola excelencia do coñecemento de Cristo Xesús, o meu Señor, por quen sufrín a perda de todas as cousas e as considero como esterco, que pode gañar a Cristo".

Lucas 14:26 Se alguén vén a min e non odia ao seu pai, á súa nai, á súa muller, aos seus fillos, aos irmáns, ás irmás, e tamén á súa propia vida, non pode ser o meu discípulo.

Esta pasaxe de Lucas 14:26 ensina que o discipulado require un nivel de compromiso superior ao noso amor natural pola nosa familia e por nós mesmos.

1. "O compromiso definitivo: o discipulado por riba da familia"

2. "Ama a Deus máis que a nada: a prioridade do discipulado"

1. Mateo 16:24-26 - "Entón Xesús díxolles aos seus discípulos: "Se alguén quere vir detrás de min, que se negue a si mesmo, que tome a súa cruz e sigame. Porque quen queira salvar a súa vida perderá. pero quen perda a súa vida pola miña causa, atoparaa. De que lle serve un home se gaña o mundo enteiro e perde a súa propia alma?

2. Marcos 8:34-37 - "Cando chamou á xente a si, cos seus discípulos tamén, díxolles: "Quen queira vir detrás de min, que se negue a si mesmo, que tome a súa cruz e siga. Eu. Pois quen queira salvar a súa vida, perderaa, pero quen perda a súa vida pola miña causa e polo evanxeo, salvaraa. Pois que lle servirá a un home se gaña o mundo enteiro e perde a súa alma? dará un home a cambio da súa alma?Pois quen se avergoña de min e das miñas palabras nesta xeración adúltera e pecadora, tamén se avergonzará del o Fillo do Home cando veña na gloria do seu Pai cos santos anxos. ”

Lucas 14:27 E quen non leva a súa cruz e vén detrás de min, non pode ser o meu discípulo.

Xesús ensina que para ser o seu discípulo hai que levar a súa cruz e seguilo.

1. Toma a túa cruz e segue a Xesús - A sobre a importancia do discipulado.

2. Levar a nosa cruz - A sobre a responsabilidade de camiñar con Cristo.

1. Marcos 8:34-37 - Xesús instrúe aos seus seguidores que tomen a súa cruz e o sigan.

2. Gálatas 5:24 - Estamos chamados a crucificar a carne e vivir no Espírito.

Lucas 14:28 Porque cal de vós, quere construír unha torre, non se senta primeiro e conta o custo, se ten suficiente para rematala?

Esta pasaxe subliña a importancia de prepararse previamente e contar o custo de calquera esforzo.

1. "O custo da construción: preparación para o compromiso"

2. "Facer plans: calcular o custo adiante"

1. Mateo 6: 19-21 - "Non acumulen para vós tesouros na terra, onde a polilla e a ferruxe destrúen, e onde os ladróns entran e rouban. Pero garda para vós tesouros no ceo, onde a polilla e a ferruxe non destrúen, e onde os ladróns non entran nin rouban. Porque onde

está o teu tesouro, alí estará tamén o teu corazón".

2. Proverbios 13:4 - "A alma do perezoso anhela e non recibe nada, mentres que a alma do dilixente está abundantemente abastecida".

Lucas 14:29 Non vaia ser que, despois de que puxo o fundamento e non poida rematalo, todos os que o contemplan comecen a burlarse del,

A pasaxe advirte de non comezar algo sen capacidade para rematalo, xa que os espectadores poden burlarse do individuo.

1. O perigo de asumir máis do que podes soportar

2. A importancia de rematar o que comeza

1. Efesios 6:13 - "Por iso, vestir a armadura completa de Deus, para que cando chegue o día do mal, poidas manter a túa posición e, despois de facelo todo, manterte".

2. Proverbios 16:3 - "Encomenda ao Señor todo o que fagas, e el establecerá os teus plans".

Lucas 14:30 dicindo: Este home comezou a construír, e non puido rematar.

Xesús ensina unha parábola sobre un home que comeza un proxecto pero non é capaz de rematalo.

1. A importancia de rematar o que comeza

2. Perseveranza ante a dificultade

1. Filipenses 3:14 - "Eu continuo para chegar ao final da carreira e recibir o premio celestial polo que Deus, por medio de Cristo Xesús, nos está chamando".

2. Colosenses 3:23 - "Faga o que fagas, trabállao con todo o teu corazón, como traballando para o Señor, non para os mestres humanos".

Lucas 14:31 Ou que rei, que vai facer guerra contra outro rei, non se senta primeiro e consulta se é capaz con dez mil de atoparse con quen ven contra el con vinte mil?

Un rei debe considerar os seus recursos antes de ir á guerra contra outro rei que teña o dobre de recursos.

1. Deus proporcionaranos os recursos necesarios para superar calquera obstáculo.

2. Debemos aprender a confiar en Deus e ser sabios nas nosas decisións.

1. Isaías 40:31 - "Pero os que esperan no Señor renovarán as súas forzas; subirán ás ás como aguias; correrán e non se cansarán; andarán e non desfallecerán".

2. Santiago 1:5 - "Se algún de vós carece de sabedoría, que pida a Deus, que dá a todos con generosidade, e non reprende; e daráselle".

Lucas 14:32 Ou, mentres o outro está aínda moi lonxe, envía unha embaixada e desexa condicións de paz.

A parábola do fillo perdido subliña a necesidade de buscar aos perdidos e estenderlles a oferta de reconciliación.

1. O poder do perdón: como estender a graza aos perdidos

2. Reconciliación: aceptar e abrazar ao pródigo

1. Mateo 18:12-14 - Que fas cando volve unha persoa perdida?

2. Romanos 5:8 - O poder do amor de Deus para reconciliarnos con El

Lucas 14:33 Así mesmo, quen sexa de vós que non abandone todo o que ten, non pode ser o meu discípulo.

Esta pasaxe enfatiza a importancia de abandonar todas as posesións para ser discípulo de Xesús.

1. O verdadeiro discipulado: o custo de contar o custo - Lucas 14:33

2. Renunciar a todo para seguir a Xesús - Lucas 14:33

1. Mateo 19:21 - Xesús díxolle: "Se queres ser perfecto, vai, vende o que tes e dálle aos pobres, e terás un tesouro no ceo; e ven, sígueme".

2. Marcos 10:21 - E Xesús, mirándoo, amouno e díxolle: "Unha cousa che falta: vai, vende todo o que tes e dáselle aos pobres, e terás un tesouro no ceo; e ven, sígueme".

Lucas 14:34 O sal é bo; pero se o sal perdeu o seu sabor, con que se aderezará?

O sal é unha metáfora importante no ensino de Xesús, que ilustra a necesidade de que os discípulos de Cristo sexan unha fonte de sabor moral e espiritual para o mundo.

1: Sal da Terra: Ser discípulo de Cristo e impactar no mundo

2: saboreando o sal: como vivir unha vida de sabor divino

1: Mateo 5:13-14 - "Vós sodes o sal da terra, pero se o sal perdeu o seu sabor, como se restaurará a súa sal? Xa non serve para nada máis que para ser botado fóra e pisoteado baixo os pés da xente".

2: Colosenses 4:6 - "Que a túa fala sexa sempre amable, aderezada con sal, para que saibas como tes que responder a cada un".

Lucas 14:35 Non é apto nin para a terra, nin para o esterco; pero os homes botan fóra. O que ten oídos para oír, que oiga.

Esta pasaxe fala da importancia de estar atentos á palabra de Deus e atender a súa chamada.

1. "Unha chamada a escoitar: comprender a importancia de estar atentos á Palabra de Deus"

2. "Botar fóra dos inadecuados: o custo de non ter en conta a Palabra de Deus"

1. Santiago 1:19-20 - "Sabede isto, meus amados irmáns: que cada quen sexa pronto para escoitar, lento para falar, lento para a ira; porque a ira do home non produce a xustiza de Deus".

2. Romanos 10:17 - "Así que a fe provén de escoitar, e oír pola palabra de Cristo".

Lucas 15 presenta tres parábolas de Xesús que ilustran a alegría de Deus polo arrepentimento dos pecadores: a ovella perdida, a moeda perdida e o fillo pródigo.

1.o Parágrafo: O capítulo comeza con recadadores de impostos e pecadores que se reunían para escoitar a Xesús, o que provocou que os fariseos e os profesores de lei dixeron: "Este home recibe aos pecadores e come con eles". En resposta, Xesús dixo a Parábola Ovella perdida onde o pastor deixa noventa e nove ovellas no campo para buscar unha ovella perdida. Cando o atopa, colócao alegremente sobre os seus ombreiros e vai para a casa. Entón, el chama aos seus amigos veciños xuntos dicíndolle: "Alégrate porque atopei a miña ovella perdida". Xesús explica entón que hai máis gozo no ceo por un pecador que se arrepinte que por noventa e nove xustos que non necesitan arrepentirse (Lucas 15:1-7).

2o Parágrafo: Despois desta parábola, Xesús contou outra parábola sobre unha muller que tiña dez moedas de prata pero perdeu unha. Acende unha lámpada, varre a súa casa a fondo ata que a atopa. Ao atopalo, chama aos seus amigos veciños e lles di "Alégrate de que atopei a miña moeda perdida". Unha vez máis, Xesús subliñou que hai anxos de alegría na presenza de Deus sobre un pecador que se arrepinte (Lucas 15:8-10).

3o Parágrafo: Por último, compartiu a Parábola do Fillo Pródigo. Nesta historia, un fillo máis novo pídelle a súa parte de herdanza ao seu pai e despois desperdicia todo nun país salvaxe e afastado. Cando xurdiu unha gran fame, comezou a ser necesario, así que o cidadán que ese país lle mandou os campos de comer porcos ansiados encher as vainas de estómago os porcos estaban comíndo ninguén lle deu nada cando os sentidos dixeron: "Cantos criados contratados de meu pai teñen comida de sobra aquí estou morrendo de fame. !' Decidiu volver a casa confesar os pecados antes de que o pai pida tratado como criado asalariado. Pero mentres aínda lonxe o pai o viu cheo de compaixón correu botou os brazos arredor bicouno fillo díxolle 'Pai pecou contra o ceo, xa non eres digno de chamalo teu fillo'. Pero o pai mandou aos criados traer a mellor bata pór anel no dedo sandalias pés traer becerro engordado matar fagamos un festín celebrar por este fillo o meu estaba morto vivo outra vez foi atopado así que comezaron a celebrar o irmán maior enfadouse negouse a entrar así que o pai saíu suplicoulle respondeu "Mira todos estes anos que estiven escravo porque nunca desobedeceches as túas ordes, aínda que nunca me deches nin un cabrito para festexar cos meus amigos, pero cando volva este teu fillo que devorou a túa propiedade, as prostitutas mátanlle o becerro cebado!" O pai díxolle: "Meu fillo, sempre estás comigo, todo o que teño é teu, pero tivemos que celebralo, alégrate porque o teu irmán morreu vivo outra vez foi atopado" (Lucas 15:11-32). Esta parábola subliña a natureza amorosa e graciosa. O pai cara aos pecadores arrepentidos tamén desafía a falta de compaixón para a auto-xusticia cara aos que se equivocaron.

Lucas 15:1 Entón achegáronse a el todos os publicanos e pecadores para escoitalo.

Esta pasaxe menciona que Xesús estaba rodeado de publicanos e pecadores que viñeron a escoitalo.

1: Xesús móstranos que todos son benvidos na súa presenza e que ninguén debe ser excluído.

2: O amor de Xesús é incondicional e está dispoñible para todos os que o buscan.

1: Mateo 11:28 - "Ven a min, todos os que estades traballados e cargados, e eu vos darei descanso".

2: Marcos 2:17 - "Cando o escoitou Xesús, díxolles: Os santos non teñen necesidade do médico, senón os enfermos: non vin a chamar aos xustos, senón aos pecadores ao arrepentimento".

Lucas 15:2 E os fariseos e os escribas murmuraban, dicindo: Este home recibe aos pecadores e come con eles.

Esta pasaxe revela a crítica e desaprobación dos fariseos e escribas cara a Xesús por asociarse cos pecadores.

1. O amor incondicional de Xesús e a aceptación dos pecadores

2. O perigo de xulgar a outros

1. Romanos 14:13 - "Polo tanto, xa non nos xulguemos uns aos outros, senón que decidamos nunca poñer un obstáculo ou obstáculo no camiño dun irmán".

2. Mateo 7:1-2 - "Non xulgues, para que non sexas xulgado. Porque co xuízo que pronuncies serás xulgado, e coa medida que uses serás medido".

Lucas 15:3 E faloulles esta parábola, dicindo:

Parábola da ovella perdida: Xesús conta a parábola dun pastor que perde unha das súas

ovellas e deixa as outras 99 para buscar a perdida ata que a atopa.

1. O corazón do pastor: como Xesús coida dos perdidos

2. A ovella perdida: a persecución de Deus do ferido

1. Ezequiel 34:11-16 - A promesa de Deus de salvar as súas ovellas

2. Salmo 23:1-4 - O Señor é o meu pastor

Lucas 15:4 Que home de vós, tendo cen ovellas, se perde unha delas, non deixa as noventa e nove no deserto e vai detrás do que se perdeu, ata que a atopa?

Esta pasaxe fala da busca incesante de Deus polos perdidos, facendo fincapé na súa compaixón polos pecadores.

1. "O amor infalible de Deus: unha procura do perdido"

2. "O pastor e a ovella perdida: unha parábola da compaixón"

1. Ezequiel 34:11-16 ??A promesa de Deus como o verdadeiro pastor

2. Xeremías 29:11-14 ??O plan de Deus para os perdidos e atopados

Lucas 15:5 E cando o atopou, déixao sobre os seus ombreiros, alegremente.

Esta pasaxe fala da alegría de atopar algo que se perdeu.

1. Atopar a alegría no Señor: como o gozo no Señor leva á verdadeira satisfacción.

2. O Pastor? □ Amor: Como experimentar a alegría da redención a través de Deus? □ amor.

1. Isaías 40:11 ? □ e atenderá o seu rabaño coma un pastor; recollerá os cordeiros nos seus brazos; levaráos no seu seo e levará suavemente os que están con mozos.??

2. Salmo 30:5 ? ou a súa rabia é só por un momento, e o seu favor é para toda a vida. O choro pode demorar a noite, pero a alegría chega coa mañá.

Lucas 15:6 E cando volveu á casa, reuníu aos seus amigos e aos seus veciños, dicíndolles: Alegraos comigo; pois atopei a miña ovella que estaba perdida.

Esta pasaxe fala dun home que atopa a súa ovella perdida e celebra cos seus amigos e veciños.

1. Deus é un pastor que busca os perdidos e se alegra cando son atopados.

2. A alegría de atopar ao perdido é algo para compartir cos demais.

1. Salmo 23:1-4 ??? o Señor é o meu pastor; non vou querer. Faime deitar en verdes pastos. Condúceme a carón de augas tranquilas. El restaura a miña alma. El lévame por camiños de xustiza polo seu nome.??

2. Ezequiel 34:11-16 ??? ou así di o Señor Deus: Velaquí, eu mesmo buscarei as miñas ovellas e buscareilas. Como un pastor busca o seu rabaño cando está entre as súas ovellas que foron esparexidas, así buscarei as miñas ovellas, e rescatareinas de todos os lugares onde estiveron esparexidas nun día de nubes e espesas tebras. E sacareinos dos pobos, reuniraos dos países, e traereinos á súa terra. E alimentareinos nos montes de Israel, nos barrancos e en todos os lugares habitados do país. Pastareinos con bos pastos, e nos montes altos de Israel estarán os seus pastos. Alí deitaranse en bos pastos, e en pastos ricos alimentarán os montes de Israel. Eu serei o pastor das miñas ovellas, e eu mesmo fareinos deitar, di o Señor Deus.??

Lucas 15:7 Dígovos que tamén haberá gozo no ceo por un pecador que se arrepinte, máis que por noventa e nove xustos, que non precisan arrepentimento.

Alegría no Ceo por un pecador arrepentido.

1: Deus se alegra cando nos arrepentimos e nos volvemos a El.

2: O amor de Xesús por nós está fóra de toda medida e alégrase cando recoñecemos os nosos pecados e volvemos a El.

1: 2 Crónicas 7:14 - ? Se o meu pobo, que recibe o meu nome, se humilla, ora, busca o

meu rostro e se aparta dos seus malos camiños, entón escoitarei dende o ceo, perdoarei o seu pecado e curarei a súa terra.

2: Romanos 2:4 - ? □ r mostras desprezo polas riquezas da súa bondade, paciencia e paciencia, sen entender que Deus? □ a bondade ten como obxectivo levarte ao arrepentimento???

Lucas 15:8 Ou que muller que ten dez pezas de prata, se perde unha peza, non acende unha candea, varre a casa e busca con dilixencia ata atopala?

Esta pasaxe fala dunha muller que busca con dilixencia unha peza de prata perdida.

1. A dilixencia dos perdidos: como a busca do perdido pode levar a unha fe renovada

2. A parábola da peza de prata: como debemos perseverar en tempos difíciles

1. Proverbios 24:10 Se desfalleces no día da adversidade, a túa forza é pouca.

2. Mateo 6:33 Pero buscades primeiro o reino de Deus e a súa xustiza; e todas estas cousas seranche engadidas.

Lucas 15:9 E cando o atopa, chama aos seus amigos e aos seus veciños, dicindo: Alegrade comigo; pois atopei a peza que perdera.

Unha muller que perdera algo importante para ela alégrase cando o atopa de novo e invita aos seus amigos e veciños a celebralo con ela.

1. A alegría da restauración: celebrando o retorno das cousas perdidas

2. Deus? □ Amor nas cousas pequenas: atopar a alegría no ordinario

1. Salmo 126:3: ? □ o Señor fixo grandes cousas por nós, e estamos cheos de alegría.

2. Lucas 15:7: ? □ dígovos que do mesmo xeito haberá máis gozo no ceo por un pecador que se arrepinte que por noventa e nove xustos que non necesitan arrepentirse.

Lucas 15:10 Do mesmo xeito, dígovos que hai gozo na presenza dos anxos de Deus por un único pecador que se arrepinte.

A presenza de Deus trae alegría cando un pecador se arrepinte.

1. A alegría do arrepentimento

2. Redescubrindo o Amor de Deus a través do arrepentimento

1. Isaías 1:18 - Veña e discutamos xuntos, di o Señor: aínda que os teus pecados sexan como escarlata, serán brancos coma a neve; aínda que sexan vermellos coma o carmesí, serán coma a la.

2. Xeremías 31:34 - E xa non ensinarán cada un ao seu próximo, nin cada un ao seu irmán, dicindo: "Coñeza o Señor, porque todos me coñecerán, dende o menor ata o maior", di o SEÑOR: porque perdoarei a súa iniquidade e xa non me acordarei do seu pecado.

Lucas 15:11 E dixo: Un home tiña dous fillos.

Esta parábola de Xesús conta a historia dun pai e dos seus dous fillos, un dos cales se perde e busca o camiño para casa.

1: Xesús chámanos para volver a casa e volver a conectar con Deus.

2: Debemos recoñecer a nosa necesidade de Deus e buscar unha relación con El.

1: Lucas 15:20 - E levantouse e chegou ao seu pai. Pero cando aínda estaba moi lonxe, viuno o seu pai, compaixouse e correu, botouse sobre o seu pescozo e bicouno.

2: Ezequiel 16:63 - Para que te lembres e sexas avergonzado, e non abras máis a boca pola túa vergoña, cando estea tranquilo contigo por todo o que fixeches, di o Señor Deus.

Lucas 15:12 E o máis novo díxolle ao seu pai: "Pai, dáme a parte dos bens que me corresponda". E repartíalles a súa vida.

O pai de dous fillos repartiu as súas posesións entre eles, e o fillo menor pediu a súa porción.

1. O amor de Deus polos seus fillos: como a xenerosidade dun pai reflicte o corazón do noso Pai celestial

2. O poder da petición: aprender a preguntar con audacia e a recibir as xenerosas bendicións de Deus

1. Efesios 3:20 - Agora a quen é capaz de facer inconmensurablemente máis do que pedimos ou imaxinamos, segundo o seu poder que actúa dentro de nós.

2. Filipenses 4:6-7 - Non te preocupes por nada, pero en cada situación, mediante oración e petición, con acción de grazas, presenta as túas peticións a Deus. E a paz de Deus, que trascende todo entendemento, gardará os vosos corazóns e as vosas mentes en Cristo Xesús.

Lucas 15:13 E poucos días despois, o fillo máis novo reuniuse a todos e marchou a un país afastado, e alí malgastou as súas riquezas cunha vida desenfrenada.

O fillo máis novo malgastou a súa substancia cunha vida alborotada nun país afastado.

1. O perigo da vida salvaxe

2. O alto custo do pecado

1. Proverbios 13:15 - "O bo entendemento gaña favor, pero o camiño dos infieis é a súa ruina".

2. Gálatas 6:7-8 - "Non vos deixedes enganar: Deus non se burla, porque todo o que sementa, iso tamén segará. Porque o que sementa para a súa propia carne, da carne segará corrupción, pero o único que sementa. quen sementa para o Espírito, do Espírito recollerá a vida eterna".

Lucas 15:14 E cando o gastou todo, xurdiu unha gran fame naquela terra; e comezou a ter falta.

Un home gastou todo o seu diñeiro e unha fame na terra fíxoo perder.

1. O perigo de perder cartos

2. A bendición do contento en todas as circunstancias

1. Proverbios 21:20: "Hai tesouro e aceite preciosos na morada dos sabios, pero o home insensato desperdicia".

2. 1 Timoteo 6: 6-10, "Pero a piedad con contento é unha gran ganancia, porque nada trouxemos ao mundo, e non podemos sacar nada do mundo. Pero se temos comida e roupa, con estes seremos contido.Pero os que desexan ser ricos caen na tentación, nunha trampa, en moitos desexos insensatos e daniños que mergullan á xente na ruína e na destrución.Porque o amor ao diñeiro é a raíz de todo tipo de males.É por esta ansia. que algúns se afastaron da fe e se traspasaron con moitas penas".

Lucas 15:15 E foi e uniuse a un cidadán daquel país; e mandouno aos seus campos para alimentar porcos.

Esta pasaxe fala do fillo pródigo que marchou da casa e malgastou o seu diñeiro, ata que finalmente se desespera tanto que acepta un traballo alimentando porcos.

1. O perigo da desobediencia: aprender do fillo pródigo

2. Volver a Deus en tempos de desesperación: a historia do fillo pródigo

1. Proverbios 13: 13-15 "Quen despreza a palabra trae destrución sobre si mesmo, pero o que respecta o mandamento será recompensado. A ensinanza dos sabios é unha fonte de vida, para que un poida afastarse dos lazos da morte. O bo sentido gaña o favor, pero o camiño dos traizoeiros é a súa ruína".

2. Mateo 6:24 "Ninguén pode servir a dous amos. Ou odiarás a un e amarás ao outro, ou te dedicarás a un e desprezarás ao outro. Non podes servir tanto a Deus como ao diñeiro".

Lucas 15:16 E quixera encher o seu ventre coas cascas que comían os porcos, e ninguén lle deu.

O fillo pródigo estaba tan desesperado pola comida que estaba disposto a comer o que comían os porcos. Ninguén estaba disposto a axudalo.

1. O perigo da desesperación: aprender do fillo pródigo

2. A compaixón de Deus: como coida os de corazón roto

1. Isaías 41:10 - Así que non teñas medo, porque estou contigo; non te asustes, porque eu son o teu Deus. fortalecereiche e axudarei; Apoiareino coa miña dereita xusta.

2. Mateo 6:25 - ? □ Por iso dígoche: non te preocupes pola túa vida, polo que comerás ou beberás; ou sobre o teu corpo, o que vestirás. Non é a vida máis que a comida, e o corpo máis que a roupa?

Lucas 15:17 E cando se volveu en si, díxose: Cantos jornaleros de meu pai teñen pan de sobra, e eu morro de fame!

Un home dáse conta de que está moi necesitado e reflexiona sobre a abundancia de recursos dispoñibles.

1. A abundancia da provisión de Deus

2. Recoñecer o máis profundo da nosa necesidade

1. Mateo 6:31-33 - "Por iso non te preocupes, dicindo: 'Que comeremos?' ou 'Que beberemos?' ou 'Que imos poñer?' Porque os xentís buscan todas estas cousas, e o voso Pai celestial sabe que todas as necesitades, pero buscade primeiro o reino de Deus e a súa xustiza, e todas estas cousas serán engadidas a vós".

2. 1 Xoán 4:19 - "Amamos porque el nos amou primeiro".

Lucas 15:18 Levantareime e irei ao meu pai e direille: Pai, pequei contra o ceo e ante ti.

Esta pasaxe trata dun fillo que volve ao seu pai e confesa os pecados que cometeu.

1. O amor dun pai: como o noso pai perdoa e dános a benvida na casa

2. Confesión do pecado: o paso necesario para o verdadeiro arrepentimento

1. 1 Xoán 1:9 - "Se confesamos os nosos pecados, el é fiel e xusto para perdoarnos os nosos pecados e limpiarnos de toda iniquidade".

2. Mateo 6:14-15 - "Porque se perdoas aos demais as súas ofensas, o teu Pai celestial tamén perdoará a ti, pero se non perdoas aos demais as súas ofensas, tampouco o teu Pai perdoará as túas faltas.??

Lucas 15:19 E xa non son digno de ser chamado teu fillo: faime como un dos teus empregados.

O fillo pródigo en Lucas 15 expresa o seu arrepentimento polo seu comportamento pasado e pídelle ao seu pai que lle permita converterse nun dos seus criados contratados.

1. O poder do arrepentimento: o que realmente significa apartarse dos teus malos camiños

2. A misericordia de Deus: como o pai recibe ao seu fillo perdido

1. Ezequiel 18:21-23 - Pero se o impío se volve de todos os seus pecados que cometeu, e garda todos os meus estatutos e fai o que é lícito e correcto, certamente vivirá, non morrerá.

2. Romanos 5:20 - Ademais entrou a lei, para que a ofensa abundase. Pero onde abundaba o pecado, a graza abundaba moito máis.

Lucas 15:20 E ergueuse e chegou ao seu pai. Pero cando aínda estaba moi lonxe, viuno o seu pai, compaixouse e correu, botouse sobre o seu pescozo e bicouno.

O fillo pródigo volve ao seu pai e é recibido con amor e compaixón.

1. O amor incondicional de Deus - Como o amor de Deus está sempre presente e inquebrantable, sen importar as circunstancias.

2. O poder do arrepentimento - Como o arrepentimento pode restaurar ata as relacións máis rotas.

1. Romanos 5:8 - Pero Deus demostra o seu propio amor por nós nisto: mentres aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós.

2. Xoán 8:1-11 - Pero Xesús foi ao Monte das Olivas. Ao amencer volveu aparecer nos atrios do templo, onde se reunía toda a xente ao seu redor, e sentouse a ensinarlles.

Lucas 15:21 E o fillo díxolle: "Pai, pequei contra o ceo e contra os teus ojos, e xa non son digno de ser chamado teu fillo".

O fillo confesa os seus pecados ao seu pai e admite humildemente que xa non é digno de ser chamado seu fillo.

1. O poder da confesión: aprender a recoñecer os nosos fracasos

2. A profundidade do amor de Deus: perdón incondicional para todos

1. 1 Xoán 1:9 - Se confesamos os nosos pecados, el é fiel e xusto para perdoarnos os nosos pecados e limpiarnos de toda iniquidade.

2. Efesios 2:4-5 - Pero Deus, que é rico en misericordia, polo seu gran amor co que nos amou, aínda que estabamos mortos nos pecados, vivificounos con Cristo (pola graza sodes salvos;)

Lucas 15:22 Pero o pai díxolles aos seus criados: -"Saquen a mellor túnica e póñena. e púxolle un anel na man e zapatos nos pés:

O pai nesta pasaxe está mostrando ao seu fillo amor e aceptación incondicionais a pesar dos seus erros pasados.

1: Non importa o lonxe que nos afastamos, Deus sempre nos amará e aceptará cos brazos abertos.

2: Todos somos dignos do amor e da graza de Deus, sen importar como sexa o noso pasado.

1: Romanos 8:38-39 - Porque estou seguro de que nin a morte nin a vida, nin os anxos nin os gobernantes, nin as cousas presentes nin as vindeiras, nin os poderes, nin a altura nin a profundidade, nin ningunha outra cousa en toda a creación, poderá para separarnos do amor de Deus en Cristo Xesús noso Señor.

2: Isaías 43:1-3 - Así di o Señor: non oides, porque eu te redimín; Chameino polo nome, es meu. Cando pases polas augas, estarei contigo; e a través dos ríos, non te asolagarán;

cando pases polo lume non te queimarás nin a chama non te consumirá. Porque eu son o Señor, o teu Deus, o Santo de Israel, o teu Salvador.

Lucas 15:23 E trae aquí o becerro gordo e mátao; e comamos e alegrémonos:

O Fillo Pródigo recibe a casa cunha festa.

1: Benvido a casa: a alegría do perdón e da restauración

2: O custo do perdón: o sacrificio do becerro gordo

1: Efesios 1:7 - ? □ n el temos a redención polo seu sangue, o perdón das nosas ofensas, segundo as riquezas da súa graza.

2: Romanos 5:8 - ? □ ut Deus mostra o seu amor por nós en que mentres aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós.

Lucas 15:24 Porque este meu fillo estaba morto e volveu a vivir; estaba perdido, e atópase. E comezaron a estar alegres.

Esta pasaxe fala da alegría e do alivio de atopar un fillo despois de perderse.

1: Podemos atopar alegría e paz no amor de Deus cando estamos perdidos.

2: Podemos experimentar a alegría da redención cando nos volvemos a Deus.

1: Romanos 5:8 - Pero Deus demostra o seu amor por nós nisto: mentres aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós.

2: Salmos 107:13-14 - Entón clamaron ao Señor na súa angustia, e salvounos da súa angustia. Sacounos da escuridade e da penumbra máis profunda e rompeu as súas cadeas.

Lucas 15:25 O seu fillo maior estaba no campo, e cando chegou e se achegou á casa, escoitou música e bailes.

O pai recibiu con alegría ao fillo pródigo na casa con música e baile.

1. O amor incondicional de Deus - Celebrando o regreso do fillo pródigo

2. Abrazar as segundas oportunidades - O poder redentor do arrepentimento

1. Romanos 5:8 - Pero Deus demostra o seu propio amor por nós nisto: mentres aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós.

2. Isaías 43:25 - Eu, mesmo eu, son o que borra as túas transgresións, por amor de min, e non me lembra máis dos teus pecados.

Lucas 15:26 E chamou a un dos servos e preguntoulle que significaban estas cousas.

O fillo pródigo regresa e o seu pai recibe a benvida.

1: A graza de Deus é maior que os nosos pecados.

2: Nunca estamos moi lonxe do amor de Deus.

1: Salmos 103:12 - Tanto como está o leste do occidente, tan lonxe quitou de nós as nosas transgresións.

2: Xeremías 31:3 - O Señor apareceu-nos no pasado, dicindo: "Amei-te cun amor eterno; atraeino con bondade infalible.

Lucas 15:27 E díxolle: O teu irmán chegou; e teu pai matou o becerro gordo, porque o recibiu san e salvo.

Esta pasaxe fala da alegría dun pai por dar a benvida ao seu fillo na casa despois dunha longa ausencia. A súa alegría é tan grande que sacrifica o becerro cebado para celebrar o regreso seguro do seu fillo.

1: Deus se alegra cando chegamos a El.

2: A alegría do Señor é a nosa forza.

1: Isaías 40:31 - Pero os que esperan no Señor renovarán as súas forzas; subirán con ás como aguias; correrán e non se cansarán; e andarán e non desmaiarán.

2: Salmo 51:12 - Devolveme o gozo da túa salvación; e susténtame co teu espírito libre.

Lucas 15:28 E enfadouse e non quixo entrar; por iso saíu o seu pai e rogoulle.

O pai do fillo pródigo saíu a rogarlle que volvese á casa.

1. O amor e a paciencia do corazón dun pai

2. O poder da reconciliación

1. Efesios 4:32? Sodes bondadosos e compasivos uns cos outros, perdoándovos uns aos outros, como Deus vos perdoou en Cristo.

2. Romanos 8:35-39? □ quen nos separará do amor de Cristo? Serán problemas ou penurias ou persecución ou fame ou desnudez ou perigo ou espada? Como está escrito: ? □ ou polo teu amor afrontamos a morte todo o día; somos considerados como ovellas para sacrificar.??Non, en todas estas cousas somos máis que vencedores por medio de quen nos amou. Pois estou convencido de que nin a morte nin a vida, nin os anxos nin os demos, nin o presente nin o futuro, nin ningún poder, nin altura nin profundidade, nin outra cousa en toda a creación, poderán separarnos do amor de Deus que está en Cristo Xesús noso Señor.

Lucas 15:29 Respondendo el, díxolle ao seu pai: "Velaí, estes moitos anos que che sirvo, nin transgredín en ningún momento o teu mandamento; e con todo nunca me deches un cabrito para que me alegrase cos meus amigos".

O fillo confésalle ao seu pai que nunca incumpriu ningunha das súas ordes, aínda que nunca lle deron un neno para celebralo cos seus amigos.

1: O amor e a provisión dun pai nunca se deben dar por feito.

2: A graza e a misericordia de Deus non se basean na nosa actuación.

1: Efesios 2:8-9 - Porque pola graza fuches salvo mediante a fe. E isto non é cousa túa; é

don de Deus, non resultado de obras, para que ninguén se gabe.

2: Romanos 5:8 - Pero Deus mostra o seu amor por nós en que mentres aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós.

Lucas 15:30 Pero en canto chegou este teu fillo, que devorou a túa vida coas rameras, mataste por el o becerro gordo.

Un pai tiña un fillo que malgastara a súa riqueza en rameras, pero o pai aínda o acolleu na casa e celebrouno matando o becerro cebado por el.

1. O amor incondicional do noso pai - Celebrando o regreso do fillo pródigo

2. O verdadeiro significado do arrepentimento - Aprender a recibir o perdón e a misericordia

1. Mateo 18:21-35 - A parábola do servo implacable

2. Oseas 14:1-3 - A invitación de Deus ao arrepentimento e á restauración

Lucas 15:31 E díxolle: Fillo, ti sempre estás comigo, e todo o que teño é teu.

Un pai e un fillo reconcilianse, e o pai dille ao fillo que sempre está con el e que todo o que ten é seu.

1. O fillo pródigo: atopar a reconciliación a través do perdón

2. O amor dun pai: un vínculo incondicional e interminable

1. Romanos 8:38-39 - Porque estou seguro de que nin a morte nin a vida, nin os anxos nin os gobernantes, nin as cousas presentes nin as vindeiras, nin os poderes, nin a altura nin a profundidade, nin ningunha outra cousa en toda a creación, poderá para separarnos do amor de Deus en Cristo Xesús noso Señor.

2. Efesios 3: 14-17 - Por iso inclín os meus xeonllos ante o Pai, de quen recibe o nome de toda familia no ceo e na terra, para que, segundo as riquezas da súa gloria, vos conceda fortalecervos con poder mediante o seu Espírito no voso interior, para que Cristo habite nos vosos corazóns mediante a fe? □ , estando enraizados e fundamentados no amor,

teñas forza para comprender con todos os santos cal é a amplitude, a lonxitude, a altura e a profundidade, e para coñecer o amor de Cristo que supera o coñecemento, para que esteas cheo de todas as plenitude de Deus.

Lucas 15:32 Era preciso que nos alegraramos e nos alegraramos, porque este teu irmán estaba morto e volveu a vivir; e perdeuse, e atópase.

Esta pasaxe ensínanos a alegría de reencontrarnos cun ser querido perdido.

1: Alegrándome da Alegría do Reunión

2: Coñecer o valor do que temos

1: Romanos 12:15 - Alegrate cos que se alegran, e chora cos que choran.

2: Xoán 14:27 - Deixovos a paz, douvos a miña paz: non vos dou como o mundo dá. Non se turbe o teu corazón, nin teña medo.

Lucas 16 contén as ensinanzas de Xesús sobre a administración, a riqueza e o máis aló, incluíndo a parábola do xestor astuto e a parábola de Lázaro e o home rico.

1o Parágrafo: O capítulo comeza con Xesús contando aos seus discípulos a parábola do xestor astuto. Nesta parábola, o director dun home rico foi acusado de desperdiciar as súas posesións. Cando soubo que estaba a piques de perder o seu traballo, chamou a cada un dos debedores do seu amo e reduciu as súas débedas para que o acollesen nas súas casas cando perdese o seu cargo. O mestre eloxiouno por actuar con astucia. Xesús usou esta parábola para ensinar aos seus discípulos a usar a riqueza do mundo para gañar amigos para si mesmos, de xeito que, cando desapareza, sexan recibidos nas moradas eternas (Lucas 16:1-9). Ademais, fixo fincapé en que quen se pode confiar con pouco tamén se pode confiar en moito, pero quen é deshonesto con pouco tamén será deshonesto con moito (Lucas 16:10-12).

2º Parágrafo: Continuando co seu ensino sobre a riqueza e a administración, Xesús dixo: "Ningún servo pode servir a dous amos. Ou odiarás un amor ao outro ou estarás dedicado un despreza ao outro non pode servir a ambos o diñeiro de Deus". Os fariseos que amaban o diñeiro escoitaron que todo isto se mofaban del, pero El díxolles o que era moi valorado entre as persoas detestables aos ojos de Deus (Lucas 16:13-15). Entón, apuntou que os profetas da lei foron proclamados ata que Xoán, desde entón, o reino das boas novas que Deus foi predicado a todos forzando o ceo terra a desaparecer máis doado que o menos trazo.

Terceiro parágrafo: Por último, neste capítulo, Xesús díxolle á parábola Lázaro Home rico ilustrando consecuencias opcións relacionadas con riqueza compaixón máis aló pobre chamado Lázaro cubriu feridas postas na porta home rico coa esperanza de comer o que caía da mesa do rico, ata os cans viñeron lamberu as súas feridas cando morreu Lázaro os anxos levárono o lado de Abraham o home rico tamén morreu enterrado o inferno onde o sufrimento alzou a vista viu a Abraham lonxe Lázaro a carón chamado 'Pai Abraham ten piedade de min enviar a Lázaro mergullo punta dedo auga refresca a miña lingua porque son lume de agonía'. Pero Abraham respondeu: "Fillo recorda que toda a vida recibiu cousas boas, mentres que Lázaro recibiu cousas malas agora consolado aquí estás agonizando, ademais de todo entre nós estableceuse un gran abismo onde os que queren ir de aquí non poden pasar por riba de nós". Entón rico pediu pai enviar Lázaro avisar cinco irmáns para que non veñan lugar tormento, pero Abraham dixo: "Teñen Moisés Profetas que lles escoiten". "Non hai pai Abraham", dixo, "pero se un morto vai a eles arrepentiranse". Pero respondeu: "Se non escoitas os profetas de Moisés, tampouco convencerán se alguén resucita de morto" (Lucas 16:19-31). Esta historia contrasta marcadamente destinos eternos baseados en actitudes terreais comportamentos, particularmente cara a posesións materiais tratamento menos afortunado tamén subliña a importancia de responder as escrituras da revelación de Deus en vez de buscar sinais espectaculares milagres.

Lucas 16:1 E dixo tamén aos seus discípulos: "Había un home rico que tiña un mordomo; e o mesmo foi acusado ante el de que malgastara os seus bens.

Xesús contoulle aos seus discípulos unha parábola sobre un home rico e o seu mordomo que foi acusado de malgastar os bens do home.

1. Os perigos do despilfarro

2. Responsabilidade do comisario

1. Proverbios 21:20 - "Hai tesouro que desexar e aceite na morada dos sabios, pero o home insensato gástao".

2. 2 Corintios 8:7 - "Por iso, como abundas en todo, en fe, enunciado e coñecemento, e en toda dilixencia e no amor que nos apetece, mirade que abundades tamén nesta graza".

Lucas 16:2 E chamouno e díxolle: Como é que oín isto de ti? dá conta da túa administración; pois xa non podes ser maiordomo.

Un maiordomo é chamado a rendir contas polo seu amo pola súa xestión das posesións do amo.

1. A Responsabilidade da Custodia

2. Confianza do Mestre no seu Servo

1. Mateo 25:14-30, a parábola dos talentos

2. Proverbios 3: 4-5, Confía no Señor con todo o teu corazón, e non te apoies no teu propio entendemento.

Lucas 16:3 Entón o maiordomo dixo dentro de si: Que farei? porque o meu señor quitame a custodia: non podo cavar; rogar estou avergoñado.

O comisario ten que descubrir que facer agora que o seu amo o retirou do seu posto. É incapaz de traballar manualmente e ten vergoña de mendigar.

1. Deus proporcionará unha saída ás nosas situacións máis difíciles.

2. Confiar en Deus ante a vergoña e a humillación.

1. Isaías 41:10 - "Non temas, porque eu estou contigo: non te amedrentes, porque eu son o teu Deus: fortalecereiche; si, axudareiche; si, apoiareino coa man dereita. da miña xustiza".

2. Salmo 50:15 - "E invócame no día da angustia: librareite e glorificarásme".

Lucas 16:4 Estou decidido que facer, para que, cando sexa expulsado da administración, me reciban nas súas casas.

O administrador de Lucas 16:4 decide que facer antes de ser retirado do seu papel, para que os seus amigos o acolleran nas súas casas.

1. A importancia de planificar con antelación

2. O poder das relacións en tempos de dificultade

1. Mateo 6:33 - "Pero busca primeiro o reino de Deus e a súa xustiza, e todas estas cousas seranlles engadidas".

2. Proverbios 6:6-8 - "Vai á formiga, perezoso; considera os seus camiños e sé sabio. Sen ter ningún xefe, oficial ou gobernante, prepara o seu pan no verán e recolle a súa comida na colleita".

Lucas 16:5 Entón chamou a cada un dos debedores do seu señor e díxolle ao primeiro: Canto lle debes ao meu señor?

A parábola do maiordomo inxusto subliña a importancia de usar os nosos recursos con sabiduría.

1. Aproveitar ao máximo o que nos deron

2. A custodia dos recursos

1. Mateo 25:14-30 - A parábola dos talentos

2. 1 Corintios 4: 1-2 - Encomendados cos misterios de Deus

Lucas 16:6 E dixo: Cen medidas de aceite. E díxolle: Colle a túa factura, senta axiña e escribe cincuenta.

Un home rico pediulle ao seu mordomo que liquidase as súas contas, e este propuxo reducir á metade a cantidade que debía o debedor.

1. Debemos ser xenerosos e mostrar misericordia cos que nos deben.

2. Debemos confiar en Deus, non nas nosas propias finanzas, para a provisión.

1. Salmo 37:25 - Fun novo, e agora son vello; aínda non vin o xusto abandonado, nin os seus fillos pedindo pan.

2. Mateo 6:33 - Pero busca primeiro o reino de Deus e a súa xustiza, e todas estas cousas engadiráselles.

Lucas 16:7 Entón díxolle a outro: E ti canto debes? E dixo: Cen medidas de trigo. E díxolle: Colle a túa factura e escribe oitenta.

O rico preguntoulle ao segundo criado canto lle debía, e o criado respondeu que lle debía cen medidas de trigo. O rico díxolle que reducise a súa débeda a oitenta medidas.

1. Deus é un Deus de misericordia e de perdón, e espera que estendamos a mesma graza aos demais.

2. Debemos esforzarnos por ser sabios administradores dos recursos que nos deron.

1. Lucas 16:7-8

2. Efesios 4: 7-8 "Pero a cada un de nós foille dada a graza como Cristo a repartiu. Por iso di: "Cando subiu ao alto, levou moitos cativos e deu presentes ao seu pobo".

Lucas 16:8 E o señor eloxiou ao administrador inxusto, porque fixera con prudencia, porque os fillos deste mundo son na súa xeración máis sabios que os fillos da luz.

O Señor eloxiou ao administrador inxusto por ser sabio nas súas accións. Mostrou que as persoas mundanas poden ser máis astutas que as de fe.

1. O perigo da sabedoría mundana: usar os nosos recursos con discernimento

2. O valor da custodia fiel: aproveitar ao máximo o noso tempo e talentos

Referencias cruzadas:

1. Efesios 5:15-17 - Tede moito coidado, entón, como vives, non como imprudente, senón como sabio, aproveitando todas as oportunidades, porque os días son malos.

2. Proverbios 11:30 - O froito dos xustos é unha árbore da vida, e o que é sabio salva vidas.

Lucas 16:9 E dígovos: Facedevos amigos do mamón da iniquidade; para que, cando fallas, te reciban en moradas eternas.

Xesús anima aos seus seguidores a utilizar os recursos dos que dispoñen para construír relacións cos demais, para que poidan ter conexións duradeiras aínda que fallan os seus propios recursos.

1. "Facer amigos con Mammon: como construír conexións que duren"

2. "Utilizar os nosos recursos con prudencia: como fomentar relacións duradeiras"

1. Eclesiastés 4: 9-12 - "Dous son mellores que un, porque teñen unha boa recompensa polo seu traballo. Porque se caen, un levantará o seu compañeiro; pero ai do que está só cando caia; porque non ten outro que o axude. De novo, se dous están deitados xuntos, entón teñen calor; pero como pode quentar un só? E se un prevalece contra el, dous resistirán, e un cordón triple non se rompe axiña. ".

2. Mateo 6:24 - "Ninguén pode servir a dous amos, porque ou aborrecerá a un e amará ao outro; ou agarrarase a un e desprezará ao outro. Non podedes servir a Deus e a mamón".

Lucas 16:10 O que é fiel no mínimo é fiel tamén no moito; e o que é inxusto no máis mínimo, tamén é inxusto no moito.

A pasaxe subliña que os que son fieis en asuntos pequenos tamén serán fieis en asuntos máis significativos e que os que son inxustos en asuntos pequenos tamén serán inxustos en asuntos máis importantes.

1. O valor da fidelidade nas pequenas cousas da vida

2. Tomar as opcións correctas nas pequenas cousas

1. Proverbios 21:3 - Facer xustiza e xuízo é máis aceptable para o Señor que o sacrificio.

2. 1 Corintios 4:2 - Ademais, esíxese nos administradores que un home se atope fiel.

Lucas 16:11 Se, polo tanto, non foches fieis no inxusto mamón, quen confiará na túa confianza as verdadeiras riquezas?

Xesús está enfatizando a importancia de ser fiel aínda coas cousas inxustas, xa que isto demostra a nosa confianza para recibir verdadeiras riquezas.

1. "Vivir fielmente nun mundo inxusto"

2. "O valor de ser fiel con Mammon inxusto"

1. 1 Corintios 4:2 - "Agora é necesario que aqueles aos que se lles deu unha confianza sexan fieis".

2. Tito 2:7-8 - "En todo dálles exemplo facendo o ben. No teu ensino mostra integridade, seriedade e honestidade de palabra que non poden ser condenadas, para que os que se opoñen a ti se avergoñan de ter nada malo que dicir de nós".

Lucas 16:12 E se non foches fieis no que é alleo, quen che dará o que é do teu?

Xesús ensina que é importante ser fieis co que se nos encomendou, xa que Deus nos recompensará pola nosa fidelidade.

1. O poder da fidelidade - Como a nosa fidelidade pode levar á bendición de Deus

2. A bendición de ser fiel - Como ser fiel trae recompensas de Deus

1. Proverbios 3:9-10 - Honra ao Señor coas túas riquezas e coas primicias de todos os teus produtos; entón os teus hórreos encheranse de fartura e as túas cubas rebentaranse de viño.

2. Mateo 25:23 - O seu amo díxolle: "Ben, servo bo e fiel. Fuches fiel durante un pouco; Vou poñerche moito. Entra na alegría do teu mestre.

Lucas 16:13 Ningún servo pode servir a dous amos, porque ou odiará a un e amará ao outro; ou ben agarrarase a un e desprezará o outro. Non podedes servir a Deus e a mamón.

A pasaxe subliña que non se pode servir a dous amos, xa que provocará conflitos de intereses e deslealdade.

1: Debemos escoller servir ao Señor con todo o noso corazón, mente e alma, e non deixarnos distraer polo atractivo do mundo.

2: Debemos ter coidado de non ser atraídos pola avaricia e o materialismo polo mundo, senón permanecer enfocados en servir a Deus.

1:Mateo 6:24 Ninguén pode servir a dous amos, porque ou odiará ao un e amará ao outro, ou se dedicará a un e desprezará ao outro.

2: Santiago 4:4 Adúlteros! Non sabes que a amizade co mundo é inimizade con Deus? Polo tanto, quen quere ser amigo do mundo faise inimigo de Deus.

Lucas 16:14 E tamén os fariseos, que eran cobizosos, escoitaron todas estas cousas, e mofáronse del.

Os fariseos mofáronse de Xesús por ensinar sobre o diñeiro e as posesións.

1: As nosas posesións non deben definirnos.

2: A procura da riqueza material non é un camiño cara a alegría ou satisfacción duradeiras.

1: Mateo 6:19-21 "Non acumuledes tesouros na terra, onde as avelaíñas e os alimañas destrúen, e onde os ladróns entran e rouban. Pero acumuládevos tesouros no ceo, onde as polillas e os alimañas non destrúen. e onde os ladróns non entran nin rouban, pois onde está o teu tesouro, alí estará tamén o teu corazón.

2: 1 Timoteo 6: 6-10 "Pero a piedad con contento é unha gran ganancia. Porque non trouxemos nada ao mundo, e nada podemos sacar del. Pero se temos comida e roupa, contentarémonos con iso. Os que queren enriquecerse caen na tentación e na trampa e en moitos desexos insensatos e daniños que mergullan a xente na ruína e na destrución.Porque o amor ao diñeiro é raíz de todo tipo de males.Algunhas persoas, ávidas de cartos, andaron errantes. da fe e atravesaron moitas penas".

Lucas 16:15 E díxolles: "Vós sodes os que vos xustificades diante dos homes; pero Deus coñece os vosos corazóns, porque o que é moi estimado entre os homes é abominación ante Deus.

Xesús advirte aos seus discípulos de que a xente pode ver as súas accións como xustificadas, pero Deus mira a condición do corazón e o que é moi estimado pola xente é unha abominación para Deus.

1. Os perigos de buscar a aprobación dos homes antes que de Deus.

2. Debemos buscar en Deus as nosas normas de xustiza.

1. Proverbios 16:2 - "Todos os camiños dun home son puros aos seus propios ollos, pero o Señor pesa o espírito".

2. 1 Samuel 16:7 - "Pero o Señor díxolle a Samuel: 'Non teñas en conta o seu aspecto nin a súa estatura, porque o rexeitei. O Señor non mira as cousas que a xente mira. A xente mira o aspecto exterior, pero o Señor mira o corazón'".

Lucas 16:16 A lei e os profetas estiveron ata Xoán; dende aquela predícase o reino de Deus, e todo o mundo se apresura a el.

A lei e os profetas estiveron en vigor ata Xoán Bautista, despois de que o reino de Deus foi predicado e aceptado por moitos.

1. O Reino de Deus: aceptar e entrar na Terra Prometida

2. Os tempos de Xoán Bautista: transición da antiga alianza á nova

1. Mateo 3:2 - "Arrepentídevos, porque o reino dos ceos está preto"

2. Mateo 4:17 - "A partir dese momento Xesús comezou a predicar: "Arrepentídevos, porque o reino dos ceos está preto".

Lucas 16:17 E é máis doado que pasen o ceo e a terra, que fallar un título da lei.

Xesús subliña que nin sequera a máis pequena parte da lei de Deus pode ser ignorada.

1. O poder da palabra: comprender e aplicar a lei de Deus

2. A obediencia á Lei: a clave dunha vida bendita

1. Salmo 19: 7-8 - "A lei do Señor é perfecta, revive a alma; o testemuño do Señor é seguro, facendo sabios aos sinxelos; os preceptos do Señor son rectos, alegran o corazón; o mandamento do Señor é puro e ilumina os ollos".

2. Santiago 1:22-25 - "Pero facede a palabra, e non só oíntes, enganándovos a vós mesmos. Porque se alguén escoita a palabra e non o fai, é como un home que mira fixamente o seu rostro natural nun espello. Pois mira para si mesmo e vaise e de inmediato esquece como era. Pero o que mira a lei perfecta, a lei da liberdade, e persevera, non sendo oínte que esquece, senón que actúa, será bendito no seu facer".

Lucas 16:18 Quen repudia á súa muller e se casa con outra, comete adulterio;

Xesús ensina que o divorcio e o novo casamento son actos adúlteros.

1. O impacto do adulterio nas relacións

2. As consecuencias do divorcio

1. Malaquías 2:13-16 - A advertencia de Deus sobre os perigos do divorcio

2. Mateo 19:4-9 - O ensino de Xesús sobre o matrimonio e o divorcio

Lucas 16:19 Había un home rico, que ía vestido de púrpura e de liño fino, e facíase suntuosamente todos os días.

Esta pasaxe fala dun home rico que estaba vestido con roupas luxosas e comía alimentos ricos todos os días.

1: É importante ter en conta as bendicións que temos e usar os nosos recursos de forma responsable.

2: Debemos lembrar de agradecer as bendicións que nos deron na vida e de usalas para servir aos demais.

1: Santiago 1:17 - Todo don bo e todo don perfecto é de arriba, e baixa do Pai das luces, con quen non hai variabilidade nin sombra de cambio.

2: 1 Timoteo 6: 17-19 - Encargue aos ricos deste mundo que non sexan altiveros, nin confíen en riquezas incertas, senón no Deus vivo, que nos dá abundantemente todas as cousas para gozar; Que fagan o ben, que sexan ricos en boas obras, dispostos a repartir, dispostos a comunicarse; Reservando para eles un bo fundamento para o tempo que

vén, para que se apoderan da vida eterna.

Lucas 16:20 E había un mendigo chamado Lázaro, que estaba deitado á súa porta, cheo de feridas,

Lázaro, un mendigo, foi tendido á porta dun home rico, que padecía feridas.

1. O poder da compaixón: como responder aos necesitados

2. Vida xusta: a importancia da xenerosidade

1. Mateo 25:35-40 - Porque tiven fame e déchesme de comer, tiven sede e deume de beber, era forasteiro e acollechesme.

2. Deuteronomio 15: 7-11 - Se entre vós algún dos vosos irmáns se empobrece nalgunha das vosas cidades da túa terra que o Señor, o teu Deus, che dá, non endurecerás o teu corazón nin pecharás a túa man contra a túa terra. pobre irmán.

Lucas 16:21 E desexando alimentarse das migallas que caían da mesa do rico;

O pobre estaba desesperado polas migallas que caían da mesa do rico, e ata os cans chegaron a lamberlle as llagas.

1. O poder da fe en tempos desesperados

2. A compaixón de Xesús polos pobres e o sufrimento

1. Hebreos 11:6 - "E sen fe é imposible agradarlle, porque quen se achegue a Deus debe crer que existe e que premia aos que o buscan".

2. Mateo 15:22-28 - "E velaquí, unha muller cananea daquela rexión saíu e clamaba: "Ten piedade de min, Señor, Fillo de David; a miña filla está severamente oprimida por un demo". Pero el non lle respondeu nin unha palabra, e os seus discípulos achegáronse e suplicáronlle: "Despídaa, porque clama detrás de nós". El respondeu: "Só fun enviado ás ovellas perdidas da casa de Israel". Pero ela veu e axeonllouse diante del, dicindo: "Señor, axúdame". E el respondeu: "Non está ben coller o pan dos fillos e botalo aos cans". Ela dixo: "Si, Señor, aínda que ata os cans comen as migallas que caen da mesa dos seus amos". Entón Xesús respondeulle: "Oh muller, grande é a túa fe! Fágase como queres". E a súa filla curou ao instante".

Lucas 16:22 E aconteceu que o mendigo morreu e foi levado polos anxos no seo de Abraham; o rico tamén morreu e foi sepultado;

Esta pasaxe relata un acontecemento no que un mendigo morreu e foi levado ao seo de Abraham mentres o rico morreu e foi enterrado.

1. "Vivir unha vida de xenerosidade: leccións do seo de Abraham"

2. "A realidade da morte e a esperanza do ceo"

1. Romanos 8:18-25 - Porque considero que os sufrimentos deste tempo presente non valen a pena comparar coa gloria que se nos vai revelar.

2. Santiago 2:14-17 - De que serve, meus irmáns, se alguén di que ten fe pero non ten obras? Pode esa fe salvalo?

Lucas 16:23 E no inferno ergueu os ollos, estando en tormentos, e viu de lonxe a Abraham e a Lázaro no seu seo.

No inferno, un home en tormento viu a Abraham e a Lázaro no ceo.

1: Debemos esforzarnos por vivir segundo a vontade de Deus para poder unirnos a Abraham e Lázaro no Ceo.

2: A nosa vida aquí na Terra é curta e todos enfrontaremos un xuízo despois da morte.

1: Mateo 25:31-46 - A parábola das ovellas e as cabras.

2: Eclesiastés 9:10 - Todo o que a túa man atope que facer, faino con todas as túas forzas.

Lucas 16:24 E berrou e dixo: "Pai Abraham, ten piedade de min e envía a Lázaro para que molle a punta do seu dedo na auga e refresque a miña lingua; pois estou atormentado nesta chama.

O rico do inferno pídelle ao pai Abraham que envíe a Lázaro para que lle alivie o seu

sufrimento.

1. A importancia da compaixón: un estudo de Lucas 16:24

2. A consecuencia da avaricia: un estudo de Lucas 16:24

1. Santiago 2:13-17 - A fe sen obras está morta

2. Mateo 25:31-46 - A parábola das ovellas e as cabras

Lucas 16:25 Pero Abraham díxolle: "Fillo, lembra que en vida recibiches os teus bens, e Lázaro tamén as malas; pero agora el está consolado e ti estás atormentado".

Abraham fala co home rico no máis alá, dicíndolle que tivo cousas boas na vida mentres que Lázaro tivo cousas malas, pero agora Lázaro é consolado e o rico é atormentado.

1. A xustiza de Deus vese no alén - Lucas 16:25

2. Lembra ser xeneroso e compasivo cos menos afortunados ca ti - Lucas 16:25

1. Hebreos 9:27 - E como está destinado aos homes morrer unha vez, pero despois disto o xuízo

2. Santiago 2:13-17 - Porque o xuízo non ten misericordia para quen non ten misericordia. A misericordia triunfa sobre o xuízo.

Lucas 16:26 E ademais de todo isto, entre nós e vós hai un gran abismo fixado; tampouco nos poden pasar, iso viría de alí.

Gran abismo arranxado entre os gardados e os non gardados, impedindo que se crucen.

1: Debemos usar o noso tempo na terra para investir nas nosas almas eternas, xa que unha vez que morremos, non hai unha segunda oportunidade de redención.

2: Hai que esforzarse por salvarse antes da morte, xa que unha vez arranxado o gran abismo, non hai posibilidades de pasar dun lado ao outro.

1: Xoán 3:16 - "Porque tanto amou Deus ao mundo, que deu ao seu Fillo unigénito, para que todo aquel que cre nel non pereza, senón que teña vida eterna".

2: Feitos 16:31 - "E eles dixeron: Cre no Señor Xesucristo, e serás salvo ti e a túa casa".

Lucas 16:27 Entón dixo: "Pégoche, pai, que o envíes á casa de meu pai".

O home rico pediu a Deus que enviara un mensaxeiro á casa do seu pai.

1. Todas as cousas son posibles con Deus, por moi difícil que pareza a situación.

2. Deus é un Pai amoroso que escoita as nosas oracións e as responde.

1. Mateo 7: 7-8 - "Pedide, e daravos; buscade, e atoparedes; bate, e abrirase-vos: porque todo o que pide recibe; e o que busca atopa; e ao que bate abriráselle".

2. Filipenses 4: 6-7 - "Non teñades coidado de nada; pero en todo, por medio de oración e súplica con acción de grazas, fagan coñecer a Deus as vosas peticións. E a paz de Deus, que supera todo entendemento, gardara os vosos corazóns e mentes por Cristo Xesús".

Lucas 16:28 Porque teño cinco irmáns; para que lles dea testemuño, para que non cheguen tamén a este lugar de tormento.

Xesús fala dos seus cinco irmáns e advírtelles que eviten o lugar do tormento.

1. O poder dunha advertencia: Facendo caso ás palabras de Xesús

2. O valor da familia: uníndose a través do amor e da fe

1. Proverbios 22:3 - O corazón do home sabio guía a súa boca, e os seus beizos promoven a instrución.

2. Gálatas 6: 1-2 - Irmáns e irmás, se alguén é sorprendido nun pecado, vós que vives polo Espírito debes restaurar a esa persoa suavemente. Pero vexades, ou tamén podedes ser tentados. Cargade uns os outros as cargas, e así cumpriredes a lei de Cristo.

Lucas 16:29 Abraham díxolle: Teñen a Moisés e aos profetas; que os escoiten.

Abraham di ao rico na parábola que teñen que escoitar a Moisés e aos profetas.

1. Aprender a escoitar: a sabedoría de Moisés e os profetas

2. Atendendo aos demais: o poder de escoitar a Palabra de Deus

1. Salmo 119:105: "A túa palabra é unha lámpada para os meus pés e unha luz para o meu camiño".

2. Xosué 1:8: “Este Libro da Lei non se apartará da túa boca, senón que meditarás nel día e noite, para que teñas coidado de facer conforme a todo o que nel está escrito. Pois entón próspero o teu camiño, e entón terás bo éxito".

Lucas 16:30 E dixo: "Non, pai Abraham; pero se un dos mortos acudiu a eles, arrepentiranse".

O home rico espera que a xente da súa cidade natal se arrepinta se alguén de entre os mortos os visita.

1. O poder da resurrección: como o amor de Deus vence todo

2. A urxencia do arrepentimento: buscar o perdón antes de que sexa demasiado tarde

1. Ezequiel 18: 30-32 - "Por iso xulgareivos, casa de Israel, a cada un segundo os seus camiños, di o Señor Deus. Arrepentídevos e convértete de todas as túas transgresións; así a iniquidade non será a túa ruina. Bota de ti todas as túas transgresións coas que transgrediches; e facervos un corazón novo e un espírito novo: porque por que morrer, casa de Israel? Porque non me deleito na morte do que morre, di o Señor Deus; xa que logo, volvedevos e vivides”.

2. Feitos 2:36-38 - "Por tanto, que toda a casa de Israel saiba con certeza que a ese mesmo Xesús, a quen vós crucificaches, Deus fixo Señor e Cristo. Cando oíron isto, torgáronse no corazón e dixéronlle a Pedro e ao resto dos apóstolos: Homes irmáns, que imos facer? Entón Pedro díxolles: "Arrepentídevos e bautícese cada un de vós no nome de Xesucristo para a remisión dos pecados, e recibiredes o don do Espírito Santo".

Lucas 16:31 E díxolle: "Se non escoitan a Moisés e aos profetas, tampouco se convencerán, aínda que algún resucite de entre os mortos".

Xesús conta unha parábola para ilustrar como as persoas non se volverán a Deus a menos que escoiten as ensinanzas de Moisés e dos profetas.

1. A necesidade da obediencia á Palabra de Deus

2. O poder da persuasión ao seguir a vontade de Deus

1. Isaías 55:3 - "Inclina o teu oído e achégate a min: escoita, e a túa alma vivirá; e farei contigo un pacto eterno, as misericordias seguras de David".

2. Romanos 10:17 - "Entón a fe vén polo oído, e o oído pola palabra de Deus".

Lucas 17 inclúe as ensinanzas de Xesús sobre o perdón, a fe, o servizo e a chegada do Reino de Deus. Tamén contén o relato de Xesús curando dez leprosos.

1o Parágrafo: O capítulo comeza con Xesús advertindo aos seus discípulos sobre como facer que outros pequen. Aconselloulles que sería mellor que lles colgasen unha pedra de muíño ao pescozo e fosen tirados ao mar que facer tropezar a un pequeno (Lucas 17:1-2). Tamén lles instruíu sobre a importancia de reprender a un irmán ou irmá que peca e perdoalos cando se arrepinten, aínda que ocorra sete veces ao día (Lucas 17:3-4). Cando os seus discípulos lle pediron que aumentara a súa fe, díxolles que, se tiñan unha fe tan pequena como unha semente de mostaza, poderían mandar arrancar unha moreira e plantar no mar e esta obedecería (Lucas 17:5-6).).

2º Parágrafo: Continuando o seu ensino cos seus discípulos, Xesús falou sobre o deber usando unha analoxía de servos que traballaron todo o día no campo ou coidando as ovellas, entón espérase que preparen a cea para o seu amo antes de comer descansando. O amo non agradece aos seus criados o que se esperaba. Do mesmo xeito, cando fixemos todo o que nos mandaron, deberíamos dicir: "Somos servos indignos; só fixemos o noso deber' enfatizando humildade obediencia sen expectativa recompensa recoñecemento (Lucas 17:7-10).

3o Parágrafo: Cando ía a Xerusalén, pasou pola fronteira entre Samaria, Galilea atopouse ao lonxe con dez leprosos que chamaron: "Xesús Mestre, ten piedade de nós!" Cando os viu díxolles: "Ide a mostrarvos sacerdotes". A medida que ían foron limpos, pero só un volveu dar as grazas. Deus samaritano botouse aos pés de Xesús deulle as grazas o que levou a Xesús a preguntar: 'Non foron os dez limpos? Onde outros nove? Ninguén volveu dar louvanza a Deus, excepto este estranxeiro? Entón el díxolle: "Levántate, vai polo teu camiño, a túa fe fíxoche ben" mostrando gratitude parte integrante da cura integral independentemente da orixe relixiosa étnica (Lucas 17:11-19). En resposta á pregunta

dos fariseos sobre cando viría o reino de Deus, respondeu que o reino Deus non se observou algo nin a xente di: "Aquí está" "Aí está" porque o reino Deus dentro de vós indica o reino da natureza espiritual en lugar do reino xeográfico físico (Lucas 17:20). - 21). Finalmente deu un discurso chegando Son Man comparou os días de Noé Lot onde a xente comía bebendo casando casando comprando vendendo plantando edificios ata que chegou a destrución súbita advertiu aos discípulos contra o anhelo de posesións mundanas que volven atrás unha vez que puxeron o arado de man concluíu que quen intente manter a vida perderá quen perda conservarao sinalando paradoxal natureza verdadeira vida atopada perdéndose por amor de Reino Fillo O home volve gustarlle un raio que brilla polo ceo visible todos como días Noé Lot repentino inesperado desafiante compracencia impreparación Lucas 17:22-37).

Lucas 17:1 Entón díxolles aos discípulos: "É imposible que veñan as ofensas; pero ai de quen veñen!

As ofensas virán, e ai dos que as causan.

1. O perigo das ofensas: como evitar ser unha fonte de problemas

2. A importancia da humildade: manter os nosos egos baixo control

1. Santiago 3:1-12 - O poder da lingua

2. Proverbios 16:18 - O orgullo vai antes da destrución

Lucas 17:2 Mellor lle valía que lle colgasen unha pedra de muíño ao pescozo e o botase ao mar, que que ofendera a un destes pequenos.

A ofensa dos inocentes non debe ser tomada á lixeira, pero debe esperarse graves consecuencias se se fai.

1: Deus toma en serio a protección dos inocentes; debemos facer o mesmo.

2: Nunca debemos ofender aos inocentes á lixeira, porque traerá graves consecuencias.

1: Mateo 18:6-7 "Pero quen ofende a un destes pequenos que cren en min, mellor lle sería que lle colgasen ao pescozo unha pedra de muíño e que se afogase no fondo do mar".

2: Proverbios 17:15 "O que xustifica ao impío e o que condena ao xusto, ambos son abominación para o Señor".

Lucas 17:3 Tede coidado: se o teu irmán peca contra ti, repréndeo; e se se arrepinte, perdóao.

Esta pasaxe ensínanos a perdoar aos que nos malen e a reprendelos se están equivocados.

1. O poder do perdón - Como atopar forza para perdoar e curar

2. Reprender con amor - Como levantarse e falar con bondade

1. Mateo 18:21-22 - Entón Pedro achegouse a Xesús e preguntoulle: "Señor, cantas veces debo perdoar a quen peca contra min? Sete veces? Xesús respondeulle: "Non, non sete veces, senón setenta e sete veces!

2. Romanos 12:17-19 - Non pagues a ninguén mal por mal. Teña coidado de facer o que está ben aos ollos de todos. Se é posible, na medida en que dependa de ti, vive en paz con todos. Non vos vinguédes, meus queridos amigos, pero deixade lugar á ira de Deus, pois está escrito: “É meu vingarse; Eu pagarei", di o Señor.

Lucas 17:4 E se peca contra ti sete veces ao día, e sete veces ao día volve a ti, dicindo: Arrepinto; perdoarás.

Xesús ensínanos a perdoar aos que pecan contra nós, aínda que ocorra varias veces ao día.

1. "O poder do perdón"

2. "Como o perdón nos fai libres"

1. Efesios 4:32 - "E seed bondadosos uns cos outros, tenros de corazón, perdoándovos uns a outros, como Deus en Cristo vos perdoou".

2. Colosenses 3:13 - "soportándoos uns aos outros e perdoándovos uns aos outros, se alguén se queixa contra outro; así como Cristo vos perdoou, tamén vós debedes facelo".

Lucas 17:5 E os apóstolos dixéronlle ao Señor: Aumenta a nosa fe.

Os apóstolos pedíronlle a Xesús que aumentase a súa fe.

1. A fe é un don de Deus que nos permite confiar e crer nel.

2. Debemos ser humildes nas nosas peticións a Deus e pedirlle que nos axude a guiarnos na fe.

1. Efesios 2:8-9 - Porque pola graza fuches salvo mediante a fe. E isto non é cousa túa; é don de Deus, non resultado de obras, para que ninguén se gabe.

2. Santiago 1:5-6 - Se algún de vós carece de sabedoría, que llo pida a Deus, que dá xenerosidade a todos sen reproche, e daralle. Pero que pida con fe, sen dúbida, que o que dubida é coma unha onda do mar que o vento leva e lanza.

Lucas 17:6 E o Señor dixo: "Se tiveses fe coma un gran de mostaza, diríase a esta sicamina: "Arranchate da raíz e plántache no mar". e debería obedecerche.

Xesús anima aos crentes a ter fe no poder de Deus, dicíndolles que, se teñen fe tan pequena como unha semente de mostaza, poden falar cunha sicamina e esta obedecerá.

1. Fe tan pequena como unha semente de mostaza: o poder de Deus para mover montañas

2. O poder da fe: cre e verás milagres

1. Mateo 17:20 - "El respondeu: "Porque tes tan pouca fe. En verdade dígovos: se tedes fe tan pequena como un gran de mostaza, poderedes dicirlle a este monte: "Mávete de aquí para alá", e moverase. Nada será imposible para ti".

2. Romanos 4:17– "Como está escrito: "Fíxente pai de moitas nacións". El é o noso pai diante de Deus, en quen el cría, o Deus que dá vida aos mortos e convoca as cousas que non foron".

Lucas 17:7 Pero quen de vós, tendo un criado arando ou apacentando o gando, lle dirá pouco a pouco, cando veña do campo: "Vai e senta a comer?

Xesús pídelles aos seus seguidores que consideren o exemplo dun amo que esixe que o seu servo traballe no campo, e que non esperen que o servo entre de inmediato e se sente a comer.

1. Vivir unha vida de servizo: o que podemos aprender do exemplo de Xesús

2. Lembrando o noso lugar e agradecendo as bendicións que recibimos

1. Gálatas 6: 9-10 - "E non nos cansemos de facer o ben; porque no seu momento segaremos, se non desfallecemos. Polo tanto, como temos oportunidade, fagamos ben a todos os homes, especialmente a eles. que son da casa da fe".

2. Colosenses 3:23-24 - "E todo o que fagades, facédeo de corazón, como para o Señor, e non para os homes; sabendo que do Señor recibiredes a recompensa da herdanza, porque servides ao Señor Cristo. "

Lucas 17:8 E non lle dirá máis ben: "Prepara con que cear, cíñete e sérveme ata que comia e beba; e despois comerás e beberás?

Un amo dille ao seu criado que lles prepare unha comida e que lles sirva ata que rematen de comer e beber.

1. O Poder do Servidor: Aprender a poñer os demais antes que nós mesmos.

2. Os beneficios da obediencia: comprender as recompensas da fidelidade.

1. Mateo 25:23: "O seu señor díxolle: Ben, servo bo e fiel; fuches fiel en poucas cousas, poñereiche sobre moitas cousas: entra na alegría do teu señor".

2. Mateo 20:26-28, "Pero non será así entre vós; pero quen queira ser grande entre vós, que sexa o voso ministro; E quen queira ser o principal de vós, que sexa o voso servo, así como o Fillo do Home non veu para ser servido, senón para ministrar e para dar a súa vida en rescate por moitos".

Lucas 17:9 ¿Dálle grazas a ese servo porque fixo o que lle mandaron? eu non.

Xesús conta unha parábola sobre un servo que fai o que lle pide o seu amo e non recibe

grazas por iso.

1. Apreciar os esforzos dos demais - Lucas 17:9

2. Servir con humildade - Lucas 17:9

1. Filipenses 2: 3-4 - "Non se faga nada por contendas nin por vanagloria; pero, con humildade de mente, cada un se considere mellor que a si mesmo. Non mire cada un polas súas cousas, senón tamén polas dos demais. ."

2. Colosenses 3:23-24 - "E todo o que fagades, facédeo de corazón, como para o Señor, e non para os homes; sabendo que do Señor recibiredes a recompensa da herdanza, porque servides ao Señor Cristo. "

Lucas 17:10 Así tamén vós, cando teñades feito todas as cousas que vos mandaron, dides: Somos servos inútiles; fixemos o que era o noso deber.

Debemos recoñecer que o único que facemos é o noso deber e que somos servidores pouco rendibles.

1: Recoñecer o noso deber con Deus en todo o que facemos

2: Recoñecendo a nosa non rendibilidade para Deus

1: Eclesiastés 12:13-14 - Escoitemos a conclusión de todo o asunto: Teme a Deus e garda os seus mandamentos, porque este é todo o deber do home. Porque Deus traerá a xuízo toda obra, con toda cousa secreta, sexa boa ou mala.

2: Mateo 25:14-30 - Porque o reino dos ceos é como un home que viaxa a un país afastado, que chamou aos seus propios servos e entregoulles os seus bens. E a un deulle cinco talentos, a outro dous e a outro un; a cada home segundo a súa capacidade; e enseguida levou a súa viaxe.

Lucas 17:11 E aconteceu que, cando ía a Xerusalén, pasou por medio de Samaria e Galilea.

Xesús percorreu Samaria e Galilea camiño de Xerusalén.

1. A viaxe de fe e obediencia de Xesús

2. Conectando con outros na nosa viaxe espiritual

1. Mateo 8:1-4 - Xesús cura un paralítico

2. Marcos 6:30-34 - Xesús alimenta aos cinco mil

Lucas 17:12 E cando entraba nunha aldea, atopáronse con el dez homes leprosos, que estaban lonxe.

Xesús atopouse con dez leprosos cando entraba nunha aldea.

1. O poder de Xesús: saber que Xesús ten o poder de curar a nosa lepra física, emocional e espiritual.

2. O poder da comunidade: entender como podemos unirnos para axudarnos nos momentos de necesidade.

1. Mateo 14:14 - "Cando desembarcou Xesús e viu unha gran multitude, tivo compaixón deles e curou os seus enfermos".

2. Romanos 12:15 - "Alégrate cos que se alegran; chora cos que choran".

Lucas 17:13 E eles alzaron a voz e dixeron: Xesús, Mestre, ten piedade de nós.

Un grupo de leprosos clamaba a Xesús por misericordia.

1. O poder da fe: aprendendo dos leprosos en Lucas 17:13

2. Berra a Xesús: Aprendendo dos leprosos en Lucas 17:13

1. Mateo 9:27-28 - Dous cegos clamando a Xesús por misericordia

2. Mateo 15:22-28 - Unha muller cananea clamando a Xesús por misericordia

Lucas 17:14 E ao velos, díxolles: "Ide, mostrádevos aos sacerdotes". E aconteceu que, mentres ían, foron limpos.

Os leprosos foron curados cando seguiron as instrucións de Xesús de ir e mostrarse aos sacerdotes.

1: A fe en Xesús leva á cura.

2: Obedecer a Xesús trae bendicións.

1: Isaías 53:5 "Pero foi traspasado polas nosas transgresións, esmagado polas nosas iniquidades; o castigo que nos deu a paz foi sobre el, e polas súas feridas nos curaron".

2: Santiago 5:14-15 "¿Hai algún enfermo entre vós? Que chamen aos anciáns da igrexa para que oren por eles e os unxen con aceite no nome do Señor. E a oración ofrecida con fe sanará o enfermo; o Señor resucitaraos. Se pecaron, serán perdoados".

Lucas 17:15 E un deles, ao ver que estaba curado, volveu atrás e glorificou a Deus a gran voz.

O home glorificou a Deus polo milagre da súa curación.

1: Tamén nós debemos glorificar a Deus por todos os milagres que fixo por nós.

2: Cando recibimos a curación, debemos tomar o tempo para agradecer e louvar a Deus.

1: Salmos 150:6 - Que todo o que respira alabe o Señor.

2: Salmo 107:1 - Agradece ao Señor, porque é bo; O seu amor perdura para sempre.

Lucas 17:16 E botouse a boca boca arriba aos seus pés, dándolle grazas, e era samaritano.

Un samaritano caeu aos pés de Xesús e deulle as grazas.

1. Corazóns agradecidos: o exemplo de gratitude do samaritano

2. O poder da loanza: honrar a Xesús coa nosa adoración

1. Santiago 1:17 - Todo bo don e todo don perfecto é de arriba, baixando do Pai das luces.

2. Efesios 5:20 - Dando grazas sempre e por todo a Deus Pai no nome do noso Señor Xesucristo.

Lucas 17:17 Xesús respondeu: "Non foron dez limpos? pero onde están os nove?

A pasaxe fala de como Xesús preguntou onde estaban os nove leprosos que estaban limpos da enfermidade.

1. "O poder da gratitude" - Como a falta de gratitude dos nove leprosos mostra a importancia de mostrar gratitude polas bendicións.

2. "O poder da fe" - Como a fe trae cura ás nosas vidas, como o demostra a curación dos leprosos.

1. Salmo 103: 2-3 - Bendice, alma miña, ao Señor, e non esquezas todos os seus beneficios: quen perdoa todas as túas iniquidades; quen cura todas as túas enfermidades.

2. Colosenses 3:15 - E deixe que a paz de Deus reine nos vosos corazóns, á que tamén sodes chamados nun só corpo; e agradecédevos.

Lucas 17:18 Non hai quen volvese dar gloria a Deus, salvo este estranxeiro.

Esta pasaxe destaca a importancia de dar gloria a Deus, e como é unha ocorrencia rara.

1. "A arte esquecida de dar gloria a Deus"

2. "O valor da gratitude a Deus"

1. Colosenses 3:17 - "E todo o que fagas, de palabra ou de feito, faino todo no nome do Señor Xesús, dando grazas a Deus Pai por medio del".

2. Isaías 12:4 - "E dirás nese día: "Dá grazas ao Señor, invoca o seu nome, fai coñecer os seus feitos entre os pobos, proclama que o seu nome é exaltado".

Lucas 17:19 E díxolle: Levántate, vai; a túa fe salvote.

Este verso amosa que Xesús cura ao home e dille que a súa fe o fixo sano.

1: Debemos lembrar que é a nosa fe en Xesús a que nos curará e nos sanará.

2: Xesús pode traernos cura e integridade se confiamos nel e temos fe.

1: Xeremías 17:14 - Cúrame, Señor, e serei curado; sálvame, e serei salvo: porque ti es a miña louvanza.

2: Santiago 5:15 - E a oración de fe salvará ao enfermo, e o Señor resucitarao; e se cometeu pecados, serán perdoados.

Lucas 17:20 E cando lle preguntaron os fariseos cando viría o reino de Deus, respondeulles: "O reino de Deus non vén con observación".

Xesús responde á pregunta dos fariseos sobre cando chegaría o reino de Deus, dicindo que non chegaría con observación.

1. "O Reino de Deus está preto"

2. "A invisibilidade do Reino de Deus"

1. Romanos 14:17 - Porque o reino de Deus non é cuestión de comer e beber, senón de xustiza, paz e gozo no Espírito Santo.

2. Colosenses 1:13 - El liberounos do dominio das tebras e trasladounos ao reino do seu Fillo amado.

Lucas 17:21 Tampouco dirán: Velaquí! ou, velaí! pois, velaquí, o reino de Deus está dentro de ti.

O Reino de Deus non é un lugar físico, está dentro de todos nós.

1. "O Reino de Deus está dentro de ti: unha mensaxe de esperanza e consolo"

2. "Como acceder ao Reino de Deus: pasos prácticos para mellorar a túa fe"

1. Mateo 18:20 "Pois onde dous ou tres están reunidos no meu nome, alí estou eu entre eles".

2. Colosenses 1:27 "Deus escolleu para eles facer saber o grande que son entre os xentís as riquezas da gloria deste misterio, que é Cristo en vós, a esperanza da gloria".

Lucas 17:22 E díxolles aos discípulos: "Virán días en que desexaredes ver un dos días do Fillo do Home, e non o veredes".

Virán os días de Xesús nos que os discípulos desexarán velos, pero non poderán facelo.

1. O poder da saudade: como atopar contento nos desexos non cumpridos

2. O reino de Deus: un reino de marabillas invisibles

1. Romanos 8:18-19 - "Porque considero que os sufrimentos deste tempo presente non valen a pena compararse coa gloria que se nos vai revelar. Porque a creación agarda con ansia a revelación dos fillos de Deus".

2. Hebreos 11:1 - "Agora a fe é a seguridade das cousas que se esperan, a convicción das que non se ven".

Lucas 17:23 E diránvos: Mirade aquí; ou, mira alí: non vaias detrás deles, nin os sigas.

Xesús desaconsella seguir a falsos mestres que tentarán afastar á xente das súas ensinanzas.

1. A importancia de seguir a Xesús: aprender a discernir os falsos mestres

2. Manter o rumbo: permanecer fiel ás ensinanzas de Xesús

1. Actos 17:11 - Estes eran máis nobres que os de Tesalónica, xa que recibiron a palabra con toda prontitud, e buscaban diariamente as Escrituras para saber se esas cousas eran así.

2. Xoán 14:6 - Díxolle Xesús: Eu son o camiño, a verdade e a vida: ninguén chega ao Pai, senón por min.

Lucas 17:24 Porque como o raio, que alumea por unha parte debaixo do ceo, brilla ata a outra parte debaixo do ceo; así tamén será o Fillo do Home no seu día.

A pasaxe fala da chegada do Fillo do home e de como a súa presenza será coma un raio.

1. A vinda do Fillo do Home - Preparando o seu regreso

2. A luz do Señor - Alegrándose na súa maxestade

1. Isaías 60:1 - Levántate, brilla; porque chegou a túa luz, e a gloria do Señor levantouse sobre ti.

2. 2 Corintios 4:6 - Porque Deus, que mandou que a luz brillase das tebras, brillou nos nosos corazóns, para dar a luz do coñecemento da gloria de Deus no rostro de Xesucristo.

Lucas 17:25 Pero antes ten que sufrir moitas cousas e ser rexeitado desta xeración.

Esta pasaxe fala do sufrimento e o rexeitamento que enfrontou Xesús antes da súa gloria definitiva.

1. O sufrimento de Xesús: un modelo de vida cristiá

2. Rexeitamento: cando o mundo di "non"

1. Isaías 53:3-5 - Foi desprezado e rexeitado pola humanidade, un home de sufrimento e familiarizado coa dor. Como aquel ao que a xente oculta a cara, desprezábao, e tiñamoslle pouca estima.

2. Hebreos 12:2 - Fixemos os nosos ollos en Xesús, o autor e o perfeccionador da nosa fe, quen pola alegría que se lle poñía diante soportou a cruz, desprezando a súa vergoña, e sentouse á dereita do trono de Deus. .

Lucas 17:26 E como foi nos días de Noé, así será tamén nos días do Fillo do Home.

Os días de Noé serán similares aos de Xesús.

1. O diluvio: unha lección sobre a preparación para o regreso de Deus

2. A promesa de redención de Deus nos días de Noé

1. Isaías 43:18-19 - Non te lembres das cousas antigas, nin consideres as cousas antigas. Velaquí, farei unha cousa nova; agora brotará; non o saberás?

2. 2 Pedro 3:3-4 - Sabendo isto primeiro, que virán nos últimos días burladores, andando segundo as súas propias concupiscencias, e dicindo: Onde está a promesa da súa vinda? pois desde que os pais adormeceron, todas as cousas continúan como estaban desde o principio da creación.

Lucas 17:27 Comían, beberon, casaron, casaron, ata o día en que Noé entrou na arca, e chegou o diluvio e destruíunos a todos.

Esta pasaxe destaca as consecuencias de ignorar as advertencias de xuízo de Deus. 1: Debemos facer caso das advertencias de Deus e afastarnos do pecado antes de que sexa demasiado tarde. 2: Debemos estar agradecidos pola misericordia e a graza de Deus e vivir unha vida que lle agrade. 1: Romanos 6:23 - "Porque o salario do pecado é a morte, pero o don de Deus é a vida eterna en Cristo Xesús, noso Señor". 2: Mateo 7:13-14 - "Entra pola porta estreita. Porque a porta é ancha e o camiño doado que leva á destrución, e os que entran por ela son moitos. Porque a porta é estreita e o camiño é duro. que leva á vida, e os que a atopan son poucos".

Lucas 17:28 Do mesmo xeito que foi nos días de Lot; comían, bebían, compraban, vendían, plantaban, construían;

Nos tempos de Lot, a xente facía a súa vida e actividades diarias como de costume.

1. Os perigos da compracencia: un estudo de Lucas 17:28

2. Vivir no momento: o exemplo de Lot en Lucas 17:28

1. Xénese 19:14-17 - Lot e a súa familia foxen de Sodoma e Gomorra.

2. Amós 6:1-7 - Advertencia contra a compracencia e ignorar a difícil situación dos pobres.

Lucas 17:29 Pero o mesmo día que Lot saíu de Sodoma choveu lume e xofre do ceo, e destruíunos a todos.

Lot saíu de Sodoma o mesmo día en que caeu lume e xofre do ceo, destruíndo a cidade e todos os que estaban nela.

1. Vivir cunha perspectiva eterna

2. Fuxindo da tentación

1. Hebreos 13:14 - Porque aquí non temos cidade perdurable, senón que buscamos a cidade que está por vir.

2. 2 Timoteo 2:22 - Así que fuxe das paixóns xuvenís e busca a xustiza, a fe, o amor e a paz, xunto cos que invocan ao Señor desde un corazón puro.

Lucas 17:30 Así será o día en que se revele o Fillo do Home.

Xesús ensínalles aos seus discípulos que o día do seu regreso será como os días de Noé e Lot.

1. O día do Señor: preparando os nosos corazóns para o seu regreso

2. Vivir con xustiza nun mundo de incrédulos

1. Romanos 13:11-14: "Ademais disto sabes o tempo, que chegou a hora de espertar do

sono. Porque a salvación está máis preto de nós agora que cando cremos por primeira vez. A noite está lonxe; o día está a man. Entón, desbotemos as obras das tebras e poñamos a armadura da luz. Camiñemos ben como de día, non en orxías e borracheiras, nin en inmoralidade sexual e sensualidade, nin en rifas e celos".

2. 1 Tesalonicenses 5: 1-5: "Agora, en canto aos tempos e ás estacións, irmáns, non tedes necesidade de que vos escriban nada. Porque vós mesmos sabedes perfectamente que o día do Señor virá coma un ladrón na noite. Mentres a xente di: "Hai paz e seguridade", entón a destrución repentina virá sobre eles como as dores de parto sobre unha muller embarazada, e non escaparán. Pero non estades na escuridade, irmáns, para que ese día vos sorprenda coma un ladrón. Porque todos sodes fillos da luz, fillos do día. Non somos da noite nin da escuridade. Entón, non durmimos, como fan os demais, senón que sigamos espertos e sexamos sobrios".

Lucas 17:31 Nese día, o que estea no tellado, e as súas cousas na casa, non baixe a levala; e o que estea no campo, tampouco volva atrás.

Ese día, Xesús advírtenos que permanezamos no lugar no que estamos, sen importar as circunstancias.

1. Permanece firme na fe: as palabras de Xesús en Lucas 17:31 recórdannos que debemos permanecer arraigados na fe e na confianza no Señor, a pesar das probas que enfrontamos.

2. Sexa firme na incerteza: as palabras de Xesús en Lucas 17:31 instándonos a permanecer e permanecer fieis aínda cando a vida pareza incerta.

1. Hebreos 10:35-36 - Así que non tires a túa confianza; será ricamente recompensado. Cómpre perseverar para que cando teña feito a vontade de Deus, reciba o que el prometeu.

2. Romanos 8:38-39 - Porque estou convencido de que nin a morte nin a vida, nin os anxos nin os demos, nin o presente nin o futuro, nin ningún poder, nin a altura nin a profundidade, nin ningunha outra cousa en toda a creación, poderán para separarnos do amor de Deus que está en Cristo Xesús, noso Señor.

Lucas 17:32 Lémbrate da muller de Lot.

Esta pasaxe é unha advertencia de Xesús sobre os perigos de mirar atrás. El a historia da muller de Lot que mirou atrás e foi convertida nun alicerce de sal.

1. "Os perigos de mirar atrás"

2. "O poder da obediencia: a historia da muller de Lot"

1. Hebreos 12:1-2 "Por tanto, xa que estamos rodeados por unha nube tan grande de testemuñas, deixemos tamén de lado todo peso e pecado que se aferran tanto, e corremos con perseverancia a carreira que se propón . nós, mirando a Xesús, o fundador e perfeccionador da nosa fe, quen pola alegría que se lle puxo diante soportou a cruz, desprezando a vergoña, e está sentado á dereita do trono de Deus".

2. Romanos 8:13-14 "Porque se vivides segundo a carne, morreres, pero se polo Espírito matas as obras do corpo, viviredes. Para todos os que son guiados polo Espírito de Deus. son fillos de Deus".

Lucas 17:33 Quen busque salvar a súa vida, perderaa; e quen perda a súa vida, conservaraa.

Quen estea centrado na autoconservación será finalmente destruído, mentres que os que se sacrifiquen serán salvados.

1. O paradoxo do autosacrificio: aprender a quererse a si mesmo soltando

2. O poder de renunciar: como atopar a verdadeira vida mediante a rendición

1. Marcos 8:34-38 - Chamada de Xesús a negarse a si mesmo e tomar a súa cruz.

2. Mateo 16:24-27 - Aviso de Xesús sobre o que significa seguilo.

Lucas 17:34 Dígovos que esa noite haberá dous homes nun leito; un será tomado e o outro será deixado.

Dous dividiranse nunha soa cama: un levarase e outro deixado.

1. A dicotomía do xuízo: como Deus ve as aparencias pasadas

2. A parábola dos fieis e dos infieis: camiñar en obediencia a Deus

1. Mateo 24:40-41 - "Entón dous homes estarán no campo; un levarase e outro deixarase. Polo tanto, estade atentos, porque non sabedes en que día virá o voso Señor".

2. Mateo 25:31-34 - "Cando o Fillo do Home veña na súa gloria, e todos os santos anxos con el, entón sentarase no trono da súa gloria. Todas as nacións reuniranse diante del, e separaraas unhas das outras, como un pastor separa as súas ovellas das cabras. E poñerá as ovellas á súa dereita, e as cabras á esquerda. Entón o Rei dirá aos que están á súa dereita: 'Ven, benditos do meu Pai, herdade o reino preparado para vós desde a creación do mundo'".

Lucas 17:35 Dúas mulleres estarán moendo xuntas; un será tomado e o outro deixado.

Dúas persoas serán tomadas en xuízo, unha para ser salvada e outra para deixar atrás.

1: Debemos estar sempre preparados para o noso día do xuízo e estar preto de Deus.

2: Non importa a nosa situación, Deus ten un plan para todos e xulgaranos en consecuencia.

1: Mateo 24:40-41 “Entón dous homes estarán no campo; un será tomado e outro deixarase. Dúas mulleres estarán moendo no muíño; un será tomado e outro deixarase".

2:2 Corintios 5:10 "Porque todos temos que comparecer ante o tribunal de Cristo, para que cada un reciba o que lle corresponde polo que fixo no corpo, sexa bo ou mal".

Lucas 17:36 Dous homes estarán no campo; un será tomado e o outro deixado.

Dous homes terán experiencias contrastadas, un quitado e outro deixado atrás.

1. A importancia de estar preparado para o inesperado.

2. O poder da vontade de Deus para manifestarse nas nosas vidas.

1. Mateo 25:1-13 - Parábola das dez Virxes.

2. Santiago 4:13-15 - Planificando o futuro con sabedoría e humildade.

Lucas 17:37 E eles responderon e dixéronlle: Onde, Señor? E díxolles: Onde estea o corpo, alí reuniranse as aguias.

Xesús dilles aos seus seguidores que alí onde haxa un corpo, virán aguias.

1. Chamada de Deus: Respondendo á invitación de Noso Señor

2. O poder da reunión: por que nos necesitamos

1. Xoán 15:5 - "Eu son a vide; vós sodes as ramas. Quen permanece en min e eu nel, é o que dá moito froito, porque sen min non podedes facer nada".

2. Hebreos 10:25 - "E consideremos como estimularnos uns aos outros ao amor e ás boas obras".

Lucas 18 contén as ensinanzas de Xesús sobre a oración, a humildade e o custo de seguilo. Inclúe as parábolas da viúva persistente e do fariseo e recadador de impostos, así como a interacción de Xesús cun rico gobernante e a súa predición da súa morte.

1o Parágrafo: O capítulo comeza con Xesús contando aos seus discípulos unha parábola para mostrarlles que deben orar sempre e non desistir. Nesta parábola, unha viúva persistente segue acudindo a un xuíz inxusto para reclamar xustiza contra o seu adversario. Aínda que inicialmente renuente, o xuíz finalmente concedelle xustiza para que non o desgaste coa súa persistencia. Xesús usa esta historia para fomentar a oración persistente e a fe na xustiza suprema de Deus (Lucas 18:1-8). Despois conta outra parábola sobre dous homes que subiron ao templo para rezar: un fariseo e outro recadador de impostos. O fariseo agradeceu con orgullo a Deus que non era como as demais persoas -ladróns, malhechores, adúlteros- nin sequera como este recadador de impostos mentres o recadador estaba a distancia nin sequera miraba para o ceo senón que batía o peito dicía 'Deus ten piedade de min pecador'. Xesús eloxiou a humildade ao recadador de impostos sobre a auto-xusticia. O fariseo afirma que todo o mundo se exalta a si mesmo será humillado quen se humilla será exaltado (Lucas 18:9-14).

2o parágrafo: A xente tamén traía bebés a Xesús para que os tocase, pero cando os discípulos o viron increpáronos, pero Xesús chamou aos nenos e dicíalle: "Deixa que veñan nenos pequenos que non os impida o reino de Deus pertence a estes. quen non recibirá o reino Deus como un neno nunca entrará nel' enfatizando a necesidade da fe infantil a humildade entre o reino (Lucas 18:15-17). Un certo gobernante preguntoulle entón que debía facer herdar a vida eterna o que levou a discusión os mandamentos que o gobernante afirmou que se mantiñan desde a mocidade, pero cando lle dixeron que todo dera a pobres ter un tesouro o ceo seguilo entristeceuse moito porque era moi rico ilustrando o desafío que as riquezas representan un verdadeiro compromiso de discipulado Reino (Lucas 18:18-25). Cando os discípulos cuestionaron quen pode salvar a dificultade de resposta para entrar no reino, Deus respondeu o que os humanos

imposibles poden Deus indicando a salvación, finalmente, a graza do acto divino máis aló do logro do esforzo humano (Lucas 18:26-27).

3o Parágrafo: Pedro sinalou entón que deixaran todo o que tiñan para seguilo. Ao que Xesús respondeu dicindo verdadeiramente que non hai ninguén que deixou a casa nin a muller nin os irmáns nin os pais nin os fillos por amor do reino Deus que fallará recibir moitas veces nesta idade na idade chegará a vida eterna reafirmando recompensas sacrificios feitos polo reino tanto vida futura presente (Lucas 18:28-30). Mentres viaxaba cara a Xerusalén, levou a Doce aparte díxolles que se cumpriría todo o escrito. Os profetas sobre o Fillo Home, incluíndo ser entregados aos xentís, burlados, insultados, cuspidos, azotados, asasinados, resucitaron de novo, aínda que a pesar da predición explícita, non entenderon o significado destas cousas porque se lles ocultaron . Non sei de que fala El indicando a súa limitada comprensión desenrolando a misión mesiánica no momento (Lucas 18:31-34). Por último, o capítulo remata coa sanación dun mendigo cego preto de Xericó gritando "Xesús, Fillo David, ten piedade de min!" A pesar de que a xente o increpaba, calaba todo o que gritaba: "Fillo David ten piedade de min!" Xesús parou mandou levar o home que lle preguntou o que quería. El dixo: "Señor, quero ver". Xesús díxolle: "Recibe a vista, a túa fe curoute". Inmediatamente recibiu a vista seguiu a Xesús louvando a Deus todas as persoas viron que deu louvanza a Deus significando autoridade mesiánica divina sobre as aflicións físicas poder fe traer curación (Lucas 18:35-43).

Lucas 18:1 E faloulles unha parábola para este fin, que os homes deben orar sempre e non desfallecer;

A parábola da viúva persistente anímanos a rezar sempre e a non darnos por vencidos.

1. "O poder da persistencia na oración"

2. "Non te rindas: as bendicións de orar sen desmaio"

1. Santiago 5:16 - "A oración dunha persoa xusta ten un gran poder mentres está a funcionar".

2. Romanos 12:12 - "Alégrate na esperanza, se paciente na tribulación, se constante na oración".

Lucas 18:2 dicindo: Había nunha cidade un xuíz que non temía a Deus, nin tiña en conta aos homes.

Xesús contou unha parábola sobre un xuíz que non cría en Deus nin se preocupaba polas

persoas.

1. Deus chámanos a ter fe e mostrar compaixón

2. Non deixes que o medo ou a dúbida se interpoñan no camiño de facer o correcto

1. Santiago 2:14-18 - De que serve, meus irmáns, se alguén afirma ter fe pero non ten obras? Pode tal fe salvalos?

2. Proverbios 3:5-6 - Confía no Señor con todo o teu corazón e non te apoies no teu propio entendemento; Sométese a el en todos os teus camiños, e el endereitará os teus camiños.

Lucas 18:3 E había unha viúva naquela cidade; e ela achegouse a el, dicindo: Vingade-me do meu adversario.

Esta pasaxe fala dunha viúva que lle pediu a Xesús que a vingase do seu adversario.

1. "O poder da fe: a petición dunha viúva a Xesús"

2. "A forza da perseveranza: a petición dunha viúva ao Señor"

1. Mateo 5:5 - "Bienaventurados os mansos, porque eles herdarán a terra".

2. Proverbios 21:31 - "O cabalo está preparado para o día da batalla, pero a seguridade é do Señor".

Lucas 18:4 E non quixo por un tempo, pero despois dixo dentro de si: "Aínda que non teño temor a Deus, nin respecto a home;

A parábola da viúva persistente ilustra a importancia da persistencia na oración.

1: O poder da perseveranza na oración pode mover montañas e abrir as portas do ceo.

2: Podemos usar o exemplo da viúva persistente para demostrar a importancia da firmeza na oración.

1: Santiago 5:16 - "A oración dun xusto ten un gran poder mentres actúa".

2: Lucas 11:5-8 - "E díxolles: 'Quen de vós, que teña un amigo, irá a el á media noite e lle dirá: 'Amigo, préstame tres pans, porque chegou un amigo meu? de viaxe, e non teño nada que poñer diante del?

Lucas 18:5 Porén, porque esta viúva me molesta, vingareina, para que non me canse coa súa continua chegada.

Xesús conta unha parábola sobre unha viúva persistente que buscaba xustiza a un xuíz inxusto. El ensina que Deus responderá ás oracións dos que o buscan persistente.

1. Perseveranza na oración: como nos pode inspirar a fe da viúva

2. O poder da persistencia: como nos transforma a tenacidade da viúva

1. Santiago 5:16-18 - "Por iso, confesade os vosos pecados uns a outros e orade uns polos outros, para que seades curados. A oración dun xusto ten un gran poder, xa que está a funcionar. Elías era un home con natureza coma a nosa, e rezou con fervor para que non chovera, e durante tres anos e seis meses non choveu sobre a terra. Entón volveu rezar, e o ceo deu choiva e a terra deu o seu froito".

2. 1 Tesalonicenses 5:17 - "Ore sen cesar".

Lucas 18:6 E o Señor dixo: Escoitade o que di o xuíz inxusto.

O xuíz inxusto demostra como Deus responde ás oracións.

1. Deus sempre está escoitando as nosas oracións e responderá no seu tempo.

2. Nunca debemos renunciar á esperanza ou á fe en Deus, sen importar as circunstancias.

1. 1 Pedro 5:7 - "botando sobre el todas as túas ansiedades, porque coida de ti".

2. Santiago 5:16 - "Por iso, confesade os vosos pecados uns a outros e orade uns polos

outros, para que seades curados".

Lucas 18:7 ¿E non vai vingar Deus aos seus propios elixidos, que claman a el día e noite, aínda que lles soporta?

A pasaxe fala da fidelidade de Deus para responder ás oracións do seu pobo, aínda que leva moito tempo.

1. O tempo de Deus: paciencia ante a oración

2. A fidelidade de Deus: tranquilidade ante a incerteza

1. 1 Tesalonicenses 5:17 - Ora sen cesar.

2. Habacuc 2:3 - Porque a visión aínda é para un tempo sinalado, pero ao final falará e non mentirá: aínda que se demore, agarda por ela; porque seguramente chegará, non tardará.

Lucas 18:8 Dígovos que pronto os vingará. Non obstante, cando veña o Fillo do Home, atopará fe na terra?

Xesús advirte aos seus discípulos de que Deus vingará aos xustos rapidamente, pero pregúntase se aínda haberá fe na terra cando regrese.

1. A necesidade da perseveranza na fe

2. A certeza da vinganza de Deus

1. Hebreos 10:36-39 - "Porque tedes necesidade de perseverar, para que, cando fixes a vontade de Deus, recibas o prometido. Pois: “Aínda un pouco, e chegará o que vén e non tardará; pero o meu xusto vivirá pola fe, e se retrocede, a miña alma non ten pracer nel". Pero non somos dos que retroceden e son destruídos, senón dos que teñen fe e gardan a súa alma.

2. Romanos 12:19-21 - "Queridos, nunca vos vinguédes, senón que o deixedes á ira de Deus, porque está escrito: "A vinganza é miña, eu pagarei, di o Señor". Pola contra, “se o teu inimigo ten fame, dálle de comer; se ten sede, dálle de beber; pois, facendo así, amontoarás carbóns ardentes na súa cabeza. Non te deixes vencer polo mal, pero vence o mal co ben.

Lucas 18:9 E falou esta parábola a algúns que confiaban en si mesmos que eran xustos e desprezaban aos demais:

Esta parábola ensina que é incorrecto desprezar aos demais e pensar máis ben de si mesmo.

1: O orgullo é o inimigo da humildade.

2: A humildade é o fundamento da verdadeira xustiza.

1: Filipenses 2:3-4 - "Non fagas nada por ambición egoísta ou por vana presunción. Máis ben, con humildade valora aos demais por riba de ti, non mirando polos teus propios intereses, senón por cada un de vós polos intereses dos demais.

2: Santiago 4:6 - "Deus oponse aos soberbios, pero dálle favor aos humildes".

Lucas 18:10 Dous homes subiron ao templo para orar; o un fariseo e o outro publicano.

A parábola do fariseo e do publicano destaca a importancia da humildade á hora de achegarse a Deus.

1. O poder da humildade: aprendendo da parábola do fariseo e do publicano

2. Orgullo vs humildade: o que podemos aprender do fariseo e do publicano

1. Santiago 4:6 "Pero el dá máis graza. Por iso di: "Deus oponse aos soberbios, pero dá graza aos humildes".

2. Proverbios 16:18-19 "A soberbia vai antes da destrución, e o espírito altivo antes da caída. É mellor ser de espírito humilde cos pobres que repartir o botín cos soberbios".

Lucas 18:11 O fariseo púxose de pé e orou consigo mesmo: Deus, douche as grazas porque non son como os demais homes, ladrones, inxustos, adúlteros ou mesmo como este publicano.

O fariseo agradeceu a Deus a súa superioridade sobre os demais.

1: Debemos recoñecer as bendicións que Deus nos deu, pero ser humildes e non compararnos cos demais.

2: Debemos esforzarnos por vivir unha vida de xustiza e agradecer a graza de Deus.

1: Santiago 4:10 - Humilídevos diante do Señor, e el os exaltará.

2: Colosenses 3:12 - Polo tanto, como pobo elixido de Deus, santo e querido, vístete de compaixón, bondade, humildade, mansedume e paciencia.

Lucas 18:12 Xaxúno dúas veces á semana, dou décimos de todo o que posúo.

Esta pasaxe de Lucas 18:12 fala dunha persoa que se dedica a xaxún regularmente e dar á igrexa de todo o que posúe.

1: Debemos dedicarnos a xaxún regularmente e dar á igrexa de todo o que posuímos.

2: Deus confiounos as nosas posesións e debemos ser fieis ao usalas para servilo.

1: 1 Corintios 4: 2 - "Ademais, esíxese aos administradores que un home se atope fiel".

2: Proverbios 3:9-10 - "Honra ao Señor coas túas bens e coas primicias de todos os teus produtos; así os teus hórreos encheranse de abundancia, e as túas cubas rebosarán de viño novo".

Lucas 18:13 E o publicano, que estaba lonxe, non quixo erguer nin moito menos os seus ollos ao ceo, senón que bateu o seu peito, dicindo: Deus ten misericordia de min, pecador.

Un publicano, afastado da multitude, pediu misericordia a Deus, sen poder alzar a vista ao ceo.

1. Unha chamada á confesión: recoñecer os nosos pecados e deficiencias ante Deus e buscar a súa misericordia.

2. Unha oración sincera - buscando a misericordia de Deus con humildade e un corazón

contrito.

1. Salmo 51:17 - Os sacrificios de Deus son un espírito quebrantado, un corazón quebrantado e contrito, Deus, non desprezarás.

2. Santiago 4:6-7 - Pero El dá máis graza. Por iso di: "Deus resiste aos soberbios, pero dá graza aos humildes". Polo tanto, sometete a Deus. Resiste o demo e fuxirá de ti.

Lucas 18:14 Dígovos que este baixou á súa casa xustificado antes que o outro; e o que se humilla será exaltado.

Esta pasaxe fala da importancia da humildade, facendo fincapé en que os que se humillan serán exaltados.

1. "O poder da humildade: aprendendo da parábola do fariseo e recadador de impostos"

2. "A exaltación da humildade: as bendicións de humillarse"

1. Santiago 4:10 - "Humilládevos diante do Señor, e el vos levantará".

2. Proverbios 16:18 - "O orgullo vai antes da destrución, e o espírito altivo antes da caída".

Lucas 18:15 E trouxéronlle tamén nenos para que os tocase; pero os seus discípulos, cando o viron, increpáronselles.

Nova liña: os discípulos de Xesús increpaban aos que lle traían nenos para que lle bendicisen.

1. A importancia da humildade e da reverencia para achegarse a Xesús.

2. O amor de Xesús e a aceptación dos fillos.

1. Marcos 10:13-16: "E traíanlle fillos para que os tocase, e os discípulos increpáronos. Pero Xesús, ao velo, indignouse e díxolles: "Deixade vir a min os nenos; non os estorbedes, porque a tales pertence o reino de Deus. En verdade, dígovos que quen non recibe o reino de Deus coma un neno, non entrará nel. E colleunos nos seus brazos e bendiciunos, poñendolles as mans".

2. Mateo 19:13-15: "Entón trouxéronlle nenos para que lles impoña as mans e orase. Os discípulos increpaban á xente, pero Xesús díxolle: "Deixade que os nenos veñan a min e non os estorbedes, porque destes é o reino dos ceos". E impúxolles as mans e foise".

Lucas 18:16 Pero Xesús chamounos e díxolles: "Deixade que os nenos se acheguen a min, e non lles prohibades, porque dos tales é o reino de Deus".

Xesús anímanos a ser coma nenos e aceptar o Reino de Deus.

1: Debemos facernos coma nenos para entrar no Reino de Deus.

2: Debemos aceptar o Reino de Deus como o fan os nenos.

1: Mateo 18:3 - E dixo: En verdade dígovos: se non vos convertes e non vos facedes coma nenos, non entraredes no reino dos ceos.

2: Marcos 10:14 - Pero Xesús, ao velo, enfadouse moito e díxolles: Deixade que os nenos se acheguen a min, e non llos prohibades, porque dos tales é o reino de Deus.

Lucas 18:17 En verdade dígovos que quen non recibe o reino de Deus coma un neno, non entrará nel.

O Reino de Deus debe ser aceptado con fe infantil.

1: Debemos entrar no Reino de Deus coa mesma fe e inocencia dun neno, confiando no amor e na provisión de Deus.

2: Se queremos entrar no Reino de Deus, debemos entregar o noso orgullo e aceptalo con fe sinxela.

1: Mateo 18:3 - "En verdade, dígovos que, a menos que vos volvades e vos facedes coma nenos, nunca entraredes no reino dos ceos".

2: Gálatas 5:22-23 - "Pero o froito do Espírito é amor, alegría, paz, paciencia, bondade, bondade, fidelidade, mansedume, dominio propio; contra tales cousas non hai lei".

Lucas 18:18 E un xefe preguntoulle, dicindo: Mestre bo, que farei para herdar a vida eterna?

Esta pasaxe describe a pregunta dun gobernante a Xesús sobre como herdar a vida eterna.

1. Comprender o valor inestimable da vida eterna e como recibila a través de Xesucristo.

2. Estar disposto a vir a Xesús con preguntas honestas e un compromiso xenuino de seguilo.

1. Xoán 14:6 - Xesús díxolle: "Eu son o camiño, a verdade e a vida. Ninguén vén ao Pai senón por min.

2. Romanos 10: 9-10 - Que se confesas coa túa boca ao Señor Xesús e cres no teu corazón que Deus o resucitou de entre os mortos, serás salvo. Porque co corazón se cre para a xustiza, e coa boca se confesa para a salvación.

Lucas 18:19 Xesús díxolle: Por que me chamas bo? ningún é bo, salvo un, é dicir, Deus.

Esta pasaxe mostra que Xesús subliña que só Deus é bo e que ninguén debe ser chamado bo.

1. A grandeza de Deus - Como debemos sempre dar gloria só a Deus xa que non hai ningún bo senón El.

2. A humildade de Xesús - Como Xesús recoñece humildemente que só Deus é verdadeiramente bo.

1. Salmo 116: 5 - Gracioso é o Señor e xusto; si, o noso Deus é misericordioso.

2. Mateo 19:17 - E díxolle: Por que me chamas bo? non hai ningún bo senón un, é dicir, Deus.

Lucas 18:20 Ti coñeces os mandamentos: Non cometas adulterio, Non mates, Non roubes, Non deas falso testemuño, Honra a teu pai e á túa nai.

A pasaxe subliña a importancia de seguir os Dez Mandamentos, facendo referencia

específicamente a non cometer adulterio, non matar, non roubar, non dar falso testemuño e honrar a teu pai e á túa nai.

1. "Vivir unha vida de obediencia: os dez mandamentos"

2. "O poder do mandamento: honrar ao teu pai e á túa nai"

1. Éxodo 20:1-17

2. Efesios 6:1-3

Lucas 18:21 E dixo: "Todo isto gardeino dende a miña mocidade".

Xesús quedou impresionado polo compromiso do novo gobernante rico de cumprir a lei desde pequeno.

1: Debemos esforzarnos por buscar a vontade de Deus o máis cedo posible nas nosas vidas.

2: Debemos ser fieis e coherentes no noso amor e obediencia a Deus.

1: Proverbios 22:6 - "Adestra un neno no camiño que debe seguir, e cando sexa vello non se apartará del".

2: Romanos 12:2 - "Non vos conformeis a este mundo, senón transformaos mediante a renovación das vosas mentes, para que discernín cal é a vontade de Deus: o que é bo, agradable e perfecto".

Lucas 18:22 Cando oíu Xesús estas cousas, díxolle: "Aínda che falta unha cousa: vende todo o que tes e reparte entre os pobres, e terás un tesouro no ceo; e ven, sígueme".

Esta pasaxe revela a chamada de Xesús ao discipulado radical: renunciar a todas as posesións e seguilo.

1. "O custo do discipulado"

2. "Fe radical: vender todo e seguir a Xesús"

1. Mateo 19:27-30 - "Entón Pedro respondeu: "Mira, deixamos todo e seguimoste. Que teremos entón?" Xesús díxolles: "En verdade, dígovos que no mundo novo, cando o Fillo do Home se sente no seu trono glorioso, vós que me seguistedes sentarédesvos tamén en doce tronos para xulgar as doce tribos de Israel. Todo aquel que deixou casas, ou irmáns ou irmás, ou pai, ou nai, ou fillos ou terras, polo meu nome, recibirá cen veces e herdará a vida eterna".

2. Marcos 10: 17-31 - "E cando se dirixía á súa viaxe, un home axeonllouse diante del e preguntoulle: "Bo Mestre, que teño que facer para herdar a vida eterna?" ...E Xesús, mirándoo, amouno e díxolle: "Unha cousa che falta: vai, vende todo o que tes e dálle aos pobres, e terás un tesouro no ceo; e ven, sígueme. ”. Desanimado polo dito, marchou triste, porque tiña grandes bens".

Lucas 18:23 E cando oíu isto, estaba moi triste, porque era moi rico.

Un home rico quedou profundamente triste cando Xesús díxolle que é difícil que os ricos entren no Reino dos Ceos.

1. Adoptar unha mentalidade de reino: aprender a servir e a sacrificarse no Reino de Deus

2. A bendición e a carga das riquezas: abrazando o desafío da administración

1. Mateo 19:21-24 - Xesús dille ao novo gobernante rico que venda todas as súas posesións e siga.

2. Santiago 5:1-5 - Un aviso aos ricos para que se arrepintan da súa inxustiza e volvan ao Señor.

Lucas 18:24 E cando Xesús viu que estaba moi triste, dixo: "¡Que difícil entrarán os que teñen riquezas no reino de Deus!

Xesús ensinou sobre a dificultade dos que son ricos para entrar no reino de Deus.

1. As riquezas e o Reino de Deus: os desafíos dos crentes ricos

2. Construír a fe e non a fortuna: o camiño cara ao Reino de Deus

1. Mateo 6: 19-21 "Non acumulen para vós tesouros na terra, onde a polilla e a ferruxe destrúen, e onde os ladróns entran e rouban. Pero garda para vós tesouros no ceo, onde nin a polilla nin a ferruxe destrúen, e onde os ladróns non entran nin rouban; porque onde está o teu tesouro, alí estará tamén o teu corazón.

2. Santiago 2: 1-7 Meus irmáns, non teñades a fe do noso Señor Xesús Cristo, o Señor da gloria, con parcialidade. Porque se entrase na túa asemblea un home con aneis de ouro, vestidos elegantes, e tamén entrase un pobre con roupas sucias, e ti prestas atención ao que leva as roupas finas e dixese: aquí nun bo lugar", e dille ao pobre: "Ti estás alí", ou: "Séntate aquí ao meu escabel", ¿non mostrastes parcialidade entre vós e convertécheste en xuíces con malos pensamentos?

Lucas 18:25 Porque é máis fácil que un camelo pase polo ollo dunha agulla, que un rico entrar no reino de Deus.

É difícil que alguén que é rico entre no Reino de Deus.

1: "Os ricos e o Reino de Deus" - A Biblia advírtenos de que é difícil que alguén que é rico entre no Reino de Deus.

2: "O poder da riqueza" - Debemos desconfiar do poder da riqueza e da súa capacidade para afastarnos do Reino de Deus.

1: Santiago 1:11 - Porque o sol sae coa súa calor abrasador e murcha a herba; a súa flor cae e a súa beleza perece. Así tamén desaparecerá o rico no medio das súas procuras.

2: Proverbios 28:20 - Un home fiel abundará en bendicións, pero quen se apresura a ser rico non quedará impune.

Lucas 18:26 E os que o escoitaron dixeron: Entón, quen pode salvarse?

Pasaxe A xente escoitou o ensino de Xesús e preguntou quen entón pode ser gardado.

1. A chamada á salvación: como aceptar a oferta de vida eterna de Xesús

2. Evitar o pecado imperdoable: a importancia de responder á invitación de Xesús

1. Efesios 2:8-9 - Porque pola graza fuches salvo mediante a fe. E isto non é cousa túa; é don de Deus, non resultado de obras, para que ninguén se gabe.

2. Romanos 10:9-10 - Se confesas coa túa boca que Xesús é o Señor e cres no teu corazón que Deus o resucitou de entre os mortos, serás salvo. Porque co corazón crese e é xustificado, e coa boca confesase e sálvase.

Lucas 18:27 E dixo: O que é imposible para os homes é posible para Deus.

Xesús ensina unha lección sobre o poder da oración e da fe, facendo fincapé en que con Deus, todas as cousas son posibles.

1. "Vivir unha vida de fe: o poder da oración"

2. "O imposible cos homes, posible con Deus"

1. Romanos 4:17-21 - A fe de Abraham foi acreditada a el como xustiza

2. Santiago 2:14-26 - A fe sen obras está morta

Lucas 18:28 Pedro dixo: "Velaí, deixamos todo e seguimoste".

Os discípulos deixaron todo para seguir a Xesús.

1. O poder do discipulado: o que significa seguir a Xesús

2. O custo de seguir a Xesús: que estamos dispostos a deixar atrás?

1. Marcos 10:28-31 - Chamada de Xesús para que o mozo rico deixe todo atrás e o siga

2. Hebreos 11:8 - A vontade de Abraham de deixar a súa terra natal e seguir a chamada de Deus

Lucas 18:29 E díxolles: En verdade dígovos que non hai ninguén que deixou casa, nin pais, nin irmáns, nin muller, nin fillos, polo reino de Deus.

Ningún home debería estar disposto a sacrificar a súa familia polo ben do reino de Deus.

1. Deus é máis importante que as relacións terrestres.

2. Considere o custo de seguir a Deus.

1. Mateo 10:37-38 - "Quen ama ao pai ou á nai máis que a min, non é digno de min, e quen ama máis ao fillo ou á filla ca min non é digno de min. E quen non toma a súa cruz e me segue, non é digno de min".

2. Deuteronomio 6:5 - "Amarás ao Señor, o teu Deus, con todo o teu corazón, con toda a túa alma e con todas as túas forzas".

Lucas 18:30 Quen non recibirá moitos máis neste tempo presente, e no mundo por vir a vida eterna.

A pasaxe fala da promesa de vida eterna e de múltiples bendicións no presente e no futuro.

1. A promesa da vida eterna: unha ollada a Lucas 18:30

2. Recollendo múltiples bendicións: un exame de Lucas 18:30

1. Xoán 3:16-17 - Porque tanto amou Deus ao mundo, que deu ao seu Fillo unigénito, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna.

2. Mateo 19:29 - E todo aquel que deixou casas ou irmáns ou irmás ou pai ou nai ou fillos ou campos por min recibirá cen veces máis e herdará a vida eterna.

Lucas 18:31 Entón colleu aos doce e díxolles: "Velaí, subimos a Xerusalén, e cumprirase todo o que están escritos polos profetas sobre o Fillo do Home".

Xesús estaba preparando aos doce discípulos para os acontecementos que habían de acontecer cando fosen a Xerusalén.

1: O plan de Deus é perfecto e infalible, a súa vontade farase.

2: Xesús foi fiel á misión que Deus lle deu, e nós debemos esforzarnos por facer o mesmo.

1: Filipenses 2:8 - E sendo atopado en aparencia como un home, humillou-se facéndose obediente ata a morte, ata a morte de cruz!

2: Isaías 53:12 - Por iso voulle repartir unha porción cos moitos, e repartirá o botín cos fortes, porque derramou a súa alma ata a morte e foi contado entre os transgresores; con todo, levou o pecado de moitos e intercede polos transgresores.

Lucas 18:32 Porque será entregado aos xentís, e será burlado, insultado e cuspido.

Xesús será entregado aos xentís e sufrirá humillación e tortura.

1. Tomando a nosa cruz: a importancia do autosacrificio

2. O poder do perdón: o exemplo de amor incondicional de Xesús

1. Isaías 53:3-5 - El é desprezado e rexeitado polos homes; un home de penas e coñecedor da dor: e escondámoslle como as nosas caras; era desprezado, e nós non o estimamos.

2. 1 Pedro 2:21-25 - Pois a iso fomos chamados: porque Cristo tamén sufriu por nós, deixándonos un exemplo para que seguides os seus pasos: Quen non pecou, nin se atopou engano na súa boca.

Lucas 18:33 E azotaráno e matarán; e resucitará ao terceiro día.

Esta pasaxe fala de que Xesús foi azoutado e morto ao terceiro día, e despois resucitando.

1. "Superando a morte: a resurrección de Xesús"

2. "O poder da redención a través do sacrificio de Xesús"

1. 1 Corintios 15:55-57 ("Onde está, morte, a túa vitoria? Onde está, morte, o teu aguillón?")

2. Isaías 53:5 ("Pero foi traspasado polas nosas transgresións, esmagado polas nosas iniquidades; o castigo que nos deu a paz foi sobre el, e coas súas feridas nos curaron").

Lucas 18:34 E non entendían nada destas cousas; e esta palabra estaba oculta para eles, nin sabían o que se dicía.

Os discípulos de Xesús non entenderon as cousas que Xesús lles dixo.

1. O poder da fe: aprender a confiar en Deus en situacións descoñecidas

2. Os beneficios de ser un alumno de por vida

1. Efesios 4:20-21 - Pero para que esteades cheos do coñecemento da súa vontade en toda sabedoría e entendemento espiritual; Para que andades dignos do Señor para todo o que agrada, sendo fecundos en toda boa obra.

2. Proverbios 2:2-5 - Para que inclines o teu oído á sabedoría e apliques o teu corazón á intelixencia; Si, se clamas en busca do coñecemento e alzas a túa voz para o entendemento; Se a buscas coma prata e a buscas coma tesouros escondidos; Entón entenderás o temor de Xehová e atoparás o coñecemento de Deus.

Lucas 18:35 E aconteceu que cando estaba preto de Xericó, un cego sentou á beira do camiño pedindo.

A pasaxe fala dun cego que estaba mendigando preto de Xericó.

1: Xesús cura aos cegos - Lucas 18:35

2: O poder da fe - Lucas 18:35

1: Isaías 35:5-6 - "Entón abriranse os ollos dos cegos, e os oídos dos xordos abriranse. Entón o coxo brincará coma un cervo, e a lingua do mudo cantará, porque no deserto brotarán augas, e regatos no deserto".

2: Mateo 9:27-28 - "E cando Xesús saíu de alí, seguírono dous cegos, clamando e dicindo: Fillo de David, ten piedade de nós. E cando chegou á casa, viñeron os cegos. a el: e Xesús díxolles: "Credes que podo facer isto?"

Lucas 18:36 E ao oír pasar a xente, preguntou que quería dicir.

A pasaxe describe a Xesús preguntando de que se trataba a multitude que pasaba.

1. O poder da curiosidade: como facer preguntas pode levarnos a Deus

2. O poder de escoitar: como prestar atención ao mundo que nos rodea pode achegarnos a Xesús

1. Xeremías 33:3 - "Chámame e responderei, e contarei cousas grandes e ocultas que non coñecías".

2. Deuteronomio 4:29 - "Pero desde alí buscarás ao Señor, o teu Deus, e o atoparás, se o buscas con todo o teu corazón e con toda a túa alma".

Lucas 18:37 E dixéronlle que Xesús de Nazaret pasaba.

A xente díxolle a un home que Xesús de Nazaret pasaba por alí.

1. A presenza de Xesús dá vida - Lucas 18:37

2. O valor de recoñecer a Xesús - Lucas 18:37

1. Xoán 11:25 - "Xesús díxolle: "Eu son a resurrección e a vida. Quen cre en min, aínda que morre, vivirá".

2. Marcos 10:45 - "Porque mesmo o Fillo do Home non veu para ser servido, senón para servir, e para dar a súa vida en rescate por moitos".

Lucas 18:38 E berrou, dicindo: Xesús, fillo de David, ten piedade de min.

Esta pasaxe describe a un home que chama a Xesús para que teña piedade del.

1. Debemos acudir sempre a Xesús nos nosos momentos de necesidade.

2. Todos os que chaman a Xesús con fe serán contestados.

1. Mateo 7: 7-8 - "Pedide, e daravos; buscade, e atoparedes; bate, e abrirase-vos: porque todo o que pide recibe; e o que busca atopa; e ao que bate abriráselle".

2. Isaías 55: 6 - "Buscade ao Señor mentres o atopan, invocade-lo mentres está preto:"

Lucas 18:39 E os que ían diante increpárono para que calase; pero el gritaba moito máis: Fillo de David, ten piedade de min.

O cego buscou insistentemente a cura de Xesús, a pesar das reproches dos que o rodeaban.

1. O poder da persistencia: nunca te rindas de Deus

2. Manteña a fe: confíe en Xesús para a cura

1. Hebreos 11:6 - Sen fe é imposible agradarlle, porque quen se achega a Deus debe crer que o é, e que é un recompensador dos que o buscan con dilixencia.

2. Santiago 5:16-18 - Confesade os vosos pecados uns a outros e orade uns polos outros, para que seades curados. A oración eficaz e fervente dun home xusto vale moito.

Lucas 18:40 E Xesús púxose de pé e mandou que o levasen a el; e cando se achegou, preguntoulle:

Xesús cura un cego e ensina unha lección sobre a fe.

1. Fe en acción: aprendendo do exemplo de Xesús

2. Confiar na forza de Deus: superar a cegueira física e espiritual

1. Hebreos 11:1 - "Agora a fe é a seguridade das cousas que se esperan, a convicción das que non se ven".

2. Romanos 15:13 - "Que o Deus da esperanza vos enche de toda alegría e paz ao crer, para que co poder do Espírito Santo abundéis de esperanza".

Lucas 18:41 dicindo: Que queres que che faga? E dixo: Señor, para que recobra a vista.

Xesús curando ao cego: Xesús mostrou misericordia e compaixón cara ao cego preguntándolle o que desexaba.

1. O poder da compaixón: ver máis alá as necesidades inmediatas dos demais

2. A forza da fe: crer na capacidade de curación dun poder superior

1. Mateo 9:27-30 - Xesús cura a dous cegos

2. Santiago 5:14-16 - Oración para a curación e o poder da fe

Lucas 18:42 Xesús díxolle: "Recibe a vista: a túa fe salvote".

Este verso do Evanxeo de Lucas proclama que a fe en Xesús é a que nos salva.

1. "O poder da fe: a cura do cego Bartimeo"

2. "A salvación da fe: Xesús e Bartimeo"

1. Marcos 10:46-52 - Xesús curando o cego en Xericó

2. Romanos 10:9 - "Que se confesas coa túa boca ao Señor Xesús e cres no teu corazón que Deus o resucitou de entre os mortos, serás salvo".

Lucas 18:43 E inmediatamente recobrou a vista e seguiuno, glorificando a Deus; e todo o pobo, ao velo, louvaba a Deus.

Esta pasaxe trata dun home que foi curado da súa cegueira e seguiu a Xesús, dando louvanza a Deus.

1. O poder de Xesús: como Xesús pode curarnos espiritual e físicamente

2. Gañar a vista e atopar a fe: como podemos atopar o noso camiño cara a Xesús

1. Mateo 9:27-30 - "E cando Xesús saíu de alí, seguírono dous cegos, clamando e dicindo: Fillo de David, ten piedade de nós. E cando chegou á casa, viñeron os cegos. a el: e Xesús díxolles: "Credes que podo facer isto?" Eles dixéronlle: "Si, Señor. Entón tocoulles os ollos, dicindo: "Conforme a vosa fe. Abrironlles os ollos". ; e Xesús mandoulles rigorosamente, dicindo: Mirade que ninguén o saiba.

2. Isaías 35:5-6 - "Entón abriranse os ollos dos cegos, e os oídos dos xordos abriranse. Entón o coxo saltará coma un cervo, e a lingua do mudo cantará, porque no deserto brotarán augas, e regatos no deserto".

Lucas 19 inclúe a historia de Zaqueo, a parábola das dez minas, a entrada triunfal de Xesús en Xerusalén e o seu lamento sobre Xerusalén.

1o Parágrafo: O capítulo comeza con Xesús entrando en Xericó onde atopou a Zaqueo, un rico recaudador de impostos que subiu a un sicómoro para ver a Xesús. Xesús chamouno e anuncioulle que se quedaría na súa casa. Isto provocou queixas entre as persoas que viron isto porque consideraban a Zaqueo un pecador. Con todo, Zaqueo comprometeuse a entregar a metade das súas posesións aos pobres e pagar catro veces a quen enganou. Xesús declarou que a salvación chegou á súa casa porque tamén el era fillo de Abraham e fixo fincapé na súa misión: "Porque o Fillo Home veu buscar salvo perdido" (Lucas 19:1-10).

Segundo parágrafo: Mentres escoitaban isto, continuou contando unha parábola porque estaba preto de Xerusalén e a xente pensaba que o reino de Deus ía aparecer inmediatamente, así que dixo a Parábola Dez Minas sobre o home nacemento nobre foi un país afastado foi nomeado rei a si mesmo e logo volver. antes de marchar chamou a dez criados deulles cada mina díxolles: "Ponte este diñeiro a traballar ata que eu volva". Pero os súbditos que o odiaban enviaron unha delegación despois del dicir: "Non queremos que este home sexa o noso rei". Ao regreso, o rei mandou chamar aos servos aos que se lles deu diñeiro para que descubran o que gañaran con el, algúns multiplicaron as súas minas, pero un escondeu o seu pano de mina. darlle máis, pero a quen non ten nin o que ten, serálle quitado. Despois tratou cos cidadáns que o rexeitaron (Lucas 19:11-27). Esta parábola destaca a responsabilidade, a administración fiel, os recursos, as oportunidades que Deus nos confía, así como as consecuencias do rexeitamento do señorío de Cristo.

Terceiro parágrafo: Despois de contar esta parábola, Xesús avanzou por Xerusalén preto de Betfage Betania Monte Oliveira enviou dous discípulos a buscar un poldro que nunca foi montado, preguntándolle por que facelo debería dicir "O Señor necesítao". Eles trouxeron o poldro, puxéronlle as súas capas para El sentarse multitude estender os seus mantos camiño outros cortar pólas árbores espallar os camiños toda multitude discípulos

comezaron gozosos loar a Deus en voz alta todos os milagres vistos dicindo 'Bendito sexa o rei vén nome Señor! Paz ceo gloria máis alto!' Algúns fariseos dixéronlle: "Mestre, reprende aos teus discípulos!" Pero respondeu: "Dígoche que se calan as pedras gritarán" indicando a natureza divina. A súa reinado eloxio inevitable debido á creación (Lucas 19:28-40). Cando se achegaba a cidade choraba por ela predicindo a destrución que se aveciña porque non recoñeceu a visita de tempo a paz lamentando a cegueira a incredulidade a pesar da presenza do Mesías no medio (Lucas 19:41-44). O capítulo conclúe con El entrando no templo expulsando aos que venden cousas alí declarando "A miña casa será a oración da casa, pero fixestes ladróns de guaridas" regresando diariamente ao templo mentres os sumos sacerdotes, profesores de lei, as persoas líderes intentaban atopar o xeito de matalo aínda que non atopaban ningunha maneira. fágao porque todas as persoas se colgaban de palabras que significaban unha tensión crecente entre El. As autoridades relixiosas anticipan os eventos pasionales inminentes que se desenvolven nos próximos capítulos (Lucas 19:45-48).

Lucas 19:1 E entrou Xesús e pasou por Xericó.

Xesús pasou por Xericó.

1. O poder da presenza de Xesús

2. O impacto do paso de Xesús

1. Lucas 5:17-26 - Xesús curando ao paralítico

2. Marcos 10:46-52 - a cura de Xesús do cego Bartimeo

Lucas 19:2 E velaquí, había un home chamado Zaqueo, que era o xefe dos publicanos, e era rico.

Zaqueo era un rico recaudador de impostos que tamén tivo moita influencia na súa cidade.

1. Deus ten un plan para todos, independentemente da súa posición na vida.

2. A graza e a misericordia de Deus están dispoñibles para todos, independentemente da súa riqueza ou status.

1. Efesios 2:8-9 - Porque pola graza fuches salvo mediante a fe. E isto non é cousa túa; é o don de Deus.

2. Mateo 19:26 - Pero Xesús mirou para eles e dixo: "Para os homes isto é imposible, pero para Deus todo é posible".

Lucas 19:3 E buscou ver a Xesús quen era; e non puido pola prensa, porque era pouco de estatura.

Zaqueo, un home pequeno, non puido ver a Xesús debido á gran multitude.

1. Deus chámanos a todos independentemente do tamaño ou estatura.

2. Xesús móstranos que todos son valiosos para Deus.

1. Isaías 64:6 - Todos nos convertemos como un impuro, e todos os nosos actos xustos son como trapos sucios; todos encollemos coma unha folla, e coma o vento os nosos pecados nos arrastran.

2. 1 Corintios 12:12-27 - Porque así como o corpo é un e ten moitos membros, e todos os membros do corpo, aínda que moitos, son un só corpo, así sucede con Cristo.

Lucas 19:4 E foi correndo diante, e subiu a un sicomoro para velo, porque ía pasar por alí.

Zaqueo correu adiante e subiu a un sicomoro para poder ver mellor a Xesús ao pasar.

1. A importancia da humildade - Zaqueo ensínanos a importancia da humildade xa que estaba disposto a facer un esforzo extraordinario simplemente para ter unha mellor visión de Xesús.

2. Saíndo do confort para seguir a Xesús - As accións de Zaqueo demostran que debemos estar dispostos a saír do noso confort para seguir a Xesús.

1. Mateo 5:3-4 - "Felices os pobres de espírito, porque deles é o reino dos ceos. Benaventurados os que choran, porque serán consolados".

2. Filipenses 2: 3-4 - "Non se faga nada por contendas nin por vanagloria; pero con humildade de espírito que cada un se estime mellor que a si mesmo. Non mire cada un

polas súas cousas, senón tamén polas dos demais. ."

Lucas 19:5 E cando chegou Xesús ao lugar, levantou a vista, viuno e díxolle: Zaqueo, apúrate e baixa; porque hoxe teño que estar na túa casa.

Zaqueo era un home de gran riqueza que era desprezado pola sociedade, aínda que Xesús viuno como realmente era e ofreceulle graza e aceptación.

1. O amor de Deus é incondicional e para todos

2. Abrazar o non querido e o non desexado

1. Romanos 5:8 - Pero Deus encomia o seu amor cara a nós, en que, cando aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós.

2. Mateo 25:40 - E o Rei responderá e diráslles: En verdade dígovos que, en canto o fixestes a un destes meus irmáns máis pequenos, fixémolo a min.

Lucas 19:6 E apurouse, baixou e recibiuno con alegría.

Esta pasaxe describe Xesús baixando ao encontro da xente con alegría.

1. A alegría de Xesús: aprender a recibir a alegría do Señor

2. O poder da présa: responder rapidamente á chamada de Deus

1. Salmo 100:2: Servide ao Señor con alegría; ven na súa presenza cantando!

2. Filipenses 4:4: Alegraos sempre no Señor; de novo vou dicir: alegrate!

Lucas 19:7 E cando o viron, todos murmuraban, dicindo: Que foi para ser hóspede cun home que é pecador.

Esta pasaxe conta a reacción da xente cando viron que Xesús ía ser convidado cun home que era un pecador.

1. Xesús ama a todos: mirando Lucas 19:7 para mostrar o amor incondicional de Deus

2. Ser unha luz na escuridade: examinando como poden guiarnos as accións de Xesús

1. Romanos 5:8 - Pero Deus mostra o seu amor por nós en que mentres aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós.

2. Mateo 5:14-16 - “Vós sodes a luz do mundo. Non se pode ocultar unha cidade situada nun outeiro. Tampouco a xente acende unha lámpada e a mete debaixo dun cesto, senón sobre un soporte, e dá luz a todos os da casa. Do mesmo xeito, que brille a túa luz diante dos demais, para que vexan as túas boas obras e dean gloria ao teu Pai que está no ceo.

Lucas 19:8 E Zaqueo púxose de pé e díxolle ao Señor: Velaquí, Señor, a metade dos meus bens dou aos pobres; e se lle quitei algo a algún home por acusación falsa, restituílo catro veces.

Zaqueo demostrou un verdadeiro arrepentimento cando se ofreceu a regalar a metade das súas posesións e devolver o catro veces o que tomara inxustamente.

1. O poder do arrepentimento

2. A graza de Deus no perdón

1. Efesios 4:32 - "E seed bondadosos uns cos outros, tenros de corazón, perdoándovos uns a outros, como Deus en Cristo vos perdoou".

2. Romanos 6:23 - "Porque o salario do pecado é a morte, pero o don de Deus é a vida eterna en Cristo Xesús, noso Señor".

Lucas 19:9 E Xesús díxolle: "Hoxe chegou a salvación a esta casa, pois el tamén é fillo de Abraham".

A salvación chegou aos que cren en Xesús e son fillos de Abraham.

1. Todos somos Fillos de Abraham, e o Señor tráenos a Salvación.

2. Cre en Xesús e recibe a Salvación do Señor.

1. Romanos 4:11-12 - E recibiu o sinal da circuncisión, un selo da xustiza que tiña pola fe cando aínda estaba incircunciso. Entón, el é o pai de todos os que cren, pero non foron circuncidados, para que a xustiza lles sexa acreditada.

2. Gálatas 3: 6-7 - Así como Abraham "creu en Deus, e foi acreditado a el como xustiza", así entenda que os que cren son fillos de Abraham. A Escritura previu que Deus xustificaría aos xentís pola fe e anunciou o evanxeo de antemán a Abraham: "Todas as nacións serán bendicidas por ti".

Lucas 19:10 Porque o Fillo do Home veu para buscar e salvar o que estaba perdido.

Xesús veu buscar e salvar aos que están perdidos.

1. A ovella perdida: o poder do amor e da compaixón de Xesús

2. Un novo camiño: Xesús como guía para a salvación

1. Xoán 3:17 - Porque Deus non enviou ao seu Fillo ao mundo para condenar ao mundo, senón para salvalo por medio del.

2. Mateo 18:11 - Porque o Fillo do Home veu salvar os perdidos.

Lucas 19:11 E ao escoitar estas cousas, engadiu e falou unha parábola, porque estaba preto de Xerusalén, e porque pensaban que o reino de Deus aparecería inmediatamente.

Xesús estaba preto de Xerusalén e a xente esperaba que o Reino de Deus aparecese pronto, entón Xesús faloulles unha parábola.

1. "Esperando no Reino de Deus"

2. "O poder das parábolas"

1. Isaías 40:31 - "Pero os que esperan no Señor renovarán as súas forzas; subirán ás ás como aguias; correrán e non se cansarán; andarán e non desfallecerán".

2. Mateo 13:34 - "Todas estas cousas falou Xesús á multitude en parábolas, e sen

parábolas non lles falou:"

Lucas 19:12 El dixo, pois, un home nobre foi a un país afastado para recibir para si un reino e volver.

Xesús conta a parábola dun nobre que vai a un país afastado para recibir un reino e despois regresa.

1: Deus confíanos tarefas importantes e debemos serle fieis para recibir as súas bendicións.

2: A vida de Xesús foi un exemplo de como servir fielmente a Deus mediante a obediencia e a perseveranza.

1: Mateo 25:14-30 - A parábola dos talentos.

2: Xosué 1:8 - Sé forte e valente, porque o Señor estará contigo onde queiras.

Lucas 19:13 E chamou aos seus dez servos, entregoulles dez libras e díxolles: "Ocupade ata que eu veña".

Xesús dálle a dez criados dez libras, e dilles que as usen ata que El volva.

1. A responsabilidade dun administrador - Aprender a xestionar o que nos deron

2. Fiel ata o regreso de Cristo - Cultivando unha vida de perseveranza

1. Mateo 25:14-30 - Parábola dos talentos

2. 1 Cor. 4:1-2 - Administradores de confianza da graza de Deus

Lucas 19:14 Pero os seus cidadáns odiárono e enviaron unha mensaxe detrás del, dicindo: Non queremos que este reine sobre nós.

Os cidadáns de Xerusalén rexeitaron a Xesús como o seu rei.

1. O reino xusto de Xesús - Como Xesús é o gobernante xusto que debemos seguir

2. Rexeitamento de Xesús - Como non debemos rexeitar a autoridade de Xesús

1. Isaías 9:6-7 - Porque un neno nos nace, un fillo nos dá; e o goberno estará sobre o seu ombreiro, e o seu nome chamarase Conselleiro marabilloso, Deus poderoso, Pai eterno, Príncipe da paz.

2. Filipenses 2: 9-11 - Por iso Deus exaltouno e deulle o nome que está por riba de todo nome, para que no nome de Xesús todo xeonllo se dobrase, no ceo, na terra e debaixo da terra, e toda lingua confesa que Xesucristo é o Señor, para gloria de Deus Pai.

Lucas 19:15 E aconteceu que, cando volveu, recibindo o reino, mandou chamar a estes servos a quen lles dera o diñeiro, para que puidese saber canto gañara cada un. mediante comercio.

Xesús volve e manda aos seus servos que lle informen de cantos cartos gañaran co comercio.

1. A recompensa polo servizo dilixente: Xesús premia aos servos fieis pola súa dilixencia.

2. A alegría da xenerosidade: Xesús celebra a xenerosidade dos seus servos.

1. 1 Corintios 4:2 ("Ademais, esíxese aos administradores que un home se atope fiel.")

2. 2 Corintios 9:6-7 (“Pero isto digo: o que sementa escasamente tamén segará escasamente; e o que sementa abundantemente tamén segará abundantemente. Cada un segundo o que proponse no seu corazón, que dea; non a regañadientes nin por necesidade: porque Deus ama a quen dá alegría".

Lucas 19:16 Entón veu o primeiro, dicindo: Señor, a túa libra gañou dez libras.

Xesús anima aos seus seguidores a investir os seus talentos e ser administradores sabios dos recursos que Deus lles deu.

1. O fiel administrador: vivir unha vida de propósito cumprido.

2. Recoller o que sementa: as bendicións do investimento fiel.

1. Mateo 25:14-30 - Parábola dos talentos.

2. Proverbios 13:11 - A riqueza gañada precipitadamente diminuirá, pero quen vaia reunindo pouco a pouco aumentará.

Lucas 19:17 E díxolle: "Ben, bo servo: porque fuches fiel en moi pouco, tes autoridade sobre dez cidades".

O servo fiel foi recompensado con autoridade sobre dez cidades.

1. O servizo fiel leva a grandes recompensas

2. A Bendición da Fidelidade

1. Mateo 25:21 - O seu amo díxolle: "Ben, servo bo e fiel. Fuches fiel durante un pouco; Vou poñerche moito.

2. Proverbios 12:24 - A man dos dilixentes gobernará, mentres que os preguiceiros serán sometidos a traballos forzados.

Lucas 19:18 E chegou o segundo, dicindo: Señor, a túa libra gañou cinco libras.

Xesús eloxiou o home por facer investimentos sabios cos talentos que lle deron.

1: Deus deunos diferentes talentos e habilidades. Debemos usar eses dons sabiamente para traerlle gloria.

2: Debemos esforzarnos por ser fieis administradores das bendicións que Deus nos deu.

1: Mateo 25:14-30 - Parábola dos talentos.

2: 1 Pedro 4:10 - Cada un de nós debe usar o don que recibiu para servir aos demais, administrando fielmente a graza de Deus.

Lucas 19:19 E díxolle do mesmo xeito: "Ten tamén ti sobre cinco cidades".

Xesús instruíu a un dos seus discípulos para que se encargase de cinco cidades.

1. O poder das palabras de Xesús: como as instrucións de Xesús poden levar a grandes cousas.

2. A grandeza do servizo: como servir aos demais pode traer bendicións.

1. Mateo 20:25-28 - Xesús ensina sobre a grandeza que se atopa ao servir aos demais.

2. 1 Pedro 5: 6-7 - Humilídevos diante do Señor, e El vos levantará.

Lucas 19:20 E outro veu, dicindo: Señor, velaquí a túa libra, que teño gardada nun pano.

Xesús ensinou unha poderosa lección sobre a importancia de investir os recursos que Deus nos deu.

1: Investir os recursos que Deus nos dá

2: Ser fiel co que temos

1: Mateo 25:14-30 - Parábola dos talentos

2: Proverbios 3:9-10 - Honra ao Señor coas túas posesións

Lucas 19:21 Porque eu te temía, porque es un home austero: colles o que non deitaches e colles o que non sementas.

Xesús advírtenos das consecuencias de vivir unha vida sen responsabilidade.

1: Debemos ser responsables das nosas propias accións e responsables das nosas propias decisións.

2: Deus fainos responsables das cousas que facemos, así que esforcémonos por vivir con integridade e humildade.

1: 1 Corintios 10:12 - Por iso quen pensa que está en pé, teña coidado de que non caia.

2: Eclesiastés 11:9 - Alegrate, mozo, na túa mocidade, e que o teu corazón te alegre nos días da túa mocidade. Camiña polos camiños do teu corazón e pola vista dos teus ollos.

Lucas 19:22 E díxolle: "Pola túa boca xulgarei, servo malvado". Sabías que eu era un home austero, tomando o que non deitaba e recollendo o que non sementaba:

Xesús advírtenos que sexamos fieis administradores dos seus dons.

1. Deus chámanos para ser fieis administradores do que El nos bendixo.

2. Debemos usar os nosos recursos para glorificar a Deus e promover o seu reino.

1. Mateo 25:14-30 - A parábola dos talentos.

2. 1 Corintios 4:2 - Polo tanto, esíxese aos administradores que se atopen fiel.

Lucas 19:23 Por que, entón, non deches o meu diñeiro no banco, para que, cando viñese, esixise o meu con usura?

Este versículo trata sobre Xesús que se pregunta por que o servo non usou o diñeiro que lle deron para gañar intereses.

1. O poder de investir: como investir con prudencia pode levar a maiores recompensas

2. A parábola dos talentos: por que debemos usar os nosos dons e talentos para servir a Deus

1. Mateo 25:14-30 - Parábola dos talentos

2. Proverbios 22:7 - Os ricos gobernan sobre os pobres e o prestatario é escravo do prestamista

Lucas 19:24 E díxolles aos que estaban alí: "Quitádelle a libra e dálle ao que ten dez

libras".

Esta pasaxe fala de Xesús instruíndolle aos espectadores que tomaran do que tiña unha libra e dáselles ao que tiña dez libras.

1. O poder da xenerosidade: a historia da instrución de Xesús aos que están ao carón fala do poder da xenerosidade e de como se pode usar para bendicir aos demais.

2. A abundancia de Deus: a instrución de Xesús para os que están presentes fala da abundancia da oferta de Deus e de como se pode usar para satisfacer as necesidades dos demais.

1. 2 Corintios 9: 7-8 - "Cada un de vós debe dar o que decidiu no seu corazón dar, non de mala gana nin por forza, porque Deus ama a quen da alegría. E Deus pode bendicirvos abundantemente, para que en todas as cousas en todo momento, tendo todo o que necesitas, abundarás en toda boa obra".

2. Gálatas 6:9-10 - "Non nos cansemos de facer o ben, porque no seu momento segaremos a colleita se non nos rendimos. Polo tanto, cando teñamos oportunidade, fagamos o ben a todos. , especialmente aos que pertencen á familia dos crentes".

Lucas 19:25 (E eles dixéronlle: Señor, ten dez libras).

Esta pasaxe de Lucas 19:25 conta como algúns dos seguidores de Xesús preguntáronlle que se debía facer cun home que tiña dez quilos.

1. O poder da posesión: como usar as bendicións de Deus para marcar a diferenza no mundo

2. A virtude da xenerosidade: como vivir unha vida de sacrificio e custodia

1. Mateo 25:14-30 - A parábola dos talentos

2. 2 Corintios 8:1-15 - A xenerosidade das Igrexas macedonias

Lucas 19:26 Pois dígovos que a todo o que ten se lle dará; e ao que non ten, ata o que ten será quitado.

Todo o mundo será recompensado ou castigado en función das súas accións.

1: As nosas accións teñen consecuencias, e debemos esforzarnos por vivir vidas que sexan agradables a Deus.

2: Debemos ter en conta as nosas accións e como nos afectan a nós mesmos e aos demais, porque terán un impacto no noso futuro.

1: Santiago 4:17 - Polo tanto, para quen sabe facer o ben e non o fai, para el é pecado.

2: Proverbios 11:18 - O malvado gaña salarios enganosos, pero o que sementa xustiza recolle unha recompensa segura.

Lucas 19:27 Pero aqueles meus inimigos, que non querían que eu reinase sobre eles, trae aquí e mátaos diante de min.

Xesús ordena aos seus seguidores que traian aos seus inimigos diante del e os maten.

1. O poder do amor incondicional: aprender a amar aos teus inimigos

2. O perdón ante a persecución: dar a outra meixela

1. Mateo 5:43-44 "Oíches que se dixo: "Ama o teu próximo e odia ao teu inimigo". 44Pero eu dígovos: amade aos vosos inimigos e orade polos que vos perseguen".

2. Romanos 12:17-21 "Non pagues a ninguén mal por mal. Teña coidado de facer o que está ben aos ollos de todos. 18 Se é posible, na medida en que dependa de vós, vive en paz con todos. 19 Non vos vinguedes, meus queridos amigos, pero deixade lugar á ira de Deus, porque está escrito: "É a miña vinganza; pagarei", di o Señor. 20 Pola contra: "Se o teu inimigo ten fame, Dálle de comer, se ten sede, dálle de beber e, facendo isto, amontonarás carbóns enriba da súa cabeza. 21Non te deixes vencer polo mal, senón vence o mal co ben".

Lucas 19:28 E dito isto, foi diante, subindo a Xerusalén.

Xesús falou á xente e despois foi de viaxe a Xerusalén.

1. Xesús demostra o poder da fe a través da súa viaxe a Xerusalén.

2. A viaxe de Xesús a Xerusalén é un exemplo de como podemos superar os obstáculos da nosa propia vida.

1. Hebreos 11: 1-3 - "Agora a fe é a seguridade das cousas que se esperan, a convicción das cousas que non se ven. Porque por ela a xente de antigo recibiu o seu eloxio. Pola fe entendemos que o universo foi creado pola palabra. de Deus, para que o que se ve non fose feito de cousas visibles".

2. Filipenses 3:13-14 - "Irmáns, non considero que o fixera miña. Pero unha cousa fago: esquecendo o que hai detrás e esforzándome cara ao que está por diante, continuo cara á meta para o premio da chamada ascendente de Deus en Cristo Xesús".

Lucas 19:29 E aconteceu que cando estaba preto de Betfagé e Betania, no monte chamado monte das Olivas, enviou dous dos seus discípulos,

Pasaxe Xesús enviou dous dos seus discípulos á aldea de Betfagé e Betania, que estaba situada no monte das Olivas.

1. O poder de dous: como Xesús dá poder aos seus discípulos

2. O significado do monte das oliveiras: o seu papel no ministerio de Xesús

1. Lucas 10:1-2 - E despois destas cousas, o Señor designou tamén a outros setenta, e enviounos de dous en dous diante do seu rostro a todas as cidades e lugares onde el mesmo ía vir. Por iso díxolles: "A colleita é grande, pero os obreiros son poucos; rogádelles, pois, ao señor da sega, que envíe obreiros á súa sega".

2. Mateo 28:18-20 - E veu Xesús e faloulles, dicindo: Todo o poder é dado no ceo e na terra. Id, pois, e ensinade a todas as nacións, bautizándoas no nome do Pai, do Fillo e do Espírito Santo: ensinándolles a observar todo o que vos mandei; e velaquí, estou sempre convosco. , ata a fin do mundo. Amén.

Lucas 19:30 dicindo: Id á aldea que está en fronte de vós; no que ao entrar atoparedes un poldro atado, no que aínda non sentou ninguén: soltao e tráeo ata aquí.

Este versículo describe as instrucións de Xesús aos seus discípulos para atopar un poldro, sen montar por ningún outro, e traelo a el.

1. Xesús chámanos a ser obedientes aos seus mandamentos, por estraños que parezan.

2. Podemos confiar en Xesús para cubrir todas as nosas necesidades.

1. Mateo 17:27 - "Pero para que non os ofendamos, vai ao mar, bota un anzol e colle o peixe que veña primeiro; e cando lle abras a boca, atoparás un anaco de cartos: colle e dáselles por min e por ti".

2. Isaías 40:11 - "Pacerá o seu rabaño coma un pastor: recollerá os cordeiros co seu brazo, levaráos no seu seo, e levará suavemente aos que están con cría".

Lucas 19:31 E se alguén vos pregunta: Por que o soltades? así lle diredes: Porque o Señor ten necesidade del.

Xesús instrúe aos seus discípulos que respondan a calquera pregunta sobre por que están liberando o burro, afirmando que o Señor ten necesidade del.

1. As nosas vidas deben estar dedicadas a servir o propósito de Deus.

2. Debemos estar dispostos a sacrificar as nosas propias necesidades polas de Deus.

1. Filipenses 2:3-5 “Non fagas nada por ambición egoísta ou por vana vanidade. Máis ben, con humildade valora aos demais por riba de ti, non mirando aos teus propios intereses senón a cada un de vostedes aos intereses dos demais. Nas vosas relacións uns cos outros, teñades a mesma mentalidade que Cristo Xesús".

2. Marcos 10:45 "Porque nin o Fillo do Home veu para ser servido, senón para servir e dar a súa vida como rescate por moitos".

Lucas 19:32 E os enviados foron e atoparon como el lles dixo.

Esta pasaxe conta que os discípulos atoparon o que Xesús lles dixo que buscasen.

1: Deus sempre é fiel ás súas promesas.

2: Pódese confiar na palabra de Deus.

1: Xosué 23:14 - "E velaquí, hoxe vou polo camiño de toda a terra, e sabedes en todos os vosos corazóns e en todas as vosas almas que non faltou ningunha cousa de todas as cousas boas que O Señor, o teu Deus, falou de ti: todo aconteceu para ti, e non faltou nada".

2: Isaías 55:11 - "Así será a miña palabra que sae da miña boca: non volverá a min vacía, senón que cumprirá o que queira, e prosperará no que a enviei. "

Lucas 19:33 E mentres soltaban o poldro, os donos dixéronlles: Por que soltades o poldro?

Os donos do poldro preguntaron por que se desataba.

1: Deus está nos pequenos detalles das nosas vidas. El nota todos os nosos movementos e preocúpase polas nosas accións, tanto grandes como pequenas.

2: Xesús é digno da nosa confianza e obediencia. Pediu aos seus discípulos que desatasen o poldro, e fixérono con fe.

1: Mateo 10:28-31 - E non teñas medo dos que matan o corpo, pero non son capaces de matar a alma: máis ben, teme a quen pode destruír a alma e o corpo no inferno.

2: Proverbios 3:5-6 - Confía no Señor con todo o teu corazón; e non te inclines ao teu propio entendemento. Recoñéceo en todos os teus camiños, e el dirixirá os teus camiños.

Lucas 19:34 E eles dixeron: O Señor ten necesidade del.

A xente declarou que Xesús necesitaba un burro.

1: Xesús necesitaba un burro para demostrar que é o Fillo de Deus.

2: Tamén nós podemos mostrar a nosa fe en Xesús ofrecendo o que temos.

1: Filipenses 2:8 - E sendo atopado en aparencia como un home, humillou-se facéndose obediente ata a morte, ata a morte de cruz!

2: Mateo 11:29 - Tomade sobre vós o meu xugo e aprendede de min, porque son manso e humilde de corazón, e atoparedes descanso para as vosas almas.

Lucas 19:35 E levárono a Xesús, e botaron as súas vestiduras sobre o poldro, e puxéronlle a Xesús enriba.

A xente trouxo a Xesús un burriño e púxoo encima. Cubrírono coas súas roupas.

1. "O poder da fe: os fieis seguidores de Xesús"

2. "O poder do servizo: antepoñer aos demais"

1. Mateo 21:1-11 - A entrada triunfal de Xesús

2. Filipenses 2:3-7 - Exemplo de humildade e servizo de Xesús

Lucas 19:36 E mentres el ía, estenderon as súas roupas polo camiño.

Mentres Xesús viaxaba, os seus seguidores espallaban as súas roupas no camiño en sinal de respecto.

1. A nosa resposta a Xesús: reverencia e respecto

2. Honrando a Xesús a través das nosas accións

1. Filipenses 2:5-11 - Tede entre vós esta mente, que é a vosa en Cristo Xesús, quen, aínda que tiña a forma de Deus, non considerou que a igualdade con Deus era algo que había de agarrar, senón que se baleirou tomando a forma de servo, nacendo a semellanza de homes.

2. Marcos 6:34-44 - Cando desembarcou, viu unha gran multitude e tivo compaixón deles, porque eran coma ovellas sen pastor; e comezou a ensinarlles moitas cousas.

Lucas 19:37 E cando se achegou, aínda agora na baixada do monte das Olivas, toda a multitude dos discípulos comezou a alegrarse e louvar a Deus en gran voz por todas as obras poderosas que viran;

Os discípulos de Xesús alegraron e louvaron a Deus en voz alta polas obras poderosas que viran cando Xesús se achegaba á baixada do monte das Olivas.

1. O poder da loanza: aprender a alegrarse e agradecer a Deus polas súas obras poderosas

2. O monte das oliveiras: o significado do descenso de Xesús en Lucas 19:37

1. Salmo 145: 3-4 - Grande é o Señor, e moi loable; e a súa grandeza é inescrutable. Unha xeración louvará a outra as túas obras, e contará as túas proezas.

2. Hebreos 13:15 - Por el, pois, ofrezamos continuamente o sacrificio de loanza a Deus, é dicir, o froito dos nosos beizos que dan grazas ao seu nome.

Lucas 19:38 dicindo: Bendito sexa o Rei que vén no nome do Señor: paz no ceo e gloria no máis alto.

O pobo de Xerusalén acolleu a Xesús con berros de alegría e bendición.

1: Debemos acoller a Xesús con alegría e bendicións como o fixo o pobo de Xerusalén.

2: Debemos proclamar a Xesús como o noso Rei e darlle a gloria que merece.

1: Efesios 2:14 Porque el é a nosa paz, quen fixo un só.

2: Colosenses 3:17 E todo o que fagades de palabra ou de feito, facedelo todo no nome do Señor Xesús, dando grazas a Deus e Pai por el.

Lucas 19:39 E algúns fariseos de entre a multitude dixéronlle: Mestre, reprende aos teus discípulos.

Os fariseos pedíronlle a Xesús que reprendese aos seus discípulos.

1: Xesús ensínanos que é importante ser tolerantes e respectar as crenzas dos demais.

2: Xesús ensínanos que non é o noso lugar xulgar e criticar aos demais pola súa fe.

1: Romanos 12:9-10 - "Que o amor sexa xenuíno. Aborrece o que é malo; manteña o que

é bo. Amaros uns aos outros con cariño fraternal. Superámonos uns aos outros en amosar honra".

2: Marcos 12:31 - "A segunda é esta: "Amarás ao teu próximo como a ti mesmo". Non hai outro mandamento maior que estes".

Lucas 19:40 E el respondeu e díxolles: Dígovos que, se estes calaban, as pedras chorarían inmediatamente.

A xente estaba tan emocionada polas palabras de Xesús que se non falaban, as pedras faríano.

1: Inspírémonos polas palabras de Xesús para falar e compartir o evanxeo.

2: Non sexamos coma as pedras, senón que sexamos como a xente movida polas palabras de Xesús para compartir a mensaxe de esperanza.

1: Filipenses 2:15-16 "Para que sexades irreprensibles e inofensivos, fillos de Deus, sen reproche, no medio dunha nación torta e perversa, entre a que brillades como luces no mundo; Mantendo a palabra de vida".

2: Isaías 43:10 "Vós sodes as miñas testemuñas, di o Señor, e o meu servo a quen escollín, para que coñezades e creades en min, e entendedes que eu son: antes de min non se formou ningún Deus, nin o haberá. esta detrás de min".

Lucas 19:41 E cando se achegou, mirou a cidade e chorou por ela:

Xesús chorou pola cidade de Xerusalén cando se achegaba.

1: A compaixón de Xesús: ver máis aló do presente

2: Loito polos perdidos: exemplo de amor de Xesús

1: Mateo 23:37-38 - "Oh Xerusalén, Xerusalén, cidade que mata os profetas e apedrea aos que son enviados a ela! Cantas veces tería reunido os teus fillos como unha galiña recolle a súa cría baixo as súas ás, e ti non quixeches!

2: Hebreos 4:15-16 - "Porque non temos un sumo sacerdote que non poida

compadecerse das nosas debilidades, senón un que en todos os aspectos foi tentado como nós, pero sen pecado. Achegámonos, pois, con confianza ao trono da graza, para que recibamos misericordia e atopemos graza para axudar no momento de necesidade".

Lucas 19:42 dicindo: "Se ti soubeses, polo menos nestes días, as cousas que pertencen á túa paz! pero agora están agochados dos teus ollos.

Xesús lamenta a falta de entendemento en Xerusalén.

1. Pon a túa confianza en Deus e abre os ollos á verdade.

2. Non te perdas as cousas que che poden traer paz.

1. Mateo 6:25-34 - Non te preocupes, confía en Deus.

2. Proverbios 3:5-6 - Confía no Señor con todo o teu corazón e non te apoies no teu propio entendemento.

Lucas 19:43 Porque virán sobre ti días nos que os teus inimigos botarán unha fosa arredor de ti, te rodearán e te manterán por todas partes.

Chegan os días nos que os inimigos nos rodearán e nos atraparán.

1: Deus será a nosa forza e refuxio cando esteamos rodeados.

2: Podemos confiar en que Deus nos protexa mesmo no medio dos nosos inimigos.

1: Isaías 43:2 "Cando pases polas augas, eu estarei contigo; e polos ríos, non te asolagarán; cando pases polo lume, non serás queimado, e a chama non te consumirá. "

2: Salmo 18:2 "O Señor é a miña rocha, a miña fortaleza e o meu liberador, o meu Deus, a miña rocha, en quen me refuxio, o meu escudo e o corno da miña salvación, a miña fortaleza".

Lucas 19:44 E deitarache a terra, e os teus fillos dentro de ti; e non deixarán en ti pedra sobre pedra; porque non coñecías o tempo da túa visita.

O pobo de Xerusalén será destruído e os seus fillos con eles, xa que non recoñeceron que Xesús era o seu Mesías.

1. Recoñecer a Visitación de Deus nas nosas vidas

2. As consecuencias da incredulidade

1. Isaías 48:17-19 - Por iso, así di o Señor, o teu Redentor, o Santo de Israel: "Eu son o Señor, o teu Deus, quen che ensina a sacar proveito, que te guía polo camiño que debes seguir.

2. Romanos 1: 18-20 - Porque a ira de Deus revélase desde o ceo contra toda impiedade e iniquidade dos homes, que suprimen a verdade na inxustiza, porque o que se sabe de Deus é manifesto neles, porque Deus o mostrou. para eles.

Lucas 19:45 E entrou no templo, e comezou a botar fóra aos que vendían e aos que compraban;

Xesús limpou o templo e mostrou a súa ira contra os corruptos que se aproveitaban dos vulnerables.

1: O xuízo de Deus é rápido e seguro.

2: Debemos lembrar sempre de ser administradores da nosa fe.

1: Proverbios 21:3 - Facer a xustiza e a xustiza é máis agradable ao Señor que o sacrificio.

2: Miqueas 6:8 - Díxoche, home, o que é bo; e que esixe de ti o Señor senón facer xustiza, amar a bondade e camiñar humildemente co teu Deus?

Lucas 19:46 Díxolles: "Está escrito: A miña casa é a casa de oración; pero vós fixestes dela unha cova de ladróns".

Xesús ensínanos que a casa de Deus debe ser unha casa de oración, non un lugar de accións deshonrosas.

1. As nosas casas de culto deben reflectir a santidade de Deus

2. O poder da xustiza fronte á destrutividade do pecado

1. Salmos 24:3-4 - Quen subirá ao outeiro do Señor? ou quen estará no seu lugar santo? O que ten as mans limpas e o corazón puro; quen non alzou a súa alma á vanidade, nin xurou con engano.

2. Isaías 56:7 - Traereinos a eles ao meu monte santo e alegraraos na miña casa de oración: os seus holocaustos e os seus sacrificios serán aceptados no meu altar; porque a miña casa chamarase casa de oración para todos os pobos.

Lucas 19:47 E ensinaba todos os días no templo. Pero os sumos sacerdotes e os escribas e o xefe do pobo procuraban destruílo,

Xesús resistiu aos seus perseguidores e continuou predicando no Templo diariamente.

1: Debemos seguir o exemplo de Xesús e permanecer firmes nas nosas crenzas aínda que nos enfrontemos á oposición.

2: Debemos confiar na protección de Deus e realizar con coraxe a súa vontade en todas as circunstancias.

1: Feitos 5:29 - "Debemos obedecer a Deus antes que aos seres humanos!"

2: Salmo 27:1 - "O Señor é a miña luz e a miña salvación; a quen hei de temer? O Señor é a fortaleza da miña vida; de quen teño medo?"

Lucas 19:48 E non atopaban o que podían facer, porque toda a xente estaba moi atento para escoitalo.

Xesús falaba coa xente e eles estaban atentos.

1. O poder de escoitar: como achegarse a Xesús

2. A arte da audición atenta: aprender de Xesús

1. Santiago 1:19 - Entón, meus amados irmáns, que cada un sexa pronto para escoitar,

lento para falar, lento para a ira.

2. Proverbios 10:19 - Na multitude de palabras non falta o pecado, pero o que contén os beizos é sabio.

Lucas 20 presenta unha serie de encontros entre Xesús e os líderes relixiosos en Xerusalén. Inclúe a súa parábola dos inquilinos, ensinanzas sobre o pago de impostos ao César, discusión sobre a resurrección e advertencia contra os mestres da lei.

1o parágrafo: O capítulo comeza con Xesús ensinando no templo e predicando o evanxeo cando os sumos sacerdotes, escribas anciáns, se achegaron, cuestionaron a autoridade que estaba facendo estas cousas. En resposta, fíxolles unha pregunta sobre o bautismo de Xoán, se era do ceo ou dos homes. Cando non podían responder por medo á reacción da xente de calquera xeito, Xesús tamén se negou a dicirlles con que autoridade fixo estas cousas (Lucas 20:1-8). Entón el dixo a Parable Wicked Tenants propietario do viñedo que alugaba os seus inquilinos de viña foise moito tempo cando chegou o momento de recoller froita enviado inquilinos criados, pero eles golpearon o mandaron fóra coas mans baleiras. Isto pasou dúas veces máis e finalmente enviou ao seu querido fillo pensando que o respectarían, pero os inquilinos mataron o seu fillo a herdanza. Xesús indicou que o propietario viría destruír aos inquilinos para darlle viñedos a outros, o que provocou a ira dos líderes relixiosos ao entender que a parábola estaba en contra deles indicando o seu rexeitamento aos mensaxeiros de Deus, finalmente, ao seu Fillo (Lucas 20:9-19).

2º Parágrafo: Os líderes relixiosos enviaron espías posteriores para tentar atraparlle as palabras para poder entregarlle ao gobernador do poder preguntándolle se non paga impostos a César. Recoñecendo a súa astucia, pediu unha moeda de denario e preguntou quen levaba a inscrición da imaxe. Cando responderon: "O do César", díxolles: "Entón, devólvelle ao César o que é do César e a Deus o que é de Deus", evitando así a súa trampa afirmando obrigatoriamente tanto deberes cívicos responsabilidades espirituais sen conflito (Lucas 20:20-26). Entón, os saduceos que din que non había resurrección, fíxolle unha pregunta sobre a muller que tiña sete maridos segundo a lei do matrimonio do levirato mosaico, cuxa muller sería resucitada xa que todos casaran con ela. En resposta, Xesús aclarou que aqueles que son dignos de alcanzar a resurrección nin se casan dado o matrimonio xa non poden morrer porque, como os anxos son fillos, Deus sendo fillos, a resurrección engadida ata Moisés mostrou mortos resucitados facendo referencia a un pasaxe ardente onde chama ao Señor "Deus Abraham Isaac Jacob". Polo tanto, non Deus morto vivo indicando que todos o viven afirmando así a realidade resurrección máis aló (Lucas 20:27-38).

Terceiro parágrafo: Entón, os líderes que preguntaban a cambio preguntáronlles como pode ser Cristo fillo de David cando o propio David declara no libro dos Salmos: "O Señor dixo que o meu Señor Sente á miña dereita ata que poña estrado dos teus inimigos". Así David chámalle 'Señor'. Como entón pode ser o seu fillo? Ninguén puido responder a esta pregunta nin ninguén se atreveu a facerlle máis preguntas que mostrasen a supremacía. A súa sabedoría silenciou aos críticos que establecen a filiación divina Mesías máis aló da mera liñaxe física (Lucas 20:41-44). Por último, mentres toda a xente escoitaba avisou discípulos coidado profesores lei aos que lles gusta andar vestidos longos amor

respectuosos saúdos mercados mellores asentos sinagogas lugares honrar banquetes devorar as casas das viúvas para espectáculos facer longas oracións Estes recibirán unha maior condena ilustrando hipocrisía ostentosa relixiosidade contraste xenuína piedade humildade xustiza (Lucas 20:45-47).

Lucas 20:1 E aconteceu que un daqueles días, mentres ensinaba á xente no templo e predicaba o Evanxeo, os sumos sacerdotes e os escribas achegáronse a el cos anciáns,

Pasaxe Xesús ensinou á xente no templo e predicou o evanxeo, cando os sumos sacerdotes, escribas e anciáns viñeron sobre el.

1. O poder da predicación: como Xesús predicou o Evanxeo no templo

2. Atendendo aos incrédulos: os sumos sacerdotes, escribas e anciáns desafían a Xesús

1. Feitos 4:11-12 - "Este Xesús é a pedra que vós, os construtores, rexeitaches, que se converteu na pedra angular. E non hai salvación en ninguén, pois non hai outro nome debaixo do ceo que se dea entre os homes polo que debamos ser salvados".

2. Xoán 8:31-32 - "Se permanecedes na miña palabra, sodes verdadeiramente os meus discípulos. E coñeceredes a verdade, e a verdade vos fará libres".

Lucas 20:2 E faloulle, dicindo: Díganos, con que autoridade fas estas cousas? ou quen é o que che deu esta autoridade?

A xente preguntoulle a Xesús con que autoridade actuaba e quen lle concedeu a autoridade para facelo.

1. Xesús: a voz autorizada da verdade

2. Sacar autoridade da Palabra de Deus

1. Xoán 8:31-32 - "Entón Xesús díxolles aos xudeus que creran nel: "Se permanecedes na miña palabra, sodes verdadeiramente os meus discípulos, e coñeceredes a verdade e a verdade libraravos. ”

2. Mateo 7:29 - "Porque ensinounos como quen ten autoridade, e non como os escribas".

Lucas 20:3 El respondeu e díxolles: Eu tamén vos preguntarei unha cousa; e contestame:

Xesús fixo unha pregunta aos líderes relixiosos.

1. Debemos estar sempre preparados para responder ás preguntas que nos fai Xesús.

2. Debemos ser humildes e dispostos a responder preguntas cando Xesús pregunta.

1. Mateo 22:37-40 - "Xesús respondeulle: ""Ama ao Señor, o teu Deus, con todo o teu corazón, con toda a túa alma e con toda a túa mente". Este é o primeiro e maior mandamento, e o segundo é parecido: "Ama ao teu próximo coma a ti mesmo". Toda a Lei e os profetas dependen destes dous mandamentos".

2. Santiago 1:19 - Meus queridos irmáns e irmás, tome nota disto: todos deben ser rápidos para escoitar, lentos para falar e lentos para enfadarse.

Lucas 20:4 O bautismo de Xoán, era do ceo ou dos homes?

Xesús foi interrogado polos sumos sacerdotes e os anciáns sobre a fonte do bautismo de Xoán Bautista.

1. O poder de cuestionar a nosa fe

2. Como discernir a vontade de Deus nas nosas vidas

1. Mateo 3: 16-17 - E cando Xesús foi bautizado, inmediatamente subiu da auga, e velaquí, o ceo abríronlle e viu o Espírito de Deus que baixaba coma unha pomba e quedou sobre el. ; e velaquí, unha voz do ceo dixo: "Este é o meu Fillo amado, en quen teño moito pracer".

2. 1 Xoán 4: 1-3 - Amados, non crean en todo espírito, pero proban os espíritos para ver se son de Deus, porque moitos falsos profetas saíron ao mundo. Por isto coñeces o Espírito de Deus: todo espírito que confesa que Xesucristo veu na carne é de Deus, e todo espírito que non confesa a Xesús non é de Deus. Este é o espírito do anticristo, que escoitaches que viña e que agora xa está no mundo.

Lucas 20:5 E eles razoaban entre si, dicindo: Se dicimos: Do ceo; el dirá: ¿Por que non o

crestes?

Os sumos sacerdotes e os escribas tentaban atrapar a Xesús cunha pregunta difícil.

1: Aínda cando nos enfrontamos a preguntas difíciles, Xesús aínda pode axudarnos e guiarnos para a resposta correcta.

2: Debemos ter fe en Deus aínda cando nos enfrontemos a cuestións e situacións difíciles.

1: Isaías 41:10 - Non temas; porque eu estou contigo: non te espantes; porque eu son o teu Deus: fortalecereiche; si, vouche axudar; si, apoiareino coa man dereita da miña xustiza.

2: Filipenses 4:6-7 - Non te preocupes por nada, pero en todo por medio de oración e súplica, con acción de grazas, que as túas peticións sexan coñecidas a Deus; e a paz de Deus, que supera todo entendemento, gardará os vosos corazóns e mentes por medio de Cristo Xesús.

Lucas 20:6 Pero e se dicimos: De homes; todo o pobo apedrearanos, porque están convencidos de que Xoán era un profeta.

A xente estaba convencida de que Xoán era un profeta e apedrearía a quen dixese o contrario.

1: Debemos estar sempre abertos á posibilidade de que Deus poida actuar a través de nós de xeitos inesperados.

2: Debemos esforzarnos por vivir a nosa fe con integridade, mesmo fronte á oposición.

1: Gálatas 5:22-23 "Pero o froito do Espírito é amor, alegría, paz, paciencia, bondade, bondade, fidelidade, mansedume, dominio propio; contra tales cousas non hai lei".

2: Hebreos 13:20-21 "Agora, o Deus da paz, que volveu de entre os mortos ao noso Señor Xesús, o gran pastor das ovellas, polo sangue da alianza eterna, vos equipe de todo o ben para que fagades o seu vontade, facendo en nós o que lle agrada, por medio de Xesucristo, a quen sexa a gloria para sempre e para sempre. Amén".

Lucas 20:7 E eles responderon que non sabían de onde era.

O pobo non sabía de onde procedía a autoridade dos sumos sacerdotes e escribas.

1: Temos a responsabilidade de buscar a verdade, coñecer a nosa fonte de autoridade e manternos a ela.

2: Debemos esforzarnos sempre por coñecer a orixe da nosa autoridade e estar preparados para defendela cando se nos desafie.

1: Mateo 22:21 - "Entréguenlle, pois, ao César o que é do César, e a Deus o que é de Deus".

2: Proverbios 2:2 - "Para que inclines o teu oído á sabedoría e apliques o teu corazón á intelixencia".

Lucas 20:8 Xesús díxolles: Nin vos digo con que autoridade fago estas cousas.

Xesús negouse a dicir aos líderes relixiosos de onde procedía a súa autoridade polas súas accións.

1. A autoridade de Deus: aprender a respectar e obedecer a autoridade de Deus

2. Facer o correcto: vivir unha vida de compromiso coa vontade de Deus

1. 1 Pedro 2:13-15 - Submisión ás autoridades gobernantes

2. Efesios 6:5-7 - Obedecendo e honrando aos nosos mestres

Lucas 20:9 Entón comezou a falarlle á xente esta parábola; Un home plantou unha viña, deixouna a labradores e marchou a un país afastado por moito tempo.

Resumo: un home planta unha viña e lla en arrenda aos arrendatarios antes de marchar nunha longa viaxe.

1. A parábola dos inquilinos: como debemos administrar os recursos de Deus

2. A responsabilidade da maiordomía fiel

1. Mateo 21:33-44 - Parábola de Xesús dos labradores da viña

2. 1 Corintios 4:2 - Fieis administradores da graza de Deus

Lucas 20:10 E no seu momento enviou un criado aos labradores para que lle deran do froito da viña;

Un propietario mandou un criado á súa viña para recoller o froito, pero os labradores golpearon o criado e despediuno sen nada.

1. Non debemos aproveitarnos dos que son impotentes.

2. Debemos mostrar bondade e xenerosidade cos necesitados.

1. Efesios 4:32 - "Sed bondadosos e compasivos uns cos outros, perdoándovos uns aos outros, como Deus vos perdoou en Cristo".

2. Lucas 6:38 - "Da, e darache. Unha boa medida, apretada, axitada e escorregada, verterase no teu colo. Pois coa medida que uses, medirase a ti".

Lucas 20:11 E mandou outra vez outro servo;

Esta pasaxe revela o maltrato dos criados por parte dos seus amos.

1. O perigo da ambición egoísta

2. O poder do perdón

1. Santiago 4:1-10

2. Lucas 23:32-34

Lucas 20:12 E mandou outra vez a un terceiro;

Esta pasaxe describe o rexeitamento dun mensaxeiro enviado por Deus, co mensaxeiro ferido e expulsado.

1: Por moito que o intentemos, enfrontarémonos ao rexeitamento. Debemos permanecer fieis a Deus aínda que sexamos rexeitados polo mundo.

2: Os mensaxeiros de Deus son moitas veces rexeitados, pero isto non debe impedirnos espallar a súa palabra e facer a súa obra.

1: Isaías 55:11 "Así será a miña palabra que sae da miña boca: non volverá a min vacía, senón que cumprirá o que eu queira, e prosperará no que a enviei".

2: Xoán 15:18-19 "Se o mundo vos odia, sabedes que a min me odiou antes que a vós. Se vós foses do mundo, o mundo amaría aos seus, pero porque non sodes do mundo, senón Eu te escollín do mundo, polo que o mundo te odia".

Lucas 20:13 Entón o señor da viña díxolle: Que fago? Enviarei o meu fillo amado: quizais o reverencian cando o vexan.

O señor da viña preguntou que debía facer para producir reverencia do seu pobo e decidiu enviar ao seu fillo amado.

1. A realidade do amor de Deus: comprender o amor de Deus a través das súas accións

2. Aproveitar ao máximo a graza de Deus: recoñecer e apreciar a misericordia de Deus

1. Romanos 5:8 "Pero Deus demostra o seu amor por nós nisto: mentres aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós".

2. Romanos 3:23-24 "Porque todos pecaron e están destituídos da gloria de Deus, e son xustificados gratuitamente pola súa graza mediante a redención que veu por Cristo Xesús".

Lucas 20:14 Pero cando os labradores o viron, discutían entre si, dicindo: Este é o herdeiro: veña, matámolo, para que a herdanza sexa nosa.

Esta pasaxe trata da parábola dos labradores, na que os labradores matan ao herdeiro

para facerse co control da herdanza.

1. Os perigos da cobiza e as consecuencias do egoísmo

2. A importancia de recoñecer a verdadeira autoridade

1. Proverbios 28:25 O que ten un corazón soberbio provoca conflitos, pero o que confía no Señor engordará.

2. Santiago 4:1-3 De onde veñen as guerras e as loitas entre vós? Non veñen de aquí, mesmo dos teus desexos que loitan nos teus membros? Desexádes e non tedes: matades e desexades ter, e non podedes conseguir; loitades e guerreades, pero non tedes, porque non pedides. Pedides, e non recibides, porque pedides mal, para que o consumades nas vosas concupiscencias.

Lucas 20:15 Botárono da viña e matárono. Que lles fará, pois, o señor da viña?

O señor da viña preguntoulle que debía facer cos que botaban fóra ao servo e o mataban.

1. As consecuencias da avaricia: unha reflexión sobre Lucas 20:15

2. A necesidade de xustiza: leccións de Lucas 20:15

1. Eclesiastés 8:11-12 - Cando a condena por un crime non se leva a cabo rapidamente, o corazón das persoas énchese de esquemas para facer mal.

2. Romanos 12:19 - Non vos vinguédes, meus queridos amigos, pero deixade lugar á ira de Deus, pois está escrito: “É meu vingarse; Eu pagarei", di o Señor.

Lucas 20:16 El virá e destruirá a estes labradores, e dará a viña a outros. E cando o oíron, dixeron: Deus o libre.

A xente escoitou a parábola de Xesús sobre a Viña e quedaron conmocionadas polo final cando o dono da viña destruíu aos labradores e entregou a viña a outros.

1. A parábola da viña: atopar a xustiza de Deus en lugares descoñecidos

2. A parábola da viña: a soberanía de Deus

1. Mateo 21:33-46 - A parábola dos labradores da viña

2. Isaías 5:1-7 - A parábola da viña do Señor dos exércitos

Lucas 20:17 E mirándoos, díxolles: Que é entón isto que está escrito: A pedra que rexeitaron os arquitectos, converteuse na cabeza do ángulo?

Xesús deuse conta dos mestres da lei e fíxolles unha pregunta sobre un versículo da Biblia.

1. Como a pedra rexeitada se converteu na pedra angular da Igrexa

2. O poder da redención de Deus a través da súa Palabra

1. Feitos 4:11-12 - Esta é a pedra que vos canteiros desaproveitaron, que se converteu na cabeza da esquina.

12 Tampouco hai salvación en ningún outro, pois non hai outro nome debaixo do ceo que se dea entre os homes, polo que teñamos que ser salvados.

2. Isaías 28:16 - Por iso, así di o Señor Deus: Velaquí, poño en Sion como fundamento unha pedra, unha pedra probada, unha pedra angular preciosa, un fundamento seguro: o que cre non se apresurará.

Lucas 20:18 Quen caia sobre esa pedra será quebrado; pero sobre quen caia, moerá a po.

A pedra pode traer destrución tanto a aqueles que caen sobre ela como a aqueles sobre os que cae.

1: O poder de Cristo para xulgar e salvar

2: O perigo de rexeitar a Cristo

1: Isaías 8:14-15 - E será un santuario; senón unha pedra de tropezo e unha pedra de ofensa para as dúas casas de Israel, unha xenebra e unha trampa para os habitantes de Xerusalén.

2: Romanos 9:30-32 - Que diremos entón? Que os xentís, que non seguiron a xustiza, acadaron a xustiza, mesmo a xustiza que é da fe. Pero Israel, que seguía a lei da xustiza, non acadou a lei da xustiza. Por que? Porque non o buscaron pola fe, senón como polas obras da lei.

Lucas 20:19 E os sumos sacerdotes e os escribas procuraban nesa mesma hora impoñerlle as mans; e temían ao pobo, pois decatáronse de que falara contra eles esta parábola.

Os sumos sacerdotes e os escribas procuraron arrestar a Xesús porque entendían que falaba unha parábola contra eles.

1: Debemos ter coidado de ser conscientes das nosas accións e das súas consecuencias.

2: Debemos permanecer humildes e non ofendernos cando outros nos desafían.

1: Proverbios 16:18-19 "A soberbia vai antes da destrución, e o espírito altivo antes da caída. É mellor ser de espírito humilde cos pobres que repartir o botín cos soberbios".

2: Filipenses 2: 3-4 "Non fagades nada por ambición egoísta ou por presunción, pero con humildade considerade aos demais máis importantes ca vós mesmos. Que cada un de vós mire non só os seus propios intereses, senón tamén os intereses dos demais".

Lucas 20:20 E vixiárono e enviaron espías, que se finxisen homes xustos, para apoderarse das súas palabras, para entregalo ao poder e autoridade do gobernador.

Os líderes relixiosos conspiraron contra Xesús enviando espías para tratar de atopar un xeito de acusalo e de que o gobernador romano o arrestase.

1. O perigo do engano: examinando o intento dos líderes relixiosos de atrapar a Xesús

2. O poder da verdade: como Xesús enfrontou o engano con fidelidade

1. Mateo 22:15-22 - Xesús enfróntase aos fariseos cunha parábola

2. Salmo 34:13 - "Guarda a túa lingua do mal e os teus beizos de falar enganos".

Lucas 20:21 E preguntáronlle: Mestre, sabemos que dis e ensinas ben, nin aceptas a persoa de ninguén, senón que ensinas verdadeiramente o camiño de Deus.

Xesús ensinou sinceramente sen prexuízos nin p para ningunha persoa.

1. Debemos practicar o que predicamos e ser coherentes nas nosas palabras e accións.

2. Xesús mostrounos como vivir unha vida de integridade e honestidade.

1. Proverbios 12:17 - O que fala a verdade manifesta a xustiza, pero un falso testemuña o engano.

2. Mateo 22:37-40 - Xesús díxolle: Amarás ao Señor, o teu Deus, con todo o teu corazón, con toda a túa alma e con toda a túa mente. Este é o primeiro e grande mandamento. E a segunda é semellante a ela: Amarás ao teu próximo coma a ti mesmo. Destes dous mandamentos penden toda a lei e os profetas.

Lucas 20:22 É lícito para nós dar tributo ao César, ou non?

Pasaxe Os líderes relixiosos preguntaron a Xesús se lles era lícito render tributo a César.

1. Ensinanzas de Xesús sobre o cumprimento das leis gobernamentais

2. O poder das palabras de Xesús en situacións difíciles

1. Romanos 13: 1-7 - Que cada alma se someta aos poderes superiores. Porque non hai poder senón de Deus: os poderes que hai son ordenados por Deus.

2. Mateo 22:15-22 - Dade, pois, ao César as cousas que son do César; e a Deus as cousas que son de Deus.

Lucas 20:23 Pero el decatouse da súa astucia e díxolles: Por que me tentades?

O fragmento mostra que Xesús era consciente das astutas intencións das autoridades relixiosas e pediulles que deixasen de tentar enganalo.

1. "Deus ve as nosas astutas intencións": unha lección sobre como Xesús viu a través das astutas intencións das autoridades relixiosas e retounas a deixar de tentar enganalo.

2. "Deus coñece os nosos corazóns": A sobre como Deus coñece todos os nosos pensamentos e intencións, e como este coñecemento debe levarnos ao arrepentimento.

1. Mateo 22:15-22: A parábola da festa das vodas, que mostra como Xesús era consciente das astutas intencións das autoridades relixiosas e como as desafiaba.

2. Romanos 2:17-24: O ensino de Paulo sobre o coñecemento de Deus dos nosos pensamentos e como debe levarnos ao arrepentimento.

Lucas 20:24 móstrame un céntimo. De quen ten a imaxe e subscrición? Eles responderon e dixeron: Do César.

Preguntóuselles á xente de quen estaba a imaxe e inscrición nun centavo e responderon que era do César.

1. "Entréganlle ao César as cousas que son do César"

2. "O poder e a autoridade das autoridades gobernamentais"

1. Mateo 22:21 - "Entréguenlle, pois, ao César as cousas que son do César; e a Deus as cousas que son de Deus".

2. Romanos 13:1 - "Que toda alma se someta aos poderes superiores. Porque non hai poder senón de Deus: os poderes que hai son ordenados por Deus".

Lucas 20:25 E díxolles: Dade, pois, ao César o que é do César, e a Deus o que é de Deus.

Dálle a Deus o que é de Deus: a importancia de recoñecer os nosos deberes espirituais.

1:

Dedícate ao Señor: Vivindo unha vida dedicada á súa vontade.

2:

Devolver a Deus: entender a nosa responsabilidade como crentes.

1:

Romanos 12:1-2 - Por iso, irmáns, pídovos que, en vista da misericordia de Deus, ofrezades os vosos corpos como sacrificio vivo, santo e agradable a Deus; esta é a vosa adoración verdadeira e adecuada. Non te axustes ao patrón deste mundo, pero transfórmate coa renovación da túa mente. Entón poderás probar e aprobar cal é a vontade de Deus: a súa boa, agradable e perfecta vontade.

2:

Mateo 22:37-40 - Xesús respondeu: "Ama ao Señor, o teu Deus, con todo o teu corazón, con toda a túa alma e con toda a túa mente". Este é o primeiro e maior mandamento. E o segundo é así: 'Ama ao teu próximo coma a ti mesmo'. Toda a Lei e os profetas dependen destes dous mandamentos".

Lucas 20:26 E non puideron comprender as súas palabras diante do pobo, e quedaron marabillados da súa resposta e calaron.

A xente quedou abraiada pola resposta de Xesús e non puido argumentar en contra.

1: Lembre de confiar e confiar en Deus en todos os asuntos, porque El é a nosa fonte de sabedoría e forza.

2: Debemos estar preparados para responder preguntas difíciles con graza e sabedoría do Señor.

1: Santiago 1:5 - "Se algún de vós carece de sabedoría, que pida a Deus, que dá a todos con generosidade, e non reprende; e daráselle".

2: Proverbios 2: 6-7 - "Porque o Señor dá sabedoría: da súa boca sae coñecemento e entendemento. El acumula sabedoría sana para os xustos: é un escudo para os que

andan rectos".

Lucas 20:27 Entón achegáronse a el algúns dos saduceos, que negan que haxa resurrección; e preguntáronlle:

Os saduceos cuestionaron a Xesús sobre a posibilidade da resurrección.

1. Debemos confiar no poder da resurrección e nunca perder a fe.

2. Debemos ter fe nas promesas de Deus, especialmente na resurrección.

1. 1 Corintios 15:12-26 - O ensino de Paulo sobre a resurrección dos mortos.

2. Isaías 26:19 - A promesa de resurrección de Deus para o seu pobo.

Lucas 20:28 Dicindo: Mestre, Moisés escribiunos: Se o irmán dun alguén morre, tendo muller, e morre sen fillos, que o seu irmán tome a súa muller e dea descendencia ao seu irmán.

A pasaxe fala dun requisito escrito por Moisés de que se un home morre sen fillos, o seu irmán debe levar á súa muller para criar fillos no nome do seu irmán.

1. A importancia da familia: por que debemos coidar dos nosos seres queridos

2. O valor do legado: deixando un impacto positivo nas xeracións futuras

1. Xénese 2:24: "Por iso un home deixará ao seu pai e á súa nai e unirase á súa muller, e serán unha soa carne".

2. 1 Xoán 3:17, "Pero quen ten bens do mundo, ve o seu irmán necesitado e pecha o seu corazón contra el, como permanece nel o amor de Deus?"

Lucas 20:29 Había, pois, sete irmáns, e o primeiro tomou muller e morreu sen fillos.

A pasaxe relata a historia de sete irmáns, na que o primeiro irmán tomou muller e morreu sen fillos.

1. A importancia de querer aos seres queridos na vida; 2. Unha lección sobre a fraxilidade da vida.

1. Eclesiastés 3:2 - "Un tempo para nacer e un tempo para morrer"; 2. 1 Pedro 1:24-25 - "Porque toda carne é como herba, e toda a gloria do home como flor da herba. A herba seca e a súa flor cae".

Lucas 20:30 E o segundo levouna por muller, e morreu sen fillos.

Esta pasaxe fala de dous homes que casaron coa mesma muller. O primeiro home morreu sen ter fillos mentres que o segundo non.

1: O plan de Deus é sempre o mellor - Romanos 8:28

2: A importancia da fe - Hebreos 11:6

1: Eclesiastés 9:11 - A carreira non é para os rápidos, nin a batalla para os fortes, nin pan para os sabios, nin riquezas para os intelixentes, nin favores para os que saben, senón que o tempo e o azar pasan a todos.

2: Proverbios 16:9 - O corazón do home planea o seu camiño, pero o Señor establece os seus pasos.

Lucas 20:31 E o terceiro colleuna; e do mesmo xeito tamén os sete: e non deixaron fillos e morreron.

Sete irmáns tomou cada un a súa quenda de casar cunha viúva, pero ningún deles tivo fillos e morreron todos.

1: Deus ten un plan para todos nós, aínda que non leve a ter fillos.

2: A vontade de Deus ás veces é difícil de entender, pero sempre é para o noso beneficio.

1: Romanos 8:28 - "E sabemos que en todas as cousas Deus traballa para o ben dos que o aman, que foron chamados segundo o seu propósito".

2: Eclesiastés 3:1-8 - "Hai un tempo para todo, e un tempo para cada actividade baixo o ceo: un tempo para nacer e un tempo para morrer, un tempo para plantar e un tempo para arrincar, un tempo. tempo de matar e tempo de curar, tempo de derrubar e tempo de construír, tempo de chorar e tempo de rir, tempo de chorar e tempo de bailar, tempo de esparcir pedras e tempo de recollelas. , un tempo para abrazar e un tempo para absterse de abrazar, un tempo para buscar e un tempo para renunciar, un tempo para gardar e un tempo para tirar, un tempo para arrancar e un tempo para reparar, un tempo para calar. e un tempo para falar, un tempo para amar e un tempo para odiar, un tempo para a guerra e un tempo para a paz".

Lucas 20:32 Último de todos morreu tamén a muller.

A pasaxe describe a morte dunha muller.

1: Debemos lembrar de apreciar o noso tempo na terra, xa que a nosa mortalidade é un recordatorio da nosa fraxilidade.

2: Debemos vivir as nosas vidas con propósito e sentido, sabendo que todos un día sucumbiremos á morte.

1: Eclesiastés 7:2 - "É mellor ir a unha casa de loito que ir a unha casa de festa, porque a morte é o destino de todos; os vivos deberían tomar isto en serio".

2: Hebreos 9:27 - "Así como a xente está destinada a morrer unha vez, e despois a enfrontarse ao xuízo".

Lucas 20:33 Polo tanto, na resurrección, de quen deles é a muller? pois sete tíñaa por muller.

Na pasaxe, Xesús fai unha pregunta sobre unha muller que tivo sete maridos consecutivos na súa vida. Pregúntase que pasará con ela na resurrección, xa que os sete maridos tamén resucitarán.

1. A insondable sabedoría de Deus: explorando o misterio da vida despois da morte

2. O vínculo eterno do matrimonio: reafirmando o noso compromiso co amor e a fidelidade

1. 1 Corintios 15:35-45; Explorando os misterios da vida despois da morte

2. Efesios 5:21-33; O vínculo eterno do matrimonio e o seu significado espiritual

Lucas 20:34 E respondendo Xesús, díxolles: Os fillos deste mundo casan e son casados.

Xesús explica como as persoas do mundo casan e se dan en matrimonio.

1. O matrimonio non é unha simple decisión que se tome á lixeira.

2. Debe respectarse a santidade do matrimonio.

1. Efesios 5:22-33 - As esposas deben someterse aos seus maridos en reverencia a Cristo.

2. Hebreos 13:4 - O matrimonio debe ser celebrado en honra por todos.

Lucas 20:35 Pero os que serán considerados dignos de obter ese mundo e a resurrección de entre os mortos, nin se casan nin son dados en casamento.

A pasaxe fala de ser digno de obter o mundo e da resurrección de entre os mortos, que vén coa condición de non contraer matrimonio.

1: Para obter o mundo e a resurrección de entre os mortos, os cristiáns deben renunciar ao matrimonio e concentrarse en Deus.

#2: o matrimonio é un agasallo de Deus, pero non é o máis importante da vida; máis ben, debemos esforzarnos pola vida eterna e a resurrección.

1: Mateo 19:12 - "Porque hai algúns eunucos, que así naceron do ventre da súa nai; e hai algúns eunucos, que foron feitos eunucos dos homes; e hai eunucos, que se fixeron eunucos para o reino. por amor do ceo. O que poida recibilo, que o reciba".

2: 1 Corintios 7:32-34 - "Pero quero que sen coidado. O que non está casado preocúpase das cousas que pertencen ao Señor, como pode agradar ao Señor: pero o casado preocúpase das cousas. que son do mundo, como pode agradar á súa muller. Tamén hai diferenza entre unha muller e unha virxe. A muller solteira coida das cousas do Señor, para que sexa santa tanto no corpo como no espírito; está casada coida das cousas do mundo, como pode agradar ao seu marido".

Lucas 20:36 Tampouco poden morrer máis, porque son iguais aos anxos; e son fillos de Deus, sendo fillos da resurrección.

Os fillos de Deus son iguais aos anxos e vivirán para sempre por ser os fillos da resurrección.

1. Vida eterna: a promesa de Deus de inmortalidade

2. Os fillos de Deus: redimidos polo seu amor

1. Mateo 22:30 - "Porque na resurrección nin se casan nin son dados en matrimonio, senón que son como os anxos de Deus no ceo".

2. Romanos 8:17 - "E se fillos, entón herdeiros; herdeiros de Deus e coherdeiros con Cristo; se é así que padecemos con el, para que tamén sexamos glorificados xuntos".

Lucas 20:37 Agora que os mortos resucitaron, incluso Moisés amosou na arbustiva, cando chamou ao Señor Deus de Abraham, Deus de Isaac e Deus de Xacob.

Os mortos resucitan, e Moisés mostrou isto na arbustiva ardendo, cando chamou ao Señor Deus de Abraham, Isaac e Xacob.

1. O poder de Deus na resurrección

2. A fidelidade de Deus na Alianza

1. Romanos 4:16-17 - Así que a promesa é recibida pola fe. Dáse como agasallo gratuíto. E todos estamos seguros de recibilo, vivimos ou non segundo a lei de Moisés. Porque a promesa é dada pola fe en Xesucristo.

2. Hebreos 11:17-19 - Pola fe Abraham, cando foi probado, ofreceu a Isaac, e o que recibira as promesas ofrecía ao seu fillo unigénito; foi a el a quen se lle dixo: "En Isaac chamarase a túa descendencia". Considerou que Deus é capaz de resucitar á xente mesmo de entre os mortos, dos que tamén o recibiu como un tipo.

Lucas 20:38 Porque non é Deus dos mortos, senón dos vivos, porque todos viven para el.

Esta pasaxe ensina que Deus é o Deus dos vivos, non dos mortos, e todas as persoas viven para El.

1. Vivir para o Señor: a mensaxe de Lucas 20:38

2. Abrazar a vida eterna en Cristo: a bendición de Lucas 20:38

1. Romanos 14:8-9 - Porque se vivimos, vivimos para o Señor; e se morremos, morremos ao Señor: se vivimos, ou morremos, somos do Señor.

2. Xoán 11:25-26 - Xesús díxolle: "Eu son a resurrección e a vida. Quen cre en min, aínda que morra, vivirá, e todo aquel que vive e crea en min, non morrerá nunca.

Lucas 20:39 Entón respondendo algúns dos escribas dixeron: Mestre, ben dixeches.

As sabias palabras de Xesús foron loadas polos escribas.

1: A sabedoría atópase en coñecer a verdade da palabra de Deus e vivila.

2: Xesús falou con autoridade e debemos facer caso das súas palabras como verdade.

1: Proverbios 1:7 - O temor do Señor é o principio do coñecemento, pero os necios desprezan a sabedoría e a instrución.

2: Xoán 8:32 - E coñeceredes a verdade, e a verdade vos fará libres.

Lucas 20:40 E despois non se atreveron a facerlle ningunha pregunta.

A xente non se atreveu a facerlle máis preguntas a Xesús despois de que el respondese a unha das súas preguntas.

1. Podemos aprender do exemplo de Xesús para estar seguros das nosas respostas e para non ter medo a falar con verdade.

2. Aínda que pode ser intimidante que nos fagan preguntas difíciles, debemos confiar na guía de Deus e ter fe nas nosas respostas.

1. Salmo 46:10: "Estade quietos e sabe que eu son Deus".

2. Mateo 11: 28-29: "Ven a min, todos os que están traballados e cargados, e eu vos darei descanso. Tomade sobre vós o meu xugo e aprendede de min, porque son manso e humilde de corazón e atoparedes descanso para as vosas almas".

Lucas 20:41 E díxolles: Como din que Cristo é fillo de David?

Xesús pregunta aos líderes relixiosos da súa época sobre os detalles da súa fe.

1: A identidade de Cristo é un aspecto importante da nosa fe, e debemos estar seguros de que a entendemos correctamente.

2: Xesús desafíanos a cuestionar as nosas crenzas e a asegurarnos de que estamos vivindo o que dicimos crer.

1: Romanos 10:14-15 - Como entón invocarán a aquel en quen non creron? e como crerán naquel de quen non escoitaron? e como escoitarán sen predicador? E como predicarán, se non son enviados?

2: Mateo 7:21-23 - Non todo aquel que me diga: Señor, Señor, entrará no reino dos ceos; senón quen fai a vontade do meu Pai que está no ceo. Moitos me dirán naquel día: Señor, Señor, non profetizamos no teu nome? e no teu nome botaches fóra demos? e no teu nome fixeches moitas obras marabillosas? E entón profesareilles: nunca vos coñecín: apartade de min, vós que facedes iniquidade.

Lucas 20:42 E o propio David di no libro dos Salmos: "Díxolle o Señor ao meu Señor: Senta á miña dereita.

O Señor manda ao Señor de David que se sente á súa dereita.

1: Debemos estar sempre dispostos a seguir os mandamentos do Señor.

2: O Señor exalta os que lle son obedientes.

1: Isaías 42:1 - "Velaí o meu servo, a quen eu sustento; o meu elixido, en quen a miña alma se deleita; puxen sobre el o meu espírito: el fará chegar o xuízo aos xentís".

2: Xoán 15:14 - "Vós sodes meus amigos, se facedes o que vos mando".

Lucas 20:43 Ata que faga dos teus inimigos o estrado dos teus pés.

Esta pasaxe fala da promesa de Xesús de facer dos seus inimigos un escabel ata que regrese.

1. Vivir en Esperanza Esperando: Esperando o Retorno de Xesús

2. Manterse firmes na fe: Xesús é o noso campión

1. Salmo 110: 1 - "O Señor di ao meu Señor: "Séntate á miña dereita ata que faga dos teus inimigos un estrado dos teus pés".

2. Hebreos 10:12-13 - "Pero este sacerdote, cando ofreceu para sempre un sacrificio polos pecados, sentouse á dereita de Deus, e desde entón agarda que os seus inimigos sexan postos como estrado dos seus pés".

Lucas 20:44 David, pois, chámalle Señor, como é entón o seu fillo?

Os fariseos preguntaron a Xesús sobre a relación entre David e o Mesías, preguntando como David podería chamar ao Mesías "Señor" se fosen pai e fillo.

1: A relación de Xesús con Deus é única, e debemos recoñecer o poder da divindade de Xesús.

2: Debemos ser humildes e aceptar a Xesús como o noso Señor e Salvador.

1: Salmo 110: 1 - "O Señor díxolle ao meu Señor: 'Séntate á miña dereita, ata que poña os teus inimigos por estrado dos teus pés'".

2: Colosenses 2:9 - "Porque nel habita corporalmente toda a plenitude da divindade".

Lucas 20:45 Entón, ante o público de todo o pobo, díxolles aos seus discípulos:

Xesús instrúe aos seus discípulos que teñan coidado co que gastan o seu diñeiro e que llo dean a Deus en lugar de a eles mesmos.

1. O poder do altruismo: como dar a Deus trae bendición

2. A necesidade de contento: atopar a alegría no que xa temos

1. 2 Corintios 9:7 - "Cada un de vós debería dar o que decidiu no seu corazón dar, non de mala gana nin por forza, porque Deus ama a un doador alegre".

2. 1 Timoteo 6: 6-8 - "Pero a piedad con contento é unha gran ganancia. Porque non trouxemos nada ao mundo, e nada podemos sacar del. Pero se temos comida e roupa, contentarémonos con iso. ."

Lucas 20:46 Coidado cos escribas, que desexan andar con túnicas longas, e adoran os saúdos nos mercados, os asentos máis altos nas sinagogas e as salas principais nas festas;

Coidado cos que buscan poder e status.

1. Rexeitando as tentacións do orgullo e do poder.

2. Esforzarse pola humildade máis que polo status.

1. Xoán 13:12-17 - Xesús lavando os pés dos seus discípulos.

2. Proverbios 16:18 - O orgullo vai antes da destrución.

Lucas 20:47 que devoran as casas das viúvas, e fan longas oracións por espectáculo: estas recibirán unha condena maior.

A pasaxe advirte contra aqueles que usan oracións longas para explotar ás viúvas para o seu propio beneficio.

1. A xustiza de Deus será servida a aqueles que se aproveiten dos vulnerables.

2. Reza con sinceridade, non para mostrar.

1. 1 Xoán 3:17-18 - "Pero se alguén ten os bens do mundo e ve o seu irmán necesitado, pero pecha o seu corazón contra el, como permanece nel o amor de Deus? Fillos, non amemos de palabra ou fala senón de feito e de verdade".

2. Proverbios 22:22-23 - "Non roubes ao pobre, porque é pobre, nin esmagues ao aflixido na porta, porque o Señor defenderá a súa causa e roubará a vida aos que o rouban".

Lucas 21 presenta as ensinanzas de Xesús sobre a ofrenda da viúva, os sinais do fin dos tempos e a destrución de Xerusalén.

1o Parágrafo: O capítulo comeza con Xesús observando que os ricos poñen os seus agasallos no tesouro do templo e tamén a viúva pobre mete dúas moedas de cobre moi pequenas. El dixo: "De verdade dígovos que esta pobre viúva puxo máis que todas as demais". Todas estas persoas deron os seus agasallos coa súa riqueza; pero ela, saíndo da súa pobreza, puxo todo o que tiña para vivir' destacando o seu sacrificio como exemplo de verdadeira xenerosidade (Lucas 21:1-4).

Segundo parágrafo: mentres algúns falaban do templo adornado con fermosas pedras e agasallos dedicados a Deus, Xesús predixo a súa destrución dicindo que non quedaría pedra sobre pedra que non fose derrubada, o que levou aos discípulos a preguntar cando sucederían estas cousas que serían. asinar que teñen lugar. En resposta, advertiulles que non se deixaran enganar, moitos chegan o seu nome reclamando o tempo próximo, pero non deberían seguilos. 11). Ademais, predixo aos crentes de persecución antes de todo isto, pero aseguroulles que resultaría oportunidade dar testemuño prometeu sabedoría falar adversarios incapaces de resistir contradicir tamén advertiu a traizón ata a morte o odio a todas as nacións porque o seu nome aínda os animou a manterse firmes para gañar a vida (Lucas 21:12-19).).

Terceiro parágrafo: Continuando coa súa profecía, predixo a desolación Xerusalén rodeada de exércitos advertindo a aqueles Xudea que fuxan das montañas que aquelas cidades saian daqueles países non entren na cidade por estes días vinganza cumprimento do que escribiu gran angustia terra ira súa xente caia pola espada nacións cativas lideradas Xerusalén pisoteou xentís ata veces cumpríronse os xentís (Lucas 21:20-24). Entón falou perturbacións cósmicas signos sol lúa estrelas terra angustia nacións perplexidade ruxir lanzando mar xente desmaio terror aprensivo o que vén mundo corpos celestes sacudidos entón verán Fillo Home vir nube con poder gran gloria cando estas cousas comezan a suceder erguerse levantar cabezas porque debuxo a redención preto de animar os discípulos ler sinais tempos como a figueira brotando coñecer o reino Deus preto de avisalos coidadosos corazóns non lastrados carousing borracheira ansiedades día da vida pechar inesperadamente trampa orar forza escapar todo pasar pasar ante Fillo Home (Lucas 21:25-36). O capítulo conclúe con El ensinando o templo diariamente mentres pasaba as noites ao Monte Olivos e a xente cedo pola mañá veu El escoitalo templo indicando unha influencia crecente no medio da tensión crecente que levaba os acontecementos pasionales finais dos próximos capítulos (Lucas 21:37-

38).

Lucas 21:1 E levantou a vista e viu que os ricos botaban os seus agasallos no tesouro.

Xesús observou que os ricos daban xenerosamente ao tesouro do templo.

1: A xenerosidade é máis que diñeiro - Romanos 12:8

2: O noso dar debe ser sacrificial - 2 Corintios 8:1-2

1: Proverbios 3:9-10 - Honra ao Señor cos teus bens e coas primicias de todos os teus produtos.

2: Malaquías 3:10 - Trae todos os décimos ao almacén, para que haxa comida na miña casa.

Lucas 21:2 E viu tamén a unha viúva pobre que botaba alí dous ácaros.

A pasaxe trata sobre Xesús observando a unha viúva pobre dando dous ácaros ao templo.

1. O poder dos pequenos sacrificios: como podemos marcar a diferenza cun pouco

2. O corazón da viúva: Deus ve e valora o noso servizo

1. Marcos 12:41-44 - Xesús encomia a ofrenda da viúva

2. 2 Corintios 8: 1-5 - Paul anima aos corintios a dar xenerosamente segundo as súas posibilidades

Lucas 21:3 E dixo: En verdade dígovos que esta pobre viúva botou máis ca todos.

Esta pobre viúva doou xenerosamente máis que ninguén.

1. O poder da xenerosidade

2. A importancia do sacrificio

1. Marcos 12:41-44 - Xesús encomia á viúva pola súa xenerosidade.

2. 2 Corintios 8: 1-5 - Paul anima aos corintios a dar sacrificio.

Lucas 21:4 Porque todos estes teñen da súa abundancia entregados ás ofrendas de Deus;

Esta pasaxe destaca o sacrificio extremo e a fidelidade dunha viúva que entregou todo o que tiña ás ofrendas de Deus.

1. O poder da xenerosidade: aprender a sacrificar con fe

2. O ácaro da viúva: confiar na Providencia de Deus

1. Marcos 12:41-44 - Xesús encomia á viúva pola súa fe e sacrificio.

2. Deuteronomio 15: 7-11 - O mandamento de Deus de ser xeneroso e aberta para os necesitados.

Lucas 21:5 E mentres algúns falaban do templo, como estaba adornado con pedras preciosas e agasallos, dixo:

O templo estaba adornado con pedras preciosas e agasallos.

1: Deus quere que nos adornemos con bos agasallos e que os usemos para a súa gloria.

2: A beleza do templo é un reflexo da gloria de Deus.

1:1 Pedro 3:3-4? Non deixas que o teu adorno sexa externo? □ a trenza do cabelo e a posta de xoias de ouro, ou a roupa que levas, pero que o teu adorno sexa a persoa oculta do corazón coa beleza imperecedeira dun espírito manso e tranquilo, que aos ojos de Deus é moi precioso. ??

2: Salmos 45:13-14 ? o rei está engaiolado pola túa beleza; honrao, porque é o teu señor. Toda gloriosa é a princesa no seu cuarto, con túnicas entretecidas con ouro.

Lucas 21:6 En canto a estas cousas que ves, virán días nos que non quedará pedra sobre pedra que non sexa derrubada.

Virán días en que o Templo será destruído e non quedará nin unha soa pedra en pé.

1. A importancia de vivir o momento presente e confiar no proxecto do Señor.

2. A fugacidade das estruturas físicas e a permanencia da palabra de Deus.

1. Salmo 146: 3-4 - "Non confíes nos príncipes, nun fillo do home, en quen non hai salvación. Cando o seu alento desaparece, volve á terra; nese mesmo día perecen os seus plans".

2. Hebreos 13:8 - "Xesús Cristo é o mesmo onte e hoxe e para sempre".

Lucas 21:7 E preguntáronlle: Mestre, pero cando serán estas cousas? e que sinal haberá cando estas cousas sucedan?

A xente preguntou a Xesús cando se produciría a destrución do templo e os sinais asociados a el.

1: Coñecendo os sinais dos tempos: as ensinanzas de Xesús sobre o fin dos tempos

2: Como prepararse para o final: Leccións de Xesús sobre a destrución que se aveciña

1: Mateo 24:3-14 "Xesús" ensinanzas sobre os signos do fin dos tempos

2: Mateo 24:36-44 "Xesús" ensinanzas sobre a preparación para o fin dos tempos.

Lucas 21:8 E dixo: "Coidado de non ser enganados; porque moitos virán no meu nome, dicindo: Eu son o Cristo; e o tempo achégase: non vaiades, pois, detrás deles.

Esta pasaxe enfatiza a importancia de desconfiar dos falsos profetas que veñen en nome de Xesús e afirman ser o Mesías.

1. Preparándose para a vinda do Señor: estar atento aos falsos profetas

2. Non se deixe enganar: discernir os falsos profetas no mundo actual

1. Xeremías 29:8-9 "Porque así di o Señor dos exércitos, o Deus de Israel: Non vos enganen os vosos profetas e os vosos adiviños que están no medio de vós, nin escoitedes os vosos soños que facedes. ser soñado. Porque vos profetizan en mentira no meu nome: Eu non os mandei, di o Señor".

2. 2 Pedro 2:1,3 "Pero tamén houbo falsos profetas entre o pobo, así como entre vós haberá falsos mestres, que traerán en secreto herexías condenatorias, incluso negando ao Señor que os mercou, e traerán sobre si mesmos. rápida destrución... E mediante a cobiza farán mercadoría de ti con palabras finxidas".

Lucas 21:9 Pero cando oiades falar de guerras e conmocións, non vos asustedes, porque estas cousas deben suceder primeiro; pero o final non é pouco a pouco.

Xesús advirte de que haberá guerras e conmocións pero non hai que ter medo porque o final aínda non está preto.

1. Unha lección de Xesús sobre o manexo do medo e da ansiedade.

2. Aprender a confiar en Deus en tempos de dificultades.

1. Salmo 46: 1-3 "Deus é o noso refuxio e fortaleza, un auxilio sempre presente nos problemas. Por iso non teremos medo, aínda que a terra cede e os montes caian no corazón do mar, aínda que as súas augas ruxien. e a escuma e as montañas tremen co seu salto".

2. Romanos 8:28-29 "E sabemos que en todas as cousas Deus traballa para o ben dos que o aman, que foron chamados segundo o seu propósito. Para aqueles que Deus coñeceu de antemán, tamén os predestinou para que se conformen á imaxe de seu Fillo, para que fose o primoxénito entre moitos irmáns e irmás".

Lucas 21:10 Entón díxolles: Levantarase nación contra nación e reino contra reino.

Este verso fala dun tempo futuro no que as nacións estarán en conflito entre si.

1. O próximo conflito: como prepararse para a turbulencia que se aveciña

2. Atopar a paz no medio do caos: como confiar en Deus en tempos de dificultades

1. Mateo 24: 6-7 - "E escoitaredes falar de guerras e rumores de guerras. Mirade que non vos turbedes, porque todas estas cousas teñen que suceder, pero o fin aínda non é. Porque unha nación levantarase contra nación. , e reino contra reino".

2. Salmo 46: 1-2 - "Deus é o noso refuxio e fortaleza, un auxilio moi presente nas angustias. Por iso non temeremos, aínda que a terra sexa removida e as montañas sexan levadas ao medio do mar".

Lucas 21:11 E haberá grandes terremotos en diversos lugares, fames e pestes; e haberá espectáculos temibles e grandes sinais do ceo.

A Biblia prevé desastres naturais, fames, pestes e vistas temibles e grandes sinais do ceo.

1: Deus controla todos os desastres naturais, mesmo cando o facemos? Enténdeo .

2: Debemos confiar en Deus e ter fe mesmo cando nos enfrontamos a desastres naturais.

1: Romanos 8:28 - E sabemos que todas as cousas colaboran para o ben dos que aman a Deus, dos que son chamados segundo o seu propósito.

2: Isaías 41:10 - Non temas; porque eu estou contigo: non te espantes; porque eu son o teu Deus: fortalecereiche; si, vouche axudar; si, apoiareino coa man dereita da miña xustiza.

Lucas 21:12 Pero antes de todo isto, imporán as súas mans sobre vós e perseguiránvos, entregándovos ás sinagogas e nos cárceres, sendo levados ante reis e gobernantes por mor do meu nome.

Os cristiáns serán perseguidos, arrestados e incluso levados ante os gobernantes pola súa fe en Xesús.

1. Non teñas medo de manterte firme na túa fe sen importar o custo.

2. Non esquezamos que o propio Xesús foi perseguido por predicar a mensaxe do evanxeo.

1. Actos 5:41 - Os apóstolos alegráronse de que fosen considerados dignos de sufrir vergoña polo seu nome.

2. 1 Pedro 4:12-16 - Amados, non pensedes estraño en canto á proba ardente que vos ten a proba, como se vos pasase algunha cousa estraña.

Lucas 21:13 E virá a vós como testemuño.

Esta pasaxe afirma que todas as experiencias na vida serán un testemuño da obra de Deus nas nosas vidas.

1. "O testemuño da obra de Deus nas nosas vidas"

2. "Vivir unha vida de testemuño"

1. Romanos 8:28 - "E sabemos que todas as cousas colaboran para o ben dos que aman a Deus, dos que son chamados segundo o seu propósito".

2. Santiago 1:2-4 - "Irmáns meus, considerade todo gozo cando caes en varias probas, sabendo que a proba da túa fe produce paciencia. Pero deixa que a paciencia teña a súa obra perfecta, para que sexades perfectos e completos, carece de nada".

Lucas 21:14 Establecede, pois, nos vosos corazóns, non meditades ante o que responderedes:

Xesús indícanos que confiemos na guía de Deus e non nos preocupemos por como responderemos ás situacións difíciles.

1: ? Queres a túa fe en Deus e cre na súa orientación?

2: ? □ o Non te preocupes polas túas respostas, tes fe en Deus?

1: Mateo 6:25-34 ??Non te preocupes

2: Proverbios 3:5-6 Confía no Señor con todo o teu corazón

Lucas 21:15 Porque vouche dar boca e sabedoría, que todos os teus adversarios non poderán contrarrestar nin resistir.

Xesús promete aos seus discípulos que lles dará boca e sabedoría contra que os seus adversarios non poderán resistir nin discutir.

1. Xesús é o noso avogado: confiando na sabedoría de Deus en tempos de adversidade

2. Tomar coraxe ante a oposición: confiar nas promesas do Señor

cruzado-

1. Xoán 14:26 - ? ut o Auxiliador, o Espírito Santo, que o Pai enviará no meu nome, ensinaravos todas as cousas e lembraravos todo o que vos dixen.

2. 1 Corintios 1:25-27 - ? ou a insensatez de Deus é máis sabia que os homes, e a debilidade de Deus é máis forte que os homes. Pois, irmáns, considerade a vosa vocación: non moitos de vós erades sabios segundo as normas mundanas, nin moitos eran poderosos, nin moitos eran de nobre orixe. Pero Deus escolleu o necio do mundo para avergoñar aos sabios; Deus escolleu o que é débil no mundo para avergoñar aos fortes.

Lucas 21:16 E seredes traizoados tanto polos pais, coma polos irmáns, polos parentes e polos amigos; e algúns de vós farán matar.

Xesús advirte de que algúns dos seus discípulos experimentarán a traizón e a morte a mans da familia, amigos e outros.

1. Atopar forza en tempos de traizón

2. O poder da perseveranza ante a adversidade

1. Romanos 8:35-39 - Quen nos separará do amor de Cristo?

2. Hebreos 12:1-2 - Corramos con perseverancia a carreira que se nos presenta.

Lucas 21:17 E seredes odiados por todos os homes polo meu nome.

Os crentes en Xesús serán perseguidos por aqueles que non compartan a súa fe.

1. O custo do discipulado: manterse firme a pesar da persecución

2. As bendicións da persecución: como perseverar a través das dificultades

1. Santiago 1:2-4 - Considerádeo pura alegría, meus irmáns, sempre que te enfrontes a probas de moitos tipos, porque sabes que a proba da túa fe produce perseveranza.

2. 1 Pedro 4:12-13 - Amados, non te sorprendas da ardente proba cando se che ocorre para probarte, como se che ocorrese algo estraño.

Lucas 21:18 Pero non perecerá nin un cabelo da túa cabeza.

A pasaxe afirma que non perecerá nin un só cabelo da nosa cabeza.

1: Deus ten o control das nosas vidas, así que confía na súa protección e nunca sufrirás dano.

2: Deus sempre nos manterá a salvo e proporcionará para nós, sen importar os retos que nos enfrontemos.

1: Salmos 91:4 - ? □ e cubrirache coas súas plumas, e debaixo das súas ás atoparás refuxio; a súa fidelidade será o teu escudo e muralla.??

2: Isaías 41:10 - ? □ non oides, porque estou contigo; non te espantes, porque eu son o teu Deus; Fortalecerei, axudarei, sustentareite coa miña dereita xusta.??

Lucas 21:19 Coa vosa paciencia posúede as vosas almas.

Este verso fomenta a paciencia e a perseveranza ante as dificultades, confiando en que

Deus nos sustenta.

1. A forza de Deus en tempos de adversidade

2. Aferrarse á esperanza en tempos difíciles

1. Isaías 40:28-31 - "¿Non o sabes? Non o escoitastes? O Señor é o Deus eterno, o Creador dos confíns da terra. Non se esmorece nin se cansa, o seu entendemento é inescrutable. dá poder ao esmorecido, e ao que non ten forza, aumenta a forza".

2. Romanos 5:3-5 - "Non só iso, senón que nos alegramos dos nosos sufrimentos, sabendo que o sufrimento produce paciencia, e a paciencia produce carácter, e o carácter produce esperanza, e a esperanza non nos avergonza, porque o amor de Deus ten foi derramado nos nosos corazóns polo Espírito Santo que nos foi dado".

Lucas 21:20 E cando vexades Xerusalén rodeada de exércitos, sabede que a súa desolación está próxima.

Xesús avisou á xente de Xerusalén que estarían rodeados de exércitos, o que indicaría a destrución da cidade.

1. Deus usa tempos difíciles para levar a cabo os seus plans finais.

2. Os plans de Deus son sempre máis grandes que os nosos.

1. Xeremías 29:11 - ? □ ou sei os plans que teño para ti, declara o Señor, ? □ Lans para prosperarte e non facerte dano, planes para darche esperanza e futuro.??

2. Romanos 8:28 - E sabemos que en todas as cousas Deus traballa para o ben dos que o aman, que foron chamados segundo o seu propósito.

Lucas 21:21 Entón os que estean en Xudea foxan aos montes; e que saian os que están no medio; e que non entren nel os que están nos países.

Xesús advirte que os que viven en Xudea deben fuxir aos montes e non entrar nas cidades, mentres que os que están nas cidades deben abandonalas.

1. A importancia da preparación para tempos incertos.

2. Como responder ás advertencias de Deus na Biblia.

1. Mateo 24:16-18 - "Entón os que estean en Xudea foxan aos montes. Quen está no tellado non baixe a coller o que hai na súa casa, e quen está no campo. non volvas para coller o seu manto. E velaquí que vos mando coma ovellas no medio dos lobos, así que sexades sabios coma serpes e inocentes coma pombas.??

2. Isaías 26:20-21 - ? □ o meu pobo, entra nas túas cámaras e pecha as túas portas detrás de ti; agochadevos un pouco ata que a furia pase. Porque velaquí, o Señor sae do seu lugar para castigar os habitantes da terra pola súa iniquidade, e a terra descubrirá o sangue derramado sobre ela e xa non cubrirá os seus mortos.

Lucas 21:22 Porque estes son os días de vinganza, para que se cumpran todas as cousas escritas.

Os días da vinganza están aquí para cumprir todo o escrito.

1. O plan de Deus para a redención: o que significan para nós os días de vinganza

2. O poder do cumprimento: entendendo o significado de Lucas 21:22

1. Romanos 12:19 - "Queridos, non vos vinguédes nunca, senón que o deixedes á ira de Deus, porque está escrito: "¿O enxenio é meu, eu pagarei, di o Señor?".

2. Isaías 35:4 - "Dille aos que teñen un corazón ansioso: ? □ e forte; non teñades medo! Velaquí, o teu Deus virá con vinganza, coa recompensa de Deus. El virá e te salvará.??

Lucas 21:23 ¡Pero ai das que están encintas e das que amamantan naqueles días! porque haberá grande angustia na terra e ira sobre este pobo.

Gran angustia e ira virán sobre as que están embarazadas ou amamantando nos próximos días.

1. Confiar en Deus en tempos de angustia

2. Mostrando compaixón durante tempos difíciles

1. Isaías 40:31 - "Pero os que esperan no Señor renovarán as súas forzas; subirán ás ás como aguias; correrán e non se cansarán; andarán e non desfallecerán".

2. Santiago 1:2-4 - "Irmáns meus, considerade alegría cando caes en diversas tentacións; sabendo isto, que a proba da túa fe produce a paciencia. Pero deixa que a paciencia teña a súa obra perfecta, para que sexades perfectos e enteira, sen querer nada".

Lucas 21:24 E caerán polo gume da espada e serán levados cativos a todas as nacións; e Xerusalén será pisoteada polos xentís ata que se cumpran os tempos dos xentís.

O tempo dos xentís chegará ao seu fin cando se cumpra a vontade de Deus.

1: O plan de Deus é sempre o mellor.

2: Pon a túa confianza en Deus e na súa vontade para o futuro.

1: Xeremías 29:11-13 - "Porque sei os plans que teño para ti, declara o Señor, plans para o benestar e non para o mal, para darche un futuro e unha esperanza. Entón chamarásme e vir e rógame, e escoitareite. Buscarásme e atoparásme, cando me busques de todo corazón".

2: Proverbios 16:3 - "Encomenda o teu traballo ao Señor, e os teus plans serán establecidos".

Lucas 21:25 E haberá sinais no sol, na lúa e nas estrelas; e sobre a terra angustia das nacións, con perplexidade; o mar e as ondas ruxindo;

O mundo está en apuros e caos, evidenciado polos sinais no ceo e os mares ruxidos.

1. Deus ten o control aínda que o mundo que nos rodea se sente fóra de control.

2. Podemos atopar paz confiando en Deus no medio do caos.

1. Isaías 26:3-4 - "Ti gardas en perfecta paz a aquel cuxa mente está fixada en ti, porque confía en ti. Confía no Señor para sempre, porque o Señor Deus é unha rocha eterna".

2. Salmo 46: 10-11 - "Estade quietos e sabe que eu son Deus. Serei exaltado entre as nacións, serei exaltado na terra!"

Lucas 21:26 Os corazóns dos homes fallan por medo e por velar polas cousas que veñen sobre a terra, porque os poderes do ceo serán abalados.

O mundo está cheo de incerteza e medo, e o poder de Deus finalmente prevalecerá.

1: "Non temas: Deus ten o control"

2: "O poder de Deus domina o medo"

1: Isaías 41:10 - "Así que non teñas medo, porque eu estou contigo; non te asustes, porque eu son o teu Deus. Fortalecereiche e axudarei, apoiareino coa miña dereita xusta".

2: 2 Timoteo 1: 7 - "Porque Deus non nos deu un espírito de medo, senón de poder, de amor e de sanidade".

Lucas 21:27 E entón verán ao Fillo do Home vir nunha nube con poder e gran gloria.

Xesucristo virá nunha nube con gran poder e gloria.

1. O regreso de Xesús: o que podemos esperar

2. O Poder e a Gloria de Xesús??Volver

1. Daniel 7:13-14 ? viu nas visións nocturnas, e velaquí, un coma o Fillo do Home veu coas nubes do ceo e chegou ao Ancián dos días, e achegárono diante del. E déuselle dominio, gloria e reino, para que lle servisen todos os pobos, nacións e linguas: o seu dominio é un dominio eterno, que non pasará, e o seu reino que non será destruído. ??

2. Apocalipse 19:11-16 ? e vin o ceo aberto, e velaquí un cabalo branco; e o que sentou sobre el chamábase Fiel e Verdadero, e con xustiza xulga e fai guerra. Os seus ollos eran coma unha chama de lume, e na súa cabeza había moitas coroas; e tiña escrito un nome, que ninguén sabía, senón el mesmo. E vestíase cunha vestidura mergullada en sangue, e o seu nome chámase Palabra de Deus. E os exércitos que estaban no ceo seguírono sobre cabalos brancos, vestidos con liño fino, branco e limpo. E da súa boca sae unha espada afiada, para ferir con ela as nacións, e gobernaraas cunha vara de ferro, e pisa o lagar da fiereza e da ira do Deus Todopoderoso. E ten na súa vestidura e na súa coxa un nome escrito: REI DE REIS E SEÑOR DE SEÑORES.

Lucas 21:28 E cando estas cousas comecen a suceder, mirade para arriba e erguede a cabeza; porque a túa redención está próxima.

Xesús dille aos seus seguidores que levanten a vista e teñan esperanza porque a súa redención está próxima.

1. Esperanza no Señor: unha mirada adiante á redención

2. Mirando cara arriba: lembrando que a redención está preto

1. Isaías 25:9 - E será dito naquel día: Velaquí, este é o noso Deus; agardamos nel, e el salvaranos: este é o Señor; agardamos por el, alegrarémonos e alegrarémonos da súa salvación.

2. Romanos 13:11 - E iso, sabendo o tempo, que agora é hora de espertar do sono: porque agora está máis preto a nosa salvación que cando cremos.

Lucas 21:29 E faloulles unha parábola; Velaquí a figueira e todas as árbores;

Xesús ensina que Deus proporcionará todo o que necesitamos.

1: Podemos confiar en Deus para que nos provea en todos os aspectos das nosas vidas.

2: Debemos ter fe en Deus e nas súas promesas, sabendo que El nos proporcionará.

1: Mateo 6:25-34 - Xesús ensínanos a confiar en Deus para que nos provea no monte.

2: Filipenses 4:19 - Deus satisface todas as nosas necesidades de acordo coas súas riquezas en gloria.

Lucas 21:30 Cando brotan agora, xa vedes e sabedes por vós mesmos que o verán xa está preto.

O verán está preto.

1: Debemos prepararnos para a próxima tempada de verán e non dalo por feito.

2: Acepta a alegría da estación estival e tómao tempo para disfrutala.

1: Eclesiastés 3:1-8 - Hai un tempo para todo, unha estación para cada actividade baixo o ceo.

2: Salmos 65:9-13 - Coida a terra e rega; Enriquecelo abundantemente. Coroas o ano coa túa recompensa, e os teus carros desbordan a abundancia.

Lucas 21:31 Así mesmo vós, cando vexades acontecer estas cousas, sabedes que o reino de Deus está preto.

O reino de Deus está preto.

1: Deus está preto, así que estende a man e invítao no teu corazón.

2: Con Deus preto, debemos loitar pola xustiza e a santidade.

1: Mateo 6:33 - Busca primeiro o reino de Deus e a súa xustiza.

2: Salmo 34:18 - O Señor está preto de todos os que o invocan, de todos os que o invocan en verdade.

Lucas 21:32 En verdade dígovos que esta xeración non pasará ata que todo se cumpra.

Esta pasaxe revela que os acontecementos predidos por Xesús sucederán antes de que falece a xeración actual.

1. Debemos permanecer fieis ante un futuro incerto, confiando no Señor e nas súas promesas.

2. As profecías de Xesús son certas e se realizarán; debemos estar preparados para a súa chegada.

1. Mateo 24:34 - "De verdade dígovos que esta xeración non pasará ata que todas estas

cousas pasen".

2. Romanos 8:38-39 - "Porque estou convencido de que nin a morte nin a vida, nin os anxos nin os demos, nin o presente nin o futuro, nin ningún poder, nin altura nin profundidade, nin outra cousa en toda a creación, serán capaz de separarnos do amor de Deus que está en Cristo Xesús, noso Señor".

Lucas 21:33 O ceo e a terra pasarán, pero as miñas palabras non pasarán.

Este verso enfatiza a permanencia das palabras de Deus.

1: A Palabra de Deus perdura para sempre

2: A permanencia da Palabra de Deus

1: 1 Pedro 1:25 - "Pero a palabra do Señor permanece para sempre. E esta é a palabra que vos é anunciada polo evanxeo".

2: Isaías 40:8 - "A herba seca, a flor esmorece, pero a palabra do noso Deus permanecerá para sempre".

Lucas 21:34 E coidado con vós mesmos, para que en ningún momento os vosos corazóns se sobrecarguen de excesos, ebriedades e preocupacións desta vida, e que ese día veña sobre vós sen darse conta.

Resumo: Ser conscientes dos perigos da excesiva indulxencia e da preocupación pola vida, para evitar que o día que vén sexa tomado por sorpresa.

1. Os perigos da excesiva indulxencia - Lucas 21:34

2. Poñer a vida en perspectiva - Lucas 21:34

1. Proverbios 23:20-21 - Non esteas entre borrachos nin comedores de carne; Porque o borracho e o glotón chegarán á pobreza, E a somnolencia vestirá de farrapos o home.

2. Filipenses 4:11-13 - Non é que falo en relación á necesidade, porque aprendín a contentarme en calquera estado que me atope: sei ser humillado e sei abundar. En todas partes e en todas as cousas aprendín tanto a estar farto como a ter fame, tanto a

abundar como a sufrir necesidade. Podo facer todas as cousas a través de Cristo que me fortalece.

Lucas 21:35 Porque como unha trampa virá sobre todos os que habitan sobre a faz de toda a terra.

Toda a terra quedará atrapada nunha trampa.

1: Deus ten unha trampa para todas as persoas para recordarlles que se manteñan fieis a El.

2: Debemos ser sempre conscientes das trampas do mundo e manternos fortes na nosa fe.

1: Hebreos 10:36 - Porque tes necesidade de perseverar, para que cando teñas feito a vontade de Deus, poidas recibir a promesa.

2: 1 Corintios 10: 13 - Non vos alcanzou ningunha tentación que non sexa común ao home. Deus é fiel, e non deixará que sexas tentado por riba das túas capacidades, pero coa tentación tamén proporcionará a vía de escape, para que poidas aguantar.

Lucas 21:36 Velade, pois, e orade sempre, para que sexades considerados dignos de escapar de todas estas cousas que acontecerán e de estar diante do Fillo do Home.

Este fragmento de Lucas anima aos lectores a estar vixiantes e a orar sempre, para que sexan atopados dignos de estar diante de Xesús.

1. Preparándose para estar ante Xesús: o poder da vixilancia e a oración

2. A chamada a ser digno: unha invitación a permanecer na presenza de Cristo

1. Mateo 24:42-44; ? Estade atentos, pois non sabedes en que día virá o voso Señor. Pero entende isto: se o dono da casa soubera en que parte da noite ía vir o ladrón, permanecería esperto e non deixaría entrar na súa casa. Así que tamén debedes estar preparados, porque o Fillo do Home vén á hora que non esperades.

2. 1 Tesalonicenses 5:17; ? □ raio sen cesar.??

Lucas 21:37 E de día estaba ensinando no templo; e de noite saíu e quedou no monte que se chama o monte das Oliveiras.

Xesús ensinaba durante o día e pasaba a noite no monte das Olivas.

1. A importancia de seguir o exemplo de Xesús.

2. Crer en Xesús como o noso mestre e Señor.

1. Mateo 5:16 - "Deixa que a túa luz brille diante dos homes, para que vexan as túas boas obras e glorifiquen ao teu Pai que está no ceo".

2. Xoán 14:6 - "Xesús díxolle: Eu son o camiño, a verdade e a vida: ninguén vén ao Pai, senón por min".

Lucas 21:38 E todo o pobo veuse a el pola mañá cedo no templo, para escoitalo.

A xente acudía ao templo pola mañá cedo para escoitar a Xesús.

1. A Palabra de Deus debe ser a nosa prioridade: aprender do exemplo dos que aparecen en Lucas 21:38.

2. Fai tempo para Xesús: a importancia de priorizar o tempo para escoitar del.

1. Salmo 119:105 - "A túa palabra é unha lámpada para os meus pés e unha luz para o meu camiño".

2. Colosenses 3:16 - "Que a palabra de Cristo habite en vós abundantemente en toda sabedoría; ensinándovos e amonestándovos uns a outros con salmos, himnos e cánticos espirituais, cantando con graza nos vosos corazóns ao Señor".

Lucas 22 recolle o complot contra Xesús, a Última Cea, a oración e a detención de Xesús no Monte das Olivas, a negación de Pedro de Xesús e o xuízo de Xesús ante o Sanedrín.

1o Parágrafo: O capítulo comeza cos líderes relixiosos conspirando para matar a Xesús sen causar un alboroto público. Xudas Iscariote, un dos seus discípulos, accedeu a traizoalo por diñeiro (Lucas 22:1-6). Cando se achegaba a Pascua, Xesús instruíu a Pedro e a Xoán que preparasen un cuarto en Xerusalén para que puidesen comer a Pascua.

Durante esta última cea cos seus discípulos, partiu o pan e compartiu viño como símbolos do seu corpo e sangue que serían entregados por eles. Tamén predixo que un deles o traizoaría (Lucas 22:7-23).

2º Parágrafo: xurdiu unha disputa entre os discípulos sobre quen sería considerado o máis grande, pero Xesús ensinoulles que o máis grande debería ser como o máis novo que goberna como quen serve, enfatizando o liderado dos servos, os conceptos mundanos, o poder, a autoridade (Lucas 22:24-27). Entón fixo un pacto con eles de que comerán bebidas na súa mesa no seu reino sentarse en tronos xulgando a doce tribos de Israel, recoñecendo os seus continuos xuízos de compañía, pero tamén predixo a negación de Simón Pedro a pesar da súa afirmación de que estaba listo para ir a prisión ata a morte. volver atrás despois de caer debe fortalecer os irmáns (Lucas 22:28-34). Outras instrucións incluíron levar sandalias de bolsa e mercar unha espada que indican as circunstancias cambiantes por diante onde se enfrontan á hostilidade da oposición a diferenza das misións anteriores (Lucas 22:35-38).

Terceiro parágrafo: Despois diso, foron ao monte das Olivas onde rezou fervorosamente a Deus sobre o sufrimento que se aveciña, aínda que se someteu á vontade de Deus mentres un anxo apareceu do ceo, fortalecéndoo, a suor tornouse como gotas de sangue que caían no chan mostrando a intensidade da súa agonía cruz anticipada (Lucas 22). : 39-44). Despois da oración, cando os discípulos volvían atoparon tristeza durmindo, advertíronlles que rezaran para que non caesen na tentación no mesmo momento en que chegou a multitude. Xudas levandoos traizoouno bico levou a detención a pesar da breve resistencia do discípulo que golpeou ao criado sumo sacerdote cortándolle a orella dereita e que curou dicindo "Non máis isto". !' indicando rexeitamento resistencia violenta camiño sufrimento foi elixido plan divino desenvolver (Lucas 22:45-53). O capítulo restante rexistra a negación triple de Pedro coñecendo a Xesús o cumprimento da predición anterior cantar galo recordándolle palabras levando a choro amargo arrepentimento tamén conta burla abuso físico enfrontado gardas blasfemo cuestionando ante o Sanedrín se Cristo Fillo Deus afirmou a verdade dicindo "Ti dis que eu son" declarou ademais "Pero" agora en diante o Fillo Home estará sentado á dereita poder Deus. Cando se lle preguntou directamente se era Fillo, Deus respondeu: "Vostede dis que eu son", polo que concluíron que non se necesitaba ningún testemuño, xa que escoitaron a blasfemia que se poñían en escena unha condena formal á morte ao día seguinte (Lucas 22:54-71).

Lucas 22:1 Achegábase a festa dos pans ázimos, que se chama a Pascua.

Achegábase a Festa dos Ázimos, tamén coñecida como a Pascua.

1. O significado da Pascua na vida de Xesús

2. O significado dos pans sen levadura na Biblia

1. Éxodo 12:14-20; contexto: As instrucións para celebrar a Pascua

2. 1 Corintios 5:7-8; contexto: O significado dos pans ázimos na vida cristiá

Lucas 22:2 E os sumos sacerdotes e os escribas procuraban como podían matalo; pois temían á xente.

Esta pasaxe describe o temor dos sumos sacerdotes e escribas a Xesús e o seu desexo de matalo.

1. Temor do Señor: Comprender o medo que Xesús inspirou

2. O perigo do liderado inxusto: examinando o medo dos sumos sacerdotes e escribas

1. Proverbios 1:7 - "O temor do Señor é o principio do coñecemento; Os tolos desprezan a sabedoría e a instrución".

2. Mateo 7:24-27 - "Por iso, a quen escoita estes meus ditos e as faga, compararéino a un home sabio que construíu a súa casa sobre a rocha: e caeu a choiva, viñeron os diluvios e os ventos. soprau e bateu naquela casa; e non caeu, pois estaba fundado na rocha. Pero todo aquel que escoita estes meus ditos e non as faga, será coma un parvo que construíu a súa casa sobre a area: e caeu a choiva, viñeron os diluvios, e sopraron os ventos e bateron sobre aquela casa; e caeu. E grande foi a súa caída".

Lucas 22:3 Entón Satanás entrou en Xudas, chamado Iscariote, que era do número dos doce.

Satanás entrou en Xudas Iscariote, un dos doce discípulos.

1. O perigo de permitir o pecado nas nosas vidas

2. O poder do inimigo nas nosas vidas

1. Santiago 4:7 "Sométete, pois, a Deus. Resiste o demo, e el fuxirá de ti".

2. Efesios 6:10-12 “Finalmente, fortalecede no Señor e na forza da súa forza. Ponte toda a armadura de Deus, para que poidas resistir os esquemas do diaño. Porque non loitamos contra a carne e o sangue, senón contra os gobernantes, contra as autoridades, contra

os poderes cósmicos sobre esta escuridade presente, contra as forzas espirituais do mal nos lugares celestes.

Lucas 22:4 E foi, e falou cos sumos sacerdotes e os capitáns, como podía entregarllo a eles.

Predícese a traizón de Xesús a Xesús por parte de Xudas.

1: A traizón nunca é fácil de tratar - mesmo Xesús foi traizoado.

2: O sacrificio final de Xesús foi debido á traizón de Xudas.

1: Xoán 15:13- "Ninguén ten un amor máis grande que este, que un home dea a súa vida polos seus amigos".

2: Salmo 55:12-14 - "Porque non era un inimigo o que me reprochaba; entón eu podería soportar isto; nin o que me odiaba era o que se engrandecía contra min; entón eu teríame escondido del. Pero eras ti, un home igual ao meu, o meu guía e o meu coñecido. Tomamos un doce consello xuntos e camiñamos á casa de Deus en compañía".

Lucas 22:5 E eles estaban contentos e fixeron pacto de darlle diñeiro.

Os discípulos estaban encantados de darlle diñeiro a Xesús.

1. O poder da xenerosidade: como dar pode levar á alegría

2. O valor da gratitude: como o aprecio pode fortalecer as relacións

1. 2 Corintios 9:7 - Cada un de vós debería dar o que decidiu no seu corazón dar, non de mala gana nin por obriga, porque Deus ama a un doador alegre.

2. Filipenses 4:6 - Non te preocupes por nada, pero en cada situación, mediante oración e petición, con acción de grazas, presenta as túas peticións a Deus.

Lucas 22:6 E prometeu, e buscou a oportunidade de entregalo a eles en ausencia da multitude.

Xesús foi traizoado por Xudas, aínda que prometera non facelo.

1. A traizón de Xesús: comprender o seu propósito e leccións

2. Manter a fe ante a traizón

1. Isaías 53:3-5

2. Xoán 13:18-30

Lucas 22:7 Entón chegou o día dos pans ázimos, cando había que matar a Pascua.

O día dos pans ázimos ía ser sacrificado o cordeiro pascual.

1. O sacrificio do cordeiro pascual: comprender o significado da expiación

2. O poder do simbolismo: explorando o significado dos pans sen fermento na Biblia

1. Éxodo 12:1-14 (instrucións de Deus aos israelitas para sacrificar un cordeiro pascual)

2. Xoán 1:29 (Xesús como o Cordeiro de Deus que quita o pecado do mundo)

Lucas 22:8 E enviou a Pedro e a Xoán, dicindo: "Ide e prepáranos a Pascua, para que comemos".

Xesús envía a Pedro e Xoán a preparar a comida de Pascua.

1. "O poder do servizo: como Pedro e Xoán seguiron o mandato de Xesús"

2. "O significado da Pascua: o sacrificio de Xesús e a nosa redención"

1. Mateo 26:17-30 - Xesús instaura a Cea do Señor

2. Éxodo 12: 1-14 - A primeira Pascua descrita

Lucas 22:9 E eles dixéronlle: Onde queres que preparemos?

Xesús instruíu aos seus discípulos a preparar a comida da Pascua.

1: A importancia de seguir as instrucións de Xesús nas nosas vidas.

2: Preparación para unha vida de servizo a Deus.

1: Mateo 6:33 - Busca primeiro o reino de Deus e a súa xustiza, e todas estas cousas engadiráselles.

2: Santiago 4:7 - Sométete, pois, a Deus. Resiste o demo, e el fuxirá de ti.

Lucas 22:10 E díxolles: Velaquí, cando entredes na cidade, atoparasevos un home que leva unha xerra de auga; séguео ata a casa na que entra.

Xesús instrúe aos seus discípulos que sigan a un home que leva unha xerra de auga cando entran nunha cidade e que vaian á casa onde entra o home.

1. O poder da obediencia - Xesús ensínanos que seguir as instrucións de Deus con obediencia é a clave para desbloquear o noso destino.

2. A importancia dun corazón aberto - Xesús móstranos que estar aberto á dirección de Deus pode levarnos a lugares de bendición inesperados.

1. Deuteronomio 28:2 - "E todas estas bendicións virán sobre ti e alcanzaránte, se escoitas a voz do Señor, o teu Deus".

2. Mateo 7:7 - "Pedide, e darasevos; buscade e atoparedes; batede e abrirasevos"

Lucas 22:11 E dirédeslle ao home da casa: O Mestre diche: Onde está a habitación onde comerei a Pascua cos meus discípulos?

Xesús pregunta onde pode comer a comida da Pascua cos seus discípulos.

1. O poder da invitación: como Xesús convidou aos seus discípulos á comida da Pascua

2. O significado da comida de Pascua: comprender o seu significado para Xesús e os seus discípulos

1. Xoán 13: 1-2, "Agora, antes da festa da Pascua, cando Xesús soubo que a súa hora era de marchar deste mundo ao Pai, xa que amou aos seus que estaban no mundo, o final. E durante a cea, o demo xa lle puxo no corazón a Xudas Iscariote, fillo de Simón, que o traizoara".

2. Mateo 26:17-20, "O primeiro día dos Ázimos, os discípulos achegáronse a Xesús, dicíndolle: "Onde queres que preparemos para que comemos a Pascua?" El dixo: "Vai á cidade a un home e dille: "O Mestre di: O meu tempo está preto. Celebrarei a Pascua na túa casa cos meus discípulos."' E os discípulos fixeron o que lles mandara Xesús, e prepararon a Pascua".

Lucas 22:12 E mostraravos un gran aposento alto amueblado: alí preparade.

Xesús dilles aos discípulos que preparen un gran cuarto alto para a Pascua.

1. A fe de Xesús nos seus discípulos: como Xesús confía e nos capacita para facer grandes cousas.

2. Preparando a Pascua: unha ollada a como Xesús preparou aos seus discípulos para a última cea.

1. Mateo 26:20-25 - Xesús dilles aos discípulos como observar a Pascua.

2. Xoán 13: 1-17 - Xesús lava os pés dos discípulos durante a comida de Pascua.

Lucas 22:13 E foron e atoparon como lles dixera, e prepararon a Pascua.

Xesús díxolles aos seus discípulos que fosen preparar a Pascua.

1. O poder das palabras de Xesús: como as instrucións de Xesús demostran a súa autoridade.

2. A importancia de obedecer a Xesús: por que debemos prestar atención aos

mandamentos de Xesús.

1. 1 Xoán 5:3 - "Porque este é o amor de Deus: que gardemos os seus mandamentos; e os seus mandamentos non son graves".

2. Filipenses 2:12-13 - "Por iso, meus amados, como sempre obedeceches, non só na miña presenza, senón agora moito máis na miña ausencia, realizade a vosa salvación con medo e temblor. Porque é Deus. que obra en vós tanto o querer como o facer polo seu gusto".

Lucas 22:14 E cando chegou a hora, sentou, e con el os doce apóstolos.

Xesús e os doce apóstolos reuníronse para compartir a Última Cea.

1. O poder da comunidade: leccións da última cea

2. Aprender a seguir: o exemplo de obediencia de Xesús

1. Hebreos 13:15-16 - A través de Xesús, ofrezamos continuamente a Deus un sacrificio de loanza, o froito dos beizos que profesan abertamente o seu nome. E non te esquezas de facer o ben e de compartir cos demais, porque con tales sacrificios a Deus agrada.

2. 1 Corintios 11:23-26 - Porque recibín do Señor o que tamén vos transmitín: O Señor Xesús, a noite en que foi traizoado, tomou pan e, despois de dar grazas, partiuno e dixo. , “Este é o meu corpo, que é para vós; fai isto en lembranza miña”. Do mesmo xeito, despois de cear tomou a copa, dicindo: «Esta copa é a nova alianza no meu sangue; Fai isto, sempre que o bebas, en lembranza de min”. Porque sempre que comedes este pan e bebedes esta copa, proclamades a morte do Señor ata que veña.

Lucas 22:15 E díxolles: Con ganas de comer esta Pascua convosco antes de sufrir.

Xesús expresou o seu desexo de comer a Pascua cos seus discípulos antes da súa morte.

1. A última petición de Xesús: un modelo para servirnos uns aos outros

2. Sacrificio de Xesús: o seu amor por nós

1. Xoán 15:13 - Ninguén ten un amor máis grande que este, que un home dea a súa vida

polos seus amigos.

2. Romanos 5:8 - Pero Deus encomia o seu amor cara a nós, en que, mentres eramos aínda pecadores, Cristo morreu por nós.

Lucas 22:16 Pois dígovos que xa non comerei del ata que se cumpra no reino de Deus.

Esta pasaxe fala da declaración de Xesús de que non comerá da comida da Pascua ata que se cumpra no reino de Deus.

1. O cumprimento da Pascua no Reino de Deus

2. O significado do sacrificio de Xesús

1. Mateo 26:17–19 - Xesús institue a Cea do Señor

2. Apocalipse 19: 6-9 - Xesús revélase como Rei dos Reis e Señor dos Señores

Lucas 22:17 E tomou a copa, deu grazas e dixo: Tomade isto e repárdeo entre vós.

Aos discípulos déronlles unha cunca de viño e instruíronlle que a repartisen entre eles. 1: Hai que seguir o exemplo de Xesús de compartir e de agradecer. 2: Debe seguirse o exemplo de humildade e servizo aos demais de Xesús. 1: Filipenses 2:3-4 - Non fagades nada por rivalidade ou presunción, pero con humildade considerade aos demais máis importantes ca vós mesmos. 2: Xoán 13:12-17 - Xesús lavou humildemente os pés dos seus discípulos como exemplo de como debemos servirnos uns aos outros.

Lucas 22:18 Porque dígovos que non beberei do froito da vide ata que veña o reino de Deus.

O Reino de Deus virá cando Xesús beba do froito da vide.

1. O Reino de Deus está chegando - Lucas 22:18

2. Esperando pacientemente o Reino de Deus - Lucas 22:18

1. Isaías 9: 6-7 - Porque un neno nos naceu, un fillo nos é dado, e o goberno estará sobre o seu ombreiro; e chamarase o seu nome Marabilloso, Conselleiro, Deus poderoso, Pai eterno. , O Príncipe da Paz.

2. Apocalipse 22:20 - O que testemuña estas cousas di: Certamente vou pronto. Amén. Aínda así, ven, Señor Xesús.

Lucas 22:19 E colleu pan, deu grazas, partiuno e deulles, dicindo: Este é o meu corpo que é entregado por vós; facede isto en lembranza de min.

Xesús colleu pan, deu grazas, partiuno e deullo aos discípulos, dicíndolles que o fixesen en lembranza del.

1. O significado da comuñón: unha exploración de Lucas 22:19

2. O don de Xesús: unha reflexión sobre o significado de facer a comuñón

1. 1 Corintios 11:23-26 - Porque recibín do Señor o que tamén vos entreguei: que o Señor Xesús a mesma noite na que foi traizoado tomou pan: e despois de dar grazas, partiuno. , e dixo: Tomade, come: este é o meu corpo, que se quebranta por vós: facede isto en lembranza de min.

2. Xoán 6:51-58 - Eu son o pan vivo que baixou do ceo: se alguén come deste pan, vivirá para sempre; e o pan que eu darei é a miña carne, que darei por a vida do mundo.

Lucas 22:20 Tamén o cáliz despois da cea, dicindo: Este cáliz é o novo pacto no meu sangue, que se derrama por vós.

Esta pasaxe fala de Xesús establecendo a Nova Alianza a través do seu sangue derramado.

1: A permanencia do sacrificio de Xesús e o poder da Nova Alianza.

2: A importancia da morte de Cristo e o significado da copa.

1: Xeremías 31:31-33 - A promesa de Deus dun novo pacto.

2: 1 Corintios 11:25 - A importancia de participar da copa en lembranza da morte de

Xesús.

Lucas 22:21 Pero velaquí, a man do que me traizoa está comigo na mesa.

Xesús predixo que un dos seus discípulos o traizoaría mentres estaban reunidos para a Última Cea.

1. O perigo da traizón: como detectar e evitar a traizón

2. Recordatorios tranquilizadores: Deus controla as circunstancias desfavorables

1. Mateo 26:21-25: Cando Xesús predixo a súa traizón por primeira vez.

2. Salmo 55:12-14: a protección de Deus contra inimigos traizoeiros.

Lucas 22:22 E verdadeiramente o Fillo do Home vai, como estaba determinado; pero ai de aquel home polo que é traizoado!

Xesús di aos seus discípulos que será traizoado como estaba predeterminado, pero advirte contra o home que o fará.

1. O último sacrificio: a traizón de Xesús

2. O poder do perdón: o amor incondicional de Xesús

1. Hebreos 12:2 - "Mirando a Xesús, o autor e consumador da nosa fe, quen pola alegría que se lle puxo diante soportou a cruz, desprezando a vergoña, e está sentado á dereita do trono de Deus. "

2. 1 Xoán 4:10 - "Neste é o amor, non en que amamos a Deus, senón en que el nos amou e enviou ao seu Fillo para que fose propiciación polos nosos pecados".

Lucas 22:23 E comezaron a preguntarse entre eles cal deles era o que debía facer isto.

Esta pasaxe analiza a confusión dos discípulos cando Xesús lles dixo que un deles o traizoaría.

1. "O poder da traizón: comprender a advertencia de Xesús aos seus discípulos"

2. "A forza da fe: como responderon os discípulos á traizón de Xesús?"

1. Salmo 40:10 - "Non ocultei a túa xustiza no meu corazón; declarei a túa fidelidade e a túa salvación. Non ocultei á gran asemblea o teu amor e a túa fidelidade".

2. Mateo 26:21-25 - "E mentres comían, dixo: "En verdade, dígovos que un de vós me traizoará". E estaban moi tristes e comezaron a dicirlle un tras outro: "Son eu, Señor?" El respondeulle: "Quen comigo molla a man no prato, vaime traizoar. O Fillo do Home vai como está escrito del, pero ai daquel home por quen o Fillo do Home é traizoado! Mellor sería. para ese home se non nacera". Xudas, quen o traizoaba, respondeu: "Son eu, Rabí?" El díxolle: "Tú o dixeches".

Lucas 22:24 E tamén houbo unha disputa entre eles, cal deles debería ser considerado o máis grande.

Esta pasaxe fala de que os discípulos discutían entre eles cal deles era o máis grande.

1: "O máis grande entre nós" - O noso orgullo e ambición poden levarnos a comportarnos de xeito contrario ás ensinanzas de Xesús. Debemos centrarnos na humildade e no servizo aos demais.

2: "O poder da humildade" - O orgullo e a ambición dos discípulos levounos a descoidar o exemplo que Xesús nos deu ao servir aos demais, en lugar de esforzarse pola grandeza.

1: Filipenses 2:3, "Non fagas nada por ambición egoísta ou por vana presunción. En cambio, con humildade valora aos demais por riba de ti mesmos".

2: Mateo 20:26-28: "Quen queira ser grande entre vós, que sexa o voso servo, e quen queira ser o primeiro, que sexa o voso escravo, como o Fillo do Home non veu para ser servido, senón para servir. e dar a súa vida como rescate por moitos".

Lucas 22:25 E díxolles: Os reis dos xentís son señoríos sobre eles; e os que exercen autoridade sobre eles chámanse benfeitores.

Xesús ensínalles aos seus discípulos o poder dos gobernantes e os que teñen autoridade.

1: Deus chámanos a ser humildes e obedientes aos que teñen autoridade, aínda que non estean actuando no noso mellor interese.

2: Debemos lembrar que Deus é o noso último gobernante e autoridade, e someternos a El por riba de todo.

1: Efesios 5:22 - Esposas, sometédevos aos vosos propios maridos, como ao Señor.

2: Romanos 13:1 - Que toda alma se someta aos poderes superiores. Porque non hai poder senón de Deus: os poderes que hai son ordenados por Deus.

Lucas 22:26 Pero vós non seredes así; pero o que sexa máis grande entre vós, que sexa como o máis novo; e o que é o principal, como o que serve.

Esta pasaxe fomenta a humildade entre os que teñen autoridade, facendo fincapé en que os máis grandes deben ser humildes e servir igual que os máis novos.

1: O máis grande entre nós debería servir

2: O poder da humildade

1: Filipenses 2:3-4 - "Non fagades nada por ambición ou vanidade egoístas, pero con humildade considerade aos demais máis importantes que vós mesmos. Que cada un de vós mire non só os seus propios intereses, senón tamén os intereses dos demais".

2: Santiago 4:10 - "Humilládevos diante do Señor, e el os exaltará".

Lucas 22:27 Porque cal é maior, o que está sentado á mesa ou o que serve? non é o que está sentado á comida? pero eu estou entre vós coma o que serve.

Xesús ensinou que debemos servir aos demais en lugar de tratar de ser servidos.

1: Podemos aprender do exemplo de humildade e servizo de Xesús.

2: Debemos poñer as necesidades dos demais en primeiro lugar e atendelos por amor.

1: Filipenses 2:3-4 - Non fagas nada por ambición egoísta ou por vana presunción. Máis ben, con humildade valora aos demais por riba de ti.

2: Gálatas 5:13 - Servide uns aos outros humildemente no amor.

Lucas 22:28 Vós sodes os que permanecestes comigo nas miñas tentacións.

Esta pasaxe lémbranos o amor incondicional e a fidelidade de Xesús aínda que os seus seguidores non sempre foron fieis.

1: Estamos chamados a continuar con Xesús, aínda nos tempos de dificultade.

2: Xesús énos fiel, aínda que non lle sexamos sempre fieis.

1: Filipenses 1:6, "E disto estou seguro de que quen comezou en vós unha boa obra, a levará a cabo no día de Xesucristo".

2: Hebreos 13:8, "Xesús Cristo é o mesmo onte e hoxe e para sempre".

Lucas 22:29 E púñovos un reino, como o meu Pai me designou;

Xesús designa aos seus seguidores cun reino, tal e como o seu Pai designou un para el.

1: Deus chámanos a asumir o manto do liderado, tal e como fixo con Xesús.

2: Dánnos responsabilidades para cumprir no reino de Deus, e debemos lembrar de ser fieis ao levalas a cabo.

1: Mateo 28:18-20 - Xesús mándanos ir e facer discípulos de todas as nacións.

2: Filipenses 2:3-4 - Debemos aprender a someternos uns aos outros por reverencia a Cristo.

Lucas 22:30 Para que comas e bebas na miña mesa no meu reino, e sentades en tronos xulgando as doce tribos de Israel.

Este verso fala da promesa de Xesús dun lugar na súa mesa no seu reino para os que o seguen.

1. A promesa de Xesús dun lugar na súa mesa: unha chamada a seguilo

2. Invitación de Xesús ao seu reino: unha invitación a participar na súa festa

1. Mateo 7:21-23 - Non todos os que me digan: "Señor, Señor", entrarán no reino dos ceos, senón só o que fai a vontade do meu Pai que está nos ceos.

2. Apocalipse 19:9 - Entón o anxo díxome: "Escribe isto: ¡Dichosos os que son convidados á cea das vodas do Cordeiro!" E engadiu: "Estas son as verdadeiras palabras de Deus".

Lucas 22:31 E o Señor dixo: Simón, Simón, velaquí, Satanás quixo terte para peneirarte coma o trigo.

Xesús advirte a Simón Pedro da batalla espiritual que estaba a piques de afrontar.

1: Estratexias para vencer a tentación

2: A vitoria sobre Satanás a través de Xesús

1: 1 Corintios 10:13: "Ningunha tentación que non sexa común ao home se apodera de vós. Deus é fiel, e non deixará que sexades tentados por riba da vosa capacidade, pero coa tentación tamén proporcionará a vía de escape. para que poidas soportarlo".

2: Efesios 6:10-11, "Finalmente, fortalecede no Señor e na forza da súa forza. Vístete de toda a armadura de Deus, para que poidas resistir os esquemas do diaño".

Lucas 22:32 Pero eu orei por ti, para que non falte a túa fe; e cando te convertas, fortalece aos teus irmáns.

Xesús rezou por Pedro, pedindo que a súa fe non fallase e que, cando fose restaurado, fortaleza aos seus irmáns.

1. "O poder da oración: Xesús ora por Pedro"

2. "Fortalecendo os nosos irmáns: vivindo o exemplo de Xesús"

1. Santiago 5:16b - "A oración dunha persoa xusta ten un gran poder mentres actúa".

2. Hebreos 10:24-25 - "E consideremos como incitarnos uns aos outros ao amor e ás boas obras, sen deixar de reunirnos, como é costume dalgúns, senón animándonos uns aos outros, e tanto máis como vós. mira o Día que se achega".

Lucas 22:33 E díxolle: Señor, estou disposto a ir contigo, tanto á prisión como á morte.

Os discípulos estaban dispostos a estar con Xesús, mesmo na morte.

1. Manter firmes ante as grandes probas

2. Tomando as nosas cruces e seguindo a Xesús

1. Romanos 8:37-39 - Non, en todas estas cousas somos máis que vencedores por medio de quen nos amou. Porque estou seguro de que nin a morte nin a vida, nin os anxos nin os gobernantes, nin as cousas presentes nin as vindeiras, nin os poderes, nin a altura nin a profundidade, nin ningunha outra cousa en toda a creación, poderá separarnos do amor de Deus en Cristo Xesús noso Señor.

2. Xoán 15:13 - Ninguén ten maior amor que este, que alguén dea a súa vida polos seus amigos.

Lucas 22:34 E dixo: "Dígoche, Pedro, que o galo non cantará hoxe, antes de que negues tres veces que me coñeces".

Xesús dille a Pedro que negará coñecelo tres veces antes de que cante o galo.

1. Vencer a tentación: leccións da negación de Xesús de Pedro

2. Cando golpea a traxedia: como responder con fe e resolución

1. Santiago 4:7 - Sométete, pois, a Deus. Resiste o demo, e el fuxirá de ti.

2. Hebreos 12: 1-2 - Xa que logo, xa que estamos rodeados por unha nube tan grande de testemuñas, deixemos tamén de lado todo peso e pecado que se aferran tanto, e corremos con perseverancia a carreira que se propón. nós, mirando a Xesús, o fundador e perfeccionador da nosa fe.

Lucas 22:35 E díxolles: "Cando vos enviei sen bolsa, bolsa e zapatos, non vos faltou algo? E eles dixeron: Nada.

Xesús preguntoulles aos discípulos se lles faltaba algo cando os mandou sen bolso, bolsa ou zapatos. Os discípulos responderon que non lles faltaba nada.

1. Vivir unha vida de abundancia - Como Xesús proporciona para as nosas necesidades

2. Confía no Señor - Confiando só nel para a provisión

1. Filipenses 4:19 - "E meu Deus suplirá todas as túas necesidades segundo as súas riquezas na gloria en Cristo Xesús".

2. Mateo 6:26 - "Mira os paxaros do ceo: nin sementan nin recollen nin recollen nos hórreos, e con todo o teu Pai celestial dálles de comer. Non vales máis ca eles?"

Lucas 22:36 Entón díxolles: "Pero agora, quen teña unha bolsa, que a tome e tamén a súa bolsa; e quen non teña espada, que venda o seu vestido e compre unha".

Xesús anima aos seus discípulos a comprar espadas se non as teñen.

1. "A espada do espírito: unha chamada a estar preparado"

2. "O prezo da preparación: vender a túa roupa por unha espada"

1. Efesios 6:17 - E toma o casco da salvación e a espada do Espírito, que é a palabra de Deus.

2. Isaías 54:17 - Ningunha arma formada contra ti prosperará, e toda lingua que se levante contra ti no xuízo condenarás.

Lucas 22:37 Pois dígovos que o que está escrito aínda ten que cumprirse en min: e foi contado entre os transgresores, porque as cousas que me tocan teñen fin.

Esta pasaxe afirma que as cousas relativas a Xesús deben chegar ao seu fin, e que foi considerado un transgresor.

1. O sufrimento e a morte de Xesús: que significa para nós?

2. A importancia de comprender o significado do sacrificio de Xesús.

1. Isaías 53:12 - Por iso voulle repartir unha parte cos grandes, e el repartirá o botín cos fortes; porque derramou a súa alma ata a morte: e foi contado entre os transgresores; e levou o pecado de moitos, e fixo intercesión polos transgresores.

2. Filipenses 2: 7-8 - Pero non se tivo reputación, tomou sobre el a forma de servo e fíxose a semellanza dos homes: e sendo atopado en forma de home, humillóuse a si mesmo e fíxose obediente ata a morte, ata a morte de cruz.

Lucas 22:38 E eles dixeron: Señor, velaquí dúas espadas. E díxolles: "Abonda".

Os discípulos ofreceron a Xesús dúas espadas, e el aceptou.

1. O poder de suficiente - Deus nunca nos pide que vaiamos máis aló do que somos capaces de dar.

2. Cando menos é máis - Lembrándonos que Xesús só necesitaba dúas espadas para cumprir a vontade de Deus.

1. Mateo 6:33 - Pero buscades primeiro o reino de Deus e a súa xustiza; e todas estas cousas seranche engadidas.

2. Proverbios 21:20 - Hai tesouros que desexar e aceite na morada dos sabios; pero un parvo gástao.

Lucas 22:39 E saíu e foi, como adoitaba, ao monte das Oliveiras; e os seus discípulos tamén o seguían.

Xesús foi ao monte das Olivas como estaba afeito, e os seus discípulos seguírono.

1. Xesús deu un exemplo de oración e devoción para nós.

2. Seguir a Xesús permítenos experimentar a paz e a forza que vén de estar preto de Deus.

1. Salmo 23:5 - "Ti preparas unha mesa diante de min ante a presenza dos meus inimigos. Unges a miña cabeza con aceite; a miña copa desborda".

2. Romanos 8:28 - "E sabemos que en todas as cousas Deus traballa para o ben dos que o aman, que foron chamados segundo o seu propósito".

Lucas 22:40 E cando estaba no lugar, díxolles: Orade para que non cadades en tentación.

Xesús díxolles aos seus discípulos que orasen para que non fosen tentados a pecar.

1. A verdadeira forza vén de rezar a Deus para que teña protección contra a tentación

2. Fortalece a túa fe mediante a oración para resistir a tentación

1. Santiago 1:12-15 - Benaventurado o que permanece firme na proba, porque cando supere a proba recibirá a coroa da vida, que Deus prometeu aos que o aman.

2. Filipenses 4:6-7 - Non te preocupes por nada, pero en todo, mediante a oración e súplicas con acción de grazas, fai que as túas peticións sexan coñecidas a Deus. E a paz de Deus, que supera todo entendemento, gardará os vosos corazóns e as vosas mentes en Cristo Xesús.

Lucas 22:41 E apartouse deles como unha pedra, púxose de xeonllos e orou:

Xesús demostra a súa fe na oración durante un tempo de gran tribulación.

1: En tempos de crise, é importante confiar na fe en Deus e na oración.

2: Xesús dános un exemplo de oración nos momentos difíciles.

1: Filipenses 4:6-7 - Non te preocupes por nada, pero en cada situación, mediante

oración e petición, con acción de grazas, presenta as túas peticións a Deus.

2: Mateo 6:9-13 - Pai noso que estás nos ceos, santificado sexa o teu nome, veña o teu reino, fágase a túa vontade, así na terra como no ceo. Dános hoxe o noso pan de cada día. E perdóanos as nosas débedas, como nós tamén perdoamos aos nosos debedores. E non nos deixes caer na tentación, senón líbranos do maligno.

Lucas 22:42 dicindo: Pai, se queres, aparta de min este cáliz; pero non se faga a miña vontade, senón a túa.

A oración de Xesús a Deus para que lle quite o sufrimento que estaba a piques de soportar, pero finalmente entregándose á vontade de Deus.

1. A forza da submisión: aprender a apoiarse en Deus en tempos difíciles

2. Entregar os desexos egoístas: atopar a paz na vontade de Deus

1. Filipenses 4: 6-7 "Non te preocupes por nada, pero en calquera situación, mediante oración e petición, con acción de grazas, presentade as vosas peticións a Deus. E a paz de Deus, que transcende todo entendemento, gardará os vosos corazóns. e as vosas mentes en Cristo Xesús".

2. Santiago 4: 7-8 "Sométese, pois, a Deus. Resista ao demo, e el fuxirá de vós. Achegádevos a Deus, e el achegarase a vós. Limpa as mans, pecadores, e purifica os vosos corazóns. , ti dobre mente".

Lucas 22:43 E apareceulle un anxo do ceo, fortalecéndoo.

Durante a agonía de Xesús no xardín de Getsemaní, apareceu un anxo do ceo para fortalecelo.

1. "A presenza fortalecedora de Deus"

2. "O consolo do Señor en tempos de dificultades"

1. Hebreos 13: 5-6 - "Mantén a túa vida libre do amor ao diñeiro e contentache co que tes, porque el dixo: "Nunca te deixarei nin te abandonarei".

2. Salmo 46: 1 - "Deus é o noso refuxio e forza, unha axuda moi presente nos problemas"

Lucas 22:44 E estando en agonía, orou con máis fervor, e a súa suor era coma grandes pingas de sangue que caían ao chan.

Xesús estaba en grande agonía mentres oraba e a súa suor era coma pingas de sangue que caían ao chan.

1. O poder da oración: a experiencia de Xesús no xardín de Getsemaní

2. O significado da agonía de Xesús: o custo da salvación

1. Mateo 26:39 - "E foi un pouco máis lonxe, botouse a boca boca arriba e orou, dicindo: "O meu Pai, se é posible, que pase de min este cáliz; pero non como quero, senón como quero". queres".

2. Hebreos 5:7 - "Quen nos días da súa carne, cando ofreceu oracións e súplicas con forte clamor e bágoas ao que puido salvalo da morte, e foi escoitado no que temía;"

Lucas 22:45 E levantouse da oración, e chegou aos seus discípulos, atopounos durmindo de tristeza.

Xesús rezou e cando volveu aos seus discípulos, estaban durmindo pola tristeza.

1. O poder da oración: o exemplo de Xesús ensínanos o poder da oración ante circunstancias difíciles.

2. Confiar en Deus: o exemplo de Xesús ensínanos a confiar en Deus mesmo ante a tristeza e a tentación.

1. Santiago 5:16 - "A oración dunha persoa xusta ten un gran poder mentres está a funcionar".

2. Salmo 23: 4 - "Aínda que camiñe polo val da sombra da morte, non temerei ningún mal, porque estás comigo; a túa vara e o teu bastón, eles me consolan".

Lucas 22:46 E díxolles: Por que durmides? Levántate e ora, para que non caias na tentación.

Xesús anima aos discípulos a permanecer alerta e orar para que non sucumban á tentación.

1. O poder da oración para vencer a tentación

2. Prepararnos para a tentación mediante a oración

1. Santiago 4:7 - "Sométese, pois, a Deus. Resista ao demo, e fuxirá de vós".

2. 1 Corintios 10:13 - "Ningunha tentación que non sexa común para o home te alcanzou. Deus é fiel, e non deixará que sexas tentado por riba das túas capacidades, pero coa tentación tamén proporcionará a vía de escape. para que poidas soportarlo".

Lucas 22:47 E mentres aínda falaba, velaquí unha multitude, e o que se chamaba Xudas, un dos doce, foi diante deles e achegouse a Xesús para bicalo.

Chega unha gran multitude e Xudas, un dos doce discípulos de Xesús, achégase para bicalo.

1. A traizón fronte ao amor: unha reflexión sobre as accións de Xudas en Lucas 22:47

2. Como permanecer fiel ante a tentación

1. Mateo 26:14-16 - "Entón un dos doce, chamado Xudas Iscariote, foi onda os sumos sacerdotes e díxolles: "Que me queredes dar, e voulle entregarllo? E fixeron pacto con el". por trinta pezas de prata.. E desde aquela buscou ocasión de traizoalo".

2. Romanos 8:31 - "Que diremos entón a estas cousas? Se Deus está a favor de nós, quen pode estar contra nós?"

Lucas 22:48 Pero Xesús díxolle: Xudas, traizoas o Fillo do home cun bico?

A pasaxe fala da traizón de Xudas a Xesús cun bico.

1. A traizón na Igrexa: a historia de Xudas

2. O poder dun bico: a traizón de Xesús

1. Salmo 55:12-14: "Porque non é un inimigo quen se mofa de min; entón eu podería soportar; non é un adversario que se comporte insolentemente contra min; entón eu podería esconderme del. Pero es ti, un home, o meu igual, o meu compañeiro, o meu amigo familiar. Tomamos un doce consello xuntos, camiñamos na casa de Deus coa multitude".

2. Xoán 13:21-30: "Despois de dicir estas cousas, Xesús quedou turbado no seu espírito e deu testemuño: "En verdade, en verdade, dígovos que un de vós me traizoará". Os discípulos miráronse uns a outros sen saber de quen falaba.Un dos seus discípulos, a quen Xesús amaba, estaba sentado á mesa ao carón de Xesús; reclinándose contra Xesús, díxolle: "Señor, quen é?" Xesús respondeulle: "É a quen lle darei este anaco de pan cando o molle". Entón, despois de mollar o bocado, deullo a Xudas, fillo de Simón Iscariote".

Lucas 22:49 Cando os que estaban ao seu redor viron o que ía seguir, dixéronlle: Señor, imos ferir coa espada?

Os discípulos preguntaron a Xesús se deberían usar as súas espadas para defendelo cando viron o que estaba a piques de suceder.

1. Como estar preparado para seguir a Xesús en calquera situación

2. O poder da fe en tempos difíciles

1. Mateo 26: 51-52 - E velaquí, un dos que estaban con Xesús estendeu a man, sacou a espada, golpeou un servo do sumo sacerdote e quitoulle a orella. Entón Xesús díxolle: Volve a colocar a túa espada no seu lugar, porque a espada perecerán todos os que tomen a espada.

2. Romanos 12:19 - Queridos amados, non vos vinguédes, senón deixade lugar á ira, porque está escrito: A vinganza é miña; Eu pagarei, di o Señor.

Lucas 22:50 E un deles golpeou ao servo do sumo sacerdote e cortoulle a orella dereita.

Un dos discípulos de Xesús golpeou ao servo do Sumo Sacerdote, cortándolle a orella dereita.

1. O poder da misericordia: o exemplo de amor e perdón de Xesús en Lucas 22:50

2. O valor do perdón: demostrando graza e compaixón en Lucas 22:50

1. Mateo 5:38-39 - "Oíches que se dixo: Ollo por ollo e dente por dente. Pero eu dígovos: Non resistades ao que é malo. Pero se alguén che dá unha labazada na meixela dereita, bótalle tamén a outra".

2. Lucas 6:27-31 - "Pero eu dígovos aos que oídes: Amade aos vosos inimigos, facede ben aos que vos odian, bendecid aos que vos maldicen, orade polos que vos maltratan. A quen che golpea na meixela, ofrécelle tamén a outra, e a quen che quite o manto tampouco lle reteñas a túnica. Dálle a todo o que che pide, e a quen che quita os teus bens non llos devolva. E como queres que os demais che fagan, faino a eles".

Lucas 22:51 Xesús respondeulle: "Pasade ata aquí". E tocoulle a orella e curouno.

Xesús curou un home que foi ferido por unha espada.

1: O poder de Xesús é infinito; Pode curarnos física e espiritualmente.

2: Debemos aprender a confiar en Xesús e non en nós mesmos.

1: Isaías 53:5 "Pero el foi ferido polas nosas transgresións, foi ferido polas nosas iniquidades: o castigo da nosa paz foi sobre el, e coas súas feridas somos curados".

2: Mateo 8:17 "Para que se cumpra o que foi dito polo profeta Isaías: "El mesmo tomou as nosas enfermidades e levou as nosas enfermidades".

Lucas 22:52 Entón Xesús díxolles aos sumos sacerdotes, aos xefes do templo e aos anciáns que se achegaron a el: "Saídes como contra un ladrón con espadas e bastóns?

Xesús reprende aos sumos sacerdotes, aos capitáns do templo e aos anciáns por vir a prender con espadas e bastóns coma se fose un ladrón.

1. O trato inxusto de Xesús - como Cristo foi acusado e arrestado inxustamente.

2. O amor incondicional de Xesús - como respondeu Xesús aos que buscaban facerlle dano con amor e graza.

1. Mateo 5:38-39 - "Oíches que se dixo: "Ollo por ollo e dente por dente". Pero eu dígovos: Non vos resistades ao que é malo. Pero se alguén vos dá unha labazada na meixela dereita, vódelle tamén a outra".

2. Gálatas 5:13-14 - "Pois vosotros fomos chamados á liberdade, irmáns. Só que non aproveitedes a vosa liberdade como unha oportunidade para a carne, senón que servedvos uns a outros mediante o amor. Porque toda a lei cúmprese nunha palabra: " Amarás ao teu próximo coma a ti mesmo".

Lucas 22:53 Cando estaba todos os días contigo no templo, non tendestes as mans contra min, pero esta é a túa hora, e o poder das tebras.

Os discípulos non levantaron unha man contra Xesús mentres estaba con eles no templo, pero agora é a hora do poder das tebras.

1: Nunca podemos ser demasiado coidadosos no noso camiñar con Deus, porque sempre hai un espírito de tebras á espreita e que busca afastarnos do camiño de Deus.

2: Xesús sabía que a hora das tebras estaba por chegar, pero aínda así escolleu amarnos e quedar connosco. Debemos responder ao seu amor seguindo o seu exemplo e amando aos que nos rodean.

1: 1 Pedro 2: 21-23 "Porque a iso fomos chamados, porque tamén Cristo sufriu por nós, deixándonos un exemplo para que sigásemos os seus pasos: quen non pecou, nin se atopou engano na súa boca: , cando era insultado, non se volveu insultar; cando sufría, non ameazou; senón que se comprometeu co que xulga con xustiza".

2: Xoán 15:12-14 "Este é o meu mandamento: que vos amédes uns a outros, como eu vos amei. Ninguén ten un amor máis grande que este, que un home dea a súa vida polos seus amigos. Sodes os meus amigos, se facedes o que vos mando".

Lucas 22:54 Entón colleronno, levárono e levárono á casa do sumo sacerdote. E Pedro seguiu de lonxe.

Xesús é levado á casa do Sumo Sacerdote, e Pedro séguelle dende lonxe.

1. Cando estamos loitando por permanecer fieis, Xesús entende.

2. Aínda nos tempos difíciles, Xesús está sempre connosco.

1. Hebreos 13:5 - "Mantén a túa vida libre do amor ao diñeiro e contentache co que tes, porque el dixo: "Nunca te deixarei nin te abandonarei".

2. Mateo 28:20 - "E velaquí, estou contigo sempre, ata o fin do mundo".

Lucas 22:55 E cando prenderon lume no medio do salón e sentáronse xuntos, Pedro sentouse entre eles.

Pedro sentouse entre a xente que prendera lume no medio do salón.

1. O poder da confraternidade: o exemplo de participación de Pedro

2. Tomar coraxe no medio da oposición: o exemplo de valentía de Pedro

1. Feitos 4:13-20 - Cando Pedro e Xoán atoparon oposición para predicar sobre Xesús, colleron coraxe e perseveraron.

2. Salmo 34: 1-3 - Podemos atopar forza e coraxe no Señor cando nos enfrontamos á oposición.

Lucas 22:56 Pero unha criada mirouno mentres estaba sentado ao carón do lume.

Esta pasaxe conta a historia dunha criada que identifica a Xesús como un dos homes cos que falaba o seu amo.

1. Nunca debemos esquecer o exemplo da criada, que con humildade e coraxe identificou a Xesús.

2. A nosa fe en Xesús debe ser tan forte que sexa evidente para todos os que nos miran.

1. Mateo 10: 32-33 - "Por iso, a quen me confesa diante dos homes, eu tamén o confesareino diante do meu Pai que está no ceo. Pero a quen me negue diante dos homes, eu tamén lle negarei diante do meu Pai que está no ceo".

2. Proverbios 28:1 - "Os impíos foxen cando ninguén o persegue, pero os xustos son audaces coma un león".

Lucas 22:57 E negouno, dicindo: Muller, non o coñezo.

A pasaxe conta como Pedro negou a Xesús tres veces antes de que cantase o galo.

1. O poder da negación: aprendendo do erro de Pedro

2. Unha reflexión sobre a fidelidade: estar con Xesús a pesar das dificultades

1. Mateo 26:69-75 - As negacións de Pedro de Xesús

2. Xoán 21:15-17 - A restauración de Pedro de Xesús despois das súas negacións

Lucas 22:58 E despois de pouco, outro o viu e díxolle: Ti tamén es deles. E Pedro dixo: Home, eu non o son.

Pedro, un dos discípulos de Xesús, negou ser seguidor cando foi interrogado por outro.

1. "Defensa a túa fe"

2. "A forza da negación"

1. Xoán 15:13 - "Ninguén ten un amor máis grande que este, que un home dea a súa vida polos seus amigos".

2. Romanos 8:37 - "Non, en todas estas cousas somos máis que vencedores por medio de quen nos amou".

Lucas 22:59 E aproximadamente unha hora despois afirmou con confianza, dicindo: Certamente este tamén estaba con el, porque é Galileo.

Esta pasaxe relata unha acusación contra Xesús por parte dun dos presentes no seu xuízo, afirmando que estaba con El.

1. O poder das testemuñas falsas: examinando as consecuencias das acusacións maliciosas

2. Manterse firmes ante a adversidade: vencer a oposición e defender a verdade

1. Mateo 10:19-21 - "Pero cando vos entreguen, non vos preocupedes de como nin de que falaredes, porque nesa mesma hora vos dará o que falaredes. Porque non sodes vós os que falades. senón o Espírito de voso Pai que fala en vós. E o irmán entregará á morte o irmán, e o pai o fillo; e os fillos levantaranse contra os seus pais e farán que moran".

2. Santiago 1:12 - "Diaventurado o home que soporta a tentación, porque cando sexa probado, recibirá a coroa da vida, que o Señor prometeu aos que o aman".

Lucas 22:60 E Pedro dixo: Home, non sei o que dis. E inmediatamente, mentres aínda falaba, o galo cantou.

Pedro nega a Xesús tres veces, e mentres aínda está falando, o gallo cantou.

1. O poder das nosas palabras: como o que dicimos pode ter consecuencias inesperadas

2. Nunca negues a túa fe: o exemplo de Pedro

1. Mateo 18:15-17 - "Se teu irmán peca contra ti, vai e dille a súa culpa, só entre ti e el. Se te escoita, gañaches o teu irmán. Pero se non escoita, leva contigo un ou dous máis, para que cada acusación quede acreditada pola declaración de dúas ou tres testemuñas. Se se nega a escoitalos, dillo á igrexa. E se non quere escoitar nin sequera á igrexa, que sexa para vós como un xentil e un recadador de impostos".

2. Isaías 1:18 - "Ven agora, razoemos, di o Señor: aínda que os teus pecados sexan como escarlata, serán brancos coma a neve; aínda que sexan vermellos coma o carmesí, converteranse coma a la.

Lucas 22:61 E o Señor volveuse e mirou a Pedro. E Pedro lembrouse da palabra do Señor, como lle dixera: Antes de que cante o gallo, me negarás tres veces.

Xesús volveuse e mirou para Pedro, facéndolle lembrar o que Xesús dixera sobre que o negara tres veces antes de que cantase o gallo.

1. O poder dunha mirada: o amor e a graza de Xesús ante a traizón

2. Lembrando a Palabra de Deus: como podemos vencer a tentación

1. Lucas 22:31-34; Xesús predice a negación de Pedro

2. Mateo 26:75; Terceira negativa de Pedro

Lucas 22:62 E saíu Pedro e chorou amargamente.

Pedro saíu e chorou amargamente despois de ser reprendido por Xesús por negalo tres veces.

1. Aprender a aceptar a vontade de Deus a pesar dos nosos fracasos.

2. Comprender a graza de Deus no medio da tristeza e do arrepentimento.

1. Romanos 8:28, "E sabemos que en todas as cousas Deus traballa para o ben dos que o aman, que foron chamados segundo o seu propósito".

2. Isaías 61:3, "Para concederlles unha coroa de beleza en lugar de cinzas, o aceite de alegría en lugar de loito, e un vestido de loanza en lugar de espírito de desesperación. Chamaranse carballos de xustiza, plantación. do Señor para mostrar o seu esplendor".

Lucas 22:63 E os homes que tiñan a Xesús mofáronse del e batérono.

Os homes que levaban a Xesús mofáronse e golpeárono.

1: Debemos amar aos nosos inimigos, aínda que nos feran. Mateo 5:44

2: Debemos perdoar aos que nos maltratan, como fixo Xesús. Lucas 23:34

1: Proverbios 25:21-22 - Se o teu inimigo ten fame, dálle pan para comer; e se ten sede, dálle de beber auga: porque acumularás carbóns enriba da súa cabeza, e o Señor te recompensará.

2: Efesios 4:31-32 - Que se quite de vós toda amargura, ira, ira, clamor e maldade, con

toda malicia; así como Deus por amor de Cristo vos perdoou.

Lucas 22:64 E vendándolle os ollos, golpeáronlle na cara e preguntáronlle: Profetiza, quen é o que te golpeou?

Xesús vendáronlle os ollos vendados e golpeárono no rostro, entón pediu que profetizase quen fixera o feito.

1: Non debemos tomar a vinganza nas nosas propias mans, senón buscar a xustiza en Deus.

2: Aínda podemos confiar en Deus aínda que sexamos maltratados.

1: Romanos 12:19-21 - "Queridos, nunca vos vinguédes, senón que o deixedes á ira de Deus, porque está escrito: "A vinganza é miña, eu pagarei, di o Señor". Pola contra, "se o teu inimigo ten fame, dálle de comer; se ten sede, dálle de beber; pois, facendo así, acumularás carbóns enriba da súa cabeza". Non te deixes vencer polo mal, pero vence o mal co ben.

2: Mateo 5:38-42 - "Oíches que se dixo: Ollo por ollo e dente por dente. Pero eu dígovos: Non resistades ao que é malo. Pero se alguén che dá unha labazada na meixela dereita, bótalle tamén a outra. E se alguén che demanda e leva a túnica, déixalle tamén a súa capa. E se alguén che obriga a percorrer unha milla, vai con el dúas millas. Dálle a quen che pide, e non negues a quen che pedira prestado.

Lucas 22:65 E moitas outras cousas falaban blasfemadamente contra el.

Pasaxe A xente falou blasfemamente contra Xesús.

1. "O perigo da blasfemia: o custo de falar contra Deus"

2. "Aprender a respectar a Palabra de Deus: o poder da reverencia"

1. Levítico 24:16 - "O que blasfeme o nome de Xehová, será condenado á morte, e toda a congregación apedrearao, tanto o estranxeiro como o que naceu na terra, cando blasfema o nome do Señor, será condenado á morte".

2. Salmo 50:21 - "Fixeches estas cousas, e calei; pensaches que eu era tal como ti, pero vouche reprender e poñerei en orde ante os teus ollos".

Lucas 22:66 E axiña que se fixo de día, xuntáronse os anciáns do pobo, os sumos sacerdotes e os escribas, e levárono para o seu concilio, dicindo:

Os anciáns do pobo, os sumos sacerdotes e os escribas xuntáronse cando foi de día e levaron a Xesús ante o seu concilio.

1. O poder dunha fronte unida: como a unificación do pobo de Deus pode levar á grandeza

2. Defendendo o correcto: a coraxe de Xesús ante as acusacións inxustas

1. Daniel 6:7-10 - A coraxe de Daniel fronte ás acusacións inxustas

2. Efesios 4:1-3 - A unidade da Igrexa e como podemos traballar xuntos para glorificar a Deus

Lucas 22:67 ¿Es ti o Cristo? cóntanos. E díxolles: Se vos digo, non creredes.

Esta pasaxe destaca a incredulidade dos interrogadores de Xesús, que non crían que El era o Mesías, a pesar das súas ensinanzas.

1. "A incredulidade dos interrogadores de Xesús"

2. "O poder da fe en Cristo"

1. Xoán 11: 25-27 - "Xesús díxolle: "Eu son a resurrección e a vida. Quen cre en min, aínda que morre, vivirá, e todo aquel que vive e cre en min non morrerá nunca. "

2. Isaías 8:14 - "E será un santuario, pero unha pedra de tropezo e unha pedra de escándalo para as dúas casas de Israel, un gin e un lazo para os habitantes de Xerusalén".

Lucas 22:68 E se tamén vos pregunto, non me contestaredes nin me deixaredes ir.

Esta pasaxe ilustra o interrogatorio de Xesús polo sumo sacerdote, durante o cal se nega a responder ás preguntas que lle fan.

1: Podemos atopar forza no exemplo de Xesús de manternos firmes nas nosas convicción, mesmo fronte á oposición.

2: Podemos aprender do exemplo de humildade e graza de Xesús mesmo cando nos enfrontamos a circunstancias difíciles.

1: Filipenses 4:13 - "Todo podo por medio de Cristo que me fortalece".

2: Santiago 4:6 - "Deus resiste aos soberbios, pero dá graza aos humildes".

Lucas 22:69 En adiante sentarase o Fillo do Home á dereita do poder de Deus.

Xesús profetiza que sentará á dereita de Deus.

1. "O poder de Xesús: coñecer o noso lugar no seu Reino"

2. "O poder de Deus: comprender a súa posición de autoridade"

1. Mateo 26:64 - Xesús díxolle ao sumo sacerdote: "Ti o dixeches. Con todo, dígoche que de aquí en diante verás ao Fillo do Home sentado á dereita do Poder, e vindo sobre as nubes do Poder. o ceo".

2. Efesios 1: 20-21 - "que o fixo en Cristo cando o resucitou de entre os mortos e o sentou á súa dereita nos lugares celestes, moi por riba de todo principado, poder, poder e dominio, e todo nome que é. nomeado, non só neste tempo senón tamén no que está por vir".

Lucas 22:70 Entón todos eles dixeron: ¿Es ti entón o Fillo de Deus? E díxolles: Vós dis que eu son.

Os sumos sacerdotes e escribas preguntaron a Xesús se era o Fillo de Deus, e el afirmou que o era.

1. A Autoridade de Xesús - A afirmación inequívoca de Xesús da súa identidade divina mostra a súa autoridade e poder.

2. Manterse firmes na fe - A audaz resposta de Xesús aos sumos sacerdotes e escribas móstranos como manterse firmes na nosa fe a pesar da oposición.

1. Mateo 16:13-20 - O interrogatorio de Xesús polos sumos sacerdotes e escribas é semellante á declaración de Pedro de que Xesús é o Cristo, o Fillo do Deus vivo.

2. Xoán 14:5-11 - A identidade de Xesús como Fillo de Deus é aínda máis confirmada pola súa garantía aos seus discípulos de que El é o camiño, a verdade e a vida.

Lucas 22:71 E eles dixeron: Que necesitamos máis testemuño? pois nós mesmos oímos falar da súa propia boca.

A xente que escoitaba as palabras de Xesús non necesitaba máis testemuñas nin probas, xa que eles mesmos o escoitaran falar.

1. A importancia de ser testemuña da verdade de Xesús

2. Tomar tempo para escoitar a Xesús e aprender das súas ensinanzas

1. Xoán 8:14 "Xesús respondeu: "Aínda que testifique no meu nome, o meu testemuño é válido, porque sei de onde veño e a onde vou".

2. Xoán 15:27 "E tamén debes testemuñar, porque estiveches comigo dende o principio".

Lucas 23 abrangue o xuízo de Xesús ante Pilato e Herodes, a súa crucifixión, morte e enterro. Tamén inclúe a historia dos dous criminais crucificados con El.

1o parágrafo: O capítulo comeza con Xesús sendo conducido ante Pilato onde os líderes relixiosos acusárono de subverter a nación que se opoñía aos impostos de pago César afirmando que era Cristo rei. Pilato non atopou ningunha base para acusarlle, pero ao saber que estaba baixo a xurisdición de Herodes enviouno a Herodes, que tamén estaba en Xerusalén naquel momento. Herodes inicialmente encantado de ver a Xesús esperando ver o milagre realizado por el, pero cando Xesús non respondeu ás súas preguntas, os líderes relixiosos acusárono con vehemencia. Despois de burlarse del vestindolle unha elegante túnica enviouno de volta a Pilato indicando que ningún dos dous atopou ningunha culpa que merecía a morte (Lucas 23:1-12). A pesar de declarar a inocencia, ambos gobernantes consentiron a liberación da multitude de presión. Barrabás, prisioneiro, insurrección, asasinato, no canto de Xesús pedindo a súa crucifixión (Lucas 23:13-25).

2o Parágrafo: Cando o levaban para ser crucificado, un home chamado Simón de Cirene foi obrigado a levar a súa cruz. Un gran número de mulleres seguiu o loito lamentando, pero Xesús volveuse a dicir: "Fillas Xerusalén, non choredes, chorades vós mesmos, os vosos fillos", predicindo o xuízo que se viría sobre Xerusalén (Lucas 23:26-31). No lugar chamado Cráneo Foi crucificado entre dous criminais un á dereita outro á esquerda rezando Pai perdóaos non saben o que están facendo cumprir a profecía dividindo a roupa botando sorteos tamén soldados burlados ofrecéronlle viño azedo a xente quedou mirando os líderes mofáronse dicindo 'El salvou a outros, déixao salvar. se é o Mesías Escollido de Deus' (Lucas 23:32-38).

3o parágrafo: Un dos criminais colgados alí lanzárono insultos dicindo: 'Non es ti o Mesías? Sálvanos!' Pero outros reprocharon que recoñeceron o seu castigo só debido aos seus feitos, a diferenza de que Xesús pediu lembralo cando chegou ao reino, que seguramente respondeu: "En verdade, hoxe che digo que estarás comigo no paraíso", indicando a promesa de salvación, de fe arrepentida, ata os últimos momentos da vida (Lucas 23: 39-43). Ao redor do mediodía, a escuridade invadiu a terra ata que o sol das tres tarde deixou de brillar. A cortina do templo rasgou dúas e logo gritou en voz alta: "Pai nas túas mans encomendo o meu espírito". Cando dixera isto respirou o seu último centurión vendo o que pasou, eloxiou a Deus seguramente este home xusto! Todas as persoas sabían isto, incluídas as mulleres que seguiron desde Galilea, que viron estes acontecementos bater os peitos, revelando o impacto dos seus espectadores da morte (Lucas 23:44-49). Finalmente, Xosé Arimatea, membro do Consello, home íntegro, non consentira a súa decisión, a acción pediu o corpo Xesús de Pilatos envolto en pano de liño colocou unha tumba cortada na roca onde aínda ninguén foi colocado preparando especias perfumes descanso Segundo mandamento do sábado que marca o inicio do enterro narración da resurrección capítulo seguinte (Lucas 23: 50-56).

Lucas 23:1 E toda a multitude levantouse e levouno a Pilato.

O pobo levou a Xesús a Pilato para o xuízo.

1: Sempre debemos aceptar a Xesús e seguir o seu exemplo.

2: Sempre debemos defender o que é correcto e xusto.

1: Filipenses 2:5-8 - Tede entre vós esta mente, que é a vosa en Cristo Xesús, quen, aínda que tiña a forma de Deus, non considerou que a igualdade con Deus era cousa de agarrar, senón que se despojou de si mesmo, tomando a forma de servo, nacendo a semellanza de homes.

2: Mateo 5:38-39 - Xa escoitaches que se dixo: Ollo por ollo e dente por dente. Pero eu dígovos: Non resistades ao que é malo. Pero se alguén che dá unha labazada na meixela dereita, bótalle tamén a outra.

Lucas 23:2 E comezaron a acusalo, dicindo: Atopamos a este pervirtiendo a nación e prohibíndolle pagar tributo ao César, dicindo que el mesmo é Cristo Rei.

O pobo acusou a Xesús de tentar derrocar o goberno e de negarse a pagar impostos, alegando que era o rei dos xudeus.

1. "O poder da acusación: como responder ás críticas inxustas"

2. "A autoridade de Xesús: a quen servimos?"

1. Mateo 10:28 - "E non teñas medo aos que matan o corpo, pero non poden matar a alma. Teme máis ben a quen pode destruír a alma e o corpo no inferno".

2. Romanos 13:1 - "Que cada persoa estea suxeita ás autoridades gobernantes. Porque non hai autoridade que non sexa de Deus, e as que existen foron instituídas por Deus".

Lucas 23:3 E Pilato preguntoulle: "Es ti o rei dos xudeus?" E el respondeulle e dixo: Ti o dis.

Pilato preguntoulle a Xesús se era o rei dos xudeus, ao que Xesús respondeu: "Ti o dis".

1. O poder da confianza na identidade de Cristo - Lucas 23:3

2. A soberanía de Cristo - Lucas 23:3

1. Filipenses 2: 6-11 - Xesús humillou-se e foi obediente a Deus

2. Xoán 18:33-37 - Xesús respondeu ás preguntas de Pilato con confianza e verdade

Lucas 23:4 Entón díxolles Pilato aos sumos sacerdotes e ao pobo: Non lle atopo ningunha culpa a este home.

Pilato non atopou culpa en Xesús despois de examinalo.

1. Deus é fiel e xusto, mesmo ante as acusacións inxustas.

2. Xesús demostra graza e misericordia ante a persecución.

1. Salmo 25:10 - Todos os camiños do Señor son amor firme e fidelidade, para os que gardan o seu pacto e os seus testemuños.

2. Romanos 8:31 - Que diremos entón a estas cousas? Se Deus está por nós, quen pode estar contra nós?

Lucas 23:5 E eles foron os máis feroces, dicindo: El aviva o pobo, ensinando por toda a Xudía, comezando dende Galilea ata este lugar.

Os xudeus estaban furiosos con Xesús por conmover á xente e ensinar por toda a xudía, desde Galilea ata Xerusalén.

1: Xesús estaba disposto a ensinar e animar á xente mesmo ante a oposición.

2: Debemos seguir o exemplo de Xesús e ter coraxe ante a oposición para promover o seu reino.

1: Mateo 10:28 - "E non teñas medo aos que matan o corpo, pero non poden matar a alma. Teme máis ben a Aquel que pode destruír a alma e o corpo no inferno".

2: Feitos 4:13 - "Agora, cando viron a ousadía de Pedro e Xoán, e decatáronse de que eran homes incultos e ignorantes, marabilláronse, e decatáronse de que estiveran con Xesús".

Lucas 23:6 Cando Pilato soubo falar de Galilea, preguntou se aquel home era galileo.

Pilato preguntou se Xesús era de Galilea cando soubo falar da rexión.

1. Xesús: O noso Humilde Rei

2. O poder de Xesús en Galilea

1. Mateo 5:5 - "Felices os mansos, porque eles herdarán a terra".

2. Xoán 1:14 - "E o Verbo fíxose carne e habitou entre nós, e vimos a súa gloria, gloria coma do Fillo único do Pai, cheo de graza e verdade".

Lucas 23:7 E en canto soubo que pertencía á xurisdición de Herodes, mandouno a Herodes, que tamén estaba naquel tempo en Xerusalén.

Pilato envía a Xesús a Herodes xa que sabía que Herodes tiña xurisdición sobre Xesús.

1. Acepta o poder de Deus para verte en tempos difíciles.

2. Obedece a autoridade para que poidas experimentar as bendicións de Deus.

1. Romanos 13:1-7

2. Salmos 46:1-3

Lucas 23:8 E cando Herodes viu a Xesús, alegrouse moito, porque facía moito tempo que desexaba velo, porque oíra moitas cousas del; e esperaba ter visto algún milagre feito por el.

Herodes quedou moi satisfeito cando viu a Xesús porque oíra moitas cousas del e quería velo facer un milagre.

1. O poder da fe: como a fe de Herodes o levou a ver a Xesús

2. A alegría do descubrimento: experimentando a presenza de Deus de xeitos inesperados

1. Hebreos 11:1 - "Agora a fe é a seguridade das cousas que se esperan, a convicción das que non se ven".

2. Salmo 16:11 - "Dásme a coñecer o camiño da vida; na túa presenza hai plenitude de alegría; á túa dereita hai praceres para sempre".

Lucas 23:9 Entón preguntoulle con moitas palabras; pero non lle respondeu nada.

Esta pasaxe describe o gobernador romano, Pilato, interrogando a Xesús nun intento de atoparlle unha falta, pero Xesús non lle responde nada.

1. O poder do silencio fronte á opresión

2. Como as nosas palabras reflicten a nosa fe

1. Proverbios 17:28 - Mesmo un tolo é considerado sabio cando cala; Cando pecha os beizos, considérase perceptivo.

2. Santiago 1:19-20 - Entendede isto, meus queridos irmáns: que cada quen sexa pronto para escoitar, lento para falar, lento para a ira; pois a ira do home non produce a xustiza de Deus.

Lucas 23:10 E os sumos sacerdotes e os escribas puxéronse de pé e acusárono con vehemencia.

Pasaxe Os sumos sacerdotes e os escribas puxéronse en pé e fixeron acusacións vehementes contra Xesús.

1. "O poder das acusacións: por que debemos falar con bondade e amor"

2. "A virtude de defender o que é correcto: o exemplo de Xesús"

1. Romanos 12:14-21 - "Bendici os que vos perseguen; bendídeos e non os maldigádes".

2. Proverbios 16:28 - "Un home deshonesto espalla contendas, e un murmuro separa os amigos íntimos".

Lucas 23:11 E Herodes cos seus homes de guerra puxéronlle en nada, mofáronse del, vestiuno cunha túnica preciosa e mandouno de novo a Pilato.

Xesús foi burlado e humillado por Herodes e as súas tropas antes de ser enviado de volta a Pilato.

1. O poder da humillación - como Xesús se humillou e soportou o sufrimento pola nosa

salvación.

2. O poder do perdón: a vontade de Xesús de perdoar a Herodes e ás súas tropas a pesar dos seus malos tratos.

1. Filipenses 2:5-8 - A humildade de Cristo e a obediencia á vontade de Deus a pesar da vergoña e do sufrimento.

2. Mateo 6:14-15 - O ensino de Xesús sobre como debemos perdoar aos demais como Deus nos perdoa a nós.

Lucas 23:12 E ese día Pilatos e Herodes fixéronse amigos xuntos, porque antes estaban en inimizade entre eles.

A pasaxe da Biblia explica como Pilatos e Herodes se fixeron amigos o mesmo día que antes estaban en inimizade.

1. O poder da reconciliación: neste, explora a reconciliación entre Pilatos e Herodes, e como isto reflicte o poder do perdón e a reparación.

2. O poder do perdón - Neste, discute como un só acto de perdón pode cambiar o curso de dúas vidas, como se viu con Pilato e Herodes.

1. Efesios 4:32 - "Sed bondadosos uns cos outros, tenros de corazón, perdoándovos uns a outros, como Deus en Cristo vos perdoou".

2. Colosenses 3:13 - "Soportando uns cos outros e, se un se queixa contra outro, perdoándovos uns a outros; como o Señor vos perdoou, así tamén vós debedes perdoar".

Lucas 23:13 E Pilato, cando reuniu os sumos sacerdotes, os gobernantes e o pobo,

O pobo de Xerusalén reuniuse ante Pilato para escoitar o seu veredicto.

1. Debemos buscar en Xesús xustiza e misericordia en tempos de dificultades.

2. Deus chámanos a vivir en unidade e paz, sen importar as nosas diferenzas.

1. Isaías 30:18: "Por iso, o Señor agarda ter misericordia contigo e, polo tanto, exalta a si mesmo para mostrarte misericordia. Porque o Señor é un Deus de xustiza; benditos todos os que agardan por el".

2. Efesios 4:3, "Facendo todo o posible para manter a unidade do Espírito a través do vínculo da paz".

Lucas 23:14 Díxolles: "Troxéchesme a este home, como quen perverte ao pobo; e velaquí, eu, despois de examinalo diante de vós, non atopei ningunha culpa neste home no que lle acusas.

Esta pasaxe trata de que Xesús foi examinado ante a xente e foi considerado inocente das acusacións presentadas contra el.

1. Xesús: o sofredor inocente

2. Que significa ser atopado inocente?

1. Isaías 53:7 - Estaba oprimido e aflixido, pero non abriu a boca; leváronlle coma un cordeiro á matanza, e coma unha ovella cala diante dos seus esquiladores, así non abriu a boca.

2. Proverbios 17:15 - O que xustifica aos malvados e o que condena aos xustos, ambos son unha abominación para o Señor.

Lucas 23:15 Non, nin Herodes, porque eu te enviei a el; e, velaquí, non se lle fai nada digno de morte.

O gobernador romano Pilato non atopou culpa en Xesús e rexeitou condenalo.

1: A protección de Deus a Xesús mostra o seu amor por nós.

2: A inocencia de Xesús revela o poder da súa verdade.

1: Isaías 53:9 - Asignáronlle un sepulcro cos malvados, e cos ricos na súa morte, aínda que non fixera violencia nin había ningún engano na súa boca.

2: Filipenses 2:7-8 - pero non se fixo nada, tomando a forma de servo, nacendo a

semellanza de homes. E sendo atopado en forma humana, humillóuse a si mesmo facéndose obediente ata a morte, ata a morte en cruz.

Lucas 23:16, pois, castigareino e soltareino.

Esta pasaxe expresa a vontade de Xesús de perdoar a aqueles que o fixeron mal.

1. "O poder do perdón"

2. "A necesidade da misericordia"

1. Mateo 6:14-15 - "Porque se perdoas aos outros as súas ofensas, o teu Pai celestial tamén perdoará a ti, pero se non perdoas aos demais as súas ofensas, tampouco o teu Pai perdoará as túas faltas".

2. Efesios 4:32 - "Sed bondadosos uns cos outros, tenros de corazón, perdoándovos uns a outros, como Deus en Cristo vos perdoou".

Lucas 23:17 (Porque necesariamente debe soltarlles un na festa).

O fragmento explica que cando a xente esixiu a Pilato que liberase un prisioneiro, entregáronlles Xesús segundo o costume da festa.

1. Facer sacrificios polos demais: entender o sacrificio de Xesús por nós

2. O poder da elección de Pilato: o que podemos aprender da súa decisión

1. Xoán 3:16: Porque tanto amou Deus ao mundo, que deu ao seu Fillo unigénito, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna.

2. Filipenses 2:8: E sendo atopado como un home, humillóuse a si mesmo e fíxose obediente ata a morte, ata a morte de cruz.

Lucas 23:18 E gritaron de golpe, dicindo: Fáxate deste home e solta-nos a Barrabás.

Esta pasaxe describe a chamada da multitude para a liberación de Barrabás e a

crucifixión de Xesús.

1. O custo da redención: comprender o sacrificio de Xesús

2. A santidade da vida: elixir a Xesús sobre Barrabás

1. Xoán 8:34: "Xesús respondeulles: "En verdade, en verdade, dígovos que todo o que peca é escravo do pecado".

2. Romanos 6:23, "Porque o salario do pecado é a morte, pero o don gratuíto de Deus é a vida eterna en Cristo Xesús, noso Señor".

Lucas 23:19 (Quen por unha certa sedición feita na cidade e por asasinato, foi botado no cárcere.)

Esta pasaxe describe a detención de Xesús por acusacións falsas de sedición e asasinato.

1: Debemos esforzarnos por permanecer fieis a Deus mesmo cando nos enfrontamos á persecución.

2: Non debemos dar falso testemuño contra outros, porque é incorrecto e contra a lei de Deus.

1: Santiago 5:12 - "Pero sobre todo, meus irmáns, non xures, nin polo ceo nin pola terra nin por ningún outro xuramento, senón que o teu "si" sexa si e o teu "non" sexa non, para que non pode ser condenado".

2: Mateo 7:12 - "Así que en todo, fai aos demais o que queres que che fagan a ti, porque isto resume a Lei e os Profetas".

Lucas 23:20 Pilato, querendo soltar a Xesús, volveu falarlles.

Pilato, querendo liberar a Xesús, falou por segunda vez á xente.

1. O poder da misericordia: por que Xesús merece o perdón

2. O poder do perdón: como Xesús demostra a graza

1. Colosenses 3:13 - "Soporte uns aos outros e perdoade uns aos outros se algún de vós ten algunha queixa contra alguén. Perdoade como o Señor vos perdoou".

2. Mateo 18:21-25 - "Entón Pedro achegouse a Xesús e preguntoulle: "Señor, cantas veces perdoarei ao meu irmán ou irmá que peca contra min? Ata sete veces?" Xesús respondeulle: "Non che digo sete veces, senón setenta e sete veces".

Lucas 23:21 Pero eles gritaron, dicindo: Crucificao, crucifícao.

O pobo pedía que Xesús fose crucificado.

1: Xesús soportou o sufrimento da cruz, e debemos lembrar o seu sacrificio.

2: Non debemos ser como a multitude que pediu a crucifixión de Xesús, senón acudir a el para pedir misericordia e perdón.

1: 1 Pedro 2: 21-24 - "Porque para iso fomos chamados, porque tamén Cristo sufriu por vós, deixándovos exemplo, para que sigásemos os seus pasos. Non cometeu ningún pecado, nin se atopou engano. a súa boca.Cando era insultado, non insultaba a cambio; cando padecía, non ameazaba, senón que seguía encomendándose a quen xulga con xustiza.El mesmo levou os nosos pecados no seu corpo na árbore, para que morramos. para pecar e vivir para a xustiza. Polas súas feridas fuches curado".

2: Isaías 53:4-6 - "Certamente el levou as nosas dores e levou as nosas tristezas; pero nós estimábao abatido, azotado por Deus e aflixido. Pero el foi ferido polas nosas transgresións, foi esmagado polas nosas iniquidades; El foi o castigo que nos deu a paz, e coas súas feridas fumos curados. Todos nós, coma ovellas, descarriamos, cada un volvemos polo seu camiño, e Xehová fixo sobre el a iniquidade de todos nós. "

Lucas 23:22 E díxolles por terceira vez: Por que, que mal fixo? Non atopei nel ningunha causa de morte: por iso castigareino e deixarei marchar.

Esta pasaxe describe o terceiro intento de Pilato de persuadir á multitude para que solte a Xesús despois de non atopar ningún fallo nel.

1. Xesús, o Inocente: unha mensaxe sobre o poder da inocencia de Xesús e como tivo o poder de salvalo.

2. A influencia da multitude: unha mensaxe sobre o perigo da mentalidade da mafia e como non se debe confiar nela.

1. Isaías 53:9 - "Assignáronlle un sepulcro cos malvados, e cos ricos na súa morte, aínda que non fixera violencia, nin había ningún engano na súa boca".

2. Xoán 8:46 - "¿Quen de vós me convence de pecado? Se digo a verdade, por que non me credes?"

Lucas 23:23 E foron instantáneamente con grandes voces, esixindo que fose crucificado. E as voces deles e dos sumos sacerdotes impuxéronse.

O pobo e os sumos sacerdotes esixían que Xesús fose crucificado.

1. O poder da unificación: unha voz, un propósito

2. O perigo do pensamento grupal: seguir á multitude a que custo?

1. Salmo 118: 8 - É mellor confiar no Señor que confiar no home.

2. Feitos 5:29 - Entón Pedro e os outros apóstolos responderon e dixeron: Debemos obedecer a Deus antes que aos homes.

Lucas 23:24 E Pilato deu sentencia para que fose como eles esixían.

Esta pasaxe revela que Pilato cedeu ás demandas da xente e permitiu que se fixeran o seu camiño.

1. Deus ten sempre o control, aínda que non o pareza.

2. A submisión á vontade de Deus é o único camiño para a verdadeira paz.

1. Isaías 55:8-9 "Porque os meus pensamentos non son os teus pensamentos, nin os teus camiños son os meus camiños", declara o Señor. "Como os ceos son máis altos que a terra, así son os meus camiños máis altos que os teus camiños e os meus pensamentos que os teus pensamentos.

2. Proverbios 16:9 No seu corazón os humanos planifican o seu curso, pero o Señor establece os seus pasos.

Lucas 23:25 E deixoulles en liberdade ao que por sedición e asasinato foi echado no cárcere, ao que desexaban; pero entregou a Xesús á súa vontade.

A xente de Xerusalén desexaba que Barrabás fose liberado e, en cambio, Xesús foi entregado á súa vontade.

1. O poder da compaixón: como Xesús cambiou unha sentenza de morte en vida

2. O poder da xente: examinando os efectos da voz da multitude.

1. Mateo 27:15-26 - A interacción de Pilato co pobo de Xerusalén e a decisión final de liberar a Barrabás e crucificar a Xesús.

2. Lucas 15:11-32 - A parábola do fillo pródigo, que ilustra a compaixón e a misericordia de Xesús.

Lucas 23:26 E mentres o levaban, colleron a un certo Simón, Cireneo, que saía do campo, e puxéronlle a cruz para que a levase despois de Xesús.

Os soldados obrigaron a Simón a levar a cruz de Xesús.

1: Deus usa persoas inesperadas para levar a cabo o seu plan.

2: Podemos confiar en Deus, aínda que nos vexamos obrigados a facer algo difícil.

1: Feitos 10:34-35 - Deus non mostra parcialidade, pero en toda nación quen lle teme e fai o correcto é aceptable.

2: Mateo 16:24-25 - Entón Xesús díxolles aos seus discípulos: "Quen queira ser o meu discípulo, que se negue a si mesmo, que tome a súa cruz e que me siga.

Lucas 23:27 E seguiuno un gran grupo de xente e de mulleres, que tamén choraban e lamentaban del.

Unha gran multitude de persoas, incluídas moitas mulleres, seguiu a Xesús e expresou a súa pesar por el.

1. Xesucristo: o noso Salvador sufrido

2. O poder do amor e da compaixón de Xesús

1. Hebreos 4:15-16 "Porque non temos un sumo sacerdote que non poida compadecerse das nosas debilidades, senón un que en todos os aspectos foi tentado como nós, pero sen pecado. Achegámonos, pois, con confianza ao trono da graza, para que recibamos misericordia e atopemos graza para axudar no momento de necesidade".

2. Xoán 11:35 "Xesús chorou".

Lucas 23:28 Pero Xesús volveuse a eles e dixo: Fillas de Xerusalén, non choredes por min, senón chorade por vós mesmos e polos vosos fillos.

Xesús aconsella ás mulleres de Xerusalén que choren polo seu propio sufrimento en lugar do seu.

1: Chorando polo noso propio sufrimento - instrución de Xesús ás mulleres de Xerusalén en Lucas 23:28.

2: Empatía polos demais - O ensino de Xesús ás mulleres de Xerusalén en Lucas 23:28 para chorar polo sufrimento propio e dos seus fillos.

1: Romanos 12:15 - Alegrate cos que se alegran; chora cos que choran.

2: Mateo 5:4 - Dichosos os que choran, porque serán consolados.

Lucas 23:29 Pois velaquí, veñen días nos que dirán: Felices as estériles, os ventres que nunca pariron, e os peitos que nunca deron de mamar.

Esta pasaxe fala dun tempo no que as mulleres estériles serán bendicidas.

1: A graza de Deus para as mulleres estériles - A sobre a graza de Deus para as que son

estériles e sen fillos.

2: Hope for the Barren Women - Unha exploración da esperanza que vén de Deus mesmo cando unha muller é estéril.

1: Salmo 113: 9 - El fai que a muller estéril teña a casa e sexa unha nai alegre dos fillos. Louvade o Señor.

2: Isaías 54:1 - Canta, estéril, que non pariches; lánzache a cantar e clama en voz alta, ti que non tiveses parto, porque os fillos dos desolados son máis que os da muller casada, di o Señor.

Lucas 23:30 Entón comezarán a dicir aos montes: Caed sobre nós; e aos outeiros, Cúbrenos.

A xente angustiada clama para que os montes e os outeiros caian sobre eles e os cubran.

1. As profundidades da desesperación: explorando as profundidades da desesperación na Biblia

2. Cando toda esperanza está perdida: atopar consolo nas palabras de Xesús

1. Lamentacións 3:48-51

2. Salmo 61:2-4

Lucas 23:31 Porque se fan estas cousas nunha árbore verde, que se fará no seco?

A pasaxe fala da misericordia e do xuízo de Deus e de como se aplicarán segundo as accións dunha persoa.

1. A misericordia e o xuízo de Deus: a árbore verde e o seco

2. As consecuencias das nosas accións: recibir o que merecemos

1. Xeremías 17: 7-8 - "Diaventurado o home que confía no Señor, cuxa confianza é o

Señor. É coma unha árbore plantada pola auga, que bota as súas raíces á beira do río, e non teme cando chega a calor, porque as súas follas permanecen verdes, e non se preocupa no ano da seca, porque non deixa de dar froitos . ”.

2. Romanos 2:6-9 - "Rendará a cada un segundo as súas obras: aos que, coa paciencia no ben facer, buscan a gloria, a honra e a inmortalidade, daralles a vida eterna; pero para aqueles que son egoístas e non obedecen á verdade, pero obedecen á iniquidade, haberá ira e furia. Haberá tribulación e angustia para todo ser humano que faga o mal, primeiro o xudeu e tamén o grego".

Lucas 23:32 E tamén houbo outros dous malhechores levados con el para ser condenados á morte.

Dous criminais foron levados a morte xunto a Xesús.

1: Xesús soportou o sufrimento e a morte para mostrarnos a profundidade da misericordia e do amor de Deus.

2: Xesús demostrou verdadeira coraxe e obediencia a Deus, mesmo ante circunstancias difíciles.

1: Filipenses 2:8 - "E sendo atopado en aparencia como un home, humillóuse a si mesmo facéndose obediente ata a morte, ata a morte de cruz!"

2: Isaías 53:5 - "Pero foi traspasado polas nosas transgresións, esmagado polas nosas iniquidades; o castigo que nos deu a paz foi sobre el, e coas súas feridas nos curaron".

Lucas 23:33 E cando chegaron ao lugar chamado Calvario, alí crucificaron a el e aos malhechores, un á dereita e o outro á esquerda.

Xesús foi crucificado entre dous criminais no lugar do Calvario.

1. O gran amor de Xesús: unha reflexión sobre a crucifixión de Cristo

2. O poder do perdón: leccións da cruz

1. Isaías 53:5 - Pero foi traspasado polas nosas transgresións; foi esmagado polas nosas iniquidades; sobre el foi o castigo que nos deu paz, e coas súas feridas estamos curados.

2. Mateo 27:46 - E sobre a hora nove, Xesús berrou en gran voz, dicindo: "Eli, Eli, lema sabacthani?" é dicir: "Meu Deus, meu Deus, por que me abandonaches?"

Lucas 23:34 Entón Xesús dixo: "Pai, perdoaos; pois non saben o que fan. E repartiron os seus vestidos e botaron a sorte.

Xesús pediulle a Deus que perdoase aos que non entendían o que estaban a facer.

1: Debemos perdoar aos demais a pesar do seu mal

2: Xesús dá un exemplo de perdón

1: Colosenses 3:13 - Soportarse uns cos outros e, se un ten unha queixa contra outro, perdoándose uns aos outros; como o Señor vos perdoou, así tamén vós debedes perdoar.

2: Efesios 4:32 - Sede bondadosos uns cos outros, tenros de corazón, perdoándovos uns a outros, como Deus en Cristo vos perdoou.

Lucas 23:35 E a xente quedou mirando. E os gobernantes tamén con eles morían del, dicindo: "Salvou a outros; que se salve a si mesmo, se é Cristo, o elixido de Deus.

O pobo e os gobernantes burlan de Xesús dicindo que debería salvarse a si mesmo se é o elixido de Deus.

1. A importancia da fe nos momentos difíciles

2. O poder da palabra falada

1. 1 Corintios 1: 27-29 - Deus escolleu as cousas necias do mundo para avergoñar aos sabios e Deus escolleu as cousas débiles do mundo para avergoñar as que son fortes.

2. Romanos 10:17 - Así que a fe vén de escoitar, e oír a través da palabra de Cristo.

Lucas 23:36 E tamén os soldados mofáronse del, achegándose a el e ofrecéndolle vinagre,

Os soldados mofáronse e ofrecéronlle vinagre a Xesús.

1. O poder da humildade: leccións da crucifixión de Xesús

2. A forza do perdón: a resposta de Xesús á burla

1. Filipenses 2:3-8 - Non fagas nada por ambición egoísta ou por vana presunción. Máis ben, con humildade valora aos demais por riba de ti.

2. Mateo 5:38-48 - Ama aos teus inimigos e ora polos que te perseguen.

Lucas 23:37 e dicindo: Se ti es o rei dos xudeus, sálvate a ti mesmo.

Esta pasaxe destaca a burla de Xesús por parte dos presentes na súa crucifixión, que o desafiaron a demostrar o seu rei salvándose da cruz.

1: Xesús foi burlado e desafiado durante a súa crucifixión, pero escolleu seguir a vontade de Deus e permanecer obediente a el.

2: Xesús estaba disposto a enfrontarse ao ridículo e ao desafío para seguir a vontade de Deus e proporcionar salvación a toda a humanidade.

1: Filipenses 2: 5-8 "Tede entre vós esta mente, que é a vosa en Cristo Xesús, quen, aínda que tiña a forma de Deus, non considerou que a igualdade con Deus era cousa de agarrar, senón que non se fixo nada a si mesmo. tomando a forma de servo, nacendo a semellanza dos homes, e sendo atopado en forma humana, humillóuse a si mesmo facéndose obediente ata a morte, ata a morte en cruz".

2: Hebreos 12:2 "Mirando a Xesús, o fundador e perfeccionador da nosa fe, quen pola alegría que se lle puxo diante soportou a cruz, desprezando a vergoña, e está sentado á dereita do trono de Deus".

Lucas 23:38 E tamén estaba escrita sobre el unha inscrición en letras gregas, latinas e hebreas: ESTE É O REI DOS XUDEUS.

Sobre Xesús escribiuse unha inscrición en grego, latín e hebreo que dicía "Este é o rei dos xudeus".

1. O reinado de Xesús: examinando o sinal da cruz.

2. A superscrición da cruz: examinando o que significaba entón e agora.

1. Mateo 27:37-38 - Pilato escribiu un aviso e púxoo na cruz.

2. Xoán 19:19-22 - Pilato escribiu un aviso e púxoo na cruz.

Lucas 23:39 E un dos malfeitores que estaban aforcados insultouno, dicindo: Se ti es o Cristo, sálvate a ti e a nós.

O criminal da cruz increpou a Xesús, pedíndolle que se salvase a si mesmo e a eles.

1: A pesar do noso pecado, Xesús aínda nos ama e está aí para salvarnos.

2: Xesús é o único camiño para a salvación e é a través del que podemos ser salvados.

1: Xoán 3:16-17 - "Porque tanto amou Deus ao mundo, que deu ao seu Fillo unigénito, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna. Porque Deus non enviou ao seu Fillo ao mundo para condenar ao mundo, senón para que o mundo se salve por medio del.

2: Romanos 10:9-10 - "Se confesas coa túa boca que Xesús é o Señor e cres no teu corazón que Deus o resucitou de entre os mortos, serás salvo. Porque co corazón crese e é xustificado, e coa boca confesase e sálvase".

Lucas 23:40 Pero o outro, respondendo, reprochouno, dicindo: Non temes a Deus, xa que estás na mesma condena?

Dous criminais sendo crucificados con Xesús, un deles reprochou ao outro que se mofase de Xesús, recordándolle que teme a Deus.

1. Teme a Deus en todas as circunstancias, mesmo cando esteas enfrontando probas e tribulacións.

2. Rexeitar as burlas e buscar o arrepentimento en tempos de angustia.

1. Proverbios 1:7 - O temor do Señor é o principio do coñecemento; os tolos desprezan a sabedoría e a instrución.

2. Isaías 55: 6-7 - Busca ao Señor mentres se atopa; chámao mentres está preto; que o impío abandone o seu camiño, e o inxusto os seus pensamentos; que volva ao Señor, para que teña compaixón del, e do noso Deus, porque perdoará en abundancia.

Lucas 23:41 E nós, de verdade, xustamente; porque recibimos a debida recompensa dos nosos feitos, pero este home non fixo nada malo.

Esta pasaxe reflexiona sobre os dous criminais crucificados xunto a Xesús. Aínda que estaban recibindo o debido castigo polas súas malas accións, Xesús non fixera nada malo.

1. "O poder do perdón: examinando a inocencia de Xesús"

2. "A graza de Deus: reflexións sobre a crucifixión"

1. Mateo 27:24-26 - "Cando Pilato viu que non podía gañar nada, senón que se producía un tumulto, tomou auga e lavouse as mans diante da multitude, dicindo: Eu son inocente do sangue deste xusto. Entón todo o pobo respondeu: "O seu sangue caia sobre nós e sobre os nosos fillos".

2. 1 Pedro 2:21-24 - "Porque a iso fomos chamados: porque tamén Cristo sufriu por nós, deixándonos un exemplo para que sigásemos os seus pasos: quen non pecou nin se atopou engano na súa boca: Quen, cando foi insultado, non volveu injuriar; cando padecía, non ameazou; senón que se encomendou ao que xulga con xustiza: quen levou os nosos pecados no seu propio corpo sobre a árbore, para que nós, estando mortos aos pecados , debería vivir para a xustiza: por cuxas feridas foches curados".

Lucas 23:42 E díxolle a Xesús: Señor, lémbrate de min cando entres no teu reino.

Esta pasaxe revela a súplica do criminal que foi crucificado xunto a Xesús, pedindo que Xesús o recorde cando entre ao seu Reino.

1. Xesús mostra misericordia cos humildes e arrepentidos - Lucas 23:42

2. A graza de Cristo esténdese aos que cren - Lucas 23:42

1. Isaías 57:15 - "Porque así di o que é alto e exaltado, que habita a eternidade, cuxo nome é Santo:" Eu habito no lugar alto e santo, e tamén co contrito e humilde. espírito, para reavivar o espírito dos humildes e para reavivar o corazón dos contritos".

2. Romanos 5:8 - "Pero Deus mostra o seu amor por nós en que mentres aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós".

Lucas 23:43 Xesús díxolle: En verdade che digo: Hoxe estarás comigo no paraíso.

Esta pasaxe describe a promesa de vida eterna de Xesús ao criminal que foi crucificado xunto a el na cruz.

1: Xesús ofrécenos paz e seguridade de vida eterna con El no paraíso.

2: O sacrificio de Xesús na cruz non foi só unha expiación dos nosos pecados, senón unha promesa de eternidade con El.

1: Xoán 3:16 - "Porque tanto amou Deus ao mundo, que deu ao seu Fillo unigénito, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna".

2: 1 Tesalonicenses 4:13-18 - "Pero, irmáns, non queremos que non vos informedes dos que están durmidos, para que non vos entristecedes como os que non teñen esperanza. Porque xa que cremos que Xesús morreu e resucitou, así mesmo, por medio de Xesús, Deus traerá consigo os que durmiron.Por iso declarámosvos por unha palabra do Señor, que os que estamos vivos, que quedamos ata a chegada do Señor, non precederá aos que durmiron. Pois o propio Señor baixará do ceo cun berro de mando, coa voz dun arcanxo e co son da trompeta de Deus. E os mortos en Cristo resucitarán primeiro. Entón nós os que están vivos, os que quedan, serán arrebatados con eles nas nubes para atoparse co Señor no aire, e así estaremos sempre co Señor".

Lucas 23:44 E era sobre a hora sexta, e houbo unha escuridade sobre toda a terra ata a hora nove.

O día da crucifixión de Xesús, unha escuridade cubriu toda a terra dende a hora sexta ata a novena.

1: Como o sacrificio de Xesús na cruz trouxo as tebras sobre a terra para mostrar o seu inmenso sufrimento e amor por nós.

2: Como Xesús soportou as tebras na cruz para salvarnos dos nosos pecados e como debemos aceptar o seu amor e graza.

1: Mateo 27:45-46 - Desde a hora sexta houbo tebras sobre toda a terra ata a hora nove. E sobre a hora nove, Xesús berrou a gran voz, dicindo: "Eli, Eli, lema sabactani?" é dicir: "Meu Deus, meu Deus, por que me abandonaches?"

2: Isaías 53:3-5 - Foi desprezado e rexeitado pola humanidade, un home de sufrimento e familiarizado coa dor. Como aquel ao que a xente oculta a cara, desprezábao, e tiñamoslle pouca estima. Seguramente asumiu a nosa dor e soportou o noso sufrimento, aínda que o considerábamos castigado por Deus, golpeado por el e aflixido. Pero foi traspasado polas nosas transgresións, esmagado polas nosas iniquidades; o castigo que nos deu a paz foi sobre el, e polas súas feridas curamos.

Lucas 23:45 E o sol escureceuse, e o veo do templo rasgouse no medio.

O sol escureceuse e o veo do templo partiuse pola metade cando Xesús morreu.

1. O poder da crucifixión: o xuízo e a misericordia de Deus mostrados

2. Ver a presenza de Deus en tempos de loito e dificultade

1. Romanos 5:8-9 - Pero Deus demostra o seu propio amor por nós nisto: mentres aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós.

2. Isaías 53:5 - Pero foi traspasado polas nosas transgresións, esmagado polas nosas iniquidades; o castigo que nos deu a paz foi sobre el, e polas súas feridas curamos.

Lucas 23:46 E cando Xesús gritou a gran voz, dixo: "Pai, encomendo o meu espírito nas túas mans; e dito isto, abandonou o espírito".

As últimas palabras de Xesús antes da súa morte foron unha oración de confianza a Deus.

1: O que as últimas palabras de Xesús antes da súa morte poden ensinarnos sobre confiar en Deus en tempos difíciles.

#2: Como a oración de confianza de Xesús a Deus pode inspirarnos a ter fe nel.

#1: Isaías 12:2 - "Velaí, Deus é a miña salvación; Confiarei, e non ter medo; porque o Señor Deus é a miña forza e o meu canto; El tamén se converteu na miña salvación".

2: Hebreos 11:6 - "Pero sen fe é imposible agradarlle, porque quen se achega a Deus debe crer que el é, e que é o recompensador dos que o buscan con dilixencia".

Lucas 23:47 E cando o centurión viu o feito, glorificou a Deus, dicindo: Certamente este era un home xusto.

O centurión, ao ver a crucifixión de Xesús, eloxiou a Deus e declarou que Xesús era un home xusto.

1. A verdadeira xustiza atópase na morte sacrificial de Cristo.

2. Deus non deixará ir aos xustos sen recompensa.

1. Romanos 5:8 - Pero Deus mostrou o seu gran amor por nós enviando a Cristo a morrer por nós mentres aínda eramos pecadores.

2. Salmo 34:19 - Moitas son as aflicións dos xustos, pero o Señor sálvao de todas.

Lucas 23:48 E toda a xente que se reuniu para aquel espectáculo, vendo o que acontecía, batéronse os seus peitos e regresaron.

A xente que observaba a crucifixión de Xesús estaba chea de tristeza e dor.

1. "O poder da dor"

2. "O sacrificio de Xesús"

1. Isaías 53: 3-5 "É desprezado e rexeitado polos homes, home de tristezas e coñecedor da dor; e escondámoslle como se fose o noso rostro; foi desprezado e non o estimamos. soportou as nosas penas e levou as nosas tristezas, pero o estimábamos abatido, abatido de Deus e aflixido. Pero el foi ferido polas nosas transgresións, foi machucado polas nosas iniquidades: o castigo da nosa paz foi sobre el; as súas raias estamos curados".

2. Romanos 5:8 "Pero Deus encomia o seu amor por nós, en que, cando aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós".

Lucas 23:49 E todos os seus coñecidos, e as mulleres que o seguían dende Galilea, estaban de lonxe, contemplando estas cousas.

As mulleres que seguían a Xesús desde Galilea foron testemuñas da crucifixión.

1: Debemos aprender a confiar en Deus mesmo en tempos de dificultades e sufrimento.

2: Debemos estar dispostos a seguir a Xesús sen importar o custo.

1: Romanos 8:28 - E sabemos que en todas as cousas Deus traballa para o ben dos que o aman, que foron chamados segundo o seu propósito.

2: Hebreos 12:2 - Fixemos os nosos ollos en Xesús, o autor e o perfeccionador da nosa fe, quen pola alegría que se lle poñía diante soportou a cruz, desprezando a súa vergoña, e sentouse á dereita do trono de Deus. .

Lucas 23:50 E velaquí, había un home chamado Xosé, conselleiro; e era un home bo e xusto:

Xosé era un home bo e xusto.

1: Vivir con xustiza nun mundo inxusto

2: O exemplo dun home bo

1: Proverbios 21:3 - Facer a xustiza e a xustiza é máis agradable para o Señor que o sacrificio.

2: Mateo 5:6 - Dichosos os que teñen fame e sede de xustiza, porque serán saciados.

Lucas 23:51 (O mesmo non consentira o seu consello e obra;) era de Arimatea, cidade dos xudeus, que tamén esperaba o reino de Deus.

Esta pasaxe destaca a Xosé de Arimatea, unha cidade dos xudeus, que non estaba de acordo co consello e a acción dos demais e en cambio agardaba polo reino de Deus.

1. Seguindo a Deus en tempos de adversidade

2. Manterse fiel a Deus aínda que os demais non o fagan

1. Feitos 1: 6-7 - Entón, cando se reuniron, preguntáronlle: "Señor, restaurarás neste momento o reino de Israel?" Díxolles: "Non vos corresponde saber os tempos nin as estacións que o Pai fixou pola súa propia autoridade.

2. Romanos 8:18-19 - Porque considero que os sufrimentos deste tempo presente non valen a pena comparar coa gloria que se nos vai revelar. Porque a creación agarda con ansia a revelación dos fillos de Deus.

Lucas 23:52 Este home foi a Pilato e suplicou o corpo de Xesús.

Xosé de Arimatea pediulle a Pilato o corpo de Xesús.

1. O poder da fe: o compromiso de Xosé de Arimatea con Xesús

2. A beleza do sacrificio: o desinterés de José de Arimatea

1. Xoán 19:38-42 - O enterro de Xesús por Xosé de Arimatea

2. Mateo 27: 57-60 - A petición de Xosé de Arimatea polo corpo de Xesús a Pilato

Lucas 23:53 E levouno abaixo, envolveuno nun liño e púxoo nun sepulcro labrado na pedra, onde nunca antes se puxo un home.

Xesús foi enterrado nunha tumba labrada na pedra, que nunca antes fora usada.

1. O sacrificio de Xesús: como a morte de Xesús cambiou o mundo

2. O sepulcro de Xesús: unha tumba baleira e unha nova esperanza

1. Isaías 53: 7-9 - El foi oprimido e aflixido, pero non abriu a súa boca: é levado coma un cordeiro ao matadoiro, e coma unha ovella muda diante dos seus esquiladores, así non abre a súa boca. Foi sacado do cárcere e do xuízo: e quen contará a súa xeración? Porque foi eliminado da terra dos vivos, pola transgresión do meu pobo foi ferido.

2. Xoán 19:38-42 - E despois, Xosé de Arimatea, sendo discípulo de Xesús, pero en segredo por medo dos xudeus, rogou a Pilato que lle quitase o corpo de Xesús, e Pilato deulle permiso. El veu, pois, e colleu o corpo de Xesús. E chegou tamén Nicodemo, que ao principio veu a Xesús pola noite, e trouxo unha mestura de mirra e áloe, duns cen libras de peso. Entón colleron o corpo de Xesús e envolvérono en roupa de liño cos aromas, como son os xudeus de enterrar. Agora no lugar onde foi crucificado había un xardín; e no xardín un novo sepulcro, no que aínda nunca se puxo home. Polo tanto, alí deitaron a Xesús por mor do día de preparación dos xudeus; pois o sepulcro estaba preto.

Lucas 23:54 E aquel día foi a preparación, e o sábado chegaba.

O día da preparación para o sábado, Xesús foi crucificado.

1. O Sacrificio de Xesús: Por que o Venres Santo é bo

2. A importancia do sábado: atopar descanso en Deus

1. Isaías 53:5 - "Pero foi traspasado polas nosas transgresións, esmagado polas nosas iniquidades; o castigo que nos deu a paz foi sobre el, e polas súas feridas nos curaron".

2. Éxodo 20: 8-11 - "Lembre-se do día do sábado santificandoo. Seis días traballará e fará todo o seu traballo, pero o sétimo día é un sábado para o Señor, o teu Deus. Nel non farás nada. non traballes nin ti, nin o teu fillo nin a túa filla, nin o teu criado nin o teu criado, nin os teus animais, nin ningún estranxeiro que resida nas túas cidades, porque en seis días fixo o Señor o ceo e a terra, o mar e todo o que hai . neles, pero descansou o sétimo día. Por iso o Señor bendixo o sábado e santificouno".

Lucas 23:55 E tamén as mulleres que viñeron con el dende Galilea, seguíronlle e viron o sepulcro e como estaba posto o seu corpo.

As mulleres de Galilea seguiron a Xesús ata o sepulcro e viron como estaba depositado o seu corpo.

1. A morte de Xesús non foi en balde, senón que foi un sacrificio pola salvación da humanidade.

2. O amor e a lealdade aos que nos importan serán recompensados ao final.

1. Xoán 3:16 - Porque tanto amou Deus ao mundo que deu ao seu Fillo unigénito, para que todo aquel que crea nel non pereza, senón que teña vida eterna.

2. Mateo 28:6 - Non está aquí, porque resucitou, como dixo. Ven, mira o lugar onde xacía o Señor.

Lucas 23:56 E voltaron, prepararon aromas e ungüentos; e descansou o sábado segundo o mandamento.

O día da crucifixión de Xesús, os seus seguidores prepararon especias e ungüentos para unxir o seu corpo e descansaron o sábado de acordo coa lei xudía.

1. O poder da obediencia: aprender dos seguidores de Xesús

2. Como honrar o sábado: unha lección dos seguidores de Xesús

1. Deuteronomio 5:12-14 - Honra o sábado e santificalo

2. Lucas 22:19 - Toma, come; este é o meu corpo que é dado por ti

Lucas 24 abrangue a resurrección de Xesús, as súas aparicións aos seus seguidores e a súa ascensión ao ceo.

1o Parágrafo: O capítulo comeza coas mulleres que seguiran a Xesús desde Galilea acudindo ao sepulcro cedo o primeiro día da semana con especias que prepararan para o seu corpo. Atoparon a pedra retirada do sepulcro, pero cando entraron, non atoparon o corpo de Xesús. De súpeto, dous homes con roupas que brillaban coma un lóstrego puxéronse ao seu carón e dixéronlles: "Por que buscas o vivo entre os mortos? Non está aquí; resucitou! Lembráronlles as palabras de Xesús de que debe ser crucificado e o terceiro día resucitar. As mulleres que volveron do sepulcro contáronlle todas estas cousas a Once descanso (Lucas 24:1-10).

2o Parágrafo: Pedro ergueuse correndo cara á tumba dobrado sobre tiras de serra de liño deitadas por si sós marchou preguntándose que pasou (Lucas 24:11-12). Ese mesmo día, dous discípulos ían a unha aldea chamada Emaús a unhas sete millas de Xerusalén discutindo todo o que pasou. Mentres falaban discutían sobre estas cousas, Xesús mesmo subiu xunto a eles, pero os seus ollos seguían recoñecéndoo. Preguntou o que discutían parecía abatido. Explicaban acontecementos recentes sobre a morte.

Resurrección esperaba redimir Israel. Ademais, como as mulleres asombraban nós. Os anxos de visión dixeron vivos, entón algúns compañeiros foron tumba atopada só as mulleres dixeron, pero a el non viron (Lucas 24:13-24). Entón, explicoulles o que se dicía en todas as Escrituras sobre el mesmo, comezando Moisés. Os profetas mentres se sentaban, comían o pan partido, de súpeto, abríronlles os ollos, recoñeceron que desapareceu de vista (Lucas 24:25-31). Volveron inmediatamente Xerusalén atopou a Once que estaban reunidos dicindo: "É verdade! O Señor resucitou apareceu Simón. Entón dous contaron o que pasou camiño de como o recoñeceron cando partiu o pan (Lucas 24:32-35).

3o Parágrafo: Mentres aínda falaba disto, Xesús mesmo púxose entre eles e díxolles: "A paz estea con vós". Asustado asustado pensando viu pantasma tranquilizado mostrou as mans pés aínda dúbidas alegría asombro pediu algo comer deu pedazo asado peixe comeu presenza mentes abertas entender Escrituras contadas escritas Cristo sufrir resucitar morto terceiro día arrepentimento perdón pecados predicou o seu nome todas as nacións comezando Xerusalén testemuñas estas cousas prometeron enviar regalo O pai pediu que se quedara na cidade ata que fose vestida con poder elevado (Lucas 24:36-49). Finalmente saíu preto Betania levantou as mans bendicida mentres bendición deixou levada ao ceo adorado volveu Xerusalén gran alegría permaneceu continuamente templo louvando a Deus marcando culminación Evanxeo Lucas proclama gozosa resurrección ascensión Cristo afirmación misión dos discípulos continuar traballando (Lucas 24:50-53).

Lucas 24:1 O primeiro día da semana, moi cedo pola mañá, chegaron ao sepulcro, levando consigo os aromas que prepararan, e algúns outros.

O primeiro día da semana, as mulleres acudían ao sepulcro con especias e outras persoas.

1: Das tebras á luz: como venceu Xesús á morte

2: Preparándose para recibir a luz: a obediencia fiel das mulleres

1: Xoán 20:1-2 - O primeiro día da semana, María Magdalena veu ao sepulcro cedo, cando aínda estaba escuro, e viu que a pedra fora retirada do sepulcro.

2: Marcos 16:1-3 - Cando xa pasou o sábado, María Magdalena, María a nai de Santiago e Salomé compraron aromas para vir unxilo. Moi cedo pola mañá, o primeiro día da semana, chegaron ao sepulcro cando saíra o sol.

Lucas 24:2 E atoparon a pedra retirada do sepulcro.

A pedra que viña bloqueando a entrada da tumba foi tirada.

1. A resurrección de Xesús: un sinal de esperanza

2. A tumba baleira: unha mensaxe de vida

1. Isaías 26:19 - Os teus mortos vivirán; os seus corpos levantaranse. Ti que moras no po, esperta e canta de alegría!

2. Mateo 28:6 - Non está aquí, porque resucitou, como dixo. Veña, mira o lugar onde estaba.

Lucas 24:3 E entraron e non atoparon o corpo do Señor Xesús.

As mulleres que eran seguidores de Xesús foron ao sepulcro na mañá da resurrección e descubriron que o corpo de Xesús non estaba alí.

1. Xesús está vivo! Resucitou de entre os mortos e ofrécenos esperanza e unha nova vida nel.

2. O poder da resurrección de Xesús vese na tumba baleira, e debería lembrarnos as súas promesas e amor por nós.

1. Romanos 6:4-5 ? Polo tanto, fomos sepultados con El mediante o bautismo na morte, para que como Cristo resucitou de entre os mortos pola gloria do Pai, así tamén nós camiñemos en novidade de vida. Pois se nos unimos a El na semellanza da súa morte, certamente estaremos tamén na semellanza da súa resurrección.

2. Efesios 2:4-5 ? ut Deus, sendo rico en misericordia, polo seu gran amor co que nos amou, aínda cando estabamos mortos nas nosas transgresións, fíxonos vivir xunto con Cristo (por graza fuches salvo).??

Lucas 24:4 E aconteceu que, como estaban moi perplexos por iso, velaquí, dous homes estaban xunto a eles con roupas brillantes:

Os dous homes con roupas brillantes apareceron aos discípulos perplexos no camiño de Emaús.

1. Non teñas medo cando Deus che envíe un mensaxeiro nun momento de confusión.

2. A presenza de Deus é un consolo en tempos de angustia.

1. Isaías 40:31 - Pero os que esperan no Señor renovarán as súas forzas; subirán con ás como aguias; correrán e non se cansarán; e andarán e non desmaiarán.

2. Salmo 46:1 - Deus é o noso refuxio e forza, unha axuda moi presente nos problemas.

Lucas 24:5 E como tiñan medo e se inclinaban a cara á terra, dixéronlles: "Por que buscades entre os mortos o que vive?

Dous homes apareceron a dous discípulos que camiñaban cara a Emaús e preguntaron por que buscaban os vivos entre os mortos.

1. O poder da esperanza en tempos difíciles

2. A forza da fe en tempos de medo

1. Romanos 8:24-25 - Porque nesta esperanza fomos salvos. Agora a esperanza que se ve non é esperanza. Para quen espera o que ve?

2. Hebreos 11:1 - Agora a fe é a seguridade das cousas que se esperan, a convicción das cousas que non se ven.

Lucas 24:6 Non está aquí, senón que resucitou; lembrade como vos falou cando aínda estaba en Galilea:

Resucitou! Xesús cumpriu a súa promesa de resurrección.

1: Xesús? A resurrección é un recordatorio de Deus? fidelidade e promesas.

2: A resurrección de Xesús é un recordatorio de esperanza e vida nova.

1: Isaías 53:5 ? ut foi traspasado polas nosas transgresións, esmagado polas nosas iniquidades; o castigo que nos deu a paz foi sobre el, e polas súas feridas estamos

curados.??

2: 2 Corintios 5:17 ? , polo tanto, se alguén está en Cristo, é unha nova creación; o vello pasou, chegou o novo!??

Lucas 24:7 dicindo: É preciso que o Fillo do Home sexa entregado en mans de pecadores, sexa crucificado e resucite ao terceiro día.

O Fillo do Home tivo que ser crucificado e resucitar ao terceiro día.

1. O poder da resurrección: experimentar unha nova vida en Cristo

2. A liberación prometida: confiar no plan de Deus

1. Romanos 6:4-11 - Estamos unidos con Cristo na súa morte e resurrección

2. 1 Corintios 15:20-22 - A resurrección de Cristo é a primeira de moitas resurreccións que virán

Lucas 24:8 E acordáronse das súas palabras:

Os discípulos de Xesús lembraron as súas palabras de instrución.

1: O poder de lembrar as palabras de Xesús

2: Obediencia recordando as palabras de Xesús

1: Xosué 1:8 - Este libro da lei non sairá da túa boca; pero meditarás nel día e noite, para que tes coidado de facer conforme a todo o que nela está escrito; pois entón conseguirás o teu camiño próspero e terás bo éxito.

2: Salmo 119:11 - A túa palabra escondei no meu corazón, para non pecar contra ti.

Lucas 24:9 E volveu do sepulcro e contoulles todas estas cousas aos once e aos demais.

As mulleres que foron ao sepulcro contáronlles aos once discípulos e aos demais seguidores a resurrección de Xesús.

1. O poder da fe: como a coraxe e a fe das mulleres en Xesús inspiraron a outros a seguir crendo.

2. O poder do testemuño: como o testemuño das mulleres da resurrección de Xesús se estendeu entre os discípulos e outros.

1. Mateo 28: 5-7 - Os anxos dixeron ás mulleres da tumba da resurrección de Xesús.

2. Hebreos 11:1 - A fe é a seguridade das cousas que se esperan, a convicción das cousas que non se ven.

Lucas 24:10 Foron María Magdalena, Xoana e María, a nai de Santiago, e outras mulleres que estaban con elas, as que contaron estas cousas aos apóstolos.

María Magdalena, Xoana, María a nai de Santiago e outras mulleres presenciaron a resurrección de Xesús e compartiron a noticia cos apóstolos.

1. Celebrar con alegría: a realidade da resurrección de Xesús debe encher os nosos corazóns de alegría.

2. Comparte a Boa Nova: Debemos esforzarnos por compartir a boa nova da resurrección de Xesús cos demais.

1. Romanos 10:14-15 - "Como, entón, invocarán a aquel en quen non creron? ¿Como crerán no quen non escoitaron? E como oirán sen predicador? Como predicarán a non ser son enviados?"

2. Mateo 28:19-20 - "Por iso, id e facede discípulos a todas as nacións, bautizándoos no nome do Pai, do Fillo e do Espírito Santo, e ensinándolles a obedecer todo o que vos mandei. Estou contigo sempre, ata o final dos tempos.??

Lucas 24:11 E as súas palabras pareceronlles contos ociosos, e non as creron.

Os discípulos eran escépticos ante os informes da resurrección de Xesús, pensando que as historias eran falsas.

1. O poder do testemuño: como podemos vencer o escepticismo

2. Fe sen ver: crer o incríbel

1. Feitos 2:24-32 - Pedro sobre a resucitación de Xesús de entre os mortos.

2. Romanos 10:17 - A fe vén de escoitar a mensaxe, e a mensaxe escóitase a través da palabra sobre Cristo.

Lucas 24:12 Entón ergueuse Pedro e correu ao sepulcro; e agachándose, viu os lenzos postos por eles mesmos, e marchou marabillado en si do que acontecera.

Pedro correu ao sepulcro e viu alí a roupa de liño, e quedou abraiado do que acontecera.

1. Crer no poder de Deus a pesar das circunstancias invisibles

2. A fortaleza da fe ante a dúbida

1. Romanos 8:28 - E sabemos que todas as cousas colaboran para o ben dos que aman a Deus, dos que son chamados segundo o seu propósito.

2. Hebreos 11:1 - Agora a fe é a substancia das cousas que se esperan, a evidencia das cousas que non se ven.

Lucas 24:13 E velaquí, dous deles foron ese mesmo día a unha aldea chamada Emaús, que era de Xerusalén a uns sesenta estadios.

Dous discípulos de Xesús foron a unha aldea chamada Emaús, situada a uns 60 estadios (7,5 millas) de Xerusalén.

1. A viaxe da fe: como o camiño de Emaús nos ensina a seguir a Xesús

2. O poder da esperanza: como Xesús abriu os ollos dos discípulos no camiño de Emaús

1. Isaías 35:8-10 - E haberá alí un camiño e un camiño, e chamarase camiño da

santidade; o impuro non pasará por ela; pero será para aqueles: os viandantes, aínda que tolos, non se equivocarán.

2. Hebreos 11:1-3 - Agora a fe é a substancia das cousas que se esperan, a evidencia das cousas que non se ven.

Lucas 24:14 E falaron xuntos de todas estas cousas que aconteceran.

Os dous discípulos comentaron os acontecementos que aconteceran.

1. O poder da conversa: como compartir as nosas experiencias pode levar ao peche

2. Non Rendir: Reflexión sobre os Discípulos??Perseveranza ante as dificultades

1. Proverbios 27:17, ? □ ron afia o ferro, e un home afia a outro.??

2. Filipenses 4:8, ? □ Finalmente, irmáns, todo o que é verdade, todo o que é honrado, o que é xusto, todo o que é puro, todo o que é amable, todo o que é encomiable, se hai algo de excelencia, se hai algo digno de eloxio, pensade nestas cousas.

Lucas 24:15 E aconteceu que, mentres discutían e discutían, Xesús mesmo achegouse e foi con eles.

Xesús achegouse aos seus discípulos e viaxou con eles.

1: Xesús desexa estar preto de nós mesmo nos nosos tempos difíciles.

2: Podemos atopar consolo e compañía ao camiñar con Xesús.

1: Deuteronomio 31:8 - ? □ é o Señor que vai diante de ti. El estará contigo; non te deixará nin te abandonará. Non teñas medo nin te consternes.??

2: Salmos 23:4 - ? □ aínda que camiñe polo val da sombra da morte, non temerei ningún mal, porque estás comigo; a túa vara e o teu bastón, reconfortanme.??

Lucas 24:16 Pero os seus ollos estaban fixados para que non o coñecesen.

Os discípulos non recoñeceron a Xesús cando se lles apareceu por primeira vez.

1: Debemos permanecer abertos a recoñecer a Xesús de xeitos inesperados.

2: A nosa fe debería ser o suficientemente forte como para recoñecer a Xesús, aínda que non estea na súa forma habitual.

1: Xoán 20:24-29 - Tomás recoñeceu a Xesús cando apareceu aos discípulos despois da súa resurrección.

2: Lucas 5:4-6 - Os discípulos recoñeceron a Xesús como o Fillo de Deus cando calmou a tempestade.

Lucas 24:17 E díxolles: Que tipo de comunicacións son estas que tedes uns cos outros mentres andades e estades tristes?

Os discípulos andaban e discutían sobre algo que os entristecía.

1: Nunca debemos deixar que as nosas probas nos leven ao punto da tristeza.

2: Mesmo cando nos enfrontamos a momentos difíciles, debemos confiar en Deus e apoiarnos nel.

1: Xeremías 29:11 - "Porque sei os plans que teño para ti, declara o Señor, plans para o benestar e non para o mal, para darche un futuro e unha esperanza".

2: Salmos 34:17-18 - ? Cando os xustos piden auxilio, o Señor escoitaos e líbraos de todos os seus problemas. O Señor está preto dos quebrantados de corazón e salva os esmagados de espírito.

Lucas 24:18 E un deles, que se chamaba Cleopas, respondeulle: "Só ti es forasteiro en Xerusalén e non coñeces o que alí aconteceu nestes días?"

Cleopas e un compañeiro sen nome atópanse con Xesús no camiño de Emaús, e Cleopas pregunta a Xesús por non saber os acontecementos que tiveron lugar en Xerusalén.

1. O consolo de Cristo en tempos de dificultades

2. O Misterio do Desenvolvemento do Plan de Deus

1. Isaías 53:3-5 Foi desprezado e rexeitado pola humanidade, un home de sufrimento e familiarizado coa dor. Como aquel ao que a xente oculta a cara, desprezábao, e tiñamoslle pouca estima.

4 Con todo, foron as nosas debilidades as que levaba; eran as nosas tristezas as que o lastraban. E pensamos que os seus problemas eran un castigo de Deus, un castigo polos seus propios pecados!

2. 1 Pedro 4:12-13 Queridos amigos, non vos estrañedes a terrible experiencia que vos afrontou para probarvos, coma se vos pasase algo estraño. 13 Pero alégrate en canto participas dos sufrimentos de Cristo, para que te alegres cando se revele a súa gloria.

Lucas 24:19 E díxolles: Que cousas? E eles dixéronlle: Sobre Xesús de Nazaret, que foi un profeta poderoso en obras e palabras diante de Deus e de todo o pobo.

Os dous discípulos que estaban no camiño de Emaús contárono a Xesús de Nazaret, un profeta poderoso en obras e palabras ante Deus e ante todo o pobo.

1. As profecías de Xesús cumpridas: Coñecer a Xesús como un poderoso profeta

2. Vivir como un profeta de Deus: esforzarse polas boas accións e palabras

1. Isaías 35:4-5 - Dille aos que teñen o corazón temeroso, ? □ e forte, non teñas medo; o teu Deus virá, virá con vinganza; con retribución divina virá salvarte.??

2. 1 Pedro 2:15 - Porque é Deus? □ quere que facendo o ben calar a fala ignorante da xente tola.

Lucas 24:20 E como os sumos sacerdotes e os nosos gobernantes o entregaron para que fose condenado a morte e o crucificaron.

Os sumos sacerdotes e gobernantes dos xudeus traizoaron e crucificaron a Xesús.

1. A traizón de Xesús: volvendo a Deus en tempos de proba

2. A crucifixión de Xesús: atopar forza e esperanza no sufrimento

1. Isaías 53:7-8 - Estaba oprimido e aflixido, pero non abriu a boca; leváronlle coma un cordeiro á matanza, e coma unha ovella cala diante dos seus esquiladores, así non abriu a boca.

2. Xoán 3:16 - Porque tanto amou Deus ao mundo que deu ao seu único Fillo, para que quen crea nel non pereza, senón que teña vida eterna.

Lucas 24:21 Pero nós confiamos en que fora el quen debía redimir a Israel; e ademais de todo isto, hoxe é o terceiro día desde que se fixeron estas cousas.

Dous discípulos de Xesús estaban discutindo os acontecementos acontecidos nos últimos tres días, incluíndo a crucifixión de Xesús e a súa decepción por non ser redimidos.

1. Como perseverar na fe durante tempos difíciles

2. A natureza do amor redentor de Deus

1. Romanos 8:28 - E sabemos que en todas as cousas Deus traballa para o ben dos que o aman, que foron chamados segundo o seu propósito.

2. Isaías 53:5 - Pero foi traspasado polas nosas transgresións, esmagado polas nosas iniquidades; o castigo que nos deu a paz foi sobre el, e polas súas feridas curamos.

Lucas 24:22 Si, e tamén algunhas mulleres da nosa compañía deixáronnos abraiar, as que estaban cedo no sepulcro;

As mulleres que acudiran ao sepulcro sorprenderon aos discípulos.

1: Podemos sorprendernos coa fe dos demais que nos rodean.

2: Debemos manter sempre a nosa fe en Deus aínda que as cousas parezan imposibles.

1: Lucas 18:27 - Xesús respondeu: ? □ O sombreiro é imposible co home é posible con Deus.??

2: Hebreos 11:1 - Agora a fe é confianza no que esperamos e seguridade sobre o que non vemos.

Lucas 24:23 E como non atoparon o seu corpo, viñeron dicindo que tamén tiveran unha visión de anxos, que dicían que estaba vivo.

As mulleres que buscaban o corpo de Xesús despois da súa crucifixión non puideron atopalo e, en cambio, tiveron unha visión de anxos que declararon que Xesús estaba vivo.

1. Nunca debemos perder a esperanza - mesmo nos tempos máis escuros, Deus está sempre connosco.

2. A través de Xesús, podemos resucitar e devolver a vida.

1. Isaías 40:31 - "Os que esperan no Señor renovarán as súas forzas; subirán con ás como aguias; correrán e non se cansarán; andarán e non desfallecerán".

2. 1 Corintios 15: 20-22 - "Pero agora Cristo resucitou de entre os mortos, e converteuse na primicia dos que durmían. Porque xa que por un home veu a morte, por un home tamén veu a resurrección dos mortos. Pois como en Adán. todos morren, así en Cristo todos serán revividos".

Lucas 24:24 E algúns dos que estaban con nós foron ao sepulcro, e atopárono tal como dixeran as mulleres, pero a el non o viron.

Algúns dos homes que estaban cos seguidores de Xesús foron ao sepulcro de Xesús e atopárono baleiro, pero non viron a Xesús.

1. O poder da fe: aprendendo das mulleres que presenciaron a tumba baleira

2. A bendición inesperada dunha tumba baleira: como a resurrección de Xesús cambia todo

1. Xoán 20: 1-18 - A historia de María Magdalena vendo a tumba baleira

2. Marcos 16:1-8 - A historia das outras mulleres que foron ao sepulcro e o atoparon

baleiro

Lucas 24:25 Entón díxolles: "Os tolos e lentos de corazón para crer todo o que dixeron os profetas.

Xesús reprende aos seus discípulos por non crer todo o que dixeron os profetas.

1. A nosa fe no que se falou - Lucas 24:25

2. A lentitude do corazón leva á dúbida - Lucas 24:25

1. Rom. 10:17 - Así que a fe provén de escoitar, e oír pola palabra de Cristo.

2. Heb. 11:1 - Agora ben, a fe é a seguridade das cousas que se esperan, a convicción das cousas que non se ven.

Lucas 24:26 Non debía Cristo sufrir estas cousas e entrar na súa gloria?

Os discípulos de Xesús estaban confusos cando Xesús foi crucificado e querían entender por que tiña que sufrir antes de entrar na súa gloria.

1. O poder da fe: comprender o sufrimento e a gloria de Xesús

2. A cruz: un exemplo de amor incondicional

1. Romanos 5:8 - Pero Deus demostra o seu propio amor por nós nisto: mentres aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós.

2. Hebreos 12:2 - Fixemos os nosos ollos en Xesús, o autor e o perfeccionador da nosa fe, quen pola alegría que se lle poñía diante soportou a cruz, desprezando a súa vergoña, e sentouse á dereita do trono de Deus. .

Lucas 24:27 E comezando por Moisés e por todos os profetas, explicoulles en todas as Escrituras as cousas que se refiren a si mesmo.

Xesús explicoulles aos seus discípulos as cousas que se referían a si mesmo, comezando

por Moisés e os profetas e pasando por todas as Escrituras.

1. O poder das Escrituras: como usou Xesús a Biblia para revelarse

2. Que podemos aprender do método de estudo das Escrituras de Xesús?

1. Isaías 53:3-4 É desprezado e rexeitado polos homes; un home de penas e coñecedor da dor: e escondámoslle como as nosas caras; era desprezado, e nós non o estimamos. Seguramente soportou as nosas penas e levou as nosas tristezas, pero nós estimábao abatido, azotado por Deus e aflixido.

2. Xoán 5:39 Busca nas escrituras; porque neles pensades que tedes vida eterna, e eles son os que dan testemuño de min.

Lucas 24:28 E achegáronse á aldea, onde ían, e fixo coma se quere ir máis lonxe.

Os discípulos achéganse a unha aldea e Xesús pretende ir máis lonxe.

1. "O poder da pretensión: como Xesús nos amosou como actuar en situacións difíciles"

2. "O significado da viaxe de Xesús: o que podemos aprender das súas viaxes"

1. Santiago 1:19-20 - "Sabede isto, meus amados irmáns: que cada quen sexa pronto para escoitar, lento para falar, lento para a ira; porque a ira do home non produce a xustiza de Deus".

2. Romanos 12:18 - "Se é posible, na medida en que dependa de ti, vive en paz con todos".

Lucas 24:29 Pero eles constrinxérono, dicindo: Quédese connosco, porque é a tarde e o día está moi esgotado. E entrou para quedarse con eles.

Os discípulos de Xesús pídenlle que se quede con eles pola noite cando o día estaba chegando ao seu fin.

1. Exemplo de hospitalidade e graza de Xesús

2. A importancia da confraternización e o compañeirismo

1. Hebreos 13:2 Non deixedes de mostrar hospitalidade aos estranxeiros, porque por iso algúns acolleron anxos sen sabelo.

2. Eclesiastés 4:9-12 Dous valen máis que un, porque teñen unha boa recompensa polo seu traballo. Porque se caen, un levantará ao seu compañeiro. Pero ai de quen está só cando cae e non ten outro que o levante! Unha vez máis, se dous están deitados xuntos, quentanse, pero como pode un quentar só? E aínda que un home poida prevalecer contra un que está só, dous resistirán? O cordón triple non se rompe rapidamente.

Lucas 24:30 E aconteceu que, sentado á mesa con eles, colleu pan, bendiciuno, partiu e deulles.

Xesús colleu pan, bendiciuno e partiuno antes de darllo aos seus discípulos.

1. O poder da bendición: como a bendición pode transformar as nosas vidas

2. O pan de vida: atopar alegría e realización en Cristo

cruzado-

1. Mateo 14:14-21 ??Xesús alimenta aos cinco mil

2. Xoán 6:35 ??Xesús é o pan da vida

Lucas 24:31 E abríronlles os ollos, e coñecérono; e desapareceu da súa vista.

Xesús aparece a dous dos seus seguidores no camiño de Emaús e recoñéceno, pero despois desaparece.

1. O poder do Señor para aparecer e desaparecer.

2. A importancia de recoñecer a presenza do Señor.

1. Hebreos 13:8 - Xesucristo é o mesmo onte, hoxe e para sempre.

2. Xoán 14:18 - Non vos deixarei orfos; Vou chegar a ti.

Lucas 24:32 E dixéronse uns a outros: "Non ardeu o noso corazón dentro de nós mentres falaba connosco polo camiño e nos abría as Escrituras?

Os discípulos experimentaron un ardor nos seus corazóns mentres Xesús falaba con eles e lles abría as Escrituras.

1. Coñecendo a Palabra de Deus: o poder das Escrituras para un corazón ardente

2. Experimentando a Deus: como a presenza transformadora de Deus pode acender os nosos corazóns

1. Salmo 119: 103-105 ? Que doces son para o meu gusto as túas palabras! Si, máis doce que o mel para a miña boca! A través dos teus preceptos teño entendemento; polo tanto, aborrezo todo camiño falso. A túa palabra é unha lámpada para os meus pés e unha luz para o meu camiño.

2. Salmo 19:7-8 ? A lei do Señor é perfecta, converte a alma: o testemuño do Señor é seguro, fai sabios aos sinxelos. Os estatutos do Señor son rectos, alegran o corazón: o mandamento do Señor é puro, ilumina os ollos.??

Lucas 24:33 E levantáronse na mesma hora e volveron a Xerusalén, e atoparon aos once reunidos e aos que estaban con eles.

Os discípulos levantáronse inmediatamente e volveron a Xerusalén para atopar aos Once reunidos.

1: Nunca te desanimes demasiado para unirte como igrexa.

2: Deus sempre está aí para darnos forza e valor.

1: Feitos 2:42-47 - A igrexa primitiva uníndose en unidade.

2: Romanos 12:4-5 - Estar unidos no corpo de Cristo.

Lucas 24:34 dicindo: O Señor resucitou verdadeiramente e apareceuse a Simón.

O Señor resucitou e apareceuse a Simón.

1: O poder da resurrección de Xesús para nós hoxe.

2: A importancia de compartir a boa nova da resurrección de Xesús.

1: Romanos 6:4-5 - Polo tanto, fomos sepultados con El mediante o bautismo para a morte, para que así como Cristo resucitou de entre os mortos pola gloria do Pai, así tamén nós camiñemos en novidade de vida.

2: Feitos 1:8 - Pero recibirás poder cando o Espírito Santo veña sobre ti; e seredes as miñas testemuñas en Xerusalén, en toda Xudea e Samaria e ata os confíns da terra.

Lucas 24:35 E contaron o que se facían no camiño, e como era coñecido por eles ao partir o pan.

Dous dos discípulos de Xesús atopáronse con el camiño de Emaús e recoñecérono ao partir o pan.

1. Recoñecer a Xesús de xeitos inesperados

2. O poder de romper o pan xuntos

1. Mateo 26:26-29 - Xesús instaura a Cea do Señor

2. Feitos 2:42-47 - Os crentes dedicados a partir o pan en comunión

Lucas 24:36 E mentres falaban así, Xesús mesmo púxose no medio deles e díxolles: A paz convosco.

Xesús apareceu aos discípulos despois da súa resurrección e saudounos con paz.

1. O poder da paz: como o saúdo pacífico de Xesús cambiou o mundo

2. A resurrección de Xesús: un asombroso sinal de esperanza nun mundo con problemas

1. Salmo 29:11 - O Señor dá forza ao seu pobo; o Señor bendiga o seu pobo con paz.

2. Romanos 5:1 - Polo tanto, xa que fomos xustificados pola fe, temos paz con Deus por medio do noso Señor Xesucristo.

Lucas 24:37 Pero eles estaban aterrorizados e asustados, e pensaron que viran un espírito.

Os discípulos tiñan medo cando viron a Xesús porque pensaban que era un espírito.

1: Deus está con nós mesmo en tempos de medo.

2: Debemos ter fe aínda cando as cousas parecen imposibles.

1: Hebreos 13:5 - "Que a túa conversación sexa sen cobiza, e contentache coas cousas que tes, porque el dixo: Non te deixarei nin te abandonarei".

2: Mateo 28:20 - "Ensinándolles a observar todas as cousas que vos mandei; e velaquí, estou convosco sempre, ata o fin do mundo. Amén".

Lucas 24:38 E díxolles: "Por que estades preocupados? e por que xorden pensamentos nos vosos corazóns?

Xesús preguntou aos seus discípulos por que estaban preocupados e por que xorden pensamentos nos seus corazóns.

1. Non perdas o corazón: atopar a paz nun mundo con problemas

2. Superar a ansiedade: como calmar a mente e o corazón

1. Filipenses 4: 6-7 - "Non te preocupes por nada, pero en calquera situación, mediante oración e petición, con acción de grazas, presenta as túas peticións a Deus. E a paz de Deus, que transcende todo entendemento, gardará o teu coidado. corazóns e mentes en Cristo Xesús".

2. Salmo 46:10 - "Estade quietos e sabe que eu son Deus; serei exaltado entre as nacións, serei exaltado na terra".

Lucas 24:39 Mirade as miñas mans e os meus pés, que son eu mesmo: tocame e mira; porque un espírito non ten carne nin ósos, como vedes que teño.

A pasaxe fala de Xesús dando unha proba tanxible da súa resurrección física mostrando as súas mans e os seus pés.

1. A evidencia física da resurrección de Cristo: Xesús móstranos que non é un mero espírito, senón que ten probas tanxibles da súa resurrección.

2. O poder da fe: a resurrección física de Xesús dános fe no poder de Deus e demostra a súa fidelidade.

1. Xoán 20:27: Entón díxolle a Tomé: Chega aquí o teu dedo e mira as miñas mans; e tende aquí a túa man e méteo no meu costado: e non sexas infiel, senón crente.

2. Hebreos 11:1: Agora a fe é a substancia das cousas que se esperan, a evidencia das que non se ven.

Lucas 24:40 E dito isto, mostroulles as mans e os pés.

Aos discípulos mostráronlles as mans e os pés de Xesús despois das súas palabras.

1: Xesús resucitou verdadeiramente despois da súa morte, demostrado polas feridas nas súas mans e nos pés.

2: O aspecto físico de Xesús despois da resurrección dános esperanza ante o sufrimento.

1: Xoán 20:27-29 - Entón díxolle a Tomé: pon o dedo aquí; ver as miñas mans. Tende a túa man e méteo no meu costado. Deixa de dubidar e cre.??

2: Colosenses 3:12-14 - Polo tanto, como Deus? pobo escollido, santo e querido, vístete de compaixón, bondade, humildade, mansedume e paciencia. Soportade uns cos outros e perdoade uns a outros se algún de vós ten algunha queixa contra alguén. Perdoa como te perdoou o Señor.

Lucas 24:41 E mentres eles aínda non crían de alegría e estaban marabillados, díxolles: Tedes aquí algunha comida?

Os discípulos estaban cheos de alegría pero aínda non estaban seguros do que estaba a suceder, entón Xesús preguntou se tiñan algo de comida.

1. Confiar na Palabra de Deus no medio da incerteza

2. Atopar a alegría no medio da adversidade

1. Romanos 15:13 - "Que o Deus da esperanza che encha de toda alegría e paz mentres confías nel, para que desbordes de esperanza polo poder do Espírito Santo".

2. Salmo 30:5 - "O choro pode permanecer unha noite, pero a alegría chega pola mañá".

Lucas 24:42 E déronlle un anaco de peixe asado e un panal de mel.

Esta pasaxe describe como os seus discípulos ofreceron a Xesús un anaco de peixe asado e panal de mel.

1. O poder da hospitalidade: exemplo de Xesús de aceptar e responder a un acto de bondade

2. Alimentando aos famentos: un recordatorio para mostrar bondade e compaixón aos necesitados

1. Xénese 18:2-5 - A hospitalidade de Abraham para os tres visitantes

2. Isaías 58:7-11 - A chamada de Deus para coidar dos famentos e necesitados.

Lucas 24:43 E colleuno e comeu diante deles.

Os discípulos presenciaron que Xesús comía un anaco de peixe para demostrar que resucitara.

1. A resurrección de Xesús: un milagre de milagres

2. O poder de presenciar a resurrección de Cristo

1. Xoán 20:25-29 - Xesús mostra a Tomás as súas feridas, demostrando que está vivo.

2. Lucas 24:36-43 - Xesús revélase aos seus discípulos e come un anaco de peixe.

Lucas 24:44 E díxolles: "Estas son as palabras que vos falei, cando aínda estaba convosco: que deben cumprirse todas as cousas que estaban escritas na lei de Moisés, nos profetas e nos os salmos, sobre min.

Este versículo fala de Xesús recordando aos discípulos que os acontecementos da súa vida e morte foran anunciados na Lei, nos Profetas e nos Salmos.

1. O cumprimento da profecía: como a vida e a morte de Xesús cumpriron as Escrituras

2. Cumprimento fiel: como a vida de Xesús demostrou a fidelidade

1. Isaías 53:4??

2. Salmo 22:1??8

Lucas 24:45 Entón abriulles o entendemento para que entendesen as Escrituras,

A pasaxe fala de Xesús abrindo o entendemento dos seus discípulos, para que comprendan as Escrituras.

1) O poder de Xesús: aprender a confiar na súa orientación

2) Desbloquear o poder das Escrituras a través de Xesús

1) Xoán 14:26 - "Pero o Defensor, o Espírito Santo, que o Pai enviará no meu nome, ensinaravos todas as cousas e lembraravos todo o que vos dixen".

2) Salmo 119:18 - "Abre os meus ollos para que vexa cousas marabillosas na túa lei".

Lucas 24:46 E díxolles: Así está escrito, e así tiña que sufrir Cristo e resucitar de entre os mortos ao terceiro día.

Xesús instruíu aos seus discípulos que debía sufrir e resucitar ao terceiro día.

1. O poder milagroso da resurrección

2. A importancia de cumprir a profecía

1. Salmo 16:10 - Porque non deixarás a miña alma no inferno; nin permitirás que o teu Santo vexa corrupción.

2. Isaías 53: 4-5 - Seguramente el levou as nosas penas, e levou as nosas tristezas, pero estimábao abatido, azotado por Deus e aflixido. Pero el foi ferido polas nosas transgresións, el foi ferido polas nosas iniquidades: o castigo da nosa paz foi sobre el; e coas súas raias estamos curados.

Lucas 24:47 E que o arrepentimento e a remisión dos pecados deberían ser predicados no seu nome entre todas as nacións, comezando por Xerusalén.

Xesús instruíu aos seus seguidores a predicar o arrepentimento e o perdón dos pecados a todas as nacións, comezando en Xerusalén.

1. O poder do arrepentimento e do perdón

2. A alegría de predicar a mensaxe de arrepentimento e perdón de Xesús

1. Actos 3:19 - Arrepentíñase, entón, e volve a Deus, para que os teus pecados sexan borrados.

2. Romanos 5:8 - Pero Deus demostra o seu propio amor por nós nisto: mentres aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós.

Lucas 24:48 E vós sodes testemuñas destas cousas.

Esta pasaxe subliña a importancia de ser testemuñas da verdade do evanxeo de Cristo.

1: Ser testemuña da verdade - Vivir unha vida de integridade e testemuñar constantemente a verdade do Evanxeo de Xesucristo.

2: Ser un testemuño de graza - Compartir a mensaxe de amor, misericordia e graza atopada en Xesucristo cos demais.

1: Feitos 1:8 - "Pero recibiredes poder cando o Espírito Santo veña sobre vós; e seredes as miñas testemuñas en Xerusalén, en toda Xudea e Samaria, e ata os confíns da terra".

2: Mateo 28:18-20 - Entón Xesús veu a eles e díxolles: ? Dáronme toda a autoridade no ceo e na terra. Por iso, id e facede discípulos a todas as nacións, bautizándoos no nome do Pai e do Fillo e do Espírito Santo, e ensinándolles a obedecer todo o que vos mandei. E seguro que estou contigo sempre, ata o final dos tempos.??

Lucas 24:49 E velaquí, mando sobre vós a promesa do meu Pai, pero quedades na cidade de Xerusalén ata que sexades revestidos do poder do alto.

Os discípulos foron instruídos para permanecer en Xerusalén ata que sexan investidos do poder do alto.

1. Cumprindo as promesas de Deus: esperando no Señor o seu poder

2. Vivir con anticipación: saber que o mellor está por vir

1. Isaías 40:31: "Pero os que esperan no Señor renovarán as súas forzas; subirán ás ás coma aguias; correrán e non se cansarán; andarán e non desfallecerán".

2. Salmo 27:14: "Agarda no Señor: ten moito valor, e el fortalecerá o teu corazón: espera, digo, no Señor".

Lucas 24:50 E levounos ata Betania, e ergueu as mans e bendiciunos.

Xesús levou aos seus discípulos a Betania e bendiciunos coas mans erguidas.

1. As Bendicións do Discipulado Fiel

2. O poder da bendición de Xesús

1. Feitos 3: 1-8, Pedro e Xoán curan ao coxo no nome de Xesús

2. Santiago 5:13-15, O poder da oración e a oración eficaz e fervente dun home xusto serven moito

Lucas 24:51 E aconteceu que, mentres os bendiciba, separouse deles e levárono ao ceo.

Xesús bendixo aos discípulos e foi levado ao ceo.

1. A Ascensión de Xesús: o poder da súa bendición

2. Xesús, a nosa esperanza eterna: a bendición da súa ascensión

1. Feitos 1:9-11 - E dito isto, mentres eles miraban, levantouse, e unha nube apartouno da súa vista. E mentres eles miraban para o ceo mentres el ía, velaquí, dous homes estaban xunto a eles vestidos con roupas brancas e dixeron: en Galilea, por que estás mirando ao ceo? Este Xesús, que foi levado de ti ao ceo, virá do mesmo xeito que o viste ir ao ceo.??

2. Filipenses 2: 9-11 - Por iso Deus exaltouno e deulle o nome que está por riba de todo nome, para que no nome de Xesús todo xeonllo se dobrase, no ceo, na terra e debaixo da terra, e toda lingua confesa que Xesucristo é o Señor, para gloria de Deus Pai.

Lucas 24:52 E adoráronlle e volveron a Xerusalén con gran gozo.

Os discípulos adoraron a Xesús e regresaron a Xerusalén con gran alegría.

1: Alegrádevos sempre no Señor, e outra vez dígovos: alegraos! (Filipenses 4:4)

2: Veña, postrémonos na adoración, axeonxémonos diante do Señor, o noso Creador (Salmo 95:6)

1: Xesús dixo: Non deixes que os teus corazóns se turbe. Cres en Deus; cre tamén en min (Xoán 14:1).

2: Xesús dixo: eace deixo contigo; a miña paz douche. Non che dou como o mundo dá. Non deixes que os teus corazóns se turbe e non teñas medo (Xoán 14:27).

Lucas 24:53 E estaban continuamente no templo, louvando e bendicindo a Deus. Amén.

Os discípulos estaban regularmente no templo, louvando e adorando a Deus.

1. Deus é digno da nosa louvanza

2. Adorar a Deus no Templo

1. Salmos 34:1 - ? bendicirá o Señor en todo momento; a súa loanza estará continuamente na miña boca.??

2. Salmos 100:4 - ? ¡ Entra as súas portas con acción de grazas, e os seus atrios con loanzas! Dálle as grazas; bendiga o seu nome!??

Xoán 1 presenta a Palabra (Logos), o testemuño de Xoán Bautista sobre Xesús e os primeiros discípulos de Xesús.

1o Parágrafo: O capítulo comeza cunha profunda declaración teolóxica sobre a Palabra (Logos) que estaba no principio con Deus e era Deus. Esta Palabra foi fundamental na creación; todo o que existe xurdiu a través del. Nel estaba a vida, que é a luz de toda a humanidade, brillando nas tebras que non a venceron. Este Logos fíxose carne como Xesucristo cheo de graza verdade que vive entre nós revelando a gloria o único Fillo do Pai (Xoán 1:1-14).

2o Parágrafo: A narración trasládase entón a Xoán Bautista, que foi enviado de Deus para dar testemuño desta Luz para que todos creasen a través del. El mesmo non era esta Luz, senón que veu como testemuña para testificar sobre esta Luz (Xoán 1:6-8). Cando os líderes xudeus de Xerusalén enviaron sacerdotes levitas a preguntar quen era, el declarou abertamente que non é Cristo nin Elías nin profeta, senón que a un quen chamaba ao deserto "Endereita o camiño, Señor", citando ao profeta Isaías indicando o seu papel de preparador do camiño ao Mesías (Xoán 1:19). -23). O día seguinte, cando viu a Xesús vir cara a el, declarou: "Velaí o Cordeiro que Deus quita o mundo do pecado!" testemuñando escollendo divino unxindo Xesús Espírito Santo Fillo Deus cumprindo a súa misión apuntando aos demais cara a Cristo (Xoán 1:24-34).

3o Parágrafo: O día seguinte, Xoán volveu estar dous seus discípulos mirando que Xesús pasaba de novo, dicindo: "Velaí o Cordeiro Deus!" Ao escoitar isto, dous discípulos seguiron a Xesús liderando a primeira interacción onde preguntáronlles que buscaban

invitáronlles a vir a ver así que quedaron con El o primeiro día, estes Andrés, o irmán de Simón, Pedro, atopou por primeira vez o propio irmán Simón díxolle que atopou o Mesías traducido Cristo levouno a Xesús mirouno. "Ti es Simón, fillo Xoán, serás chamado Cefas", traduciu Pedro introducindo a transformación persoal seguindo a Cristo (Xoán 1:35-42). O capítulo conclúe chamando a outros primeiros discípulos, como Filipe Natanael, o último inicialmente escéptico nada bo saíu Nazaret, pero ao atoparse sorprendido polo coñecemento sobrenatural de Xesús sobre el confesou que fose Fillo Deus, o rei Israel prometeu revelacións maiores anxos ascendendo descendendo sobre Fillo Home que significa o ceo aberto divino. actividade terrestre a través do seu ministerio (Xoán 1:43-51).

Xoán 1:1 No principio era a Palabra, e a Palabra estaba con Deus, e a Palabra era Deus.

No principio estaba a Palabra, que estaba con Deus e era Deus.

1. O Poder da Palabra de Deus

2. A divindade de Xesucristo

1. Xénese 1: 1-3 - No principio Deus creou os ceos e a terra

2. Colosenses 1:15-17 - El é a imaxe do Deus invisible, o primoxénito de toda a creación

Xoán 1:2 O mesmo foi no principio con Deus.

A pasaxe afirma que Xesús estaba con Deus no principio.

1. Como Xesús é un exemplo de fidelidade a Deus.

2. A importancia de recoñecer a Xesús como fillo de Deus.

1. Xoán 1:14 - "E o Verbo fíxose carne e habitou entre nós, e vimos a súa gloria, gloria coma do Fillo único do Pai, cheo de graza e verdade".

2. Colosenses 1:15-17 - "El é a imaxe do Deus invisible, o primoxénito de toda a creación. Porque por el foron creadas todas as cousas, no ceo e na terra, visibles e invisibles, sexan tronos ou dominios ou gobernantes. autoridades, todas as cousas foron creadas

por el e para el. E el está antes de todas as cousas, e nel todas as cousas mantéñense".

Xoán 1:3 Todas as cousas foron feitas por el; e sen el non se fixo nada do que se fixo.

Esta pasaxe trata sobre como Xesús é o creador de todas as cousas.

1. Xesús é o creador de todo - Comprender a importancia de Xesús como fonte de toda a creación.

2. Todo é feito por el - Apreciando o poder de Xesús e a súa capacidade para dar vida a todas as cousas.

1. Xénese 1:1 - "No principio Deus creou os ceos e a terra".

2. Colosenses 1:16 - "Porque por el foron creadas todas as cousas, no ceo e na terra, visibles e invisibles, sexan tronos ou dominios ou gobernantes ou autoridades; todas as cousas foron creadas por el e para el".

Xoán 1:4 Nel estaba a vida; e a vida era a luz dos homes.

Esta pasaxe revela que Xesús é a fonte de vida e luz para toda a humanidade.

1. "A luz vivificante de Xesús"

2. "A luz do mundo: Xesús"

1. Romanos 8:10-11 - E se Cristo está en ti, aínda que o corpo está morto por mor do pecado, o Espírito é vida por mor da xustiza. Se o Espírito do que resucitou a Xesús de entre os mortos habita en vós, o que resucitou a Xesús dos mortos tamén dará vida aos vosos corpos mortais polo seu Espírito que habita en vós.

2. Salmo 36:9 - Porque contigo está a fonte da vida; na túa luz vemos luz.

Xoán 1:5 E a luz brilla nas tebras; e a escuridade non o comprendeu.

Esta pasaxe explica que a luz de Deus brilla na escuridade, pero a escuridade non pode

entendela nin aceptala.

1. "A luz de Deus nas tebras"

2. "O poder insondable da luz"

1. Isaías 9:2 - "O pobo que andaba nas tebras viu unha gran luz: os que habitan na terra da sombra da morte, brillou sobre eles a luz".

2. Efesios 5:8-10 - "Porque ás veces erades tebras, pero agora sodes luz no Señor: andade como fillos da luz: (Pois o froito do Espírito está en toda bondade, xustiza e verdade); é agradable ao Señor".

Xoán 1:6 Houbo un home enviado de Deus, que se chamaba Xoán.

Xoán Bautista foi enviado por Deus para preparar o camiño para Xesús.

1: A importancia de preparar o camiño para Xesús.

2: O significado da misión de Xoán Bautista.

1: Isaías 40:3-5 - Voz dun que clama: "No deserto prepara o camiño para o Señor; endereitade no deserto un camiño para o noso Deus.

2: Mateo 3:1-3 - Naqueles días chegou Xoán o Bautista, predicando no deserto de Xudea e dicindo: "Arrepentídevos, porque o reino dos ceos está preto".

Xoán 1:7 O mesmo veu como testemuña, para dar testemuño da Luz, para que todos os homes cresen por medio del .

Esta pasaxe fala de Xesucristo que vén ao mundo como testemuña para dar testemuño da Luz, para que todas as persoas crean nel.

1. A importancia de dar testemuña da luz

2. O poder da crenza a través de Xesucristo

1. Isaías 9:2 - O pobo que andaba nas tebras viu unha gran luz; os que habitaban na terra da sombra da morte, sobre eles brillou unha luz.

2. Mateo 4:16 - A xente que estaba sentada nas tebras viu unha gran luz, e para os que estaban sentados na rexión e na sombra da morte, a luz amenceu.

Xoán 1:8 El non era esa Luz, senón que foi enviado para dar testemuño daquela Luz.

Xoán Bautista foi enviado por Deus para testemuñar de Xesús, que era a verdadeira Luz.

1. Para dar testemuña da luz: o papel de Xoán Bautista no plan de Deus

2. A luz do mundo: Xesús e a esperanza que trae

1. 1 Xoán 1: 5-7 - "Esta é a mensaxe que escoitamos del e que vos anunciamos: que Deus é luz, e nel non hai tebras. Se dicimos que temos comunión con el mentres camiñamos nas tebras, mentimos e non practicamos a verdade. Pero se andamos na luz, como el está na luz, temos comunión uns cos outros, e o sangue de Xesús, seu Fillo, límpanos de todo pecado".

2. Isaías 9:2 - "O pobo que andaba nas tebras viu unha gran luz; os que habitaban nunha terra de profundas tebras, sobre eles brillou a luz".

Xoán 1:9 Esa era a verdadeira Luz, que ilumina a todo home que vén ao mundo.

Esta pasaxe fala de Xesús como a verdadeira luz que dá luz a cada persoa no mundo.

1. Vivir na Luz de Xesús

2. A Fonte da Nosa Luz

1. Xoán 8:12 - Xesús dixo: "Eu son a luz do mundo. Quen me segue non andará nas tebras, senón que terá a luz da vida".

2. Isaías 9:2 - O pobo que andaba nas tebras viu unha gran luz; sobre os que viven na terra da profunda escuridade amenceu unha luz.

Xoán 1:10 El estaba no mundo, e o mundo foi feito por el, e o mundo non o coñeceu.

Esta pasaxe fala de que Xesús chegou ao mundo e non foi recoñecido polo mundo.

1: Debemos recoñecer a importancia de Xesús nas nosas vidas e non dalo por feito.

2: Debemos imitar o exemplo de Xesús e aprender a confiar nel e na súa guía.

1: Hebreos 13:8 - Xesucristo é o mesmo onte e hoxe e para sempre.

2: Xoán 3:16 - Porque tanto amou Deus ao mundo que deu ao seu único Fillo, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna.

Xoán 1:11 El veu aos seus, e os seus non o recibiron.

Esta pasaxe fala de que Xesús chegou ao seu pobo elixido, pero non o aceptaron.

1. A importancia de aceptar e abrazar a vontade de Deus para as nosas vidas.

2. A importancia de estar disposto a aceptar a Xesús como o noso Señor e Salvador.

1. Isaías 53:3 - "Foi desprezado e rexeitado polos homes; un home de penas e familiarizado coa dor; e como aquel ao que os homes ocultan a cara, foi desprezado, e non o estimamos".

2. Romanos 10: 9-10 - "Que se confesas coa túa boca ao Señor Xesús e cres no teu corazón que Deus o resucitou de entre os mortos, serás salvo. Porque co corazón se cre para a xustiza, e coa boca se confesa para a salvación".

Xoán 1:12 Pero a todos os que o recibiron, deulles o poder de facerse fillos de Deus, mesmo aos que cren no seu nome.

Esta pasaxe fala sobre o poder de crer en Xesús e como lle outorga ás persoas a capacidade de converterse en fillos de Deus.

1. O poder de crer: unha chamada a seguir a Cristo

2. Comprender o don da vida eterna a través de Xesús

1. Gálatas 3:26 - Porque todos vós sodes fillos de Deus pola fe en Cristo Xesús.

2. Efesios 2:8-9 - Porque pola graza sodes salvos mediante a fe; e iso non de vós mesmos: é don de Deus: non de obras, para que ninguén se vante.

Xoán 1:13 Que naceron non de sangue, nin de vontade da carne, nin de vontade de home, senón de Deus.

O poder divino de Deus é a fonte de toda vida.

1. O poder de Deus: como recibir a vida do Señor

2. A vontade de Deus: comprender o significado da graza

1. Xoán 3: 5-8 - "Xesús respondeu: "En verdade dígovos que ninguén pode entrar no Reino de Deus se non nace de auga e do Espírito. A carne dá a luz a carne, pero o Espírito dá a luz. Espírito. Non deberías sorprenderte co meu dicir: "Debes nacer de novo". O vento sopra onde quere, escoitas o seu son, pero non sabes de onde vén nin a onde vai. Así sucede con todos os que nacen do Espírito".

2. Romanos 8:28-29 - "E sabemos que en todas as cousas Deus traballa para o ben dos que o aman, que foron chamados segundo o seu propósito. Para aqueles que Deus os coñeceu de antemán, tamén os predestinou para ser conformes á imaxe. do seu Fillo, para que fose o primoxénito entre moitos irmáns".

Xoán 1:14 E o Verbo fíxose carne e habitou entre nós (e contemplamos a súa gloria, a gloria coma do unigénito do Pai), chea de graza e verdade.

A Palabra fíxose carne e viviu entre nós, revelando a gloria e a graza de Deus.

1. A graza de Deus en Cristo - Xoán 1:14

2. A gloria de Deus revelada en Cristo - Xoán 1:14

1. Romanos 8:3-4 - "Porque Deus fixo o que a lei, debilitado pola carne, non puido facer. Enviando ao seu propio Fillo a semellanza de carne pecadora e por pecado, condenou o pecado na carne, en para que se cumpra o xusto requisito da lei en nós, que non andamos segundo a carne, senón segundo o Espírito".

2. Hebreos 1:3 - "El é o resplandor da gloria de Deus e a pegada exacta da súa natureza, e sostén o universo coa palabra do seu poder".

Xoán 1:15 Xoán deu testemuño del, e gritou, dicindo: Este era aquel de quen eu falaba: o que vén despois de min é preferido antes que min, porque era antes que min.

Xoán está testemuñando a grandeza de Xesús dicindo que é preferido antes que el e foi antes del.

1. Xesús é superior a todos nós e é digno da nosa adoración.

2. A grandeza de Xesús foi revelada a través do testemuño de Xoán.

1. Filipenses 2: 5-11 - "Tede entre vós esta mente, que é a vosa en Cristo Xesús, quen, aínda que tiña a forma de Deus, non considerou que a igualdade con Deus era cousa de agarrar, senón que se despojou de si mesmo, ao tomar a forma de servo, nacer a semellanza de homes. E sendo atopado en forma humana, humillóuse a si mesmo facéndose obediente ata a morte, ata a morte en cruz. Por iso Deus exaltouno e deulle o nome que está por enriba de todo nome, para que no nome de Xesús todo xeonllo se incline no ceo, na terra e debaixo da terra, e toda lingua confesa que Xesucristo é o Señor, para a gloria de Deus Pai".

2. Hebreos 1:3-4 - "El é o resplandor da gloria de Deus e a pegada exacta da súa natureza, e sostén o universo coa palabra do seu poder. Despois de facer a purificación dos pecados, sentouse á dereita da Maxestade no alto, sendo tan superior aos anxos, xa que o nome que herdou é máis excelente que o deles.

Xoán 1:16 E da súa plenitude recibimos todos, e graza por graza.

Esta pasaxe lémbranos que Deus bendixonos coa súa graza e toda a súa plenitude.

1: Debemos estar agradecidos pola plenitude da graza de Deus e todo o que nos deu.

2: Deus bendiciunos coa súa graza e debemos recoñecer e honrar ese don.

1: Efesios 2: 8-9, "Porque pola graza fuches salvo mediante a fe. E isto non é feito por ti mesmo; é don de Deus, non resultado de obras, para que ninguén se glorie".

2: Santiago 4:6, "Pero el dá máis graza. Por iso di: "Deus oponse aos soberbios, pero dá graza aos humildes".

Xoán 1:17 Porque a lei foi dada por Moisés, pero a graza e a verdade foron por Xesucristo.

Esta pasaxe afirma que a lei foi dada por Moisés, pero a graza e a verdade veu por Xesucristo.

1. O poder da graza: como Xesucristo trae a transformación

2. A importancia da verdade: rexeitar o engano e abrazar a santidade

1. Romanos 6:14, "Porque o pecado xa non será o teu amo, porque non estás baixo a lei, senón baixo a graza".

2. Xoán 8:32: "Entón coñeceredes a verdade, e a verdade os fará libres".

Xoán 1:18 Ninguén viu a Deus en ningún momento; o Fillo unigénito, que está no seo do Pai, declarouno.

Ninguén viu a Deus, pero Xesús revelouno.

1. Xesús - o Revelador de Deus

2. Ninguén viu a Deus, pero podemos coñecelo a través de Xesús

1. Xoán 14:9 - "Xesús díxolle: "Levo tanto tempo contigo e aínda non me coñeces, Filipe? Quen me viu, viu ao Pai; Entón, como podes dicir: "Mostranos o Pai"?"

2. Colosenses 1:15 - El é a imaxe do Deus invisible, o primoxénito de toda a creación.

Xoán 1:19 E este é o relato de Xoán, cando os xudeus enviaron desde Xerusalén sacerdotes e levitas para preguntarlle: Quen es ti?

Os líderes xudeus preguntaron a Xoán Bautista quen era.

1. Quen es ti? - Reflexionar sobre a identidade de Xoán Bautista como exemplo para a nosa propia vida

2. Responder á chamada de Deus - Explorar a importancia de cumprir o propósito divino a pesar da oposición

1. Isaías 40:3 - Unha voz dun que chamaba: "No deserto prepara o camiño para o Señor; endereitade no deserto un camiño para o noso Deus".

2. Lucas 3:4, 7-8 - Como está escrito no libro das palabras do profeta Isaías: "Unha voz de quen chama no deserto: "Preparade o camiño ao Señor, faille camiños rectos". ... Xoán díxolles ás multitudes que saían para ser bautizados por el: "Rada de víboras! Quen che advertiu para fuxir da ira que se aveciña? Produce froitos de acordo co arrepentimento".

Xoán 1:20 E confesou e non negou; pero confesou: Eu non son o Cristo.

Xoán Bautista recoñece que non é o Cristo, o Mesías.

1: Coñecer quen es e comprender a súa identidade dada por Deus.

2: Non esforzarse por ser algo que non es - atopar contento no plan de Deus para a súa vida.

1: Mateo 3:11-17 - O ministerio de Xoán Bautista de bautizar e preparar o camiño para o Mesías.

2: Filipenses 4:11-13 - Atopa contento na vontade de Deus para a túa vida.

Xoán 1:21 E preguntáronlle: E entón? Es ti Elías? E el díxolle: Non son. Es ti ese profeta? E el respondeu: Non.

Algúns preguntaron a Xoán Bautista se era o profeta Elías ou o profeta prometido, e este respondeu que non.

1) O plan de salvación de Deus no Antigo e Novo Testamento

2) Preparando o camiño para Xesús: O ministerio de Xoán Bautista

1) Isaías 40:3-5 - Preparade o camiño do Señor, endereitade no deserto un camiño para o noso Deus.

2) Lucas 7:24-27 - Cando os mensaxeiros de Xoán marcharon, Xesús comezou a falarlle á multitude sobre Xoán: "Que saíches a ver ao deserto? Unha cana sacudida polo vento? Pero que saíches a ver? Un home vestido con roupa suave? De feito, os que están ben vestidos e viven de luxo están nas cortes dos reis.

Xoán 1:22 Entón dixéronlle: Quen es ti? para que lle demos resposta aos que nos enviaron. Que dis de ti mesmo?

Pídeselle a Xoán que se identifique e explique o seu propósito.

1. Debemos estar preparados para explicar a nosa fe e propósito na vida.

2. Debemos ter confianza na nosa identidade en Cristo.

1. Isaías 43:10-11 - "Vós sodes as miñas testemuñas", declara o Señor, "e o meu servo a quen escollín, para que coñezades e creades en min e entendades que eu son El. Antes de min non se formou ningún deus. nin despois de min haberá.

2. Efesios 2:10 - Porque somos a súa obra, creados en Cristo Xesús para boas obras, que Deus preparou de antemán, para que camiñemos nelas.

Xoán 1:23 El dixo: Eu son a voz de quen clama no deserto: Endereitade o camiño do Señor, como dixo o profeta Isaías.

Xoán Bautista proclama unha profecía de Isaías, declarándose a voz de quen clama no deserto para endereitar o camiño do Señor.

1. A chamada profética de Xoán Bautista - Explorando o cumprimento da profecía de

Isaías.

2. A Voz de Deus no deserto - Examinando as revelacións de Deus en lugares inesperados.

1. Isaías 40:3-5 - O contexto da profecía cumprida por Xoán Bautista.

2. Mateo 3:1-3 - A proclamación de Xoán de arrepentimento e bautismo no río Xordán.

Xoán 1:24 E os enviados eran dos fariseos.

Esta pasaxe afirma que os que foron enviados polos fariseos facíano no seu nome.

1. Vivir a nosa fe con audacia: aprendendo do exemplo dos fariseos

2. O poder de testemuñar: defender o que cremos

1. Marcos 2:16-17 - E cando os escribas e os fariseos o viron comer con publicanos e pecadores, dixéronlles aos seus discípulos: Como é que come e bebe con publicanos e pecadores?

2. Mateo 23:23 - Ai de vós, escribas e fariseos, hipócritas! Porque pagades o décimo da menta, do anís e do comiño, e omitistes os asuntos máis importantes da lei, o xuízo, a misericordia e a fe;

Xoán 1:25 E preguntáronlle e dixéronlle: "Entón, por que bautizas, se ti non es o Cristo, nin Elías, nin o profeta?"

Pregúntaselle a Xoán Bautista por que está bautizando se non é o Mesías, Elías ou o profeta.

1. O poder do bautismo: explorando o significado da misión de Xoán Bautista

2. A identidade de Xoán Bautista e o seu papel no Reino dos Ceos

1. Mateo 3:11-13 - "Eu verdade que vos bautizo con auga para o arrepentimento; pero o

que vén despois de min é máis poderoso ca min, cuxos zapatos non son digno de levar: bautizarávos co Espírito Santo e con lume: cuxo abano ten na man, limpará o chan e recollerá o seu trigo no graneiro, pero queimará a palla cun lume inextinguible".

2. Lucas 3:15-17 - "E como a xente estaba á espera, e todos os homes meditaban no seu corazón sobre Xoán, se el era ou non o Cristo; Xoán respondeu, dicíndolles a todos: Eu sí que os bautizo con auga; pero vén un máis poderoso ca min, ao cal non son digno de soltarlle o pecho dos zapatos: bautizarávos co Espírito Santo e con lume; recolle o trigo no seu graneiro, pero a palla queimará a lume inextinguible".

Xoán 1:26 Xoán respondeulles, dicindo: Eu bautizo con auga; pero hai entre vós un que non coñecedes;

Xoán presenta a Xesús como o que bautizará co Espírito Santo.

1: Xesús é quen nos dá o poder para ser salvos.

2: Debemos confiar en Xesús e aceptalo como o noso salvador.

1: Feitos 2:38-39 - "Arrepentídevos e bautícese cada un de vós no nome de Xesucristo para a remisión dos pecados, e recibiredes o don do Espírito Santo".

2: Romanos 10:9-10 - "Se confesas coa túa boca ao Señor Xesús e cres no teu corazón que Deus o resucitou de entre os mortos, serás salvo".

Xoán 1:27 É aquel que vén detrás de min é preferido antes que min, a quen non son digno de soltarlle o peche do calzado.

Esta pasaxe describe a grandeza e humildade de Xesús, xa que Xoán Bautista recoñece que non é digno de realizar nin sequera a tarefa máis humilde para Xesús.

1. As profundidades da humildade: entender o exemplo de Xesús

2. A Alteza da Grandeza: Recoñecemento da Preeminencia de Xesús

1. Filipenses 2:5-8 - Exemplo de humildade de Xesús

2. Isaías 9:6-7 - A grandeza e preeminencia de Xesús

Xoán 1:28 Estas cousas foron feitas en Betábara, alén do Xordán, onde Xoán bautizaba.

Xoán o Bautista bautizaba en Betábara, alén do río Xordán.

1. O poder do bautismo: como a obra de Xoán Bautista aínda é relevante hoxe

2. A importancia de seguir a chamada de Deus: leccións aprendidas de Xoán Bautista

1. Mateo 3:16-17: "En canto foi bautizado Xesús, subiu da auga. Nese momento abriuse o ceo e viu que o Espírito de Deus baixaba coma unha pomba e se pousaba sobre el. 17 E unha voz do ceo dixo: 'Este é o meu Fillo, a quen amo; con el teño a ben'".

2. Isaías 40:3, "Unha voz que chama: 'No deserto preparade o camiño para o Señor; endereitade no deserto un camiño para o noso Deus'".

Xoán 1:29 Ao día seguinte, Xoán viu a Xesús que se achegaba a el e díxolle: Velaquí o Cordeiro de Deus, que quita o pecado do mundo.

Xoán Bautista recoñeceu a Xesús como o Cordeiro de Deus que quita o pecado do mundo.

1. "O Año de Deus: Salvación por Xesús"

2. "Xoán Bautista: unha testemuña fiel"

1. Isaías 53:6 - Todos nós, coma ovellas, erramos; volvemos cada un ao seu camiño; e o Señor botou sobre el a iniquidade de todos nós.

2. Xoán 3:16 - Porque tanto amou Deus ao mundo, que deu ao seu Fillo unigénito, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna.

Xoán 1:30 Este é aquel de quen dixen: "Despois de min vén un home que é preferido antes que min, porque foi antes que min".

Xoán Bautista testemuña a superioridade de Xesús sobre el.

1: Xesús é máis grande que todos nós

2: Xesús veu diante de todos nós

1: Colosenses 1:15-17 El é a imaxe do Deus invisible, o primoxénito de toda a creación. Porque por el foron creadas todas as cousas, no ceo e na terra, visibles e invisibles, sexan tronos ou dominios ou gobernantes ou autoridades; todas as cousas foron creadas por el e para el. E el está antes de todas as cousas, e nel todas as cousas mantéñense.

2: Filipenses 2:5-7 Tede entre vós esta mente, que é a vosa en Cristo Xesús, quen, aínda que tiña a forma de Deus, non considerou que a igualdade con Deus era cousa de agarrar, senón que non se fixo nada, tomando a forma de servo, nacendo a semellanza de homes.

Xoán 1:31 E non o coñecía, pero para que se manifestase a Israel, eu vin bautizando con auga.

Xoán o Bautista viñera bautizar con auga para que Xesús fose manifestado a Israel.

1: Xesús é a manifestación do amor e da graza de Deus.

2: A misión de Xoán Bautista era servir como mensaxeiro da vinda de Cristo.

1: Isaías 40:3-5 - Unha voz dun que chamaba: "No deserto prepara o camiño para o Señor; endereita no deserto un camiño para o noso Deus.

2: Malaquías 3:1 - "Mira, enviarei o meu mensaxeiro, que preparará o camiño diante de min. Entón, de súpeto, o Señor que buscas virá ao seu templo; virá o mensaxeiro da alianza, quen queres", di o Señor dos poderes.

Xoán 1:32 E Xoán deu testemuño, dicindo: Vin o Espírito baixar do ceo coma unha pomba, e quedou sobre el.

Xoán Bautista foi testemuña do Espírito Santo baixando do Ceo coma unha pomba e descansando sobre Xesús.

1. O don do Espírito Santo: como Deus nos capacita para o servizo

2. O significado do bautismo de Xesús: unha nova era de poder divino

1. Lucas 3:22 - "E o Espírito Santo baixou en forma corporal como unha pomba sobre el, e veu do ceo unha voz que dicía: "Ti es o meu Fillo amado; en ti teño a ben".

2. Feitos 2: 3-4 - "Entón apareceronlles linguas divididas, coma de lume, e un sentouse sobre cada un deles. E todos enchéronse do Espírito Santo e comezaron a falar noutras linguas, como o Espírito. deulles a palabra".

Xoán 1:33 E non o coñecía, pero o que me enviou bautizar con auga, díxome: Sobre quen vexas baixar o Espírito e quedar sobre el, este é o que bautiza co Espírito Santo. .

Xoán Bautista non recoñeceu a Xesús, pero Deus díxolle que aquel sobre o que viu descender e permanecer o Espírito era o que bautizaría co Espírito Santo.

1. Xesús, o Unxido que bautiza co Espírito Santo

2. O poder de recoñecer ao Mesías

1. Isaías 11: 2-3 - O Espírito do Señor descansará sobre el - o Espírito de sabedoría e entendemento, o Espírito de consello e forza, o Espírito de coñecemento e de temor do Señor.

2. Feitos 2:1-4 - O día de Pentecostés, o Espírito Santo descendeu sobre os discípulos en forma de linguas de lume.

Xoán 1:34 E vin, e dei constancia de que este é o Fillo de Deus.

Xoán proclama a Xesús como o Fillo de Deus.

1. Deus revelou o seu Fillo ao mundo.

2. Xesús é a manifestación do amor e da graza de Deus.

1. Romanos 8:32 "O que non perdonou ao seu propio Fillo, senón que o entregou por todos nós, como non nos dará, xunto con el, todas as cousas?"

2. Gálatas 4: 4-5 "Pero cando chegou a plenitude dos tempos, Deus enviou ao seu Fillo, nado de muller, nado baixo a lei, para redimir aos que estaban baixo a lei, para que recibimos a adopción como fillos. ."

Xoán 1:35 De novo, ao día seguinte, Xoán e dous dos seus discípulos puxéronse de pé;

Xoán anunciou a chegada do Mesías e chamou ao arrepentimento.

1. Recoñecer a chegada do Mesías e prepararse para a súa chegada

2. Seguindo o Exemplo de Discipulado de Xoán

1. Lucas 3:3-6 - O chamamento de Xoán Bautista ao arrepentimento

2. Xoán 4:1-3 - Chamada de Xesús aos seus discípulos para que o sigan

Xoán 1:36 E mirando a Xesús mentres camiñaba, dixo: Velaquí o Cordeiro de Deus.

Xoán Bautista viu a Xesús camiñando e declarou que era o Cordeiro de Deus.

1. O Cordeiro de Deus: O Sacrificio Perfecto

2. Ver a Xesús: unha chamada á crenza

1. Isaías 53:7 - "Estaba oprimido e aflixido, pero non abriu a súa boca; foi conducido coma un cordeiro ao matadoiro, e como a ovella cala diante dos seus esquiladores, así que non abriu a súa boca. "

2. 1 Pedro 1:18-19 - "Porque sabes que non fuches redimido con cousas perecedoiros, como prata ou ouro, do modo de vida baleiro que che transmitiron dos teus antepasados, senón co sangue precioso de Cristo, un año sen defecto nin defecto".

Xoán 1:37 E os dous discípulos oíronlle falar, e seguiron a Xesús.

Os dous discípulos de Xoán escoitaron a Xesús falar e optaron por seguilo.

1: A chamada de Deus é poderosa e pode movernos á acción.

2: Debemos escoller se imos responder á chamada de Deus ou ignorala.

1: Isaías 6:8 - Entón oín a voz do Señor que dicía: "A quen enviarei? E quen vai por nós?" E eu dixen: "Aquí estou. Envíame".

2: Lucas 9:23 - Entón díxolles a todos: "Quen queira ser o meu discípulo, que se negue a si mesmo, que tome a súa cruz cada día e que me siga".

Xoán 1:38 Xesús volveuse, viu que seguían e díxolles: Que buscades? Eles dixéronlle: Rabí (que quere dicir: Mestre) onde moras?

Xesús preguntoulles aos discípulos o que buscaban e eles responderon preguntando onde estaba.

1: Debemos estar sempre preparados para responder á chamada de Xesús e estar dispostos a seguilo.

2: Non debemos ter medo de facer humildemente preguntas a Xesús e buscar a súa guía.

1: Lucas 9:23 - E díxolles a todos: Se alguén quere vir detrás de min, que se negue a si mesmo, que tome a súa cruz cada día e sigame.

2: Xoán 15:4-5 - Permanece en min, e eu en ti. Como a rama non pode dar froito por si mesma, se non permanece na vide; xa non podedes máis, se non permanecedes en min. Eu son a vide, vós sodes os sarmentos: o que permanece en min, e eu nel, dá moito froito, porque sen min non podedes facer nada.

Xoán 1:39 El díxolles: Vende e velo. Viñeron e viron onde moraba, e quedaron con el aquel día, porque era sobre a hora décima.

Xoán invita a dous dos seus discípulos a vir e ver onde vivía, e quedaron con el durante o resto do día.

1. A invitación de Xesús: Veña e vexa

2. Morada con Cristo: permanecer no Señor

cruzado-

1. Mateo 11:28-29 - Ven a min, todos os que estás traballando e cargados, e eu vos darei descanso. Tomade sobre vós o meu xugo e aprendede de min, que son manso e humilde de corazón, e atoparedes descanso para as vosas almas.

2. Xoán 15:4-5 - Permanece en min, e eu en ti. Como o pólvora non pode dar froito por si só, se non permanece na vide, tampouco ti podes, se non permaneces en min. Eu son a vide; vós sodes as ramas. Quen permanece en min e eu nel, é o que dá moito froito, porque sen min non podedes facer nada.

Xoán 1:40 Un dos dous que oíron falar a Xoán e o seguiron, era Andrés, irmán de Simón Pedro.

Andrés foi un dos dous que escoitou as ensinanzas de Xoán e optou por seguilo.

1: Debemos estar abertos a escoitar a palabra de Deus e estar dispostos a seguilo.

2: Podemos ver o exemplo de coraxe e vontade de Andrés para seguir a Xesús.

1: Mateo 4:19 - "E díxolles: Seguideme, e fareivos pescadores de homes".

2: Xoán 15:14 - "Vós sodes meus amigos, se facedes o que vos mando".

Xoán 1:41 Primeiro atopou ao seu irmán Simón e díxolle: Atopamos ao Mesías, que é, que se interpreta, o Cristo.

Simón descobre que Xesús é o Mesías.

1. A alegría de compartir boas novas

2. Quen é o Mesías?

1. Actos 10:38 - "Como Deus unxiu a Xesús de Nazaret co Espírito Santo e con poder, que

andaba facendo o ben e curando a todos os oprimidos polo demo, porque Deus estaba con el".

2. Isaías 9:6-7 - "Porque un neno nos naceu, un fillo nos é dado, e o goberno estará sobre o seu ombreiro; e chamarase o seu nome Marabilloso, Conselleiro, Deus poderoso, eterno. Pai, o Príncipe da Paz. O aumento do seu goberno e da súa paz non terá fin, sobre o trono de David e sobre o seu reino, para ordenalo e consolidalo con xuízo e xustiza dende agora ata para sempre. . O celo do Señor dos exércitos fará isto".

Xoán 1:42 E levouno a Xesús. E cando Xesús mirouno, díxolle: Ti es Simón, fillo de Xoán; chamarache Cefas, que por interpretación é unha pedra.

Xoán está a presentar a Simón a Xesús, e Xesús dálle o nome "Cefas", que significa "pedra".

1: Xesús ten o poder de darnos unha nova identidade, e esa identidade é máis forte que calquera nome terrenal.

2: Xesús ofrécenos unha base segura, non importa o que teña o noso pasado.

1: Isaías 28:16 - Por iso, así di o Señor Deus: "Velaí, eu son o que puxen como fundamento en Sión, unha pedra, unha pedra probada, unha pedra angular preciosa, de fundamento seguro: quen cre non o fará. teña présa.

2: Mateo 7:24-25 - "Entón, todo aquel que escoita estas miñas palabras e as cumpre será como un home sabio que construíu a súa casa sobre a rocha. E caeu a choiva, e chegaron os diluvios, e sopraron os ventos e bateron sobre aquela casa, pero non caeu, porque fora fundada na rocha.

Xoán 1:43 O día seguinte, Xesús quería saír a Galilea e atopou a Filipe e díxolle: Sígueme.

Xesús chama a Felipe para que o siga.

1: Seguir a Xesús significa buscalo primeiro en todas as cousas.

2: A obediencia a Xesús é esencial para o noso crecemento na fe.

1: Mateo 6:33 - "Pero busca primeiro o seu reino e a súa xustiza, e todas estas cousas tamén che serán dadas".

2: Romanos 12:2 - "Non te conformes ao modelo deste mundo, senón transformate coa renovación da túa mente. Entón poderás probar e aprobar cal é a vontade de Deus: a súa boa, agradable e perfecta vontade".

Xoán 1:44 Filipe era de Betsaida, cidade de Andrés e Pedro.

Filipe, un dos discípulos orixinais, era de Betsaida.

1. A importancia da comunidade: un estudo de Felipe

2. O poder da invitación: como Xesús chamou a Felipe

1. Mateo 4:18-20 - Cando Xesús viu a dous irmáns, Simón (Pedro) e Andrés, pescando no mar, chamounos para que o seguisen.

2. Lucas 5:1-11 - Xesús invita a Simón (Pedro) e aos seus compañeiros a pescar nun lugar diferente, onde capturan unha abundancia de peixe.

Xoán 1:45 Filipe atopou a Natanael e díxolle: Atopamos a aquel do que escribiu Moisés na Lei e os profetas: Xesús de Nazaret, fillo de Xosé.

Filipe di a Natanael que atoparon a Xesús de Nazaret, o fillo de Xosé, sobre o que Moisés e os profetas escribiron na lei.

1. Xesús é o cumprimento das profecías do Antigo Testamento.

2. Xesús é o Mesías prometido de Nazaret.

1. Isaías 7:14 - Polo tanto, o propio Señor darache un sinal; Velaquí, unha virxe concibirá e dará a luz un fillo e poralle o nome de Emanuel.

2. Miqueas 5:2 - Pero ti, Belén Efrata, aínda que es pequena entre os milleiros de Xudá, de ti sairá a min o que vai ser gobernante de Israel; cuxas saídas son dende antigo, dende sempre.

Xoán 1:46 Natanael díxolle: ¿Pode saír algo bo de Nazaret? Filipe díxolle: Veña e vela.

Natanael ten dúbidas de que Xesús veña de Nazaret, pero Filipe dille que "Ven e vexa" por si mesmo.

1. "Ven e mira: testemuñando a bondade de Xesús"

2. "¿Pode saír algo bo de Nazaret?: Superar as dúbidas na fe"

1. Santiago 1:5-8 - "Se algún de vós carece de sabedoría, que llo pida a Deus, que dá a todos generosamente e sen reproche, e serálle dada"

2. Romanos 8:28 - "E sabemos que todas as cousas colaboran para o ben dos que aman a Deus, dos que son chamados segundo o seu propósito".

Xoán 1:47 Xesús viu que Natanael se achegaba a el e díxolle del: "Velaí un verdadeiro israelita, no que non hai engano".

Xesús eloxiou a Natanael pola súa honestidade e integridade.

1. O corazón honesto: vivir con integridade

2. Ser un home da túa palabra: o poder de cumprir as promesas

1. Proverbios 10:9 - "O que anda con integridade anda con seguridade, pero o que torce os seus camiños será descuberto".

2. Lucas 6:45 - "A persoa boa do bo tesouro do seu corazón produce o ben, e a persoa mala do seu tesouro malo produce o mal, porque da abundancia do corazón fala a súa boca".

Xoán 1:48 Natanael díxolle: De onde me coñeces? Xesús respondeulle: Antes de que te chamase Filipe, cando estabas debaixo da figueira, vinte.

Natanael quedou abraiado ao descubrir que Xesús o coñecía antes de que Felipe chegase a chamalo. Xesús viuno mentres estaba debaixo da figueira, e Natanael recoñeceu a Xesús como o Mesías prometido.

1. O coñecemento de Deus é maior que o noso.

2. Xesús é o Mesías prometido.

1. Salmo 139: 1-2 - "O Señor, escrutachesme e coñecéchesme! Ti sabes cando me sento e cando me ergo; de lonxe discernes os meus pensamentos".

2. Xoán 14:6 - "Xesús díxolle: "Eu son o camiño, a verdade e a vida. Ninguén vén ao Pai se non por min".

Xoán 1:49 Natanael respondeulle: Rabí, ti es o Fillo de Deus; ti es o Rei de Israel.

Natanael declarou a Xesús como Fillo de Deus e Rei de Israel.

1: Xesús é o Rei dos Reis e Señor dos Señores

2: Alégrate na Autoridade de Xesús

1: Colosenses 2: 9-10 - Porque nel habita corporalmente toda a plenitude da divindade, e vós estades cheos nel, que é o xefe de todo dominio e autoridade.

2: Filipenses 2:11 - e toda lingua confesa que Xesucristo é o Señor, para a gloria de Deus Pai.

Xoán 1:50 Xesús respondeulle: "Porque che dixen: vin debaixo da figueira, cres? verás cousas maiores ca estas.

Xesús proclamou que vira a Natanael debaixo da figueira e que vería cousas aínda maiores.

1. A fe en Xesús lévanos a unha vida de cousas maiores.

2. Cre en Xesús e experimentarás aínda máis do que podes imaxinar.

1. Isaías 11: 6-9 - Tamén o lobo habitará co cordeiro, e o leopardo deitarase co cabrito; e o becerro e o leonciño e o gordo xuntos; e un neno dirixiraos.

2. Salmo 34: 8 - Proba e mira que o Señor é bo: bendito o home que confía nel.

Xoán 1:51 E díxolle: En verdade, en verdade, dígovos que despois veredes o ceo aberto e os anxos de Deus subindo e baixando sobre o Fillo do Home.

Xoán está a falar con Natanael e dille que verá o ceo aberto e os anxos de Deus subir e baixar sobre o Fillo do Home.

1. "O ceo está aberto: a promesa de Cristo"

2. "Os anxos de Deus: ascendente e descendente"

1. Hebreos 1:14 - "¿Non son todos espíritos ministradores enviados para servir por mor dos que han de herdar a salvación?"

2. Lucas 2:15 - "Cando os anxos os deixaron e foron ao ceo, os pastores dixéronse uns aos outros: "Imos a Belén e vexamos o que pasou, que o Señor nos dixo".

Xoán 2 conta a historia do primeiro milagre de Xesús nunha voda en Caná e a súa limpeza do templo de Xerusalén.

1o Parágrafo: O capítulo comeza con Xesús, a súa nai María e os seus discípulos asistindo a unha voda en Caná. Cando quedaron sen viño, María comunicoullo a Xesús. A pesar de responder inicialmente que aínda non chegara a súa hora, ordenou aos criados que encheran de auga seis cántaros de pedra. Cando sacaron algo e levárono ao mestre do banquete, descubriu que se convertía en viño fino. Este foi o primeiro milagre rexistrado de Xesús que revela a súa gloria. Os principais discípulos cren nel (Xoán 2:1-11).

Segundo parágrafo: Despois disto, baixou a Cafarnaúm cos seus irmáns nai. Os discípulos permaneceron alí uns días, pero cando se achegaba a Pascua xudía subiron a Xerusalén (Xoán 2:12-13). En Xerusalén atopou xente que vendía gando ovellas pombas outras sentadas ás mesas intercambiando cartos. As cortes do templo encheron de rabia xusto feitas cordas de látego. Deixa de converter a casa de meu Pai en mercado! cumprindo a profecía paixón celo a túa casa consumiráme (Xoán 2:14-17).

3o Parágrafo: Os xudeus pedíronlle entón un sinal para xustificar o que fixera. En resposta, Xesús dixo: "Destrúe este templo, vouno levantar tres días". Pensaron que se refería a un templo físico que levou corenta e seis anos de construción, pero falou sobre o significado do seu corpo que quedou claro despois da resurrección cando os discípulos lembraron o que el dixera nas palabras das Escrituras que Xesús dixo (Xoán 2:18-22). O

capítulo conclúe sinalando que moitas persoas viron signos realizados durante a festa da Pascua creron o seu nome, pero non se encomendou a eles porque sabían que todas as persoas non necesitaban ningún testemuño sobre a humanidade porque sabían o que había en cada persoa que indicaba coñecementos discernidores corazóns humanos a súa fe superficial baseada só en milagres. (Xoán 2:23-25).

Xoán 2:1 E ao terceiro día houbo un casamento en Caná de Galilea; e alí estaba a nai de Xesús:

Xesús asistiu a un matrimonio en Caná de Galilea e estivo presente a súa nai.

1. A importancia da familia: Xesús fai tempo para asistir ás ocasións familiares importantes, mesmo no medio do seu ministerio.

2. A alegría do matrimonio: Xesús asistiu á festa do matrimonio en Caná, demostrando a súa aprobación e bendición pola unión do matrimonio.

1. Colosenses 3: 12-14 - "Vestámonos, pois, como escollidos de Deus, santos e amados, de corazón compasivo, bondade, humildade, mansedume e paciencia, soportando uns cos outros e, se un se queixa contra outro, perdoando. entre si; como o Señor vos perdoou, así tamén vós debedes perdoar. E, sobre todo, póñase o amor, que todo o une en perfecta harmonía".

2. Efesios 5:25-33 - "Maridos, amade ás vosas mulleres, como Cristo amou á Igrexa e entregouse a si mesmo por ela, para santificala, purificándoa co lavado de auga coa palabra, para que puidese Preséntase a igrexa a si mesmo en esplendor, sen mancha nin engurra nin cousa semellante, para que sexa santa e sen mancha. Do mesmo xeito, os maridos deben amar ás súas mulleres como aos seus propios corpos. Quen ama á súa muller quérese a si mesmo. Porque ninguén aborreceu a súa propia carne, senón que a nutre e coida, como Cristo fai á igrexa, porque somos membros do seu corpo. "Por iso un home deixará ao seu pai e á súa nai e uniráse á súa muller, e os dous serán unha soa carne". Este misterio é profundo, e digo que se refire a Cristo e á igrexa. Porén, que cada un de vós ame á súa muller como a si mesmo, e que a muller vexa que respecta ao seu marido".

Xoán 2:2 E tanto Xesús como os seus discípulos foron chamados para o matrimonio.

Xesús e os seus discípulos foron invitados a unha voda.

1. A importancia de celebrar momentos da vida.

2. A importancia de formar parte dos encontros comunitarios.

1. Eclesiastés 3:4 - "Un tempo para chorar e un tempo para rir; un tempo para chorar e un tempo para bailar".

2. Lucas 15:25 - "Agora o seu fillo maior estaba no campo, e cando chegou e achegouse á casa, escoitou música e bailes".

Xoán 2:3 E cando querían viño, a nai de Xesús díxolle: Non teñen viño.

Esta pasaxe conta a historia de Xesús convertendo a auga en viño nunha voda en Caná de Galilea.

1: Milagres de Xesús: O poder dunha vida cambiada

2: O poder da fe: Xesús e as vodas de Caná

1: Mateo 9:29 - "Entón tocoulles os ollos, dicindo:" Segundo a vosa fe, que vos sexa.

2: Romanos 15:13 - "Agora, que o Deus da esperanza vos encha de toda alegría e paz ao crer, para que abundeis na esperanza polo poder do Espírito Santo".

Xoán 2:4 Xesús díxolle: Muller, que teño que ver contigo? a miña hora aínda non chegou.

Xesús reprende a petición dun milagre dunha muller, xa que aínda non chegou a súa hora.

1. O poder da paciencia: aprender de Xesús a esperar o momento xusto

2. Confía no tempo de Deus: sabendo que os seus plans son perfectos

1. Proverbios 20:22 - "Non digas: 'Vouche pagar por este mal!' Agarda no Señor, e el te librará".

2. 1 Pedro 5:7 - "Bota toda a túa ansiedade sobre el porque se preocupa por ti".

Xoán 2:5 A súa nai díxolles aos criados: "Faide o que vos diga.

Esta pasaxe destaca a importancia da obediencia aos mandamentos de Xesús.

1: Debemos confiar e obedecer a vontade de Deus, aínda que sexa difícil.

2: Xesús é digno da nosa obediencia e fe.

1: Deuteronomio 30:20 - "Ama ao Señor, o teu Deus, obedece a súa voz e apártate del. Porque el é a túa vida e a duración dos teus días".

2: Hebreos 11:6 - "Sen fe é imposible agradar a Deus, porque quen acode a el debe crer que existe e que recompensa a quen o busca con seriedade".

Xoán 2:6 E alí puxéronse seis cántaros de pedra, segundo a purificación dos xudeus, que conteñen dous ou tres firkins cada un.

En Xoán 2:6, Xesús fixo un milagre nunha voda en Caná de Galilea ao cambiar a auga en viño. Había seis cántaros de pedra, cada un con dous ou tres firkins de auga.

1. Xesús como milagreiro: un exame de Xoán 2:6

2. A provisión de Deus en tempos de necesidade: un estudo de Xoán 2:6

1. Isaías 55:1 - "Ven, todos os que tedes sede, ven ás augas; e os que non tes diñeiro, ven, compra e come!"

2. Xoán 7:37-38 - O último e maior día da festa, Xesús púxose de pé e dixo en voz alta: "Quen teña sede veña a min e beba. Quen crea en min, como di a Escritura, fluirán ríos de auga viva do seu interior".

Xoán 2:7 Xesús díxolles: Enchen de auga as tinas. E enchíanas ata o bordo.

Xesús mandou aos criados que encheran de auga as potas ata cheas.

1. "O poder da obediencia: encher de auga as potas"

2. "A abundancia de Deus: enchendo as potas ata o bordo"

1. Mateo 7: 24-27 - "Por iso, a quen escoita estes meus ditos e os cumpre, compararéino a un home sabio, que construíu a súa casa sobre unha rocha: e caeu a choiva, e chegaron os diluvios, e os ventos sopraron e bateron sobre aquela casa, e non caeu, porque estaba fundada sobre unha pedra. E todo aquel que escoita estas miñas palabras e non as faga, será semellante a un parvo que construíu a súa casa. sobre a area: e descendeu a choiva, viñeron os diluvios, e sopraron os ventos, e bateron sobre aquela casa, e caeu, e grande foi a súa caída".

2. Santiago 1:22 - "Pero facede a palabra, e non só oíntes, enganándovos a vós mesmos".

Xoán 2:8 E díxolles: Saquen agora e lévanlle ao gobernador da festa. E levárono.

Xoán 2:8 resume Xesús dicindo aos seus discípulos que tomen parte da auga que convertera en viño e entreguen ao gobernador da festa.

1. Xesús está sempre preparado para proporcionar: non importa a situación, Xesús está sempre preparado para proporcionarnos e axudarnos.

2. O poder de Xesús: Xesús ten o poder de facer cousas milagrosas e pode proporcionarnos o que necesitamos.

1. Isaías 55:1 - "Ven, todos os que tes sede, ven ás augas; e os que non tes diñeiro, ven, compra e come! Ven, compra viño e leite sen diñeiro e sen custo".

2. Mateo 11:28 - "Ven a min todos os que estades cansados e agobiados, e eu vos darei descanso".

Xoán 2:9 Cando o xefe da festa probou a auga que se facía viño e non sabía de onde era: (pero sabían os servos que tiraban a auga), o gobernador da festa chamou ao noivo:

O rexedor da festa quedou abraiado coa transformación da auga en viño e descoñecía a súa orixe.

1. Deus pode facer milagres nas nosas vidas se seguimos fieis á súa vontade.

2. Debemos estar preparados para estar ao lado de Deus aínda que o mundo que nos rodea non entenda os seus camiños.

1. Xoán 10:30 - Eu e o meu Pai somos un.

2. Mateo 17:20 - El díxolles: "Por mor da túa pouca fe. En verdade, dígovos que se tedes fe coma un gran de mostaza, dirédeslle a este monte: 'Móvete de aquí para alí,' e moverase, e nada che será imposible.

Xoán 2:10 E díxolle: Todo o mundo bota un bo viño ao principio; e cando os homes ben beberon, entón o que é peor: pero ti gardastes o bo viño ata agora.

Pasaxe Xesús converte a auga en viño nunha voda e é o mellor viño que se serviu na voda.

1. O poder de Xesús nas nosas vidas - Como Xesús pode facer o imposible nas nosas vidas

2. As marabillas de Deus - Como funciona Deus de xeitos misteriosos

1. Daniel 3:17-18 - Sadrac, Mesac e Abednego negándose a inclinarse ante o ídolo de Nabucodonosor

2. Éxodo 14:13-14 - Cando Deus dividiu o Mar Vermello para que os israelitas puidesen pasar con seguridade

Xoán 2:11 Este principio de milagres fixo Xesús en Caná de Galilea, e manifestou a súa gloria; e os seus discípulos creron nel.

Xesús comezou a manifestar a súa gloria en Caná de Galilea a través do seu primeiro milagre, e os seus discípulos creron nel.

1. O poder milagroso de Xesús e a fortaleza da fe

2. A gloria de Deus revelada en Xesús

1. Hebreos 11:1 "Agora a fe é a seguridade das cousas que se esperan, a convicción das que non se ven".

2. Xoán 14:11 "Crede-me que estou no Pai e que o Pai está en min, ou creade polas propias obras".

Xoán 2:12 Despois diso baixou a Cafarnaúm, el, a súa nai, os seus irmáns e os seus discípulos; e non permaneceron alí moitos días.

Xesús e os seus discípulos foron a Cafarnaúm despois da voda de Caná e quedaron uns días.

1: Xesús e os seus discípulos demostran a importancia de pasar tempo xuntos como familia e comunidade.

2: Xesús ensínanos a ser humildes e xenerosos seguindo o seu exemplo de participar da alegría dos demais.

1: Efesios 4:2-3 - "Con toda humildade e mansedume, con paciencia, soportandonos uns aos outros con amor, ansiosos por manter a unidade do Espírito no vínculo da paz".

2: Colosenses 3:13 - "Soporte uns aos outros e perdoade uns aos outros se algún de vós ten algunha queixa contra alguén. Perdoade como o Señor vos perdoou".

Xoán 2:13 E chegou a Pascua dos xudeus, e Xesús subiu a Xerusalén.

A pasaxe fala de Xesús subindo a Xerusalén para a Pascua xudía.

1. "O poder de Xesús - Unha historia de Pascua"

2. "O significado da Pascua xudía e o seu significado na vida de Xesús"

1. Lucas 22:15 - "E díxolles: Con desexo quería comer esta Pascua convosco antes de sufrir".

2. Éxodo 12:1-14 - "Este mes será para vós o principio dos meses: será para vós o primeiro mes do ano. Faládelle a toda a congregación de Israel, dicindo: O día décimo deste mes levarán cada un para eles un cordeiro, segundo a casa dos seus pais, un

cordeiro por casa".

Xoán 2:14 E atopou no templo os que vendían bois, ovellas e pombas, e os cambiadores sentados:

Xesús está enfadado pola actividade comercial no Templo e expulsa a todos os implicados.

1. Xesús chámanos a ser administradores da Casa de Deus e protexela de que sexa profanada.

2. A Casa de Deus debe ser un lugar de adoración e reverencia, non un mercado.

1. Mateo 21:12-13 - Xesús entra no Templo e expulsa a todos os que compran e venden.

2. Isaías 56:7 - O Templo é un lugar de oración para todas as nacións.

Xoán 2:15 E despois de facer un azoute de cordas pequenas, expulsounos a todos do templo, as ovellas e os bois; e derramou os cartos dos cambiadores e derrubou as mesas;

Xesús limpou o templo da corrupción.

1: A verdadeira fe non se trata de materialismo, senón de vivir unha vida de xustiza e xustiza.

2: Xesús demostrou que a casa de Deus é un lugar de santidade e pureza e debe ser respectada como tal.

1: Mateo 21:12-13 - Xesús entrou no templo e expulsou aos que mercaban e vendían alí, dicindo: "Está escrito: 'A miña casa será casa de oración', pero ti fixeches dela 'un covo de ladróns'".

2: Isaías 56:7 - "Traereinos a estes ao meu monte santo e darlles gozo na miña casa de oración. Os seus holocaustos e sacrificios serán aceptados no meu altar; porque a miña casa chamarase casa de oración para todas as nacións".

Xoán 2:16 E díxolles aos que vendían pombas: "Levade de aquí estas cousas; non fagas

da casa de meu Pai unha casa de mercadoría.

Esta pasaxe describe a ira de Xesús contra os comerciantes que vendían pombas no templo e a súa orde de levar a súa mercadoría.

1. Entregarse ao señorío de Xesús: como se ve?

2. Responder a Xesús con obediencia e respecto.

1. 1 Corintios 10:31 - Entón, se come ou bebe, ou fai calquera cousa, fai todo para a gloria de Deus.

2. Mateo 6:24 - Ninguén pode servir a dous amos, porque ou odiará ao un e amará ao outro, ou se dedicará a un e desprezará ao outro. Non podes servir a Deus e o diñeiro.

Xoán 2:17 E os seus discípulos acordáronse de que estaba escrito: O celo da túa casa devoume.

Os discípulos lembraron o celo de Xesús pola casa de Deus.

1. O poder do celo e da paixón pola Casa de Deus

2. O papel dos discípulos para lembrar e vivir o que Xesús ensinou

1. Salmo 69:9 - "Porque o celo pola túa casa consumiume, e os insultos dos que te insultan caeron sobre min".

2. Mateo 28:19-20 - "Ide, pois, e facede discípulos a todas as nacións, bautizándoos no nome do Pai, do Fillo e do Espírito Santo, ensinándolles a observar todo o que vos mandei. E velaquí , estou contigo sempre, ata a fin dos tempos".

Xoán 2:18 Entón os xudeus dixéronlle: Que sinal nos mostras, xa que fas estas cousas?

A autoridade de Xesús estaba sendo desafiada polos xudeus.

1: Debemos ter fe na autoridade de Xesús por riba de todo.

2: Debemos confiar en que as obras de Xesús son verdadeiras e poderosas.

1: Hebreos 11:1 - Agora ben, a fe é a substancia das cousas que se esperan, a evidencia das que non se ven.

2: Xoán 15:7 - Se permanecedes en min e as miñas palabras permanecen en vós, pediredes o que queirades, e farase con vos.

Xoán 2:19 Respondeu Xesús e díxolles: Destruíde este templo, e en tres días eu o levantarei.

Xesús demostrou o seu poder divino prometendo reconstruír o templo en tres días.

1. O poder da fe: como Xesús demostrou a súa autoridade

2. O milagre da resurrección: o que Xesús nos amosou sobre a vida despois da morte

1. Mateo 28:6 - "Non está aquí, porque resucitou, como dixo. Veña, mira o lugar onde xacía o Señor".

2. Hebreos 4:15 - "Porque non temos un Sumo Sacerdote que non poida compadecerse das nosas debilidades, senón un que foi tentado en todas as cousas como nós, pero sen pecado".

Xoán 2:20 Entón os xudeus dixeron: "Este templo foi construído corenta e seis anos, e vas levantalo en tres días?

Os xudeus estaban incrédulos de que Xesús puidese reconstruír o templo en tres días.

1: Xesús é máis poderoso do que podemos imaxinar, e a súa capacidade para construír o templo en tres días mostra o seu poder.

2: Non debemos ser tan rápidos para dubidar do poder de Deus, porque El pode facer moito máis do que nós podemos imaxinar.

1: Isaías 40:28-31 - Non o sabes? Non escoitaches? O Señor é o Deus eterno, o Creador

dos confíns da terra. Non se esvaece nin se cansa; o seu entendemento é inescrutable. Dálle poder ao esmorecido, e ao que non ten forza aumenta a forza. Mesmo os mozos desmaiaranse e cansaranse, e os mozos caerán esgotados; pero os que esperan no Señor renovarán as súas forzas; subirán con ás como aguias; correrán e non se cansarán; andarán e non desmaiarán.

2: Mateo 19:26 - Xesús mirou para eles e dixo: "Para os homes isto é imposible, pero para Deus todo é posible".

Xoán 2:21 Pero el falaba do templo do seu corpo.

Xesús falou do templo do seu corpo, simbolizando o seu último sacrificio pola humanidade.

1. O maior sacrificio: o corpo de Xesús como templo

2. O significado das palabras de Xesús: o templo do seu corpo

1. Efesios 2:19-22 - Xa non sodes estranxeiros e estranxeiros, senón concidadáns dos santos e membros da casa de Deus.

2. Hebreos 10:19-20 - Polo tanto, irmáns, xa que temos a confianza de entrar nos lugares santos polo sangue de Xesús, polo camiño novo e vivo que nos abriu a través da cortina.

Xoán 2:22 Cando resucitou de entre os mortos, os seus discípulos acordáronse de que lles dixera isto; e creron na Escritura e na palabra que Xesús dixera.

Esta pasaxe fala de como os discípulos crían nas Escrituras e nas palabras de Xesús despois de que resucitou de entre os mortos.

1. Xesús resucitou: o poder da crenza fiel

2. A resurrección de Xesús: arrepentimento e vida a través da fe

1. Romanos 10:9-10 - "Que se confesas coa túa boca: 'Xesús é o Señor' e cres no teu corazón que Deus o resucitou de entre os mortos, serás salvo. Porque é co teu corazón co que cres e estás xustificado, e é coa túa boca co que te confesas e te salvas".

2. Romanos 6:4-5 - "Por iso fomos sepultados con el mediante o bautismo para a morte, para que, así como Cristo resucitou de entre os mortos pola gloria do Pai, tamén nós vivamos unha vida nova. Pois se fomos unidos con el nunha morte coma a súa, tamén seremos unidos con el nunha resurrección coma a súa".

Xoán 2:23 Cando estaba en Xerusalén na Pascua, no día da festa, moitos creron no seu nome ao ver os milagres que el facía.

Moitos creron en Xesús cando viron os milagres que fixo durante a Pascua en Xerusalén.

1. Como un corazón cambiado trae crenza en Xesús

2. O poder dos milagres no ministerio de Xesús

1. Xoán 4:48-50 "Entón díxolle Xesús: Se non vexas sinais e marabillas, non creres. O nobre díxolle: Señor, baixa antes de que morra o meu fillo. Xesús díxolle: Vaite; o teu fillo vive. E o home creu na palabra que Xesús lle dixera, e foise".

2. Mateo 14:22-27 "E deseguido Xesús obrigou aos seus discípulos a subirse a un barco e a ir diante del á outra beira, mentres el despediu á xente. E despois de despedir á multitude, subiu á montaña á parte para orar; e cando chegou a noite, estaba alí só. Pero o barco estaba agora no medio do mar, batido de ondas, porque o vento era contrario. E á cuarta vigilia da noite foi Xesús cara a eles, camiñando sobre o mar. E cando os discípulos o viron camiñando sobre o mar, turbáronse, dicindo: "É un espírito; e berraron de medo. Pero enseguida faloulles Xesús, dicindo: Anímate; son eu; non teñas medo. E Pedro respondeulle: "Señor, se es ti, dime que veña a ti sobre a auga".

Xoán 2:24 Pero Xesús non se comprometeu con eles, porque coñecía a todos os homes.

Xesús non confiaba na xente que o rodeaba, entendendo que todas as persoas poden ser deshonestas.

1: Non sexas demasiado rápido para confiar nos demais, porque podemos ser enganados.

2: Ser conscientes do perigo de ser enganados polas persoas que nos rodean.

1: Proverbios 3:5-6 - Confía no Señor con todo o teu corazón e non te apoies no teu propio entendemento; Sométese a el en todos os teus camiños, e el endereitará os teus camiños.

2: Filipenses 4:8 - Por último, irmáns e irmás, todo o que é verdadeiro, todo o que é nobre, todo o que é xusto, todo o que é puro, todo o que é amable, todo o que é admirable, se algo é excelente ou loable, pensan nesas cousas.

Xoán 2:25 E non necesitaba que ninguén testemuñese do home, porque sabía o que había no home.

Xoán está enfatizando que Xesús coñece o corazón das persoas e non necesita o testemuño do home para saber o que hai neles.

1. Deus coñece os nosos corazóns: como coñecer a sabedoría de Deus pode cambiar as nosas vidas

2. Xesús entende as nosas loitas - Aprendendo dos nosos erros e experiencias

1. 1 Samuel 16:7 - "Pero o Señor díxolle a Samuel: "Non mires o seu aspecto nin a altura da súa estatura, porque o rexeitei. Porque o Señor non ve como ve o home: o home mira o aspecto exterior, pero o Señor mira o corazón".

2. Xeremías 17:10 - "Eu, o Señor, escudriño o corazón e proba a mente, para dar a cada un segundo os seus camiños, segundo o froito das súas obras".

Xoán 3 recolle a conversación entre Xesús e Nicodemo sobre o nacemento de novo, o testemuño de Xoán Bautista sobre a supremacía de Xesús e un discurso sobre o amor de Deus polo mundo.

1o Parágrafo: O capítulo comeza con Nicodemo, un fariseo e membro do consello reitor xudeu, que se achega a Xesús pola noite. Recoñeceu que Xesús é un mestre que veu de Deus xa que ninguén podería facer sinais que fai a non ser que Deus estivese con el. En resposta, Xesús introduciu o concepto de nacer de novo ou nacer de arriba dicindo: "De verdade che digo que ninguén pode ver o reino de Deus a menos que nazan de novo". A pesar da confusión de Nicodemo sobre esta linguaxe metafórica, Xesús explicou que se refería ao nacemento espiritual a través da auga e do Espírito contrastando o nacemento físico. Ademais, explicou as cousas celestiais, incluíndo o seu propio ascenso Fillo Home para que quen cre teña vida eterna (Xoán 3:1-15).

Segundo parágrafo: O verso máis famoso deste capítulo segue onde Xesús declara: "Porque Deus, o mundo tan amado, deu ao seu único Fillo, quen crea nel non perecerá, senón que terá vida eterna". Isto non enfatiza a condena, senón a salvación a través da crenza nel para aqueles que non cren xa están condenados porque non creron no nome do único Fillo de Deus. A luz veu ao mundo a xente amaba as tebras en vez da luz porque

as súas obras eran malas (Xoán 3: 16-21).

3o Parágrafo: O capítulo conclúe co testemuño de Xoán Bautista cando os seus discípulos lle preguntaron sobre todos os que ían a Xesús en vez de el. El reiterou o seu papel como un simple preparador do xeito que Cristo comparándose amigo noivo alegra a voz do noivo declarando así: "El debe facerse maior, eu debo ser menos". Ademais, testificou orixe desde arriba da natureza celestial terreal superioridade afirmou quen acepta as súas palabras recoñece veracidade orixe divina misión ira permanece sobre aqueles que o rexeitan enfatizando crenza obediencia central recibir a vida eterna (Xoán 3:22-36).

Xoán 3:1 Había un home dos fariseos, chamado Nicodemo, un xefe dos xudeus:

Nicodemo era un fariseo e un gobernante dos xudeus.

1: Xesús atópase con todo tipo de persoas, independentemente da súa condición social.

2: Todos son benvidos aos pés de Xesús e poden recibir a súa graza e misericordia.

1: Lucas 15:1-2, "Agora os recadadores de impostos e os pecadores estaban todos reunidos para escoitar a Xesús. Pero os fariseos e os mestres da lei murmuraban: "Este acolle aos pecadores e come con eles".

2: Romanos 10:13, "Porque todo o que invoque o nome do Señor será salvo".

Xoán 3:2 O mesmo veu a Xesús de noite e díxolle: Rabí, sabemos que ti es un mestre que vén de Deus, porque ninguén pode facer estes milagres que ti fai, a menos que Deus estea con el.

Xoán foi un home que recoñeceu a Xesús como un mestre enviado de Deus, polos milagres que Xesús podía facer.

1. O poder de Deus é evidente nos milagres de Xesús.

2. Debemos esforzarnos por recoñecer a Xesús como un mestre enviado de Deus.

1. Xoán 1:14 - E o Verbo fíxose carne e habitou entre nós (e contemplamos a súa gloria, a gloria como do unigénito do Pai), chea de graza e verdade.

2. Marcos 16:20 - E saíron e predicaron por todas partes, o Señor traballando con eles e confirmando a palabra con sinais que seguían. Amén.

Xoán 3:3 Respondeu Xesús e díxolle: En verdade, en verdade, che digo: se un home non nace de novo, non pode ver o reino de Deus.

Xesús ensínalle a Nicodemo que hai que nacer de novo para entrar no Reino de Deus.

1: Que significa nacer de novo?

2: Vivir unha vida de fe e arrepentimento por medio de Xesucristo.

1: Feitos 2: 37-38 - Cando a xente oíu isto, corríause no corazón e dixéronlle a Pedro e aos outros apóstolos: "Irmáns, que imos facer?" Pedro respondeulle: "Arrepentídevos e bautícese cada un de vós no nome de Xesucristo para o perdón dos vosos pecados. E recibiredes o don do Espírito Santo.

2: 1 Xoán 5: 1-5 - Todo o que cre que Xesús é o Cristo nace de Deus, e todo o que ama ao Pai tamén ama ao seu fillo. Así sabemos que amamos aos fillos de Deus: amando a Deus e cumprindo os seus mandamentos. De feito, isto é o amor a Deus: gardar os seus mandamentos. E os seus mandamentos non son gravosos, porque todo o que nace de Deus vence ao mundo. Esta é a vitoria que venceu ao mundo, ata a nosa fe. Quen é o que vence ao mundo? Só o que cre que Xesús é o Fillo de Deus.

Xoán 3:4 Nicodemo díxolle: Como pode nacer un home cando é vello? pode entrar por segunda vez no ventre da súa nai e nacer?

Nicodemo preguntou a Xesús como un home pode nacer de novo cando sexa vello.

1. "Nacido de novo: unha nova vida en Cristo"

2. "A renovación do Espírito"

1. Tito 3:5 - "Salvounos, non por mor das obras feitas por nós en xustiza, senón segundo a súa propia misericordia, mediante o lavado da rexeneración e a renovación do Espírito Santo".

2. Ezequiel 36:26 - "E dareivos un corazón novo, e un espírito novo poñerei dentro de vós. E quitarei o corazón de pedra da vosa carne e darei un corazón de carne".

Xoán 3:5 Xesús respondeulle: "En verdade, en verdade, che digo: se un home non nace de auga e do Espírito, non pode entrar no reino de Deus.

A salvación require un renacemento espiritual.

1. "Nacido de novo: como o espírito nos transforma"

2. "O reino de Deus: entrando pola porta da graza"

1. Tito 3: 4-5 - "Pero cando apareceu a bondade e a bondade amorosa de Deus, o noso Salvador, salvounos, non polas obras que fixemos en xustiza, senón segundo a súa propia misericordia"

2. Gálatas 2:20 - "Fui crucificado con Cristo. Xa non son eu o que vivo, senón Cristo quen vive en min. E a vida que agora vivo na carne, vívoa pola fe no Fillo de Deus, que me amou e entregouse a si mesmo por min".

Xoán 3:6 O que nace da carne é carne; e o que nace do Espírito é espírito.

Xesús ensina que as persoas deben nacer do Espírito para entrar no reino de Deus.

1. "O nacemento do Espírito: facerse membro do Reino de Deus"

2. "A necesidade do renacemento espiritual"

1. Efesios 2: 8-9 - "Porque por graza fuches salvo, por medio da fe, e isto non é de vós, é don de Deus, non por obras, para que ninguén se glorie".

2. Tito 3:5 - "Salvounos, non polas cousas xustas que fixeramos, senón pola súa misericordia. Salvounos mediante o lavado do renacemento e a renovación polo Espírito Santo".

Xoán 3:7 Non te sorprendas de que che dixen: Tes que nacer de novo.

Esta pasaxe fala da necesidade dun renacemento espiritual.

1. O poder dun novo nacemento: como o nacer de novo o cambia todo

2. A necesidade do novo nacemento: comprender o renacemento espiritual

1. Romanos 6:4 - Por iso fomos sepultados con el mediante o bautismo para a morte, para que así como Cristo resucitou de entre os mortos pola gloria do Pai, así tamén nós camiñemos en novidade de vida.

2. Tito 3:5 - Non por obras de xustiza que fixemos, senón de acordo coa súa misericordia, salvounos mediante o lavado da rexeneración e a renovación do Espírito Santo.

Xoán 3:8 O vento sopra onde quere, e ti escoitas o seu son, pero non sabes de onde vén nin a onde vai: así é todo aquel que nace do Espírito.

O vento do Espírito é imprevisible e misterioso, aínda que ten efectos profundos sobre os que nacen del.

1. O vento imprevisible pero poderoso do Espírito

2. Explorando o Misterio e Maxestade do Espírito

1. Xoán 4: 4-24 - Xesús conversa coa muller samaritana sobre a auga viva do Espírito Santo

2. Feitos 2: 1-13 - A chegada do Espírito Santo en Pentecostés e o falar en linguas que seguiu.

Xoán 3:9 Nicodemo respondeu e díxolle: Como poden ser estas cousas?

Nicodemo pregunta a Xesús sobre o camiño da salvación.

1. O poder da fe en Xesús: como crer nel trae salvación

2. A singularidade de Xesús: por que o seu camiño é o único camiño para a salvación

1. Xoán 3:16 - "Porque tanto amou Deus ao mundo, que deu ao seu Fillo unigénito, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna".

2. Romanos 10:13 - "Porque todo aquel que invoque o nome do Señor será salvo".

Xoán 3:10 Respondeu Xesús e díxolle: Es ti mestre de Israel e non sabes estas cousas?

Xoán 3:10 resume a resposta de Xesús a un mestre de Israel que non entendía as súas ensinanzas: "Es ti un mestre de Israel e non sabes estas cousas?"

1. O poder do saber: unha lección de Xesús sobre a importancia de comprender os fundamentos da fe.

2. A ignorancia non é felicidade: un recordatorio de Xesús de que o coñecemento é esencial para vivir unha vida de fe.

1. Mateo 11:29 - "Levade sobre vós o meu xugo e aprendede de min, porque son manso e humilde de corazón, e atoparedes descanso para as vosas almas".

2. Proverbios 1:7 - "O temor do Señor é o principio do coñecemento; os necios desprezan a sabedoría e a instrución".

Xoán 3:11 En verdade, en verdade, dígoche: falamos o que sabemos e testemuñamos o que vimos; e non recibides a nosa testemuña.

Xesús está a falar con Nicodemo, subliñando a importancia de crer no testemuño de Xesús e do Pai.

1: Cre no testemuño de Xesús e do Pai, porque só por eles recibiredes a vida eterna.

2: Recibe as palabras de Xesús e do Pai, porque son o camiño da salvación e da vida eterna.

1: Romanos 10:9 - Que se confesas coa túa boca ao Señor Xesús e cres no teu corazón que Deus o resucitou de entre os mortos, serás salvo.

2: Xoán 1:12 - Pero a todos os que o recibiron, deulles o poder de facerse fillos de Deus, mesmo aos que cren no seu nome.

Xoán 3:12 Se vos contei cousas terrestres e non credes, como creredes, se vos falo das cousas celestiais?

Xesús pregunta ao seu público como poden crer nas cousas celestiais das que fala se non cren nas cousas terreais que xa lles dixo.

1. Teña fe na Palabra de Deus

2. Cre no Señor e nas súas promesas

1. Hebreos 11:1 - "Agora a fe é a seguridade das cousas que se esperan, a convicción das que non se ven".

2. Romanos 10:17 - "Así que a fe provén de escoitar, e oír pola palabra de Cristo".

Xoán 3:13 E ninguén subiu ao ceo, senón o que baixou do ceo, o Fillo do home que está no ceo.

Ninguén subiu ao ceo agás Xesús, que baixou do ceo.

1. A singularidade de Xesús: comprender a verdade de que Xesús é o único camiño cara ao ceo

2. Xesús é o único camiño cara ao ceo: fomentar a fe na súa promesa

1. Xoán 14:6 - Xesús díxolle: "Eu son o camiño, a verdade e a vida. Ninguén vén ao Pai senón por min.

2. Xoán 10:30 - Eu e o Pai somos un.

Xoán 3:14 E como Moisés levantou a serpe no deserto, así debe ser levantado o Fillo do Home:

A pasaxe fala da necesidade de erguer ao Fillo do Home, como Moisés levantara a serpe no deserto.

1. A importancia de erguer humildemente ao Fillo do Home.

2. O simbolismo de erguer a serpe no deserto.

1. Números 21: 8-9 - "E díxolle o Señor a Moisés: "Fai de ti unha serpe ardente e colócaa sobre unha pértega; e acontecerá que todo o que sexa mordido, cando a mire. vivirá. E fixo Moisés unha serpe de bronce e púxoa sobre unha vara, e aconteceu que, se unha serpe mordía a alguén, ao ver a serpe de bronce, vivía".

2. Isaías 45:22 - "Mira para min e sálvase, todos os extremos da terra, porque eu son Deus, e non hai outro".

Xoán 3:15 Para que todo aquel que crea nel non pereza, senón que teña vida eterna.

Esta pasaxe fala da salvación ofrecida aos que cren en Xesucristo, coa promesa da vida eterna.

1. O don da vida eterna: un estudo sobre Xoán 3:15

2. Fe e salvación: atopar a salvación a través da crenza en Cristo

1. Xoán 5:24: "En verdade, en verdade, dígovos que o que escoita a miña palabra e cre no que me enviou , ten vida eterna e non chegará a condenación; senón que pasou da morte á vida".

2. Romanos 6:23, "Porque o salario do pecado é a morte; pero o don de Deus é a vida eterna por medio de Xesucristo, noso Señor".

Xoán 3:16 Porque tanto amou Deus ao mundo, que deu ao seu Fillo unigénito, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna.

Deus ama tanto o mundo que deu ao seu único Fillo, Xesucristo, para que quen crea nel non pereza senón que teña vida eterna.

1. O insondable amor de Deus

2. O Don da Vida Eterna

1. 1 Xoán 4: 8-10 - "O que non ama non coñece a Deus, porque Deus é amor. Nisto manifestouse entre nós o amor de Deus, que Deus enviou ao seu Fillo único ao mundo, para que vivamos por el. Nisto está o amor, non en que nós amamos a Deus, senón en que el nos amou e enviou o seu Fillo para ser propiciación polos nosos pecados".

2. Romanos 5: 8-10 - "Pero Deus mostra o seu amor por nós en que mentres aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós. Xa que, polo tanto, agora fomos xustificados polo seu sangue, moito máis seremos salvados por el da ira de Deus. Porque se mentres eramos inimigos fomos reconciliados con Deus pola morte do seu Fillo, moito máis, agora que estamos reconciliados, seremos salvados pola súa vida".

Xoán 3:17 Porque Deus non enviou ao seu Fillo ao mundo para condenalo; senón para que o mundo por medio del se salve.

Deus enviou ao seu Fillo para salvar o mundo, non para condenalo.

1: Alégrate: Cristo veu a salvarnos, non a condenarnos

2: O amor de Deus por nós: Enviou ao seu Fillo para salvarnos

1: Romanos 5:8 - Pero Deus mostra o seu amor por nós en que mentres aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós.

2: Efesios 2:4-5 - Pero Deus, sendo rico en misericordia, por mor do gran amor co que nos amou, aínda cando estabamos mortos nas nosas faltas, fíxonos vivir xunto con Cristo.

Xoán 3:18 O que cre nel non é condenado, pero o que non cre xa está condenado, porque non creu no nome do Fillo unigénito de Deus.

Os crentes non están condenados, pero os que non cren xa están condenados por non crer no nome de Xesús.

1. A fe en Xesús é o camiño cara á salvación

2. Rexeitar a Xesús leva á condena

1. Romanos 10:9 - "Se confesas coa túa boca que Xesús é o Señor e cres no teu corazón que Deus o resucitou de entre os mortos, serás salvo".

2. Hebreos 11: 6 - "E sen fe é imposible agradar a Deus, porque quen acode a el debe crer que existe e que recompensa a quen o busca con seriedade".

Xoán 3:19 E esta é a condena, que a luz veu ao mundo, e os homes amaron as tebras antes que a luz, porque as súas obras eran malas.

Os homes rexeitan a verdade de Deus e escollen as tebras no seu lugar, por mor das súas malas accións.

1. O pecado leva á escuridade e á alienación de Deus

2. A luz de Deus revela o noso pecado e trae a redención

1. Romanos 1: 18-20 - Porque a ira de Deus revélase desde o ceo contra toda impiedade e iniquidade dos homes, que suprimen a verdade na inxustiza, 19 porque o que se sabe de Deus é manifesto neles, porque Deus mostrou a eles. 20 Porque desde a creación do mundo os seus atributos invisibles vense claramente, sendo entendidos polas cousas feitas, mesmo o seu eterno poder e divindade, de xeito que non teñen escusa.

2. Efesios 5:8-14 - Porque antes erades tebras, pero agora sodes luz no Señor. Anda como fillos da luz 9 (porque o froito do Espírito está en toda bondade, xustiza e verdade), 10 descubrindo o que é agradable ao Señor. 11 E non teñas comunión coas obras infrutuosas das tebras, senón que expóñaas. 12 Porque é vergoñento mesmo falar das cousas que eles fan en segredo. 13 Pero todas as cousas que se expoñen son manifestadas pola luz, porque todo o que se manifesta é luz. 14Por iso di: "Esperta, ti que dormes, Levántate de entre os mortos, e Cristo iluminarache".

Xoán 3:20 Porque todo aquel que fai o mal aborrece a luz, nin vén á luz, para que as súas obras non sexan reprobadas.

Todo o que fai o mal odia a luz e esquiva para ocultar os seus males.

1: Non deixemos que os nosos pecados nos afastan da luz, senón que a aceptemos e cambiemos os nosos camiños.

2: Podemos tentar ocultar os nosos malos, pero a luz da verdade sempre os revelará.

1: Efesios 5:13-14 - "Pero cando algo é exposto pola luz, faise visible, porque todo o que se fai visible é luz".

2: Santiago 1:22-25 - "Non escoitedes simplemente a palabra, e así vos enganedes. Fai o que di. Quen escoita a palabra pero non fai o que di, é como quen se mira a cara nun espello e, despois de mirarse, vaise e de inmediato esquece o que parece. Pero quen mira atentamente á lei perfecta que dá liberdade e continúa nela, sen esquecer o que escoitou, senón facéndoo, será bendito no que faga.

Xoán 3:21 Pero o que fai a verdade vén á luz, para que as súas obras se manifesten, que son realizadas en Deus.

Xoán 3:21 anima á xente a facer a verdade e saír á luz para que as súas obras poidan ser vistas como feitas en Deus.

1: Todos estamos chamados a facer o correcto, e cando o fagamos, Deus alumeará a súa luz sobre nós e amosará ao mundo as nosas boas obras.

2: Non debemos ter medo á luz, senón abrazámola, sabendo que Deus nos glorifica polas nosas boas obras.

1: Mateo 5:16 - "Que así brille a túa luz diante dos homes, para que vexan as túas boas obras e glorifiquen ao teu Pai que está no ceo".

2: Efesios 5:8-10 - "Porque ás veces erades tebras, pero agora sodes luz no Señor: andade como fillos da luz: (Pois o froito do Espírito está en toda bondade, xustiza e verdade) ; é agradable ao Señor".

Xoán 3:22 Despois diso, veu Xesús e os seus discípulos á terra de Xudea; e alí quedou con eles e bautizou.

Os discípulos de Xesús viaxaron á terra de Xudea e Xesús quedou con eles e bautizou.

1. A importancia de seguir a Xesús e as súas ensinanzas.

2. Servir aos demais mediante o bautismo.

1. Xoán 14:15 - "Se me amas, cumprirás os meus mandamentos".

2. Mateo 28:19-20 - "Ide, pois, e facede discípulos a todas as nacións, bautizándoos no nome do Pai, do Fillo e do Espírito Santo".

Xoán 3:23 E Xoán tamén estaba bautizando en Enón, preto de Salim, porque alí había moita auga; e viñeron e foron bautizados.

Xoán bautizou en Aenon preto de Salim debido á abundancia de auga.

1: Deus ofrécenos os recursos que necesitamos para o seu traballo.

2: Deberiamos estar dispostos a ir onde Deus nos leve para cumprir a súa vontade.

1: Isaías 43:19-20 "Velaí, farei unha cousa nova; agora brotará; non o saberás? Ata abrirei camiño no deserto e ríos no deserto".

2: Mateo 10:7-8 "E mentres vas, predica, dicindo: O reino dos ceos está preto. Curade os enfermos, limpa os leprosos, resucita os mortos, expulsa os demos: de balde recibistes, dade de balde".

Xoán 3:24 Porque Xoán aínda non foi lanzado no cárcere.

Xoán estaba predicando o evanxeo de Xesucristo antes do seu encarceramento.

1: Confía no Señor, e El proporcionarache un refuxio seguro, mesmo no medio das adversidades.

2: O plan de Deus para nós é maior que os plans dos homes. Debemos seguir perseverando a través das probas e tribulacións, confiando nas súas promesas.

1: Isaías 26:3 - Manteras en perfecta paz a todos os que confían en ti, a todos os que pensan en ti.

2: Romanos 8:28 - E sabemos que Deus fai que todo colabore para o ben dos que aman a Deus e son chamados segundo o seu propósito para eles.

Xoán 3:25 Entón xurdiu unha cuestión entre algúns dos discípulos de Xoán e os xudeus sobre a purificación.

Os discípulos de Xoán facíanlles aos xudeus preguntas sobre a purificación.

1: Podemos obter claridade a través dun diálogo respectuoso con persoas con perspectivas diferentes.

2: Debemos abordar as conversacións con humildade, sabendo que quizais non teñamos todas as respostas.

1: Santiago 1:5 - Se algún de vós carece de sabedoría, que llo pida a Deus, que dá xenerosidade a todos sen reproche, e daralle.

2: Colosenses 2:8 - Procura que ninguén te leve cativo pola filosofía e o engano baleiro, segundo a tradición humana, segundo os espíritos elementais do mundo, e non segundo Cristo.

Xoán 3:26 E achegáronse a Xoán e dixéronlle: "Rabbí, o que estaba contigo alén do Xordán, a quen deches testemuña, velaquí, este bautiza e todos acoden a el".

Preguntáronlle a Xoán por Xesús, de quen dera testemuño, e que bautizaba a moita xente.

1. O poder do testemuño: como as túas palabras poden marcar a diferenza

2. A chamada a seguir a Xesús: unha resposta á invitación

1. Actos 4:18-20 - E chamáronlles e mandáronlles que non falasen nin ensinasen no nome de Xesús.

2. Mateo 28:18-20 - E veu Xesús e faloulles, dicindo: Todo o poder é dado no ceo e na terra. Id, pois, e ensinade a todas as nacións, bautizándoas no nome do Pai, e do Fillo e do Espírito Santo.

Xoán 3:27 Xoán respondeu e dixo: "Nada pode recibir un home, a non ser que lle sexa dado do ceo".

Xoán subliña a importancia de confiar na graza de Deus para todas as cousas.

1: Debemos recoñecer a nosa dependencia de Deus e confiar na súa graza para todas as nosas necesidades.

2: Para recibir as bendicións de Deus, debemos recoñecer a nosa confianza nel e aceptar a súa graza.

1: Efesios 2:8-9 - "Porque pola graza fuches salvo mediante a fe. E isto non é a túa propia obra; é don de Deus, non resultado de obras, para que ninguén se glorie".

2: Romanos 11:36 - "Porque del e por el e para el son todas as cousas. A el sexa a gloria para sempre. Amén".

Xoán 3:28 Vós mesmos me testemuñan de que dixen: Eu non son o Cristo, senón que fun enviado diante del.

A pasaxe revela que Xoán Bautista nega ser o Mesías, senón que é enviado diante del.

1: Sempre debemos ter en conta o noso propio propósito na vida e non tentar ocupar papeis que non están destinados a nós.

2: Debemos seguir o exemplo de Xoán Bautista, quen aceptou humildemente o seu papel de preparación para a chegada do Mesías.

1: Filipenses 2:3-5 - "Non fagades nada por ambición egoísta ou por vana presunción. Máis ben, con humildade, valore aos demais por riba de vós mesmos, non mirando aos vosos propios intereses, senón a cada un de vós os intereses dos demais. Nas vosas relacións cos demais. uns a outros, teñades a mesma mentalidade que Cristo Xesús".

2: Isaías 40:3 - "Unha voz que chama: "No deserto preparade o camiño para o Señor; endereitade no deserto un camiño para o noso Deus".

Xoán 3:29 O que ten a noiva é o noivo; pero o amigo do noivo, que está de pé e o escoita, alégrase moito pola voz do noivo: esta a miña alegría, pois, cumpriuse.

A alegría de ser amigo do noivo cúmprese cando se escoita a voz do noivo.

1. A alegría da amizade: ser amigo do noivo

2. Celebrando con Alegría: Alegrarse coa Voz do Noivo

1. Xoán 15: 14-15: "Vós sodes meus amigos, se facedes o que vos mando. A partir de agora non vos chamo servos, porque o servo non sabe o que fai o seu señor; que oín falar do meu Pai díxenvos a coñecer".

2. Proverbios 17:17, "Un amigo ama en todo momento, e un irmán nace para a adversidade".

Xoán 3:30 El debe aumentar, pero eu debo diminuír.

Esta pasaxe enfatiza a importancia da humildade e do sacrificio propio, mostrando que a Xesús debe ter a máxima prioridade por riba de todo.

1. "O poder da humildade na vida cristiá"

2. "A prioridade de Xesús nas nosas vidas"

1. Filipenses 2:3-5 - "Non fagades nada por ambición egoísta ou por presunción, pero con humildade considerade aos demais máis importantes que vós mesmos. Que cada un de vós mire non só os seus propios intereses, senón tamén os intereses dos demais. Tede entre vós esta mente, que é a vosa en Cristo Xesús".

2. Santiago 4:10 - "Humilládevos diante do Señor, e el vos exaltará".

Xoán 3:31 O que vén de arriba está por riba de todos; o que é da terra é terreal e fala da terra: o que vén do ceo está por riba de todos.

O que vén do ceo é maior que todos os demais. 1: Deus é a fonte de toda a verdadeira grandeza, e debemos procurar vivir de acordo coa súa vontade. 2: As nosas vidas deberían reflectir a perspectiva celestial, máis que a terrestre. 1: Mateo 6: 9-10 "Pai noso que estás nos ceos, santificado sexa o teu nome. veña o teu reino, fágase a túa vontade, así na terra como no ceo". 2: Santiago 4:7-8 "Sométese, pois, a Deus. Resista ao demo, e el fuxirá de vós. Achégate a Deus, e el achegarase a vós".

Xoán 3:32 E o que viu e oíu, así o testemuña; e ninguén recibe o seu testemuño.

Xoán está testemuñando o que viu e escoitou, pero ninguén acepta o seu testemuño.

1. O poder da fe inquebrantable ante a dúbida

2. A necesidade de testemuñar para o Reino de Deus

1. Hebreos 11:6 - "E sen fe é imposible agradarlle, porque quen se achegue a Deus debe crer que existe e que premia aos que o buscan".

2. Feitos 1:8 - "Pero recibiredes poder cando o Espírito Santo chegue sobre vós, e seredes meus testemuños en Xerusalén e en toda Xudea e Samaria, e ata o fin da terra".

Xoán 3:33 O que recibiu o seu testemuño selou que Deus é verdadeiro.

Este versículo enfatiza que os que aceptan o testemuño de Deus tamén confirman que Deus é verdade.

1. "Cre no testemuño de Deus"

2. "A verdade de Deus: un fundamento para as nosas vidas"

1. Romanos 10: 9-10 - "Se confesas coa túa boca que Xesús é o Señor e cres no teu corazón que Deus o resucitou de entre os mortos, serás salvo. Porque co teu corazón cres e é xustificado. , e é coa túa boca que te confesas e te salvas".

2. 2 Timoteo 2:13 - "Se non somos fieis, el permanece fiel, porque non pode negarse a si mesmo".

Xoán 3:34 Porque o que Deus enviou fala as palabras de Deus, porque Deus non lle dá o Espírito con medida.

Deus deulle ao profeta Xesús o Espírito sen límites.

1. O don sen medida de Deus: como nos transforma o abundante amor de Xesús

2. O poder insondable do Espírito: como nos fortalecen os dons divinos de Xesús

1. Xeremías 31:3 - "Amei-te cun amor eterno, e atraeino con misericordia".

2. Romanos 8:38-39 - "Porque estou seguro de que nin a morte nin a vida, nin os anxos nin os gobernantes, nin as cousas presentes nin as vindeiras, nin os poderes, nin a altura nin a profundidade, nin ningunha outra cousa en toda a creación. capaz de separarnos do amor de Deus en Cristo Xesús, noso Señor".

Xoán 3:35 O Pai ama o Fillo e entregou todas as cousas nas súas mans.

Esta pasaxe revela que Deus ama a Xesús e deulle autoridade sobre toda a creación.

1: O amor de Deus por Xesús é incondicional

2: Xesús é o Señor de toda a creación

1: Xeremías 31:3 - "O Señor apareceume desde antigo, dicindo: "Si, eu te amei cun amor eterno; por iso te atraín con misericordia".

2: Colosenses 1:15-17 - "Quen é a imaxe do Deus invisible, o primoxénito de toda criatura: porque por el foron creadas todas as cousas, as que están no ceo e as que están na terra, visibles e invisibles, xa sexan sexan tronos, ou dominios, ou principados ou poderes: todas as cousas foron creadas por el e para el;

Xoán 3:36 O que cre no Fillo ten vida eterna; e o que non cre no Fillo, non verá a vida; pero a ira de Deus permanece sobre el.

Os que cren en Xesús teñen vida eterna, mentres que os que non cren nel non terán vida, senón que se enfrontan á ira de Deus.

1. "Vivir á luz da vida eterna"

2. "A realidade da ira de Deus"

1. Romanos 6:23 - Porque o salario do pecado é a morte; pero o don de Deus é a vida

eterna por medio de Xesucristo, noso Señor.

2. Xoán 17:3 - E esta é a vida eterna, para que te coñezan a ti, o único Deus verdadeiro, e a Xesús Cristo, a quen ti enviaches.

Xoán 4 narra o encontro entre Xesús e a samaritana no pozo, o seu ensino sobre a colleita espiritual e a curación do fillo dun funcionario.

1o Parágrafo: O capítulo comeza con Xesús saíndo de Xudea cara a Galilea, escollendo pasar por Samaria. Alí atopouse cunha muller samaritana sacando auga do pozo de Xacob. A pesar das barreiras culturais, pediulle unha bebida e comezou a falar sobre a auga viva que leva á vida eterna. Cando ela expresou o seu interese nesta auga, Xesús revelou os detalles da súa vida persoal que indican o seu coñecemento sobrenatural revelándose finalmente como o Mesías (Xoán 4:1-26).

2o Parágrafo: Despois deste encontro, os seus discípulos volveron sorprendidos atopalo falando cunha muller aínda que ninguén o cuestionou. En vez diso, instáronlle a comer, pero el respondeu: "Teño comida que non sabes nada". Isto desconcertounos, pero aclarou que a súa comida estaba facendo a vontade de Aquel que o enviou a rematar o seu traballo introduciu unha linguaxe metafórica sementando colleita da colleita vida eterna que indica que a xente está preparada para recibir o evanxeo (Xoán 4:27-38).

Terceiro parágrafo: Ao regresar á cidade, moitos samaritanos creron nel polo testemuño da muller e logo polas súas palabras cando o escoitaron declarar verdadeiramente o Salvador do mundo (Xoán 4:39-42). Despois Xesús saíu de Samaria e volveu a Galilea, a pesar de que o profeta non tiña honra na súa patria, foi Caná, onde convertera a auga en viño. Alí o oficial real cuxo fillo estaba enfermo veu Cafarnaúm pediulle que viñese curar o seu fillo morrendo sen deixar lugar era Xesús díxolle: "Vai, o teu fillo vivirá". O home tomou a Xesús na súa palabra que se marchou mentres aínda estaba en camiño. Os servos atopáronse con el. Mozo de noticias, fe vivindo o poder de curación. Cristo mostrou de novo o capítulo final (Xoán 4:43-54).

Xoán 4:1 Cando xa o Señor soubo como os fariseos escoitaran que Xesús facía e bautizaba máis discípulos que Xoán,

O ministerio de Xesús de bautizar máis discípulos que Xoán desafiou as expectativas tradicionais dos fariseos.

1. Ministerio de Xesús: desafiar a tradición

2. O bautismo de Xesús: unha chamada a seguir

1. Marcos 1:14-15 - "Agora, despois de que Xoán foi arrestado, chegou Xesús a Galilea, proclamando o evanxeo de Deus, e dicindo: "Cumpriuse o tempo e o reino de Deus está próximo; arrepentídevos e cred no evanxeo".

2. Feitos 5:27-29 - "Cando os trouxeron, puxéronos ante o concilio. E o sumo sacerdote preguntoulles, dicindo: "Nós vos mandamos estrictamente a non ensinar neste nome, pero aquí encheches Xerusalén coa túa ensinanza e pretendes traer sobre nós o sangue deste home". Pero Pedro e os apóstolos responderon: "Temos que obedecer a Deus antes que aos homes".

Xoán 4:2 (Aínda que non o mesmo Xesús bautizou, senón os seus discípulos)

O capítulo 4 do versículo 2 do Evanxeo de Xoán enfatiza a misión de Xesús de ensinar e compartir o evanxeo en lugar de bautizarse a si mesmo.

1. Misión de Xesús: Ensinar e compartir o Evanxeo

2. O poder dunha comunidade da Igrexa que traballa en unidade

1. Romanos 10:14-15 - "Como, entón, invocarán a aquel en quen non creron? E como van a crer naquel de quen nunca escoitaron? E como o oirán sen que alguén predique? como van a predicar se non son enviados?"

2. Mateo 28:19-20 - "Ide, pois, e facede discípulos a todas as nacións, bautizándoos no nome do Pai, do Fillo e do Espírito Santo, ensinándolles a observar todo o que vos mandei".

Xoán 4:3 Saíu de Xudea e marchou de novo para Galilea.

Xesús deixou Xudea e volveu a Galilea para predicar o evanxeo.

1: Xesús deixou Xudea para comezar unha misión de predicar o evanxeo de Deus.

2: Xesús deixou Xudea para continuar coa súa misión de predicar a boa nova da salvación.

1: Feitos 1:8 - "Pero recibirás poder cando o Espírito Santo chegue sobre ti; e seredes as

miñas testemuñas tanto en Xerusalén, como en toda Xudea e Samaria, e ata a parte máis remota da terra".

2: Mateo 28:19-20 - "Ide, pois, e facede discípulos a todas as nacións, bautizándoas no nome do Pai, do Fillo e do Espírito Santo, ensinándolles a observar todo o que vos mandei; e velaquí, estou contigo sempre, ata a fin do mundo".

Xoán 4:4 E ten que pasar por Samaria.

A pasaxe revela a necesidade de Xesús de viaxar por Samaria.

1. A obediencia de Xesús: a necesidade de seguir o plan de Deus

2. Dirección divina: como a viaxe de Xesús por Samaria nos ensina a seguir os mandamentos do Señor

1. Mateo 7: 7-11, "Pedide, e darasevos; buscade e atoparedes; batede e abrirasevos; porque todo o que pide recibe; e o que busca atopa; e ao que bate abriráselle. Ou quen de vós hai quen, se o seu fillo lle pide pan, darálle unha pedra? ou se lle pide un peixe, daralle unha serpe? mal, sabe dar bos agasallos aos teus fillos, canto máis o teu Pai que está no ceo dará cousas boas aos que llo piden?

2. Romanos 8:28, "E sabemos que todas as cousas colaboran para o ben dos que aman a Deus, dos que son chamados segundo o seu propósito".

Xoán 4:5 Entón chegou a unha cidade de Samaria, que se chama Sicar, preto do terreo que Xacob deu ao seu fillo Xosé.

Xesús visita Sicar, unha cidade de Samaria.

1. O poder da xenerosidade - exemplo de Xesús de dar a través da ofrenda de Xacob da parcela de terra a Xosé.

2. O poder do amor - A mostra de amor de Xesús a través da súa visita a Samaria, un lugar historicamente desprezado polos xudeus.

1. Xénese 48:22 - "Ademais deiche unha porción por riba dos teus irmáns, que tirei da man do amorreo coa miña espada e co meu arco".

2. Lucas 10:25-37 - "E velaquí, un avogado levantouse e tentouno, dicindo: Mestre, que farei para herdar a vida eterna? El díxolle: Que está escrito na lei? les? E el respondeu: "Amarás ao Señor, o teu Deus, con todo o teu corazón, con toda a túa alma, con todas as túas forzas e con toda a túa mente; e o teu próximo como a ti mesmo".

Xoán 4:6 Agora estaba alí o pozo de Xacob. Xa que logo, Xesús, canso da súa viaxe, sentou así no pozo: e era como a hora sexta.

Xesús, canso da súa viaxe, detívose no pozo de Xacob e sentouse nel contra o mediodía.

1. Cansazo na nosa viaxe - Xoán 4:6

2. Atopar descanso e refresco - Xoán 4:6

1. Isaías 40:31 - Pero os que esperan no Señor renovarán as súas forzas; subirán con ás como aguias; correrán e non se cansarán; e andarán e non desmaiarán.

2. Hebreos 4:9-11 - Queda polo tanto un descanso para o pobo de Deus. Porque o que entrou no seu repouso, tamén cesou das súas propias obras, como Deus fixo das súas. Traballemos, pois, para entrar nese repouso, para que ninguén caia seguindo o mesmo exemplo de incredulidade.

Xoán 4:7 Alí veu unha muller de Samaria para sacar auga: Xesús díxolle: Dame de beber.

A pasaxe trata de que Xesús lle pide un trago de auga a unha samaritana.

1. O poder do amor e da compaixón de Xesús

2. A importancia de romper barreiras

1. Lucas 10:25-37 - A parábola do bo samaritano

2. Romanos 5:8 - Deus demostra o seu propio amor por nós

Xoán 4:8 (Porque os seus discípulos foron á cidade para mercar carne.)

A pasaxe descríbese como Xesús estaba falando á muller samaritana no pozo, e como os seus discípulos se foron á cidade para comprar comida.

1. O poder de atoparse con Cristo: a historia de Xesús e a muller samaritana

2. A beleza do servizo: a viaxe dos discípulos de Xesús para mercar alimentos

1. Mateo 10:8 - "De balde recibistes, dade de balde".

2. Xoán 13: 34-35 - "Douvos un mandamento novo: que vos amédes uns a outros: así como eu vos amei, tamén vos amedes uns a outros. Por isto saberán todos que sodes meus discípulos. , se tes amor un polo outro".

Xoán 4:9 Entón díxolle a muller de Samaria: Como é que ti, sendo xudeu, me pides de beber, que son muller de Samaria? pois os xudeus non teñen trato cos samaritanos.

A muller de Samaria pregunta a Xesús por que El, un xudeu, lle pide de beber a ela, unha samaritana.

1. Como podemos, como cristiáns, mirar máis alá das nosas diferenzas para chegar a aqueles cos que normalmente non nos asociaríamos?

2. Como podemos confiar no exemplo de Xesús para salvar as divisións e crear relacións con aqueles diferentes a nós?

1. Efesios 2:14-17 - Porque el mesmo é a nosa paz, quen nos fixo un e derrubou na súa carne o muro divisorio da hostilidade.

2. Romanos 12:18 - Se é posible, na medida en que dependa de ti, vive en paz con todos.

Xoán 4:10 Xesús respondeulle: Se coñeceses o don de Deus e quen é quen che di: Dame de beber. ti pediríaslle e el che daría auga viva.

Xesús ofreceulle auga viva á muller no pozo, mostrándolle o don de graza e misericordia de Deus.

1: Xesús ofreceulle auga viva á muller no pozo, que é unha representación do don da graza e da misericordia que Deus nos ofrece.

2: Xesús ofreceulle auga viva á muller do pozo, mostrándonos a graza e a misericordia sen límites do noso Señor.

1: Xoán 3:16: "Porque tanto amou Deus ao mundo, que deu ao seu Fillo unigénito, para que todo aquel que cre nel non pereza, senón que teña vida eterna".

2: Efesios 2:8-9, "Porque pola graza sodes salvos mediante a fe; e iso non por vós mesmos: é don de Deus: non por obras, para que ninguén se glorie".

Xoán 4:11 A muller díxolle: "Señor, non tes nada con que sacar, e o pozo é profundo; de onde tes entón esa auga viva?

A muller do pozo pregunta a Xesús de onde obtivo a auga viva que ofrece.

1. A auga viva: un agasallo insondable

2. Que é a oferta de Xesús?

1. Salmo 36:9 - Porque contigo está a fonte da vida; na túa luz veremos luz.

2. Isaías 12:3 - Por iso sacaredes auga dos pozos da salvación con gozo.

Xoán 4:12 ¿Eres ti maior que o noso pai Xacob, que nos deu o pozo e bebeu del el, os seus fillos e o seu gando?

Esta pasaxe de Xoán 4:12 contén unha pregunta sobre o poder de Xesús en comparación co de Xacob.

1. O poder da fe: comprender a autoridade de Xesús

2. O legado dun pai: Xacobe e o agasallo do pozo

1. Xénese 26:18-22 - A historia de como Xacob cavou o pozo

2. Mateo 14:22-33 - Xesús camiñando sobre a auga como mostra do seu poder

Xoán 4:13 Respondeu Xesús e díxolle: Quen beba desta auga volverá ter sede.

Xesús ensina que a satisfacción mundana é fugaz e só a satisfacción espiritual pode traer a verdadeira realización.

1: Xesús recórdanos que os bens mundanos non poden traer satisfacción duradeira e que só Deus pode encher as nosas ansias máis profundas.

2: Debemos buscar a Deus para encher os baleiros das nosas vidas, xa que só El pode proporcionar unha satisfacción verdadeira e duradeira.

1: Mateo 6:19-21 - Non acumuledes tesouros na terra, onde as polillas e as alimañas destrúen, e onde os ladróns entran e rouban. Pero garda para vós tesouros no ceo, onde as polillas e as alimañas non destrúen, e onde os ladróns non entran nin rouban. Porque onde está o teu tesouro, alí estará tamén o teu corazón.

2: Salmos 16:11 - Faisme coñecer o camiño da vida; na túa presenza hai plenitude de alegría; á túa dereita hai praceres para sempre.

Xoán 4:14 Pero quen beba da auga que eu lle darei, nunca terá sede; pero a auga que lle darei será nel un pozo de auga que brota para a vida eterna.

A auga que Xesús proporciona nunca deixará sedento ao bebedor, senón que será fonte de vida eterna.

1. O poder da auga viva de Xesús - Explorando como a auga viva de Xesús pode traer vida eterna

2. A invitación de Xesús para beber - Desembalar a invitación que Xesús ofrece para beber da súa auga viva

1. Isaías 55:1 - "Ven, todos os que tedes sede, ven ás augas; e ti que non tes cartos, ven, compra e come! Ven, compra viño e leite sen diñeiro e sen custo".

2. Apocalipse 22:17 - "O Espírito e a noiva din: 'Ven!' E quen oia diga: 'Ven!' Que veña o

que ten sede; e que quen queira tome o agasallo gratuíto da auga da vida".

Xoán 4:15 A muller díxolle: "Señor, dáme esta auga, para que non teña sede nin veña buscar aquí".

A muller pediulle a Xesús a auga viva para que nunca máis tivese sede.

1: Xesús ofrécenos auga viva que pode satisfacer para sempre a nosa sede espiritual.

2: A muller mostrou a súa fe en Xesús pedíndolle auga viva.

1: Isaías 55:1 - "Oh, todos os que teñen sede, ven ás augas, e os que non teñen diñeiro; ven, compran e comen; si, ven, mercan viño e leite sen diñeiro e sen prezo. "

2: Apocalipse 22:17 - "E o Espírito e a noiva din: Veña. E o que escoita diga: Veña. E que veña o que teña sede. E quen queira, que tome a auga da vida gratuitamente".

Xoán 4:16 Xesús díxolle: Vai, chama ao teu marido e ven aquí.

A pasaxe revela que Xesús dálle instrucións á muller samaritana para que chame ao seu marido e regrese.

1: Xesús é a fonte definitiva de guía e consolo para nós.

2: Xesús mostrou compaixón cando instruíu á muller samaritana que chamase ao seu marido.

1: Filipenses 4:6-7 - "Non vos preocupedes por nada, pero en todo, por medio de oración e súplica con acción de grazas, faga saber a Deus as vosas peticións".

2: Xoán 14:27 - "Deixovos a paz; a miña paz douvos. Non vos dou como o mundo dá. Non se turbe o voso corazón nin teña medo".

Xoán 4:17 A muller respondeu e dixo: Non teño marido. Xesús díxolle: Ben dixeches: Non teño marido.

A muller recoñeceu que non estaba casada.

1. O poder da honestidade: examinando a muller no pozo

2. Ser fieis a nós mesmos: o exemplo da muller no pozo

1. Proverbios 10:19, "Cando as palabras son moitas, a transgresión non falta, pero quen contén os seus beizos é prudente".

2. 1 Pedro 3:3-4: "Non deixes que o teu adorno sexa externo, o trenzado do cabelo e a posta de xoias de ouro, ou a roupa que levas, senón que o teu adorno sexa a persoa oculta do corazón co beleza imperecedeira dun espírito manso e tranquilo, que aos ollos de Deus é moi precioso".

Xoán 4:18 Porque tiveches cinco maridos; e o que agora tes non é o teu marido: niso dixeches a verdade.

A muller do pozo casara cinco veces e actualmente vivía cun home que non era o seu marido.

1. Amor incondicional e redención de Deus

2. Liberarse das relacións tóxicas

1. Isaías 43:25 - "Eu, eu son o que borra as túas transgresións por amor de min, e non me acordaré dos teus pecados".

2. 1 Corintios 6:18 - "Fuxe da inmoralidade sexual. Todos os demais pecados que comete unha persoa están fóra do corpo, pero quen peca sexualmente, peca contra o seu propio corpo".

Xoán 4:19 Díxolle a muller: "Señor, vexo que ti es un profeta".

A muller recoñeceu a Xesús como profeta.

1: Debemos discernir e recoñecer a presenza de Deus nas nosas vidas.

2: Deberiamos estar dispostos a aceptar a vontade de Deus aínda que vaia en contra da nosa.

1: Xoán 7:40 - "Cando escoitaron estas palabras, algúns da xente dixeron: 'Este é realmente o profeta'".

2: Isaías 11:2-3 - "E o Espírito do Señor descansará sobre el: o Espírito de sabedoría e entendemento, o Espírito de consello e de forza, o Espírito de coñecemento e de temor do Señor. Delectarase en obedecer ao Señor".

Xoán 4:20 Os nosos pais adoraron neste monte; e dis que en Xerusalén é o lugar onde os homes deben adorar.

A pasaxe explica como os nosos pais adoraban nunha montaña e como a xente da época de Xesús dicía que Xerusalén era o lugar de adoración.

1. A importancia de adorar a Deus no lugar axeitado.

2. Recoñecer e honrar as tradicións dos nosos pais.

1. Deuteronomio 12:5-7; Buscarás o lugar que o Señor, o teu Deus, escollerá de entre todas as túas tribos para poñer o seu nome e facer alí a súa morada.

2. Salmo 122: 1-5; Alegreime cando me dixeron: "Imos á casa do Señor".

Xoán 4:21 Xesús díxolle: Muller, créeme, chega a hora en que nin neste monte nin en Xerusalén adoraredes ao Pai.

Esta pasaxe de Xoán 4:21 transmite a mensaxe de Xesús de que a adoración do Pai xa non se limita a un lugar físico.

1. A adoración a Deus é un acto espiritual, non físico

2. O poder da fe: atopar a Deus en calquera lugar

1. Hebreos 11:6 - "Pero sen fe é imposible agradarlle: porque o que se achega a Deus ten que crer que é, e que é o galardón dos que o buscan con dilixencia".

2. Salmo 95:6 - "Ven, adorémonos e postrémonos: axeonllámonos diante do Señor, o noso creador".

Xoán 4:22 Non sabedes o que adorades: nós sabemos o que adoramos, porque a salvación é dos xudeus.

Esta pasaxe destaca a diferenza entre o culto xudeu e o non xudeu, observando que os xudeus adoran con comprensión, mentres que os non xudeus non.

1. "Adoración verdadeira: saber o que adoramos"

2. "A fonte da salvación: unha herdanza xudía"

1. Isaías 43:7 - "Todos os que son chamados polo meu nome, a quen eu creei para a miña gloria, a quen formei e fixen".

2. Romanos 11:11-15 - "Entón pregúntolle: ¿Trazozaron para caer? De ningún xeito! Pero pola súa culpa chegou a salvación aos xentís, para envexar a Israel. Agora ben, se a súa transgresión significa riquezas. para o mundo, e se o seu fracaso significa riquezas para os xentís, canto máis suporá a súa plena inclusión!Agora falo a vós, xentís.En canto son apóstolo dos xentís, engrandizo o meu ministerio para, dalgún xeito, pon celos aos meus compañeiros xudeus, e así salva algúns deles".

Xoán 4:23 Pero chega a hora, e agora é, na que os verdadeiros adoradores adorarán ao Pai en espírito e en verdade, porque o Pai busca tales que o adoren.

O Pai desexa que os adoradores se acheguen a El en espírito e en verdade.

1. Adorar a Deus en Espírito e en Verdade

2. Aproveitando ao máximo as nosas experiencias de adoración

1. Romanos 12: 1-2 - Por iso, irmáns, exhorto a vós, en vista da misericordia de Deus, a ofrecer os vosos corpos como sacrificio vivo, santo e agradable a Deus; esta é a vosa adoración verdadeira e adecuada.

2. Santiago 4:8 - Achégate a Deus e el achegarase a ti. Lavade as mans, pecadores, e

purificade os vosos corazóns, dobres.

Xoán 4:24 Deus é un Espírito, e os que o adoran deben adoralo en espírito e en verdade.

Deus nos chama a adoralo en espírito e verdade.

1: Debemos vir a Deus con sinceridade de corazón e ser honestos na nosa adoración.

2: Debemos achegarnos a Deus con humildade e reverencia, entendendo quen é verdadeiramente.

1: Salmo 95: 6-7 - "Ven, adoremos e postrémonos; axeonxémonos diante do Señor, o noso Creador! Porque el é o noso Deus, e nós somos o pobo do seu pasto e as ovellas da súa man".

2: Romanos 12:1-2 - "Polo tanto, irmáns, púgovos a vós, polas misericordias de Deus, que presentedes os vosos corpos como sacrificio vivo, santo e agradable a Deus, que é o voso culto espiritual. Non te conformes a este mundo, senón transformate coa renovación da túa mente, para que, probando, discernines cal é a vontade de Deus, o que é bo, agradable e perfecto".

Xoán 4:25 Díxolle a muller: Sei que vén o Mesías, que se chama Cristo; cando veña, dianos todas as cousas.

A muller de Xoán 4:25 recoñeceu que o Mesías, chamado Cristo, viría e revelaríalles todas as cousas.

1: Xesús é o Cristo, o Mesías prometido no Antigo Testamento, e está aquí para revelarnos todas as cousas.

2: Podemos confiar en Xesucristo, porque El é o Mesías prometido que veu revelarnos todas as cousas.

1: Isaías 9:6 - Porque un fillo nos naceu, un fillo nos é dado, e o goberno estará sobre o seu ombreiro; e chamarase o seu nome Marabilloso, Conselleiro, Deus poderoso, Pai eterno, Príncipe da Paz.

2: Xeremías 33:14-16 - Velaquí que veñen días, di o Señor, nos que farei o ben que lle prometín á casa de Israel e á casa de Xudá. Naqueles días, e naquel tempo, farei crecer

para David o ramo da xustiza; e executará o xuízo e a xustiza na terra. Neses días salvarase Xudá e Xerusalén habitará segura; e este é o nome con que se lle chamará: Xehová, a nosa xustiza.

Xoán 4:26 Xesús díxolle: Eu son o que che falo.

Xesús revélase á muller no pozo e proclama que é a fonte da auga viva.

1: Xesús é a fonte de auga viva que nos trae a vida eterna.

2: Xesús revélanos e chámanos a ter unha relación persoal con el.

1: Isaías 12:3 - Con gozo sacarás auga dos pozos da salvación.

2: Xeremías 2:13 - O meu pobo cometeu dous pecados: abandonáronme a min, a fonte de auga viva, e cavaron as súas propias cisternas, cisternas rotas que non poden aguantar.

Xoán 4:27 E sobre isto viñeron os seus discípulos, e quedaron marabillados de que falase coa muller; pero ninguén dixo: "Que buscas?" ou: Por que falas con ela?

Os discípulos de Xesús quedaron sorprendidos ao atopalo falando cunha muller, pero ninguén preguntou por que o facía.

1. "O valor da conversa respectuosa: unha lección da interacción de Xesús coa muller samaritana"

2. "Obter sabedoría ao conversar con outros"

1. Proverbios 18:13 - "O que responde a un asunto antes de escoitalo, é tolemia e vergoña".

2. Colosenses 4:5-6 - "Anda con sabedoría para cos que están fóra, redimíndo o tempo. Que a túa fala sexa sempre con graza, condimentada con sal, para que saibas como debes responder a cada home".

Xoán 4:28 A muller deixou entón a súa pota e foi á cidade e díxolles aos homes:

A muller do pozo atopouse con Xesús e deixou a súa pota para ir falar del á xente da cidade.

1: Xesús é a Auga Viva que sacia a nosa sede máis profunda.

2: Debemos compartir a Boa Nova de Xesús cos demais.

1: Xoán 7:37-38 - O último día da festa, o gran día, mentres Xesús estaba alí de pé, gritou: "Quen teña sede veña a min, e que beba o que cre en min. ".

2: Romanos 10:14-15 - Como poden, entón, invocar a aquel no que non creron? E como poden crer naquel de quen non escoitaron? E como poden escoitar sen que alguén lles predique? E como pode alguén predicar a menos que sexa enviado?

Xoán 4:29 Ven, mira un home que me dixo todo o que fixen: non é este o Cristo?

A muller samaritana quedou abraiada pola capacidade de Xesús para contarlle todo o que fixera na súa vida e preguntoulle se El era o Cristo.

1. O coñecemento e a capacidade sobrenatural de Xesús para proporcionar consolo e perspicacia a todos os que o buscan.

2. Recoñecer a presenza divina de Cristo nas nosas vidas.

1. Salmo 147:3 "El cura aos quebrantados de corazón e venda as súas feridas".

2. Lucas 8:48 "E díxolle: Filla, consola: a túa fe salvoche; vai en paz".

Xoán 4:30 Entón saíron da cidade e achegáronse a el.

A xente de Sicar saíu da cidade e achegáronse a Xesús.

1: Xesús está sempre disposto a atoparnos onde esteamos.

2: Xesús está sempre preparado para atoparnos cando o busquemos.

1: Salmo 145:18 - O Señor está preto de todos os que o invocan, de todos os que o invocan en verdade.

2: Feitos 17:27 - para que busquen a Deus, coa esperanza de que poidan atopar o camiño cara a el e atopalo.

Xoán 4:31 Mentres tanto, os seus discípulos oraban, dicindo: Mestre, come.

Xesús foi animado polos seus discípulos a comer.

1: Debemos estar sempre abertos ao estímulo dos que nos rodean e estar agradecidos por iso.

2: Debemos estar dispostos a deixar de lado as nosas propias necesidades e coidar das dos demais.

1: Filipenses 2:3-4 "Non fagas nada por ambición egoísta ou por vana presunción. Máis ben, con humildade valora aos demais por riba de ti, non mirando polos teus propios intereses, senón por cada un de vós polos intereses dos demais.

2: Gálatas 6:2 "Levade uns os outros as cargas, e así cumpriredes a lei de Cristo".

Xoán 4:32 Pero el díxolles: Teño para comer unha carne que vós non coñecedes.

Xesús revela aos seus discípulos que ten unha fonte de alimento espiritual que lles é descoñecida.

1. O pan de vida: descubrindo a fonte oculta da alimentación espiritual.

2. Xesús: unha fonte de abundancia insondable.

1. Isaías 55:1-2 - "Ven, todos os que tedes sede, ven ás augas; e ti que non tes cartos, ven, compra e come! Ven, compra viño e leite sen cartos e sen custo. Por que gastar cartos no que non é pan e o teu traballo no que non sacia?

2. Filipenses 4:19 - "E o meu Deus satisfará todas as vosas necesidades segundo a

riqueza da súa gloria en Cristo Xesús".

Xoán 4:33 Por iso os discípulos dixéronse uns a outros: "¿Alguén lle trouxo para comer?

Xesús expresou a súa identidade divina cando lle declarou á muller samaritana que podía proporcionarlle auga viva.

1: Xesús é a fonte de verdadeiro e duradeiro alimento para as nosas almas.

2: O poder de Xesús é maior que calquera necesidade terreal que poidamos enfrontar.

1: Isaías 55:1 - "Oh, todos os que teñen sede, veña ás augas, e os que non teñen diñeiro; ven, compran e comen; si, ven, mercan viño e leite sen diñeiro e sen prezo".

2: Xoán 6:35 - "E Xesús díxolles: Eu son o pan de vida: o que vén a min nunca terá fame, e o que cre en min nunca terá sede".

Xoán 4:34 Xesús díxolles: A miña comida é facer a vontade do que me enviou e rematar a súa obra.

A motivación de Xesús é facer a vontade de Deus e completar a súa obra.

1. A importancia de facer a vontade de Deus.

2. A importancia de completar a obra de Deus.

1. Mateo 6:33 - Pero buscades primeiro o reino de Deus e a súa xustiza; e todas estas cousas seranche engadidas.

2. Colosenses 3:23 - E todo o que fagades, facédeo de corazón, como para o Señor, e non para os homes.

Xoán 4:35 Non dis: "Aínda quedan catro meses, e entón chega a colleita?" velaquí, dígovos: Alzade os ollos e mirade o campo; pois xa están brancas para colleitar.

A colleita está lista e a chamada é mirar cara arriba e actuar.

1: Mira cara arriba: aproveita a oportunidade para recoller a colleita para o Señor.

2: Non tardes - a colleita é agora, non a deixes pasar.

1: Eclesiastés 9:10 - Todo o que a túa man atope que facer, faino con todas as túas forzas.

2: Mateo 9:37-38 - Entón díxolles aos seus discípulos: "A colleita é abundante, pero os obreiros son poucos. Por iso, rógalle ao Señor da colleita que envíe obreiros á súa colleita".

Xoán 4:36 E o que sega recibe o salario e recolle froito para a vida eterna, para que o que sementa e o que sega se alegren xuntos.

A pasaxe subliña a alegría de recoller o sementado na procura da vida eterna.

1. A alegría de sementar e recoller na procura da vida eterna

2. Recoller os froitos da fe e da obediencia

1. Gálatas 6: 7-9 - "Non vos deixedes enganar: Deus non se burla, porque todo o que sementa, tamén segará. Porque o que sementa para a súa propia carne, da carne segará corrupción, pero o que sementa para o Espírito, do Espírito recollerá vida eterna. E non nos cansemos de facer o ben, porque no seu tempo segaremos, se non nos rendimos".

2. Mateo 6: 19-21 - "Non acumuledes tesouros na terra, onde a polilla e a ferruxe destrúen e onde os ladróns entran e rouban, senón que amañedes tesouros no ceo, onde nin a polilla nin a ferruxe destrúen e onde os ladróns non entran e rouban. Porque onde está o teu tesouro, alí estará tamén o teu corazón".

Xoán 4:37 E aquí é verdade o refrán: Un sementa e outro recolle.

É certo o dito de que un sementa e outro recolle.

1. O poder de sementar e recoller: unha lección de Xoán 4:37

2. Investir noutros: como coller bendicións

1. Gálatas 6: 7-9 - Non vos deixedes enganar: Deus non se burla, porque todo o que sementa, iso tamén segará.

2. 2 Corintios 9:6-10 - Quen sementa con moderación, tamén segará con moderación, e quen sementa abundantemente tamén segará abundantemente.

Xoán 4:38 Envieivos a segar o que vós non fixestes traballo; outros homes traballaron, e vós entrades nos seus traballos.

Este verso é un recordatorio de que moitas das bendicións que recibimos son a través do traballo dos demais e que debemos mostrar o noso aprecio sendo produtivos e xenerosos no noso propio traballo.

1. Deus chámanos a recoñecer o valor dos traballos dos demais

2. Apreciar as bendicións dos traballos dos demais

1. Efesios 4:28 - Que non roube máis o que roubou, senón que traballe, traballando coas súas mans o que é bo, para que teña que darlle ao que o necesite.

2. Proverbios 6:6-11 - Vai á formiga, perezoso; Considera os seus camiños e sé sabio: a cal non ten guía, xefe nin gobernante, dálle a súa comida no verán e recolle o seu alimento na colleita.

Xoán 4:39 E moitos dos samaritanos daquela cidade creron nel pola palabra da muller, que testemuñaba: "Díxome todo o que fixen".

Moitos samaritanos da cidade creron en Xesús despois de que unha muller deu testemuño de todas as cousas que El lle dixera.

1. O poder do testemuño: como as nosas historias poden axudar aos demais a crer

2. Crer en Xesús: a importancia de experimentar e compartir o seu amor

1. Romanos 10:14-17 - "... e como poden crer naquel de quen non escoitaron? E como poden escoitar sen que alguén predique?"

2. Feitos 1:8 - "Pero recibiredes poder cando o Espírito Santo chegue sobre vós, e seredes as miñas testemuñas en Xerusalén e en toda Xudea e Samaria, e ata o fin da terra".

Xoán 4:40 Entón, cando os samaritanos chegaron a el, rogáronlle que se quedara con eles, e quedou alí dous días.

Os samaritanos pedíronlle a Xesús que se quedara con eles e el quedou dous días.

1. A vontade de Xesús de permanecer con aqueles que lle pediron axuda.

2. A importancia de abrirse a outras culturas e crenzas.

1. Mateo 11:28-29 "Ven a min, todos os que estades traballados e cargados, e eu vos darei descanso. Toma sobre ti o meu xugo e aprende de min; porque son manso e humilde de corazón, e atoparedes descanso para as vosas almas".

2. Romanos 12:15 "Alégrate cos que se alegran, e chora cos que choran".

Xoán 4:41 E moitos máis creron pola súa propia palabra;

A xente de Samaria cría na palabra de Xesús.

1. O poder das palabras de Xesús: explorando a fiabilidade de Xesús

2. Cre e recibe: abrazando as promesas de Xesús

1. Romanos 10:17 - Así que a fe vén de escoitar, e oír a través da palabra de Cristo.

2. Hebreos 11:1 - Agora a fe é a seguridade das cousas que se esperan, a convicción das cousas que non se ven.

Xoán 4:42 E díxolle á muller: "Agora non cremos polo teu dito, porque nós mesmos o escoitamos, e sabemos que este é realmente o Cristo, o Salvador do mundo".

A xente de Sicar cría en Xesús como o Cristo e Salvador do mundo despois de escoitalo

por si mesmos.

1. O poder do testemuño persoal: como as nosas experiencias poden levar a outros a crer

2. Cre no Señor: como a fe pode mover as montañas

1. Romanos 10:14-17 - Como vén a fe ao escoitar a mensaxe e como se proclama a mensaxe

2. Feitos 2:22-24 - O testemuño de Pedro sobre Xesús e como a xente de Xerusalén respondeu a el

Xoán 4:43 Despois de dous días saíu de alí e foi para Galilea.

A pasaxe afirma que despois de dous días Xesús deixou a zona e viaxou a Galilea.

1. As viaxes de Xesús: Leccións de compromiso e perseveranza.

2. Exemplo de ministerio de Xesús: centrándose na misión.

1. Marcos 12:30 - "E amarás ao Señor, o teu Deus, con todo o teu corazón, con toda a túa alma, con toda a túa mente e con todas as túas forzas".

2. Mateo 11:28-29 - "Ven a min todos os que estades cansados e agobiados, e eu vos darei descanso. Tomade sobre vós o meu xugo e aprendede de min, porque son manso e humilde de corazón, e atoparedes descanso para as vosas almas".

Xoán 4:44 Porque Xesús mesmo deu testemuño de que un profeta non ten honra no seu país.

Esta pasaxe pon de manifesto a falta de recoñecemento de Xesús na súa propia terra, a pesar de ser profeta.

1: Non debemos facernos compracentes coa nosa fe, senón recoñecer o bo nos demais, aínda que non esteamos de acordo con eles.

2: Deberiamos estar dispostos a mirar máis aló das nosas propias nocións preconcibidas para ver o bo nos demais, independentemente de onde veñan.

1: Mateo 7:12 - "Así que todo o que queiras que che fagan os demais, faino tamén con eles, porque esta é a Lei e os Profetas".

2: Romanos 12:17-18 - "Non pagues a ninguén mal por mal, pero pensa en facer o que é honrado ante todos. Se é posible, na medida en que dependa de ti, vive en paz con todos".

Xoán 4:45 Entón, cando chegou a Galilea, os galileos recibiuno, xa que viron todas as cousas que fixo en Xerusalén na festa, porque tamén foron á festa.

A chegada de Xoán a Galilea foi ben recibida polos galileos que coñeceran as súas obras na festa de Xerusalén.

1. O poder de Deus pode chegar a calquera lugar - Xoán 4:45

2. Benvido ao estraño - Xoán 4:45

1. Romanos 15:8-13 - Porque digo, pola graza que me foi dada, a todo o que está entre vós, que non pense de si mesmo máis do que debería pensar; senón pensar con sobriedade, segundo Deus deu a cada home a medida da fe.

2. Mateo 25:35 - Porque tiven fame, e déchesme de comer; tiven sede e déronme de beber; era forasteiro, e acollichesme:

Xoán 4:46 Entón Xesús volveu a Caná de Galilea, onde fixo viño a auga. E había un home nobre, cuxo fillo estaba enfermo en Cafarnaúm.

Xesús volveu a Caná de Galilea, onde antes convertera a auga en viño. Un nobre de Cafarnaúm pediulle a Xesús que curase o seu fillo, que estaba enfermo.

1. O poder interminable de Xesús: como Xesús curou ao fillo do fidalgo

2. Retorno de Xesús a Galilea: unha cura milagrosa

1. Marcos 5:21-43 - Xesús cura a unha muller que levaba 12 anos sangrando

2. Xoán 11: 1-44 - Xesús resucita a Lázaro de entre os mortos

Xoán 4:47 Cando oíu que Xesús saíu de Xudea a Galilea, foi onda el e rogoulle que baixase e curase o seu fillo, porque estaba a piques de morrer.

Xesús cura o fillo dun home que estaba a punto de morrer.

1. Xesús é a fonte de vida e de curación.

2. O poder de Deus vence toda dor e sufrimento.

1. Isaías 53:5 - "Pero el foi ferido polas nosas transgresións, el foi ferido polas nosas iniquidades: o castigo da nosa paz foi sobre el, e coas súas feridas somos curados".

2. Mateo 9:22 - "Pero Xesús deulle a volta e, ao vela, díxolle: "Filla, consolo; a túa fe salvoume. E a muller foi sana desde aquela hora".

Xoán 4:48 Xesús díxolle: Se non vexas sinais e prodixios, non creredes.

Xesús dille a un home que debe presenciar sinais e marabillas para crer.

1. A necesidade da fe: Xesús e o poder dos milagres

2. A evidencia de Xesús: Ver é crer

1. Hebreos 11:1 - "Agora a fe é a seguridade das cousas que se esperan, a convicción das que non se ven".

2. Mateo 17:20 - "El díxolles: "Por mor da vosa pouca fe. En verdade, dígovos: se tedes fe coma un gran de mostaza, dirédeslle a este monte: 'Móvete de aquí. ata alí' e moverase, e nada che será imposible".

Xoán 4:49 O nobre díxolle: Señor, baixa antes de que morra o meu fillo.

O nobre pediulle a Xesús que baixase e curase ao seu fillo antes de morrer.

1. O poder da fe: como crer en Xesús pode traer milagres

2. O amor dun pai: ata onde chegará un pai polo seu fillo

1. Marcos 5:35-43 - Xesús cura un home cun espírito maligno

2. Mateo 8:5-13 - Xesús cura o servo dun centurión

Xoán 4:50 Xesús díxolle: Vaite; o teu fillo vive. E o home creu na palabra que Xesús lle dixera, e foise.

Esta pasaxe mostra o poder das palabras de Xesús para traer cura e fe a un home que buscaba desesperadamente axuda.

1. "O poder das palabras do noso Señor"

2. "A cura que trae a fe"

1. Marcos 5:35-36 - E díxolles: "Ide á aldea de en fronte, e deseguida atoparedes un burro atado e un poldro con ela; soltaos e tráeme. E se alguén vos dixese algo, diredes: O Señor ten necesidade deles; e enseguida mandaraos.

2. Santiago 5:15 - E a oración de fe salvará ao enfermo, e o Señor resucitarao; e se cometeu pecados, serán perdoados.

Xoán 4:51 E mentres baixaba, atopáronse con el os seus servos e díxolle: "O teu fillo vive".

Os servos de Xesús atopáronse con el mentres ía baixando e comunicáronlle que o seu fillo estaba vivo.

1: Crer nos milagres - Sempre debemos ter fe e crer nos milagres, como fixo Xesús cando recibiu a noticia da recuperación do seu fillo.

2: Esperanza en tempos difíciles - Mesmo en tempos difíciles, deberíamos ter esperanza, como fixo Xesús cando se lle informou da recuperación do seu fillo.

1: Hebreos 11:1 - Agora ben, a fe é a substancia das cousas que se esperan, a evidencia das que non se ven.

2: Romanos 5:5 - E a esperanza non avergoña; porque o amor de Deus é derramado nos nosos corazóns polo Espírito Santo que nos é dado.

Xoán 4:52 Entón preguntoulles a hora en que comezou a emendar. E dixéronlle: Onte á hora sétima deixoulle a febre.

Un home preguntou a un grupo de persoas a que hora se produciu a súa curación e estes responderon que era o día anterior á hora sétima.

1. A fe no poder curativo de Deus a miúdo pódese ver de xeito inesperado.

2. É importante ter fe no momento de Deus e ter paciencia para que se cumpra a súa vontade.

1. Filipenses 4: 6-7 - Non te preocupes por nada, pero en todo por medio de oración e súplica con acción de grazas, que as túas peticións sexan coñecidas a Deus. E a paz de Deus, que supera todo entendemento, gardará os vosos corazóns e as vosas mentes en Cristo Xesús.

2. Santiago 5:16 - Polo tanto, confesade os vosos pecados uns a outros e orade uns polos outros, para que seades curados. A oración dunha persoa xusta ten un gran poder mentres está a funcionar.

Xoán 4:53 Así que o pai soubo que era á mesma hora na que Xesús díxolle: "O teu fillo vive; e creu el mesmo e toda a súa casa".

Un pai creu en Xesús cando o seu fillo foi curado ao mesmo tempo que Xesús dixo que o seu fillo viviría.

1. Deus pode facer milagres nas nosas vidas cando poñemos a nosa fe nel.

2. Xesús ten o poder de curarnos e devolvernos á vida.

1. Xoán 4:53 - "Entón o pai soubo que era á mesma hora na que Xesús lle dixo: O teu fillo

vive; e creu el mesmo e toda a súa casa".

2. Marcos 5:36 - "Non teñas medo, só crea".

Xoán 4:54 Este é de novo o segundo milagre que fixo Xesús cando saíu de Xudea a Galilea.

Xesús fixo un segundo milagre cando viaxou de Xudea a Galilea.

1. O poder de Xesús para cambiar vidas: unha ollada aos milagres de Xesús

2. Xesús e a súa viaxe a Galilea: un estudo sobre a fe e a obediencia

1. Romanos 8:28: E sabemos que en todas as cousas Deus traballa para o ben dos que o aman, que foron chamados segundo o seu propósito.

2. Mateo 28:18-20: Entón Xesús achegouse a eles e díxolles: "Toda a autoridade no ceo e na terra foime dada. Por iso, id e facede discípulos a todas as nacións, bautizándoos no nome do Pai e do Fillo e do Espírito Santo, e ensinándolles a obedecer todo o que vos mandei. E seguro que estou contigo sempre, ata o final dos tempos".

Xoán 5 describe a curación dun home na piscina de Bethesda, a controversia conseguinte sobre a observancia do sábado e o discurso de Xesús sobre a súa relación con Deus Pai.

1o Parágrafo: O capítulo comeza con Xesús en Xerusalén durante unha festa xudía. Encontrouse na piscina de Bethesda cun home que levaba trinta e oito anos inválido. Cando Xesús soubo que levaba moito tempo nesta condición, preguntoulle se quería recuperarse. Despois de que o home lle explicase a súa incapacidade para entrar nas augas curativas da piscina cando estaban axitadas, Xesús díxolle que collese a súa colchoneta e camiñase. Inmediatamente, foi curado e fixo o que lle indicaron (Xoán 5:1-9).

2o Parágrafo: Non obstante, este milagre causou controversia porque tivo lugar en sábado. Os líderes xudeus criticaron non só ao home curado por levar a súa esteira, senón tamén a Xesús por realizar ese traballo o sábado. En resposta ás súas críticas, Xesús dixo: "O meu Pai está sempre no seu traballo ata hoxe mesmo eu tamén traballo". Esta afirmación de igualdade con Deus enfureceu aos líderes xudeus aínda máis que buscaban máis matalo non só rompendo o sábado senón mesmo chamando a Deus Pai facéndose igual a Deus (Xoán 5:10-18).

3o Parágrafo: En defensa contra estas acusacións, Xesús deu un discurso extenso sobre a súa relación con Deus Pai explicando que o Fillo non pode facer nada por si mesmo só o que ve ao Pai facendo o que fai. catro testemuñas, a saber, Xoán Bautista, obras do propio Pai Escrituras que conducen a vida eterna aqueles que escoitan crer, aínda que a pesar das amplas probas, os líderes xudeus rexeitaron vir El ter vida que remata o discurso reprenden severamente a súa incredulidade (Xoán 5:19-47).

Xoán 5:1 Despois disto houbo unha festa dos xudeus; e Xesús subiu a Xerusalén.

Esta pasaxe describe un caso no que Xesús foi a Xerusalén para asistir a unha festa xudía.

1: Xesús móstranos a importancia de participar nas festas relixiosas e de estar en comunidade con outros crentes.

2: Podemos aprender do exemplo de obediencia de Xesús ás instrucións de Deus.

1: Gálatas 5:13-14 - "Pois vosotros fomos chamados á liberdade, irmáns. Só que non aproveitedes a vosa liberdade como unha oportunidade para a carne, senón que a través do amor servide uns aos outros. Porque toda a lei cúmprese nunha palabra: " Amarás ao teu próximo coma a ti mesmo".

2: Romanos 12:10 - "Amádevos uns aos outros con cariño fraternal. Superádevos uns aos outros mostrando honra".

Xoán 5:2 Hai en Xerusalén, xunto ao mercado das ovellas, un estanque que se chama en hebreo Betesda, que ten cinco pórticos.

Esta pasaxe describe unha piscina chamada Bethesda situada xunto ao mercado de ovellas en Xerusalén.

1. Xesús está sempre aí cando estamos necesitados.

2. Deus traballa de xeitos misteriosos.

1. Salmo 138: 7 - Aínda que eu camiñe no medio da angustia, reanimarásme: estenderás a túa man contra a ira dos meus inimigos, e a túa dereita salvarame.

2. Santiago 5:13-15 - Algún de vós está aflixido? que ore. Algún alegre? que cante salmos. Hai algún enfermo entre vós? que chame aos anciáns da igrexa; e que oren por el, unxindoo con aceite no nome do Señor: E a oración da fe salvará ao enfermo, e o Señor resucitarao; e se cometeu pecados, serán perdoados.

Xoán 5:3 Neles xacía unha gran multitude de persoas impotentes, cegos, patos, murchos, esperando o movemento da auga.

Esta pasaxe de Xoán 5:3 describe un gran grupo de persoas discapacitadas que esperan na piscina de Bethesda para que as augas se axiten.

1. A compaixón de Deus polos marxinados - Explorando a mensaxe de esperanza e consolo de Xoán 5:3.

2. Superar a imposibilidade - Examinar o poder da fe ante a adversidade.

1. Mateo 11:28 - Ven a min, todos os que estades traballados e cargados, e eu vos darei descanso.

2. Isaías 35:3-6 - Fortalece as mans débiles e confirma os xeonllos débiles. Dídelles aos que teñen medo corazón: Forzade, non temáis.

Xoán 5:4 Porque un anxo baixou nun tempo determinado á piscina e turbaba a auga; quen entón entrou primeiro despois da turbación da auga, quedaba sanado de calquera enfermidade que tiña.

Esta pasaxe fala dun milagre na piscina de Bethesda onde un anxo viría e molestaba as augas, e quen entrou primeiro foi curado da súa enfermidade.

1. Confía nos milagres de Deus - O poder da fe para curar

2. A man invisible - presenza de Deus nas nosas vidas

1. Santiago 5:15 - "E a oración de fe salvará ao enfermo, e o Señor resucitarao. E se cometeu pecados, será perdoado".

2. Isaías 53:5 - "Pero foi traspasado polas nosas transgresións; foi esmagado polas nosas iniquidades; sobre el foi o castigo que nos deu paz, e coas súas feridas estamos curados".

Xoán 5:5 E estaba alí un home, que tiña unha enfermidade de trinta e oito anos.

Esta pasaxe fala dun home que levaba 38 anos padecendo unha enfermidade.

1: Xesús é o sanador definitivo. Nada é demasiado difícil para El.

2: Deus pode usar a enfermidade e o sufrimento para facer a súa vontade.

1: Isaías 53: 4-5 - Certamente el levou as nosas dores e levou as nosas tristezas, pero nós estimábao abatido, azotado por Deus e aflixido. Pero el foi ferido polas nosas transgresións, el foi ferido polas nosas iniquidades: o castigo da nosa paz foi sobre el; e coas súas raias estamos curados.

2: Mateo 8:17 - Para que se cumprise o que foi dito polo profeta Isaías, dicindo: El mesmo tomou as nosas enfermidades e levou as nosas enfermidades.

Xoán 5:6 Cando Xesús viu o mentir e soubo que levaba moito tempo nese caso, díxolle: "Queres ser sanado?"

Xesús atopouse cun home que levaba moito tempo deitado enfermo e preguntoulle se quería ser curado.

1. O poder curativo de Deus - Como Xesús curou milagrosamente a un enfermo

2. O poder da fe - Como crer a Deus por milagres

1. Isaías 53:5 - Pero el foi ferido polas nosas transgresións, foi machucado polas nosas iniquidades: o castigo da nosa paz foi sobre el; e coas súas raias estamos curados.

2. Santiago 5:14-15 - Hai algún enfermo entre vós? que chame aos anciáns da igrexa; e que oren por el, unxindoo con aceite no nome do Señor: E a oración da fe salvará ao enfermo, e o Señor resucitarao; e se cometeu pecados, serán perdoados.

Xoán 5:7 O home impotente respondeulle: "Señor, non teño ninguén, cando a auga está turbada, que me meta na piscina; pero mentres eu vou, outro baixa diante de min".

Esta pasaxe describe a un home que é incapaz de entrar na piscina de auga cando está apurada, xa que non ten quen o axude.

1: Xesús móstranos que, aínda nos nosos momentos máis desamparados, está aí para axudarnos.

2: Podemos consolarnos ao saber que o Señor non nos deixará loitar sós.

1: Isaías 41:10 - "Non temas, porque eu estou contigo; non te espantes, porque eu son o teu Deus; Fortalecereiche, axudarei, apoiareino coa miña dereita xusta".

2: Hebreos 13:5-6 - "Mantén a túa vida libre do amor ao diñeiro, e contentache co que tes, porque El dixo: "Nunca te deixarei nin te abandonarei". Así que podemos dicir con confianza: "O Señor é o meu axudante; non terei medo; que pode facerme o home?"

Xoán 5:8 Xesús díxolle: Levántate, toma o teu leito e anda.

Xesús curou a un home que non podía camiñar e mandoulle que levase a súa cama e andase.

1. Xesús é o Curador definitivo - Xoán 5:8

2. O poder da obediencia - Xoán 5:8

1. Mateo 9:2-7 - Xesús cura un paralítico

2. Feitos 3:1-8 - Pedro e Xoán curan a un home coxo de nacemento

Xoán 5:9 E enseguida o home quedou sanado, colleu a súa cama e camiñou, e aquel día era sábado.

Esta pasaxe detalla a curación dun home por Xesús o día do sábado.

1. Podemos confiar en Xesús para proporcionar cura e restauración, mesmo nos días de descanso.

2. O amor e a graza de Deus vense aínda cando se seguen as leis do sábado.

1. Isaías 53:5: "Pero el foi ferido polas nosas transgresións, el foi ferido polas nosas iniquidades: o castigo da nosa paz foi sobre el, e coas súas feridas somos curados".

2. Santiago 5:14-15, "¿Hai algún enfermo entre vós? que chame aos anciáns da igrexa, e que oren por el, unxindoo con aceite no nome do Señor: e a oración da fe será salva ao enfermo, e o Señor resucitarao; e se cometeu pecados, serán perdoados".

Xoán 5:10 Os xudeus dixéronlle, pois, ao que estaba curado: "É o día de reposo; non che é lícito levar a túa cama".

Un home que fora curado da súa enfermidade foi desafiado polos xudeus porque levaba a súa cama en sábado.

1. Xesús preocúpase máis polas persoas que polas normas relixiosas.

2. Xesús lévanos a liberdade das enfermidades físicas e espirituais.

1. Mateo 12: 1-14 - Xesús defende aos seus discípulos por coller grans o sábado.

2. Lucas 13:10-17 - Xesús cura a unha muller o sábado e defende as súas accións.

Xoán 5:11 El respondeulles: O que me saudou, díxome: Toma o teu leito e anda.

Esta pasaxe describe un encontro entre Xesús e os que estiveron presentes nunha curación. Xesús explica que foi el quen enteira á persoa e mandou que levasen a súa cama e andasen.

1. O poder da cura de Xesús: descubrindo o milagroso nas nosas vidas

2. A bondade de Deus: celebrando a provisión de cura

1. Isaías 53:5 - Pero foi traspasado polas nosas transgresións; foi esmagado polas nosas iniquidades; sobre el foi o castigo que nos deu paz, e coas súas feridas estamos curados.

2. Éxodo 15:26 - E dixo: "Se escoitas con dilixencia a voz de Xehová, o teu Deus, e fas o que está ben ante os seus ojos, escoitas os seus mandamentos e gardas todos os seus estatutos, eu Non poñerei sobre ti ningunha destas enfermidades que eu trouxen sobre os exipcios, porque eu son o Señor que te cura.

Xoán 5:12 Entón preguntáronlle: Que home é o que che dixo: Toma o teu leito e anda?

A pasaxe discute a cura milagrosa de Xesús dun home que estaba paralizado.

1: Xesús é a fonte de curación e esperanza nas nosas vidas.

2: O poder das palabras de Xesús pode traernos vida e curación.

1: Isaías 53:5 - "Pero El foi ferido polas nosas transgresións, El foi ferido polas nosas iniquidades; o castigo pola nosa paz foi sobre el, e polas súas feridas somos curados".

2: Isaías 41:10 - "Non teñas medo, porque eu estou contigo; non te desanimes, porque eu son o teu Deus. Fortalecereiche, si, axudarei, apoiareino coa miña dereita xusta".

Xoán 5:13 E o que foi curado non sabía quen era, porque Xesús se afastara, unha multitude naquel lugar.

O sanado non sabía quen o curara porque Xesús saíra da zona, que estaba ateigada.

1: Deus traballa de xeitos misteriosos, e aínda que non sempre recoñezamos a súa presenza, sempre está aí.

2: O poder e o amor de Deus están máis alá do noso entendemento, e El traballa de xeitos máis aló da nosa comprensión.

1: Isaías 55:8-9 - "Porque os meus pensamentos non son os teus pensamentos, nin os teus camiños os meus camiños, di o Señor. Porque como os ceos son máis altos que a terra, así son os meus camiños máis altos que os teus camiños, e pensamentos que os teus pensamentos".

2: Proverbios 3: 5-6 - "Confía no Señor con todo o teu corazón; e non te inclines no teu propio entendemento. Recoñéceo en todos os teus camiños, e el dirixirá os teus camiños".

Xoán 5:14 Despois Xesús atopouno no templo e díxolle: Velaquí, estás sanado. Non peques máis, para que non che veña algo peor.

Xesús curou o home e advertiulle de que non volvera a pecar, se non, podería pasar algo peor.

1. O poder de Xesús: un recordatorio para arrepentirse

2. A tranquilidade de Xesús: El é a Fonte da Vida

1. Romanos 6:12-14 - "Polo tanto, non deixedes que o pecado reine no voso corpo mortal para obedecer os seus malos desexos. Non ofrezades ningunha parte de vós ao pecado como instrumento de maldade, senón que ofrécédesvos a Deus como os que foron traídos da morte á vida; e ofrécelle cada parte de ti como instrumento de xustiza. Porque o pecado xa non será o teu amo, porque non estás baixo a lei, senón baixo a graza".

2. Ezequiel 18:20-22 - "A alma que peca, morrerá. O fillo non levará a iniquidade do pai, nin o pai levará a iniquidade do fillo: a xustiza dos xustos estará sobre el. , e a maldade do impío recaerá sobre el. Pero se o impío se volve de todos os seus pecados que cometeu e garda todos os meus estatutos e fai o que é lícito e recto, certamente vivirá, non vivirá. morrer".

Xoán 5:15 O home marchou e díxolles aos xudeus que era Xesús o que o santivo.

Un home foi sanado por Xesús e díxoo aos xudeus.

1. Xesús é o Curador definitivo e trae esperanza e plenitude.

2. Debemos ter fe en Xesús e testemuñar as súas obras.

1. Isaías 53:5 - "Pero foi traspasado polas nosas transgresións; foi esmagado polas nosas iniquidades; sobre el foi o castigo que nos deu paz, e coas súas feridas estamos curados".

2. Mateo 9:2 - "E velaquí, algúns leváronlle un paralítico, deitado nunha cama. E Xesús, ao ver a súa fe, díxolle ao paralítico: "Corazón, meu fillo; os teus pecados son perdoados".

Xoán 5:16 Por iso os xudeus perseguían a Xesús e procuraban matalo, porque fixera estas cousas en sábado.

Os xudeus perseguiron a Xesús e procuraron matalo porque facía milagres o sábado.

1. O poder do amor incondicional: aprender da capacidade de amar de Xesús a pesar da persecución

2. A forza da fe: comprender o poder da crenza de Xesús na súa misión

1. Romanos 12:14-21 - Bendiga aos que vos perseguen; bendiga e non maldiga.

2. Mateo 5:38-42 - Xa escoitaches que se dixo: "Ollo por ollo e dente por dente". Pero eu dígovos: Non resistades a un malhechor. Pero se alguén che golpea na meixela dereita, xira tamén a outra.

Xoán 5:17 Pero Xesús respondeulles: O meu Pai traballa ata agora, e eu traballo.

Xesús está a lembrar á xente que Deus está sempre a traballar e que El mesmo tamén está a traballar.

1. O traballo interminable de Deus - Explorando o traballo continuo de Deus nas nosas vidas e como podemos participar nel.

2. Xesús é un exemplo: tendo en conta como a dedicación de Xesús á obra de Deus pode inspirarnos a servirlle.

1. Isaías 55:11 - Así será a miña palabra que sae da miña boca: non volverá a min vacía, senón que cumprirá o que eu queira, e prosperará no que a enviei.

2. Colosenses 3:23 - E todo o que fagades, facédeo de corazón, como para o Señor, e non para os homes.

Xoán 5:18 Polo tanto, os xudeus procuraban máis matalo, porque non só quebrara o sábado, senón que tamén dixo que Deus era o seu Pai, facéndose igual a Deus.

Esta pasaxe revela que Xesús afirmando a Deus como o seu Pai enfadou aos xudeus, o que provocou que intentasen matalo por violar o sábado e facerse igual a Deus.

1. O poder das palabras de Xesús: como a súa reivindicación de Deus como seu pai cambiou o curso da historia

2. O custo da fe: o sacrificio de Xesús mentres se mantivo firme

1. Xoán 8:58-59 - Xesús dixo: "En verdade, en verdade, dígovos que antes de que Abraham fose, eu son".

2. Mateo 10:32-33 - Xesús dixo: "Quen me recoñeza diante dos homes, eu tamén o recoñecerei diante do meu Pai que está no ceo. Pero quen me renegue diante dos homes, vouo negar diante do meu Pai que está no ceo".

Xoán 5:19 Xesús respondeulles: En verdade, en verdade dígovos que o Fillo non pode facer nada por si mesmo, senón o que ve facer ao Pai; .

Xesús dille á xente que só pode facer o que ve facer ao Pai e que fai as mesmas cousas que o Pai.

1. Aprender a seguir o exemplo do pai

2. Facendo a Vontade de Deus facendo o que fai o Pai

1. Mateo 11:29 - Tomade sobre vós o meu xugo e aprendede de min, porque son manso e humilde de corazón, e atoparedes descanso para as vosas almas.

2. Salmo 40: 8 - Dá gusto de facer a túa vontade, oh meu Deus; a túa lei está no meu corazón.

Xoán 5:20 Porque o Pai ama ao Fillo e móstralle todas as cousas que el mesmo fai;

O Pai ama ao Fillo e revélalle as súas obras para que a humanidade se marabilla.

1: O amor do pai polo seu fillo e como se expresa ese amor

2: Marabillas da obra de Deus: marabillarse coa súa creación

1: Deuteronomio 4:32-40 - Pois pregunta agora polos días pasados, que foron antes de ti, desde o día en que Deus creou o home sobre a terra, e pregunta dun lado ao outro do ceo se hai ¿Foi algo así como é esta gran cousa, ou escoitouse así?

2: Salmo 19:1-3 - Os ceos declaran a gloria de Deus; e o firmamento mostra o seu traballo manual. O día a día fala, e a noite a noite fai saber. Non hai fala nin linguaxe, onde non se escoita a súa voz.

Xoán 5:21 Porque como o Pai resucita aos mortos e os da vida; así mesmo o Fillo dá vida a quen quere.

O Pai e o Fillo teñen o poder de dar vida a quen elixen.

1: O poder de acelerar

2: Unha vida de abundancia

1: Ezequiel 37:1-14 - O val dos ósos secos

2: Romanos 8:11 - O Espírito de Vida en Cristo Xesús

Xoán 5:22 Porque o Pai non xulga a ninguén, senón que todo o xuízo encomendou ao Fillo.

O Pai deulle todo o xuízo ao Fillo.

1. O poder do Fillo: como a autoridade de Xesús nos dá esperanza

2. A soberanía de Deus: como reina sobre todo xuízo

1. Xoán 5:22 - Porque o Pai non xulga a ninguén, senón que todo o xuízo encomendou ao Fillo

2. Filipenses 2: 9-11 - Por iso Deus exaltouno e deulle o nome que está por riba de todo nome, para que no nome de Xesús todo xeonllo se dobrase, no ceo, na terra e debaixo da terra, e toda lingua confesa que Xesucristo é o Señor, para gloria de Deus Pai.

Xoán 5:23 Para que todos os homes honren ao Fillo, así como honran ao Pai. O que non honra ao Fillo non honra ao Pai que o enviou.

A xente debe honrar ao Fillo, así como honra ao Pai, e se non honra ao Fillo, non honra ao Pai que o enviou.

1. A importancia de honrar ao Pai e ao Fillo

2. O Vínculo Inseparable entre o Pai e o Fillo

1. Filipenses 2: 9-11 - Por iso Deus exaltouno e deulle o nome que está por riba de todo nome, para que no nome de Xesús todo xeonllo se dobrase, no ceo, na terra e debaixo da terra, e toda lingua confesa que Xesucristo é o Señor, para gloria de Deus Pai.

2. Colosenses 1:15-17 - El é a imaxe do Deus invisible, o primoxénito de toda a creación. Porque por el foron creadas todas as cousas, no ceo e na terra, visibles e invisibles, sexan tronos ou dominios ou gobernantes ou autoridades; todas as cousas foron creadas por el e para el. E el está antes de todas as cousas, e nel todas as cousas mantéñense.

Xoán 5:24 En verdade, en verdade dígovos que o que escoita a miña palabra e cre no que me enviou, ten vida eterna e non chegará a condenación; senón que pasa da morte á vida.

Os crentes pasaron da morte á vida e teñen vida eterna.

1: Non importa o que fagamos, o amor e a graza de Deus poden salvarnos e darnos vida eterna.

2: Temos o incrible don da vida eterna a través da fe en Xesús.

1: Romanos 6:23 - Porque o salario do pecado é a morte, pero o don gratuíto de Deus é a vida eterna en Cristo Xesús, noso Señor.

2: Xoán 3:16 - Porque tanto amou Deus ao mundo, que deu ao seu Fillo unigénito, para que todo aquel que crea nel non pereza, senón que teña vida eterna.

Xoán 5:25 En verdade, en verdade, dígovos que a hora vén, e agora é, na que os mortos

oirán a voz do Fillo de Deus, e os que o escoiten vivirán.

Chega a hora en que os mortos escoitarán a voz do Fillo de Deus e volverán á vida.

1. O poder de Deus para dar vida aos mortos

2. A Esperanza da Resurrección e da Vida Eterna

1. Ezequiel 37:1-14 (A visión dos ósos secos)

2. Xoán 11:25-26 (proclamación de resurrección de Xesús)

Xoán 5:26 Porque como o Pai ten vida en si mesmo; así deulle ao Fillo ter vida en si mesmo;

O Pai deu vida ao Fillo, para que tamén teña vida en si mesmo.

1. O poder da vida: como Deus nos concedeu a vida

2. O don da vida: recibir a bendición de Deus

1. Romanos 6:23 - "Porque o salario do pecado é a morte, pero o don de Deus é a vida eterna en Cristo Xesús, noso Señor".

2. Xoán 3:16 - "Porque tanto amou Deus ao mundo, que deu ao seu Fillo unigénito, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna".

Xoán 5:27 E deulle autoridade tamén para executar xuízo, porque é Fillo do home.

Xesús recibiu a autoridade de Deus para executar o xuízo xa que é o Fillo do Home.

1. Xesús: Xuíz de Todos

2. A Autoridade do Fillo do Home

1. Mateo 28:18 - E veu Xesús e faloulles, dicindo: Todo o poder é dado no ceo e na terra.

2. Hebreos 10:30 - Porque coñecemos ao que dixo: "A vinganza é de min, eu pagarei", di o Señor. E de novo, o Señor xulgará o seu pobo.

Xoán 5:28 Non te sorprendas disto: porque vén a hora na que todos os que están nos sepulcros escoitarán a súa voz,

Chega a hora en que todos nos sepulcros resucitarán e escoitarán a voz do Señor.

1: Hai esperanza na resurrección - Xoán 5:28

2: A Voz do Señor é poderosa - Xoán 5:28

1: 1 Tesalonicenses 4:16 - Porque o propio Señor baixará do ceo cun berro, coa voz dun arcanxo e coa trompeta de Deus.

2: Isaías 25:8 - El tragará a morte para sempre, e o Señor Deus enxugará as bágoas de todos os rostros.

Xoán 5:29 E sairá; os que fixeron o ben, para a resurrección da vida; e os que fixeron o mal, ata a resurrección da condena.

A pasaxe fala da resurrección da vida e da condena, e de como as nosas accións antes da resurrección terán consecuencias sobre a resurrección que experimentaremos.

1. As consecuencias das nosas accións: como as nosas opcións configuran o noso destino

2. As bendicións da xustiza: experimentando a resurrección da vida

1. Proverbios 11:19 - Así como a xustiza leva á vida, así o que persegue o mal persegue ata a súa propia morte.

2. Santiago 2:14-17 - De que serve, meus irmáns, se alguén afirma ter fe pero non ten obras? Pode tal fe salvalos? Supoñamos que un irmán ou unha irmá está sen roupa e sen comida diaria. Se algún de vós lles di: «Ide en paz; mantéñense abrigados e ben

alimentados", pero non fai nada sobre as súas necesidades físicas, de que serve? Do mesmo xeito, a fe por si mesma, se non vai acompañada de acción, está morta.

Xoán 5:30 Non podo facer nada por min mesmo: segundo o escoito, xulgo; e o meu xuízo é xusto; porque non busco a miña propia vontade, senón a vontade do Pai que me enviou.

Esta pasaxe lémbranos que debemos buscar a vontade de Deus antes que a nosa.

1: Debemos procurar facer a vontade de Deus en lugar da nosa.

2: Esforcémonos por seguir o exemplo de Xesús na procura da vontade de Deus en lugar da nosa.

1: Santiago 4:13-15 - Ven agora, ti que dis: "Hoxe ou mañá iremos a tal cidade e pasaremos alí un ano, comerciando e sacar proveito"; pero non sabes o que será mañá. traer. Cal é a túa vida? Pois ti es unha néboa que aparece un pouco e despois desaparece. En vez diso, deberías dicir: "Se o Señor quere, viviremos e faremos isto ou aquilo".

2: Romanos 12:2 - Non te conformes a este mundo, senón transfórmate coa renovación da túa mente, para que, probando, poidas discernir cal é a vontade de Deus, o que é bo, agradable e perfecto.

Xoán 5:31 Se dou testemuño de min mesmo, o meu testemuño non é verdade.

Este verso de Xoán 5:31 recórdanos que a nosa testemuña non é verdade se damos testemuño de nós mesmos.

1. "O perigo da arrogancia: poñendo fe en nós mesmos"

2. "Alcanzar o verdadeiro éxito a través da humildade"

1. 2 Corintios 10:12 - "Non é que nos atrevamos a clasificarnos ou compararnos con algúns dos que se elaban a si mesmos. Pero cando se miden uns cos outros e se comparan entre si, non entenden".

2. Proverbios 16:18 - "O orgullo vai antes da destrución, e o espírito altivo antes da caída".

Xoán 5:32 Hai outro que dá testemuño de min; e sei que a testemuña que el testemuña de min é verdadeira.

Xesús testificou a verdade das súas palabras citando outra testemuña.

1: A Palabra de Deus é a verdade e pódese confiar.

2: O testemuño de varias fontes é un sinal de verdade.

1: Deuteronomio 17:6 - Por testemuño de dúas ou tres testemuñas, o que ha de morrer será condenado á morte; unha persoa non será condenada á morte por testemuño dunha soa testemuña.

2: 1 Timoteo 2: 5 - Porque hai un Deus e un único mediador entre Deus e a humanidade, o home Cristo Xesús.

Xoán 5:33 Vos enviades a Xoán, e el deu testemuño da verdade.

Xoán é testemuña da verdade.

1: Podemos buscar en Xoán unha testemuña da verdade e seguir o seu exemplo.

2: Debemos buscar a verdade e usar as ensinanzas de Xoán para guiarnos.

1: Proverbios 12:17 - O que fala a verdade manifesta a xustiza, pero o falso testemuña o engano.

2: Filipenses 4:8 - Finalmente, irmáns, todo o que é verdade, todo o que é honesto, todo o que é xusto, todo o que é puro, todo o que é amable, todo o que ten boa fama; se hai algunha virtude e se hai algún eloxio, pensa nestas cousas.

Xoán 5:34 Pero eu non recibo testemuño de home, senón que digo isto para que sexades salvos.

Xesús non acepta o testemuño dos humanos, senón que fala para que a xente se salve.

1. Palabras de Xesús: o camiño da salvación

2. Rexeitar os testemuños humanos: aceptar as ensinanzas de Xesús

1. Xoán 3:16-17 - "Porque tanto amou Deus ao mundo, que deu ao seu Fillo unigénito, para que todo aquel que cre nel non pereza, senón que teña vida eterna. Porque Deus non enviou ao seu Fillo ao mundo para condenalo. o mundo; senón para que o mundo por medio del sexa salvo".

2. Romanos 10:9-10 - "Que se confesas coa túa boca ao Señor Xesús e cres no teu corazón que Deus o resucitou de entre os mortos, serás salvo. Porque co corazón o home cre para a xustiza . ; e coa boca confesase para a salvación".

Xoán 5:35 Era unha luz ardente e brillante;

Xoán 5:35 fala de Xesús como unha luz que os seus seguidores estaban dispostos a alegrarse durante un tempo.

1. Luz brillante na escuridade: o poder do amor de Xesús

2. Alegrarnos na Luz: Celebrando a Presenza de Xesús nas nosas vidas

1. Xoán 8:12 - "Entón faloulles Xesús de novo, dicindo: Eu son a luz do mundo; o que me segue non andará nas tebras, senón que terá a luz da vida".

2. Mateo 5: 14-16 - "Vós sodes a luz do mundo. Non se pode ocultar unha cidade que está situada nun outeiro. Nin os homes acenden unha candea e póñena debaixo dun fanegas, senón sobre un candelero; e alumea a todos os que están na casa. Así brilla a túa luz diante dos homes, para que vexan as túas boas obras e glorifiquen o teu Pai que está no ceo".

Xoán 5:36 Pero eu teño un testemuño maior que o de Xoán: porque as obras que o Pai me deu para rematar, as mesmas obras que eu fago, dan testemuño de min que o Pai me enviou.

Xoán 5:36 ofrece evidencia da misión divina de Xesús a través das obras que o Pai lle deu para realizar.

1. Xesús foi enviado polo Pai para facer as obras de Deus aquí na terra.

2. As nosas propias obras poden ser testemuña da misión divina de Xesús.

1. Romanos 8:14-17 - Porque todos os que son guiados polo Espírito de Deus son fillos de Deus.

2. Efesios 2:10 - Porque somos a súa obra, creados en Cristo Xesús para boas obras, que Deus preparou de antemán, para que camiñemos nelas.

Xoán 5:37 E o mesmo Pai, que me enviou, deu testemuño de min. Nin oíches a súa voz en ningún momento, nin viches a súa forma.

Xesús afirma que nin os xudeus nin ninguén viu nin escoitou a voz nin a forma de Deus.

1. Comprender o Deus invisible - Explorar o misterio da invisibilidade de Deus

2. Escoitar a voz de Deus - Como escoitar a guía de Deus nas nosas vidas

1. Hebreos 11:27 - Pola fe Moisés abandonou Exipto, sen ter medo da ira do rei; pois aguantou vendo ao que é invisible.

2. Isaías 40:12 - Quen mediu as augas no oco da súa man, e mediu o ceo co palmo, e comprendeu o po da terra nunha medida, e pesou as montañas en balanzas e os outeiros nunha medida. equilibrio?

Xoán 5:38 E non tedes a súa palabra que permaneza en vós; a quen el enviou, non credes.

A xente négase a crer en Xesús, aínda que non aceptaron a súa mensaxe.

1. O poder da palabra de Xesús: como crer no incrible

2. Superar a incredulidade: por que debemos crer en Xesús

1. Romanos 10:17 - Así que a fe vén de escoitar, e oír a través da palabra de Cristo.

2. Hebreos 11:6 - E sen fe é imposible agradarlle, porque quen se achegue a Deus debe crer que existe e que premia aos que o buscan.

Xoán 5:39 Busca nas Escrituras; porque neles pensades que tedes vida eterna, e eles son os que dan testemuño de min.

Esta pasaxe anímanos a ler as escrituras, xa que testemuñan de Xesús e conteñen a vida eterna.

1. Permanecer na Palabra de Deus - Por que buscar as Escrituras é esencial para a fe

2. Testemuño de Xesús - Como nos amosan as Escrituras a Xesús

1. Isaías 55:11 - "Así será a miña palabra que sae da miña boca: non volverá a min vacía, senón que cumprirá o que eu queira, e prosperará no que a enviei. "

2. Xoán 6:63 - "O espírito é o que vivifica; a carne non serve de nada: as palabras que vos falo son espírito e son vida".

Xoán 5:40 E non queredes vir a min, para que teñades vida.

Xesús chama á xente a que acuda a El para a vida.

1: Ven a Xesús para a vida

2: Recibe a vida por medio de Xesús

1: Xoán 10:10 - O ladrón só vén para roubar, matar e destruír; Vin para que teñan vida, e a teñan plenamente.

2: Mateo 11:28 - Ven a min, todos os que estades cansados e agobiados, e eu vos darei descanso.

Xoán 5:41 Non recibo honra dos homes.

A pasaxe afirma que Xesús non recibe honra nin recoñecemento dos homes.

1. Debemos buscar o noso recoñecemento e honra só de Deus, non das persoas.

2. Debemos tomar o exemplo de Xesús de non buscar o recoñecemento da xente e, no seu lugar, buscalo de Deus.

1. Mateo 6:1-4 - Non practiques a túa xustiza ante outras persoas para ser visto por eles, senón que busca a aprobación de Deus.

2. Romanos 2:29 - Porque unha persoa non é xudeu que o sexa exteriormente, nin a circuncisión exterior e física.

Xoán 5:42 Pero eu coñezovos que non tedes en vós o amor de Deus.

A pasaxe de Xoán 5 afirma que Xesús sabe que aqueles aos que fala non teñen o amor de Deus neles.

1: Sen o amor de Deus, non somos nada.

2: Para coñecer verdadeiramente a Deus, debemos amalo.

1: 1 Xoán 4:19 - Queremos El, porque El nos amou primeiro.

2: Efesios 5:2 - E anda no amor, como Cristo tamén nos amou.

Xoán 5:43 Eu vin no nome do meu Pai, e non me recibides; se outro vén no seu propio nome, a el recibiredes.

Xoán advirte de non aceptar cegamente ensinanzas e ensinanzas falsas dos que non son enviados por Deus.

1. Debemos probar todas as ensinanzas contra a verdade da Palabra de Deus.

2. Acepta só as ensinanzas dos enviados por Deus.

1. Actos 17:11 - Estes eran máis nobres que os de Tesalónica, xa que recibiron a palabra con toda prontitud, e buscaban diariamente as Escrituras para saber se esas cousas eran así.

2. 1 Xoán 4: 1 - Amados, non crean en todo espírito, pero proban os espíritos se son de Deus: porque moitos falsos profetas saíron ao mundo.

Xoán 5:44 Como podedes crer, os que reciben honra os uns dos outros e non buscan a honra que vén só de Deus?

A xente está a ser advertida de que non busquen a gloria uns dos outros, senón só de Deus.

1. Buscando a honra do Señor - Xoán 5:44

2. A procura da verdadeira honra - Xoán 5:44

1. Romanos 12:10 - Sexa amablemente afectuoso uns cos outros con amor fraternal, en honra dándovos uns a outros.

2. Proverbios 3:34 - El se mofa dos burladores orgullosos, pero dá graza aos humildes.

Xoán 5:45 Non pensedes que vos vou acusar ante o Pai: hai un que vos acusa, Moisés, en quen confías.

Xesús advirte aos xudeus de que non pensen que os acusará ante o Pai, xa que Moisés é quen os acusará, porque confían en Moisés.

1. Recoñecer a Autoridade de Moisés e Xesús

2. Confiar na Palabra de Deus a través de Moisés e Xesús

1. Romanos 10: 5-6 - "Porque Moisés escribe sobre a xustiza que se basea na lei, que a persoa que cumpre os mandamentos vivirá por eles. Pero a xustiza baseada na fe di: 'Non digas no teu corazón. , "Quen subirá ao ceo?" (é dicir, para facer descender a Cristo)"

2. Gálatas 3:24-25 - "Entón, a lei foi o noso gardián ata que veu Cristo, para que

poidamos ser xustificados pola fe. Pero agora que chegou a fe, xa non estamos baixo un gardián".

Xoán 5:46 Porque se creses a Moisés, crerías en min, porque el escribiu de min.

Esta pasaxe suxire que aqueles que aceptan as ensinanzas de Moisés tamén poden aceptar as ensinanzas de Xesús, como escribiu Moisés sobre Xesús.

1. A importancia de comprender a relación entre Moisés e Xesús

2. Recoñecer a Xesús nos escritos de Moisés

1. Éxodo 3:13-15 - Cando Moisés preguntou a Deus a súa identidade, Deus respondeu con "Eu son o que son".

2. Mateo 11:25-27 - Xesús louva a aqueles que aceptan as ensinanzas de Moisés e buscan a verdade nas súas palabras.

Xoán 5:47 Pero se non credes nos seus escritos, como creredes nas miñas palabras?

Xesús pídelle á xente que considere os escritos de Deus como proba para crer nas súas palabras.

1. Confiar na Palabra de Deus: crer no testemuño de Xesús

2. Escritura: a base da fe

1. 2 Timoteo 3:16 - Toda Escritura é inspirada por Deus, e é proveitosa para a doutrina, para o reproche, para a corrección, para a instrución na xustiza.

2. Hebreos 11:1 - Agora a fe é a substancia das cousas que se esperan, a evidencia das cousas que non se ven.

Xoán 6 relata a alimentación dos cinco mil, Xesús camiñando sobre a auga, o seu discurso sobre ser o Pan de Vida e a decisión dalgúns discípulos de afastarse.

1o Parágrafo: O capítulo comeza cunha gran multitude seguindo a Xesús porque viron os seus signos milagrosos nos enfermos. Con cinco pans pequenos de cebada e dous pequenos peixes proporcionados por un neno, Xesús fixo outro milagre ao alimentar a cinco mil homes. Despois de que todos tivesen abondo para comer, recolléronse doce cestos de sobras. Ao ver este sinal, a xente comezou a dicir que El é realmente o profeta que veu ao mundo (Xoán 6:1-14).

2o Parágrafo: Despois deste milagre, Xesús retirouse de novo a un monte só. Cando chegou a noite, os seus discípulos baixaron o lago onde se subiron á barca que cruzaron o lago de Cafarnaúm. Estaba escuro e Xesús aínda non se unira a eles. Soplaba un vento forte. As augas eran fortes cando remaron uns tres catro quilómetros. dixo: "Non teño medo", entón recibiuno de boa gana nun barco que chegou inmediatamente á costa onde se dirixían demostrando o poder divino sobre a natureza (Xoán 6:15-21).

3o parágrafo: Ao día seguinte, a multitude decatouse de que só había un barco alí, nin Xesús nin os seus discípulos estaban nel, polo que cando os barcos de Tiberíades desembarcaron preto do lugar onde se daba o pan grazas ao saber que fora ao outro lado do lago seguiuno Cafarnaúm preguntoulle alí. cando chegou, reprochou os seus motivos que o buscaban non porque os sinais, senón que enchen os seus estómagos animados a buscar alimento soporta a vida eterna que che dará o Fillo Home. Presentouse a el mesmo Pan Discurso da vida levando a polémica entre os seguidores dos xudeus sobre comer carne, beber sangue, causando que moitos discípulos o abandonen aínda así Pedro. confesou o resto doce doce 'Señor a quen iremos? Tes palabras vida eterna crer sabe que es o Santo Deus. enfatizando a verdade espiritual vital, o alimento vén só pola fe de Cristo a pesar das ensinanzas difíciles de entender (Xoán 6:22-71).

Xoán 6:1 Despois diso, Xesús pasou o mar de Galilea, que é o mar de Tiberíades.

Xesús pasou polo mar de Galilea.

1: A viaxe de Xesús polo mar de Galilea ensínanos a importancia da perseveranza e da fe nos tempos difíciles.

2: A viaxe de Xesús polo mar de Galilea lémbranos que podemos avanzar cando as augas son fortes.

1: Romanos 8:28 - E sabemos que todas as cousas colaboran para o ben dos que aman a Deus, dos que son chamados segundo o seu propósito.

2: Salmos 107:23 - Os que baixan ao mar en barcos, que fan negocios en grandes augas.

Xoán 6:2 E seguiuno unha gran multitude, porque viron os seus milagres que facía sobre os enfermos.

Unha gran multitude de persoas seguiu a Xesús por ver os milagres que facía sobre os enfermos.

1. Milagres curativos de Xesús: unha chamada a seguilo

2. O poder da fe: ver milagres a través de Xesús

1. Marcos 10:52-53 "E Xesús díxolle: "Vai; a túa fe fíxoche ben". E inmediatamente recobrou a vista e seguiu a Xesús no camiño.

2. Lucas 5:17-26 “Aconteceu un día, mentres El ensinaba, que había fariseos e mestres da lei sentados, que saíran de todas as cidades de Galilea, Xudea e Xerusalén. E o poder do Señor estaba presente para curalos".

Xoán 6:3 E subiu Xesús ao monte, e alí sentou cos seus discípulos.

Esta pasaxe fala de Xesús subindo unha montaña cos seus discípulos.

1. Invitación de Xesús a escalar: unha invitación a seguir o exemplo de Deus

2. A montaña de Deus: un lugar de refresco e renovación

1. Mateo 17:1-8 - Xesús transfigurado nunha montaña

2. Éxodo 19:3-6 - Encontro de Israel con Deus no Sinaí

Xoán 6:4 E a Pascua, festa dos xudeus, estaba preto.

A pasaxe trata sobre a proximidade da Pascua xudía.

1. O don da salvación na Pascua

2. Vivir unha vida de fe durante a Pascua

1. Éxodo 12: 1-14 - instrucións de Deus para a Pascua

2. Lucas 22:15-20 - Institución de Xesús da Cea do Señor na Pascua

Xoán 6:5 Cando Xesús ergueu os ollos e viu que se achegaba a el unha gran multitude, díxolle a Filipe: "De onde mercaremos pan para que coman estes?".

Xesús viu unha gran multitude de xente reunida arredor del e preguntoulle a Filipe onde podían mercar pan para comer.

1. O pan de vida: oferta de alimento de Xesús para a alma

2. A compaixón de Xesús polas persoas: satisfacer as necesidades físicas e espirituais

1. Mateo 14:14-21 - Xesús alimenta os cinco mil

2. Isaías 55:1-2 - Invitación a todos os que teñen sede e fame de xustiza

Xoán 6:6 E isto dixo para probalo, porque el sabía o que ía facer.

Xesús puxo a proba aos discípulos pedíndolles que proporcionasen comida á multitude, sabendo ben o que El ía facer para satisfacer a necesidade.

1. Confiar en Deus para proporcionar: aprender a apoiarse no Señor en tempos de necesidade

2. O poder de Xesús: comprender a súa autoridade e a súa habilidade milagrosa

1. Marcos 6:30-44 - Xesús alimenta os cinco mil

2. Éxodo 16: 1-36 - Os israelitas reciben maná no deserto

Xoán 6:7 Filipe respondeulle: Non lles abondan douscentos céntimos de pan para que

cada un tome un pouco.

Philip expresa a súa preocupación porque douscentos céntimos de pan non serían suficientes para alimentar á multitude.

1. O poder da provisión: como Deus proporciona ao seu pobo

2. O milagre da abundancia - Como Cristo multiplica os recursos

1. Xénese 22:14 - "Entón Abraham chamou o nome daquel lugar: 'O Señor proverá'; como se di ata hoxe: "No monte do Señor será provisto".

2. Mateo 6:25-34 - "Por iso dígoche: non te preocupes pola túa vida, o que comerás ou o que beberás, nin polo teu corpo, o que vestirás. Non é a vida máis que o alimento, e o corpo máis que a roupa? Mirade os paxaros do ceo: nin sementan nin recollen nin recollen nos hórreos, e con todo o voso Pai celestial dálles de comer.

Xoán 6:8 Un dos seus discípulos, Andrés, irmán de Simón Pedro, díxolle:

O discípulo de Xesús, Andrés, faloulle dun neno que tiña cinco pans e dous peixes.

1. "O poder das pequenas cousas"

2. "O poder da fe e da xenerosidade"

1. 2 Corintios 9:6-8

2. Lucas 12:31-34

Xoán 6:9 Hai aquí un rapaz que ten cinco pans de cebada e dous peixes, pero que son entre tantos?

Este fragmento trata sobre Xesús alimentando á multitude con cinco pans de cebada e dous peixes.

1. Deus é capaz de proporcionar abundantemente nas nosas vidas, por pequenos que

sexan os nosos recursos.

2. Con fe, ata os máis escasos recursos pódense empregar para facer grandes cousas.

1. Filipenses 4:19 - E o meu Deus satisfará todas as túas necesidades segundo as riquezas da súa gloria en Cristo Xesús.

2. Mateo 17:20 - El respondeu: "Porque tes tan pouca fe. En verdade dígovos: se tedes fe tan pequena como un gran de mostaza, poderedes dicirlle a este monte: "Mávete de aquí para alá", e moverase. Nada será imposible para ti.

Xoán 6:10 Xesús dixo: "Fai sentar os homes". Agora había moita herba no lugar. Así que sentáronse os homes, uns cinco mil.

O evanxeo de Xoán rexistra o milagre de Xesús alimentando aos cinco mil con só cinco pans e dous peixes.

1: Xesús mostra o seu poder e a súa compaixón alimentando aos cinco mil.

2: Xesús é o noso provedor e protector, mesmo nas circunstancias máis desesperadas.

1: Mateo 14:13-21 - Xesús alimenta aos cinco mil

2: Salmo 33:18-19 - Deus é o noso provedor e protector.

Xoán 6:11 E Xesús colleu os pans; e despois de dar grazas, repartía aos discípulos, e os discípulos aos que estaban sentados; e igualmente dos peixes tanto como farían.

A pasaxe conta que Xesús colleu os pans e os peixes e dá as grazas antes de repartilos aos seus discípulos.

1. O poder do agradecemento: como a gratitude de Xesús cambiou vidas

2. Unha lección de xenerosidade: o exemplo de compartir de Xesús

1. Filipenses 4: 6-7 - Non te preocupes por nada, pero en todo por medio de oración e

súplica con acción de grazas, que as túas peticións sexan coñecidas a Deus.

2. Colosenses 3:17 - E todo o que fagas, de palabra ou de feito, faino todo no nome do Señor Xesús, dando grazas a Deus Pai por medio del.

Xoán 6:12 Cando se encheron, díxolles aos seus discípulos: "Recollede os anacos que quedan, para que nada se perda".

Esta pasaxe fala da instrución de Xesús aos seus discípulos para recoller os restos dunha comida.

1. O poder da xenerosidade: como Xesús demostrou un corazón xeneroso

2. Exemplo de maiordomía de Xesús: apreciar e utilizar os nosos recursos

1. Lucas 12:13-21 - A parábola do tolo rico

2. Mateo 6:19-21 - A parábola do tesouro no ceo

Xoán 6:13 Por iso, reuníronos e encheron doce cestos cos fragmentos dos cinco pans de cebada, que quedaron por riba dos que comeran.

Xesús alimentou de milagre a unha gran multitude con cinco pans e dous peixes. As sobras foron suficientes para encher doce cestos.

1: A provisión de Deus sempre é suficiente.

2: Podemos atopar a alegría nas pequenas cousas, aínda que as nosas necesidades parezan demasiado grandes.

1: Filipenses 4:19 - "E o meu Deus satisfará todas as vosas necesidades segundo as riquezas da súa gloria en Cristo Xesús".

2: Lucas 12:22-34 - "Non te preocupes pola túa vida, o que comerás, nin polo teu corpo, o que vestirás . Porque a vida é máis que o alimento e o corpo máis que a roupa".

Xoán 6:14 Entón aqueles homes, cando viron o milagre que fixera Xesús, dixeron: "Este é de verdade o profeta que había de vir ao mundo".

Os homes que viron a Xesús facer un milagre proclamaron que era o profeta que Deus prometeu.

1. A promesa de Deus dun profeta cúmprese en Xesús

2. Os milagres son un testemuño da divindade de Xesús

1. Deuteronomio 18:15-19 - O Señor, o teu Deus, suscitará para ti un profeta coma min de entre ti, de entre os teus irmáns; a el escoitarás.

2. Xoán 10:37-38 - Se non estou facendo as obras do meu Pai, non me creas; pero se as fago, aínda que non me creades, crede nas obras, para que saibades e entendades que o Pai está en min e eu no Pai.

Xoán 6:15 Xa que logo, cando Xesús decatouse de que o ían tomar pola forza para facerlle rei, marchou de novo á montaña só.

Xesús optou por permanecer humilde en lugar de ser feito rei pola forza.

1: Debemos permanecer humildes e confiar no plan de Deus para as nosas vidas.

2: Deus quere que teñamos fe nel e resistamos a tentación do poder terrenal.

1: Santiago 4:10 - Humilídevos diante do Señor, e el os exaltará.

2: Filipenses 2:5-8 - Tede entre vós esta mente, que é a vosa en Cristo Xesús, quen, aínda que tiña a forma de Deus, non considerou que a igualdade con Deus era algo que había de agarrar, senón que se despojou de si mesmo, tomando a forma de servo, nacendo a semellanza de homes. E sendo atopado en forma humana, humillóuse a si mesmo facéndose obediente ata a morte, ata a morte en cruz.

Xoán 6:16 E cando xa foi tarde, os seus discípulos baixaron ao mar,

Os discípulos de Xesús foron ao mar pola noite.

1: Os discípulos de Xesús seguírono fielmente, sen importar a hora do día.

2: Debemos estar sempre preparados para seguir a Xesús e obedecer os seus mandamentos.

1: Marcos 4:35-41 - Xesús calma a tormenta no mar

2: Feitos 27:13-26 - O naufraxio de Paulo no mar

Xoán 6:17 E subiu nun barco e pasou o mar cara a Cafarnaúm. E agora estaba escuro, e Xesús non chegou a eles.

Os discípulos subiron a unha barca e cruzaron o mar de Galilea cara a Cafarnaúm. Era de noite e Xesús aínda non se unira a eles.

1. Facendo a vontade de Deus na escuridade - Xoán 6:17

2. Crecer na fe en tempos difíciles - Xoán 6:17

1. Isaías 50:10 - "Quen de vós teme ao Señor, que obedece a voz do seu servo, que ande nas tebras e non teña luz? que confíe no nome do Señor e permaneza no seu Deus. ."

2. Colosenses 1:13 - "Quen nos librou do poder das tebras, e nos trasladou ao reino do seu fillo querido:"

Xoán 6:18 E o mar levantouse por mor dun gran vento que sopraba.

Paso Un gran vento fixo subir o mar.

1. "O poder do vento: que podemos aprender de Xoán 6:18?"

2. "A soberanía de Deus na natureza: entendendo Xoán 6:18"

1. Salmo 148: 8 - "Lume e sarabia, neve e nubes; Vento tempestuoso, cumpre a súa palabra".

2. Ezequiel 37:9 - "Entón díxome:" Profetiza ao alento, profetiza, fillo do home, e di ao alento: "Así di o Señor Deus: Ven dos catro ventos, alento, e respira. sobre estes mortos, para que vivan".

Xoán 6:19 Entón, cando remaron uns vinte e cinco ou trinta estadios, viron a Xesús camiñando sobre o mar e achegándose á nave, e tiveron medo.

Xesús camiñando sobre o mar é unha demostración do seu poder e autoridade.

1: Xesús é o Señor de todos e ten poder sobre o mar.

2: Podemos confiar en Xesús en tempos incertos e poñer a nosa fe nel.

1: Salmo 107:23-29 - Os que baixan ao mar en barcos, que fan negocios en grandes augas; estes ven as obras do Señor e as súas marabillas no fondo.

2: Mateo 14:22-33 - Inmediatamente Xesús fixo que os discípulos subisen á barca e fosen diante del á outra beira, mentres el despediu á multitude. E despois de despedir a multitude, subiu só á montaña para rezar. Cando chegou a noite, estaba alí só.

Xoán 6:20 Pero el díxolles: Son eu; non teñas medo.

Xesús apareceu aos discípulos que teñen medo, e dilles que non teñan medo.

1. Vencer o medo a través da fe en Xesús

2. Atopar forza en Xesús en tempos de dificultades

1. Isaías 41:10 - "Así que non teñas medo, porque eu estou contigo; non te asustes, porque eu son o teu Deus. Fortalecereiche e axudarei, apoiareino coa miña dereita xusta".

2. Salmo 27: 1 - "O Señor é a miña luz e a miña salvación; a quen teño medo? O Señor é a fortaleza da miña vida; a quen teño medo?"

Xoán 6:21 Entón, recibiuno de boa gana no barco, e inmediatamente o barco chegou á

terra a onde ían.

Un grupo de persoas permitiu que Xesús subise ao seu barco, e o barco chegou ao seu destino rapidamente.

1. O poder de Deus é maior que o noso e pódese ver en todo o que facemos.

2. Podemos confiar en Xesús para que nos leve ao noso destino se deixamos que nos axude.

1. Isaías 55: 8-9: "Porque os meus pensamentos non son os teus pensamentos, nin os teus camiños os meus camiños, declara o Señor. Porque como os ceos son máis altos que a terra, así son os meus camiños máis altos que os teus camiños e os meus pensamentos. que os teus pensamentos".

2. Proverbios 3:5-6: "Confía no Señor con todo o teu corazón, e non te apoies no teu propio entendemento. Recoñézao en todos os teus camiños, e el endereitará os teus camiños".

Xoán 6:22 O día seguinte, cando a xente que estaba ao outro lado do mar viron que alí non había ningunha outra barca, excepto aquela na que entraron os seus discípulos, e que Xesús non subía cos seus discípulos á barca, pero que os seus discípulos marcharon sós;

A xente que estaba ao outro lado do mar viron que Xesús non entraba na barca cos seus discípulos cando saíron, e decatáronse de que só había un barco.

1: Os discípulos de Xesús foron valentes e valentes para ir onde Xesús non ía.

2: Debemos ter fe en Deus, aínda que as nosas circunstancias non sexan ideais.

1: Isaías 43:2 - "Cando pases polas augas, estarei contigo; e a través dos ríos, non te asolagarán; cando andes polo lume non te queimarás nin a chama non te consumirá".

2: Hebreos 11:6 - "E sen fe é imposible agradarlle, porque quen se achegue a Deus debe crer que existe e que recompensa aos que o buscan".

Xoán 6:23 (Con todo, outras barcas de Tiberíades chegaron preto do lugar onde comían o pan, despois de que o Señor dera grazas:)

Xesús alimenta aos 5.000: a pasaxe describe como Xesús alimentou a 5.000 persoas con só cinco pans e dous peixes. Despois de dar grazas, Xesús repartiu a comida entre a multitude.

1. O poder da gratitude: como Xesús nos mostrou o poder transformador da gratitude

2. Milagres da abundancia: como Xesús usou pouco para crear moito

1. Mateo 14:13-21 - Xesús alimenta aos 5.000

2. Mateo 15:32-38 - Xesús alimenta os 4.000

Xoán 6:24 Cando a xente, pois, viron que Xesús non estaba alí, nin os seus discípulos, tamén tomaron un barco e foron a Cafarnaúm en busca de Xesús.

A xente viaxou a Cafarnaúm en busca de Xesús cando se deron conta de que El non estaba presente.

1. Cando se enfronte a un desafío, confíe en Xesús e El guiará o camiño.

2. Busca a Xesús e o atoparás.

1. Mateo 7:7-8 - "Pedide, e daráselle; buscade, e atoparedes; bate, e abriráselle: pois todo aquel que pide recibe; e quen busca atopa; e ao que bate abriráselle".

2. Salmo 34:10 - "Os leonciños carecen e padecen fame, pero os que buscan ao Señor non faltarán de nada".

Xoán 6:25 E cando o atoparon ao outro lado do mar, dixéronlle: Rabí, cando chegaches aquí?

Xesús cruzara o mar de Galilea e a xente atopouno na outra beira.

1. Xesús móstranos que a fe pode mover montañas, literal e figuradamente.

2. Xesús invítanos a tomar o camiño da valentía e da confianza nel.

1. Mateo 17:20 - E Xesús díxolles: "Por mor da vosa incredulidade; porque de verdade vos digo: se tedes fe coma un gran de mostaza, dirédeslle a este monte: Levádevos de aquí para aló; e eliminarase; e nada che será imposible.

2. Hebreos 11:1 - Agora a fe é a substancia das cousas que se esperan, a evidencia das cousas que non se ven.

Xoán 6:26 Xesús respondeulles: "En verdade, en verdade dígovos: Non me buscas porque viches os milagres, senón porque comiches dos pans e quedaches fartos".

Xesús está a criticar á xente por buscalo por razóns egoístas, non polos milagres que fixo.

1: Debemos buscar a Deus cun corazón puro e honesto, non por razóns egoístas.

2: Xesús sosténnos a un nivel máis alto e espera que o busquemos polas razóns correctas.

1: Mateo 22:37-40, "Xesús díxolle:" Amarás ao Señor, o teu Deus, con todo o teu corazón, con toda a túa alma e con toda a túa mente. Este é o primeiro e grande mandamento. E o segundo é así: "Amarás ao teu próximo como a ti mesmo". Destes dous mandamentos dependen toda a Lei e os Profetas".

2: Santiago 4:3, "Pedides e non recibides, porque pedides mal, para gastalo nos vosos praceres".

Xoán 6:27 Traballade non pola comida que perece, senón pola comida que perdura para a vida eterna, a que vos dará o Fillo do Home, porque a el selou Deus Pai.

Non traballa para gañar bens mundanos, senón para buscar a vida eterna que só vén do Fillo do Home, selado por Deus Pai.

1: Debemos esforzarnos por obter a vida eterna que se nos ofrece por medio de Xesucristo e non ser consumidos pola procura das posesións mundanas.

2: Debemos traballar para gañar a vida eterna que só vén por medio de Xesucristo, porque Deus o Pai a selou.

1: Filipenses 3: 7-14 - Pero as cousas que me eran ganancias, as considerei perdas para Cristo.

2:1 Xoán 2:15-17 - Non ames o mundo, nin as cousas que hai no mundo. Se alguén ama o mundo, o amor do Pai non está nel.

Xoán 6:28 Entón dixéronlle: Que imos facer para facer as obras de Deus?

Pasaxe A xente preguntoulle a Xesús que debía facer para facer as obras de Deus.

1. "Fai as obras de Deus"

2. "Obediencia aos mandamentos de Deus"

1. Deuteronomio 10:12-13 "E agora, Israel, que esixe de ti o Señor, o teu Deus, senón que temer ao Señor, o teu Deus, que camines en todos os seus camiños, que o ames, que sirvas ao Señor, o teu Deus, todo o teu corazón e con toda a túa alma, 13 e para gardar os mandamentos e os estatutos do Señor, que hoxe che mando para o teu ben?”

2. Efesios 2:10 "Porque somos a súa obra, creados en Cristo Xesús para as boas obras, que Deus preparou de antemán, para que camiñemos nelas".

Xoán 6:29 Xesús respondeulles: Esta é a obra de Deus: que creades no que el enviou.

Esta pasaxe subliña a importancia de crer en Xesús, a quen Deus enviou.

1. A obra de Deus: confiar en Xesús

2. Crer no Mensaxeiro de Deus

1. Romanos 10:9-10 - "Que se confesas coa túa boca ao Señor Xesús e cres no teu corazón que Deus o resucitou de entre os mortos, serás salvo. Porque co corazón o home cre para a xustiza. ; e coa boca confesase para a salvación".

2. Efesios 2:8-9 - "Porque pola graza sodes salvos mediante a fe; e iso non por vós mesmos: é don de Deus: non por obras, para que ninguén se glorie".

Xoán 6:30 Eles dixéronlle, pois, que sinal mostras para que vexamos e creamos en ti? que traballas?

Xesús foi desafiado a proporcionar un sinal para probar a súa autoridade.

1. Xesús: Maior que os milagres

2. Unha chamada á fe

1. Isaías 53:1 - Quen creu no noso informe? e a quen se lle revela o brazo do Señor?

2. Hebreos 11:1 - Agora a fe é a substancia das cousas que se esperan, a evidencia das cousas que non se ven.

Xoán 6:31 Os nosos pais comeron maná no deserto; como está escrito: Deulles para comer pan do ceo.

No pasaje da Biblia de Xoán 6:31, está escrito que Deus proporcionou pan do ceo aos israelitas no deserto.

1. Deus é o noso provedor - El sempre proporcionará para nós nos momentos de necesidade.

2. Maná do Ceo - Aprender a confiar en Deus en tempos de dificultade.

1. Deuteronomio 8: 2-3 - Lembra como o Señor, o teu Deus, te levou por todo o deserto estes corenta anos, para humillarte e probarte para saber o que había no teu corazón, se cumprirías ou non os seus mandamentos. . Humilloute, provocándote fame e despois alimentándote con maná, que nin ti nin os teus antepasados coñecías, para ensinarche que non só de pan vive o home, senón de toda palabra que sae da boca do Señor.

2. Salmo 78:24 - El fixo chover maná para que o pobo comese, deulles o gran do ceo.

Xoán 6:32 Xesús díxolles: "En verdade, en verdade dígovos que Moisés non vos deu ese pan do ceo; pero o meu Pai dávos o verdadeiro pan do ceo.

Xesús dille ao pobo que Moisés non lles deu o pan do ceo, senón que o seu Pai proporciona o verdadeiro pan do ceo.

1. "O pan da vida: un agasallo desde arriba"

2. "O verdadeiro pan do ceo: o don de Xesús"

1. Isaías 55: 1-2 “Ven, todos os que teñen sede, ven ás augas; e quen non ten cartos, ven, compra e come! Ven, compra viño e leite sen cartos e sen prezo. Por que gastas o teu diñeiro no que non é pan e o teu traballo no que non sacia? Escóitame con dilixencia e comede o que é bo e deleitadevos coa comida rica".

2. Xoán 6:35 "Xesús díxolles: 'Eu son o pan de vida; quen veña a min non terá fame, e quen cre en min non terá sede nunca”.

Xoán 6:33 Porque o pan de Deus é o que baixa do ceo e dá vida ao mundo.

Esta pasaxe revela que Xesús é o pan de Deus que dá vida ao mundo.

1. O pan de vida: Xesús como fonte da vida eterna

2. O Propósito de Xesús: Dar Vida ao Mundo

1. Xoán 10:10 - O ladrón só vén para roubar, matar e destruír; Vin para que teñan vida, e a teñan plenamente.

2. Salmo 36:9 - Porque contigo está a fonte da vida; na túa luz vemos luz.

Xoán 6:34 Entón dixéronlle: Señor, dános este pan sempre.

Xesús ofrece pan espiritual para saciar as nosas almas.

1: Xesús é o Pan de Vida que pode satisfacer todas as nosas necesidades espirituais.

2: Podemos recorrer a Xesús para obter sustento e alimento espiritual.

1: Isaías 55:1-2 - "Ven, todos os que tedes sede, ven ás augas; e os que non tes diñeiro, ven, compra e come! Ven, compra viño e leite sen diñeiro e sen custo".

2: Salmo 63: 1-2 - "Oh Deus, ti es o meu Deus, buscote con fervor; a miña alma ten sede de ti, o meu corpo anhela por ti, nunha terra seca e cansa onde non hai auga".

Xoán 6:35 E Xesús díxolles: Eu son o pan de vida; o que vén a min nunca pasará fame; e quen cre en min nunca terá sede.

A pasaxe fala de que Xesús é o pan de vida e os que veñen a El e cren nel nunca terán fame nin sede.

1: Xesús é o Pan de Vida - vir a El proporcionará o sustento e unha vida de plenitude.

2: Cre en Xesús - El é a resposta a todas as nosas necesidades e proporcionaranos alimento.

1: Isaías 55:1-3 - "Ven, todos os que tedes sede, ven ás augas; e os que non tes diñeiro, ven, compra e come! Ven, compra viño e leite sen diñeiro e sen custo. Por que gastar diñeiro no que non é pan e o teu traballo no que non sacia? Escoita, escoitame e come o que é bo, e a túa alma deleitarase co máis rico".

2: Mateo 5:6 - "Dichosos os que teñen fame e sede de xustiza, porque serán saciados".

Xoán 6:36 Pero eu díxenvos que tamén vós me vistedes e non credes.

A pasaxe afirma que Xesús fora visto polos seus seguidores, pero aínda non crían nel.

1: Debemos ter fe en Xesús, aínda que non entendamos os seus milagres.

2: Crer en Xesús é unha cuestión de fe, aínda que non entendamos o que está a facer.

1: Hebreos 11:1 - "Agora a fe é a seguridade das cousas que se esperan, a convicción das que non se ven".

2: Santiago 1:2-3 - "Contade todo gozo, meus irmáns, cando teñades probas de diversa índole, porque sabedes que a proba da vosa fe produce constancia".

Xoán 6:37 Todo o que o Pai me dá, virá a min; e ao que veña a min non o botarei fóra.

Esta pasaxe fala da promesa do Pai de traer a El aos que se achegan a Xesús, e da promesa de Xesús de nunca rexeitalos.

1. A promesa do pai de amor incondicional

2. A promesa de aceptación incondicional de Xesús

1. Romanos 8:38-39 - "Porque estou seguro de que nin a morte nin a vida, nin os anxos nin os gobernantes, nin as cousas presentes nin as vindeiras, nin as potencias, nin a altura nin a profundidade, nin ningunha outra cousa en toda a creación. capaz de separarnos do amor de Deus en Cristo Xesús, noso Señor".

2. 1 Xoán 4:19 - "Amamos porque el nos amou primeiro".

Xoán 6:38 Porque baixei do ceo, non para facer a miña propia vontade, senón a vontade do que me enviou.

Xesús explica que baixou á terra para facer a vontade de Deus, non a súa.

1. "A submisión de Cristo á vontade de Deus"

2. "O poder de entregar a nosa vontade a Deus"

1. Filipenses 2:5-8

2. Mateo 26:39-42

Xoán 6:39 E esta é a vontade do Pai que me enviou: que de todo o que me deu non perda nada, senón que o resucite no último día.

A vontade do Pai é que Xesús non perda ningún dos que lle foi dado, e resucitaraos no último día.

1. O amor inquebrantable e a fidelidade do pai

2. A promesa da resurrección no último día

1. Romanos 8:28-30 - E sabemos que todas as cousas colaboran para o ben dos que aman a Deus, dos que son chamados segundo o seu propósito. Pois a quen coñeceu de antemán, tamén os predestinou para que fosen conformes á imaxe do seu Fillo, para que fose o primoxénito entre moitos irmáns. Ademais, a quen predestinou, chamou tamén; e a quen chamou, tamén xustificou; e a quen xustificou, tamén glorificou.

2. 1 Tesalonicenses 4: 16-17 - Porque o propio Señor descenderá do ceo cun berro, coa voz do arcanxo e coa trompeta de Deus: e os mortos en Cristo resucitarán primeiro: Despois, os que estamos vivos e os que queden serán arrebatados con eles nas nubes, para atoparse co Señor no aire; e así estaremos sempre co Señor.

Xoán 6:40 E esta é a vontade do que me enviou: que todo aquel que ve ao Fillo e crea nel, teña vida eterna; e eu resucitareino no último día.

Xesús explica que os que cren nel terán vida eterna e resucitarán o último día.

1. Cre en Xesús e recibe a Vida Eterna

2. A promesa da resurrección no último día

1. Romanos 10:9-10 - "Que se confesas coa túa boca ao Señor Xesús e cres no teu corazón que Deus o resucitou de entre os mortos, serás salvo. Porque co corazón o home cre para a xustiza. ; e coa boca confesase para a salvación".

2. Efesios 2:8-9 - "Porque pola graza sodes salvos mediante a fe; e iso non por vós mesmos: é don de Deus: non por obras, para que ninguén se glorie".

Xoán 6:41 Entón os xudeus murmuraron contra el, porque dixo: Eu son o pan que baixou do ceo.

Os xudeus murmuraron en resposta a que Xesús afirmaba que era o pan que baixou do ceo.

1. Xesús, o pan do ceo: redescubrindo o milagre da Encarnación

2. Respondendo aos murmurios da dúbida: reafirmando a nosa fe no pan do ceo

1. Salmo 78: 24-25 - El fixo chover maná sobre eles para comer e deulles do gran do ceo. O home comeu do pan dos anxos; Envioulles comida en abundancia.

2. Xoán 3:16 - Porque tanto amou Deus ao mundo, que deu ao seu Fillo único, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna.

Xoán 6:42 E eles dixeron: Non é este Xesús, o fillo de Xosé, cuxo pai e nai coñecemos? como é entón que di: Eu baixei do ceo?

A xente da cidade natal de Xesús estaba confusa pola súa afirmación de que baixara do ceo aínda que coñecían aos seus pais terreais.

1. Xesús: O Home do Ceo

2. O misterio da identidade de Xesús

1. Xoán 3:13 - "Ninguén entrou ao ceo, excepto o que veu do ceo, o Fillo do Home".

2. Isaías 55:8-9 - "Porque os meus pensamentos non son os teus pensamentos, nin os teus camiños os meus camiños", declara o Señor. "Como os ceos son máis altos que a terra, así son os meus camiños máis altos que os teus camiños e os meus camiños. pensamentos que os teus pensamentos".

Xoán 6:43 Xesús respondeu e díxolles: Non murmuredes entre vós.

Xesús indica aos seus oíntes que non se queixan entre eles.

1: Deus quere que confiemos nel e non murmuremos nin nos queixamos.

2: Xesús estános ensinando a poñer a nosa fe nel e a non preocuparnos nin estar ansiosos.

1: Filipenses 4: 6-7 "Non te preocupes por nada, pero en calquera situación, mediante oración e petición, con acción de grazas, presentade as vosas peticións a Deus. E a paz

de Deus, que transcende todo entendemento, gardará os vosos corazóns. e as vosas mentes en Cristo Xesús".

2: Salmos 37:4-5 "Delecta-te no Señor, e el darache os desexos do teu corazón. Encomenda o teu camiño ao Señor; confía nel e el fará isto".

Xoán 6:44 Ninguén pode vir a min, se non o atrae o Pai que me enviou, e eu resucitareino no último día.

Deus é quen atrae a xente cara a el e, ao final, resucitará.

1: Deus quere achegarte

2: A promesa de Deus da vida eterna

1: Isaías 43:1 - "Pero agora así di o Señor que te creou, oh Xacob, e o que te formou, oh Israel: Non temas, porque eu te redimín, chameino polo teu nome; ti es meu. ."

2: Filipenses 2:13 - "Porque Deus é o que obra en vós tanto o querer como o facer, segundo o seu bo gusto".

Xoán 6:45 Está escrito nos profetas: E todos eles serán ensinados por Deus. Por iso, todo o que escoitou e soubo do Pai, vén a min.

A pasaxe afirma que todos os que oíron e aprenderon de Deus acudirán a Xesús.

1: Chamada de Deus para vir a Xesús

2: Escoita e aprende da Palabra de Deus

1: Xeremías 31:34 - "E xa non ensinarán cada un ao seu próximo, nin cada un ao seu irmán, dicindo: Coñece ao Señor, porque todos me coñecerán, dende o menor ata o maior", di. o Señor: porque perdoarei a súa iniquidade e xa non me acordarei do seu pecado".

2: Santiago 1:22-25 - "Pero facede a palabra, e non só oíntes, enganándovos a vós mesmos. Porque se alguén é oínte da palabra e non o fai, parécese a un home que contempla o seu rostro natural nun espello: pois vese a si mesmo e vaise, e enseguida

esquece o tipo de home que era. Pero quen mira a perfecta lei da liberdade e continúa nela, non sendo un oínte esquecedor, senón un realizador da obra, este home será bendito na súa obra".

Xoán 6:46 Non é que ninguén viu ao Pai, senón o que é de Deus, viu ao Pai.

Esta pasaxe ensínanos que ninguén viu ao Pai, agás o que é de Deus.

1. Deus é invisible e insondable

2. O don da fe no Señor

1. Isaías 40:28 - Non o sabías? Non escoitaches? O Señor é o Deus eterno, o Creador dos confíns da terra. Non se esvaece nin se cansa; o seu entendemento é inescrutable.

2. Hebreos 11:1 - Agora a fe é a seguridade das cousas que se esperan, a convicción das cousas que non se ven.

Xoán 6:47 En verdade, en verdade dígovos que o que cre en min ten vida eterna.

Xesús declara que os que cren nel terán vida eterna.

1. Xesús é a Chave da Vida Eterna

2. Cre e recibe a vida eterna

1. Romanos 10: 9-10 - Que se confesas coa túa boca ao Señor Xesús e cres no teu corazón que Deus o resucitou de entre os mortos, serás salvo.

2. Efesios 2:8-9 - Porque pola graza sodes salvos mediante a fe; e iso non de vós mesmos: é don de Deus: non de obras, para que ninguén se vante.

Xoán 6:48 Eu son o pan de vida.

Esta pasaxe revela que Xesús é o pan de vida, o que dá sustento e alimento espiritual aos que o seguen.

1. Xesús: o pan de vida - Explorando como Xesús nos nutre espiritualmente

2. Atopar forza e alimento en Xesús - Aprender a confiar en Xesús para o sustento

1. Isaías 55:1-2 - "Ven, todos os que tedes sede, ven ás augas; e os que non tes diñeiro, ven, compra e come! Ven, compra viño e leite sen diñeiro e sen custo. Por que gastar diñeiro no que non é pan, e o teu traballo no que non sacia?"

2. Salmo 34:8 - Proba e mira que o Señor é bo; bendito o que se refuxia nel.

Xoán 6:49 Os teus pais comeron maná no deserto e morreron.

Esta pasaxe enfatiza a importancia da alimentación espiritual, xa que só o sustento físico non conduce á vida eterna.

1: Xesús é o noso pan eterno de vida, e a través del podemos ter vida eterna.

2: Debemos buscar o alimento espiritual, xa que só o sustento físico non nos sustentará para sempre.

1: Mateo 4:4 - "Pero el respondeu: "Está escrito: Non só de pan vivirá o home, senón de toda palabra que sae da boca de Deus".

2: Salmo 34: 8 - "Oh, proba e mira que o Señor é bo! ¡Dichoso o home que se refuxia nel!"

Xoán 6:50 Este é o pan que baixa do ceo, para que un home coma del e non morra.

Esta pasaxe fala do pan de vida enviado do Ceo, que dará vida eterna.

1. O pan de vida: vivir para sempre na presenza de Deus

2. O don da vida eterna: aceptar o don de Deus

1. Xoán 3:16-17 - Porque tanto amou Deus ao mundo, que deu ao seu Fillo único, para

que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna.

2. Romanos 6:23 - Porque o salario do pecado é a morte, pero o don gratuíto de Deus é a vida eterna en Cristo Xesús, noso Señor.

Xoán 6:51 Eu son o pan vivo que baixou do ceo: se alguén come deste pan, vivirá para sempre; e o pan que eu darei é a miña carne, que darei pola vida do mundo. .

Esta pasaxe fala de que Xesús é o pan vivo que baixou do ceo, e que se comemos deste pan viviremos para sempre.

1. O pan de vida: como Xesús nos dá vida eterna

2. Comer a carne de Xesús: o que significa crer nel

1. Xoán 3:16 - "Porque tanto amou Deus ao mundo, que deu ao seu Fillo unigénito, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna".

2. Romanos 10:9 - "Se confesas coa túa boca que Xesús é o Señor e cres no teu corazón que Deus o resucitou de entre os mortos, serás salvo".

Xoán 6:52 Os xudeus pelexaban entre si, dicindo: Como pode este home darnos a súa carne para comer?

Os xudeus estaban confusos e discutían entre eles cando Xesús dixo que lles daría a súa carne para comer.

1. O pan de vida: invitación radical de Xesús

2. O misterio da Eucaristía: entender o don de Xesús

1. Isaías 55:1-2 - "Oh, todo o que ten sede, veña ás augas; e o que non ten diñeiro, veña, compre e come! Ven, compre viño e leite sen diñeiro e sen prezo.

2. Mateo 26:26-28 - "Agora, mentres comían, Xesús colleu pan e, despois de bendicilo, partiuno e deullo aos discípulos, e díxolles: "Tomade, comede, este é o meu corpo". E colleu unha copa, e despois de dar grazas deulles, dicíndolles: "Bebed dela todos, porque este é o meu sangue da alianza, que se derrama por moitos para o perdón dos pecados.

”

Xoán 6:53 Xesús díxolles: En verdade, en verdade dígovos: se non comedes a carne do Fillo do home e non bebedes o seu sangue, non teredes vida en vós.

Xesús dille aos seus seguidores que deben comer a súa carne e beber o seu sangue para ter vida dentro deles.

1. O pan de vida: explorando o significado das palabras de Xesús en Xoán 6:53

2. A nosa vida eterna: recibir o don de Xesús a través da súa carne e sangue

1. 1 Corintios 11: 23-26 - Xesús instaura a Cea do Señor

2. Ezequiel 16:6 - Deus promete ser a fonte de vida para Israel

Xoán 6:54 Quen come a miña carne e bebe o meu sangue, ten vida eterna; e resucitareino no último día.

Xesús está ofrecendo a vida eterna a aqueles que cren nel e consumen a súa carne e sangue.

1. Cre no poder do sacrificio de Xesús para proporcionar vida eterna.

2. Vivir co coñecemento de que Xesús nos resucitará no último día.

1. Xoán 3:16 - "Porque tanto amou Deus ao mundo que deu ao seu único Fillo, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna".

2. Romanos 10:9 - "Se declaras coa túa boca: "Xesús é o Señor" e cres no teu corazón que Deus o resucitou de entre os mortos, serás salvo".

Xoán 6:55 Porque a miña carne é verdadeira carne, e o meu sangue é verdadeira bebida.

Esta pasaxe de Xoán 6:55 enfatiza que Xesús é a fonte de verdadeiro sustento e alimento para os crentes.

1: Xesús é a fonte da vida - Xoán 6:55

2: O pan de vida - Xoán 6:55

1: Isaías 55:1-3 - Ven, todos os que tedes sede, ven ás augas; e ti que non tes cartos, ven, compra e come! Ven, compra viño e leite sen cartos e sen custo.

2: Mateo 4:4 - Xesús respondeu: "Está escrito: Non só de pan vivirá o home, senón de toda palabra que sae da boca de Deus".

Xoán 6:56 O que come a miña carne e bebe o meu sangue, habita en min, e eu nel.

A pasaxe explica que quen come a carne de Xesús e bebe o seu sangue habitará nel e el neles.

1. Xesús é a nosa fonte de vida - Xoán 6:56

2. Permanecer en Cristo - Xoán 6:56

1. Xoán 15:4-5 - Permanece en min, e eu en ti. Como a rama non pode dar froito por si mesma, se non permanece na vide; xa non podedes máis, se non permanecedes en min.

2. Gálatas 2:20 - Estou crucificado con Cristo; con todo, vivo; pero non eu, senón Cristo vive en min; e a vida que agora vivo na carne, vívoa pola fe do Fillo de Deus, quen me amou e se entregou a si mesmo por min.

Xoán 6:57 Como o Pai vivo me enviou, e eu vivo polo Pai, así o que me come, tamén vivirá por min.

Esta pasaxe subliña a importancia de vivir por Xesús, xa que Xesús vive polo Pai.

1. "Vivir a través de Xesús: a nosa fonte de vida"

2. "Comer o pan de vida: vivir por Xesús"

1. Romanos 6:4-5 - "Por iso fomos sepultados con el polo bautismo na morte, para que, como Cristo resucitou de entre os mortos pola gloria do Pai, así tamén nós camiñemos en novidade de vida. Porque se fomos plantados xuntos á semellanza da súa morte, estaremos tamén á semellanza da súa resurrección".

2. Colosenses 3:1-4 - "Entón, se resucitades con Cristo, buscade as cousas de arriba, onde Cristo está sentado á dereita de Deus. Pon o teu afecto nas cousas de arriba, non nas da terra. Porque estades mortos, e a vosa vida está escondida con Cristo en Deus. Cando Cristo, que é a nosa vida, apareza, entón tamén vós apareceredes con el na gloria".

Xoán 6:58 Este é o pan que baixou do ceo: non como os vosos pais comeron maná e morreron: o que coma deste pan vivirá para sempre.

Esta pasaxe fai referencia ao pan de vida que Xesús ofrece aos que cren nel, que traerá vida eterna.

1 - Vivir unha vida de fe: como Xesús ofrece a vida eterna

2 - Comer o pan da vida: como recibir a vida eterna

1 - Xoán 3:16 - "Porque tanto amou Deus ao mundo, que deu ao seu Fillo unigénito, para que todo aquel que cre nel non pereza, senón que teña vida eterna".

2 - Romanos 10:9 - "Que se confesas coa túa boca ao Señor Xesús, e cres no teu corazón que Deus o resucitou de entre os mortos, serás salvo".

Xoán 6:59 Estas cousas dixo na sinagoga, mentres ensinaba en Cafarnaúm.

Xesús ensinou na sinagoga de Cafarnaúm.

1. As ensinanzas de Xesús na sinagoga demostran a súa autoridade como Mestre e Guía.

2. Podemos aprender de Xesús como aplicar correctamente as escrituras ás nosas vidas.

1. Mateo 5:17-20 "Non pensedes que vin para abolir a Lei ou os Profetas; non vin para abolilos, senón para cumprilos. En verdade, dígovos, ata que pasen o ceo e a terra. , nin un ápice, nin un punto, pasará da Lei ata que todo estea cumprido. Polo tanto, quen relaxe un destes mandamentos máis pequenos e ensina a outros a facer o mesmo, será

chamado o menor no reino dos ceos, pero quen os cumpre. e os ensina serán chamados grandes no reino dos ceos.Porque vos digo que a non ser que a vosa xustiza supere a dos escribas e fariseos, nunca entraredes no reino dos ceos.

2. Colosenses 3:16 Que a palabra de Cristo habite en vós abundantemente, ensinándose e amonestándose uns a outros con toda sabedoría, cantando salmos e himnos e cánticos espirituais, con agradecemento nos vosos corazóns a Deus.

Xoán 6:60 Moitos dos seus discípulos, cando oíron isto, dixeron: Esta é unha palabra dura; quen pode escoitalo?

Despois de que Xesús falou sobre a necesidade de comer a súa carne e beber o seu sangue, moitos dos seus discípulos tiveron dificultades para entender esta afirmación e responderon con incredulidade.

1. As ensinanzas de Xesús están pensadas para ser escoitadas e comprendidas, aínda que sexan difíciles de comprender.

2. As palabras de Xesús teñen o poder de transformar a nosa vida se as escoitamos.

1. Mateo 11:28-29 - Ven a min, todos os que estás traballando e cargados, e eu vos darei descanso. Tomade sobre vós o meu xugo e aprendede de min, que son manso e humilde de corazón, e atoparedes descanso para as vosas almas.

2. Filipenses 4:8 - Finalmente, irmáns, todo o que é verdadeiro, todo o que é honrado, todo o que é xusto, todo o que é puro, todo o que é amable, todo o que é loable, se hai algo de excelencia, se hai algo digno de eloxio, pensa. sobre estas cousas.

Xoán 6:61 Cando Xesús soubo en si que os seus discípulos murmuraban por iso, díxolles: "Isto vos escandaliza?

Xesús preguntoulles aos seus discípulos se as súas palabras os estaban a ofender.

1. O amor de Xesús polos seus discípulos: unha meditación sobre Xoán 6:61

2. Como responder ás palabras ofensivas: unha lección de Xoán 6:61

1. Romanos 5:8 - Pero Deus demostra o seu amor cara a nós, en que mentres aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós.

2. Mateo 11:28-30 - Ven a min, todos os que estás traballando e cargados, e eu vos darei descanso. Tomade sobre vós o meu xugo e aprendede de min, que son manso e humilde de corazón, e atoparedes descanso para as vosas almas. Porque o meu xugo é doado, e a miña carga é leve.

Xoán 6:62 E se ves o Fillo do Home subir onde estaba antes?

A pasaxe fala da ascensión de Xesús e das implicacións do seu regreso.

1: Xesús está volvendo - Unha chamada a prepararse

2: Ascensión de Xesús - O que significa para nós

1: Feitos 1:11 - "Este mesmo Xesús, que foi quitado de vós para o ceo, volverá do mesmo xeito que o viches ir ao ceo".

2: Colosenses 3:1-4 - "Xa que resucitaches con Cristo, pon o teu corazón nas cousas de arriba, onde está Cristo, sentado á dereita de Deus. Pon a mente nas cousas de arriba, non nas terrestres. cousas. Porque morreches, e agora a túa vida está agochada con Cristo en Deus. Cando apareza Cristo, que é a túa vida, tamén ti aparecerás con el na gloria".

Xoán 6:63 É o espírito o que vivifica; a carne non serve de nada: as palabras que vos falo son espírito e son vida.

O espírito é o que dá vida, a carne non ten ningún beneficio. As palabras de Xesús son espírito e dan vida.

1. O poder da Palabra de Deus - Como as palabras de Xesús traen vida e transformación.

2. A importancia do Espírito - Como o espírito dá vida e dános poder.

1. Romanos 8:11 - "Pero se o Espírito do que resucitou a Xesús dos mortos habita en vós, o que resucitou a Cristo Xesús dos mortos tamén dará vida aos vosos corpos mortais polo seu Espírito que habita en vós".

2. Ezequiel 37:3-5 - "Preguntoume: "Fillo do home, poden vivir estes ósos?" Eu dixen: "Oh

Señor Soberano, só ti sabes". Entón díxome: "Profetiza a estes ósos e dilles: 'Ósos secos, escoitade a palabra do Señor! Isto é o que o Señor Soberano lles di a estes ósos: Vou facer entrar alento en vós, e volveredes á vida.

Xoán 6:64 Pero hai algúns de vós que non cren. Porque Xesús sabía dende o principio quen eran os que non crían e quen o traizoaba.

Xesús sabía dende o principio quen crería nel e quen o traizoaría.

1. A fidelidade de Xesús - Xesús sabía quen crería nel e permanecería fiel, a pesar do medo á traizón.

2. O Poder de Xesús - Xesús tiña o poder de mirar para o futuro e saber quen estará ao seu carón e quen se volvería contra el.

1. Isaías 41:10 - "Non temas, porque eu estou contigo; non te espantes, porque eu son o teu Deus; Fortalecerei, axudarei, apoiareino coa miña dereita xusta".

2. Hebreos 13:5 - "Mantén a túa vida libre do amor ao diñeiro e contentache co que tes, porque el dixo: "Nunca te deixarei nin te abandonarei".

Xoán 6:65 E dixo: Por iso vos dixen que ninguén pode vir a min, se non lle fose dado polo meu Pai.

Ninguén pode vir a Xesús sen o permiso de Deus Pai.

1. Conseguir a verdadeira salvación: confiar na guía de Deus

2. A graza do pai: a nosa única esperanza

1. Efesios 2:8-9 - Porque pola graza fuches salvo mediante a fe. E isto non é cousa túa; é o don de Deus.

2. Romanos 11:36 - Porque del e por el e para el son todas as cousas. A el sexa a gloria para sempre. Amén.

Xoán 6:66 A partir daquela moitos dos seus discípulos volveron e xa non andaban con el.

Moitos dos discípulos de Xesús abandonárono despois de darlle ensinanzas difíciles.

1. "O camiño difícil do discipulado"

2. "O reto de seguir a Xesús"

1. Mateo 8:19-22 - Chamada de Xesús a un discípulo para que o siga

2. Lucas 14:25-33 - O ensino de Xesús sobre o custo do discipulado

Xoán 6:67 Entón Xesús díxolles aos doce: Tamén vós queredes ir?

Xesús preguntoulles aos doce discípulos se o ían deixar coma os demais.

1. Non te rindas con Xesús cando fai preguntas difíciles.

2. Cando sexas probado, mantéñase firme con Xesús.

1. Hebreos 10:23 - Manteñamos firme a confesión da nosa esperanza sen vacilar, porque o que prometeu é fiel.

2. Santiago 1:12 - Benaventurado o que persevera na proba porque, tras superar a proba, esa persoa recibirá a coroa da vida que o Señor prometeu aos que o aman.

Xoán 6:68 Entón Simón Pedro respondeulle: Señor, a quen iremos? tes as palabras da vida eterna.

Simón Pedro declara a súa lealdade a Xesús, preguntándolle a quen máis poderían acudir para conseguir a vida eterna.

1. "Lealdade inquebrantable: unha ollada ao compromiso de Pedro con Xesús"

2. "As palabras da vida eterna: por que nos diriximos a Xesús"

1. Romanos 10:8-13 - Porque "todo aquel que invoque o nome do Señor será salvo".

2. Mateo 16:13-20 - Xesús pregunta aos seus discípulos quen din a xente que é, e Pedro responde: "Ti es o Cristo, o Fillo do Deus vivo".

Xoán 6:69 E nós cremos e estamos seguros de que ti es o Cristo, o Fillo do Deus vivo.

Xesús é afirmado polos seus discípulos como o Mesías, o Fillo do Deus vivo.

1. Reafirmando a Xesús como o Mesías: crendo na súa obra e poder

2. Coñecer a Xesús como Fillo de Deus: a chave da vida eterna

1. Isaías 9:6-7 - Porque un neno nos nace, un fillo nos dá; e o goberno estará sobre o seu ombreiro, e o seu nome chamarase Conselleiro marabilloso, Deus poderoso, Pai eterno, Príncipe da paz.

2. Mateo 16:13-17 - Cando Xesús chegou á rexión de Cesarea de Filipo, preguntoulles aos seus discípulos: "Quen din os homes que son eu, o Fillo do Home?" Entón dixeron: "Uns din Xoán o Bautista, outros Elías e outros Xeremías ou algún dos profetas". El díxolles: "Pero quen din que son eu?" Simón Pedro respondeu: "Ti es o Cristo, o Fillo do Deus vivo". Xesús respondeulle: "Bendito eres, Simón Bar-Xonás, porque non cho revelou a carne nin o sangue, senón o meu Pai que está no ceo".

Xoán 6:70 Xesús respondeulles: "Non vos escollín eu, doce, e un de vós é un demo?

Xesús preguntoulles aos doce discípulos se os elixira, e recordoulles que un deles era un demo.

1. Xesús escóllenos con coidado, pero sempre debemos desconfiar da influencia do demo nas nosas vidas.

2. O amor de Xesús por nós é tan grande que nos escolleu aínda cando sabía que un de nós sería un demo.

1. 1 Pedro 5:8-9 - "Sexa sobrio; estar atentos. O teu adversario, o demo, merodea como un león rugente, buscando a quen devorar. Resístelo, firme na túa fe..."

2. Efesios 6: 11-13 - "Vestide toda a armadura de Deus, para que poidades resistir os esquemas do diaño. Porque non loitamos contra a carne e o sangue, senón contra os gobernantes, contra as autoridades, contra os poderes cósmicos sobre esta escuridade presente, contra as forzas espirituais do mal nos lugares celestes.

Xoán 6:71 Falou de Xudas Iscariote, fillo de Simón, porque era el quen o entregaría, sendo un dos doce.

Xesús revelou que un dos seus doce discípulos, Xudas Iscariote, o traizoaría.

1. Como ser fiel a Deus en tempos de traizón

2. A importancia de cumprir os compromisos

1. Salmo 119:63 - Son compañeiro de todos os que te temen e dos que gardan os teus preceptos.

2. Mateo 26:45 - Entón acode aos seus discípulos e díxolles: "Dorme agora e descansa; velaquí, a hora chega e o Fillo do home é entregado en mans dos pecadores".

Xoán 7 describe a visita de Xesús á Festa dos Tabernáculos en Xerusalén, a controversia conseguinte sobre as súas ensinanzas e as diferentes opinións sobre a súa identidade.

1o Parágrafo: O capítulo comeza con Xesús movendo por Galilea, evitando Xudea porque os líderes xudeus alí buscaban a oportunidade de matalo. Non obstante, cando estaba preto a Festa Xudía dos Tabernáculos, os seus irmáns propuxéronlle que fose a Xudea abertamente para que os seus discípulos puidesen ver as obras que estaba a facer. Xesús respondeu que o seu tempo aínda non chegara por completo, pero que o deles sempre é correcto, entón subiu en privado despois de que eles marcharon (Xoán 7:1-10).

2º Parágrafo: Durante o festival, os xudeus buscábano murmurando especulacións sobre el, pero temen aos líderes ninguén falaba publicamente sobre el. A metade do festival, Xesús subiu aos patios do templo e comezou a ensinar, sorprendidos a moitos que se preguntaban como coñecía as escrituras sen telas estudadas. En resposta, apuntou que a ensinanza veu de Deus Pai, non do mesmo, quen escolle facer a vontade de Deus, entender se a ensinanza vén de Deus ou se falan por propia autoridade. aínda non chegou (Xoán 7:11-30).

Terceiro parágrafo: Na última festa do día máis importante, Xesús estivo de pé e dixo en voz alta: "Quen teña sede veña a min e beba. Quen cre en min, como di a Escritura, ríos auga viva brotarán deles». Este Espírito referido que os que crían nel recibiron máis tarde

porque o Espírito non fora dado porque Xesús aínda non fora glorificado, provocando división entre a multitude, uns dicindo "É Profeta", outros "El é Cristo", mentres que outros cuestionaban a posibilidade de que Cristo viñese de Galilea. con Nicodemo defendéndoo contra a condena total sen escoitar a defensa segundo a lei, o que provocou máis burlas o despido dos seus compañeiros deixando que cada un vaia a casa (Xoán 7:31-53).

Xoán 7:1 Despois diso, Xesús andou por Galilea, porque non quería andar en xudeu, porque os xudeus querían matalo.

Xesús evitou aos xudeus de Galilea porque buscaban matalo.

1: A protección de Deus sempre está aí para nós, sen importar as circunstancias.

2: Nunca debemos perder a esperanza, sen importar a oposición á que nos enfrontemos.

1: Salmo 23:4 "Aínda que camiñe polo val máis escuro, non temerei ningún mal, porque estás comigo; a túa vara e o teu bastón, eles me consolan".

2: Proverbios 3: 5-6 "Confía no Señor con todo o teu corazón e non te apoies no teu propio entendemento; en todos os teus camiños, sometete a el, e el endereitará os teus camiños".

Xoán 7:2 A festa dos tabernáculos dos xudeus estaba próxima.

Durante a festa dos tabernáculos dos xudeus, Xesús viaxaba a Xerusalén.

1. O amor de Xesús polo seu pobo: como Xesús mostrou o seu amor indo a Xerusalén durante a festa dos tabernáculos

2. Obediencia a Deus: a importancia de obedecer a Deus aínda que sexa difícil

1. Xoán 14:15 - "Se me amas, gardarás os meus mandamentos".

2. Mateo 28:20 - "E velaquí, estou contigo sempre, ata o fin do mundo".

Xoán 7:3 Os seus irmáns dixéronlle: "Vete de aquí e vai a Xudea, para que tamén os teus discípulos vexan as obras que ti fas".

Os irmáns de Xesús exhortáronlle a saír de Galilea e ir a Xudea para que os seus discípulos puidesen ver os milagres que estaba a facer.

1. O poder da fe: aprender a crer nos milagres

2. Seguindo a Vontade do Pai: Como Xesús obedeceu o consello dos seus irmáns

1. Heb 13: 5-6 - "Mantén a túa vida libre do amor ao diñeiro e contentache co que tes, porque el dixo: "Nunca te deixarei nin te abandonarei". Así que podemos dicir con confianza: "O Señor é o meu axudante; non terei medo; que pode facerme o home?"

2. Xoán 14:12-14 - "En verdade, en verdade, dígovos que quen cre en min tamén fará as obras que eu fago; e fará obras maiores ca estas, porque vou ao Pai. Todo o que pidades no meu nome, farémolo, para que o Pai sexa glorificado no Fillo. Se me preguntas algo no meu nome, fareino".

Xoán 7:4 Porque non hai ninguén que faga nada en segredo, e el mesmo busca ser coñecido abertamente. Se fas estas cousas, móstrate ao mundo.

Xesús anímanos a facer boas obras en público para que os demais se animen a facer o mesmo.

1. Facer o ben en público: mostrar ao mundo como seguir a Xesús pode cambiar vidas

2. O poder do servizo: marcar a diferenza nas vidas dos demais

1. Mateo 5:16 - "Deixa que a túa luz brille diante dos demais, para que vexan as túas boas obras e glorifiquen o teu Pai no ceo".

2. Gálatas 6:9 - "E non nos cansemos de facer o ben, porque no seu tempo segaremos, se non nos rendimos".

Xoán 7:5 Porque tampouco os seus irmáns creron nel.

Pasaxe: Aínda que Xesús fixera moitos signos milagrosos na súa cidade natal de Nazaret,

os seus irmáns non creron nel (Xoán 7:5).

Xesús non foi aceptado pola súa propia familia, a pesar dos moitos sinais que fixera.

1. Recoñecer a vontade de Deus en situacións difíciles: o exemplo de Xesús

2. O poder da fe a pesar da incredulidade: a historia de Xesús e os seus irmáns

1. Isaías 53:1 - "Quen creu na nosa mensaxe e a quen se lle revelou o brazo do Señor?"

2. Romanos 10:17 - "Así que a fe provén de escoitar, e oír pola palabra de Cristo".

Xoán 7:6 Xesús díxolles: "A miña hora aínda non chegou, pero o voso tempo está sempre preparado".

Xesús ensínanos que o noso tempo debe estar ao servizo de Deus.

1: O noso tempo é un agasallo de Deus, e debe ser usado para servilo.

2: Estamos chamados a dedicar o noso tempo e recursos a Deus e ao seu reino.

1: Colosenses 3:17 - E todo o que fagades de palabra ou de obra, facelo todo no nome do Señor Xesús, dando grazas a Deus e Pai por el.

2: Efesios 5:15-16 - Mira, entón, que andades con prudencia, non como tolos, senón como sabios, redimindo o tempo, porque os días son malos.

Xoán 7:7 O mundo non pode odiarte; pero a min odia, porque o testemuño, que as súas obras son malas.

O mundo odia a Xesús polo testemuño que dá sobre as malas obras do mundo.

1. Testemuñar en circunstancias desfavorables - Xoán 7:7

2. O custo de manterse firme na fe - Xoán 7:7

1. Romanos 12:2 - Non te conformes ao modelo deste mundo, senón transformate pola renovación da túa mente.

2. 1 Xoán 5:19 - Sabemos que somos fillos de Deus e que o mundo enteiro está baixo o control do maligno.

Xoán 7:8 Sube a esta festa: eu aínda non subo a esta festa, porque aínda non chegou o meu tempo.

Xoán 7:8 ensínanos a ter paciencia e agardar ata que sexa o momento axeitado para actuar.

1: A paciencia é unha virtude - Xoán 7:8

2: O tempo de Deus é perfecto - Xoán 7:8

1: Santiago 5:7-8 - Sede, pois, pacientes, irmáns, ata a vinda do Señor. Velaquí, o labrador agarda polo precioso froito da terra, e ten longa paciencia por el, ata que reciba a chuvia temperá e tardía.

2: Eclesiastés 3:1-8 - Para cada cousa hai un tempo, e un tempo para todo propósito baixo o ceo: un tempo para nacer e un tempo para morrer; un tempo para plantar e un tempo para arrincar o que se planta.

Xoán 7:9 Cando lles dixo estas palabras, quedou aínda en Galilea.

Xesús falou á multitude de Galilea e despois permaneceu na rexión.

1. A obediencia de Xesús ao plan de Deus: o exemplo da estadía de Xesús en Galilea

2. O poder das palabras: como o discurso de Xesús informou as súas accións

1. Mateo 4:23-24 - E Xesús percorreu toda Galilea, ensinando nas súas sinagogas, predicando o evanxeo do reino e curando toda enfermidade e toda enfermidade entre o pobo.

2. Xoán 9:4 - Debo facer as obras do que me enviou, mentres é de día: chega a noite, cando ninguén pode traballar.

Xoán 7:10 Pero cando os seus irmáns subiron, subiu tamén el á festa, non abertamente, senón como en segredo.

A Xoán lémbrase o seu deber para con Deus e vai á festa, pero faino de forma discreta.

1. O noso deber con Deus: mesmo en segredo

2. Vivir con discreción para cumprir coas nosas obrigas

1. Proverbios 16:2 Todos os camiños dun home son limpos aos seus propios ollos; pero o Señor pesa os espíritos.

2. Mateo 6:4-6 “Por tanto, non sexades coma eles. Porque o teu Pai sabe as cousas que precisas antes de que llo pidas. Deste xeito, polo tanto, ora: Pai noso que estás nos ceos, santificado sexa o teu nome. Chega o teu reino. Fágase a túa vontade na terra como no ceo.

Xoán 7:11 Entón os xudeus buscárono na festa e dixéronlle: Onde está?

Os xudeus buscaban a Xesús na festa.

1: Xesús está sempre preto de nós, aínda que non o atopemos.

2: Debemos buscar a Xesús en cada momento da nosa vida.

1: Xeremías 29:13 - "Buscarásme e atoparásme cando me busques con todo o teu corazón".

2: 1 Crónicas 16:11 - "Busca o Señor e a súa forza; busca continuamente a súa presenza!"

Xoán 7:12 E houbo moita murmuración entre a xente sobre el, porque uns dicían: "É un home bo; pero engana ao pobo.

A xente murmuraba sobre Xesús, uns dicían que era un home bo e outros que os enganaba.

1. O amor de Deus: ver a Xesús cos ollos da fe

2. O poder das palabras: verdade e engano

1. Xoán 3:16-17 - Porque tanto amou Deus ao mundo, que deu ao seu Fillo unigénito, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna.

17 Porque Deus non enviou ao seu Fillo ao mundo para condenalo; senón para que o mundo por medio del se salve.

2. Santiago 3:5-6 - Así mesmo a lingua é un membro pequeno e presume de grandes cousas. Velaí que gran cousa acende un pequeno lume!

6 E a lingua é un lume, un mundo de iniquidade: así é a lingua entre os nosos membros, que contamina todo o corpo e prende lume o curso da natureza; e prendese lume do inferno.

Xoán 7:13 Porén, ninguén falou del abertamente por medo dos xudeus.

Esta pasaxe pon de manifesto o perigo de falar abertamente de Xesús, xa que os xudeus tiñan unha opinión negativa del.

1: Deus dános a coraxe para falar aberta e audazmente de Xesús, a pesar do medo ao que pensen os demais.

2: Mesmo cando as probabilidades están en contra, debemos manternos firmes na nosa fe en Xesús.

1: Feitos 4:19-20 - "Pero Pedro e Xoán responderon e dixéronlles: Se é xusto ante Deus escoitarvos máis que a Deus, xulguede. Porque non podemos menos que falar das cousas que vimos e escoitamos".

2: Mateo 10:32-33 - "Por tanto, a quen me confesa diante dos homes, eu tamén o confesaré ante o meu Pai que está nos ceos. Pero a quen me negue diante dos homes, eu tamén lle negarei diante do meu Pai que está no ceo”.

Xoán 7:14 Xa a mediados da festa, Xesús subiu ao templo e ensinaba.

Xesús subiu ao templo no medio da festa e ensinou.

1. O poder da ensinanza de Xesús

2. Compromiso de Xesús coa súa misión

1. Isaías 55:11: "Así será a miña palabra que sae da miña boca; non volverá a min baleira, senón que cumprirá o que eu propoño, e terá éxito no que a enviei".

2. Mateo 9:35: "E Xesús percorreu todas as cidades e aldeas, ensinando nas súas sinagogas, proclamando o evanxeo do reino e curando toda enfermidade e toda aflicción".

Xoán 7:15 E os xudeus estaban marabillados, dicindo: Como sabe este home as letras, sen que nunca aprendeu?

Os xudeus marabilláronse coa capacidade de Xesús para comprender e ensinar aínda que non lle ensinaran formalmente.

1. O poder da palabra de Deus para transformar vidas

2. A importancia de recoñecer o potencial dos demais

1. Romanos 12:2 - Non te conformes a este mundo, senón transfórmate coa renovación da túa mente, para que, probando, poidas discernir cal é a vontade de Deus, o que é bo, aceptable e perfecto.

2. Filipenses 4:13 - Podo facer todas as cousas a través de quen me fortalece.

Xoán 7:16 Xesús respondeulles: "A miña doutrina non é miña, senón do que me enviou".

Preguntaron a Xesús sobre a súa doutrina e respondeu que viña do seu Pai.

1. A Autoridade da Doutrina de Xesús

2. A fonte da doutrina de Xesús

1. Mateo 28:18-20 - "E veu Xesús e díxolles: "Toda autoridade no ceo e na terra foime dada. Id, pois, e facede discípulos a todas as nacións, bautizándoos no nome do Pai e do Fillo e do Espírito Santo, ensinándolles a gardar todo o que che mandei. E velaquí, estou contigo sempre, ata a fin dos tempos".

2. Xoán 14:26 - "Pero o Auxiliador, o Espírito Santo, que o Pai enviará no meu nome, ensinaravos todas as cousas e lembraravos todo o que vos dixen".

Xoán 7:17 Se alguén quere facer a súa vontade, saberá da doutrina, se é de Deus ou se falo por min mesmo.

Esta pasaxe anímanos a buscar a vontade de Deus para comprender as súas ensinanzas.

1. Busca a vontade de Deus e comprende a verdade das súas ensinanzas

2. Pon a vontade de Deus por riba de todo e aprende a súa sabedoría

1. Xeremías 29:13 - "Buscarásme e atoparásme cando me busques con todo o teu corazón".

2. Santiago 1:5 - "Se algún de vós carece de sabedoría, que llo pida a Deus, que dá xenerosidade a todos sen reproche, e serálle dada".

Xoán 7:18 O que fala de si mesmo, busca a súa propia gloria;

Esta pasaxe enfatiza a importancia de buscar a gloria de Deus en vez de buscar a gloria persoal.

1: Busca a gloria de Deus en vez da túa

2: Nada inxusto na procura da gloria de Deus

1: Filipenses 2: 3-4 - "Non fagades nada por ambición egoísta ou por vana presunción. Máis ben, con humildade, valore aos demais por riba de vós mesmos, non mirando aos vosos propios intereses, senón a cada un de vós os intereses dos demais".

2: Santiago 4:10 - "Humilládevos diante do Señor, e el vos levantará".

Xoán 7:19 Moisés non vos deu a lei, e aínda ningún de vós a cumpre? Por que vas a matarme?

Xesús pregúntase por que os líderes xudeus intentan matalo aínda que teñan a lei de Moisés.

1. A hipocrisía de intentar matar a Xesús - Examinando as nosas accións á luz da lei de Moisés.

2. A singularidade de Xesús - Discutir a singularidade de Xesús en comparación coa lei de Moisés.

1. Mateo 5:17 - "Non pensedes que vin para abolir a Lei ou os Profetas; non vin para abolilos senón para cumprilos".

2. Santiago 2:10 - "Porque quen cumpre toda a lei, pero falla nalgún punto, será responsable de todo".

Xoán 7:20 A xente respondeu e dixo: Tes un demo. Quen vai matarte?

Xesús foi interrogado pola xente debido ás súas ensinanzas e acusárono de ter un demo.

1: As ensinanzas de Xesús eran tan radicais e revolucionarias que o pobo non podía comprendelas e así o acusou de estar posuído por un demo.

2: Debemos permanecer sempre abertos á verdade, aínda que sexa difícil de aceptar, xa que a nosa fe debe ser o suficientemente forte para manexala.

1: Xoán 8:32: "E coñeceredes a verdade, e a verdade vos fará libres".

2: Xoán 14:6: "Xesús díxolle: Eu son o camiño, a verdade e a vida; ninguén chega ao Pai, senón por min".

Xoán 7:21 Respondeu Xesús e díxolles: "Unha obra fixen, e todos vos marabillades".

Xesús declarou que realizou unha única obra e a xente quedou abraiada.

1. A obra de Xesús: un milagre asombroso

2. A marabilla da obra de Deus nas nosas vidas

1. Hebreos 2: 3-4 "Como escaparemos, se descoidamos unha salvación tan grande, que nun principio comezou a ser falada polo Señor, e foi confirmada para nós polos que o escoitaron; Deus tamén lles dá testemuño, tanto con sinais e prodixios, como con diversos milagres e dons do Espírito Santo, segundo a súa propia vontade?

2. Actos 2:22 "Vós homes de Israel, escoitade estas palabras: Xesús de Nazaret, un home aprobado por Deus entre vós mediante milagres, marabillas e sinais, que Deus fixo por medio de vós, como vós mesmos sabedes. ."

Xoán 7:22 Moisés deuvos a circuncisión; (non porque sexa de Moisés, senón dos pais;) e vós circuncidades un home en sábado.

A pasaxe analiza como Moisés deu a circuncisión aos israelitas, non pola súa propia autoridade, senón porque era algo que practicaban os antepasados dos israelitas.

1. A importancia de honrar aos nosos antepasados e ás súas tradicións.

2. A autoridade de Deus é maior que calquera autoridade humana.

1. Deuteronomio 10:16 - "Circuncida, pois, o prepucio do teu corazón, e non teñas máis pescozo".

2. Salmo 78: 5-7 - "Porque estableceu un testemuño en Xacob, e fixou unha lei en Israel, que mandou aos nosos pais, para que llo dean a coñecer aos seus fillos, para que a xeración vindeira os coñecese. mesmo os fillos que deberían nacer; quen se levantasen e llas comunicaran aos seus fillos: para que poñan a súa esperanza en Deus, e non esquezan as obras de Deus, senón gardan os seus mandamentos".

Xoán 7:23 Se un home recibe a circuncisión en sábado, para que a lei de Moisés non

sexa violada; ¿Estás enfadado comigo porque eu fixen un home enteiramente o día do sábado?

Xesús defende as súas accións de curación o sábado, preguntando á xente por que está enfadado se está facendo algo que está permitido polas leis de Moisés.

1. "Xesús e o sábado: modelando a obediencia aos mandamentos de Deus"

2. "Xesús e o sábado: o cura compasivo"

1. Mateo 12: 1-14 - Xesús é interrogado sobre os seus discípulos que collen grans o sábado

2. Deuteronomio 5:12-15 - Mandamento de Deus de observar o día de reposo

Xoán 7:24 Non xulgue segundo a aparencia, senón xulgue o xuízo xusto.

Xesús anímanos a tomar decisións baseadas nos feitos e na xustiza máis que nas aparencias.

1. Facer xuízos con xustiza - Xoán 7:24

2. Ver máis aló da superficie - Xoán 7:24

1. Proverbios 16:2 - "Todos os camiños dun home son puros aos seus propios ollos, pero o Señor pesa o espírito".

2. Colosenses 3:12 - "Vestíos, pois, como escollidos de Deus, santos e amados, corazóns compasivos, bondade, humildade, mansedumbre e paciencia".

Xoán 7:25 Algúns de Xerusalén dixeron entón: "Non é este a quen pretenden matar?

Algúns habitantes de Xerusalén preguntaron se estaba presente o home ao que intentaban matar.

1. Como podemos estar seguros de que seguimos a vontade de Deus e non a do home?

2. Cal é a resposta adecuada cando nos atopamos no medio dunha situación que parece ir en contra da nosa fe?

1. Mateo 22:36-40 - "'Mestre, cal é o gran mandamento da Lei?' E díxolle: "Amarás ao Señor, o teu Deus, con todo o teu corazón, con toda a túa alma e con toda a túa mente. Este é o mandamento grande e principal. O segundo é semellante: Amarás ao teu próximo. coma ti mesmo. Destes dous mandamentos dependen toda a Lei e os Profetas'".

2. Proverbios 14:12 - "Hai un camiño que lle parece correcto a un home, pero o seu fin é o camiño da morte".

Xoán 7:26 Pero velaquí, fala con audacia, e non lle din nada. Saben realmente os gobernantes que este é o mesmo Cristo?

Resumo: Xesús falou con audacia en público e, a pesar de que os gobernantes sabían que era o Mesías, optaron por permanecer en silencio.

1. A coraxe de Xesús para dicir a verdade fronte á oposición.

2. As consecuencias de optar por gardar silencio ante a verdade.

1. Mateo 10:32-33 - "A quen me recoñeza diante dos demais, eu tamén o recoñecerei diante do meu Pai que está no ceo. Pero a quen me renegue diante dos demais, voume negar diante do meu Pai do ceo".

2. Isaías 41:10 - "Así que non teñas medo, porque eu estou contigo; non te asustes, porque eu son o teu Deus. Fortalecereiche e axudarei, apoiareino coa miña dereita xusta".

Xoán 7:27 Con todo, sabemos de onde é este home, pero cando Cristo vén, ninguén sabe de onde é.

A pasaxe suxire que ninguén sabe de onde virá Xesús cando chegue.

1. O misterio de Xesús: explorando o descoñecido

2. O poder da fe: crer no invisible

1. Isaías 40:13 - Quen dirixiu o Espírito do Señor, ou sendo o seu conselleiro ensinouno?

2. Lucas 17: 20-21 - E cando lle preguntaron os fariseos cando viría o reino de Deus, respondeulles: "O reino de Deus non vén con observación: nin eles dirán: velaquí! ou, velaí! pois, velaquí, o reino de Deus está dentro de ti.

Xoán 7:28 Entón Xesús clamou no templo mentres ensinaba, dicindo: Os dous me coñecedes e sabedes de onde son.

Xesús ensinou no templo, proclamando que foi enviado por Deus e que o pobo non coñecía a verdadeira identidade de Deus.

1. A misión e o ensino de Xesús eran de Deus e non de si mesmo.

2. Debemos recoñecer a verdade de Deus e procurar entendela.

1. Xoán 8:12: "Xesús faloulles de novo, dicindo: "Eu son a luz do mundo. Quen me segue non andará nas tebras, senón que terá a luz da vida".

2. Salmo 34: 8, "Oh, proba e mira que o Señor é bo! Benaventurado o home que se refuxia nel!"

Xoán 7:29 Pero eu coñézoo, porque eu son del, e el me enviou.

Xesús declarou que coñece a Deus porque foi enviado por el.

1. Todos estamos conectados con Deus a través de Xesús.

2. Coñecer a Deus é un privilexio que vén por medio de Xesús.

1. Xoán 1:1-5 - No principio era a Palabra, e a Palabra estaba con Deus, e a Palabra era Deus.

2. Mateo 28:19-20 - Vai, pois, e fai discípulos de todas as nacións, bautizándoos no nome

do Pai e do Fillo e do Espírito Santo.

Xoán 7:30 Entón procuraron collelo, pero ninguén lle puxo as mans, porque aínda non chegou a súa hora.

Xesús foi buscado para ser tomado polos que se opoñían a el, pero ningún deles puido impoñerlle as mans porque aínda non chegara a súa hora.

1. Aprendendo a confiar no tempo de Deus - Debemos confiar en que o tempo de Deus é perfecto, aínda que non teña sentido para nós.

2. O poder na espera - Ás veces, o máis poderoso que podemos facer é esperar pacientemente a que o plan de Deus se desenvolva nas nosas vidas.

1. Isaías 55: 8-9 - "Porque os meus pensamentos non son os teus pensamentos, nin os teus camiños os meus camiños, di o Señor. Porque como os ceos son máis altos que a terra, así son os meus camiños máis altos que os teus camiños, e pensamentos que os teus pensamentos".

2. Santiago 4:13-15 - "Ide agora, vós que din: Hoxe ou mañá iremos a tal cidade, e permaneceremos alí un ano, e mercaremos e venderemos, e obteremos ganancias; que será o día de mañá. Pois cal é a túa vida? É mesmo un vapor que aparece por un pouco e despois desaparece. Por iso debes dicir: Se o Señor quere, viviremos e faremos isto. , ou iso".

Xoán 7:31 E moitos da xente creron nel e dixeron: "Cando veña Cristo, fará máis milagres que estes que fixo este home?

Moitas das persoas quedaron abraiadas polos milagres de Xesús e preguntáronse se faría aínda máis cando volvese.

1. Os milagres de Xesús: sinais dun poder maior

2. Cre en Xesús: unha mensaxe dos milagres

1. Mateo 11:2-5 - O testemuño de Xesús de Xoán o Bautista

2. Isaías 35:5-6 - A promesa de Deus de curación e restauración

Xoán 7:32 Os fariseos escoitaron que a xente murmuraba tales cousas sobre el; e os fariseos e os sumos sacerdotes enviaron oficiais para levalo.

Os fariseos e os sumos sacerdotes escoitaron á xente murmurar sobre Xesús e enviaron oficiais para arrestalo.

1. O poder dos rumores - Como os fofocas e os rumores poden influír nas nosas decisións e accións.

2. A inevitabilidade da persecución - exemplo de perseveranza de Xesús ante a oposición.

1. Santiago 3: 5-6 - "Así a lingua é un membro pequeno, e presume de grandes cousas. Velaquí que gran cousa acende un pequeno lume! E a lingua é un lume, un mundo de iniquidade: así é o lume. lingua entre os nosos membros, que contamina o corpo enteiro e incendia o curso da natureza, e prenda lume do inferno".

2. Mateo 5: 10-12 - "Felices os que son perseguidos por mor da xustiza, porque deles é o reino dos ceos. Benaventurados vós, cando os homes vos insulten e persigan e digan todo tipo de mal. contra vós en mentira, por causa miña. Alegrádevos e alegrade moito, porque grande é a vosa recompensa no ceo, pois así perseguiron aos profetas que foron antes de vós".

Xoán 7:33 Xesús díxolles: "Aínda estou convosco un pouco, e entón vou ao que me enviou".

Xesús informa aos seus discípulos que pronto os deixará para volver ao seu Pai.

1: Xesús quérenos tanto que dá gusto por nós a súa vida.

2: Xesús é o noso último exemplo de abnegación e obediencia.

1: Xoán 10: 17-18 - "Por iso dígovos que o Fillo non pode facer nada por si mesmo, senón o que ve facer ao Pai; porque todo o que fai, isto tamén o fai o Fillo. Porque o Pai. ama o Fillo e móstralle todas as cousas que el mesmo fai, e amosaralle obras maiores ca estas, para que vos marabilades".

2: Filipenses 2:5-8 - "Deixade estar en vós este pensamento, que tamén foi en Cristo

Xesús: quen, sendo na forma de Deus, non pensou que era un roubo ser igual a Deus, senón que non se facía honrar, e tomou sobre el a forma de servo, e fíxose a semellanza dos homes: e sendo atopado como un home, humillóuse a si mesmo e fíxose obediente ata a morte, ata a morte de cruz".

Xoán 7:34 Buscaredesme e non me atoparedes; e onde estou, alí non podedes vir.

Xesús dilles aos seus discípulos que non o atoparán e que non poden ir onde está.

1. A importancia da fe en Xesús: buscalo aínda que non se ve

2. Ascensión de Xesús: a inaccesibilidade do ceo

1. Hebreos 11:6 - Pero sen fe é imposible agradarlle: porque o que se achega a Deus ten que crer que o é, e que é recompensador dos que o buscan con dilixencia.

2. Lucas 24:50-51 - E levounos ata Betania, e ergueu as mans e bendiciunos. E aconteceu que, mentres os bendiciu, separouse deles e levárono ao ceo.

Xoán 7:35 Entón os xudeus dixeron entre si: Onde irá para que non o atopemos? ¿Irá aos dispersos entre os xentís e ensinará aos xentís?

Os xudeus preguntaban se Xesús iría aos xentís para ensinalos.

1. Xesús: o servo de todas as nacións

2. Indo máis aló das nosas zonas de confort

1. Feitos 10:34-35 "Entón Pedro comezou a falar: "Agora comprendo que Deus non mostra favoritismos, senón que acepta de toda nación a quen lle teme e fai o correcto".

2. Romanos 10:12-13 "Porque non hai diferenza entre o xudeu e o xentil: o mesmo Señor é o Señor de todos e bendice ricamente a todos os que o invocan, porque: "Todo aquel que invoque o nome do Señor será salvo. .""

Xoán 7:36 Que maneira de dicir é o que dixo: "Me buscaréis e non me atoparedes; e onde estou, alí non podedes vir?

Esta pasaxe de Xoán 7 fala da seguridade de Xesús de que o atoparán aqueles que o buscan e de que estará nun lugar ao que non poden alcanzar aqueles que non cren nel.

1. O consolo de coñecer a Xesús: confiar na promesa de Xesús de que o atopará

2. O reto de crer: asumir a responsabilidade de buscar a Xesús

1. Xeremías 29:13 - "E me buscaredes e me atoparedes, cando me busquedes con todo o voso corazón".

2. Xoán 4:23 - "Pero chega a hora, e agora é, na que os verdadeiros adoradores adorarán ao Pai en espírito e en verdade, porque o Pai busca tales que o adoren".

Xoán 7:37 No último día, aquel gran día da festa, Xesús púxose de pé e berrou, dicindo: Se alguén ten sede, que veña a min e beba.

Xesús invita a todos os que teñen sede a que se acheguen a el e beban.

1: Refrescate Xesús: Para os que teñen sede.

2: Beber do pozo de Xesús: saciar a sede.

1: Isaías 55:1-2 - "Ven, todos os que tedes sede, ven ás augas; e ti que non tes cartos, ven, compra e come! Ven, compra viño e leite sen diñeiro e sen custo".

2: Apocalipse 22:17 - "O Espírito e a noiva din: "Ven!" E quen oia diga: "Ven!" Que veña o que teña sede, e o que queira, que tome o agasallo da auga da vida".

Xoán 7:38 O que cre en min, como di a Escritura, do seu ventre correrán ríos de auga viva.

Xesús proclama que os que cren nel serán bendecidos cunha abundancia de bendicións espirituais.

1. A Auga Viva de Xesús: Abundantes Bendicións Espirituais

2. Ríos de auga viva: as bendicións de crer en Xesús

1. Ezequiel 47:1-12 - A visión do río de auga viva

2. Isaías 55:1 - Unha invitación a vir ao Señor pola auga da vida.

Xoán 7:39 (Pero isto falou do Espírito, que deberían recibir os que cren nel: porque o Espírito Santo aínda non foi dado, porque Xesús aínda non foi glorificado.)

A pasaxe discute como Xesús falou do Espírito que recibirían os crentes, pero o Espírito Santo aínda non fora dado porque Xesús non fora glorificado.

1. Crer en Xesús e no Poder do Espírito Santo

2. A fe e o don do Espírito Santo

1. Feitos 2:38 (Entón Pedro díxolles: Arrepentídevos e bautícese cada un de vós no nome de Xesucristo para a remisión dos pecados, e recibiredes o don do Espírito Santo).

2. Efesios 4:30 (E non contristeis o Espírito Santo de Deus, polo cal estades selados para o día da redención).

Xoán 7:40 Moitos da xente, polo tanto, ao escoitar esta palabra, dicían: "En verdade, este é o profeta".

Moitas persoas escoitaron as palabras de Xesús e crían que era o profeta.

1. Escoita as palabras de Xesús: como as súas ensinanzas poden achegarnos a Deus

2. Crer en Xesús: facerse discípulo do Mesías

1. Deuteronomio 18:15-19 - O Señor fala dun profeta como Moisés.

2. Xoán 1:45 - Filipe declarando que Xesús era o Mesías prometido.

Xoán 7:41 Outros dicían: Este é o Cristo. Pero algúns dixeron: "Vai saír Cristo de Galilea?

Houbo un debate entre a xente sobre se o home Xesús era o Cristo, e algúns preguntaron se o Cristo viría de Galilea.

1. Xesús: O Cristo que necesitamos

2. A singularidade da orixe de Cristo

1. Isaías 9:6-7 - Porque un neno nos nace, un fillo nos dá; e o goberno estará sobre o seu ombreiro, e o seu nome chamarase Conselleiro marabilloso, Deus poderoso, Pai eterno, Príncipe da paz.

2. Mateo 2:23 - E foi e viviu nunha cidade chamada Nazaret, para que se cumprira o dito polos profetas: "Chamarase Nazareno".

Xoán 7:42 Non di a Escritura que Cristo vén da descendencia de David e da cidade de Belén, onde estaba David?

Esta pasaxe destaca o feito de que Xesús naceu da estirpe de David e na cidade de Belén.

1. A encarnación milagrosa: como Cristo cumpriu a Escritura

2. A Maxestade de Xesús: como se predixo o seu nacemento

1. Isaías 9:6-7: Porque un neno nos naceu, un fillo nos é dado; e o goberno estará sobre o seu ombreiro, e o seu nome chamarase Conselleiro marabilloso, Deus poderoso, Pai eterno, Príncipe da paz.

2. Miqueas 5:2: Pero ti, Belén Efrata, que eres moi pequena para estar entre os clans de Xudá, de ti sairá para min un que ha de gobernar en Israel, cuxa orixe é desde antigo. dende tempos antigos.

Xoán 7:43 Entón houbo división entre o pobo por mor del.

O pobo dividiuse sobre Xesús.

1. A división de Xesús: como superar o conflito

2. O poder de Xesús: como a súa presenza nos pode unir

1. Romanos 14:13-14 - Polo tanto, xa non nos xulguemos os uns aos outros, senón que decidimos nunca poñer un obstáculo ou obstáculo no camiño dun irmán.

2. 1 Corintios 1:10-13 - Pógovos, irmáns, polo nome do noso Señor Xesucristo, que todos esteades de acordo, e que non haxa divisións entre vós, senón que esteades unidos na mesma mente. e o mesmo xuízo.

Xoán 7:44 E algúns deles quixeron collelo; pero ninguén lle puxo as mans.

Xoán 7:44 é unha pasaxe sobre Xesús evitando o arresto.

1. Non teñas medo de defender o que é correcto.

2. Deus protexerá aos que o serven fielmente.

1. Isaías 41:10 - "Non teñas medo, porque eu estou contigo; non te asustes, porque eu son o teu Deus; fortalecereiche, axudarei, apoiareino coa miña dereita xusta".

2. Salmo 27: 1 - "O Señor é a miña luz e a miña salvación; a quen hei de temer? O Señor é a fortaleza da miña vida; a quen teño medo?"

Xoán 7:45 Entón os oficiais acudiron aos sumos sacerdotes e aos fariseos; e dixéronlles: Por que non o trouxeches?

Os oficiais preguntaron aos sumos sacerdotes e aos fariseos por que non lles trouxeran a Xesús.

1. O poder de facer preguntas para descubrir a verdade.

2. A importancia de cumprir o prometido.

1. Lucas 6:46-49, Por que me chamas "Señor, Señor" e non fas o que eu digo?

2. Lucas 11:9-10, Busca e atoparás; chama e abriráselle a porta.

Xoán 7:46 Os oficiais responderon: Nunca ninguén falou coma este.

Os oficiais quedaron abraiados coas palabras de Xesús.

1: As palabras de Xesús son unha fonte de asombro e temor.

2: Debemos esforzarnos por falar coa mesma sabedoría e autoridade que Xesús.

1: Isaías 55:8-9 "Porque os meus pensamentos non son os teus pensamentos, nin os teus camiños os meus camiños, di o Señor. Porque como os ceos son máis altos que a terra, así son os meus camiños máis altos que os teus camiños, e os meus pensamentos. que os teus pensamentos".

2: Santiago 3:17 "Pero a sabedoría que vén de arriba é primeiro pura, despois pacífica, amable e fácil de pedir, chea de misericordia e bos froitos, sen parcialidade e sen hipocrisía".

Xoán 7:47 Entón os fariseos respondéronlles: Tamén vós estades enganados?

Os fariseos preguntaron se a xente que escoitaba a Xesús tamén estaba enganada.

1. Nada está escondido de Deus - Eclesiastés 12:14

2. Presta atención ás Palabras de Sabedoría - Proverbios 23:23

1. Romanos 12:2 - Non te conformes ao modelo deste mundo, senón transformate pola renovación da túa mente.

2. Salmo 119:104 - A través dos teus preceptos teño entendemento; polo tanto, odio todo camiño falso.

Xoán 7:48 ¿Creu nel algún dos gobernantes ou dos fariseos?

Esta pasaxe pregunta se algún dos gobernantes xudeus ou fariseos creu en Xesús.

1. A cegueira do corazón: como botamos de menos a presenza de Deus nas nosas vidas

2. O poder da fe: como a crenza nos pode transformar

1. Romanos 10:14-17 - Como se salvará todo aquel que invoque o nome do Señor.

2. Xoán 3:16-17 - Como Deus enviou o seu fillo ao mundo para que quen crea nel non pereza senón que teña vida eterna.

Xoán 7:49 Pero este pobo que non coñece a lei está maldito.

A xente que non coñece a lei está maldita.

1: Non esquezas o teu deber con Deus e coa lei; porque só seguindo a lei podes ser salvado.

2: Non ignores a lei, porque a vontade de Deus é que a obedezamos; e os que non o fagan serán malditos.

1: Santiago 2:10-12 - "Porque quen cumpre toda a lei, pero falla nalgún punto, é responsable de todo. Porque o que dixo: "Non cometas adulterio", tamén dixo: "Non asasinas". Se non cometes adulterio, senón asasinas, convertécheste nun transgresor da lei. Así fala e actúa como os que deben ser xulgados pola lei da liberdade".

2: Mateo 5:17-19 - "Non pensedes que vin para abolir a Lei ou os Profetas; non vin para abolilos, senón para cumprilos. Porque de verdade vos digo, ata que o ceo e a terra desaparezan, non a letra máis pequena, nin o máis mínimo trazo de pluma, desaparecerá de ningún xeito da Lei ata que todo estea cumprido. Polo tanto, quen deixe de lado un destes mandamentos máis pequenos e ensine a outros en consecuencia será chamado o menor no reino dos ceos. , pero quen practica e ensina estes mandamentos será chamado grande no reino dos ceos".

Xoán 7:50 Nicodemo díxolles: (O que foi a Xesús de noite, sendo un deles)

Nicodemo afirma que Xesús é o Mesías.

1. Que significa ser seguidor de Xesús?

2. Como podemos vivir a nosa fe en Xesús?

1. Xoán 3:1-21 - Nicodemo visita a Xesús

2. Romanos 10:9-10 - Confesar coa boca e crer no corazón leva á salvación

Xoán 7:51 ¿A nosa lei xulga a alguén antes de que o escoite e saiba o que fai?

Esta pasaxe pregúntase se a lei debería xulgar a unha persoa antes de ser escoitada e entendida.

1. A lei de Deus non é unha ferramenta para o xuízo, senón unha fonte de graza e entendemento.

2. Debemos esforzarnos por escoitar e comprender aos demais antes de xulgar.

1. Santiago 2:12-13 - "Fala e actúa como os que van ser xulgados pola lei que dá liberdade, porque o xuízo sen misericordia será mostrado a quen non foi misericordioso. A misericordia triunfa sobre o xuízo".

2. Mateo 7:1-5 - "Non xulgues, ou ti tamén serás xulgado. Porque do mesmo xeito que xulgas aos demais, serás xulgado, e coa medida que uses, medirase a ti. Por que Miras a mota de serrín que hai no ollo do teu irmán e non fas caso da táboa do teu propio ollo? Como lle podes dicir ao teu irmán: "Déixame quitar a mota do teu ollo", cando hai todo o tempo. unha táboa no teu propio ollo? Hipócrita, quítalle primeiro a táboa do teu propio ollo, e despois verás ben para quitar a mota do ollo do teu irmán".

Xoán 7:52 Respondéronlle: "Ti tamén es de Galilea? Busca e mira, porque de Galilea non xurdiu ningún profeta.

Os xefes relixiosos da época de Xesús preguntáronlle se era de Galilea, porque nunca de Galilea xurdiu ningún profeta.

1. Xesús foi desprezado e rexeitado por aqueles que deberían saber mellor.

2. Non debemos ser rápidos para xulgar a alguén en función da súa orixe.

1. Isaías 53:3 - Foi desprezado e rexeitado polos homes, un home de tristezas e familiarizado coa dor.

2. Mateo 7:1 - Non xulgues, para que non sexas xulgado.

Xoán 7:53 E cada un foi á súa casa.

Esta pasaxe describe como o pobo xudeu se dispersou despois da Festa dos Tabernáculos.

1. A importancia de gardar os días santos de Deus

2. A bendición da unidade e da confraternidade

1. Feitos 2:1-4 - A chegada do Espírito Santo en Pentecostés

2. Salmo 133: 1 - Que bo e agradable é cando o pobo de Deus vive unido.

Xoán 8 narra o incidente da muller sorprendida en adulterio, o discurso de Xesús sobre a súa identidade e orixe divinas e a polémica conseguinte cos líderes xudeus.

1o parágrafo: O capítulo comeza con Xesús ensinando nos atrios do templo cando os escribas e os fariseos levaron ante el unha muller sorprendida en adulterio. Preguntáronlle se debía ser apedreada segundo a lei de Moisés, tratando de atrapalo. En vez de responder directamente, Xesús escribiu no chan e dixo: "Quen de vós estea sen pecado lle tire primeiro pedra". Condenados polas súas propias conciencias, saíron un a un ata que só quedou Xesús cunha muller alí parada á que soltou dicindo: "Tampouco eu te condeno, vai agora deixa o teu pecado da vida". (Xoán 8:1-11).

Segundo parágrafo: Despois deste incidente, Xesús declarouse "a luz do mundo" prometendo que os que o seguen nunca andarán nas tebras, senón que terán vida lixeira. En resposta, afirmou que aínda que testemuñe sobre si mesmo, o testemuño é válido porque sabe de onde veu ir máis alá acusándoos a xulgar por normas humanas sen saber que Deus Pai o enviou (Xoán 8:12-20).

Terceiro parágrafo: A pesar da súa continua incredulidade e confusión sobre a súa identidade, reiterou a morte inminente a incredulidade do pecado resultante porque non pode ir onde se declara a non ser que crean que "Eu son el" morrerá por pecados que causan división entre os xudeus, algúns cren outros que buscan apoderarse del aínda non. un puxolle a man porque a súa hora aínda non chegara para concluír coa afirmación da alegría de Abraham, o día de ver a alegría, a polémica afirmación da preexistencia antes de Abraham "Antes de que Abraham nacese eu son". que os levaba collendo pedras apedreanlle pero escapou escondeuse (Xoán 8:21-59).

Xoán 8:1 Xesús foi ao monte das Olivas.

Xesús foi ao monte das Oliveiras para ensinar aos seus discípulos.

1. A importancia do ensino: Xesús no monte das oliveiras

2. Aprendendo de Xesús: unha viaxe ao monte das oliveiras

1. Mateo 28:18-20 - E veu Xesús e díxolles: "Toda a autoridade no ceo e na terra foime dada. Id, pois, e facede discípulos a todas as nacións, bautizándoos no nome do Pai e do o Fillo e do Espírito Santo, ensinándolles a gardar todo o que che mandei, e velaquí que estou contigo sempre, ata o fin do mundo".

2. Feitos 1: 1-8 - No primeiro libro, Teófilo, tratei todo o que Xesús comezou a facer e a ensinar, ata o día en que foi levantado, despois de que deu ordes polo Espírito Santo ao Espírito Santo. apóstolos que el escollera. Presentouse a eles vivo despois do seu sufrimento por moitas probas, presentándoselles durante corenta días e falando do reino de Deus. E mentres se quedaba con eles mandoulles que non marchasen de Xerusalén, senón que agardasen a promesa do Pai, que, dixo: «Oíches de min; porque Xoán bautizou con auga, pero ti serás bautizado co Espírito Santo dentro de poucos días".

Xoán 8:2 E de mañá cedo volveu ao templo, e toda a xente veu a el; e sentouse e ensinounos.

Xoán ensinou á xente no templo pola mañá cedo.

1. The Power of Early Rising: Aprendendo do exemplo de John

2. Investir na túa vida espiritual: facer tempo para Deus

1. Salmo 5:3 - "Pola mañá, Señor, escoitas a miña voz; pola mañá expoño as miñas peticións diante de ti e espero con expectativa".

2. Proverbios 8:17 - "Amo aos que me queren, e os que me buscan atópanme".

Xoán 8:3 E os escribas e os fariseos trouxéronlle unha muller sorprendida en adulterio; e cando a puxeron no medio,

Os escribas e os fariseos leváronlle a Xesús unha muller sorprendida en adulterio.

1. O poder da misericordia: aprendendo do exemplo de Xesús

2. Xesús e a lei: examinando as nosas propias accións

1. Santiago 2:13 - "Porque o xuízo é sen misericordia para quen non ten misericordia. A misericordia triunfa sobre o xuízo".

2. Lucas 6:36-37 - "Sed misericordiosos, como o voso Pai é misericordioso. Non xulgues, e non serás xulgado; non condenes, e non serás condenado; perdoa, e serás perdoado".

Xoán 8:4 Eles dinlle: Mestre, esta muller foi tomada en adulterio, no mesmo acto.

Esta pasaxe trata sobre unha muller que foi sorprendida no acto de adulterio e levada a Xesús para o xuízo.

1. O poder da redención: a graza e o amor de Deus no perdón

2. Un exame do noso propio pecado: recoñecer e confrontar os nosos propios defectos

1. Romanos 6:23 - Porque o salario do pecado é a morte, pero o don gratuíto de Deus é a vida eterna en Cristo Xesús, noso Señor.

2. Isaías 1:18 - "Ven agora, razoemos xuntos", di o Señor. "Aínda que os teus pecados sexan coma escarlata, serán brancos coma a neve; aínda que sexan vermellos coma o carmesí, serán coma a la".

Xoán 8:5 Moisés na lei mandounos que tales fosen apedreados, pero ti que dis?

A pasaxe discute o feito de que Moisés mandou lapidar por certas ofensas e a resposta de Xesús.

1. Misericordia de Xesús: entender o ensino de Xesús sobre a misericordia e a graza á luz da lei de Moisés.

2. A Lei e a Graza: Comparar e contrastar as leis do Antigo Testamento coa graza de Xesús.

1. Romanos 6:14 - Porque o pecado non dominará sobre ti, porque non estás baixo a lei, senón baixo a graza.

2. Mateo 5:17-18 - "Non pensedes que vin para abolir a Lei ou os Profetas; non vin para abolilos, senón para cumprilos. En verdade, dígovos, ata que pasen o ceo e a terra. lonxe, nin un ápice, nin un punto, pasará da Lei ata que todo estea cumprido".

Xoán 8:6 Isto dixeron, tentándoo, para que tivesen que acusalo. Pero Xesús inclinouse e co dedo escribiu no chan, coma se non os escoitase.

Xoán estaba sendo tentado polos que o rodeaban, pero Xesús inclinouse e escribiu no chan, ao parecer ignorando a tentación.

1. Deus dános a forza para resistir a tentación.

2. Debemos usar a sabedoría para discernir como responder á tentación.

1. Santiago 1:13-15 - "Que ninguén diga cando sexa tentado: "Estou sendo tentado por Deus", porque Deus non pode ser tentado polo mal, e el mesmo non tenta a ninguén. Pero cada un é tentado cando é atraído e seducido polo seu propio desexo. Entón o desexo, cando concibiu, dá a luz o pecado, e o pecado, cando xa crece, dá a morte".

2. Hebreos 4:15-16 - "Porque non temos un sumo sacerdote que non poida compadecerse das nosas debilidades, senón un que en todos os aspectos foi tentado como nós, pero sen pecar. preto do trono da graza, para que recibamos misericordia e atopemos graza para axudar nos momentos de necesidade".

Xoán 8:7 Entón, cando seguían preguntándolle, ergueuse e díxolles: O que de vós estea

sen pecado, que primeiro lle bote unha pedra.

A pasaxe destaca a chamada de Xesús á humildade e á xustiza, instando á xente a xulgar o seu propio pecado antes de condenar a outro.

1. "O poder da humildade: como a graza de Deus pode axudarnos a xulgar con xustiza"

2. "A xustiza aos ollos de Deus: aprender a amar e perdoar"

1. Santiago 4:12 - "Só hai un lexislador e xuíz, quen pode salvar e destruír. Pero ti quen es para xulgar ao teu próximo?"

2. Mateo 7:5 - "Hipócrita, quítalle primeiro a táboa do teu propio ollo, e despois verás claramente para quitar a mota do ollo do teu irmán".

Xoán 8:8 E de novo inclinouse e escribiu no chan.

Xoán estaba escribindo no chan en sinal de humildade.

1: A humildade é unha virtude que nos pode guiar na nosa vida cotiá.

2: Podemos sacar forza e sabedoría do exemplo de Xesús en Xoán 8:8.

1: Filipenses 2:3-4 - Non fagas nada por ambición egoísta ou por vana presunción. Máis ben, con humildade valora aos demais por riba de ti.

2: Santiago 4:10 - Humilídevos diante do Señor, e el vos levantará.

Xoán 8:9 E os que o escoitaron, convencidos pola súa propia conciencia, saíron un a un, comezando polos máis vellos, ata os derradeiros; e Xesús quedou só e a muller de pé no medio.

O fragmento describe a reacción das persoas que escoitaron as palabras de Xesús, xa que foron condenadas pola súa propia conciencia e un a un saíron da escena, ata que só quedaron Xesús e a muller.

1. Vivir con integridade: como manterse firme ante a tentación

2. O poder das palabras: como as nosas palabras poden falar da vida aos demais

1. Romanos 2:15 - "Mostran que a obra da lei está escrita nos seus corazóns, mentres que a súa conciencia tamén dá testemuño, e os seus pensamentos conflitivos acusábanos ou mesmo excusan"

2. Santiago 3:2 - “porque todos tropezamos de moitas maneiras. E se alguén non tropeza co que di, é un home perfecto, capaz tamén de frear todo o seu corpo".

Xoán 8:10 Cando Xesús se ergueu e non viu máis que á muller, díxolle: "Muller, onde están os teus acusadores? ninguén te condenou?

A muller enfróntase a unha multitude acusadora, pero Xesús viu e preguntou se alguén a condenara.

1: Deus mira máis alá das acusacións do mundo e preocúpase profundamente por nós.

2: O amor de Xesús por nós é incondicional e esténdese ata as circunstancias máis condenatorias.

1: 1 Xoán 3: 16-18 - "Nisto coñecemos o amor: que el deu a súa vida por nós, e nós debemos dar a nosa vida polos irmáns. Pero se alguén ten bens do mundo e ve ao seu irmán en necesita, pero pecha o seu corazón contra el, como permanece nel o amor de Deus? Fillos, non amemos de palabra nin de fala, senón de feito e de verdade".

2: Lucas 6:27-28 - "Pero eu dígovos aos que escoitades: Amade aos vosos inimigos, facede ben aos que vos odian, bendecid aos que vos maldicen, orade polos que vos maltratan".

Xoán 8:11 Ela dixo: Ninguén, Señor. E Xesús díxolle: "Tampouco eu te condeno; vai e non peques máis.

Esta pasaxe fala da misericordia e da graza de Xesús cara a unha muller sorprendida no acto de adulterio. Mostrou misericordia ao non condenala e, en cambio, díxolle que fose e non peque máis.

1. O amor incondicional de Xesús - O amor de Xesús por nós é tan grande que mira máis

alá dos nosos pecados e móstranos misericordia e graza.

2. Vivindo unha vida de santidade - Xesús non só perdoa os nosos pecados, chámanos a vivir unha vida de santidade e obediencia a Deus.

1. Romanos 5:8 - Pero Deus mostra o seu amor por nós en que mentres aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós.

2. 1 Pedro 1:15-16 - Pero como o que vos chamou é santo, tamén vós sexades santos en toda a vosa conduta, xa que está escrito: "Serás santo, porque eu son santo".

Xoán 8:12 Xesús volveu falarlles, dicindo: Eu son a luz do mundo; o que me segue non andará nas tebras, senón que terá a luz da vida.

Xesús proclámase a si mesmo como a luz do mundo e promete que os que o seguen non andarán nas tebras senón que terán a luz da vida.

1. Vivir na Luz de Xesús - A Esperanza da Salvación

2. Camiñando á Luz de Xesús - O Camiño á Vida Verdadeira

1. Xoán 1:5 - E a luz brilla nas tebras; e a escuridade non o comprendeu.

2. Isaías 60:1 - Levántate, brilla; porque chegou a túa luz, e a gloria do Señor levantouse sobre ti.

Xoán 8:13 Dixéronlle, pois, os fariseos: Ti das testemuño de ti mesmo; o teu rexistro non é certo.

A testemuña propia de Xesús foi desafiada polos fariseos.

1: A testemuña de Xesús é fiable a pesar do que diga o mundo.

2: Podemos confiar nas palabras de Xesús para guiarnos.

1: Xoán 14:6 - Xesús díxolle: "Eu son o camiño, a verdade e a vida. Ninguén vén ao Pai

senón por min.

2: 2 Corintios 5:17 - Polo tanto, se alguén está en Cristo, é unha nova creación; cousas vellas pasaron; velaquí, todas as cousas se fixeron novas.

Xoán 8:14 Xesús respondeulles: "Aínda que dou testemuño de min mesmo, o meu testemuño é verdadeiro; porque sei de onde vin e a onde vou; pero non podedes dicir de onde veño nin a onde vou.

Xesús testificou de si mesmo, pero o seu rexistro era certo.

1. Testemuño de Xesús e a Verdade

2. Saber de onde vimos e a onde imos

1. Xoán 1:14 - E o Verbo fíxose carne e habitou entre nós, e vimos a súa gloria, gloria como do Fillo único do Pai, cheo de graza e verdade.

2. 1 Xoán 5: 9-10 - Se recibimos o testemuño dos homes, o testemuño de Deus é maior, porque este é o testemuño de Deus que deu sobre o seu Fillo. Quen cre no Fillo de Deus ten o testemuño en si mesmo.

Xoán 8:15 Vós xulgades segundo a carne; Non xulgo a ningún home.

Xoán 8:15 ensínanos a ser humildes e a non xulgar aos demais.

1. "Ama ao teu veciño: absterse do xuízo"

2. "O poder da humildade: absterse de xulgar aos demais"

1. Santiago 4:11-12 - "Non fales mal uns dos outros, irmáns. O que fala contra un irmán ou xulga o seu irmán, fala mal contra a lei e xulga a lei. Pero se xulgas a lei, non son un cumpridor da lei senón un xuíz.

2. Mateo 7: 1-5 - "Non xulguedes, para que non sexades xulgados. Porque co xuízo que pronunciedes serás xulgado, e coa medida que uses serás medido. Por que ves a mota que está no ollo do teu irmán, pero non te fixas no tronco que está no teu propio ollo?, ou como lle podes dicir ao teu irmán: "Déixame sacar a pata do teu ollo", cando está o

tronco no teu propio ollo? Hipócrita, quítalle primeiro o tronco do teu propio ollo, e despois verás ben para sacar a pata do ollo do teu irmán".

Xoán 8:16 E aínda así, se xulgo, o meu xuízo é verdadeiro, porque non estou só, senón eu e o Pai que me enviou.

Xesús non está só no seu xuízo, xa que El e o Pai son un.

1. O poder da unidade: como traballar xuntos pode fortalecer os nosos xuízos

2. O pai e o fillo: un estudo sobre a relación entre Xesús e Deus

1. Romanos 8:31-39 - Que diremos entón a estas cousas? Se Deus está por nós, quen pode estar contra nós?

2. Xoán 17:1-26 - E a gloria que me deches eu deille; para que sexan un, igual que nós somos un.

Xoán 8:17 Tamén está escrito na túa lei que o testemuño de dous homes é verdadeiro.

Esta pasaxe fala da veracidade de dúas ou máis testemuñas nun marco legal, segundo a lei.

1. "O poder do testemuño: como a lei de dúas testemuñas pode axudarnos a alcanzar a verdade"

2. "A lei das testemuñas: aplicacións prácticas para as nosas vidas"

1. Deuteronomio 19:15 - "Non se levantará unha testemuña contra un home por ningunha iniquidade, nin por ningún pecado, en ningún pecado que comete: por boca de dúas testemuñas ou por boca de tres testemuñas. establecerse o asunto".

2. Hebreos 10:28 - "O que desprezaba a lei de Moisés morreu sen piedade baixo dúas ou tres testemuñas".

Xoán 8:18 Eu son o que testemuño de min mesmo, e o Pai que me enviou dá testemuño de min.

A pasaxe expresa que Xesús está testemuñando a súa identidade, e que o Pai que o enviou tamén testemuña a súa identidade.

1. Xesús é o Fillo de Deus: un testemuño de fe

2. Testemuño de Deus de Xesús: un estudo sobre Xoán 8:18

1. Romanos 8:16 - O Espírito mesmo dá testemuño co noso espírito de que somos fillos de Deus.

2. 1 Xoán 5: 9-10 - Se recibimos o testemuño dos homes, o testemuño de Deus é maior; pois esta é a testemuña de Deus que deu testemuño do seu Fillo.

Xoán 8:19 Entón dixéronlle: Onde está o teu pai? Xesús respondeulle: "Nin me coñecedes a min, nin ao meu Pai; se me coñecéredes a min, coñeceríades tamén ao meu Pai".

Os fariseos preguntaron a Xesús polo seu Pai, ao que respondeu que non o coñecían nin a El nin ao seu Pai.

1. A nosa relación con Deus - comprender a importancia de saber quen é Deus e quen somos en relación con el.

2. Coñecer a Deus - recoñecer a importancia de comprender a esencia de Deus e o seu carácter.

1. Mateo 11:27 - "Todas as cousas foron encomendadas a min polo meu Pai. Ninguén coñece o Fillo, excepto o Pai, e ninguén coñece o Pai, excepto o Fillo e aqueles a quen o Fillo elixe revelalo".

2. Isaías 55: 8-9 - "Porque os meus pensamentos non son os teus pensamentos, nin os teus camiños os meus camiños, declara o Señor. Porque como os ceos son máis altos que a terra, así son os meus camiños máis altos que os teus camiños e os meus pensamentos. que os teus pensamentos".

Xoán 8:20 Estas palabras falou Xesús no tesouro, mentres ensinaba no templo: e ninguén puxo as mans sobre el; pois aínda non chegou a súa hora.

Xesús falou no templo sen ser arrestado, xa que aínda non chegara o seu momento.

1. O tempo de Deus é perfecto - Xoán 8:20

2. A importancia da obediencia - Xoán 8:20

1. Actos 2:23 - O plan predeterminado e o coñecemento previo de Deus sobre a morte de Xesús.

2. Isaías 53:10 - Con todo, foi a vontade do Señor esmagalo e facelo sufrir, e aínda que o Señor faga a súa vida unha ofrenda polo pecado, verá a súa descendencia e prolongará os seus días e a vontade do Señor. prosperará na súa man.

Xoán 8:21 Entón Xesús díxolles de novo: Vou o meu camiño, e vós me buscaréis, e morreredes nos vosos pecados; onde eu vou, vós non podedes vir.

Xesús dille á xente que o buscarán, pero que morrerán nos seus pecados e que non poden seguilo.

1. As consecuencias de negar a Xesús

2. O poder do amor e da misericordia de Deus

1. Xoán 3:16 - "Porque tanto amou Deus ao mundo, que deu ao seu Fillo unigénito, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna".

2. Romanos 6:23 - "Porque o salario do pecado é a morte, pero o don de Deus é a vida eterna por medio de Xesucristo, noso Señor".

Xoán 8:22 Entón os xudeus dixeron: "Matarase? porque di: Onde vou eu non podedes vir.

Os xudeus estaban confusos pola declaración de Xesús de que non podían seguilo ata onde ía.

1. O propósito da misión de Xesús: axudarnos a seguilo onde queira que o leve

2. O poder da fe: como seguir a Xesús sen importar onde vaia

1. Hebreos 11:6 - "E sen fe é imposible agradarlle, porque quen se achega a Deus debe crer que el é e que é o recompensador dos que o buscan".

2. Xoán 14:4 - "E vostede sabe o camiño por onde vou".

Xoán 8:23 E díxolles: "Vós sodes de abaixo; Eu son de arriba: vós sodes deste mundo; Eu non son deste mundo.

Xesús deixa claro que non é deste mundo, senón de arriba.

1: Xesús veu para salvarnos dun mundo de pecado e tebras.

2: Xesús é do ceo, non deste mundo corrupto.

1: Xoán 3:19-21 - E esta é a condena, que a luz veu ao mundo, e os homes amaron as tebras antes que a luz, porque as súas obras eran malas. Porque todo aquel que fai o mal aborrece a luz, nin vén á luz, para que as súas obras non sexan reprobadas. Pero o que fai a verdade vén á luz, para que os seus feitos se manifesten, que son obrados en Deus.

2: Colosenses 1:13-14 - Quen nos librou do poder das tebras e nos trasladou ao reino do seu fillo querido: en quen temos a redención polo seu sangue, o perdón dos pecados.

Xoán 8:24 Díxenvos, pois, que morreredes nos vosos pecados, porque se non credes que eu son, morreredes nos vosos pecados.

Morrerás nos teus pecados a menos que creas en Xesús como o Mesías.

1. O poder da crenza: como nos salva a fe en Xesús

2. Aceptar a Xesús como o Mesías: o que significa seguilo

1. Romanos 10:9 - Que se confesas coa túa boca ao Señor Xesús e cres no teu corazón que Deus o resucitou de entre os mortos, serás salvo.

2. Xoán 3:16 - Porque tanto amou Deus ao mundo que deu ao seu único Fillo, para que quen crea nel non pereza senón que teña vida eterna.

Xoán 8:25 Entón dixéronlle: Quen es ti? E Xesús díxolles: O mesmo que vos dixen dende o principio.

Xesús declarou que é o mesmo que dixo desde o principio.

1. Comprender a identidade de Xesús - Quen é?

2. Constancia - a coherencia de Xesús a través do tempo

1. Isaías 7:14: "Por iso, o propio Señor darache un sinal: a virxe concibirá e dará a luz un fillo, e chamaralle Emanuel".

2. Xoán 10:30, "Eu e o Pai somos un".

Xoán 8:26 Teño moitas cousas que dicir e xulgar de vós, pero o que me enviou é verdade; e falo ao mundo das cousas que oín del.

Xoán está falando ao mundo da verdade que escoitou de Deus.

1. Vivir unha vida de verdade.

2. Coñecer e aceptar a verdade de Deus.

1. Xoán 8:32: "E coñeceredes a verdade, e a verdade vos fará libres".

2. Colosenses 3:17: "E todo o que fagades de palabra ou de feito, facedelo todo no nome do Señor Xesús, dando grazas a Deus e Pai por el".

Xoán 8:27 Non entenderon que lles falaba do Pai.

A xente non entendía que Xesús falaba do Pai.

1. O pai revelado a través de Xesús: comprender o significado das palabras de Xesús

2. Coñecer ao Pai: experimentar o amor de Deus a través de Xesús

1. Mateo 11:27 - "Todas as cousas foron encomendadas a min polo meu Pai. Ninguén coñece ao Fillo agás o Pai, e ninguén coñece ao Pai, agás o Fillo e aqueles a quen o Fillo quere revelalo".

2. 1 Xoán 4:16 - "Deus é amor, e quen permanece no amor permanece en Deus, e Deus permanece nel".

Xoán 8:28 Xesús díxolles: "Cando erguedes ao Fillo do Home, saberedes que eu son el e que non fago nada por min mesmo; pero tal como o meu Pai me ensinou, falo estas cousas.

O Fillo do Home é Xesús e fala o que o seu Pai lle ensinou.

1. Xesús, o noso modelo de fidelidade

2. A Sabedoría do Pai e a Obediencia do Fillo

1. Xoán 14:10-11 - "Non credes que eu estou no Pai e que o Pai está en min? As palabras que vos digo non as falo pola miña propia autoridade, senón o Pai que habita eu fago as súas obras. Crédeme que estou no Pai e o Pai está en min, ou creade polas propias obras".

2. Gálatas 2:20 - "Fui crucificado con Cristo. Xa non son eu o que vivo, senón Cristo que vive en min. E a vida que agora vivo na carne, vívoo pola fe no Fillo de Deus, quen amoume e entregouse por min".

Xoán 8:29 E o que me enviou está comigo: o Pai non me deixou só; pois fago sempre as cousas que lle gustan.

Deus está sempre connosco e nunca nos deixará sós.

1. Deus está sempre aí: confiando na presenza do Señor nas nosas vidas

2. agradar a Deus: como as nosas accións reflicten o amor de Deus

1. Isaías 41:10 - Non temas, porque estou contigo; non te espantes, porque eu son o teu Deus; Fortalecerei, axudarei, apoiareino coa miña dereita xusta.

2. Hebreos 13:5 - Mantén a túa vida libre do amor ao diñeiro e contentache co que tes, porque el dixo: "Nunca te deixarei nin te abandonarei".

Xoán 8:30 Mentres falaba estas palabras, moitos creron nel.

Pasaxe Moita xente cría en Xesús despois de que falou.

1. O poder da fe - Como as palabras de Xesús inspiraron a fe nos seus seguidores.

2. Crer e Recibir - A importancia de crer en Xesús e as bendicións que proveñen del.

1. Efesios 2: 8-9 - "Porque pola graza fuches salvo mediante a fe. E isto non é a túa propia obra; é don de Deus, non resultado de obras, para que ninguén se glorie".

2. Xoán 3:16 - "Porque tanto amou Deus ao mundo, que deu ao seu Fillo unigénito, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna".

Xoán 8:31 Entón Xesús díxolles aos xudeus que creron nel: Se permanecédes na miña palabra, sodes verdadeiramente discípulos meus;

Xesús anima aos xudeus a continuar na súa palabra para converterse en verdadeiros discípulos.

1: Permanecer en Cristo para ser un verdadeiro discípulo

2: O custo de ser discípulo

1: Xoán 15: 1-10 - Permanecer en Cristo para ser un verdadeiro discípulo

2: Lucas 14:25-33 - O custo de ser discípulo

Xoán 8:32 E coñeceredes a verdade, e a verdade vos fará libres.

Este verso anima a xente a buscar coñecemento e verdade, que traerá liberdade.

1. Recoñecer que o coñecemento e a verdade son o fundamento da liberdade.

2. Abrace o coñecemento e a verdade como camiño cara a unha vida libre.

1. Proverbios 3:13-14 - "Feliz o home que atopa sabedoría, e o home que adquire entendemento. Porque a súa mercadoría é mellor que a de prata, e o seu beneficio que o ouro fino".

2. Filipenses 4:8 - "Finalmente, irmáns, todo o que é verdade, todo o que é honesto, todo o que é xusto, todo o que é puro, todo o que é encantador, todo o que ten boa fama; se hai algunha virtude e se hai algún eloxio, pensa nestas cousas".

Xoán 8:33 Respondéronlle: "Nós somos a descendencia de Abraham, e nunca estivemos escravos de ninguén. Como dis: Seredes libres?

Os xudeus afirman que nunca estiveron escravos de ningún home, pero Xesús non está de acordo.

1. "A verdade da liberdade en Cristo"

2. "Que significa ser verdadeiramente libre?"

1. Gálatas 5:1, "Para a liberdade, Cristo deixounos libres; mantéñenos firmes, e non vos sometades de novo a un xugo de escravitude".

2. Hebreos 2:14-15: "Xa que, polo tanto, os fillos participan en carne e sangue, el tamén participou das mesmas cousas, para destruír mediante a morte a quen ten o poder da morte, é dicir, o diaño, e libra a todos aqueles que por medo á morte foron sometidos á escravitude de toda a vida".

Xoán 8:34 Xesús respondeulles: En verdade, en verdade dígovos que todo aquel que comete pecado é servo do pecado.

O pecado escravizanos, e Xesús é o único que nos pode liberar.

1: Xesús é o único camiño cara á liberdade

2: Non sexas escravo do pecado

1: Xoán 8:34

2: Gálatas 5:1 - "Para a liberdade, Cristo deixounos libres; mantéñenos firmes, e non vos sometades de novo a un xugo de escravitude".

Xoán 8:35 E o servo non permanece na casa para sempre, senón que o Fillo permanece para sempre.

O Fillo permanecerá sempre na casa mentres que os servos non.

1. O amor do Pai: permanecer en Cristo

2. O compromiso infalible de Deus: unha promesa eterna

1. Xoán 14:16-18 - E pedirei ao Pai, e darache outro Auxiliar, para que estea contigo para sempre, o Espírito da verdade.

2. Isaías 40:8 - A herba seca, a flor esmorece, pero a palabra do noso Deus permanecerá para sempre.

Xoán 8:36 Se, pois, o Fillo vos fai libres, seredes de verdade.

Esta pasaxe anima aos cristiáns a aceptar o don de liberdade de Xesús e a vivir nesa liberdade.

1. "De feito gratuíto - Vivindo na liberdade que ofrece Xesús"

2. "A liberdade incondicional de Cristo"

1. Romanos 6:18 "Entón, sendo liberados do pecado, vós convertédesvos en servos da xustiza".

2. Gálatas 5:1 "Estade, pois, firmes na liberdade con que Cristo nos fixo libres, e non vos enrededes de novo co xugo da servidume".

Xoán 8:37 Sei que sodes a descendencia de Abraham; pero vós buscades matarme, porque a miña palabra non ten cabida en vós.

A xente da liñaxe de Abraham buscaba matar a Xesús porque rexeitaban a súa palabra.

1: Debemos ser humildes para aceptar a verdade da Palabra de Xesús a pesar da nosa herdanza.

2: Non debemos usar a nosa herdanza como escusa para rexeitar as ensinanzas de Xesús.

1: Romanos 2:17-29 - Recordouse aos xudeus que a súa descendencia física de Abraham non era suficiente para facelos xustos ante Deus.

2: Gálatas 6:15-16 - Paulo recorda aos gálatas que non é a súa herdanza o que conta, senón a nova creación en Cristo.

Xoán 8:38 Eu falo o que vin co meu Pai, e vós facedes o que viches co voso pai.

Xesús fala do que viu co seu pai, e os seus seguidores fan o que viron co seu pai.

1. "Vendo o que cremos: un exame de Xoán 8:38"

2. "Walking the Talk: Vivindo o que cremos"

1. Efesios 4: 1-2 - "Por tanto, eu, prisioneiro do Señor, pídovos que camiñedes dun xeito digno da vocación coa que foi chamado, con toda humildade e mansedume, con paciencia, mostrando paciencia uns aos outros namorados".

2. Romanos 12:2 - "E non te conformes a este mundo, senón transformate coa renovación da túa mente, para que probes cal é a vontade de Deus, a que é boa, agradable e perfecta".

Xoán 8:39 Eles responderon e dixéronlle: Abraham é o noso pai. Díxolles Xesús: Se foses fillos de Abraham, farías as obras de Abraham.

A xente díxolle a Xesús que Abraham era o seu pai, pero Xesús respondeulle que, se eles realmente eran os seus fillos, actuarían segundo as súas obras.

1. Vivir unha vida de fe: un estudo de Abraham

2. Permanecer na Palabra: Vivindo as Escrituras

1. Romanos 4:16-17: "Por iso, a promesa vén pola fe, para que sexa por graza e sexa garantida a toda a descendencia de Abraham, non só aos que son da lei, senón tamén aos que son da lei. a fe de Abraham. El é o pai de todos nós".

2. Santiago 2:21-22: "Non foi considerado xusto o noso antepasado Abraham polo que fixo cando ofreceu ao seu fillo Isaac no altar? Ves que a súa fe e as súas accións traballaban xuntas, e a súa fe foi completada por o que fixo".

Xoán 8:40 Pero agora buscades matarme a min, un home que vos dixo a verdade, que eu oín de Deus: isto non fixo Abraham.

Xesús está sendo perseguido por falar a verdade do que escoitou de Deus, que Abraham non fixera.

1. O perigo de dicir a verdade

2. Persecución por facer o correcto

1. Xoán 15:18-21 - "Se o mundo te odia, ten en conta que me odiou primeiro a min. Se pertenzas ao mundo, amaríate como propio. Como está, ti non pertences ao mundo, pero eu te escollín do mundo. Por iso o mundo te odia. Lembra o que che dixen: "Un servo non é maior que o seu amo". Se me perseguiron a min, perseguirán tamén a vós. Se obedeceron o meu ensino, tamén obedecerán o teu. Así te tratarán polo meu nome, porque non coñecen a quen me enviou".

2. Lucas 6:22-23 - "Felices ti cando a xente te odia, cando te exclúe, te insulten e rexeitan o teu nome como maligno, por mor do Fillo do Home. Alegrate nese día e salta de gozo, porque grande é a túa recompensa no ceo. Porque así trataban os seus antepasados aos profetas".

Xoán 8:41 Facedes as obras de voso pai. Entón eles dixéronlle: Non nacemos de

fornicación; temos un só Pai, mesmo Deus.

Xesús revélalles aos xudeus que non teñen que nacer da fornicación, xa que teñen un só Pai, Deus.

1. Todos temos o mesmo pai: explorando o significado de Xoán 8:41

2. A paternidade de Deus: a nosa verdadeira fonte de identidade

1. Isaías 64:8 - Pero agora, Señor, ti es o noso pai; nós somos o barro, e ti o noso oleiro; e todos somos obra da túa man.

2. 1 Xoán 3:1 - Velaquí, que amor nos deu o Pai para que nos chamemos fillos de Deus; polo tanto, o mundo non nos coñece, porque non o coñeceu.

Xoán 8:42 Xesús díxolles: "Se Deus fose o voso Pai, amaríame, porque saín e vin de Deus; nin eu vin por min, pero el mandoume.

Xesús pídelles aos que dubidan da súa identidade que consideren que se Deus fose verdadeiramente o seu Pai, non dubidarían del.

1: Debemos amar e confiar en Xesús, porque El vén de Deus e é enviado por El.

2: Non debemos dubidar de Xesús e da súa identidade, xa que facelo sería unha falta de fe en Deus, o noso Pai.

1: Mateo 7:21-23 "Non todo o que me di: 'Señor, Señor', entrará no reino dos ceos, senón só o que fai a vontade do meu Pai que está nos ceos. Moitos me dirán. naquel día: "Señor, Señor, non profetizamos no teu nome e no teu nome expulsamos demos e no teu nome fixemos moitos milagres?" Entón direilles claramente: "Nunca vos coñecín. ¡Aparte de min, malhechores!".

2:1 Xoán 4:7-8 "Queridos amigos, amémonos uns aos outros, porque o amor vén de Deus. Todo o que ama naceu de Deus e coñece a Deus. Quen non ama non coñece a Deus, porque Deus é amor. ."

Xoán 8:43 Por que non entendes o meu discurso? aínda que non podedes escoitar a miña palabra.

Xesús pregúntase por que os seus oíntes non entenden a mensaxe que está a transmitir, suxerindo que a razón pola que non poden comprender é porque non poden escoitar a súa palabra.

1. Escoitar a Palabra de Deus: a clave do entendemento

2. Aceptar a mensaxe de Xesús: unha cuestión do corazón

1. Santiago 1:22-25 - Pero sexade facedores da palabra, e non só oíntes, enganándose a vós mesmos.

2. Proverbios 4:20-22 - Meu fillo, atende ás miñas palabras; inclina o teu oído aos meus ditos. Que non se aparten dos teus ollos; gárdaos no medio do teu corazón.

Xoán 8:44 Sodes de voso pai, o diaño, e cumpriredes os desexos do voso pai. Foi un asasino dende o principio, e non permaneceu na verdade, porque non hai verdade nel. Cando fala unha mentira, fala das súas propias: porque é un mentireiro e o seu pai.

Esta pasaxe destaca a verdade de que a fonte da mentira e do engano é o demo.

1. As mentiras do diaño: vixiante contra o engano

2. O poder da verdade: rexeitando o engano do inimigo

1. 1 Xoán 4:1-6 - Proba os espíritos

2. Efesios 6:10-18 - Vestindo a armadura de Deus

Xoán 8:45 E porque vos digo a verdade, non me credes.

A verdade é rexeitada por quen a escoita.

1: Debemos estar abertos a escoitar a verdade, aínda que sexa difícil de aceptar.

2: Debemos esforzarnos por vivir unha vida de verdade, para que se poida confiar nas

nosas palabras.

1: Proverbios 12:17 - O que fala a verdade di o que é correcto, pero unha testemuña falsa, o engano.

2: Colosenses 3: 9-10 - Non vos mintades uns a outros, xa que vos despoxáchedes do vello eu coas súas prácticas e vestistes do novo eu, que se vai renovando no coñecemento segundo a imaxe do seu creador.

Xoán 8:46 Quen de vós me convence de pecado? E se digo a verdade, por que non me cres?

Xoán 8:46 desafíanos a examinar os nosos propios corazóns e considerar se estamos abertos á verdade, sen importar a fonte.

1: Non te apresures a xulgar a aqueles que che traen a verdade, porque podes estar perdendo a oportunidade de aprender algo.

2: Cre na verdade, non importa quen a fale.

1: Santiago 1:19 - Sabedes isto, meus amados irmáns: que cada quen sexa pronto para escoitar, lento para falar, lento para enfadar.

2: Proverbios 18:13 - Se alguén dá unha resposta antes de escoitar, é a súa tolemia e vergoña.

Xoán 8:47 O que é de Deus escoita as palabras de Deus; polo tanto, non as escoitades, porque non sodes de Deus.

As persoas que son de Deus escoitarán as palabras de Deus, mentres que os que non son de Deus non as escoitarán.

1. Debemos escoller ser de Deus se desexamos escoitar as súas palabras.

2. Deus estános chamando a aceptar as súas palabras e formar parte da súa familia.

1. Romanos 8:14-17 Porque todos os que son guiados polo Espírito de Deus, son fillos de Deus.

2. 1 Xoán 5:1-5 Quen cre que Xesús é o Cristo, nace de Deus.

Xoán 8:48 Entón os xudeus dixéronlle: Non dicimos ben que ti es samaritano e tes demo?

Os xudeus acusaron a Xesús de ter un demo porque era samaritano.

1. As acusacións inxustificadas dos nosos veciños

2. Refutar acusacións falsas

1. Romanos 8:31-32 - Que diremos entón a estas cousas? Se Deus está por nós, quen pode estar contra nós? Aquel que non perdonou ao seu propio Fillo, senón que o entregou por todos nós, como non nos dará todas as cousas tamén con el?

2. Mateo 5: 11-12 - "Felices ti cando outros te insulten, te persigan e digan todo tipo de mal contra ti falsamente pola miña causa. Alégrate e alégrate, porque a túa recompensa é grande no ceo, pois así perseguiron aos profetas que foron antes de ti.

Xoán 8:49 Xesús respondeu: -Non teño demo; pero eu honro a meu Pai, e vós me deshonrades.

Xesús está afirmando que honra a Deus e que a xente o deshonra.

1. A honra de Xesús: un estudo no evanxeo de Xoán

2. Vivir unha vida de honra para mostrar respecto a Deus

1. Romanos 12:10 - Dedícate un ao outro no amor. Honrade uns a outros por riba de vós mesmos.

2. 1 Pedro 2:17 - Mostra o respecto axeitado para todos: ama a fraternidade dos crentes, teme a Deus, honra ao rei.

Xoán 8:50 E non busco a miña propia gloria: hai quen busca e xulga.

Xesús non busca a súa propia gloria, pero hai outro que busca e xulga.

1. Atopar a gloria no altruísmo - Xoán 8:50

2. Xuízo de Deus - Xoán 8:50

1. Filipenses 2: 3-4 - Non fagas nada por ambición egoísta ou presunción, pero con humildade considera aos outros máis importantes que vós mesmos.

4. Romanos 14:10 - Porque todos estaremos ante o tribunal de Deus.

Xoán 8:51 En verdade, en verdade dígovos: Se alguén garda o meu dito, nunca verá a morte.

Esta pasaxe subliña a importancia de seguir as ensinanzas de Xesús para recibir a vida eterna.

1. O poder da ensinanza de Xesús: como gardar a súa palabra nos dá vida eterna

2. A promesa de vida de Xesús: unha guía para vivir unha vida de fe

1. Isaías 25:8 - El tragará a morte para sempre; e o Señor Deus enxugará as bágoas de todos os rostros.

2. 1 Corintios 15:26 - O último inimigo que será destruído é a morte.

Xoán 8:52 Entón os xudeus dixéronlle: Agora sabemos que tes un demo. Abraham morreu, e os profetas; e ti dis: Se alguén garda o meu dito, nunca gustará a morte.

Os xudeus acusaron a Xesús de ter un demo despois de que dixo que se un home mantén os seus ditos, nunca probará a morte.

1. O poder das palabras de Xesús: por que debemos escoitalo e seguilo

2. A incomprensión dos xudeus de Xesús: como non debemos seguir o seu exemplo

1. Hebreos 9:27 - "E como está destinado aos homes morrer unha vez, pero despois o xuízo"

2. Xoán 11: 25-26 - "Xesús díxolle: Eu son a resurrección e a vida: o que cre en min, aínda que estivese morto, vivirá; e todo aquel que vive e crea en min, non morrerá nunca. ."

Xoán 8:53 Es ti maior que o noso pai Abraham, que morreu? e os profetas morreron: a quen te fas?

Xesús estaba sendo interrogado polos xudeus sobre a súa autoridade.

1: Debemos buscar sempre coñecer a fonte da autoridade que seguimos.

2: Deberiamos estar sempre abertos á posibilidade de que outra autoridade sexa maior que a que xa estamos seguindo.

1: Xoán 14:6 - Xesús díxolle: "Eu son o camiño, a verdade e a vida. Ninguén vén ao Pai senón por min.

2: Efesios 2:19-20 - Entón xa non sodes estranxeiros nin estranxeiros, senón que sodes concidadáns cos santos e membros da casa de Deus, construídos sobre o fundamento dos apóstolos e profetas, o propio Xesucristo. sendo a principal pedra angular.

Xoán 8:54 Xesús respondeu: "Se eu me honro a min mesmo, a miña honra non é nada: o meu Pai é o que me honra; de quen dis que é o teu Deus:

Xesús ensina a importancia da humildade e do poder de Deus.

1. O poder da humildade: aprendendo do exemplo de Xesús

2. Honrando a Deus: o corazón da verdadeira adoración

1. Filipenses 2:5-11

2. Mateo 6:1-4

Xoán 8:55 Con todo non o coñecédes; pero coñézoo: e se dixese: non o coñezo, serei un mentireiro coma vós, pero coñézoo e gardo o seu dito.

Xoán coñecía a Deus e as súas ensinanzas, e non tiña medo de falar contra os que non.

1: Non debemos ter medo de falar cando sabemos a verdade.

2: Coñecer a Deus e seguir as súas ensinanzas é de suma importancia.

1: Proverbios 28:1 - Os impíos foxen cando ninguén o persegue, pero os xustos son audaces coma un león.

2: Romanos 10:17 - Entón, a fe vén polo oído, e o oído pola palabra de Deus.

Xoán 8:56 O teu pai Abraham alegrouse de ver o meu día, e viuno e alegrouse.

A pasaxe fala da alegría de Abraham ao ver a Xesús e o seu día.

1. A alegría de ver a Xesús: unha ollada á fe de Abraham

2. Alegrarse en Xesús: celebrar a promesa da redención

1. Hebreos 11:13-16 - A fe de Abraham na promesa dun Salvador

2. Romanos 4:17-18 - A fe e a esperanza de Abraham nas promesas de Deus

Xoán 8:57 Entón os xudeus dixéronlle: "Aínda non tes cincuenta anos, e viches a Abraham?

Xesús usa a Abraham para demostrar o seu punto de que é de Deus.

1. Podemos aprender do exemplo de Xesús de usar as Escrituras para apoiar as súas declaracións e ensinanzas.

2. Crer nas promesas de Deus e confiar en que o seu momento é perfecto.

1. Hebreos 11:8-12 - Pola fe Abraham obedeceu cando foi chamado para saír ao lugar que recibiría como herdanza. Saíu sen saber onde ía.

2. Salmo 33:4 - Porque a palabra do Señor é xusta e verdadeira; É fiel en todo o que fai.

Xoán 8:58 Xesús díxolles: "En verdade, en verdade vos digo: antes de que Abraham fose, eu son.

Xesús afirma ser Deus, xa que afirma que existía antes de Abraham, o que era unha declaración da eternidade.

1. Xesús é Deus: unha exploración de Xoán 8:58

2. Comprender a grandeza de Xesús a través da súa natureza eterna

1. Filipenses 2:5-11

2. Isaías 9:6-7

Xoán 8:59 Entón levaron pedras para botarlle contra el, pero Xesús escondeuse e saíu do templo, pasando polo medio delas, e así pasou.

Xesús evitou o conflito e abandonou tranquilamente o templo.

1. O poder da paz e da humildade fronte ao conflito.

2. A importancia de afastarse da tentación.

1. Mateo 26:52-54 - Resposta de Xesús a Pedro cando lle cortou a orella ao servo do sumo sacerdote.

2. Proverbios 16:32 - "Mellor un paciente que un guerreiro, un con dominio propio que un que toma unha cidade".

Xoán 9 é o capítulo noveno do Evanxeo de Xoán, que relata a curación dun home cego

nacido por Xesús e a posterior polémica que xurdiu entre os líderes relixiosos.

1o Parágrafo: O capítulo comeza con Xesús atopando un home cego de nacemento (Xoán 9:1-7). Os seus discípulos preguntan pola causa da súa cegueira, preguntando se foi polo seu propio pecado ou polo pecado dos seus pais. Xesús responde que ningún dos dous foi responsable, senón que isto ocorreu para que as obras de Deus se mostrasen nel. Despois, Xesús cuspe no chan, fai barro coa súa saliva e aplícao aos ollos do home. Indícalle que se lave na piscina de Siloé. O home obedece e recibe milagrosamente a vista.

2o Parágrafo: A curación provoca conmoción entre os que coñeceron ao cego (Xoán 9:8-34). Algúns quedan abraiados coa súa nova visión, mentres que outros cuestionan se realmente é a mesma persoa. Os fariseos, os líderes relixiosos, convocan tanto ao home curado como aos seus pais para interrogalos. Preguntan sobre como recibiu a vista o sábado, considerando que é unha violación da súa estrita interpretación das leis do sábado. O home curado defende a Xesús como un profeta enviado de Deus pero admite que non sabe moito máis del.

3o Parágrafo: O capítulo conclúe con Xesús buscando e revelándose ao home curado (Xoán 9:35-41). Ao saber que os líderes relixiosos botaran do medio deles o outrora cego, Xesús atópao e pregúntalle se cre nel como "o Fillo do Home". O home curado responde afirmativamente e adorárao. En resposta, Xesús declara que veu a este mundo para o xuízo, para revelar aos que son cegos espiritualmente, e para a salvación, para abrir os ollos á verdade espiritual. Algúns fariseos escoitan este intercambio e cuestionan se eles tamén son cegos espiritualmente debido á súa resistencia ás ensinanzas de Xesús.

En resumo,

O capítulo nove de Xoán relata a curación dun home cego nacido por Xesús, a controversia posterior entre os líderes relixiosos e a revelación de Xesús como Fillo do Home.

Xesús cura ao cego con saliva e indícalle que se lave nunha piscina, devolvéndolle a vista. Isto provoca división entre os que o coñecían, o que leva a cuestionar os fariseos sobre a violación do sábado.

O home curado defende a Xesús como profeta e despois volve atoparse con el. Recoñece a Xesús como o Fillo do Home e o adora. Xesús explica o seu propósito para o xuízo e a salvación mentres desafía a cegueira espiritual dalgúns fariseos. Este capítulo destaca o poder milagroso de Xesús, o seu enfrontamento co legalismo relixioso e o seu papel como xuíz e Salvador.

Xoán 9:1 E ao pasar Xesús, viu un home cego dende o seu nacemento.

Esta pasaxe describe o encontro de Xesús cun home cego de nacemento.

1. A fe dun cego: ideas para confiar en Xesús a pesar da adversidade

2. A compaixón de Xesús polos vulnerables: un modelo para as nosas interaccións cos demais

1. Mateo 11:5 - "Os cegos ven, e os coxos andan, os leprosos son limpos, os xordos oen, os mortos resucitan, e aos pobres predíselles o evanxeo"

2. Santiago 1:27 - "A relixión pura e sen mancha diante de Deus e Pai é esta: visitar aos orfos e ás viúvas nos seus problemas, e manterse sen manchas do mundo".

Xoán 9:2 E os seus discípulos preguntáronlle: Mestre, quen pecou, este ou os seus pais, para que nacera cego?

Os discípulos de Xesús preguntáronlle se o home que naceu cego fixera algo mal, ou se fora culpa dos seus pais.

1. Deus usa o sufrimento para producir ben nas nosas vidas.

2. O noso sufrimento non indica o desagrado de Deus connosco.

1. Romanos 8:28 "E sabemos que en todas as cousas Deus traballa para o ben dos que o aman, que foron chamados segundo o seu propósito".

2. 2 Corintios 12: 7-10 "Por iso, para que non me faga vanidoso, déronme unha espiña na miña carne, un mensaxeiro de Satanás, para que me atormentase. Tres veces roguéi ao Señor que llo quitase. de min. Pero el díxome: "A miña graza che basta, porque o meu poder perfecciona na debilidade". Por iso me gloriarei con máis agrado das miñas debilidades, para que o poder de Cristo descanse sobre min.Por iso, por amor de Cristo, deleito nas debilidades, nos insultos, nas dificultades, nas persecucións, nas dificultades. débil, entón son forte".

Xoán 9:3 Xesús respondeu: "Nin este home pecou, nin os seus pais, senón que as obras de Deus se manifestasen nel.

Esta pasaxe revela que Xesús non viu ningún pecado no cego de nacemento nin nos seus pais, pero que as obras milagrosas de Deus podían verse na cura do home.

1. O poder milagroso de Deus - Como se mostran as obras de Deus a través de milagres

como a curación do cego de nacemento.

2. Sen condena - Como Xesús non viu pecado no home nin nos seus pais, e como nós tampouco somos condenados por Deus.

1. Romanos 8:1-2 - Polo tanto, agora non hai condena para os que están en Cristo Xesús. Porque a lei do Espírito da vida liberouvos en Cristo Xesús da lei do pecado e da morte.

2. Isaías 53: 4-5 - Seguramente el levou as nosas penas e levou as nosas tristezas; aínda así o estimábamos asolado, azotado por Deus e aflixido. Pero foi traspasado polas nosas transgresións; foi esmagado polas nosas iniquidades; sobre el foi o castigo que nos deu paz, e coas súas feridas estamos curados.

Xoán 9:4 Debo facer as obras do que me enviou, mentres é de día: chega a noite, cando ninguén pode traballar.

Este fragmento lémbranos que debemos traballar duro e aproveitar o tempo que temos agora, xa que chegará a noite e a nosa oportunidade desaparecerá.

1. Aproveitando ao máximo o tempo que temos: aprendendo de Xoán 9:4

2. Traballando duro e facendo o que podemos: A sabedoría de Xoán 9:4

1. Eclesiastés 9:10 - Todo o que a túa man atope que facer, faino con todas as túas forzas.

2. Efesios 5:16 - facendo o mellor uso do tempo, porque os días son malos.

Xoán 9:5 Mentres estou no mundo, son a luz do mundo.

Xesús proclama que mentres El estea no mundo, El é a luz do mundo.

1. A luz do mundo: como Xesús trae esperanza e salvación.

2. A luz máis grande do mundo: Xesús e a súa eterna mensaxe de amor e compaixón.

1. Mateo 5:14-16 - “Vós sodes a luz do mundo. Non se pode ocultar unha cidade situada nun outeiro. Tampouco a xente acende unha lámpada e a mete debaixo dun cesto, senón sobre un soporte, e dá luz a todos os da casa. Do mesmo xeito, que brille a túa luz diante dos demais, para que vexan as túas boas obras e dean gloria ao teu Pai que está no ceo”.

2. Filipenses 2:14-16 - "Faide todas as cousas sen murmurar nin disputar, para que sexades irreprensibles e inocentes, fillos de Deus sen defecto no medio dunha xeración torta e retorcida, entre as que brillades como luces no mundo. , aferrándose á palabra da vida, para que no día de Cristo me enorgullece de non correr en balde nin traballar en balde”.

Xoán 9:6 Cando falou isto, cuspiu no chan e fixo barro coa saliva, e unxiu con barro os ollos do cego.

Xesús utilizou a súa saliva e o po da terra para curar ao home que estaba cego.

1: Mesmo nos momentos máis difíciles, Xesús pode proporcionarnos a cura que necesitamos.

2: Deus pode usar calquera cousa para realizar un milagre, incluso os elementos cotiáns máis básicos.

1: Marcos 8:22-25 - Xesús cura un cego preto de Betsaida tocándolle os ollos.

2: Mateo 9:29-30 - Xesús cura a dous cegos tocándolles os ollos.

Xoán 9:7 E díxolle: "Vai, lávate no estanque de Siloé (que significa "Enviado"). El foi pois, lavadouse e veu vendo.

Xoán ensina a importancia da fe e da obediencia. 1. "Fe e obediencia: o poder detrás dos milagres" 2. "A piscina de Siloé: a forza da fe e da obediencia". 1. Mateo 17:20 - "El díxolles: "Por mor da vosa pouca fe. En verdade, dígovos: se tedes fe coma un gran de mostaza, dirédeslle a este monte: "Móvete de aquí". ata alí' e moverase, e nada che será imposible”. 2. Hebreos 11:6 - "E sen fe é imposible agradarlle, porque quen se achegue a Deus debe crer que existe e que recompensa a quen o busca".

Xoán 9:8 Os veciños, e os que antes o viron que era cego, dixeron: Non é este o que estaba sentado e mendigaba?

Un grupo de persoas que antes vira a un cego mendigando recoñéceo despois de que Xesús o curase.

1. A cura milagrosa do cego - Xoán 9:8

2. Ver os milagres de Xesús con ollos novos - Xoán 9:8

1. Isaías 35:5-6 - Entón abriranse os ollos dos cegos e abriranse os oídos dos xordos. Entón o coxo saltará coma un cervo, e a lingua do mudo cantará, porque no deserto brotarán augas, e regatos no deserto.

2. Mateo 15:30-31 - E gran multitude achegáronse a el, levando consigo a coxos, cegos, mudos, mancos e moitos outros, e botounos aos pés de Xesús; e curounos: De tal xeito que a multitude quedou maravillada cando viron que os mudos falaban, os mancos estaban sanes, os coxos andaban e os cegos para ver; e glorificaron ao Deus de Israel.

Xoán 9:9 Uns dicían: Este é el; outros dicían: É coma el; pero el dixo: Eu son.

Esta pasaxe revela a identidade de Xesús mentres afirma a súa propia identidade.

1. Xesús sabe quen é e quere que nós tamén o saibamos

2. Como se pode atopar a nosa identidade en Xesús

1. Romanos 8:38-39 - Porque estou seguro de que nin a morte nin a vida, nin os anxos nin os gobernantes, nin as cousas presentes nin as vindeiras, nin os poderes, nin a altura nin a profundidade, nin ningunha outra cousa en toda a creación, poderá para separarnos do amor de Deus en Cristo Xesús noso Señor.

2. Efesios 1:17-21 - para que o Deus do noso Señor Xesús Cristo, o Pai da gloria, vos dea un espírito de sabedoría e de revelación no coñecemento del, tendo os ollos do voso corazón iluminados, para que poidades sabe cal é a esperanza á que te chamou, cales son as riquezas da súa gloriosa herdanza nos santos, e cal é a inconmensurable grandeza do seu poder para con nós os que cremos, segundo o traballo do seu gran poder no que traballou. Cristo cando o resucitou de entre os mortos e sentouno á súa dereita nos lugares celestes, moi por riba de todo reino, autoridade, poder e dominio, e por riba de todo nome que se nomea, non só neste século senón tamén no veña.

Xoán 9:10 Por iso dixéronlle: Como se abriron os teus ollos?

Abriu os ollos á verdade de Xesucristo: Xesús é a luz do mundo.

1: Xesús é a Luz que brilla nas tebras e que nos leva a todos á salvación.

2: Debemos abrir os ollos á verdade de Xesucristo e abrazar a súa luz.

1: Xoán 3:16-17 - Porque tanto amou Deus ao mundo, que deu ao seu Fillo unigénito, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna.

2: Mateo 5:14-16 - Vós sodes a luz do mundo. Non se pode ocultar unha cidade que está situada nun outeiro. Tampouco os homes acenden unha vela, e a meten debaixo dunha fanega, senón nun candelero; e dá luz a todos os que están na casa. Deixa que así brille a túa luz diante dos homes, para que vexan as túas boas obras e glorifiquen o teu Pai que está no ceo.

Xoán 9:11 El respondeu e dixo: "Un home chamado Xesús fixo barro, unxiume os ollos e díxome: "Vai á piscina de Siloé e lávate; e fun e laveime e recobrín a vista".

O home foi curado da súa cegueira por Xesús, que fixo barro e unxiu os seus ollos.

1. Os milagres de Xesús: unha chamada a crer

2. Poder curativo de Xesús: recibe a vista e ve a verdade

1. Isaías 35:5-6 - "Entón abriranse os ollos dos cegos, e abriranse os oídos dos xordos; entón o coxo saltará coma un cervo, e a lingua do mudo cantará de alegría".

2. Mateo 11:5 - "Os cegos ven e os coxos andan, os leprosos son limpos e os xordos oen, os mortos resucitan, e aos pobres predíselles o evanxeo".

Xoán 9:12 Entón dixéronlle: Onde está? El dixo: non sei.

Os fariseos preguntaron a Xesús onde estaba o cego curado, pero Xesús dixo que non o sabía.

1: Deus non sempre ten que controlar todas as situacións. Ás veces permítenos tomar as

nosas propias decisións e camiños.

2: Mesmo cando non entendemos o plan de Deus, El aínda ten o control e traballa para o noso ben final.

1: Romanos 8:28 "E sabemos que todas as cousas colaboran para o ben dos que aman a Deus, dos que son chamados segundo o seu propósito".

2: Proverbios 3:5 "Confía no Señor con todo o teu corazón; e non te inclines ao teu propio entendemento".

Xoán 9:13 Leváronlle aos fariseos ao que antes era cego.

Aos fariseos presentouse un home que fora cego no pasado.

1. A cura de Deus: un testemuño de fe

2. En Xesús atopamos a restauración

1. Isaías 61:1 - "O Espírito do Señor Deus está sobre min; porque o Señor unxiume para predicar boa nova aos mansos; envioume para atar os que teñen o corazón quebrantado, para proclamarlles a liberdade aos cativos e a apertura da prisión aos presos;

2. Marcos 10:46-52 - "E chegaron a Xericó; e mentres el saía de Xericó cos seus discípulos e unha gran cantidade de xente, o cego Bartimeo, fillo de Timeo, estaba sentado á beira do camiño mendigando. E cando oíu que era Xesús de Nazaret, púxose a berrar e dicir: Xesús, fillo de David, ten piedade de min... E Xesús díxolle: Vaite; a túa fe púxote. E inmediatamente recobrou a vista e seguiu a Xesús no camiño".

Xoán 9:14 E era un día de sábado cando Xesús fixo o barro e abriu os ollos.

A pasaxe detalla o relato de Xesús curando a un cego de nacemento o sábado.

1. A misericordia de Deus é incondicional

2. Cura a través da fe

1. Mateo 12: 9-14 - Xesús defende aos seus discípulos por coller grans o sábado

2. Lucas 6: 6-11 - Xesús cura aos enfermos o sábado, a pesar das críticas dos fariseos

Xoán 9:15 Entón, os fariseos tamén lle preguntaron de novo como había recibido a vista. El díxolles: Púxome barro nos ollos, laveime e vexo.

Xesús curou un cego mediante un simple acto de barro e auga.

1: Podemos experimentar a cura física e espiritual cando nos sometemos humildemente ao plan de Deus.

2: A fe en Xesús trae cura e restauración.

1: Santiago 5:15 "E a oración da fe salvará ao enfermo, e o Señor resucitarao; e se cometeu pecados, serán perdoados".

2: Isaías 53:5 "Pero el foi ferido polas nosas transgresións, el foi ferido polas nosas iniquidades: o castigo da nosa paz foi sobre el, e coas súas feridas somos curados".

Xoán 9:16 Por iso dixeron algúns dos fariseos: Este home non é de Deus, porque non cumpre o sábado. Outros dicían: "Como pode un home que é pecador facer tales milagres? E houbo unha división entre eles.

Esta pasaxe mostra que os fariseos estaban divididos na súa opinión sobre Xesús cando viron os milagres que facía o sábado.

1: Debemos celebrar o poder de Deus, non importa o día.

2: Non debemos ser rápidos para xulgar as accións dos demais.

1: Mateo 7: 1-5 - "Non xulguedes para que non sexades xulgados. Porque co xuízo que pronunciedes seredes xulgados, e coa medida que usedes serás medido".

2: 1 Corintios 13:4-7 - "O amor é paciente e bondadoso; o amor non envexa nin se jacta; non é arrogante nin groseiro. Non insiste no seu camiño; non é irritable nin resentido; non alégrate co mal, pero alégrate coa verdade".

Xoán 9:17 Volvéronlle a dicir ao cego: Que dis del que che abriu os ollos? El dixo: El é un profeta.

O cego deu fe de que Xesús é un profeta.

1. Que testemuño podemos dar sobre Xesús?

2. Como podemos recoñecer a obra de Deus?

1. Deuteronomio 18:15-22 (O Señor, o teu Deus, suscitarache un profeta coma min de entre ti, de entre os teus irmáns; a el o escoitarás)

2. Hebreos 1:1-2 (Hai moito tempo, en moitas ocasións e de moitas maneiras, Deus falou aos nosos pais polos profetas, pero nestes últimos días falounos polo seu Fillo...)

Xoán 9:18 Pero os xudeus non crían respecto del, que fora cego e recobrase a vista, ata que chamaron aos pais do que recibira a vista.

Xoán 9:18 trata sobre a incredulidade dos xudeus sobre o home que foi curado da cegueira.

1. Deus pode facer milagres nas nosas vidas, aínda que non o vemos.

2. A nosa fe non debe depender do que se ve, senón que debe estar enraizada no invisible.

1. Xoán 20:29 "Xesús díxolle: "Creches porque me viches? Benaventurados os que non viron e creron".

2. Romanos 4:17-21 "Como está escrito: "Eu fixen de ti o pai de moitas nacións", na presenza do Deus en quen cría, que dá vida aos mortos e chama á existencia as cousas que non existen. Con esperanza, cría contra esperanza, que sería pai de moitas nacións, como lle dixeran: "Así será a túa descendencia". Non se debilitaba na fe cando consideraba o seu propio corpo, que estaba como morto (xa que tiña uns cen anos), nin cando consideraba a esterilidade do ventre de Sara. Ningunha incredulidade o fixo vacilar sobre a promesa de Deus, pero se fortaleceu na súa fe mentres daba gloria a Deus, plenamente convencido de que Deus podía facer o que prometera".

Xoán 9:19 E preguntáronlles, dicindo: Este é o voso fillo, que vós dis que naceu cego? como ve agora?

A xente preguntou aos pais dun cego como podía ver agora.

1. Como a fe pode abrir os nosos ollos

2. Ver os milagres de Deus na vida cotiá

1. Mateo 9:27-31 (A curación de dous cegos)

2. Xoán 11:38-44 (A resurrección de Lázaro de entre os mortos)

Xoán 9:20 Contestáronlles os seus pais e dixeron: Sabemos que este é o noso fillo e que naceu cego.

Os pais de Xoán declararon a súa fe na curación milagrosa do seu fillo, a pesar da súa evidente cegueira.

1: Confiemos nos milagres de Deus, aínda que non poidamos velos cos nosos propios ollos.

2: Debemos aceptar a vontade de Deus con fe, aínda que os nosos ollos non poidan ver.

1: Xeremías 17: 7-8 - "Diaventurado o home que confía no Señor, cuxa confianza é o Señor. É coma unha árbore plantada xunto á auga, que bota as súas raíces á beira do río, e non teme á calor. vén, porque as súas follas permanecen verdes, e non se preocupa no ano da seca, porque non deixa de dar froitos".

2: Hebreos 11:1 - "Agora a fe é a seguridade das cousas que se esperan, a convicción das que non se ven".

Xoán 9:21 Pero non sabemos por que medios ve agora; ou quen abriu os ollos, non o sabemos: é maior de idade; pregúntalle: falará por si mesmo.

Xoán 9:21 ensínanos a confiar en Deus cando as nosas preguntas non teñen resposta e a respectar a autonomía dos demais.

1. O Misterio de Deus: Confiar aínda que non entendamos

2. O respecto á autonomía: honrar as decisións dos demais

1. Isaías 55: 8-9 "Porque os meus pensamentos non son os teus pensamentos, nin os teus camiños son os meus camiños", declara o Señor. Porque como os ceos son máis altos que a terra, así son os meus camiños máis altos que os teus camiños e os meus pensamentos máis altos que os teus pensamentos".

2. Isaías 40:28-29 "Non o sabes? Non escoitaches? O Señor é o Deus eterno, o Creador dos confíns da terra. Non se esvaece nin se cansa; o seu entendemento é inescrutable. Dálle poder ao esmorecido, e ao que non ten forza, dálle forza".

Xoán 9:22 Estas palabras dixeron os seus pais, porque tiñan medo dos xudeus, porque os xudeus xa estaban de acordo en que se alguén confesaba que era o Cristo, fose expulsado da sinagoga.

Esta pasaxe mostra o medo do pobo xudeu xa que crían que confesar a Cristo levaría a ser expulsado da sinagoga.

1. O medo ao home é unha trampa

2. Defende o que crees

1. Proverbios 29:25 - O medo ao home trae unha trampa, pero quen confía no Señor estará a salvo.

2. Romanos 10: 9-10 - Que se confesas coa túa boca ao Señor Xesús e cres no teu corazón que Deus o resucitou de entre os mortos, serás salvo. Porque co corazón se cre para a xustiza, e coa boca se confesa para a salvación.

Xoán 9:23 Por iso os seus pais dixeron: "É maior de idade; pregúntalle.

Pasaxe: En Xoán 9, Xesús cura a un home que naceu cego. Os seus veciños, coñecidos e mesmo os seus pais foron interrogados sobre quen cometera este acto "ilegal" de curación o sábado. Non obstante, non puideron responder quen fixera a curación porque non o sabían. Cando os discípulos de Xesús preguntaron ao home que o curou, este dixo que era Xesús. Os seus pais, con todo, quedaron en silencio, porque temían aos líderes

xudeus. Finalmente, dixeron: "É maior de idade; pregúntalle".

1. O poder de Xesús para curar: como Xesús foi capaz de realizar unha cura milagrosa nun home cego de nacemento e a fe que requiría

2. A coraxe dos seguidores de Xesús: como o cego de nacemento e os seus pais mostraron coraxe para seguir a Xesús aínda que se enfrontaron á oposición

1. Mateo 17:20 - "El díxolles: "Por mor da vosa pouca fe. En verdade, dígovos: se tedes fe coma un gran de mostaza, dirédeslle a este monte: "Móvete de aquí". ata alí' e moverase, e nada che será imposible".

2. Xoán 10:27-28 - "As miñas ovellas escoitan a miña voz, e coñézoas, e séguenme. Dálles vida eterna, e nunca perecerán, e ninguén as arrebatará da miña man".

Xoán 9:24 Entón chamaron de novo ao cego, e dixéronlle: "Dá louvanza a Deus; sabemos que este home é un pecador".

As autoridades relixiosas pedíronlle ao cego que dese a louvanza a Deus, crendo que Xesús era un pecador.

1: Debemos recoñecer o poder de Deus na obra de Xesús, aínda que os que nos rodean non o fagan.

2: Debemos celebrar os milagres de Xesús, aínda cando outros non os recoñecen.

1: Isaías 29:18-19 - Nese día os xordos escoitarán as palabras dun libro, e da súa penumbra e tebras verán os ollos dos cegos. Os mansos obterán unha nova alegría no Señor, e os pobres entre os homes gozarán no Santo de Israel.

2: Mateo 11:5 - Os cegos ven e os coxos andan, os leprosos son limpos e os xordos oen, e os mortos resucitan, e aos pobres pregónselles boas novas.

Xoán 9:25 El respondeu e dixo: Se é un pecador ou non, non o sei; unha cousa sei que, mentres era cego, agora vexo.

Un cego é curado por Xesús e explica que non está seguro de se o cura é pecador ou non, pero si sabe que antes era cego, pero agora pode ver.

1. O poder de Xesús para curar e restaurar

2. O testemuño de fe do cego

1. Mateo 9:27-31 - Xesús cura a dous cegos

2. Salmo 146:8 - O Señor abre os ollos aos cegos

Xoán 9:26 Entón eles dixéronlle de novo: Que che fixo? como abriu os teus ollos?

Cura do cego: Xesús mostrou o seu poder divino curando milagrosamente un cego.

1. Deus é capaz de facer o imposible

2. Os milagres son un recordatorio do poder de Deus

1. Romanos 8:28 - E sabemos que en todas as cousas Deus traballa para o ben dos que o aman, que foron chamados segundo o seu propósito.

2. Éxodo 15:11 - Quen é coma ti, Señor, entre os deuses? Quen é coma ti, maxestoso en santidade, marabilloso en feitos gloriosos, facendo marabillas?

Xoán 9:27 El respondeulles: Xa vos dixen, e non o escoitaches. ¿Seredes tamén os seus discípulos?

Os fariseos preguntaron a un cego de nacemento se era discípulo de Xesús, ao que respondeu preguntando por que necesitarían volver escoitar a resposta se xa a escoitaran.

1. O poder de Xesús: a pesar de nacer cego e enfrontarse ao ridículo dos fariseos, este home optou por defender a súa fe en Xesús.

2. A fe ante a adversidade: a fe deste home en Xesús era inquebrantable a pesar da oposición dos fariseos.

1. Hebreos 11:1 - "Agora a fe é a seguridade das cousas que se esperan, a convicción das que non se ven".

2. Mateo 16:24 - "Entón Xesús díxolles aos seus discípulos: "Se alguén quere vir detrás de min, que se negue a si mesmo, que tome a súa cruz e que me siga".

Xoán 9:28 Entón insultárono e dixéronlle: Ti es o seu discípulo; pero nós somos discípulos de Moisés.

Xoán 9:28 resume os discípulos de Xesús sendo insultados por outras persoas que dicían ser discípulos de Moisés.

1. Podemos aprender do exemplo de humildade e graza de Xesús ao tratar a oposición.

2. A nosa fe debe ser encomiada máis que criticada.

1. Mateo 5:11-12 "Felices vós, cando os homes vos insulten e persigan, e digan todo tipo de mal contra vós en mentira, por causa miña. Alegrádevos e gozade moito, porque grande é a vosa recompensa no ceo, pois así perseguiron aos profetas que foron antes de vós".

2. Santiago 1:2-4 “Irmáns meus, considerade todo gozo cando caes en diversas tentacións; Sabendo isto, que a proba da túa fe produce paciencia. Pero que a paciencia teña a súa obra perfecta, para que sexades perfectos e completos, sen faltar nada”.

Xoán 9:29 Sabemos que Deus lle falou a Moisés; en canto a este, non sabemos de onde é.

A xente da época cuestionaba quen era Xesús porque sabían que Deus lle falaba a Moisés, pero non sabían de onde viña Xesús.

1. Xesús é maior que Moisés: Deus falou a Moisés, pero Xesús foi un exemplo especial do poder de Deus.

2. Todos son benvidos no reino de Deus: non importa de onde veñamos, Deus acóllenos cos brazos abertos.

1. Mateo 11:11-12 "En verdade, dígovos que entre os nados de muller non xurdiu ninguén máis grande que Xoán o Bautista. Pero o que é máis pequeno no reino dos ceos

é maior ca el".

2. Romanos 8:38-39 "Porque estou seguro de que nin a morte nin a vida, nin os anxos nin os gobernantes, nin as cousas presentes nin as vindeiras, nin os poderes, nin a altura nin a profundidade, nin ningunha outra cousa en toda a creación, poderá para separarnos do amor de Deus en Cristo Xesús, noso Señor".

Xoán 9:30 Respondeu o home e díxolles: Por que é unha cousa marabillosa, que non saibades de onde é, e aínda así abriume os ollos.

Esta pasaxe destaca un milagre no que un cego de nacemento foi curado por Xesús. Asombra que Xesús o curase, aínda que non coñecía a súa identidade.

1: Xesús é un Curandeiro e a súa curación está dispoñible para todos, independentemente da súa identidade.

2: Xesús é a fonte da cura milagrosa e os que aceptan a súa cura transfórmanse.

1: Mateo 11:5 - Os cegos ven, os coxos andan, os que teñen lepra son limpos, os xordos oen, os mortos resucitan e a boa nova é proclamada aos pobres.

2: Isaías 53:5 - Pero foi traspasado polas nosas transgresións, esmagado polas nosas iniquidades; o castigo que nos deu a paz foi sobre el, e polas súas feridas curamos.

Xoán 9:31 Agora sabemos que Deus non escoita aos pecadores, pero se alguén é adorador de Deus e fai a súa vontade, a el escoita.

Deus escoita a aqueles que son verdadeiros adoradores del e obedecen a súa vontade.

1: Adoración verdadeira: o corazón da obediencia

2: O poder da adoración: como escoitar a voz de Deus

1: Santiago 4:7-10, Sométete, pois, a Deus. Resiste o demo, e el fuxirá de ti.

2: Colosenses 3:17, E todo o que fagades de palabra ou de feito, facedelo todo no nome do Señor Xesús, dando grazas a Deus e Pai por el.

Xoán 9:32 Desde o principio do mundo non se oíu que ninguén abrise os ollos a un cego de nacemento.

A pasaxe trata dun home que naceu cego e abríronlle os ollos.

1. Milagres de Deus e agasallos da graza

2. O poder da fe

1. Mateo 19:26, "Pero Xesús mirou para eles e díxolles: "Para os homes isto é imposible, pero para Deus todo é posible".

2. Salmo 146:8: "O Señor abre os ollos aos cegos; O Señor levanta aos que están encorvados; O Señor ama aos xustos".

Xoán 9:33 Se este home non fose de Deus, non podería facer nada.

Este verso fala da autoridade e o poder divinos de Xesús, afirmando que só podía facer o que fai porque é de Deus.

1. Xesús: a fonte de toda autoridade e poder

2. As obras milagrosas de Cristo: testemuño da súa divindade

1. Xoán 14:10-11 - "Non cres que eu estou no Pai e que o Pai está en min? As palabras que vos digo non as falo pola miña propia autoridade, senón o Pai que habita en min. fai as súas obras.Crede que eu estou no Pai e o Pai está en min, ou creade polas propias obras.

2. Colosenses 2: 9-10 - Porque nel habita corporalmente toda a plenitude da divindade, e vós estabades cheos del, que é o xefe de todo dominio e autoridade.

Xoán 9:34 Eles responderon e dixéronlle: "Tu naciches totalmente en pecados, e ensinas a nós?" E expulsárono.

Os líderes relixiosos estaban tan cheos de orgullo e prexuízos que botaron fóra a un cego

só porque lles ensinara algo.

1: O orgullo e os prexuízos non teñen cabida no Reino de Deus.

2: O Señor chámanos a ser humildes e abertos a aprender dos demais.

1: Santiago 4:6: "Pero el dá máis graza. Por iso di: "Deus oponse aos soberbios, pero dá graza aos humildes".

2: Lucas 18:14: "Dígovos que este baixou á súa casa xustificado, máis que o outro. Porque todo aquel que se enaltece será humillado, pero o que se humilla será exaltado".

Xoán 9:35 Xesús escoitou que o botaran fóra; e cando o atopou, díxolle: Cres no Fillo de Deus?

Xesús amosa misericordia a un home que foi expulsado polo seu propio pobo e ofrécelle a oportunidade de crer nel.

1: A misericordia de Xesús é incondicional

2: Cre no Fillo de Deus

1: Lucas 6:36 - "Sed misericordiosos, como o voso Pai é misericordioso".

2: 1 Xoán 5: 10-12 - "Quen cre no Fillo de Deus ten o testemuño en si mesmo; quen non cre a Deus fíxoo mentireiro, porque non creu no testemuño que Deus deu sobre o seu Fillo. ."

Xoán 9:36 El respondeu e dixo: Quen é, Señor, para que eu crea nel?

Xoán 9:36 resume a pasaxe como unha pregunta formulada polo cego, preguntando quen é Xesús para que crea nel.

1. A cuestión da fe: como sabemos que podemos crer en Xesús?

2. Descubrir a verdade: buscar as promesas dun Salvador

1. Romanos 10:17 - A fe vén escoitando e oíndo pola palabra de Deus.

2. 1 Xoán 5:13 - Estas cousas escribínvos a vós que credes no nome do Fillo de Deus; para que saibades que tedes vida eterna.

Xoán 9:37 E Xesús díxolle: "O viches, e é el quen fala contigo".

Esta pasaxe revela que Xesús identificouse cun home cego de nacemento, e confirmou a súa identidade como quen lle falaba.

1. O poder da identidade persoal: como saber quen somos nos axuda a superar a cegueira

2. Xesús revela a súa identidade: recoñecendo e abrazando o noso verdadeiro eu

1. Romanos 8:37-39 - Non, en todas estas cousas somos máis que vencedores por medio de quen nos amou. Pois estou convencido de que nin a morte nin a vida, nin os anxos nin os demos, nin o presente nin o futuro, nin ningún poder, nin altura nin profundidade, nin outra cousa en toda a creación, poderán separarnos do amor de Deus que está en Cristo Xesús noso Señor.

2. Éxodo 33:14 - O Señor respondeu: "A miña presenza irá contigo, e darei descanso".

Xoán 9:38 E dixo: Señor, creo. E adorouno.

Xoán demostra a fe adorando a Xesús neste verso.

1. O poder da fe - Explorando o poder da fe a través do exemplo de Xoán adorando a Xesús.

2. Crecer na fe - Aprendendo como podemos crecer na fe a través do exemplo de Xoán adorando a Xesús.

1. Hebreos 11:1 - "Agora a fe é a seguridade das cousas que se esperan, a convicción das que non se ven".

2. Romanos 10:17 - "Así a fe provén do que se escoita, e o que se escoita vén a través da mensaxe sobre Cristo".

Xoán 9:39 Xesús dixo: "Para xuízo vin a este mundo, para que os que non ven vexan; e para que os que ven sexan cegos.

Xesús veu ao mundo para xulgar aos que están cegados polo pecado e para abrir os ollos aos "cegos".

1: Xesús é a Luz do Mundo.

2: O xuízo de Deus é xusto.

1: Isaías 9:2 - O pobo que andaba nas tebras viu unha gran luz: os que habitan na terra da sombra da morte, a luz brillou sobre eles.

2: Xoán 12:46 - Eu vin luz ao mundo, para que quen cre en min non permaneza nas tebras.

Xoán 9:40 E algúns dos fariseos que estaban con el escoitaron estas palabras e dixéronlle: "¿Tamén nós somos cegos?

Xesús estaba ensinando aos fariseos sobre a cegueira espiritual e eles reaccionaron preguntando se eles tamén estaban cegos.

1. O perigo da cegueira espiritual

2. Unha chamada á auto-reflexión

1. Isaías 6: 9-10 - Entende co seu corazón e volve ao Señor para que os cure.

2. Mateo 13:13-15 - a parábola de Xesús do sementador e dos que teñen ollos pero non ven.

Xoán 9:41 Xesús díxolles: "Se foses cegos, non terías pecado; pero agora dis: "Vemos". polo tanto, o teu pecado permanece.

Xesús desafía aos fariseos, que din que poden ver, sinalando que se fosen cegos, non terían pecado.

1. "A cegueira do orgullo" - Explorando como o orgullo pode impedirnos ver a verdade e como a humildade pode axudarnos a crecer na nosa fe.

2. "Ver con ollos espirituais" - Examinando a importancia de discernir a verdade cos ollos da fe, non só coa nosa vista física.

1. Santiago 4:6 - "Deus oponse aos soberbios, pero dá graza aos humildes".

2. Proverbios 3:5-6 - "Confía no Señor con todo o teu corazón, e non te apoies no teu propio entendemento. Recoñéceo en todos os teus camiños, e el endereitará os teus camiños".

Xoán 10 relata a metáfora de Xesús sobre o Bo Pastor, o seu discurso sobre a súa relación cos seus seguidores e a división continua sobre a súa identidade.

1o Parágrafo: O capítulo comeza con Xesús presentándose como a porta das ovellas e o bo pastor. Critica aos que entran no corral das ovellas por calquera outro camiño que non sexa pola porta como ladróns e atracadores. As ovellas ségueno porque recoñecen a súa voz pero nunca seguirán a un estraño. Como bo pastor, coñece as súas ovellas e dá a súa vida por elas voluntariamente, a diferenza do obreiro que abandona as ovellas á vista do lobo (Xoán 10:1-18).

2º Parágrafo: Esta ensinanza provocou división entre os xudeus, algúns dicindo que estaba endemoniado, outros se preguntaban como pode o demo abrir os ollos cegos. Ao tempo que tiña lugar a Dedicación da Festa en Xerusalén, o inverno Xesús camiñaba nos patios do templo A columnata de Salomón onde os xudeus reunidos arredor del preguntáronlle canto tempo nos manterá en suspenso? Se es o Mesías díganos claramente. En resposta, apuntou que si lles dixo pero que non cren que as obras nomeen o Pai testifiquen sobre el, aínda que non cren porque non son as súas ovellas as que escoitan a súa voz saben que as dan vida eterna nunca perecen ninguén as arrebatan fóra da man do pai (Xoán 10:19-30).

3o Parágrafo: Despois deste discurso, Xesús afirmou a unidade con Deus Pai 'Eu Pai son un'. Isto levou aos xudeus a coller pedras apedralo de novo blasfemia dicindo ser Deus mentres que a resposta do home apuntou obras facendo nome Pai dá testemuño del, aínda que se non cre as obras, cree menos milagres para saber entender que o Pai está en min. intento infructuoso de arresto. Despois retirouse de novo na rexión do Xordán onde Xoán estivera bautizando en primeiro lugar, moitos acudiron a el que creron alí dicindo: "Xoán non fixo ningún sinal, todo o que Xoán dixo sobre este home era certo". (Xoán 10:31-42).

Xoán 10:1 En verdade, en verdade dígovos que o que non entra pola porta no arabao, senón que sube por outro lado, este é ladrón e ladrón.

Xesús advirte contra os falsos mestres que intentan afastar á xente da verdadeira fe. 1: Debemos protexernos dos falsos mestres e aferrarnos á Palabra de Deus. 2: Debemos buscar a verdade e non deixarnos enganar con palabras astutas. 1: Xeremías 29:11, "Porque sei os plans que teño para ti, declara o Señor, plans de benestar e non de mal, para darche un futuro e unha esperanza". 2: 1 Pedro 5: 8, "Sed sobrios; estade atentos. O teu adversario, o demo, anda como un león rugente, buscando a quen devorar".

Xoán 10:2 Pero o que entra pola porta é o pastor das ovellas.

A pasaxe fala do pastor que entra pola porta para coidar as ovellas.

1. Estamos chamados a ser fieis pastores do noso rabaño, protexéndoo co mesmo coidado que un pastor fai ás súas ovellas.

2. Seguir a Cristo significa que debemos procurar ser pastores humildes e mansos, abrindo o camiño coa mesma compaixón e comprensión que el ten.

1. 1 Pedro 5:2-3 “Sed pastores do rabaño de Deus que está ao voso coidado, velando por eles, non porque o debades, senón porque queredes, como Deus quere que sexades; non perseguindo ganancias deshonestas, pero ansiosos por servir; non dominando os que che son encomendados, senón sendo exemplos para o rabaño”.

2. Salmo 23:1 "O Señor é o meu pastor, non me falta nada".

Xoán 10:3 Ábrelle o porteiro; e as ovellas escoitan a súa voz, e el chama ás súas propias ovellas polo seu nome e sácaas.

O Bo Pastor chama polo seu nome ás súas ovellas e sácaas.

1. O pastor que nos coñece polo nome

2. Seguindo a Chamada do Pastor

1. Isaías 40:11 El apacentará o seu rabaño coma un pastor: recollerá os cordeiros co seu brazo, levaráos no seu seo, e levará suavemente aos que están con cría.

2. Mateo 18:12-14 Que opinas? Se un home ten cen ovellas, e unha delas se desviouse, ¿non deixa as noventa e nove no monte e vai á procura da que se extravía? E se o atopa, en verdade, dígovos, alégrase máis por ela que polos noventa e nove que nunca se desviaron. Polo tanto, non é a vontade do meu Pai que está no ceo que un destes pequenos pereza.

Xoán 10:4 E cando saca as súas propias ovellas, vai diante delas, e as ovellas séguenо, porque coñecen a súa voz.

A pasaxe fala de como Xesús leva as súas ovellas e elas recoñecen a súa voz e séguenо.

1: Xesús é o Bo Pastor que leva e coida as súas ovellas

2: A voz de Xesús é recoñecible e seguida polas súas ovellas

1: Salmo 23:1, "O Señor é o meu pastor, non me faltará".

2: Mateo 11:28-30: "Ven a min, todos os que estades traballados e cargados, e eu vos darei descanso. Tomade sobre vós o meu xugo e aprendede de min, porque son manso e humilde de corazón. e atoparedes descanso para as vosas almas. Porque o meu xugo é doado e a miña carga é leve".

Xoán 10:5 E non seguirán a un estranxeiro, senón que fuxirán del, porque non coñecen a voz dos estranxeiros.

Non é probable que as persoas sigan aos que non coñecen, xa que descoñecen a súa voz.

1. O poder da familiaridade: é máis probable que escoitemos e sigamos ás persoas que coñecemos que ás que non.

2. A importancia de coñecer a Deus - Debemos esforzarnos por coñecer a Deus máis profundamente para que poidamos seguir a súa voz máis de preto.

1. Feitos 2:42 - E dedicáronse á ensinanza dos apóstolos e á comunión, á partida do pan e ás oracións.

2. Xoán 8:32 - E coñecerás a verdade, e a verdade librarate.

Xoán 10:6 Esta parábola faloulles Xesús, pero eles non entendían que eran as cousas que lles falaba.

Xesús deulle unha parábola á xente, pero non entenderon o que dicía.

1. A parábola de Xesús: Desvelando a Palabra de Deus

2. Como interpretar as parábolas: comprender o significado das palabras de Xesús

1. Salmo 119: 105-106: "A túa palabra é unha lámpada para os meus pés e unha luz no meu camiño. Xurei e confirmei un xuramento de gardar as túas xustas normas".

2. Proverbios 2: 1-5: "Fillo meu, se recibes as miñas palabras e atesouras contigo os meus mandamentos, facendo o teu oído atento á sabedoría e inclinando o teu corazón á intelixencia; voz para o entendemento, se a buscas como a prata e a buscas como tesouros escondidos, entenderás o temor do Señor e atoparás o coñecemento de Deus".

Xoán 10:7 Xesús díxolles de novo: En verdade, en verdade vos digo: Eu son a porta das ovellas.

Xesús é a porta da salvación das ovellas.

1. Xesús é o Porteiro da Vida Eterna

2. O Poder de Xesús como Porta da Salvación

1. Mateo 7:13-14 “Entrade pola porta estreita. Porque a porta é ancha e o camiño doado que leva á destrución, e moitos son os que entran por ela. Porque a porta é estreita e o camiño duro que leva á vida, e poucos son os que a atopan”.

2. 1 Pedro 1:3-5 “Bendito sexa o Deus e Pai do noso Señor Xesucristo! Segundo a súa gran misericordia, fíxonos nacer de novo para unha esperanza viva mediante a resurrección de Xesucristo de entre os mortos, para unha herdanza incorruptible, inmaculada e inmaculada, gardada no ceo para vós, que polo poder de Deus. están a ser gardados pola fe para unha salvación lista para ser revelada no último tempo”.

Xoán 10:8 Todos os que viñeron antes de min son ladróns e ladróns, pero as ovellas non os escoitaron.

A pasaxe trata de como as ovellas de Xesús non escoitaron aos ladróns e asaltantes que viñeron antes del.

1: Debemos ter coidado de escoitar só a voz de Deus e rexeitar todos os falsos profetas.

2: Debemos ser conscientes de quen estamos escoitando e asegurarnos de que só escoitamos a única voz verdadeira de Deus.

1: Xeremías 23: 1-4 - "Ai dos pastores que destrúen e espallan as ovellas do meu pasto!"

2: Mateo 7:15-20 - "Coidado cos falsos profetas, que veñen a vós vestidos de ovella, pero por dentro son lobos rapaces".

Xoán 10:9 Eu son a porta: se alguén entra por min, salvarase; entrará e sairá e atopará pasto.

A pasaxe de Xoán 10:9 explica que Xesús é a porta da salvación, e quen entre por El terá vida eterna e toda a provisión e alimento que necesita.

1. Xesús é a porta da salvación: unha invitación á vida eterna

2. O coidado e provisión de Xesús: atopar nel alimento

1. Xoán 3:16 - Porque tanto amou Deus ao mundo, que deu ao seu Fillo unigénito, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna.

2. Romanos 10:9 - Que se confesas coa túa boca ao Señor Xesús e cres no teu corazón que Deus o resucitou de entre os mortos, serás salvo.

Xoán 10:10 O ladrón non vén, senón para roubar, matar e destruír: Eu vin para que teñan vida e para que a teñan en abundancia.

Xesús veu dar vida en abundancia.

1: Xesús veu darnos vida e alegría.

2: Xesús veu traernos paz, esperanza e abundancia.

1: Isaías 61:1-2 - O Espírito do Señor Deus está sobre min, porque o Señor unxiume para traer boas novas aos pobres; mandoume a vendar aos que teñen o corazón roto, a proclamar a liberdade aos cativos e a apertura da prisión aos presos; para proclamar o ano da graza do Señor e o día da vinganza do noso Deus.

2: Romanos 8:11 - Se o Espírito do que resucitou a Xesús dos mortos habita en vós, o que resucitou a Cristo Xesús dos mortos tamén dará vida aos vosos corpos mortais polo seu Espírito que habita en vós.

Xoán 10:11 Eu son o bo pastor: o bo pastor dá a súa vida polas ovellas.

O bo pastor dá a súa vida polas ovellas.

1. Xesús como Bo Pastor: Amor Sacrificial

2. O poder do amor de pastor

1. Isaías 40:11 - El apacenta o seu rabaño coma un pastor: recolle os cordeiros nos seus brazos e lévaos preto do seu corazón;

2. Romanos 5:8 - Pero Deus demostra o seu propio amor por nós nisto: mentres aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós.

Xoán 10:12 Pero o que é mercenario, e non o pastor, do que non son as ovellas, ve vir o lobo, deixa as ovellas e foxe;

O mercenario non é un verdadeiro pastor e fuxirá cando veña perigo, deixando ás ovellas vulnerables a danos.

1: Os verdadeiros pastores quedarán e protexerán o seu rabaño, sen importar o perigo.

2: Debemos estar atentos ao discernir os verdadeiros pastores dos mercenarios.

1: Mateo 7:15-20 - Coidado cos falsos profetas, que veñen a vós vestidos de ovella, pero por dentro son lobos voraces.

2: Xeremías 23:1-4 - ¡Ai dos pastores que destrúen e espallan as ovellas do meu pasto! declara o Señor.

Xoán 10:13 O mercenario foxe, porque é un mercenario e non lle importan as ovellas.

O pastor contratado non se preocupa polas ovellas, fuxindo cando hai perigo.

1: Deus chámanos para coidar do seu rabaño

2: O noso deber de servir e protexer

1: 1 Pedro 5: 2-3 - "Sed pastores do rabaño de Deus que está ao voso coidado, velando por eles, non porque o debades, senón porque queredes, como Deus quere que sexades; non perseguindo ganancias deshonestas, senón ansioso de servir; non dominando os que che son encomendados, senón sendo exemplo para o rabaño".

2: Ezequiel 34:11-12 - "Pois isto é o que di o Señor Soberano: Eu mesmo buscarei e atoparei as miñas ovellas. Serei coma un pastor que busca o seu rabaño disperso. Atoparei as miñas ovellas e rescatarei de todos os lugares onde estaban esparexidas naquel día escuro e nubrado.

Xoán 10:14 Eu son o bo pastor, coñezo as miñas ovellas e coñézome as miñas.

A pasaxe trata de que Xesús é o bo pastor e coñece as súas ovellas, que á súa vez o coñecen.

1: Xesús é o Bo Pastor e coñécenos intimamente.

2: Podemos confiar en Xesús, o Bo Pastor, para que nos provea e nos guíe.

1: Ezequiel 34:11-16 - A promesa de Deus de proporcionar e protexer as súas ovellas.

2: Salmo 23 - O Señor é o meu pastor, non me faltará.

Xoán 10:15 Como o Pai me coñece, así coñezo eu ao Pai, e dou a miña vida polas ovellas.

Xoán 10:15 fala da relación entre Deus Pai e Xesucristo. Ambos teñen un perfecto coñecemento e entendemento mutuo.

1. O Vínculo Perfecto de Amor entre o Pai e o Fillo

2. Servir ás ovellas mediante o sacrificio

1. Romanos 5:8 - Pero Deus encomia o seu amor cara a nós, en que, cando aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós.

2. Xoán 15:13 - Ninguén ten un amor máis grande que este, que un home dea a súa vida polos seus amigos.

Xoán 10:16 E teño outras ovellas, que non son deste redil: tamén a elas teño que traer, e escoitarán a miña voz; e haberá un rebaño e un só pastor.

Esta pasaxe fala de que Xesús reuniu a crentes non xudeus nun dogal baixo o seu liderado como único pastor.

1. O poder da invitación de Xesús: comprender a unidade dos crentes

2. O Bo Pastor: o significado do liderado de Xesús

1. Efesios 4: 4-6 - Hai un só corpo e un só Espírito, así como foches chamados a unha soa esperanza cando fuches chamado; un Señor, unha fe, un bautismo; un Deus e Pai de todos, que está por riba de todos e por todos e en todos.

2. Salmo 23: 1-3 - O Señor é o meu pastor, non me faltará. Faime deitar en verdes pastos; lévame a carón de augas tranquilas; el restaura a miña alma. El me leva por camiños correctos polo seu nome.

Xoán 10:17 Por iso, o meu Pai ámame, porque dou a miña vida para retomala.

A pasaxe revela que Xesús deu a súa vida por amor ao Pai, e el volvería a tomar.

1. O poder do amor: explorando o exemplo de amor sacrificial de Xesús

2. O verdadeiro significado do sacrificio: comprender as profundidades do amor de Xesús

1. Filipenses 2:5-8 - Exemplo de humildade e obediencia de Xesús

2. Romanos 5:8 - O amor de Deus por nós a pesar da nosa pecaminosidade

Xoán 10:18 Ninguén mo quita, pero eu o deixo por min mesmo. Teño poder para poñelo, e teño poder para tomalo de novo. Este mandamento recibín do meu Pai.

Xoán 10:18 enfatiza a autoridade e o poder de Xesús sobre a súa vida, que lle deu o Pai.

1. Xesús: o poder imparable da autoridade

2. Como o autosacrificio de Xesús revela a súa autoridade

1. Romanos 5:8 - Pero Deus demostra o seu propio amor por nós nisto: mentres aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós.

2. Filipenses 2: 5-8 - A túa actitude debería ser a mesma que a de Cristo Xesús: quen, sendo Deus na súa natureza, non consideraba a igualdade con Deus algo que había que agarrar, senón que non se fixo nada, tomando a propia natureza de un servo, feito a semellanza humana. E sendo atopado en aparencia como un home, humillóuse e fíxose obediente ata a morte, ata a morte de cruz!

Xoán 10:19 Houbo, pois, outra vez unha división entre os xudeus por estes ditos.

Os xudeus estaban divididos en opinións debido ás ensinanzas de Xesús.

1. As ensinanzas de Xesús teñen o poder de unir e dividir.

2. O poder das palabras de Xesús para traer paz e discordia.

1. Mateo 10:34-36 "Non penses que vin para traer paz á terra. Non vin para traer a paz,

senón unha espada. Porque vin para facer que un home contra o seu pai, unha filla contra o seu pai. súa nai..."

2. Hebreos 12:14-15 Fai todo o posible para vivir en paz con todos e ser santos; sen santidade ninguén verá ao Señor. Procura que ninguén se falte da graza de Deus e que ningunha raíz amarga creza para causar problemas e contaminar a moitos.

Xoán 10:20 E moitos deles dicían: "Ten un demo e está tolo". por que o escoitades?

Os adversarios de Xesús cuestionaban as súas ensinanzas e afirmaban que estaba tolo e tiña un demo.

1: Debemos ter a mente aberta ás posibilidades das novas ideas aínda que non as entendamos.

2: É incorrecto xulgar aos demais e facer suposicións sobre o seu carácter sen probas.

1: Mateo 7: 1-5 - "Non xulguedes para que non sexades xulgados. Porque con que xuízo xulguedes, seredes xulgados;

2: Santiago 1:19 - "Por iso, meus amados irmáns, que todo o mundo sexa pronto para oír, lento para falar, lento para a ira".

Xoán 10:21 Outros dicían: Estas non son palabras do que ten un demo. Pode un demo abrir os ollos dos cegos?

Os críticos de Xesús cuestionaron a súa capacidade para realizar milagres, pero os seus seguidores sabían que non estaba posuído por un demo.

1. O poder de Xesús para vencer a dúbida

2. Os milagres de Xesús: un sinal da súa divindade

1. Isaías 35:5-6 - Entón abriranse os ollos dos cegos e abriranse os oídos dos xordos.

6 Entón o coxo saltará coma un cervo, e a lingua do mudo cantará: porque no deserto brotarán augas e regatos no deserto.

2. Mateo 11: 4-5 - Xesús respondeulles: "Ide e móstralle a Xoán de novo as cousas que escoitades e vedes:

5 Os cegos ven, os coxos andan, os leprosos son limpos, os xordos oen, os mortos resucitan e aos pobres predíselles o evanxeo.

Xoán 10:22 E era en Xerusalén a festa da dedicación, e era inverno.

Durante o inverno, os xudeus celebraban a Festa da Dedicación en Xerusalén.

1. A importancia de celebrar a fidelidade de Deus

2. Como celebrar o amor de Deus no inverno

1. Nehemías 8:13-18

2. Salmo 105: 1-5

Xoán 10:23 E Xesús camiñaba no templo no pórtico de Salomón.

Xoán 10:23 dinos que Xesús camiñaba no templo no pórtico de Salomón.

1. O significado da presenza de Xesús no templo do pórtico de Salomón.

2. A importancia da presenza de Xesús no templo do pórtico de Salomón na nosa vida actual.

1. 1 Reis 6:3 - E o pórtico diante do templo da casa tiña vinte cóbados de lonxitude, segundo o ancho da casa; e diante da casa tiña dez cóbados de ancho.

2. Xoán 4:23 - Pero chega a hora, e agora é, na que os verdadeiros adoradores adorarán ao Pai en espírito e en verdade, porque o Pai busca tales que o adoren.

Xoán 10:24 Entón os xudeus achegáronlle ao seu redor e dixéronlle: "Ata cando nos farás dubidar? Se ti es o Cristo, cóntanos claramente.

Xesús identificouse claramente como o Mesías para os xudeus, esixindo unha resposta.

1: Todo o mundo debe tomar unha decisión sobre Xesús: ou crer nel ou rexeitalo.

2: Xesús é o único camiño para a salvación, polo que debemos aceptalo como Señor e Salvador.

1: Actos 4:12 - E non hai salvación en ninguén, porque non hai outro nome debaixo do ceo dado entre os homes polo que debamos ser gardados.

2: Romanos 10:9 - Que se confesas coa túa boca que Xesús é o Señor e cres no teu corazón que Deus o resucitou de entre os mortos, serás salvo.

Xoán 10:25 Xesús respondeulles: Díxenvos, e non crestes: as obras que fago no nome do meu Pai, dan testemuño de min.

Xesús mostroulles que era o Mesías a través das súas obras feitas no nome do seu Pai.

1. Xesús era o Mesías, mostrado a través das súas obras feitas no nome do seu Pai.

2. Cre en Xesús como o teu Señor e Salvador, mostrado a través das súas obras feitas no nome do seu Pai.

1. Xoán 5:36, "Pero teño unha testemuña maior que a de Xoán: as miñas ensinanzas e os meus milagres".

2. Isaías 61:1: "O Espírito do Señor Soberano está sobre min, porque o Señor unxiume para anunciar boas novas aos pobres. Envioume para vendar aos quebrantados de corazón, para proclamar a liberdade aos cativos e soltar. da escuridade para os prisioneiros".

Xoán 10:26 Pero vós non credes, porque non sodes das miñas ovellas, como vos dixen.

A pasaxe afirma que os que non cren non son das ovellas de Xesús.

1. A importancia de crer en Xesús

2. O poder das ovellas de Xesús

1. Romanos 10:9 - Que se confesas coa túa boca ao Señor Xesús e cres no teu corazón que Deus o resucitou de entre os mortos, serás salvo.

2. Mateo 11:28 - Ven a min, todos os que estades traballados e cargados, e eu vos darei descanso.

Xoán 10:27 As miñas ovellas escoitan a miña voz e coñézoas, e séguenme.

A pasaxe subliña a importancia de escoitar a voz de Xesús e seguir os seus mandamentos.

1. O poder de escoitar: por que debemos seguir a Xesús

2. A bendición da obediencia: como seguir a Xesús leva á alegría

1. Romanos 8:28 - E sabemos que en todas as cousas Deus traballa para o ben dos que o aman, que foron chamados segundo o seu propósito.

2. Mateo 6:33 - Pero busca primeiro o seu reino e a súa xustiza, e todas estas cousas tamén che darán.

Xoán 10:28 E doulles a vida eterna; e nunca perecerán, nin ninguén os arrancará da miña man.

Deus dános a vida eterna e protéxenos do mal.

1: O amor e a protección infalibles de Deus

2: A promesa da vida eterna

1: Romanos 8:38-39 - Porque estou seguro de que nin a morte nin a vida, nin os anxos nin os gobernantes, nin as cousas presentes nin as vindeiras, nin os poderes, nin a altura nin a profundidade, nin ningunha outra cousa en toda a creación, poderá para separarnos do amor de Deus en Cristo Xesús noso Señor.

2: Salmo 121: 2-3 - A miña axuda vén do Señor, que fixo o ceo e a terra. Non deixará que se mova o teu pé; o que te garda non durmirá.

Xoán 10:29 Meu Pai, que me deu, é maior que todos; e ninguén pode arrancalos da man de meu Pai.

A protección de Deus é maior que calquera perigo ao que nos enfrontamos.

1: Podemos estar seguros de que, sen importar o perigo ao que nos enfrontemos, a protección de Deus salvaranos.

2: Deus é maior que calquera perigo ao que nos enfrontemos e non permitirá que nos veña ningún dano se confiamos nel.

1: Romanos 8:31-39 - Ningún poder neste mundo pode separarnos do amor de Deus.

2: Isaías 41:10 - Non teñas medo, porque estou contigo; non te asustes, porque eu son o teu Deus. fortalecereiche e axudarei; Apoiareino coa miña dereita xusta.

Xoán 10:30 Eu e o meu Pai somos un.

Xesucristo estableceu a súa unidade con Deus Pai a través da súa natureza divina, facéndoos un.

1: Xesucristo é Deus encarnado, que une a Deus Pai e a si mesmo.

2: Xesucristo é a Ponte entre Deus e a Humanidade, que une a ambos nel.

1: Colosenses 2:9 - Porque nel habita corporalmente toda a plenitude da divindade.

2:2 Corintios 5:19 - Porque Deus estaba en Cristo, reconciliando o mundo consigo, sen contar con eles as súas ofensas...

Xoán 10:31 Entón os xudeus volveron coller pedras para lapidalo.

Xesús demostra o seu poder sobre a morte falando cos xudeus e ameazándoos con consecuencias polas súas accións.

1: Xesús é o único que ten poder sobre a vida e a morte.

2: Debemos dedicar a nosa vida a seguir a Xesús, non a facerlle dano.

1: Romanos 6:9-11 - Porque sabemos que Cristo, sendo resucitado de entre os mortos, nunca máis morrerá; a morte xa non ten dominio sobre el.

2: Xoán 11:25-26 - Xesús díxolle: "Eu son a resurrección e a vida. Quen cre en min, aínda que morre, vivirá, e todo aquel que vive e crea en min non morrerá nunca".

Xoán 10:32 Xesús respondeulles: "Moitas obras boas vos mostrei de parte do meu Pai; por cal desas obras me apedredes?

Xesús estaba sendo perseguido polas boas obras que fixera como testemuño do seu Pai.

1: Debemos seguir facendo boas obras, aínda que sexamos perseguidos por elas, porque ese é o exemplo que Xesús nos deu.

2: A persecución non debe impedirnos vivir a nosa fe e facer obras para servir e glorificar a Deus.

1: Mateo 5:11-12 "Felices vós, cando os homes vos insulten e persigan, e digan todo tipo de mal contra vós en mentira, por causa miña. Alegrádevos e alégrate moito, porque grande é a túa recompensa. no ceo: pois así perseguiron aos profetas que foron antes de vós".

2: 1 Pedro 4: 12-13 "Queridos, non pensedes estraño en canto á proba ardente que vos ten a proba, coma se vos ocorrese algunha cousa estraña. para que, cando se revele a súa gloria, tamén vos alegresdes cunha alegría inmensa".

Xoán 10:33 Respondéronlle os xudeus, dicindo: Por unha boa obra non te apedreamos; senón por blasfemia; e porque ti, sendo home, te fas Deus.

Os xudeus acusaron a Xesús de blasfemia por afirmar ser Deus.

1: Debemos comprender o poder das palabras de Xesús e o impacto que tiveron nos que o rodean.

2: Xesús exemplifica o poder do amor e do perdón, mesmo fronte ás acusacións falsas.

1:1 Xoán 4:8 - "Quen non ama non coñece a Deus, porque Deus é amor".

2: Mateo 5:44 - "Pero eu dígovos: amade aos vosos inimigos e orade polos que vos perseguen".

Xoán 10:34 Xesús respondeulles: Non está escrito na vosa lei: Eu dixen: Sodes deuses?

Xesús estaba afirmando a súa divindade citando o Salmo 82:6.

1: Xesús é Deus e debe ser adorado e obedecido.

2: Todos estamos feitos á imaxe de Deus e debemos esforzarnos por vivir vidas santas e piadosas.

1: Salmo 82:6 - "Dixen: "Vós sodes deuses; todos sodes fillos do Altísimo".

2: Xoán 1:1 - "No principio era a Palabra, e a Palabra estaba con Deus, e a Palabra era Deus".

Xoán 10:35 Se os chamou deuses, a quen foi a palabra de Deus, e a Escritura non pode ser violada;

A pasaxe discute como a palabra de Deus é irrompible e que Deus se referiu aos humanos como deuses.

1. O Poder da Palabra de Deus

2. A santidade dos fillos de Deus

1. Mateo 5:48 - "Sed perfectos, como o voso Pai celestial é perfecto".

2. Salmo 19:7 - "A lei do Señor é perfecta, refresca a alma".

Xoán 10:36, di daquel a quen o Pai santificou e enviou ao mundo: Blasfemas ; porque dixen: Eu son o Fillo de Deus?

Xesús está a cuestionar aos seus acusadores, pregúntalles por que o acusan de blasfemia cando afirma ser o Fillo de Deus.

1. A autoridade de Xesús: unha reflexión sobre Xoán 10:36

2. O divino Fillo de Deus: como defende Xesús a súa divindade

1. Isaías 9:6 - Porque un fillo nos naceu, un fillo nos é dado, e o goberno estará sobre o seu ombreiro, e chamarase o seu nome Marabilloso, Conselleiro, Deus poderoso, Pai eterno, Príncipe da Paz.

2. Filipenses 2: 5-8 - Que estea en vós a mesma mente que estaba en Cristo Xesús, quen, aínda que tiña a forma de Deus, non considerou a igualdade con Deus como algo a explotar, senón que se despojou de si mesmo, tomando a forma dun escravo, nacendo a semellanza humana. E sendo atopado en forma humana, humillóuse a si mesmo e fíxose obediente ata a morte, ata a morte en cruz.

Xoán 10:37 Se non fago as obras do meu Pai, non me creas.

Esta pasaxe enfatiza a importancia de crer en Xesús só se realiza as obras de Deus.

1. A necesidade de que Xesús mostre as obras de Deus para que creamos nel.

2. O poder da fe en Xesús e nas obras de Deus.

1. Hebreos 11:1 - "Agora a fe é a seguridade das cousas que se esperan, a convicción das que non se ven".

2. Romanos 10:17 - "Así que a fe vén do oír, e o oír pola palabra de Cristo".

Xoán 10:38 Pero se o fago, aínda que non me creades, creade nas obras, para que coñezades e creades que o Pai está en min e eu nel.

Esta pasaxe fala das obras de Xesús e da unidade do Pai e do Fillo.

1. As obras de Xesús: un sinal de unidade no Pai e no Fillo

2. Crer en Xesús: un camiño para coñecer ao Pai

1. Xoán 14:10-11 - "Crede-me que estou no Pai e o Pai en min; ou crédeme por mor das mesmas obras. Crédeme que estou no Pai e o Pai en min; ou crédeme por mor das mesmas obras".

2. Xoán 17:21 - "Para que todos sexan un; como ti, Pai, estás en min e eu en ti, para que eles tamén sexan un en nós".

Xoán 10:39 Por iso, procuraron de novo collelo, pero el escapou das súas mans.

Os fariseos intentaron prender a Xesús, pero El evitoulles e escapou.

1. O poder do amor de Xesús: como Xesús escapou dos fariseos polo seu amor por nós

2. A protección de Deus: a fuxida de Xesús dos fariseos como símbolo da protección de Deus

1. Romanos 8:31-39 - Que diremos entón a estas cousas? Se Deus está por nós, quen pode estar contra nós?

2. Mateo 16:18 - E tamén che digo que ti es Pedro, e sobre esta pedra edificarei a miña igrexa; e as portas do inferno non prevalecerán contra el.

Xoán 10:40 E marchou outra vez alén do Xordán, ao lugar onde Xoán bautizou primeiro; e alí morou.

Xoán viaxou de volta ao lugar onde Xoán Bautista bautizou orixinalmente e alí permaneceu.

1: Xesús mostrounos a importancia de volver ás nosas raíces.

2: Xesús demostra o poder da humildade, volvendo a un lugar de comezos humildes.

1: 2 Timoteo 2: 1-2 - "Entón ti, meu fillo, fortalézase na graza que hai en Cristo Xesús. E as cousas que me escoitaches dicir na presenza de moitas testemuñas, confia a persoas de confianza que tamén serán cualificado para ensinar a outros".

2: Proverbios 27:17 - "Como o ferro afia o ferro, así unha persoa afia a outra".

Xoán 10:41 Moitos acudiron a el e dixeron: "Xoán non fixo ningún milagre; pero todo o que Xoán falou deste home era verdade".

Xoán testemuña a verdade da identidade e do ministerio de Xesús.

1: Xesús é o Fillo de Deus e ten poder para facer milagres.

2: Debemos escoitar os testemuños de Xesús das persoas que nos rodean.

1: Mateo 11:2-6 - O testemuño de Xoán sobre a identidade e o ministerio de Xesús.

2: Lucas 7:18-23 - O testemuño de Xoán sobre o poder de Xesús para perdoar os pecados.

Xoán 10:42 E alí moitos creron nel.

Xoán 10:42 resume o ministerio de Xesús en Galilea, onde moitos creron nel.

1: Crer en Xesús trae verdadeira liberdade.

2: O ministerio de Xesús trae verdadeira alegría e paz.

1: Gálatas 5:1 - "É para a liberdade que Cristo nos fixo libres. Estade firmes, entón, e non vos deixedes cargar de novo por un xugo de escravitude".

2: Isaías 9:6-7 - "Porque un fillo nos naceu, un fillo nos é dado, e o goberno estará sobre os seus ombreiros. E chamarase conselleiro marabilloso, Deus poderoso, Pai eterno,

príncipe de Paz. Do aumento do seu goberno e da paz non haberá fin".

Xoán 11 narra a morte e resurrección de Lázaro, o discurso de Xesús sobre ser a Resurrección e a Vida, e o complot para matar a Xesús que se produciu.

1o Parágrafo: O capítulo comeza cunha mensaxe a Xesús de que o seu amigo Lázaro estaba enfermo. Porén, en vez de acudir inmediatamente a el, Xesús quedou dous días máis onde estaba. Entón díxolles aos seus discípulos que Lázaro "quedou durmido" (morreu), pero que pretendía ir espertalo. A pesar da súa incomprensión e medo á hostilidade xudía en Xudea, seguiuno de volta (Xoán 11:1-16).

2o Parágrafo: Cando chegaron a Betania, Lázaro xa levaba catro días no sepulcro. Marta atopouse con Xesús lamentando se estivera alí, o seu irmán non morrera aínda expresando a fe que Deus dará o que lle pida, entón Xesús consolouna coa revelación: "Eu son a vida da resurrección quen cre en min aínda que morre, vivirá todo o que viva cre que non morre nunca". ' Despois de preguntarlle a súa crenza, esta afirmación continuou ao encontro de María, que caeu aos seus pés chorando xunto cos xudeus que viñeron consolar o seu espírito profundamente preocupado. Chorou o verso máis curto da Biblia "Xesús chorou". Demostrando a súa empatía, a dor humana continuou a tumba pediu que a pedra fose eliminada a pesar da preocupación de Marta polo olor porque o corpo levaba alí catro días (Xoán 11:17-39).

3o parágrafo: Despois de orar en voz alta para que a multitude se beneficie para que crean que o pai o enviou chamou en voz alta: "Lázaro saia!" o morto saíu mans pés envoltos tiras de lenzo arredor da cara abraiado moitos xudeus puxeron fe El, pero algúns foron Fariseos relataron o que facía principais sacerdotes xefes fariseos convocan reunión Sanedrín expresan medo Romanos quitan a nación de ambos lugares se lle deixan seguir así Caifás solución proposta sumo sacerdote ano, sen sabelo, profetizou mellor un home morre xente nación enteira perece a partir dese día trazada tomar A súa vida, polo tanto, xa non se moveu publicamente entre as persoas.

Xoán 11:1 E estaba enfermo un home chamado Lázaro, de Betania, a cidade de María e a súa irmá Marta.

Esta pasaxe presenta a historia de Lázaro, un home que estaba enfermo na cidade de Betania.

1. O poder da fe: a historia de Lázaro e a súa milagrosa restauración

2. Esperanza en tempos de sufrimento: aprendendo da fe de Lázaro

1. Hebreos 11: 1-3 - Agora a fe é a seguridade das cousas que se esperan, a convicción das cousas que non se ven.

2. Romanos 8:18 - Porque considero que os sufrimentos deste tempo presente non valen a pena comparar coa gloria que se nos vai revelar.

Xoán 11:2 (Foi María a que unxiu ao Señor con ungüento e limpou os seus pés cos seus cabelos, cuxo irmán Lázaro estaba enfermo.)

María, que unxira a Xesús con ungüento e limpara os seus pés cos seus cabelos, tiña un irmán doente chamado Lázaro.

1. Xesús e compaixón

2. O poder da fe na cura

1. Mateo 6: 14-15: "Porque se perdoades aos demais as súas ofensas, o voso Pai celestial tamén vos perdoará a vós, pero se non perdoades a outros os seus pecados, tampouco vos perdoará o voso Pai".

2. Santiago 5:15-16, "E a oración de fe salvará ao enfermo, e o Señor resucitarao. E se cometeu pecados, será perdoado".

Xoán 11:3 Por iso as súas irmás enviaron a el a dicir: Señor, velaquí, o que ama está enfermo.

As irmás de Xesús envíanlle unha mensaxe informándolle de que a persoa á que ama está enferma.

1. O amor de Deus por nós ante tempos difíciles - Xoán 11:3

2. O poder dunha mensaxe sinxela - Xoán 11:3

1. Romanos 8:38-39 - Porque estou seguro de que nin a morte nin a vida, nin os anxos nin os gobernantes, nin as cousas presentes nin as vindeiras, nin os poderes, nin a altura nin a profundidade, nin ningunha outra cousa en toda a creación, poderá para separarnos do amor de Deus en Cristo Xesús noso Señor.

2. 1 Corintios 13:7 - O amor soporta todas as cousas, cre todas as cousas, todo espera, todo soporta.

Xoán 11:4 Cando Xesús oíu isto, dixo: Esta enfermidade non é para a morte, senón para a gloria de Deus, para que o Fillo de Deus sexa glorificado por iso.

Xesús declarou que a enfermidade de Lázaro non era para a morte, senón para a gloria de Deus, para que o Fillo de Deus puidese ser glorificado.

1. A gloria de Deus en circunstancias difíciles

2. Compaixón e coidado infinitos de Xesús

1. Salmo 19:1 - Os ceos declaran a gloria de Deus; e o firmamento mostra o seu traballo manual.

2. Romanos 8:28 - E sabemos que todas as cousas colaboran para o ben dos que aman a Deus, dos que son chamados segundo o seu propósito.

Xoán 11:5 Xesús amaba a Marta, á súa irmá e a Lázaro.

Esta pasaxe de Xoán 11:5 revela que Xesús tiña un amor especial por Marta, a súa irmá e Lázaro.

1. O amor de Xesús: como Xesús mostrou o seu afecto incondicional por Marta, a súa irmá e Lázaro

2. O poder do amor: como o amor de Xesús pode transformar as nosas vidas

1. Mateo 5:43-48 - Xesús ensinando a amar aos nosos inimigos

2. 1 Corintios 13 - O capítulo do amor, explicando as características do amor

Xoán 11:6 Cando oíu, pois, que estaba enfermo, permaneceu dous días aínda no mesmo lugar onde estaba.

Xesús escoita que o seu amigo Lázaro está enfermo e decide quedarse dous días onde está.

1. Xesús ensínanos que ás veces a mellor acción é ser pacientes e confiar no plan de Deus.

2. Deus está sempre connosco, mesmo cando sentimos que estamos sós.

1. Romanos 8:28 - ? □ e sabemos que todas as cousas colaboran para o ben dos que aman a Deus, dos que son chamados segundo o seu propósito.

2. Salmos 46:1 - ? □ od é o noso refuxio e forza, unha axuda moi presente nos problemas.

Xoán 11:7 Despois díxolles aos seus discípulos: "Imos outra vez a Xudea".

Xesús dille aos seus discípulos que volvan a Xudea.

1: Poñer en práctica a nosa fe - exemplo de fe de Xesús.

2: Confiar no plan de Deus - A importancia da fe nos tempos difíciles.

1: Hebreos 11:1 - "Agora a fe é a seguridade das cousas que se esperan, a convicción das que non se ven".

2: Isaías 41:10 - "Non temas, porque eu estou contigo; non te asustes, porque eu son o teu Deus; fortalecereiche, axudarei, apoiareino coa miña dereita xusta".

Xoán 11:8 Os seus discípulos dixéronlle: Mestre, os xudeus procuraron apedrearte; e vas alí outra vez?

Os discípulos estaban preocupados porque Xesús volvese a un lugar onde os xudeus intentaran apedrealo recentemente.

1: Non importa a persecución, Xesús demostrou un compromiso coa súa misión e confiou na protección de Deus.

2: Non debemos ter medo de defender o que cremos a pesar da oposición.

1: Mateo 5:10-12 - "Felices os que son perseguidos pola xustiza, porque deles é o reino dos ceos. Benaventurados ti cando outros te insulten e te persigan e digan todo tipo de mal contra ti falsamente sobre o meu conta. Alégrate e alégrate, porque a túa recompensa é grande no ceo, pois así perseguiron aos profetas que foron antes de ti".

2: 1 Pedro 2: 21-23 - "Porque para iso fomos chamados, porque tamén Cristo sufriu por vós, deixándovos exemplo, para que seguides os seus pasos. Non cometeu ningún pecado, nin se atopou engano. a súa boca. Cando era insultado, non insultaba a cambio; cando sufría, non ameazaba, senón que seguía encomendándose a quen xulga con xustiza".

Xoán 11:9 Xesús respondeu: -¿Non hai doce horas no día? Se alguén anda de día, non tropeza, porque ve a luz deste mundo.

Xesús pregunta se hai doce horas nun día e menciona que se alguén anda de día, non tropezará porque pode ver a luz do mundo.

1. O poder da luz: como a luz do sol nos guía e nos protexe

2. O poder dos doce: aproveitar ao máximo o noso tempo e recursos

1. Salmo 119:105 - A túa palabra é unha lámpada para os meus pés e unha luz para o meu camiño.

2. Eclesiastés 3:1 - Hai un tempo para todo, e unha estación para cada actividade baixo o ceo.

Xoán 11:10 Pero se un home anda de noite, tropeza, porque non hai luz nel.

Esta pasaxe destaca a importancia de ter luz para navegar pola vida? □ viaxe.

1. Deixa que a túa luz brille: Deus? □ chamada a ser un faro de esperanza.

2. Ilumina o teu camiño: atopa dirección e propósito na vida.

1. Salmo 119:105 ? □ a nosa palabra é unha lámpada para os meus pés, unha luz no meu

camiño.??

2. Mateo 5:14-16 ? □ ti es a luz do mundo. Non se pode ocultar unha cidade construída nun outeiro. Tampouco a xente acende unha lámpada e a mete debaixo dunha cunca. En cambio, póñeno no seu soporte, e dá luz a todos os da casa. Do mesmo xeito, que brille a túa luz diante dos demais, para que vexan as túas boas obras e glorifiquen o teu Pai no ceo.??

Xoán 11:11 El dixo isto, e despois díxolles: O noso amigo Lázaro dorme; pero vou, para que o esperte do sono.

Xesús dilles aos discípulos que o seu amigo Lázaro está durmindo, pero el irá espertalo.

1. A esperanza da resurrección - a promesa de Xesús de resurrección de entre os mortos e a esperanza que trae.

2. Fe en acción - Demostración de fe en acción de Xesús a través da súa vontade de ir e espertar a Lázaro.

1. 1 Corintios 15:51-57 - A explicación de Paulo sobre o poder de Xesús para traer vida da morte.

2. Isaías 26:19 - A promesa de resurrección para todos os crentes.

Xoán 11:12 Entón dixeron os seus discípulos: "Señor, se durme, ben farao".

Os discípulos de Xesús expresaron a súa preocupación por que se lle permitían durmir a Lázaro se recuperaría da súa enfermidade.

1. Xesús ten sempre o mellor plan para as nosas vidas, aínda que non o entendamos no momento.

2. Deus é soberano e pode usar ata as circunstancias máis difíciles para o ben.

1. Romanos 8:28 - E sabemos que en todas as cousas Deus traballa para o ben dos que o aman, que foron chamados segundo o seu propósito.

2. Xeremías 29:11 - Porque sei os plans que teño para ti, declara o Señor, ? □ Lans para

prosperarte e non facerte dano, plans para darche esperanza e futuro.

Xoán 11:13 Con todo, Xesús falou da súa morte, pero eles pensaron que falara de descansar no sono.

Os discípulos non entenderon as palabras de Xesús, crendo que falaba de descansar no sono en lugar da súa morte.

1. Os plans de Deus: aprender a entendelos e seguilos

2. Xesús e os seus discípulos: unha lección de submisión

1. Isaías 55: 8-9: "Porque os meus pensamentos non son os teus pensamentos, nin os teus camiños os meus camiños, di o Señor. Porque como os ceos son máis altos que a terra, así son os meus camiños máis altos que os teus camiños, e pensamentos que os teus pensamentos".

2. Filipenses 2: 5-8: "Deixade estar en vós este pensamento, que tamén foi en Cristo Xesús: quen, sendo na forma de Deus, non pensou que era un roubo ser igual a Deus, pero non se puxo en reputación, e tomou sobre el a forma de servo, e fíxose a semellanza dos homes: e sendo atopado como un home, humillóuse a si mesmo e fíxose obediente ata a morte, ata a morte de cruz".

Xoán 11:14 Xesús díxolles claramente: Lázaro morreu.

Xesús informa aos seus discípulos que Lázaro está morto.

1: Aínda ante a morte, Xesús segue sendo a nosa fonte de esperanza e paz.

2: Podemos confiar no Señor, mesmo en tempos de tristeza e desesperación.

1: Romanos 8:18 - ? □ ou considero que os sufrimentos deste tempo presente non son dignos de ser comparados coa gloria que se revelará en nós.??

2: Salmos 46:1-2 - ? □ od é o noso refuxio e forza, unha axuda moi presente nos problemas. Por iso non teremos medo, aínda que a terra se quite, e aínda que as montañas sexan levadas ao medio do mar.??

Xoán 11:15 E alégrome por vós de non estar alí, para que creades; con todo imos a el.

Xesús alégrase de non estar presente cando morreu Lázaro, para que a xente presente cre nel.

1. Atopar a fe na adversidade

2. Confiando no Señor en tempos difíciles

1. Romanos 10:17 - Así que a fe vén de escoitar, e oír a través da palabra de Cristo.

2. Salmo 37:3-4 - Confía no Señor e fai o ben; morar na terra e facerse amigo da fidelidade. Deléitete no Señor, e el darache os desexos do teu corazón.

Xoán 11:16 Entón Tomé, que se chama Dídimo, díxolles aos seus compañeiros: "Imos tamén nós para morrer con el".

Tomás e os seus compañeiros querían unirse a Xesús na morte para mostrar a súa lealdade e apoio.

1: Dedícate á causa de Cristo, sen importar o custo persoal.

2: Non teñas medo de defender as túas crenzas.

1: Mateo 10:32-33 ? Polo tanto, a quen me confesa diante dos homes, eu tamén o confesareino diante do meu Pai que está nos ceos. 33 Pero a quen me negue diante dos homes, eu tamén lle negarei diante do meu Pai que está no ceo.?

2: Xoán 15:13 ? O amor lector non ten ninguén que este, que deitar un? vida para os seus amigos.??

Xoán 11:17 Entón, cando chegou Xesús, descubriu que xa levaba catro días deitado no sepulcro.

Xesús chegou para descubrir que Lázaro levaba catro días morto e enterrado.

1. O poder da fe: podemos confiar en Xesús aínda que pareza que toda esperanza está perdida.

2. O poder da oración: mesmo cando a morte quitou aos nosos seres queridos, Xesús aínda pode traelos de volta.

1. Isaías 43:2 ? □ cando pases polas augas, estarei contigo; e cando pases polos ríos non te arrastrarán.??

2. 2 Corintios 4:8-9 ? □ e son moi presionados por todos os lados, pero non esmagados; perplexo, pero non desesperado; perseguido, pero non abandonado; derrubado, pero non destruído.??

Xoán 11:18 Betania estaba preto de Xerusalén, a uns quince estadios.

Xesús consola a María e Marta despois da morte do seu irmán, Lázaro.

1. Xesús é o noso Consolador nos tempos de dificultade

2. O valor da amizade

1. Isaías 40:1 - "Consola, si, consola o meu pobo", di o teu Deus.

2. Proverbios 17:17 - Un amigo ama en todo momento, e un irmán nace para un tempo de adversidade.

Xoán 11:19 E moitos dos xudeus acudiron a Marta e María para consolalas polo seu irmán.

Moitos xudeus visitaron a Marta e María para consolalas da morte do seu irmán.

1. Loito cos demais: como consolar aos demais en tempos de perda

2. O poder da comunidade na superación da perda

1. Romanos 12:15 - Alegrate cos que se alegran, e chora cos que choran.

2. Xob 2:11-13 - Cando Job? Tres amigos, Elifaz o temanita, Bildad o xuxita e Sofar o naamatita, souberon falar de todas as dificultades que lle ocorreran, saíron das súas casas e reuníronse para ir e simpatizar con el e consolalo.

Xoán 11:20 Entón Marta, en canto soubo que Xesús ía vir, foi ao seu encontro, pero María quedou sentada na casa.

Marta e María reaccionaron de forma diferente cando Xesús veu de visita.

1. Podemos aprender co exemplo de Marta e María que sempre debemos acoller a Xesús nas nosas vidas.

2. Debemos esforzarnos por ser como Marta e responder a Xesús con alegría e entusiasmo.

1. Mateo 11:28-29 ? a min, todos os que traballan e están cargados, e eu vos darei descanso. Tomade sobre vós o meu xugo e aprendede de min, que son manso e humilde de corazón, e atoparedes descanso para as vosas almas.

2. Lucas 10:38-42 E mentres ían camiño, Xesús entrou nunha aldea. E unha muller chamada Marta acolleuno na súa casa. E tiña unha irmá chamada María, que estaba sentada aos pés do Señor e escoitaba o seu ensino. Pero Marta estaba distraída con moito servizo. E ela achegouse a el e díxolle: ord, non che importa que a miña irmá me deixe servir só? Dille entón que me axude.??Pero o Señor respondeulle: ? Artha, Marta, estás ansiosa e preocupada por moitas cousas, pero unha cousa é necesaria. María escolleu a boa parte, que non lle quitarán.

Xoán 11:21 Entón Marta díxolle a Xesús: Señor, se estiveses aquí, o meu irmán non morrera.

Marta expresa a súa profunda dor e decepción porque Xesús non estivese presente para curar o seu irmán.

1. Xesús é a nosa única esperanza en tempos de dificultade

2. O tempo de Deus é perfecto, aínda que non o entendamos

1. Romanos 8:28 - E sabemos que todas as cousas colaboran para o ben dos que aman a

Deus, dos que son chamados segundo o seu propósito.

2. Salmo 46:1-3 - Deus é o noso refuxio e forza, unha axuda moi presente nos problemas. Por iso, non teremos medo, aínda que a terra sexa quitada e as montañas sexan levadas ao medio do mar; Aínda que as súas augas braman e se turban, aínda que as montañas tremen coa inchazón.

Xoán 11:22 Pero sei que aínda agora, todo o que lle pidas a Deus, Deus cho dara.

Xesús asegúralle a Marta que se lle dará todo o que lle pida a Deus.

1. Fe: crer que Deus cumprirá as súas promesas

2. Esperanza: confiar no Señor en situacións difíciles

1. Mateo 21:22 - E todo o que pidades na oración, crendo, recibirémolo.

2. Xeremías 29:11 - Porque sei os plans que teño para ti, declara o Señor, plans para prosperarte e non facerte dano, plans para darche esperanza e futuro.

Xoán 11:23 Xesús díxolle: O teu irmán resucitará.

Xesús dá a Marta a seguridade de que o seu irmán Lázaro experimentará a resurrección.

1: Xesús é a fonte de esperanza e garantía de que a morte non é o fin.

2: Xesús dá vida e esperanza aos que confían nel.

1: Romanos 8:11 - ? e se o Espírito do que resucitou a Xesús dos mortos vive en vós, o que resucitou a Cristo dos mortos tamén dará vida aos vosos corpos mortais por mor do seu Espírito que vive en vós.

2: 1 Corintios 15:20-22 - ? ut Cristo resucitou de entre os mortos, primicias dos que durmiron. Porque xa que a morte veu por medio dun home, a resurrección dos mortos tamén vén por un home. Porque como en Adán todos morren, así en Cristo todos serán revividos.

Xoán 11:24 Marta díxolle: Sei que resucitará na resurrección no último día.

Marta profesa a súa fe na resurrección de Xesús no último día.

1: Esperanza na resurrección de Xesús, que sen importar as circunstancias, poidamos confiar nas promesas de Deus.

2: Pon a túa confianza no Señor, porque El é fiel e traerá a restauración das nosas vidas.

1: 1 Pedro 1: 3-5 - Bendito sexa o Deus e Pai do noso Señor Xesucristo! Segundo a súa gran misericordia, fíxonos nacer de novo para unha esperanza viva mediante a resurrección de Xesucristo de entre os mortos.

2: Romanos 8:11 - Se o Espírito do que resucitou a Xesús dos mortos habita en vós, o que resucitou a Cristo Xesús dos mortos tamén dará vida aos vosos corpos mortais polo seu Espírito que habita en vós.

Xoán 11:25 Xesús díxolle: Eu son a resurrección e a vida; o que cre en min, aínda que estivese morto, vivirá.

Xesús é a fonte da vida e da resurrección.

1. Debemos crer en Xesús para experimentar a vida e a resurrección.

2. Confiar en Xesús é a clave para desbloquear a vida e a resurrección.

1. Xoán 3:16 "Porque tanto amou Deus ao mundo, que deu ao seu Fillo unigénito, para que todo aquel que cre nel non pereza, senón que teña vida eterna".

2. Romanos 10:9 "Que se confesas coa túa boca ao Señor Xesús e cres no teu corazón que Deus o resucitou de entre os mortos, serás salvo".

Xoán 11:26 E todo aquel que vive e crea en min, nunca morrerá. Cres isto?

Esta pasaxe revela a crenza de Xesús de que os que cren nel nunca morrerán.

1. O poder de Xesús: como a fe nel pode vencer á morte

2. O don da vida eterna: crer en Xesús e experimentar a inmortalidade

1. Romanos 10:9-10 - "Que se confesas coa túa boca: 'Xesús é o Señor' e cres no teu corazón que Deus o resucitou de entre os mortos, serás salvado. Porque co teu corazón cre e sodes xustificados, e é coa vosa boca que confesades e salvos".

2. 1 Corintios 15:54-57 - "Cando o perecedoiro fose revestido de imperecedoiro, e o mortal de inmortalidade, entón farase realidade o dito que está escrito: "A morte foi engulida na vitoria". "Onde, morte, está a túa vitoria? Onde, morte, está o teu aguillón?" O aguillón da morte é o pecado, e o poder do pecado é a lei. Pero grazas a Deus! El dános a vitoria por medio do noso Señor Xesucristo".

Xoán 11:27 Ela díxolle: Si, Señor, creo que ti es o Cristo, o Fillo de Deus, que debe vir ao mundo.

Xesús atópase con Marta na súa tristeza despois da morte do seu irmán. Ela profesa a súa fe nel como Fillo de Deus.

Marta expresa a súa fe en Xesús como Fillo de Deus.

1. A fe de Marta: como cultivar unha crenza inquebrantable no Señor

2. Consolo na tristeza: atopar fortaleza no amor de Xesús

1. Mateo 11:28 - ? □ a min, todos os que estades traballados e cargados, e eu vos darei descanso.

2. Romanos 10:9-10 - ? □ se confesas coa túa boca ao Señor Xesús, e cres no teu corazón que Deus o resucitou de entre os mortos, serás salvo. Porque co corazón o home cre para a xustiza; e coa boca confesase para a salvación.??

Xoán 11:28 E dito isto, foise e chamou a María a súa irmá en segredo, dicindo: O Mestre veu e chámate.

Xesús chegara á casa de María e Marta e chamara a María.

1. Xesús chámanos en tempos de desesperación e dános esperanza.

2. Debemos responder á chamada de Xesús e confiar no seu amor e misericordia.

1. Isaías 43:2-3 ? □ cando pases polas augas, estarei contigo; e a través dos ríos, non te asolagarán; cando pases polo lume non te queimarás nin a chama non te consumirá. Porque eu son o Señor, o teu Deus, o Santo de Israel, o teu Salvador.

2. Mateo 11:28 ? □ a min, todos os que traballan e están cargados, e eu vos darei descanso.

Xoán 11:29 En canto escoitou isto, levantouse axiña e veu onda el.

María escoitou que Xesús viña e levantouse axiña e foi ao seu encontro.

1. Deus está sempre preparado para atoparnos cando o buscamos.

2. Tomar a iniciativa de buscar a Deus pode levar a unha bendición incrible.

1. Xeremías 29:13 - "E me buscarás e me atoparás, cando me busques con todo o teu corazón".

2. Isaías 55:6 - "Buscade ao Señor mentres o atopan; invocádeo mentres está preto".

Xoán 11:30 Xesús aínda non chegou á cidade, senón que estaba no lugar onde Marta o atopou.

Marta atopouse con Xesús nun lugar fóra da cidade antes de entrar.

1. Superar a dor: aprendendo do encontro de Marta con Xesús

2. Coñecendo a Xesús en lugares inesperados

1. Romanos 8:28 - E sabemos que todas as cousas colaboran para o ben dos que aman a Deus, dos que son chamados segundo o seu propósito.

2. Xoán 11:25-26 - Díxolle Xesús: ? □ son a resurrección e a vida. Quen cre en min, aínda que morra, vivirá, e todo aquel que vive e crea en min, non morrerá nunca. Cres isto???

Xoán 11:31 Os xudeus que estaban con ela na casa e a consolaron, cando viron a María, que se ergueu apresuradamente e saíu, seguírona dicindo: "Vai ao sepulcro para chorar alí".

María foi ao sepulcro de Lázaro a chorar despois de saber da súa morte. Os xudeus que estaban na casa con ela seguiuna ata a tumba.

1. Consolo de Deus en tempos de dor

2. Atopar a esperanza no medio da morte

1. Salmos 56:8 - ? □ tiches conta das miñas andanzas; pon as miñas bágoas na túa botella. Non están no teu libro???

2. Isaías 41:10 - ? □ non temas, porque estou contigo; non te asustes, porque eu son o teu Deus. fortalecereiche e axudarei; Apoiareino coa miña dereita xusta.??

Xoán 11:32 Entón, cando chegou María onde estaba Xesús, e velo, botouse aos seus pés, dicíndolle: Señor, se estiveses aquí, o meu irmán non morrera.

María expresoulle a Xesús a súa dor pola morte do seu irmán.

1: Nos momentos de tristeza, acude a Xesús para conseguir consolo.

2: Xesús é a fonte máxima de consolo e paz.

1: Isaías 41:10 - "Non temas, porque eu estou contigo; non te acobardes; porque eu son o teu Deus: fortalecereiche; si, axudareiche; si, apoiareino coa man dereita. da miña xustiza".

2: Salmo 34:18 - "O Señor está preto dos que teñen o corazón quebrantado, e salva aos que son de espírito contrito".

Xoán 11:33 Xesús, pois, cando a viu chorando, e chorando tamén aos xudeus que viñan con ela, xemeu no espírito e turbouse.

Xesús entristeceuse cos que choraban a morte de Lázaro.

1. Deus está connosco nas nosas tristezas e comprende a nosa dor.

2. Consolo en Cristo: atopar forza en tempos de dor.

1. Romanos 12:15 - "Alégrate cos que se alegran; chora cos que choran".

2. Salmo 34:18 - "O Señor está preto dos quebrantados de corazón e salva aos que están esmagados de espírito".

Xoán 11:34 E díxolle: Onde o puxeches? Eles dixéronlle: Señor, veña.

Xesús mostrou compaixón pola familia de Lázaro que lle preguntaba pola localización do seu enterro.

1: Debemos demostrar compaixón polos que están de loito estando dispostos a escoitalos e consolalos.

2: Podemos aprender co exemplo de Xesús de como ser compasivos e reconfortantes cos que están aflixidos.

1: 1 Pedro 5:7 - Bota sobre el toda a túa ansiedade, porque se preocupa por ti.

2: Romanos 12:15 - Alegrate cos que se alegran; chorar cos que choran.

Xoán 11:35 Xesús chorou.

Xesús chorou pola morte de Lázaro, demostrando a profundidade do seu amor e compaixón polo seu amigo.

1. O poder de Xesús? Amor: un estudo sobre Xoán 11:35

2. Compaixón nunha crise: unha reflexión sobre Xesús?? Bágoas en Xoán 11:35

1. Xoán 3:16 - Porque tanto amou Deus ao mundo que deu ao seu único Fillo, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna.

2. Romanos 5:8 - Pero Deus demostra o seu propio amor por nós nisto: mentres aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós.

Xoán 11:36 Entón os xudeus dixeron: Mira como o amaba!

Xesús chorou polo seu querido amigo Lázaro. Xesús fora cando Lázaro caeu enfermo, e chegou despois de que Lázaro morrera. Xesús quedou profundamente conmovido pola morte do seu amigo, e os xudeus que o rodeaban notaron o seu amor e tristeza.

O amor de Xesús polo seu amigo demostrou a profundidade da súa compaixón e misericordia.

1: O amor de Deus é incondicional

2: Compaixón no medio da perda

1: 1 Corintios 13: 4-7 - O amor é paciente e bondadoso; o amor non envexa nin presume; non é arrogante nin groseiro. Non insiste á súa maneira; non é irritable nin resentido; non se alegra co mal, senón que se alegra coa verdade.

2: Romanos 5:8 - Pero Deus mostra o seu amor por nós en que mentres aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós.

Xoán 11:37 E algúns deles dixeron: Non podería este home, que abriu os ollos aos cegos, facer que nin este home morrese?

A xente que rodeaba a tumba de Lázaro estaba confusa e preguntaba por que Xesús non o curara, en vez de permitirlle morrer.

1. Xesús é soberano: reflexións sobre a morte de Lázaro

2. Vida, Morte e Esperanza na Resurrección de Lázaro

1. Romanos 8:28 - E sabemos que todas as cousas colaboran para o ben dos que aman a Deus, dos que son chamados segundo o seu propósito.

2. Xoán 11:25 - Xesús díxolle: Eu son a resurrección e a vida: o que cre en min, aínda que estivese morto, vivirá.

Xoán 11:38 Polo tanto, Xesús, xemindo de novo en si mesmo, chega ao sepulcro. Era unha cova, e sobre ela estaba unha pedra.

Xesús visita a tumba de Lázaro e é vencido pola dor.

1: O poder da empatía - Xesús demostrou o poder da empatía cando choraba polo seu amado amigo Lázaro.

2: Unha vida de compaixón - Xesús mostrounos o poder de vivir unha vida de compaixón demostrando o seu amor por Lázaro.

1: Romanos 12:15 - Alegrate cos que se alegran, chora cos que choran.

2: 1 Xoán 4: 19-20 - Amamos porque el nos amou primeiro. Se alguén di,? ama a Deus,??e odia o seu irmán, é mentireiro; pois quen non ama ao seu irmán a quen viu non pode amar a Deus a quen non viu.

Xoán 11:39 Xesús dixo: Quitade a pedra. Marta, a irmá do morto, díxolle: "Señor, a estas alturas apesta, porque leva catro días morto".

A Marta lémbrase o poder de Xesús para traer vida aínda que a morte pareza segura.

1: Nos tempos de dor, Xesús é a nosa fonte de esperanza.

2: Podemos confiar en que Xesús será fiel aínda que as circunstancias parezan imposibles.

1: Romanos 8:28 - E sabemos que todas as cousas colaboran para o ben dos que aman a Deus, dos que son chamados segundo o seu propósito.

2: Isaías 43:2 - Cando pases polas augas, estarei contigo; e polos ríos, non te desbordarán: cando pases polo lume, non te queiman; nin a chama acenderá sobre ti.

Xoán 11:40 Xesús díxolle: Non che dixen que, se cres, verás a gloria de Deus?

Xesús lémbralle a Marta a súa promesa anterior de que se cre verá a gloria de Deus.

1: A fe achéganos á gloria de Deus.

2: Cre e verás a gloria de Deus.

1: Hebreos 11:1 - "Agora a fe é a seguridade das cousas que se esperan, a convicción das que non se ven".

2: Romanos 10:17 - "Así a fe vén do oír, e o oír pola palabra de Cristo".

Xoán 11:41 Entón quitaron a pedra do lugar onde estaba posto o morto. E Xesús ergueu os ollos e dixo: "Pai, agradézoche que me escoitaches".

Xesús dá grazas a Deus despois de que sacaran a pedra da tumba de Lázaro.

1. O poder do agradecemento: aprender a agradecer nos tempos bos e malos.

2. Levantando os nosos ollos cara ao ceo: aprender a mirar ao Señor en tempos de dificultades.

1. Filipenses 4:6-7 - Non te preocupes por nada, pero en cada situación, mediante oración e petición, con acción de grazas, presenta as túas peticións a Deus.

2. Salmo 118: 1-2 - Dar grazas ao Señor, porque é bo; o seu amor perdura para sempre. Que Israel diga: ? □ é que o amor perdura para sempre.??

Xoán 11:42 E sabía que sempre me escoitas, pero pola xente que está ao carón díxeno , para que crean que ti me enviaches.

Xesús orou a Deus e recoñeceu que o escoita sempre, aínda que o dixo en voz alta para que a xente o escoitase e crease que Xesús foi enviado por Deus.

1. Aprender a confiar no tempo de Deus

2. O poder da louvanza e da adoración

1. Hebreos 13: 5-6 - "Que a túa conversación sexa sen cobiza, e contentache coas cousas que tes, porque el dixo: Non te deixarei nin te abandonarei. Para que poidamos dicir con coraxe: O Señor é o meu axudante e non temerei o que me faga o home".

2. Salmo 66:19 - "Pero Deus me escoitou, atendeu á voz da miña oración".

Xoán 11:43 E dito isto, berrou a gran voz: Lázaro, sae.

A pasaxe conta que Xesús chamou a Lázaro para que saíse do seu sepulcro.

1. O poder de Xesús sobre a morte e a súa compaixón polos que sofren

2. A importancia da fe no poder de Xesús

1. Lucas 7:14-15 - Xesús resucita de entre os mortos o fillo dunha viúva

2. Romanos 6:23 - O poder do pecado e da morte é roto pola resurrección de Xesús

Xoán 11:44 E o morto saíu, atado de pés e mans cun pano de sepultura, e o seu rostro atado cun pano. Xesús díxolles: Soltádeo e déixao ir.

O morto foi sacado do seu sepulcro, atado e cuberto con toallas. Xesús ordenou á xente que o liberasen.

1. Xesús dá vida - O exemplo de Lázaro e o poder de Xesús para dar vida.

2. O poder de Xesús - Como Xesús ten o poder de resucitar aos mortos e liberarnos da nosa escravitude.

1. Isaías 26:19 - ? □ os nosos mortos vivirán; os seus corpos levantaranse. Ti que moras no po, esperta e canta de alegría! Porque o teu orballo é un orballo de luz, e a terra dará a luz aos mortos.??

2. Romanos 6:4-5 - ? Polo tanto, fomos sepultados con el mediante o bautismo na morte, para que, así como Cristo foi resucitado de entre os mortos pola gloria do Pai, tamén nós camiñemos en novidade de vida. Porque se fomos unidos con el nunha morte coma a súa, certamente estaremos unidos con el nunha resurrección coma a súa.

Xoán 11:45 Entón moitos dos xudeus que se achegaron a María e viran o que fixo Xesús, creron nel.

Moitos xudeus viron os milagres que Xesús fixo e creron nel.

1: Cre en Xesús e nos seus milagres.

2: A través da fe, podemos confiar no poder de Xesús.

1: Romanos 10:9 - Se confesas coa túa boca que Xesús é o Señor e cres no teu corazón que Deus o resucitou de entre os mortos, serás salvo.

2: Xoán 3:16 - Porque tanto amou Deus ao mundo, que deu ao seu Fillo único, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna.

Xoán 11:46 Pero algúns deles foron aos fariseos e contáronlles o que fixera Xesús.

Algunhas das persoas que viran os milagres de Xesús relatáronos aos fariseos.

1. Os milagres de Cristo: un testemuño innegable

2. O poder da testemuña: como as nosas historias poden crear cambios

1. Feitos 4:20, ? □ ou non podemos deixar de falar as cousas que vimos e escoitamos.

2. Isaías 43:10, ? □ Son as miñas testemuñas, di o Señor, e o meu servo a quen escollín.

Xoán 11:47 Entón reuniron os sumos sacerdotes e os fariseos un concilio, e dixeron: Que facemos? pois este home fai moitos milagres.

Os sumos sacerdotes e fariseos reuníronse para falar de Xesús, que viña facendo moitos milagres.

1. Un milagre da fe - A historia de Xesús e dos sumos sacerdotes e fariseos

2. Os milagres de Deus - Como Deus fai marabillas a través das nosas vidas

1. Actos 4:13-17 - Cando os gobernantes, os anciáns e os escribas se enfrontaron á curación do coxo, quedaron abraiados e decatáronse de que se facía polo poder de Xesús.

2. Mateo 16:21-23 - Cando Pedro confesa que Xesús é o Fillo de Deus, Xesús responde cunha advertencia de que os inimigos de Deus tentarán destruílo.

Xoán 11:48 Se o deixamos así, todos crerán nel, e virán os romanos e quitarán o noso lugar e a nosa nación.

Os sumos sacerdotes e fariseos temen que o pobo acepte a Xesús como o Mesías e que os romanos veñan quitarlle a súa nación.

1. Xesús como o Mesías - Quen é e que significa para nós?

2. O medo ao home vs o medo a Deus - Cal debe ser a nosa motivación?

1. Xoán 11:48 - ? Se o deixamos así, todos crerán nel, e os romanos virán e quitarán o noso lugar e a nosa nación.

2. Romanos 10:17 - ? a fe vén do oír, e o oír pola palabra de Cristo.??

Xoán 11:49 E un deles, chamado Caifás, que era o sumo sacerdote ese mesmo ano, díxolles: Non sabedes nada.

Caifás advertiu ao pobo de que non interfira en asuntos que non entenden.

1: Debemos ser humildes e recoñecer que hai algunhas cousas que están fóra do noso entendemento.

2: Debemos resistir a tentación de xulgar e criticar a aqueles cuxas crenzas ou perspectivas son diferentes ás nosas.

1: Santiago 4:11-12 "Non faledes mal uns dos outros, irmáns. O que fala contra un irmán ou xulga o seu irmán, fala mal contra a lei e xulga a lei. Pero se xulgades a lei, estades non un cumpridor da lei senón un xuíz.

2: Colosenses 2:8 "Coida que ninguén te leve cativo pola filosofía e o engano baleiro, segundo a tradición humana, segundo os espíritos elementais do mundo, e non segundo Cristo".

Xoán 11:50 Tampouco considere que é conveniente para nós que morra un só home polo pobo e que non pereza toda a nación.

Un home debería morrer polo pobo para salvar a nación.

1. O poder do sacrificio: un estudo a través de Xoán 11:50

2. O custo do amor: comprender a grandeza do sacrificio de Cristo

1. Romanos 5:8 - Pero Deus mostrou o seu gran amor por nós enviando a Cristo a morrer por nós mentres aínda eramos pecadores.

2. Isaías 53:5 - Pero foi traspasado polas nosas transgresións, esmagado polas nosas iniquidades; o castigo que nos deu a paz foi sobre el, e polas súas feridas curamos.

Xoán 11:51 E isto non falou por si mesmo; pero sendo sumo sacerdote aquel ano, profetizou que Xesús morrera por esa nación;

A morte de Xesús foi anunciada polo sumo sacerdote.

1. Xesús foi enviado a morrer polos pecados da nación.

2. A morte de Xesús foi necesaria para salvarnos dos nosos pecados.

1. Isaías 53:5-6 - Pero el foi ferido polas nosas transgresións, foi machucado polas nosas iniquidades: o castigo da nosa paz foi sobre el; e coas súas raias estamos curados.

2. Romanos 5:8 - Pero Deus encomia o seu amor cara a nós, en que, mentres eramos aínda pecadores, Cristo morreu por nós.

Xoán 11:52 E non só para esa nación, senón tamén para reunir nun só os fillos de Deus que estaban espallados.

Este verso fala da reunión dos fillos de Deus dispersos nunha soa nación.

1. ? □ athering Together in Unity???? A sobre a importancia de manter a unidade entre o pobo de Deus.

2. ? □ el Fillos dispersos de Deus????A sobre a importancia de reunir os fillos de Deus dispersos de novo.

1. Efesios 4:3-7 ??? □ facer todo o esforzo para manter a unidade do Espírito a través do vínculo da paz.

2. Salmo 133:1 ??? □ ehh, que bo e agradable é cando os irmáns habitan en unidade!

Xoán 11:53 Entón, a partir dese día, xuntáronse para matalo.

Esta pasaxe revela que os líderes relixiosos da época conspiraron para matar a Xesús.

1: Debemos defender a xustiza e non deixarnos influenciar por malas intencións.

2: Debemos desconfiar dos que intentan manipularnos con falsas promesas e as súas propias axendas.

1: Proverbios 14:16 - O que é sabio é cauto e se afasta do mal, pero o tolo é imprudente e imprudente.

2: Hebreos 10:24-25 - Consideremos como incitarnos uns aos outros ao amor e ás boas obras, sen deixar de reunirnos, como é costume dalgúns, senón animándonos uns aos outros, e tanto máis como vedes Día próximo.

Xoán 11:54 Xesús xa non andou abertamente entre os xudeus; pero foi de alí a un país

próximo ao deserto, a unha cidade chamada Efraín, e alí permaneceu cos seus discípulos.

Xesús saíu de Xudea e viaxou ata a próxima cidade de Efraín, onde aloxou cos seus discípulos.

1. A viaxe de fe de Xesús: comprender a coraxe e a perseveranza de Xesús

2. Seguindo o exemplo de Xesús: Tomar posición polo que é correcto

1. Feitos 5:29 - ? □ ut Pedro e os apóstolos responderon: ? Debe obedecer a Deus antes que aos homes. □ €?

2. Hebreos 11:8 - ? □ y fe Abraham obedeceu cando foi chamado para saír a un lugar que ía recibir en herdanza. E saíu sen saber onde ía.??

Xoán 11:55 E a Pascua dos xudeus estaba próxima, e moitos saíron do campo a Xerusalén antes da Pascua, para purificarse.

Moitos xudeus viaxaron a Xerusalén antes da Pascua para purificarse.

1. A importancia da limpeza e purificación espiritual antes de eventos espirituais importantes.

2. O significado da Pascua e da viaxe a Xerusalén para os xudeus.

1. Romanos 6:19-22 - Porque así como presentaches os teus membros como escravos da impureza e da iniquidade que conduce a máis iniquidade, así agora presenta os teus membros como escravos da xustiza que conduce á santificación.

2. Isaías 1:16-17 - Lavadevos; limpadevos; elimina o mal dos teus feitos de diante dos meus ollos; deixa de facer o mal, aprende a facer o ben; procura a xustiza, a opresión correcta; fai xustiza aos orfos, defende a causa da viúva.

Xoán 11:56 Entón buscaron a Xesús, e dixéronse entre eles, mentres estaban no templo: Que pensades que non vai vir á festa?

Os xudeus discutían sobre Xesús entre eles no templo, preguntándolles se asistiría á

festa.

1: Busca a Xesús e fai as preguntas difíciles.

2: Non teñas medo de enfrontarte ao que non entendes.

1: Mateo 7:7-8 - Pedide, e daraseche; buscade, e atoparedes; bate, e abriráselle: pois todo aquel que pide recibe; e quen busca atopa; e ao que bate abriráselle.

2: Salmos 27:4 - Unha cousa que eu pedín ao Señor, que buscarei; para habitar na casa do Señor todos os días da miña vida, para contemplar a beleza do Señor e para indagar no seu templo.

Xoán 11:57 E tanto os sumos sacerdotes como os fariseos deran un mandamento de que, se alguén soubese onde estaba, o indicase, para que o collesen.

Os sumos sacerdotes e os fariseos mandaran que quen coñecía o paradoiro de Xesús o avisase para que o presesen.

1. O plan de Deus é maior que o noso entendemento - Romanos 11:33-36

2. A protección de Deus é infalible - Salmo 91: 1-2

1. Xoán 7:30 - "Entón procuraron collelo, pero ninguén lle puxo as mans, porque aínda non chegou a súa hora".

2. Mateo 26:53-54 - "Pensas que agora non podo orar ao meu Pai, e que agora me dará máis de doce lexións de anxos? Pero como se cumprirán as Escrituras, que así debe ser?"

Xoán 12 conta a unción de Xesús en Betania, a súa entrada triunfal en Xerusalén, a súa predición da súa morte e a continua incredulidade de moitos a pesar dos seus milagres.

1o Parágrafo: O capítulo comeza cunha cea en Betania seis días antes da Pascua na que Lázaro estivo presente con Xesús. Durante a comida, María unxiu os pés de Xesús cun caro perfume e limpounos cos seus cabelos. Xudas Iscariote opúxose a este desperdicio de perfume que podería ter sido vendido para beneficiar aos pobres, pero Xesús defendeu a acción de María como preparación para o seu enterro (Xoán 12:1-8).

Segundo parágrafo: As noticias sobre a resucitación de Lázaro fixeron que moitos xudeus saísen velo tanto Lázaro os principais sacerdotes conspiran para matar tamén a Lázaro porque, por mor del, moitos xudeus se achegaban a Xesús crendo nel. Ao día seguinte, cando unha gran multitude chegou á festa, oíron que Xesús viña a Xerusalén, colleron pólas de palmeiras, saíron ao seu encontro gritando: '¡Hosanna! Bendito sexa o que vén chamar Señor e mesmo Rei Israel! cumprindo a profecía Zacarías montando un mozo burro, pero os discípulos non entenderon estas cousas primeiro só despois de ser glorificados lembraron que estas cousas foran escritas sobre el (Xoán 12:9-16).

3o Parágrafo: A pesar de realizar tantos sinais na súa presenza, aínda non creron que cumpría a profecía de Isaías endurecendo os seus corazóns. Pero ao mesmo tempo, entre os xudeus principais, moitos creron nel, pero porque os fariseos non recoñeceron abertamente a súa fe por temor a ser expulsados da sinagoga, amábanse a loanza humana máis que a louvanza a Deus. Entón Xesús clamou en voz alta dicindo que quen cre en min non cre en min, senón quen me enviou, vin mundo luz, para que quen cre en min non quede nas tebras, se alguén escoita as miñas palabras, non as garda. Non o xulgo porque eu non vin. xulga o mundo pero salva o mundo capítulo final que relata a mensaxe da misión do propio pai (Xoán 12:37-50).

Xoán 12:1 Entón Xesús, seis días antes da Pascua, chegou a Betania, onde estaba Lázaro, que fora morto, a quen resucitou de entre os mortos.

Xesús visitou Betania seis días antes da Pascua e resucitou a Lázaro de entre os mortos.

1. O poder do amor: como o amor de Xesús por Lázaro transcendeu a morte

2. Xesús como milagreiro: un estudo do seu poder milagroso

1. Romanos 8:38-39: Porque estou seguro de que nin a morte nin a vida, nin os anxos nin os gobernantes, nin as cousas presentes nin as vindeiras, nin os poderes, nin a altura nin a profundidade, nin ningunha outra cousa en toda a creación, poderá para separarnos do amor de Deus en Cristo Xesús noso Señor.

2. Xoán 11:25-26: Xesús díxolle: «Eu son a resurrección e a vida. Quen cre en min, aínda que morra, vivirá, e todo aquel que vive e crea en min, non morrerá nunca. Cres isto?"

Xoán 12:2 Alí fixéronlle unha cea; e Marta servía: pero Lázaro era un dos que se sentaban á mesa con el.

Lázaro estaba entre os que compartiron unha comida con Xesús.

1: Xesús móstranos que podemos atopar alegría e comunión no medio do sufrimento.

2: Podemos atopar esperanza e forza en Xesús mesmo nos momentos máis difíciles.

1: Santiago 1:2-4 - Considerádeo pura alegría, meus irmáns, cando te enfrontes a probas de moitos tipos, porque sabes que a proba da túa fe produce perseveranza. Deixa que a perseveranza remate o seu traballo para que sexas maduro e completo, non falte de nada.

2: Hebreos 13:5 - Mantén as túas vidas libres do amor ao diñeiro e contentache co que tes, porque Deus dixo: "Nunca vos deixarei; nunca te abandonarei".

Xoán 12:3 Entón María colleu unha libra de ungüento de nardo, moi caro, unxiu os pés de Xesús e limpoulle os pés cos seus cabelos, e a casa encheuse do cheiro do ungüento.

María mostrou o seu amor e devoción a Xesús a través do seu custoso don de unxirlle os pés con ungüento de nardo.

1. O poder da devoción: unha exploración do don de María a Xesús

2. Xenerosidade e amor: o exemplo de María

1. Isaías 1:17 “Aprende a facer o ben; procura a xustiza, a opresión correcta; fai xustiza ao orfo, defende a causa da viúva".

2. Romanos 12: 1-2 “Pógovos, pois, irmáns, polas misericordias de Deus, que presentedes os vosos corpos como sacrificio vivo, santo e agradable a Deus, que é o voso culto espiritual. Non te conformes a este mundo, senón transformate coa renovación da túa mente, para que, probando, discernines cal é a vontade de Deus, o que é bo, agradable e perfecto".

Xoán 12:4 Entón díxolle un dos seus discípulos, Xudas Iscariote, fillo de Simón, quen o trairía:

Xudas Iscariote, un dos discípulos de Xesús, revelouse como quen o traizoaría.

1. A traizón de Xudas - Unha análise dos desafortunados acontecementos que levaron á

crucifixión de Xesús

2. O poder da traizón - Como un único acto pode cambiar o curso da historia

1. Mateo 26:14-16 - O complot para traizoar a Xesús

2. Lucas 22:47-48 - A traizón de Xesús de Xudas Iscariote

Xoán 12:5 Por que non se vendeu este ungüento por trescentos denarios e se deu aos pobres?

Nesta pasaxe descríbese a situación na que María unxe os pés de Xesús cun ungüento caro e Xesús responde que sería mellor darlle o diñeiro aos pobres.

1. A importancia de coidar aos pobres aos ollos de Xesús.

2. A importancia de ter un corazón xeneroso.

1. Mateo 25:40 - "E o Rei responderalles: "En verdade, dígovos que, como o fixestes a un destes meus irmáns máis pequenos, fixéchedes a min".

2. Proverbios 14:31 - "O que oprime a un pobre insulta ao seu Creador, pero o que é xeneroso co necesitado honrao".

Xoán 12:6 Isto dixo, non que se preocupase polos pobres; senón porque era un ladrón, e tiña a bolsa e levaba o que alí se meteu.

Xoán estaba ensinando sobre a importancia da caridade cando revelou que o ladrón que tiña a bolsa só estaba interesado en tomar para el.

1. Debemos dar por amor, non por cobiza.

2. Coidado coa tentación do egoísmo.

1. Mateo 6: 19-21: "Non acumuledes tesouros na terra, onde a polilla e a ferruxe destrúen e onde os ladróns entran e rouban, senón que amañades tesouros no ceo, onde

nin a polilla nin a ferruxe destrúen e onde os ladróns non entran nin rouban. Porque onde está o teu tesouro, alí estará tamén o teu corazón".

2. 1 Xoán 3:17, "Pero quen ten bens do mundo, ve o seu irmán necesitado e pecha o seu corazón contra el, como permanece nel o amor de Deus?"

Xoán 12:7 Xesús dixo: "Déixaa en paz; para o día do meu enterro gardou isto".

A pasaxe describe a Xesús dicindo á xente que deixe a María soa mentres se preparaba para o seu enterro.

1. A compaixón e o amor de Xesús: o sacrificio de María

2. O poder da preparación: leccións de María

1. Lucas 10:38-42 - Exemplo de devoción de María

2. Xoán 11: 1-44 - Resurrección de Lázaro de Xesús

Xoán 12:8 Porque os pobres sempre tedes convosco; pero a min non sempre tes.

Este verso subliña que os pobres sempre estarán connosco, pero Xesús non sempre estará connosco.

1. Non deas a Xesús por feito: vivir para Xesús todos os días

2. O poder da xenerosidade: servir aos pobres no nome de Xesús

1. Mateo 25:31-46 - A parábola das ovellas e as cabras

2. Santiago 2:14-17 - A fe sen obras está morta

Xoán 12:9 Moita xente dos xudeus sabía, pois, que estaba alí, e non viñeron só por Xesús, senón para ver tamén a Lázaro, a quen resucitara de entre os mortos.

Moitos dos xudeus sabían que Xesús viñera a Betania e que resucitara a Lázaro de entre os mortos. Viñeron a ver a Xesús e a Lázaro.

1. O poder da fe: como Xesús resucitou a Lázaro de entre os mortos

2. As Marabillas de Deus: Milagres de Xesús

1. Hebreos 11:1 - Agora a fe é a seguridade das cousas que se esperan, a convicción das cousas que non se ven.

2. Feitos 3:1-10 - Pedro e Xoán subían ao templo á hora da oración, a nona.

Xoán 12:10 Pero os sumos sacerdotes consultaron para matar tamén a Lázaro;

Os sumos sacerdotes querían matar a Lázaro.

1: Non debemos permitir que a ira e a envexa controlen as nosas accións.

2: O amor de Deus por nós é maior que o noso desexo de vinganza.

1: Mateo 5:44 - Pero eu dígovos: amade aos vosos inimigos e orad polos que vos perseguen.

2: Romanos 12:19 - Non te vingues, meus queridos amigos, pero deixa espazo para a ira de Deus, porque está escrito: "Meu é vingar, eu pagarei", di o Señor.

Xoán 12:11 Porque por causa del foron moitos dos xudeus e creron en Xesús.

Esta pasaxe revela que moitos xudeus crían en Xesús despois de ver os seus milagres.

1. O poder dos milagres de Xesús: como Xesús cambiou vidas

2. O impacto da fe: como a crenza en Xesús transforma as vidas

1. Romanos 10:17 - "Así que a fe provén de oír, e o escoitar pola palabra de Cristo".

2. Xoán 16: 8-9 - "E cando veña, convencerá ao mundo sobre o pecado, a xustiza e o xuízo: sobre o pecado, porque non cren en min".

Xoán 12:12 Ao día seguinte, moita xente que viña á festa, cando soubo que Xesús ía vir a Xerusalén,

A xente de Xerusalén agardaba ansiosamente a chegada de Xesús.

1: Xesús é o Rei da Gloria e debemos estar preparados para acollelo nos nosos corazóns.

2: Xesús é o único camiño para a salvación e debemos abrir o noso corazón para recibilo.

1: Salmos 24:7-10, Levante a cabeza, portas; e levantádevos, portas eternas; e entrará o Rei da gloria.

2: Xoán 3:16-17, Porque tanto amou Deus ao mundo, que deu ao seu Fillo unigénito, para que todo aquel que cre nel non pereza, senón que teña vida eterna.

Xoán 12:13 Colleu pólas de palmeiras, saíu ao seu encontro e gritou: Hosanna: Bendito sexa o Rei de Israel que vén no nome do Señor.

Esta pasaxe relata a entrada triunfal de Xesús en Xerusalén cando os seus seguidores saudárono coas pólas das palmeiras e gritaron: "Hosanna! Bendito sexa o Rei de Israel que vén no nome do Señor!"

1. Unha chamada á alegría: celebrando a entrada triunfal de Xesús en Xerusalén

2. Hosanna! O rei de Israel vén no nome do Señor

1. Isaías 40:9-10 - "Oh Sión, que traes boas novas, sube ao monte alto; oh Xerusalén, que traes boas novas, alza a túa voz con forza; alza, non teñas medo. Dílles ás cidades de Xudá: "Velaí o teu Deus".

2. Salmo 118:26 - Bendito sexa o que vén no nome do Señor! Bendicimoste dende a casa do Señor.

Xoán 12:14 E Xesús, cando atopou un burro, sentou nel; como está escrito,

Xesús entrou humildemente en Xerusalén nun burro. 1: A humildade de Xesús é un exemplo a seguir. 2: A entrada de Xesús en Xerusalén cumpría a profecía. 1: Filipenses 2:5-11, que fala da humildade de Xesús. 2: Isaías 62:11, que predixo a entrada de Xesús en Xerusalén.

Xoán 12:15 Non temas, filla de Sión: velaquí, o teu Rei vén sentado nun poldro dun burro.

Xesús está chegando a Xerusalén, montado nun poldro de burro.

1. "Rei Xesús: entrando nas nosas vidas"

2. "A chegada do noso rei: unha entrada triunfal"

1. Zacarías 9:9 - "Alégrate moito, filla de Sión! Grita, filla de Xerusalén! Velaquí, o teu rei vén a ti; xusto e salvador é el, humilde e montado sobre un burro, sobre un poldro, o poldro dun burro".

2. Isaías 62:11 - "Velaí, o Señor proclamou ata o fin da terra: Dílle á filla de Sión: 'Velaí que vén a túa salvación; velaquí, a súa recompensa está con el e a súa recompensa diante del".

Xoán 12:16 Estas cousas non entenderon os seus discípulos ao principio, pero cando Xesús foi glorificado, acordáronse de que estas cousas estaban escritas del, e que lle fixeran estas cousas.

Os discípulos de Xesús non entenderon inicialmente o significado da morte de Xesús, pero cando Xesús foi glorificado decatáronse de que estes acontecementos estaban profetizados e de que llos fixeran a el.

1. A gloria de Xesús: realizando o seu propósito

2. Seguir a Xesús: comprender o seu plan

1. Isaías 53: 4-6 - Seguramente el levou as nosas penas e levou as nosas tristezas; aínda así o estimábamos asolado, azotado por Deus e aflixido. Pero el foi ferido polas nosas transgresións; foi esmagado polas nosas iniquidades; sobre el foi o castigo que nos deu paz, e coas súas feridas somos curados.

2. Xoán 14:6 - Xesús díxolle: "Eu son o camiño, a verdade e a vida. Ninguén vén ao Pai senón por min.

Xoán 12:17 Polo tanto, a xente que estaba con el cando chamou a Lázaro do seu sepulcro e o resucitou de entre os mortos, deu testemuño.

As persoas presentes na resurrección milagrosa de Lázaro de entre os mortos de Xesús deron testemuña do poder de Deus.

1. O milagre da vida: redescubrindo o poder de Xesús para traer nova vida

2. Testemuñando: como os milagres de Xesús poden transformar as nosas vidas

1. Romanos 8:11 - "Pero se o Espírito do que resucitou a Xesús de entre os mortos habita en vós, o que resucitou a Cristo dos mortos tamén dará vida aos vosos corpos mortais polo seu Espírito que habita en vós".

2. Xoán 11:25-26 - "Xesús díxolle: 'Eu son a resurrección e a vida. O que cre en min, aínda que morra, vivirá. E quen vive e cre en min, nunca morrerá. Cres isto?"

Xoán 12:18 Por iso tamén o encontrou a xente, porque oíron que fixera este milagre.

A xente reuníuse arredor de Xesús porque oíron falar do milagre que el fixera.

1: O poder de Deus vese nos seus milagres.

2: Xesús mostrou o seu poder mediante os seus actos de bondade e servizo.

1: Mateo 5:16 - "Deixa que a túa luz brille diante dos demais, para que vexan as túas boas obras e glorifiquen ao teu Pai que está no ceo".

2: Feitos 9:36 - "En Jope había unha discípula chamada Tabita (que, cando se traduce, é Dorcas), que sempre facía o ben e axudaba aos pobres".

Xoán 12:19 Os fariseos dixéronse, por tanto, entre si: "Vostede de que non valedes nada? velaquí, o mundo vai detrás del.

Os fariseos non lograron impedir que Xesús gañase seguidores, a pesar dos seus mellores esforzos.

1. Seguir a vontade de Deus, mesmo fronte á oposición, traerá éxito.

2. Deberiamos estar dispostos a defender as nosas crenzas a pesar da oposición.

1. Filipenses 4:13- "Todo podo por medio de Cristo que me fortalece".

2. Xosué 1:9 - “Sed fortes e valentes; non teñas medo nin te asustes, porque o Señor, o teu Deus, está contigo onde queiras.

Xoán 12:20 E entre eles había algúns gregos que subían para adorar na festa:

Estes gregos eran xentís que viñeran adorar a Deus na festa da Pascua.

1. Podemos aprender do exemplo dos gregos, que a pesar de non formar parte do pobo elixido de Deus, aínda optaron por buscalo e adoralo.

2. O poder de adorar xuntos é evidente no exemplo dos gregos, que optaron por buscar a Deus nunha reunión comunitaria.

1. Romanos 10:12 - Porque non hai diferenza entre xudeu e xentil: o mesmo Señor é o Señor de todos e bendí a todos os que o invocan.

2. Hebreos 13:15 - A través de Xesús, polo tanto, ofrezamos continuamente a Deus un sacrificio de loanza, o froito dos beizos que profesan abertamente o seu nome.

Xoán 12:21 O mesmo veu, pois, a Filipe, que era de Betsaida de Galilea, e pediulle, dicíndolle: Señor, queremos ver a Xesús.

Un grupo de persoas achegáronse a Filipe, veciño de Betsaida de Galilea, e pediron ver a Xesús.

1. Merece a pena buscar Xesús

2. Encontro con Xesús a través dos demais

1. Mateo 18:20 "Pois onde dous ou tres están reunidos no meu nome, alí estou eu entre eles".

2. Xoán 14:9 "Xesús díxolle: "Levo tanto tempo contigo e aínda non me coñeces, Filipe? O que me viu viu ao Pai; entón, como podes dicir: "Mostranos". o Pai?"

Xoán 12:22 Filipe veu e díxolle a Andrés; e Andrés e Filipe cóntanlle de novo a Xesús.

Felipe informa a Andrés de algo, e entón Andrés e Filipe dinlle a Xesús.

1. O poder da comunicación: comunicar o evanxeo aos demais

2. O poder do testemuño: compartir a nosa fe cos demais

1. Filipenses 2:12-13 "Por iso, meus amados, como sempre obedeceches, así agora, non só na miña presenza, senón moito máis na miña ausencia, realizade a vosa salvación con medo e temblor, porque é Deus. quen traballa en ti, tanto para querer como para traballar para o seu gusto".

2. Proverbios 27:17 "O ferro afia o ferro, e un home afia a outro".

Xoán 12:23 E respondeulles Xesús, dicindo: Chegou a hora en que o Fillo do Home sexa glorificado.

Chegou a hora de que Xesús, o Fillo do Home, sexa glorificado.

1: Xesús foi glorificado na súa morte e resurrección, e nós tamén podemos ser glorificados por Cristo.

2: Xesús é o Fillo do Home, e debemos esforzarnos por glorificalo nas nosas vidas.

1: Romanos 6:4-5 - Polo tanto, somos sepultados con el polo bautismo na morte, para que, como Cristo resucitou de entre os mortos pola gloria do Pai, así tamén nós andemos en novidade de vida.

2: Filipenses 2: 5-11 - Que estea en vós este pensamento, que tamén estaba en Cristo Xesús: quen, sendo na forma de Deus, non pensou que era un roubo ser igual a Deus, senón que non se deu fama, e tomou sobre el a forma de servo, e fíxose a semellanza dos homes: e sendo atopado como un home, humillóuse e fíxose obediente ata a morte, ata a morte de cruz.

Xoán 12:24 En verdade, en verdade dígovos que se o millo de trigo non cae na terra e morre, permanece só; pero se morre, dará moito froito.

Xesús ensina que para que algo produza moito froito, primeiro debe caer ao chan e morrer.

1. Saber cando deixar ir: o poder do sacrificio

2. Investir no futuro: os beneficios do autosacrificio

1. Romanos 6:4-11: O noso vello eu morreu e foi sepultado con Cristo, para que poidamos vivir para Aquel que resucitou de entre os mortos.

2. Gálatas 2:20: Eu fun crucificado con Cristo e xa non vivo, pero Cristo vive en min.

Xoán 12:25 O que ama a súa vida, perderaa; e quen aborrece a súa vida neste mundo, conservaraa para a vida eterna.

O que ama a súa vida perderá a vida eterna que Deus prometeu; pero quen odia a súa vida neste mundo atopará a vida eterna.

1. Amar o mundo non é amarte a ti mesmo

2. Escoller odiar o mundo é optar por amarte a ti mesmo

1. Mateo 16:24-26 - "Entón Xesús díxolles aos seus discípulos: Se alguén quere vir detrás de min, que se negue a si mesmo, que tome a súa cruz e sigame. Porque quen queira salvar a súa vida, perderaa. e quen queira perder a súa vida por causa miña, atoparao. Porque de que lle serve un home se gaña o mundo enteiro e perde a súa propia alma? ou que dará un home a cambio da súa alma?"

2. 1 Xoán 2:15-17 - "Non ames o mundo, nin as cousas que hai no mundo. Se alguén ama o mundo, o amor do Pai non está nel. Por todo o que hai no mundo, a concupiscencia da carne, e a concupiscencia dos ollos, e a soberbia da vida, non son do Pai, senón que son do mundo. E o mundo pasa, e a súa concupiscencia, senón o que fai a vontade de Deus. permanece para sempre".

Xoán 12:26 Se alguén me serve, que me siga; e onde estou eu, alí estará tamén o meu servo: se alguén me serve, honraao meu Pai.

Servir a Deus é unha forma de honrar a un mesmo.

1: Seguir o exemplo de Xesús leva á honra divina.

2: Servir a Deus é o maior servizo que se pode dar.

1: Mateo 28:19-20 Id, pois, e ensinade a todas as nacións, bautizándoas no nome do Pai, e do Fillo e do Espírito Santo: ensinándolles a observar todas as cousas que vos mandei; e , velaquí, estou contigo sempre, ata a fin do mundo. Amén.

2: Filipenses 2:5-8 Que estea en vós este pensamento, que tamén estaba en Cristo Xesús: quen, sendo na forma de Deus, non pensou que era un roubo ser igual a Deus; sobre el a forma de servo, e fíxose a semellanza dos homes: e sendo atopado como un home, humillóuse a si mesmo e fíxose obediente ata a morte, ata a morte de cruz.

Xoán 12:27 Agora a miña alma está turbada; e que vou dicir? Pai, sálvame desta hora, pero por iso vin a esta hora.

Resume a pasaxe: Xesús expresa a súa confusión interior mentres se enfronta á súa morte inminente.

1. Aprender a confiar en Deus en tempos de dificultades

2. A forza para afrontar as nosas propias loitas

1. Isaías 43:2 - Cando pases polas augas, estarei contigo; e a través dos ríos, non te abafarán.

2. Hebreos 12:2 - Mirando a Xesús, o fundador e perfeccionador da nosa fe, quen pola alegría que se lle puxo diante soportou a cruz, desprezando a vergoña, e está sentado á

dereita do trono de Deus.

Xoán 12:28 Pai, glorifica o teu nome. Entón chegou unha voz do ceo, que dicía: Eu o glorifiquei e volverei glorificalo.

Xesús pide a Deus para glorificar o seu nome, ao que Deus responde que o fixo e que o fará de novo.

1. O poder da oración: como a petición de Xesús para a glorificación de Deus nos mostra o poder da oración

2. A gloria de Deus: como as oracións de Xesús demostran a grandeza de Deus

1. Isaías 6: 1-3, O ano en que morreu o rei Ozías vin tamén ao Señor sentado nun trono alto e elevado, e o seu tren enchía o templo.

2. Romanos 11:33-36, ¡Oh, a profundidade das riquezas tanto da sabedoría como do coñecemento de Deus! Que inescrutables son os seus xuízos e os seus camiños sen descubrir!

Xoán 12:29 Polo tanto, a xente que estaba alí e o escoitou, dixo que troía; outros dixeron: Faloulle un anxo.

A xente escoitou un ruído forte e non estaba seguro de se era un trono ou un anxo falando con Xesús.

1. Deus fala de xeitos que non esperamos

2. O poder de escoitar a voz de Deus

1. Xoán 14:26 - "Pero o Avogado, o Espírito Santo, que o Pai enviará no meu nome, ensinaravos todas as cousas e lembraravos todo o que vos dixen".

2. Lucas 1:13-14 - "Pero o anxo díxolle: 'Non teñas medo, Zacarías; a túa oración foi escoitada. A túa muller Isabel darache un fillo, e chamarásIle Xoán'".

Xoán 12:30 Xesús respondeu e dixo: Esta voz non veu por min, senón por vós.

Xesús demostrou humildade ao aceptar que a súa voz non chegaba por El, senón polo ben dos demais.

1. O poder da humildade: como Xesús deu de si mesmo

2. Aprender a servir aos demais: seguindo o exemplo de humildade de Xesús

1. Filipenses 2: 5-7 - "Tede entre vós esta mente, que é a vosa en Cristo Xesús, quen, aínda que tiña a forma de Deus, non considerou que a igualdade con Deus era algo que se agarraba, senón que se despojou de si mesmo, tomando a forma de servo, nacendo a semellanza dos homes".

2. Mateo 20:24-28 - "E cando o escoitaron os dez, indignáronse cos dous irmáns. Pero Xesús chamounos e díxolles: "Vós sabedes que os xefes dos xentís dominan sobre eles, e os seus grandes exercen autoridade sobre eles. Non será así entre vós. Pero quen queira ser grande entre vós, que sexa o voso servo, e quen queira ser o primeiro entre vós, que sexa o voso escravo, así como o Fillo do Home non veu para ser servido, senón para servir, e para dar a súa vida en rescate por moitos. '"

Xoán 12:31 Agora é o xuízo deste mundo: agora o príncipe deste mundo será botado fóra.

Xesús declara que chegou o momento do xuízo do mundo e de que o príncipe deste mundo sexa expulsado.

1. Redención a través do xuízo: como coexisten o amor e a xustiza de Deus

2. A realidade de Satanás ea súa derrota a través de Xesús

1. Romanos 16:20 - "O Deus da paz pronto esmagará a Satanás baixo os teus pés".

2. Efesios 4:27 - "nin deas lugar ao diaño".

Xoán 12:32 E eu, se me levantasen da terra, atraerei a todos os homes a min.

Esta pasaxe fala do poder da morte de Xesús na cruz para atraer á xente a si mesmo.

1. O poder da cruz: como a morte de Xesús atrae a todos os homes cara a si

2. Que significa ser "elevado"? Comprender o significado da morte de Xesús

1. Filipenses 2:8-11 - Xesús humillouse ata a morte nunha cruz, e Deus exaltouno a cambio.

2. Isaías 53:5 - Pero El foi ferido polas nosas transgresións, El foi ferido polas nosas iniquidades; O castigo pola nosa paz estaba sobre el, e polas súas feridas somos curados.

Xoán 12:33 Isto dixo, indicando de que morte debía morrer.

Xesús referíase á súa propia morte cando falou de que morte debía morrer.

1. Morrendo a si mesmo: o exemplo de Xesús

2. Xesús e a Cruz: unha chamada ao sacrificio

1. Filipenses 2:5-11

2. Romanos 5:6-9

Xoán 12:34 A xente respondeulle: "Nós escoitamos pola lei que Cristo permanece para sempre; e ti como dis: O Fillo do Home debe ser levantado? quen é este Fillo do Home?

A xente estaba confusa coa afirmación de Xesús de que o Fillo do Home debía ser levantado, e preguntaron quen era o Fillo do Home.

1. Xesús: O Fillo do Home que permanece para sempre

2. Como hai que levantar o Fillo do Home

1. Salmo 90: 2 - "Antes de que as montañas fosen producidas, ou que formaras a terra e o mundo, desde a eternidade ata a eternidade, ti es Deus".

2. Xoán 14:6 - "Xesús díxolle: Eu son o camiño, a verdade e a vida: ninguén vén ao Pai, senón por min".

Xoán 12:35 Xesús díxolles: "Aínda está a luz convosco". Anda mentres tes a luz, para que non che veñan as tebras, porque o que anda nas tebras non sabe a onde vai.

Xesús instrúe aos seus discípulos que aproveiten a luz que teñen mentres a teñen, e que non anden nas tebras, xa que os que o fan non saberán onde van.

1. O poder da luz: aproveitar as oportunidades

2. Camiñando na luz: evitando a escuridade

1. Mateo 6:22-23 - "O ollo é a lámpada do corpo. Se os teus ollos están sans, todo o teu corpo estará cheo de luz. Pero se os teus ollos non son saudables, todo o teu corpo estará cheo de escuridade. Se entón a luz dentro de ti é escuridade, que grande é esa escuridade!

2. Salmo 119:105 - "A túa palabra é unha lámpada para os meus pés, unha luz no meu camiño".

Xoán 12:36 Mentres teñades luz, creed na luz, para que sexades fillos da luz. Estas cousas falou Xesús, e marchou e escondeuse deles.

Xesús díxolle á xente que crease nel mentres aínda tiñan a oportunidade, e entón desapareceu deles.

1. Cre en Xesús mentres poidas - Xoán 12:36

2. Facendose fillos da luz - Xoán 12:36

1. Isaías 49: 6 - "E el dixo: Lixeiro é que sexas o meu servo para levantar as tribos de Xacob e restaurar os preservados de Israel: tamén te darei como luz para os xentís. , para que sexas a miña salvación ata o fin da terra".

2. Efesios 5:8 - "Porque ás veces erades tebras, pero agora sodes luz no Señor: andade como fillos da luz".

Xoán 12:37 Pero aínda que fixera tantos milagres diante deles, eles non creron nel:

A xente da época de Xesús vírao facer moitos milagres, pero aínda non crían nel.

1. Lembra que a fe é algo máis que ver; é crer no que ves.

2. Aínda que se realicen milagres, a fe aínda debe estar presente para a verdadeira crenza.

1. Romanos 10:17 - Entón, a fe vén polo oído, e o oído pola palabra de Deus.

2. Mateo 21: 21-22 - Xesús respondeulle e díxolles: En verdade vos digo: se tedes fe e non dubidades, non só faredes o que se lle fai á figueira, senón tamén se o facedes. dille a este monte: "Quitate e bótache ao mar". farase.

Xoán 12:38 Para que se cumprise a palabra do profeta Isaías, que dixo: Señor, quen creu o noso anuncio? e a quen se lle revelou o brazo do Señor?

Esta pasaxe fala de como se cumpriu a profecía de Isaías e pregunta quen creu no informe do Señor e a quen lle revelou o Señor o seu poder.

1. Fe no Señor: un estudo de Xoán 12:38

2. O poder da crenza: revelando o misterio de Xoán 12:38

1. Isaías 53:1 - Quen creu no noso informe? e a quen se lle revela o brazo do Señor?

2. Romanos 10:16 - Pero non todos obedeceron o evanxeo. Porque Isaías di: Señor, quen creu o noso anuncio?

Xoán 12:39 Por iso non podían crer, porque Isaías volveu dicir:

A xente da época de Xesús non podía crer nel porque non leran as profecías de Isaías.

1: A importancia de ler as escrituras e comprender as súas ensinanzas.

2: Crer en Xesús a pesar do que o mundo nos di.

1: Actos 17:11 - Agora estes xudeus eran máis nobres que os de Tesalónica; recibiron a palabra con todo afán, examinando a diario as Escrituras para ver se estas cousas eran así.

2: Isaías 53:1 - Quen creu o que escoitou de nós? E a quen se lle revelou o brazo do Señor?

Xoán 12:40 Cegoulles os ollos e endureceu o seu corazón; que non vexan cos ollos, nin entendan co corazón, nin se convertan, e eu os cure.

O xuízo de Deus sobre os israelitas pola súa negativa a arrepentirse e aceptar a Xesús como o Mesías provocou a súa cegueira espiritual.

1: O xuízo de Deus é real e pode facernos perder de vista a verdade.

2: O xuízo de Deus, aínda que severo, tamén é misericordioso e é un acto de amor.

1: Isaías 6:9-10 - E dixo: "Vai e dille a este pobo: Escoitade, pero non entendedes; e veredes, pero non entendedes. Engorda o corazón deste pobo, engorda os oídos e pecha os ollos; para que non vexan cos seus ollos, e escoiten cos seus oídos, e entendan co seu corazón, e se convertan e sexan curados.

2: Salmo 119:70 - O seu corazón está gordo coma graxa; pero eu deleito a túa lei.

Xoán 12:41 Isto dixo Isaías, cando viu a súa gloria e falou del.

Esta pasaxe revela que cando Isaías viu a gloria de Xesús, falou del.

1. "A gloria insondable de Xesús"

2. "Vendo a Gloria de Xesús"

1. Hebreos 1:1-3

2. Isaías 6:1-7

Xoán 12:42 Con todo, entre os principais gobernantes tamén moitos creron nel; pero por mor dos fariseos non o confesaron, para que non fosen expulsados da sinagoga.

Moitos dos líderes crían en Xesús, pero tiñan medo de ser rexeitados polos fariseos.

1: Tomar posición por Xesús: enfrontarse ao medo ao rexeitamento

2: Crer en Xesús: Manterse firmes ante a oposición

1: Romanos 10:9-10 - "Se declaras coa túa boca: "Xesús é o Señor", e cres no teu corazón que Deus o resucitou de entre os mortos, serás salvo. Porque é co teu corazón que cres. e son xustificados, e é coa túa boca coa que profesas a túa fe e é salvo".

2: Mateo 10:32-33 - "A quen me recoñeza diante dos demais, eu tamén o recoñecerei diante do meu Pai que está no ceo. Pero a quen me renegue diante dos demais, renegareino diante do meu Pai do ceo".

Xoán 12:43 Porque amaban máis a loanza dos homes que a loanza de Deus.

A xente adoita estar máis preocupada por obter a aprobación dos demais que por ser aprobado por Deus.

1. Os perigos de buscar a aprobación humana

2. Buscando a aprobación de Deus por riba de todo

1. Filipenses 3: 7-8 - Pero calquera ganancia que tiven, consideroume unha perda por amor de Cristo. 8De feito, todo o considero como unha perda por mor do inmenso valor de coñecer a Cristo Xesús, o meu Señor.

2. Salmo 19:14 - Que as palabras da miña boca e a meditación do meu corazón sexan agradables aos teus ollos, Señor, miña rocha e redentor.

Xoán 12:44 Xesús berrou e dixo: O que cre en min, non cre en min, senón no que me enviou.

Xesús explica que os que cren nel non só cren nel, senón en Deus que o enviou.

1. O poder da fe en Xesucristo

2. O verdadeiro significado de crer en Xesús

1. Romanos 10:9-10 - "se confesas coa túa boca que Xesús é o Señor e cres no teu corazón que Deus o resucitou de entre os mortos, serás salvo".

2. Filipenses 2: 5-11 - "Cristo Xesús, que, aínda que tiña a forma de Deus, non consideraba a igualdade con Deus como algo que se agarraba, senón que se baleirou a si mesmo, tomando a forma de servo, ao nacer. a semellanza dos homes".

Xoán 12:45 E quen me ve, ve ao que me enviou.

Xoán recórdanos que todo o que vemos en Xesús é un reflexo de Deus.

1: Xesús é o reflexo perfecto de Deus - Xoán 12:45.

2: Xesús é a imaxe de Deus - Xoán 12:45.

1: Colosenses 1:15 - El é a imaxe do Deus invisible, o primoxénito de toda a creación.

2: Hebreos 1:3 - El é o resplandor da gloria de Deus e a pegada exacta da súa natureza.

Xoán 12:46 Eu vin luz ao mundo, para que quen cre en min non permaneza nas tebras.

Esta pasaxe fala de Xesús que vén ao mundo como fonte de luz para que quen cre nel non quede nas tebras.

1. A luz de Cristo - Explorando o significado da chegada de Xesús como fonte de luz

2. O poder da fe - Como crer en Xesús pode levar a un novo xeito de vivir

1. Isaías 9:2 - "O pobo que andaba nas tebras viu unha gran luz; sobre os que viven na terra de profundas tebras unha luz amenceu".

2. Xoán 8:12 - "Xesús falou á xente unha vez máis e dixo: "Eu son a luz do mundo. Se me segues, non terás que andar nas tebras, porque terás a luz que conduce. á vida".

Xoán 12:47 E se alguén escoita as miñas palabras e non cre, eu non o xulgo, porque non vin para xulgar o mundo, senón para salvalo.

Esta pasaxe ensina que Xesús non veu para xulgar o mundo, senón para salvalo.

1. "Salvados por Graza: unha reflexión sobre Xoán 12:47"

2. "O poder do amor incondicional: explorando o amor de Xesús en Xoán 12:47"

1. Romanos 3:23-24 - Porque todos pecaron e están lonxe da gloria de Deus, e son xustificados pola súa graza como don, pola redención que hai en Cristo Xesús.

2. Xoán 3:16-17 - Porque tanto amou Deus ao mundo, que deu ao seu Fillo único, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna. Porque Deus non enviou ao seu Fillo ao mundo para condenar ao mundo, senón para que o mundo se salve por medio del.

Xoán 12:48 O que me rexeita e non recibe as miñas palabras, ten quen o xulgue: a palabra que eu falei, o xulgará no último día.

Esta pasaxe enfatiza a importancia de aceptar as ensinanzas de Xesús xa que serán usadas para xulgarnos no último día.

1. O xuízo de Deus: aceptando as ensinanzas de Xesús como guía

2. O poder das palabras de Xesús: escoita e obedece

1. Hebreos 4: 12-13 "Porque a palabra de Deus é viva e activa, máis corta que calquera espada de dous fíos, atravesa ata a división da alma e do espírito, das xuntas e das medulas, e discerne os pensamentos e as intencións de o corazón. E ningunha criatura está oculta á súa vista, senón que todos están espidos e expostos aos ollos daquel a quen debemos dar conta.

2. Romanos 2:15-16 "Mostran que a obra da lei está escrita nos seus corazóns, mentres que a súa conciencia tamén dá testemuño, e os seus pensamentos conflitivos acúsanos ou mesmo escusan naquel día en que, segundo o meu evanxeo, Deus xulga os segredos dos homes por Cristo Xesús".

Xoán 12:49 Porque non falei de min mesmo; pero o Pai que me enviou, deume un mandamento, o que debería dicir e o que debería falar.

O Pai mandou a Xesús que falase do que lle dixeran.

1: Deus fálanos a través da súa palabra e indícanos como vivir as nosas vidas.

2: Debemos ser sempre obedientes ao Pai e facer o que El mandou.

1: Romanos 12:2 - Non te conformes ao modelo deste mundo, senón transfórmate coa renovación da túa mente.

2: Proverbios 3:5-6 - Confía no Señor con todo o teu corazón e non te apoies no teu propio entendemento; recoñéceo en todos os teus camiños, e El endereitará os teus camiños.

Xoán 12:50 E sei que o seu mandamento é a vida eterna; pois, todo o que falo, así o falo como o Pai me dixo.

Xesús di as palabras que o Pai lle mandou falar, o que leva á vida eterna.

1: Vivir segundo a Palabra de Deus trae vida eterna.

2: Obedece a Xesús e á súa Palabra para experimentar unha vida verdadeira e duradeira.

1: Salmo 119:105 - "A túa palabra é unha lámpada para os meus pés, unha luz no meu camiño".

2: Xoán 14:15 - "Se me amas, garda os meus mandamentos".

Xoán 13 describe a Xesús lavando os pés aos seus discípulos, a súa predición da traizón

de Xudas e o seu mandamento de amarse uns aos outros.

1o Parágrafo: O capítulo comeza coa Última Cea, onde Xesús sabía que chegara a súa hora de deixar este mundo e ir ao Pai. Durante a cea, levantouse da mesa, quitouse a roupa exterior, atoulle unha toalla á cintura e comezou a lavar os pés dos discípulos. Cando chegou a Pedro, Pedro inicialmente negouse, pero cedeu cando Xesús dixo que a non ser que o lava, non tería parte con el. Despois de lavarlles os pés, púxose a roupa e devolveu a mesa preguntoulles se entendían o que fixera, sinalando que mentres o Señor Mestre lles lavaba os pés, tamén deberían lavar os pés uns aos outros dándolles exemplo (Xoán 13:1-17).

2o Parágrafo: Despois deste acto de servizo, Xesús turbouse no espírito testificou: "En verdade, dígovos que un de vós me vai traizoar". Os discípulos miráronse uns a outros sen saber a quen quería dicir, entón seguindo o xesto de Pedro Xoán, que estaba recostado xunto a el, preguntou a quen dirixía Xesús respondeu: "É a quen lle darei este anaco de pan cando o molle". Entón, cando Xudas Iscariote deulle unha peza mergullada despois de tomar o pan, Satanás entrou nel, entón Xesús díxolle: "O que estás a facer, fai axiña". Ningún da mesa reclinada entendeu por que dixo este pensamento, xa que Xudas tiña unha bolsa de diñeiro, quizais dicíndolle que compre o festival necesario para dar algo pobre, entón despois de recibir un anaco de pan saíu inmediatamente á noite (Xoán 13:18-30).

Terceiro parágrafo: Despois de que Xudas se marchara, Xesús comezou a falar sobre a glorificación de Deus Fillo Home dando un novo mandamento aos discípulos: "Amádevos uns aos outros como eu vos amei, así que debedes amarvos uns aos outros por iso todos saberán que sodes meus discípulos se vos amades. ' Cando Pedro preguntou onde ir afirmou que non pode seguir agora, pero seguirá máis tarde o líder que Pedro afirma estar disposto a dar a vida por El, aínda que predixo a negación antes de que o galo cante tres veces ao final do capítulo (Xoán 13:31-38).

Xoán 13:1 Agora ben, antes da festa da Pascua, cando Xesús soubo que chegou a súa hora de marchar deste mundo ao Pai, amando aos seus que estaban no mundo, amounos ata o final.

Xesús amou aos seus ata o final e preparouse para saír deste mundo para ir ao Pai.

1. Amar incondicionalmente - O exemplo do amor de Xesús polos seus.

2. Vivir unha vida de sacrificio - A vontade de Xesús de renunciar á súa vida terrestre.

1. Efesios 5:1-2 “Por tanto, seed imitadores de Deus, como fillos amados. E anda no amor, como Cristo nos amou e se entregou a si mesmo por nós, ofrenda e sacrificio de

perfume a Deus".

2. Romanos 12:1 "Pógovos, pois, irmáns, polas misericordias de Deus, que presentedes os vosos corpos como sacrificio vivo, santo e agradable a Deus, que é o voso culto espiritual".

Xoán 13:2 E rematada a cea, o demo puxo agora no corazón a Xudas Iscariote, fillo de Simón, para entregalo;

Xesús compartiu unha última comida cos seus discípulos antes da súa morte. Xudas Iscariote foi impulsado polo demo para traizoar a Xesús.

1. O poder da comida final de Xesús cos seus discípulos

2. A tentación de Xudas Iscariote

1. Marcos 14:17-21 - Xesús instaura a Cea do Señor

2. Mateo 6:13 - Xesús ensínanos a orar: "Non nos deixes caer na tentación"

Xoán 13:3 Xesús sabía que o Pai dera todas as cousas nas súas mans, e que viña de Deus e ía a Deus;

Xesús lavou humildemente os pés dos seus discípulos como exemplo de servidume e humildade.

1: "A humildade ante todos: un estudo no servidume de Xoán 13:3"

2: "O poder de coñecer o noso lugar: un estudo do exemplo de Xesús en Xoán 13:3"

1: Filipenses 2: 3-4 - "Non fagades nada por ambición egoísta ou por vana presunción. Máis ben, con humildade, valore aos demais por riba de vós mesmos, non mirando aos vosos propios intereses, senón a cada un de vós os intereses dos demais".

2: Santiago 4:10 - "Humilládevos diante do Señor, e el vos levantará".

Xoán 13:4 Levantouse da cea e quitou as súas vestiduras; e colleu unha toalla e cinguiuse.

A pasaxe descríbese que Xesús levantouse da cea e deixou a roupa de lado para coller unha toalla e cinguirse.

1. Xesús lavando os pés aos discípulos: un modelo de humildade

2. Da Cea ao Servo: Exemplo de Servizo de Xesús

1. Filipenses 2:3-4 - Non fagas nada por ambición egoísta ou por vana presunción, pero con humildade considera aos demais mellores ca ti.

2. Mateo 25:40 - O rei responderá: "De verdade vos digo: todo o que fixestes por un destes irmáns meus máis pequenos, fixémolo por min".

Xoán 13:5 Despois derramou auga nunha cunca e comezou a lavar os pés dos discípulos e a limpalos coa toalla coa que estaba cinguido.

Xesús humillouse lavando os pés dos seus discípulos.

1. O poder de humillarse

2. Seguindo o exemplo de servizo de Cristo

1. Filipenses 2:3-8

2. Mateo 20:25-28

Xoán 13:6 Entón veu a Simón Pedro, e Pedro díxolle: Señor, lavasme os pés?

Xesús lavando con humildade e amor os pés dos seus discípulos serve como recordatorio de que debemos humillarnos e servir aos demais.

1: O acto de humildade e amor de Xesús ao lavar os pés dos seus discípulos serve de exemplo para que sigamos e sirvamos humildemente aos demais.

2: Debemos esforzarnos por imitar a Xesús no seu acto de humildade e amor, servindo humildemente aos demais nas nosas propias vidas.

1: Filipenses 2: 3-4 - "Non fagades nada por ambición egoísta ou por vana presunción. Máis ben, con humildade, valore aos demais por riba de vós mesmos, non mirando aos vosos propios intereses, senón a cada un de vós os intereses dos demais".

2: 1 Pedro 5: 5-6 - "Vestades todos de humildade uns cara a outros, porque "Deus se opón aos soberbios, pero dá graza aos humildes". Humilládevos, pois, baixo a poderosa man de Deus para que no seu momento vos exalte".

Xoán 13:7 Xesús respondeulle: --Non o sabes agora; pero ti saberás máis adiante.

Xesús ensina que hai moito que aprender e comprender que non se pode coñecer de inmediato.

1. "O misterio de Xesús: saber agora e saber despois"

2. "A sabedoría de Xesús: máis aló do noso entendemento"

1. Proverbios 3:19–20 - "O Señor fundou a terra con sabedoría; co entendemento estableceu os ceos. Co seu coñecemento destrúense as profundidades, e as nubes caen o orballo.

2. Isaías 55:8–9 - “Porque os meus pensamentos non son os teus pensamentos, nin os teus camiños son os meus camiños, di o Señor. Porque así como os ceos son máis altos que a terra, así son os meus camiños máis altos que os teus, e os meus pensamentos máis que os teus.

Xoán 13:8 Pedro díxolle: Nunca me lavarás os pés. Xesús respondeulle: Se non te lavo, non tes parte comigo.

Pedro cuestionou a petición de Xesús para lavarlle os pés, pero Xesús respondeu que se Pedro non lle deixaba lavar os pés, Pedro non participaría nel.

1. O amor e a compaixón de Xesús: incondicionais e insondables

2. O custo do discipulado: someterse á vontade do Señor

1. 1 Xoán 1:7 pero se andamos na luz, como el está na luz, temos comunión uns cos outros, e o sangue de Xesús, o seu Fillo, límpanos de todo pecado.

2. Mateo 10:38-39 E quen non toma a súa cruz e me segue, non é digno de min. O que atope a súa vida, perderaa; e o que perda a súa vida por causa de min, atoparaa.

Xoán 13:9 Simón Pedro díxolle: Señor, non só os meus pés, senón tamén as miñas mans e a miña cabeza.

Xoán está ensinando a Pedro a servir con humildade e amor.

1. Servindo en Humildade e Amor

2. Chegar aos demais con compaixón

1. Filipenses 2: 3-4, "Non fagas nada por ambición egoísta ou por vana presunción. Máis ben, con humildade valora aos demais por riba de ti, non mirando polos teus propios intereses, senón por cada un de vós polos intereses dos demais.

2. Lucas 10:27: "Amarás ao Señor, o teu Deus, con todo o teu corazón, con toda a túa alma, con todas as túas forzas e con toda a túa mente, e o teu próximo como a ti mesmo".

Xoán 13:10 Xesús díxolle: "O que se lava non necesita senón lavarlle os pés, senón que está todo limpo; e vós estades limpos, pero non todos".

Xesús ensina que aínda que esteamos limpos, aínda debemos esforzarnos por manter os nosos pés limpos.

1: Manter os pés limpos

2: Manterse limpo nun mundo sucio

1: Santiago 4:8 - Achégate a Deus, e El achegarase a ti.

2: 1 Xoán 1: 5-9 - Esta é a mensaxe que escoitamos del e que vos anunciamos: que Deus é luz e nel non hai tebras.

Xoán 13:11 Porque sabía quen o traizoaba; por iso dixo: Non todos estades limpos.

Esta pasaxe de Xoán 13:11 explica que Xesús sabía quen o traizoaría e, polo tanto, advertiu de que non todos os seus discípulos estaban limpos.

1. Xesús coñecía ao seu traidor: como podemos confiar no coñecemento de Deus e serlle fieis?

2. Non todos están limpos: que significa estar limpo aos ollos de Deus?

1. Mateo 7:5, "Hipócrita, sácalle primeiro o tronco do teu propio ollo, e despois verás claramente para sacar a pata do ollo do teu irmán".

2. Hebreos 10:22: "Achegámonos cun corazón verdadeiro, con plena seguridade de fe, cos nosos corazóns limpos dunha mala conciencia e os nosos corpos lavados con auga pura".

Xoán 13:12 Entón, despois de lavarlles os pés, coller as súas vestimentas e sentarse de novo, díxolles: "Sabedes o que vos fixen?

Xesús lavou os pés aos seus discípulos para mostrarlles como servirse uns aos outros.

1. Servir aos demais - Xoán 13:12

2. Poñer aos demais antes de ti mesmo - Xoán 13:12

1. Filipenses 2:3-4 - Non fagas nada por ambición egoísta ou por vana presunción, pero con humildade considera aos demais mellores ca ti.

2. Mateo 22:39 - Ama ao teu próximo como a ti mesmo.

Xoán 13:13 Chamádesme Mestre e Señor, e ben dis; pois así son eu.

Refírese a Xesús como Mestre e Señor, e El confirma que isto é certo.

1. A Autoridade de Xesús: Recoñecer ao Mestre e ao Señor

2. A confirmación de Xesús: proclamando a súa identidade

1. Mateo 28: 18-20 - Entón Xesús veu a eles e díxolles: "Toda a autoridade no ceo e na terra foime dada. Por iso, id e facede discípulos a todas as nacións, bautizándoos no nome do Pai e do Fillo e do Espírito Santo, e ensinándolles a obedecer todo o que vos mandei. E seguro que estou contigo sempre, ata o final dos tempos".

2. Filipenses 2: 5-11 - A túa actitude debe ser a mesma que a de Cristo Xesús: quen, sendo Deus por natureza, non consideraba a igualdade con Deus algo que se podía agarrar, senón que non se fixo nada, tomando a propia natureza de un servo, feito a semellanza humana. E sendo atopado en aparencia como un home, humillóuse e fíxose obediente ata a morte, ata a morte de cruz! Por iso Deus exaltouno ata o lugar máis alto e deulle o nome que está por riba de todo nome, para que no nome de Xesús todo xeonllo se dobrase, no ceo, na terra e debaixo da terra, e toda lingua confesa que Xesucristo é o Señor. para a gloria de Deus Pai.

Xoán 13:14 Se, pois, eu, o teu Señor e Mestre, lavei os teus pés; vós tamén debedes lavar os pés uns aos outros.

Xesús manda aos seus discípulos que se sirvan uns aos outros lavándose os pés.

1. "O don do servo: seguindo o exemplo de Xesús"

2. "O poder da humildade: aprender de Xesús"

1. Filipenses 2:3-8

2. Santiago 4:10-12

Xoán 13:15 Porque eu vos dei un exemplo, para que fagades como eu fixen con vós.

Xesús demostrou o seu amor polos seus discípulos lavándolles os pés e mandoulles facer o mesmo uns cos outros.

1. Ámense uns a outros: unha reflexión sobre Xesús lavando os pés ao discípulo.

2. O exemplo de Xesús: aprender a seguir os seus mandamentos.

1. Gálatas 5: 13-14 - "Porque foches chamados a vivir en liberdade, meus irmáns e irmás. Pero non uses a túa liberdade para satisfacer a túa natureza pecaminosa. En cambio, usa a túa liberdade para servirnos uns aos outros con amor. Porque toda a lei pódese resumir neste único mandamento: "Ama ao teu próximo como a ti mesmo".

2. 1 Xoán 4: 7-8 - "Queridos amigos, sigamos amándonos uns aos outros, porque o amor vén de Deus. Quen ama é fillo de Deus e coñece a Deus. Pero quen non ama non coñece a Deus. porque Deus é amor".

Xoán 13:16 En verdade, en verdade dígovos que o servo non é maior que o seu señor; nin o que é enviado é maior que o que o enviou.

Xesús está a destacar a importancia da lealdade dun servo cara ao seu amo.

1. A verdadeira fidelidade: o exemplo de Xesús como servo

2. O poder do servizo: vivir o exemplo de Xesús.

1. Filipenses 2: 5-7 - "Tede entre vós esta mente, que é a vosa en Cristo Xesús, quen, aínda que tiña a forma de Deus, non considerou que a igualdade con Deus era algo que se agarraba, senón que se despojou de si mesmo, tomando a forma de servo, nacendo a semellanza de homes".

2. 1 Pedro 2:21-22 - "Porque para iso fomos chamados, porque tamén Cristo sufriu por vós, deixándovos un exemplo, para que sigásemos os seus pasos. Non cometeu ningún pecado, nin se atopou engano. a súa boca".

Xoán 13:17 Se sabedes estas cousas, felices sodes se as facedes.

Esta pasaxe anima aos lectores a poñer en práctica as cousas que saben que son verdadeiras e promete que serán felices se o fan.

1. A alegría da obediencia: aprender a seguir os camiños de Deus

2. Coñecer e facer: a diferenza que marca a diferenza

1. Deuteronomio 28: 1-2: "Se obedeces plenamente ao Señor, o teu Deus, e segues con coidado todos os seus mandamentos que che dou hoxe, o Señor, o teu Deus, porache por riba de todas as nacións da terra".

2. Santiago 1:22: "Non escoitedes simplemente a palabra, e así vos enganades. Facede o que di".

Xoán 13:18 Non falo de todos vós: sei a quen escollín, pero para que se cumpra a Escritura: O que come pan comigo alzou contra min o calcañar.

Xesús sabe quen o traizoará, pero permite que ocorra para cumprir a Escritura.

1: Xesús permítenos facer as nosas propias eleccións aínda que conduzan á traizón, pero aínda así nos amará incondicionalmente.

2: Debemos aceptar as consecuencias das nosas eleccións, aínda que isto signifique traizón, mentres confiamos en Xesús para que nos supere.

1: Romanos 8:38-39 "Porque estou seguro de que nin a morte nin a vida, nin os anxos nin os gobernantes, nin as cousas presentes nin as vindeiras, nin os poderes, nin a altura nin a profundidade, nin ningunha outra cousa en toda a creación, poderá para separarnos do amor de Deus en Cristo Xesús, noso Señor".

2: Isaías 41:10 "Non teñas medo, porque eu estou contigo; non te asustes, porque eu son o teu Deus; fortalecereiche, axudarei, apoiareino coa miña dereita xusta".

Xoán 13:19 Agora dígovos antes de que veña, para que, cando aconteza, creades que eu son.

Xesús está dicindo aos seus discípulos que ten coñecemento previo dos acontecementos que virán, para que cando isto ocorra, o recoñezan como o Mesías.

1. Xesús é Deus: El sabe o que vai pasar antes de que o faga

2. Crer en Xesús: confiar nel para saber o que é mellor

1. Isaías 40:21-31 - O Señor Sábeo Todo

2. Isaías 55:8-11 - Os camiños de Deus son máis altos que os nosos camiños

Xoán 13:20 En verdade, en verdade dígovos: quen recibe a quen eu envío, recmírame a min; e quen me recibe, recibe ao que me enviou.

Esta pasaxe subliña a importancia de recibir e acoller aos que Xesús envía.

1. O poder de acoller: Recibe os que Xesús envía

2. A chamada á comunidade: Servir xuntos como fixo Xesús

1. Mateo 28:19-20 - "Ide, pois, e facede discípulos a todas as nacións, bautizándoos no nome do Pai, do Fillo e do Espírito Santo, ensinándolles a observar todo o que vos mandei".

2. Hebreos 10:24-25 - "E consideremos como incitarnos uns aos outros ao amor e ás boas obras, sen deixar de reunirnos, como é costume dalgúns, senón animándonos uns aos outros, e tanto máis como vós. mira o Día que se achega".

Xoán 13:21 Cando Xesús dixo isto, turbouse no espírito e deu testemuño e dixo: En verdade, en verdade dígovos que un de vós me traizoará.

Xesús estaba preocupado no espírito e advertiu aos seus discípulos de que un deles o traizoaría.

1: "Fágase a vontade de Deus: exemplo de submisión de Xesús"

2: "O perigo da traizón: evitar o exemplo de Xudas"

1: Lucas 22:31-32 - "E o Señor dixo:" Simón, Simón! De feito, Satanás pediu por vós, que vos peneira coma o trigo. Pero eu recei por ti, para que a túa fe non falle; e cando volvas a min, fortalece aos teus irmáns'".

2: Salmo 55:12-14 - "Porque non é un inimigo quen me reproche; Entón podería soportar. Tampouco é quen me odia quen se enaltece contra min; Entón podería esconderme del. Pero eras ti, un home meu igual, o meu compañeiro e o meu coñecido. Tomamos un doce

consello xuntos, e camiñamos ata a casa de Deus entre a multitude".

Xoán 13:22 Entón os discípulos miráronse uns a outros, dubidando de quen falaba.

Os discípulos estaban confusos e dubidaban a quen se refería Xesús.

1: Debemos confiar na nosa fe, aínda que esteamos confundidos e dubidando.

2: Debemos dedicar tempo a reflexionar sobre as nosas dúbidas e comprender por que nos sentimos de certa maneira antes de actuar.

1: Santiago 1:5-6 - "Se algún de vós carece de sabedoría, que pida a Deus, que dá xenerosidade a todos sen reproche, e daráselle. Pero que pida con fe, sen dúbida, o o que dubida é coma unha onda do mar que é impulsada e lanzada polo vento".

2: Mateo 14:22-33 - Xesús camiñando sobre a auga e Pedro camiñando sobre a auga pero comezando a afundirse debido á dúbida.

Xoán 13:23 Agora estaba apoiado no seo de Xesús un dos seus discípulos, a quen Xesús amaba.

Este fragmento dinos que un dos discípulos de Xesús estaba apoiado no seu peito e Xesús tiña un amor especial por el.

1. Amarnos uns a outros: a nosa relación con Xesús e entre nós

2. A forza do amor de Xesús polos seus discípulos

1. 1 Xoán 4: 7-12 - Amados, amémonos uns aos outros, porque o amor é de Deus, e quen ama naceu de Deus e coñece a Deus.

2. Xoán 15:12-14 - Este é o meu mandamento: que vos amedes uns a outros como eu vos amei. Maior amor non ten ninguén que este, que alguén dea a súa vida polos seus amigos.

Xoán 13:24 Entón, Simón Pedro fíxolle un aceno para que preguntase de quen falaba.

Pedro fixo un sinal a Xesús para que indicase a cal dos discípulos se refería.

1. "Vivir unha vida de obediencia"

2. "O poder da comunicación non verbal"

1. Mateo 16:23 - "Pero volveuse e díxolle a Pedro: "Vete de min, Satanás: es unha ofensa para min, porque non gustas as cousas de Deus, senón as dos homes".

2. Xoán 21:15-17 - "Entón, cando cearon, Xesús díxolle a Simón Pedro: Simón, fillo de Jonás, ¿me queres máis que estes? El díxolle: "Si, Señor; ti sabes que te amo". . Díxolle: "Apace os meus cordeiros. Díxolle por segunda vez: Simón, fillo de Xonás, ¿me queres?" Díxolle: "Si, Señor, ti sabes que te amo. El díxolle: ". Apacenta as miñas ovellas".

Xoán 13:25 Entón, deitado sobre o peito de Xesús, díxolle: Señor, quen é?

Xesús revela aos seus discípulos a identidade do traidor:

1: Non podemos estar seguros da lealdade de ninguén cara a nós, pero Xesús é sempre fiel e pódese confiar que teña en conta os nosos mellores intereses.

2: Podemos atopar consolo en Xesús nos tempos de incerteza, xa que sempre está ao noso lado e nunca nos deixará.

1: Mateo 28:20b - "... E velaquí, estou contigo sempre, ata o fin do mundo".

2: Isaías 26:3 - "Guárdase en perfecta paz a aquel cuxa mente está fixada en ti, porque en ti confía".

Xoán 13:26 Xesús respondeulle: "É aquel a quen lle darei unha sopa cando o mollei". E despois de mollar a sopa, deulla a Xudas Iscariote, fillo de Simón.

Xesús revela a Xudas como o traidor.

1: O acto de Xesús de darlle a sopa a Xudas serve como recordatorio do poder do perdón e da graza.

2: Podemos aprender co exemplo de Xesús que é importante ser humildes e bondadosos, aínda que os que nos rodean nos fixeron mal.

1: Mateo 5:44 - Pero eu dígovos: amade aos vosos inimigos e orad polos que vos perseguen.

2: Lucas 6:36 - Sexa misericordioso, como o teu Pai é misericordioso.

Xoán 13:27 E despois da sopa entrou nel Satanás. Entón Xesús díxolle: O que fas, fai axiña.

Xesús díxolle a Xudas Iscariote que fixera todo o que tiña que facer rapidamente despois de que Satanás entrase nel.

1. "O poder de Satanás"

2. "A urxencia de seguir a Xesús"

1. 1 Pedro 5:8 - "Sed sobrios, estade vixiantes, porque o voso adversario, o diaño, anda como un león rugente, buscando a quen devorar".

2. Efesios 6:12 - "Porque non loitamos contra a carne e o sangue, senón contra os principados, contra os poderes, contra os gobernantes das tebras deste mundo, contra a maldade espiritual nos lugares altos".

Xoán 13:28 Ninguén que estaba á mesa sabía para que propósito lle falaba isto.

Esta pasaxe de Xoán 13:28 describe a confusión dos discípulos sobre por que Xesús lle falou unha determinada frase a Xudas.

1. As palabras crípticas de Xesús a Xudas poden ensinarnos a confiar no plan de Deus, aínda que non o entendamos.

2. As palabras de Xesús a Xudas demostran como o seu amor e graza de sacrificio se aplicaron ata ás persoas máis improbables.

1. Romanos 8:28 - "E sabemos que todas as cousas colaboran para o ben dos que aman a Deus, dos que son chamados segundo o seu propósito".

2. Efesios 2:4-5 - "Pero Deus, que é rico en misericordia, polo seu gran amor co que nos amou, aínda que estabamos mortos nos pecados, vivificounos xunto con Cristo (pola graza sodes salvos;)"

Xoán 13:29 Porque algúns deles pensaban, porque Xudas tiña a bolsa, que Xesús lle dixera: Merca o que necesitamos para a festa. ou, que lle dea algo aos pobres.

Algúns dos discípulos de Xesús pensaron que Xudas fora instruído por Xesús para mercar comida e dar aos pobres para a próxima festa.

1. O poder da xenerosidade - Como Xesús nos mostra a importancia de dar e vivir xenerosamente.

2. O custo do discipulado - Como seguir a Xesús esixe que fagamos sacrificios e vivamos doutro xeito.

1. Mateo 6: 19-21 - "Non acumuledes tesouros na terra, onde a polilla e a ferruxe destrúen e onde os ladróns entran e rouban, senón que amañades tesouros no ceo, onde nin a polilla nin a ferruxe destrúen e onde os ladróns non entran nin rouban. Porque onde está o teu tesouro, alí estará tamén o teu corazón".

2. Filipenses 4:19 - "E o meu Deus suplirá todas as túas necesidades segundo as súas riquezas na gloria en Cristo Xesús".

Xoán 13:30 Despois, despois de recibir a sopa, saíu inmediatamente, e era de noite.

Xoán 13:30 é unha pasaxe que ilustra o último acto de humildade de Xesús ao lavar os pés dos seus discípulos.

1. A humildade de Xesús: un modelo para todos nós

2. Confiando no exemplo de Xesús para levarnos á verdadeira humildade

1. Filipenses 2:5-8

2. Romanos 12:3-8

Xoán 13:31 Por iso, cando saíu, Xesús dixo: Agora o Fillo do home é glorificado e Deus é glorificado nel.

Xesús é glorificado e Deus é glorificado nel.

1: Podemos glorificar a Deus vivindo segundo a súa vontade e sendo un reflexo do seu amor e graza.

2: Xesús é digno da nosa honra e loanza. El é un modelo a seguir.

1: Romanos 8:28-30 "E sabemos que para os que aman a Deus todas as cousas colaboran para o ben, para os que son chamados segundo o seu propósito. Para os que antes coñecía, tamén predestinou a que se conformasen á imaxe do seu Fillo, para que fose o primoxénito entre moitos irmáns. E os que el predestinou tamén chamou, e os que el chamou tamén xustificou, e os que el xustificou tamén glorificou".

2: Gálatas 5:22-23 "Pero o froito do Espírito é amor, alegría, paz, paciencia, bondade, bondade, fidelidade, mansedume, dominio propio; contra tales cousas non hai lei".

Xoán 13:32 Se Deus é glorificado nel, Deus tamén o glorificará en si mesmo, e enseguida o glorificará.

Xesús dilles aos seus discípulos que se glorifican a Deus, entón Deus glorificaraos a cambio.

1. O poder de glorificar a Deus: como darlle a gloria a Deus pode traernos grandes recompensas

2. Desinterés e servizo: como poñer a Deus en primeiro lugar nas nosas vidas trae un amor incondicional

1. Isaías 43:7 - Todos os que son chamados polo meu nome, a quen eu creei para a miña gloria, a quen formei e fixen.

2. Colosenses 3:17 - E todo o que fagas, de palabra ou de feito, faino todo no nome do Señor Xesús, dando grazas a Deus Pai por medio del.

Xoán 13:33 Fillos, un pouco estou contigo. Buscaredesme, e como dixen aos xudeus: Onde eu vou, non podedes vir; entón agora che digo.

Xesús dilles aos seus discípulos que pronto os deixará, pero que non poderán seguilo.

1. A realidade da partida de Xesús: aprender a vivir coa súa ausencia

2. A certeza da esperanza en Xesús: confiar na súa promesa a pesar da súa saída

1. Hebreos 13:5 - "Mantén a túa vida libre do amor ao diñeiro e contentache co que tes, porque el dixo: "Nunca te deixarei nin te abandonarei".

2. Xoán 14:2-3 - “Na casa do meu Pai hai moitos cuartos. Se non fose así, diríache que vou prepararche un local? E se vou preparar un lugar para vós, volverei e levarevos a min, para que onde estou eu esteades tamén vós.

Xoán 13:34 Dávosvos un novo mandamento: que vos amedes uns a outros; como eu vos amei, que tamén vos queredes uns a outros.

A pasaxe subliña a importancia de amarnos uns aos outros, como Xesús nos amou a nós.

1: Estamos chamados a amarnos uns aos outros como Xesús nos ama.

2: Mostremos o noso amor uns polos outros a través das nosas accións.

1: 1 Xoán 4: 20-21 - Se alguén di: "Amo a Deus" e odia ao seu irmán, é un mentireiro; pois quen non ama ao seu irmán a quen viu non pode amar a Deus a quen non viu.

2: Gálatas 5:13-14 - Porque vós fomos chamados á liberdade, irmáns. Só non uses a túa liberdade como unha oportunidade para a carne, senón que a través do amor sérvense uns aos outros. Porque toda a lei cúmprese nunha palabra: "Amarás ao teu próximo coma a ti mesmo".

Xoán 13:35 Nisto coñecerán todos que sodes meus discípulos, se tedes amor uns para outros.

Esta pasaxe subliña a importancia do amor entre os cristiáns, xa que é un indicador clave do discipulado.

1. "Un amor que une: vivir o noso discípulo a través da bondade e da compaixón"

2. "A proba do discipulado: probar a nosa fe a través do amor"

1. Gálatas 5:22-23 - "Pero o froito do Espírito é o amor, a alegría, a paz, a tolerancia, a bondade, a bondade, a fidelidade, a mansedume e o dominio propio. Contra tales cousas non hai lei".

2. 1 Xoán 4: 7-8 - "Queridos amigos, amémonos uns a outros, porque o amor vén de Deus. Todo o que ama naceu de Deus e coñece a Deus. Quen non ama non coñece a Deus, porque Deus é amor".

Xoán 13:36 Simón Pedro díxolle: Señor, a onde vas? Xesús respondeulle: "A onde vou, agora non me podes seguir; pero ti seguirasme despois.

Xesús dille a Pedro que o seguirá máis tarde, aínda que Pedro non pode seguilo agora.

1: Quizais non entendamos o plan do Señor nas nosas vidas agora, pero El aínda ten un plan para nós e guiaranos no futuro.

2: Debemos confiar no Señor, aínda que non entendamos o que está a facer.

1: Isaías 55:8-9 "Porque os meus pensamentos non son os teus pensamentos, nin os teus camiños son os meus camiños", declara o Señor. Porque como os ceos son máis altos que a terra, así son os meus camiños máis altos que os teus camiños e os meus pensamentos máis altos que os teus pensamentos".

2: Proverbios 3:5-6 "Confía no Señor con todo o teu corazón, e non te apoies no teu propio entendemento. Recoñéceo en todos os teus camiños, e el endereitará os teus camiños".

Xoán 13:37 Pedro díxolle: Señor, por que non podo seguirte agora? Eu darei a miña vida por ti.

Pedro expresa a súa vontade de seguir a Xesús ata a morte.

1. O valente compromiso de Pedro: como podemos seguir a Xesús sen reservas

2. Como estamos chamados a morrer a nós mesmos e seguir a Xesús sen condicións

1. Marcos 8:34-35 - "E chamando á xente cos seus discípulos, díxolles: "Se alguén quere vir detrás de min, que se negue a si mesmo, que tome a súa cruz e sigame. Porque quen queira salvar a súa vida, perderaa, pero quen perda a súa vida pola miña causa e pola do Evanxeo salvaraa".

2. 1 Xoán 2:6 - "Quen di que permanece nel debe andar no mesmo camiño que el andou."

Xoán 13:38 Xesús respondeulle: "Queres dar a túa vida por min? En verdade, en verdade, dígoche: O galo non cantará, ata que me negases tres veces.

Xesús pregunta a Pedro se dará a súa vida por el e predí que o negará tres veces antes de que cante o galo.

1. "Dando a nosa vida por Xesús: unha chamada ao compromiso"

2. "O poder da negación: vencer o medo a través da fe"

1. Mateo 10:32-33 - "A quen me recoñeza diante dos demais, eu tamén o recoñecerei diante do meu Pai que está no ceo. Pero a quen me renegue diante dos demais, voume negar diante do meu Pai do ceo".

2. Filipenses 1:21 - "Porque para min, vivir é Cristo e morrer é ganancia".

Xoán 14 presenta o discurso de Xesús no camiño cara ao Pai, a súa promesa do Espírito Santo e a súa paz que deixa cos seus discípulos.

1o Parágrafo: O capítulo comeza con Xesús consolando aos seus discípulos sobre a súa inminente partida. Aseguralles que lles vai preparar un lugar na casa do seu Pai e que volverá levalos consigo. Cando Tomás expresa confusión sobre a onde vai Xesús, Xesús declara: "Eu son o camiño, a verdade e a vida". Ninguén chega ao Pai senón por min. Continúa explicando que quen o viu viu ao Pai preguntando a Filipe que quería ver ao Pai: "Non me coñeces Filipe aínda que estiven tanto tempo entre vós?" (Xoán 14:1-9).

2º Parágrafo: Despois desta declaración, Xesús promete que quen cre nel fará obras. El estivo facendo cousas aínda maiores porque vai ao Pai prometéndolle o que fará o que lle pida o nome para que o Pai sexa glorificado. mandas prometendo enviar outro Avogado Axudante Espírito verdade que o mundo non pode aceptar porque nin o ve nin o coñece,

pero eles o coñecen porque as vidas con eles estarán neles (Xoán 14:10-17).

3o Parágrafo: Entón tranquilízaos dicindo que non marchan como os orfos volven ao cabo de pouco o mundo xa non ven pero ven porque viven tamén viven día darse conta de estou no meu Pai ti estás en min eu estou en ti quen ten os meus mandamentos garda a min ámame . querido por meu pai tamén amor mostrarme a el liderando Xudas non Iscariote preguntar por que pretende mostrarse só nós non mundo responder 'Calquera me ama obedecer o ensino entón meu pai quérenos facer a nosa casa con el calquera non me ama non obedece ao ensino lembra estes palabras faladas mentres aínda está contigo, pero Avogado Espírito Santo a quen o pai manda nome ensinar todas as cousas lembrar todo dixeron a paz non dar como o mundo dá deixar que os corazóns atormentados teñan medo escoitou dicir ir volver outra vez reiterando vindo partida Príncipe este mundo vindo aínda nada el capítulo final (Xoán 14:18-31).

Xoán 14:1 Non se turbe o teu corazón: credes en Deus, credes tamén en min.

Esta pasaxe anímanos a poñer a nosa confianza e fe en Xesús e Deus.

1: Confiar en Deus en tempos de problemas

2: O poder da fe en Xesús

1: Romanos 8:38-39 - Porque estou seguro de que nin a morte nin a vida, nin os anxos nin os gobernantes, nin as cousas presentes nin as vindeiras, nin os poderes, nin a altura nin a profundidade, nin ningunha outra cousa en toda a creación, poderá para separarnos do amor de Deus en Cristo Xesús noso Señor.

2: Hebreos 11:6 - E sen fe é imposible agradarlle, porque quen se achegue a Deus debe crer que existe e que premia aos que o buscan.

Xoán 14:2 Na casa de meu Pai hai moitas mansións: se non fose así, diríavos. Vou preparar un lugar para ti.

Esta pasaxe fala da promesa de Deus de preparar un lugar para os seus fillos na casa do seu Pai.

1. A promesa de Deus dun lugar para os seus fillos: preparando un fogar no ceo

2. A bondade de Deus: un lugar para nós na casa do seu pai

1. Isaías 43:2 "Cando pases polas augas, estarei contigo; e cando pases polos ríos, non te arrastrarán. Cando pases polo lume, non te queiman; as chamas non che incendiarán".

2. Romanos 8:32 "O que non perdonou ao seu propio Fillo, senón que o entregou por todos nós, como non nos dará, xunto con el, todas as cousas?"

Xoán 14:3 E se vou preparar un lugar para vós, volverei e recibirvos para min; para que onde estou eu, alí estades tamén vós.

Xesús promete preparar un lugar para os seus discípulos e vir de novo e traelos a si mesmo.

1: Xesús ofrece esperanza e seguridade aos seus discípulos, mostrándolles que sempre estará con eles.

2: Xesús invítanos a seguilo e promete traernos a casa con el.

1: Romanos 8:38-39 - "Porque estou seguro de que nin morte nin vida, nin anxos nin gobernantes, nin as cousas presentes nin as vindeiras, nin as potencias, nin a altura nin a profundidade, nin ningunha outra cousa en toda a creación. capaz de separarnos do amor de Deus en Cristo Xesús, noso Señor".

2: Salmo 23:4 - "Aínda que camiñe polo val máis escuro, non temerei ningún mal, porque estás comigo; a túa vara e o teu bastón, consolanme".

Xoán 14:4 E a onde vou eu sabedes, e sabedes o camiño.

Esta pasaxe de Xoán 14:4 fala de que Xesucristo é o único camiño cara a Deus. 1. Xesús é o único camiño cara a Deus - Xoán 14:4; 2. Atopar a salvación a través de Xesús - Xoán 14:4. 1. Actos 4:12 - Tampouco hai salvación en ningún outro: porque non hai outro nome debaixo do ceo dado entre os homes, polo cal debamos ser gardados; 2. Xoán 10:9 - Eu son a porta: por min se alguén entra, salvarase.

Xoán 14:5 Tomé díxolle: Señor, non sabemos a onde vas; e como podemos saber o camiño?

Xesús pídelle a Tomás que confíe nel e o siga na viaxe da vida.

1: "A viaxe da fe: confiar en Xesús a través das incertezas da vida"

2: "Seguindo a Xesús: como confiar e seguilo na viaxe da vida"

1: Isaías 30:21 - "Os teus propios oídos escoitarano. Xusto detrás de ti unha voz dirá: "Este é o camiño que debes seguir", xa sexa á dereita ou á esquerda".

2: Hebreos 11:6 - "Sen fe é imposible agradar a Deus, porque quen acode a el debe crer que existe e que recompensa a quen o busca con seriedade".

Xoán 14:6 Xesús díxolle: Eu son o camiño, a verdade e a vida; ninguén vén ao Pai senón por min.

Xesús é o único camiño cara ao Pai.

1. Xesús é o Camiño: atopar o rumbo na vida

2. Xesús é a Verdade: Vivir con Integridade

1. Mateo 7:13-14 “Entrade pola porta estreita. Porque a porta é ancha e o camiño doado que leva á destrución, e moitos son os que entran por ela. Porque a porta é estreita e o camiño duro que leva á vida, e poucos son os que a atopan”.

2. Xoán 3:16-17 "Porque tanto amou Deus ao mundo, que deu ao seu Fillo unigénito, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna. Porque Deus non enviou ao seu Fillo ao mundo para condenar ao mundo, senón para que o mundo se salve por medio del".

Xoán 14:7 Se me coñeceses a min, tamén coñecerías ao meu Pai;

Xoán 14:7 resume a relación de Deus coa humanidade, mostrando que ao coñecer a Xesús, tamén coñecemos a Deus e o vimos.

1. Coñecer a Xesús é coñecer a Deus: as implicacións de Xoán 14:7

2. Ver a Deus a través de Xesús: Experimentar o divino a través do humano

1. Colosenses 2:9-10 - Porque nel habita corporalmente toda a plenitude da divindade.

2. Romanos 8:14-17 - Porque todos os que son guiados polo Espírito de Deus, son fillos de Deus.

Xoán 14:8 Filipe díxolle: Señor, móstranos o Pai e abonda.

Filipe expresa o seu desexo de ver a Deus Pai, indicando que iso sería suficiente para el.

1. Deus xa é suficiente - Como contentarse co que temos

2. Xesús é o camiño do Pai - Como conseguir unha relación máis estreita con Deus

1. Deuteronomio 8:3 - "E humilloute e deixoute pasar fame e alimentouche con maná, que ti non coñecías nin os teus pais, para que saibas que non só de pan vive o home, senón o home vive de toda palabra que sae da boca do Señor".

2. Mateo 6:25-34 - "Por iso dígoche: non te preocupes pola túa vida, o que comerás ou o que beberás, nin polo teu corpo, o que vestirás. Non é a vida máis que o alimento, e o corpo máis que a roupa? Mirade os paxaros do ceo: nin sementan nin recollen nin recollen nos hórreos, e con todo o voso Pai celestial dálles de comer. Non vales máis ca eles? E cal de vós por estar ansioso pode engadir unha soa hora á súa vida? E por que estás ansioso pola roupa? Considera os lírios do campo, como medran: nin traballan nin filan, pero dígovos que nin Salomón en toda a súa gloria estaba vestido coma un destes. Pero se Deus viste así a herba do campo, que hoxe está viva e mañá se bota ao forno, ¿non te vestirá moito máis, pouco fe? Polo tanto, non te preocupes, dicindo: 'Que comeremos?' ou 'Que beberemos?' ou 'Que imos poñer?' Porque os xentís buscan todas estas cousas, e o voso Pai celestial sabe que todas as precisades".

Xoán 14:9 Xesús díxolle: Levo tanto tempo contigo, e aínda non me coñeces, Felipe? quen me viu, viu ao Pai; e ti, pois, como dis: móstranos o Pai?

Xesús pregúntalle a Filipe por que lle pide que se lle mostre ao Pai xa que ver a Xesús é como ver ao Pai.

1: Xesús é Deus - Do mesmo xeito que ver ao Pai é ver a Xesús, así como ver a Xesús é ver ao Pai

2: Como Xesús é o revelador do Pai, debemos buscar a súa orientación en Xesús

1: Xoán 10:30, "Eu e o meu Pai somos un".

2: Colosenses 1:15, "El é a imaxe do Deus invisible, o primoxénito de toda a creación".

Xoán 14:10 Non cres que eu estou no Pai e o Pai en min? as palabras que vos falo non as falo por min mesmo, senón que o Pai que habita en min, fai as obras.

O Pai e o Fillo teñen unha unión perfecta, e as palabras de Xesús veñen do Pai.

1. O poder da relación pai-fillo

2. A unión perfecta de Deus en Xesucristo

1. Xoán 17:21-22 - Para que todos sexan un; como ti, Pai, estás en min e eu en ti, para que eles tamén sexan un en nós: para que o mundo crea que ti me enviaches.

2. Colosenses 2:9-10 - Porque nel habita corporalmente toda a plenitude da divindade. E vós estades completos nel, que é a cabeza de todo principado e poder.

Xoán 14:11 Crédeme que estou no Pai e o Pai en min; ou crédeme por mor das mesmas obras.

A pasaxe subliña a importancia de crer en Xesús polas obras que fixo.

1: Xesús fixo grandes obras por nós e por elas debemos crer nel.

2: Debemos ter fe en Xesús e aceptalo como o noso Señor e Salvador por mor das marabillosas obras que fixo.

1: Efesios 2:8-10 - Porque pola graza fuches salvo mediante a fe. E isto non é cousa túa; é don de Deus, non resultado de obras, para que ninguén se gabe.

2: Hebreos 11:1 - Agora a fe é a seguridade das cousas que se esperan, a convicción das cousas que non se ven.

Xoán 14:12 En verdade, en verdade dígovos: o que cre en min, tamén fará as obras que eu fago; e fará obras maiores que estas; porque vou ao meu Pai.

Xesús promete que os que cren nel farán obras aínda maiores que el mesmo.

1: Cre no poder de Xesús e na forza do seu amor para facer obras maiores que o mesmo Xesús.

2: Cre na promesa de Xesús de que os que cren nel poderán facer obras maiores ca El.

1: Efesios 3:20 - Agora, a aquel que é capaz de facer inconmensurablemente máis do que pedimos ou imaxinamos, segundo o seu poder que actúa dentro de nós.

2: Filipenses 4:13 - Todo o podo por medio de quen me fortalece.

Xoán 14:13 E todo o que pidades no meu nome, farino, para que o Pai sexa glorificado no Fillo.

Xesús promete que cando rezamos no seu nome, el responderá ás nosas oracións para que o Pai sexa glorificado.

1. Rezando no nome de Xesús: sometendo as nosas vidas á súa vontade

2. Confiar nas promesas de Xesús: confiar na súa Palabra

1. Efesios 2:18 - Porque por medio del temos acceso ao Pai por medio dun mesmo Espírito.

2. Romanos 8:26 - Do mesmo xeito, o Espírito tamén axuda as nosas enfermidades, porque non sabemos por que debemos orar como debemos, pero o Espírito mesmo intercede por nós con xemidos que non se poden pronunciar.

Xoán 14:14 Se pides algo no meu nome, fareino.

Esta pasaxe de Xoán 14:14 destaca a promesa de Xesús de responder ás oracións cando se fagan no seu nome.

1. Xesús está sempre aí para responder ás nosas oracións

2. Orar no nome de Xesús: que significa?

1. Mateo 7:7-11 - Pregunta, busca, chama

2. Santiago 1:5-8 - Ora con fe e recibe sabedoría

Xoán 14:15 Se me amas, garda os meus mandamentos.

Lémbranos en Xoán 14:15 que cando amamos a Deus, debemos gardar os seus mandamentos.

1: O amor de Deus e o cumprimento dos seus mandamentos

2: Amor fiel e obediencia á Palabra de Deus

1:1 Xoán 5:3 - Porque este é o amor de Deus: gardamos os seus mandamentos, e os seus mandamentos non son graves.

2: Deuteronomio 6:4-5 - Escoita, Israel: O Señor, o noso Deus, é un único Señor: e amarás ao Señor, o teu Deus, con todo o teu corazón, con toda a túa alma e con todas as túas forzas.

Xoán 14:16 E eu rogarei ao Pai, e el daravos outro Consolador, para que permaneza convosco para sempre;

Xesús promete enviar o Espírito Santo como Consolador aos seus discípulos.

1: O Consolo do Espírito Santo - Xoán 14:16

2: O don do Espírito Santo - Xoán 14:16

1: Isaías 66:13 - Como unha nai consola ao seu fillo, así eu te consolarei;

2: Romanos 15:13 - Que o Deus da esperanza che encha de toda alegría e paz mentres confías nel, para que desbordes de esperanza polo poder do Espírito Santo.

Xoán 14:17 Mesmo o Espírito da verdade; a quen o mundo non pode recibir, porque non o ve nin o coñece; pero vós o coñecedes; porque el habita contigo e estará en ti.

O Espírito da verdade non pode ser recibido polo mundo, pero os crentes coñecen o Espírito porque habita con eles e estará neles.

1. A presenza de Deus nas nosas vidas: experimentando o espírito da verdade

2. O Rexeitamento Mundial do Espírito da Verdade

1. Romanos 8:9-11 - "Pero vós non estades na carne, senón no Espírito, se o Espírito de Deus habita en vós. Agora ben, se alguén non ten o Espírito de Cristo, non é seu. E se Cristo está en ti, o corpo está morto polo pecado, pero o Espírito é vida pola xustiza, pero se o Espírito do que resucitou a Xesús dos mortos habita en ti, o que resucitou a Cristo dos mortos tamén dará vida a os vosos corpos mortais polo seu Espírito que habita en vós".

2. 1 Corintios 2:14 - "Pero o home natural non recibe as cousas do Espírito de Deus, porque para el son unha necia; nin pode coñecelas, porque se discernírонse espiritualmente".

Xoán 14:18 Non vos deixarei desconsolados: vou a vos.

Xesús prometeu nunca deixar sós aos seus discípulos e que acudiría a eles.

1: Deus está sempre connosco, mesmo nos nosos momentos máis escuros.

2: Debemos manter a esperanza e ter fe na promesa de consolo de Xesús.

1: Isaías 41:10 - "Non temas, porque eu estou contigo; non te asustes, porque eu son o teu Deus; fortalecereiche, axudarei, apoiareino coa miña dereita xusta".

2: Hebreos 13:5 - "Mantén a túa vida libre do amor ao diñeiro, e contentache co que tes, porque el dixo: "Nunca te deixarei nin te abandonarei".

Xoán 14:19 Aínda un pouco, e o mundo xa non me verá; pero vós me vedes: porque eu vivo, vós tamén viviredes.

Xesús está a tranquilizar aos seus discípulos de que aínda que o mundo non o vexa, aínda o verán, e por iso vivirán.

1. "O don da vida: a promesa de Xesús aos seus discípulos"

2. "A realidade invisible: a presenza reveladora de Xesús"

1. Romanos 6:23 - "Porque o salario do pecado é a morte, pero o don de Deus é a vida eterna por medio de Xesucristo, noso Señor".

2. 1 Xoán 5:11-12 - "E este é o testemuño: Deus deunos a vida eterna, e esta vida está no seu Fillo. O que ten o Fillo ten a vida; o que non ten o Fillo de Deus ten vida. non ter vida".

Xoán 14:20 Nese día saberedes que eu estou no meu Pai, e vós en min, e eu en vós.

Xesús promete que os seus seguidores saberán que están unidos con el, e el está unido co Pai.

1. A unión de Deus e o seu pobo: un estudo de Xoán 14:20

2. Experimentando a realidade da comunión unida con Deus

1. Filipenses 2:5-11 - Teña a mesma mente e actitude que tiña Xesucristo.

2. Romanos 8:9-17 - O Espírito de Deus que vive en nós.

Xoán 14:21 O que ten os meus mandamentos e os garda, é o que me ama;

Xesús promete mostrarse aos que o aman e gardan os seus mandamentos.

1. Amar a Deus e gardar os seus mandamentos

2. A promesa de Deus de mostrarse aos fieis

1. Deuteronomio 6: 5-7 - Ama ao Señor, o teu Deus, con todo o teu corazón, con toda a túa alma e con todas as túas forzas

2. 1 Xoán 3:16-17 - Debemos mostrar amor polas nosas accións e non só polas palabras

Xoán 14:22 Xudas díxolle, non Iscariote: Señor, como é que te manifestas a nós e non ao mundo?

Xudas, non Iscariote, preguntou a Xesús como se revelaría aos discípulos pero non ao mundo.

1. Xesús revélase a quen o busca

2. Como recoñecer a presenza de Deus nas nosas vidas

1. Santiago 4:8 - Achégate a Deus, e El achegarase a ti.

2. Isaías 55:6 - Busca ao Señor mentres se atopa; chámao mentres está preto.

Xoán 14:23 Xesús respondeulle: Se alguén me ama, manterá as miñas palabras;

Xesús ensina que se alguén o ama, obedecerá as súas palabras e o seu Pai e El virá a eles e habitará con eles.

1. Ama ao Señor con todo o teu corazón, alma e forza

2. Obedecer as palabras de Xesús achéganos a Deus

1. Deuteronomio 6:4-5 “Escoita, Israel: o Señor, o noso Deus, o Señor é un. Amarás ao Señor, o teu Deus, con todo o teu corazón, con toda a túa alma e con todas as túas forzas.

2. Xoán 15:10 "Se gardades os meus mandamentos, permaneceredes no meu amor, así

como eu gardei os mandamentos do meu Pai e permanezo no seu amor".

Xoán 14:24 O que non me ama non garda as miñas palabras, e a palabra que escoitades non é miña, senón do Pai que me enviou.

O amor de Deus por nós é o resultado da nosa obediencia aos seus mandamentos.

1: Ama a Deus obedecendo os seus mandamentos

2: O amor e a misericordia do pai mostrados a través dos seus mandamentos

1: Deuteronomio 6:5 - Ama ao Señor, o teu Deus, con todo o teu corazón, con toda a túa alma e con todas as túas forzas.

2: Santiago 2:17 - A fe por si mesma, se non está acompañada de acción, está morta.

Xoán 14:25 Estas cousas díxenvos, estando aínda presente convosco.

A pasaxe fala de Xesús falando cos seus discípulos mentres aínda está presente con eles.

1. O poder da presenza: aprender a apoiarse na presenza de Xesús.

2. Amosando: a importancia de estar presentes na nosa andaina fe.

1. Isaías 41:10 - "Non temas, porque eu estou contigo; non te espantes, porque eu son o teu Deus; Fortalecerei, axudarei, apoiareino coa miña dereita xusta".

2. Mateo 28:20 - "Ensinándolles a observar todo o que che mandei. E velaquí, estou contigo sempre, ata a fin dos tempos".

Xoán 14:26 Pero o Consolador, que é o Espírito Santo, a quen o Pai enviará no meu nome, ensinaravos todas as cousas e lembraravos todas as cousas que vos dixen .

O Espírito Santo axudaranos a lembrar e aprender todo o que Xesús dixo.

1: O Espírito Santo: o noso axudante e mestre

2: Confiando na Guía do Espírito Santo

1: Isaías 11:2 - "O Espírito do Señor descansará sobre el: o Espírito de sabedoría e de entendemento, o Espírito de consello e de forza, o Espírito de coñecemento e temor do Señor".

2: Xoán 16: 7-14 - "Pero en verdade dígovos que é polo voso ben que me vou. Se non me vaia, o Avogado non virá a vós; pero se me vou, enviareo. Cando veña, probará que o mundo está injusto sobre o pecado, a xustiza e o xuízo: sobre o pecado, porque a xente non cre en min, sobre a xustiza, porque vou ao Pai, onde podedes ver. eu xa non; e sobre o xuízo, porque o príncipe deste mundo está agora condenado. "Teño moito máis que dicirche, máis do que agora podes soportar. Pero cando veña el, o Espírito da verdade, el guiarate. en toda a verdade. Non falará por si só, só falará o que escoita, e dirávos o que está por vir. El glorificarame porque de min recibirá o que dará a coñecer. a vós. Todo o que é do Pai é meu. Por iso dixen que o Espírito recibirá de min o que vos dará a coñecer".

Xoán 14:27 Deixovos a paz, a miña paz vos dou; non como a dá o mundo, eu vos dou. Non se turbe o teu corazón, nin teña medo.

A paz é dada por Deus, non polo mundo.

1: Confiando en Deus para a paz

2: Vencer o medo e a ansiedade a través da paz de Deus

1: Filipenses 4:6-7 - "Non te preocupes por nada, pero en calquera situación, mediante oración e petición, con acción de grazas, presenta as túas peticións a Deus. E a paz de Deus, que transcende todo entendemento, gardará o teu coidado. corazóns e mentes en Cristo Xesús".

2: Isaías 26:3 - "Conservarás en perfecta paz a aqueles que teñan a mente firme, porque confían en ti".

Xoán 14:28 Xa oíches como vos dixen: Vou e volvo a vós. Se me amaredes, alegraríavos, porque dixen: Vou ao Pai, porque o meu Pai é maior ca min.

Xoán 14:28 é un recordatorio de que o amor de Xesús por nós é tan grande que está

disposto a marcharse para estar co seu Pai aínda que sexa maior que Xesús.

1. O maior amor: comprender a profundidade do sacrificio de Xesús

2. O amor do pai: recoñecer a supremacía de Deus

1. Xoán 15:13: "Ninguén ten un amor máis grande que este, que un home dea a súa vida polos seus amigos".

2. Romanos 8:31-39: "Que diremos entón a estas cousas? Se Deus está a favor de nós, quen pode estar contra nós?"

Xoán 14:29 E agora díxenvos antes de que aconteza, para que, cando aconteza, creades.

Xesús informa aos seus discípulos de que lles falou das cousas que sucederán, para que, cando acontezan, crean.

1. O poder da profecía de Xesús - Explorando como se cumpriron as profecías de Xesús e como iso fortalece a nosa fe.

2. Crer e Recibir - Exemplificando como crer nas palabras de Xesús nos achega a El.

1. Isaías 46:10 - Declarando o fin desde o principio, e desde os tempos antigos as cousas que aínda non se fixeron, dicindo: O meu consello manterase, e farei todo o meu gusto.

2. Deuteronomio 18:22 - Cando un profeta fala no nome do Señor, se a cousa non sucede nin sucede, iso é o que o Señor non falou, senón que o falou o profeta con presunción: non lle teñas medo.

Xoán 14:30 De aquí en diante non falarei moito contigo, porque vén o príncipe deste mundo e non ten nada en min.

Xesús advirte aos seus discípulos que o Príncipe deste mundo está a vir e que non ten poder sobre el.

1. O poder do príncipe deste mundo e a vitoria de Xesús sobre el

2. A forza de Xesús para vencer as tentacións de Satanás

1. Romanos 8:37-39 - Non, en todas estas cousas somos máis que vencedores por medio de quen nos amou. Porque estou seguro de que nin a morte nin a vida, nin os anxos nin os gobernantes, nin as cousas presentes nin as vindeiras, nin os poderes, nin a altura nin a profundidade, nin ningunha outra cousa en toda a creación, poderá separarnos do amor de Deus en Cristo Xesús noso Señor.

2. 1 Xoán 4:4 - Fillos, sodes de Deus e os vencedes, porque o que está en vós é maior que o que está no mundo.

Xoán 14:31 Pero para que o mundo saiba que amo ao Pai; e como o Pai me deu mandamento, así o fago. Levántate, imos de aquí.

Xesús está a dicir aos seus discípulos que se levanten e se marchen, subliñando que está a obedecer o mandamento do Pai como unha demostración do seu amor por el.

1. A obediencia de Xesús: un modelo para as nosas vidas

2. Amor ao Pai: O Maior Mandamento

1. Romanos 12:2 - Non te conformes ao modelo deste mundo, senón transformate pola renovación da túa mente.

2. 1 Xoán 5:3 - Porque este é o amor de Deus, que gardemos os seus mandamentos.

Xoán 15 contén as ensinanzas de Xesús sobre a vide e as pólas, o seu mandamento de amarse uns aos outros e unha advertencia sobre o odio do mundo.

1o Parágrafo: O capítulo comeza con Xesús que se describe a si mesmo como a verdadeira vide e ao seu Pai como o xardineiro. El explica que toda póla que non dá froito en El é cortada, mentres que toda póla que dá froito é podada para ser aínda máis fecunda. Exhorta aos seus discípulos a permanecer nel, xa que as pólas non poden dar froito por si mesmas, senón que deben permanecer na vide, así mesmo non poden dar froito a non ser que permanecen nel, xa que sen El non poden facer nada se alguén non permanece nel como póla tirada a murcha. tales pólas collidas botadas ao lume queimadas se permanecen nel as palabras quedan poden pedir o que queira que se faga glorificando ao Pai dando moito froito mostrando aos discípulos (Xoán 15:1-8).

2o Parágrafo: Despois desta metáfora, Xesús ordénalles que continúen no seu amor do

mesmo xeito que el cumpriu os mandamentos do seu Pai permanece no seu amor. El dilles estas cousas para que a súa alegría sexa completa neles e a súa alegría sexa completa. Entón dálles un novo mandamento: "Amádevos uns aos outros como eu vos amei. Non hai ninguén máis amor que este dar a vida polos amigos". Chámalles amigos en lugar de servos porque o servo non coñece os negocios do seu amo, pero deu a coñecer todo o que o seu Pai escoitou o mundo escolleu, vai dar froito que perdure, así que calquera que lle pida o nome do Pai, volve mandar: "Este é o meu mandamento Amarnos uns aos outros. .' (Xoán 15:9-17).

Terceiro parágrafo: Entón advírtelles sobre o odio do mundo dicindo que se o mundo odia lembrar odiado antes se pertencía o mundo amaría o propio, pero porque non pertencen foron elixidos fóra do mundo razón que odia non ter servo maior que o amo se perseguido tamén perseguir tamén manter palabra gardada a miña tratarán así porque de nome non coñecen quen me enviou se non viñese falado non pecado agora ningún pecado escusa quen me odia odia ben a meu pai se non fixera entre obras ningún outro pecado culparía agora visto odiaba tanto a min pai cumprindo palabra escrita lei 'Odiáronme sen razón'. Cando veña o avogado quen enviará do Espírito do Pai, a verdade sae do Pai vén testemuñar sobre cando veña testemuñar ben porque estivo co principio do capítulo final (Xoán 15:18-27).

Xoán 15:1 Eu son a vide verdadeira, e o meu Pai é o labrador.

A pasaxe trata de que Xesús é a verdadeira vide e Deus é o labrador.

1. Deus é o xardineiro que coida de nós - Xoán 15:1

2. A vide de Xesús: a nosa fonte de vida - Xoán 15:1

1. Isaías 5:1-7 - Deus é o viticultor que coida a súa viña

2. Salmo 80: 8-19 - Deus como o pastor que coida do seu rabaño

Xoán 15:2 Toda póla que hai en min que non dá froito, el quita; e toda póla que dá froito, límpiaa para que dea máis froito.

Deus poda para facernos producir máis froitos.

1: Xesús é a vide, nós somos os pólas - Xoán 15:2

2: A eliminación do infructuoso - Xoán 15:2

1: Gálatas 5:22-23 - Pero o froito do Espírito é amor, alegría, paz, paciencia, mansedume, bondade, fe, mansedume, temperanza: contra tales non hai lei.

2: Romanos 8:28 - E sabemos que todas as cousas colaboran para o ben dos que aman a Deus, dos que son chamados segundo o seu propósito.

Xoán 15:3 Agora estades limpos pola palabra que vos falei.

Esta pasaxe fala do poder purificador da palabra de Deus.

1. O poder purificador da Palabra de Deus

2. Como recibir unha limpeza de Deus

1. Efesios 5:26 - "para santificalo e purificalo co lavado de auga coa palabra"

2. Salmo 119: 9 - "Con que limpará un mozo o seu camiño? coidando segundo a túa palabra".

Xoán 15:4 Permanece en min, e eu en ti. Como a rama non pode dar froito por si mesma, se non permanece na vide; xa non podedes máis, se non permanecedes en min.

Permanecer en Xesús é esencial para dar froito.

1. Permanece en Cristo para unha abundante fecundidade

2. Confiando en Xesús para o cumprimento

1. Colosenses 2:6-7 - "Entón, tal como recibistes a Cristo Xesús como Señor, continúades vivindo nel, enraizados e edificados nel, fortalecidos na fe tal e como vos ensinaron, e rebosantes de agradecemento. ."

2. Gálatas 5:22-23 - "Pero o froito do Espírito é o amor, a alegría, a paz, a tolerancia, a bondade, a bondade, a fidelidade, a mansedume e o dominio propio. Contra tales cousas,

non hai lei".

Xoán 15:5 Eu son a vide, vós sodes os sarmentos: o que permanece en min e eu nel, dá moito froito, porque sen min non podedes facer nada.

A pasaxe é un recordatorio de que a nosa vida sen Deus é infrutuosa e que non podemos facer nada sen El.

1. "Permanecer en Cristo: coller os beneficios de permanecer nel"

2. "O poder de permanecer: cultivar unha vida de fecundidade"

1. Romanos 8:28-30 - E sabemos que todas as cousas colaboran para o ben dos que aman a Deus, dos que son chamados segundo o seu propósito. Pois a quen coñeceu de antemán, tamén os predestinou para que fosen conformes á imaxe do seu Fillo, para que fose o primoxénito entre moitos irmáns. Ademais, a quen predestinou, chamou tamén; e a quen chamou, tamén xustificou; e a quen xustificou, tamén glorificou.

2. Colosenses 1:27-29 - A quen Deus lles faría saber cales son as riquezas da gloria deste misterio entre os xentís; que é Cristo en ti, a esperanza da gloria: a quen predicamos, advertindo a todo home e ensinándolle a cada home con toda sabedoría; para que presentemos a todo home perfecto en Cristo Xesús: para o que tamén traballo, loitando segundo a súa obra, que obra en min poderosamente.

Xoán 15:6 Se alguén non permanece en min, é arroxado como unha rama e seca; e os homes reúnenos e bótanos ao lume e queiman.

Xoán 15:6 ensina que os que non permanecen en Xesús serán arroxados e destruídos.

1: Permanece en Xesús para ser salvo.

2: Permanece en Cristo para ser protexido.

1: 1 Xoán 4:16 - E coñecemos e cremos no amor que Deus nos ten. Deus é amor; e o que habita no amor habita en Deus, e Deus nel.

2: Mateo 11:28-30 - Vende a min, todos os que estades traballados e cargados, e eu vos darei descanso. Toma sobre ti o meu xugo e aprende de min; porque son manso e humilde de corazón, e atoparedes descanso para as vosas almas. Porque o meu xugo é

doado, e a miña carga é leve.

Xoán 15:7 Se permaneces en min, e as miñas palabras permanecen en vós, pediredes o que queirades, e farase con vós.

Permanecer en Cristo e permitir que as súas palabras permanezan en nós fará que as nosas oracións sexan respondidas.

1: Permanecer en Cristo é a clave para as oracións contestadas

2: Permite que as palabras de Deus dirixan as túas oracións

1: Santiago 4:2-3 "Non tes porque non pides. Pides e non recibes, porque pides mal, para gastalo nas túas paixóns".

2: Mateo 6:7-8 "E cando ores, non acumules frases baleiras como fan os xentís, porque pensan que serán escoitados polas súas moitas palabras. Non sexades coma eles, porque o voso Pai sabe o que precisades antes de que llo pedades".

Xoán 15:8 Nisto é glorificado o meu Pai, en que deades moito froito; así seredes os meus discípulos.

Xesús ensina que dar moito froito é como os discípulos de Cristo glorifican ao Pai.

1. "Vivir unha vida fructífera: dar moito froito como discípulos de Cristo"

2. "O poder de dar froitos: glorificar ao Pai a través do discipulado"

1. Gálatas 5:22-23 - "Pero o froito do Espírito é amor, alegría, paz, paciencia, bondade, bondade, fidelidade, mansedume, dominio propio; contra tales cousas non hai lei".

2. Mateo 7:16-17 - "Recoñecéraos polos seus froitos. Recóllense as uvas dos espiños ou os figos dos cardos? Así, toda árbore sana dá froitos bos, pero a árbore enferma dá froitos malos".

Xoán 15:9 Como o Pai me amou, así vos amei eu a vós: permanecedes no meu amor.

Este verso anímanos a permanecer no amor de Xesús seguindo o exemplo do amor de Deus por El.

1: Estamos chamados a modelar as nosas vidas segundo o amor de Deus por Xesús.

2: Estamos chamados a continuar no amor de Xesús, como Deus o amou.

1: 1 Xoán 4:19 - Queremos El, porque El nos amou primeiro.

2: Romanos 5:5 - E a esperanza non avergoña; porque o amor de Deus é derramado nos nosos corazóns polo Espírito Santo que nos é dado.

Xoán 15:10 Se gardades os meus mandamentos, permaneceredes no meu amor; así como gardei os mandamentos do meu Pai e permanezo no seu amor.

Xoán 15:10 anímanos a gardar os mandamentos de Deus para permanecer no seu amor.

1. O poder da obediencia: gardando os mandamentos de Deus

2. Permanecer no amor de Deus a través da obediencia

1. Mateo 7:24-27 - Todo aquel que escoita estas miñas palabras e as pon en práctica é como un home sabio que construíu a súa casa sobre a rocha.

2. Romanos 6:16-17 - Non sabedes que cando vos ofrecédes a alguén como escravos obedientes, sodes escravos de quen obedecédes, xa sexa do pecado, que leva á morte, ou da obediencia? que leva á xustiza?

Xoán 15:11 Estas cousas díxenvos para que a miña alegría permaneza en vós e a vosa alegría sexa plena.

Xesús falou aos seus discípulos para que puidesen experimentar alegría e vela cumprida.

1. A alegría de permanecer en Xesús

2. Cumprindo a Alegría a través de Xesús

1. Filipenses 4:4-7 - Alegrate sempre no Señor. De novo vou dicir, alégrate!

2. Santiago 1: 2-4 - Conta con alegría cando caes en varias probas, sabendo que a proba da túa fe produce paciencia.

Xoán 15:12 Este é o meu mandamento: Que vos amedes uns a outros, como eu vos amei.

Esta pasaxe enfatiza a importancia de amar aos demais como Xesús nos amou.

1: Todos podemos aprender do exemplo de Xesús de amor incondicional e sacrificial polos demais.

2: O noso amor uns polos outros debe estar enraizado no noso amor por Deus.

1: 1 Xoán 4: 7-12 - Amados, amémonos uns aos outros, porque o amor é de Deus, e quen ama naceu de Deus e coñece a Deus.

2: Romanos 13:8-10 - Non lle debedes nada a ninguén, excepto amarnos uns a outros, porque o que ama a outro cumpriu a lei.

Xoán 15:13 Ninguén ten amor máis grande que este, que un home dea a súa vida polos seus amigos.

Este verso fala do maior acto de amor, que é dar a vida polos seus amigos.

1. O poder do amor: como mostrar un amor abnegado aos demais

2. O acto definitivo da amizade: o que significa dar a vida polos demais

1. Romanos 5:8 - Pero Deus mostra o seu amor por nós en que mentres aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós.

2. 1 Xoán 3:16 - Por isto coñecemos o amor, que el deu a súa vida por nós, e nós debemos dar a nosa vida polos irmáns.

Xoán 15:14 Sodes meus amigos, se facedes o que vos mando.

Esta pasaxe fala da importancia da obediencia aos mandamentos de Deus para ser o seu amigo.

1: A obediencia trae amizade - Xoán 15:14

2: Un amigo de Deus - Xoán 15:14

1: Santiago 2:17-18 - "Así a fe, se non ten obras, está morta, estando soa. Si, un home pode dicir: Ti tes fe, e eu teño obras; móstrame a túa fe sen as túas obras. e mostrareiche a miña fe polas miñas obras".

2: 1 Xoán 2: 3-4 - "E con isto sabemos que o coñecemos, se gardamos os seus mandamentos. O que di: Eu o coñezo e non cumpre os seus mandamentos, é mentireiro, e a verdade non é. nel".

Xoán 15:15 A partir de agora non vos chamo servos; pois o servo non sabe o que fai o seu señor, pero eu chameinos amigos; porque todas as cousas que oín do meu Pai díxenvos a coñecer.

Xesús declara que os seus seguidores xa non son considerados servos senón amigos, xa que lles revelou todo o que lle dixo o Pai.

1. A graza da amizade: o cambio radical de Xesús na súa relación cos seus seguidores

2. Xesús: un amigo que revela todas as cousas do Pai

1. Santiago 2:23 - "E cumpriuse a Escritura que di: 'Abraham creu en Deus, e foi acreditado a el como xustiza', e foi chamado amigo de Deus".

2. Proverbios 18:24 - "Un home de moitos compañeiros pode chegar á ruína, pero hai un amigo que se pega máis que un irmán".

Xoán 15:16 Non vós escollistes a min, senón que eu escollín a vós e ordeneivos para que vaiades e deades froito, e que o voso froito permaneza ; dálle.

Xoán 15:16 reflicte a importancia de ser elixido por Deus e a responsabilidade de producir froitos duradeiros.

1: Deus nos escolleu e debemos dar froitos

2: O poder de ser elixido por Deus

1: Mateo 7:15-20 - Coidado cos falsos profetas, que veñen a vós vestidos de ovella, pero por dentro son lobos voraces.

2: Romanos 8:28-30 - E sabemos que todas as cousas colaboran para o ben dos que aman a Deus, dos que son chamados segundo o seu propósito.

Xoán 15:17 Isto mándovos: que vos amedes uns a outros.

Este verso anímanos a amarnos uns aos outros como Xesús nos amou.

Un: Ámense uns a outros como Xesús nos ama

Dous: A nosa chamada a amar como Cristo ama

Un: 1 Xoán 4:7-12 - Amados, amémonos uns aos outros, porque o amor é de Deus, e quen ama naceu de Deus e coñece a Deus.

Dous: Romanos 13:8-10 - Non lle debedes nada a ninguén, excepto amarnos uns a outros, porque o que ama a outro cumpriu a lei.

Xoán 15:18 Se o mundo vos odia, sabedes que me odiou a min antes que a vós.

Esta pasaxe subliña que cando somos perseguidos pola nosa fe, non debemos tomalo persoalmente, xa que o propio Xesús foi perseguido antes que nós.

1: Deus usa o noso sufrimento para achegarnos a El.

2: Non debemos sorprendernos cando o mundo nos odia, como odiaba a Xesús antes que nós.

1: Romanos 8:17-18 - E se fillos, entón herdeiros; herdeiros de Deus e coherdeiros con Cristo; se é así que padecemos con el, para que tamén seamos glorificados xuntos.

2: Santiago 1:2-4 - Meus irmáns, considerade todo gozo cando caes en diversas tentacións; Sabendo isto, que a proba da túa fe produce paciencia. Pero que a paciencia teña a súa obra perfecta, para que sexades perfectos e completos, sen faltar nada.

Xoán 15:19 Se vós foses do mundo, o mundo amaría o seu; pero porque non sodes do mundo, senón que eu vos escollín do mundo, o mundo vos odia.

Xesús dilles aos seus seguidores que porque non son do mundo, o mundo os odiará.

1: Deus chámanos a ser diferentes e a separarnos do mundo.

2: A nosa identidade en Cristo fainos brancos do odio do mundo.

1: Romanos 12:2 "Non te conformes a este mundo, senón transfórmate coa renovación da túa mente, para que, probando, poidas discernir cal é a vontade de Deus, o que é bo, agradable e perfecto".

2: 1 Xoán 2: 15-17 "Non ames o mundo nin as cousas do mundo. Se alguén ama o mundo, o amor do Pai non está nel. Pois todo o que hai no mundo: os desexos do mundo. a carne e os desexos dos ollos e a soberbia da vida, non son do Pai, senón do mundo. E o mundo pasa cos seus desexos, pero quen fai a vontade de Deus permanece para sempre".

Xoán 15:20 Lembrade a palabra que vos dixen: O servo non é maior que o seu señor. Se me perseguiron, tamén te perseguirán a ti; se cumpriron o meu dito, tamén manterán o teu.

Xesús recorda aos seus discípulos que se foi perseguido, eles tamén serán perseguidos. Anímaos a permanecer fieis nas súas crenzas.

1. Non te desanimes ante a persecución

2. Mantéñase firme e permanecer fiel ante a adversidade

1. Mateo 5: 11-12 - "Felices ti cando outros te insulten, te persigan e digan todo tipo de mal contra ti falsamente pola miña causa. Alégrate e alégrate, porque a túa recompensa é grande no ceo, porque así perseguiron aos profetas que foron antes de ti".

2. 2 Timoteo 3:12 - "De feito, todos os que desexen vivir unha vida piadosa en Cristo Xesús serán perseguidos".

Xoán 15:21 Pero todas estas cousas farán con vós polo meu nome, porque non coñecen ao que me enviou.

A xente fará cousas cos que seguen a Xesús polo seu homónimo, aínda que non coñezan ao Pai que o enviou.

1. O poder do nome de Xesús: comprender o impacto de seguir a Xesús

2. Coñecer ao Pai: a importancia de coñecer a Deus

1. Filipenses 2: 9-10 - "Por iso Deus exaltouno e deulle o nome que está por riba de todo nome, para que no nome de Xesús todo xeonllo se dobra no ceo, na terra e debaixo da terra. ”

2. Efesios 1: 3-6 - "Bendito sexa o Deus e Pai do noso Señor Xesús Cristo, que nos bendixo en Cristo con toda bendición espiritual nos lugares celestes, tal como nos escolleu nel antes da fundación do mundo. , para que sexamos santos e irreprensibles diante del. No amor predestinounos para ser adoptados como fillos por medio de Xesucristo, segundo o propósito da súa vontade, para eloxio da súa graza gloriosa, coa que nos bendixo no Amado”.

Xoán 15:22 Se eu non viñese e non lles falase, non terían pecado, pero agora non teñen manto para o seu pecado.

O pecado é inevitable, pero Xesús ofrece unha oportunidade para o perdón.

1: Xesús é o noso manto de perdón dos nosos pecados.

2: Non temos escusa para os nosos pecados, pero Xesús ofrécenos unha saída.

1: Romanos 3:23-24 - Porque todos pecaron e están destituídos da gloria de Deus, e son xustificados gratuitamente pola súa graza mediante a redención que veu por Cristo

Xesús.

2: 1 Xoán 1: 9 - Se confesamos os nosos pecados, el é fiel e xusto e perdoará os nosos pecados e purificaranos de toda iniquidade.

Xoán 15:23 O que me odia, odia tamén ao meu Pai.

A pasaxe revela que os que odian a Xesús tamén odian a Deus Pai.

1: O amor de Deus é incondicional - A pesar do noso odio por el, Deus segue amándonos.

2: O odio a Xesús é odio a Deus - Debemos ter coidado coas nosas actitudes cara a Xesús porque a nosa actitude cara a el reflicte a nosa actitude cara a Deus.

1: Romanos 5:8 - Pero Deus demostra o seu amor por nós nisto: mentres aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós.

2: 1 Xoán 4:20 - Quen di amar a Deus aínda que odia a un irmán ou unha irmá é un mentireiro. Pois quen non ama o seu irmán e irmá, a quen viron, non pode amar a Deus, a quen non viron.

Xoán 15:24 Se eu non fixera entre eles as obras que ningún outro fixo, non terían pecado; pero agora viron e odiaron tanto a min como ao meu Pai.

Esta pasaxe fala das obras de Xesús que foron tan extraordinarias que a xente optou por rexeitala a El e ao seu Pai a pesar de velas.

1: Xesús era único e fixo obras que ningún outro home fixera. Aínda que a xente viu estas obras, optou por rexeitalo a El e ao seu Pai.

2: Xesús era un home de obras extraordinarias. A pesar de ver estas obras, a xente optou por odialo a El e ao seu Pai.

1: Isaías 53:3 El é desprezado e rexeitado polos homes; un home de penas e coñecedor da dor: e escondámoslle como as nosas caras; era desprezado, e nós non o estimamos.

2: Mateo 13:54-58 E cando chegou á súa terra, ensinábaos na súa sinagoga, de tal xeito que quedaron abraiados, e dicían: De onde ten este home esta sabedoría e estas obras

poderosas? Non é este o fillo do carpinteiro? a súa nai non se chama María? e os seus irmáns Santiago, Xose, Simón e Xudas? E as súas irmás, non están todas connosco? De onde ten este home todas estas cousas? E ofendéronse por el. Pero Xesús díxolles: Un profeta non carece de honra, senón na súa terra e na súa casa.

Xoán 15:25 Pero isto aconteceu, para que se cumpra a palabra escrita na súa lei: "Odiaronme sen causa".

Esta pasaxe revela que os inimigos de Xesús o odiaban aínda que non fixera nada malo, cumprindo unha profecía escrita na súa lei.

1. O plan de Deus é perfecto e nada pode impedilo

2. A inxusta do odio

1. Isaías 53:3 - Foi desprezado e rexeitado pola humanidade, un home de sufrimento e familiarizado coa dor.

2. 1 Pedro 2:23 - Cando lle lanzaban os seus insultos, non tomou represalias; cando sufría, non facía ameazas. En cambio, encomendouse a quen xulga con xustiza.

Xoán 15:26 Pero cando veña o Consolador, a quen vos enviarei do Pai, o Espírito da verdade, que procede do Pai, el dará testemuño de min:

O Consolador, enviado polo Pai, testemuñará de Xesús.

1. O poder do Espírito Santo: unha guía para o testemuño de Xesús

2. A promesa do Espírito Santo: Recibir o Consolador

1. Romanos 8:15-17 - Porque non recibiches un espírito que te volva escravo do medo, senón que recibiches o Espírito de fillo. E por el clamamos: "Abba, Pai". O Espírito mesmo testemuña co noso espírito que somos fillos de Deus.

2. Feitos 2:1-4 - Cando chegou o día de Pentecostés, estaban todos xuntos nun só lugar. De súpeto veu do ceo un ruído coma o vento violento e encheu toda a casa onde estaban sentados. Viron o que parecían linguas de lume que se separaban e se decantaban sobre cada un deles. Todos eles enchéronse do Espírito Santo e comezaron a falar noutras linguas a medida que o Espírito lles permitía.

Xoán 15:27 E tamén vós daredes testemuño, porque estiveches comigo dende o principio.

Esta pasaxe describe o mandato de Xesús aos seus discípulos de ser testemuñas das súas ensinanzas e accións, tal e como estiveron con el desde o principio.

1. Dar testemuño: vivir unha vida de testemuño

2. A chamada do discipulado: responder á chamada de Xesús

1. Actos 1:8 - "Pero recibiredes poder cando o Espírito Santo veu sobre vós, e seredes meus testemuños en Xerusalén e en toda Xudea e Samaria, e ata o fin da terra".

2. 1 Pedro 3:15 - "Pero nos vosos corazóns honra a Cristo, o Señor, como santo, estando sempre preparado para defender a calquera que che pida unha razón para a esperanza que hai en ti; pero faino con mansedumbre e respecto. ."

Xoán 16 analiza o ensino adicional de Xesús sobre a obra do Espírito Santo, a súa predición da súa morte e resurrección e a súa promesa de vencer ao mundo.

1o Parágrafo: O capítulo comeza con Xesús avisando aos seus discípulos sobre as próximas persecucións. El dilles estas cousas para que non se desvanezcan cando chegue o momento, serán expulsadas das sinagogas; de feito, chega o momento en que alguén te mate pensará que está a servir a Deus. Explica que isto lles dixo para que cando chegue o momento recorden o que lles advertiu. Non lles dixo isto desde o principio porque estaba con eles pero agora vai o que o enviou aínda que ninguén pregunta onde vas? Porque dito estas cousas encheu a tristeza, entón tranquiliza dicindo que é bo que se vaia a menos que se vaia.

2º Parágrafo: Cando a verdade do Espírito veña guiará a toda a verdade, non falará por propia autoridade o que escoita falar dicir o que aínda vén glorificar tomando do que o meu dando a coñecer porque todo o que ten o Pai pertence, polo tanto, todo o que o meu pertence. Despois diso, Xesús usa unha linguaxe figurada dicindo: "Dentro de pouco xa non me verás e despois de pouco me verás". Algúns discípulos non entenderon este líder Xesús explica a dor transformar a alegría como a muller que dá a luz unha vez que nace un fillo esquece a angustia porque a alegría neno nacido no mundo, así tamén os discípulos se aflixen, pero ven de novo alegrarse ninguén quita a alegría (Xoán 16:8-22).

3o Parágrafo: Entón dilles que ese día xa non lle preguntarán nada asegurando: "En verdade dígovos que o meu Pai poña o nome que pida". Ata agora non pediron nada nome pedir recibir alegría completa aínda que estiven usando linguaxe figurada o tempo

que vén dicir claramente sobre o día do pai preguntar o nome asegurarse se o amor mostrado persoalmente o mundo querido o pai querido o mundo querido o pai ama mesmo antes da fundación o mundo tamén lles di aos discípulos problemas, paz, vencer o final do mundo capítulo que proporciona tranquilidade fronte a probas inminentes tribulacións (Xoán 16:23-33).

Xoán 16:1 Estas cousas díxenvos para que non vos ofendas.

Esta pasaxe anima aos crentes a non deixarse desanimar, sen importar as circunstancias.

1: "Superando as ofensas - Como manter a túa fe forte ante a adversidade"

2: "Non te ofendas - Mantendo a túa resistencia espiritual"

1: Romanos 12:19 - Non vos vinguédes, meus queridos amigos, pero deixade lugar á ira de Deus, porque está escrito: "É meu vingarse; Eu pagarei", di o Señor.

2: 1 Pedro 5:7 - Bota toda a túa ansiedade sobre el porque se preocupa por ti.

Xoán 16:2 Botaránvos das sinagogas: si, chega o tempo en que quen vos mate pensará que está a servir a Deus.

Esta pasaxe pon de manifesto o perigo e a persecución á que se enfrontarán os seguidores de Xesús, advirtíndoos de que os que os matan pensarán que están facendo o servizo de Deus.

1: A persecución á que nos enfrontamos: como responder con fe e coraxe

2: Manterse firmes ante a oposición: aprender do exemplo de Xesús

1: Daniel 3:17-18 - "Se é así, o noso Deus a quen servimos pode librarnos do forno ardente, e libraranos da túa man, oh rei. Pero se non, sábese, oi rei, que non serviremos aos teus deuses nin adoraremos a imaxe de ouro que ergueu".

2: Feitos 5:29 - "Entón Pedro e os outros apóstolos responderon e dixeron: Debemos obedecer a Deus antes que aos homes".

Xoán 16:3 E estas cousas faranvos con vós, porque non coñeceron ao Pai nin a min.

New Line Xesús advirte aos seus discípulos de que serán perseguidos pola súa fe nel e no Pai.

1. A persecución dos crentes: manterse firme ante a adversidade

2. Resiliencia ante a oposición: a forza de Deus no sufrimento

1. Romanos 8:37-39 - "Non, en todas estas cousas somos máis que vencedores por medio de quen nos amou. Pois estou convencido de que nin a morte nin a vida, nin os anxos nin os demos, nin o presente nin o futuro, nin ningún poder, nin altura nin profundidade, nin outra cousa en toda a creación, poderán separarnos do amor de Deus que está en Cristo Xesús, o noso Señor".

2. Filipenses 4:13 - "Todo isto podo facer a través de quen me dá forza".

Xoán 16:4 Pero estas cousas díxenvos, para que cando chegue o momento, vos acordades de que vos falei delas. E estas cousas non che dixen ao principio, porque estaba contigo.

Xesús díxolles aos discípulos a súa próxima morte e resurrección, pero non lles dixo ao comezo do seu ministerio porque aínda estaba con eles.

1. Lembrando as palabras de Xesús: mirando a Xoán 16:4 para obter forza e orientación.

2. O poder da resurrección: atopar esperanza na promesa de Xesús.

1. Lucas 24:6-8: Non está aquí, senón que resucitou: lembrade como vos falou cando aínda estaba en Galilea.

2. 1 Corintios 15:20-22: Pero agora Cristo resucitou de entre os mortos, e converteuse na primicia dos que durmían.

Xoán 16:5 Pero agora vou cara ao que me enviou; e ningún de vós me pregunta: Onde vas?

Os discípulos non cuestionaron a Xesús sobre a súa partida.

1. Non deas as cousas por sentadas - Moitas veces somos tan rápidos en dar por sentadas as persoas e as cousas das nosas vidas, pero isto é algo que debemos esforzarnos constantemente por ser conscientes.

2. Facendo as preguntas correctas - Debemos ter en conta as preguntas que facemos e esforzarnos por garantir que as nosas preguntas sexan significativas e eficaces.

1. Colosenses 4:6 - "Que a túa fala sexa sempre amable, aderezada con sal, para que saibas como tes que responder a cada un".

2. Proverbios 15:23 - "Dar unha resposta axeitada é unha alegría para un home, e unha palabra en tempo, que boa é!"

Xoán 16:6 Pero porque vos dixen estas cousas, a tristeza encheu o voso corazón.

Xoán 16:6 trata de que Xesús lles informa aos seus discípulos que a tristeza encheu os seus corazóns.

1: Mesmo en momentos de tristeza, podemos sacar forza e consolo de Xesús.

2: Xesús comprende as nosas tristezas e está connosco mesmo nos nosos momentos máis escuros.

1: Salmo 34:18 - O Señor está preto dos que teñen o corazón quebrantado e salva aos que están esmagados de espírito.

2: Isaías 41:10 - Así que non teñas medo, porque estou contigo; non te asustes, porque eu son o teu Deus. fortalecereiche e axudarei; Apoiareino coa miña dereita xusta.

Xoán 16:7 Con todo, dígovos a verdade; É conveniente que me vaia, porque se non me vou, non virá a vós o Consolador; pero se me vou, mandareino a vós.

O Consolador virá cando Xesús marche.

1: A través do sacrificio de Xesús, tráenos o Espírito Santo, un Consolador que sempre está connosco.

2: A marcha de Xesús non é algo malo, é unha bendición, porque a través del recibimos o Espírito Santo, o Consolador.

1: Isaías 9:6 - Porque un neno nos nace, un fillo nos dá; e o goberno estará sobre o seu ombreiro, e o seu nome chamarase Conselleiro marabilloso, Deus poderoso, Pai eterno, Príncipe da paz.

2: Romanos 8:26-27 - Do mesmo xeito, o Espírito axúdanos na nosa debilidade. Porque non sabemos por que rezar como debemos, pero o Espírito mesmo intercede por nós con xemidos demasiado profundos para palabras. E quen busca os corazóns sabe cal é a mente do Espírito, porque o Espírito intercede polos santos segundo a vontade de Deus.

Xoán 16:8 E cando veña, reprenderá o mundo polo pecado, a xustiza e o xuízo:

A pasaxe afirma que cando veña o Espírito Santo, reprenderá o mundo do pecado, da xustiza e do xuízo.

1: O poder do Espírito Santo nas nosas vidas

2: Xustiza e Xustiza inquebrantable de Deus

1: Isaías 30:21 - "Se te volvas á dereita ou á esquerda, os teus oídos escoitarán unha voz detrás de ti, que di: "Este é o camiño; anda por el".

2: Salmos 139:7-10 - "Onde podo ir do teu Espírito? Onde podo fuxir da túa presenza? Se eu subo ao ceo, alí estás; se fago a miña cama no fondo, aí estás. Se me ergo sobre as ás do amencer, se me asento ao outro lado do mar, aínda alí guiarame a túa man, a túa dereita agarrarame.

Xoán 16:9 do pecado, porque non cren en min;

Xoán 16:9 resume a importancia da fe en Xesucristo.

1: Ten fe e crea en Xesucristo.

2: Cre en Xesucristo e salve.

1: Romanos 10:9-10 "Que se confesas coa túa boca ao Señor Xesús e cres no teu corazón que Deus o resucitou de entre os mortos, serás salvo. Porque co corazón o home cre para a xustiza; e coa boca confesase para a salvación".

2: Efesios 2:8-9 "Porque pola graza sodes salvos mediante a fe; e iso non por vós mesmos: é don de Deus: non por obras, para que ninguén se glorie".

Xoán 16:10 da xustiza, porque vou ao meu Pai e xa non me ves;

A pasaxe fala de que Xesús vai ao Pai e os seus seguidores xa non o ven.

1. Retorno de Xesús ao Pai: perspectiva dun seguidor fiel

2. Partida de Xesús: unha chamada á xustiza

1. Xoán 14: 1-3 - "Non se turbe o voso corazón. Crede en Deus, crede tamén en min. Na casa do meu Pai hai moitos cuartos. Se non fose así, diríavos que vou prepararme. un lugar para ti? E se eu vou preparar un lugar para ti, volverei e levarei para min, para que onde estou eu esteades tamén vós".

2. Mateo 6:33 - "Pero busca primeiro o reino de Deus e a súa xustiza, e todas estas cousas seranche engadidas".

Xoán 16:11 De xuízo, porque o príncipe deste mundo é xulgado.

A pasaxe de Xoán 16:11 analiza o xuízo do príncipe deste mundo.

1. O poder do xuízo de Deus sobre o príncipe deste mundo

2. Como podemos estar contra o príncipe deste mundo a través da fe no xuízo de Deus

1. 2 Corintios 4:4 - No seu caso, o deus deste mundo cegou a mente dos incrédulos, para evitar que vexan a luz do evanxeo da gloria de Cristo, que é a imaxe de Deus.

2. Efesios 6:12 - Porque non loitamos contra a carne e o sangue, senón contra os gobernantes, contra as autoridades, contra os poderes cósmicos sobre esta escuridade presente, contra as forzas espirituais do mal nos lugares celestes.

Xoán 16:12 Aínda teño moitas cousas que dicirvos, pero agora non as podedes soportar.

Xesús dilles aos seus discípulos que ten máis que dicirlles, pero aínda non están preparados para escoitalo.

1. Tomando o tempo para crecer: preparando os nosos corazóns para recibir a Palabra de Deus

2. Firme na fe: aprender a perdurar ata que recibamos as promesas de Deus

1. Efesios 3:14-19 - Oración de Paulo pola Igrexa

2. Santiago 1:2-4 - Atopando a alegría nas probas e as tribulacións

Xoán 16:13 Porén, cando veña el, o Espírito da verdade, guiaravos a toda a verdade, porque non falará por si mesmo; pero todo o que escoite, falará, e indicaravos as cousas que virán.

O Espírito da Verdade guiaranos a toda a verdade e amosaranos as cousas por vir.

1. O poder do Espírito Santo nas nosas vidas

2. Seguindo a Guía do Espírito

1. Romanos 8:14 - Porque todos os que son guiados polo Espírito de Deus, son fillos de Deus.

2. Mateo 16:17 - E respondeu Xesús e díxolle: Bendito es, Simón Barjona, porque non cho revelou a carne nin o sangue, senón o meu Pai que está nos ceos.

Xoán 16:14 El me glorificará, porque recibirá dos meus e amosarachelo.

A pasaxe revela que os discípulos de Xesús recibirán del coñecemento que o glorificará.

1: Podemos glorificar a Xesús recibindo coñecemento del e compartíndoo cos demais.

2: A través de Xesús podemos recibir coñecemento que lle traerá gloria.

1: Isaías 11:2 - "E o espírito do Señor descansará sobre el, o espírito de sabedoría e entendemento, o espírito de consello e forza, o espírito de coñecemento e de temor do Señor;"

2: Proverbios 2:6 - "Porque o Señor dá sabedoría; da súa boca saen coñecemento e entendemento".

Xoán 16:15 Todas as cousas que ten o Pai son miñas; por iso díxenlle que tomará das miñas e que cho mostrará.

Deus deulle aos seus seguidores o don de comprender as súas ensinanzas.

1: As bendicións de coñecer as ensinanzas de Cristo

2: A alegría de compartir as ensinanzas de Cristo

1: Colosenses 2:3 En quen están agochados todos os tesouros da sabedoría e do coñecemento.

2: Santiago 1:5 Se algún de vós carece de sabedoría, que pida a Deus, que dá a todos generosamente e non reprende; e daráselle.

Xoán 16:16 Un pouco, e non me verás; e outra vez, un pouco, e me verás, porque vou ao Pai.

Xesús anuncia aos seus discípulos que se marchará por un curto período de tempo, pero pronto volverán a velo.

1: Deus nunca nos deixa sós. Aínda que Xesús estaba deixando os discípulos, prometeu que volvería e volvería estar con eles.

2: Debemos ser pacientes nos momentos de dificultade. Xesús prometeulles aos discípulos que aínda que estivesen loitando, non sería para sempre e pronto o volverían a ver.

1: Romanos 8:38-39 - Porque estou seguro de que nin a morte nin a vida, nin os anxos nin os gobernantes, nin as cousas presentes nin as vindeiras, nin os poderes, nin a altura nin a profundidade, nin ningunha outra cousa en toda a creación, poderá para separarnos do amor de Deus en Cristo Xesús noso Señor.

2: Hebreos 13:5-6 - Mantén a túa vida libre do amor ao diñeiro e contentache co que tes, porque el dixo: "Nunca te deixarei nin te abandonarei". Así que podemos dicir con confianza: "O Señor é o meu axudante; non terei medo; que pode facerme o home?"

Xoán 16:17 Entón algúns dos seus discípulos dixeron entre si: Que é isto que nos di: Un pouco e non me veredes; e outra vez, un pouco, e me veredes? ir ao Pai?

Algúns dos discípulos de Xesús estaban confundidos pola súa declaración de que non o ían ver por un tempo, pero despois volverían velo.

1. A ausencia de Xesús: atopar forzas na espera

2. A promesa de Xesús: confiando no seu retorno

1. Romanos 8:25 - "Pero se esperamos o que non vemos, esperámolo con paciencia".

2. Hebreos 10:35-36 - "Polo tanto, non desbotes a túa confianza, que ten unha gran recompensa. Porque tes necesidade de perseverar, para que despois de facer a vontade de Deus, recibas a promesa".

Xoán 16:18 Eles dixeron, pois, que é isto que di: Un pouco? non podemos dicir o que di.

Xesús está a falar da súa morte e resurrección aos seus discípulos, pero eles non entenden as súas palabras.

1. O misterio da cruz: comprender as ensinanzas de Xesús sobre a resurrección

2. O poder da fe: crer na promesa de vida eterna de Xesús

1. Romanos 5:8 - Pero Deus demostra o seu propio amor por nós nisto: mentres aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós.

2. Filipenses 3:10-11 - Quero coñecer a Cristo, si, coñecer o poder da súa resurrección e a

participación nos seus sufrimentos, facéndome como el na súa morte e, así, dalgún xeito, acadar a resurrección de entre os mortos.

Xoán 16:19 Xesús sabía que querían preguntarlle, e díxolles: "Preguntádevos entre vós o que dixen: Un pouco e non me veredes; e outra vez, un pouco e me verá?

Xesús sabía que os seus discípulos estaban confundidos pola súa declaración de que os ía deixar pronto, polo que preguntoulles se estaban cuestionando as súas palabras.

1. Xesús sabía que os seus discípulos loitarían coa súa partida, pero aínda así elixiu deixalos para enviar o Espírito Santo.

2. Xesús sabía que os seus discípulos estarían confundidos polas súas palabras, pero aínda así elixiu confiarlles a verdade.

1. Xoán 14:16-17 - "E eu rogarei ao Pai, e el daravos outro Consolador, para que permaneza convosco para sempre; Mesmo o Espírito da verdade; a quen o mundo non pode recibir, porque non o ve nin o coñece; pero vós o coñecedes; porque el habita contigo e estará en ti".

2. Isaías 11: 2-3 - "E o espírito do Señor descansará sobre el, o espírito de sabedoría e entendemento, o espírito de consello e forza, o espírito de coñecemento e de temor do Señor; E farao de entendemento rápido no temor do Señor, e non xulgará segundo a vista dos seus ollos, nin reprenderá segundo o oído dos seus oídos".

Xoán 16:20 En verdade, en verdade, dígovos que choraredes e choraredes, pero o mundo gozará;

Esta pasaxe lémbranos que aínda que poidamos experimentar dificultades e tristezas nesta vida, Deus pode convertela en alegría.

1. Atopar a alegría a través da tristeza - Como atopar a verdadeira alegría a través da fe en Deus, mesmo no medio do sufrimento.

2. Alegrarnos no Señor - Comprender a alegría que se deriva de confiar en Deus e de poñer a nosa fe nel.

1. Romanos 8:28 - E sabemos que todas as cousas colaboran para o ben dos que aman a Deus, dos que son chamados segundo o seu propósito.

2. Isaías 61:3 - Para designar aos que choran en Sión, para darlles beleza en lugar de cinzas, o aceite de alegría para o loito, o vestido de loanza para o espírito de pesadez; para que fosen chamados árbores da xustiza, plantación do Señor, para que fose glorificado.

Xoán 16:21 A muller cando está de parto ten dor, porque a súa hora chegou; pero en canto nace o neno, xa non se lembra da angustia, pola alegría de que un home naceu no mundo.

Unha muller experimenta dor e tristeza durante o parto, pero alegría cando nace un fillo.

1. A alegría de facerse pai

2. A dor do parto e a recompensa da nova vida

1. Salmo 127:3: "Velaí, os fillos son unha herdanza do Señor, o froito do ventre unha recompensa".

2. Romanos 8:18-25: "Porque considero que os sufrimentos deste tempo presente non valen a pena compararse coa gloria que se nos vai revelar".

Xoán 16:22 E agora tedes tristeza, pero volverei a vervos, e o voso corazón alegrarase, e ninguén vos quitará a vosa alegría.

Deus prométenos unha alegría que ninguén pode quitar.

1: Non permitamos que a nosa alegría se vexa arrebatada pola tristeza e, pola contra, busquemos en Deus alegría e seguridade.

2: A alegría de Deus é unha alegría eterna que ninguén pode quitar: confiemos nel e atopemos alegría nel.

1: Salmos 16:11 - Faisme coñecer o camiño da vida; na túa presenza hai plenitude de alegría; á túa dereita hai praceres para sempre.

2: Romanos 15:13 - Que o Deus da esperanza vos encha de toda alegría e paz ao crer, para que co poder do Espírito Santo abundédes en esperanza.

Xoán 16:23 E nese día non me preguntaredes nada. En verdade, en verdade dígovos que todo o que pidades ao Pai no meu nome, el darao.

Xesús promete que se lle pedimos ao Pai no seu nome, el concederanos o que lle pidamos.

1. O poder de preguntar no nome de Xesús

2. Fe nas promesas de Xesús

1. Mateo 7: 7-11 - "Pide, e darache; busca, e atoparás; bate, e abrirase para ti".

2. Efesios 3:20-21 - "Agora, a quen pode facer moito máis que todo o que pedimos ou pensamos, segundo o poder que actúa dentro de nós, a el sexa a gloria na Igrexa e en Cristo Xesús en todas partes. todas as xeracións, para sempre e para sempre. Amén".

Xoán 16:24 Ata agora non pediches nada no meu nome: pedide, e recibiredes, para que a vosa alegría sexa plena.

Esta pasaxe anima aos crentes a pedir a Deus o que necesitan no nome de Xesús, sabendo que o recibirán e estarán cheos de alegría.

1: Deus está sempre disposto a escoitarnos e conceder as nosas peticións.

2: Cando pedimos no nome de Xesús, podemos ter a confianza de que a nosa alegría será completa.

1: Filipenses 4:6-7 - Non te preocupes por nada, pero en cada situación, mediante oración e petición, con acción de grazas, presenta as túas peticións a Deus. E a paz de Deus, que trascende todo entendemento, gardará os vosos corazóns e as vosas mentes en Cristo Xesús.

2: Santiago 4:2-3 - Non tes porque non lle pedis a Deus. Cando pides, non recibes, porque pides con motivos equivocados, para que poidas gastar o que obteñas nos teus praceres.

Xoán 16:25 Estas cousas díxenvos en proverbios; pero chega o momento en que xa non

vos falarei en proverbios, senón que vos amosarei claramente do Pai.

Xesús prometeu revelar máis do plan do seu Pai aos seus discípulos.

1: Deus ámanos o suficiente como para revelar un plan para as nosas vidas.

2: Podemos confiar en que Deus cumprirá as súas promesas.

1: Proverbios 3:5-6 - Confía no Señor con todo o teu corazón e non te apoies no teu propio entendemento; Sométese a el en todos os teus camiños, e el endereitará os teus camiños.

2: Xeremías 29:11 - Porque sei os plans que teño para ti", declara o Señor, "planes para prosperarte e non facerte dano, plans para darche esperanza e futuro.

Xoán 16:26 Nese día pediredes no meu nome;

En Xoán 16:26, Xesús promete que os discípulos poderán pedir no seu nome e que non terá que rezar ao Pai por eles.

1. Xesús é o intercesor: entendendo o poder do nome de Xesús

2. Confiando na provisión de Deus a través da oración

1. Filipenses 4:6-7 - Non te preocupes por nada, pero en cada situación, mediante oración e petición, con acción de grazas, presenta as túas peticións a Deus.

2. Hebreos 7:25 - Polo tanto, é capaz de salvar completamente a aqueles que se achegan a Deus por medio del, porque sempre vive para interceder por eles.

Xoán 16:27 Porque o Pai mesmo vos ama, porque me amaches e crestes que saín de Deus.

Deus ámanos porque amamos e cremos nel.

1. Crer no amor de Deus - Xoán 16:27

2. Alegrámonos no amor de Deus - Xoán 16:27

1. 1 Xoán 4:10 - "Nisto é o amor, non en que amamos a Deus, senón en que el nos amou e enviou ao seu Fillo como expiación polos nosos pecados".

2. Romanos 5:8 - "Pero Deus mostra o seu amor por nós en que mentres aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós".

Xoán 16:28 Saín do Pai, e vin ao mundo; de novo, deixo o mundo e vou ao Pai.

Esta pasaxe revela a comprensión de Xesús de que viña do Pai e veu ao mundo, e que pronto abandonaría o mundo e volvería ao Pai.

1. "A alegría de coñecer a Xesús"

2. "Vivir unha vida de devoción ao Pai"

1. Filipenses 2:5-10

2. Hebreos 12:2-3

Xoán 16:29 Os seus discípulos dixéronlle: Velaquí, agora falas claramente e non dis ningún proverbio.

Os discípulos decatáronse de que Xesús xa non falaba en parábolas, senón que estaba a ser directo nas súas ensinanzas.

1. Xesús é a nosa guía para a verdade: comprender as claras ensinanzas de Cristo

2. Parábolas de Xesús: Descubrindo o significado oculto nas súas parábolas

1. Proverbios 8:6-9 - Escoita, porque teño cousas perspicaces que dicir; Abro os beizos para falar o que é correcto. A miña boca fala o que é verdade, porque os meus beizos detestan a maldade. Todas as palabras da miña boca son xustas; ningún deles é torto ou perverso.

2. Xoán 1:1-5 - No principio era a Palabra, e a Palabra estaba con Deus, e a Palabra era Deus. El estivo con Deus no principio. Por el todas as cousas foron feitas; sen el non se fixo nada do que se fixo. Nel estaba a vida, e esa vida era a luz de toda a humanidade. A luz brilla na escuridade, e a escuridade non a venceu.

Xoán 16:30 Agora estamos seguros de que sabes todas as cousas e non necesitas que ninguén che pregunte: por iso cremos que saíches de Deus.

Os discípulos de Xesús afirmaron a súa crenza de que Xesús veu de Deus ao recoñecer a súa omnisciencia.

1. A omnisciencia de Xesús: a nosa fe en Deus confirmada

2. Confiar no noso Salvador: o poder da fe en Xesús

1. Hebreos 11:1 - Agora a fe é a seguridade das cousas que se esperan, a convicción das cousas que non se ven.

2. Romanos 10:9-10 - Que se confesas coa túa boca que Xesús é o Señor e cres no teu corazón que Deus o resucitou de entre os mortos, serás salvo. Porque co corazón crese e é xustificado, e coa boca confesase e sálvase.

Xoán 16:31 Xesús respondeulles: Agora credes?

Xoán 16:31 resume o paso de Xesús preguntando aos discípulos se agora cren.

1. Cremos o que Xesús ensina?

2. Ter fe en tempos de problemas

1. Mateo 17:20 - "El díxolles: "Por mor da vosa pouca fe. En verdade, dígovos: se tedes fe coma un gran de mostaza, dirédeslle a este monte: "Móvete de aquí". ata alí' e moverase, e nada che será imposible".

2. Filipenses 4:13 - "Todo podo por medio de quen me fortalece".

Xoán 16:32 Velaquí, chega a hora, si, xa chegou, en que seredes espallados, cada un para o seu, e me deixaredes só; e aínda así non estou só, porque o Pai está comigo.

Chegou a hora do sufrimento de Xesús, pero consólase coa presenza do Pai.

1: En tempos de dificultade, podemos consolarnos co feito de que Deus está sempre connosco.

2: Nunca deas por sentada a presenza de Deus; Sempre está aí cando máis o necesitamos.

1: Salmo 46:1 - Deus é o noso refuxio e forza, unha axuda moi presente nos problemas.

2: Hebreos 13:5-6 - Mantén a túa vida libre do amor ao diñeiro e contentache co que tes, porque el dixo: "Nunca te deixarei nin te abandonarei".

Xoán 16:33 Estas cousas díxenvos para que teñades paz en min. No mundo teredes tribulación, pero anímate; superei o mundo.

Paz en Xesucristo: No mundo, teremos tribulacións, pero Xesús venceu ao mundo e con El podemos ter paz.

1. Alégrate no Señor - Atopa a alegría en tempos de dificultades

2. Vencer o mundo - Confortando a vitoria de Xesucristo

1. Romanos 15:13 - Agora que o Deus da esperanza che encha de toda alegría e paz ao crer, para que abundes na esperanza polo poder do Espírito Santo.

2. Filipenses 4:6-7 - Non te preocupes por nada, pero en todo por medio de oración e súplica, con acción de grazas, que as túas peticións sexan coñecidas a Deus; e a paz de Deus, que supera todo entendemento, gardará os vosos corazóns e mentes por medio de Cristo Xesús.

Xoán 17 rexistra a oración do Sumo Sacerdote de Xesús, na que reza por si mesmo, polos seus discípulos e por todos os crentes.

1o Parágrafo: O capítulo comeza con Xesús rezando ao Pai despois da súa última cea cos

discípulos. Recoñece que chegou a hora de ser glorificado para glorificar ao Pai. El define a vida eterna como coñecer o único Deus verdadeiro e Xesucristo a quen Deus enviou. Xesús declara que lle deu gloria ao Pai na terra ao rematar o traballo que lle deu para facer agora pídelle ao Pai que o glorifique en presenza con gloria antes do comezo do mundo (Xoán 17:1-5).

2o Parágrafo: Despois disto, Xesús ora específicamente polos seus discípulos. Recoñece que pertencen a Deus pero que lle foron dados e que obedeceron a palabra de Deus. Eles saben que todo vén de Deus, as palabras aceptadas que lles deu, saben que verdadeiramente foron enviadas ao mundo, non rezan polo mundo, senón polos que lle dan porque son seus. aínda están no mundo que vén pide o Pai que os protexa polo poder do nome para que sexan un, xa que son un durante o tempo mantelos protexidos Ninguén perdido agás unha destrución condenada cumpriu a escritura (Xoán 17:6-12).

Terceiro parágrafo: Entón continúa orando non pedindo sacar do mundo senón manter o maligno santificar a verdade palabra verdade así como enviado ao mundo tamén enviado ao mundo se santifica a si mesmo así tamén pode ser verdadeiramente santificado. a través da súa mensaxe todos poden ser un, así como o Pai está nel en el no Pai así tamén o estean en nós para que o mundo crea que me enviaches dálles gloria. trouxo a unidade completa que o mundo saiba que enviaches amame o amor colocado dentro do capítulo final a oración sacerdotal onde intercede en favor dos dous futuros seguidores presentes (Xoán 17:13-26).

Xoán 17:1 Estas palabras falou Xesús, e levantou os ollos ao ceo e dixo: "Pai, a hora chegou; glorifica o teu Fillo, para que tamén te glorifique o teu Fillo:

Xesús pídelle ao seu Pai que o glorifique para que poida glorificar ao seu Pai.

1. O poder da oración na vida de Xesús

2. A importancia de glorificar a Deus nas nosas vidas

1. Filipenses 2: 5-11 - Xesús humíllase e é exaltado por Deus

2. Mateo 5:16 - Deixa que a túa luz brille diante dos homes, para que vexan as túas boas obras e glorifiquen o teu Pai que está no ceo

Xoán 17:2 Como lle deches poder sobre toda carne, para que dea vida eterna a cantos lle deches.

Xesús rezou pola vida eterna dos que Deus lle dera.

1: Somos bendicidos coa vida eterna por medio de Xesucristo.

2: A graza de Deus dános vida eterna por medio de Xesús.

1: Xoán 10:27-28: "As miñas ovellas escoitan a miña voz, e coñézoas, e séguenme: e doulles a vida eterna; e nunca perecerán, nin ninguén as arrancará da miña man. ."

2: Romanos 6:23, "Porque o salario do pecado é a morte, pero o don de Deus é a vida eterna por medio de Xesucristo, noso Señor".

Xoán 17:3 E esta é a vida eterna: que che coñezan a ti, o único Deus verdadeiro, e a Xesús Cristo, a quen ti enviaches.

Esta pasaxe fala da importancia de coñecer o único Deus verdadeiro e Xesucristo, e ese coñecemento outorga a vida eterna.

1. Coñecer a Deus e a Xesús é a clave da vida eterna

2. Non perdas de vista o que máis importa

1. Mateo 22:37-39 "Amarás ao Señor, o teu Deus, con todo o teu corazón, con toda a túa alma e con toda a túa mente. Este é o gran e primeiro mandamento. E un segundo é semellante: Amarás ao teu próximo coma a ti mesmo.

2. 1 Xoán 5:11-12 "E este é o testemuño de que Deus nos deu a vida eterna, e esta vida está no seu Fillo. Quen ten o Fillo ten vida; quen non ten o Fillo de Deus non ten vida".

Xoán 17:4 Eu te glorifiquei na terra: rematei a obra que ti me deches.

Xesús completou o traballo que Deus lle deu para facer na terra.

1. Xesús: o modelo perfecto para a obediencia

2. O poder da obra de Deus a través de Xesús

1. Efesios 2:10 - Porque somos obra de Deus, creados en Cristo Xesús para facer boas obras, que Deus preparou de antemán para nós.

2. Filipenses 2:5-8 - Nas vosas relacións uns cos outros, teñades a mesma mentalidade que Cristo Xesús: quen, sendo Deus por natureza, non considerou a igualdade con Deus algo para ser usado para o seu propio proveito; máis ben, non se fixo nada tomando a propia natureza dun servo, sendo feito a semellanza humana. E sendo atopado en aparencia como un home, humillou-se facéndose obediente ata a morte, ata a morte en cruz!

Xoán 17:5 E agora, Pai, glóriame contigo mesmo coa gloria que tiven contigo antes de que o mundo fose.

Xoán está orando a Deus para que sexa glorificado coa mesma gloria que tiña antes do mundo.

1: Todos estamos chamados a ser glorificados aos ollos de Deus, como foi Xesús.

2: Xesús foi glorificado antes de que o mundo fose, e é o noso deber loitar por esa mesma gloria.

1: Romanos 8:30 - E tamén chamou aos que el predestinou, e aos que chamou tamén glorificou.

2: Colosenses 3:17 - E todo o que fagas, de palabra ou de feito, faino todo no nome do Señor Xesús, dando grazas a Deus Pai por medio del.

Xoán 17:6 Manifestei o teu nome aos homes que me deches do mundo: teus eran e ti deches a min; e cumpriron a túa palabra.

Xesús revelou o nome do Pai aos que Deus lle deu do mundo, que eran de Deus e aos que Deus deu a Xesús. Cumpriron a súa palabra.

1. O poder de Xesús ao revelar o nome de Deus

2. A fe inquebrantable de Deus no seu pobo

1. Romanos 8:31-39 - Que diremos entón a estas cousas? Se Deus está por nós, quen pode estar contra nós?

2. 1 Xoán 2:15-17 - Non ames o mundo, nin as cousas que hai no mundo. Se alguén ama o mundo, o amor do Pai non está nel.

Xoán 17:7 Agora saben que todo o que me deches é de ti.

Xesús recoñece que todas as cousas que Deus lle deu son de Deus.

1. O poder de coñecer a Deus: comprender o noso lugar no seu plan

2. Chegar a un mundo perdido: o que Deus nos chamou a facer

1. Salmo 8: 3-4 - Cando considero os teus ceos, obra dos teus dedos, a lúa e as estrelas, que ti ordenaches; 4 Que é o home, para que te acordes del? e o fillo do home, que o visites?

2. Efesios 1:11-12 - Tamén nel obtivemos unha herdanza, sendo predestinados segundo o propósito do que obra todas as cousas segundo o consello da súa vontade, 12 para que os que primeiro confiamos en Cristo sexamos para o louvanza da súa gloria.

Xoán 17:8 Porque eu lles dei as palabras que ti me deches; e recibíronos e souberon con certeza que saín de ti, e creron que ti me enviaches.

Esta pasaxe subliña a importancia das palabras de Xesús, que Deus regalou aos seus seguidores.

1: As palabras de Xesús son un poderoso don de Deus que nos pode achegar a El.

2: Debemos tomar en serio as palabras de Xesús e usalas para construír a nosa fe.

1: 2 Timoteo 3: 16-17 - Toda a Escritura está inspirada por Deus e é útil para ensinarnos o que é verdade e para facernos entender o que está mal nas nosas vidas. Corríxenos cando estamos equivocados e ensínanos a facer o que é correcto.

2: Salmo 119:105 - A túa palabra é unha lámpada para os meus pés, unha luz no meu camiño.

Xoán 17:9 Rezo por eles: non rezo polo mundo, senón polos que ti me deches; pois son teus.

Esta pasaxe revela o amor de Xesús polos seus seguidores e a súa oración especial por eles.

1: O amor de Xesús polos seus seguidores - Xoán 17:9

2: O poder da oración - Xoán 17:9

1: Romanos 8:38-39 - Porque estou seguro de que nin a morte nin a vida, nin os anxos nin os gobernantes, nin as cousas presentes nin as vindeiras, nin os poderes, nin a altura nin a profundidade, nin ningunha outra cousa en toda a creación, poderá para separarnos do amor de Deus en Cristo Xesús noso Señor.

2: 1 Xoán 4:19 - Amamos porque el nos amou primeiro.

Xoán 17:10 E todos os meus son teus, e os teus son meus; e eu son glorificado neles.

Xesús proclama que os seus seguidores son glorificados nel e que todas as súas posesións son dos seus seguidores e viceversa.

1. Glorificando a Xesús a través das nosas posesións

2. Xesús é glorificado en nós

1. Mateo 6:19-21 - Non acumulen para vós tesouros na terra, onde a polilla e a ferruxe destrúen, e onde os ladróns entran e rouban. Pero garda para vós tesouros no ceo, onde a polilla e a ferruxe non destrúen, e onde os ladróns non entran nin rouban. Porque onde está o teu tesouro, alí estará tamén o teu corazón.

2. 1 Timoteo 6: 17-19 - Ordénalles aos ricos deste mundo que non sexan arrogantes nin poñan a súa esperanza na riqueza, que é tan incerta, senón que poñan a súa esperanza en Deus, quen nos proporciona todo rico. para o noso goce. Mandalles que fagan o ben, que sexan ricos en boas accións e que sexan xenerosos e dispostos a compartir. Deste xeito, acumularán tesouros para si mesmos como base firme para a idade que ven, para que se apoderan da vida que é verdadeiramente vida.

Xoán 17:11 E agora xa non estou no mundo, pero estes están no mundo, e eu veño a ti. Pai Santo, garda polo teu nome os que me deches, para que sexan un, como nós.

New Line Xesús rezou a Deus pola protección dos seus discípulos e para que permanezan unidos como el e Deus eran un.

1. O poder da unidade - Como a oración de Xesús pola unidade entre os crentes pode levar a unha gran forza e poder na igrexa.

2. A protección de Deus - Comprender a protección de Deus para nós e como podemos confiar na súa provisión.

1. Efesios 4:3-6 - Faga todo o posible para manter a unidade do Espírito a través do vínculo da paz.

2. Romanos 8:28 - E sabemos que en todas as cousas Deus traballa para o ben dos que o aman, que foron chamados segundo o seu propósito.

Xoán 17:12 Mentres estiven con eles no mundo, guardábaos no teu nome: os que me deches gardeinos, e ningún deles se perdeu, senón o fillo da perdición; para que se cumpra a escritura.

Xesús mantivo os seus discípulos a salvo no nome de Deus mentres estaba con eles no mundo, agás o fillo da perdición, cumprindo as Escrituras.

1. A promesa de protección: o poder de Deus para manternos a salvo

2. O cumprimento da profecía: como se cumpre a Palabra de Deus

1. Hebreos 13: 5-6 "Mantén a túa vida libre do amor ao diñeiro e contentache co que tes, porque el dixo: "Nunca te deixarei nin te abandonarei".

2. Romanos 8:28-39 "E sabemos que para os que aman a Deus todas as cousas colaboran para o ben, para os que son chamados segundo o seu propósito".

Xoán 17:13 E agora veño a ti; e estas cousas falo no mundo, para que teñan a miña alegría cumprida en si mesmos.

Xesús fálalles aos seus seguidores no mundo para darlles alegría.

1. A alegría de Xesús: Experimentando a súa presenza no mundo

2. Xesús: a fonte da verdadeira alegría

1. Filipenses 4:4-7 - Alegraos sempre no Señor; de novo vou dicir: Alégrate. Que a túa mansedume sexa coñecida por todos. O Señor está preto; non te preocupes por nada, pero en todo, por medio de oración e súplica con acción de grazas, fai que as túas peticións sexan coñecidas a Deus. E a paz de Deus, que supera todo entendemento, gardará os vosos corazóns e as vosas mentes en Cristo Xesús.

2. Xoán 15:11 - Estas cousas vos falei, para que a miña alegría estea en vós e a vosa alegría sexa plena.

Xoán 17:14 Eu deille a túa palabra; e o mundo odiounos, porque non son do mundo, como eu non son do mundo.

O mundo odia aos que non son do mundo, así como Xesús non é do mundo.

1. Pode que o mundo nos odie, pero a nosa fe en Xesús protexeranos.

2. Debemos estar no mundo, pero non del.

1. 1 Xoán 4:4–5 - Maior é o que está en ti, que o que está no mundo.

2. Romanos 12:2 - Non te conformes a este mundo, senón transformate pola renovación da túa mente.

Xoán 17:15 Non pido que os saques do mundo, senón que os gardas do mal.

Este verso de Xoán 17:15 fala da protección de Deus do seu pobo contra o mal.

1. "A protección do Señor: confiar na forza de Deus nun mundo de mal"

2. "A promesa de protección: atopar fortaleza na Palabra de Deus en tempos difíciles"

1. Salmo 91: 9-10 - "Porque fixeches ao Señor, que é o meu refuxio, o Altísimo, a túa morada; non te acontecerá ningún mal, nin se achegará ningunha praga á túa morada".

2. Romanos 8:28 - "E sabemos que todas as cousas colaboran para o ben dos que aman a Deus, dos que son chamados segundo o seu propósito".

Xoán 17:16 Eles non son do mundo, como eu non son do mundo.

Xesús reza para que os seus discípulos non formen parte do mundo, do mesmo xeito que el non é parte do mundo.

1. Como as oracións de Xesús poden guiarnos lonxe das tentacións mundanas

2. Tomar a nosa cruz e seguir a Xesús para unha vida de santidade

1. Mateo 16:24-26 - Xesús dilles aos seus discípulos que deben negarse a si mesmos, levar a súa cruz e seguilo.

2. Romanos 12:2 - Non te conformes a este mundo, senón transformate pola renovación da túa mente.

Xoán 17:17 Santificaos pola túa verdade: a túa palabra é verdade.

Este versículo enfatiza a importancia e o poder da verdade e da Palabra de Deus.

1: O poder da Palabra de Deus

2: A natureza santificante da verdade

1: Salmo 119:160 "A túa palabra é verdadeira desde o principio, e cada un dos teus xustos xuízos perduran para sempre".

2: Proverbios 12:17 "O que fala a verdade manifesta a xustiza, pero un testemuño falso o engano".

Xoán 17:18 Como ti me enviaches ao mundo, así tamén os enviei eu ao mundo.

Xesús envía aos seus discípulos ao mundo para facer a mesma misión á que foi enviado.

1. O mundo está esperando: como a misión de Xesús pode inspirar a nosa

2. Enviado a servir: o poder da chamada á acción de Xesús

1. Mateo 28:19-20 - "Ide, pois, e facede discípulos a todas as nacións, bautizándoos no nome do Pai, do Fillo e do Espírito Santo, ensinándolles a observar todo o que vos mandei. E velaquí , estou contigo sempre, ata a fin dos tempos".

2. Feitos 1:8 - "Pero recibiredes poder cando o Espírito Santo chegue sobre vós, e seredes meus testemuños en Xerusalén e en toda Xudea e Samaria, e ata o fin da terra".

Xoán 17:19 E por causa deles santifico a min mesmo, para que tamén eles sexan santificados pola verdade.

Xesús santificase a si mesmo para que os demais tamén sexan santificados pola verdade.

1. "Santificación a través da verdade"

2. "O poder do autosacrificio"

1. Efesios 5:26-27 para que a santificase, limpouna co lavado de auga coa palabra.

2. 1 Pedro 3:15 pero nos vosos corazóns honra a Cristo o Señor como santo, estando sempre preparados para defender a quen che pregunte por razón da esperanza que hai en vós.

Xoán 17:20 Nin eu rezo só por estes, senón tamén por aqueles que cren en min pola súa palabra;

A pasaxe fala de Xesús orando polos que cren nel a través do testemuño dos discípulos.

1: O poder do testemuño - Xesús orou por aqueles que chegarían a crer nel a través do testemuño dos discípulos.

2: Teña fe nas promesas de Deus - Xesús orou polos crentes que virían a el a través das palabras dos seus discípulos, mostrando a fidelidade de Deus ás súas promesas.

1: Xoán 3:16-17 - Porque tanto amou Deus ao mundo, que deu ao seu Fillo unigénito, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna.

2: Romanos 10:17 - Entón, a fe vén polo oído, e o oído pola palabra de Deus.

Xoán 17:21 Para que todos sexan un; como ti, Pai, estás en min e eu en ti, para que eles tamén sexan un en nós: para que o mundo crea que ti me enviaches.

A pasaxe fala da unidade e de como permite ao mundo crer en Xesús.

1. O poder da unidade: como a nosa unidade pode mostrar ao mundo o amor de Deus

2. A forza atopada na unión: como podemos demostrar a nosa fe a través da nosa comunidade

1. 1 Xoán 4:19 - Amamos porque el nos amou primeiro.

2. Efesios 4:3-6 - Facendo todos os esforzos para manter a unidade do Espírito a través do vínculo da paz.

Xoán 17:22 E a gloria que me deches eu deille; para que sexan un, igual que nós somos un:

Xesús rogou a Deus para que os seus seguidores estean tan unificados como el e Deus.

1. A importancia da unidade en Cristo

2. O poder da oración de Xesús

1. Efesios 4:3 - Esforzándose por manter a unidade do Espírito no vínculo da paz.

2. Romanos 15: 5-6 - Agora ben, o Deus da paciencia e do consolo concédevos que sexades semellantes os uns aos outros segundo Cristo Xesús: para que cunha soa mente e unha soa boca glorifiquedes a Deus, o Pai do noso Señor Xesús Cristo.

Xoán 17:23 Eu neles, e ti en min, para que sexan perfectos nun; e para que o mundo saiba que ti me enviaches e que os amaches como ti me amaches a min.

O amor de Deus por nós é perfecto e completo, e desexa unirnos nunha unidade perfecta.

1. O amor une: explorando o amor perfecto de Deus polo seu pobo.

2. Unidade perfecta: experimentar o amor de Deus a través da relación.

1. 1 Xoán 4:7-12

2. Gálatas 3:26-28

Xoán 17:24 Pai, quero que tamén os que ti me deches, estean comigo onde estou; para que vexan a miña gloria, que ti me deches, porque me amaches antes da fundación do mundo.

Xesús rógalle ao Pai que os que lle foi entregado estean con el no Ceo, para que sexan testemuñas da gloria que o Pai lle concedeu.

1. O amor de Deus perdura ao longo do tempo

2. O valor da pertenza ao Reino dos Ceos

1. Xoán 3:16 - Porque tanto amou Deus ao mundo, que deu ao seu Fillo unigénito, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna.

2. Efesios 2:4-5 - Pero Deus, que é rico en misericordia, polo seu gran amor co que nos amou, aínda que estabamos mortos nos pecados, vivificounos con Cristo (pola graza sodes salvos;)

Xoán 17:25 Ó Pai xusto, o mundo non te coñeceu, pero eu te coñecín, e estes souberon que ti me enviaches.

Esta pasaxe fala do coñecemento íntimo de Xesús do seu Pai e da comprensión dos seus seguidores da súa misión.

1. O amor insondable do Pai

2. Coñecer ao Pai a través de Xesús

1. Filipenses 3: 8-11 - Coñecendo a Cristo e o poder da súa resurrección, a comunión dos seus sufrimentos e ser conforme á súa morte

2. 1 Xoán 4: 7-12 - O amor de Deus perfeccionándose en nós e crendo no nome do seu Fillo Xesucristo

Xoán 17:26 E declareilles o teu nome, e declarareino, para que o amor co que me amaches estea neles, e eu neles.

O amor de Deus debe ser compartido entre os crentes para achegalos a El.

1. O poder do amor: como compartir o amor de Deus cos demais

2. Permanecer no seu amor: experimentando a plenitude do amor de Deus

1. 1 Xoán 4:7-21

2. Romanos 5:1-11

Xoán 18 relata a detención de Xesús no xardín de Getsemaní, o seu xuízo ante o sumo sacerdote e Pilato e a negación de Pedro.

1o Parágrafo: O capítulo comeza con Xesús e os seus discípulos atravesando o val do Cedrón ata un xardín onde Xudas sabía que estarían porque Xesús se atopaba alí a miúdo cos seus discípulos. Xudas chegou ao xardín levando un destacamento de soldados e algúns funcionarios dos sumos sacerdotes fariseos portando fachos, lanternas e armas. Cando chegaron, Xesús, sabendo todo o que estaba por acontecer, saíu preguntándolles a quen buscaban e respondeu: "Xesús de Nazaret". Cando El respondeu:

"Eu son el", retrocedéronse, caeron no chan e preguntaron de novo quen estaba a buscar, deu a mesma resposta engadindo: "Se me buscas, deixa ir a estes homes", cumprindo as súas propias palabras, ninguén se perdeu (Xoán 18:1-9).).

2o parágrafo: Despois disto, Simón Pedro sacou a espada e golpeou ao servo do sumo sacerdote cortándolle a orella dereita, pero Xesús mandoulle que afastase a espada, dicindo: "Non bebo a copa que me deu o Pai?". Entón os soldados arrestados Xesús levouno primeiro o sogro de Anás, Caifás, o sumo sacerdote ese ano, que aconsellara aos líderes xudeus mellor que un home morrera persoas mentres era interrogado por Anás sobre os seus discípulos ensinando respondeu abertamente. O mundo sempre ensinou as sinagogas. segredo por que me pregunto aos que oíron o que lles dixen, saben o que dixen, o que provocou que un funcionario lle dera unha labazada preguntando se así responde o sumo sacerdote, pero Xesús respondeu que se se fala mal, testemuña mal pero ben, por que me golpea? Entón Anás mandoulle atado a Caifás, sumo sacerdote (Xoán 18:10-24).

3o Parágrafo: Mentres tanto, mentres isto sucedía, Pedro agardaba fóra no patio onde unha criada o recoñeceu como discípulo de Xesús. Con todo, Peter negouno dicindo que non o era. Esta negación ocorreu dúas veces máis mesmo despois de ser recoñecido por un parente de Malco ao que Pedro cortara a orella despois da terceira negación. O galo cantaba tal e como estaba previsto. Mentres tanto, os xudeus trouxeron a Xesús da sede do gobernador de Caifás. Pilato de madrugada non entrou no cuartel xeral para evitar a contaminación cerimonial que podía comer a Pascua. así que Pilato saíu pedindo unha acusación contra o home declarado culpable que mereceu a morte entregada entón cando Pilato ofreceu a liberación do prisioneiro. A Pascua escolleu a Barrabás en lugar de rematar o capítulo (Xoán 18:25-40).

Xoán 18:1 Cando Xesús dixo estas palabras, saíu cos seus discípulos ao río Cedrón, onde había un xardín, no que entrou el e os seus discípulos.

Xesús e os seus discípulos foron a un xardín ao outro lado do regato Cedrón.

1: A importancia de camiñar con Xesús, seguindo os seus pasos e o poder do compañeirismo.

2: A humildade de Xesús e como pode ser un exemplo para nós.

1: Mateo 11:28-30 - Ven a min, todos os que estás traballando e cargados, e eu vos darei descanso. Tomade sobre vós o meu xugo e aprendede de min, que son manso e humilde de corazón, e atoparedes descanso para as vosas almas. Porque o meu xugo é doado, e a miña carga é leve.

2: Filipenses 2:5-8 - Tede entre vós esta mente, que é a vosa en Cristo Xesús, quen, aínda que tiña a forma de Deus, non considerou que a igualdade con Deus era algo que había de agarrar, senón que se despojou de si mesmo, tomando a forma de servo, nacendo a semellanza de homes. E sendo atopado en forma humana, humillóuse a si mesmo facéndose obediente ata a morte, ata a morte en cruz.

Xoán 18:2 E tamén Xudas, que o traizoou, coñecía o lugar, porque Xesús ía moitas veces alí cos seus discípulos.

Xudas estaba familiarizado co lugar da última cea de Xesús porque Xesús estivera alí cos seus discípulos varias veces.

1. É importante manternos fieis aos mesmos lugares e hábitos que nos achegan a Deus.

2. A traizón de Xudas a Xesús foi posible grazas á familiaridade cos hábitos de Xesús.

1. Xoán 18:2

2. Mateo 26:47-50; Xudas traizoou a Xesús cun bico despois de identificalo ante os gardas.

Xoán 18:3 Xudas, despois de recibir unha banda de homes e oficiais dos sumos sacerdotes e dos fariseos, chegou alí con lanternas, fachos e armas.

Xudas, enviado polos sumos sacerdotes e fariseos, chegou para prender a Xesús cun grupo de homes, fachos e armas.

1. Debemos permanecer fieis á nosa chamada a pesar das probas e tribulacións - Xoán 18:3

2. Xesús é o noso último exemplo de forza e coraxe cando nos enfrontamos á persecución - Xoán 18:3

1. Xoán 16:33 - ? Díxenvos estas cousas, para que en min teñades paz. No mundo terás tribulación. Pero anímate; superei o mundo.??

2. Romanos 8:31 - ? Que diremos entón a estas cousas? Se Deus está por nós, quen pode estar contra nós???

Xoán 18:4 Xa que logo, Xesús, sabendo todo o que lle había de acontecer, saíu e díxolles: A quen buscades?

Xesús afrontou con valentía o seu arresto e preguntoulle á multitude: "A quen buscades?"

1. Xesús mostrou moita valentía ante as adversidades.

2. Podemos aprender do exemplo de valentía e confianza de Xesús en Deus.

1. Isaías 41:10 - "Non teñas medo, porque eu estou contigo; non te asustes, porque eu son o teu Deus; fortalecereiche, axudarei, apoiareino coa miña dereita xusta".

2. Hebreos 13: 5-6 - "Mantén a túa vida libre de amor ao diñeiro, e contentache co que tes, porque el dixo: ? nunca te deixará nin te abandonará.?? Así que podemos dicir con confianza: ? o Señor é o meu axudante; non terei medo; que pode facerme o home?

Xoán 18:5 Respondéronlle: Xesús de Nazaret. Xesús díxolles: Eu son. E tamén Xudas, que o traizoou, estivo con eles.

Esta pasaxe de Xoán 18:5 revela que era Xesús de Nazaret a quen as autoridades viñeran capturar e que Xudas tamén estaba con eles.

1: Xesús é o único no que podemos confiar para a salvación e Xudas foi un recordatorio das nosas propias traizóns persoais.

2: Xesús mantívose fiel á súa misión a pesar da traizón dos máis próximos.

1: Isaías 53:5-6 "Pero foi traspasado polas nosas transgresións, esmagado polas nosas iniquidades; o castigo que nos deu a paz foi sobre el, e polas súas feridas curamos. Todos, coma ovellas, fomos. extraviado, cada un de nós volveu polo seu camiño, e o Señor fixo recaer sobre el a iniquidade de todos nós".

2: Mateo 26:47-50 "Mentres aínda falaba, chegou Xudas, un dos Doce. Con el estaba unha gran multitude armada con espadas e garrotes, enviada polos sumos sacerdotes e os anciáns do pobo. O traidor fixo un sinal con eles: ? o que bico é o home, prestádeo.?? Indo deseguido cara a Xesús, Xudas díxolle: ? Reetings, Rabí!?? e bicouno. Xesús respondeulle: ? o a que viñeches, amigo.??Entón os homes adiantáronse,

agarraron a Xesús e prendérono".

Xoán 18:6 En canto lles dixo: "Eu son el", retrocedéronse e caeron ao chan.

Xesús declarouse ante o grupo de persoas que intentaban collelo, e quedaron tan abrumados polo medo que caeron ao chan.

1. A autoridade e o poder de Xesús están máis aló do noso entendemento e deberían facernos admirar por El.

2. A nosa reacción a Xesús debería ser de reverencia e submisión.

1. Isaías 6:1-5 - A visión de Isaías da gloria e do poder do Señor.

2. Apocalipse 1:17-18 - O Xesús glorificado e a resposta do Apóstolo Xoán.

Xoán 18:7 Entón volveu preguntarlles: A quen buscades? E eles dixeron: Xesús de Nazaret.

Os soldados romanos preguntaron aos discípulos a quen buscaban, e os discípulos responderon que buscaban a Xesús de Nazaret.

1. "O plan de Deus para nós: confiar en Xesús"

2. "O poder da fe: Xesús de Nazaret"

1. Filipenses 2:5-11

2. Mateo 11:28-30

Xoán 18:8 Xesús respondeulle: Díxenvos que eu son.

Xesús mostra o seu poder e amor protexendo aos seus discípulos.

1: Xesús demostra o poder do amor verdadeiro cando estamos dispostos a facer

sacrificios polos demais.

2: Xesús revela a forza do seu carácter protexendo aos que están preto del.

1: Marcos 12:30-31 - "E amarás ao Señor, o teu Deus, con todo o teu corazón, con toda a túa alma, con toda a túa mente e con todas as túas forzas: este é o primeiro mandamento. E o segundo. é como isto: Amarás ao teu próximo coma a ti mesmo. Non hai outro mandamento maior que estes".

2: Romanos 12:10 - "Sed amablemente agarimosos uns cos outros con amor fraternal; en honra prefiríndoos os uns aos outros".

Xoán 18:9 Para que se cumprise a palabra que el dixo: Dos que me deches, non perdín ningún.

Xesús afirma que ningún dos seguidores que lle deu Deus se perdeu.

1. O poder da protección de Deus nas nosas vidas

2. Manter a fe en tempos problemáticos

1. Romanos 8:38-39 ??? □ ou estou seguro de que nin a morte nin a vida, nin os anxos nin os gobernantes, nin as cousas presentes nin as vindeiras, nin os poderes, nin a altura nin a profundidade, nin ningunha outra cousa en toda a creación, poderá separarnos do amor de Deus. en Cristo Xesús noso Señor.??

2. Salmo 91:14-16 ??? □ porque me agarra namorado, librareino; Protexereino, porque coñece o meu nome. Cando me chame, responderei; Estarei con el en apuros; rescatareino e honrareino. Con longa vida saciareino e amosarei a miña salvación.??

Xoán 18:10 Entón, Simón Pedro, que tiña unha espada, sacouno, e bateu ao servo do sumo sacerdote e cortoulle a orella dereita. O criado chamábase Malco.

Simón Pedro sacou unha espada e cortoulle a orella dereita ao servo do sumo sacerdote. O criado chamábase Malco.

1. Xesús ensínanos que a violencia non é a resposta.

2. Deus chámanos a deixar de lado as nosas propias necesidades e antepoñer as dos demais.

1. Mateo 5:38-39 "Oíches que se dixo: "Ollo por ollo e dente por dente". Pero eu dígovos: Non vos resistades ao que é malo. Pero se alguén vos dá unha labazada na meixela dereita, vódelle tamén a outra".

2. Romanos 12:17-19 "Non pagues a ninguén mal por mal, pero pensa en facer o que é honrado ante todos. Se é posible, na medida en que dependa de ti, vive en paz con todos. Amados, nunca vingues. vós mesmos, pero deixalo á ira de Deus, porque está escrito: 'A vinganza é miña, eu pagarei, di o Señor'".

Xoán 18:11 Entón Xesús díxolle a Pedro: "Mete a túa espada na vaíña: non o beberei a copa que me deu o meu Pai?

O fragmento subliña a vontade de Xesús para cumprir co plan do Pai para el, a pesar de enfrontarse á posible morte.

1: Xesús mostrou coraxe e obediencia á vontade de Deus, mesmo ante a morte.

2: Xesús confiou máis no plan de Deus que nos seus propios instintos.

1: Mateo 26:39 - E foi un pouco máis alá, botouse a boca boca arriba e orou, dicindo: "O meu Pai, se é posible, que pase de min esta copa; pero non como eu quero, senón como ti". marchitez.

2: Filipenses 2:8 - E sendo atopado como un home, humillóuse a si mesmo e fíxose obediente ata a morte, ata a morte de cruz.

Xoán 18:12 Entón a banda, o capitán e os oficiais dos xudeus colleron a Xesús e atárono.

Xesús foi arrestado e atado polos líderes xudeus.

1. O poder da submisión: aprender da resposta de Xesús ao seu arresto

2. O papel da autoridade: cando debemos obedecer e cando debemos resistir?

1. Mateo 26:47-56 ??Detención de Xesús e negación de Pedro

2. Filipenses 2: 5-11 ?? A humilde obediencia de Xesús á vontade de Deus

Xoán 18:13 E levouno primeiro a Anás; pois era sogro de Caifás, que era o sumo sacerdote ese mesmo ano.

Xesús foi levado a Anás, o sogro de Caifás, que serviu como sumo sacerdote ese ano.

1. Xesús: modelo de humildade e obediencia

2. O poder da fe fronte á autoridade

1. Filipenses 2:8 - "E sendo atopado en aparencia como un home, humillou-se e fíxose obediente ata a morte, ata a morte de cruz".

2. Hebreos 11:1 - "Agora a fe é a substancia das cousas que se esperan, a evidencia das que non se ven".

Xoán 18:14 Caifás foi o que aconsellou aos xudeus que era conveniente que morrese un só home polo pobo.

Caifás deulle consello aos xudeus de que era necesario que un home morrera polo pobo.

1: Xesús deu a súa vida voluntariamente para que fuéramos salvados dos nosos pecados.

2: Debemos estar dispostos a sacrificarnos en beneficio dos demais, como fixo Xesús por nós.

1: Filipenses 2:5-8 - "Deixade estar en vós este pensamento, que tamén foi en Cristo Xesús: quen, sendo na forma de Deus, non pensou que era un roubo ser igual a Deus, senón que non se facía honrar, e tomou sobre el a forma de servo, e fíxose a semellanza dos homes: e sendo atopado como un home, humillóuse a si mesmo e fíxose obediente ata a morte, ata a morte de cruz".

2: Romanos 5:8 - "Pero Deus encomia o seu amor por nós, en que, cando aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós".

Xoán 18:15 E Simón Pedro seguiu a Xesús, e tamén outro discípulo: aquel discípulo era coñecido do sumo sacerdote, e entrou con Xesús no palacio do sumo sacerdote.

Xoán 18 é un relato da detención e interrogatorio de Xesús polo sumo sacerdote. Pedro e outro discípulo seguiron a Xesús ata o palacio do sumo sacerdote.

1. Seguir a Xesús aínda en circunstancias difíciles.

2. A coraxe de Pedro para seguir a Xesús aínda que se enfronte ao perigo.

1. Mateo 10:28 - "E non teñas medo aos que matan o corpo, pero non poden matar a alma. Teme máis ben a quen pode destruír a alma e o corpo no inferno".

2. Hebreos 13: 5-6 - "Mantén a túa vida libre de amor ao diñeiro, e contentache co que tes, porque el dixo: ? □ nunca te deixará nin te abandonará.?? Así que podemos dicir con confianza: ? □ o Señor é o meu axudante; non terei medo; que pode facerme o home?

Xoán 18:16 Pero Pedro quedou fóra á porta. Entón saíu o outro discípulo, que era coñecido do sumo sacerdote, falou coa que gardaba a porta e fixo entrar a Pedro.

A fidelidade e a valentía de Pedro ante as adversidades.

1: Podemos aprender do exemplo de fidelidade e coraxe de Pedro ante as adversidades.

2: Podemos reconfortarnos ao saber que Deus estará connosco, mesmo nos tempos difíciles, tal e como estaba con Pedro.

Romanos 8:35-39 - Quen nos separará do amor de Cristo? Será a tribulación, ou a angustia, ou a persecución, ou a fame, ou a nudez, ou o perigo, ou a espada?

Salmos 27:1 - O Señor é a miña luz e a miña salvación; a quen lle teño medo? O Señor é a fortaleza da miña vida; de quen terei medo?

Xoán 18:17 Entón a moza que gardaba a porta díxolle a Pedro: Non es ti tamén un dos discípulos deste home? El di: non o son.

Unha moza preguntoulle a Pedro se era discípulo de Xesús, e el negou.

1. A importancia de manterse firme na fe aínda que se enfronten a circunstancias difíciles.

2. O poder da confesión no noso camiñar con Cristo.

1. Mateo 10:32-33 - "A quen me recoñeza diante dos demais, eu tamén o recoñecerei diante do meu Pai que está no ceo. Pero a quen me renegue diante dos demais, voume negar diante do meu Pai do ceo".

2. Romanos 10: 9-10 - "Se declaras coa túa boca, ? □ Esus é o Señor,?? e cres no teu corazón que Deus o resucitou de entre os mortos, salvarás. Porque é co teu corazón que cres e estás xustificado, e coa túa boca profesas a túa fe e é salvo".

Xoán 18:18 E os criados e os oficiais estaban alí parados, que fixeran un lume de carbóns; porque facía frío, e quentáronse, e Pedro quedou con eles e quentouse.

Esta pasaxe describe como Pedro e os servos e oficiais do Sumo Sacerdote estiveron arredor dun lume de carbóns para quentarse nunha noite fría.

1. Como as nosas accións poden reflectir a calor do amor de Xesús.

2. A importancia de coidar as nosas necesidades físicas.

1. Mateo 25: 35-36 - "Porque tiven fame e déchesme de comer, tiven sede e déchesme de beber, era forasteiro e convidáchesme"

2. Santiago 2:14-17 - "¿De que serve, meus irmáns, se alguén afirma ter fe, pero non ten obras? ¿Pode salvalos esa fe? Supoñamos que un irmán ou unha irmá está sen roupa e sen comida. Se un de vós lles di: "¡ En paz; quéntase quente e ben alimentado", pero non fai nada sobre as súas necesidades físicas, de que serve?"

Xoán 18:19 O sumo sacerdote preguntoulle a Xesús polos seus discípulos e pola súa doutrina.

Xesús foi interrogado polo sumo sacerdote acerca dos seus discípulos e do ensino.

1. O exemplo da obediencia de Xesús á autoridade

2. As ensinanzas de Xesús e como impactan nas nosas vidas

1. Mateo 22:16 - "E enviaron a el os seus discípulos cos herodianos, dicindo: Mestre, sabemos que es verdadeiro e que ensinas o camiño de Deus con verdade e que non te importas a ninguén; non a persoa dos homes".

2. Filipenses 2: 1-11 - "Por tanto, se hai algún consolo en Cristo, se algún consolo de amor, se algunha comunión do Espírito, se algunha entraña e misericordia, cumpride a miña alegría, para que sexades semellantes, tendo o o mesmo amor, sendo unánime, dunha soa mente. Que nada se faga por contención ou vanagloria, pero con humildade de espírito que cada un se estime mellor que a si mesmo. Non mire cada un nas súas cousas, senón tamén cada un nas cousas. Que estea en vós este pensamento, que tamén foi en Cristo Xesús: quen, sendo na forma de Deus, non pensou que era un roubo ser igual a Deus, senón que non se fixo de renome e tomou sobre el a forma de Deus. un servo, e foi feito a semellanza dos homes: e sendo atopado como un home, humillóuse a si mesmo e fíxose obediente ata a morte, ata a morte de cruz".

Xoán 18:20 Xesús respondeulle: Eu falei abertamente ao mundo; Sempre ensinei na sinagoga e no templo, onde sempre acuden os xudeus; e en segredo non dixen nada.

Xesús falou publica e abertamente sobre as súas ensinanzas na sinagoga e no templo, pero non dixo nada en segredo.

1. O poder da apertura: o exemplo de Xesús

2. O impacto das ensinanzas de Xesús: como podemos aplicar as súas palabras ás nosas vidas

1. Xoán 3:16-17 - Porque tanto amou Deus ao mundo, que deu ao seu Fillo unigénito, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna.

2. Mateo 5:13-14 - Vós sodes o sal da terra; pero se o sal perdeu o seu sabor, con que se salgará? en diante non serve para nada, senón para ser botado fóra e para ser pisado polos homes.

Xoán 18:21 Por que me preguntas? pregunta aos que me escoitaron o que lles dixen: velaquí, eles saben o que dixen.

Xesús pregunta ás autoridades sobre a súa identidade e dirixe a quen o escoitaron falar.

1: Debemos ter en conta como respondemos á autoridade e usar sempre a guía de Deus.

2: Deberiamos estar dispostos a deixar que a Palabra de Deus fale por nós e non ceder ao medo do home.

1: Efesios 6:5-7 - "Servos, obedecedes aos vosos amos segundo a carne, con medo e temblor, con solemneidade do voso corazón, como a Cristo; non coa vista, como os homes, senón como os servos de Cristo, facendo a vontade de Deus de corazón; con boa vontade facendo servizo como ao Señor, e non aos homes".

2: Proverbios 3: 5-6 - "Confía no Señor con todo o teu corazón; e non te inclines ao teu propio entendemento. Recoñéceo en todos os teus camiños, e el dirixirá os teus camiños".

Xoán 18:22 E despois de falar isto, un dos oficiais que estaban alí golpeou a Xesús coa palma da man, dicindo: "Así respondes ao sumo sacerdote?

O oficial golpeou a Xesús por responder ao sumo sacerdote dun xeito que non estaba satisfeito.

1: Nunca debemos recorrer á violencia, mesmo cando nos provocan, senón que sempre debemos manexar conversas difíciles con graza, humildade e bondade.

2: Xesús mostrounos un exemplo de como manexar conversas difíciles, aínda cando esteamos equivocados, respondendo con graza e humildade.

1: Efesios 4:29 - "Non saia da vosa boca ningunha comunicación corrupta, senón o que é bo para o uso de edificación, para que poida servir de graza aos oíntes".

2: Mateo 5:38-42 - "Oíches que se dixo: Ollo por ollo e dente por dente. Pero eu dígovos que non resistades ao mal, senón a quen te golpee. a túa meixela dereita, volve cara a el tamén a outra... Para que sexades fillos do voso Pai que está no ceo... Amade os vosos inimigos, bendídevos aos que vos maldigan, facede ben aos que vos odian e orade polo os que te maltratan e te perseguen".

Xoán 18:23 Xesús respondeulle: "Se dixen mal, testemuña o mal; pero se está ben, por que me feriches?

Esta pasaxe pon de relevo a resposta pacífica de Xesús á violencia, a pesar de ser acusado incorrectamente.

1: En tempos de inxustiza, debemos permanecer en paz e confiar en Deus para defendernos.

2: Non recorras á violencia, aínda que pareza a opción máis sinxela, senón que confía no poder de Deus.

1: Mateo 5:38-39 "Oíches que se dixo: Ollo por ollo e dente por dente". Pero eu dígovos: non vos resistades ao que é malo. Pero se alguén vos dá unha labazada na meixela dereita, vódelle tamén a outra".

2: Santiago 1:19-20 "Sabede isto, meus amados irmáns: que todo o mundo sexa pronto para escoitar, lento para falar, lento para a ira; porque a ira do home non produce a xustiza de Deus".

Xoán 18:24 Anás mandárao atado ao sumo sacerdote Caifás.

Anás enviou a Xesús ao sumo sacerdote Caifás.

1. Como se usa o poder da autoridade en circunstancias desafortunadas

2. A resistencia de Xesús ante a adversidade

1. Feitos 4:23-28 - Pedro e Xoán ante o Sanedrín

2. Marcos 15:1-5 - Xesús diante de Pilato

Xoán 18:25 E Simón Pedro púxose en pé e quentouse. Eles dixéronlle, pois, non es ti tamén un dos seus discípulos? El negouno e dixo: Non o son.

Simón Pedro negou ser un dos discípulos de Xesús cando se enfrontou á xente.

1. A forza da fe: como Pedro se mantivo firme ante a persecución

2. Cando sexa probado, negarás a Xesús?

1. Mateo 26:69-75 (Pedro nega coñecer a Xesús tres veces)

2. Lucas 22:31-34 (Xesús dille a Pedro que o negará)

Xoán 18:26 Un dos servos do sumo sacerdote, que era parente deste ao que Pedro lle cortou a orella, díxolle: Non te vin no xardín con el?

Un criado do sumo sacerdote, que por casualidade estaba relacionado con el, reparou en Pedro no xardín con Xesús.

1. O poder da testemuña: examinando o papel de Pedro en Xoán 18:26

2. Aprendendo dos erros de Pedro: un estudo de Xoán 18:26

1. Lucas 22:54-62 ??Detención de Xesús no xardín de Getsemaní

2. Mateo 26:57-68 ??Aparición de Xesús ante Caifás e o Concilio

Xoán 18:27 Pedro volveu negar, e enseguida o gallo cantou.

Xesús foi acusado falsamente polos líderes xudeus e foi levado ante Pilato. Pedro, un dos discípulos de Xesús, seguiuno e intentou defendelo, pero en cambio negouno tres veces antes de que cantara o galo.

1: Debemos permanecer sempre fieis a Cristo, a pesar dos nosos propios medos e debilidades.

2: A nosa fidelidade a Cristo será probada, pero debemos permanecer firmes.

1: 1 Corintios 10: 13 - Non vos alcanzou ningunha tentación que non sexa común ao home. Deus é fiel, e non deixará que sexas tentado por riba das túas capacidades, pero coa tentación tamén proporcionará a vía de escape, para que poidas aguantar.

2: Mateo 26:33-35 - Pedro respondeulle: ? aínda que todos caian por culpa de ti, eu

nunca vou caer.? Díxolle Xesús: ? □ Ruly, dígoche, esta mesma noite, antes de que cante o galo, negarásme tres veces. ¿Pedro díxolle: ? □ se eu teño que morrer contigo, non te negarei!??E todos os discípulos dixeron o mesmo.

Xoán 18:28 Entón levaron a Xesús de Caifás ao palacio do xuízo: e era cedo; e eles mesmos non entraron no tribunal, para que non fosen contaminados; senón para que comesen a Pascua.

Xesús foi levado de Caifás á sala do xuízo pola mañá cedo, e os xudeus non entraron no salón para poder permanecer limpos ritualmente para comer a Pascua.

1. O sacrificio de Xesús: un estudo de Xoán 18:28

2. A santidade de Deus: a importancia da limpeza ritual

1. Éxodo 12:15-20 - As instrucións para celebrar a Pascua

2. Levítico 11:44-45 - As leis sobre a limpeza ritual

Xoán 18:29 Pilato saíu entón a eles e díxolles: "Que acusación presentades contra este home?

Pilato pregunta aos acusadores de Xesús.

1. Xesús é digno da nosa adoración - Xoán 18:29

2. Preguntas de valor - Xoán 18:29

1. 1 Pedro 2:22 - "Non cometeu pecado, nin se atopou engano na súa boca".

2. Salmo 34:15 - "Os ollos do Señor están sobre os xustos e os seus oídos están atentos ao seu clamor".

Xoán 18:30 Respondéronlle: "Se non fose un malhechor, non o entregaríamos a ti".

Esta pasaxe fala de que os líderes xudeus se negaron a aceptar a Xesús como o Mesías

porque crían que era un criminal.

1. A verdadeira fe esixe que aceptemos a Xesús a pesar das nosas propias dúbidas e preconceptos.

2. Podemos aprender dos líderes xudeus a non xulgar a alguén antes de entender quen son realmente.

1. Lucas 6:37-40 - ? Non xulgues , e non serás xulgado. Non condenes, e non serás condenado. Perdoa, e serás perdoado. Da, e darache. Unha boa medida, presionada, axitada e atropelada, verterase no colo. Pois coa medida que uses, medirase a ti.??

2. Romanos 12:1-2 - ? , xa que logo, vos exhorto, irmáns, en vista de Deus? misericordia, ofrecer os teus corpos como sacrificio vivo, santo e agradable a Deus? a súa é a túa verdadeira e adecuada adoración. Non te axustes ao patrón deste mundo, pero transfórmate coa renovación da túa mente. Entón será capaz de probar e aprobar o que Deus? será? é boa, agradable e perfecta vontade.??

Xoán 18:31 Entón díxolles Pilato: Tomade vós e xulgade segundo a vosa lei. Os xudeus dixéronlle: "Non nos é lícito matar a ninguén.

Esta pasaxe fai fincapé na lei xudía que non lles permite matar a ningún home.

1: O poder do perdón - Debemos aprender a perdoar e estar dispostos a mostrar misericordia, mesmo ante os que nos fixeron mal.

2: A necesidade da misericordia - Debemos recoñecer que a misericordia non é só un acto de amor, senón un compoñente necesario da xustiza.

1: Mateo 5:7 - ? Menos son os misericordiosos, pois terán misericordia?

2: Efesios 4:32 ??? son bondadosos uns cos outros, tenros de corazón, perdonándose uns a outros, como Deus en Cristo vos perdoou.

Xoán 18:32 Para que se cumpra a palabra de Xesús, que dixo, indicando de que morte debía morrer.

Xesús predixo a súa propia morte e esta profecía cumpriuse cando foi crucificado.

1. O poder das predicións: como Xesús cumpriu a súa propia profecía

2. O significado da morte de Xesús: como a súa crucifixión cumpriu a súa propia profecía

1. Isaías 53:5-6 - Pero el foi ferido polas nosas transgresións, foi machucado polas nosas iniquidades: o castigo da nosa paz foi sobre el; e coas súas raias estamos curados. Todos nós como ovellas desviamos; volvemos cada un ao seu camiño; e o Señor botou sobre el a iniquidade de todos nós.

2. Mateo 26:39 - E foi un pouco máis lonxe, botouse a boca boca arriba e orou, dicindo: "O meu Pai, se é posible, que pase de min este cáliz; pero non como eu quero, senón como ti". marchitez.

Xoán 18:33 Entón Pilato entrou de novo no tribunal, chamou a Xesús e díxolle: Ti es o rei dos xudeus?

Pilato pregunta a Xesús se é o rei dos xudeus.

1: Xesús, o noso Rei, é a nosa fonte última de verdade e xustiza.

2: Seguindo o exemplo de humildade de Xesús, confía en Deus para restaurar a xustiza.

1: Xoán 8:32 - ? □ e coñecerás a verdade, e a verdade liberarate.??

2: Isaías 9:6-7 - ? □ ou a nós un fillo nace, a nós un fillo é dado; e o goberno estará sobre o seu ombreiro, e o seu nome chamarase Conselleiro marabilloso, Deus poderoso, Pai eterno, Príncipe da paz. Do aumento do seu goberno e da paz non haberá fin.??

Xoán 18:34 Xesús respondeulle: "Ti dis isto por ti mesmo, ou dixéroncho outros de min?

Xesús desafía a autoridade de Pilato cuestionando a súa afirmación.

1: Debemos examinar e desafiar a autoridade dos que están no poder para garantir que se manteña a verdade.

2: Debemos ser sempre conscientes dos motivos ocultos nas palabras e accións dos que

ocupan postos de autoridade.

1: Proverbios 14:15-16 - ? □ o sinxelo cre todo, pero o prudente pensa nos seus pasos. O que é sabio é cauteloso e se afasta do mal, pero o parvo é imprudente e descoidado.

2: Colosenses 1:9-10 - ? □ ou por iso, dende o día que soubemos falar de ti, non deixamos de rezar por ti. Pedimos continuamente a Deus que vos enche do coñecemento da súa vontade a través de toda a sabedoría e o entendemento que dá o Espírito, para que levedes unha vida digna do Señor e lle agradades en todo: dando froito en toda boa obra, medrando. no coñecemento de Deus.??

Xoán 18:35 Pilato respondeu: -¿Son eu xudeu? A túa propia nación e os sumos sacerdotes entregáronte a min: que fixeches?

Pilato preguntoulle a Xesús sobre os cargos que os xefes xudeus lle presentaron.

1: Xesús enfrontouse a acusacións falsas e persecucións inxustas, pero continuou confiando no plan de Deus.

2: Podemos aprender de Xesús? Exemplo de permanecer firmes na fe mesmo cando nos enfrontamos á persecución.

1: Isaías 53:7 - Estaba oprimido e aflixido, pero non abriu a boca; leváronlle coma un cordeiro á matanza, e coma unha ovella cala diante dos seus esquiladores, así non abriu a boca.

2: Salmos 27:14 - Agarda no Señor; Sé forte e ánimo e espera no Señor.

Xoán 18:36 Xesús respondeu: "O meu reino non é deste mundo; se o meu reino fose deste mundo, os meus servos loitarían para que non fose entregado aos xudeus; pero agora o meu reino non é de aquí".

Xesús explica que o seu reino non forma parte deste mundo e que os seus servos non loitarán contra os xudeus para evitar que sexa entregado a eles.

1. O Reino de Xesús: comprender a divina autoridade do noso Señor

2. Vivir no Reino de Xesús: que significa seguilo?

1. Colosenses 1:13-14 - Porque el nos rescatou do dominio das tebras e levounos ao reino do Fillo que ama, no que temos a redención, o perdón dos pecados.

14. Hebreos 12:28 - Polo tanto, xa que estamos recibindo un reino que non pode ser sacudido, sexamos agradecidos e adoremos a Deus de forma aceptable con reverencia e temor.

Xoán 18:37 Pilato díxolle, pois, ti es un rei? Xesús respondeulle: Ti dis que eu son un rei. Para iso nacín, e por iso vin ao mundo, para dar testemuño da verdade. Todo o que é da verdade escoita a miña voz.

A pasaxe revela a declaración de Xesús de que é un Rei e que naceu para dar testemuño da verdade.

1: Xesús é o Rei da Verdade

2: Testemuño da verdade

1: Xoán 14:6 - Xesús díxolle: ? Son o camiño, a verdade e a vida. Ninguén vén ao Pai senón por min.

2: Efesios 4:15 - Pero, falando a verdade no amor, pode crecer en todas as cousas no que é a cabeza? hrist .

Xoán 18:38 Pilato díxolle: Que é a verdade? E dito isto, saíu outra vez aos xudeus e díxolles: Non lle atopo ningunha culpa.

Pilato non atopa culpa en Xesús, pero aínda cuestiona a verdade das súas afirmacións.

1: En Xesús, atopamos a verdade e a salvación.

2: A verdade de Deus sempre prevalecerá a pesar das dúbidas dos demais.

1: Xoán 14:6 - Xesús díxolle: ? son o camiño, a verdade e a vida. Ninguén vén ao Pai senón por min.

2: Salmo 119:142 - A túa xustiza é unha xustiza eterna, e a túa lei é a verdade.

Xoán 18:39 Pero vós tedes costume de que vos solte un na Pascua: queredes, pois, que vos solte o rei dos xudeus?

Pilato preguntou á multitude se querían que liberase a Xesús, o rei dos xudeus, segundo o costume xudeu de liberar un prisioneiro durante a Pascua.

1. Como a liberación de Xesús durante a Pascua sinala o seu poder como rei dos xudeus

2. A importancia de seguir o costume xudeu: examinando a historia da liberación de Xesús durante a Pascua

1. Isaías 53:7: "Estaba oprimido e aflixido, pero non abriu a súa boca; foi conducido coma un cordeiro ao matadoiro, e como a ovella cala diante dos seus esquiladores, así que non abriu a súa boca. "

2. Xoán 19:1, "Entón Pilato colleu a Xesús e fíxoo azotar".

Xoán 18:40 Entón todos clamaron de novo, dicindo: Non este, senón Barrabás. Agora Barrabás era un ladrón.

Pasaxe O pobo esixiu a liberación de Barrabás en lugar de Xesús, aínda que Barrabás era un ladrón.

1. Aceptar a graza en lugar da condena: comprender a elección de Barrabás e Xesús

2. A misericordia e a graza de Xesús: a liberación de Barrabás en lugar de Xesús

1. Romanos 5:8 - Pero Deus demostra o seu propio amor por nós nisto: mentres aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós.

2. Isaías 53:5-6 - Pero foi traspasado polas nosas transgresións, esmagado polas nosas iniquidades; o castigo que nos deu a paz foi sobre el, e polas súas feridas curamos. Todos, coma ovellas, desviámonos, cada un volveu ao seu camiño; e o Señor puxo sobre el a iniquidade de todos nós.

Xoán 19 relata o xuízo de Xesús ante Pilato, a súa crucifixión, morte e enterro.

1o Parágrafo: O capítulo comeza con Pilato levando a Xesús e azotándoo. Os soldados retorcían unha coroa de espiños e puxéronlla na cabeza. Vestírono cunha túnica de púrpura e subíanse a el unha e outra vez, dicindo: "Salve, rei dos xudeus!" E déronlle unha labazada. A pesar deste abuso, cando Pilato presenta a Xesús á multitude dicindo: '¡Aquí está o home!' esixen a crucifixión Pilato insiste que non atopou ningunha acusación base, pero os xudeus declaran que a lei debe morrer. Reclamou ser Fillo Deus escoitando isto Pilatos aínda máis medo tentou ser liberado, pero os líderes xudeus insistiron en que calquera que se constitúa como rei oponse a César (Xoán 19:1-12). .

2º Parágrafo: Despois desta declaración dos líderes xudeus, Pilato sacou a Xesús, sentado no lugar de xuízo coñecido como Pavimento de Pedra (en arameo Gabbatha). Era o día de Preparación A Pascua a sexta hora dicía os xudeus: "Aquí está o teu rei", pero eles gritaban: "Fórao con el! ¡Crucificalo! Ao que Pilato preguntou: "Debo crucificar ao teu Rei?" Os sumos sacerdotes responderon: "Non temos máis rei que César". Finalmente foi entregado a ser crucificado tivo lugar chamado Cráneo (Gólgota) alí cruz cravada ao longo doutras dúas a cada lado Xesús no medio por riba da cabeza aviso que lía "Xesús Nazaret Rei Xudeus" escrito en hebreo latín. Os sumos sacerdotes gregos protestaron pero Pilato respondeu o escrito escrito (Xoán 19:13-22).

3o Parágrafo: Mentres Xesús colgaba da cruz, os soldados dividiron a roupa tirando a sortes cumprían as Escrituras mentres estaban de pé na cruz nai irmá da nai María esposa Clopas María Magdalena vendo a nai discípulo amaba a dita muller aquí fillo discípulo aquí nai desde o momento en que o discípulo levou á casa despois de saber que todo estaba rematado cumprir. Escritura dixo sede dada vinagre empapada esponxa hisopo levantou boca recibiu bebida dixo rematada cabeza inclinada deu ánimo dende o día preparación corpos deixaron cruces Sábado aproximándose pediu pernas corpos rotos derribados soldados facíano ladróns cada lado atopado xa mortos non romperon as pernas en lugar de perforar lado lateral lanza traendo un fluxo súbito de auga de sangue, estas cousas sucederon para que se cumprira a Escritura nin un os seus ósos se romperán outro di que mirarán un que atravesaron despois Xosé Arimatea pediu permiso tomar o corpo que concedeu Nicodemo trouxo mestura de mirra áloes uns cen libras de peso tomou o corpo envolto tiras de liño especias xeito costume de enterro xudeu no lugar onde o xardín crucificado túmulo novo aínda foi colocado porque o día xudeu Preparación tumba preto colocou alí o capítulo final (Xoán 19:23-42).

Xoán 19:1 Entón Pilato colleu a Xesús e azoutouno.

Pilato azoutou a Xesús.

1: Xesús sufriu un sufrimento inimaxinable pola nosa salvación.

2: O poder do amor de Xesús demostrado pola súa vontade de asumir o sufrimento.

1: Isaías 53:5 - "Pero foi traspasado polas nosas transgresións, esmagado polas nosas iniquidades; o castigo que nos deu a paz foi sobre el, e polas súas feridas nos curaron".

2: 1 Pedro 2:24 - "El mesmo levou os nosos pecados no seu corpo na cruz, para que morramos aos pecados e vivimos pola xustiza; polas súas feridas fuches curado".

Xoán 19:2 E os soldados chaparon unha coroa de espiños, puxéronlla na súa cabeza, e puxéronlle unha túnica de púrpura.

Esta pasaxe describe os soldados que coroaban a Xesús cunha coroa de espiñas e unha túnica roxa.

1. A coroa de espiñas: un símbolo de humildade e sufrimento

2. Usar a túnica da xustiza: un exemplo a seguir

1. Filipenses 2: 5-8 - "Tede entre vós esta mente, que é a vosa en Cristo Xesús, quen, aínda que tiña a forma de Deus, non considerou que a igualdade con Deus era algo que había de agarrar, senón que se despojou de si mesmo, ao tomar a forma de servo, nacer a semellanza de homes. E sendo atopado en forma humana, humillóuse a si mesmo facéndose obediente ata a morte, ata a morte en cruz".

2. Romanos 5:8 - "Pero Deus mostra o seu amor por nós en que mentres aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós".

Xoán 19:3 E dixo: Salve, rei dos xudeus! e batérono coas mans.

Pilato preguntou á xente se soltaba ou non a Xesús, e eles pedían que fose crucificado. Pilato mofábase entón de Xesús dicindo: "Salve, rei dos xudeus!" e a multitude golpeouno coas mans.

1. O sufrimento e o sacrificio de Xesús

2. O poder da multitude

1. Isaías 53:7-8 Estaba oprimido e aflixido, pero non abriu a boca; leváronlle coma un cordeiro á matanza, e coma unha ovella cala diante dos seus esquiladores, así non abriu a boca.

2. Mateo 26:67-68 Entón cuspironlle na cara e golpeáronlle cos puños. Outros dábanlle unhas labazadas e dicían: "Profézanos, Mesías. Quen te pegou?"

Xoán 19:4 Pilato saíu de novo e díxolles: "Velaí, o traio para fóra, para que saibades que non lle atopo ningunha culpa".

Pilato, despois de non atopar culpa en Xesús, sácao á multitude para que tamén eles saiban da súa inocencia.

1. A inocencia de Xesús: como as accións de Pilato falan máis que as palabras

2. O poder do discernimento: a capacidade de Pilato para recoñecer a inocencia

1. Isaías 53:9 - Asignáronlle un sepulcro cos malvados, e cos ricos na súa morte, aínda que non fixera violencia nin había ningún engano na súa boca.

2. Mateo 27:11-14 - Xesús púxose diante do gobernador, e o gobernador preguntoulle: "Es ti o rei dos xudeus?" Xesús díxolle: "Tú o dixeches". Pero cando foi acusado polos sumos sacerdotes e os anciáns, non deu resposta. Entón Pilato díxolle: "Non escoitas cantas cousas testifican contra ti?" Pero non lle deu resposta, nin sequera a unha soa acusación, polo que o gobernador quedou moi abraiado.

Xoán 19:5 Entón saíu Xesús, que levaba a coroa de espiños e o manto de púrpura. E díxolles Pilato: Velaquí o home.

A pasaxe conta que Xesús foi presentado ante Pilato cunha coroa de espiños e unha túnica roxa.

1. "A humillación de Cristo: abrazando o sufrimento de Xesús"

2. "A maxestade de Cristo: un rei entre os homes"

1. Isaías 53:3-5 - El é desprezado e rexeitado polos homes, un home de dor e familiarizado coa dor. E escondámoslle, por así dicir, os nosos rostros; Era desprezado, e nós non o estimamos.

4. Filipenses 2: 5-8 - Que estea en vós este pensamento que tamén estaba en Cristo

Xesús, quen, sendo na forma de Deus, non considerou un roubo ser igual a Deus, senón que non se fixo reputación. a forma de servo, e vindo a semellanza de homes. E sendo atopado en aparencia como un home, humillóuse a si mesmo e fíxose obediente ata a morte, ata a morte de cruz.

Xoán 19:6 Cando o viron os sumos sacerdotes e os oficiais, gritaron, dicindo: Crucificao, crucifícao. Díxolles Pilato: Tomade e crucifícao, porque non lle atopo ningunha culpa.

Os sumos sacerdotes e os oficiais pediron a crucifixión de Xesús, pero Pilato non atopou culpa nel.

1. O Xesús inocente: reflexións sobre o sufrimento dun home inocente

2. Atopar a culpa en Xesús: examinando a demanda de crucifixión do sumo sacerdote

1. Isaías 53: 4-5 - Seguramente el levou as nosas penas, e levou as nosas tristezas, pero nós estimábao abatido, azotado por Deus e aflixido. Pero el foi ferido polas nosas transgresións, el foi ferido polas nosas iniquidades: o castigo da nosa paz foi sobre el; e coas súas raias estamos curados.

2. Romanos 5:8 - Pero Deus encomia o seu amor cara a nós, en que, mentres eramos aínda pecadores, Cristo morreu por nós.

Xoán 19:7 Respondéronlle os xudeus: "Temos unha lei, e pola nosa lei debe morrer, porque se fixo Fillo de Deus".

Os xudeus declararon que Xesús debía morrer de acordo coa súa lei, como se declarara Fillo de Deus.

1. Rexeitando a divindade de Xesús: as consecuencias da incredulidade

2. O poder da fe: crer en Xesús como Fillo de Deus

1. Isaías 53:3-6 - Foi desprezado e rexeitado polos homes, un home de dor e familiarizado coa dor; e como aquel ao que os homes ocultan a cara era desprezado, e nós non o estimamos.

2. Xoán 3:16-17 - Porque tanto amou Deus ao mundo, que deu ao seu Fillo único, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna. Porque Deus non enviou ao

seu Fillo ao mundo para condenar ao mundo, senón para que o mundo se salve por medio del.

Xoán 19:8 Cando Pilato escoitou aquela palabra, tivo máis medo;

Pilato estaba profundamente preocupado polas palabras de Xesús.

1. Medo ao descoñecido: unha exploración das palabras de Xesús a Pilato

2. O poder da fe: comprender a resposta de Pilato a Xesús

cruzado-

1. Mateo 27:22-26 - Encontro de Pilato con Xesús antes da crucifixión

2. Hebreos 11: 1-3 - A fe dos que foron antes que nós

Xoán 19:9 E volveu entrar no tribunal e díxolle a Xesús: De onde es? Pero Xesús non lle deu resposta.

Pilato preguntoulle a Xesús de onde era, pero Xesús non respondeu.

1. O poder do silencio - Explorando o significado do silencio de Xesús ante a pregunta de Pilato.

2. A fe ante a adversidade - Examinando a forza da fe de Xesús ante as preguntas de Pilato.

1. Proverbios 17:28 - Mesmo un tolo que garda silencio é considerado sabio; cando pecha os beizos, considérase intelixente.

2. Mateo 27:12-14 - Cando foi acusado polos sumos sacerdotes e os anciáns, non deu resposta. Entón Pilato preguntoulle: "Non escoitas o testemuño que están a dar contra ti?" Pero Xesús non respondeu nin sequera a unha soa acusación, para gran asombro do gobernador.

Xoán 19:10 Entón díxolle Pilato: Non me falas? ¿Non sabes que teño poder para crucificarte e que teño poder para soltarte?

Pilato pregunta a Xesús, preguntando se é consciente do poder que Pilato ten para crucificalo ou liberalo.

1. O poder da elección: un estudo de como respondeu Xesús á pregunta de Pilato

2. A verdadeira forza: examinando a resposta de Xesús a Pilato ante a gran adversidade

1. Mateo 27:11-26 - A interacción de Pilato cos sumos sacerdotes e a multitude, así como a súa decisión de crucificar a Xesús.

2. Filipenses 2:5-8 - Actitude de humildade e obediencia de Xesús ante o sufrimento.

Xoán 19:11 Xesús respondeu: "Non poderías ter ningún poder contra min, se non che fose dado desde arriba; polo tanto, o que me entregou a ti, ten o pecado máis grande".

Xesús demostra que a soberanía de Deus é maior que o poder terrestre.

1. Deus ten sempre o control

2. A pecaminosidade da traizón

1. Romanos 13:1, "Que toda alma se someta aos poderes superiores. Porque non hai poder senón de Deus: os poderes que hai son ordenados por Deus".

2. Proverbios 17:15: "O que xustifica ao impío e o que condena ao xusto, ambos son abominación para o Señor".

Xoán 19:12 E desde entón Pilato buscou liberalo, pero os xudeus gritaron, dicindo: "Se deixas ir a este, non es amigo de César; quen se fai rei fala contra César".

Os xudeus estaban tentando presionar a Pilato para que condenase a morte a Xesús, afirmando que se o liberaba, non sería amigo de César.

1. Debemos esforzarnos sempre por ser leais aos que teñen autoridade, sen importar o custo.

2. Debemos recoñecer o poder da presión dos compañeiros e como pode influír nas nosas decisións.

1. Romanos 13: 1-7 - Que cada alma se someta aos poderes superiores. Porque non hai poder senón de Deus: os poderes que hai son ordenados por Deus.

2. Proverbios 29:25 - O medo ao home trae unha trampa, pero quen confía no Señor estará a salvo.

Xoán 19:13 Cando Pilato escoitou aquela palabra, fixo saír a Xesús e sentou no tribunal nun lugar que se chama o pavimento, pero en hebreo Gabata.

Xesús é levado ante Pilato e sentado no tribunal de Gabbata.

1: Por que Xesús é o Xuíz Xusto

2: O poder da autoridade de Pilato

1: Efesios 2: 2-3 no que unha vez camiñaches segundo o curso deste mundo, segundo o príncipe do poder do ar, o espírito que agora obra nos fillos da desobediencia.

2: Isaías 53:5 Pero el foi ferido polas nosas transgresións, foi ferido polas nosas iniquidades; o castigo da nosa paz estaba sobre el; e coas súas raias estamos curados.

Xoán 19:14 E era a preparación da Pascua, cara á hora sexta, e díxolles aos xudeus: Velaquí o voso Rei.

O día da preparación para a Pascua, Xesús declarou aos xudeus que era o seu Rei.

1. O Rei de Reis: Xesús o Mesías

2. Resucitou: a resurrección de Xesús e a súa realeza

1. Isaías 9:6-7 - Porque un fillo nos naceu, un fillo nos é dado, e o goberno estará sobre o seu ombreiro, e chamarase o seu nome Marabilloso, Conselleiro, Deus poderoso, Pai eterno. , O Príncipe da Paz.

2. Apocalipse 19:16 - E ten na súa vestidura e na súa coxa un nome escrito: REI DOS REIS E SEÑOR DOS SEÑORES.

Xoán 19:15 Pero eles gritaron: Fórao, fórao, crucifícao. Pilato díxolles: ¿Debo crucificar ao voso Rei? Os sumos sacerdotes responderon: Non temos rei senón César.

Os sumos sacerdotes negáronse a aceptar a Xesús como o seu rei e, en cambio, declararon que só tiñan a César como gobernante.

1. "O perigo de rexeitar a Xesús como rei"

2. "O custo de rexeitar a autoridade de Xesús"

1. Mateo 27:22-23 - "E entón tiñan un prisioneiro notable, chamado Barrabás. Por iso, cando se reuniron, Pilato díxolles: A quen queredes que vos solte? Barrabás ou Xesús que se chama Cristo. ?"

2. Xoán 18: 33-38 - "Entón Pilato entrou de novo no tribunal, chamou a Xesús e díxolle: "Es ti o rei dos xudeus? Xesús respondeulle: dis isto por ti mesmo ou fixeron outros". cóntao de min? Pilato respondeu: "Son eu xudeu? A túa propia nación e os sumos sacerdotes entregáronte a min: que fixeches?"

Xoán 19:16 Entón entregouno a eles para que o crucificasen. E colleron a Xesús e levárono.

Os soldados romanos levaron a Xesús para ser crucificado despois de que Pilatos llo entregara.

1. O poder da rendición: aprender a deixar ir e seguir a Xesús

2. O prezo da redención: o custo de seguir a Xesús

1. Mateo 16:24-25 - Entón Xesús díxolles aos seus discípulos: "Quen queira ser o meu discípulo, que se negue a si mesmo, que tome a súa cruz e que me siga. Porque quen queira salvar a súa vida, perderaa, pero quen perda a súa vida por min, atoparaa.

2. Filipenses 2:8 - E sendo atopado en aparencia como un home, humillou-se facéndose obediente ata a morte, ata a morte en cruz!

Xoán 19:17 E, levando a cruz, saíu a un lugar chamado lugar da caveira, que en hebreo se chama Gólgota.

A pasaxe trata sobre Xesús levando a súa cruz a un lugar chamado Gólgota.

1. A cruz: un símbolo de forza e vitoria

2. O poder de entregar as nosas vidas a Deus

1. Isaías 53:4-5 - Seguramente el levou as nosas penas e levou as nosas tristezas; aínda así o estimábamos asolado, azotado por Deus e aflixido. Pero el foi ferido polas nosas transgresións; foi esmagado polas nosas iniquidades; sobre el foi o castigo que nos deu paz, e coas súas feridas somos curados.

2. Filipenses 2:8 - E sendo atopado en forma humana, humillóuse a si mesmo facéndose obediente ata a morte, ata a morte en cruz.

Xoán 19:18 Onde o crucificaron, e outros dous con el, a cada lado, e Xesús no medio.

Xesús foi crucificado entre dous criminais no Gólgota.

1. O sacrificio de Xesús: un modelo de abnegación

2. A crucifixión de Xesús: a expresión do amor de Deus

1. Efesios 5:2: "E camiñade no amor, como tamén Cristo nos amou, e entregouse a si mesmo por nós en ofrenda e sacrificio a Deus en olor doce".

2. Isaías 53: 4-5: "Certamente el levou as nosas penas, e levou as nosas tristezas; aínda así o estimábamos abatido, abatido de Deus e aflixido. Pero el foi ferido polas nosas transgresións, foi ferido polas nosas iniquidades . : o castigo da nosa paz foi sobre el, e coas súas feridas somos curados".

Xoán 19:19 E Pilato escribiu un título e púxoo na cruz. E o escrito era: XESÚS DE NAZARET O REI DOS XUDEUIS.

O Pilato escribiu un título que dicía "Xesús de Nazaret, o rei dos xudeus" e púxoo na cruz.

1: O poder das palabras de Pilato móstranos que a verdade da identidade de Xesús está destinada a ser proclamada.

2: Xesús non era só un home, senón un rei e é importante recoñecelo e honralo.

1: Isaías 9:6-7 - Porque un fillo nos nace, un fillo nos dá; e o goberno estará sobre o seu ombreiro, e o seu nome chamarase Conselleiro marabilloso, Deus poderoso, Pai eterno, Príncipe da paz.

2: Filipenses 2: 9-11 - Por iso Deus exaltouno e deulle o nome que está por riba de todo nome, para que no nome de Xesús todo xeonllo se dobrase, no ceo, na terra e debaixo da terra, e toda lingua confesa que Xesucristo é o Señor, para gloria de Deus Pai.

Xoán 19:20 Moitos xudeus lían este título, pois o lugar onde foi crucificado Xesús estaba preto da cidade, e estaba escrito en hebreo, grego e latín.

Esta pasaxe fala do título escrito enriba da cruz de Xesús que estaba escrito en hebreo, grego e latín, e foi lido por moitos dos xudeus.

1. A cruz de Xesús: un sinal do amor de Deus

2. A cruz de Xesús: un sinal de salvación para todas as persoas

1. Romanos 5:8 - Pero Deus demostra o seu propio amor por nós nisto: mentres aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós.

2. Gálatas 3:13 - Cristo rescatounos da maldición da lei converténdose nunha maldición para nós, porque está escrito: "Maldito todo aquel que está colgado nun poste".

Xoán 19:21 Entón os sumos sacerdotes dos xudeus dixéronlle a Pilato: "Non escribas: "O rei dos xudeus". pero que dixo: Eu son o rei dos xudeus.

Os sumos sacerdotes dos xudeus pedíronlle a Pilato que non escribise "O rei dos xudeus"

nun sinal para Xesús, senón que Xesús dixo "Eu son o Rei dos xudeus".

1. O reinado de Xesús: a máxima autoridade

2. A nosa resposta ao reinado de Xesús: submisión e obediencia

1. Salmo 2: 10-12 - "Agora pois, reis, sexades sabios; avisade, oh gobernantes da terra. Servide ao Señor con medo, e alegraos con tremor. Bica o Fillo, para que non se enfade e perezas no camiño, porque a súa ira axiña se acende. Dichosos todos os que se refuxian nel".

2. Daniel 4:34-35 - "Ao final dos días, eu, Nabucodonosor, erguei os meus ollos ao ceo, e a miña razón volveu a min, e bendicin ao Altísimo, louven e honrei ao que vive para sempre, porque o seu dominio é un dominio eterno, e o seu reino perdura de xeración en xeración; todos os habitantes da terra son considerados como nada, e el fai segundo a súa vontade entre o exército do ceo e entre os habitantes da terra; e ninguén pode reter a súa man nin dicirlle: "Que fixeches?"

Xoán 19:22 Pilato respondeu: "O que escribín escribín.

Esta pasaxe revela a decisión de Pilato de manterse firme nos seus escritos e non deixarse influenciar polas peticións da xente.

1. "O poder de manterse firme nas túas crenzas"

2. "Como manterse firme nas súas conviccióǹs"

1. Romanos 5: 3-5 - "Non só así, senón que tamén nos gloriamos dos nosos sufrimentos, porque sabemos que o sufrimento produce perseveranza; perseveranza, carácter; e carácter, esperanza. E a esperanza non nos avergonza, porque o o amor foi derramado nos nosos corazóns a través do Espírito Santo, que nos foi dado".

2. 2 Timoteo 1:7 - "Porque Deus non nos deu un espírito de medo, senón de poder, de amor e de mente sana".

Xoán 19:23 Entón os soldados, cando crucificaron a Xesús, colleron os seus vestidos e fixeron catro partes, a cada soldado unha parte; e tamén o seu abrigo: agora o abrigo estaba sen costura, tecido dende arriba por todas partes.

Os soldados repartíronse a roupa de Xesús despois de crucificalo. O seu abrigo estaba sen costura, tecido de arriba para abaixo.

1. O poder da humildade: o sometimento humilde de Xesús á morte na cruz demostrou o seu gran poder e amor por nós.

2. As riquezas do sacrificio: o sacrificio de Xesús da súa roupa aos soldados móstranos o poder do sacrificio polos demais.

1. Filipenses 2:8 - "E sendo atopado en aparencia como un home, humillóuse a si mesmo facéndose obediente ata a morte, ata a morte en cruz!"

2. Mateo 5:40 - "E se alguén quere denunciarte e coller a túnica, déixalle tamén o teu manto".

Xoán 19:24 Dixeron, pois, entre si: "Non o rasguemos, senón que botemos a sorte por el, de quen será, para que se cumpra a Escritura que di: Repartiron entre eles os meus vestidos e o meu vestido. sortear. Por iso fixeron estas cousas os soldados.

Os soldados da crucifixión de Xesús decidiron sortear a súa vestimenta, para que se cumprise a Escritura.

1. O plan perfecto de Deus: aprender a confiar na súa soberanía

2. Cumprindo a túa parte na historia de Deus

1. Isaías 53:12 Por iso voulle repartir unha parte cos grandes, e el repartirá o botín cos fortes; porque derramou a súa alma ata a morte: e foi contado entre os transgresores; e levou o pecado de moitos, e fixo intercesión polos transgresores.

2. Salmos 22:18 Reparten entre eles os meus vestidos, e tiran a sorte sobre o meu vestido.

Xoán 19:25 Estaban xunto á cruz de Xesús a súa nai e a irmá da súa nai, María, a muller de Cleofás, e María Magdalena.

Na cruz de Xesús estiveron ao seu carón a súa nai María, a irmá da súa nai María, a muller de Cleofás, e María Magdalena.

1. A Fidelidade de María e das Mulleres na Cruz

2. A fortaleza da familia en tempos de dificultade

1. Romanos 8:28 - "E sabemos que en todas as cousas Deus traballa para o ben dos que o aman, que foron chamados segundo o seu propósito".

2. Salmo 34:19 - "O home xusto pode ter moitos problemas, pero o Señor líbrao de todos eles".

Xoán 19:26 Cando Xesús viu á súa nai e ao discípulo que el amaba que estaba de pé, díxolle á súa nai: "Muller, velaquí o teu fillo!

Xesús, mentres estaba na cruz, mirou á súa nai e ao discípulo que amaba e díxolle á súa nai: "Muller, velaquí o teu fillo!"

1. O amor de Cristo: como Xesús mostrou o seu amor pola súa nai e discípulo

2. O poder das palabras de Xesús: como as palabras finais de Xesús falaban en volume

1. Mateo 10:37, "Quen ama ao pai ou á nai máis que a min, non é digno de min; e quen ama ao fillo ou á filla máis que a min, non é digno de min".

2. Xoán 15:13: "Ninguén ten un amor máis grande que este, que dea a súa vida polos seus amigos".

Xoán 19:27 Entón díxolle ao discípulo: Velaquí a túa nai. E desde aquela hora levouna aquel discípulo á súa casa.

Xesús confía á súa nai ao coidado dun dos seus discípulos, que a leva consigo á casa.

1. O poder de confiar: aprender a confiar en Xesús

2. O maior agasallo do amor: coidar dos que amamos

1. Xoán 15:13 - "Ninguén ten un amor máis grande que este, que un home dea a súa vida polos seus amigos".

2. Gálatas 6:2 - "Soportade uns as cargas dos outros, e cumprir así a lei de Cristo".

Xoán 19:28 Despois diso, Xesús, sabendo que todas as cousas xa estaban cumpridas, para que se cumpra a Escritura, dixo: Teño sede.

Xesús recoñece a súa sede e afirma que a escritura pode cumprirse.

1. O poder de cumprir o plan de Deus: un estudo de Xesús en Xoán 19:28

2. O sacrificio de Cristo: un exame da sede de Xesús en Xoán 19:28

1. Salmo 22:15 - "A miña forza está seca como un anaco, e a miña lingua pegada ás miñas mandíbulas; Déixame no po da morte".

2. Isaías 53:7 - "Estaba oprimido e aflixido, pero non abriu a boca; Levárono coma un cordeiro ao matadoiro, e como a ovella cala diante dos seus esquiladores, así non abriu a boca".

Xoán 19:29 E puxéronse un recipiente cheo de vinagre;

A Xesús ofrecéronlle vinagre nunha esponxa mentres estaba na cruz.

1. O sacrificio de Xesús e a súa compaixón pola humanidade

2. A Morte de Xesús e a Nosa Salvación

1. Isaías 53:4-5 - "Certamente el levou as nosas penas e levou as nosas tristezas; aínda así o estimábamos asolado, azotado por Deus e aflixido. Pero el foi ferido polas nosas transgresións; foi esmagado polas nosas iniquidades; sobre el foi o castigo que nos deu paz, e coas súas feridas somos curados".

2. Filipenses 2:8 - "E sendo atopado en forma humana, humillóuse a si mesmo facéndose obediente ata a morte, ata a morte en cruz".

Xoán 19:30 Xesús, xa que logo, recibiu o vinagre, dixo: "Compatado está; e inclinou a cabeza e deu o espírito".

Rematou: Xesús completou a obra á que foi enviado antes de renunciar á súa vida.

1. O poder das palabras de Xesús: como as últimas palabras de Xesús cambiaron todo

2. O significado da morte de Xesús: comprender a profundidade do sacrificio de Xesús

1. Isaías 53:5-12

2. Colosenses 1:15-20

Xoán 19:31 Polo tanto, os xudeus, porque era a preparación para que os corpos non quedaran na cruz o sábado (porque aquel sábado era un día alto), rogáronlle a Pilato que lles rompesen as pernas e que poden ser quitados.

Os xudeus pedíronlle a Pilato que rompese as pernas do crucificado para que os corpos non quedaran na cruz o sábado.

1. A morte de Xesús na cruz non foi só un sinal do seu gran sacrificio, senón un recordatorio da importancia de observar os mandamentos de Deus.

2. No medio do sufrimento e da morte, os seguidores de Xesús aínda procuraban honrar a lei de Deus.

1. Hebreos 4:14-16 - Polo tanto, xa que temos un gran sumo sacerdote que pasou polos ceos, Xesús, o Fillo de Deus, manteñamos firmemente a fe que profesamos. 15Porque non temos un sumo sacerdote que non poida compadecerse das nosas debilidades, senón que temos un que foi tentado en todos os sentidos, igual que nós, pero non pecou. 16Achegámonos, pois, ao trono da graza de Deus con confianza, para recibir misericordia e atopar graza que nos axude no momento de necesidade.

2. Mateo 5:17-19 - “Non pensedes que vin para abolir a Lei ou os Profetas; Non vin para abolilos senón para cumprilos. 18Pois en verdade vos digo, ata que o ceo e a terra desaparezan, nin a máis pequena letra, nin o máis mínimo trazo de pluma, desaparecerá da Lei ata que todo estea cumprido. 19 Polo tanto, quen deixe de lado un destes mandamentos máis pequenos e ensine a outros en consecuencia será chamado o máis pequeno no reino dos ceos, pero quen practica e ensina estes mandamentos será chamado grande no reino dos ceos.

Xoán 19:32 Entón viñeron os soldados e romperon as pernas ao primeiro e ao outro que foi crucificado con el.

Xoán 19 fala da crucifixión de Xesús e dos soldados que romperon as pernas dos dous homes crucificados con el.

1. O poder do sacrificio: aprendendo do exemplo de Xesús

2. A forza do amor: como Xesús mostrou un compromiso incondicional

1. Filipenses 2:5-11 - A actitude desinteresada de Xesús de humildade e obediencia.

2. Romanos 5:6-8 - A vontade de Xesús de dar a súa vida polos demais.

Xoán 19:33 Pero cando chegaron a Xesús, e viron que xa estaba morto, non lle romperon as pernas.

Os soldados non romperon as pernas de Xesús cando se decataron de que xa estaba morto.

1. O poder do sacrificio de Xesús: como a morte de Xesús cambiou todo

2. A misericordia de Deus: como a morte de Xesús demostrou a graza de Deus

1. Isaías 53:5 - "Pero foi traspasado polas nosas transgresións; esmagado polas nosas iniquidades; sobre el foi o castigo que nos deu paz, e coas súas feridas nos curaron".

2. Hebreos 9:22 - "De feito, baixo a lei case todo se purifica con sangue, e sen derramamento de sangue non hai perdón dos pecados".

Xoán 19:34 Pero un dos soldados atravesoulle o costado cunha lanza, e enseguida saíu sangue e auga.

Esta pasaxe de Xoán 19:34 describe como un dos soldados atravesou o costado de Xesús cunha lanza e saíu sangue e auga.

1. O sacrificio de Xesús: a súa morte e o seu significado

2. A singularidade de Xesús: a súa crucifixión e o seu poder

1. Isaías 53:4-5 - Seguramente el levou as nosas penas e levou as nosas tristezas; aínda así o estimábamos asolado, azotado por Deus e aflixido. Pero el foi ferido polas nosas transgresións; foi esmagado polas nosas iniquidades; sobre el foi o castigo que nos deu paz, e coas súas feridas somos curados.

2. Efesios 2:13-16 - Pero agora en Cristo Xesús, vós, que antes estabades lonxe, fomos achegados polo sangue de Cristo. Porque el mesmo é a nosa paz, quen nos fixo un e derrubou na súa carne o muro divisorio da hostilidade, abolindo a lei dos mandamentos expresados en ordenanzas, para crear en si un home novo no lugar dos dous. para facer as paz, e poder reconciliarnos con Deus nun só corpo a través da cruz, matando así a hostilidade.

Xoán 19:35 E quen o viu, deu testemuño, e o seu testimonio é verdadeiro; e sabe que di verdadeiro, para que creades.

Este versículo enfatiza a importancia da fe no testemuño de Xesucristo.

1: O relato do testemuño de Xesús - A importancia da fe nas palabras e na misión de Xesucristo.

2: A testemuña do testemuño de Xesús - O poder da crenza na verdade de Xesucristo.

1: Hebreos 11:1 - "Agora a fe é a seguridade das cousas que se esperan, a convicción das que non se ven".

2: Romanos 10:17 - "Así a fe vén do oír, e o oír pola palabra de Cristo".

Xoán 19:36 Porque estas cousas foron feitas para que se cumprise a Escritura: Non lle romperá ningún óso.

Esta pasaxe explica que os ósos de Xesús non foron rotos en cumprimento das Escrituras.

1. O cumprimento das Escrituras de Xesús demostra a súa obediencia á vontade de Deus.

2. O sacrificio perfecto de Xesús demostra o seu amor por nós.

1. Isaías 53:5 - "Pero foi traspasado polas nosas transgresións; esmagado polas nosas iniquidades; sobre el foi o castigo que nos deu paz, e coas súas feridas nos curaron".

2. Salmo 34:20 - "El garda todos os seus ósos; ningún deles está roto".

Xoán 19:37 E outra vez outra escritura di: Mirarán a aquel a quen traspasaron.

Xoán 19:37 dinos que os que traspasaron a Xesús mirarán para el.

1. "A perforación de Xesús - Unha chamada ao arrepentimento"

2. "Xesús - O último sacrificio"

1. Isaías 53:5 - "Pero el foi ferido polas nosas transgresións, el foi ferido polas nosas iniquidades: o castigo da nosa paz foi sobre el, e coas súas feridas somos curados".

2. Ezequiel 39:25 - "Por iso, así di o Señor Deus: Agora traerei de novo os cativos de Xacob, ter misericordia de toda a casa de Israel, e envexarei do meu santo nome".

Xoán 19:38 E despois, Xosé de Arimatea, sendo discípulo de Xesús, pero en segredo por medo dos xudeus, rogou a Pilato que lle quitase o corpo de Xesús, e Pilato deulle permiso. El veu, pois, e colleu o corpo de Xesús.

Xosé de Arimatea, discípulo de Xesús, pediu permiso a Pilato para levar o corpo de Xesús despois da súa morte. Pilato concedeu a petición e Xosé levou o corpo de Xesús.

1. A verdadeira devoción dun discípulo: a historia de Xosé de Arimatea

2. Vencer o medo e facer o correcto: Xosé de Arimatea

1. Mateo 16:24-26 - "Entón díxolles Xesús aos seus discípulos: Se alguén quere vir detrás

de min, que se negue a si mesmo, que tome a súa cruz e que me siga. Porque quen queira salvar a súa vida, perderaa; e quen perda a súa vida por causa de min, atoparaa. Porque de que lle serve un home se gaña o mundo enteiro e perde a súa alma?”

2. Xoán 15:13 - "Ninguén ten un amor máis grande que este, que un home dea a súa vida polos seus amigos".

Xoán 19:39 E chegou tamén Nicodemo, que primeiro veu a Xesús pola noite e trouxo unha mestura de mirra e áloe, duns cen libras de peso.

Nicodemo visitou a Xesús e trouxo cen libras de mirra e áloe.

1. O don de Nicodemo: unha lección de xenerosidade

2. Tomando posición: Nicodemo e o seu apoio a Xesús

1. Xoán 12:42-43 - "Non obstante, entre os principais gobernantes tamén moitos creron nel; pero por mor dos fariseos non o confesaron, para que non fosen expulsados da sinagoga: porque amaban máis a loanza dos homes. que a loanza de Deus".

2. Mateo 6: 19-21 - "Non acumuledes tesouros na terra, onde a polilla e a ferruxe corrompen, e onde os ladróns atravesan e rouban: pero amañade para vós tesouros no ceo, onde nin a polilla nin a ferruxe corrompen. , e onde os ladróns non rompen nin rouban: porque onde está o teu tesouro, alí estará tamén o teu corazón".

Xoán 19:40 Entón, colleron o corpo de Xesús e envolvérono en roupas de liño cos aromas, como son os xudeus de enterrar.

Os xudeus ferían o corpo de Xesús en roupa de liño con especias, como era o seu costume para enterrar.

1. Podemos aprender do exemplo de Xesús de aceptar humildemente a morte e o enterro segundo os costumes do seu pobo.

2. A importancia de honrar os costumes e tradicións dos nosos devanceiros.

1. Mateo 27:59-60 - Cando Xosé colleu o corpo, envolveuno nun pano de liño limpo e púxoo no seu propio sepulcro novo que labrara na rocha; e fixo rodar unha pedra grande contra a entrada do sepulcro e marchou.

2. 2 Crónicas 16:14 - Enterrárono no seu propio sepulcro, que el cortara na cidade de David. Puxérono sobre un féretro cuberto de panos e fixeron un lume inmenso na súa honra.

Xoán 19:41 No lugar onde foi crucificado había un xardín; e no xardín un novo sepulcro, no que aínda nunca se puxo home.

Esta pasaxe de Xoán 19:41 describe a localización da crucifixión de Xesús, un xardín cun novo sepulcro que nunca antes se usara.

1. O xardín da morte: o simbolismo da crucifixión de Xesús

2. Ascendente á nova vida: o significado do novo sepulcro

1. Isaías 53:9 - E fixo a súa tumba cos malvados, e cos ricos na súa morte; porque non fixera ningunha violencia, nin había ningún engano na súa boca.

2. Lucas 23:50-53 - Agora había un home chamado Xosé, da cidade xudía de Arimatea. Era membro do consello, home bo e xusto, que non consentira a súa decisión e acción; e buscaba o reino de Deus. Este home foi onda Pilato e pediulle o corpo de Xesús. Entón baixouno e envolveuno nun sudario de liño e deitouno nun sepulcro tallado na pedra, onde aínda non había ninguén.

Xoán 19:42 Alí puxeron entón a Xesús por mor do día de preparación dos xudeus; pois o sepulcro estaba preto.

Xesús foi enterrado nunha tumba preto de Xerusalén o día de preparación para a Pascua xudía.

1. A importancia do enterro de Xesús

2. O significado do día da preparación xudía

1. Mateo 27:57-60 (Xesús é depositado na tumba de Xosé de Arimatea)

2. Lucas 23:50-56 (Os acontecementos do día da preparación e do enterro de Xesús)

Xoán 20 relata o descubrimento da tumba baleira de Xesús, as súas aparicións a María Magdalena e os seus discípulos, e a dúbida de Tomás e a crenza posterior.

1o Parágrafo: O capítulo comeza con María Magdalena visitando o sepulcro cedo o primeiro día da semana mentres aínda estaba escuro. Ela viu que a pedra fora retirada da entrada da tumba. Ela correu a Simón Pedro e Xoán, dicíndolles que sacaron do sepulcro a Señor, non sabemos onde o puxeron. Entón, Pedro Xoán correu á tumba atopou panos de liño alí deitados, pero entón Xoán tamén entrou viu creído aínda que non entendía das Escrituras Xesús resucitara discípulos mortos volveron á casa pero María quedou fóra chorando mentres choraba encorvada miraba para ver dous anxos dentro. branco onde estivera o corpo de Xesús (Xoán 20:1-12).

2o Parágrafo: Cando se deu a volta, viu a Xesús alí parado, pero ao principio non o recoñeceu pensando que era xardineiro preguntoulle se sabía onde puxeran o corpo de Xesús. Cando a chamou polo nome "María", ela recoñeceuno e intentou aferrarse a el, pero el díxolle que non aguante porque aínda non subiu. viu que o Señor deu estas mensaxes máis tarde pola noite o mesmo día cando as portas pecharon temen. Os xudeus viñeron de pé entre eles . Espírito que calquera pecado perdoa pecados perdoados retidos (Xoán 20:13-23).

Terceiro parágrafo: Non obstante, Tomé doce non estaba con eles cando chegou Xesús, polo que outros discípulos dixéronlle: "Nós vimos ao Señor". Pero declarou que, a menos que vese marcas de uñas, as mans pon o dedo onde se meteron as uñas, crerá unha semana despois os discípulos estaban na casa de novo Tomé estaba con eles aínda que as portas pechadas. Entón dixo Tomás que puxo o dedo aquí ver as mans estender a man poñendo cara ao lado deixar de dubidar crer que Tomás lle respondeu: "Meu Señor, meu Deus!" Entón Xesús díxolle: "Porque me viron creído, benditos os que aínda non o viron creron". Xoán conclúe o capítulo indicando moitos outros sinais realizados presenza os seus discípulos están escritos neste libro, estes están escritos para que poidas crer que Xesús é o Mesías Fillo Deus ao crer que pode ter vida o seu nome (Xoán 20:24-31).

Xoán 20:1 O primeiro día da semana, María Magdalena chegou de madrugada, cando aínda estaba escuro, ao sepulcro, e viu a pedra quitada do sepulcro.

A pedra do sepulcro foi quitada o primeiro día da semana.

1. A pedra do sepulcro e a resurrección de Xesús: o significado do primeiro día da semana

2. A Fiel Viaxe ao Sepulcro de María Magdalena

1. Mateo 28:1-10 - O relato da resurrección de Xesús o primeiro día da semana

2. Lucas 24:1-12 - O relato da visita das mulleres ao sepulcro e o seu descubrimento da tumba baleira.

Xoán 20:2 Entón ela correu a ver a Simón Pedro e ao outro discípulo, a quen Xesús amaba, e díxolles: "Levaron ao Señor do sepulcro e non sabemos onde o puxeron".

María Magdalena corre cara Simón Pedro e o outro discípulo, Xoán, para dicirlles que Xesús foi sacado do sepulcro e que se descoñece a localización do seu corpo.

1. A morte e a resurrección de Xesús serven como recordatorio do poder de Deus sobre a morte

2. A importancia de ter fe nos plans de Deus para as nosas vidas

1. Xoán 11:25-26 - Xesús díxolle: "Eu son a resurrección e a vida. Quen cre en min, aínda que morra, vivirá, e todo aquel que vive e crea en min, non morrerá nunca.

2. Isaías 43:2 - Cando pases polas augas, estarei contigo; e a través dos ríos, non te asolagarán; cando pases polo lume non te queimarás nin a chama non te consumirá.

Xoán 20:3 Saíu, pois, Pedro e o outro discípulo, e chegaron ao sepulcro.

Os dous discípulos, Pedro e o outro discípulo, foron ao sepulcro.

1: Debemos ter fe para seguir a Xesús onde queira que el leve.

2: Debemos seguir a Xesús con coraxe, mesmo nos momentos difíciles.

1: Hebreos 11:1, "Agora a fe é a seguridade das cousas que se esperan, a convicción das que non se ven".

2: Mateo 28:20, "ensinándolles a observar todo o que che mandei. E velaquí, estou contigo sempre, ata o fin do mundo".

Xoán 20:4 Correron os dous xuntos, e o outro discípulo foi máis que Pedro e chegou primeiro ao sepulcro.

O outro discípulo correu ao sepulcro diante de Pedro.

1. O poder da perseveranza: como superar os teus medos

2. A importancia da présa: acadar obxectivos con urxencia

1. Isaías 40:31 - "Pero os que esperan no Señor renovarán as súas forzas; subirán ás ás como aguias; correrán e non se cansarán; andarán e non desfallecerán".

2. Filipenses 3:13-14 - "Irmáns, non me considero ter aprendido; pero estou o que fago, esquecendo as cousas que están atrás, e acercándome ás que están antes. o premio da alta vocación de Deus en Cristo Xesús".

Xoán 20:5 E agachándose, mirando para dentro, viu os lenzos deitados; aínda non entrou.

María Magdalena descobre que a tumba de Xesús está baleira e, aínda que asoma dentro, non entra.

1. Non esquezas nunca o poder da resurrección de Xesús - Xoán 20:5

2. A coraxe de María Magdalena - Xoán 20:5

1. Lucas 24:12 - Pero Pedro ergueuse e correu ao sepulcro; e agachándose, viu os lenzos postos por eles mesmos, e marchou marabillado en si do que acontecera.

2. Xoán 11:25 - Xesús díxolle: Eu son a resurrección e a vida: o que cre en min, aínda que estivese morto, vivirá.

Xoán 20:6 Entón chegou Simón Pedro seguíndoo, entrou no sepulcro, e viu deitados os lenzos.

Simón Pedro seguiu a Xesús ata o sepulcro e atopou alí a roupa de liño.

1. A resurrección de Xesús e o poder da fe

2. Seguindo a Xesús e a forza da obediencia

1. Romanos 8:28 - E sabemos que en todas as cousas Deus traballa para o ben dos que o aman, que foron chamados segundo o seu propósito.

2. Xoán 21:18 - Entón Xesús dixo: "Alimenta os meus cordeiros".

Xoán 20:7 E o pano que estaba arredor da súa cabeza, non deitado coa roupa de liño, senón envolto nun lugar separado.

María Magdalena descobre que o corpo de Xesús xa non está no sepulcro, e atopa os seus panos do enterramento ben dobrados nun lugar separado.

1. A resurrección de Xesús: un sinal inconfundible da súa divindade

2. A resurrección de Xesús: un sinal do amor infalible de Deus

1. Mateo 28:5-6 - O anxo proclama a resurrección de Xesús ás mulleres do sepulcro.

2. Isaías 25:8 - Deus tragará a morte na vitoria.

Xoán 20:8 Entón entrou tamén o outro discípulo, que chegou primeiro ao sepulcro, e viu e creu.

O outro discípulo que chegou primeiro ao sepulcro, entrou e creu o que viu.

1. O poder da fe en Xesucristo

2. A importancia de presenciar un milagre

1. Romanos 10:17 - Así que a fe vén de escoitar, e oír a través da palabra de Cristo.

2. Xoán 11:25-26 - Xesús díxolle: "Eu son a resurrección e a vida. Quen cre en min, aínda que morre, vivirá, e todo aquel que vive e crea en min non morrerá nunca".

Xoán 20:9 Porque aínda descoñecían a Escritura de que debía resucitar de entre os mortos.

Os discípulos aínda non entendían a escritura de que Xesús resucitaría dos mortos.

1. "Esperanza na Resurrección"

2. "O poder da Palabra de Deus"

1. Romanos 10:17 - Así que a fe vén de escoitar, e oír a través da palabra de Cristo.

2. 1 Corintios 15:20-22 - Pero de feito, Cristo resucitou de entre os mortos, as primicias dos que durmiron. Porque como por un home veu a morte, por un home tamén veu a resurrección dos mortos. Porque como todos morren en Adán, así tamén todos vivirán en Cristo.

Xoán 20:10 Entón os discípulos volveron á súa casa.

Os discípulos marcharon para as súas casas despois de ver a Xesús resucitado.

1. A fidelidade de Deus nunca nos fallará aínda que as cousas parezan estar no seu máis escuro.

2. O poder da resurrección de Xesús debería animarnos a vivir fielmente como resposta.

1. Salmo 91: 2 - "Direi do Señor: El é o meu refuxio e a miña fortaleza: o meu Deus; nel confiarei".

2. Romanos 6: 4-5 - "Por iso somos sepultados con el polo bautismo na morte, para que como Cristo resucitou de entre os mortos pola gloria do Pai, así tamén nós andemos en novidade de vida".

Xoán 20:11 Pero María estaba fóra no sepulcro chorando; e mentres choraba, inclinouse e mirou o sepulcro

A resposta de María á resurrección de Xesús foi de tristeza e dor.

1: Necesitamos lembrar que hai un tempo para chorar e un tempo para alegrarse.

2: Marta e María lamentaron de diferentes xeitos por Xesús, e podemos aprender delas a expresar a nosa dor.

1: Romanos 12:15 - Alegrate cos que se alegran, e chora cos que choran.

2: Xoán 11:35 - Xesús chorou.

Xoán 20:12 E viu dous anxos vestidos de branco sentados, un á cabeza e o outro aos pés, onde xacía o corpo de Xesús.

O corpo de Xesús fora atendido por dous anxos de branco, un á cabeza e outro aos pés.

1. A comodidade dos anxos: como os mensaxeiros de Deus proporcionan protección e paz

2. A promesa da vida eterna: como a morte e a resurrección de Xesús ofrecen esperanza e consolo

1. Mateo 28:2-6 - O anxo que tirou a pedra da tumba de Xesús

2. Hebreos 1:14 - Anxos como espíritos ministradores enviados para servir aos que herdarán a salvación.

Xoán 20:13 E eles dixéronlle: Muller, por que choras? Ela díxolles: "Porque levaron ao meu Señor e non sei onde o puxeron".

María Magdalena atópase chorando fóra da tumba de Xesús. Os discípulos pregúntanlle por que chora e ela dilles que Xesús foi levado e que non sabe onde o deitaron.

1. Vivir na fe en tempos difíciles - Un estudo sobre a coraxe de María Magdalena ante a traxedia.

2. O poder da esperanza en tempos de desesperación - Como a sostivo a fe de María Magdalena en Cristo ante unha gran perda.

1. Romanos 8:28 - E sabemos que todas as cousas colaboran para o ben dos que aman a Deus, dos que son chamados segundo o seu propósito.

2. 1 Pedro 5:7 - Botando todo o teu coidado sobre el; pois el se preocupa por ti.

Xoán 20:14 E dito isto, volveuse e viu a Xesús de pé, e non sabía que era Xesús.

María Magdalena acode ao sepulcro de Xesús o domingo de Pascua e atópao baleiro. Ela revérase con pena, pero despois volve e ve a Xesús alí parado, aínda que non o recoñece.

1. Confía no plan de Deus, aínda que non estea claro.

2. Aínda nos tempos máis escuros, busca a luz da esperanza.

1. Romanos 8:18: "Porque considero que os sufrimentos deste tempo presente non valen a pena compararse coa gloria que se nos vai revelar".

2. Salmo 34:18: "O Señor está preto dos quebrantados de corazón e salva aos esmagados de espírito".

Xoán 20:15 Xesús díxolle: Muller, por que choras? a quen buscas? Ela, crendo que era o xardineiro, díxolle: Señor, se o levaches de aquí, dime onde o puxeches e levareino.

María Magdalena confunde a Xesús como o xardineiro e expresa a súa tristeza coa esperanza de atopar a Xesús.

1. Xesús comprende a nosa dor e tristeza, e está aí para consolarnos nos momentos difíciles.

2. Debemos recoñecer a Xesús en todos os nosos encontros e confiar na súa guía.

1. Isaías 41:10 - "Non temas, porque eu estou contigo; non te amedrentes, porque eu son o teu Deus; fortalecereiche, axudarei, apoiareino coa miña dereita xusta".

2. Isaías 40:11 - "Paiciará o seu rabaño como un pastor; recollerá os cordeiros nos seus

brazos; levaraos no seu seo e levará suavemente os que están con cría".

Xoán 20:16 Xesús díxolle: María. Ela volveuse e díxolle: Rabboni; é dicir, Mestre.

O gozoso reencontro de María con Xesús: María recoñece a Xesús resucitado e chámao Mestre.

1. A alegría da resurrección de Cristo: recoñecer e alegrarnos no noso Salvador

2. Experimentando o Mestre: Coñecendo o Amor de Xesús nas nosas vidas

1. Romanos 6: 4-5 - "Por iso fomos sepultados con El mediante o bautismo na morte, para que así como Cristo resucitou de entre os mortos pola gloria do Pai, así tamén nós camiñemos en novidade de vida".

2. Salmo 54:4 - "Velaí, Deus é o meu axudante; O Señor está cos que sosteñen a miña vida".

Xoán 20:17 Xesús díxolle: Non me toques; porque aínda non subín ao meu Pai, pero vai aos meus irmáns e dilles: Subo ao meu Pai e ao voso Pai; e ao meu Deus e ao teu Deus.

Xesús instrúe a María que o solte e que vaia dicir aos seus discípulos que subiu ao seu Pai no Ceo.

1: Debemos confiar en Xesús e nas súas promesas, porque sempre ascenderá ao seu Pai no Ceo.

2: Xesús deunos a misión de compartir a súa boa nova cos demais, tal e como lle encargou a María.

1: Filipenses 3:20-21 - Porque a nosa conversación está no ceo; de onde tamén agardamos ao Salvador, o Señor Xesucristo: quen cambiará o noso corpo vil, para que sexa semellante ao seu corpo glorioso, segundo a obra pola que pode someterse todas as cousas a si mesmo.

2: Mateo 28:19-20 - Por tanto, vade e ensina a todas as nacións, bautizándoas no nome do Pai, do Fillo e do Espírito Santo: ensinándolles a observar todas as cousas que vos mandei: e, velaquí, estou contigo sempre, ata a fin do mundo. Amén.

Xoán 20:18 María Magdalena veu e díxolles aos discípulos que vira ao Señor e que el lle falou estas cousas.

María Magdalena anuncia aos discípulos que viu a Xesús resucitado.

1: A resurrección de Xesús - Xoán 20:18

2: O poder da presenza de Xesús - Xoán 20:18

1: Romanos 6:9 - Porque sabemos que Cristo, sendo resucitado de entre os mortos, nunca máis morrerá; a morte xa non ten dominio sobre el.

2: Feitos 2:24 - Pero Deus resucitouno de entre os mortos, liberándoo da agonía da morte, porque era imposible que a morte mantivese a súa presa.

Xoán 20:19 Entón, o mesmo día pola tarde, sendo o primeiro día da semana, cando estaban pechadas as portas onde estaban reunidos os discípulos por medo dos xudeus, veu Xesús e púxose no medio e díxolles: Paz. a ti.

O primeiro día da semana, os discípulos estaban reunidos con medo dos xudeus cando Xesús apareceu e dixo: "A paz con vós".

1. A paz de Cristo no medio do medo

2. A Garantía da Presenza de Xesús

1. Isaías 9:6 - Porque un fillo nos naceu, un fillo nos é dado, e o goberno estará sobre o seu ombreiro, e chamarase o seu nome Marabilloso, Conselleiro, Deus poderoso, Pai eterno, Príncipe da Paz.

2. Hebreos 13:5 - Que a túa conversación sexa sen codicia; e contentache coas cousas que tes, porque dixo: nunca te deixarei nin te abandonarei.

Xoán 20:20 E dito isto, mostroulles as mans e o costado. Entón os discípulos alegraronse cando viron ao Señor.

Xesús mostrou aos discípulos as mans e o costado, e os discípulos quedaron encantados ao velo.

1. Xesús está vivo - A milagrosa resurrección do noso Salvador

2. Alégrate no Señor - Atopando a alegría coñecendo a Xesús

1. Lucas 24:39 - "Vexa as miñas mans e os meus pés, que son eu mesmo. Tócame, e mira. Porque un espírito non ten carne nin ósos como vedes que eu teño".

2. 1 Pedro 1: 8 - "Aínda que non o viches, amades. Aínda que agora non o vexas, cres nel e gozas dunha alegría inexpresable e chea de gloria".

Xoán 20:21 Xesús díxolles de novo: "A paz estea con vós; como o meu Pai me enviou a min, así os envío a vós".

Xesús encargou aos discípulos de continuar o seu ministerio e espallar a paz.

1: Xesús deixounos un legado de paz e esperanza, e estamos chamados a levalo adiante.

2: Temos o encargo de continuar o ministerio de Xesús e traer paz ao mundo.

1: Xoán 14:27 - "A paz vos deixo, a miña paz vos dou; non como a dá o mundo, eu vos dou. Non se turbe o teu corazón, nin teña medo".

2: Mateo 28:19-20 - "Ide, pois, e ensinade a todas as nacións, bautizándoas no nome do Pai, e do Fillo e do Espírito Santo: ensinándolles a observar todas as cousas que vos mandei. : e velaquí, estou contigo sempre, ata a fin do mundo. Amén.”

Xoán 20:22 E dito isto, insuflou sobre eles e díxolles: "Recibid o Espírito Santo.

Xesús respira sobre os discípulos e dálles o Espírito Santo.

1. O poder do alento de Deus

2. Recibir, crer e alegrarse no Espírito Santo

1. Feitos 2:1-4 - A vinda do Espírito Santo

2. Ezequiel 37:1-14 - O val dos ósos secos e o alento de Deus

Xoán 20:23 A quen lle perdades os pecados, serán perdonados; e os pecados a quen lle gardedes, quedaron retidos.

Xesús dá aos seus discípulos autoridade para perdoar ou reter os pecados.

1. O poder do perdón: como Xesús nos capacita para perdoar

2. A autoridade da Igrexa: como estamos chamados a reter o pecado

1. Lucas 6:37: "Non xulgues, e non serás xulgado; non condenes, e non serás condenado; perdoa, e serás perdoado"

2. Mateo 18:18: "En verdade, dígovos que todo o que ates na terra estará atado no ceo, e todo o que desates na terra, será soltado no ceo".

Xoán 20:24 Pero Tomé, un dos doce, chamado Dídimo, non estaba con eles cando chegou Xesús.

Os discípulos foron testemuñas de Xesús resucitado, excepto Tomé.

1. O poder da fe: como crer sen ver

2. As recompensas da paciencia: a alegría de estar presente

1. Hebreos 11:1 - Agora a fe é a seguridade das cousas que se esperan, a convicción das cousas que non se ven.

2. 1 Tesalonicenses 5:18 - Dar grazas en todas as circunstancias; pois esta é a vontade de Deus en Cristo Xesús para vós.

Xoán 20:25 Os outros discípulos dixéronlle: "Nós vimos ao Señor". Pero el díxolles: Se non

vexo nas súas mans a pegada dos cravos, non meto o meu dedo na pegada dos cravos e non lle meta a man no costado, non crerei.

Os outros discípulos dinlle a Tomás que viron ao Señor, pero Tomás insiste en que non crerá ata que vexa a proba física das feridas de Xesús.

1. Crer é ver: aumentar a nosa fe a través da dúbida

2. Dúbida e fe: o que podemos aprender de Tomás

1. Salmo 37:5 - Encomenda o teu camiño ao Señor; confía tamén nel; e el levarao a cabo.

2. Romanos 10:17 - Entón, a fe vén polo oído, e o oído pola palabra de Deus.

Xoán 20:26 E ao cabo de oito días, os seus discípulos estaban de novo dentro, e Tomás con eles; entón veu Xesús, as portas pechadas, púxose no medio e díxolle: Paz con vós.

Xesús apareceu aos seus discípulos oito días despois da súa resurrección, cando as portas estaban pechadas. Saudounos con paz.

1. O poder da fe: a aparición de Xesús aos seus discípulos

2. A paz do Resucitado: o saúdo de Xesús aos seus discípulos

1. Romanos 5:1-2 - Polo tanto, xa que fomos xustificados pola fe, temos paz con Deus a través do noso Señor Xesús Cristo, a través de quen accedemos pola fe a esta graza na que estamos agora.

2. Hebreos 13:20 - Agora que o Deus da paz, que mediante o sangue da alianza eterna volveu de entre os mortos ao noso Señor Xesús, o gran Pastor das ovellas, te dote de todo o bo para facer a súa vontade.

Xoán 20:27 Entón díxolle a Tomé: "Trae aquí o teu dedo e mira as miñas mans; e tende aquí a túa man e méteo no meu costado: e non sexas infiel, senón crente.

Xesús ofreceulle a Tomás a oportunidade de probar a súa resurrección tocando as súas feridas. El animou a Tomás a ter fe.

1. "A evidencia da fe"

2. "O poder da dúbida"

1. Hebreos 11:1 - "Agora a fe é a seguridade das cousas que se esperan, a convicción das que non se ven".

2. Romanos 10:17 - "Así a fe provén do que se escoita, e o que se escoita vén a través da mensaxe sobre Cristo".

Xoán 20:28 Tomé respondeulle e díxolle: "Meu Señor e meu Deus".

A pasaxe revela o recoñecemento de Tomás de Xesús como o seu Señor e Deus.

1. Recoñecer a Xesús como o noso Señor e Deus

2. Aprendendo da fe de Tomás en Xesús

1. Filipenses 2:5-11 - Teña a mesma mentalidade que Xesucristo

2. Romanos 10:9-10 - Confesar coa túa boca e crer no teu corazón que Xesús é Señor e Deus.

Xoán 20:29 Xesús díxolle: Tomás, porque me viches, creches; benaventurados os que non viron e creron.

Os crentes que non viron a Xesús aínda son benditos.

1: Servimos a un Deus de fe, non de vista.

2: Ver non é un requisito previo para a fe en Xesús.

1: Hebreos 11:1 - Agora ben, a fe é a seguridade das cousas que se esperan, a convicción das que non se ven.

2: Mateo 17:20 - Díxolles: "Por mor da vosa pouca fe. Pois en verdade dígovos: se tedes fe coma un gran de mostaza, dirás a este monte: "Móvete de aquí para alá", e moverase, e nada che será imposible".

Xoán 20:30 E moitos outros sinais verdadeiramente fixo Xesús na presenza dos seus discípulos, que non están escritos neste libro:

O Evanxeo de Xoán rexistra moitos sinais milagrosos do poder e da autoridade de Xesús.

1. Poder e autoridade de Xesús: un sinal do Reino dos Ceos

2. Unha chamada a crer nos milagres de Xesús

1. Mateo 11: 2-5 - Xesús envía aos discípulos para facer milagres

2. Salmo 103: 1-5 - Loanza polos milagres e poder do Señor

Xoán 20:31 Pero estes están escritos para que creades que Xesús é o Cristo, o Fillo de Deus; e para que, crendo, teñades vida polo seu nome.

Esta pasaxe subliña a importancia de ter fe en Xesucristo como Fillo de Deus para ter vida a través do seu nome.

1. O poder da fe: como confiar en Xesús trae vida eterna

2. A graza da salvación: como crer en Cristo trae vida abundante

1. Romanos 10: 9-10: "Se declaras coa túa boca: "Xesús é o Señor", e cres no teu corazón que Deus o resucitou de entre os mortos, serás salvo. Porque é co teu corazón que cres. e son xustificados, e é coa túa boca que profesas a túa fe e te salves".

2. Efesios 2:8: "Porque pola graza fuches salvo, mediante a fe; e isto non é de vós, é don de Deus"

Xoán 21 relata a terceira aparición de Xesús aos seus discípulos despois da súa resurrección, unha pesca milagrosa de peixe e a súa conversación con Pedro.

1o Parágrafo: O capítulo comeza coa aparición de Xesús aos seus discípulos á beira do mar de Galilea. Simón Pedro, Tomé (tamén coñecido como Dídimo), Natanael de Caná de Galilea, os fillos de Zebedeo e outros dous discípulos estaban xuntos. Pedro decidiu ir a pescar pero esa noite non colleron nada. Pola mañá cedo, Xesús quedou na beira, pero os discípulos non se decataron de que era El. Chamou preguntando se tiñan algún peixe, responderon que non, entón díxolles que tirasen a rede no lado dereito. O barco atopará algúns cando non puidesen pescar porque un gran número de peixes dándose conta de que era Lord Peter saltou á auga, outros seguiron o barco arrastrando a rede chea . peixe (Xoán 21:1-8).

2o Parágrafo: Cando desembarcaron, viron alí un lume de carbóns ardendo con peixe encima e algo de pan. Xesús pediulles que trouxesen algúns dos peixes que acababan de pescar, polo que Simón Pedro volveu subir ao barco. tamén esta terceira vez apareceron discípulos despois de resucitar mortos (Xoán 21:9-14).

3o Parágrafo: Despois do almorzo, Xesús preguntoulle tres veces a Simón Pedro se o amaba máis que estes outros, que cada vez respondeu que si sabes quererte cada vez que lle instruía: "Alimenta os meus cordeiros" "Coida as miñas ovellas" "Apace as miñas ovellas". Entón predixo por que tipo de morte glorificaría a Deus dicindo que cando os máis pequenos estaban vestidos foron buscados, pero cando máis vellos alguén levaba a vestir onde non quería ir, isto dixo que indicaría que a morte amable glorificaría a Deus despois de que dixo Sígueme. de volta contra el a cea preguntou Señor indo traizoarlle preguntou que del Xesús respondeu Se queres seguir vivo ata que volvas que é que debes seguirme porque este rumor espallado entre irmáns discípulo non morrería pero Xesús non dixo que non morrería; Só dixo: 'Se quero que siga vivo ata que volva, que es ti?' Xoán conclúe o capítulo dicindo que o discípulo testemuñando estas cousas escribiunos sabe o seu testemuño é verdade tamén moitas outras cousas que Xesús fixo todos os escritos supoñen que ata o mundo enteiro tería libros escritos (Xoán 21:15-25).

Xoán 21:1 Despois diso, Xesús mostrouse de novo aos discípulos no mar de Tiberíades; e por iso mostrou el mesmo.

Xesús revelouse aos discípulos no mar de Tiberíades.

1. Xesús revela a súa presenza nas nosas vidas

2. A importancia de seguir o exemplo de Xesús

1. Isaías 43:2 - Cando pases polas augas, estarei contigo; e a través dos ríos, non te asolagarán; cando pases polo lume non te queimarás nin a chama non te consumirá.

2. Mateo 5:14-16 - Ti es a luz do mundo. Non se pode ocultar unha cidade situada nun outeiro. Tampouco a xente acende unha lámpada e a mete debaixo dun cesto, senón sobre un soporte, e dá luz a todos os da casa. Do mesmo xeito, que brille a túa luz diante dos demais, para que vexan as túas boas obras e dean gloria ao teu Pai que está no ceo.

Xoán 21:2 Estaban xuntos Simón Pedro, Tomé, chamado Dídimo, e Natanael de Caná de Galilea, e os fillos de Zebedeo e outros dous dos seus discípulos.

Xoán está a falar á súa audiencia da presenza de Simón Pedro, Tomé, Natanael, os fillos de Zebedeo e outros dous discípulos.

1. Os discípulos de Xesús dedicáronse a el, e seguírono aínda cando se enfrontaban á incerteza e á dúbida.

2. Os discípulos de Xesús estaban dispostos a ser contados entre el e participar no seu ministerio.

1. Lucas 5:11 - "E cando levaron as súas barcas a terra, deixaron todo e seguírono".

2. Mateo 10:37-39 - "Quen ama ao pai ou á nai máis que a min, non é digno de min. E o que ama ao fillo ou á filla máis que a min, non é digno de min. E o que non toma a súa cruz e segue detrás de min non é digno de min. Quen atope a súa vida, perderaa, e quen perda a súa vida por causa de min, atoparaa".

Xoán 21:3 Simón Pedro díxolles: Vou pescar. Eles dinlle: Tamén nós imos contigo. Saíron e entraron inmediatamente nun barco; e aquela noite non colleron nada.

Xoán e os seus discípulos foron pescar e non colleron nada.

1: Deus pode probarnos ás veces, pero aínda nos proporciona abundantes bendicións.

2: Mesmo nos momentos de fracaso, Deus está connosco e proporcionará.

1: Mateo 6:26 - Mira os paxaros do ceo; nin sementan nin segan nin recollen nos hórreos, e aínda así, o voso Pai celestial aliméntaos.

2: Salmo 121: 1-2 - Levanto os meus ollos aos outeiros. De onde vén a miña axuda? A miña axuda vén do Señor, que fixo o ceo e a terra.

Xoán 21:4 Pero cando chegou a mañá, Xesús quedou na beira, pero os discípulos non sabían que era Xesús.

Os discípulos estaban a pescar pola mañá cando Xesús chegou á beira, pero non o recoñeceron.

1. Xesús está sempre aí para nós, mesmo cando non o recoñecemos

2. Non estamos sós - Xesús está sempre presente nas nosas vidas

1. Lucas 24:13-35 - O camiño de Emaús

2. Xoán 20:19-29 - Xesús aparece aos discípulos despois da súa resurrección

Xoán 21:5 Xesús díxolles: Fillos, tedes algunha comida? Eles respondéronlle: Non.

Xesús preguntoulles aos discípulos se tiñan algo para comer.

1. O poder do amor de Xesús: Mesmo nos momentos de fame, Xesús mostrou o seu amor polos discípulos.

2. Provisión en tempos de necesidade: Xesús proporcionou aos discípulos cando non tiñan nada.

1. Mateo 14: 19-20 - E mandou á xente que se sentara na herba, colleu os cinco pans e os dous peixes, e levantou a vista para o ceo, bendiciu, partiu e deu os pans aos seus. discípulos, e os discípulos á multitude.

2. Filipenses 4:19 - Pero o meu Deus suplirá todas as vosas necesidades segundo as súas riquezas na gloria de Cristo Xesús.

Xoán 21:6 E díxolles: Botade a rede á dereita do barco, e atoparedes. Botaron polo tanto, e agora non eran quen de debuxalo pola multitude de peixes.

Xesús dille aos discípulos que boten a rede no lado dereito do barco e pescan moitos peixes.

1. O poder da obediencia - obedecer os mandamentos de Deus trae abundancia

2. A provisión de Deus - Deus proporciona abundantemente a aqueles que o seguen

1. Isaías 55:10-11 - ? □ ou como a choiva e a neve baixan do ceo e non voltan alí, senón que regan a terra, facéndoa brotar e brotar, dando semente ao sementador e pan ao comedor, 11 así será a miña palabra que sae de a miña boca; non volverá a min baleiro, senón que cumprirá o que pretendo e terá éxito no que o enviei.

2. Santiago 1:22-25 - Pero sexade facedores da palabra, e non só oíntes, enganándose a vós mesmos. 23 Porque se alguén escoita a palabra e non o fai, é coma un home que mira fixamente o seu rostro natural nun espello. 24 Pois mira para si mesmo e vaise e de inmediato esquece como era. 25 Pero o que mira a lei perfecta, a lei da liberdade, e persevera, non sendo oínte que esquece, senón que actúa, será bendito co seu facer.

Xoán 21:7 Por iso, o discípulo a quen Xesús amaba díxolle a Pedro: "É o Señor". Cando Simón Pedro oíu que era o Señor, ciñoulle a túnica de pescador (porque estaba espido) e botouse ao mar.

O discípulo amado recoñeceu que era Xesús, e Pedro, ao escoitar isto, puxo o seu abrigo e saltou ao mar ao encontro de Xesús.

1. O poder da fe demostrado pola acción valente de Pedro de lanzarse ao mar ao encontro de Xesús.

2. O amor de Xesús demostrado polo recoñecemento do discípulo amado.

1. Romanos 8:38-39 - "Porque estou seguro de que nin a morte nin a vida, nin os anxos nin os gobernantes, nin as cousas presentes nin as vindeiras, nin as potencias, nin a altura nin a profundidade, nin ningunha outra cousa en toda a creación. capaz de separarnos do amor de Deus en Cristo Xesús, noso Señor".

2. 1 Xoán 4:19 - "Amamos porque el nos amou primeiro".

Xoán 21:8 E os outros discípulos viñeron nunha barquiña; (pois non estaban lonxe da terra, senón como douscentos cóbados), arrastrando a rede con peixes.

Os demais discípulos chegaron nunha barca pequena e puideron coller unha gran

cantidade de peixes na súa rede.

1. Deus proporciona: mesmo no medio de tarefas desalentadoras, Deus proporcionará os recursos e a orientación necesarias para acadar o éxito.

2. Investir nos demais: mesmo cando non temos a capacidade de realizar unha tarefa por conta propia, Deus pode usarnos para empoderar e investir nos demais para axudarnos a alcanzar os nosos obxectivos.

1. Mateo 14:22-33 - Xesús camiñando sobre a auga e calmando a tormenta.

2. Mateo 19:26 - Xesús ensina que con Deus, todas as cousas son posibles.

Xoán 21:9 Entón, cando chegaron á terra, viron alí un lume de carbóns e peixe sobre el e pan.

Xesús apareceuse aos discípulos e proporcionoulles unha comida de peixe e pan cocidos a lume de carbóns.

1. Xesús está sempre aí nos nosos tempos de necesidade.

2. Deus provénoso, aínda que sentimos que non temos nada.

1. Filipenses 4:19 - E o meu Deus suplirá todas as túas necesidades segundo as súas riquezas en gloria en Cristo Xesús.

2. Salmo 34:10 - Os leonciños carecen e sofren fame; Pero aos que buscan ao Señor non lles faltará nada de bo.

Xoán 21:10 Xesús díxolles: Traede dos peixes que agora pescastes.

Xesús pediulles aos discípulos que trouxesen o peixe que pescaran.

1: Xesús lémbranos que debemos estar agradecidos e compartir a nosa bondade cos demais.

2: Mesmo no medio dunha tarefa difícil, Xesús pode proporcionarnos unha bendición.

1: Actos 4:32-35 - Todos os crentes eran dun só corazón e alma, e ninguén reclamaba propiedade privada de ningunha posesión, pero todo o que posuían era común.

2: 1 Timoteo 6: 17-19 - Ordénalles aos ricos deste mundo que non se fagan arrogantes nin poñan a súa esperanza na riqueza, que é tan incerta, senón que poñan a súa esperanza en Deus, quen nos proporciona todo rico. para o noso goce.

Xoán 21:11 Simón Pedro subiu e tirou a rede ata terra chea de cento cincuenta e tres peixes grandes;

Xesús proporcionou unha abundante captura de peixe para os discípulos e demostrou o seu poder sobre o mundo natural.

1: Xesús é o provedor da abundancia e o seu poder é maior que calquera forza natural.

2: Debemos aprender a confiar no Señor para as nosas necesidades e crer no seu poder.

1: Mateo 6:25-34 - Xesús anímanos a non preocuparnos e confiar en Deus para as nosas necesidades.

2: Salmos 23:1 - O Señor é o meu pastor, non me faltará.

Xoán 21:12 Xesús díxolles: Vende cenar. E ningún dos discípulos se atreveu a preguntarlle: Quen es ti? sabendo que era o Señor.

Xesús invitou aos discípulos a cear con el e eles recoñeceronno sen preguntar.

1. A invitación de Xesús a cear é un recordatorio da súa presenza e amor.

2. Xesús é sempre accesible aos seus seguidores, mesmo en tempos de incerteza.

1. 1 Xoán 4:16 - E coñecemos e cremos no amor que Deus nos ten. Deus é amor; e o que habita no amor habita en Deus, e Deus nel.

2. Lucas 24:30-31 - E aconteceu que, mentres estaba sentado á mesa con eles, tomou pan, bendiciuno, partiu e deulles. E abríronlles os ollos e coñecérono; e desapareceu da súa vista.

Xoán 21:13 Xesús veu entón, colle pan e deulles, e peixe igualmente.

Xesús satisface as necesidades físicas e espirituais dos discípulos.

1: Xesús é o provedor de todas as nosas necesidades

2: Xesús coida dos seus discípulos

1: Mateo 6:25-34 - Xesús ensínanos a non preocuparnos e confiar en Deus para satisfacer as nosas necesidades.

2: Filipenses 4:19 - Deus suplirá todas as nosas necesidades de acordo coas súas riquezas.

Xoán 21:14 Esta é agora a terceira vez que Xesús se mostra aos seus discípulos, despois de que resucitou de entre os mortos.

Xesús apareceu aos seus discípulos tres veces despois da súa resurrección de entre os mortos.

1. Xesús está vivo: experimentando a realidade da resurrección

2. Xesús é o Camiño: Seguindo o seu Camiño de Amor

1. 1 Corintios 15:3-8; Porque o que recibín paseino a vós como de primeira importancia: que Cristo morreu polos nosos pecados segundo as Escrituras, que foi sepultado, que resucitou ao terceiro día segundo as Escrituras e que se apareceu a Cefas. e despois aos Doce. Despois diso, apareceu a máis de cincocentos irmáns e irmás ao mesmo tempo, a maioría dos cales aínda viven, aínda que algúns quedaron durmidos. Despois apareceu a Santiago, despois a todos os apóstolos.

2. Mateo 28:5-7; O anxo díxolles ás mulleres: Non teñas medo, porque sei que buscas a Xesús, que foi crucificado. Non está aquí; levantouse, tal e como dixo. Veña ver o lugar onde xacía. Entón vai axiña e dille aos seus discípulos: ? □ e resucitou de entre os mortos e vai diante de ti a Galilea. Alí o verás.??Agora xa cho dixen.??

Xoán 21:15 Entón, cando cearon, díxolle Xesús a Simón Pedro: Simón, fillo de Xonás, queresme máis que estes? El díxolle: Si, Señor; ti sabes que te quero. El díxolle: Apacenta os meus cordeiros.

Xesús ensínanos a importancia de querelo e coidar dos demais.

1: Debemos amar ao Señor por riba de todo, e o noso amor por El levaranos a amar e coidar dos demais.

2: Podemos mostrar o noso amor por Xesús coidando humildemente aos que nos rodean.

1: 1 Xoán 4: 19-21 - Amamos porque el nos amou primeiro. Se alguén di,? ama a Deus,??e odia o seu irmán, é mentireiro; pois quen non ama ao seu irmán a quen viu non pode amar a Deus a quen non viu. E este mandamento témolo del: quen ama a Deus debe amar tamén ao seu irmán.

2: Mateo 22:39 - Amarás ao teu próximo coma a ti mesmo.

Xoán 21:16 volveu dicirlle por segunda vez: Simón, fillo de Xonás, ¿me queres? El díxolle: Si, Señor; ti sabes que te quero. El díxolle: Apacenta as miñas ovellas.

Xesús lémbralle a Pedro o seu amor por el e mándalle que coide do rabaño.

1: Deus chámanos para amarlo e servir ao seu pobo.

2: Estamos chamados a saír e servir aos necesitados.

1: 1 Xoán 4:19?? 1 - Amamos porque el nos amou primeiro.

2: Mateo 28:16-20 - Id e facede discípulos a todas as nacións.

Xoán 21:17 El díxolle por terceira vez: Simón, fillo de Jonás, ¿me queres? Pedro entristecíase porque lle dixo por terceira vez: ¿Quéresme? E díxolle: Señor, ti sabes todas as cousas; ti sabes que te quero. Xesús díxolle: Apacenta as miñas ovellas.

A pasaxe transmite a chamada de Xesús a Pedro para coidar das súas ovellas e que

Xesús é consciente do amor de Pedro por El.

1. "Ama ao Señor con todo o teu corazón" - A sobre a importancia de amar ao Señor e como o exemplo de Pedro pode axudarnos a guiarnos.

2. "Obediencia e amor" - A sobre como a obediencia de Pedro á chamada de Xesús, aínda cando fose difícil, é un modelo a seguir.

1. Xoán 3:16 - Porque tanto amou Deus ao mundo, que deu ao seu Fillo unigénito, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna.

2. 1 Xoán 4:7-8 - Amados, amémonos uns a outros: porque o amor é de Deus; e todo aquel que ama nace de Deus e coñece a Deus. O que non ama non coñece a Deus; pois Deus é amor.

Xoán 21:18 En verdade, en verdade dígoche: cando eras novo, cinguiches e andabas por onde querías; ti onde non queres.

Xesús predice a morte de Pedro a mans doutro.

1. Como aceptar a vontade de Deus en situacións difíciles

2. As recompensas da humildade e da obediencia

1. Mateo 10:39 - O que atope a súa vida, perderaa; e o que perda a súa vida por causa de min, atoparaa.

2. Filipenses 2: 7-8 - Pero non se tivo reputación, tomou sobre el a forma de servo e fíxose a semellanza dos homes: e sendo atopado en forma de home, humillóuse a si mesmo e fíxose obediente ata a morte, ata a morte de cruz.

Xoán 21:19 Isto dixo, indicando con que morte debía glorificar a Deus. E despois de falar isto, díxolle: Sígueme.

Xesús mostrou que estaba disposto a dar a súa vida para glorificar a Deus. Despois pediulle a Pedro que o seguise.

1. Sacrificio de Xesús - O último exemplo de abnegación

2. Seguindo a Xesús - O camiño cara á verdadeira realización

1. Romanos 5:8 - Pero Deus demostra o seu propio amor por nós nisto: mentres aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós.

2. Filipenses 2:5-8 - Nas vosas relacións uns cos outros, teñades a mesma mentalidade que Cristo Xesús: quen, sendo Deus por natureza, non considerou a igualdade con Deus algo para ser usado para o seu propio proveito; máis ben, non se fixo nada tomando a propia natureza dun servo, sendo feito a semellanza humana. E sendo atopado en aparencia como un home, humillouse facéndose obediente ata a morte, ata a morte en cruz!

Xoán 21:20 Entón Pedro, volvendose, viu que seguía o discípulo a quen Xesús amaba; que tamén se apoiaba no seu peito na cea, e dixo: Señor, cal é o que te traizoa?

Pedro recoñece o discípulo a quen Xesús amaba:

1: A importancia de recoñecer aos seguidores de Xesús.

2: Cultivar unha relación con Xesús que sexa como a que tiña con el o discípulo a quen Xesús amaba.

1: Mateo 17:1-9 ??A experiencia de Pedro, Santiago e Xoán con Xesús no monte da transfiguración.

2: Xoán 13:21-30 ??Conversación de Xesús cos discípulos na Última Cea.

Xoán 21:21 Pedro, ao velo, díxolle a Xesús: Señor, e que fará este?

A conversación de Xesús con Pedro en Xoán 21:21 revela o seu amor, coidado e preocupación polos seus discípulos.

1: O amor de Deus polos seus discípulos - Xoán 21:21

2: O coidado e a preocupación de Deus polos seus fillos - Xoán 21:21

1: Romanos 8:38-39 - Porque estou seguro de que nin a morte nin a vida, nin os anxos nin os gobernantes, nin as cousas presentes nin as vindeiras, nin os poderes, nin a altura nin a profundidade, nin ningunha outra cousa en toda a creación, poderá para separarnos do amor de Deus en Cristo Xesús noso Señor.

2: 1 Corintios 13: 4-7 - O amor é paciente e bondadoso; o amor non envexa nin presume; non é arrogante nin groseiro. Non insiste á súa maneira; non é irritable nin resentido; non se alegra co mal, senón que se alegra coa verdade. O amor soporta todas as cousas, cre todas as cousas, todo espera, todo soporta.

Xoán 21:22 Xesús díxolle: Se quero que se quede ata que eu veña, que che che pasa? sígueme.

Xesús anima a Pedro a centrarse na súa propia misión en lugar de preocuparse polos demais.

1. Mensaxe de Xesús de enfoque individual: Vivir para o Señor e para nós mesmos

2. Seguindo a Vontade de Deus: Escoitar e obedecer os seus mandamentos

1. Mateo 6:31-34 - "Por tanto, non te preocupes, dicindo: 'Que comeremos?' ou 'Que beberemos?' ou 'Que imos poñer?' Porque os xentís buscan todas estas cousas, e o teu Pai celestial sabe que todas as necesitas, pero busca primeiro o reino de Deus e a súa xustiza, e todas estas cousas serán engadidas a ti.

2. Filipenses 4:6 - Non te preocupes por nada, pero en todo por medio de oración e súplica con acción de grazas, que as túas peticións sexan coñecidas a Deus.

Xoán 21:23 Entón saíu este dito entre os irmáns: que aquel discípulo non morrera; pero Xesús non lle dixo: "Non morrerá". pero, se quero que se demore ata que eu veña, que che pasa?

Esta pasaxe mostra a Xesús e o discípulo discutindo o futuro do discípulo, con Xesús subliñando que a súa vontade é a única que importa.

1. A soberanía de Deus nas nosas vidas - como a vontade de Deus é a única que importa e como debemos confiar nel sobre todo.

2. O poder da oración: como rezar a Deus pode levarnos a comprender a súa vontade e confiar nel.

1. Isaías 55:8-9 - Porque os meus pensamentos non son os teus pensamentos, nin os teus camiños os meus camiños, di o Señor. Porque como os ceos son máis altos que a terra, así son os meus camiños máis altos que os teus, e os meus pensamentos máis que os teus.

2. Filipenses 4:6-7 - Coidado con nada; pero en todo, por medio de oración e súplica, con acción de grazas, dáse a coñecer a Deus as túas peticións. E a paz de Deus, que supera todo entendemento, gardara os vosos corazóns e mentes por medio de Cristo Xesús.

Xoán 21:24 Este é o discípulo que testemuña destas cousas e escribiu estas cousas, e sabemos que o seu testemuño é verdadeiro.

Esta pasaxe afirma a veracidade do testemuño do autor.

1. O poder dos testemuños auténticos

2. A autoridade da verdade escrita

1. 2 Corintios 1:12-14 - "Porque a nosa gloria é este, o testemuño da nosa conciencia, que nos comportamos no mundo con sinxeleza e sinceridade piadosa, non pola sabedoría terrenal, senón pola graza de Deus, e supremamente para con vós. Porque non vos escribimos outra cousa que o que ledes ou recoñecedes; e confío en que o recoñeceredes ata o final; como tamén nos recoñecestes en parte, que somos o voso gozo, así como vós tamén sodes nosos. no día do Señor Xesús".

2. Hebreos 11:1 - "Agora a fe é a substancia das cousas que se esperan, a evidencia das que non se ven".

Xoán 21:25 E tamén hai moitas outras cousas que fixo Xesús, que, se fosen escritas cada un, supoño que nin o propio mundo podería conter os libros que deberían escribirse. Amén.

O ministerio de Xesús foi tan extenso e milagroso que nunca puido ser rexistrado na súa totalidade.

1. O Ministerio Milagroso de Xesucristo

2. A extensión do ministerio de Xesús

1. Lucas 5:17-26 - A cura de Xesús dun home paralítico

2. Mateo 14:1-14 - Xesús alimentou os cinco mil

Actos 1 conta as instrucións finais de Xesús aos seus discípulos, a súa ascensión ao ceo e a selección de Matías para substituír a Xudas Iscariote.

1o Parágrafo: O capítulo comeza con Lucas dirixíndose a Teófilo, recapitulando a vida e as ensinanzas de Xesucristo ata a súa ascensión. Despois do seu sufrimento e da súa morte, Xesús presentouse vivo aos seus apóstolos durante un período de corenta días, falando do reino de Deus. Nunha ocasión, mentres comía con eles, díxolles que non saísen de Xerusalén senón que agardasen a promesa do Pai que escoitou de min Xoán bautizou auga, pero poucos días bautizou o Espírito Santo preguntoulle se o tempo restaurase o reino. cando o Espírito Santo vén ser testemuñas Xerusalén Xudea Samaria acaba coa terra (Feitos 1:1-8).

2o Parágrafo: Despois de dicir isto, mentres eles estaban mirando, foi levantado e unha nube sacouno da súa vista. Mentres eles miraban para o ceo, mentres El se marchaba, de súpeto, dous homes vestidos de branco estiveron xunto a eles que lles dixeron: "Homes Galilea, por que estás mirando ao ceo? Este Xesús que foi levado de ti ao ceo, virá do mesmo xeito que o viste ir ao ceo. Entón volveu a Xerusalén, o monte chamado dos Olivos, preto da cidade. A viaxe do día de reposo cando chegou. 9-14).

Terceiro parágrafo: Naqueles días Pedro estaba entre un grupo de crentes duns cento vinte e dirixíase sobre a necesidade de substituír a Xudas Iscariote quen traicionara ao Señor foi o propio lugar citado Salmos que a residencia quede desolada que ninguén a viva Que outro ocupe o seu lugar o liderado propuxo a dous homes Xosé chamado Barsabás Tamén coñecido Xusto Matthias rezou Señor corazón todos mostran cal escollido entón tirar por sortes caeu Matías polo que engadiu once apóstolos (Feitos 1:15-26).

Actos 1:1 O primeiro tratado fixen, Teófilo, todo o que Xesús comezou a facer e a ensinar,

O autor está a escribir un tratado para Teófilo sobre as ensinanzas e obras de Xesús.

1. "As ensinanzas e obras de Xesús"

2. "O poder do exemplo de Xesús"

1. Mateo 5:16 - "Deixa que a túa luz brille diante dos demais, para que vexan as túas boas obras e glorifiquen o teu Pai no ceo".

2. Xoán 13:17 - "Agora que sabes estas cousas, serás bendito se as fas".

Actos 1:2 Ata o día en que foi levantado, despois de que por medio do Espírito Santo dera mandamentos aos apóstolos que elixira:

Xesucristo deu mandamentos aos seus apóstolos elixidos a través do Espírito Santo antes de ascender ao ceo.

1. Sigue os mandamentos de Xesús: o poder da obediencia

2. O poder do Espírito Santo: a presenza de Deus nas nosas vidas

1. Xoán 14: 15-17 "Se me amas, gardarás os meus mandamentos. E pedirei ao Pai, e daravos outro Auxiliar, para que estea convosco para sempre, o Espírito da verdade, a quen o mundo non pode recibir, porque nin o ve nin o coñece. Coñéceo, porque habita contigo e estará en ti.

2. Mateo 28:18-20 "E veu Xesús e díxolles: "Toda a autoridade no ceo e na terra foime dada. Id, pois, e facede discípulos a todas as nacións, bautizándoos no nome do Pai e do Fillo e do Espírito Santo, ensinándolles a observar todo o que vos mandei. E velaquí, estou contigo sempre, ata a fin dos tempos".

Actos 1:3 A quen tamén se mostrou vivo despois da súa paixón mediante moitas probas infalibles, sendo visto deles corenta días, e falando das cousas relativas ao reino de Deus.

Xesús mostrouse vivo despois da súa paixón por moitas probas infalibles, aparecendo aos seus seguidores durante corenta días e falando sobre o reino de Deus.

1. A resurrección de Xesús: unha testemuña da nosa fe

2. O Reino de Deus: a visión de Xesús para a Humanidade

1. 1 Corintios 15: 3-4 - Pois en primeiro lugar entreguei a vós o que tamén recibín, como que Cristo morreu polos nosos pecados segundo as Escrituras; E que foi enterrado, e que resucitou ao terceiro día segundo as Escrituras.

2. Marcos 16:15-16 - E díxolles: "Ide por todo o mundo e predica o evanxeo a toda criatura". O que cre e sexa bautizado, salvarase; pero o que non cre será condenado.

Actos 1:4 E, reunidos con eles, mandoulles que non se afastasen de Xerusalén, senón que agardasen a promesa do Pai que, di, oíches de min.

Xesús mandou aos seus discípulos agardar en Xerusalén a promesa do Pai.

1. Agardando a promesa do Pai: Aproveitando ao máximo o noso tempo no limbo

2. A forza da espera: confiar no tempo de Deus para as nosas vidas

1. Romanos 8:25 - "Pero se esperamos o que aínda non temos, agardámolo con paciencia".

2. Hebreos 10:36 - "Porque tes necesidade de perseveranza, para que, cando fixeches a vontade de Deus, recibas o prometido".

Actos 1:5 Porque Xoán verdadeiramente bautizou con auga; pero seredes bautizados co Espírito Santo dentro de poucos días.

Xesús dilles aos discípulos que pronto serán bautizados co Espírito Santo.

1. O poder do Espírito Santo: como acceder á forza de Deus.

2. O poder do bautismo: unha reflexión sobre o significado da auga e do Espírito.

1. Xoán 14:26 - "Pero o Auxiliador, o Espírito Santo, que o Pai enviará no meu nome, ensinaravos todas as cousas e lembraravos todo o que vos dixen".

2. Mateo 3:11 - "Eu bautizovos con auga para o arrepentimento, pero o que vén detrás de min é máis poderoso ca min, cuxas sandalias non son digno de levar. El bautizarávos co Espírito Santo e con lume".

Actos 1:6 Cando se xuntaron, preguntáronlle: "Señor, devolverás neste momento o reino de Israel?

Os discípulos de Xesús preguntáronlle se restauraría o reino de Israel nese momento.

1. O tempo de Deus é perfecto - Explorando a importancia da paciencia e da fe nos plans do Señor.

2. O Reino de Deus - Descubrindo a esperanza do Reino de Deus e o que significa para nós hoxe.

1. Isaías 40:31 - Pero os que esperan no Señor renovarán as súas forzas; subirán con ás como aguias; correrán e non se cansarán; e andarán e non desmaiarán.

2. Mateo 6:33 - Pero buscades primeiro o reino de Deus e a súa xustiza; e todas estas cousas seranche engadidas.

Actos 1:7 E díxolles: Non vos corresponde coñecer os tempos nin as estacións que o Pai puxo no seu propio poder.

Deus deu autoridade e coñecemento dos tempos e das estacións só a si mesmo.

1. O poder de Deus: confiar en Deus co descoñecido

2. Deixando o control: comprender a soberanía de Deus

1. Isaías 55: 8-9 "Porque os meus pensamentos non son os teus pensamentos, nin os teus camiños os meus camiños, declara o Señor. Porque como os ceos son máis altos que a terra, así son os meus camiños máis altos que os teus camiños e os meus pensamentos que os teus pensamentos".

2. Romanos 11:33-36 "¡Oh, a profundidade das riquezas, da sabedoría e do coñecemento de Deus! Que inescrutables son os seus xuízos e que inescrutables os seus camiños! Porque quen coñeceu a mente do Señor ou quen foi o seu conselleiro. ? Ou quen lle deu un agasallo para que lle pagase? Porque del e por el e para el son todas as cousas. A el sexa a gloria para sempre. Amén".

Actos 1:8 Pero recibiredes poder, despois de que o Espírito Santo veña sobre vós, e seredes testemuñas comigo tanto en Xerusalén, como en toda Xudea, en Samaria e ata o extremo da terra.

Aos discípulos prometeulles o poder do Espírito Santo para ser testemuñas de Xesús en todo o mundo.

1: O poder do Espírito Santo nas nosas vidas

2: Facendo testemuña de Xesús

1: Xoán 15:26-27 "Pero cando veña o Auxiliador, que eu vos enviarei do Pai, o Espírito da verdade, que procede do Pai, el dará testemuño de min. E ti tamén darás testemuño, porque estiveches comigo dende o principio".

2: Efesios 3:16-17 "para que, segundo as riquezas da súa gloria, vos conceda fortalecervos con poder polo seu Espírito no voso interior, para que Cristo habite nos vosos corazóns mediante a fe".

Acts 1:9 E cando falou estas cousas, mentres eles viron, foi levantado; e unha nube recibiuno fóra da súa vista.

Xesús foi levado ao ceo nunha nube despois de falar cos discípulos.

1. Segue o exemplo de fe e obediencia de Xesús aínda que o camiño non estea claro.

2. Vivir unha vida digna da chamada que Xesús nos puxo.

1. Lucas 9:51-62 - A viaxe de Xesús a Xerusalén e a súa obediencia ao Pai.

2. Efesios 4:1-3 - Camiñando dun xeito digno da chamada que recibimos.

Actos 1:10 E mentres eles miraban fixamente para o ceo mentres el subía, velaquí, dous homes estaban xunto a eles vestidos de branco;

Os discípulos de Xesús observárono subir ao ceo e apareceron dous homes vestidos de branco.

1: Deus sempre envía axuda cando a necesitamos.

2: Mesmo nos momentos de tristeza, Deus dános esperanza e consolo.

1: Romanos 8:28 - E sabemos que todas as cousas colaboran para o ben dos que aman a Deus.

2: Isaías 41:10 - Non temas; porque eu estou contigo: non te espantes; porque eu son o teu Deus: fortalecereiche; si, vouche axudar; si, apoiareino coa man dereita da miña xustiza.

Actos 1:11 que tamén dixo: Homes de Galilea, por que estades mirando ao ceo? este mesmo Xesús, que foi levado de vós ao ceo, virá do mesmo xeito que o vistedes ir ao ceo.

Dixéronlles aos discípulos que Xesús, que foi levado ao ceo, volvería tal e como se foi.

1. Confiando nas promesas de Cristo - Como podemos confiar en que Xesús volverá tal e como deixou.

2. Atopar esperanza en lugares inesperados - Como as promesas de Deus do regreso de Xesús poden traernos consolo en tempos difíciles.

1. Xoán 14:3 - E se vou preparar un lugar para vós, volverei e recibirvos para min; para que onde estou eu, alí estades tamén vós.

2. Isaías 40:31 - Pero os que esperan no Señor renovarán as súas forzas; subirán con ás como aguias; correrán e non se cansarán; e andarán e non desmaiarán.

Actos 1:12 Entón volveron a Xerusalén dende o monte chamado dos Olivos, que é de Xerusalén unha viaxe de sábado.

Os discípulos de Xesús volveron a Xerusalén dende o monte dos Olivos, que estaba a un día de sábado .

1. A importancia de seguir o exemplo de Xesús e dedicar tempo a viaxar xuntos en confraternización.

2. A importancia de comprender a distancia da viaxe dun sábado e de vivir dentro dela.

1. Filipenses 2:5 - "Que estea en vós este pensamento, que tamén foi en Cristo Xesús".

2. Éxodo 16:29 - "Que ninguén saia do seu lugar no sétimo día".

Actos 1:13 E cando entraron, subiron ao aposento alto, onde vivían Pedro, Santiago, Xoán, Andrés, Filipe, Tomás, Bartolomé, Mateo, Santiago, fillo de Alfeo, Simón Zelotes e Xudas, irmán de Santiago.

Os discípulos subiron a un aposento alto onde estaban Pedro, Santiago, Xoán, Andrés, Filipe, Tomé, Bartolomé, Mateo, Santiago, fillo de Alfeo, Simón o Zelote e Xudas, irmán de Santiago.

1. O poder da comunidade: como a unidade dos discípulos cambiou o mundo

2. A importancia de reunirse: unha ollada ás reunións dos discípulos

1. Xoán 13:34-35: "Douvos un mandamento novo: que vos amedes uns a outros: así como eu vos amei, tamén vos amédes os uns aos outros. Por iso saberán todos que sodes meus discípulos. , se tes amor un polo outro".

2. Gálatas 6:2: "Soportade uns as cargas dos outros, e cumprir así a lei de Cristo".

Actos 1:14 Todos estes perseveraban unidos en oración e súplica, coas mulleres, con María, a nai de Xesús, e cos seus irmáns.

Os seguidores de Xesús, incluída a súa nai María e os seus irmáns, oraron xuntos nun acordo.

1. O poder da oración unida: como traballar xuntos nos une a Deus

2. A importancia da familia: o impacto da familia de Xesús na súa misión

1. Efesios 4:1-6 - Unidade no Corpo de Cristo

2. Deuteronomio 6: 4-9 - Ama ao Señor con todo o teu corazón, alma e forza

Actos 1:15 E naqueles días ergueuse Pedro no medio dos discípulos e dixo: (O número de nomes xuntos era de cento vinte).

Pedro reuniu aos discípulos para escoller un substituto para Xudas Iscariote.

1. O poder da unidade - Como podemos lograr grandes cousas cando estamos xuntos

2. A importancia da comunidade - Por que a confraternización e o compañeirismo son esenciais para unha vida espiritual saudable

1. Xoán 13:35 - "Nisto saberán todos que sodes meus discípulos, se vos amades uns a outros".

2. 1 Corintios 12:12-27 - "Porque así como o corpo é un e ten moitos membros, e todos os membros do corpo, aínda que moitos, son un só corpo, así sucede con Cristo".

Actos 1:16 Irmáns, debeu cumprirse esta Escritura, que o Espírito Santo por boca de David falou antes sobre Xudas, que foi guía dos que levaron a Xesús.

Este versículo da escritura fai referencia á traizón de Xudas a Xesús e ao cumprimento da profecía.

1. As consecuencias da traizón

2. O cumprimento da profecía de Deus

1. Xoán 17:12 - "Mentres estiven con eles, gardeinos no teu nome: os que me deches gardeinos, e ningún deles se perdeu, senón o fillo da perdición, para que se cumpra a Escritura. "

2. Isaías 53:12 - "Por iso, voulle repartir unha parte cos grandes, e el repartirá o botín cos fortes, porque derramou a súa alma ata a morte; e foi contado entre os transgresores; o pecado de moitos, e fixo intercesión polos transgresores".

Actos 1:17 Porque foi contado connosco e obtivo parte deste ministerio.

Esta pasaxe revela que o apóstolo Matías foi elixido para ocupar o lugar de Xudas no ministerio apostólico.

1: Deus ten un plan para cada un de nós.

2: Deus chámanos a formar parte da súa misión.

1: Romanos 8:28-30 - E sabemos que en todas as cousas Deus traballa para o ben dos que o aman, que foron chamados segundo o seu propósito.

2: Efesios 4:11-13 - Así que Cristo mesmo deu aos apóstolos, aos profetas, aos evanxelistas, aos pastores e aos mestres, para que equipasen ao seu pobo para as obras de servizo, para que o corpo de Cristo fose edificado.

Actos 1:18 Este home comprou un campo coa recompensa da iniquidade; e caendo de cabeza, esnaquizou no medio, e todas as súas entrañas brotaron.

Esta pasaxe describe a morte de Xudas Iscariote que morreu despois de comprar un campo co diñeiro que recibira por traizoar a Xesús.

1. As consecuencias da traizón: aprender de Xudas Iscariote

2. O poder do perdón: a graza de Xesús a pesar da traizón de Xudas

1. Mateo 26:14-16 - O coñecemento de Xesús da traizón de Xudas

2. Hebreos 9:27 - A morte como consecuencia inevitable do pecado

Actos 1:19 E foi coñecido por todos os habitantes de Xerusalén; de xeito que ese campo se chama na súa lingua propia, Aceldama, é dicir, O campo do sangue.

Un campo preto de Xerusalén chamado Aceldama é coñecido por todos os habitantes de Xerusalén, que se traduce como O campo de sangue.

1. O poder dun nome: Aceldama e o seu significado

2. O simbolismo do sangue: o seu significado no cristianismo

1. Mateo 27: 3-10 - A historia de Xudas e como traizoou a Xesús por 30 pezas de prata

2. Hebreos 9:18-22 - O significado da morte de Xesús na cruz e o seu impacto nas nosas vidas

Actos 1:20 Porque está escrito no libro dos Salmos: Que a súa morada sexa desolada e ninguén habite nela; e o seu bispado que outro tome.

Esta pasaxe dos Actos Salmos e afirma que a habitación da persoa mencionada nos Salmos debe ser desolada, e que outra persoa debe tomar o seu bispado.

1. O poder da vontade de Deus: como se realizan sempre os plans de Deus

2. A busca de sentido nas Escrituras: explorando a linguaxe simbólica da Biblia

1. Salmo 69:25 - "Que a súa morada sexa desolada, e ninguén habite nas súas tendas".

2. Actos 2:25 - "Porque David fala sobre el: eu sempre vía ao Señor diante da miña cara, porque está á miña dereita, para que non me conmove".

Actos 1:21 Por iso destes homes que acompañaron connosco todo o tempo que o Señor Xesús entrou e saíu entre nós,

A pasaxe describe os compañeiros que tiña Xesús antes da súa ascensión.

1. A importancia de ter compañía na vida.

2. A viaxe de fe de Xesús e o exemplo que nos deu.

1. Eclesiastés 4:9-12 - Dous son mellores que un; porque teñen unha boa recompensa polo seu traballo.

2. Mateo 28:19-20 - Por tanto, vai e ensina a todas as nacións, bautizándoas no nome do Pai, e do Fillo e do Espírito Santo.

Actos 1:22 A partir do bautismo de Xoán, ata o mesmo día en que foi arrebatado de entre

nós, hai que ser ordenado para ser testemuña connosco da súa resurrección.

Esta pasaxe destaca a importancia de nomear testemuñas para testemuñar a resurrección de Xesús.

1. O poder de dar testemuña: como ser unha testemuña eficaz de Xesús

2. A chamada a testemuñar: a nosa responsabilidade de espallar a boa nova da resurrección de Xesús

1. Isaías 43:10-12 - "Vós sodes as miñas testemuñas", declara o Señor, "e o meu servo a quen escollín, para que coñezades e creades en min e entendades que eu son. Antes de min non se formou ningún deus, nin despois de min haberá.

2. Mateo 28:16-20 - Entón os once discípulos foron a Galilea, ao monte onde Xesús lles mandou ir. Cando o viron, adorárono; pero algúns dubidaron. Entón Xesús achegouse a eles e díxolles: "Toda a autoridade no ceo e na terra foime dada. Por iso, id e facede discípulos a todas as nacións, bautizándoos no nome do Pai e do Fillo e do Espírito Santo, e ensinándolles a obedecer todo o que vos mandei. E seguro que estou contigo sempre, ata o final dos tempos".

Actos 1:23 E designaron dous, Xosé chamado Barsabas, que se chamaba Xusto, e Matías.

Os discípulos de Xesús designaron a dous homes, Xosé Barsabas (tamén coñecido como Xusto) e Matías, para ocupar o lugar de Xudas Iscariote como un dos 12 apóstolos.

1. "Un novo comezo: avanzar no Ministerio"

2. "A importancia da preparación para servir ao Señor"

1. Mateo 19:28 - "Xesús díxolles: "En verdade vos digo: cando o Fillo do Home se senta no seu trono glorioso, cando me renoven todas as cousas, vós que me seguistedes sentarédesvos tamén en doce tronos para xulgar. as doce tribos de Israel".

2. Romanos 12:4-8 - "Porque así como cada un de nós temos un corpo con moitos membros, e estes membros non teñen todos a mesma función, así en Cristo, aínda que moitos, formamos un só corpo, e cada membro pertence. a todos os demais.Temos diferentes dons, segundo a graza que se nos dea.Se o teu don é profetizar, profetiza segundo a túa fe;se é servir, serve;se é ensinar,ensina; se é para animar, dale ánimo; se é dar, dá xenerosamente; se é para guiar, faino con dilixencia; se é para mostrar

misericordia, faino con alegría".

Actos 1:24 E oraron e dixeron: Ti, Señor, que coñeces o corazón de todos os homes, mostra se escolleches de entre estes dous.

Os discípulos de Xesús pregaron a Deus para que revelase cal dos dous candidatos debería substituír a Xudas.

1: Volvémonos sempre a Deus en oración e confiemos na súa vontade para as nosas vidas.

2: Debemos buscar a guía de Deus para tomar decisións importantes.

1: Proverbios 3:5-6 - Confía no Señor con todo o teu corazón e non te apoies no teu propio entendemento; Sométese a el en todos os teus camiños, e el endereitará os teus camiños.

2: Santiago 1: 5-6 - Se algún de vós carece de sabedoría, que pida a Deus, que dá xenerosidade a todos sen reprochar, e será dada.

Actos 1:25 Para que poida participar deste ministerio e apostolado, do que caeu Xudas por transgresión, para ir ao seu lugar.

A traizón de Xudas a Xesús e a necesidade de substituílo por un novo discípulo é discutida en Feitos 1:25.

1: Xesucristo, o Redentor dos pecadores

2: O Ministerio dos Apóstolos e o seu impacto nas ensinanzas de Xesús

1: Lucas 22:47-48 - E mentres aínda falaba, velaquí unha multitude, e o que se chamaba Xudas, un dos doce, foi diante deles e achegouse a Xesús para bicalo. Pero Xesús díxolle: Xudas, traizoas o Fillo do home cun bico?

2: Xoán 17:12 - Mentres estaba con eles no mundo, guardábaos no teu nome: os que me deches gardeinos, e ningún deles se perdeu, senón o fillo da perdición; para que se cumpra a escritura.

Actos 1:26 E deron as súas sortes; e a sorte recaeu sobre Matías; e foi contado cos once apóstolos.

Os once apóstolos escolleron aleatoriamente a Matías para ser o duodécimo apóstolo.

1. A importancia de confiar e confiar no plan de Deus para as nosas vidas.

2. A necesidade de ser aberto e disposto a servir en calquera condición que sexa necesario.

1. Proverbios 16:33 - "A sorte bótase no colo, pero todas as súas decisións son do Señor".

2. Filipenses 2: 3-4 - "Non fagades nada por ambición egoísta ou presunción, pero con humildade considerade aos demais máis importantes que vós mesmos. Que cada un de vós mire non só os seus propios intereses, senón tamén os intereses dos demais".

Feitos 2 relata a chegada do Espírito Santo en Pentecostés, o sermón de Pedro ás multitudes en Xerusalén e os primeiros días da comunidade cristiá.

1o Parágrafo: O capítulo comeza con todos os crentes reunidos nun só lugar o día de Pentecostés. De súpeto, veu do ceo un son como o vento violento que encheu a casa onde estaban sentados, viu o que parecían linguas separadas o lume, descansou cada un, todos cheos. O Espírito Santo comezou a falar outras linguas segundo o Espírito lles permitiu. Nesta época vivían en Xerusalén xudeus devotos de todas as nacións debaixo do ceo. Cando escoitaron este son, unha multitude reuniuse desconcertada porque cada un escoitaba a súa lingua que falaba os discípulos (Feitos 2:1-6).

Segundo parágrafo: Pedro ergueuse entón con Once voz en alto, dirixida á multitude explicando que non estaba borracho como algúns supoñían, pero este foi o cumprimento da profecía de Xoel: "Nos últimos días Deus di que derramarei o meu Espírito todas as persoas, fillos, fillas, profetizar, os mozos, ver visións, incluso soños de vellos soños. servos e homes mulleres derraman o meu Espírito eses días que profetizan. Logo testificou sobre Xesús Nazaret home acreditado por Deus milagres marabillas sinais que Deus fixo entre mans crucificados por medio del homes sen lei, pero Deus resucitouno liberando a agonía da morte porque imposíbel que a morte manteña o control del David dixo sobre: "Vin ao Señor sempre diante de min". el está á miña dereita. Non me sacuderei. Polo tanto, que todo Israel estea seguro disto: Deus fixo a este Xesús a quen ti crucificaches o Señor Mesías (Feitos 2:14-36).

3o parágrafo: Cando a xente oíu isto, a xente quedáronlle de corazón a Pedro aos outros apóstolos: "Irmáns, que imos facer?" Pedro respondeulle: "Arrepentídevos, bautícese a todos os que nomees Xesucristo, perdón dos teus pecados, reciba o don que o Espírito Santo promete para vós, fillos, para todos os que están lonxe, para todos os que o Señor,

noso Deus, chamará". Con moitas outras palabras, advertiulles suplicou que se salven a xeración corrupta. Aqueles mensaxes aceptadas bautizados uns tres mil días engadidos. Dedicáronse á ensinanza dos apóstolos. as posesións daban a quen tiña a necesidade Todos os días seguían reunindo os tribunais do templo rompían o pan casas comían xuntos alegres corazóns sinceros louvando a Deus gozando de favor persoas.

Actos 2:1 E cando chegou o día de Pentecostés, estaban todos xuntos nun mesmo lugar.

O día de Pentecostés, todos os discípulos estaban reunidos nun só lugar.

1. O poder da unidade: como unirse mellora a nosa fe

2. A promesa de Pentecostés: como están dispoñibles para nós os dons de Deus

1. Salmo 133: 1 - Velaquí, que bo e que agradable é para os irmáns vivir xuntos en unidade!

2. Efesios 4:3 - Esforzándose por manter a unidade do Espírito no vínculo da paz.

Actos 2:2 E, de súpeto, veu do ceo un ruído coma de vento forte, e encheu toda a casa onde estaban sentados.

O Espírito Santo encheu a casa cun son do ceo coma un vento forte.

1. O Poder do Espírito Santo

2. O Son do Ceo

1. Ezequiel 37:1-14 - O val dos ósos secos

2. Isaías 11: 1-2 - O Espírito Séptuplo de Deus

Actos 2:3 E apareceronlles unhas linguas feitas coma de lume, e asentouse sobre cada un deles.

O día de Pentecostés, o Espírito Santo descendeu sobre os Apóstolos e apareceu a eles en forma de linguas de lume.

1. O poder do Espírito Santo - Feitos 2:3

2. Os dons do Espírito - Feitos 2:3

1. Xoán 14:26 - Pero o Auxiliar, o Espírito Santo, que o Pai enviará no meu nome, ensinaravos todas as cousas e lembraravos todo o que vos dixen.

2. Isaías 11:2 - E o Espírito do Señor descansará sobre el, o espírito de sabedoría e entendemento, o espírito de consello e forza, o espírito de coñecemento e o temor do Señor.

Actos 2:4 E todos enchéronse do Espírito Santo, e comezaron a falar noutras linguas, segundo o Espírito lles daba a palabra.

Os crentes da igrexa primitiva estaban cheos do Espírito Santo e falaban en linguas.

1. O poder do Espírito Santo na vida dos crentes

2. O don das linguas: un sinal do Espírito Santo

1. Romanos 8:26 Do mesmo xeito, o Espírito axúdanos na nosa debilidade. Non sabemos por que debemos rezar, pero o Espírito mesmo intercede por nós con xemidos que as palabras non poden expresar.

2. Efesios 5:18-19 E non vos emborrachedes de viño, porque iso é libertinaxe, senón cheos do Espírito, dirixíndoos uns a outros con salmos, himnos e cánticos espirituais, cantando e cantando ao Señor co voso corazón.

Actos 2:5 E moraban en Xerusalén xudeus, homes devotos, de todas as nacións de debaixo do ceo.

A pasaxe fala de xudeus de todas as nacións que viven en Xerusalén.

1. A Reunión das Nacións: unidade a través da diversidade

2. A viaxe a Xerusalén: unha peregrinación de fe

1. Amós 9:7 - ? □ Non es para min coma os cuxitas, pobo de Israel?, di o Señor. ? □ ¿ Non fixen subir a Israel da terra de Exipto, e os filisteos de Caftor e os sirios de Quir?

2. Salmo 87: 4-6 - Vou rexistrar a Rahab e Babilonia entre os que me recoñecen??Filistia tamén, e Tiro, xunto con Cux??e dirá: ? □ o seu naceu en Sion.??De feito, de Sion dirase: ? □ o seu e aquel naceron nela, e o propio Altísimo a establecerá.

Actos 2:6 Cando isto se fixo ruído, a xente xuntábase e quedou confundida porque cada un os oía falar na súa lingua.

A multitude quedou abraiada ao escoitar a cada un falar na súa lingua.

1: O poder de Deus non coñece límites e pode transcender as barreiras lingüísticas.

2: Non debemos ter medo de compartir o evanxeo cos demais, aínda que non falemos a mesma lingua.

1: 1 Corintios 13: 1 - "Aínda que falo en linguas de homes e de anxos, e non teño caridade, fíxenme como bronce que soa ou címbalo que tinte".

2: Feitos 10: 34-35 - "Entón Pedro abriu a boca e dixo: En verdade, entendo que Deus non fai acepción de persoas; pero en toda nación quen o teme e fai xustiza, é aceptado con el. "

Actos 2:7 E todos quedaron abraiados e marabillados, dicíndose uns a outros: "Velaí, todos estes que falan non son galegos?

Esta pasaxe describe o asombro da multitude cando os discípulos de Xesús falaban en diferentes idiomas o día de Pentecostés.

1. Velaquí o poder de Deus: celebrando o don de Pentecostés

2. A presencia milagrosa de Xesús: como o Espírito Santo nos concede ousadía

1. Xoán 14:26 - Pero o Avogado, o Espírito Santo, que o Pai enviará no meu nome, ensinaravos todas as cousas e lembraravos todo o que vos dixen.

2. Isaías 28:11-13 - Porque con beizos balbuceantes e outra lingua falará a este pobo. A quen díxolle: Este é o repouso co que podedes facer descansar aos cansados; e este é o refrescante: aínda non quixeron escoitar.

Actos 2:8 E como escoitamos cada un na nosa lingua na que nacemos?

A xente de Pentecostés quedou abraiada ao escoitar aos discípulos falar nas súas linguas nativas.

1. O poder do Espírito Santo: como transcende as barreiras lingüísticas

2. O milagre de Pentecostés: unha renovación da fe en Deus

1. Feitos 10:44-48 ??Pedro? □ Visión dos animais limpos e impuros

2. Xoel 2:28-32 ??A promesa do Espírito Santo para todas as persoas

Actos 2:9 partos, medos e elamitas, e os habitantes de Mesopotamia, de Xudea e de Capadocia, no Ponto e en Asia,

Esta pasaxe describe os moitos grupos de persoas presentes na multitude reunida o Día de Pentecostés.

1. A diversidade da igrexa de Deus: como as diferentes nacións e culturas poden unirse en unidade e amor.

2. O poder do Espírito Santo: como o Espírito Santo pode reunir persoas de todas as orixes.

1. Gálatas 3:28 - "Non hai nin xudeu nin grego, non hai escravo nin libre, non hai home nin muller, porque todos vós sodes un en Cristo Xesús".

2. Apocalipse 7:9 - "Despois disto vin, e velaquí, unha gran multitude, que ninguén podía contar, de todas as nacións, tribus, pobos e linguas, púxose diante do trono e diante do Cordeiro. "

Actos 2:10 Frixia e Panfilia, en Exipto, e nas partes de Libia preto de Cirene, e os estranxeiros de Roma, xudeus e prosélitos,

Esta pasaxe refírese á difusión do evanxeo a moitas partes diferentes do mundo, incluíndo Frixia, Panfilia, Exipto, Libia e Roma.

1. Comprender o poder do Evanxeo - Como a Boa Nova de Xesucristo atravesa o globo

2. Chegar aos non alcanzados - Como podemos levar o Evanxeo a todos os recunchos do mundo

1. Mateo 28:16-20 - A Gran Comisión

2. Romanos 10:14-17 - Como chega a fe ao escoitar a Palabra de Deus

Actos 2:11 Cretas e árabes, escoitamos falar nas nosas linguas as marabillosas obras de Deus.

O pobo de Creta e árabe escoitaron aos discípulos de Xesús falar na súa propia lingua sobre as marabillosas obras de Deus.

1. O poder do Evanxeo para chegar a todas as persoas

2. O milagre da linguaxe: a ferramenta de unificación de Deus

1. Feitos 10:34-35 ? , Peter comezou a falar: ? Agora dáse conta do certo que é que Deus non mostra favoritismo, senón que acepta de todas as nacións a quen lle teme e fai o correcto. €?

2. Isaías 66:18-19 ? ou coñezo as súas obras e os seus pensamentos, e veño reunir todas as nacións e linguas. E virán e verán a miña gloria, e porei un sinal entre eles.

Actos 2:12 E todos quedaron abraiados e dubidando, dicíndose uns a outros: Que quere dicir isto?

Esta pasaxe describe a reacción da xente de Xerusalén ao escoitar aos discípulos falar

noutras linguas.

1) O poder do Espírito Santo: como o Espírito Santo pode transformarnos

2) A importancia da apertura e receptividade a Deus

1) Feitos 2:1-4 - Cando chegou o día de Pentecostés, estaban todos xuntos nun só lugar. E, de súpeto, veu do ceo un son coma o ruído dun vento forte, e encheu toda a casa onde estaban sentados. E apareceronlles linguas coma de lume, repartidas e apoiadas sobre cada un deles. E todos enchéronse do Espírito Santo e comezaron a falar noutras linguas, segundo o Espírito lles daba a palabra.

2) Xoán 14:16-17 - E rogarei ao Pai, e daravos outro conselleiro, para que estea convosco para sempre, o Espírito da verdade, a quen o mundo non pode recibir, porque nin o ve nin o coñece. ; coñéceo, porque habita contigo e estará en ti.

Actos 2:13 Outros mofándose dicían: Estes homes están cheos de viño novo.

O pobo mofábase dos apóstolos, dicindo que estaban borrachos.

1: En tempos de oposición e burla, permaneza firme na nosa fe.

2: Non te deixes influenciar polas opinións dos demais, senón que déixate guiar pola nosa fe en Deus.

1: Gálatas 6:9 - E non nos cansemos de facer o ben, porque no seu momento segaremos, se non desfallecemos.

2: Filipenses 4:13 - Podo facer todas as cousas por medio de Cristo que me fortalece.

Actos 2:14 Pero Pedro, ergueuse cos once, ergueu a voz e díxolles: Homes de Xudea, e todos os que morades en Xerusalén, coñezades isto e escoitade as miñas palabras.

Pedro queda xunto aos outros once discípulos e diríxese á xente de Xerusalén, chamándolles a escoitar as súas palabras.

1. O poder das palabras de Pedro: como unha voz pode cambiar o curso da historia

2. A importancia de escoitar: facer caso da mensaxe da Escritura

1. Mateo 28:18-20 - E veu Xesús e díxolles: ? □ Dáronme toda a autoridade no ceo e na terra. Id, pois, e facede discípulos a todas as nacións, bautizándoos no nome do Pai e do Fillo e do Espírito Santo, ensinándolles a observar todo o que vos mandei. E velaquí, estou contigo sempre, ata a fin dos tempos.??

2. Actos 1:8 - Pero recibiredes poder cando o Espírito Santo chegue sobre vós, e seredes as miñas testemuñas en Xerusalén e en toda Xudea e Samaria, e ata o fin da terra.

Actos 2:15 Porque estes non están borrachos, como pensades, xa que é a terceira hora do día.

A xente da multitude non estaba bébeda, como algúns supoñían, porque era só a terceira hora do día.

1. A importancia da contención

2. O poder da percepción

1. Proverbios 23:20-21 - Non esteas entre os bebedores de viño; entre comedores de carne alborotados: Porque o borracho e o glotón chegarán á pobreza, e a somnolencia vestirá de farrapos ao home.

2. 1 Pedro 4:3-4 - Pois o tempo pasado da nosa vida pode ser suficiente para que fixemos a vontade dos xentís, cando andabamos en lascivia, luxurias, exceso de viño, festas, banquetes e idolatrías abominables: parécenlles estraño que non corrades con eles ata o mesmo exceso de motín, falando mal de vós.

Actos 2:16 Pero isto é o que falou o profeta Xoel;

Esta pasaxe describe o cumprimento da profecía do profeta Xoel.

1. A Palabra de Deus é sempre verdadeira: un exame do cumprimento da profecía de Xoel

2. O poder e a precisión da profecía: como se cumpre a Palabra de Deus

1. Xoel 2:28-32

2. Isaías 55:10-11

Actos 2:17 E acontecerá que nos últimos días, di Deus, derramarei do meu Espírito sobre toda carne; e os teus fillos e as túas fillas profetizarán, e os teus mozos terán visións e os teus vellos. soñará soños:

Deus promete derramar o seu Espírito sobre todas as persoas nos últimos días, para que as persoas de todas as idades poidan experimentar visións e soños.

1: A promesa de Deus de derramar o seu Espírito

2: Experimentando a Deus a través de visións e soños

1: Xoel 2:28-29 - E acontecerá despois que derramarei o meu espírito sobre toda carne; e os teus fillos e as túas fillas profetizarán, os teus vellos soñarán soños, os teus mozos terán visións.

2: Xoán 10:10 - O ladrón só vén para roubar, matar e destruír; Vin para que teñan vida, e a teñan plenamente.

Actos 2:18 E sobre os meus servos e as miñas criadas derramarei o meu Espírito naqueles días; e profetizarán:

O Espírito Santo será derramado sobre todos os crentes, permitíndolles profetizar.

1: Como o Espírito Santo nos capacita para servir a Deus

2: Experimentando o poder do Espírito Santo a través da profecía

1: Lucas 11:13 - "Entón, se vós, que sodes malos, sabedes dar bos agasallos aos vosos fillos, canto máis o Pai celestial dará o Espírito Santo aos que llo pidan!"

2: Xoán 14:26 - "Pero o Auxiliador, o Espírito Santo, que o Pai enviará no meu nome, ensinaravos todas as cousas e lembraravos todo o que vos dixen".

Actos 2:19 E farei marabillas no ceo arriba, e sinais abaixo na terra; sangue, lume e vapor de fume:

A pasaxe fala do poder de Deus para mostrar milagres no ceo e na terra a través do sangue, o lume e o fume.

1: Deus é capaz de facer cousas incribles

2: Cre nos milagres de Deus

1: Isaías 40:31 "Pero os que esperan no Señor renovarán as súas forzas; subirán con ás como aguias; correrán e non se cansarán; andarán e non desfallecerán".

2: Hebreos 11:6 "Pero sen fe é imposible agradarlle, porque o que se achega a Deus ten que crer que é, e que é o galardón dos que o buscan con dilixencia".

Actos 2:20 O sol converterase en tebras e a lúa en sangue, antes de que veña ese día grande e notable do Señor.

O sol e a lúa escureceranse antes do Día do Señor.

1. O poder de Deus - Examinando a advertencia do profeta Xoel sobre o día do Señor

2. A vinda do Señor - Comprender o significado do Sol e da Lúa nos tempos finais

1. Xoel 2:31 - "O sol converterase en tebras e a lúa en sangue, antes de que veña o día grande e terrible do Señor".

2. Apocalipse 6: 12-14 - "E vin cando abriu o sexto selo, e velaquí, houbo un gran terremoto; e o sol púxose negro como saco de pelo, e a lúa tornouse como sangue; as estrelas do ceo caeron á terra, como unha figueira bota os seus figos prematuros, cando é sacudida por un vento forte".

Actos 2:21 E acontecerá que todo aquel que invoque o nome do Señor será salvo.

Todo aquel que invoque o nome do Señor será salvo.

1. O poder da loanza: invocando o nome do Señor

2. A promesa de salvación: confiar no nome do Señor

1. Romanos 10:13 - "Todo aquel que invoque o nome do Señor será salvo".

2. Salmos 116:13 - "Tomarei o cáliz da salvación e invocarei o nome do Señor".

Actos 2:22 Vós homes de Israel, escoitade estas palabras; Xesús de Nazaret, un home aprobado por Deus entre vós por milagres, marabillas e sinais, que Deus fixo por el no medio de vós, como vós mesmos sabedes:

Xesús de Nazaret, un home aprobado por Deus, fixo entre o pobo de Israel milagres, prodixios e sinais que eles coñeceron e foron testemuñas.

1. Os milagres de Xesús: un testemuño da súa divindade

2. Significado dos signos e marabillas na Biblia

1. Mateo 11:2-6 - O Testemuño de Xoán Bautista

2. Mateo 12:38-42 - Sinal de Xesús do profeta Xonás

Actos 2:23 A el, sendo liberado polo decidido consello e a presciencia de Deus, tomastes, e con mans malvadas o crucificaches e mataste.

A crucifixión de Xesús foi un acto determinado por Deus.

1. A soberanía de Deus na crucifixión de Xesús

2. O último sacrificio de Xesús

1. Isaías 53:10 - "Pero o Señor quixo machucarlle; púxoo en pena, cando ofrezas a súa alma en ofrenda polo pecado".

2. Romanos 8:28 - "E sabemos que todas as cousas colaboran para o ben dos que aman a Deus, dos que son chamados segundo o seu propósito".

Actos 2:24 a quen Deus resucitou, soltando as dores da morte, porque non era posible que el fose retido.

Deus resucitou a Xesús e liberouno das presas da morte, que non podían suxeitalo.

1: Deus é o poder supremo, e só El ten a autoridade para devolver á vida aos mortos.

2: A resurrección de Xesús é un sinal do inmenso amor de Deus por nós, e un recordatorio de que podemos ter fe nel en todas as situacións.

1: Xoán 11:25-26 - Díxolle Xesús: son a resurrección e a vida. Quen cre en min, aínda que morra, vivirá, e todo aquel que vive e crea en min, non morrerá nunca.

2: Romanos 8:11 - Se o Espírito do que resucitou a Xesús dos mortos habita en vós, o que resucitou a Cristo Xesús dos mortos tamén dará vida aos vosos corpos mortais polo seu Espírito que habita en vós.

Actos 2:25 Porque David fala sobre el: "Vía sempre ao Señor diante da miña cara, porque está á miña dereita, para que non me conmove".

David previu que o Señor estaba sempre diante do seu rostro e que non se movería.

1. Saber que Deus está connosco: como atopar forza e coraxe en tempos difíciles

2. A presenza infalible de Deus: confiar na forza de Deus para superar os desafíos

1. Salmos 16:8 - ? puxeron o Señor sempre diante de min; porque está á miña dereita, non me estremecerei.??

2. Isaías 41:10 - ? non oides, porque estou contigo; non te espantes, porque eu son o teu Deus; Fortalecerei, axudarei, sustentareite coa miña dereita xusta.??

Actos 2:26 Por iso alegrouse o meu corazón e alegrouse a miña lingua; ademais a miña

carne descansará na esperanza:

A alegría da salvación trae esperanza e alegría ao corazón do crente.

1: Alegrámonos coa esperanza da salvación

2: A alegría dun corazón salvado

1: Romanos 5:1-5 - Polo tanto, xa que fomos xustificados pola fe, temos paz con Deus por medio do noso Señor Xesucristo. Por el tamén conseguimos o acceso por fe a esta graza na que estamos, e nos alegramos na esperanza da gloria de Deus.

2: Colosenses 1:27 - Para eles Deus escolleu facer coñecer o grande que son entre os xentís as riquezas da gloria deste misterio, que é Cristo en vós, a esperanza da gloria.

Actos 2:27 Porque non deixarás a miña alma no inferno, nin permitirás que o teu Santo vexa corrupción.

Deus non deixará ao seu pobo no inferno, senón que lle traerá a redención.

1: Deus é misericordia, amor e perdón.

2: Deus non abandona o seu pobo.

1: Romanos 8:28 - E sabemos que todas as cousas colaboran para o ben dos que aman a Deus, dos que son chamados segundo o seu propósito.

2: 1 Pedro 1: 3-5 - Bendito sexa o Deus e Pai do noso Señor Xesús Cristo, que segundo a súa misericordia abundante nos enxendrou de novo para unha esperanza viva pola resurrección de Xesucristo de entre os mortos, para unha herdanza incorruptible , e inmaculado, e que non se esvaece, reservado no ceo para vós, que sodes gardados polo poder de Deus mediante a fe para a salvación lista para ser revelada no último tempo.

Actos 2:28 Fíxome coñecer os camiños da vida; farásme cheo de gozo co teu rostro.

Os modos de vida dannos a coñecer pola presenza de Deus.

1: Alegría a través do rostro do Señor

2: Atopar a dirección a través da presenza de Deus

1: Salmos 27:4? □ Ningunha cousa que pesei do Señor, que buscarei; para habitar na casa do Señor todos os días da miña vida, para contemplar a beleza do Señor e para indagar no seu templo.

2: Isaías 58:11 ? □ e o Señor te guiará continuamente, saciará a túa alma na seca, e engordará os teus ósos, e serás coma un xardín regado e coma unha fonte de auga, cuxas augas non faltan.

Actos 2:29 Homes e irmáns, permíteme falarvos libremente do patriarca David, que está morto e enterrado, e o seu sepulcro está connosco ata hoxe.

O apóstolo Pedro diríxese á multitude de Xerusalén para compartir que o patriarca David está morto e enterrado, coa súa tumba aínda presente nos seus días.

1. O poder da morte: o exemplo de David

2. O legado da fe: lembrando aos patriarcas

1. 2 Samuel 7:12-13 - Cando se cumpran os teus días e te deites cos teus pais, levantarei despois de ti a túa descendencia, que sairá do teu corpo, e establecerei o seu reino.

2. Salmo 16:8-11 - Puxen ao Señor sempre diante de min; porque está á miña dereita, non me estremecerei. Por iso o meu corazón alégrase e todo o meu ser se alegra; a miña carne tamén habita segura. Porque non abandonarás a miña alma ao Xeol, nin deixarás que o teu santo vexa corrupción.

Actos 2:30 Por iso, sendo un profeta, e sabendo que Deus lle xurou con xuramento que do froito dos seus lombos, segundo a carne, levantaría a Cristo para sentar no seu trono;

David sabía a través da profecía que Deus prometera levantar a Cristo dos seus descendentes segundo a carne para sentar no seu trono.

1. A promesa do trono de Cristo: o plan de redención inmutable de Deus

2. O poder da profecía: como David sabía da vinda de Cristo

1. Salmo 132:11 "O Señor xurou a verdade a David; non se apartará del; do froito do teu corpo porei sobre o teu trono".

2. Hebreos 7:14 "Porque é evidente que o noso Señor xurdiu de Xudá, da que Moisés non falou nada sobre o sacerdocio".

Actos 2:31 El, ao ver isto antes, falou da resurrección de Cristo, que a súa alma non quedou no inferno, nin a súa carne viu corrupción.

A resurrección de Cristo foi predita polas Escrituras, e a súa alma non quedou no inferno nin a súa carne viu corrupción.

1. Xesús resucitou: a vitoria da vida sobre a morte

2. A resurrección de Xesús: o poder de Deus sobre o pecado e a morte

1. Salmo 16:10 ? □ ou non deixarás a miña alma no inferno; tampouco permitirás que o teu Santo vexa corrupción.??

2. Isaías 25:8 ? □ e vai tragar a morte na vitoria; e o Señor Deus enxugará as bágoas de todos os rostros.

Actos 2:32 Deus resucitou a este Xesús, do que todos somos testemuñas.

A Resurrección de Xesucristo é unha realidade que é testemuñada por todos.

1. A Inconfundible Realidade da Resurrección de Xesús

2. A esperanza e a alegría da resurrección de Xesús

1. 1 Corintios 15:14-17 - E se Cristo non resucitou, a nosa predicación é baleira, e tamén a túa fe.

2. Romanos 4:25 - Quen foi entregado polas nosas ofensas, e resucitou para a nosa

xustificación.

Actos 2:33 Por iso, sendo exaltado á dereita de Deus, e recibindo do Pai a promesa do Espírito Santo, derramou isto que agora ves e escoitades.

Xesucristo, sendo exaltado por Deus, recibiu do Pai a promesa do Espírito Santo e derramou os dons do Espírito, que a xente daquela podía ver e escoitar.

1. As promesas de Deus son verdadeiras e fiables

2. O Poder do Espírito Santo

1. Romanos 8:14-16 - "Porque todos os que son guiados polo Espírito de Deus son fillos de Deus. Porque non recibiches o espírito de escravitude para caer de novo no medo, senón que recibiches o Espírito de adopción como fillos. , por quen clamamos, ? bba! Pai!??O Espírito mesmo dá testemuño co noso espírito de que somos fillos de Deus".

2. Efesios 1:13-14 - "Nel tamén vós, cando escoitaches a palabra da verdade, o evanxeo da túa salvación, e crestes nel, fomos selados co Espírito Santo prometido, que é a garantía da nosa herdanza ata adquirimos a posesión del, para eloxio da súa gloria".

Actos 2:34 Porque David non subiu aos ceos, pero el mesmo di: "O Señor díxolle ao meu Señor: Senta á miña dereita.

En Feitos 2:34, Pedro cita o Salmo 110:1 para probar a resurrección de Xesucristo.

1. A autoridade de Cristo: probada polas Escrituras

2. O poder da resurrección: unha esperanza para todos nós

1. Salmo 110: 1 - O Señor díxolle ao meu Señor: Senta á miña dereita

2. Filipenses 2: 9-11 - Por iso Deus exaltouno e deulle un nome que está por riba de todo nome.

Actos 2:35 Ata que faga dos teus inimigos o estrado dos teus pés.

Esta pasaxe de Feitos 2:35 é unha cita do Salmo 110:1, que fala do poder de Deus para facer dos seus inimigos un estrado debaixo dos pés do seu pobo.

1. O poder de Deus para facer dos inimigos un escabel

2. De pé nas promesas de Deus

1. Salmo 110: 1 - O Señor díxolle ao meu Señor: "Séntate á miña dereita, ata que poña aos teus inimigos o estrado dos teus pés".

2. Romanos 16:20 - O Deus da paz pronto esmagará a Satanás baixo os teus pés. A graza do noso Señor Xesús estea contigo.

Actos 2:36 Por iso, que toda a casa de Israel saiba con certeza que a ese mesmo Xesús, a quen vós crucificaches, Deus fixo Señor e Cristo.

Deus declarou que Xesús tanto Señor como Cristo e que a casa de Israel debería saber.

1: Xesús: Señor e Cristo - Quen é?

2: Xesús: O Crucificado - Por que é Señor e Cristo?

1: Filipenses 2: 9-11 - Por iso Deus exaltouno ata o lugar máis alto e deulle o nome que está por riba de todo nome, 10 para que no nome de Xesús todo xeonllo se dobrase, no ceo, na terra e debaixo da terra. 11 e toda lingua recoñece que Xesucristo é o Señor, para a gloria de Deus Pai.

2: Colosenses 1:15-20 - El é a imaxe do Deus invisible, o primoxénito de toda a creación. 16 Porque por el foron creadas todas as cousas, no ceo e na terra, visibles e invisibles, sexan tronos ou dominios ou gobernantes ou autoridades? Todas as cousas foron creadas por el e para el. 17 E el está antes de todas as cousas, e nel todas as cousas mantéñense. 18 E el é a cabeza do corpo, a igrexa. El é o principio, o primoxénito de entre os mortos, para que en todo sexa preeminente. 19Porque nel quixo habitar toda a plenitude de Deus, 20e por el reconciliar consigo todas as cousas, tanto na terra coma no ceo, facendo a paz co sangue da súa cruz.

Actos 2:37 E cando oíron isto, quedaron nerviosos e dixéronlle a Pedro e ao resto dos apóstolos: "Irmáns, que imos facer?

O pobo estaba profundamente emocionado e preguntou aos apóstolos que debían facer.

1. O poder da palabra: como nos move o evanxeo

2. Respondendo á chamada da fe: o que debemos facer cando escoitamos a boa nova

1. Isaías 55:11 - Así será a miña palabra que sae da miña boca: non volverá a min vacía, senón que cumprirá o que eu queira, e prosperará no que a enviei.

2. Santiago 1:22-24 - Pero sexades facedores da palabra, e non só oíntes, enganándovos a vós mesmos. Porque se alguén é oínte da palabra e non o fai, parécese a un home que contempla o seu rostro natural nun espello: pois vese a si mesmo e vaise, e enseguida esquece o tipo de home que era.

Actos 2:38 Entón Pedro díxolles: "Arrepentídevos e bautícese cada un de vós no nome de Xesucristo para a remisión dos pecados, e recibiredes o don do Espírito Santo".

Pedro ordena á xente que se arrepinta e se bautice no nome de Xesucristo para a remisión dos pecados, e recibirán o don do Espírito Santo.

1: O poder do arrepentimento e do bautismo

2: A importancia de recibir o don do Espírito Santo

1: Mateo 3:13-17 - Xesús é bautizado por Xoán o Bautista

2: 2 Corintios 5:17 - Polo tanto, se alguén está en Cristo, é unha nova creación; o vello pasou, o novo chegou.

Actos 2:39 Porque a promesa é para vós, para os vosos fillos e para todos os que están de lonxe, para cantos chame o Señor, noso Deus.

A promesa do Señor é para todos aqueles que El chama, tanto preto como lonxe.

1: ? ¿ Od? □ Promesa de Salvación??

2: ? ¿ Od? □ Call of Grace??

1: Romanos 10:14-15 - Como entón invocarán a aquel en quen non creron? E como van a crer naquel de quen nunca escoitaron? E como van a escoitar sen que alguén predique? E como van a predicar se non son enviados?

2: Isaías 55:6-7 - Busca ao Señor mentres o atopan; chámao mentres está preto; que o impío abandone o seu camiño, e o inxusto os seus pensamentos; que volva ao Señor, para que teña compaixón del, e do noso Deus, porque perdoará en abundancia.

Actos 2:40 E con moitas outras palabras testificou e exhortou, dicindo: Salvevos desta xeración perversa.

Pedro exhorta ao pobo a salvarse da xeración malvada.

1. Vivir nun mundo inxusto: como non seguir á multitude

2. Chamada de Deus ao arrepentimento: como ser salvado da maldade

1. Salmo 1: 1-2 - Benaventurado o home que non camiña no consello dos impíos, nin se interpón no camiño dos pecadores, nin se senta no asento dos burladores.

2. Tito 2:11-14 - Porque a graza de Deus apareceu, traendo salvación para todas as persoas, adestrando-nos para renunciar á impiedade e ás paixóns mundanas, e a vivir unha vida autocontrolada, recta e piadosa na época actual.

Actos 2:41 Entón os que recibiron a súa palabra foron bautizados, e ese día engadíronlles unhas tres mil almas.

A igrexa primitiva acolleu aos novos conversos e bautizounos, o que provocou un aumento no seu número dunhas tres mil almas.

1. A importancia de acoller aos novos crentes

2. O poder do bautismo

1. Mateo 28: 19-20 - Id, pois, e ensinade a todas as nacións, bautizándoas no nome do Pai, e do Fillo e do Espírito Santo.

20 Ensinándolles a observar todas as cousas que vos mandei: e velaquí, estou convosco sempre, ata o fin do mundo. Amén.

2. Romanos 10:8-10 - Pero que di? A palabra está preto de ti, mesmo na túa boca e no teu corazón: é dicir, a palabra de fe, que predicamos;

9 Que se confesas coa túa boca ao Señor Xesús e cres no teu corazón que Deus o resucitou de entre os mortos, serás salvo.

10 Porque co corazón o home cre para a xustiza; e coa boca confesase para a salvación.

Actos 2:42 E permaneceron firmes na doutrina dos apóstolos e na comunión, e no partimento do pan e nas oracións.

A igrexa primitiva dedicouse a aprender as ensinanzas dos apóstolos, a comunión, a partición do pan e a oración.

1. A fundación da Igrexa: Devoción ás Ensinanzas dos Apóstolos

2. O poder da confraternización: experimentar a bendición da pertenza

1. Colosenses 3:16 Que a palabra de Cristo habite en vós abundantemente en toda sabedoría; ensinándose e amonestándose uns a outros con salmos e himnos e cánticos espirituais, cantando con graza no voso corazón ao Señor.

2. Hebreos 10:24-25 E considerémonos uns aos outros para provocarnos ao amor e ás boas obras: non abandonando a reunión de nós mesmos, como é a costume dalgúns; pero exhortándonos uns a outros: e tanto máis, canto vedes que se achega o día.

Actos 2:43 E o medo veu sobre toda alma, e moitos prodixios e sinais foron feitos polos apóstolos.

O medo estendeuse polo pobo mentres os apóstolos realizaban moitos sinais e marabillas milagrosas.

1. O poder dos milagres: demostrando a autoridade de Deus

2. Afrontar o medo: superar a ansiedade e a preocupación en tempos difíciles

1. Hebreos 2:3-4 - Como escaparemos, se descoidamos a salvación tan grande; que ao principio comezou a ser falado polo Señor, e foi confirmado a nós polos que o escoitaron.

4. 2 Corintios 12:9 - E díxome: A miña graza é suficiente para ti, porque a miña forza perfecciona na debilidade. Por iso, moi felizmente me gloriarei nas miñas enfermidades, para que o poder de Cristo descanse sobre min.

Actos 2:44 E todos os que crían estaban xuntos e tiñan todas as cousas en común;

Os crentes compartían todos os seus bens entre eles.

1. O poder da xenerosidade

2. A Beleza da Comunidade

1. Feitos 4:32 - ? □ O número total dos que crían eran dun só corazón e alma, e ninguén dixo que calquera das cousas que lle pertencían era súa, pero tiñan todo en común.

2. 1 Corintios 13:4-7 - ? □ ove é paciente e amable; o amor non envexa nin presume; non é arrogante nin groseiro. Non insiste á súa maneira; non é irritable nin resentido; non se alegra co mal, senón que se alegra coa verdade. O amor soporta todas as cousas, cre todas as cousas, todo espera, todo soporta.

Actos 2:45 E venderon os seus bens e os seus bens, e repartíronos entre todos, segundo o necesitaba cada un.

A xente da igrexa cristiá primitiva compartía as súas posesións entre si para satisfacer as necesidades dos membros da comunidade eclesiástica.

1. O poder da xenerosidade na comunidade cristiá

2. Coidar uns aos outros na Igrexa

1. Gálatas 6:2 - Cargade uns as cargas dos outros, e cumprir así a lei de Cristo.

2. 1 Xoán 3:17 - Pero se alguén ten os bens do mundo e ve o seu irmán necesitado, pero pecha o seu corazón contra el, como permanece nel o amor de Deus?

Actos 2:46 E eles, perseverando todos os días unidos no templo, e partindo o pan de casa en casa, comían a súa comida con alegría e soidade de corazón.

A igrexa primitiva continuou reunindose no templo e compartindo comidas entre si con alegría e unidade.

1: Debemos esforzarnos por vivir as nosas vidas en unidade, igual que a igrexa primitiva.

2: Celebrar a nosa fe entre nós dános alegría e fortalece a nosa fe.

1: Efesios 4:3, ? □ facendo todo o esforzo para manter a unidade do Espírito a través do vínculo da paz.

2: Salmo 133:1, ? □ ehh, que bo e que agradable é que os irmáns habiten xuntos en unidade!

Feitos 2:47 Loando a Deus e tendo graza con todo o pobo. E o Señor engadiu á igrexa todos os días os que deberían ser gardados.

O Señor foi loado polo pobo e foi favorecido por eles. Como resultado, o Señor engadiu á igrexa diariamente os que foron gardados.

1: Debemos sempre louvar ao Señor e ser favorecidos por El.

2: Debemos esforzarnos por ser gardados e ser engadidos á igrexa diariamente.

1: Salmos 103: 1-2 "Bendice ao Señor, oh miña alma, e todo o que hai dentro de min, bendiga o seu santo nome! Bendiga ao Señor, alma miña, e non esquezas todos os seus beneficios".

2: Actos 3:19 "Arrepentídevos, pois, e convértete, para que os teus pecados sexan borrados, para que veñan tempos de refresco da presenza do Señor".

Feitos 3 relata Pedro curando a un mendigo coxo e o seu sermón posterior no pórtico de Salomón.

1o Parágrafo: O capítulo comeza con Pedro e Xoán indo ao templo no momento da oración. Atópanse cun home coxo de nacemento, que estaba sendo levado ata a porta do templo chamada Fermosa, onde o poñían todos os días a mendigar aos que entraban nos atrios do templo. Cando viu a Pedro e a Xoán a punto de entrar, pediulles cartos. Pero Pedro mirou directamente para el, igual que Xoán. Entón Pedro dixo: "Non teño prata nin ouro, pero o que teño douche. No nome de Xesucristo de Nazaret, anda". Levalo coa man dereita axudouno a levantar ao instante os pés os nocellos fíxose fortes comezou a andar e logo foi con eles aos patios do templo camiñando saltando loubando a Deus (Feitos 3:1-8).

2º parágrafo: Toda a xente vírono camiñar loubando a Deus recoñeceuno o mesmo home que usaba sentarse a mendigar. Fermosa Porta encheronse de marabilla ocorreu o asombro. Ao ver a oportunidade, Pedro dirixiuse á multitude explicando que non foi polo seu propio poder ou por piedad que fixeran camiñar a este home, senón por fe. en nome de Xesús, a quen Deus glorificou a quen entregaran, renegou diante de Pilato aínda que decidira liberalo, renegou o Santo Xusto pediu que o asasino fose liberado, matou o autor da vida, pero Deus resucitou a quen testemuñas (Feitos 3:9-15).

3o parágrafo: é o nome e a fe de Xesús que vén a través del o que curou completamente a este home como todos poden ver claramente. Agora os irmáns saben que actuaron de ignorancia os teus líderes, pero deste xeito Deus cumpriu o que predixo a través de todos os profetas, dicindo que o seu Mesías sufriría, así que arrepentírase, os pecados borrados, poden vir refrescantes. O Señor pode enviar ao Mesías xa designado para ti. porque Deus restaure todo como prometeu hai tempo polos seus santos profetas (Feitos 3:16-21). Continúa o seu sermón facendo referencia a Moisés Samuel, outros profetas que falaron estes días, e concluíndo: "Sodes os herdeiros dos profetas do pacto que Deus fixo cos teus antepasados cando dixo Abraham: "Por medio da túa descendencia todos os pobos serán bendicidos". Cando Deus levantou ao seu servo enviou primeiro a bendicir, apartando cada un dos camiños malvados" (Feitos 3:22-26).

Actos 3:1 Pedro e Xoán subiron xuntos ao templo á hora da oración, que era a hora nove.

Pedro e Xoán foron ao templo á hora nove para rezar.

1. A importancia da oración e da dedicación a Deus.

2. O poder da fe e como pode mover montañas.

1. 1 Tesalonicenses 5:17 - Ora sen cesar.

2. Mateo 17:20 - Díxolles: "Por mor da vosa pouca fe. Pois en verdade dígovos: se tedes

fe coma un gran de mostaza, dirás a este monte: "Móvete de aquí para alá", e moverase, e nada che será imposible".

Actos 3:2 E levaron un home coxo dende o ventre da súa nai, a quen deitaban todos os días á porta do templo chamado Fermoso, para pedir esmola aos que entraban no templo;

Un home que levaba coxo dende o seu nacemento foi levado ata unha porta do templo chamada Fermosa, onde pediu esmola aos que entraban no templo.

1. O poder da fe: como Deus cura aos fieis

2. O poder da compaixón: como podemos marcar a diferenza

1. Lucas 4:18-19 - "O Espírito do Señor está sobre min, porque me unxiu para predicar o evanxeo aos pobres; Envioume a curar os quebrantados de corazón, a predicarlles a liberación aos cativos, e aos cegos a vista, para deixar en liberdade aos machucados".

2. Romanos 8:28 - "E sabemos que todas as cousas colaboran para o ben dos que aman a Deus, dos que son chamados segundo o seu propósito".

Feitos 3:3 Quen, ao ver a Pedro e a Xoán a punto de entrar no templo, pediu unha esmola.

O home do templo pediu a Pedro e a Xoán unha esmola.

1. O poder da xenerosidade: comprender a bendición de dar

2. Aprender a confiar en Deus en tempos de necesidade

1. Mateo 6: 19-21 "Non acumuledes tesouros na terra, onde a polilla e a ferruxe destrúen e onde os ladróns entran e rouban, senón que amañedes tesouros no ceo, onde nin a polilla nin a ferruxe destrúen e onde os ladróns. non entrar e roubar. Porque onde está o teu tesouro, alí estará tamén o teu corazón.

2. Lucas 6:38 "Dá, e darache. Boa medida, presionada, axitada, atropelando, poñerase no colo. Porque coa medida que uses, volverás a medir.

Actos 3:4 E Pedro, fixando os seus ollos nel con Xoán, dixo: Míranos.

A pasaxe describe a Pedro e Xoán mirando atentamente a un home.

1. "Míranos: o poder das miradas intencionadas"

2. "A forza da unión: uníndose dunha ollada"

1. "Deixa que os teus ollos miren cara diante; fixa a túa mirada directamente diante de ti". — Proverbios 4:25

2. "Non mires ao teu redor á dereita nin á esquerda; mantén o teu pé do mal". — Proverbios 4:27

Actos 3:5 E fixo caso deles, esperando recibir algo deles.

Un home veu a Pedro e Xoán esperando recibir algo deles.

1. O poder da xenerosidade: aprender a dar sen esperar nada a cambio.

2. O poder da fe: poñendo a túa confianza en Deus para cubrir todas as túas necesidades.

1. Santiago 1:17 - Todo don bo e todo don perfecto é de arriba, e descende do Pai das luces, con quen non hai variabilidade nin sombra de cambio.

2. 2 Corintios 9:10-11 - Agora ben, o que dá semente ao sementador, dálle o pan para o teu alimento, multiplica a túa semente sementada e aumenta os froitos da túa xustiza; Sendo enriquecido en todo para toda abundancia, que por medio de nós provoca acción de grazas a Deus.

Actos 3:6 Entón Pedro dixo: "Non teño prata nin ouro; pero o que teño eu douche: no nome de Xesucristo de Nazaret levántate e camiña.

Pedro cura a un coxo proclamando o nome de Xesucristo de Nazaret.

1. O poder do nome de Xesús: experimentando os milagres de Deus a través de Cristo

2. Xesús: a fonte da vida e da cura

1. Xoán 14:12 - "En verdade, en verdade, dígovos que quen cre en min tamén fará as obras que eu fago; e fará maiores que estas, porque vou ao Pai".

2. Mateo 8:3 - "E Xesús estendeu a man e tocouno, dicindo: "Quero; quede limpo." E inmediatamente a súa lepra quedou limpa".

Actos 3:7 E colleuno pola man dereita e levantouno; e inmediatamente os seus pés e os seus nocellos cobraron forza.

O home foi curado polo poder de Xesús e puido levantarse.

1: O poder de Xesús cura

2: A forza inesperada da fe

1: Mateo 9:2 - E velaquí, trouxéronlle un paralítico, deitado nunha cama; e Xesús, vendo a súa fe, díxolle ao paralítico: Fillo, ánimo; os teus pecados sexan perdoados.

2: Actos 10:38 - Como Deus unxiu a Xesús de Nazaret co Espírito Santo e con poder: quen andaba facendo o ben e curando a todos os oprimidos polo demo; pois Deus estaba con el.

Actos 3:8 E ergueuse de un salto e andou, e entrou con eles no templo, camiñando, saltando e louvando a Deus.

O lisiado de nacemento foi curado e puido estar de pé e camiñar, e entrou no templo con alegría e loanza.

1. O poder da loanza - Como louvar a Deus pode traer cura e alegría.

2. Superar a adversidade - Como a fe e a coraxe poden producir resultados sorprendentes.

1. Xoán 14:12-14 - Confiar en Xesús trae paz e gozo sobrenatural.

2. Salmo 34: 1-4 - Loar a Deus trae cura e paz.

Actos 3:9 E todo o pobo o viu camiñar e louvar a Deus:

Un home que fora coxo foi curado e foi visto camiñando e louvando a Deus.

1. O poder do eloxio: animar aos demais a agradecer en todas as situacións

2. Os milagres de Deus: experimentando a súa cura e restauración

1. Salmo 34: 1-3 - Bendicirei ao Señor en todo momento; a súa loanza estará sempre na miña boca.

2. Hebreos 13:15 - A través del, ofrecemos continuamente un sacrificio de loanza a Deus, é dicir, o froito dos beizos que recoñecen o seu nome.

Actos 3:10 E souberon que era el quen estaba sentado para pedir esmola na Porta Fermosa do templo;

Un home que estaba sentado fóra das portas do templo pedindo esmola foi milagrosamente curado por Pedro e Xoán, deixando á xente que o rodeaba chea de asombro e asombro.

1. O poder dos milagres: a cura milagrosa de Xesús

2. Contemplando as marabillas de Deus no cotián

1. Mateo 9:35 - "Xesús percorreu todas as cidades e aldeas, ensinando nas súas sinagogas, predicando o evanxeo do reino e curando toda enfermidade e toda enfermidade entre o pobo".

2. Lucas 7:22 - "Entón, respondendo Xesús, díxolles: "Ide e dille a Xoán o que viches e oíches: que os cegos ven, os coxos andan, os leprosos son limpos, os xordos oen, os mortos resucitan, aos pobres predícase o evanxeo".

Actos 3:11 E mentres o coxo que foi curado suxeitaba a Pedro e a Xoán, toda a xente correu xunto a eles no pórtico chamado de Salomón, moi asombrado.

O coxo foi curado e a xente reuníase abraiada arredor de Pedro e Xoán.

1. Milagres da cura hoxe

2. O poder e a presenza de Deus nas nosas vidas

1. Xoán 14:12 - "En verdade dígovos: quen cre en min, fará as obras que eu fixen, e farán cousas aínda maiores que estas, porque vou ao Pai".

2. Feitos 2:22 - "Homes de Israel, escoitade isto: Xesús de Nazaret era un home acreditado por Deus ante vós mediante milagres, marabillas e sinais, que Deus fixo entre vós por medio del, como vós mesmos sabedes".

Actos 3:12 E cando Pedro o viu, respondeulle ao pobo: Homes de Israel, por que vos marabillades disto? ou por que nos mirades tan seriamente, coma se polo noso propio poder ou santidade fixemos camiñar a este home?

Pedro preguntoulle ao pobo de Israel por que estaba abraiado co milagre dun home sendo curado por Xesús.

1. O poder de Xesús: recoñecendo o milagre de Xesús nas nosas vidas

2. Abrazar os milagres de Deus: aceptar a súa provisión e graza

1. Lucas 5:17-26 - Xesús cura a un paralítico

2. Xoán 10:10 - Xesús veu dar vida e vida máis abundantemente

Actos 3:13 O Deus de Abraham, de Isaac e de Xacob, o Deus dos nosos pais, glorificou ao seu Fillo Xesús; a quen entregastes e negásteso diante de Pilato, cando estaba decidido a deixalo ir.

Deus glorificou ao seu fillo Xesús, a pesar de ser rexeitado e traizoado pola humanidade.

1. O poder do amor de Deus - Como o amor de Deus pola humanidade é máis forte que os nosos propios pecados e insuficiencias.

2. A glorificación de Xesús - Como a obediencia de Xesús á vontade de Deus levou á súa glorificación.

1. Romanos 5:8 - "Pero Deus demostra o seu amor por nós nisto: mentres aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós".

2. Filipenses 2:5-8 - "Nas vosas relacións uns cos outros, teñades a mesma mentalidade que Cristo Xesús: quen, sendo Deus por natureza, non considerou a igualdade con Deus algo para ser usado para o seu propio proveito; máis ben, non se fixo nada a si mesmo tomando a propia natureza dun servo, sendo feito a semellanza humana. E sendo atopado en aparencia como un home, humillou-se facéndose obediente ata a morte, ata a morte en cruz".

Actos 3:14 Pero vós negástedes ao Santo e ao Xusto, e queredes que vos concedese un asasino;

Paso O pobo negou o santo e só un e en cambio desexaba un asasino.

1. O perigo de rexeitar a Deus

2. O poder de facer a elección incorrecta

1. Isaías 53:5 - Pero el foi ferido polas nosas transgresións, foi machucado polas nosas iniquidades: o castigo da nosa paz foi sobre el; e coas súas raias estamos curados.

2. Santiago 4:17 - Polo tanto, ao que sabe facer o ben e non o fai, é pecado.

Actos 3:15 e matou ao Príncipe da vida, a quen Deus resucitou de entre os mortos; do que somos testemuñas.

Pedro, un dos doce apóstolos, predicou á xente de Xerusalén que Xesús, o Príncipe da Vida, foi asasinado pero Deus o resucitou de entre os mortos.

1. O poder da resurrección - Explorando o significado da resurrección de Xesús e o poder que nos ofrece.

2. A vida de Xesús - Examinando o impacto que a vida de Xesús tivo nos seus seguidores e nas nosas vidas hoxe.

1. Romanos 6:4-10 - Explorando a nosa nova vida en Cristo a través da nosa unión coa súa morte e resurrección.

2. 1 Corintios 15:21-26 - Examinando a importancia da resurrección de Xesús para traernos unha nova vida.

Actos 3:16 E o seu nome, pola fe no seu nome, fortaleceu a este home, a quen ves e coñeces: si, a fe que está por el deulle esta perfecta solidez na presenza de todos vós.

Un home foi curado pola fe no nome de Xesús, e esta cura milagrosa foi testemuñada por todos os presentes.

1. Fe que move montañas: como vivir unha vida de posibilidades milagrosas

2. O poder da fe: como acceder á cura divina

1. Marcos 11:22-24 - E Xesús respondeulles: "Tede fe en Deus. En verdade, dígovos que quen lle diga a este monte: "Levántase e bótao ao mar", e non dubida no seu corazón, senón que cre que o que diga acontecerá, faralle.

2. Santiago 1:5-7 - Se algún de vós carece de sabedoría, que llo pida a Deus, que dá xenerosidade a todos sen reproche, e daralle. Pero que pida con fe, sen dúbida, que o que dubida é coma unha onda do mar que o vento leva e lanza.

Actos 3:17 E agora, irmáns, sei que por ignorancia o fixestes, como tamén o fixeron os vosos gobernantes.

Pedro reprende á multitude de xudeus por matar a Xesús, explicando que se fixo por ignorancia.

1. O poder da ignorancia: como vencer a nosa propia cegueira

2. Pecado non intencionado: aprender a recoñecer e arrepentirse dos nosos malos

1. Mateo 26:67-68 - Entón cuspíronlle na cara e golpeáronlle cos puños; e outros dábanlle unhas labazadas, dicindo: "Profézanos, Cristo! Quen é quen te golpeou?"

2. Santiago 4:17 - Polo tanto, para quen sabe o correcto e non o fai, para el é pecado.

Actos 3:18 Pero as cousas que Deus manifestara antes por boca de todos os seus profetas, que Cristo debía padecer, así cumpriu.

Deus cumpriu a súa promesa de que Cristo sufriría polos nosos pecados.

1. A promesa da cruz: entender o sufrimento de Xesús

2. A morte de Xesús: o sacrificio definitivo polos nosos pecados

1. Isaías 53:4-5 - Seguramente el levou as nosas penas e levou as nosas tristezas; aínda así o estimábamos asolado, azotado por Deus e aflixido. Pero el foi ferido polas nosas transgresións; foi esmagado polas nosas iniquidades; sobre el foi o castigo que nos deu paz, e coas súas feridas somos curados.

2. Filipenses 2: 6-8 - Quen, sendo Deus na natureza, non consideraba a igualdade con Deus algo para ser usado para o seu propio proveito; máis ben, non se fixo nada tomando a propia natureza dun servo, sendo feito a semellanza humana. E sendo atopado en aparencia como un home, humillou-se facéndose obediente ata a morte, ata a morte en cruz!

Actos 3:19 Arrepentídevos, pois, e convértete, para que os teus pecados sexan borrados, cando veñan os tempos de refresco da presenza do Señor;

Arrepinte e volve a Deus para que os pecados sexan perdoados.

1: O arrepentimento leva ao perdón.

2: Busca a redención mediante a conversión.

1: Isaías 1:18 - "Ven agora, razoemos xuntos, di o Señor: aínda que os teus pecados sexan coma o escarlata, serán brancos coma a neve; aínda que sexan vermellos coma o carmesí, converteranse coma a la".

2: 1 Xoán 1: 9 - "Se confesamos os nosos pecados, el é fiel e xusto para perdoarnos os nosos pecados e limpiarnos de toda iniquidade".

Actos 3:20 E enviará a Xesucristo, que antes vos foi predicado:

A pasaxe fala de Xesucristo que foi predicado á xente antes.

1. Xesús: A esperanza do mundo

2. Predicar a Boa Nova de Xesucristo

1. 1 Corintios 15: 3-4 - Pois en primeiro lugar entreguei a vós o que tamén recibín, como que Cristo morreu polos nosos pecados segundo as Escrituras; E que foi enterrado, e que resucitou ao terceiro día segundo as Escrituras.

2. Romanos 10:14-15 - Entón, como chamarán a aquel en quen non creron? e como crerán naquel de quen non escoitaron? e como escoitarán sen predicador? E como predicarán, se non son enviados? como está escrito: Que fermosos son os pés dos que predican o evanxeo da paz e traen boas novas!

Actos 3:21 A quen o ceo debe recibir ata os tempos de restitución de todas as cousas, que Deus falou por boca de todos os seus santos profetas desde o principio do mundo.

En Actos 3:21, indícase que o ceo recibirá a Xesús ata os tempos de restitución de todas as cousas, que Deus falou a través dos profetas desde o principio do mundo.

1. Xesús é o cumprimento das promesas e do plan de Deus desde o principio dos tempos.

2. As promesas de Deus foron reveladas a través dos seus profetas e cumpriranse a través de Xesús.

1. Isaías 55:11 - "Así será a miña palabra que sae da miña boca; non volverá a min baleira, senón que cumprirá o que eu propoño, e terá éxito no que a enviei".

2. Hebreos 2:14 - "Xa que, polo tanto, os fillos participan en carne e sangue, el tamén participou das mesmas cousas, para que mediante a morte destruíse a quen ten o poder da morte, é dicir, o demo".

Actos 3:22 Porque Moisés dixo verdadeiramente aos pais: "O Señor, o voso Deus, suscitarávos entre os vosos irmáns un profeta coma min; o escoitaredes en todo o que vos diga.

Moisés profetizou a chegada dun Mesías que traería un novo pacto de salvación.

1. A promesa dun Mesías: o que os profetas prediron

2. Respondendo á chegada do Mesías

1. Isaías 53:4-6

2. Lucas 4:18-21

Actos 3:23 E acontecerá que toda alma que non oirá a ese profeta será destruída de entre o pobo.

Esta pasaxe de Actos 3:23 advirte de que os que non escoiten ao profeta serán destruídos de entre o pobo.

1. "Chamada de Deus á obediencia: escoitando ao profeta"

2. "As consecuencias da desobediencia: a destrución do pobo"

1. Deuteronomio 18:15-19: "O Señor, o teu Deus, suscitará para ti un profeta coma min de entre ti, de entre os teus irmáns; a el o escoitarás, como lle pediches ao Señor, o teu Deus, no Horeb. o día da asemblea, cando dixeches: "Non volva a escoitar a voz do Señor, o meu Deus, nin a ver máis este gran lume, para que non morra". E díxome o Señor: "Teñen razón no que falaron. Eu suscitarei para eles un profeta coma ti de entre os seus irmáns. E poñerei as miñas palabras na súa boca e falaralles todo o que Eu mándolle. E quen non escoita as miñas palabras que dirá no meu nome, eu mesmo esixireille.

2. Xeremías 7:23-24, "Pero eu lles dei este mandamento: "Obedecede a miña voz, e eu serei o voso Deus, e vós seredes o meu pobo. E camiñade polo camiño que vos mando, para que sexa posible. estar ben contigo. Pero non obedeceron nin inclinaron o oído, senón que andaron nos seus propios consellos e coa teimosía dos seus malos corazóns, e foron cara atrás e non cara adiante".

Actos 3:24 Si, e todos os profetas desde Samuel e os seguintes, todos os que falaron, tamén anunciaron estes días.

Deus prometeu que enviaría ao seu Fillo ao mundo para salvar á humanidade.

1. A fidelidade de Deus no cumprimento da súa promesa de enviar ao seu Fillo para a salvación da humanidade.

2. O poder da profecía ea súa importancia para apuntar cara á chegada de Cristo.

1. Isaías 9:6-7 - Porque un neno nos nace, un fillo nos dá; e o goberno estará sobre o seu ombreiro, e o seu nome chamarase Conselleiro marabilloso, Deus poderoso, Pai eterno, Príncipe da paz.

2. Lucas 1:68-69 - Bendito sexa o Señor Deus de Israel, porque visitou e redimín ao seu pobo e levantou un corno de salvación para nós na casa do seu servo David.

Actos 3:25 Vós sodes fillos dos profetas e do pacto que Deus fixo cos nosos pais, dicindo a Abraham: "E na túa descendencia serán bendicidas todas as familias da terra".

Deus fixo un pacto con Abraham, prometendo que todas as nacións da terra serían bendicidas pola súa descendencia.

1. O poder das promesas do pacto de Deus

2. A bendición dos descendentes de Abraham

1. Gálatas 3:14 - "Para que a bendición de Abraham chegue sobre os xentís por medio de Xesucristo; para que recibamos a promesa do Espírito mediante a fe".

2. Xénese 12: 1-3 - "Agora o Señor díxolle a Abram: "Vete do teu país, da túa parentela e da casa de teu pai, cara á terra que che mostrarei. eres unha gran nación, e bendecireiche e engrandecerei o teu nome; e serás unha bendición: E bendicirei aos que te bendigan e maldicirei ao que te maldiga, e en ti serán bendicidas todas as familias da terra".

Actos 3:26 A vós primeiro Deus, resucitando ao seu Fillo Xesús, enviouno para

bendicirvos, afastando a cada un de vós das súas iniquidades.

O plan de redención de Deus é enviar ao seu Fillo Xesús para que nos bendiga e nos afasta dos nosos pecados.

1: Xesús, o noso Redentor e Salvador

2: Afastándose da iniquidade

1: 1 Xoán 2: 1-2 - "Meus fillos, escribovos estas cousas, para que non pequedes. E se alguén peca, temos un avogado ante o Pai, Xesucristo, o xusto: e el é a propiciación polos nosos pecados, e non só polos nosos, senón tamén polos pecados de todo o mundo".

2: Romanos 10:9-10 - "Que se confesas coa túa boca ao Señor Xesús, e cres no teu corazón que Deus o resucitou de entre os mortos, serás salvo. Porque co corazón o home cre para a xustiza; e coa boca confesase para a salvación".

Actos 4 relata a detención de Pedro e Xoán polo Sanedrín, a súa audaz proclamación da fe en Xesucristo e a unidade e xenerosidade entre os primeiros crentes.

1o parágrafo: O capítulo comeza con Pedro e Xoán falando á xente sobre a resurrección de Xesús cando os sacerdotes, o capitán da garda do templo, os saduceos, apareceron perturbados porque os apóstolos estaban ensinando á xente que proclamaba a resurrección de Xesús mortos. Prenderon a Pedro e a Xoán porque era noite, meteronnos no cárcere ata o día seguinte. Porén, moitos dos que escoitaron a mensaxe creron que o número de homes creceu preto de cinco mil (Feitos 4:1-4).

Segundo parágrafo: O día seguinte, os gobernantes, os anciáns, os profesores da lei, reuniuse con Xerusalén con Anás, o sumo sacerdote, Caifás, Xoán, Alexandre, outros. O sumo sacerdote da familia trouxo Pedro Xoán. Entón, Pedro, cheo do Espírito Santo, dixo: "Gobernantes anciáns, se hoxe nos chaman conta, actúan a bondade. O home coxo que se lle preguntou como foi curado, sabede que este home, todos os Israelis, chamades Xesús Cristo Nazaret, a quen vós crucificades, pero a quen Deus resucitou de entre os mortos. antes de que curaras. Entón declarou que a salvación non se atopa en ninguén porque non hai outro nome baixo o ceo dado á humanidade polo que debamos ser salvados (Feitos 4:5-12).

Terceiro parágrafo: ao ver o coraxe que Pedro Xoán decatouse de que eran homes comúns e pouco escolares, asombrados, tivo en conta que estes homes estiveran con Xesús, pero como puideron ver un home que fora curado alí de pé, nada lles ordenou que non falasen ensinar en absoluto o nome de Xesús pero Pedro Xoán respondeu: Non podemos deixar de falar do que vimos escoitar. Despois de novas ameazas, déixaos ir

sen que non os castiguen porque a xente louva a Deus o que pasou. Despois da liberación volveu, a propia xente relatou que os anciáns sacerdotes dixeron que rezaron a Deus que os servos falen palabra grande ousadía estender a man curar facer sinais marabillas polo nome santo servo Xesús lugar onde orando abalado cheo Espírito Santo falou a palabra Deus con valentía (Feitos 4:13-31) . O capítulo conclúe describindo a unidade entre os crentes que afirman que a posesión dos seus propios compartiu todo se os apóstolos continuasen testemuñando a resurrección. O Señor Xesús, moita graza sobre todos os necesitados, distribuíu a quen tivese necesidade (Feitos 4:32-37).

Actos 4:1 E mentres falaban ao pobo, os sacerdotes, o xefe do templo e os saduceos atopáronse sobre eles.

A igrexa cristiá primitiva foi perseguida polos sacerdotes, o capitán do templo e os saduceos.

1. Non te desanimes cando te persegues pola túa fe.

2. Mantente firme na túa fe a pesar da oposición.

1. Feitos 5:41 - "E saíron da presenza do concilio, alegrándose de ser considerados dignos de sufrir vergoña polo seu nome".

2. Romanos 8:35-39 - "¿Quen nos separará do amor de Cristo? Será tribulación, ou angustia, ou persecución, ou fame, ou nudez, ou perigo, ou espada?... Nin altura, nin profundidade, nin ningunha outra criatura poderá separarnos do amor de Deus, que está en Cristo Xesús, noso Señor".

Actos 4:2 Contristados porque ensinasen á xente e predicasen por medio de Xesús a resurrección de entre os mortos.

Os líderes relixiosos estaban descontentos de que os apóstolos estivesen ensinando e predicando sobre Xesús e a resurrección de entre os mortos.

1. O poder dunha vida resucitada

2. O poder do ensino e da predicación

1. Xoán 11:25-26 - Xesús díxolle: "Eu son a resurrección e a vida. Quen cre en min, aínda

que morra, vivirá, e todo aquel que vive e crea en min, non morrerá nunca.

2. Mateo 28:19-20 - Vai, pois, e fai discípulos de todas as nacións, bautizándoos no nome do Pai, do Fillo e do Espírito Santo, ensinándolles a observar todo o que che mandei. E velaquí, estou contigo sempre, ata a fin dos tempos.

Actos 4:3 E puxéronlles as mans, e puxéronos ata o día seguinte, porque xa era tarde.

Os apóstolos foron detidos e detidos ata o día seguinte.

1. A forza da fe: como perseveraron os apóstolos a pesar da adversidade

2. Manterse firme ante a persecución

1. Romanos 8:31–39 - O amor incondicional e a protección de Deus en tempos difíciles

2. Efesios 6:10–20 - Poñer a armadura de Deus para manterse firme na fe

Actos 4:4 Con todo, moitos dos que escoitaron a palabra creron; e o número dos homes era duns cinco mil.

A Palabra de Deus foi predicada e uns cinco mil homes creron.

1) O poder da predicación: como a Palabra de Deus pode levar á salvación

2) O valor de crer: como a fe marca a diferenza

1) Isaías 55:11 - "Así será a miña palabra que sae da miña boca: non volverá a min vacía, senón que cumprirá o que eu queira, e prosperará no que a enviei. ”

2) Romanos 10:17 - "Entón a fe vén polo oído, e o oído pola palabra de Deus".

Actos 4:5 E aconteceu que ao día seguinte, os seus gobernantes, anciáns e escribas,

Ao día seguinte reuníronse os gobernantes, os anciáns e os escribas.

1. O poder de unirse: a importancia de traballar xuntos como comunidade.

2. Solidariedade en tempos de dificultade: Como manterse unificados en tempos difíciles.

1. Hebreos 10:24-25 - "E consideremos como incitarnos uns aos outros ao amor e ás boas obras, sen deixar de reunirnos, como é costume dalgúns, senón animándonos uns aos outros, e tanto máis como vós. mira o Día que se achega".

2. Eclesiastés 4:9-10 - "Dous son mellores que un, porque teñen unha boa recompensa polo seu traballo. Porque se caen, un levantará o seu compañeiro. Pero ai do que está só cando cae e ten nin outro para levantalo!"

Actos 4:6 E o sumo sacerdote Anás, e Caifás, e Xoán e Alexandre, e todos os que eran da familia do sumo sacerdote, reuníronse en Xerusalén.

O sumo sacerdote e a súa familia estaban reunidos en Xerusalén.

1. A importancia da unidade familiar.

2. O poder da fe para acadar a unidade.

1. Salmo 133: 1 "Velaí, que bo e que agradable é que os irmáns habiten xuntos en unidade!"

2. Efesios 4: 1-3 “Por tanto, eu, prisioneiro do Señor, pídovos que camiñedes dignos da vocación coa que sodes chamados: con toda humildade e mansedume, con paciencia, soportándovos uns aos outros con amor; Esforzándose por manter a unidade do Espírito no vínculo da paz”.

Acts 4:7 E cando os puxeron no medio, preguntaron: Con que poder ou con que nome fixestes isto?

Os líderes relixiosos de Xerusalén preguntaban a Pedro e Xoán sobre o milagre que fixeran.

1. O poder do nome de Xesús: como Pedro e Xoán demostraron a súa autoridade

2. A autoridade dos crentes: como podemos facer milagres no nome de Xesús

1. Filipenses 2: 9-11 - Por iso Deus exaltouno e deulle o nome que está por riba de todo nome, para que no nome de Xesús todo xeonllo se dobrase, no ceo, na terra e debaixo da terra, e toda lingua confesa que Xesucristo é o Señor, para gloria de Deus Pai.

2. Marcos 16:17-18 - E estes sinais acompañarán aos que cren: no meu nome botarán fóra demos; falarán en novas linguas; collerán serpes coas súas mans; e se beben algún veleno mortal, non lles fará mal; impoñerán as mans sobre os enfermos e sanarán.

Actos 4:8 Entón Pedro, cheo do Espírito Santo, díxolles: "Vos gobernantes do pobo e anciáns de Israel!

Pedro declarou con audacia que Xesús é o único camiño para a salvación.

1: Xesús é o Camiño, a Verdade e a Vida

2: A Santidade de Xesús e a Nosa Salvación

1: Xoán 14:6 "Xesús díxolle: 'Eu son o camiño, a verdade e a vida. Ninguén vén ao Pai se non por min.’”.

2: Hebreos 7:26 "Porque era certo que tivésemos un sumo sacerdote así, santo, inocente, inmaculado, separado dos pecadores e exaltado por riba dos ceos".

Actos 4:9 Se hoxe somos examinados da boa acción feita ao impotente, por que medios está sanado;

Esta pasaxe describe o exame dos apóstolos por parte das autoridades xudías sobre a curación dun coxo.

1. O poder da fe - Como o coxo foi curado a través da fe en Xesucristo.

2. A misericordia e o amor de Deus - Como Deus traballa a través de nós para mostrar misericordia e amor aos menos afortunados.

1. Mateo 8:5-13 - Xesús curando ao servo do centurión.

2. Lucas 7:11-17 - Xesús resucitando de entre os mortos o fillo da viúva.

Actos 4:10 Saigan a todos vós e a todo o pobo de Israel que, polo nome de Xesucristo de Nazaret, a quen crucificastedes, a quen Deus resucitou de entre os mortos, este home está aquí diante de vós. enteiro.

Esta pasaxe enfatiza o poder de Xesucristo, que foi crucificado polo pobo de Israel pero foi resucitado de entre os mortos por Deus.

1. O poder do nome de Xesucristo

2. O poder resucitador de Deus

1. Actos 10:38 - Como Deus unxiu a Xesús de Nazaret co Espírito Santo e con poder: quen andaba facendo o ben e curando a todos os oprimidos polo demo; pois Deus estaba con el.

2. Xoán 11:25-26 - Díxolle Xesús: Eu son a resurrección e a vida: o que cre en min, aínda que estivese morto, vivirá. E todo aquel que vive e crea en min, non morrerá nunca.

Actos 4:11 Esta é a pedra que vos arquitectos desaproveitaron, que se converteu na cabeza da esquina.

A pedra que non tiña en conta os canteiros converteuse na pedra angular.

1. A lamentable beleza do rexeitamento

2. O poder da redención

1. Salmo 118:22 - "A pedra que rexeitaron os canteiros converteuse na pedra angular".

2. Mateo 21:42 - "Nunca liches nas Escrituras: 'A pedra que rexeitaron os canteiros converteuse na pedra angular; o Señor fixo isto, e é marabilloso aos nosos ollos'".

Actos 4:12 Tampouco hai salvación en ningún outro, porque debaixo do ceo non hai outro nome dado entre os homes, polo cal teñamos que ser salvos.

A salvación só se atopa en Xesucristo.

1: Debemos confiar só en Xesucristo para a nosa salvación.

2: Só a través de Xesucristo podemos ser gardados.

1: Xoán 14:6 - Xesús díxolle: "Eu son o camiño, a verdade e a vida. Ninguén vén ao Pai senón por min.

2: Efesios 2:8-9 - Porque pola graza fuches salvo mediante a fe, e iso non por vós mesmos; é don de Deus, non das obras, para que ninguén se vante.

Actos 4:13 E cando viron a ousadía de Pedro e Xoán, e decatáronse de que eran homes incultos e ignorantes, quedaron marabillados; e souberon deles que estiveran con Xesús.

A xente de Xerusalén quedou abraiada pola ousadía de Pedro e Xoán e decatáronse de que estiveran con Xesús, aínda que non tiñan educación e non tiñan formación.

1: A través de Xesús, podemos ter a coraxe de afrontar calquera oposición.

2: Non necesitamos ser educados nin adestrados para ter o poder de facer grandes cousas con Xesús.

1: Filipenses 4:13 - Podo facer todas as cousas por medio de Cristo que me fortalece.

2: Isaías 41:10 - Non temas, porque estou contigo; non te espantes, porque eu son o teu Deus; Fortalecerei, axudarei, apoiareino coa miña dereita xusta.

Actos 4:14 E vendo o home que foi curado parado con eles, non puideron dicir nada contra iso.

As persoas que presenciaron o home que foi curado de pé cos apóstolos non podían argumentar en contra.

1. O poder de Deus é imparable

2. Os milagres son probas do amor e da graza de Deus

1. Romanos 8:31 - Que diremos entón a estas cousas? Se Deus está por nós, quen pode estar contra nós?

2. Salmo 37:5 - Encomenda o teu camiño ao Señor; confía nel, e actuará.

Actos 4:15 Pero cando lles mandaron saír do concilio, discutiron entre si:

Os membros do concello pediron aos apóstolos que abandonasen o concilio e discutiron entre eles a situación.

1. Debemos lembrar sempre de escoitar a sabedoría de Deus e dos que falan por El.

2. Cando nos enfrontamos a decisións difíciles, sempre debemos buscar a guía de Deus.

1. Proverbios 1:7 - O temor de Xehová é o principio do coñecemento; os tolos desprezan a sabedoría e a instrución.

2. Xeremías 33:3 - Chámame e responderei, e contarei cousas grandes e ocultas que non coñecías.

Actos 4:16 dicindo: Que lle imos facer a estes homes? porque de feito un milagre notable foi feito por eles é evidente para todos os que moran en Xerusalén; e non podemos negalo.

A xente de Xerusalén quedou abraiada polo milagre feito por Pedro e Xoán e preguntábanse que había que facer con eles.

1. Os milagres son sinais da presenza de Deus

2. A obediencia a Deus trae bendición

1. Actos 5:32 - "E nós somos as súas testemuñas destas cousas; e tamén o Espírito Santo, que Deus deu aos que lle obedecen".

2. Xoán 14:11-12 - "Crede-me que estou no Pai, e o Pai en min; ou creade en min polas mesmas obras. En verdade, en verdade, dígovos: o que cre en min. , el tamén fará as obras que eu fago; e fará obras maiores ca estas, porque vou ao meu Pai".

Actos 4:17 Pero para que non se propague máis entre o pobo, ameácemos con rigor, de que non falen a ninguén neste nome.

Os líderes relixiosos ameazaron aos discípulos para que non falasen máis de Xesucristo.

1: O poder de Xesucristo é innegable; non teñas medo de compartir a túa fe e proclamar o seu nome.

2: Defende a Xesucristo e comparte o seu amor e verdade con todos.

1: Xoán 15:13 - Ninguén ten maior amor que este, que alguén dea a súa vida polos seus amigos.

2: Hebreos 13:15 - A través de Xesús, ofrecemos continuamente a Deus un sacrificio de loanza, o froito dos beizos que profesan abertamente o seu nome.

Actos 4:18 E chamáronos e mandáronlles que non falasen nin ensinasen no nome de Xesús.

As autoridades mandaron a Pedro e a Xoán que non falasen nin ensinasen no nome de Xesús.

1. Mantéñase firme ante a oposición

2. Di a verdade e vive con valentía

1. Mateo 5:11-12 "Felices ti cando te insulten, persigan e digan en mentira todo tipo de mal contra ti por causa miña. Alégrate e alégrate, porque grande é a túa recompensa no ceo, pois do mesmo xeito. perseguiron aos profetas que foron antes de ti.

2. Efesios 6:13-17 Polo tanto, vestide a armadura completa de Deus, para que cando chegue o día do mal, poidas manterte e, despois de facelo todo, manterte. Mantéñase firmes, entón, co cinto da verdade abrochado á cintura, coa coraza da xustiza no seu

lugar e cos pés axustados coa prontitud que vén do evanxeo da paz. Ademais de todo isto, toma o escudo da fe, co que podes apagar todas as frechas en chamas do maligno. Toma o casco da salvación e a espada do Espírito, que é a palabra de Deus.

Actos 4:19 Pero Pedro e Xoán dixéronlles: Se é xusto ante Deus escoitarvos máis que a Deus, xulguede vós.

Pedro e Xoán néganse a obedecer aos líderes do Sanedrín e optan por obedecer a Deus.

1. A importancia de obedecer a Deus sobre o home.

2. O poder de defender o que é correcto.

1. Colosenses 3:23-24 - Fagas o que fagas, traballa de corazón, como para o Señor e non para os homes.

2. Santiago 4:7-8 - Sométete, pois, a Deus. Resiste o demo, e el fuxirá de ti. Achégate a Deus, e el achegarase a ti.

Actos 4:20 Porque non podemos menos que falar das cousas que vimos e oímos.

Os discípulos vense obrigados a compartir a súa experiencia de Xesús e as súas ensinanzas.

1. Fala o que viu e escoitou: unha chamada ao testemuño

2. Anunciar a Boa Nova de Xesús: un deber necesario

1. Xoán 15:27 - "E ti tamén darás testemuño, porque estiveches comigo dende o principio".

2. Romanos 10:14-15 - "Como, entón, invocarán a aquel en quen non creron? E como van a crer naquel de quen nunca escoitaron? E como o oirán sen que alguén predique?"

Actos 4:21 Entón, cando os ameazaron máis, soltáronos, sen atopar nada como castigalos, por mor do pobo, porque todos os homes glorificaron a Deus polo que foi feito.

O pobo glorificaba a Deus polo milagroso acontecido, polo que as autoridades non tiveron máis remedio que deixalos ir.

1. Deus traballa de xeitos misteriosos e pode usar ata as persoas máis improbables para conseguir os seus propósitos.

2. Deus pode usar calquera situación para glorificarse a si mesmo, e aínda cando parece que toda esperanza está perdida, aínda pode provocar unha vitoria milagrosa.

1. Isaías 55:8-9 - "Porque os meus pensamentos non son os teus pensamentos, nin os teus camiños son os meus camiños", declara o Señor. "Como os ceos son máis altos que a terra, así son os meus camiños máis altos que os teus camiños e os meus pensamentos que os teus pensamentos.

2. Romanos 8:28 - E sabemos que en todas as cousas Deus traballa para o ben dos que o aman, que foron chamados segundo o seu propósito.

Actos 4:22 Porque o home tiña máis de corenta anos, sobre o que se amosou este milagre de curación.

Esta pasaxe describe un milagre curativo realizado nun home que tiña máis de 40 anos.

1. Abrace os milagres de Deus: o poder amoroso de Deus está dispoñible para todos, independentemente da idade.

2. O poder da fe: pódense facer milagres confiando no poder do Señor.

1. Marcos 16:17-18 - E estes sinais seguirán aos que cren; No meu nome botarán fóra demos; falarán en novas linguas; Levarán serpes; e se beben algo mortal, non lles fará mal; impoñerán as mans aos enfermos e sanarán.

2. Hebreos 11:1 - Agora a fe é a substancia das cousas que se esperan, a evidencia das cousas que non se ven.

Actos 4:23 E sendo soltados, foron á súa propia compañía e contaron todo o que lles dixeran os sumos sacerdotes e os anciáns.

Os apóstolos foron liberados despois de enfrontarse aos sumos sacerdotes e aos anciáns e informarlles de todo o que lles dixeran.

1: Debemos sempre defender o que é correcto fronte á oposición e confiar no Señor para que nos protexa.

2: Podemos aprender co exemplo dos apóstolos que teremos probas e tribulacións, pero o Señor aínda estará connosco.

1: Filipenses 4:13 - "Todo podo por medio de Cristo que me fortalece".

2: Isaías 41:10 - "Non temas, porque eu estou contigo; non te asustes, porque eu son o teu Deus; fortalecereiche, axudarei, apoiareino coa miña dereita xusta".

Actos 4:24 E cando oíron isto, alzaron a súa voz a Deus unánimemente e dixeron: Señor, ti es Deus que fixeches o ceo, a terra, o mar e todo o que neles hai.

A xente da igrexa louvaba a Deus por crear o ceo, a terra, o mar e todo o que hai neles.

1. Deus é o Creador de todas as cousas

2. Gratitude pola creación de Deus

1. Salmo 148: 5 - Que louven o nome do Señor, porque el mandou e foron creados.

2. Colosenses 1:16 - Porque por el foron creadas todas as cousas, as que están no ceo e na terra, visibles e invisibles, sexan tronos, dominios, principados ou poderes: todas as cousas foron creadas por el. , e para el.

Actos 4:25 Quen por boca do teu servo David dixo: "Por que se enfureceron os xentís e o pobo imaxinaba cousas vanas?

Os pagáns enfurecían e a xente imaxinaba cousas vanas, a pesar da vontade de Deus.

1. A vontade de Deus prevalecerá en última instancia a pesar do que pode parecer enfurecerse contra ela.

2. Debemos discernir entre a vontade de Deus e as cousas imaxinadas en van.

1. Mateo 16:18 (E tamén che digo que ti es Pedro, e sobre esta pedra edificarei a miña igrexa; e as portas do inferno non prevalecerán contra ela).

2. Salmo 2: 1-2 (Por que se enfurecen os pagáns e os pobos imaxinan unha cousa vana? Os reis da terra póñense e os gobernantes conxuntan contra o Señor e contra o seu unxido...)

Actos 4:26 levantáronse os reis da terra, e os gobernantes xuntáronse contra o Señor e contra o seu Cristo.

Os reis e gobernantes da terra reuníronse para opoñerse ao Señor e ao seu Cristo.

1. O poder de unirse contra Deus

2. Manterse firme ante a oposición

1. Efesios 6:10-20 - Mantéñase firmes contra os esquemas do diaño

2. Daniel 3:16-18 - Sadrac, Mesac e Abednego mantivéronse firmes contra Nabucodonosor e o forno de lume

Actos 4:27 Porque, en verdade, contra o teu santo fillo Xesús, a quen unxiches, reuníronse Herodes e Poncio Pilato, cos xentís e o pobo de Israel,

Herodes, Pilato, xentís e israelitas uníronse contra Xesús, o unxido de Deus.

1. A unidade da oposición: como os nosos inimigos se unen contra o plan de Deus

2. A unción de Xesús: como a bendición de Deus cambia o curso da historia

1. Isaías 53: 3-5 É desprezado e rexeitado polos homes, un home de tristezas e familiarizado coa dor. E escondámoslle, por así dicir, os nosos rostros; Era desprezado, e nós non o estimamos.

2. Salmo 2:2 Os reis da terra puxéronse e os gobernantes conxuntan contra o Señor e contra o seu unxido.

Actos 4:28 Para facer o que a túa man e o teu consello decidiron antes de facerse.

Esta pasaxe trata sobre como a man e o consello de Deus determinan o que sucederá no futuro.

1. "A soberanía de Deus: podemos confiar no seu plan"

2. "Obediencia: facer o que Deus quere"

1. Isaías 46: 10-11 - "Faino a coñecer o fin desde o principio, desde os tempos antigos, o que aínda está por vir. Digo: 'O meu propósito manterase, e farei todo o que queira'.

2. Proverbios 16:9 - "Nos seus corazóns os humanos planifican o seu curso, pero o Señor establece os seus pasos".

Actos 4:29 E agora, Señor, mira as súas ameazas, e dálle aos teus servos que con toda ousadía falen a túa palabra.

A pasaxe fala dunha oración para a protección de Deus e a afouteza para seguir espallando a súa Palabra.

1: Non debemos desanimarnos pola oposición, senón confiar na protección e na forza de Deus para ser audaces na nosa proclamación da súa Palabra.

2: Podemos confiar no Señor para proporcionar a ousadía e a forza que necesitamos para continuar a súa obra, sen importar a oposición.

1: Isaías 41:10 "Non temas, porque eu estou contigo; non te espantes, porque eu son o teu Deus; Fortalecerei , axudarei, apoiareino coa miña dereita xusta".

2: Romanos 8:31-32 "Que diremos entón a estas cousas? Se Deus está por nós, quen pode estar contra nós? Aquel que non perdonou ao seu propio Fillo, senón que o entregou por todos nós, ¿como non nos dará tamén con el todas as cousas?

Actos 4:30 Estendendo a túa man para curar; e que se fagan sinais e marabillas co nome

do teu santo fillo Xesús.

A igrexa primitiva oraba para a curación e para que se fixesen sinais e marabillas no nome de Xesús.

1. Xesús é o Curandeiro: explorando como Deus usa os milagres para dar a coñecer a súa presenza

2. Signos e marabillas: examinando os papeis dos milagres desempeñados na Igrexa primitiva

1. Mateo 8:16-17 - Cando chegou a noite, trouxéronlle moitos endemoniados. E expulsou os espíritos cunha palabra, e curou a todos os enfermos, para que se cumprise o que o profeta Isaías dixo: "El mesmo tomou as nosas enfermidades e levou as nosas enfermidades".

2. Marcos 16:17-18 - E estes sinais seguirán aos que cren: No meu nome botarán fóra demos; falarán con novas linguas; collerán serpes; e se beben algo mortal, de ningún xeito lles fará mal; impoñerán as mans aos enfermos e sanarán.

Actos 4:31 E despois de orar, o lugar onde estaban reunidos tremeu; e todos estaban cheos do Espírito Santo, e falaron a palabra de Deus con ousadía.

Os crentes oraron e o lugar estremeceuse, e todos enchéronse do Espírito Santo e falaron a palabra de Deus con ousadía.

1. Deixa que o Espírito Santo guíe as túas palabras

2. O poder da oración

1. Efesios 6:19-20 - "E ora no Espírito en todas as ocasións con todo tipo de oracións e peticións. Con isto en mente, estea alerta e siga sempre orando por todo o pobo do Señor".

2. Lucas 11:1 - "Un día Xesús estaba orando nun lugar determinado. Cando rematou, un dos seus discípulos díxolle: "Señor, ensínanos a orar, como Xoán ensinou aos seus discípulos".

Actos 4:32 E a multitude dos que crían eran dun só corazón e dunha soa alma; pero tiñan

todas as cousas en común.

A igrexa primitiva tiña un forte sentido de comunidade, onde ningunha persoa era máis importante que a outra e todas as posesións eran compartidas.

1. A unidade da Igrexa: unha chamada a amar e compartir.

2. Practicar a xenerosidade: dar o que podes, levando o que necesitas.

1. Filipenses 2:3-4 - Non fagas nada por ambición egoísta ou por vana presunción. Máis ben, con humildade valora aos demais por riba de ti.

2. Hebreos 13:16 - Non deixes de facer o ben e de compartir o que tes, porque tales sacrificios son agradables a Deus.

Actos 4:33 E con gran poder deron testemuña aos apóstolos da resurrección do Señor Xesús, e gran graza foi sobre todos eles.

Os apóstolos deron testemuña da resurrección de Xesús con gran poder e graza.

1. O poder de testemuñar para Xesús

2. Experimentando a graza de Deus nas nosas testemuñas

1. Xoán 15:27—“E ti tamén darás testemuño, porque estiveches comigo dende o principio”.

2. 1 Corintios 15:15 - "E se Cristo non resucitou, a nosa predicación é inútil e tamén a vosa fe".

Actos 4:34 Tampouco houbo entre eles que faltou, pois todos os que posuían terras ou casas vendían e traían o prezo das cousas que se vendeban,

Os primeiros cristiáns compartíanse e coidábanse uns dos outros, non permitindo que ninguén se quedara sen.

1: En tempos de necesidade, o pobo de Deus debería reunirse e compartir os recursos dos que dispón.

2: Debemos estar abertos a sacrificar as nosas propias posesións para garantir que todos estean atendidos.

1: Actos 2:44, 45 - E todos os que crían estaban xuntos e tiñan todas as cousas en común; e venderon as súas posesións e bens, e repartíronos entre todos os homes, segundo cada un tiña necesidade.

2: Santiago 2:15-17 - Se un irmán ou unha irmá está espido e carente de alimento diario, e algún de vós lle di: Partide en paz, quentádevos e enchádevos; non obstante non lles dades as cousas que son necesarias para o corpo; que lucra?

Actos 4:35 E deixáronos aos pés dos apóstolos, e repartiuse a cada un segundo a necesidade.

Os apóstolos repartían recursos entre todos segundo as súas necesidades individuais.

1. A importancia da xenerosidade e da caridade cara aos demais.

2. O poder da comunidade cando todos traballan xuntos para prover uns aos outros.

1. Santiago 2:14-17 - De que serve, meus irmáns, se alguén afirma ter fe pero non ten obras? Pode tal fe salvalos? 15 Supoñamos que un irmán ou unha irmá está sen roupa nin comida diaria. 16 Se algún de vós lles di: "Ide en paz; mantéñense abrigados e ben alimentados", pero non fai nada sobre as súas necesidades físicas, de que serve? 17 Do mesmo xeito, a fe por si mesma, se non vai acompañada de acción, está morta.

2. 2 Corintios 8: 9-11 - Porque coñeces a graza do noso Señor Xesucristo, que aínda que era rico, por ti se fixo pobre, para que a través da súa pobreza poidades facervos ricos. 10 E aquí tes o meu consello sobre o que é mellor para ti neste asunto: o ano pasado fuches o primeiro non só en dar senón tamén en ter ganas de facelo. 11Agora remata o traballo, para que a túa vontade ansiosa de facelo coincida coa túa finalización, segundo as túas posibilidades.

Actos 4:36 E Xosé, quen polos apóstolos se chamaba Bernabé (que significa, fillo de consolo), levita e do país de Chipre,

Bernabé era un levita do país de Chipre ao que os apóstolos puxeron o sobrenome de

"Fillo do Consolo".

1. O poder da fe - Como a historia de Bernabé pode animarnos a ter fe en Deus

2. A bendición dun bo nome - A importancia de ser coñecidos polas nosas boas accións

1. Hebreos 13:2 - "Non te esquezas de mostrar hospitalidade aos estraños, porque ao facelo algunhas persoas mostraron hospitalidade aos anxos sen sabelo".

2. Proverbios 22:1 - "Un bo nome é máis desexable que as grandes riquezas; ser estimado é mellor que a prata ou o ouro".

Actos 4:37 Ter terra, vendeuna, trouxo o diñeiro e púxoo aos pés dos apóstolos.

Un grupo de persoas vendeu as súas terras e entregou o recadado aos apóstolos.

1. O poder da xenerosidade: o exemplo da Igrexa primitiva

2. Vivir unha vida de xenerosidade: un exemplo da Biblia

1. 2 Corintios 8:12-15

2. Lucas 6:38 e Mateo 6:19-21

Actos 5 relata a historia de Ananías e Safira, os signos milagrosos realizados polos apóstolos, o seu arresto e fuga milagrosa e o seu testemuño ante o Sanedrín.

1o parágrafo: o capítulo comeza con Ananías e a súa esposa Safira vendendo unha propiedade pero gardando parte do diñeiro para eles mesmos mentres pretenden dar todos os ingresos aos apóstolos. Cando Ananías trouxo parte do diñeiro, Pedro preguntou por que Satanás encheu o corazón mentira Espírito Santo manter unha terra de prezo. Ao escoitar as palabras de Pedro, Ananías caeu e morreu. O medo apoderouse de todos os que escoitaron o que pasou. Máis tarde, cando Sapphira entrou sen saber o que pasou, Peter preguntoulle sobre o prezo da terra, ela confirmou unha cantidade falsa e despois díxolle aos seus pés. todos os que escoitaron estes acontecementos (Feitos 5:1-11).

Segundo parágrafo: os apóstolos realizaron moitos sinais marabillas entre as persoas que os crentes usaban reunirse. Columnata de Salomón ninguén se atrevía a unirse a eles

aínda que eran moi apreciados pola xente. Como resultado, a xente que levaba enfermos ás rúas deixábanos sobre esteras para que, polo menos, a sombra de Pedro caese sobre algúns deles ao seu paso, a multitude que se reunía tamén das cidades dos arredores de Xerusalén traendo enfermos eses espíritos impuros atormentados todos curados (Feitos 5:12-16). .

Terceiro parágrafo: Entón o sumo sacerdote os seus socios que eran membros do partido Saduceos encheron celos apóstolos arrestados puxeron cárcere público durante a noite anxo Señor abriu as portas cárcere saíu-los 'Vaia parar os tribunais do templo dixéronlle á xente unha mensaxe completa nova vida.' Ao amencer entraron nos tribunais do templo comezaron a ensinar os sumos sacerdotes asociados chegaron convocados Anciáns do Sanedrín Israel enviou oficiais da prisión traer apóstolos atoparon cárcere pechadas de forma segura gardas de pé cando se abrían non atoparon a ninguén dentro Ao escoitar este informe capitán da garda do templo sacerdotes xefes desconcertados preguntándose viría isto Entón Alguén veu dixo: "Mira que os homes que meteches no cárcere están nos patios do templo ensinando á xente". Detiveron de novo pero non usaron a forza porque temían que fosen apedreados pola xente (Feitos 5:17-26). Levado ante o Sanedrín Pedro outros apóstolos declararon "Debemos obedecer a Deus antes que aos seres humanos! Deus, os nosos antepasados, resucitaron a Xesús a quen ti mataste colgándoo de cruz exaltado como Príncipe Salvador perdón dos pecados Israel Nós testemuñamos estas cousas así que o Espírito Santo a quen Deus lle deu obedecelo" (Feitos 5:27-32). Gamaliel, un fariseo respectado, aconsellou ao consello que deixase ir aos homes se o esforzo da orixe humana fracasa se o divino non pode detelo pode ata loitar contra Deus O seu consello foi azoutado ordenou que non falara o nome Xesús soltou alegrarse contado digno sufrir deshonra Nome Día tras día templo da casa non deixa de ensinar proclamando boas novas Xesucristo (Feitos 5:33-42).

Actos 5:1 Pero un home chamado Ananías, coa súa muller Safira, venderon unha propiedade,

Ananías e Safira menten sobre a cantidade que recibiron por unha posesión que venderon.

1. Honestidade e integridade - Ananías e o exemplo de Sapphira de deshonestidade e falta de integridade.

2. O poder do engano - Como as mentiras de Ananías e Sapphira levaron á súa desaparición.

1. Proverbios 12:22 - "Os beizos mentirosos son unha abominación para o Señor, pero os que actúan fielmente son o seu deleite".

2. Colosenses 3:9-10 - "Non mintades uns a outros, xa que vos despoxáchedes do vello eu coas súas prácticas e vestistes do novo eu, que se vai renovando no coñecemento

segundo a imaxe do seu creador. ”

Actos 5:2 E gardou parte do prezo, sendo tamén a súa muller ao tanto, trouxo unha parte e púxoa aos pés dos apóstolos.

A parella de Ananías e Safira intentou enganar aos apóstolos ao non dar a totalidade do diñeiro que gañaban coa venda da súa terra.

1: O pecado do engano - Feitos 5:2

2: O poder da honestidade - Feitos 5:2

1: Proverbios 12:22 - Os beizos mentirosos son unha abominación para o Señor, pero os que tratan fielmente son o seu deleite.

2: Efesios 4:25 - Polo tanto, eliminando a mentira, que cada un diga a verdade co seu próximo, porque somos membros os uns dos outros.

Actos 5:3 Pero Pedro dixo: Ananías, ¿por que Satanás che encheu o teu corazón para mentir ao Espírito Santo e para retraer parte do prezo da terra?

Pedro reprochou a Ananías por mentirlle ao Espírito Santo e por non entregar a totalidade do prezo da terra.

1: Debemos ser honestos con Deus e non tratar de enganalo.

2: Debemos ser xenerosos e dalo todo a Deus.

1: Santiago 1:22 - "Pero facede a palabra, e non só oíntes, enganándovos a vós mesmos".

2: Proverbios 3:9 - "Honra o Señor coas túas riquezas e coas primicias de todos os teus produtos".

Actos 5:4 Mentres quedou, non era o teu? e despois de vendelo, non estaba no teu poder? por que concibiches esta cousa no teu corazón? non mentiches aos homes, senón a Deus.

Ananías e Safira mentiron a Deus ao non dar a totalidade do diñeiro que recibiron pola venda dunha posesión.

1. O poder das mentiras e as consecuencias de non ser honesto con Deus

2. A importancia da honestidade e da integridade na nosa relación con Deus

1. Proverbios 12:22 - Os beizos mentirosos son unha abominación para o Señor, pero os que actúan fielmente son o seu deleite.

2. Efesios 5:11 - Non participes nas obras infrutuosas das tebras, senón que expóñaas.

Actos 5:5 E ao oír Ananías estas palabras, caeu a terra e desapareceu;

Ananías mentiu a Deus e morreu.

1: Un recordatorio de que a verdade de Deus debe ser respectada e que mentirlle a Deus ten consecuencias.

2: Un aviso para non endurecer o noso corazón contra a verdade de Deus, senón para aceptala e vivir por ela.

1: Proverbios 12:22 - Os beizos mentirosos son unha abominación para o Señor, pero os que actúan fielmente son o seu deleite.

2: Xoán 3:16-17 - Porque tanto amou Deus ao mundo, que deu ao seu Fillo único, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna. Porque Deus non enviou ao seu Fillo ao mundo para condenar ao mundo, senón para que o mundo se salve por medio del.

Actos 5:6 E levantáronse os mozos, ferírono, levárono e enterraron.

Dous mozos acabaron e levaron a cabo a un home, ao que enterraron.

1. O poder da compaixón: como podemos aprender dos mozos en Feitos 5:6

2. A importancia de coidar dos nosos irmáns e irmás: unha chamada á acción de Feitos 5:6

1. Lucas 10:25-37 - Parábola do bo samaritano

2. Santiago 2:14-17 - A fe sen obras está morta

Actos 5:7 E foi preto de tres horas despois, cando a súa muller, sen saber o que estaba feito, entrou.

Ananías e Safira mentiron aos apóstolos sobre a cantidade de diñeiro que lle deran á igrexa. Tres horas despois, Sapphira chegou sen saber o que ocorrera.

1. As consecuencias da mentira: aprendendo da historia de Ananías e Safira

2. Un corazón para Deus: o poder de dar xeneroso

1. Efesios 4:25 - "Por iso, eliminando a mentira, que cada un diga a verdade co seu próximo, porque somos membros os uns dos outros".

2. Lucas 6:38 - "Dá, e darache. Verterán no teu colo unha boa medida: presionadas, axitadas e atropelando. Porque segundo a túa medida medirase a ti a cambio".

Actos 5:8 E Pedro respondeulle: Dime se vendeches a terra por tanto? E ela dixo: Si, por tanto.

Pedro preguntoulle á muller se vendera a súa terra por certa cantidade, e ela confirmou que si.

1. Os beneficios da honestidade

2. O poder das preguntas

1. Salmo 15:2 O que anda xustamente, fai xustiza e fala a verdade no seu corazón.

2. Santiago 3:17 Pero a sabedoría que vén de arriba é primeiro pura, despois pacífica, amable e fácil de pedir, chea de misericordia e de bos froitos, sen parcialidade e sen hipocrisía.

Actos 5:9 Entón Pedro díxolle: Como é que puxécheste de acordo para tentar o Espírito do Señor? velaquí, os pés dos que enterraron o teu home están á porta e te sacarán.

Pedro cuestiona a Ananías e Safira por conspirar para enganar ao Espírito Santo.

1. O perigo do engano - Deus sabe e non se deixará enganar polas nosas falsidades.

2. O Poder de Deus - Mesmo ante os nosos maiores enganos, Deus aínda ten o control.

1. Salmo 34:15 - Os ollos do Señor están sobre os xustos, e os seus oídos están atentos ao seu clamor;

2. Proverbios 12:22 - O Señor aborrece os beizos mentirosos, pero se deleita nas persoas de confianza.

Actos 5:10 Entón ela caeu inmediatamente aos seus pés e deu a súa pantasma; e os mozos entraron, atopárona morta e, levándoa fóra, enterrárona xunto ao seu marido.

Unha muller morreu ao instante despois de ver aos apóstolos por mor da súa fe neles. Os mozos entón enterrarona co seu marido.

1. A fe nos apóstolos de Cristo pode ser tan forte que pode levar a unha morte milagrosa.

2. Podemos aprender da fe da muller a confiar nos apóstolos.

1. Mateo 9: 20-22 - E velaquí, unha muller, que tiña doce anos enferma dun fluxo de sangue, veu detrás del e tocoulle o bordo da súa vestimenta: porque dixo dentro de si: Se me permito tocar. a súa vestimenta, estarei enteira. Pero Xesús deulle a volta e, ao vela, díxolle: Filla, consólate; a túa fe púxote.

2. Xoán 11: 25-26 - Díxolle Xesús: "Eu son a resurrección e a vida: o que cre en min, aínda que estivese morto, vivirá; e todo aquel que vive e crea en min, non morrerá nunca". Cres isto?

Actos 5:11 E un gran temor veu sobre toda a igrexa e sobre todos os que oían estas cousas.

O medo estendeuse por toda a igrexa despois de escoitar a noticia dos milagres dos apóstolos.

1. O poder dos milagres: como Deus traballa en nós e a través de nós

2. A fortaleza da nosa fe: saber que Deus está connosco

1. Mateo 17:20 - Díxolles: "Por mor da vosa pouca fe. Pois en verdade dígovos que se tedes fe coma un gran de mostaza, dirás a este monte: "Móvete de aquí para alá", e moverase, e nada che será imposible.

2. Romanos 8:31b - Que diremos entón a estas cousas? Se Deus está por nós, quen pode estar contra nós?

Actos 5:12 E polas mans dos apóstolos fixéronse moitos sinais e marabillas entre o pobo; (e estaban todos de acordo no pórtico de Salomón.

Os apóstolos fixeron moitas marabillas e milagres entre o pobo, e todos se reuniron no pórtico de Salomón de acordo.

1. A obra de Deus a través dos apóstolos: como recoñecer e seguir os seus milagres

2. Unidade a través dos apóstolos: o poder de traballar xuntos na fe

1. Marcos 16:17-18 - E estes sinais acompañarán aos que cren: No meu nome expulsarán os demos; falarán en novas linguas; 18 collerán serpes coas súas mans; e cando beben veleno mortal, non lles doerá nada; poñerán as súas mans sobre os enfermos e sanaranse.

2. Xoán 6:7-8 - Filipe respondeulle: "Faría falta máis de medio ano de soldo para mercar pan suficiente para que cada un mordise". 8Outro dos seus discípulos, Andrés, irmán de Simón Pedro, falou:

Actos 5:13 E dos demais, ninguén se atrevía a unirse a eles, pero o pobo engrandeceunos.

A xente de Xerusalén estaba asombrada dos apóstolos e das súas ensinanzas, tanto que ninguén podía unirse a eles.

1. O poder da influencia: aprender a vivir unha vida que impacte nos demais

2. Asumir a responsabilidade do teu impacto: como usar a túa influencia para marcar a diferenza

1. Proverbios 11:30 - O froito dos xustos é unha árbore da vida; e o que conquista almas é sabio.

2. 1 Pedro 2:12 - Tendo a túa conversación honesta entre os xentís: para que, mentres falan contra ti como malhechores, coas túas boas obras, que verán, glorifiquen a Deus no día da visita.

Actos 5:14 E os crentes foron os máis engadidos ao Señor, multitude de homes e mulleres.)

Multitudes de homes e mulleres engadíronse á fe cristiá.

1. "O poder da crenza: como a fe nos impulsa cara adiante"

2. "Medrando na fe: fortalecendo a nosa relación co Señor"

1. Romanos 10:17 - "Así que a fe vén do oír, e o oír pola palabra de Cristo".

2. Efesios 2:8–9 - “Porque pola graza fuches salvo mediante a fe. E isto non é cousa túa; é don de Deus, non froito das obras, para que ninguén se glorie”.

Actos 5:15 De tal xeito que sacaron aos enfermos ás rúas e poñíanos en camas e divanes, para que, polo menos, a sombra de Pedro que pasase por alí cubrase a algúns deles.

A xente levou aos seus amigos e familiares enfermos ás rúas para ser curados pola sombra de Pedro.

1. O poder curativo da fe: como incluso a sombra de Pedro podería provocar milagres

2. O ministerio de Pedro: como a fe dun home trae milagres

1. Mateo 9:20-22 - E velaquí, unha muller, que tiña doce anos enferma dun fluxo de sangue, veu detrás del e tocoulle o bordo da súa vestimenta: porque dixo dentro de si: Se me permito tocar. a súa vestimenta, estarei enteira. Pero Xesús deulle a volta e, ao vela, díxolle: Filla, consólate; a túa fe púxote. E a muller quedou sana dende aquela hora.

2. Marcos 2:3-5 - E achegáronse a el, traendo un paralítico, que naceu de catro. E como non puideron achegarse a el pola prensa, descubriron o tellado onde estaba, e despois de rompelo, baixaron o leito onde estaba o paralítico. Cando Xesús viu a súa fe, díxolle ao paralítico: "Fillo, os teus pecados son perdoados".

Actos 5:16 Viña tamén unha multitude das cidades dos arredores a Xerusalén, traendo enfermos e molestos por espíritos impuros, e todos foron curados.

A multitude das cidades próximas foi curada cando levaban a Xerusalén aos seus enfermos e posesos.

1. O poder curativo de Deus está dispoñible para todos os que acoden a El con fe.

2. O poder de Xesucristo está vivo hoxe para curar os enfermos e liberar aos cativos.

1. Mateo 8:16-17 - Cando chegou a noite, trouxéronlle moitos endemoniados, e el expulsou os espíritos cunha palabra e curou a todos os enfermos.

17Isto era para que se cumprira o que se dixo por medio do profeta Isaías: "Tomou as nosas enfermidades e soportou as nosas enfermidades".

2. Santiago 5:14-15 - Alguén de vós está enfermo? Que chamen aos anciáns da igrexa para que oren por eles e os unxen con aceite no nome do Señor. 15 E a oración ofrecida con fe sanará o enfermo; o Señor resucitaraos. Se pecaron, serán perdoados.

Actos 5:17 Entón levantouse o sumo sacerdote e todos os que estaban con el (que é a secta dos saduceos) e encheronse de indignación.

O sumo sacerdote e a seita dos saduceos estaban cheos de indignación.

1. O perigo das emocións non controladas

2. O poder do amor sobre a ira

1. Santiago 1:19-20 - Que cada persoa sexa pronto para escoitar, lento para falar, lento para enfadar; pois a ira do home non produce a xustiza de Deus.

2. Proverbios 15:1 - Unha resposta suave afasta a ira, pero unha palabra dura provoca a ira.

Actos 5:18 E puxeron as mans sobre os apóstolos e meteunos no cárcere común.

As autoridades detiveron aos apóstolos e meteunos no cárcere.

1. Obedecer a Deus ante a oposición

2. Fidelidade na persecución

1. Hebreos 11:32-40

2. Feitos 4:13-22

Actos 5:19 Pero o anxo do Señor abriu de noite as portas do cárcere e sacounos e díxolles:

O anxo do Señor sacou do cárcere a Pedro e aos demais apóstolos.

1: O poder de Deus é infinito e pode liberarnos de calquera escravitude.

2: Se somos obedientes a Deus, El libraranos de todas as adversidades.

1: Isaías 41:10 - "Non temas, porque eu estou contigo; non te asustes, porque eu son o teu Deus; fortalecereiche, axudarei, apoiareino coa miña dereita xusta".

2: Filipenses 4:13 - "Todo podo por medio de quen me fortalece".

Actos 5:20 Vai, ponte e fala no templo ao pobo todas as palabras desta vida.

O apóstolo Pedro anima á xente a ir ao templo e falar as palabras da vida eterna.

1. O poder das palabras: como falar da vida na túa vida

2. A alegría de compartir o evanxeo: por que debemos falar sempre as palabras da vida eterna

1. Colosenses 3:16 - Que a palabra de Cristo habite en vós abundantemente en toda sabedoría, ensinándose e amonestándose uns a outros con salmos e himnos e cánticos espirituais, cantando con graza nos vosos corazóns ao Señor.

2. Santiago 1:19 - Por iso, meus amados irmáns, que cada un sexa pronto para escoitar, lento para falar, lento para a ira.

Actos 5:21 E cando oíron isto, entraron no templo pola mañá cedo e ensinaron. Pero chegou o sumo sacerdote e os que estaban con el, convocaron o concilio e todo o senado dos fillos de Israel, e mandou á cadea para que os levasen.

O sumo sacerdote e o Senado dos fillos de Israel convocaron un concilio e enviaron á prisión para que os discípulos de Xesús fosen levados despois de escoitar que estaban ensinando no templo.

1. A importancia da obediencia á lei de Deus.

2. Manterse firme ante a persecución.

1. Romanos 13: 1-7 - Que cada alma se someta aos poderes superiores.

2. Hebreos 11:32-40 - Os homes de sempre soportaron pola fe.

Actos 5:22 Pero cando chegaron os oficiais e non os atoparon no cárcere, volveron e dixeron:

Os oficiais descubriron que os apóstolos non estaban na prisión.

1 - Deus liberou os apóstolos da prisión.

2 - Debemos confiar en que Deus nos libre nos momentos difíciles.

1 - Salmo 34:7 - O anxo de Xehová acampa arredor dos que o temen e líbraos.

2 - Salmo 91:14 - "Porque me agarra con amor, librareino; Protexereino, porque coñece o meu nome.

Actos 5:23 dicindo: "A prisión verdadeiramente atopamos pechada con toda seguridade, e os gardas parados fóra diante das portas; pero cando abrimos, non atopamos ninguén dentro".

A prisión atopouse pechada de forma segura, pero non se atopou ninguén no seu interior.

1. Deus é poderoso e pode facer o imposible.

2. Confía en Deus para proporcionar protección e seguridade.

1. Isaías 40:31 - "pero os que esperan no Señor renovarán as súas forzas. Volarán ás ás coma aguias; correrán e non se cansarán, andarán e non se desmaiarán".

2. Isaías 46:4 - "Ata a túa vellez e canas eu son el, son o que te sustentará. Eu fixenche e levareino; Vou manterte e rescatarte".

Actos 5:24 Cando o sumo sacerdote, o capitán do templo e os sumos sacerdotes oíron estas cousas, dubidaron sobre a que chegaría isto.

O sumo sacerdote, o capitán do templo e os sumos sacerdotes mostráronse escépticos ao escoitar a noticia dos Apóstolos.

1. O poder da fe - Como confiar en Deus pode provocar o imposible

2. Defendendo o que é correcto - Ter a coraxe de plantar cara aos que dubidan

1. Mateo 17:20 - "El respondeu: "Porque tes tan pouca fe. En verdade dígovos: se tedes fe tan pequena como un gran de mostaza, poderedes dicirlle a este monte: "Mávete de aquí para alá", e moverase. Nada será imposible para ti".

2. Hebreos 11:1 - "Agora a fe é confianza no que esperamos e seguridade sobre o que non vemos".

Actos 5:25 Entón chegou un e díxolles: "Velaí, os homes que puxeches no cárcere están de pé no templo e ensinando á xente".

Os prisioneiros que foran postos no cárcere foron atopados ensinando á xente no templo.

1. A soberanía de Deus: ningún obstáculo pode deter o seu plan

2. A fidelidade de Deus: El nunca falla en lograr os seus propósitos

1. Isaías 55:11 - Así será a miña palabra que sae da miña boca: non volverá a min vacía, senón que cumprirá o que eu queira, e prosperará no que a enviei.

2. Xeremías 29:11 - Porque sei os pensamentos que penso para ti, di o Señor, pensamentos de paz, e non de mal, para darche un final esperado.

Actos 5:26 Entón foi o capitán cos oficiais e levounos sen violencia, porque tiñan medo do pobo para que non fosen apedreados.

O capitán e os oficiais trouxeron aos apóstolos sen violencia porque a xente temía apedrealos.

1: O temor ao Señor é sabedoría e pode protexernos do mal.

2: Debemos buscar sempre unha solución pacífica aos conflitos, aínda que teñamos medo.

1: Proverbios 1:7 - "O temor de Xehová é o principio do coñecemento; Os necios desprezan a sabedoría e a instrución".

2: Romanos 12:18 - "Se é posible, na medida en que dependa de ti, vive en paz con todos".

Actos 5:27 E cando os trouxeron, puxéronos diante do concilio, e o sumo sacerdote preguntoulles:

Os apóstolos foron levados ante o concilio e interrogados polo sumo sacerdote.

1. Manterse firme ante a persecución

2. Como responder ás acusacións inxustas

1. 1 Pedro 2:20-23 - Que mérito ten se, cando pecas e son golpeados por iso, aguantas? Pero se, cando fas o ben e padeces por iso, soportas, isto é unha cousa graciosa ante Deus. Porque para iso fuches chamado, porque tamén Cristo sufriu por nós, deixándonos un exemplo, para que sigases os seus pasos: "Quen non cometeu pecado nin se atopou engano na súa boca";

2. Mateo 5:10-12 - Benaventurados os que son perseguidos por mor da xustiza, porque deles é o reino dos ceos. "Dichosos ti cando te insulten e persigan, e digan todo tipo de mal contra ti en mentira por causa miña. Alégrate e alegrate moito, porque grande é a túa recompensa no ceo, porque así perseguiron aos profetas que foron antes de ti.

Actos 5:28 dicindo: Non vos mandamos rotundamente que non ensinarades neste nome? e velaquí, encheches Xerusalén coa túa doutrina, e pretendes levar o sangue deste home sobre nós.

Este versículo de Actos 5:28 fala de que aos apóstolos se lles ordenou non ensinar no nome de Xesús e aínda así o fixeran, espallando a súa doutrina por Xerusalén.

1. O poder da obediencia: Seguindo os mandamentos de Deus a pesar das dificultades

2. O impacto da fe: como as nosas accións falan máis alto que as nosas palabras

1. Mateo 28:19-20 "Ide, pois, e facede discípulos a todas as nacións, bautizándoas no nome do Pai, do Fillo e do Espírito Santo".

2. Isaías 6:8 "E oín a voz do Señor que dicía: 'A quen enviarei e quen irá por nós?' Entón eu dixen: 'Aquí estou! Enviádeme.'"

Actos 5:29 Pedro e os outros apóstolos responderon: "Debemos obedecer a Deus antes que aos homes".

Os apóstolos responderon aos gobernantes xudeus, dicindo que debían obedecer a Deus en lugar do home.

1. Obediencia a Deus vs. Obediencia ao home

2. Poñer a Deus en primeiro lugar en todas as opcións

1. Mateo 22:21 ("Dádeos, pois, ao César o que é do César; e a Deus o que é de Deus".)

2. Filipenses 3:20 ("Porque a nosa conversación está no ceo; de onde tamén esperamos ao Salvador, o Señor Xesucristo").

Actos 5:30 O Deus dos nosos pais levantou a Xesús, a quen mataches e colgaches nunha árbore.

O Deus dos israelitas levantou a Xesús, que foi asasinado e colgado nunha árbore polo pobo de Israel.

1. O poder da resurrección de Deus: como Xesús conquistou a morte

2. O sacrificio de Xesús: o exemplo do amor e do perdón

1. Romanos 6:4-5 - Polo tanto, fomos sepultados con el polo bautismo na morte, para que así como Cristo resucitou de entre os mortos pola gloria do Pai, así tamén nós camiñemos en novidade de vida.

5. 1 Corintios 15: 3-4 - Pois en primeiro lugar entreguei a vós o que tamén recibín: que Cristo morreu polos nosos pecados segundo as Escrituras, que foi sepultado e que resucitou ao terceiro día segundo as Escrituras. ás Escrituras.

Actos 5:31 Deus exaltouno coa súa man dereita para que fose príncipe e salvador, para darlle arrepentimento a Israel e perdón dos pecados.

Deus exaltou a Xesús como Príncipe e Salvador para dar o arrepentimento e o perdón dos pecados a Israel.

1. O Príncipe e Salvador Exaltado - Lucas 2:11

2. O don do arrepentimento e do perdón - Actos 17:30

1. Romanos 5:8 - Pero Deus demostra o seu propio amor por nós nisto: mentres aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós.

2. Xoán 3:16-17 - Porque tanto amou Deus ao mundo que deu ao seu único Fillo, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna. Porque Deus non enviou ao seu Fillo ao mundo para condenar ao mundo, senón para salvalo por medio del.

Actos 5:32 E nós somos as súas testemuñas destas cousas; e tamén o Espírito Santo, que Deus deu aos que lle obedecen.

Os Apóstolos foron testemuñas das obras de Xesucristo e o Espírito Santo foi dado a aqueles que obedecen o mandato de Deus.

1. A nosa obediencia a Deus abre a porta ao Espírito Santo

2. O poder de testemuñar a obra de Deus

1. Xoán 14: 15-17 - Se me amas, cumprirás os meus mandamentos. E pedirei ao Pai, e el darache outro Auxiliar, para que estea contigo para sempre, o Espírito da verdade.

2. Romanos 12:1-2 - Por iso, irmáns, púgovos a vós, polas misericordias de Deus, que presentedes os vosos corpos como sacrificio vivo, santo e agradable a Deus, que é o voso culto espiritual. Non te conformes a este mundo, senón transfórmate coa renovación da túa mente, para que, probando, discerniras cal é a vontade de Deus, o que é bo, aceptable e perfecto.

Actos 5:33 Cando oíron isto, cortáronlles o corazón e aconselláronse para matalos.

Os líderes xudeus enchéronse de ira cando escoitaron as ensinanzas dos apóstolos e decidiron matalos.

1. O poder da palabra: como o evanxeo transforma ata o corazón máis incrédulo

2. A persecución da Igrexa: como respondemos ao sufrimento

1. Efesios 4:15 - "Falindo a verdade no amor, debemos crecer de todos os xeitos no que é a cabeza, en Cristo"

2. Filipenses 1:29 - "Porque vos foi concedido que, por amor de Cristo, non só credes nel, senón que tamén sufrides por el".

Actos 5:34 Entón ergueuse alí un no concilio, un fariseo chamado Gamaliel, doutor da lei, que tiña fama entre todo o pobo, e mandou que os apóstolos saísen un pouco;

Gamaliel, un fariseo e respectado mestre da lei, levantouse no concilio e pediu que os apóstolos se afastasen.

1. A sabedoría de Gamaliel: escoitar a voz da razón en tempos de conflito

2. O poder da reputación: a influencia dun bo nome

1. Proverbios 18:13 - "O que responde a un asunto antes de escoitalo, é tolemia e vergoña".

2. Eclesiastés 10:2 - "O corazón do sabio está á súa dereita, pero o corazón do necio á súa esquerda".

Actos 5:35 E díxolles: Homes de Israel, mirade o que pensades facer con estes homes.

Os homes de Israel foron advertidos sobre as súas intencións respecto dos homes que tiñan antes.

1. A importancia de considerar a vontade de Deus nas nosas decisións.

2. A necesidade de ser sabio e perspicaz ante decisións difíciles.

1. Santiago 1:5 - "Se algún de vós carece de sabedoría, que llo pida a Deus, que dá

xenerosidade a todos sen reproche, e serálle dada".

2. Proverbios 3:5-6 - "Confía no Señor con todo o teu corazón, e non te apoies no teu propio entendemento. Recoñéceo en todos os teus camiños, e el endereitará os teus camiños".

Actos 5:36 Porque antes destes días levantouse Teudas, presumindo de ser alguén; a quen uníronse un número de homes, uns catrocentos: quen foi asasinado; e todos, cantos lle obedecían, foron espallados e destruídos.

Theudas era un home que dicía ser alguén importante e reuniu a uns 400 homes para unirse a el. Con todo, foi asasinado e todos os seus seguidores foron dispersos e eliminados.

1. O plan soberano de Deus cúmprese sempre - Romanos 8:28

2. Coidado cos falsos profetas e as súas promesas baleiras - Mateo 7:15-17

1. Daniel 4:35 - Todos os habitantes da terra son considerados como nada

2. Proverbios 16:2 - Todos os camiños dun home son puros aos seus propios ollos, pero o Señor pesa o espírito.

Actos 5:37 Despois levantouse este home Xudas de Galilea nos días dos impostos, e atraeu a moita xente detrás del; tamén el pereceu; e todos, ata cantos lle obedecían, foron dispersos.

Esta pasaxe fala de Xudas de Galilea que se levantou nos días dos impostos e reuniu un gran número de seguidores, pero finalmente pereceu e os seus seguidores dispersáronse.

1. A natureza fugaz da fama mundana

2. A importancia de seguir a Deus máis que ao home

1. Salmo 146: 3-4 - Non confíes nos príncipes, nun fillo do home, no que non hai salvación. Cando o seu alento deixa, volve á terra; nese mesmo día perecen os seus plans.

2. Proverbios 14:12 - Hai un camiño que lle parece correcto a un home, pero o seu fin é o camiño da morte.

Actos 5:38 E agora dígovos: Abstérate destes homes e deixalos en paz, porque se este consello ou esta obra é de homes, non será nada.

O apóstolo Pedro aconsellou á xente que se afastasen dos homes que predicaban un falso evanxeo, xa que non sería nada.

1. Coñeza os falsos evanxeos e non te deixes enganar por eles.

2. Non te deixes influenciar por falsos profesores, xa que o seu traballo non suporá nada.

1. Xeremías 17:5-8 - Confía no Señor con todo o teu corazón e non te apoies no teu propio entendemento.

2. Romanos 12:2 - Non te conformes a este mundo, senón transformate pola renovación da túa mente.

Actos 5:39 Pero se é de Deus, non o podedes derrubar; para que non vos atopedes aínda para loitar contra Deus.

Deus sempre prevalecerá ao final e é perigoso que intentemos opoñernos a el.

1: Nunca debemos tentar resistir a Deus e á súa vontade xa que é inútil e pode ser prexudicial para nós.

2: Deus é o Señor soberano que reina supremo e é sabio someterse a El.

1: Efesios 4:6 - Un só Deus e Pai de todos, que está por riba de todos, e por todos, e en todos vós.

2: Salmo 103:19 - O Señor preparou o seu trono nos ceos; e o seu reino domina sobre todos.

Actos 5:40 E acordaron con el, e cando chamaron aos apóstolos e os golpearon,

mandaron que non falasen no nome de Xesús, e soltáronos.

Os apóstolos foron chamados e golpeados, pero se lles permitiu ir despois de que lles mandaran non falar no nome de Xesús.

1. O poder da perseveranza: aprender dos apóstolos

2. Seguindo a Xesús non importa o custo

1. Mateo 10:32-33 - "A quen me recoñeza diante dos demais, eu tamén o recoñecerei diante do meu Pai do ceo. Pero quen me renegue diante dos demais, eu renegareino diante do meu Pai do ceo".

2. 1 Pedro 4:13 - "Pero alégrate na medida en que compartes os sufrimentos de Cristo, para que tamén te alegres e te alegres cando se revele a súa gloria".

Actos 5:41 E saíron da presenza do concilio, alegrados de que fosen considerados dignos de sufrir vergoña polo seu nome.

Os apóstolos alegráronse co seu sufrimento polo nome de Xesús.

1. "Considerado digno de sufrir vergoña polo seu nome"

2. "Enfrontando a vergoña con alegría"

1. Filipenses 3: 8-11 "De feito, considero todo como unha perda por mor do inmenso valor de coñecer a Cristo Xesús, o meu Señor. Por el sufrín a perda de todas as cousas e considéroas como lixo, para poder gañar a Cristo e ser atopado nel, non tendo unha xustiza propia que vén da lei, senón a que vén pola fe na Cristo, a xustiza de Deus que depende da fe, para que eu o coñezo a el e o poder da súa resurrección, e poida compartir os seus sufrimentos, facéndome como el na súa morte, para que por todos os medios posible poida acadar a resurrección de entre os mortos. ”

2. 2 Corintios 12:9-10 "Pero el díxome: 'A miña graza é suficiente para vós, porque o meu poder perfecciona-se na debilidade.' Por iso me gloriarei con máis agrado das miñas debilidades, para que o poder de Cristo descanse sobre min. Por amor de Cristo, eu estou contento coas debilidades, os insultos, as dificultades, as persecucións e as calamidades. Porque cando son débil, entón son forte".

Actos 5:42 E todos os días no templo e en todas as casas non cesaban de ensinar e predicar a Xesucristo.

Todos os días, os discípulos de Xesús ensinaban e predicaban sobre Xesús no templo e nas casas.

1. O poder do Evanxeo - Como os discípulos de Xesús espallan a palabra

2. A misión da Igrexa - Predicar e ensinar o Evanxeo

1. Mateo 28: 19-20 - Vai, pois, e fai discípulos de todas as nacións, bautizándoos no nome do Pai, do Fillo e do Espírito Santo, ensinándolles a observar todo o que che mandei.

2. Romanos 10:14-15 - ¿Como chamarán entón a aquel en quen non creron? E como van a crer naquel de quen nunca escoitaron? E como van a escoitar sen que alguén predique? E como van a predicar se non son enviados?

Actos 6 relata o nomeamento de sete homes para servir á crecente comunidade cristiá, a detención de Estevo, un destes sete homes, e as acusacións falsas feitas contra el.

1º parágrafo: o capítulo comeza cun problema que xurdiu na igrexa primitiva cando os xudeus de fala grega queixáronse de que as súas viúvas estaban sendo ignoradas na distribución diaria de alimentos. Entón, doce apóstolos reuniron a todos os discípulos xuntos dixeron: "Non estaría ben que descuidamos a palabra do ministerio que Deus ordena as mesas de espera". Irmáns irmás escoller sete homes de entre vós que son coñecidos por ser pleno Espírito sabedoría entregará a responsabilidade sobre eles prestar a nosa atención oración palabra ministerio. Esta proposta agradaba a todo o grupo seleccionado Estevo home plena fe Espírito Santo tamén Felipe Prócoro Nicanor Timón Parmenas Nicolás Antioquía converso xudaísmo presentou estes homes apóstolos rezaron as mans sobre eles (Feitos 6:1-6).

2º Parágrafo: Con este arranxo no lugar, a palabra de Deus estendeuse e o número de discípulos de Xerusalén aumentou rapidamente un gran número de sacerdotes convertéronse nunha fe obediente. Mentres tanto Estevo pleno poder de graza realizou grandes marabillas signos milagrosos entre a xente xurdiu oposición membros Sinagoga Libertos Xudeus Cirene Alexandría ben provincias Cilicia Asia comezou a discutir con Estevo, pero non puido plantar cara á sabedoría que o Espírito lle deu mentres falaba (Feitos 6:7-10).

3o parágrafo: Entón convenceron en segredo a algúns homes que dixeron: "Oímos a Estevo falar palabras blasfemas contra Deus de Moisés" avivaron a xente os anciáns os mestres a lei apoderárono levárono antes do Sanedrín produciu testemuñas falsas que dixeron "Este tipo non deixa de falar contra esta lei do lugar santo que nós oínlle dicir

que Xesús Nazareno destruirá os costumes de cambio de lugar que transmitiu Moisés. Todos os que estaban sentados no Sanedrín miraban atentamente a Estevo viron que o seu rostro era como un rostro de anxo (Feitos 6:11-15).

Actos 6:1 E naqueles días, cando o número dos discípulos se multiplicaba, xurdiu unha murmuración dos gregos contra os hebreos, porque as súas viúvas eran descoidadas no servizo diario.

Co crecemento da igrexa primitiva, xurdiu unha queixa dos crentes xudeus de fala grega de que as súas viúvas estaban sendo ignoradas na distribución diaria da axuda.

1. "Unha chamada á compaixón e ao servizo: superando a compracencia na Igrexa"

2. "O poder da unidade: traballar xuntos para servir aos demais"

1. Mateo 5:43-45: "Oíches que se dixo: Amarás ao teu próximo e odiarás ao teu inimigo". Pero eu dígovos: Amade aos vosos inimigos e orade polos que vos perseguen, para que sexades fillos do voso Pai que está no ceo.

2. Gálatas 6:2, "Levar uns as cargas dos outros, e así cumprir a lei de Cristo".

Actos 6:2 Entón os doce chamaron á multitude dos discípulos, e dixeron: Non é razón que deixemos a palabra de Deus e sirvamos ás mesas.

Os doce apóstolos reuniron aos discípulos e ensináronlles que non debían descoidar a palabra de Deus centrándose só en servir as mesas.

1. Dar prioridade á Palabra de Deus: por que importa

2. Servir con propósito: un estudo sobre o exemplo dos apóstolos

1. Colosenses 3:23 - Fagas o que fagas, trabállao con todo o teu corazón, como traballando para o Señor, non para os mestres humanos.

2. Efesios 6:7 - Servir de todo corazón, coma se estiveses a servir ao Señor, non ás persoas.

Actos 6:3 Por iso, irmáns, buscade entre vós a sete homes de honestidade, cheos do Espírito Santo e de sabedoría, a quen designemos este asunto.

Os apóstolos piden á igrexa que elixa sete homes de carácter honesto, cheos do Espírito Santo e sabedoría, para supervisar os negocios da igrexa.

1. As calidades do liderado divino: explorando as características dun bo líder en Actos 6:3

2. O poder do Espírito Santo na Igrexa: como recoñecer e nutrir os dons espirituais no corpo dos crentes

1. Proverbios 11:3 - "A integridade dos rectos guiaraos, pero a perversidade dos perversos destruiraos".

2. 1 Corintios 12:7 - "Pero a manifestación do Espírito é dada a todo o home para provelo."

Actos 6:4 Pero nós entregarémonos continuamente á oración e ao ministerio da palabra.

A igrexa primitiva dedicou o seu tempo á oración e ao ministerio da Palabra.

1. O poder da oración

2. A Chamada a Servir no Ministerio

1. Santiago 5:16 - "A oración dunha persoa xusta ten un gran poder mentres está a funcionar".

2. 1 Corintios 12:4-11 - "Agora hai variedades de dons, pero o mesmo Espírito; e hai variedades de servizo, pero o mesmo Señor; e hai variedades de actividades, pero é o mesmo Deus quen dá poder. todos eles en todos".

Actos 6:5 E a palabra gustou a toda a multitude, e escolleron a Estevo, un home cheo de fe e do Espírito Santo, a Filipe, a Prócoro, a Nicanor, a Timón, a Parmenas e a Nicolás, prosélito de Antioquía.

Toda a multitude escolleu a Estevo, Filipe, Prócoro, Nicanor, Timón, Parmenas e Nicolás para servir na igrexa.

1. O poder da fe ao servir a Deus

2. A necesidade de estar cheo do Espírito Santo

1. Romanos 12:11 - "Non falte nunca de celo, pero mantén o teu fervor espiritual, servindo ao Señor".

2. Gálatas 5:22-23 - "Pero o froito do Espírito é amor, alegría, paz, paciencia, bondade, bondade, fidelidade, mansedume e dominio propio".

Actos 6:6 A quen puxeron diante dos apóstolos, e despois de orar, puxéronlles as mans.

Os apóstolos rezaron e puxeron as mans sobre individuos escollidos para poñelos ante eles.

1. O poder da oración - Como a oración pode axudarnos a superar o medo e entrar no descoñecido.

2. O don do servizo: unha chamada ao servizo e como poñer as mans ás persoas pode ser un sinal da bendición de Deus.

1. Santiago 5:13-16 - ¿Hai alguén entre vós en problemas? Que oren. Alguén é feliz? Que canten cancións de loanza.

2. 1 Timoteo 4:14 - Non descoides o teu don, que che foi dado a través da profecía cando o corpo dos anciáns puxo as mans sobre ti.

Actos 6:7 E a palabra de Deus aumentou; e multiplicouse moito o número dos discípulos en Xerusalén; e unha gran compañía de sacerdotes obedecían á fe.

O número de discípulos multiplicouse moito en Xerusalén e moitos sacerdotes obedeceron á fe.

1. O crecemento da fe: como a obediencia pode levar a grandes cousas

2. O poder de Deus: como se espalla a Palabra de Deus a través da obediencia

1. Mateo 28:19-20 - Polo tanto, vai e fai discípulos de todas as nacións, bautizándoos no nome do Pai, do Fillo e do Espírito Santo, e ensinándolles a obedecer todo o que che mandei.

2. Romanos 1:5 - Por el e polo seu nome? Por amor , recibimos graza e apostolado para chamar a xente de entre todos os xentís á obediencia que vén da fe.

Actos 6:8 E Estevo, cheo de fe e poder, fixo grandes prodixios e milagres entre o pobo.

Estevo, un home de gran fe e poder, fixo moitos milagres sorprendentes á xente.

1. Vivir unha vida de fe e poder

2. Confiando nos milagres de Deus

1. Hebreos 11:1 - ? □ Que fe é a seguridade das cousas que se esperan, a convicción das cousas que non se ven.

2. Mateo 14:22-33 - Xesús camiñando sobre a auga e calmando a tormenta.

Actos 6:9 Entón xurgáronse algúns da sinagoga, que se chama a sinagoga dos libertinos, e de cirenios, de alexandrinos, e deles de Cilicia e de Asia, discutindo con Estevo.

O debate de Estevo cos membros da sinagoga provoca unha forte reacción.

1. O poder do debate: como podemos utilizar as discusións para promover o Reino de Deus

2. O valor de escoitar para comprender: como podemos aprender dos demais a través do diálogo

1. Romanos 15: 5-7 "Agora, o Deus da paciencia e do consolo, concédevos que sexades semellantes os uns aos outros segundo Cristo Xesús: para que cunha soa mente e unha soa boca glorifiquedes a Deus, o Pai do noso Señor Xesús Cristo. Polo tanto, recibídevos uns a outros, como tamén Cristo nos recibiu a nós para a gloria de Deus".

2. Santiago 1:19-20 "Por iso, meus amados irmáns, que cada un sexa pronto para escoitar, lento para falar, lento para a ira: porque a ira do home non obra a xustiza de Deus".

Actos 6:10 E non foron capaces de resistir a sabedoría e o espírito cos que falaba.

Estevo estaba tan cheo de sabedoría e do Espírito que os seus adversarios non foron capaces de resistirlle.

1. O poder do Espírito Santo: como as nosas palabras poden transformar aos demais

2. Sabedoría a través do Espírito: como falar con autoridade

1. Isaías 11:2-3: ? □ e o Espírito do Señor descansará sobre el, o espírito de sabedoría e entendemento, o espírito de consello e forza, o espírito de coñecemento e o temor do Señor.

2. Proverbios 15:23: ? □ o home ten alegría pola resposta da súa boca: e unha palabra dita no seu momento, que boa é?

Actos 6:11 Entón subornaron aos homes que dicían: "Oímoslle falar palabras blasfemias contra Moisés e contra Deus".

Contrataron testemuñas falsas para declarar contra Estevo, afirmando que blasfemara contra Moisés e Deus.

1. Non testemuñas falsas: as consecuencias do engano

2. Fala a verdade no amor: o poder da autenticidade

1. Éxodo 20:16 ? □ Non declararás falso contra o teu veciño.??

2. Efesios 4:15 ? Ademais , dicindo a verdade no amor, debemos crecer de todos os xeitos no que é a cabeza, en Cristo.

Actos 6:12 E conmocionaron ao pobo, aos anciáns e aos escribas;

O pobo, os anciáns e os escribas avivaron á xente e detiveron a Xesús.

1. O poder da acción colectiva: examinando a detención de Xesús

2. O papel do liderado en tempos difíciles: examinando a detención de Xesús

1. Salmo 46:10-11 - ? □ aínda, e sabe que eu son Deus. Serei exaltado entre as nacións, serei exaltado na terra!??

2. Mateo 26:53-54 - Xesús díxolles: ? □ ou pensas que non podo apelar ao meu Pai, e que me enviará de inmediato máis de doce lexións de anxos? Pero como deben cumprirse entón as Escrituras, que debe ser así???

Actos 6:13 E estableceu testemuñas falsas, que dixesen: Este home non deixa de falar blasfemias contra este lugar santo e contra a lei.

O Sanedrín acusaba a Estevo de falar palabras blasfemas contra o lugar santo e a lei.

1. Como vivir unha vida santa que agrada a Deus

2. A importancia de manter a lei de Deus nas nosas vidas

1. Hebreos 12:14 - "Loita pola paz con todos os homes e pola santidade sen a cal ninguén verá ao Señor".

2. Romanos 13:1-7 - "Que toda alma se someta ás autoridades gobernantes. Porque non hai autoridade que non sexa de Deus, e as autoridades que existen son designadas por Deus".

Actos 6:14 Porque oímoslle dicir que este Xesús de Nazaret destruirá este lugar e cambiará os costumes que Moisés nos deu.

Esta pasaxe fala de como a xente escoitou a Xesús de Nazaret falar de destruír este lugar e de cambiar os costumes que Moisés deu.

1. Cambio: aprender a adaptarse á vontade de Deus

2. Destrución e renovación: unha chamada ao arrepentimento

1. Isaías 43:18-19 - ? Non te lembres das cousas antigas, nin consideres as cousas antigas. Velaquí, farei unha cousa nova; agora brotará; non o saberás? Incluso farei un camiño no deserto e ríos no deserto.??

2. Romanos 12:2 - ? e non te conformes a este mundo, senón transfórmate coa renovación da túa mente, para que poidas probar cal é esa boa, aceptable e perfecta vontade de Deus.

Actos 6:15 E todos os que estaban sentados no concilio, mirándoo fixamente, viron o seu rostro coma o rostro dun anxo.

Estevo, un dos primeiros diáconos da Igrexa primitiva, foi levado ante o concilio do Sanedrín e todos os presentes quedaron abraiados coa mirada do seu rostro, que parecía ser como o rostro dun anxo.

1. Como manter un rostro celestial

2. O poder dun personaxe divino

1. Mateo 5:16 - "Deixa que a túa luz brille diante dos homes, para que vexan as túas boas obras e glorifiquen ao teu Pai que está no ceo".

2. Colosenses 3:12-17 - "Por iso, como Deus? pobo escollido, santo e querido, vestidevos de compaixón, bondade, humildade, mansedume e paciencia. un agravio contra alguén. Perdoa como o Señor che perdoou. E sobre todas estas virtudes vístese de amor, que os une a todos en perfecta unidade".

Actos 7 relata a defensa de Estevo ante o Sanedrín, a súa visión de Xesús de pé á dereita de Deus e o seu martirio.

1o Parágrafo: En resposta aos cargos contra el, Stephen pronuncia un longo discurso que relata a historia de Israel. Comeza coa chamada de Deus a Abraham e a promesa que lle fixo de que os seus descendentes se convertían en estranxeiros nunha terra estranxeira onde serían escravos durante catrocentos anos (Feitos 7:1-8). Continúa coa historia de Xosé que foi vendido a Exipto pero que máis tarde se converteu nun gobernante alí salvando á súa familia da fame (Feitos 7:9-16).

Segundo parágrafo: Estevo conta entón como Deus se lle apareceu a Moisés nunha

arbustiva ardente encomendándolle sacar a Israel da escravitude exipcia. Malia librar aos israelitas de Exipto mediante milagres, afastáronse de Moisés e adoraron ídolos (Feitos 7:17-43). Tamén fala do tabernáculo construído por Moisés segundo o deseño de Deus e máis tarde do templo de Salomón, pero lémbralles que o Altísimo non vive en casas feitas por mans humanas como di o profeta: "O ceo é o meu trono, a terra é o estrado dos meus pés. Que bonita casa me construirás". di o Señor ou onde estará o meu lugar de descanso? Non fixo todas estas cousas a miña man? (Feitos 7:44-50).

3º parágrafo: Esteban acusa aos líderes das persoas de pescozo duro, corazóns incircuncisos, oídos sempre resistindo ao Espírito Santo como o fixeron os seus antepasados. Perseguían aos profetas que anunciaron a chegada do Xusto agora que traizoaron; o asasinaron; recibiron os anxos ordenados pola lei pero non a cumpriron (Feitos 7:51-53). Ao escoitar isto, os membros do Sanedrín estaban furiosos rechinaron os dentes con el, pero o Espírito Santo cheo mirou para arriba o ceo viu gloria Deus Xesús de pé á man dereita Deus dixo: "Mira, vexo o ceo aberto Fillo Home de pé á dereita Deus." Tapábanse os oídos gritando voces altas precipitáronse cara a el arrastrado a cidade comezou a apedrealo testemuñas puxeron abrigos pés un mozo chamado Saulo mentres apedreaban Estevo rezaba "Señor Xesús recibe espírito" despois caeu de xeonllos berraba a gran voz: "Señor, non teñas este pecado contra eles". Dito isto, adormeceu Xaúl aprobaba matar (Feitos 7:54-60).

Actos 7:1 Entón o sumo sacerdote dixo: -¿Son así?

A pasaxe trata sobre o sumo sacerdote preguntando se as acusacións sobre Estevo eran certas.

1. O poder de cuestionar: un estudo dos acusadores de Esteban en Actos 7

2. O papel da humildade en situacións de confrontación: examinando a resposta de Esteban en Actos 7

1. Isaías 53:7 - Estaba oprimido e aflixido, pero non abriu a boca; levárono coma un año á matanza.

2. Mateo 11:29 - Toma o meu xugo sobre ti e aprende de min, porque son manso e humilde de corazón.

Actos 7:2 E dixo: Homes, irmáns e pais, escoitade; O Deus da gloria apareceuse ao noso pai Abraham, cando estaba en Mesopotamia, antes de morar en Charrán,

Estevo falou á xente, contando como Deus se lle apareceu a Abraham en Mesopotamia

antes de mudarse a Charran.

1. Vivir segundo o plan de Deus: a historia de fe e obediencia de Abraham

2. Saír na fe: aprender do exemplo de Abraham

1. Xénese 12: 1-3 - Deus chama a Abraham para ir a unha terra que lle mostrará

2. Hebreos 11:8 - Abraham obedeceu e foise sen saber onde ía

Actos 7:3 E díxolle: Saia do teu país e da túa parentela e entra á terra que che mostrarei.

Deus chamou a Abraham para que abandonase o seu país e a súa familia para mudarse a unha nova terra que Deus lle mostraría.

1. Como a obediencia aos chamamentos de Deus trae bendicións

2. Seguindo o liderado de Deus en tempos de transición

1. Xénese 12:1-4 - E o Señor díxolle a Abram: "Vete do teu país, da túa parentela e da casa de teu pai, cara á terra que che mostrarei".

2. Xosué 1:1-9 - Despois da morte de Moisés, servo de Xehová, aconteceu que o Señor falou a Xosué, fillo de Nun, ministro de Moisés, dicindo: Moisés o meu servo morreu; Levántate agora , pasa este Xordán, ti e todo este pobo, á terra que eu lles dou, aos fillos de Israel.

Actos 7:4 Entón saíu da terra dos caldeos e morou en Charran;

Estevo conta a viaxe de Abraham desde a terra dos caldeos ata Charrán e despois ata a terra na que agora vivían os xudeus.

1. Avanzando: a viaxe de Abraham dos caldeos a Charran

2. Tomando raíces: a prolongada morada de Abraham na Terra Prometida

1. Xénese 11:31 - 12:4 - Chamada de Deus para que Abraham abandone a súa terra natal e viaxe á Terra Prometida.

2. Hebreos 11: 8-10 - A fe de Abraham na promesa de Deus dun novo fogar e a súa obediencia á chamada de Deus.

Actos 7:5 E non lle deu ningunha herdanza nela, nin tanto como para poñer o pé; aínda así, prometeu que llo daría por posesión, e á súa descendencia despois del, cando aínda non tiña fillo.

Deus prometeulle a Abraham unha terra aínda que Abraham non tiña herdeiro.

1. A fidelidade de Deus ás súas promesas, independentemente da circunstancia

2. A importancia de confiar en Deus e nas súas promesas

1. Romanos 4:13-18 - A fe de Abraham en Deus e a promesa de Deus da terra para el

2. Hebreos 11: 8-10 - A fe de Abraham en Deus, aínda que non tiña herdeiro

Actos 7:6 E Deus falou deste xeito: Que a súa descendencia morrese nunha terra estranxeira; e que os traia á escravitude e lles imploren catrocentos anos.

Deus falou que o seu pobo sería levado a unha terra estranxeira e sufriría malos tratos durante 400 anos.

1. "O poder da resistencia: como o pobo de Deus perseverou en tempos difíciles"

2. "As promesas de Deus: unha ollada á resistencia fiel"

1. Romanos 5:3-5 "Non só así, senón que tamén nos gloriamos nos nosos sufrimentos, porque sabemos que o sufrimento produce perseveranza; perseveranza, carácter; e carácter, esperanza. E a esperanza non nos avergonza, porque o amor de Deus. foi derramado nos nosos corazóns polo Espírito Santo, que nos foi dado".

2. Romanos 8:18 "Considero que os nosos sufrimentos actuais non valen a pena comparar coa gloria que se revelará en nós".

Actos 7:7 E xulgarei á nación á que estarán escravos, dixo Deus, e despois sairán e serviránme neste lugar.

Deus prometeu aos israelitas que o servirían despois de que estivesen escravos dunha nación estranxeira.

1. A esperanza dos israelitas: a promesa de liberación e fidelidade a Deus

2. O poder de Deus: a súa soberanía sobre as nacións e a súa fidelidade ao seu pobo

1. Isaías 43:1-3 - Non temas, porque eu te redimín; Chameino polo nome, es meu.

2. Romanos 8:28 - E sabemos que para os que aman a Deus todas as cousas colaboran para o ben, para os que son chamados segundo o seu propósito.

Actos 7:8 E deulle o pacto da circuncisión, e así Abraham xerou a Isaac, e circuncidiuno ao oitavo día; e Isaac xerou a Xacob; e Xacob enxendrou os doce patriarcas.

A Abraham recibiu o pacto da circuncisión e llo transmitiu ao seu fillo Isaac, quen despois llo transmitiu ao seu fillo Xacob. Xacob foi o pai dos doce patriarcas.

1. A importancia de transmitir tradicións de xeración en xeración.

2. O poder da alianza de Deus da circuncisión e como foi transmitida durante séculos.

1. Xénese 17:10-14 - O pacto de circuncisión de Deus con Abraham.

2. Deuteronomio 6:4-9 - Mandas para transmitir o pacto de Deus ás xeracións futuras.

Actos 7:9 E os patriarcas, movidos pola envexa, venderon a Xosé a Exipto, pero Deus estaba con el.

Os patriarcas, por envexa, venderon a Xosé a Exipto, sen embargo Deus quedou con el.

1: A pesar das dificultades que atopamos, Deus está sempre connosco.

2: A envexa pode levar a accións destrutivas, pero Deus aínda pode sacar o ben delas.

1: Romanos 8:28- E sabemos que todas as cousas colaboran para o ben dos que aman a Deus, dos que son chamados segundo o seu propósito.

2: Santiago 1:2-4 - Meus irmáns, considerade todo gozo cando caes en diversas tentacións; Sabendo isto, que a proba da túa fe produce paciencia. Pero que a paciencia teña a súa obra perfecta, para que sexades perfectos e completos, sen faltar nada.

Actos 7:10 E liberouno de todas as súas aflicións, e deulle gracia e sabedoría ante os ollos do faraón, rei de Exipto; e fíxoo gobernador de Exipto e de toda a súa casa.

Deus rescatou a Xosé dos seus problemas e deulle sabedoría e gracia na corte do faraón, converténdoo no gobernador de Exipto e da súa casa.

1. O plan de Deus en tempos difíciles - Como Deus pode usar as nosas aflicións para o seu propósito

2. A Sabedoría de Deus - Como o Señor nos dá percepción e favor en tempos de necesidade

1. Romanos 8:28 - E sabemos que para os que aman a Deus todas as cousas colaboran para o ben, para os que son chamados segundo o seu propósito.

2. Santiago 1:5 - Se algún de vós carece de sabedoría, que llo pida a Deus, que dá a todos xenerosamente sen reproche, e daralle.

Actos 7:11 Entón chegou unha escaseza en toda a terra de Exipto e de Canaán, e unha gran aflicción, e os nosos pais non atoparon sustento.

A terra de Exipto e Canaán sufriron unha gran fame, e o pobo estaba en gran aflicción ao non poder atopar sustento.

1. A provisión de Deus en tempos de necesidade

2. Confiar na forza de Deus en situacións difíciles

1. Mateo 6:25-34 - Non te preocupes, pero confía na provisión de Deus

2. Salmo 16: 8 - Puxen ao Señor sempre diante de min, e El é a miña axuda en tempos de dificultades

Actos 7:12 Pero cando Xacob soubo que había millo en Exipto, mandou primeiro aos nosos pais.

Xacob enviou aos antepasados israelitas a Exipto en busca de alimento cando soubo que alí había millo.

1. Deus proverá de nós mesmo en tempos difíciles.

2. Non teñas medo de arriscar por Deus.

1. Mateo 6:25-34 - Non te preocupes polo mañá, porque mañá se preocupará por si mesmo.

2. Hebreos 11:8 - Pola fe Abraham obedeceu cando foi chamado para saír ao lugar que recibiría como herdanza.

Actos 7:13 E por segunda vez, José foi coñecido polos seus irmáns; e o parente de Xosé deuse a coñecer ao faraón.

A familia de José foi revelada ao faraón durante o segundo encontro.

1. Deus pode proporcionarnos oportunidades para reunirnos coa nosa familia.

2. Deus pode usar as nosas experiencias pasadas para moldear o noso futuro.

1. Mateo 10:29-31 (Non se venden dous pardais por un denario? E un deles non caerá ao chan sen o voso Pai. Pero os mesmos cabelos da vosa cabeza están todos contados. Non temádes, pois, que sodes). de máis valor que moitos pardais.)

2. Romanos 8:28 (E sabemos que todas as cousas colaboran para o ben dos que aman a Deus, dos que son chamados segundo o seu propósito).

Actos 7:14 Entón mandou Xosé a chamar a seu pai Xacob e a toda a súa parentela, sesenta e quince almas.

Xosé fai chamar o seu pai Xacob e a súa familia extensa de setenta e cinco persoas para que veñan a Exipto.

1. O poder da familia: a importancia de reunirnos e apoiarnos nos momentos difíciles.

2. Confiar no plan de Deus para as nosas vidas: aprender a aceptar e abrazar o inesperado.

1. Isaías 43:2 "Cando pases polas augas, estarei contigo; e cando pases polos ríos, non te arrastrarán. Cando pases polo lume, non te queiman; as chamas non che incendiarán".

2. Salmo 34: 8 “Gustade e mirade que o Señor é bo; benaventurado o que se refuxia nel".

Actos 7:15 Xacob baixou a Exipto e morreu, el e os nosos pais.

A viaxe de Xacob a Exipto e a morte descríbese en Feitos 7:15.

1. A fidelidade de Deus ao seu pobo, mesmo no medio de circunstancias difíciles.

2. O poder das promesas de Deus para guiarnos e sosternos.

1. Salmo 105: 17-19 - Enviou diante deles un home, Xosé, que foi vendido por servo: a quen lle ferían os pés con cadeas: foi posto de ferro: ata o momento en que chegou a súa palabra: a palabra de o Señor probouno.

2. Xénese 50: 24-25 - E Xosé díxolles aos seus irmáns: "Morro; e Deus seguramente vos visitará e sacarávos desta terra á terra que xurou a Abraham, Isaac e Xacob". E Xosé xurou aos fillos de Israel, dicindo: Deus os visitará, e levaredes os meus ósos de aquí.

Actos 7:16 E foron trasladados a Siquem e depositados no sepulcro que Abraham comprou por unha cantidade de diñeiro aos fillos de Emmor, pai de Siquem.

Os fillos de Emmor venderon un sepulcro a Abraham, que estaba situado en Siquem.

1. "A promesa de Deus a Abraham" - Explorando o pacto que Deus fixo con Abraham e o papel do sepulcro no cumprimento desa promesa.

2. "A importancia dos sepulcros" - Examinando o significado dos sepulcros na narrativa bíblica e no mundo actual.

1. Xénese 15:17-21 - O pacto que Deus fixo con Abraham.

2. Xoán 11:17-44 - Xesús resucita a Lázaro de entre os mortos, demostrando o poder de resurrección dos sepulcros.

Actos 7:17 Pero cando se achegaba o tempo da promesa, que Deus lle xurou a Abraham, o pobo medrou e multiplicouse en Exipto.

O pobo de Israel multiplicouse en Exipto a medida que se achegaba o tempo da promesa de Deus a Abraham.

1. As promesas de Deus son fiables e cumprirán.

2. Deus sempre será fiel ao seu pobo.

1. Romanos 4:20-21 - Non vacilou pola incredulidade respecto da promesa de Deus, senón que se fortaleceu na súa fe e deu gloria a Deus, estando plenamente convencido de que Deus tiña poder para facer o que prometera.

2. Hebreos 10:23 - Manteñamos firmemente a esperanza que profesamos, porque o que prometeu é fiel.

Actos 7:18 Ata que xurdiu outro rei que non coñecía a Xosé.

O faraón de Exipto non recoñeceu a Xosé nin os seus logros.

1: En última instancia, o plan de Deus está a traballar en todas as situacións, aínda que non sexa recoñecido por todos.

2: Incluso en circunstancias difíciles, podemos confiar en que Deus ten un plan.

1: Romanos 8:28 - E sabemos que todas as cousas colaboran para o ben dos que aman a Deus, dos que son chamados segundo o seu propósito.

2: Isaías 55:8-9 - Porque os meus pensamentos non son os teus pensamentos, nin os teus camiños os meus camiños, di o Señor. Porque como os ceos son máis altos que a terra, así son os meus camiños máis altos que os teus, e os meus pensamentos máis que os teus.

Actos 7:19 O mesmo tratou con astucia aos nosos parentes, e implorou os nosos pais, para que botasen aos seus fillos pequenos, ata que non puidesen vivir.

O faraón tratou con engano cos israelitas, maltratando aos seus antepasados e obrigándoos a abandonar aos seus fillos pequenos para que non sobrevivisen.

1. As consecuencias do engano: aprendendo do maltrato do faraón aos israelitas

2. Abrazar a promesa de redención de Deus ante un trato inxusto

1. Mateo 10:28-29 - "Non teñas medo dos que matan o corpo pero non poden matar a alma. Pola contra, teña medo de Aquel que pode destruír tanto a alma como o corpo no inferno. Non se venden dous pardais por un centavo? Pero ningún deles caerá ao chan fóra do coidado do teu Pai".

2. Deuteronomio 30:19-20 - "Hoxe deixoche a elección entre a vida e a morte, entre as bendicións e as maldicións. Agora chamo ao ceo e á terra para que sexan testemuñas da elección que fas. ¡Oh, que escollases a vida, para que ti e os teus descendentes vivides! Podes facer esta elección amando ao Señor, o teu Deus, obedecéndoo e comprometéndote firmemente con el".

Actos 7:20 Nese tempo Moisés naceu, era moi fermoso e criouse na casa de seu pai tres meses.

Moisés naceu nun tempo de gran persecución contra os israelitas e era moi fermoso, crecendo na casa do seu pai durante tres meses.

1. Vivir en persecución: como Deus usa a dificultade para o ben

2. A beleza de Moisés: unha reflexión sobre a perfección de Deus

1. Romanos 8:28 - E sabemos que en todas as cousas Deus traballa para o ben dos que o aman, que foron chamados segundo o seu propósito.

2. Salmo 139:14 - Alódote porque son feita con medo e marabilloso; os teus traballos son marabillosos, o sei moi ben.

Actos 7:21 E cando foi expulsado, a filla do faraón levouno e criouno para o seu propio fillo.

A filla do faraón atopou a Moisés no río Nilo e criouno como o seu propio fillo.

1. Deus controla ata as situacións máis difíciles.

2. Debemos confiar en Deus e no seu plan para as nosas vidas.

1. Romanos 8:28 - "E sabemos que en todas as cousas Deus traballa para o ben dos que o aman, que foron chamados segundo o seu propósito".

2. Xeremías 29:11 - "'Porque sei os plans que teño para ti', declara o Señor, 'planes para prosperarte e non facerte dano, plans para darche esperanza e futuro'".

Actos 7:22 E Moisés era erudito en toda a sabedoría dos exipcios, e era poderoso nas palabras e nos feitos.

Moisés foi educado en todos os aspectos da sabedoría exipcia e foi un poderoso orador e autor.

1. O poder da educación: como o dominio de Moisés da sabedoría exipcia transformou a súa vida

2. O poder da acción: como as palabras e os feitos de Moisés cambiaron a historia

1. Proverbios 4:7 - A sabedoría é o principal; obtén, polo tanto, sabedoría, e con todo o que obtén entendemento.

2. Santiago 1:22-25 - Pero sexade facedores da palabra, e non só oíntes, enganándose a

vós mesmos. Porque se alguén escoita a palabra e non o fai, é como un home que mira fixamente o seu rostro natural nun espello. Pois mira para si mesmo e vaise e de inmediato esquece como era. Pero o que mira a lei perfecta, a lei da liberdade, e persevera, non sendo un oínte que esquece senón un que actúa, será bendito co seu facer.

Actos 7:23 E cando cumpriu corenta anos, pensouse en visitar os seus irmáns, os fillos de Israel.

Cando Estevo tiña corenta anos, tiña un gran desexo de visitar aos seus compañeiros israelitas.

1. O poder da comunidade: examinando a historia de Stephen

2. A importancia de cumprir os nosos soños: leccións de Stephen

1. Romanos 12:10 - Sexa amablemente afectuoso uns cos outros con amor fraternal, en honra dándovos uns a outros.

2. Proverbios 13:20 - O que ande con homes sabios será sabio, pero o compañeiro dos tolos será destruído.

Actos 7:24 E ao ver que un deles sufriu agravio, defendeuno, vingou ao oprimido e bateu ao exipcio.

Moisés defende a un israelita e golpea a un exipcio.

1. A forza de defender os demais: como podemos aprender de Moisés

2. O poder da xustiza: como podemos corrixir os erros

1. Proverbios 31: 8-9 - "Fala polos que non poden falar por si mesmos; fai xustiza para os esmagados. Si, fala polos pobres e indefensos, e mira que obteñan xustiza".

2. Santiago 5:4 - "Mira! O salario que non pagaches aos traballadores que segaban os teus campos claman contra ti. Os berros dos segadores chegaron aos oídos do Señor Todopoderoso".

Actos 7:25 Porque supoñía que os seus irmáns entenderían como Deus os libraría pola súa man, pero eles non entenderon.

O pobo de Deus necesita confiar nel e no seu plan para eles.

1: "O poder da confianza: confiar no plan de Deus"

2: "Fortalecendo a nosa fe: comprender a liberación de Deus"

1: Isaías 40:31 - "Pero os que esperan no Señor renovarán as súas forzas; subirán con ás como aguias; correrán e non se cansarán; andarán e non desfallecerán".

2: Proverbios 3: 5-6 - "Confía no Señor con todo o teu corazón; e non te inclines ao teu propio entendemento. Recoñéceo en todos os teus camiños, e el dirixirá os teus camiños".

Actos 7:26 E ao día seguinte mostrouse a eles mentres se pelexaban, e quixo poñerlles un de novo, dicindo: "Señores, vós sodes irmáns; por que vos mal uns a outros?

Estevo recriminou á xente polas súas malas accións e instounos a reconciliarse uns cos outros.

1. Reconciliación: o camiño da paz

2. O poder da unidade

1. Mateo 5:9 - "Bienaventurados os pacificadores, porque serán chamados fillos de Deus".

2. Efesios 4:3 - "facendo todo o posible para manter a unidade do Espírito a través do vínculo da paz".

Actos 7:27 Pero o que maltrataba ao seu próximo, botouno fóra, dicindo: Quen te fixo gobernante e xuíz sobre nós?

Esteban foi inxustamente acusado de tentar facerse gobernante e xuíz do pobo.

1. O perigo das acusacións falsas

2. A importancia da humildade

1. Salmo 15: 3 - Quen non reprocha coa súa lingua, nin fai mal ao seu próximo, nin fai oprobio contra o seu próximo.

2. Proverbios 17:9 - O que cobre unha transgresión busca o amor; pero quen repite un asunto separa moi amigos.

Actos 7:28 ¿Queres matarme, como fixeches onte co exipcio?

Estevo acusou aos líderes xudeus de intentar matalo, igual que mataron a un exipcio o día anterior.

1. Como teñen consecuencias as nosas accións: examinando a audacia de Stephen

2. Como respondemos á persecución?: Aprendendo da fe de Esteban

1. Éxodo 2:14 - "E dixo: Quen te fixo príncipe e xuíz sobre nós? Tes intención de matarme , como mataste ao exipcio?"

2. Mateo 5:44 - "Pero eu dígovos que amades aos vosos inimigos, bendídevos aos que vos maldicen, facede ben aos que vos odian e orade polos que vos maltratan e vos perseguen".

Actos 7:29 Moisés fuxiu ante esta palabra e foi forasteiro na terra de Madián, onde xerou dous fillos.

Moisés fuxiu cando Deus lle mandou volver a Exipto, e quedou en Madián, onde tivo dous fillos.

1: Debemos lembrar de ser obedientes aos mandamentos de Deus, aínda que sexa difícil.

2: Deus proverá de nós, aínda que esteamos lonxe da casa.

1: Salmo 37:23-24 - "O Señor establece os pasos do home, cando se deleita no seu camiño; aínda que caia, non será botado de cabeza, porque o Señor sostén a súa man".

2: Hebreos 11:24-26 - "Pola fe Moisés, cando foi maior, rexeitou ser chamado fillo da filla do Faraón, preferindo ser maltratado co pobo de Deus que gozar dos praceres fugaces do pecado. Consideraba que o oprobio de Cristo era maior riqueza que os tesouros de Exipto, pois buscaba a recompensa".

Actos 7:30 E cando pasaron corenta anos, apareceulle no deserto do monte Sina un anxo do Señor nunha chama de lume nunha arbustiva.

Despois de corenta anos de vagar polo deserto, Moisés atopouse cun anxo do Señor nun arbusto que estaba en chamas.

1. Como Deus revela a súa presenza de xeitos inesperados

2. O tempo de Deus é sempre correcto

1. Éxodo 3: 2-4 - E apareceulle o anxo do Señor nunha chama de lume que saía do medio dunha arbustiva. consumido.

2. Hebreos 12:25-29 - Mirade que non rexeitedes ao que fala. Porque se non escaparon os que rexeitaron ao que falaba na terra, moito máis non escaparemos, se nos afastamos do que fala do ceo.

Actos 7:31 Moisés, cando o viu, quedou maravillado ante a visión;

Moisés estaba admirado polo poder e a maxestade de Deus.

1: Debemos estar sempre asombrados do poder e da maxestade de Deus.

2: Debemos quedar con temor e reverencia ante a presenza de Deus.

1: Isaías 6:3 - E un gritaba a outro e dicían: "Santo, santo, santo é o Señor dos exércitos; a terra enteira está chea da súa gloria".

2: Salmos 33:8 - Que toda a terra teña temor de Xehová: que todos os habitantes do mundo teñan temor del.

Actos 7:32 dicindo: Eu son o Deus dos teus pais, o Deus de Abraham, o Deus de Isaac e o Deus de Xacob. Entón Moisés estremecía e non se atrevía a contemplar.

Moisés estremeceu cando escoitou que Deus se declaraba como o Deus dos seus pais Abraham, Isaac e Xacob.

1. Deus é o Deus de todas as xeracións.

2. Coñecer a Deus trae temor e reverencia.

1. Xénese 17: 1-8 - O pacto de Deus con Abraham.

2. Mateo 3:13-17 - Xesús bautizado no Xordán.

Actos 7:33 Entón o Señor díxolle: "Quita os zapatos dos teus pés, porque o lugar onde estás é terra santa".

Deus instruíu a Moisés que quitase os zapatos dos seus pés para mostrar reverencia polo chan santo.

1: Reverencia polo Santo: Quitarnos os zapatos como acto de submisión e respecto a Deus.

2: A Santidade da Terra: Estamos chamados a honrar e respectar os lugares que Deus creou.

1: Éxodo 3:5 - "Non te achegues máis! Quítate as sandalias dos teus pés, porque o lugar no que estás é terra santa".

2: Isaías 6:1-2 - "O ano en que morreu o rei Ozías vin ao Señor sentado nun trono alto e elevado; e o tren da súa túnica encheu o templo. Enriba del estaba os serafíns. Cada un tiña seis ás: con dúas tapaba a cara, con dúas tapaba os pés e con dúas voaba.

Actos 7:34 Vin, vin a aflicción do meu pobo que está en Exipto, oín os seus xemidos e baixei para libralos. E agora veña, enviareite a Exipto.

Deus viu a aflicción do seu pobo en Exipto e escoitou os seus xemidos, entón baixou para libralos. Despois enviou a Moisés a Exipto para sacalos.

1. A nosa liberación a través da intervención de Deus

2. Confiar no Señor en tempos difíciles

1. Hebreos 13: 5-6 - "Mantén a túa vida libre do amor ao diñeiro e contentache co que tes, porque el dixo: "Nunca te deixarei nin te abandonarei".

2. Salmo 34: 17-18 - "Cando os xustos piden auxilio, o Señor escoitaos e líbraos de todos os seus problemas. O Señor está preto dos quebrantados de corazón e salva aos esmagados de espírito".

Actos 7:35 Este Moisés a quen rexeitaron, dicindo: Quen te fixo gobernante e xuíz? o mesmo enviou Deus para ser gobernante e liberador pola man do anxo que se lle apareceu na matogueira.

En Actos 7:35, lemos sobre Moisés, a quen os israelitas rexeitaron como o seu gobernante e xuíz, pero Deus enviouno como gobernante e liberador a través do anxo que se lle apareceu no monte.

1. Como Deus pode transformar unha persoa rexeitada nun líder

2. A fidelidade de Deus ao seu Pobo a pesar da súa rebeldía

1. Isaías 6:8 - "Tamén oín a voz do Señor, que dicía: A quen enviarei e quen irá por nós? Entón dixen: Aquí estou; envíame".

2. Éxodo 3:2 - "E apareceulle o anxo de Xehová nunha chama de lume que saía do medio dunha arbusta; e mirou, e velaquí, a arbustiva ardeu co lume e a arbustiva non se consumía. ."

Actos 7:36 Sacounos, despois de facer marabillas e sinais na terra de Exipto, no mar Vermello e no deserto corenta anos.

Deus guiou fielmente aos israelitas durante 40 anos no deserto despois de mostrarlles sinais e marabillas en Exipto e no Mar Vermello.

1: Deus é un guía fiel, que nunca nos deixará nin nos abandonará.

2: Deus é un Deus de sinais e marabillas, que nos proporcionará cando confiemos nel.

1: Deuteronomio 31:6 - "Sed forte e valente. Non teñas medo nin te asustes por causa deles, porque o Señor, o teu Deus, vai contigo; nunca te deixará nin te abandonará".

2: Salmo 105:27 - "El [Deus] fíxoos montar [aos israelitas] polas alturas da terra e alimentounos cos froitos do campo".

Actos 7:37 Este é o Moisés, que dixo aos fillos de Israel: "O Señor, o voso Deus, suscitarávos entre os vosos irmáns un profeta coma min; a el o escoitaredes.

Moisés foi un profeta elixido por Deus para falar cos israelitas.

1: Deus escolle líderes para guiarnos.

2: O poder da profecía e a importancia da obediencia.

1: Xeremías 1:5 - Antes de que te formase no ventre materno, coñecínche, antes de que naceses apartáriche; Eu nomeeino como profeta das nacións.

2: Hebreos 11:23-29 - Pola fe Moisés, cando naceu, foi escondido durante tres meses polos seus pais, porque viron que era un neno fermoso; e non tiñan medo do edicto do rei.

Actos 7:38 Este é o que estaba na igrexa no deserto co anxo que lle falou no monte Sina e cos nosos pais: quen recibiu os oráculos vivos para darnos a nós:

Estevo comenta o papel de Moisés na entrega da palabra viva de Deus aos israelitas no deserto.

1. A importancia da palabra viva de Deus nas nosas vidas

2. O poder da obediencia á palabra de Deus

1. Deuteronomio 4:2-4 - Non engadas nin quites a palabra de Deus

2. Romanos 10:17 - A fe vén de escoitar a palabra de Deus

Actos 7:39 A quen os nosos pais non quixeron obedecer, senón que o apartaron deles, e no seu corazón volveron a Exipto,

Os israelitas do Antigo Testamento non obedeceron a Deus, senón que se afastaron e volveron a Exipto.

1. Seguir a Deus é difícil, pero vale a pena

2. O amor de Deus é incondicional

1. Deuteronomio 28: 1–2 - "E se obedeces fielmente a voz do Señor, o teu Deus, tendo coidado de cumprir todos os seus mandamentos que eu che mando hoxe, o Señor, o teu Deus, porache por riba de todas as nacións do país. terra.

2. Xeremías 29:11 - Porque sei os plans que teño para ti, declara o Señor, plans para o benestar e non para o mal, para darche un futuro e unha esperanza.

Actos 7:40 dicíndolle a Aharón: "Fai que vaiamos diante de nós deuses; porque a este Moisés, que nos sacou da terra de Exipto, non sabemos que lle pasou".

Os israelitas pedíronlle a Aharón que os convertese en deuses para que os guiase, porque non sabían que pasou con Moisés, que os sacara de Exipto.

1. O plan de Deus é maior que o do home: como recoñecer e someterse á vontade de Deus

2. A provisión de Deus: como confiar en Deus en tempos de incerteza

1. Isaías 55: 8-9 "Porque os meus pensamentos non son os teus pensamentos, nin os teus camiños son os meus camiños", di o Señor. Porque así como os ceos son máis altos que a terra, así son os meus camiños máis altos que os teus, e os meus pensamentos máis que os teus.

2. Éxodo 14:31 "E Israel viu a gran obra que o Señor fixo sobre os exipcios: e o pobo temeu ao Señor e creu no Señor e no seu servo Moisés".

Actos 7:41 E fixeron un becerro naqueles días, ofreceron sacrificios ao ídolo e alegraronse coas obras das súas propias mans.

En tempos dos israelitas, facían un becerro de ouro e ofrecían sacrificios ao ídolo, celebrando a artesanía das súas propias mans.

1. O perigo da idolatría - Como podemos evitalo

2. O poder de celebrar os nosos agasallos

1. Éxodo 32:1-6

2. Salmos 115: 4-8

Actos 7:42 Entón Deus volveuse e entregounos para adorar o exército do ceo; como está escrito no libro dos profetas: "Oh, casa de Israel, ofrecédesme animais mortos e sacrificios durante corenta anos no deserto?"

Os israelitas foron entregados a adorar o exército do ceo durante corenta anos no deserto, segundo o libro dos profetas.

1. O perigo da idolatría

2. A importancia de adorar só a Deus

1. Deuteronomio 6:4-5 - "Escoita, Israel: o Señor, o noso Deus, o Señor é un. Amarás ao Señor, o teu Deus, con todo o teu corazón, con toda a túa alma e con todas as túas forzas".

2. Xeremías 10: 2-3 - "Así di o Señor: "Non aprendades o camiño das nacións, nin vos atemoredes dos sinais do ceo, porque as nacións están consternadas ante elas, porque os costumes dos pobos son vanidades. "

Actos 7:43 Si, levastes o tabernáculo de Moloch e a estrela do voso deus Remphan, figuras que fixestes para adoralos; e levareivos fóra de Babilonia.

O pobo de Israel tomara o tabernáculo de Moloch e a estrela do seu deus Remphan, ídolos que fixeran para adoralos. Deus prometeu quitalos de Babilonia como castigo.

1. A idolatría desagrada a Deus e traerá consecuencias.

2. Debemos permanecer fieis a Deus e rexeitar todas as formas de idolatría.

1. Éxodo 20:3-5 "Non terás outros deuses diante de min. Non te farás imaxes esculpidas, nin semellanza ningunha de nada do que está arriba no ceo, nin do que hai abaixo na terra, nin do que está na auga debaixo da terra. Non te prostrarás ante eles nin os servirás, porque eu, o Señor, o teu Deus, son un Deus celoso".

2. Romanos 1:23-25 "E trocou a gloria do Deus inmortal por imaxes semellantes a homes e aves e animais mortais e reptiles. Polo tanto, Deus entregounos nos desexos dos seus corazóns á impureza, á deshonra dos seus corpos entre eles, porque trocaron a verdade sobre Deus por mentira e adoraron e serviron á criatura antes que ao Creador, que é bendito para sempre! Amén.”

Actos 7:44 Os nosos pais tiñan o tabernáculo do testemuño no deserto, tal e como el tiña designado, falando con Moisés para que o fixese segundo o modo que el vira.

O tabernáculo do testemuño foi feito segundo a moda que Deus mostrou a Moisés no deserto.

1. A fidelidade de Deus no cumprimento das súas promesas

2. Seguindo o deseño de Deus para a túa vida

1. Hebreos 11: 8-10 - "Pola fe Abraham obedeceu cando foi chamado para saír ao lugar que recibiría como herdanza. E saíu sen saber onde ía. Pola fe morou na terra da promesa coma nun país estranxeiro, morando en tendas con Isaac e Xacob, os herdeiros con el da mesma promesa; porque agardaba pola cidade que ten fundamentos, cuxo construtor e creador é Deus".

2. Éxodo 25:40 - "E mira que as fai segundo o seu modelo, que che foi mostrado no monte".

Actos 7:45 que tamén os nosos pais que viñeron despois trouxeron con Xesús en

posesión dos xentís, a quen Deus expulsou diante dos nosos pais, ata os días de David;

Os antepasados dos xudeus foron autorizados por Deus a posuír a terra dos xentís, ata a época do rei David.

1. A fidelidade de Deus ao seu pobo ao longo das xeracións.

2. A importancia de lembrar a fidelidade a Deus dos nosos devanceiros.

1. Salmo 77:11 - "Lembrareime das obras do Señor; certamente recordarei as túas marabillas antigas".

2. Deuteronomio 6:20-22 - "E cando o teu fillo che pregunte no futuro, dicindo: Que significan os testemuños, os estatutos e os xuízos que o Señor, noso Deus, che mandou? Entón dirás a: o teu fillo, fomos escravos do Faraón en Exipto, e o Señor sacounos de Exipto cunha man poderosa. ."

Actos 7:46 Quen atopou favor diante de Deus e desexaba atopar un tabernáculo para o Deus de Xacob.

Estevo conta a historia dos israelitas, observando como Deus atopou favor neles e quería proporcionar unha morada ao Deus de Xacob.

1. A fidelidade de Deus: como perdura o favor de Deus a pesar dos nosos erros

2. Como podemos seguir os pasos dos israelitas e recibir o favor de Deus

1. Deuteronomio 4: 7-8 - Pois que gran nación hai que teña un deus tan preto coma o Señor, o noso Deus, sempre que o invocamos?

2. Salmo 33:18 - Velaquí, o ollo do Señor está sobre os que o temen, sobre os que esperan no seu amor.

Actos 7:47 Pero Salomón fíxolle unha casa.

A pasaxe trata sobre Salomón construíndo unha casa para Deus.

1. O poder do sacrificio: como a construción de Salomón dunha casa para Deus demostra a súa fe

2. O corazón da adoración: comprender o significado de construír unha casa para Deus

1. 2 Crónicas 2: 1-10 - A construción do templo de Salomón para o Señor

2. Mateo 6:33 - Buscando o Reino de Deus primeiro antes que todo

Actos 7:48 Porén, o Altísimo non habita en templos feitos a man; como di o profeta,

O Altísimo non habita en templos feitos coas mans, como dixo o profeta.

1. Deus é maior que as nosas estruturas: unha exploración da transcendencia do Altísimo

2. A necesidade da conectividade espiritual: buscar unha relación co divino

1. Isaías 66:1 - "Así di o Señor: "O ceo é o meu trono, e a terra é o estrado dos meus pés; cal é a casa que me edificarías e cal é o lugar do meu descanso?"

2. Salmo 24: 1-2 - "A terra é do Señor e a súa plenitude, o mundo e os que nela habitan, porque el fundouno sobre os mares e estableceuna sobre os ríos".

Actos 7:49 O ceo é o meu trono, e a terra o estrado dos meus pés: que casa me edificaredes? di o Señor: ou cal é o lugar do meu descanso?

A grandeza e soberanía de Deus está por riba de todo poder e autoridade terrestre.

1: Deus é máis grande que calquera cousa que poidamos imaxinar e o seu poder e autoridade superan a todo.

2: Todos temos a responsabilidade de recoñecer a grandeza e a soberanía de Deus cando tomamos decisións.

1: Salmo 147:5 - "Grande é o noso Señor e poderoso en poder; o seu entendemento non ten límite".

2: Isaías 40:22 - "Séntase entronizado sobre o círculo da terra, e as súas xentes son como saltóns. Estende o ceo como un dosel, e estendeos como unha tenda para vivir".

Actos 7:50 Non fixo todas estas cousas a miña man?

A pasaxe fala da omnipotencia de Deus na creación de todo.

1. Admiración e marabilla: comprender a soberanía de Deus na creación

2. Forza inquebrantable: a man todopoderosa de Deus

1. Salmo 19:1 - "Os ceos proclaman a gloria de Deus; os ceos proclaman a obra das súas mans".

2. Isaías 40:26 - "Levanta os teus ollos e mira ao ceo: Quen creou todos estes? Quen saca a hostia estrelada un por un e chama a cada un polo seu nome".

Actos 7:51 Vós, de pescozo duro e incircuncisos de corazón e de oídos, sempre resistedes ao Espírito Santo; como fixeron os vosos pais, tamén facedes vós.

Esteban dille á xente que os seus antepasados resistíronse ao Espírito Santo e que eles están facendo o mesmo.

1. Comprender a importancia de escoitar ao Espírito Santo

2. Aprendendo dos erros dos nosos devanceiros

1. Xoán 16:13 - "Pero cando veña el, o Espírito da verdade, guiaravos a toda a verdade. Non falará por si só, só falará o que escoita e diráche o que escoita. aínda está por vir".

2. Proverbios 2: 1-3 - "Meu fillo, se aceptas as miñas palabras e almacenas os meus mandamentos dentro de ti, poñendo o teu oído á sabedoría e aplicando o teu corazón á intelixencia, e se invocas perspicacia e clamas en voz alta pola comprensión. , e se o buscas como prata e buscas como tesouro escondido".

Actos 7:52 A cal dos profetas non perseguiron os teus pais? e mataron aos que antes

anunciaban a chegada do Xusto; dos que agora fodes os traidores e asasinos:

O pobo xudeu perseguiu e matou a moitos profetas que profetizaron a vinda de Xesús, pero agora traizoárono e asasinaron.

1. Persecución dos profetas de Deus: as consecuencias de rexeitar a Deus

2. A traizón do Xusto: o perigo da incredulidade

1. Salmo 105:15 "Non toques ao meu unxido, nin fagas dano aos meus profetas"

2. Xoán 3:16-17 "Porque tanto amou Deus ao mundo, que deu ao seu Fillo unigénito, para que todo aquel que cre nel non pereza, senón que teña vida eterna. Porque Deus non enviou ao seu Fillo ao mundo para condenalo; senón para que o mundo por medio del se salve".

Actos 7:53 Que recibiron a lei por disposición dos anxos e non a cumpriron.

Estevo acusou aos xudeus de non seguir a Lei de Moisés que lles foi dada polos anxos.

1. Cumprindo a lei de Deus: o exemplo de Estevo

2. O poder da obediencia: seguindo a lei de Moisés

1. Éxodo 20:1-17 - Os Dez Mandamentos

2. Romanos 7:12 - A Lei é santa e xusta

Actos 7:54 Cando oíron estas cousas, cortáronlles o corazón e rechinaron sobre el os dentes.

Estevo estaba predicando á xente e o que dixo enfadounos tanto que querían atacalo.

1. O poder da predicación: como as palabras que falamos marcan a diferenza

2. Atopar forza en tempos difíciles: a historia de Estevo

1. Proverbios 15:1, "Unha resposta suave afasta a ira, pero unha palabra dura provoca a ira".

2. Salmo 27:14: "Espera no Señor; fortalece e que o teu corazón teña valor; espera no Señor!"

Actos 7:55 Pero el, cheo do Espírito Santo, levantou os ojos fixamente para o ceo, e viu a gloria de Deus, e a Xesús de pé á dereita de Deus.

Estevo, cheo do Espírito Santo, levantou a vista para o ceo e viu a gloria de Deus e a Xesús de pé á dereita de Deus.

1. Coñecendo a Xesús como o noso xusto avogado

2. O poder do Espírito Santo nas nosas vidas

1. Hebreos 7:25 - "Polo tanto, pode salvar completamente aos que a través del se achegan a Deus, porque sempre vive para interceder por eles".

2. Romanos 8:26 - "Do mesmo xeito, o Espírito axúdanos na nosa debilidade. Non sabemos por que debemos orar, pero o Espírito mesmo intercede por nós a través de xemidos sen palabras".

Actos 7:56 E dixo: Velaquí, vexo o ceo aberto e o Fillo do Home de pé á dereita de Deus.

Estevo viu unha visión de Xesús parado á dereita de Deus no ceo aberto.

1. "O poder do ceo - Comprender a visión de Estevo"

2. "A man dereita de Deus: o lugar de honra e poder"

1. Romanos 8:34 - "Cristo Xesús, que morreu, máis que iso, que resucitou, está á dereita de Deus e intercede por nós".

2. Efesios 1:20 - "Puxo este poder a obrar en Cristo cando o resucitou de entre os mortos e sentouno á súa dereita nos reinos celestes".

Actos 7:57 Entón eles gritaron a gran voz, taparon os oídos e correron sobre el unidos.

Os habitantes de Xerusalén rexeitaron a mensaxe de Estevo e matárono.

1: Debemos estar sempre dispostos a aceptar a verdade, aínda que sexa difícil.

2: Non debemos ser tan rápidos para xulgar a alguén e esforzarnos por entendelo.

1: Mateo 7:1-5 "Non xulgues, para que non sexas xulgado. Porque co xuízo que pronuncies serás xulgado, e coa medida que empregues serás medido".

2: Santiago 1:19-20 "Sabede isto, meus amados irmáns: que cada quen sexa pronto para escoitar, lento para falar, lento para a ira; porque a ira do home non produce a xustiza de Deus".

Actos 7:58 Botárono da cidade e apedrearon, e as testemuñas deitaron as súas roupas aos pés dun mozo que se chamaba Xaúl.

Estevo foi apedreado polos habitantes de Xerusalén, mentres as testemuñas devolvían as súas roupas aos pés de Xaúl, un mozo.

1. O poder das testemuñas: o exemplo de Estevo e Saúl

2. A fidelidade ante a persecución: a coraxe de Estevo

1. Romanos 12:21 - "Non te deixes vencer polo mal, senón vence o mal co ben".

2. Santiago 1: 2-4 - "Considera, irmáns meus, pura alegría, cando te enfrontes a probas de moitas clases, porque sabes que a proba da túa fe desenvolve a perseveranza. completo, non lle falta nada".

Actos 7:59 E apedrearon a Estevo, invocando a Deus e dicindo: Señor Xesús, recibe o meu espírito.

Estevo foi apedreado mentres rezaba a Deus e chamaba a Xesús para que recibise o seu espírito.

1. "O poder de orar con fe"

2. "A fidelidade de Estevo ante a persecución"

1. Santiago 5:13-20 - O poder da oración na fe.

2. Hebreos 11:32-40 - Exemplos de fidelidade ante a persecución.

Actos 7:60 E púxose de xeonllos e berrou a gran voz: Señor, non lles impuxes este pecado. E dito isto, quedou durmido.

Estevo, un fiel discípulo de Xesucristo, pediu o perdón dos seus perseguidores antes da súa morte.

1. O poder do perdón - Como a oración de Esteban polos seus perseguidores cambiou a historia

2. A forza da fe - o compromiso inquebrantable de Estevo con Xesucristo

1. Mateo 5:44 - Pero eu dígovos: Amade aos vosos inimigos e orade polos que vos perseguen.

2. Lucas 23:34 - Xesús dixo: "Pai, perdoaos, porque non saben o que fan".

Actos 8 relata a difusión do evanxeo tras a morte de Estevo, a obra evanxelizadora de Filipe en Samaria e cun funcionario etíope.

1o Parágrafo: O capítulo comeza con Saúl aprobando a execución de Estevo. Naquel día estalou unha gran persecución contra a igrexa de Xerusalén, todos, excepto os apóstolos, foron espallados por Xudea Samaria. Os homes piadosos enterrados Estevo chorou profundamente por el, pero Saúl comezou a destruír a igrexa indo de casa en casa, arrastrou a ambos os homes, mulleres meteunos no cárcere (Feitos 8:1-3). Aqueles que foran esparexidos predicaron a palabra onde fosen, Filipe ía á cidade de Samaria proclamou a Cristo alí cando a multitude oíu Filipe ver sinais que facía, todos prestaron moita atención ao que dicía. Saían espíritos impuros. gran alegría naquela cidade (Feitos 8:4-8).

2o Parágrafo: Había un home chamado Simón que xa practicara a maxia na cidade. Asombraba a xente de Samaria que afirmaba que era alguén xenial, todos o seguían porque lles sorprendeu durante moito tempo as súas artes máxicas. Pero cando creron en Filipe mentres proclamaba a boa nova o reino de Deus, o nome de Deus Xesús Cristo, ambos homes, mulleres, foron bautizados, o mesmo Simón cría que foi bautizado, seguido de Filipe en todas partes abraiado polos grandes sinais que viu milagres (Feitos 8:9-13). Cando os apóstolos de Xerusalén oíron que Samaria aceptou a palabra que Deus enviou a Pedro Xoán, oraron para que os novos crentes reciban o Espírito Santo porque o Espírito Santo aínda non veu sobre eles, simplemente foron bautizados no seu nome Señor Xesús, entón Pedro Xoán puxo as mans sobre eles recibiu o Espírito Santo ao ver que Simón ofrecía diñeiro dicindo: "Dáme tamén esta habilidade para que calquera ao que impoña as mans reciba o Espírito Santo". Pedro reprochoulle dicindo que o seu corazón non estaba ben diante de Deus e que necesitaba arrepentirse da súa maldade, e orar ao Señor coa esperanza de que se lle perdoe o corazón con intención. amargura maldade Simón respondeulle: "Roga, Señor, para que non me pase nada do que dis" (Feitos 8:14-24).

Terceiro parágrafo: Despois de testemuñar a palabra da predicación, o Señor Pedro Xoán volveu a Xerusalén predicando o evanxeo en moitas aldeas samaritanas. Agora o Señor anxo dixo Felipe: "Vaia camiño do sur que baixa de Xerusalén Gaza." Entón, comezou o camiño encontrou un eunuco etíope importante cargo oficial do tesouro Candace raíña Etíopes lendo o libro Isaías profeta Espírito díxolle a Felipe que se aproximase a carro quedarse preto del preguntou entendeu que lectura dicía como podería a menos que alguén guía explicase boas novas sobre Xesús que comezaba a lectura das Escrituras: "El conducido como a matanza de ovellas en silencio ante os esquiladores non abriron a boca humillación a xustiza negou quen pode falar xeracións privadas de terra' - mentres viaxaban pola estrada un eunuco acuático dixo: "Mira aquí é auga Que me impide ser bautizado?" deu ordes parar o carro tanto Filipe eunuco baixou á auga Filipe bautizouno cando saíu da auga. Espírito O Señor quitou de súpeto o eunuco volveuno velo.).

Actos 8:1 E Xaúl estaba a consentir a súa morte. E naquel tempo houbo unha gran persecución contra a igrexa que estaba en Xerusalén; e todos foron espallados polas rexións de Xudea e Samaria, agás os apóstolos.

Despois da morte de Estevo, Xaúl consentiu a súa morte e unha gran persecución contra a igrexa de Xerusalén fixo que moitos dos crentes se espallaran por Xudea e Samaria, agás os apóstolos.

1. Superar o medo ante a persecución

2. Manterse fortes ante a adversidade

1. Salmo 27: 1-3 "O Señor é a miña luz e a miña salvación; a quen teño medo? O Señor é

a fortaleza da miña vida; de quen teño medo? Cando os malvados me asaltan para comer a miña carne, adversarios e inimigos, son os que tropezan e caen. Aínda que un exército acampe contra min, o meu corazón non temerá; aínda que xurda unha guerra contra min, estarei seguro".

2. Hebreos 11: 32-34 "E que máis digo? Porque non me faltaba tempo para falar de Gedeón, Barac, Sansón, Iefté, David e Samuel e os profetas, que pola fe conquistaron reinos, impuxeron a xustiza, obtiveron promesas, tacharon as bocas dos leóns, apagaron o poder do lume, escaparon do gume da espada, foron fortalecidos pola debilidade, volvéronse poderosos na guerra, puxeron en fuga exércitos estranxeiros".

Actos 8:2 E homes devotos levaron a Estevo ao seu enterro, e fixeron grandes lamentos sobre el.

Estevo era un home devoto que foi levado ao seu enterro con gran lamento.

1. O poder da devoción: lembrando a Estevo

2. Comprender o impacto da lamentación

1. Eclesiastés 3:4 - "un tempo para chorar e un tempo para rir; un tempo para chorar e un tempo para bailar"

2. Xob 30:25 - "¿Non chorei por aquel cuxo día foi duro? Non estaba a miña alma entristecida polo necesitado?"

Actos 8:3 En canto a Xaúl, destrozou a igrexa, entrando en todas as casas, e sacando homes e mulleres meteunos no cárcere.

Saulo perseguiu a igrexa, entrando nas casas e encarcerando xente.

1. A graza e misericordia de Deus é maior que calquera mal inflixido á súa igrexa.

2. A necesidade de permanecer fiel e comprometido con Deus malia a persecución.

1. Romanos 8:38-39 - Porque estou seguro de que nin a morte nin a vida, nin os anxos nin os gobernantes, nin as cousas presentes nin as vindeiras, nin os poderes, nin a altura nin a profundidade, nin ningunha outra cousa en toda a creación, poderá para separarnos do amor de Deus en Cristo Xesús noso Señor.

2. Hebreos 10:32-39 - Pero recorda os tempos pasados nos que, despois de ser iluminado, soportaches unha dura loita contra os sufrimentos, ás veces expostos publicamente a reproches e aflicións, e ás veces sendo socios dos que así eran tratados. Porque tiñades compaixón dos que estaban en prisión, e aceptastes con alegría o saqueo dos vosos bens, xa que sabías que vós mesmos tiñas unha posesión mellor e duradeira. Polo tanto, non tires a túa confianza, que ten unha gran recompensa. Porque tedes necesidade de perseverar, para que, cando teñades feito a vontade de Deus, recibades o prometido.

Actos 8:4 Por iso, os que estaban espallados foron a todas partes predicando a palabra.

Despois da morte e resurrección de Xesús, os seus seguidores foron espallados polo mundo e predicaron o Evanxeo por todas partes.

1. Predica a Palabra de Deus en todos os lugares

2. O poder do Evanxeo para transformar vidas

1. Romanos 10:14-17 - Entón, como chamarán a aquel en quen non creron? e como crerán naquel de quen non escoitaron? e como escoitarán sen predicador?

2. Feitos 1:8 - Pero recibiredes poder, despois de que o Espírito Santo veña sobre vós; terra.

Actos 8:5 Entón Filipe baixou á cidade de Samaria e pregoulles a Cristo.

Filipe foi á cidade de Samaria e predicou sobre Xesucristo.

1. O poder da predicación: como compartir o evanxeo de forma eficaz

2. Vencer o medo e predicar o Evanxeo con audacia

1. Romanos 10:14-15 - "Como, entón, invocarán a aquel en quen non creron? E como van a crer naquel de quen nunca escoitaron? E como o oirán sen que alguén predique? como van a predicar se non son enviados?"

2. Isaías 6:8 - "E oín a voz do Señor que dicía: "A quen enviarei e quen irá por nós?"

Entón dixen: "Aquí estou! Envíame".

Actos 8:6 E a xente unánimemente fixo caso das cousas que Felipe falaba, escoitando e vendo os milagres que facía.

A xente escoitaba atentamente a Filipe e observaba os milagres que facía.

1: Cre no poder de Deus e verás milagres.

2: Escoita atentamente a Palabra de Deus e serás bendito.

1: Mateo 11:28-30 - Vende a min, todos os que estades traballados e cargados, e eu vos darei descanso.

2: 1 Corintios 2: 4-5 - E o meu discurso e a miña predicación non foron con palabras tentadoras de sabedoría humana, senón demostración do Espírito e do poder.

Actos 8:7 Porque os espíritos impuros, clamando a gran voz, saíron de moitos posuídos con eles; e moitos paralíticos e coxos foron curados.

O Espírito Santo curou a moitas persoas das súas enfermidades físicas.

1: A través da fe e do poder do Espírito Santo, todas as cousas son posibles.

2: A cura chega aos que se recorren ao Señor para pedir axuda.

1: Filipenses 4:13 - "Todo podo por medio de Cristo que me fortalece".

2: Santiago 5:15 - "E a oración de fe salvará ao enfermo, e o Señor resucitarao. E se cometeu pecados, será perdoado".

Actos 8:8 E houbo unha gran alegría naquela cidade.

A xente da cidade encheuse de gran alegría ao escoitar a mensaxe do evanxeo.

1. O poder da alegría: experimentar a alegría de Deus nas nosas vidas

2. A alegría do Evanxeo: como compartir a boa nova

1. Salmo 126: 3 - O Señor fixo grandes cousas por nós, e estamos cheos de alegría.

2. Filipenses 4:4 - Alegrate sempre no Señor. De novo vou dicir, alégrate!

Actos 8:9 Pero había un home chamado Simón, que antes na mesma cidade facía feiticismo e enfeitizaba á xente de Samaria, dicindo que era un grande.

Simón, un feiticeiro de Samaria, enganou á xente ao afirmar que era alguén importante.

1. O perigo de afirmacións falsas

2. O poder do engano

1. Proverbios 14: 5 - "Unha testemuña fiel non mente, pero unha testemuña falsa exhala mentiras".

2. 1 Xoán 4:1 - "Amados, non creades en todo espírito, senón probade os espíritos para ver se son de Deus, porque moitos falsos profetas saíron ao mundo".

Actos 8:10 a quen todos lle fixeron caso, dende o máis pequeno ata o máis grande, dicindo: Este home é o gran poder de Deus.

Esta pasaxe fala do temor e reverencia que o pobo de Samaria tiña polo apóstolo Felipe cando lles proclamou o poder de Deus.

1) O poder de Deus: aprender a recoñecer e recoñecer a autoridade de Deus

2) O poder do testemuño: como as nosas palabras poden afectar aos demais

1) Salmos 24:8 - Quen é este Rei de gloria? O Señor forte e poderoso, o Señor poderoso na batalla.

2) 2 Corintios 4:6 - Porque Deus, que dixo: "Que a luz brille das tebras", brillou nos nosos corazóns para dar a luz do coñecemento da gloria de Deus no rostro de Xesucristo.

Actos 8:11 E tiñan en conta a el, porque había moito tempo que os enfeitizara con feitizos.

Os de Samaria tiñan un gran respecto por Simón o feiticeiro, xa que facía tempo que os enganaba coa súa feiticería.

1. Teña coidado cos falsos profetas e as súas ensinanzas.

2. Xesús é o único que realmente pode salvarnos.

1. Mateo 7:15-16 "Coidado cos falsos profetas, que veñen a vós vestidos de ovella, pero por dentro son lobos voraces. Coñecéraos polos seus froitos".

2. Xoán 14:6 "Xesús díxolle: 'Eu son o camiño, a verdade e a vida. Ninguén vén ao Pai senón por min.

Actos 8:12 Pero cando creron que Filipe predicaba as cousas do reino de Deus e do nome de Xesucristo, foron bautizados, homes e mulleres.

Crer en Xesucristo e no Reino de Deus leva ao bautismo.

1. Fe e realización: o poder do Evanxeo

2. O bautismo: un símbolo de vida nova

1. Mateo 28:19-20 - Vai, pois, e fai discípulos de todas as nacións, bautizándoos no nome do Pai, do Fillo e do Espírito Santo, ensinándolles a observar todo o que che mandei.

2. Romanos 10:9-10 - porque, se confesas coa túa boca que Xesús é o Señor e cres no teu corazón que Deus o resucitou de entre os mortos, serás gardado. Porque co corazón crese e é xustificado, e coa boca confesase e sálvase.

Actos 8:13 Entón o mesmo Simón tamén creu;

Simón estaba convencido da verdade do evanxeo e foi bautizado despois de presenciar os milagres realizados por Filipe.

1. O poder de testemuñar: como os milagres de Felipe inspiraron a crer a Simón

2. Crer e bautismo: por que é vital seguir a túa fe

1. Mateo 28:19-20 "Ide, pois, e ensinade a todas as nacións, bautizándoas no nome do Pai, e do Fillo e do Espírito Santo: ensinándolles a observar todas as cousas que vos mandei: e, velaquí, estou contigo sempre, ata a fin do mundo. Amén."

2. Xoán 3:16 "Porque tanto amou Deus ao mundo, que deu ao seu Fillo unigénito, para que todo aquel que cre nel non pereza, senón que teña vida eterna".

Actos 8:14 Cando os apóstolos que estaban en Xerusalén ouviron que Samaria recibira a palabra de Deus, enviaron a eles Pedro e Xoán.

Os apóstolos de Xerusalén enviaron a Pedro e Xoán a Samaria ao escoitar que a xente de alí aceptara a Palabra de Deus.

1. O poder do Evanxeo: como a boa nova de Xesús cambia vidas

2. O poder da testemuña: como podemos compartir a Palabra de Deus

1. Romanos 1:16-17 - Porque non me avergoño do evanxeo, porque é o poder de Deus para salvar a todos os que cren, primeiro para o xudeu e tamén para o grego.

2. Mateo 28:19-20 - Vai, pois, e fai discípulos de todas as nacións, bautizándoos no nome do Pai, do Fillo e do Espírito Santo, ensinándolles a observar todo o que che mandei.

Actos 8:15 Quen, cando baixaron, oraron por eles para que recibisen o Espírito Santo.

Os homes de Samaria foron bautizados e oraron polo Espírito Santo.

1: Debemos buscar sempre o Espírito Santo e permitirlle encher as nosas vidas coa súa graza.

2: Estea disposto a ser bautizado e a recibir o Espírito Santo.

1: Romanos 8:9 - Pero non estades na carne, senón no Espírito, se o Espírito de Deus habita en vós.

2: Mateo 3:11 - Eu realmente vos bautizo con auga para o arrepentimento, pero o que vén detrás de min é máis poderoso ca min, cuxas sandalias non son digno de levar. El bautizaravos co Espírito Santo e lume.

Actos 8:16 (Porque aínda non caeu sobre ningún deles: só eles foron bautizados no nome do Señor Xesús.)

Esta pasaxe explica que os samaritanos aínda non recibiran o Espírito Santo cando foron bautizados no nome do Señor Xesús.

1. O poder do bautismo no nome do Señor Xesús

2. Comprender o significado do Espírito Santo

1. Xoán 3:5-8 (Porque todo aquel que fai o mal aborrece a luz, nin vén á luz, para que as súas obras non sexan reprobadas. Pero o que fai a verdade vén á luz, para que as súas obras sexan manifestadas. que son obrados en Deus.)

2. Efesios 5:8-10 (Porque ás veces erades tebras, pero agora sodes luz no Señor: andade como fillos da luz: (Pois o froito do Espírito está en toda bondade, xustiza e verdade); aceptable para o Señor.)

Actos 8:17 Entón puxéronlles as mans e recibiron o Espírito Santo.

Os apóstolos puxeron as mans sobre os crentes e enchéronse do Espírito Santo.

1. O poder do Espírito Santo nas nosas vidas

2. A transformación da unción do Espírito Santo

1. Lucas 24:49 - "E velaquí, mando sobre vós a promesa do meu Pai; pero quedades na cidade de Xerusalén, ata que sexades revestidos do poder do alto".

2. Romanos 8:11 - "Pero se o Espírito do que resucitou a Xesús dos mortos habita en vós, o que resucitou a Cristo dos mortos tamén vivificará os vosos corpos mortais polo seu Espírito que habita en vós".

Actos 8:18 E cando Simón viu que mediante a imposición das mans dos apóstolos se lles daba o Espírito Santo, ofreceulles diñeiro,

Simón intentou usar o diñeiro para comprar o don do Espírito Santo.

1: Debemos lembrar que os dons de Deus nunca se poden comprar nin vender.

2: Debemos esforzarnos por servir a Deus co noso corazón e non coas nosas carteiras.

1: Mateo 6:19-21 - "Non acumuledes tesouros na terra, onde a polilla e a ferruxe destrúen, e onde os ladróns entran e rouban. Pero amade para vós tesouros no ceo, onde a polilla e a ferruxe non destrúen. , e onde os ladróns non entran nin rouban. Porque onde está o teu tesouro, alí estará tamén o teu corazón".

2: 1 Corintios 13: 3 - "Se dou todo o que posúo aos pobres e entrego o meu corpo ás dificultades para gloriarme , pero non teño amor, non gano nada".

Actos 8:19 dicindo: Dáme tamén este poder, para que a quen lle impoña as mans reciba o Espírito Santo.

Os samaritanos pediron o poder de impoñer as mans a outros para outorgar o Espírito Santo.

1: O poder do Espírito Santo é un don, non algo que se debe tomar á lixeira.

2: Debemos ser humildes cando lle pedimos a Deus dons espirituais.

1: Efesios 4:7 "Pero a cada un de nós foille dada a graza como a repartiu Cristo".

2: Santiago 4:6 "Pero el dá máis graza. Por iso di: "Deus oponse aos soberbios, pero dá graza aos humildes".

Actos 8:20 Pero Pedro díxolle: "O teu diñeiro perece contigo, porque pensaches que o don de Deus se pode comprar con diñeiro".

Pedro reprende a Simón por intentar comprar o don de Deus con diñeiro.

1: Non podemos comprar o don de Deus con diñeiro.

2: Os dons do Señor non están á venda.

1: Mateo 10:8 - De balde recibistes, de balde.

2: Santiago 1:17 - Todo don bo e todo don perfecto é de arriba, e descende do Pai das luces, con quen non hai variabilidade nin sombra de cambio.

Actos 8:21 Non tes parte nin sorte neste asunto, porque o teu corazón non é recto diante de Deus.

Destaca a importancia de ter un corazón recto á vista de Deus.

1. O valor dun corazón recto ante Deus

2. A necesidade da integridade do corazón

1. Proverbios 4:23 - Mantén o teu corazón con toda dilixencia; pois fóra dela están os asuntos da vida.

2. 1 Crónicas 28:9 - E ti, meu fillo Salomón, coñece o Deus de teu pai e sérveo con corazón perfecto e con mente voluntariosa, porque o Señor escruta todos os corazóns e entende todas as imaxinacións do teu pai. pensamentos.

Actos 8:22 Arrepítete, pois, desta túa maldade, e prega a Deus, se quizais che perdoen o pensamento do teu corazón.

O arrepentimento é esencial para recibir o perdón de Deus.

1. Voltando do pecado: o camiño cara ao perdón

2. A necesidade do arrepentimento para recibir a misericordia de Deus

1. Xeremías 3:13 - "Recoñece só a túa iniquidade, que transgrediste contra o Señor, o teu Deus, e espallaches os teus camiños aos estranxeiros debaixo de toda árbore verde, e non obedeceches a miña voz, di o Señor.

2. Lucas 13:3 - "Dígovos que non; pero, se non vos arrepintédes, todos pereceredes igualmente".

Actos 8:23 Porque entendo que estás no fel da amargura e no vínculo da iniquidade.

Un anxo do Señor fálalle a un home chamado Simón, advertíndoo do seu estado espiritual de amargura e iniquidade.

1. "O vínculo da iniquidade"

2. "O perigo da amargura"

1. Efesios 4:31-32 - "Que se quite de vós toda amargura, ira, ira, clamor e maldade, con toda malicia. , así como Deus por amor de Cristo vos perdoou".

2. Colosenses 3:8 - "Pero agora tamén vós despoxádesvos de todo isto; rabia, ira, malicia, blasfemia, comunicación sucia da túa boca.

Actos 8:24 Entón Simón respondeu: "Rogade por min ao Señor, para que non me veña ningunha das cousas que falastes".

Simón expresa a súa necesidade da protección de Deus e pide as oracións dos discípulos.

1. Pon a túa fe en Deus: Leccións da petición de Simón en Actos 8:24

2. Confía no Señor: confiando na protección de Deus en tempos difíciles

1. Isaías 26:3-4 - Manteras en perfecta paz a aqueles cuxa mente está firme, porque confían en ti.

2. Salmo 4:8 - En paz deitareime e durmir, porque só ti, Señor, faime habitar seguro.

Actos 8:25 E eles, cando declararon e predicaron a palabra do Señor, volveron a Xerusalén e predicaron o evanxeo en moitas aldeas dos samaritanos.

Os discípulos testificaron e predicaron a palabra do Señor, despois volveron a Xerusalén para predicar o evanxeo en moitas aldeas dos samaritanos.

1. O poder de testificar e predicar a Palabra do Señor

2. Difundir o Evanxeo no máis improbable dos lugares

1. Filipenses 1:18 - "E entón? Só que en todos os sentidos, xa sexa en pretensión ou en verdade, Cristo é proclamado, e por iso me alegro".

2. Mateo 28: 19-20 - "Ide, pois, e facede discípulos a todas as nacións, bautizándoos no nome do Pai, do Fillo e do Espírito Santo, ensinándolles a observar todo o que vos mandei".

Actos 8:26 E o anxo do Señor faloulle a Filipe: Levántate e vai cara ao sur, polo camiño que baixa de Xerusalén a Gaza, que é deserto.

Un anxo do Señor instruíu a Filipe que fose ao sur de Xerusalén a Gaza, que era un deserto.

1. A importancia de escoitar as instrucións de Deus

2. Obedecer a chamada de Deus: seguir o camiño menos transitado

1. Isaías 40:3 - Unha voz dun que chama: "No deserto prepara o camiño para o Señor; endereitade no deserto un camiño para o noso Deus.

2. Mateo 7:13-14 - "Entra pola porta estreita. Porque ancha é a porta e ancha é o camiño que leva á destrución, e moitos entran por ela. Pero pequena é a porta e estreita o camiño que leva á vida. , e só uns poucos o atopan.

Actos 8:27 E levantouse e foise; e velaquí, un home de Etiopía, un eunuco de gran autoridade baixo Candace, raíña dos etíopes, que tiña o control de todo o seu tesouro e viña a Xerusalén para adorar.

Un home de Etiopía, un eunuco de gran autoridade baixo a raíña dos etíopes, Candace, veu a Xerusalén para adorar.

1. O poder do culto: a historia do eunuco etíope

2. Un adorador inesperado: a historia do eunuco etíope

1. Isaías 56: 3-5 - "Tampouco fale o fillo do estranxeiro, que se uniu ao Señor, dicindo: O Señor separoume do seu pobo; nin o eunuco diga: Velaquí, eu son unha árbore seca. Pois así lles di o Señor aos eunucos que gardan os meus sábados e escollen as cousas que me gustan e se apoderan do meu pacto: A eles darei na miña casa e dentro dos meus muros un lugar e un nome. mellor que os fillos e as fillas: poreilles un nome eterno, que non será exterminado".

2. Mateo 8:14-15 - "E cando entrou Xesús na casa de Pedro, viu a nai da súa muller deitada e enferma de febre. E tocoulle a man, e a febre deixouna; e ela ergueuse e serviu. a eles".

Feitos 8:28 Volvía, e sentado no seu carro lía o profeta Isaías.

Un anxo indícalle a Filipe que vaia a un camiño do deserto e atópase cun home nun carro, que está lendo o libro do profeta Isaías.

1. A importancia de estar en sintonía coa Palabra de Deus e escoitar a súa instrución.

2. O poder da Palabra de Deus para traer transformación nas nosas vidas.

1. Isaías 55:11 - "Así será a miña palabra que sae da miña boca: non volverá a min vacía, senón que cumprirá o que eu queira, e prosperará no que a enviei. "

2. Santiago 1:22-25 - "Pero facede a palabra, e non só oíntes, enganándovos a vós mesmos. Porque se alguén é oínte da palabra, e non o fai, é semellante a un home que mira. o seu rostro natural nun vaso: porque se contempla a si mesmo e vai o seu camiño, e enseguida esquece o tipo de home que era.Pero quen mira a perfecta lei da liberdade e continúa nela, non sendo un oínte esquecedor, senón un que fai a obra, este home será bendito na súa obra".

Actos 8:29 Entón o Espírito díxolle a Filipe: Achégate e únete a este carro.

O Espírito de Deus díxolle a Filipe que se achegase a un carro.

1. O poder do Espírito: como nos dirixe Deus nas nosas vidas

2. Obedecer a Voz de Deus: Seguindo a súa chamada

1. Xoán 14:26 - Pero o Avogado, o Espírito Santo, que o Pai enviará no meu nome, ensinaravos todas as cousas e lembraravos todo o que vos dixen.

2. Isaías 30:21 - Tanto se te volves á dereita como á esquerda, os teus oídos escoitarán unha voz detrás de ti, dicindo: "Este é o camiño; anda nel".

Actos 8:30 Filipe foi correndo cara a el e escoitoulle ler ao profeta Isaías e díxolle: "Entendes o que les?

Filipe escoitou que un home lía unha pasaxe de Isaías e preguntou se entendía o que estaba lendo.

1. Nunca deixes de buscar a verdade

2. O poder de escoitar a Palabra de Deus

1. Xoán 8:31-32 - "Entón Xesús díxolles aos xudeus que creron nel: Se perseverades na miña palabra, sodes verdadeiramente discípulos meus; coñeceredes a verdade, e a verdade vos fará libres. "

2. Romanos 10:17 - "Entón a fe vén polo oído, e o oído pola palabra de Deus".

Actos 8:31 E dixo: Como podo eu, se non me guía algún home? E pediulle a Filipe que subise e sentase con el.

Un eunuco etíope está lendo a Isaías e pídelle a Filipe axuda para comprender a escritura.

1. A Palabra de Deus está destinada a ser compartida e comprendida.

2. O poder das Escrituras para levar á xente a Deus.

1. Lucas 24:27 - E comezando por Moisés e todos os profetas, explicoulles en todas as Escrituras as cousas que se refiren a si mesmo.

2. Salmo 119:105 - A túa palabra é unha lámpada para os meus pés e unha luz para o meu camiño.

Actos 8:32 O lugar da Escritura que leu foi este: Leváronlle como unha ovella ao matadoiro; e coma un cordeiro mudo diante do seu esquilador, así non abriu a boca.

Filipe le unha pasaxe de Isaías 53 ao eunuco, que fala de que Xesús foi levado á matanza coma unha ovella.

1. Tomando a nosa cruz: o custo de seguir a Xesús

2. O poder da submisión: seguir a vontade de Deus a pesar das circunstancias difíciles

1. Isaías 53:7 - El foi oprimido e aflixido, aínda que non abriu a súa boca: é levado como un cordeiro ao matadoiro, e como unha ovella muda diante dos seus esquiladores, así non abre a súa boca.

2. Mateo 10:38 - E quen non toma a súa cruz e me segue, non é digno de min.

Actos 8:33 Na súa humillación, o seu xuízo foi quitado; e quen contará a súa xeración? pois a súa vida é arrebatada da terra.

A humillación de Xesús provocou a falta de xustiza, facendo que lle quitara a vida da terra.

1. Como atopar a Xustiza na inxustiza

2. A vida e a morte de Xesús

1. Isaías 53:8 - "Pola opresión e o xuízo foi arrebatado; e en canto á súa xeración, quen considerou que foi eliminado da terra dos vivos, castigado pola transgresión do meu pobo?"

2. Xoán 3:16 - "Porque tanto amou Deus ao mundo, que deu ao seu Fillo unigénito, para que todo aquel que cre nel non pereza, senón que teña vida eterna".

Actos 8:34 E o eunuco respondeulle a Filipe: -Pégoche, de quen fala o profeta? de si mesmo ou doutro home?

O eunuco etíope pídelle a Filipe que explique quen é o tema da profecía de Isaías.

1. Obediencia fiel: respondendo á chamada de Deus

2. Coñecer a vontade de Deus: buscar comprensión a través das Escrituras

1. Isaías 53:7-8 Estaba oprimido e aflixido, pero non abriu a boca; leváronlle coma un cordeiro á matanza, e coma unha ovella cala diante dos seus esquiladores, así non abriu a boca.

2. Mateo 16:15 El díxolles: "Pero vós quen din que son eu?"

Actos 8:35 Entón Filipe abriu a boca, comezou pola mesma Escritura e pregoulle Xesús.

Filipe abriu a Escritura e comezou a predicarlle ao home sobre Xesús.

1. O poder da Palabra de Deus - Como a Palabra de Deus ten o poder de abrir os nosos corazóns ao Señor.

2. O privilexio de predicar o Evanxeo - Como temos o privilexio e a responsabilidade de compartir a Boa Nova de Xesús.

1. Isaías 55:11 - "Así será a miña palabra que sae da miña boca: non volverá a min vacía, senón que cumprirá o que eu queira, e prosperará no que a enviei. "

2. Mateo 4:17 - "Dende entón Xesús comezou a predicar e a dicir: Arrepentídevos, porque

o reino dos ceos está preto".

Actos 8:36 E mentres ían camiño, chegaron a unha auga. que me impide ser bautizado?

O eunuco preguntou que era o que lle impedía bautizarse.

1. O poder do bautismo: como o bautismo transforma as nosas vidas

2. A importancia da auga no bautismo

1. Mateo 28:19-20 "Ide, pois, e facede discípulos a todas as nacións, bautizándoos no nome do Pai, do Fillo e do Espírito Santo, ensinándolles a observar todo o que vos mandei. E velaquí: Estou contigo sempre, ata a fin dos tempos".

2. Romanos 6:3-4 "Non sabes que todos os que fomos bautizados en Cristo Xesús fomos bautizados na súa morte? Polo tanto, fomos sepultados con el polo bautismo na morte, para que, así como Cristo resucitou de entre os mortos pola gloria do Pai, tamén nós camiñemos en novidade de vida".

Actos 8:37 Filipe dixo: "Se cres con todo o teu corazón, podes". E el respondeu e dixo: Eu creo que Xesucristo é o Fillo de Deus.

Filipe anima a un home a crer en Xesucristo e o home responde que cre que Xesucristo é o Fillo de Deus.

1. Cre con todo o teu corazón

2. O Fillo de Deus

1. Romanos 10:9 - Que se confesas coa túa boca ao Señor Xesús e cres no teu corazón que Deus o resucitou de entre os mortos, serás salvo.

2. Xoán 1:14-15 - E o Verbo fíxose carne e habitou entre nós, e vimos a súa gloria, gloria como do Fillo unigénito do Pai, cheo de graza e verdade.

Actos 8:38 E mandou parar o carro, e baixaron á auga os dous, Filipe e o eunuco; e bautizouno.

O eunuco foi bautizado por Filipe.

1. O poder do bautismo: como o bautismo pode transformar vidas

2. Un corazón para os perdidos: seguindo o exemplo do ministerio de Felipe

1. Feitos 8:26-39

2. Mateo 28:19-20

Actos 8:39 E cando saíron da auga, o Espírito do Señor arrebatou a Filipe, e o eunuco xa non o viu;

O Espírito do Señor levou a Filipe despois do eunuco e foi bautizado, e o eunuco seguiu o seu camiño alegre.

1. O poder do Espírito Santo - Como o Espírito de Deus pode traballar nas nosas vidas.

2. Alegría no Señor - Encontrar alegría na nosa fe e na obra de Deus nas nosas vidas.

1. Efesios 5:18-20 - E non te embriagues con viño, no que hai disipación; pero estade cheos do Espírito, falándovos uns a outros con salmos, himnos e cánticos espirituais, cantando e cantando no voso corazón ao Señor, dando sempre grazas por todas as cousas a Deus Pai no nome do noso Señor Xesucristo.

2. Romanos 15:13 - Agora que o Deus da esperanza che encha de toda alegría e paz ao crer, para que abundes na esperanza polo poder do Espírito Santo.

Actos 8:40 Pero Filipe foi atopado en Azoto e, ao pasar, predicou en todas as cidades, ata que chegou a Cesarea.

Filipe predicou en todas as cidades desde Azoto ata Cesarea.

1: Predicar con persistencia

2: O poder da predicación

1: Lucas 4:18-19: "O Espírito do Señor está sobre min, porque me unxiu para predicar o evanxeo aos pobres; envioume para curar os quebrantados de corazón, para predicar a liberación aos cativos e a recuperación. de vista aos cegos, para deixar en liberdade aos machucados".

2: Romanos 10:15, "E como van predicar, se non son enviados? como está escrito: Que fermosos son os pés dos que predican o evanxeo da paz e traen boas novas!"

Feitos 9 relata a dramática conversión de Saulo, a súa predicación posterior e os milagres de Pedro.

1o Parágrafo: O capítulo comeza con Saúl aínda exhalando ameazas asasinas contra os discípulos do Señor. Foi ao sumo sacerdote preguntoulle cartas ás sinagogas de Damasco se atopaba alí algún que pertencía ao Camiño se homes mulleres podían tomalos como prisioneiros Xerusalén. Cando se aproximaba a Damasco de viaxe, de súpeto, a luz do ceo brillou ao seu redor, caeu no chan, escoitou unha voz que dicía: "Saulo Saúl, por que me persegues?" 'Quen es ti, Señor?' Xaúl preguntoulle: "Eu son Xesús a quen ti persegues". El respondeulle: "Agora levántate, vai á cidade que se lle dirá o que hai que facer". Os homes que viaxaban con Xaúl quedaron alí mudos, escoitaron un son pero non viron a ninguén. Xaúl levantouse do chan, pero cando abriu os ollos non podía ver nada, así que levárono coa man a Damasco durante tres días, estaba cego, non comía beber nada (Feitos 9:1-9).

2o Parágrafo: En Damasco había un discípulo chamado Ananías. O Señor chamoulle nunha visión: "Ananías!" "Si, Señor", respondeu. O Señor díxolle: "Vai á casa de Xudas na Rúa Recta, pregunta por un home de Tarso chamado Saulo polo que reza. Viu en visión a un home chamado Ananías vir poñerlle as mans e recuperarlle a vista". Pero Ananías manifestou a súa preocupación por este mandamento polo que escoitara sobre o dano que Xaúl fixera aos santos de Xerusalén e a súa autoridade por parte dos sumos sacerdotes arrestar a todos os que chaman Xesús. Pero Deus tranquilizou a Ananías dicindo que escolleu a Xaúl como instrumento para proclamar o seu nome ante os xentís, os seus reis e o pobo de Israel, e que lle mostraría o moito que debía sufrir polo seu nome. Entón Ananías entrou na casa poñendo as mans en Xaúl e dixo: "Irmán Xaúl, Señor, Xesús apareceu o camiño que veu, envioume para que vexa de novo o Espírito Santo cheo". Inmediatamente algo como escamas caeu dos ollos podía ver de novo levantouse bautizado despois de tomar algo de comida recuperou forzas pasaron varios días discípulos Damasco unha vez comezou a predicar sinagogas que Xesús Fillo Deus (Feitos 9:10-22).

Terceiro parágrafo: Despois de moitos días, os xudeus conspiraron matalo aprendendo o complot viron as portas o día a noite o mataron pero os seus seguidores tomaron a noite baixárono a cesta pola parede que se abre escaparon foi Xerusalén intentaron unirse aos discípulos tiñan medo crendo realmente o discípulo Bernabé trouxo apóstolos describiu vía camiño como se falaba predicaba nomea sen medo a Xesús (Feitos 9:23-28). Entón

Pedro viaxou polo país tamén viñeron santos que vivían Lida atoparon un home chamado Eneas que estivo paralizado durante oito anos, dixo Eneas: "Xesús Cristo cura Levántate enrolado" inmediatamente Eneas levantouse todos os que viviu Lydda que Sharon viu que se fixeron crentes (Feitos 9:32-35). . En Jope, unha discípula chamada Tabitha coñecida grega Dorcas sempre facendo o ben axudando a pobres enfermou morreu lavado colocado enriba cuarto escoitando Pedro preto mandou dous homes instados a vir sen demora Ao chegar mudouse de xeonllos rezou virando o corpo dixo: "Tabitha levántase" abriu os ollos vendo Pedro ergueuse deulle a man axudouna a permanecer chamada crentes viúvas presentaron noticias vivas espalladas por Jope.

Actos 9:1 Xaúl, aínda exhalando ameazas e matanzas contra os discípulos do Señor, foi onda o sumo sacerdote.

Xaúl ameazou os discípulos do Señor e foi onda o sumo sacerdote.

1. O poder da crenza: a conversión de Saúl

2. Perdón e redención: a viaxe de Saúl

1. Mateo 18:21-22 - "Entón Pedro achegouse a Xesús e preguntoulle: "Señor, cantas veces debo perdoar a quen peca contra min? Sete veces?" "Non, non sete veces", respondeu Xesús, "pero setenta veces sete!"

2. Romanos 5:8 - "Pero Deus mostrou o seu gran amor por nós enviando a Cristo a morrer por nós mentres aínda eramos pecadores".

Acts 9:2 E pediulle cartas para Damasco ás sinagogas, para que se atopase algún deste camiño, homes ou mulleres, o levase atado a Xerusalén.

Xaúl pediu cartas para as sinagogas de Damasco para que os cristiáns que atopasen de volta a Xerusalén encadeados.

1. O perigo da persecución: como a nosa fe é probada por aqueles que se nos opoñen

2. O valor da coraxe: manterse firmes nas nosas crenzas a pesar dos retos

1. Romanos 8:31-37 (Que diremos entón a estas cousas? Se Deus está a favor de nós, quen pode estar contra nós?)

2. Mateo 5:10-12 (Felices os que son perseguidos por causa da xustiza, porque deles é o reino dos ceos.)

Actos 9:3 E mentres viaxaba, achegouse a Damasco, e de súpeto brillou ao seu redor unha luz do ceo.

Na súa viaxe a Damasco, Saúl estaba rodeado dunha brillante luz do ceo.

1. "A luz do poder e da misericordia de Deus"

2. "Unha chamada a seguir os pasos de Saúl"

1. Isaías 6:1-8;

2. Lucas 9:23-25.

Actos 9:4 E caeu á terra e escoitou unha voz que lle dicía: Xaulo, Xaulo, por que me persegues?

Saúl cae ao chan e escoita unha voz que pregunta por que persegue o falante.

1. O poder da conversión: o encontro de Saúl co Señor

2. A importancia da vida xusta: a transformación de Saúl

1. 1 Corintios 15: 9-10 - Porque eu son o máis pequeno dos apóstolos, que non son axeitado para ser chamado apóstolo, porque perseguín á igrexa de Deus. Pero pola graza de Deus son o que son: e a súa graza que me foi concedida non foi en balde; pero traballei máis que todos eles, pero non eu, senón a graza de Deus que estaba comigo.

2. Romanos 12:2 - E non vos conformeis a este mundo, senón transformaos mediante a renovación da vosa mente, para que comprobedes cal é a boa, aceptable e perfecta vontade de Deus.

Actos 9:5 E dixo: Quen es ti, Señor? E díxolle o Señor: Eu son Xesús a quen ti persegues.

Saulo, que perseguía aos cristiáns, atópase con Xesús no camiño de Damasco e dinlle que é inútil loitar contra Deus.

1. A inutilidade de loitar contra a vontade de Deus.

2. O poder de Deus para cambiar ata o pecador máis endurecido.

1. Romanos 8:31 - Que diremos entón a estas cousas? Se Deus está por nós, quen pode estar contra nós?

2. Salmo 33:11 - O consello do Señor permanece para sempre, os pensamentos do seu corazón para todas as xeracións.

Actos 9:6 E el, estremecido e abraiado, dixo: Señor, que queres que faga? E díxolle o Señor: Levántate e entra na cidade e dirásche o que tes que facer.

Un home pregúntalle ao Señor que debe facer, e o Señor dille que vaia á cidade para saber o que debe facer.

1. Coñecendo a vontade de Deus - Proverbios 3:5-6

2. Seguindo a dirección de Deus - Romanos 12:2

1. Salmo 32:8 - "Instruireiche e ensinareiche o camiño que debes seguir; guiareiche cos meus ollos".

2. Isaías 30:21 - "Os teus oídos escoitarán unha palabra detrás de ti, dicindo: "Este é o camiño, anda por el", sempre que te volvas á dereita ou cando te desvirtes á esquerda".

Actos 9:7 E os homes que ían con el quedaron mudos, oíndo unha voz, pero non viron a ninguén.

Os homes que viaxaban con Xaúl escoitaron unha voz pero non puideron ver a ninguén.

1. O poder da voz de Deus: experimentando a presenza de Deus de xeitos inesperados

2. Respectar o invisible: comprender o poder da fe

1. Isaías 55: 8-9 "Porque os meus pensamentos non son os teus pensamentos, nin os teus camiños os meus camiños, di o Señor. Porque como os ceos son máis altos que a terra, así son os meus camiños máis altos que os teus camiños, e os meus pensamentos. que os teus pensamentos".

2. Efesios 3:20-21 "Agora, a quen pode facer inmensamente máis do que pedimos ou imaxinamos, segundo o seu poder que actúa dentro de nós, a el sexa a gloria na Igrexa e en Cristo Xesús en todos xeracións, para sempre! Amén".

Actos 9:8 E Xaúl levantouse da terra; e cando lle abriron os ollos, non viu a ninguén, pero levárono da man e levárono a Damasco.

Saúl tivo un encontro dramático co Señor, que cambiou a súa vida para sempre.

1. O poder de Deus pode traer unha transformación sorprendente nas nosas vidas.

2. Debemos estar dispostos a abrir o noso corazón ao Señor e permitir que El nos guíe.

1. Romanos 12:2 - "E non vos conformeis a este mundo, senón transformaos mediante a renovación da vosa mente, para que comprobedes cal é a boa, aceptable e perfecta vontade de Deus".

2. Filipenses 3:13-14 - "Irmáns, non me considero ter aprendido; pero estou o que fago, esquecendo as cousas que están atrás, e acercándome ás que están antes, estou cara á marca para o premio da alta vocación de Deus en Cristo Xesús".

Actos 9:9 E estivo tres días sen ver, sen comer nin beber.

Xaúl quedou cegado temporalmente e non comeu nin bebeu durante tres días.

1. O poder da fe: a viaxe de Saúl a Damasco e o poder transformador da fe

2. Negarse a renunciar: a importancia da perseveranza en tempos de proba

1. Xoán 9:1-3 - Xesús cura un cego de nacemento

2. Romanos 5:1-5 - A esperanza que vén polo sufrimento e a perseveranza

Actos 9:10 E había un discípulo en Damasco, chamado Ananías; e díxolle o Señor nunha visión: Ananías. E el dixo: Velaquí, eu estou aquí, Señor.

Ananías é un discípulo en Damasco que é visitado polo Señor nunha visión.

1. O Señor chámanos para seguilo: a historia de Ananías

2. Deus está sempre a traballar: a fe de Ananías

1. Xoán 10:27 - "As miñas ovellas escoitan a miña voz, e coñézoas, e séguenme".

2. 1 Corintios 10:13 - "Ningunha tentación que non sexa común para o home te alcanzou. Deus é fiel, e non deixará que sexas tentado por riba das túas capacidades, pero coa tentación tamén proporcionará a vía de escape. para que poidas soportarlo".

Actos 9:11 E díxolle o Señor: Levántate e vai á rúa que se chama Dereita e consulta na casa de Xudas por un chamado Xaulo, de Tarso, porque velaquí, el ora.

O Señor instrúe a Ananías que vaia a Xaúl e o atope orando.

1. A chamada do Señor para seguilo: Ananías e Xaúl

2. Rezar con ousadía e fe

1. Mateo 4:19 - "E díxolles: Seguideme, e fareivos pescadores de homes".

2. Hebreos 11:1 - "Agora a fe é a substancia das cousas que se esperan, a evidencia das que non se ven"

Actos 9:12 E viu nunha visión a un home chamado Ananías que entraba e puxo a man sobre el para que recobrase a vista.

Saúl queda cegado por unha visión de Deus e diselle que busque a Ananías en Damasco para recuperar a vista.

1. O poder da fe: como Deus usou a Ananías para restaurar a vista de Xaúl

2. Cando Deus dá unha visión: como debemos responder

1. Romanos 10:17 - "Así que a fe vén do oír, e o oír pola palabra de Cristo".

2. Xoán 3:16-17 - "Porque tanto amou Deus ao mundo, que deu ao seu Fillo unigénito, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna. Porque Deus non enviou ao seu Fillo ao mundo para condenar ao mundo, senón para que o mundo se salve por medio del".

Actos 9:13 Entón Ananías respondeu: "Señor, teño oído por moitos deste home o mal que fixo aos teus santos en Xerusalén.

O Señor é consciente do mal feito aos santos en Xerusalén.

1. Deus é consciente das nosas loitas, e está connosco no noso sufrimento.

2. Lembra que non importa o mal ao que nos enfrontamos, Deus sempre será o noso protector.

1. Salmo 34: 17-19 "Cando os xustos claman por auxilio, o Señor escoitaos e líbraos de todas as súas angustias. O Señor está preto dos quebrantados de corazón e salva aos abatidos de espírito. Moitas son as aflicións dos xustos. pero o Señor líbrao de todos eles".

2. Isaías 41:10 "Non teñas medo, porque eu estou contigo; non te asustes, porque eu son o teu Deus; fortalecereiche, axudarei, apoiareino coa miña dereita xusta".

Actos 9:14 E aquí ten autoridade dos sumos sacerdotes para atar a todos os que invocan o teu nome.

Saulo, que antes perseguía aos cristiáns, converteuse e os sumos sacerdotes outorgáronlle autoridade para arrestar aos que invocan o nome de Xesús.

1. O asombroso amor de Deus: como a conversión de Saúl reflicte o amor incondicional de Deus

2. O poder da redención: como o cambio de corazón de Saúl revela a graza salvadora de Deus

1. Romanos 5:8 - "Pero Deus demostra o seu amor por nós nisto: mentres aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós".

2. 1 Corintios 15:10 - "Pero pola graza de Deus son o que son: e a súa graza que me foi concedida non foi en balde; pero traballei máis que todos eles, pero non eu, senón a graza de Deus que estaba comigo".

Actos 9:15 Pero o Señor díxolle: "Vai, porque é un vaso escollido para min, para levar o meu nome diante dos xentís, dos reis e dos fillos de Israel".

Deus escolleu a Saúl para que fose un vaso do seu nome para os xentís, os reis e os fillos de Israel.

1. Deus escolle o improbable - Feitos 9:15

2. O chamamento de Deus nas nosas vidas - Feitos 9:15

1. Xeremías 1:5 - "Antes de formarte no ventre materno, coñecínte, e antes de que naceras, consagradote; Eu nomeeiche profeta das nacións".

2. 1 Corintios 1:27 - "Pero Deus escolleu o necio do mundo para avergoñar aos sabios; Deus escolleu o que é débil no mundo para avergoñar aos fortes".

Actos 9:16 Porque voulle mostrar as grandes cousas que debe sufrir polo meu nome.

A conversión de Saúl ao cristianismo non foi fácil, xa que Deus informoulle de que tería que sufrir moito polo nome de Deus.

1. Sufrir por Cristo é unha gran honra.

2. O poder da graza de Deus pode levarnos a través de calquera proba.

1. Romanos 8:18 - Porque considero que os sufrimentos deste tempo presente non valen a pena compararse coa gloria que se nos vai revelar.

2. Xoán 15:13 - Ninguén ten maior amor que este, que alguén dea a súa vida polos seus amigos.

Actos 9:17 Ananías foi e entrou na casa; e poñendo as mans enriba del, dixo: Irmán Xaúl, o Señor, Xesús, que se che apareceu no camiño polo que viñas, envioume para que recobras a vista e sexas cheo do Espírito Santo.

Ananías foi enviado por Xesús a Saulo para restaurarlle a vista e enchelo do Espírito Santo.

1: Estamos chamados a levar a cabo a misión de Deus polo poder do Espírito Santo.

2: Deus está a traballar constantemente nas nosas vidas para facer a súa vontade.

1: Feitos 1:8 - "Pero recibirás poder cando o Espírito Santo veu sobre ti; e serédesme testemuña en Xerusalén, en toda Xudea, Samaria e ata o confin da terra".

2: Lucas 24:49 - "Velaí, mando sobre vós a promesa do meu Pai; pero quédate na cidade de Xerusalén ata que sexas investido do poder do alto".

Actos 9:18 E inmediatamente caeu dos seus ollos coma unhas escamas;

Paulo foi curado e convertido ao cristianismo.

1: Non importa o lonxe que nos afastamos, Deus sempre estará alí para traernos de volta.

2: Deus pode atravesar ata as circunstancias máis inesperadas.

1: Xoán 8:12 - "Eu son a luz do mundo. Quen me segue nunca andará nas tebras, senón que terá a luz da vida".

2: Romanos 10:9 - "Se declaras coa túa boca: "Xesús é o Señor" e cres no teu corazón

que Deus o resucitou de entre os mortos, serás salvo".

Actos 9:19 E cando recibiu a comida, foi fortalecido. Entón Xaúl estivo uns días cos discípulos que estaban en Damasco.

Xaúl foi fortalecido polos discípulos en Damasco.

1. O poder da comunidade: como a confraternidade nos pode fortalecer

2. A forza da fe: como a crenza en Deus nos pode revigorizar

1. Hebreos 10:24-25 - E consideremos como incitarnos uns aos outros ao amor e ás boas obras, sen deixar de reunirnos, como é costume dalgúns, senón animándonos uns aos outros, e tanto máis como vedes. achégase o Día.

2. Romanos 12:10 - Ámense uns a outros con cariño fraternal. Superámonos uns aos outros en amosar honra.

Actos 9:20 E enseguida anunciou a Cristo nas sinagogas, que é o Fillo de Deus.

Xaúl de Tarso comezou inmediatamente a predicar sobre Xesucristo nas sinagogas, proclamando que era o Fillo de Deus.

1. O poder dunha vida cambiada: examinando a conversión de Saúl en Actos 9:20

2. Xesús: O Fillo de Deus: proclamando a súa identidade desde Feitos 9:20

1. Romanos 10:9-10 - "Se confesas coa túa boca que Xesús é o Señor e cres no teu corazón que Deus o resucitou de entre os mortos, serás salvo. Porque co corazón un cre e é xustificado, e con a boca se confesa e sálvase".

2. Mateo 16:13-17 - "Xesús, cando chegou á comarca de Cesarea de Filipo, preguntou aos seus discípulos: "Quen din a xente que é o Fillo do Home?" E eles dixeron: "Uns din Xoán o Bautista, outros din Elías, e outros Xeremías ou algún dos profetas". El díxolles: "Pero quen din que son eu?" Simón Pedro respondeulle: "Ti es o Cristo, o Fillo do Deus vivo". E Xesús respondeulle: "Bendito eres, Simón Bar-Xonás, porque non cho revelou a carne nin o sangue, senón o meu Pai que está no ceo".

Actos 9:21 Pero todos os que o oían quedaron abraiados e dixeron: Non é este o que destruíu aos que invocaban este nome en Xerusalén, e veu aquí para iso, para traelos atados aos sumos sacerdotes?

A xente quedou abraiada ao escoitar a Saulo falar a favor de Xesús, xa que antes fora un perseguidor dos que o seguían en Xerusalén.

1. Nunca debemos renunciar a aqueles que se afastaron do camiño da xustiza e do amor.

2. Deus pode traballar a través de calquera persoa, sen importar quen fose no pasado.

1. Lucas 15:11-32, Parábola do fillo pródigo

2. Romanos 5:8, Pero Deus demostra o seu propio amor por nós nisto: mentres aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós.

Actos 9:22 Pero Xaúl aumentaba cada vez máis en forza e confundía aos xudeus que moraban en Damasco, demostrando que este é o mesmo Cristo.

Xaúl, tamén coñecido como Paulo, foi a Damasco e puido demostrarlles aos xudeus alí que Xesús era o Mesías.

1. A proclamación do Señor: como Paulo predicou a Boa Nova

2. A forza da fe: a audaz testemuña de Xesús de Paul

1. 1 Corintios 15: 1-8 - A resurrección de Cristo

2. Romanos 1:16-17 - O poder do Evanxeo para a salvación

Actos 9:23 E despois de que se cumpriron moitos días, os xudeus acordaron matalo:

Os xudeus conspiraban para matar a Paulo despois de moitos días.

1. O poder da perseveranza - Ante a adversidade, Paul mantívose fiel á súa fe e perseverou.

2. A forza do plan de Deus - A pesar de que os xudeus conspiraban para matar a Paulo, o plan de Deus para el cumpriuse.

1. Filipenses 4:13 - Podo facer todas as cousas por medio de Cristo que me fortalece.

2. Romanos 8:28 - E sabemos que todas as cousas colaboran para o ben dos que aman a Deus, dos que son chamados segundo o seu propósito.

Actos 9:24 Pero Xaúl sabía a súa espera. E vixían as portas día e noite para matalo.

O plan de Saúl para matar aos crentes era coñecido, e eles gardaban as portas constantemente para protexelo.

1. A protección de Deus en tempos de persecución

2. Non temas: coñecer a soberanía de Deus

1. Salmo 23:4 Aínda que ande polo val máis escuro, non temerei ningún mal, porque estás comigo; a túa vara e o teu bastón, consolanme.

2. Romanos 8:31-32 Que diremos entón en resposta a estas cousas? Se Deus está por nós, quen pode estar contra nós? Aquel que non perdonou ao seu propio Fillo, senón que o entregou por todos nós, como non nos dará, xunto con el, todas as cousas?

Actos 9:25 Entón os discípulos collérono de noite e deixárono abaixo pola parede nunha cesta.

Os discípulos de Xesús sacaron en segredo a Saulo de Damasco e baixárono da parede nunha cesta.

1. A fidelidade de Deus en circunstancias inesperadas

2. O poder da fe nunha situación aparentemente imposible

1. Isaías 41:10 - "Así que non teñas medo, porque eu estou contigo; non te asustes, porque eu son o teu Deus. Fortalecereiche e axudarei, apoiareino coa miña dereita

xusta".

2. Filipenses 4:13 - "Todo isto podo facer a través de quen me dá forza".

Actos 9:26 E cando Xaúl chegou a Xerusalén, intentou unirse aos discípulos, pero todos tiñan medo del, e non crían que fose discípulo.

A conversión de Saúl ao cristianismo foi recibida con escepticismo e medo.

1. "O amor de Deus é incondicional"

2. "O poder do perdón"

1. Romanos 5:8 - Pero Deus demostra o seu propio amor por nós nisto: mentres aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós.

2. Efesios 4:32 - Sexa bondadosos e compasivos uns cos outros, perdoándovos uns aos outros, como Deus vos perdoou en Cristo.

Actos 9:27 Pero Bernabé colleuno e levouno aos apóstolos, e díxolles como vira ao Señor no camiño e que lle falara e como predicara con audacia en Damasco no nome de Xesús.

Bernabé levou a Saulo aos apóstolos e contoulles a súa experiencia co Señor e como estivo predicando con audacia no nome de Xesús en Damasco.

1. Fe audaz: dar pasos valentes no noso camiño con Cristo

2. O poder do testemuño: compartir as nosas experiencias cos demais

1. Mateo 10:27-28 - O que vos digo na escuridade, falalo á luz do día; o que se susurra ao teu oído, proclama dende os tellados.

2. Hebreos 11: 1-3 - Agora a fe é a seguridade das cousas que se esperan, a convicción das cousas que non se ven.

Actos 9:28 E estaba con eles entrando e saíndo en Xerusalén.

Xaúl quedou cos discípulos en Xerusalén e ía e ía con eles.

1. A graza de Deus é suficiente en tempos de persecución.

2. Os crentes deben permanecer firmes na súa fe a pesar da oposición.

1. 2 Corintios 12:9-10 - Pero el díxome: "A miña graza é suficiente para ti, porque o meu poder perfecciona na debilidade". Por iso me gloriarei con máis agrado das miñas debilidades, para que o poder de Cristo descanse en min.

2. Romanos 8:35 - Quen nos separará do amor de Cristo? Serán problemas ou penurias ou persecución ou fame ou desnudez ou perigo ou espada?

Actos 9:29 E falou con valentía no nome do Señor Xesús, e discutiu contra os gregos, pero eles foron para matalo.

Xaúl falou con audacia no nome do Señor Xesús e discutiu cos gregos, que tentaron matalo.

1. O poder da fe: manterse firme ante a adversidade

2. Vivir unha vida de coraxe: defender o que cres

1. 2 Timoteo 1: 7 "Porque Deus non nos deu un espírito de medo, senón de poder, de amor e de sanidade".

2. Isaías 41:10 "Non temas, porque eu estou contigo; non te amedrentes, porque eu son o teu Deus: fortalecereiche; si, axudareiche; si, apoiareino coa man dereita de a miña xustiza".

Feitos 9:30 O que os irmáns souberon, levárono a Cesarea e enviárono a Tarso.

Os discípulos levaron a Xaulo a Cesarea e enviárono a Tarso.

1. O poder da obediencia: a viaxe de Saúl a Tarso.

2. A importancia de servir aos demais: a axuda dos discípulos a Saúl.

1. Romanos 8:28: "E sabemos que en todas as cousas Deus traballa para o ben dos que o aman, que foron chamados segundo o seu propósito".

2. Filipenses 2: 3-4: "Non fagades nada por ambición egoísta ou por vana presunción. Máis ben, con humildade, valore aos demais por riba de vós mesmos, non mirando aos seus propios intereses senón a cada un de vós os intereses dos demais".

Actos 9:31 Entón as igrexas descansaron por toda Xudea, Galilea e Samaria, e foron edificadas; e camiñando no temor do Señor e no consolo do Espírito Santo, multiplicáronse.

As igrexas de Xudea, Galilea e Samaria experimentaron un período de descanso e crecemento debido á guía do Señor e do Espírito Santo.

1. Camiñando no temor do Señor- Proverbios 3:5-6

2. O consolo do Espírito Santo- Xoán 14:15-18

1. Isaías 11: 2- O Espírito do Señor descansará sobre el unxindoo co Espírito de coñecemento, sabedoría, entendemento, consello, forza e temor do Señor.

2. Romanos 15:13- Que o Deus da esperanza vos enche de toda alegría e paz ao crer, para que co poder do Espírito Santo abundédes en esperanza.

Actos 9:32 E aconteceu que, mentres Pedro pasaba por todas partes, baixou tamén aos santos que moraban en Lida.

Pedro foi a Lida para visitar os santos alí.

1. O poder da bondade: como a visita de Pedro a Lydda cambiou vidas

2. Unidade verdadeira: os santos de Lydda únense na fe

1. Xoán 13: 34-35: "Douvos un mandamento novo: que vos amédes uns a outros; como

eu vos amei, que tamén vos amédes uns a outros. Por isto coñecerán todos que sodes meus discípulos, se vos ter amor uns polos outros".

2. Romanos 12:10, "Sed amablemente cariñosos uns cos outros con amor fraternal, en honra dándovos uns a outros".

Actos 9:33 E atopou alí a un home chamado Eneas, que levaba oito anos na súa cama e que estaba enfermo de parálise.

Eneas era un home que levaba oito anos paralizado.

1. O poder da fe: a historia de Eneas sobre a confianza en Deus

2. Superando a adversidade: exemplo de perseveranza de Eneas

1. Mateo 9:2-7 - Xesús curando un home con parálise

2. Mateo 11:28-30 - Invitación de Xesús para vir a el para descansar e refrescarse

Actos 9:34 E Pedro díxolle: Eneas, Xesús Cristo sanrache; érguese e fai o teu leito. E ergueuse inmediatamente.

Pedro anima a Eneas a ser curado por Xesucristo.

1. O poder curativo de Deus: como nos cura Xesucristo

2. Confiar en Xesucristo: confiar na súa fortaleza e misericordia

1. Isaías 53: 4-5 - "Certamente el levou as nosas penas, e levou as nosas tristezas, pero nós estimábao abatido, azotado por Deus e aflixido. Pero el foi ferido polas nosas transgresións, el foi ferido polas nosas iniquidades: o castigo da nosa paz foi sobre el; e coas súas raias estamos curados".

2. Santiago 5:14-15 - "¿Hai algún enfermo entre vós? que chame aos anciáns da igrexa; e que oren por el, unxindoo con aceite no nome do Señor: E a oración da fe salvará ao enfermo, e o Señor resucitarao; e se cometeu pecados, serán perdoados".

Actos 9:35 E todos os habitantes de Lida e Sarón vírono e volvéronse ao Señor.

Todos os que vivían en Lida e Sarón viron un home e convertéronse ao Señor.

1: Non importa as dificultades ás que nos enfrontamos na vida, Deus sempre está aí para nós e sairá.

2: Todos podemos ser unha luz para os que nos rodean, e as nosas accións poden ter un efecto profundo nos demais.

1: Isaías 40:31 Pero os que esperan no Señor renovarán as súas forzas; subirán con ás como aguias, correrán e non se cansarán, andarán e non desmaiarán.

2:2 Corintios 5:17 Polo tanto, se alguén está en Cristo, chegou a nova creación: o vello pasou, o novo está aquí!

Actos 9:36 Había en Iope unha discípula chamada Tabita, que por interpretación se chama Dorcas; esta muller estaba chea de boas obras e esmolas que fixera.

Tabitha, tamén coñecida como Dorcas, foi unha discípula cristiá exemplar que viviu en Jope que demostrou a súa fe mediante boas obras e generosidade.

1. Unha chamada a imitar o exemplo de boas obras e xenerosidade de Tabita.

2. Lembrando o legado de Tabitha como discípula fiel.

1. Lucas 6:38 "Dá, e darache. Unha boa medida, apretada, axitada e escorregada, verterá no teu colo. Pois coa medida que uses, medirase para ti. ."

2. Santiago 2:17-18 "Do mesmo xeito, a fe por si mesma, se non está acompañada de acción, está morta. Pero alguén dirá: "Ti tes fe, eu teño obras". Amósame a túa fe sen feitos, e mostrareiche a miña fe cos meus feitos".

Actos 9:37 E aconteceu naqueles días que estaba enferma e morreu; a quen, despois de lavar, deitárona nun cuarto alto.

Unha muller enfermou e morreu nos días do Apóstolo Paulo. A xente lavaba o seu corpo e deitouna nunha cámara alta para ser chorada.

1. Reflexionando sobre a vida dun ser querido: o que podemos aprender de Feitos 9:37

2. A comodidade de saber que os nosos seres queridos descansan no coidado de Deus

1. Xoán 11:25-26 "Xesús díxolle: 'Eu son a resurrección e a vida. Quen cre en min, aínda que morre, vivirá, e todo aquel que vive e crea en min, non morrerá nunca".

2. 1 Tesalonicenses 4: 13-14 "Pero non queremos que non vos informedes, irmáns, dos que están durmidos, para que non vos atristeis coma os que non teñen esperanza. Porque xa que cremos que Xesús morreu e resucitou, así, por medio de Xesús, Deus traerá consigo aos que durmiron".

Actos 9:38 E como Lida estaba preto de Iope, e os discípulos oíron que Pedro estaba alí, mandáronlle dous homes para pedirlle que non tardase en vir a eles.

Os discípulos de Lida, situados preto de Iope, escoitaron que Pedro estaba alí e enviaron dous homes para pedirlle que volvese a eles sen demora.

1. Deus providencialmente usará as persoas para cumprir a súa vontade.

2. A importancia de manter relacións fortes cos compañeiros de crenza.

1. Xoán 15:12-17 - O ensino de Xesús sobre como vivir en unidade con outros crentes.

2. Romanos 12:10 - A importancia de amarse con cariño fraternal.

Feitos 9:39 Entón Pedro ergueuse e foi con eles. Cando chegou, levárono ao aposento alto, e todas as viúvas estaban ao seu carón chorando e mostrándolle as túnicas e as vestiduras que Dorcas facía, mentres ela estaba con elas.

Pedro visitou as viúvas cos outros apóstolos e viu as vestimentas que fixera Dorcas.

1. Debemos ser xenerosos co noso tempo e talentos e servir aos demais como fixo Dorcas.

2. Mesmo na dor, podemos ser inspirados e consolados polos exemplos dos que foron

antes que nós.

1. Marcos 10:43-44 "Pero non será así entre vós; senón quen queira ser grande entre vós, será o voso ministro; e quen de vós queira ser o primeiro, será o servo de todos".

2. 2 Corintios 9:8 "E Deus pode facer que toda graza abunde cara a vós; para que vós, tendo sempre toda a suficiencia en todas as cousas, abundades en toda boa obra".

Actos 9:40 Pero Pedro sacounos a todos, púxose de xeonllos e orou; e dirixíndoo cara ao corpo díxolle: Tabita, érguese. E abriu os ollos, e cando viu a Pedro, ergueuse.

Pedro rezou por Tabita e ela abriu os ollos e sentouse cando o viu.

1. O poder da oración: confiar en Deus para responder ás nosas oracións

2. O poder milagroso de Xesús: vivir o seu ministerio nas nosas vidas

1. Santiago 5:16 - Confesade os vosos defectos uns a outros, e orade uns polos outros, para que seades curados.

2. Marcos 11:24 - Por iso dígovos: Calquera cousa que queirades, cando recedes, creedes que o recibides e teredes.

Actos 9:41 E deulle a man, levantouna e, chamando os santos e as viúvas, presentouna viva.

Pedro resucitou unha muller morta chamando aos santos e ás viúvas para que o axudasen.

1. O poder de Deus sobre a morte - Abrazar a vida e a fe en Cristo

2. Esperando milagres - Confiando no amor e na provisión do Señor

1. Romanos 8:38-39 - Porque estou seguro de que nin a morte nin a vida, nin os anxos nin os gobernantes, nin as cousas presentes nin as vindeiras, nin os poderes, nin a altura nin a profundidade, nin ningunha outra cousa en toda a creación, poderá para separarnos do amor de Deus en Cristo Xesús noso Señor.

2. Hebreos 11:1 - Agora a fe é a seguridade das cousas que se esperan, a convicción das cousas que non se ven.

Actos 9:42 E foi coñecido por todo Jope; e moitos creron no Señor.

Esta pasaxe fala de como a noticia do poder e da bondade de Xesús se espallou por toda a cidade de Jope, e moitas persoas creron no Señor.

1. O poder do testemuño: como se espalla a historia de Xesús

2. Cre e salve: O milagre de Jope

1. Isaías 43:10-11: “Vós sodes as miñas testemuñas”, declara o Señor, “e o meu servo a quen escollín, para que coñezades e creades en min e entendades que eu son. Antes de min non se formou ningún deus, nin despois de min haberá.

2. Mateo 28:18-20: Entón Xesús achegouse a eles e díxolles: "Toda a autoridade no ceo e na terra foime dada. Por iso, id e facede discípulos a todas as nacións, bautizándoos no nome do Pai e do Fillo e do Espírito Santo, e ensinándolles a obedecer todo o que vos mandei. E seguro que estou contigo sempre, ata o final dos tempos".

Actos 9:43 E aconteceu que estivo moitos días en Jope cun tal Simón curtidor.

Pedro permaneceu moito tempo en Jope cun curtidor chamado Simón.

1. Comprender o propósito de Deus en cada situación

2. Elixir a obediencia en circunstancias difíciles

1. Romanos 8:28 - E sabemos que en todas as cousas Deus traballa para o ben dos que o aman, que foron chamados segundo o seu propósito.

2. 1 Pedro 5: 6-7 - Humilládevos, polo tanto, baixo a poderosa man de Deus para que no momento oportuno vos exalte, botando sobre el todas as vosas ansiedades, porque se preocupa de vós.

Actos 10 relata a visión de Pedro e a conversión de Cornelio, un centurión romano, marcando un punto de inflexión significativo na igrexa cristiá primitiva coa mensaxe do evanxeo que se estendeu aos non xudeus.

1o Parágrafo: O capítulo comeza con Cornelio, un centurión romano que vivía en Cesarea, devoto e temeroso de Deus. Unha tarde tivo unha visión na que un anxo de Deus chamouno polo seu nome. O anxo díxolle que Deus recordou as súas oracións e agasallos aos pobres e encargoulle que enviara homes a Jope para traer de volta a Simón coñecido como Pedro (Feitos 10:1-6). Cornelio obedeceu e enviou dous servos e un soldado devoto de Deus.

2o Parágrafo: Mentres ían camiño, Pedro subiu ao tellado orar quedou con fame quería algo comer caeu en transo viu o ceo abriu algo así como unha gran folla que baixaba a terra polas súas catro esquinas contiña todo tipo de animais de catro patos réptiles terra paxaros ceo a voz dixo: "Levántate, Pedro, mata come", pero respondeu: "Seguramente non, Señor! Nunca comín nada impuro e impuro. Voz falou por segunda vez: "Non chames impuro o que Deus limpou". Isto pasou tres veces e despois volveu subir o ceo (Feitos 10:9-16). Mentres Pedro se preguntaba sobre o significado da visión, os homes enviados por Cornelio atoparon onde se paraba a casa de Simón, a porta chamada preguntou se Simón coñecido como Pedro estaba alí. Espírito díxolle: "Simón tres homes buscándote, así que levántate e baixa, non dubides en ir, porque eu os mandei" (Feitos 10:17-20).

3o Parágrafo: Así que Pedro baixou saudado homes ao día seguinte acompañándoos outros de Jope foron atoparse con Cornelio que agardando por eles reuniu parentes amigos íntimos. Cando entrou na casa, Cornelio caeu a adoración dos pés, pero Pedro púxose en pé e dixo: "Son só un home" falando, entrou dentro, atopáronse unha gran xuntanza que a xente dixéronlles que un xudeu ilícito visitaba a calquera outra nación, pero Deus mostra que non debería chamar impuro impuro a ninguén (Feitos 10). : 23-28). Entón Cornelio explicou por que o mandou chamar, contando a súa visión dun anxo que lle dicía que enviase a Jope e que traería a Simón, coñecido como Pedro, daría a mensaxe mediante a cal se salvaría toda a familia (Feitos 10:30-33). Entón Pedro comezou a falar a verdade que Deus non mostra favoritismo acepta a todas as nacións que un fai o que ben Predicou a boa nova a paz por medio de Xesucristo Señor, mentres falaba o Espírito Santo, todos oíron a mensaxe. Os xentís escoitáronos falar en linguas louvando a Deus, entón pediron que calquera puidese reter a auga estes sendo bautizados recibiron o Espírito Santo só ordenamos o nome bautizado de Xesucristo, entón pedimos que quede uns días (Feitos 10:34-48).

Actos 10:1 Había en Cesarea un home chamado Cornelio, un centurión da banda chamada banda italiana,

Cornelio, un centurión romano destinado en Cesarea, era un home de fe.

1. A fidelidade de Deus transcende as divisións culturais e relixiosas.

2. O poder da fe para transformar vidas.

1. Feitos 11:19 - "Agora os que foron dispersados por mor da persecución que ocorreu en relación con Estevo dirixíronse a Fenicia, Chipre e Antioquía, sen dicir a palabra a ninguén, excepto aos xudeus".

2. Romanos 10:12 - "Porque non hai distinción entre xudeu e grego; porque o mesmo Señor é o Señor de todos, que dá as súas riquezas a todos os que o invocan".

Actos 10:2 Home devoto e temeroso de Deus con toda a súa casa, que daba moita esmola ao pobo e oraba a Deus sempre.

Esta pasaxe describe a un home que estaba devoto de Deus e mostrou a súa fe dun xeito práctico dando xenerosamente aos demais e rezando regularmente.

1. Vivindo unha vida de devoción: como practicar a túa fe practicamente

2. Os beneficios de dar e rezar: experimentar a verdadeira bendición na vida

1. Santiago 2:17-18, "Así a fe, se non ten obras, está morta, estando soa. Si, un home pode dicir: Ti tes fe, e eu teño obras; móstrame a túa fe sen as túas obras. e mostrareiche a miña fe polas miñas obras".

2. 1 Xoán 3: 17-18, "Pero quen ten o ben deste mundo e ve que o seu irmán ten necesidade e pecha del as súas entrañas de compaixón, como habita nel o amor de Deus? Fillos meus, imos non amor de palabra, nin de lingua, senón de feito e de verdade".

Actos 10:3 Viu nunha visión evidentemente sobre a hora nove do día un anxo de Deus que se achegaba a el e díxolle: Cornelio.

Cornelio ten unha visión de Deus na que se dirixe directamente a un anxo.

1. Todos podemos recibir comunicación directa de Deus de xeitos inesperados.

2. Todos podemos ser chamados por Deus para facer grandes cousas.

1. Xoán 10:27 - "As miñas ovellas escoitan a miña voz, e coñézoas, e séguenme".

2. Xosué 1:9 - "Sed forte e valente. Non teñas medo; non te desanimes, porque o Señor, o teu Deus, estará contigo onde queira que vaias".

Actos 10:4 E, mirando para el, tiña medo, e dixo: Que é, Señor? E díxolle: As túas oracións e as túas esmolas subiron para lembrar ante Deus.

Cornelio recibe unha visión de Deus e dille que as súas oracións e actos de caridade foron lembrados por Deus.

1. O poder da oración: como os actos de fe levan á graza de Deus

2. A xenerosidade conduce á realización espiritual.

1. Santiago 5:16 - "A oración eficaz e fervente dun home xusto serve moito".

2. 2 Corintios 9:7 - "Entón, que cada un dea segundo o seu propósito no seu corazón, non a regañadientes nin por necesidade, porque Deus ama a quen dá alegría".

Actos 10:5 E agora manda homes a Iope e chama a un tal Simón, que se chama Pedro.

Deus envía un mensaxeiro á cidade de Jope para atopar un home chamado Simón Pedro.

1. Deus sempre nos conduce - Como Deus nos guía polas nosas vidas aínda que non nos deamos conta.

2. O poder da oración - Como a oración pode axudarnos a atopar respostas ás nosas preguntas.

1. Xoán 16:13 - "Cando veña o Espírito da verdade, guiaravos a toda a verdade, porque non falará pola súa propia autoridade, senón que o que escoite, falarao, e declararavos as cousas. que están por vir".

2. Proverbios 3:6 - "En todos os teus camiños recoñézao, e el endereitará os teus camiños".

Actos 10:6 Aloxa cun tal Simón curtidor, cuxa casa está á beira do mar; el diráche o que debes facer.

A pasaxe fala dun home chamado Simón, un curtidor que está aloxado con outro home e podería dicirlle o que ten que facer.

1. Como as nosas accións poden ser guiadas pola sabedoría dos demais.

2. A importancia de buscar asesoramento.

1. Proverbios 11:14 - "Onde non hai consello, o pobo cae, pero na multitude de conselleiros hai seguridade".

2. Santiago 1:5 - "Se algún de vós carece de sabedoría, que pida a Deus, que dá a todos con generosidade, e non reprende; e daráselle".

Actos 10:7 E cando se foi o anxo que lle falaba Cornelio, chamou dous dos seus empregados, e un soldado devoto dos que agardaban nel continuamente;

O anxo falou con Cornelio e logo marchou, deixando a Cornelio con dous dos seus servos e un soldado.

1. A importancia da obediencia aos mandamentos do Señor.

2. O poder dun servo devoto de Deus.

1. Lucas 6:46-49 - "Por que me chamas 'Señor, Señor' e non fas o que che digo?"

2. Isaías 1:19 - "Se estás disposto e obediente, comerás o bo da terra".

Actos 10:8 E cando lles declarou todas estas cousas, mandounos a Jope.

Un anxo ordenoulle a Cornelio que mandase buscar a Pedro para que puidese compartir o evanxeo con el. Enviou os seus servos a Jope para buscar a Pedro.

1. A orientación de Deus: recoñecer e seguir o plan de Deus

2. O poder de testemuñar: compartir o evanxeo cos demais

1. Romanos 10:14-15 - "Como, entón, invocarán a aquel en quen non creron? E como van a crer naquel de quen nunca escoitaron? E como o oirán sen que alguén predique? como van a predicar se non son enviados?"

2. Mateo 28:19-20 - "Ide, pois, e facede discípulos a todas as nacións, bautizándoos no nome do Pai, do Fillo e do Espírito Santo, ensinándolles a observar todo o que vos mandei. E velaquí , estou contigo sempre, ata a fin dos tempos".

Actos 10:9 Ao día seguinte, mentres ían de viaxe e se achegaban á cidade, Pedro subiu á azotea para orar sobre a hora sexta.

Pedro subiu ao tellado para rezar ao mediodía do día seguinte, mentres el e os seus compañeiros viaxaban á cidade próxima.

1. A práctica da oración: o exemplo de Pedro

2. Facendo tempo para Deus: priorizando a oración

1. Colosenses 4:2 - "Continúe con fervor na oración, estando vixiantes nela con acción de grazas".

2. 1 Tesalonicenses 5:16–18 - "Alégrate sempre, ora sen cesar, agradece en todo, porque esta é a vontade de Deus en Cristo Xesús para vós".

Actos 10:10 E pasou moita fame e quixo comer;

Mentres Cornelio tiña fame, caeu en transo antes de poder comer.

1. O tempo de Deus é perfecto: comprender o poder da paciencia nos momentos de necesidade.

2. Buscar ao Señor en tempos de fame: aprender a confiar na provisión de Deus.

1. Isaías 55: 8-9 - "Porque os meus pensamentos non son os teus pensamentos, nin os

teus camiños os meus camiños, di o Señor. Porque como os ceos son máis altos que a terra, así son os meus camiños máis altos que os teus camiños, e pensamentos que os teus pensamentos".

2. Salmo 37:25 - "Eu fun novo, e agora son vello; aínda non vin o xusto abandonado, nin a súa descendencia mendigando pan".

Actos 10:11 E viu o ceo aberto e un vaso que baixaba cara a el, como unha gran folla tecida nas catro esquinas, e baixada á terra.

En Feitos 10:11, Pedro tivo unha visión na que o ceo abriuse e un recipiente descendía ata el, semellando unha gran folla.

1. O poder das visións: como Deus as usa para falar co seu pobo

2. Do ceo á terra: experimentando a presenza de Deus nas nosas vidas

1. Isaías 6:1-8 - A visión de Isaías do Señor no templo

2. Apocalipse 11:19 - A apertura do templo no ceo

Actos 10:12 No que había toda clase de animais de catro pés da terra, e feras salvaxes, e reptiles e aves do ceo.

A creación de Deus é abundante con todo tipo de animais, desde animais terrestres ata animais salvaxes, desde réptiles ata aves do aire.

1. As marabillas da creación de Deus

2. A Beleza da Natureza

1. Salmo 104:24 "Oh Señor, que múltiples son as túas obras! Con sabedoría fixeches todos; a terra está chea das túas criaturas".

2. Xénese 1:20-25 "E dixo Deus: 'Que as augas pululen de seres vivos, e que os paxaros voen sobre a terra a través da extensión do ceo'. Entón Deus creou os grandes seres mariños e todos os seres vivos que se moven, cos que pululan as augas, segundo a súa especie, e toda ave alada segundo a súa especie. E Deus viu que era bo. E Deus

bendiciunos, dicindo: "Sede fecundos e multiplicaos e enchede as augas dos mares, e que os paxaros se multipliquen na terra". E houbo noite e houbo mañá, o quinto día. E dixo Deus: "Que a terra produza seres vivos segundo a súa especie: gando e reptiles e animais da terra segundo a súa especie". E así foi".

Actos 10:13 E veu a el unha voz: Levántate, Pedro; matar e comer.

A pasaxe relata unha conversación entre a voz de Deus e Pedro. Deus indica a Pedro que mate e coma.

1. Debemos estar dispostos a obedecer os mandamentos de Deus, por difíciles ou incómodos que sexan, para seguir a súa vontade.

2. Debemos permanecer abertos á dirección do espírito de Deus nas nosas vidas para asegurarnos de facer a súa vontade.

1. Mateo 4:4 - "Pero el respondeu e dixo: Escrito está: Non só de pan vivirá o home, senón de toda palabra que sae da boca de Deus".

2. Romanos 12:2 - "E non vos conformeis a este mundo, senón transformaos mediante a renovación da vosa mente, para que comprobedes cal é a boa, aceptable e perfecta vontade de Deus".

Actos 10:14 Pero Pedro dixo: Non é así, Señor; pois nunca comín cousa común ou impura.

Pedro négase a aceptar a visión de Deus de que non debe chamar impuro o que Deus limpa.

1. A graza de Deus: un recordatorio para non xulgar o que Deus limpou

2. Recoñecer a vontade de Deus: como discernir os mandamentos de Deus e cando seguilos

1. Romanos 14:14 - "Sei e estou convencido polo Señor Xesús de que non hai nada impuro por si mesmo; pero para o que considera impuro algo, para el é impuro".

2. Efesios 2:8 - "Porque pola graza sodes salvos mediante a fe; e iso non de vós mesmos: é don de Deus".

Actos 10:15 E a voz volveu falarlle por segunda vez: O que Deus limpou, non o chames común.

Deus deunos o poder de limparnos e purificarnos; non debemos rexeitar nin desprezar este don.

1. O poder da limpeza de Deus: reclamar a bendición da pureza

2. O corazón da pureza: abrazando o don de limpeza de Deus

1. Isaías 1:18 - "Ven agora, razoemos xuntos", di o Señor. “Aínda que os teus pecados sexan coma escarlata, serán brancos coma a neve; aínda que sexan vermellos coma o carmesí, serán coma a la”.

2. 1 Xoán 1:9 - Se confesamos os nosos pecados, el é fiel e xusto para perdoarnos os nosos pecados e limpiarnos de toda iniquidade.

Actos 10:16 Isto foi feito tres veces, e o vaso foi recibido de novo ao ceo.

Esta pasaxe de Feitos 10:16 describe a visión de Pedro dunha embarcación recibida tres veces ao ceo.

1: Deus ten sempre o control; El é a única verdadeira fonte de poder e forza.

2: O poder de Deus é infinito - sempre debemos esforzarnos por seguilo e a súa vontade.

1: Salmos 18:2 - O Señor é a miña rocha, a miña fortaleza e o meu liberador, o meu Deus, a miña rocha, en quen me refuxio, o meu escudo e o corno da miña salvación, o meu fortín.

2: Isaías 40:28 - Non o sabes? Non escoitaches? O Señor é o Deus eterno, o Creador dos confíns da terra. Non se esvaece nin se cansa; o seu entendemento é inescrutable.

Actos 10:17 E mentres Pedro dubidaba en si mesmo do que significaría esta visión que vira, velaquí, os homes que foron enviados de Cornelio preguntaron pola casa de Simón e puxéronse diante da porta.

Pedro recibiu unha visión de Deus que lle indicaba que non xulgara ás persoas en función dos seus antecedentes.

1. Confía na dirección de Deus e abraza a todos os seus fillos, independentemente dos seus antecedentes.

2. Non deixemos que as nosas ideas preconcibidas nos impidan seguir a vontade de Deus.

1. Feitos 10:17

2. Gálatas 3:28 - "Non hai xudeu nin grego, non hai escravo nin libre, non hai home nin muller, porque todos vós sodes un en Cristo Xesús".

Actos 10:18 E chamou e preguntou se Simón, que se chamaba Pedro, estaba alí aloxado.

Cornelio, un centurión romano, enviou a dous dos seus servos buscar ao apóstolo Pedro que se hospedaba na casa de Simón o curtidor.

1. Seguindo a guía de Deus: Podemos confiar en que Deus nos guiará no noso camiño.

2. Servir ao Señor: Debemos estar dispostos a seguir os mandamentos de Deus aínda que sexa difícil.

1. Isaías 55: 8-9 "Porque os meus pensamentos non son os teus pensamentos, nin os teus camiños son os meus camiños", declara o Señor. Porque como os ceos son máis altos que a terra, así son os meus camiños máis altos que os teus camiños e os meus pensamentos máis altos que os teus pensamentos".

2. Xoán 14:15 "Se me amas, cumprirás os meus mandamentos".

Actos 10:19 Mentres Pedro pensaba na visión, o Espírito díxolle: Velaquí, tres homes te buscan.

O Señor enviou unha visión a Pedro, e o Espírito Santo indicoulle que tres homes o buscaban.

1. O Señor sempre guía: como escoitar a voz do Señor

2. Seguindo o exemplo de Deus: aprender a responder á súa orientación

1. Isaías 30:21 - Tanto se te volves á dereita como á esquerda, os teus oídos escoitarán unha voz detrás de ti, que dirá: "Este é o camiño; anda nel".

2. Proverbios 3:5-6 - Confía no Señor con todo o teu corazón e non te apoies no teu propio entendemento; Sométese a el en todos os teus camiños, e el endereitará os teus camiños.

Actos 10:20 Levántate, pois, baixa e vai con eles, sen dubidar en nada, porque eu os mandei.

Pedro foi mandado por Deus para ir cos homes enviados por Cornelio e non dubidar.

1. Deus chámanos a confiar e obedecer.

2. O poder de ter fe no plan de Deus.

1. Hebreos 11: 1-3 - Agora a fe é a seguridade das cousas que se esperan, a convicción das cousas que non se ven.

2. Proverbios 3:5-6 - Confía no Señor con todo o teu corazón e non te apoies no teu propio entendemento.

Actos 10:21 Entón Pedro baixou aos homes que lle foron enviados de Cornelio; e dixo: "Velaí, eu son a quen buscades: cal é a causa pola que viñestes?

Peter atópase cun grupo de homes enviados de Cornelio e pregunta por que viñeron.

1. A importancia de tomar iniciativa para facer a obra de Deus

2. Ser hospitalario e acolledor cos estraños

1. Xoán 4: 35-36 - "Non digades: "Aínda quedan catro meses, e despois vén a vendima? velaquí, dígovos: Levantade os ollos e mirade para os campos, porque xa están brancos para segar. .. E o que sega recibe o salario e recolle froito para a vida eterna, para que o

que sementa e o que sega se alegren xuntos".

2. Lucas 10:2-3 - "Por iso díxolles: "A colleita é grande, pero os obreiros son poucos; rogádevos, pois, ao Señor da sega, que envíe obreiros á súa sega. Ide. : velaquí que vos mando como cordeiros entre lobos".

Actos 10:22 E eles dixeron: "O centurión Cornelio, home xusto, temeroso de Deus e de boa fama entre toda a nación dos xudeus, foi advertido de Deus por medio dun anxo santo que te mandase buscar á súa casa". e escoitar as túas palabras.

Cornelio, un home xusto e temeroso de Deus de boa reputación entre os xudeus, foi advertido por un anxo de Deus para que invitase a Pedro á súa casa para escoitar as súas palabras.

1. O amor e a xustiza de Deus esténdense a todos os que o buscan.

2. Deus usará a calquera para cumprir a súa vontade.

1. Lucas 1:5-25 - A visita do anxo Gabriel a Zacarías para anunciar o nacemento de Xoán Bautista.

2. Actos 17:26-27 - A soberanía de Deus sobre todas as nacións e a súa intención de salvalas.

Actos 10:23 Entón chamounos e aloxounos. E ao día seguinte, Pedro marchou con eles, e acompañárono algúns irmáns de Iope.

O apóstolo Pedro foi invitado a aloxar cuns xentís e á mañá seguinte marchou con algúns irmáns de Jope.

1. Estamos chamados a aceptar e abrazar a aqueles que son diferentes a nós, sen importar a súa orixe.

2. Non estamos sós na nosa fe; confía na forza dos que te rodean.

1. Gálatas 2: 11-14 - "Pero cando Pedro chegou a Antioquía, opúxenlle á súa cara, porque era evidente que estaba equivocado. Antes que algúns homes chegasen de Santiago, adoitaba comer cos xentís. Pero cando eles Chegado, comezou a retroceder e separouse dos xentís porque tiña medo dos que pertencían ao grupo da circuncisión.Os outros

xudeus uníronse a el na súa hipocrisía, de xeito que pola súa hipocrisía ata Bernabé se desviou.Cando vin que non estaban actuando de acordo coa verdade do evanxeo, díxenlle a Pedro diante de todos: "Ti es xudeu, pero vives como un xentil e non como un xudeu. Como é, entón, que forzas. Os xentís seguen os costumes xudeus?'"

2. Feitos 11:1-3 - "Os apóstolos e os crentes en toda Xudea escoitaron que os xentís tamén recibiran a palabra de Deus. Entón, cando Pedro subiu a Xerusalén, os crentes circuncidados criticárono e dixéronlle: "Entraches no casa dos incircuncisos e comeu con eles. Pedro comezou e explicoulles todo tal e como acontecera:

Actos 10:24 E ao día seguinte entraron en Cesarea. E Cornelio esperou por eles, e reunira os seus parentes e amigos próximos.

Cornelio convidou á súa familia e amigos próximos e esperounos ao día seguinte de entrar en Cesarea.

1. Deus é fiel e reunirá aos que conectou.

2. Debemos estar sempre preparados para acoller aos que entran nas nosas vidas.

1. Romanos 8:38-39 - Porque estou seguro de que nin a morte nin a vida, nin os anxos nin os gobernantes, nin as cousas presentes nin as vindeiras, nin os poderes, nin a altura nin a profundidade, nin ningunha outra cousa en toda a creación, poderá para separarnos do amor de Deus en Cristo Xesús noso Señor.

2. Hebreos 10:24-25 - E consideremos como estimularnos uns aos outros ao amor e ás boas obras, sen deixar de reunirnos, como é costume dalgúns, senón animándonos uns aos outros, e tanto máis como vedes. achégase o Día.

Actos 10:25 E cando Pedro entraba, Cornelio atopouse con el, botouse aos seus pés e adorouno.

Cornelio coñeceu a Pedro e caeu para adoralo cando chegou.

1. O poder da humildade: o exemplo de Cornelio

2. Vivindo unha vida de adoración: como Cornelio nos mostrou o camiño

1. Filipenses 2:3-4 - "Non fagades nada por ambición ou vanidade egoístas, pero con

humildade considerade aos demais máis importantes que vós mesmos. Que cada un de vós mire non só os seus propios intereses, senón tamén os intereses dos demais".

2. Romanos 12:1-2 - "Polo tanto, irmáns, púgovos a vós, polas misericordias de Deus, que presentedes os vosos corpos como un sacrificio vivo, santo e agradable a Deus, que é o voso culto espiritual. Non vos conformedes. este mundo, pero transfórmate coa renovación da túa mente, para que, probando, poidas discernir cal é a vontade de Deus, o que é bo, agradable e perfecto".

Actos 10:26 Pero Pedro levantouno e díxolle: Levántate; Eu tamén son un home.

Pedro animou a Cornelio a levantarse, asegurándolle que el tamén era un home.

1. A dignidade de cada persoa: un estudo do estímulo de Pedro a Cornelio

2. A autorreflexión e o poder de estímulo

1. Xoán 13: 34-35: "Douvos un novo mandamento: que vos amedes uns a outros: así como eu vos amei, tamén vos amédes os uns aos outros. Por isto saberán todos que sodes meus discípulos. , se tes amor un polo outro".

2. Gálatas 3:28: "Non hai xudeu nin grego, non hai escravo nin libre, non hai home nin muller, porque todos vós sodes un en Cristo Xesús".

Actos 10:27 E mentres falaba con el, entrou e atopou a moitos que se xuntaban.

Cornelio tivo moitas visitas cando Pedro chegou á súa casa.

1. O poder da amizade: comprender o valor de visitar os demais

2. A importancia da comunidade: un estudo de Actos 10:27

1. Romanos 12:10-13: Amádevos uns a outros con cariño fraternal; superámonos uns aos outros en mostrar honra. Non sexas preguiceiro no celo, sexa ferviente de espírito, serve ao Señor. Alégrate na esperanza, se paciente na tribulación, se constante na oración.

2. Eclesiastés 4:9-12: Dous son mellores que un, porque teñen unha boa recompensa polo seu traballo. Porque se caen, un levantará ao seu compañeiro. Pero ai de quen está

só cando cae e non ten outro que o levante! Unha vez máis, se dous están deitados xuntos, quentanse, pero como pode un quentar só? E aínda que un home poida prevalecer contra un que está só, dous resistirán-lo; un cordón triple non se rompe rapidamente.

Actos 10:28 E díxolles: "Vós sabedes que é ilícito que un xudeu faga compañía ou se achegue a un doutra nación; pero Deus mostroume que non debería chamar a ningún home común ou impuro.

Deus dille a Pedro que non debe considerar a ningunha persoa como impura ou impura.

1. O amor de Deus non discrimina

2. O Amor Incondicional de Deus

1. Gálatas 3:28 - "Non hai nin xudeu nin grego, non hai escravo nin libre, non hai home nin muller, porque todos vós sodes un en Cristo Xesús".

2. Xoán 3:16 - "Porque tanto amou Deus ao mundo, que deu ao seu Fillo unigénito, para que todo aquel que cre nel non pereza, senón que teña vida eterna".

Actos 10:29 Por iso vin a vós sen contestarme, en canto fun mandado buscar: pregúntome, pois, para que me mandastes buscar?

Cornelio pediu que Pedro viñese a el e Pedro preguntoulle a Cornelio por que o mandaron buscar.

1. Como responder cando outros son chamados

2. Aprender a facer preguntas cando se confunde

1. Mateo 5:41 "E quen te obrigue a percorrer unha milla, vai con el dous".

2. Actos 17:11 "Estes eran máis nobres que os de Tesalónica, xa que recibiron a palabra con toda prontitud, e procuraban diariamente as Escrituras para saber se as cousas eran así".

Actos 10:30 Cornelio dixo: "Hai catro días estiven xaxunando ata esta hora; e á hora

nona orei na miña casa, e velaquí, un home estaba diante de min con roupas brillantes,

A oración de Cornelio foi respondida cando un anxo se lle apareceu.

1. Deus escoita e responde todas as oracións.

2. Ora sen cesar e confía no tempo de Deus.

1. 1 Tesalonicenses 5:17 - "Ore sen cesar".

2. Xeremías 29:11-13 - "Porque sei os plans que teño para ti, declara o Señor, plans para o benestar e non para o mal, para darche un futuro e unha esperanza".

Actos 10:31 E dixo: Cornelio, a túa oración foi escoitada e a túa esmola lémbrase diante de Deus.

Cornelio rezara e Deus recordou a súa esmola.

1. O poder da oración: como Deus escoita e lembra as nosas oracións

2. O valor da esmola: como Deus se lembra de dar aos demais

1. 1 Tesalonicenses 5:17 - Ora sen cesar.

2. Santiago 1:27 - Relixión pura e inmaculada diante de Deus e Pai é esta: visitar aos orfos e ás viúvas na súa aflicción, e manterse sen manchas do mundo.

Actos 10:32 Envía, pois, a Iope, e chama a Simón, que se chama Pedro; está aloxado na casa dun tal Simón curtidor á beira do mar: quen, cando veña, falará contigo.

Cornelio recibe a instrución de que faga buscar a Simón Pedro, que está aloxado na casa dun curtidor á beira do mar en Jope.

1. O poder da obediencia: como seguir as instrucións de Deus pode levar a grandes cousas

2. A provisión infalible de Deus: como Deus sempre proporciona ao seu pobo

1. Santiago 4:17 - "Entón, quen sabe o que debe facer e non o fai, para el é pecado".

2. Isaías 55:11 - "Así será a miña palabra que sae da miña boca; non volverá a min baleira, senón que cumprirá o que eu propoño, e terá éxito no que a enviei".

Actos 10:33 Inmediatamente enviei a ti; e ben fixeches que chegaches. Agora, pois, estamos todos aquí presentes diante de Deus, para escoitar todas as cousas que Deus che manda.

Cornelio, un centurión romano, pediu unha reunión da súa familia e amigos para escoitar as palabras de Deus de Pedro.

1. Deus está chamando a cada un de nós para escoitar a súa Palabra

2. Tomar medidas para seguir a Palabra de Deus

1. Xeremías 29:13 - "Buscarásme e atoparásme cando me busques con todo o teu corazón".

2. Santiago 1:22 - "Pero facede a palabra, e non só oíntes, enganándovos a vós mesmos".

Actos 10:34 Entón Pedro abriu a boca e dixo: "En verdade, entendo que Deus non fai acepción de persoas.

Pedro declara que Deus non discrimina a ningunha persoa en función dos seus antecedentes.

1. Deus é o gran igualador: non mostra parcialidade

2. Deus ama a todos: non importa a raza ou o fondo

1. Gálatas 3:28 - Non hai nin xudeu nin grego, non hai escravo nin libre, non hai home nin muller, porque todos sodes un en Cristo Xesús.

2. Xoán 3:16 - Porque tanto amou Deus ao mundo, que deu ao seu Fillo único, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna.

Actos 10:35 Pero en toda nación quen lle teme e fai xustiza, é aceptado con el.

Esta pasaxe enfatiza que Deus acepta aos que o temen e fan o correcto, independentemente da nacionalidade.

1. O poder da fidelidade: como a vida xusta gaña a aceptación de Deus

2. Non importa quen sexas, Deus acepta os que o temen e fan o correcto

1. Isaías 66:2 - "Este é o que estimo: o que é humilde e contrito de espírito, e treme ante a miña palabra".

2. Mateo 7:21 - "Non todo o que me di: 'Señor, Señor', entrará no reino dos ceos, senón só o que fai a vontade do meu Pai que está nos ceos".

Feitos 10:36 A palabra que Deus enviou aos fillos de Israel, predicando a paz por Xesucristo: (é o Señor de todos:)

Deus enviou unha mensaxe de paz aos israelitas por medio de Xesucristo, que é o Señor de todos.

1. Mensaxe de paz de Deus 2. Xesucristo, Señor de todos

1. Efesios 2:14-17 - Porque el mesmo é a nosa paz, quen nos fixo un e derrubou na súa carne o muro divisorio da hostilidade. 2. Romanos 10:9-13 - Se confesas coa túa boca que Xesús é o Señor e cres no teu corazón que Deus o resucitou de entre os mortos, serás salvo.

Actos 10:37 Esa palabra, digo, xa sabedes, que foi publicada por toda Xudea, e comezou desde Galilea, despois do bautismo que predicou Xoán;

Despois de que Xoán Bautista predicara o bautismo de arrepentimento, a noticia do evanxeo espallouse por toda Xudea, comezando en Galilea.

1. O Evanxeo do arrepentimento: a difusión dunha mensaxe de esperanza

2. O poder do testemuño: como unha mensaxe pode cambiar o mundo

1. Isaías 40:3-5 - Unha voz dun que chamaba: "No deserto prepara o camiño para o Señor; endereita no deserto un camiño para o noso Deus. 4 Todo val será levantado, todo monte e outeiro abaixarase; o terreo accidentado será nivelado, os lugares accidentados unha chaira. 5 E a gloria do Señor será revelada, e todos os pobos verano xuntos.

2. Marcos 1:14-15 - Despois de que Xoán foi encarcerado, Xesús foi a Galilea, proclamando a boa nova de Deus. 15 "Chegou o momento", dixo. "O reino de Deus achegouse. Arrepítete e crea as boas novas!"

Actos 10:38 Como Deus unxiu a Xesús de Nazaret co Espírito Santo e con poder; pois Deus estaba con el.

Deus unxiu a Xesús co Espírito Santo e poder para facer o ben e curar aos oprimidos polo demo.

1: Recoñecer e confiar na unción de Deus

2: Ser liberado da opresión do diaño

1: Isaías 61:1 - O Espírito do Señor Deus está sobre min; porque o Señor unxiume para predicar boa nova aos mansos; envioume para atar os que teñen o corazón quebrantado, para proclamarlles a liberdade aos cativos e a apertura da prisión aos presos;

2: Santiago 5:14 - ¿Hai algún enfermo entre vós? que chame aos anciáns da igrexa; e que oren por el, unxindoo con aceite no nome do Señor.

Actos 10:39 E nós somos testemuñas de todas as cousas que fixo tanto na terra dos xudeus como en Xerusalén; a quen mataron e colgaron nunha árbore:

A pasaxe relata a testemuña dos Apóstolos dos acontecementos da vida de Xesús, incluída a súa morte na cruz.

1. O poder da testemuña: recoñecer e aplicar o noso testemuño espiritual

2. Sen vergoña: vivir con valentía ante a adversidade

1. Romanos 1:16 - Porque non me avergoño do evanxeo, porque é o poder de Deus para salvar a todos os que cren.

2. Hebreos 12: 1-2 - Xa que logo, xa que estamos rodeados por unha nube tan grande de testemuñas, deixemos tamén de lado todo peso e pecado que se aferran tanto, e corremos con perseverancia a carreira que se propón. nós, mirando a Xesús, o fundador e perfeccionador da nosa fe.

Actos 10:40 Deus resucitouno ao terceiro día e mostrouno abertamente;

Deus resucitou a Xesús dos mortos e mostrouno a todos.

1. O poder da resurrección: como Deus pode vencer a morte

2. Xesús: o exemplo da vida resucitada

1. Xoán 11:25-26 - Xesús díxolle: "Eu son a resurrección e a vida. Quen cre en min, aínda que morra, vivirá, e todo aquel que vive e crea en min, non morrerá nunca.

2. Romanos 6:4-5 - Polo tanto, fomos sepultados con el polo bautismo na morte, para que, así como Cristo resucitou de entre os mortos pola gloria do Pai, tamén nós camiñemos en novidade de vida.

Actos 10:41 Non a todo o pobo, senón aos testemuños elixidos de antemán por Deus, mesmo a nós, que comimos e bebemos con el despois de que resucitou de entre os mortos.

Deus escolleu a certas persoas para testemuñar o seu poder e gloria a través de Xesucristo.

1. O poder de Xesús: explorando a resurrección do Señor e o seu impacto nas testemuñas escollidas

2. A elección de Deus: recoñecendo a súa selección de persoas especiais para presenciar os seus milagres

1. Xoán 20: 19-31 - Xesús apareceu aos discípulos á noite da súa resurrección

2. Marcos 16: 14-18 - Xesús apareceu aos discípulos despois da súa resurrección e encárgalles espallar o evanxeo

Actos 10:42 E mandounos predicar ao pobo e testemuñar que é o que foi ordenado por Deus para ser o xuíz dos vivos e dos mortos.

Mandounos predicar o Evanxeo e testemuñar que Xesús é o xuíz dos vivos e dos mortos.

1. Xesús: o xuíz de todos

2. Predicar o Evanxeo: o noso mandamento de Deus

1. Xoán 3:17-18: "Porque Deus non enviou ao seu Fillo ao mundo para condenar ao mundo, senón para que o mundo se salve por medio del. Quen cre nel non é condenado, pero quen non cre xa está condenado, porque non creu no nome do único Fillo de Deus".

2. Romanos 14:10-12, "Por que xulgas ao teu irmán? Ou ti, por que desprezas o teu irmán? Porque todos estaremos ante o tribunal de Deus; porque está escrito: "Vivo eu, di o Señor, todo xeonllo dobrarase ante min, e toda lingua confesará a Deus". Entón, cada un de nós dará conta de si mesmo a Deus".

Actos 10:43 Todos os profetas dan testemuña del, que polo seu nome todo aquel que crea nel recibirá a remisión dos pecados.

Todos os que cren en Xesús reciben o perdón dos seus pecados.

1: A graza do perdón en Xesús

2: Don de redención de Deus

1: Colosenses 1:13-14 - El liberounos do dominio das tebras e trasladounos ao reino do seu Fillo amado, en quen temos a redención, o perdón dos pecados.

2: Romanos 3:23-24 - Porque todos pecaron e están destituídos da gloria de Deus, e son xustificados pola súa graza como don, pola redención que hai en Cristo Xesús.

Actos 10:44 Mentres Pedro falaba aínda estas palabras, o Espírito Santo caeu sobre todos os que escoitaron a palabra.

Pedro falaba e o Espírito Santo descendeu sobre todos os que escoitaban a Palabra.

1. "O favor de Deus chove sobre os que escoitan a súa palabra"

2. "O poder de escoitar a Palabra de Deus"

1. Isaías 55:10-11 - "Porque como a choiva e a neve baixan do ceo e non voltan alí, senón que regan a terra, facéndoa brotar e brotar, dando semente ao sementador e pan ao comedor, así Será a miña palabra que saia da miña boca; non volverá a min baleira, senón que cumprirá o que eu propoño, e terá éxito no que a enviei".

2. Romanos 10:17 - "Así que a fe vén do oír, e o oír pola palabra de Cristo".

Actos 10:45 E os da circuncisión que creron quedaron asombrados, todos os que viñeron con Pedro, porque tamén sobre os xentís foi derramado o don do Espírito Santo.

Os crentes xudeus quedaron impresionados ao ver que o Espírito Santo tamén fora dado aos xentís.

1. O amor de Deus é para todos, sen importar a súa herdanza ou orixe.

2. A graza de Deus é maior que as nosas expectativas.

1. Efesios 2:8-9 - Porque pola graza fuches salvo mediante a fe. E isto non é cousa túa; é don de Deus, non resultado de obras, para que ninguén se gabe.

2. Romanos 5:8 - Pero Deus mostra o seu amor por nós en que mentres aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós.

Actos 10:46 Porque oíronlles falar en linguas e engrandecer a Deus. Entón respondeu Pedro:

O de Pedro aos xentís mostrou que o plan de salvación de Deus tamén estaba dispoñible para eles.

1. O amor de Deus é amplo e aberto a todos, independentemente dos seus antecedentes ou crenzas.

2. A salvación está dispoñible para todos a través de Xesucristo.

1. Xoán 3:16 - Porque tanto amou Deus ao mundo, que deu ao seu Fillo único, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna.

2. Romanos 10:9-10 - se confesas coa túa boca que Xesús é o Señor e cres no teu corazón que Deus o resucitou de entre os mortos, serás salvo. Porque co corazón crese e é xustificado, e coa boca confesase e sálvase.

Actos 10:47 ¿Pode alguén prohibir a auga para que non sexan bautizados estes que recibiron o Espírito Santo coma nós?

A xente de Cornelio preguntou se deberían ser bautizados despois de recibir o Espírito Santo, ao que Pedro respondeu que ninguén lles pode prohibir o bautismo.

1. O poder do Espírito Santo: comprender o don da salvación

2. A importancia do bautismo: dar un paso de fe na obediencia

1. Romanos 6: 3-5 - "Non sabes que todos os que fomos bautizados en Cristo Xesús fomos bautizados na súa morte? Polo tanto, fomos sepultados con el na morte, para que así como Cristo foi resucitados de entre os mortos pola gloria do Pai, tamén nós camiñemos en novidade de vida".

2. Actos 16:33 - "E colleunos á mesma hora da noite e lavoulles as feridas; e foi bautizado inmediatamente, el e toda a súa familia".

Actos 10:48 E mandou que fosen bautizados no nome do Señor. Entón rogáronlle que se demorase uns días.

Os apóstolos mandaron que Cornelio e a súa familia se bautizaran no nome do Señor, e pedíronlle que se quedara un tempo.

1. A importancia do bautismo no nome do Señor

2. Por que debemos demorarnos no Señor

1. Mateo 28:19-20 - "Ide, pois, e ensinade a todas as nacións, bautizándoas no nome do Pai, do Fillo e do Espírito Santo: ensinándolles a observar todas as cousas que vos mandei. : e velaquí, estou contigo sempre, ata a fin do mundo. Amén".

2. Actos 1:4 - "E, reunidos con eles, mandoulles que non se afastasen de Xerusalén, senón que agardasen a promesa do Pai, que, di, oíches de min".

Feitos 11 conta a explicación de Pedro sobre o evanxeo tamén para os xentís e o establecemento da igrexa en Antioquía.

1o parágrafo: O capítulo comeza cos apóstolos crentes de toda Xudea escoitando que os xentís tamén recibiron a palabra Deus. Cando Pedro subiu a Xerusalén, os crentes circuncidados criticárono dicindo: "Entraches á casa os incircuncisos comíanos". En resposta, Pedro explicou en detalle o que acontecera : a súa visión de animais impuros e a súa voz que lle dicía que non chamase impuro a nada que Deus limpase, tres homes chegando de Cesarea no mesmo momento en que a visión remataba, o Espírito díxolle que fose con eles sen vacilación. Tamén contou como seis irmáns o acompañaran á casa de Cornelio, onde un anxo lle dixera a Cornelio que enviase a Jope a traer a Simón, coñecido como Pedro, que lle diría unha mensaxe a través de cal se salvaría a familia enteira. Cando comezou a falar, o Espírito Santo veu sobre eles, así como sobre nós ao principio lembramos as palabras que o Señor dixo: "Xoán bautizou auga, pero ti serás bautizado Espírito Santo". Entón, se Deus lles deu o mesmo agasallo que nos deu ao creído Señor Xesús Cristo, quen creo que podería resistir a Deus? Cando oíron isto, non tiñan máis obxeccións louvaron a Deus dicindo: "Entón, ata os xentís Deus concedeu que o arrepentimento leva a vida" (Feitos 11:1-18).

2º Parágrafo: Mentres tanto, os que foran esparexidos pola persecución estalaron por Estevo viaxaron lonxe Fenicia Chipre Antioquía difundindo a voz só entre os xudeus algúns homes Chipre Cirene pero foi Antioquía comezou a falar gregos tamén contando boas novas sobre o Señor Xesús man O Señor estaba con eles un gran número de persoas cría convertido en Señor (Feitos 11:19-21). As noticias que chegaron á igrexa de Xerusalén, enviaron a Bernabé a Antioquía, cando chegou, viu evidencias de graza. Deus animou a todos a permanecer verdadeiros. Corazóns do Señor, el era un home bo, a fe do Espírito Santo, a gran cantidade de persoas que trouxeron ao Señor (Feitos 11:22-24).

Terceiro parágrafo: Entón Bernabé foi Tarso buscar Saulo cando o atoparon trouxo Antioquía Así que o ano reuniuse igrexa ensinou un gran número de persoas discípulos foron chamados cristiáns primeiro Antioquía (Feitos 11:25-26). Durante este tempo, algúns profetas baixaron de Xerusalén a Antioquía, un chamado Ágabo levantouse a través do Espírito predixo que unha gran fame se estendería por todo o mundo romano ocorreu durante o reinado Claudio discípulos cada un segundo a súa capacidade decidiron proporcionar axuda aos irmáns irmás que vivían en Xudea enviaron o seu agasallo aos anciáns coidaron a Bernabé Saulo (Feitos 11:27-30).

Actos 11:1 E os apóstolos e os irmáns que estaban en Xudea escoitaron que os xentís tamén recibiran a palabra de Deus.

Correu a noticia de que os xentís aceptaran a mensaxe de Deus.

1. A boa nova da salvación é para todos

2. Unidade a través do Evanxeo

1. Efesios 2:14-18 - Porque El mesmo é a nosa paz, que fixo un e derrubou o muro medio de división entre nós.

2. Romanos 10:12-13 - Porque non hai distinción entre xudeu e grego, pois o mesmo Señor sobre todos é rico para todos os que o invocan.

Actos 11:2 E cando Pedro subiu a Xerusalén, os da circuncisión disputaron con el.

Os xudeus crentes en Xerusalén desafiaron a misión de Pedro ante os xentís.

1: O amor de Deus é para todos, sen importar os seus antecedentes.

2: Necesitamos ter humildade cando nos relacionamos con aqueles que son diferentes a nós.

1: Gálatas 3:26-28 - Porque en Cristo Xesús todos sodes fillos de Deus, pola fe. Porque todos os que fuisteis bautizados en Cristo revestídesvos de Cristo. Non hai xudeu nin grego, non hai escravo nin libre, non hai home nin muller, porque todos vós sodes un en Cristo Xesús.

2: Colosenses 3:11 - En Cristo, non hai distinción entre xudeu e grego, circuncidado e incircunciso, bárbaro, escita, escravo e libre, pero Cristo é todo e en todos.

Actos 11:3 dicindo: "Entraches con homes incircuncisos, e comiches con eles".

Pedro defende a súa decisión de comer con incircuncisos aos apóstolos en Xerusalén.

1. "O amor de Deus por todas as persoas"

2. "Vivir unha vida de aceptación"

1. Romanos 2:11-16

2. Gálatas 3:26-29

Actos 11:4 Pero Pedro ensaiou o asunto desde o principio e expúxoo por orde, dicindo:

Pedro contoulles aos apóstolos os acontecementos do seu encontro co Espírito Santo.

1. Debemos estar abertos á dirección do Espírito Santo, por moi inusual que nos pareza.

2. Debemos estar preparados para compartir a nosa fe e experiencias cos demais.

1. Feitos 11:4 - Pero Pedro ensaiou o asunto desde o principio e expúxoo por orde, dicindo:

2. Xoán 14:26 - Pero o Auxiliar, o Espírito Santo, que o Pai enviará no meu nome, ensinaravos todas as cousas e lembraravos todo o que vos dixen.

Actos 11:5 Estaba na cidade de Jope rezando; e en transo vin unha visión: descendía unha embarcación, coma unha gran lámina, baixada do ceo polas catro esquinas; e ata min chegou:

Un home en Jope tivo a visión dunha gran saba que baixaba do ceo.

1. Os plans de Deus son maiores que os nosos.

2. A través da oración, podemos recibir a guía de Deus.

1. Isaías 55:8-9 ??? □ ou os meus pensamentos non son os teus pensamentos, nin os teus

camiños os meus camiños, declara o Señor. Porque como os ceos son máis altos que a terra, así son os meus camiños máis altos que os teus camiños e os meus pensamentos máis altos que os teus pensamentos.

2. Santiago 1:5-6 ??? □ Se algún de vós carece de sabedoría, que llo pida a Deus, que dá xenerosidade a todos sen reproche, e daralle. Pero que pida con fe, sen dúbida, que o que dubida é coma unha onda do mar que o vento leva e bota.??

Actos 11:6 sobre o cal, cando fixen os meus ollos, considerei e vin animais de catro patos da terra, e feras salvaxes, e reptiles e aves do ceo.

Mentres miraba de preto, o narrador de Actos 11:6 viu bestas de catro paes da terra, bestas salvaxes, reptiles e aves do ceo.

1. A creación de Deus: un milagre para contemplar

2. As marabillas da natureza: ver a man de Deus ao noso redor

1. Salmos 8:3-9

2. Isaías 40:25-26

Actos 11:7 E oín unha voz que me dicía: Levántate, Pedro; matar e comer.

Pedro recibiu instrucións dunha voz celestial para comer alimentos que antes estaban prohibidos segundo as leis xudías.

1. A graza de Deus é maior que as nosas regras - Romanos 6:14

2. Seguir as instrucións de Deus leva á bendición - Feitos 11:18

1. Romanos 6:14 Porque o pecado non dominará sobre vós, porque non estades baixo a lei, senón baixo a graza.

2. Actos 11:18 Cando oíron estas cousas, calaron e glorificaron a Deus, dicindo: "Entón Deus tamén concedeu aos xentís o arrepentimento para a vida".

Actos 11:8 Pero eu dixen: Non é así, Señor, porque nada común ou impuro entrou na miña boca.

Deus mándanos que non teñamos medo de correr riscos para difundir a súa mensaxe, mesmo en circunstancias estrañas e descoñecidas.

1. "Non teñas medo: proclamar con audacia o Evanxeo"

2. "Confiar en Deus: saír na fe"

1. Xosué 1:9 - "Non che mandei eu? Sé forte e valente. Non teñas medo, non te desanimes, porque o Señor, o teu Deus, estará contigo onde queira que vaias".

2. Isaías 43:1 - "Pero isto é o que di o Señor? □ e quen te creou, Xacobe, quen te formou, Israel: ? Non temas, porque eu te redimín; convoqueime por ti. nome; ti es meu".

Actos 11:9 Pero a voz respondeume de novo dende o ceo: O que Deus limpou, non o chames común.

A santidade de Deus non está suxeita ao entendemento do home.

1: Deus transcende o noso entendemento e as súas decisións deben ser aceptadas sen dúbida.

2: Debemos recoñecer e aceptar a autoridade de Deus nas nosas vidas.

1: Josué 24:15 - "Escolle hoxe a quen servirás..."

2: Isaías 55:8-9 - "Porque os meus pensamentos non son os teus pensamentos, nin os teus camiños os meus camiños, di o Señor. Porque como os ceos son máis altos que a terra, así son os meus camiños máis altos que os teus camiños, e pensamentos que os teus pensamentos".

Actos 11:10 E isto foi feito tres veces, e todos foron levados de novo ao ceo.

Unha visión foi vista tres veces por un anxo do ceo, e cada vez o anxo foi atraído de volta ao ceo.

1. A misericordia e a graza de Deus nas visións

2. O poder da oración para revelar a vontade de Deus

1. Xoán 14:18 ? □ non vos deixará orfos; vou a ti.??

2. Xénese 28:12-13 ? □ e soñou, e velaquí unha escaleira posta na terra, e o cumio dela chegaba ao ceo; e velaquí os anxos de Deus que subían e baixaban por ela. E velaquí, o Señor estaba enriba del.??

Actos 11:11 E velaquí, enseguida había tres homes que xa chegaron á casa onde estaba, enviados dende Cesarea.

O apóstolo Pedro recibiu a visita de tres homes enviados desde Cesarea.

1. Deus pode usar visitantes inesperados para mostrarnos a súa vontade.

2. Deus proporcionaranos axuda e orientación cando sexa necesario.

1. Mateo 2:1-12 - A visita dos Reis Magos a Xesús.

2. Isaías 41:10 - Non temas, porque estou contigo; non te espantes, porque eu son o teu Deus; Fortalecerei, axudarei, apoiareino coa miña dereita xusta.

Actos 11:12 E o Espírito mandoume ir con eles, sen dúbida. Ademais acompañáronme estes seis irmáns, e entramos na casa do home:

O Espírito de Deus díxolle ao apóstolo Pedro que fose cos homes que viñan a el, e el foi con eles xunto con outros seis irmáns.

1. A vontade de Deus é moitas veces inesperada e debe ser seguida sen dúbida.

2. Cando Deus nos chame a facer algo, proporcionará a forza e a compañía que necesitamos.

1. Hebreos 11:8 - Pola fe Abraham obedeceu cando foi chamado para saír ao lugar que recibiría como herdanza. E saíu sen saber onde ía.

2. Isaías 43:2 - Cando pases polas augas, estarei contigo; e a través dos ríos, non te asolagarán; cando pases polo lume non te queimarás nin a chama non te consumirá.

Actos 11:13 E mostrounos como vira na súa casa un anxo que se puxo de pé e díxolle: Envía homes a Jope e chama a Simón, que se chama Pedro;

A visión do anxo leva a Cornelio a buscar a Pedro.

1: A guía de Deus é poderosa e clara, e sempre nos levará na dirección correcta.

2: A importancia de confiar na guía de Deus mentres percorremos a vida.

1: Proverbios 3:5-6 - "Confía no Señor con todo o teu corazón e non te apoies no teu propio entendemento; somete a el en todos os teus camiños, e el endereitará os teus camiños".

2: Salmo 32:8 - "Instruireiche e ensinareiche o camiño que debes seguir; aconsellareiche co meu ollo amoroso sobre ti".

Actos 11:14 Quen che dirá palabras polas que ti e toda a túa casa seredes salvados.

Pedro explica á xente que Deus o enviou para proclamar o evanxeo para que eles e as súas casas poidan ser salvados.

1. O poder da Palabra de Deus para salvar

2. A importancia da salvación familiar

1. Romanos 10:13-14 - "Pois quen invoque o nome do Señor, será salvo. Como entón invocarán a aquel en quen non creron? e como crerán no quen non creron. escoitou? e como o oirán sen predicador?"

2. 2 Corintios 5:17-18 - "Polo tanto, se alguén está en Cristo, é unha criatura nova: as cousas antigas pasaron; velaquí, todas as cousas son novas. E todas as cousas son de Deus, quen nos reconciliou. a si mesmo por Xesucristo, e deunos o ministerio da

reconciliación".

Actos 11:15 E cando comecei a falar, o Espírito Santo caeu sobre eles, como sobre nós ao principio.

O Espírito Santo caeu sobre os xentís, igual que sobre os apóstolos ao comezo do seu ministerio.

1. "O Espírito de Deus é para todos"

2. "A Promesa do Pai"

1. Lucas 24:49 - E velaquí, mando sobre vós a promesa do meu Pai, pero quedades na cidade de Xerusalén ata que sexades revestidos do poder do alto.

2. Feitos 2:38-39 - Entón Pedro díxolles: "Arrepentídevos e bautícese cada un de vós no nome de Xesucristo para a remisión dos pecados, e recibiredes o don do Espírito Santo. Porque a promesa é para vós, e para os vosos fillos e para todos os que están de lonxe, para cantos chame o Señor, noso Deus.

Actos 11:16 Entón lembreime da palabra do Señor, que dixo: Xoán bautizou con auga; pero seredes bautizados co Espírito Santo.

O Señor predixo que os crentes serían bautizados co Espírito Santo.

1: A importancia do Espírito Santo e o poder que ten para transformar as nosas vidas.

2: A importancia de vivir segundo a Palabra de Deus.

1: Efesios 5:18, ? □ e non te emborraches con viño, no que hai exceso; pero ser cheo do Espírito.??

2: Romanos 8:9, ? □ pero non estades na carne, senón no Espírito, se é que o Espírito de Deus habita en vós. Agora ben, se alguén non ten o Espírito de Cristo, non é del.

Actos 11:17 Xa que Deus lles deu o mesmo don que a nós, que cremos no Señor Xesucristo; que era eu, que podía resistir a Deus?

A graza de Deus é dada a todos os que cren en Xesucristo.

1. O poder da graza de Deus

2. A inclusión da graza de Deus

1. Efesios 2: 8-9 - "Porque pola graza fuches salvo mediante a fe. E isto non é a túa propia obra; é don de Deus, non resultado de obras, para que ninguén se glorie".

2. Tito 3: 5-7 - "Salvounos, non por mor das obras feitas por nós en xustiza, senón segundo a súa propia misericordia, mediante o lavado da rexeneración e a renovación do Espírito Santo, quen derramou abundantemente sobre nós. por Xesucristo, noso Salvador, para que, sendo xustificados pola súa graza, sexamos herdeiros segundo a esperanza da vida eterna".

Actos 11:18 Cando oíron estas cousas, calaron e glorificaron a Deus, dicindo: "Entón Deus tamén concedeu aos xentís o arrepentimento para a vida".

Deus concedeu o arrepentimento a todos, xentís e xudeus.

1: Deus quere que todas as persoas se arrepintan e se salven.

2: A graza de Deus é para todos, non só para os xudeus.

1: Xoán 3:16 - Porque tanto amou Deus ao mundo, que deu ao seu Fillo unigénito, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna.

2: 2 Pedro 3: 9 - O Señor non está retardado na súa promesa, como algúns homes consideran retardo; pero é paciente para nós, non querendo que ninguén pereza, senón que todos cheguen ao arrepentimento.

Actos 11:19 Os que foron espallados pola persecución que xurdiu en torno a Estevo viaxaron ata Fenicia, Chipre e Antioquía, predicando a palabra a ninguén senón só aos xudeus .

Os discípulos de Estevo foron espallados polo estranxeiro debido á persecución e viaxaron a Fenicia, Chipre e Antioquía, e só predicaron a palabra aos xudeus.

1. A protección de Deus mediante a persecución

2. A importancia de predicar ao público axeitado

1. Feitos 8:4 - "Por iso, os que estaban espallados foron por todas partes predicando a palabra".

2. Mateo 28:19 - "Ide, pois, e ensina a todas as nacións, bautizándoas no nome do Pai, e do Fillo e do Espírito Santo".

Actos 11:20 E algúns deles eran homes de Chipre e Cirene, que cando chegaron a Antioquía, falaron aos gregos, predicando o Señor Xesús.

Os homes de Chipre e Cirene predicaron o Señor Xesús en Antioquía aos gregos.

1. O poder de predicar o Evanxeo

2. Proclamando a Xesús en cada nación

1. Actos 1:8 - "Pero recibiredes poder cando o Espírito Santo veña sobre vós; e seredes as miñas testemuñas en Xerusalén, en toda Xudea e Samaria, e ata os confíns da terra".

2. Mateo 28:19-20 - "Por iso, id e facede discípulos a todas as nacións, bautizándoos no nome do Pai, do Fillo e do Espírito Santo, e ensinándolles a obedecer todo o que vos mandei. Estou contigo sempre, ata o final dos tempos.??

Actos 11:21 E a man do Señor estaba con eles, e un gran número creron e volvéronse ao Señor.

A man do Señor estaba cos crentes, facendo que moitos se volvesen ao Señor.

1. Deus? □ A man está sempre connosco

2. Respondendo a Deus? □ Chamar

1. Romanos 8:31 - ? □ Que diremos entón a estas cousas? Se Deus está por nós, quen pode estar contra nós???

2. Salmos 23:4 - ? □ aínda que camiñe polo val da sombra da morte, non temerei ningún mal, porque estás comigo; a túa vara e o teu bastón, reconfortanme.??

Actos 11:22 Entón a noticia destas cousas chegou a oídos da igrexa que estaba en Xerusalén, e mandaron a Bernabé para que fose ata Antioquía.

A Igrexa de Xerusalén enviou a Bernabé a Antioquía para difundir a noticia.

1. O poder de espallar boas novas

2. A importancia dos misioneiros cristiáns

1. Mateo 28:19-20 - "Ide, pois, e facede discípulos a todas as nacións, bautizándoos no nome do Pai, do Fillo e do Espírito Santo, ensinándolles a observar todo o que vos mandei. E velaquí , estou contigo sempre, ata a fin dos tempos".

: 8 - "Entón oín a voz do Señor que dicía: □ a quen enviarei? E quen irá por nós???E dixen: ?

Actos 11:23 Quen, cando chegou e vira a graza de Deus, alegrouse e exhortounos a todos a que se unisen ao Señor de corazón.

Bernabé viu a graza de Deus e animou a todos a permanecer devotos ao Señor.

1. A graza de Deus é un don que nunca se debe dar por feito.

2. A nosa devoción ao Señor debe ser un compromiso deliberado e inquebrantable.

1. Romanos 12: 1-2 - Polo tanto, eu vos exhorto, irmáns, en vista de Deus? □ misericordia, ofrecer os teus corpos como sacrificio vivo, santo e agradable a Deus? □ a súa é a túa verdadeira e adecuada adoración.

2. Deuteronomio 6:5 - Ama ao Señor, o teu Deus, con todo o teu corazón, con toda a túa alma e con todas as túas forzas.

Actos 11:24 Porque era un home bo e cheo do Espírito Santo e de fe; e moita xente engadiuse ao Señor.

O bo home estaba cheo do Espírito Santo e da fe, levando a moita xente ao Señor.

1. O poder da fe e do Espírito Santo

2. O impacto da boa xente no Reino de Deus

1. Romanos 10:17 - Así que a fe vén de escoitar, e oír a través da palabra de Cristo.

2. Mateo 5:14-16 - ? □ ti es a luz do mundo. Non se pode ocultar unha cidade situada nun outeiro. Tampouco a xente acende unha lámpada e a mete debaixo dun cesto, senón sobre un soporte, e dá luz a todos os da casa. Do mesmo xeito, que brille a túa luz diante dos demais, para que vexan as túas boas obras e dean gloria ao teu Pai que está no ceo.

Feitos 11:25 Entón Bernabé marchou a Tarso, para buscar a Xaulo:

Bernabé foi en busca de Xaulo a Tarso.

1. A man providencial de Deus traballando - que Bernabé atopou a Saulo en Tarso.

2. A importancia da comunión fiel - Bernabé buscando a Saulo.

1. Proverbios 16:9 - O corazón do home planea o seu camiño, pero o Señor establece os seus pasos.

2. Romanos 8:28 - E sabemos que para os que aman a Deus todas as cousas colaboran para o ben, para os que son chamados segundo o seu propósito.

Actos 11:26 E cando o atopou, levouno a Antioquía. E aconteceu que un ano enteiro reuníronse coa igrexa e ensinaron a moita xente. E os discípulos foron chamados cristiáns primeiro en Antioquía.

Bernabé atopou a Xaulo e levouno á igrexa de Antioquía. Os dous ensinaron á xente durante un ano enteiro e a xente de alí foi a primeira en chamar cristiáns aos discípulos.

1. A Igrexa de Antioquía: un modelo de traballo misioneiro

2. Ser discípulo de Cristo: que significa?

1. Feitos 11:26

2. Mateo 28:18-20 - ? e veu Xesús e díxolles: Dáronme toda a autoridade no ceo e na terra . Id, pois, e facede discípulos a todas as nacións, bautizándoos no nome do Pai e do Fillo e do Espírito Santo, ensinándolles a observar todo o que vos mandei. E velaquí, estou contigo sempre, ata a fin dos tempos. €?

Actos 11:27 E nestes días viñeron profetas de Xerusalén a Antioquía.

Os profetas de Xerusalén chegaran a Antioquía durante este tempo.

1. O poder da profecía: como a Palabra de Deus pode cambiar vidas

2. A importancia de seguir a chamada de Deus: un exame de Feitos 11:27

1. Feitos 11:27 - "E nestes días viñeron profetas de Xerusalén a Antioquía".

2. Isaías 55:11 - "Así será a miña palabra que sae da miña boca: non volverá a min vacía, senón que cumprirá o que eu queira, e prosperará no que a enviei. "

Actos 11:28 E ergueuse un deles chamado Agabo, e manifestou polo Espírito que había gran carencia en todo o mundo, o que aconteceu nos días de Claudio César.

Ágabo foi un profeta que predixo unha gran fame nos tempos de Claudio César, que finalmente chegou a suceder.

1. O poder da profecía: comprender a mensaxe de Agabus

2. A soberanía de Deus: como Deus usou a fame para cumprir o seu plan

1. Habacuc 2:3 - Porque aínda a visión agarda o seu tempo sinalado; apresúrase ata o

final? non mentirei. Se parece lento, agarda por iso; seguro que chegará; non se demorará.

2. Amós 3:7 - Porque o Señor Deus non fai nada sen revelar o seu segredo aos seus servos os profetas.

Actos 11:29 Entón os discípulos, cada un segundo a súa capacidade, decidiron enviar socorro aos irmáns que moraban en Xudea:

Os discípulos compartiron os seus recursos cos crentes en Xudea.

1. Compartir é coidar: o exemplo dos discípulos

2. A bendición da xenerosidade: o exemplo dos discípulos

1. Gálatas 6:10 Polo tanto, cando teñamos oportunidade, fagamos o ben a todas as persoas, especialmente aos que pertencen á familia dos crentes.

2. Romanos 12:13 Compartir con Deus? persoas que o necesitan. Practica a hostalería.

Feitos 11:30 O que tamén fixeron, e enviárono aos anciáns por mans de Bernabé e Xaúl.

Esta pasaxe describe como Bernabé e Xaúl enviaron unha ofrenda económica dos xentís aos anciáns de Xerusalén.

1. O poder da xenerosidade: como podemos aprender de Bernabé e Saulo

2. A prioridade da comunidade: como podemos apoiarnos mutuamente

1. Proverbios 11:25, "Unha persoa xenerosa prosperará; quen refresca aos demais será refrescado".

2. 2 Corintios 9:7, "Cada un de vós debería dar o que decidiu no seu corazón dar, non de mala gana nin por forza, porque Deus ama a un doador alegre".

Actos 12 relata a persecución da igrexa primitiva polo rei Herodes, a fuga milagrosa de

Pedro da prisión e a morte de Herodes.

1o Parágrafo: O capítulo comeza co rei Herodes Agripa I perseguindo a algúns membros da igrexa. Fíxoo matar a espada a Santiago, o irmán Xoán ao ver que os xudeus satisfeitos tomaron a Pedro tamén durante a Festa dos Ázimos despois de arrestalo meteuno en prisión entregándoo ser vixiado por catro escuadróns catro soldados cada intención era sacalo ao xuízo público despois da Pascua (Actos 12:1-4). Entón Pedro foi gardado no cárcere, pero a igrexa fixo unha oración ferviente por el a Deus.

2º Parágrafo: A noite anterior a Herodes tráenlle o xuízo, Pedro durmindo entre dous soldados, atados cadeas, centinelas facían garda da entrada. as cadeas caeron pulsos anxo dixo: "Ponte a roupa sandalias" fíxoo envolver a capa seguiu o anxo sabía o que estaba a facer realmente estaba pasando pensou que vindo a visión pasou primeiro segundo viñeron gardas a porta de ferro que dirixía a cidade abriunas eles mesmos pasaron camiñaron unha rúa de súpeto anxo deixouno (Feitos 12:6-10). Dándose conta do que acontecera, foi a casa María nai Xoán tamén chamou a Marcos onde moitas persoas se reunían rezando dixéronlle a Rhoda que veu responder emocionada recoñeceu a voz de Pedro, ela correu de volta sen abrir a porta exclamando "Pedro está na porta!" Eles dixeron que estaba fóra da mente, insistían en que era verdade, dixeron: "Debe ser o seu anxo". Pero Pedro seguía chamando cando abriron a porta, viu que estaban asombrados, fíxolles un aceno coa man para que callaran. Describiu como o Señor sacou a prisión.

3o Parágrafo: Pola mañá non hai pequena conmoción entre os soldados como o que fora Pedro. Despois de que Herodes o buscara a fondo, non atopou gardas ordenados executados. Entón Herodes foi de Xudea a Cesarea e quedou alí un tempo. Estaba peleando coa xente que Tiro Sidón agora se unía buscaba audiencia apoio asegurado Blasto confiaba en servo persoal rei pedindo paz porque o seu país dependía o abastecemento de alimentos do país do rei O día sinalado Herodes vestindo túnicas reais sentaba no trono falaba en público a xente gritaba 'Esta voz deus non home. .' Inmediatamente porque non deu louvanza a Deus un anxo Señor derrubou vermes comidos morreu palabra Deus continuou espallando florecer Bernabé Xaúl completou a súa misión volveu a Xerusalén levándoos Xoán tamén chamado Marcos (Feitos 12:18-25).

Actos 12:1 Por aquel entón, o rei Herodes estendeu as mans para molestar a algúns da Igrexa.

O rei Herodes perseguiu a certos membros da igrexa.

1. Non nos desanimemos en tempos de persecución, pero sigamos firmes na nosa fe.

2. Ante a adversidade, sigamos concentrados no noso propósito e misión.

1. Mateo 5:10-12 “Felices os que son perseguidos por mor da xustiza, porque deles é o reino dos ceos. Benaventurados ses cando outros te insulten e te persigan e digan todo tipo de malos contra ti falsamente pola miña causa. Alégrate e alégrate, porque a túa recompensa é grande no ceo, porque así perseguiron aos profetas que foron antes de ti".

2. Hebreos 10:32-34 "Pero recorda os tempos pasados nos que, despois de ser iluminado, soportaches unha dura loita cos sufrimentos, ás veces expoñéndoche públicamente a reproches e aflicións, e ás veces sendo socios dos que así eran tratados. Porque tiñades compaixón dos que estaban en prisión, e aceptastes con alegría o saqueo dos vosos bens, xa que sabías que vós mesmos tiñas un ben mellor e máis perdurable.

Actos 12:2 E matou coa espada a Santiago, irmán de Xoán.

Herodes Agripa I matou a espada a Santiago, irmán de Xoán.

1. Un recordatorio de que nunca debemos esquecer ser humildes e recoñecer o poder de Deus nas nosas vidas.

2. Unha lección sobre o poder do amor e do perdón, mesmo ante a morte.

1. Santiago 4:10 - "Humilládevos diante do Señor, e el vos levantará".

2. Mateo 5:43-45 - "Oíches que se dixo: Amarás ao teu próximo e odiarás ao teu inimigo". Pero eu dígovos: Amade aos vosos inimigos e orade polos que vos perseguen".

Actos 12:3 E como viu que lles agradaba aos xudeus, continuou a coller tamén a Pedro. (Entón foron os días dos pans ázimos.)

Herodes Agripa prendín a Pedro durante os días dos pans ázimos, como quería aos xudeus.

1: En tempos de dificultade, debemos permanecer firmes na nosa fe, confiando no Señor que nos guiará polas dificultades.

2: Debemos ter coidado de non deixar que os desexos das persoas nos leven a comprometer a nosa fe en Deus.

1: Romanos 8:28 - "E sabemos que en todas as cousas Deus traballa para o ben dos que o aman, que foron chamados segundo o seu propósito".

2: Salmo 46:10 - "Estade quietos e sabe que eu son Deus; serei exaltado entre as nacións, serei exaltado na terra".

Actos 12:4 E despois de prendero, meteuno no cárcere, e entregouno a catro cuaternións de soldados para que o gardasen; coa intención despois da Pascua de traelo á xente.

Despois de prender a Pedro, Herodes meteuno no cárcere e encargou catro grupos de soldados para que o gardasen. El planeou levar a Peter á xente despois da Pascua.

1. Confiando no poder de Deus durante tempos difíciles

2. Manterse firme na fe cando a vida se pon difícil

1. Romanos 8:31 - Que diremos entón a estas cousas? Se Deus está por nós, quen pode estar contra nós?

2. 2 Corintios 12:9 - Pero el díxome: "A miña graza é suficiente para ti, porque o meu poder perfecciona na debilidade".

Actos 12:5 Pedro, polo tanto, foi gardado no cárcere, pero a Igrexa orou sen cesar a Deus por el.

A igrexa orou sen parar para que Pedro fose liberado do cárcere.

1. O poder da oración - Como as nosas oracións poden axudarnos en momentos de necesidade.

2. O poder da fe - Como a fe en Deus pode axudarnos a superar calquera dificultade.

1. Santiago 5:16b - "A oración dunha persoa xusta ten un gran poder mentres actúa".

2. Mateo 21:22 - "E todo o que pidas na oración, recibirás, se tes fe".

Actos 12:6 E cando Herodes quixo sacalo, esa mesma noite Pedro durmía entre dous soldados, atado con dúas cadeas; e os gardas que estaban diante da porta gardaban a prisión.

Pedro foi detido e posto no cárcere, onde foi custodiado por dous soldados e dúas cadeas mentres durmía.

1. A protección de Deus atópase a miúdo nos lugares máis inesperados.

2. Debemos permanecer fieis a Deus, mesmo no medio de circunstancias difíciles.

1. Salmo 91:11 - Porque el mandará aos seus anxos que te manteñan en todos os teus camiños.

2. Isaías 41:10 - Non temas; porque eu estou contigo: non te espantes; porque eu son o teu Deus: fortalecereiche; si, vouche axudar; si, apoiareino coa man dereita da miña xustiza.

Actos 12:7 E velaquí, o anxo do Señor veu sobre el, e unha luz alumeou no cárcere; E caéronlle as cadeas das mans.

Un anxo do Señor apareceu a Pedro mentres estaba no cárcere, golpeouno e díxolle que se levantase. As súas cadeas caeron entón das súas mans.

1. O poder de Deus: como Deus pode liberarnos das nosas cadeas

2. Un milagre inesperado: atopar esperanza en tempos difíciles

1. Isaías 61:1 - O Espírito do Señor Deus está sobre min, porque o Señor unxiume para traer boas novas aos aflixidos; Envioume para atar os que teñen o corazón roto, para proclamar liberdade aos cativos e liberdade aos prisioneiros.

2. Salmo 146:7 - El sostén aos humildes, e bota ao malo ao chan.

Actos 12:8 E o anxo díxolle: Cíñete e átache as sandalias. E así o fixo. E díxolle: Bota o teu vestido arredor e sígueme.

Un anxo dille a Pedro que se poña as sandalias e a roupa e o siga.

1. Obediencia: o exemplo de Pedro

2. Preparación: estea preparado para seguir a Deus

1. Isaías 52:7 - "Que fermosos son sobre os montes os pés do que trae boas novas, que anuncia a paz; que trae boas novas de ben, que publica a salvación; quen di a Sión: "O teu Deus reina!"

2. Mateo 4:20 - "E logo deixaron as redes e seguírono".

Actos 12:9 E saíu e seguiuno; e non sabía que era certo o que fixo o anxo; pero pensou ter unha visión.

A guía do anxo non foi recoñecida pola persoa que o seguía, xa que pensaba que estaba a ver unha visión.

1. A guía de Deus: recoñecer a man do Señor nas nosas vidas

2. O poder da fe: aprender a confiar no Señor

1. Mateo 28:20 - "Ensinándolles a observar todo o que che mandei. E velaquí, estou contigo sempre, ata a fin dos tempos".

2. Hebreos 11:1 - "Agora a fe é a seguridade das cousas que se esperan, a convicción das que non se ven".

Actos 12:10 Cando pasaron o primeiro e o segundo barrio, chegaron á porta de ferro que daba á cidade; que lles abriu por si mesmo: e saíron e pasaron por unha rúa; e enseguida o anxo foise del.

Un anxo abriu a porta de ferro que conducía á cidade e guiou a Pedro por unha rúa antes de partir del.

1. A fidelidade dos anxos de Deus

2. Experimentando a guía de Deus de xeitos inesperados

1. Salmo 91: 11-12 - Porque el mandará aos seus anxos sobre ti que te garden en todos

os teus camiños; levantaránte nas súas mans, para que non bates o teu pé contra unha pedra.

2. Isaías 30:21 - Tanto se te volves á dereita como á esquerda, os teus oídos escoitarán unha voz detrás de ti, dicindo: "Este é o camiño; anda nel".

Actos 12:11 E cando Pedro volveu en si, dixo: "Agora sei de certo que o Señor enviou o seu anxo e libroume da man de Herodes e de toda a esperanza do pobo de os xudeus.

Pedro estaba seguro de que o Señor enviara un anxo para salvalo das mans de Herodes e dos xudeus.

1. Deus ten sempre o control, mesmo no medio de circunstancias difíciles.

2. A protección de Deus sempre está dispoñible cando a buscamos na fe.

1. Isaías 41:10 - "Así que non teñas medo, porque eu estou contigo; non te asustes, porque eu son o teu Deus. Fortalecereiche e axudarei, apoiareino coa miña dereita xusta".

2. Salmo 34: 7 - "O anxo do Señor acampa arredor dos que o temen, e líbraos".

Actos 12:12 E despois de considerar o asunto, chegou á casa de María, a nai de Xoán, que se chamaba Marcos; onde moitos estaban reunidos rezando.

A igrexa primitiva reuniuse para orar.

1. Unha comunidade de oración: o poder de unirse na oración

2. O poder da oración: por que oramos e que consegue

1. Efesios 6:18 - "Orando sempre con toda oración e súplica no Espírito, e velando por iso con toda perseveranza e súplica por todos os santos".

2. Santiago 5:16 - "Confesade os vosos defectos uns a outros, e orade uns polos outros, para que sexades curados. A oración fervente e eficaz dun home xusto vale moito".

Actos 12:13 E cando Pedro chamaba á porta da porta, veu unha moza para escoitar, chamada Roda.

Pedro chamou á porta da porta e foi recibido por unha moza chamada Roda.

1. Escoita o Golpe: Escoitando a chamada de Deus nas nosas vidas

2. Abrindo a porta da fe: respondendo á invitación de Deus

1. Hebreos 11: 6 - "E sen fe é imposible agradar a Deus, porque quen acode a el debe crer que existe e que recompensa a quen o busca con seriedade".

2. Lucas 11:9 - "Entón dígoche: Pedide e darache; busca e atoparás; chama e abrirase a porta".

Actos 12:14 E cando coñeceu a voz de Pedro, non abriu a porta de alegría, senón que entrou correndo e contou como Pedro estaba diante da porta.

A chegada de Pedro á casa de Mary e Rhoda foi inesperada, e cando Mary escoitou a súa voz, estaba tan contenta que correu dentro para contarllo a Rhoda.

1. Deus sempre proporciona alegría inesperada na vida.

2. O poder de recoñecer a voz de Deus.

1. Salmo 30:11 - "Convertiches por min o meu loito en danza: soltaches o meu cilicio e cinguichesme de alegría".

2. Xoán 10: 3-5 - "A el ábrelle o porteiro; e as ovellas escoitan a súa voz; e chama polo seu nome ás súas ovellas e sácaas. E cando saca as súas propias ovellas, vai diante delas. , e as ovellas séguenо, porque coñecen a súa voz".

Actos 12:15 E eles dixéronlle: "Estás tola". Pero ela afirmou constantemente que era así. Entón eles dixeron: É o seu anxo.

A xente pensaba que Mary estaba tola cando lles dixo que Peter seguía vivo, pero ela seguiu afirmando que era verdade. Entón dixeron que debía ser o seu anxo.

1. Confiando nas promesas infalibles de Deus

2. Afrontar a incredulidade con fe

1. Lucas 1:45 - "Bendita aquela que creu que o Señor cumpriría as súas promesas con ela!"

2. Hebreos 11:1 - "Agora a fe é a seguridade das cousas que se esperan, a convicción das que non se ven".

Actos 12:16 Pero Pedro seguía a chamar; e cando abriron a porta e velo, quedaron abraiados.

Pedro chamou á porta e cando a abriu, a xente quedou sorprendida ao velo.

1. O asombroso poder da fe - Explorando a fe inquebrantable de Pedro en tempos difíciles.

2. Miracles Do Happen - Examinando como o imposible é posible a través da fe.

1. Mateo 17:20 - "El respondeu: "Porque tes tan pouca fe. En verdade dígoche: se tes unha fe tan pequena como un gran de mostaza, podes dicirlle a este monte: "Moita de aquí para alá". e moverase, nada che será imposible".

2. Lucas 5:5 - "Simón respondeu: "Mestre, estivemos toda a noite traballando e non collemos nada. Pero porque ti o dis, botarei as redes".

Actos 12:17 Pero el, facéndolles acenos coa man para que calasen, declaroulles como o Señor o sacara do cárcere. E dixo: "Ide a amosar estas cousas a Santiago e aos irmáns". E marchou e foi para outro lugar.

Pedro escapou da prisión coa axuda do Señor e instruíu á xente que informase a Santiago e aos demais crentes da súa liberación.

1. O poder da fe: como Peter superou as probabilidades aparentemente imposibles

2. A provisión do Señor: Experimentando a protección de Deus en tempos difíciles

1. 1 Pedro 5:7 - Bota sobre el todas as túas ansiedades, porque se preocupa por ti.

2. Salmo 34:7 - O anxo do Señor acampa arredor dos que o temen e líbraos.

Actos 12:18 Agora ben, cando se fixo de día, houbo entre os soldados un gran alboroto sobre o que foi de Pedro.

Os soldados quedaron moi confusos cando descubriron que Pedro faltaba de onde o gardaran.

1. Deus pode facer o imposible se confiamos nel

2. Mesmo nos tempos máis escuros, a nosa fe pode axudarnos a vencer

1. Mateo 19:26 - Pero Xesús mirou para eles e dixo: "Para os homes isto é imposible, pero para Deus todo é posible".

2. Romanos 8:28 - E sabemos que en todas as cousas Deus traballa para o ben dos que o aman, que foron chamados segundo o seu propósito.

Actos 12:19 E cando Herodes o buscou e non o atopou, examinou aos gardiáns e mandou que fosen mortos. E baixou de Xudea a Cesarea, e alí quedou.

Herodes buscou a Pedro, pero non o atopou. Como resultado, matou aos gardiáns e despois trasladouse de Xudea a Cesarea.

1. A graza de Deus é suficiente: a historia de Pedro e Herodes destaca como a graza de Deus é suficiente para protexernos aínda que esteamos en perigo.

2. O poder da fe: a historia de Pedro e Herodes ensínanos o poder da fe e como pode permitirnos superar calquera obstáculo.

1. 1 Corintios 10:13 - "Ningunha tentación que non sexa común ao home se apodera de vós. Deus é fiel e non deixará que sexas tentado por riba das túas capacidades, pero coa tentación tamén proporcionará a vía de escape, para que poidas aguantar.

2. Isaías 41:10 - "Non temas, porque eu estou contigo; non te espantes, porque eu son o teu Deus; Fortalecerei, axudarei, apoiareino coa miña dereita xusta".

Actos 12:20 Herodes estaba moi disgustado cos de Tiro e Sidón, pero eles acudiron unánimemente a el, e, facendo amigo de Blasto o chambelán do rei, pediron a paz; porque o seu país se nutría da patria do rei.

Os habitantes de Tiro e Sidón fixeron un esforzo diplomático para establecer a paz con Herodes conseguindo a amizade de Blasto, o cambelán do rei, xa que o seu país dependía do país do rei.

1. O poder da diplomacia: como Deus usa solucións pacíficas para resolver os conflitos

2. O reto da dependencia: atopar seguridade e estabilidade nun mundo inestable

1. Isaías 2:4 - El xulgará entre as nacións e resolverá as disputas de moitos pobos. Converterán as súas espadas en rejas de arado e as súas lanzas en podadoras. Nación non levará espada contra nación, nin se adestrarán para a guerra máis.

2. Proverbios 3:29-30 - Non planifiques danos contra o teu próximo, que vive confiado preto de ti. Non contendas cunha persoa sen motivo, cando non che fixera dano.

Actos 12:21 E un día determinado Herodes, vestido con vestimentas reais, sentou no seu trono e fixo unha oración para eles.

Vese a Herodes pronunciando un discurso con vestimentas reais.

1: A importancia da roupa para transmitir poder e autoridade.

2: O poder das palabras e a importancia de falar en público.

1: Proverbios 17:27-28 - "O que ten coñecemento aforra as súas palabras, e o home entendido é de espírito tranquilo. Mesmo o tolo é considerado sabio cando cala; cando pecha os beizos, é considerado. perceptivo".

2: Colosenses 3:12-14 - "Por iso, como pobo elixido de Deus, santo e querido, vístese de compaixón, bondade, humildade, mansedume e paciencia. Soportade uns aos outros e

perdoade uns aos outros se algún de vós ten algunha queixa. contra alguén. Perdoa como te perdoou o Señor. E sobre todas estas virtudes vístese de amor, que os une a todos en perfecta unidade".

Actos 12:22 E o pobo deu un berro, dicindo: É a voz dun deus, e non dun home.

O pobo de Xerusalén recoñeceu que a voz que escoitaban pertencía a un deus, non a un home.

1. Recoñecer a Voz de Deus nas nosas vidas

2. Aprender a seguir a voz de Deus

1. Xoán 10:27 - "As miñas ovellas escoitan a miña voz, e coñézoas, e séguenme".

2. Xeremías 29:13 - "Buscarásme e atoparásme, cando me busques con todo o teu corazón".

Actos 12:23 E inmediatamente o anxo do Señor bateuno, porque non lle deu a gloria a Deus;

O rei Herodes non deu a gloria a Deus e foi castigado coa morte.

1: Debemos ter coidado de darlle sempre a Deus a gloria polas cousas que fai nas nosas vidas.

2: Debemos ter coidado de non facernos orgullosos e esquecernos de darlle a Deus a gloria por todo o que fai.

1: Santiago 4:6 Pero el dá máis graza. Por iso di: Deus resiste aos soberbios, pero dá graza aos humildes.

2: 1 Corinthians 10:31 Xa sexa que coma, ou bebamos, ou calquera cousa que facedes, facede todo para a gloria de Deus.

Actos 12:24 Pero a palabra de Deus medrou e multiplicouse.

A Palabra de Deus estendeuse e medrou en número.

1. O poder da palabra: como se espalla e se multiplica o evanxeo de Cristo

2. O potencial ilimitado da Palabra de Deus: como se expande e fortalece a Palabra de Deus

1. Mateo 28:19-20 - "Ide, pois, e facede discípulos a todas as nacións, bautizándoos no nome do Pai, do Fillo e do Espírito Santo, ensinándolles a observar todo o que vos mandei".

2. Isaías 55:11 - "Así será a miña palabra que sae da miña boca; non volverá a min baleiro, senón que cumprirá o que pretendo e terá éxito no que o enviei".

Actos 12:25 E Bernabé e Xaúl volveron de Xerusalén, cando cumpriron o seu ministerio, e levaron consigo a Xoán, que se chamaba Marcos.

Os apóstolos Bernabé e Saulo completaron a súa misión en Xerusalén e regresaron con Xoán Marcos.

1: A fidelidade de Deus vese en toda a Escritura xa que nos proporciona compañeiros nas nosas viaxes espirituais.

2: Debemos lembrar a importancia de ter persoas nas nosas vidas que nos axuden a guiarnos no noso camiño de fe.

1: Eclesiastés 4:9-10 - Dous son mellor que un, porque teñen un bo rendemento polo seu traballo: se algún deles cae, un pode axudar ao outro a levantarse.

2: Proverbios 27:17 - O ferro afia o ferro, e un home afia a outro.

Feitos 13 relata o comezo da viaxe misioneira de Paulo, o seu sermón en Antioquía de Pisidia e a oposición á que se enfrontou.

1o Parágrafo: O capítulo comeza coa igrexa de Antioquía con profetas e mestres. Mentres adoraban o Señor en xaxún, o Espírito Santo dixo: "Aparte para min a Bernabé Saulo a obra á que os chamei". Entón, despois do xaxún, a oración puxo as súas mans sobre eles enviounos (Feitos 13:1-3). Enviados polo Espírito Santo, baixaron a Seleucia e de alí navegaron a Chipre. Cando chegaron a Salamina, proclamaron a palabra Deus As

sinagogas xudías Xoán estaba con eles como axudante (Feitos 13:4-5). Viaxaron por toda a illa ata que chegou Pafos, onde se atoparon con un feiticeiro xudeu, un falso profeta chamado Bar-Xesús, que era gobernador asistente Sergio Paulo, un home intelixente gobernador chamado Bernabé Saulo porque quería escoitar a palabra de Deus, pero o feiticeiro Elima opúxose a eles intentou converterse en gobernador fe (Feitos 13:6). 8).

2º parágrafo: Entón Saúl tamén coñecido como Paul cheo de Espírito Santo mirou directamente a Elimas dixo: "Es un neno diaño inimigo todo ben, tipos completos enganos trucos nunca deixarán de pervertir camiños correctos, Señor? Agora dá o Señor sobre ti serás cego porque o tempo nin sequera pode ver a luz do sol. Inmediatamente, a escuridade de néboa atopouse sobre el, buscou a alguén que o guiase coa man cando o gobernador viu o que acontecera, crendo asombroso na ensinanza do Señor (Feitos 13:9-12). De Pafos Paulo e os seus compañeiros embarcaron a Perge en Panfilia, onde Xoán os deixou volver Xerusalén de Perge foi a Antioquía Pisidia O sábado entrou na sinagoga sentouse lendo a lei profetas líderes sinagoga mandou a palabra "Irmáns, se tes palabra de exhortación a xente por favor fala" (Feitos 13). : 13-15).

Terceiro parágrafo: erguerse facendo un aceno o silencio comezou a falar dando unha breve historia o rescate de Israel da escravitude exipcia os seus vagabundos no deserto levantando o rei David despois vindo Salvador Xesús como o descendente prometido David Tamén falou o ministerio de Xoán Bautista bautismo arrepentimento logo predicou boas novas Xesús crucifixión resurrección xustificación pecados perdón fe todos os que cren sen distinción entre xudeus xentís. A xente convidounos de volta o sábado seguinte case toda a cidade reuniuse escoitando a palabra Señor cando os xudeus viron multitudes cheas de celos comezaron a contradecir o que dicía Paulo blasfemando, entón Paul Bernabé respondeu con audacia: "Nós tiñamos que falar a palabra Deus primeiro, xa que rexeitar, non vos considerades dignos da vida eterna. xentís' (Feitos 13:16-46). Os xentís alegráronse ao escoitar esta palabra honrada. O Señor todos designados vida eterna creron que a palabra se espallou por toda a rexión. Os xudeus, con todo, incitaron a mulleres temerosas de Deus. foron os discípulos de Iconio cheos de alegría Espírito Santo (Feitos 13:48-52).

Actos 13:1 Había na igrexa que estaba en Antioquía algúns profetas e mestres; como Bernabé, e Simeón que se chamaba Níxer, e Lucio de Cirene, e Manaén, que fora criado con Herodes o tetrarca, e Xaúl.

A igrexa de Antioquía tiña profetas e mestres como Bernabé, Simeón, Lucio, Manaén e Saulo.

1. Deus chámanos a ser profetas e mestres para servir á igrexa

2. A importancia de ser fieis á chamada de Deus

1. Isaías 6:8 - "Entón oín a voz do Señor que dicía: "A quen enviarei? E quen vai por nós?"

E eu dixen: "Aquí estou. Envíame".

2. 1 Corintios 12:28 - E Deus nomeou na igrexa primeiro apóstolos, segundo profetas, terceiro mestres, despois milagres, despois dons de curación, axuda, administración e varios tipos de linguas.

Actos 13:2 Mentres ministraban ao Señor e xaxaban, o Espírito Santo dixo: Sepárame a Bernabé e a Xaúl para a obra á que os chamei.

O Espírito Santo chamou a Bernabé e a Xaúl para unha obra especial.

1. O poder do Espírito Santo para chamar e enviar persoas

2. Respondendo á chamada do Espírito Santo

1. Isaías 6:8 - "Entón oín a voz do Señor que dicía: "A quen enviarei? E quen vai por nós?" E eu dixen: "Aquí estou. Envíame".

2. Romanos 10:13-15 - "porque: "Todo aquel que invoque o nome do Señor será salvo". Como poden, entón, chamar a aquel no que non creron? E como poden crer naquel de quen non escoitaron? E como poden escoitar sen que alguén lles predique? E como pode alguén predicar a menos que sexa enviado? Como está escrito: "Que fermosos son os pés dos que traen boas novas!"

Actos 13:3 E xaxunando, rezando e impuxéndolles as mans, despediunos.

Os discípulos de Antioquía xaxunaron e oraron xuntos, despois puxeron as mans a dous dos seus membros e despediunos.

1. O poder da oración corporativa

2. A importancia de poñer as mans

1. Santiago 5:14-15 - ¿Alguén de vós está enfermo? Que chame aos anciáns da igrexa, e que oren por el, unxindoo con aceite no nome do Señor.

2. 1 Timoteo 4:14 - Non descoides o don que tes, que che foi dado por profecía cando o consello de anciáns puxo as mans sobre ti.

Actos 13:4 Entón eles, enviados polo Espírito Santo, foron para Seleucia; e desde alí navegaron cara a Chipre.

Os discípulos foron enviados polo Espírito Santo para ir a Seleucia e despois a Chipre.

1. O poder do Espírito Santo: capacitándonos para cumprir a misión de Deus

2. Confiar no Espírito Santo: confiar no poder do Espírito para completar a obra de Deus

1. Isaías 6:8 - "Entón oín a voz do Señor que dicía: 'A quen enviarei? E quen irá por nós? E eu dixen: 'Aquí estou. Envíame!'".

2. Xoán 16:13 - "Cando veña o Espírito da verdade, guiaravos a toda a verdade, porque non falará pola súa propia autoridade, senón que o que escoite, falarao e declararavos as cousas. que están por vir".

Actos 13:5 E cando estaban en Salamina, predicaron a palabra de Deus nas sinagogas dos xudeus, e tamén tiñan a Xoán como ministro.

Os apóstolos Paulo e Bernabé predicaron a palabra de Deus nas sinagogas dos xudeus de Salamina, con Xoán como axudante.

1. Unha chamada a predicar o Evanxeo

2. O poder de predicar a Palabra de Deus

1. Romanos 10:14-15 - Que fermosos son os pés dos que predican o evanxeo da paz e traen boas novas!

2. Mateo 28: 19-20 - Por tanto, vai e ensina a todas as nacións, bautizándoas no nome do Pai, e do Fillo e do Espírito Santo: ensinándolles a observar todas as cousas que che mandei: e, velaquí, estou contigo sempre, ata a fin do mundo. Amén.

Actos 13:6 E cando pasaron pola illa ata Pafos, atoparon un feiticeiro, un falso profeta, xudeu, que se chamaba Barxesus.

Os apóstolos Paulo e Bernabé atopan un falso profeta chamado Barjesus na illa de Pafos.

1. Os perigos dos falsos profetas

2. O poder do Evanxeo

1. Xeremías 23:16-17 - "Así di o Señor dos exércitos: Non escoitedes as palabras dos profetas que vos profetizan: fanvos vanidosos: falan unha visión do seu propio corazón, e non da boca. do Señor".

2. Feitos 17: 10-11 - "E inmediatamente os irmáns enviaron a Paulo e a Silas pola noite a Berea; os cales, vindo alí, entraron na sinagoga dos xudeus. Estes eran máis nobres que os de Tesalónica, porque recibiron a palabra. con toda prontitud, e buscaba diariamente as Escrituras para saber se esas cousas eran así".

Actos 13:7 que estaba co deputado do país, Sergio Paulo, un home prudente; que chamou a Bernabé e a Xaúl, e quixo escoitar a palabra de Deus.

O deputado do país, Serxio Paulo, chamou a Bernabé e a Xaúl para escoitar a palabra de Deus.

1. O poder da persistencia: a persecución fiel de Bernabé e Saúl

2. O valor da escoita: o exemplo de Sergio Paulo

1. Santiago 1:19-20 - "Sabede isto, meus amados irmáns: que cada quen sexa pronto para escoitar, lento para falar, lento para a ira; porque a ira do home non produce a xustiza de Deus".

2. Xeremías 33:3 - "Chámame e responderei, e contarei cousas grandes e ocultas que non coñecías".

Actos 13:8 Pero o feiticeiro Elimas (pois así é o seu nome por interpretación) resistiulles, procurando apartar da fe ao deputado.

Elimas o feiticeiro intentou impedir que o deputado abrazase a fe cristiá.

1. O poder da fe superando os obstáculos

2. Manterse forte contra a adversidade

1. Isaías 55:10-11 - "Porque como a choiva e a neve baixan do ceo e non voltan alí, senón que regan a terra, facéndoa brotar e brotar, dando semente ao sementador e pan ao que come, así será a miña palabra que sae da miña boca; non volverá a min baleiro, senón que cumprirá o que pretendo e terá éxito no que o enviei".

2. Hebreos 11:1 - "Agora a fe é a seguridade das cousas que se esperan, a convicción das que non se ven".

Actos 13:9 Entón Xaúl, (que tamén se chama Paulo), cheo do Espírito Santo, puxo os seus ollos nel,

Xaúl encheuse do Espírito Santo e puxo os seus ollos en alguén.

1. A importancia de estar cheo do Espírito Santo

2. O poder dunha soa mirada

1. Colosenses 3:16 - Que a palabra de Cristo habite en vós abundantemente, ensinándose e amonestándose uns a outros con toda sabedoría, cantando salmos e himnos e cancións espirituais, con agradecemento nos vosos corazóns a Deus.

2. Filipenses 4:8 - Finalmente, irmáns, todo o que é verdadeiro, todo o que é honrado, todo o que é xusto, todo o que é puro, todo o que é amable, todo o que é loable, se hai algo de excelencia, se hai algo digno de eloxio, pensa. sobre estas cousas.

Actos 13:10 E dixo: "Oh cheo de toda astucia e toda maldade, fillo do demo, inimigo de toda xustiza, non deixarás de pervertir os camiños correctos do Señor?

Paul enfrontouse a Elimas, o feiticeiro, por tentar afastar o gobernador da fe.

1. O poder da confrontación ao defender a xustiza

2. Recoñecer e rexeitar o engano do inimigo

1. Proverbios 28: 4-5 "Están afastados da vida de Deus pola ignorancia que hai neles, pola dureza do seu corazón. Tornáronse insensibles e entregáronse á sensualidade, cobizosos de practicar todo tipo. de impureza".

2. Efesios 6:11-13 "Vestádevos toda a armadura de Deus, para que poidades resistir os planes do diaño. Porque non loitamos contra a carne e o sangue, senón contra os gobernantes, contra as autoridades, contra os poderes cósmicos sobre esta escuridade presente, contra as forzas espirituais do mal nos lugares celestes. Por iso, toma toda a armadura de Deus, para que poidas resistir no día malo e, unha vez feito todo, manterte firme".

Actos 13:11 E agora, velaquí, a man do Señor está sobre ti, e quedarás cego sen ver o sol por un tempo. E inmediatamente caeu sobre el unha néboa e unha escuridade; e andou buscando algún que o levase da man.

Paulo foi golpeado milagrosamente cunha cegueira temporal como resultado da man do Señor.

1. O poder da man do Señor: un poderoso recordatorio da súa presenza e autoridade

2. Unha chamada á dependencia: a man do Señor lévanos cando non podemos ver

1. Isaías 41:10 - Non temas, porque estou contigo; non te espantes, porque eu son o teu Deus; Fortalecerei, axudarei, apoiareino coa miña dereita xusta.

2. Salmo 119:105 - A túa palabra é unha lámpada para os meus pés e unha luz para o meu camiño.

Actos 13:12 Entón o deputado, ao ver o que estaba feito, creu, asombrado da doutrina do Señor.

O deputado quedou abraiado e creu na doutrina do Señor despois de presenciar unha curación milagrosa.

1. O poder da fe: como a crenza na doutrina do Señor pode levar a milagres

2. Marabillas do Señor: Como as ensinanzas do Señor poden inspirar milagres

1. Hebreos 11:1 - "Agora a fe é a seguridade das cousas que se esperan, a convicción

das que non se ven".

2. Santiago 2:19 - "Ti cres que Deus é un; fas ben. Mesmo os demos cren, e estremecen!"

Actos 13:13 Cando Paulo e a súa compañía saíron de Pafos, chegaron a Perge, en Panfilia, e Xoán, partindo deles, volveu a Xerusalén.

Paulo e os seus compañeiros saíron de Pafos e chegaron a Perge, en Panfilia. Xoán, porén, deixounos e volveu a Xerusalén.

1. A importancia de manterse fiel á súa misión a pesar das tentacións

2. A guía de Deus nas nosas viaxes vitais

1. Filipenses 3:14 - Sigo cara á meta para gañar o premio polo que Deus me chamou ao ceo en Cristo Xesús.

2. Proverbios 3:5-6 - Confía no Señor con todo o teu corazón e non te apoies no teu propio entendemento; Sométese a El en todos os teus camiños, e El endereitará os teus camiños.

Actos 13:14 Pero cando saíron de Perge, chegaron a Antioquía en Pisidia, entraron na sinagoga o día de sábado e sentáronse.

Paulo e Bernabé foron de Perge a Antioquía en Pisidia e asistiron á sinagoga o sábado.

1. A importancia de pasar tempo en comunión coa igrexa.

2. A importancia de santificar o sábado.

1. Hebreos 10:25 - Non abandonando a reunión de nós mesmos, como é o xeito dalgúns; pero exhortándonos uns a outros: e tanto máis, canto vedes que se achega o día.

2. Isaías 58:13 - Se afastas o teu pé do sábado, de facer o teu gusto no meu día santo; e chama o sábado unha delicia, o santo do Señor, honrado; e honrarao, non facendo o teu propio camiño, nin atopando o teu propio pracer, nin falando as túas propias palabras.

Actos 13:15 E despois de ler a lei e os profetas, os xefes da sinagoga mandáronlles dicir: Homes irmáns, se tedes algunha palabra de exhortación para o pobo, falade.

Os xefes da sinagoga pedíronlles aos apóstolos que falasen e deran unha palabra de alento ao pobo despois de ler a lei e os profetas.

1. O poder do estímulo

2. A coraxe de falar polo pobo

1. Salmo 138: 2: "Adorarei cara ao teu santo templo e lourarei o teu nome pola túa misericordia e pola túa verdade, porque engrandizaches a túa palabra sobre todo o teu nome".

2. Santiago 1:19: "Por iso, meus amados irmáns, que cada un sexa pronto para escoitar, lento para falar, lento para a ira".

Actos 13:16 Entón Paulo ergueuse e, facendo acenos coa man, dixo: Homes de Israel, e vós que temédes a Deus, escoitade.

Paulo dirixiuse ao pobo de Israel, pedíndolle que o escoitasen.

1. Teme a Deus, obedecelo e recolle os beneficios.

2. A obediencia a Deus sempre trae bendición.

1. Proverbios 16:20 - O que manexa un asunto con sabiduría atopará o ben; e quen confía no Señor, feliz é.

2. Deuteronomio 10:12-13 - E agora, Israel, que esixe de ti o Señor, o teu Deus, senón que temer ao Señor, o teu Deus, que camines en todos os seus camiños, que o ames e que sirvas ao teu Señor. Deus con todo o teu corazón e con toda a túa alma.

Actos 13:17 O Deus deste pobo de Israel escolleu aos nosos pais e exaltou ao pobo cando vivían como forasteiros na terra de Exipto, e sacounos dela cun brazo alto.

Deus escolleu aos israelitas como o seu pobo elixido e liberounos da escravitude en Exipto co seu poderoso brazo.

1. O poder do amor e da liberación de Deus

2. A fidelidade de Deus ao seu pobo

1. Éxodo 3: 7-10 - Deus fálalle a Moisés dende o arbusto ardente e envíao para librar aos israelitas da escravitude en Exipto.

2. Salmo 136: 10-12 - Un canto de loanza a Deus pola súa fidelidade e amor ao liberar ao seu pobo da escravitude.

Actos 13:18 E sobre o tempo de corenta anos sufriu os seus costumes no deserto.

Deus soportou a desobediencia dos israelitas no deserto durante corenta anos.

1. Confía en Deus para atravesar momentos difíciles.

2. Perseverar a través das tentacións e as probas con fe.

1. Hebreos 11: 17-19 "Pola fe Abraham, cando foi probado, ofreceu a Isaac; e o que recibira as promesas, ofreceu o seu fillo unigénito. De quen se dixo: En Isaac chamarase a túa descendencia. : Contando que Deus puido resucitalo, mesmo de entre os mortos; de onde tamén o recibiu nunha figura".

2. Santiago 1:2-4 "Irmáns meus, considerade alegría cando caes en diversas tentacións; sabendo isto, que a proba da túa fe produce a paciencia. Pero que a paciencia teña a súa obra perfecta, para que sexades perfectos e completos. , sen querer nada".

Actos 13:19 E despois de destruír sete nacións na terra de Canaán, repartiulles a súa terra por sorteo.

Deus destruíu sete nacións na terra de Canaán e deulle a terra aos israelitas mediante adjudicación.

1. "O poder da providencia de Deus"

2. "A fidelidade das promesas de Deus"

1. Deuteronomio 32: 8-9 "Cando o Altísimo deu a súa herdanza ás nacións, dividindo a toda a humanidade, estableceu límites para os pobos segundo o número dos fillos de Israel. Porque a porción do Señor é o seu pobo. Xacob a súa herdanza".

2. Xosué 21:43-45 "E o Señor deu a Israel toda a terra que xurou darlles aos seus antepasados, e eles tomaron posesión dela e establecéronse alí. O Señor deulles descanso por todas partes, tal e como el xurou. aos seus antepasados. Ningún dos seus inimigos se lles resistiu; o Señor entregoulles todos os seus inimigos. Ningunha das boas promesas que o Señor fixo a Israel non faltou; todas se cumpriron".

Actos 13:20 E despois deulles xuíces durante catrocentos cincuenta anos, ata o profeta Samuel.

Deus deu xuíces ao pobo de Israel para gobernalos durante 450 anos ata que o profeta Samuel.

1. A Providencia de Deus: comprender o plan de Deus para o seu pobo

2. A importancia da obediencia: aprendendo do exemplo de Israel

1. Romanos 8:28 - E sabemos que todas as cousas colaboran para o ben dos que aman a Deus, dos que son chamados segundo o seu propósito.

2. Xosué 24:15 - E se che parece mal servir ao Señor, escolle hoxe a quen servirás; se os deuses aos que serviron vosos pais, que estaban ao outro lado do diluvio, ou os deuses dos amorreos, en cuxa terra habitades; pero a min e á miña casa, serviremos ao Señor.

Actos 13:21 E despois pediron un rei, e Deus deulles a Xaúl, fillo de Cis, home da tribo de Benxamín, por corenta anos.

Deus deulle ao pobo de Israel un rei, Xaúl, da tribo de Benxamín durante corenta anos.

1. A soberanía de Deus: o poder de Deus para nomear un rei

2. A bondade de Deus ao prover ao seu pobo

1. Daniel 4:35 - "E todos os habitantes da terra son considerados como nada; e el fai

segundo a súa vontade no exército do ceo e entre os habitantes da terra; e ninguén pode impedir a súa man, nin dicir. a el: que fas?"

2. Salmo 25: 8-10 - "Bo e recto é o Señor; por iso ensinará aos pecadores no camiño. Os mansos guiará no xuízo; e aos mansos ensinará o seu camiño. Todos os camiños do Señor son misericordia e verdade para os que gardan o seu pacto e os seus testemuños".

Actos 13:22 E despois de quitalo, levantoulles a David para que fose o seu rei; de quen tamén deu testemuño e dixo: Atopei a David, fillo de Isai, un home segundo o meu corazón, que cumprirá toda a miña vontade.

Deus escolleu a David para ser o seu rei e testificou a súa fidelidade e obediencia.

1: A nosa fidelidade e obediencia a Deus serán recompensadas.

2: Deus escóllenos cun propósito e debemos esforzarnos por cumprilo.

1: Efesios 2:10 Porque nós somos a súa obra, creados en Cristo Xesús para boas obras, que Deus ordenou antes para que andemos nelas.

2: Filipenses 2:13 Porque é Deus quen fai en vós o querer e o facer, segundo o seu bo gusto.

Actos 13:23 Da descendencia deste home, Deus, segundo a súa promesa, levantou para Israel un Salvador, Xesús:

Deus proporcionou un Salvador, Xesús, a Israel segundo a súa promesa.

1. "O Salvador prometido: o don de Deus de Xesús"

2. "O pacto infalible de Deus: o cumprimento da súa promesa en Xesús"

1. Gálatas 3:16 - "Agora a Abraham e á súa descendencia foron feitas as promesas. Non di: "E á semente como a moitos, senón como a un só, e á túa descendencia, que é Cristo".

2. Isaías 9:6-7 - "Porque un neno nos naceu, un fillo nos é dado, e o goberno estará sobre o seu ombreiro; e chamarase o seu nome Marabilloso, Conselleiro, Deus poderoso,

eterno. Pai, o Príncipe da Paz. O aumento do seu goberno e da súa paz non terá fin, sobre o trono de David e sobre o seu reino, para ordenalo e consolidalo con xuízo e xustiza dende agora ata para sempre. . O celo do Señor dos exércitos fará isto".

Actos 13:24 Cando Xoán predicara por primeira vez antes da súa chegada o bautismo de arrepentimento a todo o pobo de Israel.

Xoán predicou unha mensaxe de arrepentimento ao pobo de Israel antes da chegada de Xesús.

1. O poder do arrepentimento: unha chamada ao cambio

2. A mensaxe de arrepentimento: unha chamada á acción

1. Xeremías 31:18-20 - Sen dúbida oín a Efraín lamentarse así; Ti castigachesme, e fun castigado, coma un touro pouco afeito ao xugo: volveme, e me volverei; porque ti es o Señor, o meu Deus.

2. Lucas 5:31-32 - E respondendo Xesús, díxolles: Os santos non necesitan médico; pero os que están enfermos. Non vin a chamar aos xustos, senón aos pecadores ao arrepentimento.

Actos 13:25 E cando Xoán cumpriu o seu camiño, dixo: Quen pensades que son eu? Eu non son el. Pero velaquí, vén un detrás de min, cuxos zapatos dos seus pés non son digno de soltarlle.

Xoán Bautista recoñeceu a Xesús como o Mesías e o seu humilde servo.

1. Como podemos, como Xoán Bautista, recoñecer a Xesús como o Mesías e servilo humildemente?

2. Que significa ser digno de soltar os zapatos dos pés de Xesús?

1. Mateo 3:11-12 - "Eu bautizovos con auga para o arrepentimento, pero o que vén detrás de min é máis poderoso ca min, cuxas sandalias non son digno de levar. El bautizarávos co Espírito Santo e con lume.

2. Filipenses 2: 5-8 - Tede entre vós esta mente, que é a vosa en Cristo Xesús, quen, aínda que tiña a forma de Deus, non considerou que a igualdade con Deus era algo que

había de agarrar, senón que se despojou de si mesmo, tomando a forma de servo, nacendo a semellanza de homes. E sendo atopado en forma humana, humillóuse a si mesmo facéndose obediente ata a morte, ata a morte en cruz.

Actos 13:26 Homes e irmáns, fillos da raia de Abraham, e quen de vós teme a Deus, a vós é enviada a palabra desta salvación.

Esta pasaxe trata de que Deus envía a palabra de salvación a aqueles que o temen, especialmente aos fillos da raia de Abraham.

1. "A palabra inmutable de salvación"

2. "A chamada dos fillos de Abraham"

1. Romanos 10:13 - "Porque todo aquel que invoque o nome do Señor será salvo".

2. Salmo 33:18 - "Velaí, o ollo do Señor está sobre os que o temen, sobre os que esperan na súa misericordia".

Actos 13:27 Porque os que moran en Xerusalén e os seus gobernantes, porque non o coñecían, nin as voces dos profetas que se len todos os sábados, cumpriron ao condenalo.

O pobo de Xerusalén, incluídos os seus gobernantes, condenaron a Xesús sen entender as palabras dos profetas, que se lían durante os servizos do sábado.

1: A Palabra de Deus aínda é relevante hoxe en día, e é esencial comprender as profecías e as mensaxes das Escrituras para tomar decisións xustas.

2: Do mesmo xeito que a xente de Xerusalén non entendeu as profecías das Escrituras e condenou a Xesús, é importante asegurarse de que hoxe non cometemos erros semellantes nas nosas decisións.

1: Isaías 53:1-5 - Quen creu no noso informe? e a quen se lle revela o brazo do Señor?

2: Romanos 10:14-17 - Como entón invocarán a aquel en quen non creron? e como crerán naquel de quen non escoitaron? e como escoitarán sen predicador?

Actos 13:28 E aínda que non atoparon nel motivo de morte, pedíronlle a Pilato que fose asasinado.

Os xudeus acusaron a Xesús de cometer un crime, pero Pilato non atopou culpa nel. Con todo, os xudeus pediron a Pilato que o crucificase.

1. "O perigo das acusacións falsas"

2. "O poder da incredulidade"

1. Mateo 27:17-26 - O intento de liberación de Xesús por parte de Pilato

2. Xoán 19:1-16 - A decisión de Pilato de crucificar a Xesús

Actos 13:29 E cando cumpriron todo o que estaba escrito sobre el, baixaron da árbore e dérono nun sepulcro.

O pobo cumpriu todo o que estaba escrito sobre Xesús e depositouno nun sepulcro.

1. A fidelidade de Xesús á vontade do Pai mediante a súa morte e resurrección.

2. O poder da morte sacrificial e do enterro de Xesús para traer a salvación.

1. 1 Corintios 15:3-4 - "Porque en primeiro lugar entreguei a vós o que tamén recibín: que Cristo morreu polos nosos pecados segundo as Escrituras, que foi sepultado e que resucitou ao terceiro día. segundo as Escrituras".

2. Romanos 4:25 - "Quen foi entregado por mor das nosas ofensas, e resucitou por mor da nosa xustificación".

Feitos 13:30 Pero Deus resucitouno de entre os mortos:

O de Paulo en Feitos 13 fala da resurrección de Xesús.

1. O poder da resurrección de Xesús: a nosa esperanza en tempos de crise

2. A resurrección de Xesús: o punto de inflexión da historia

1. Romanos 6:4-11 - A morte e a resurrección de Cristo como forma de vida nova.

2. Colosenses 2:12-15 - O poder da resurrección de Xesús na vitoria sobre a morte.

Actos 13:31 E foi visto moitos días dos que subían con el de Galilea a Xerusalén, que son as súas testemuñas para o pobo.

As ensinanzas de Paulo foron testemuñadas pola xente que viaxaba con el de Galilea a Xerusalén.

1. A Palabra de Deus é probada por testemuñas

2. Vivir unha vida que testemuña de Cristo

1. Mateo 28:19-20 “Por iso, id e facede discípulos a todas as nacións, bautizándoos no nome do Pai, do Fillo e do Espírito Santo, e ensinándolles a obedecer todo o que vos mandei. E seguro que estou contigo sempre, ata o final dos tempos".

2. Hebreos 12:1 “Por iso, xa que estamos rodeados por unha nube tan grande de testemuñas, despexemos todo o que estorba e o pecado que tan facilmente enreda. E corremos con perseveranza a carreira que nos marcaron”.

Actos 13:32 E declarámosvos a boa nova de que a promesa que se fixo aos pais,

Deus cumpriu a súa promesa aos pais por medio de Xesucristo.

1: A promesa de salvación de Deus a través de Xesucristo

2: O don da graza e da redención en Xesucristo

1: Romanos 3:23-24 - Porque todos pecaron e están destituídos da gloria de Deus, e son xustificados pola súa graza como don, pola redención que hai en Cristo Xesús.

2: Gálatas 3:13 - Cristo rescatounos da maldición da lei converténdose nunha maldición

para nós, porque está escrito: "Maldito todo aquel que está colgado nunha árbore".

Actos 13:33 Deus cumpriu o mesmo para nós, os seus fillos, en que resucitou a Xesús; como tamén está escrito no salmo segundo: Ti es o meu Fillo, eu te xerei hoxe.

Deus cumpriu a súa promesa a nós e aos nosos antepasados resucitando a Xesús de entre os mortos, como está escrito no Salmo 2.

1: Xesús cumpriu a promesa de Deus ao resucitar de entre os mortos - un recordatorio do poder do amor e da graza de Deus.

2: A resurrección de Xesús é un sinal de esperanza e unha promesa de vida eterna.

1: Salmo 2:7 - "Vou proclamar o decreto do Señor: El díxome: 'Ti es o meu fillo; hoxe fun o teu pai'".

2: Romanos 4:25 - "Foi entregado á morte polos nosos pecados e resucitou para a nosa xustificación".

Actos 13:34 E en canto a que o resucitou de entre os mortos, para que non volva máis á corrupción, dixo así: Vouche dar as misericordias seguras de David.

Deus resucitou a Xesús de entre os mortos e prometeu darnos as seguras misericordias de David.

1. A bendita garantía das promesas de Deus

2. A Esperanza da Resurrección

1. Isaías 55:3: "Inclina o teu oído e achégate a min: escoita, e a túa alma vivirá; e farei contigo un pacto eterno, as misericordias seguras de David".

2. Efesios 1: 18-20: "Iluminados os ollos do voso entendemento, para que coñezades cal é a esperanza da súa chamada, e cales son as riquezas da gloria da súa herdanza nos santos, e cal é a grandeza extrema. do seu poder para nós, que cremos, segundo a obra do seu poderoso poder, que fixo en Cristo, cando o resucitou de entre os mortos e o puxo á súa dereita nos lugares celestiales".

Actos 13:35 Por iso tamén di noutro salmo: Non permitirás que o teu Santo vexa corrupción.

No libro dos Feitos, Paulo cita o Salmo 16:10 que afirma que Deus non permitirá que o seu Santo decaia.

1. O poder da protección de Deus

2. A infalible promesa de Deus

1. Salmo 16:10 - "Porque non abandonarás a miña alma ao Xeol, nin permitirás que o teu santo vexa corrupción".

2. Isaías 53:9 - "E fixo o seu sepulcro cos malvados, e cos ricos na súa morte, porque non cometeu violencia nin había ningún engano na súa boca".

Actos 13:36 Porque David, despois de servir á súa propia xeración pola vontade de Deus, adormeceu, foi entregado aos seus pais e viu a corrupción.

David serviu á vontade de Deus durante a súa vida e despois morreu e foi enterrado.

1. Servir a vontade de Deus: como vivir unha vida de satisfacción e satisfacción

2. O legado de David: poñendo un exemplo para as xeracións futuras

1. Romanos 11:36 - Porque del e por el e para el son todas as cousas.

2. Eclesiastés 12:13-14 - O fin do asunto; todo se escoitou. Teme a Deus e garda os seus mandamentos, porque este é todo o deber do home.

Actos 13:37 Pero aquel, a quen Deus resucitou, non viu corrupción.

Paulo predicou en Antioquía que Xesús resucitou de entre os mortos e non sufriu corrupción.

1. O poder da resurrección: explorando os efectos da intervención milagrosa de Deus

2. A esperanza da vida eterna: abrazando a promesa da resurrección de Xesús

1. Romanos 6: 4-5 - "Por tanto, fomos sepultados con el polo bautismo na morte, para que, así como Cristo resucitou de entre os mortos pola gloria do Pai, tamén nós camiñemos en novidade de vida".

2. 1 Corintios 15:20-22 - "Pero de feito Cristo resucitou de entre os mortos, primicias dos que durmiron. Porque como por un home veu a morte, por un home tamén veu a resurrección dos mortos. Porque como todos morren en Adán, así tamén todos serán revividos en Cristo".

Actos 13:38 Xa que logo, homes e irmáns, saibades que por este home se vos predica o perdón dos pecados.

Esta pasaxe de Actos 13:38 explica que a través de Xesús, as persoas poden recibir o perdón dos seus pecados.

1. "O don do perdón"

2. "O poder da graza"

1. Romanos 5:8 - Pero Deus demostra o seu propio amor por nós nisto: mentres aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós.

2. Efesios 1:7 - Nel temos a redención a través do seu sangue, o perdón dos pecados, de acordo coas riquezas da graza de Deus.

Actos 13:39 E por el todos os que cren son xustificados de todas as cousas, das cales non podías ser xustificados pola lei de Moisés.

Todos os crentes son xustificados por Xesucristo e non pola Lei de Moisés.

1. Vivir na fe: xustificado por Xesús, non pola Lei

2. Salvación: Recibir a Xustificación por medio de Xesús

1. Romanos 3:20-22 - Polo tanto, polos feitos da lei ningunha carne será xustificada ante el, porque pola lei é o coñecemento do pecado.

2. Gálatas 3:11 - Pero que ninguén é xustificado pola lei diante de Deus, é evidente: porque o xusto vivirá pola fe.

Actos 13:40 Coidado, pois, que non che veña o que se fala nos profetas;

Advertencia de Deus contra a desobediencia: Fai caso das advertencias dos profetas ou afronta as consecuencias.

1. "A voz dos profetas - Facendo caso ás advertencias de Deus sobre as consecuencias"

2. "Camiñar en obediencia - Evitando as consecuencias da desobediencia"

1. Xeremías 17: 9-10 - "O corazón é enganoso por riba de todas as cousas, e desesperadamente malvado: quen o pode saber? Eu, o Señor, escudriño o corazón, probo as rendas, para dar a cada un segundo o seu camiño, e segundo o froito dos seus feitos".

2. Salmo 37:27 - "Aparta do mal e fai o ben, e habita para sempre".

Actos 13:41 Velaquí, desprezadores, e marabillate e perecedes, porque eu fago unha obra nos vosos días, unha obra que non creredes de ningún xeito, aínda que alguén vós lla declare.

Deus traballa de xeitos misteriosos e non será negado.

1: Os plans de Deus non poden ser obstaculizados, e depende de nós confiar nel.

2: Debemos ter fe e non dubidar, aínda que pareza imposible.

1: Filipenses 4:13 - "Todo podo por medio de Cristo que me fortalece".

2: Isaías 40:31 - "Pero os que esperan no Señor renovarán as súas forzas; subirán con ás como aguias; correrán e non se cansarán; andarán e non desfallecerán".

Actos 13:42 E cando os xudeus saíron da sinagoga, os xentís rogaron que estas palabras lles fosen predicadas o sábado seguinte.

Os xentís querían que os xudeus lles predicasen o sábado seguinte.

1. "Chamada de Deus a todas as nacións"

2. "O amor de Deus por todas as persoas"

1. Mateo 28:19-20 "Ide, pois, e facede discípulos a todas as nacións, bautizándoos no nome do Pai, do Fillo e do Espírito Santo, ensinándolles a observar todo o que vos mandei".

2. Romanos 10:12 “Porque non hai distinción entre xudeu e grego; o mesmo Señor é o Señor de todos, que dá as súas riquezas a todos os que o invocan".

Actos 13:43 Cando a congregación se disolveu, moitos xudeus e prosélitos relixiosos seguiron a Paulo e Bernabé, os cales, falando con eles, persuadíanos para que permanezan na graza de Deus.

Paulo e Bernabé dirixíronse á congregación e animáronos a permanecer na graza de Deus, moitos dos xudeus e relixiosos conversos seguíronos.

1. Comprender a Graza de Deus - Como permanecer firme

2. Vivindo na Graza de Deus - Collendo as recompensas

1. Romanos 5:20-21 - Ademais entrou a lei, para que a ofensa abundase. Pero onde abundaba o pecado, a graza abundaba moito máis.

2. Efesios 2:8-10 - Porque pola graza fuches salvo mediante a fe, e iso non por vós mesmos; é don de Deus, non das obras, para que ninguén se vante.

Actos 13:44 E ao sábado seguinte xuntáronse case toda a cidade para escoitar a palabra de Deus.

O sábado seguinte, a maioría da cidade reuniuse para escoitar a Palabra de Deus.

1. "A Palabra de Deus: unha fonte de esperanza e confort"

2. "O poder da comunidade para comprometer a Palabra de Deus"

1. Hebreos 4:12 - Porque a palabra de Deus é viva e activa, máis cortante que calquera espada de dous fíos, atravesando ata a división da alma e do espírito, das articulacións e da medula, e discernir os pensamentos e as intencións do corazón. .

2. Salmo 1:2 - Pero o seu deleite está na lei do Señor, e sobre a súa lei medita día e noite.

Actos 13:45 Pero cando os xudeus viron a multitude, encheronse de envexa e falaron contra as cousas que dicía Paulo, contradicindo e blasfemando.

Os xudeus tiñan envexa ao ver a multitude de persoas que seguían a Paulo e falaron contra el, contradicindo e blasfemando as súas ensinanzas.

1. Non debemos ter celos do que Deus está a facer na vida dos demais.

2. Non podemos permitir que a envexa e os celos nos impidan escoitar o que Deus ten que dicir.

1. Santiago 3:14-16 - Pero se tedes amarga envexa e contendas nos vosos corazóns, non vos gloriades e non mintades contra a verdade.

2. Proverbios 14:30 - Un corazón san é a vida da carne, pero a envexa da podremia dos ósos.

Actos 13:46 Entón Paulo e Bernabé enfadáronse e dixeron: "Era necesario que a palabra de Deus fose falada primeiro con vós; pero xa que vós a quitádestes, e vós xulgádesvos indignos da vida eterna, velaquí, volvemos. aos xentís.

Paulo e Bernabé declararon con audacia a palabra de Deus aos xudeus, pero despois de que os xudeus a rexeitasen, volvéronse cara aos xentís.

1. Rexeitar a Palabra de Deus ten consecuencias

2. Fai caso da Palabra de Deus ou Risca o rexeitamento

1. Hebreos 3: 7-11 - Por iso, como di o Espírito Santo: "Hoxe, se escoitades a súa voz, non endurecedes os vosos corazóns como na rebelión, no día da proba no deserto.

2. Mateo 7:21-23 - "Non todo o que me di: 'Señor, Señor', entrará no reino dos ceos, senón o que fai a vontade do meu Pai que está nos ceos.

Actos 13:47 Porque así nos mandou o Señor, dicindo: Eu puxente para ser unha luz dos xentís, para que sexas para a salvación ata os confíns da terra.

Deus mandou aos apóstolos levar a luz da salvación aos xentís, ata os confíns da terra.

1. O poder de Deus para traer a salvación a todas as nacións

2. Mandamento de Deus para que todos prediquen o Evanxeo

1. Mateo 28: 19-20 - Por tanto, vai e ensina a todas as nacións, bautizándoas no nome do Pai, e do Fillo e do Espírito Santo: ensinándolles a observar todas as cousas que vos mandei: e, velaquí, estou contigo sempre, ata a fin do mundo. Amén.

2. Isaías 49: 6 - E dixo: "É unha cousa lixeira que sexas o meu servo para levantar as tribos de Xacob e restaurar os preservados de Israel: tamén te darei como luz para os xentís". para que sexas a miña salvación ata o fin da terra.

Actos 13:48 E cando os xentís oíron isto, alegraronse e glorificaron a palabra do Señor, e todos os que estaban ordenados para a vida eterna creron.

Os xentís estaban contentos de escoitar a Palabra do Señor e moitos dos que foron ordenados para a vida eterna creron.

1. Vivir a vida ao máximo a través da fe no Señor

2. Experimentar a abundancia crendo na Palabra de Deus

1. Xoán 3:16 - Porque tanto amou Deus ao mundo que deu ao seu único Fillo, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna.

2. Romanos 10:17 - En consecuencia, a fe vén de escoitar a mensaxe, e a mensaxe escóitase a través da palabra sobre Cristo.

Actos 13:49 E a palabra do Señor foi publicada por toda a rexión.

A Palabra do Señor espallouse por toda a comarca.

1. A Palabra de Deus ten poder para chegar a todas as persoas

2. O Evanxeo é para todos

1. Romanos 10:18 - "Pero pregúntolle, non o escoitaron? Por suposto que teñen: "A súa voz chegou a toda a terra, as súas palabras ata o fin do mundo".

2. Isaías 55:11 - "Así será a miña palabra que sae da miña boca; non volverá a min vacía, senón que cumprirá o que eu queira, e prosperará no que a enviei".

Actos 13:50 Pero os xudeus avivaron ás mulleres devotas e honradas e aos xefes da cidade, suscitaron persecución contra Paulo e Bernabé, e expulsáronos dos seus territorios.

Os xudeus avivaron á xente da cidade contra Paulo e Bernabé e fixeron que fosen perseguidos e expulsados da cidade.

1. Persecución: Manterse forte no medio da oposición

2. O poder da influencia: usar as nosas voces con fins xustos

1. Isaías 54:17 - "Ningunha arma formada contra ti prosperará, e toda lingua que se levante contra ti no xuízo condenarás. Esta é a herdanza dos servos do Señor, e a súa xustiza vén de min", di o Señor.

2. Santiago 5:16 - Confesade os vosos pecados uns a outros e orade uns polos outros, para que seades curados. A oración eficaz e fervente dun home xusto vale moito.

Actos 13:51 Pero eles sacudiron contra eles o po dos seus pés e chegaron a Iconio.

Paulo e Bernabé saíron de Antioquía e predicaron o evanxeo en moitas cidades. Cando os xudeus de Antioquía de Pisidia rexeitaron a súa mensaxe, sacudiron o po dos seus pés en protesta e foron a Iconio.

1. Non te desanimes ante o rexeitamento, en cambio, sacúdao e avanza.

2. Manterse fiel ás túas convicciónsatoparase con oposición, pero o Señor guiará o teu camiño.

1. Isaías 55:11 - "Así será a miña palabra que sae da miña boca: non volverá a min vacía, senón que cumprirá o que eu queira, e prosperará no que a enviei. "

2. Romanos 8:28 - "E sabemos que todas as cousas colaboran para o ben dos que aman a Deus, dos que son chamados segundo o seu propósito".

Actos 13:52 E os discípulos estaban cheos de alegría e do Espírito Santo.

Os discípulos de Xesús estaban cheos de alegría e do Espírito Santo.

1. A alegría do Señor é a nosa fortaleza - Nehemías 8:10

2. Alegrate no Señor sempre - Filipenses 4:4

1. Salmo 16:11 - Faisme coñecer o camiño da vida; na túa presenza hai plenitude de alegría; á túa dereita hai praceres para sempre.

2. Gálatas 5:22-23 - Pero o froito do Espírito é amor, alegría, paz, paciencia, bondade, bondade, fidelidade, mansedume, autocontrol; contra tales cousas non hai lei.

Actos 14 relata a continuación da viaxe misioneira de Paulo e Bernabé, os milagres que realizaron e a oposición que enfrontaron.

Parágrafo 1: En Iconio, Paulo e Bernabé entraron como de costume na sinagoga xudía. Alí falaron tan eficazmente que un gran número de xudeus e gregos crían. Pero os xudeus que se negaron a crer axitados. Os xentís envelenaron a súa mente contra os irmáns. Polo que Paul Bernabé pasou alí un tempo considerable falando con audacia porque o Señor confirmou a mensaxe da súa graza que lles permitía realizar sinais marabillas

(Feitos 14:1-3). A xente da cidade estaba dividida uns lado dos xudeus outros con apóstolos complot xurdiu entre os xentís xudeus os seus líderes maltratan os apedreas aprendendo que fuxiron das cidades de Licaonia Lystra Derbe arredores onde se continuou predicando o evanxeo (Feitos 14:4-7).

2o Parágrafo: En Listra estaba sentado un home coxo de nacemento que nunca andara escoitou falar a Paulo mirándoo directamente vendo que tiña a fe curada. Naquel home saltou comezou a andar Cando a multitude viu o que Paul fixo gritou en lingua licaónica: "Os deuses descenderon por nós forma humana!" Chamaron a Bernabé Zeus Paul Hermes porque era o principal orador sacerdote Zeus templo ás aforas da cidade traía touros coroas de flores portas dianteiras quería ofrecer sacrificio multitude xunto cos apóstolos cando os apóstolos Bernabé Paul escoitou que isto rasgaba a roupa se precipitaba na multitude gritando 'Amigos, por que fas isto? Tamén nós só somos humanos coma ti! Traémosche boas novas que dirán que se desvíen destas cousas sen valor o Deus vivo que fixo o ceo terra mar todo o que nelas. Mesmo estas palabras apenas mantiveron á multitude que lles ofrecía sacrificios (Feitos 14:8-18).

Terceiro parágrafo: Entón chegaron uns xudeus de Antioquía Iconio gañou multitude apedreada Paulo arrastrou fóra da cidade pensando que estaba morto. Os discípulos reunidos ao seu redor levantáronse volveron á cidade ao día seguinte saíron para Derbe Despois de predicar o evanxeo desa cidade facendo un gran número de discípulos volveron Listra Iconio Antioquía fortalecendo os discípulos animando a seguir sendo a fe verdadeira dicindo "Debemos pasar por moitas dificultades para entrar no reino de Deus". Nomearon anciáns cada igrexa rezaba xaxún comprometeuse Señor en quen puxeran a súa confianza Despois de pasar por Pisidia chegou Panfilia predicou a palabra Perge despois baixou Atalia De alí volveu a Antioquía onde foi comprometida a gracia Deus obra agora rematada chegada igrexa reunida informou de todo feito Deus pola porta aberta a fe os xentís quedaron moito tempo discípulos (Feitos 14:19-28).

Acts 14:1 E aconteceu que en Iconio entraron os dous xuntos á sinagoga dos xudeus, e falaron así, que unha gran multitude tanto de xudeus como tamén de gregos creron.

Paulo e Bernabé foron a Iconio e ambos predicaron na sinagoga, o que provocou que unha gran multitude de xudeus e gregos cresen no evanxeo.

1. O poder da predicación: como Paul e Bernabé puideron cambiar vidas

2. A forza da unidade: como traballar xuntos pode levar a resultados sen precedentes

1. Feitos 1:8 "Pero recibirás poder cando o Espírito Santo veña sobre ti; e seredes as miñas testemuñas en Xerusalén, en toda Xudea, Samaria e ata os confíns da terra”.

2. Mateo 28:19 "Por iso, id e facede discípulos a todas as nacións, bautizándoos no nome do Pai e do Fillo e do Espírito Santo".

Actos 14:2 Pero os xudeus incrédulos conmocionaron aos xentís e fixeron que as súas mentes fosen afectadas contra os irmáns.

Os xudeus incitaron aos xentís e influíronlles para que fosen hostís cos cristiáns.

1. Resistir a tentación - Como permanecer fiel no medio da persecución

2. Respondendo á hostilidade - Como mostrar amor e graza fronte ao odio

1. 1 Xoán 4:7-21 - O amor de Deus e como pode vencer o mal

2. Mateo 5:43-48 - Amar aos teus inimigos e orar polos que te perseguen

Actos 14:3 Por iso, permaneceron moito tempo falando con valentía no Señor, que deu testemuño da palabra da súa graza, e permitiu que as súas mans se fixesen sinais e marabillas.

Os apóstolos falaban con audacia no Señor, testemuñando a graza de Deus e facendo sinais e marabillas.

1) O poder de falar con audacia a Palabra de Deus

2) Os milagres da graza de Deus

1) Romanos 10:14-15 - "Como, entón, invocarán a aquel en quen non creron? E como van a crer naquel de quen nunca escoitaron? E como o oirán sen que alguén predique? como van a predicar se non son enviados?"

2) Mateo 17:20 - "El díxolles: "Por mor da vosa pouca fe. En verdade, dígovos: se tedes fe coma un gran de mostaza, dirédeslle a este monte: 'Móvete de aquí. ata alí' e moverase, e nada che será imposible".

Actos 14:4 Pero a multitude da cidade estaba dividida: unha parte mantívose cos xudeus e outra parte cos apóstolos.

A cidade estaba dividida entre os que mantiveron cos xudeus e os que mantiveron cos Apóstolos.

1. O poder da perseveranza fronte á división

2. A necesidade de manterse firmes na nosa fe a pesar da oposición

1. Efesios 6: 10-20 - Ponte toda a armadura de Deus para que poidas resistir os esquemas do diaño

2. Santiago 1: 2-4 - Considerádeo pura alegría, meus irmáns, sempre que te enfrontes a probas de moitos tipos, porque sabes que a proba da túa fe produce perseveranza.

Actos 14:5 E cando houbo un asalto dos xentís, e tamén dos xudeus cos seus gobernantes, para maltratalos e lapidalos,

Os xentís e os xudeus, xunto cos seus gobernantes, tentaron maltratar e lapidar aos apóstolos Paulo e Bernabé.

1. Manterse firme ante a persecución

2. O poder da fe en tempos difíciles

1. Hebreos 11:24-27 - Pola fe Moisés, cando chegou aos anos, rexeitou ser chamado fillo da filla do Faraón; Preferindo sufrir aflicións co pobo de Deus, que gozar dos praceres do pecado durante un tempo.

2. Romanos 8:31-39 - Que diremos entón a estas cousas? Se Deus está por nós, quen pode estar contra nós?

Actos 14:6 Decatáronse diso, e fuxiron a Listra e Derbe, cidades de Licaonia, e á rexión que hai arredor.

Os apóstolos espallaron o evanxeo ás cidades de Listra e Derbe e á rexión circundante.

1. O poder da fe: como os apóstolos espallan o evanxeo

2. A importancia de compartir a nosa fe cos demais

1. Romanos 10:14-15 "Como, entón, invocarán a aquel en quen non creron? E como van a crer naquel de quen nunca escoitaron? E como o oirán sen que alguén predice? deben predicar a menos que sexan enviados?"

2. Mateo 28:19-20 "Ide, pois, e facede discípulos a todas as nacións, bautizándoos no nome do Pai, do Fillo e do Espírito Santo, ensinándolles a observar todo o que vos mandei. E velaquí: Estou contigo sempre, ata o final dos tempos".

Actos 14:7 E alí predicaron o evanxeo.

Paulo e Bernabé predicaron o evanxeo en Listra.

1. Non temas, porque Deus está connosco - Isaías 41:10

2. Cre no Señor Xesús e serás salvo - Feitos 16:30-31

1. Isaías 41:10 - "Non teñas medo, porque eu estou contigo; non te asustes, porque eu son o teu Deus; fortalecereiche, axudarei, apoiareino coa miña dereita xusta".

2. Feitos 16:30-31 - "Entón el sacounos e díxolles: "Señores, que teño que facer para salvarme?" E eles dixeron: "Cre no Señor Xesús e serás salvado, ti e a túa casa".

Actos 14:8 E estaba sentado un home en Listra, impotente nos seus pés, paraxo dende o ventre da súa nai, que nunca andara.

Un home de Listra estaba paralizado de nacemento e nunca andara.

1. O poder da fe: como Deus pode transformar as nosas vidas

2. Superando a adversidade: cando a vida se pon difícil, continúa

1. Xeremías 29:11 - "Porque sei os plans que teño para ti", declara o Señor, "planes para prosperarte e non facerte dano, plans para darche esperanza e futuro".

2. Filipenses 4:13 - "Todo podo por medio de Cristo que me fortalece".

Actos 14:9 O mesmo escoitou falar a Paulo, quen, mirándoo fijamente, e decatándose de que tiña fe para ser curado,

O home escoitou falar a Paulo e viu que tiña fe para ser curado.

1. A fe é o fundamento da curación.

2. Cre no poder de Deus e cura.

1. Hebreos 11:1 "Agora a fe é a seguridade das cousas que se esperan, a convicción das que non se ven".

2. Santiago 5:14-15 “¿Hai algún enfermo entre vós? Que chame aos anciáns da igrexa, e que oren por el, unxindoo con aceite no nome do Señor. E a oración da fe salvará ao enfermo, e o Señor resucitarao. E se cometeu pecados, será perdoado".

Actos 14:10 Dixo en voz alta: Párate de pé sobre os teus pés. E saltou e andou.

O apóstolo Paulo curou a un home coxo, facendo que se erguíase e camiñase.

1. Deus é poderoso e pode curarnos de enfermidades físicas.

2. Mesmo cando se enfronta a probabilidades aparentemente insuperables, Deus aínda é capaz de proporcionarnos forza e esperanza.

1. Isaías 40:31 - "Pero os que esperan no Señor renovarán as súas forzas; subirán ás ás como aguias; correrán e non se cansarán; andarán e non desfallecerán".

2. Mateo 11:28-30 - "Vende a min, todos os que estades traballados e cargados, e eu vos darei descanso. Tomade sobre vós o meu xugo e aprendede de min, porque son manso e humilde de corazón: e atoparedes descanso para as vosas almas. Porque o meu xugo é doado e a miña carga é leve".

Actos 14:11 E cando a xente viu o que Paulo fixera, alzaron a voz, dicindo na fala de

Licaonia: Os deuses baixaron ata nós a forma de homes.

Os habitantes de Licaonia viron a Paulo facer moitos milagres e crían que os deuses chegaran a eles en forma de homes.

1. Deus usa xente común para realizar cousas extraordinarias.

2. Nunca debemos esquecer o poder de Deus e a súa capacidade para movernos a través de nós.

1. Isaías 55:8-9 - Porque os meus pensamentos non son os teus pensamentos, nin os teus camiños os meus camiños, declara o Señor. Porque como os ceos son máis altos que a terra, así son os meus camiños máis altos que os teus camiños e os meus pensamentos que os teus pensamentos.

2. Lucas 10:19 - Velaquí, dei autoridade para pisar serpes e escorpións, e sobre todo o poder do inimigo, e nada che fará dano.

Actos 14:12 E chamaron a Bernabé Xúpiter; e Paulo, Mercurio, porque era o orador principal.

Bernabé e Paulo recibiron os nomes de Xúpiter e Mercurio, respectivamente, mentres predicaban en Lystr.

1. O poder da palabra de Deus: explorando a vida de Bernabé e Paulo

2. Seguindo a chamada de Deus: Bernabé e o exemplo de fe de Paulo

1. Isaías 55:11 "Así será a miña palabra que sae da miña boca; non volverá a min baleiro, senón que cumprirá o que pretendo e terá éxito no que o enviei".

2. 2 Corintios 4:7 "Pero temos este tesouro en jarras de barro, para mostrar que o poder insuperable pertence a Deus e non a nós".

Actos 14:13 Entón o sacerdote de Xúpiter, que estaba diante da súa cidade, trouxo bois e guirnaldas ás portas, e quixo ofrecer sacrificios co pobo.

O sacerdote de Xúpiter intentou ofrecer sacrificios á xente ás portas da cidade.

1. Deus é o único digno da nosa adoración e devoción.

2. Non debemos deixarnos influenciar polas falsas promesas da idolatría.

1. Éxodo 20: 3-5 - "Non terás outros deuses diante de min. Non te farás ningunha imaxe en forma de nada no ceo enriba nin na terra abaixo nin nas augas abaixo. Non te inclinarás. baixalos ou adorádeos, porque eu, o Señor, o teu Deus, son un Deus celoso".

2. Romanos 1:18-25 - "Porque a ira de Deus revélase desde o ceo contra toda impiedade e iniquidade dos homes, que coa súa iniquidade suprimen a verdade. Porque o que se pode saber de Deus é claro para eles, porque Deus ten mostroullo.Pois os seus atributos invisibles, a saber, o seu poder eterno e a súa natureza divina, foron claramente percibidos, dende a creación do mundo, nas cousas que foron feitas, polo que non teñen escusa. Pois aínda que sabían. Deus, non o honraron como a Deus nin lle deron grazas, pero volvéronse inútiles no seu pensamento, e os seus corazóns insensatos escurecéronse. Afirmando ser sabios, volvéronse parvos e trocaron a gloria do Deus inmortal por imaxes semellantes. home mortal e paxaros e animais e reptiles".

Actos 14:14 O que, cando o souberon os apóstolos Bernabé e Paulo, rasgaron as vestiduras e entraron correndo entre a xente, gritando:

Os apóstolos, Bernabé e Paulo, souberon falar dun complot para apedrealos e provocoulles moita angustia.

1. Cando te enfrontes á adversidade, en vez de fuxir, mantéñase firme na túa fe e confía en Deus.

2. Deus está connosco no medio do noso sufrimento e dará forza para pasar por el.

1. Isaías 41:10 - "Non teñas medo, porque eu estou contigo; non te asustes, porque eu son o teu Deus; fortalecereiche, axudarei, apoiareino coa miña dereita xusta".

2. Romanos 8:28 - "E sabemos que para os que aman a Deus todas as cousas colaboran para o ben, para os que son chamados segundo o seu propósito".

Actos 14:15 e dicindo: Señores, por que facedes isto? Tamén nós somos homes de semellantes paixóns con vós, e pregoámosvos que vos volvédes destas vanidades ao Deus vivo, que fixo o ceo, a terra, o mar e todo o que neles hai.

Os apóstolos Paulo e Bernabé explícanlles á xente de Listra que non son diferentes dos demais e instándonos a que se afastan dos falsos deuses e adoren ao Deus vivo que creou o ceo e a terra.

1. Deus é o Creador de todas as cousas e merece a nosa adoración

2. Todos somos como paixóns e debemos afastarnos dos falsos deuses

1. Isaías 40:25-26 - A quen entón me compararedes, ou serei igual? di o Santo. Levante os vosos ollos ao alto, e velaí quen creou estas cousas, que saca o seu exército por número: a todos os chama por nomes pola grandeza do seu poderío, porque é forte en poder; nin un falla.

2. Salmo 19:1 - Os ceos declaran a gloria de Deus; e o firmamento mostra o seu traballo manual.

Actos 14:16 Que en tempos pasados permitiron que todas as nacións andasen nos seus propios camiños.

Nesta pasaxe, Paulo e Bernabé predican á xente de Listra, recordándolles que Deus deu a todas as nacións a liberdade de seguir os seus propios camiños.

1. Comprender a soberanía de Deus nas nosas vidas

2. O amor de Deus por todas as nacións

1. Xoán 3:16 - "Porque tanto amou Deus ao mundo, que deu ao seu Fillo unigénito, para que todo aquel que crea nel non pereza, senón que teña vida eterna".

2. Romanos 9:15 - "Porque díxolle a Moisés: Terei misericordia de quen teña misericordia, e compadecereime de quen teña compaixón".

Actos 14:17 Non obstante, non se deixou sen testemuño, porque fixo o ben e deunos choiva do ceo e estacións fecundas, enchendo os nosos corazóns de alimento e alegría.

A bondade e a provisión de Deus son evidentes en toda a creación.

1. A abundancia da provisión de Deus

2. Experimentando a bondade de Deus

1. Salmo 145: 9 - O Señor é bo con todos e a súa misericordia é sobre todo o que fixo.

2. Santiago 1:17 - Todo don bo e todo don perfecto é de arriba, e baixa do Pai das luces, con quen non hai variabilidade nin sombra de cambio.

Actos 14:18 E con estes ditos apenas reprimiron ao pobo, que non lles fixeran sacrificio.

Paulo e Bernabé, dous apóstolos, tiveron que impedir ao pobo ofrecerlles sacrificios, xa que non eran deuses.

1. Recoñecer a diferenza entre humano e divino

2. Rexeitar a idolatría e seguir ao Deus verdadeiro

1. Salmo 115: 1-8 "Non a nós, Señor, non a nós, senón que o teu nome dá gloria, pola túa misericordia e pola túa verdade.

2. Isaías 45: 5-6 "Eu son o Señor, e non hai outro; non hai Deus fóra de min: ceinte, aínda que ti non me coñeces, para que o saiban dende o nacer do sol e do occidente, que non hai ninguén fóra de min. Eu son o Señor, e non hai outro".

Actos 14:19 E chegaron alí algúns xudeus de Antioquía e de Iconio, que convenceron á xente e, apedreando a Paulo, sacáronlle da cidade, crendo que morrera.

Algúns xudeus de Antioquía e de Iconio lapidaron a Paulo e arrastrárono fóra da cidade, crendo que estaba morto.

1. O poder da persuasión - Actos 14:19

2. Manterse firmes na nosa fe - Feitos 14:19

1. Santiago 1:12 - Benaventurado o que permanece firme na proba, porque cando supere a proba recibirá a coroa da vida, que Deus prometeu aos que o aman.

2. Hebreos 10:25 - Non deixemos de reunirnos, como algúns teñen o costume de facer, pero animámonos uns a outros, e tanto máis a medida que vexas que se achega o Día.

Actos 14:20 Porén, cando os discípulos estaban arredor del, levantouse e entrou na cidade; e ao día seguinte marchou con Bernabé para Derbe.

Paul foi milagrosamente curado dunha ferida e volveu á cidade, saíndo ao día seguinte con Bernabé para Derbe.

1. O poder da cura de Deus - Explorando os milagres que Deus pode realizar nas nosas vidas

2. A orientación de Deus - Comprender como Deus nos conduce e nos guía a través das nosas vidas.

1. Salmo 147: 3 - "El cura aos quebrantados de corazón e venda as súas feridas".

2. Romanos 8:28 - "E sabemos que en todas as cousas Deus traballa para o ben dos que o aman, que foron chamados segundo o seu propósito".

Actos 14:21 E cando anunciaron o evanxeo a aquela cidade e ensinaron a moitos, volveron a Listra, a Iconio e a Antioquía.

Paulo e Bernabé predicaron o evanxeo e ensinaron a moitos na cidade antes de volver a Listra, Iconio e Antioquía.

1. Reavivando a nosa misión: chegar ao Evanxeo

2. Renovando a nosa fe: redescubrindo o poder do Evanxeo

1. Romanos 10:14-15 - "Como, entón, invocarán a aquel en quen non creron? E como van a crer naquel de quen nunca escoitaron? E como van a escoitar sen que alguén predique? E como van a predicar se non son enviados?

2. Mateo 28:19-20 - "Ide, pois, e facede discípulos a todas as nacións, bautizándoos no nome do Pai, do Fillo e do Espírito Santo, ensinándolles a observar todo o que vos mandei. E velaquí, estou contigo sempre, ata a fin dos tempos".

Actos 14:22 Confirmando as almas dos discípulos e exhortándoos a que permanezan na fe, e que, por moitas tribulacións, debemos entrar no reino de Deus.

Os discípulos deben permanecer dedicados á fe, a pesar das tribulacións ás que se enfrontarán.

1: Permanece firme na túa fe durante calquera tribulación.

2: Non te deixes disuadir polas probas e tribulacións da vida: mantén a túa fe forte.

1: Santiago 1:2-4 - "Consideredes pura alegría, meus irmáns, sempre que te enfrontes a probas de moitos tipos, porque sabes que a proba da túa fe produce perseveranza. Deixa que a perseveranza remate o seu traballo para que sexas maduro e completo, non falte de nada".

2: Romanos 5:3-4 - "Non só así, senón que tamén nos gloriamos nos nosos sufrimentos, porque sabemos que o sufrimento produce perseveranza; perseveranza, carácter; e carácter, esperanza".

Actos 14:23 E cando os ordenaron anciáns en todas as igrexas, e oraron con xaxún, encomendáronos ao Señor, en quen crían.

Os apóstolos Paulo e Bernabé ordenaron anciáns en cada igrexa mediante a oración e o xaxún, e encomendáronos ao Señor en quen crían.

1. Aprender a liderar: o poder da oración e do xaxún

2. O don da submisión: confiar no Señor e comprometerse con el

1. Mateo 6:16-18 - "E cando xaxunes, non te vexas sombrío como os hipócritas, porque desfiguran o seu rostro para que os demais vexan o seu xaxún. En verdade, dígovos que recibiron a súa recompensa. Pero cando xaxunes, unxe a túa cabeza e lávate a cara, para que o teu xaxún non o vexan os demais, senón o teu Pai que está no segredo, e o teu Pai que ve no segredo recompensarao.

2. 1 Pedro 5:5-7 - Así mesmo, os máis novos, estade sometidos aos anciáns. Revestídevos, todos, de humildade uns cos outros, porque "Deus se opón aos soberbios, pero aos humildes dá graza". Humilládevos, pois, baixo a poderosa man de Deus para

que no seu momento vos exalte, botando sobre el todas as vosas ansiedades, porque el coida de vós.

Actos 14:24 E despois de pasar por Pisidia, chegaron a Panfilia.

Paulo e Bernabé percorreron Pisidia e chegaron a Panfilia.

1. Unha viaxe de fe: como confiar no plan de Deus leva ao cumprimento

2. Seguindo o camiño de Deus: aprendendo do exemplo de Paulo e Bernabé

1. Isaías 40:31: "Pero os que agardan no Señor renovarán as súas forzas; subirán con ás como aguias; correrán e non se cansarán; andarán e non desfallecerán".

2. Filipenses 3:13-14: "Irmáns, non considero que o fixera miña. Pero unha cousa fago: esquecendo o que hai detrás e esforzándome cara ao que está por diante, continuo cara á meta para o premio da chamada ascendente de Deus en Cristo Xesús".

Actos 14:25 E despois de predicar a palabra en Perge, baixaron a Atalia.

Paulo e Bernabé predicaron a palabra en Perge e logo foron a Atalia.

1. Perseverar na predicación: unha ollada a Paulo e Bernabé

2. Fe inquebrantable: seguindo os exemplos de Paulo e Bernabé

1. Hebreos 10:35-36 - “Así que non tires a túa confianza; será ricamente recompensado. Cómpre perseverar para que, cando fagas a vontade de Deus, recibas o que el prometeu”.

2. 2 Timoteo 4:2 - "Predica a palabra; estar preparado en tempada e fóra de tempada; corrixir, reprender e animar, con moita paciencia e instrucións coidadosas.

Actos 14:26 E de alí embarcaron para Antioquía, desde onde foran recomendados á graza de Deus para a obra que cumpriron.

Paulo e Bernabé navegaron a Antioquía desde Listra, onde foran eloxiados por Deus polo seu traballo.

1. "O poder do eloxio"

2. "O valor do bo traballo"

1. Colosenses 3:23-24 - "Faga o que fagas, traballa de corazón, como para o Señor e non para os homes, sabendo que do Señor recibirás a herdanza como recompensa. Estás a servir ao Señor Cristo".

2. Proverbios 27:21 - "O crisol é para a prata, o forno para o ouro, e o Señor proba os corazóns".

Actos 14:27 E cando chegaron e reuniron a igrexa, contaron todo o que Deus fixera con eles, e como abrira a porta da fe aos xentís.

Paulo e Bernabé relataron á igrexa todo o que Deus fixera por eles e como abrira a porta da fe aos xentís.

1. A porta aberta da fe: como Deus abre o camiño da salvación

2. O poder da testemuña: como Deus usa o seu pobo para espallar a boa nova

1. Efesios 2:8-9 Porque pola graza fuches salvo mediante a fe. E isto non é cousa túa; é o don de Deus,

2. Romanos 10:14-15 Como, entón, invocarán a aquel en quen non creron? E como van a crer naquel de quen nunca escoitaron? E como van a escoitar sen que alguén predique?

Actos 14:28 E alí estiveron moito tempo cos discípulos.

Paulo e Bernabé quedaron cos discípulos en Listra durante un longo período de tempo.

1. "Amar ao perdido a través dunha presenza prolongada"

2. "Integrando o discipulado na vida cotiá"

1. Romanos 12:13: "Contribúe ás necesidades dos santos e procura mostrar hospitalidade".

2. 1 Xoán 4:7-21: "Amados, amémonos uns aos outros, porque o amor é de Deus, e quen ama naceu de Deus e coñece a Deus".

Actos 15 relata a decisión do Concilio de Xerusalén sobre a obriga dos cristiáns xentís coa Lei de Moisés e o desacordo entre Paulo e Bernabé.

1o Parágrafo: O capítulo comeza cuns crentes que pertencían ao partido dos fariseos que baixaban de Xudea a Antioquía, ensinando que os xentís deben ser circuncidados segundo o costume ensinado por Moisés para ser salvos. Isto provocou un gran debate de disensión. A igrexa de Paul Bernabé decidiu enviar outros anciáns aos apóstolos de Xerusalén sobre a cuestión (Feitos 15:1-2). Despois de ser enviados polo seu camiño pola igrexa pasaron por Fenicia Samaria describindo a conversión. Os xentís levaron unha gran alegría a todos os irmáns cando chegaron a Xerusalén, os anciáns da igrexa foron acollidos aos apóstolos onde contaron todo o que Deus fixo a través deles (Feitos 15:3-4).

2º Parágrafo: Pero algúns crentes que pertencían aos fariseos do partido levantáronse e dixeron: "Os xentís deben ser circuncidados obrigados a obedecer a lei de Moisés". Os anciáns apóstolos reuníronse a preguntar despois de moitas discusións. Pedro estivo de pé dirixíndose a eles contando como Deus o escolleu para ser aquel a través de quen os xentís escoitaran a mensaxe do evanxeo cren enfatizando que Deus sabe que o corazón os aceptou dándolles o Espírito Santo tal e como el fixo con nós non fixo distinción entre nós purificando o seu a fe dos corazóns desafiou por que Deus puxo a proba de xugo aos discípulos pescozo nin aos antepasados nin podía soportar a crenza afirmada da graza salvada do Señor Xesús tal e como son (Feitos 15:5-11). Entón toda a asemblea quedou en silencio escoitou a Bernabé Paulo falar de sinais de marabillas que Deus fixo entre os xentís por medio deles (Feitos 15:12).

Terceiro parágrafo: Despois de que remataron, Santiago falou dicindo: "Irmáns, escoitademe, Simón describiunos como Deus interveu por primeira vez, escollendo a xente para o seu nome entre as palabras dos xentís que os profetas coinciden con iso". Citou a Amós afirmando que isto estaba de acordo coa profecía. El suxeriu que non lle dificulten aos xentís que se volvan a Deus, senón que escriban que se absteñan alimentos contaminados ídolos inmoralidade sexual carne animais estrangulados sangue cousas ofensivas crentes xudeus espallados por cidades onde as sinagogas len a lei todos os sábados (Feitos 15:13-21). O concilio aceptou a proposta de Santiago por carta enviada polos homes elixidos Xudas Barsabbas Silas xunto con Paul Bernabé expresando a súa decisión causando gran alegría entre os crentes xentís. Non obstante, nalgún tempo despois xurdiu un desacordo entre Paulo e Bernabé sobre se levar a Xoán tamén chamou a Marcos con eles noutra viaxe porque os abandonara. Panfilia, sen continuar o traballo, resultou un desacordo tan agudo, separouse da compañía. Bernabé levou a Marcos. Señor foi Siria Cilicia fortalecendo igrexas (Feitos 15:22-41).

Acts 15:1 E algúns homes que baixaron de Xudea ensinaron aos irmáns, e dicían: "Se non vos circuncidades ao xeito de Moisés, non podedes ser salvados".

Algúns homes de Xudea ensinaron aos crentes que a non ser circuncidados segundo as leis de Moisés, non poderían ser salvados.

1. A misericordia e a salvación de Deus - Como o amor e a graza de Deus nos salvan a pesar das nosas deficiencias

2. A lei e a fe - Explorando como a lei e a fe están entrelazadas e como podemos vivir fielmente en ambas.

1. Romanos 3:21-24 - Pero agora manifféstase a xustiza de Deus sen a lei, sendo testemuñada pola lei e polos profetas;

2. Gálatas 3:23-25 - Pero antes de que chegase a fe, estabamos gardados baixo a lei, pechados á fe que se revelaría despois.

Actos 15:2 Cando, polo tanto, Paulo e Bernabé tiñan non pequenas disensións e disputas con eles, decidiron que Paulo e Bernabé, e algúns outros deles, subisen a Xerusalén aos apóstolos e aos anciáns sobre esta cuestión.

Paulo e Bernabé tiñan un desacordo con outras persoas, polo que decidiron ir a Xerusalén para falar do tema cos apóstolos e os anciáns.

1. "O poder de traballar a través do conflito"

2. "A importancia de ter un consello sabio"

1. Santiago 1:19-20: "Sabede isto, meus amados irmáns: que cada quen sexa pronto para escoitar, lento para falar, lento para a ira; porque a ira do home non produce a xustiza de Deus".

2. Proverbios 11:14, "Onde non hai guía, un pobo cae, pero na abundancia de conselleiros hai seguridade".

Actos 15:3 E levados polo seu camiño pola igrexa, pasaron por Fenicia e Samaria, anunciando a conversión dos xentís, e causaron gran alegría a todos os irmáns.

Esta pasaxe describe a alegría dos irmáns cando os apóstolos declararon a conversión dos xentís.

1. A alegría chega ao compartir as boas novas - Feitos 15:3

2. Alegrámonos na salvación dos demais - Feitos 15:3

1. Xoán 15:11 - ? Estas cousas vos dixen, para que a miña alegría permaneza en vós e a vosa alegría sexa plena.

2. Romanos 15:13 - ? debe o Deus da esperanza que vos enche de toda alegría e paz ao crer, para que abundédes en esperanza, polo poder do Espírito Santo.

Actos 15:4 E cando chegaron a Xerusalén, foron recibidos pola Igrexa, polos apóstolos e os anciáns, e declararon todo o que Deus fixera con eles.

Os apóstolos e os anciáns de Xerusalén deron a benvida aos novos crentes e souberon falar das grandes cousas que Deus fixera por eles.

1. Seguidores fieis: o poder da obediencia na Igrexa

2. De pé sobre os ombreiros dos xigantes: recoñecendo o impacto dos nosos predecesores

1. Hebreos 13:7 - Lémbrate dos que te dominan, que che falaron a palabra de Deus: cuxa fe seguen, tendo en conta o final da súa conversación.

2. 1 Tesalonicenses 5: 12-13 - E rogámosvos, irmáns, que coñezades aos que traballan entre vós, que están sobre vós no Señor e vos amonestades; E estimalos moi namorados polo seu traballo. E estade en paz entre vós.

Actos 15:5 Pero algúns da secta dos fariseos que crían, levantáronse, dicindo: Era necesario circuncidalos e mandarlles que gardaran a lei de Moisés.

Algúns dos fariseos que se fixeron crentes argumentaron que os xentís debían ser

circuncidados e obedecer a lei de Moisés.

1. A importancia de obedecer a lei de Deus

2. O poder da fe en Xesucristo

1. Gálatas 3:10 - Porque todos os que confían nas obras da lei están baixo unha maldición, como está escrito: ? □ ursed é todo aquel que non segue facendo todo o que está escrito no Libro da Lei.??

2. Romanos 3:28 - Porque mantemos que unha persoa é xustificada pola fe ademais das obras da lei.

Actos 15:6 E reuníronse os apóstolos e os anciáns para considerar este asunto.

Os apóstolos e os anciáns reuníronse para discutir un asunto.

1. A importancia da unidade na Igrexa

2. Tomar decisións de acordo con Deus? □ Will

1. Efesios 4:3-6 ? □ facendo todo o esforzo para manter a unidade do Espírito a través do vínculo da paz. Hai un só corpo e un só Espírito, así como foches chamados a unha soa esperanza cando fuches chamado; un Señor, unha fe, un bautismo; un Deus e Pai de todos, que está por riba de todos e por todos e en todos.??

2. Santiago 1:5 ? □ Se algún de vós carece de sabedoría, debes preguntarlle a Deus, que dá xenerosidade a todos sen reprochar, e será dada a ti.

Actos 15:7 E cando houbo moita discusión, levantouse Pedro e díxolles: "Irmáns, xa sabedes que hai moito tempo Deus escolleu entre nós para que os xentís escoitasen pola miña boca a palabra de o evanxeo, e crer.

Pedro dirixiuse á multitude reunida e recordoulles como Deus o escolleu para predicar o Evanxeo aos xentís.

1. Deus escolle á xente máis improbable para facer o seu traballo.

2. Como podemos confiar nos plans de Deus para nós, aínda que non teñan sentido.

1. Xeremías 29:11 - Porque sei os plans que teño para ti, declara o Señor, plans para o benestar e non para o mal, para darche un futuro e unha esperanza.

2. Romanos 10:14-15 - Entón, como chamarán a aquel en quen non creron? E como van a crer naquel de quen nunca escoitaron? E como van a escoitar sen que alguén predique? E como van a predicar se non son enviados? Como está escrito, ? □ Que fermosos son os pés dos que predican a boa nova!??

Actos 15:8 E Deus, que coñece os corazóns, deulles testemuño, dándolles o Espírito Santo, como el fixo con nós;

O amor de Deus é evidente no don do Espírito Santo.

1: O don do Espírito Santo, Feitos 15:8

2: O amor incondicional de Deus, Actos 15:8

1: Romanos 5:5 - ? □ A esperanza non defrauda, porque o amor de Deus foi derramado nos nosos corazóns polo Espírito Santo que nos foi dado.

2: 1 Corintios 2:10 - ? □ ut Deus revelounos a través do seu Espírito. Porque o Espírito busca todas as cousas, si, as cousas profundas de Deus.??

Actos 15:9 E non poña diferenza entre nós e eles, purificando os seus corazóns pola fe.

A Igrexa primitiva non mostrou distinción entre xudeu e xentil e, en cambio, centrouse en purificar o corazón de todos a través da fe en Cristo.

1. "O poder da fe: purificando os nosos corazóns"

2. "Sen distinción: unificación a través do amor"

1. Xoán 14:6 ? □ son o camiño, a verdade e a vida. Ninguén chega ao Pai senón por min.??

2. Gálatas 3:26-28 ? ou todos sodes fillos de Deus pola fe en Cristo Xesús. Porque todos os que fuisteis bautizados en Cristo revestistedes de Cristo. Non hai nin xudeu nin grego, non hai escravo nin libre, non hai nin home nin muller? ou todos vós sodes un en Cristo Xesús.??

Actos 15:10 Agora ben, por que tentades a Deus a poñer un xugo no pescozo dos discípulos, que nin os nosos pais nin nós puidemos soportar?

A igrexa primitiva discutiu a necesidade da circuncisión dos crentes xentís, pero finalmente decidiu que non era necesario.

1: Non debemos tentar poñer sobre os demais cargas que nós mesmos non podemos soportar.

2: Deberiamos buscar a Deus? vontade e confía no seu criterio.

1: Mateo 11:28-30 - Ven a min, todos os que estás traballando e cargados, e eu vos darei descanso. Tomade sobre vós o meu xugo e aprendede de min, que son manso e humilde de corazón, e atoparedes descanso para as vosas almas. Porque o meu xugo é doado, e a miña carga é leve.

2: Gálatas 5:1 - Para a liberdade, Cristo deixounos libres; mantéñense, polo tanto, firmes e non se sometan de novo a un xugo de escravitude.

Actos 15:11 Pero cremos que pola graza do Señor Xesús Cristo seremos salvos, como eles.

Os apóstolos do libro dos Feitos cren que a salvación vén pola graza de Xesucristo.

1: A graza de Deus é suficiente - 2 Corintios 12:9

2: Xustificado pola fe - Romanos 5:1-2

1: Efesios 2:8-9 - Porque é pola graza que fuches salvo, pola fe? e isto non é de vós mesmos, é o don de Deus?

2: Tito 3:5 - Salvounos, non polas cousas xustas que fixeramos, senón pola súa

misericordia. Salvounos a través do lavado do renacemento e da renovación polo Espírito Santo.

Actos 15:12 Entón toda a multitude gardou silencio e deu oído a Bernabé e a Paulo, declarando que milagres e marabillas fixera Deus entre os xentís por eles.

Esta pasaxe describe como o público de Bernabé e Paulo quedou abraiado polos milagres e marabillas que Deus fixera a través deles.

1. O poder de Deus para facer marabillas e milagres

2. O impacto dos milagres de Deus no seu pobo

1. Efesios 3:20 - "Agora a aquel que pode facer inmensamente máis do que pedimos ou imaxinamos, segundo o seu poder que actúa dentro de nós"

2. Xoán 10: 37-38 - "Non me creades a menos que faga as obras do meu Pai. Pero se as fago, aínda que non me creades, credes nas obras, para que coñezades e entendades que o Pai. está en min, e eu no Pai".

Actos 15:13 E despois de calar, Santiago respondeu dicindo: Homes irmáns, escoitade-me.

Os apóstolos e os anciáns reuníronse para discutir o tema da circuncisión na igrexa primitiva. James falou para abordar o problema.

1. O poder do discurso na Igrexa: como o enderezo de Santiago cambiou a historia

2. O significado da circuncisión na Igrexa primitiva: un estudo das palabras de Santiago

1. Efesios 4:15-16 - Dicindo a verdade no amor, creceremos para converternos en todos os aspectos no corpo maduro do que é a cabeza, é dicir, Cristo. A partir del todo o corpo, unido e unido por cada ligamento de apoio, crece e constrúese no amor, a medida que cada parte fai o seu traballo.

2. 1 Corintios 12:25-26 - para que non haxa división no corpo, senón que os membros teñan o mesmo coidado uns polos outros. Se un membro sofre, todos sofren xuntos; se un membro é honrado, todos se alegran xuntos.

Actos 15:14 Simeón declarou como primeiro Deus visitou aos xentís, para sacar deles un pobo polo seu nome.

Deus escolleu persoas de todas as orixes para formar parte do seu nome.

1: Todos formamos parte da familia de Deus, sen importar as nosas diferenzas, e El chámanos para compartir o seu amor uns cos outros.

2: Todos somos parte do plan de Deus, e El escolleunos para formar parte do seu nome.

1: Gálatas 3:26-28 - "Porque todos vós sodes fillos de Deus pola fe en Cristo Xesús. E todos os que se uniron a Cristo no bautismo revestíronse de Cristo, como vestirse de roupa nova. Xa non hai xudeu nin xudeu. Gentil, escravo ou libre, home e muller, porque todos vós sodes un en Cristo Xesús".

2: Efesios 2:14-18 - "Porque Cristo mesmo trouxonos a paz. Uniu xudeus e xentís nun só pobo cando, no seu propio corpo na cruz, derrubou o muro de hostilidade que nos separaba. isto poñendo fin ao sistema de lei xudía que excluía aos xentís.Fixo a paz entre xudeus e xentís creando en si mesmo un novo pobo dos dous grupos.Xuntos como un só corpo, Cristo reconciliou ambos grupos con Deus mediante a súa morte no cruz, e morreu a nosa hostilidade entre si".

Actos 15:15 E con isto coinciden as palabras dos profetas; como está escrito,

A pasaxe trata sobre como as palabras dos profetas concordan coas palabras dos apóstolos en Feitos 15:15.

1. O poder do acordo: como nos une a unidade

2. O poder unificador dos profetas: escoitar a Palabra de Deus

1. Salmo 133: 1 - "Velaí, que bo e agradable é cando os irmáns habitan en unidade!"

2. Efesios 4:3 - "ansioso por manter a unidade do Espírito no vínculo da paz".

Actos 15:16 Despois disto, volverei e reedificarei o tabernáculo de David, que está derrubado; e reconstruirei as súas ruínas, e levantareinas:

Deus promete reconstruír o tabernáculo de David que caeu.

1. A Promesa de Restauración de Deus

2. A esperanza dun novo día

1. Isaías 61:4 - Construirán os vellos desertos, levantarán as antigas desolacións, e repararán as cidades desertas, as desolacións de moitas xeracións.

2. Hageo 2:9 - A gloria desta última casa será maior que a primeira, di o Señor dos exércitos: e neste lugar darei a paz, di o Señor dos exércitos.

Actos 15:17 Para que o resto dos homes busque ao Señor, e todos os xentís, sobre os que se chama o meu nome, di o Señor, que fai todas estas cousas.

Este verso de Actos 15:17 enfatiza que Deus quere que todos os homes o busquen, tanto xudeus como xentís.

1. "O amor incondicional de Deus: buscar ao Señor sen importar quen sexas"

2. "O poder do Señor: as súas obras en todas as nacións"

1. Isaías 45:22 "Mirade para min e sálvase, todos os confíns da terra, porque eu son Deus, e non hai outro".

2. Romanos 10:13 "Porque todo aquel que invoque o nome do Señor será salvo".

Actos 15:18 Coñecidas de Deus son todas as súas obras desde o principio do mundo.

Esta pasaxe de Actos 15:18 afirma que Deus coñece todas as súas obras, desde o principio do mundo.

1. A omnisciencia de Deus: Coñecer todas as cousas

2. O poder e a sabedoría das obras de Deus

1. Xob 37:16 - "Coñeces os equilibrios das nubes, as obras marabillosas de Aquel que é perfecto en coñecemento?"

2. Salmo 139: 4 - "Aínda que unha palabra está na miña lingua, velaquí, Señor, ti o sabes por completo".

Actos 15:19 Por iso, a miña sentencia é que non molestemos a aqueles que de entre os xentís se volveron a Deus.

Os apóstolos e os anciáns da igrexa de Xerusalén aceptan non poñer unha carga adicional sobre os cristiáns xentís que se converteron á fe.

1. Confiar na graza de Deus: abrazar a inclusión dos xentís na Igrexa

2. A nosa responsabilidade de acoller aos xentís: mostrando compaixón e comprensión

1. Romanos 10:14-15 - Entón, como chamarán a aquel en quen non creron? e como crerán naquel de quen non escoitaron? e como escoitarán sen predicador?

2. Efesios 2: 11-13 - Por iso lembrade que nun tempo vós, os xentís na carne, chamados ? □ a incircuncisión??polo que se chama a circuncisión, que se fai na carne polas mans??lembra que naquel tempo estabas separado de Cristo, afastado da comunidade de Israel e alleo aos pactos da promesa, sen esperanza. e sen Deus no mundo.

Actos 15:20 Pero que lles escribimos, que se absteñan das contaminacións dos ídolos, da fornicación, das cousas estranguladas e do sangue.

Os apóstolos e anciáns da Igrexa de Xerusalén instruíron aos xentís conversos que se abstivesen da contaminación dos ídolos, da fornicación, das cousas estranguladas e do sangue.

1. O poder da Igrexa: atopar forza na unidade

2. O poder da abstinencia: escoller a santidade sobre o pecado

1. Efesios 5:3-7 - ? □ Pero entre vós non debe haber nin un indicio de inmoralidade

sexual, nin de impureza ningunha, nin de avaricia, porque estes son impropios para Deus? xente santa. Tampouco debe haber obscenidades, charlas tolas ou bromas groseiras, que están fóra de lugar, senón máis ben agradecemento. Pois disto podes estar seguro: Non hai persoa inmoral, impura ou codiciosa? ¿Que unha persoa é idólatra? como calquera herdanza no reino de Cristo e de Deus. Que ninguén vos engane con palabras baleiras, porque por tales cousas Deus? a ira vén sobre os que son desobedientes. Polo tanto non sexas socios con eles.??

2. 1 Corintios 8:1-13 - ? ow sobre comida sacrificada aos ídolos: Sabémolo? Todos posúen coñecemento.?? Pero o coñecemento inflúe mentres se acumula o amor. Os que pensan saber algo aínda non saben como deberían saber. Pero quen ama a Deus é coñecido por Deus. Polo tanto, en canto a comer alimentos ofrecidos aos ídolos, sabemos que? n idol non ten existencia real, e iso? aquí non hai un só Deus.??Porque aínda que poida haber os chamados deuses no ceo ou na terra? s realmente hai moitos? ods?? e moitas ? ordes? €?con todo, para nós hai un só Deus, o Pai, do que son todas as cousas e para quen existimos, e un só Señor, Xesucristo, polo que son todas as cousas e polo que existimos nós. Non obstante, non todos posúen este coñecemento. Pero algúns, a través da antiga asociación con ídolos, comen a comida como realmente se lles ofrece a un ídolo, e a súa conciencia, sendo débil, está contaminada. A comida non nos recomendará a Deus. Non estamos peor se non comemos, nin mellor se o comemos. Pero ten coidado de que este teu dereito non se converta dalgún xeito nun escollo para os débiles. Pois se alguén te ve que tes coñecemento comendo nun ídolo? templo, ¿non se animará, se a súa conciencia está débil, a comer comida ofrecida aos ídolos? Así que este irmán débil, polo que morreu Cristo, é destruído polo teu coñecemento. Cando así pecas contra os teus irmáns e feridas a súa débil conciencia, pecas contra Cristo. Polo tanto, se a comida fai tropezar o meu irmán, nunca comerei carne, para que non faga tropezar o meu irmán.??

Actos 15:21 Porque Moisés antigo ten en todas as cidades os que o predican, sendo lidos nas sinagogas todos os sábados.

As ensinanzas de Moisés son predicadas en cidades de todo o mundo e lidas durante os servizos do sábado.

1. O poder da predicación: como podemos usar as ensinanzas de Moisés para impactar nas nosas comunidades

2. Comprender o sábado: como aproveitar ao máximo o día de descanso

1. Lucas 4:16-21 - Xesús le a Isaías na sinagoga

2. Éxodo 20:8-11 - Os Dez Mandamentos

Actos 15:22 Entón os apóstolos e os anciáns, con toda a Igrexa, agradaron enviar a

Antioquía homes escollidos da súa propia compañía con Paulo e Bernabé; é dicir, Xudas de apelido Barsabas, e Silas, os principais entre os irmáns:

Os apóstolos e os anciáns, con toda a igrexa, escolleron a Xudas Barsaba e Silas para que acompañasen a Paulo e Bernabé a Antioquía.

1. O poder da unidade na Igrexa

2. A importancia de servir xuntos

1. Filipenses 2:2-4 - ? Completo a miña alegría sendo da mesma mente, tendo o mesmo amor, estando de acordo e dunha soa mente. Non fagades nada por ambición ou vanidade egoístas, pero con humildade contade aos outros máis importantes que vós mesmos. Que cada un de vós mire non só os seus propios intereses, senón tamén os intereses dos demais.??

2. Efesios 4:1-3 - ? □ , pois, prisioneiro do Señor, pídevos que camiñedes de xeito digno da vocación á que fomos chamados, con toda humildade e mansedume, con paciencia, soportandonos uns cos outros con amor, ansiosos por manter a unidade do Espírito no vínculo da paz.??

Actos 15:23 E escribiron cartas por eles deste xeito; Os apóstolos, os anciáns e os irmáns envían un saúdo aos irmáns dos xentís en Antioquía, Siria e Cilicia:

Os apóstolos e os anciáns enviaron saúdos aos irmáns xentís de Antioquía, Siria e Cilicia.

1: Ama ao teu próximo sen importar a relixión.

2: Non discrimines aos demais.

1: Miqueas 6:8 El mostrouche, home, o que é bo; e que che esixe o Señor, senón que fagas a xustiza, ames a misericordia e camines humildemente co teu Deus?

2: Romanos 12:18 Se é posible, tanto como está en ti, vive en paz con todos os homes.

Actos 15:24 Segundo oímos, algúns que saíron de nós turbaronvos con palabras, subvirtíndovos a alma, dicindo: "Debedes circuncidarvos e gardar a lei; a quen non lles demos tal mandamento".

Algúns homes da igrexa molestaran aos xentís con palabras, dicíndolles que tiñan que circuncidarse e cumprir a lei, aínda que a igrexa non dera tal mandamento.

1. O perigo da falsa ensinanza - Actos 15:24

2. Por que debemos exercer o discernimento - Actos 15:24

1. Colosenses 2:8 - Teña coidado de que ninguén vos estrague a través da filosofía e do engano van, segundo a tradición dos homes, segundo os rudimentos do mundo, e non segundo Cristo.

2. 1 Xoán 4: 1 - Amados, non crean en todo espírito, pero proban os espíritos se son de Deus: porque moitos falsos profetas saíron ao mundo.

Actos 15:25 Pareceunos ben, reunidos unánimemente, enviarvos homes escollidos xunto aos nosos amados Bernabé e Paulo.

A igrexa primitiva reuniuse para enviar a Bernabé e a Paulo para compartir o Evanxeo.

1. O poder da unidade - Romanos 12:5

2. A importancia da testemuña - Mateo 28:19-20

1. Efesios 4:3 - Facendo todos os esforzos para manter a unidade do Espírito a través do vínculo da paz.

2. 1 Pedro 2:9 - Pero ti es un pobo elixido, un sacerdocio real, unha nación santa, Deus? □ posesión especial, para que poidas declarar as loanzas de quen te chamou das tebras á súa luz marabillosa.

Actos 15:26 Homes que arriscaron a súa vida polo nome do noso Señor Xesucristo.

A pasaxe fala dos que arriscaron a vida polo nome de Xesucristo.

1. ? O valor da fe??

2. ? O poder dun nome?

1. Hebreos 11:32-34 ??? □ e que máis vou dicir? Porque o tempo non me faltaría para falar de Gedeón, Barac, Sansón, Iefté, de David e Samuel e dos profetas?33 que coa fe conquistaron reinos, fixeron cumprir a xustiza, obtiveron promesas, taparon a boca dos leóns, 34 apagaron o poder do lume. , escapou do gume da espada, fíxose forte pola debilidade, fíxose poderoso na guerra, puxo en fuga exércitos estranxeiros.

2. Mateo 10:39 ??? Quen atope a súa vida, perderaa, e quen perda a súa vida pola miña causa atoparaa.

Actos 15:27 Enviamos, pois, a Xudas e a Silas, que tamén vos dirán as mesmas cousas de boca.

Os apóstolos enviaron a Xudas e a Silas para dicirlles aos crentes xentís a mesma mensaxe que escoitaran dos apóstolos.

1. O poder da palabra: a importancia de entregar a mesma mensaxe a todos os crentes.

2. Seguindo a misión de Deus: Como seguir a vontade de Deus pode traer unidade e comprensión.

1. Mateo 28:18-20 - E veu Xesús e díxolles: ? □ Dáronme toda a autoridade no ceo e na terra. Id, pois, e facede discípulos a todas as nacións, bautizándoos no nome do Pai e do Fillo e do Espírito Santo, ensinándolles a observar todo o que vos mandei. E velaquí, estou contigo sempre, ata a fin dos tempos.??

2. Romanos 15: 5-6 - Que o Deus de paciencia e ánimo vos conceda vivir en tal harmonía uns cos outros, de acordo con Cristo Xesús, para que xuntos glorifiquedes cunha soa voz ao Deus e Pai do noso Señor Xesucristo. .

Actos 15:28 Porque pareceu ben ao Espírito Santo e a nós non impoñervos unha carga maior que estas cousas necesarias;

Os primeiros líderes da igrexa recoñeceron que só se deberían esixir aos crentes algunhas cousas necesarias e que o Espírito Santo estaba de acordo.

1. A orientación de Deus trae liberdade

2. A necesidade de seguir a vontade de Deus

1. Mateo 11:28-30 - Invitación de Xesús para vir a El para descansar

2. Gálatas 5:1-15 - Liberdade en Cristo e vivir pola guía do Espírito

Actos 15:29 Que vos absterades das comidas ofrecidas aos ídolos, do sangue, das cousas estranguladas e da fornicación; Pasade ben.

A igrexa de Xerusalén deu instrucións aos crentes xentís para que se abstivesen de catro cousas: comer alimentos ofrecidos aos ídolos, consumir sangue, comer animais estrangulados e fornicar.

1. Absterse da idolatría: unha ollada máis atenta a Feitos 15:29

2. O poder da abstinencia: a importancia do autocontrol

1. 1 Corintios 10:14-22 - A instrución de Paulo á igrexa de Corinto sobre a abstención da idolatría.

2. Romanos 13:11-14 - A instrución de Paulo á igrexa de Roma sobre como vivir dun xeito agradable a Deus.

Actos 15:30 Entón, cando foron despedidos, chegaron a Antioquía e, reunida á multitude, entregaron a epístola:

Os apóstolos entregaron unha carta á multitude de Antioquía.

1. O poder da comunicación escrita

2. A importancia da obediencia

1. Santiago 1:22 - "Pero facede a palabra, e non só oíntes, enganándovos a vós mesmos".

2. 2 Corintios 3: 4-6 - "Tal é a confianza que temos por medio de Cristo cara a Deus. Non é que sexamos suficientes en nós mesmos para reclamar algo que vén de nós, senón que a nosa suficiencia é de Deus, quen nos fixo competentes. para ser ministros dunha nova alianza, non da letra senón do Espírito. Porque a letra mata, pero o Espírito da vida".

Actos 15:31 que, despois de ler, alegraronse polo consolo.

O pobo alegrouse despois de ler as palabras de consolo en Feitos 15:31.

1. Alegrámonos coa Mensaxe de Consolo do Señor

2. Abrazar o Consolo da Palabra de Deus

1. Isaías 40:1-2 - Consola, consola o meu pobo, di o teu Deus.

2. Salmo 147: 3 - El cura aos quebrantados de corazón e venda as súas feridas.

Actos 15:32 E Xudas e Silas, sendo tamén profetas, exhortaron aos irmáns con moitas palabras e confirmáronos.

Os apóstolos Xudas e Silas animaron aos irmáns con palabras e confirmáronos.

1. Fala palabras de ánimo - 1 Tesalonicenses 5:11 Polo tanto, animádevos uns a outros e edificadevos uns a outros, como vós.

2. Confirme os irmáns - Romanos 15:14 Eu mesmo estou satisfeito de vós, meus irmáns, de que vós mesmos estades cheos de bondade, cheos de todo coñecemento e capaces de instruírse uns a outros.

1. 1 Tesalonicenses 5:11 Polo tanto, animádevos uns a outros e edificaos uns a outros, como vós.

2. Romanos 15:14 Eu mesmo estou satisfeito de vós, meus irmáns, de que vós mesmos esteades cheos de bondade, cheos de todo coñecemento e capaces de instruírse uns a outros.

Actos 15:33 E despois de quedar alí un tempo, soltáronos en paz dos irmáns aos apóstolos.

Os Apóstolos e os irmáns permaneceron un tempo en comunión antes de partir en paz.

1: A través da comunión, podemos experimentar a paz.

2: Pase tempo en comunión para experimentar a paz de Deus.

1: Filipenses 4:7 - E a paz de Deus, que supera todo entendemento, gardará os vosos corazóns e as vosas mentes en Cristo Xesús.

2: Colosenses 3:15 - E que a paz de Cristo reine nos vosos corazóns, á que de feito fomos chamados nun só corpo. E agradecer.

Actos 15:34 Non obstante, a Silas gustou permanecer alí aínda.

Silas optou por permanecer en Antioquía.

1. Facer eleccións na vida: como discernir a vontade de Deus

2. Vivir con flexibilidade e humildade en mente.

1. Proverbios 3: 5-6 - "Confía no Señor con todo o teu corazón e non te apoies no teu propio entendemento; en todos os teus camiños, sométese a El, e El endereitará os teus camiños".

2. Santiago 4: 7-8 - "Sométese, entón, a Deus. Resista o demo, e fuxirá de vós. Achégate a Deus e El achegarase a vós. Lavade as mans, pecadores, e purificade. os vosos corazóns, vos de dobre mente".

Actos 15:35 Tamén Paulo e Bernabé permaneceron en Antioquía, ensinando e predicando a palabra do Señor, con moitos outros tamén.

Paulo e Bernabé predicaron a palabra do Señor en Antioquía con moitos outros.

1. O poder de predicar o Evanxeo xuntos

2. A forza da comunidade na difusión da Palabra de Deus

1. Filipenses 1:27 - "Só que o teu modo de vida sexa digno do evanxeo de Cristo, para que, se che vexo ou que me ausente, oiga de ti que estás firme nun só espírito, cun só espírito. mente loitando unido a outro pola fe no evanxeo",

2. Mateo 28:19-20 - "Ide, pois, e facede discípulos a todas as nacións, bautizándoos no nome do Pai, do Fillo e do Espírito Santo, ensinándolles a observar todo o que vos mandei. E velaquí , estou contigo sempre, ata o fin da idade.??

Actos 15:36 E algúns días despois, Paulo díxolle a Bernabé: "Imos de novo a visitar aos nosos irmáns en todas as cidades onde predicamos a palabra do Señor, e vexamos como lles vai".

Paulo suxeriu a Bernabé que volvesen visitar os lugares onde predicaran a palabra de Deus e observasen como estaba a xente.

1. Volver onde fuches bendicido: Lembra os lugares onde Deus te bendixo e volve mostrarlles o amor de Deus.

2. A importancia de volver visitar: é importante volver visitar lugares onde predicou a palabra de Deus para mostrar o seu apoio continuo e lembrarlles o amor de Deus.

1. 1 Tesalonicenses 3:10 - Para que poidamos ser consolados xuntos pola fe mutua tanto de vós como de min.

2. Hebreos 10:24-25 - E consideremos como estimularnos uns aos outros ao amor e ás boas obras, sen deixar de reunirnos, como é costume dalgúns, senón animándonos uns aos outros, e tanto máis como vedes. achégase o Día.

Actos 15:37 E Bernabé decidiu levar consigo a Xoán, que se chamaba Marcos.

Esta pasaxe explica que Bernabé decidiu levar consigo a Xoán, cuxo apelido era Marcos.

1. Deus moitas veces envía persoas aparentemente improbables en viaxes misioneiras para espallar a súa Palabra.

2. Debemos confiar sempre na vontade de Deus e seguir os seus plans, aínda que non teñan sentido para nós.

1. Isaías 55:8-9 - ? □ ou os meus pensamentos non son os teus pensamentos, nin os teus camiños son os meus camiños, declara o Señor. ? Os ceos son máis altos que a terra, así os meus camiños son máis altos que os teus camiños e os meus pensamentos que os teus pensamentos.

2. Proverbios 16:9 - Nos seus corazóns os humanos planifican o seu curso, pero o Señor establece os seus pasos.

Actos 15:38 Pero a Paulo non lle pareceu ben levar consigo a el, quen partiu deles de Panfilia e non foi con eles á obra.

Paul non quería levar a un determinado individuo con eles, xa que se separaran en Panfilia e non foron con eles a facer o traballo.

1. A importancia de permanecer unidos e seguir

2. O poder de tomar decisións difíciles

1. Efesios 4:1-3 - Eu, pois, prisioneiro do Señor, pídovos a camiñar de forma digna da chamada á que fomos chamados, con toda humildade e mansedume, con paciencia, soportandovos uns cos outros. amor, ansioso por manter a unidade do Espírito no vínculo da paz.

2. Proverbios 16:9 - O corazón do home planea o seu camiño, pero o Señor establece os seus pasos.

Actos 15:39 E a contenda era tan aguda entre eles, que se separaron uns dos outros; e así Bernabé colleu a Marcos e embarcou para Chipre;

A forte contenda entre Bernabé e Paulo fixo que se separasen, e Bernabé levou consigo a Marcos a Chipre.

1) A verdadeira unidade en Cristo non é simplemente unha cuestión de estar de acordo, senón de amarse e respectarse uns aos outros mesmo en desacordo.

2) Deus pode traballar a través das nosas diferenzas para lograr a súa vontade.

1) Romanos 12:18 - "Se é posible, tanto como está en ti, vive en paz con todos os homes".

2) Efesios 4:3 - "Esforzándonos por manter a unidade do Espírito no vínculo da paz".

Actos 15:40 E Paulo escolleu a Silas e marchou, recomendado polos irmáns á graza de Deus.

Paulo e Silas foron recomendados polos irmáns á graza de Deus.

1. O poder da unidade: como traballar xuntos pode levar á graza de Deus

2. O valor da recomendación: como unha boa palabra pode achegarnos a Deus

1. Efesios 4:3 - Esforzándose por manter a unidade do Espírito no vínculo da paz.

2. Proverbios 21: 1 - O corazón do rei está na man do Señor, coma os ríos de auga: el volve a onde quere.

Actos 15:41 E pasou por Siria e Cilicia, confirmando as igrexas.

Paulo viaxou por Siria e Cilicia para alentar e fortalecer as igrexas.

1. A forza que atopamos no estímulo - Feitos 15:41

2. O poder de unir a nosa fe - Actos 15:41

1. Hebreos 10:24-25 - E consideremos como incitarnos uns aos outros ao amor e ás boas obras, sen deixar de reunirnos, como é costume dalgúns, senón animándonos uns aos outros, e tanto máis como vedes. achégase o Día.

2. Romanos 1:11-12 - Porque teño ganas de verte, para poder impartirche algún don espiritual que te fortaleza, é dicir, para que nos animemos mutuamente pola fe do outro, tanto a túa como a miña.

Actos 16 conta a incorporación de Timoteo ao equipo misioneiro de Paulo, a conversión

de Lidia e a súa familia e o encarceramento de Paulo e Silas en Filipos.

1o Parágrafo: O capítulo comeza coa chegada de Paulo a Derbe e despois a Listra, onde vivía un discípulo chamado Timoteo. A súa nai era xudía crente, pero o seu pai era xudeu grego. Sabía que o seu pai era grego, aínda que a súa nai era xudía, ben falado polos irmáns Listra Iconio quería levalo de viaxe, polo que circuncidauno porque os xudeus vivían zonas polas que estaban pasando sabía que o pai era grego. Feitos 16:1-3). Mentres viaxaban da cidade da cidade, as decisións entregadas chegaron aos apóstolos anciáns de Xerusalén para que a xente obedecía para que as igrexas fosen fortalecidas a fe crecía cada día en número (Feitos 16:4-5).

Segundo parágrafo: Percorreron Frixia, a rexión de Gálata, sendo impedido polo Espírito Santo de predicar a palabra provincia Asia, cando chegou a fronteira, Misia intentou entrar en Bitinia. Espírito que Xesús non lles permitiu pasar por Misia, baixou a Troas pola noite. Ven por Macedonia axúdanos. Despois de que Paul tivese visión, preparámonos unha vez para ir a Macedonia e concluímos que Deus nos chamou a predicarlles o evanxeo (Feitos 16:6-10). De Troas partiu en liña recta Samotracia o día seguinte Neápolis o día seguinte Filipos Colonia romana líder distrito da cidade Macedonia quedou alí varios días Sábado saímos fóra da porta da cidade río onde esperabamos atopar lugar oración atopamos Lidia comerciante tecido roxo cidade adorador de Tiatira Deus Señor abriu o corazón responder mensaxe dada por Paulo, ela bautizada da súa casa, invitou a quedar na súa casa se se considera fiel o Señor acordou (Feitos 16:11-15).

Terceiro parágrafo: Mentres ían o lugar, a oración atopouse cunha escrava que tiña un espírito predictivo que gañou moito diñeiro para os propietarios, a adiviñación, seguido de Paulo, berraba: "Estes servos Altísimo dicindo que Deus se salve". Ela mantivo isto moitos días, finalmente Paul enfadouse tanto que se volveu dixo o espírito "En nome de Xesucristo manda que saias dela!" Nese momento o espírito deixouna. Cando os propietarios se decataron da esperanza de que o seu beneficio fose incautado, Paul Silas arrastrounos cara ao mercado, as autoridades trouxéronos ante os maxistrados dixeron: "Estes homes xudeus botaron a nosa cidade nun alboroto defendendo costumes ilícitos que os romanos aceptamos prácticas". A mafia uniuse ao ataque contra eles. Os maxistrados ordenaron desposuílos de golpes despois de ser azoutados . O carcereiro ordenou que os gardara con coidado ao recibir tales ordes. abriuse voando as cadeas de todos soltouse o carcereiro espertou viu as portas da prisión abertas tirou a espada para suicidarse pensou que os prisioneiros escaparon pero gritou: 'Non te fagas dano! ¡Estamos todos aquí! O carcereiro chamou as luces precipitadas caeron tremendo antes de que Paul Silas saíse preguntando: "Señores, que hai que salvar?" Eles responderon: "Cre no Señor Xesús que serás salvo, ti a túa casa". Entón falou o Señor todos os demais casa hora noite lavado feridas inmediatamente el toda a familia bautizada alegrouse porque chegara a crer en Deus. Cando era de día, os maxistrados enviaron aos axentes dicindo a liberación do carcereiro. Eses homes, o carcereiro díxolles esta noticia. muller onde quedaba (Feitos 16:16-40).

Actos 16:1 Entón chegou a Derbe e a Listra; e velaquí, alí estaba un discípulo chamado Timoteo, fillo dunha muller xudía, que cría; pero o seu pai era grego:

Paulo visitou Derbe e Listra, onde atopou un discípulo chamado Timoteo, cuxa nai era xudía e cría en Xesús, pero tiña un pai grego.

1. O poder de crer: como a fe de Timoteo cambiou a súa vida

2. Abrazar a diversidade: como o fondo único de Timoteo demostrou o amor de Deus

1. Xoán 3:16 - "Porque tanto amou Deus ao mundo, que deu ao seu Fillo unigénito, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna".

2. Gálatas 3:28 - "Non hai nin xudeu nin grego, non hai escravo nin libre, non hai home nin muller, porque todos vós sodes un en Cristo Xesús".

Actos 16:2 O que foi ben informado polos irmáns que estaban en Listra e en Iconio.

O ministerio de Paulo e Silas foi ben recibido en Listra e Iconio.

1. O poder dun bo informe - Como un bo testemuño pode levar a un resultado positivo

2. Alégrate cun bo informe - Celebrando a Boa Nova de Paulo e Silas

1. Romanos 12:15 - Alegrate cos que se alegran, chora cos que choran.

2. Proverbios 18:21 - A morte e a vida están no poder da lingua, e os que a aman comerán o seu froito.

Actos 16:3 Quería que Paul tivese que saír con el; e colleuno e circuncidarono por mor dos xudeus que había naqueles barrios, porque sabían todo que o seu pai era grego.

Paulo e Silas aceptaron a Timoteo, un grego, e circuncidarono para que o pobo xudeu da zona fose aceptado.

1: Deus coida de todas as persoas, independentemente da súa orixe ou diferenzas culturais.

2: Deberiamos aceptar a aqueles doutras culturas e orixes nas nosas propias

comunidades, tal e como fixeron Paul e Silas.

1: Gálatas 3:28 - Non hai xudeu nin grego, non hai escravo nin libre, non hai home nin muller, porque todos vós sodes un en Cristo Xesús.

2: Romanos 10:12 - Porque non hai diferenza entre o xudeu e o grego: porque o mesmo Señor sobre todos é rico para todos os que o invocan.

Actos 16:4 E mentres percorrían as cidades, entregáronlles os decretos para que gardasen, que foron ordenados polos apóstolos e os anciáns que estaban en Xerusalén.

Os apóstolos e os anciáns de Xerusalén ordenaron decretos para que as cidades cumprisen.

1: Obedece as Leis do Señor

2: Cumprir os Decretos dos Apóstolos

1: Romanos 13: 1-2 "Que toda alma se someta aos poderes superiores. Porque non hai poder senón de Deus: os poderes que hai son ordenados por Deus. Quen, polo tanto, resiste ao poder, resiste á ordenanza de Deus".

2: 1 Pedro 2:13-14 "Sométete a toda ordenanza humana por amor do Señor: xa sexa ao rei, como supremo, ou aos gobernadores, como aos enviados por el para o castigo dos malvados. e para eloxios dos que fan o ben".

Actos 16:5 Así as igrexas foron establecidas na fe, e aumentaban en número cada día.

As igrexas na fe foron establecidas e creceron en número cada día.

1. A fidelidade de Deus é evidente no crecemento das primeiras igrexas.

2. O poder da comunión e da comunidade na igrexa.

1. Romanos 1:16-17, "Porque non me avergoño do evanxeo, porque é o poder de Deus o que trae a salvación a todo o que cre: primeiro ao xudeu, despois ao xentil. Porque no evanxeo revélase a xustiza de Deus, unha xustiza que é pola fe dende o primeiro ata o fin, tal como está escrito: "Os xustos vivirán pola fe".

2. Gálatas 6:10: "Polo tanto, cando teñamos oportunidade, fagamos o ben a todas as persoas, especialmente aos que pertencen á familia dos crentes".

Actos 16:6 E cando pasaron pola Frixia e pola rexión de Galacia, e o Espírito Santo lles prohibiu predicar a palabra en Asia,

A Paulo e aos seus compañeiros prohibíronlles predicar a palabra en Asia polo Espírito Santo.

1. O poder do Espírito Santo nas nosas vidas

2. Obedecer á Vontade de Deus

1. Xoán 14:26 - "Pero o Auxiliador, o Espírito Santo, que o Pai enviará no meu nome, ensinaravos todas as cousas e lembraravos todo o que vos dixen".

2. Isaías 30:21 - "E os teus oídos escoitarán unha palabra detrás de ti, dicindo: 'Este é o camiño, anda por el', cando xires á dereita ou á esquerda".

Actos 16:7 Despois de chegar a Misia, intentaron ir a Bitinia, pero o Espírito non lles permitiu.

O Espírito non permitiu que Paul e Silas fosen a Bitinia.

1: Deberiamos estar dispostos a aceptar a vontade de Deus, aínda que esta nos leve a lugares inesperados.

2: Debemos ser obedientes ao impulso de Deus e confiar nel para que nos conduza na dirección correcta.

1: Proverbios 3: 5-6 "Confía no Señor con todo o teu corazón, e non te inclines no teu propio entendemento. Recoñéceo en todos os teus camiños, e el dirixirá os teus camiños".

2: Isaías 55:8-9 "Porque os meus pensamentos non son os teus pensamentos, nin os teus camiños os meus camiños, di o Señor. Porque como os ceos son máis altos que a terra, así son os meus camiños máis altos que os teus camiños e os meus pensamentos. que os

teus pensamentos".

Actos 16:8 E pasando por Misia baixaron a Troas.

Paulo e os seus compañeiros pasaron por Misia, chegando a Troas.

1. O poder e as disposicións do plan de Deus: como Paul e os seus compañeiros seguiron a guía de Deus

2. Superando obstáculos e desafíos: como Paul e os seus compañeiros perseveraron na súa viaxe

1. Filipenses 4:13 - "Todo podo por medio de quen me fortalece".

2. Isaías 43: 2 - "Cando pases polas augas, eu estarei contigo; e polos ríos, non te asolagarán; cando pases polo lume, non serás queimado e a chama non te consumirá. ."

Actos 16:9 E apareceu a Paulo unha visión pola noite; Púxose alí un home de Macedonia e orouno, dicindo: Pasa a Macedonia e axúdanos.

Paul recibiu unha visión pola noite dun home de Macedonia que pedía axuda.

1. Atendendo aos necesitados: A chamada de Macedonia

2. Escoitar a voz de Deus: o poder das visións

1. Isaías 6:8 - "Entón oín a voz do Señor que dicía: "A quen enviarei? E quen vai por nós?" E eu dixen: "Aquí estou. Envíame".

2. Xoán 10:27 - "As miñas ovellas escoitan a miña voz e coñézoas, e séguenme".

Actos 16:10 E despois de que tivo a visión, deseguida esforzámonos por ir a Macedonia, con certeza que o Señor nos chamou para predicarlles o evanxeo.

Paulo e os seus compañeiros foron guiados por unha visión do Señor para ir a Macedonia a predicar o Evanxeo.

1. A chamada do Señor: Respondendo á guía de Deus nas nosas vidas

2. O poder da visión: comprender a vontade revelada de Deus

1. Isaías 6:8 - Entón oín a voz do Señor que dicía: "A quen enviarei? E quen vai por nós?"

2. Xoán 6:44 - Ninguén pode vir a min se non os atrae o Pai que me enviou, e eu os resucitarei no último día.

Actos 16:11 Por iso, saíndo de Troas, chegamos en liña recta a Samotracia, e ao día seguinte a Neápolis;

Paulo e a súa compañía navegaron de Troas a Samotracia e ao día seguinte a Neápolis.

1. O poder da dirección: Seguindo o curso de Deus na vida

2. Obediencia fiel: Manter o rumbo a pesar dos retos

1. Proverbios 3:5-6 - Confía no Señor con todo o teu corazón e non te apoies no teu propio entendemento; recoñéceo en todos os teus camiños, e el endereitará os teus camiños.

2. Hebreos 11:8 - Pola fe Abraham obedeceu cando foi chamado para saír a un lugar que ía recibir como herdanza. E saíu sen saber onde ía.

Acts 16:12 E de alí a Filipos, que é a cidade principal da parte de Macedonia, e unha colonia; e estivemos nesa cidade uns días.

O apóstolo Paulo e os seus compañeiros viaxaron de Troas a Filipos, a principal cidade da rexión de Macedonia e colonia romana.

1. O poder da perseveranza: a viaxe de Paulo de Troas a Filipos

2. Unha viaxe de fe: experimentando a guía de Deus en tempos difíciles

1. Romanos 8:28 - E sabemos que todas as cousas colaboran para o ben dos que aman a Deus, dos que son chamados segundo o seu propósito.

2. Filipenses 4:13 - Podo facer todas as cousas por medio de Cristo que me fortalece.

Actos 16:13 E o sábado saímos da cidade á beira do río, onde se adoitaba orar; e sentámonos e falamos coas mulleres que acudían alí.

O sábado, Paulo e os seus compañeiros foron a un río fóra da cidade onde a xente rezaba e falaba coas mulleres que alí se reuniran.

1. O poder da oración: como Deus usa a oración para cambiar vidas

2. O poder da confraternización: como podemos aprender e crecer xuntos

1. Filipenses 4: 6-7 "Non te preocupes por nada, pero en calquera situación, mediante oración e petición, con acción de grazas, presentade as vosas peticións a Deus. E a paz de Deus, que transcende todo entendemento, gardará os vosos corazóns. e as vosas mentes en Cristo Xesús".

2. Hebreos 10:23-25 "Manteñamos inquebrantablemente a esperanza que profesamos, porque o que prometeu é fiel. E consideremos como estimularnos uns aos outros cara ao amor e ás boas obras, sen renunciar a reunirnos, como algúns teñen o costume de facelo, pero animándonos uns aos outros, e tanto máis a medida que vexas que se achega o Día".

Actos 16:14 E escoitounos unha muller chamada Lidia, vendedora de púrpura, da cidade de Tiatira, que adoraba a Deus, á cal o Señor abriulle o corazón para que atendese ao que lle dicía Paulo.

Lidia era unha muller temerosa de Deus que escoitou a Paulo e quedou emocionada polas súas palabras.

1: O amor e a misericordia de Deus poden mover e transformar os nosos corazóns.

2: Debemos estar sempre preparados para escoitar a palabra de Deus e abrirlle o noso corazón.

1: Xeremías 29:13 - "E buscareme e atoparme, cando me busques con todo o teu

corazón".

2: Romanos 10:17 - "Entón a fe vén polo oído, e o oído pola palabra de Deus".

Actos 16:15 E cando ela foi bautizada e a súa familia, suplicounos, dicindo: "Se me xulgaches fiel ao Señor, entra na miña casa e quédate alí". E ela limitounos.

Unha muller e a súa familia foron bautizadas e pediulles aos apóstolos que se quedaran con ela.

1. Deus recompensa a fe con hospitalidade

2. Ser un seguidor fiel de Cristo trae bendicións

1. Lucas 14: 12-14: Entón tamén díxolle ao que o mandou: Cando fagas unha cea ou unha cea, non chames aos teus amigos, nin aos teus irmáns, nin aos teus parentes nin aos teus veciños ricos; non vaia ser que tamén che piden outra vez e che faga unha compensación. Pero cando fagas unha festa, chama aos pobres, aos mancos, aos coxos, aos cegos: e serás bendito; porque non te poden pagar, porque serás recompensado na resurrección dos xustos.

2. Romanos 12:13: Distribuíndo á necesidade dos santos; entregado á hostalería.

Actos 16:16 E aconteceu que, mentres iamos á oración, veunos ao encontro unha moza dotada dun espírito de adiviñación, que lle trouxo moito proveito aos seus amos dicindo adiviños:

Unha moza dotada dun espírito de adiviñación atopouse con Paulo e os seus compañeiros cando ían camiño da oración. Os amos da damisela estaban a recibir moito beneficio da súa adiviña.

1. Coidado coa adiviñación e a falsa profecía - Actos 16:16

2. O custo da desobediencia - Feitos 16:16

1. Xeremías 14:14 - "E díxome o Señor: "Os profetas profetizan mentiras no meu nome. Eu non os enviei, nin lles ordenei nin lles falei. Están profetizando para ti unha visión mentira. adiviñación sen valor e o engano das súas propias mentes".

2. Deuteronomio 18:10 - "Non se atopará entre vós ninguén que queime o seu fillo ou a súa filla en ofrenda, nin que practique adiviñación nin diga fortunas nin interprete presaxios, nin feiticeiro"

Actos 16:17 Estes seguiu a Paulo e a nós, e clamaron, dicindo: Estes homes son os servos do Deus Altísimo, que nos indican o camiño da salvación.

Paulo e os seus compañeiros eran heraldos do evanxeo, proclamando o camiño da salvación a todos os que escoiten.

1. O poder da proclamación: compartindo a boa nova da salvación

2. Servos de Deus: Vivindo unha vida de proclamación

1. Romanos 10:14-17 - Como escoitarán sen predicador?

2. 2 Corintios 5:18-20 - Deus estaba reconciliando o mundo consigo mesmo en Cristo, sen contar as súas ofensas contra eles.

Actos 16:18 E iso fixo ela moitos días. Pero Paulo, entristecido, volveuse e díxolle ao espírito: mándoche no nome de Xesucristo que saias dela. E saíu á mesma hora.

Paulo expulsou un espírito dunha muller usando o poder de Xesucristo.

1: Podemos facer todas as cousas por medio de Cristo que nos fortalece.

2: Pola fe, podemos mover montañas e expulsar espíritos.

1: Filipenses 4:13 - "Todo podo por medio de quen me fortalece".

2: Mateo 17:20-21 - "El díxolles: 'Por mor da vosa pouca fe. Pois en verdade dígovos: se tedes fe coma un gran de mostaza, dirás a este monte: "Mávete de aquí para alá", e moverase, e nada che será imposible".

Actos 16:19 E cando os seus amos viron que a esperanza das súas ganancias desaparecía, colleron a Paulo e a Silas e leváronos á praza de abastos ante os

gobernantes.

Paul e Silas foron inxustamente apresados polos seus amos cando viron que a súa oportunidade de obter beneficios desaparecía.

1: En tempos de proba, Deus non deixará que nos pisen os que buscan aproveitarse de nós.

2: O Señor sempre loitará por nós e nos protexerá cando somos tratados inxustamente.

1: Isaías 54:17, "Ningunha arma formada contra ti prosperará, e toda lingua que se leve contra ti no xuízo condenarás. Esta é a herdanza dos servos do Señor, e a súa xustiza vén de min", di o Señor.

2: Isaías 41:10: "Non teñas medo, porque eu estou contigo; non te asustes, porque eu son o teu Deus. Fortalecerei, si, axudarei, apoiareino coa miña dereita xusta".

Actos 16:20 e levounos aos maxistrados, dicíndolles: Estes homes, sendo xudeus, molestan moito a nosa cidade.

Paul e Silas foron acusados de perturbar a paz e levados ante os maxistrados polos veciños de Filipos.

1. Non deixes que os problemas se interpoñan entre ti e a vontade de Deus

2. A importancia de perseverar na fe a pesar da oposición

1. Romanos 8:28 - E sabemos que todas as cousas colaboran para o ben dos que aman a Deus, dos que son chamados segundo o seu propósito

2. Hebreos 11: 1 - Agora a fe é a substancia das cousas que se esperan, a evidencia das cousas que non se ven.

Actos 16:21 E ensina costumes que non nos é lícito recibir nin observar, sendo romanos.

Paulo e Silas foron detidos en Filipos por ensinar costumes que non eran lícitos para os cidadáns romanos.

1. Teña en conta as leis e os costumes da terra, aínda que non se axusten ás súas crenzas.

2. Mantente sempre firme na túa fe e non te deixes influenciar polas presións externas.

1. Romanos 13: 1-7 - Que cada alma se someta aos poderes superiores. Porque non hai poder senón de Deus: os poderes que hai son ordenados por Deus.

2. Santiago 4:7 - Sométete, pois, a Deus. Resiste o demo, e el fuxirá de ti.

Actos 16:22 E a multitude levantouse contra eles, e os maxistrados rasgaron as súas roupas e mandaron golpealos.

A multitude levantouse contra Paulo e Silas e os maxistrados ordenaron que fosen golpeados.

1: Deus está connosco aínda cando somos perseguidos.

2: Podemos atopar forza en Cristo no medio do sufrimento.

1: Isaías 43:2 "Cando pases polas augas, estarei contigo; e a través dos ríos, non te asolagarán; cando andes polo lume non te queimarás nin a chama non te consumirá".

2: Hebreos 12:2 "Mirando a Xesús, o fundador e perfeccionador da nosa fe, quen pola alegría que se lle puxo diante sufriu a cruz, desprezando a vergoña, e está sentado á dereita do trono de Deus".

Actos 16:23 E despois de que lles azotaron moitas azotes, botounos no cárcere, mandando ao carcereiro que os gardase a salvo.

Paulo e Silas foron duramente golpeados e arroxados no cárcere, e o carcereiro recibiu instrucións para que os gardase a salvo.

1. O poder da perseveranza: a historia de Paul e Silas

2. Comprender os plans de Deus no sufrimento: a experiencia de Paul e Silas

1. Hebreos 12: 1-3 - "Por iso, xa que estamos rodeados por unha nube tan grande de testemuñas, deixemos tamén de lado todo peso e pecado que se aferran tanto, e corremos con perseverancia a carreira que se marca. diante de nós, mirando a Xesús, o fundador e perfeccionador da nosa fe, que pola alegría que se lle puxo diante soportou a cruz, desprezando a vergoña, e está sentado á dereita do trono de Deus. Considera a aquel que soportou tanta hostilidade contra si mesmo por parte dos pecadores, para que non te canses nin desfalleces".

2. Romanos 8:28 - "E sabemos que para os que aman a Deus todas as cousas colaboran para o ben, para os que son chamados segundo o seu propósito".

Actos 16:24 Quen, recibindo tal encargo, meteunos no cárcere interior e fixaron os seus pés no cepo.

O carcereiro lanza a Paul e a Silas no cárcere interior e pon os pés en cepos.

1: Non deixes que as túas circunstancias impidan a túa fe.

2: Sexa fiel ante as adversidades.

1: Romanos 8:28 - E sabemos que en todas as cousas Deus traballa para o ben dos que o aman, que foron chamados segundo o seu propósito.

2: Isaías 40:31 - Pero os que esperan no Señor renovarán as súas forzas; subirán con ás como aguias; correrán e non se cansarán; andarán e non desmaiarán.

Actos 16:25 E á media noite Paulo e Silas oraron e cantaron loanzas a Deus, e os prisioneiros escoitáronos.

Á media noite, Paulo e Silas oraron e cantaron loanzas a Deus, e ata os prisioneiros escoitáronos.

1. O poder da loanza - Como louvar a Deus pode traer alegría e esperanza mesmo nos tempos máis escuros.

2. Facendo un ruído alegre - A importancia de cantar loanzas a Deus sen importar as circunstancias.

1. Salmo 105: 1-2 - "Oh, dade grazas ao Señor; invoca o seu nome; dá a coñecer os seus feitos entre os pobos! Cántalle, cántalle loanzas; conta todas as súas marabillas".

2. Romanos 8:28 - "E sabemos que para os que aman a Deus todas as cousas colaboran para o ben, para os que son chamados segundo o seu propósito".

Actos 16:26 E, de súpeto, produciuse un gran terremoto, de xeito que os cimentos da prisión se estremeceron;

De súpeto produciuse un terremoto que sacudiu os cimentos do cárcere, provocando que se abrisen todas as portas e que se soltaran os grilletes de todos os presos.

1. Unha poderosa liberación: o poder de Deus demostrado a través dun terremoto

2. Non perdas a fe en tempos difíciles - Mesmo cando todo parece perdido, Deus pode intervir

1. Hebreos 11: 1 - "Agora a fe é a substancia das cousas que se esperan, a evidencia das que non se ven".

2. Isaías 41:10 - "Non temas, porque eu estou contigo; non te espantes, porque eu son o teu Deus; Fortalecerei, axudarei, apoiareino coa miña dereita xusta".

Actos 16:27 E o garda do cárcere espertando do seu sono, e ao ver as portas do cárcere abertas, sacou a espada e quixo matar, pensando que os prisioneiros fuxiran.

O carcereiro da prisión espertou ao atopar as portas do cárcere abertas e, crendo que os presos escaparan, sacou a espada para suicidarse.

1. O poder do medo: examinando a resposta do carcereiro ás portas abertas da prisión.

2. Esperanza no medio da desesperación: atopar coraxe ante circunstancias incertas.

1. Xoán 16:33 - "Díxenvos estas cousas para que en min teñades paz. No mundo teredes tribulación. Pero anímate, eu vencei ao mundo".

2. Isaías 41:10 - "Non temas, porque eu estou contigo; non te espantes, porque eu son o teu Deus; Fortalecerei, axudarei, apoiareino coa miña dereita xusta".

Actos 16:28 Pero Paulo berrou a gran voz, dicindo: Non te fagas mal, porque todos estamos aquí.

Paul grita en voz alta, dicindo ao carcereiro que non se faga dano xa que todos estaban presentes.

1: Non te apresures a pensar o peor cando xorde o perigo, pero confía en Deus e na súa protección.

2: Nunca estamos sós, aínda que o pareza, porque Deus sempre está aí para protexernos no noso momento de necesidade.

1: Isaías 41:10 - Así que non teñas medo, porque estou contigo; non te asustes, porque eu son o teu Deus. fortalecereiche e axudarei; Apoiareino coa miña dereita xusta.

2: Salmo 23:4 - Aínda que camiñe polo val máis escuro, non temerei ningún mal, porque estás comigo; a túa vara e o teu bastón, consolanme.

Actos 16:29 Entón chamou a luz, entrou, e chegou temblando e caeu diante de Paulo e Silas.

O carcereiro estaba tan aterrorizado con Paulo e Silas que pediu unha luz, saltou e caeu estremecido ante eles.

1: Debemos ter en conta sempre o poder de Deus e a súa capacidade para transformar vidas.

2: Deberiamos esforzarnos sempre por ser máis como Paulo e Silas, que eran exemplos de homes piadosos.

1: Filipenses 4:13 - "Todo podo por medio de quen me fortalece".

2: 1 Pedro 5: 6-7 - "Humilládevos, pois, baixo a poderosa man de Deus, para que no seu momento vos exalte, botando sobre el todas as vosas ansiedades, porque el se preocupa de vós".

Actos 16:30 E levounos fóra e díxolles: Señores, que teño que facer para salvarme?

O carcereiro de Filipos preguntou que debía facer para salvarse.

1: Debemos virar a Xesucristo con fe e arrepentimento para ser gardados.

2: Debemos aceptar e seguir o evanxeo de Xesucristo para ser gardados.

1: Romanos 10:8-10 - "Pero que di? "A palabra está preto de ti, na túa boca e no teu corazón" (é dicir, a palabra de fe que proclamamos); porque, se confesas coa túa boca que Xesús é o Señor e cres no teu corazón que Deus o resucitou de entre os mortos, serás salvo. Porque co corazón crese e é xustificado, e coa boca confesase e sálvase".

2: Xoán 3:16-17 - "Porque tanto amou Deus ao mundo, que deu ao seu Fillo único, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna. Porque Deus non enviou ao seu Fillo ao mundo para condenar ao mundo, senón para que o mundo se salve por medio del".

Actos 16:31 E eles dixeron: "Cre no Señor Xesús Cristo, e serás salvo ti e a túa casa".

Paulo e Silas animan ao carcereiro a crer en Xesucristo para ser gardado.

1. O poder da fe: como crer en Xesucristo pode salvarte

2. O impacto da salvación: como aceptar a Xesucristo como o teu Salvador cambiará a túa vida

1. Xoán 3:16 - "Porque tanto amou Deus ao mundo, que deu ao seu Fillo unigénito, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna".

2. Romanos 10:9 - "Que se confesas coa túa boca ao Señor Xesús e cres no teu corazón que Deus o resucitou de entre os mortos, serás salvo".

Actos 16:32 E faláronlle a palabra do Señor e a todos os que estaban na súa casa.

Paul e Silas compartiron a palabra do Señor co carcereiro e toda a súa familia.

1. O poder da Palabra de Deus - Como a mensaxe de Deus pode transformar vidas.

2. O privilexio de compartir a Palabra de Deus - A importancia de espallar o Evanxeo.

1. Romanos 10:14-15 - "Como, entón, invocarán a aquel en quen non creron? E como van a crer naquel de quen nunca escoitaron? E como van a escoitar sen que alguén predique? E como van a predicar se non son enviados? Como está escrito: "Que fermosos son os pés dos que predican a boa nova!"

2. Mateo 28:18-20 - "E veu Xesús e díxolles: "Toda a autoridade no ceo e na terra foime dada. Id, pois, e facede discípulos a todas as nacións, bautizándoos no nome do Pai e do Fillo e do Espírito Santo, ensinándolles a observar todo o que vos mandei. E velaquí, estou contigo sempre, ata a fin dos tempos".

Actos 16:33 E colleunos á mesma hora da noite e lavoulles as batidas; e foi bautizado, el e todos os seus, enseguida.

Paulo e Silas estaban no cárcere de Filipos cando un carcereiro veu a eles e pediu que se salvasen. Paulo e Silas responderon lavándolle as feridas e bautizándoo a el e a toda a súa casa.

1. O poder da salvación: como Paul e Silas cambiaron a vida dun carcereiro

2. O poder da obediencia: seguindo a chamada a amar aos nosos veciños

1. Romanos 10:13, "Porque todo aquel que invoque o nome do Señor será salvo".

2. Gálatas 6: 1-2, “Irmáns, se un home é acertado nunha falta, vós que sodes espirituais, restaurade a tal co espírito de mansedume; considerándote a ti mesmo, para que ti tamén sexas tentado. Levade uns os outros as cargas e cumpride así a lei de Cristo".

Actos 16:34 E cando os trouxo na súa casa, púxolles comida diante e alegrouse, crendo en Deus con toda a súa casa.

Paul e Silas foron recibidos na casa dun home, onde se lles ofreceu hospitalidade e o home alegrouse da súa crenza en Deus.

1. O poder da hospitalidade e da crenza gozosa en Deus

2. Atopando confort e fortaleza na presenza de Deus

1. Romanos 15:7 - Polo tanto, acolleos uns a outros como Cristo os acolleu, para a gloria de Deus.

2. Hebreos 13:2 - Non deixes de mostrar hospitalidade aos estranxeiros, porque ao facelo algúns agasallaron a anxos sen sabelo.

Actos 16:35 E cando se fixo de día, os maxistrados enviaron os xefes a dicir: "Deixa ir a eses homes".

Os maxistrados permitiron que Paul e Silas saísen libres pola mañá.

1. O poder do perdón

2. Liberdade a través da fe

1. Lucas 6:37: "Non xulgues, e non serás xulgado. Non condenes, e non serás condenado. Perdoa, e serás perdoado".

2. Efesios 2: 8-9: "Porque pola graza fuches salvo, pola fe, e isto non é de vós, é don de Deus, non por obras, para que ninguén se glorie".

Actos 16:36 E o xefe do cárcere díxolle isto a Paulo: "Os maxistrados mandaron para que te deixes ir; agora, pois, vai e vai en paz".

O carcereiro díxolle a Paulo que os maxistrados enviaran ordes de liberalo e que Paulo foi autorizado a marchar en paz.

1. O poder do perdón: como a misericordia de Deus pode levar á redención

2. Superar a adversidade: confiar en Deus durante tempos difíciles

1. Isaías 40:31 - "Pero os que esperan no Señor renovarán as súas forzas; subirán ás ás como aguias; correrán e non se cansarán; andarán e non desfallecerán".

2. Salmo 34: 17-19 - "Os xustos claman, e o Señor escoita e líbraos de todas as súas angustias. O Señor está preto dos que teñen o corazón quebrantado e salva aos que teñen espírito contrito. . Moitas son as aflicións dos xustos, pero o Señor líbrao de todos".

Actos 16:37 Pero Paulo díxolles: "Galzáronnos abertamente sen condenar, sendo romanos, e meteronnos no cárcere; e agora bótannos en segredo? non, de verdade; pero que veñan eles mesmos a buscarnos.

Paulo e Silas foron golpeados inxustamente e arroxados no cárcere, pero seguiron confiando e confiando en Deus.

1. Deus está sempre con nós, mesmo no medio do sufrimento.

2. Confía no Señor sen importar as circunstancias.

1. Isaías 43:2 - Cando pases polas augas, estarei contigo; e a través dos ríos, non te asolagarán; cando pases polo lume non te queimarás nin a chama non te consumirá.

2. Salmo 56:3 - Cando teño medo, confío en ti.

Actos 16:38 E os xefes dixéronlle estas palabras aos maxistrados, e eles temen ao escoitar que eran romanos.

Os xerentes informaron aos maxistrados de que Paulo e Silas eran cidadáns romanos, o que provocou que os maxistrados tivesen medo.

1. O medo ante a autoridade

2. Confía na soberanía e na protección de Deus

1. Romanos 13:1-7

2. Isaías 41:10-13

Actos 16:39 E viñeron e suplicáronlles, sacáronlles fóra e pedíronlles que marchasen da cidade.

Paul e Silas foron liberados do cárcere tras un terremoto e pedíronlles que abandonasen a cidade.

1. Deus ten sempre o control e traballa de xeitos misteriosos.

2. A fidelidade ten grandes recompensas.

1. Hebreos 11:6 "Pero sen fe é imposible agradarlle, porque o que se achega a Deus ten que crer que é, e que é o galardón dos que o buscan con dilixencia".

2. 2 Corintios 12:9 "E díxome: A miña graza é suficiente para ti, porque a miña forza perfecciona na debilidade. Polo tanto, me gloriarei máis ben das miñas enfermidades, para que o poder de Cristo descanse sobre min".

Actos 16:40 E saíron do cárcere e entraron na casa de Lidia; e cando viron aos irmáns, consoláronos e marcharon.

Paulo e Silas saíron da prisión e foron á casa de Lidia, onde tranquilizaron aos irmáns antes de marchar.

1. Deus proporcionará un xeito de escapar das nosas probas.

2. O poder de alento e confort.

1. Romanos 8:28 - E sabemos que en todas as cousas Deus traballa para o ben dos que o aman, que foron chamados segundo o seu propósito.

2. 1 Tesalonicenses 5:11 - Polo tanto, animádevos uns a outros e edificadevos uns a outros, como o estádes facendo.

Actos 17 relata a viaxe misioneira de Paulo por Tesalónica, Berea e Atenas, a súa predicación a xudeus e gregos e o seu sermón no Areópago.

1o Parágrafo: O capítulo comeza coa chegada de Paul e Silas a Tesalónica. Houbo unha sinagoga xudía onde Paul foi, como era o seu costume argumentado polas Escrituras que explicaban a proba de que Cristo sufrira o resucitado e proclamaba: "Este Xesús que che proclamo é Cristo". Algúns xudeus convenceron a un gran número de mulleres gregas temerosas de Deus (Feitos 17:1-4). Pero outros xudeus envexéronse, reuniron algúns homes malvados. Os mercados formaron multitude. A cidade apresurouse a busca da

casa de Jason. Paul Silas, sacounos multitude, pero cando non os atoparon arrastraron a Jason uns irmáns ante os funcionarios da cidade gritando: "Estes homes causaron problemas en todo o mundo. xa viñeron aquí Xasón acolleunos na súa casa todos están desafiando os decretos de César dicindo alí outro rei chamado Xesús (Feitos 17:5-7). Despois de recibir a fianza de Jason, outros deixáronos ir.

2o Parágrafo: En canto foi de noite, os irmáns enviaron a Paulo e Silas a Berea. Ao chegar alí, foron á sinagoga xudía. Agora os xudeus de Berea eran máis nobres que os de Tesalónica porque recibían unha mensaxe con gran ansia. Examinaban as Escrituras todos os días, miraba se o que dicía Paulo era verdade. . Pero cando os xudeus Tesalónica souberon a palabra de Deus proclamada por Paulo Berea, viñeron alí moi axitados conmocionando multitudes, entón inmediatamente os irmáns enviaron a Paulo á costa deixaron atrás a Silas Timoteo, mentres que os que o escoltaban, a Atenas, devolvéronse as instrucións que Silas Timoteo uniuse a el canto antes (Feitos 17: 13-15).

3o Parágrafo: Mentres os esperaba en Atenas, angustiouse moito ao ver que a cidade estaba chea de ídolos. Así, a sinagoga razoada con ambos os xudeus. Gregos temerosos de Deus ben mercado día a día cos que aconteceu alí. Os filósofos estoicos epicúreos comezaron a debater con el algúns dixeron: "Que está a dicir este balbuceante?" Outros comentaron: "Parece que defende deuses estranxeiros". Eles dixeron que porque predicou boas novas sobre a resurrección de Xesús levouno ao encontro do Areópago onde lle preguntou: "Podemos coñecer esta nova ensinanza que presentas? Estás traendo ideas estrañas aos nosos oídos, queremos saber o que significan estas cousas" (Feitos 17:16-20). Entón levantouse na reunión do Areópago deu un discurso explicando o concepto deus descoñecido a quen os atenienses adoraban declarando que o universo creador non vive templos feitos de mans humanas dá alento vital todo o demais xa que somos descendencia non debería pensar que o ser divino como a imaxe de pedra de ouro e prata feita o deseño do home. destreza tempos ignorancia ignorada pero agora manda á xente en todas partes o arrepentimento estableceu o día xulgará a xustiza mundial polo home que el nomeou dada a proba este todos resucitando o morto escoitando a resurrección morto algúns mofáronse outros dixeron querer escoitarte de novo este tema Despois de que deixou o Consello poucos homes uníronse creron entre Dionisio, muller areopagita, chamou a outros Damaris con eles (Feitos 17:22-34).

Actos 17:1 Despois de pasar por Anfípole e Apolonia, chegaron a Tesalónica, onde había unha sinagoga dos xudeus.

Paulo e Silas percorreron Anfípole e Apolonia antes de chegar a Tesalónica, onde atoparon unha sinagoga dos xudeus.

1. O poder da fe: a viaxe da fe de Paul e Silas

2. A importancia das sinagogas: conexión coa comunidade xudía

1. Romanos 8:28 - E sabemos que en todas as cousas Deus traballa para o ben dos que o aman, que foron chamados segundo o seu propósito.

2. Hebreos 11:1 - Agora a fe é a seguridade das cousas que se esperan, a convicción das cousas que non se ven.

Actos 17:2 E Paulo, segundo o seu costume, entrou a eles, e tres sábados discutiu con eles a partir das Escrituras:

Paulo falou á xente nunha sinagoga sobre as Escrituras durante tres días.

1. Como estudar e comprender a Biblia

2. O poder da persuasión a través das Escrituras

1. 2 Timoteo 3:16 - Toda Escritura é inspirada por Deus, e é proveitosa para a doutrina, para o reproche, para a corrección, para a instrución na xustiza.

2. Proverbios 18:13 - O que responde a un asunto antes de escoitalo, é tolemia e vergoña para el.

Actos 17:3 Abrindo e afirmando que Cristo debía sufrir e resucitar de entre os mortos; e que este Xesús, a quen vos prego, é Cristo.

Paulo predicou á xente de Berea que Xesucristo debeu sufrir e resucitar de entre os mortos, e que el é o Cristo.

1: Xesucristo sufriu e resucitou, El é o Cristo

2: Cre en Xesucristo, El é o noso Salvador

1: Romanos 10:9 - Que se confesas coa túa boca ao Señor Xesús e cres no teu corazón que Deus o resucitou de entre os mortos, serás salvo.

2: 1 Pedro 3:18 - Porque tamén Cristo sufriu unha vez polos pecados, o xusto polos inxustos, para levarnos a Deus, sendo morto na carne, pero vivificado polo Espírito.

Actos 17:4 E algúns deles creron e relacionáronse con Paulo e Silas; e dos devotos gregos unha gran multitude, e das principais mulleres non poucas.

Paulo e Silas compartiron o evanxeo coa xente de Berea e moitos creron, incluíndo unha gran multitude de gregos devotos e algunhas das principais mulleres.

1. Dándolle a Deus toda a gloria: como Paul e Silas compartiron o Evanxeo con ousadía e humildade

2. O poder do testemuño: como responderon os bereanos ao Evanxeo con fe e devoción

1. 1 Corintios 1:27-29 - Deus escolleu as cousas necias do mundo para confundir aos sabios; e Deus escolleu as cousas débiles do mundo para confundir as cousas poderosas.

2. Romanos 10:17 - Entón, a fe vén polo oído, e o oído pola palabra de Deus.

Actos 17:5 Pero os xudeus que non crían, movidos pola envexa, levaron para eles a algúns lascivos da clase máis vil, reuniron unha tropa, provocaron un alboroto en toda a cidade e asaltaron a casa de Xasón e procuraron sacalos á xente.

Os xudeus que non crían provocaron problemas reclutando a xente de baixo carácter para crear conmoción e atacar a casa de Xasón co fin de que fose un exemplo para o pobo.

1. O perigo da incredulidade: como a incredulidade causa turbulencia e división

2. O poder da fe: como a fe trae paz e unidade

1. Santiago 3:16 - Porque onde hai envexa e contenda, hai confusión e toda obra mala.

2. Filipenses 4:7 - E a paz de Deus, que supera todo entendemento, gardara os vosos corazóns e mentes por medio de Cristo Xesús.

Actos 17:6 E como non os atoparon, atraeron a Xasón e algúns irmáns cara aos gobernantes da cidade, clamando: "Estes que cambiaron o mundo tamén chegaron aquí;

Os gobernantes da cidade intentaron atopar a Paul e Silas, pero despois de que non puideron atopalos, arrestaron a Xasón e algúns dos seus compañeiros.

1. Podemos vivir ao revés seguindo a Xesús

2. As consecuencias que podemos afrontar por seguir a Xesús

1. Romanos 12:2 - Non te conformes ao modelo deste mundo, senón transformate pola renovación da túa mente.

2. Mateo 5:10-12 - Benaventurados os que son perseguidos por mor da xustiza, porque deles é o reino dos ceos.

Actos 17:7 A quen recibiu Xasón, e todos estes contrapoñen os decretos do César, dicindo que hai outro rei, un Xesús.

A xente de Tesalónica negábase a obedecer os decretos de César, afirmando que Xesús era o seu verdadeiro rei.

1. Vivir por Xesús por riba de todo

2. Seguindo a Lei de Deus a pesar da autoridade mundana

1. Mateo 6:33 - Pero busca primeiro o reino de Deus e a súa xustiza, e todas estas cousas engadiráselles.

2. Romanos 13:1 - Que cada alma estea suxeita ás autoridades gobernantes. Porque non hai autoridade que non sexa de Deus, e as autoridades que existen son designadas por Deus.

Actos 17:8 E inquietaron ao pobo e aos gobernantes da cidade ao escoitar estas cousas.

A xente e os gobernantes da cidade quedaron perturbados ao escoitar a noticia que trouxeron Paulo e Silas.

1. Non teñas medo de escoitar o Evanxeo - Feitos 17:8

2. Non temas ás persoas que se opoñen ao Evanxeo - Feitos 17:8

1. Xoán 16:33 - "No mundo terás tribulación. Pero anímate, eu vencei ao mundo".

2. 2 Timoteo 1:7 - "Porque Deus deunos un espírito non de medo, senón de poder, amor e autocontrol".

Actos 17:9 E despois de asegurarse de Xasón e do outro, soltáronos.

As autoridades tomaron a seguridade de Jason e outra persoa antes de deixalos ir.

1. Deus sempre proporcionará un xeito de escapar nos momentos difíciles.

2. O poder da fe en situacións difíciles.

1. 1 Corintios 10:13: "Ningunha tentación vos alcanzou, excepto a que é común á humanidade. E Deus é fiel; non deixará que sexades tentados máis alá do que poidas soportar. Pero cando sexas tentado, tamén proporcionará un para que poidas aguantar".

2. Mateo 17:20, "El díxolles: "Por mor da vosa pouca fe. En verdade, dígovos: se tedes fe coma un gran de mostaza, dirédeslle a este monte: 'Móvete de aquí. ata alí' e moverase, e nada che será imposible".

Actos 17:10 E inmediatamente os irmáns despediron a Paulo e a Silas de noite a Berea;

Paulo e Silas foron enviados polos irmáns a Berea pola noite, onde entraron na sinagoga dos xudeus.

1. Deus proverá de nós mesmo nas noites máis escuras.

2. O Señor guiaranos ao noso propósito aínda que menos o esperemos.

1. Isaías 55:7-8 "Que o impío abandone o seu camiño, e o inxusto os seus pensamentos; e que volva ao Señor, e terá misericordia del, e do noso Deus, porque perdoará en abundancia. Porque os meus pensamentos non son os teus pensamentos, nin os teus camiños os meus camiños, di o Señor".

2. Isaías 40: 29-31 "Dá poder aos esmorecidos, e aos que non teñen forza aumenta a súa

forza. Ata os mozos desmaiaranse e cansaranse, e os mozos caerán por completo; pero os que esperan no O Señor renovará as súas forzas; subirán ás ás coma aguias; correrán e non se cansarán; andarán e non desmaiarán".

Actos 17:11 Estes eran máis nobres que os de Tesalónica, xa que recibían a palabra con toda prontitud, e investigaban diariamente as Escrituras para saber se as cousas eran así.

A xente de Berea tiña a mente aberta e estaba ansiosa por aprender, estudando con dilixencia as escrituras para ver se o que se lles ensinaba era verdade.

1. Ter unha mente aberta: estar disposto a escoitar novas ideas e ser receptivo ao crecemento e ao cambio.

2. Busca a verdade: utiliza as Escrituras como guía para descubrir a verdade.

1. Colosenses 3:10 e renóvase no espírito da túa mente;

2. Proverbios 2: 3-5 Si, se clamas pola perspicacia e alzas a túa voz para o entendemento, se a buscas como prata e a buscas como tesouros escondidos; entón entenderás o temor do Señor e atoparás o coñecemento de Deus.

Actos 17:12 Por iso moitos deles creron; tamén de mulleres honradas que eran gregas, e de homes, non poucos.

Moitos gregos estaban convencidos da mensaxe do cristianismo e convertéronse, incluíndo persoas de alta posición social.

1. O poder da conversión: como a mensaxe do Evanxeo transforma as vidas

2. A inclusión do Evanxeo: como Deus traballa a través de todas as persoas

1. Feitos 2:38-39 - Entón Pedro díxolles: "Arrepentídevos e bautícese cada un de vós no nome de Xesucristo para a remisión dos pecados, e recibiredes o don do Espírito Santo. Porque a promesa é para vós, e para os vosos fillos e para todos os que están de lonxe, para cantos chame o Señor, noso Deus.

2. Romanos 5: 8-9 - Pero Deus encomia o seu amor por nós, en que, cando aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós. Moito máis, estando agora xustificados polo seu

sangue, seremos salvados da ira por medio del.

Actos 17:13 Pero cando os xudeus de Tesalónica souberon que a palabra de Deus era predicada por Paulo en Berea, tamén chegaron alí e conmocionaron o pobo.

Os xudeus de Tesalónica escoitaron que Paulo predicaba a Palabra de Deus en Berea e foron alí para conmover á xente.

1. O poder da palabra de Deus: a resposta dos xudeus á predicación de Paulo

2. Os perigos de provocar problemas: a reacción dos xudeus á predicación de Paulo

1. Romanos 10:17 - "Así que a fe vén de escoitar, e oír pola palabra de Cristo".

2. Santiago 3:16 - "Pois onde hai celos e ambición egoísta, haberá desorde e toda práctica vil".

Actos 17:14 E entón, os irmáns enviaron inmediatamente a Paulo para que fose como ao mar; pero Silas e Timoteo permaneceron alí aínda.

Os irmáns enviaron a Paulo mentres Silas e Timoteo quedaron atrás.

1. O poder da obediencia: como Deus nos chamou a obedecer a súa vontade

2. A forza da confraternización: como o traballo en equipo pode axudarnos a alcanzar os nosos obxectivos

1. Isaías 55:11 - "Así será a miña palabra que sae da miña boca: non volverá a min vacía, senón que cumprirá o que eu queira, e prosperará no que a enviei. "

2. Xoán 14:15 - "Se me amas, garda os meus mandamentos".

Actos 17:15 E os que dirixían a Paulo levárono a Atenas;

A xente que escoltaba a Paulo levouno a Atenas. Instruíronlles que levaran rapidamente a Silas e Timoteo a Paulo.

1. O plan de Deus para nós moitas veces esixe que nos axustemos e nos adaptemos a circunstancias novas e inesperadas.

2. Nunca subestime a importancia de estar preparado para actuar segundo o mandato de Deus.

1. Xoán 14:15: "Se me amas, gardarás os meus mandamentos".

2. Romanos 12:2: "Non vos conformeis a este mundo, senón transformaos coa renovación da vosa mente, para que, probando, discernín cal é a vontade de Deus, o que é bo, agradable e perfecto".

Actos 17:16 Mentres Paulo agardaba por eles en Atenas, o seu espírito conmoviuse nel, ao ver a cidade totalmente entregada á idolatría.

Paulo estaba profundamente perturbado pola idolatría que viu en Atenas.

1: O pecado levará á destrución, pero Deus ofrece a salvación.

2: A idolatría é unha afrenta ao único Deus verdadeiro.

1: Xeremías 17:9 "O corazón é enganoso sobre todas as cousas, e desesperadamente malvado: quen o pode saber?"

2: 1 Corintios 10:14 "Por iso, meus amados, foxe da idolatría".

Actos 17:17 Por iso discutía na sinagoga cos xudeus e cos devotos, e no mercado todos os días cos que se atopaban con el.

Paulo predicou na sinagoga e no mercado para compartir o evanxeo.

1. O poder da evanxelización: predicar o evanxeo onde queira que vaias

2. Vivindo a túa fe: facer discípulos de todas as nacións

1. Romanos 10:14-15 - Entón, como chamarán a aquel en quen non creron? E como van a crer naquel de quen nunca escoitaron? E como van a escoitar sen que alguén predique?

2. Mateo 28:19-20 - Vai, pois, e fai discípulos de todas as nacións, bautizándoos no nome do Pai, do Fillo e do Espírito Santo, ensinándolles a observar todo o que che mandei.

Actos 17:18 Entón algúns filósofos dos epicúreos e dos estoicos atopáronse con el. E algúns dixeron: Que dirá este balbuceador? outros, parece que é un expositor de deuses estraños, porque lles predicou Xesús e a resurrección.

Algúns epicúreos e estoicos atoparon con Paulo e debateron con el, preguntándose de que falaba. Algúns acusárono de propoñer deuses estraños porque predicaba sobre Xesús e a resurrección.

1. A importancia de manterse firme na fe a pesar da oposición

2. Atopar forza en Xesús nos momentos de dúbida

1. Feitos 17:18

2. Hebreos 11: 1-3, "Agora a fe é a substancia das cousas que se esperan, a evidencia das cousas que non se ven. Porque por iso os anciáns obtiveron un bo informe. A través da fe entendemos que os mundos foron enmarcados pola palabra de Deus, para que as cousas que se ven non fosen feitas das que aparecen".

Acts 17:19 E colleronno e levárono ao Areópago, dicindo: Podemos saber cal é esta nova doutrina da que falas?

A xente de Atenas levou a Paulo ao Areópago e pedíronlle que explicase o seu novo ensino.

1. Como responder ás novas ensinanzas

2. O poder dunha nova perspectiva

1. Filipenses 4: 8-9 - "Finalmente, irmáns, todo o que é verdade, todo o que é honrado, todo o que é xusto, todo o que é puro, todo o que é amable, todo o que é loable, se hai algo de excelencia, se hai algo digno de facelo. eloxios, pensa nestas cousas".

2. Hebreos 13:8 - "Xesús Cristo é o mesmo onte e hoxe e para sempre".

Actos 17:20 Porque nos traes cousas estrañas aos nosos oídos; queremos saber, polo tanto, o que significan estas cousas.

A xente de Berea en Feitos 17:20 estaba abraiada coas palabras de Paulo e quería saber máis sobre o que estaba dicindo.

1. A Palabra de Deus está viva - Como un texto antigo pode cambiar vidas

2. O poder da fe - Como a crenza pode cambiar as nosas vidas

1. Romanos 10:17 - Así que a fe vén de escoitar, e oír a través da palabra de Cristo.

2. Hebreos 11:1 - Agora a fe é a seguridade das cousas que se esperan, a convicción das cousas que non se ven.

Actos 17:21 (Porque todos os atenienses e os forasteiros que alí estaban alí non pasaban o seu tempo en nada máis, senón para contar ou escoitar algo novo.)

A xente de Atenas sempre estaba interesada en escoitar cousas novas.

1: Debemos estar sempre abertos a cousas novas e aprender continuamente do noso entorno.

2: Non te conformes co que sabes, pero esfórzate sempre en aprender e crecer.

1: Proverbios 9:9 - "Dá instrución ao home sabio, e será aínda máis sabio; ensina ao home xusto, e crecerá en aprendizaxe".

2: 2 Timoteo 3: 16-17 - "Toda Escritura é inspirada por Deus, e é proveitosa para a doutrina, para a reprensión, para a corrección, para a instrución na xustiza: para que o home de Deus sexa perfecto, ben proporcionado a todos. boas obras".

Actos 17:22 Entón Paulo púxose no medio do outeiro de Marte e dixo: "Homes de Atenas, vexo que sodes demasiado supersticiosos en todo".

Paulo dirixiuse á xente de Atenas no mercado e criticounos por ser excesivamente supersticiosos.

1. Aprender a discernir entre a verdadeira e a falsa relixión

2. O perigo de seguir cegamente a superstición

1. 1 Tesalonicenses 5:21-22 - Proba todas as cousas; aguanta o que é bo.

2. Isaías 8:20 - Á lei e ao testemuño: se non falan segundo esta palabra, é porque non hai luz neles.

Actos 17:23 Porque ao pasar e contemplar as túas devocións, atopei un altar con esta inscrición: AO DEUS DESCOÑECIDO. A quen, pois, a quen non sabedes adorar, declaro eu.

Paul notou un altar dedicado a un Deus descoñecido e utilizouno como unha oportunidade para compartir o evanxeo coa xente.

1. O poder do Deus descoñecido

2. Recoñecer e responder á presenza de Deus nas nosas vidas

1. Romanos 1: 19-20 - Porque o que se pode saber sobre Deus é claro para eles, porque Deus llo mostrou. Desde a creación do mundo, a súa natureza invisible, é dicir, o seu poder eterno e divindade, percibíronse claramente nas cousas que se fixeron.

2. Hebreos 11:6 - E sen fe é imposible agradarlle, porque quen se achegue a Deus debe crer que existe e que premia aos que o buscan.

Actos 17:24 Deus que fixo o mundo e todas as cousas que hai nel, xa que é o Señor do ceo e da terra, non habita en templos feitos por mans;

Deus non vive en templos feitos polo home; El é o Señor do Ceo e da Terra.

1. Deus é soberano sobre toda a creación

2. Vivir na Presenza de Deus Todopoderoso

1. Isaías 66:1 "Así di o Señor: "O ceo é o meu trono, e a terra é o estrado dos meus pés. Onde está a casa que me construirás? E onde está o lugar do meu descanso?

2. Salmo 139: 7-10 "Onde podo ir do teu Espírito? Ou onde podo fuxir da túa presenza? Se subo ao ceo, ti estás alí; Se fago a miña cama no inferno, velaquí, ti estás alí. Se tomo as ás da mañá, e habito nos extremos do mar, ata alí a túa man guiarame, e a túa dereita me suxeitará".

Actos 17:25 Tampouco é adorado con mans de homes, coma se necesitase de algo, xa que dá a todos a vida, o alento e todas as cousas;

A pasaxe subliña que Deus non necesita nada de nós, xa que nos proporciona vida, alento e todas as cousas.

1. "A abundante provisión de Deus"

2. "A fonte definitiva das nosas vidas"

1. Santiago 1:17, "Todo don bo e todo don perfecto é de arriba, e descende do Pai das luces, con quen non hai variabilidade nin sombra de cambio".

2. Xoán 4:24, "Deus é un Espírito; e os que o adoran deben adoralo en espírito e en verdade".

Actos 17:26 E fixo dun só sangue todas as nacións dos homes para morar en toda a faz da terra, e determinou os tempos antes sinalados e os límites da súa morada;

Deus creou a toda a humanidade a partir dun só sangue, e os límites de onde debían vivir foron determinados por El.

1. A soberanía de Deus: o noso lugar na Terra

2. Unidade a través da diversidade: o poder dun só sangue

1. Xénese 1:27 - Entón Deus creou á humanidade á súa propia imaxe, á imaxe de Deus creounas; macho e femia creounos.

2. Colosenses 3:11 - Aquí non hai xentil nin xudeu, circuncidado ou incircunciso, bárbaro, escita, escravo ou libre, senón que Cristo é todo e está en todos.

Actos 17:27 Para que busquen ao Señor, se acaso o buscan e o atopan, aínda que non estea lonxe de cada un de nós.

Deus está preto de todos nós; debemos buscalo.

1: Deus está máis preto do que pensamos - Feitos 17:27

2: Non esquezas buscar ao Señor - Feitos 17:27

1. Xeremías 29:13 - Buscarasme e atoparasme, cando me busques con todo o teu corazón.

2. Salmo 145:18 - O Señor está preto de todos os que o invocan, de todos os que o invocan en verdade.

Actos 17:28 Porque nel vivimos, movemos e somos; como dixeron tamén algúns dos teus propios poetas: Porque nós tamén somos a súa descendencia.

Deus é a fonte da vida e de todos os seres vivos.

1: As nosas vidas son agasallos de Deus que deben usarse para glorificalo.

2: Todos formamos parte da familia de Deus e debemos vivir en harmonía uns cos outros.

1: Colosenses 3:17 - E todo o que fagas, de palabra ou de feito, faino todo no nome do Señor Xesús, dando grazas a Deus Pai por medio del.

2: Santiago 2:14-17 - De que serve, meus irmáns, se alguén di que ten fe pero non ten obras? Pode esa fe salvalo? Se un irmán ou unha irmá está mal vestido e carece de comida diaria, e algún de vós lle di: "Vaia en paz, quentade e enchede", sen darlles as cousas necesarias para o corpo, para que serve iso? Así tamén a fe por si mesma, se non ten obras, está morta.

Actos 17:29 Xa que logo somos descendencia de Deus, non debemos pensar que a Divinidade é semellante ao ouro, ou á prata ou á pedra, esculpidas pola arte e o artificio do home.

Nós, como fillos de Deus, non debemos pensar en Deus como algo que pode ser creado e manipulado polos humanos.

1. Somos Creados á Imaxe de Deus

2. A idolatría do home

1. Xénese 1:27 - Entón Deus creou o home á súa propia imaxe, á imaxe de Deus creouno; macho e muller creounos.

2. Isaías 40:18-20 - A quen entón compararedes a Deus? ou que semellanza lle compararedes? O obreiro funde unha imaxe gravada, o ourive estendea de ouro e funde cadeas de prata. O que está tan empobrecido que non ten ofrenda escolle unha árbore que non podrece; búscase un obreiro astuto para que prepare unha imaxe esculpida que non se moverá.

Actos 17:30 E aos tempos desta ignorancia Deus facía un ollo; pero agora manda a todos os homes en todas partes que se arrepintan:

Deus ordenou a todas as persoas que se arrepinten, a pesar dos tempos de ignorancia que antes pasara por alto.

1. A misericordia e a graza de Deus no arrepentimento

2. A importancia do arrepentimento nas nosas vidas

1. Xoán 3:16-17 "Porque tanto amou Deus ao mundo que deu ao seu único Fillo, para que todo aquel que cre nel non pereza, senón que teña vida eterna. Porque Deus non enviou ao seu Fillo ao mundo para condenar o mundo, senón para salvar o mundo por medio del".

2. 2 Pedro 3:9 "O Señor non tarda en cumprir a súa promesa, como algúns entenden a lentitude. En cambio, é paciente contigo, non querendo que ninguén pereza, senón que todos cheguen ao arrepentimento".

Actos 17:31 Porque fixou un día no que xulgará o mundo con xustiza por aquel home que el ordenou; do cal deu seguridade a todos os homes, en que o resucitou de entre os mortos.

Deus fixou un día para xulgar o mundo con xustiza por medio de Xesús, que resucitou de entre os mortos.

1: Debemos prepararnos para o día do xuízo que chegará e estar seguros de que estamos preparados para enfrontar ao Señor.

2: Ao crer en Xesús e aceptalo como o noso Señor e Salvador, podemos ter a seguridade no día do xuízo de que seremos xustos diante do Señor.

1: Romanos 14:10-12 - Porque todos estaremos ante o tribunal de Cristo.

2: Mateo 24:36-44 - Vixía, porque non sabes en que día virá o teu Señor.

Actos 17:32 E cando oíron da resurrección dos mortos, uns mofáronse, e outros dixeron: "Volveremos escoitarte sobre este asunto".

Algunhas persoas mofáronse cando escoitaron a Paulo predicar sobre a resurrección dos mortos, mentres que outras dixeron que o volverían escoitar sobre o tema.

1. O poder da resurrección: explorando a esperanza da vida eterna

2. A esperanza da resurrección: comprender a promesa da vida eterna

1. Romanos 6:4-5 - Polo tanto, somos sepultados con el polo bautismo para a morte, para que, como Cristo resucitou de entre os mortos pola gloria do Pai, así tamén nós andemos en novidade de vida.

2. 1 Corintios 15:20-22 - Pero agora Cristo resucitou de entre os mortos, e converteuse na primicia dos que durmían. Porque xa que polo home veu a morte, polo home tamén veu a resurrección dos mortos. Pois como todos morren en Adán, así en Cristo todos serán revividos.

Feitos 17:33 Entón Paulo saíu de entre eles.

Paulo deixou a xente e continuou a súa viaxe.

1: Deus chámanos a vivir vidas de fe e coraxe, como Paulo, e a non ter medo de abandonar as nosas zonas de confort para seguilo.

2: Podemos aprender co exemplo de Paulo a estar sempre abertos á vontade de Deus para nós, aínda que iso signifique deixar o familiar.

1: Isaías 43:2 - Cando pases polas augas, estarei contigo; e a través dos ríos, non te asolagarán; cando pases polo lume non te queimarás nin a chama non te consumirá.

2: Hebreos 13:5-6 - Mantén a túa vida libre do amor ao diñeiro e contentache co que tes, porque el dixo: "Nunca te deixarei nin te abandonarei". Así que podemos dicir con confianza: "O Señor é o meu axudante; non terei medo; que pode facerme o home?"

Actos 17:34 Porén, algúns homes uníronse a el e creron, entre os cales estaba Dionisio o areopago, e unha muller chamada Damaris, e outros con eles.

Algunhas persoas aferráronse a Paulo e creron na súa mensaxe, concretamente Dionisio o Areopagita, Damaris e algúns outros.

1. Aferrarse ao Señor: as nosas responsabilidades como crentes

2. Uns poucos fieis: vencer o medo e a dúbida para seguir a Xesús

1. Xosué 1:9 - "Non che mandei eu? Sexa forte e valente. Non teñas medo e non te asustes, porque o Señor, o teu Deus, está contigo onde queira que vaias".

2. Mateo 10:31-33 - “Non teñas medo, pois; vales máis que moitos pardais. Así, a todo o que me recoñeza diante dos homes, eu tamén o recoñecerei diante do meu Pai que está no ceo; pero quen me negue diante dos homes, eu tamén vou negar diante do meu Pai que está no ceo”.

Feitos 18 relata a obra misioneira de Paulo en Corinto e Éfeso, o seu encontro con Aquila e Priscila e a historia de Apolo.

1o Parágrafo: O capítulo comeza coa saída de Paulo de Atenas e indo cara a Corinto onde

coñeceu a un matrimonio xudeu chamado Aquila e Priscila que viñeran recentemente de Italia porque Claudio ordenara que todos os xudeus abandonasen Roma. Paulo foi velos porque facía tendas mentres eles estaban traballando con eles cada sábado razoada sinagoga tentando persuadir xudeus gregos (Feitos 18:1-4). Cando Silas Timoteo chegou a Macedonia, Paulo dedicouse exclusivamente a predicar a testificar aos xudeus que Xesús era Cristo cando se opoñía o insultou sacudiu as súas roupas protestando dixo: "O teu sangue sexa sobre as túas cabezas! Teño clara a miña responsabilidade A partir de agora irei aos xentís (Feitos 18:5-6).

Segundo parágrafo: Entón saíu de casa un home chamado Ticio Xusto adorador Deus cuxa casa seguinte sinagoga Crispo líder da sinagoga toda a súa casa creu Señor moitos corintios que o escoitaron crer que foron bautizados unha noite o Señor falou a visión de Paulo: "Non teñas medo, sigas falando, non calas. Estou contigo, ninguén vai atacarte porque teño moita xente nesta cidade. Así quedou medio ano ensinándolles a palabra Deus (Feitos 18:7-11). Pero cando Galión era procónsul, os xudeus de Acaia fixeron un ataque unido, Paulo levouno ante o tribunal acusándoo de persuadir á xente que adoraba a Deus de xeitos contrarios á lei, pero a punto de defenderse, Galión dixo que os xudeus: "Se fose un crime grave, tería razón para aceptar unha queixa, pero xa que implica preguntas". sobre palabras nomes a túa propia lei resolvédesvos a materia. Non vou ser xulgado de tales cousas, así que os expulsou do tribunal, entón a multitude converteuse no líder da sinagoga de Sóstenes golpeouno ante o tribunal. Galión non mostrou ningunha preocupación (Feitos 18:12-17).

3o Parágrafo: Despois de pasar un tempo considerable alí, Paul decidiu regresar a Siria, acompañado de Priscila e Aquila. Antes de partir de Céncreas cortouse o cabelo cumprindo o voto feito. Logo chegou a Éfeso onde deixou Priscila Aquila entrou na sinagoga razoando cos xudeus pedíronlle que pasase máis tempo e rexeitaron prometeron 'Volverei se é a vontade de Deus'. Entón zarpeu de Éfeso, desembarcou Cesarea saúdou a igrexa e foi a Antioquía despois de pasar algún tempo alí partiu por toda a rexión Galacia Frixia fortalecendo a todos os discípulos mentres tanto xudeu chamado Apolo nativo de Alexandría veu Efeso home elocuente competente. cousas relativas a Xesús aínda que só coñecía o bautismo Xoán comezou a falar con audacia na sinagoga cando Priscila Aquila oíu que se lle explicaba a un lado de xeito máis adecuado a Deus cando quería cruz. era Cristo (Feitos 18:18-28).

Actos 18:1 Despois diso, Paulo partiu de Atenas e chegou a Corinto;

Paulo saíu de Atenas e chegou a Corinto.

1. O plan de Deus non falla - Non importa os obstáculos e dificultades que enfrontemos, o plan de Deus sempre se cumprirá.

2. Confiar na orientación de Deus - Mesmo cando non entendemos por que Deus nos leva nunha determinada dirección, podemos confiar en que El sabe o que é mellor para nós.

1. Isaías 55:11 - Así será a miña palabra que sae da miña boca: non volverá a min vacía, senón que cumprirá o que eu queira, e prosperará no que a enviei.

2. Xeremías 29:11 - Porque sei os plans que teño para ti, declara o Señor, plans para o benestar e non para o mal, para darche un futuro e unha esperanza.

Actos 18:2 E atopou a un xudeu chamado Aquila, nacido no Ponto, recentemente chegado de Italia, coa súa muller Priscila; (porque Claudio mandara a todos os xudeus que saísen de Roma:) e chegou a eles.

Aquila e Priscila eran xudeus do Ponto que chegaran recentemente á zona despois de que Claudio lles mandara abandonar Roma.

1. A fidelidade de Aquila e Priscila ao seguir os mandamentos de Deus

2. A importancia de respectar a autoridade e seguir a lei de Deus

1. Romanos 13: 1-2 - Que cada alma estea suxeita aos poderes superiores. Porque non hai poder senón de Deus: os poderes que hai son ordenados por Deus.

2. Proverbios 3:5-6 - Confía no Señor con todo o teu corazón; e non te inclines ao teu propio entendemento. Recoñéceo en todos os teus camiños, e el dirixirá os teus camiños.

Actos 18:3 E como era do mesmo oficio, quedou con eles e traballou, porque pola súa ocupación eran tendas de campaña.

Paul e Aquila eran tendais e compartían o mesmo oficio, polo que viviron e traballaron xuntos.

1. O poder da comunión mutua nas nosas vidas

2. A importancia de vivir e traballar xuntos

1. Eclesiastés 4:9-10 - Dous son mellores que un, porque teñen unha boa recompensa polo seu traballo. Pois se caen, aquel levantará o seu compañeiro. Pero ai do que está só cando cae, que non ten quen o axude.

2. Gálatas 6:2 - Soportade uns os outros as cargas e así cumprir a lei de Cristo.

Actos 18:4 E discutía na sinagoga todos os sábados, e persuadía aos xudeus e aos gregos.

Paulo predicaba o evanxeo na sinagoga todos os sábados.

1. O poder de predicar o Evanxeo

2. A importancia da persuasión na evanxelización

1. Romanos 10:14-15 "Como, entón, invocarán a aquel en quen non creron? E como van a crer naquel de quen nunca escoitaron? E como o oirán sen que alguén predice? ¿Deben predicar se non son enviados? Como está escrito: "Que fermosos son os pés dos que anuncian a boa nova!"

2. 1 Corintios 9:19-22 Porque aínda que estou libre de todos, fíxome servo de todos, para gañar máis deles. Aos xudeus fíxome como xudeu, para gañar xudeus. Aos que están baixo a lei fíxenme como un baixo a lei (aínda que non sendo eu mesmo baixo a lei) para poder gañar aos que están baixo a lei. Aos fóra da lei, fíxome coma un fóra da lei (non estando fóra da lei de Deus, senón baixo a lei de Cristo) para poder gañar aos que están fóra da lei. Aos débiles fíxome débil, para poder gañar aos débiles. Convertínme en todo para todas as persoas, para que por todos os medios poida salvar algúns.

Actos 18:5 E cando Silas e Timoteo chegaron de Macedonia, Paulo estaba apremiado no espírito e deu testemuño aos xudeus de que Xesús era o Cristo.

Paulo testificou aos xudeus que Xesús era o Cristo.

1. A importancia de testemuñar a verdade de Xesús como o Cristo.

2. A coraxe de Paulo para testemuñar de Xesús a pesar da oposición.

1. Mateo 28:16-20 - Vai, pois, e fai discípulos de todas as nacións, bautizándoos no nome do Pai e do Fillo e do Espírito Santo.

2. Actos 1:8 - Pero recibiredes poder cando o Espírito Santo chegue sobre vós, e seredes as miñas testemuñas en Xerusalén e en toda Xudea e Samaria, e ata o fin da terra.

Actos 18:6 E cando se opuxeron e blasfemaron, el moveu os seus vestidos e díxolles: O voso sangue estea sobre as vosas cabezas; Estou limpo: a partir de agora irei aos xentís.

Paulo negouse a seguir predicando aos xudeus cando estes se opuxeron e blasfemaron, declarando en cambio ir predicar aos xentís.

1. Deus nunca nos abandonará, aínda que nos sintamos máis sós.

2. Nunca renunciar a cumprir a nosa misión dada por Deus.

1. Romanos 8:31-39 - "Que diremos entón a estas cousas? Se Deus está por nós, quen pode estar contra nós?

2. Hebreos 12: 1-3 - "Por iso, xa que estamos rodeados por unha nube tan grande de testemuñas, deixemos tamén de lado todo peso e pecado que se aferran tanto, e corremos con perseverancia a carreira que se propón. ante nós".

Actos 18:7 E saíu de alí e entrou na casa dun home chamado Xusto, que adoraba a Deus, cuxa casa estaba unida á sinagoga.

Paulo visita a casa de Xusto, un home que adora a Deus e cuxa casa está preto da sinagoga.

1. A importancia de manterse preto da Igrexa e dos que adoran a Deus.

2. O poder da comunión cristiá e como pode achegarnos a Deus.

1. Hebreos 10:25 - Non abandonando a reunión de nós mesmos, como é o xeito dalgúns; pero exhortándonos uns a outros: e tanto máis, canto vedes que se achega o día.

2. 1 Xoán 2:6 - O que di que permanece nel, tamén debe andar así como el andou.

Actos 18:8 E Crispo, o xefe da sinagoga, creu no Señor con toda a súa casa; e moitos dos corintios oíndo, creron e foron bautizados.

O xefe da sinagoga, Crispo, e moitos dos corintios creron no Señor e foron bautizados.

1. Cre no Señor e bautízase

2. Recibe a Salvación do Señor

1. Romanos 10:9 - Que se confesas coa túa boca ao Señor Xesús e cres no teu corazón que Deus o resucitou de entre os mortos, serás salvo.

2. Xoán 3:5 - Xesús respondeu: "En verdade, en verdade, dígoche: se un home non nace de auga e do Espírito, non pode entrar no reino de Deus.

Actos 18:9 Entón o Señor fíxolle unha visión a Paulo pola noite: Non teñas medo, pero fala e non cales.

Paul foi animado por Deus a falar con audacia e confianza.

1. Chamada de Deus á ousadía

2. Ten coraxe e fala

1. Isaías 41:10 - "Non temas, porque eu estou contigo; non te espantes, porque eu son o teu Deus; Fortalecerei, axudarei, apoiareino coa miña dereita xusta".

2. Efesios 6:19-20 - "E tamén para min, para que se me dean palabras ao abrir a miña boca con audacia para proclamar o misterio do evanxeo, polo que son embaixador en cadeas, para poder declaralo con audacia. , como debería falar".

Actos 18:10 Porque eu estou contigo, e ninguén se poñerá en ti para facerte dano, porque teño moita xente nesta cidade.

Deus animou a Paul a quedarse en Corinto e predicar, xa que alí tiña moita xente.

1. Deus está sempre connosco - Isaías 41:10

2. A fidelidade de Deus - Lamentacións 3:22-23

1. Romanos 8:31 - Que diremos entón a estas cousas? Se Deus está por nós, quen pode estar contra nós?

2. Salmo 37:25 - Fun novo, e agora son vello; aínda non vin o xusto abandonado, nin a súa descendencia mendigando pan.

Actos 18:11 E estivo alí un ano e seis meses, ensinando a palabra de Deus entre eles.

Paulo permaneceu en Corinto durante 18 meses, ensinando a palabra de Deus á xente de alí.

1. A importancia de ensinar a Palabra de Deus

2. O poder do discipulado prolongado

1. Deuteronomio 11: 18-19 - "Por iso gardarás estas miñas palabras no teu corazón e na túa alma, e atarásas como un sinal na túa man, e serán como fronteiras entre os teus ollos. 19 Ensinarásllos aos teus fillos, falando deles cando esteas sentado na túa casa, cando camines polo camiño, cando te deites e cando te ergues".

2. Mateo 28:19-20 - "Ide, pois, e facede discípulos a todas as nacións, bautizándoos no nome do Pai, do Fillo e do Espírito Santo, 20 ensinándolles a observar todo o que vos mandei. velaquí, estou contigo sempre, ata a fin dos tempos".

Actos 18:12 E cando Galión era o deputado de Acaia, os xudeus insurrecéronse unánimemente contra Paulo e levárono ao tribunal.

Paulo foi levado ao tribunal polos xudeus que se levantaran contra el.

1. A soberanía de Deus en situacións difíciles

2. Manterse firme ante a oposición

1. Isaías 40:31 - "Pero os que esperan no Señor renovarán as súas forzas; subirán ás ás como aguias; correrán e non se cansarán; andarán e non desfallecerán".

2. Santiago 1:2-4 - "Irmáns meus, considerade alegría cando caes en diversas tentacións; sabendo isto, que a proba da túa fe produce a paciencia. Pero deixa que a paciencia teña

a súa obra perfecta, para que sexades perfectos e enteira, sen querer nada".

Actos 18:13 dicindo: Este persuade os homes para que adoren a Deus en contra da lei.

Paulo foi acusado de persuadir á xente para que adorase a Deus en contra da lei.

1. A coraxe de Paul ante a oposición

2. O poder de persuasión

1. Feitos 17:22-31 - O discurso de Paulo sobre o Areópago

2. Romanos 1:16 - O poder do evanxeo para salvar aos que cren

Actos 18:14 E cando Paulo estaba a punto de abrir a boca, Galión díxolles aos xudeus: "Se fose unha cuestión de maldade ou lascivia perversa, xudeus, quereríame soportarvos.

Paulo é absolto polo gobernador romano, Galión, cando o acusa de ensinar contra os xudeus.

1. O exemplo de Paulo de vivir e defender o Evanxeo

2. Como responder ás acusacións e persecucións

1. 1 Pedro 3:15 - "Pero nos vosos corazóns venerade a Cristo como Señor. Estade sempre preparado para dar resposta a todos os que che pidan que deas a razón da esperanza que tes. Pero faino con mansedumbre e respecto ".

2. Mateo 5:10-12 - "Felices os que son perseguidos pola xustiza, porque deles é o reino dos ceos. Benaventurados ti cando a xente te insulta, te persegue e diga en mentira todo tipo de mal contra ti por causa miña. . Alegrádevos e alegraos, porque grande é a vosa recompensa no ceo, pois do mesmo xeito perseguiron aos profetas que foron antes de vós".

Actos 18:15 Pero se se trata de palabras e de nomes e da túa lei, mirade; pois eu non vou ser xuíz de tales asuntos.

Paulo aconsella buscar a lei de Deus para cuestións de palabras e nomes.

1. A importancia de buscar a lei de Deus nas nosas vidas

2. Comprender a diferenza entre a lei humana e a lei de Deus

1. Mateo 22:36-40 - ""Mestre, cal é o gran mandamento da Lei?" E díxolle: "Amarás ao Señor, teu Deus, con todo o teu corazón, con toda a túa alma e con toda a túa mente. Este é o gran e primeiro mandamento. E un segundo é semellante: Amarás ao teu próximo como Destes dous mandamentos dependen toda a Lei e os Profetas.

2. Filipenses 4: 6-7 - "Non vos preocupedes por nada, pero en todo, mediante oración e súplicas con acción de grazas, fagan coñecer a Deus as vosas peticións. E a paz de Deus, que supera todo entendemento, gardará os vosos corazóns. e as vosas mentes en Cristo Xesús".

Actos 18:16 E expulsounos do tribunal.

A coraxe e a fe inquebrantable de Paulo inspiraron á xente de Corinto a rexeitar os falsos mestres que procuraran desacreditalo.

1: A coraxe e a fe de Paulo en Deus móstranos que debemos manternos sempre firmes nas nosas crenzas e rexeitar as ensinanzas falsas.

2: O exemplo de coraxe e fe en Deus de Paulo é un recordatorio de que sempre debemos buscar a verdade de Deus e rexeitar as mentiras.

1: Efesios 6:10-20 - Revísteche toda a armadura de Deus, para que poidas resistir os esquemas do diaño.

2: Santiago 1:5-6 - Se algún de vós carece de sabedoría, que llo pida a Deus, que dá xenerosidade a todos sen reproche, e daralle.

Actos 18:17 Entón todos os gregos colleron a Sóstenes, o xefe principal da sinagoga, e batérono ante o tribunal. E Gallio non lle importaba nada desas cousas.

Os gregos venceron a Sóstenes, o principal gobernante da sinagoga, antes do tribunal e

Galión non interveu.

1. A necesidade de compaixón no liderado

2. O poder de facer eleccións

1. Mateo 25:35-40 - Porque tiven fame e déchesme de comer, tiven sede e deume de beber, era forasteiro e acollestesme.

2. Proverbios 20:28 - A misericordia e a verdade preservan o rei, e sostén o seu trono con misericordia.

Acts 18:18 18 Despois Paulo quedou alí aínda un bo tempo, e despois despediuse dos irmáns e embarcou de alí a Siria, e con el Priscila e Aquila; tendo a cabeza rapada en Cencrea, pois tiña un voto.

Paulo quedou un bo tempo en Cenchrea antes de despedirse e zarpar con Priscila e Aquila. Tamén cumpriu un voto rapándose a cabeza.

1. A importancia de cumprir os seus votos.

2. A importancia de tomar tempo para despedirse.

1. Eclesiastés 5:4-5 (Cando fagas un voto a Deus, non tardes en cumprilo. Non lle gustan os necios; cumpre o teu voto.)

2. Romanos 12:1 (Polo tanto, irmáns e irmás, en vista da misericordia de Deus, ofrecedes os vosos corpos como sacrificio vivo, santo e agradable a Deus; esta é a vosa adoración verdadeira e adecuada.)

Actos 18:19 E chegou a Éfeso e deixounos alí; pero el mesmo entrou na sinagoga e discutiu cos xudeus.

Paulo visitou Éfeso e entrou na sinagoga para discutir cos xudeus.

1. O poder do razoamento: como podemos usar o diálogo para chegar á xente

2. O exemplo de evanxelización de Paulo: un modelo a seguir

1. Colosenses 4: 5-6 "Anda con sabedoría cara aos que están fóra, redimindo o tempo. Que a túa fala sexa sempre con graza, condimentada con sal, para que saibas como debes responder a cada un".

2. Romanos 10:14-15 "Como, entón, invocarán a aquel en quen non creron? e como crerán naquel de quen non escoitaron? e como escoitarán sen predicador? predicar, se non son enviados? como está escrito: Que fermosos son os pés dos que predican o evanxeo da paz e traen boas novas!

Actos 18:20 Cando lle pediron que estivese máis tempo con eles, non o consentiu;

Paulo rexeitou quedarse máis tempo coa xente de Corinto aínda que lle pediron que o fixese.

1. Os plans de Deus para nós non sempre se aliñarán co que é cómodo ou conveniente para nós.

2. Debemos estar dispostos a seguir a vontade de Deus, aínda que sexa difícil ou impopular.

1. Santiago 4:15 - "En cambio, deberías dicir: "Se o Señor quere, viviremos e faremos isto ou aquilo".

2. Isaías 55:8-9 - "Porque os meus pensamentos non son os teus pensamentos, nin os teus camiños son os meus camiños", declara o Señor. "Como os ceos son máis altos que a terra, así son os meus camiños máis altos que os teus camiños e os meus pensamentos que os teus pensamentos".

Actos 18:21 Pero despediuse deles, dicindo: Eu teño que celebrar esta festa que vén en Xerusalén; pero volverei a vós, se Deus quere. E partiu de Éfeso.

Paulo volveu a Xerusalén para unha festa, coa promesa de volver a Éfeso se Deus o quere.

1. A vontade de Deus é sempre o mellor plan - Actos 18:21

2. Pon a túa fe no plan de Deus - Feitos 18:21

1. Isaías 55:9 - "Porque como os ceos son máis altos que a terra, así son os meus camiños máis altos que os teus camiños, e os meus pensamentos que os teus pensamentos".

2. Filipenses 4:6 - "Non te preocupes por nada, pero en cada situación, mediante oración e petición, con acción de grazas, presenta as túas peticións a Deus".

Actos 18:22 E cando desembarcou en Cesarea, subiu e saudou á igrexa, baixou a Antioquía.

Paulo visita a igrexa de Cesarea e despois viaxa a Antioquía.

1. A viaxe da fe: aprendendo do exemplo de Paulo

2. A importancia da comunión e da comunidade cristiá

1. Hebreos 10:24-25 - E consideremos como incitarnos uns aos outros ao amor e ás boas obras, sen deixar de reunirnos, como é costume dalgúns, senón animándonos uns aos outros, e tanto máis como vedes. achégase o Día.

2. Feitos 2:42-47 - E dedicáronse á ensinanza dos apóstolos e á comunión, á partida do pan e ás oracións. E sobre cada alma o temor foi e moitas marabillas e sinais facíanse por medio dos apóstolos. E todos os que crían estaban xuntos e tiñan todas as cousas en común. E vendían as súas posesións e pertenzas e repartían o recadado entre todos, segundo o necesitase. E día a día, asistindo xuntos ao templo e partindo o pan nas súas casas, recibían o seu alimento con corazón gozoso e xeneroso, louvando a Deus e tendo favor de todo o pobo. E o Señor engadiu ao seu número día a día os que se salvaban.

Actos 18:23 E despois de pasar un tempo alí, marchou e percorreu todo o país de Galacia e Frixia, en orde, fortalecendo a todos os discípulos.

Paulo pasou un tempo nas rexións de Galacia e Frixia, animando aos seguidores do cristianismo.

1. O poder do ánimo: como Paulo fortaleceu aos discípulos

2. A resistencia da fe: a viaxe de Paulo en Galacia e Frixia

1. Romanos 15:5 - Que o Deus da paciencia e do alento vos conceda vivir en harmonía uns cos outros, de acordo con Cristo Xesús.

2. 1 Tesalonicenses 5:11 - Polo tanto, animádevos uns a outros e edificaos uns a outros, como vós.

Actos 18:24 E un xudeu chamado Apolos, nado en Alexandría, home elocuente e poderoso nas Escrituras, chegou a Éfeso.

Apolo, un xudeu nado en Alexandría, chegou a Éfeso e era coñecido pola súa elocuencia e coñecemento das escrituras.

1. O poder da elocuencia: un estudo de Apolos en Actos 18:24

2. O valor das Escrituras: un estudo de Apolos en Actos 18:24

1. Feitos 18:24

2. Salmo 119:105 - "A túa palabra é unha lámpada para os meus pés e unha luz para o meu camiño"

Actos 18:25 Este home foi instruído no camiño do Señor; e sendo fervoroso no espírito, falaba e ensinaba con dilixencia as cousas do Señor, coñecendo só o bautismo de Xoán.

Esta pasaxe fala de Apolos, un home instruído nos camiños do Señor e apaixonado por ensinar sobre o Señor, que só sabía do bautismo de Xoán.

1. O poder da paixón na proclamación do Evanxeo

2. Coñecer e comprender o bautismo de Xoán

1. Actos 2:38 - "Entón Pedro díxolles: Arrepentídevos e bautícese cada un de vós no nome de Xesucristo para a remisión dos pecados, e recibiredes o don do Espírito Santo".

2. Xoán 3: 7-8 "Non te sorprendas de que che dixen: Tes que nacer de novo. O vento sopra onde quere, e escoitas o seu son, pero non sabes de onde vén nin a onde vai. así é todo aquel que nace do Espírito".

Actos 18:26 E púxose a falar con valentía na sinagoga; ao que Aquila e Priscila oíron, levárono a eles e expuxéronlle o camiño de Deus máis perfectamente.

Paul coñeceu a Aquila e Priscila e ensináronlle máis sobre o camiño de Deus.

1. A importancia de aprender máis sobre Deus.

2. Recibir orientación e instrución de mentores espirituais.

1. Proverbios 3: 5-6 - "Confía no Señor con todo o teu corazón e non te apoies no teu propio entendemento; en todos os teus camiños, sométese a el, e el endereitará os teus camiños".

2. 1 Tesalonicenses 5:12 - "Agora pedímosvos, irmáns e irmás, que recoñezades a aqueles que traballan entre vós, que se preocupan por vós no Señor e que vos amonestan".

Actos 18:27 E cando estaba disposto a pasar a Acaia, os irmáns escribiron, exhortando aos discípulos a que o recibisen;

Paulo axudou aos discípulos de Acaia a crer na graza.

1. Somos salvados por Grace Alone

2. O poder de dar e recibir apoio

1. Efesios 2:8-9 - Porque pola graza sodes salvos mediante a fe; e iso non de vós mesmos: é don de Deus: non de obras, para que ninguén se vante.

2. Gálatas 6:2 - Soportade uns os outros as cargas e así cumprir a lei de Cristo.

Actos 18:28 Porque convenceu poderosamente aos xudeus, e iso publicamente, amosando polas Escrituras que Xesús era Cristo.

Paulo demostrou poderosamente aos xudeus que Xesús é o Mesías usando as Escrituras.

1. O poder das Escrituras: como podemos usar a Palabra de Deus para testemuñar aos demais

2. Anunciar o Evanxeo: como compartir a boa nova de Xesús con confianza

1. Romanos 1:16 - Porque non me avergoño do evanxeo, porque é o poder de Deus o que trae a salvación a todos os que cren.

2. Isaías 61:1-2 - O Espírito do Señor Soberano está sobre min, porque o Señor unxiume para anunciarlle boas novas aos pobres. Envioume para atar os que teñen o corazón roto, para proclamar a liberdade para os cativos e a liberación das tebras para os prisioneiros.

Feitos 19 relata o tempo de Paulo en Éfeso, os extraordinarios milagres que fixo e o motín causado por Demetrio e outros prateiros.

1o Parágrafo: O capítulo comeza coa chegada de Paulo a Éfeso onde atopou uns discípulos que só recibiran o bautismo de Xoán. Cando Paulo preguntoulles se recibiran o Espírito Santo cando crían que eles responderon que nin sequera escoitaran que había Espírito Santo. Entón Paul explicoulles que o bautismo de Xoán era un bautismo de arrepentimento e despois de escoitar isto, foron bautizados no nome de Xesucristo. Cando Paulo puxo as súas mans sobre eles, o Espírito Santo veu sobre eles falou linguas profetizadas en total sobre doce homes (Feitos 19:1-7). Entrou na sinagoga alí falou con audacia durante tres meses discutindo de xeito persuasivo sobre o reino de Deus, pero algúns volvéronse obstinados rexeitaron crer calumniado publicamente Camiño polo que os deixou levar discípulos el mantivo discusións diarias aula de conferencias Tirano continuou durante dous anos para que todos os xudeus gregos viviron a provincia de Asia escoitou a palabra Señor (Actos 19:8-10).

2o Parágrafo: Deus fixo milagres extraordinarios a través de Paulo, de xeito que ata os panos ou mandiles que o tocaran foron levados para enfermar as súas enfermidades foron curados os malos espíritos deixaban (Feitos 19:11-12). Algúns xudeus que andaban expulsando os malos espíritos tentaban invocar o nome do Señor Xesús sobre os endemoniados dicían: "No nome de Xesús, a quen Paul predica, mando que saias". Sete fillos, Sceva, o sumo sacerdote xudeu, un día, o espírito maligno respondeu: "Xesús, coñezo a Paulo, pero ti quen es?" Entón o home posuído saltou sobre eles dominado todos deron tal malleira saíu correndo da casa espido sangrando Cando isto se soubo Xudeus Gregos que vivían en Éfeso o medo apoderouse de todo o nome Señor Xesús tiña gran estima moitos dos que crían agora viñeron abertamente confesaron o que fixeron. pergaminos xuntos queimados valor calculado publicamente atopado por valor de cincuenta mil dracmas Deste xeito, a palabra Señor espallouse amplamente medrou o poder (Feitos 19:13-20).

3o Parágrafo: Despois de suceder estas cousas, un prateiro chamado Demetrio provocou

un motín porque fixo santuarios de prata de Artemisa e o seu negocio estaba en perigo pola expansión do cristianismo. Moitou outros artesáns dicían: "Ves non só Éfeso, senón case en toda a provincia de Asia, este tipo Paulo persuadiu derrotou a un gran número de persoas dicindo que os deuses non fixeron que as mans humanas sexan deuses en absoluto. Hai perigo que non só o noso comercio perda o seu bo nome tamén o gran templo. a deusa Artemisa será desacreditada a propia deusa adorada en toda a provincia de Asia, o mundo será roubado da súa maxestade divina" (Feitos 19:26-27). Isto deu lugar a unha conmoción masiva coa xente que gritaba "¡Grande é Artemisa dos Efesios!" Finalmente, o secretario municipal conseguiu que a multitude se tranquilizase se as queixas doutros Demetrio debían levar a cabo os tribunais. Os tribunais advertiron á multitude que as súas accións poderían provocar disturbios, xa que ningunha razón podería xustificar a multitude despedida pola asemblea (Feitos 19:28-41).

Actos 19:1 E aconteceu que, estando Apolos en Corinto, Paulo, atravesando as costas altas, chegou a Éfeso, e atopou uns discípulos.

Paulo atopou discípulos en Éfeso e ensinoulles sobre o camiño de Deus máis perfectamente.

1. O plan perfecto de Deus para o seu pobo

2. O poder do ensino de Paulo

1. Efesios 3:20-21 "Agora, a quen pode facer inmensamente máis do que pedimos ou imaxinamos, segundo o seu poder que actúa dentro de nós, a el sexa a gloria na Igrexa e en Cristo Xesús en todos xeracións, para sempre e para sempre! Amén".

2. Tito 2:11-12 "Porque apareceu a graza de Deus que ofrece salvación a todos os homes. Ensínanos a dicir "Non" á impiedade e ás paixóns mundanas, e a vivir vidas autocontroladas, rectas e piadosas nesta época actual".

Actos 19:2 El díxolles: "Recibiches o Espírito Santo desde que crestes? E eles dixéronlle: Nin sequera oímos se hai Espírito Santo.

Paulo preguntou aos discípulos de Éfeso se recibiran o Espírito Santo desde que creron. Eles responderon que non tiñan oído falar da existencia do Espírito Santo.

1. A necesidade de recibir o Espírito Santo

2. A importancia de coñecer o Espírito Santo

1. Xoán 14:26 - "Pero o Auxiliador, o Espírito Santo, que o Pai enviará no meu nome, ensinaravos todas as cousas e lembraravos todo o que vos dixen".

2. Efesios 1: 13-14 - "Nel tamén vós, cando escoitaches a palabra da verdade, o evanxeo da túa salvación, e crestes nel, fomos selados co Espírito Santo prometido, que é a garantía da nosa herdanza ata adquirimos a posesión dela, para eloxio da súa gloria".

Actos 19:3 E díxolles: En que entón fomos bautizados? E eles dixeron: Ao bautismo de Xoán.

Paulo preguntou aos doce homes se foran bautizados, e eles responderon que foran bautizados segundo o bautismo de Xoán.

1. A importancia de coñecer o teu bautismo: como coñecer o teu estado bautismal pode fortalecer a túa fe

2. O poder de Paul: como as preguntas de Paul poden levar ao crecemento espiritual

1. Mateo 3: 11-12 - "Eu realmente vos bautizo con auga para o arrepentimento; pero o que vén despois de min é máis poderoso ca min, cuxos zapatos non son digno de levar: el bautizarávos co Espírito Santo e con lume."

2. Marcos 1:4-5 - "Xoán bautizou no deserto e predicou o bautismo de arrepentimento para a remisión dos pecados. E saíron a el toda a terra de Xudea e os de Xerusalén, e foron bautizados por el no río do Xordán, confesando os seus pecados".

Actos 19:4 Entón Paul dixo: Xoán bautizou co bautismo de arrepentimento, dicindo á xente que crese no que viría despois del, é dicir, en Cristo Xesús.

Paul explica que Xoán Bautista predicou un bautismo de arrepentimento, dicindo á xente que cre en Xesucristo.

1. Unha chamada ao arrepentimento: preparando o camiño para Xesús

2. O poder da crenza: como a fe en Xesús transforma as vidas

1. Lucas 3:3 - "E foise por toda a rexión do Xordán, predicando o bautismo de

arrepentimento para a remisión dos pecados".

2. Xoán 14:6 - "Xesús díxolle: Eu son o camiño, a verdade e a vida: ninguén vén ao Pai, senón por min".

Actos 19:5 Cando oíron isto, foron bautizados no nome do Señor Xesús.

Cando o pobo escoitou a predicación de Paulo, foi bautizado no nome do Señor Xesús.

1. O poder da fe: comprender o impacto do bautismo

2. Entregarse ao Señor: o significado do bautismo

1. Romanos 6:3-5 - "Non sabes que todos os que fomos bautizados en Cristo Xesús fomos bautizados na súa morte? resucitados de entre os mortos pola gloria do Pai, tamén nós podemos vivir unha vida nova. Porque se fomos unidos con el nunha morte coma a súa, tamén seremos unidos con el nunha resurrección coma a súa".

2. Colosenses 2:12 - "sendo sepultado con el no bautismo, no que tamén resucitaches con el pola túa fe na obra de Deus, quen o resucitou de entre os mortos".

Actos 19:6 E cando Paulo puxo as mans sobre eles, o Espírito Santo veu sobre eles; e falaban en linguas e profetizaban.

As mans de Paulo que impartiron o Espírito Santo aos crentes deron como resultado que falasen en linguas e profetizaran.

1: Apertura dos Dones do Espírito Santo

2: Falar en linguas na Igrexa

1: Gálatas 5:22-23 Pero o froito do Espírito é o amor, a alegría, a paz, a paciencia, a mansedume, a bondade, a fe, a mansedume, a templanza: contra tales non hai lei.

2: Actos 2:4 E todos enchéronse do Espírito Santo, e comezaron a falar noutras linguas, segundo o Espírito lles daba que se pronunciasen.

Actos 19:7 E todos os homes eran uns doce.

O paso trata sobre o número de homes presentes neste momento, sendo 12.

1. Non importa o pequeno que sexa o número de persoas, Deus aínda pode usalas para facer grandes cousas.

2. O poder de Deus non está determinado polo tamaño dun grupo, senón pola súa presenza nel.

1. Mateo 19:26 - "Xesús mirou para eles e dixo: "Para os homes isto é imposible, pero para Deus todo é posible".

2. Xeremías 33:3 - "Chámame e responderei e dicirche cousas grandes e inescrutables que non coñeces".

Actos 19:8 E entrou na sinagoga e falou con valentía durante tres meses, discutindo e convencendo as cousas do reino de Deus.

Paulo falou con audacia na sinagoga durante tres meses, convencendo á xente do reino de Deus.

1. O poder da palabra: proclamar o Reino de Deus

2. Falar con audacia a Palabra de Deus: o exemplo de Paulo

1. Romanos 10:17 - Así que a fe vén de escoitar, e oír a través da palabra de Cristo.

2. Hebreos 11:6 - E sen fe é imposible agradarlle, porque quen se achegue a Deus debe crer que existe e que premia aos que o buscan.

Actos 19:9 Pero cando varios se endurecían e non crían, senón que falaban mal daquel camiño diante da multitude, apartouse deles e separou aos discípulos, discutindo diariamente na escola dun certo Tirano.

Paulo atopouse con aqueles que rexeitaban o evanxeo e separou deles a si mesmo e aos discípulos, e ensinounos a diario na escola de Tirano.

1. O poder da separación

2. A fe de Paulo

1. Romanos 16:17-18 - Pógovos, irmáns, que teñades coidado cos que causan divisións e crean obstáculos contrarios á doutrina que vos ensinaron; evitalos. Pois tales persoas non serven ao noso Señor Cristo, senón aos seus propios apetitos, e con fala suave e adulación enganan os corazóns dos inxenuos.

2. 1 Corintios 5:11-13 - Pero agora escríbovos para que non vos asociedes con ninguén que leve o nome de irmán, se é culpable de fornicación ou avaricia, ou é idólatra, vilipendiador, borracho ou estafador. nin para comer con tal. Pois que teño que ver con xulgar os de fóra? Non son os que están dentro da igrexa a quen debes xulgar? Deus xulga aos de fóra. "Borrade de entre vós á persoa malvada".

Actos 19:10 E isto continuou durante dous anos; de xeito que todos os que moraban en Asia escoitaron a palabra do Señor Xesús, tanto xudeus como gregos.

A predicación do evanxeo de Paulo en Éfeso continuou durante dous anos, e moitas persoas, tanto xudeus como gregos, escoitaron a palabra do Señor Xesús.

1. A importancia de compartir o Evanxeo - Como o ministerio de Paulo en Éfeso pode inspirarnos a chegar aos demais

2. O poder da Palabra - Como a Palabra do Señor Xesús cambiou o corazón dos que estaban en Éfeso

1. Romanos 10:14-15 - Como van a crer naquel de quen nunca escoitaron? E como van a escoitar sen que alguén predique? E como van a predicar se non son enviados?

2. Mateo 28:19-20 - Vai, pois, e fai discípulos de todas as nacións, bautizándoos no nome do Pai, do Fillo e do Espírito Santo, ensinándolles a observar todo o que che mandei.

Actos 19:11 E Deus fixo milagres especiais por mans de Paulo:

Deus fixo milagres a través do ministerio de Paulo.

1. "O poder da fe: experimentar os milagres de Deus a través do compromiso"

2. "O milagreiro: Conectando con Deus a través do ministerio de Paulo"

1. Hebreos 11:1-2 "Agora a fe é a seguridade das cousas que se esperan, a convicción das cousas que non se ven. Porque por ela a xente de sempre recibiu o seu eloxio".

2. 2 Corintios 12:9 "Pero el díxome: "A miña graza é suficiente para ti, porque o meu poder perfecciona na debilidade". Por iso me gloriarei con máis alegría das miñas debilidades, para que o poder de Cristo descanse sobre min".

Actos 19:12 De xeito que do seu corpo traíanse aos enfermos panos ou mandiles, e as enfermidades apartáronse deles, e os malos espíritos saían deles.

O corpo de Paul foi usado para curar persoas; quitábanlle panos e mandiles e empregaban para curar os enfermos e expulsar os malos espíritos.

1. "O poder da fe: Paulo e a cura milagrosa"

2. "A autoridade de Xesús: a cura a través de Paulo"

1. Marcos 16:17-18 - "E estes sinais acompañarán aos que cren: no meu nome expulsarán demos; falarán en linguas novas; collerán serpes coas súas mans; e cando beban veleno mortal. , non lles doerá nada, poñerán as súas mans sobre os enfermos e sanaranse".

2. Mateo 10:1 - "Chamou aos seus doce discípulos e deulles autoridade para expulsar os espíritos impuros e curar toda enfermidade e doenza".

Actos 19:13 Entón algúns dos xudeus vagabundos, exorcistas, puxéronse sobre eles para chamar o nome do Señor Xesús sobre os que tiñan espíritos malignos, dicindo: Xurámosvos por Xesús, que Paul predica.

Algúns xudeus usaron o nome de Xesús para intentar expulsar os malos espíritos.

1. O poder do nome de Xesús

2. A Autoridade do Evanxeo

1. Filipenses 2: 9-11 - Por iso Deus exaltouno e deulle o nome que está por riba de todo nome, 10 para que no nome de Xesús todo xeonllo se dobrase, no ceo, na terra e debaixo da terra, 11 e toda lingua confesa que Xesucristo é o Señor, para a gloria de Deus Pai.

2. Mateo 28:18-20 - E veu Xesús e díxolles: "Toda a autoridade no ceo e na terra foime dada. 19Ide, pois, e facede discípulos a todas as nacións, bautizándoos no nome do Pai e do Fillo e do Espírito Santo, 20ensinándolles a observar todo o que vos mandei. E velaquí, estou contigo sempre, ata a fin dos tempos".

Actos 19:14 E foron sete fillos dun mesmo Esceva, xudeu e xefe dos sacerdotes, que o fixeron.

Os fillos dun sacerdote xudeu intentaron expulsar un espírito maligno.

1. O poder da fe: como a mensaxe de salvación de Paul cambiou vidas

2. A importancia da obediencia: atendendo aos mandamentos de Deus

1. Santiago 2:17-18 "Así a fe, se non ten obras, está morta, estando soa. Si, un home pode dicir: Ti tes fe e eu teño obras; móstrame a túa fe sen as túas obras, e Vouche mostrar a miña fe polas miñas obras".

2. Actos 5:29 "Entón Pedro e os outros apóstolos responderon e dixeron: Debemos obedecer a Deus antes que aos homes".

Actos 19:15 E o espírito maligno respondeu e dixo: "Coñezo a Xesús e coñezo a Paulo; pero quen es?

Un espírito maligno preguntou quen eran as persoas que o expulsaban en nome de Xesús e Paulo.

1. O poder dun nome: explorando o poder do nome de Xesús e o impacto do ministerio de Paulo

2. Coñecer a Xesús: como coñecer a Xesús leva á autoridade espiritual

1. Filipenses 2: 9-10: "Por iso Deus exaltouno e deulle o nome que está por riba de todo nome, para que no nome de Xesús todo xeonllo se dobra no ceo, na terra e debaixo da terra. ”

2. Efesios 6:12: "Porque non loitamos contra a carne e o sangue, senón contra os gobernantes, contra as autoridades, contra os poderes cósmicos sobre estas tebras presentes, contra as forzas espirituais do mal nos lugares celestes".

Actos 19:16 E o home no que estaba o espírito maligno saltou sobre eles, venceulles e venceu contra eles, de modo que fuxiron daquela casa espidos e feridos.

Un home con espírito maligno dominaba e feriu ás persoas que estaban na mesma casa ca el, facéndoas fuxir en estado de desnuda.

1. O poder dun espírito impío: recoñecer e evitar influencias impías.

2. Vencer o mal co ben: como a fe nos pode axudar a vencer a tentación e o pecado.

1. Efesios 6:12 - "Porque a nosa loita non é contra a carne e o sangue, senón contra os gobernantes, contra as autoridades, contra os poderes deste mundo escuro e contra as forzas espirituais do mal nos reinos celestes".

2. 1 Xoán 4:4 - "Vós, fillos queridos, sodes de Deus e os vencedes, porque o que está en vós é maior que o que está no mundo".

Actos 19:17 E isto era coñecido por todos os xudeus e gregos que tamén moraban en Éfeso; e o medo caeu sobre todos eles, e o nome do Señor Xesús foi engrandecido.

O medo caeu sobre os xudeus e gregos que vivían en Éfeso despois de escoitar falar do poder do Señor Xesús.

1. O Poder do Nome de Xesús

2. Medo e fe en Deus

1. Filipenses 2: 9-11 - "Por iso Deus exaltouno ata o lugar máis alto e deulle o nome que está por riba de todo nome, para que no nome de Xesús todo xeonllo se dobrase, no ceo, na terra e debaixo da terra, e todas as linguas recoñezan que Xesucristo é o Señor, para a gloria de Deus Pai".

2. Isaías 12:2 - "Certamente Deus é a miña salvación; confiarei e non terei medo. O Señor, o mesmo Señor, é a miña forza e a miña defensa; el converteuse na miña salvación".

Actos 19:18 E moitos dos que crían viñeron, confesaron e mostraron os seus feitos.

Moitos crentes confesaron publicamente a súa fe en Xesucristo.

1: O poder da confesión - Como confesar publicamente a nosa fe en Xesucristo pode cambiar as nosas vidas.

2: A liberdade de fe - Como confiar en Xesucristo pode traer verdadeira liberdade.

1: Romanos 10:9-10 "Que se confesas coa túa boca ao Señor Xesús, e cres no teu corazón que Deus o resucitou de entre os mortos, serás salvo. Porque co corazón o home cre para a xustiza; e coa boca confesase para a salvación".

2: Mateo 16:16 "E Simón Pedro respondeu e dixo: Ti es o Cristo, o Fillo do Deus vivo".

Actos 19:19 Tamén moitos dos que practicaban artes curiosas xuntaron os seus libros e queimáronos diante de todos os homes;

Os habitantes de Éfeso destruíron os seus libros de feiticería e maxia, valorándoos en 50.000 pezas de prata.

1. O poder do arrepentimento: vencer as tentacións do mundo

2. O custo do pecado: o prezo de afastarse de Deus

1. Romanos 12:2 - "E non te conformes a este mundo, senón transformate coa renovación da túa mente, para que probes cal é a boa, aceptable e perfecta vontade de Deus".

2. Proverbios 1: 10-19 - "Meu fillo, se os pecadores te seducen, non consentis. Se din: "Ven connosco, acechamos para derramar sangue; axexémonos sen motivo aos inocentes; tragámolos vivos coma o Seol, e enteiras, coma os que baixan á fosa; atoparemos toda clase de bens preciosos, encheremos de botín as nosas casas; botade a

vosa sorte entre nós, que todos teñamos unha mesma bolsa. "- meu fillo, non andes no camiño con eles, aparta o teu pé do seu camiño, porque os seus pés corren cara ao mal, e apresuran a derramar sangue".

Actos 19:20 Así creceu poderosamente a palabra de Deus e triunfou.

A palabra de Deus creceu poderosamente e tivo éxito.

1. A Palabra de Deus ten o poder de transformar vidas

2. O poder da poderosa predicación

1. Romanos 1:16 - Porque non me avergoño do evanxeo, porque é o poder de Deus para salvar a todos os que cren.

2. Isaías 55:11 - Así será a miña palabra que sae da miña boca; non volverá a min baleiro, senón que cumprirá o que pretendo e terá éxito no que o enviei.

Actos 19:21 Despois de rematar estas cousas, Paulo propuxo no espírito, cando pasara por Macedonia e Acaia, ir a Xerusalén, dicindo: "Despois de estar alí, teño que ver tamén Roma".

Paulo decidiu ir a Xerusalén e despois a Roma co espírito.

1. A importancia de establecer un obxectivo espiritual e perseguilo con propósito.

2. O poder do Espírito Santo para guiar e dirixir as nosas vidas.

1. Filipenses 3:14 - "Eu continuo cara á meta para o premio da chamada superior de Deus en Cristo Xesús".

2. Romanos 8:14 - "Porque todos os que son guiados polo Espírito de Deus, estes son fillos de Deus".

Actos 19:22 Enviou a Macedonia a dous dos que o servían, Timoteo e Erasto; pero el mesmo quedou en Asia unha tempada.

Paulo enviou dous dos seus compañeiros, Timoteo e Erasto, a Macedonia mentres el permaneceu un tempo en Asia.

1. A importancia da delegación e da confianza no plan de Deus

2. O poder da compañía e do traballo conxunto

1. Proverbios 15:22 - Sen consello, os plans van mal, pero na multitude de conselleiros están establecidos.

2. 1 Corintios 3:5-7 - Que é entón Apolos? E que é Paul? Servos polos que crestes, como o Señor deu oportunidade a cada un. Eu plantei, Apolo regou, pero Deus estaba a provocar o crecemento. Entón, nin o que planta nin o que rega é nada, senón Deus que fai crecer.

Actos 19:23 E ao mesmo tempo xurdiu un gran revuelo por aquel camiño.

Houbo unha gran conmoción na cidade polas ensinanzas do Camiño.

1. O poder dunha boa mensaxe - Como unha única mensaxe pode inspirar un gran revuelo nunha cidade

2. Defendendo o que é correcto - A importancia de falar polo que cres

1. Feitos 4:14-17 - Pedro e Xoán testemuñan con audacia sobre Xesús

2. Isaías 40:31 - Os que esperan no Señor renovarán as súas forzas

Actos 19:24 Porque un home chamado Demetrio, un prateiro, que facía santuarios de prata para Diana, aportou non poucos beneficios aos artesáns;

O éxito de Demetrius no seu oficio de facer santuarios de prata para Diana serve como exemplo de como o traballo duro e a dedicación poden levar a unha gran recompensa.

1. O traballo duro e a dedicación poden levar a unha gran recompensa.

2. Hai un gran valor no traballo das nosas mans.

1. Eclesiastés 9:10 - Todo o que a túa man atope que facer, faino con todas as túas forzas.

2. Colosenses 3:23 - Fagas o que fagas, trabállao con todo o teu corazón, como traballando para o Señor, non para os mestres humanos.

Actos 19:25 a quen convocou cos obreiros da mesma profesión, e díxolles: Señores, vós sabedes que con este oficio temos a nosa riqueza.

Aos obreiros de Éfeso recórdaselles que o seu oficio é a fonte da súa riqueza.

1: Deus bendiciunos con dons e talentos que podemos usar para traer prosperidade.

2: Debemos estar agradecidos pola riqueza material que temos e usala para glorificalo.

1: Eclesiastés 9:10: Todo o que a túa man atope que facer, faino con todas as túas forzas.

2: Mateo 6:24: Ninguén pode servir a dous amos. Ou odiarás ao un e amarás ao outro, ou te entregarás ao un e desprezarás ao outro.

Actos 19:26 Ademais, ves e escoitas que non só en Éfeso, senón case en toda Asia, este Paulo persuadiu e afasta a moita xente, dicindo que non son deuses feitos por mans.

Paulo persuadiu e afasta a moitas persoas en Asia ensinándolles que os ídolos feitos coas mans non son deuses.

1. Idolatría: Substituír o Creador pola Creación

2. O poder da Palabra de Deus: Vidas transformadoras

1. Deuteronomio 5:7-9 - Non terás outros deuses diante de min

2. Isaías 44:15-20 - En balde fas ídolos e adoras o que se fai coas túas mans

Actos 19:27 Para que non só este o noso oficio corre perigo de ser anulado; pero tamén

que se desprezase o templo da gran deusa Diana e que se destruíse a súa magnificencia, a quen toda Asia e o mundo adoran.

A gran deusa Diana era venerada por moitos, pero o seu templo estaba en perigo de ser destruído.

1: Ninguén está por riba de Deus - Feitos 19:27

2: Todo o mundo é capaz de grandeza espiritual - Santiago 4:10

1: Deus é maior que calquera outro poder - 1 Xoán 4:4

2: O noso Deus é un Deus incrible - Salmo 47:2

Actos 19:28 E ao escoitar estas palabras, enchéronse de ira e gritaron, dicindo: Grande é Diana dos Efesios.

Un grupo de efesios enfadouse polas palabras de Paulo e proclamaron a súa devoción por Diana.

1. Non deixes que as paixóns do momento te desvíen da verdade.

2. Debemos ser sabios e perspicaces ante as presións culturais.

1. Santiago 1: 5-8 - Se a algún de vós lle falta sabedoría, que llo pida a Deus, que dá xenerosidade a todos sen reproche, e daralle.

2. Proverbios 3:5-6 - Confía no Señor con todo o teu corazón, e non te apoies no teu propio entendemento. Recoñéceo en todos os teus camiños, e el endereitará os teus camiños.

Actos 19:29 E toda a cidade encheuse de confusión; e collendo a Caio e a Aristarco, homes de Macedonia, compañeiros de viaxe de Paulo, precipitáronse unidos ao teatro.

Toda a cidade de Éfeso quedou no caos despois de que os compañeiros de Paul fosen arrestados.

1: O plan de Deus é maior que as nosas circunstancias

2: Mantéñase firme na fe a pesar do caos e da confusión

1: Romanos 8:38-39 "Porque estou seguro de que nin a morte nin a vida, nin os anxos nin os gobernantes, nin as cousas presentes nin as vindeiras, nin as potencias, nin a altura nin a profundidade, nin ningunha outra cousa en toda a creación, poderá para separarnos do amor de Deus en Cristo Xesús, noso Señor".

2: Isaías 41:10 "Non temas, porque eu estou contigo; non te espantes, porque eu son o teu Deus; Fortalecerei, axudarei, apoiareino coa miña dereita xusta".

Actos 19:30 E cando Paulo quixo entrar na xente, os discípulos non o permitiron.

Os discípulos impediron que Paul entrase na multitude.

1. O poder da unidade: como traballar xuntos fortalece a nosa fe

2. A forza do discernimento: cando seguir e cando liderar

1. Efesios 4:1-3 - Eu, pois, prisioneiro do Señor, pídovos a camiñar de forma digna da chamada á que fomos chamados, con toda humildade e mansedume, con paciencia, soportandovos uns cos outros. amor, ansioso por manter a unidade do Espírito no vínculo da paz.

2. Proverbios 14:15 - O sinxelo cre todo, pero o prudente pensa nos seus pasos.

Actos 19:31 E algúns dos xefes de Asia, que eran os seus amigos, enviaron a el para pedirlle que non se aventurase no teatro.

Algúns amigos de Paul en Asia enviáronlle unha mensaxe, pedíndolle que non fose ao teatro.

1. Confía nos amigos: ata os maiores líderes necesitan apoio

2. Saber cando correr riscos: o equilibrio entre fe e precaución

1. Proverbios 19:20: "Escoita o consello e recibe instrución, para que sexas sabio no teu fin".

2. Filipenses 4:13: "Todo podo por medio de Cristo que me fortalece".

Actos 19:32 Uns, polo tanto, clamaban unha cousa e outros outra: porque a asemblea estaba confusa; e a maioría non sabía por que se xuntaron.

A asemblea estaba confusa e non sabía por que se reunían.

1. O poder da unidade: como podemos lograr grandes cousas cando traballamos xuntos

2. Non teñas medo de facer preguntas: buscando claridade e comprensión

1. Efesios 4:1-3 - Eu, polo tanto, prisioneiro do Señor, pídovos a camiñar dun xeito digno da chamada á que fomos chamados, con toda humildade e mansedume, con paciencia, soportándovos uns cos outros. no amor, ansioso por manter a unidade do Espírito no vínculo da paz.

2. Proverbios 3:5-6 - Confía no Señor con todo o teu corazón, e non te apoies no teu propio entendemento. Recoñéceo en todos os teus camiños, e el endereitará os teus camiños.

Actos 19:33 E sacaron a Alexandre da multitude, e os xudeus propuxérono. E Alexandre fixo acenos coa man e quixo defender o pobo.

Alexandre foi sacado da multitude polos xudeus e fixo un aceno para que a xente o deixase falar.

1. O poder das testemuñas: como a nosa influencia pode cambiar vidas

2. Defendendo o que é correcto: asumir unha posición polas nosas crenzas

1. Isaías 43:1-3 - Pero agora así di o Señor que te creou, oh Xacob, e o que te formou, oh Israel: Non temas, porque eu te redimín, chameino polo teu nome; ti es miña. Cando pases polas augas, estarei contigo; e polos ríos, non te desbordarán: cando pases polo lume, non te queiman; nin a chama acenderá sobre ti.

2. Mateo 10:32-33 - A quen, polo tanto, me confesa diante dos homes, eu tamén o confesareino diante do meu Pai que está nos ceos. Pero a quen me negue diante dos homes, eu tamén lle negarei diante do meu Pai que está nos ceos.

Actos 19:34 Pero cando souberon que era xudeu, todos cunha voz durante dúas horas gritaron: Grande é Diana dos Efesios.

Nunha reunión en Éfeso, o pobo recoñeceu a Paulo como xudeu e comezou a clamar durante dúas horas en louvanza de Diana.

1: Debemos ter coidado coas nosas reaccións ante aqueles que son diferentes a nós.

2: Debemos ter en conta o poder das nosas palabras e a influencia que poden ter nos que nos rodean.

1: Santiago 3:1-12, enfatizando o poder da lingua e como se pode usar tanto para o ben como para o mal.

2: Colosenses 4:6, animándonos a usar as nosas palabras con sabiduría e graza.

Actos 19:35 E cando o funcionario tranquilizaba á xente, díxolle: Homes de Éfeso, que home non sabe que a cidade dos Efesios é adoradora da gran deusa Diana e da imaxe que caeu. baixo de Xúpiter?

O oficinista de Éfeso aplacou á xente recordándolles o culto da cidade á gran deusa Diana e a imaxe que caeu de Xúpiter.

1. O perigo da adoración dos ídolos

2. O poder do patrimonio dunha cidade

1. Éxodo 20:3-5 - "Non terás outros deuses diante de min. Non te farás imaxes esculpidas, nin semellanza ningunha de nada do que está arriba no ceo, nin do que hai abaixo na terra, nin do que está na auga debaixo da terra. Non te prostrarás ante eles nin os servirás, porque eu, o Señor, o teu Deus, son un Deus celoso.

2. Feitos 17:16-17 - Mentres Paulo os esperaba en Atenas, o seu espírito provocoulle dentro cando viu que a cidade estaba entregada aos ídolos. Por iso discutía na sinagoga cos xudeus e cos xentís, e no mercado a diario cos que estaban alí.

Actos 19:36 Xa que logo non se pode falar destas cousas, debes estar calados e non facer nada temerario.

A advertencia de Paulo contra decisións precipitadas en Feitos 19:36.

1: Considere as consecuencias - Reflexionando sobre a advertencia de Paul para evitar decisións precipitadas

2: Tómese tempo para pensar - Comprender a importancia de ser deliberados nas nosas decisións

1: Proverbios 14:15 - O sinxelo cre cada palabra, pero o home prudente mira ben a súa marcha.

2: Santiago 1:19 - Por iso, meus amados irmáns, que todo o mundo sexa pronto para escoitar, lento para falar, lento para a ira.

Actos 19:37 Porque trouxeches a estes homes, que non son nin ladróns de igrexas nin blasfemas da túa deusa.

Paulo e os seus compañeiros son acusados de roubar e blasfemar á deusa de Éfeso. Paul declara que son inocentes destes cargos.

1. O poder das nosas palabras: como impactan as nosas palabras nas nosas vidas

2. Integridade na fe: un estudo de Paul e Silas

1. Proverbios 18:21 - A morte e a vida están no poder da lingua, e os que a aman comerán os seus froitos.

2. Filipenses 4:8 - Finalmente, irmáns, todo o que é verdadeiro, todo o que é honrado, todo o que é xusto, todo o que é puro, todo o que é amable, todo o que é loable, se hai algo de excelencia, se hai algo digno de eloxio, pensa. sobre estas cousas.

Actos 19:38 Polo tanto, se Demetrio e os artesáns que están con el teñen un asunto contra alguén, a lei está aberta e hai deputados: que se imputen uns aos outros.

Demetrius e os seus compañeiros deberían usar o sistema legal para resolver calquera disputa que teñan entre eles en lugar de recorrer á violencia.

1. Resolver os conflitos de forma pacífica - Como utilizar a lei para resolver conflitos sen recorrer á violencia.

2. A sabedoría da lei - Comprender o valor da lei e por que debe ser respectada.

1. Romanos 12:17-19 - Non lle pagues a ninguén mal por mal, senón que ten en conta o que é nobre á vista de todos.

2. Proverbios 15:1 - Unha resposta suave afasta a ira, pero unha palabra dura provoca a ira.

Actos 19:39 Pero se preguntades algunha cousa sobre outros asuntos, decidirase nunha asemblea legal.

Paulo instrúe aos discípulos de Efeso que resolvan calquera outro asunto nunha asemblea legal.

1. A importancia do discernimento na asemblea cristiá

2. A necesidade da unidade na Igrexa

1. Romanos 15: 5-6 "Que o Deus da paciencia e do alento vos conceda vivir en tal harmonía uns cos outros, de acordo con Cristo Xesús, para que xuntos glorifiquedes dunha soa voz ao Deus e Pai do noso Señor Xesucristo. ”.

2. 1 Corintios 14:40 "Pero todas as cousas deben facerse decentemente e con orde".

Actos 19:40 Porque corremos o perigo de ser cuestionados polo alboroto deste día, xa que non hai motivo para dar conta desta concurrencia.

Paul e os seus compañeiros corrían o perigo de ser interrogados pola súa participación nun alboroto por falta de explicacións para o alboroto.

1. O poder da reputación: como as nosas accións reflicten o noso carácter

2. Os perigos de provocar un alboroto: reflexionando sobre as consecuencias das nosas accións

1. Proverbios 22:1 - Un bo nome é máis desexable que as grandes riquezas; ser estimado é mellor que a prata ou o ouro.

2. Santiago 2:14 - De que serve, meus irmáns, se alguén afirma ter fe pero non ten obras? Pode tal fe salvalos?

Actos 19:41 E despois de falar así, despediu a asemblea.

Paul rematou o seu discurso ante a asemblea e despois despediunos.

1. O poder das nosas palabras: como falar con autoridade

2. A importancia de escoitar: como escoitar con discernimento

1. Proverbios 18:21 - A morte e a vida están no poder da lingua

2. Santiago 1:19 - Sexa rápido para escoitar, lento para falar e lento para enfadar

Feitos 20 relata as viaxes de Paulo por Macedonia e Grecia, o incidente de Eutico en Troas e o discurso de despedida de Paulo aos anciáns de Efeso.

1o Parágrafo: O capítulo comeza con Paulo saíndo de Éfeso despois dun motín e viaxando por Macedonia animando aos discípulos. Estivo tres meses en Grecia, pero cando estaba a piques de navegar de regreso a Siria, soubo que os xudeus conspiraban contra el, polo que decidiu volver por Macedonia acompañado de Sópater Pirro Berea Aristarco Segundo Tesalonicenses Gaius Derbe Timothy Tychicus Trophimus Asia (Feitos 20:1). -4). Estes homes seguiron agardando por nós Troas, navegamos de Filipos despois de Días de pans ázimos, cinco días despois, unímonos a Troas onde permaneceu sete días (Feitos 20:5-6).

Segundo parágrafo: O primeiro día da semana, cando se reuniu o pan, Paul falou que a xente que tiña intención de saír ao día seguinte seguiron falando ata a medianoite. O cuarto alto onde se reuniron moitas lámpadas acendidas alí, un mozo chamado Eutico, sentado no peitoril da xanela, dormía profundamente mentres Paul falaba aínda máis sendo superado. abaixo o terceiro piso retomou morto pero Paul baixou inclinado sobre el colleuno as armas e dixo: "Non te alarmes que está vivo!" Entón subiu o andar de arriba,

partiu o pan, comeu, falou moito tempo ata a madrugada, e saíu mentres o neno foi levado á casa vivo moi consolado (Feitos 20:7-12).

3o parágrafo: Desde alí, navegaron a Mileto porque Paulo decidira evitar Éfeso para evitar pasar o tempo da provincia de Asia xa que estaba ansioso por chegar a Xerusalén, se é posible, durante o día de Pentecostés. Desde Mileto enviou unha mensaxe que os anciáns da igrexa de Éfeso veñen ao seu encontro. Cando chegaron deulles o seu discurso de despedida recordándolles como vivía entre eles serviu Señor gran humildade bágoas no medio de probas severas xudeus nunca dubidaron predicar nada sería beneficioso ensinado públicamente casa casa testemuñando ambos os xudeus gregos arrepentimento para Deus fe noso Señor Xesús Cristo agora espírito obrigado ir Xerusalén sen saber o que me pasará alí só coñezo todas as cidades o Espírito Santo advírteme as dificultades da prisión que me enfrontan, pero considero que a miña vida vale calquera cousa só rematar a tarefa da carreira que o Señor Xesús me deu testemuñar o evanxeo da graza de Deus (Feitos 20:13-24). El advertiulles que os lobos salvaxes veñen entre o propio número distorsionar a verdade atraer os discípulos despois de que eles mesmos instou a vixiar lembrar que durante tres anos nunca deixou de advertir cada noite con bágoas. Despois de falar estas cousas, axeonllouse rezou con todos eles e deixou seguir o seu camiño mentres choraban abrazados bicouno máis triste pola súa afirmación de que nunca volverían ver o seu rostro (Feitos 20:25-38).

Actos 20:1 E despois de que cesou o tumulto, Paulo chamou aos discípulos, abrazounos e partiu para ir a Macedonia.

Paulo despediuse dos seus discípulos despois de que o alboroto rematara e marchou a Macedonia.

1. O poder do adeus: aprender a deixar ir

2. Abrazar o cambio e a viaxe por diante

1. Isaías 43:18-19 ("Non te lembres das cousas antigas, nin teñas en conta as cousas antigas. Velaquí, estou facendo unha cousa nova; agora xorde, non o entendes? Abrirei camiño no deserto e ríos no deserto".

2. Xosué 1:9 ("Non che mandei eu? Sexa forte e valente. Non teñas medo e non te espantes, porque o Señor, o teu Deus, está contigo onde queira que vaias").

Actos 20:2 Despois de pasar por aquelas partes e de exhortarlles moito, chegou a Grecia.

Paul animou aos crentes nas zonas que visitou antes de vir a Grecia.

1. "Fortalecemento da fe a través do estímulo"

2. "O poder das palabras"

1. Efesios 4:29 - "Que non saia da vosa boca ningunha palabra corrupta, senón só as que sexan boas para edificar, segundo conveña a ocasión, para que faga graza aos que oen".

2. Romanos 15:4-5 - "Porque todo o que se escribiu noutros días, foi escrito para a nosa instrución, para que mediante a paciencia e o estímulo das Escrituras teñamos esperanza. Que o Deus da paciencia e do alento vos conceda vivir en tal harmonía uns cos outros, de acordo con Cristo Xesús".

Actos 20:3 E permaneceu alí tres meses. E cando os xudeus o agardaron, cando estaba a punto de embarcar para Siria, propuxo volver por Macedonia.

Paulo quedou en Grecia durante tres meses e cando os xudeus conspiraron contra el, decidiu viaxar por Macedonia en lugar de Siria.

1. Superando desafíos: como perseverar en tempos difíciles

2. A soberanía de Deus: confiando nos seus plans e orientación

1. Efesios 6:13 "Por iso, tomade toda a armadura de Deus, para que poidades resistir no día do mal e, despois de todo feito, mantervos firmes".

2. Romanos 8:28 "E sabemos que para os que aman a Deus todas as cousas colaboran para o ben, para os que son chamados segundo o seu propósito".

Actos 20:4 E acompañouno a Asia Sópater de Berea; e dos tesalonicenses, Aristarco e Secundo; e Caio de Derbe e Timoteo; e de Asia, Tíquico e Trófimo.

Paulo, acompañado de Sópater, Aristarco, Segundo, Gaio, Timoteo, Tíquico e Trófimo, viaxou a Asia.

1. O poder da unidade: a viaxe de Paul e os seus compañeiros

2. A forza da amizade: as aventuras de Paul e os seus amigos

1. Eclesiastés 4:9-12 - Dous son mellores que un, porque teñen unha boa recompensa polo seu traballo. Porque se caen, un levantará ao seu compañeiro. Pero ai de quen está só cando cae e non ten outro que o levante! De novo, se dous están xuntos, están quentes, pero como pode un estar quente só? E aínda que un home poida prevalecer contra un que está só, dous resistirán-lo; un cordón triple non se rompe rapidamente.

2. Proverbios 13:20 - Quen anda cos sabios tórnase sabio, pero o compañeiro dos tolos sufrirá danos.

Actos 20:5 Estes que ían diante detivéronse por nós en Troas.

Esta pasaxe fala dos que se adiantaron a Troas e esperaron a que chegase o resto do grupo.

1. Poñer aos demais en primeiro lugar: o poder do servizo desinteresado

2. Mantendo a fe: perseverando en tempos difíciles

1. Filipenses 2: 3-4 - "Non fagades nada por rivalidade ou presunción, pero con humildade considerade aos demais máis importantes ca vós mesmos. Que cada un de vós mire non só os seus propios intereses, senón tamén os intereses dos demais".

2. Hebreos 10:23-25 - "Retermos firmes a confesión da nosa esperanza sen vacilar, porque o que prometeu é fiel. E consideremos como animarnos uns aos outros ao amor e ás boas obras, sen deixar de reunirnos, como é costume dalgúns, senón animándonos uns aos outros, e tanto máis a medida que vexades que se achega o Día.

Actos 20:6 E navegamos de Filipos despois dos días dos ázimos, e chegamos a eles a Troas en cinco días; onde vivimos sete días.

Paulo e os seus compañeiros saíron de Filipos despois de celebrar a festa dos ázimos e chegaron a Tróas cinco días despois, onde permaneceron sete días.

1. O poder da confraternidade: a compañía de Paulo e a viaxe a Troas.

2. Renovado e renovado: como o tempo de Paulo en Troas animouno a seguir espallando o evanxeo.

1. Romanos 8:38-39 Porque estou convencido de que nin a morte nin a vida, nin os anxos nin os demos, nin o presente nin o futuro, nin ningún poder, nin altura nin profundidade, nin outra cousa en toda a creación, poderá sepáranos do amor de Deus que está en Cristo Xesús, noso Señor.

2. 1 Corintios 15:58 Polo tanto, meus queridos irmáns e irmás, estade firmes. Que nada te mova. Entrégate sempre plenamente á obra do Señor, porque sabes que o teu traballo no Señor non é en balde.

Actos 20:7 E o primeiro día da semana, cando os discípulos se xuntaban para partir o pan, Paulo predicoulles, disposto a partir o día seguinte; e continuou o seu discurso ata a media noite.

O primeiro día da semana, Paulo predicou aos discípulos nunha reunión e falou ata a media noite.

1. O poder da predicación: como Paulo usou as súas palabras para inspirar e ensinar.

2. A importancia da comunidade: atopar forza na confraternización.

1. Romanos 10:14-17 - Como a fe vén ao escoitar a mensaxe e como a fe vén ao escoitar a palabra de Cristo.

2. Hebreos 10:23-25 - Como animarnos uns a outros e reunirnos para estimularnos mutuamente cara ao amor e ás boas accións.

Actos 20:8 E había moitas luces na cámara alta, onde estaban reunidos.

Un grupo de persoas concentrouse nunha cámara alta, onde había moitas luces.

1. A luz de Cristo - Xoán 8:12

2. O poder da comunidade - Actos 2:1-4

1. Xoán 8:12 - Cando Xesús falou de novo á xente, dixo: "Eu son a luz do mundo. Quen me segue nunca andará nas tebras, senón que terá a luz da vida".

2. Feitos 2:1-4 - Cando chegou o día de Pentecostés, estaban todos xuntos nun só lugar. De súpeto veu do ceo un ruído coma o vento violento e encheu toda a casa onde estaban sentados. Viron o que parecían linguas de lume que se separaban e se decantaban sobre cada un deles. Todos eles enchéronse do Espírito Santo e comezaron a falar noutras linguas a medida que o Espírito lles permitía.

Actos 20:9 E estaba sentado nunha fiestra un mozo chamado Eutico, que caía nun profundo sono; e mentres Paulo predicaba moito tempo, afundiuse de sono, caeu do terceiro soto e foi levantado morto. .

O mozo Eutico quedou durmido durante o longo de Paul e caeu dende unha fiestra do terceiro piso, pero foi levado morto.

1. Como as nosas accións poden afectar as nosas vidas espirituais

2. O poder da oración en tempos de problemas

1. Lucas 8:22-25 - Xesús calma a tormenta

2. Santiago 5:13-15 - Oración polos enfermos

Actos 20:10 E Paulo baixou, botouse sobre el e, abrazándoo, díxolle: Non vos molestedes; pois a súa vida está nel.

Paulo consolou aos amigos do mozo, asegurándolles que aínda estaba vivo.

1. O poder da comodidade en tempos difíciles

2. Tranquilidade ante a traxedia

1. Xoán 11:25-26 - Xesús díxolle a Marta: "Eu son a resurrección e a vida. O que cre en min vivirá, aínda que morran".

2. 1 Tesalonicenses 4: 13-14 - Irmáns e irmás, non queremos que non esteades informados sobre os que dormen na morte, para que non vos lamentes como o resto da humanidade, que non ten esperanza. Porque cremos que Xesús morreu e resucitou, e por iso cremos que Deus traerá con Xesús aos que durmiron nel.

Actos 20:11 Cando, pois, subiu de novo, partiu o pan, comeu e falou moito tempo ata que amence o día, marchou.

Paulo predicou unha longa noite.

1: O poder da persistencia

2: A importancia da resistencia

1: Santiago 1:2-4 "Contade todo alegría, irmáns meus, cando afrontades diversas probas, porque sabedes que a proba da vosa fe produce constancia. E que a constancia teña o seu pleno efecto, para que sexades perfectos e completos, sen falta de nada".

2: Gálatas 6:9 "E non nos cansemos de facer o ben, porque no seu tempo segaremos, se non nos rendimos".

Actos 20:12 E levaron ao mozo vivo, e non pouco se consolaron.

Os discípulos de Paulo sentiron un gran alivio cando o mozo polo que oraran volveu á vida.

1. Deus sempre está disposto a responder ás nosas oracións no seu tempo.

2. Aínda cando a esperanza parece perdida, a salvación de Deus sempre é posible.

1. Marcos 11:24 - "Por iso dígoche que todo o que pidas na oración, crea que o recibiches, e será teu".

2. Salmo 37:5 - "Encomenda o teu camiño ao Señor; confía nel e farao".

Actos 20:13 E fomos antes para o barco, e navegamos para Assos, coa intención de acoller alí a Paulo;

Paul designouse a si mesmo para ir a Assos.

1. Asumir a responsabilidade das súas accións

2. Camiñando en obediencia á vontade de Deus

1. Mateo 11:28-30 - Ven a min, todos os que estás traballando e cargados, e eu vos darei descanso. Tomade sobre vós o meu xugo e aprendede de min, que son manso e humilde de corazón, e atoparedes descanso para as vosas almas. Porque o meu xugo é doado, e a miña carga é leve.

2. Romanos 12:1-2 - Por iso, irmáns, púgovos a vós, polas misericordias de Deus, que presentedes os vosos corpos como sacrificio vivo, santo e agradable a Deus, que é o voso culto espiritual. Non te conformes a este mundo, senón transfórmate coa renovación da túa mente, para que, probando, discerniras cal é a vontade de Deus, o que é bo, aceptable e perfecto.

Actos 20:14 E cando se atopou connosco en Assos, levámolo e chegamos a Mitilene.

Paul reuniuse cos seus compañeiros en Assos e eles viaxaron a Mitilene.

1. A orientación de Deus: como recoñecela e seguila

2. O poder de traballar xuntos

1. Proverbios 3:5-6 - Confía no Señor con todo o teu corazón, e non te apoies no teu propio entendemento. Recoñéceo en todos os teus camiños, e El endereitará os teus camiños.

2. Romanos 12:10 - Ámense uns a outros con cariño fraternal. Superámonos uns aos outros en amosar honra.

Actos 20:15 E navegamos de alí, e chegamos ao día seguinte fronte a Quíos; e ao día seguinte chegamos a Samos e quedamos en Troxilio; e ao día seguinte chegamos a Mileto.

A viaxe de Paulo de Éfeso a Mileto incluíu paradas en Quíos, Samos e Troxilio.

1. A viaxe da fe: un estudo en Actos 20:15

2. Explorando as viaxes misioneiras do Apóstolo Paulo

1. Hebreos 11: 8-10 - Pola fe Abraham obedeceu cando foi chamado para saír a un lugar que ía recibir como herdanza. E saíu sen saber onde ía.

2. Salmo 37:23 - Os pasos do home son establecidos polo Señor, cando se deleita no seu camiño;

Actos 20:16 Porque Paulo decidira navegar por Éfeso, porque non quería pasar o tempo en Asia; porque apresurouse, se lle foi posible, a estar en Xerusalén o día de Pentecostés.

Paulo decidiu pasar Éfeso porque tiña présa por chegar a Xerusalén a tempo de Pentecostés.

1. Os plans de Deus contra a présa humana - Actos 20:16

2. Aproveitando o tempo - Feitos 20:16

1. Proverbios 19:2 - "O desexo sen coñecemento non é bo; canto máis perderán o camiño os pés apresurados!"

2. Eclesiastés 3:1 - "Para todo hai un tempo, e un tempo para todos os asuntos debaixo do ceo".

Actos 20:17 E desde Mileto enviou a Éfeso e chamou aos anciáns da igrexa.

Paulo enviou unha mensaxe aos anciáns da igrexa de Éfeso e chamounos a Mileto.

1. A importancia de escoitar a chamada de Deus - Feitos 20:17

2. A fidelidade de Deus á súa Igrexa - Feitos 20:17

1. Romanos 8:28, "E sabemos que en todas as cousas Deus traballa para o ben dos que o aman, que foron chamados segundo o seu propósito".

2. Hebreos 10:23-25: "Manteñamos inquebrantablemente a esperanza que profesamos, porque o que prometeu é fiel. E consideremos como estimularnos uns aos outros cara ao amor e ás boas obras. Non deixemos de reunirnos. xuntos, como algúns adoitan facer,

pero animámonos uns aos outros, e tanto máis a medida que vexas que se achega o Día".

Actos 20:18 E cando chegaron a el, díxolles: Xa sabedes, desde o primeiro día que vin a Asia, como estiven convosco en todas as estacións.

Paulo falou aos anciáns de Efeso sobre o seu ministerio en Asia e o seu compromiso con eles.

1. Dedicación no ministerio: aprendendo do exemplo de Paulo

2. O poder do compromiso: o exemplo de Paulo

1. Colosenses 1:21-23 - O compromiso de Paulo de predicar o Evanxeo

2. Romanos 12:11-13 - Servindo ao Señor con lealdade e celo

Actos 20:19 Servindo ao Señor con toda humildade de espírito, e con moitas bágoas e tentacións, que me sucederon pola acecha dos xudeus:

O ministerio de Paulo como apóstolo caracterizouse pola humildade, as bágoas e a persecución.

1. A espiritualidade da humildade: como servir ao Señor con mentes humildes

2. Vencer a tentación e a persecución: o exemplo de Paulo

1. Santiago 4:10 - "Humilládevos diante do Señor, e El os levantará".

2. 1 Corintios 10:13 - "Ningunha tentación que non sexa común para o home te alcanzou. Deus é fiel e non deixará que sexas tentado por riba das túas capacidades, pero coa tentación tamén proporcionará o camiño de escape, para que poidas soportarlo".

Actos 20:20 E como non gardei nada do que vos fose de proveito, senón que vos mostrei e vos enseñei publicamente e de casa en casa,

Paulo ensinou á xente de Éfeso tanto en público como en privado nas súas casas.

1. A importancia do ensino en pequenos grupos

2. O poder do ensino e como pode cambiar vidas

1. Proverbios 11:30 - O froito dos xustos é unha árbore da vida; e o que conquista almas é sabio.

2. Mateo 28: 19-20 - Por tanto, vai e ensina a todas as nacións, bautizándoas no nome do Pai, e do Fillo e do Espírito Santo: ensinándolles a observar todas as cousas que che mandei: e, velaquí, estou contigo sempre, ata a fin do mundo. Amén.

Actos 20:21 Testemuñando aos xudeus e tamén aos gregos o arrepentimento ante Deus e a fe no noso Señor Xesús Cristo.

Paulo predicou o arrepentimento e a fe en Xesucristo aos xudeus e gregos.

1. O poder do arrepentimento: un camiño cara á santidade

2. Fe en Xesús: unha decisión que cambia a vida

1. Isaías 55:7 - Que o impío abandone o seu camiño, e o inxusto os seus pensamentos, e que volva ao Señor e terá misericordia del; e ao noso Deus, porque perdoará en abundancia.

2. Xoán 3:16 - Porque tanto amou Deus ao mundo, que deu ao seu Fillo unigénito, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna.

Actos 20:22 E agora, velaquí, vou a Xerusalén atado polo espírito, sen saber o que alí me acontecerá.

Paul viaxa a Xerusalén, aínda que non está seguro do que pasará unha vez que chegue.

1. "A forza de confiar no plan de Deus"

2. "Saíndo na fe a pesar do descoñecido"

1. Romanos 8:28 - "E sabemos que todas as cousas colaboran para o ben dos que aman a Deus, dos que son chamados segundo o seu propósito".

2. Proverbios 3:5-6 - "Confía no Señor con todo o teu corazón; e non te inclines ao teu propio entendemento. Recoñéceo en todos os teus camiños, e el guiará os teus camiños".

Actos 20:23 Agás que o Espírito Santo testemuña en todas as cidades, dicindo que me atópanse ataduras e aflicións.

Esta pasaxe menciona que o Espírito Santo está a testemuñar en cada cidade que as dificultades e os sufrimentos agardan a Paulo.

1. O Espírito Santo: unha testemuña dos nosos problemas

2. Afrontar a aflicción e a escravitude con coraxe

1. Romanos 8:18 - "Porque considero que os sufrimentos deste tempo presente non valen a pena compararse coa gloria que se nos vai revelar".

2. Hebreos 12:1 - "Por iso, xa que estamos rodeados por unha nube tan grande de testemuñas, deixemos tamén de lado todo peso e pecado que se aferran tanto, e corremos con perseverancia a carreira que se nos presenta. ."

Actos 20:24 Pero nada destas cousas me conmove, nin me considero querida a miña vida, para rematar a miña carreira con gozo, e o ministerio que recibín do Señor Xesús, para dar testemuño do evanxeo do graza de Deus.

O apóstolo Paulo non foi disuadido por ningún obstáculo na súa misión de testemuñar o evanxeo da graza de Deus.

1. Perseverar a través da dificultade: o exemplo do apóstolo Paulo

2. A Boa Nova da Graza de Deus

1. Filipenses 1:21 - "Porque para min vivir é Cristo, e morrer é ganancia"

2. Efesios 2:8-9 - "Porque pola graza sodes salvos mediante a fe; e iso non por vós mesmos: é don de Deus: non por obras, para que ninguén se glorie".

Actos 20:25 E agora, velaquí, sei que todos vós, entre os que fun predicando o reino de Deus, non veredes máis o meu rostro.

Paulo despídese dos anciáns de Efeso, sabendo que esta sería a última vez que os vería.

1. O Reino de Deus é eterno: un estímulo desde a despedida de Paulo

2. Coñecer o plan de Deus nas nosas vidas: como nos anima a despedida de Paulo

1. Hebreos 11: 8-10 - Pola fe Abraham obedeceu cando foi chamado para saír a un lugar que ía recibir como herdanza. E saíu sen saber onde ía.

2. Romanos 8:28 - E sabemos que para os que aman a Deus todas as cousas colaboran para o ben, para os que son chamados segundo o seu propósito.

Actos 20:26 Polo tanto, lévovos constancia hoxe de que son puro do sangue de todos os homes.

Paulo lémbralles aos cristiáns de Éfeso que é inocente do sangue de todos os homes.

1. A importancia de vivir puramente ante Deus

2. O exemplo de santidade e pureza de Paulo

1. 1 Pedro 1: 14-15 - Como fillos obedientes, non se conformen ás paixóns da súa antiga ignorancia, pero como o que vos chamou é santo, tamén sexades santos en toda a vosa conduta.

2. Hebreos 12:14 - Loita pola santidade sen a cal ninguén verá ao Señor.

Actos 20:27 Porque non me resistín a anunciarvos todo o consello de Deus.

Esta pasaxe anímanos a compartir o consello de Deus cos demais.

1. A importancia de declarar o consello de Deus

2. Proclamar a Palabra de Deus

1. Colosenses 3:16 - Deixa que a palabra de Cristo habite en ti abundantemente en toda sabedoría; ensinándose e amonestándose uns a outros con salmos e himnos e cánticos espirituais, cantando con graza no voso corazón ao Señor.

2. Santiago 1:22 - Pero sexades facedores da palabra, e non só oíntes, enganándovos a vós mesmos.

Actos 20:28 Tede coidado, pois, de vós mesmos e de todo o rabaño, sobre o cal o Espírito Santo os fixo superintendentes, para alimentar a igrexa de Deus, que el mercou co seu propio sangue.

O Espírito Santo nomeou líderes da igrexa para coidar da igrexa de Deus, comprada polo sangue de Xesús.

1: O investimento intencionado de Deus: Coidar da Igrexa

2: A cita do Espírito Santo: pastorear o rabaño

1: Xoán 10:14-15 - Eu son o bo pastor; Eu coñezo as miñas propias ovellas, e elas coñécenme, así como o meu Pai me coñece e eu coñezo ao Pai. Así que sacrifico a miña vida polas ovellas.

2: 1 Pedro 5: 2-3 - Sede pastores do rabaño de Deus que está baixo o teu coidado, velando por eles, non porque o debas, senón porque queres, como Deus quere que sexas; non perseguindo ganancias deshonestas, pero ansiosos por servir; non dominando os que che son encomendados, senón sendo exemplos para o rabaño.

Actos 20:29 Porque sei que despois da miña marcha entrarán entre vós lobos feroces, que non perdonarán o rabaño.

Paulo advirte aos anciáns de Efeso do perigo que chega á igrexa.

1. Estar preparado: preparándose para o peor da Igrexa

2. Manterse firmes ante a adversidade

1. 1 Pedro 5: 8-9 - "Estade alerta e sobrio. O teu inimigo, o demo, anda como un león rugente buscando a quen devorar. Resístalle, firmes na túa fe, sabendo que son os mesmos sufrimentos. sendo experimentado polos teus crentes en todo o mundo".

2. Santiago 1:2-3 - "Considerade pura alegría, meus irmáns e irmás, sempre que te enfrontes a probas de moitos tipos, porque sabes que a proba da túa fe produce perseveranza".

Actos 20:30 Tamén de vós mesmos xurdirán homes que falen cousas perversas, para atraer discípulos tras eles.

Paulo advertiu aos anciáns de Efeso que nas súas propias filas xurdirían falsos mestres.

1. A importancia do discernimiento e da discreción na Igrexa

2. Mover máis aló das falsas ensinanzas

1. Efesios 4:14-15 - Para que xa non sexamos fillos, arroxados de aquí para abaixo e arrastrados por todo vento de doutrina, pola astucia dos homes e as astucias astutas, polas que acechan para enganar; Pero dicindo a verdade no amor, creza nel en todas as cousas, que é a cabeza, mesmo Cristo.

2. 2 Timoteo 3: 16-17 - Toda Escritura é inspirada por Deus, e é proveitosa para a doutrina, para a reprensión, para a corrección, para a instrución na xustiza: para que o home de Deus sexa perfecto, ben preparado para todo ben. obras.

Actos 20:31 Por iso, vixía e recordade que durante tres anos non deixei de avisar a todos noite e día con bágoas.

O apóstolo Paulo avisou a todos con bágoas día e noite durante tres anos.

1. Unha chamada á vixilancia: permaneza alerta ante os problemas

2. O poder das bágoas: unha lección de compromiso inquebrantable

1. 2 Pedro 3:17 - "Vós, pois, amados, xa que xa sabedes estas cousas antes, teñades coidado de que tamén vós, sendo arrastrados polo erro dos impíos, caiades da vosa firmeza".

2. Hebreos 10:23-25 - "Retermos firmemente a profesión da nosa fe sen vacilar; (porque fiel é o prometido); de nós mesmos xuntos, como son algúns; pero exhortándonos uns a outros, e tanto máis, canto vedes que se achega o día".

Actos 20:32 E agora, irmáns, encomendovos a Deus e á palabra da súa graza, que pode edificarvos e darvos unha herdanza entre todos os santificados.

Paulo anima aos irmáns a confiar en Deus e na súa Palabra, que pode edificalos e darlles unha herdanza.

1. O poder da graza de Deus - Como confiar en Deus e na súa Palabra pode traernos forza e bendicións.

2. A herdanza prometida - Unha exploración das bendicións que veñen ao ser santificado.

1. Romanos 10:17 - Así que a fe vén de escoitar, e oír a través da palabra de Cristo.

2. Efesios 2:8-9 - Porque pola graza fuches salvo mediante a fe. E isto non é cousa túa; é don de Deus, non resultado de obras, para que ninguén se gabe.

Actos 20:33 Non cobizei prata nin ouro nin roupa de ninguén.

Esta pasaxe é un recordatorio de Paulo aos Efesios de que non foi motivado pola ganancia material no seu ministerio.

1. "O prezo da servidume: negar o interese propio polo ben do Evanxeo"

2. "Vivir máis aló do atractivo do materialismo: atopar a realización en Cristo"

1. Filipenses 4:11-13 - "Non é que eu falo de falta: porque aprendín a contentarme, en calquera estado que me atope. Sei como ser humillado e sei como abundar: en todas partes e en todas as cousas son instruído tanto para estar saciado como para ter fame, para abundar e para sufrir necesidade. Todo o podo por medio de Cristo que me

fortalece".

2. 1 Timoteo 6: 6-10 - "Pero a piedad con contento é unha gran ganancia. Porque non trouxemos nada a este mundo, e é certo que non podemos sacar nada. E tendo comida e vestidos, contentémonos con iso. Pero eles que serán ricos caen na tentación e na trampa, e en moitas concupiscencias insensatas e ferintes, que afogan os homes na destrución e na perdición.Porque o amor ao diñeiro é a raíz de todo mal, que mentres algúns cobizaban, erraron do fe, e atravesáronse con moitas penas".

Actos 20:34 Si, vós mesmos sabedes que estas mans atenderon ás miñas necesidades e aos que estaban comigo.

Paulo recordou aos anciáns de Efeso que traballara para manterse a si mesmo e aos que estaban con el.

1: Unha chamada ao traballo: o exemplo de Paulo de servir aos demais

2: O poder de servir aos demais: o exemplo de Paulo

1: Filipenses 4:12-13 - Sei o que é estar necesitado, e sei o que é ter abundancia. Aprendín o segredo de estar contento en calquera situación, ben alimentado ou con fame, ben vivindo en abundancia ou na falta.

2: 1 Tesalonicenses 2: 9 - Porque lembrades, irmáns, o noso traballo e traballo: traballamos día e noite para non ser unha carga para ninguén mentres vos anunciabamos o evanxeo de Deus.

Actos 20:35 Mostreivos todas as cousas, que traballando así, debedes soster aos débiles e lembrar as palabras do Señor Xesús, que dixo: "Máis bendito é dar que recibir".

Esta pasaxe subliña que é máis bendito dar que recibir.

1: "A alegría de dar"

2: "A bendición da xenerosidade"

1: Lucas 6:38 - "Da, e darache. Unha boa medida, apretada, axitada e escorregada, verterase no teu colo. Pois coa medida que uses, medirase a ti".

2: Proverbios 3:27 - "Non negas o ben a aqueles a quen se lles debe, cando estea no teu poder de facelo".

Actos 20:36 E despois de falar isto, púxose de xeonllos e orou con todos eles.

Paul axeonllouse e rezou coa xente reunida na igrexa.

1. O poder da oración: aprender a rezar cos demais

2. Axeonllarse na presenza de Deus: un sinal de humildade

1. Santiago 5:16 - "Polo tanto, confesade os vosos pecados uns a outros e orade uns polos outros para que seades curados. A oración dunha persoa xusta é poderosa e eficaz".

2. Filipenses 2: 5-11 - "A túa actitude debe ser a mesma que a de Cristo Xesús: quen, sendo Deus na súa natureza, non consideraba a igualdade con Deus algo que había que agarrar, senón que non se fixo nada, tomando a propia natureza. de servo, feito a semellanza humana. E sendo atopado en aparencia como un home, humillou-se e fíxose obediente ata a morte, ata a morte de cruz".

Actos 20:37 E todos choraron moitísimo, e puxéronse ao pescozo de Paulo e bicárono.

A separación de Paulo dos discípulos en Actos 20:37 estivo chea de tristeza e emoción.

1. O valor da verdadeira amizade

2. O poder das conexións emocionais

1. Proverbios 17:17 - "Un amigo ama en todo momento, e un irmán nace para un tempo de adversidade"

2. Romanos 12:15 - "Alégrate cos que se alegran; chora cos que choran"

Actos 20:38 Tristado sobre todo polas palabras que falou, para que non lle viron máis a cara. E acompañárono ata o barco.

Paulo e os habitantes de Éfeso despedironse tristemente mentres subía ao barco para continuar a súa viaxe.

1. O poder de dicir adeus: aprender a deixarse ir mentres se aprecian os recordos

2. O significado da separación: saber cando seguir adiante

1. Romanos 12:15 - Alegrate cos que se alegran, chora cos que choran.

2. Hebreos 13: 1-2 - Seguide amándonos como irmáns. Non te esquezas de mostrar hospitalidade aos descoñecidos, pois, ao facelo, algunhas persoas mostraron hospitalidade aos anxos sen sabelo.

Feitos 21 relata a viaxe de Paulo a Xerusalén, as profecías sobre o seu encarceramento e o seu arresto no templo.

1o Parágrafo: O capítulo comeza con Paulo e os seus compañeiros zarpando de Mileto e chegando a Tiro onde atoparon discípulos con eles sete días. A través do Espírito, exhortaron a Paulo que non se dirixise a Xerusalén, pero cando pasou o tempo deixou de continuar a viaxe acompañado de esposas e fillos ata que fóra da cidade, a praia axeonllada, rezaron, despedironse uns dos outros . De Tiro, navegaron a Ptolemaida saudaron irmáns quedáronlles para o día seguinte quedou chegou Cesarea ficou na casa Filipe evanxelista un sete tivo catro fillas solteiras que profetizaron (Feitos 21:7-9).

2o Parágrafo: Mentres estaban alí, un profeta chamado Ágabo baixou de Xudea. Colleu o cinto de Paulo atados cos pés das mans e dixo: "O Espírito Santo di: "Deste xeito, os xudeus de Xerusalén atar o dono deste cinto e entregarlle aos xentís" (Feitos 21:10-11). Cando oímos isto, descansamos suplicándolle que non subise a Xerusalén, entón Paul respondeulle: "Por que choras rompendo o meu corazón? Estou preparado non só para ser atado, senón tamén para morrer no nome de Xerusalén, o Señor Xesús. Cando non se deixaba disuadir, dixemos: "Fágase a vontade do Señor" (Feitos 21:12-14).

3o parágrafo: Despois destes días subiron a Xerusalén uns discípulos Cesarea connosco trouxéronnos a Mnason Chipre discípulo primitivo con quen debía quedarse cando chegasen a Xerusalén, os irmáns recibíronnos calorosamente ao día seguinte Paulo descansou ver a Santiago todos os anciáns estaban presentes. o que Deus fixo entre os xentís a través do ministerio, ao escoitar isto, louvaron ao Señor e dixeron: "Ves irmán, cantos miles de xudeus creron toda a lei celosa. Informáronlles que ensinas a todos os xudeus a vivir entre xentís. Moisés dicíndolles que non circuncidan os seus fillos. os nosos costumes Que imos facer? Certamente escoitarán que viñeches, fai o que lles suxira" (Feitos 21:15-22). Pedíronlle que se purificase xunto con catro homes que fixeran un voto e pagaran os seus gastos para que se afeitaran a cabeza demostrando a todos que as

acusacións contra el eran falsas, el tamén vivía a lei de obediencia. En canto aos crentes xentís que xa estaban escritos decidiron absterse de alimentos sacrificados ídolos, carne de sangue estrangulada da inmoralidade sexual seguindo o consello de Santiago, Paulo uniuse aos homes ao día seguinte, purificouse xunto a eles, entrou no templo, avisar os días de culminación, o sacrificio de purificación sería feito cada un deles (Feitos 21:23). -26). Porén, cando hai sete días case sobre uns xudeus, Asia o viu o templo axitado, toda unha multitude apoderouse del gritando: "¡Os israelitas axúdanos!" Este home ensinando a todos en todas partes contra o noso pobo a nosa lei neste lugar. Ademais, levou aos gregos ao templo contaminado lugar santo' Pois a Trófimo visto anteriormente, a cidade de Efeso con asumiu que Paulo trouxera ao templo espertou a cidade enteira a xente correndo por todas as direccións apoderouse de arrastrar o templo inmediatamente. portas pechadas intentando matar noticias chegaron ao comandante tropas romanas a cidade enteira foi alboroto inmediatamente levaron algúns oficiais soldados correron multitude vendo comandante soldados deixaron de golpear antidisturbios comandante arrestado ordenou atado dúas cadeas preguntou quen era o que fixo unha multitude gritou unha cousa outra non puido obter feitos porque O alboroto ordenou ser levado a cuarteis cando os soldados levaron as escaleiras, porque a multitude de violencia que seguía gritaba: "¡Lábralo!" (Feitos 21:27-36). Cando Paul estaba a piques de ser traído ao cuartel, preguntoulle ao comandante se podía falar coa xente. Con permiso, púxose nas escaleiras e fixo un aceno á multitude e cando todos calaron, comezou a falarlles en arameo (Feitos 21:37-40).

Actos 21:1 E aconteceu que, despois de saírnos deles e botarnos a botar, chegamos en liña recta a Coos, e ao día seguinte a Rodas, e de alí a Patara.

Despois de deixar a xente coa que estiveran, o grupo foi directo a Coos, despois a Rodas e finalmente a Patara.

1. Deus ten sempre o control das nosas vidas, aínda que os nosos plans non saian como esperamos.

2. Debemos estar dispostos a seguir os plans de Deus e confiar nel mesmo cando non entendamos.

1. Salmo 119:105: "A túa palabra é unha lámpada para os meus pés e unha luz para o meu camiño".

2. Isaías 55: 8-9: "Porque os meus pensamentos non son os teus pensamentos, nin os teus camiños os meus camiños, declara o Señor. Porque como os ceos son máis altos que a terra, así son os meus camiños máis altos que os teus camiños e os meus pensamentos. que os teus pensamentos".

Actos 21:2 E atopando un barco que navegaba para Fenicia, subimos a bordo e puxémonos en marcha.

O apóstolo Paulo e os seus compañeiros atoparon un barco que navegaba cara a Fenicia e embarcaron nel.

1. Aprender a contentarnos co que Deus ofrece nas nosas vidas.

2. A importancia de confiar no plan de Deus para as nosas vidas.

1. Filipenses 4:12-13 - Sei o que é estar necesitado, e sei o que é ter abundancia. Aprendín o segredo de estar contento en calquera situación, ben alimentado ou con fame, ben vivindo en abundancia ou na falta.

13 Todo isto podo facelo por medio de quen me dá forza.

2. Proverbios 3:5-6 - Confía no Señor con todo o teu corazón e non te apoies no teu propio entendemento; recoñéceo en todos os teus camiños, e el endereitará os teus camiños.

Actos 21:3 Cando descubrimos Chipre, deixámolo á esquerda, navegamos para Siria e desembarcamos en Tiro, porque alí o barco debía descargar a súa carga.

A viaxe de Paulo continuou dende Chipre ata Siria, onde chegou a Tiro e descargou a súa carga.

1. Sigamos o exemplo de tenacidade e compromiso de Paulo coa nosa fe.

2. Podemos aprender da viaxe de Paul que aínda cando a vida presenta obstáculos difíciles, debemos permanecer centrados no noso propósito.

1. Colosenses 3: 23-24 - "Faga o que fagas, trabállao con todo o teu corazón, como traballando para o Señor, non para os amos humanos, xa que sabes que recibirás unha herdanza do Señor como recompensa. É ao Señor Cristo ao que estás a servir".

2. Hebreos 10:36 - "Porque tes necesidade de perseveranza, para que, cando fixes a vontade de Deus, recibas o prometido".

Actos 21:4 E atopando discípulos, estivemos alí sete días, quen dixo a Paulo polo Espírito que non subise a Xerusalén.

Paulo e os seus compañeiros atoparon en Tiro uns discípulos que tiñan unha mensaxe para el polo Espírito de que non subise a Xerusalén.

1. O poder do Espírito Santo nas nosas vidas

2. Escoitar a Guía do Espírito Santo

1. Xoán 14:26 "Pero o Auxiliador, o Espírito Santo, que o Pai enviará no meu nome, ensinaravos todas as cousas e lembraravos todo o que vos dixen".

2. Lucas 12:12 "Porque o Espírito Santo ensinarache nesa mesma hora o que debes dicir".

Actos 21:5 E cumpridos aqueles días, saímos e fomos; e todos nos levaron camiño, con mulleres e fillos, ata que saímos da cidade, e axeonllamonos na ribeira e rezamos.

A xente de Feitos 21:5 foi de viaxe, acompañada das súas familias, e oraron xuntos antes de saír.

1. O poder da oración: como a nosa fe pode levarnos na nosa viaxe

2. A forza da comunidade: como podemos apoiarnos mutuamente nos retos da vida

1. Mateo 18:20- "Pois onde dous ou tres se reúnen no meu nome, alí estou eu con eles".

2. Efesios 6:18- "Ore en todo momento no Espírito, con toda oración e súplica".

Actos 21:6 E cando nos despedimos uns dos outros, embarcamos; e volveron a casa de novo.

Paul e os seus compañeiros despedironse un do outro e separáronse, e Paul e os seus compañeiros tomaron un barco para a súa viaxe á casa.

1. Unha viaxe de fe: aprender a confiar no plan de Deus

2. Despedirse uns dos outros: atopar forzas ao separarse

1. Xeremías 29:11 "Porque sei os plans que teño para ti", declara o Señor, "plans para prosperarte e non facerte dano, plans para darche esperanza e futuro".

2. Romanos 12:15 Alegrate cos que se alegran, chora cos que choran.

Actos 21:7 E cando rematamos o noso camiño de Tiro, chegamos a Ptolemaida, saudamos os irmáns e quedamos con eles un día.

Paulo e os seus compañeiros remataron a súa viaxe de Tiro a Ptolemaida, onde permaneceron un día e saudaron aos crentes da zona.

1. O poder do saúdo: como as nosas palabras poden afectar aos demais

2. Aguantando a viaxe: cultivando a resiliencia ante a adversidade

1. Romanos 12:15 - Alegrate cos que se alegran; chorar cos que choran.

2. 1 Tesalonicenses 5:11 - Polo tanto, animádevos uns a outros e edificaos uns a outros, como vós.

Actos 21:8 E ao día seguinte, os que estabamos da compañía de Paulo saímos e chegamos a Cesarea; e entramos na casa de Filipe o evanxelista, que era un dos sete; e quedou con el.

Paulo e os seus compañeiros viaxaron a Cesarea ao día seguinte e quedaron con Filipe o evanxelista, un dos sete.

1. O poder da comunidade: a viaxe de Paul e os seus compañeiros

2. A forza da confraternidade: o exemplo de Filipe o Evanxelista

1. Salmo 133: 1 - Velaquí, que bo e que agradable é para os irmáns vivir xuntos en unidade!

2. Hebreos 10:24-25 - E consideremos como estimularnos uns aos outros ao amor e ás boas obras, sen deixar de reunirnos, como é costume dalgúns, senón animándonos uns aos outros, e tanto máis como vedes. achégase o Día.

Actos 21:9 E o mesmo home tiña catro fillas, virxes, que profetizaban.

Un home chamado Filipe tiña catro fillas que eran virxes que profetizaban.

1. O legado dun pai: o poder de criar fillos piadosos

2. O poder da proclamación: o papel das mulleres profetas

1. Proverbios 22:6 Adestra un neno no camiño que debe seguir: e cando sexa vello, non se apartará del.

2. Lucas 2:36-38 E había unha Ana, unha profetisa, filla de Fanuel, da tribo de Aser: era moi grande, e vivira cun marido sete anos desde a súa virxindade; E era unha viúva duns oitenta e catro anos, que non se apartaba do templo, senón que servía a Deus con xaxúns e oracións noite e día. E ela, chegando nese instante, deu grazas igualmente ao Señor e falou del a todos os que esperaban a redención en Xerusalén.

Actos 21:10 E estando alí moitos días, baixou de Xudea un profeta chamado Agabo.

A pasaxe describe como Ágabo, un profeta de Xudea, chegou a visitar aos apóstolos nas súas viaxes.

1. A importancia da orientación dun profeta: aprendendo do exemplo de Agabus

2. Confiar na voz de Deus: como discernir o consello sabio

1. Actos 2: 17-18 - "E acontecerá nos últimos días, di Deus, derramarei do meu Espírito sobre toda carne; e os teus fillos e as túas fillas profetizarán, e os teus mozos verán. visións, e os teus anciáns soñarán soños: e sobre os meus servos e as miñas criadas derramarei o meu Espírito naqueles días, e profetizarán".

2. Xeremías 29:11-13 - "Porque sei os pensamentos que penso para vós, di o Señor, pensamentos de paz, e non de mal, para darvos o final esperado. Entón invocarédesme e vós irás rezarme, e escoitareivos. E buscarédesme e me atoparedes, cando me busquedes con todo o voso corazón".

Actos 21:11 E cando chegou a nós, colleu o cinto de Paulo, atouse as súas mans e os pés, e dixo: Así di o Espírito Santo: Así atarán os xudeus de Xerusalén ao home que posúe este cinto, e entregalo nas mans dos xentís.

Paulo foi instruído polo Espírito Santo que sería atado polos xudeus en Xerusalén e entregado en mans dos xentís.

1. Ser audaz na fe: o exemplo da obediencia de Paulo ao Espírito Santo

2. Obediencia fiel: Seguindo as instrucións de Deus, aínda que sexa difícil

1. Isaías 55: 8-9 "Porque os meus pensamentos non son os teus pensamentos, nin os teus camiños son os meus camiños", di o Señor. 9Porque como os ceos son máis altos que a terra, así son os meus camiños máis altos que os teus, e os meus pensamentos máis altos que os teus.

2. Lucas 16:10-11 "O que é fiel no que é o máis mínimo, tamén é fiel no que é moito; e o que é inxusto no máis mínimo, tamén é inxusto no moito. 11 Polo tanto, se non foches fieis no inxusto mamón, quen confiará na túa confianza as verdadeiras riquezas?

Actos 21:12 E cando oímos estas cousas, tanto nós como os daquel lugar, rogámoslle que non subise a Xerusalén.

A xente da cidade suplicou a Paulo que non subise a Xerusalén.

1: Nunca debemos ter medo do que nos espera cando seguimos a vontade de Deus.

2: Nunca debemos desanimarnos cando a xente non entende as nosas decisións destinadas a agradar a Deus.

1: Romanos 8:38-39 "Porque estou seguro de que nin a morte nin a vida, nin os anxos nin os gobernantes, nin as cousas presentes nin as vindeiras, nin os poderes, nin a altura nin a profundidade, nin ningunha outra cousa en toda a creación, poderá para separarnos do amor de Deus en Cristo Xesús, noso Señor".

2:2 Timoteo 1:7 "Porque Deus deunos un espírito non de medo, senón de poder, amor e autocontrol".

Actos 21:13 Entón Paulo respondeu: "Que queredes chorar e romper o meu corazón? porque estou disposto non só a ser atado, senón tamén a morrer en Xerusalén polo nome do Señor Xesús.

Paulo estaba listo para morrer en Xerusalén polo Señor Xesús.

1: Non hai maior amor que dar a vida por outro

2: Dándoo todo polo Señor

1: Xoán 15:13 - Ninguén ten amor máis grande que este, que un home dea a súa vida polos seus amigos.

2: 1 Xoán 3:16 - Así percibimos o amor de Deus, porque el deu a súa vida por nós.

Actos 21:14 E como non quería persuadir, cesamos, dicindo: Fágase a vontade do Señor.

Paulo negouse a ser persuadido de facer algo en contra da súa vontade, e os que o rodeaban aceptaron que se fixera a vontade do Señor.

1. Confiar no Señor: aprender a aceptar a súa vontade.

2. Aceptar que Deus ten o control: deixar ir e deixar a Deus.

1. Romanos 12: 1-2, "Por tanto, irmáns, púgovos a vós, polas misericordias de Deus, que presentedes os vosos corpos como sacrificio vivo, santo e agradable a Deus, que é o voso culto espiritual. Non te conformes a este mundo, senón transformate coa renovación da túa mente, para que, probando, discernines cal é a vontade de Deus, o que é bo, agradable e perfecto".

2. Salmo 46:10, "Estade quietos e sabe que eu son Deus. Serei exaltado entre as nacións, serei exaltado na terra!"

Actos 21:15 Despois daqueles días, levamos os nosos carruaxes e subimos a Xerusalén.

Paulo e os seus compañeiros viaxaron a Xerusalén despois de completar a súa misión.

1. Vive con coraxe para Xesús - o exemplo de coraxe e fidelidade de Paulo.

2. O poder da comunidade - A forza da misión e propósito compartidos.

1. Mateo 28:19-20 - Vai, pois, e fai discípulos de todas as nacións, bautizándoos no nome do Pai, do Fillo e do Espírito Santo, ensinándolles a observar todo o que che mandei.

2. Feitos 4:32-35 - Agora o número total dos que crían eran dun só corazón e alma, e ninguén dixo que calquera das cousas que lle pertencían era súa, pero tiñan todo en común. E con gran poder os apóstolos daban o seu testemuño da resurrección do Señor Xesús, e gran graza estaba sobre todos eles.

Actos 21:16 Tamén foron connosco algúns dos discípulos de Cesarea, e trouxeron consigo a un Mnason de Chipre, un discípulo ancián, no que deberiamos aloxarse.

Paulo e algúns discípulos de Cesarea viaxaron a Xerusalén e trouxeron con eles a Mnason de Chipre, un discípulo vello.

1. A importancia da comunión e da comunidade na nosa viaxe de fe.

2. Practicar a hospitalidade con estraños e necesitados.

1. Hebreos 10:24-25 - E consideremos como estimularnos uns aos outros ao amor e ás boas obras, sen deixar de reunirnos, como é costume dalgúns, senón animándonos uns aos outros.

2. Romanos 12:13 - Contribuír ás necesidades dos santos e procurar mostrar hospitalidade.

Actos 21:17 E cando chegamos a Xerusalén, os irmáns recibíronnos encantados.

Os irmáns de Xerusalén recibiron a Paulo e os seus compañeiros calorosamente.

1: A importancia de acoller aos demais cos brazos abertos

2: O amor incondicional dos irmáns

1: Romanos 12:10 - "Devotos uns aos outros no amor. Honrade uns aos outros por riba de vós mesmos".

2: Gálatas 6:10 - "Por iso, cando teñamos oportunidade, fagamos o ben a todas as persoas, especialmente aos que pertencen á familia dos crentes".

Actos 21:18 E ao día seguinte Paulo entrou connosco a Santiago; e todos os anciáns estaban presentes.

Paulo foi reunirse con Santiago e todos os anciáns da igrexa.

1. A importancia da comunión na Igrexa

2. O poder da unidade no corpo de Cristo

1. Hebreos 10:24-25 - E consideremos como incitarnos uns aos outros ao amor e ás boas obras, sen deixar de reunirnos, como é costume dalgúns, senón animándonos uns aos outros, e tanto máis como vedes. achégase o Día.

2. 1 Corintios 12:12-27 - Porque así como o corpo é un e ten moitos membros, e todos os membros do corpo, aínda que moitos, son un só corpo, así sucede con Cristo.

Actos 21:19 E despois de saudalos, declarou especialmente o que Deus fixera entre os xentís co seu ministerio.

Paulo compartiu as grandes obras de Deus que vira no seu ministerio entre os xentís.

1. A graza de Deus: como se ve no Ministerio de Paulo

2. Vivir unha vida de fe: o exemplo de Paulo

1. Efesios 3:7-8 - "Deste evanxeo fun feito ministro segundo o don da graza de Deus, que me foi dado pola obra do seu poder. 8A min, aínda que son o máis pequeno de todos os santos, fíxome esta graza de predicar aos xentís as inescrutables riquezas de Cristo.

2. 1 Corintios 15:10 - "Pero pola graza de Deus son o que son, e a súa graza para conmigo non foi en balde. Pola contra, traballei máis que ningún deles, aínda que non fun eu, senón a graza de Deus que está comigo".

Actos 21:20 E ao oír isto, glorificaron ao Señor e dixéronlle: "Ves, irmán, cantos milleiros de xudeus cren; e todos son celosos da lei:

Paulo visita Xerusalén e é benvido por moitos xudeus que cren no Señor e son moi apaixonados por seguir a lei.

1. O poder da fe apaixonada: como o celo de Paul animou aos demais.

2. A importancia de cumprir a lei: como nos pode inspirar o exemplo de Paulo.

1. Gálatas 5:22-23 - Pero o froito do Espírito é amor, alegría, paz, paciencia, bondade, bondade, fidelidade, mansedume, dominio propio; contra tales cousas non hai lei.

2. Romanos 12:1-2 - Por iso, irmáns, púgovos a vós, polas misericordias de Deus, que presentedes os vosos corpos como sacrificio vivo, santo e agradable a Deus, que é o voso culto espiritual. Non te conformes a este mundo, senón transfórmate coa renovación da túa mente, para que, probando, discerniras cal é a vontade de Deus, o que é bo, aceptable e perfecto.

Actos 21:21 E infórmaselles de ti que ensinas a todos os xudeus que están entre os xentís a abandonar a Moisés, dicindo que non deben circuncidar aos seus fillos, nin seguir os costumes .

Paulo enfrontou acusacións de ensinar aos xudeus entre os xentís a abandonar a Moisés e os seus costumes.

1: Atopa fortaleza a través da fe a pesar das acusacións

2: Mantente fiel ás túas crenzas a pesar da oposición

1: Romanos 15:4-5 - "Porque todo o que se escribiu noutros días, foi escrito para a nosa instrución, para que mediante a paciencia e o estímulo das Escrituras teñamos esperanza. Que o Deus da paciencia e do alento vos conceda vivir tal harmonía uns cos outros, de acordo con Cristo Xesús".

2: Mateo 5:11-12 - "Felices ti cando a xente te insulta, te persegue e diga en mentira todo tipo de mal contra ti por causa miña. Alegrate e alégrate, porque grande é a túa recompensa no ceo, porque o mesmo. como perseguiron aos profetas que foron antes de

ti".

Actos 21:22 Que é, pois? é preciso que a multitude se xunte, porque oirán que viñeches.

A presenza de Paulo en Xerusalén fixo que se xuntase unha gran multitude, ansiosa por escoitalo falar.

1. Busca Aquilo Que Durará Para Sempre

2. O poder dunha presenza positiva

1. Mateo 6: 19-21 "Non acumuledes tesouros na terra, onde a polilla e a ferruxe destrúen e onde os ladróns entran e rouban, senón que amañedes tesouros no ceo, onde nin a polilla nin a ferruxe destrúen e onde os ladróns. non entrar e roubar. Porque onde está o teu tesouro, alí estará tamén o teu corazón.

2. Romanos 12:17-18 "Non pagues a ninguén mal por mal, senón pensa en facer o que é honrado ante todos. Se é posible, na medida en que dependa de ti, vive en paz con todos".

Actos 21:23 Fai, pois, o que che dicimos: Temos catro homes que teñen un voto sobre eles;

A pasaxe fala de catro homes cun voto sobre eles.

1. O poder dun voto: como facer promesas a Deus pode cambiar a túa vida

2. Vivir unha vida de compromiso: o poder da dedicación ao Señor

1. Eclesiastés 5: 4-5 - Cando lle fagas un voto a Deus, non tardes en pagalo; pois non lle gustan os parvos: paga o que prometiches.

2. Isaías 38:14-15 - Estiven ata a mañá que, como un león, romperá todos os meus ósos: desde o día ata a noite acabarás comigo. Como un guindastre ou unha andoriña, así falei: chorei coma unha pomba: os meus ollos fallan ao mirar cara arriba: Señor, estou oprimido; emprender por min.

Actos 21:24 Tómaos e purifícate con eles, e encárgase deles para que se afeitan a

cabeza; pero que ti tamén andas ordenado e gardas a lei.

A pasaxe anima ao lector a purificarse e a observar as leis do Señor.

1. O poder da obediencia: a virtude de gardar a lei

2. A santidade en acción: vivir a chamada de Deus

1. Romanos 6:19-20 - "Porque así como presentaches os teus membros como escravos da impureza e da iniquidade que conduce a máis iniquidade, así agora presenta os teus membros como escravos da xustiza que conduce á santificación. Porque cando erades escravos do pecado, erades libres en canto á xustiza".

2. 1 Xoán 5: 2-3 - "Nisto sabemos que amamos aos fillos de Deus, cando amamos a Deus e gardamos os seus mandamentos. Porque este é o amor de Deus, que gardemos os seus mandamentos. E os seus mandamentos non son gravosos".

Actos 21:25 En canto aos xentís que cren, escribimos e concluímos que non observan tal cousa, salvo que se protexen das cousas ofrecidas aos ídolos, do sangue, dos estrangulados e da fornicación.

Os cristiáns xentís foron instruídos para absterse da idolatría, comer sangue, comer animais estrangulados e inmoralidade sexual.

1. A necesidade de absterse do pecado

2. A santidade da vida cristiá

1. Romanos 6:1-2 - Que diremos entón? Debemos continuar no pecado para que a graza abunde? De ningunha maneira! Como podemos seguir vivindo nel os que morremos ao pecado?

2. 1 Pedro 1: 13-16 - Polo tanto, preparando as súas mentes para a acción e sendo sobrio, poña a súa esperanza plenamente na graza que se lle traerá na revelación de Xesucristo. Como fillos obedientes, non vos conformedes coas paixóns da vosa ignorancia antiga, pero como o que vos chamou é santo, tamén vós seedes santos en toda a vosa conduta, xa que está escrito: "Seredes santos, porque eu son santo. "

Actos 21:26 Entón Paulo colleu aos homes, e ao día seguinte, purificándose con eles,

entrou no templo, para indicar o cumprimento dos días de purificación, ata que se ofrecía unha ofrenda por cada un deles.

Paulo purificouse a si mesmo e aos demais para entrar no templo e facer unha ofrenda.

1. Purifícate e busca a santidade aos ollos do Señor

2. Renova o teu compromiso co Señor mediante actos de arrepentimento

1. 1 Xoán 1:9, "Se confesamos os nosos pecados, el é fiel e xusto para perdoarnos os nosos pecados e limparnos de toda iniquidade".

2. Tito 2:14: "Quen se entregou por nós, para redimirnos de toda iniquidade e purificar para si un pobo peculiar, celoso das boas obras".

Actos 21:27 E cando xa estaban case rematados os sete días, os xudeus que eran de Asia, cando o viron no templo, espertaron a todo o pobo e puxéronlle as mans.

O sétimo día da estancia de Paulo en Xerusalén, xudeus de Asia vírono no templo e animaron á xente para que lle impuxeran as mans.

1. O poder dun Pobo Unido

2. Como afectan as nosas accións aos demais

1. Proverbios 20: 3 - É unha honra para un home deixar de disputar, pero todo necio estará entrometido.

2. Romanos 12:18 - Se é posible, tanto como está en ti, vive en paz con todos os homes.

Actos 21:28 Gritando: Homes de Israel, axudade: Este é o home que ensina a todos os homes en todas partes contra o pobo, a lei e este lugar; lugar.

A xente acusaba a Paulo de ensinar contra a súa lei e costumes e de traer gregos ao templo, contaminandoo.

1: Debemos permanecer fieis a Deus e ás súas leis, aínda que sexa difícil.

2: Debemos asegurarnos de que a nosa fe non se contamine por influencias externas.

1: Gálatas 6:9 - E non nos cansemos de facer o ben, porque no seu momento segaremos, se non desfallecemos.

2: Xosué 24:15 - E se che parece mal servir ao Señor, escolle hoxe a quen servirás; se os deuses aos que serviron vosos pais, que estaban ao outro lado do diluvio, ou os deuses dos amorreos, en cuxa terra habitades; pero a min e á miña casa, serviremos ao Señor.

Feitos 21:29 (Porque xa viran con el na cidade a Trófimo, un efesio, a quen supuxeron que Paulo trouxera no templo.)

Paulo foi acusado de levar ao templo un xentil, Trófimo.

1: Debemos permanecer fieis para gardar a santidade do templo.

2: O amor polos nosos semellantes debería estenderse máis alá do noso propio pobo.

1: Mateo 5:43-44 - "Oíches que se dixo: Amarás ao teu próximo e odiarás ao teu inimigo". Pero eu dígovos: amade aos vosos inimigos, bendecid aos que vos maldicen, facede ben aos que vos odian".

2: Gálatas 3:28 - "Non hai xudeu nin grego, non hai escravo nin libre, non hai home nin muller, porque todos vós sodes un en Cristo Xesús".

Actos 21:30 E toda a cidade conmoveuse, e a xente correu xunta, e colleron a Paulo e sacáronlle do templo, e enseguida pecháronse as portas.

A xente da cidade de Xerusalén correron xuntos e prenderon a Paulo, e pecharon as portas do templo.

1. O poder da unidade: como traballar xuntos pode lograr grandes cousas

2. O poder da obediencia: facer o correcto aínda que sexa difícil

1. Efesios 4:3-4: "Facendo todos os esforzos para manter a unidade do Espírito no vínculo da paz. Hai un só corpo e un só Espírito, así como fomos chamados a unha soa esperanza cando fomos chamados".

2. Daniel 3:17-18: "Se nos arroxan ao forno ardente, o Deus ao que servimos pode salvarnos dela, e libraranos da túa man, oh rei. Pero aínda que non o faga, queremos que saibas, oi rei, que non serviremos aos teus deuses nin adoraremos a imaxe de ouro que fixeches.

Actos 21:31 E cando estaban a piques de matalo, chegoulle a noticia ao xefe da banda de que toda Xerusalén estaba abalada.

Unha turba en Xerusalén intentou matar a Paulo, pero os seus plans foron frustrados cando o capitán xefe da banda foi informado do alboroto.

1. A protección de Deus en tempos de perigo

2. Manterse firme ante a oposición

1. Salmo 91: 11-12 - Porque el mandará aos seus anxos sobre ti que te garden en todos os teus camiños; levantaránte nas súas mans, para que non bates o teu pé contra unha pedra.

2. Romanos 8:31 - Que diremos entón en resposta a estas cousas? Se Deus está por nós, quen pode estar contra nós?

Actos 21:32 Quen inmediatamente colleron soldados e centurións e baixaron correndo cara a eles;

Paulo foi arrestado polos soldados romanos e o capitán xefe.

1. Non te desanimes en tempos difíciles - Paul soportou o arresto e mantivo a súa fe en Deus

2. Mantente fiel ás túas convicción - Paul estaba disposto a defender as súas crenzas, mesmo cando se enfrontaba á adversidade

1. 2 Timoteo 4:7-8 - Loitei a boa loita, rematei a carreira, gardei a fe

2. Salmo 56:3 - Cando teño medo, confío en ti.

Actos 21:33 Entón o xefe do capitán achegouse, colleuno e mandou que o atasen con dúas cadeas; e esixiu quen era e que fixera.

O capitán xefe detivo a Paul e interrogouno.

1. A importancia de estar vixiantes na nosa fe e obediencia a Deus.

2. O valor da valentía mesmo fronte á persecución.

1. Mateo 10:28-31 - "Non teñas medo dos que matan o corpo, pero non poden matar a alma. Antes ben, teñas medo de Aquel que pode destruír a alma e o corpo no inferno".

2. Filipenses 1:20-21 - "Espero e espero ansiosamente que non me avergoñara de ningún xeito, senón que terei o valor suficiente para que agora coma sempre Cristo sexa exaltado no meu corpo, sexa pola vida ou pola morte".

Actos 21:34 E uns clamaban unha cousa, outros outra, entre a multitude, e cando non podía saber a certeza do tumulto, mandou que o levasen ao castelo.

Unha multitude facía conmoción e Paul non puido entender o que se dicía, polo que foi levado ao castelo por seguridade.

1. Deus é o noso protector en tempos de crise.

2. Podemos confiar no plan de Deus, aínda que as cousas parezan caóticas.

1. Salmo 46: 1-3 "Deus é o noso refuxio e fortaleza, un auxilio moi presente na angustia. Por iso non temeremos aínda que a terra ceda, aínda que as montañas sexan trasladadas ao medio do mar, aínda que as súas augas ruxien. e escuma, aínda que as montañas tremen ante o seu inchazo. Selah"

2. Salmo 34:19 "Moitas son as aflicións dos xustos, pero o Señor líbrao de todas".

Actos 21:35 E cando chegou ás escaleiras, así foi que naceu dos soldados pola violencia

do pobo.

Paulo foi levado polos soldados debido á violencia da multitude.

1. O poder da multitude: como afrontar as emocións fortes dentro dunha comunidade.

2. Seguindo a chamada do Señor - Ser fiel á misión de Deus a pesar da oposición.

1. Mateo 10:28 - "E non teñas medo dos que matan o corpo pero non poden matar a alma. Teme máis ben a aquel que pode destruír a alma e o corpo no inferno".

2. Hebreos 11:24-26 - "Pola fe Moisés, cando xa foi maior, rexeitou ser chamado fillo da filla do Faraón, preferindo ser maltratado co pobo de Deus que gozar dos praceres fugaces do pecado. Consideraba que o oprobio de Cristo era maior riqueza que os tesouros de Exipto, pois buscaba a recompensa".

Actos 21:36 Porque a multitude do pobo seguía, gritando: Fórao.

A xente clamaba para que Paulo fose eliminado.

1. Non te apresures a xulgar: reflexións sobre Xesús e Paulo.

2. Superar a persecución: leccións das experiencias de Paulo.

1. Mateo 7:1-2 "Non xulgues para que non sexas xulgado. Porque co xuízo que pronuncies serás xulgado, e coa medida que uses serás medido".

2. Romanos 8:35-39 "¿Quen nos separará do amor de Cristo? Será a tribulación, ou angustia, ou persecución, ou fame, ou espida, ou perigo, ou espada?... Porque estou seguro de que nin a morte nin a vida, nin os anxos nin os gobernantes, nin as cousas presentes nin as vindeiras, nin os poderes, nin a altura nin a profundidade, nin ningunha outra cousa en toda a creación, poderá separarnos do amor de Deus en Cristo Xesús, noso Señor".

Actos 21:37 E mentres Paulo ía ser conducido ao castelo, díxolle ao capitán: "Podo falarche?" Quen dixo: Sabes falar grego?

Paul pide audazmente permiso para falar co capitán xefe.

1. A fe en Deus dános a coraxe para seguir con audacia a nosa misión.

2. Fala con audacia e humildade ante situacións difíciles.

1. Isaías 41:10 "Non temas, porque eu estou contigo; non te espantes, porque eu son o teu Deus; Fortalecerei, axudarei, apoiareino coa miña dereita xusta".

2. Filipenses 4: 6-7 "Non vos preocupedes por nada, pero en todo, por medio de oración e súplicas con acción de grazas, faga saber a Deus as vosas peticións. E a paz de Deus, que supera todo entendemento, gardará os vosos corazóns e as vosas mentes en Cristo Xesús".

Actos 21:38 Non es ti ese exipcio que antes destes días fixo un alboroto e levou ao deserto catro mil homes asasinos?

O comandante romano preguntoulle a Paulo se era o exipcio que causou un alboroto e levou a catro mil homes que cometeron asasinatos.

1. O poder da influencia: aprender a levar á xente lonxe do pecado

2. Non todos os camiños son un bo camiño: recoñecer e evitar a tentación

1. Romanos 6:13 - "E non presentes os teus membros como instrumentos de iniquidade ao pecado, senón que se presentas a Deus como vivos de entre os mortos, e os teus membros como instrumentos de xustiza ante Deus".

2. Gálatas 5:19-21 - "Agora as obras da carne son evidentes: inmoralidade sexual, impureza, sensualidade, idolatría, feiticería, inimizade, contenda, celos, ataques de ira, rivalidades, disensións, divisións, envexa, borracheira, orxías, e cousas como estas. Advírtovos, como vos advertín antes, que os que fagan tales cousas non herdarán o reino de Deus".

Actos 21:39 Pero Paulo dixo: "Eu son xudeu de Tarso, cidade de Cilicia, cidadán dunha cidade nada mala; e pídoche que permíteme falar ao pobo".

Paulo pide permiso para falar co pobo de Xerusalén.

1. Nunca deixes de dicir a túa verdade

2. O poder de determinación

1. Isaías 40:31 - "Pero os que esperan no Señor renovarán as súas forzas; subirán ás ás como aguias; correrán e non se cansarán; andarán e non desfallecerán".

2. Filipenses 4:13 - "Todo podo por medio de Cristo que me fortalece".

Actos 21:40 E cando lle deu licenza, Paulo púxose na escaleira e fixo acenos coa man á xente. E cando se fixo un gran silencio, faloulles en lingua hebrea, dicindo:

Paul púxose nas escaleiras e fixo acenos á xente, o que provocou un gran silencio. Despois faloulles en hebreo.

1. O poder do silencio nun mundo ruidoso

2. A importancia de falar palabras que dan vida

1. Salmo 46:10 "Estade quieto e sabe que eu son Deus"

2. Proverbios 18:21 "A morte e a vida están no poder da lingua"

Feitos 22 relata a defensa de Paulo ante a multitude en Xerusalén, a súa cidadanía romana salvouno de azotes e o complot para matalo.

1o parágrafo: O capítulo comeza con Paulo dirixíndose á multitude en arameo, contando a súa primeira vida como xudeu devoto que estudaba con Gamaliel e a súa persecución aos seguidores do "Camiño". A continuación, narra a súa conversión no camiño de Damasco: unha luz brillante do ceo quedou cego e escoitou a voz de Xesús preguntando por que o perseguía. Un home chamado Ananías, un observador devoto da lei moi respectado por todos os xudeus que alí vivían, achegouse a el e díxolle que Deus o escolleu para coñecer a súa vontade, mira o Xusto escoita as palabras da súa boca. vira oído (Feitos 22:1-15).

Segundo parágrafo: explicou ademais como nunha visión mentres oraba no templo, o Señor lle instruíu que abandonase Xerusalén rapidamente porque a xente non aceptaría testemuño sobre El, pero cando protestaron dicindo que sabían como a igrexa perseguida de Xerusalén aprobou matar a Stephen Lord díxolle: "Vaia que enviarei. vós,

xentís de lonxe' (Feitos 22:17-21). A multitude escoitou ata este momento, pero cando Paul mencionou aos xentís da misión, eles alzaron a voz gritando: "¡Líbrase da terra a este home! Non está en forma en directo! Mentres gritaban tirando as súas capas botando po ao comandante aéreo ordenou que Paul fose levado a cuarteis dirixiuse a que fose azotado interrogado para descubrir por que a xente lle berraba así (Feitos 22:22-24).

3o Parágrafo: Mentres o estiraban para azotalo, Paulo preguntoulle ao centurión que estaba alí: "É legal que azotes a un cidadán romano que nin sequera fose declarado culpable?" Cando o centurión escoitou isto, o comandante informou que lle preguntou: 'Que vas facer? Este home é cidadán romano. O comandante foi Paul preguntou 'Dime que é cidadán romano?' Cando se confirmou o comandante dixo que se fixo un gran prezo, pero Paul respondeu: "Eu nacín un". Os que estaban a punto de interrogar retiráronse inmediatamente os que estaban preto temían ao entender que era cidadán romano porque o ataran (Feitos 22:25-29). O día seguinte, porque quería descubrir a verdadeira razón pola que os xudeus que acusaban a liberación reuniron os sumos sacerdotes que todo o Sanedrín ordenou traer ante eles (Feitos 22:30).

Actos 22:1 Homes, irmáns e pais, escoitade a miña defensa que vos fago agora.

Paulo deféndese ante o pobo xudeu.

1: Todos debemos estar preparados para defender as nosas crenzas e fe.

2: Debemos confiar e ter fe en Deus para ser o noso defensor.

1: Romanos 10:9-10 "Que se confesas coa túa boca ao Señor Xesús e cres no teu corazón que Deus o resucitou de entre os mortos, serás salvo. Porque co corazón o home cre para a xustiza; e coa boca confesase para a salvación".

2: Salmo 27:1 "O Señor é a miña luz e a miña salvación; a quen hei de temer? O Señor é a fortaleza da miña vida; a quen teño medo?"

Actos 22:2 (E cando oíron que lles falaba en lingua hebrea, calaron máis, e dixo:)

O discurso de Paulo ante o Sanedrín: Paulo relata a súa conversión e diríxese ao Sanedrín, falándolles en hebreo.

1. Deus pode transformarnos se estamos abertos á súa vontade.

2. Deus pode usar cada un de nós para o seu propósito ao seu xeito especial.

1. Romanos 12:2 - Non te conformes a este mundo, senón transfórmate coa renovación da túa mente, para que, probando, poidas discernir cal é a vontade de Deus, o que é bo, aceptable e perfecto.

2. Efesios 2:10 - Porque somos a súa obra, creados en Cristo Xesús para boas obras, que Deus preparou de antemán, para que camiñemos nelas.

Actos 22:3 Eu son un xudeu, nacido en Tarso, cidade de Cilicia, pero criado nesta cidade aos pés de Gamaliel, e ensinou segundo a perfecta lei dos pais e foi celoso con Deus, como todos vós o estades hoxe.

Paulo era un xudeu nacido en Tarso, Cilicia, que foi criado en Xerusalén e Gamaliel ensinou segundo a lei xudía. Era celoso na súa fe, como os xudeus que o escoitaron.

1. Atopar celo por Deus en lugares descoñecidos

2. Crecer na fe a través da dedicación e da obediencia

1. Romanos 10:2 - Porque lles dou testemuño de que teñen celo por Deus, pero non segundo o coñecemento.

2. Santiago 1:22 - Pero sexades facedores da palabra, e non só oíntes, enganándovos a vós mesmos.

Actos 22:4 E perseguín este camiño ata a morte, atando e entregando nos cárceres a homes e mulleres.

Paulo perseguira aos cristiáns ata a morte, encarcerando a homes e mulleres.

1. O poder da persecución: como as nosas accións poden ter consecuencias non desexadas

2. Vivir con convicción: permanecer fiel á chamada de Deus

1. Mateo 5:10-11: "Felices os que son perseguidos por causa da xustiza, porque deles é o reino dos ceos. Benaventurados ti cando outros te insulten e te persigan e digan todo

tipo de mal contra ti falsamente sobre o meu conta".

2. Romanos 12:14: "Bendicide aos que vos perseguen; bendídeos e non os maldigádes".

Actos 22:5 Como tamén me dan testemuño o sumo sacerdote e todo o estado dos anciáns, dos cales tamén recibín cartas para os irmáns, e fun a Damasco para levar a Xerusalén aos que alí estaban atados. castigado.

Paulo recibiu cartas do sumo sacerdote e dos anciáns de Xerusalén para traer de volta aos cristiáns de Damasco a Xerusalén para ser castigados.

1. Comprender o temor ao castigo de Deus

2. A importancia da obediencia ao liderado

1. Proverbios 16:6 - Polo temor de Xehová os homes afástanse do mal.

2. Romanos 13: 1-7 - Que cada alma estea suxeita aos poderes superiores. Porque non hai poder senón de Deus: os poderes que hai son ordenados por Deus.

Actos 22:6 E aconteceu que, cando facía a miña viaxe e estaba preto de Damasco sobre o mediodía, de súpeto brillou dende o ceo unha gran luz arredor de min.

Cando Paul viaxaba a Damasco, unha gran luz brillou de súpeto dende o ceo ao seu redor.

1. O poder da presenza de Deus - Explorar como atopar a presenza de Deus pode levar a momentos que alteran a vida.

2. Facendo as nosas viaxes con fe - Aprender a confiar en Deus nas nosas viaxes e como El ten un plan para nós.

1. Isaías 40:31 - ? □ os que esperan no Señor renovarán as súas forzas; subirán con ás como aguias; correrán e non se cansarán; e camiñarán e non desmaiarán.

2. Hebreos 11:1 - ? □ Que fe é a substancia das cousas que se esperan, a evidencia das cousas que non se ven.

Actos 22:7 E caín ao chan e oín unha voz que me dicía: Xaulo, Xaulo, por que me persegues?

Saúl é golpeado no chan e escoita unha voz que lle pregunta por que o persegue.

1. A necesidade da submisión ante Deus? Poder

2. O perigo de perseguir a Deus? Persoas

1. Hebreos 12:25-29

2. Romanos 10:13-15

Actos 22:8 E eu respondín: Quen es ti, Señor? E díxome: Eu son Xesús de Nazaret, a quen ti persegues.

Paulo ten un encontro con Xesús e Xesús pregúntalle por que o persegue.

1. Debemos preguntarnos por que hoxe perseguimos a Xesús nas nosas vidas.

2. Cando Xesús nos chama, debemos estar preparados para responder e tomar a súa dirección.

1. Mateo 28:19-20: "Ide, pois, e facede discípulos a todas as nacións, bautizándoos no nome do Pai, do Fillo e do Espírito Santo, ensinándolles a observar todo o que vos mandei. E velaquí , estou contigo sempre, ata o fin da idade.??

2. 1 Corintios 15:3-8: ? ou entregueille como de primeira importancia o que tamén recibín: que Cristo morreu polos nosos pecados segundo as Escrituras, que foi sepultado, que resucitou ao terceiro día segundo as Escrituras e que apareceu. a Cefas, despois aos doce. Despois apareceu a máis de cincocentos irmáns ao mesmo tempo, a maioría dos cales seguen vivos, aínda que algúns quedaron durmidos. Despois apareceu a Santiago, despois a todos os apóstolos. Por último, como a un nacido prematuramente, tamén se me apareceu.

Actos 22:9 E os que estaban comigo viron a luz e tiveron medo; pero non escoitaron a voz do que me falaba.

Paul e os seus compañeiros viron unha luz brillante, pero só Paul escoitou a voz que lle falaba.

1. "O poder da fe: manterse firmes ante a adversidade"

2. "Escoitada pero non entendida: a chamada de Deus"

1. Isaías 50: 4-5 - "O Señor Deus me deu a lingua dos que son ensinados, para que eu saiba soster cunha palabra ao que está canso. Mañá en mañá esperta, esperta o meu oído para escoitade como os que son ensinados. O Señor Deus abriume o meu oído, e non fun rebelde, non me dei atrás".

2. Isaías 30:21 - "E os teus oídos escoitarán unha palabra detrás de ti, dicindo: "¿ O seu é o camiño, anda por el?", cando voltes á dereita ou á esquerda".

Actos 22:10 E eu dixen: Que farei, Señor? E díxome o Señor: Levántate e vai a Damasco; e alí seráselle informado de todas as cousas que che teñen que facer.

O Señor di a Paulo que vaia a Damasco, onde se lle informará das tarefas para as que foi designado.

1. Obedecendo a chamada de Deus: Seguindo as instrucións do Señor para alcanzar os nosos obxectivos

2. Seguindo instrucións e tomando medidas: Facendo o que o Señor nos pide

1. Xeremías 29:11 - "Porque sei os plans que teño para ti, declara o Señor, plans para o benestar e non para o mal, para darche un futuro e unha esperanza".

2. Mateo 7:24-27 - "Entón, todo aquel que escoita estas miñas palabras e as faga será como un home sabio que construíu a súa casa sobre a rocha. bateu naquela casa, pero non caeu, porque fora fundada na rocha".

Actos 22:11 E como non podía ver pola gloria daquela luz, sendo guiado pola man dos que estaban comigo, entrei a Damasco.

O encontro milagroso de Paulo cunha luz brillante mentres estaba no camiño de

Damasco, o que levou á súa conversión ao cristianismo.

1: Deus pode usar ata as circunstancias máis inesperadas para achegarnos a El.

2: A experiencia de Paulo é un recordatorio de que Deus está sempre presente connosco, mesmo cando non podemos velo.

1. Mateo 5:14-16 ? ti es a luz do mundo. Non se pode ocultar unha cidade situada nun outeiro. Tampouco a xente acende unha lámpada e a mete debaixo dun cesto, senón sobre un soporte, e dá luz a todos os da casa. Do mesmo xeito, que brille a túa luz diante dos demais, para que vexan as túas boas obras e dean gloria ao teu Pai que está nos ceos.??

2. Romanos 8:14-17 ? ou todos os que son guiados polo Espírito de Deus son fillos de Deus. Porque non recibistes o espírito de escravitude para caer de novo no medo, senón que recibistes o Espírito de adopción como fillos, polo que clamamos? bba! Pai!??O Espírito mesmo dá testemuño co noso espírito de que somos fillos de Deus, e se fillos, entón herdeiros? herdeiros de Deus e coherdeiros con Cristo, sempre que padezamos con el para que tamén sexamos glorificados con el.

Actos 22:12 E un tal Ananías, un home devoto segundo a lei, que tiña boa noticia de todos os xudeus que alí habitaban,

Ananías era un xudeu devoto cunha boa reputación entre a comunidade xudía da súa zona.

1. O poder dunha boa reputación

2. Os beneficios de vivir unha vida devota

1. Romanos 12:17-19 - "Non pagues a ninguén mal por mal, pero pensa en facer o que é honrado ante todos. Se é posible, na medida en que dependa de ti, vive en paz con todos. Amados, nunca. Vingádevos, pero déixao á ira de Deus, porque está escrito: O enxebre é meu, eu pagarei, di o Señor.

2. Proverbios 11:23 - "O desexo dos xustos só acaba no ben; a esperanza dos malvados en ira".

Actos 22:13 Achegouse a min, púxose de pé e díxome: Irmán Xaúl, recupera a vista. E na mesma hora mirei para el.

Paul recibe a vista por Ananías, quen o chama "Irmán Saúl".

1. O poder do perdón: como o amor incondicional de Ananías restaurou a vista de Paul

2. Unha chamada á aceptación: dar a benvida a todos no Reino de Deus

1. Lucas 15:11-32 - Parábola do fillo pródigo

2. Efesios 2:11-22 - A reconciliación de Deus e a unidade dos crentes

Actos 22:14 E dixo: "O Deus dos nosos pais escolleitote para que coñezas a súa vontade, vexas o Xusto e escoites a voz da súa boca".

O Deus dos nosos pais escolleu a Paulo para coñecer a súa vontade e testemuñar que se fai xustiza.

1: Permitir que Deus inicie o camiño - Deus escolleunos para coñecer a súa vontade e ser testemuñas de que se fai xustiza.

2: A xustiza de Deus é xusta - Debemos lembrar que a xustiza de Deus é sempre xusta e correcta.

1: Isaías 55:9 - Porque como os ceos son máis altos que a terra, así son os meus camiños máis altos que os teus camiños, e os meus pensamentos máis altos que os teus pensamentos.

2: Romanos 12:19 - Queridos amados, non vos vinguédes, senón deixade lugar á ira, porque está escrito: A vinganza é miña; Eu pagarei, di o Señor.

Actos 22:15 Porque serás a súa testemuña ante todos os homes do que viches e escoitaches.

Paulo recibe instrucións de Ananías para que proclame a toda a xente o seu testemuño do que viu e escoitou.

1. O poder do testemuño: compartir a túa historia con outros

2. A testemuña das nosas vidas: vivir a nosa fe

1. Romanos 10:14-15 ? □ Como entón chamarán a aquel en quen non creron? E como van a crer naquel de quen nunca escoitaron? E como van a escoitar sen que alguén predique? E como van a predicar se non son enviados???

2. Mateo 5:14-16 ? □ ti es a luz do mundo. Non se pode ocultar unha cidade situada nun outeiro. Tampouco a xente acende unha lámpada e a mete debaixo dun cesto, senón sobre un soporte, e dá luz a todos os da casa. Do mesmo xeito, que brille a túa luz diante dos demais, para que vexan as túas boas obras e dean gloria ao teu Pai que está nos ceos.??

Actos 22:16 E agora por que te demoras? Levántate, bautízate e lava os teus pecados, invocando o nome do Señor.

Saulo, que agora é coñecido como Paulo, recibe instrucións de Ananías para ser bautizado e lavar os seus pecados invocando o nome do Señor.

1. O poder do bautismo: como o bautismo trae salvación

2. A necesidade do arrepentimento: como o arrepentimento conduce á xustiza

1. Romanos 6:3-4 - "Non sabes que todos os que fomos bautizados en Cristo Xesús, fomos bautizados na súa morte? resucitados de entre os mortos pola gloria do Pai, tamén nós podemos camiñar en novidade de vida.

2. Gálatas 3:27 - ? □ ou cantos de vós fomos bautizados en Cristo vestíronse de Cristo.??

Actos 22:17 E aconteceu que cando volvín a Xerusalén, mentres oraba no templo, estaba en transo;

Paulo entra en transo mentres rezaba no templo de Xerusalén.

1. O poder da oración: a experiencia de Paulo no Templo

2. Entregarse á Vontade de Deus: a experiencia de Paulo no Templo

1. Mateo 6:5-13 - Xesús ensina sobre a importancia da oración e como orar.

2. 2 Corintios 12: 2-4 - Paulo relata unha visión celestial e ser arrebatado ao paraíso.

Actos 22:18 E viu que me dicía: "Apresúrate e sae axiña de Xerusalén, porque non recibirán o teu testemuño sobre min".

Paulo estaba en Xerusalén e unha visión díxolle que marchase rapidamente porque a xente non aceptaría o seu testemuño sobre Xesús.

1. A importancia de obedecer a voz do Señor

2. A necesidade de compartir o Evanxeo

1. Lucas 6:46 ? □ por que me chamas? □ ord, Lord,??e non fagas o que eu digo???

2. Mateo 28:19-20 ? □, pois, e fai discípulos de todas as nacións, bautizándoos no nome do Pai e do Fillo e do Espírito Santo.

Actos 22:19 E dixen: Señor, saben que encarcei e batei en todas as sinagogas aos que creron en ti.

Paulo conta a súa historia de perseguir aos cristiáns antes da súa conversión.

1. A graza de Deus pode converter os nosos inimigos en aliados.

2. O poder da conversión a través da fe.

1. Romanos 5:8 - "Pero Deus demostra o seu amor por nós nisto: mentres aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós".

2. Efesios 2: 1-10 - "Porque é por graza que fuches salvo, por medio da fe? □ e isto non é de vós mesmos, é don de Deus, non por obras, para que ninguén se glorie. "

Actos 22:20 E cando se derramou o sangue do teu mártir Estevo, eu tamén estaba presente, consentindo a súa morte, e gardaba os vestidos dos que o mataron.

Xaúl estivo presente e consentiu a morte de Estevo, o primeiro mártir, e ata gardou a roupa dos que o mataron.

1. O poder do arrepentimento: a transformación de Saúl de perseguidor a predicador.

2. O custo de seguir a Cristo: o sacrificio de Estevo e as consecuencias do discipulado.

1. Feitos 9:1-19 - A conversión de Saúl e a chamada como apóstolo.

2. Lucas 9:23-25 - O ensino de Xesús sobre tomar a cruz e seguilo.

Actos 22:21 E díxome: "Vete, porque eu te enviarei lonxe para os xentís".

Paulo recibe o mandato de ir aos xentís e compartir o evanxeo.

1. O poder do Evanxeo: como compartir a boa nova cos demais

2. A chamada a ir: como responder ao mandamento de Deus

1. Mateo 28:19-20 ? , pois, vai e fai discípulos de todas as nacións, bautizándoos no nome do Pai e do Fillo e do Espírito Santo, e ensinándolles a obedecer todo o que che mandei. E seguro que estou contigo sempre, ata o final dos tempos.??

2. Romanos 10:13-15 ? ou, ? todo aquel que invoque o nome do Señor será salvo. ¿Como, entón, poden invocar a aquel no que non creron? E como poden crer naquel de quen non escoitaron? E como poden escoitar sen que alguén lles predique? E como pode alguén predicar a menos que sexa enviado? Como está escrito: ? Que fermosos son os pés dos que traen boas novas!??

Actos 22:22 E deixáronlle oído esta palabra, e entón alzaron as súas voces e dixeron: Fóralle da terra a tal tipo, porque non convén que viva.

Os xudeus rexeitaron a Paulo despois de que este compartise o seu testemuño e pediron que fose eliminado da terra.

1. "O poder do testemuño: proclamar a boa nova de Xesucristo"

2. "A coraxe de manterse firme: defender a túa fe fronte á oposición"

1. Filipenses 1:20-21 - "segundo a miña sincera expectativa e esperanza de que en nada me avergoñara, senón con toda atrevemento, como sempre, así agora tamén Cristo será magnificado no meu corpo, sexa pola vida ou pola morte. Porque para min vivir é Cristo, e morrer é ganancia".

2. Romanos 8:31-39 - "Que diremos entón a estas cousas? Se Deus está a favor de nós, quen pode estar contra nós? Aquel que non perdonou ao seu propio Fillo, senón que o entregou por todos nós, como o fará. Non con El tamén nos dá todas as cousas de balde? Quen acusará a Deus? □ elixido? É Deus quen xustifica. Quen é o que condena? É Cristo que morreu e, ademais, tamén resucitou, que está en a dereita de Deus, que tamén intercede por nós.¿Quen nos separará do amor de Cristo?¿A tribulación, ou a angustia, ou a persecución, ou a fame, ou a nudez, ou o perigo ou a espada?, como está escrito:? □ ou por ti somos mortos todo o día; somos considerados como ovellas para o matadoiro.?? Pero en todas estas cousas somos máis que vencedores por medio de quen nos amou. Porque estou convencido de que nin a morte nin a vida, nin os anxos. nin os principados nin as potestades, nin as cousas presentes nin as vindeiras, nin a altura nin a profundidade, nin ningunha outra cousa creada, poderá separarnos do amor de Deus que está en Cristo Xesús, noso Señor".

Actos 22:23 E mentres gritaban, se quitaban as súas roupas e botaban po ao aire,

Paulo foi arrestado e levado polo comandante da garda romana.

1: As nosas reaccións en tempos de dificultades deben reflectir a paz de Cristo, non o caos do mundo.

2: Cando nos enfrontamos a oposición, debemos confiar en Deus para protexernos e cubrir as nosas necesidades.

1: Filipenses 4:6-7 - "Non te preocupes por nada, pero en calquera situación, mediante oración e petición, con acción de grazas, presenta as túas peticións a Deus. E a paz de Deus, que transcende todo entendemento, gardará o teu coidado. corazóns e mentes en Cristo Xesús".

2: Salmo 23:4 - "Aínda que camiñe polo val máis escuro, non temerei ningún mal, porque estás comigo; a túa vara e o teu bastón, eles me consolan".

Actos 22:24 O xefe do capitán mandou que o levasen ao castelo, e mandou que fose examinado azotado; para que soubese por que clamaron tanto contra el.

O capitán xefe fixo que Paulo trouxese ao castelo e mandou que o azotaran para descubrir por que a xente gritaba contra el.

1. A fidelidade de Paulo: como o compromiso inquebrantable de Paulo coa súa fe levou á súa persecución

2. O poder do amor incondicional: como o amor de Paulo polos seus inimigos levou á súa redención

1. Mateo 5:44 - ? □ ut dígoche, ama aos teus inimigos e ora polos que te perseguen.??

2. Romanos 8:37-39 - ? □ o, en todas estas cousas somos máis que vencedores por medio de quen nos amou. Porque estou seguro de que nin a morte nin a vida, nin os anxos nin os gobernantes, nin as cousas presentes nin as vindeiras, nin os poderes, nin a altura nin a profundidade, nin ningunha outra cousa en toda a creación, poderá separarnos do amor de Deus en Cristo Xesús noso Señor.??

Actos 22:25 E mentres o ataban con correas, Paulo díxolle ao centurión que estaba presente: ¿É lícito que azotes a un romano e non condenado?

Paul preguntou se era lícito azotar a un romano non condenado.

1. O poder de cuestionar: como a audacia de Paul nos pode ensinar a desafiar a autoridade

2. O poder de coñecer os teus dereitos: como a audacia de Paul debe ensinarnos a defendernos

1. Gálatas 6:7-9 - Non vos deixedes enganar: Deus non pode ser burlado. Un home colleita o que sementa. Quen sementa para agradar á súa carne, da carne recollerá a destrución; quen sementa para agradar ao Espírito, do Espírito recollerá vida eterna.

2. Isaías 1:17 - Aprende a facer o ben; buscar xustiza. Defende aos oprimidos. Toma a causa dos orfos; defender o caso da viúva.

Actos 22:26 Cando o centurión soubo isto, foi e díxolle ao capitán: "Fíxate no que fas, porque este é romano".

O centurión recoñeceu a Paulo como romano e advertiu ao capitán xefe.

1. Debemos estar sempre atentos aos demais, aínda que sexan diferentes a nós.

2. Debemos usar cautela e sabedoría ao tomar decisións que afectan a vida dos demais.

1. Colosenses 3:12-14 - Vestir entón, como Deus? □ escollidos, santos e amados, corazóns compasivos, bondade, humildade, mansedume e paciencia, soportándose uns cos outros e, se un se queixa contra outro, perdoándose uns a outros; como o Señor vos perdoou, así tamén vós debedes perdoar. E sobre todo estes póñense o amor, que todo o une en perfecta harmonía.

2. Santiago 1:5 - Se algún de vós carece de sabedoría, que llo pida a Deus, que dá a todos xenerosamente sen reproche, e daralle.

Actos 22:27 Entón chegou o capitán e díxolle: Dime, ti es romano? El dixo: Si.

A cidadanía romana de Paul revélase nunha situación tensa.

1: Deus é fiel para proporcionar cando estamos necesitados.

2: Debemos ser honestos e veraces, aínda que sexa difícil.

1: Xosué 1:9 - "¿Non che mandei eu? Sé forte e valente. Non teñas medo, non te desanimes, porque o Señor, o teu Deus, estará contigo onde queira que vaias".

2: Isaías 41:10 - "Así que non teñas medo, porque eu estou contigo; non te asustes, porque eu son o teu Deus. Fortalecereiche e axudarei, apoiareino coa miña dereita xusta".

Actos 22:28 E o capitán respondeulle: "Con gran cantidade obtiven esta liberdade". E Paul dixo: Pero eu nacín libre.

Paul afirma a súa liberdade a pesar do custo que o seu captor pagou por iso.

1. Vivir libremente: o don de liberdade de Deus

2. O alto custo da liberdade: canto estás disposto a pagar?

1. Gálatas 5:1 ??? □ ou liberdade Cristo fixonos libres; mantéñense firmes, pois, e non se sometan de novo a un xugo de escravitude.

2. 1 Corintios 7:22 ??? □ ou quen foi chamado no Señor como escravo é un liberto do Señor. Así mesmo o que era libre cando se chamaba é escravo de Cristo.

Actos 22:29 Entón, enseguida partiron do que debía examinalo; e tamén o xefe do capitán tivo medo, cando soubo que era romano e porque o atara.

O capitán xefe tivo medo despois de saber que Paul era romano e que o atara.

1: Non teñas medo cando te enfrontas a decisións difíciles.

2: Non te deixes intimidar por alguén? □ posición ou autoridade.

1: Filipenses 4:6-7? □ Non te preocupes por nada, pero en cada situación, mediante oración e petición, con acción de grazas, presenta as túas peticións a Deus. E a paz de Deus, que transcende todo entendemento, gardará os vosos corazóns e as vosas mentes en Cristo Xesús.

2: Isaías 41:10 ? □ o non temas, porque estou contigo; non te asustes, porque eu son o teu Deus. fortalecereiche e axudarei; Apoiareino coa miña dereita xusta.??

que comparecesen os sumos sacerdotes e a todo o seu consello, fixo baixar a Paulo e púxoo. ante eles.

Ao día seguinte, o comandante romano soltou a Paulo das súas cadeas para comprender mellor por que estaba a ser acusado polos xudeus. Despois convocou aos sumos sacerdotes e ao seu consello, e fixo baixar a Paulo para que se poña diante deles.

1. A fidelidade de Deus en tempos de proba: atopar forza a través da fe en Deus.

2. A importancia da xustiza na sociedade: defender a lei e buscar a verdade.

1. Isaías 40:31 - Pero os que esperan no Señor renovarán as súas forzas; subirán con ás como aguias; correrán e non se cansarán; e andarán e non desmaiarán.

2. Proverbios 21:15 - Cando se fai xustiza, trae gozo aos xustos pero terror aos malvados.

Feitos 23 relata a defensa de Paulo ante o Sanedrín, a disensión entre fariseos e saduceos e o complot contra a súa vida.

1o Parágrafo: O capítulo comeza con Paulo mirando directamente ao Sanedrín e afirmando que cumpriu o seu deber para con Deus en toda boa conciencia. O sumo sacerdote Ananías ordenou que os que estaban preto del lle golpeasen a boca. Ti sentas alí xulgame segundo a lei, pero ti mesmo violas a lei mandando que me golpeen. Os presentes preguntáronlle como podía insultar ao sumo sacerdote de Deus, ao que Paulo respondeu que non se daba conta de que Ananías era sumo sacerdote, xa que está escrito: "Non fales mal do gobernador do teu pobo" (Feitos 23:1-5).

Segundo parágrafo: ao entender que algúns membros do concilio eran saduceos (que din que non hai resurrección) e outros fariseos, Paulo chamou no Sanedrín: "Meus irmáns, son fariseo descendente de fariseos". Estou a xuízo porque a miña esperanza morreu na resurrección. Cando dixo que esta disputa estalou entre os fariseos, a asemblea dos saduceos dividiuse (os saduceos din que non hai resurrección nin anxos nin espíritos, pero os fariseos cren todas estas cousas). Houbo gran alboroto algúns profesores da lei que eran fariseos levantáronse enerxicamente. "Non atopamos nada de malo con este home, e se o espírito anxo lle falase?" A disputa fíxose tan violenta. O comandante con medo de que rompesen anacos a Paul ordenou que as tropas baixasen o quitasen pola forza que o levasen a un cuartel (Feitos 23:6-10).

Terceiro parágrafo: A noite seguinte, o Señor quedou preto de Paul díxolle: "Anímate! Como testificaches de min en Xerusalén, así debes testemuñar Roma' (Feitos 23:11). A mañá seguinte, os xudeus conspiraron xuráronse de non comer ata que matasen a Paulo. Máis de corenta homes estiveron implicados neste complot que foron os sacerdotes xefes que os anciáns dixeron que tomaron un xuramento solemne probar a comida ata que matamos a Paulo, entón o comandante do Sanedrín pídelle que o traia antes que o pretexto para querer información máis precisa sobre o caso de que esteamos preparados para matalo antes de que chegue aquí (Feitos 23:12-15). Non obstante, o fillo da irmá escoitou que o complot entrou no cuartel. O comandante avisou enviou ao mozo tío centurión dicindo: "Coidado, o mozo ve que fai dano". Entón, un mozo despedido cargando dicirlle a alguén que revelou o segredo, entón chamou a dous centurións ordenou preparar un destacamento douscentos soldados setenta cabaleiros, douscentos lanceros, van a Cesarea ás nove desta noite proporcionarlle monturas a Paulo para que sexa levado a salvo gobernador Félix. El escribiu a seguinte carta... (O resto de Actos 23 detalla o contido da carta Claudio Lisias, gobernador Félix, arranxo un transporte seguro para a cidade de Paulo Cesarea debido ás ameazas contra a súa vida.)

Actos 23:1 E Paulo, mirando atentamente o concilio, dixo: Homes irmáns, vivín con toda boa conciencia diante de Deus ata hoxe.

Paulo dirixiuse ao concilio con seguridade de que vivira unha vida de conciencia ante Deus.

1. Vivir unha vida de conciencia ante Deus é un exemplo polo que todos debemos esforzarnos.

2. O exemplo de Paulo de vivir con boa conciencia ante Deus pode ser unha fonte de fortaleza e ánimo para nós.

1. Romanos 14:12 - Entón, cada un de nós dará conta de si mesmo a Deus.

2. 1 Pedro 3:16 - Ter boa conciencia; para que, mentres que falan mal de vós, como de malhechores, se avergoñan os que acusan falsamente a vosa boa conversación en Cristo.

Actos 23:2 E o sumo sacerdote Ananías mandou aos que estaban ao seu carón que o golpeasen na boca.

O sumo sacerdote Ananías ordenou aos seus asistentes que atacasen fisicamente a Paulo.

1. "O perigo da autoridade inxusta"

2. "O poder de Deus fronte ao sufrimento"

1. Isaías 30: 20-21 - "E aínda que o Señor vos dea o pan da adversidade e a auga da aflicción, os teus mestres xa non serán levados á esquina, senón que os teus ollos verán aos teus mestres: e os teus mestres. os oídos escoitarán unha palabra detrás de ti, que dirá: Este é o camiño, anda por el cando te volvas á dereita e cando te volvas á esquerda".

2. Mateo 5:39 - "Pero eu dígovos que non resistades ao mal; pero quen che golpee na meixela dereita, volve a el tamén a outra".

Actos 23:3 Entón díxolle Paulo: "Deus vaite ferir, muro branco; porque estás sentado para xulgarme segundo a lei e mandas que me aferren contra a lei?"

Paulo reprochou ao sumo sacerdote que lle mandara ferir en contra da lei.

1. A importancia de defender a xustiza segundo a lei.

2. Como aínda ante a oposición debemos manternos firmes nas nosas convicciónes.

1. Lucas 18:1-8 - Parábola da viúva persistente.

2. Efesios 6:10-18 - A armadura de Deus.

Actos 23:4 E os que estaban alí dixéronlle: "Injurias o sumo sacerdote de Deus?

A audacia de Paulo ao defenderse a si mesmo fixo que fose acusado de blasfemia.

1 - "Ser audaz en defenderse por si mesmo"

2 - "O poder das palabras"

1 - 1 Pedro 3:15 - "Pero nos vosos corazóns venerade a Cristo como Señor. Estade sempre preparado para dar resposta a todo o que che pida que dea a razón da esperanza que tes. Pero faino con mansedumbre e respecto".

2 - Santiago 1:19 - "Meus queridos irmáns e irmás, tomade nota disto: todos deben ser prontos para escoitar, lentos para falar e lentos para enfadarse".

Actos 23:5 Entón Paulo dixo: "Non sabía, irmáns, que el era o sumo sacerdote, porque está escrito: Non falarás mal do xefe do teu pobo".

A defensa de Paulo contra a acusación de blasfemia demostra o seu respecto pola autoridade e o seu compromiso de seguir as escrituras.

1: Respecta aos que teñen autoridade e segue as ensinanzas das Escrituras.

2: Respecta o oficio do sumo sacerdote e non fales deles.

1: Romanos 13:1-7

2: 1 Pedro 2:13-17

Actos 23:6 Pero cando Paul decatouse de que unha parte eran saduceos e as outras fariseos, gritou no concilio: "Irmáns, eu son fariseo, fillo dun fariseo, da esperanza e da resurrección dos mortos. Estou chamado en cuestión.

Paulo, sendo consciente dos dous bandos presentes no concilio, declarouse fariseo e afirmou que estaba a ser cuestionado sobre a esperanza e a resurrección dos mortos.

1. A esperanza e a resurrección dos mortos - Feitos 23:6

2. Mantéñase firme na túa fe - Actos 23:6

1. Romanos 10: 9-10 - Que se confesas coa túa boca ao Señor Xesús e cres no teu corazón que Deus o resucitou de entre os mortos, serás salvo.

2. 1 Pedro 1: 3-4 - Bendito sexa o Deus e Pai do noso Señor Xesús Cristo, que, segundo a súa abundante misericordia, nos enxendrou de novo para unha esperanza viva mediante a resurrección de Xesucristo de entre os mortos.

Actos 23:7 E dito isto, xurdiu unha discordia entre os fariseos e os saduceos, e a multitude dividiuse.

Os fariseos e os saduceos discutían entre eles, o que resultou nunha multitude dividida.

1. O perigo da división: como evitar o discurso que nos enfronta

2. Bridging the Gap: aprender a respectar e apreciar as nosas diferenzas

1. Proverbios 18:19 - "Un irmán ofendido é máis inflexible que unha cidade fortificada, e as disputas son como as portas pechadas dunha cidadela".

2. Efesios 4:2-3 - "con toda humildade e mansedume, con paciencia, amosando tolerancia uns cos outros no amor, sendo dilixentes para preservar a unidade do Espírito no vínculo da paz".

Actos 23:8 Porque os saduceos din que non hai resurrección, nin anxo nin espírito, pero os fariseos confesan as dúas cousas.

Os fariseos e os saduceos tiñan diferentes opinións sobre a resurrección, os anxos e o espírito.

1: Nunca debemos perder a fe na resurrección e na existencia de anxos e espíritos.

2: Os saduceos estaban equivocados na súa incredulidade na resurrección e os espíritos, e os fariseos tiñan razón na súa crenza.

1: 1 Tesalonicenses 4: 13-14 - Pero non quero que ignorades, irmáns, respecto dos que están durmidos, para que non vos atristecedes, como outros que non teñen esperanza. Porque se cremos que Xesús morreu e resucitou, así tamén os que dormen en Xesús traerá Deus con el.

2: Hebreos 12:22-23 - Pero vós chegaches ao monte Sión e á cidade do Deus vivinte, a Xerusalén celestial, e a unha innumerable compañía de anxos, á asemblea xeral e á igrexa dos primoxénitos, que son escrito no ceo, e para Deus o Xuíz de todos, e para os espíritos dos xustos feitos perfectos.

Actos 23:9 E levantouse un gran clamor; e levantáronse os escribas dos fariseos e disputaron, dicindo: Non atopamos ningún mal neste home; pero se un espírito ou un anxo lle falou, imos non loitar contra Deus.

Os escribas dos fariseos, despois de escoitar a defensa de Paulo, concluíron que non lle atopaban ningún defecto e que calquera comunicación que tiña debeu vir dunha fonte espiritual.

1. A necesidade da fidelidade a Deus nas nosas vidas

2. O poder de escoitar a voz de Deus

1. Proverbios 3:5-6: Confía no Señor con todo o teu corazón e non te apoies no teu propio entendemento; recoñéceo en todos os teus camiños, e el endereitará os teus camiños.

2. Mateo 6:10: veña o teu reino, fágase a túa vontade, tanto na terra como no ceo.

Actos 23:10 E cando xurdiu unha gran discordia, o capitán xefe, temendo que Paulo fose despedazado deles, mandou aos soldados que baixasen e que o tomaran pola forza de entre eles e que o fixeran entrar. o castelo.

Unha gran discordia xurdiu entre o pobo e o capitán xefe, temendo pola seguridade de Paulo, mandou aos soldados que o tomasen pola forza e o levasen ao castelo.

1. Pon a túa confianza no Señor para protexerte en tempos de problemas

2. A importancia de poñer os demais en primeiro lugar para axudar a protexelos

1. Salmo 46:1 "Deus é o noso refuxio e fortaleza, un auxilio sempre presente nos problemas".

2. Mateo 22:39 "E o segundo é semellante: 'Ama ao teu próximo coma a ti mesmo'".

Actos 23:11 E a noite seguinte o Señor estivo ao seu carón e díxolle: Anímate, Paulo, porque como testemuñaches de min en Xerusalén, así debes testemuñar tamén en Roma.

O Señor apareceu a Paulo durante a noite e animouno a seguir testemuñando del en Roma, tal e como fixera en Xerusalén.

1. Persevera na testemuña do Señor - Feitos 23:11

2. Coraxe en tempos difíciles - Feitos 23:11

1. Isaías 40:31 - Pero os que esperan no Señor renovarán as súas forzas; subirán con ás como aguias; correrán e non se cansarán; e andarán e non desmaiarán.

2. Romanos 8:37-39 - Non, en todas estas cousas somos máis que vencedores por medio de quen nos amou. Porque estou convencido de que nin a morte, nin a vida, nin os anxos, nin os principados, nin as potencias, nin as cousas presentes, nin as vindeiras, nin a altura, nin a profundidade, nin ningunha outra criatura poderá separarnos do amor. de Deus, que está en Cristo Xesús noso Señor.

Actos 23:12 E cando se fixo de día, algúns xudeus uníronse, e atascaronse con maldición, dicindo que non comerían nin beberían ata que matasen a Paulo.

Un grupo de xudeus conspiraba para matar a Paulo facendo un xuramento de non comer nin beber ata que tivesen éxito na súa misión.

1. A fidelidade de Deus é evidente ante os plans e esquemas malvados.

2. Podemos aprender a confiar na protección de Deus mesmo ante o perigo.

1. Salmo 56:3-4 - "Cando teño medo, confío en ti. En Deus, cuxa palabra louvo, en Deus confío; Non terei medo. Que pode facerme a carne?"

2. Romanos 8:28-29 - "E sabemos que para os que aman a Deus todas as cousas colaboran para o ben, para os que son chamados segundo o seu propósito. Para os que antes coñecía, tamén os predestinou para que se conformasen á imaxe do seu Fillo, para que fose o primoxénito entre moitos irmáns".

Actos 23:13 E eran máis de corenta os que fixeran esta conspiración.

A pasaxe revela que corenta persoas conspiraran contra Paul.

1. Deus sempre protexerá aos seus fieis servos, por moi grandes que sexan as probabilidades.

2. Mesmo ante unha oposición esmagadora, debemos manternos sempre firmes na nosa fe.

1. Isaías 54:17 "Ningunha arma formada contra ti prosperará"

2. Romanos 8:31 "Que diremos entón a estas cousas? Se Deus está a favor de nós, quen pode estar contra nós?"

Actos 23:14 E achegáronse aos sumos sacerdotes e aos anciáns, e dixéronlle: "Nos comprometemos cunha gran maldición: non comeremos nada ata que matemos a Paulo".

Os xefes xudeus estaban tan enfadados con Paulo que fixeron voto de non comer ata que o matasen.

1. O perigo das emocións non controladas: un estudo de Actos 23:14

2. O poder da protección de Deus: un estudo de Actos 23:14

1. Proverbios 29:11 - Un tolo dálle pleno aire ao seu espírito, pero un home sabio retírao en silencio.

2. Salmo 91:11 - Porque el mandará aos seus anxos sobre ti que te garden en todos os teus camiños.

Actos 23:15 Agora ben, vós, co concilio, indicades ao capitán en xefe que o faga baixar para mañá, coma se quixeses preguntar algo máis perfectamente sobre el; e nós, ou sempre que se achegue, estamos dispostos a matalo. .

O consello xudeu insta ao capitán romano a que traia a Paulo ante eles ao día seguinte, para que poidan interrogalo aínda máis, e están preparados para matalo.

1. O perigo de rexeitar a mensaxe de Deus: un estudo na vida de Paulo

2. O valor da perseveranza en tempos difíciles

1. Romanos 8:31-39 - A seguridade eo poder do amor de Deus no medio do sufrimento.

2. Hebreos 12:1-3 - A necesidade de perseverar e permanecer fiel mesmo en tempos difíciles.

Actos 23:16 E cando o fillo da irmá de Paulo soubo da súa acecha, foi e entrou no castelo e díxollo a Paulo.

O fillo da irmá de Paul foi advertido dun complot contra Paul e alertouno a tempo.

1. Deus proporciona protección, mesmo nos tempos máis escuros.

2. Deus mostra o seu amor por nós a través das persoas que nos rodean.

1. Salmo 27:5 "Porque no día da angustia gardarame na súa morada; esconderame no abrigo da súa tenda sagrada e pondráme enriba dunha pedra".

2. Romanos 8:28 "E sabemos que en todas as cousas Deus traballa para o ben dos que o aman, que foron chamados segundo o seu propósito".

Actos 23:17 Entón Paulo chamou a un dos centurións e díxolle: "Trae a este mozo ao xefe do capitán, porque ten algo que dicirlle".

Paul chamou a un centurión para que levase un mozo ao capitán xefe xa que o mozo tiña algo importante que dicirlle.

1. Deus dános coraxe para dicir a verdade aos que teñen o poder.

2. Sempre podemos confiar na guía do Señor en situacións difíciles.

1. Proverbios 28:1 - "Os impíos foxen cando ninguén persegue, pero os xustos son audaces coma un león".

2. Isaías 41:10 - "Non teñas medo, porque eu estou contigo; non te asustes, porque eu son o teu Deus; fortalecereiche, axudarei, apoiareino coa miña dereita xusta".

Actos 23:18 Entón, colleuno e levouno ao xefe do capitán, e díxolle: "O prisioneiro Paulo chamoume a el e rogoume que che levase a este mozo, que ten algo que dicirche".

Paulo pediulle a un discípulo que levase un mozo ao capitán xefe para que lle dixese algo.

1. Sexa audaz e fala - Feitos 23:18

2. Defende o que cres - Feitos 23:18

1. Proverbios 31: 8-9 "Fala polos que non poden falar por si mesmos, polos dereitos de todos os que están indigentes. Fala e xulga con xustiza; defender os dereitos dos pobres e necesitados".

2. Santiago 1:19-20 "Entendede isto, meus queridos irmáns e irmás: todos debedes ser prontos para escoitar, lentos para falar e lentos para enfadarvos. A ira humana non produce a xustiza que Deus desexa".

Actos 23:19 Entón o capitán xefe colleuno da man e foi con el aparte e preguntoulle: Que é iso que me tes que dicir?

Paul foi separado polo capitán xefe e pediulle que compartise a súa historia.

1: Deus daranos oportunidades para compartir a nosa historia e glorificar o seu nome.

2: Debemos estar dispostos a saír con fe e confiar en que Deus proporcionará a forza e o valor necesarios en situacións difíciles.

1: Romanos 8:31 - "Que diremos entón a estas cousas? Se Deus está por nós, quen pode estar contra nós?

2: Filipenses 4:13 - "Todo o podo por medio de quen me fortalece".

Actos 23:20 E el dixo: "Os xudeus acordaron quererche que mañá fagas baixar a Paulo ao concilio, como se quixesen preguntarlle algo máis perfectamente".

Os xudeus pedíronlle ao comandante que levase a Paulo ao concilio ao día seguinte para facerlle máis preguntas.

1. A importancia de escoitar a guía de Deus a pesar da presión dos demais

2. Estar preparado para seguir a vontade de Deus en calquera situación

1. Santiago 1:5-6 - "Se algún de vós carece de sabedoría, que pida a Deus, que dá xenerosidade a todos sen reproche, e daráselle. Pero que pida con fe, sen dúbida, o o que dubida é coma unha onda do mar que o vento leva e bota.

2. Isaías 55:8-9 - "Porque os meus pensamentos non son os teus pensamentos, nin os teus camiños son os meus camiños", declara o Señor. Porque como os ceos son máis altos que a terra, así son os meus camiños máis altos que os teus camiños e os meus pensamentos máis altos que os teus pensamentos".

Actos 23:21 Pero non te rendis a eles, porque hai máis de corenta homes que o acechan, que se comprometeron con xuramento de que non comerán nin beberán ata que o maten. están preparados, buscando unha promesa de ti.

Paul é advertido dun plan de asasinato contra el por máis de 40 homes que prometeron non comer nin beber ata que o maten.

1. Non cedas á presión dos que desexan facer o mal.

2. Mantente firme na túa fe a pesar da oposición e da tentación.

1. Efesios 6:11-13 - Ponte toda a armadura de Deus, para que poidas resistir os esquemas do diaño.

2. Mateo 10:22 - E serás odiado por todos polo meu nome. Pero o que persevere ata o final, salvarase.

Actos 23:22 Entón, o capitán xefe deixou marchar ao mozo e mandoulle: "Mira que non digas a ninguén que me mostraches estas cousas".

O capitán xefe soltou ao mozo e díxolle que non contase a ninguén o sucedido.

1. O poder de gardar segredos

2. Vivindo os nosos compromisos

1. Proverbios 11:13 - Un fofocas traizoa unha confianza; pero un home de confianza garda un segredo.

2. Colosenses 3:23 - Fagas o que fagas, trabállao con todo o teu corazón, como traballando para o Señor, non para os mestres humanos.

Actos 23:23 E chamoulle dous centurións, dicindo: "Prepara douscentos soldados para ir a Cesarea, e sesenta cabaleiros e douscentos lanceiros á hora terceira da noite;

Paulo ordena a dous centurións que reúnan 200 soldados, 70 xinetes e 200 lanceros para ir a Cesarea pola noite.

1. A fidelidade de Paulo ao seguir a vontade de Deus

2. O poder da obediencia aos mandamentos de Deus

1. Romanos 8:28 - E sabemos que en todas as cousas Deus traballa para o ben dos que o

aman, que foron chamados segundo o seu propósito.

2. Hebreos 11:6 - E sen fe é imposible agradar a Deus, porque quen se achegue a el debe crer que existe e que recompensa a quen o buscan sinceramente.

Actos 23:24 Proporcionalles unhas bestas para que poñan a Paulo e o leven salvo a Félix, o gobernador.

Claudio Lisias ordena aos soldados que proporcionen bestas para que Paulo leven a salvo a Félix, o gobernador.

1. A divina providencia de Deus vese na protección de Paulo na súa misión de compartir a Boa Nova de Xesucristo.

2. O poder da oración pode mover montañas e concedernos protección en tempos de perigo.

1. Filipenses 4: 6-7 "Non te preocupes por nada, pero en calquera situación, mediante oración e petición, con acción de grazas, presenta as túas peticións a Deus. E a paz de Deus, que trascende todo entendemento, gardará os vosos corazóns e as vosas mentes en Cristo Xesús".

2. Salmo 18:2 "O Señor é a miña pedra, a miña fortaleza e o meu liberador; o meu Deus é a miña pedra, na que me refuxio, o meu escudo e o corno da miña salvación, a miña fortaleza".

Actos 23:25 E escribiu unha carta deste xeito:

O dilema de Paul de quedar atrapado entre a súa lealdade ao concilio e a súa lealdade á súa fe foi abordado a través da carta enviada ao concilio por Félix.

1. A lealdade a Deus debe ser sempre a nosa prioridade.

2. Debemos estar dispostos a defender a nosa fe aínda que sexa difícil.

1. Mateo 6:33 - Pero busca primeiro o seu reino e a súa xustiza, e todas estas cousas tamén che darán.

2. Daniel 3:17 - Se nos arroxan ao forno ardente, o Deus ao que servimos pode salvarnos dela, e libraranos da túa man, oh rei.

Actos 23:26 Claudio Lisias envía un saúdo ao excelente gobernador Félix.

Claudio Lisias envía un saúdo ao estimado gobernador Félix.

1. O valor do respecto nas nosas relacións.

2. A importancia da humildade no liderado.

1. Filipenses 2: 3-4 - "Non fagades nada por ambición egoísta ou por presunción, pero con humildade considerade aos demais máis importantes que vós mesmos. Que cada un de vós mire non só os seus propios intereses, senón tamén os intereses dos demais".

2. Proverbios 18:12 - "Antes da destrución o corazón do home é altivo, pero a humildade está antes da honra".

Actos 23:27 Este home foi tomado de entre os xudeus, e debía ser asasinado por eles; entón vin cun exército e rescatei-o, entendendo que era romano.

Paulo é rescatado polo exército romano despois de ser feito prisioneiro polos xudeus.

1: En tempos de adversidade, Deus pode usar fontes inesperadas para rescatarnos.

2: Debemos estar preparados para que Deus nos use para rescatar aos demais.

1: Isaías 41:10 - Non temas; porque eu estou contigo: non te espantes; porque eu son o teu Deus: fortalecereiche; si, vouche axudar; si, apoiareino coa man dereita da miña xustiza.

2: Salmo 91: 14-15 - Porque el puxo o seu amor en min, por iso librareino; enaltezareino, porque coñeceu o meu nome. El chamarame, e eu responderei: estarei con el en apuros; librareino e honrareino.

Actos 23:28 E cando quixen saber a causa pola que o acusaron, leveino ao seu consello.

Paul trouxo ante o concello un home que non coñecía para saber de que se lle acusaba.

1. Tomar decisións sabias en tempos incertos

2. O poder do xuízo xusto

1. Proverbios 15:22 - Sen consello os propósitos son decepcionados: pero na multitude de conselleiros están establecidos.

2. Santiago 1:19 - Por iso, meus amados irmáns, que cada un sexa pronto para escoitar, lento para falar, lento para a ira.

Actos 23:29 A quen percibín que estaba acusado de cuestións da súa lei, pero que non tiña nada digno de morte ou de cadeas.

Paulo foi acusado de violar a lei xudía, pero nada do que fixera foi o suficientemente grave como para xustificar un castigo.

1. Como respondemos á persecución: animar aos cristiáns a permanecer fieis a Deus a pesar do trato inxusto.

2. Superar as acusacións falsas - Recordar aos crentes que deben permanecer confiados na verdade de Deus.

1. Romanos 8:35-39 - Quen nos separará do amor de Cristo?

2. Xoán 16:32-33 - No mundo terás tribulación; pero anímate, vencei o mundo.

Actos 23:30 E cando me contaron que os xudeus lle agardaban ao home, enviei de inmediato a ti e mandei tamén aos seus acusadores que dixesen diante de ti o que tiñan contra el. Adeus.

Paulo instruíu ao comandante romano que levase aos xudeus que planeaban tenderlle unha emboscada a un home para que respondesen das súas acusacións.

1. A importancia da xustiza e a equidade nunha sociedade.

2. A protección de Deus dos inimigos.

1. Salmo 37:40 - "E o Señor axudaraos e libraraos: libraraos dos impíos e salvaraos, porque nel confían".

2. Proverbios 21:15 - "É gozo para o xusto facer xuízo, pero a destrución será para os que obran iniquidade".

Actos 23:31 Entón os soldados, como lles foi mandado, colleron a Paulo e levárono de noite a Antipatris.

Paulo foi levado polos soldados pola noite a Antipatris, tal e como mandaron.

1. Obedecendo ordes: o exemplo de Paul en Actos 23:31

2. Seguindo ordes: como Paul demostrou obediencia en Feitos 23:31

1. Xosué 1:7-9 - Sé forte e moi valente; Ten coidado de cumprir toda a lei que che deu o meu servo Moisés; non te desvíes del á dereita nin á esquerda, para que teñas éxito onde queira que vaias.

2. Romanos 13: 1-5 - Que todos estean sometidos ás autoridades gobernantes, porque non hai autoridade excepto a que Deus estableceu. As autoridades que existen foron establecidas por Deus.

Actos 23:32 Ao día seguinte deixaron os cabaleiros para ir con el, e volveron ao castelo.

Os xinetes acompañaron a Paul ao castelo ao día seguinte, e os demais volveron.

1. A viaxe de Paulo ao castelo serve como exemplo de fidelidade e confianza na guía de Deus.

2. O poder da compañía: como incluso os camiños máis difíciles se facilitan cos amigos.

1. Hebreos 11:1 - "Agora a fe é a seguridade das cousas que se esperan, a convicción das que non se ven".

2. Proverbios 27:17 - "O ferro afia o ferro, e un home afia a outro".

Actos 23:33 Quen, cando chegaron a Cesarea e entregaron a epístola ao gobernador, presentou tamén a Paulo diante del.

Paulo é presentado ao gobernador en Cesarea.

1: Podemos confiar no tempo de Deus, xa que sempre será fiel ás súas promesas.

2: Debemos ser sempre fieis aos plans que Deus ten para nós e estar dispostos a manternos firmes na nosa fe.

1: Hebreos 11: 1-3 "Agora a fe é estar seguro do que esperamos e estar seguro do que non vemos. Isto é o que se encomiaba aos antigos. Pola fe entendemos que o universo foi formado por orde de Deus, para que o que se ve non se fixera do que era visible".

2: Romanos 8:28 "E sabemos que en todas as cousas Deus traballa para o ben dos que o aman, que foron chamados segundo o seu propósito".

Actos 23:34 E cando o gobernador leu a carta, preguntou de que provincia era. E cando entendeu que era de Cilicia;

Paul foi identificado como de Cilicia.

1. Estar identificado polas nosas accións e feitos.

2. Saber quen somos en Cristo.

1. Efesios 4: 1-3 - "Por tanto, eu, prisioneiro do Señor, pídovos a camiñar dun xeito digno da chamada á que fomos chamados, con toda humildade e mansedume, con paciencia, soportándovos uns cos outros. no amor, ansioso por manter a unidade do Espírito no vínculo da paz".

2. Colosenses 3:12-17 - "Entón, como escollidos de Deus, vístese, santos e amados, de corazón compasivo, bondade, humildade, mansedume e paciencia, soportando uns cos outros e, se un se queixa contra outro, perdoando . uns a outros; como o Señor vos perdoou, así tamén vós debedes perdoar. E sobre todo estes vestides de amor, que todo o une en perfecta harmonía. E que reine nos vosos corazóns a paz de Cristo, á que de feito fomos chamados. un só corpo. E agradecédevos. Que a palabra de Cristo habite en

vós abundantemente, ensinándovos e amoestándonos uns a outros con toda sabedoría, cantando salmos, himnos e cánticos espirituais, con agradecemento a Deus nos vosos corazóns".

Actos 23:35 Escoitareite, dixo el, cando veñan tamén os teus acusadores. E mandou que o gardase no tribunal de Herodes.

Paul recibiu unha audiencia co comandante romano e prometeu ser escoitado cando chegasen os seus acusadores.

1. Deus sempre proporciona un xeito para que nos escoitemos en tempos de loita.

2. Podemos confiar en que Deus estará connosco aínda que esteamos en situacións difíciles.

1. Isaías 41:10 - "Non teñas medo, porque estou contigo; non te asustes, porque eu son o teu Deus. fortalecereiche e axudarei; Apoiareino coa miña dereita xusta".

2. Salmo 55:22 - "Bota as túas preocupacións sobre o Señor e el sosterache; nunca deixará caer os xustos".

Actos 24 relata o xuízo de Paulo ante o gobernador Félix en Cesarea, as acusacións de Tértulo, un avogado que representa o sumo sacerdote e os anciáns xudeus, e a defensa de Paulo.

1o Parágrafo: O capítulo comeza con Ananías, algúns anciáns e un avogado chamado Tértulo que chegan a Cesarea para presentar o seu caso contra Paulo ao gobernador Félix. Tértulo comezou a súa acusación adulando a Félix e, a continuación, acusou a Paulo de ser un alborotador que provocou disturbios entre os xudeus de todo o mundo, o líder da secta nazarena, incluso intentou profanar o templo apoderouse del (Feitos 24:1-7). Pedíronlle a Félix que examinase o propio Paul en función do que dixeran.

Segundo parágrafo: despois de que Tértulo presentase o seu caso, Félix deulle a Paul a oportunidade de defenderse. Paul dirixiuse educadamente ao gobernador refutando os cargos dicindo que fora a adorar a Xerusalén doce días antes nin discutindo con ninguén nin causando disturbios, nin as sinagogas do templo, as cidades podían probar os cargos, confesou que seguía o "Camiño" que chamaban secta. estes mesmos homes teñen que haberá resurrección tanto xustos malvados (Feitos 24:10-15). Enfatizou que sempre se esforzou por manter a conciencia tranquila ante Deus. O home despois de varios anos veu traer agasallos a xente ofrece sacrificios alí atopado limpo cerimonialmente sen perturbación da multitude. Algunha provincia xudía de Asia debería estar aquí antes de que presentes ningún cargo se teñen algo contra min ou que estes homes digan. que crime atoparon cando se atopaban ante o Sanedrín, a non ser que fose unha cousa que

gritase como foi xulgado: "É polo morto da resurrección que estou xulgado diante de ti hoxe" (Feitos 24:16-21).

3o Parágrafo: Non obstante, como Félix tiña un coñecemento preciso do Camiño, aprazou o procedemento dicindo: "Cando baixe o comandante Lisias decidirei o teu caso". Ordenou ao centurión que tivese a Paulo baixo vixilancia, pero que lle dea algo de liberdade para que os amigos se ocuparan das súas necesidades (Feitos 24:22-23). Varios días despois chegou Félix coa súa muller Drusila, que era xudía enviada a Paulo, escoitou falar sobre a fe, Cristo Xesús. Cando se falaba de xustiza, autocontrol, xuízo, chegou Félix asustouse e dixo: "De momento é suficiente! Podes marchar. Cando o considere conveniente mandareino buscar. Ao mesmo tempo, esperaba que Paulo lle dese diñeiro, polo que mandáronlle buscar frecuentemente falou con el, pero despois de dous anos, Porcio Festo sucedeu a Félix quería concederlle o favor. Os xudeus deixaron a Paulo preso (Feitos 24:24-27).

Actos 24:1 E despois de cinco días, o sumo sacerdote Ananías baixou cos anciáns e cun orador chamado Tértulo, quen informou ao gobernador contra Paulo.

Paulo foi acusado de maldade polo sumo sacerdote Ananías e por Tértulo, un orador, ante o gobernador.

1. O perigo dos fofocas: un estudo da acusación de Paul

2. Manterse firme ante a oposición: a defensa de Paulo en Actos 24

1. Proverbios 18: 8 - "As palabras dun fofocas son como bocados escollidos; baixan ata o interior do home".

2. 1 Corintios 10:13 - "Ningunha tentación vos alcanzou, salvo a que é común ao home; pero Deus é fiel, que non permitirá que sexades tentados máis aló do que podedes, pero coa tentación tamén abrirá o camiño. de escape, para que poidas soportarlo".

Actos 24:2 E cando o chamaron, Tértulo comezou a acusalo, dicindo: "Vendo que por ti gozamos de gran quietud, e que a túa providencia se fan con esta nación obras moi dignas.

Tértulo eloxiou a Félix pola gran tranquilidade e os feitos dignos que lle proporcionara á nación.

1. Recoñecer a obra de Deus a través de líderes humanos

2. Comprender o papel dos líderes humanos ao servizo do pobo de Deus

1. Filipenses 2:12-13 "Por iso, meus amados, como sempre obedeceches, así agora, non só como na miña presenza, senón moito máis na miña ausencia, realizade a vosa salvación con medo e temblor, porque é Deus. quen traballa en ti, tanto para querer como para traballar polo seu gusto".

2. Colosenses 3: 23-24 "Faga o que fagas, traballa de corazón, como para o Señor e non para os homes, sabendo que do Señor recibirás a herdanza como recompensa. Estás a servir ao Señor Cristo".

Actos 24:3 Aceptámolo sempre, e en todos os lugares, nobre Félix, con todo o agradecemento.

Paul agradeceu a Félix por aceptalo sempre a el e as súas ensinanzas.

1. O poder de dar grazas: como a gratitude pode cambiar as nosas vidas

2. A arte da humildade: deixar que a nosa gratitude fale por nós

1. Colosenses 3:15-17 - E que a paz de Deus reine nos vosos corazóns, á que tamén vos chamaron nun só corpo; e estar agradecido. Que a palabra de Cristo habite en vós abundantemente en toda sabedoría, ensinándose e amonestándose uns a outros con salmos, himnos e cánticos espirituais, cantando con graza nos vosos corazóns ao Señor. E todo o que fagas de palabra ou de feito, faino todo no nome do Señor Xesús, dando grazas a Deus Pai por medio del.

2. Efesios 5:20 - Dar sempre grazas por todas as cousas a Deus Pai no nome do noso Señor Xesucristo.

Actos 24:4 Non obstante, para non ser máis tedioso contigo, pídoche que nos escoites algunhas palabras da túa clemencia.

Paulo deféndese ante Félix, o gobernador romano.

1. Probas e tribulacións: como manexar situacións difíciles con graza e dignidade

2. O poder da persuasión: facer escoitar a túa voz de forma cortés

1. Santiago 1:2-4 - Meus irmáns, contade alegría cando afrontades diversas probas, porque sabedes que a proba da vosa fe produce constancia. E que a constancia teña o seu pleno efecto, para que sexades perfectos e completos, sen falta de nada.

2. Romanos 12:18 - Se é posible, na medida en que dependa de ti, vive en paz con todos.

Actos 24:5 Porque atopamos a este home un pestilente e un motor de sedición entre todos os xudeus do mundo, e un xefe da secta dos nazarenos.

Paul é acusado de ser un alborotador e líder dunha nova seita de crentes.

1. O poder da influencia: como podemos marcar a diferenza no mundo

2. Manterse firme ante a oposición: o exemplo de Paulo

1. Mateo 5:14-16 - "Ti es a luz do mundo. Non se pode ocultar unha cidade construída sobre un outeiro. Tampouco a xente acende unha lámpada e a mete debaixo dunha cunca. dá luz a todos os da casa.Do mesmo xeito, que brille a túa luz diante dos demais, para que vexan as túas boas obras e glorifiquen o teu Pai que está no ceo.

2. Efesios 6: 10-12 - Finalmente, se fortalece no Señor e no seu poderío. Ponte a armadura completa de Deus, para que poidas tomar posición contra o diaño? □ esquemas. Porque a nosa loita non é contra a carne e o sangue, senón contra os gobernantes, contra as autoridades, contra os poderes deste mundo escuro e contra as forzas espirituais do mal nos reinos celestes. Por iso, vestide a armadura completa de Deus, para que cando chegue o día do mal, poidas manterte e, despois de facelo todo, manterte.

Actos 24:6 Quen tamén se empeña en profanar o templo: a quen collemos e queriamos xulgar segundo a nosa lei.

Paulo foi acusado de profanar o templo de Xerusalén.

1: Podemos aprender do exemplo de coraxe e fe de Paulo fronte á oposición.

2: Non debemos esquecer a importancia do templo e da súa santidade.

1: Gálatas 6:9 - "Non nos cansemos de facer o ben, porque no seu momento segaremos a colleita se non nos rendimos".

2: Lucas 21:19 - "Ao estar firmes gañarás a vida".

Actos 24:7 Pero o capitán Lisias veu sobre nós, e con gran violencia quitouno das nosas mans.

Lisias quita violentamente a Paulo dos seus seguidores.

1. A compaixón ante a adversidade

2. Defender a fe fronte á oposición

1. Mateo 5:10-12 - ? Menos son os que son perseguidos pola xustiza, porque deles é o reino dos ceos. Benaventurados ses cando outros te insulten e te persigan e digan todo tipo de malos contra ti falsamente pola miña causa. Alégrate e alégrate, porque a túa recompensa é grande no ceo, pois así perseguiron aos profetas que foron antes de ti.??

2. Romanos 8:31-39 - ? Que diremos entón a estas cousas? Se Deus está por nós, quen pode estar contra nós? Aquel que non perdonou ao seu propio Fillo, senón que o entregou por todos nós, como non nos dará todas as cousas tamén con el? Quen acusará a Deus? ¿ Elixir? É Deus quen xustifica. A quen hai que condenar? Cristo Xesús é o que morreu? mineral que iso, quen foi criado? ho está á dereita de Deus, quen verdadeiramente intercede por nós. Quen nos separará do amor de Cristo? Será a tribulación, ou a angustia, ou a persecución, ou a fame, ou a nudez, ou o perigo, ou a espada? Como está escrito, ? ou polo teu amor estamos a ser asasinados todo o día; somos considerados como ovellas para sacrificar.??Non, en todas estas cousas somos máis que vencedores por medio de quen nos amou. Porque estou seguro de que nin a morte nin a vida, nin os anxos nin os gobernantes, nin as cousas presentes nin as vindeiras, nin os poderes, nin a altura nin a profundidade, nin ningunha outra cousa en toda a creación, poderá separarnos do amor de Deus en Cristo Xesús noso Señor.??

Actos 24:8 Mandando aos seus acusadores que acudan a ti, examinando a quen podes coñecer todas estas cousas das que o acusamos.

A defensa de Paulo ante Félix demostrou a súa confianza na xustiza de Deus.

1. Deus é o noso xuíz final, así que pon a túa confianza nel.

2. Aínda nos tempos difíciles, debemos confiar na xustiza do Señor.

1. Romanos 8:28 "E sabemos que en todas as cousas Deus traballa para o ben dos que o aman, que foron chamados segundo o seu propósito".

2. Proverbios 3:5-6 "Confía no Señor con todo o teu corazón e non te apoies no teu propio entendemento; en todos os teus camiños, sométese a el, e el endereitará os teus camiños".

Actos 24:9 E tamén os xudeus asentiron, dicindo que as cousas eran así.

Os xudeus estiveron de acordo coas palabras de Paulo de que eran certas.

1. Fidelidade recompensada - Deus escoitou as palabras de Paulo e recompensouno coa aprobación dos xudeus.

2. A verdade é inmutable - Paul falou sinceramente e os xudeus recoñecérono.

1. Xoán 8:32 - "E coñeceredes a verdade, e a verdade vos fará libres".

2. Proverbios 12:19 - "O labio da verdade quedará establecido para sempre".

Actos 24:10 Entón Paulo, despois de que o gobernador lle fixera aceno para que falase, respondeu: "Como sei que levas moitos anos como xuíz desta nación, respondo máis alegremente por min mesmo:

Paul respondeu alegremente á pregunta do gobernador á luz dos seus moitos anos de experiencia coa nación.

1: Pon a túa confianza en Deus e responde alegremente a todas as preguntas que che fagan.

2: Confía no teu propio coñecemento e experiencia, e utilízao ao teu favor.

1: Proverbios 3: 5-6 "Confía no Señor con todo o teu corazón; e non te inclines no teu propio entendemento. Recoñéceo en todos os teus camiños, e el dirixirá os teus

camiños".

2: Filipenses 4: 4-5 "Alégrate sempre no Señor; e de novo digo: Alegres. Que todos os homes coñezan a túa moderación. O Señor está preto".

Actos 24:11 Porque para que comprendas que aínda non hai máis que doce días que subín a Xerusalén para adorar.

Paulo defende a súa fe ante Félix dicindo que fora recentemente a Xerusalén para adorar.

1. Manterse fiel á túa fe: permanecer comprometido coa adoración

2. Que significa adorar: explorando as profundidades da devoción

1. Hebreos 10:22 - Achegámonos cun corazón verdadeiro en plena seguridade de fe, tendo o noso corazón rociado dunha mala conciencia e o noso corpo lavado con auga pura.

2. Xoán 4:23-24 - Pero a hora está chegando, e agora é, en que os verdadeiros adoradores adorarán ao Pai en espírito e verdade; pois o Pai busca tales para adoralo. Deus é Espírito, e os que o adoran deben adoralo en espírito e verdade.

Actos 24:12 E nin me atoparon no templo discutindo con ninguén, nin levantando o pobo, nin nas sinagogas nin na cidade.

Paulo foi atopado inocente de calquera mal feito, xa que non foi atopado no templo, sinagogas ou cidade levantando á xente ou disputando con ninguén.

1. O poder da inocencia: unha ollada á experiencia de Paul en Feitos 24

2. Mantendonos das falsas acusacións: leccións da defensa do seu carácter de Paul

1. Mateo 5:11-12 - Benaventurados vós, cando os homes vos insulten, vos persigan e digan todo tipo de mal contra vós en mentira, por causa miña. Alegrádevos e gozade moito, porque grande é a vosa recompensa no ceo, pois así perseguiron aos profetas que foron antes de vós.

2. 1 Pedro 2:20-21 - Por que gloria é, se, cando sodes abofetados polas vosas faltas, o

asumides pacientemente? pero se, cando facedes ben e padecedes por iso, o tomades con paciencia, isto é aceptable ante Deus. Porque para iso fomos chamados, porque tamén Cristo sufriu por nós, deixándonos un exemplo para que sigásemos os seus pasos.

Actos 24:13 Tampouco poden probar as cousas das que agora me acusan.

Paul está diante de Félix para defenderse das acusacións falsas que se lle fan.

1. Debemos esforzarnos por vivir unha vida de honestidade e integridade, para que os demais non poidan acusarnos de nada.

2. Debemos confiar na protección e provisión de Deus mesmo cando se fagan acusacións falsas contra nós.

1. Proverbios 10:9 - O que anda con integridade anda con seguridade, pero o que pervierte os seus camiños será descuberto.

2. 1 Pedro 2:19-21 - Porque isto é gracioso, cando, tendo en conta a Deus, un soporta tristezas mentres sofre inxustamente. Pois que mérito ten se, cando pecas e son golpeados por iso, aguantas? Pero se, cando fas o ben e padeces por iso, soportas, isto é unha cousa graciosa ante Deus. Porque a iso foches chamado, porque tamén Cristo sufriu por ti, deixándoche exemplo, para que sigases os seus pasos.

Actos 24:14 Pero isto confésoche: que, segundo o camiño que eles chaman herexía, adoro ao Deus dos meus pais, crendo todo o que está escrito na lei e nos profetas:

Paulo confesa que é un adorador do Deus dos seus pais, crendo todas as cousas escritas na lei e nos profetas.

1: Estamos chamados a seguir a Deus e non ao home.

2: É importante estar arraigado na Palabra de Deus.

1: Romanos 12:2 - Non te conformes ao modelo deste mundo, senón transfórmate coa renovación da túa mente.

2: Deuteronomio 6:4-6 - Escoita, Israel: O Señor, o noso Deus, o Señor é un. Ama ao Señor, o teu Deus, con todo o teu corazón, con toda a túa alma e con todas as túas forzas. Estes mandamentos que vos dou hoxe deben estar no voso corazón.

Actos 24:15 E teñen esperanza en Deus, que eles mesmos tamén permiten, que haberá unha resurrección de mortos, tanto de xustos como de inxustos.

Paulo animou á xente a ter esperanza en Deus, confiando nunha resurrección tanto dos xustos como dos inxustos.

1. A esperanza da resurrección: confiar na promesa de Deus

2. A Xustiza de Deus: A Resurrección dos Xustos e Inxustos

1. Isaías 25:8-9 El tragará a morte para sempre; e o Señor Deus enxugará as bágoas de todos os rostros; quitará de toda a terra a reprensión do seu pobo; porque o Señor falou.

2. Romanos 6:23 Porque o salario do pecado é a morte; pero o don de Deus é a vida eterna por medio de Xesucristo, noso Señor.

Actos 24:16 E nisto exerzome a ter sempre unha conciencia sen ofensas para con Deus e para os homes.

Paulo comprometeuse a ter unha conciencia tranquila ante Deus e o home.

1: Xesús chámanos a ter a conciencia tranquila ante Deus e o home.

2: Estamos chamados a vivir unha vida de integridade na presenza de Deus e do home.

1: 1 Xoán 3:20-21 ? □ ou sempre que o noso corazón nos condena, Deus é maior que o noso corazón e sábeo todo. Amados, se o noso corazón non nos condena, temos confianza ante Deus.??

2: Romanos 12:17 ? □ Non pagues a ninguén mal por mal, pero pensa en facer o que é honrado á vista de todos.

Actos 24:17 Despois de moitos anos vin para traer esmola á miña nación e ofrendas.

Paulo volve a Xerusalén para traer ofrendas ao seu pobo.

1. A importancia de volver a casa e devolver aos que nos deron.

2. Lembrando as nosas raíces e mostrando gratitude.

1. Lucas 17:11??9 - Xesús cura os dez leprosos e só un regresa para agradecerlle.

2. Mateo 25:35??6 ??Xesús indícanos para axudar aos necesitados.

Actos 24:18 Entón algúns xudeus de Asia me atoparon purificado no templo, nin con multitude nin con tumulto.

Algúns xudeus de Asia atoparon a Paulo purificado no templo, sen moita multitude nin conmoción.

1. O poder da obediencia: descubrindo o propósito de Deus nas nosas vidas

2. Vivir en paz: atopar a harmonía en tempos inestables

1. Salmo 130: 5-6 - "Espero no Señor, a miña alma agarda, e na súa palabra espero. A miña alma agarda no Señor máis que os que velarán pola mañá: digo, máis que eles. ese vixiante para a mañá".

2. Mateo 5:9 - "Bienaventurados os pacificadores, porque serán chamados fillos de Deus".

Actos 24:19 Quen debería estar aquí diante de ti, e opoñerse, se tivesen algo contra min.

Paul deféndese ante Félix afirmando que se alguén tiña algo contra el, debería estar presente para opoñerse.

1. Defendendo a Xustiza: o exemplo de Paulo de defenderse e esixir xustiza.

2. Xustiza ante a acusación: permanecer firme e confiar na xustiza de Deus cando se acusa falsamente.

1. Isaías 54:17 - Ningunha arma formada contra min prosperará.

2. Proverbios 17:15 - O que xustifica aos malvados e o que condena aos xustos, ambos son unha abominación para o Señor.

Actos 24:20 Ou que estes mesmos digan aquí: Se atoparon en min algún mal, mentres eu estaba diante do concilio,

Paulo foi acusado de mal feito ante o consello, pero non se atoparon probas contra el.

1: A xustiza de Deus sempre prevalece, e El é fiel para protexernos de acusacións falsas.

2: Podemos confiar en que Deus nos protexa e fará xustiza aos inxustos.

1: Salmos 37:5-6 - Encomenda o teu camiño ao Señor; confía nel, e El actuará. El traerá a túa xustiza como a luz, e a túa xustiza como o mediodía.

2: Proverbios 21:3 - Facer a xustiza e a xustiza é máis agradable ao Señor que o sacrificio.

Actos 24:21 Excepto por esta única voz, clamei de pé en medio deles: Tocando a resurrección dos mortos, hoxe son cuestionado por vós.

Paul está sendo interrogado ante Félix sobre as súas afirmacións sobre a resurrección dos mortos.

1. A nosa esperanza de resurrección: celebrando o don da vida eterna

2. Vivir á Luz da Resurrección: Transformando o mundo pola fe

1. 1 Corintios 15:20-22 ??? □ pero agora Cristo resucitou de entre os mortos e converteuse na primicia dos que durmiron. Porque xa que polo home veu a morte, polo home tamén veu a resurrección dos mortos. Porque como todos morren en Adán, así en Cristo todos serán revividos.

2. Lucas 24:3-7 ??? □ Cando se acordaron das súas palabras, volveron do sepulcro e relataron todas estas cousas aos once e aos demais. Foron María Magdalena, Xoana, María, a nai de Santiago, e as demais mulleres que con elas contaron estas cousas aos

apóstolos. E as súas palabras pareceronlles contos ociosos, e non as creron. Pero Pedro ergueuse e correu ao sepulcro; e agachándose, viu os lenzos deitados sós; e marchou marabillado para si mesmo co que pasara.??

Actos 24:22 E cando Félix escoitou estas cousas, que tiña un coñecemento máis perfecto daquel camiño, aprazounas, e dixo: "Cando baixe o capitán Lisias, coñecerei o final do teu asunto".

Félix escoitou debater a Paulo e os xudeus e decidiu esperar ata que chegase Lisias, o capitán xefe, para coñecer máis sobre o asunto.

1. Paciencia na toma de decisións: aprendendo de Félix en Actos 24

2. O valor de buscar sabedoría: o exemplo de Félix en Feitos 24

1. Santiago 1:5 - "Se algún de vós carece de sabedoría, que pida a Deus, que dá a todos con generosidade e sen reproche, e serálle dada".

2. Proverbios 11:14 - "Onde non hai consello, o pobo cae, pero na multitude de conselleiros hai seguridade".

Actos 24:23 E mandou a un centurión que gardase a Paulo e que lle deixase liberdade, e que non prohibise a ningún dos seus coñecidos ministrar nin acudir a el.

Paul ten a liberdade de recibir visitantes e recibir axuda dos seus coñecidos.

1: A graza de Deus dános liberdade para estar rodeados do apoio de quen nos quere.

2: O amor e a misericordia de Deus permítenos ser consolados e coidados polos que nos rodean.

1: Romanos 8:38-39 - Porque estou seguro de que nin a morte nin a vida, nin os anxos nin os gobernantes, nin as cousas presentes nin as vindeiras, nin os poderes, nin a altura nin a profundidade, nin ningunha outra cousa en toda a creación, poderá para separarnos do amor de Deus en Cristo Xesús noso Señor.

2: Hebreos 13:5 - Mantén a túa vida libre de amor ao diñeiro, e contentache co que tes, porque el dixo: nunca te deixará nin te abandonará.??

Actos 24:24 E despois de certos días, cando Félix chegou coa súa muller Drusila, que era xudía, mandou chamar a Paulo e escoitoulle sobre a fe en Cristo.

Paulo falou con Félix e Drusila sobre a fe en Cristo.

1. A importancia de compartir o evanxeo cos demais

2. O poder da fe en Xesucristo

1. Mateo 28:18-20 - E veu Xesús e díxolles: ? □ Dáronme toda a autoridade no ceo e na terra. Id, pois, e facede discípulos a todas as nacións, bautizándoos no nome do Pai e do Fillo e do Espírito Santo, ensinándolles a observar todo o que vos mandei. E velaquí, estou contigo sempre, ata a fin dos tempos.??

2. Romanos 10:14-17 - Entón, como chamarán a aquel en quen non creron? E como van a crer naquel de quen nunca escoitaron? E como van a escoitar sen que alguén predique? E como van a predicar se non son enviados? Como está escrito, ? □ Que fermosos son os pés dos que predican a boa nova!??Así que a fe vén de escoitar, e oír a través da palabra de Cristo.

Actos 24:25 E mentres razoaba sobre a xustiza, a templanza e o xuízo por vir, Félix estremecía e respondeulle: "Vai por esta vez; cando teña unha estación conveniente, chamarei por ti.

Félix foi condenado pola súa propia pecaminosidade despois de Paul? □ predicando sobre a xustiza, a templanza e o xuízo por vir.

1. A pecaminosidade do home e as consecuencias do comportamento impenitente

2. O poder da predicación e a súa capacidade de impactar un corazón

1. Romanos 3:10-12 - Como está escrito: Non hai ningún xusto, nin un: non hai quen entenda, non hai quen busque a Deus. Saíronse todos, xuntos volvéronse inútiles; non hai quen faga o ben, non, nin un.

2. 1 Corintios 2: 4-5 - E o meu discurso e a miña predicación non foron con palabras tentadoras de sabedoría humana, senón demostración do Espírito e do poder: para que a túa fe non se manteña na sabedoría dos homes, senón na sabedoría dos homes. poder

de Deus.

Actos 24:26 Tamén esperaba que Paulo lle dese diñeiro para que o soltase;

A detención de Paul foi de gran interese para Félix, que esperaba recibir un suborno del a cambio da súa liberdade.

1: Nesta pasaxe, aprendemos que a detención de Paul foi de gran interese para Félix, que esperaba que un suborno liberase a Paulo. Debemos ter coidado de non deixar que a nosa esperanza de recompensa nos distraia de facer o correcto.

2: A historia de Paul e Félix móstranos que ata os máis malvados das persoas poden ser conducidos pola cobiza. Debemos esforzarnos por permanecer centrados no que é correcto e xusto, mesmo ante a tentación.

1: Efesios 5:15-17 "Mirade ben como andades, non como insensatos, senón como sabios, facendo o mellor uso do tempo, porque os días son malos. Polo tanto, non sexades necios, pero entendedes cal é a vontade do Señor é".

2: Mateo 6:24 "Ninguén pode servir a dous amos, porque ou odiará ao un e amará ao outro, ou se dedicará a un e desprezará ao outro. Non podes servir a Deus e ao diñeiro".

Actos 24:27 Pero ao cabo de dous anos, Porcio Festo entrou no cuarto de Félix; e Félix, disposto a mostrar un pracer aos xudeus, deixou a Paulo preso.

Paulo foi atado por Félix para agradar aos xudeus.

1: Xesús ensinounos a amar aos nosos inimigos e a tratar aos demais como nos gustaría que nos trataran. Debemos aprender a perdoar e non gardar rancor aos demais.

2: Debemos aprender a perdoar e non deixarnos influenciar polas opinións dos demais. Debemos permanecer fieis ás nosas crenzas e confiar na vontade de Deus.

1: Mateo 5:44-45 ? □ Eu dígovos: amade os vosos inimigos e orade polos que vos perseguen, para que sexades fillos do voso Pai do ceo.??

2: Filipenses 4:4-5 ? □ gozade sempre no Señor. Vou dicir de novo: Alégrate! Que a túa mansedumbre sexa evidente para todos. O Señor está preto.??

Actos 25 relata a continuación do xuízo de Paulo, agora ante o gobernador Festo, o complot dos líderes xudeus para matar a Paulo e a participación do rei Agripa no caso.

1o Parágrafo: O capítulo comeza coa toma de posesión de Festo e despois de tres días subindo a Xerusalén desde Cesarea. Os sumos sacerdotes e os líderes xudeus compareceron ante el e presentaron cargos contra Paulo. Pedíronlles urxentemente como favor que Paulo fose trasladado a Xerusalén porque estaban planeando unha emboscada para matalo no camiño. Pero Festo respondeu que Paulo estaba detido en Cesarea e que el mesmo ía alí pronto. El suxeriu que os capaces de entre eles baixasen con el presenten as súas acusacións contra Paulo se fixera algo malo (Feitos 25:1-5).

2o Parágrafo: Uns oito ou dez días despois, Festo volveu a Cesarea. Ao día seguinte, convocou o tribunal e ordenou que Paulo trouxese cando chegaron xudeus que baixaran de Xerusalén, presentándolle moitas acusacións graves contra el que non puideron probar (Feitos 25:6-7). Na súa defensa, Paul afirmou: "Non fixen nada malo contra a lei xudía nin contra o templo nin contra o César". Non obstante, Festo, que quería favorecer aos xudeus, dixo: "Estás disposto a subir a Xerusalén para ser xulgado diante de min alí estes cargos?" Pero Paul respondeulle: "Estou ante o tribunal de César onde debería ser xulgado. Non fixen ningún xudeu malo, xa que ben sabes que se son culpable fixen algo que merece a morte. Non me nego a morrer, pero se as acusacións son falsas ninguén ten dereito. ¡Entrégame, apelo ao César! Despois de consultar co seu consello, Festo declarou: "Recorreches a César? Ao César irás! (Feitos 25:8-12).

Terceiro parágrafo: Poucos días despois o rei Agripa e Bernice chegaron a Cesarea para homenaxear a Festo, cando estiveron alí moitos días, Festo presentou o caso ante o rei dicindo que alí un home deixado prisioneiro por Félix sobre o que toda a comunidade xudía me pediu aquí en Xerusalén gritando que debía. xa non viviu máis non atopou nada que merecía a morte, pero porque o emperador apelou decidiu envialo pero non sei que escribir sobre el, polo tanto, o Señor presentou ante todos, especialmente para que o exame poida que as preguntas poidan escribir algo que pareza irrazonable enviar prisioneiro sen especificar os cargos contra el. Feitos 25:13-27).

Actos 25:1 Cando Festo chegou á provincia, ao cabo de tres días subiu de Cesarea a Xerusalén.

Festo chegou á provincia e tres días despois viaxou de Cesarea a Xerusalén.

1. A viaxe ao ceo - Reflexionando sobre o exemplo de Festo en Actos 25:1

2. Tomando o camiño correcto - Examinando a importancia de tomar decisións sabias mentres viaxamos

1. Salmo 139: 7-9 - Onde irei do teu Espírito? Ou onde fuxirei da túa presenza? Se subo ao ceo, estás alí! Se fago a miña cama no Xeol, alí estás! Se tomo as ás da mañá e habito nos extremos do mar, alí a túa man levarame, e a túa dereita agarrarame.

2. Proverbios 16:9 - O corazón do home planea o seu camiño, pero o Señor establece os seus pasos.

Actos 25:2 Entón o sumo sacerdote e o xefe dos xudeus avisáronlle contra Paulo, e rogáronlle:

Os acusadores de Paulo presentaron acusacións falsas contra el ao funcionario romano.

1. A proclamación do Evanxeo a pesar das falsas acusacións

2. Confiar na forza de Deus para vencer a persecución

1. Romanos 8:31-32 - "Que diremos entón a estas cousas? Se Deus está a favor de nós, quen pode estar contra nós? Aquel que non perdonou ao seu propio Fillo, senón que o entregou por todos nós, como o fará non tamén con el nos dá ben todas as cousas?"

2. Mateo 10:22 - "Seredes odiados por todos polo meu nome, pero o que persevere ata o fin será salvado".

Actos 25:3 E pediu favor contra el, que o mandase buscar a Xerusalén, facendo acecho no camiño para matalo.

Paul é acusado polos seus inimigos de delito e intentan matalo.

1. Debemos ter coidado de non deixar que as nosas paixóns nos leven a facer mal.

2. Debemos desconfiar dos nosos inimigos e protexernos dos seus esquemas.

1. Proverbios 14:16 "O que é sabio é cauto e se afasta do mal, pero o tolo é imprudente e imprudente".

2. Efesios 4: 31-32 "Que se quite de vós toda amargura, ira, ira, clamor e calumnia, e

toda malicia. Sede bondadosos uns cos outros, tenros de corazón, perdoándovos uns a outros, como Deus en Cristo vos perdoou. "

Actos 25:4 Pero Festo respondeu que Paulo debía ser gardado en Cesarea e que el mesmo marcharía alí en breve.

Festo decide manter a Paulo en Cesarea e marcha en breve.

1. O plan de Deus é sempre o mellor: examinando a viaxe de Paulo no libro dos Feitos

2. Confiar no tempo de Deus: atopar forza na adversidade

1. Romanos 8:28 - E sabemos que en todas as cousas Deus traballa para o ben dos que o aman, que foron chamados segundo o seu propósito.

2. Salmo 46:10 - El di: ? □ e aínda, e sabe que eu son Deus; Serei exaltado entre as nacións, serei exaltado na terra.??

Actos 25:5 Por iso, dixo el, quen de vós poida, baixe comigo e acuse a este home, se hai algunha maldade nel.

Paulo é levado ante Festo e pide ser xulgado en Xerusalén.

1: Deus nos humilla e chámanos a tomar decisións difíciles.

2: A vontade de Deus está a miúdo oculta para nós, pero debemos confiar nel.

1: Isaías 55:8-9? □ ou os meus pensamentos non son os teus pensamentos, nin os teus camiños os meus camiños, declara o Señor. Porque como os ceos son máis altos que a terra, así son os meus camiños máis altos que os teus camiños e os meus pensamentos máis altos que os teus pensamentos.

2: Gálatas 6:9 ? □ e non nos cansemos de facer o ben: porque no seu tempo segaremos, se non desfallecemos.

Actos 25:6 E despois de estar máis de dez días entre eles, baixou a Cesarea; e ao día seguinte, sentado no tribunal, mandou levar a Paulo.

Paulo foi levado ante o gobernador romano, Festo, en Cesarea.

1. A soberanía de Deus: como Deus usa a autoridade mesmo en situacións inxustas

2. A fidelidade de Paulo: manterse firme ante a adversidade

1. Romanos 8:28 - E sabemos que todas as cousas colaboran para o ben dos que aman a Deus, dos que son chamados segundo o seu propósito.

2. Isaías 55:8-9 - Porque os meus pensamentos non son os teus pensamentos, nin os teus camiños os meus camiños, di o Señor. Porque como os ceos son máis altos que a terra, así son os meus camiños máis altos que os teus, e os meus pensamentos máis que os teus.

Actos 25:7 E cando chegou, os xudeus que baixaban de Xerusalén estiveron ao redor e presentaron moitas e graves queixas contra Paulo, que non puideron probar.

Os xudeus fixeron unha multitude de acusacións contra Paulo que non puideron probar.

1. Non cedas ás acusacións falsas.

2. Di a verdade, mesmo ante as duras críticas.

1. Proverbios 19: 5 - "Unha testemuña falsa non quedará impune, e o que exhale mentiras non escapará".

2. Colosenses 4:6 - "Que a túa fala sexa sempre amable, condimentada con sal, para que saibas como debes responder a cada un".

Actos 25:8 Mentres el respondeu por si mesmo: Nin contra a lei dos xudeus, nin contra o templo nin contra o César, eu non ofendín nada.

Paulo deféndese ante Festo, negando calquera incorrección contra os xudeus, o templo ou César.

1. O poder dunha boa defensa: por que é importante defendernos

2. Aprendendo de Paul: como podemos vivir con coraxe e xustiza

1. Proverbios 22:1, ? □ O bo nome debe ser elixido antes que as grandes riquezas, e o favor é mellor que a prata ou o ouro.

2. Filipenses 4:13, ? □ todo pode facer a través de quen me fortalece.

Actos 25:9 Pero Festo, querendo facer un pracer aos xudeus, respondeulle a Paulo: -"Queres subir a Xerusalén e ser xulgado por estas cousas diante miña?

Festo ofreceulle a Paulo a oportunidade de ir a Xerusalén e ser xulgado polas súas acusacións.

1. O poder do compromiso: aprender a respectar as crenzas dos demais

2. Traballar xuntos polo ben común: atopar a harmonía a través da comprensión

1. Romanos 12:18 ? □ se é posible, na medida en que dependa de ti, vivir en paz con todos.??

2. Filipenses 2:3-4 ? □ o nada por ambición egoísta ou vana presunción. Máis ben, con humildade valora aos demais por riba de ti mesmos, non mirando aos teus propios intereses senón a cada un de vostedes aos intereses dos demais.??

Actos 25:10 Entón Paulo dixo: "Estou no tribunal de César, onde debería ser xulgado: non fixen ningún mal cos xudeus, como ti sabes moi ben".

Paulo declarou a súa inocencia aos xudeus ante o tribunal de César.

1: A audaz posición de Paulo ante o xuízo.

2: A fidelidade de Deus, mesmo ante a inxustiza.

1: Isaías 40:31 - "Pero os que esperan no Señor renovarán as súas forzas; subirán ás ás como aguias; correrán e non se cansarán; andarán e non desfallecerán".

2: Salmo 37:3 - "Confía no Señor e fai o ben; así habitarás na terra, e de verdade serás alimentado".

Actos 25:11 Porque se son un delincuente, ou cometín algo digno de morte, non me nego a morrer; pero se non hai nada destas cousas das que me acusan, ninguén me entregará a elas. Apelo ao César.

Paul afirma a súa inocencia e apela a César para que un xuízo xusto.

1. "O poder de defender a xustiza"

2. "A forza de defender o que é correcto"

1. Isaías 1:17 - Aprende a facer o correcto; buscar xustiza. Defende aos oprimidos. Toma a causa dos orfos; defender o caso da viúva.

2. Proverbios 31: 8-9 - Fala polos que non poden falar por si mesmos, polos dereitos de todos os que están indigentes. Fala e xulga con xustiza; defender os dereitos dos pobres e necesitados.

Actos 25:12 Entón Festo, despois de ter consultado co concilio, respondeu: "Recorreches ao César? ao César irás.

Festo decide enviar a Paulo ao César para que o xulgue.

1. "Plan soberano de Deus" - examinar como Deus traballa a través das nosas decisións, aínda que aparentemente sexan inxustas.

2. "Manterse firme ante a adversidade" - explorando como Paul mantivo a súa determinación e fe mesmo cando se enfrontou a un resultado aparentemente desfavorable.

1. Romanos 8:28 - "E sabemos que todas as cousas colaboran para o ben dos que aman a Deus, dos que son chamados segundo o seu propósito".

2. Santiago 1:2-4 - "Irmáns meus, considerade alegría cando caes en diversas tentacións; sabendo isto, que a proba da túa fe produce a paciencia. Pero deixa que a paciencia teña

a súa obra perfecta, para que sexades perfectos e enteira, sen querer nada".

Actos 25:13 E despois duns días o rei Agripa e Bernice chegaron a Cesarea para saudar a Festo.

O rei Agripa e Bernice visitaron a Festo en Cesarea.

1. O poder das relacións: examinando a relación de Agripa e Bernice con Festo

2. Abrazar a hospitalidade: a visita do rei Agripa e Bernice a Festo

1. Romanos 12:13 - "Compartir co Señor? □ persoas que están necesitadas. Practica a hospitalidade".

2. Proverbios 22:1 - "Un bo nome é máis desexable que as grandes riquezas; ser estimado é mellor que a prata ou o ouro".

Actos 25:14 E xa que levaban alí moitos días, Festo declaroulle ao rei a causa de Paulo, dicindo: "Hai un home que deixou preso por Félix".

A causa de Paulo foi declarada ao rei Agripa por Festo.

1: Así como a causa de Paulo foi declarada ao rei Agripa, nós tamén debemos proclamar a Palabra de Deus.

2: Nos tempos difíciles, debemos buscar en Deus forza e coraxe, tal e como fixo Paulo no seu xuízo ante o rei Agripa.

1: Efesios 6:19-20 - ? □ e tamén para min, para que se me dean palabras ao abrir a boca con audacia para proclamar o misterio do evanxeo, do que son embaixador encadeado, para declaralo con audacia, como debo falar.

2: Isaías 40:31 - ? □ os que esperan no Señor renovarán as súas forzas; subirán con ás como aguias; correrán e non se cansarán; e camiñarán e non desmaiarán.

Actos 25:15 Sobre o que, cando estaba en Xerusalén, me informaron os sumos sacerdotes e os anciáns dos xudeus, desexando que se xudiciara contra el.

Paulo é acusado de facer algo mal polos sumos sacerdotes e os anciáns dos xudeus, e queren que sexa xulgado por iso.

1. A historia de fe e resistencia de Paulo pode inspirarnos a manternos fortes ante a adversidade.

2. Non debemos deixar que as acusacións dos demais definan a nosa valía e identidade.

1. Salmo 37: 3-4 - "Confía no Señor e fai o ben; mora na terra e fai amizade coa fidelidade. Deléitatete no Señor, e el darache os desexos do teu corazón".

2. Romanos 8:31 - "Entón, que diremos a estas cousas? Se Deus está a favor de nós, quen pode estar contra nós?"

Actos 25:16 A quen lle respondín: "Non é a maneira dos romanos de entregar a morte a ninguén, antes de que o acusado teña os acusadores cara a cara e teña permiso para responder por si mesmo do crime cometido contra el. .

Esta pasaxe analiza o sistema xurídico romano no que un acusado tiña a oportunidade de responder por si mesmo sobre o crime contra el cos acusadores presentes.

1. O valor da verdade e da xustiza na sociedade.

2. A importancia de darlle á xente a oportunidade de defenderse.

1. Proverbios 16:11: "A balanza e a balanza xustas son do Señor; todos os pesos da bolsa son obra súa".

2. Lucas 18: 2-8: "E faloulles unha parábola para este fin, que os homes deben orar sempre e non desfallecer; dicindo: Había nunha cidade un xuíz que non temía a Deus, nin tiña en conta. home: Había unha viúva naquela cidade, e ela achegouse a el, dicindo: "Vingade-me do meu adversario. E non quixo por un tempo; pero despois dixo dentro de si mesmo: "Aínda que non teño temor a Deus, nin respecto a home ; Porén, porque esta viúva me molesta, vingareina, para que non me canse coa súa continua chegada. E dixo o Señor: "Escoitade o que di o xuíz inxusto. E Deus non vingará aos seus propios elixidos, que claman a el día e noite". aínda que os resista? Dígovos que pronto os vingará. Non obstante, cando veña o Fillo do Home, atopará fe na terra?"

Actos 25:17 Por iso, cando chegaron aquí, ao día seguinte, sen demora, senteime no tribunal e ordenei que o home fose sacado.

Paulo foi levado ante o gobernador Festo en Cesarea, e Festo fixo unha audiencia ao día seguinte.

1. Deus pode traballar de xeito inesperado, e aínda en tempos de incerteza, aínda ten o control.

2. A importancia do momento: aproveitar ao máximo as oportunidades que se nos dan.

1. Isaías 55:8-9 - ? □ ou os meus pensamentos non son os teus pensamentos, nin os teus camiños son os meus camiños, declara o Señor. ? Os ceos son máis altos que a terra, así os meus camiños son máis altos que os teus camiños e os meus pensamentos que os teus pensamentos.

2. Efesios 5:16 - Facendo o mellor uso do tempo, porque os días son malos.

Actos 25:18 Contra os cales, cando os acusadores se levantaron, non presentaron ningunha acusación das cousas que eu supuxen:

Os acusadores de Paul non fixeron acusacións dos cargos que el esperaba.

1. O sorprendente poder da fe: como a confianza de Paul en Deus levou a resultados inesperados

2. Tomar posición polo que cres: a coraxe de Paul ante a adversidade

1. Romanos 8:31 - Que diremos entón en resposta a estas cousas? Se Deus está por nós, quen pode estar contra nós?

2. Salmo 27:1 - O Señor é a miña luz e a miña salvación? □ a quen debo ter medo? O Señor é a fortaleza da miña vida? □ a quen hei ter medo?

Actos 25:19 Pero tiñan algunhas cuestións contra el sobre a súa propia superstición e sobre un tal Xesús, que estaba morto, a quen Paul afirmaba que estaba vivo.

Paulo defendeu que Xesús estivese vivo a pesar da superstición dos que o cuestionaban.

1: A través de Xesús, podemos ser vivos no espírito.

2: Xesús é fonte de esperanza e vida.

1: Romanos 8:11 - ? pero se o Espírito do que resucitou a Xesús dos mortos habita en vós, o que resucitou a Cristo Xesús dos mortos tamén dará vida aos vosos corpos mortais polo seu Espírito que habita en vós.

2: Xoán 3:16-17 - ? ou Deus tanto amou ao mundo, que deu ao seu Fillo único, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna. Porque Deus non enviou ao seu Fillo ao mundo para condenar ao mundo, senón para que o mundo se salve por medio del.

Actos 25:20 E como dubidaba deste tipo de preguntas, pregunteille se iría a Xerusalén e alí fose xulgado por estes asuntos.

Paulo pregunta a Festo sobre os seus plans de ir a Xerusalén para ser xulgado polas acusacións contra el.

1. O poder da dúbida: como a fe pode levar a preguntas

2. Defendendo o que é correcto: a historia de coraxe de Paul

1. Xoán 20:24-29 - A dúbida e a fe de Tomás

2. Hebreos 11:1 - A fe é a substancia das cousas que se esperan

Actos 25:21 Pero cando Paul apelou para que se reservase para oír a Augusto, ordenei que o gardase ata que o enviase ao César.

Paulo apela a ser escoitado polo emperador, e manda que o garde ata que sexa enviado ao César.

1. Permanece fiel a Deus mesmo en circunstancias difíciles

2. Deus é soberano ata sobre as nosas probas

1. Romanos 8:28 - E sabemos que para os que aman a Deus todas as cousas colaboran para o ben, para os que son chamados segundo o seu propósito.

2. Filipenses 4:11-13 - Non é que estou falando de estar necesitado, porque aprendín en calquera situación que estea a contentarme. Sei como ser baixado, e sei como abundar. En calquera circunstancia, aprendín o segredo de afrontar a abundancia e a fame, a abundancia e a necesidade.

Actos 25:22 Entón Agripa díxolle a Festo: "Eu tamén quero escoitar o home. Mañá, dixo, oirás.

O rei Agripa díxolle a Festo que quería escoitar o propio Paulo ao día seguinte.

1. Os plans de Deus para nós adoitan vir de xeito inesperado.

2. É importante permanecer abertos a escoitar as mensaxes de Deus nas nosas vidas.

1. Isaías 55: 8-9 "Porque os meus pensamentos non son os teus pensamentos, nin os teus camiños os meus camiños, di o Señor. Porque como os ceos son máis altos que a terra, así son os meus camiños máis altos que os teus camiños, e os meus pensamentos. que os teus pensamentos".

2. Santiago 1:19-20 "Por iso, meus amados irmáns, que cada un sexa pronto para escoitar, lento para falar, lento para a ira: porque a ira do home non obra a xustiza de Deus".

Actos 25:23 E ao día seguinte, cando viñeron Agripa e Berenice con gran pompa, e entraron no lugar da audiencia, cos xefes dos capitáns e os principais homes da cidade, por orde de Festo saíu a Paulo. .

Festo mandou levar a Paulo ao lugar da audiencia onde chegaran con gran pompa Agripa, Berenice e os capitáns xefes e os principais homes da cidade.

1. O plan soberano de Deus dirixe os camiños de todos nós, non importa a nosa posición na vida.

2. As nosas vidas poden ser usadas para promover os propósitos de Deus se seguimos obedientes á súa vontade.

1. Efesios 2:10 - Porque somos a súa obra, creados en Cristo Xesús para boas obras, que Deus preparou de antemán, para que camiñemos nelas.

2. Romanos 8:28 - E sabemos que para os que aman a Deus todas as cousas colaboran para o ben, para os que son chamados segundo o seu propósito.

Actos 25:24 E díxolle Festo: "O rei Agripa e todos os homes que están aquí connosco, ves a este home sobre o que toda a multitude dos xudeus trataron comigo, tanto en Xerusalén como aquí, clamando que el. non debería vivir máis.

Festo presenta a Paulo ante o rei Agripa e os outros homes presentes. Os xudeus insisten en que Paulo non debería vivir máis.

1. Debemos vivir vidas de fe e coraxe fronte á oposición.

2. A vontade de Deus é máis importante que as opinións das persoas.

1. Filipenses 1:21-24 - Porque para min vivir é Cristo, e morrer é ganancia.

2. Romanos 8:31-32 - Que diremos entón a estas cousas? Se Deus está por nós, quen pode estar contra nós?

Actos 25:25 Pero cando descubrín que non cometera nada digno de morte e que el mesmo recorreu a Augusto, decidín envialo.

Paulo foi declarado inocente de calquera crime digno de morte e apelou ao César, polo que Festo decidiu envialo a Roma.

1. A soberanía de Deus para proporcionar protección - Romanos 8:28

2. Vivir con fe e esperanza en tempos difíciles - Hebreos 11:1-3

1. Salmo 46:1-2 - Deus é o noso refuxio e forza, unha axuda moi presente nos problemas.

2. Filipenses 4:6-7 - Non te preocupes por nada, pero en cada situación, mediante oración e petición, con acción de grazas, presenta as túas peticións a Deus.

Actos 25:26 do que non teño nada certo que escribirlle ao meu señor. Por iso o presentei ante ti, e especialmente ante ti, oh rei Agripa, para que, despois de examinalo, tivese algo que escribir.

Paulo é levado ante o rei Agripa para ser examinado para que Paul teña algo que escribir ao emperador César.

1. A importancia do exame: examinar as nosas vidas para coñecer máis sobre nós mesmos e sobre a nosa fe.

2. Manterse firmes na fe: Manterse fieis á nosa fe aínda cando as nosas crenzas sexan desafiadas.

1. Filipenses 4:8-9 - Finalmente, irmáns, todo o que é verdade, todo o que é honrado, todo o que é xusto, todo o que é puro, todo o que é amable, todo o que é loable, se hai algo de excelencia, se hai algo digno de eloxio , pensa nestas cousas. O que aprendestes e recibistes e oístes e viches en min? □ fai estas cousas, e o Deus da paz estará contigo.

2. Mateo 5:37-38 - Deixa o teu ? □ es??be ? □ es,??e o teu ? o ,??? □ o.??Pois o que é máis que estes é do maligno.

Actos 25:27 Porque non me parece razoable enviar un prisioneiro, e non con iso para indicar os crimes que se cometen contra el.

Paul está a ser acusado de delitos e non é razoable envialo a Roma sen esclarecer os seus supostos crimes.

1. Deus chámanos a buscar xustiza e equidade nos nosos tratos uns cos outros

2. Nunca debemos esquecer que todos son inocentes ata que se demostre a súa culpabilidade

1. Deuteronomio 16:20 - Perseguirás a xustiza, e só a xustiza, para vivir e posuír a terra que o Señor, o teu Deus, che dá.

2. Salmo 82:3 - Dálle xustiza aos débiles e aos orfos; manter o dereito dos aflixidos e desamparados.

Feitos 26 relata a defensa de Paulo ante o rei Agripa, o seu testemuño sobre a súa conversión e chamada, e a reacción de Agripa á mensaxe de Paulo.

1o Parágrafo: O capítulo comeza con Agripa dicindo a Paulo 'Tes permiso para falar por ti mesmo'. Entón Paulo estendeu a man e comezou a súa defensa dicindo que se considera afortunado ante a resposta do rei Agripa aos xudeus, especialmente porque está familiarizado con todas as controversias aduaneiras da nación xudía. Narra a historia da súa primeira vida como fariseo e como perseguiu aos seguidores de Xesús, ata a morte (Feitos 26:1-11).

Segundo parágrafo: A continuación, conta o seu encontro con Xesús no camiño de Damasco: como unha luz do ceo máis brillante que o sol brillaba ao seu redor os que viaxaban con el, todos caeron no chan e escoitaron unha voz en arameo: "Saulo Saulo, por que me persegues? É difícil patear contra aguiñas. Cando se lle preguntou quen falaba, a voz respondeu: "Eu son Xesús a quen persegues. Agora levántate de pé. Eu aparecín, pon testemuña de criado que che mostrará o que me viches . A partir dese momento, foi designado para ser servo e testemuña non só do que vira senón tamén do que Deus lle revelaría (Feitos 26:12-18).

Terceiro parágrafo: Despois deste encontro, Paulo di que non foi a visión desobediente do ceo, pero primeiro os xentís de Damasco e despois de Xerusalén en toda Xudea predicaron que deberían arrepentirse. Deus demostrou o seu arrepentimento polos seus feitos, polo que os xudeus tomaron o templo intentaron matalo, pero Deus axudou a seguir sendo testemuñas de ambos. pequeno grande sen dicir nada máis aló dos profetas Moisés dixo que pasaría Que Cristo sufriría primeiro resucitar mortos proclamar mensaxe lixeira salvación ambas as persoas xentís (Feitos 26:19-23). Mentres Paul facía esta defensa, Festo gritou en voz alta: "Paul, estás fóra da túa mente! A túa gran aprendizaxe está a volverte tolo! Pero Paul respondeu: "Non estou tolo, o excelente Festo O que estou dicindo, un verdadeiro rei racional familiarizado con estas cousas pode testemuñar que cren que os profetas saben facer" (Feitos 26:24-27). Agripa díxolle a Paulo: "Crees que pouco tempo pode persuadir a facerse cristián?" E respondeu se breve e longo prego a Deus para que non só, senón que todos os que escoitan hoxe poidan converterse no que son, agás estas cadeas. Entón levantouse o rei, o gobernador Bernice, os que estaban sentados neles despois de que saíron da sala comezaron a falar entre eles dicindo que o home que non fai nada merece a pena de morte. Agripa dixo que o home de Festo podería ser liberado se apelase a César (Feitos 26:28-32).

Actos 26:1 Entón Agripa díxolle a Paulo: Permíteche falar por ti mesmo. Entón Paulo tendeu a man e respondeu por si mesmo:

Paul ten a oportunidade de defenderse ante Agripa.

1. Sé valente e toma coraxe en tempos de adversidade.

2. Confía no Señor para proporcionar nos momentos de necesidade.

1. Isaías 41:10 - "Non teñas medo, porque eu estou contigo; non te asustes, porque eu son o teu Deus; fortalecereiche, axudarei, apoiareino coa miña dereita xusta".

2. Proverbios 3: 5-6 - "Confía no Señor con todo o teu corazón, e non te apoies no teu propio entendemento. Recoñézao en todos os teus camiños, e el endereitará os teus camiños".

Actos 26:2 Paréceme feliz, rei Agripa, porque hoxe responderei por min mesmo ante ti de todas as cousas das que me acusan os xudeus:

Paulo está feliz de poder defenderse ante o rei Agripa con respecto a todas as acusacións dos xudeus.

1. Como permanecer positivo en situacións difíciles

2. O poder da autoconciencia

1. Filipenses 4:4-6 - Alegraos sempre no Señor; de novo vou dicir: alégrate. Que a súa razoabilidade sexa coñecida por todos. O Señor está preto; non te preocupes por nada, pero en todo, por medio de oración e súplica con acción de grazas, fai que as túas peticións sexan coñecidas a Deus.

2. Romanos 8:31-32 - Que diremos entón a estas cousas? Se Deus está por nós, quen pode estar contra nós? Aquel que non perdonou ao seu propio Fillo, senón que o entregou por todos nós, como non nos dará todas as cousas tamén con el?

Actos 26:3 Sobre todo porque sei que eres experto en todos os costumes e cuestións que hai entre os xudeus; por iso pídoche que me escoites con paciencia.

O chamamento de Paulo ao rei Agripa para que o escoite pacientemente debido ao seu coñecemento dos costumes e preguntas xudías.

1. Confiando en Deus para abrirnos as portas de oportunidades cando buscamos compartir o evanxeo.

2. Confiar na sabedoría de Deus en todas as circunstancias.

1. Xoán 10:7: "Entón Xesús volveu dicir: " De verdade vos digo: eu son a porta das ovellas".

2. 1 Corintios 2:5, "para que a túa fe non descanse na sabedoría humana, senón en Deus? □ poder".

Actos 26:4 A miña forma de vida dende a miña mocidade, que foi a primeira na miña nación en Xerusalén, coñezo todos os xudeus;

Paulo cóntalle a súa vida pasada ao rei Agripa, mostrando a súa fe e dedicación a Deus.

1: Todos somos capaces de vivir unha vida de fe e dedicación, sen importar o noso pasado.

2: Deus sempre permanecerá fiel a nós, por moi lonxe que nos vaiamos.

1: Romanos 8:37-39 "Non, en todas estas cousas somos máis que vencedores por medio de quen nos amou. Porque estou convencido de que nin a morte nin a vida, nin os anxos nin os demos, nin o presente nin o futuro, nin ningún. poderes, nin altura nin profundidade, nin ningunha outra cousa en toda a creación, poderán separarnos do amor de Deus que está en Cristo Xesús, noso Señor".

2: 1 Pedro 5: 6-7 "Humilládevos, pois, debaixo de Deus? □ man poderosa, para que os levante no seu momento. Botádelle toda a vosa ansiedade porque se preocupa por vós".

Actos 26:5 Que me coñecían desde o principio, se querían testemuñar, que despois da secta máis estreita da nosa relixión vivía un fariseo.

Paulo defendeuse diante do rei Agripa proclamando os seus antecedentes fariseos.

1. Deus mira máis aló do noso pasado para levarnos na dirección correcta.

2. Podemos atopar a redención en Cristo e transformarnos a pesar do noso pasado.

1. Romanos 3:23-24 - Porque todos pecaron e están lonxe da gloria de Deus, sendo xustificados gratuitamente pola súa graza a través da redención que hai en Cristo Xesús.

2. Filipenses 3: 7-8 - Pero as cousas que para min eran ganancias, as considerei unha perda para Cristo. Porén, tamén considero todas as cousas perdidas pola excelencia do coñecemento de Cristo Xesús, o meu Señor, por quen sufrín a perda de todas as cousas, e considéroas como lixo, para poder gañar a Cristo.

Actos 26:6 E agora estou de pé e son xulgado pola esperanza da promesa que Deus fixo aos nosos pais:

Paulo está ante o tribunal para ser xulgado pola súa fe na promesa de Deus dada aos seus antepasados.

1. O poder da fe: manterse fiel á promesa de Deus

2. Manterse firmes ante a adversidade: o exemplo de Paulo

1. Romanos 10:17 - Entón, a fe vén polo oído, e o oído pola palabra de Deus.

2. Hebreos 10:23 - Manteñamos firmes a profesión da nosa fe sen vacilar; (pois é fiel o prometido).

Actos 26:7 á que esperan vir as nosas doce tribos, que serven de inmediato a Deus día e noite. Por iso, rei Agripa, son acusado dos xudeus.

Paulo é xulgado ante o rei Agripa por predicar a promesa de salvación que as doce tribos de Israel esperan recibir.

1. A esperanza de Paulo: unha reflexión sobre Feitos 26:7

2. Servir a Deus día e noite: un estudo do compromiso fiel

1. Romanos 8:24-25 - "Porque nesta esperanza fomos salvos. Pero a esperanza que se ve non é ningunha esperanza. Quen espera o que xa teñen? Pero se esperamos o que aínda non temos, nós espérao pacientemente".

2. Efesios 2:12 - "Lembre que naquel tempo estabades separados de Cristo, excluídos da cidadanía en Israel e estranxeiros aos pactos da promesa, sen esperanza e sen Deus no mundo".

Actos 26:8 Por que se lle parece incrible que Deus resucite aos mortos?

Paulo pregunta por que a xente non cre que Deus ten o poder de resucitar aos mortos.

1. "O poder de Deus e a súa capacidade para resucitar aos mortos"

2. "O amor de Deus e a súa fidelidade infalible"

1. Xoán 11:25-26 - Xesús díxolle: ? son a resurrección e a vida. Quen cre en min, aínda que morra, vivirá, e todo aquel que vive e crea en min, non morrerá nunca.

2. Romanos 8:11 - Se o Espírito do que resucitou a Xesús dos mortos habita en vós, o que resucitou a Cristo Xesús dos mortos tamén dará vida aos vosos corpos mortais polo seu Espírito que habita en vós.

Actos 26:9 Pensei de verdade comigo mesmo que debía facer moitas cousas contrarias ao nome de Xesús de Nazaret.

Paulo conta o seu pasado de oposición a Xesús e aos seus seguidores antes da súa conversión.

1: A misericordia e a graza de Deus están ao alcance de todos, por moito que nos afastamos.

2: O amor e o poder de Xesús poden traer transformación incluso nos nosos momentos máis escuros.

1: Romanos 5:8 - Deus demostra o seu amor por nós nisto: mentres aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós.

2: 1 Corintios 6: 9-11 - Ou non sabes que os malhechores non herdarán o reino de Deus? Non vos deixedes enganar: nin os inmorales nin os idólatras nin os adúlteros nin os homes que teñen sexo con homes nin os ladróns nin os cobizosos nin os borrachos nin os calumniadores nin os estafadores herdarán o reino de Deus.

Actos 26:10 O que fixen tamén en Xerusalén; e cando morreron, dei a miña voz contra eles.

Esta pasaxe describe como Paulo perseguiu aos cristiáns en Xerusalén ao telos encarcerados e votando pola súa execución.

1: Debemos recoñecer e arrepentirnos dos nosos propios pecados e buscar a misericordia e o perdón de Deus.

2: Debemos estender a graza e o perdón aos demais, mesmo aos que nos fixeron mal.

1: Efesios 4:32 - Sede bondadosos e compasivos uns cos outros, perdoándovos uns aos outros, como Deus vos perdoou en Cristo.

2: Lucas 6:37 - Non xulgues, e non serás xulgado. Non condenes, e non serás condenado. Perdoa, e serás perdoado.

Actos 26:11 E castigábaos a miúdo en todas as sinagogas, e obrigábaos a blasfemar; e estando moi tolo contra eles, perseguínos ata as cidades estrañas.

Paulo perseguiu aos cristiáns e obrigounos a blasfemar.

1: Ten coidado de como falas de Deus

2: O poder do amor vence todo

1: Colosenses 3:12-15 - "Vestíos, pois, como elixidos de Deus, santos e amados, de entrañas de misericordia, de bondade, de humildade de espírito, de mansedumbre, de paciencia; padecéndoos uns aos outros e perdoándoos uns a outros, se hai quen. pelexa contra calquera: así como Cristo vos perdoou, así tamén facedevos vós. E sobre todas estas cousas vestidevos da caridade, que é o vínculo da perfección. E que a paz de Deus reine nos vosos corazóns, na que tamén sodes. chamados nun só corpo; e agradecédesvos".

2: Romanos 12:17-21 - "Non pagues a ninguén mal por mal. Proporciona cousas honestas á vista de todos os homes. Se é posible, tanto como sexa en ti, vive en paz con todos os homes. Queridos, vingade. non vós mesmos, senón deixade lugar á ira, porque escrito está: "A vinganza é miña; pagarei, di o Señor. Por iso, se o teu inimigo ten fame, dálle de comer; se ten sede, dálle de beber; porque así o farás" . amontona carbóns de lume sobre a súa cabeza. Non te venzas do mal, senón vence o mal co ben".

Actos 26:12 Entón, cando ía a Damasco con autoridade e comisión dos sumos sacerdotes,

Paulo foi enviado a Damasco con autoridade e unha misión dos sumos sacerdotes.

1: Podemos atopar forza e coraxe para cumprir a misión de Deus dos demais.

2: Deus pode usar persoas con autoridade para cumprir a súa vontade.

1: Efesios 3:20-21 - Agora ben, a Aquel que é capaz de facer inmensamente máis do que pedimos ou imaxinamos, segundo o seu poder que actúa dentro de nós, a El sexa a gloria na Igrexa e en Cristo Xesús en todos xeracións, para sempre! Amén.

2: 1 Corintios 15:10 - Pero pola graza de Deus son o que son, e a súa graza para min non foi sen efecto. Non, traballei máis que todos? □ e non eu, senón a graza de Deus que estaba comigo.

Actos 26:13 Ao mediodía, rei, vin no camiño unha luz do ceo, por riba do brillo do sol, que brillaba arredor de min e dos que ían comigo.

Paul conta a súa experiencia cunha luz brillante do ceo que brillou ao seu redor e aos seus compañeiros mentres viaxaba.

1. A luz de Deus guía o noso camiño - Actos 26:13

2. O poder de experimentar a presenza de Deus - Actos 26:13

1. Salmo 119:105 - ? □ a nosa palabra é unha lámpada para os meus pés e unha luz para o meu camiño.

2. Mateo 5:16 - ? □ e a túa luz brilla diante dos demais, para que vexan as túas boas obras e glorifiquen o teu Pai que está no ceo.

Actos 26:14 E cando todos caemos á terra, oín unha voz que me falaba e dicía en lingua hebrea: Xaúl, Xaulo, por que me persegues? cústache dar patadas contra os pinchazos.

Xaúl foi tirado ao chan e escoitou unha voz que falaba en hebreo que lle preguntaba por que o perseguía.

1. Non loites contra a vontade de Deus

2. O Poder da Voz de Deus

1. Isaías 55: 8-9: "Porque os meus pensamentos non son os teus pensamentos, nin os teus camiños os meus camiños, di o Señor. Porque como os ceos son máis altos que a terra, así son os meus camiños máis altos que os teus camiños, e pensamentos que os teus pensamentos".

2. Romanos 8:28: "E sabemos que todas as cousas colaboran para o ben dos que aman a Deus, dos que son chamados segundo o seu propósito".

Actos 26:15 E eu dixen: Quen es ti, Señor? E dixo: Eu son Xesús a quen ti persegues.

Paulo atópase con Xesús no camiño de Damasco e Xesús revélase como o que Paulo persegue.

1. O Poder e a Providencia de Deus

2. Xesús revela a súa soberanía

1. Romanos 8:28 E sabemos que todas as cousas colaboran para o ben dos que aman a Deus, dos que son chamados segundo o seu propósito.

2. Isaías 55:8-9 Porque os meus pensamentos non son os teus pensamentos, nin os teus camiños os meus camiños, di o Señor. Porque como os ceos son máis altos que a terra, así son os meus camiños máis altos que os teus, e os meus pensamentos máis que os teus.

Actos 26:16 Pero levántate e ponte de pé, porque eu me aparecín a ti para iso, para facerte ministro e testemuña das cousas que viches e das cousas nas que me aparecerei. a ti;

Paulo é chamado por Deus para ser testemuña e ministro das cousas que viu e verá.

1. Como Deus nos chama para servilo

2. O poder do testemuño

1. Isaías 6:8 - "Entón oín a voz do Señor que dicía: 'A quen enviarei e quen irá por nós?' E eu dixen: 'Aquí estou; envíame'".

2. Mateo 4:19 - "E díxolles: "Seguídeme, e fareivos pescadores de homes".

Actos 26:17 Librándote do pobo e dos xentís, a quen agora te envío,

Paulo é enviado para predicar o evanxeo de Xesucristo aos xentís.

1. O poder da salvación a través da predicación do Evanxeo

2. A grandeza de Deus? □ Amor por todas as nacións

1. Isaías 49:6 ??? □ e di, ? É pouco para ti ser o meu servo para restaurar as tribos de Xacob e recuperar as de Israel que gardei. Tamén farei de ti unha luz para os xentís, para que traigas a miña salvación ata os confíns da terra.??

2. Romanos 10:13-15 ??? □ ou ? □ todo aquel que invoque o nome do Señor será salvo. ¿Como, entón, poden invocar a aquel no que non creron? E como poden crer naquel de quen non escoitaron? E como poden escoitar sen que alguén lles predique? E como pode alguén predicar a menos que sexa enviado? Como está escrito: ? ¡ Que fermosos son os pés dos que traen boas novas!? □ €?

Actos 26:18 Para abrirlles os ollos e convertelos das tebras á luz e do poder de Satanás a Deus, para que reciban o perdón dos pecados e a herdanza entre os santificados pola fe que está en min.

Paulo está a predicar aos xentís, animándoos a virar das tebras e do poder de Satanás a Deus para recibir o perdón dos pecados e santificarse.

1. Como atopar o perdón e ser santificado pola fe

2. Comprender o poder de pasar da escuridade á luz

1. Efesios 5:8-11 - "Porque antes eras tebras, pero agora sodes luz no Señor. Anda como fillos da luz (porque o froito da luz atópase en todo o que é bo, recto e verdadeiro) , e tenta discernir o que lle agrada ao Señor".

2. Colosenses 1:13-14 - "Librounos do dominio das tebras e trasladounos ao reino do seu Fillo amado, en quen temos a redención, o perdón dos pecados".

Actos 26:19 Entón, rei Agripa, eu non desobedei á visión celestial.

Paulo proclamou audazmente a súa obediencia á visión celestial que recibiu.

1. O poder da obediencia: como a resposta de Paulo á visión cambiou o mundo

2. Obediencia a Deus: unha chamada a seguir o exemplo de Paulo

1. Mateo 7:21 - "Non todos os que me di: 'Señor, Señor', entrarán no reino dos ceos, senón o que fai a vontade do meu Pai que está nos ceos".

2. Lucas 6:46 - "Por que me chamas 'Señor, Señor' e non fas o que che digo?"

Actos 26:20 Pero mostrou primeiro aos de Damasco, e en Xerusalén e en todas as costas de Xudea, e despois aos xentís, que se arrepentiran e se volvían a Deus, e que fixeran obras dignas de arrepentimento.

A mensaxe predicada era de arrepentimento e volta a Deus, e de facer obras que corresponden ao arrepentimento.

1. Arrepentírate e volve a Deus - Feitos 26:20

2. Facer obras que corresponden ao arrepentimento - Feitos 26:20

1. 2 Crónicas 7:14 - Se o meu pobo, que recibe o meu nome, se humilla, reza e busca o meu rostro e se volve dos seus malos camiños, entón escoitarei dende o ceo e perdoarei o seu pecado e curarei a súa terra.

2. Lucas 13:3 - Non, dígoche; pero se non te arrepintes, todos perecerás igualmente.

Actos 26:21 Por iso os xudeus colleronme no templo e foron a matarme.

Paulo foi detido polos xudeus no templo por predicar o evanxeo de Xesucristo.

1. O poder de predicar o Evanxeo: un estudo do sacrificio de Paulo en Actos 26:21

2. Coraxe ante a adversidade: Paulo e os xudeus en Feitos 26:21

1. Isaías 6:8 - "Tamén oín a voz do Señor, que dicía: A quen enviarei e quen irá por nós? Entón dixen: Aquí estou; envíame".

2. 2 Timoteo 4:2 - "Predica a palabra; sexa instantáneo a tempo, fóra de tempo; reprende, reprende, exhorta con toda paciencia e doutrina".

Actos 26:22 Por iso, obtido a axuda de Deus, sigo ata hoxe, testemuñando a pequenos e grandes, non dicindo outra cousa que as que os profetas e Moisés dixeron que viría:

Paulo obtivo axuda de Deus e continuou predicando a mensaxe dos profetas e de Moisés.

1: Todos debemos esforzarnos por continuar na nosa fe e confiar en Deus para que nos axude.

2: Todos debemos proclamar a mensaxe dos profetas e de Moisés.

1: 2 Corintios 12: 9-10 - E díxome: A miña graza é suficiente para ti, porque a miña forza perfecciona na debilidade. Por iso, moi felizmente me gloriarei nas miñas enfermidades, para que o poder de Cristo descanse sobre min.

2: Isaías 40:31 - Pero os que esperan no Señor renovarán as súas forzas; subirán con ás como aguias; correrán e non se cansarán; e andarán e non desmaiarán.

Actos 26:23 Para que Cristo padeza e sexa o primeiro en resucitar de entre os mortos e iluminar ao pobo e aos xentís.

Esta pasaxe explica que Xesús estaba destinado a sufrir e ser o primeiro en resucitar de entre os mortos, levando luz tanto ao pobo como aos xentís.

1. O poder da resurrección: como a resurrección de Xesús nos dá esperanza

2. O significado do sacrificio de Xesús: como o seu sufrimento moldeou o noso futuro

1. Romanos 6:4-5; Polo tanto, fomos sepultados con El mediante o bautismo na morte, para que así como Cristo resucitou de entre os mortos pola gloria do Pai, así tamén nós camiñemos en novidade de vida.

2. Isaías 53:11; Verá o traballo da súa alma e estará satisfeito. Polo seu coñecemento, o meu servo xusto xustificará a moitos, porque cargará coas súas iniquidades.

Actos 26:24 E mentres el falaba por si mesmo, Festo dixo en voz alta: Paulo, estás fóra de ti; moita aprendizaxe faite tolo.

Festo interrompe a defensa que fai Paul de si mesmo e acúsao de estar tolo pola súa aprendizaxe.

1. O perigo do orgullo no coñecemento

2. A graza de Deus ante a adversidade

1. Proverbios 16:18 - "O orgullo vai antes da destrución, e o espírito altivo antes da caída".

2. Romanos 5:3-5 - "Non só iso, senón que nos alegramos dos nosos sufrimentos, sabendo que o sufrimento produce paciencia, e a paciencia produce carácter, e o carácter produce esperanza, e a esperanza non nos avergonza, porque o amor de Deus ten foi derramado nos nosos corazóns polo Espírito Santo que nos foi dado".

Actos 26:25 Pero el dixo: Non estou tolo, nobre Festo; pero di as palabras de verdade e sobriedade.

Paulo deféndese ante Festo proclamando que non está tolo, senón que fala palabras de verdade e sobriedade.

1: Sempre debemos dicir a verdade, sen importar as consecuencias.

2: Di a verdade e a sobriedade, aínda que pareza que o mundo enteiro está contra ti.

1: Proverbios 12:17 - O que fala a verdade declara o que é correcto, pero un falso

testemuño, o engano.

2: Colosenses 4:6 - Que a túa conversación estea sempre chea de graza, aderezada con sal, para que saibas responder a todos.

Actos 26:26 Porque desas cousas sabe o rei, ante o que tamén falo libremente; porque estou convencido de que ningunha destas cousas lle son ocultas; pois esta cousa non se fixo nun recuncho.

Paulo defende a súa fe diante do rei Agripa.

1: Deus está sempre observando e coñece todos os detalles das nosas vidas, polo que debemos esforzarnos por vivir dun xeito que lle agrade.

2: Non debemos ter medo de compartir a nosa fe, porque o Señor está connosco e daranos coraxe e forza.

1: Isaías 41:10: "Non temas, porque eu estou contigo; non te asustes, porque eu son o teu Deus; fortalecereiche, axudarei, apoiareino coa miña dereita xusta".

2: Salmo 139:7-8: "Onde vou do teu Espírito? Ou onde fuxirei da túa presenza? Se subo ao ceo, ti estás alí! Se fago a miña cama no Xeol, alí estás!"

Actos 26:27 Rei Agripa, cres nos profetas? Sei que ti cres.

Paulo pregúntalle ao rei Agripa se cre nos profetas. El sabe que Agripa cre.

1. O poder da crenza: como a nosa fe pode cambiar as nosas vidas

2. A importancia de crer nos profetas

1. Xoán 3:16 - Porque tanto amou Deus ao mundo, que deu ao seu Fillo unigénito, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna.

2. Romanos 10:17 - Entón, a fe vén polo oído, e o oído pola palabra de Deus.

Actos 26:28 Entón Agripa díxolle a Paulo: "Case me convences para que sexa cristián".

O rei Agripa estaba escoitando o testemuño de Paulo e case estaba convencido de facerse cristián.

1: Todos temos a oportunidade de ser persuadidos pola palabra de Deus e aceptar a Xesús como o noso Señor e Salvador.

2: O apaixonado testemuño de Paulo ao rei Agripa lémbranos que a obra de Deus nunca se completa ata que todos escoitamos a boa nova.

1: Xoán 3:16-17 "Porque tanto amou Deus ao mundo que deu ao seu único Fillo, para que todo aquel que crea nel non pereza, senón que teña vida eterna. Porque Deus non enviou ao seu Fillo ao mundo para condenar o mundo, senón para salvar o mundo por medio del".

2: Romanos 10:14-15 "Como, entón, poden invocar a quen non cren? E como poden crer naquel de quen non escoitaron? E como poden escoitar sen que alguén lles predique. ? E como poden predicar se non son enviados? Como está escrito, ? □ Que fermosos son os pés dos que traen boas novas!??

Actos 26:29 E Paulo dixo: "Quixera a Deus que non só ti, senón tamén todos os que hoxe me escoitan, fosen case e totalmente coma min, agás estes lazos".

Paul desexa que todos os que o escoitan participaran da súa fe e compromiso con Deus, aínda que iso significase estar atado como el.

1. Ter fe en tempos difíciles

2. O poder da dedicación

1. 2 Corintios 4:8-9 - "Estamos apremiados por todas partes, pero non esmagados; estamos perplexos, pero non desesperados; perseguidos, pero non abandonados; abatidos, pero non destruídos".

2. Romanos 8:37-39 - "Pero en todas estas cousas somos máis que vencedores por medio de Aquel que nos amou. Porque estou convencido de que nin morte nin vida, nin anxos, nin principados, nin potestades, nin as presentes nin as vindeiras. , nin altura nin profundidade, nin ningunha outra cousa creada, poderá separarnos do amor de Deus que está en Cristo Xesús noso Señor".

Actos 26:30 E despois de falar isto, levantáronse o rei, o gobernador, Bernice e os que estaban con eles.

O feito de Paulo ante o rei Agripa fixo que o rei e o seu séquito puxésense para mostrar respecto.

1. Debemos esforzarnos por darlle respecto e reverencia ás nosas palabras, como fixo Paulo ante o rei Agripa.

2. O poder das palabras é tal que pode levar á xente ao seu pé con respecto e admiración.

1. Romanos 12:10 - Agarimámonos uns cos outros con amor fraternal; en honra preferindo uns aos outros.

2. Proverbios 15:1 - Unha resposta suave afasta a ira, pero as palabras graves provocan a ira.

Actos 26:31 E cando se apartaron, falaron entre eles, dicindo: Este home non fai nada digno de morte ou de cadeas.

A xente que estivo presente na audiencia de Paulo concluíu que non fixera nada que fose digno de morte ou cárcere.

1. A graza e xustiza de Deus - Como a graza de Deus conduce á xustiza mesmo ante circunstancias difíciles.

2. O poder da misericordia - Como a misericordia pode levar ao perdón e á reconciliación.

1. Efesios 2:4-5 - Pero Deus, sendo rico en misericordia, por mor do gran amor co que nos amou, aínda cando estabamos mortos nas nosas faltas, fíxonos vivir xunto con Cristo.

2. Isaías 43:25 - Eu, eu son o que borra as túas transgresións por amor de min, e non me lembrarei dos teus pecados.

Actos 26:32 Entón Agripa díxolle a Festo: Este home podería ser posto en liberdade se non apelase ao César.

Agripa e Festo recoñecen a inocencia de Paulo de calquera crime e a posibilidade da súa liberación.

1: Deus ofrécenos a oportunidade de ser liberados das consecuencias das nosas accións.

2: Podemos estar seguros de que Deus nos proporcionará a oportunidade de ser perdoados dos nosos pecados.

1: Isaías 43:25 - ? □ , eu son o que borra as túas transgresións, por amor de min, e xa non se lembra dos teus pecados.

2: Lucas 23:34 - Xesús dixo: ? □ ather, perdóaos, porque non saben o que están facendo.??

Actos 27 relata a perigosa viaxe de Paulo e outros prisioneiros mentres navegan a Roma, a tempestade que atopan no mar e o liderado de Paulo durante esta crise.

1o Parágrafo: O capítulo comeza cando se decide que Paulo e algúns outros prisioneiros navegarían a Italia baixo a custodia dun centurión chamado Xulio. Embarcaron nun barco de Adramitio que estaba a piques de navegar polas costas das provincias de Asia. Xulio tratou a Paulo amablemente deulle liberdade para que os seus amigos se encarguen das súas necesidades. Cando atravesaron o mar aberto fronte á costa de Cilicia, Panfilia desembarcou en Myra Licia alí o centurión atopou un barco alexandrino que navegaba por Italia que nos puxo a bordo (Feitos 27:1-6). A viaxe foi lenta e difícil, con ventos desfavorables que os obrigaban a navegar ao abrigo de Creta.

2º Parágrafo: A pesar da advertencia de Paul de que a súa viaxe sería desastrosa con grandes perdas, non só o barco de carga tamén vive centurión, senón que seguiu o consello do piloto propietario do barco. Cando o vento moderado do sur comezou a soprar, pensou que conseguiran o que querían, polo que zarparon as áncoras ao longo da costa de Creta, pero en pouco tempo o vento feroz chamado "Noreste" arrasou da illa. O barco quedou atrapado pola tormenta non podía dirixirse ao vento polo que cedeu o paso (Feitos 27:9-15). Despois de moitos días de tempo tormentoso, toda esperanza de salvarse foi abandonada aos poucos.

Terceiro parágrafo: En medio da desesperación, Paul ergueuse entre eles e dixo: "Homes, deberías ter seguido o meu consello, non zarpar de Creta, aforrádevos danos, agora pide que manteñades a vosa coraxe porque non habrá perda de vidas entre vós só barco". Compartiu que un Deus anxo a quen pertencía a quen adoraba díxolle que non tiña medo porque debía ser xulgado ante César, Deus lle deu a vida a todos os que navegaban con el (Feitos 27:21-24). Máis de catorce noites pasaron no tormentoso mar Adriático cando ao redor da medianoite os mariñeiros sentiron que se achegaba a terra lanzaron catro

áncoras de popa rezaron pola luz do día e temían que encallaran rochas cortadas áncoras deixámolas caer á esquerda cordas do temón izadas a vela de proa izada vento para a praia pero golpeada a barra de area encallou a proa encallada rápido non movería as ondas quebradas de popa (Feitos 27:27-41). De madrugada, seguindo o consello de Paul, todos comeron algo de comida; había 276 persoas a bordo. Entón alixeiraron aínda máis o barco botando grans ao mar despois de comer, todos saltaron pola borda chegaron a terra con seguridade nadando ou flotando sobre anacos de restos.

Actos 27:1 E cando se decidiu que navegaríamos para Italia, entregaron a Paulo e a outros prisioneiros a un chamado Xulio, centurión da banda de Augusto.

Paulo e outros prisioneiros foron entregados a Xulio, un centurión da banda de Augusto, para que navegase a Italia.

1. O plan de Deus para nós: recoñecer a soberanía de Deus nas nosas vidas

2. O poder da perseveranza: atopar forza en tempos difíciles

1. Romanos 8:28 - "E sabemos que en todas as cousas Deus traballa para o ben dos que o aman, que foron chamados segundo o seu propósito".

2. Hebreos 12:1-2 - "Por iso, xa que estamos rodeados por unha nube tan grande de testemuñas, despexemos todo o que estorba e o pecado que tan facilmente enreda. E corremos con perseveranza a carreira marcada para nós, fixando os nosos ollos en Xesús, o pioneiro e perfeccionador da fe".

Actos 27:2 E entrando nun barco de Adramitio, botamos a mar, querendo navegar polas costas de Asia; un Aristarco, un macedonio de Tesalónica, estando connosco.

O apóstolo Paulo e algúns compañeiros subiron a un barco desde Adramitio para navegar polas costas de Asia con Aristarco de Tesalónica a bordo.

1. Aprender a navegar con compañeiros - A viaxe do apóstolo Paulo

2. O poder da amizade - O exemplo de Paulo e Aristarco

1. Efesios 4: 2-3 "Con toda humildade e mansedume, con paciencia, soportandonos uns aos outros con amor, ansiosos por manter a unidade do Espírito no vínculo da paz".

2. Proverbios 27:17 "O ferro afia o ferro, e un home afia a outro".

Actos 27:3 E ao día seguinte tocamos Sidón. E Xulio suplicou con cortesía a Paulo e deulle liberdade para ir aos seus amigos para refrescarse.

Xulio concedeulle a Paulo a liberdade de visitar aos seus amigos en Sidón durante un tempo curto.

1. O poder da bondade: como ata os máis pequenos xestos poden marcar a diferenza

2. Amizade: por que nos necesitamos e como podemos fortalecer os nosos vínculos

1. Santiago 2:14-17 - "¿De que serve, meus irmáns, se alguén afirma ter fe pero non ten obras? Pode tal fe salvalos? Supoñamos que un irmán ou unha irmá está sen roupa e sen comida diaria. Se algún de vós lles di: «Ide en paz; mantéñense abrigados e ben alimentados", pero non fai nada sobre as súas necesidades físicas, de que serve? Do mesmo xeito, a fe por si mesma, se non vai acompañada de acción, está morta".

2. Proverbios 18:24 - "Un home de moitos compañeiros pode chegar á ruína, pero hai un amigo que se pega máis que un irmán".

Actos 27:4 E despois de saírmos de alí, navegamos por debaixo de Chipre, porque os ventos eran contrarios.

A pasaxe describe unha viaxe na que os ventos estaban en oposición polo que os viaxeiros navegaron baixo Chipre.

1. Os ventos da adversidade: como triunfar sobre os retos da vida

2. O poder da perseveranza: como superar os obstáculos da vida

1. Santiago 1:2-4 - Considerádeo pura alegría, meus irmáns, sempre que te enfrontes a probas de moitos tipos, porque sabes que a proba da túa fe produce perseveranza.

2. Romanos 8:28 - E sabemos que en todas as cousas Deus traballa para o ben dos que o aman, que foron chamados segundo o seu propósito.

Actos 27:5 E cando navegamos polo mar de Cilicia e Panfilia, chegamos a Mira, cidade de Licia.

A pasaxe describe unha viaxe realizada por Paulo e os seus compañeiros desde Cilicia e Panfilia ata Myra en Licia.

1. Deus está connosco nas nosas viaxes - Salmo 16:8

2. Prepárate para as incógnitas da vida - Santiago 4:13-15

1. Romanos 8:28 - "E sabemos que en todas as cousas Deus traballa para o ben dos que o aman, que foron chamados segundo o seu propósito".

2. Isaías 43:2 - "Cando pases polas augas, estarei contigo; e cando pases polos ríos, non te arrastrarán. Cando pases polo lume, non te queiman; as chamas non che incendiarán".

Actos 27:6 E alí o centurión atopou un barco de Alexandría que navegaba para Italia; e meteunos alí.

O centurión atopou un barco de Alexandría que navegaba para Italia e puxo á xente a bordo.

1. A provisión de Deus en tempos de necesidade

2. Confiando no Plan de Deus

1. Salmo 23:4 - "Aínda que camiñe polo val máis escuro, non temerei ningún mal, porque estás comigo; a túa vara e o teu bastón, consolanme".

2. Isaías 40:29-31 - "Dá poder ao esmorecido, e ao que non ten forza, aumenta a forza. Mesmo os mozos desmaiaranse e cansaranse, e os mozos caerán esgotados; pero os que esperan no Señor renovarán as súas forzas; subirán con ás como aguias; correrán e non se cansarán; camiñarán e non desmaiarán".

Actos 27:7 E despois de que navegamos lentamente moitos días, e apenas chegabamos contra Cnido, sen que o vento nos tivese gañado, navegamos baixo Creta, fronte a Salmone;

O barco navegou lentamente durante moitos días ata chegar a Cnido, pero o vento non lles favorecía polo que navegaron baixo Creta, preto de Salmone.

1. O momento perfecto de Deus: aínda que pareza que os nosos plans están a caer, Deus aínda ten un plan.

2. A importancia da perseveranza: aínda cando o vento está en contra, debemos seguir e confiar no plan do Señor.

1. Romanos 8:28 - "E sabemos que en todas as cousas Deus traballa para o ben dos que o aman, que foron chamados segundo o seu propósito".

2. Salmo 46:10 - "Estade quietos e sabe que eu son Deus. Serei exaltado entre as nacións, serei exaltado na terra!"

Actos 27:8 E, case non pasalo, chegou a un lugar que se chama Os fermosos paraísos; preto de onde estaba a cidade de Lasea.

Paul e os seus compañeiros navegaron cara a un lugar chamado The Fair Havens preto da cidade de Lasea.

1. A orientación de Deus: como Deus nos leva a Safe Harbor

2. Perigos do mar: aprender a confiar en Deus entre as tormentas

1. Salmo 107: 23-30

2. Isaías 43:2-3

Actos 27:9 E cando pasou moito tempo, e cando a navegación era agora perigoso, porque o xaxún xa pasou, Paulo amoestáballes:

Paul amonestou ao grupo que teñan conta do perigo de navegar despois de pasar o rápido.

1. O perigo de atraso: como evitar a procrastinación

2. A necesidade de urxencia: non postergues o que se pode facer hoxe

1. Proverbios 19:15 - "A preguiza fai un durmir profundo, e o ocioso sufrirá fame".

2. 2 Corintios 6:2 - "Porque di: 'Nun tempo agradable escoiteino, e no día da salvación axudeino'. Velaquí, agora é o tempo aceptado; velaquí, agora é o día da salvación".

Actos 27:10 E díxolles: "Señores, entendo que esta viaxe será con moito dano e moito dano, non só do embarque e do barco, senón tamén das nosas vidas".

Paul advertiu á tripulación do barco que a viaxe sería perigosa e que podería provocar danos na carga e nas súas vidas.

1. Aprender a confiar en Deus a pesar das adversidades

2. O papel da fe e da paciencia en tempos difíciles

1. Romanos 8:28 - "E sabemos que para os que aman a Deus todas as cousas colaboran para o ben, para os que son chamados segundo o seu propósito".

2. Santiago 5:11 - "Velaí, consideramos benaventurados os que permaneceron firmes. Oíches falar da constancia de Xob, e viches o propósito do Señor, como o Señor é compasivo e misericordioso".

Actos 27:11 Con todo, o centurión cría no patrón e no dono do barco, máis que as cousas que dicía Paulo.

O centurión confiaba nas opinións do patrón e propietario do barco sobre a de Paulo.

1. A importancia do discernimento e da sabedoría confiada

2. Aprender a sopesar consellos e opinións

1. Proverbios 3:5-6 "Confía no Señor con todo o teu corazón, e non te apoies no teu propio entendemento. Recoñézao en todos os teus camiños, e El endereitará os teus camiños".

2. Santiago 1:5 "Se algún de vós carece de sabedoría, que llo pida a Deus, que dá xenerosidade a todos sen reproche, e seránlle dada".

Actos 27:12 E como o refuxio non era cómodo para o inverno, a maioría aconsellou marchar tamén de alí, se de algún xeito podían chegar a Fenicia, e alí invernar; que é un paraíso de Creta, e atópase cara ao suroeste e noroeste.

A maior parte aconsellou que abandonasen o refuxio e se dirixisen a Fenicia, un paraíso de Creta, que está no suroeste e noroeste.

1. Deus pode usar situacións difíciles para levarnos a un lugar mellor.

2. Confiar no Señor pode levarnos a lugares inesperados.

1. Xeremías 29:11: "Porque sei os plans que teño para ti", declara o Señor, "planes para prosperarte e non facerte dano, plans para darche esperanza e futuro".

2. Proverbios 3: 5-6: "Confía no Señor con todo o teu corazón e non te apoies no teu propio entendemento; en todos os teus camiños, sométese a el, e el endereitará os teus camiños".

Actos 27:13 E cando o vento do sur sopraba suavemente, supoñendo que conseguiran o seu propósito, soltando alí, navegaron preto de Creta.

Os mariñeiros navegaron preto de Creta despois de que soprase un suave vento do sur.

1. Teña en conta o seu entorno e atento ao vento.

2. A guía de Deus vese no vento e nas ondas.

1. Mateo 8:27 - Entón os homes quedaron marabillados, dicindo: "Que clase de home é este, que ata os ventos e o mar lle obedecen!"

2. Salmo 107:29 - Fixo calar a tempestade e calar as ondas do mar.

Actos 27:14 Pero pouco despois levantouse contra ela un vento tempestuoso, chamado Euroclidón.

A viaxe de Paul e os demais atopáronse cun vento forte e perigoso.

1: Non teñas medo cando a vida nos lance unha bola curva, por máis forte que sexa, Deus estará connosco e protexera.

2: En momentos de angustia, mira a Deus para que te guía e fortaleza.

1: Salmos 46:1-3 "Deus é o noso refuxio e fortaleza, un auxilio moi presente nas angustias. Por iso non temeremos aínda que a terra ceda, aínda que os montes sexan trasladados ao corazón do mar, aínda que as súas augas ruxien. e escuma, aínda que as montañas tremen ante o seu inchazo".

2: Isaías 43:2 "Cando pases polas augas, eu estarei contigo; e polos ríos, non te asolagarán; cando pases polo lume, non serás queimado, e a chama non te consumirá. "

Actos 27:15 E cando o barco quedou atrapado e non puido soportar o vento, deixámolo conducir.

Un barco quedou atrapado nunha tormenta e non puido navegar contra o vento, polo que a tripulación tivo que deixalo conducir.

1. Aprender a aceptar o inesperado: Usando Feitos 27:15 como exemplo

2. Vencer a adversidade: atopar forza en Actos 27:15

1. Isaías 43:2 - "Cando pases polas augas, eu estarei contigo; e polos ríos, non te asolagarán".

2. Proverbios 3: 5-6 - "Confía no Señor con todo o teu corazón, e non te apoies no teu propio entendemento. Recoñézao en todos os teus camiños, e el endereitará os teus camiños".

Actos 27:16 E correndo debaixo dunha illa que se chama Clauda, tiñamos moito traballo que vir na barca.

As persoas a bordo do barco tiveron moitas dificultades para pasar pola illa Clauda.

1. A forza de Deus en tempos de dificultade

2. Superar a adversidade a través da fe

1. Isaías 41:10 - "Non temas, porque eu estou contigo; non te espantes, porque eu son o teu Deus; Fortalecerei, axudarei, apoiareino coa miña dereita xusta".

2. Proverbios 3:5-6 - "Confía no Señor con todo o teu corazón, e non te apoies no teu propio entendemento. Recoñéceo en todos os teus camiños, e el endereitará os teus camiños".

Actos 27:17 que, cando as tomaron, usaron axudas, apoiando o barco; e, temendo que caesen nas areas movedizas, velaron, e así foron expulsados.

A tripulación colleu ancoras e utilizou cordas para apoiar o barco, temendo que fose arrastrado polas areas movedizas. Despois baixaron as velas e foron levados polo vento.

1. Confía en Deus e El proporcionará apoio en tempos de medo e incerteza.

2. Estar preparado para axustar e adaptarse ao entorno cambiante.

1. Isaías 41:10 "Non temas, porque eu estou contigo; non te espantes, porque eu son o teu Deus; Fortalecerei, axudarei, apoiareino coa miña dereita xusta".

2. Santiago 1: 2-4 "Contade todo gozo, irmáns, cando afrontades diversas probas, porque sabedes que a proba da vosa fe produce constancia. E que a constancia teña o seu pleno efecto, para que sexades perfectos e completos, sen falta de nada".

Actos 27:18 E nós, sendo abatidos por unha tempestade, ao día seguinte alumearon o barco;

Os tripulantes do barco víronse nunha violenta tormenta e ao día seguinte alixeiraron o barco.

1. "Na tempestade: atopar forza en tempos difíciles"

2. "Navegando por mares agitados: aprender a apoiarse en Deus"

1. Salmo 107:23-29 - Os que baixan ao mar en barcos, que fan negocios en grandes augas;

2. Isaías 43:2 - Cando pases polas augas, estarei contigo; e a través dos ríos, non te abafarán.

Actos 27:19 E ao terceiro día botamos coas nosas propias mans os aparellos do barco.

O terceiro día, a xente do barco tiraba coas súas propias mans os aparellos do barco.

1. Mesmo nos nosos momentos máis escuros, podemos tomar coraxe e esperanza no Señor.

2. A promesa de liberación de Deus está sempre connosco, mesmo cando nos sentimos indefensos.

1. Isaías 43:2 - Cando pases polas augas, estarei contigo; e polos ríos, non te desbordarán: cando pases polo lume, non te queiman; nin a chama acenderá sobre ti.

2. Salmo 46:1-3 - Deus é o noso refuxio e forza, unha axuda moi presente nos problemas. Por iso, non teremos medo, aínda que a terra sexa quitada e as montañas sexan levadas ao medio do mar; Aínda que as súas augas braman e se turban, aínda que as montañas tremen coa inchazón.

Actos 27:20 E cando en moitos días non apareceron nin o sol nin as estrelas, e unha tempestade non menor sobre nós, quitaron toda a esperanza de sermos salvos.

Unha forte tormenta impedira que aparecesen o sol e as estrelas durante moitos días, e perdera toda esperanza de salvarse.

1. Espera en Deus nos tempos difíciles

2. O poder da fe sobre o medo

1. Romanos 5:3-5 - Non só así, senón que tamén nos gloriamos nos nosos sufrimentos, porque sabemos que o sufrimento produce perseveranza; perseveranza, carácter; e carácter, esperanza. E a esperanza non nos avergoña, porque o amor de Deus foi

derramado nos nosos corazóns por medio do Espírito Santo, que nos foi dado.

2. Isaías 40:28-31 - Non o sabes? Non escoitaches? O Señor é o Deus eterno, o Creador dos confíns da terra. Non se cansará nin se cansará, e ninguén pode comprender o seu entendemento. Dá forza ao cansado e aumenta o poder do débil. Mesmo os mozos cansan e cansan, e os mozos tropezan e caen; pero os que esperan no Señor renovarán as súas forzas. Volarán ás ás coma aguias; correrán e non se cansarán, andarán e non se desmaiarán.

Actos 27:21 Pero despois de longa abstinencia, Paulo púxose no medio deles e díxolles: "Señores, deberías escoitarme, e non soltar de Creta, e gañar este dano e perda.

Paulo amonesta aos mariñeiros por non escoitar o seu consello para quedarse en Creta, causándolles danos e perdas.

1. A importancia da obediencia

2. O custo da desobediencia

1. Proverbios 1:30-31 - "Non aceptaron o meu consello e rexeitaron a miña reprensión. Por iso, comerán o froito á súa maneira e saciarán dos seus propios artificios".

2. Hebreos 5: 8-9 - "Aínda que era un fillo, aprendeu a obediencia do que sufriu e, unha vez feito perfecto, converteuse na fonte da salvación eterna para todos os que lle obedecen".

Actos 27:22 E agora exhortovos a que teñades boa ánimo, pois non haberá entre vós que perda a vida de ninguén, senón o barco.

Paul anima aos pasaxeiros do barco a manterse positivos xa que non haberá perda de vidas entre eles, só o barco.

1. Aguanta a esperanza na tormenta - Romanos 5:3-5

2. Anímate a perdurar - Hebreos 10:23-25

1. Romanos 5: 3-5 - Non só iso, senón que nos alegramos dos nosos sufrimentos, sabendo que o sufrimento produce resistencia, e a resistencia produce carácter e o carácter produce esperanza.

2. Hebreos 10:23-25 - Manteñamos firme a confesión da nosa esperanza sen vacilar, porque o que prometeu é fiel. E consideremos como incitarnos uns aos outros ao amor e ás boas obras.

Actos 27:23 Porque esta noite estivo ao meu carón o anxo de Deus, de quen son e a quen sirvo.

O anxo de Deus estivo a carón de Paul durante a noite e declarou que Paulo pertencía a Deus e que o servía.

1. O consolo da presenza de Deus nas horas máis escuras

2. O poder do servizo a Deus

1. Mateo 28:20 - "ensinándolles a obedecer todo o que che mandei. E certamente estou contigo sempre, ata o fin do mundo".

2. Xeremías 33:3 - "Chámame e responderei e dicirche cousas grandes e inescrutables que non coñeces".

Actos 27:24 dicindo: Non temas, Paulo; hai que levarte ante César, e velaquí que Deus che deu a todos os que navegan contigo.

Dille a Paulo que non teña medo, porque Deus deulle a todos os que navegan con el, e debe enfrontarse a César.

1. Deus está sempre connosco: un estudo sobre a historia de Paul en Feitos 27.

2. Non temas: vencer a ansiedade a través da fe en Deus.

1. Filipenses 4: 6-7 "Non te preocupes por nada, pero en todo, por medio de oración e súplicas con acción de grazas, faga saber a Deus as túas peticións. E a paz de Deus, que supera todo entendemento, gardará os vosos corazóns e as vosas mentes en Cristo Xesús".

2. Hebreos 13: 5-6 "Mantén a túa vida libre do amor ao diñeiro, e contentache co que tes, porque el dixo: 'Non te deixarei nin te abandonarei'. Así que podemos dicir con confianza:

'O Señor é o meu axudante; non terei medo; que me pode facer o home?"

Actos 27:25 Polo tanto, señores, teñades boa ánimo, porque creo a Deus, que será tal como me dixo.

O apóstolo Paulo anima aos homes do barco a manter esperanza na súa fe.

1: Teña fe e coraxe no Señor, mesmo ante as dificultades aparentemente insuperables.

2: Estade cheo de alegría, mesmo no medio da proba e da tribulación, na esperanza das promesas de Deus.

1: Romanos 8:28 - E sabemos que todas as cousas colaboran para o ben dos que aman a Deus, dos que son chamados segundo o seu propósito.

2: Isaías 43:2 - Cando pases polas augas, estarei contigo; e polos ríos, non te desbordarán: cando pases polo lume, non te queiman; nin a chama acenderá sobre ti.

Actos 27:26 Porén, debemos ser arroxados a unha determinada illa.

Paul e a tripulación do barco no que estaba foron advertidos por un anxo de que serían arroxados a unha determinada illa.

1. Deus está sempre connosco, mesmo no medio dunha tormenta.

2. Cando escoitemos as advertencias de Deus, El guiaranos á seguridade.

1. Romanos 8:28 - E sabemos que en todas as cousas Deus traballa para o ben dos que o aman, que foron chamados segundo o seu propósito.

2. Xosué 1:9 - Non che ordenei? Sexa forte e valente. Non teñas medo; non te desanimes, porque o Señor, o teu Deus, estará contigo onde queiras.

Actos 27:27 Pero cando chegou a noite catorce, cando nos levaban de arriba abaixo en Adriático, sobre a media noite os marineros pensaron que se achegaban a algún país;

O barco experimentou unha longa viaxe no mar e, finalmente, os barcos creron que estaban preto da terra.

1. A protección divina de Deus: mesmo no medio dunha longa e ardua viaxe, Deus proporciona protección e esperanza.

2. Non perdas a esperanza en tempos difíciles: non importa o longo e difícil que sexa a viaxe, nunca abandones a esperanza.

1. Salmo 91:4 - El cubrirache coas súas plumas, e debaixo das súas ás atoparás refuxio; a súa fidelidade será o teu escudo e muralla.

2. Romanos 12:12 - Alegrate na esperanza, se paciente na tribulación, se constante na oración.

Actos 27:28 E sonaron, e atopárono a vinte brazas;

Os mariñeiros do barco de Paul descubriron que a profundidade do mar diminuíu de vinte brazas a quince brazas.

1: En tempos de proba e incerteza, Deus proporcionaranos a guía necesaria para resistir a tormenta.

2: A providencia de Deus é unha áncora segura en tempos de dificultade, que nos permite atopar nel un porto seguro.

1: Isaías 43:2 "Cando pases polas augas, estarei contigo; e a través dos ríos, non te asolagarán; cando andes polo lume non te queimarás nin a chama non te consumirá".

2: Salmos 46:1-2 "Deus é o noso refuxio e fortaleza, un auxilio moi presente nos problemas. Por iso non teremos medo aínda que a terra ceda, aínda que as montañas sexan trasladadas ao corazón do mar".

Actos 27:29 Entón, temendo que caéramos sobre as pedras, botaron catro áncoras pola popa e desexaron o día.

Os mariñeiros a bordo do barco en Actos 27:29 estaban preocupados de que chocasen contra as pedras, polo que lanzaron catro áncoras e esperaron a que chegase a luz do día.

1. O poder de Deus no medio das probas

2. Esperando no Señor en tempos difíciles

1. Salmo 46:1-3 “Deus é o noso refuxio e fortaleza, un auxilio sempre presente nos problemas. Por iso non teremos medo, aínda que a terra ceda e as montañas caian no corazón do mar, aínda que as súas augas ruxien e espuman e as montañas tremen co seu brote".

2. Isaías 40:31 "Pero os que esperan no Señor renovarán as súas forzas. Volarán ás ás coma aguias; correrán e non se cansarán, andarán e non se desmaiarán”.

Actos 27:30 E cando os marineros estaban a piques de fuxir do barco, cando baixaron a barca ao mar, baixo a cor, coma se quixesen botar áncoras desde a proa,

Os armadores estiveron a piques de abandonar o barco, baixando un barco ao mar e simulando que botaban áncoras dende a parte dianteira do barco.

1. A protección de Deus en tempos de problemas

2. Perseveranza ante a adversidade

1. Isaías 43:2 - Cando pases polas augas, estarei contigo; e a través dos ríos, non te abafarán.

2. Santiago 1: 2-4 - Contádeo todo alegría, meus irmáns, cando se atopen con probas de diversos tipos, porque saben que a proba da súa fe produce constancia. E que a constancia teña o seu pleno efecto, para que sexades perfectos e completos, sen falta de nada.

Actos 27:31 Paulo díxolle ao centurión e aos soldados: Se estes permanecen no barco, non podedes ser salvados.

Paulo recordou ao centurión e aos soldados que deben permanecer a bordo do barco para salvarse.

1: Debemos ter fe no plan de Deus para as nosas vidas, aínda que pareza ser un camiño

difícil.

2: Obedecer a Deus é o único xeito de acadar a verdadeira salvación.

1: Proverbios 3:5-6: "Confía no Señor con todo o teu corazón e non te apoies no teu propio entendemento; en todos os teus camiños, sométese a el, e el endereitará os teus camiños".

2: Romanos 10:9, "Se declaras coa túa boca: 'Xesús é o Señor' e cres no teu corazón que Deus o resucitou de entre os mortos, serás salvo".

Actos 27:32 Entón os soldados cortaron as cordas da barca e deixaron caer.

Os soldados a bordo do barco cortaron as cordas que o mantiñan no seu lugar, permitindo que o barco se afastase.

1. A protección de Deus no medio do caos: Feitos 27:32-33

2. O poder da fe e da confianza: Hebreos 11:1

1. Feitos 27:33-44

2. Santiago 1:2-4

Actos 27:33 E mentres chegaba o día, Paulo rogoulles a todos que tomasen carne, dicindo: Este é o día catorce no que tardastes e xaxunastes sen tomar nada.

O apóstolo Paulo animou aos que estaban no barco con el a romper o xaxún o día catorce.

1. O poder do estímulo

2. A forza de tomar tempo para ti mesmo

1. Hebreos 3:13 - Pero exhortámonos uns a outros cada día, mentres se chama Hoxe; para que ningún de vós se endureza polo engano do pecado.

2. Isaías 40:31 - Pero os que esperan no Señor renovarán as súas forzas; subirán con ás como aguias; correrán e non se cansarán; e andarán e non desmaiarán.

Actos 27:34 Por iso pídoche que tomes algo de carne, porque isto é para a túa saúde, porque non lle caerá un cabelo da cabeza a ningún de vós.

Paul anima aos pasaxeiros do barco a comer alimentos para a súa saúde, asegurándolles que nin un só cabelo da súa cabeza será danado.

1. A fidelidade de Deus en tempos de dificultade e loita

2. A importancia de confiar en Deus en todas as circunstancias

1. Salmo 37:25 - "Eu fun novo, e agora son vello, pero non vin o xusto abandonado nin os seus fillos pedindo pan".

2. Romanos 8:28 - "E sabemos que en todas as cousas Deus traballa para o ben dos que o aman, que foron chamados segundo o seu propósito".

Actos 27:35 E dito isto, tomou pan e deu grazas a Deus en presenza de todos e, partindoo, púxose a comer.

Paulo deu grazas a Deus antes de partir o pan e comelo diante da xente.

1. Gratitude: o camiño cara á abundancia - Aprender a mostrar gratitude ata as cousas máis pequenas pode traer unha abundancia de bendicións ás nosas vidas.

2. O Pan de Vida - Reflexionando sobre a historia de Paulo partindo o pan para lembrarnos a Xesús, que é o Pan de Vida.

1. Lucas 17:11-19 - Xesús cura dez leprosos, só un volve para agradecerlle.

2. Colosenses 3:15-17 - Deixa que a paz de Cristo reine nos vosos corazóns e agradecédevos.

Actos 27:36 Entón estaban todos alegres e tamén tomaron algo de carne.

Os pasaxeiros do barco animáronse cando atoparon comida.

1. Non perdas a esperanza en circunstancias difíciles

2. Alégrate das pequenas vitorias

1. Filipenses 4: 6-7 - Non te preocupes por nada, pero en todo por medio de oración e súplica con acción de grazas, que as túas peticións sexan coñecidas a Deus. E a paz de Deus, que supera todo entendemento, gardará os vosos corazóns e as vosas mentes en Cristo Xesús.

2. Salmo 34:8 - ¡Oh, proba e mira que o Señor é bo! Benaventurado o home que se refuxia nel!

Actos 27:37 E en total estabamos no barco duascentas sesenta e dezaseis almas.

No barco, había un total de 216 almas.

1. Deus está sempre connosco nos nosos tempos de proba e tribulación.

2. Podemos confiar en Deus para levarnos a través de calquera situación difícil.

1. Isaías 41:10 - "Así que non teñas medo, porque eu estou contigo; non te asustes, porque eu son o teu Deus. Fortalecereiche e axudarei, apoiareino coa miña dereita xusta".

2. Salmo 91:4 - "El cubrirache coas súas plumas, e debaixo das súas ás atoparás refuxio; a súa fidelidade será o teu escudo e muralla".

Actos 27:38 E cando comeron abondo, alixeiraron o barco e botaron o trigo ao mar.

A xente a bordo do barco alixeiraba a carga botando o trigo ao mar.

1. Vivir a vida alixeirada (Mateo 11:28-30)

2. Levar uns as cargas dos outros (Gálatas 6:2)

1. Mateo 11: 28-30 - "Vén a min, todos os que están traballados e cargados, e eu vos darei descanso. Tomade sobre vós o meu xugo e aprendede de min, porque son manso e humilde de corazón e atoparedes descanso para as vosas almas, porque o meu xugo é doado e a miña carga é leve".

2. Gálatas 6:2 - "Levar uns as cargas dos outros, e cumprir así a lei de Cristo".

Actos 27:39 E cando se fixo de día, descoñecían a terra, pero descubriron un regato cunha costa, no que se lles ía meter o barco, se era posible.

Os pasaxeiros do barco dos Actos 27 non puideron identificar a terra á que chegaran, ata que se decataron dun regato cunha costa onde esperaban fondear o barco.

1. Deus proporciona mesmo no medio de situacións difíciles

2. Cando esteamos perdidos, Deus será o noso guía

1. Isaías 43:2 - Cando pases polas augas, estarei contigo; e a través dos ríos, non te asolagarán; cando pases polo lume non te queimarás nin a chama non te consumirá.

2. Salmo 119:105 - A túa palabra é unha lámpada para os meus pés e unha luz para o meu camiño.

Actos 27:40 E despois de levantar as áncoras, deixáronse ao mar, soltaron as correas do temón, izaron a vela maior ao vento e dirixíronse cara á costa.

Os mariñeiros do barco colleron as áncoras, soltaron as bandas do temón e izaron a vela maior ao vento para navegar cara á costa.

1. Confiando en Deus e no seu plan: a confianza dos mariñeiros en Deus e no seu plan queda exemplificada no seu compromiso co mar, confiando en que chegarían á costa.

2. Fe ante a adversidade: mesmo no medio de circunstancias difíciles, os mariñeiros demostran unha fe que os leva ao éxito.

1. Romanos 8:28 - "E sabemos que en todas as cousas Deus traballa para o ben dos que

o aman, que foron chamados segundo o seu propósito".

2. Isaías 43:2 - "Cando pases polas augas, eu estarei contigo; e cando atraveses os ríos, non te arrastrarán. Cando atraveses o lume, non te queimarán; as chamas non che incendiarán".

Actos 27:41 E caendo nun lugar onde se xuntaban dous mares, encallaron o barco; e o dianteiro pegouse rápido, e permaneceu inmóbil, pero a traseira rompíase coa violencia das ondas.

O barco que transportaba a Paul e os seus compañeiros encallou, coa parte dianteira atascada rapidamente e a traseira rota pola violencia do mar.

1. Saber cando deixar ir: como adaptarse a circunstancias imprevistas

2. Manterse firmes en tempos difíciles: a importancia da fe e da resistencia

1. Isaías 43:2 - "Cando pases polas augas, eu estarei contigo; e polos ríos, non te asolagarán; cando pases polo lume, non serás queimado nin a chama non te consumirá . ."

2. 1 Corintios 10:13 - "Ningunha tentación que non sexa común para o home te alcanzou. Deus é fiel, e non deixará que sexas tentado por riba das túas capacidades, pero coa tentación tamén proporcionará a vía de escape. para que poidas soportarlo".

Actos 27:42 E o consello dos soldados era matar aos prisioneiros, para que ningún deles escapara a nado.

Os soldados do barco aconsellaron matar aos prisioneiros para asegurarse de que ningún deles escapase nadando fóra do barco.

1. O poder do medo: como o medo pode levar a opcións destrutivas

2. O valor da vida humana: por que vale a pena salvar cada vida

1. Proverbios 11:17 - "Un home amable se beneficia, pero un home cruel trae problemas sobre si mesmo".

2. Mateo 5:44 - "Pero eu dígovos: amade aos vosos inimigos e orade polos que vos perseguen".

Actos 27:43 Pero o centurión, disposto a salvar a Paulo, evitounos do seu propósito; e ordenou que os que sabían nadar se botasen primeiro ao mar e chegasen á terra:

O centurión estaba disposto a salvar a Paulo mandando aos nadadores que se lanzaran ao mar e chegasen á terra.

1. A compaixón do centurión: como Deus usa ás persoas para axudar aos necesitados

2. O poder da compaixón: mostrar misericordia cara aos demais a pesar das consecuencias

1. Lucas 10:25-37 - A parábola do bo samaritano

2. Santiago 2:14-17 - Fe e obras xuntas

Actos 27:44 E o resto, uns en táboas e outros en anacos rotos do barco. E así aconteceu, que escaparon todos a salvo para terra.

Os pasaxeiros do barco escaparon de milagre para terra.

1. A protección e guía de Deus en tempos de angustia.

2. A importancia da fe en tempos de convulsións.

1. Mateo 14:22-33 - Xesús camiñando sobre a auga e calmando a tormenta.

2. Xosué 3:14-17 - A separación do río Xordán.

Actos 28 relata os acontecementos finais da viaxe de Paulo, incluíndo o seu tempo na illa de Malta, os seus milagres curativos alí e a súa chegada e ministerio a Roma.

1o Parágrafo: O capítulo comeza con Paul e os seus compañeiros náufragos chegando a salvo á costa e descubrindo que esa illa chamábase Malta. Os insulares mostraron unha

amabilidade inusual dándolles a benvida por mor da choiva fría. Mentres Paul recolleu os paus de fardos, púxoos lume, unha víbora expulsada pola calor apañouse á súa man cando os habitantes da illa viron unha criatura colgada da man dixéronse: "Este home debe ser un asasino aínda que escapou do mar. A xustiza non lle permitiu vivir". Pero Paul sacudiu a serpe no lume sen sufrir efectos nocivos que a xente esperaba que se hinchase de súpeto caeu morto despois de esperar moito tempo ao ver que nada inusual ocorreu, cambiou de opinión e dixo que era deus (Feitos 28:1-6).

2o Parágrafo: Nas proximidades había unha finca propiedade de Publio xefe oficial da illa que nos acolleu entretido con cortesía durante tres días pai enfermo cama padecendo febre disentería Paul foi velo despois de que a oración puxo as mans sanouno despois de que isto acontecera descanso enfermo illa veu tamén foron curados honráronnos de moitas maneiras cando estabamos listos para navegar, proporcionáronnos os suministros que necesitábamos (Feitos 28:7-10). Despois de tres meses, zarparon nun barco alexandrino que invernara na illa levando os deuses xemelgos Cástor Pólux como mascarón de proa chegou. Siracusa quedou alí tres días e despois navegaron arredor chegou Rhegium o día seguinte. O vento do sur xurdiu dous días despois chegou Puteoli onde atopou algúns irmáns invitados. quedarse con eles sete días polo que chegou a Roma.

3o Parágrafo: Os irmáns de alí que souberon falar de nós viaxaron ata Foro Apio. Tres tabernas nos atopamos á vista destes homes Paul agradeceu a Deus que se valorou cando lle permitiu a Roma vivir só un soldado de garda. Despois de tres días, os líderes xudeus locais reuníronse dixeron: "Non fixen nada contra os costumes do noso pobo dos nosos antepasados, aínda que fun detido Xerusalén entregouse. Os romanos examináronme querían liberar porque non era culpable de ningún crime que merecía a morte, pero os xudeus opuxéronse ante un recurso. César non é que tivera ningún cargo contra o meu propio pobo" (Feitos 28:17-19). Viviu dous anos enteiros ás súas costas acolleu a todos os que viñeron velo con coraxe sen obstáculos predicou o reino Deus ensinou sobre o Señor Xesús Cristo.

Actos 28:1 E cando escaparon, souberon que a illa se chamaba Melita.

Despois de escapar dun naufraxio, a xente descubriu que a illa na que estaban chamábase Melita.

1. Deus ten sempre o control - Actos 28:1

2. Deus pode usar ata os nosos peores momentos para o ben - Feitos 28:1

1. Salmo 46: 1 - "Deus é o noso refuxio e fortaleza, unha axuda sempre presente nos problemas".

2. Romanos 8:28 - "E sabemos que en todas as cousas Deus traballa para o ben dos que o aman, que foron chamados segundo o seu propósito".

Actos 28:2 E o pobo bárbaro mostráronnos non pouca bondade, porque acenderon un lume e recibiunos a todos por mor da choiva actual e do frío.

Os bárbaros mostraron aos viaxeiros unha gran hospitalidade proporcionando un lume quente a pesar da choiva e do frío.

1. O poder da hospitalidade - Como a nosa hospitalidade pode mostrar o amor de Cristo aos que nos rodean.

2. Servir aos demais - Como podemos servir aos que nos rodean e mostrarlles o amor de Cristo.

1. Romanos 12:13 - "Contribúe ás necesidades dos santos e procura mostrar hospitalidade".

2. Hebreos 13: 2 - "Non deixedes de mostrar hospitalidade aos estranxeiros, porque así algúns acolleron aos anxos sen darse conta".

Actos 28:3 E cando Paulo colleu un feixe de varas e púxoos no lume, saíu do lume unha víbora e púxolle a man.

A fuxida milagrosa de Paul dunha serpe velenosa serve como recordatorio de confiar na protección de Deus.

1. "A Providencia de Deus: Confiar na Protección de Deus"

2. "Os milagres de Deus: a fuxida de Paul dunha serpe velenosa"

1. Isaías 41:10 - "Non teñas medo, porque eu estou contigo; non te asustes, porque eu son o teu Deus; fortalecereiche, axudarei, apoiareino coa miña dereita xusta".

2. Mateo 10:28-29 - "E non teñas medo aos que matan o corpo pero non poden matar a alma. Teme máis ben a quen pode destruír a alma e o corpo no inferno. Non se venden dous pardais por un centavo? E nin un só. deles caerán ao chan separados do teu Pai.

Actos 28:4 E cando os bárbaros viron a besta velenosa pendurada da súa man, dixeron entre si: Sen dúbida, este home é un asasino que, aínda que escapou do mar, a vinganza non permite vivir.

Os bárbaros viron a Paulo cunha serpe e asumiron que era un asasino.

1. A misericordia e a xustiza de Deus traballando xuntos, mesmo nas circunstancias máis improbables.

2. A importancia de non facer suposicións en función das aparencias.

1. Romanos 12:19- "Queridos, nunca vos vinguédes, senón que o deixedes á ira de Deus, porque está escrito: O enxebre é meu, eu pagarei, di o Señor."

2. Proverbios 14:12 - "Hai un camiño que lle parece correcto a un home, pero o seu fin é o camiño da morte".

Actos 28:5 E sacudiu a besta no lume, e non sentiu dano.

Paul atopouse cunha serpe velenosa mentres estaba na illa de Malta, pero resultou ileso despois de sacudila no lume.

1. Protección de Deus: Mesmo no medio do perigo, Deus está connosco e protéxenos.

2. Fe: Podemos confiar nas promesas de Deus e confiar na súa forza e poder.

1. Salmo 91: 11-12 - "Porque el mandará aos seus anxos sobre ti que te guarden en todos os teus camiños; levantaránte nas súas mans, para que non bates o teu pé contra unha pedra".

2. Romanos 8:18 - "Porque considero que os sufrimentos deste tempo presente non valen a pena compararse coa gloria que se nos vai revelar".

Actos 28:6 Con todo, miraban cando debería incharse ou caer morto de súpeto, pero despois de mirar moito tempo e de ver que non lle chegaba ningún mal, cambiaron de parecer e dixeron que era un deus.

A xente de Malta, onde Paul naufragara, quedaron abraiados ao descubrir que Paul

estaba ileso dunha mordedura de serpe velenosa. Crendo que era un deus, cambiaron de opinión sobre Paul.

1. A protección de Deus en tempos de problemas

2. O poder de Deus para vencer a dúbida

1. Salmo 46: 1-3 - "Deus é o noso refuxio e fortaleza, un auxilio sempre presente nos problemas. Por iso non teremos medo, aínda que a terra cede e os montes caian no corazón do mar, aínda que as súas augas. ruxe e escuma e as montañas tremen co seu salto".

2. Xoán 14:27 - "A paz déixovos a vós; a miña paz douvos. Non vos dou como o mundo dá. Non deixedes que os vosos corazóns se turbe e non teñades medo".

Actos 28:7 Neses mesmos barrios estaban as posesións do principal da illa, que se chamaba Publio; que nos recibiu e nos aloxou tres días con cortesía.

Publio, o principal home da illa, mostrou hospitalidade a Paulo e aos seus compañeiros.

1. O poder da hospitalidade: como a compaixón e a xenerosidade traen a bendición de Deus

2. Un modelo de boa administración: seguindo o exemplo de xenerosidade de Publio

1. Romanos 12:13 - Practica a hospitalidade sen regañadientes.

2. 1 Timoteo 6:17-19 - Manda aos que son ricos neste mundo presente que non se fagan arrogantes, nin que confíen en riquezas incertas senón no Deus vivo, que nos dá ricamente todas as cousas para gozar. Que fagan o ben, que sexan ricos en boas obras, dispostos a dar, dispostos a compartir.

Actos 28:8 E aconteceu que o pai de Publio xacía enfermo dunha febre e dun fluxo de sangue; ao que entrou Paulo, orou, puxo as mans sobre el e curouno.

Paulo curou o pai de Publio mediante a oración e a imposición de mans.

1. O poder da oración: como Paulo curou ao pai de Publio

2. A obra de Xesús: un estudo do milagre de Paulo en Malta

1. Santiago 5:15-16 - ? □ e a oración da fe salvará ao enfermo, e o Señor resucitarao. E se cometeu pecados, será perdoado. Polo tanto, confesade os vosos pecados uns a outros e orade uns polos outros, para que seades curados. A oración dunha persoa xusta ten un gran poder xa que está funcionando.

2. Marcos 16:18 - ? □ hey collerán serpes coas súas mans; e cando beben veleno mortal, non lles doerá nada; poñerán as mans sobre os enfermos, e sanaranse.??

Actos 28:9 Entón, cando isto foi feito, tamén chegaron outros, que tiñan enfermidades na illa, e foron curados.

As persoas con enfermidades na illa de Malta foron curadas despois de que Paul rezase por elas.

1. O poder da oración: o toque curativo de Deus

2. O Ministerio de Cura de Xesús: Milagres da Restauración

1. Santiago 5:16 - "Confesade os vosos defectos uns a outros, e orade uns polos outros, para que seades curados. A oración fervente e eficaz dun home xusto vale moito".

2. Isaías 53:4-5 - ? □ Seguramente soportou as nosas penas e levou as nosas tristezas, pero nós estimábao abatido, azotado de Deus e aflixido. Pero el foi ferido polas nosas transgresións, el foi ferido polas nosas iniquidades: o castigo da nosa paz foi sobre el; e coas súas raias estamos curados.??

Actos 28:10 Quen tamén nos honrou con moitas honras; e cando marchamos, cargáronnos as cousas que fosen necesarias.

O pobo de Malta honrou a Paul e aos seus compañeiros con moitas honras e proporcionoulles os suministros necesarios para a súa viaxe.

1. Debemos mostrar hospitalidade e bondade cos estraños, mesmo no medio das dificultades.

2. Debemos dar xenerosa e sacrificio aos necesitados, demostrando o amor de Deus.

1. Romanos 12:13 - "Contribúe ás necesidades dos santos e procura mostrar hospitalidade".

2. Actos 20:35 - "En todas as cousas mostreinos que traballando duro deste xeito debemos axudar aos débiles e lembrar as palabras do Señor Xesús, como dixo el mesmo: "É máis bendito dar que recibir.? □ €?

Actos 28:11 E despois de tres meses saímos nun barco de Alexandría, que pasara o inverno na illa, cuxo sinal eran Cástor e Pólux.

Paul e os seus compañeiros pasaron tres meses en Malta antes de partir nun barco de Alexandría co sinal de Cástor e Pólux.

1. Un sinal de esperanza: Paul e os seus compañeiros en Malta

2. Protección divina: o signo de Cástor e Pólux

1. Romanos 8:28 ??E sabemos que en todas as cousas Deus traballa para o ben dos que o aman, que foron chamados segundo o seu propósito.

2. Isaías 43:2 ??Cando pases polas augas, estarei contigo; e cando pases polos ríos, non te arrastrarán. Cando pases polo lume, non te queiman; as chamas non che incendiarán.

Actos 28:12 E chegando a Siracusa, estivemos alí tres días.

Paul e os seus compañeiros desembarcaron en Siracusa e alí permaneceron tres días.

1. Tomando tempo para descansar: aprender o valor do descanso das viaxes de Paul

2. Tomando tempo para conectarse: conectar con outros nas nosas viaxes como Paul

1. Éxodo 31:17 - "É un sinal entre min e o pobo de Israel para sempre. Porque en seis días o Señor fixo o ceo e a terra, e no sétimo día descansou e refrescouse".

2. Romanos 12:13 - "Contribúe ás necesidades dos santos e procura mostrar hospitalidade".

Actos 28:13 E de alí collemos unha brúxula e chegamos a Rexio; e un día despois soprau o vento do sur, e ao día seguinte chegamos a Puteoli.

Paul e os seus compañeiros emprenderon unha viaxe desde Malta e navegaron pola costa ata Rhegium. Despois dun día, sopraba o vento do sur e chegaron a Puteoli.

1: A soberanía de Deus está a traballar en todas as cousas, mesmo no vento.

2: Debemos confiar en Deus para proporcionar as condicións perfectas para as nosas viaxes.

1: Proverbios 21: 1 - "O corazón do rei é un regueiro de auga na man do Señor; el volve a onde quere".

2: Salmo 107:29 - "El fixo calar a tormenta e calaron as ondas do mar".

Actos 28:14 Onde atopamos irmáns, e pedíronnos estar con eles sete días, e así fomos cara a Roma.

Paulo e os seus compañeiros foron recibidos polos irmáns e pedíronlles quedarse con eles durante sete días camiño de Roma.

1. O poder da hostalería: acoller a estraños cos brazos abertos

2. As bendicións de acoller aos demais con bondade e xenerosidade

1. Romanos 12:13 - "Compartir co Señor? □ persoas que están necesitadas. Practica a hospitalidade".

2. 1 Pedro 4:9 - "Ofrecédesvos hospitalidade uns a outros sen murmurar".

Actos 28:15 E de alí, cando os irmáns oíron falar de nós, viñeron ao noso encontro ata o foro de Apios e as tres tabernas.

Paul reuniuse cos seus irmáns en Cristo no foro de Appii e nas tres tabernas, e agradeceu a Deus polo ánimo que recibiu.

1. Deus está sempre connosco en tempos de dificultades e daranos ánimo cando sexa necesario.

2. Podemos tomar coraxe de confiar no Señor mesmo ante as dificultades.

1. Romanos 8:28 - "E sabemos que para os que aman a Deus todas as cousas colaboran para o ben, para os que son chamados segundo o seu propósito".

2. Salmo 46:1 - "Deus é o noso refuxio e forza, unha axuda moi presente nos problemas".

Actos 28:16 E cando chegamos a Roma, o centurión entregou os prisioneiros ao xefe da garda, pero a Paulo foi permitido vivir só cun soldado que o gardaba.

Paulo foi preso en Roma e o centurión entregouno ao capitán da garda, pero Paulo foi autorizado a quedar no seu propio cuarto cun garda vixiándoo.

1. A protección de Deus no medio dos problemas - Como se pode sentir a graza e protección de Deus mesmo nos momentos máis difíciles.

2. A forza da humildade - Como a humildade e a fe poden levar á verdadeira forza ante a adversidade.

1. Salmo 91: 9-10 - "Porque fixeches ao Señor a túa morada? O Altísimo, quen é o meu refuxio? Non se permitirá ningún mal que che acabe, ningunha praga se achegue á túa tenda".

2. Proverbios 16:7 - "Cando os camiños dun home agradan ao Señor, fai que ata os seus inimigos estean en paz con el".

Actos 28:17 E aconteceu que, ao cabo de tres días, Paulo convocou aos xefes dos xudeus; e cando se xuntaron, díxolles: "Irmáns, aínda que non fixen nada contra o pobo ou os costumes. dos nosos pais, aínda que fun preso de Xerusalén en mans dos romanos.

Paulo proclamou a súa inocencia mentres estaba en catividade dos romanos.

1: En tempos de tribulación, debemos confiar na nosa fe e confianza en Deus.

2: En tempos de sufrimento, debemos permanecer firmes nas nosas crenzas e confiar no plan de Deus.

1: Salmos 56:3-4 ? □ Eu teño medo, poño a miña confianza en ti. En Deus, cuxa palabra louvo, en Deus confío; Non terei medo. Que pode facerme a carne???

2: Isaías 41:10 ? □ non oides, porque estou contigo; non te espantes, porque eu son o teu Deus; Fortalecerei, axudarei, sustentareite coa miña dereita xusta.??

Actos 28:18 Quen, despois de examinarme, me deixaron marchar, porque non había causa de morte en min.

Paulo foi liberado de calquera delito e saíu da prisión.

1: A man de misericordia e protección de Deus está connosco en todas as circunstancias.

2: Podemos estar seguros de que Deus será fiel mesmo ante as probabilidades imposibles.

1: Romanos 8:31 - Que diremos entón a estas cousas? Se Deus está por nós, quen pode estar contra nós?

2: Salmo 46:1 - Deus é o noso refuxio e forza, unha axuda moi presente nos problemas.

Actos 28:19 Pero cando os xudeus falaron en contra, vinme obrigado a apelar ao César; non é que eu tivese que acusar á miña nación.

Paulo apelou ao César para evitar acusacións inxustas dos xudeus.

1. Deus é o noso protector en tempos de persecución.

2. Mantente firme na túa fe, mesmo fronte á oposición.

1. Isaías 41:10 - ? □ non oides, porque estou contigo; non te espantes, porque eu son o

teu Deus; Fortalecerei, axudarei, sustentareite coa miña dereita xusta.??

2. Romanos 8:31 - ? □ Que diremos entón a estas cousas? Se Deus está por nós, quen pode estar contra nós???

Actos 28:20 Por iso chamei por ti, para verte e falar contigo, porque pola esperanza de Israel estou atado con esta cadea.

Paul está detido e chama aos seus amigos de Roma para que o visiten.

1. Esperanza no medio do sufrimento

2. A provisión de Deus en circunstancias difíciles

1. Romanos 8:28 - E sabemos que todas as cousas colaboran para o ben dos que aman a Deus, dos que son chamados segundo o seu propósito.

2. Isaías 43:2 - Cando pases polas augas, estarei contigo; e polos ríos, non te desbordarán: cando pases polo lume, non te queiman; nin a chama acenderá sobre ti.

Actos 28:21 E eles dixéronlle: "Nin recibimos cartas de Xudea sobre ti, nin ningún dos irmáns que viñeron mostrou nin falou nada de ti".

O pobo de Roma non escoitara nada negativo sobre Paulo dos xudeus ou doutros cristiáns.

1. A verdade de Deus sempre será escoitada e creída.

2. Debemos esforzarnos sempre por representar a verdade de Deus aos demais.

1. Xoán 8:32: "E coñeceredes a verdade, e a verdade vos fará libres".

2. Colosenses 4: 5-6: "Anda con sabedoría cara aos que están fóra, redimindo o tempo. Que a túa fala sexa sempre con graza, condimentada con sal, para que saibas como debes responder a cada un".

Actos 28:22 Pero queremos escoitar de ti o que pensas, porque en canto a esta secta, sabemos que en todas partes se fala en contra.

O ministerio de Paulo fora moi obstaculizado polos xudeus, pero os veciños de Roma aínda querían escoitar o que tiña que dicir, a pesar da reputación negativa das súas ensinanzas.

1. Non te deixes disuadir polas opinións negativas dos demais; busca a verdade para ti.

2. A palabra de Deus a miúdo será oposta, pero iso non significa que non sexa verdade.

1. Xoán 8:32, ? □ e coñecerás a verdade, e a verdade farávos libres.

2. Romanos 10:17, ? □ entón a fe vén polo oído, e o oído pola palabra de Deus.??

Actos 28:23 E cando lle fixaron un día, foron moitos a el ao seu albergue; a quen expuxo e deu testemuño do reino de Deus, persuadíndoos de Xesús, tanto pola lei de Moisés como polos profetas, dende a mañá ata a noite.

Paulo predicou sobre o Reino de Deus e as ensinanzas de Xesús da Lei de Moisés e dos Profetas desde a mañá ata a noite á xente que o visitaba.

1. O poder da persuasión: como as palabras de Paul cambiaron vidas

2. O Reino de Deus: entender a nosa chamada en Cristo

1. Hebreos 4: 12-13 - Porque a palabra de Deus é viva e activa, máis corta que calquera espada de dous fíos, atravesa ata a división da alma e do espírito, das articulacións e das medulas, e discerniza os pensamentos e as intencións de o corazón.

2. Romanos 10:17 - Así que a fe vén de escoitar, e oír a través da palabra de Cristo.

Actos 28:24 E algúns creron o que se dicían, e outros non creron.

Algunhas persoas crían nas palabras de Paulo, mentres que outras non.

1. Crer na Palabra de Deus: o poder da fe

2. Rexeitar a Palabra de Deus: as consecuencias da incredulidade

1. Santiago 1:22 - "Pero facede a palabra, e non só oíntes, enganándovos a vós mesmos".

2. Romanos 10:17 - "Así que a fe provén de escoitar, e oír pola palabra de Cristo".

Actos 28:25 E como non se puxeron de acordo entre eles, marcharon, despois de que Paulo falara unha palabra: Ben falou o Espírito Santo aos nosos pais por medio do profeta Isaías.

Paulo falou unha palabra do profeta Isaías que o Espírito Santo lles falara aos seus pais.

1: Podemos atopar consolo nas palabras dos profetas e do Espírito Santo.

2: Podemos mirar as palabras dos profetas para guiarnos nas nosas vidas.

1: Isaías 55:11 ? □ Ó será a miña palabra que sae da miña boca: non volverá a min vacía, senón que cumprirá o que eu queira, e prosperará no que a enviei?

2: Mateo 7:24-27 ? □ Por iso, quen escoita estes meus ditos e os cumpre, comparareino a un home sabio, que construíu a súa casa sobre unha roca. ; e non caeu: porque estaba fundado sobre unha pedra.??

Actos 28:26 dicindo: "Ide a este pobo e dille: Escoitando escoitaredes e non entenderedes; e vendo, veredes e non entenderedes:

A mensaxe de Paulo aos xudeus era de non escoitar e non ver.

1. O poder da perspectiva: ver e escoitar co noso corazón

2. Escoitar a Deus: como escoitar e comprender a súa Palabra

1. Isaías 6: 9-10 - "E dixo: "Vai e dille a este pobo: Escoitade, pero non entendedes; e

veredes, pero non entendedes".

2. Marcos 4:12 - "Para que, vendo, vexan e non perciban; e oíndo, oiten e non entendan; para que en ningún momento se convertan e lles sexan perdoados os seus pecados".

Actos 28:27 Porque o corazón deste pobo está engrosado, e os seus oídos son embotados e pecharon os ollos; para que non vexan cos seus ollos, e escoiten cos seus oídos, e entendan co seu corazón, e se convertan, e eu os cure.

A xente é dura de corazón e xorda para oír, pechou os ollos e é incapaz de entender e converterse.

1. O amor de Deus por aqueles que se negan a escoitar

2. Pechar os ollos á verdade de Deus

1. Xeremías 32: 33-35 - "E devolvéronme as costas e non a cara: aínda que eu lles ensinaba, madrugando e ensinándolles, non escoitaron recibir instrución. Pero puxeron as súas abominacións. na casa que recibe o meu nome, para contaminala.E construíron os lugares altos de Baal, que están no val do fillo de Hinom, para facer pasar polo lume aos seus fillos e ás súas fillas ata Moloc; que non lles ordenei, nin se me ocorreu que fixesen esta abominación para facer pecar a Xudá".

2. Deuteronomio 30: 15-20 - "Mira, puxen diante de ti hoxe a vida e o ben, a morte e o mal; no que che mando hoxe que ames ao Señor, o teu Deus, que camines nos seus camiños e que garda os seus mandamentos, os seus estatutos e os seus xuízos, para que vivas e te multipliques, e o Señor, o teu Deus, bendicirache na terra á que vas para posuír. será arrastrado, adorará a outros deuses e serviralles; denúnciovos hoxe que pereceredes de certo, e que non prolongaredes os vosos días na terra pola que pasades o Xordán para ir a posuílo. Chamo ao ceo e á terra para que esten presentes contra ti, que puxen diante de ti a vida e a morte, a bendición e a maldición: escolle, pois, a vida, para que tanto ti como a túa descendencia viva".

Actos 28:28 Sabedes, pois, que a salvación de Deus é enviada aos xentís, e que o escoitarán.

A salvación de Deus está destinada a todas as persoas, e os xentís en particular a aceptarán.

1. A salvación de Deus é para todos - Lucas 4:18-19

2. Os xentís escoitarán a Palabra de Deus - Feitos 13:46-48

1. Romanos 10:12-15

2. Efesios 2:11-22

Actos 28:29 E cando dixo estas palabras, os xudeus marcharon, e discutían moito entre eles.

Os xudeus tiveron unha gran discusión entre eles despois de que Paulo falase.

1: Podemos aprender dos xudeus en Feitos 28 que é importante dialogar cos demais, aínda que non esteamos de acordo con eles.

2: En Feitos 28, vemos como os xudeus tiveron unha gran discusión entre eles. Debemos esforzarnos por manter conversacións saudables con aqueles que non están de acordo con nós.

1: Proverbios 18:13 O que responde antes de escoitar: "É unha tolemia e unha vergoña para el".

2: Santiago 1:19 Entón, meus amados irmáns, que todo o mundo sexa pronto para escoitar, lento para falar, lento para a ira.

Actos 28:30 E Paulo viviu dous anos enteiros na súa casa de aluguer, e recibiu todo o que lle entraba.

Paul viviu dous anos na súa propia casa alugada e acolleu a todos os que o visitaban.

1. Abre o teu corazón e a túa casa aos demais.

2. Acolle ás persoas con hospitalidade e graza.

1. Romanos 12:13 - Compartir co Señor? □ persoas que o necesitan. Practica a hostalería.

2. Mateo 25:35 - Porque tiven fame e dechesme de comer, tiven sede e deume de beber,

era forasteiro e convidáchesme.

Actos 28:31 Predicando o reino de Deus e ensinando as cousas que se refiren ao Señor Xesucristo, con toda confianza, sen que ninguén o prohiba.

Paulo continuou predicando o Evanxeo con confianza, a pesar da oposición á que se enfrontou.

1. O poder do Evanxeo imparable de Deus

2. Crer e obedecer: a chamada de Cristo

1. Filipenses 1:12-14 - "Agora quero que saibades, irmáns e irmás, que o que me pasou realmente axudou a espallar a Boa Nova. Como resultado, fíxose evidente en toda a garda do palacio e a todos os demais que as miñas cadeas están en Cristo.E a maioría dos irmáns, tendo confianza no Señor polo meu encarceramento, son moito máis ousados para falar a palabra de Deus sen medo.??

2. Romanos 1:16-17 - ? □ ou non me avergoño do evanxeo, porque é o poder de Deus o que trae a salvación a todo o que cre: primeiro ao xudeu, despois ao xentil. Porque no evanxeo revélase a xustiza de Deus? □ xustiza que é por fe dende o primeiro ata o fin, tal como está escrito: ? □ o xusto vivirá pola fe. □ €?

Romanos 1 introduce a carta do Apóstolo Paulo aos cristiáns en Roma, o seu desexo de visitalos e o seu discurso teolóxico sobre o poder do Evanxeo e a pecaminosidade universal da humanidade.

1o Parágrafo: O capítulo comeza con Paulo presentándose como un servo de Cristo Xesús, chamado a ser apóstolo e apartado para o evanxeo de Deus. Recoñece que este evanxeo que predica foi prometido de antemán a través dos profetas de Deus nas Sagradas Escrituras. Trátase do Fillo de Deus, Xesucristo, noso Señor, que era un descendente de David segundo a carne, pero que foi declarado con poder como Fillo de Deus mediante a resurrección dos mortos (Romanos 1:1-4). Paulo subliña que a través de Cristo recibimos graza e apostolado para a fe de obediencia entre todas as nacións. O seu nome, incluídos os romanos que son amados por Deus chamados santos (Romanos 1:5-7).

2º Parágrafo: Nos versículos 8-15, Paulo expresa o seu agradecemento polos crentes romanos porque a súa fe é divulgada en todo o mundo. Comparte o seu anhelo visitalos para impartirlles algún don espiritual que os fortalezan ou, mellor dito, que se animen mutuamente pola fe do outro tanto a súa (Romanos 1:8-12). A pesar de moitos obstáculos, el di que planeou moitas veces que cheguen para que puidesen ter a colleita entre eles, así como entre os demais, os xentís obrigaban a ambos os gregos aos non

gregos a tolos sabios, polo que ansiosos predicar o evanxeo tamén a ti Roma (Romanos 1:13-15).

3. Parágrafo: Nos versículos 16-32, Paulo proclama que non se avergoña do Evanxeo porque é o poder que Deus trae a salvación todos cren primeiro xudeu despois xentil revela a xustiza da fe primeiro e despois "Os xustos vivirán pola fe" (Romanos 1). : 16-17). Non obstante, entón volve para discutir a impiedade humana a iniquidade aqueles que suprimen a verdade a súa maldade xa que o que pode saber sobre Deus clarificalles porque o fixo simple a creación mundo. As calidades invisibles de Deus, o poder eterno, a natureza divina, víronse claramente comprendidas a partir do que se fixo para que as persoas sen escusa non pensaba que pagaba a pena manter o coñecemento encheuse todo tipo de maldade mal avaricia depravación a pesar de saber decretar aqueles que tales cousas merecen a morte continúan facer estas cousas tamén aproban os que as practican (Romanos 1:18-32).

Romanos 1:1 Paulo, servo de Xesucristo, chamado a ser apóstolo, separado para o evanxeo de Deus,

Paulo foi chamado a ser apóstolo para compartir a Boa Nova de Deus.

1. A chamada dun apóstolo: comprender o propósito de Deus para a túa vida

2. O Evanxeo de Deus: Compartir boas novas cos demais

1. Mateo 28:19-20 "Ide, pois, e facede discípulos a todas as nacións, bautizándoos no nome do Pai, do Fillo e do Espírito Santo, ensinándolles a observar todo o que vos mandei. E velaquí: Estou contigo sempre, ata a fin dos tempos".

2. Actos 1:8 "Pero recibiredes poder cando o Espírito Santo chegue sobre vós, e seredes as miñas testemuñas en Xerusalén e en toda Xudea e Samaria, e ata o fin da terra".

Romanos 1:2 (O que antes prometera polos seus profetas nas Sagradas Escrituras)

A carta de Paulo aos romanos foi un recordatorio das promesas que Deus fixera ao seu pobo a través dos seus profetas nas Escrituras.

1. A promesa de Deus: fe nas promesas de Deus

2. Defendendo as promesas de Deus: manter a nosa fe no pacto de Deus

1. Isaías 55:11 - Así será a miña palabra que sae da miña boca: non volverá a min vacía, senón que cumprirá o que eu queira, e prosperará no que a enviei.

2. 2 Crónicas 20:20 - Cre no Señor, o teu Deus, así estarás firme; cred nos seus profetas, así prosperaredes.

Romanos 1:3 Sobre o seu Fillo Xesús Cristo, noso Señor, que foi feito da descendencia de David segundo a carne;

A carta de Paulo aos romanos destaca a Xesucristo como o Fillo de Deus, nacido da liña davídica.

1: Xesucristo é o Fillo de Deus, e por El somos redimidos.

2: Fíxonos a promesa de salvación por medio de Xesucristo, o Fillo de David.

1: Isaías 9:6-7 - Porque un fillo nos nace, un fillo nos dá; e o goberno estará sobre o seu ombreiro, e o seu nome chamarase Conselleiro marabilloso, Deus poderoso, Pai eterno, Príncipe da paz.

2: 2 Timoteo 2: 8 - Lémbrate de Xesucristo, resucitado de entre os mortos, descendencia de David, como se predica no meu evanxeo.

Romanos 1:4 e declarado ser o Fillo de Deus con poder, segundo o espírito de santidade, pola resurrección de entre os mortos:

Paulo afirma que Xesús é o Fillo de Deus e explica que isto foi probado pola súa resurrección de entre os mortos.

1. O poder da resurrección: como Xesús demostrou a súa divindade

2. A santidade de Xesús: comprender o significado da súa resurrección

1. Xoán 10:30-31 - "Eu e o meu Pai somos un"

2. Feitos 13:33 - "El cumpriu para nós, os seus fillos, resucitando a Xesús"

Romanos 1:5 polo que recibimos graza e apostolado, para obedecer á fe entre todas as nacións, polo seu nome.

Paulo foi designado por Deus para espallar o evanxeo a todas as nacións, a fin de levar á xente á obediencia á fe.

1. A realidade da graza de Deus: como nos une o Evanxeo

2. A chamada á obediencia: vivir a fe

1. Efesios 2:8-9 Porque pola graza fuches salvo mediante a fe. E isto non é cousa túa; é o don de Deus

2. Santiago 1:22 Pero sexade facedores da palabra, e non só oíntes, enganándose a vós mesmos.

Romanos 1:6 Entre os que tamén estades os chamados de Xesucristo:

Paulo escribiu unha carta á igrexa romana para animalos a permanecer fortes na fe e a dedicarse a Deus.

1. Deus chamounos a dedicarnos a El e permanecer fortes na nosa fe.

2. Estamos chamados a ser fieis a Deus, sen importar as circunstancias.

1. Romanos 8:28 - E sabemos que en todas as cousas Deus traballa para o ben dos que o aman, que foron chamados segundo o seu propósito.

2. 2 Tesalonicenses 1:11 - Con isto en mente, rezamos constantemente por ti, para que o noso Deus che faga digno da súa vocación, e para que co seu poder realice todos os teus desexos de bondade e todas as túas accións impulsadas. pola fe.

Romanos 1:7 A todos os que están en Roma, amados por Deus, chamados a ser santos: Graza a vós e paz de parte de Deus, noso Pai, e do Señor Xesús Cristo.

Paulo saúda aos crentes en Roma con graza e paz de Deus e de Xesucristo.

1. Vivir en graza e paz: como atopar contento no Señor

2. Tomar forza en tempos difíciles: confiar na graza e na paz de Deus

1. Gálatas 5:22-23 - "Pero o froito do Espírito é o amor, a alegría, a paz, a tolerancia, a bondade, a bondade, a fidelidade, a mansedume e o dominio propio. Contra tales cousas non hai lei".

2. Filipenses 4: 6-7 - "Non te preocupes por nada, pero en toda situación, mediante oración e petición, con acción de grazas, presenta as túas peticións a Deus. E a paz de Deus, que transcende todo entendemento, gardará o teu coidado. corazóns e mentes en Cristo Xesús".

Romanos 1:8 En primeiro lugar, dou grazas ao meu Deus por medio de Xesucristo por todos vós, porque se fala da vosa fe en todo o mundo.

Paulo louva a Deus pola fe dos romanos, coñecida en todo o mundo.

1. A nosa fe debe ser testemuña para o mundo, como era a fe dos romanos.

2. Deberiamos esforzarnos por ser exemplo de fe para os demais, como o foron os romanos.

1. Mateo 5:13-16 - "Vós sodes o sal da terra. Pero se o sal perde a súa sal, como se pode volver salgar? Xa non serve para nada, excepto para ser botado e pisoteado baixo os pés. .

2. 1 Pedro 2:12 - Vive unha vida tan boa entre os pagáns que, aínda que te acusan de facer mal, poidan ver as túas boas accións e glorificar a Deus o día que nos visite.

Romanos 1:9 Porque Deus é o meu testemuño, a quen sirvo co meu espírito no evanxeo do seu Fillo, que sempre vos fago mención nas miñas oracións;

Paulo dá grazas polos crentes en Roma, aos que serve a través da súa obra no evanxeo de Xesucristo.

1. Servir a Deus a través do Evanxeo de Xesucristo

2. O poder da oración

1. Filipenses 1:3-5

2. Colosenses 1:3-5

Romanos 1:10 Pedindo, se por algún medio puidese ter unha viaxe próspera pola vontade de Deus para vir a vós.

Paulo expresa o seu desexo de visitar os romanos e pide que se faga a vontade de Deus para que a súa viaxe sexa próspera.

1. A importancia de rezar para que a vontade de Deus se faga nas nosas vidas.

2. Recoñecendo a vontade de Deus para nós para ser prósperos.

1. Efesios 3:20 - Agora a quen é capaz de facer inconmensurablemente máis do que pedimos ou imaxinamos, segundo o seu poder que actúa dentro de nós.

2. Santiago 4:15 - En vez diso, deberías dicir: "Se é a vontade do Señor, viviremos e faremos isto ou aquilo".

Romanos 1:11 Porque desexo vervos, para impartirvos algún don espiritual, para que esteades firmes;

Paulo expresa o seu desexo de visitar aos cristiáns romanos para poder compartir con eles algún don espiritual que lles axude a crecer na fe.

1: "O poder dun don espiritual"

2: "Establecernos na fe"

1: Gálatas 6:10 - Entón, cando teñamos oportunidade, fagamos o ben a todos, e especialmente aos que son da casa da fe.

2: Filipenses 1:9-11 - E a miña oración é que o voso amor abunde cada vez máis, con coñecemento e todo discernimiento, para que aprobedes o excelente, e sexades puros e irreprensibles para o día de Cristo. cheo do froito da xustiza que vén por medio de Xesucristo, para gloria e loanza de Deus.

Romanos 1:12 É dicir, para que eu poida ser consolado con vós pola fe mutua de vós e de min.

Esta pasaxe explica como Paul esperaba ser consolado pola fe mutua de si mesmo e da igrexa romana.

1. "A comodidade da fe mutua"

2. "Construíndonos uns aos outros na fe"

1. Filipenses 2: 1-2 "Entón, se hai algún estímulo en Cristo, algún consolo por amor, algunha participación no Espírito, calquera afecto e simpatía, completa a miña alegría sendo da mesma mente, tendo o mesmo amor, sendo en plena concordancia e dunha soa mente".

2. Hebreos 10:24-25 "E consideremos como estimularnos uns aos outros ao amor e ás boas obras, non descoidando de reunirnos, como é costume dalgúns, senón animándonos uns aos outros, e tanto máis como vedes. o Día se achega".

Romanos 1:13 Non quero que ignorases, irmáns, que moitas veces quixen vir a vós (pero ata agora permitíronme) para ter algún froito tamén entre vós, como entre outros xentís.

Paulo ten a intención de visitar a comunidade romana para traerlles froitos espirituais do mesmo xeito que fai con outros xentís.

1. O froito do ministerio de Paulo: como as visitas de Paulo poden dar froitos espirituais nas nosas vidas

2. O poder do propósito imparable: aproveitar ao máximo as nosas oportunidades para a misión

1. Colosenses 1:3-6 - Damos grazas a Deus, Pai do noso Señor Xesús Cristo, rezando sempre por vós, xa que soubemos da vosa fe en Cristo Xesús e do voso amor por todos

os santos; por mor da esperanza que vos está depositada no ceo, da que xa escoitaches antes na palabra da verdade do Evanxeo, que chegou ata ti, como tamén en todo o mundo, e que está a dar froito, como tamén está entre vós desde o día en que escoitastes e coñecestes a graza de Deus en verdade.

2. Feitos 11:19-21 - Os que foron dispersados despois da persecución que xurdiu por Estevo viaxaron ata Fenicia, Chipre e Antioquía, predicando a palabra a ninguén, senón só aos xudeus. Pero algúns deles eran homes de Chipre e Cirene, que cando chegaron a Antioquía, falaron cos helenistas predicando o Señor Xesús. E a man do Señor estaba con eles, e un gran número creron e volvéronse ao Señor.

Romanos 1:14 Son debedor tanto cos gregos como cos bárbaros; tanto aos sabios como aos insensatos.

Paul entendeu que, como cristián, era responsable de espallar o evanxeo a todas as persoas independentemente da súa orixe cultural.

1: Estamos chamados a compartir o evanxeo con todas as persoas, independentemente da súa orixe ou coñecemento.

2: A mensaxe do evanxeo é para todos, independentemente da súa identidade cultural ou nivel de sabedoría.

1: Feitos 17:26-27 - "E fixo dun só home toda nación da humanidade para vivir en toda a faz da terra, determinando os períodos asignados e os límites da súa morada, para que buscasen a Deus, no espero que poidan sentir o camiño cara a el e atopalo".

2: 1 Corintios 12:13 - "Porque nun Espírito todos fomos bautizados nun só corpo, xudeus ou gregos, escravos ou libres, e todos foron feitos beber dun só Espírito".

Romanos 1:15 Así que, por moito que estea en min, estou disposto a predicar o evanxeo tamén a vós que estades en Roma.

Paulo está preparado para predicar o Evanxeo ao pobo de Roma.

1. Debemos proclamar a Palabra de Deus a todas as nacións

2. O poder do Evanxeo para transformar vidas

1. Mateo 28:19-20 "Ide, pois, e facede discípulos a todas as nacións, bautizándoos no nome do Pai, do Fillo e do Espírito Santo, ensinándolles a observar todo o que vos mandei".

2. 2 Corintios 5:17 "Por iso, se alguén está en Cristo, é unha nova creación. O vello pasou; velaquí, o novo chegou".

Romanos 1:16 Porque non me avergoño do evanxeo de Cristo, porque é o poder de Deus para a salvación de todo aquel que cre; ao xudeu primeiro, e tamén ao grego.

O evanxeo de Cristo é o poder de Deus para traer a salvación a todos os que cren.

1. O poder do Evanxeo: crer na salvación de Deus

2. Proclamar sen vergoña o Evanxeo: espallar a boa nova da salvación de Deus

1. Romanos 10:13-14 - "Pois quen invoque o nome do Señor, será salvo. Como entón invocarán a aquel en quen non creron? e como crerán no quen non creron. escoitou? e como o oirán sen predicador?"

2. Isaías 61:1 - "O Espírito do Señor Deus está sobre min, porque o Señor unxiume para predicar boas novas aos mansos; envioume para vendar aos quebrantados de corazón, para proclamarlles liberdade aos cativos e a apertura da prisión para os presos".

Romanos 1:17 Porque nela revélase a xustiza de Deus de fe en fe, como está escrito: O xusto vivirá pola fe.

A xustiza de Deus revélase a través da fe e os que son xustos vivirán pola fe.

1. Vivir pola fe: o noso camiño cara á xustiza

2. Comprender a fe: a clave para vivir con xustiza

1. Habacuc 2:4 - "Velaí, a súa alma, que se enaltece, non é recta nel; pero o xusto vivirá pola súa fe".

2. Gálatas 3:11 - "Pero que ninguén é xustificado pola lei diante de Deus, é evidente: porque o xusto vivirá pola fe".

Romanos 1:18 Porque a ira de Deus revélase dende o ceo contra toda impiedade e inxusticia dos homes, que manteñen a verdade na inxustiza;

A ira de Deus revélase contra toda impiedade e inxusticia.

1. As consecuencias da inxustiza

2. A inevitabilidade da ira de Deus

1. Proverbios 11:31 - Velaquí, os xustos serán recompensados na terra: moito máis o malvado e o pecador.

2. Salmo 5:5 - Os insensatos non estarán diante dos teus ollos: odias a todos os que fagan iniquidade.

Romanos 1:19 Porque o que pode ser coñecido de Deus é manifesto neles; pois Deus mostroullo.

A verdade de Deus é evidente en toda a creación.

1. A verdade de Deus: o fundamento da nosa fe

2. Evidencia do amor de Deus na creación

1. Salmo 19: 1-4 - Os ceos declaran a gloria de Deus; e o firmamento mostra o seu traballo manual.

2. Xoán 1:1-5 - No principio era a Palabra, e a Palabra estaba con Deus, e a Palabra era Deus.

Romanos 1:20 Porque as cousas invisibles del desde a creación do mundo móstranse claramente, sendo entendidas polas cousas feitas, mesmo o seu poder eterno e divindade; para que sexan sen escusa:

O poder de Deus e a natureza divina pódense ver na creación, deixando á humanidade sen escusa para non crer nel.

1. A gloria de Deus revelada na creación

2. Sen escusas: a grandeza de Deus está en todas partes

1. Salmos 19:1-4

2. Feitos 14:15-17

Romanos 1:21 Porque, cando coñeceron a Deus, non o glorificaron como Deus, nin lle agradeceron; pero volvéronse vanos nas súas imaxinacións, e o seu corazón insensato escureceuse.

A xente optou por non glorificar a Deus nin agradecer cando o coñecían, en lugar de facerse vanas nas súas imaxinacións e ter un corazón escuro.

1. A santidade de Deus e as nosas responsabilidades - Explorando como debemos responder cando coñecemos a Deus e entendemos a súa santidade.

2. O poder da gratitude - Examinando a importancia de agradecer a Deus polas súas moitas bendicións.

1. Colosenses 3:16 - Deixa que a palabra de Cristo habite en ti abundantemente en toda sabedoría; ensinándose e amonestándose uns a outros con salmos e himnos e cánticos espirituais, cantando con graza no voso corazón ao Señor.

2. Santiago 4:17 - Polo tanto, ao que sabe facer o ben e non o fai, é pecado.

Romanos 1:22 Profesándose sabios, volvéronse tolos,

A xente pode pensar que é sabia, pero ao rexeitar a verdade de Deus, convértense en parvos.

1. "A caída dos orgullosos"

2. "A sabedoría de coñecer a Deus"

1. Proverbios 16:18 - "O orgullo vai antes da destrución, e o espírito altivo antes da caída".

2. Santiago 3:17 - "Pero a sabedoría que vén do ceo é en primeiro lugar pura; despois amante da paz, considerada, submisa, chea de misericordia e bo froito, imparcial e sincera".

Romanos 1:23 E cambiou a gloria do Deus incorruptible nunha imaxe feita semellante ao home corruptible, aos paxaros, aos cuadrúpedos e aos reptiles.

Paulo escribe en Romanos 1:23 que os humanos tomaron a gloria de Deus e convertérono en imaxes de criaturas terrestres.

1. O perigo da idolatría: os perigos de poñer a creación humana sobre a perfección de Deus

2. Lembrando ao único Deus verdadeiro: rexeitando os falsos ídolos e honrando a gloria de Deus

1. Deuteronomio 4:15-19 - As advertencias de Deus contra a adoración de ídolos

2. Isaías 40:18-26 - A incomparable grandeza de Deus en comparación cos ídolos terrestres

Romanos 1:24 Por iso Deus tamén os entregou á impureza polos desexos dos seus propios corazóns, para deshonrar os seus propios corpos entre eles:

Deus permitiu que a xente se consumise polas súas propias concupiscencias e deshonrase o seu propio corpo.

1. Os perigos do desexo non controlado

2. Respondendo á tentación con santidade

1. Gálatas 5:16-17 - "Pero eu digo: anda polo Espírito, e non satisfarás os desexos da carne. Porque os desexos da carne están contra o Espírito, e os desexos do Espírito están contra o Espírito. carne, porque estes son opostos entre si, para evitar que fagas as

cousas que queres facer".

2. 1 Corintios 6:19-20 - "¿Ou non sabes que o teu corpo é un templo do Espírito Santo dentro de ti, a quen tes de Deus? Non es o teu, porque fuches comprado a un prezo. glorifica a Deus no teu corpo".

Romanos 1:25 Quen cambiou a verdade de Deus en mentira, e adorou e serviu á criatura máis que ao Creador, que é bendito para sempre. Amén.

Os humanos moitas veces prefiren adorar as cousas creadas antes que ao Creador, o que non agrada a Deus.

1: A nosa adoración debe estar dirixida só a Deus e non ás cousas creadas.

2: Debemos poñer a Deus primeiro en todo o que facemos e non facer ídolos das cousas do mundo.

1: Colosenses 3:5 Fai morte, polo tanto, todo o que pertence á túa natureza terreal: inmoralidade sexual, impureza, luxuria, malos desexos e avaricia, que é idolatría.

2: Santiago 4:4 Adúlteros, non sabedes que a amizade co mundo significa inimizade contra Deus? Polo tanto, calquera que escolle ser amigo do mundo convértese nun inimigo de Deus.

Romanos 1:26 Por iso Deus entregounos a afectos viles, porque ata as súas mulleres cambiaron o uso natural por outro que está en contra da natureza.

Deus renunciou á xente do mundo aos seus desexos inmorais, incluídas as mulleres que cambiaron o uso natural do sexo por outro que está en contra da natureza.

1. O perigo dos desexos inmorais

2. A natureza antinatural e inaceptable do pecado sexual

1. 1 Corintios 6:18-20 - Fuxa da inmoralidade sexual; calquera outro pecado que comete unha persoa está fóra do corpo, pero a persoa inmoral peca contra o seu propio corpo.

2. Gálatas 5:19-21 - Os actos da carne son obvios: inmoralidade sexual, impureza e

libertinaxe; idolatría e bruxería; odio, discordia, celos, ataques de rabia, ambición egoísta, disensións, faccións e envexa; borracheiras, orxías e similares.

Romanos 1:27 E do mesmo xeito tamén os homes, deixando o uso natural da muller, arderon na súa concupiscencia uns para outros; homes con homes traballando o que non é decoroso, e recibindo en si mesmos aquela compensación do seu erro que correspondía.

Os homes abandonaron os seus desexos naturais polas mulleres e, en cambio, foron consumidos pola súa luxuria por outros homes, participando en accións vergoñentas e sufrindo as consecuencias do seu pecado.

1. O deseño de Deus para o matrimonio - Romanos 1:27

2. As consecuencias de deixar o deseño de Deus - Romanos 1:27

1. Levítico 18:22 - "Non te deitarás cun varón como cunha muller; é unha abominación".

2. 1 Corintios 6:9-10 - "¿Ou non sabedes que os inxustos non herdarán o reino de Deus? Non vos deixedes enganar: nin os inmorales, nin os idólatras, nin os adúlteros, nin os homosexuales, nin os ladróns, nin os avariciosos, nin os borrachos, nin os insultantes, nin os estafadores, herdarán o reino de Deus".

Romanos 1:28 E aínda que non lles gustaba reter a Deus no seu coñecemento, Deus entregounos a unha mente reprobada, para que fixesen as cousas que non convén;

Debido a que a xente se negaba a recoñecer a Deus, permitiulles ter unha mente depravada para que fixesen cousas que non son apropiadas.

1. Entregarse á vontade de Deus é a mellor forma de vivir unha vida de integridade.

2. Debemos optar por recoñecer a Deus e resistir a tentación de facer o que non está ben.

1. Romanos 12:2 - Non te conformes a este mundo, senón transfórmate coa renovación da túa mente, para que, probando, poidas discernir cal é a vontade de Deus, o que é bo, aceptable e perfecto.

2. Salmo 119:11 - Gardei a túa palabra no meu corazón, para non pecar contra ti.

Romanos 1:29 Estando cheos de toda iniquidade, fornicación, maldade, cobiza, malicia; cheo de envexa, asasinato, debate, engano, malignidade; murmuradores,

A pasaxe describe persoas cun corazón de maldade e cheo de envexa, asasinato, debate, engano e malignidade.

1. O perigo da maldade - Romanos 1:29

2. Superando a envexa e a malicia - Romanos 1:29

1. Santiago 4:7 - "Resiste o demo, e fuxirá de ti".

2. Proverbios 16:32 - "O que é lento para a ira é mellor que o poderoso, e o que goberna o seu espírito que o que toma unha cidade".

Romanos 1:30 Mofadores, odiadores de Deus, rencorosos, soberbios, fanfarronados, inventores de cousas malas, desobedientes aos pais,

Paulo condena aos que son malfacientes, que odian a Deus, son orgullosos, fanfarrones, inventores de cousas malas e desobedientes aos pais.

1. Fe verdadeira e vida xusta: a ensinanza moral de Paulo en Romanos 1:30

2. Os perigos da desobediencia: como obedecer a Deus e honrar aos pais.

1. Mateo 7:12 - "Así que en todo, fai aos demais o que queres que che fagan a ti, porque isto resume a Lei e os Profetas".

2. 1 Tesalonicenses 4:8 - "Por iso, quen rexeite esta instrución non rexeita a un ser humano senón a Deus, o mesmo Deus que che dá o seu Espírito Santo".

Romanos 1:31 Sen entendemento, quebrantadores de pacto, sen cariño natural, implacables, implacables:

Paulo subliña as consecuencias do pecado, incluíndo a falta de comprensión, a ruptura do pacto e a falta de compaixón.

1. Recoñecer o pecado e as súas consecuencias

2. O poder da misericordia e da compaixón

1. Efesios 4:31-32 - "Que se quite de vós toda amargura, ira, ira, clamor e maldade, con toda malicia. , así como Deus por amor de Cristo vos perdoou".

2. Santiago 2:13 - "Porque terá xuízo sen misericordia, o que non mostrou misericordia; e a misericordia alegrase contra o xuízo".

Romanos 1:32 Quen sabendo o xuízo de Deus, que os que cometen tales cousas son dignos de morte, non só fan o mesmo, senón que gozan dos que as fan.

O xuízo de Deus é claro: os que cometen pecados graves son dignos de morte. Non só cometen os pecados, senón que animan e gozan de quen fan o mesmo.

1: O xuízo de Deus é certo e xusto; non debemos involucrarnos nin fomentar un pecado grave.

2: Non debemos gozar dos pecados dos demais, porque o xuízo de Deus é claro ao respecto.

1: Salmo 119:128 - Por iso estimo que todos os teus preceptos sobre todas as cousas son correctos; e odio todas as formas falsas.

2: Efesios 5:11 - E non teñas comunión coas obras infrutuosas das tebras, senón que reprochaas.

Romanos 2 continúa o discurso de Paulo sobre a natureza pecaminosa da humanidade, enfatizando o xuízo imparcial de Deus, a importancia dos feitos sobre a herdanza e o verdadeiro significado da circuncisión.

1o Parágrafo: O capítulo comeza con Paulo sinalando que os que xulgan aos demais non teñen escusa porque ao facelo condénanse a si mesmos, pois practican as mesmas cousas. El subliña que o xuízo de Deus está baseado na verdade e contra os que fan tales cousas. El advirte de non presumir da bondade, paciencia e paciencia de Deus, recordando aos lectores que é a bondade de Deus a que ten a intención de levalos ao arrepentimento (Romanos 2:1-4).

2º Parágrafo: Nos versículos 5-16, Paulo discute aínda máis como Deus lle dará a cada un segundo as súas obras. Aos que buscan a gloria honran a inmortalidade facendo o ben daralles a vida eterna, pero aos que buscan egoísmo desobedecen á verdade, obedecen á iniquidade, haberá ira furia tribulación angustia todo ser humano fai o mal o xudeu primeiro tamén a gloria grega honra a paz todos fan o bo xudeu primeiro tamén grego (Romanos 2:6-10). Subliña que non hai parcialidade con Deus. Todos os que pecan sen a lei perecerán pola lei. Todos os que pequen baixo a lei serán xulgados pola lei; non os oíntes a lei, a vista xusta Deus, senón os que cumpre a lei xustificada cando os xentís non teñen a lei, fan instintivamente o que esixe. eles mesmos son unha lei aínda que non teñan código escrito (Romanos 2:11-16).

Terceiro parágrafo: A partir do versículo 17, Paulo diríxese aos lectores xudeus desafiando directamente a súa confianza na posesión da súa herdanza. A circuncisión da lei para a salvación dicindo: "Se ti te chamas xudeu, confía na lei presume en Deus sabe que a súa vontade aprobará o que superior porque instruíu a Lei confiada guía cega. iluminar aqueles en escuro instrutor profesor tolo bebés que teñen encarnación coñecemento verdade Lei entón ensinas aos demais non te ensinas a ti mesmo?' (Romanos 2:17-21). Critica a hipocrisía entre os xudeus di que a circuncisión real importa corazón Espírito non letra A súa loanza vén de Deus non das persoas (Romanos 2:28-29).

Romanos 2:1 Por iso es inescusable, home, quen sexas quen xulgas; pois ti que o xuíz fai as mesmas cousas.

Paulo di ao lector que ninguén está exento de xuízo e condena aos que xulgan aos demais cando fan as mesmas cousas.

1. Examínate a ti mesmo antes de xulgar aos demais - Lucas 6:37-38

2. Sexa rápido para escoitar e lento para falar - Santiago 1:19

1. Mateo 7:1-5

2. Gálatas 6:1-5

Romanos 2:2 Pero estamos seguros de que o xuízo de Deus é conforme á verdade contra os que cometen tales cousas.

O xuízo de Deus está baseado na verdade e os que fan o mal serán xulgados en consecuencia.

1. As consecuencias do pecado: comprender o xuízo de Deus

2. Vivir en xustiza: como evitar o xuízo de Deus

1. Isaías 5:20 - "Ai dos que chaman ao mal bo e ao ben mal, que poñen as tebras por luz e a luz por tebras, que poñen o amargo por doce e o doce por amargo!"

2. Santiago 4:17 - "Entón, quen sabe o que debe facer e non o fai, para el é pecado".

Romanos 2:3 E pensas isto, oh home, que xulgas aos que fan tales cousas e fai o mesmo, que escaparás do xuízo de Deus?

Paulo cuestiona a hipocrisía dun home que xulga aos demais polos seus pecados, aínda que comete os mesmos pecados, preguntando se pensa que escapará do xuízo de Deus.

1. Vivir unha vida hipócrita: como evitar o xuízo de Deus

2. Romper o ciclo da hipocrisía: como seguir as normas de Deus

1. Mateo 7: 3-5 - "E por que miras a mota que está no ollo do teu irmán, e non tes en conta a viga que está no teu propio ollo? Ou como lle dirás ao teu irmán: "Déixame sacar a pailleta". do teu ollo; e velaquí, hai unha viga no teu propio ollo? Hipócrita, bota primeiro a viga do teu propio ollo; e despois verás claramente para sacar a mota do ollo do teu irmán".

2. Santiago 4:17 - "Polo tanto, para o que sabe facer o ben e non o fai, para el é pecado".

Romanos 2:4 Ou desprezas as riquezas da súa bondade, paciencia e paciencia; sen saber que a bondade de Deus te leva ao arrepentimento?

A bondade de Deus leva ao arrepentimento.

1: "A bondade de Deus é o camiño para o arrepentimento"

2: "A longa paciencia e a paciencia de Deus son esenciais para o arrepentimento"

1: Salmo 51:17 - Os sacrificios de Deus son un espírito quebrantado: un corazón quebrantado e contrito, Deus, non desprezarás.

2: Lucas 5:32 - Non vin a chamar aos xustos, senón aos pecadores ao arrepentimento.

Romanos 2:5 Pero segundo a túa dureza e o teu corazón impenitente, tesouro para ti a ira contra o día da ira e da revelación do xusto xuízo de Deus;

Deus tesouro ira para aqueles que non se arrepentiron e son duros de corazón.

1. A necesidade de arrepentirse e abrazar a misericordia de Deus

2. Recoñecer a consecuencia do pecado impenitente

1. Isaías 55: 6-7 "Buscade ao Señor mentres o atopan; chámao mentres está preto; que o impío abandone o seu camiño, e o inxusto os seus pensamentos; que volva ao Señor, para que teña compaixón del, e do noso Deus, porque perdoará en abundancia.

2. Xeremías 31:18-20 "Escoitei a Efraín lamentarse: 'Ti disciplinachesme, e fun disciplinado como un becerro sen adestramento; tráeme de volta para ser restaurado, porque ti es o Señor, o meu Deus. Pois despois de que me afastara, cedeime, e despois de que me instruíran, batei na coxa; Estaba avergoñado e confundido, porque sufrín a deshonra da miña mocidade». É Efraín o meu fillo querido? É o meu fillo querido? Porque as veces que falo contra el, aínda lembro del. Por iso o meu corazón anhela por el; Terei misericordia del, di o Señor".

Romanos 2:6 Quen pagará a cada un segundo as súas obras:

Deus recompensa a cada persoa segundo as súas accións.

1: Podemos confiar en que Deus sempre nos recompensará segundo as nosas accións.

2: Deus é xusto e sempre nos premia segundo o que fixemos.

1: Gálatas 6:7-8 "Non vos deixedes enganar: Deus non se burla, porque todo o que sementa, iso tamén segará. Porque o que sementa para a súa propia carne, da carne segará corrupción, pero o que sementa. sementa para o Espírito, do Espírito recollerá a

vida eterna".

2: Mateo 16:27 "Porque o Fillo do Home vai vir cos seus anxos na gloria do seu Pai, e entón pagará a cada un segundo o que fixo".

Romanos 2:7 Aos que con paciencia perseverando no ben procuran a gloria, a honra e a inmortalidade, a vida eterna:

Este verso anima aos crentes a permanecer fieis e obedientes a Deus, xa que a través da súa paciencia recibirán a vida eterna.

1. "O valor da paciencia na procura da vida eterna"

2. "As promesas de Deus para os que perseveran"

1. Santiago 1:12 - Benaventurado o home que permanece firme na proba, porque cando supere a proba recibirá a coroa da vida, que Deus prometeu aos que o aman.

2. Hebreos 10:36 - Porque tes necesidade de perseveranza, para que cando teñas feito a vontade de Deus poidas recibir o prometido.

Romanos 2:8 Pero aos que están contenciosos e non obedecen á verdade, senón que obedecen á inxustiza, á ira e á ira,

Os que son contenciosos e desobedecen a verdade enfrontaranse á indignación e á ira.

1. O perigo da desobediencia

2. As consecuencias de rexeitar a verdade

1. Efesios 5:6 "Que ninguén vos engañe con palabras vanas, porque por iso vén a ira de Deus sobre os fillos da desobediencia".

2. Santiago 1: 21-22 "Por iso, aparta toda inmundicia e superfluidade de maldade, e recibe con mansedume a palabra enxertada, que pode salvar as túas almas. Pero sed facedores da palabra, e non só oíntes, enganándovos a vós mesmos”.

Romanos 2:9 Tribulación e angustia sobre toda alma do home que fai o mal, do xudeu primeiro, e tamén do xentil;

Deus traerá tribulacións e angustias tanto aos xudeus como aos xentís que fan o mal.

1. As consecuencias de facer o mal: un estudo de Romanos 2:9

2. A misericordia e a xustiza de Deus: entendendo o contexto de Romanos 2:9

1. Xoán 3: 16-17 - "Porque tanto amou Deus ao mundo, que deu ao seu Fillo unigénito, para que todo aquel que crea nel non pereza, senón que teña vida eterna. Porque Deus non enviou ao seu Fillo ao mundo para condenalo; senón para que o mundo por medio del se salve".

2. Santiago 1: 13-15 - "Que ninguén diga cando é tentado: Eu son tentado por Deus, porque Deus non pode ser tentado co mal, nin tenta a ninguén: pero todo home é tentado cando é atraído. da súa propia luxuria, e seducida. Entón, cando a concupiscencia concibiu, dá a luz o pecado; e o pecado, cando está rematado, dá a luz a morte".

Romanos 2:10 Pero gloria, honra e paz a todo o que fai o ben, primeiro ao xudeu, e tamén ao xentil.

Todo aquel que faga o ben será recompensado con gloria, honra e paz, independentemente de se son xudeus ou xentís.

1. Todos merecen ser recompensados polas súas boas obras, sexan quen sexan.

2. Todos somos iguais aos ollos de Deus, e El recompensaranos a todos en consecuencia.

1. Gálatas 3:28 - Non hai nin xudeu nin grego, non hai escravo nin libre, non hai home nin muller, porque todos vós sodes un en Cristo Xesús.

2. Efesios 2:14 - Porque el é a nosa paz, quen fixo un, e derrubou o muro medio de división entre nós.

Romanos 2:11 Porque non hai respecto ás persoas con Deus.

Deus non mostra ningún favoritismo e non xulga en base á parcialidade.

1: O amor de Deus é incondicional - Non importa as nosas diferenzas, o amor de Deus é para todos por igual.

2: Non xulgue para que sexa xulgado - Non debemos ser tendenciosos cos demais e debemos tratar a todas as persoas do mesmo xeito.

1: Santiago 2:1-13 - Non debemos mostrar favoritismo a uns sobre outros.

2: Xoán 3:16 - Deus mostrou amor a todos enviando ao seu fillo a morrer por nós.

Romanos 2:12 Porque todos os que pecaron sen a lei tamén perecerán sen a lei; e os que pecaron na lei, serán xulgados pola lei;

Todas as persoas serán xulgadas polos seus pecados, independentemente de que teñan ou non a lei.

1. O Señor é xusto e xusto nos seus xuízos

2. Collendo o que sementamos

1. Eclesiastés 12:14 - Porque Deus traerá a xuízo toda obra, con toda cousa secreta, sexa boa ou mala.

2. Colosenses 3:25 - Porque o que fai mal recibirá polo mal que fixo, e non hai respecto ás persoas.

Romanos 2:13 (Porque non os oíntes da lei son xustos diante de Deus, senón que os que cumpre a lei serán xustificados.

A xustificación ante Deus non se basea simplemente en escoitar a lei, senón tamén en facer a lei.

1. Xustificámonos polas nosas accións, non polas nosas palabras

2. A importancia de facer o que aprendimos

1. Santiago 1:22-25 (Pero facede a palabra, e non só oíntes, enganándovos a vós mesmos. Porque se alguén é oínte da palabra, e non o fai, é semellante a un home que contempla a súa rostro natural nun vaso: porque se contempla a si mesmo e vai o seu camiño, e enseguida esquece o tipo de home que era.Pero quen mira a perfecta lei da liberdade e continúa nela, non sendo un oínte esquecedor, senón un faitor. da obra, este home será bendito na súa obra.)

2. Mateo 7:24-27 (Polo tanto, quen escoita estes meus ditos e os cumpre, compararéino a un home sabio, que construíu a súa casa sobre unha roca: sopraron os ventos e bateron sobre aquela casa, e non caeu, porque estaba fundada sobre unha pedra. E todo aquel que escoita estas miñas palabras e non as faga, será semellante a un home insensato que construíu a súa casa sobre a area: e descendeu a choiva, viñeron os diluvios, e sopraron os ventos e bateron sobre aquela casa, e caeu, e grande foi a súa caída.)

Romanos 2:14 Porque cando os xentís, que non teñen a lei, fan por natureza as cousas contidas na lei, estes, que non teñen a lei, son lei para si mesmos.

Os xentís, aínda que non teñen a lei, aínda poden facer as cousas que nela contén, e son a súa propia lei.

1. O poder da lei natural: comprender as implicacións de Romanos 2:14

2. Unha nova lei: vivir pola natureza nun territorio descoñecido

1. Gálatas 5:14-15 - "Porque toda a lei cúmprese nunha palabra: 'Amarás ao teu próximo como a ti mesmo'. Pero se vos mordedes e devorádesvos uns a outros, mirade de non ser consumidos uns polos outros".

2. Efesios 2:15 - "tendo abolida na súa carne a inimizade, é dicir, a lei dos mandamentos contidas nas ordenanzas, para crear en si un home novo entre os dous, facendo así a paz".

Romanos 2:15 que amosan a obra da lei escrita nos seus corazóns, a súa conciencia tamén da testemuña, e os seus pensamentos son insignificantes mentres se acusan ou se escusan uns aos outros;)

Paulo explica que a lei de Deus está escrita no corazón de todas as persoas, e a súa conciencia dá testemuño diso.

1. O poder da lei de Deus escrita nos nosos corazóns

2. O poder da conciencia que guía as nosas accións

1. Romanos 13:5: "Por iso debes estar sometido, non só para evitar a ira de Deus senón tamén por mor da conciencia".

2. Proverbios 20:27: "O espírito do home é a lámpada do Señor, que busca todos os seus íntimos".

Romanos 2:16 No día en que Deus xulgará os segredos dos homes por Xesucristo segundo o meu evanxeo.

O xuízo de Deus sobre toda a humanidade será xusto e xusto.

1: Debemos ser responsables ante Deus de todas as nosas accións, xa que o seu xuízo será xusto e xusto.

2: Todos enfrontaranse ao xuízo, así que esforcémonos por vivir unha vida recta ante Deus.

1: Mateo 12:36 - "Porque vos digo que o día do xuízo a xente dará conta de toda palabra descoidada que fale".

2: Eclesiastés 12:14 - "Porque Deus traerá a xuízo toda acción, con toda cousa secreta, sexa boa ou mala".

Romanos 2:17 Velaquí, chámaste xudeu, descansas na lei e te glorias de Deus.

A pasaxe fala dos xudeus que descansan na lei e se glorian de Deus.

1. Podemos aprender sobre a humildade e a fidelidade dos xudeus que confiaron en Deus.

2. Debemos lembrar o que significa ser parte do pobo elixido de Deus e non dar por sentadas as nosas bendicións.

1. Isaías 41:10: "Non temas, porque eu estou contigo; non te amedrentes, porque eu son o teu Deus; fortalecereiche, axudarei, apoiareino coa miña dereita xusta".

2. Mateo 5:16: "Deixa que a túa luz brille diante dos demais, para que vexan as túas boas obras e dean gloria ao teu Pai que está no ceo".

Romanos 2:18 E coñece a súa vontade, e aproba as cousas máis excelentes, sendo instruído pola lei;

Paso Coñecer a vontade de Deus mediante a instrución da lei.

1. A Vontade de Deus é revelada a través da súa Palabra

2. Obediencia a través da instrución bíblica

1. Colosenses 3:16, "Que a palabra de Cristo habite en vós abundantemente en toda sabedoría; ensinándovos e amoestándonos uns a outros con salmos, himnos e cánticos espirituais, cantando con graza nos vosos corazóns ao Señor".

2. Deuteronomio 29:29: "As cousas secretas pertencen ao Señor, o noso Deus, pero as que se revelan pertencen a nós e aos nosos fillos para sempre, para que poidamos cumprir todas as palabras desta lei".

Romanos 2:19 E confía en que ti es guía dos cegos, luz dos que están nas tebras,

Paul explica que non se debe xulgar aos demais xa que poden descoñecer a verdade e poden estar confiando en quen teñen máis coñecementos para orientar.

1. Xulgar a outros: a cegueira real

2. O papel dun guía: ver a luz

1. Mateo 7:1-2 "Non xulguedes, para que non sexades xulgados. Porque co que xulguedes, seredes xulgados; e con que medida medides, volverás a medirvos".

2. Santiago 4:12 "Hai un lexislador, quen pode salvar e destruír: quen es ti que xulgas a

outro?"

Romanos 2:20 Un instrutor de necios, un mestre de nenos, que ten a forma do coñecemento e da verdade na lei.

Esta pasaxe fala da importancia de ensinar e educar á xente na lei de Deus.

1. O poder do ensino: como a lei de Deus pode transformar vidas

2. A chamada do profesor: aceptar a responsabilidade de transmitir a verdade de Deus

1. Proverbios 22:6 - Adestra un neno no camiño que debe seguir; aínda cando sexa vello non se apartará del.

2. Mateo 28:19-20 - Vai, pois, e fai discípulos de todas as nacións, bautizándoos no nome do Pai, do Fillo e do Espírito Santo, ensinándolles a observar todo o que che mandei.

Romanos 2:21 Ti, pois, que ensinas a outro, non te ensinas a ti mesmo? ti que predicas a un home non debes roubar, roubas?

Debemos practicar o que predicamos.

1: Debemos ter coidado de vivir o que predicamos aos demais.

2: Debemos medir as nosas propias accións contra os estándares que marcamos para os demais.

1: Lucas 6:41-42 - "Por que miras a mota de serrín que hai no ollo do teu irmán e non fas caso da táboa do teu propio ollo? Como podes dicirlle ao teu irmán: "Irmán, déixame levar o saca unha mota do teu ollo, cando ti mesmo non ves a táboa do teu propio ollo?"

2: Santiago 1:22-25 - "Non escoitedes simplemente a palabra, e así vos enganades a vós mesmos. Facede o que di. un espello e, despois de mirarse, vaise e enseguida esquece o que parece.Pero quen mire atentamente a lei perfecta que dá liberdade e siga nela -sen esquecer o que escoitou, senón facéndoo-, estará benditos no que fan".

Romanos 2:22 Ti que dis que un home non debe cometer adulterio, cometes adulterio? ti que aborreces os ídolos, cometes sacrilexio?

A pasaxe cuestiona se as persoas que din unha cousa fan elas mesmas o contrario.

1. "Ser o exemplo que queres ver no mundo"

2. "Practica o que predicas"

1. Mateo 7:3-5 - "Por que ves a mota que está no ollo do teu irmán, pero non te fixas no tronco que está no teu propio ollo? Ou como podes dicirlle ao teu irmán: "Déixame levar o sácalle unha mancha do teu ollo,' cando teñas o tronco no teu propio ollo? Hipócrita, saca primeiro o tronco do teu propio ollo, e despois verás ben para sacar a pata do ollo do teu irmán".

2. Santiago 2:10 - "Porque quen cumpre toda a lei, pero falla nalgún punto, será responsable de todo".

Romanos 2:23 Ti que te glorias da lei, deshonras a Deus ao quebrantar a lei?

Aqueles que se enorgullecen da súa obediencia á lei de Deus aínda que a incumpren, están deshonrando a Deus.

1. Debemos lembrar que a lei de Deus non é algo que poidamos simplemente ignorar. Debemos tomalo en serio e esforzarnos por mantelo.

2. Debemos esforzarnos por estar á altura das normas da lei de Deus, e non burlarnos dela incumprindo a mesma.

1. Santiago 2:10-12 - Porque quen garda toda a lei, e aínda así ofende nun punto, é culpable de todo.

2. Gálatas 5:14 - Porque toda a lei cúmprese nunha palabra, mesmo nesta; Amarás ao teu próximo coma a ti mesmo.

Romanos 2:24 Porque o nome de Deus é blasfemado entre os xentís por medio de vós, como está escrito.

Os xentís blasfeman o nome de Deus por mor das accións dos xudeus.

1. O poder das nosas accións e como representamos a Deus ante o mundo.

2. A importancia da humildade e do recoñecemento das nosas propias imperfeccións.

1. Santiago 2:14-17 - De que serve, meus irmáns, se alguén afirma ter fe pero non ten obras? Pode tal fe salvalos? 15 Supoñamos que un irmán ou unha irmá está sen roupa nin comida diaria. 16 Se algún de vós lles di: "Ide en paz; mantéñense abrigados e ben alimentados", pero non fai nada sobre as súas necesidades físicas, de que serve? 17 Do mesmo xeito, a fe por si mesma, se non vai acompañada de acción, está morta.

2. Filipenses 2:3-4 - Non fagas nada por ambición egoísta ou por vana presunción. Máis ben, con humildade valora aos demais por riba de vós mesmos, 4 non mirando aos seus propios intereses senón a cada un de vós os intereses dos demais.

Romanos 2:25 Porque a circuncisión é de verdade, se observas a lei; pero se es un quebrantador da lei, a túa circuncisión quedará incircuncisa.

Paulo está enfatizando a importancia de vivir segundo a lei de Deus, mesmo cando un foi circuncidado.

1. Vivir a Lei de Deus: a importancia de seguir os mandamentos de Deus

2. O significado da circuncisión: obediencia por riba do ritual

1. Deuteronomio 10:12-13 - E agora, Israel, que esixe de ti o Señor, o teu Deus, senón que temer ao Señor, o teu Deus, que camines en todos os seus camiños, que o ames, que sirvas ao Señor, teu Deus, todo o teu corazón e con toda a túa alma.

2. Xeremías 7:22-23 - Porque non lles falei aos teus pais nin lles ordenei o día que os saquei do país de Exipto, sobre holocaustos ou sacrificios. Pero isto é o que lles ordenei, dicindo: "Obedecede a miña voz, e eu serei o voso Deus e vós seredes o meu pobo".

Romanos 2:26 Polo tanto, se a incircuncisión garda a xustiza da lei, ¿non se computará a súa incircuncisión como circuncisión?

Paul cuestiona se unha persoa incircuncida que segue a lei será tratada como se fose circuncidada.

1. Como vivir unha vida divina nun estado incircunciso

2. O significado simbólico da circuncisión

1. Romanos 3:19-31

2. Gálatas 5:1-6

Romanos 2:27 E non te xulgará a incircuncisión que é natural, se cumpre a lei, a ti que transgredes a lei pola letra e pola circuncisión?

Paulo fai a pregunta de se unha persoa incircuncida que cumpre a lei pode xulgar a unha persoa que está circuncidada e transgrede a lei.

1. O poder da lei: explorando Romanos 2:27

2. A importancia de cumprir a lei de Deus: un estudo de Romanos 2:27

1. Santiago 2:10-11 - Porque quen garda toda a lei, e aínda así ofende nun punto, é culpable de todo. Porque o que dixo: Non cometas adulterio, dixo tamén: Non mates. Agora ben, se non cometes adulterio, aínda que se matas, converteráste nun transgresor da lei.

2. Gálatas 5:1-3 - Estade firmes, pois, na liberdade con que Cristo nos fixo libres, e non vos enrededes de novo co xugo da servidume. Velaquí, eu, Paulo, dígovos que, se vos circuncidades, Cristo non vos servirá de nada. Porque de novo testifico a todo home circuncidado, que é debedor de cumprir toda a lei.

Romanos 2:28 Porque non é xudeu, que o é por fóra; tampouco a circuncisión, que é exterior na carne:

Paul está a subliñar que a verdadeira identidade dunha persoa non está determinada pola súa aparencia exterior, senón pola súa fe interior.

1: Todos son iguais aos ollos de Deus e deben ser tratados como tal, independentemente do seu aspecto exterior.

2: Todos estamos feitos a imaxe de Deus e debemos esforzarnos por vivir cun corazón cheo de fe e amor.

1: Gálatas 3:28 - "Non hai xudeu nin grego, non hai escravo nin libre, non hai home nin muller, porque todos vós sodes un en Cristo Xesús".

2: Colosenses 3:11 - "Onde non hai nin grego nin xudeu, circuncisión nin incircuncisión, bárbaro, escita, esclavo nin libre, senón que Cristo é todo e en todos".

Romanos 2:29 Pero el é xudeu, que o é por dentro; e a circuncisión é a do corazón, no espírito e non na letra; cuxa louvanza non é dos homes, senón de Deus.

Paulo explica que os verdadeiros xudeus son aqueles que están circuncidados no seu corazón, non no corpo físico, e a súa loanza vén de Deus, non das persoas.

1. A nosa fe vén de Deus, non dos homes

2. A necesidade dunha circuncisión interior

1. Xeremías 9:26 - "Por todas estas cousas fixo a miña man, e todas estas cousas existen", declara o Señor. "Pero a este mirarei: a aquel que é humilde e arrepentido de espírito, e que treme ante a miña palabra.

2. Filipenses 3:3 - Porque nós somos a circuncisión, que adoramos polo Espírito de Deus e nos gloriamos en Cristo Xesús e non confiamos na carne.

Romanos 3 continúa o discurso teolóxico de Paulo sobre a pecaminosidade universal da humanidade, tanto xudeus como xentís, a xustiza de Deus mediante a fe en Xesucristo e o papel da lei en relación coa fe.

1o Parágrafo: O capítulo comeza con Paulo abordando preguntas sobre a vantaxe de ser xudeu e o valor da circuncisión. Afirma que aos xudeus se lles confiaron as propias palabras de Deus. Aínda que algúns fosen infieis, a súa infidelidade non anula a fidelidade de Deus (Romanos 3:1-4). Despois discute a pecaminosidade humana en relación coa xustiza de Deus, argumentando que a nosa iniquidade serve para mostrar a xustiza de Deus con máis claridade (Romanos 3:5-8).

2º Parágrafo: Nos versos 9-20, Paulo conclúe que todas as persoas están baixo pecado, tanto xudeus como xentís. Cita varias pasaxes do Antigo Testamento para facer o seu punto sobre a pecaminosidade humana universal: 'Non hai ninguén xusto, nin sequera un; non hai quen entenda; non hai ninguén que busque a Deus» (Romanos 3:10-11). Afirma que a lei "todos pecaron, gloria a Deus" fainos conscientes dos nosos pecados, pero non pode facernos ver a Deus (Romanos 3:19-20).

Terceiro parágrafo: A partir do versículo 21, Paulo introduce un novo tema: a xustificación pola fe ademais da Lei de obras. El di que a xustiza agora vén pola fe Xesús Cristo todos cren que non hai diferenza entre os xudeus xentís xa que todos pecaron, a gloria de Deus é xustificado libremente pola súa graza. : 21-25). Esta xustificación pola fe mantén a Lei en lugar de anular, porque mostra o que necesitamos confiar completamente na salvación da graza en vez de que a nosa propia capacidade de manter a Lei perfectamente (Romanos 3:26-31).

Romanos 3:1 Que vantaxe ten entón o xudeu? ou que proveito ten a circuncisión?

A pasaxe cuestiona a vantaxe dos xudeus e o beneficio da circuncisión.

1. "As vantaxes de ser xudeu"

2. "O significado da circuncisión"

1. Deuteronomio 10:16 - Circuncida, pois, o prepucio do teu corazón, e non teñas máis pescozo.

2. Efesios 2:8 - Porque pola graza sodes salvos mediante a fe; e iso non de vós mesmos: é o don de Deus.

Romanos 3:2 Moito en todos os sentidos: principalmente, porque a eles foron encomendados os oráculos de Deus.

Os oráculos de Deus foron comprometidos cos xudeus, facéndoos privilexiados de moitas maneiras.

1. Bendicións de Deus: como foron bendicidos os xudeus

2. O poder da palabra de Deus: como os oráculos de Deus cambiaron a historia

1. Romanos 9: 4-5 - "Son israelitas, e a eles pertencen a adopción, a gloria, os pactos, a dación da lei, o culto e as promesas. A eles pertencen os patriarcas e da súa raza. , segundo a carne, é o Cristo que é Deus sobre todos, bendito para sempre. Amén".

2. Deuteronomio 4: 5-8 - "Velade, enseinovos estatutos e regras, como me mandou o Señor, o meu Deus, para que os poñades en práctica na terra na que vas entrar para tomar posesión dela. Gárdaos e faino. a eles, porque esa será a túa sabedoría e o teu entendemento ante os pobos que, cando oiren todos estes estatutos, dirán: "Certamente esta gran nación é un pobo sabio e entendido". Pois que gran nación hai que teña un deus tan preto coma o Señor, o noso Deus, sempre que o invocamos? E que grande nación hai que teña estatutos e regras tan xustos como toda esta lei que eu fixen. ante ti hoxe?"

Romanos 3:3 Porque e se algúns non cresen? a súa incredulidade deixará sen efecto a fe de Deus?

Paulo cuestiona o efecto da incredulidade sobre a fidelidade de Deus.

1. A fe inquebrantable de Deus: Romanos 3:3

2. O poder da incredulidade: que significa para nós?

1. Isaías 40:8 - "A herba seca, a flor esmorece, pero a palabra do noso Deus permanecerá para sempre".

2. Hebreos 11:6 - "Pero sen fe é imposible agradarlle: porque o que se achega a Deus ten que crer que o é, e que é o galardón dos que o buscan con dilixencia".

Romanos 3:4 Deus non o libre: si, que Deus sexa verdadeiro, pero cada un mentireiro; como está escrito: Para ser xustificado nos teus ditos e vencer cando sexas xulgado.

Deus sempre é verdade, aínda que cada persoa sexa un mentireiro.

1: Elixe a verdade sobre as mentiras, aínda que sexa difícil de facer.

2: A verdade de Deus é inmutable, e libraranos.

1: Salmo 119:142 - A túa xustiza é unha xustiza eterna, e a túa lei é a verdade.

2: Xoán 8:31-32 - Entón Xesús díxolles aos xudeus que creron nel: Se perseverades na miña palabra, sodes verdadeiramente meus discípulos; e coñeceredes a verdade, e a verdade vos fará libres.

Romanos 3:5 Pero se a nosa iniquidade encomia a xustiza de Deus, que diremos? ¿É inxusto Deus quen se vinga? (Eu falo como un home)

A xustiza de Deus demóstrase ante a inxusticia, pero iso fai que Deus sexa inxusto por vingarse?

1. A xustiza de Deus nun mundo inxusto

2. A vinganza da xustiza de Deus

1. Salmo 145:17 - O Señor é xusto en todos os seus camiños e santo en todas as súas obras.

2. Isaías 61:8 - Porque eu, o Señor, amo o xuízo, odio o roubo para holocausto; e dirixirei a súa obra con verdade, e farei con eles un pacto eterno.

Romanos 3:6 Deus non o libre, pois, entón, como xulgará Deus o mundo?

A pasaxe discute as consecuencias de que Deus non xulgue o mundo.

1. A xustiza de Deus é perfecta - Romanos 3:6

2. Por que necesitamos o xuízo de Deus - Romanos 3:6

1. Eclesiastés 12:14 - "Porque Deus traerá a xuízo toda acción, con toda cousa secreta, sexa boa ou mala".

2. Isaías 33:22 - "Porque o Señor é o noso xuíz; o Señor é o noso legislador; o Señor é o noso rei; salvaranos".

Romanos 3:7 Porque se a verdade de Deus abundou máis pola miña mentira para a súa gloria; por que tamén son xulgado como pecador?

Paulo pregunta por que aínda é xulgado como pecador aínda que a súa mentira aumentou a verdade de Deus e lle deu gloria.

1. "O paradoxo do pecado: que facer cando a verdade de Deus aumenta a través do noso mal"

2. "O dilema do pecado: cando facer mal aumenta a xustiza de Deus"

1. Romanos 4: 7-8 - "Felices aqueles aos que lles perdoan as súas iniquidades e cuxos pecados están cubertos; benaventurado o home contra quen o Señor non contará o seu pecado".

2. 1 Xoán 1: 8-10 - "Se dicimos que non temos pecado, enganámonos a nós mesmos e a verdade non está en nós. Se confesamos os nosos pecados, El é fiel e xusto para perdoarnos os nosos pecados e purificarnos. nós de toda iniquidade".

Romanos 3:8 E non máis ben (como se nos calumnia e como algúns afirman que dicimos): Fagamos o mal, para que veña o ben? cuxa condena é xusta.

Algunhas persoas acusaron e denunciaron falsamente que os cristiáns defenden facer o mal para que veña o ben, pero isto non é certo e os que cren isto só teñen unha condena.

1. O poder das palabras: como os fofocas e as calumnias poden levar a unha falsa comprensión da nosa fe

2. O perigo da falsa ensinanza: como recoñecer e rexeitar as mentiras sobre a nosa fe

1. Proverbios 18:21 - A morte e a vida están no poder da lingua, e os que a aman comerán o seu froito.

2. Gálatas 1: 6-9 - Admiro que sexades tan pronto afastados de aquel que vos chamou á graza de Cristo, a outro evanxeo: que non é outro; pero hai algúns que te molestan e queren pervertir o evanxeo de Cristo. Pero aínda que nós, ou un anxo do ceo, vos predicamos outro evanxeo que o que vos predicamos, que sexa maldito. Como dixemos antes, tamén o digo agora: Se alguén vos anuncia outro evanxeo distinto do que recibistes, que sexa maldito.

Romanos 3:9 E entón? somos mellores ca eles? Non, de ningún xeito: xa que antes probamos tanto a xudeus como a xentís, que todos están baixo pecado;

Tanto os xudeus como os xentís están baixo o pecado e non hai ninguén mellor que o outro.

1. Ninguén está por riba do pecado - Romanos 3:9

2. Todos son iguais ante Deus - Romanos 3:9

1. Gálatas 3:28 - Non hai nin xudeu nin grego, non hai escravo nin libre, non hai home nin muller, porque todos vós sodes un en Cristo Xesús.

2. Santiago 2:1 - Meus irmáns, non teñades a fe no noso Señor Xesús Cristo, o Señor da gloria, con respecto ás persoas.

Romanos 3:10 Como está escrito: Non hai xusto, nin un;

Ninguén é xusto, segundo a Biblia.

1. "O poder da palabra de Deus: recoñecer a nosa inxustiza"

2. "A misericordia de Deus: vencer a nosa inxustiza"

1. Salmo 14: 3 - "Todos foron a un lado, todos xuntos ensuciáronse: non hai quen faga o ben, nin un."

2. Romanos 5:20 - "Ademais, a lei entrou, para que a ofensa abundase. Pero onde abundou o pecado, a graza abundou moito máis".

Romanos 3:11 Non hai quen entenda, non hai quen busque a Deus.

Ninguén é capaz de entender ou buscar a Deus por si mesmo.

1. "A busca de Deus: un camiño de entendemento"

2. "Buscando a Deus: o camiño da sabedoría"

1. Xeremías 29:13 - "Buscarásme e atoparásme cando me busques con todo o teu corazón".

2. Proverbios 8:17 - "Amo aos que me queren, e os que me buscan con dilixencia atópanme".

Romanos 3:12 Todos desaparecieron, xuntos quedaron inútiles; non hai quen faga o ben, non, nin un.

Todas as persoas son inútiles e desviáronse de Deus, xa que ninguén é capaz de facer o ben.

1. O poder do pecado: comprender a influencia corruptora da caída

2. Graza e Verdade: Aprendendo a Abrazar as dúas para a verdadeira santidade

1. Romanos 5:12-14: "Por tanto, así como o pecado veu ao mundo por medio dun só home, e a morte polo pecado, así a morte estendeuse a todos os homes porque todos pecaron, pois o pecado estaba no mundo antes de que a lei fose. dado, pero o pecado non se conta onde non hai lei. Pero a morte reinou desde Adán ata Moisés, mesmo sobre aqueles cuxos pecados non eran como a transgresión de Adán, que era un tipo do que estaba por vir".

2. Salmo 14: 1-3, "O tolo di no seu corazón: "Non hai Deus". Son corruptos, fan actos abominables; non hai quen faga o ben. O Señor mira desde o ceo sobre os fillos do home, para ver se hai alguén que entenda, que busque a Deus. Todos desviáronse; xuntos corrompéronse; non hai quen faga o ben, nin sequera un".

Romanos 3:13 A súa gorxa é un sepulcro aberto; coas súas linguas usaron o engano; o veleno dos aspidos está baixo os seus beizos:

A pasaxe fala de palabras enganosas e accións traizoeiras que se comparan co veleno.

1: Sempre debemos ter coidado coas nosas palabras e accións, porque poden ser como veleno para os demais.

2: Esforcémonos por ser honestos e sinceros en todo o que facemos, porque as nosas palabras e accións deben ser unha bendición e non unha maldición.

1: Santiago 3: 5-9 - Debemos ter coidado coas palabras que saen da nosa boca, porque teñen o poder de causar un gran dano.

2: Proverbios 12:18 - As palabras dos imprudentes atravesan como espadas, pero a lingua dos sabios trae cura.

Romanos 3:14 cuxa boca está chea de maldición e amargura:

A pasaxe fala de persoas cuxa boca está chea de maldición e amargura.

1. Aprender a falar da vida: o poder das palabras positivas

2. Deixa que as túas palabras sexan poucas: practicando o autocontrol na fala

1. Santiago 3:5-10

2. Colosenses 4:6

Romanos 3:15 Os seus pés son rápidos para derramar sangue:

A pasaxe fala da celeridade das persoas para derramar sangue.

1. A sobre a importancia de protexer os nosos corazóns e mentes de pensamentos e accións de violencia.

2. A sobre o poder da redención e a capacidade de escoller unha vida de paz sobre unha vida de violencia.

1. Proverbios 4:23 - Garda o teu corazón por riba de todo, porque determina o curso da túa vida.

2. Isaías 43:25 - Eu son quen limpa as túas transgresións, por amor propio, e xa non me acorda dos teus pecados.

Romanos 3:16 A destrución e a miseria están nos seus camiños:

A pasaxe fala de que a destrución e a miseria están nos camiños dos que non seguen a Deus.

1: Siga a Deus e os seus camiños para ter paz e alegría

2: A destrución e a miseria non están lonxe dos que se afastan de Deus

1: Xeremías 17:5-8 - Esta pasaxe fala da destrución que segue aos que se afastan de Deus.

2: Salmo 1:1-3 - Esta pasaxe fala das bendicións que reciben os que se deleitan coa lei de Deus.

Romanos 3:17 E non coñeceron o camiño da paz:

As consecuencias de non coñecer o camiño da paz son nefastas.

1. A importancia de coñecer o camiño da paz.

2. O custo de non coñecer o camiño da paz.

1. Isaías 59:8 - Non coñecen o camiño da paz, e non hai xuízo nos seus camiños: fixéronlles camiños tortuosos: quen vaia por el non coñecerá a paz.

2. Salmo 119: 165 - Gran paz teñen os que aman a túa lei, e nada os ofenderá.

Romanos 3:18 Non hai temor de Deus ante os seus ollos.

A xente actúa sen medo a Deus nin ao seu xuízo.

1. O temor do Señor: a base dunha vida fecunda

2. Deus está observando: como vivir na presenza do Todopoderoso

1. Proverbios 9:10 - O temor ao Señor é o principio da sabedoría, e o coñecemento do

Santo é a perspicacia.

2. Salmo 111:10 - O temor do Señor é o principio da sabedoría; todos os que o practican teñen un bo entendemento. A súa louvanza perdura para sempre!

Romanos 3:19 Agora sabemos que calquera cousa que di a lei, dille aos que están baixo a lei, para que toda boca se tape e todo o mundo sexa culpable diante de Deus.

A lei aplícase a todas as persoas e todas as persoas son culpables ante Deus.

1. O poder da lei e como se aplica a todos nós.

2. Como ser culpable ante Deus nos achega a El.

1. Salmo 51:3 - Porque recoñezo as miñas transgresións, e o meu pecado está sempre diante de min.

2. Santiago 2:10 - Porque quen garda toda a lei, e aínda así ofende nun punto, é culpable de todo.

Romanos 3:20 Polo tanto, polos feitos da lei ningunha carne será xustificada ante el, porque pola lei é o coñecemento do pecado.

Ninguén pode ser declarado xusto ante Deus obedecendo a lei; en cambio, só trae coñecemento do pecado.

1. A Lei revela a nosa necesidade dun Salvador

2. A Liberdade de Graza

1. Gálatas 2:16 - Sabendo que un home non é xustificado polas obras da lei, senón pola fe de Xesucristo, mesmo nós cremos en Xesucristo, para que poidamos ser xustificados pola fe de Cristo, e non polas obras da lei: pois polas obras da lei ningunha carne será xustificada.

2. Salmo 51:4 - Contra ti, só contra ti, pequei, e fixen este mal aos teus ollos: para que sexas xustificado cando fales e sexa claro cando xulgues.

Romanos 3:21 Pero agora manifféstase a xustiza de Deus sen a lei, sendo testemuñada pola lei e polos profetas;

A xustiza de Deus revélase á marxe da lei, e foi predita pola lei e polos profetas.

1. A xustiza de Deus é maior que a lei

2. Somos salvos pola graza a través da fe

1. Gálatas 2:16 - Sabendo que un home non é xustificado polas obras da lei, senón pola fe de Xesucristo, mesmo nós cremos en Xesucristo, para que poidamos ser xustificados pola fe de Cristo, e non polas obras da lei: pois polas obras da lei ningunha carne será xustificada.

2. Efesios 2:8-9 - Porque pola graza sodes salvos mediante a fe; e iso non de vós mesmos: é don de Deus: non de obras, para que ninguén se vante.

Romanos 3:22 A xustiza de Deus que é pola fe de Xesucristo para todos e sobre todos os que cren, porque non hai diferenza.

Este versículo enfatiza que todos os que cren en Xesucristo recibirán a xustiza de Deus, independentemente das diferenzas que poidan ter.

1. Deus non mostra parcialidade - Romanos 3:22

2. Xesucristo é o Camiño á Xustiza - Romanos 3:22

1. Gálatas 2:16 - "Sabendo que un home non é xustificado polas obras da lei, senón pola fe de Xesucristo, tamén cremos en Xesucristo, para que poidamos ser xustificados pola fe de Cristo, e non polas obras da lei, porque polas obras da lei ningunha carne será xustificada".

2. Efesios 2:8-9 - "Porque pola graza sodes salvos mediante a fe; e iso non por vós mesmos: é don de Deus: non por obras, para que ninguén se glorie".

Romanos 3:23 Porque todos pecaron e están destituídos da gloria de Deus;

Todos pecaron e non alcanzaron a gloria de Deus.

1. A realidade do pecado e as súas consecuencias

2. A urxencia do cambio e a esperanza do perdón

1. Isaías 59:2 - "Pero as túas iniquidades fixeron unha separación entre ti e o teu Deus, e os teus pecados ocultaron o seu rostro de ti para que non escoita".

2. Hebreos 4:16 - "Achegámonos, pois, con confianza ao trono da graza, para recibir misericordia e atopar graza para axudar no momento de necesidade".

Romanos 3:24 Xustificados gratuitamente pola súa graza mediante a redención que é en Cristo Xesús:

Esta pasaxe explica que os crentes son xustificados pola graza de Deus mediante a redención que hai en Cristo Xesús.

1. O poder da graza: como nos xustifica a graza de Deus

2. Redención a través de Xesús: como Xesús nos salva do pecado

1. Efesios 2: 8-9 “Porque pola graza fuches salvo mediante a fe. E isto non é cousa túa; é don de Deus, non froito das obras, para que ninguén se glorie”.

2. Tito 3: 5-7 "Salvounos, non por mor das obras feitas por nós en xustiza, senón segundo a súa propia misericordia, mediante o lavado da rexeneración e a renovación do Espírito Santo, quen derramou sobre nós abundantemente por medio de Xesucristo, noso Salvador, para que, xustificados pola súa graza, sexamos herdeiros segundo a esperanza da vida eterna".

Romanos 3:25 a quen Deus expuxo como propiciación pola fe no seu sangue, para declarar a súa xustiza para a remisión dos pecados pasados, mediante a paciencia de Deus;

Deus fixo posible que nos perdoemos os nosos pecados enviando a Xesús como sacrificio por nós. Podemos recibir este perdón a través da fe en Xesús e no seu sangue.

1. O poder da cruz: como aceptar o sacrificio de Xesús trae o perdón

2. Encontrar fortaleza na fe: como crer no sacrificio de Xesús nos permite vencer os nosos pecados

1. Isaías 53:5 - Pero foi traspasado polas nosas transgresións, esmagado polas nosas iniquidades; o castigo que nos deu a paz foi sobre el, e polas súas feridas curamos.

2. Hebreos 9:22 - De feito, a lei esixe que case todo se limpe con sangue, e sen derramamento de sangue non hai perdón.

Romanos 3:26 Para declarar, digo, neste momento a súa xustiza, para que sexa xusto e xustificador do que cre en Xesús.

A xustiza de Deus declárase a través de Xesús, quen xustifica aos que cren nel.

1. O poder da xustificación de Xesús: como recibir o don da xustiza

2. Cre en Xesús: collendo os froitos da fe

1. Isaías 45:25 - "No Señor todos os descendentes de Israel serán xustificados e gloriaranse".

2. Gálatas 2:16 - "Cremos en Cristo Xesús, para que poidamos ser xustificados pola fe en Cristo e non polas obras da lei, porque polas obras da lei ninguén será xustificado".

Romanos 3:27 Onde está entón a gloria? Queda excluído. Por que lei? de obras? Non, senón pola lei da fe.

Ninguén pode presumir de conseguir a salvación mediante as súas propias obras. A salvación só se consegue mediante a fe.

1. O poder da fe na salvación

2. Orgullo e Salvación

1. Efesios 2:8-9 - Porque pola graza fuches salvo mediante a fe. E isto non é cousa túa; é don de Deus, non resultado de obras, para que ninguén se gabe.

2. Gálatas 2:16 - Porén sabemos que unha persoa non é xustificada polas obras da lei senón pola fe en Xesucristo, así que tamén cremos en Cristo Xesús, para ser xustificados pola fe en Cristo e non polas obras. da lei, porque polas obras da lei ninguén será xustificado.

Romanos 3:28 Polo tanto, concluímos que un home é xustificado pola fe sen os feitos da lei.

A humanidade está xustificada dos seus pecados pola fe en Deus, non seguindo as leis do Antigo Testamento.

1. O don da xustificación a través da fe en Deus

2. Como recibir o agasallo da xustificación

1. Gálatas 2:16 - "Sabendo que un home non é xustificado polas obras da lei, senón pola fe de Xesucristo, tamén cremos en Xesucristo, para que poidamos ser xustificados pola fe de Cristo, e non polas obras da lei, porque polas obras da lei ningunha carne será xustificada".

2. Santiago 2:17-18 - "Así a fe, se non ten obras, está morta, estando soa. Si, un home pode dicir: Ti tes fe e eu teño obras; móstrame a túa fe sen as túas obras. e mostrareiche a miña fe polas miñas obras".

Romanos 3:29 É só o Deus dos xudeus? ¿Non é tamén dos xentís? Si, tamén dos xentís:

Paulo cuestiona se Deus é só o Deus dos xudeus ou se tamén é o Deus dos xentís. El afirma que Deus é realmente o Deus dos xentís tamén.

1. Deus é o Deus de todos: A sobre Romanos 3:29 e a universalidade do amor de Deus.

2. Ninguén está excluído: A sobre Romanos 3:29 e a inclusión do reino de Deus.

1. Actos 10:34-35 - A visión de Pedro dos animais, mostrando que Deus non é exclusivo dun só pobo.

2. Efesios 2:14-18 - O ensino de Paulo de que Deus fixo xudeu e xentil nun só corpo.

Romanos 3:30 Xa que é un só Deus, que xustificará a circuncisión pola fe e a incircuncisión pola fe.

Un só Deus xustifica tanto aos circuncidados como aos incircuncisos mediante a fe.

1: Confiar en Deus é o único xeito de ser xustificado.

2: Non importa as nosas circunstancias físicas, a fe é a clave para a salvación.

1: Gálatas 3:28 - Non hai xudeu nin grego, non hai escravo nin libre, non hai home nin muller, porque todos vós sodes un en Cristo Xesús.

2: Efesios 2:8-9 - Porque pola graza sodes salvos mediante a fe; e iso non de vós mesmos: é don de Deus: non de obras, para que ninguén se vante.

Romanos 3:31 ¿Acaso anulamos a lei pola fe? Deus o libre: si, establecemos a lei.

Paulo declara que a fe en Xesús non elimina a lei, senón que serve para defendela.

1. "Lei e amor: como defendemos a Palabra de Deus"

2. "Vivir pola fe: como cumprimos a lei"

1. Gálatas 5:14-15, "Porque toda a lei cúmprese nunha palabra: "Amarás ao teu próximo coma a ti mesmo". Pero se mordedes e devorádesvos uns a outros, mirade de non ser consumidos uns polos outros.

2. Mateo 5:17-20: “Non pensedes que vin para abolir a Lei ou os Profetas; Non vin para abolilos senón para cumprilos. Pois en verdade, dígovos, ata que pasen o ceo e a terra, nin un ápice, nin un punto, pasará da Lei ata que todo estea cumprido. Polo tanto, quen relaxe un destes mandamentos máis pequenos e ensine a outros a facer o mesmo, será chamado o máis pequeno no reino dos ceos, pero quen os cumpre e os ensine será chamado grande no reino dos ceos. Pois dígovos que a non ser que a vosa xustiza supere a dos escribas e fariseos, nunca entraredes no reino dos ceos”.

Romanos 4 continúa a discusión de Paulo sobre a xustificación pola fe, usando Abraham e David como exemplos para ilustrar que a xustiza se acredita a través da fe, non das obras ou da adhesión á Lei.

1o Parágrafo: O capítulo comeza con Paulo preguntando que podemos dicir sobre Abraham, o noso antepasado segundo a carne. Afirma que se Abraham foi xustificado polas obras, ten algo de que presumir pero non ante Deus. Porque a Escritura di: "Abraham creu en Deus que foi acreditado como xustiza" (Romanos 4:1-3). Paul explica que o salario do obreiro se lle debe como unha obriga, non un don, mentres que a persoa que non traballa pero confía en Deus xustifica aos impíos a súa fe é acreditada como xustiza (Romanos 4:4-5).

Segundo parágrafo: Nos versos 6-15, Paulo trae outro exemplo do Antigo Testamento - o rei David - que tamén fala bendicindo a aqueles a quen Deus acredita a xustiza ademais das obras que di: "Felices aqueles cuxas transgresións son perdoadas e cuxos pecados están cubertos, bendito home cuxos pecados son perdoados". pecado o Señor nunca contará contra el" (Romanos 4:6-8). Despois discute a circuncisión, argumentando que era un sinal da xustiza que Abraham tiña pola fe cando aínda estaba incircunciso. Polo tanto, fíxose pai todos cren aínda que incircuncisos, para que se lles acredite a xustiza, tamén o pai circuncidado, que non só circuncidaron, senón que tamén seguen os pasos da fe que tiña o noso pai Abraham antes de ser circuncidado (Romanos 4:9-12). A promesa a Abraham e á súa descendencia veu a través da xustiza da fe en lugar da adhesión á Lei.

3o parágrafo: A partir do versículo 16, Paulo explica como esta promesa vén pola fe para que poida estar garantida a toda a descendencia de Abraham, non só os que están baixo a lei, senón tamén os que teñen fe, como Abraham, todos nós vemos a quen cría: Deus dá vida. chamadas mortas as cousas que existen non estaban en contra da esperanza cría esperanza fíxose pai de moitas nacións segundo a promesa "Así será a túa descendencia". Sen debilitar a súa fe, afrontou o seu corpo ben morto, xa que o ventre de Sara, de cen anos, tamén morto, vacilou a causa da incredulidade respecto da promesa que Deus fortaleceu a súa fe deu gloria. ' Estas palabras "escribíronse só por el" foron escritas para nós tamén serán acreditadas cremos que El resucitou Xesús noso Señor de mortos librado da morte os nosos pecados resucitaron a vida a nosa xustificación (Romanos 4:16-25).

Romanos 4:1 Que diremos, entón, que atopou Abraham, noso pai, en canto á carne?

Abraham foi un modelo de fe ante Deus.

1. A fe de Abraham: un modelo para todos nós

2. Recibir a promesa de Deus a través da fe

1. Xénese 15:6 - E creu no Señor; e contoullo por xustiza.

2. Hebreos 11: 8-10 - Por fe Abraham, cando foi chamado para saír a un lugar que despois debería recibir en herdanza, obedeceu; e saíu sen saber onde ía. Pola fe viviu na terra da promesa, como nun país alleo, habitando en tabernáculos con Isaac e Xacob, os herdeiros con el da mesma promesa: porque buscaba unha cidade que teña fundamentos, cuxo construtor e creador é Deus.

Romanos 4:2 Porque se Abraham fose xustificado polas obras, ten de que gloriarse; pero non ante Deus.

Abraham non foi xustificado polas súas obras, senón pola súa fe en Deus.

1. A fe en Deus leva á xustificación

2. A xustificación non procede de obras

1. Hebreos 11:6 - "Pero sen fe é imposible agradarlle: porque o que se achega a Deus ten que crer que é, e que é o galardón dos que o buscan con dilixencia".

2. Santiago 2:24 - "Ves pois que un home é xustificado polas obras, e non só pola fe".

Romanos 4:3 Porque que di a Escritura? Abraham creu en Deus, e foille contado por xustiza.

Abraham foi contado como xusto por Deus por mor da súa crenza e fe.

1. O poder da fe - Como a fe en Deus pode levar a incribles bendicións.

2. Xustiza de Deus - Comprender o que significa ser contado como xusto por Deus.

1. Romanos 4:3 - Pois que di a Escritura? Abraham creu en Deus, e foille contado por xustiza.

2. Hebreos 11:8 - Por fe Abraham, cando foi chamado para saír a un lugar que despois debería recibir en herdanza, obedeceu; e saíu sen saber onde ía.

Romanos 4:4 Agora ben, ao que traballa, a recompensa non é contada por graza, senón por débeda.

Paul explica que os que traballan son recompensados non como graza, senón como unha débeda con eles.

1. O valor do traballo: Deus recompensa a aqueles que traballan duro

2. A graza de Deus: aprender a vivir en gratitude

1. Colosenses 3: 23-24 - "Faga o que fagas con todo o teu corazón, como traballando para o Señor, non para os amos humanos, xa que sabes que recibirás unha herdanza do Señor como recompensa. é o Señor Cristo ao que serves".

2. Eclesiastés 9:10 - "O que a túa man atope que facer, faino con todas as túas forzas, porque no reino dos mortos, onde vas, non hai nin traballo nin planificación nin coñecemento nin sabedoría".

Romanos 4:5 Pero ao que non traballa, pero cre no que xustifica aos impíos, a súa fe tenlle xustiza.

Deus acredita a xustiza a aqueles que cren nel e non confían nas súas propias obras.

1. Fe: un agasallo de Deus

2. O que significa xustificar aos impíos

1. Efesios 2:8-9 - Porque pola graza sodes salvos mediante a fe; e iso non de vós mesmos: é don de Deus: non de obras, para que ninguén se vante.

2. Romanos 5:1 - Polo tanto, sendo xustificados pola fe, temos paz con Deus por medio do noso Señor Xesús Cristo.

Romanos 4:6 Así como David tamén describe a benaventuranza do home, a quen Deus imputa xustiza sen obras,

Paulo subliña a importancia da fe e non das obras cando se trata de xustiza ante Deus.

1: Fe sobre as obras - Romanos 4:6

2: A bendición da xustiza sen obras - Romanos 4:6

1: Efesios 2:8-9 - Porque pola graza sodes salvos mediante a fe; e iso non de vós mesmos: é don de Deus: non de obras, para que ninguén se vante.

2: Gálatas 2:16 - Sabendo que un home non é xustificado polas obras da lei, senón pola fe de Xesucristo, tamén cremos en Xesucristo, para que poidamos ser xustificados pola fe de Cristo, e non polas obras da lei: pois polas obras da lei ningunha carne será xustificada.

Romanos 4:7 dicindo: "Felices aqueles aos que as iniquidades son perdoadas e os pecados están cubertos".

Paulo anima aos crentes a estar agradecidos polo perdón dos seus pecados por parte de Deus.

1. "Agradecido polo perdón: experimentando a bendición de estar cuberto pola graza de Deus"

2. "Vivir na liberdade do perdón: alegrarse na limpeza dos pecados"

1. Salmo 103:12 - Tanto como está o leste do occidente, tan lonxe quitou de nós as nosas transgresións.

2. Isaías 43:25 - Eu, eu son o que borra as túas transgresións por amor de min, e non me lembrarei dos teus pecados.

Romanos 4:8 Benaventurado o home a quen o Señor non lle imputará pecado.

Paso Deus non conta os pecados dos que confían nel.

1. O poder da fe: como a confianza en Deus nos libera do pecado

2. Alégrate na misericordia de Deus: atopar consolo no seu perdón

1. Salmo 32: 1-2 “Diaventurado aquel cuxos pecados son perdoados, cuxos pecados están cubertos. Benaventurado aquel cuxo pecado o Señor non lle impute".

2. Isaías 43:25 "Eu, eu son o que borra as túas transgresións por amor de min, e xa non me acorda dos teus pecados".

Romanos 4:9 ¿Acaso esta bendición vén só sobre a circuncisión, ou tamén sobre a incircuncisión? porque dicimos que a fe foi contada a Abraham como xustiza.

Paulo cuestiona se a bendición da xustiza chega só aos que están circuncidados, ou aos crentes tanto circuncidados como incircuncisos.

1. Todos son igualmente bendecidos pola fe en Xesús

2. O poder da fe sobre a circuncisión

1. Gálatas 3: 6-9 - "Así como Abraham creu en Deus, e foille contado por xustiza. Sabedes, pois, que os que son de fe, son os fillos de Abraham. E a Escritura, previndo que Deus Xustificaría os pagáns pola fe, predicado antes do evanxeo a Abraham, dicindo: En ti serán bendicidas todas as nacións. Entón, os que cren son bendicidos co fiel Abraham".

2. Santiago 2:14-17 - "¿De que lle serve, irmáns meus, aínda que un home di que ten fe e non ten obras? ¿Pode salvalo a fe? Se un irmán ou unha irmá está espido e carente de alimento diario, E un de vós díxolles: Partide en paz, quentádevos e enchádevos; aínda que non lles dades as cousas necesarias para o corpo, ¿de que lle serve? Así, a fe, se non ten obras, está morta. estando só".

Romanos 4:10 Como foi entón contado? cando estaba en circuncisión ou incircuncisión? Non na circuncisión, senón na incircuncisión.

A carta de Paulo aos romanos explica que a xustificación non se basea na circuncisión, senón na fe en Cristo.

1. A fe é o fundamento da xustificación

2. O poder da incircuncisión

1. Gálatas 2:15-16 - "Nós, que somos xudeus de nacemento e non "pecadores xentís", sabemos que unha persoa non é xustificada polas obras da lei, senón pola fe en Xesucristo. Así que nós tamén puxemos a nosa fe en Cristo Xesús para que sexamos xustificados pola fe en Cristo e non polas obras da lei, porque polas obras da lei ninguén será xustificado".

2. Efesios 2: 8-9 - "Porque pola graza fuches salvo, a través da fe, e isto non é de vós mesmos, é don de Deus, non por obras, para que ninguén se glorie".

Romanos 4:11 E recibiu o sinal da circuncisión, un selo da xustiza da fe que tiña aínda sendo incircunciso, para que fose pai de todos os crentes, aínda que non fosen circuncidados; para que tamén se lles imputase a xustiza:

A Abraham recibiu o sinal da circuncisión como sinal de xustiza, aínda que non estaba circuncidado, para que todos os que cren nel, independentemente de se están circuncidados, poidan recibir xustiza.

1. "O poder da crenza: Abraham e a xustiza"

2. "O significado da circuncisión na fe abrahámica"

1. Gálatas 3:6-7 - "Así como Abraham "creu en Deus, e foi acreditado a el como xustiza", así os que cren son descendentes de Abraham.

7Entende, pois, que os que teñen fe son fillos de Abraham".

2. Santiago 2:23 - "E cumpriuse a Escritura que di: "Abraham creu en Deus, e foi acreditado a el como xustiza", e foi chamado amigo de Deus".

Romanos 4:12 E o pai da circuncisión para aqueles que non só son da circuncisión, senón que tamén andan nos pasos da fe do noso pai Abraham, que tiña aínda incircunciso.

Abraham foi un exemplo de fe para os que non estaban circuncidados, xa que tiña fe mesmo antes de ser circuncidado.

1. O poder da fe: como o exemplo de fe de Abraham pode inspirarnos a ir máis alá das nosas circunstancias actuais.

2. O significado da circuncisión: unha ollada ás implicacións espirituais da circuncisión e como se relaciona coa nosa fe.

1. Hebreos 11:8-9 - Pola fe Abraham obedeceu cando foi chamado para saír ao lugar que recibiría como herdanza. Saíu sen saber onde ía.

2. Santiago 2:21-23 - ¿Non se xustificaba Abraham o noso pai polas obras cando ofreceu ao seu fillo a Isaac no altar? ¿Ves que a fe estaba a traballar xunto coas súas obras, e polas obras a fe fíxose perfecta?

Romanos 4:13 Porque a promesa de que sería o herdeiro do mundo non foi a Abraham, nin á súa descendencia, pola lei, senón pola xustiza da fe.

A promesa de que Abraham e a súa descendencia serían os herdeiros do mundo non foi concedida pola lei senón pola fe.

1. A fe é a clave para recibir as promesas de Deus.

2. Debemos vivir con xustiza mediante a fe para recibir as promesas de Deus.

1. Hebreos 11:6 "E sen fe é imposible agradarlle, porque quen se achegue a Deus debe crer que existe e que premia aos que o buscan".

2. Gálatas 3:29 "E se sodes de Cristo, sodes descendencia de Abraham, herdeiros segundo a promesa".

Romanos 4:14 Porque se os que son da lei son herdeiros, a fe queda anulada, e a promesa inútil.

A lei non pode facer herdeiro a alguén, a fe é necesaria para que se cumpra a promesa de Deus.

1. Que é a fe e como afecta as nosas vidas?

2. Como podemos confiar nas promesas de Deus?

1. Hebreos 11: 1-3 - Agora a fe é a substancia das cousas que se esperan, a evidencia das que non se ven.

2. Santiago 2:14-17 - De que lle serve, irmáns meus, aínda que un home diga que ten fe e non ten obras? A fe sen obras está morta.

Romanos 4:15 Porque a lei produce ira, pois onde non hai lei, non hai transgresión.

A lei trae ira xa que ningunha transgresión pode existir sen unha lei.

1. A finalidade da lei: fomentar a obediencia e o discernimento

2. As consecuencias do desobedecemento da lei: a ira

1. Éxodo 20:1-17, a Lei de Deus a Moisés

2. Ezequiel 18:20, Deus non lle gusta a morte dos malvados

Romanos 4:16 Polo tanto, é por fe, para que sexa por graza; ata o final a promesa podería estar segura para toda a semente; non só ao que é da lei, senón tamén ao que é da fe de Abraham; quen é o pai de todos nós,

Paulo explica en Romanos 4:16 que a fe é necesaria para recibir a graza e que Abraham é o pai de todos os crentes.

1. "Abraham: o pai da fe"

2. "A segura promesa de salvación a través da fe e da graza"

1. Xénese 15:6 - "E creu no Señor, e considerouno por xustiza".

2. Gálatas 3:7 - "Sabede, pois, que os que son de fe, son fillos de Abraham".

Romanos 4:17 (Como está escrito: Eu fixen de ti pai de moitas nacións), antes de quen el creu, Deus, que da vida aos mortos e chama ás cousas que non son coma se fosen.

Abraham foi considerado pai de moitas nacións por Deus, a pesar de ser moi vello e a súa muller estéril, pola súa fe e crenza en Deus, quen é capaz de dar vida aos mortos e

facer posibles as cousas imposibles.

1. A fe ante a adversidade: o exemplo de Abraham de confiar en Deus malia os riscos imposibles.

2. O poder de Deus: como Deus é capaz de facer posible o imposible.

1. Hebreos 11:11-12 - "Pola fe Abraham, cando foi chamado para saír a un lugar que debía recibir en herdanza, obedeceu, e saíu sen saber a onde ía. Pola fe viviu como estranxeiro. na terra da promesa, como nun país estraño, morando en tabernáculos con Isaac e Xacob, os herdeiros con el da mesma promesa".

2. Gálatas 3: 7-9 - "Sabede, pois, que os que son de fe, estes son fillos de Abraham. E a Escritura, previndo que Deus xustificaría aos pagáns pola fe, predicoulle a Abraham antes do evanxeo, dicindo: , En ti serán bendicidas todas as nacións. Así, os que cren serán bendicidos co fiel Abraham".

Romanos 4:18 Quen, contra a esperanza, creu na esperanza, para facerse pai de moitas nacións, segundo o que se dixo: Así será a túa descendencia.

A carta de Paulo aos romanos é un recordatorio de que a pesar de parecer imposible, a fe en Xesús pode traer esperanza e renovación.

1: Nunca te rindas - Podemos confiar en Deus e en Xesús no medio de probabilidades imposibles.

2: O poder da fe - Con fe, podemos facer calquera cousa que Deus nos chamou a facer.

1: Filipenses 4:13 - Podo facer todas as cousas por medio de Cristo que me fortalece.

2: Isaías 40:31 - Pero os que esperan no Señor renovarán as súas forzas; subirán con ás como aguias; correrán e non se cansarán; e andarán e non desmaiarán.

Romanos 4:19 E non sendo débil na fe, non consideraba o seu propio corpo agora morto, cando tiña preto de cen anos, nin a morte do ventre de Sara.

Abraham, a pesar de ter cen anos e a pesar da incapacidade da súa muller Sara para ter fillos, tiña unha fe forte e non consideraba as limitacións do seu corpo físico nin do ventre de Sara.

1. "Que é a fe? O exemplo de Abraham"

2. "O poder da esperanza en circunstancias difíciles"

1. Hebreos 11:1 - "Agora a fe é a substancia das cousas que se esperan, a evidencia das que non se ven".

2. Isaías 40:31 - "Pero os que esperan no Señor renovarán as súas forzas; subirán con ás como aguias; correrán e non se cansarán; andarán e non desfallecerán".

Romanos 4:20 Non se tambaleou ante a promesa de Deus por incredulidade; pero foi forte na fe, dando gloria a Deus;

Paulo ensina que a fe en Deus proporciona forza e coraxe para superar a dúbida.

1. "Manterse firmes na fe: atopar fortaleza nas promesas de Deus"

2. "Superar a incredulidade: celebrar a vitoria da fe"

1. Hebreos 11: 1 - "Agora a fe é a substancia das cousas que se esperan, a evidencia das que non se ven".

2. Santiago 1: 6-7 - "Pero que pida con fe, sen vacilar. Porque o que vacila é coma unha onda do mar que o vento leva e lanza. Porque ese home non pense que recibirá nada do Señor".

Romanos 4:21 E estando plenamente convencido de que o que prometera, tamén podía cumprir.

Abraham estaba totalmente seguro de que Deus cumpriría a súa promesa.

1. A fidelidade de Deus: confiar na promesa de Deus

2. Fe en acción: a historia de Abraham

1. Hebreos 11:8-10 - Por fe Abraham, cando o chamaron para ir a un lugar que máis tarde recibiría como herdanza, obedeceu e foise, aínda que non sabía onde ía.

2. Santiago 2:20-24 - Abraham creu en Deus, e foi acreditado a el como xustiza, e foi chamado amigo de Deus.

Romanos 4:22 E, polo tanto, foille imputado por xustiza.

Esta pasaxe destaca a xustiza de Abraham, que lle foi atribuída por Deus.

1. A fe infalible de Abraham: como podemos seguir o seu exemplo

2. O poder da xustiza: vivir unha vida de santidade

1. Xénese 15:6 - "E el creu no Señor, e considerouno por xustiza".

2. Santiago 2:23 - "E cumpriuse a Escritura que di: Abraham creu en Deus, e foille imputado por xustiza; e foi chamado Amigo de Deus".

Romanos 4:23 Agora ben, non foi escrito só por el, que se lle imputase;

A pasaxe fala da bendición de Deus de Abraham e de como é aplicable a todos os crentes.

1: A bendición de Deus de Abraham é un recordatorio da súa fidelidade e amor a todos os crentes.

2: Podemos ter fe e esperanza nas promesas de Deus a través do exemplo de fe de Abraham.

1: Xénese 15:6 - "E el creu no Señor, e considerouno por xustiza".

2: Hebreos 11:8-10 - "Pola fe Abraham, cando foi chamado para saír a un lugar que debía recibir en herdanza, obedeceu, e saíu sen saber a onde ía. na terra da promesa, como nun país alleo, morando en tabernáculos con Isaac e Xacob, os herdeiros con el da mesma promesa: porque buscaba unha cidade que teña fundamentos, cuxo construtor e creador é Deus".

Romanos 4:24 Pero tamén para nós, a quen será imputado, se cremos no que resucitou de entre os mortos a Xesús, noso Señor;

Paulo está ensinando que a mesma xustiza impútasnos se cremos na resurrección de Xesús.

1. O poder da fe na resurrección de Xesús

2. Conseguir a xustiza mediante a crenza en Cristo Resucitado

1. 1 Corintios 15:12-14 - "Agora, se Cristo é proclamado resucitado de entre os mortos, como algúns de vós poden dicir que non hai resurrección dos mortos? Pero se non hai resurrección dos mortos, nin sequera Cristo resucitou. E se Cristo non resucitou, entón a nosa predicación é en balde e a túa fe é en balde".

2. Xoán 20:27-28 - "Entón díxolle a Tomé: "Mete aquí o teu dedo e mira as miñas mans; e estende a túa man e colócaa no meu costado. Non descreas, senón cre". Tomás respondeulle: "Meu Señor e meu Deus!"

Romanos 4:25 Quen foi liberado polas nosas faltas, e resucitou para a nosa xustificación.

Esta pasaxe fala de Xesucristo morrendo polo noso pecado e resucitando de novo, xustificándonos diante de Deus.

1. Xustificación de Deus a través da morte e resurrección de Xesús

2. O poder da morte e resurrección de Xesús para nós

1. Isaías 53:5 - "Pero foi traspasado polas nosas transgresións; esmagado polas nosas iniquidades; sobre el foi o castigo que nos deu paz, e coas súas feridas nos curaron".

2. Efesios 2:4-5 - "Pero Deus, sendo rico en misericordia, por mor do gran amor co que nos amou, aínda que estabamos mortos nas nosas ofensas, fíxonos vivir xunto con Cristo; pola graza estiveches gardado".

Romanos 5 continúa o discurso de Paulo sobre a xustificación pola fe, discutindo os beneficios de ser xustificado pola fe, a universalidade do pecado e o don gracioso de

Deus a través de Xesucristo.

1o parágrafo: O capítulo comeza con Paulo afirmando que, sendo xustificados pola fe, temos paz con Deus por medio do noso Señor Xesucristo. A través del, accedemos pola fe a esta graza na que estamos agora. E nos gloriamos na esperanza da gloria de Deus. Non só así, senón que tamén nos gloriamos dos nosos sufrimentos porque o sufrimento produce perseveranza; carácter de perseveranza; e esperanza de carácter (Romanos 5:1-4). A continuación, subliña que esta esperanza non nos avergonza porque o amor de Deus foi derramado nos nosos corazóns a través do Espírito Santo que nos foi dado (Romanos 5:5).

2º Parágrafo: Nos versos 6-11, Paul explica como no momento xusto, cando aínda eramos impotentes, Cristo morreu por impíos raramente morrerá alguén por unha persoa xusta, aínda que por unha persoa boa alguén podería atreverse a morrer pero Deus demostra o seu propio amor. por nós, mentres aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós. Asegura que xa que agora fomos xustificados polo seu sangue, canto máis seremos salvados da ira de Deus por medio del, reconciliados, salvados pola súa vida, alegrarse en Deus por medio do Señor Xesús Cristo, quen recibiu a reconciliación (Romanos 5:6-11).

3. Parágrafo: Desde o versículo 12 en diante, Paulo analiza como o pecado entrou no mundo, a morte foi como resultado que se espallou a todas as persoas porque todos pecaron antes de que a Lei fose dada a morte. Adán reinou Moisés mesmo sobre aqueles que non pecaron, quebrantando o mandamento como fixo Adán quen veu o patrón (Romanos 5). : 12-14). Sen embargo, el contrasta traspaso un home levou xuízo condena moitos traían don seguidos moitas faltas trouxeron xustificación reinar vida un home Xesús Cristo resultou xustificación vida todas as persoas como resultado unha condena condena por transgresión homes así tamén resultado acto xustiza foi a xustificación trae vida homes así como desobediencia un home fixo que moitos pecadores a obediencia un home fixo moitos xustos A lei introduciu aumento da ofensa onde o pecado aumentou a graza tanto máis así como a morte reinada tamén a graza podería reinar a xustiza traer vida eterna por medio de Xesucristo noso Señor (Romanos 5:15-21).

Romanos 5:1 Por iso, sendo xustificados pola fe, temos paz con Deus por medio do noso Señor Xesucristo.

Temos paz con Deus por medio de Xesucristo, que nos xustifica pola fe.

1. A paz de Cristo: como a fe en Xesús nos achega a Deus

2. Que é a Xustificación? Explorando o significado da fe en Cristo

1. Romanos 3:23-24 - Porque todos pecaron e están lonxe da gloria de Deus, e son xustificados pola súa graza como don, pola redención que hai en Cristo Xesús.

2. Gálatas 2:16 - aínda que sabemos que unha persoa non é xustificada polas obras da lei senón pola fe en Xesucristo, así que tamén cremos en Cristo Xesús, para ser xustificados pola fe en Cristo e non polas obras. da lei, porque polas obras da lei ninguén será xustificado.

Romanos 5:2 Por quen tamén temos acceso pola fe a esta graza na que estamos firmes, e nos alegramos na esperanza da gloria de Deus.

Dámosnos acceso á graza de Deus a través da fe e podemos alegrarnos coa esperanza da súa gloria.

1. Alegrámonos na graza de Deus - Romanos 5:2

2. De pé na esperanza da gloria de Deus - Romanos 5:2

1. "Pero el dá máis graza. Por iso di: Deus resiste aos soberbios, pero dá graza aos humildes" - Santiago 4:6

2. "O Señor é a miña forza e o meu escudo; o meu corazón confiou nel, e fun auxiliado; por iso o meu corazón alégrase moito; e co meu canto loareino" - Salmo 28: 7

Romanos 5:3 E non só así, senón que tamén nos gloriamos nas tribulacións, sabendo que a tribulación produce paciencia;

Podemos atopar gloria nas tribulacións, xa que nos axudan a desenvolver a paciencia e a perseveranza.

1. Alégrate nas probas - Filipenses 4:4

2. Triunfo a través da tribulación - Romanos 8:37-39

1. Santiago 1:2-4

2. 1 Pedro 5:7-10

Romanos 5:4 E paciencia, experiencia; e experiencia, espero:

Romanos 5:4 fala sobre a paciencia que leva á experiencia e a experiencia que conduce á esperanza.

1. A paciencia é unha virtude: como a paciencia leva á esperanza

2. Experimentando a fidelidade de Deus: como a experiencia leva á esperanza

1. Santiago 1:2-4 - Meus irmáns, contade alegría cando afrontades diversas probas, porque sabedes que a proba da vosa fe produce constancia. E que a constancia teña o seu pleno efecto, para que sexades perfectos e completos, sen falta de nada.

2. Salmo 62: 5-6 - Só para Deus, oh miña alma, espera en silencio, porque a miña esperanza vén del. El só é a miña pedra e a miña salvación, a miña fortaleza; Non me estremecerei.

Romanos 5:5 E a esperanza non avergoña; porque o amor de Deus é derramado nos nosos corazóns polo Espírito Santo que nos é dado.

A esperanza no amor de Deus trae alegría e paz a quen a acepta.

1. "Esperanza no amor de Deus"

2. "O consolo do Espírito Santo"

1. Isaías 40:31 - "Pero os que esperan no Señor renovarán as súas forzas; subirán con ás como aguias; correrán e non se cansarán; e camiñarán e non desmaiarán".

2. Romanos 8:38-39 - "Porque estou convencido de que nin morte, nin vida, nin anxos, nin principados, nin potestades, nin as presentes nin as vindeiras, nin a altura, nin a profundidade, nin ningunha outra criatura. , poderá separarnos do amor de Deus, que está en Cristo Xesús, noso Señor".

Romanos 5:6 Porque cando aínda estabamos sen forza, Cristo morreu no seu tempo polos impíos.

Xesús morreu por nós mesmo cando non eramos capaces de axudarnos a nós mesmos.

1. Todas as cousas son posibles por medio de Cristo

2. O poder do amor: como Xesús sacrificou a súa vida por nós

1. Xoán 3:16 - Porque tanto amou Deus ao mundo que deu ao seu único Fillo, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna.

2. 1 Xoán 4:9-10 - Así é como Deus mostrou o seu amor entre nós: enviou ao seu único Fillo ao mundo para que vivamos por el. Isto é o amor: non que amamos a Deus, senón que el nos amou e enviou o seu Fillo como sacrificio expiatorio polos nosos pecados.

Romanos 5:7 Porque a penas morrerá un home xusto, pero quizais algún se atrevería a morrer por un home bo.

Un home xusto raramente está disposto a morrer por outro, pero alguén pode estar disposto a morrer por un home bo.

1. O poder da bondade: como un bo home pode cambiar o mundo

2. O valor da xustiza: como a xustiza pode transformar vidas

1. Lucas 9:23 - E díxolles a todos: Se alguén quere vir detrás de min, que se negue a si mesmo, que tome a súa cruz cada día e que me siga.

2. Mateo 25:34-36 - Entón o Rei diralles á súa dereita: Ven, benditos do meu Pai, herdade o reino preparado para vós dende a creación do mundo: porque tiven fame, e vós. deume de comer: tiven sede e déronme de beber; era forasteiro, e acollidesme: espido, e vestisteme: estaba enfermo e visitastesme; estaba no cárcere e viñestes a eu.

Romanos 5:8 Pero Deus encomia o seu amor por nós, en que, cando aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós.

O amor de Deus demóstrase no sacrificio de Xesucristo pola salvación da humanidade, aínda que aínda eramos pecadores.

1. A maior historia de amor: o amor incondicional de Deus por nós

2. O poder do perdón: a redención de Deus a través de Xesucristo

1. Xoán 3:16-17 - "Porque tanto amou Deus ao mundo, que deu ao seu Fillo unigénito, para que todo aquel que cre nel non pereza, senón que teña vida eterna. Porque Deus non enviou ao seu Fillo ao mundo para condenalo. o mundo; senón para que o mundo por medio del sexa salvo".

2. Romanos 8:38-39 - "Porque estou convencido de que nin morte, nin vida, nin anxos, nin principados, nin potestades, nin as presentes, nin as por vir, nin a altura, nin a profundidade, nin ningunha outra criatura. , poderá separarnos do amor de Deus, que está en Cristo Xesús, noso Señor".

Romanos 5:9 Moito máis, sendo agora xustificados polo seu sangue, seremos salvados da ira por medio del.

Xustificámonos polo sangue de Xesús e salvamos da ira de Deus.

1. O poder do sangue de Xesús: como somos xustificados e salvados

2. A ira de Deus: como recibimos a salvación dela

1. Xoán 3:16-17 - Porque tanto amou Deus ao mundo, que deu ao seu Fillo único, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna. Porque Deus non enviou ao seu Fillo ao mundo para condenar ao mundo, senón para que o mundo se salve por medio del.

2. Ezequiel 18:20 - A alma que peca morrerá. O fillo non sufrirá pola iniquidade do pai, nin o pai sufrirá pola iniquidade do fillo. A xustiza do xusto será sobre si mesmo, e a maldade do impío será sobre si mesmo.

Romanos 5:10 Porque se, cando eramos inimigos, fomos reconciliados con Deus pola morte do seu Fillo, moito máis, estando reconciliados, seremos salvos pola súa vida.

A través da morte de Xesucristo, podemos ser reconciliados con Deus e salvados pola súa vida.

1. O poder da reconciliación: como Xesucristo cambiou as nosas vidas

2. O amor incondicional de Deus: como nos salvou Xesucristo

1. 1 Xoán 4:10 - Nisto está o amor, non en que amamos a Deus, senón en que el nos amou e enviou ao seu Fillo para ser a propiciación polos nosos pecados.

2. Efesios 2: 4-5 - Pero Deus, sendo rico en misericordia, por mor do gran amor co que nos amou, aínda que estabamos mortos nas nosas ofensas, fíxonos vivir xunto con Cristo; pola graza fuches salvo. .

Romanos 5:11 E non só así, senón que tamén nos alegramos en Deus por medio do noso Señor Xesús Cristo, por quen agora recibimos a expiación.

Podemos alegrarnos en Deus por medio de Xesucristo, quen nos fai aceptables para Deus.

1. A alegría de ser aceptado por Deus

2. A fidelidade de Xesús: expiación por todos

1. Efesios 1:7 - Nel temos a redención polo seu sangue, o perdón das nosas ofensas, segundo as riquezas da súa graza.

2. Salmo 51: 1-2 - Ten piedade de min, Deus, segundo o teu amor; segundo a túa abundante misericordia borra as miñas transgresións. Lávame ben da miña iniquidade e límpame do meu pecado!

Romanos 5:12 Polo tanto, como por un só home o pecado entrou no mundo, e polo pecado a morte; e así a morte pasou sobre todos os homes, porque todos pecaron:

O pecado entrou no mundo por Adán, e a morte pasou a toda a humanidade porque todos pecaron.

1. As consecuencias do pecado: comprender os efectos do pecado de Adán

2. A graza de Deus: como Xesús vence a maldición do pecado de Adán

1. Romanos 3:23-24, "Porque todos pecaron e están destituídos da gloria de Deus, e son xustificados pola súa graza como don, pola redención que hai en Cristo Xesús".

2. 1 Corintios 15:22, "Porque como todos morren en Adán, así tamén todos vivirán en Cristo".

Romanos 5:13 (Porque ata a lei o pecado estaba no mundo; pero o pecado non se imputa cando non hai lei.

O pecado entrou no mundo pola desobediencia de Adán, e seguiu a morte.

1: Todos debemos esforzarnos por obedecer a Deus, porque cando non o facemos, traemos morte e tristeza ao mundo.

2: Podemos ter esperanza en Xesucristo, que a través da súa morte dános vida e salvación.

1: Romanos 6:23 - Porque o salario do pecado é a morte; pero o don de Deus é a vida eterna por medio de Xesucristo, noso Señor.

2: 1 Corintios 15:21-22 - Porque xa que por un home veu a morte, por un home tamén veu a resurrección dos mortos. Pois como todos morren en Adán, así en Cristo todos serán revividos.

Romanos 5:14 Con todo, a morte reinou desde Adán ata Moisés, mesmo sobre os que non pecaron como a transgresión de Adán, que é a figura do que estaba por vir.

A morte reinou desde Adán ata Moisés, mesmo sobre aqueles que non pecaron como Adán, que é unha representación de Cristo.

1. O reinado da morte e a esperanza de salvación

2. As consecuencias do pecado e a promesa dunha nova vida

1. Xénese 3:19-20 - Co suor do teu rostro comerás pan ata que volvas á terra; porque del fuches tirado: porque es po, e ao po volverás.

2. Xoán 3:16-17 - Porque tanto amou Deus ao mundo, que deu ao seu Fillo unigénito, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna.

Romanos 5:15 Pero non como a ofensa, tamén o é o don gratuíto. Porque se por culpa dun só morreron moitos, moito máis a graza de Deus e o don da graza, que é dun só home, Xesucristo, abundou para moitos.

O don gratuíto da graza de Deus a través de Xesucristo abunda para moitos, moito máis que a ofensa dun que fixo que moitos morran.

1. O don de graza de Deus por medio de Xesucristo é maior que a consecuencia do pecado.

2. Xesucristo é quen nos trae graza e misericordia en abundancia.

1. Xoán 3:16 - Porque tanto amou Deus ao mundo que deu ao seu único Fillo, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna.

2. Tito 3: 4-7 - Pero cando apareceron a bondade e o amor de Deus, o noso Salvador, salvounos, non polas cousas xustas que fixeramos, senón pola súa misericordia. Salvounos a través do lavado do renacemento e da renovación do Espírito Santo, quen derramou sobre nós xenerosamente por medio de Xesucristo, noso Salvador, para que, sendo xustificados pola súa graza, nos convertamos en herdeiros coa esperanza da vida eterna.

Romanos 5:16 E non como foi por un que pecou, así é o don: porque o xuízo foi por un para condena, pero o don gratuíto é de moitas faltas para a xustificación.

O don gratuíto da xustificación provén de moitas ofensas, non só dunha.

1: O don de graza e perdón de Deus

2: O poder da redención e da nova vida

1: Efesios 2:8-9 - Porque pola graza fuches salvo mediante a fe, e iso non por vós mesmos; é don de Deus, non das obras, para que ninguén se vante.

2: Lucas 24:46-47 - Entón díxolles: "Así está escrito, e así foi necesario que Cristo padecese e resucitase de entre os mortos ao terceiro día, e que o arrepentimento e a remisión dos pecados fosen necesarios. predicou no seu nome a todas as nacións, comezando por Xerusalén.

Romanos 5:17 Porque se por culpa dun só reinou a morte; moito máis os que reciben a abundancia da graza e do don da xustiza, reinarán na vida por un, Xesucristo.)

A graza de Deus e o don da xustiza permítennos entrar nunha vida de paz e alegría en Xesucristo.

1. O don de graza e xustiza abundantes

2. Reinando na vida a través de Xesucristo

1. Efesios 2:8-9 - Porque pola graza fuches salvo mediante a fe. E isto non é cousa túa; é don de Deus, non resultado de obras, para que ninguén se gabe.

2. Xoán 3:16-17 - Porque tanto amou Deus ao mundo, que deu ao seu Fillo único, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna. Porque Deus non enviou ao seu Fillo ao mundo para condenar ao mundo, senón para que o mundo se salve por medio del.

Romanos 5:18 Por iso, como por culpa dun só xuízo chegou a condenar a todos os homes; así mesmo, pola xustiza dun só, o don gratuíto veu sobre todos os homes para a xustificación da vida.

O don gratuíto da xustificación da vida chega a todos os homes a través da xustiza de Cristo.

1. O don da vida eterna - Explorando o don gratuíto da xustificación a través de Cristo

2. Rom 5:18 - O poder da xustiza para vencer a condena do pecado

1. Gálatas 3:13 - Cristo rescatounos da maldición da lei converténdose nunha maldición para nós.

2. Xoán 3:16 - Porque tanto amou Deus ao mundo que deu ao seu Fillo único, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna.

Romanos 5:19 Porque así como pola desobediencia dun só moitos foron feitos pecadores, así pola obediencia dun só moitos serán feitos xustos.

Moitos serán feitos xustos pola obediencia dun só home.

1. A provisión de xustiza de Deus a través de Xesucristo

2. O poder da obediencia e o que consegue

1. Isaías 53:11 - El verá o traballo da súa alma, e estará satisfeito: co seu coñecemento xustificará a moitos o meu servo xusto; pois el levará as súas iniquidades.

2. Tito 3: 5-7 - Non por obras de xustiza que fixemos, senón segundo a súa misericordia salvounos, mediante o lavado da rexeneración e a renovación do Espírito Santo; O cal derramou sobre nós abundantemente por medio de Xesucristo, noso Salvador; Sendo xustificado pola súa graza, deberíamos ser feitos herdeiros segundo a esperanza da vida eterna.

Romanos 5:20 Ademais, entrou a lei para que abondase o delito. Pero onde abundaba o pecado, a graza abundaba moito máis:

A lei foi dada para mostrar canto se apoderou do pecado, pero a graza asumiu aínda máis.

1. "A graza de Deus é máis grande que o noso pecado"

2. "O poder do amor incondicional de Deus"

1. Efesios 2:4-5 "Pero Deus, sendo rico en misericordia, por mor do gran amor co que nos amou, aínda que estabamos mortos nas nosas faltas, fíxonos vivir xunto con Cristo"

2. 1 Xoán 4:19 "Amamos porque el nos amou primeiro".

Romanos 5:21 Para que, como o pecado reinou ata a morte, así reine a graza mediante a xustiza para a vida eterna por medio de Xesucristo, noso Señor.

O pecado causou a morte, pero a graza pode traer vida eterna por medio de Xesucristo.

1. Vencer o pecado a través da graza de Deus

2. O poder de Xesucristo para salvarnos

1. Romanos 3:23-24 - Porque todos pecaron e están lonxe da gloria de Deus, e son xustificados gratuitamente pola súa graza a través da redención que veu por Cristo Xesús.

2. Xoán 3:16 - Porque tanto amou Deus ao mundo que deu ao seu único Fillo, para que quen crea nel non pereza, senón que teña vida eterna.

Romanos 6 afonda nas implicacións da graza, discutindo a relación do crente co pecado, o bautismo como símbolo da unión con Cristo na súa morte e resurrección e o contraste entre ser escravos do pecado fronte a escravos da xustiza.

1º parágrafo: o capítulo comeza con Paul abordando un posible malentendido sobre a graza. El pregunta se debemos continuar no pecado para que a graza aumente. Rebate firmemente este refrán "De ningún xeito!" Morremos ao pecado; como podemos vivir nela máis? El explica que os que foron bautizados en Cristo Xesús foron bautizados na súa morte e así como Cristo resucitou dos mortos mediante a gloria, o Pai tamén pode vivir unha vida nova (Romanos 6:1-4).

2o Parágrafo: Nos versos 5-14, Paulo elabora sobre esta unión con Cristo tanto na súa morte como na súa resurrección. Se nos unimos a el así na súa morte, tamén nos uniremos a el na súa resurrección. O noso antigo eu foi crucificado con el para que o corpo gobernado polo pecado fose eliminado xa non fose escravo do pecado porque calquera que morre foi liberado do pecado (Romanos 6:5-7). Polo tanto, anima a non deixar que o pecado reine os corpos mortais obedecendo aos seus malos desexos, senón que nos ofrezamos a Deus aos que viven de instrumentos mortos a xustiza (Romanos 6:12-14).

Terceiro parágrafo: a partir do versículo 15, Paulo fala sobre a liberdade da escravitude do pecado e, no seu lugar, facerse escravos da xustiza. El usa analoxía escravitude enfatizar obediencia leva ou pecado resultante da morte ou obediencia levando a xustiza, en última instancia, a vida eterna (Romanos 6:15-16). El encomia-os por obedecer de todo corazón as ensinanzas que lles encomendaron agora, sendo liberados do pecado, converterse en escravos, a xustiza, e logo instáballes a ofrecer cada parte como instrumento de maldade, senón aqueles que viven a santificación de Deus que leva a vida eterna (Romanos 6:17-19). O capítulo conclúe afirmando que o salario do pecado é a morte, pero o don de Deus é a vida eterna en Cristo Xesús, noso Señor, contrastando os resultados segundo se serve a Deus ou ao pecado (Romanos 6:20-23).

Romanos 6:1 Que diremos entón? Continuaremos no pecado, para que a graza abunde?

Paulo cuestiona se os cristiáns deben seguir pecando ou non para facer aínda maior a graza de Deus.

1. Abunda en graza: como vivir unha vida de santidade a pesar do pecado

2. O poder da graza de Deus: como vencer o pecado confiando en Deus

1. Efesios 2: 8-9 - Porque é por graza que sodes salvos, por medio da fe, e isto non é de vós mesmos, é don de Deus, non por obras, para que ninguén se glorie.

2. Romanos 5:20-21 - A lei foi introducida para que a ofensa aumentase. Pero onde o pecado aumentou, a graza aumentou aínda máis, para que, como o pecado reinou na morte, así tamén a graza reine mediante a xustiza para traer a vida eterna por medio de Xesucristo, noso Señor.

Romanos 6:2 Deus non o libre. Como nós, que estamos mortos ao pecado, viviremos máis nel?

Esta pasaxe recórdanos que morremos ao pecado e xa non debemos vivir nel.

1. "Non vivir máis no pecado: a nosa liberdade en Cristo"

2. "Vivir en liberdade: a vida que Deus ten pensado para nós"

1. Gálatas 5:1 - "Para a liberdade, Cristo deixounos libres; mantéñenos, polo tanto, firmes e non vos sometades de novo a un xugo de escravitude".

2. Colosenses 3: 5-6 - "Por iso, morrer o que hai en vós terreal: inmoralidade sexual, impureza, paixón, mal desexo e cobiza, que é idolatría. Por iso vén a ira de Deus".

Romanos 6:3 Non sabedes que todos os que fomos bautizados en Xesucristo fomos bautizados na súa morte?

Os crentes en Xesucristo foron bautizados na súa morte, o que significa que morreron ao seu propio ser e que agora viven nel.

1. "Vivir unha nova vida en Cristo: entender o bautismo"

2. "O poder de morrer a si mesmo polo amor de Xesús"

1. Colosenses 2:12-13 - Fomos sepultados con El no bautismo, no que tamén resucitaches con El pola fe na obra de Deus, quen o resucitou de entre os mortos.

13 E a vós, estando mortos nas vosas faltas e na incircuncisión da vosa carne, El deu vida xunto con El, perdoándovos todas as ofensas.

2. Gálatas 2:20 - Eu fun crucificado con Cristo; xa non son eu o que vivo, senón que Cristo vive en min; e a vida que agora vivo na carne, vívoa pola fe no Fillo de Deus, que me amou e se entregou por min.

Romanos 6:4 Por iso somos sepultados con el polo bautismo na morte, para que, como Cristo resucitou de entre os mortos pola gloria do Pai, así tamén nós andemos en novidade de vida.

Estamos unidos con Cristo a través do bautismo, e como Cristo resucitou de entre os mortos, así tamén debemos vivir unha vida nova.

1. Vivir unha vida resucitada

2. Vivir unha nova vida en Cristo

1. Colosenses 2:12-13 - Sepultado con el no bautismo, no que tamén resucitades con el pola fe na operación de Deus, quen o resucitou de entre os mortos.

2. Romanos 8:1-2 - Polo tanto, agora non hai condena para os que están en Cristo Xesús, que non andan segundo a carne, senón segundo o Espírito. Porque a lei do Espírito de vida en Cristo Xesús fíxome libre da lei do pecado e da morte.

Romanos 6:5 Porque se fomos plantados xuntos á semellanza da súa morte, estaremos tamén á semellanza da súa resurrección.

Estamos unidos con Cristo na súa morte e resurrección.

1. Vivir Unidos con Cristo: o poder da comuñón co Señor crucificado e resucitado

2. Participantes da resurrección: experimentando as bendicións do Espírito vivificante

1. Efesios 2: 4-5: "Pero Deus, sendo rico en misericordia, por mor do gran amor co que nos amou, aínda que estabamos mortos nas nosas ofensas, fíxonos vivir xunto con Cristo; pola graza estiveches salvo."

2. Colosenses 3: 1-3: "Entón, se resucitaches con Cristo, busca as cousas de arriba, onde está Cristo, sentado á dereita de Deus. Pon a túa mente nas cousas que están arriba, non nas que están na terra. Porque morreches e a túa vida está escondida con Cristo en Deus".

Romanos 6:6 Sabendo isto, que o noso vello foi crucificado con el, para que o corpo do pecado fose destruído, para que en diante non sirvamos ao pecado.

Xa non somos escravos do pecado porque morremos e resucitamos con Cristo.

1. Vivir unha vida de liberdade do pecado

2. O Poder da Cruz de Cristo

1. Gálatas 2:20 - "Estou crucificado con Cristo; con todo, vivo; aínda non eu, senón Cristo vive en min; e a vida que agora vivo na carne, vívoa pola fe do Fillo de Deus, quen amoume e entregouse por min".

2. Colosenses 3:3 - "Porque morreches, e a túa vida está escondida con Cristo en Deus".

Romanos 6:7 Porque o que está morto está libre do pecado.

A pasaxe afirma que os que están mortos están libres do pecado.

1. Somos liberados dos nosos pecados polo poder de Xesucristo.

2. A morte é a liberación definitiva do pecado.

1. Colosenses 2: 13-14 - "E a vós, que estabades mortos nas vosas ofensas e na incircuncisión da vosa carne, Deus deu vida xunto con el, perdoándonos todas as nosas ofensas, cancelando o rexistro da débeda que estaba contra nós. coas súas demandas legais. Isto deixouno de lado, cravándoo na cruz".

2. Romanos 8:1-2 - "Non hai agora condenación para os que están en Cristo Xesús. Porque a lei do Espírito da vida liberouvos en Cristo Xesús da lei do pecado e da morte".

Romanos 6:8 Agora ben, se morremos con Cristo, cremos que tamén viviremos con el:

Os crentes en Cristo están mortos ao pecado e vivos á xustiza pola súa fe nel.

1. Vida en Cristo: Vivo morto ao pecado, vivo á xustiza

2. Vida abundante en Cristo: unha vida máis aló do pecado e da morte

1. Romanos 6:8-11

2. Efesios 4:17-24

Romanos 6:9 Sabendo que Cristo resucitado de entre os mortos xa non morre; a morte xa non ten dominio sobre el.

A morte xa non ten poder sobre Xesús.

1: O poder da resurrección - A vitoria de Xesús sobre a morte móstranos o poder da fe en Deus.

2: Xesús vive - A morte non é o final da historia, a través de Xesús recibimos a vida eterna.

1: Colosenses 2:13-15 - "Cando estabas mortos nos teus pecados e na incircuncisión da túa carne, Deus fíxovos vivo con Cristo. El perdoounos todos os nosos pecados, tras cancelar o cargo da nosa débeda legal, que se enfrontou contra nós e nos condenou; quitouno, cravándoo na cruz. E desarmados os poderes e as autoridades, fixo un espectáculo público deles, triunfando sobre eles pola cruz".

2: 1 Pedro 1: 3-5 - "Glovado sexa o Deus e Pai do noso Señor Xesús Cristo! Na súa gran misericordia deunos un novo nacemento nunha esperanza viva a través da resurrección de Xesucristo de entre os mortos, e nunha herdanza que nunca pode perecer, estragar nin esmorecer. Esta herdanza queda gardada no ceo para vós, que por medio da fe estades protexidos polo poder de Deus ata a chegada da salvación que está lista para

ser revelada no derradeiro tempo".

Romanos 6:10 Porque en que morreu, morreu ao pecado unha vez; pero no que vive, vive para Deus.

Xesús morreu para pagar os nosos pecados, pero agora vive para servir a Deus.

1. Vivir para Deus: como o sacrificio de Xesús nos dá esperanza

2. O poder de Xesús: como a súa vida cambiou a nosa

1. 1 Pedro 2:24 - El mesmo levou os nosos pecados no seu corpo na cruz, para que morramos aos pecados e vivimos pola xustiza; polas súas feridas fuches curado.

2. Efesios 2:4-5 - Pero por mor do seu gran amor por nós, Deus, que é rico en misericordia, fíxonos vivos con Cristo mesmo cando estabamos mortos en transgresións; é pola graza que fuches salvado.

Romanos 6:11 Así mesmo, considerades vós mesmos mortos ao pecado, pero vivos para Deus por medio de Xesucristo, noso Señor.

Estamos chamados a vivir unha vida de santidade, volvéndose mortos ao pecado e vivos en Deus por medio de Xesucristo.

1: Vivir unha vida de santidade: estar morto ao pecado e vivo en Deus

2: Mortos ao pecado e vivos en Deus: unha chamada á santidade

1: 1 Pedro 2:24 - "El mesmo levou os nosos pecados no seu corpo na árbore, para que morramos ao pecado e vivimos para a xustiza. Polas súas feridas fuches curado".

2: Mateo 5:48 - "Sed, pois, perfectos, como o voso Pai celestial é perfecto".

Romanos 6:12 Non deixedes, polo tanto, que o pecado reine no voso corpo mortal, para que o obedezades nos seus desexos.

Non debemos deixar que o pecado goberne os nosos corpos mortais e non debemos obedecer os seus desexos.

1. Debemos negar os nosos desexos pecaminosos e someternos á vontade de Deus.

2. Os nosos corpos mortais deben ser guiados polo Espírito Santo, e non polos nosos desexos pecaminosos.

1. 1 Corintios 10:13 - "Ningunha tentación que non sexa común ao home se apodera de vós. Deus é fiel e non deixará que sexas tentado por riba das túas capacidades, pero coa tentación tamén proporcionará a vía de escape, para que poidas aguantar.

2. Gálatas 5:16 - "Pero digo: anda polo Espírito, e non satisfarás os desexos da carne".

Romanos 6:13 Tampouco entreguedes os vosos membros ao pecado como instrumentos de iniquidade, senón entregadevos a Deus, como os que están vivos de entre os mortos, e os vosos membros como instrumentos de xustiza a Deus.

A pasaxe anímanos a afastarnos do pecado e, no seu lugar, servir a Deus fielmente.

1. O poder de cederse a Deus

2. Superar o pecado a través da obediencia

1. Xoán 15:5 - "Eu son a vide, vós sodes os sarmentos. Quen permanece en min e eu nel, este é o que dá moito froito, porque sen min non podedes facer nada".

2. 1 Corintios 6:19-20 - "¿Ou non sabes que o teu corpo é un templo do Espírito Santo dentro de ti, a quen tes de Deus? Non es o teu, porque fuches comprado a un prezo. glorifica a Deus no teu corpo".

Romanos 6:14 Porque o pecado non dominará sobre vós, porque non estades baixo a lei, senón baixo a graza.

O pecado non ten control sobre nós porque estamos baixo a graza de Deus, non a lei.

1. A liberdade da graza: experimentando o amor incondicional de Deus

2. Escapar do agarre do pecado: ser libre a través da misericordia de Deus

1. Colosenses 2: 13-14 - E a vós, que estabades mortos nas vosas faltas e na incircuncisión da vosa carne, Deus deu vida xunto con el, perdoándonos todas as nosas ofensas, cancelando o rexistro da débeda que estaba contra nós con as súas esixencias legais. Deixou isto de lado, cravándoo na cruz.

2. Efesios 2:8-9 - Porque pola graza fuches salvo mediante a fe. E isto non é cousa túa; é don de Deus, non resultado de obras, para que ninguén se gabe.

Romanos 6:15 E entón? pecaremos, porque non estamos baixo a lei, senón baixo a graza? Deus me libre.

Paulo fai unha pregunta retórica: debemos pecar porque xa non estamos obrigados pola lei, senón vivir pola graza? A súa resposta é un rotundo "non".

1. Vivir baixo a graza: atopar a liberdade na xustiza

2. Comprensión da graza: como vivir unha vida divina

1. Efesios 2:8-9 - "Porque pola graza fuches salvo mediante a fe; e iso non de vós mesmos, é don de Deus; non por obras, para que ninguén se glorie".

2. Romanos 5:8 - "Pero Deus demostra o seu amor cara a nós, en que cando aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós".

Romanos 6:16 Non sabedes que a quen vos entregades escravos para obedecer, sodes os seus servos a quen obedecedes; se do pecado para a morte, ou da obediencia para a xustiza?

Paulo advírtenos das consecuencias das nosas opcións, ou ceder ao pecado ou á obediencia.

1: Escolle a obediencia e a xustiza para recoller as alegrías eternas.

2: Obedece a Deus e rexeita o pecado para gañar a liberdade da morte eterna.

1: 1 Xoán 1: 9 - "Se confesamos os nosos pecados, El é fiel e xusto para perdoarnos os nosos pecados e limpiarnos de toda maldade".

2: Xoán 14:15 - "Se me amas, garda os meus mandamentos".

Romanos 6:17 Pero sexa grazas a Deus porque erades servos do pecado, pero obedecedes de corazón a forma de doutrina que vos foi entregada.

Paulo expresa a súa gratitude a Deus polo feito de que os romanos obedeceron a doutrina que lles foi dada de corazón.

1. O valor da obediencia: como seguir a Palabra de Deus con todo o teu corazón

2. Coñecer a diferenza: que significa ser servo do pecado ou de Deus?

1. Deuteronomio 6:4-5 - "Escoita, Israel: o Señor, o noso Deus, o Señor é un. Amarás ao Señor, o teu Deus, con todo o teu corazón, con toda a túa alma e con todas as túas forzas".

2. Colosenses 3:23 - "Faga o que fagas, traballa de corazón, como para o Señor e non para os homes".

Romanos 6:18 Sendo entón liberados do pecado, vós convertédesvos en servos da xustiza.

A pasaxe fala de ser liberado do pecado e de converterse nun servo da xustiza.

1. O poder da liberdade: superando as cadeas do pecado

2. A alegría da xustiza: deixar ir o pecado e abrazar un novo camiño

1. 1 Corintios 15:34 - "Esperta á xustiza, e non peques; porque algúns non coñecen a Deus: digo isto para a túa vergoña".

2. Xoán 8:36 - "Se, pois, o Fillo vos fai libres, seredes de verdade".

Romanos 6:19 Eu falo ao xeito dos homes por mor da enfermidade da vosa carne; así mesmo agora entrega os vosos membros servos á xustiza para a santidade.

Paulo insta aos romanos a ceder os seus membros á xustiza e á santidade, en lugar de á impureza e á iniquidade.

1. Romper co pecado e seguir a Palabra de Deus

2. O poder de ceder á xustiza

1. Colosenses 3: 5-10 - Motar, polo tanto, o que hai en ti terreal: inmoralidade sexual, impureza, paixón, mal desexo e cobiza, que é idolatría.

2. Ezequiel 18:30-32 - Arrepentíñase e vértese de todas as túas transgresións, para que a iniquidade non sexa a túa ruína. Botade de vós todas as transgresións que cometedes, e facedevos un novo corazón e un novo espírito! Por que morrer, casa de Israel?

Romanos 6:20 Porque cando erades servos do pecado, estabades libres da xustiza.

Este verso de Romanos lémbranos que cando somos escravos do pecado, estamos libres da xustiza.

1. A liberdade do pecado: liberarse dos grilletes da xustiza

2. A escravitude da xustiza: escapar ao poder liberador do pecado

1. Gálatas 5:1 - "É para a liberdade que Cristo nos fixo libres. Mantente firme, entón, e non te deixes cargar de novo por un xugo de escravitude".

2. Xoán 8:32 - "Entón coñeceredes a verdade, e a verdade os fará libres".

Romanos 6:21 Que froito tiveches daquela das cousas das que agora tes vergoña? pois o fin desas cousas é a morte.

O resultado do comportamento pecaminoso é a morte.

1. Debemos afastarnos do noso comportamento pecaminoso ou enfrontarémonos á morte.

2. Deus proporcionou un xeito de escapar da morte e é a través do arrepentimento e da fe.

1. Proverbios 14:12: "Hai un camiño que lle parece correcto a un home, pero o seu fin é o camiño da morte".

2. Efesios 2:8-9—“Porque pola graza fuches salvo mediante a fe. E isto non é cousa túa; é don de Deus, non froito das obras, para que ninguén se glorie”.

Romanos 6:22 Pero agora, sendo liberados do pecado e convertidos en servos de Deus, tedes o voso froito para a santidade e o fin para a vida eterna.

Despois de ser liberados do pecado, os cristiáns convértense en servos de Deus e reciben a vida eterna como a recompensa final de vivir unha vida santa.

1. O poder do perdón: como a liberdade do pecado leva á santidade

2. Facer eleccións xustas: recoller os beneficios de vivir unha vida santa

1. Lucas 1:74-75 - "Para que, sendo librados da man dos nosos inimigos, sirvamos sen medo, con santidade e xustiza diante del, todos os días da nosa vida".

2. Colosenses 3: 5-7 - "Mortifiquen, pois, os seus membros que están sobre a terra; a fornicación, a impureza, o agarimo desmesurado, a concupiscencia mala e a cobiza, que é idolatría: por iso, a ira de Deus vén sobre os fillos da desobediencia: no que tamén andaches algún tempo, cando vivías neles".

Romanos 6:23 Porque o salario do pecado é a morte; pero o don de Deus é a vida eterna por medio de Xesucristo, noso Señor.

A consecuencia do pecado é a morte, pero Deus deu o don da vida eterna por medio de Xesucristo.

1. O custo do pecado e o don da vida eterna

2. Experimentando a abundancia do maior don de Deus

1. Xoán 3:16 - Porque tanto amou Deus ao mundo que deu ao seu único Fillo, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna.

2. Efesios 2: 8-9 - Porque por graza fuches salvo, por medio da fe, e isto non é de vós, é don de Deus, non por obras, para que ninguén se glorie.

Romanos 7 continúa o discurso de Paulo sobre a relación do cristián coa Lei, discutindo a liberación do crente da Lei a través de Cristo, a función da Lei para espertar desexos pecaminosos e unha loita persoal co pecado.

1o parágrafo: O capítulo comeza con Paulo usando o matrimonio como analoxía para explicar como os crentes son liberados da lei por medio de Cristo. Do mesmo xeito que unha muller está ligada pola lei ao seu marido mentres este está vivo, pero se este morre, ela queda liberada da lei respecto do marido, así mesmo os crentes morreron ao que unha vez nos uniu a través do corpo de Cristo, así que pertencemos a outro El resucitado morto para dar froito Deus (Romanos 7:1-4). Afirma que mentres estabamos no reino da carne, as paixóns pecaminosas suscitadas pola lei estaban a traballar, dabamos froito a morte agora, sen embargo, liberados da lei morreu o que nos mantivo cativos, así que servimos dun xeito novo Espírito e non un código escrito antigo (Romanos 7:5-6). .

2º Parágrafo: Nos versos 7-13, Paulo comenta como a Lei o fixo consciente do pecado. Explica que sen Lei non sabería o que era o pecado, por exemplo, non sabería o que era realmente a cobiza se Law non dixese: "Non codiciarás". Pero o pecado, aproveitando a oportunidade que ofrecía o mandamento, produciu todo tipo de cobizalo, fóra da lei, o pecado morto unha vez vivo, ademais da lei, cando chegou o mandamento, o pecado xurdiu a vida morreu atopado. Polo tanto, conclúe que foi o pecado aproveitar a oportunidade mediante o mandamento que produciu a morte, facéndoa totalmente pecaminosa sen medida (Romanos 7:11-13).

Terceiro parágrafo: A partir do versículo 14, Paul describe a súa propia loita persoal co pecado a pesar do seu desexo de facer o ben o mal alí mesmo, o seu interior deleita a lei de Deus, pero ve outros membros da obra librando a guerra contra a mente facendo prisioneiro da lei do pecado no seu traballo. El grita quen rescatará a morte deste corpo? Grazas a Deus me libre por medio de Xesucristo, noso Señor! Entón, eu sirvo á lei de Deus aínda que a miña natureza pecaminosa sirva ás leis do pecado (Romanos 7:14-25). Isto destaca a loita en curso entre a carne do espírito dentro do crente, que ilustra a necesidade de confiar no poder da graza que o Espírito Santo vence.

Romanos 7:1 Non sabedes, irmáns, (pois falo aos que coñecen a lei) que a lei domina sobre un home mentres vive?

Paulo está a lembrar aos crentes que a lei ten autoridade sobre eles mentres estean vivos.

1. O poder da lei: como vivir baixo a súa autoridade

2. A importancia de obedecer a lei: como vivir como un cidadán piadoso

1. Santiago 2: 10-12 - "Pois quen cumpre toda a lei, pero falla nalgún punto, é responsable de todo. Porque o que dixo: "Non cometas adulterio", tamén dixo: "Non mates". Se non cometes adulterio, senón asasinas, convertécheste nun transgresor da lei. Así fala e actúa como os que deben ser xulgados pola lei da liberdade".

2. Mateo 22:36-40 - "'Mestre, cal é o gran mandamento da Lei?' E díxolle: "Amarás ao Señor, o teu Deus, con todo o teu corazón, con toda a túa alma e con toda a túa mente". Este é o gran e primeiro mandamento. E un segundo é semellante: Amarás ao teu próximo coma a ti mesmo. Destes dous mandamentos dependen toda a Lei e os Profetas.

Romanos 7:2 Porque a muller que ten marido está obrigada pola lei ao seu marido mentres este viva; pero se o marido está morto, ela está solta da lei do seu marido.

Esta pasaxe explica que unha muller que está casada está legalmente ligada ao seu marido mentres este vive, pero queda liberada desa lei ao morrer.

1. A bendición do matrimonio: vivir en obediencia á lei de Deus

2. Atopar a liberdade ao seguir os mandamentos de Deus

1. Efesios 5:22-24 - "Mulleres, sometede aos vosos maridos, como ao Señor. Porque o marido é a cabeza da muller, así como Cristo é a cabeza da igrexa, o seu corpo, e é el mesmo o seu Salvador. Agora ben, como a igrexa se somete a Cristo, así as mulleres deben someterse en todo aos seus maridos".

2. 1 Corintios 7:39 - "A muller está ligada ao seu marido mentres viva. Pero se o seu marido morre, é libre de casarse con quen queira, só no Señor".

Romanos 7:3 Entón, se, mentres vive o seu marido, casa con outro home, chamarase adúltera; pero se o seu marido morreu, estará libre desa lei; para que non sexa adúltera, aínda que estea casada con outro home.

Unha muller considérase adúltera se está casada con outro home mentres o seu marido aínda vive, pero está libre desa lei se o seu marido falece.

1. A importancia do matrimonio e honrar a súa santidade

2. O amor de Deus por nós, visto a través da súa misericordia e comprensión das nosas circunstancias

1. Mateo 19:3-9

2. Romanos 8:1-4

Romanos 7:4 Por iso, meus irmáns, tamén vós morreches á lei polo corpo de Cristo; para que vos casedes con outro, mesmo co que resucitou de entre os mortos, para que lle deamos froito a Deus.

Esta pasaxe explica como os crentes se liberan da lei pola morte de Cristo, para que poidan unirse con El e producir boas obras para a gloria de Deus.

1. "A liberdade da lei: como a morte de Cristo nos fai libres"

2. "O matrimonio dos crentes: unirse con Cristo para dar froito"

1. 2 Corintios 5:21 - Porque fíxoo pecado por nós, quen non coñeceu pecado; para que seamos feitos a xustiza de Deus nel.

2. Gálatas 5:22-23 - Pero o froito do Espírito é amor, alegría, paz, paciencia, mansedume, bondade, fe, mansedume, temperanza: contra tales non hai lei.

Romanos 7:5 Porque cando estabamos na carne, os movementos dos pecados, que eran pola lei, obraban nos nosos membros para producir froito para a morte.

A lei de Deus revela a natureza pecaminosa dos seres humanos, que resulta na morte.

1: Debemos entregar a nosa natureza pecaminosa á vontade de Deus e poñer a nosa confianza nel.

2: A lei de Deus revela a nosa natureza pecaminosa, e só a través da súa graza e misericordia podemos ser salvados.

1: Romanos 5:8 Pero Deus encomendou o seu amor por nós, en que, cando aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós.

2: Efesios 2:8-9 Porque pola graza sodes salvos mediante a fe; e iso non de vós mesmos: é don de Deus: non de obras, para que ninguén se vante.

Romanos 7:6 Pero agora estamos librados da lei, o que estando mortos no que estabamos recluídos; que debemos servir en novidade de espírito, e non na antigüidade da letra.

Esta pasaxe enfatiza a importancia de servir no espírito en lugar de aterse á letra da lei.

1. O poder de servir no Espírito

2. A liberdade de ser liberado da lei

1. Gálatas 5:13-15 - Porque vós fomos chamados á liberdade, irmáns; só non convertes a túa liberdade nunha oportunidade para a carne, senón que a través do amor sérvense uns aos outros. Porque toda a Lei cúmprese nunha soa palabra, na afirmación: "Amarás ao teu próximo coma a ti mesmo".

2. Mateo 22:34-39 - Pero cando os fariseos escoitaron que calara aos saduceos, reuníronse. Entón un deles, un avogado, fíxolle unha pregunta, probándoo e díxolle: "Mestre, cal é o gran mandamento da lei?" Xesús díxolle: "Amarás ao Señor, o teu Deus, con todo o teu corazón, con toda a túa alma e con toda a túa mente". Este é o primeiro e grande mandamento. E o segundo é así: "Amarás ao teu próximo como a ti mesmo". Destes dous mandamentos dependen toda a Lei e os Profetas".

Romanos 7:7 Que diremos entón? A lei é pecado? Deus me libre. Non, eu non coñecera o pecado, senón pola lei, porque non coñecera a luxuria, se a lei non dixese: Non cobizarás.

Paulo explica que a lei non é pecaminosa, senón que revela o que é o pecado, que é cobizar.

1. O poder da lei: como a lei revela o pecado

2. A beleza da lei: como a lei nos protexe do pecado

1. Éxodo 20:17 - Non codiciarás

2. Santiago 1:14-15 - Cada persoa é tentada cando é atraída polos seus propios desexos e seducida. Despois, cando o desexo concibiu, dá a luz o pecado; e o pecado, cando está xa maduro, dá a morte.

Romanos 7:8 Pero o pecado, tomando ocasión polo mandamento, provocou en min toda sorte de concupiscencia. Porque sen a lei o pecado estaba morto.

O pecado entrou no mundo e corrompiu o corazón do home a través da lei.

1: A natureza pecaminosa do home - Romanos 7:8

2: O poder da lei para revelar o pecado - Romanos 7:8

1: Xénese 3:1-7 (A caída do home)

2: Santiago 1:13-15 (A tentación do pecado)

Romanos 7:9 Porque unha vez vivín sen a lei, pero cando chegou o mandamento, o pecado reavivou e morrín.

O pecado trae a morte.

1: A vida é curta pero a palabra de Deus é eterna, e revélanos como vivir unha vida de paz.

2: Todos debemos afastarnos do pecado e abrazar as ensinanzas do Señor, porque só a través da obediencia á súa palabra atoparemos a verdadeira vida.

1: Santiago 1:14-15 "Pero cada un é tentado cando é arrastrado polo seu propio mal desexo e seducido. Despois, despois de que o desexo concibiu, dá a luz o pecado; e o

pecado, cando está xa maduro, dá a luz á morte".

2: Proverbios 23:27-28 "Porque unha prostituta pode ser tomada por un pan de pan, pero a muller doutro home depreda a túa propia vida. ¿Pode un home coller lume no seu colo sen que se lle queimen a roupa?

Romanos 7:10 E o mandamento, que foi ordenado para a vida, atopei que era para a morte.

O mandamento de Deus, que debería traer vida, atopouse como a morte.

1. O paradoxo dos mandamentos de Deus - Como os mandamentos de Deus poden traer tanto a vida como a morte.

2. O engano do pecado - Como o pecado pode parecer bo, pero finalmente leva á morte.

1. Proverbios 14:12 - "Hai un camiño que lle parece correcto a un home, pero o seu fin son os camiños da morte".

2. Romanos 6:23 - "Porque o salario do pecado é a morte, pero o don de Deus é a vida eterna por medio de Xesucristo, noso Señor".

Romanos 7:11 Porque o pecado, tomando ocasión polo mandamento, enganoume, e por el me matou.

O pecado pode ser enganoso e pode levar a un á súa destrución.

1. Sexa consciente do engano do pecado e asegúrate de non deixar que tome o control.

2. Recoñece as perigosas consecuencias do pecado e asegúrate de rexeitalo.

1. Proverbios 14:12 - "Hai un camiño que lle parece correcto a un home, pero o seu fin é o camiño da morte".

2. 1 Pedro 5:8 - "Sed sobrios, estea atentos. O teu adversario, o demo, anda como un león rugente, buscando a quen devorar".

Romanos 7:12 Polo que a lei é santa, e o mandamento santo, xusto e bo.

A lei é santa, xusta e boa.

1: A Lei de Deus é boa e edificante

2: A Lei de Deus é santa e xusta

1: Salmos 19:7-8 "A lei do Señor é perfecta, revive a alma; o testemuño do Señor é seguro, fai sabios aos sinxelos; os preceptos do Señor son rectos, alegran o corazón; o mandamento do O Señor é puro e ilumina os ollos".

2: Santiago 1:25 "Pero o que mira a lei perfecta, a lei da liberdade, e persevera, non sendo oínte que esquece, senón que actúa, será bendito no seu facer".

Romanos 7:13 ¿Fíxome entón morte o que é bo? Deus me libre. Pero o pecado, para que pareza pecado, obra en min a morte polo que é bo; para que o pecado polo mandamento se faga sumamente pecaminoso.

A morte do pecado prodúcese a través do que é bo, e o pecado faise máis pecaminoso polo mandamento.

1. O poder da bondade: como ata o mellor pode levar ao pecado

2. A forza do pecado: como os mandamentos potencian a tentación

1. Santiago 1:13-14 - "Que ninguén diga cando sexa tentado: 'Estou sendo tentado por Deus', porque Deus non pode ser tentado co mal, e el mesmo non tenta a ninguén. Pero cada persoa é tentada cando é atraída e seducida polo seu propio desexo".

2. 1 Xoán 1:8-10 - "Se dicimos que non temos pecado, enganámonos a nós mesmos, e a verdade non está en nós. Se confesamos os nosos pecados, el é fiel e xusto para perdoarnos os nosos pecados e limparnos de toda iniquidade. Se dicimos que non pecamos, facémolo mentireiro, e a súa palabra non está en nós".

Romanos 7:14 Porque sabemos que a lei é espiritual, pero eu son carnal, vendido ao pecado.

Paulo recoñece que a lei é espiritual, pero el mesmo é carnal e baixo a influencia do pecado.

1. O poder da lei: como podemos vencer a carnalidade a través da obediencia

2. A loita do pecado: como podemos atopar forza na sabedoría espiritual

1. Santiago 1:22-25 - Pero sexades facedores da palabra, e non só oíntes, enganándovos a vós mesmos.

2. Romanos 6:12-14 - Non deixedes, polo tanto, que o pecado reine no voso corpo mortal, para que o obedezades nas súas concupiscencias.

Romanos 7:15 Pois o que fago non o permito; porque o que quero, non o fago; pero o que odio, iso o fago.

Loito por facer o que sei que é correcto e facer o que quero facer.

1. Vivir na tensión entre os nosos desexos e a vontade de Deus

2. Vencer a tentación de facer mal

1. Santiago 1:13-15, "Que ninguén diga cando sexa tentado: 'Estou sendo tentado por Deus', porque Deus non pode ser tentado co mal, e El mesmo non tenta a ninguén. Pero cada persoa é tentada cando é atraída e seducida polo seu propio desexo. Entón o desexo, cando concibiu, dá a luz o pecado, e o pecado, cando xa crece, dá a morte.

2. Gálatas 5:16-17, "Pero digo: anda polo Espírito e non satisfaga os desexos da carne. Porque os desexos da carne están contra o Espírito, e os desexos do Espírito están contra a carne; porque estes son opostos entre si, para evitar que fagas o que quixeses".

Romanos 7:16 Se daquela fago o que non quero, acepto que a lei é boa.

Paul está explicando que facer o que non se quere é un sinal da bondade da lei.

1. O poder da lei: como abrazar a súa bondade.

2. Conseguir a verdadeira liberdade mediante o sometemento á lei.

1. Gálatas 5:13-14 - Porque vós fomos chamados á liberdade, irmáns. Só non uses a túa liberdade como unha oportunidade para a carne, senón que a través do amor sérvense uns aos outros. Porque toda a lei cúmprese nunha palabra: "Amarás ao teu próximo coma a ti mesmo".

2. Santiago 2: 8-12 - Se realmente cumpre a lei real segundo a Escritura: "Amarás ao teu próximo como a ti mesmo", estás facendo ben. Pero se mostras parcialidade, estás cometendo pecado e a lei condena como transgresor. Pois quen cumpre toda a lei, pero falla nun punto, fíxose responsable de todo. Pois quen dixo: "Non cometas adulterio", tamén dixo: "Non asasinas". Se non cometes adulterio senón asasinas, convertécheste nun transgresor da lei. Así fala e actúa como os que deben ser xulgados baixo a lei da liberdade.

Romanos 7:17 Agora ben, xa non son eu quen o fago, senón o pecado que habita en min.

Paulo recoñece que xa non é el quen controla, senón que é o pecado o que habita dentro del.

1. "Recoñece os teus pecados e asuma a responsabilidade"

2. "O poder do pecado e o seu impacto nas nosas vidas"

1. Santiago 1:14-15 - "Pero cada persoa é tentada cando é arrastrada polo seu propio mal desexo e seducida. Entón, despois de que o desexo concibiu, dá a luz o pecado; e o pecado, cando é adulto. , dá a luz á morte".

2. Gálatas 5:19-21 - "Os actos da carne son obvios: inmoralidade sexual, impureza e libertinaxe; idolatría e bruxería; odio, discordia, celos, ataques de rabia, ambición egoísta, disensións, faccións e envexa; borracheira, orxías e similares. Advírtovos, como fixen antes, que os que así viven non herdarán o reino de Deus".

Romanos 7:18 Porque sei que en min (é dicir, na miña carne) non habita nada bo, porque a vontade está presente comigo; pero como facer o que é bo non atopo.

Paul recoñece que non hai ben na súa carne, pero está disposto a facer o ben, aínda que lle resulta difícil facelo.

1. A loita por facer o ben: aprendendo do exemplo de Paul

2. Superar a debilidade da carne: conseguir o ben coa axuda de Deus

1. Salmo 51:17 - "O meu sacrificio, oh Deus, é un espírito quebrantado; un corazón quebrantado e contrito que ti, Deus, non desprezarás".

2. Filipenses 4:13 - "Todo isto podo facer a través de quen me dá forza".

Romanos 7:19 Pois o ben que quero non o fago, pero o mal que non quero, o fago.

A loita entre o ben e o mal é real.

1. Os nosos corazóns están divididos entre os nosos desexos de ben e as tentacións do mal - Romanos 7:19

2. Debemos loitar diariamente para escoller o que está ben e evitar o que está mal - Romanos 7:19

1. Santiago 4:7 - Sométete, pois, a Deus. Resiste o demo, e el fuxirá de ti.

2. Gálatas 5:17 - Porque os desexos da carne están en contra do Espírito, e os desexos do Espírito están en contra da carne, pois estes son opostos entre si, para evitar que fagas as cousas que queres facer.

Romanos 7:20 Agora ben, se fago o que non quixera, xa non son eu quen o fago, senón o pecado que habita en min.

Paulo afirma que se fai algo que non quere facer, non é el, senón o pecado que vive nel.

1. Comprender a natureza do pecado: como podemos vencer o seu poder

2. A loita co pecado: aprender a vivir na liberdade de Cristo

1. Romanos 6:14 - Porque o pecado xa non será o teu amo, porque non estás baixo a lei, senón baixo a graza.

2. 1 Corintios 10:13 - Ningunha tentación te alcanzou, excepto a que é común á humanidade. E Deus é fiel; Non deixará que sexas tentado máis aló do que poidas soportar. Pero cando sexas tentado, El tamén proporcionará unha saída para que poidas aguantar.

Romanos 7:21 Atopo, pois, unha lei que, cando quero facer o ben, o mal está presente comigo.

Paul dáse conta de que ten unha loita interna entre facer o que é bo e ser tentado polo mal.

1) A loita entre o ben e o mal: aprender a vencer a tentación

2) O poder da lei de Deus: orientación para vivir unha vida de virtude

1) Santiago 1:13-15 - Cando sexa tentado, ninguén debe dicir: "Deus está a tentarme". Porque Deus non pode ser tentado polo mal, nin tenta a ninguén; pero cada persoa é tentada cando é arrastrada polo seu propio mal desexo e seducida.

2) Gálatas 5:16-18 - Entón digo: anda polo Espírito, e non satisfarás os desexos da carne. Porque a carne quere o que é contrario ao Espírito, e o Espírito o que é contrario á carne. Están en conflito entre eles, para que non fagas o que queiras. Pero se es guiado polo Espírito, non estás baixo a lei.

Romanos 7:22 Porque me deleito na lei de Deus segundo o home interior:

A pasaxe de Romanos 7:22 destaca a alegría de gozar da lei de Deus.

1. A alegría de deleitarse coa Lei de Deus

2. Alegrarse na Vontade de Deus

1. Salmo 19: 7-11 - A lei do Señor é perfecta, revive a alma; o testemuño do Señor é certo, facendo sabios aos sinxelos.

2. Isaías 58:13-14 - "Se afastas o teu pé do sábado, de facer o teu gusto no meu día santo, e chamas ao sábado de deleite e honorable o día santo do Señor; se o honras, non segues o teu camiño, nin buscas o teu propio pracer, nin falas ociosamente;

Romanos 7:23 Pero vexo outra lei nos meus membros, que loita contra a lei da miña mente e me leva catividade á lei do pecado que está nos meus membros.

A lei do pecado loita contra a lei da mente, levando á catividade do pecado.

1. O conflito interior: comprender a loita entre o pecado e a xustiza

2. Tomando cativos os nosos pensamentos: superando o poder do pecado

1. Santiago 1:13-15 - Que ninguén diga cando sexa tentado: "Son tentado por Deus"; pois Deus non pode ser tentado polo mal, nin El mesmo tenta a ninguén. Pero cada un é tentado cando é atraído polos seus propios desexos e seducido. Despois, cando o desexo concibiu, dá a luz o pecado; e o pecado, cando está xa maduro, dá a morte.

2. Colosenses 3: 5-7 - Por iso fagan matar os seus membros que están na terra: fornicación, impureza, paixón, mal desexo e cobiza, que é idolatría. Por estas cousas, a ira de Deus está a vir sobre os fillos da desobediencia, na que vós mesmos andabades cando vivíades neles.

Romanos 7:24 ¡Oh desgraciado que son! quen me librará do corpo desta morte?

Paul expresa a súa frustración pola súa natureza pecaminosa, preguntando quen pode salvalo da súa mortalidade.

1. O poder da liberación: como o Evanxeo nos libera do pecado

2. Recoñecer a nosa fraxilidade: comprender a natureza pecaminosa do home

1. Salmo 40: 2 “Sacoume do pozo limoso, do barro e do lodo; puxo os meus pés nunha pedra e deume un lugar firme para estar de pé”.

2. Gálatas 5:16 "Entón digo: anda polo Espírito, e non satisfarás os desexos da carne".

Romanos 7:25 Agradezo a Deus por medio de Xesucristo, noso Señor. Así que coa mente sirvo eu mesmo á lei de Deus; pero coa carne a lei do pecado.

Paulo expresa a súa gratitude a Deus pola súa salvación a través de Xesucristo e recoñece a súa loita por servir a lei de Deus na súa mente mentres a súa carne persegue a lei do pecado.

1. A loita da obediencia: como servir a lei de Deus

2. Graza e gratitude: a nosa resposta á salvación de Deus

1. Filipenses 4:13 - "Todo podo por medio de Cristo que me fortalece".

2. Gálatas 5:16-17 - "Pero eu digo: anda polo Espírito, e non satisfarás os desexos da carne. Porque os desexos da carne están contra o Espírito, e os desexos do Espírito están contra o Espírito. carne, porque estes son opostos entre si, para evitar que fagas as cousas que queres facer".

Romanos 8 é un capítulo poderoso da carta de Paulo, discutindo a vida no Espírito, o noso estado como fillos de Deus, a esperanza da gloria futura e a garantía do amor de Deus.

1º parágrafo: O capítulo comeza con Paulo afirmando que agora non hai condenación para os que están en Cristo Xesús porque por medio de Cristo Xesús a lei do Espírito que dá vida nos libertou da lei e da morte (Romanos 8:1-2). . El explica que o que a Lei non podía facer porque estaba debilitada pola carne, Deus fíxoo enviando ao seu propio Fillo semejanza carne pecadora ser ofrenda polo pecado, polo que condenou o pecado orde carne requisito xusto A lei podería cumprirse plenamente nós que non vivimos segundo a carne pero segundo o Espírito (Romanos 8:3-4).

2º Parágrafo: Nos versículos 5-17, Paul contrasta vivir segundo a carne e vivir segundo o Espírito. Os que viven segundo a carne teñen a súa mente posta no que a carne desexa; pero os que viven de acordo co Espírito teñen a súa mente posta no que o Espírito desexa (Romanos 8:5). Asegura que se por Espírito poñemos a morte fechorías corpo vivirá todos guiados polos fillos de Deus non recibiron escravitude espírito caer de novo no medo recibiu filiación do espírito polo cal gritar 'Abba Pai' O propio Espírito Santo testemuña co noso espírito que somos fillos de Deus se fillos entón herdeiros: herdeiros de Deus coherdeiros con Cristo, se de verdade comparten os seus sufrimentos, a orde tamén pode compartir a súa gloria (Romanos 8:13-17).

Terceiro parágrafo: A partir do versículo 18, Paul discute a esperanza futura gloria creación espera ansiosa expectativa revelación fillos Deus foi sometido a frustración non a súa propia elección a esperanza será liberada da súa escravitude decadencia trouxo liberdade gloria fillos Deus nós mesmos xemimos interiormente agardar ansiosamente adopción filiación redención corpos isto esperanza salvada. Ademais, afirma intercesión Espírito Santo debilidades cando non sabemos para que rezar intercédenos xemidos sen palabras todo traballa xuntos ben amor chamado propósito nada amor separado Cristo

problemas dificultades persecución fame nudez perigo espada vitoria esmagadora noso por medio del amáronos convencidos nin da morte nin da vida anxos nin demos presentes nin futuros poderes altura profundidade calquera outra cousa toda a creación poderá separarse amor Deus está en Cristo Xesús noso Señor (Romanos 8:18-39). Isto ofrece unha poderosa mensaxe de seguridade sobre a seguridade eterna do cristián no amor de Deus.

Romanos 8:1 Agora non hai condenación para os que están en Cristo Xesús, que non andan segundo a carne, senón segundo o Espírito.

Ninguén en Cristo Xesús será condenado por seguir o Espírito en lugar da carne.

1. As bendicións da vida en Cristo - Abrazar a liberdade da xustiza a través da fe en Cristo

2. Evitar a condena - Camiñar segundo o Espírito en lugar da carne

1. Romanos 8:1-4 - Polo tanto, agora non hai condena para os que están en Cristo Xesús, que non andan segundo a carne, senón segundo o Espírito. Porque a lei do Espírito de vida en Cristo Xesús fíxome libre da lei do pecado e da morte. Pois o que a lei non podía facer, porque era débil pola carne, Deus enviou ao seu propio Fillo en semellanza de carne de pecado, e polo pecado, condenou o pecado na carne: para que a xustiza da lei se cumpra en nós. , que non andan segundo a carne, senón segundo o Espírito.

2. Gálatas 5:16 - Entón digo isto: Andade no Espírito, e non cumpriredes o desexo da carne.

Romanos 8:2 Porque a lei do Espírito de vida en Cristo Xesús fíxome libre da lei do pecado e da morte.

Esta pasaxe fala sobre o poder do espírito de vida en Cristo Xesús para liberarnos da escravitude do pecado e da morte.

1. A liberdade de vida en Cristo - Explorando o poder do Espírito de vida atopado en Cristo Xesús para liberarnos da lei do pecado e da morte.

2. O poder da cruz - Examinando o poder transformador da cruz para traer liberdade ás nosas vidas.

1. Gálatas 5:1 - "Para a liberdade, Cristo deixounos libres; mantéñenos, polo tanto, firmes e non vos sometades de novo a un xugo de escravitude".

2. Xoán 8:36 - "Entón, se o Fillo vos fai libres, seredes de verdade".

Romanos 8:3 Porque o que a lei non podía facer, porque era débil pola carne, Deus enviou ao seu propio Fillo en semellanza de carne pecadora, e polo pecado, condenou o pecado na carne:

Deus enviou ao seu propio Fillo para condenar o pecado e facer posible a lei.

1: O maior don de Deus

2: O poder da cruz

Romanos 5:8 - Pero Deus demostra o seu amor por nós nisto: mentres aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós.

Xoán 3:16 - Porque tanto amou Deus ao mundo que deu ao seu único Fillo, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna.

Romanos 8:4 Para que a xustiza da lei se cumpra en nós, que non andamos segundo a carne, senón segundo o Espírito.

A xustiza da lei pódese cumprir en nós cando seguimos o Espírito en lugar dos nosos propios desexos.

1. Deixándose ir e abrazar o Espírito

2. O poder do Espírito para traer a realización

1. Colosenses 3:5-10

2. Gálatas 5:16-26

Romanos 8:5 Porque os que son conformes á carne teñen en conta as cousas da carne;

pero os que están segundo o Espírito as cousas do Espírito.

As persoas que están controladas pola súa natureza pecaminosa céntranse nos desexos terrestres, mentres que as guiadas polo Espírito céntranse nas cousas espirituais.

1. Renovando as nosas mentes: un estudo de Romanos 8:5

2. As cousas que máis importan: unha reflexión sobre o espírito e a carne

1. Colosenses 3:2 - "Ponte a mente nas cousas que están arriba, non nas que están na terra".

2. Mateo 16:26 - "¿De que lle serve un home se gaña o mundo enteiro e perde a súa propia alma?"

Romanos 8:6 Porque ser carnal é a morte; pero ter unha mente espiritual é vida e paz.

A pasaxe subliña a importancia de ter unha mentalidade espiritual, en oposición a unha carnal, para experimentar a vida e a paz.

1. Descubrindo a Vida e a Paz a través dunha Mentalidade Espiritual

2. Comprender a diferenza entre carnalidade e espiritualidade

1. Colosenses 3:2 - Pon a túa mente nas cousas de arriba, non nas cousas da terra.

2. Romanos 12:2 - Non te conformes a este mundo, senón transformate pola renovación da túa mente.

Romanos 8:7 Porque a mente carnal é inimizade contra Deus, porque non está suxeita á lei de Deus, nin pode estarlo.

A mente carnal está en desacordo con Deus e nunca pode estar suxeita á lei de Deus.

1: Debemos someter a nosa vontade a Deus e procurar obedecer a súa lei para achegarnos a El.

2: Non debemos deixarnos seducir polos desexos da carne, senón esforzarnos por manter a nosa mente e corazón centrados en Deus e nos seus camiños.

1: Filipenses 4:8, "Finalmente, irmáns, todo o que é verdadeiro, todo o que é honrado, todo o que é xusto, todo o que é puro, todo o que é amable, todo o que é loable, se hai algo de excelencia, se hai algo digno de eloxio, pensa nestas cousas".

2: Colosenses 3:2, "Ponte a mente nas cousas de arriba, non nas que están na terra".

Romanos 8:8 Entón, os que están na carne non poden agradar a Deus.

Os que viven segundo os desexos da carne non poden agradar a Deus.

1. A carne versus o espírito: como vivir unha vida agradable a Deus

2. O poder da graza de Deus: como vencer a carne

1. Gálatas 5:16-17 - "Entón, digo isto: Andade no Espírito, e non cumpriredes a concupiscencia da carne. Porque a carne apetece contra o Espírito e o Espírito contra a carne; e estes son contrarios. un ao outro: para que non poidades facer o que queredes".

2. 1 Xoán 2:15-17 - "Non ames o mundo, nin as cousas que hai no mundo. Se alguén ama o mundo , o amor do Pai non está nel. Por todo o que hai no mundo, a concupiscencia da carne, e a concupiscencia dos ollos, e a soberbia da vida, non son do Pai, senón que son do mundo. E o mundo pasa, e a súa concupiscencia, senón o que fai a vontade de Deus. permanece para sempre".

Romanos 8:9 Pero vós non estades na carne, senón no Espírito, se é que o Espírito de Deus habita en vós. Agora ben, se alguén non ten o Espírito de Cristo, non é del.

O Espírito de Deus habita nos crentes, e os que non teñen o Espírito de Cristo non son de Cristo.

1. O Espírito de Deus - Un camiño máis próximo con Deus

2. A necesidade do Espírito de Cristo - Cumprindo a nosa alianza con Deus

1. 1 Corintios 6:19-20 - "Non sabes que o teu corpo é templo do Espírito Santo dentro de ti, a quen tes de Deus? Non es o teu, porque te mercaron cun prezo. Así que glorifica a Deus no teu corpo".

2. Xoán 14:16-17 - "E eu pedirei ao Pai, e el daravos outro Auxiliar, que estea convosco para sempre, o Espírito da verdade, a quen o mundo non pode recibir, porque nin o ve nin coñece. el. Coñéceo, porque habita contigo e estará en ti".

Romanos 8:10 E se Cristo está en vós, o corpo está morto por mor do pecado; pero o Espírito é vida por mor da xustiza.

A presenza de Cristo en nós fainos vivos en espírito por mor da xustiza a pesar de que o corpo está morto por mor do pecado.

1. O poder do Espírito Santo nas nosas vidas

2. Vencer o pecado a través da xustiza

1. Romanos 8:10

2. Xoán 3:16-17 - Porque tanto amou Deus ao mundo que deu ao seu único Fillo, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna. Porque Deus non enviou ao seu Fillo ao mundo para condenar ao mundo, senón para salvalo por medio del.

Romanos 8:11 Pero se o Espírito do que resucitou a Xesús dos mortos habita en vós, o que resucitou a Cristo dos mortos tamén vivificará os vosos corpos mortais co seu Espírito que habita en vós.

O Espírito de Deus que resucitou a Xesús de entre os mortos vive en nós e tamén dará vida aos nosos corpos mortais.

1. O poder de Deus en nós: como o Espírito de Deus resucitou a Xesús dos mortos e nos pode revivir

2. Experimentando a Resurrección: Conectarse co Espírito de Deus para recibir a vida

1. Xoán 11:25-26 - Xesús díxolle: "Eu son a resurrección e a vida. Quen cre en min, aínda que morra, vivirá, e todo aquel que vive e crea en min, non morrerá nunca.

2. Efesios 3:16-17 - Para que, segundo as riquezas da súa gloria, vos conceda fortalecervos con poder mediante o seu Espírito no voso interior, para que Cristo habite nos vosos corazóns mediante a fe.

Romanos 8:12 Polo tanto, irmáns, somos debedores, non á carne, para vivir segundo a carne.

Estamos chamados a vivir dun xeito que non sexa conforme aos desexos da carne.

1. "Vivir contra a carne: seguindo os camiños de Deus"

2. "Unha débeda que debemos: servir a Deus a través das nosas vidas"

1. Gálatas 5:16-26 - Un recordatorio da loita entre os desexos da carne e os desexos do Espírito.

2. Colosenses 3: 1-17 - Un chamamento a matar os desexos da carne e vivir unha vida de santidade.

Romanos 8:13 Porque se vivides segundo a carne, morreredes; pero se por medio do Espírito mortificades as obras do corpo, viviredes.

Esta pasaxe lémbranos que as eleccións que facemos teñen consecuencias e que vivir segundo o Espírito de Deus traerá vida, mentres que vivir segundo os desexos da carne traerá a morte.

1. As eleccións que facemos: as consecuencias de vivir segundo a carne

2. O poder do espírito: escoller a vida sobre a morte

1. Gálatas 5:19-21 - Agora as obras da carne son evidentes: inmoralidade sexual, impureza, sensualidade, idolatría, feiticería, inimizade, contenda, celos, ataques de ira, rivalidades, disensións, divisións, envexa, borracheiras, orxías. , e cousas como estas. Advírtovos, como vos advertín antes, que os que fagan tales cousas non herdarán o reino de Deus.

2. Mateo 6:24 - Ninguén pode servir a dous amos; pois ou odiará ao un e amará ao outro,

ou será leal ao un e desprezará ao outro. Non podes servir a Deus e a mamón.

Romanos 8:14 Porque todos os que son guiados polo Espírito de Deus, son fillos de Deus.

O Espírito de Deus leva aos crentes a converterse en fillos de Deus.

1: Deixa que o Espírito de Deus te guíe para converterte nun fillo de Deus.

2: Sigue o Espírito de Deus e convértete nun fillo ou filla de Deus.

1: Gálatas 4:6-7 "E porque sodes fillos, Deus enviou o Espírito do seu Fillo nos nosos corazóns, clamando: "Abba! Pai!" Así que xa non es escravo, senón fillo, e se é fillo, herdeiro por Deus".

2: Xoán 1:12-13 "Pero a todos os que o recibiron, que creron no seu nome, deulles o dereito de facerse fillos de Deus, que non naceron de sangue nin de vontade da carne nin de vontade do home, senón de Deus".

Romanos 8:15 Porque non recibiches o espírito de servidume de novo para temer; pero vós recibistes o Espírito de adopción, polo cal clamamos: Abba, Pai.

Os cristiáns recibiron o Espírito de adopción, que lles permite chamar a Deus "Abba, Pai".

1. A comodidade da adopción: como o espírito da adopción cambia a nosa relación con Deus

2. Non temas: rexeitar o espírito da escravitude e abrazar o espírito da adopción

1. Gálatas 4: 4-7 - Pero cando chegou a plenitude dos tempos, Deus enviou ao seu Fillo, nacido de muller, nacido baixo a lei, 5 para redimir aos que estaban baixo a lei, para que recibisemos a adopción. fillos. 6 E porque sodes fillos, Deus enviou o Espírito do seu Fillo nos nosos corazóns, clamando: "Abba! Pai!" 7 Polo tanto, xa non es escravo, senón fillo, e se é fillo, herdeiro por Deus.

2. Efesios 1:5 - El predestinounos para ser adoptados como fillos por medio de Xesucristo, segundo o propósito da súa vontade.

Romanos 8:16 O Espírito mesmo dá testemuño co noso espírito de que somos fillos de

Deus.

O Espírito de Deus testemuña que os crentes son fillos de Deus.

1. Testemuñando a nosa identidade como fillos de Deus

2. O poder do Espírito ea nosa posición na familia de Deus

1. Gálatas 4:6-7 - "E porque sodes fillos, Deus enviou o Espírito do seu Fillo nos nosos corazóns, gritando: "¡Abba! Pai!" Así que xa non es escravo, senón fillo, e se é fillo, herdeiro por Deus".

2. Xoán 1:12-13 - "Pero a todos os que o recibiron, que creron no seu nome, deulles o dereito de facerse fillos de Deus, que non naceron de sangue nin de vontade da carne nin de a vontade do home, senón de Deus".

Romanos 8:17 E se fillos, entón herdeiros; herdeiros de Deus e coherdeiros con Cristo; se é así que padecemos con el, para que tamén seamos glorificados xuntos.

Os crentes en Cristo son herdeiros de Deus e coherdeiros con Cristo, e se están dispostos a sufrir con El, tamén serán glorificados xuntos.

1. A promesa da glorificación: experimentando o esplendor de Deus ao unísono con Cristo

2. Sufrimento con Cristo: o camiño para facerse coherdeiro con el

1. Gálatas 3:26-29 - Porque todos sodes fillos de Deus pola fe en Cristo Xesús. Porque cantos de vós fomos bautizados en Cristo, vestistes de Cristo. Non hai xudeu nin grego, non hai escravo nin libre, non hai home nin muller, porque todos vós sodes un en Cristo Xesús. E se sodes de Cristo, sodes a descendencia de Abraham, e herdeiros segundo a promesa.

2. Efesios 1: 3-5 - Bendito sexa o Deus e Pai do noso Señor Xesús Cristo, que nos bendiciu con todas as bendicións espirituais nos lugares celestes en Cristo: segundo nos escolleu nel antes da fundación do mundo, para que sexamos santos e irreprensibles ante el no amor: predestinandonos á adopción de fillos por Xesucristo para si mesmo, segundo o gusto da súa vontade.

Romanos 8:18 Porque considero que os sufrimentos deste tempo presente non son dignos de ser comparados coa gloria que se revelará en nós.

Os sufrimentos actuais son incomparables coa gloria que se revelará.

1: Debemos mirar cara á gloria futura que nos espera a pesar das dificultades actuais ás que nos enfrontamos.

2: Mentres nos enfrontamos a probas e tribulacións nesta vida, debemos manter os nosos ollos postos no premio da gloria que nos espera no futuro.

Romanos 5:3-5 - Non só así, senón que tamén nos gloriamos nos nosos sufrimentos, porque sabemos que o sufrimento produce perseveranza; perseveranza, carácter; e carácter, esperanza.

Hebreos 11:1 - Agora a fe é confianza no que esperamos e seguridade sobre o que non vemos.

Romanos 8:19 Porque a ansia da criatura agarda a manifestación dos fillos de Deus.

A criatura agarda a manifestación dos fillos de Deus.

1. A esperanza dos que agardan

2. Expectativas fieis dos fillos de Deus

1. Isaías 40:31 - Pero os que esperan no Señor renovarán as súas forzas; subirán con ás como aguias; correrán e non se cansarán; e andarán e non desmaiarán.

2. Habacuc 2:3 - Porque a visión aínda é para un tempo sinalado, pero ao final falará e non mentirá: aínda que se demore, agarda por ela; porque seguramente chegará, non tardará.

Romanos 8:20 Porque a criatura foi sometida á vaidade, non por vontade, senón por causa de quen a someteu con esperanza,

A criatura foi sometida á vaidade por Deus na esperanza.

1. Espera en Deus a pesar das dificultades da vida

2. Recoñecer a soberanía de Deus mesmo en tempos difíciles

1. Lamentacións 3: 22-23 - "Dá misericordia do Señor non somos consumidos, porque as súas compaixóns non fallan. Son novas cada mañá: grande é a túa fidelidade".

2. Isaías 43: 2 - "Cando pases polas augas, eu estarei contigo; e polos ríos, non te desbordarán; cando pases polo lume, non te queimarás, nin a chama acenderá. sobre ti".

Romanos 8:21 Porque a propia criatura tamén será librada da escravitude da corrupción para a gloriosa liberdade dos fillos de Deus.

A criatura será liberada da escravitude da corrupción na gloriosa liberdade dos fillos de Deus.

1. A gloriosa liberdade dos fillos de Deus

2. Liberado da escravitude da corrupción

1. Gálatas 5:1 - Estade firmes, pois, na liberdade coa que Cristo nos fixo libres.

2. 2 Corintios 3:17 - Agora ben, o Señor é ese Espírito: e onde está o Espírito do Señor, hai liberdade.

Romanos 8:22 Porque sabemos que toda a creación xeme e dor de parto ata agora.

A creación estivo nun estado de sufrimento e dor dende o principio dos tempos.

1. "O xemido da creación: como a dor moldea a nosa perspectiva"

2. "A esperanza no sufrimento: o poder da perseveranza"

1. Isaías 55:8: "Porque os meus pensamentos non son os teus pensamentos, nin os teus camiños os meus camiños, di o Señor".

2. 2 Corintios 4:16-18: “Así non nos desanimamos. Aínda que o noso ser exterior está a perder, o noso interior renovouse día a día. Pois esta leve aflicción momentánea está a preparar para nós un peso eterno de gloria sen comparación, xa que non miramos as cousas que se ven senón as que non se ven. Porque as cousas que se ven son pasaxeiras, pero as que non se ven son eternas".

Romanos 8:23 E non só eles, senón tamén nós mesmos, que temos as primicias do Espírito, nós mesmos xemimos dentro de nós, esperando a adopción, é dicir, a redención do noso corpo.

Os cristiáns xememos á espera da redención dos seus corpos, que forma parte do plan de adopción de Deus.

1. O xemido dos santos: aprender a esperar no Señor

2. A redención dos nosos corpos: a nosa esperanza e garantía de vida eterna

1. Romanos 8:18-25

2. Isaías 40:31

Romanos 8:24 Porque somos salvos pola esperanza; pero a esperanza que se ve non é esperanza; porque o que un home ve, por que aínda espera?

Somos salvados pola esperanza, que non é visible, entón por que aínda esperamos algo que non podemos ver?

1. O poder da esperanza: o que significa crer no invisible

2. Como perseverar na fe mesmo cando non vexamos o resultado

1. Hebreos 11:1 - "Agora a fe é a substancia das cousas que se esperan, a evidencia das que non se ven".

2. Xeremías 29:11 - "Porque sei os plans que teño para ti", declara o Señor, "planes para prosperarte e non facerte dano, plans para darche esperanza e futuro".

Romanos 8:25 Pero se esperamos que non vemos, agardamos con paciencia.

Pídesnos paciencia e esperanza no que non podemos ver.

1. A paciencia é unha virtude: agardar con esperanza

2. Anticipando o invisible: fe e esperanza

1. Hebreos 11:1 - Agora a fe é a substancia das cousas que se esperan, a evidencia das cousas que non se ven.

2. Santiago 5:7-8 - Tede paciencia, polo tanto, amados, ata a chegada do Señor. O labrego agarda a preciosa colleita da terra, tendo paciencia con ela ata que recibe as chuvias temperás e tardías.

Romanos 8:26 Do mesmo xeito, o Espírito tamén axuda ás nosas debilidades, porque non sabemos por que debemos orar como debemos, pero o Espírito mesmo intercede por nós con xemidos que non se poden pronunciar.

O Espírito intercede por nós cando non sabemos por que rezar.

1. O Espírito intercede: como o amor de Deus nos apoia na oración

2. O don incalculable do Espírito Santo

1. 1 Xoán 3:20, "Porque se o noso corazón nos condena, Deus é maior que o noso corazón e sabe todas as cousas".

2. Salmo 139: 23-24: "Busca-me, oh Deus, e coñece o meu corazón: proba-me e coñece os meus pensamentos; mira se hai algún camiño malo en min, e guíeme polo camiño eterno".

Romanos 8:27 E o que escruta os corazóns sabe cal é a mente do Espírito, porque intercede polos santos segundo a vontade de Deus.

Deus coñece os nosos corazóns e intercede por nós segundo a súa vontade.

1. O amor infalible de Deus: comprender o corazón do pai

2. O poder da intercesión: coñecer a vontade de Deus para as nosas vidas

1. Salmo 139: 23-24 - Buscame, Deus, e coñece o meu corazón! Proba comigo e coñece os meus pensamentos! E mira se hai algún camiño penoso en min, e guíame polo camiño eterno!

2. Hebreos 4: 12-13 - Porque a palabra de Deus é viva e activa, máis afiada que calquera espada de dous fíos, atravesa ata a división da alma e do espírito, das articulacións e da medula, e discerne os pensamentos e as intencións de o corazón. E ningunha criatura se esconde á súa vista, senón que están todas espidas e expostas aos ollos daquel a quen debemos dar conta.

Romanos 8:28 E sabemos que todas as cousas colaboran para o ben dos que aman a Deus, dos que son chamados segundo o seu propósito.

Deus colabora todas as cousas para o ben dos que o aman e son chamados segundo o seu propósito.

1. Aprender a confiar en Deus en tempos difíciles

2. Propósito e obra de Deus nas nosas vidas

1. Xeremías 29:11 - "Porque sei os plans que teño para ti", declara o Señor, "planes para prosperarte e non facerte dano, plans para darche esperanza e futuro".

2. Filipenses 4:13 - Podo facer todas as cousas a través de quen me fortalece.

Romanos 8:29 Porque a quen coñeceu de antemán, tamén os predestinou para que fosen conformes á imaxe do seu Fillo, para que fose o primoxénito entre moitos irmáns.

Deus predestinou aos que sabía de antemán para que fosen como o seu Fillo, Xesucristo, para que fose o primoxénito de moitos irmáns e irmás.

1. O amor de Deus: Predestinado a ser conforme a Xesús

2. A predestinación: o noso camiño para chegar a ser coma Cristo

1. 1 Xoán 3:1 - Mira que amor nos deu o Pai, para que nos chamemos fillos de Deus; e así somos.

2. Efesios 1:4-5 - Así como nos escolleu nel antes da fundación do mundo, para que sexamos santos e irreprensibles ante el. No amor predestinounos para ser adoptados como fillos por medio de Xesucristo, segundo o propósito da súa vontade.

Romanos 8:30 Ademais, aos que predestinou, tamén os chamou; e aos que chamou, tamén xustificou; e aos que xustificou, tamén glorificou.

Deus predestinou, chamou, xustificou e glorificou aos que escolleu.

1. A glorificación dos elixidos de Deus

2. A predestinación: un don do amor de Deus

1. Efesios 1: 4-5 - "Así como El nos escolleu nel antes da fundación do mundo, para que fosemos santos e sen defecto diante del no amor: predestinounos para a adopción de fillos por Xesucristo para si mesmo. , segundo o gusto da súa vontade”

2. Isaías 43:7 - "Todo aquel que se chama polo meu nome: porque eu o creei para a miña gloria, formeino; si, fíxeno".

Romanos 8:31 Que diremos entón a estas cousas? Se Deus está por nós, quen pode estar contra nós?

Deus está sempre ao noso lado e protexeranos de calquera oposición.

1. Deus está sempre connosco - Romanos 8:31

2. O amor infalible de Deus - Romanos 8:31

1. Salmos 118:6 - O Señor está do meu lado; Non temerei: que pode facerme o home?

2. Isaías 41:10 - Non temas; porque eu estou contigo: non te espantes; porque eu son o teu Deus: fortalecereiche; si, vouche axudar; si, apoiareino coa man dereita da miña

xustiza.

Romanos 8:32 O que non perdonou ao seu propio Fillo, senón que o entregou por todos nós, ¿como non nos dará con el todas as cousas?

Deus deunos un agasallo definitivo enviando ao seu fillo, Xesucristo, e seguirá dándonos todas as cousas de balde.

1. O don insondable de Xesucristo

2. A insuperable xenerosidade de Deus

1. Xoán 3:16 - Porque tanto amou Deus ao mundo que deu ao seu único Fillo, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna.

2. 2 Corintios 9:15 - Grazas a Deus polo seu don indescriptible!

Romanos 8:33 Quen acusará algo aos elixidos de Deus? É Deus o que xustifica.

Deus é fiel e xusto e nunca acusará aos elixidos de ningún mal feito.

1. A fidelidade infalible de Deus

2. Xustificación xusta de Deus

1. Romanos 3: 21-26 - Pero agora revélase a xustiza de Deus fóra da lei, sendo testemuñada pola Lei e os profetas, a xustiza de Deus, a través da fe en Xesucristo, a todos e en todos os que cren. . Pois non hai diferenza; porque todos pecaron e non chegan á gloria de Deus.

2. Salmo 103:12 - Tanto como está o leste do occidente, El quitou de nós as nosas transgresións.

Romanos 8:34 Quen é o que condena? É Cristo que morreu, si máis ben, o que resucitou, que está á dereita de Deus, quen tamén intercede por nós.

Cristo morreu por nós e resucitou, e agora intercede por nós á dereita de Deus.

1. O amor e a intercesión de Xesucristo

2. A salvación e a graza de Cristo

1. Isaías 53:5 - Pero foi traspasado polas nosas transgresións, esmagado polas nosas iniquidades; o castigo que nos deu a paz foi sobre el, e polas súas feridas curamos.

2. 1 Xoán 2: 1-2 - Fillos meus, estas cousas escríbovos para que non pequen. E se alguén peca, temos un avogado ante o Pai, Xesucristo, o xusto: e el é a propiciación polos nosos pecados, e non só polos nosos, senón tamén polos pecados de todo o mundo.

Romanos 8:35 Quen nos separará do amor de Cristo? será a tribulación, ou a angustia, ou a persecución, ou a fame, ou a nudez, ou o perigo, ou a espada?

Paulo pregunta quen nos pode separar do amor de Cristo, enumerando varias dificultades que podemos soportar.

1. "O amor inquebrantable de Cristo"

2. "A forza da nosa fe durante tempos difíciles"

1. Hebreos 13:5 - "Mantén a túa vida libre do amor ao diñeiro e contentache co que tes, porque el dixo: "Nunca te deixarei nin te abandonarei".

2. 2 Corintios 12:9 - Pero el díxome: "A miña graza é suficiente para ti, porque o meu poder perfecciona na debilidade".

Romanos 8:36 Como está escrito: Por ti somos mortos todo o día; contamos como ovellas para a matanza.

O pobo de Deus está disposto a sufrir por el.

1: Debemos estar dispostos a sufrir por Cristo e levar a nosa cruz todos os días.

2: Deus levaranos a través do noso sufrimento para a súa gloria.

1: 1 Pedro 5: 6-7 - "Humilládevos, pois, baixo a poderosa man de Deus, para que no seu momento vos exalte, botando sobre el todas as vosas ansiedades, porque el se preocupa de vós".

2: Isaías 41:10 - "Non temas, porque eu estou contigo; non te espantes, porque eu son o teu Deus; Fortalecerei, axudarei, apoiareino coa miña dereita xusta".

Romanos 8:37 Non, en todas estas cousas somos máis que vencedores por medio de quen nos amou.

En Cristo, podemos superar calquera obstáculo ou desafío que se nos presente.

1. Superando desafíos a través de Cristo

2. Vencer o medo a través da fe

1. 1 Xoán 4:18; O amor perfecto expulsa o medo

2. Isaías 41:10; Non temas, porque estou contigo; non te asustes, porque eu son o teu Deus

Romanos 8:38 Porque estou convencido de que nin a morte, nin a vida, nin os anxos, nin principados, nin potestades, nin as presentes, nin as vindeiras,

A pasaxe afirma que nada pode separarnos do amor de Deus.

1: O amor infinito de Deus - Non importa o que nos enfrontemos nesta vida, sempre podemos estar seguros do amor de Deus por nós.

2: O carácter inmutable de Deus - O amor de Deus por nós non varía coas nosas circunstancias, permanece constante e seguro.

1: Xeremías 31:3 - O Señor apareceume desde antigo, dicindo: "Si, eu te amei cun amor eterno; Por iso con amor te desexen.

2: Isaías 40:8 - A herba seca, a flor esmorece, pero a palabra do noso Deus permanece para sempre.

Romanos 8:39 Nin a altura, nin a profundidade, nin ningunha outra criatura, poderá separarnos do amor de Deus, que está en Cristo Xesús, noso Señor.

Nada pode separarnos do amor de Deus, que se atopa en Xesucristo.

1: O amor infinito de Deus

2: Superar a separación do pecado

1: Xeremías 31:3 - O Señor apareceu-nos no pasado, dicindo: "Ameino cun amor eterno; Debuxote con amabilidade infalible.

2: 1 Xoán 4:18 - Non hai medo no amor. Pero o amor perfecto expulsa o medo, porque o medo ten que ver co castigo. O que teme non se fai perfecto no amor.

Romanos 9 é un capítulo complexo onde Paul discute a soberanía de Deus na elección de Israel, a súa xustiza na elección e a inclusión dos xentís no plan de salvación de Deus.

1o Parágrafo: O capítulo comeza con Paulo expresando a súa profunda tristeza e angustia incesante polo seu propio pobo, os israelitas. Mesmo desexa que el mesmo fose maldito e cortado de Cristo por eles (Romanos 9:1-3). Recoñece os privilexios dados a eles como adopción filiación gloria divina convenios recibir a lei adoración templo promesas patriarcas ascendencia humana Cristo que é Deus por sempre loado (Romanos 9:4-5). Porén, aclara que non todos os descendentes de Israel son Israel nin porque son descendentes de Abraham son todos os seus fillos, senón que "En Isaac contarase a túa descendencia" (Romanos 9:6-7).

2º Parágrafo: Nos versos 8-18, Paul explica a elección soberana de Deus na elección usando exemplos de Isaac sobre Ismael e Xacob sobre Esaú mesmo antes de que nacesen ou fixeran algo bo ou malo. Isto demostra que non depende do desexo nin do esforzo humano senón da misericordia de Deus (Romanos 9:8-16). Ademais ilustra isto referíndose ao Faraón a quen Deus levantou para mostrar o seu poder e proclamar o seu nome por toda a terra, mostrando así misericordia quen quere, endurece a quen quere (Romanos 9:17-18).

3o Parágrafo: A partir do versículo 19, Paulo anticipa obxeccións sobre a equidade da soberanía de Deus. Usa analoxía alfareiro arxila dicir obxecto correcto creado 'Por que me fixeches así?' cando o alfareiro ten dereito sobre a mesma arxila, fai unha cerámica con

fins nobres outro uso común (Romanos 9:19-21). Despois discute como se Deus soportou con gran paciencia os obxectos ira preparada destrución e se o fixera facer as riquezas gloria obxectos coñecidos misericordia preparado anticipar gloria nós chamou non só xudeus senón tamén xentís? Como está escrito: "Chamareilles meu pobo aos que non son o meu pobo, chamareille a ela amada non era amada" "Ocorrerá no lugar onde se dixese "Vós non sodes o meu pobo" alí chamaranse "nenos que viven Deus". A parte do endurecemento de Israel aconteceu ata que o número completo de xentís chega todo Israel salvado. Isto prepara o escenario para os próximos capítulos onde explica o misterio parcial endurecemento de Israel ata a plenitude que os xentís chegan liderando a salvación final de todo Israel.

Romanos 9:1 Digo a verdade en Cristo, non minto, a miña conciencia tamén me dá testemuño no Espírito Santo,

Paulo expresa a súa crenza sincera na verdade das súas declaracións sobre o parentesco dos xudeus con Deus.

1. A importancia da verdade e da integridade nas nosas relacións con Deus e entre nós.

2. A fidelidade de Deus ás súas promesas aos xudeus.

1. 2 Corintios 1:12 - Porque a nosa gloria é esta: o testemuño da nosa conciencia de que nos comportamos no mundo con sinxeleza e sinceridade piadosa, non con sabedoría carnal senón pola graza de Deus.

2. Deuteronomio 7:9 - Saiba, pois, que o Señor, o teu Deus, é Deus; el é o Deus fiel, gardando a súa alianza de amor a mil xeracións dos que o aman e gardan os seus mandamentos.

Romanos 9:2 Que teño unha gran pesadez e tristeza continua no meu corazón.

Paulo expresa a súa profunda tristeza e angustia no seu corazón polo pobo de Israel.

1: "O amor de Deus perdura a pesar dos nosos fracasos"

2: "A tristeza da desobediencia espiritual"

1: Lamentacións 3:22-23 - "O amor firme do Señor non cesa; as súas misericordias nunca

rematan; son novas cada mañá; grande é a túa fidelidade".

2: Hebreos 4:15-16 - "Porque non temos un sumo sacerdote que non poida compadecerse das nosas debilidades, senón un que foi tentado en todos os aspectos coma nós, pero sen pecar. preto do trono da graza, para que recibamos misericordia e atopemos graza para axudar nos momentos de necesidade".

Romanos 9:3 Porque quixera que eu fose maldito de Cristo polos meus irmáns, meus parentes segundo a carne.

Paulo expresa o seu desexo de renunciar á súa salvación polo ben dos seus compañeiros xudeus que rexeitaran a Xesús.

1. O poder do amor: sacrificar polos demais

2. O custo do discipulado: un corazón que doe

1. Xoán 15:13 - "Non hai ninguén máis amor que este, que alguén dea a súa vida polos seus amigos".

2. Mateo 19:29 - "E todo aquel que deixou casas ou irmáns ou irmás ou pai ou nai ou fillos ou terras, polo meu nome, recibirá cen veces e herdará a vida eterna".

Romanos 9:4 Quen son israelitas; a quen corresponde a adopción, e a gloria, e as alianzas, e a dotación da lei, e o servizo de Deus e as promesas;

Paulo lémbranos dos moitos privilexios que se lles deu aos israelitas, como a adopción, a gloria, os pactos, a lei, o servizo de Deus e as promesas.

1. O corazón de Deus para o seu pobo elixido: un estudo de Romanos 9:4

2. Os privilexios dos israelitas: celebrando as bendicións de Deus

1. Deuteronomio 7: 6-8 - Porque ti es un pobo santo para o Señor, o teu Deus: o Señor, o teu Deus, escolleitote para que sexas un pobo especial para si mesmo, entre todos os pobos que están sobre a faz da terra.

2. Efesios 3:6 - Que os xentís sexan coherdeiros e do mesmo corpo, e participantes da

súa promesa en Cristo polo evanxeo.

Romanos 9:5 Cuxos son os pais, e dos cales veu Cristo en canto á carne, que é sobre todos, Deus bendito para sempre. Amén.

Deus escolleu aos pais de Xesucristo, a quen bendixo para sempre.

1: Non temos máis honra que ser elixidos por Deus.

2: Podemos estar seguros da bendición de Deus cando aceptamos a Xesucristo.

1: Efesios 1:3-6 - Loando a Deus pola súa bendición e graza.

2: Isaías 45:25 - Loando a Deus pola súa bendición e salvación.

Romanos 9:6 Non coma se a palabra de Deus non producise efecto. Porque non todos son Israel, os que son de Israel:

Non todos os que son de Israel son o verdadeiro Israel, xa que a palabra de Deus aplícase a uns e non a outros.

1. A Palabra de Deus non se aplica a todos

2. O significado do verdadeiro Israel

1. Gálatas 6:16 - "E todos os que camiñan segundo esta regra, a paz sexa con eles, e misericordia e sobre o Israel de Deus".

2. Actos 13:46 - "Entón Paulo e Bernabé enfadáronse e dixeron: Era necesario que a palabra de Deus fose falada antes a vós; velaquí, volvemos aos xentís".

Romanos 9:7 Tampouco, porque son a descendencia de Abraham, todos son fillos, senón: En Isaac chamarase a túa descendencia.

Esta pasaxe enfatiza que só porque alguén sexa un descendente de Abraham, non o converte automaticamente nun fillo de Deus. A promesa de Deus a Abraham cúmprese a

través de Isaac.

1. A promesa de Deus a Abraham cúmprese a través de Isaac

2. Ser descendentes de Abraham non nos fai automaticamente fillos de Deus

1. Gálatas 3:16, "Agora foron feitas a Abraham e á súa descendencia as promesas. Non di: E ás sementes, como a de moitos; senón como dun só, e á túa descendencia, que é Cristo.

2. Hebreos 11: 17-19: "Pola fe Abraham, cando foi probado, ofreceu a Isaac, e o que recibira as promesas ofreceu o seu fillo unigénito, de quen se dixo: En Isaac será a túa descendencia. chamado: Contando que Deus foi capaz de resucitalo, mesmo de entre os mortos; de onde tamén o recibiu nunha figura".

Romanos 9:8 É dicir, os que son fillos da carne, estes non son fillos de Deus, senón que os fillos da promesa son contados como semente.

O pobo elixido de Deus non está determinado pola liñaxe física, senón polos elixidos polas súas promesas.

1. Os fillos da promesa: por que somos elixidos por Deus

2. Coñecer a nosa identidade: quen somos en Cristo

1. Gálatas 3:26-29 - Porque todos sodes fillos de Deus pola fe en Cristo Xesús.

2. Efesios 1: 3-6 - No amor predestinounos para ser adoptados para ser fillos por medio de Xesucristo, de acordo co seu gusto e vontade.

Romanos 9:9 Porque esta é a palabra da promesa: Neste tempo virei, e Sara terá un fillo.

Deus prometeulle a Abraham e Sara un fillo no momento oportuno e esa promesa cumpriuse.

1. A fidelidade de Deus - Como sempre se cumpren as promesas de Deus

2. O poder da oración - Como a oración pode producir as promesas de Deus

1. Xeremías 29:11 - Porque sei os plans que teño para ti, declara o Señor, plans para prosperarte e non facerte dano, plans para darche esperanza e futuro.

2. Salmo 37:4 - Deléitete no Señor, e el darache os desexos do teu corazón.

Romanos 9:10 E non só isto; pero cando Rebeca tamén concibira por un, mesmo polo noso pai Isaac;

Deus escolleu a Rebeca e Isaac para que fosen pais de dúas grandes nacións.

1. O plan de Deus adoita ser difícil de entender, pero podemos confiar en que sempre é bo.

2. Podemos ter fe en que Deus ten un plan para cada un de nós, aínda que non teña sentido.

1. Xénese 25:21-26 - Rebeca concibe dous fillos.

2. Romanos 8:28 - Todas as cousas traballan xuntas para o ben de Deus.

Romanos 9:11 (Porque os fillos aínda non naceron, nin fixeron ningún ben nin mal, para que o propósito de Deus, segundo a elección, se manteña, non polas obras, senón polo que chama;)

A elección de Deus baséase no seu propósito, non nas obras.

1. O amor incondicional de Deus - Recoñecendo a graza e a misericordia soberanas de Deus para todos.

2. A elección de Deus - Comprender por que Deus escolle a certas persoas.

1. Efesios 2:8-9 - Porque pola graza fuches salvo pola fe, e iso non por vós mesmos; é don de Deus, non das obras, para que ninguén se vante.

2. Romanos 11:33 - ¡Oh, a profundidade das riquezas tanto da sabedoría como do coñecemento de Deus! Que inescrutables son os seus xuízos e os seus camiños sen descubrir!

Romanos 9:12 Díxolle: O maior servirá ao menor.

O pasaje de Romanos 9:12 afirma que o maior servirá ao máis novo.

1. Deus ten un plan para todos, sen importar a súa idade, e é importante lembrar que a xeración máis nova ten tanto potencial como a maior.

2. A idade non é unha medida de importancia ou propósito na vida, senón que é un recordatorio de que todos poden contribuír ao ben común.

1. Proverbios 16:31 - O cabelo gris é unha coroa de gloria; gáñase nunha vida xusta.

2. Filipenses 2:3-4 - Non fagas nada por ambición egoísta ou por vana presunción. Máis ben, con humildade valora aos demais por riba de ti, non mirando aos teus propios intereses senón a cada un de vostedes aos intereses dos demais.

Romanos 9:13 Como está escrito: Eu amei a Xacob, pero a Esaú odiei.

Deus escolleu amar a Xacob e odiar a Esaú antes de que ningún deles nacese.

1. O amor de Deus é poderoso e perfecto, aínda que non se entenda

2. Debemos lembrar que os plans de Deus están máis alá do noso entendemento e o seu amor é maior que calquera cousa que poidamos comprender.

1. Deuteronomio 7:6-8 - Porque es un pobo santo para o Señor, o teu Deus. O Señor, o teu Deus, escolleute para que sexas un pobo para o seu tesouro, de entre todos os pobos que hai sobre a faz da terra. Non foi porque foses máis en número que calquera outro pobo que o Señor puxo o seu amor en ti e te escolleu, porque eras o menor de todos os pobos.

2. Xeremías 31:3 - O Señor apareceulle de lonxe. Te amei cun amor eterno; por iso continuei a miña fidelidade contigo.

Romanos 9:14 Que diremos entón? Hai inxustiza con Deus? Deus me libre.

Paul pregunta se Deus é inxusto, e rapidamente rexeita a idea.

1. Deus é bo: como reafirmar a nosa fe nun mundo con problemas

2. A xustiza de Deus: un estudo sobre Romanos 9:14

1. Salmo 145:17 - O Señor é xusto en todos os seus camiños e amoroso con todo o que fixo.

2. Santiago 2:13 - Porque o xuízo será despiadado para quen non mostrou misericordia; a misericordia triunfa sobre o xuízo.

Romanos 9:15 Porque díxolle a Moisés: Terei misericordia de quen teña misericordia, e compadecereime de quen queira ter compaixón.

Deus é soberano e ten misericordia e compaixón de quen escolle.

1. A soberanía de Deus e a súa misericordia

2. Comprender a compaixón de Deus

1. Éxodo 33:19 - "E dixo: 'Farei pasar diante de ti toda a miña bondade e proclamarei diante de ti o meu nome 'O Señor'. E vou ter misericordia a quen lle faga misericordia, e ter misericordia a quen lle teño misericordia".

2. Santiago 2:13 - "Porque o xuízo é sen misericordia para quen non ten misericordia. A misericordia triunfa sobre o xuízo".

Romanos 9:16 Entón, non é do que quere, nin do que corre, senón de Deus que fai misericordia.

A misericordia de Deus é o determinante definitivo das nosas vidas, non a vontade nin a acción humana.

1. O poder da misericordia de Deus

2. A soberanía de Deus

1. Santiago 1:17 - Todo don bo e perfecto é de arriba, que baixa do Pai das luces celestes, que non cambia como sombras cambiantes.

2. Salmo 136: 1-2 - Dar grazas ao Señor, porque é bo. O seu amor perdura para sempre. Dar grazas ao Deus dos deuses. O seu amor perdura para sempre.

Romanos 9:17 Porque a Escritura di ao Faraón: "Para este mesmo propósito eu te resucitei, para mostrar o meu poder en ti e para que o meu nome sexa anunciado por toda a terra".

A escritura dille ao faraón que Deus o levantou para mostrar o seu poder e ser declarado en todo o mundo.

1. Deus é todopoderoso: A sobre Romanos 9:17

2. Declarando o nome de Deus en todas partes: A sobre Romanos 9:17

1. Éxodo 9:16 - Para iso suscitate, para mostrar o meu poder en ti e para que o meu nome sexa declarado por toda a terra.

2. Salmo 66: 3 - Dille a Deus: Que terrible es ti nas túas obras! Pola grandeza do teu poder someteranse a ti os teus inimigos.

Romanos 9:18 Por iso ten misericordia de quen quere, e endurece a quen quere.

A misericordia e o poder de Deus non están suxeitos ao control humano.

1. A soberanía de Deus: abrazar a misericordia e o endurecemento

2. Comprender a misericordia de Deus: a quen escolle?

1. Isaías 55: 8-9 - "Porque os meus pensamentos non son os teus pensamentos, nin os

teus camiños os meus camiños, declara o Señor. Porque como os ceos son máis altos que a terra, así son os meus camiños máis altos que os teus camiños e os meus pensamentos. que os teus pensamentos".

2. Mateo 19:26 - "Pero Xesús mirou para eles e dixo: "Para os homes isto é imposible, pero para Deus todo é posible".

Romanos 9:19 Dirásme entón: Por que aínda se reprocha? Pois quen se resistiu á súa vontade?

A soberanía e o poder de Deus son ilimitados e a súa sabedoría está máis aló da comprensión humana.

1: Debemos aceptar a vontade de Deus, confiando na súa bondade suprema, aínda que non entendamos por que permite certas cousas.

2: Nunca debemos cuestionar o poder e a sabedoría de Deus, senón tratar de comprender a súa vontade divina con humildade e reverencia.

1: Isaías 55:8-9 - "Porque os meus pensamentos non son os teus pensamentos, nin os teus camiños son os meus camiños, di o Señor. Porque como os ceos son máis altos que a terra, así son os meus camiños máis altos que os teus camiños e os meus pensamentos máis altos que os teus pensamentos".

2: Xob 42:2 - "Sei que ti podes facer todas as cousas, e que ningún propósito teu pode ser frustrado".

Romanos 9:20 Non, home, quen es ti que respondes contra Deus? Dirá a cousa formada ao que a formou: Por que me fixeches así?

Paul pregunta por que os humanos desafiarían as decisións ou a autoridade de Deus.

1. A soberanía de Deus: comprender como traballa Deus nas nosas vidas

2. Confiando no Plan Perfecto de Deus

1. Isaías 45: 9-10 - "Ai do que pelexa co seu creador! Que a louza rinda coas louzas da terra. Dirá o barro a quen a fabrica: "Que fas ti? ou a túa obra: El ten". sen mans?"

2. Xob 40: 1-2 - "Ademais, o Señor respondeu a Xob e dixo: "¿Deberá instruír o que conten co Todopoderoso? O que reprende a Deus, que responda".

Romanos 9:21 Non ten o oleiro poder sobre o barro, do mesmo terrón, para facer un vaso para honra e outro para deshonra?

Deus é o oleiro e ten o poder de crear vasos para honra e deshonra a partir da mesma masa de barro.

1. O poder de Deus: como Deus exerce a súa soberanía

2. O oleiro e o barro: a soberanía de Deus e a responsabilidade do home

1. Isaías 64:8 - "Con todo, Señor, ti es o noso Pai; Nós somos o barro, e ti o noso oleiro; E todos nós somos obra da túa man".

2. Xeremías 18: 1-6 - "A palabra que lle chegou a Xeremías do Señor, dicindo: "Levántate e baixa á casa do oleiro, e alí farei que escoites as miñas palabras".

Romanos 9:22 E se Deus, querendo mostrar a súa ira e dar a coñecer o seu poder, soportase con moita paciencia os vasos da ira aptos para a destrución:

O poder e a ira de Deus demóstrase a través da súa longa paciencia cos vasos de ira preparados para a destrución.

1. O poder e a ira de Deus na longa paciencia

2. Comprender a ira e a longa paciencia de Deus

1. Efesios 2:4-5 - Pero Deus, sendo rico en misericordia, por mor do gran amor co que nos amou, aínda cando estabamos mortos nas nosas faltas, fíxonos vivir xunto con Cristo.

2. 1 Pedro 3:18-19 - Porque Cristo tamén sufriu unha vez polos pecados, o xusto polos inxustos, para levarnos a Deus, sendo condenado á morte na carne, pero vivificado no espírito.

Romanos 9:23 E para dar a coñecer as riquezas da súa gloria nos vasos da misericordia, que antes tiña preparados para a gloria,

O Señor revela a súa gloria a aqueles que escolleu para ser vasos de misericordia.

1. A misericordia de Deus: Elixir os que reciben a súa gloria

2. Preparándose para recibir a súa gloria: quen é o vaso da misericordia?

1. Efesios 2:4-9 (Pero Deus, que é rico en misericordia, polo seu gran amor co que nos amou,)

2. Salmo 103: 8-14 (O Señor é misericordioso e misericordioso, lento para a ira e abundante en misericordia.)

Romanos 9:24 A nós, a quen chamou, non só dos xudeus, senón tamén dos xentís?

Paulo, escribindo aos romanos, lémbralles que Deus chama tanto aos xudeus como aos xentís a fe nel.

1. O amor de Deus é para todos: explorando a natureza inclusiva da chamada de Deus

2. A grandeza de Deus: celebrando a misericordia e a graza de Deus para os xudeus e os xentís

1. Efesios 2:11-22 - Explorando a inclusión dos xentís no Reino de Deus

2. Amós 9:7-12 - A promesa de Deus de restauración e salvación a todas as nacións

Romanos 9:25 Como tamén di en Oseas, chamareinos meu pobo, que non era o meu pobo; e a súa amada, que non era amada.

Paulo cita ao profeta Oseas en Romanos 9:25, ilustrando como Deus chama aos que non son o seu pobo e ama aos que antes non eran amados.

1. O amor incondicional de Deus: como Deus ama ata os que non son seus

2. O poder do amor: como o amor de Deus pode transformar vidas

1. 1 Xoán 4: 7-8 "Amados, amémonos uns aos outros, porque o amor é de Deus, e quen ama naceu de Deus e coñece a Deus. Quen non ama non coñece a Deus, porque Deus é amor. ."

2. Gálatas 5:22-23 "Pero o froito do Espírito é amor, alegría, paz, paciencia, bondade, bondade, fidelidade, mansedume, dominio propio; contra tales cousas non hai lei".

Romanos 9:26 E acontecerá que no lugar onde se lles dixo: Non sodes o meu pobo; alí serán chamados fillos do Deus vivo.

Deus traerá a salvación a aqueles que non son o seu pobo e chamaraos seus fillos.

1. O amor incondicional de Deus: como trae a salvación a todos

2. Como ser fillo do Deus vivo: pasos para recibir a salvación

1. Xoán 3:16 - Porque tanto amou Deus ao mundo que deu ao seu único Fillo, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna.

2. 1 Xoán 5:11-12 - E este é o testemuño: Deus deunos a vida eterna, e esta vida está no seu Fillo. Quen ten o Fillo ten vida; quen non ten o Fillo de Deus non ten vida.

Romanos 9:27 Isaías tamén clama sobre Israel: Aínda que o número dos fillos de Israel sexa como a area do mar, un remanente salvarase.

As promesas de Deus son verdadeiras e cumpriranse; un remanente de Israel salvarase.

1. "O poder salvador das promesas de Deus"

2. "O remanente do pobo de Deus"

1. Isaías 10:22 - "Porque aínda que o teu pobo Israel sexa como a area do mar, un resto deles volverá"

2. Isaías 11:11 - "E acontecerá nese día, que o Señor volverá poñer a súa man por segunda vez para recuperar o remanente do seu pobo"

Romanos 9:28 Porque rematará a obra e abreviará con xustiza, porque o Señor fará unha obra breve sobre a terra.

Deus rematará o que comeza e farao de forma xusta.

1. As promesas de Deus - Deus é fiel para cumprir as súas promesas, sen importar a dificultade

2. Xustiza - Podemos confiar en que Deus faga sempre o que é correcto

1. Isaías 46: 10-11 - Declarando o fin desde o principio, e desde os tempos antigos as cousas que aínda non se fixeron, dicindo: O meu consello manterase, e farei todo o meu gusto.

11 Chamando dende o leste un paxaro voraz, o home que fai o meu consello desde un país afastado: si, o falei, tamén o farei cumprir; Eu teño o propósito, tamén o farei.

2. 2 Pedro 3:9 - O Señor non está retardado na súa promesa, como algúns homes consideran retardo; pero é paciente para nós, non querendo que ninguén pereza, senón que todos cheguen ao arrepentimento.

Romanos 9:29 E como dixo antes Isaías: "Se o Señor de Sabaoth non nos deixara unha semente, fomos como Sodoma e semellamos Gomorra".

A misericordia de Deus preservounos da destrución, do mesmo xeito que el preservou un remanente de Israel.

1. A misericordia de Deus: a diferenza entre a destrución e a preservación

2. O poder do amor de Deus: desde Sodoma e Gomorra ata a salvación

1. Isaías 1:9 - "Se o Señor Todopoderoso non nos deixara uns superviventes, teríamos como Sodoma, seriamos como Gomorra".

2. Xoel 2:32 - "E todo aquel que invoque o nome do Señor será salvado; porque no monte Sión e en Xerusalén haberá liberación, como dixo o Señor, mesmo entre os superviventes que o Señor chame".

Romanos 9:30 Que diremos entón? Que os xentís, que non seguiron a xustiza, acadaron a xustiza, mesmo a xustiza que é da fe.

A xustiza de Deus conséguese a través da fe, non das obras.

1: A fe é a clave para adquirir a xustiza de Deus.

2: Os xentís puideron obter xustiza mediante a fe, non as obras.

1: Efesios 2:8-9 "Porque pola graza fuches salvo mediante a fe. E isto non é cousa túa; é don de Deus, non froito das obras, para que ninguén se glorie".

2: Gálatas 3:11 "Agora é evidente que ninguén é xustificado diante de Deus pola lei, porque "Os xustos vivirán pola fe".

Romanos 9:31 Pero Israel, que seguía a lei da xustiza, non chegou á lei da xustiza.

Israel non alcanzou a xustiza mediante a obediencia á lei.

1: A obediencia á lei de Deus é correcta, pero non é suficiente. Tamén debemos ter fe en Xesucristo para ser gardados.

2: Obedecer a lei de Deus non nos gaña xustiza; só a través da fe en Xesús podemos ser gardados.

1: Gálatas 3:11 - "Agora é evidente que ninguén é xustificado diante de Deus pola lei, porque 'Os xustos vivirán pola fe'".

2: Efesios 2:8-9 - "Porque pola graza fuches salvo mediante a fe. E isto non é cousa túa; é don de Deus, non froito das obras, para que ninguén se glorie".

Romanos 9:32 Por que? Porque non o buscaron pola fe, senón como polas obras da lei. Porque tropezaron con aquela pedra de tropezo;

A xente non conseguiu obter a xustiza mediante a fe, senón que intentou gañala a través das obras da lei. Como resultado, tropezaron con Xesús, que é a pedra de tropezo.

1. A graza de Deus é un agasallo gratuíto, non algo que podemos gañar con boas obras.

2. Xesús é a pedra angular da nosa fe, e non debemos deixar que nada se interponga na nosa relación con El.

1. Efesios 2:8-9 - Porque pola graza sodes salvos mediante a fe; e iso non de vós mesmos: é don de Deus: non de obras, para que ninguén se vante.

2. 1 Pedro 2: 6-7 - Por iso tamén está contido na Escritura: Velaquí, poño en Sión unha pedra angular principal, elixida, preciosa; e quen crea nel non será confundido.

Romanos 9:33 Como está escrito: Velaquí, poño en Sion unha pedra de tropezo e pedra de escándalo; e quen crea nel non se avergonzará.

Paulo cita Isaías 28:16 para describir a Xesucristo como pedra de tropezo e rocha de ofensa para os que o rexeitan, pero os que cren nel, non terán vergoña.

1. Os beneficios de crer en Xesús: salvación e sen vergoña

2. As consecuencias do rexeitamento: tropezo e ofensa

1. Isaías 28:16 "Por iso, así di o Señor Deus: Velaquí, poño en Sión como fundamento unha pedra, unha pedra probada, unha pedra angular preciosa, un fundamento seguro: o que cre non se apresurará".

2. 1 Pedro 2: 6-8 "Por iso tamén está contido na Escritura: Velaquí, poño en Sion a principal pedra angular, elixida, preciosa; e quen crea nel non será confundido. el é precioso: pero para os que son desobedientes, a pedra que os canteiros desestimaron, fíxoselle cabeza de esquina, e pedra de tropezo e pedra de escándalo, mesmo para os que tropezan coa palabra, sendo desobediente: para o que tamén foron designados".

Romanos 10 continúa a discusión de Paulo sobre a xustiza que vén de Deus, centrándose no fracaso de Israel para acadar esta xustiza e a dispoñibilidade universal da salvación a través da fe en Cristo.

1o parágrafo: O capítulo comeza con Paul expresando o desexo do seu corazón e a oración a Deus para que os israelitas se salven. Recoñece o seu celo por Deus, pero sinala que non se basea no coñecemento xa que ignoran a xustiza que vén de Deus e procuraron establecer a súa propia (Romanos 10:1-3). El afirma que Cristo é a lei de culminación para que todos os que cren poidan haber xustiza (Romanos 10:4).

2º Parágrafo: Nos versículos 5-13, Paul contrasta a xustiza baseada na lei que di: "Fai isto, vivirás" coa xustiza baseada na fe que non depende do esforzo humano senón da confesión do corazón da fe, Xesús, o Señor resucitou mortos. El subliña que non hai diferenza entre os xudeus xentís mesmos ricos todos o chaman "Todo aquel que chame o seu nome Señor será salvo" (Romanos 10:5-13).

Terceiro parágrafo: a partir do versículo 14, Paulo comenta como a fe vén de escoitar a mensaxe sobre Cristo, polo que é necesario predicar o evanxeo. Non obstante, lamenta, a pesar da proclamación xeneralizada do evanxeo, non todos os israelitas aceptaron as boas novas como Isaías di: "Señor, quen creu na nosa mensaxe?" Con todo, afirma a palabra preto de nós, mesmo a nosa boca mensaxe de corazón sobre a fe proclamar se confesamos a boca "Xesús Señor" cremos que o corazón que Deus o resucitou morto será salvado (Romanos 10:14-17). O capítulo remata con Paulo citando a Moisés Isaías mostra que ambos os xentís acadaron a xustiza mentres que Israel, a pesar de seguir a lei, non a alcanzou porque perseguiu como obras máis que a fe desobedientes persoas obstinadas (Romanos 10:18-21). Isto enfatiza aínda máis o seu argumento sobre a importancia da fe sobre as obras que alcanzan unha posición correcta ante Deus.

Romanos 10:1 Irmáns, o desexo do meu corazón e a oración a Deus por Israel é que se salven.

Paulo expresa o seu sincero desexo e oración para que o pobo de Israel sexa salvo.

1. O poder da oración persistente: a súplica sincera de Paul por Israel

2. Que significa ser salvo?

1. Mateo 7: 7-8 - "Pedide, e daravos; buscade, e atoparedes; bate, e abrirase-vos: porque todo o que pide recibe; e o que busca atopa; e ao que bate abriráselle".

2. Santiago 5:16 - "A oración fervente eficaz do home xusto é moi útil".

Romanos 10:2 Porque lles dou testemuño de que teñen celo por Deus, pero non segundo o coñecemento.

Paulo está a expresar que os xudeus teñen unha actitude celosa cara a Deus, pero non posúen o coñecemento para apoialo.

1. O celo do Señor: esforzarse por servir a Deus con coñecemento

2. Perseguindo ao Señor: Comprender a necesidade do coñecemento bíblico

1. Proverbios 9:10 - O temor do Señor é o principio da sabedoría, e o coñecemento do Santo é entendemento.

2. Colosenses 2:3 - En quen están agochados todos os tesouros da sabedoría e do coñecemento.

Romanos 10:3 Porque ignorando a xustiza de Deus, e intentando establecer a súa propia xustiza, non se someteron á xustiza de Deus.

A ignorancia da xustiza de Deus leva a un intento equivocado de establecer a propia xustiza, en lugar de someterse á de Deus.

1: Debemos someternos á xustiza de Deus e non confiar nos nosos.

2: Debemos procurar comprender a xustiza de Deus para poder someternos máis a ela.

1: Filipenses 3:9 - E ser atopado nel, non tendo a miña propia xustiza, que é da lei, senón a que é pola fe de Cristo, a xustiza que é de Deus pola fe.

2: Isaías 64:6 - Pero todos somos como unha cousa impura, e todas as nosas xustizas son como trapos sucios; e todos esmorecemos coma unha folla; e as nosas iniquidades, coma o vento, leváronnos.

Romanos 10:4 Porque Cristo é o fin da lei para a xustiza de todo aquel que cre.

Paulo afirma que Cristo é o cumprimento da lei e é o único xeito de recibir a xustiza.

1. "O cumprimento da lei: paso de Cristo á xustiza"

2. "Alcanzar a xustiza mediante a fe en Xesús"

1. Gálatas 3:24-25 - "Así que a lei foi o noso gardián ata que veu Cristo, para que puidésemos ser xustificados pola fe. Pero agora que chegou a fe, xa non estamos baixo un gardián".

2. Xoán 14:6 - "Xesús díxolle: son o camiño, a verdade e a vida. Ninguén vén ao Pai se non por min".

Romanos 10:5 Porque Moisés describe a xustiza que é da lei, que o home que faga esas cousas vivirá por elas.

Moisés describe a xustiza da lei, explicando que os que seguen a lei vivirán conforme a ela.

1. A xustiza da lei: por que a seguimos

2. A bendición de obedecer a lei de Deus

1. Mateo 5:17-20

2. Salmo 119: 1-2

Romanos 10:6 Pero a xustiza que é da fe fala deste xeito: Non digas no teu corazón: Quen subirá ao ceo? (é dicir, facer descender a Cristo de arriba:)

A xustiza que vén da fe fala da inutilidade de buscar a Cristo nun sentido físico.

1: Cre en Cristo e no seu poder, non nas nosas propias capacidades.

2: Non é necesario subir ao Ceo para ter fe en Cristo.

1: Hebreos 11:6 - Pero sen fe é imposible agradarlle, porque o que se achega a Deus ten que crer que o é, e que é o galardón dos que o buscan con dilixencia.

2: Santiago 2:17-18 - Así a fe, se non ten obras, está morta, estando soa. Si, un home pode dicir: Ti tes fe e eu teño obras; móstrame a túa fe sen as túas obras, e mostrareiche a miña fe polas miñas obras.

Romanos 10:7 Ou: Quen descenderá ao abismo? (é dicir, resucitar a Cristo dos mortos).

Esta pasaxe de Romanos 10:7 fala do poder de Deus para traer a Cristo de entre os mortos.

1: Poder de Deus para resucitar aos mortos

2: O poder da resurrección

1: 1 Corintios 15: 20-22 - Pero agora Cristo resucitou de entre os mortos, e converteuse na primicia dos que durmían.

2: Xoán 11:25-26 - Xesús díxolle: Eu son a resurrección e a vida: o que cre en min, aínda que estivese morto, vivirá.

Romanos 10:8 Pero que di? A palabra está preto de ti, mesmo na túa boca e no teu corazón: é dicir, a palabra de fe, que predicamos;

A palabra de fe está preto de nós, na nosa boca e corazón, que é predicada polos cristiáns.

1. O poder da palabra de fe nas nosas vidas

2. A importancia de predicar a palabra de fe

1. Deuteronomio 30:14 - "Pero a palabra está moi preto de ti, na túa boca e no teu corazón, para que o fagas".

2. Romanos 10:17 - "Entón a fe vén polo oído, e o oído pola palabra de Deus".

Romanos 10:9 Que se confesas coa túa boca ao Señor Xesús, e cres no teu corazón que Deus o resucitou de entre os mortos, serás salvo.

Crer en Cristo é o único camiño para a salvación.

1: Cre en Xesús e sálvase.

2: Ningún outro camiño conduce á salvación eterna senón a través do Señor Xesucristo.

1: Xoán 3:16 - "Porque tanto amou Deus ao mundo, que deu ao seu Fillo unigénito, para que todo aquel que cre nel non pereza, senón que teña vida eterna".

2: Actos 16:31 - "Cre no Señor Xesús Cristo, e serás salvo ti e a túa casa".

Romanos 10:10 Porque co corazón o home cre para a xustiza; e coa boca confesase para a salvación.

A crenza en Cristo leva á xustiza e á salvación.

1. O poder da fe: como crer en Xesús pode levar á xustiza e á salvación

2. Confesar o Señor: a necesidade da confesión para acadar a xustiza e a salvación

1. Efesios 2:8-9 - Porque pola graza sodes salvos mediante a fe; e iso non de vós mesmos: é don de Deus: non de obras, para que ninguén se vante.

2. 1 Xoán 5:13 - Estas cousas escribínvos a vós que credes no nome do Fillo de Deus; para que saibades que tedes vida eterna e para que creades no nome do Fillo de Deus.

Romanos 10:11 Porque a Escritura di: Quen crea nel non se avergonzará.

A escritura afirma que os que cren en Xesús non terán vergoña.

1. Don? Avergoñate da túa fe - Romanos 10:11

2. A comodidade de saber que non nos avergonzaremos - Romanos 10:11

1. Isaías 45:17 - Pero o Señor salvarate; alegrarase por ti co canto.

2. Salmo 25:3 - De feito, ninguén que agarda en ti será avergoñado; avergonzaranse os que son traidores.

Romanos 10:12 Porque non hai diferenza entre o xudeu e o grego, pois o mesmo Señor de todos é rico para todos os que o invocan.

O mesmo Señor é rico e dispoñible para todos os que o invocan, sen importar a súa raza ou orixe.

1: Hai poder na unidade e na conexión co Señor.

2: Deus? □ o amor é abundante e dispoñible para todos.

1: Gálatas 3:28 ? □ Aquí non hai nin xudeu nin grego, non hai escravo nin libre, non hai nin home nin muller, porque todos vós sodes un en Cristo Xesús.

2: Efesios 2:14-17 ? □ ou el é a nosa paz, quen fixo un, e derrubou o muro medio de división entre nós; Tendo abolido na súa carne a inimizade, mesmo a lei dos mandamentos contidas nas ordenanzas; pois facer en si mesmo de dous un home novo, facendo as paces; E para reconciliar a ambos con Deus nun só corpo pola cruz, matando con ela a inimizade: e veu e pregounos a paz a vós, que estabais de lonxe, e aos que estaban preto.

Romanos 10:13 Porque todo aquel que invoque o nome do Señor, será salvo.

Todos os que invoquen ao Señor serán salvos.

1. O poder da oración: como chamar ao Señor pode traer a salvación

2. A promesa de salvación: experimentar a vida eterna a través do nome do Señor

1. Actos 2:21 - E acontecerá que todo aquel que invoque o nome do Señor será salvo.

2. Xoán 3:16 - Porque tanto amou Deus ao mundo, que deu ao seu Fillo unigénito, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna.

Romanos 10:14 Como entón invocarán a aquel en quen non creron? e como crerán naquel de quen non escoitaron? e como escoitarán sen predicador?

Este fragmento destaca a importancia da predicación para difundir a palabra de Deus.

1. O poder da predicación - explorando como o poder da predicación pode achegar ás persoas a Deus

2. A necesidade de predicar - discutir como a predicación é unha ferramenta necesaria para difundir a Boa Nova

1. Isaías 53:1 - Quen creu no noso informe? e a quen se lle revela o brazo do Señor?

2. Mateo 28: 19-20 - Por tanto, vai e ensina a todas as nacións, bautizándoas no nome do Pai, e do Fillo e do Espírito Santo: ensinándolles a observar todas as cousas que che mandei: e, velaquí, estou contigo sempre, ata a fin do mundo. Amén.

Romanos 10:15 E como predicarán, se non son enviados? como está escrito: Que fermosos son os pés dos que predican o evanxeo da paz e traen boas novas!

Predicar o evanxeo da paz é unha misión divina que esixe ser levada a cabo por aqueles que son enviados por Deus.

1. O poder da proclamación: como espallar o evanxeo da paz

2. A alegría de predicar: alegrarse coa mensaxe de paz

1. Isaías 52:7 - Que fermosos son sobre as montañas os pés do que trae boas novas, que anuncia a paz; que trae boas novas de ben, que publica a salvación; que lle di a Sión: "O teu Deus reina".

2. Efesios 6:15 - E os teus pés calzados coa preparación do evanxeo da paz;

Romanos 10:16 Pero non todos obedeceron o evanxeo. Porque Isaías di: Señor, quen creu o noso anuncio?

Non todos obedeceron o evanxeo, xa que Isaías preguntou quen o crería?

1. Poñendo a túa fe no Evanxeo

2. A necesidade de crer no Evanxeo

1. Efesios 1:13-14 - Nel, tamén vós, ao escoitar a palabra da verdade, o evanxeo da vosa salvación, e crendo nel, fomos selados co Espírito Santo prometido, que é a garantía da nosa herdanza ata que nós adquirir a posesión del, para eloxio da súa gloria.

2. Marcos 16:15-16 - E díxolles: ? o por todo o mundo e proclamar o evanxeo a toda a creación. Quen cre e sexa bautizado, salvarase, pero o que non crea será condenado.

Romanos 10:17 Entón, a fe vén polo oído, e o oído pola palabra de Deus.

A fe vén ao escoitar a Palabra de Deus.

1: A nosa fe refórzase ao escoitar e estudar a Palabra de Deus.

2: O poder da Palabra de Deus lévanos á fe.

1: Hebreos 11:1 - Agora ben, a fe é a seguridade das cousas que se esperan, a convicción das que non se ven.

2: Romanos 4:17-21 - Como está escrito, ? fíxote pai de moitas nacións? € n a presenza do Deus en quen cría, que dá vida aos mortos e chama á existencia as cousas que non existen. Con esperanza cría contra esperanza, que se convertería en pai de moitas nacións, como lle dixeran, ? ou será a túa descendencia.??Non se debilitou na fe cando consideraba o seu propio corpo, que estaba como morto (xa que tiña uns cen anos), ou cando consideraba a esterilidade de Sara? útero . Ningunha desconfianza o fixo vacilar en canto á promesa de Deus, pero se fortaleceu na súa fe mentres daba gloria a Deus, plenamente convencido de que Deus era capaz de facer o que prometera.

Romanos 10:18 Pero eu digo: Non o escoitaron? Si, de verdade, o seu son chegou a toda a terra, e as súas palabras ata o fin do mundo.

Paulo fai referencia a que o evanxeo foi escoitado e espallado por todo o mundo.

1. O poder do Evanxeo: como a Palabra de Deus viaxa por todas partes

2. Difundir a Boa Nova: O incrible alcance do Evanxeo

1. Mateo 28:19-20 Id, pois, e ensinade a todas as nacións, bautizándoas no nome do Pai, e do Fillo e do Espírito Santo: ensinándolles a observar todas as cousas que vos mandei. , velaquí, estou contigo sempre, ata a fin do mundo.

2. Actos 1:8 Pero recibiredes poder, despois de que o Espírito Santo veña sobre vós, e seredes testemuñas comigo tanto en Xerusalén, como en toda Xudea, en Samaria e ata o extremo da terra. .

Romanos 10:19 Pero eu digo: Non o sabía Israel? Primeiro di Moisés: Vou provocarvos celos por parte dos que non son pobo, e por unha nación insensata vouvos irritar.

Paulo comenta como os xudeus foron provocados aos celos por unha nación insensata, citando as palabras de Moisés.

1: "O perigo dos celos"

2: "A elección de Deus dunha nación tola"

1: Santiago 3:14-16 (Pero se tedes amarga envexa e disputas nos vosos corazóns, non vos gloriades e non mintades contra a verdade).

2: 1 Corintios 1: 27-29 (Pero Deus escolleu as cousas necias do mundo para confundir aos sabios; e Deus escolleu as cousas débiles do mundo para confundir as cousas poderosas).

Romanos 10:20 Pero Isaías é moi ousado e di: Atopáronme dos que non me buscaban; Fíxome manifesto aos que non preguntaban por min.

Deus pode ser atopado por aqueles que o buscan, aínda que non saiban que están mirando.

1. A man invisible de Deus: como atopar a Deus mesmo cando non sabes que estás a buscar

2. A ousadía de Isaías - Achegándose a Deus a pesar da incerteza

1. Xeremías 29:13 - "Buscarásme e atoparásme cando me busques con todo o teu corazón".

2. Lucas 11: 9-10 - "Entón dígovos: Pedide e darache; busca e atoparás; chama e abriráselle a porta".

Romanos 10:21 Pero a Israel díxolle: Todo o día estendei as miñas mans a un pobo rebelde e rebelde.

Deus atende repetidamente ao pobo de Israel, aínda que moitas veces desobedece e se opón a El.

1. O amor infinito de Deus - Como o amor de Deus por nós é incondicional e interminable, mesmo ante a desobediencia e a oposición.

2. A firmeza de Deus - A importancia de confiar na fidelidade e firmeza de Deus, non importa o que nos enfrontemos.

1. Xeremías 29:11-14 - Porque sei os plans que teño para ti, declara o Señor, plans para prosperarte e non facerte dano, plans para darche esperanza e futuro.

2. Lamentacións 3:22-23 - O amor firme do Señor nunca cesa, as súas misericordias nunca chegan ao fin; son novas cada mañá, grande é a túa fidelidade.

Romanos 11 discute o misterio do endurecemento parcial de Israel, a salvación dos xentís e unha esperanza futura para todo Israel. Serve como conclusión ao discurso de Paulo sobre o trato de Deus con Israel e o seu plan para a súa salvación.

1o Parágrafo: O capítulo comeza con Paulo refutando a idea de que Deus rexeitou o seu pobo sinalando que el mesmo é un israelita. Menciona a desesperación de Elías pola infidelidade de Israel, pero tamén como Deus se reservaba para si a sete mil que non se arrodillaran ante Baal. Do mesmo xeito, na actualidade hai un resto escollido pola graza (Romanos 11:1-5). El subliña de novo que é por graza e non obras, senón a graza xa non se fai graza (Romanos 11:6).

Segundo parágrafo: Nos versículos 7-24, Paul explica que o que Israel buscaba tan seriamente que non o conseguiu, pero os elixidos descansaron, endureceronse como está escrito: "Deus deulles estupor espiritual; os ollos non podían ver, os oídos non podían escoitar". Pero a súa transgresión significa riquezas mundo a súa perda riquezas xentís canto maior será a súa plena inclusión! (Romanos 11:7-12). Advirte aos crentes

xentís contra a arrogancia recordándolles que son enxertados na fe da oliveira cultivada mentres que algunhas ramas naturais foron cortadas debido á incredulidade tamén se poden cortar se non continúan na bondade de Deus (Romanos 11:13-24).

Terceiro parágrafo: A partir do versículo 25, Paulo revela o misterio que o endurecemento parcial aconteceu con Israel ata que o número completo de xentís chegou deste xeito, todo Israel será salvado como está escrito: "O libertador virá de Sion, afastará a impiedade de Xacob". pacto con eles cando lles quite os pecados». Conclúe recoñecendo a profundidade riquezas sabedoría coñecemento Deus os seus xuízos máis aló de trazar os seus camiños máis alá do entendemento exclamando 'Porque del a través del para el son todas as cousas. A el sexa a gloria para sempre! Amén (Romanos 11:25-36). Isto destaca tanto a soberanía divina responsabilidade humana desenrolar o plan de salvación enfatiza o obxectivo final glorificar a Deus.

Romanos 11:1 Eu digo entón: ¿Deixou Deus ao seu pobo? Deus me libre. Porque eu tamén son israelita, da descendencia de Abraham, da tribo de Benxamín.

Deus non abandonou o seu pobo elixido, os israelitas.

1. A fidelidade e misericordia de Deus cara ao seu pobo elixido.

2. A protección de Deus dos israelitas a través das súas promesas de pacto.

1. Romanos 11:1 - Eu digo entón: ¿Deixou Deus ao seu pobo? Deus me libre. Porque eu tamén son israelita, da descendencia de Abraham, da tribo de Benxamín.

2. Isaías 41:10 - Non temas; porque eu estou contigo: non te espantes; porque eu son o teu Deus: fortalecereiche; si, vouche axudar; si, apoiareino coa man dereita da miña xustiza.

Romanos 11:2 Deus non botou fóra ao seu pobo que antes coñecía. Non sabedes o que a Escritura di de Elías? como intercede a Deus contra Israel, dicindo:

Deus non abandonou o seu pobo elixido.

1. Esperanza na provisión e fidelidade de Deus

2. Recuperar a nosa identidade como pobo de Deus

1. Isaías 54:17 - Ningunha arma formada contra ti prosperará

2. Salmo 145: 18-19 - O Señor está preto de todos os que o invocan, de todos os que o invocan en verdade. Cumprirá o desexo dos que o temen; el tamén oirá o seu berro e salvaráos.

Romanos 11:3 Señor, mataron aos teus profetas e derrubaron os teus altares; e quedo só, e buscan a miña vida.

A fidelidade de Deus e a protección do seu pobo ante a persecución.

1: Deus é fiel ao seu pobo, sen importar o que lle bote o mundo.

2: Podemos confiar na protección de Deus e nunca ter que temer aos que pretenden facernos dano.

1: Salmo 34:7 - O anxo do Señor acampa arredor dos que o temen e líbraos.

2: Isaías 41:10 - Non temas, porque estou contigo; non te espantes, porque eu son o teu Deus; Fortalecerei, axudarei, apoiareino coa miña dereita xusta.

Romanos 11:4 Pero que lle di a resposta de Deus? Reservo para min sete mil homes, que non dobraron o xeonllo ante a imaxe de Baal.

Deus reservou para si un grupo especial de persoas que non se inclinaron ante a imaxe de Baal.

1. O poder da reserva de Deus: como Deus reserva un pobo para si mesmo

2. Nunca incline o xeonllo ante a imaxe de Baal: a bendición de manterse decidido a Deus

1. 1 Corintios 1:18-31 - A mensaxe de Paulo sobre a necedade da cruz

2. 2 Corintios 4: 7-12 - A mensaxe de Paulo do tesouro en frascos de barro

Romanos 11:5 Así pois, neste tempo, tamén hai un remanente segundo a elección da graza.

Hai un resto de persoas escollidas pola graza, mesmo no presente.

1. "A elección da graza de Deus"

2. "Resto do Pobo Elexido"

1. Efesios 2:8-9; Porque é por graza que sodes salvos, por medio da fe, e isto non é de vós mesmos, é don de Deus.

2. Isaías 49:6; El di: "É pouco que sexas o meu servo para restaurar as tribos de Xacob e traer de volta aos de Israel que gardei. Tamén farei de ti unha luz para os xentís, para que traigas a miña salvación aos xentís. os confíns da terra.

Romanos 11:6 E se por graza, xa non é por obras; senón, a graza xa non é graza. Pero se é por obras, xa non é graza: senón o traballo xa non é traballo.

Paulo explica que se a salvación é por graza, non pode ser tamén por obras, e viceversa.

1. O paradoxo da graza e das obras: como recibimos a salvación?

2. A mestura de fe e obras: cal é o equilibrio para a verdadeira salvación?

1. Efesios 2: 8-9 (Porque pola graza sodes salvos mediante a fe; e iso non por vós mesmos: é don de Deus: non por obras, para que ninguén se glorie).

2. Santiago 2:17-18 (Así a fe, se non ten obras, está morta, estando soa. Si, un home pode dicir: Ti tes fe e eu teño obras; móstrame a túa fe sen as túas obras, e Vouche mostrar a miña fe polas miñas obras).

Romanos 11:7 E entón? Israel non conseguiu o que busca; pero a elección conseguiuno, e o resto quedaron cegados.

Israel non obtivo o que desexaba, pero os elixidos por Deus si, e os demais non podían

ver.

1. Deus ten un plan para todos, e debemos confiar na súa sabedoría.

2. Nunca debemos esquecer que o noso obxectivo final debe ser buscar a vontade de Deus e glorificalo.

1. Xeremías 29:11-13 - "Porque sei os plans que teño para ti", declara o Señor, "planes para prosperarte e non facerte dano, plans para darche esperanza e un futuro. Entón chamarás. e ven rezame, e escoitareite. Buscarásme e atoparásme cando me busques de todo corazón".

2. Salmo 37:4 - Deléitete no Señor, e el darache os desexos do teu corazón.

Romanos 11:8 (Segundo está escrito, Deus deulles espírito de sono, ollos para que non vexan e oídos para que non oiñan) ata hoxe.

Esta pasaxe explica que Deus fixo que certas persoas estean espiritualmente durmidas e incapaces de entender as verdades espirituais.

1. "Esperta e mira: A sobre Romanos 11:8"

2. "Os camiños misteriosos de Deus: entendendo Romanos 11:8"

1. Isaías 6: 9-10 - "E dixo: "Vai e dille a este pobo: Escoitade, pero non entendedes; e veredes, pero non entendedes".

2. Mateo 13:14-15 - "E neles cúmprese a profecía de Isaías, que di: Escoitando escoitaredes e non entenderedes; e vendo veredes e non entenderedes".

Romanos 11:9 David dixo: "Que a súa mesa sexa para eles un lazo, unha trampa, un tropezo e unha compensación".

Paulo cita unha pasaxe de David en Romanos 11:9, que describe as consecuencias de rexeitar o plan de salvación de Deus.

1. "O perigo de rexeitar o plan de Deus"

2. "Táboa de Deus: Bendición ou Bane?"

1. Proverbios 1:32, "Porque o afastamento dos sinxelos matará, e a prosperidade dos tolos destruirá".

2. Santiago 4:17: "Polo tanto, para o que sabe facer o ben e non o fai, para el é pecado".

Romanos 11:10 Que os seus ollos sexan escurecidos, para que non vexan, e inclínense as costas sempre.

O xuízo de Deus é que os que pecaron deben ser castigados tendo os ollos escurecidos e as costas dobradas.

1. Deus é xusto: comprender as consecuencias do pecado

2. A misericordia e a graza de Deus no medio do seu xuízo

1. Daniel 9:9-10 - Ao Señor, o noso Deus, pertencen a misericordia e o perdón, aínda que nos rebelamos contra el;

2. Isaías 60:2 - Porque velaquí, as tebras cubrirán a terra, e as tebras os pobos; pero o Señor levantarase sobre ti, e a súa gloria verase sobre ti.

Romanos 11:11 Eu digo, pois, tropezaron para caer? Deus o libre, senón que pola súa caída chegou a salvación aos xentís, para provocaros aos celos.

A pasaxe fala de como a través da caída dos xudeus chegou a salvación aos xentís.

1. O poder da misericordia de Deus: como a caída dos xudeus trae a salvación aos xentís

2. O plan de Deus: comprender os seus celos provocadores a través da caída dos xudeus

1. Isaías 55:8-9 - Porque os meus pensamentos non son os teus pensamentos, nin os teus camiños os meus camiños, di o Señor. Porque como os ceos son máis altos que a terra, así son os meus camiños máis altos que os teus, e os meus pensamentos máis que os teus.

2. Efesios 2:11-13 - Xa que logo, lembrade que xa erades xentís na carne, que son chamados Incircuncisión polo que se chama Circuncisión na carne feita a man; Que naquel tempo estabades sen Cristo, sendo alleos do estado de Israel e alleos dos pactos da promesa, sen esperanza, e sen Deus no mundo; polo sangue de Cristo.

Romanos 11:12 Agora ben, se a caída deles é a riqueza do mundo, e a diminución deles a riqueza dos xentís; canto máis a súa plenitude?

Paulo pregunta canto máis abundantes serán as bendicións de Deus se os xudeus aceptan o evanxeo e atopan a salvación.

1. As riquezas de Deus: un exame da pregunta de Paulo en Romanos 11:12

2. A abundancia da bendición de Deus: colleitando os beneficios da salvación

1. Efesios 1:18-19 - "tendo os ollos dos vosos corazóns iluminados, para que saibades cal é a esperanza á que vos chamou, cales son as riquezas da súa gloriosa herdanza nos santos".

2. Isaías 55: 8-9 - "Porque os meus pensamentos non son os teus pensamentos, nin os teus camiños os meus camiños, declara o Señor. Porque como os ceos son máis altos que a terra, así son os meus camiños máis altos que os teus camiños e os meus pensamentos. que os teus pensamentos".

Romanos 11:13 Porque falo a vós, xentís, en canto son o apóstolo dos xentís, engrandizo o meu oficio:

Paulo declara que é o apóstolo dos xentís e magnifica o seu oficio.

1. Servir a Deus sen medo: un estudo de Romanos 11:13

2. Vivindo en obediencia á chamada de Deus: Romanos 11:13

1. Romanos 1:5 - A través do cal recibimos graza e apostolado para lograr a obediencia da fe polo seu nome entre todas as nacións,

2. Feitos 26:17 - Librándote do pobo e dos xentís, aos que agora te envío,

Romanos 11:14 Se de algún xeito podo provocar a imitación dos que son a miña carne, e salvar a algúns deles.

Paulo expresa o seu desexo de provocar o seu pobo para que emule o seu exemplo e se salve.

1: O amor de Paulo polo seu pobo - Romanos 11:14

2: Emulando o exemplo de Paulo - Romanos 11:14

1: Gálatas 6:9-10 - "E non nos cansemos de facer o ben, porque no seu tempo segaremos, se non desfallecemos. Xa que logo temos oportunidade, fagamos o ben a todos os homes, especialmente aos que son da familia da fe".

2: Filipenses 3:17 - "Irmáns, seguídeme xuntos, e sinalade aos que andan así como nos tedes como exemplo".

Romanos 11:15 Porque se a expulsión deles é a reconciliación do mundo, que será o seu recibimento, senón a vida de entre os mortos?

Paulo pregúntase como sería para os xudeus ser recibidos de novo na fe, suxerindo que sería como a vida que vén da morte.

1. "O poder da reconciliación: como os xudeus poden traer vida da morte"

2. "A beleza da aceptación: como podemos acoller aos demais na nosa fe"

1. Colosenses 1:20-21 - "E, despois de facer a paz co sangue da súa cruz, por el para reconciliar todas as cousas consigo; por el, digo, sexan cousas da terra ou do ceo. E vós, que algunha vez erades alienados e inimigos na vosa mente por obras malvadas, pero agora reconciliou"

2. 2 Corintios 5:18-19 - "E todas as cousas son de Deus, quen nos reconciliou consigo por Xesucristo, e nos deu o ministerio da reconciliación; é dicir, que Deus estaba en Cristo, reconciliando o mundo. a si mesmo, non imputándolles as súas faltas, e encomendounos a palabra de reconciliación".

Romanos 11:16 Porque se as primicias son santas, tamén o é santo; e se a raíz é santa, tamén o son as pólas.

Este verso lémbranos que a nosa santidade ten a súa orixe na raíz da nosa fe, que é Deus.

1. As raíces da nosa fe: atopar a santidade en Deus

2. A santidade da Igrexa: conectando coa nosa orixe fiel

1. Hebreos 12:14-15 - Busca a santidade sen a cal ninguén verá ao Señor

2. Mateo 5:48 - Sexa perfecto como o teu Pai celestial é perfecto

Romanos 11:17 E se se rompen algunhas das pólas, e ti, sendo unha oliveira silvestre, foches enxertada entre elas, e con elas participas da raíz e da graxa da oliveira;

Deus é capaz de enxertar persoas doutras culturas na súa familia e proporcionarlles as mesmas bendicións espirituais que o seu propio pobo.

1. O amor de Deus une a todas as persoas

2. Novos comezos: atopar a pertenza na familia de Deus

1. Gálatas 3:26-28 - Porque todos vós sodes fillos de Deus pola fe en Cristo Xesús.

2. Efesios 2: 11-22 - Para que nos séculos vindeiras mostre as enormes riquezas da súa graza na súa bondade para con nós por medio de Cristo Xesús.

Romanos 11:18 Non te glories contra as pólas. Pero se te glorias, non levas a raíz, senón a raíz ti.

Esta pasaxe dinos que non debemos presumir uns contra outros, xa que non terá ningún efecto sobre o fundamento da nosa fe.

1. O orgullo é inútil: o orgullo é impropio para os cristiáns

2. A raíz da nosa fe: a nosa base é a nosa forza

1. Proverbios 27:2 - "Que outro te louve, e non a túa propia boca; outro, e non os teus propios beizos".

2. Santiago 1:17 - "Todo don bo e todo don perfecto é de arriba, descendendo do Pai das luces con quen non hai variación nin sombra debido ao cambio".

Romanos 11:19 Dirás entón: As ramas foron cortadas, para que eu fose enxertado.

Esta pasaxe fala de como Deus permite que os crentes sexan enxertados no seu plan.

1. O plan de Deus non falla - Romanos 11:19

2. O poder da fe - Romanos 11:19

1. Efesios 2:8-9 - Porque pola graza sodes salvos mediante a fe; e iso non de vós mesmos: é don de Deus: non de obras, para que ninguén se vante.

2. Isaías 40:28-29 - Non o sabías? ¿Non escoitaches que o Deus eterno, o Señor, o creador dos confíns da terra, non desfallece nin se cansa? non hai busca do seu entendemento. Dálle poder ao esmorecido; e aos que non teñen forza dálle forza.

Romanos 11:20 Ben; por mor da incredulidade foron destruídos, e ti permaneces na fe. Non sexas altivo, pero teme:

Por mor da súa incredulidade, Israel foi separado do pacto de Deus. Os cristiáns están chamados a manter a fe e a non ser orgullosos, senón a temer ao Señor.

1. O poder da incredulidade: como manter a fe e evitar o orgullo

2. O perigo do orgullo: aprendendo da incredulidade de Israel

1. Proverbios 16:18: "A soberbia vai antes da destrución, e o espírito altivo antes da caída".

2. Santiago 4:6: "Pero el dá máis graza. Por iso di: "Deus oponse aos soberbios, pero dá graza aos humildes".

Romanos 11:21 Porque se Deus non aforrou as ramas naturais, mira que non te perdoa a ti.

Deus non aforrará aos que non o seguen, así que teña coidado.

1. O perigo de non seguir a Deus: Romanos 11:21

2. A misericordia de Deus e a nosa obriga: Romanos 11:21

1. Xeremías 13:15-17 - Escoitade e prestade oído; non te enorgulleces: porque o Señor falou.

2. Salmo 33:12 - Bendita a nación cuxo Deus é o Señor; e o pobo que el escolleu para a súa propia herdanza.

Romanos 11:22 Velaquí, pois, a bondade e a severidade de Deus: sobre os que caeron, a severidade; pero cara a ti, bondade, se continúas na súa bondade: senón tamén serás cortado.

A bondade e a severidade de Deus móstranse tanto: aqueles que se afastaron da bondade de Deus estarán suxeitos á súa severidade, pero se un continúa na súa bondade, experimentarán a súa bondade.

1. Coñecendo a bondade e a severidade de Deus: como seguir o seu camiño

2. Continuando na súa bondade: recollendo os froitos da bondade de Deus

1. Santiago 1:17 - Todo don bo e todo don perfecto é de arriba, e descende do Pai das luces, con quen non hai variabilidade nin sombra de cambio.

2. Salmo 54: 6 - sacrificareime de balde: louvarei o teu nome, Señor; pois é bo.

Romanos 11:23 E tamén eles, se non permanecen aínda na incredulidade, serán

enxertados, porque Deus pode enxertalos de novo.

Deus é capaz de restaurar os que non permanecen na súa incredulidade.

1. Unha nova oportunidade: a promesa de restauración de Deus

2. Non te rindas: a esperanza da redención de Deus

1. Isaías 43: 18-19 - "Non te lembres das cousas antigas, nin consideres as cousas antigas. Velaquí, estou facendo unha cousa nova; agora brota, non o percibes? Abrirei camiño no deserto e ríos no deserto".

2. Xeremías 29:11 - "Porque sei os plans que teño para ti, declara o Señor, plans de benestar e non de mal, para darche un futuro e unha esperanza".

Romanos 11:24 Porque se fuches cortado da oliveira que é salvaxe por natureza, e te enxertaron contra a natureza nunha boa oliveira, canto máis estas, que son as pólas naturais, serán enxertadas na súa propia oliveira. árbore?

Paul pregúntase canto máis se enxertarán na súa propia oliveira aqueles que xa son ramas naturais se alguén que é salvaxe por natureza pode ser enxertado nunha boa oliveira contraria á natureza.

1. O poder do enxerto: como Deus transforma as nosas vidas

2. Como nos une a nosa fe: vivir en unidade con Deus

1. Isaías 11: 1-2 - E sairá unha vara do tronco de Isai, e das súas raíces brotará unha rama: e o espírito do Señor descansará sobre el, o espírito de sabedoría e entendemento. , o espírito de consello e forza, o espírito de coñecemento e de temor ao Señor

2. Efesios 2:11-22 - Por iso lembrade que noutro tempo vós, os xentís na carne, chamados "incircuncisión" polo que se chama circuncisión, que se fai na carne coas mans, lembrade que naquel tempo estabades separados. de Cristo, afastado da mancomunidade de Israel e alleo ás alianzas da promesa, sen esperanza e sen Deus no mundo. Pero agora, en Cristo Xesús, vós, que antes estabades lonxe, fomos achegados polo sangue de Cristo.

Romanos 11:25 Porque non quixera, irmáns, que ignorases este misterio, para que non

sexades sabios nos vosos propios conceptos; esa cegueira en parte sucedeulle a Israel, ata que entre a plenitude dos xentís.

Paulo advirte aos cristiáns que non sexan orgullosos e recórdalles que os israelitas quedaron parcialmente cegados ata que os xentís foron incluídos no pacto da graza.

1. O orgullo vai cegarte: examinando a advertencia de Paul en Romanos 11:25

2. Non deixes que o teu corazón se eleve: entendendo as consecuencias do orgullo en Romanos 11:25

1. Proverbios 16:18-19 - "A soberbia vai antes da destrución, e o espírito altivo antes da caída. Mellor ser de espírito humilde cos humildes, que repartir o botín cos soberbios".

2. Santiago 4:6-7 - "Pero el dá máis graza. Por iso di: "Deus oponse aos soberbios, pero dá graza aos humildes". Sométete, pois, a Deus, resiste ao demo, que fuxirá de ti.

Romanos 11:26 E así todo Israel será salvado, como está escrito: Sairá de Sión o Libertador, e apartará de Xacob a impiedade.

Paulo está citando Isaías 59:20-21, dicindo que todo Israel será salvado e un liberador virá de Sión para afastar a Israel da súa impiedade.

1. Vivindo unha vida de santidade - Un estudo de Romanos 11:26

2. A salvación de todo Israel - Comprender a mensaxe de Isaías 59:20-21

1. Isaías 59:20-21 - "E o Redentor virá a Sion, e aos que se volven da transgresión en Xacob, di o Señor".

2. Mateo 3:2 - "Arrepentídevos, porque o reino dos ceos está preto".

Romanos 11:27 Porque este é o meu pacto con eles, cando lles quite os pecados.

Deus prometeu quitar os pecados do seu pobo mediante un pacto.

1. O poder do pacto de perdón de Deus

2. A graza de Deus ao quitar os nosos pecados

1.Isaías 43:25-26 - "Eu, eu son o que borra as túas transgresións por amor de min, e xa non me acorda dos teus pecados".

2.Salmo 103:12 - Na medida en que está o leste do oeste, tan lonxe quitou de nós as nosas transgresións.

Romanos 11:28 En canto ao Evanxeo, son inimigos por causa de vós, pero en canto á elección, son amados polos pais.

Paul explica que aínda que os non crentes se opoñen ao evanxeo, aínda son amados por Deus polas promesas que fixo aos seus antepasados.

1. O amor incondicional de Deus - Explorando o amor de Deus por aqueles que se opoñen ao evanxeo.

2. A promesa de elección - Examinando as promesas que Deus fixo aos nosos antepasados.

1. Salmo 103:17 - Pero desde sempre ata sempre o amor do Señor está cos que o temen, e a súa xustiza cos fillos dos seus fillos.

2. Isaías 43:25 - "Eu, eu son o que borra as túas transgresións, por amor de min, e xa non me acorda dos teus pecados.

Romanos 11:29 Porque os dons e a chamada de Deus son sen arrepentimento.

Os dons de Deus para nós son irrevocables e nunca os quitará.

1. O amor infalible de Deus: os seus dons e a súa chamada permanecen

2. A natureza inmutable de Deus: os seus dons e chamada perduran

1. Deuteronomio 7:9 - Saiba, polo tanto, que o Señor, o teu Deus, é Deus, o Deus fiel que mantén o pacto e o amor firme cos que o aman e gardan os seus mandamentos, ata mil xeracións.

2. Hebreos 13:8 - Xesucristo é o mesmo onte e hoxe e para sempre.

Romanos 11:30 Porque como noutros tempos non crestes en Deus, agora obtiveches misericordia pola súa incredulidade.

Deus mostrou misericordia a aqueles que non creron nel no pasado.

1. Fiel mesmo cando non cremos: a misericordia de Deus na incredulidade

2. A incredulidade non é unha escusa: comprender a misericordia a través de Romanos 11:30

1. Hebreos 11:6 - "Pero sen fe é imposible agradarlle: porque o que se achega a Deus ten que crer que é, e que é o galardón dos que o buscan con dilixencia".

2. Santiago 2:13 - "Porque terá xuízo sen misericordia, o que non mostrou misericordia; e a misericordia alegrase contra o xuízo".

Romanos 11:31 Tampouco estes non creron agora, para que eles tamén obteñan misericordia pola túa misericordia.

Moitos non creron na misericordia de Deus, pero aínda poden recibila a través da misericordia dos crentes.

1. "Unha ollada á misericordia: como a misericordia de Deus se estende a todos"

2. "A misericordia dos crentes: como podemos participar en espallar a misericordia"

1. Isaías 55:7 Que o impío abandone o seu camiño, e o inxusto os seus pensamentos; e ao noso Deus, porque perdoará en abundancia.

2. Lucas 6:36 Sede, pois, misericordiosos, como tamén o voso Pai é misericordioso.

Romanos 11:32 Porque Deus acabou con todos en incredulidade, para ter misericordia de todos.

Deus concluíu a todas as persoas na incredulidade para ter misericordia de todos.

1. A misericordia de Deus para todos

2. Todo o mundo en incredulidade: unha oportunidade para a misericordia

1. Mateo 9:13 - "Pero vai e aprende o que isto significa: 'Eu quero misericordia e non sacrificio'. Porque non vin a chamar aos xustos, senón aos pecadores".

2. Santiago 2:13 - "Porque o xuízo non ten misericordia para quen non ten misericordia. A misericordia triunfa sobre o xuízo".

Romanos 11:33 ¡Oh, profundidade das riquezas tanto da sabedoría como do coñecemento de Deus! que inescrutables son os seus xuízos e os seus camiños que non se descubren!

A sabedoría e o coñecemento de Deus son tan profundos e ricos que é imposible comprender completamente os seus xuízos e camiños.

1. A marabilla da sabedoría e do coñecemento de Deus

2. Como non podemos comprender completamente os camiños de Deus

1. Xob 42:2 "Sei que ti podes facer todas as cousas, e que ningún propósito teu se che pode negar".

2. Salmo 19: 1-2 "Os ceos declaran a gloria de Deus, e o firmamento mostra a obra das súas mans. O día a día fala, e a noite a noite revela o coñecemento".

Romanos 11:34 Porque quen coñeceu a mente do Señor? ou quen foi o seu conselleiro?

Paul cuestiona a capacidade de calquera para comprender plenamente o plan e o consello de Deus.

1. A sabedoría insondable de Deus: unha exploración do misterio da sabedoría de Deus e como está máis aló da nosa comprensión.

2. A soberanía de Deus - A sobre a autoridade absoluta de Deus e como transcende todo entendemento.

1. Isaías 40:13 - "Quen dirixiu o Espírito do Señor, ou como o instruíu o seu conselleiro?"

2. Xob 42:2 - "Sei que ti podes facer todas as cousas, e que ningún propósito teu pode ser frustrado".

Romanos 11:35 Ou quen lle deu primeiro, e seránlle recompensado de novo?

A sabedoría e o poder de Deus son insondables.

1: Necesitamos recoñecer que nunca podemos comprender completamente os camiños de Deus, pero debemos confiar na súa misericordia e graza.

2: Debemos estar asombrados da inmensa grandeza de Deus e procurar humildemente comprender a súa vontade por nós.

1: Xeremías 32:17 - "Ah, Señor Deus! velaquí, ti fixeches o ceo e a terra co teu gran poder e o teu brazo estendido, e non hai nada difícil para ti".

2: Isaías 40:28 - "¿Non sabes? Non escoitaches que o Deus eterno, o Señor, o creador dos confíns da terra, non desfallece nin se cansa? Non hai que buscar o seu entendemento" .

Romanos 11:36 Porque del, e por el e para el son todas as cousas: a quen sexa a gloria para sempre. Amén.

Deus é a fonte de todas as cousas e é digno da nosa loanza e gloria.

1: Debemos darlle gloria a Deus por todo o que el proporcionou.

2: Debemos ofrecer grazas e loanza a Deus por todo o que fixo.

1: Colosenses 1:16-17 - Porque por el foron creadas todas as cousas, no ceo e na terra, visibles e invisibles, sexan tronos ou dominios ou gobernantes ou autoridades; todas as cousas foron creadas por el e para el.

2: Salmo 136: 1-3 - Dande grazas ao Señor, porque é bo, porque o seu amor perdura para sempre. Agradece o Deus dos deuses, porque o seu amor dura para sempre. Dande grazas ao Señor dos señores, porque para sempre é o seu amor.

Romanos 12 marca unha transición na carta de Paulo das ensinanzas teolóxicas ás instrucións prácticas para a vida cristiá. O capítulo abrangue temas de vida sacrificial, dons espirituais e a chamada a amar aos demais.

1o parágrafo: O capítulo comeza con Paulo instando aos crentes a ofrecer os seus corpos como un sacrificio vivo, santo e agradable a Deus; esta é a súa adoración verdadeira e adecuada. Anímaos a non conformar patróns do mundo senón a transformarse renovando a mente, entón poderá probar cal é a vontade de Deus: a súa boa vontade perfecta e agradable (Romanos 12:1-2). Isto establece o escenario para unha orientación práctica sobre como os cristiáns deben vivir a súa fe.

2º Parágrafo: Nos versos 3-8, Paul discute os dons espirituais. Aconséllalles aos crentes que non pensen máis a si mesmos do que deberían, senón que pensen en xuízo sobrio a cada un segundo a fe que Deus lles distribuíu (Romanos 12:3). Usando o corpo como unha analoxía, subliña que temos diferentes dons segundo a graza que nos deu, se a profecía, a fe, a servir, a ensinanza, o ensino, o estímulo, a xenerosidade, a dilixencia, a misericordia, a alegría (Romanos 12:4-8). Isto destaca a importancia de recoñecer o uso de dons únicos para o servizo do corpo de Cristo.

3o Parágrafo: A partir do versículo 9, Paulo dá exhortacións sobre o amor e o comportamento ético. El exhorta aos crentes o amor debe odiar sinceramente o mal aferrarse a que ben devotos amarse honrarse uns a outros por enriba de vós mesmos nunca faltar o celo manter o fervor espiritual servindo ao Señor paciente aflición oración fiel compartir co pobo do Señor que está necesitado practicar a hospitalidade bendicir aos perseguidores alegrarse con aqueles alegrarse chorar con eses chorar vivir harmonía uns a outros non devolver a ninguén mal por mal coidado facer ollo dereito todo o mundo posible depende moito de vivir en paz todos (Romanos 12:9-18). Conclúe o capítulo dicindo: "Non te deixes vencer polo mal, senón vencer o mal co ben" (Romanos 12:21), enfatizando o tema da resposta amorosa ata enfrontar a oposición.

Romanos 12:1 Rógovos pois, irmáns, polas misericordias de Deus, que presentedes os vosos corpos como sacrificio vivo, santo, agradable a Deus, que é o voso servizo razoable.

Paulo anima aos cristiáns a dedicar as súas vidas a Deus como un acto de adoración.

1. "Sacrificios vivos: dedicar a túa vida a Deus"

2. "Santo e aceptable: o que significa adorar a Deus"

1. Mateo 22:37-40 - Xesús ensina a amar a Deus con todo o teu corazón, alma e mente.

2. Salmo 51:17 - Unha oración por un corazón quebrantado e contrito, aceptable para Deus.

Romanos 12:2 E non vos conformeis a este mundo, senón transformaos mediante a renovación da vosa mente, para que comprobedes cal é a boa, aceptable e perfecta vontade de Deus.

Non debemos axustarnos ás normas do mundo, senón transformarnos renovando as nosas mentes para que poidamos discernir e facer a vontade de Deus.

1. Non sexas ovella - Elixe destacar.

2. Non sigas á multitude - Siga a Deus.

1. Efesios 4:23-24 - E renovate no espírito da túa mente; E que revestades do home novo, que despois de Deus é creado en xustiza e verdadeira santidade.

2. 1 Pedro 1:13-16 - Por iso, cinguide os lombos da vosa mente, sexa sobrio e espere ata o final a graza que se vos traerá na revelación de Xesucristo; Como fillos obedientes, non conformándovos segundo os anhelos anteriores na vosa ignorancia; pero como o que vos chamou é santo, así sexades santos en todo tipo de conversacións; Porque está escrito: Sé santos; pois son santo.

Romanos 12:3 Porque, pola graza que me foi dada, digo a todo o que está entre vós, que non pense de si mesmo máis do que debería pensar; senón pensar con sobriedade, segundo Deus deu a cada home a medida da fe.

Os cristiáns deben ter unha visión honesta e humilde de si mesmos, e deben recoñecer a fe que Deus lles concedeu.

1. A Graza da Humildade

2. Vivir unha vida de fiel sobriedade

1. Santiago 4:10 - Humilídevos diante do Señor, e el os levantará.

2. 1 Corintios 4:7 - Pois quen te diferencia doutro? e que tes que non recibiches? agora se o recibiches, por que te glorias, coma se non o tiveses recibido?

Romanos 12:4 Porque como temos moitos membros nun mesmo corpo, e todos os membros non teñen o mesmo oficio:

A pasaxe fala da importancia de entender que hai diferentes papeis e responsabilidades dentro do corpo de Cristo.

1: Diferentes membros, diferentes papeis: Unha ollada a como funciona o corpo de Cristo xuntos

2: Celebrando a unidade na diversidade: apreciando a beleza das nosas diferenzas dentro da igrexa

1: 1 Corintios 12: 14-26 - Unha ollada aos diferentes dons espirituais dentro da igrexa

2: Efesios 4:1-16 - Unha ollada aos diferentes papeis do liderado e como serven para construír a igrexa.

Romanos 12:5 Así que, sendo moitos, somos un só corpo en Cristo, e cada un é membros uns dos outros.

Os crentes están unidos a través de Cristo e están conectados entre si como membros dun só corpo.

1. "O Corpo de Cristo: Unidade a través da nosa conexión"

2. "Fortalece o teu vínculo cos teus irmáns e irmás en Cristo"

1. Colosenses 3:14-15 - "E por riba de todos estes vístese de amor, que todo o une en perfecta harmonía. E que a paz de Cristo reine nos vosos corazóns, á que de feito fomos chamados nun só corpo. E agradece ."

2. Efesios 4: 1-3 - "Por tanto, eu, prisioneiro do Señor, pídovos a camiñar dun xeito digno da chamada á que fomos chamados, con toda humildade e mansedume, con paciencia, soportándovos uns cos outros. no amor, ansioso por manter a unidade do Espírito no vínculo da paz".

Romanos 12:6 Tendo, pois, dons diferentes segundo a graza que se nos dá, xa sexa profecía, profeticemos segundo a proporción da fe;

Debemos usar os nosos dons de acordo coa graza que Deus nos deu.

1. Usa os teus dons para servir a Deus

2. Aproveitando ao máximo os agasallos que Deus che deu

1. Efesios 4:7-8 - Pero a cada un de nós foi dada a graza segundo a medida do don de Cristo. Por iso di: "Cando subiu ao alto, levou a catividade e deu presentes aos homes".

2. 1 Corintios 12:4-7 - Agora hai variedades de dons, pero o mesmo Espírito. E hai variedades de ministerios, e o mesmo Señor. Hai variedades de efectos, pero o mesmo Deus que obra todas as cousas en todas as persoas. Pero a cada un é dada a manifestación do Espírito para o ben común. Porque a un é dada a palabra de sabedoría polo Espírito, e a outro a palabra de coñecemento segundo o mesmo Espírito.

Romanos 12:7 Ou ministerio, agardemos no noso ministerio; ou o que ensina, en ensinar;

Esta pasaxe anímanos a dedicarnos ás nosas tarefas e a servir fielmente en calquera papel ao que esteamos chamados.

1. "A chamada a servir fielmente"

2. "Verdadeira devoción ás nosas tarefas"

1. Colosenses 3: 23-24 - "Faga o que fagas con todo o teu corazón, como traballando para o Señor, non para os amos humanos, xa que sabes que recibirás unha herdanza do Señor como recompensa. é o Señor Cristo ao que serves".

2. 1 Corintios 15:58 - "Por iso, meus queridos irmáns e irmás, estade firmes. Que nada vos mova. Entrégate sempre plenamente á obra do Señor, porque sabes que o teu traballo no Señor non é en balde. "

Romanos 12:8 Ou o que exhorta, sobre a exhortación: o que dá, que o faga con sinxeleza; o que manda, con dilixencia; o que fai misericordia, con alegría.

A pasaxe anímanos a servir con excelencia, dilixencia, alegría e sinxeleza.

1: Servir con excelencia

2: Servir con alegría

1: Colosenses 3:23-24 - "Faga o que fagas de todo corazón, como traballando para o Señor, non para os amos humanos, xa que sabes que recibirás unha herdanza do Señor como recompensa . é o Señor Cristo ao que serves".

2: 1 Corintios 10:31 - "Así que comas ou bebas ou fagas calquera cousa, faino todo para a gloria de Deus".

Romanos 12:9 Que o amor sexa sen disimulo. Aborrece o que é malo; únete ao que é bo.

Ama con sinceridade e coherencia, evita o mal e busca o ben.

1. Perseguindo o amor: o poder da coherencia

2. A diferenza entre o ben e o mal

1. Santiago 1:22 - "Pero facede a palabra, e non só oíntes, enganándovos a vós mesmos".

2. 1 Corintios 13:4-7 - "O amor é paciente e bondadoso; o amor non envexa nin se jacta; non é arrogante nin groseiro. Non insiste no seu camiño; non é irritable nin resentido; non Alégrate co mal, pero alégrate coa verdade. O amor todo soporta, todo cre, todo espera, todo soporta".

Romanos 12:10 Cariñouse ben uns cos outros con amor fraternal; en honra preferindo uns aos outros;

Os cristiáns deben mostrar amor e honra uns aos outros.

1. "Ama ao teu irmán: un exame de Romanos 12:10"

2. "Honrámonos uns a outros: O poder de Romanos 12:10"

1. Xoán 13:34-35 "Douvos un mandamento novo: que vos amedes uns a outros; como eu vos amei, tamén vos amédes uns aos outros. Por isto coñecerán todos que sodes meus discípulos, se tedes amor uns polos outros".

2. 1 Pedro 4:8 "E sobre todas as cousas, tede un amor fervente uns polos outros, porque o amor cubrirá multitude de pecados".

Romanos 12:11 Non perezosos nos negocios; fervoroso de espírito; servir ao Señor;

A pasaxe subliña a importancia de ser activo e entusiasta no servizo ao Señor.

1. "Vivir unha fe activa: o poder de ser fervoroso no espírito"

2. "Servir ao Señor: a alegría de vivir unha vida de servizo fiel"

1. Xeremías 29:11-13 - "Porque sei os plans que teño para ti, declara o Señor, plans de benestar e non de mal, para darche un futuro e unha esperanza. Entón chamarásme e virás rezarme, e eu te escoitarei. Buscarásme e me atoparás, cando me busques con todo o teu corazón".

2. Salmo 37: 4-5 - "Deléitatete no Señor, e el darache os desexos do teu corazón. Encomenda o teu camiño ao Señor; confía nel, e actuará".

Romanos 12:12 Alegrámonos na esperanza; paciente na tribulación; continuando instantáneamente na oración;

A pasaxe anímanos a permanecer esperanzados e pacientes en tempos de tribulación e a continuar na oración.

1. Alégrate na esperanza: o poder da oración en tempos de problemas

2. Paciencia na tribulación: como manterse forte en tempos difíciles

1. Filipenses 4:4-7 - Alegraos sempre no Señor; de novo vou dicir: alegrate! Que a túa mansedume sexa coñecida por todos os homes. O Señor está á man. Non te preocupes por nada, pero en todo, por medio de oración e súplica, con acción de grazas, faga saber a Deus as túas peticións; e a paz de Deus, que supera todo entendemento, gardará os vosos corazóns e mentes por medio de Cristo Xesús.

2. Santiago 1: 2-5 - Meus irmáns, considerade alegría cando caes en varias probas, sabendo que a proba da túa fe produce paciencia. Pero deixa que a paciencia teña o seu traballo perfecto, para que sexas perfecto e completo, sen faltar de nada. Se a algún de vós lle falta sabedoría, que llo pida a Deus, que dá a todos con generosidade e sen reproche, e daralle. Pero que pida con fe, sen dúbida, que quen dubida é coma unha onda do mar que leva e lanza o vento.

Romanos 12:13 Repartindo á necesidade dos santos; entregado á hostalería.

Esta pasaxe anímanos a ser xenerosos e hospitalarios cos necesitados.

1: "A alegría da xenerosidade"

2: "A hospitalidade dos santos"

1: Lucas 6:38 - "Da, e darache. Unha boa medida, apretada, axitada e escorregada, verterase no teu colo. Pois coa medida que uses, medirase a ti".

2: Santiago 2:15-17 - "Supoñamos que un irmán ou unha irmá está sen roupa nin comida diaria. Se un de vós lle di: "Vai en paz, quéntate e alimento", pero non fai nada para as súas necesidades físicas. , de que serve? Do mesmo xeito, a fe por si mesma, se non vai acompañada de acción, está morta".

Romanos 12:14 Bendice aos que te perseguen: bendice e non maldixes.

Esta pasaxe anímanos a mostrar amor e bondade incluso con aqueles que nos perseguen.

1. O poder do perdón: como amar aos teus inimigos

2. Romper o ciclo da vinganza: escoller a bendición sobre a maldición

1. Mateo 5:44 - "Pero eu dígovos: amade aos vosos inimigos e orade polos que vos perseguen".

2. Efesios 4:31-32 - "Que se quite de vós toda amargura e ira e ira e clamor e calumnia, xunto con toda malicia. Sede bondadosos uns cos outros, tenros de corazón, perdoándovos uns a outros, como Deus en Cristo vos perdoou a vós".

Romanos 12:15 Alegrate cos que se alegran, e chora cos que choran.

Os cristiáns deben compartir as alegrías e as tristezas dos demais.

1. "Vivir Outlove: Experimentando alegría e tristeza con outros"

2. "O poder da compaixón: unha chamada a alegrarse e chorar"

1. Xob 16:20-21 - "O meu intercesor é o meu amigo mentres os meus ollos derraman bágoas a Deus; en nome dun home, implora a Deus como se suplica por un amigo".

2. Santiago 5:11 - "Velaí, consideramos benditos os que aguantaron. Escoitaches falar da paciencia de Xob e viste o resultado dos tratos do Señor, que o Señor está cheo de compaixón e misericordioso".

Romanos 12:16 Comenten os uns cos outros. Non te preocupes das cousas altas, pero condescende aos homes de baixo nivel. Non sexas sabio nos teus propios conceptos.

Os cristiáns deberían ter unha actitude humilde uns cara a outros, non pensar demasiado en si mesmos e non desprezar os demais.

1. O poder da humildade na confraternidade cristiá

2. Orgullo versus humildade: un estudo de Romanos 12:16

1. Filipenses 2: 3–4 - "Non fagades nada por ambición egoísta ou por vana presunción. Máis ben, con humildade, valora aos demais por riba de vós mesmos, 4 non mirando aos vosos propios intereses senón a cada un de vós os intereses dos demais".

2. Santiago 4:10 - "Humilládevos diante do Señor, e el vos levantará".

Romanos 12:17 Non pagues a ninguén mal por mal. Proporciona cousas honestas á vista de todos os homes.

Non respondas ao mal co mal, senón que actúa dun xeito honesto e honrado á vista de todos.

1. O poder dunha resposta positiva - Explorando como podemos facer unha resposta positiva ao mal en vez de responder co mal.

2. Vivir unha vida de integridade - Comprender a importancia de actuar de forma honesta e honrada en todas as situacións.

1. Proverbios 20:22 - Non digas: "Vou pagar o mal"; agarda no Señor, e el te librará.

2. Mateo 5:38-39 - Xa escoitaches que se dixo: "Ollo por ollo e dente por dente". Pero eu dígovos que non vos resistades a unha persoa malvada. Se alguén che dá unha palmada na meixela dereita, bótalle tamén a outra meixela.

Romanos 12:18 Se é posible, en canto sexa en vós, vive en paz con todos os homes.

Esta pasaxe anímanos a loitar por relacións pacíficas con todas as persoas.

1. "Unha chamada a vivir en paz"

2. "Vivir en harmonía cos nosos veciños"

1. Mateo 5:9 - "Bienaventurados os pacificadores, porque serán chamados fillos de Deus".

2. Proverbios 15:1 - "Unha resposta suave afasta a ira, pero unha palabra dura provoca a ira".

Romanos 12:19 Queridos amados, non vos vinguédes a vós mesmos, senón deixade lugar á ira, porque está escrito: A vinganza é miña; Eu pagarei, di o Señor.

Os crentes non deben tomar as súas propias mans os asuntos de vinganza, senón permitir que Deus coide da xustiza.

1. "O Señor vai vingarse: confiar na xustiza de Deus" 2. "Paderar a ira: practicar o perdón ante a inxustiza"

1. Proverbios 20:22 - "Non digas: "Vouche pagar por este mal!" Agarda no Señor, e el te vingará". 2. Hebreos 10:30 - "Porque coñecemos a quen dixo: "A vinganza é miña; pagarei", e de novo: "O Señor xulgará ao seu pobo".

Romanos 12:20 Polo tanto, se o teu inimigo ten fame, dálle de comer; se ten sede, dálle de beber: pois, facendo iso, acumularás carbóns sobre a súa cabeza.

Os cristiáns deben amar aos seus inimigos e mostrarlles bondade, aínda que non o merezcan.

1. O poder do amor sobre o odio

2. Facer o ben a quen nos mal

1. Mateo 5:44 - "Pero eu dígovos: amade aos vosos inimigos e orade polos que vos perseguen".

2. Proverbios 25: 21-22 - "Se o teu inimigo ten fame, dálle de comer; se ten sede, dálle auga de beber. Facendo isto, acumularás carbóns ardentes sobre a súa cabeza, e o Señor fará recompensarte".

Romanos 12:21 Non sexa vencido do mal, senón vence o mal co ben.

Os crentes non deben deixar que o mal os supere, senón que deben vencer o mal facendo o ben.

1. "O poder do ben sobre o mal"

2. "Superar o mal coa forza de Deus"

1. Mateo 5:44 - "Pero eu dígovos: Amade aos vosos inimigos e orade polos que vos perseguen".

2. Efesios 4:31–32 - "Que se quite de vós toda amargura, ira e ira, clamor e calumnia, xunto con toda malicia. Sede bondadosos uns cos outros, tenros de corazón, perdoándovos uns a outros, como Deus en Cristo vos perdoou. ."

Romanos 13 é un capítulo no que Paulo aborda a relación entre os cristiáns e as autoridades civís, así como as obrigas de amor e a conduta moral.

1º parágrafo: O capítulo comeza con Paulo aconsellando aos crentes que se sometan ás autoridades gobernantes, porque non hai autoridade excepto a que Deus estableceu. Advirte de que os que se rebelan contra a autoridade están rebelándose contra o que Deus instituíu, e que se xudiciarán a si mesmos. Porque os gobernantes non teñen terror para os que fan o ben, senón para os que fan o mal (Romanos 13:1-3). Ademais, explica que as autoridades son servos de Deus para o noso ben e portan a espada como vingador para levar a cabo a ira de Deus contra o malhechor, polo que é necesario someterse non só á ira senón tamén á conciencia (Romanos 13:4-5).

2º Parágrafo: Nos versículos 6-7, Paulo instrúe aos crentes que paguen impostos e respecto a quen se debe porque as autoridades son servos de Deus dan a todos o que deben;). Isto mostra a responsabilidade cristiá cara á sociedade, incluíndo o cumprimento dos deberes cívicos fielmente.

3o Parágrafo: A partir do versículo 8, Paulo fala do amor como cumprimento da lei. El anima aos crentes a que non quede ningunha débeda pendente, excepto a de seguir a amarse. Quen ama aos outros cumpriu os mandamentos da lei: "Non cometerás adulterio" "Non matarás" "Non roubarás" "Non codiciarás" calquera outro mandamento alí pódese resumir este único comando: "Ama ao teu próximo como a ti mesmo". O amor non fai dano ao próximo, polo tanto, a lei de cumprimento do amor (Romanos 13:8-10). O capítulo conclúe cunha chamada á vida santa á luz do tempo presente, a comprensión do momento, xa o tempo esperta o sono a salvación máis preto agora que cando se cría que a noite case remata o día case aquí, así que deixemos de lado os feitos. (Romanos 13:11-14). Esta sección reforza o tema vivindo a fe cristiá a través do amor xenuíno comportamento ético anticipación do regreso de Cristo.

Romanos 13:1 Que toda alma se someta aos poderes superiores. Porque non hai poder senón de Deus: os poderes que hai son ordenados por Deus.

Cada alma debe obedecer ás autoridades gobernantes como Deus as puxo na súa

posición de poder.

1. O poder da obediencia: someterse á autoridade

2. Comprender a soberanía de Deus

1. Daniel 2:21: "El [Deus] cambia os tempos e as estacións; elimina reis e establece reis"

2. Tito 3:1: "Recordalles que se sometan aos gobernantes e ás autoridades, que obedezcan, que estean preparados para toda boa obra"

Romanos 13:2 Por tanto, quen se resiste ao poder, resiste á ordenanza de Deus; e os que resistan recibirán condenación para si mesmos.

Esta pasaxe enfatiza a importancia de respectar a autoridade, xa que resistir o poder é visto como resistir a ordenanza de Deus e resultará nun castigo.

1. O poder da autoridade: respectando a orde de Deus

2. Obedecer á autoridade: someterse á vontade de Deus

1. 1 Pedro 2:13-14: "Sé sometido por amor ao Señor a toda institución humana, xa sexa ao emperador como supremo, ou aos gobernadores enviados por el para castigar aos malvados e loar aos que o fan. certo".

2. Salmo 33:12: "Bendita a nación cuxo Deus é o Señor, o pobo que el elixiu como herdanza!"

Romanos 13:3 Porque os gobernantes non son un terror para as boas obras, senón para as malas. Non terás medo do poder? fai o que é bo, e terás o eloxio:

Non se debe temer aos gobernantes por facer boas obras, só por facer o mal. Facer o ben gaña eloxios dos que están no poder.

1. Facer o ben é recompensado polos que teñen autoridade

2. Non teñas medo ao poder, segue o camiño do ben

1. Proverbios 21:3 - Facer xustiza e xuízo é máis aceptable para o Señor que o sacrificio.

2. Salmo 37:3 - Confía no Señor e fai o ben; así habitarás na terra, e de verdade serás alimentado.

Romanos 13:4 Porque el é o ministro de Deus para ti para o ben. Pero se fas o mal, ten medo; porque non leva a espada en balde: porque é o ministro de Deus, un vingador para executar a ira contra o que fai o mal.

A pasaxe suxire que Deus nomeou gobernantes para castigar aos que fan o mal e recompensar aos que fan o ben.

1. O poder da autoridade de Deus: vivir con xustiza nun mundo roto

2. Submisión á autoridade: comprender o papel do goberno no Reino de Deus

1. Santiago 4:7 - Sométete, pois, a Deus. Resiste o demo, e el fuxirá de ti.

2. Efesios 6:12 - Porque non loitamos contra a carne e o sangue, senón contra os principados, contra os poderes, contra os gobernantes das tebras deste mundo, contra a maldade espiritual nos lugares altos.

Romanos 13:5 Polo tanto, é preciso que esteades sometidos, non só por ira, senón tamén por razón de conciencia.

Estamos chamados a someternos ás autoridades que Deus puxo sobre nós, non só por medo, senón tamén por obediencia á súa vontade.

1: Obediencia á Vontade de Deus

2: Presentación á autoridade

1: Efesios 6:1-3 - Fillos, obedecede aos vosos pais no Señor, porque isto é correcto. Honra ao teu pai e á túa nai, para que os teus días se alarguen na terra que o Señor, o teu Deus, che dá.

2: 1 Pedro 2: 13-15 - Sométete por amor ao Señor a toda institución humana, xa sexa ao emperador como supremo, ou aos gobernadores enviados por el para castigar aos que fan o mal e louvar aos que fan o ben. .

Romanos 13:6 Porque por iso tamén pagades tributo, porque son ministros de Deus, que se ocupan continuamente de isto mesmo.

Debemos respecto e apoio ao noso goberno e aos seus líderes, xa que son servos de Deus.

1: Estamos chamados a respectar e honrar o noso goberno e os seus líderes, xa que son servos de Deus.

2: Debemos ser obedientes ao noso goberno e aos seus líderes, xa que son designados por Deus.

1: Mateo 22:21 - "Entréguenlle, pois, ao César o que é do César, e a Deus o que é de Deus".

2: 1 Pedro 2: 13-14 - "Sométete a toda ordenanza do home por amor do Señor: xa sexa ao rei, como supremo; Ou aos gobernadores, como aos enviados por el para o castigo dos malvados e para o eloxio dos que fan o ben".

Romanos 13:7 Retribuír, pois, a todos os seus dereitos: tributo a quen se lle debe tributo; costume a quen costume; medo a quen medo; honra a quen honra.

Dálle o debido respecto e honra aos que teñen autoridade.

1: A nosa sociedade baséase na lei e na orde, e como cristiáns debemos respectar ao pobo en autoridade.

2: As nosas accións deben reflectir o noso respecto e honra polos que teñen autoridade, e debemos render homenaxe a quen o merece.

1: 1 Pedro 2:17 - Honra a todas as persoas, ama a fraternidade, teme a Deus, honra ao rei.

2: Tito 3:1 - Recórdalles que deben someterse a gobernantes e autoridades, obedecer, estar preparados para toda boa obra.

Romanos 13:8 A ninguén lle debedes nada, senón amarse uns a outros, porque o que ama a outro cumpriu a lei.

Non debemos nada a ninguén, excepto amarnos uns aos outros: cumprir a lei a través do amor.

1. O poder do amor: como cumprir a lei

2. O mandamento de amar: vencer a débeda

1. Gálatas 5:14 - "Porque toda a lei cúmprese nunha palabra: "Amarás ao teu próximo como a ti mesmo".

2. Mateo 22:36-40 - "Mestre, cal é o gran mandamento da Lei?" E díxolle: "Amarás ao Señor, o teu Deus, con todo o teu corazón, con toda a túa alma e con toda a túa mente. Este é o gran e primeiro mandamento. E un segundo é semellante: Amarás ao teu próximo coma a ti mesmo. Destes dous mandamentos dependen toda a Lei e os Profetas".

Romanos 13:9 Por iso, non cometerás adulterio, non matarás, non roubarás, non testemuñarás falso, non cobizarás; e se hai algún outro mandamento, enténdese brevemente neste refrán, a saber: Amarás ao teu próximo coma a ti mesmo.

A pasaxe trata de cumprir os mandamentos de Deus, concretamente os Dez Mandamentos, amando ao próximo como a un mesmo.

1. Ama ao teu próximo: Cumprindo os mandamentos de Deus

2. O poder de amar aos nosos veciños: vivir as palabras de Romanos 13:9

1. Mateo 22:37-40: "Xesús díxolle: "Amarás ao Señor, o teu Deus, con todo o teu corazón, con toda a túa alma e con toda a túa mente". Este é o primeiro e grande mandamento. E o segundo é así: "Amarás ao teu próximo como a ti mesmo". Destes dous mandamentos dependen toda a Lei e os Profetas".

2. Gálatas 5:14: "Porque toda a lei cúmprese nunha palabra, mesmo nesta: Amarás ao

teu próximo coma a ti mesmo".

Romanos 13:10 O amor non lle fai mal ao próximo; polo tanto, o amor é o cumprimento da lei.

O amor é o fundamento do cumprimento da lei.

1. O amor é o camiño para cumprir a lei de Deus

2. Vivir o amor como a nosa fundación

1. Xoán 13: 34-35 - "Douvos un mandamento novo: que vos amédes uns a outros: así como eu vos amei, tamén vos amedes uns a outros. Por isto saberán todos que sodes meus discípulos, se vos amades os uns aos outros".

2. Mateo 22:36-40 - "'Mestre, cal é o gran mandamento da Lei?' E díxolle: "Amarás ao Señor, o teu Deus, con todo o teu corazón, con toda a túa alma e con toda a túa mente". Este é o gran e primeiro mandamento. E un segundo é semellante: Amarás ao teu próximo coma a ti mesmo. Destes dous mandamentos dependen toda a Lei e os Profetas.

Romanos 13:11 E iso, sabendo o tempo, que agora é hora de espertar do sono, porque agora está máis preto a nosa salvación que cando cremos.

Esta pasaxe anima aos crentes a espertar e recoñecer que a salvación está máis preto que nunca.

1: ¡Esperta! Recoñecendo a proximidade da salvación

2: Non durmes nel: a salvación está preto

1: 1 Tesalonicenses 5: 6-8 Polo tanto, non imos durmir, como fan os demais; pero vexamos e sexamos sobrios. Pois os que dormen dormen na noite; e os que están borrachos están borrachos pola noite. Pero nós, que somos do día, sexamos sobrios, vestindo a coraza da fe e do amor; e por un casco, a esperanza da salvación.

2: Hebreos 6:11-12 E desexamos que cada un de vós mostre a mesma dilixencia ata a plena seguridade da esperanza ata o final: para que non sexades preguiceiros, senón seguidores dos que mediante a fe e a paciencia herdan as promesas.

Romanos 13:12 A noite pasou moito, o día está preto: desbotemos, pois, as obras das tebras, e poñamos a armadura da luz.

Debemos abandonar o comportamento pecaminoso e, no seu lugar, abrazar a xustiza durante este novo día.

1. O día da redención: non perdas outro momento

2. Non te pille na escuridade: ponte a armadura da luz

1. Efesios 6: 11-17 - Vestida de toda a armadura de Deus, para que poidades resistir as artimañas do diaño.

2. Colosenses 3: 5-11 - Por tanto, morrer o que hai en vós terreal: inmoralidade sexual, impureza, paixón, mal desexo e cobiza, que é idolatría.

Romanos 13:13 Camiñemos honestamente, como de día; non en disturbios e borracheiras, nin en cámaras e desenfrenos, nin en contendas e envexas.

Vive unha vida santa evitando actividades inmorais como a borracheira e a promiscuidade.

1. Vivir unha vida de pureza e santidade

2. O poder da vida xusta

1. 1 Tesalonicenses 4:3-8 - Porque esta é a vontade de Deus, mesmo a vosa santificación, que vos absterades da fornicación: que cada un de vós saiba posuír o seu vaso en santificación e honra; Non na concupiscencia, como os xentís que non coñecen a Deus: que ninguén vaia máis alá e defraude ao seu irmán en ningún asunto, porque o Señor é o vingador de todos os tales, como tamén vos advertimos e testemuñamos. Porque Deus non nos chamou á impureza, senón á santidade. Polo tanto, o que despreza, non despreza o home, senón a Deus, que tamén nos deu o seu Espírito Santo.

2. Tito 2:12 - Ensinándonos que, negando a impiedade e os desexos mundanos, debemos vivir con sobriedade, xustiza e piadosidade neste mundo actual.

Romanos 13:14 Pero vós vestides do Señor Xesús Cristo, e non vos atendedes á carne para cumprir os seus desexos.

Vive segundo as ensinanzas de Xesucristo e resiste as tentacións da carne.

1. O poder de Cristo para resistir a tentación

2. Como seguir as ensinanzas de Xesús na vida cotiá

1. 1 Corintios 10:13: "Ningunha tentación vos alcanzou, excepto a que é común á humanidade. E Deus é fiel; non deixará que sexades tentados máis alá do que poidas soportar. Pero cando sexas tentado, tamén proporcionará un para que poidas aguantar".

2. Gálatas 5:16-17: "Entón digo: anda polo Espírito, e non satisfarás os desexos da carne. Porque a carne quere o que é contrario ao Espírito, e o Espírito o que é contrario á carne. . Están en conflito entre eles, para que non fagas o que queiras".

Romanos 14 trata o tema da liberdade cristiá, tratando as disputas sobre asuntos dubidosos e o principio de non facer tropezar a un compañeiro de crenza.

1º parágrafo: O capítulo comeza con Paulo aconsellando aos crentes que acepten aos que son débiles na fe sen pelexar por cuestións discutibles. Usa exemplo días de observancia dos alimentos destacar diferenzas convicción entre os crentes cada un debe estar totalmente convencido da súa propia mente porque vivimos Señor morre Señor se vivir morre pertencer Señor (Romanos 14: 1-8). Isto marca o ton do debate sobre a tolerancia á diversidade dentro da comunidade cristiá.

2º Parágrafo: Nos versos 9-12, Paulo subliña que Cristo morreu e volveu á vida para ser o Señor tanto dos mortos como dos vivos. Polo tanto, todos imos estar ante o tribunal de Deus, cada un nos que damos conta a Deus (Romanos 14:9-12). Isto subliña a importancia da responsabilidade persoal de Deus en lugar de xulgar aos compañeiros de crenza por cuestións non esenciais.

Terceiro parágrafo: a partir do versículo 13, Paulo instrúe aos crentes que non se xulguen máis uns aos outros, senón que decidan nunca poñer obstáculos, irmán irmá (Romanos 14:13). Explica que aínda que todo pode ser limpo para un crente se fai tropezar a outro, é malo (Romanos 14:20), polo que o reino Deus non importa comer beber senón xustiza paz alegría Espírito Santo quen serve a Cristo así agradando a Deus recibe aprobación humana (Romanos). 14:17-18). O capítulo conclúe con exhortación perseguir a paz a edificación mutua non destruír o traballo amor de Deus alimento garda o que cres entre ti. Bendito Deus non se condene a si mesmo polo que aproba (Romanos 14:19-22). Isto destaca o principio de amor vivo consideración aos demais mesmo no medio da liberdade persoal.

Romanos 14:1 Ao que é débil na fe, recibidevos, pero non para disputas dubidosas.

Os crentes deben aceptarse uns aos outros sen discusións sobre asuntos de fe persoal.

1. Non debemos xulgar a fe dos demais

2. Aceptándose no amor

1. 1 Corintios 13:4-7 - O amor é paciente, o amor é bondadoso. Non envexa, non presume, non se enorgullece. Non deshonra aos demais, non é egoísta, non se enfada facilmente, non leva rexistro dos males.

2. Santiago 4:11-12 - Non faledes mal uns dos outros, irmáns. O que fala contra un irmán ou xulga o seu irmán, fala mal contra a lei e xulga a lei. Pero se xulgas a lei, non es un cumpridor da lei senón un xuíz.

Romanos 14:2 Porque un cre que pode comer de todas as cousas; outro, que é débil, come herbas.

Dúas persoas teñen diferentes puntos de vista sobre o que poden comer. Un cre que pode comer de todas as cousas, mentres que o outro, que é débil, só come herbas.

1. A forza de coñecer os teus límites

2. O poder de aceptar as diferenzas

1. Mateo 6:25-34 - Considere os lírios do campo

2. Filipenses 4:4-7 - Alegrate sempre no Señor

Romanos 14:3 O que come non desprece ao que non come; e quen non come non xulgue ao que come, porque Deus o recibiu.

Os cristiáns non deben xulgarse uns a outros en función dos seus hábitos alimentarios,

porque Deus os aceptou a ambos.

1. O poder do perdón: un estudo en Romanos 14:3

2. Amor incondicional: Vivindo Romanos 14:3

1. Lucas 6:37 - "Non xulguedes, e non seredes xulgados: non condenades, e non seredes condenados: perdoade, e seredes perdoados"

2. Efesios 4:32 - "E seed bondadosos uns cos outros, tenros de corazón, perdoándovos uns a outros, como Deus por amor de Cristo vos perdoou".

Romanos 14:4 Quen es ti que xulgas ao servo doutro? ante o seu propio amo está ou cae. Si, será sostido, porque Deus pode facelo en pé.

Os cristiáns non deben xulgarse uns a outros xa que cada un ten o seu propio amo, Deus, ao que finalmente responden.

1. "Todos somos responsables ante Deus"

2. "O poder de Deus e a súa capacidade para facernos estar"

1. Romanos 3:23 "Porque todos pecaron e están destituídos da gloria de Deus".

2. Isaías 40: 28-31 "Non o sabes? Non o escoitastes? O Deus eterno, o Señor, o Creador dos confíns da terra, nin se esmorece nin se cansa. O seu entendemento é inescrutable. aos débiles, e aos que non teñen forza, El aumenta a súa forza. Mesmo os mozos desmaiaranse e cansaranse, e os mozos caerán por completo, pero os que esperan no Señor renovarán as súas forzas; subirán con ás como aguias, correrán e non se cansarán, andarán e non desmaiarán".

Romanos 14:5 Un home estima un día por riba do outro; outro estima todos os días por igual. Que cada home estea plenamente convencido na súa propia mente.

Cada un debe formar as súas propias opinións sobre como honrar mellor a Deus.

1: A importancia de ter a túa propia opinión e manter a túa propia opinión.

2: A importancia de respectar as opinións dos demais.

1: Proverbios 3:5-6 - "Confía no Señor con todo o teu corazón e non te apoies no teu propio entendemento; recoñézao en todos os teus camiños, e El endereitará os teus camiños".

2: Filipenses 4:8 - "Finalmente, irmáns, todo o que é verdadeiro, todo o que é nobre, todo o que é xusto, todo o que é puro, todo o que é amable, todo o que é admirable, se algo é excelente ou loable, pensade nesas cousas".

Romanos 14:6 O que mira o día, ten en conta o Señor; e quen non ten en conta o día, non o ten en conta o Señor. O que come, come para o Señor, porque dá grazas a Deus; e o que non come, ao Señor non come, e dá grazas a Deus.

Paulo anima aos crentes a recoñecer que todo o que fan debe facerse para a gloria de Deus, xa sexa observando un día, comendo ou non.

1. "Vivir para Deus en todas as cousas"

2. "A presenza de Deus na vida cotiá"

1. Colosenses 3:23 - "Faga o que fagas, faino de corazón, como para o Señor e non para os homes".

2. 1 Corintios 10:31 - "Entón, se comes ou bebes ou fai calquera cousa, fai todo para a gloria de Deus".

Romanos 14:7 Porque ningún de nós vive para si, nin ninguén morre para si.

Todas as persoas viven e morren por algo maior que eles mesmos.

1. Vivir e morrer por algo maior - Romanos 14:7

2. Centrándonos no panorama máis grande - Romanos 14:7

1. Gálatas 6:7 Non vos deixedes enganar; Non se burla de Deus: pois todo o que sementa

o home, iso tamén segará.

2. Hebreos 12: 1–2 Por iso, xa que nós tamén estamos rodeados por unha nube tan grande de testemuñas, deixemos de lado todo peso e o pecado que tan facilmente nos acosa, e corremos con paciencia a carreira que é pon diante de nós, mirando a Xesús o autor e consumador da nosa fe; quen pola alegría que se lle puxo diante soportou a cruz, desprezando a vergoña, e está sentado á dereita do trono de Deus.

Romanos 14:8 Porque se vivimos, vivimos para o Señor; e se morremos, morremos ao Señor: se vivimos, ou morremos, somos do Señor.

En todas as etapas da vida, os crentes pertencen ao Señor, xa sexan vivos ou moribundos.

1. Vivir e morrer polo Señor - Romanos 14:8

2. Pertencer ao Señor en todas as estacións - Romanos 14:8

1. Salmo 116:15 - Preciosa aos ojos do Señor é a morte dos seus santos.

2. Deuteronomio 10:12 - Que esixe de ti o Señor, o teu Deus, senón que temer ao Señor, o teu Deus, que camines en todos os seus camiños, que o ames, que sirvas ao Señor, teu Deus, con todo o teu corazón e con todo o teu corazón. alma.

Romanos 14:9 Porque para iso Cristo morreu, resucitou e resucitou, para ser o Señor dos vivos e dos mortos.

O obxectivo final de Deus é ser o Señor dos vivos e dos mortos.

1: Vivir para a eternidade: o don de coñecer a Cristo

2: O poder da resurrección: a esperanza de salvación

1: Xoán 11:25-26 - Xesús dixo: "Eu son a resurrección e a vida. O que cre en min vivirá, aínda que morran".

2: Romanos 8:11 - O Espírito de Deus, que resucitou a Xesús dos mortos, vive en ti. E así como Deus resucitou a Cristo Xesús dos mortos, el dará vida aos vosos corpos mortais

por medio deste mesmo Espírito que vive dentro de vós.

Romanos 14:10 Pero por que xulgas a teu irmán? ou por que descartas o teu irmán? porque todos estaremos ante o tribunal de Cristo.

Non debemos xulgar nin menospreciar uns aos outros xa que todos estaremos ante o xuízo de Cristo.

1. Reflexionando sobre Romanos 14:10 - Como tratar aos demais con respecto

2. O tribunal de Cristo - Por que non debemos xulgarnos uns a outros

1. Mateo 7:1-5 - Non xulgues a outros

2. Santiago 4:11-12 - Non fales mal uns dos outros

Romanos 14:11 Porque está escrito: Vivo eu, di o Señor, todo xeonllo dobrarase ante min, e toda lingua confesará a Deus.

Cada persoa un día recoñecerá e se inclinará ante Deus.

1: Debemos vivir as nosas vidas en preparación para o día en que nos inclinemos ante Deus.

2: As nosas palabras e accións deberían honrar e glorificar a Deus agora, para que cando nos inclinemos ante El, non nos arrepentiremos.

1: Filipenses 2:10-11 - No nome de Xesús todo xeonllo debe dobrarse, no ceo, na terra e debaixo da terra, e toda lingua confesa que Xesucristo é o Señor, para a gloria de Deus Pai.

2: Isaías 45:23 - "Xurei por min mesmo; A palabra saíu da miña boca en xustiza, e non volverá, que ante min todo xeonllo se dobrará, toda lingua xurará.

Romanos 14:12 Entón, cada un de nós dará conta de si mesmo a Deus.

Todos serán responsables ante Deus das súas accións.

1. O día da conta: entender a responsabilidade que temos ante Deus

2. Vivindo a nosa fe: cumprindo as nosas responsabilidades para con Deus

1. Mateo 12:36-37 - "Pero dígovos que todos terán que dar contas o día do xuízo por cada palabra baleira que fale. Porque polas túas palabras quedarás absolto, e polas túas palabras serás condenado".

2. Hebreos 4:13 - "Nada en toda a creación está oculto á vista de Deus. Todo está ao descuberto e ao descuberto ante os ollos daquel a quen debemos dar conta".

Romanos 14:13 Xa non nos xulguemos uns aos outros, senón que xulguemos máis ben: que ninguén poña escollo nin ocasión para caer no camiño do seu irmán.

A pasaxe anímanos a non xulgarnos e a axudar aos nosos irmáns e irmás.

1. Vivir en harmonía: evitar o xuízo e fomentar a unidade

2. Atrancos: como apoiar en lugar de perturbar o noso veciño

1. Gálatas 5:22-23 "Pero o froito do Espírito é o amor, a alegría, a paz, a paciencia, a bondade, a bondade, a fidelidade, a mansedume, o dominio propio. Contra tales non hai lei".

2. Mateo 7:12 "Por tanto, todo o que queres que che fagan os homes, faino tamén con eles, porque esta é a Lei e os Profetas".

Romanos 14:14 Sei, e estou convencido polo Señor Xesús, que non hai nada impuro por si mesmo;

Paul está convencido por Xesús de que non hai nada intrínsecamente impuro, pero todo o que alguén percibe como impuro é impuro para eles.

1. A importancia de respectar as crenzas dos demais e non xulgalos polas súas diferenzas.

2. O poder das nosas propias crenzas e como moldean os nosos pensamentos e accións.

1. Proverbios 3:5-6 - Confía no Señor con todo o teu corazón, e non te apoies no teu propio entendemento. Recoñéceo en todos os teus camiños, e el endereitará os teus camiños.

2. Gálatas 5:1 - Para a liberdade Cristo deixounos libres; mantéñense, polo tanto, firmes e non se sometan de novo a un xugo de escravitude.

Romanos 14:15 Pero se o teu irmán se entristece coa túa comida, agora non andas con caridade. Non destrúas coa túa comida a aquel polo que morreu Cristo.

Non debemos deixar que as nosas accións destrúan a alguén por quen morreu Cristo, aínda que lles cause dor.

1) Ama ao teu próximo a pesar das diferenzas de opinión

2) A importancia da caridade e da misericordia

1) Efesios 4:32 - "E seed bondadosos uns cos outros, tenros de corazón, perdoándovos uns a outros, como Deus por amor de Cristo vos perdoou".

2) Xoán 15:13 - "Ninguén ten un amor máis grande que este, que un home dea a súa vida polos seus amigos".

Romanos 14:16 Non se fale, pois, do teu ben:

Vivir segundo a vontade de Deus é máis importante que agradar á xente.

1. Facer a vontade de Deus por riba de todo

2. Recoñecer o valor dos demais

1. Filipenses 2: 3-4 - Non fagas nada por ambición egoísta ou presunción, pero con humildade considera aos outros máis importantes que vós mesmos.

2. Santiago 4:7 - Sométete, pois, a Deus. Resiste o demo, e el fuxirá de ti.

Romanos 14:17 Porque o reino de Deus non é comida nin bebida; senón xustiza, paz e gozo no Espírito Santo.

O Reino de Deus non se basea en cousas físicas, senón na xustiza, a paz e a alegría que se atopan no Espírito Santo.

1. "Vivir no Reino de Deus: atopar a xustiza, a paz e a alegría no Espírito Santo"

2. "O Reino de Deus: máis aló das posesións materiais"

1. Mateo 6:33 - "Pero buscades primeiro o reino de Deus e a súa xustiza, e todas estas cousas seranvos engadidas".

2. Colosenses 3:15 - "E que a paz de Deus reine nos vosos corazóns, á que tamén sodes chamados nun só corpo; e estade agradecidos".

Romanos 14:18 Porque o que serve a Cristo nestas cousas é agradable a Deus e aprobado polos homes.

Servir a Cristo é agradable tanto para Deus como para as persoas.

1. O poder do servizo: como facer o ben aos demais nos achega a Deus

2. A aceptación de servir: como facer o ben aos demais nos trae a aceptación doutros

1. Colosenses 3:23-24 - "Faga o que fagas, fai o teu traballo de corazón, como para o Señor antes que para os homes, sabendo que do Señor recibirás a recompensa da herdanza. É ao Señor Cristo a quen serves. ."

2. Mateo 25:31-40 - "Cando o Fillo do Home veña na súa gloria, e todos os anxos con el, sentarase no seu trono glorioso. Todas as nacións reuniranse diante del, e separará o pobo. uns dos outros como un pastor separa as ovellas das cabras. El poñerá as ovellas á súa dereita e as cabras á esquerda. Entón o Rei dirá aos que están á súa dereita: "Ven, benditos polo meu Pai; toma a túa herdanza, o reino preparado para ti dende a creación do mundo. Porque tiven fame e dechesme de comer, tiven sede e deume de beber, era

forasteiro e convidáchesme, eu precisaba roupa e vestisme, estaba enfermo e coidaches de min, estiven no cárcere e viñeches visitarme». Entón os xustos responderanlle: "Señor, cando te vimos con fame e te damos de comer, ou con sede e che demos de beber? Cando te vimos forasteiro e te invitamos a entrar, ou necesitas roupa e te vestimos? vémonos enfermo ou no cárcere e imos visitarte? O Rei responderá: "De verdade che digo: todo o que fixeches por un destes irmáns meus máis pequenos, fixémolo por min".

Romanos 14:19 Sigamos, pois, as cousas que fan a paz, e as cousas coas que un pode edificar a outro.

Debemos loitar pola paz e usar as nosas palabras e accións para construírnos mutuamente.

1. O poder da paz: como podemos traballar xuntos pola unidade

2. Construíndonos uns a outros: como podemos marcar a diferenza

1. Filipenses 4:8-9 - Finalmente, irmáns, todo o que é verdade, todo o que é honrado, todo o que é xusto, todo o que é puro, todo o que é amable, todo o que é loable, se hai algo de excelencia, se hai algo digno de eloxio , pensa nestas cousas. O que aprendestes, recibistes, oístes e vistes en min, practica estas cousas, e o Deus da paz estará contigo.

2. Colosenses 3:12-14 - Revestídevos, pois, como escollidos de Deus, santos e amados, corazóns compasivos, bondade, humildade, mansedume e paciencia, soportando os uns cos outros e, se un se queixa contra outro, perdoándoos cada un. outra; como o Señor vos perdoou, así tamén vós debedes perdoar. E sobre todo estes póñense o amor, que todo o une en perfecta harmonía.

Romanos 14:20 Porque a carne non destruya a obra de Deus. De feito, todas as cousas son puras; pero é malo para aquel home que come con ofensa.

Non permitas que as túas eleccións alimentarias destrúan a obra de Deus. Todo é puro, pero está mal comer dun xeito que ofende.

1. Comer con humildade e respecto

2. O poder das eleccións alimentarias

1. Filipenses 2:3-4 - "Non fagades nada por ambición ou vanidade egoístas, pero con humildade considerade aos demais máis importantes que vós mesmos. Que cada un de vós mire non só os seus propios intereses, senón tamén os intereses dos demais".

2. 1 Corintios 8:9 - "Pero ten coidado de que este teu dereito non se converta dalgún xeito nun obstáculo para os débiles".

Romanos 14:21 É bo non comer carne, nin beber viño, nin nada polo que o teu irmán tropece, se ofenda ou se debilite.

Non debemos facer nada que faga que outra persoa estea débil, tropece ou se ofenda.

1. Facer o ben aos demais: o impacto espiritual dos actos desinteresados

2. Amar aos demais: non causar dano polas nosas accións

1. Mateo 7:12 - "Por tanto, todo o que queredes que os homes fagan con vós, tamén vos facedes a eles, porque esta é a lei e os profetas".

2. Efesios 4:32 - "Sed bondadosos uns cos outros, tenros de corazón, perdoándovos uns a outros, como Deus vos perdoou por Cristo".

Romanos 14:22 Tes fe? téñao para ti diante de Deus. Feliz o que non se condena a si mesmo no que permite.

Os crentes non deben xulgarse a si mesmos en función do que se permitan facer.

1. "Vivir en equilibrio: o que permitimos e o que condenamos"

2. "O poder da autorreflexión: atopar o contento no plan de Deus"

1. Filipenses 4:11-13 - "Non é que estea falando de estar necesitado, porque aprendín a contentarme en calquera situación. e en cada circunstancia, aprendín o segredo de afrontar a abundancia e a fame, a abundancia e a necesidade. Todo o podo facer a través de quen me fortalece".

2. Gálatas 5:13-14 - "Pois vosotros fomos chamados á liberdade, irmáns. Só que non aproveitedes a vosa liberdade como unha oportunidade para a carne, senón que

servedvos uns a outros mediante o amor. Porque toda a lei cúmprese nunha palabra: " Amarás ao teu próximo coma a ti mesmo".

Romanos 14:23 E o que dubida é condenado se come, porque non come por fe, porque todo o que non é de fe é pecado.

Os que non están seguros de que facer non deben actuar sen dúbida, porque todo o feito sen fe é considerado pecado.

1. Deixa que a túa fe guíe as túas accións.

2. A dúbida é o inimigo da fe.

1. Hebreos 11:6 - "E sen fe é imposible agradarlle, porque quen se achegue a Deus debe crer que existe e que premia aos que o buscan".

2. Santiago 1:5-8 - "Se algún de vós carece de sabedoría, que pida a Deus, que dá xenerosidade a todos sen reproche, e daráselle. Pero que pida con fe, sen dúbida, o o que dubida é coma unha onda do mar que é impulsada e lanzada polo vento. Pois aquela non debe pensar que recibirá nada do Señor, é un home dobre, inestable en todos os seus camiños".

Romanos 15 continúa a discusión do capítulo anterior sobre a vida cristiá, centrándose na edificación mutua, Cristo como modelo de aceptación e o ministerio de Paulo para os xentís.

1º parágrafo: O capítulo comeza con Paulo aconsellando aos crentes que nós, que somos fortes, debemos soportar os defectos débiles, non agradar a nós mesmos, debemos agradar aos nosos veciños ben edificalos . El sinala que Cristo non se agradaba a si mesmo, pero como está escrito "Os insultos, os insultos, caíronme" (Romanos 15:1-3). El sinala que todo o que se escribiu no pasado foi escrito ensínanos para que a través do estímulo da resistencia, as Escrituras poidan ter esperanza (Romanos 15:4).

2º Parágrafo: Nos versos 5-13, Paulo ofrece unha oración pola unidade entre os crentes para que cunha soa mente e unha soa voz glorifiquen a Deus. El exhorta-os a que se acepten uns aos outros tal e como Cristo os aceptou para aloxar a Deus. Despois explica como Xesús se converteu en servo. Os xudeus confirman as promesas feitas polos patriarcas. Os xentís poderían glorificar a Deus a súa misericordia, citando varias pasaxes do Antigo Testamento, mostran a natureza inclusiva. O plan de salvación de Deus culmina a súa esperanza. (Romanos 15:5-13).

Terceiro parágrafo: a partir do versículo 14, Paulo comparte sobre o seu ministerio entre os xentís expresando a súa ambición de predicar o evanxeo onde non se coñecía a Cristo para que non construíse a base doutra persoa (Romanos 15:20). Explica por que se lle impediu visitar Roma debido a este traballo de misión, pero agora non hai máis lugar estas rexións, xa que leva moitos anos desexando visitar cando vai a España, espera velos ao seu paso. a súa compañía algún tempo (Romanos 15:22-24). O capítulo remata co plan de Paul visitar Xerusalén servizo O pobo do Señor alí pedindo que as oracións poidan ser protexidas incrédulos Xudea oferta de servizo pode ser aceptable santos propósito vir con seguridade velos segundo a vontade Deus encheu alegría xuntos refresco Romanos 15:30-32). Isto ofrece unha visión do corazón misioneiro do apóstolo, espallando as áreas non alcanzadas.

Romanos 15:1 Entón, os que somos fortes debemos soportar as enfermidades dos débiles e non agradarnos a nós mesmos.

Debemos estar dispostos a axudar aos necesitados, en lugar de velar sempre polos nosos propios intereses.

1: Sexa un bo samaritano - Amar e servir aos demais

2: Non complacernos a nós mesmos - antepoñer aos demais

1: Mateo 22:36-40 - Ama a Deus e ama o teu próximo

2: Filipenses 2:3-4 - Non fagas nada por ambición egoísta

Romanos 15:2 Cada un de nós agrada ao seu próximo polo seu ben para a edificación.

Debemos esforzarnos por agradar aos nosos veciños para construírnos mutuamente.

1. "Ama ao teu veciño: a clave da edificación"

2. "O poder da unidade a través do amor"

1. Efesios 4:29 "Que non saia da vosa boca ningunha comunicación corrupta, senón o que é bo para o uso de edificación, para que poida servir de graza aos oíntes".

2. Colosenses 3:12-14 "Vestíos, pois, como escolleitos de Deus, santos e amados, de entrañas de misericordia, de bondade, de humildade de espírito, de mansedumbre, de paciencia; unha pelexa contra calquera: así como Cristo vos perdoou, así tamén facede vós. E sobre todas estas cousas vestide de caridade, que é o vínculo da perfección".

Romanos 15:3 Porque nin sequera Cristo lle gustou; pero, como está escrito: Os reproches dos que te reprochaban caeron sobre min.

O autosacrificio de Cristo é un modelo de como poñer aos demais primeiro.

1: Debemos seguir o exemplo de desinterés de Cristo para poñer aos demais primeiro nas nosas vidas.

2: Como fixo Xesús, debemos soportar os insultos dos demais en beneficio dos demais.

1: Filipenses 2: 3-4 - "Non fagades nada por ambición egoísta ou por vana presunción. Máis ben, con humildade, valore aos demais por riba de vós mesmos, non mirando aos vosos propios intereses, senón a cada un de vós os intereses dos demais".

2: Mateo 5:39 - "Pero eu dígovos que non vos resistades a un malvado. Se alguén che golpea na meixela dereita, bótalle tamén a outra meixela".

Romanos 15:4 Porque todo o que se escribiu antes, foi escrito para a nosa aprendizaxe, para que, coa paciencia e o consolo das Escrituras, teñamos esperanza.

A Palabra de Deus é unha fonte de consolo e esperanza para nós.

1: "Paciencia e confort nas Escrituras"

2: "A esperanza que recibimos da Palabra de Deus"

1: Salmo 119:105 "A túa palabra é unha lámpada para os meus pés e unha luz para o meu camiño".

2: Hebreos 4:12 "Porque a palabra de Deus é viva e activa, máis corta que calquera espada de dous fíos, atravesa ata a división da alma e do espírito, das articulacións e das medulas, e discerniza os pensamentos e as intencións do corazón. ."

Romanos 15:5 Agora ben, o Deus da paciencia e do consolo concédevos que vos parezades uns cos outros segundo Cristo Xesús.

Paulo insta á igrexa romana a estar unificada na súa fe e a ter paciencia entre si, como foi Xesucristo.

1. "Paciencia na unidade: o poder de Cristo nas nosas vidas"

2. "Vivir de acordo con Xesús: conseguir a unidade mediante a paciencia"

1. Efesios 4:3 - "Faite todo o posible para manter a unidade do Espírito no vínculo da paz".

2. Colosenses 3:13 - "Soporte uns aos outros e perdoade uns aos outros se algún de vós ten algunha queixa contra alguén. Perdoade como o Señor vos perdoou".

Romanos 15:6 Para que cunha soa mente e unha soa boca glorifiquedes a Deus, o Pai do noso Señor Xesucristo.

Podemos honrar e glorificar a Deus a través de expresións de loanza unificadas e unificadas.

1: "Unidade en eloxios"

2: "Glorificando a Deus xuntos"

1: Filipenses 2:5-11 - Tede entre vós esta mente, que é a vosa en Cristo Xesús, quen, aínda que tiña a forma de Deus, non considerou que a igualdade con Deus era algo que había de agarrar, senón que se despojou de si mesmo, tomando a forma de servo, nacendo a semellanza de homes.

2: Salmos 34:3 - ¡Oh, engrandece comigo o Señor, e exaltemos xuntos o seu nome!

Romanos 15:7 Polo tanto, recibídevos uns a outros, como tamén Cristo nos recibiu a nós para a gloria de Deus.

Os cristiáns deben recibirse uns aos outros como Cristo nos recibiu a nós, para dar gloria a Deus.

1. O poder da aceptación: como podemos glorificar a Deus a través do amor aos demais

2. Amar a todos: como podemos reflectir a Cristo a través das nosas accións

1. Xoán 13: 34-35 - "Douvos un mandamento novo: que vos amédes uns a outros; como eu vos amei, tamén vos amédes uns aos outros. Por isto coñecerán todos que sodes meus discípulos, se vos amor uns polos outros".

2. Efesios 4: 2-3 - "Con toda humildade e mansedumbre, con longa paciencia, soportandonos uns aos outros con amor, esforzándonos por manter a unidade do Espírito no vínculo da paz".

Romanos 15:8 Agora digo que Xesucristo foi un ministro da circuncisión para a verdade de Deus, para confirmar as promesas feitas aos pais:

Xesucristo foi un ministro de Deus para cumprir as promesas feitas aos pais.

1. O cumprimento das promesas de Deus

2. Xesucristo: Ministro de Deus

1. Isaías 55:11 - "Así será a miña palabra que sae da miña boca: non volverá a min vacía, senón que cumprirá o que eu queira, e prosperará no que a enviei. "

2. Hebreos 11:17-19 - "Pola fe Abraham, cando foi probado, ofreceu a Isaac, e o que recibira as promesas ofreceu o seu fillo unigénito, de quen se dixo: "En Isaac será a túa descendencia". chamado', concluíndo que Deus puido resucitalo, incluso de entre os mortos, dos cales tamén o recibiu en sentido figurado.

Romanos 15:9 E para que os xentís glorifiquen a Deus pola súa misericordia; como está escrito: Por iso confesareiche entre os xentís e cantarei ao teu nome.

Os xentís foron capaces de glorificar a Deus pola súa misericordia, que foi escrita en Romanos 15:9.

1. A misericordia de Deus: unha fonte de bendicións e gloria

2. Celebrando a misericordia de Deus: unha expresión de gratitude

1. Salmo 18:49 - Por iso, Señor, agradecereiche entre as xentes, e cantarei loanzas ao teu nome.

2. Efesios 2:4-5 - Pero Deus, que é rico en misericordia, polo seu gran amor co que nos amou, aínda que estabamos mortos nos pecados, vivificounos con Cristo (pola graza sodes salvos).

Romanos 15:10 E de novo dixo: Alegraos, xentís, co seu pobo.

Paulo chama aos xentís a alegrarse e celebrar co pobo de Deus.

1. O poder da unidade: alegrarse co pobo de Deus

2. A alegría de pertencer: celebrando coa familia de Deus

1. Salmo 133: 1 - "Velaí, que bo e que agradable é que os irmáns habiten xuntos en unidade!"

2. Gálatas 6:10 - "Por iso, cando teñamos oportunidade, fagamos o ben a todos, especialmente aos que son da familia da fe".

Romanos 15:11 E de novo: Load ao Señor, todos os xentís; e lovádeo, todos os pobos.

Paulo exhorta tanto aos xentís como á xente a loar e loar ao Señor.

1. O poder da loanza: como darlle honra a Deus desbloquea a súa bendición

2. Alegrámonos no Señor: Celebrando a nosa salvación a través da loanza

1. Salmo 28: 6-7 - "Bendito sexa o Señor! Porque escoitou a voz das miñas súplicas de misericordia. O Señor é a miña forza e o meu escudo; nel confía o meu corazón e son axudado; o meu corazón exulta. , e coa miña canción doulle as grazas".

2. Apocalipse 5: 11-13 - "Entón mirei, e escoitei arredor do trono e dos seres vivos e dos

anciáns a voz de moitos anxos, que contaban por miríadas de miríadas e miles de miles, que dicían en gran voz: "Digno é o Cordeiro que foi sacrificado, para recibir poder e riqueza e sabedoría e poder, honra, gloria e bendición". E escoitei a todas as criaturas do ceo e da terra, debaixo da terra e do mar, e de todo o que hai nelas, que dicían: "Ao que está sentado no trono e ao Cordeiro sexa a bendición, a honra, a gloria e o poder para sempre e nunca!"

Romanos 15:12 E de novo, Isaías di: Haberá unha raíz de Isai, e o que se levantará para reinar sobre os xentís; nel confiarán os xentís.

Este verso do libro de Romanos fala da chegada dunha raíz de Xesé que gobernará sobre os xentís e na que os xentís confiarán.

1. A promesa dun gobernante de confianza: como Xesús cumpre a profecía de Isaías

2. A esperanza dun rei: confiar en Xesús nun mundo con problemas

1. Isaías 11:10 - "E nese día haberá unha raíz de Isai, que será un estandarte do pobo; a ela buscarán os xentís:"

2. Isaías 11: 1-2 - "E sairá unha vara do tronco de Isai, e das súas raíces brotará unha rama: e o espírito do Señor descansará sobre el, o espírito de sabedoría e intelixencia, espírito de consello e forza, espírito de coñecemento e de temor ao Señor".

Romanos 15:13 Agora ben, o Deus da esperanza colchevos de toda alegría e paz ao crer, para que abundédes en esperanza, polo poder do Espírito Santo.

Deus dános alegría e paz ao crer nel, permitíndonos ter esperanza nel.

1. O poder da esperanza no Espírito Santo

2. Cumprindo a alegría e a paz a través da fe

1. Isaías 40:31 Os que esperan no Señor renovarán as súas forzas; subirán con ás como aguias; correrán e non se cansarán; e andarán e non desmaiarán.

2. Salmo 31:24 Ten moita coraxe, e el fortalecerá o teu corazón, todos os que esperas no Señor.

Romanos 15:14 E eu tamén estou convencido de vós, meus irmáns, de que vós tamén estades cheos de bondade, cheos de todo coñecemento, capaces tamén de amonestarnos uns a outros.

Os irmáns en Romanos 15:14 están cheos de bondade e coñecemento, e son capaces de amonestarse uns aos outros.

1. O poder de traballar xuntos: recoñecer os beneficios da unidade nunha comunidade de crentes

2. A forza do apoio: como animarse e elevarse mutuamente como Igrexa

1. Efesios 4:2-3 - "Con toda humildade e mansedume, con paciencia, soportandonos uns aos outros con amor, ansiosos por manter a unidade do Espírito no vínculo da paz".

2. 1 Corintios 12:12-13 - "Porque así como o corpo é un e ten moitos membros, e todos os membros do corpo, aínda que moitos, son un só corpo, así acontece con Cristo. Porque nun Espírito eramos bautizados todos nun só corpo, xudeus ou gregos, escravos ou libres, e todos foron feitos beber dun só Espírito".

Romanos 15:15 Non obstante, irmáns, escribínvos con máis coraxe, como recordándovos, pola graza que me deu Deus.

Paulo está a lembrar á igrexa romana a graza que Deus lle deu.

1. A graza inquebrantable de Deus

2. O poder dos recordatorios

1. Efesios 2: 8–9 Porque pola graza fuches salvo mediante a fe, e iso non por vós mesmos; é don de Deus, non das obras, para que ninguén se vante.

2. Proverbios 3:5–6 Confía no Señor con todo o teu corazón, e non te apoies no teu propio entendemento; recoñéceo en todos os teus camiños, e El dirixirá os teus camiños.

Romanos 15:16 Para que eu fose o ministro de Xesucristo para os xentís, ministrando o evanxeo de Deus, para que a ofrenda dos xentís fose aceptable, sendo santificado polo

Espírito Santo.

Paulo foi nomeado ministro de Xesucristo para os xentís, predicando o evanxeo de Deus para que os xentís fosen santificados polo Espírito Santo.

1. Aceptando a chamada: o ministerio de Paulo para os xentís

2. O poder santificador do Espírito Santo

1. Isaías 61: 1-2 - "O Espírito do Señor Deus está sobre min, porque o Señor unxiume para predicar boas novas aos mansos; envioume para atar aos quebrantados de corazón, para proclamarlles liberdade aos cativos. , e a apertura do cárcere para os presos, para proclamar o ano aceptable do Señor".

2. 2 Corintios 5:17-21 - "Polo tanto, se alguén está en Cristo, é unha criatura nova: as cousas antigas pasaron; velaquí, todas as cousas son novas. E todas as cousas son de Deus, quen nos reconciliou. a si mesmo por Xesucristo, e deunos o ministerio da reconciliación, é dicir, que Deus estaba en Cristo, reconciliando o mundo consigo, non imputándolles as súas faltas, e encomendounos a palabra da reconciliación. somos embaixadores de Cristo, coma se Deus vos supplicase por nós: rogámosvos, en lugar de Cristo, reconciliádevos con Deus, porque o fixo pecado por nós, a quen non coñeceu pecado, para que nós sexamos feitos pecado. xustiza de Deus nel".

Romanos 15:17 Teño, pois, o que me gloriar por Xesucristo nas cousas que son de Deus.

Paulo fala da súa gloria a través de Xesucristo en relación a Deus.

1. O poder da fe: como Xesús pode axudarnos a vivir a nosa vida para Deus

2. Alcanzar a gloria: como atopar significado a través de Xesucristo

1. Colosenses 3:17 - E todo o que fagas, sexa de palabra ou de feito, faino todo no nome do Señor Xesús, dando grazas a Deus Pai por medio del.

2. Xoán 15:5 - Eu son a vide; vós sodes as ramas. Se permaneces en min e eu en ti, darás moito froito; ademais de min non podes facer nada.

Romanos 15:18 Porque non me atreverei a falar de ningunha das cousas que Cristo non fixo por min, para facer obedientes aos xentís, de palabra e de obra,

Paulo afirma que non falará de nada que Cristo non fixera a través del para facer obedientes aos xentís tanto de palabra como de obra.

1. O poder da obediencia: o exemplo de Paulo de servir a Cristo

2. Traballando xuntos polo Reino de Deus: unidade a través da obediencia

1. Efesios 4:1-3 - Eu, pois, prisioneiro do Señor, pídovos a camiñar de forma digna da chamada á que fomos chamados, con toda humildade e mansedume, con paciencia, soportandovos uns cos outros. amor, ansioso por manter a unidade do Espírito no vínculo da paz.

2. Filipenses 2: 12-13 - Por iso, meus amados, como sempre obedeceches, agora, non só como na miña presenza, senón moito máis na miña ausencia, realiza a túa propia salvación con medo e temblor, porque é Deus. quen traballa en ti, tanto para querer como para traballar polo seu gusto.

Romanos 15:19 A través de poderosos sinais e marabillas, polo poder do Espírito de Deus; de xeito que desde Xerusalén, e arredores ata Iliria, prediquei plenamente o evanxeo de Cristo.

Paulo predicou o evanxeo de Cristo en Xerusalén e Iliria co poder do Espírito de Deus.

1: O poder de predicar o Evanxeo

2: A forza do Espírito Santo

1: Feitos 1:8 - "Pero recibiredes poder cando o Espírito Santo veña sobre vós. E seredes as miñas testemuñas, falando de min á xente en todas partes: en Xerusalén, en toda Xudea, en Samaria e ata os confíns da terra. ”.

2: 1 Corintios 2: 4 - "A miña mensaxe e a miña predicación non foron con palabras sabias e persuasivas, senón cunha demostración do poder do Espírito".

Romanos 15:20 Si, así me esforcei por predicar o evanxeo, non onde se chamaba Cristo, para que non edificase sobre o fundamento doutro home.

Paulo esforzouse por predicar o Evanxeo en lugares onde non se coñecía a Cristo, para que non necesitase construír sobre o fundamento doutro home.

1. A importancia de ser un pioneiro do Evanxeo

2. A responsabilidade de ser testemuña do Evanxeo

1. Romanos 10:14-15 - Entón, como chamarán a aquel en quen non creron? e como crerán naquel de quen non escoitaron? e como escoitarán sen predicador? E como predicarán, se non son enviados?

2. Feitos 16: 6-10 - Cando pasaron pola Frixia e pola rexión de Galacia, e o Espírito Santo lles prohibiu predicar a palabra en Asia, despois de chegar a Misia, intentaron ir a Bitinia: pero o Espírito non lles permitiu. E pasando por Misia baixaron a Troas. E apareceu a Paulo unha visión pola noite; Púxose alí un home de Macedonia e orouno, dicindo: Pasa a Macedonia e axúdanos. E despois de ter visto a visión, deseguida esforzámonos por ir a Macedonia, con certeza que o Señor nos chamou para predicarlles o evanxeo.

Romanos 15:21 Pero como está escrito: Aos que non se lles falou, verán, e os que non oíron entenderán.

A mensaxe de salvación de Deus é para todos, non só para aqueles que xa estaban familiarizados con ela.

1: A boa nova da salvación é para todos

2: Comprender o descoñecido a través da fe

1: Isaías 52:15, "Así el rociará moitas nacións; os reis pecharánlle a boca, pois verán o que non lles dixeran; e considerarán o que non escoitaran".

2: Lucas 24:47, "E que o arrepentimento e a remisión dos pecados deben ser predicados no seu nome entre todas as nacións, comezando por Xerusalén".

Romanos 15:22 Por iso tamén me impediron moito vir a vós.

Paulo foi impedido de visitar os romanos debido a algún motivo non especificado.

1. A importancia de superar os obstáculos na vida

2. O poder da perseveranza

1. Filipenses 4:13 - Podo facer todas as cousas por medio de Cristo que me fortalece.

2. 2 Corintios 12: 9-10 - A miña graza é suficiente para vós, porque o meu poder é perfecto na debilidade.

Romanos 15:23 Pero agora non tendo máis lugar nestas partes, e tendo un gran desexo de vir a vós estes moitos anos;

Paulo expresa o seu desexo de visitar aos crentes romanos.

1. O poder do desexo: aprender a perseguir os nosos soños con determinación

2. O valor das relacións: crecendo espiritualmente en compañeirismo

1. Filipenses 3:10-14 - Perseguindo a Cristo e a súa xustiza

2. Hebreos 10:24-25 - Animámonos uns a outros e estimulamos o amor e as boas obras

Romanos 15:24 Sempre que faga a miña viaxe a España, vou a vós, porque confío en vervos na miña viaxe e en ser traído por vós, se antes me encheu algo da vosa compañía.

Paulo está a manifestar o seu desexo de visitar os romanos en España e ser acompañado por eles na súa viaxe.

1. A importancia do compañeirismo nas nosas viaxes pola vida.

2. Como a compañía nos pode axudar na nosa viaxe espiritual.

1. Eclesiastés 4:9-12 - Dous son mellores que un; porque teñen unha boa recompensa polo seu traballo.

2. Proverbios 27:17 - O ferro afia o ferro; así un home aguza o rostro do seu amigo.

Romanos 15:25 Pero agora vou a Xerusalén para servir aos santos.

Paulo viaxa a Xerusalén para ministrar aos santos.

1. Os fieis servos de Deus: Paulo e o poder da dedicación

2. Servir aos santos: unha chamada á acción cristiá

1. Filipenses 2: 3-4 - "Non fagades nada por ambición egoísta ou presunción, pero con humildade considerade aos demais máis importantes que vós mesmos. Que cada un de vós mire non só os seus propios intereses, senón tamén os intereses dos demais".

2. 1 Pedro 4:10 - "Como cada un recibiu un don, utilízao para servir uns aos outros, como bos administradores da variada graza de Deus".

Romanos 15:26 Porque os de Macedonia e Acaia quixeron facer unha certa contribución para os pobres santos que están en Xerusalén.

O pobo de Macedonia e Acaia estaba satisfeito de proporcionar unha contribución económica aos santos pobres de Xerusalén.

1. A xenerosidade: o pracer de dar

2. Favor de Deus: bendiga ricamente os que dan

1. 2 Corintios 9:7 - Cada un de vós debería dar o que decidiu no seu corazón dar, non de mala gana nin por obriga, porque Deus ama a un doador alegre.

2. Proverbios 11:24-25 - Unha persoa dá libremente, pero gaña aínda máis; outro retén indebidamente, pero chega á pobreza. Unha persoa xenerosa prosperará; quen refresca aos demais, refrescarase.

Romanos 15:27 Agradeceulles; e os seus debedores son. Porque se os xentís foron feitos partícipes das súas cousas espirituais, o seu deber tamén é ministrarlles en cousas carnais.

Os xentís están obrigados a ministrar ao pobo xudeu en asuntos temporais, xa que os xudeus compartiron os seus dons espirituais cos xentís.

1. Segando o que sementamos: A obriga dos xentís cos xudeus.

2. Compartindo as nosas bendicións: A importancia de devolver.

1. Gálatas 6:7-8 - Non vos deixedes enganar: Deus non se burla, porque todo o que sementa, iso tamén segará. Porque o que sementa para a súa propia carne, da carne segará corrupción, pero o que sementa para o Espírito, do Espírito recollerá vida eterna.

2. Proverbios 19:17 - Quen é xeneroso cos pobres presta ao Señor, e el pagaralle a súa obra.

Romanos 15:28 Por tanto, cando fixera isto e seleille este froito, pasarei por vós a España.

Paul planeaba viaxar a España e levar consigo o froito da súa misión.

1. O froito da nosa fe: o que traemos connosco na nosa viaxe

2. O plan de Deus para as nosas vidas: seguindo o camiño que El nos trazou

1. Mateo 6:33 - Pero busca primeiro o seu reino e a súa xustiza, e todas estas cousas tamén che darán.

2. Filipenses 4:13 - Podo facer todo isto a través de quen me dá forza.

Romanos 15:29 E estou seguro de que, cando veña a vós, chegarei na plenitude da bendición do evanxeo de Cristo.

Paulo confía en que, á súa chegada aos romanos, traerá a plenitude do Evanxeo de Cristo.

1. A Bendición do Evanxeo - Romanos 15:29

2. Cumprindo o Evanxeo - Romanos 15:29

1. Romanos 10:14-15 - Como poden escoitar sen que alguén lles predique?

2. Gálatas 6:9 - Non nos cansemos de facer o ben, porque no seu momento recolleremos a colleita se non nos rendimos.

Romanos 15:30 Agora pídovos, irmáns, polo amor do Señor Xesucristo e polo amor do Espírito, que loitades comigo nas vosas oracións a Deus por min;

Paulo pídelles aos irmáns que oren por el no nome de Xesucristo e polo amor do Espírito.

1. O poder de orar xuntos

2. A importancia de apoiarse mutuamente

1. Feitos 12:5 - Pedro estaba no cárcere e a igrexa rezou por el e foi liberado milagrosamente.

2. Efesios 6:18 - Ora no Espírito en todas as ocasións con todo tipo de oracións e peticións.

Romanos 15:31 Para que eu sexa librado dos que non cren en Xudea; e para que o meu servizo que teño a Xerusalén sexa aceptado polos santos;

Paulo desexa ser liberado dos que non cren en Xudea e espera que o seu servizo a Xerusalén sexa aceptado polos santos.

1. Vivir na incredulidade: o perigo de negarse a crer

2. Servir ao Señor: o poder da dedicación e do compromiso

1. Xoán 3:16-18 "Porque tanto amou Deus ao mundo, que deu ao seu Fillo unigénito, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna. Porque Deus non enviou ao seu Fillo ao mundo para condenar ao mundo, senón para que o mundo se salve por medio del. Quen cre nel non é condenado, pero quen non cre xa está condenado, porque

non creu no nome do único Fillo de Deus".

2. Santiago 1:22-25 "Pero facede a palabra, e non só oíntes, enganándovos a vós mesmos. Porque se alguén escoita a palabra e non o fai, é como un home que mira fixamente o seu rostro natural nun espello. Pois mira para si mesmo e vaise e de inmediato esquece como era. Pero o que mira a lei perfecta, a lei da liberdade, e persevera, non sendo oínte que esquece, senón que actúa, será bendito no seu facer".

Romanos 15:32 Para que eu chegue a vós con gozo pola vontade de Deus, e que convosco me refresque.

Paulo expresa o seu desexo de achegarse aos crentes romanos con alegría e de refrescarse na súa presenza.

1. Confiar na vontade de Deus: como atopamos alegría e refresco

2. O poder da confraternización: como recibimos alegría e refresco uns dos outros

1. Filipenses 4:4-7 - Alegraos sempre no Señor; de novo vou dicir: alégrate. Que a súa razoabilidade sexa coñecida por todos. O Señor está preto; non te preocupes por nada, pero en todo, por medio de oración e súplica con acción de grazas, fai que as túas peticións sexan coñecidas a Deus. E a paz de Deus, que supera todo entendemento, gardará os vosos corazóns e as vosas mentes en Cristo Xesús.

2. Hebreos 10:24-25 - E consideremos como estimularnos uns aos outros ao amor e ás boas obras, sen deixar de reunirnos, como é costume dalgúns, senón animándonos uns aos outros, e tanto máis como vedes. achégase o Día.

Romanos 15:33 Agora ben, o Deus da paz estea con todos vós. Amén.

Paulo envía unha bendición ao pobo de Roma, desexándolles a paz de Deus.

1. A paz de Deus nas nosas vidas: como vivir na comodidade da súa protección

2. A bendición da paz: liberando os nosos problemas a Deus

1. Filipenses 4: 6-7 - Non te preocupes por nada, pero en todo por medio de oración e súplica con acción de grazas, que as túas peticións sexan coñecidas a Deus. E a paz de Deus, que supera todo entendemento, gardará os vosos corazóns e as vosas mentes en

Cristo Xesús.

2. Lucas 12:22-26 - E díxolles aos seus discípulos: "Por iso dígovos: non vos preocupedes pola vosa vida, polo que comeredes, nin polo voso corpo, polo que vos poñeredes. Porque a vida é máis que o alimento, e o corpo máis que a roupa. Considera os corvos: nin sementan nin recollen, non teñen almacén nin hórreo, e con todo Deus dálles de comer. Canto máis vales que os paxaros! E cal de vós por estar ansioso pode engadir unha soa hora á súa vida? Se entón non es capaz de facer unha cousa tan pequena como iso, por que estás ansioso polo resto?

Romanos 16 é o capítulo final da carta de Paulo aos romanos. Contén saúdos persoais a varios individuos da igrexa romana, advertencias contra persoas que dividan e unha doxoloxía final.

1o parágrafo: O capítulo comeza con Paulo encomiando a Febe, unha diaconisa da igrexa de Cencreas, pedindo aos crentes de Roma que a reciban dun xeito digno dos santos e que a axuden en todo o que precise deles. Envía un saúdo a Priscila e Aquila, os seus compañeiros de traballo en Cristo Xesús que arriscaron as súas vidas por el (Romanos 16:1-4). Continúa saudando a moitos outros individuos como Epeneto, María, Andrónico, Xunia e outros destacando as súas achegas á fidelidade (Romanos 16:5-15).

2º Parágrafo: Nos versos 17-20, Paulo emite unha advertencia contra aqueles que causan divisións e poñen obstáculos á doutrina contraria que aprenderon aconsellando aos crentes que se afastan deles (Romanos 16:17). Advirte de que esas persoas non están a servir a Cristo, senón que os seus propios apetitos, usando conversacións suaves, adulacións, enganan as mentes inxenuas (Romanos 16:18). A pesar desta advertencia, el eloxia a obediencia dos romanos sendo informada a todos, polo que se alegra por eles, quere que sexan sabios que ben inocentes que mal Deus paz pronto esmagará a Satanás baixo os pés graza que o Señor Xesús estea contigo (Romanos 16:19-20).

3o Parágrafo: A partir do versículo 21 Paulo envía saúdos en nome dos seus compañeiros como Timoteo Lucio Jason Sosipater Tercio Gaio Erasto Cuarto (Romanos 16:21-23). A carta conclúe cunha elaborada doxoloxía: "Agora el pode establecerte de acordo coa miña proclamación do evanxeo Xesucristo revelación misterio mantido en segredo longas idades pasadas agora revelado a través de escritos proféticos mandamento eterno Deus deu a coñecer todas as nacións traer obediencia fe gloria só Deus sabio por medio de Xesucristo para sempre". ! Amén (Romanos 16:25-27). Isto reforza os temas evanxeo salvación a través da fe Xesucristo plan de sabedoría divina despregando idades para a gloria de Deus.

Romanos 16:1 Encomendovos a nosa irmá Febe, que é servo da igrexa que está en Cencrea:

Paulo encomenda aos lectores da súa carta a Phebe, un servidor da igrexa de Cencrea.

1. A importancia de servir á Igrexa

2. Celebrando as achegas das mulleres na Igrexa

1. Hebreos 13:17 - Obedecede aos que dominan sobre vós, e sometédevos a vós mesmos: porque velan polas vosas almas, como os que deben dar conta, para que o fagan con alegría e non con dor, porque iso é inútil para ti.

2. 1 Pedro 4:10 - Como cada home recibiu o don, así mesmo ministran uns aos outros, como bos administradores da graza múltiple de Deus.

Romanos 16:2 Para que a recibades no Señor, como corresponde aos santos, e para que a axudedes en calquera asunto que necesite de vós, porque foi socorridora de moitos e tamén de min.

Esta pasaxe fala da importancia de axudar e apoiar a aqueles que fixeron o mesmo por nós e por outros.

1. "Ser un socorrista: apoiando a outros necesitados"

2. "O poder do ánimo: elevar aos demais a través da bondade"

1. Filipenses 2: 3-4 - "Non fagades nada por ambición egoísta ou por vana presunción. Máis ben, con humildade, valore aos demais por riba de vós mesmos, non mirando aos vosos propios intereses senón a cada un de vós os intereses dos demais".

2. Proverbios 3: 27-28 - "Non lle impida o ben a aqueles a quen se lles debe, cando estea no seu poder de actuar. Non lle digas ao teu próximo: "Volve mañá, e dareino. "- cando xa o tes contigo".

Romanos 16:3 Saúde a Priscila e a Aquila, os meus axudantes en Cristo Xesús:

Paulo saúda a Priscila e Aquila, que foron os seus axudantes na difusión do Evanxeo de Xesucristo.

1. O poder da asociación no ministerio

2. Mostrando aprecio a aqueles que serven

1. Efesios 4:1-3 - Eu, pois, prisioneiro do Señor, pídovos a camiñar de forma digna da chamada á que fomos chamados, con toda humildade e mansedume, con paciencia, soportandovos uns cos outros. amor, ansioso por manter a unidade do Espírito no vínculo da paz.

2. 1 Tesalonicenses 5: 12-13 - Pedímosvos, irmáns, que respectedes aos que traballan entre vós e están sobre vós no Señor e vos amonestades, e que os estimedes moi en amor polo seu traballo. Estade en paz entre vós.

Romanos 16:4 Os que pola miña vida puxeron os seus propios pescozos, aos que non só dou grazas, senón tamén a todas as igrexas dos xentís.

Paulo expresa a súa gratitude a aqueles que arriscaron as súas vidas pola súa e polas igrexas xentís.

1: O poder da gratitude: como mostrar aprecio por aqueles que van por riba e máis aló

2: O risco da fe: como perseverar cando nos enfrontamos á incerteza

1: Hebreos 11:1 - "Agora a fe é a seguridade das cousas que se esperan, a convicción das que non se ven".

2: Santiago 2:26 - "Porque así como o corpo sen espírito está morto, así a fe sen obras tamén está morta".

Romanos 16:5 Saúde do mesmo xeito á igrexa que está na súa casa. Saúde ao meu benquerido Epeneto, que é a primicia de Acaia para Cristo.

Esta pasaxe trata sobre as instrucións de Paulo para saudar á igrexa na casa de Epeneto e tamén para saudar a Epeneto, que foi o primeiro convertido ao cristianismo en Acaia.

1: Todo o mundo ten o potencial de ser as primicias do evanxeo - Epeneto foi o primeiro converso en Acaia, e é un recordatorio de ser o primeiro en compartir o evanxeo.

2: Sempre debemos tomar o tempo para saudarnos e recoñecernos, tal e como Paulo instruíu á igrexa da casa de Epeneto.

1: Mateo 28:19-20 - "Ide, pois, e facede discípulos a todas as nacións, bautizándoos no nome do Pai, do Fillo e do Espírito Santo, ensinándolles a observar todo o que vos mandei. E velaquí , estou contigo sempre, ata a fin dos tempos".

2: Feitos 8:4 - "Agora os que estaban dispersos andaban predicando a palabra".

Romanos 16:6 Saúde a María, que nos deu moito traballo.

María era unha traballadora e fiel servo da igrexa.

1. O valor do traballo duro - Romanos 16:6

2. Recoñecendo o servizo fiel - Romanos 16:6

1. Proverbios 10:4 - "Pobre o que trata coa man folgada, pero a man dos diligentes enriquece".

2. Proverbios 12:24 - "A man dos diligentes gobernará, pero os preguiceiros estarán baixo tributo".

Romanos 16:7 Saúde a Andrónico e a Xunia, os meus parentes e os meus compañeiros de prisión, que son destacados entre os apóstolos, que tamén estiveron en Cristo antes que min.

Andrónico e Xunia foron destacados entre os apóstolos, xa que estiveron en Cristo antes de Paulo.

1. O significado de Andrónico e Xunia como apóstolos

2. O poder de estar en Cristo antes dos demais

1. Feitos 17:11-12, a mensaxe de salvación de Paulo en Cristo

2. Mateo 22:37-40, o mandamento de Cristo de amar a Deus e ao próximo

Romanos 16:8 Saúde a Amplias, o meu amado no Señor.

Paulo envía un saúdo a Amplias, expresando o seu amor por el no Señor.

1. Amarnos no Señor: o exemplo de Paulo e Amplias

2. Ser amado no Señor: a bendición de Amplias

1. 1 Xoán 4:7-11, "Amados, amémonos uns a outros, porque o amor é de Deus, e quen ama naceu de Deus e coñece a Deus. Quen non ama non coñece a Deus, porque Deus é amor.Nisto manifestouse entre nós o amor de Deus, que Deus enviou ao seu Fillo unigénito ao mundo, para que vivamos por el.Nisto é o amor, non en que amamos a Deus, senón en que el nos amou e enviou. o seu Fillo para ser a propiciación polos nosos pecados. Amados, se Deus nos amou así, tamén nós debemos amarnos uns aos outros".

2. 1 Corintios 13:1-8: "Se eu falo en linguas de homes e de anxos, pero non teño amor, son un gong ruidoso ou un címbalo que repica. E se teño poderes proféticos e entendo todos os misterios e todo o coñecemento, e se teño toda a fe, para quitar montes, pero non teño amor, non son nada. Se dou todo o que teño, e se entrego o meu corpo para que o queimen, pero non teño amor, eu non gaña nada. O amor é paciente e amable; o amor non envexa nin se jacta; non é arrogante nin rudo. Non insiste no seu camiño; non é irritable nin resentido; non se alegra co mal, senón que se alegra co seu camiño. verdade. O amor soporta todas as cousas, todo cre, todo espera, todo soporta".

Romanos 16:9 Saúde a Urbano, o noso axudante en Cristo, e a Estaquis, o meu amado.

Esta pasaxe é un saúdo de Paulo a dous dos seus amigos, Urbano e Estaquis, que o axudaron no seu ministerio de divulgación do Evanxeo.

1. O poder do estímulo: como Urbano e Stachys axudaron a Paul na súa misión

2. A importancia da amizade na vida cristiá

1. Hebreos 10:24-25 - "E consideremos como estimularnos uns aos outros cara ao amor e ás boas obras, non renunciando a reunirnos, como algúns adoitan facer, senón animándonos uns aos outros, e todos os máis a medida que vexas achegarse o Día".

2. Efesios 4:29 - "Que non saia da vosa boca ningunha palabra corrupta, senón só as que sexan boas para edificar, segundo conveña a ocasión, para que faga graza aos que oen".

Romanos 16:10 Saúde a Apeles aprobado en Cristo. Saúde aos que son da casa de Aristóbulo.

Paulo instrúe aos seus lectores a saudar a Apeles e aos da casa de Aristóbulo que son aprobados en Cristo.

1. A importancia de animar a outros na súa fe en Cristo

2. Como vivir unha vida de aprobación aos ollos de Cristo

1. Efesios 4: 1-3 - "Por tanto, eu, prisioneiro do Señor, pídovos a camiñar dun xeito digno da chamada á que fomos chamados, con toda humildade e mansedume, con paciencia, soportándovos uns cos outros. no amor, ansioso por manter a unidade do Espírito no vínculo da paz".

2. 1 Tesalonicenses 5:11 - "Por iso, anímase uns a outros e edificade uns a outros, como vós o facedes".

Romanos 16:11 Saúde a Herodión, meu parente. Saúde os da casa de Narciso, que están no Señor.

Esta pasaxe anima aos crentes a saudarse e recoñecerse no Señor, aínda que teñan diferentes orixes.

1. Recoñecer aos nosos irmáns e irmás en Cristo: o poder da unidade

2. Mostrando amor a todos: celebrando a nosa diversidade no Señor

1. Gálatas 3:28 - "Non hai nin xudeu nin grego, non hai escravo nin libre, non hai home nin muller, porque todos vós sodes un en Cristo Xesús".

2. 1 Xoán 4: 7-8 - "Amados, amémonos uns a outros: porque o amor é de Deus; e todo aquel que ama nace de Deus e coñece a Deus. O que non ama non coñece a Deus, porque Deus é amor".

Romanos 16:12 Saúde a Trifena e a Trifosa, que traballan no Señor. Saúde á amada Persis, que traballou moito no Señor.

Paulo saúda a tres mulleres, Tryphena, Tryphosa e Persis, que traballaron moito no Señor.

1. Traballando como para o Señor: celebrando a dedicación de Tryphena, Tryphosa e Persis

2. Un exemplo de servizo: aprendendo do traballo fiel de Tryphena, Tryphosa e Persis

1. Proverbios 31:17 - Cíñese de forza e fortalece os seus brazos.

2. Colosenses 3:23 - Fai o que fagas, trabállao con todo o teu corazón, como traballando para o Señor.

Romanos 16:13 Saúde a Rufo escollido no Señor, á súa nai e á miña.

Paulo saúda a Rufo, un compañeiro de crenza no Señor, e á súa nai, que tamén é a nai de Paulo.

1. A familia de Deus esténdese máis aló da nosa.

2. O amor de Deus por nós transcende todas as diferenzas.

1. 1 Corintios 12:12-14 - Porque así como o corpo é un e ten moitos membros, e todos os membros do corpo, aínda que moitos, son un só corpo, así sucede con Cristo.

2. Efesios 4: 1-3 - Eu, pois, prisioneiro do Señor, pídovos a camiñar dun xeito digno da chamada á que fomos chamados, con toda humildade e mansedume, con paciencia, soportándovos uns cos outros. amor.

Romanos 16:14 Saúde a Asíncrito, Flegon, Hermas, Patrobas, Hermes e os irmáns que están con eles.

Esta pasaxe menciona os saúdos de Paul a seis individuos e ao grupo de persoas asociadas a eles.

1. A importancia de conectar cos demais: un estudo en Romanos 16:14

2. Como mostrar respecto e amor aos da nosa comunidade: unha ollada a Romanos 16:14

1. 1 Xoán 4: 7-12 - Amados, amémonos uns aos outros, porque o amor é de Deus, e quen ama naceu de Deus e coñece a Deus.

2. Colosenses 3:12-14 - Vestiuse entón, como escollidos de Deus, santos e amados, corazóns compasivos, bondade, humildade, mansedume e paciencia.

Romanos 16:15 Saúde a Filólogo, a Xulia, a Nereo e a súa irmá, a Olimpa e a todos os santos que están con eles.

Paulo saúda aos individuos nomeados e a todos os crentes con eles.

1. O poder da confraternización: a forza da comunidade

2. A bendición de ser coñecido por Deus

1. Actos 2:44-47 - A igrexa primitiva dedicouse á ensinanza dos apóstolos e á comunión, á partida do pan e á oración.

2. Salmo 139: 1-4 - Escrutachesme, Señor, e coñecesme.

Romanos 16:16 Saúde uns a outros cun bico santo. As igrexas de Cristo saúdanvos.

Os cristiáns deben saudarse cun bico santo como sinal de unidade e amor.

1: Debemos demostrar o noso amor uns polos outros saudándonos cun bico santo.

2: Debemos expresar a nosa unidade no corpo de Cristo mediante actos de amor e bondade, como un bico santo.

1: 1 Pedro 5:14 - Saúde uns aos outros cun bico de amor.

2: Xoán 13:34-35 - Douvos un novo mandamento: que vos amédes uns a outros; como eu

vos amei, que tamén vos queredes uns a outros. Por isto saberán todos que sodes meus discípulos, se vos queredes os uns aos outros.

Romanos 16:17 Agora pídovos, irmáns, que observedes aqueles que causan divisións e ofensas contrarias á doutrina que aprendestes; e evitalos.

Paulo anima á Igrexa a identificar e evitar aqueles que promoven falsas ensinanzas.

1. O perigo dos falsos mestres

2. Manterse Fiel á Verdade

1. Tito 3:9-11 - Pero evita controversias, xenealoxías, disensións e disputas insensatas sobre a lei, porque son inútiles e inútiles. En canto a unha persoa que provoca división, despois de avisalo unha e dúas veces, non teña máis nada que ver con el, sabendo que tal persoa é deformada e pecadora; é autocondenado.

2. 2 Timoteo 4:2-4 - Predica a palabra; estar preparado en tempada e fóra de tempada; reprende, reprende e exhorta, con total paciencia e ensinanza. Pois está chegando o momento no que a xente non soportará ensinanzas sólidas, pero tendo os oídos que comen, acumularán para si profesores para adaptarse ás súas propias paixóns, e afastaranse de escoitar a verdade e deambularán cara aos mitos.

Romanos 16:18 Porque os que son tales non serven ao noso Señor Xesucristo, senón ao seu propio ventre; e con boas palabras e discursos xustos enganan os corazóns dos sinxelos.

Algunhas persoas serven os seus propios desexos egoístas en lugar de Xesús e enganan á xente con palabras agradables.

1. Teña coidado cos que usan adulacións e promesas baleiras para afastar a xente de Xesús. 2. Debemos deixar de lado os nosos propios desexos e centrarnos nas ensinanzas de Xesús.

1. Proverbios 26:24-25 - O que odia disfrazao cos seus beizos, pero garda o engano no seu corazón. Cando fala ben, non o creas, porque hai sete abominacións no seu corazón. 2. Efesios 5:15-17 - Mira, entón, que andas con cautela, non como tolos, senón como sabios, redimindo o tempo, porque os días son malos. Polo tanto, non sexas imprudente, pero entende cal é a vontade do Señor.

Romanos 16:19 Porque a túa obediencia chegou a todos os homes. Alégrome, pois, pola vosa parte, pero quero que sexades sabios no ben e sinxelos no que se refire ao mal.

Paulo está satisfeito coa obediencia dos crentes romanos, pero anímaos a ser sabios no bo e inocentes no mal.

1. A sabedoría da obediencia

2. Camiñando na inocencia

1. Proverbios 3:13-15 (13) Feliz é o home que atopa sabedoría, e o home que adquire entendemento. (14) Porque a súa mercadoría é mellor que a de prata, e o seu beneficio que o ouro fino. (15) É máis preciosa que os rubíes, e todas as cousas que podes desexar non se poden comparar con ela.

2. Filipenses 4:4-7 (4) Alegrádevos sempre no Señor; (5) Que a túa moderación sexa coñecida por todos os homes. O Señor está á man. (6) Coidado con nada; pero en todo, por medio de oración e súplica, con acción de grazas, dáse a coñecer a Deus as túas peticións. (7) E a paz de Deus, que supera todo entendemento, gardará os vosos corazóns e mentes por medio de Cristo Xesús.

Romanos 16:20 E o Deus da paz machará a Satanás debaixo dos teus pés en breve. A graza do noso Señor Xesucristo estea contigo. Amén.

O Deus da paz derrotará a Satanás e traerá paz aos crentes; a graza de Xesucristo estará con eles.

1: Alegrádevos ao saber que Deus traerá paz aos crentes e que a graza de Xesús estará con eles.

2: Anímate que o Deus da paz está do noso lado e que a graza de Xesús está connosco.

1: Isaías 11:6-9 - O lobo habitará co cordeiro, o leopardo deitarase co cabrito, e o becerro, o león e o becerro cebado xuntos; e un neno dirixiraos.

2: Filipenses 4:7 - E a paz de Deus, que supera todo entendemento, gardará os vosos corazóns e as vosas mentes en Cristo Xesús.

Romanos 16:21 Saúdanvos Timoteo, o meu compañeiro de traballo, e Lucio, Xasón e

Sosípater, os meus parentes.

Timoteo, Lucio, Xasón e Sosípater saúdan ao público.

1. Deus chámanos a servirnos uns aos outros con amor.

2. Todos formamos parte dunha soa familia en Cristo.

1. Gálatas 6:10 - Entón, cando teñamos oportunidade, fagamos o ben a todos, e especialmente aos que son da familia da fe.

2. Efesios 4: 1-3 - Eu, pois, prisioneiro do Señor, pídovos a camiñar dun xeito digno da chamada á que fomos chamados, con toda humildade e mansedume, con paciencia, soportándovos uns cos outros. amor, ansioso por manter a unidade do Espírito no vínculo da paz.

Romanos 16:22 Eu Tercio, que escribín esta epístola, saúdovos no Señor.

Esta pasaxe é un saúdo de Tercio, o escriba que escribiu a epístola aos romanos.

1. A importancia dos saúdos: un estudo de Romanos 16:22

2. O poder da comunidade: unha ollada a Romanos 16:22

1. Colosenses 4:18 - "Eu, Paulo, escribo este saúdo coa miña propia man. Lémbrate das miñas cadeas".

2. Filemón 1:19 - "Eu, Paulo, escribo isto coa miña propia man, pagareillo, para lembrarche que me debes a ti mesmo".

Romanos 16:23 Saúdavos Gaio, o meu anfitrión, e de toda a Igrexa. Saúdavos Erasto, o chambelán da cidade, e Cuarto, un irmán.

Pasaxe Caio, o anfitrión da igrexa, e Erasto, o chambelán da cidade, envían un saúdo á igrexa, xunto con Cuarto, un irmán.

1. O poder da comunión cristiá: como nos fortalecen as conexións cos demais

2. O significado da hospitalidade: o papel de Gaius na Igrexa

1. Hebreos 13: 1-2 - "Que continúe o amor fraternal. Non deixedes de mostrar hospitalidade aos estranxeiros, porque así algúns acolleron aos anxos sen darse conta".

2. Gálatas 6:10 - "Entón, cando teñamos oportunidade, fagamos o ben a todos, e especialmente aos que son da casa da fe".

Romanos 16:24 A graza do noso Señor Xesús Cristo estea con todos vós. Amén.

Paulo dá unha bendición de graza a todos os lectores da súa carta.

1. A Graza de Deus é eterna

2. Vivindo na Bendición da Graza do Señor

1. Efesios 2:8-9 - Porque pola graza fuches salvo mediante a fe, e isto non é feito por ti mesmo; é o don de Deus -

2. Xoán 1:17 - Porque a lei foi dada por medio de Moisés; a graza e a verdade veu por medio de Xesucristo.

Romanos 16:25 Agora ben, ao que ten poder para confirmarvos segundo o meu evanxeo e a predicación de Xesucristo, segundo a revelación do misterio, que foi gardado en segredo desde o comezo do mundo,

Deus ten o poder de establecernos segundo o evanxeo, a predicación de Xesús e segundo o misterio que se mantivo en segredo dende que o mundo comezou.

1. Establecido por Deus: como buscar a súa fortaleza e protección

2. Revelando o misterio: como Xesús desbloquea o verdadeiro sentido das nosas vidas

1. Efesios 3:6-7 - Para que os xentís sexan coherdeiros e do mesmo corpo, e participantes

da súa promesa en Cristo polo evanxeo

2. Efesios 1:9-10 - Dándonos a coñecer o misterio da súa vontade, segundo o seu bo gusto que se propuxo en si mesmo: para reunir nunha soa todo en Cristo na dispensación da plenitude dos tempos. .

Romanos 16:26 Pero agora é manifestado, e polas Escrituras dos profetas, segundo o mandamento do Deus eterno, dado a coñecer a todas as nacións para a obediencia da fe:

O Deus eterno deu a coñecer os seus mandamentos a todas as nacións para fomentar a obediencia da fe.

1: Obedecer a Palabra de Deus - Un camiño cara á fe

2: Crecer na fe - Respondendo aos mandamentos de Deus

1: Xosué 1:8 - "Este libro da lei non se apartará da túa boca; senón que meditarás nel día e noite, para que teñas que facer conforme a todo o que nel está escrito; pois entón farás o teu próspero, e entón terás bo éxito".

2: Salmo 119:11 - "Escondei a túa palabra no meu corazón, para non pecar contra ti".

Romanos 16:27 A Deus só sabio, sexa a gloria por Xesucristo para sempre. Amén.

Esta pasaxe é unha expresión de reverencia e aprecio por Deus como única fonte de sabedoría.

1. O poder da adoración: apreciar a sabedoría de Deus

2. Crecer en sabedoría: buscar orientación do único Deus sabio

1. Santiago 1:5 - "Se algún de vós carece de sabedoría, que llo pida a Deus, que dá xenerosidade a todos sen reproche, e seralle dada".

2. Proverbios 2:6 - "Porque o Señor dá sabedoría; da súa boca sae coñecemento e entendemento".

1 Corintios 1 é o primeiro capítulo da Primeira Epístola de Paulo aos Corintios. Neste capítulo, Paul aborda as divisións e conflitos dentro da igrexa de Corinto e enfatiza a centralidade da mensaxe de Cristo.

1o Parágrafo: Paulo comeza expresando gratitude pola graza de Deus dada aos crentes corintios a través de Xesucristo. Recoñece que foron enriquecidos en todos os sentidos, incluídos os dons espirituais, e que non lles falta ningunha bendición espiritual (1 Corintios 1:4-7). Non obstante, inmediatamente aborda as súas divisións e faccións, sinalando que hai disputas entre elas baseadas en seguir a diferentes líderes como Paulo, Apolos ou Cefas (Pedro) (1 Corintios 1:10-12). Paulo exhorta-los a estar unidos na mente e no xuízo e recórdalles que é Cristo quen debería ser o seu foco.

2o Parágrafo: Paulo destaca a insensatez da sabedoría humana en comparación coa sabedoría de Deus. Sinala que Deus escolleu o que se considera tolo polos estándares mundanos para avergoñar aos que se creen sabios (1 Corintios 1:18-20). A mensaxe de Cristo crucificado pode parecer un tropezo ou unha tolemia para algúns, pero en realidade é o poder e a sabedoría de Deus para a salvación (1 Corintios 1:23-24). Paulo subliña que os crentes non reciben a salvación mediante a intelixencia humana ou a elocuencia senón a fe no sacrificio de Cristo.

3o parágrafo: o capítulo conclúe cun recordatorio de que non moitas persoas sabias ou influentes foron chamadas por Deus. Pola contra, escolleu aos que a sociedade considera débiles e humildes para confundir aos fortes (1 Corintios 26-29). Isto serve como recordatorio de que a gloria só debe facerse no Señor porque é El quen proporciona xustiza, santificación e redención (1 Corintios 30-31). En definitiva, toda a gloria pertence só a Deus.

En resumo, o primeiro capítulo de Primeiros Corintios aborda as divisións e faccións dentro da igrexa corintia. Paulo subliña a importancia da unidade en Cristo e rexeita a sabedoría humana en favor da sabedoría de Deus. Destaca a mensaxe de Cristo crucificado como o poder e a sabedoría de Deus para a salvación. Paulo lémbralles aos crentes que Deus escolle aos que se consideran débiles para confundir aos fortes, polo que toda alarde debe estar dirixida só ao Señor. Este capítulo subliña temas de unidade, humildade e confianza na sabedoría de Deus en lugar das normas mundanas.

1 Corintios 1:1 Paulo, chamado a ser apóstolo de Xesucristo pola vontade de Deus, e o noso irmán Sóstenes,

Pasaxe Paulo é un apóstolo de Xesucristo, chamado a servir pola vontade de Deus, con Sóstenes como irmán na fe.

1. O poder de seguir a vontade de Deus

2. A alegría de servir cos irmáns na fe

1. Romanos 12:2 - Non te conformes ao modelo deste mundo, senón transformate pola renovación da túa mente.

2. Mateo 6:33 - Pero busca primeiro o seu reino e a súa xustiza, e todas estas cousas tamén che darán.

1 Corintios 1:2 á igrexa de Deus que está en Corinto, aos santificados en Cristo Xesús, chamados a ser santos, con todos os que en todo lugar invocan o nome de Xesucristo, noso Señor, tanto deles como do noso:

Paulo está escribindo unha carta á igrexa de Corinto, que está formada por aqueles que foron santificados en Xesucristo e son chamados a ser santos, e aqueles que en todo lugar invocan o nome de Xesucristo.

1. O poder da santificación: como ser apartado por Deus

2. Aprender a invocar o nome de Xesucristo

1. Romanos 8:29-30 - "Porque aos que Deus coñeceu de antemán, tamén os predestinou para que fosen conformados á imaxe do seu Fillo, para que fose o primoxénito entre moitos irmáns. E aos que predestinou, tamén chamou; chamado, el tamén xustificou; aos que xustificou, tamén glorificou".

2. Xoán 10:30 - "Eu e o Pai somos un".

1 Corintios 1:3 Graza e paz con vós de Deus, noso Pai, e do Señor Xesús Cristo.

Paulo envía saúdos de graza e paz de Deus e Xesús aos corintios.

1. A graza de Deus: un don de paz

2. Achegándose a Deus a través de Xesús

1. Efesios 2:8-9 - Porque pola graza fuches salvo pola fe, e iso non por vós mesmos; é

don de Deus, non das obras, para que ninguén se vante.

2. Xoán 14:27 - Deixovos a paz, douvos a miña paz; non como o mundo dá, eu che dou. Non se turbe o teu corazón, nin teña medo.

1 Corintios 1:4 Sempre dou grazas ao meu Deus pola vosa gracia, que vos deu Xesucristo;

Agradezo a Deus pola súa graza dada ao pobo de Corinto por medio de Xesucristo.

1. A graza de Deus: como recibir e compartir o don de Deus.

2. Xesucristo: a fonte da vida e da alegría.

1. Efesios 2:8-9 - Porque pola graza sodes salvos mediante a fe; e iso non de vós mesmos: é don de Deus: non de obras, para que ninguén se vante.

2. Romanos 5:1-2 - Polo tanto, sendo xustificados pola fe, temos paz con Deus por medio do noso Señor Xesucristo: por quen tamén temos acceso pola fe a esta graza na que estamos.

1 Corintios 1:5 Que en todo sodes enriquecidos por el, en toda expresión e en todo coñecemento;

En Cristo, os crentes son bendicidos co coñecemento e a capacidade de comunicarse de forma eficaz.

1. O poder da palabra: como Cristo nos enriquece co coñecemento e a expresión

2. A bendición da comunión: como Cristo nos enriquece a través da unidade

1. Colosenses 3:16 "Que a palabra de Cristo habite en vós abundantemente, ensinándose e amonestándose uns a outros con toda sabedoría"

2. Efesios 4:15-16 "Ao contrario, dicindo a verdade no amor, debemos crecer en todo o que é a cabeza, en Cristo, de quen todo o corpo, unido e unido por cada articulación con que está equipado, cando cada parte funciona correctamente, fai crecer o corpo para que se constrúe no amor".

1 Corintios 1:6 Así como o testemuño de Cristo foi confirmado en vós:

O testemuño de Cristo foi confirmado nos Corintios.

1. O poder da confirmación: como o testemuño de Deus de Cristo pode fortalecer a nosa fe

2. Como crecer na fe: a confirmación do testemuño de Cristo nos Corintios

1. Xoán 3:16-17 - "Porque tanto amou Deus ao mundo, que deu ao seu Fillo unigénito, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna. Porque Deus non enviou ao seu Fillo ao mundo para condenar o mundo, senón para que o mundo se salve por medio del".

2. Romanos 10:17 - "Así que a fe vén de escoitar, e oír pola palabra de Cristo".

1 Corintios 1:7 Para que non quededes atrás en ningún don; agardando a vinda do noso Señor Xesucristo:

Paulo anima aos corintios a que non falten ningún don espiritual mentres agardan a chegada de Xesucristo.

1. "Agardar con anticipación: estar preparado para a vinda do noso Señor Xesucristo"

2. "Dotado para un propósito: usar os nosos dons espirituais para agardar a vinda do Señor"

1. Romanos 8:19 Porque a ferviente expectativa da criatura agarda a manifestación dos fillos de Deus.

2. Colosenses 3:1-4 Se, pois, resucitades con Cristo, buscade as cousas de arriba, onde Cristo está sentado á dereita de Deus. Pon o teu afecto nas cousas de arriba, non nas cousas da terra. Porque morreches, e a túa vida está escondida con Cristo en Deus. Cando Cristo, que é a nosa vida, apareza, tamén vós apareceredes con el na gloria.

1 Corintios 1:8 Quen tamén vos confirmará ata o final, para que sexades irreprensibles no día do noso Señor Xesucristo.

A pasaxe fala de ser irreprensible no día do Señor Xesucristo.

1: Para ser irreprensibles no día do Señor Xesucristo, debemos permanecer fieis e devotos a El.

2: Debemos esforzarnos por levar unha vida digna de ser irreprensible no día do Señor Xesucristo.

1: Mateo 5:48 - "Sede, pois, perfectos, como o voso Pai que está nos ceos é perfecto".

2: Efesios 5:27 - "Para que se presentase a si mesmo como unha igrexa gloriosa, sen mancha, nin engurras nin cousa semellante, senón que fose santa e sen defecto".

1 Corintios 1:9 Fiel é Deus, polo que fomos chamados á comunión do seu Fillo Xesús Cristo, noso Señor.

Paulo anima aos corintios a recoñecer a fidelidade de Deus e a permanecer en comunión con Xesucristo.

1. "A fidelidade de Deus: comprender e apreciar o amor incondicional de Deus"

2. "Vivir en comunión con Xesús: ser máis como el"

1. Romanos 8:38-39 - Porque estou seguro de que nin a morte nin a vida, nin os anxos nin os gobernantes, nin as cousas presentes nin as vindeiras, nin os poderes, nin a altura nin a profundidade, nin ningunha outra cousa en toda a creación, poderá para separarnos do amor de Deus en Cristo Xesús noso Señor.

2. Xoán 13:34-35 - Douvos un novo mandamento: que vos amédes uns a outros: así como eu vos amei, tamén vos amédes uns a outros. Por isto saberán todos que sodes meus discípulos, se vos queredes os uns aos outros.

1 Corintios 1:10 Agora pídovos, irmáns, polo nome do noso Señor Xesucristo, que faledes todos o mesmo e que non haxa divisións entre vós; senón que esteades perfectamente unidos nunha mesma mente e no mesmo xuízo.

Paulo exhorta aos corintios a estar unificados na súa fe, falando o mesmo e sen división

entre eles.

1. Unidade na Igrexa: o poder da confraternización

2. Seguindo o consello de Paulo: Manter a Igrexa unida

1. Efesios 4:1-6 - Unidade na Igrexa

2. Filipenses 2:2-4 - Humildade e unidade na Igrexa

1 Corintios 1:11 Porque de vós, meus irmáns, me declarou os que son da casa de Cloe, que hai disputas entre vós.

Paulo advirte dunha disputa entre a igrexa de Corinto.

1. Os perigos da desunión: como o conflito prexudica á Igrexa

2. O poder da unidade: como se beneficia a Igrexa de estar unida

1. Efesios 4:1-3 - Eu, pois, eu, prisioneiro do Señor, pídovos que camiñedes dignos da vocación coa que sodes chamados, con toda humildade e mansedume, con longa paciencia, soportándovos uns aos outros con amor; Esforzándose por manter a unidade do Espírito no vínculo da paz.

2. Romanos 12: 5 - Así que, sendo moitos, somos un só corpo en Cristo, e cada un é membros uns dos outros.

1 Corintios 1:12 Agora digo isto: que cada un de vós dis: Eu son de Paulo; e eu de Apolos; e eu de Cefas; e eu de Cristo.

Paulo lémbralle á igrexa de Corinto que non deben estar divididos e que deben recoñecer que son todos de Cristo.

1. Unidade na Igrexa: Lembrando Todos somos de Cristo

2. Superar a división: Estar Unidos en Cristo

1. Xoán 17: 20-23 - Xesús orando ao Pai para que todos os crentes sexan un

2. Filipenses 2: 1-11 - A exhortación de Paulo á unidade e á humildade no corpo de Cristo

1 Corintios 1:13 Está Cristo dividido? Paulo foi crucificado por ti? ou foi bautizado no nome de Paulo?

Paulo pregunta aos corintios se foron divididos por el, xa que Cristo non está dividido. Tamén pregunta se foi crucificado por eles, ou se foron bautizados no seu nome.

1. Unidade en Cristo: o perigo da división

2. O poder do bautismo: un sinal do noso compromiso con Cristo

1. Xoán 17: 20-21 - Xesús reza para que todos os crentes sexan un, así como El e o Pai son un

2. Colosenses 2:12 - O bautismo é un sinal da nosa unión con Cristo e da súa morte na cruz.

1 Corintios 1:14 Agradezo a Deus que non bautizei a ningún de vós, senón a Crispo e a Gaio;

A pasaxe afirma que Paul agradece que só bautizou a Crispo e Gaio.

1. O poder da gratitude: expresar agradecemento polo que Deus fai

2. O significado do bautismo: o seu papel na vida cristiá

1. Colosenses 2:12, "Sepultado con El no bautismo, no que tamén resucitades con El pola fe na obra de Deus, quen o resucitou de entre os mortos".

2. Mateo 28:19: "Ide, pois, e facede discípulos a todas as nacións, bautizándoos no nome do Pai e do Fillo e do Espírito Santo".

1 Corintios 1:15 Para que ninguén diga que eu bautizara no meu propio nome.

Paul defende as súas prácticas de bautismo para evitar que outros digan que bautizara no seu propio nome.

1. O poder de defender a túa fe: un estudo en 1 Corintios 1:15

2. A importancia da autodefensa no cristianismo: comprender as accións de Paulo en 1 Corintios 1:15

1. Mateo 16:18 - "E dígoche que ti es Pedro, e sobre esta pedra edificarei a miña igrexa, e as portas do inferno non prevalecerán contra ela".

2. 2 Timoteo 1:7 - "Porque Deus deunos un espírito non de medo, senón de poder, amor e autocontrol".

1 Corintios 1:16 E tamén bauticei á casa de Estefanas; ademais, non sei se bautizei a algún outro.

Paulo bautizou á familia de Estefanas e non estaba seguro de se bautizou a algún outro.

1. A importancia do bautismo cristián e o seu lugar na difusión do evanxeo.

2. A alegría de compartir a nova vida do bautismo e a transformación que supón.

1. Romanos 6:3-4 - Non sabes que todos os que fomos bautizados en Cristo Xesús fomos bautizados na súa morte? Polo tanto, fomos sepultados con el polo bautismo na morte, para que, como Cristo resucitou de entre os mortos pola gloria do Pai, tamén nós camiñemos en novidade de vida.

2. Mateo 28:19-20 - Vai, pois, e fai discípulos de todas as nacións, bautizándoos no nome do Pai, do Fillo e do Espírito Santo, ensinándolles a observar todo o que che mandei. E velaquí, estou contigo sempre, ata a fin dos tempos.

1 Corintios 1:17 Porque Cristo non me enviou para bautizar, senón para predicar o Evanxeo; non con sabedoría de palabras, para que a cruz de Cristo non se faga inútil.

O apóstolo Paulo recibiu a misión de predicar o evanxeo, non de bautizar, para que o

poder da cruz de Cristo non fose diminuído.

1. O poder da cruz: o que significa para nós hoxe

2. A misión de predicar o Evanxeo: por que debemos facelo

1. Romanos 1:16 - Porque non me avergoño do evanxeo de Cristo, porque é o poder de Deus para a salvación de todo aquel que cre; ao xudeu primeiro, e tamén ao grego.

2. Mateo 28:19 - Por tanto, vai e ensina a todas as nacións, bautizándoas no nome do Pai, e do Fillo e do Espírito Santo.

1 Corintios 1:18 Porque a predicación da cruz é unha insensatez para os que perecen; pero para nós que somos salvos é o poder de Deus.

A predicación da cruz é un poder de Deus que trae salvación aos crentes e insensatez aos que a rexeitan.

1. O poder da cruz: por que cremos

2. Locura ou Fe: Elixir Recibir a Cruz

1. Hebreos 12:2, "mirando a Xesús, o autor e consumador da nosa fe, quen pola alegría que lle foi posto diante soportou a cruz, desprezando a vergoña, e sentouse á dereita do trono de Deus. ."

2. Xoán 3:16: "Porque tanto amou Deus ao mundo que deu ao seu Fillo unigénito, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna".

1 Corintios 1:19 Porque está escrito: Destruirei a sabedoría dos sabios, e anularei o entendemento dos prudentes.

En 1 Corintios 1:19, Paulo afirma que a sabedoría e o entendemento dos sabios serán destruídos, mentres que o poder de Deus permanecerá.

1. "O poder da Palabra de Deus" - Explorando como Deus usa a súa Palabra para derrubar a sabedoría dos sabios e demostrar o seu poder.

2. "A soberanía de Deus e a nosa humildade" - Examinando como a soberanía de Deus domina a sabedoría e a comprensión humana, e como debemos responder con humildade.

1. Xob 12:13 - "Con el hai sabedoría e forza; ten consello e entendemento".

2. Proverbios 16:25 - "Hai un camiño que lle parece correcto a un home, pero o seu fin é o camiño da morte".

1 Corintios 1:20 Onde está o sabio? onde está o escribano? onde está o disputador deste mundo? Non fixo Deus tola a sabedoría deste mundo?

A sabedoría do mundo é tolemia para Deus.

1: Non debemos confiar na sabedoría do mundo, senón confiar na sabedoría de Deus.

2: Non debemos estar orgullosos da nosa propia sabedoría, senón humillarnos á vista de Deus.

1: Proverbios 3:5-6 - Confía no Señor con todo o teu corazón; e non te inclines ao teu propio entendemento. Recoñéceo en todos os teus camiños, e el dirixirá os teus camiños.

2: Santiago 1:5 - Se algún de vós carece de sabedoría, que llo pida a Deus, que dá a todos generosamente e non reprende; e daráselle.

1 Corintios 1:21 Pois despois de que, na sabedoría de Deus, o mundo por sabedoría non coñeceu a Deus, a Deus agradáballe coa insensatez da predicación salvar aos crentes.

O mundo era incapaz de recoñecer a Deus a través da súa propia sabedoría, polo que Deus escolleu salvar aos que cren a través da tolemia da predicación.

1. O poder da predicación para salvar

2. A tolemia do entendemento humano

1. Efesios 3:9-10 - E para que todos os homes vexan cal é a comunión do misterio, que

desde o principio do mundo estivo agochado en Deus, quen creou todas as cousas por Xesucristo:

2. Romanos 10:14-15 - Entón, como chamarán a aquel en quen non creron? e como crerán naquel de quen non escoitaron? e como escoitarán sen predicador? E como predicarán, se non son enviados? como está escrito: Que fermosos son os pés dos que predican o evanxeo da paz e traen boas novas!

1 Corintios 1:22 Porque os xudeus esixen un sinal, e os gregos buscan sabedoría:

Paso Os xudeus esperan un sinal como proba do poder de Deus, mentres que os gregos buscan a sabedoría para entender o poder de Deus.

1. O sinal do poder de Deus: examinando a expectativa dos xudeus dun sinal.

2. A sabedoría de Deus: entendendo a busca dos gregos por entender.

1. Isaías 11:2-3 - O Espírito do Señor descansará sobre el, o espírito de sabedoría e entendemento, o espírito de consello e forza, o espírito de coñecemento e de temor ao Señor.

2. Salmo 19:7-9 - A lei do Señor é perfecta, converte a alma: o testemuño do Señor é seguro, fai sabios aos sinxelos.

1 Corintios 1:23 Pero nós predicamos a Cristo crucificado, para os xudeus un tropezo, e para os gregos unha insensatez;

Paulo predicou que a crucifixión de Xesús era un escollo para os xudeus e unha tontería para os gregos.

1. O poder da cruz: como nos redime a crucifixión de Xesús

2. O paradoxo da cruz: como nos confunde e libera a crucifixión de Xesús

1. Gálatas 6:14 - Pero Deus me libre de gloriarme, excepto na cruz do noso Señor Xesús Cristo, pola cal o mundo foi crucificado para min, e eu para o mundo.

2. Isaías 53:5 - Pero El foi ferido polas nosas transgresións, El foi ferido polas nosas

iniquidades; O castigo pola nosa paz estaba sobre el, e polas súas feridas somos curados.

1 Corintios 1:24 Pero para os chamados, tanto xudeus como gregos, Cristo é o poder de Deus e a sabedoría de Deus.

Cristo é o poder e a sabedoría de Deus para todos os que son chamados.

1: Confía no poder de Cristo

2: Abraza a Sabedoría de Cristo

1: Filipenses 4:13 - Podo facer todas as cousas por medio de Cristo que me fortalece

2: Proverbios 3:19 - O Señor fundou a terra con sabedoría; co entendemento estableceu os ceos.

1 Corintios 1:25 Porque a insensatez de Deus é máis sabia que os homes; e a debilidade de Deus é máis forte que os homes.

A sabedoría de Deus é maior que calquera sabedoría humana e a súa forza supera toda forza humana.

1. O poder da tolemia de Deus

2. A fortaleza da debilidade de Deus

1. Isaías 55:8-9 - "Porque os meus pensamentos non son os teus pensamentos, nin os teus camiños son os meus camiños, di o Señor. Porque así como os ceos son máis altos que a terra, así son os meus camiños máis altos que os teus, e os meus pensamentos máis que os teus.

2. Xob 42:2 - "Sei que ti podes facer todas as cousas, e que ningún propósito teu pode ser frustrado".

1 Corintios 1:26 Pois, irmáns, vedes a vosa chamada: non se chaman moitos sabios segundo a carne, nin moitos poderosos, nin moitos nobres:

O apóstolo Paulo está ensinando aos corintios que Deus non chama a sabios, poderosos ou nobres.

1. Deus non escolle o mundano - Explorar por que Deus non chama aos sabios, poderosos ou nobres.

2. O poder dos débiles - Explorando a forza dos que o mundo considera débiles.

1. Santiago 2:5 - "Escoitade, meus amados irmáns, non escolleu Deus aos pobres do mundo para ser ricos na fe e herdeiros do reino, que prometeu aos que o aman?"

2. Isaías 55:8-9 - "Porque os meus pensamentos non son os teus pensamentos, nin os teus camiños son os meus camiños", declara o Señor. Porque como os ceos son máis altos que a terra, así son os meus camiños máis altos que os teus camiños e os meus pensamentos máis altos que os teus pensamentos".

1 Corintios 1:27 Pero Deus escolleu as cousas necias do mundo para confundir aos sabios; e Deus escolleu as cousas débiles do mundo para confundir as cousas poderosas;

Deus escolle o menos probable para derrotar aos poderosos.

1. Deus ten un plan para os débiles e os tolos.

2. Deus traballa a través de individuos inesperados.

1. Isaías 41: 8-10 - "Pero ti, Israel, meu servo, Xacob, a quen escollín, descendencia de Abraham, meu amigo; ti a quen tomei dos confíns da terra e chamei dende os seus recunchos máis afastados, dicíndoche: 'Ti es o meu servo, escollínte e non te despeitei'; non teñas medo, porque estou contigo, non te acobardes, porque eu son o teu Deus; Fortalecerei, axudarei, apoiareino coa miña dereita xusta".

2. Lucas 1:46-49 - "E María dixo: 'A miña alma engrandece ao Señor, e o meu espírito alégrase en Deus, o meu Salvador, porque mirou a humildade do seu servo. Porque velaquí, a partir de agora todas as xeracións me chamarán bendito; porque o que é poderoso fixo grandes cousas por min, e santo é o seu nome'".

1 Corintios 1:28 E as cousas viles do mundo e as que son desprezadas, elixiu Deus, si, e as que non son, para anular as que son:

Deus escolleu aos humildes e insignificantes para derrubar aos que son poderosos e estimados.

1. Deus escolle o débil para derrubar o forte

2. O poder da humildade sobre o orgullo

1. Santiago 4:6-10 - Deus oponse aos soberbios pero dá graza aos humildes.

2. Zacarías 4:6 - Non por forza nin por poder, senón polo meu Espírito, di o Señor dos exércitos.

1 Corintios 1:29 Para que ningunha carne se glorie na súa presenza.

Paso:

Paulo escribe en 1 Corintios 1:29 que ninguén debe gloriarse na presenza de Deus. Recórdanos que somos xustificados pola graza a través da fe e que é un don de Deus.

Paulo ensina que ninguén debe enorgullecerse dos seus propios logros ante Deus, xa que ser xustificado pola graza e a fe é un don de Deus.

1. "O don da graza: a xustificación pola fe"

2. "Orgullo e humildade na presenza de Deus"

1. Efesios 2: 8-9 - "Porque pola graza fuches salvo mediante a fe. E isto non é a túa propia obra; é don de Deus, non resultado de obras, para que ninguén se glorie".

2. Santiago 4:6 - "Pero el dá máis graza. Por iso di: "Deus oponse aos soberbios, pero dá graza aos humildes".

1 Corintios 1:30 Pero del sodes vós en Cristo Xesús, quen por Deus nos foi feito sabedoría, xustiza, santificación e redención.

Estamos en Cristo Xesús, que foi feito por Deus para ser a nosa sabedoría, xustiza,

santificación e redención.

1. Comprender o poder da redención de Cristo

2. Coñecer a Sabedoría de Deus nas nosas vidas

1. Efesios 1:7 - Nel temos a redención polo seu sangue, o perdón dos pecados, de acordo coas riquezas da graza de Deus

2. Santiago 1:5 - Se algún de vós carece de sabedoría, que llo pida a Deus, que dá xenerosidade a todos sen reprochar, e serálle dada.

1 Corintios 1:31 Para que, segundo está escrito: O que se gloría, que se gloríe no Señor.

Debemos glorificar a Deus antes que a nós mesmos.

1. O orgullo é pecado; a humildade é o camiño do Señor.

2. O Señor é a nosa fonte de gloria e honra, non nós mesmos.

1. Proverbios 16:18: O orgullo vai antes da destrución, e un espírito altivo antes da caída.

2. Romanos 12:3: Porque pola graza que me foi dada, dígolle a todos entre vós que non pensen de si mesmo máis do que debería pensar, senón que pensen con criterio sobrio, cada un segundo a medida de fe que Deus ten. asignado.

1 Corintios 2 é o segundo capítulo da Primeira Epístola de Paulo aos Corintios. Neste capítulo, Paulo segue dirixíndose á igrexa de Corinto, facendo fincapé na importancia de confiar na sabedoría de Deus en lugar da sabedoría e comprensión humana.

1o parágrafo: Paulo comeza recoñecendo que cando chegou por primeira vez a Corinto, non se baseou en palabras persuasivas nin sabedoría humana na súa predicación. Pola contra, centrouse en proclamar a Cristo crucificado cunha demostración do poder do Espírito (1 Corintios 2:1-5). Explica que a sabedoría de Deus revélase a través do seu Espírito, que vai máis alá da comprensión humana (1 Corintios 2:6-10). O Espírito Santo permite aos crentes comprender e discernir verdades espirituais porque recibiron o Espírito que é de Deus (1 Corintios 2:12).

2º Parágrafo: Paul contrasta o discernimiento espiritual coa sabedoría mundana. Explica que aqueles que son espiritualmente maduros poden entender e xulgar todas as cousas porque teñen a mente de Cristo (1 Corintios 2:15-16). Non obstante, aqueles que confían unicamente na sabedoría humana non poden comprender nin aceptar verdades espirituais porque son discernidas espiritualmente (1 Corintios 2:14). Paulo subliña que o verdadeiro coñecemento e comprensión proceden da revelación de Deus a través do seu Espírito.

3. Parágrafo: O capítulo conclúe cun recordatorio de que cando Paulo predicou entre os corintios, non usou palabras altas nin retórica persuasiva, senón que confiou en demostrar o poder de Deus para que a súa fe descansase só nel (1 Corintios 2:4-5). Anímaos a recoñecer que a súa fe non descansa na sabedoría humana senón no poder de Deus. Ao facelo, a súa esperanza estará fundamentada en Deus e non na mera elocuencia ou razoamento humano.

En resumo, o capítulo dous de Primeiros Corintios destaca a distinción entre a sabedoría mundana e o discernimento espiritual. Paulo subliña a súa confianza en proclamar a Cristo crucificado mediante demostracións do poder de Deus en lugar de usar palabras persuasivas ou sabedoría humana. Explica que o verdadeiro entendemento e discernimiento veñen do Espírito Santo, que revela a sabedoría de Deus aos crentes. Paulo anima aos corintios a basear a súa fe no poder de Deus e non na sabedoría humana, recoñecendo que as verdades espirituais discerníronse espiritualmente. Este capítulo subliña a importancia de confiar na revelación de Deus e na obra do seu Espírito en lugar de depender só do intelecto humano ou da retórica persuasiva.

1 Corintios 2:1 E eu, irmáns, cando vin a vós, non vin con excelencia de fala nin de sabedoría, declarándovos o testemuño de Deus.

Paulo subliña a importancia de non confiar nunha retórica impresionante cando se predica o evanxeo.

1. A sobre Filipenses 2:3-4 - Non fagades nada por ambición egoísta ou presunción, pero con humildade considerade aos demais máis importantes que vós mesmos.

2. A sobre 1 Pedro 3:15 - Pero nos vosos corazóns honra a Cristo, o Señor, como santo, estando sempre preparado para defender a quen che pregunte por razón da esperanza que hai en vós; pero faino con mansedume e respecto.

1. Mateo 10:19-20 - Cando te entreguen, non te preocupes por como falarás nin o que dirás, porque o que teñas que dicir será dado nesa hora. Porque non sodes vós os que falades, senón o Espírito do voso Pai que fala por vós.

2. Romanos 12:2 - Non te conformes a este mundo, senón transformate pola renovación da túa mente, para que, probando, discerniras cal é a vontade de Deus, o que é bo, aceptable e perfecto.

1 Corintios 2:2 Porque decidín non saber nada entre vós, agás Xesucristo e o crucificado.

Paul decidiu predicar a mensaxe de Xesucristo e a súa crucifixión aos corintios.

1. O poder da cruz: comprender o significado da morte de Xesús

2. Que significa seguir a Xesús?

1. Gálatas 2:20 - Estou crucificado con Cristo; con todo, vivo; pero non eu, senón Cristo vive en min; e a vida que agora vivo na carne, vívoa pola fe do Fillo de Deus, quen me amou e se entregou a si mesmo por min.

2. Marcos 8:34-35 - E despois de chamar á xente cos seus discípulos tamén, díxolles: Quen queira vir detrás de min, que se negue a si mesmo, que leve a súa cruz e que me siga. Porque quen queira salvar a súa vida, perderaa; pero quen perda a súa vida pola miña causa e polo evanxeo, salvaraa.

1 Corintios 2:3 E estiven convosco con debilidade, con medo e con moito temblor.

Paulo fala do seu propio ministerio entre os corintios, expresando a súa humildade e a súa confianza no poder de Deus.

1. A humildade no ministerio: o exemplo de Paulo

2. Confiando no poder de Deus na debilidade

1. Filipenses 4:13 - Podo facer todas as cousas a través de quen me fortalece.

2. 1 Pedro 5:5-7 - Vestídevos todos con humildade uns cara a outros, porque Deus se opón aos soberbios, pero dá graza aos humildes.

1 Corintios 2:4 E o meu discurso e a miña predicación non foron con palabras tentadoras de sabedoría humana, senón demostración do Espírito e do poder:

Paulo predicou co poder do Espírito Santo, non confiando nas palabras persuasivas dos humanos.

1. O poder do Espírito: por que debemos confiar en Deus, non no home

2. A proclamación do Evanxeo: como podemos espallar a Palabra de Deus

1. Efesios 5:18-20 - "E non vos embriaguedes de viño, no que hai exceso, senón encheos do Espírito; falando para vos mesmos con salmos e himnos e cánticos espirituais, cantando e facendo melodías no voso corazón ao Señor; Dar sempre grazas por todas as cousas a Deus e Pai no nome do noso Señor Xesucristo"

2. Feitos 2:4 - "E todos enchéronse do Espírito Santo, e comezaron a falar noutras linguas, segundo o Espírito lles daba que se pronunciasen"

1 Corintios 2:5 Para que a túa fe non se manteña na sabedoría dos homes, senón no poder de Deus.

O apóstolo Paulo anima aos cristiáns a confiar no poder de Deus en lugar da sabedoría dos humanos.

1. A forza da fe: aprender a confiar no poder de Deus

2. A sabedoría dos homes: como non se satisface

1. Romanos 8:38-39 - Porque estou convencido de que nin a morte nin a vida, nin os anxos nin os demos, nin o presente nin o futuro, nin ningún poder, nin a altura nin a profundidade, nin ningunha outra cousa en toda a creación, poderá para separarnos do amor de Deus que está en Cristo Xesús, noso Señor.

2. Mateo 6:25-34 - Por iso dígoche: non te preocupes pola túa vida, o que comerás ou beberás; ou sobre o teu corpo, o que vestirás. Non é a vida máis que a comida, e o corpo máis que a roupa? Mira os paxaros do ceo; non sementan nin segan nin gardan nos hórreos, e aínda así o voso Pai celestial aliméntaos. Non es moito máis valioso ca eles? Algún de vós, preocupándose, pode engadir unha hora á súa vida?

1 Corintios 2:6 Con todo, falamos sabedoría entre os perfectos, pero non a sabedoría deste mundo, nin dos príncipes deste mundo, que van en nada.

Paulo está ensinando aos corintios que a sabedoría de Deus non é o mesmo que a sabedoría do mundo e dos seus gobernantes.

1. A Sabedoría de Deus é Maior que a Sabedoría do Mundo

2. Rexeitar a Sabedoría do Home e abrazar a Sabedoría de Deus

1. Santiago 3:17-18 Pero a sabedoría que vén de arriba é primeiro pura, despois pacífica, amable e fácil de pedir, chea de misericordia e de bos froitos, sen parcialidade e sen hipocrisía.

2. Proverbios 21:30 Non hai sabedoría nin entendemento nin consello contra o Señor.

1 Corintios 2:7 Pero falamos a sabedoría de Deus nun misterio, a sabedoría oculta, que Deus ordenou diante do mundo para a nosa gloria:

Paulo fala dunha sabedoría oculta que Deus ordenou ante o mundo para a gloria da humanidade.

1. Desbloquear a sabedoría oculta de Deus

2. Comprender o misterio da Sabedoría de Deus

1. Efesios 3: 8-10 - A min, que son menos que o máis pequeno de todos os santos, dáselle esta graza, que predice entre os xentís as inescrutables riquezas de Cristo;

2. Proverbios 2:1-6 - Se clamas en busca do coñecemento, e alzas a túa voz para o entendemento;

1 Corintios 2:8 O que ningún dos príncipes deste mundo coñecía, porque se o souberan, non crucificarían ao Señor da gloria.

Esta pasaxe explica que a crucifixión de Xesús non era algo que os líderes do mundo fosen conscientes, xa que non permitirían que ocorrese se o souberan.

1. Os plans de Deus son maiores que o noso entendemento - Romanos 11:33-36

2. O poder do amor de Xesús - Xoán 3:16-17

1. Isaías 53:1-5

2. 1 Pedro 2:21-25

1 Corintios 2:9 Pero como está escrito: O ollo non viu, nin oído oíu, nin entraron no corazón do home, as cousas que Deus preparou para os que o aman.

Deus preparou cousas incribles para os que o aman que nin sequera se poden imaxinar.

1. O amor insondable de Deus: explorando as profundidades dos dons de Deus para aqueles que o aman

2. Máis aló da imaxinación: as bendicións invisibles de Deus para aqueles que o seguen

1. Romanos 8:28-29: E sabemos que todas as cousas colaboran para o ben dos que aman a Deus, dos que son chamados segundo o seu propósito. Pois a quen coñeceu de antemán, tamén os predestinou para que fosen conformes á imaxe do seu Fillo, para que fose o primoxénito entre moitos irmáns.

2. Salmo 84:11: Porque o Señor Deus é sol e escudo: o Señor dará graza e gloria: non lles quitará nada bo aos que andan rectos.

1 Corintios 2:10 Pero Deus revelounos a nós polo seu Espírito, porque o Espírito investiga todas as cousas, si, as cousas profundas de Deus.

Deus revelounos verdades espirituais a través do Espírito Santo, quen é capaz de buscar ata as partes máis profundas do coñecemento de Deus.

1. O Espírito Santo: a nosa guía para a verdade espiritual

2. As profundidades do coñecemento de Deus: o que podemos aprender do Espírito

1. Xoán 16:13 - "Porén, cando el, o Espírito da verdade, veña, guiaravos a toda a verdade"

2. Efesios 3: 14-19 - "Por iso inclín os meus xeonllos ante o Pai do noso Señor Xesucristo, de quen recibe o nome de toda a familia do ceo e da terra, que che conceda, segundo a súa riqueza. gloria, para ser fortalecido con forza polo seu Espírito no home interior, para que Cristo habite nos vosos corazóns mediante a fe; para que vós, estando arraigados e fundamentados no amor, poidades comprender con todos os santos cal é o ancho e a lonxitude. e profundidade e altura? o coñece o amor de Cristo que supera o coñecemento, para que esteades cheos de toda a plenitude de Deus".

1 Corintios 2:11 Porque quen coñece as cousas dun home, senón o espírito do home que está nel? así mesmo as cousas de Deus non coñecen ninguén, senón o Espírito de Deus.

A pasaxe afirma que só o Espírito de Deus coñece as cousas de Deus e ningún home pode coñecer as cousas de Deus.

1. Nunca podemos comprender a profundidade do coñecemento de Deus, pero podemos confiar no Espírito de Deus para que nos guíe.

2. Só o Espírito de Deus pode entender verdadeiramente as cousas de Deus, polo que debemos confiar nel.

cruzado-

1. Xeremías 17:9-10 - O corazón é enganoso por riba de todas as cousas, e desesperadamente malvado: quen o pode saber? Eu, o Señor, busco o corazón, probo as rendas, para dar a cada un segundo o seu camiño e segundo o froito das súas obras.

2. Proverbios 3:5-6 - Confía no Señor con todo o teu corazón; e non te inclines ao teu propio entendemento. Recoñéceo en todos os teus camiños, e el dirixirá os teus camiños.

1 Corintios 2:12 Agora ben, non recibimos o espírito do mundo, senón o espírito que é de Deus; para que coñezamos as cousas que Deus nos da gratuitamente.

Os crentes en Cristo recibiron o Espírito de Deus, permitíndolles comprender as verdades que Deus lles deu.

1. O poder da comprensión: apreciar o don do Espírito Santo

2. Abrazar o amor de Deus: experimentar os beneficios do Espírito de Deus

1. Xoán 14:26 - Pero o Avogado, o Espírito Santo, que o Pai enviará no meu nome, ensinaravos todas as cousas e lembraravos todo o que vos dixen.

2. Romanos 8:14 - Porque os que son guiados polo Espírito de Deus son fillos de Deus.

1 Corintios 2:13 As que tamén falamos, non coas palabras que ensina a sabedoría humana, senón coas que ensina o Espírito Santo; comparando as cousas espirituais coas espirituais.

As palabras do Espírito Santo son máis poderosas que a sabedoría do home.

1. O Poder do Espírito Santo

2. Comparar cousas espirituais coas espirituais

1. Xoán 14:26 Pero o Consolador, que é o Espírito Santo, a quen o Pai enviará no meu nome, ensinaravos todas as cousas e lembraravos todas as cousas que vos dixen.

2. Actos 1:8 Pero recibiredes poder, despois de que o Espírito Santo veña sobre vós, e seredes testemuñas comigo tanto en Xerusalén, como en toda Xudea, en Samaria e ata o extremo da terra. .

1 Corintios 2:14 Pero o home natural non recibe as cousas do Espírito de Deus, porque para el son unha insensatez, nin el pode coñecelas, porque son discernidas espiritualmente.

O home natural é incapaz de comprender as cousas do Espírito de Deus, xa que lle parecen tolas e só se poden entender espiritualmente.

1. "Vivir no Espírito: entender as cousas de Deus"

2. "O home natural e as cousas do espírito"

1. Romanos 8:14 - Porque todos os que son guiados polo Espírito de Deus, son fillos de Deus.

2. 1 Xoán 4: 1 - Amados, non crean en todo espírito, pero proban os espíritos se son de Deus: porque moitos falsos profetas saíron ao mundo.

1 Corintios 2:15 Pero o que é espiritual xulga todas as cousas, pero el mesmo non é xulgado por ninguén.

Todo o mundo debe ser xulgado por unha persoa espiritual, xa que as persoas espirituais non poden ser xulgadas por ninguén.

1. Todos necesitamos ser xulgados por unha persoa espiritual, porque só así poderemos ter unha verdadeira visión de nós mesmos.

2. Debemos esforzarnos por ser espirituais para poder xulgar aos demais e non ser xulgados a nós mesmos.

1. Proverbios 3:5-6 - Confía no Señor con todo o teu corazón e non te apoies no teu propio entendemento. Recoñéceo en todos os teus camiños, e el endereitará os teus camiños.

2. Romanos 8:1 - Polo tanto, agora non hai condena para os que están en Cristo Xesús.

1 Corintios 2:16 Porque quen coñeceu a mente do Señor para que o instruíse? Pero temos a mente de Cristo.

Temos a mente de Cristo, pero ninguén pode coñecer a mente do Señor.

1. A mente de Cristo: atopar e seguir a vontade de Deus nas nosas vidas

2. Coñecer a mente do Señor: someterse ao Plan de Deus

1. Romanos 12:2 - Non te conformes a este mundo, senón transfórmate coa renovación da túa mente, para que, probando, poidas discernir cal é a vontade de Deus, o que é bo, aceptable e perfecto.

2. Xeremías 29:11 - Porque sei os plans que teño para ti, declara o Señor, plans para o benestar e non para o mal, para darche un futuro e unha esperanza.

1 Corintios 3 é o terceiro capítulo da Primeira Epístola de Paulo aos Corintios. Neste

capítulo, Paul aborda o tema da división e inmadurez dentro da igrexa de Corinto e enfatiza a importancia do crecemento espiritual e da unidade.

1o parágrafo: Paulo comeza dirixíndose aos corintios como nenos en Cristo, incapaces de manexar alimentos sólidos e aínda necesitan leite. Expresa a súa decepción porque están divididos e se comportan como simples persoas mundanas (1 Corintios 3:1-4). Sinala que as súas divisións son unha proba da súa inmadurez, xa que se identifican con diferentes líderes como Paulo ou Apolos en lugar de recoñecer que todos os líderes son servos que traballan polo reino de Deus (1 Corintios 3:5-9).

2o parágrafo: Paul usa unha analoxía dun edificio para ilustrar o seu punto. Explica que puxo as bases como un sabio mestre de obras, que é Xesucristo. Outros poden construír sobre este alicerce utilizando diferentes materiais (ouro, prata, pedras preciosas, madeira, feno ou palla), pero o traballo de cada persoa será probado polo lume (1 Corintios 3:10-13). Se o seu traballo aguanta a proba, recibirá unha recompensa; se é queimado, sufrirán unha perda pero aínda se salvarán (1 Corintios 3:14-15).

3o parágrafo: Paulo conclúe instando aos corintios a evitar presumir de seguir a líderes específicos porque todas as cousas lles pertencen, xa sexa Paulo ou Apolos ou Cefas, e pertencen a Cristo (1 Corintios 3:21-23). Recórdalles que o templo de Deus é santo e que eles son colectivamente a súa morada a través do seu Espírito (1 Corintios 3:16-17). Polo tanto, non deben presumir da sabedoría humana senón recoñecer que todo vén de Deus.

En resumo, o capítulo tres de Primeiros Corintios aborda o tema da división e inmadurez dentro da igrexa corintia. Paul reprétaos polas súas divisións e identifica a súa inmadurez como a causa. El subliña que todos os líderes son servos que traballan para o reino de Deus e que non deben presumir de seguir a líderes específicos. Paul usa a analoxía dun edificio para ilustrar a importancia de construír sobre a base de Xesucristo con materiais de calidade, simbolizando o crecemento e madurez espiritual. Conclúe recordándolles que forman colectivamente o templo de Deus a través do seu Espírito e que todo vén de Deus, instándoos a evitar presumir da sabedoría humana. Este capítulo destaca a necesidade da unidade, o crecemento espiritual e un foco en Cristo como fundamento da fe.

1 Corintios 3:1 E eu, irmáns, non podía falarvos como a espirituais, senón como a carnais, como a nenos en Cristo.

Paulo diríxese á congregación da igrexa en Corinto como carnal e bebés en Cristo, en lugar de como espiritual.

1. A importancia do crecemento espiritual na nosa fe

2. Como madurar na nosa andaina con Cristo

1. Colosenses 2: 6-7 - Así que, tal como recibiches a Cristo Xesús como Señor, continúas vivindo nel, arraigados e edificados nel, fortalecidos na fe tal e como te ensinaron, e rebosantes de agradecemento.

2. Filipenses 3:13-14 - Irmáns e irmás, aínda non creo que me apoderei del. Pero unha cousa fago: esquecendo o que hai detrás e esforzándome cara ao que está por diante, continuo cara á meta para gañar o premio polo que Deus me chamou para o ceo en Cristo Xesús.

1 Corintios 3:2 Eu alimenteivos con leite, e non con carne, porque ata agora non o podíades soportar, nin agora o podedes.

Paulo anima aos corintios a aceptar o alimento espiritual que proporciona, aínda que aínda non están preparados para a carne.

1. Crecemento espiritual: paso do leite á carne

2. Crecer na fe: preparándose para unha comprensión máis profunda

1. Hebreos 5:12-14 - Pois cando deberías ser mestres, tes necesidade de que te enseñe de novo cales son os primeiros principios dos oráculos de Deus; e fan falta de leite e non de carne forte.

14 Porque todo aquel que toma leite non é hábil na palabra de xustiza, porque é un neno.

2. 1 Pedro 2:2 - Como bebés recentemente nados, desexa o leite sincero da palabra, para que medredes por iso.

1 Corintios 3:3 Porque aínda sodes carnais; pois mentres hai entre vós envexa, contendas e divisións, non sodes carnais e andades coma os homes?

Paulo reprende aos corintios por envexar, pelexar e crear divisións.

1. Sexamos Unidos: como vencer a envexa, a loita e a división.

2. O poder da humildade: loita pola unidade na Igrexa.

1. Santiago 3:14-16 - Pero se tes celos amargos e ambición egoísta no teu corazón, non sexas arrogante e minta contra a verdade.

2. Filipenses 2: 3-4 - Non fagas nada por ambición egoísta ou presunción, pero con humildade considera aos outros máis importantes que vós mesmos.

1 Corintios 3:4 Porque mentres un di: Eu son de Paulo; e outro, son de Apolos; non sodes carnais?

A Paulo preocúpalle que os corintios discutan sobre a quen seguen entre el e Apolos, en lugar de centrarse nas ensinanzas de Xesús.

1. Unidade en Cristo: centrándose nas ensinanzas de Xesús

2. Vivir no Espírito: Superar os argumentos divisivos

1. Filipenses 2: 2-4 - "Completa a miña alegría sendo da mesma mente, tendo o mesmo amor, estando de acordo e dunha mente. Non fagas nada por rivalidade ou presunción, pero con humildade considerade aos demais máis importantes ca vós mesmos. ."

2. Gálatas 5:13-14 - "Pois vosotros fomos chamados á liberdade, irmáns. Só que non aproveitedes a vosa liberdade como unha oportunidade para a carne, senón que servedvos uns a outros mediante o amor. Porque toda a lei cúmprese nunha palabra: " Amarás ao teu próximo coma a ti mesmo".

1 Corintios 3:5 Quen é, entón, Paulo, e quen é Apolos, senón os ministros polos que crestes, como o Señor deu a cada un?

Paulo e Apolos eran só ministros polos que os corintios crían no Señor.

1. "Socios de fe: o ministerio de Paulo e Apolos"

2. "O poder do ministerio: crer no Señor"

1. Romanos 10:17 - "Entón a fe vén polo oído, e o oído pola palabra de Deus".

2. Efesios 4:11-13 - "E deu a uns apóstolos; a outros profetas; a outros evanxelistas; a outros pastores e mestres; para o perfeccionamento dos santos, para a obra do ministerio, para o edificación do corpo de Cristo: ata que todos cheguemos na unidade da fe e do coñecemento do Fillo de Deus, a un home perfecto, á medida da estatura da plenitude de Cristo".

1 Corintios 3:6 Eu plantei, Apolos regou; pero Deus deu o aumento.

Paulo e Apolo plantaron e regaron a semente do evanxeo, pero Deus foi quen a medrou.

1. "A soberanía de Deus: plantar e regar o evanxeo"

2. "O poder de Deus: medrar o evanxeo"

1. Isaías 55:11 - Así será a miña palabra que sae da miña boca; non volverá a min baleiro, senón que cumprirá o que pretendo e terá éxito no que o enviei.

2. Mateo 28:19-20 - Vai, pois, e fai discípulos de todas as nacións, bautizándoos no nome do Pai, do Fillo e do Espírito Santo, ensinándolles a observar todo o que che mandei. E velaquí, estou contigo sempre, ata a fin dos tempos.

1 Corintios 3:7 Entón, nin o que planta, nin o que rega; senón Deus que dá o aumento.

A pasaxe subliña que é Deus quen concede o crecemento, non o plantador nin o regador.

1. "O poder de Deus: lograr o crecemento e a realización"

2. "A fidelidade de Deus en tempos de dificultade"

1. Colosenses 1: 6-7 "O que veu a vós, como en todo o mundo, e dá froito, como tamén en vós, desde o día en que o oíches falar e coñeciches a graza de Deus en verdade"

2. Isaías 55: 10-11 "Porque como a choiva cae e a neve do ceo, e non volve alí, senón que rega a terra e fai que brote e xere, para que dea semente ao sementador e pan para quen come: Así será a miña palabra que sae da miña boca: non volverá a min vacía, senón que cumprirá o que eu queira, e prosperará no que a mandei".

1 Corintios 3:8 Agora ben, o que planta e o que rega son un: e cada un recibirá a súa

propia recompensa segundo o seu traballo.

Paulo anima aos corintios a estar unificados no seu traballo para o Señor, xa que cada un recibirá a súa propia recompensa segundo o seu traballo.

1. A alegría de traballar xuntos: unidade a través do servizo do Señor

2. As bendicións da dilixencia: recibir a túa xusta recompensa

1. Gálatas 6: 7-9 - Non vos deixedes enganar: Deus non se burla, porque todo o que sementa, iso tamén segará. 8 Porque o que sementa para a súa propia carne, da carne segará corrupción, pero o que sementa para o Espírito, do Espírito recollerá vida eterna. 9 E non nos cansemos de facer o ben, porque no seu tempo segaremos, se non nos rendimos.

2. Hebreos 6:10 - Porque Deus non é inxusto para pasar por alto o teu traballo e o amor que mostraches polo seu nome ao servir aos santos, como aínda o fas.

1 Corintios 3:9 Porque somos traballadores con Deus: vós sodes a labranza de Deus, vós sodes o edificio de Deus.

Paulo anima aos cristiáns a traballar xuntos con Deus para construír a igrexa.

1. Traballando xunto con Deus: o poder da unidade

2. A Igrexa: o campo da colleita de Deus

1. Efesios 4:3-6, "Facendo todos os esforzos para manter a unidade do Espírito mediante o vínculo da paz. Hai un só corpo e un só Espírito, así como fomos chamados a unha soa esperanza cando fomos chamados: un só Señor, unha fe, un bautismo, un Deus e Pai de todos, que está por riba de todos e por todos e en todos".

2. Mateo 16:18: "E dígoche que ti es Pedro, e sobre esta pedra edificarei a miña igrexa, e as portas do inferno non prevalecerán contra ela".

1 Corintios 3:10 Segundo a graza de Deus que me foi dada, como un sabio arquitecto, puxen o fundamento, e outro edifica sobre el. Pero que cada quen teña en conta como constrúe sobre el.

Paulo, pola graza de Deus, puxo o fundamento para a igrexa, e agora outros están a construír sobre ela. Todos deben ter en conta como están construíndo sobre esta base.

1. Construír nunha fe fundamental: a importancia de ser conscientes de como construímos sobre o fundamento de Deus.

2. Fortalecemento da Igrexa: construír unha igrexa duradeira cunha base sólida en Deus.

1. Mateo 7:24-27: Todo aquel que escoita estas miñas palabras e as pon en práctica é como un home sabio que construíu a súa casa sobre a rocha.

2. Efesios 2:19-22: Xa non sodes estranxeiros nin forasteiros, senón concidadáns do pobo de Deus e tamén membros da súa casa, construídos sobre o fundamento dos apóstolos e dos profetas, co mesmo Cristo Xesús como pedra angular.

1 Corintios 3:11 Porque ninguén pode poñer outro fundamento que o que está posto, que é Xesucristo.

Paulo subliña que non se pode poñer ningún outro fundamento ademais do fundamento que é Xesucristo.

1. A rocha sólida: construír unha base firme sobre Xesucristo

2. Fundamentos da fe: confiar en Xesús para fortalecer e estabilidade

1. Mateo 7:24-25 - Polo tanto, quen escoita estes meus ditos e os cumpre, compararéino a un home sabio, que construíu a súa casa sobre unha roca: os ventos sopraron e bateron sobre aquela casa; e non caeu: porque estaba fundado sobre unha pedra.

2. Salmo 18:2 - O Señor é a miña pedra, a miña fortaleza e o meu salvador; meu Deus, miña forza, en quen vou confiar; o meu escudo, o corno da miña salvación e a miña alta torre.

1 Corintios 3:12 Agora ben, se alguén edifica sobre este fundamento ouro, prata, pedras preciosas, madeira, feno, restrollo;

Toda persoa necesita construír sobre o fundamento de Xesucristo; as súas obras poden

ser xulgadas polo Señor como duradeiras ou temporais.

1. "A fundación de Xesucristo: unha chamada a construír sobre"

2. "Obras de ouro, prata e pedras preciosas: construción para a eternidade"

1. Isaías 28:16: "Por iso, así di o Señor Deus: "Velaí, eu son o que puxen como fundamento en Sión, unha pedra, unha pedra probada, unha pedra angular preciosa dun fundamento seguro; quen cre non o fará. ten présa".

2. 1 Pedro 2: 4-5: "Cando chegades a el, unha pedra viva rexeitada polos homes, pero á vista de Deus elixida e preciosa, vós mesmos, como pedras vivas, estades construíndose como unha casa espiritual, para ser unha casa espiritual. santo sacerdocio, para ofrecer sacrificios espirituais agradables a Deus por medio de Xesucristo".

1 Corintios 3:13 A obra de cada home será manifestada, porque o día o declarará, porque será revelada polo lume; e o lume probará a obra de cada un.

Pasaxe O traballo de todos será probado e revelado o día do xuízo.

1. O lume do xuízo: como perseverar en facer o que é correcto.

2. O lume do refinador: como atopar forza en tempos de probas.

1. Romanos 12:2 - Non te conformes a este mundo, senón transfórmate coa renovación da túa mente, para que, probando, poidas discernir cal é a vontade de Deus, o que é bo, aceptable e perfecto.

2. Santiago 1: 2-4 - Contádeo todo alegría, meus irmáns, cando se atopen con probas de diversos tipos, porque saben que a proba da súa fe produce constancia. E que a constancia teña o seu pleno efecto, para que sexades perfectos e completos, sen falta de nada.

1 Corintios 3:14 Se a obra de alguén que construíu sobre ela permanece, recibirá unha recompensa.

Paulo anima aos cristiáns a construír a súa obra sobre o fundamento de Cristo, para recibir unha recompensa.

1. O fundamento da fe: construír sobre a rocha de Xesucristo

2. A doce recompensa de servir ao Señor

1. Mateo 7:24-27 - Polo tanto, quen escoita estes meus ditos e os cumpre, compararéino a un home sabio que edificou a súa casa sobre unha rocha:

2. 1 Pedro 5:4 - E cando apareza o principal pastor, recibiredes unha coroa de gloria que non se esvaece.

1 Corintios 3:15 Se a obra de alguén é queimada, sufrirá perdas, pero el mesmo salvarase; aínda así como polo lume.

A pasaxe fala do destino dun home cuxo traballo é queimado, pero que ao final será salvado polo lume.

1. "O lume do refinador: aprendendo das probas da vida"

2. "A queima das nosas obras: un aviso para todos nós"

1. Romanos 8:28 - "E sabemos que en todas as cousas Deus traballa para o ben dos que o aman, que foron chamados segundo o seu propósito".

2. 1 Pedro 1:7 - "Estes viñeron para que a túa fe, de maior valor que o ouro, que perece aínda que se refire ao lume, se demostre xenuína e resulte en loanza, gloria e honra cando se revele Xesucristo. "

1 Corintios 3:16 Non sabedes que sodes o templo de Deus e que o Espírito de Deus habita en vós?

Os crentes de paso son o templo de Deus e o Espírito de Deus habita neles.

1. O privilexio de ser os templos de Deus

2. Experimentando a Presenza do Espírito de Deus

1. Efesios 2:19-22 - Sodes concidadáns dos santos e parte da casa de Deus.

2. 1 Pedro 2:4-5 - Como pedras vivas, estamos a ser construídos nunha casa espiritual para ser un sacerdocio santo, ofrecendo sacrificios espirituais aceptables para Deus.

1 Corintios 3:17 Se alguén contamina o templo de Deus, Deus destruírao; porque o templo de Deus é santo, o que sodes vós.

O templo de Deus é un lugar santo e quen o contamine será destruído por Deus.

1. Debemos respectar o templo de Deus e tratalo con reverencia e santidade.

2. Debemos ter coidado de non contaminar o templo de Deus ou Deus tomará medidas contra nós.

1. 1 Corintios 6:19-20 - "Non sabedes que os vosos corpos son templos do Espírito Santo, quen está en vós, a quen recibistes de Deus? Non es o teu; mercaronche a un prezo. Por iso honra a Deus cos teus corpos".

2. Hebreos 10:22 - "Achegámonos a Deus cun corazón sincero e coa plena seguridade que trae a fe, tendo o noso corazón rociado para limparnos dunha conciencia culpable e lavar o noso corpo con auga pura".

1 Corintios 3:18 Que ninguén se engane a si mesmo. Se algún entre vós parece sabio neste mundo, que se faga parvo, para que sexa sabio.

Paso:

En 1 Corintios 3:18, Paulo advírtenos que non nos enganemos a nós mesmos pensando que a sabedoría do mundo pode facernos sabios. Aconséllanos que nos fagamos parvos para que poidamos ser verdadeiramente sabios.

1. A verdadeira sabedoría vén de Deus, non do mundo

2. Converterse nun tolo para gañar a verdadeira sabedoría

1. Proverbios 1:7, "O temor do Señor é o principio do coñecemento; os necios desprezan a sabedoría e a instrución"

2. Santiago 1:5, "Se algún de vós carece de sabedoría, que llo pida a Deus, que dá xenerosidade a todos sen reproche, e serálle dada"

1 Corintios 3:19 Porque a sabedoría deste mundo é tolemia para Deus. Porque está escrito: El colle aos sabios na súa propia astucia.

A sabedoría deste mundo é unha tolemia aos ollos de Deus.

1: A sabedoría do home non é suficiente; Busca a Sabedoría de Deus

2: A tolemia do home pode enganar ao sabio; Depende da Sabedoría de Deus

1: Proverbios 3:5-7 - Confía no Señor con todo o teu corazón e non te apoies no teu propio entendemento; Sométese a el en todos os teus camiños, e el endereitará os teus camiños.

2: Isaías 55:8-9 - "Porque os meus pensamentos non son os teus pensamentos, nin os teus camiños son os meus camiños", declara o Señor. "Como os ceos son máis altos que a terra, así son os meus camiños máis altos que os teus camiños e os meus pensamentos que os teus pensamentos.

1 Corintios 3:20 E de novo: O Señor sabe que os pensamentos dos sabios son vanos.

Paso O Señor sabe que os pensamentos dos sabios son vaidade.

1. "A ilusión da sabedoría: confiando no noso propio entendemento"

2. "A tolemia dos pensamentos vans: forxando un camiño guiado por Deus"

1. Proverbios 3:5-6 - Confía no Señor con todo o teu corazón; e non te inclines ao teu propio entendemento. Recoñéceo en todos os teus camiños, e el dirixirá os teus camiños.

2. Salmo 94:11 - O Señor coñece os pensamentos do home, que son vanidades.

1 Corintios 3:21 Por iso ninguén se glorie nos homes. Porque todas as cousas son túas;

Non debemos sentirnos orgullosos dos logros dos demais, xa que todas as cousas son dadas por Deus.

1. Todos somos igualmente bendecidos por Deus

2. Non presumir dos logros dos demais

1. Romanos 12:3: "Porque, pola graza que me foi dada, dígolle a todo o que está entre vós que non pense de si mesmo máis do que debería pensar, senón que pense con sobriedade, segundo Deus fixo. a cada home a medida da fe".

2. Santiago 4:6, "Pero el dá máis graza. Por iso di: Deus resiste aos soberbios, pero dá graza aos humildes".

1 Corintios 3:22 Xa sexa Paulo, ou Apolos, ou Cefas, ou o mundo, ou a vida, ou a morte, ou o presente, ou o que está por vir; todos son teus;

Paulo lémbralles aos corintios que teñen acceso a todas as cousas, incluíndo a Paulo, Apolos, Cefas, o mundo, a vida, a morte, as cousas presentes e as por vir.

1. O poder da perspectiva: aprender a ver todas as cousas como túas

2. A provisión de Deus: acceso a todo o que necesitamos

1. Filipenses 4:19 - E o meu Deus suplirá todas as túas necesidades segundo as súas riquezas na gloria en Cristo Xesús.

2. Salmo 34:10 - Os leonciños sofren fame e falta; pero aos que buscan ao Señor non lles falta nada bo.

1 Corintios 3:23 E vós sodes de Cristo; e Cristo é de Deus.

Os crentes son parte da familia de Cristo e, en definitiva, da familia de Deus.

1. "A familia de Deus: abrazando o noso lugar no Reino"

2. "A herdanza dos crentes: a nosa identidade en Cristo"

1. Romanos 8:14-17 - Porque todos os que son guiados polo Espírito de Deus son fillos de Deus.

2. Efesios 2:19-22 - Entón xa non sodes estraños nin estraños, senón que sodes concidadáns cos santos e membros da casa de Deus.

1 Corintios 4 é o cuarto capítulo da Primeira Epístola de Paulo aos Corintios. Neste capítulo, Paul aborda o tema do orgullo e as actitudes de xuízo dentro da igrexa corintia, facendo fincapé na humildade e na verdadeira autoridade espiritual.

1o Parágrafo: Paulo comeza describindo a si mesmo e a Apolos como servos de Cristo encargados dos misterios de Deus. El subliña que a fidelidade é necesaria naqueles aos que se lles deu esa responsabilidade (1 Corintios 4:1-2). Paulo recoñece que nin sequera se xulga a si mesmo porque só Deus pode xulgar con precisión motivos e intencións (1 Corintios 4:3-5). Advirte contra o xuízo sobre os demais prematuramente, instándoos a esperar o xuízo final de Deus cando todo sairá á luz.

2o Parágrafo: Paul usa a ironía para abordar as súas actitudes orgullosas. Sinala que algúns en Corinto fixéronse arrogantes, pensando que xa son reis e reinando sen necesidade de apóstolos coma el (1 Corintios 4:6-8). Non obstante, contrasta a súa autopercepción coa súa propia situación: sufrir persecución e dificultades por mor de Cristo (1 Corintios 4:9-13). El exhorta-los a imitar o seu exemplo de humildade en lugar de presumir ou desprezar aos demais.

3o Parágrafo: Paulo conclúe recordándolles que ten a intención de visitar Corinto en breve. Cando veña, non só discernirá palabras senón tamén poder, indicando a súa autoridade como apóstolo empoderado polo Espírito de Deus (1 Corintios 4:18-21). El desafía aos que están inflados de orgullo a considerar se a súa chegada estará acompañada dunha vara de disciplina ou de amor e un espírito de mansedumbre (1 Corintios 4:21).

En resumo, o capítulo catro de Primeiros Corintios aborda cuestións relacionadas co orgullo, as actitudes de xuízo e a verdadeira autoridade espiritual dentro da igrexa de Corinto. Paulo subliña que os líderes son meramente servos encargados dos misterios de Deus e deben ser fieis nas súas responsabilidades. Advirte contra o xuízo prematuro, instándoos a esperar o xuízo final de Deus. Paul aborda as súas actitudes orgullosas e contrasta co seu propio exemplo humilde de sufrimento por Cristo. Conclúe recordándolles a súa próxima visita e o discernimento da súa autoridade como apóstolo, desafiándoos a que consideren a súa resposta, xa sexa con disciplina ou amor e mansedume. Este capítulo destaca a importancia da humildade, de absterse de xuízos

prematuros e de recoñecer a verdadeira autoridade espiritual.

1 Corintios 4:1 Que un home nos considere como ministros de Cristo e administradores dos misterios de Deus.

Esta pasaxe enfatiza a responsabilidade dos cristiáns de servir como ministros e administradores dos misterios de Deus.

1. As responsabilidades dos cristiáns para servir como administradores dos misterios de Deus

2. A importancia de ser un ministro responsable de Cristo

1. Romanos 12:6-7 - Tendo entón dons diferentes segundo a graza que se nos dá, usámolos: se é profecía, profeticemos en proporción á nosa fe; ou ministerio, empregámolo no noso ministerio; o que ensina, no ensino;

2. Mateo 25:14-30 - Porque o reino dos ceos é como un home que viaxa a un país afastado, que chamou aos seus propios servos e entregoulles os seus bens. E a un deulle cinco talentos, a outro dous e a outro un; a cada home segundo a súa capacidade; e enseguida levou a súa viaxe.

1 Corintios 4:2 Ademais, esíxese aos administradores que un home se atope fiel.

A administración é unha gran responsabilidade e require fidelidade.

1. "Vivir fielmente como un administrador"

2. "A chamada á maiordominio fiel"

1. Mateo 25:14-30 (Parábola dos talentos)

2. Lucas 16:10-12 (Parábola do administrador inxusto)

1 Corintios 4:3 Pero para min é moi pouco que eu sexa xulgado por vós, ou polo xuízo do home: si, non me xulgo a min.

A Paul non lle importa o que a xente pense del, nin se xulga a si mesmo.

1. Vivir sen medo ao xuízo - Aprender a confiar na opinión de Deus sobre nós en lugar da opinión dos demais.

2. Non xulgar: atopar a coraxe para vivir a nosa fe sen medo ao xuízo da xente.

1. Romanos 12:2 - Non te conformes a este mundo, senón transfórmate coa renovación da túa mente, para que, probando, poidas discernir cal é a vontade de Deus, o que é bo, aceptable e perfecto.

2. Mateo 7:1 - Non xulgues, para que non sexas xulgado.

1 Corintios 4:4 Porque non sei nada por min mesmo; aínda así non estou xustificado: pero o que me xulga é o Señor.

O Señor é o xuíz supremo de todas as persoas e das súas accións.

1. Temos que ter en conta as nosas accións, xa que o Señor é o noso xuíz final.

2. Debemos aceptar o xuízo do Señor, xa que El é o xuíz supremo.

1. Romanos 14:12 Entón, cada un de nós dará conta de si mesmo a Deus.

2. Proverbios 16:2 Todos os camiños dun home son limpos aos seus propios ollos; pero o Señor pesa os espíritos.

1 Corintios 4:5 Polo tanto, non xulguedes nada antes do tempo, ata que veña o Señor, quen traerá á luz as cousas ocultas das tebras e manifestará os consellos dos corazóns; e entón todo home terá loanza de Deus.

O apóstolo Paulo anímanos a ter paciencia e agardar polo xuízo do Señor sobre as nosas accións, xa que é entón cando cada un de nós recibirá loanzas de Deus.

1. A paciencia é unha virtude: aprender a esperar o xuízo do Señor.

2. O poder do Señor: confiar en Deus para xuízo e loanza.

1. Santiago 5:7-8 Sede, pois, pacientes, irmáns, ata a vinda do Señor. Velaquí, o labrador agarda polo precioso froito da terra, e ten longa paciencia por el, ata que reciba a chuvia temperá e tardía. Ten paciencia tamén; afianzade os vosos corazóns: porque a vinda do Señor está preto.

2. Salmo 62:8 Confía nel en todo momento; pobo, derramade o teu corazón diante del: Deus é un refuxio para nós. Selah.

1 Corintios 4:6 E estas cousas, irmáns, transfríoo a min mesmo e a Apolos por mor de vós; para que aprendades en nós a non pensar en homes por riba do que está escrito, para que ninguén de vós se enfade uns contra outros.

Pasaxe Paulo está usando a si mesmo e a Apolos como exemplos para ensinar aos corintios a non exaltar a unha persoa por riba doutra e a non facerse vanidoso.

1. O orgullo destruíranos: aprendendo do exemplo de Paulo e Apolos

2. O perigo de pensar demasiado en nós mesmos: seguindo o exemplo de Paulo e Apolos

1. Proverbios 16:18 - O orgullo vai antes da destrución, e un espírito altivo antes da caída.

2. Santiago 4:6 - Pero el dá máis graza. Por iso di: "Deus oponse aos soberbios, pero dá graza aos humildes".

1 Corintios 4:7 Porque quen te diferencia doutro? e que tes que non recibiches? agora se o recibiches, por que te glorias, coma se non o tiveses recibido?

Paulo pregunta por que a xente se jacta dos seus logros, xa que calquera cousa que se ten non foi gañada senón que lles deu Deus.

1. O orgullo chega antes dunha caída: examinando os perigos de presumir

2. Apreciar os dons de Deus: aprender a recoñecer as bendicións de Deus

1. Santiago 4:13-17 - A humildade ante o orgullo

2. Romanos 12:3-8 - Vivindo en fe e humildade

1 Corintios 4:8 Agora xa estades fartos, agora sodes ricos, reinastes sen nós;

O apóstolo Paulo está a expresar o seu desexo de que os corintios reinen nas súas vidas espirituais, para que el e outros tamén teñan a oportunidade de reinar con eles.

1. Reinando con Deus: Superando os obstáculos á proximidade con Deus

2. A chamada dun rei: equipar aos crentes para gobernar con Deus

1. Romanos 5:17 - "Porque se, por culpa dun só home, a morte reinou por medio dun só home, moito máis reinarán na vida os que reciben a abundancia da graza e o don gratuíto da xustiza por medio dun só Xesús Cristo. ”

2. Efesios 2:6 - "E resucitounos con el e sentounos con el nos lugares celestiales en Cristo Xesús".

1 Corintios 4:9 Porque penso que Deus nos expuxo, os apóstolos, os últimos, como estaba destinado á morte, porque somos feitos un espectáculo para o mundo, para os anxos e para os homes.

Deus nomeou aos apóstolos os últimos como se fosen destinados á morte, para que poidan ser testemuñas do mundo, dos anxos e dos homes.

1. Podemos usar o noso sufrimento para a gloria de Deus

2. Perseverar en tempos de dificultade é sinal de fe

1. Romanos 8:18 - Porque considero que os sufrimentos deste tempo presente non valen a pena compararse coa gloria que se nos vai revelar.

2. 1 Pedro 4:12-14 - Amados, non te sorprendas da ardente proba cando se che ocorre para probarte, como se che ocorrese algo estraño. Pero alégrate na medida en que compartes os sufrimentos de Cristo, para que tamén te alegres e te alegres cando se revele a súa gloria. Se es insultado polo nome de Cristo, bendicidos, porque o Espírito de

gloria e de Deus descansa sobre ti.

1 Corintios 4:10 Somos tolos por amor de Cristo, pero vós sodes sabios en Cristo; nós somos débiles, pero vós sodes fortes; vós sodes honrados, pero nós somos desprezados.

Estamos chamados a ser humildes e a centrarnos en Cristo, ao mesmo tempo que recoñecemos que somos débiles e desprezados, e que os demais son fortes e honrados en Cristo.

1. A forza na humildade: por que debemos centrarnos en Cristo

2. O paradoxo da debilidade: como somos chamados a ser parvos por Cristo

1. Filipenses 2:3-4 - Non fagas nada por ambición egoísta ou por vana presunción. Máis ben, con humildade valora aos demais por riba de ti, non mirando aos teus propios intereses senón a cada un de vostedes aos intereses dos demais.

2. Mateo 11:29 - Tomade sobre vós o meu xugo e aprendede de min, porque son manso e humilde de corazón, e atoparedes descanso para as vosas almas.

1 Corintios 4:11 Ata a actualidade temos fame e sede, e estamos espidos, abofetados e non temos morada segura;

Paul e os seus compañeiros estaban soportando o sufrimento e non tiñan necesidades básicas nin seguridade.

1. As bendicións do sufrimento: aprender a soportar as dificultades da vida

2. Atopando consolo no noso sufrimento: confiar en Deus en tempos de dificultades

1. Hebreos 12:7-11 - O sufrimento perdurable como disciplina de Deus

2. Santiago 1:2-4 - Atopando a alegría a través da perseveranza nas probas e tribulacións

1 Corintios 4:12 E traballamos, traballando coas nosas propias mans: insultados, bendicimos; sendo perseguidos, padecemos:

A pesar de ser insultado e perseguido, Paul anima aos cristiáns a traballar e traballar coas súas mans.

1. O poder da perseveranza: como vencer a adversidade coa fe

2. Traballando coas nosas mans: a bendición do traballo duro e da dilixencia

1. Santiago 1:2-4 - Considerádeo pura alegría, meus irmáns, sempre que te enfrontes a probas de moitos tipos, porque sabes que a proba da túa fe produce perseveranza.

2. Colosenses 3:23-24 - Fagas o que fagas, trabállao con todo o teu corazón, como traballando para o Señor, non para os mestres humanos, xa que sabes que recibirás unha herdanza do Señor como recompensa. É ao Señor Cristo ao que estás a servir.

1 Corintios 4:13 Sendo difamados, suplicamos: somos feitos como a inmundicia do mundo, e somos o despoxo de todas as cousas ata hoxe.

A pesar de enfrontarse a calumnias e malos tratos, Paul e os seus compañeiros seguen predicando o evanxeo.

1. Non te rindas: vencer a adversidade na predicación do Evanxeo

2. Como perseverar cando o mundo se conforma contra ti

1. Isaías 54:17 - "Ningunha arma que se faga contra ti prosperará; e toda lingua que se ergue contra ti no xuízo, condenarás. Esta é a herdanza dos servos do Señor, e a súa xustiza é de min, di o Señor".

2. Romanos 8:37-39 - "Non, en todas estas cousas somos máis que vencedores por medio de quen nos amou. Porque estou convencido de que nin a morte, nin a vida, nin os anxos, nin os principados, nin as potencias, nin as cousas presentes, nin as vindeiras, nin a altura, nin a profundidade, nin ningunha outra criatura poderá separarnos do amor. de Deus, que está en Cristo Xesús noso Señor".

1 Corintios 4:14 Non escribo estas cousas para avergoñarvos, senón que vos aviso como os meus fillos queridos.

Paulo está escribindo aos corintios non para avergonzalos, senón para advertilos como fillos amados.

1. "Vivir no amor: aviso como acto de amor do pai"

2. "Vivir no Espírito: aviso e discernimento a través do Evanxeo"

1. Efesios 4: 15-16 "Ao contrario, dicindo a verdade no amor, debemos crecer en todo o que é a cabeza, en Cristo, de quen todo o corpo, unido e unido por cada articulación con que está equipado, cando cada parte funciona correctamente, fai crecer o corpo para que se constrúe no amor".

2. Proverbios 27:5-6 "Mellor é a reprimenda aberta que o amor oculto. Fieis son as feridas dun amigo; profusos son os bicos dun inimigo".

1 Corintios 4:15 Porque aínda que tedes dez mil instrutores en Cristo, aínda non tedes moitos pais, porque en Cristo Xesús vos xerei polo evanxeo.

Paulo lémbralles aos corintios que el é o seu pai espiritual, xa que os xeraron a través do evanxeo.

1. O poder do Evanxeo para transformar vidas

2. A chamada a honrar aos nosos pais espirituais

1. Efesios 5: 1-2 - Sede, polo tanto, imitadores de Deus, como fillos moi queridos e vivide unha vida de amor, así como Cristo nos amou e entregouse por nós como ofrenda e sacrificio perfumado a Deus.

2. Romanos 8:14-17 - Porque os que son guiados polo Espírito de Deus son fillos de Deus. O Espírito que recibiches non te fai escravos, para que volvas vivir con medo; máis ben, o Espírito que recibiches provocou a túa adopción para fillos. E por el clamamos: "Abba, Pai".

1 Corintios 4:16 Por iso vos suplico que seades seguidores de min.

Paulo anima aos corintios a ser seguidores del.

1. "Segue ao líder: unha lección do estímulo de Paulo aos corintios"

2. "Como seguir o exemplo de fidelidade de Paulo"

1. Mateo 4:19 - "E díxolles: "Seguídeme, e fareivos pescadores de homes".

2. Hebreos 13:7 - "Lembra dos teus líderes, os que che falaron a palabra de Deus. Considera o resultado da súa forma de vida e imita a súa fe".

1 Corintios 4:17 Por iso envieivos a Timoteo, que é o meu fillo amado e fiel no Señor, que vos fará lembrar os meus camiños que son en Cristo, como ensino en todas partes en cada igrexa.

Paulo enviou a Timoteo aos corintios para lembrarlles que sigan os camiños de Cristo como Paulo ensinara en todas as igrexas.

1. Lembrando o noso compromiso de seguir as ensinanzas de Xesús

2. Vivindo a nosa vida nos camiños de Cristo

1. Efesios 4:1-2 - Por iso, eu, un prisioneiro por servir ao Señor, pídoche que leves unha vida digna da túa vocación, porque fuches chamado por Deus. Sexa humilde e amable. Sexa paciente uns cos outros, tomando en consideración as faltas dos outros por mor do seu amor.

2. Romanos 12:2 - Non te conformes a este mundo, senón transformate pola renovación da túa mente, para que, probando, discerniras cal é a vontade de Deus, o que é bo, aceptable e perfecto.

1 Corintios 4:18 Agora algúns están inflados, coma se eu non quixese vir a vós.

Algunhas persoas se vanglorian coma se o Apóstolo Paulo non viñese a eles.

1. Non sexas orgulloso e fanfarroneo do que tes, porque Deus pode quitarllo todo nun instante.

2. Deus humilla aos soberbios e exalta aos humildes, así que sexamos humildes e non fanfarronas.

1. Romanos 12:16 - Sexa da mesma opinión uns para os outros. Non te preocupes das

cousas altas, pero condescende aos homes de baixo nivel.

2. Santiago 4:6 - Pero el dá máis graza. Por iso di: Deus resiste aos soberbios, pero dá graza aos humildes.

1 Corintios 4:19 Pero eu virei a vós en breve, se o Señor quere, e saberá, non a fala dos que están hinchados, senón o poder.

Paulo expresa o seu desexo de visitar pronto os corintios se o Señor o permite, para que poida discernir non as súas pomposas palabras, senón o poder de Deus.

1. "O poder de Deus: examinando o corazón das nosas palabras e accións"

2. "Dependencia do Señor: buscar a súa vontade para as nosas vidas"

1. Romanos 12: 1-2 - Por iso, irmáns, exhorto a vós, en vista da misericordia de Deus, a ofrecer os vosos corpos como sacrificio vivo, santo e agradable a Deus; esta é a vosa adoración verdadeira e adecuada.

2. Colosenses 3:12-17 - Polo tanto, como pobo elixido de Deus, santo e querido, vístete de compaixón, bondade, humildade, mansedume e paciencia. Soportade uns cos outros e perdoade uns a outros se algún de vós ten algunha queixa contra alguén. Perdoa como te perdoou o Señor. E sobre todas estas virtudes póñense amor, que os une a todos en perfecta unidade.

1 Corintios 4:20 Porque o reino de Deus non está en palabras, senón en poder.

O reino de Deus non se basea nas palabras, senón no poder.

1. O verdadeiro poder do Reino de Deus

2. A diferenza entre as palabras e o poder no Reino de Deus

1. Mateo 6:33 - Pero busca primeiro o reino de Deus e a súa xustiza, e todas estas cousas engadiráselles.

2. Romanos 14:17 - Porque o reino de Deus non é unha cuestión de comer e beber, senón de xustiza, paz e gozo no Espírito Santo.

1 Corintios 4:21 Que queredes? ¿Debo vir a vós con vara, ou con amor e con espírito de mansedume?

Paulo advirte aos corintios de que virá a eles ben cunha vara ou ben con amor e mansedume.

1. A importancia do amor e da mansedume na disciplina

2. A necesidade da disciplina na fe

1. Gálatas 6: 1 "Irmáns, se un home é acertado nunha falta, vós que sodes espirituais, restaurade a tal co espírito de mansedume; considerando a vós mesmos, para que tamén vós sexades tentados".

2. Colosenses 3:12-14 "Vestíos, pois, como escolleitos de Deus, santos e amados, de entrañas de misericordia, de bondade, de humildade de espírito, de mansedumbre, de paciencia; unha pelexa contra calquera: así como Cristo vos perdoou, así tamén facede vós. E sobre todas estas cousas vestide de caridade, que é o vínculo da perfección".

1 Corintios 5 é o quinto capítulo da Primeira Epístola de Paulo aos Corintios. Neste capítulo, Paul aborda un caso específico de inmoralidade sexual dentro da igrexa de Corinto e instrúelles sobre como manexar tales situacións.

1o parágrafo: Paulo comeza abordando un informe que recibiu sobre un caso de inmoralidade sexual entre os corintios. Expresa a súa conmoción e reprochaos pola súa tolerancia e arrogancia ao permitir que tal comportamento persista (1 Corintios 5:1-2). El indícalles que eliminen a persoa implicada de entre eles, facendo fincapé en que non deben asociarse con alguén que di ser crente pero que continúa en pecado impenitente (1 Corintios 5:3-5). Paulo lémbralles que o seu alarde non é apropiado porque mesmo un pouco de fermento pode afectar a todo o lote de masa, simbolizando como o pecado pode corromper a toda a comunidade (1 Corintios 5:6-8).

2º Parágrafo: Paul aclara que a súa instrución non significa que deberían evitar asociarse con todos os incrédulos que teñan un comportamento inmoral. Explica que é imposible separarse completamente das persoas fóra da igrexa que están inmersas en pecados mundanos (1 Corintios 5:9-10). Non obstante, subliña que teñen autoridade sobre aqueles dentro da súa propia comunidade e deben responsabilizarse mutuamente por unha vida xusta (1 Corintios 5:11-13).

3o Parágrafo: O capítulo conclúe cunha advertencia adicional sobre os procesos xudiciais entre os crentes. Paulo exhortalles a que non tomen disputas legais ante os incrédulos,

senón que resolvan os asuntos dentro da súa propia comunidade con individuos sabios como árbitros se é necesario (1 Corintios 6:1-8). Lémbralles que, como crentes, foron lavados, santificados e xustificados por Cristo; polo tanto, deberían vivir segundo os seus estándares en lugar de recorrer a medios mundanos para a resolución de conflitos.

En resumo, o capítulo cinco de Primeiros Corintios aborda un caso específico de inmoralidade sexual dentro da igrexa corintia. Paul reprétaos pola súa tolerancia e indícalles que eliminen de entre eles a persoa impenitente. Subliña a importancia de manter unha comunidade libre de influencias corruptoras e advirte de non presumir ou de permitir que o pecado non se controle. Paul aclara que non deben separarse por completo dos incrédulos, senón que deben exercer autoridade sobre aqueles dentro da súa propia comunidade. O capítulo conclúe cunha advertencia sobre os procesos xudiciais, instando aos crentes a resolver as disputas internamente en lugar de recorrer a medios mundanos. Este capítulo subliña a necesidade de responsabilidade, pureza dentro da igrexa e compromiso para resolver os conflitos de forma semellante a Cristo.

1 Corintios 5:1 Adoita informarse de que hai fornicación entre vós, e tal fornicación que non se nomea entre os xentís, para que un teña a muller do seu pai.

Hai un informe de fornicación entre os membros da igrexa en Corinto, que inclúe ata aquelas actividades que son consideradas inmorais mesmo por non cristiáns.

1. Por que debemos vivir vidas santas: vivir a fe na nosa vida cotiá

2. O poder da comunidade: como afectan as nosas accións aos demais

1. Efesios 5:3 - "Pero entre vós non debe haber nin un indicio de inmoralidade sexual, nin de impureza ningunha, nin de avaricia, porque estes son impropios para o pobo santo de Deus".

2. Romanos 12:2 - "Non te conformes ao modelo deste mundo, senón transfórmate coa renovación da túa mente. Entón poderás probar e aprobar cal é a vontade de Deus: a súa boa, agradable e perfecta vontade. "

1 Corintios 5:2 E vós estades enfurecidos, e non máis ben choraches, para que o que fixera este feito sexa quitado de entre vós.

Esta pasaxe céntrase no pecado do orgullo e insta aos corintios a lamentar a presenza do pecado entre eles, en lugar de estar inflados.

1. O orgullo vai antes da destrución: como combater o orgullo nas nosas vidas.

2. Sexa humilde: como asumir un corazón e unha mente humildes.

1. Santiago 4: 6-10: Humilídevos diante do Señor.

2. Proverbios 16:18: O orgullo vai antes da destrución, e o espírito altivo antes da caída.

1 Corintios 5:3 Porque eu, de verdade, como ausente no corpo, pero presente en espírito, xa xulguei, coma se estivese presente, sobre o que fixo este feito.

Paulo amonesta aos corintios a tomar medidas contra un irmán inmoral e a exercer a disciplina da igrexa.

1. Escoller o amor: a responsabilidade da disciplina da Igrexa

2. Abordar o pecado: como actuar na Igrexa

1. Gálatas 6: 1-2 - "Irmáns, se alguén é sorprendido en calquera transgresión, vós que sodes espirituais, restauradeo cun espírito de mansedume. Vixía contigo, para que ti tamén sexas tentado".

2. 2 Tesalonicenses 3:14-15 - "Se alguén non obedece o que dicimos nesta carta, fágase notar e non teña nada que ver con el, para que se avergonza. Non o consideres un inimigo, pero advírteo como un irmán".

1 Corintios 5:4 No nome do noso Señor Xesucristo, cando esteades reunidos, e o meu espírito, co poder do noso Señor Xesucristo,

Paso A pasaxe pide que a igrexa se reúna no nome do Señor Xesucristo, co seu espírito e o seu poder.

1. O poder da unión: como a Igrexa se fortalece pola unidade

2. Someterse ao poder do Señor: crecer na fe a través da entrega

1. Feitos 2:1-4 - O Espírito Santo vén en Pentecostés

2. Efesios 3:14-21 - Oración de Paulo para o fortalecemento da Igrexa no amor

1 Corintios 5:5 Para entregar a tal persoa a Satanás para a destrución da carne, para que o espírito sexa salvo no día do Señor Xesús.

A pasaxe explica que unha persoa debe ser entregada a Satanás para a destrución da carne, para que o espírito poida ser gardado no día do Señor Xesús.

1. Debemos recoñecer a nosa necesidade de salvación e permitir que Xesús nos salve.

2. Debemos someternos á vontade de Deus e permitirlle que traballe nas nosas vidas.

1. Romanos 10:9-10 - "Se confesas coa túa boca que Xesús é o Señor e cres no teu corazón que Deus o resucitou de entre os mortos, serás salvo. Porque co corazón un cre e é xustificado, e con a boca se confesa e sálvase".

2. Efesios 2:8-10 - "Porque pola graza fuches salvo mediante a fe. E isto non é feito por ti mesmo; é don de Deus, non resultado de obras, para que ninguén se glorie. Porque nós son a súa obra, creadas en Cristo Xesús para as boas obras, que Deus preparou de antemán, para que camiñemos nelas".

1 Corintios 5:6 A túa gloria non é boa. Non sabedes que un pouco de fermento leva todo o terro?

A xente non debe estar orgullosa, porque unha pequena cantidade de algo malo pode afectar a todo o grupo.

1. "Coidado co orgullo"

2. "Un pouco de levadura leva todo o terrón"

1. Proverbios 16:18 "A soberbia vai antes da destrución, e o espírito altivo antes da caída".

2. Gálatas 5:9 "Un pouco de levadura leva todo o terro".

1 Corintios 5:7 Limpa, pois, o vello fermento, para que sexades un terro novo, como estás ázimo. Porque mesmo Cristo, a nosa Pascua, é sacrificado por nós:

Os corintios son instados a eliminar o vello fermento do pecado das súas vidas e converterse nun pobo novo e ázimo, xa que Cristo foi sacrificado por eles.

1. O poder da renovación: ser ázimo en Cristo

2. Purgando o vello fermento: un paseo de santidade

1. Romanos 6:1-14 - Morto ao pecado, vivo en Cristo

2. Gálatas 5:16-26 - Vivindo polo poder do Espírito

1 Corintios 5:8 Por iso, celebremos a festa, non con fermento vello, nin con fermento de malicia e maldade; pero co pan ácimo da sinceridade e da verdade.

O apóstolo Paulo anima aos corintios a celebrar a festa con sinceridade e verdade, en lugar de pecado e maldade.

1. "Vivir unha vida de honestidade e integridade"

2. "Libre de pecado e maldade"

1. Efesios 4:25 - "Por iso, eliminando a mentira, que cada un diga a verdade co seu próximo, porque somos membros os uns dos outros".

2. Colosenses 3:9-10 - "Non vos mintades uns a outros, xa que vos despoxáchedes do vello eu coas súas prácticas e vestistes do novo eu, que se está renovando no coñecemento segundo a imaxe do seu creador. "

1 Corintios 5:9 escribínvos nunha epístola para non acompañar aos fornicarios:

Paulo escribiu unha epístola aos corintios advertíndoos de non asociarse con persoas que practican a inmoralidade sexual.

1. Ama ao teu veciño: por que non debemos asociarnos co pecado

2. A chamada á santidade: camiñar en obediencia a Deus

1. Gálatas 5:19-21 - As obras da carne contrastaban co froito do Espírito.

2. Romanos 12:2 - Non te conformes a este mundo, senón transformate pola renovación da túa mente.

1 Corintios 5:10 Porén, non por completo cos fornicadores deste mundo, nin cos cobizosos, nin os ladrones, nin cos idólatras; pois entón tes que saír do mundo.

Os cristiáns de paso non deben asociarse con persoas que se dedican a actividades inmorais, pero aínda deben vivir no mundo.

1. A importancia de vivir unha vida santa no medio dun mundo pecador.

2. A importancia de discernir entre comportamento moral e inmoral.

1. Mateo 6:24 - Ninguén pode servir a dous amos; pois ou odiará ao un e amará ao outro, ou será leal ao un e desprezará ao outro.

2. 1 Pedro 2:11 - Amados, pídovos, como forasteiros e peregrinos, absterse dos desexos carnales que loitan contra a alma.

1 Corintios 5:11 Pero agora escribínvos para que non vos acompañedes, se algún que se chama irmán é fornicario, ou cobizoso, ou idólatra, ou malhechor, ou borracho ou ladron; con tal non para non comer.

A pasaxe advirte contra ter unha estreita comunión con aqueles que non se arrepinten do seu pecado.

1. "Vivir unha vida de santidade"

2. "O perigo da mala compañía"

1. Efesios 5:11 - "E non teñas comunión coas obras infructuosas das tebras, senón que reprochaas".

2. 2 Corintios 6:14-17 - "Non esteades unidos de forma desigual cos incrédulos; porque que comunión ten a xustiza coa inxustiza? e que comunión ten a luz coas tebras?"

1 Corintios 5:12 Porque que teño que facer para xulgar tamén aos que están fóra? Non xulgades os que están dentro?

Pasaxe O apóstolo Paulo está a preguntar aos corintios por que están xulgando a xente fóra da igrexa, cando deberían tratar con aqueles pecados que están dentro da igrexa.

1. Non xulgues a outros: Leccións de 1 Corintios 5:12

2. Vivir unha vida de amor e perdón: a mensaxe de 1 Corintios 5:12

1. Lucas 6:37 - "Non xulguedes, e non seredes xulgados: non condenades, e non seredes condenados: perdoade, e seredes perdoados".

2. Romanos 14:13 - "Sigamos, pois, as cousas que fan a paz, e as cousas coas que uns poden edificar a outros".

1 Corintios 5:13 Pero os que están sen Deus xulgan. Por iso, apartade de entre vós a esa persoa malvada.

Debemos afastar as persoas malvadas das nosas vidas, como Deus os xulga.

1. Deus esixe que nos afastamos dos malvados, xa que El os xulgará.

2. Debemos eliminar os malvados da nosa vida, xa que só Deus pode xulgalos.

1. 1 Corintios 5:13 - "Pero os que están sen Deus xulgan. Por iso, apartade de entre vós a esa persoa malvada".

2. Salmo 101: 3-4 - "Non porrei nada sen valor diante dos meus ollos; Odio o traballo dos que caen ; Non se pegará a min. Un corazón perverso apartarase de min; Non coñecerei

ningún mal".

1 Corintios 6 é o sexto capítulo da Primeira Epístola de Paulo aos Corintios. Neste capítulo, Paul aborda varias cuestións relacionadas cos procesos xudiciais, a inmoralidade sexual e a santidade dos corpos dos crentes.

1º parágrafo: Paulo comeza amonestar aos corintios por levar as súas disputas e queixas ante tribunais seculares en lugar de resolvelos dentro da comunidade da igrexa (1 Corintios 6:1-6). El subliña que os crentes foron chamados a xulgar mesmo aos anxos e deberían ser capaces de xestionar asuntos menores entre eles (1 Corintios 6:2-3). Paul destaca que é un sinal de fracaso cando se recorren aos sistemas mundanos para o xuízo en lugar de buscar individuos sabios dentro da súa propia comunidade.

2º Parágrafo: Paul cambia o seu foco para abordar a inmoralidade sexual dentro da igrexa de Corinto. Condena calquera forma de inmoralidade sexual, incluída a prostitución, como incompatible coa unión dun crente con Cristo (1 Corintios 6:9-11). Recórdalles que os seus corpos son templos do Espírito Santo e que non deben ser contaminados mediante actos inmorais (1 Corintios 6:15-20). Paulo exhortalles a fuxir da inmoralidade sexual e honrar a Deus cos seus corpos.

3o Parágrafo: O capítulo conclúe facendo fincapé en que os crentes foron comprados a un prezo —o sacrificio de Xesucristo— e, polo tanto, non son propios, senón que pertencen a Deus (1 Corintios 6:19-20). Paulo advirte contra a inmoralidade sexual porque é un pecado contra o propio corpo. Anímaos a glorificar a Deus tanto no seu espírito como no seu corpo.

En resumo, o capítulo seis de Primeiros Corintios aborda cuestións relacionadas cos procesos xudiciais, a inmoralidade sexual e a santidade dos corpos dos crentes. Paulo reprende aos crentes corintios por recorrer aos tribunais seculares en lugar de resolver as disputas internamente. Condena todas as formas de inmoralidade sexual por ser incompatibles coa propia unión con Cristo e exhortaos a honrar a Deus co seu corpo. Paulo subliña que os crentes son templos do Espírito Santo e foron comprados a un prezo, polo que deberían fuxir da inmoralidade e glorificar a Deus tanto en espírito como en corpo. Este capítulo subliña a importancia de resolver os conflitos dentro da comunidade da igrexa, absterse da inmoralidade sexual e recoñecer a santidade do propio corpo como morada do Espírito de Deus.

1 Corintios 6:1 ¿Alguén de vós, que ten un asunto contra outro, se atreve a ir á xustiza ante os inxustos e non ante os santos?

A pasaxe é unha pregunta de Paulo en 1 Corintios 6:1 preguntando se algún dos corintios acudiría ao tribunal en vez de buscar axuda dos santos cando tivese un problema con outro.

1. "A beleza do perdón cristián: resolver os conflitos sen ir aos tribunais"

2. "Deixar que Xesús sexa o noso xuíz: o xeito correcto de resolver o conflito"

1. Mateo 18:15-17 ("Se o teu irmán ou a túa irmá peca, vai e sinala a súa falta, só entre vós dous. Se che escoitan, conquistáchelos. Pero se non escoitan, lévase un ou dous máis, para que "todo asunto poida ser establecido polo testemuño de dúas ou tres testemuñas. Se aínda se negan a escoitar, dillo á igrexa; e se se negan a escoitar mesmo á igrexa, trátaos. como farías un pagán ou un recadador de impostos.")

2. Romanos 12:18 ("Se é posible, na medida en que dependa de ti, vive en paz con todos".)

1 Corintios 6:2 Non sabedes que os santos xulgarán o mundo? e se o mundo é xulgado por vós, non sodes dignos de xulgar as cousas máis pequenas?

Os santos xulgarán o mundo, polo que os cristiáns deberían poder xulgar ata os asuntos máis pequenos.

1. A importancia do discernimento na vida cristiá

2. O poder dun xuízo xusto

1. Santiago 1:5 - Se algún de vós carece de sabedoría, que llo pida a Deus, que dá a todos con generosidade e non reprende; e daráselle.

2. Proverbios 16:2 - Todos os camiños dun home son limpos aos seus propios ollos; pero o Señor pesa os espíritos.

1 Corintios 6:3 Non sabedes que xulgaremos aos anxos? cantas cousas máis pertencen a esta vida?

Esta pasaxe está enfatizando o feito de que os crentes son capaces de xulgar asuntos desta vida, e máis aínda os relativos ao ámbito espiritual.

1. Os crentes teñen o poder de discernir os asuntos deste mundo e mesmo o reino espiritual.

2. Temos o poder de discernir entre o ben e o mal, e de tomar as decisións correctas.

1. Proverbios 14:12: Hai un camiño que lle parece correcto a un home, pero o seu fin é o camiño da morte.

2. Isaías 11:2: E o Espírito do Señor descansará sobre el, o Espírito de sabedoría e entendemento, o Espírito de consello e forza, o Espírito de coñecemento e de temor ao Señor.

1 Corintios 6:4 Se, entón, tedes xuízos sobre cousas relacionadas coa vida, poñédeos para que xulguen aos menos estimados na igrexa.

Anímase á igrexa a confiar os seus asuntos seculares, como as disputas legais, aos seus membros menos estimados.

1. Deus pode usar o máis pequeno de nós para lograr grandes cousas.

2. Confiando na sabedoría de Deus en todos os asuntos.

1. Santiago 1: 5-6 - "Se algún de vós carece de sabedoría, que pida a Deus, que dá a todos con generosidade, e non reprende; e daráselle. Pero que pida con fe, sen vacilar. ."

2. Proverbios 3: 5-6 - "Confía no Señor con todo o teu corazón; e non te inclines no teu propio entendemento. Recoñéceo en todos os teus camiños, e el dirixirá os teus camiños".

1 Corintios 6:5 falo para a vosa vergoña. É así, que non hai entre vós un home sabio? non, ninguén que poida xulgar entre os seus irmáns?

En 1 Corintios 6:5, Paulo cuestiona aos corintios por non ter un home sabio entre eles para tomar decisións dentro da súa comunidade.

1. Debemos esforzarnos por ser sabios e buscar a sabedoría incluso nas nosas propias comunidades.

2. Somos responsables de tomar decisións sabias para os nosos irmáns e irmás en Cristo.

1. Proverbios 1:5, "Que o sabio escoite e aumente a súa aprendizaxe, e o que entenda obteña guía".

2. Proverbios 3:13, "Diaventurado o que atopa a sabedoría e o que adquire entendemento".

1 Corintios 6:6 Pero o irmán vai a xuízo co irmán, e iso ante os incrédulos.

Os cristiáns non deben levar as súas disputas con outros cristiáns aos tribunais, xa que non está en consonancia coa súa fe.

1. Os cristiáns non deben levar as disputas cos seus compañeiros de crente aos tribunais, senón buscar a mediación e a reconciliación.

2. Debemos ter coidado de manexar os desacordos cos nosos irmáns e irmás en Cristo con respecto e humildade, en lugar de tratar de resolvelos a través dos tribunais.

1. Mateo 5: 25-26: "Reconcilia rapidamente co teu acusador mentres vas con el ao xulgado, para que o teu acusador non te entregue ao xuíz, e o xuíz ao garda, e sexas posto no cárcere. En verdade, dígoche que nunca sairás ata que pagues o último centavo".

2. Santiago 4:6, "Pero el dá máis graza. Por iso di: "Deus oponse aos soberbios, pero dá graza aos humildes".

1 Corintios 6:7 Agora ben, por tanto, hai entre vós unha falta absoluta, porque vós alegades uns cos outros. Por que non prefires tomar mal? por que non vos deixades estafar?

Os cristiáns de Corinto van aos tribunais para resolver as disputas en lugar de resolvelos entre eles.

1. "Sufrir mal: unha lección de 1 Corintios 6:7"

2. "A tolemia do litixio: unha ensinanza de 1 Corintios 6:7"

1. Colosenses 3:13 - "Aguantando uns aos outros e perdoándoos uns aos outros, se alguén ten unha disputa contra alguén: así como Cristo vos perdoou, así tamén facedes vós".

2. Efesios 4: 2-3 - "Con toda humildade e mansedume, con longa paciencia, soportando uns aos outros no amor; 3 esforzándonos por manter a unidade do Espírito no vínculo da paz".

1 Corintios 6:8 Non, facedes o mal e defraudades, e iso os vosos irmáns.

Pasaxe A xente está a facer mal e estafando aos seus irmáns.

1. Os perigos de errar e defraudar a outros

2. A importancia da honestidade e da integridade

1. Santiago 4:17 - Polo tanto, ao que sabe facer o ben e non o fai, é pecado.

2. Mateo 7:12 - Polo tanto, todo o que queredes que os homes fagan con vós, facedevos tamén con eles, porque esta é a lei e os profetas.

1 Corintios 6:9 Non sabedes que os inxustos non herdarán o reino de Deus? Non vos deixedes enganar: nin fornicarios, nin idólatras, nin adúlteros, nin afeminados, nin maltratadores de si mesmos cos homes,

Aos inxustos non se lles permitirá entrar no reino de Deus. Non están permitidos os que practican fornicación, idolatría, adulterio, afeminación e homosexualidade.

1. Debemos esforzarnos por ser xustos se queremos entrar no Reino de Deus.

2. Debemos fuxir do pecado e practicar a santidade se queremos ser aceptados por Deus.

1. 1 Corintios 6:9

2. 1 Corintios 6:18-20 - Fuxa da inmoralidade sexual. Todos os demais pecados que comete unha persoa están fóra do corpo, pero quen peca sexualmente, peca contra o seu propio corpo. Non sabedes que os vosos corpos son templos do Espírito Santo, quen está en vós, que recibistes de Deus? Non es o teu; mercaronche a un prezo. Por iso honra a Deus cos teus corpos.

1 Corintios 6:10 Nin os ladróns, nin os cobizosos, nin os borrachos, nin os insultantes, nin os ladrones, herdarán o reino de Deus.

A pasaxe advirte contra cinco comportamentos pecaminosos específicos e afirma que os que os practican non herdarán o reino de Deus.

1: Debemos vivir vidas de santidade e obediencia a Deus para recibir a promesa da vida eterna.

2: Debemos renunciar e afastarnos de comportamentos pecaminosos como o roubo, a cobiza, a borracheira, a injuria e a extorsión se queremos herdar o reino de Deus.

1: Gálatas 5:19-21 - Agora son evidentes as obras da carne: inmoralidade sexual, impureza, sensualidade, idolatría, feiticería, inimizade, contenda, celos, ataques de ira, rivalidades, disensións, divisións, envexa, borracheiras, orxías. , e cousas como estas. Advírtovos, como vos advertín antes, que os que fagan tales cousas non herdarán o reino de Deus.

2: Efesios 5:3-5 - Pero a inmoralidade sexual e toda impureza ou avaricia nin sequera debe ser nomeada entre vós, como é propio entre os santos. Que non haxa inmundicias nin falacias tolas nin bromas groseiras, que estean fóra de lugar, senón que haxa acción de grazas. Pois podes estar seguro de que todo aquel que é inmoral ou impuro, ou que é cobizoso (é dicir, un idólatra), non ten herdanza no reino de Cristo e de Deus.

1 Corintios 6:11 E tal erades algúns de vós: pero vos lavades, pero sodes santificados, pero sodes xustificados no nome do Señor Xesús e polo Espírito do noso Deus.

Algunhas persoas adoitaban vivir no pecado, pero agora foron purificadas, apartadas e xustificadas polo poder do Señor Xesús e do Espírito Santo.

1. O poder de Cristo para transformar vidas

2. Santificación mediante a obra do Espírito Santo

1. Romanos 5:1-5 - Polo tanto, xa que fomos xustificados pola fe, temos paz con Deus a través do noso Señor Xesús Cristo, a través de quen accedemos pola fe a esta graza na que estamos agora. E nos gloriamos na esperanza da gloria de Deus.

3. Tito 3: 4-7 - Pero cando apareceron a bondade e o amor de Deus, o noso Salvador, salvounos, non polas cousas xustas que fixeramos, senón pola súa misericordia.

Salvounos a través do lavado do renacemento e da renovación polo Espírito Santo.

1 Corintios 6:12 Todo é lícito para min, pero non todo é conveniente: todo é lícito para min, pero non vou ser sometido ao poder de ninguén.

Paulo advirte aos corintios de que aínda que todo pode ser permitido, non é necesariamente beneficioso.

1. Non te deixes influenciar polo tirón do mundo senón polo poder de Cristo.

2. Asegúrate de que as túas opcións sexan beneficiosas para a túa fe e non sexan prexudiciais.

1. 1 Xoán 2:15-17 - Non ames o mundo nin as cousas do mundo.

2. Romanos 12:1-2 - Non te conformes a este mundo, senón transformate pola renovación da túa mente.

1 Corintios 6:13 Comidas para o ventre, e o ventre para as comidas, pero Deus destruirá tanto a el como a eles. Agora ben, o corpo non é para a fornicación, senón para o Señor; e o Señor polo corpo.

O corpo non está destinado á fornicación, senón a honrar a Deus. Deus acabará por eliminar tanto o corpo como os seus desexos.

1. Que significa honrar a Deus co noso corpo?

2. Como podemos usar o noso corpo para expresar amor e respecto por Deus?

1. Romanos 12: 1-2 - "Polo tanto, irmáns e irmás, en vista da misericordia de Deus, ofrecedes os vosos corpos como sacrificio vivo, santo e agradable a Deus; esta é a vosa adoración verdadeira e adecuada. non te axustes ao modelo deste mundo, senón que transfórmate coa renovación da túa mente. Entón poderás probar e aprobar cal é a vontade de Deus: a súa boa, agradable e perfecta vontade".

2. Mateo 5:27-28 - "Oíches que se dixo: 'Non cometerás adulterio'. Pero dígovos que quen mira a unha muller con luxuria xa cometeu adulterio con ela no seu corazón".

1 Corintios 6:14 E Deus levantou ao Señor, e tamén nos resucitará a nós polo seu propio poder.

Pasaxe: Nesta pasaxe, Paulo lémbranos o poder de Deus para resucitarnos. El anímanos a usar o noso corpo para a súa gloria, non para actividades pecaminosas.

1. O poder de Deus para vencer a morte

2. Usando os nosos corpos para a gloria de Deus

1. Romanos 6:12-14 - Polo tanto, non deixes que o pecado reine no teu corpo mortal, para que o obedezcas nas súas concupiscencias. E non presentes os teus membros como instrumentos de iniquidade ao pecado, senón que se presentas a Deus como vivos de entre os mortos, e os teus membros como instrumentos de xustiza para Deus.

14. 1 Xoán 1:9 - Se confesamos os nosos pecados, El é fiel e xusto para perdoarnos os nosos pecados e limpiarnos de toda iniquidade.

1 Corintios 6:15 Non sabedes que os vosos corpos son membros de Cristo? Entón, vou tomar os membros de Cristo e facelos membros dunha rameira? Deus me libre.

Paulo advirte aos cristiáns que non deben unirse a unha prostituta porque os seus corpos son membros de Cristo.

1. Lembremos que os nosos corpos son membros de Cristo e non deben usarse con fins pecaminosos.

2. Non debemos tomar os membros de Cristo e facelos membros dun estilo de vida inmoral.

1. Romanos 12: 1-2 - Por iso, irmáns, exhorto a vós, en vista da misericordia de Deus, a ofrecer os vosos corpos como sacrificio vivo, santo e agradable a Deus; esta é a vosa adoración verdadeira e adecuada. Non te axustes ao patrón deste mundo, pero transfórmate coa renovación da túa mente.

2. 1 Corintios 10:31 - Entón, tanto se come ou bebe ou fai o que faga, faino todo para a gloria de Deus.

1 Corintios 6:16 Que? ¿Non sabedes que o que está unido a unha rameira é un só corpo?

pois dous, di, serán unha soa carne.

Pasaxe: O apóstolo Paulo, escribindo aos corintios, dá unha forte advertencia contra a inmoralidade sexual. Afirma que os crentes non deben unirse aos que están en acto de fornicación. Continúa explicando que este acto de unirse crea unha unión espiritual, xa que dous se fan unha soa carne.

1. As consecuencias da inmoralidade sexual 2. O poder da unión no matrimonio

1. Efesios 5:31-32 - "Por iso, un home deixará ao seu pai e á súa nai e unirase á súa muller, e os dous serán unha soa carne". 2. Hebreos 13:4 - "Que o matrimonio sexa honrado entre todos, e que o leito nupcial non manche, porque Deus xulgará aos inmorales e adúlteros".

1 Corintios 6:17 Pero o que está unido ao Señor é un só espírito.

A pasaxe subliña a importancia de estar unidos co Señor en espírito.

1. "Vivir en unidade co Señor"

2. "O poder da unidade co Señor"

1. Colosenses 3:15 - "E que a paz de Deus reine nos vosos corazóns, á que tamén sodes chamados nun só corpo; e estade agradecidos".

2. Efesios 4:3 - "Esforzándonos por gardar a unidade do Espírito no vínculo da paz".

1 Corintios 6:18 Fuxa da fornicación. Todo pecado que comete un home está sen o corpo; pero o que comete fornicación peca contra o seu propio corpo.

A pasaxe subliña a importancia de evitar a fornicación xa que é un pecado contra o propio corpo.

1. "O pecado da fornicación: por que debemos fuxir"

2. "Respecta o teu corpo: fuxe da fornicación"

1. 1 Tesalonicenses 4: 3-5 - Porque esta é a vontade de Deus, mesmo a vosa santificación, que vos absterades da fornicación: que cada un de vós saiba posuír o seu vaso en santificación e honra; Non na concupiscencia, como os xentís que non coñecen a Deus.

2. Mateo 5:27-28 - Xa escoitaches que dicían os de sempre: Non cometerás adulterio. Pero eu dígovos que todo aquel que mira a unha muller para codiciala xa cometeu adulterio con ela. no seu corazón.

1 Corintios 6:19 Que? Non sabedes que o voso corpo é o templo do Espírito Santo que está en vós, que tedes de Deus, e que non sodes vosos?

Os nosos corpos pertencen a Deus, e nós non somos os nosos.

1. Os nosos corpos son templos do Señor - 1 Corintios 6:19

2. Deus é o dono dos nosos corpos - 1 Corintios 6:19

1. 1 Corintios 3:16 - Non sabes que sodes o templo de Deus e que o Espírito de Deus habita en vós?

2. 1 Pedro 2:5 - Tamén vós, como pedras vivas, construídes unha casa espiritual, un sacerdocio santo, para ofrecer sacrificios espirituais, aceptables a Deus por Xesucristo.

1 Corintios 6:20 Porque sodes comprados por un prezo; por iso, glorificade a Deus no voso corpo e no voso espírito, que son de Deus.

A pasaxe recórdanos que somos comprados cun prezo e, polo tanto, debemos glorificar a Deus nos nosos corpos e espíritos.

1: Pertencemos a Deus: unha chamada a glorificar ao Señor

2: Como podemos glorificar a Deus co noso corpo e espírito?

1: Romanos 12: 1-2 - Por iso, irmáns, exhorto a vós, en vista da misericordia de Deus, a ofrecer os vosos corpos como sacrificio vivo, santo e agradable a Deus; esta é a vosa adoración verdadeira e adecuada.

2: Colosenses 3:23-24 - Fai o que fagas, trabállao con todo o teu corazón, como traballando para o Señor, non para os mestres humanos, xa que sabes que recibirás unha herdanza do Señor como recompensa. É ao Señor Cristo ao que estás a servir.

1 Corintios 7 é o sétimo capítulo da Primeira Epístola de Paulo aos Corintios. Neste capítulo, Paul aborda varios aspectos do matrimonio, a soltería e as relacións dentro da comunidade cristiá.

1o parágrafo: Paul comeza discutindo a importancia da pureza sexual dentro do matrimonio. Afirma que os maridos e as esposas deben cumprir os seus deberes matrimoniais e non privarse uns aos outros, excepto por un tempo mutuamente acordado para a oración e o xaxún (1 Corintios 7:1-5). Paul recoñece que algúns crentes poden ter o don da solteira, o que lles permite dedicarse plenamente a servir a Deus sen distraccións (1 Corintios 7:6-9). Aconséllalles aos solteiros ou viúvos que consideren permanecer solteiros se poden facelo con autocontrol, pero recoñece que o matrimonio é unha opción lexítima para aqueles que o desexan (1 Corintios 7:8-9).

2º Parágrafo: Paul diríxese ás parellas casadas nas que un dos cónxuxes é crente mentres que o outro non. Aconséllalles aos crentes que non busquen o divorcio senón que se esforcen por manter os seus matrimonios coa esperanza de que a súa fe inflúa no seu cónxuxe incrédulo (1 Corintios 7:10-16). Non obstante, se un cónxuxe incrédulo decide marchar, Paulo afirma que o crente non está obrigado en tales circunstancias e pode estar en paz (1 Corintios 7:15).

3o Parágrafo: O capítulo conclúe con consellos prácticos para manterse fiel á súa situación actual. Paulo anima aos crentes a permanecer onde están cando se lles chama á fe a menos que haxa razóns convincentes para o cambio (1 Corintios 7:17-24). Destaca que sexa casado ou solteiro, circuncidado ou incircunciso, o que máis importa é gardar os mandamentos de Deus e vivir segundo o seu chamamento (1 Corintios 7:19-24). Por último, aborda as preocupacións sobre os compromisos e aconsella precaución durante tempos incertos, pero finalmente deixa a discreción individual en función das súas circunstancias (1 Corintios 7:25-40).

En resumo, o capítulo sete de Primeiros Corintios aborda varios aspectos do matrimonio, a solteira e as relacións dentro da comunidade cristiá. Paulo subliña a importancia da pureza sexual dentro do matrimonio e recoñece o don da solteira para aqueles que poden dedicarse plenamente a Deus. Aconséllalles aos crentes en matrimonios de fe mixta que se esforcen pola reconciliación, pero recoñece que se pode atopar a paz se un cónxuxe incrédulo decide marchar. Paul anima aos crentes a permanecer fieis nas súas situacións actuais a menos que haxa razóns convincentes para o cambio e enfatiza a importancia de gardar os mandamentos de Deus independentemente do estado civil ou dos seus antecedentes. Este capítulo ofrece orientación práctica sobre como navegar nas relacións e vivir a propia fe en diferentes circunstancias.

1 Corintios 7:1 En canto ás cousas das que me escribiches: É bo que un home non toque

a muller.

Paul responde ás preguntas dos Corintios sobre o matrimonio e anímaos a seguir célibe se poden.

1. "O poder do celibato: escoller a abstinencia por Deus"

2. "Vivir en fe e abstinencia: entender 1 Corintios 7:1"

1. 1 Tesalonicenses 4:3-5 - "Porque esta é a vontade de Deus, a vosa santificación, que vos absterades da fornicación: que cada un de vós saiba posuír o seu vaso na santificación e na honra; Non na concupiscencia, como os xentís que non coñecen a Deus"

2. 1 Timoteo 5:1-2 - "Non reprendes a un ancián, pero pídeo como a un pai; e os mozos coma irmáns; As mulleres maiores como nais; as máis novas coma irmás, con toda pureza".

1 Corintios 7:2 Non obstante, para evitar a fornicación, que cada home teña a súa propia muller, e que cada muller teña o seu propio marido.

Paul aconsella que para evitar a inmoralidade sexual, todos deberían casarse con alguén do sexo oposto.

1. A santidade do matrimonio: abrazando o deseño de Deus para a intimidade

2. O poder da pureza: escoller o mellor de Deus nas relacións

1. Xénese 2:24 Por iso un home deixará ao seu pai e á súa nai e uniráse á súa muller, e serán unha soa carne.

2. Hebreos 13:4 Que o matrimonio sexa honrado entre todos, e que o leito matrimonial non manche, porque Deus xulgará aos inmorales e adúlteros.

1 Corintios 7:3 Que o marido dea á muller a benevolencia debida, e tamén a muller ao marido.

Os maridos e as mulleres deben mostrarse bondade e respecto mutuamente.

1. Amor, respecto e bondade: o que a Biblia nos ensina sobre o matrimonio

2. O plan de Deus para o matrimonio: un estudo en 1 Corintios 7:3

1. Efesios 5:33 - "Porén, cada un de vós tamén debe amar á súa muller como se ama a si mesmo, e a muller debe respectar ao seu marido".

2. Colosenses 3:19 - "Maridos, amade ás vosas mulleres e non sexades duros con elas".

1 Corintios 7:4 A muller non ten poder do seu propio corpo, senón o marido;

A pasaxe enfatiza a importancia do respecto mutuo entre marido e muller no que respecta aos seus corpos.

1. A santidade do matrimonio: o respecto no dormitorio

2. O poder do respecto mutuo: fundamentos bíblicos para un matrimonio feliz

1. Efesios 5:21-33 - Submisión no matrimonio

2. 1 Pedro 3:7 - Maridos, morde coas vosas mulleres entendendo

1 Corintios 7:5 Non vos defraudedes os uns aos outros, a non ser con consentimento por un tempo, para que vos dediquedes ao xaxún e á oración; e xúntate de novo, para que Satanás non te tente pola túa incontinencia.

Os cristiáns non deben absterse dos seus cónxuxes, a non ser que se acorde mutuamente durante un tempo limitado para dedicarse á oración e ao xaxún.

1) O poder do consentimento mutuo no matrimonio

2) Os beneficios da oración e do xaxún no matrimonio

1) Efesios 5:22-33 - Esposas, sometede aos vosos maridos como ao Señor

2) Gálatas 5:16-25 - Camiña polo Espírito e cumpre a lei do amor.

1 Corintios 7:6 Pero isto falo por permiso, e non por mandamento.

Paulo dá permiso aos cristiáns para casar, pero este non é un mandamento.

1. Matrimonio: unha bendición de Deus, non un mandamento

2. Comprensión do ensino de Paulo sobre o matrimonio

1. Xénese 2:24 - Por iso un home deixará ao seu pai e á súa nai e unirase á súa muller, e serán unha soa carne.

2. Efesios 5:22-33 - Esposas, sometédevos aos vosos propios maridos, como ao Señor. Maridos, amade ás vosas mulleres, como tamén Cristo amou á Igrexa e entregouse por ela.

1 Corintios 7:7 Porque quixera que todos os homes fosen coma min. Pero cada home ten o seu propio don de Deus, un deste xeito e outro despois.

Paulo expresa o seu desexo de que todos os homes sexan como el, pero recoñece que cada persoa recibiu un don diferente de Deus.

1. Os nosos dons de Deus: recoñecendo e aceptando os nosos talentos únicos

2. O poder da individualidade: celebrando as nosas diferenzas

1. Mateo 25:14-30 - Parábola dos talentos

2. Efesios 4:7-8 - O papel de cada cristián no Corpo de Cristo

1 Corintios 7:8 Dígolles, pois, aos solteiros e ás viúvas: É bo para eles se permanecen coma min.

Passage Paul anima ás persoas solteiras e viúvas a permanecer solteiras como el.

1. Permanece no Señor e estea satisfeito: entendendo 1 Corintios 7:8

2. O poder da solteira: abrazando o bo plan de Deus para a solteira

1. Filipenses 4:11-13 - "Non é que estea falando de estar necesitado, porque aprendín en calquera situación que estea a contentarme. Sei como ser baixado, e sei como abundar. En calquera circunstancia, aprendín o segredo de afrontar a abundancia e a fame, a abundancia e a necesidade".

2. 1 Pedro 5: 6-7 - "Humilládevos, polo tanto, baixo a poderosa man de Deus, para que no seu momento vos exalte, botando sobre el todas as vosas ansiedades, porque se preocupa por vós".

1 Corintios 7:9 Pero se non poden conter, que casen, porque é mellor casar que queimar.

Paul anima aos que non poden conter as súas paixóns a casar, xa que é mellor que arder de desexo.

1. O poder do autocontrol: como resistir a tentación.

2. Matrimonio: un agasallo de Deus para a nosa alegría e satisfacción.

1. Gálatas 5: 16-17 - "Anda no Espírito, e non cumprirás os desexos da carne. Porque a carne desexa contra o Espírito, e o Espírito contra a carne; e estes son contrarios entre si. : para que non poidades facer o que queredes".

2. 1 Tesalonicenses 4:3-5 - "Porque esta é a vontade de Deus, a vosa santificación, que vos absterades da fornicación: que cada un de vós saiba posuír o seu vaso na santificación e na honra; non na desexo de concupiscencia, como os xentís que non coñecen a Deus".

1 Corintios 7:10 E mándolles aos casados, pero non eu, senón ao Señor: que a muller non se aparte do seu marido.

Paulo ordena ás parellas casadas que permanezan xuntas, citando ao Señor como fonte do seu mandato.

1. "O poder do matrimonio: atopar forza na unidade"

2. "A chamada do Señor á santidade no matrimonio"

1. Proverbios 18:22 - "O que atopa muller, atopa algo bo e obtén o favor do Señor".

2. Efesios 5:22-33 - "Mulleres, sometede aos vosos maridos, como ao Señor. Porque o marido é a cabeza da muller así como Cristo é a cabeza da igrexa, o seu corpo, e el é o seu Salvador. . Maridos, amade ás vosas mulleres, como Cristo amou á Igrexa e entregouse por ela..."

1 Corintios 7:11 Pero se se vai, que quede solteira ou que se reconcilie co seu marido, e o marido non deixe á súa muller.

Esta pasaxe discute a importancia do matrimonio e como se debe manter, mesmo en casos de discordia.

1. A fortaleza do matrimonio: por que necesitamos superar as dificultades

2. A santidade do matrimonio: honrar a Deus a través do compromiso

1. Efesios 5: 21-33 - Someterse uns a outros no temor do Señor

2. Romanos 12: 9-21 - Vivindo en harmonía uns cos outros e amándonos

1 Corintios 7:12 Pero aos demais falo eu, non o Señor: Se algún irmán ten unha muller que non cre, e ela quere habitar con el, que non a repuda.

Paul aconsella ás parellas casadas nas que un dos seus cónxuxes non cre no evanxeo, que deben permanecer xuntos se ambas partes están de acordo.

1) A importancia do compromiso no matrimonio, aínda que se enfronten a retos.

2) A forza dun matrimonio cando dúas persoas se xuntan para o ben maior.

1) Romanos 12:18 - "Se é posible, na medida en que dependa de ti, vive en paz con

todos".

2) Efesios 5:21 - "Sométese uns a outros por reverencia a Cristo".

1 Corintios 7:13 E a muller que ten un marido que non cre, e se quere habitar con ela, non o abandone.

Unha muller crente non debe deixar o seu marido incrédulo se está disposto a vivir con ela.

1. Aprender a amar aos incrédulos - Como honrar a Deus nun matrimonio cun compañeiro incrédulo.

2. Vivir con esperanza nun matrimonio difícil: atopar forza e resistencia ante un matrimonio cunha parella que non comparte a túa fe.

1. Efesios 5:21-33 - Sométese uns aos outros por reverencia a Cristo e como os maridos deben amar ás súas mulleres.

2. Romanos 12:9-13 - O amor debe ser sincero e amarse uns aos outros dun xeito práctico.

1 Corintios 7:14 Porque o marido incrédulo é santificado pola muller, e a muller incrédula é santificada polo marido; pero agora son santos.

Os crentes e os incrédulos poden casarse, e os seus fillos serán santos.

1. O poder da santificación: como os crentes e os incrédulos aínda poden ser bendicidos

2. A santidade dos nenos: como os teus fillos poden recibir a bendición de Deus

1. Mateo 19:3-9; Os fariseos preguntan a Xesús sobre o divorcio

2. Efesios 6:1-4; Pais e fillos na casa de Deus

1 Corintios 7:15 Pero se o incrédulo se vai, que se vaia. Un irmán ou unha irmá non están

sometidos a escravitude nestes casos, pero Deus chamounos á paz.

Se unha parella dun matrimonio é un incrédulo e decide marchar, o crente non debe estar obrigado a iso e debe estar en paz.

1. "Paz no medio da incredulidade"

2. "Chamada de Deus á paz"

1. Romanos 12:18 - "Se é posible, tanto como está en ti, vive en paz con todos os homes".

2. Efesios 4:3 - "Esforzándonos por gardar a unidade do Espírito no vínculo da paz".

1 Corintios 7:16 Porque que sabes ti, muller, se salvas o teu marido? ou como sabes, home, se salvarás á túa muller?

Paul cuestiona a capacidade dun marido e dunha muller para salvarse mutuamente.

1. "O poder do amor: como podemos salvarnos uns a outros?"

2. "Matrimonio e redención: o desafío da salvación".

1. Efesios 5:33 - "Non obstante, que cada un de vós en particular ame á súa muller coma a si mesmo; e a muller vexa que reverencia ao seu home".

2. Romanos 8:38-39 - "Porque estou convencido de que nin morte, nin vida, nin anxos, nin principados, nin potestades, nin as presentes nin as vindeiras, nin a altura, nin a profundidade, nin ningunha outra criatura. , poderá separarnos do amor de Deus, que está en Cristo Xesús, noso Señor".

1 Corintios 7:17 Pero como Deus repartiu a cada home, como o Señor chamou a cada un, así camiñe. E así ordeno eu en todas as igrexas.

Este verso anima aos cristiáns a aceptar o seu lugar na vida tal e como o determina Deus e a vivir de acordo coa chamada que el decretou para eles.

1. "Aceptar o teu lugar na vida: atopar contento na vontade de Deus"

2. "Vivir de acordo coa chamada de Deus: un desafío para todos os crentes"

1. Mateo 6:33 - "Pero busca primeiro o reino de Deus e a súa xustiza, e todas estas cousas seranlles engadidas".

2. Filipenses 4:11-13 - "Non é que estea falando de estar necesitado, porque aprendín a contentarme en calquera situación. e en cada circunstancia, aprendín o segredo de afrontar a abundancia e a fame, a abundancia e a necesidade. Todo o podo facer a través de quen me fortalece".

1 Corintios 7:18 ¿Chámase a alguén circuncidado? que non se faga incircunciso. Algún é chamado incircuncisión? que non se circuncida.

Paulo indica que aqueles que están chamados a ser circuncidados non deben ser incircuncisos e os chamados a ser incircuncisos non deben ser circuncidados.

1. O poder da elección: explorando a instrución de Paulo aos corintios

2. A beleza da aceptación: comprender a visión de Paul sobre a circuncisión

1. Gálatas 5:6 - "Porque en Cristo Xesús nin a circuncisión vale nada, nin a incircuncisión, senón a fe que obra polo amor".

2. Romanos 2:25-29 - "Porque a circuncisión é de verdade, se observas a lei; pero se es un quebrantador da lei, a túa circuncisión será incircuncisa. Polo tanto, se a incircuncisión garda a xustiza da lei, non o fará. a súa incircuncisión será contada como circuncisión? E a incircuncisión que é por natureza, se cumpre a lei, non te xulgará a ti, que por letra e circuncisión transgredes a lei? Porque non é xudeu, o que é un por fóra; esa circuncisión, que é exterior na carne: pero el é xudeu, que é un por dentro; e a circuncisión é a do corazón, no espírito, e non na letra; cuxa loanza non é dos homes, senón de Deus. "

1 Corintios 7:19 A circuncisión non é nada, e a incircuncisión non é nada, senón o cumprimento dos mandamentos de Deus.

Paulo lémbralles aos corintios que a circuncisión non é importante, pero seguir os mandamentos de Deus si.

1. "Vivir unha vida de obediencia: o poder de gardar os mandamentos de Deus"

2. "O profundo significado da circuncisión e da incircuncisión"

1. Mateo 22:35-40 - Xesús ensina sobre os mandamentos máis importantes

2. Deuteronomio 6:1-5 - O Shema: o núcleo da crenza xudía

1 Corintios 7:20 Que cada un permaneza na mesma vocación na que foi chamado.

Cada persoa debe permanecer no mesmo papel ou traballo ao que foron chamados cando comezaron.

1. Acatar na chamada: atopar contento no traballo que se lle deu

2. A importancia de manterse fiel á súa chamada

1. Eclesiastés 9:10 - Todo o que a túa man atope que facer, faino coa túa forza, porque non hai obra nin pensamento nin coñecemento nin sabedoría no Xeol, ao que vai.

2. Filipenses 3:14 - Sigo cara á meta para o premio da chamada ascendente de Deus en Cristo Xesús.

1 Corintios 7:21 Chámanche ser servo? non te preocupes por iso, pero se podes ser libre, úsao.

Os cristiáns deben aproveitar calquera oportunidade para estar libres da servidume.

1. A liberdade de Cristo: entender o noso lugar no plan eterno de Deus

2. O poder da elección: atopar o noso propio camiño cara á liberdade

1. Gálatas 5:1 - "Para a liberdade, Cristo deixounos libres; mantéñenos, polo tanto, firmes e non vos sometades de novo a un xugo de escravitude".

2. Isaías 61:1 - "O Espírito do Señor Deus está sobre min, porque o Señor unxiume para traer boas novas aos pobres; envioume para vendar aos quebrantados de corazón, para proclamarlles liberdade aos cativos e a apertura do cárcere aos que están presos".

1 Corintios 7:22 Porque o que é chamado no Señor, sendo servo, é o home libre do Señor; igualmente o que é chamado, sendo libre, é servo de Cristo.

A pasaxe explica que aqueles que son chamados ao servizo do Señor, sexan servos ou libres, están ao final ao servizo de Cristo.

1. A liberdade de ser servo de Cristo.

2. A importancia de ser chamado ao servizo do Señor.

1. Gálatas 5:1 - "Para a liberdade, Cristo deixounos libres; mantéñense, pois, firmes e non se sometan de novo a un xugo de escravitude".

2. Romanos 12:1 - "Polo tanto, irmáns, púgovos a vós, polas misericordias de Deus, que presentedes os vosos corpos como sacrificio vivo, santo e agradable a Deus, que é o voso culto espiritual".

1 Corintios 7:23 Sodes comprados por un prezo; non sexades servos dos homes.

Os cristiáns de paso non deben ser escravos de ningún amo humano, xa que foron comprados polo prezo da morte de Xesús.

1. Non somos escravos senón homes e mulleres liberados en Cristo

2. O alto custo da nosa redención: canto pagou Xesús por nós

1. Colosenses 3:24-25 - E todo o que fagades, facédeo de corazón, como para o Señor, e non para os homes; Sabendo que do Señor recibiredes a recompensa da herdanza, porque servides ao Señor Cristo.

2. Mateo 20:28 - Así como o Fillo do home non veu para ser servido, senón para ministrar e para dar a súa vida en rescate por moitos.

1 Corintios 7:24 Irmáns, que todo home, onde é chamado, permaneza con Deus.

Os crentes deben permanecer no estado ou vocación en que son chamados e servir a Deus nel.

1. Permanece no teu chamamento e serve a Deus.

2. Aproveita ao máximo onde Deus te colocou para servilo.

1. Romanos 12: 1-2 - Por iso, irmáns, exhorto a vós, en vista da misericordia de Deus, a ofrecer os vosos corpos como sacrificio vivo, santo e agradable a Deus; esta é a vosa adoración verdadeira e adecuada. Non te axustes ao patrón deste mundo, pero transfórmate coa renovación da túa mente. Entón poderás probar e aprobar cal é a vontade de Deus: a súa boa, agradable e perfecta vontade.

2. Filipenses 4:13 - Podo facer todo isto a través de quen me dá forza.

1 Corintios 7:25 Agora ben, respecto das virxes, non teño ningún mandamento do Señor, pero dou o meu xuízo, como quen obtivo misericordia do Señor para ser fiel.

Paul anima aos cristiáns a permanecer solteiros ata que estean listos para casar, pero recoñece que é unha decisión persoal.

1. "O don da solteira: comprender as bendicións de vivir unha vida de celibato"

2. "Amor e matrimonio: discernir a vontade do Señor para a túa vida"

1. Mateo 19:12 "Porque hai algúns eunucos, que naceron así do ventre da súa nai"

2. Efesios 5:21-33 "Sométese uns aos outros no temor de Deus".

1 Corintios 7:26 Supoño, polo tanto, que isto é bo para a angustia actual, digo, que é bo para un home o ser así.

O apóstolo Paulo anima aos cristiáns que se enfrontan á angustia actual a permanecer solteiros.

1. "A bendición da vida solteira"

2. "A forza atopada en permanecer con Deus"

1. Mateo 19:10-12 - O ensino de Xesús sobre a bendición da solteira

2. Isaías 41:10 - A promesa de forza de Deus para os que permanecen nel

1 Corintios 7:27 ¿Estás atado a unha muller? procura non perderse. ¿Estás solto dunha muller? non busques muller.

Paul aconsella aos cristiáns que sigan casados se están casados e que sigan solteiros se son solteiros.

1. O don do matrimonio: o plan de Deus para unha vida cumprida

2. Solteiro: atopar a alegría e a realización só en Deus

1. Efesios 5:22-33 - O matrimonio como reflexo de Cristo e da Igrexa

2. Mateo 19:3-12 - O ensino de Xesús sobre o matrimonio e o divorcio

1 Corintios 7:28 Pero se te casas, non pecaches; e se unha virxe casa, non pecou. Con todo, estes terán problemas na carne, pero eu vos perdoo.

Casar non é pecado, pero pode traer problemas.

1. O matrimonio é unha bendición a pesar dos posibles problemas

2. Busca a sabedoría de Deus ao considerar o matrimonio

1. Salmo 127:3 - Velaquí, os fillos son unha herdanza do Señor, o froito do ventre materno unha recompensa.

2. Eclesiastés 4:9 - Dous son mellores que un, porque teñen unha boa recompensa polo seu traballo.

1 Corintios 7:29 Pero isto digo, irmáns: o tempo é curto: queda que os dous que teñen muller sexan coma se non tivesen;

O tempo é curto, polo que os que teñen esposa deberían actuar coma se non.

1. "Vivir a vida no momento: aproveitar ao máximo o noso tempo"

2. "Vivir a vida con propósito: priorizar o que máis importa"

1. Romanos 13:11-14 - Aproveita o tempo, porque os días son malos.

2. Eclesiastés 3:1-8 - Hai un tempo para todo, e unha estación para cada actividade baixo o ceo.

1 Corintios 7:30 E os que choran, coma se non choran; e os que se alegran, coma se non se alegrasen; e os que compran, coma se non tivesen;

A pasaxe fala de vivir no mundo sen ser do mundo.

1. Vivir no mundo sen ser do mundo

2. Esforzarse polo contento e a alegría no Señor

1. 2 Corintios 6:14-18

2. Filipenses 4:11-13

1 Corintios 7:31 E os que usan este mundo, como non abusando del, porque a moda deste mundo pasa.

O mundo é temporal e non debe ser abusado.

1. Abrazar o presente e vivir para a eternidade

2. A fugacidade da vida e a necesidade de preparación

1. Santiago 4:14, "Mentres non sabedes o que será o que pasará mañá. Para que é a túa vida? Incluso é un vapor, que aparece por un pouco de tempo, e despois desaparece".

2. Mateo 6: 19-20: "Non acumuledes tesouros na terra, onde a polilla e a ferruxe corrompen, e onde os ladróns atravesan e rouban: pero amañade para vós tesouros no ceo, onde nin a polilla nin a ferruxe corrompen . , e onde os ladróns non rompen nin rouban".

1 Corintios 7:32 Pero quixeravos sen coidado. O que non está casado preocúpase das cousas que pertencen ao Señor, como pode agradar ao Señor:

Paulo anima ás persoas solteiras a concentrarse en agradar ao Señor sen ser agobiados polos coidados mundanos.

1. "Vivir para o Señor: unha chamada aos crentes solteiros"

2. "A bendición da solteira: centrándose na vontade do Señor"

1. 1 Pedro 1:13 - "Por iso, cinguide os lombos da vosa mente, sexa sobrio e espere ata o final a graza que se vos traerá na revelación de Xesucristo".

2. Mateo 6:33 - "Pero buscades primeiro o reino de Deus e a súa xustiza; e todas estas cousas seranche engadidas".

1 Corintios 7:33 Pero o que está casado preocúpase das cousas do mundo, como pode agradar á súa muller.

Paul insta ás persoas casadas a considerar as necesidades dos seus cónxuxes na toma de decisións.

1. A importancia de ter en conta ao noso compañeiro nas decisións que tomamos.

2. Vivir en harmonía tendo en conta as necesidades do noso cónxuxe.

1. Efesios 5:21-33: Sométese uns a outros por reverencia a Cristo.

2. Colosenses 3:18-19: Esposas, sometede aos vosos maridos, como convén no Señor.

1 Corintios 7:34 Tamén hai diferenza entre unha muller e unha virxe. A muller solteira preocúpase das cousas do Señor, para que sexa santa tanto no corpo como no espírito; pero a casada preocúpase das cousas do mundo, como pode agradar ao seu marido.

A pasaxe analiza as diferenzas entre as mulleres casadas e as solteiras en relación coa súa devoción ao Señor.

1. "Vivir para o Señor: o corazón dunha muller solteira"

2. "Buscando o equilibrio: o corazón dunha muller casada"

1. Proverbios 31:10-31

2. Mateo 6:33-34

1 Corintios 7:35 E isto falo para o voso proveito; non para que vos bote unha trampa, senón para o que é hermoso, e para que atendedes ao Señor sen distraccións.

Paulo anima aos crentes a servir ao Señor sen interrupcións nin distraccións.

1. O poder da adoración enfocada: como servir a Deus sen distraccións

2. A alegría de servir a Deus sen distraccións

1. Colosenses 3:23-24 - Fagas o que fagas, trabállao con todo o teu corazón, como traballando para o Señor, non para os mestres humanos, xa que sabes que recibirás unha herdanza do Señor como recompensa. É ao Señor Cristo ao que estás a servir.

2. Salmo 46:10 - Estade quieto e sabe que eu son Deus; Serei exaltado entre as nacións, serei exaltado na terra.

1 Corintios 7:36 Pero se alguén pensa que se comporta mal coa súa virxe, se ela pasa a flor da súa idade, e o necesita, que faga o que queira, non peca: que casen.

Paul aconsella que se un home cre que está actuando de forma inadecuada coa súa parella solteira, debería casar con ela se ten idade para casar e non se considerará pecado.

1. O significado do matrimonio - Comprender o consello de Paulo aos corintios

2. Facer eleccións correctas - Facendo caso ás ensinanzas de Paulo sobre o matrimonio

1. Hebreos 13:4 - O matrimonio é honrado en todos, e o leito inmaculado; pero os fornicarios e adúlteros Deus xulgará.

2. Efesios 5:21-33 - Sometíndose uns aos outros por reverencia a Cristo.

1 Corintios 7:37 Porén, o que se mantén firme no seu corazón, sen necesidade, pero ten poder sobre a súa propia vontade, e decretou no seu corazón que manterá a súa virxe, fai ben.

Paul anima a aqueles que elixiron non casar a permanecer firmes na súa decisión, xa que é unha decisión da súa propia vontade.

1. O poder do autocontrol: como elixir permanecer solteiro é un acto de forza.

2. A beleza do celibato: abrazar a solteira e recoñecer o seu valor.

1. 1 Corintios 6:12-13 - "Todas as cousas son lícitas para min, pero non todas as cousas son convenientes: todas as cousas son lícitas para min, pero non vou ser sometido ao poder de ninguén".

2. 1 Pedro 5:8 - "Sed sobrios, estade vixiantes, porque o voso adversario, o diaño, anda como un león rugente, buscando a quen devorar".

1 Corintios 7:38 Entón, o que a dá en casamento fai ben; pero quen non a dá en casamento, fai mellor.

Paul anima aos crentes a considerar as vantaxes e desvantaxes do matrimonio antes de entrar nel, e suxire que non casar pode ser máis beneficioso.

1. "Os beneficios de absterse do matrimonio"

2. "Facer a elección correcta: cando o matrimonio é a resposta"

1. Mateo 19:12 - "Porque hai algúns eunucos, que así naceron do ventre da súa nai; e hai algúns eunucos, que foron feitos eunucos dos homes; e hai eunucos, que se fixeron eunucos para o reino de por amor do ceo. O que poida recibilo, que o reciba".

2. 1 Timoteo 5:14 - "Quero, pois, que as mulleres máis novas casen, dean fillos, guíen a casa, non dean ocasión ao adversario de falar con reproche".

1 Corintios 7:39 A muller está obrigada pola lei mentres viva o seu marido; pero se o seu marido morreu, ten liberdade para casarse con quen queira; só no Señor.

Unha muller está ligada ao seu marido mentres este viva, pero se este morre, é libre de casar con quen queira, sempre que estean no Señor.

1. A importancia do compromiso con Deus no matrimonio

2. A liberdade que supón confiar en Deus

1. Romanos 8:38-39 - Porque estou seguro de que nin a morte nin a vida, nin os anxos nin os gobernantes, nin as cousas presentes nin as vindeiras, nin os poderes, nin a altura nin a profundidade, nin ningunha outra cousa en toda a creación, poderá para separarnos do amor de Deus en Cristo Xesús noso Señor.

2. Mateo 19: 4-6 - El respondeu: "Non liches que o que os creou dende o principio fíxoos varón e muller, e dixo: "Por iso o home deixará ao seu pai e á súa nai e manterase firmemente no seu pai? muller, e os dous serán unha soa carne? Así que xa non son dous senón unha soa carne. Polo tanto, o que Deus uniu, non o separe o home".

1 Corintios 7:40 Pero ela é máis feliz se así permanece, segundo o meu xuízo, e tamén penso que teño o Espírito de Deus.

Paul anima ás mulleres cristiás solteiras a permanecer como son, e cre que ten o Espírito de Deus.

1. A fortaleza da muller solteira cristiá

2. Espírito de ánimo de Deus

1. Romanos 8:26-27 - Do mesmo xeito, o Espírito tamén axuda nas nosas debilidades. Porque non sabemos o que debemos orar como debemos, pero o Espírito mesmo intercede por nós con xemidos que non se poden pronunciar.

2. 1 Pedro 3: 3-4 - Non deixes que o teu adorno sexa só para fóra, arreglando o cabelo, vestindo ouro ou vestindo vestidos finos, máis ben que sexa a persoa oculta do corazón, coa beleza incorruptible dun amable e espírito tranquilo, que é moi precioso á vista de Deus.

1 Corintios 8 é o capítulo oitavo da Primeira Epístola de Paulo aos Corintios. Neste capítulo, Paul aborda o tema de comer alimentos sacrificados aos ídolos e ofrece orientación sobre como deben abordar este asunto os crentes.

1o parágrafo: Paulo comeza recoñecendo que os crentes saben que os ídolos non son deuses reais e que só hai un Deus verdadeiro (1 Corintios 8:4-6). Non obstante, advirte de non deixar que o coñecemento só conduza á arrogancia, xa que pode inflar a unha persoa con orgullo (1 Corintios 8:1-2). Explica que aínda que os ídolos non son nada, algunhas persoas que antes eran adoradores de ídolos aínda poden estar influenciados polas súas asociacións pasadas e consideran comer alimentos sacrificados aos ídolos como participación na adoración de ídolos (1 Corintios 8:7-10). Paulo exhorta a aqueles que posúen coñecemento a exercer amor e consideración por estes crentes máis débiles absterse de tal alimento se os fai tropezar (1 Corintios 8:9-13).

2o Parágrafo: Paulo subliña que o coñecemento por si só non fai un máis próximo ou máis aceptable a Deus. Explica que o verdadeiro coñecemento vai acompañado de amor, que edifica aos demais espiritualmente (1 Corintios 8:1-3). Advirte contra o uso da liberdade ou do coñecemento como obstáculo para os demais, especialmente aqueles que son máis débiles na fe (1 Corintios 8:9-12). Pola contra, os crentes deberían priorizar o amor sobre os dereitos e preferencias persoais.

3o Parágrafo: O capítulo conclúe cun chamamento para que os crentes imiten o exemplo de amor abnegada de Cristo. Paulo anímaos a considerar como as súas accións afectan o benestar espiritual dos demais en lugar de centrarse só nos seus propios desexos ou liberdades (1 Corintios 8:13). El exhorta-os a limitar voluntariamente a súa liberdade para preservar a unidade dentro do corpo de Cristo.

En resumo, o capítulo oito de Primeiros Corintios aborda o tema de comer alimentos sacrificados aos ídolos. Paul recoñece que os ídolos non son deuses reais, pero advirte contra a arrogancia e subliña a importancia do amor e a consideración para os crentes máis débiles. Exhorta aos que teñen coñecemento a que se abstengan de comer tales alimentos se isto fai que outros tropezan. Paul destaca que o verdadeiro coñecemento vai acompañado de amor e advirte contra o uso da liberdade persoal como obstáculo

para os demais. Anima aos crentes a priorizar o amor abnegado e a considerar o impacto das súas accións no benestar espiritual dos compañeiros de crente. Este capítulo subliña a importancia do amor, a unidade e a consideración das necesidades dos demais en cuestións relacionadas coas liberdades e prácticas persoais.

1 Corintios 8:1 En canto ás cousas ofrecidas aos ídolos, sabemos que todos temos coñecemento. O coñecemento engrandece, pero a caridade edifica.

O coñecemento é unha gran cousa, pero debe ir acompañado de caridade ou pode chegar a ser orgulloso.

1. A fortaleza do coñecemento e da caridade

2. O poder do amor sobre o orgullo

1. Romanos 12:9-10 Que o amor sexa xenuíno. Aborrece o que é malo; manteña o que é bo. Amaros uns aos outros con cariño fraternal. Superámonos uns aos outros en amosar honra.

2. Colosenses 3:12-14 Revestídevos, pois, como escollidos de Deus, santos e amados, corazóns compasivos, bondade, humildade, mansedume e paciencia, soportándoos uns cos outros e, se un se queixa contra outro, perdoándoos uns aos outros. ; como o Señor vos perdoou, así tamén vós debedes perdoar. E sobre todo estes póñense o amor, que todo o une en perfecta harmonía.

1 Corintios 8:2 E se alguén pensa que sabe algo, aínda non sabe nada como debería saber.

Paulo advirte aos corintios que sexan humildes, xa que poden pensar que saben algo, pero en realidade non saben tanto como deberían.

1. A humildade: a clave do verdadeiro coñecemento

2. O orgullo dificulta a comprensión

1. Proverbios 11:2 - Cando vén o orgullo, entón vén a deshonra, pero coa humildade vén a sabedoría.

2. Santiago 4:6 - Pero el dá máis graza. Por iso di: "Deus oponse aos soberbios, pero dá graza aos humildes".

1 Corintios 8:3 Pero se alguén ama a Deus, sábese del.

Os crentes que aman a Deus son coñecidos por El.

1. "Un corazón para Deus", centrándose na importancia de amar a Deus.

2. "Coñecido por Deus", centrándose en como Deus coñece aos que o aman.

1. Romanos 8:27-29, que fala de como o Espírito Santo intercede por nós e de como Deus coñece os nosos corazóns.

2. Salmo 139: 1-4, que fala de como Deus nos coñece intimamente e está connosco onde queira que imos.

1 Corintios 8:4 Polo tanto, en canto ao comer das cousas que se ofrecen en sacrificio aos ídolos, sabemos que un ídolo non é nada no mundo, e que non hai outro Deus que un só.

Paulo ensina que os ídolos non son nada e que só hai un Deus.

1: Debemos recoñecer que só hai un Deus e que os ídolos non son nada.

2: Non debemos poñer a nosa esperanza e confianza en falsos deuses ou ídolos, senón centrarnos no único Deus verdadeiro.

1: Deuteronomio 32:39 - "Mira agora que eu son el, e que non hai deus fóra de min; mato e fago vivo; fero e curo; e non hai ninguén que poida librar da miña man".

2: Isaías 44:6-8 - "Así di o Señor, o rei de Israel e o seu Redentor, o Señor dos exércitos: "Eu son o primeiro e eu son o último; ademais de min non hai deus. Quen é coma min? Que o proclame. Que declare e poñao diante de min, xa que eu nomeei un pobo antigo. Que declaren o que está por vir e o que vai pasar. Non teñas medo, nin teñas medo; ¿Non cho dixen dende antigo e o declarei? E vós sodes as miñas testemuñas! Hai un Deus ademais de min? Non hai Rocha; Non coñezo ningún'".

1 Corintios 8:5 Porque aínda que hai quen se chaman deuses, xa no ceo ou na terra,

(como hai moitos deuses e moitos señores),

Pasaxe Paul recoñece que hai moitos deuses e señores, tanto no ceo como na terra.

1. O Señor está por riba de todo: como vivir para o único Deus verdadeiro

2. Comprender a multiplicidade dos deuses: o que a Biblia di sobre outros deuses

1. Salmo 97: 9 - "Porque ti, Señor, estás moi por enriba de toda a terra; es exaltado por riba de todos os deuses".

2. Feitos 14:11-15 - "E cando a xente viu o que Paulo fixera, alzaron a voz, dicindo na fala de Licaonia: Os deuses baixaron ata nós a forma de homes. E chamaron a Bernabé Xúpiter; e Paulo, Mercurio, porque era o orador principal. Entón o sacerdote de Xúpiter, que estaba diante da súa cidade, trouxo bois e guirnaldas ás portas, e quixo ofrecer sacrificios co pobo. O que, cando o souberon os apóstolos Bernabé e Paulo, rasgaron as vestiduras e entraron correndo entre o pobo, clamando: "Señores, por que facedes isto? Tamén nós somos homes de semellantes paixóns con vós, e pregámosvos que vos volvédes destas vaidades ao Deus vivo, que fixo o ceo, a terra, o mar e todo o que neles hai".

1 Corintios 8:6 Pero para nós só hai un Deus, o Pai, do que son todas as cousas, e nós nel; e un só Señor Xesucristo, polo que son todas as cousas, e nós por el.

Só hai un Deus, o Pai, que é o creador de todas as cousas, e un só Señor Xesucristo, que é o salvador de todas as cousas.

1. "A singularidade de Deus e Xesucristo"

2. "O poder unificador de Deus e Xesucristo"

1. Efesios 4: 4-6 - Hai un só corpo e un só Espírito, así como foches chamados á única esperanza que pertence á túa chamada, un só Señor, unha soa fe, un só bautismo, un só Deus e Pai de todos. sobre todo e por todo e en todos.

2. Isaías 45:22 - "Volvede a min e sálvase, todos os confíns da terra! Porque eu son Deus, e non hai outro.

1 Corintios 8:7 Porén, non hai en todos os homes ese coñecemento; porque algúns con

conciencia do ídolo ata este momento cómeno como ofrenda a un ídolo; e a súa conciencia sendo débil está contaminada.

Paul advirte de que non todos teñen coñecemento das implicacións de comer alimentos sacrificados aos ídolos, e que os que non entenden poden ter contaminado a conciencia.

1. "Que significa ter unha conciencia débil?"

2. "O poder do coñecemento: como coñecer as implicacións de comer alimentos sacrificados aos ídolos pode axudar a protexer a túa conciencia"

1. Romanos 14:21-23

2. Tito 1:15-16

1 Corintios 8:8 Pero a comida non nos encomenda a Deus, pois tampouco, se comemos, somos mellores; tampouco, se non comemos, somos peor.

A pasaxe subliña que o que comemos non nos fai mellores nin peores aos ollos de Deus.

1. Non somos xulgados polo que comemos, senón por como vivimos a nosa vida segundo a vontade de Deus.

2. As nosas accións físicas non son máis importantes que as nosas accións espirituais aos ollos de Deus.

1. Xoán 6:63-65 - Palabras de Xesús sobre como o noso sustento espiritual é moito máis importante que o sustento físico.

2. Gálatas 5:16-17 - Palabras de Paulo sobre a importancia de seguir o Espírito en lugar dos nosos propios desexos.

1 Corintios 8:9 Pero ten coidado de que esta túa liberdade non sexa de ningún xeito un escollo para os débiles.

Paulo advirte aos cristiáns que teñan en conta que a súa liberdade en certos asuntos pode converterse nun obstáculo para os crentes máis débiles.

1. Vivir a túa fe nun mundo que non entende

2. O poder da nosa testemuña: como podemos impactar os demais para ben

1. Efesios 4:1-3 - Camiñar de forma digna da chamada á que fomos chamados, con toda humildade e mansedume, con paciencia, soportandonos uns cos outros con amor, ansiosos por manter a unidade do Espírito en o vínculo da paz.

2. Mateo 5:14-16 - Ti es a luz do mundo. Non se pode ocultar unha cidade situada nun outeiro. Tampouco a xente acende unha lámpada e a mete debaixo dun cesto, senón sobre un soporte, e dá luz a todos os da casa. Do mesmo xeito, que brille a túa luz diante dos demais, para que vexan as túas boas obras e dean gloria ao teu Pai que está no ceo.

1 Corintios 8:10 Porque se alguén te ve que tes coñecemento sentado a comer no templo do ídolo, a conciencia do débil non se animará a comer as cousas que se ofrecen aos ídolos;

Un home con coñecemento do templo dos ídolos debe ser consciente de como as súas accións poden afectar a alguén cunha conciencia máis débil.

1. Vivir unha vida de amor que teña en conta o impacto nos demais.

2. Ser unha influencia positiva a pesar da nosa contorna.

1. Efesios 4:32 - Sexa bondadosos e compasivos uns cos outros, perdoándovos uns aos outros, como Deus vos perdoou en Cristo.

2. Gálatas 5:13-14 - Vós, meus irmáns, estabades chamados a ser libres. Pero non uses a túa liberdade para entregarte á carne; máis ben, sérvense uns aos outros humildemente no amor. Porque toda a lei cúmprese ao cumprir este único mandamento: "Ama ao teu próximo coma a ti mesmo".

1 Corintios 8:11 E polo teu coñecemento perecerá o irmán débil, polo que morreu Cristo?

Pasaxe Paul pregunta se o coñecemento pode levar á destrución espiritual dun irmán máis débil, aínda que Cristo morreu por eles.

1. O poder do coñecemento: como saber demasiado pode levar á destrución espiritual

2. O custo da redención: o prezo que Xesús pagou para salvarnos da destrución espiritual

1. Romanos 8:37-39 - Non, en todas estas cousas somos máis que vencedores por medio de quen nos amou. Porque estou seguro de que nin a morte nin a vida, nin os anxos nin os gobernantes, nin as cousas presentes nin as vindeiras, nin os poderes, nin a altura nin a profundidade, nin ningunha outra cousa en toda a creación, poderá separarnos do amor de Deus en Cristo Xesús noso Señor.

2. Xoán 3:16-17 - Porque tanto amou Deus ao mundo, que deu ao seu Fillo único, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna. Porque Deus non enviou ao seu Fillo ao mundo para condenar ao mundo, senón para que o mundo se salve por medio del.

1 Corintios 8:12 Pero cando pecades así contra os irmáns e ferís a súa débil conciencia, pecádes contra Cristo.

Paulo advirte aos corintios que cando pecan contra os seus compañeiros de crente, tamén están pecando contra Cristo.

1. As nosas accións importan: as consecuencias de pecar contra os demais

2. Unha conciencia débil: como as nosas accións poden afectar aos vulnerables

1. Santiago 4:17 - Entón, quen sabe o que debe facer e non o fai, para el é pecado.

2. Mateo 18:6-7 - "Se alguén fai tropezar a un destes pequenos, os que cren en min, mellor que lle colgasen ao pescozo unha gran pedra de muíño e que o afogasen nas profundidades. do mar.

1 Corintios 8:13 Polo tanto, se a carne fai ofender ao meu irmán, non comerei carne mentres o mundo estea en pé, para que non faga ofender ao meu irmán.

Paulo anima aos cristiáns a que teñan en conta as súas accións e como poden afectar aos seus irmáns e irmás en Cristo, e a que se abstengan de algo se lles pode facer tropezar.

1. Vivir unha vida de consideración: practicar o amor a través do autosacrificio

2. O poder da negación de si mesmo: autolimitación en beneficio dos demais

1. Efesios 4: 2-3 - "Con toda humildade e mansedume, con longa paciencia, soportando uns aos outros con amor; Esforzándose por manter a unidade do Espírito no vínculo da paz".

2. Colosenses 3: 14-15 - "E sobre todas estas cousas vístese de caridade, que é o vínculo da perfección. E que a paz de Deus reine nos vosos corazóns, á que tamén sodes chamados nun só corpo; e sexades agradecidos".

1 Corintios 9 é o capítulo noveno da Primeira Epístola de Paulo aos Corintios. Neste capítulo, Paulo defende o seu apostolado e discute os seus dereitos como apóstolo, destacando a súa vontade de renunciar aos privilexios persoais polo ben do evanxeo.

1o Parágrafo: Paulo comeza facendo valer a súa autoridade apostólica e defendendo o seu dereito a recibir apoio dos Corintios (1 Corintios 9:1-3). Presenta argumentos para apoiar esta afirmación, citando exemplos como soldados, agricultores e aqueles que serven no templo que teñen dereito a unha compensación polo seu traballo (1 Corintios 9:4-14). Porén, explica que non fixo uso deste dereito entre eles para non obstaculizarlles nin cargarlles con obrigas financeiras (1 Corintios 9:12). Pola contra, optou por confiar na predicación do evanxeo como un servizo voluntario sen buscar ganancias persoais.

2o Parágrafo: Paulo describe entón como se adapta a diversos contextos culturais para chegar a diferentes grupos coa mensaxe do evanxeo. Convértese en "todas as cousas" para todas as persoas para que, por todos os medios posibles, algúns poidan ser gardados (1 Corintios 9:19-23). Subliña que aínda que é libre e ten dereitos como apóstolo, renuncia voluntariamente a eses dereitos en aras da salvación dos demais. O seu obxectivo final é gañar xente para Cristo e compartir as súas bendicións espirituais.

3o Parágrafo: O capítulo conclúe cunha chamada á autodisciplina e á perseveranza na carreira da fe. Paulo usa imaxes atléticas para ilustrar como os crentes deben adestrarse espiritualmente e loitar por un premio imperecedero (1 Corintios 9:24-27). El exhorta-los a non correr sen rumbo nin loitar como alguén que bate ao aire, senón que disciplinan os seus corpos e controlalos para que poidan servir eficazmente aos propósitos de Deus.

En resumo, o capítulo nove de Primeiro Corintios céntrase na defensa de Paulo do seu apostolado e na súa vontade de renunciar aos privilexios persoais polo ben do evanxeo. Defende o seu dereito a recibir apoio pero explica que optou por non exercer este dereito entre os corintios para non cargalos. Paul adáptase a diferentes contextos culturais para chegar a varios grupos coa mensaxe do evanxeo, facendo fincapé no seu obxectivo de gañar xente para Cristo. Fai un chamamento á autodisciplina e perseveranza, utilizando imaxes atléticas para ilustrar a necesidade de adestramento espiritual e controlar o corpo. Este capítulo destaca a mentalidade de sacrificio de Paulo, a súa dedicación a espallar o evanxeo e a importancia da autodisciplina para servir os propósitos de Deus.

1 Corintios 9:1 Non son eu un apóstolo? non son libre? ¿Non vin eu a Xesucristo, noso Señor? Non sodes vós a miña obra no Señor?

O apóstolo Paulo pregúntalles aos corintios se é un apóstolo, libre e se viu a Xesucristo, e se os corintios son a súa obra no Señor.

1. A liberdade de ser fillo de Deus

2. As bendicións de servir ao Señor

1. Xoán 8:36 - Entón, se o Fillo te libera, serás de verdade libre.

2. Gálatas 5:13 - Vós, meus irmáns e irmás, fomos chamados a ser libres. Pero non uses a túa liberdade para entregarte á carne; máis ben, sérvense uns aos outros humildemente no amor.

1 Corintios 9:2 Se non son apóstolo para outros, sen dúbida son para vós, pois o selo do meu apostolado estades no Señor.

Paulo afirma que é un apóstolo dos corintios, e que son a súa proba do seu apostolado.

1. Deus chámanos a servir de moitas maneiras diferentes; os corintios foron a proba do apostolado de Paulo.

2. Todos somos ministros do evanxeo e temos a responsabilidade de ser testemuñas da graza de Deus.

1. Romanos 1:16 - Porque non me avergoño do evanxeo, porque é o poder de Deus para salvar a todos os que cren.

2. 1 Pedro 2:9 - Pero ti es unha raza elixida, un sacerdocio real, unha nación santa, un pobo para a súa propia posesión, para que poidas proclamar as excelencias de quen te chamou das tebras á súa luz marabillosa.

1 Corintios 9:3 A miña resposta para os que me examinan é esta:

A pasaxe fala da resposta de Paulo aos que o cuestionaron sobre o seu dereito a ser apoiado pola igrexa.

1. A importancia de apoiar aos predicadores

2. O que podemos aprender da resposta de Paul

1. Romanos 15:27 - ? estiveron encantados de facelo, e de feito débenllo a eles. Porque se os xentís chegaron a participar das súas bendicións espirituais, tamén deberían servirlles en bendicións materiais.

2. 2 Corintios 11:7-9 - ? ¿Cometín eu un pecado humillándome para que foses exaltado, porque prediquei a Deus? evanxeo para ti gratis? Roubei outras igrexas aceptando o apoio delas para servirte. E cando estaba convosco e tiña necesidade, non lle cargaba a ninguén, porque os irmáns que viñeron de Macedonia supliron a miña necesidade. Entón me absteña e absterrei de cargarche de ningún xeito.

1 Corintios 9:4 Non temos poder para comer e beber?

A pasaxe analiza o uso do apóstolo Paulo do seu dereito a recibir apoio financeiro da igrexa.

1. O poder dos nosos dereitos: explorando como podemos usar os nosos dereitos para servir aos demais.

2. Servir por amor - Comprender por que servimos aos demais mesmo cando temos dereito a recibir apoio.

1. Filipenses 2:3-4 - ? o nada por ambición egoísta ou vana presunción. Máis ben, con humildade valora aos demais por riba de ti mesmos, non mirando aos teus propios intereses senón a cada un de vostedes aos intereses dos demais.??

2. Mateo 6:2-4 - ? o Cando deas ao necesitado, non o anuncies con trompetas, como fan os hipócritas nas sinagogas e nas rúas, para ser honrados polos demais. En verdade dígovos que recibiron a súa recompensa na súa totalidade. Pero cando lle deas ao necesitado, non fagas saber a túa esquerda o que fai a túa dereita, para que a túa donación sexa en segredo. Entón o teu Pai, que ve o que se fai en segredo, recompensarache.??

1 Corintios 9:5 Non temos poder para levar a unha irmá, unha muller, así como outros apóstolos, e como os irmáns do Señor e Cefas?

Paulo pregúntase se el e outros apóstolos teñen permiso para levar unha muller ou unha irmá con eles nas súas viaxes, como o irmán de Xesús e Pedro.

1. ? O poder de od para liderar as nosas viaxes?

2. ? o apoio de compañeiros fieis?

1. Xénese 2:18-24, Deus crea á muller como compañeira do home.

2. Proverbios 18:24, Un home de moitos compañeiros pode chegar á ruína, pero hai un amigo que está máis preto que un irmán.

1 Corintios 9:6 Ou só eu e Bernabé, non temos poder para deixar de traballar?

A pasaxe indica que Paulo e Bernabé tiñan dereito a non traballar e ser apoiados pola igrexa.

1: Todos temos dereito a ser apoiados pola nosa familia da igrexa cando o necesitemos.

2: Deus ofrécenos os recursos para sobrevivir en tempos de necesidade.

1: Gálatas 6:2 - Soportade uns as cargas dos outros, e así cumprir a lei de Cristo.

#2: Filipenses 4:19 - Pero o meu Deus suplirá todas as vosas necesidades segundo as súas riquezas na gloria de Cristo Xesús.

1 Corintios 9:7 Quen fai unha guerra cada vez aos seus propios cargos? quen planta unha viña e non come do seu froito? ou quen apacenta un rabaño e non come do leite do rabaño?

Paul fai preguntas retóricas para enfatizar a importancia de ser provisto financeiramente cando un está a servir ao Señor.

1. A importancia do apoio financeiro para o Ministerio

2. Servir a Deus con integridade: como se ve?

1. Deuteronomio 25:4 - ? Non debes botarlle o fociño a un boi cando estea pisando o gran.

2. Lucas 10:7 - ? permanecer nesa casa, comendo e bebendo o que lles proporcionan, pois o obreiro merece o seu salario.

1 Corintios 9:8 ¿Digo estas cousas como home? ou a lei non di o mesmo?

Paul argumenta que aplícase a el a mesma lei que a todas as demais persoas.

1. Podemos aprender do exemplo de Paulo e lembrar de seguir as mesmas leis que se aplican a todos.

2. Mesmo cando esteamos en postos de autoridade, debemos lembrar de cumprir as mesmas leis que todos os demais.

1. Mateo 22:16-21 - Xesús lembra aos seus oíntes que as leis de Deus deben ser obedecidas por todos.

2. Santiago 2:10-11 - Santiago recorda aos crentes a importancia de tratar a todos por igual e non discriminar.

1 Corintios 9:9 Porque está escrito na lei de Moisés: Non poñerás fociño á boca do boi que pisa o millo. Coida Deus dos bois?

Paulo usa unha cita do Antigo Testamento para argumentar que Deus coida da súa creación, mesmo dos animais, e, polo tanto, é apropiado que os que predican o evanxeo sexan apoiados economicamente.

1. A Deus importa: unha exploración de 1 Corintios 9:9

2. A lei de Moisés: examinando o contexto de 1 Corintios 9:9

1. Salmo 147: 9 - "Dálle o seu alimento á besta e aos corvos que choran".

2. Mateo 10: 9-10 - "Non proporciones nin ouro, nin prata, nin bronce nas túas bolsas, nin bolsas para a túa viaxe, nin dous abrigos, nin zapatos nin bastóns, porque o obreiro é digno da súa comida".

1 Corintios 9:10 Ou o di por nós? Polo noso ben, sen dúbida, isto está escrito: que quen ara lare con esperanza; e que quen debulla na esperanza sexa partícipe da súa esperanza.

Paul explica que Deus escribiu cousas na Biblia por nós, para que poidamos esperar e ser partícipes desa esperanza.

1. A esperanza do Señor: como confiar nas promesas de Deus

2. Cultivando un corazón de esperanza: crecente fe en tempos difíciles

1. Romanos 8:24-25 - Porque nesta esperanza fomos salvos. Agora a esperanza que se ve non é esperanza. Para quen espera o que ve? Pero se esperamos o que non vemos, agardámolo con paciencia.

2. Hebreos 11:1 - Agora a fe é a seguridade das cousas que se esperan, a convicción das cousas que non se ven.

1 Corintios 9:11 Se vos sementamos cousas espirituais, é gran cousa que segamos as vosas cousas carnais?

Paul está a preguntar se está mal que os líderes da igrexa reciban apoio financeiro para o traballo que realizan para a igrexa.

1. As bendicións de dar e recibir na Igrexa

2. A importancia da maiordomía no Corpo de Cristo

1. 2 Corintios 9:7 - "Cada home segundo o que proponse no seu corazón, que dea; non a regañadientes, nin por necesidade, porque Deus ama a quen dá alegría".

2. Mateo 10: 8-10 - "Curade os enfermos, limpa os leprosos, resucita os mortos, expulsa

os demos: de balde recibistes, dade de balde. Non proporcionedes nin ouro, nin prata, nin bronce nas vosas bolsas... mochila para a túa viaxe, nin dous abrigos, nin zapatos, nin bastóns, porque o obreiro é digno da súa comida".

1 Corintios 9:12 Se outros participan deste poder sobre vós, non o somos máis ben? Con todo non usamos este poder; pero sufren todas as cousas, para que non obstaculicemos o evanxeo de Cristo.

Paulo está a lembrar aos corintios que non buscou usar a súa autoridade sobre eles, senón que optou por sufrir para garantir que o evanxeo de Cristo non se vexa obstaculizado.

1. O poder do autosacrificio: o exemplo de Paulo

2. As recompensas dunha vida de entrega

1. Filipenses 2: 3-4 - "Non fagades nada por ambición egoísta ou por vana presunción. Máis ben, con humildade, valore aos demais por riba de vós mesmos, non mirando aos vosos propios intereses senón a cada un de vós os intereses dos demais".

2. Romanos 12:10 - "Amádevos uns aos outros con cariño fraternal. Superádevos uns aos outros mostrando honra".

1 Corintios 9:13 Non sabedes que os que ministran as cousas santas viven das cousas do templo? e os que esperan no altar son partícipes do altar?

Os que serven na igrexa reciben provisións do templo.

1. Comprender como Deus recompensa aos que serven na Igrexa

2. As bendicións de servir no Reino de Deus

1. Malaquías 3:10 - ? □ chame o décimo completo no almacén, para que haxa comida na miña casa. E así ponme a proba, di o Señor dos exércitos, se non che abro as fiestras do ceo e derramo por ti unha bendición ata que non haxa máis necesidade.

2. Hebreos 13:17 - ? Sométete aos teus xefes e sométete a eles, porque eles están vixiando as túas almas, como os que terán que dar conta. Que o fagan con alegría e non con xemidos, pois iso non che serviría de nada.??

1 Corintios 9:14 Así mesmo o Señor ordenou que os que predican o evanxeo vivan do evanxeo.

O Señor ordenou que os que predican o evanxeo sexan apoiados por el.

1. A bendición do Señor para os predicadores do Evanxeo

2. A responsabilidade dos predicadores do Evanxeo

1. Mateo 10:7-8 - E mentres vai, proclama esta mensaxe: ? □ el reino dos ceos achegouse.?? 8 Curar os enfermos, resucitar os mortos, limpar os que teñen lepra, expulsar os demos. Libremente recibiches; dar libremente.

2. 2 Corintios 9:8 - E Deus pode bendicirche abundantemente, de xeito que en todas as cousas en todo momento, tendo todo o que necesitas, abundarás en toda boa obra.

1 Corintios 9:15 Pero eu non empreguei ningunha destas cousas, nin escribín estas cousas para que se me fixese así, porque é mellor para min morrer que que alguén anulase a miña gloria.

Paul afirma que non usou os seus dereitos como apóstolo para recibir beneficios económicos, xa que anularía a súa jactancia en Deus.

1. Non deixes que a túa jactancia sexa en balde: A sobre 1 Corintios 9:15

2. O valor do autosacrificio: A sobre 1 Corintios 9:15

1. Filipenses 2: 5-8 - "Deixade estar en vós este pensamento, que tamén foi en Cristo Xesús: quen, sendo en forma de Deus, non pensou que era un roubo ser igual a Deus, senón que non se puxo en reputación, e tomou sobre el a forma de servo, e fíxose a semellanza dos homes: e sendo atopado como un home, humillóuse a si mesmo e fíxose obediente ata a morte, ata a morte de cruz".

2. 2 Corintios 12:9 - "E díxome: A miña graza é suficiente para ti, porque a miña fortaleza se perfecciona na debilidade. Por iso, me gloriarei máis ben nas miñas debilidades, para que o poder de Cristo descanse sobre eu".

1 Corintios 9:16 Porque aínda que predique o evanxeo, non teño nada de que gloriarme, porque a necesidade é imposta sobre min; si, ai de min, se non predico o evanxeo!

Paulo fala da necesidade de predicar o evanxeo e expresa o seu mal se non o fixera.

1. "Vivir unha vida de necesidade: predicar o Evanxeo"

2. "Obediencia a Deus: Predicar o Evanxeo"

1. Romanos 1:14-16 - "Porque non me avergoño do evanxeo de Cristo, porque é o poder de Deus para salvación de todo aquel que cre; para o xudeu primeiro, e tamén para o grego. Porque nel está a xustiza de Deus revelada de fe en fe: como está escrito: O xusto vivirá pola fe. Porque a ira de Deus revélase dende o ceo contra toda impiedade e iniquidade dos homes, que manteñen a verdade na iniquidade".

2. 1 Xoán 4:19 - "Nós o amamos, porque el nos amou primeiro".

1 Corintios 9:17 Porque se fago isto de vontade, teño unha recompensa; pero se contra a miña vontade, encoméndasme unha dispensación do evanxeo.

A pasaxe fala da vontade de Paulo de predicar o evanxeo, aínda que sexa unha obriga e non unha elección.

1. O poder da vontade: como sacar o mellor das obrigas

2. Unha nova perspectiva sobre as obrigas: aceptar a súa chamada

1. Mateo 28:19-20 - "Ide, pois, e facede discípulos a todas as nacións, bautizándoas no nome do Pai, do Fillo e do Espírito Santo, ensinándolles a observar todo o que eu vos mandei. "

2. Romanos 1:14-16 - "Eu son debedor tanto aos gregos como aos bárbaros, tanto aos sabios como aos insensatos. Así que, en canto hai en min, estou disposto a predicar o evanxeo a vós que estades en Roma. tamén. Porque non me avergoño do evanxeo de Cristo, porque é o poder de Deus para a salvación de todo aquel que cre".

1 Corintios 9:18 Cal é a miña recompensa entón? De certo, cando predico o evanxeo, poida facer o evanxeo de Cristo sen cargos, para non abusar do meu poder no evanxeo.

Paul explica que cando predica o evanxeo, non esixe unha taxa ou pago a cambio.

1. O poder do Evanxeo: o que fai o amor

2. A proclamación do Evanxeo: un agasallo gratuíto para todos

1. 1 Corintios 13:4-7 - O amor é paciente, o amor é bondadoso. Non envexa, non presume, non se enorgullece. Non deshonra aos demais, non é egoísta, non se enfada facilmente, non leva rexistro dos males. O amor non se deleita co mal senón que se alegra coa verdade. Sempre protexe, sempre confía, sempre espera, sempre persevera.

2. Xoán 3:16-17 - Porque tanto amou Deus ao mundo que deu ao seu único Fillo, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna. Porque Deus non enviou ao seu Fillo ao mundo para condenar ao mundo, senón para salvalo por medio del.

1 Corintios 9:19 Porque aínda que estou libre de todos os homes, fixenme servo de todos, para gañar máis.

Paulo declarou que, aínda que estaba libre de todos os homes, fíxose servo de todos para poder gañar máis.

1. O poder de servir aos demais: comprender o exemplo de Paulo en 1 Corintios 9:19

2. Atopar a liberdade a través do servizo: o que nos poden ensinar as palabras de Paulo en 1 Corintios 9:19

1. Filipenses 2: 3-4 - "Non fagades nada por ambición egoísta ou por vana presunción. Máis ben, con humildade, valore aos demais por riba de vós mesmos, non mirando aos vosos propios intereses senón a cada un de vós os intereses dos demais".

2. Mateo 20: 25-28 - "Xesús convocounos e díxolles: "Vós sabedes que os gobernantes dos xentís dominan sobre eles, e os seus altos funcionarios exercen autoridade sobre eles. Non é así contigo. En cambio, quen queira. facerse grande entre vós, debes ser o voso servo, e quen queira ser o primeiro que sexa o voso escravo, como o Fillo do Home non veu para ser servido, senón para servir e dar a súa vida en rescate por moitos. "

1 Corintios 9:20 E para os xudeus fíxome como xudeu, para gañar aos xudeus; aos que están baixo a lei, como baixo a lei, para que eu poida gañar aos que están baixo a lei;

Paul adaptou a súa mensaxe para adaptarse á audiencia para conseguir máis seguidores.

1. Adaptar a nosa mensaxe á nosa audiencia

2. Chegar a diferentes persoas co Evanxeo

1. Romanos 12:2 ? Non te conformes a este mundo, senón transfórmate coa renovación da túa mente, para que, probando, discerniras cal é a vontade de Deus, o que é bo, aceptable e perfecto.

2. Mateo 9:36-38 ? Cando viu a multitude, compaixouse delas, porque estaban acosadas e indefensas, coma ovellas sen pastor. Entón díxolles aos seus discípulos: a colleita é abundante, pero os obreiros son poucos; polo tanto, rogadelle fervorosamente ao Señor da colleita para que envíe obreiros á súa colleita. €?

1 Corintios 9:21 Aos que están sen lei, como sen lei (non estando sen lei a Deus, senón baixo a lei a Cristo), para gañar aos que están sen lei.

Paul explica que está disposto a actuar como alguén sen a lei para chegar a aqueles que están sen a lei, pero aínda está baixo a lei de Cristo.

1. Aprender a chegar: o exemplo de Paulo en 1 Corintios 9:21

2. Equiparse para chegar aos demais: vivir baixo a lei de Cristo en 1 Corintios 9:21

1. Romanos 10:14-15 - Como entón invocarán a aquel en quen non creron? E como crerán naquel de quen non escoitaron? E como escoitarán sen predicador?

15 E como predicarán se non son enviados? Como está escrito: ? Que fermosos son os pés dos que predican o evanxeo da paz, Que traen boas novas!

2. Colosenses 4:5-6 - Camiña con sabedoría cara aos que están fóra, redimindo o tempo. 6 Que a túa fala sexa sempre con graza, aderezada con sal, para que saibas como tes que responder a cada un.

1 Corintios 9:22 Para os débiles fíxome débil, para gañar aos débiles: todo fun feito para todos os homes, para salvar a algúns.

Paul anima aos crentes a ser todo para todas as persoas para salvar algúns.

1. O poder da adaptabilidade: como chegar a persoas de todos os ámbitos da vida

2. Sabedoría e compaixón: a chamada de Paul a amar a todos

1. Mateo 5:44-45 - "Pero eu dígovos: Amade aos vosos inimigos e orade polos que vos perseguen, para que sexades fillos do voso Pai que está no ceo".

2. Romanos 12:2 - "Non te conformes a este mundo, senón transfórmate coa renovación da túa mente, para que, probando, poidas discernir cal é a vontade de Deus, o que é bo, agradable e perfecto".

1 Corintios 9:23 E isto fago por mor do evanxeo, para poder participar del contigo.

Paulo fala de traballar a prol do Evanxeo para poder participar nel cos corintios.

1. O poder dun propósito compartido: traballar xuntos polo Evanxeo

2. Traballando polo Evanxeo: o exemplo de dedicación de Paulo

1. Filipenses 2: 5-7 "Tede entre vós esta mente, que é a vosa en Cristo Xesús, quen, aínda que tiña a forma de Deus, non considerou que a igualdade con Deus era cousa de agarrar, senón que non se fixo nada, tomando a forma de servo, nacendo a semellanza de homes".

2. Colosenses 1: 28-29 "A el proclamamos, advertindo a todos e ensinándolles a todos con toda sabedoría, para que todos presentemos maduros en Cristo. Por iso traballo, loitando con toda a súa enerxía para que el faga poderosamente dentro de min".

1 Corintios 9:24 Non sabedes que os que corren nunha carreira corren todos, pero un recibe o premio? Así que corre, para que poidas conseguir.

A Biblia anímanos a esforzarnos pola excelencia en todas as cousas, xa que só un pode recibir o premio.

1. "A busca da excelencia: esforzarse polo premio"

2. "A carreira cristiá: corre para gañar"

1. Filipenses 3:14 - Sigo cara á meta para gañar o premio polo que Deus me chamou ao ceo en Cristo Xesús.

2. Hebreos 12:1 - Xa que logo, xa que estamos rodeados por unha nube tan grande de testemuñas, despexemos todo o que estorba e o pecado que tan facilmente enreda. E corremos con perseveranza a carreira que nos marcou.

1 Corintios 9:25 E todo home que loita polo dominio é moderado en todas as cousas. Agora fano para conseguir unha coroa corruptible; pero nós un incorruptible.

Paulo anima aos cristiáns a esforzarse polo dominio e a ser moderados en todas as cousas, xa que están loitando por unha coroa incorruptible de Deus en lugar de por unha coroa corruptible do mundo.

1. "Gañar a carreira: esforzarse pola dominación con templanza"

2. "O premio da pureza: a coroa incorruptible"

1. 1 Corintios 10:31 - "Por tanto, tanto se coma, coma se beba, ou que fagades calquera cousa, facede todo para a gloria de Deus".

2. Mateo 5:8 - "Bienaventurados os de limpo corazón, porque verán a Deus".

1 Corintios 9:26 Por iso corro, non con tanta incerteza; así que eu loito, non coma quen bate o aire:

Paul subliña a importancia de non desperdiciar enerxía en accións sen sentido e, no seu lugar, esforzarse por obxectivos con propósito.

1. Deus chámanos á excelencia - O poder da vida intencional

2. Don? □ Teña medo de correr riscos: a coraxe de seguir a túa chamada

1. Mateo 5:14-16 - Ti es a luz do mundo.

2. Eclesiastés 9:10 - Todo o que a túa man atope para facer, faino coa túa forza.

1 Corintios 9:27 Pero gardo debaixo do meu corpo e suxeitoo, para que non sexa de ningún xeito, cando lles predique aos demais, eu mesmo un náufrago.

Paulo instárase a manter o seu corpo baixo control e suxeición para que non se converta nun náufrago despois de predicar o evanxeo aos demais.

1. A Disciplina da Submisión

2. O poder do autocontrol

1. Gálatas 5:22-23 - Pero o froito do Espírito é amor, alegría, paz, paciencia, mansedume, bondade, fe, mansedume, temperanza: contra tales non hai lei.

2. Romanos 12:1-2 - Rógovos pois, irmáns, polas misericordias de Deus, que presentedes os vosos corpos como sacrificio vivo, santo, agradable a Deus, que é o voso servizo razoable. E non vos conformeis a este mundo, senón transformaos mediante a renovación da vosa mente, para que comprobedes cal é a boa, aceptable e perfecta vontade de Deus.

1 Corintios 10 é o décimo capítulo da Primeira Epístola de Paulo aos Corintios. Neste capítulo, Paul aborda as experiencias dos israelitas no deserto e extrae leccións da súa historia para proporcionar orientación aos crentes corintios.

1o Parágrafo: Paulo comeza lembrando aos corintios a súa herdanza espiritual e como os seus antepasados, a pesar de ser guiados pola presenza de Deus e experimentar milagres, caeron na idolatría e na inmoralidade (1 Corintios 10:1-7). Advírteos contra o exceso de confianza, instándoos a aprender destes exemplos e evitar caer en pecados semellantes (1 Corintios 10:11-12). Paulo subliña que Deus ofrece unha saída cando se enfrontan á tentación para que os crentes poidan soportar a mesma (1 Corintios 10:13).

2º Parágrafo: Paul discute o tema de comer alimentos sacrificados aos ídolos. Recoñece que os ídolos non teñen existencia real, pero advirte contra a participación en prácticas idólatras porque pode desviar a outros ou comprometer a propia conciencia (1 Corintios 10:14-22). Aconséllalles aos crentes que fuxan da idolatría e que participen na comuñón como medio de comunión con Cristo en lugar de participar en rituais pagáns (1 Corintios 10:16-17).

3o Parágrafo: O capítulo conclúe con instrucións prácticas para interactuar cos non crentes. Paulo anima aos crentes a comer libremente todo o que se vende no mercado sen cuestionar a súa orixe, a non ser que alguén indique específicamente a súa asociación coa adoración de ídolos (1 Corintios 10:25-26). Non obstante, se alguén lle informa de que se lle ofreceu comida a un ídolo, debe absterse de comelo por conciencia e non para o seu propio beneficio senón para o benestar espiritual dos demais (1 Corintios 10:27-30). Aconséllalles aos crentes que non causen ofensas innecesarias nin obstaculicen a fe dos demais, senón que busquen oportunidades de evanxelización mantendo unha postura de amor cara a todas as persoas.

En resumo, o capítulo décimo de Primeiros Corintios extrae leccións das experiencias dos israelitas no deserto para proporcionar orientación aos crentes corintios. Paul advirte contra o exceso de confianza e exhortalles a aprender dos erros dos seus antepasados. El subliña a fidelidade de Deus ao proporcionar unha saída á tentación e anima aos crentes a fuxir da idolatría. Paul aborda o tema de comer alimentos sacrificados aos ídolos, aconsellando precaución por mor da conciencia e consideración polo benestar espiritual dos demais. El instrúe aos crentes a participar libremente na vida cotiá, pero teñan en conta que ofenden ou comprometen a súa propia fe ou a dos demais. Este capítulo subliña a importancia de aprender da historia, evitar a idolatría e exercer o amor e a consideración nas interaccións con crentes e non crentes.

1 Corintios 10:1 Ademais, irmáns, non quero que ignorases que todos os nosos pais estaban baixo a nube e todos pasaron polo mar;

Paulo lémbralles aos corintios como os seus antepasados experimentaron a protección e a guía de Deus.

1. A fidelidade de Deus ao seu pobo - Como os israelitas experimentaron a protección e a orientación de Deus

2. O poder dun recordatorio - Aprendendo do exemplo de Paul de animar a outros

1. Éxodo 13: 21-22 - O Señor ía diante deles de día nunha columna de nube para guiar o camiño, e de noite nunha columna de lume para iluminarlles, para ir de día e de noite.

2. Deuteronomio 1: 30-31 - O Señor, o teu Deus, que vai diante de ti, loitará por ti, como fixo por ti en Exipto diante dos teus ollos e no deserto, onde viches como o Señor o teu. Deus te levou, como un home leva ao seu fillo, todo o camiño que percorreches ata que chegaches a este lugar.

1 Corintios 10:2 E todos foron bautizados para Moisés na nube e no mar;

A pasaxe explica como os israelitas foron bautizados en Moisés cando atravesaron a nube e o mar.

1o: Vivir a vida de fe - Como dar o paso con Deus

2o: O poder da obediencia - Aprender a confiar no plan de Deus

1o: Hebreos 11:1-2 - Agora ben, a fe é a substancia das cousas que se esperan, a evidencia das que non se ven.

2º: Mateo 14:22-23 - Inmediatamente Xesús fixo que os seus discípulos subisen á barca e fosen diante del á outra beira, mentres el despediu á multitude. E despois de despedir á multitude, subiu só ao monte para orar.

1 Corintios 10:3 E todos comían a mesma carne espiritual;

A pasaxe fala de como todos comían a mesma carne espiritual.

1. A importancia da alimentación espiritual nas nosas vidas.

2. Todos temos acceso ao mesmo sustento espiritual.

1. Hebreos 5:14 Pero os alimentos sólidos pertencen aos maiores de idade, é dicir, aos que por razón do uso teñen os sentidos exercitados para discernir o ben e o mal.

2. Salmo 34:8 ¡Oh, proba e mira que o Señor é bo! Benaventurado o home que se refuxia nel!

1 Corintios 10:4 E todos beberon a mesma bebida espiritual, porque bebían daquela Rocha espiritual que os seguía, e esa Rocha era Cristo.

A pasaxe explica que os israelitas bebían dunha Rocha espiritual que os seguía, e esa Rocha era Cristo.

1. Deus proporciona sustento e orientación ao seu pobo.

2. Xesús é a nosa Rocha espiritual, que nos proporciona forza e estabilidade.

1. Salmos 18:2 - O Señor é a miña pedra, a miña fortaleza e o meu liberador; meu Deus, miña forza, en quen vou confiar; o meu escudo e o corno da miña salvación, a miña fortaleza.

2. Isaías 26:4 - Confía no Señor para sempre, porque en IAH, o Señor, ten a forza eterna.

1 Corintios 10:5 Pero con moitos deles, Deus non se agradaba ben, porque foron derrubados no deserto.

En 1 Corintios 10:5 revélase que moitos dos israelitas desagradaron a Deus e non tiveron éxito no deserto.

1. Superando a decepción: aprender dos israelitas? Erros no deserto

2. Crecer na fe: comprender as consecuencias de desobedecer a Deus

1. Éxodo 16:2-3 ? □ E toda a congregación dos fillos de Israel murmurou contra Moisés e Aharón no deserto: E os fillos de Israel dixéronlles: "Oxalá morreramos pola man do Señor na terra de Exipto, cando estabamos sentados á beira. as potas de carne, e cando comiamos o pan ao cheo; porque nos levastes a este deserto para matar de fame a toda esta asemblea.

2. Deuteronomio 8:2-3 ? □ e lembrarás todo o camiño que o Señor, o teu Deus, te levou estes corenta anos no deserto, para humillarte e probarte, para saber o que había no teu corazón, se gardarías ou non os seus mandamentos. E humilloute e deixouche pasar fame e alimentoute de maná, que ti non coñecías nin os teus pais. para que che faga saber que non só de pan vive o home, senón que de toda palabra que sae da boca do Señor vive o home.??

1 Corintios 10:6 Agora ben, estas cousas foron os nosos exemplos, para non codiciar cousas malas, como eles tamén desexaban.

Paso Os acontecementos do Antigo Testamento deberían servir de exemplo para ensinarnos a non desexar cousas malas, como fixeron os israelitas no pasado.

1. Aprende dos erros dos israelitas: non cedas á tentación do mal.

2. O Antigo Testamento ofrécenos exemplos do que debemos evitar na vida.

1. 2 Timoteo 3:16??7 - Toda a Escritura é inspirada por Deus, e é proveitosa para a doutrina, para a reprensión, para a corrección, para a instrución na xustiza.

2. Romanos 15:4 - Porque todo o que se escribiu antes, foi escrito para a nosa aprendizaxe, para que a través da paciencia e do consolo das Escrituras teñamos esperanza.

1 Corintios 10:7 Tampouco sexades idólatras, como algúns deles; como está escrito: O pobo sentouse a comer e a beber, e levantouse a xogar.

Paulo advirte aos corintios que non imiten a idolatría de Israel, citando un exemplo bíblico do libro do Éxodo.

1. "Vivir unha vida de fe: evitando a idolatría"

2. "O poder do exemplo: como afectan as nosas accións aos demais"

1. Éxodo 32:6 - E levantáronse ao día seguinte, ofreceron holocaustos e ofreceron sacrificios de paz; e a xente sentouse a comer e a beber, e levantouse para xogar.

2. Romanos 12:2 - E non vos conformeis a este mundo, senón transformaos mediante a renovación da vosa mente, para que comprobedes cal é a boa, aceptable e perfecta vontade de Deus.

1 Corintios 10:8 Tampouco fornicamos, como algúns deles cometeron, e caeron nun día vinte e tres mil.

Paulo advirte aos corintios contra a fornicación, citando o exemplo dos israelitas que caeron nun día debido ao seu pecado.

1. "Evita a tentación: unha ollada á inmoralidade sexual".

2. "As consecuencias da desobediencia: a historia dos israelitas".

1. Gálatas 5:19-21 - "Agora as obras da carne son evidentes: inmoralidade sexual, impureza, sensualidade, idolatría, feiticería, inimizade, contenda, celos, ataques de ira,

rivalidades, disensións, divisións, envexa, embriaguez, orxías e cousas como estas. Advírtovos, como xa vos advertín antes, que os que fagan tales cousas non herdarán o reino de Deus".

2. Hebreos 13:4 - "Que o matrimonio sexa honrado entre todos, e que o leito nupcial non manche, porque Deus xulgará aos inmorales e adúlteros".

1 Corintios 10:9 Tampouco tentemos a Cristo, como tamén tentaron algúns deles, e foron destruídos polas serpes.

Esta pasaxe de 1 Corintios 10:9 advírtenos de non probar a paciencia de Deus tentándoo como algúns dos israelitas fixeron no pasado, resultando na súa destrución polas serpes.

1. Tentar a Deus: comprender as consecuencias

2. Recoñecer cando estamos a probar a paciencia de Deus

1. Santiago 1:13-14 - Que ninguén diga cando é tentado, ? □ Estou sendo tentado por Deus, porque Deus non pode ser tentado co mal, e el mesmo non tenta a ninguén. Pero cada persoa é tentada cando é atraída e seducida polo seu propio desexo.

2. Hebreos 3:7-8 - Polo tanto, como di o Espírito Santo, ? □ Hoxe, se escoitades a súa voz, non endurecerdes os vosos corazóns como na rebelión, o día da proba no deserto.

1 Corintios 10:10 Tampouco murmurades, como tamén murmuraron algúns deles, e foron destruídos polo destrutor.

A pasaxe advirte contra as murmuracións, xa que algúns dos que murmuraron no pasado foron destruídos polo destrutor.

1. "Deus é o noso protector: evita murmurar e confía na súa forza"

2. "O perigo de murmurar: confiar en Deus, non en nós mesmos"

1. Romanos 8:31 - "Entón, que diremos a estas cousas? Se Deus está a favor de nós, quen pode estar contra nós?"

2. Salmo 46:1 - "Deus é o noso refuxio e forza, unha axuda moi presente nos problemas".

1 Corintios 10:11 Agora ben, todas estas cousas aconteceron con eles como exemplo, e están escritas para a nosa advertencia, a quen chegou a fin do mundo.

Os acontecementos que aconteceron no pasado están escritos como exemplos para que aprendamos nas nosas propias vidas.

1. Aprender do pasado para vivir o presente.

2. Aplicar a Palabra de Deus ás nosas propias vidas.

1. Romanos 15:4 ??Porque todo o que se escribiu antes, escribiuse para a nosa aprendizaxe, para que a través da paciencia e do consolo das Escrituras teñamos esperanza.

2. Santiago 1:22 ??Pero facede a palabra, e non só oíntes, enganándovos a vós mesmos.

1 Corintios 10:12 Por iso, o que pensa que está en pé, teña coidado de que non caia.

Debemos ter coidado no noso xuízo sobre nós mesmos e ter coidado de non caer no pecado.

1. O orgullo vai antes da destrución.

2. Mantéñase en garda contra a compracencia espiritual.

1. Romanos 12:3 Porque digo, pola graza que me foi dada, a todo o que está entre vós, que non pense de si mesmo máis do que debería pensar; senón pensar con sobriedade, segundo Deus deu a cada home a medida da fe.

2. Lucas 21: 34-36 E teñades coidado de que vosotros corazóns non se sobrecarguen de excesos, borracheiras e preocupacións desta vida, e que ese día chegue sobre vós sen darse conta. Porque como unha trampa virá sobre todos os que habitan sobre a faz de toda a terra. Velade, pois, e orade sempre, para que sexades considerados dignos de escapar de todas estas cousas que acontecerán e de estar diante do Fillo do Home.

1 Corintios 10:13 Non vos colleu ningunha tentación que non sexa a común ao home; pero Deus é fiel, quen non permitirá que sexades tentados por encima do que podedes;

pero coa tentación tamén abrirá un camiño para escapar, para que poidades soportar.

Ningunha tentación é demasiado grande para nós porque Deus promete darnos un xeito de escapar dela e garantir que somos capaces de soportar.

1. A fidelidade de Deus sempre nos proporcionará unha vía de escape.

2. Ningunha tentación é demasiado grande para nós coa axuda de Deus.

1. Filipenses 4:13 - Podo facer todas as cousas por medio de Cristo que me fortalece.

2. 1 Xoán 4:4 - Vos sodes de Deus, fillos, e vencédelos, porque o que está en vós é maior que o que está no mundo.

1 Corintios 10:14 Por iso, meus amados, foxe da idolatría.

A pasaxe é unha advertencia para evitar a idolatría.

1. O poder da idolatría e como superala

2. Os perigos da idolatría e as recompensas da obediencia

1. Éxodo 20: 3-5 - "Non terás outros deuses diante de min. Non te farás ningunha imaxe en forma de nada no ceo enriba nin na terra abaixo nin nas augas abaixo. Non te inclinarás. baixalos ou adorádeos, porque eu, o Señor, o teu Deus, son un Deus celoso".

2. Colosenses 3:5 - "Por tanto, mata todo o que pertence á túa natureza terreal: inmoralidade sexual, impureza, luxuria, malos desexos e cobiza, que é idolatría".

1 Corintios 10:15 falo como a sabios; xulgade o que digo.

Pasaxe: Paulo exhorta aos corintios a usar a súa sabedoría e discernimento para avaliar as súas palabras e ensinanzas.

1. Usando a nosa sabedoría para avaliar a Palabra de Deus

2. Aprender a discernir nas nosas vidas

1. Proverbios 2:6-9 - Porque o Señor dá sabedoría; da súa boca saen coñecemento e entendemento.

2. Santiago 1:5 - Se algún de vós carece de sabedoría, que llo pida a Deus, que dá a todos xenerosamente sen reproche, e daralle.

1 Corintios 10:16 A copa de bendición que bendicimos, non é a comuñón do sangue de Cristo? O pan que partimos, non é a comuñón do corpo de Cristo?

Os cristiáns participan na comuñón, que simboliza o corpo e o sangue de Cristo.

1. O significado da comuñón: comprender o significado do corpo e do sangue de Cristo

2. Experimentando a graza da comuñón: como recibir o don de redención de Deus

1. 1 Corintios 11:23-26 - Porque recibín do Señor o que tamén vos entreguei: que o Señor Xesús tomou pan na mesma noite na que foi traizoado;

24 e despois de dar grazas, rompeuna e dixo: ake, comer; este é o meu corpo que se quebra por ti; fai isto en lembranza de min.??

25 Do mesmo xeito, tamén tomou a copa despois da cea, dicindo: a súa copa é a nova alianza no meu sangue. Fai isto todas as veces que o bebes, en lembranza de min.

26 Porque cada vez que comes este pan e bebes esta copa, proclamas o Señor? morte ata que El veña.

2. Lucas 22:19 - E colleu pan, deu grazas, partiuno e deullos, dicindo: ? del é o meu corpo que é dado por ti; fai isto en lembranza de min.??

1 Corintios 10:17 Porque, sendo moitos, somos un só pan e un só corpo, porque todos somos partícipes deste único pan.

Os cristiáns forman parte do mesmo corpo, e todos participan do mesmo pan, simbolizando a unidade.

1. "Unidos en Cristo", explorando o concepto de unidade no corpo de Cristo.

2. “Participantes do Pan de Vida”, incidindo na importancia de Xesús como fonte de sustento e de vida.

1. Xoán 17:20-21 - Xesús rezando pola unidade entre os crentes.

2. Romanos 12:5 - Cada membro do corpo de Cristo ten o seu propio papel.

1 Corintios 10:18 Velaquí Israel segundo a carne: non son os que comen dos sacrificios participantes do altar?

Paulo está a lembrar aos corintios que aínda son participantes do altar ao comer os sacrificios.

1. "Participar no altar: por que debemos celebrar festas de sacrificio"

2. "O significado espiritual de comer sacrificios"

1. Hebreos 13:10-16 - A importancia de manter festas de sacrificio

2. Deuteronomio 12: 5-7 - Instrucións para sacrificar e comer dos sacrificios

1 Corintios 10:19 Que digo entón? que o ídolo é calquera cousa, ou o que se ofrece en sacrificio aos ídolos é algo?

Paul cuestiona se os ídolos e as ofrendas para eles teñen algún valor.

1. O poder da idolatría nas nosas vidas

2. O poder de Deus por riba de todo

1. Isaías 44: 9-20 - A soberanía do Señor en oposición aos ídolos

2. Salmo 115: 3-8 - A tolemia da adoración de ídolos en comparación coa gloria de Deus

1 Corintios 10:20 Pero eu digo que as cousas que sacrifican os xentís, o sacrifican aos demos, e non a Deus, e non quero que teñades comunión cos demos.

Os xentís están sacrificando aos demos e non a Deus, e Paulo advirte aos corintios que non teñan comunión con eles.

1. Deus chámanos a separarnos do mal e camiñar nos seus camiños.

2. Non debemos deixarnos enganar polo engano do diaño e permanecer fieis á verdade de Deus.

1. Efesios 5:11 - E non teñas comunión coas obras infrutuosas das tebras, senón que reprochaas.

2. Santiago 4:7 - Sométete, pois, a Deus. Resiste o demo, e el fuxirá de ti.

1 Corintios 10:21 Non podedes beber a copa do Señor e a copa dos demos: non podedes ser partícipes da mesa do Señor e da mesa dos demos.

A pasaxe subliña que os crentes non poden participar en actividades relacionadas co Señor e actividades relacionadas co diaño.

1. Debemos permanecer firmes na nosa fe e non comprometer as nosas crenzas por praceres mundanos.

2. Debemos esforzarnos sempre por honrar ao Señor e afastarnos das actividades que sexan contrarias ás súas ensinanzas.

1. 1 Xoán 2:15-17 - Non ames o mundo, nin as cousas que hai no mundo. Se alguén ama o mundo, o amor do Pai non está nel.

2. Romanos 12:2 - Non vos conformeis a este mundo, senón transformaos mediante a renovación da vosa mente, para que comprobedes cal é a boa vontade de Deus, aceptable e perfecta.

1 Corintios 10:22 ¿Provocamos o Señor aos celos? somos máis fortes ca el?

Paulo lémbralles aos corintios que non teñen o poder de desafiar a Deus, xa que El é infinitamente maior ca eles.

1. A futilidade de desafiar a Deus - Nunca podemos gañar unha batalla contra o Todopoderoso.

2. Recoñecendo a supremacía de Deus - Sempre debemos lembrar quen ten o control.

1. Isaías 40:12-17 - Quen mediu as augas no oco da súa man, ou co ancho da súa man marcado o ceo? Quen suxeitou o po da terra nun cesto, ou pesou os montes na balanza e os outeiros nunha balanza?

2. Salmo 115: 3 - O noso Deus está no ceo; fai o que lle gusta.

1 Corintios 10:23 Todo é lícito para min, pero non todo é conveniente: todo é lícito para min, pero non todo edifica.

Paulo anima aos cristiáns a usar bo criterio e pensar nos demais cando toman decisións.

1: É importante ter en conta como afectan as nosas decisións aos demais.

2: Non debemos deixarnos guiar polos nosos propios desexos, senón considerar como as nosas opcións poden edificar aos demais.

1: Filipenses 2:3-4 - "Non se faga nada por contendas nin por vanagloria; pero con humildade de espírito que cada un se estime mellor que a si mesmo. Non mire cada un polas súas cousas, senón tamén polas dos demais . ."

2: Romanos 14:19 - "Sigamos, pois, as cousas que fan a paz, e as cousas coas que uns poden edificar a outros".

1 Corintios 10:24 Que ninguén busque a súa, senón a riqueza de cada un.

Os cristiáns deben centrarse en axudar aos demais en lugar de buscar a súa propia riqueza.

1. O corazón da xenerosidade: vivir para os demais

2. O poder do desinterés: dar aos demais

1. Filipenses 2:4 - Que cada un de vós mire non só os seus propios intereses, senón tamén os intereses dos demais.

2. Lucas 6:38 - Da, e darache. Unha boa medida, presionada, axitada e atropelada, verterase no colo. Pois coa medida que uses, medirase a ti.

1 Corintios 10:25 Todo o que se vende na ruina, que come, sen facer preguntas por razón de conciencia:

Os cristiáns non deben facer preguntas cando compran alimentos no mercado.

1. Poñer a Deus en primeiro lugar: vivir unha vida de fe e obediencia

2. O poder do autocontrol: facer eleccións sabias

1. Romanos 14:14-23 - A discusión de Paulo sobre a importancia da conciencia persoal en materia de fe.

2. Efesios 5:15-17 - A advertencia de Paulo para ser sabio e redimir o tempo.

1 Corintios 10:26 Porque do Señor é a terra e a súa plenitude.

O Señor é o dono de toda a terra e de todo o que hai nela.

1. Deus é soberano sobre toda a terra e todo o que hai nela.

2. Debemos ter en conta a propiedade do Señor e recoñecer a nosa dependencia del.

1. Salmo 24: 1 - A terra é do Señor e a súa plenitude; o mundo e os que nel habitan.

2. Salmo 115:16 - O ceo, mesmo os ceos, son do Señor, pero el deu a terra aos fillos dos

homes.

1 Corintios 10:27 Se algún dos que non cren vos invita a unha festa e estades dispostos a ir; todo o que se te poña diante, come, sen facer preguntas por mor da conciencia.

Os crentes non deben facer preguntas sobre a comida que lles serven nas festas dos non crentes, senón que deben aceptar todo o que se lles dá por conciencia.

1. Os cristiáns deben practicar a hospitalidade e aceptar invitacións ás festas, sen importar as circunstancias.

2. É importante ter precaución ao cear con non crentes, pero finalmente aceptar o que se serve por respecto á súa hospitalidade.

1. Romanos 14:2 - ? Unha persoa cre que pode comer calquera cousa, mentres que a persoa débil só come vexetais.

2. Mateo 22:39 - ? Amarás ao teu próximo coma a ti mesmo.

1 Corintios 10:28 Pero se alguén vos di: "Isto ofrécese en sacrificio aos ídolos, non comades por causa de quen o mostrou nin por razón de conciencia, porque do Señor é a terra e a súa plenitude".

Os cristiáns de paso non deben comer alimentos ofrecidos en sacrificios aos ídolos se son conscientes diso, xa que o Señor posúe a terra e todo o que contén.

1. Como ter unha conciencia de Cristo: amar a Deus e servir aos demais

2. Manter a bondade de Deus no centro: a necesidade de respectar o dominio de Deus

1. Efesios 5: 1-2 - Sede, polo tanto, imitadores de Deus, como fillos queridos, e vivide unha vida de amor, así como Cristo nos amou e entregouse por nós como ofrenda e sacrificio perfumado a Deus.

2. Romanos 12:1 - Polo tanto, eu vos exhorto, irmáns, en vista de Deus? misericordia, ofrecer os teus corpos como sacrificio vivo, santo e agradable a Deus? a súa é a túa verdadeira e adecuada adoración.

1 Corintios 10:29 Conciencia, digo, non a túa, senón a doutra: porque por que se xulga a miña liberdade pola conciencia allea?

Paul escribe que hai que ter en conta a conciencia dos demais ao tomar decisións porque o que un considera que é a súa propia liberdade pode ser xulgado por outra persoa.

1. "Liberdade e conciencia: respectando as opinións dos demais"

2. "Unidade na diversidade: celebrando as nosas diferenzas"

1. Gálatas 5: 13-14, "Pois vosotros fomos chamados á liberdade, irmáns. Só que non usedes a vosa liberdade como unha oportunidade para a carne, senón que a través do amor sérvense uns aos outros. Porque toda a lei cúmprese nunha palabra: ? Amarás ao teu próximo coma a ti mesmo.

2. Romanos 14:13-15: "Por tanto, xa non nos xulguemos uns aos outros, senón que decidamos nunca poñer un obstáculo ou un obstáculo no camiño dun irmán. Sei e estou convencido no Señor Xesús de que nada é impuro en si mesmo, pero é impuro para quen o considera impuro. Pois se o teu irmán se entristece co que comes, xa non andas no amor. Co que comes, non destruyas a aquel polo que morreu Cristo. ."

1 Corintios 10:30 Porque se eu son partícipe pola graza, por que se me fala mal polo que dou grazas?

Paul pregunta por que se lle critica por dar grazas pola graza que recibiu.

1. Aceptando a graza de Deus: como recibir e dar grazas

2. O poder da acción de grazas: aprender a apreciar o que temos

cruzado-

1. Santiago 1:17 - "Todo don bo e perfecto é de arriba, que baixa do Pai das luces celestes, que non cambia como sombras cambiantes".

2. Romanos 8:28 - "E sabemos que en todas as cousas Deus traballa para o ben dos que o aman, que foron chamados segundo o seu propósito".

1 Corintios 10:31 Xa sexa que coma, ou bebamos, ou calquera cousa que facedes, facede todo para a gloria de Deus.

Os crentes deben facer o seu obxectivo levar gloria a Deus en todo o que fan.

1. Deixa que as túas accións sexan un reflexo de Deus? □ gloria

2. Glorificando a Deus a través da nosa vida diaria.

1. Colosenses 3:17 - "E todo o que fagas, de palabra ou de feito, faino todo no nome do Señor Xesús, dando grazas a Deus Pai por medio del".

2. Romanos 12:1-2 - "Polo tanto, irmáns, púgovos a vós, polas misericordias de Deus, que presentedes os vosos corpos como un sacrificio vivo, santo e agradable a Deus, que é o voso culto espiritual. Non vos conformedes. este mundo, pero transfórmate coa renovación da túa mente, para que, probando, poidas discernir cal é a vontade de Deus, o que é bo, agradable e perfecto".

1 Corintios 10:32 Non ofendas, nin aos xudeus, nin aos xentís, nin á igrexa de Deus:

Paulo anima aos corintios a actuar dun xeito que non ofenda a ninguén, incluídos os xudeus, os xentís e a igrexa de Deus.

1. "Ama ao teu veciño: mostrando respecto e consideración a todos"

2. "Vivir con respecto: o exemplo de Paulo para os corintios"

1. Romanos 12:14-16 - "Bendice aos que te perseguen; bendice e non maldixes. Alegrate cos que se alegran; chora cos que choran. Vive en harmonía uns cos outros. Non sexades orgullosos, pero estade dispostos a facelo. asociarse con persoas de baixa posición. Non sexas vanidoso".

2. Efesios 4: 25-32 - "Por iso, cada un de vós debe desposuír da mentira e falarlle sinceramente ao seu próximo, porque todos somos membros dun mesmo corpo. No voso enfado non pequedes: non deixedes que o sol se poña mentres vós. aínda están enfadados e non lle dean pé ao demo. Quen foi roubando xa non debe roubar, senón que debe traballar, facendo algo útil coas súas propias mans, para que teña algo que compartir cos necesitados. das vosas bocas sae calquera fala mala, pero só o que é útil para edificar aos demais segundo as súas necesidades, para que beneficie aos que escoitan.E non aflixes ao Espírito Santo de Deus, co que fuches selado para o día de

redención. Deshacerse de toda amargura, rabia e ira, rifa e calumnia, xunto con toda forma de malicia. Sede bondadosos e compasivos uns cos outros, perdoándovos uns a outros, como Deus vos perdoou en Cristo".

1 Corintios 10:33 Así como agrada a todos en todas as cousas, non procurando o meu proveito, senón o proveito de moitos, para que se salven.

Paulo anima a todos a buscar o ben dos demais en lugar de só a eles mesmos, para que moitos se salven.

1. "O beneficio de moitos" - Como ser xeneroso e desinteresado pode beneficiar a moitos.

2. "Buscando a Salvación" - Comprender a importancia de poñer aos demais primeiro para salvalos.

1. Mateo 22:37-39 - Ama ao teu próximo coma a ti mesmo.

2. Filipenses 2: 3-4 - Non faga nada por ambición egoísta ou vana presunción, pero con humildade considere aos demais mellores ca vós mesmos.

1 Corintios 11 é o capítulo undécimo da Primeira Epístola de Paulo aos Corintios. Neste capítulo, Paul aborda varias cuestións relacionadas coas prácticas de adoración, en particular no que se refire a cubertas para a cabeza e a Cea do Señor.

1º parágrafo: Paul comeza discutindo os roles de xénero e os cubrimentos da cabeza durante a adoración. Afirma que os homes deben orar ou profetizar coa cabeza descuberta, xa que están feitos á imaxe de Deus e reflicten a súa gloria (1 Corintios 11:3-7). Por outra banda, as mulleres deberían ter a cabeza tapada como sinal de submisión á autoridade (1 Corintios 11:5-6). Paul apela á natureza e á tradición para apoiar o seu argumento a favor das distincións de xénero na adoración.

2º Parágrafo: Paul aborda a cuestión da conduta inadecuada durante a Cea do Señor. Critica aos crentes corintios por convertelo nunha festa autocomplaciente na que uns comen en exceso mentres que outros pasan fame (1 Corintios 11:17-22). Lémbralles a institución de Xesús deste sacramento a noite anterior á súa crucifixión e subliña o seu significado como conmemoración do seu sacrificio (1 Corintios 11:23-26). Paulo advirte contra participar dun xeito indigno, sen discernir o corpo de Cristo, o que pode resultar en xuízo de Deus (1 Corintios 11:27-32).

3o Parágrafo: O capítulo conclúe con instrucións sobre como observar correctamente a

Cea do Señor. Paulo aconsella aos crentes que se examinen a si mesmos antes de participar, confesando calquera pecado e reconciliándose cos demais para que poidan achegarse dignamente a el (1 Corintios 11:28-29). Anímaos a esperar uns por outros cando se reúnen para esta comida en lugar de ter un comportamento egoísta que exclúa ou avergonza aos demais (1 Corintios 11:33-34). Paul subliña que estas instrucións non están destinadas a traer condena, senón corrección para que a súa adoración se faga dun xeito ordenado e reverente.

En resumo, o capítulo once de Primeiros Corintios aborda cuestións relacionadas coas prácticas de adoración. Paul discute os roles de xénero e o significado dos cubertas para a cabeza durante a adoración, destacando a importancia da submisión e honrar o deseño de Deus. Despois dirixe a súa atención á Cea do Señor, reprendendo aos corintios pola súa conduta inadecuada e recordándolles a súa natureza sagrada como lembranza do sacrificio de Cristo. Paulo advirte de non participar de forma indigna e insta aos crentes a que se examinen antes de participar. Subliña a necesidade da unidade, a consideración polos demais e un achegamento reverente a este sacramento. Este capítulo ofrece orientación sobre prácticas de adoración adecuadas que reflicten a honra cara a Deus e o amor uns cara aos outros dentro da comunidade cristiá.

1 Corintios 11:1 Sede seguidores de min, así como eu tamén o son de Cristo.

Paulo anima aos corintios a imitar o seu exemplo de seguir a Cristo.

1. "Imitando a Cristo: seguindo o exemplo de Paulo"

2. "O exemplo de Paulo: seguir a Cristo"

1. 1 Corintios 11:1 - Sede seguidores de min, así como eu tamén o son de Cristo.

2. Mateo 16:24 - Entón Xesús díxolles aos seus discípulos: Se alguén quere vir detrás de min, que se negue a si mesmo, que tome a súa cruz e que me siga.

1 Corintios 11:2 2 Agora ben, irmáns, lódovos que vos acordades de min en todas as cousas e que gardedes as ordenanzas tal e como vós dei.

Paulo louva aos crentes corintios por manterse nas ensinanzas que lles deu.

1. A importancia de lembrar e obedecer a Palabra de Deus.

2. O valor de seguir fielmente as ensinanzas que nos deron.

1. Xosué 1:8 - "Este Libro da Lei non se apartará da túa boca, senón que meditarás nel día e noite, para que teñas coidado de facer conforme a todo o que nel está escrito".

2. Colosenses 2: 6-7 - "Por iso, como recibiches a Cristo Xesús, o Señor, así anda nel, arraigado e edificado nel e afianzado na fe, tal e como te ensinaron, abundando en acción de grazas".

1 Corintios 11:3 Pero quero que saibades que a cabeza de todo home é Cristo; e a cabeza da muller é o home; e a cabeza de Cristo é Deus.

Este verso de 1 Corintios 11:3 enfatiza a relación xerárquica entre homes, mulleres e Deus.

1. Como afecta a nosa relación con Cristo nas nosas interaccións cos demais

2. O significado da submisión na vida cristiá

1. Efesios 5:22-33 - Esposas, sometede aos vosos propios maridos, como ao Señor.

2. Colosenses 3:18-19 - Esposas, sometede aos vosos maridos, como convén no Señor.

1 Corintios 11:4 Todo home que ora ou profetiza, tendo a cabeza tapada, deshonra a súa cabeza.

Os homes non deben taparse a cabeza cando rezan ou profetizan, xa que é visto como un sinal de falta de respecto.

1. Aprende a honrar a Deus en todo o que fas

2. Respecta ao Señor na túa adoración

1. 1 Pedro 2:17 - Mostra o respecto axeitado para todos, ama a familia dos crentes, teme a Deus, honra ao emperador.

2. Colosenses 3:17 - E todo o que fagas, sexa de palabra ou de feito, faino todo no nome do Señor Xesús, dando grazas a Deus Pai por medio del.

1 Corintios 11:5 Pero toda muller que reza ou profetiza coa cabeza descuberta, deshonra a súa cabeza, porque iso é como se fose rapada.

As mulleres deben cubrirse a cabeza cando rezan ou profetizan para manter a súa honra.

1. Honra a Deus honrándote a ti mesmo: un estudo sobre 1 Corintios 11:5

2. O poder da modestia: como as mulleres poden representar a Deus con dignidade

1. 1 Pedro 3:3-4 - "A túa beleza non debe vir de adornos exteriores, como peiteados elaborados e o uso de xoias de ouro ou roupa fina. Máis ben, debería ser a do teu ser interior, a beleza inesquecible dun espírito manso e tranquilo, que é de gran valor aos ojos de Deus".

2. 1 Timoteo 2:9-10 - "Eu tamén quero que as mulleres se visten modestamente, con decencia e decoro, adornándose, non con peiteados elaborados ou ouro ou perlas ou roupas caras, senón con boas obras, apropiadas para as mulleres que profesan para adorar a Deus".

1 Corintios 11:6 Porque se a muller non está cuberta, que tamén se rape; pero se é unha vergoña que unha muller se rape ou se rape, que se cubra.

Esta pasaxe anima ás mulleres a cubrir a cabeza en público, o que suxire que é unha vergoña que estean sen cubrirse.

1. "A beleza da modestia: unha exploración da definición bíblica do vestido feminino"

2. "A importancia do veo: comprender o significado bíblico de cubrir a cabeza"

1. 1 Timoteo 2: 9-10 - "De igual xeito, as mulleres se adornan con vestimentas modestas, con vergoña e sobriedade; non con cabelos trenzados, nin ouro, nin perlas, nin vestidos caros; senón (que convén que as mulleres piedad) con boas obras".

2. Proverbios 11:22 - "Como unha xoia de ouro no fociño dun porco, así é unha muller fermosa que non ten discreción".

1 Corintios 11:7 Porque un home non debe cubrirse a cabeza, xa que é imaxe e gloria de Deus, pero a muller é a gloria do home.

Os homes non deben cubrir a cabeza, xa que están feitos a imaxe de Deus, mentres que as mulleres son a gloria dos homes.

1. A creación de Deus: a imaxe de Deus en homes e mulleres 2. A gloria de homes e mulleres

1. Xénese 1:26-27 (E dixo Deus: "Fagamos o home á nosa imaxe, segundo a nosa semellanza; e que domine sobre os peixes do mar, sobre as aves do ceo e sobre o gando". e sobre toda a terra e sobre todos os reptiles que se arrastran pola terra.) 2. Efesios 5:21-33 (Sométese uns aos outros no temor de Deus. Esposas, sometedevos aos vosos maridos, como aos Señor. Porque o marido é a cabeza da muller, así como Cristo é a cabeza da Igrexa, e el é o salvador do corpo. Por iso, como a Igrexa está suxeita a Cristo, así as mulleres estean aos seus propios maridos. todo.)

1 Corintios 11:8 Porque o home non é da muller; pero a muller do home.

A muller é creada a partir do home e, polo tanto, está baixo a autoridade do home.

1. O home é a máxima autoridade de Deus na unidade familiar.

2. As mulleres deben honrar e respectar a autoridade dos homes.

1. Efesios 5:22-33 - A relación entre marido e muller.

2. Xénese 2:18-25 - Deus crea a muller a partir do home.

1 Corintios 11:9 Tampouco o home foi creado para a muller; pero a muller para o home.

Homes e mulleres foron creados para propósitos diferentes, sendo a muller creada para o home.

1. Deus ten un plan para cada un de nós - 1 Corintios 11:9

2. As mulleres foron creadas para un propósito especial - 1 Corintios 11:9

1. Xénese 2:18-25 - Deus crea home e muller para un propósito.

2. Efesios 5:21-33 - Respecto mutuo no matrimonio.

1 Corintios 11:10 Por iso a muller debe ter poder sobre a súa cabeza a causa dos anxos.

As mulleres deberían ter autoridade sobre as súas propias cabezas por mor dos anxos.

1. O poder da autoridade: un estudo sobre 1 Corintios 11:10

2. O significado oculto de 1 Corintios 11:10

1. Efesios 5:22-24 - Esposas, sometede aos vosos propios maridos, como ao Señor. Porque o marido é a cabeza da muller, así como Cristo é a cabeza da igrexa, o seu corpo, e é el mesmo o seu Salvador. Agora ben, como a igrexa se somete a Cristo, así tamén as mulleres deben someterse en todo aos seus maridos.

2. Xénese 3:16 - Díxolle á muller: "Certamente multiplicarei a túa dor durante o parto; con dor parirás fillos. O teu desexo será o teu marido, e el gobernará sobre ti".

1 Corintios 11:11 Non obstante, nin o home está sen muller, nin a muller sen o home, no Señor.

O home e a muller son importantes aos ollos do Señor.

1. A igualdade de home e muller aos ollos do Señor

2. O valor do home e da muller no Señor

1. Xénese 1:27 - Entón Deus creou o home á súa propia imaxe, á imaxe de Deus creouno; macho e muller creounos.

2. Gálatas 3:28 - Non hai nin xudeu nin grego, non hai escravo nin libre, non hai home nin muller, porque todos vós sodes un en Cristo Xesús.

1 Corintios 11:12 Porque como a muller é do home, así tamén o home é da muller; senón todas as cousas de Deus.

A Biblia ensina que homes e mulleres son iguais aos ollos de Deus.

1. A igualdade de homes e mulleres - Explorando 1 Corintios 11:12

2. Descubrindo o plan de Deus para homes e mulleres - Unha ollada en profundidade a 1 Corintios 11:12

1. Gálatas 3:28 - Non hai nin xudeu nin grego, non hai escravo nin libre, non hai home nin muller, porque todos vós sodes un en Cristo Xesús.

2. Efesios 5:21 - Sométese uns aos outros no temor de Deus.

1 Corintios 11:13 Xulgade por vós mesmos: ¿é ben que unha muller pregue a Deus sen cubrir?

Pasaxe Paul cuestiona se é apropiado que unha muller rece sen tapar a cabeza.

1. Vivir en obediencia á Palabra de Deus - Explorando as implicacións de 1 Corintios 11:13 para a vida moderna.

2. Adorno respectuoso - Como honrar a Deus ao rezar e asistir aos servizos de adoración.

1. 1 Timoteo 2: 9-10 - "De igual xeito, que as mulleres se adornen con roupas modestas, con vergoña e sobriedade; non con cabelos peinados, ou ouro, ou perlas, ou vestidos caros; senón (o que convén que as mulleres piedad) con boas obras".

2. 1 Pedro 3: 3-4 - "O adorno de quen non sexa o adorno exterior de trenzar o cabelo, vestir de ouro ou vestir roupa; senón que sexa o home oculto do corazón, en o que non é corruptible, mesmo o adorno dun espírito manso e tranquilo, que é de gran prezo ante Deus".

1 Corintios 11:14 Nin sequera a propia natureza vos ensina que, se un home ten o pelo longo, é unha vergoña para el?

Paulo lémbralles aos corintios que a propia natureza lles ensina que é vergoñento que un home teña o pelo longo.

1. O poder da natureza: como a natureza pode ensinarnos verdades bíblicas

2. Deseño de Deus: como debemos adherirnos ao deseño de Deus para os roles de xénero

1. 1 Corintios 11:14

2. Xénese 1:27 - Entón Deus creou o home á súa propia imaxe, á imaxe de Deus creouno; macho e femia creounos.

1 Corintios 11:15 Pero se unha muller ten o cabelo longo, é unha gloria para ela, porque o seu cabelo é dado para cubrir.

Paul indica que o cabelo longo dunha muller é unha gloria, e que se lle dá como cobertura.

1. "A beleza e o propósito do cabelo dunha muller"

2. "Cubertas dadas por Deus: usar o cabelo como sinal de respecto"

1. 1 Pedro 3:3-4 - "Non sexa o teu adorno externo con trenzas de cabelo, decoración de ouro e vestimenta de túnicas, senón que sexa a persoa oculta do corazón coa beleza imperecedera dun espírito tranquilo, que aos ollos de Deus é moi precioso".

2. Isaías 61:10 - "Alégrareime moito no Señor; a miña alma exultarase no meu Deus, porque me vestiu cos vestidos da salvación; cubriume co manto da xustiza, como se engalana un noivo. coma un cura cun fermoso tocado, e coma unha noiva se adorna coas súas xoias".

1 Corintios 11:16 Pero se alguén parece disputar, non temos tal costume, nin as igrexas de Deus.

O costume das igrexas de Deus é non ser polémico.

1. "Unidade na Igrexa"

2. "O poder do acordo"

1. Colosenses 3:14-15 - E sobre todas estas cousas vestir a caridade, que é o vínculo da perfección. E que a paz de Deus reine nos vosos corazóns, á que tamén sodes chamados nun só corpo; e agradecédevos.

2. Efesios 4:1-3 - Eu, pois, o prisioneiro do Señor, pídovos que andades dignos da vocación coa que sodes chamados: con toda humildade e mansedumbre, con paciencia, soportándovos uns aos outros con amor; Esforzándose por manter a unidade do Espírito no vínculo da paz.

1 Corintios 11:17 Agora ben, nisto que vos declaro, non vos alabo: que vos xunteu non para mellor, senón para peor.

O apóstolo Paulo amonesta aos corintios que non se reúnan para ben, senón para peor.

1. O poder da comunidade: comprender o impacto de reunirse na unidade.

2. Falta de unidade: a desvantaxe de non reunirse en confraternidade.

1. Hebreos 10:25 - "Non abandonando a reunión de nós mesmos, como é o xeito dalgúns; pero exhortándonos uns a outros: e tanto máis, canto vedes que se achega o día".

2. Feitos 2:42-47 - "E continuaron firmes na doutrina dos apóstolos e na comunión, e no partimento do pan e nas oracións... E o Señor engadía diariamente á igrexa os que debían salvarse".

1 Corintios 11:18 Porque en primeiro lugar, cando vos xuntades na igrexa, escoito que hai divisións entre vós; e en parte créoo.

Na igrexa, hai divisións entre os membros, o que Paul cre que é verdade.

1. Unidade na Igrexa: a importancia de reunirse

2. Superar a división: atopar forza na unidade

1. Efesios 4:3 - Facendo todos os esforzos para manter a unidade do Espírito a través do vínculo da paz.

2. Romanos 12:16 - Vivir en harmonía uns cos outros. Non estea orgulloso, pero si estea disposto a asociarse con persoas de baixa posición. Non sexas vanidoso.

1 Corintios 11:19 Porque tamén debe haber herexías entre vós, para que os que son aprobados se manifesten entre vós.

Para probar a fe dos crentes, Paulo anima a presenza de herexías entre os corintios.

1. A importancia de probar a fe a través das herexías.

2. Como manterse forte ante as herexías.

1. Santiago 1:12 - "Diaventurado o home que permanece firme na proba, porque cando supere a proba recibirá a coroa da vida, que Deus prometeu aos que o aman".

2. 1 Pedro 1:7 - "para que a probada autenticidade da túa fe, máis preciosa que o ouro que perece aínda que sexa probado polo lume, poida resultar en loanza, gloria e honra na revelación de Xesucristo".

1 Corintios 11:20 Cando vos xuntades, pois, nun só lugar, non é comer a cea do Señor.

Cando os cristiáns se reúnen, non deberían participar na Cea do Señor.

1. "Vivir a Cea do Señor: practicar o autocontrol nas nosas reunións"

2. "A importancia da cea do Señor: lembrar o sacrificio de Cristo"

1. Mateo 26:26-29 - Xesús instaura a Cea do Señor

2. 1 Pedro 1:18-19 - Recoñecendo o custo da nosa redención a través da Cea do Señor

1 Corintios 11:21 Porque ao comer cada un toma a súa propia cea antes que outro, e un ten fame e outro está bébedo.

Ao comer, cada un toma a súa propia cea antes que outros, e algúns quedan con fame mentres que outros quedan cheos en exceso.

1: Debemos lembrar de compartir as nosas comidas cos demais e ser conscientes dos que poden non ter o suficiente.

2: Debemos agradecer a comida que temos e non desperdiciar, xa que hai xente que non ten abondo.

1: Gálatas 6:10 - Entón, cando teñamos oportunidade, fagamos o ben a todos, e especialmente aos que son da casa da fe.

2: Proverbios 22:9 - Quen ten un ollo generoso será bendito, porque comparte o seu pan cos pobres.

1 Corintios 11:22 Que? Non tedes casas onde comer e beber? ou desprezades a igrexa de Deus e avergoñades aos que non teñen? Que che vou dicir? vouche louvar nisto? Eu non te eloxio.

Paulo reprende aos corintios por non ter en conta a igrexa de Deus e avergoñar aos que teñen pouco.

1. A Igrexa de Deus é sagrada e debe ser respectada

2. Non avergoñes aos que teñen pouco

1. Efesios 4:1-3 - Eu, pois, prisioneiro do Señor, pídovos a camiñar de forma digna da chamada á que fomos chamados, con toda humildade e mansedume, con paciencia, soportandovos uns cos outros. amor, ansioso por manter a unidade do Espírito no vínculo da paz.

2. Gálatas 6:10 - Entón, cando teñamos oportunidade, fagamos o ben a todos, e especialmente aos que son da familia da fe.

1 Corintios 11:23 Porque recibín do Señor o que tamén vos entreguei: que o Señor Xesús a mesma noite na que foi entregado tomou pan.

Paso O Señor Xesús, a noite en que foi traizoado, colleu pan.

1. O pan da traizón: unha reflexión sobre a última cea de Xesús

2. Perseverando a través da traizón: Leccións da Última Cea de Xesús

1. Xoán 13:21-30 - Xesús lava os pés e anuncia a traizón

2. Salmo 41:9 - A traizón dun amigo próximo

1 Corintios 11:24 E despois de dar grazas, partiuno e díxoo: Tomade, comede. Este é o meu corpo, que se partiu por vós; facede isto en lembranza de min.

Xesús partiu o pan e ordenou aos seus seguidores que o comesen en lembranza del e do seu sacrificio.

1: Debemos lembrar a Xesús e o seu sacrificio por nós.

2: Xesús deunos un xeito de lembralo, que é comer o pan en lembranza del.

1: Lucas 22:19 - E tomou pan, deu grazas, partiuno e deulles, dicindo: Este é o meu corpo que é entregado por vós: facede isto en lembranza de min.

2: 1 Pedro 2:24 - Quen el mesmo levou os nosos pecados no seu propio corpo sobre a árbore, para que nós, estando mortos aos pecados, vivamos á xustiza, por cuxas feridas fomos curados.

1 Corintios 11:25 Do mesmo xeito tamén tomou a copa, cando ceou, dicindo: Esta copa é o novo pacto no meu sangue.

Esta pasaxe describe a Xesús tomando a copa durante a Última Cea e declarándoa un símbolo da nova alianza feita no seu sangue.

1. O significado da copa: explorando a nova alianza no sangue de Xesús

2. Lembrando a Xesús: reflexionando sobre a última cea e o seu significado

1. Lucas 22: 19-20 - E tomou pan, deu grazas, partiuno e deulles, dicindo: Este é o meu corpo que é entregado por vós: facede isto en lembranza de min. Así mesmo tamén o cáliz despois da cea, dicindo: Este cáliz é o novo pacto no meu sangue, que se derrama por vós.

2. 2 Corintios 3:6 - Quen tamén nos fixo ministros capaces do Novo Testamento; non da letra, senón do espírito: porque a letra mata, pero o espírito da vida.

1 Corintios 11:26 Porque cada vez que comedes este pan e bebedes esta copa, anunciades a morte do Señor ata que veña.

Os cristiáns conmemoran a morte do Señor mediante a observancia da Cea do Señor.

1. O significado da cea do Señor: que representa?

2. Participar na Cea do Señor: un tempo de reflexión e lembranza.

1. Lucas 22: 19-20 - E tomou pan, deu grazas, partiuno e deulles, dicindo: Este é o meu corpo que é entregado por vós: facede isto en lembranza de min.

2. 1 Pedro 1:18-19 - Sabendo que non fuches redimido con cousas corruptibles, como prata ou ouro, da túa conduta sen rumbo, recibida por tradición dos teus pais, senón co sangue precioso de Cristo, coma dun cordeiro sen defecto. e sen mancha.

1 Corintios 11:27 Polo tanto, quen coma este pan e beba deste cáliz do Señor indignamente, será culpable do corpo e do sangue do Señor.

Comer e beber o pan e a copa do Señor indignamente fai culpable do corpo e do sangue do Señor.

1. A Eucaristía: o poder de participar dignamente

2. A bendición e a maldición da mesa do Señor

1. Mateo 26:26-28: E mentres comían, Xesús colleu pan, bendiciuno, partiuno, deulle aos discípulos e díxolle: "Tomade, comede; este é o meu corpo".

2. Hebreos 10:28-29: Quen rexeitou a lei de Moisés morre sen piedade co testemuño de dúas ou tres testemuñas. Canto máis severamente cres que merece ser castigado quen pisoteou ao Fillo de Deus, que tratou como algo profano o sangue da alianza que os santificou?

1 Corintios 11:28 Pero que un home examine a si mesmo, e así coma dese pan e beba daquela copa.

Os cristiáns deben examinarse a si mesmos antes de participar na comuñón.

1. Vivir na santidade: Examínanse antes de participar na comuñón

2. O corazón da comuñón: tomar tempo para reflexionar

1. 2 Corintios 13:5 - Examinade-vos para ver se estades na fe; ponse a proba. Non te das conta de que Cristo Xesús está en ti, a menos que, por suposto, falles a proba?

2. Salmo 51:10 - Crea en min un corazón puro, oh Deus, e renova dentro de min un espírito firme.

1 Corintios 11:29 Porque o que come e bebe indignamente, come e bebe condenación para si mesmo, sen discernir o corpo do Señor.

A Cea do Señor debe ser tomada dignamente, cun corazón perspicaz para evitar a auto-condena.

1. O poder do discernimento na Cea do Señor

2. As consecuencias da participación indigna na Cea do Señor

1. 1 Corintios 11:29

2. Hebreos 5:14 - Pero os alimentos sólidos pertencen aos maiores de idade, é dicir, aos que por razón do uso teñen os sentidos exercitados para discernir o ben e o mal.

1 Corintios 11:30 Por iso moitos son débiles e enfermos entre vós, e moitos dormen.

Moitos na igrexa corintia estaban débiles e enfermos e algúns morreran debido á súa desconsideración da Cea do Señor.

1. A Cea do Señor: un sacramento de coidado

2. Honrando a Cea do Señor: Compromiso do pacto

1. Mateo 26:26-29 - Institución de Xesús da Cea do Señor

2. Hebreos 10:24-25 - Movéndose uns aos outros ao amor e ás boas accións

1 Corintios 11:31 Porque se nos xulgáramos a nós mesmos, non seríamos xulgados.

Debemos xulgarnos a nós mesmos para evitar ser xulgados polos demais.

1. Auto-reflexión: a clave para evitar o xuízo

2. Asumir a responsabilidade das nosas accións

1. Proverbios 28:13 - "O que esconde as súas transgresións non prosperará, pero o que as confesa e as abandona terá misericordia".

2. Romanos 2: 1-3 - "Por iso non tes escusa, oh home, cada un de vós que xulgades. Porque ao xulgar a outro condénades a si mesmo, porque ti, o xuíz, practicas as mesmas cousas. Sabemos que o xuízo de Deus recae xustamente sobre os que practican tales cousas. Pensas, oh home, ti que xulgas aos que practican tales cousas e aínda as fai ti mesmo, que escaparás do xuízo de Deus?"

1 Corintios 11:32 Pero cando somos xulgados, somos castigados polo Señor, para que non sexamos condenados co mundo.

Somos xulgados por Deus para que non sexamos condenados co resto do mundo.

1. Na súa misericordia, Deus xúlganos para salvarnos

2. A chamada a estar separados do mundo

1. Gálatas 6: 1-2 - Irmáns, se alguén é sorprendido nalgunha transgresión, vós que sodes espirituais debedes restauralo cun espírito de mansedume. Vixía contigo, para que ti tamén sexas tentado.

2. Santiago 4:7-8 - Sométete, pois, a Deus. Resiste o demo, e el fuxirá de ti. Achégate a Deus, e el achegarase a ti. Limpade as mans, pecadores, e purificade os vosos corazóns, dobres.

1 Corintios 11:33 Por iso, meus irmáns, cando vos xuntedes para comer, quédate uns para outros.

Os cristiáns deberían esperar uns por outros cando se reúnen para unha comida.

1. "Paciencia na mesa: practicando a unidade no corpo de Cristo"

2. "Partir o pan xuntos: ser considerado cos nosos irmáns e irmás"

1. Romanos 15: 5-7 - "Que o Deus da paciencia e do alento vos conceda vivir en tal harmonía uns cos outros, de acordo con Cristo Xesús, para que xuntos glorifiquedes dunha soa voz ao Deus e Pai do noso Señor Xesús. Cristo".

2. Efesios 4: 2-3 - "con toda humildade e mansedume, con paciencia, soportando-se uns aos outros con amor, ansiosos por manter a unidade do Espírito no vínculo da paz".

1 Corintios 11:34 E se alguén ten fame, que coma na casa; que non vos xuntedes á condena. E o resto poñereino en orde cando veña.

Paulo indica aos corintios que non se reúnan para comer se alguén ten fame, e porá en orde o resto cando chegue.

1. A importancia da comunión na Igrexa

2. A bendición do autosacrificio na comunidade

1. Actos 2:42-47 - A igrexa primitiva dedicouse á comunión, ao partimento do pan e á oración.

2. Filipenses 2:1-4 - Paul anima aos filipenses a estar unificados na humildade e abnegación.

1 Corintios 12 é o duodécimo capítulo da Primeira Epístola de Paulo aos Corintios. Neste capítulo, Paulo analiza os dons espirituais e o seu papel dentro do corpo de Cristo.

1o Parágrafo: Paulo comeza abordando a diversidade de dons espirituais dados polo Espírito Santo. Subliña que estes dons son manifestacións do Espírito de Deus e son dados para o ben común (1 Corintios 12:4-7). El enumera varios dons como a sabedoría, o coñecemento, a fe, a curación, os milagres, a profecía, o discernimento, as linguas e a interpretación das linguas (1 Corintios 12:8-10). Paulo destaca que aínda que existen diferentes dons e ministerios dentro do corpo de Cristo, todos proveñen do mesmo Espírito e serven para edificar e unificar aos crentes (1 Corintios 12:11-13).

2º Parágrafo: Paulo explica entón como funcionan estes diversos dons espirituais dentro do corpo. Usa unha analoxía que compara os crentes con diferentes partes dun corpo físico con funcións distintas pero interconexión (1 Corintios 12:14-20). El subliña que cada membro ten un papel único que desempeñar para contribuír á saúde e ao funcionamento xeral do corpo (1 Corintios 12:21-26). Ningún don ou individuo debe ser considerado superior ou inferior porque cada membro é esencial para o apoio mutuo e o crecemento.

3o Parágrafo: O capítulo conclúe facendo énfase no amor como que supera todos os dons espirituais. Paulo introduce o capítulo 13 afirmando que aínda que un posúe habilidades espirituais extraordinarias pero carece de amor, non equivale a nada (1 Corintios 13:1-3). Describe as características do amor —paciencia, bondade, humildade— e a súa natureza perdurable en comparación con manifestacións temporais como as profecías ou as linguas (1 Corintios 13:4-8). O amor preséntase como fundamental para usar os dons espirituais de forma que edifique aos demais en lugar de promover o interese propio.

En resumo, o capítulo doce de Primeiros Corintios céntrase nos dons espirituais e no seu papel dentro do corpo de Cristo. Paulo subliña a diversidade de dons que o Espírito Santo dá para o ben común. El ilustra como funcionan estes dons dentro do corpo, usando unha analoxía de diferentes partes que traballan xuntas para a unidade e o crecemento. Paul subliña que cada crente ten un papel único que desempeñar e que ningún don ou individuo é superior ou inferior. O capítulo conclúe cunha profunda énfase en que o amor supera todos os dons espirituais, destacando o seu papel esencial na utilización destes dons para o beneficio dos demais. Este capítulo ofrece orientación sobre a aceptación da diversidade, o recoñecemento da contribución única e o exercicio dos dons espirituais no amor no contexto da comunidade cristiá.

1 Corintios 12:1 En canto aos dons espirituais, irmáns, non quero que vos ignores.

Paulo advirte aos corintios de que non sexan ignorantes sobre os dons espirituais.

1. Recoñece os teus dons espirituais: abraza as bendicións do Señor

2. Dones espirituais de Deus: Camiña no poder do Espírito

1. Romanos 12:6-8 - Tendo, pois, dons diferentes segundo a graza que se nos dá, usámolos: se é profecía, profeticemos en proporción á nosa fe; ou ministerio, empregámolo no noso ministerio; o que ensina, no ensino; o que exhorta, en exhortación; o que dá, con liberalidade; o que dirixe, con dilixencia; o que fai misericordia, con alegría.

2. Efesios 4:7-8 - Pero a cada un de nós foi dada a graza segundo a medida do don de Cristo. Por iso di: "Cando subiu ao alto, levou a catividade e deu presentes aos homes".

1 Corintios 12:2 Sabedes que erades xentís, levados a estes ídolos mudos, así como vos levaron.

Os xentís foron quitados das súas antigas crenzas e desviados para servir aos falsos ídolos.

1. Como saber cando nos desvían

2. Os perigos da idolatría

1. Efesios 4:17-19 - Así que dígovos isto, e insisto nel no Señor, que xa non debedes vivir como os xentís, na inutilidade do seu pensamento. Están escurecidos no seu entendemento e separados da vida de Deus pola ignorancia que hai neles debido ao endurecemento dos seus corazóns. Tras perder toda a sensibilidade, entregáronse á sensualidade para entregarse a todo tipo de impurezas, e están cheos de cobiza.

2. 1 Xoán 5:21 - Queridos fillos, gardádevos dos ídolos.

1 Corintios 12:3 Por iso vos dou a entender que ninguén que fala polo Espírito de Deus chama a Xesús maldito, e que ninguén pode dicir que Xesús é o Señor, senón polo Espírito Santo.

Pasaxe: Paulo lémbralles aos corintios que ninguén pode chamar a Xesús Señor ou declaralo maldito sen ser guiado polo Espírito Santo.

1. O poder do Espírito Santo nas nosas vidas

2. Vivindo as nosas crenzas en Xesucristo

1. Feitos 2:4 - E todos enchéronse do Espírito Santo, e comezaron a falar noutras linguas, segundo o Espírito lles daba que se pronunciasen.

2. Xoán 16: 8-11 - E cando veña, reprenderá o mundo do pecado, da xustiza e do xuízo: De pecado, porque non cren en min; De xustiza, porque vou ao meu Pai e xa non me ves; De xuízo, porque o príncipe deste mundo é xulgado.

1 Corintios 12:4 Agora ben, hai diversidade de dons, pero o mesmo Espírito.

O Espírito de Deus distribúe diferentes agasallos a todo o seu pobo.

1. Celebrando a diversidade dos agasallos que Deus dá

2. Desbloquear o poder do Espírito Santo na túa vida

1. Efesios 4:7-8 - Pero a graza foi dada a cada un de nós segundo a medida do don de Cristo. Por iso di: "Cando subiu ao alto levou a unha multitude de cativos e deu presentes aos homes".

2. Romanos 12: 6-8 - Tendo dons que difieren segundo a graza que se nos dá, usámolos: se a profecía, en proporción á nosa fe; se servizo, no noso servizo; o que ensina, no seu maxisterio; o que exhorta, na súa exhortación; o que aporta, en xenerosidade; o que leva, con celo; o que fai actos de misericordia, con alegría.

1 Corintios 12:5 E hai diferenzas de administracións, pero o mesmo Señor.

A pasaxe de 1 Corintios 12:5 enfatiza a unidade do Señor aínda que hai diferentes administracións.

1. Todos estamos conectados co Señor, sen importar cales sexan as nosas diferenzas.

2. A pesar das nosas diferenzas, todos estamos unidos na nosa fe no Señor.

1. Colosenses 3:11 - "Aquí non hai grego nin xudeu, circuncidado e incircunciso, bárbaro, escita, escravo, libre; senón que Cristo é todo e en todos".

2. Gálatas 3:28 - "Non hai xudeu nin grego, non hai escravo nin libre, non hai home nin muller, porque todos vós sodes un en Cristo Xesús".

1 Corintios 12:6 E hai diversidade de operacións, pero é o mesmo Deus o que todo obra en todos.

A Biblia ensina que aínda que hai moitos papeis e responsabilidades diferentes, é Deus quen traballa a través e en cada un deles.

1. Unidade na diversidade: como traballa Deus a través das nosas diferenzas

2. O mesmo Deus no traballo: comprender o papel do divino nas nosas vidas

1. Efesios 4:1-6 - Unidade no Corpo de Cristo

2. Colosenses 1:17 - Todas as cousas manteñen en Cristo

1 Corintios 12:7 Pero a manifestación do Espírito dáselle a todo o home para provelo.

A manifestación do Espírito é dada a todas as persoas para o seu beneficio.

1. O poder do Espírito Santo: como nos beneficia

2. Abrazar os dons do Espírito Santo

1. Feitos 2:4 - E todos enchéronse do Espírito Santo, e comezaron a falar noutras linguas, segundo o Espírito lles daba que se pronunciasen.

2. Romanos 12: 6-8 - Tendo entón dons diferentes segundo a graza que se nos dá, xa sexa profecía, profeticemos segundo a proporción da fe; Ou ministerio, agardemos no noso ministerio: ou o que ensina, en ensinar; Ou o que exhorta, sobre a exhortación: o que dá, que o faga con sinxeleza; o que manda, con dilixencia; o que fai misericordia, con alegría.

1 Corintios 12:8 Porque a un é dado polo Espírito a palabra de sabedoría; a outro a palabra de coñecemento polo mesmo Espírito;

Pasaxe: En 1 Corintios 12, Paulo está ensinando sobre os dons do Espírito. Explica que o Espírito outorga diferentes dons a diferentes persoas, como unha palabra de sabedoría ou unha palabra de coñecemento.

Paulo ensina que o Espírito dá diferentes dons a cada persoa, como palabras de sabedoría e coñecemento.

1. Os dons do Espírito: comprender as diversas formas en que Deus concede as súas bendicións

2. Aproveitando os dons do Espírito: aproveitar ao máximo o que Deus nos deu

1. Efesios 4:7-16 - Unidade do Corpo de Cristo

2. Romanos 12: 3-8 - Dones do Espírito e Uso de cada Don no Corpo de Cristo

1 Corintios 12:9 A outro a fe polo mesmo Espírito; a outro os dons de curación polo mesmo Espírito;

O Espírito Santo dá diferentes dons espirituais aos crentes.

1. A singularidade dos dons espirituais

2. Dones espirituais: unha bendición do Espírito Santo

1. Romanos 12:4-8

2. Efesios 4:7-12

1 Corintios 12:10 A outro a obra de milagres; a outra profecía; a outro discernidor de espíritos; a outro diversos tipos de linguas; a outro a interpretación das linguas:

A pasaxe fala dos dons espirituais dados á igrexa polo Espírito Santo, que inclúe a obra

de milagres, a profecía, o discernimento dos espíritos, o falar en diferentes tipos de linguas e a interpretación de linguas.

1. A importancia dos dons espirituais na Igrexa

2. Experimentar a obra do Espírito Santo na Igrexa

1. Romanos 12:6-8 - Tendo entón dons diferentes segundo a graza que se nos dá, xa sexa profecía, profeticemos segundo a proporción da fe;

2. Efesios 4:7-13 - Pero a cada un de nós é dada graza segundo a medida do don de Cristo.

1 Corintios 12:11 Pero todo isto obra ese mesmo Espírito, repartindo a cada un como quere.

O Espírito Santo traballa para conceder dons divinos aos crentes segundo a súa propia vontade.

1. Celebrando o poder do Espírito Santo nas nosas vidas

2. Comprender a Vontade do Espírito Santo

1. Romanos 12:3-8

2. Efesios 4:7-13

1 Corintios 12:12 Porque como o corpo é un e ten moitos membros, e todos os membros do mesmo corpo, sendo moitos, son un só corpo, así tamén o é Cristo.

O corpo de Cristo está unificado e cada un dos seus membros está conectado e importante.

1: Deus chámanos a ser parte do seu corpo, e como membros do seu corpo, debemos traballar xuntos para demostrar o amor de Cristo ao mundo.

2: Todos somos membros do mesmo corpo de Cristo, e cada un de nós ten diferentes dons e habilidades. Debemos usar os nosos dons para construír a igrexa e servirnos uns aos outros.

1: Efesios 4:16 - De quen todo o corpo unido e compactado polo que proporciona cada articulación, segundo o traballo eficaz na medida de cada parte, fai crecer o corpo para a edificación de si mesmo no amor.

2: Colosenses 3:14-15 - E por riba de todas estas cousas vestir a caridade, que é o vínculo da perfección. E que a paz de Deus reine nos vosos corazóns, á que tamén sodes chamados nun só corpo; e agradecédevos.

1 Corintios 12:13 Porque por un só Espírito todos somos bautizados para formar un só corpo, xa sexamos xudeus ou xentís, sexamos esclavos ou libres; e todos foron feitos para beber dun só Espírito.

Paso Todos os crentes, independentemente da raza, status social ou orixe, están unificados en Cristo a través do poder do Espírito Santo.

1. O poder do Espírito Santo: unificando a Igrexa

2. Un en Cristo: abrazando a nosa diversidade

1. Gálatas 3:28 - "Non hai nin xudeu nin grego, non hai escravo nin libre, non hai home nin muller, porque todos vós sodes un en Cristo Xesús".

2. Efesios 2:14-15 - "Porque el é a nosa paz, quen fixo un só e derrubou o muro medio de división entre nós; abolindo na súa carne a inimizade, mesmo a lei dos mandamentos contidas nas ordenanzas. ; pois facer en si mesmo dos dous un home novo, facendo as paces".

1 Corintios 12:14 Porque o corpo non é un membro, senón moitos.

O corpo de Cristo está composto por moitos membros, cada un cos seus propios dons e funcións únicas.

1. A importancia da unidade no corpo de Cristo

2. Abrazar a nosa individualidade na Igrexa

1. Romanos 12: 4-5 - Porque como nun só corpo temos moitos membros, e os membros non teñen todos a mesma función, así nós, aínda que moitos, somos un só corpo en Cristo e individualmente membros uns doutros.

2. Efesios 4:11-16 - E deulles aos apóstolos, aos profetas, aos evanxelistas, aos pastores e aos mestres, que equipasen aos santos para a obra do ministerio, para a edificación do corpo de Cristo, ata que todos cheguemos ao a unidade da fe e do coñecemento do Fillo de Deus, á madurez da humanidade, á medida da estatura da plenitude de Cristo, para que xa non sexamos nenos, lanzados de aquí para abaixo polas ondas e arrastrados polas ondas. todo vento de doutrina, por astucia humana, por astucia en esquemas enganosos.

1 Corintios 12:15 Se o pé dixese: Porque non son a man, non son do corpo; non é polo tanto do corpo?

O pé non debe sentirse inferior á man porque, aínda que son diferentes, ambos forman parte do mesmo corpo.

1. Todos son importantes e teñen algo único que aportar.

2. Todos estamos conectados e formamos parte dun mesmo corpo máis grande.

1. Efesios 4:16 - "De quen todo o corpo, unido e unido polo que cada articulación proporciona, segundo o traballo eficaz polo que cada parte fai a súa parte, fai crecer o corpo para a edificación de si mesmo no amor. "

2. Romanos 12:5 - "así que, sendo moitos, somos un só corpo en Cristo, e individualmente membros uns dos outros".

1 Corintios 12:16 E se o oído dixese: Porque non son ollo, non son do corpo; non é polo tanto do corpo?

En 1 Corintios 12:16, Paulo cuestiona se algo forma parte do corpo se non ten os mesmos atributos físicos que outros membros do corpo.

1. Por moi diferentes que parezamos, todos seguimos formando parte do mesmo corpo.

2. Non debemos xulgar a alguén en función das súas diferenzas físicas, senón que

debemos aceptalo tal e como son.

1. Romanos 12: 4-5 - Porque como temos moitos membros nun mesmo corpo, e todos os membros non teñen o mesmo oficio, así nós, sendo moitos, somos un só corpo en Cristo, e cada un dos membros un do outro.

2. Gálatas 3:26-28 - Porque todos vós sodes fillos de Deus pola fe en Cristo Xesús. Porque cantos de vós fomos bautizados en Cristo, vestistes de Cristo. Non hai xudeu nin grego, non hai escravo nin libre, non hai home nin muller, porque todos vós sodes un en Cristo Xesús.

1 Corintios 12:17 Se todo o corpo fose un ollo, onde estaría o oído? Se o conxunto fose oído, onde estaba o cheiro?

A pasaxe subliña a importancia de cada parte do corpo e como se apoian unhas das outras.

1. Todos estamos conectados como un só corpo en Cristo.

2. Todos temos diferentes dons e talentos que podemos usar para servir a Deus.

1. Romanos 12: 4-5 - Porque como nun só corpo temos moitos membros, e os membros non teñen todos a mesma función, así nós, aínda que moitos, somos un só corpo en Cristo e individualmente membros uns doutros.

2. Efesios 4:16 - De quen todo o corpo, unido e unido por cada articulación coa que está equipado, cando cada parte funciona correctamente, fai crecer o corpo para que se constrúe no amor.

1 Corintios 12:18 Pero agora Deus puxo os membros a cada un deles no corpo, como quixo.

Deus nomeou a cada membro da igrexa un lugar no corpo segundo a súa vontade.

1. A vontade de Deus para a súa Igrexa: entender o noso lugar no corpo

2. Servindo en unidade: como se beneficia a Igrexa das contribucións de cada membro

1. Efesios 4:11-16 - Dones de graza para edificar o corpo e equipar os seus membros para o ministerio

2. Romanos 12: 3-8 - Cada membro ten diferentes dons para contribuír ao corpo da igrexa

1 Corintios 12:19 E se todos foran un membro, onde estaba o corpo?

Paso:

Paulo está argumentando en 1 Corintios 12:19 que sería imposible que a igrexa fose un só corpo se todos os membros fosen iguais. Está a sinalar como se fortalece o corpo da igrexa cando está formado por distintos membros con diferentes dotes e capacidades.

Paul está argumentando que o corpo da igrexa se fortalece cando está formado por diferentes membros con diferentes dons e habilidades.

1. A forza da diversidade: como os diferentes membros da Igrexa potencian o corpo

2. O poder da unidade: como reunirse na Igrexa trae forza

1. Efesios 4:11-16 - E deulles aos apóstolos, aos profetas, aos evanxelistas, aos pastores e aos mestres, para equipar aos santos para a obra do ministerio, para a edificación do corpo de Cristo.

2. Romanos 12: 4-8 - Porque como nun só corpo temos moitos membros, e os membros non teñen todos a mesma función, así nós, aínda que moitos, somos un só corpo en Cristo e individualmente membros uns dos outros.

1 Corintios 12:20 Pero agora son moitos membros, pero un só corpo.

A pasaxe explica que aínda que hai moitas partes, todas forman un só corpo.

1. Unidade na diversidade: como nos unen as nosas diferenzas

2. O poder da comunidade: como traballar xuntos trae éxito

1. Efesios 4:3-6 - Faga todo o posible para manter a unidade do Espírito a través do vínculo da paz.

2. Feitos 2:42-47 - E dedicáronse á ensinanza dos apóstolos e á comunión, á partida do pan e ás oracións.

1 Corintios 12:21 E o ollo non pode dicir á man: Non teño necesidade de ti; nin a cabeza aos pés: Non teño necesidade de ti.

O corpo de Cristo está interconectado e cada parte é necesaria para que o corpo funcione correctamente.

1. Abrazar a nosa interconexión no Corpo de Cristo

2. A importancia de cada membro da Igrexa

1. Efesios 4:16 - "De quen o corpo enteiro unido e compactado polo que proporciona cada articulación, segundo o traballo eficaz na medida de cada parte, fai crecer o corpo para edificarse a si mesmo no amor. ”

2. Romanos 12:3-5 - "Porque digo, pola graza que me foi dada, a todo o que está entre vós, que non pense de si mesmo máis do que debería pensar; senón pensar con sobriedade, segundo Deus deu a cada home a medida da fe. Porque, como temos moitos membros nun mesmo corpo, e todos os membros non teñen o mesmo oficio, así nós, sendo moitos, somos un só corpo en Cristo, e todos os membros uns dos outros".

son necesarios os membros do corpo, que parecen máis débiles :

Os membros do corpo que parecen ser máis débiles son tan importantes como os que parecen ser máis poderosos.

1. A importancia dos débiles: como Deus nos usa a todos para a súa gloria

2. Unidade na diversidade: o plan de Deus para a súa Igrexa

1. Isaías 40:28-31 - Deus é a forza dos débiles

2. Efesios 4:11-13 - Os dons que dá para edificar o corpo de Cristo

1 Corintios 12:23 E aqueles membros do corpo, que pensamos que son menos honrados, a estes lles concedemos máis honra; e as nosas partes desagradables teñen máis abondosa xenreira.

Debemos honrar e mostrar respecto a aquelas partes do corpo que moitas veces se pasan por alto ou se consideran menos importantes.

1. "As partes desagradables" - Unha reflexión sobre 1 Corintios 12:23 discutindo a importancia de honrar ata as partes do corpo ignoradas.

2. "Un corpo fermoso" - Unha exploración de como cada parte do corpo é importante e debe ser honrada e respectada.

1. Efesios 4:16 - De quen todo o corpo unido e compactado polo que proporciona cada articulación, segundo o traballo eficaz na medida de cada parte, fai crecer o corpo para a edificación de si mesmo no amor.

2. Romanos 12:4-5 - Porque como temos moitos membros nun mesmo corpo, e todos os membros non teñen o mesmo oficio, así nós, sendo moitos, somos un só corpo en Cristo, e cada un dos membros un doutro.

1 Corintios 12:24 Porque as nosas partes lindas non teñen necesidade, pero Deus atemperou o corpo, dándolle maior honra á parte que carecía.

Deus creou todos os membros do corpo con propósito e deu máis honra aos que carecían.

1. Deseño de Deus para a Unidade - Como Deus reúne as nosas diferenzas para a súa gloria

2. A honra da diversidade - Como Deus celebra a nosa singularidade

1.Efesios 4:1-7 - Unidade no Corpo de Cristo

2. Romanos 12: 3-8 - A importancia da humildade e do servizo no corpo de Cristo

1 Corintios 12:25 Para que non haxa cisma no corpo; senón que os membros deben ter o

mesmo coidado uns polos outros.

Os membros do corpo de Cristo deben coidar uns dos outros e traballar xuntos sen división.

1: Unidade no Corpo de Cristo

2: Traballando xuntos en harmonía

1: Filipenses 2:2-4 - Cumpride a miña alegría, de que teñades a mesma idea, tendo o mesmo amor, sendo unánimes, dunha mesma mente. Que nada se faga por contenda ou vanagloria; pero na humildade de espírito que cada un se estime mellor que a si mesmo.

2: Romanos 12:10 - Agarimámonos uns cos outros con amor fraternal; en honra preferindo uns aos outros.

1 Corintios 12:26 E se un membro sofre, todos os membros sofren con el; ou un membro sexa honrado, todos os membros se alegran con el.

En 1 Corintios 12:26, Paulo subliña a solidariedade da igrexa, destacando como os membros da igrexa sofren ou se alegran xuntos.

1. "Solidaridade no sufrimento: como a Igrexa pode apoiarse uns aos outros en tempos difíciles"

2. "Unidos na alegría: celebrando o éxito dos nosos compañeiros de crenza"

1. Romanos 12:15 - "Alégrate cos que se alegran, e chora cos que choran".

2. Actos 2:44-45 - "E todos os que crían estaban xuntos e tiñan todas as cousas en común; venderon as súas posesións e bens, e repartiron entre todos os homes, segundo cada un tiña necesidade".

1 Corintios 12:27 Agora vós sodes o corpo de Cristo, e os membros en particular.

Todos os crentes son parte do corpo de Cristo e teñen papeis individuais que desempeñar.

1. Todos somos parte do Corpo de Cristo: unha chamada á unidade e propósito en Cristo.

2. Membros dun Corpo particular: Descubrindo e abrazando os nosos dons individuais na Igrexa.

1. Efesios 4:1-6 - Unidade e propósito no corpo de Cristo.

2. Romanos 12:3-8 - Descubrindo e empregando os dons que Deus nos deu.

1 Corintios 12:28 E Deus puxo a algúns na igrexa, primeiro apóstolos, segundo profetas, terceiro mestres, despois milagres, despois dons de curacións, axudas, gobernos, diversidade de linguas.

Deus nomeou varios papeis na igrexa, incluíndo apóstolos, profetas, mestres, milagres, curas, axudas, gobernos e linguas.

1. Os diversos dons de servizo na Igrexa

2. Unidade a través da diversidade na Igrexa

1. Efesios 4:11-12 - E deu algúns, apóstolos; e algúns, profetas; e algúns, evanxelistas; e algúns, pastores e mestres; Para o perfeccionamento dos santos, para a obra do ministerio, para a edificación do corpo de Cristo.

2. Romanos 12:4-5 - Porque como temos moitos membros nun mesmo corpo, e todos os membros non teñen o mesmo oficio, así nós, sendo moitos, somos un só corpo en Cristo, e cada un dos membros un doutro.

1 Corintios 12:29 Son todos apóstolos? son todos profetas? son todos profesores? son todos milagres?

Pasaxe Paul está desafiando aos corintios preguntando se todos na igrexa teñen os mesmos dons e habilidades.

1. O poder dos diferentes agasallos - Explorando a importancia de diversos dons e habilidades na igrexa.

2. Unidade na diversidade - Explorando a necesidade de unidade entre aqueles con diferentes dotes e habilidades.

1. Efesios 4:11-13 - Explorando a necesidade de que a igrexa estea unificada no seu propósito e dons.

2. Romanos 12:3-8 - Explorando os diversos dons e habilidades que se lle dan a cada persoa na igrexa.

1 Corintios 12:30 Tes todos os dons de curación? todos falan en linguas? interpretan todos?

A pasaxe explora a diversidade de dons espirituais na igrexa.

1. Abrazar os nosos dons espirituais como Igrexa

2. Atopar o noso lugar no Corpo de Cristo

1. Romanos 12:4-8

2. 1 Pedro 4:10-11

1 Corintios 12:31 Pero cobiza con fervor os mellores dons;

A pasaxe subliña a importancia de desexar os mellores agasallos, pero anima aos lectores a centrarse nun xeito máis excelente.

1. O xeito máis excelente: buscar a santidade sobre os agasallos

2. Cobizar os mellores agasallos: buscar a vontade de Deus para as nosas vidas

1. 1 Xoán 2:15-17 - Non ames o mundo nin as cousas do mundo.

2. Romanos 12:1-2 - Non te conformes a este mundo, senón transformate pola renovación da túa mente.

1 Corintios 13 é o capítulo décimo terceiro da Primeira Epístola de Paulo aos Corintios, a miúdo referido como o "Capítulo do Amor". Neste capítulo, Paul describe con elocuencia a supremacía e a natureza do amor.

1o Parágrafo: Paulo comeza facendo fincapé en que o amor supera todos os demais dons e accións espirituais. Describe varias habilidades impresionantes, como falar en linguas, profecía, fe e actos de caridade, pero afirma que, sen amor, carecen de sentido (1 Corintios 13:1-3). O amor preséntase como un fundamento esencial para todas as accións cristiás.

2o Parágrafo: Paul procede a describir as características e calidades do amor xenuíno. Ofrece un retrato vívido de como é o amor en acción. O amor é paciente e amable; non envexa nin presume. Non é arrogante nin groseiro, senón que busca honrar aos demais (1 Corintios 13:4-5). O amor é desinteresado, non ten mala vontade nin resentimento cara aos demais. Goza da verdade e protexe, confía, espera e persevera nos desafíos (1 Corintios 13:6-7).

3o Parágrafo: O capítulo conclúe cunha reflexión sobre a natureza eterna do amor fronte a outros dons temporais. Paulo subliña que as profecías cesarán, as linguas calaranse, o coñecemento pasará (1 Corintios 13:8). Estas manifestacións temporais son imperfectas e incompletas en comparación coa natureza perfecta do amor. Afirma que a fe, a esperanza e o amor permanecen, pero declara que entre todos eles, o amor é supremo (1 Corintios 13:13). O amor perdura máis aló desta vida terrestre ata a eternidade.

En resumo, o capítulo trece de Primeiros Corintios recolle moi ben a esencia e o significado do amor xenuíno. Paul destaca o seu valor superior a outros dons e accións espirituais. Describe as súas características —paciencia, amabilidade— e contrasta con trazos negativos como a envexa ou a arrogancia. O amor preséntase como desinteresado e perdurable, regocijándose na verdade e perseverando a través dos desafíos. Paulo conclúe facendo fincapé na natureza eterna do amor en comparación cos dons temporais, afirmando a súa importancia suprema entre a fe, a esperanza e o amor. Este capítulo serve como un profundo recordatorio do poder transformador e do papel central do amor na vida dun crente.

1 Corintios 13:1 Aínda que falo en linguas de homes e de anxos, e non teña caridade, fíxenme coma o bronce que soa ou un címbalo que tinte.

Esta pasaxe subliña a importancia da caridade por riba de todo, aínda que un teña outras capacidades.

1. "O poder do amor: comprender a importancia da caridade"

2. "A supremacía do amor: usando 1 Corintios 13:1 como guía"

1. 1 Xoán 4: 7-8 "Amados, amémonos uns aos outros, porque o amor é de Deus, e quen ama naceu de Deus e coñece a Deus. Quen non ama non coñece a Deus, porque Deus é amor. ."

2. Romanos 12:9-10 "Que o amor sexa xenuíno. Aborrece o que é malo; mantéñense firmes no que é bo. Ámense uns aos outros con cariño fraternal. Superádevos uns aos outros facendo honra".

1 Corintios 13:2 E aínda que eu teño o don da profecía, e entendo todos os misterios e todo coñecemento; e aínda que teño toda a fe, para poder quitar montañas, e non teño caridade, non son nada.

Sen amor, todas as outras habilidades son inútiles.

1. O poder do amor: comprender o que nos fai verdadeiramente humanos

2. A necesidade do amor: como cultivar a compaixón nas nosas vidas

1. 1 Xoán 4:7-12

2. Gálatas 5:22-26

1 Corintios 13:3 E aínda que dou todos os meus bens para alimentar aos pobres, e aínda que entregue o meu corpo para ser queimado e non teña caridade, de nada me serve.

Por moito que un dea ou faga polos demais, sen amor non ten sentido.

1. O poder do amor: como mostrar o amor e por que importa

2. Ningunha boa acción non vai sen recompensa: a importancia da bondade e a xenerosidade

1. 1 Xoán 4: 7-12 - Amados, amémonos uns aos outros, porque o amor é de Deus, e quen ama naceu de Deus e coñece a Deus.

2. Mateo 22:35-40 - E un deles, un avogado, fíxolle unha pregunta para probalo. "Mestre, cal é o gran mandamento da Lei?" E díxolle: "Amarás ao Señor, o teu Deus, con todo o teu corazón, con toda a túa alma e con toda a túa mente.

1 Corintios 13:4 A caridade soporta moito tempo e é bondadosa; a caridade non envexa; a caridade non se presume, non se enfada,

O amor é paciente e amable; non envexa, non presume, non se enorgullece.

1. O amor é paciente, o amor é amable - 1 Corintios 13:4

2. O poder do amor - 1 Corintios 13:4

1. Gálatas 5:22-23 - "Pero o froito do Espírito é amor, alegría, paz, paciencia, bondade, bondade, fidelidade, mansedume, dominio propio; contra tales cousas non hai lei".

2. 1 Xoán 4:7-11 - "Amados, amémonos uns aos outros, porque o amor é de Deus, e quen ama naceu de Deus e coñece a Deus. Quen non ama non coñece a Deus, porque Deus é amor.Nisto manifestouse entre nós o amor de Deus, que Deus enviou ao seu Fillo unigénito ao mundo, para que vivamos por el.Nisto é o amor, non en que amamos a Deus, senón en que el nos amou e enviou. o seu Fillo para ser a propiciación polos nosos pecados. Amados, se Deus nos amou así, tamén nós debemos amarnos uns aos outros".

1 Corintios 13:5 Non se comporta indebidamente, non busca o seu, non se irrita facilmente, non pensa mal;

Esta pasaxe fala das calidades do amor, como ser desinteresado e non enfadarse facilmente.

1. "O amor é desinteresado: leccións de 1 Corintios 13:5"

2. "O poder da paciencia: comprender 1 Corintios 13:5"

1. Romanos 12:9-10 - "O amor debe ser sincero. Odia o que é malo; aférrate ao que é bo. Dedícate uns aos outros no amor. Honra os uns aos outros por riba de vós mesmos".

2. Colosenses 3:12-13 - "Por iso, como pobo elixido de Deus, santo e querido, vestidevos de compaixón, bondade, humildade, mansedume e paciencia. Soportade uns cos outros e perdoade uns aos outros se algún de vós ten algunha queixa. contra alguén. Perdoa

como te perdoou o Señor."

1 Corintios 13:6 Non se alegra coa iniquidade, senón que se alegra coa verdade;

O amor non se alegra co mal, senón que se alegra coa verdade.

1. Amor e alegría: atopar a felicidade na verdade

2. Escoller a xustiza: atopar a alegría nunha vida de integridade

1. Proverbios 12:20: "O engano está no corazón dos que imaxinan o mal, pero para os conselleiros da paz é a alegría".

2. Salmo 1: 1-3, "Diaventurado o home que non anda no consello dos impíos, nin se interpón no camiño dos pecadores nin se senta no asento dos burladores. Pero o seu deleite está na lei dos pecadores. Señor; e medita na súa lei día e noite. E será como unha árbore plantada a carón dos ríos de auga, que dá o seu froito no seu tempo; tampouco a súa folla se murchará, e todo o que faga prosperará. "

1 Corintios 13:7 Todo soporta, todo cre, todo espera, todo soporta.

Passage Love é paciente e perseverante, crendo e esperando en todas as cousas.

1. Love Bears All Things: Comprender a paciencia e a resistencia nas nosas relacións

2. Cre, espera e perdura: como facer que a fe e o amor perdure

1. Romanos 5:3-5 - "Non só iso, senón que nos alegramos dos nosos sufrimentos, sabendo que o sufrimento produce paciencia, e a perseverancia produce carácter, e o carácter produce esperanza, e a esperanza non nos avergonza".

2. Colosenses 3:12-14 - "Entón, como os elixidos de Deus, santos e amados, de corazón compasivo, bondade, humildade, mansedume e paciencia, soportando uns cos outros e, se un se queixa contra outro, perdoando. uns a outros; como o Señor vos perdoou, así tamén vós debedes perdoar. E sobre todo estes vestides de amor, que todo o une en perfecta harmonía".

1 Corintios 13:8 A caridade nunca falla; pero se hai profecías, fallarán; se hai linguas,

cesarán; se hai coñecemento, desaparecerá.

O amor é eterno mentres que os dons temporais como a profecía, o falar en linguas e o coñecemento pasarán.

1: O amor é maior que calquera don temporal.

2: O amor nunca nos fallará.

1: 1 Xoán 4: 8 - O que non ama non coñece a Deus; pois Deus é amor.

2: 1 Xoán 4:16 - E coñecemos e cremos no amor que Deus nos ten. Deus é amor; e o que habita no amor habita en Deus, e Deus nel.

1 Corintios 13:9 Porque sabemos en parte, e en parte profetizamos.

Só coñecemos e entendemos as cousas parcialmente, e as nosas profecías só veñen en parte.

1. O amor é paciente e amable: un estudo sobre a paciencia e a bondade de 1 Corintios 13

2. Ver a través dun cristal escuro: comprender as nosas limitacións nun mundo caído

1. Santiago 1:2-4 - 2 Considerádeo pura alegría, meus irmáns, cando te enfrontes a probas de moitas clases, 3 porque sabes que a proba da túa fe produce perseveranza. 4 Deixa que a perseveranza remate o seu traballo para que sexas maduro e completo, non falte de nada.

2. Romanos 12:3 - Porque pola graza que me foi dada, dígolle a todos entre vós que non pensen de si mesmo máis do que debería pensar, senón que pensen con criterio sobrio, cada un segundo a medida de fe que Deus ten. asignado.

1 Corintios 13:10 Pero cando chegue o perfecto, entón o que é en parte desaparecerá.

Este verso de 1 Corintios refírese ao feito de que cando chega o perfecto, o parcial será eliminado.

1. "Unha maneira mellor: a perfección"

2. "A chamada á perfección"

1. Romanos 8:28, "E sabemos que en todas as cousas Deus traballa para o ben dos que o aman, que foron chamados segundo o seu propósito".

2. Isaías 64:8: "Pero agora, Señor, ti es o noso Pai; nós somos o barro, e ti es o noso oleiro; todos somos obra da túa man".

1 Corintios 13:11 Cando era neno, falaba de neno, entendía de neno, pensaba de neno; pero cando me fixen home, abandonei as cousas infantís.

Cando sexamos maiores, debemos deixar as cousas infantís e pensar como adultos.

1. Crecer: ir máis aló das ideas infantís

2. Madurar na fe: deixando atrás os hábitos da infancia

1. Proverbios 22:6 "Adestra un neno no camiño que debe seguir; e cando sexa vello, non se apartará del".

2. Gálatas 4: 1-2 "Agora digo que o herdeiro, mentres é un neno, non se diferencia en nada dun servo, aínda que sexa o señor de todos; Pero está baixo titores e gobernadores ata o momento sinalado polo pai".

1 Corintios 13:12 Porque agora vemos a través dun cristal, escuro; pero logo cara a cara: agora sei en parte; pero entón saberei como tamén son coñecido.

Só podemos percibir unha comprensión limitada da verdade e do amor de Deus por nós, pero algún día veremos con claridade e teremos un coñecemento completo del.

1. Coñecer o amor de Deus no noso entendemento limitado

2. Experimentando a perfección de Deus cando o vemos cara a cara

1. Salmo 119:18 - Abre os meus ollos, para ver cousas marabillosas da túa lei.

2. Xoán 17:3 - E esta é a vida eterna, para que te coñezan a ti, o único Deus verdadeiro, e a Xesús Cristo, a quen ti enviaches.

1 Corintios 13:13 E agora permanecen a fe, a esperanza, a caridade, estas tres; pero o máis grande deles é a caridade.

Paul afirma que a fe, a esperanza e a caridade son os tres elementos máis importantes da vida, e que a caridade é o máis grande.

1. "O maior deles: comprender o significado e a importancia da caridade"

2. "O poder da fe, a esperanza e a caridade: os tres piares dunha vida significativa"

1. Romanos 12:9-13 - "Que o amor sexa sen disimulo. Aborrece o que é malo; apúntate ao que é bo. Agarimádevos os uns cos outros con amor fraternal; en honra prefiríndoos os uns aos outros; non perezosos nos negocios; fervoroso en espírito; servindo ao Señor; gozoso na esperanza; paciente na tribulación; continuo instante na oración".

2. Santiago 2:14-17 - "¿De que lle serve, irmáns meus, aínda que un home di que ten fe e non ten obras? ¿Pode salvalo a fe? Se un irmán ou unha irmá está espido e carente de alimento diario, E un de vós díxolles: Partide en paz, quentádevos e enchádevos; aínda que non lles dades as cousas necesarias para o corpo, ¿de que lle serve? Así, a fe, se non ten obras, está morta. estando só".

1 Corintios 14 é o capítulo catorce da Primeira Epístola de Paulo aos Corintios. Neste capítulo, Paul aborda o uso axeitado e a orde dos dons espirituais, centrándose especialmente no don de linguas e profecía no contexto do culto corporativo.

1o parágrafo: Paulo enfatiza a superioridade da profecía sobre falar en linguas para edificar a igrexa. El anima aos crentes a desexar ansiosamente dons espirituais, especialmente profetizar, xa que beneficia a todos (1 Corintios 14:1-5). Explica que, aínda que falar en linguas pode ser unha expresión persoal entre un individuo e Deus, a profecía serve para edificar e animar a toda a congregación. Paulo insta aos crentes a buscar comprensión e claridade no seu discurso para que os demais poidan ser edificados.

2º Parágrafo: Paul ofrece pautas para o culto ordenado cando varias persoas teñen dons espirituais para compartir. Aconsella que se alguén fala en linguas durante unha reunión,

debe haber un intérprete presente; se non, deben permanecer en silencio (1 Corintios 14:27-28). Subliña que todo debe facerse decentemente e para evitar confusión ou caos durante os servizos de adoración (1 Corintios 14:33).

3o Parágrafo: O capítulo conclúe con instrucións sobre como as mulleres deben participar nas reunións públicas de culto. Paulo afirma que as mulleres deben gardar silencio durante o ensino ou a profecía, pero poden orar ou profetizar coa cabeza cuberta como sinal de submisión (1 Corintios 14:34-35). É importante ter en conta que estas instrucións foron obxecto de diversas interpretacións e contextos culturais ao longo da historia.

En resumo, o capítulo catorce de Primeiros Corintios céntrase nas pautas para o uso de dons espirituais nos escenarios de adoración corporativa. Paul destaca a importancia de priorizar dons como a profecía sobre o falar en linguas para construír a comunidade da igrexa. Destaca a claridade e a comprensión na comunicación para unha edificación eficaz. Ademais, ofrece orientación para manter a orde durante as reunións nas que varias persoas teñen contribucións espirituais facendo fincapé na interpretación cando se fala en linguas. Por último, Paul aborda o papel das mulleres no culto público, aconsellándolles que manteñan unha postura de submisión e participen de maneira axeitada segundo o contexto cultural. Este capítulo ofrece instrucións prácticas para manter a orde, a edificación e a unidade nas reunións de culto da igrexa de Corinto.

1 Corintios 14:1 Seguide a caridade, e desexade dons espirituais, pero máis ben para profetizar.

Paulo insta aos corintios a priorizar o amor e os dons espirituais, especialmente o don da profecía.

1. O poder do amor: cultivar un espírito de caridade na Igrexa

2. A grandeza da profecía: comprender o don da profecía na Igrexa

1. 1 Xoán 4:7-12 - Amados, amémonos uns a outros: porque o amor é de Deus; e todo aquel que ama nace de Deus e coñece a Deus.

2. Actos 2:17-21 - E acontecerá nos últimos días, di Deus, derramarei do meu Espírito sobre toda carne; e os teus fillos e as túas fillas profetizarán, e os teus mozos terán visións. , e os teus vellos soñarán soños.

1 Corintios 14:2 Porque o que fala en lingua descoñecida non fala aos homes, senón a Deus, porque ninguén o entende; aínda que no espírito fala misterios.

Pasaxe Falar en linguas é unha forma de oración na que o falante se comunica directamente con Deus, falando misterios que son incomprensibles para os demais.

1. Os misterios de Deus: O poder de falar en linguas

2. O poder da oración: comunicarse con Deus a través das linguas

1. Feitos 2:4 - E todos enchéronse do Espírito Santo, e comezaron a falar noutras linguas, segundo o Espírito lles daba que se pronunciasen.

2. 1 Xoán 4:7 - Amados, amémonos uns a outros: porque o amor é de Deus; e todo aquel que ama nace de Deus e coñece a Deus.

1 Corintios 14:3 Pero o que profetiza fala aos homes para edificación, exhortación e consolación.

A pasaxe fala do poder da profecía para edificar, exhortar e consolar.

1. O poder das palabras proféticas para dar esperanza e confort

2. O impacto da vida do discurso profético

1. Isaías 61:1-2 - O Espírito do Señor está sobre min, porque me unxiu para predicar boas novas aos mansos; envioume para atar os que teñen o corazón quebrantado, para proclamarlles a liberdade aos cativos e a apertura do cárcere aos presos.

2. Santiago 3:2-4 - Porque en moitas cousas ofendemos a todos. Se alguén non ofende coa palabra, este é un home perfecto e capaz tamén de refrenar todo o corpo. Velaquí, poñémoslle anacos na boca dos cabalos para que nos obedezcan; e dámoslle voltas a todo o seu corpo. Velaí tamén os barcos, que aínda que son tan grandes e son impulsados por ventos feroces, dan a volta cun timón moi pequeno, onde queira o gobernador.

1 Corintios 14:4 O que fala en lingua descoñecida edífícase a si mesmo; pero o que profetiza edifica a igrexa.

Falar en linguas pode ser beneficioso para o falante, pero profetizar é máis beneficioso

para a igrexa.

1. Fala a vida: o poder de profetizar na Igrexa

2. Usar o don das linguas para a autoedificación

1. Feitos 2:1-4 - Cando o día de Pentecostés chegou por completo, estaban todos xuntos nun mesmo lugar. E de súpeto veu un son do ceo, coma dun vento forte, e encheu toda a casa onde estaban sentados. Entón apareceronlles unhas linguas divididas, coma de lume, e sentouse sobre cada unha delas. E todos enchéronse do Espírito Santo e comezaron a falar noutras linguas, segundo o Espírito lles daba a palabra.

2. Romanos 8:26-27 - Do mesmo xeito, o Espírito tamén axuda nas nosas debilidades. Porque non sabemos o que debemos orar como debemos, pero o Espírito mesmo intercede por nós con xemidos que non se poden pronunciar. Agora ben, o que busca nos corazóns sabe cal é a mente do Espírito, porque intercede polos santos segundo a vontade de Deus.

1 Corintios 14:5 Quixera que todos falases en linguas, senón que profetizases, porque maior é o que profetiza que o que fala en linguas, a menos que interprete, para que a igrexa reciba edificación.

Paulo anima á igrexa a centrarse na profecía sobre falar en linguas, xa que é máis beneficioso para a edificación da igrexa.

1. O poder da profecía: como entender o seu papel na Igrexa pode fortalecer a túa fe

2. Falar en linguas: beneficios e limitacións na Igrexa

1. Feitos 2:2-4 - A chegada do Espírito Santo e a fala en linguas

2. 1 Tesalonicenses 5:19-21 - Ánimo para falar e profetizar na Igrexa

1 Corintios 14:6 Agora ben, irmáns, se veño a vós falando en linguas, ¿de que vos serviría, se non vos falase por revelación, ou por coñecemento, ou por profecía ou por doutrina?

Paulo está a preguntar aos corintios que beneficio recibirían del falando en linguas se chegase a eles, a non ser que lles falase a través da revelación, o coñecemento, a

profecía ou a doutrina.

1. O poder de falar a palabra de Deus: como aproveitar ao máximo o noso discurso

2. Os beneficios de falar en linguas e profetizar

1. Isaías 55:11 - "Así será a miña palabra que sae da miña boca: non volverá a min vacía, senón que cumprirá o que eu queira, e prosperará no que a enviei. "

2. Santiago 3:2-12 - "Porque en moitas cousas ofendemos a todos. Se alguén non ofende coa palabra, este é un home perfecto, capaz tamén de refrenar todo o corpo".

1 Corintios 14:7 E ata as cousas sen vida que dan son, xa sexan flautas ou arpas, a menos que distingan nos sons, como se sabe o que se fai ou se toca?

Paul pregunta como a xente pode diferenciar os sons dunha pipa ou da arpa se non hai distinción nos sons.

1. O poder do discernimento: como recoñecer a diferenza entre o correcto e o mal

2. Os dons da música: como apreciar e conectar a Deus a través do son

1. Romanos 12:2 - Non te conformes ao modelo deste mundo, senón transformate pola renovación da túa mente.

2. Salmo 19:1 - Os ceos declaran a gloria de Deus; os ceos proclaman a obra das súas mans.

1 Corintios 14:8 Porque se a trompeta dá un son incerto, quen se preparará para a batalla?

Paulo anima aos corintios a usar os seus dons espirituais dun xeito eficaz e útil para a igrexa.

1. O poder dunha voz unificada: liberando o potencial da Igrexa

2. O son da trompeta: Usando dons espirituais para liderar a Igrexa

1. Efesios 4:11-16 - A importancia da unidade da Igrexa en Cristo.

2. Romanos 12:4-8 - A importancia de usar os dons espirituais na Igrexa para o beneficio dos demais.

1 Corintios 14:9 Así mesmo vós, se non pronunciades pola lingua palabras fáciles de entender, como se sabe o que se fala? pois falaredes ao aire.

Paulo insta aos crentes da igrexa de Corinto a falar claramente para que os demais poidan entendelos.

1. O poder da comunicación na Igrexa

2. Comprender e ser comprendido na Igrexa

1. Efesios 4:29 - Que non saia da vosa boca ningún discurso corruptor, senón só o que sexa bo para edificar, segundo a ocasión, para dar graza aos que escoitan.

2. 2 Timoteo 2:15 - Faga todo o posible para presentarse a Deus como un aprobado, un traballador que non ten por que avergoñarse, que manexa correctamente a palabra da verdade.

1 Corintios 14:10 Hai, quizais, tantos tipos de voces no mundo, e ningunha delas carece de significado.

Hai moitos tipos diferentes de voces no mundo, e cada unha delas ten un significado.

1. Todo o mundo ten unha voz que importa - 1 Corintios 14:10

2. O poder de falar - 1 Corintios 14:10

1. Romanos 10:8-15 - O poder de confesar coa túa boca e crer no teu corazón

2. Salmo 19: 1-4 - O poder da Palabra de Deus e a beleza da súa creación

1 Corintios 14:11 Polo tanto, se non coñezo o significado da voz, serei un bárbaro para o que fale, e o que fale será para min un bárbaro.

Unha persoa que non entende o idioma que fala outra persoa será incapaz de entendelo, e viceversa.

1. O poder da linguaxe: comprender e apreciar as diferenzas

2. Construír pontes de entendemento mutuo con compaixón

1. Santiago 1:19 - Sabedes isto, meus amados irmáns: que cada quen sexa pronto para escoitar, lento para falar, lento para enfadar.

2. Colosenses 3:12-15 - Revestídevos, pois, como escollidos de Deus, santos e amados, corazóns compasivos, bondade, humildade, mansedume e paciencia, soportando os uns cos outros e, se un se queixa contra outro, perdoándoos cada un. outra; como o Señor vos perdoou, así tamén vós debedes perdoar. E sobre todo estes póñense o amor, que todo o une en perfecta harmonía.

1 Corintios 14:12 Así mesmo vós, por canto sodes celosos dos dons espirituais, procurade que vos destaque na edificación da igrexa.

Paulo anima aos corintios a buscar dons espirituais para edificar a igrexa.

1. "Cando se exercen os dons espirituais para o ben da Igrexa"

2. "O celo dos dons espirituais"

1. Romanos 12:6-8; "Tendo dons que difiren segundo a graza que se nos dá, empregámolos: se a profecía, en proporción á nosa fe; se o servizo, no noso servizo; o que ensina, no seu ensino; o que exhorta, no seu ensino. exhortación; o que contribúe, con xenerosidade; o que lidera, con celo; o que fai actos de misericordia, con alegría".

2. Efesios 4:11-12; "E deulles aos apóstolos, aos profetas, aos evanxelistas, aos pastores e aos mestres, para equipar aos santos para a obra do ministerio, para a edificación do corpo de Cristo"

1 Corintios 14:13 Por iso, quen fale en lingua descoñecida, ore para que interprete.

Paulo instrúe aos crentes a orar pola capacidade de interpretar linguas descoñecidas.

1. Reza pola capacidade de comprender a vontade de Deus.

2. Pídelle a Deus que che dea a capacidade de interpretar linguas descoñecidas.

1. Santiago 1:5 - Se algún de vós carece de sabedoría, que llo pida a Deus, que dá a todos con generosidade e non reprende; e daráselle.

2. Efesios 3:16-19 - Para que, segundo as riquezas da súa gloria, sexades fortalecidos con forza polo seu Espírito no home interior; Para que Cristo habite nos vosos corazóns pola fe; para que vós, estando enraizados e fundamentados no amor, poidades comprender con todos os santos cal é a anchura, a lonxitude, a profundidade e a altura; E coñecer o amor de Cristo, que supera o coñecemento, para que esteades cheos de toda a plenitude de Deus.

1 Corintios 14:14 Porque se oro en lingua descoñecida, o meu espírito ora, pero o meu entendemento é infructuoso.

Paul afirma que orar nunha lingua descoñecida é beneficioso para o espírito, pero non produce ningún resultado tanxible.

1. Confiar no Espírito: o poder da oración no descoñecido

2. Centrarse no intanxible: recoller os beneficios da oración espiritual

1. Romanos 8:26-27 ? O Espírito intercede por nós

2. 1 Tesalonicenses 5:16-18 ??Ore sen cesar e agradece sempre

1 Corintios 14:15 Que é entón? Orarei co espírito, e orarei tamén co entendemento: cantarei co espírito, e cantarei tamén co entendemento.

Paulo anima aos cristiáns a orar e cantar con espírito e comprensión.

1. Comprender o poder da oración e da canción

2. Rezar e cantar con discernimiento espiritual

1. Filipenses 4:6-7 - ? □ e ansioso por nada, pero en todo por medio de oración e súplica, con acción de grazas, faga saber a Deus as túas peticións; e a paz de Deus, que supera todo entendemento, gardará os vosos corazóns e mentes por medio de Cristo Xesús.

2. Colosenses 3:16 - ? □ e a palabra de Cristo habita en vós abundantemente en toda sabedoría, ensinándose e amonestándose uns a outros con salmos, himnos e cánticos espirituais, cantando con graza nos vosos corazóns ao Señor.

1 Corintios 14:16 Se non, cando bendices co espírito, como dirá o que ocupa o cuarto dos incultos Amén ao teu agradecemento, xa que non entende o que dis?

Os cristiáns deben ter coidado ao falar en linguas, xa que os que non entenden a lingua non poden responder adecuadamente.

1. O poder da oración: comprender os beneficios de falar en linguas

2. Cultivando unha comunidade espiritual: a importancia da inclusión e da comprensión

1. Romanos 8:26-27, ? □ do mesmo xeito, o Espírito tamén axuda ás nosas enfermidades, porque non sabemos por que debemos orar como debemos, pero o Espírito mesmo intercede por nós con xemidos que non se poden pronunciar. E o que escruta os corazóns sabe cal é a mente do Espírito, porque intercede polos santos segundo a vontade de Deus.

2. 1 Corintios 12:7-11, ? □ ut a manifestación do Espírito é dada a cada home para que o proveña. Porque a un é dada polo Espírito a palabra de sabedoría; a outro a palabra de coñecemento polo mesmo Espírito; A outra fe polo mesmo Espírito; a outro os dons de curación polo mesmo Espírito; A outro a obra de milagres; a outra profecía; a outro discernidor de espíritos; a outro diversos tipos de linguas; a outro a interpretación das linguas: Pero todo isto obra ese mesmo Espírito, repartindo a cada un como quere.

1 Corintios 14:17 Porque ben dás grazas, pero o outro non é edificado.

Paulo anima aos cristiáns a ofrecer grazas a Deus, pero tamén a asegurarse de que os demais sexan edificados.

1. A importancia de dar grazas e edificar aos demais

2. Como garantir que as nosas expresións de gratitude constrúan os demais

1. Efesios 4:29 - "Non saia da vosa boca ningunha comunicación corrupta, senón o que é bo para o uso de edificación, para que poida servir de graza aos oíntes".

2. Colosenses 3:16 - "Que a palabra de Cristo habite en vós abundantemente en toda sabedoría; ensinándovos e amonestándovos uns a outros con salmos, himnos e cánticos espirituais, cantando con graza nos vosos corazóns ao Señor".

1 Corintios 14:18 Agradezo ao meu Deus, falo en linguas máis que todos vós:

Pasaxe O falante agradece a Deus a capacidade de falar en linguas máis que os demais.

1. O poder da gratitude: aprender a apreciar o que temos

2. O don do Espírito Santo: abrazar a linguaxe divina de Deus

1. Efesios 4:29-30 - "Que non saia da vosa boca ningunha fala corrupta, senón só as que sexan boas para edificar, segundo a ocasión, para que faga graza aos que oen. Espírito Santo de Deus, polo que fuches selado para o día da redención".

2. Feitos 2:4 - "E todos enchéronse do Espírito Santo e comezaron a falar noutras linguas segundo o Espírito lles daba que se pronunciasen".

1 Corintios 14:19 Pero na igrexa prefiro falar cinco palabras co meu entendemento, para ensinar tamén a outros coa miña voz, que dez mil palabras en lingua descoñecida.

Paul prefire falar poucas palabras con comprensión na igrexa para ensinar aos demais, en lugar de moitas palabras nunha lingua estraña.

1. O poder da comprensión: Usando os nosos dons de comprensión na igrexa

2. O valor do ensino: aceptar a responsabilidade de ensinar a outros na igrexa

1. Santiago 3:17 - Pero a sabedoría que é de arriba é primeiro pura, despois pacífica, amable e fácil de suplicar, chea de misericordia e bos froitos, sen parcialidade e sen hipocrisía.

2. Proverbios 16:24 - As palabras agradables son como un panal de mel, doces para a alma e saúde para os ósos.

1 Corintios 14:20 Irmáns, non sexades fillos no entendemento; pero con malicia seedes fillos, pero en intelixencia sexades homes.

Os crentes deben ter unha comprensión madura da fe, pero aínda así conservar unha pureza de corazón infantil.

1. O equilibrio de sabedoría e inocencia

2. Crecer na Fe e na Humildade

1. Mateo 18:3-4 - "E dixo: En verdade dígovos que, se non vos convertides e non vos facedes coma nenos, non entraredes no reino dos ceos. Por iso, quen se humilla como este neno, o mesmo é maior no reino dos ceos".

2. Efesios 4:13-14 - "Ata que todos cheguemos na unidade da fe e do coñecemento do Fillo de Deus, a un home perfecto, á medida da estatura da plenitude de Cristo: de aquí en diante non haxa máis nenos, arroxados de aquí para allá e arrastrados por todos os ventos de doutrina, pola astucia dos homes e as astucias astutas, coa que acechan para enganar".

1 Corintios 14:21 Na lei está escrito: Con homes doutras linguas e outros beizos falarei a este pobo; e aínda así non me escoitarán, di o Señor.

Paulo cita unha escritura da lei que fala de Deus falando á xente en moitas linguas diferentes, aínda que aínda non o escoitarán.

1. O poder da incredulidade: comprender o que significa non facer caso da chamada de Deus.

2. A importancia da linguaxe: examinar a importancia da comunicación e salvar as diferenzas entre as persoas.

1. Santiago 1:22-25 - Examinando a importancia de ser facedores da Palabra e non só oíntes.

2. Mateo 7:24-27 - Explorando a importancia de construír unha base sólida para a fe e escoitar a Palabra de Deus.

1 Corintios 14:22 Polo que as linguas son un sinal, non para os que cren, senón para os que non cren; pero a profecía non serve para os que non cren, senón para os que cren.

O don de falar en linguas é un sinal para os incrédulos, mentres que profetizar é para os crentes.

1. O poder da incredulidade: comprender o significado de falar en linguas

2. O propósito da profecía: animar aos crentes na fe

1. Marcos 16:17, E estes sinais seguirán aos que cren; No meu nome botarán fóra demos; falarán en novas linguas;

2. Romanos 10:14-15, Como entón invocarán a aquel en quen non creron? e como crerán naquel de quen non escoitaron? e como escoitarán sen predicador? E como predicarán, se non son enviados? como está escrito: Que fermosos son os pés dos que predican o evanxeo da paz e traen boas novas!

1 Corintios 14:23 Se, polo tanto, se reúne toda a Igrexa nun só lugar, e todos falan en linguas, e entran incultos ou incrédulos, ¿non dirán que estades tolos?

A igrexa debe ter en conta os estranxeiros cando falan en linguas, se non, poden pensar que a igrexa está tola.

1. Fala en linguas con amor e comprensión.

2. O amor e a aceptación son o fundamento do falar en linguas.

1. Colosenses 3:12-14 - Polo tanto, como Deus? □ pobo escollido, santo e querido, vístete de compaixón, bondade, humildade, mansedume e paciencia.

2. 1 Pedro 4:8-10 - Por riba de todo, ámense profundamente, porque o amor cobre multitude de pecados.

1 Corintios 14:24 Pero se todos profetizan, e chega un que non cre, ou un inculto, está convencido de todos, é xulgado por todos.

Cando todas as persoas da igrexa profetizan, mesmo os que non son crentes ou sen educación entenden e son condenados pola verdade.

1. O poder de profetizar: como poden entender incluso os incrédulos e os non adestrados

2. A convicción do Espírito: como a profecía fiel conduce á convicción

1. Romanos 10:17 ??Entón, a fe vén polo oído, e o oído pola palabra de Deus.

2. Mateo 7:24 ??Por iso, quen escoita estes meus ditos e os cumpre, compararéino a un home sabio que edificou a súa casa sobre unha pedra.

1 Corintios 14:25 E así se manifestan os segredos do seu corazón; e así, caendo sobre o seu rostro, adorará a Deus e informará de que Deus está en ti de verdade.

Esta pasaxe explica como se revelan os segredos do corazón cando unha persoa cae e adora a Deus, e recoñece que Deus está verdadeiramente presente.

1. O poder da adoración: como caer ante Deus revela os segredos do corazón

2. Presenza de Deus: recoñecendo a presenza de Deus dentro de nós

1. Salmo 95:6 - "Ven, adoremos e postrémonos; axeonllámonos diante do Señor, o noso Creador".

2. Mateo 28:20 - "E velaquí, eu estou contigo sempre, ata o fin dos tempos.??

1 Corintios 14:26 Como é entón, irmáns? cando vos xunteu, cada un de vós ten un salmo, ten unha doutrina, ten unha lingua, ten unha revelación, ten unha interpretación. Que se fagan todas as cousas para edificar.

Cando os crentes se reúnen, cada un debe traer un salmo, unha ensinanza, unha mensaxe nunha lingua estranxeira, unha revelación ou unha interpretación para edificarse mutuamente.

1. O poder da unidade na Igrexa

2. Participando no Culto

1. Actos 2:42-47 - A devoción da igrexa primitiva á comunión, ao partimento do pan e á oración.

2. Efesios 4:15-16 - Crecer na unidade da fe e do coñecemento de Xesucristo.

1 Corintios 14:27 Se alguén fala en lingua descoñecida, que sexa por dous, ou como máximo por tres, e iso por suposto; e que un interprete.

Paulo indica aos cristiáns que falen en linguas só en parellas ou como máximo de tres, e que teñan presente un intérprete.

1. O poder de falar en linguas: como utilizar correctamente o agasallo

2. A necesidade da interpretación: comprender a importancia dun intérprete

1. 1 Corintios 14:5-6, 27 - ? desexaría que todos falases en linguas, senón que profetizases, porque maior é o que profetiza que o que fala en linguas, a menos que interprete, para que a igrexa reciba edificación. Se alguén fala en lingua descoñecida, que sexa por dous, ou como máximo por tres, e iso por suposto; e que un interprete.??

2. Romanos 8:26-27 - ? do mesmo xeito, o Espírito tamén axuda ás nosas enfermidades, porque non sabemos por que debemos orar como debemos, pero o Espírito mesmo intercede por nós con xemidos que non se poden pronunciar. E o que escruta os corazóns sabe cal é a mente do Espírito, porque intercede polos santos segundo a vontade de Deus.

1 Corintios 14:28 Pero se non hai intérprete, que garde silencio na igrexa; e que fale a si mesmo e a Deus.

É importante que todos estean en silencio na igrexa, e se non hai un intérprete presente, un debe falar a si mesmo e a Deus.

1. O poder do silencio - Explorando a importancia de escoitar a Deus e aos demais na igrexa.

2. Interpretar a Igrexa - Comprender a necesidade dun intérprete nos servizos eclesiásticos.

1. Romanos 8:26-27 - Do mesmo xeito, o Espírito axúdanos na nosa debilidade. Porque non sabemos por que rezar como debemos, pero o Espírito mesmo intercede por nós con xemidos demasiado profundos para palabras.

2. Santiago 1:19-20 - Sabedes isto, meus amados irmáns: que cada quen sexa pronto para escoitar, lento para falar, lento para a ira; pois a ira do home non produce a xustiza de Deus.

1 Corintios 14:29 Que os profetas falen dous ou tres, e que o outro xulgue.

O apóstolo Paulo pide aos profetas que falen dous ou tres á vez, e que outros xulguen.

1. O poder do discernimento: como decidir o que crer

2. O don da profecía: dicir a verdade con amor e humildade

1. Hebreos 4:12 - Porque a palabra de Deus é viva e activa, máis cortante que calquera espada de dous fíos, atravesando ata a división da alma e do espírito, das articulacións e da medula, e discernir os pensamentos e as intencións do corazón. .

2. 1 Xoán 4:1 - Amados, non creas en todo espírito, pero proba os espíritos para ver se son de Deus, porque moitos falsos profetas saíron ao mundo.

1 Corintios 14:30 Se algo lle foi revelado a outro que está sentado, que calce o primeiro.

Paulo indica aos corintios que sexan cortés e que non interrompan aos demais mentres profetizan.

1. Aprender a arte de escoitar: un estudo sobre 1 Corintios 14:30

2. O poder do silencio: como mostrar respecto gardando silencio

1. Santiago 1:19 - Sabedes isto, meus amados irmáns: que cada quen sexa pronto para escoitar, lento para falar, lento para enfadar.

2. Proverbios 17:28 - Mesmo un tolo que garda silencio é considerado sabio; cando pecha os beizos, considérase intelixente.

1 Corintios 14:31 Porque todos podedes profetizar un por un, para que todos aprendan e todos sexan consolados.

Todos os crentes poden profetizar un por un para que todo o grupo poida aprender e ser consolado.

1. O poder de profetizar xuntos - Como usar a profecía para fortalecer a túa fe e construír comunidade.

2. Confort e aprendizaxe mediante a profecía - Como usar a profecía para atopar consolo e aprender uns dos outros.

1. Actos 2:17 "E acontecerá nos últimos días, di Deus, derramarei do meu Espírito sobre toda carne, e os teus fillos e as túas fillas profetizarán".

2. Efesios 4:11 "E deu a uns apóstolos, a outros profetas, a outros evanxelistas, a outros pastores e mestres".

1 Corintios 14:32 E os espíritos dos profetas están suxeitos aos profetas.

Os espíritos dos profetas están suxeitos ao control dos profetas.

1. O poder da profecía: comprender e utilizar o don da profecía

2. Escoita a Palabra do Señor: A responsabilidade de escoitar a profecía

1. Xeremías 23:21-22 - "Eu non enviei estes profetas, aínda que correron coa súa mensaxe; non lles falei, aínda que profetizaron. Pero se estiveran no meu consello, proclamarían as miñas palabras ao meu pobo e teríanos afastado dos seus malos camiños e das súas malas accións.

2. Santiago 1: 5-6 - Se algún de vós carece de sabedoría, que pida a Deus, que dá xenerosidade a todos sen reprocharche, e darache. Pero cando preguntas, hai que crer e non dubidar, porque o que dubida é coma unha onda do mar, que leva e bota o vento.

1 Corintios 14:33 Porque Deus non é autor da confusión, senón da paz, como en todas as igrexas dos santos.

Deus non é a causa do caos e a desorde, senón que desexa paz e unidade entre o seu pobo.

1. ? □ od chámanos á unidade e á paz??

2. ? A vontade de od para a súa Igrexa?

1. Salmo 133:1 - ? □ eh, que bo e agradable é cando os irmáns habitan en unidade.??

2. Romanos 12:16 - ? □ vivo en harmonía uns cos outros. Non sexas altivo, senón asociate cos humildes. Nunca sexas sabio na túa propia vista.??

1 Corintios 14:34 Que as vosas mulleres calen nas igrexas, porque non lles está permitido falar; pero se lles manda obedecer, como tamén di a lei.

As mulleres da igrexa son instruídas para gardar silencio, como manda a lei.

1. O lugar da muller na Igrexa: obediencia á Palabra de Deus

2. O poder do silencio: escoitar, aprender e crecer na fe

1. Proverbios 31:10-31 - Un exemplo de muller piadosa

2. 1 Pedro 3:1-6 - O valor dun espírito tranquilo e amable

1 Corintios 14:35 E se queren aprender algo, que pregúntanlle aos seus maridos na casa, porque é unha vergoña que as mulleres falen na igrexa.

As mulleres non deben falar na igrexa e deben facerlle aos seus maridos calquera pregunta que teñan sobre o .

1. A importancia dos maridos como líderes espirituais

2. O papel da muller na Igrexa

1. Efesios 5:22-33 - submisión das esposas aos seus maridos

2. 1 Timoteo 2:11-14 - os papeis da muller na Igrexa

1 Corintios 14:36 Que? saíu de ti a palabra de Deus? ou só che chegou a ti?

Pasaxe Paulo está a cuestionar aos corintios, preguntándolles se a palabra de Deus só chegou a eles e non a eles.

1. Deus chámanos a ser unha luz para o mundo, compartindo a boa nova do evanxeo cos que nos rodean.

2. Debemos ter coidado non só de escoitar a Palabra de Deus, senón de poñela en acción nas nosas vidas.

1. Mateo 5:14-16 - "Ti es a luz do mundo. Non se pode ocultar unha cidade construída sobre un outeiro. Tampouco a xente acende unha lámpada e a mete debaixo dunha cunca. alumea a todos os que están na casa. Do mesmo xeito, que brille a túa luz diante dos demais, para que vexan as túas boas obras e glorifiquen o teu Pai que está no ceo".

2. Santiago 1:22 - "Non escoitedes simplemente a palabra, e así vos enganades. Facede o que di".

1 Corintios 14:37 Se alguén se considera profeta ou espiritual, que recoñeza que as cousas que vos escribo son mandamentos do Señor.

Paulo anima a aqueles que se consideran espirituais a aceptar as ensinanzas que proporcionou nas súas cartas como os mandamentos do Señor.

1. "O poder das cartas de Paulo: entender os mandamentos do Señor"

2. "Vive unha vida espiritual: aceptando as ensinanzas de Paulo como a vontade de Deus"

1. Salmo 119:11 - "Escondei a túa palabra no meu corazón, para non pecar contra ti".

2. Proverbios 3: 5-6 - "Confía no Señor con todo o teu corazón, e non te inclines no teu propio entendemento. Recoñéceo en todos os teus camiños, e el dirixirá os teus camiños".

1 Corintios 14:38 Pero se alguén é ignorante, que o sexa.

Paulo anima aos corintios a estar abertos aos dons do Espírito, pero se alguén non está disposto a aceptalos, non debe ser forzado.

1. Acollendo os dons do Espírito: o estímulo de Paulo para os corintios

2. Ignorancia e apertura: entender a mensaxe de Paulo en 1 Corintios 14:38

1. Romanos 12: 6-8 - Ter diferentes dons segundo a graza que nos foi dada.

2. 1 Pedro 4:10 - Cada un de vós debería usar o don que recibiu para servir aos demais, como fiel administrador da graza de Deus nas súas diversas formas.

1 Corintios 14:39 Polo que, irmáns, codiciade profetizar e non prohibedes falar en linguas.

Paulo anima aos cristiáns a profecer e non prohibir falar en linguas.

1. Fala con fe: como abrazar os nosos dons espirituais pode achegarnos a Deus.

2. O poder da profecía: descubrir e usar os nosos dons espirituais para promover o reino de Deus.

1. Romanos 12:6-8 - Tendo dons que difieren segundo a graza que se nos deu, usémolos.

2. Feitos 2:1-4 - A chegada do Espírito Santo e os discípulos falando en linguas.

1 Corintios 14:40 Que todas as cousas se fagan decentemente e con orde.

Paulo insta aos corintios a que se comporten dun xeito ordenado e respectuoso.

1. Establecer orde e respecto nas nosas vidas

2. Vivir unha vida decente segundo as instrucións de Paul

1. Efesios 5:15-17 - Teña moito coidado, entón, como vives? como imprudente pero tan sabio, aproveitando todas as oportunidades, porque os días son malos. Polo tanto, non sexades necios, senón entendedes cal é a vontade do Señor.

2. Tito 2:11-12 - Porque apareceu a graza de Deus que ofrece salvación a todas as persoas. Ensínanos a dicir? o??á impiedade e paixóns mundanas, e vivir vidas autocontroladas, rectas e piadosas nesta época actual.

1 Corintios 15 é o capítulo décimo quinto da Primeira Epístola de Paulo aos Corintios. Neste capítulo, Paulo aborda o tema da resurrección, facendo fincapé na súa importancia dentro da fe cristiá e corrixindo algúns malentendidos entre os crentes corintios.

1o Parágrafo: Paulo comeza reafirmando a mensaxe do Evanxeo como de primeira importancia: que Cristo morreu polos nosos pecados, foi enterrado e resucitou ao terceiro día segundo a Escritura (1 Corintios 15:3-4). Ofrece unha lista de testemuñas oculares que viron a Xesús despois da súa resurrección, incluíndo Pedro, Santiago e máis de cincocentos outros (1 Corintios 15:5-8). Paulo subliña que se Cristo non resucitou de entre os mortos, entón a súa fe é en balde e aínda están nos seus pecados (1 Corintios 15:17). Presenta a Xesús como as primicias dos que quedaron durmidos, asegurando aos crentes que así como Cristo resucitou, eles tamén serán resucitados para a vida eterna.

2º Parágrafo: Paul aborda algúns conceptos erróneos sobre a resurrección entre os crentes corintios. Responde a aqueles que negan ou cuestionan a resurrección corporal explicando que así como hai diferentes tipos de carne (humano, animal), tamén hai diferentes tipos de corpos: corpos terrestres e corpos celestes (1 Corintios 15:35-40). Usa analoxías da natureza para ilustrar como unha semente debe morrer antes de que poida producir nova vida. Do mesmo xeito, os nosos corpos perecedoiros transformaranse en imperecedoiros no momento da resurrección (1 Corintios 15:42-44).

3o Parágrafo: O capítulo conclúe cunha declaración triunfal sobre a vitoria sobre a morte por medio de Xesucristo. Paulo proclama que a morte foi engulida na vitoria e burla do

seu poder citando a Isaías (1 Corintios 15:54-55). El anima aos crentes a manterse firmes na súa fe porque o seu traballo para servir a Deus non é en balde (1 Corintios 15:58). A mensaxe de Paulo é de esperanza e seguridade, afirmando a realidade da resurrección e o significado eterno da vitoria de Cristo sobre a morte.

En resumo, o capítulo quince de Primeiros Corintios céntrase no tema da resurrección. Paulo subliña a importancia da resurrección de Cristo como fundamento da fe cristiá. Aborda os conceptos erróneos sobre a resurrección corporal e asegura aos crentes que así como Cristo resucitou de entre os mortos, eles tamén experimentarán a resurrección á vida eterna. Paulo usa analoxías para explicar a transformación de corpos perecedoiros a imperecedoiros no momento da resurrección. Conclúe cunha declaración triunfal sobre a vitoria sobre a morte por medio de Xesucristo, animando aos crentes a manterse firmes na súa fe e asegurándolles que o seu traballo para servir a Deus non é en balde. Este capítulo destaca o papel central da resurrección na teoloxía cristiá e ofrece esperanza aos crentes sobre a súa futura glorificación.

1 Corintios 15:1 Ademais, irmáns, declarovos o evanxeo que vos prediquei, que tamén recibistes e no que estades firmes;

Paulo lémbralles aos corintios o evanxeo que lles predicara, que eles aceptaran e mantiveron.

1. O poder do evanxeo: por que defendemos a súa verdade

2. O Evanxeo de Cristo: o noso fundamento para a vida

1. 1 Corintios 15: 3-4 - Pois en primeiro lugar entreguei a vós o que tamén recibín, como que Cristo morreu polos nosos pecados segundo as Escrituras; E que foi enterrado, e que resucitou ao terceiro día, segundo as Escrituras:

2. Romanos 10:9 - Que se confesas coa túa boca ao Señor Xesús e cres no teu corazón que Deus o resucitou de entre os mortos, serás salvo.

1 Corintios 15:2 Polo cal tamén vós sodes salvos, se gardades na memoria o que vos prediquei, a non ser que cresemos en van.

Paulo anima aos corintios a lembrar as súas ensinanzas, xa que é o camiño polo que se salvan.

1. O poder de lembrar: como manter viva a fe

2. A bendición da salvación: recibe e lembra o don de Deus

1. Isaías 40:31 - Pero os que esperan no Señor renovarán as súas forzas; subirán con ás como aguias; correrán e non se cansarán; e andarán e non desmaiarán.

2. Hebreos 11:1 - Agora a fe é a substancia das cousas que se esperan, a evidencia das cousas que non se ven.

1 Corintios 15:3 Xa vos entreguei ante todo o que tamén recibín, que Cristo morreu polos nosos pecados segundo as Escrituras;

O apóstolo Paulo ensinou que Xesús morreu polos nosos pecados segundo as Escrituras.

1. O significado da morte de Xesús: comprender o poder da cruz

2. O poder do Evanxeo: como a morte de Xesús o cambiou todo

1. Romanos 5:8 - Pero Deus demostra o seu propio amor por nós nisto: mentres aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós.

2. Isaías 53:5-6 - Pero foi traspasado polas nosas transgresións, esmagado polas nosas iniquidades; o castigo que nos deu a paz foi sobre el, e polas súas feridas curamos.

1 Corintios 15:4 E que foi enterrado e resucitou ao terceiro día, segundo as Escrituras:

O apóstolo Paulo recordou á igrexa de Corinto que Xesús foi enterrado e resucitou de entre os mortos ao terceiro día, como profetizara a Escritura.

1. "Vivir unha vida de resurrección: o exemplo de Xesús"

2. "O poder das Escrituras: o significado da resurrección de Xesús"

1. Romanos 6:4-5 - Polo tanto, fomos sepultados con El polo bautismo para a morte, para que así como Cristo resucitou de entre os mortos pola gloria do Pai, así tamén nós camiñemos en novidade de vida.

5 Porque se estivemos unidos á semellanza da súa morte, certamente tamén estaremos á semellanza da súa resurrección.

2. Xoán 11:25-26 - Xesús díxolle: "Eu son a resurrección e a vida. O que cre en min, aínda que morra, vivirá. E quen vive e cre en min, nunca morrerá. Cres isto?"

1 Corintios 15:5 E que foi visto a Cefas, despois aos doce:

Pasaxe: Paulo afirma que Xesús foi visto por Cefas e os doce despois da súa resurrección.

1. A realidade da resurrección: Cefas e os doce presenciaron

2. O poder de Cristo: a súa resurrección proclamada polos seus seguidores

1. Feitos 1:3 Presentouse a eles vivo despois do seu sufrimento por moitas probas, aparecendolles durante corenta días e falando do reino de Deus.

2. Xoán 20:26 Oito días despois, os seus discípulos estaban de novo dentro, e Tomé estaba con eles. Aínda que as portas estaban pechadas, veu Xesús e púxose entre eles e díxolles: "A paz estea con vós".

1 Corintios 15:6 Despois diso, foi visto por máis de cincocentos irmáns á vez; dos cales a maior parte permanece ata o momento, pero algúns están durmidos.

Paulo relata o seu encontro con Xesús resucitado e o posterior encontro de máis de 500 persoas co Señor resucitado.

1: A nosa esperanza na resurrección de Cristo

2: O poder da comunidade na testemuña do Señor Resucitado

1: Romanos 6:4-5, "Por iso somos sepultados con el polo bautismo na morte, para que, como Cristo foi resucitado de entre os mortos pola gloria do Pai, así tamén nós andemos en novidade de vida".

2: Actos 1:3, "A quen tamén se mostrou vivo despois da súa paixón mediante moitas

probas infalibles, sendo visto deles corenta días e falando das cousas relativas ao reino de Deus".

1 Corintios 15:7 Despois diso, foi visto por Santiago; despois de todos os apóstolos.

Pasaxe Xesús apareceu a Santiago e despois a todos os apóstolos.

1. Crer no Incrible: a Resurrección de Xesús

2. A Presenza de Xesús: Experimentándoo nas nosas vidas

1. Romanos 10:9-10 - "Se declaras coa túa boca: 'Xesús é o Señor', e cres no teu corazón que Deus o resucitou de entre os mortos, serás salvo. Porque é co teu corazón co que cres e é xustificado, e coa túa boca profesas a túa fe e é salvo".

2. Xoán 20: 19-21 - Na noite do primeiro día da semana, cando os discípulos estaban xuntos, coas portas pechadas por medo aos xefes xudeus, chegou Xesús e púxose en medio deles e dixo: "A paz estea con eles. ti!" Despois de dicir isto, mostroulles as mans e o costado. Os discípulos estaban encantados cando viron ao Señor. Xesús dixo de novo: "A paz estea contigo! Como o Pai me enviou, eu mándovos a vós".

1 Corintios 15:8 E, por último, tamén se viu a min, como a un nacido fóra do tempo.

O apóstolo Paulo conta a experiencia de ver a Xesucristo resucitado de entre os mortos, aínda que naceu nun momento inesperado.

1: Debemos permanecer fieis ás nosas crenzas en Xesucristo, aínda que pareza inesperado ou fóra do común.

2: A resurrección de Xesucristo é un poderoso recordatorio de que Deus está sempre connosco e pode traballar de maneira poderosa nas nosas vidas.

1: Hebreos 11:1 - Agora ben, a fe é a seguridade das cousas que se esperan, a convicción das que non se ven.

2: Romanos 10:9 - Se confesas coa túa boca que Xesús é o Señor e cres no teu corazón que Deus o resucitou de entre os mortos, serás salvo.

1 Corintios 15:9 Porque eu son o máis pequeno dos apóstolos, que non son digno de ser chamado apóstolo, porque perseguín á Igrexa de Deus.

O Apóstolo Paulo proclámase humildemente como o máis pequeno dos apóstolos, debido ao seu pasado de perseguir á igrexa de Deus.

1. Abrace a humildade: podemos aprender do exemplo de autoconciencia e humildade de Paul cando reflexionamos sobre as nosas propias vidas e ata onde chegamos.

2. O poder do perdón: por moi lonxe que nos desviamos, a graza e o perdón de Deus sempre poden devolvernos a El.

1. Lucas 1:37 - "Porque nada será imposible para Deus".

2. 1 Xoán 2: 1-2 - "Meus fillos, escríbovos estas cousas para que non pequen. Pero se alguén peca, temos un avogado ante o Pai, Xesucristo, o xusto. a propiciación polos nosos pecados, e non só polos nosos, senón tamén polos pecados do mundo enteiro".

1 Corintios 15:10 Pero pola graza de Deus son o que son; e a súa graza que me foi concedida non foi en balde; pero traballei máis que todos eles, pero non eu, senón a graza de Deus que estaba comigo.

Paulo agradece a graza de Deus que lle foi concedida, permitíndolle traballar máis abundantemente que todos.

1. Confiando na graza de Deus nos nosos traballos

2. A abundancia da graza de Deus

1. Filipenses 4:13 - Podo facer todas as cousas por medio de Cristo que me fortalece

2. Efesios 2:8-9 - Porque pola graza sodes salvos mediante a fe; e iso non de vós mesmos: é don de Deus: non de obras, para que ninguén se vante.

1 Corintios 15:11 Polo tanto, se fose eu ou eles, así predicamos, e así crestes.

Paulo e os outros apóstolos predicaron a mesma mensaxe, e os corintios creron.

1. O poder da mesma mensaxe: como nos une predicar a mesma mensaxe

2. A forza de crer: como se fortalece a fe pola unidade

1. Romanos 10:17 - Así que a fe vén de escoitar, e oír a través da palabra de Cristo.

2. Filipenses 1: 27-28 - Só que o teu modo de vida sexa digno do evanxeo de Cristo, para que, se che vexo ou estou ausente, oiga de ti que estás firme nun só espírito, con unha mente loitando cóbado a lado pola fe no evanxeo.

1 Corintios 15:12 Agora ben, se se predica a Cristo que resucitou de entre os mortos, como din algúns de vós que non hai resurrección dos mortos?

Algúns dos corintios negaban a resurrección dos mortos, e Paulo preguntábase por que, considerando que Cristo fora predicado como resucitado de entre os mortos.

1. É unha tontería negar a resurrección dos mortos cando o propio Cristo resucitou de entre os mortos.

2. Debemos lembrar e nunca esquecer que Xesús resucitou de entre os mortos, converténdose na primicia dos que resucitarán.

1. Romanos 8:11 - "Se o Espírito do que resucitou a Xesús dos mortos habita en vós, o que resucitou a Cristo Xesús dos mortos tamén dará vida aos vosos corpos mortais polo seu Espírito que habita en vós".

2. Xoán 11: 25-26 - "Xesús díxolle: "Eu son a resurrección e a vida. Quen cre en min, aínda que morra, vivirá, e todo aquel que vive e cre en min non morrerá nunca. "

1 Corintios 15:13 Pero se non hai resurrección dos mortos, entón Cristo non resucitou:

Paulo afirma a resurrección de Cristo e advirte que sen ela non hai fe cristiá.

1. A Inquebrantable Esperanza da Resurrección

2. O Poder de Cristo Resucitado

1. Romanos 10:9 - Que se confesas coa túa boca ao Señor Xesús e cres no teu corazón que Deus o resucitou de entre os mortos, serás salvo.

2. Mateo 28:6 - Non está aquí, porque resucitou, como dixo. Ven, mira o lugar onde xacía o Señor.

1 Corintios 15:14 E se Cristo non resucitou, a nosa predicación é baleira, e tamén a vosa fe.

O apóstolo Paulo afirma que se Cristo non resucitou, a predicación carece de sentido e a fe tamén carece de valor.

1. O poder da resurrección: como o resurgimiento de Cristo aporta sentido e valor ás nosas vidas

2. Predicación e fe: abraza o poder de Cristo Resucitado

1. Romanos 10:9-10 - "Se confesas coa túa boca que Xesús é o Señor e cres no teu corazón que Deus o resucitou de entre os mortos, serás salvo. Porque é crendo no teu corazón que eres correcto ante Deus, e confesándoo coa túa boca eres salvo".

2. 1 Pedro 1: 3-5 - "Toda louvanza a Deus, Pai do noso Señor Xesucristo. É pola súa gran misericordia que nacemos de novo, porque Deus resucitou a Xesucristo de entre os mortos. Agora vivimos con gran expectativa, e temos unha herdanza inestimable, unha herdanza que se garda no ceo para ti, pura e sen mancha, fóra do alcance do cambio e da decadencia. E a través da túa fe, Deus te protexe polo seu poder ata que recibas esta salvación, que está lista para ser revelada no último día para que todos a vexan.

1 Corintios 15:15 Si, e atopamos falsos testemuños de Deus; porque testemuñamos de Deus que resucitou a Cristo, a quen non resucitou, se é que os mortos non resucitan.

Esta pasaxe fala de persoas que testemuñan falsamente dicindo que Deus resucitou a Xesús dos mortos, cando en realidade isto non é certo se os mortos non poden resucitar.

1. O poder da testemuña falsa e as consecuencias de crelo

2. A importancia do discernimento e do exame das probas

1. Romanos 10:17 - Entón, a fe vén polo oído, e o oído pola palabra de Deus.

2. Mateo 7:15-20 - "Coidado cos falsos profetas, que veñen a vós vestidos de ovella, pero por dentro son lobos voraces. Recoñecéraos polos seus froitos. Recóllense as uvas dos espiños ou os figos dos cardos? Así, toda árbore sa dá froitos bos, pero a árbore enferma dá froitos malos. Unha árbore sa non pode dar froitos malos, nin unha árbore enferma pode dar froitos bos. Toda árbore que non dá bo froito é cortada e bótase ao lume. Así os recoñeceredes polos seus froitos".

1 Corintios 15:16 Porque se os mortos non resucitan, Cristo non resucitou.

Paul argumenta que se os mortos non resucitan, Cristo tampouco pode resucitar.

1. O poder da resurrección: comprender as implicacións da resurrección de Cristo

2. A evidencia da resurrección: probando a autenticidade da resurrección de Cristo

1. Isaías 53: 10-12 - Porén, a vontade do Señor era esmagalo e facelo sufrir, e aínda que o Señor faga a súa vida unha ofrenda polo pecado, verá a súa descendencia e prolongará os seus días, e a vontade de o Señor prosperará na súa man.

11 Despois de sufrir, verá a luz da vida e estará satisfeito; co seu coñecemento o meu servo xusto xustificará a moitos, e soportará as súas iniquidades.

2. Romanos 8:11 - E se o Espírito do que resucitou a Xesús dos mortos vive en vós, o que resucitou a Cristo dos mortos tamén dará vida aos vosos corpos mortais por mor do seu Espírito que vive en vós.

1 Corintios 15:17 E se Cristo non resucito, a túa fe é vana; aínda estás nos teus pecados.

Se Xesucristo non resucitou de entre os mortos, entón a nosa fe carece de sentido e aínda estamos nos nosos pecados.

1. "O poder da resurrección"

2. "A Promesa de Salvación"

1. Romanos 10:9 - Que se confesas coa túa boca ao Señor Xesús e cres no teu corazón

que Deus o resucitou de entre os mortos, serás salvo.

2. Salmo 103:12 - Tanto como está o leste do occidente, tan lonxe quitou de nós as nosas transgresións.

1 Corintios 15:18 Entón tamén pereceron os que durmiron en Cristo.

Paso Os que morreron en Cristo pereceron.

1. Non debemos esquecer aos que nos precederon en Cristo e o impacto que tiveron nas nosas vidas.

2. A nosa esperanza de vida eterna reside en Xesús, e debemos aferrarnos a El como fonte de consolo e alegría.

1. Filipenses 3:20 - Pero a nosa cidadanía está no ceo, e del agardamos un Salvador, o Señor Xesús Cristo.

2. Romanos 14:8 - Porque se vivimos, vivimos para o Señor, e se morremos, morremos para o Señor. Entón, se vivimos ou morremos, somos do Señor.

1 Corintios 15:19 Se só nesta vida temos esperanza en Cristo, somos os máis miserables de todos os homes.

Paulo subliña que sen esperanza en Cristo, a vida está chea de miseria.

1. "Manter esperanza en Cristo: rexeitar unha vida de miseria"

2. "A promesa da esperanza en Cristo: rexeitar unha vida de miseria"

1. Romanos 8:25 - "Pero se esperamos o que non vemos, esperámolo con paciencia".

2. Isaías 40:31 - "Pero os que esperan no Señor renovarán as súas forzas; subirán ás ás como aguias; correrán e non se cansarán; andarán e non desfallecerán".

1 Corintios 15:20 Pero agora Cristo resucitou de entre os mortos, e converteuse na

primicia dos que durmiron.

A resurrección de Cristo: Cristo resucitou de entre os mortos e converteuse na primicia dos que morreron.

1. A esperanza da resurrección: Deus deunos a esperanza de vida eterna mediante a resurrección de Cristo.

2. O poder de Cristo: Xesús venceu a morte e deunos o poder de vencer calquera obstáculo.

1. Xoán 11:25-26 - Xesús díxolle: "Eu son a resurrección e a vida. Quen cre en min, aínda que morra, vivirá, e todo aquel que vive e crea en min, non morrerá nunca.

2. Romanos 6:9-10 - Sabemos que Cristo, sendo resucitado de entre os mortos, nunca máis morrerá; a morte xa non ten dominio sobre el. Pola morte que morreu morreu ao pecado, dunha vez por todas, pero a vida que vive vive para Deus.

1 Corintios 15:21 Porque xa que por un home veu a morte, por un home tamén veu a resurrección dos mortos.

A morte foi causada polo home, pero tamén o foi a resurrección dos mortos.

1. O poder da humanidade para provocar a resurrección.

2. A beleza da redención na morte.

1. Xoán 11:25-26 - Xesús díxolle: "Eu son a resurrección e a vida. Quen cre en min, aínda que morra, vivirá, e todo aquel que vive e crea en min, non morrerá nunca.

2. Romanos 5:18 - Polo tanto, como unha transgresión levou á condena para todos os homes, así un acto de xustiza leva á xustificación e á vida para todos os homes.

1 Corintios 15:22 Porque como todos morren en Adán, así en Cristo todos serán revividos.

Todas as persoas morrerán pero en Cristo serán revividas.

1. "A vida en Cristo: a esperanza da vida eterna"

2. "O poder da salvación: vencer a morte a través de Cristo"

1. Romanos 6:23, "Porque o salario do pecado é a morte, pero o don gratuíto de Deus é a vida eterna en Cristo Xesús, noso Señor".

2. Xoán 11: 25-26, "Xesús díxolle: "Eu son a resurrección e a vida. Quen cre en min, aínda que morre, vivirá, e todo aquel que vive e cre en min non morrerá nunca. Cres isto?"

1 Corintios 15:23 Pero cada un na súa orde: Cristo as primicias; despois os que son de Cristo na súa chegada.

Paulo fala da orde da resurrección, na que Cristo é as primicias e os que lle pertencen seguirán na súa chegada.

1. A Orde da Resurrección: como a vitoria de Cristo garante a nosa

2. A esperanza da resurrección: como o retorno de Cristo nos dá forza

1. Romanos 8:23-25 - E non só eles, senón tamén nós mesmos, que temos as primicias do Espírito, nós mesmos xemimos dentro de nós mesmos, esperando a adopción, é dicir, a redención do noso corpo.

2. Filipenses 3:20-21 - Porque a nosa conversación está no ceo; de onde tamén agardamos ao Salvador, o Señor Xesucristo: quen cambiará o noso corpo vil, para que sexa semellante ao seu corpo glorioso, segundo a obra pola que pode someterse todas as cousas a si mesmo.

1 Corintios 15:24 Entón chegará o fin, cando entregou o reino a Deus, o Pai; cando derrubou toda regra e toda autoridade e poder.

A fin do mundo chegará cando Xesús entregue o reino a Deus Pai e destrúa todo dominio, autoridade e poder.

1. Chega o final: estás preparado?

2. A autoridade final: a soberanía de Deus

1. Romanos 14:11-12 (Porque escrito está: Vivo eu, di o Señor, todo xeonllo dobrarase ante min, e toda lingua confesará a Deus. Entón, cada un de nós dará conta de si mesmo a Deus. .)

2. Efesios 1:20-21 (O que fixo en Cristo, cando o resucitou de entre os mortos e o puxo á súa dereita nos lugares celestes, moi por riba de todo principado, poder, poder e dominio, e todo nome que se nomea, non só neste mundo, senón tamén no que está por vir).

1 Corintios 15:25 Porque ten que reinar ata que poña debaixo dos seus pés a todos os inimigos.

Paulo afirma que Xesús debe reinar ata que derrote a todos os seus inimigos.

1. Xesús reina: o poder da súa vitoria

2. O reinado de Cristo: confiando na súa autoridade

1. Filipenses 2: 9-11 - Por iso Deus exaltouno ata o lugar máis alto e deulle o nome que está por riba de todo nome, para que no nome de Xesús todo xeonllo se dobrase, no ceo, na terra e debaixo da terra, e todas as linguas recoñezan que Xesucristo é o Señor, para gloria de Deus Pai.

2. Efesios 1:20-22 - que exerceu en Cristo cando o resucitou de entre os mortos e sentouno á súa dereita nos reinos celestes, moi por riba de todo dominio e autoridade, poder e dominio, e todo título que poida ser. dado, non só na época actual senón tamén na vindeira. E Deus puxo todas as cousas baixo os seus pés e designouno para que fose xefe de todo para a igrexa.

1 Corintios 15:26 O último inimigo que será destruído é a morte.

A morte é o inimigo final que será derrotado.

1. Sen medo - Unha exploración da vitoria sobre a morte

2. O poder da resurrección - Superando o agarre final da morte

1. 1 Corintios 15:54-57 - "A morte foi engulida na vitoria. Onde, morte, está a túa vitoria? Onde, morte, está o teu aguillón?"

2. Xoán 11:25-26 - "Eu son a resurrección e a vida. Quen cre en min, aínda que morre, vivirá"

1 Corintios 15:27 Porque puxo todas as cousas debaixo dos seus pés. Pero cando di que todas as cousas están sometidas a el, é evidente que está exceptuado, quen lle someteu todas as cousas.

Xesús recibiu autoridade sobre todas as cousas, pero a súa autoridade non é absoluta xa que El mesmo está suxeito a Deus.

1. A soberanía de Deus: entender quen está a cargo

2. Xesús: o maior exemplo de submisión a Deus

1. Romanos 14: 7-8 - Porque ningún de nós vive para si, nin ninguén morre para si. Porque se vivimos, vivimos para o Señor; e se morremos, morremos ao Señor: se vivimos, ou morremos, somos do Señor.

2. Filipenses 2: 5-11 - Que estea en vós este pensamento, que tamén estaba en Cristo Xesús: quen, sendo na forma de Deus, non pensou que era un roubo ser igual a Deus; tomou sobre el a forma de servo, e fíxose a semellanza dos homes: e sendo atopado como un home, humillóuse e fíxose obediente ata a morte, ata a morte de cruz.

1 Corintios 15:28 E cando todas as cousas sexan sometidas a el, entón o mesmo Fillo estará tamén sometido a quen lle someteu todas as cousas, para que Deus sexa todo en todos.

A pasaxe explica que Deus finalmente será todo cando todas as cousas estean sometidas a El e o Fillo estea suxeito a El.

1. Deus é o Gobernante Supremo de Todos

2. O poder da soberanía de Deus

1. Hebreos 13: 20-21 - Agora que o Deus da paz, que volveu de entre os mortos ao noso Señor Xesús, o gran pastor das ovellas, polo sangue da alianza eterna, vos equipe de

todo o ben para que fagades o seu vontade, facendo en vós o que lle agrada, por medio de Xesucristo, a quen sexa a gloria para sempre. Amén.

2. Romanos 11:33-36 - Oh, a profundidade das riquezas e da sabedoría e do coñecemento de Deus! Que inescrutables son os seus xuízos e que inescrutables os seus camiños! "Porque quen coñeceu a mente do Señor, ou quen foi o seu conselleiro?" "Ou quen lle deu un agasallo para que lle paguen?" Porque del e por el e para el son todas as cousas. A el sexa a gloria para sempre. Amén.

1 Corintios 15:29 Se non, que farán os que son bautizados polos mortos, se os mortos non resucitan? por que son entón bautizados polos mortos?

Pasaxe Paul suscita a pregunta de por que as persoas son bautizadas se non hai resurrección.

1. O poder da fe: cal é o propósito do bautismo?

2. A resurrección de Xesús: proclamando a nosa esperanza.

1. Romanos 6:3-4 - "Non sabes que todos os que fomos bautizados en Cristo Xesús fomos bautizados na súa morte? Polo tanto, fomos sepultados con el polo bautismo na morte, para que, así como Cristo resucitou de entre os mortos pola gloria do Pai, tamén nós camiñemos en novidade de vida".

2. Colosenses 2:12 - "Sendo sepultado con el no bautismo, no que tamén resucitades con el pola fe na poderosa obra de Deus, que o resucitou de entre os mortos".

1 Corintios 15:30 E por que estamos en perigo cada hora?

Paul pregunta por que os cristiáns están constantemente en perigo de persecución e sufrimento.

1. "O perigo da persecución: manterse forte a pesar do risco"

2. "A graza de Deus ante o perigo"

1. Hebreos 11:32-40 - A fe dos santos do Antigo Testamento ante o perigo.

2. Romanos 8:31-39 - A garantía do amor de Deus no medio do perigo.

1 Corintios 15:31 Protesto polo teu gozo que teño en Cristo Xesús, o noso Señor, morro a diario.

O apóstolo Paulo expresa a súa vontade de morrer diariamente pola causa de Cristo.

1. O custo de seguir a Xesús: Disposto a morrer a diario

2. Vivir unha vida de sacrificio: o exemplo de Paulo

1. Filipenses 3:10 - "Para que eu coñeza a el e o poder da súa resurrección, e poida compartir os seus sufrimentos, facéndome como el na súa morte".

2. Hebreos 13:13 - "Imos a el fóra do campamento e soportar o oprobio que sufriu".

1 Corintios 15:32 Se, como os homes, loitei contra as bestas en Éfeso, que me beneficia se os mortos non resucitan? comamos e bebamos; pois mañá morremos.

Pasaxe Paul cuestiona o punto de loitar e loitar se os mortos non resucitan. El suxire que as persoas deberían gozar da vida mentres a teñen.

1. O sentido da vida: vivir para a eternidade

2. Abrazar o momento: gozar da vida mentres poidas

1. Eclesiastés 9:7-9 - Vai, come o teu pan con alegría e bebe o teu viño cun corazón alegre, porque Deus xa aceptou as túas obras. Que as túas roupas sexan sempre brancas, e que a túa cabeza non lle falte aceite. Vive alegre coa muller á que amas todos os días da túa vida.

2. Santiago 4:13-14 - Ven agora, ti que dis: "Hoxe ou mañá iremos a tal cidade e pasaremos alí un ano, comerciando e sacar proveito"; pero non sabes o que será mañá. traer. Cal é a túa vida? Pois ti es unha néboa que aparece un pouco e despois desaparece.

1 Corintios 15:33 Non vos deixedes enganar: as malas comunicacións corrompen os bos costumes.

A pasaxe advirte de non deixarse enganar por malas influencias, que poden levar a un comportamento corrupto.

1. "O perigo das malas influencias"

2. "O poder de facer boas eleccións"

1. Proverbios 13:20 - O que anda cos sabios será sabio, pero o compañeiro dos tolos será destruído.

2. Santiago 1:16 - Non vos deixedes enganar, meus amados irmáns.

1 Corintios 15:34 Esperta para a xustiza, e non peques; pois algúns non coñecen a Deus: falo para a túa vergoña.

Paulo anima aos corintios a espertar á xustiza e non a pecar, xa que algúns deles carecen de coñecemento de Deus.

1. "Comprender a graza de Deus: como vivir con xustiza"

2. "A necesidade de coñecemento: non deixes que a vergoña te controle"

1. Romanos 6: 14-17 - Porque o pecado non dominará sobre vós, porque non estades baixo a lei, senón baixo a graza.

2. Proverbios 2:6-8 - Porque o Señor dá sabedoría: da súa boca sae coñecemento e entendemento.

1 Corintios 15:35 Pero algún dirá: Como resucitan os mortos? e con que corpo veñen?

Paul formula unha pregunta sobre a resurrección dos mortos e como resucitarán.

1. "Resurrección: a esperanza da vida eterna"

2. "O corpo do resucitado: que aspecto terá?"

1. Xob 19: 25-27 - Porque sei que o meu Redentor vive, e ao final estará sobre a terra. E despois de que a miña pel fose así destruída, aínda na miña carne verei a Deus, a quen verei por min mesmo, e os meus ollos verán, e non outro. O meu corazón esmorece dentro de min!

2. 1 Pedro 1:3-5 - Bendito sexa o Deus e Pai do noso Señor Xesucristo! Segundo a súa gran misericordia, fíxonos nacer de novo para unha esperanza viva mediante a resurrección de Xesucristo de entre os mortos, para unha herdanza incorruptible, inmaculada e inmaculada, gardada no ceo para vós, que polo poder de Deus. están sendo gardados pola fe para unha salvación lista para ser revelada no último tempo.

1 Corintios 15:36 Necio, o que sementas non vive, se non morre.

Pasaxe A morte é necesaria para que algo cobre vida.

1. O poder da morte: como a morte trae vida

2. A necesidade do sacrificio: o que debemos renunciar a gañar

1. Xoán 12:24 - En verdade, en verdade dígovos: se o millo de trigo non cae na terra e morre, permanece só; pero se morre, dá moito froito.

2. Romanos 6:4-5 - Polo tanto, somos sepultados con el polo bautismo para a morte: así como Cristo foi resucitado de entre os mortos pola gloria do Pai, así tamén nós andemos en novidade de vida. Porque se fomos plantados xuntos á semellanza da súa morte, estaremos tamén á semellanza da súa resurrección.

1 Corintios 15:37 E o que sementas, non o sementas o corpo que será, senón o gran espido, que pode ser trigo ou algún outro gran.

Plantar unha semente non dá como resultado unha colleita inmediata, pero acabará por crecer ata converterse en o que foi plantado.

1. O milagre do crecemento: comprender como funciona a creación de Deus

2. Sementando as sementes da fe: colleitando os beneficios do amor de Deus

1. Gálatas 6:7-8 - Non vos deixedes enganar: Deus non se burla, porque todo o que sementa, iso tamén segará. 8 Porque o que sementa para a súa propia carne, da carne segará corrupción, pero o que sementa para o Espírito, do Espírito recollerá vida eterna.

2. Santiago 1:17-18 - Todo bo don e todo don perfecto é de arriba, descendendo do Pai das luces co que non hai variación nin sombra debido ao cambio. 18 Pola súa propia vontade fíxonos nacer coa palabra de verdade, para que sexamos unha especie de primicias das súas criaturas.

1 Corintios 15:38 Pero Deus dálle un corpo como quixo, e a cada semente o seu propio corpo.

Deus dá a cada semente un corpo único para cumprir o seu propósito, como el mandou.

1. O poder do deseño de Deus: comprender o noso propósito a través da súa creación

2. A beleza da creación de Deus: apreciando a diversidade das súas creacións

1. Salmo 139:14 - Loareite; porque son medo e marabilloso feito: marabillosas son as túas obras; e que a miña alma sabe ben.

2. Xénese 1:11-13 - Entón Deus dixo: "Que a terra brote vexetación, plantas que dean semente e árbores froiteiras na terra que dean froitos segundo a súa especie con semente neles"; e así foi. A terra produciu vexetación, plantas que producen semente segundo a súa especie, e árbores que dan froitos con semente, segundo a súa especie; e Deus viu que era bo. Houbo noite e houbo mañá, un terceiro día.

1 Corintios 15:39 Non toda carne é a mesma carne, pero hai unha especie de carne de homes, outra de besta, outra de peixes e outra de aves.

Paulo subliña a diversidade da creación, sinalando que hai unha variedade de carne entre homes, bestas, peixes e aves.

1. A marabillosa diversidade de Deus: comprender a variedade da creación

2. A singularidade de cada vida: celebrando a distinción do home, a besta, o peixe e o paxaro

1. Xénese 1:21-25 - Deus crea as aves, os peixes e os animais

2. Salmo 104: 24-30 - Loando a Deus polos animais que fixo

1 Corintios 15:40 Tamén hai corpos celestes e corpos terrestres; pero a gloria do celestial é unha, e outra é a gloria do terrestre.

Paul explica que hai unha diferenza na gloria dos corpos celestes e terrestres.

1. A gloria do ceo: que significa e como buscala

2. Buscar significado nas diferenzas deste mundo

1. Mateo 6: 19-21 - "Non acumulen para vós tesouros na terra, onde as polillas e as alimañas destrúen, e onde os ladróns entran e rouban. Pero garda para vós tesouros no ceo, onde as polillas e as alimañas non destrúen, e onde os ladróns non entran nin rouban. Porque onde está o teu tesouro, alí estará tamén o teu corazón".

2. Santiago 4:13-15 - "Agora escoita, ti que dis: 'Hoxe ou mañá iremos a esta ou a outra cidade, pasaremos alí un ano, facer negocios e gañar cartos'. Por que, nin sequera sabe o que vai pasar mañá. Cal é a túa vida? Es unha néboa que aparece un pouco e despois desaparece. En vez diso, deberías dicir: 'Se é a vontade do Señor, viviremos e faremos isto ou aquilo'".

1 Corintios 15:41 Hai unha gloria do sol, outra gloria da lúa e outra gloria das estrelas, pois unha estrela difiere doutra en gloria.

A gloria do sol, a lúa e as estrelas é única e variada.

1. Valorar a Beleza da Creación

2. Celebrando as nosas diferenzas

1. Salmo 19: 1-2 - Os ceos declaran a gloria de Deus; os ceos proclaman a obra das súas mans. Día tras día derraman fala; noite tras noite revelan coñecementos.

2. Santiago 1:17 - Todo don bo e perfecto é de arriba, que baixa do Pai das luces celestes, que non cambia como sombras cambiantes.

1 Corintios 15:42 Así tamén é a resurrección dos mortos. Seméntase na corrupción; érguese na incorrupción:

Paso A resurrección dos mortos é como unha semente que se sementa na corrupción e que logo se resucita na incorrupción.

1. A nosa resurrección: unha esperanza de incorrupción

2. O poder da resurrección: a vida dende a morte

1. 1 Pedro 1:3-5 - Loando a Deus pola esperanza da resurrección

2. Xoán 11:25-26 - Xesús proclamando o poder da resurrección sobre a morte

1 Corintios 15:43 Seméntase en deshonra; resucita na gloria: sementa na debilidade; é levantado no poder:

A pasaxe explica que o que se sementa en deshonra e debilidade pode ser levantado en gloria e poder.

1. O poder da redención: como Deus pode transformar as nosas debilidades en fortalezas

2. O amor infalible de Deus: como a súa misericordia transforma as nosas vidas

1. Filipenses 4:13 - "Todo podo por medio de Cristo que me fortalece".

2. Isaías 40:31 - "Pero os que esperan no Señor renovarán as súas forzas. Eles elevarán ás ás como aguias; correrán e non se cansarán, andarán e non se esmorecerán".

1 Corintios 15:44 Seméntase un corpo natural; é levantado un corpo espiritual. Hai un corpo natural, e hai un corpo espiritual.

A pasaxe fala da transformación do corpo humano dun natural a outro espiritual.

1. Os nosos corpos son un templo do Espírito e poden ser transformados a través da fe en Cristo.

2. O poder da resurrección trae nova vida ao crente.

1. Romanos 8:11 - E se o Espírito do que resucitou a Xesús dos mortos habita en vós, o que resucitou a Cristo Xesús dos mortos tamén dará vida aos vosos corpos mortais polo seu Espírito que habita en vós.

2. 2 Corintios 5:17 - Polo tanto, se alguén está en Cristo, é unha nova creación; cousas vellas pasaron; velaquí, todas as cousas se fixeron novas.

1 Corintios 15:45 E así está escrito: O primeiro home Adán fíxose alma viva; o último Adán foi feito un espírito vivificador.

A Biblia afirma que o primeiro home, Adán, foi creado unha alma viva, e o último Adán foi un espírito vivificante.

1. A diferenza entre Adán e Xesús: como o primeiro e o último Adán representan o pecado e a salvación

2. Ser vivificado polo Espírito: Experimentando o poder vivificante de Xesús

1. Romanos 5:12-19 - As consecuencias do pecado de Adán e do don da xustificación a través de Xesús

2. Efesios 2: 1-10 - O poder da graza de Deus para dar vida aos pecadores mortos en Cristo

1 Corintios 15:46 Porén, non foi o primeiro o que é espiritual, senón o que é natural; e despois o que é espiritual.

O natural é primeiro, seguido do espiritual.

1. A prioridade do natural: entender o noso lugar na creación

2. A interacción do natural e do espiritual: descubrindo o noso camiño cara á santidade

1. Mateo 6:33 - Pero busca primeiro o seu reino e a súa xustiza, e todas estas cousas

tamén che darán.

2. Salmo 19: 1-2 - Os ceos declaran a gloria de Deus; os ceos proclaman a obra das súas mans. Día tras día derraman fala; noite tras noite revelan coñecementos.

1 Corintios 15:47 O primeiro home é da terra, terrestre; o segundo home é o Señor do ceo.

Este verso fala de dous homes: o primeiro home é da terra e o segundo home é o Señor do ceo.

1. A diferenza entre unha mentalidade terrestre e celestial

2. Vivir como Cidadán do Ceo

1. Filipenses 3: 20-21 - "Pero a nosa cidadanía está no ceo, e del agardamos un Salvador, o Señor Xesús Cristo, que transformará o noso corpo humilde para que sexa como o seu corpo glorioso, polo poder que o capacita incluso. someter todas as cousas a si mesmo".

2. Romanos 12:2 - "Non te conformes a este mundo, senón transfórmate coa renovación da túa mente, para que, probando, poidas discernir cal é a vontade de Deus, o que é bo, agradable e perfecto".

1 Corintios 15:48 Como é o terrestre, tales son tamén os que son terrestres; e como é o celestial, tales son tamén os celestes.

O terreal e o celestial son diferentes e as calidades de cada un reflíctense nos que os habitan.

1: Debemos rexeitar os valores terreais e esforzarnos por encarnar os celestes.

2: Para facernos máis como Deus, debemos elevarnos por riba dos nosos desexos terrestres.

1: Mateo 6:33 - Pero buscades primeiro o reino de Deus e a súa xustiza; e todas estas cousas seranche engadidas.

2: Romanos 12:2 - E non vos conformeis a este mundo, senón transformaos mediante a

renovación da vosa mente, para que comprobedes cal é a boa, aceptable e perfecta vontade de Deus.

1 Corintios 15:49 E como levamos a imaxe do terrestre, tamén levaremos a imaxe do celestial.

Pasaxe Levaremos a imaxe do celestial, así como levamos a imaxe do terreal.

1. "A imaxe do ceo: cada vez máis como Cristo"

2. "Vivir á luz da imaxe celestial"

1. Efesios 4:17-24 - Desprázase do vello e vístese do novo

2. Romanos 8:28-29 - Deus traballa todas as cousas para o ben dos que o aman e son chamados segundo o seu propósito

1 Corintios 15:50 Isto digo, irmáns, que a carne e o sangue non poden herdar o reino de Deus; nin a corrupción herda a incorrupción.

O reino de Deus non pode ser herdado por carne e sangue, nin a corrupción pode herdar a incorrupción.

1. Debemos confiar na fe, non nas cousas físicas, para herdar o reino de Deus

2. Aos corruptos non se lles permitirá entrar no reino de Deus

1. Romanos 8:17 - E se fillos, entón herdeiros; herdeiros de Deus e coherdeiros con Cristo; se é así que padecemos con el, para que tamén seamos glorificados xuntos.

2. Lucas 18:29-30 - E díxolles: En verdade dígovos que non hai ninguén que deixou casa, nin pais, nin irmáns, nin muller, nin fillos, polo reino de Deus. non recibirá moitos máis neste tempo presente, e no mundo por vir a vida eterna.

1 Corintios 15:51 Velaquí, móstrovos un misterio; Non todos dormiremos, pero todos seremos transformados,

Paso Non todas as persoas morrerán, pero todos experimentarán unha transformación.

1. Comprender o misterio da transformación

2. Abrazar a promesa de cambio

1. Romanos 8:28-29 E sabemos que en todas as cousas Deus traballa para o ben dos que o aman, que foron chamados segundo o seu propósito.

2. Isaías 43:18-19 "Esquece as cousas anteriores; non te quedes no pasado. Mira, estou facendo unha cousa nova! Agora xorde; non o entendes? Estou abrindo camiño no deserto e regatos no ermo".

1 Corintios 15:52 Nun momento, nun abrir e cerrar de ollos, á última trompeta: porque a trompeta soará, e os mortos resucitarán incorruptibles, e nós seremos transformados.

Na última trompeta, os mortos resucitarán incorruptibles e seremos cambiados nun momento.

1. O Poder da Resurrección 2. O Fin dos Tempos

1. Romanos 8:11 - E se o Espírito do que resucitou a Xesús dos mortos habita en vós, o que resucitou a Cristo dos mortos tamén vivificará os vosos corpos mortais co seu Espírito que habita en vós. 2. 1 Tesalonicenses 4: 16-17 - Porque o propio Señor descenderá do ceo cun berro, coa voz do arcanxo e coa trompeta de Deus: e os mortos en Cristo resucitarán primeiro: Despois, os que estamos vivos e os que queden serán arrebatados con eles nas nubes, para atoparse co Señor no aire; e así estaremos sempre co Señor.

1 Corintios 15:53 Porque este corruptible debe vestirse de incorrupción, e este mortal debe vestirse de inmortalidade.

O corruptible debe facerse incorruptible e o mortal debe facerse inmortal.

1. A esperanza da vida eterna: como podemos vencer a morte

2. O poder da resurrección: transformando os nosos corpos mortais

1. Romanos 6:5-11 - O poder dunha vida transformada a través da resurrección de Xesús.

2. 1 Pedro 1:3-9 - A esperanza da vida eterna a través da resurrección de Xesús.

1 Corintios 15:54 Así que, cando este corruptible se vestise de incorrupción, e este mortal se vestise de inmortalidade, cumprirase o dito que está escrito: A morte é engulida na vitoria.

O corruptible e mortal será substituído pola incorrupción e a inmortalidade, e a Morte será derrotada.

1: Vitoria en Cristo - Non importa o que nos enfrontemos na vida, Cristo xa gañou a vitoria definitiva sobre a morte.

2: O poder da fe - A través da fe en Deus, podemos ter a seguridade de que mesmo cando chega a morte, temos a promesa da resurrección e da vida eterna.

1: Isaías 25:8 El tragará a morte na vitoria; e o Señor Deus enxugará as bágoas de todos os rostros; e quitará de toda a terra a reprensión do seu pobo, porque o falou o Señor.

2: 1 Corintios 15:26 O último inimigo que será destruído é a morte.

1 Corintios 15:55 Ó morte, onde está o teu aguillón? Oh sepulcro, onde está a túa vitoria?

Pasaxe Paul cuestiona o poder da morte e a vitoria da tumba.

1: "A vitoria da vida: vencer a morte"

2: "A forza da nosa esperanza: non na tumba"

1: Isaías 25:8 - El tragará a morte para sempre; e o Señor Deus enxugará as bágoas de todos os rostros.

2: Apocalipse 1:18 - Eu son o que vivo, e estaba morto; e velaquí, estou vivo para sempre, Amén; e ten as chaves do inferno e da morte.

1 Corintios 15:56 O aguillón da morte é o pecado; e a forza do pecado é a lei.

A morte é causada polo pecado, e a lei é a que lle dá forza ao pecado.

1. A consecuencia do pecado é a morte

2. O Poder da Lei

1. Romanos 6:23 - Porque o salario do pecado é a morte, pero o don gratuíto de Deus é a vida eterna en Cristo Xesús, noso Señor.

2. Santiago 2:8-13 - Porque se cumpre a lei real segundo a Escritura: "Amarás ao teu próximo como a ti mesmo", estás facendo ben. Pero se mostras parcialidade, estás cometendo pecado e a lei condena como transgresor. Pois quen cumpre toda a lei, pero falla nun punto, fíxose responsable de todo. Pois quen dixo: "Non cometas adulterio", tamén dixo: "Non asasinas". Se non cometes adulterio senón asasinas, convertécheste nun transgresor da lei. Así fala e actúa como os que deben ser xulgados baixo a lei da liberdade. Porque o xuízo non ten piedade para quen non ten piedade. A misericordia triunfa sobre o xuízo.

1 Corintios 15:57 Pero grazas a Deus, que nos dá a vitoria por medio do noso Señor Xesucristo.

En 1 Corintios 15:57, Paulo dá grazas a Deus por proporcionar a vitoria a través de Xesucristo.

1. "Vitoria por Xesucristo"

2. "Dando grazas a Deus"

1. Filipenses 4:13 - Podo facer todas as cousas por medio de Cristo que me fortalece.

2. Salmo 118:14 - O Señor é a miña forza e o meu canto; converteuse na miña salvación.

1 Corintios 15:58 Polo tanto, meus amados irmáns, estade firmes, inamovibles, abundando sempre na obra do Señor, xa que sabedes que o voso traballo non é en balde no Señor.

Os crentes deben permanecer firmes e comprometidos a servir ao Señor, porque os seus esforzos non son en balde.

1. Fe abundante: un camiño para o compromiso firme

2. Servizo inquebrantable: os froitos do traballo fiel

1. Hebreos 10:23-24 - Manteñamos firmes a profesión da nosa fe sen vacilar; (porque fiel é o que prometeu;) e consideremos uns aos outros para provocar o amor e as boas obras.

2. Santiago 1:22-25 - Pero sexades facedores da palabra, e non só oíntes, enganándovos a vós mesmos. Porque se alguén é oínte da palabra e non o fai, parécese a un home que contempla o seu rostro natural nun espello: pois vese a si mesmo e vaise, e enseguida esquece o tipo de home que era. Pero quen mira a perfecta lei da liberdade e continúa nela, non sendo un oínte esquecedor, senón un realizador da obra, este home será bendito na súa obra.

1 Corintios 16 é o capítulo décimo sexto e último da Primeira Epístola de Paulo aos Corintios. Neste capítulo, Paulo ofrece varias instrucións e saúdos aos crentes corintios.

1o parágrafo: Paulo instrúe aos crentes corintios sobre como recoller unha ofrenda especial para os santos en Xerusalén. Aconséllalles que reserven unha parte dos seus ingresos cada semana segundo a súa prosperidade para que non faga falta cobrar de última hora cando chegue (1 Corintios 16:1-3). Paulo expresa o seu desexo de acompañar aos representantes de Corinto cando lles entreguen este xeneroso regalo, xa que planea visitalos despois de pasar por Macedonia (1 Corintios 16:4-6).

2º Parágrafo: Paulo analiza os seus plans de viaxe e expresa a súa intención de permanecer en Éfeso ata Pentecostés porque alí se abriu unha oportunidade para un ministerio eficaz (1 Corintios 16:8-9). El insta aos crentes de Corinto a que estean atentos, se manteñan firmes na súa fe, actúen como homes e sexan fortes (1 Corintios 16:13). Anímaos a que o fagan todo con amor.

3o Parágrafo: O capítulo remata con saúdos e instrucións persoais. Paulo encomia a Estefanas, Fortunato e Acaico polo seu servizo fiel e anima á igrexa de Corinto a someterse voluntariamente a tales líderes (1 Corintios 16:15-18). Envía saúdos dende as igrexas de Asia xunto con Aquila e Priscila. Finalmente, conclúe subliñando que o seu amor está con todos os que están en Cristo Xesús (1 Corintios 16:19-24).

En resumo, o capítulo dezaseis de Primeiro Corintios contén varias instrucións prácticas e saúdos de Paulo. Aconséllase sobre a recollida dunha ofrenda para os santos de Xerusalén e ofrece pautas sobre a súa recollida. Comparte os seus plans de viaxe

mentres insta aos crentes de Corinto a permanecer firmes na súa fe. O capítulo remata con eloxios persoais, saúdos doutras igrexas e unha expresión final do amor de Paulo por todos os que están en Cristo Xesús. Este capítulo serve como exhortación de peche, destacando a importancia dos asuntos prácticos, a unidade dentro do corpo dos crentes e expresando o afecto de Paulo pola igrexa corintia.

1 Corintios 16:1 En canto á recadación para os santos, tal e como ordenei ás igrexas de Galacia, tamén facedes vós.

Paulo instrúe á igrexa de Corinto que contribúa á colección para os santos, seguindo a mesma instrución que deu ás igrexas de Galacia.

1. O poder de dar: como dar aos demais pode marcar a diferenza

2. Quen son os santos? Examinando o que significa ser un santo

1. Feitos 20:35 - "En todas as cousas mostreinos que traballando duro deste xeito debemos axudar aos débiles e lembrar as palabras do Señor Xesús, como el mesmo dixo: 'É máis bendito dar que dar. recibe'".

2. Gálatas 6:10 - "Entón, cando teñamos oportunidade, fagamos o ben a todos, e especialmente aos que son da familia da fe".

1 Corintios 16:2 O primeiro día da semana, cada un de vós tense reservado por el, segundo o prosperou Deus, para que non haxa reunións cando eu veña.

Este verso anima aos cristiáns a reservar unha parte do que gañan o domingo para a igrexa, a fin de evitar ter que recoller fondos cando chega Paulo.

1: Deus bendiciunos coa capacidade de traballar, así que usámolo para contribuír á súa igrexa.

2: A xenerosidade ao dar é un sinal de verdadeiro discipulado.

1: Lucas 6:38 - "Dá, e darache-che; boa medida, apretada, axitada e abalada, os homes darán no teu seo. Pois coa mesma medida coa que mides. ser medido a ti de novo".

2: 2 Corinthians 9: 7 - "Cada home segundo o que proponse no seu corazón, que dea; non a regañadientes nin por necesidade, porque Deus ama a quen dá alegría".

1 Corintios 16:3 E cando eu veña, a quen aprobades polas vosas cartas, enviareille para levar a vosa liberalidade a Xerusalén.

Paulo insta aos corintios a enviar un delegado cunha contribución económica a Xerusalén.

1. A importancia da donación económica á obra de Deus.

2. A responsabilidade da igrexa de coidar as necesidades dos demais.

1. 2 Corintios 9:7 - "Cada home segundo o que proponse no seu corazón, que dea; non a regañadientes, nin por necesidade, porque Deus ama a quen dá alegría".

2. Actos 2:44-45 - "E todos os que crían estaban xuntos e tiñan todas as cousas en común; venderon as súas posesións e bens, e repartiron entre todos os homes, segundo cada un tiña necesidade".

1 Corintios 16:4 E se é conveniente que eu tamén vaia, eles irán comigo.

Pasaxe Paul está dicindo aos corintios que se é apropiado que vaia a algún lugar, deberían acompañalo.

1. Deus chámanos a estar con el na súa obra

2. Servindo Xuntos polo Reino de Deus

1. Isaías 58:12 - E os que serán de ti edificarán os antigos lugares baldíos: erguerás os cimentos de moitas xeracións; e serás chamado reparador da brecha, restaurador de camiños para habitar.

2. Mateo 25:34-36 - Entón o Rei diránlles á súa dereita: Ven, benditos do meu Pai, herdade o reino preparado para vós dende a creación do mundo: porque tiven fame, e vós. déronme de comer: tiven sede, e déronme de beber: era forasteiro e acollidesme.

1 Corintios 16:5 Agora irei a vós cando pase por Macedonia, porque eu paso por

Macedonia.

Paulo planea pasar por Macedonia no seu camiño para visitar aos corintios.

1. Perseverar ante a adversidade: a viaxe de Paulo aos Corintios

2. O valor dos obxectivos e plans: a viaxe de Paulo aos Corintios

1. Filipenses 4:13 - "Todo podo por medio de Cristo que me fortalece".

2. Romanos 8:37 - "Non, en todas estas cousas somos máis que vencedores por medio de quen nos amou".

1 Corintios 16:6 E pode ser que eu permaneza, si, e inverno con vós, para que me levades á miña viaxe a onde vaia.

Paul está considerando quedarse cos corintios para o inverno, e deben proporcionarlle transporte ao seu próximo destino.

1. Deus chámanos á hospitalidade e á xenerosidade, mesmo aos que non coñecemos.

2. Debemos estar dispostos a servir aos demais, aínda que requira sacrificio da nosa parte.

1. Hebreos 13: 2 - "Non deixedes de mostrar hospitalidade aos estranxeiros, porque así algúns acolleron aos anxos sen darse conta".

2. Mateo 10:42 - "E quen lle dea a un destes pequenos unha cunca de auga fría porque é discípulo, en verdade, dígovos que non perderá a súa recompensa".

1 Corintios 16:7 Porque non vos vexo agora polo camiño; pero confío en quedarme un tempo contigo, se o Señor o permite.

Paulo expresa o seu desexo de visitar aos corintios, pero recoñece que en última instancia depende de Deus.

1. Deus está no control: reflexionando sobre a submisión de Paulo ao Señor en 1 Corintios 16:7.

2. A vontade de Deus e os nosos plans: como integrar axeitadamente os nosos soños coa providencia de Deus.

1. Santiago 4:15 - En vez diso, deberías dicir: "Se o Señor quere, viviremos e faremos isto ou aquilo".

2. Proverbios 16:9 - O corazón do home planea o seu camiño, pero o Señor establece os seus pasos.

1 Corintios 16:8 Pero quedarei en Éfeso ata Pentecostés.

Paulo planea quedarse en Éfeso ata Pentecostés: 2

1. A importancia de permanecer na vontade de Deus, sen importar o custo.

2. A importancia da resistencia e da paciencia no servizo a Deus.

2

1. Romanos 8:25 - "Pero se esperamos o que aínda non temos, agardámolo con paciencia".

2. Santiago 1:2-3 - "Considerade pura alegría, meus irmáns e irmás, sempre que te enfrontes a probas de moitos tipos, porque sabes que a proba da túa fe produce perseveranza".

1 Corintios 16:9 Porque ábreseme unha porta grande e eficaz, e hai moitos adversarios.

Paul enfróntase a moitos obstáculos na súa misión, pero se lle abriu unha gran oportunidade.

1. "Presiona a pesar da adversidade"

2. "O poder dunha actitude positiva"

1. Filipenses 4:13 - "Todo podo por medio de Cristo que me fortalece".

2. Isaías 41:10 - "Non temas, porque eu estou contigo: non te amedrentes, porque eu son o teu Deus: fortalecereiche; si, axudareiche; si, apoiareino coa man dereita. da miña xustiza".

1 Corintios 16:10 Agora ben, se ven Timoteo, mirade que estea con vós sen medo, porque el fai a obra do Señor, como eu tamén.

Paulo anima aos corintios a dar a benvida a Timoteo, que está a traballar para o Señor, tal e como Paulo.

1. O poder da aceptación: dar a benvida aos demais ao servizo do Señor

2. Desatando o poder de traballar para o Señor

1. Hebreos 13:2 Non deixedes de mostrar hospitalidade aos estranxeiros, porque ao facelo algúns acolleron anxos sen sabelo.

2. Colosenses 3:23 Fai o que fagas, trabállao con todo o teu corazón, como traballando para o Señor, non para os mestres humanos.

1 Corintios 16:11 Por iso ninguén o desprece, senón que condúceo en paz, para que veña a min, porque o busco cos irmáns.

Paulo anima á igrexa a recibir a Timoteo á súa chegada e tratalo con respecto.

1 - Como as interaccións respectuosas constrúen comunidades fortes

2 - A importancia de acoller aos demais

1 - Gálatas 6:10, "Entón, cando teñamos oportunidade, fagamos o ben a todos, e especialmente aos que son da casa da fe".

2 - Efesios 4:32, "Sed bondadosos e compasivos uns cos outros, perdoándovos uns aos outros, como Deus vos perdoou en Cristo".

1 Corintios 16:12 En canto ao noso irmán Apolos, desexaba moito que viñese a vós cos irmáns; pero virá cando teña tempo conveniente.

Paulo desexaba que Apolos viñese á igrexa cos outros irmáns, pero Apolos optou por vir máis tarde.

1. Os plans de Deus para nós non sempre coinciden cos nosos

2. O tempo de Deus é perfecto

1. Proverbios 16:9 - Podemos facer plans, pero o Señor determina os nosos pasos.

2. Xeremías 29:11 - Porque sei os plans que teño para ti, declara o Señor, plans para prosperarte e non facerte dano, plans para darche esperanza e futuro.

1 Corintios 16:13 Vixía, estade firmes na fe, deixade como homes, fortalecede.

Paulo anima aos corintios a permanecer alerta e firmes na súa fe, a ser valentes e fortes.

1. Sexa valente: Mantéñase firme na túa fe

2. Vencer o medo e a dúbida a través da forza no Señor

1. Isaías 40:31 - Pero os que esperan no Señor renovarán as súas forzas; subirán con ás como aguias; correrán e non se cansarán; e andarán e non desmaiarán.

2. Efesios 6: 10-18 - Finalmente, se fortalece no Señor e no seu poderío. Ponte a armadura completa de Deus, para que poidas tomar a túa posición contra os esquemas do diaño.

1 Corintios 16:14 Que todas as túas cousas se fagan con caridade.

Paulo amonesta aos corintios a que actúen con amor e caridade en todas as súas

accións.

1. O amor é o mandamento máis grande - 1 Corintios 16:14

2. Fai todo con amor - 1 Corintios 16:14

1. Xoán 3:16 - Porque tanto amou Deus ao mundo que deu ao seu Fillo unigénito, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna.

2. Gálatas 5:13-14 -Pois vos chamaron á liberdade, irmáns. Só non uses a túa liberdade como unha oportunidade para a carne, senón que a través do amor sérvense uns aos outros. Porque toda a lei cúmprese nunha palabra: "Amarás ao teu próximo coma a ti mesmo".

1 Corintios 16:15 Rógovos, irmáns, (xa coñecedes a casa de Estéfanas, que son as primicias de Acaia, e que se dedicaron ao ministerio dos santos)

Paulo anima aos corintios a recoñecer e honrar o ministerio da casa de Estefanas.

1. A importancia de honrar aos que se dedican ao Ministerio

2. Recoñecer e apreciar o ministerio nas nosas vidas

1. Colosenses 3:23-24 - E todo o que fagades, facédeo de corazón, como para o Señor, e non para os homes; Sabendo que do Señor recibiredes a recompensa da herdanza, porque servides ao Señor Cristo.

2. Hebreos 13:7 - Lémbrate dos que te dominan, que che falaron a palabra de Deus: cuxa fe seguen, tendo en conta o final da súa conversación.

1 Corintios 16:16 Para que vos sometades a tales e a todos os que nos axudan e traballan.

Paulo anima aos corintios a someterse a aqueles que están axudando e traballando con eles.

1. A importancia da submisión a quen traballa con nós.

2. Valorar a importancia do traballo e do traballo duro.

1. Filipenses 2: 3-4 - "Non fagades nada por ambición egoísta ou por presunción, pero con humildade considerade aos demais máis importantes que vós mesmos. Que cada un de vós mire non só os seus propios intereses, senón tamén os intereses dos demais".

2. Efesios 6: 5-8 - "Escravos, obedecede aos vosos amos terrestres con medo e temblor, cun corazón sincero, como o faríades con Cristo, non polo xeito de servir a vista, como agradando ás persoas, senón como servos de Cristo. , facendo a vontade de Deus de corazón, prestando servizo con boa vontade ao Señor e non ao home, sabendo que calquera ben que faga, isto o recibirá do Señor, sexa escravo ou libre.

1 Corintios 16:17 Alégrome da chegada de Estéfanas, Fortunato e Acaico, porque o que vos faltaba, eles supliron.

Paulo eloxia a presenza de Estefanas, Fortunato e Acaico pola súa valiosa contribución á igrexa de Corinto.

1. O poder da unidade: as contribucións de Stephanas, Fortunatus e Achaicus

2. A importancia da comunidade: traballar xuntos para construír o reino

1. Filipenses 2: 3-4 - Non fagas nada por ambición egoísta ou presunción, pero con humildade considera aos outros máis importantes que vós mesmos. Que cada un de vós mire non só os seus propios intereses, senón tamén os intereses dos demais.

2. Proverbios 18:24 - Un home de moitos compañeiros pode chegar á ruína, pero hai un amigo que está máis preto que un irmán.

1 Corintios 16:18 Porque refrescaron o meu espírito e o voso; polo tanto, recoñecedes aos que son tales.

Paulo anima aos corintios a recoñecer aos que lles serviron espiritualmente e a recoñecer os seus esforzos.

1. Recoñecemento dos líderes espirituais nas nosas vidas

2. A importancia do aprecio e da gratitude

1. Hebreos 13:17 - Obedece aos teus xefes e sométete a eles, porque están vixiando as túas almas, como os que terán que dar contas.

2. Feitos 20:28-32 - Prestade moita atención a vós mesmos e a todo o rabaño, no que o Espírito Santo os fixo superintendentes, para coidar da igrexa de Deus, que obtivo co seu propio sangue.

1 Corintios 16:19 As igrexas de Asia saúdanvos. Aquila e Priscila saúdanvos moito no Señor, coa igrexa que está na súa casa.

Paulo envía saúdos das igrexas de Asia, así como de Aquila e Priscila, que teñen unha igrexa na súa casa.

1. A importancia da comunidade: examinando os saúdos de Paul desde as Igrexas de Asia

2. Aquila e Priscila: modelos de hospitalidade e fidelidade

1. Romanos 16:3-5 - Saúde a Priscila e Aquila, meus compañeiros de traballo en Cristo Xesús, que arriscaron o seu pescozo pola miña vida, aos que non só dou grazas, senón tamén a todas as igrexas dos xentís.

2. Feitos 2:42-47 - E dedicáronse á ensinanza dos apóstolos e á comunión, á partida do pan e ás oracións. E sobre cada alma o temor foi e moitas marabillas e sinais facíanse por medio dos apóstolos. E todos os que crían estaban xuntos e tiñan todas as cousas en común.

1 Corintios 16:20 Todos os irmáns saúdanvos. Saúdevos cun bico santo.

Paulo anima aos corintios a saudarse cun bico santo, e tamén lles envía os seus saúdos.

1. O poder dun bico: explorando o significado de saudarse cun bico santo

2. Amor, unidade e bico santo: examinando os principios da confraternización en 1 Corintios 16:20

1. Romanos 15:5-6 - Que o Deus da paciencia e do alento vos conceda vivir en tal harmonía uns cos outros, de acordo con Cristo Xesús, para que xuntos glorifiquedes cunha soa voz ao Deus e Pai do noso Señor Xesucristo. .

2. Hebreos 13: 1-2 - Seguide amándonos como irmáns. Non te esquezas de mostrar hospitalidade aos descoñecidos, pois, ao facelo, algunhas persoas mostraron hospitalidade aos anxos sen sabelo.

1 Corintios 16:21 O saúdo de min Paulo coa miña propia man.

Paulo envía os seus saúdos persoais como mostra do seu coidado e preocupación polos corintios.

1) O poder da conexión: como o saúdo de Paul aos corintios pode axudarnos a fortalecer os nosos vínculos hoxe

2) O significado do coidado: o que nos pode ensinar o saúdo de Paul aos corintios sobre a devoción

1) Romanos 16:16 - Saúdanse cun bico santo.

2) 1 Xoán 4:7 - Amados, amémonos uns aos outros, porque o amor vén de Deus.

1 Corintios 16:22 Se alguén non ama ao Señor Xesús Cristo, sexa Anathema Maranatha.

Paulo anima aos cristiáns a amar ao Señor Xesucristo e advirte de non amarlle.

1. O amor de Xesús: por que importa.

2. Anathema Maranatha: un aviso para a desobediencia.

1. Xoán 3:16 - "Porque tanto amou Deus ao mundo que deu ao seu único Fillo, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna".

2. Romanos 8:38-39 - "Porque estou convencido de que nin a morte nin a vida, nin os anxos nin os demos, nin o presente nin o futuro, nin ningún poder, nin altura nin profundidade, nin outra cousa en toda a creación, serán capaz de separarnos do amor de Deus que está en Cristo Xesús, noso Señor".

1 Corintios 16:23 A graza do noso Señor Xesús Cristo estea convosco.

Paso:

Paulo envía os seus saúdos á igrexa de Corinto, animándoos coa graza do Señor Xesucristo.

Paulo envía un saúdo á igrexa de Corinto, desexándolles a graza de Xesucristo.

1. O poder da graza: explorando o amor de Xesucristo

2. A Graza Incondicional de Deus: Recibir as Bendicións de Xesús

1. Romanos 5:20-21 - "Pero onde o pecado aumentou, a graza aumentou aínda máis, para que, así como o pecado reinou na morte, así tamén a graza reinase mediante a xustiza para traer a vida eterna por medio de Xesucristo, noso Señor".

2. Efesios 2: 8-9 - "Porque pola graza fuches salvo, pola fe, e isto non é de vós mesmos, é don de Deus, non por obras, para que ninguén se glorie".

1 Corintios 16:24 O meu amor estea con todos vós en Cristo Xesús. Amén.

Paulo envía o seu amor aos membros da igrexa de Corinto e afirma a súa fe en Xesucristo.

1. O poder do amor: unha ollada ao que significa amar aos demais no Corpo de Cristo

2. Amor e unidade: o papel do amor na unión da Igrexa

1. 1 Xoán 4:7-8 - "Amados, amémonos uns aos outros, porque o amor vén de Deus, e quen ama naceu de Deus e coñece a Deus. Quen non ama non coñece a Deus, porque Deus é amor".

2. Efesios 4: 2-3 - "con toda humildade e mansedume, con paciencia, soportando-se uns aos outros con amor, ansiosos por manter a unidade do Espírito no vínculo da paz".

2 Corintios 1 é o primeiro capítulo da Segunda Epístola de Paulo aos Corintios. Neste capítulo, Paulo diríxese aos crentes corintios e comparte as súas experiencias persoais de sufrimento e consolo, destacando a fidelidade de Deus en tempos de dificultades.

1o parágrafo: Paulo comeza expresando gratitude a Deus polo seu consolo e ánimo durante os tempos de aflición. Recoñece que el e os seus compañeiros enfrontáronse a dificultades en Asia que non podían soportar (2 Corintios 1:8). Non obstante, testemuña que Deus lles proporcionou consolo divino para que puidesen soportar e superar as súas probas (2 Corintios 1:9). Paul subliña que estas experiencias déronlle unha comprensión máis profunda do sufrimento e de como o consolo de Deus é abundante en tales circunstancias.

2º Parágrafo: Paulo tranquiliza aos crentes corintios que así como el experimentou o consolo de Deus nos seus propios sufrimentos, eles tamén poden atopar consolo nel. Anímaos afirmando que os seus sufrimentos non son en balde senón que serven a un propósito. Explica que, a través das súas probas, poderán ofrecer un auténtico consolo a outros que están pasando por dificultades similares (2 Corintios 1:4). Paulo afirma que do mesmo xeito que Cristo sufriu por mor da humanidade, os crentes tamén poden participar dos seus sufrimentos sabendo que tamén participarán do seu consolo (2 Corintios 1:5).

3o Parágrafo: O capítulo conclúe cunha explicación do cambio de Paulo nos plans de viaxe con respecto á súa visita a Corinto. Aseguralles que non tomou esta decisión á lixeira nin por inconstancia senón máis ben considerando o seu beneficio. El desexaba aforrarlles calquera mágoa ou carga potencial durante a súa visita (2 Corintios 1:23-24). Pola contra, escribe esta carta como un medio para abordar problemas dentro da igrexa antes de vir persoalmente.

En resumo, o primeiro capítulo de Segundo Corintios mostra as experiencias persoais de Paulo co sufrimento e o consolo divino. Expresa gratitude pola fidelidade de Deus ao proporcionar consolo nos tempos de aflición. Paulo anima aos crentes corintios a atopar consolo no consolo de Deus, asegurándolles que os seus sufrimentos serven a un propósito e permítenlles ofrecer un verdadeiro consolo aos demais. Conclúe o capítulo explicando o seu cambio nos plans de viaxe, subliñando o seu desexo de aforrar aos corintios calquera carga potencial e abordando os asuntos da igrexa a través desta carta. Este capítulo destaca o tema de atopar forza e estímulo en Deus no medio das probas, ao tempo que destaca a importancia de ofrecer apoio e empatía aos compañeiros de crentes que se enfrontan a dificultades.

2 Corintios 1:1 Paulo, apóstolo de Xesucristo pola vontade de Deus, e Timoteo, o noso irmán, á igrexa de Deus que está en Corinto, con todos os santos que están en toda Acaia.

Paulo, un apóstolo de Xesucristo, e Timoteo escriben á igrexa de Deus en Corinto e a todos os santos de Acaia.

1. O poder de Deus en acción

2. A fortaleza da Igrexa

1. Efesios 5:19 - "Falando uns a outros con salmos e himnos e cánticos espirituais, cantando e cantando no voso corazón ao Señor"

2. Romanos 12:12 - "Alegrándoos na esperanza, pacientes na tribulación, perseverando firmemente na oración"

2 Corintios 1:2 Graza e paz convosco de Deus, noso Pai, e do Señor Xesús Cristo.

Paulo envía saúdos de graza e paz de Deus Pai e do Señor Xesucristo aos corintios.

1. O poder da graza e da paz nas nosas vidas

2. A Fonte Divina da Graza e da Paz

1. Efesios 1:2 - "Graza e paz a vós de Deus, noso Pai, e do Señor Xesús Cristo".

2. Filipenses 1:2 - "Graza e paz a vós de Deus, noso Pai, e do Señor Xesús Cristo".

2 Corintios 1:3 Bendito sexa Deus, o Pai do noso Señor Xesús Cristo, o Pai das misericordias e o Deus de todo consolo;

Deus é louvado por ser o Pai do noso Señor Xesucristo, o Pai das misericordias e o Deus de todo consolo.

1. "Deus é o noso confort en tempos de dificultades"

2. "Deus é a fonte de toda misericordia"

1. Isaías 40:1 - "Consolade, consolade o meu pobo, di o voso Deus".

2. Salmo 86:5 - "Porque ti, Señor, es bo e estás listo para perdoar; e abundante en misericordia para todos os que te invocan".

2 Corintios 1:4 Quen nos consola en todas as nosas tribulacións, para que poidamos consolar aos que se atopan en calquera dificultade, polo consolo co que nós mesmos somos consolados por Deus.

Deus consóranos en todos os nosos tempos de problemas para que poidamos consolar aos demais nos seus tempos de dificultades.

1. O consolo do Señor en tempos de dificultades

2. Alcanzar o amor: consolar aos demais nos seus tempos de dificultade

1. Salmo 34:18 - O Señor está preto dos quebrantados de corazón e salva aos que están esmagados de espírito.

2. Isaías 41:10 - Así que non teñas medo, porque estou contigo; non te asustes, porque eu son o teu Deus. fortalecereiche e axudarei; Apoiareino coa miña dereita xusta.

2 Corintios 1:5 Porque como os sufrimentos de Cristo abundan en nós, así tamén abunda o noso consolo por Cristo.

O sufrimento en Cristo abunda en nós, pero tamén o consolo que se atopa nel.

1. "Os sufrimentos e as consolacións de Cristo"

2. "A abundancia da graza en tempos problemáticos"

1. Romanos 8:18 - "Porque considero que os sufrimentos deste tempo presente non valen a pena compararse coa gloria que se nos vai revelar".

2. Isaías 43: 2 - "Cando pases polas augas, eu estarei contigo; e polos ríos, non te asolagarán; cando pases polo lume, non serás queimado e a chama non te consumirá. ."

2 Corintios 1:6 E se estamos aflixidos, é para o voso consolo e salvación, o cal é efectivo para soportar os mesmos sufrimentos que tamén sufrimos; ou se nos consolamos, é para a vosa consolación e salvación.

As aflicións e as comodidades da vida poden traer salvación e consolo aos crentes.

1. Sufrimento perdurable en aras da salvación

2. Confort ofrecido para a salvación

1. Isaías 61:1-2 - O Espírito do Señor Deus está sobre min; porque o Señor unxiume para predicar boa nova aos mansos; envioume para atar os que teñen o corazón quebrantado, para proclamarlles a liberdade aos cativos e a apertura da prisión aos presos;

2. Romanos 8:28-29 - E sabemos que todas as cousas colaboran para o ben dos que aman a Deus, dos que son chamados segundo o seu propósito. Pois a quen coñeceu de antemán, tamén os predestinou para que fosen conformes á imaxe do seu Fillo, para que fose o primoxénito entre moitos irmáns.

2 Corintios 1:7 E a nosa esperanza de vós é firme, sabendo que, como vós sodes partícipes dos sufrimentos, así seredes tamén do consolo.

Paulo expresa a súa esperanza de que os corintios participen dos consolos de Cristo, como eles participaron nos seus sufrimentos.

1. O poder da esperanza no sufrimento - como ter fe no medio da dor

2. Confort no sufrimento - Como atopar esperanza e paz en tempos difíciles

1. Salmo 34: 18-19 - O Señor está preto dos quebrantados de corazón e salva aos esmagados de espírito.

2. Romanos 8:18 - Porque considero que os sufrimentos deste tempo presente non valen a pena comparar coa gloria que se nos vai revelar.

2 Corintios 1:8 Porque non queremos, irmáns, que ignorases a nosa angustia que nos sufriu en Asia, que fomos agobiados desmesuradamente, por encima das forzas, de tal xeito que desesperamos ata a vida.

Paul e os seus compañeiros viviron unha gran proba mentres estaban en Asia, unha proba tan extrema que pensaron que non sobrevivirían.

1. A forza de Deus en tempos de problemas

2. Superar a desesperación en circunstancias difíciles

1. Isaías 41:10 - "Non teñas medo, porque eu estou contigo; non te asustes, porque eu son o teu Deus; fortalecereiche, axudarei, apoiareino coa miña dereita xusta".

2. Salmo 34: 17-19 - "Cando os xustos claman por auxilio, o Señor escóitaos e líbraos de todos os seus problemas. O Señor está preto dos quebrantados de corazón e salva os esmagados de espírito. Moitas son as aflicións dos xustos. , pero o Señor líbrao de todos eles".

2 Corintios 1:9 Pero nós tiñamos a sentenza de morte en nós, para que non confiáramos en nós mesmos, senón en Deus que resucita os mortos.

Paulo lémbralles aos corintios que non deben confiar en si mesmos, senón en Deus que pode resucitar aos mortos.

1. Deus resucita aos mortos: atopar esperanza en tempos difíciles

2. Confiar en Deus, non en nós mesmos: aprender a confiar na forza de Deus

1. Romanos 8:11; "Pero se o Espírito do que resucitou a Xesús dos mortos habita en vós, o que resucitou a Cristo dos mortos tamén vivificará os vosos corpos mortais co seu Espírito que habita en vós".

2. Isaías 40:28-31; "Non sabes? Non escoitaches que o Deus eterno, o Señor, o creador dos confíns da terra, non se esmorece nin se cansa? Non hai que buscar o seu entendemento. El dá poder ao esmorecido; e aos que non teñen forza, aumenta a súa forza.Ata os mozos desmaiaranse e cansaranse, e os mozos caerán por completo: pero os que esperan no Señor renovarán as súas forzas; subirán ás ás coma as aguias; correrán e non se cansarán; andarán e non desmaiarán".

2 Corintios 1:10 Quen nos librou dunha morte tan grande e nos libra; en quen confiamos en que aínda nos librará;

Deus liberounos da morte e segue facéndoo, e confiamos en que seguirá liberándonos no futuro.

1. O poder da liberación de Deus

2. Como aferrarse á esperanza en tempos difíciles

1. Romanos 8:37-39 - "Non, en todas estas cousas somos máis que vencedores por medio de quen nos amou. Pois estou convencido de que nin a morte nin a vida, nin os anxos nin os demos, nin o presente nin o futuro, nin ningún poder, nin altura nin profundidade, nin outra cousa en toda a creación, poderán separarnos do amor de Deus que está en Cristo Xesús, o noso Señor".

2. Isaías 43:1-3 - "Pero isto é o que di o Señor: o que te creou, Xacob, o que te formou, Israel: "Non temas, porque eu te redimín; Chameino polo nome; es meu. Cando pases polas augas, estarei contigo; e cando pases polos ríos, non te arrastrarán. Cando pases polo lume, non te queiman; as chamas non che incendiarán. Porque eu son o Señor, o teu Deus, o Santo de Israel, o teu Salvador".

2 Corintios 1:11 Tamén vós colaborades xuntos coa oración por nós, para que moitas persoas dean grazas polo don que nos fixeron por medio de moitas persoas.

Os cristiáns deben unirse para rezar uns polos outros e dar grazas polos dons que Deus lles deu a través doutras persoas.

1. O poder de orar xuntos: como a cooperación fortalece a nosa fe

2. Amosando gratitude: como dar grazas a Deus e aos nosos compañeiros e irmás

1. Santiago 5:16 - Confesade os vosos defectos uns a outros, e orade uns polos outros, para que seades curados.

2. Feitos 12:5 - Pedro, polo tanto, foi gardado no cárcere, pero oración sen cesar da igrexa a Deus por el.

2 Corintios 1:12 Porque este é o noso gozo, o testemuño da nosa conciencia, que con sinxeleza e sinceridade divina, non con sabedoría carnal, senón pola graza de Deus, tivemos a nosa conversación no mundo, e máis abundantemente con vós. - sala.

Paulo alégrase porque se comportou no mundo con sinxeleza e sinceridade, guiado pola graza de Deus.

1. O poder da simplicidade: como comportarnos con integridade divina

2. A forza da sinceridade: seguindo o liderado da graza de Deus

1. Mateo 6:25-34 - Considera os paxaros do ceo e os lírios do campo

2. Proverbios 3:5-6 - Confía no Señor con todo o teu corazón e non te apoies no teu propio entendemento.

2 Corintios 1:13 Porque non vos escribimos outra cousa que o que ledes ou recoñecedes; e confío en que o recoñeceredes ata o final;

Paulo escribe aos corintios, recordándolles a verdade que eles xa coñecen e confían.

1. O poder do recoñecemento - Como recoñecer a verdade pode levar a unha maior comprensión

2. A fidelidade de Deus nas nosas vidas - Como Deus nos guía nos momentos difíciles

1. Filipenses 1:6 - "Estando seguros disto, quen comezou en vós unha boa obra, a levará a cabo ata o día de Cristo Xesús".

2. Romanos 8:28 - "E sabemos que en todas as cousas Deus traballa para o ben dos que o aman, que foron chamados segundo o seu propósito".

2 Corintios 1:14 Como tamén nos recoñecestes en parte, que somos o voso gozo, así como vós tamén o sodes no día do Señor Xesús.

Os corintios mostraron o seu aprecio por Paulo e polo seu ministerio alegrándose con el no día do Señor Xesús.

1. Alégrate no Señor: celebrando a súa redención e provisión

2. Recoñecendo a fidelidade de Deus: como mostramos o aprecio

1. Filipenses 4:4 - Alegraos sempre no Señor; de novo vou dicir: alegrate!

2. 1 Tesalonicenses 5:18 - Dar grazas en todas as circunstancias; pois esta é a vontade de Deus en Cristo Xesús para vós.

2 Corintios 1:15 E nesta confianza quixen vir a vós antes, para que teñades un segundo beneficio;

Paul quería visitar de novo aos corintios para que puidesen recibir unha segunda bendición.

1. "O plan de Deus para a nosa bendición: dúas veces é agradable"

2. "A misericordia e a compaixón de Deus: o agasallo que segue dando"

1. Santiago 1:17 - Todo don bo e todo don perfecto é de arriba, e baixa do Pai.

2. Romanos 8:28 - E sabemos que todas as cousas colaboran para o ben dos que aman a Deus, dos que son chamados segundo o seu propósito.

2 Corintios 1:16 E pasar por vós a Macedonia, e volver a vós de Macedonia, e ser traído de vós polo meu camiño cara a Xudea.

Paulo viaxa de Corinto a Macedonia, e despois de volta a Corinto antes de continuar a súa viaxe a Xudea.

1. Superando os retos da vida - A viaxe de Paul a Xudea

2. Perseverando en tempos difíciles - As viaxes de Paulo de Corinto a Macedonia

1. Romanos 8:28 - E sabemos que en todas as cousas Deus traballa para o ben dos que o aman, que foron chamados segundo o seu propósito.

2. Filipenses 4:13 - Podo facer todo isto a través de quen me dá forza.

2 Corintios 1:17 Por iso, cando pensaba así, usei a lixeireza? ou as cousas que proxecto, propúñoo segundo a carne, que comigo haxa si, si e non, non?

Paul pregunta se foi demasiado rápido ou demasiado fría na súa toma de decisións, ou se tomou decisións baseadas na carne.

1. Aprender a vivir con discernimiento: Tomar decisións sabias

2. Vivir unha vida de integridade: vivir o que cremos

1. Santiago 1:5 - Se algún de vós carece de sabedoría, que llo pida a Deus, que dá xenerosidade a todos sen reproche, e daralle.

2. Proverbios 14:12 - Hai un camiño que lle parece correcto a un home, pero o seu fin é o camiño da morte.

2 Corintios 1:18 Pero como Deus é verdadeiro, a nosa palabra para vós non foi si e non.

A palabra de Deus para nós é sempre certa e nunca vacila.

1. A veracidade de Deus é unha fonte de forza constante e inmutable.

2. Podemos confiar na palabra de Deus como o noso fundamento para a vida.

1. Isaías 40:8 - "A herba seca e as flores esmorecen, pero a palabra do noso Deus permanece para sempre".

2. Romanos 8:38-39 - "Porque estou seguro de que nin a morte nin a vida, nin os anxos nin os gobernantes, nin as cousas presentes nin as vindeiras, nin os poderes, nin a altura nin a profundidade, nin ningunha outra cousa en toda a creación. capaz de separarnos do amor de Deus en Cristo Xesús, noso Señor".

2 Corintios 1:19 Porque o Fillo de Deus, Xesucristo, que foi predicado entre vós por nós, por min e por Silvano e por Timoteo, non foi si e non, senón que nel estaba si.

Paulo, Silvano e Timoteo predicaron o Evanxeo de Xesucristo entre os corintios, e eles declararon que nel só hai verdade.

1. O fundamento inquebrantable de Xesucristo

2. A natureza inmutable do Evanxeo de Xesucristo

1. Xoán 14:6 - Xesús díxolle: "Eu son o camiño, a verdade e a vida. Ninguén vén ao Pai senón por min.

2. Mateo 7:24-27 - "Por iso, a quen escoita estes meus ditos e as faga, compararéino a un home sabio que construíu a súa casa sobre a rocha: e caeu a choiva, viñeron os diluvios e os ventos. soprau e bateu naquela casa; e non caeu, pois estaba fundado na rocha.

2 Corintios 1:20 Porque todas as promesas de Deus nel están si, e nel Amén, para a gloria de Deus por nós.

A pasaxe afirma que todas as promesas de Deus son afirmadas en Cristo e dan gloria a Deus.

1. A garantía das promesas de Deus

2. O poder de Amén

1. Romanos 8:38-39 - Porque estou seguro de que nin a morte nin a vida, nin os anxos nin os gobernantes, nin as cousas presentes nin as vindeiras, nin os poderes, nin a altura nin a profundidade, nin ningunha outra cousa en toda a creación, poderá para separarnos do amor de Deus en Cristo Xesús noso Señor.

2. Mateo 6:13 - E non nos deixes caer na tentación, senón líbranos do mal.

2 Corintios 1:21 Agora ben, o que nos establece convosco en Cristo e nos unxiu, é Deus;

Deus estableceu e unxiu os crentes en Cristo.

1. Unxido por Deus: que significa ser apartado?

2. Experimentando o amor firme de Deus en Cristo.

1. Romanos 8:38-39: "Porque estou seguro de que nin a morte nin a vida, nin os anxos nin os gobernantes, nin as cousas presentes nin as vindeiras, nin as potencias, nin as alturas nin as profundidades, nin ningunha outra cousa en toda a creación. capaz de separarnos do amor de Deus en Cristo Xesús, noso Señor".

2. Salmo 89:20-22: "Atopei a David, o meu servo; co meu aceite santo unxíno, para que a miña man quede firme con el; o meu brazo tamén o fortalecerá. O inimigo non o enganará; os impíos non o humillarán, esmagarei diante del os seus inimigos e derrumbarei aos que o odian".

2 Corintios 1:22 Quen tamén nos selou e deu a entrega do Espírito nos nosos corazóns.

Deus selou aos crentes a través do Espírito Santo e deulles unha garantía de salvación.

1. Experimentando o poder do Espírito Santo

2. Comprender a garantía de salvación a través do Espírito

1. Romanos 8:16-17 - O Espírito mesmo dá testemuño co noso espírito de que somos fillos de Deus.

2. Hebreos 6:13-20 - Deus deunos unha promesa inmutable da súa promesa.

2 Corintios 1:23 Ademais, chamo a Deus como testemuño sobre a miña alma de que para perdonarte aínda non vin a Corinto.

Paul aínda non visitou Corinto, aínda que quería, para salvalos.

1. O amor incondicional de Paul: aprender a amar incondicionalmente a partir do exemplo de Paul.

2. A fidelidade de Deus: saber que Deus é fiel para cumprir as súas promesas.

1. Romanos 5:8 - "Pero Deus demostra o seu amor por nós nisto: mentres aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós".

2. Xoán 13:35 - "Nisto saberán todos que sodes meus discípulos, se vos amades uns a outros".

2 Corintios 1:24 Non por iso dominamos a vosa fe, senón que somos axudantes da vosa alegría, porque pola fe sodes firmes.

Paulo subliña que os corintios deben confiar na súa fe, non na autoridade da igrexa.

1. A forza da fe: como as nosas crenzas nos dan forza e alegría

2. O poder da comunidade: como o apoio dos demais nos pode axudar a manternos

1. Hebreos 11:1 - "Agora a fe é a seguridade das cousas que se esperan, a convicción das que non se ven".

2. Efesios 2:19-22 - "Entón xa non sodes estranxeiros nin forasteiros, senón que sodes concidadáns dos santos e membros da casa de Deus, construídos sobre o fundamento dos apóstolos e profetas, sendo o mesmo Cristo Xesús. a pedra angular, na que toda a estrutura, unida, medra para converterse nun templo santo no Señor. Nel tamén estades edificados xuntos para morar a Deus polo Espírito".

2 Corintios 2 é o segundo capítulo da Segunda Epístola de Paulo aos Corintios. Neste capítulo, Paulo continúa a súa correspondencia cos crentes corintios, abordando asuntos relacionados co perdón, a reconciliación e o ministerio.

1o Parágrafo: Paulo comeza comentando unha dolorosa visita anterior que fixera a Corinto. Explica que escribiu unha carta de gran angustia e angustia, non coa intención de causar máis tristeza, senón coa esperanza da súa comprensión e reconciliación (2 Corintios 2:4-5). El exhorta-los a reafirmar o seu amor por un individuo arrepentido que causara dor na comunidade para que non o abrumanse cunha tristeza excesiva senón que o perdoasen e consolen (2 Corintios 2:6-8).

2o Parágrafo: Paulo describe o seu propio estado emocional durante a súa visita a Troas. A pesar dunha porta aberta para o ministerio alí, non puido atopar a paz porque non atopou a Tito, quen debía traer noticias de Corinto (2 Corintios 2:12-13). Non obstante, Paulo agradece a Deus por guialo sempre nunha procesión triunfal a través de Cristo e por espallar a fragrancia do coñecemento sobre el por todas partes (2 Corintios 2:14-15).

3o Parágrafo: O capítulo conclúe con reflexións sobre a sinceridade no ministerio. Paulo afirma que non vende a palabra de Deus para lucro nin manipula a outros, senón que

fala con sinceridade como o encargou Deus. Subliña que a súa autenticidade provén de Deus e que son ministros dunha nova alianza baseada no Espírito en lugar de meras letras ou legalismo (2 Corintios 3:1-6). El contrasta esta nova alianza coa antiga dada a través de Moisés que trouxo a morte ao tempo que destaca o máis glorioso e vivificante que é o ministerio de xustiza baixo o novo pacto.

En resumo, o capítulo dous de Segundo Corintios aborda o perdón, a reconciliación, a turbulencia emocional durante as viaxes ministeriais e a sinceridade ao ministrar a palabra de Deus. Paul busca comprensión e reconciliación con respecto a unha dolorosa visita a Corinto, instando o perdón e consolo para un individuo arrepentido. Expresa a súa propia angustia emocional durante o seu tempo en Troas e a importancia de atopar a paz a través das noticias de Corinto. Paulo subliña a sinceridade do seu ministerio, destacando a súa autenticidade como ministros dunha nova alianza baseada no Espírito. Contrasta isto co vello pacto e o seu enfoque legalista, afirmando a superioridade e a natureza vivificante do ministerio baixo a nova alianza. Este capítulo enfatiza o perdón, a autenticidade no ministerio e o poder transformador da graza de Deus nas relacións e no servizo.

2 Corintios 2:1 Pero decidín comigo mesmo, que non volvería a vós con pesadez.

Paul decidira que non viría aos corintios co corazón pesado.

1. "Alixeirando a carga: como deixar ir a ansiedade e a preocupación"

2. "Un corazón de alegría: como vivir con gratitude e aprecio"

1. Romanos 12:12 - Alegrámonos na esperanza; paciente na tribulación; continuando instantáneamente na oración;

2. Filipenses 4:4-7 - Alegrádevos sempre no Señor; Que a túa moderación sexa coñecida por todos os homes. O Señor está á man. Coidado con nada; pero en todo, por medio de oración e súplica, con acción de grazas, dáse a coñecer a Deus as túas peticións. E a paz de Deus, que supera todo entendemento, gardara os vosos corazóns e mentes por medio de Cristo Xesús.

2 Corintios 2:2 Pois se vos dou pena, quen é entón o que me alegra, senón o que me lamenta?

Paul está tentando sinalar que se fixo infeliz a outra persoa, quen pode facelo sentir mellor pero a mesma persoa á que fixo sentirse mal?

1. O poder da reconciliación: como superar as accións ferintes

2. A beleza do perdón: como pedir desculpas e atopar a paz

1. Efesios 4:32 - "Sed bondadosos uns cos outros, tenros de corazón, perdoándovos uns a outros, como Deus en Cristo vos perdoou".

2. Mateo 6:14-15 - "Porque se perdoas aos demais as súas ofensas, o teu Pai celestial tamén te perdoará a ti, pero se non perdoas aos demais as súas ofensas, tampouco o teu Pai perdoará as túas faltas".

2 Corintios 2:3 E escribínvos isto mesmo, para que, cando cheguei, non teña tristeza daqueles dos que debo alegrarme; tendo confianza en todos vós, que a miña alegría é a alegría de todos vós.

Paulo escribiu aos corintios para facerlles saber que tiña confianza neles e que a súa alegría era a súa alegría.

1. Celebra a alegría de Deus na unidade

2. O poder da confianza nos demais

1. Filipenses 2:2-4 - Completa a miña alegría sendo da mesma mente, tendo o mesmo amor, estando de acordo e dunha mente.

2. Romanos 15:13 - Que o Deus da esperanza che encha de toda alegría e paz ao crer, para que co poder do Espírito Santo abundes en esperanza.

2 Corintios 2:4 Porque de moita aflición e angustia de corazón escribínvos con moitas bágoas; non para que vos entristecedes, senón para que coñezades o amor que vos teño máis abundantemente.

Paulo escribiu unha carta aos corintios con moitas bágoas, expresando o seu profundo amor por eles.

1. A profundidade do amor de Deus - As bágoas de afecto de Paulo polos corintios

2. Consolo na aflicción: Coñecer o amor abundante de Deus

1. Romanos 5:8 - Pero Deus demostra o seu propio amor por nós nisto: mentres aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós.

2. Xoán 3:16 - Porque tanto amou Deus ao mundo que deu ao seu único Fillo, para que quen crea nel non pereza, senón que teña vida eterna.

2 Corintios 2:5 Pero se alguén causou dor, non me entristeceu a min, senón en parte, para que non vos cobre a todos.

Paulo aconsella aos corintios que non se sobrecarguen coa dor causada por alguén, xa que só estivo parcialmente apenado.

1. A dor: como seguir adiante - Aprendendo a aceptar a dor da dor e seguir adiante coas nosas vidas.

2. O perdón: o camiño cara á curación - Por que o perdón é esencial para a curación emocional.

1. Santiago 5:16 - "Por iso, confesade os vosos pecados uns a outros e orade uns polos outros, para que seades curados. A oración dun xusto ten un gran poder mentres está a funcionar".

2. Romanos 12:19 - "Queridos, nunca vos vinguédes, senón que o deixedes á ira de Deus, porque está escrito: O enxebre é meu, eu pagarei, di o Señor.?"

2 Corintios 2:6 A tal home é suficiente este castigo, que foi inflixido por moitos.

Paul afirma que o castigo aplicado a unha persoa debe ser suficiente e debe ser acordado por moitas persoas.

1. A xustiza de Deus é sempre xusta e xusta.

2. Debemos buscar sempre o convenio colectivo para castigar ás persoas.

1. Romanos 12:19 - "Queridos, non vos vinguédes nunca, senón que o deixedes á ira de Deus, porque está escrito: "¿O enxenio é meu, eu pagarei, di o Señor?".

2. Proverbios 19:11 - "O bo sentido fai que un se enfade, e a súa gloria é pasar por alto unha ofensa".

2 Corintios 2:7 De xeito que, pola contra, deberíades máis ben perdoalo e consolalo, para que tal persoa non sexa engulido por moita tristeza.

Os cristiáns deben perdoar e consolar aos que pecaron, xa que un exceso de tristeza pode ser prexudicial.

1. O poder do perdón - A importancia de mostrar misericordia e graza nas nosas vidas.

2. Comodidade en tempos de proba - Como proporcionar consolo en tempos de dificultade.

1. Lucas 6:37 "Non xulguedes, e non seredes xulgados; non condenades, e non seredes condenados: perdoade, e seredes perdoados".

2. Romanos 12:15 "Alégrate cos que se alegran, e chora cos que choran".

2 Corintios 2:8 Por iso vos suplico que confirmedes o voso amor por el.

Paul suplica aos corintios que demostren o seu amor por el.

1. O amor non é un sentimento, senón unha acción - 2 Corintios 2:8

2. O poder de demostrar amor - 2 Corintios 2:8

1. 1 Xoán 3:18 - "Fillos, non amemos de palabra, nin de lingua, senón de feito e de verdade".

2. Romanos 12: 9-10 - "Que o amor sexa sen disimulo. Aborrece o que é malo; apúntate ao que é bo. Agarimádevos os uns cos outros con amor fraternal; en honra prefiríndoos os uns aos outros".

2 Corintios 2:9 Porque tamén para iso escribín, para coñecer a proba de vós, se sodes obedientes en todas as cousas.

Paulo escribiu aos corintios para probar a súa obediencia e probalos.

1. A proba de obediencia - Como demostramos a nosa fe

2. A proba do discipulado - Vivindo segundo os estándares de Deus

1. Romanos 12:2 - Non te conformes a este mundo, senón transfórmate coa renovación da túa mente, para que, probando, poidas discernir cal é a vontade de Deus, o que é bo, aceptable e perfecto .

2. Santiago 1:22-25 - Pero sexade facedores da palabra, e non só oíntes, enganándose a vós mesmos. Porque se alguén escoita a palabra e non o fai, é como un home que mira fixamente o seu rostro natural nun espello. Pois mira para si mesmo e vaise e de inmediato esquece como era. Pero o que mira a lei perfecta, a lei da liberdade, e persevera, non sendo un oínte que esquece senón un que actúa, será bendito co seu facer.

2 Corintios 2:10 A quen lle perdoades algo, eu tamén perdoo; porque se algo lle perdoei, a quen llo perdoei, eu perdoeille por vós na persoa de Cristo;

Paulo ensina aos corintios que deben perdoar aos demais, como Xesús os perdoou a eles.

1. O poder do perdón: aprender a recibir e dar graza

2. Como Xesús modela o perdón: seguindo o seu exemplo

1. Colosenses 3:13 - "Soporte uns aos outros e perdoade uns aos outros se algún de vós ten algunha queixa contra alguén. Perdoade como o Señor vos perdoou".

2. Mateo 6:14-15 - "Porque se perdoas aos demais cando pecan contra ti, o teu Pai celestial tamén te perdoará a ti. Pero se non perdoas aos demais os seus pecados, o teu Pai non perdoará os teus pecados".

2 Corintios 2:11 Para que Satanás non se aproveite de nós, porque non ignoramos os seus artificios.

Paulo advirte contra os esquemas de Satanás, recordando aos crentes que non ignoran

as súas tácticas.

1. "A conciencia é clave: comprender os esquemas de Satanás"

2. "Ser dilixente: estar un paso por diante do inimigo"

1. Efesios 6:11 - "Vestádevos toda a armadura de Deus, para que poidades resistir as artimañas do diaño".

2. 1 Pedro 5:8 - "Sed sobrios, estade vixiantes, porque o voso adversario, o diaño, anda como un león rugente, buscando a quen devorar".

2 Corintios 2:12 Ademais, cando vin a Troas para predicar o evanxeo de Cristo, e abriuseme unha porta do Señor,

O Señor deu a Paulo a oportunidade de predicar o evanxeo de Cristo en Troas.

1. As portas abertas de Deus: recoñecendo e aproveitando as oportunidades para o ministerio

2. Predicar o Evanxeo: unha chamada divina á acción

1. Isaías 45:2 "Irei diante de ti e endereitarei os lugares tortuosos: romperei as portas de bronce e cortarei as reixas de ferro".

2. Hebreos 13:20-21 "Agora que o Deus da paz, que mediante o sangue da alianza eterna fixo resucitar dos mortos ao noso Señor Xesús, o gran Pastor das ovellas, vos dote de todo o bo para facer a súa vontade, e que faga en nós o que lle agrada, por medio de Xesucristo, a quen sexa a gloria para sempre. Amén".

2 Corintios 2:13 Non tiven descanso no meu espírito, porque non atopei o meu irmán Tito; pero despedindome deles, marchei de alí a Macedonia.

Paulo experimentou malestar no seu espírito cando Tito non estaba con el, polo que viaxou de Corinto a Macedonia.

1. O poder da compañía: como ter un amigo pode traer paz e confort

2. Superar o desánimo: aprender a atopar forza e esperanza en tempos difíciles

1. Romanos 15:5-6 - Que o Deus da paciencia e do alento vos conceda vivir en tal harmonía uns cos outros, de acordo con Cristo Xesús, para que xuntos glorifiquedes cunha soa voz ao Deus e Pai do noso Señor Xesucristo. .

2. Proverbios 17:17 - Un amigo ama en todo momento, e un irmán nace para un tempo de adversidade.

2 Corintios 2:14 Agora ben, grazas a Deus, que sempre nos fai triunfar en Cristo, e manifesta o sabor do seu coñecemento por nós en todo lugar.

Deus fai que triunfemos en Cristo e fainos coñecer o seu coñecemento a través de nós en todas partes.

1. O poder de Deus: como nos permite triunfar e proclamar o seu coñecemento

2. Experimenta o triunfo de Deus: como nos fai testemuñas do seu coñecemento

1. Romanos 8:37 - "Non, en todas estas cousas somos máis que vencedores por medio de quen nos amou".

2. Efesios 6: 10-13 - "Finalmente, meus irmáns, fortalecede no Señor e no poder da súa forza. Vístete de toda a armadura de Deus, para que poidades resistir as artimañas do diaño. Porque non loitamos contra a carne e o sangue, senón contra os principados, contra as potestades, contra os gobernantes das tebras deste mundo, contra a maldade espiritual nos lugares altos. Polo tanto, tomade para vós toda a armadura de Deus, para que poidades resiste no día do mal, e, feito todo, permanecer firme".

2 Corintios 2:15 Porque para Deus somos un doce olor de Cristo, nos que se salvan e nos que perecen.

Os cristiáns deben esforzarse por ser un aroma agradable para Deus e para os que os rodean, independentemente do resultado.

1. O aroma de Cristo: como ser un doce sabor para Deus e para os demais

2. A posibilidade de perecer: aproveitar ao máximo todas as oportunidades

1. Isaías 6:8 ? □ Eu oín a voz do Señor que dicía: ? □ a quen enviarei? E quen irá por nós???E eu dixen, ? □ eu estou. Envíame!??

2. Colosenses 4:5-6 ? □ Condúcese con sabiduría cara aos estranxeiros, aproveitando o tempo mellor. Que a túa fala sexa sempre amable, aderezada con sal, para que saibas como debes responder a cada un.??

2 Corintios 2:16 Para aquel somos o cheiro de morte para morte; e ao outro o sabor de vida para vida. E quen é suficiente para estas cousas?

Paul expresa a súa preocupación de que as súas ensinanzas teñan un efecto diferente en diferentes persoas, facendo que se sinta inadecuado para o desafío.

1. A nosa vida e as nosas palabras poden ter grandes consecuencias na vida dos demais, e debemos ser conscientes desta responsabilidade.

2. Deus confíanos un gran poder para traer vida ou morte, e debemos usalo con sabiduría.

1. Proverbios 10:19 - Cando as palabras son moitas, o pecado non está ausente, pero o que sostén a lingua é sabio.

2. 1 Corintios 4:2 - Agora é necesario que aqueles aos que se lles deu unha confianza deben ser fieis.

2 Corintios 2:17 Porque non somos moitos os que corrompemos a palabra de Deus, senón que somos sinceros, senón que falamos de Deus ante Deus en Cristo.

Paulo está advertindo aos corintios que non corrompeen a palabra de Deus e que falen con sinceridade coma se fosen ante Deus en Cristo.

1. A palabra incorrupta - Un estudo en 2 Corintios 2:17

2. A vista de Deus - Vivir na presenza de Cristo

1. Salmo 119: 140 A túa palabra é moi pura; polo tanto, o teu servo encántaa.

2. Mateo 5:8 Benaventurados os de limpo corazón, porque verán a Deus.

2 Corintios 3 é o terceiro capítulo da Segunda Epístola de Paulo aos Corintios. Neste capítulo, Paulo analiza a superioridade do novo pacto en Cristo en comparación co antigo pacto dado a través de Moisés. Salienta o poder transformador do Espírito e contrasta co legalismo e un ministerio baseado nas letras.

1o Parágrafo: Paulo comeza afirmando que os crentes son cartas vivas, coñecidas e lidas por todas as persoas, un testemuño da súa transformación en Cristo (2 Corintios 3:2-3). Destaca como a súa competencia vén de Deus que os fixo ministros dunha nova alianza, non baseada no código escrito senón no Espírito (2 Corintios 3:4-6). Paulo contrasta isto co antigo pacto que traía condena e morte porque estaba gravado en táboas de pedra.

2º Parágrafo: Paul explica que aínda que o ministerio de Moisés chegou con gloria -o seu rostro brillaba despois de atoparse con Deus- foi temporal e esvaeceu (2 Corintios 3:7-11). El subliña que se houbo gloria nun ministerio que trouxo condena, entón canto máis glorioso é un ministerio de xustiza baixo o novo pacto? A gloria desta nova alianza supera a que experimentou Moisés. Trae liberdade, transformación e gloria duradeira a través de Cristo.

3o Parágrafo: O capítulo conclúe cunha ilustración que utiliza o veo de Moisés. Paulo explica como Moisés usaba un veo para ocultar o seu rostro brillante dos israelitas cando a súa gloria se esvaecía (2 Corintios 3:13). Non obstante, agora en Cristo, os crentes poden achegarse a Deus sen veos nin obstáculos. Cando se volven cara a El cos rostros descubertos, están sendo transformados á súa imaxe dun grao de gloria a outro polo seu Espírito (2 Corintios 3:18).

En resumo, o capítulo tres de Segundo Corintios céntrase en contrastar os pactos antigos e novos. Paulo destaca como os crentes son testemuños vivos como individuos transformados baixo o novo pacto. Subliña que a súa competencia e ministerio veñen de Deus a través do Espírito, non a través da adhesión legalista ao código escrito. Paulo contrasta a gloria temporal do ministerio de Moisés coa gloria insuperable da nova alianza en Cristo, que trae xustiza, liberdade e transformación duradeira. Conclúe ilustrando como os crentes poden achegarse a Deus sen veos nin obstáculos, sendo transformados á súa imaxe polo seu Espírito. Este capítulo subliña a superioridade da nova alianza e o seu poder transformador a través do Espírito.

2 Corintios 3:1 Comezamos de novo a elogiarnos a nós mesmos? ou necesitamos, como algúns outros, epístolas de eloxio para vostede ou cartas de eloxio de vostede?

Paulo está a preguntarlle á igrexa de Corinto se necesitan cartas de eloxio del ou de calquera outra persoa para crer nel.

1. "Confiando só na Palabra de Deus"

2. "O poder do eloxio"

1. Proverbios 3:5-6 - Confía no Señor con todo o teu corazón, e non te apoies no teu propio entendemento. Recoñéceo en todos os teus camiños, e el endereitará os teus camiños.

2. Romanos 10:17 - Así que a fe vén de escoitar, e oír a través da palabra de Cristo.

2 Corintios 3:2 Sodes a nosa epístola escrita no noso corazón, coñecida e lida por todos os homes:

Os Corintios son como unha epístola escrita no corazón de todos os homes, coñecida e lida por todos.

1. O poder dun exemplo divino: vivir unha vida que fala máis que as palabras

2. Escribindo a túa historia: como transformar a túa vida nun testemuño poderoso

1. Proverbios 12:28 - No camiño da xustiza está a vida, e no seu camiño non hai morte.

2. Romanos 12:2 - Non te conformes ao modelo deste mundo, senón transformate pola renovación da túa mente.

2 Corintios 3:3 Xa que sodes manifestamente declarados a epístola de Cristo ministrada por nós, escrita non con tinta, senón co Espírito do Deus vivo; non en táboas de pedra, senón en táboas carnosas do corazón.

Os Corintios foron declarados como a epístola de Cristo, escrita non con tinta senón co Espírito do Deus vivo, non en táboas de pedra senón en táboas carnosas do corazón.

1. Cartas vivas de Cristo: O poder do Espírito

2. Escrito nos nosos corazóns: O poder do amor

1. Romanos 2:15-16 - Porque cando os xentís, que non teñen a lei, fan por natureza as cousas contidas na lei, estes, que non teñen a lei, son lei para si mesmos: os que manifestan a obra da lei. escritos nos seus corazóns, a súa conciencia tamén testemuñando, e os seus pensamentos o medio mentres se acusan ou se escusan mutuamente.

2. Salmo 119:11 - A túa palabra escondei no meu corazón, para non pecar contra ti.

2 Corintios 3:4 E tal confianza temos a Deus por medio de Cristo:

Paulo expresa a súa confianza en Cristo para acceder a Deus.

1. O poder da fe en Cristo: como acceder á presenza de Deus

2. A bendición da confianza: como fortalecer a nosa relación con Deus

1. Xoán 3:16 - Porque tanto amou Deus ao mundo que deu ao seu único Fillo, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna.

2. Xeremías 29:13 - Buscarasme e atoparasme cando me busques con todo o teu corazón.

2 Corintios 3:5 Non é que sexamos suficientes de nós mesmos para pensar calquera cousa como de nós mesmos; pero a nosa suficiencia é de Deus;

Os crentes deben confiar na suficiencia de Deus para as súas forzas e habilidades.

1. Confiando na fortaleza de Deus - 2 Corintios 3:5

2. Confiando na provisión de Deus - Filipenses 4:19

1. 2 Corintios 3:5 - Non é que sexamos suficientes de nós mesmos para pensar calquera cousa como de nós mesmos; pero a nosa suficiencia é de Deus;

2. Filipenses 4:19 - E o meu Deus suplirá todas as túas necesidades segundo as súas riquezas na gloria de Cristo Xesús.

2 Corintios 3:6 Quen tamén nos fixo ministros capaces do Novo Testamento; non da letra, senón do espírito: porque a letra mata, pero o espírito da vida.

Paulo anima aos crentes a ser ministros da nova alianza, co Espírito e non coa letra da lei, xa que a letra pode ser mortal pero o Espírito dá vida.

1. O poder do Espírito Santo: como o Espírito Santo dá vida á Nova Alianza

2. A carta e o espírito: como discernir e seguir o verdadeiro camiño da nova alianza

1. Romanos 8: 2-4 - Porque a lei do Espírito de vida en Cristo Xesús fíxome libre da lei do pecado e da morte.

2. Gálatas 5:16-18 - Entón, digo isto: Andade no Espírito, e non cumpriredes o desexo da carne.

2 Corintios 3:7 Pero se o ministerio da morte, escrito e gravado nas pedras, fose glorioso, de xeito que os fillos de Israel non puidesen contemplar con firmeza o rostro de Moisés para a gloria do seu rostro; que gloria había de ser eliminada:

O rostro de Moisés era tan glorioso que os israelitas non podían miralo directamente, pero a gloria era temporal.

1: A gloria de Moisés esmoreceu, pero a gloria de Deus dura para sempre.

2: Debemos mirar máis aló da gloria temporal do mundo para a gloria de Deus.

1: Salmos 27:4 - Unha cousa que eu pedín ao Señor, que buscarei; para habitar na casa do Señor todos os días da miña vida, para contemplar a beleza do Señor e para indagar no seu templo.

2: Isaías 43:7 - Incluso a todos os que son chamados polo meu nome: porque eu o creei para a miña gloria, formeino; si, fíxeno.

2 Corintios 3:8 Como non será máis ben glorioso o ministerio do espírito?

Paulo subliña que o ministerio do Espírito é máis glorioso que o ministerio da carta.

1. O poder do Espírito: explorando o glorioso ministerio do Espírito

2. A insondable maxestade do Espírito: revelando o esplendor do Evanxeo

1. Romanos 8:26-27 - "Do mesmo xeito o Espírito axúdanos na nosa debilidade. Porque non sabemos por que rezar como debemos, pero o Espírito mesmo intercede por nós con xemidos demasiado profundos para palabras. E quen escruta os corazóns sabe cal é a mente do Espírito, porque o Espírito intercede polos santos segundo a vontade de Deus".

2. Xoán 3:8 - "O vento sopra onde quere, e escoitas o seu son, pero non sabes de onde vén nin onde vai. Así sucede con todos os que nacen do Espírito".

2 Corintios 3:9 Porque se o ministerio da condena é a gloria, moito máis o ministerio da xustiza supera en gloria.

O ministerio da xustiza é moito máis glorioso que o ministerio da condena.

1) O poder da xustiza: como camiñar con Deus leva á verdadeira gloria

2) A sombra da condena: como a visión do éxito do mundo é fugaz e equivocada

1) Romanos 5:17 - Porque se por culpa dun só reinou a morte; moito máis os que reciben a abundancia da graza e do don da xustiza, reinarán na vida por un, Xesucristo.

2) Mateo 6:33 - Pero buscades primeiro o reino de Deus e a súa xustiza; e todas estas cousas seranche engadidas.

2 Corintios 3:10 Porque nin sequera o que foi feito glorioso non tivo gloria a este respecto, por razón da gloria que supera.

A gloria de Deus é moito maior que calquera cousa que os humanos poidan ofrecer e supera calquera gloria dada polo home.

1. A magnificencia da gloria de Deus

2. A Abafadora Beleza da Maxestade de Deus

1. Isaías 6:3 - "E un gritaba a outro e dicían: "Santo, santo, santo é o Señor dos exércitos; a terra enteira está chea da súa gloria!"

2. Salmo 19:1 - "Os ceos proclaman a gloria de Deus; E o firmamento mostra a súa obra".

2 Corintios 3:11 Pois se o que foi eliminado foi glorioso, moito máis o que queda é glorioso.

A gloria do que é eliminado non é nada comparado coa gloria que queda.

1. A insuperable gloria de Deus

2. A natureza trascendente da fe

1. Romanos 8:18, "Porque considero que os sufrimentos deste tempo presente non valen a pena compararse coa gloria que se nos vai revelar".

2. Hebreos 11:1, "Agora a fe é a seguridade das cousas que se esperan, a convicción das que non se ven".

2 Corintios 3:12 Xa que logo temos tal esperanza, usamos unha gran claridade de palabra:

Os cristiáns teñen esperanza que se ve no seu discurso.

1. Fala a túa esperanza: explorando o poder dunha actitude positiva

2. Audacia na fala: enfrontarse aos retos con palabras cheas de fe

1. Romanos 15:13 - Que o Deus da esperanza che encha de toda alegría e paz ao crer, para que co poder do Espírito Santo abundes en esperanza.

2. Salmo 34:18 - O Señor está preto dos quebrantados de corazón e salva aos esmagados de espírito.

2 Corintios 3:13 E non como Moisés, que puxo un veo sobre o seu rostro, para que os fillos de Israel non puidesen mirar con firmeza o fin do que está abolido.

Paulo compara o uso de Moisés dun veo para cubrir o seu rostro co veo da Antiga Alianza que Xesús levantou.

1. O veo da antiga alianza: comprender o seu significado e o que significa para nós hoxe

2. A abolición da vella alianza: como Xesús trouxo a liberdade a todos

1. Hebreos 10:19-22 - Polo tanto, irmáns, xa que temos a confianza de entrar nos lugares santos polo sangue de Xesús, polo camiño novo e vivo que nos abriu a través da cortina, é dicir, pola súa carne, e xa que temos un gran sacerdote sobre a casa de Deus, achegámonos con corazón verdadeiro e plena seguridade de fe.

2. Apocalipse 21: 1-4 - Entón vin un ceo novo e unha terra nova, pois o primeiro ceo e a primeira terra pasaran e o mar xa non existía. E vin a cidade santa, a nova Xerusalén, baixar do ceo de parte de Deus, preparada como unha noiva adornada para o seu home. E escoitei unha gran voz dende o trono que dicía: "Velaí, a morada de Deus está co home. El habitará con eles, e eles serán o seu pobo, e Deus mesmo estará con eles como o seu Deus. Enxugará toda bágoa dos seus ollos, e xa non haberá morte, nin choro, nin choro, nin dor, porque as cousas anteriores pasaron".

2 Corintios 3:14 Pero as súas mentes quedaron cegadas, porque ata o día de hoxe permanece o mesmo veo sen quitar na lectura do Antigo Testamento; que veo é eliminado en Cristo.

As mentes da xente do Antigo Testamento quedaron cegadas á comprensión ata que Cristo quitou o veo que os separaba da verdade.

1. "O poder de Cristo para revelar a verdade"

2. "Vendo a luz de Cristo"

1. Isaías 25:7 - El tragará a morte para sempre; e o Señor Deus enxugará as bágoas de todos os rostros.

2. Lucas 24:45 - Entón abriulles a mente para que puidesen entender as Escrituras.

2 Corintios 3:15 Pero ata hoxe, cando se le a Moisés, o velo está no seu corazón.

Os israelitas eran incapaces de entender as ensinanzas de Moisés porque un veo cubría os seus corazóns.

1. O veo da incredulidade: rexeitar a Palabra de Deus

2. O poder da fe: comprender a verdade

1. Isaías 6:9-10 - "E dixo: "Vai e dille a este pobo: Escoitade, pero non entendedes; mirade, pero non entendedes. Engorda o corazón deste pobo e engorda os seus oídos". pesados e pechan os ollos, para que non vexan cos seus ollos, e escoiten cos seus oídos, e entendan co seu corazón, e se convertan e sexan curados".

2. Xoán 8:32 - "E coñeceredes a verdade, e a verdade vos fará libres".

2 Corintios 3:16 Con todo, cando se volva ao Señor, quitarase o veo.

O veo da incredulidade pódese quitar cando un se volve ao Señor.

1. O veo da incredulidade: como superalo e volver ao Señor

2. O poder de vencer: descubrindo a verdadeira liberdade en Deus

1. 2 Corintios 5:17 - Polo tanto, se alguén está en Cristo, é unha nova creación. O vello pasou; velaquí, o novo chegou.

2. Isaías 25:7 - E destruirá neste monte o sudario que se fai sobre todos os pobos, a capa que se estende por todas as nacións.

2 Corintios 3:17 Agora ben, o Señor é ese Espírito; e onde está o Espírito do Señor, hai liberdade.

O Espírito do Señor dá liberdade aos que o seguen.

1. O poder do Espírito: como Deus trae liberdade ás nosas vidas

2. Liberdade a través do Espírito: Experimentando a Bendición da Presenza do Señor

1. Romanos 8:2 - Porque a lei do Espírito de vida en Cristo Xesús fíxome libre da lei do pecado e da morte.

2. Gálatas 5:1 - Estade firmes, pois, na liberdade coa que Cristo nos fixo libres, e non vos enredades de novo co xugo da servidume.

2 Corintios 3:18 Pero todos nós, contemplando coa cara aberta como nun espello a gloria do Señor, somos transformados na mesma imaxe de gloria en gloria, como polo Espírito do Señor.

Estamos reflectindo a gloria do Señor e transformándonos para ser máis como El a medida que nos enchemos do Espírito do Señor.

1. A gloria transformadora do Señor

2. Facendose coma Cristo a través do Espírito

1. Romanos 8:29 - A quen coñeceu de antemán, tamén o predestinou para que se conformasen á imaxe do seu Fillo, para que fose o primoxénito entre moitos irmáns.

2. 1 Corintios 13:12 - Por agora vemos a través dun cristal, escuro; pero logo cara a cara: agora sei en parte; pero entón saberei como tamén son coñecido.

2 Corintios 4 é o cuarto capítulo da Segunda Epístola de Paulo aos Corintios. Neste capítulo, Paulo analiza o ministerio do evanxeo, destacando os seus desafíos e enfatizando a esperanza e a gloria que se atopan en Cristo.

1o Parágrafo: Paulo comeza recoñecendo que el e os seus compañeiros recibiron a misericordia de Deus e se lles encomendou un ministerio. El declara que non se desaniman a pesar de enfrontarse a varias probas, dificultades e persecucións (2 Corintios 4:1-9). Paulo subliña que o seu ministerio non se trata de si mesmos, senón de proclamar a Xesucristo como Señor. Destaca como levan no seu interior o tesouro do evanxeo en fráxiles frascos de barro para que se vexa que o seu poder vén de Deus (2 Corintios 4:5-7).

2o Parágrafo: Paulo describe os seus sufrimentos por amor de Cristo, afirmando que aínda que se enfrontan á aflición, non son esmagados; mesmo cando son perseguidos, non son abandonados; mesmo cando son abatidos, non son destruídos (2 Corintios 4:8-9). Explica que o seu sufrimento serve para revelar a vida de Xesús nos seus corpos mortais para que a súa vida tamén se revele nos demais a través deles (2 Corintios 4:10-12). A pesar do desgaste exterior debido á persecución e ás probas, interiormente vanse renovando día a día.

3o Parágrafo: O capítulo conclúe centrándose na perspectiva eterna. Paulo contrasta as súas presentes aflicións momentáneas cun peso eterno de gloria sen comparación (2 Corintios 4:17). El anima aos crentes a fixar os seus ollos non no que se ve senón no que non se ve porque o que se ve é temporal mentres que o que non se ve é eterno (2 Corintios 4:18). Paulo subliña como esta esperanza os sostén nas dificultades mentres se esforzan por vivir a súa fe.

En resumo, o capítulo catro de Segundo Corintios céntrase nos desafíos que se enfrontan no ministerio ao tempo que destaca a esperanza e a gloria que se atopan en Cristo. Paulo subliña que o seu ministerio non se trata de si mesmos, senón de proclamar a Xesucristo como Señor. Describe as probas e sufrimentos que soportan, afirmando que o seu poder vén de Deus. A pesar de enfrontarse á aflición, non son esmagados nin abandonados; en cambio, levan dentro deles o tesouro do evanxeo. Paulo explica como o seu sufrimento serve para revelar neles a vida de Xesús e anima aos crentes a fixar os seus ollos na gloria eterna e non nas aflicións temporais. Este capítulo destaca os desafíos do ministerio, o poder transformador da vida de Cristo dentro dos crentes e a esperanza que se atopa nunha perspectiva eterna.

2 Corintios 4:1 Por iso, como temos este ministerio, como recibimos misericordia, non desfallecemos;

O autor anima aos lectores a non renunciar ao seu ministerio, xa que se lles deu misericordia.

1. "Na misericordia de Deus, perseveramos"

2. "A forza da misericordia para elevarnos"

1. Romanos 5:20-21 - "Ademais entrou a lei, para que abundase a falta. Pero onde abundou o pecado, a graza abundou moito máis: para que como o pecado reinou ata a morte, así tamén a graza reine mediante a xustiza para a vida eterna por medio de Xesucristo, noso Señor".

2. Salmo 103:17-18 - "Pero a misericordia do Señor é de sempre para sempre sobre os

que o temen, e a súa xustiza para os fillos dos fillos; Aos que gardan o seu pacto, e aos que se lembran dos seus mandamentos para cumprir.

2 Corintios 4:2 Pero renunciaron ás cousas ocultas da deshonestidade, non andando con astucia, nin manipulando a palabra de Deus con engano; senón por manifestación da verdade recomendándonos á conciencia de cada home ante Deus.

Paulo recoméndase a si mesmo e aos seus compañeiros de traballo á conciencia de cada home camiñando na verdade e non manipulando enganosamente a palabra de Deus.

1. O poder dunha vida transparente

2. O deber de honestidade no manexo da Palabra de Deus

1. Proverbios 12:22 - Os beizos mentirosos son unha abominación para o Señor, pero os que tratan a verdade son o seu deleite.

2. Efesios 4:15 - Pola contra, falando a verdade no amor, debemos crecer de todos os xeitos no que é a cabeza, en Cristo.

2 Corintios 4:3 Pero se o noso evanxeo está oculto, está oculto para os perdidos:

O evanxeo de Xesucristo só o poden ver aqueles que están perdidos e necesitan ser salvados.

1. A necesidade de buscar o Evanxeo: por que todos deberían buscar a salvación

2. O poder do Evanxeo: como Xesús pode transformar vidas

1. Lucas 19:10 - "Porque o Fillo do Home veu buscar e salvar o perdido".

2. Romanos 10:14-17 - "Como, entón, invocarán a aquel en quen non creron? E como van a crer naquel de quen nunca escoitaron? E como van a escoitar sen que alguén predique? E como van a predicar se non son enviados? Como está escrito: 'Que fermosos son os pés dos que predican a boa nova!'"

2 Corintios 4:4 En quen o deus deste mundo cegou a mente dos que non cren, para que non lles brille a luz do glorioso evanxeo de Cristo, que é a imaxe de Deus.

O deus deste mundo cegou a mente dos que non cren, polo que non poden percibir a luz do evanxeo de Xesucristo, que é a imaxe de Deus.

1. A luz de Deus sempre brilla: como atopar a iluminación do Evanxeo.

2. O Deus deste mundo: recoñecendo o inimigo, perseguindo a luz.

1. Mateo 5:14-16 - Ti es a luz do mundo.

2. Romanos 1:16-17 - O evanxeo é o poder de Deus para a salvación.

2 Corintios 4:5 Porque non nos predicamos a nós mesmos, senón a Cristo Xesús, o Señor; e nós mesmos os teus servos por amor de Xesús.

O apóstolo Paulo lémbranos que cando predicamos, debemos estar predicando a mensaxe de Cristo, non nós mesmos, e que debemos facelo como servos humildes.

1. O poder de predicar a Cristo

2. O humilde servizo da predicación

1. Mateo 28:18-20 - "E veu Xesús e díxolles: "Toda a autoridade no ceo e na terra foime dada". Id, pois, e facede discípulos a todas as nacións, bautizándoos no nome do Pai e do Fillo e do Espírito Santo, ensinándolles a observar todo o que vos mandei. E velaquí, eu estou contigo sempre, ata a fin dos tempos.

2. Romanos 10:14-17 - "Como, entón, invocarán a aquel en quen non creron? E como van a crer naquel de quen nunca escoitaron? E como van a escoitar sen que alguén predique? E como van a predicar se non son enviados? Como está escrito: 'Que fermosos son os pés dos que predican a boa nova!' Pero non todos obedeceron o evanxeo. Porque Isaías di: "Señor, quen creu o que escoitou de nós?" Así que a fe provén de escoitar, e o escoitar pola palabra de Cristo".

2 Corintios 4:6 Porque Deus, que mandou brillar a luz das tebras, brillou nos nosos corazóns para dar a luz do coñecemento da gloria de Deus no rostro de Xesucristo.

Deus trouxo luz e coñecemento aos nosos corazóns a través de Xesucristo,

permitíndonos recoñecer a gloria de Deus.

1. A luz de Deus: como Xesucristo revela a gloria de Deus 2. Corazóns iluminados: atopar coñecemento e luz a través de Xesucristo

1. Isaías 9:2 - O pobo que andaba nas tebras viu unha gran luz; os que habitaban nunha terra de profundas tebras, sobre eles brillou a luz. 2. Xoán 1:14 - E o Verbo fíxose carne e habitou entre nós, e vimos a súa gloria, gloria como do Fillo único do Pai, cheo de graza e verdade.

2 Corintios 4:7 Pero temos este tesouro en vasos de barro, para que a excelencia do poder sexa de Deus, e non de nós.

O apóstolo Paulo ensina que aínda que os crentes son débiles, o poder de Deus faise perfecto a través deles.

1. A forza de Deus brilla intensamente a través das nosas debilidades

2. Como aceptar as nosas debilidades e permitir que o poder de Deus brille

1. 2 Corintios 12:9-10 - E díxome: A miña graza é suficiente para ti, porque a miña forza perfecciona na debilidade. Por iso, moi felizmente me gloriarei nas miñas enfermidades, para que o poder de Cristo descanse sobre min.

2. Romanos 8:26-27 - Do mesmo xeito, o Espírito tamén axuda ás nosas enfermidades, porque non sabemos por que debemos orar como debemos, pero o Espírito mesmo intercede por nós con xemidos que non se poden pronunciar. E o que escruta os corazóns sabe cal é a mente do Espírito, porque intercede polos santos segundo a vontade de Deus.

2 Corintios 4:8 Estamos angustiados por todas partes, pero non angustiados; estamos perplexos, pero non desesperados;

A pesar de estar preocupados por todos os lados, Paul e os seus compañeiros non están angustiados nin desesperados.

1. Consolo de Deus en tempos de problemas

2. Perseverando nos retos da vida

1. Salmo 34: 17-19 "Cando os xustos claman por auxilio, o Señor escoitaos e líbraos de todas as súas angustias. O Señor está preto dos quebrantados de corazón e salva aos abatidos de espírito. Moitas son as aflicións dos xustos. pero o Señor líbrao de todos eles.

2. Isaías 41: 10-13 "Non teñas medo, porque eu estou contigo; non te asustes, porque eu son o teu Deus; fortalecereiche, axudarei, apoiareino coa miña dereita xusta. Velaquí, todos os que se indignen contra ti serán avergonzados e avergonzados; os que conteñan contra ti serán como nada e perecerán. Buscarás aos que conten contigo, pero non o atoparás; os que loitan contra ti serán como nada. Porque eu, o Señor, o teu Deus, teño a túa man dereita, son eu quen che digo: Non temas, eu son quen te axudo.

2 Corintios 4:9 Perseguidos, pero non abandonados; derrubado, pero non destruído;

Os cristiáns son moitas veces perseguidos, pero Deus nunca os abandona e nunca son destruídos.

1. Atopar forza e esperanza en tempos difíciles: como Deus nos apoia aínda cando nos sentimos abatidos

2. Superar a persecución: a fidelidade de Deus ante as dificultades

1. Isaías 43:2 - "Cando pases polas augas, estarei contigo; E polos ríos, non te desbordarán. Cando pases polo lume, non te queimarás, nin a chama te queimará".

2. Salmo 34:17 - "Os xustos claman, e o Señor escoita e líbraos de todos os seus problemas".

2 Corintios 4:10 Levando sempre no corpo a morte do Señor Xesús, para que tamén a vida de Xesús se manifeste no noso corpo.

O apóstolo Paulo exhorta aos crentes a levar sempre a morte do Señor Xesús no seu corpo, para que a vida de Xesús se poña de manifesto nas súas vidas.

1. A Manifestación de Xesús nas nosas vidas

2. O poder de levar a morte de Xesús dentro de nós

1. Romanos 6:11 - Do mesmo xeito, considérase mortos ao pecado pero vivos para Deus en Cristo Xesús.

2. Xoán 12:24 - En verdade dígovos que, a menos que un grano de trigo caia ao chan e morra, quedará só unha soa semente. Pero se morre, produce moitas sementes.

2 Corintios 4:11 Porque os que vivimos somos sempre entregados á morte por mor de Xesús, para que tamén a vida de Xesús se manifeste na nosa carne mortal.

Como crentes estamos constantemente enfrontando a morte, pero a través desta morte a vida de Xesús revélase nos nosos corpos mortais.

1. A vida de Xesús revelada na nosa mortalidade

2. O poder da morte na demostración da vida de Xesús

1. Romanos 8:11 - "Pero se o Espírito do que resucitou a Xesús de entre os mortos habita en vós, o que resucitou a Cristo dos mortos tamén vivificará os vosos corpos mortais polo seu Espírito que habita en vós".

2. Filipenses 1:21 - "Porque para min vivir é Cristo, e morrer é ganancia".

2 Corintios 4:12 Entón, a morte actúa en nós, pero a vida en vós.

Paulo lémbralles aos corintios que aínda que a morte está a traballar neles, a vida está a traballar nos corintios.

1. O poder da fe da vida: unha ollada a 2 Corintios 4:12

2. Vencer a morte: atopar forza en 2 Corintios 4:12

1. Romanos 8:11 - E se o Espírito do que resucitou a Xesús dos mortos vive en vós, o que resucitou a Cristo dos mortos tamén dará vida aos vosos corpos mortais por mor do seu Espírito que vive en vós.

2. 2 Timoteo 1:10 - Pero agora revelouno a nós polo Espírito, porque o Espírito investiga todo, incluso as profundidades de Deus.

2 Corintios 4:13 Temos o mesmo espírito de fe, segundo está escrito: Eu crin, e por iso falei; nós tamén cremos, e polo tanto falamos;

Temos un espírito de fe que nos permite crer e falar, como está escrito en 2 Corintios 4:13.

1. "O poder da fe: falar desde o corazón"

2. "Vivir unha vida de fe: crer e falar"

1. Romanos 10:9 - Que se confesas coa túa boca ao Señor Xesús e cres no teu corazón que Deus o resucitou de entre os mortos, serás salvo.

2. Hebreos 11:1 - Agora a fe é a substancia das cousas que se esperan, a evidencia das cousas que non se ven.

2 Corintios 4:14 Sabendo que o que resucitou ao Señor Xesús, tamén nos resucitará por Xesús e nos presentará convosco.

Paso:

Nesta pasaxe, Paulo está a lembrar aos corintios que, así como Xesús resucitou de entre os mortos, tamén eles serán resucitados á vida eterna na presenza do Señor. Afirma que é o mesmo poder que resucitou a Xesús o que tamén os resucitará.

Paulo anima aos corintios a ter fe en que resucitarán á vida eterna na presenza do Señor.

1. "O poder de Deus: coñecer o noso futuro é seguro"

2. "A esperanza da resurrección: poder transformador da fe"

1. Romanos 8:11 - "E se o Espírito do que resucitou a Xesús dos mortos vive en vós, o que resucitou a Cristo dos mortos tamén dará vida aos vosos corpos mortais por mor do seu Espírito que vive en vós".

2. Xoán 11:25 - "Xesús díxolle: "Eu son a resurrección e a vida. O que cre en min vivirá,

aínda que morran".

2 Corintios 4:15 Porque todas as cousas son por vós, para que a graza abundante redunde á gloria de Deus mediante a acción de grazas de moitos.

Paulo anima aos corintios a dar grazas a Deus, xa que todas as cousas da vida foron dadas para eles para os seus propósitos e gloria.

1. O poder da gratitude: aprender a apreciar as bendicións de Deus

2. Agradecemento: liberar a alegría da graza abundante de Deus

1. Colosenses 3:15-17 - Deixade que a paz de Cristo reine nos vosos corazóns, xa que como membros dun só corpo fomos chamados á paz. E agradecer. Que a palabra de Cristo habite en vós abundantemente mentres vos ensinades e amonestádesvos uns a outros con toda sabedoría, e cantando salmos, himnos e cánticos espirituais con gratitude no voso corazón a Deus.

2. Salmo 103: 1-5 - Loa o Señor, alma miña; todo o meu ser, louva o seu santo nome. Loaxa o Señor, alma miña, e non esquezas todos os seus beneficios, que perdoa todos os teus pecados e cura todas as túas enfermidades, que rescata a túa vida do pozo e te coroa de amor e compaixón, que satisfai os teus desexos con cousas boas para que o teu a mocidade renóvase coma a da aguia.

2 Corintios 4:16 Por iso non desfallecemos; pero aínda que o noso home exterior perece, o home interior vaise renovando día a día.

A pesar das dificultades da vida, os crentes poden permanecer fortes porque o seu home interior renóvase cada día.

1. "A esperanza de renovación: o poder do home interior"

2. "Perseverando en tempos difíciles: a forza da renovación"

1. Salmo 51:10 "Crea en min un corazón limpo, oh Deus, e renova dentro de min un espírito recto".

2. Romanos 12:2 "Non te conformes a este mundo, senón transfórmate coa renovación da túa mente, para que, probando, poidas discernir cal é a vontade de Deus, o que é bo,

agradable e perfecto".

2 Corintios 4:17 Porque a nosa lixeira aflicción, que non é máis que por un momento, fai para nós un peso de gloria moito máis infinito e eterno;

Aínda que experimentamos aflicción nesta vida, pode producirnos un peso eterno de gloria na vida que vén.

1. A luz da aflicción: como a dor e o sufrimento poden levar á gloria eterna

2. Transformando as nosas probas momentáneas nun impacto duradeiro do reino

1. Romanos 8:18 - "Porque considero que os sufrimentos deste tempo presente non valen a pena compararse coa gloria que se nos vai revelar".

2. Hebreos 12: 1-2 - "Por iso, xa que estamos rodeados por unha nube tan grande de testemuñas, deixemos tamén de lado todo peso e pecado que se aferran tanto, e corremos con perseverancia a carreira que se marca. diante de nós, mirando a Xesús, o fundador e perfeccionador da nosa fe, quen pola alegría que se lle puxo diante soportou a cruz, desprezando a vergoña, e está sentado á dereita do trono de Deus".

2 Corintios 4:18 Mentres non miramos as cousas que se ven, senón as que non se ven, pois as cousas que se ven son temporais; pero as cousas que non se ven son eternas.

Non debemos centrarnos en cousas temporais e físicas, senón en cousas eternas e invisibles.

1. O reino invisible: como vivir cunha perspectiva eterna

2. Non te deixes enganar polas cousas que ves: perseguindo as cousas da eternidade

1. Mateo 6: 19-21 - Non acumuledes tesouros na terra, onde a polilla e a ferruxe destrúen e onde os ladróns entran e rouban, senón que amañades tesouros no ceo, onde nin a polilla nin a ferruxe destrúen e onde os ladróns. non entrar e roubar. Porque onde está o teu tesouro, alí estará tamén o teu corazón.

2. Colosenses 3: 1-3 - Se entón resucitaches con Cristo, busca as cousas de arriba, onde está Cristo, sentado á dereita de Deus. Pon a túa mente nas cousas de arriba, non nas cousas da terra. Porque morreches, e a túa vida está escondida con Cristo en Deus.

2 Corintios 5 é o quinto capítulo da Segunda Epístola de Paulo aos Corintios. Neste capítulo, Paulo analiza temas como os nosos corpos terrestres, a nosa morada eterna e a reconciliación con Deus por medio de Cristo.

1o Parágrafo: Paulo comeza expresando o seu desexo de que os crentes reciban a súa morada celestial, subliñando que os nosos corpos terrestres son temporais e suxeitos a decadencia (2 Corintios 5:1-4). El explica que mentres estamos nestes corpos terrestres, xemimos e anhelamos a nosa morada celestial, desexando ser revestidos dos nosos corpos celestes para que a mortalidade sexa engulida pola vida (2 Corintios 5:4-5). Paulo tranquiliza aos crentes que Deus nos preparou para este mesmo propósito e nos deu o seu Espírito como garantía do que está por vir.

2o Parágrafo: Paulo continúa discutindo a relación do crente con Cristo. Afirma que se nos atopamos na casa nestes corpos terrestres ou ben lonxe deles na presenza do Señor, o noso obxectivo é agradarlle (2 Corintios 5:9). El subliña como todos os crentes estarán ante o tribunal de Cristo para recibir o que se debe polas súas obras feitas no corpo, sexan boas ou malas (2 Corintios 5:10). Paulo subliña que é o amor de Cristo o que o obriga e insta aos crentes a ver aos demais a través dunha nova perspectiva, xa non segundo os estándares mundanos senón segundo a súa nova identidade en Cristo (2 Corintios 5:14-17).

3o Parágrafo: O capítulo conclúe cunha mensaxe de reconciliación. Paulo declara que Deus nos reconciliou consigo mesmo a través de Cristo e nos deu o ministerio da reconciliación. El explica como Deus estivo en Cristo reconciliando o mundo consigo mesmo, sen contar os pecados das persoas contra eles, senón ofrecendo perdón e salvación por medio de Xesús (2 Corintios 5:18-19). Como embaixadores de Cristo, Paulo insta aos crentes en nome de Cristo mesmo a reconciliarse con Deus e converterse na xustiza de Deus en Cristo (2 Corintios 5:20-21).

En resumo, o capítulo cinco de Segundo Corintios explora os temas dos nosos corpos terrestres, a nosa morada eterna e a reconciliación con Deus a través de Cristo. Paulo destaca a natureza temporal dos nosos corpos terrestres e expresa a ansia pola nosa morada celestial. Subliña que os crentes están chamados a vivir dun xeito que agrada ao Señor. Paul discute estar ante o tribunal de Cristo e anima aos crentes a ver aos demais a través dunha nova perspectiva baseada na súa identidade en Cristo. O capítulo conclúe cunha mensaxe de reconciliación, afirmando que Deus nos reconciliou consigo mesmo a través de Xesús e nos encomendou o ministerio da reconciliación. Paulo insta aos crentes a reconciliarse con Deus e a aceptar a súa identidade como embaixadores de Cristo. Este capítulo enfatiza a esperanza que temos na nosa morada eterna, vivindo por amor de Cristo e participando na obra de reconciliación de Deus a través de Xesús.

2 Corintios 5:1 Porque sabemos que, se a nosa casa terrestre deste tabernáculo fose disolta, temos un edificio de Deus, unha casa non feita por mans, eterna nos ceos.

Sabemos que cando os nosos corpos terrestres morren, temos unha morada celestial que é eterna e non feita con mans humanas.

1. O noso fogar eterno: esperanza e confort no ceo

2. O reino invisible: o noso verdadeiro fogar no ceo

1. Xoán 14:2-3 - "Na casa de meu Pai hai moitos cuartos. Se non fose así, diríache que vou preparar un lugar para ti? E se vou preparar un lugar para ti, Volverei e levareime para min, para que onde estou eu estea vostede tamén.

2. Hebreos 11:10 - Porque estaba ansioso pola cidade que ten fundamentos, cuxo deseñador e construtor é Deus.

2 Corintios 5:2 Porque nisto xemimos, desexando ser revestidos da nosa casa, que é do ceo:

Os crentes desexan vestirse coa súa morada celestial, xa que xemen en previsión da redención final.

1. "Transicións da vida: esperando ao Redentor"

2. "Movidas celestiais: unha esperanza para os crentes"

1. Romanos 8:23 - E non só eles, senón tamén nós mesmos, que temos as primicias do Espírito, nós mesmos xemimos dentro de nós mesmos, esperando a adopción, é dicir, a redención do noso corpo.

2. Xoán 14: 2-3 - Na casa de meu Pai hai moitas mansións: se non fose así, diríavos. Vou preparar un lugar para ti. E se vos vou preparar un lugar, volverei e recibirvos para min; para que onde estou eu, alí estades tamén vós.

2 Corintios 5:3 Se así é que estando vestidos non seremos atopados espidos.

Anímase aos crentes a vivir en previsión de estar revestidos da xustiza de Cristo ao final das súas vidas terrestres.

1. Vivir coa anticipación do pano final: unha exploración de 2 Corintios 5:3

2. Esforzarse pola santidade: o pano da xustiza e 2 Corintios 5:3

1. Romanos 3:21-26 - "Pero agora a xustiza de Deus foi manifestada fóra da lei, aínda que a Lei e os profetas dan testemuño dela? A xustiza de Deus mediante a fe en Xesucristo para todos os que cren. "

2. Isaías 61:10 - "Alégrareime moito no Señor; a miña alma exultarase no meu Deus, porque me vestiu coas vestimentas da salvación; cubriume co manto da xustiza, como se engalana un noivo. coma un cura cun fermoso tocado, e coma unha noiva se adorna coas súas xoias".

2 Corintios 5:4 Porque os que estamos neste tabernáculo xemimos cargados; non para iso queremos desvestirnos, senón vestirnos, para que a mortalidade sexa tragada pola vida.

Os crentes xemen baixo a carga da mortalidade, desexando vestirse de novo coa inmortalidade.

1. A carga da mortalidade: a saudade da roupa da vida

2. Xemidos no Tabernáculo: O peso da mortalidade

1. Romanos 8:23 - E non só eles, senón tamén nós mesmos, que temos as primicias do Espírito, nós mesmos xemimos dentro de nós mesmos, esperando a adopción, é dicir, a redención do noso corpo.

2. Filipenses 3:20-21 - Porque a nosa conversación está no ceo; de onde tamén agardamos ao Salvador, o Señor Xesucristo: quen cambiará o noso corpo vil, para que sexa semellante ao seu corpo glorioso, segundo a obra pola que pode someterse todas as cousas a si mesmo.

2 Corintios 5:5 Agora ben, o que nos fixo por iso mesmo é Deus, quen tamén nos deu a carga do Espírito.

Deus traballou para traernos ao seu propósito e deunos o Espírito Santo como garantía.

1: A nosa esperanza en Deus - 2 Corintios 5:5

2: O don do Espírito Santo - 2 Corintios 5:5

1: Romanos 8:16-17 - O Espírito mesmo dá testemuño co noso espírito de que somos fillos de Deus.

2: Gálatas 4:6 - E porque sodes fillos, Deus enviou o Espírito do seu Fillo nos nosos corazóns, clamando, ? □ bba! Pai!??

2 Corintios 5:6 Por iso estamos sempre seguros, sabendo que mentres estamos na casa no corpo, estamos ausentes do Señor:

Os crentes teñen a seguridade de que aínda que estean fisicamente presentes no mundo, algún día reuniranse co Señor no Ceo.

1. "Esperanza gloriosa: a garantía do ceo"

2. "Vivir con confianza nun mundo caído"

1. Romanos 8:18-25

2. 1 Tesalonicenses 4:13-18

2 Corintios 5:7 (Porque andamos pola fe, non pola vista:)

A pasaxe anima aos crentes a vivir pola fe e non pola vista.

1: Debemos ter fe nos plans de Deus para nós, aínda que non poidamos ver o resultado final.

2: Non debemos deixarnos influenciar polos desexos e tentacións mundanas, senón confiar nas promesas de Deus.

1: Hebreos 11:1 (Agora a fe é a substancia das cousas que se esperan, a evidencia das que non se ven.)

2: Santiago 1:2-4 (Contade alegría, meus irmáns, cando afrontades diversas probas, xa

que sabedes que a proba da vosa fe produce constancia. E que a constancia teña o seu pleno efecto, para que sexades perfectos). e completo, sen falta de nada.)

2 Corintios 5:8 Estamos seguros, digo, e queremos máis ben ausentarse do corpo e estar presentes co Señor.

Paulo expresa a súa confianza no coñecemento de que os crentes estarán co Señor na morte.

1. Vivir con confianza en Cristo - Saber que a morte nos leva a estar co Señor.

2. O consolo de crer no ceo - Experimentando a seguridade de que a vida co Señor nos espera.

1. Filipenses 1:21-23 - Porque para min vivir é Cristo, e morrer é ganancia.

2. Romanos 8:18 - Porque considero que os sufrimentos deste tempo presente non son dignos de ser comparados coa gloria que se revelará en nós.

2 Corintios 5:9 Por iso traballamos para que, presentes ou ausentes, sexamos aceptados por el.

Paulo subliña a importancia de esforzarse para ser aceptado por Deus, esteamos presentes ou ausentes.

1. "Cre no amor de Deus: esforzarse por ser aceptado por el"

2. "Unha chamada á fidelidade: facer todos os esforzos para agradar a Deus"

1. Romanos 12:11-12 "Non falte nunca de celo, pero mantén o teu fervor espiritual, servindo ao Señor. Sexa gozoso na esperanza, paciente na aflicción, fiel na oración".

2. Hebreos 11: 6 "E sen fe é imposible agradar a Deus, porque quen acode a el debe crer que existe e que recompensa a quen o busca con seriedade".

2 Corintios 5:10 Porque todos debemos comparecer ante o tribunal de Cristo; para que cada un reciba as cousas feitas no seu corpo, segundo o que fixera, sexa boa ou mala.

Todas as persoas deben comparecer ante o tribunal de Cristo para recibir o que fixeron no seu corpo, sexa bo ou malo.

1. Vivir á luz do día do xuízo - Como debemos vivir á luz da certeza do día do xuízo.

2. As recompensas da xustiza - Como podemos recibir recompensas por unha vida xusta.

1. Eclesiastés 12:13-14 - Escoitemos a conclusión de todo o asunto: Teme a Deus e garda os seus mandamentos, porque este é todo o deber do home. Porque Deus traerá a xuízo toda obra, incluso toda cousa secreta, sexa boa ou mala.

2. Romanos 14:10-12 - Por que xulgas o teu irmán? Ou ti, por que desprezas o teu irmán? Porque todos estaremos ante o tribunal de Deus; pois está escrito, ? □ s Vivo, di o Señor, todo xeonllo dobrarase ante min, e toda lingua confesará a Deus.??Entón, cada un de nós dará conta de si mesmo a Deus.

2 Corintios 5:11 Coñecendo, pois, o terror do Señor, persuadimos aos homes; pero somos manifestados a Deus; e confío que tamén se manifestarán nas vosas conciencias.

Paul explica que el e os seus compañeiros ministros asumen a responsabilidade de persuadir aos homes para que acepten o Evanxeo, sabendo que Deus é consciente dos seus esforzos.

1. A responsabilidade dos ministros: coñecer o terror do Señor

2. Vivindo a túa fe na presenza de Deus

1. Romanos 10:14-15 - Como entón invocarán a aquel en quen non creron? E como crerán naquel de quen non escoitaron? E como escoitarán sen predicador?

2. Colosenses 4:5-6 - Camiña con sabedoría cara aos que están fóra, redimindo o tempo. Que a vosa fala sexa sempre con graza, aderezada con sal, para que saibades como debedes responder a cada home.

2 Corintios 5:12 Porque non nos encomendamos de novo a vós, senón que vos damos ocasión de gloriarnos pola nosa parte, para que teñades algo que responder aos que se glorian en aparencia, e non no corazón.

Paulo anima aos corintios a glorificar a Deus non alardeando dos seus propios logros, senón a centrarse no corazón e non na aparencia.

1: "O corazón da materia: centrándose no que realmente importa"

2: "Gloria de Deus: buscando honrar a Deus en todo o que facemos"

1: 1 Pedro 5:5-7 - ? □ do mesmo xeito, os máis novos, estade sometidos aos anciáns. Revestídevos, todos, de humildade uns cos outros, pois? □ od oponse ós soberbios, pero dá graza ós humildes. ¿Humilládevos, pois, baixo a poderosa man de Deus, para que no seu momento vos exalte, botando sobre el todas as vosas ansiedades, porque el coida de vós.? ?

2: Proverbios 21:2 - ? □ O xeito do home é correcto aos seus propios ollos, pero o Señor pesa o corazón.

2 Corintios 5:13 Porque se estamos fóra de nós, é para Deus; ou se somos sobrios, é pola vosa causa.

Paulo anima aos cristiáns a centrarse en Deus, xa sexa en estado de excitación ou de sobriedade.

1. "Vivir na alegría de Deus: permanecer sobrio nun mundo de emoción"

2. "O poder da dedicación: servir a Deus e aos demais"

1. Salmos 100: 2 - Servide ao Señor con alegría: presentade á súa presenza cantando.

2. Gálatas 5:13 - Porque, irmáns, fomos chamados á liberdade; só non usen a liberdade como ocasión para a carne, senón que serven uns aos outros con amor.

2 Corintios 5:14 Porque o amor de Cristo constrúenos; porque así xulgamos que se un morreu por todos, todos morrerían:

O amor de Cristo motívanos a xulgar que se morreu por todos, entón todos estaban mortos.

1. O poder do amor: como nos limita o amor de Cristo

2. O custo do amor: comprender as implicacións do sacrificio de Cristo

1. Romanos 5:8 - Pero Deus encomia o seu amor cara a nós, en que, cando aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós.

2. Xoán 15:13 - Ninguén ten un amor máis grande que este, que un home dea a súa vida polos seus amigos.

2 Corintios 5:15 E que morreu por todos, para que os que viven xa non vivan para si mesmos, senón para o que morreu por eles e resucitou.

Xesús morreu por todos para que os que viven poidan vivir para El en lugar de para si mesmos.

1: Verdadeira liberdade - Vivir para Cristo no canto de nós mesmos

2: O poder da cruz - Xesús morrendo por nós e resucitando

1: Xoán 15:13 - Ninguén ten amor máis grande que este: deitar un? □ vida para un? □ amigos.

2: Romanos 5:8 - Pero Deus demostra o seu propio amor por nós nisto: mentres aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós.

2 Corintios 5:16 Por iso xa non coñecemos a ninguén segundo a carne; si, aínda que coñecemos a Cristo segundo a carne, agora xa non o coñecemos.

Xa non recoñecemos a ninguén polo seu aspecto físico, aínda que antes coñeciamos a Cristo na súa forma física, agora confiamos no recoñecemento espiritual.

1. "Vivir unha vida máis aló da carne"

2. "O poder do recoñecemento espiritual"

1. Romanos 8: 5-8 "Porque os que son conformes á carne teñen en conta as cousas da carne, pero os que son segundo o Espírito as cousas do Espírito. Porque ter unha mente

carnal é morte, pero ter unha mente espiritual. é a vida e a paz. Porque a mente carnal é inimizade contra Deus, porque non está suxeita á lei de Deus, nin pode estarlo. Entón, os que están na carne non poden agradar a Deus".

2. Gálatas 6:14-15 "Pero Deus me libre de gloriarme, senón na cruz do noso Señor Xesús Cristo, pola cal o mundo foi crucificado para min, e eu para o mundo. Porque en Cristo Xesús nin a circuncisión vale ningún. cousa, nin incircuncisión, senón unha criatura nova".

2 Corintios 5:17 Polo tanto, se alguén está en Cristo, é unha criatura nova: as cousas antigas pasaron; velaquí, todas as cousas son novas.

Os crentes en Cristo fanse novos, e todas as cousas volvéronse novas.

1. "A nova criatura: explorando a renovación e a transformación en Cristo"

2. "O poder renovador do Evanxeo: converterse nunha nova creación"

1. Romanos 12:2 - Non te conformes a este mundo, senón transfórmate coa renovación da túa mente, para que, probando, poidas discernir cal é a vontade de Deus, o que é bo, aceptable e perfecto .

2. Efesios 4:22-24 - Despojarse do teu vello eu, que pertence á túa antiga forma de vida e corrompido por desexos enganosos, e renovarte no espírito das túas mentes e vestirte do novo eu, creado á semellanza de Deus en verdadeira xustiza e santidade.

2 Corintios 5:18 E todas as cousas son de Deus, quen nos reconciliou consigo por Xesucristo e nos deu o ministerio da reconciliación;

Deus reconciliounos consigo mesmo a través de Xesucristo e deunos o ministerio da reconciliación.

1. "O Ministerio da Reconciliación"

2. "O don de Deus da reconciliación a través de Xesucristo"

1. Romanos 5:10-11 - Porque se, cando eramos inimigos, fomos reconciliados con Deus pola morte do seu Fillo, moito máis, estando reconciliados, seremos salvados pola súa vida. E non só así, senón que tamén nos alegramos en Deus por medio do noso Señor

Xesús Cristo, por quen agora recibimos a expiación.

2. Colosenses 1:19-20 - Porque o Pai agradou que nel habitase toda plenitude; E, tendo feito a paz polo sangue da súa cruz, por el para reconciliar todas as cousas consigo mesmo; por el, digo, sexan cousas da terra ou do ceo.

2 Corintios 5:19 É dicir, que Deus estaba en Cristo, reconciliando o mundo consigo, non imputándolles as súas faltas; e encomendounos a palabra de reconciliación.

Deus estivo en Cristo para reconciliar o mundo consigo mesmo, non para castigalos polos seus pecados, e deunos a mensaxe de reconciliación.

1. "A graza de reconciliación de Deus: como Xesús nos reconcilia con Deus"

2. "Vivir unha vida de reconciliación: como se parece seguir a Cristo?"

1. Colosenses 1:20-22 - E, tendo feito a paz polo sangue da súa cruz, por el para reconciliar todas as cousas consigo mesmo; por el, digo, sexan cousas da terra ou do ceo.

2. Romanos 5:10-11 - Porque se, cando eramos inimigos, fomos reconciliados con Deus pola morte do seu Fillo, moito máis, estando reconciliados, seremos salvados pola súa vida.

2 Corintios 5:20 Agora ben, somos embaixadores de Cristo, coma se Deus vos supplicase por nós: rogámosvos en lugar de Cristo, reconciliádevos con Deus.

Os crentes están chamados a ser embaixadores de Cristo, a rezar para que a xente se reconcilie con Deus.

1. Chamado a ser embaixadores de Cristo

2. Reconciliados con Deus a través da Fe

1. Mateo 28:18-20 - E veu Xesús e díxolles: ? Dáronme toda a autoridade no ceo e na terra. Id, pois, e facede discípulos a todas as nacións, bautizándoos no nome do Pai e do Fillo e do Espírito Santo, ensinándolles a observar todo o que vos mandei. E velaquí, estou contigo sempre, ata a fin dos tempos.??

2. Romanos 10:14-17 - Entón, como chamarán a aquel en quen non creron? E como van a crer naquel de quen nunca escoitaron? E como van a escoitar sen que alguén predique? E como van a predicar se non son enviados? Como está escrito, ? □ Que fermosos son os pés dos que predican a boa nova!? Pero non todos obedeceron o evanxeo. Porque Isaías di: □ ord, quen creu o que escoitou de nós???Así que a fe vén de escoitar, e o escoitar pola palabra de Cristo.

2 Corintios 5:21 Porque fíxoo pecado por nós, quen non coñeceu pecado; para que seamos feitos a xustiza de Deus nel.

Deus enviou a Xesús para ser unha ofrenda polo pecado no noso nome, para que por medio del poidamos ser feitos xustos.

1. O poder da graza de Deus: como Xesús pagou o prezo final pola nosa salvación

2. A santidade de Deus: a nosa xustiza en Cristo

1. Romanos 3:21-26

2. Xoán 3:16-17

2 Corintios 6 é o sexto capítulo da Segunda Epístola de Paulo aos Corintios. Neste capítulo, Paulo aborda varios aspectos do seu ministerio e insta aos crentes a vivir como servos fieis de Deus.

1o Parágrafo: Paulo comeza destacando a urxencia da salvación, instando aos crentes a non recibir a graza de Deus en balde. El subliña que agora é o momento aceptable e agora é o día da salvación (2 Corintios 6:2). Despois, Paulo describe o seu compromiso co ministerio, expresando como el e os seus compañeiros soportaron dificultades, aflicións e desafíos mentres servían fielmente (2 Corintios 6:3-10). El anima aos crentes a demostrar a súa autenticidade como servos de Deus a través da súa resistencia nas probas, a pureza na conduta, a comprensión, a paciencia, a bondade, o amor e o discurso veraz.

2º Parágrafo: Paul aborda a relación dos crentes corintios cos incrédulos. El exhorta- los a non estar desigualmente unidos cos incrédulos, senón que se separen de calquera forma de idolatría ou influencia impía (2 Corintios 6:14-16). Subliña que os crentes son templos do Deus vivo e non deben comprometer a súa fe aliñándose con aqueles que non comparten as súas crenzas (2 Corintios 6:16-18).

3o parágrafo: o capítulo conclúe cun chamamento á apertura do corazón cara a Paul e os seus compañeiros. A pesar de enfrontarse á persecución e á oposición dalgúns en Corinto, asegúralles que lles abriu o seu corazón de par en par (2 Corintios 6:11-13). Instáballes a corresponder esta apertura abrindo tamén de par en par os seus corazóns cara a el. Paul afirma que non falta cariño pola súa parte, senón un chamamento ao amor mutuo e á asociación.

En resumo, o capítulo seis de Segundo Corintios aborda varios aspectos relacionados co ministerio e a vida fiel. Paulo subliña a urxencia da salvación e anima aos crentes a vivir como auténticos servos de Deus no medio de dificultades e desafíos. El exhorta-los a que se separen das influencias impías e que non se enganchen de forma desigual cos incrédulos. Paulo destaca a identidade dos crentes como templos do Deus vivo e pide un compromiso coa pureza e a fidelidade. Conclúe facendo un chamamento á apertura do corazón e ao amor mutuo, subliñando a importancia da colaboración no ministerio. Este capítulo subliña a urxencia da salvación, a vida fiel, a separación da impiedade e a necesidade de abrir o corazón e de amor dentro da comunidade cristiá.

2 Corintios 6:1 Nós, pois, como colaboradores con el, rogámosvos tamén que non recibades a graza de Deus en vano.

Paulo exhorta aos crentes a non dar por sentada a graza de Deus e a usala ao máximo.

1. "O poder da graza: recibe o don de Deus e aproveita ao máximo"

2. "A bendición do favor inmerecido de Deus: non o deas por feito"

1. Efesios 2:8-9 - Porque pola graza fuches salvo mediante a fe. E isto non é cousa túa; é don de Deus, non resultado de obras, para que ninguén se gabe.

2. Romanos 5:17 - Porque se, por mor da ofensa dun só home, a morte reinou por medio dun só home, moito máis reinarán na vida os que reciben a abundancia da graza e o don gratuíto da xustiza por medio dun só Xesús Cristo.

2 Corintios 6:2 (Porque el di: Eu te escoitei nun tempo aceptado, e no día da salvación socorrote: velaquí, agora é o tempo aceptado; velaquí, agora é o día da salvación.)

Deus está ofrecendo salvación e escoitounos nun tempo de aceptación. Agora é o momento de aceptar a súa oferta de salvación.

1. "O tempo aceptado: aproveita ao máximo a oferta de salvación de Deus"

2. "Hoxe é o día da salvación: non perdas a bendición de Deus"

1. Isaías 49:8 (Así di o Señor: Oínte nun tempo agradable e axudote nun día de salvación; preservareiche e darei como alianza do pobo, para establecer a terra, para facer herdar as herdanzas desoladas;)

2. Efesios 2:8-9 (Porque pola graza sodes salvos mediante a fe; e iso non por vós mesmos: é don de Deus: non por obras, para que ninguén se glorie).

2 Corintios 6:3 Sen ofender en nada, para que o ministerio non sexa culpable:

Os crentes deben vivir dun xeito que non sexa ofensivo para que non se culpe ao ministerio.

1. Vivir sen ofender: unha chamada á santidade

2. Camiñando en sabedoría: unha guía para o ministerio

1. Efesios 5:15-17 - Sede, pois, seguidores de Deus, como fillos queridos; E camiñade no amor, como tamén Cristo nos amou, e se entregou por nós en ofrenda e sacrificio a Deus en sabor doce. Pero a fornicación, e toda inmundicia ou cobiza, non se nomee nin unha vez entre vós, como corresponde aos santos;

2. Santiago 3:13-18 - Quen é un home sabio e dotado de coñecemento entre vós? que amose nunha boa conversa as súas obras con mansedumbre de sabedoría. Pero se tedes amarga envexa e contendas nos vosos corazóns, non vos gloriades e non mintades contra a verdade. Esta sabedoría non descende de arriba, senón que é terrenal, sensual, diabólica. Porque onde hai envexa e contenda, hai confusión e toda obra mala. Pero a sabedoría que é de arriba é primeiro pura, despois pacífica, mansa e fácil de pedir, chea de misericordia e de bos froitos, sen parcialidade e sen hipocrisía. E o froito da xustiza sementa na paz dos que fan a paz.

2 Corintios 6:4 Pero en todas as cousas aprobando a nós mesmos como ministros de Deus, con moita paciencia, nas aflicións, nas necesidades, nas angustias,

Paulo anima aos cristiáns a permanecer firmes na súa fe sendo pacientes e soportando as dificultades.

1. Paciencia nas probas da vida

2. Aguantar dificultades cunha actitude piadosa

1. Santiago 1: 2-4 - Considera todo gozo, meus irmáns, cando te atopas con varias probas, sabendo que a proba da túa fe produce paciencia. E que a resistencia teña o seu resultado perfecto, para que sexas perfecto e completo, sen falta de nada.

2. Romanos 5:3-5 - E non só isto, senón que tamén nos alegramos nas nosas tribulacións, sabendo que a tribulación trae consigo a perseveranza; e perseveranza, carácter probado; e carácter probado, esperanza; e a esperanza non defrauda, porque o amor de Deus foi derramado nos nosos corazóns a través do Espírito Santo que nos foi dado.

2 Corintios 6:5 En golpes, en prisións, en tumultos, en traballos, en velacións, en xaxúns;

Paulo conta as dificultades que experimentou no seu ministerio cos corintios.

1. Confiar nas promesas de Deus en tempos difíciles

2. O poder da perseveranza

1. Salmo 23:4 - Aínda que camiñe polo val máis escuro, non temerei ningún mal, porque estás comigo; a túa vara e o teu bastón, consolanme.

2. Romanos 8:18 - Porque considero que os sufrimentos deste tempo presente non valen a pena comparar coa gloria que se nos vai revelar.

2 Corintios 6:6 pola pureza, polo coñecemento, pola longa paciencia, pola bondade, polo Espírito Santo, polo amor non finxido,

A pasaxe anima aos cristiáns a vivir unha vida santa sendo puros, coñecedores, pacientes, amables, guiados polo Espírito Santo e mostrando amor verdadeiro.

1. O poder do amor verdadeiro: un estudo sobre 2 Corintios 6:6

2. O poder do Espírito Santo: como vivir unha vida santa segundo 2 Corintios 6:6

1. Efesios 5: 1-2 - "Por tanto, imitadores de Deus, como fillos amados. E camiñade no amor, como Cristo nos amou e entregouse a si mesmo por nós, ofrenda e sacrificio perfumado a Deus".

2. 1 Xoán 4:7-11 - "Amados, amémonos uns aos outros, porque o amor é de Deus, e quen ama naceu de Deus e coñece a Deus. Quen non ama non coñece a Deus, porque Deus é amor.Nisto manifestouse entre nós o amor de Deus, que Deus enviou ao seu Fillo unigénito ao mundo, para que vivamos por el.Nisto é o amor, non en que amamos a Deus, senón en que el nos amou e enviou. o seu Fillo para ser a propiciación polos nosos pecados. Amados, se Deus nos amou así, tamén nós debemos amarnos uns aos outros".

2 Corintios 6:7 Pola palabra da verdade, polo poder de Deus, pola armadura da xustiza á dereita e á esquerda,

Paulo anima aos corintios a vivir segundo a verdade de Deus confiando no seu poder e levando a súa armadura.

1. "O poder da verdade: confiar na forza de Deus para vivir correctamente"

2. "Poñer a armadura de Deus: unha chamada a vivir unha vida xusta"

1. Efesios 6:10-18 - Toda a armadura de Deus

2. Proverbios 3:5-6 - Confía no Señor con todo o teu corazón

2 Corinthians 6:8 Por honra e deshonra, por malas noticias e boas noticias: como enganadores, pero verdadeiros;

Paulo está animando aos corintios a ser fieis á súa fe, mesmo ante as críticas e os malentendidos.

1. Superar opinións negativas: ser fiel á túa fe ante as críticas

2. Confiar na verdade de Deus en tempos difíciles: Manterse fiel ás túas convicción

1. Romanos 12:2 - "Non te conformes a este mundo, senón transfórmate coa renovación da túa mente, para que, probando, poidas discernir cal é a vontade de Deus, o que é bo, agradable e perfecto".

2. Santiago 1: 2-4 - "Contade alegría, meus irmáns, cando afrontades diversas probas, porque sabedes que a proba da vosa fe produce constancia. E que a constancia teña o seu pleno efecto, para que sexades perfectos e completos, sen falta de nada".

2 Corintios 6:9 Como descoñecido, pero ben coñecido; como morrendo, e velaquí, vivimos; como castigado, e non morto;

Paulo fala do paradoxo de ser descoñecido e aínda ben coñecido, morrendo e aínda vivo, e castigado pero non asasinado.

1. Paradoxo de Deus: vivir no descoñecido

2. Como atopar a forza na debilidade

1. Romanos 8:31-39 - Que diremos entón a estas cousas? Se Deus está por nós, quen pode estar contra nós?

2. Salmo 34: 17-19 - Os xustos claman, e o Señor escoita e líbraos de todos os seus problemas.

2 Corintios 6:10 Como triste, pero sempre gozoso; como pobres, pero facendo ricos a moitos; como non ter nada, e aínda posuír todas as cousas.

Paulo anima aos corintios a permanecer fieis en todas as circunstancias da vida a pesar da súa actual condición de tristeza, pobreza e falta de bens materiais.

1. Alegrate no Señor sempre - Filipenses 4:4

2. Vencer a pobreza coa fe - Mateo 6:25-33

1. Gálatas 6:9 - E non nos cansemos de facer o ben: porque no seu momento segaremos, se non desfallecemos.

2. Romanos 8:18 - Porque considero que os sufrimentos deste tempo presente non son dignos de ser comparados coa gloria que se revelará en nós.

2 Corintios 6:11 Ó vós corintios, a nosa boca está aberta para vós, o noso corazón está engrandecido.

Paulo expresa a súa apertura e amor polos corintios en 2 Corintios 6:11.

1. A apertura e o amor de Paulo

2. Ampliando os nosos corazóns para achegarnos a Deus

1. Romanos 5:5 - "E a esperanza non avergoña, porque o amor de Deus é derramado nos nosos corazóns polo Espírito Santo que nos foi dado".

2. 1 Xoán 4:11 - "Amados, se Deus nos amou así, tamén debemos amarnos uns aos outros".

2 Corintios 6:12 Non estádes estreitos en nós, senón que estádes estreitos nas vosas propias entrañas.

Paulo lémbralles aos corintios que as súas limitacións non veñen del, senón que se impón.

1. "Vivir en liberdade de limitacións autoimpostas"

2. "Atopar forza e liberdade en Deus"

1. Salmo 34:4 - Busquei ao Señor, e el escoitoume, e libroume de todos os meus medos.

2. Romanos 8:38-39 - Porque estou seguro de que nin a morte nin a vida, nin os anxos nin os gobernantes, nin as cousas presentes nin as vindeiras, nin os poderes, nin a altura nin a profundidade, nin ningunha outra cousa en toda a creación, poderá para separarnos do amor de Deus en Cristo Xesús noso Señor.

2 Corintios 6:13 Agora ben, para compensar o mesmo, (falo como aos meus fillos), engrandecédevos tamén vós.

Paul anima aos corintios a ser xenerosos cos seus recursos e tratar aos demais da mesma forma que tratarían aos seus propios fillos.

1. "A xenerosidade na Igrexa: unha guía de como debemos tratar aos demais"

2. "Vivir na ampliación: como podemos mostrar xenerosidade aos demais"

1. Santiago 2:14-17 - De que serve, meus irmáns, se alguén afirma ter fe pero non ten obras? Pode tal fe salvalos?

2. Mateo 25:31-46 - "Cando o Fillo do Home veña na súa gloria, e todos os anxos con el, sentarase no seu trono glorioso. Todas as nacións reuniranse diante del, e separará os pobos uns dos outros como un pastor separa as ovellas das cabras.

2 Corintios 6:14 Non esteades unidos de forma desigual cos incrédulos, pois que comunión ten a xustiza coa inxustiza? e que comunión ten a luz coas tebras?

Os cristiáns non deben formar asociacións con incrédulos por mor da incompatibilidade de xustiza e inxustiza.

1. Luz e escuridade: como vivir a nosa fe nun mundo secular

2. Xugo desigualmente: como buscar a vontade de Deus en todas as nosas relacións

1. Romanos 12:2 - Non te conformes ao modelo deste mundo, senón transformate pola renovación da túa mente.

2. Proverbios 3:5-6 - Confía no Señor con todo o teu corazón e non te apoies no teu propio entendemento; Sométese a el en todos os teus camiños, e el endereitará os teus camiños.

2 Corintios 6:15 E que concordia ten Cristo con Belial? ou que parte ten o que cre cun infiel?

A pasaxe cuestiona a compatibilidade do cristianismo e dos non crentes.

1. A incrible compatibilidade do cristianismo

2. O poder unificador de crer en Cristo

1. 2 Corintios 6:15-17

2. Gálatas 3:23-29

2 Corintios 6:16 E que acordo ten o templo de Deus cos ídolos? porque vós sodes o templo do Deus vivo; como Deus dixo: Habitarei neles e camiñarei neles; e eu serei o seu Deus, e eles serán o meu pobo.

O apóstolo Paulo está a lembrar á igrexa de Corinto a súa identidade como templo do Deus vivo e que Deus prometeu morar e camiñar con eles como o seu pobo.

1. O que significa ser o templo do Deus vivo

2. Experimentando a presenza de Deus vivindo como o seu pobo

1. 1 Corintios 3:16-17 - Non sabedes que vós mesmos sodes o templo de Deus e que o Espírito de Deus habita no medio voso?

2. Romanos 8:14-16 - Porque os que son guiados polo Espírito de Deus son fillos de Deus. O Espírito que recibiches non te fai escravos, para que volvas vivir con medo; máis ben, o Espírito que recibiches provocou a túa adopción para fillos. E por el clamamos: "Abba, Pai".

2 Corintios 6:17 Por iso, saíde de entre eles, e apartaos, di o Señor, e non toquedes o impuro; e eu te recibirei,

O Señor chama aos cristiáns a saír do mundo, permanecer separados e non asociarse con nada impuro e, á súa vez, aceptaraos.

1. "O poder da separación: como destacar entre a multitude"

2. "Camiña na santidade: perseguindo a pureza nun mundo de impurezas"

1. Romanos 12:2 - "Non te conformes a este mundo, senón transformate coa renovación da túa mente, para que, probando, discerniras cal é a vontade de Deus, o que é bo, agradable e perfecto".

2. Efesios 5:11 - "Non participes nas obras infrutuosas das tebras, senón que expóñaas".

2 Corintios 6:18 E serei un pai para vós, e seredes os meus fillos e fillas, di o Señor Todopoderoso.

O Señor Todopoderoso promete ser un Pai para nós e, á súa vez, seremos os seus fillos e fillas.

1: Non teñas medo de chamar a Deus teu Pai.

2: Pon a túa confianza no Señor e El será o teu Pai.

1: Isaías 64:8 - Pero agora, Señor, ti es o noso pai; nós somos o barro, e ti o noso oleiro; e todos somos obra da túa man.

2: Salmo 103:13 - Como un pai ten compasión dos seus fillos, así o Señor ten compasión dos que o temen.

2 Corintios 7 é o sétimo capítulo da Segunda Epístola de Paulo aos Corintios. Neste capítulo, Paul aborda a resposta dos crentes corintios á súa carta anterior e discute a tristeza divina que leva ao arrepentimento.

1o parágrafo: Paulo comeza expresando a súa alegría e comodidade ao escoitar o impacto positivo que a súa carta anterior tivo nos crentes corintios. Recoñece que a súa carta lles causou dor, pero foi unha dor divina que os levou ao arrepentimento (2 Corintios 7:8-10). Explica que a súa tristeza produciu neles un desexo de cambio, que levou ao arrepentimento e a salvación xenuínos. Paulo eloxiaos pola súa seriedade ao responder á súa corrección e expresa como a súa tristeza divina provocou a restauración e a reconciliación.

2º Parágrafo: Paul reflexiona sobre como a súa resposta demostrou o seu afán por limpar de calquera mal. Destaca como eran celosos polo que é correcto, actuaron contra o pecado e demostraron un forte desexo de xustiza (2 Corintios 7:11). Subliña que esta tristeza divina afastounos da dor ou o remordemento mundanos sen unha verdadeira transformación. O arrepentimento que mostraron deu froitos en termos de compromiso renovado, indignación cara ao pecado, temor ao xuízo de Deus, desexo de xustiza, celo pola xustiza e vinganza dos males.

3o parágrafo: o capítulo conclúe con máis alento de Paul. Asegúralles o seu amor por eles e alégrase pola súa relación restaurada (2 Corintios 7:13-16). Paulo encomia a Tito como un compañeiro de confianza que compartiu a súa alegría pola resposta dos crentes

corintios. Expresa gratitude a Deus que o reconforta coa chegada de Tito e dálle unha gran alegría ao ver o moito que se animaron pola presenza de Tito entre eles.

En resumo, o capítulo sete de Segundo Corintios céntrase na resposta dos crentes corintios á carta anterior de Paulo e destaca o poder transformador da tristeza divina que leva ao arrepentimento. Paul expresa a súa alegría e consolo ao escoitar a súa resposta positiva e eloxiaos polo seu arrepentimento xenuíno. Reflexiona sobre como a súa tristeza produciu un desexo de cambio e restauración, o que levou a un compromiso e celo renovados pola xustiza. Paulo enfatiza a distinción entre a tristeza divina que leva á verdadeira transformación e a dor mundana que carece de arrepentimento xenuíno. Conclúe con gratitude pola súa relación restaurada, encomiando a Tito como un compañeiro de confianza e expresando a súa alegría polo ánimo que recibiron a través del. Este capítulo destaca a importancia do arrepentimento xenuíno, a restauración e o poder transformador da tristeza divina na vida dos crentes.

2 Corintios 7:1 Tendo, pois, estas promesas, amados, limpémonos de toda inmundicia da carne e do espírito, perfeccionando a santidade no temor de Deus.

Os crentes deben esforzarse por vivir vidas santas, xa que Deus lles prometeu grandes cousas.

1. A importancia da santidade: facer eleccións divinas na vida cotiá

2. Limparnos da inmundicia: Vivir no temor de Deus

1. 1 Tesalonicenses 4:7 - Porque Deus non nos chamou á impureza, senón á santidade.

2. 1 Pedro 1:15-16 - Pero como o que vos chamou é santo, tamén vós sexades santos en toda a vosa conduta, xa que está escrito: "Sed santos, porque eu son santo".

2 Corintios 7:2 Recíbenos; non defraudamos a ninguén, a ninguén corrompimos, a ninguén defraudamos.

Paulo e os seus compañeiros non fixeron ningún mal, non corromperon a ninguén e non defraudaron a ninguén.

1. A importancia da integridade nas nosas vidas.

2. Facer o que é correcto aos ollos de Deus.

1. Proverbios 11:3 - A integridade dos rectos guíaos, pero a perversidade dos traidores destrúeos.

2. Santiago 4:17 - Entón, quen sabe o que debe facer e non o fai, para el é pecado.

2 Corintios 7:3 Non falo isto para condenarvos, porque xa dixen que estades no noso corazón para morrer e vivir convosco.

Paulo expresa o seu profundo amor polos corintios e asegúralles que non fala para condenalos.

1. O amor de Xesús en tempos de dificultades

2. O poder da afirmación

1. Romanos 5:8 - Pero Deus demostra o seu propio amor por nós nisto: mentres aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós.

2. Salmo 27:14 - Agarda no Señor; Sé forte e ánimo e espera no Señor.

2 Corintios 7:4 Grande é a miña ousadía de falar contigo, grande é a miña gloria contigo: estou cheo de consolo, estou moi gozoso en toda a nosa tribulación.

Paulo expresa a súa alegría e consolo no medio das tribulacións, e presume de ter ousadía de falar cara aos corintios.

1. Sufrimento e alegría: Experimentando comodidade e alegría nas probas

2. A ousadía do noso discurso: usar a nosa voz para falar con audacia na verdade

1. Romanos 5:3-5 - Non só así, senón que tamén nos gloriamos nos nosos sufrimentos, porque sabemos que o sufrimento produce perseveranza; 4 perseveranza, carácter; e carácter, esperanza. 5 E a esperanza non nos avergonza, porque o amor de Deus foi derramado nos nosos corazóns por medio do Espírito Santo, que nos foi dado.

2. Santiago 1:2-4 - Considerádeo pura alegría, meus irmáns, cando te enfrontes a probas de moitos tipos, 3 porque sabes que a proba da túa fe produce perseveranza. 4 Deixa que a perseveranza remate o seu traballo para que sexas maduro e completo, non falte de nada.

2 Corintios 7:5 Porque cando chegamos a Macedonia, a nosa carne non tiña descanso, pero estabamos turbados por todas partes; fóra estaban as loitas, dentro estaban os medos.

Paul e os seus compañeiros experimentaron dificultades e medos mentres viaxaban por Macedonia.

1. Superando problemas e medos nas nosas vidas - 2 Corintios 7:5

2. A forza para perseverar en tempos difíciles - 2 Corintios 7:5

1. Isaías 43:2 - Cando pases polas augas, estarei contigo; e polos ríos, non te desbordarán: cando pases polo lume, non te queiman; nin a chama acenderá sobre ti.

2. Filipenses 4:6-7 - Coidado con nada; pero en todo, por medio de oración e súplica, con acción de grazas, dáse a coñecer a Deus as túas peticións. E a paz de Deus, que supera todo entendemento, gardara os vosos corazóns e mentes por medio de Cristo Xesús.

2 Corintios 7:6 Non obstante, Deus, que consola aos abatidos, consolounos coa chegada de Tito;

Deus consolou aos corintios enviándolles a Tito.

1. A presenza reconfortante de Deus - Como o consolo e a presenza de Deus nas nosas vidas poden traernos esperanza e paz.

2. A bendición da amizade - Como as relacións significativas e de apoio poden proporcionar alegría e ánimo.

1. Isaías 41:10 - "Non teñas medo, porque eu estou contigo; non te asustes, porque eu son o teu Deus. Fortalecereiche e axudarei, apoiareino coa miña dereita xusta".

2. Gálatas 6:2 - "Levade uns as cargas dos outros, e deste xeito cumpriredes a lei de Cristo".

2 Corintios 7:7 E non só pola súa chegada, senón polo consolo co que foi consolado en ti, cando nos contou o teu desexo, o teu loito, o teu fervoroso corazón para min; para que me alegrara máis.

Paulo foi consolado polo desexo serio dos corintios, o loito e a mente fervente cara a el, o que lle fixo regocixar.

1. O poder da oración fervente

2. Animar aos demais con amor e compaixón

1. Santiago 5:16 - "A oración dunha persoa xusta ten un gran poder mentres está a funcionar".

2. Romanos 12:15 - "Alégrate cos que se alegran, chora cos que choran".

2 Corintios 7:8 Porque aínda que vos lamentei cunha carta, non me arrepinto, aínda que me arrepinto, porque vexo que a mesma epístola vos lastimou, aínda que só fose por un tempo.

Paulo escribiu unha carta aos corintios que os entristeceu, pero non se arrepentiu porque finalmente fixo que se sentisen mellor.

1. Unha carta de amor: como Deus usa a dor para ben

2. O poder da Palabra de Deus: como a Escritura pode transformarnos

1. Isaías 55:11 - Así será a miña palabra que sae da miña boca: non volverá a min vacía, senón que cumprirá o que eu queira, e prosperará no que a enviei.

2. Romanos 8:28 - E sabemos que todas as cousas colaboran para o ben dos que aman a Deus, dos que son chamados segundo o seu propósito.

2 Corintios 7:9 Agora alégrome, non de que vos apenarades, senón de que vos entristecedes ata o arrepentimento, porque vos entristeceu de xeito piadoso, para que en nada recibises danos por nós.

Paulo alegrouse de que os corintios se arrepentiran, mostrando que actuaran dun xeito piadoso.

1. O poder do arrepentimento: como vivir unha vida divina

2. Recibir danos na nada: os beneficios do arrepentimento

1. Salmo 51: 10-12 - Crea en min un corazón limpo, oh Deus; e renova dentro de min un espírito recto.

2. Lucas 15:7 - Dígovos que tamén haberá gozo no ceo por un pecador que se arrepinte, máis que por noventa e nove xustos, que non necesitan arrepentimento.

2 Corintios 7:10 Porque a tristeza divina produce o arrepentimento para a salvación da que non hai que arrepentirse; pero a tristeza do mundo produce a morte.

A tristeza divina leva ao arrepentimento e a unha salvación da que non se pode arrepentir, pero a tristeza do mundo leva á morte.

1. O poder do arrepentimento: apartarnos dos nosos pecados e confiar na redención de Deus

2. O contraste entre a tristeza divina e a tristeza mundanal - A Tale of Two Sorrows

1. Salmo 51:17 - "Os sacrificios de Deus son un espírito quebrantado: un corazón quebrantado e contrito, Deus, non desprezarás".

2. Hebreos 12:11 - "Agora ningún castigo polo momento parece ser gozoso, senón doloroso; con todo, despois dálle o froito pacífico da xustiza aos que se exercen con el".

2 Corintios 7:11 Pois velaquí o mesmo, que vos entristecedes conforme a un tipo de piadoso, que coidado fixo en vós, si, que claridade de vós mesmos, si, que indignación, si, que medo, si, que vehemente desexo, si. , que celo, si, que vinganza! En todas as cousas, aprobadesvos a vós mesmos para ser claros neste asunto.

Os corintios tiñan unha tristeza divina que os provocou a arrepentirse e actuar. Mostraron unha conciencia tranquila nos seus actos.

1. O poder da tristeza divina - Como transformar as nosas vidas

2. A clarificación da conciencia - Como vencer a culpa

1. Proverbios 28:13 - O que cobre os seus pecados non prosperará, pero quen os confesa e os abandona terá misericordia.

2. Salmo 32:5 - Recoñecínche o meu pecado, e non ocultei a miña iniquidade. Dixen: Confesarei ao Señor as miñas transgresións; e perdoastes a iniquidade do meu pecado.

2 Corintios 7:12 Por iso, aínda que vos escribín, non o fixen polo que fixo o mal, nin polo que sufriu o mal, senón para que vos apareza o noso coidado por vós diante de Deus.

Paulo escribiu aos corintios para demostrar o coidado e a preocupación de Deus por eles.

1. Deus coida de nós: aprendendo do exemplo de Paulo

2. Demostrando coidado polos demais: seguindo o exemplo de Paul

1. 1 Pedro 5:7 - Botando sobre el todas as túas ansiedades, porque se preocupa por ti.

2. Romanos 12:15-16 - Alegrate cos que se alegran, chora cos que choran. Vivir en harmonía uns cos outros. Non sexas altivo, senón asociate cos humildes.

2 Corintios 7:13 Por iso fomos consolados no voso consolo; si, e moito máis nos alegrámonos polo gozo de Tito, porque o seu espírito foi refrescado por todos vós.

O apóstolo Paulo e os seus compañeiros foron consolados polo consolo dos corintios e alegráronse enormemente pola alegría de Tito, cuxo espírito foi refrescado por mor deles.

1. O poder do confort: como Deus usa a comunidade para refrescar o noso espírito

2. A alegría da comunidade: como achegarnos a Deus

1. Romanos 15:13 - Que o Deus da esperanza che encha de toda alegría e paz mentres confías nel, para que desbordes de esperanza polo poder do Espírito Santo.

2. Hebreos 10:24-25 - E consideremos como estimularnos uns aos outros cara ao amor e ás boas obras, non renunciando a reunirnos, como algúns adoitan facer, senón animándonos uns aos outros, e moito máis. como vedes que se achega o Día.

2 Corintios 7:14 Porque se me vanagloriai con el de vós, non me avergoño; pero como todas as cousas vos falamos con verdade, así a nosa gloria, que fixen diante de Tito, é considerada verdade.

Paulo non se avergoñaba do seu alarde a Tito sobre os corintios, porque estaba baseado na verdade.

1. O poder da verdade: como a autenticidade fortalece a fe

2. Gálate non en vaidade, senón en verdade

1. Romanos 12:3 - Porque pola graza que me foi dada, dígolle a todos entre vós que non pensen de si mesmo máis do que debería pensar, senón que pensen con criterio sobrio, cada un segundo a medida de fe que Deus ten. asignado.

2. Proverbios 27:1 - Non te vantes de mañá, porque non sabes o que pode traer un día.

2 Corintios 7:15 E o seu afecto interior é máis abundante cara a vós, mentres se lembra da obediencia de todos vós, como o recibistes con medo e temblor.

Paulo louva aos corintios pola súa obediencia a el e expresa o seu profundo afecto por eles.

1. O poder da obediencia: como seguir a Palabra de Deus pode fortalecer a nosa fe.

2. Amor e obediencia: o impacto das nosas accións nas nosas relacións.

1. Colosenses 3:20 - Fillos, obedecede aos vosos pais en todo, porque isto agrada ao Señor.

2. Lucas 6:46 - Por que me chamas "Señor, Señor" e non fas o que digo?

2 Corintios 7:16 Alégrome, pois, de ter confianza en vós en todas as cousas.

Paulo expresa a súa alegría pola fidelidade dos corintios, que lle dá confianza neles en todos os asuntos.

1. Alegría no Señor: Crecente Discipulado Fiel

2. O poder da confianza: fortalecemento das relacións

1. Efesios 4: 2-3 - Con toda humildade e mansedume, con paciencia, soportando uns cos outros con amor, ansiosos por manter a unidade do Espírito no vínculo da paz.

2. Filipenses 2: 3-4 - Non fagas nada por ambición egoísta ou presunción, pero con humildade considera aos outros máis importantes que vós mesmos. Que cada un de vós mire non só os seus propios intereses, senón tamén os intereses dos demais.

2 Corintios 8 é o capítulo oitavo da Segunda Epístola de Paulo aos Corintios. Neste capítulo, Paul discute o tema de dar xenerosamente e sacrificando para o beneficio dos demais, usando o exemplo das igrexas macedonias.

1o parágrafo: Paulo comeza encomiando as igrexas macedonias pola súa xenerosidade ao dar. Destaca como, a pesar da súa propia pobreza e aflicción, tiñan unha abundancia de alegría e un profundo desexo de contribuír ás necesidades dos demais (2 Corintios 8:1-4). Paul explica que a súa entrega foi voluntaria e viña dun corazón sincero, superando as súas expectativas. Destaca que se entregaron primeiro a Deus e despois a el como expresión do seu compromiso.

Segundo parágrafo: Paulo anima aos crentes corintios a destacar tamén neste acto de graza. Usa como exemplo a Xesucristo, que aínda que era rico se volveu pobre por nós, para que a través da súa pobreza poidamos facernos ricos (2 Corintios 8:9). Instáballes a completar o que comezaran en canto ao seu afán de dar xenerosamente. Paulo subliña que non se trata de cargalos senón de igualdade -os que máis comparten cos que menos teñen- para que haxa xustiza entre os crentes.

3o Parágrafo: O capítulo conclúe con instrucións prácticas sobre a recollida para as necesidades de Xerusalén. Paulo aconséllalles como organizar esta colección para que se faga con eficacia e integridade (2 Corintios 8:16-24). El nomea persoas de confianza, incluídos Tito e outros dous irmáns, para supervisar esta tarefa. Aseguralles que estas persoas son respectadas por ambas as igrexas e que tratarán os asuntos con transparencia para a tranquilidade de todos.

En resumo, o capítulo oito de Segundo Corintios céntrase no tema da donación xenerosa para o beneficio dos demais. Paulo eloxia as igrexas macedonias pola súa xenerosidade sacrificial a pesar da súa propia pobreza. El anima aos crentes corintios a seguir o seu exemplo e destacar neste acto de graza. Paul subliña a natureza voluntaria e sincera de dar, instándoos a completar o que comezaran. Destaca o exemplo do sacrificio de Xesucristo e fai fincapé no principio de igualdade ao compartir recursos entre os crentes. O capítulo conclúe con instrucións prácticas sobre a recollida para as necesidades de Xerusalén, nomeando persoas de confianza para supervisar esta tarefa. Este capítulo subliña a importancia do sacrificio, a sinceridade na xenerosidade e a distribución xusta para o benestar de todos os crentes.

2 Corintios 8:1 Ademais, irmáns, facémosvos saber a graza de Deus concedida ás igrexas de Macedonia;

Paulo fala aos corintios da graza de Deus que foi dada ás igrexas de Macedonia.

1. Comprender e apreciar a Graza de Deus

2. Experimentando os beneficios da graza de Deus

1. Efesios 2:8-9 (Porque pola graza fuches salvo mediante a fe, e iso non por vós mesmos; é don de Deus, non de obras, para que ninguén se glorie)

2. Romanos 5:17 (Porque se pola ofensa dun só reinou a morte por medio dun só, moito máis os que reciben a abundancia de graza e do don da xustiza reinarán na vida por medio do único, Xesucristo)

2 Corintios 8:2 Como que nunha gran proba de aflicción a abundancia da súa alegría e a súa profunda pobreza abundaron ata as riquezas da súa liberalidade.

A pesar de enfrontarse a un gran sufrimento e pobreza, os corintios foron xenerosos no seu aporte.

1. O poder da xenerosidade ante a adversidade

2. Alegría no medio da aflicción

1. Santiago 1:2-4 - Meus irmáns, contade alegría cando afrontades diversas probas,

porque sabedes que a proba da vosa fe produce constancia. E que a constancia teña o seu pleno efecto, para que sexades perfectos e completos, sen falta de nada.

2. Mateo 5:3-4 - Benaventurados os pobres de espírito, porque deles é o reino dos ceos. Benaventurados os que choran, porque serán consolados.

2 Corintios 8:3 Porque do seu poder, dou testemuño, si, e máis aló do seu poder estaban dispostos por si mesmos;

Os corintios entregaron xenerosamente a ofrenda pola igrexa de Xerusalén, aínda máis alá da súa capacidade.

1. O poder do sacrificio

2. A xenerosidade en acción

1. Romanos 12: 1-2 - Ofrécelle os teus corpos como sacrificios vivos, santos e agradables a Deus; esta é a túa verdadeira e adecuada adoración.

2. Santiago 2:15-17 - Se un irmán ou unha irmá está mal vestido e carece de comida diaria, e algún de vós lle di: "Ide en paz, quentádevos e enchádese", sen darlle o necesario para a vida. corpo, para que serve?

2 Corintios 8:4 Rogándonos con moita súplica para que recibamos o don e tomemos sobre nós a comunión do ministrar aos santos.

Paulo pediu aos corintios que se unisen ao esforzo para proporcionar axuda financeira á empobrecida igrexa de Xerusalén.

1. A compaixón en acción: a confraternidade de ministrar aos santos

2. Servizo desinteresado: a chamada a axudar aos nosos irmáns e irmás

1. 1 Xoán 3:17-18 - "Pero se alguén ten os bens do mundo e ve o seu irmán necesitado, pero pecha o seu corazón contra el, como permanece nel o amor de Deus? Fillos, non amemos de palabra nin de falar senón de feito e de verdade”.

2. Gálatas 6:2 - "Levade uns as cargas dos outros e cumpride así a lei de Cristo".

2 Corintios 8:5 E isto non fixeron como nós esperabamos, senón que primeiro entregáronse ao Señor e a nós pola vontade de Deus.

Os corintios entregáronse ao Señor e aos Apóstolos segundo a vontade de Deus.

1. O poder do autosacrificio - Como podemos aprender do exemplo dos corintios de ofrecerse ao Señor.

2. A prioridade da obediencia - Comprender a importancia de seguir a vontade de Deus.

1. Mateo 16:24-26 - O ensino de Xesús sobre o discipulado e a abnegación.

2. Filipenses 2:3-8 - O ensino de Paulo sobre a humildade e poñer aos demais antes que nós mesmos.

2 Corintios 8:6 De tal xeito que pedímoslle a Tito, que tal como el comezara, así rematase tamén en vós a mesma graza.

Paulo pediulle a Tito que completase a graza que comezara nos Corintios.

1. A gracia de completar: aprender de Tito

2. Rematando o que comezamos: unha lección de Paulo e Tito

1. 2 Corintios 8:6

2. Filipenses 1:6 - "confiando disto, que quen comezou en vós unha boa obra, a levará a cabo ata o día de Cristo Xesús".

2 Corintios 8:7 Por iso, como abundades en todo, en fe, e expresión e coñecemento, e en toda dilixencia e no voso amor por nós, mirade que tamén abundades nesta graza.

Anímase aos cristiáns a abundar en fe, coñecemento, dilixencia, amor e graza.

1. Abundando en graza: os dons que recibimos de Deus

2. Abundando en fe: o camiño cara a unha vida plena

1. Hebreos 11:6 - E sen fe é imposible agradarlle, porque quen se achega a Deus debe crer que el é e que é un recompensador dos que o buscan con dilixencia.

2. 1 Pedro 4:8 - E sobre todas as cousas, teñades un amor fervente uns polos outros, porque "o amor cubrirá multitude de pecados".

2 Corintios 8: 8 Non falo por mandamento, senón por ocasión da premura dos demais, e para probar a sinceridade do teu amor.

Outros mostraron a súa disposición a dar xenerosamente á igrexa, e Paulo anima aos corintios a facer o mesmo para demostrar a sinceridade do seu amor.

1. Demostrando o noso amor a través da xenerosidade

2. O poder de dar

1. Mateo 6:21 - "Pois onde estea o teu tesouro, alí estará tamén o teu corazón".

2. Lucas 6:38 - "Dá, e darache. Boa medida, presionada, axitada, atropelando, poñerase no colo. Porque coa medida que uses, volverás a medir.

2 Corintios 8:9 Porque sabedes a graza do noso Señor Xesús Cristo, que aínda que era rico, por vosotros fíxose pobre, para que vós, pola súa pobreza, sexades ricos.

Xesucristo renunciou á súa riqueza e status para facerse pobre por mor dos demais, para que fosen ricos.

1. O poder do autosacrificio: aprendendo do exemplo de Xesús

2. Facerse rico a través da pobreza: como Xesús cambiou todo

1. Filipenses 2: 5-8 - Tede entre vós esta mente, que é a vosa en Cristo Xesús, quen, aínda que tiña a forma de Deus, non considerou que a igualdade con Deus era algo que había que agarrar, senón que se despojou de si mesmo, tomando a forma de servo,

nacendo a semellanza de homes. E sendo atopado en forma humana, humillóuse a si mesmo facéndose obediente ata a morte, ata a morte en cruz.

2. Mateo 19:24 - Dígovos de novo que é máis fácil que un camelo pase polo ollo dunha agulla que que un rico entre no reino de Deus.

2 Corintios 8:10 E aquí dou o meu consello: porque isto é conveniente para vós, que xa empezaches antes, non só a facelo, senón tamén a avanzar hai un ano.

Paul aconsella aos corintios que sigan coa súa xenerosa donación, xa que comezaron un ano antes.

1. "O poder de dar xenerosa"

2. "As recompensas de estar adiante"

1. Deuteronomio 15:10 - "'Dalle de balde, e o teu corazón non se molestará cando lle deas, porque por iso o Señor, o teu Deus, te bendicirá en todo o teu traballo e en todo o que emprendas. '"

2. Proverbios 11: 24-25 - "Un dá gratuíto, pero enriquece todo; outro retén o que debe dar, e só sofre falta. Quen trae bendición enriquecerase, e o que rega será regado."

2 Corintios 8:11 Agora, pois, fai iso; que como había unha disposición á vontade, tamén pode haber unha actuación fóra do que tedes.

Paulo insta aos corintios a mostrar o seu desexo de dar aos pobres facéndoo.

1. Sexa un Facedor da Palabra, non só un oínte

2. Mostra a túa fe a través da acción

1. Santiago 1:22-25 - Pero sexade facedores da palabra, e non só oíntes, enganándose a vós mesmos. Porque se alguén escoita a palabra e non o fai, é como un home que mira fixamente o seu rostro natural nun espello. Pois mira para si mesmo e vaise e de inmediato esquece como era. Pero o que mira a lei perfecta, a lei da liberdade, e persevera, non sendo un oínte que esquece senón un que actúa, será bendito co seu facer.

2. Mateo 5:16 - Do mesmo xeito, que brille a túa luz diante dos demais, para que vexan as túas boas obras e dean gloria ao teu Pai que está no ceo.

2 Corintios 8:12 Porque se hai primeiro unha mente disposta, acéptase segundo o que un home ten, e non segundo o que non ten.

Paulo anima aos corintios a dar xenerosamente, segundo as súas capacidades e non o que lles falta.

1. "Contando as nosas bendicións: dar xenerosamente, alegremente e cun corazón disposto"

2. "O poder da xenerosidade: como o noso dar reflicte a nosa fe"

1. Mateo 10:8 "... de balde recibistes, dade gratuitamente".

2. Deuteronomio 15:10 "... abrirás a túa man de par en par e, certamente, prestaráslle o suficiente para a súa necesidade, no que queira".

2 Corintios 8:13 Porque non quero dicir que outros homes sexan aliviados e vós cargados:

Paulo anima aos corintios a axudar a outras igrexas necesitadas, suxerindo que non deberían ser cargados por esta tarefa.

1. Deus chámanos para axudar aos demais, aínda que sexa inconveniente.

2. Deberiamos estar dispostos a servir aos que o necesitan, aínda que requira sacrificio.

1. Gálatas 6: 9-10 "E non nos cansemos de facer o ben, porque no seu tempo segaremos, se non nos rendimos. Entón, cando teñamos oportunidade, fagamos o ben a todos e especialmente aos que son da casa da fe".

2. Mateo 25:35-36 "Porque tiven fame e me deches de comer, tiven sede e me deches de beber, era forasteiro e acollestesme".

2 Corintios 8:14 Pero por unha igualdade, para que neste momento a túa abundancia sexa un abastecemento para a súa necesidade, para que a súa abundancia sexa tamén un abastecemento para a túa necesidade, para que haxa igualdade.

A abundancia dalgúns pode usarse para axudar aos necesitados, creando un equilibrio igual entre ambos.

1. "A abundancia da igualdade: compartindo cos necesitados"

2. "Aproveitar ao máximo a túa abundancia: ser unha bendición para os demais"

1. Santiago 2: 15-17 "Se un irmán ou unha irmá está espido e carente de comida diaria, e algún de vós lle di: "Vaite en paz, quentádevos e enchádevos; aínda que non lles deades as cousas que son". necesario para o corpo; de que lle serve? Así a fe, se non ten obras, está morta, estando soa".

2. Mateo 25: 35-40 "Porque tiven fame, e déchesme de comer; tiven sede e désteme de beber; era forasteiro, e acollichesme: espido, e vestisteme: estaba enfermo, e visitastesme: estaba no cárcere e viñestes a min... En canto llo fixestes a un destes meus irmáns máis pequenos, fixémolo a min".

2 Corintios 8:15 Como está escrito: O que reunira moito non tiña nada; e o que recollera pouco non lle faltou.

O apóstolo Paulo anima aos cristiáns a dar xenerosamente, citando unha cita do Antigo Testamento que demostra que Deus é xeneroso e quere que nós tamén sexamos xenerosos.

1. "Ser xeneroso: o exemplo de Deus e a nosa responsabilidade"

2. "Compartindo o que temos: a bendición da xenerosidade"

1. Salmo 112: 5 "O ben virá a quen é xeneroso e presta gratuitamente, que dirixe os seus asuntos con xustiza".

2. Lucas 6:38 "Dá, e darache. Unha boa medida, presionada, axitada e atropelada, verterase no colo. Porque coa medida que uses, mediráselle.

2 Corintios 8:16 Pero grazas a Deus, que puxo o mesmo coidado no corazón de Tito por

vós.

Deus puxo un coidado serio no corazón de Tito polos corintios.

1. O poder do amor de Deus: como o coidado de Deus polos demais pode afectar as nosas vidas

2. O corazón dun servo: como Deus nos chama a coidar dos demais

1. Romanos 5:5 - "E a esperanza non avergoña, porque o amor de Deus é derramado nos nosos corazóns polo Espírito Santo que nos foi dado".

2. Santiago 1:17 - "Todo don bo e todo don perfecto é de arriba, e descende do Pai das luces, con quen non hai variabilidade nin sombra de cambio".

2 Corintios 8:17 Porque aceptou a exhortación; pero sendo máis adiante, por si mesmo foi a vós.

Tito aceptou unha exhortación para ir a Corinto por si mesmo.

1. O poder da automotivación

2. Tomar iniciativa para a obra do Señor

1. Romanos 12:11 - Non perezoso nos negocios; fervoroso de espírito; servir ao Señor;

2. Proverbios 16:3 - Encomenda ao Señor as túas obras, e os teus pensamentos quedarán firmes.

2 Corintios 8:18 E enviamos con el ao irmán, cuxa louvanza está no evanxeo en todas as igrexas;

Paulo enviou un irmán ás igrexas co evanxeo.

1. "O poder do eloxio"

2. "Compartindo o Evanxeo"

1. Salmo 150:6 - Que todo o que respira alabe o Señor.

2. Actos 10:36 - A palabra que Deus enviou aos fillos de Israel, predicando a paz por Xesucristo: el é o Señor de todos.

2 Corintios 8:19 E non só iso, senón quen tamén foi elixido entre as igrexas para viaxar connosco con esta graza, que é administrada por nós para a gloria do mesmo Señor, e a declaración da túa disposición:

Paulo e os outros líderes da igrexa foron elixidos para traer graza ás igrexas para glorificar ao Señor e demostrar a vontade das igrexas de recibilo.

1. O poder da graza de Deus nas nosas vidas

2. Vivir unha vida de gratitude e xenerosidade

1. Romanos 8:37-39 - Non, en todas estas cousas somos máis que vencedores por medio de quen nos amou. Pois estou convencido de que nin a morte nin a vida, nin os anxos nin os demos, nin o presente nin o futuro, nin ningún poder, nin altura nin profundidade, nin outra cousa en toda a creación, poderán separarnos do amor de Deus que está en Cristo Xesús noso Señor.

2. Efesios 2: 4-7 - Pero por mor do seu gran amor por nós, Deus, que é rico en misericordia, fíxonos vivos con Cristo mesmo cando estabamos mortos en transgresións; é pola graza que fuches salvado. E Deus resucitounos con Cristo e sentounos con el nos reinos celestiales en Cristo Xesús, para que nos séculos venideros mostre as incomparables riquezas da súa graza, expresada na súa bondade con nós en Cristo Xesús.

2 Corintios 8:20 Evitando isto, que ninguén nos reproche desta abundancia que é administrada por nós:

Paulo anima aos corintios a dar xenerosamente a recadación para os pobres de Xerusalén, para que ninguén poida criticar o seu ministerio pola abundancia que se lle proporciona.

1. A xenerosidade no dar: o exemplo de Paulo aos corintios

2. Abundancia en dar: practicando unha vida de xenerosidade

1. 1 Corintios 16:2 - "O primeiro día de cada semana, cada un de vós debe deixar algo a un lado e almacenalo, segundo prospere, para que non haxa recollida cando eu veña".

2. 2 Corintios 9:7 - "Cada un debe dar como decidiu no seu corazón, non de mala gana nin por forza, porque Deus ama a un que da alegría".

2 Corintios 8:21 Proporcionando cousas honestas, non só ante o Señor, senón tamén ante os homes.

Paulo anima aos crentes a actuar con honestidade e irreprochable tanto diante do Señor como dos homes.

1. "Vivir unha vida de integridade: o exemplo de Paulo"

2. "O poder da honestidade: unha perspectiva bíblica"

1. Proverbios 11:3 - "A integridade dos rectos guíaos, pero a perversidade dos traidores destrúeos".

2. Efesios 4:25 - "Por iso, eliminando a mentira, que cada un diga a verdade co seu próximo, porque somos membros os uns dos outros".

2 Corintios 8:22 E enviamos con eles o noso irmán, a quen moitas veces demostramos ser diligente en moitas cousas, pero agora moito máis dilixente pola gran confianza que teño en vós.

Paul está enviando un irmán de confianza coa delegación a Corinto para demostrar a súa confianza nos crentes alí.

1. O poder da confianza: como a nosa fe nos demais pode fortalecer a nosa relación con Deus

2. A importancia de demostrar que somos dignos de confianza: cultivando a dilixencia nas nosas vidas

1. Proverbios 3:5-6 - Confía no Señor con todo o teu corazón; e non te inclines ao teu propio entendemento. Recoñéceo en todos os teus camiños, e el dirixirá os teus camiños.

2. Santiago 1:2-4 - Meus irmáns, considerade todo gozo cando caes en diversas tentacións; Sabendo isto, que a proba da túa fe produce paciencia. Pero que a paciencia teña a súa obra perfecta, para que sexades perfectos e completos, sen faltar nada.

2 Corintios 8:23 Se alguén consulta a Tito, el é o meu compañeiro e compañeiro de axuda con respecto a vós; ou os nosos irmáns se preguntan, son os mensaxeiros das igrexas e a gloria de Cristo.

A pasaxe destaca a importancia de Tito e os irmáns xa que son socios e compañeiros de axuda das igrexas, que dan gloria a Cristo.

1. Recoñecer a importancia das asociacións na Igrexa

2. Alegrámonos na gloria de Cristo

1. Romanos 15:20 - "E por iso fixen o meu obxectivo predicar o evanxeo, non onde se nomeou Cristo, para que non edificase sobre o fundamento doutro home".

2. 1 Pedro 4:11 - "Se alguén fala, que fale como os oráculos de Deus; se alguén ministra, que o faga segundo a capacidade que Deus dá: para que Deus sexa glorificado en todas as cousas por Xesús. Cristo, a quen sexa a loanza e o dominio para sempre e para sempre. Amén".

2 Corintios 8:24 Xa que logo, mostrádelles e ante as igrexas a proba do voso amor e da nosa gloria por vosotros.

A igrexa corintia está sendo animada a mostrar probas do seu amor e presunción para as outras igrexas.

1. A proba do teu amor: o poder da bondade na Igrexa

2. Gabarse no Señor: proclamar a Boa Nova de Xesucristo

1. Proverbios 17:17 - Un amigo ama en todo momento, e un irmán nace para un tempo de adversidade.

2. Romanos 12:10 - Dedícate un ao outro no amor. Honrade uns a outros por riba de vós mesmos.

2 Corintios 9 é o noveno capítulo da Segunda Epístola de Paulo aos Corintios. Neste capítulo, Paul continúa a súa discusión sobre dar xenerosamente e destaca os principios de dar alegre e a abundante provisión de Deus.

1o parágrafo: Paulo comeza animando aos crentes corintios a que estean preparados coa súa xenerosa contribución como prometeran previamente. Subliña que os que sementan con moderación tamén recollerán con moderación, pero os que sementan abundantemente tamén recollerán abundantemente (2 Corintios 9:6). Paul subliña que cada persoa debe dar segundo a súa propia decisión e non por compulsión ou desgana. Destaca que Deus ama a un doador alegre, aquel que dá de vontade e gozo dun corazón agradecido.

2º Parágrafo: Paulo asegura aos crentes que Deus pode bendicilos abundantemente para que teñan máis que suficiente para toda boa obra (2 Corintios 9:8). Afirma que a súa xenerosidade resultará na acción de grazas a Deus por parte dos que reciben os seus dons. Paulo lémbralles como o seu dar non só satisface as necesidades dos demais, senón que tamén desborda expresións de gratitude cara a Deus.

3o Parágrafo: O capítulo conclúe cun recordatorio sobre o significado espiritual da súa entrega. Paulo explica como a súa xenerosidade demostra a obediencia ao evanxeo de Cristo e afirma a súa confesión de fe (2 Corintios 9:13-14). Anímaos a rezar por el e os seus compañeiros, recoñecendo como as súas oracións foron fundamentais para conseguir bendicións e accións de grazas entre moitos crentes.

En resumo, o capítulo nove de Segundo Corintios continúa a discusión sobre a donación xenerosa. Paulo anima aos crentes corintios a cumprir o seu compromiso anterior dando alegremente segundo a decisión de cada un. El subliña a capacidade de Deus para bendicilos abundantemente para que poidan ser xenerosos en cada boa obra. O capítulo subliña como dar alegre non só leva a satisfacer as necesidades prácticas, senón que tamén provoca a acción de grazas a Deus por parte dos doadores e dos receptores. Paulo conclúe destacando o significado espiritual da súa entrega, xa que demostra a obediencia ao evanxeo e fortalece o vínculo entre os crentes. Este capítulo enfatiza os principios de dar alegre, a abundante provisión de Deus e o impacto espiritual da xenerosidade na comunidade cristiá.

2 Corintios 9:1 Porque en canto ao servizo aos santos, é superfluo que vos escriba:

O apóstolo Paulo non necesitaba escribir aos corintios sobre o ministerio dos santos, xa que xa o estaban a facer.

1. A alegría de dar: como servir aos santos cun corazón xeneroso

2. O poder de dar: comprender o impacto da doazón xenerosa

1. Proverbios 11:25 - Quen refresca aos demais, el mesmo será refrescado.

2. Lucas 6:38 - Da, e darache: boa medida, apretada, axitada e atropellada será posta no teu seo. Porque coa mesma medida que usas, volverás a medir.

2 Corintios 9:2 Pois coñezo a tesura da túa mente, pola que me glorio de ti ante os de Macedonia, de que Acaia estaba preparada hai un ano; e o teu celo provocou a moitos.

Os corintios mostraran unha gran cantidade de afán e entusiasmo por axudar aos cristiáns en Macedonia, e iso tamén inspirou a moitas outras persoas a axudar.

1. O poder do entusiasmo: como o noso celo pode inspirar a outros

2. As bendicións da xenerosidade: como dar pode afectar aos demais

1. 2 Corintios 8:1-5

2. Filipenses 2:4-8

2 Corintios 9:3 Porén, enviei os irmáns, para que a nosa gloria de vós non sexa en balde por iso ; para que, como dixen, esteades preparados:

Paulo está enviando compañeiros de crenza aos corintios para asegurarse de que os corintios estean preparados para a súa chegada.

1. O poder de servir xuntos

2. A importancia da preparación

1. Filipenses 2:3-4 - "Non fagades nada por ambición ou vanidade egoístas, pero con humildade considerade aos demais máis importantes que vós mesmos. Que cada un de

vós mire non só os seus propios intereses, senón tamén os intereses dos demais".

2. Santiago 1:22 - "Pero facede a palabra, e non só oíntes, enganándovos a vós mesmos".

2 Corintios 9:4 Non sexa que, se os de Macedonia veñen comigo e vos atopan desprevenidos, nós (que non digamos, vós) nos avergoñemos desta mesma presunción.

A Paulo preocúpalle que se o pobo de Macedonia chega con el e atopa aos corintios despreparados, arruinaría a súa confianza.

1. A importancia de estar preparado - Mateo 25:1-13

2. O poder da humildade - Filipenses 2:3-11

1. 1 Corintios 10:12 - Por iso o que pensa que está en pé, teña coidado de que non caia.

2. Santiago 4:7 - Sométete, pois, a Deus. Resiste o demo, e el fuxirá de ti.

2 Corintios 9:5 Por iso pensei que era necesario exhortar aos irmáns a que fosen diante de vós e fixeran de antemán a vosa generosidade, da que xa tiñades contado antes, para que estea preparado, como unha cuestión de generosidade, e non como de cobiza.

Paulo exhortou aos corintios a preparar un agasallo de antemán para ser entregado con espírito de xenerosidade e non de cobiza.

1. A xenerosidade sobre a cobiza: practicar un espírito de dar

2. Bendición de Deus da xenerosidade: unha vida de abundancia

1. Lucas 6:38 ??? □ ive, e será dado a ti. Unha boa medida, presionada, axitada e atropelada, verterase no colo. Pois coa medida que uses, medirase a ti.??

2. Proverbios 11:25 ??? □ persoa xenerosa prosperará; quen refresca aos demais, refrescarase.??

2 Corintios 9:6 Pero isto digo: o que sementa escasamente, tamén segará escasamente; e o que sementa abundantemente tamén segará abundantemente.

Segamos o que sementamos; os que sementan escasamente recollerán escasamente, mentres que os que sementan xenerosamente recollerán xenerosamente.

1. A xenerosidade trae abundancia - 2 Corintios 9:6

2. O poder de sementar e recoller - 2 Corintios 9:6

1. Proverbios 11:24-25 - Unha persoa dá libremente, pero gaña aínda máis; outro retén indebidamente, pero chega á pobreza. Unha persoa xenerosa prosperará; quen refresca aos demais, refrescarase.

2. Lucas 6:38 - Da, e darache. Unha boa medida, presionada, axitada e atropelada, verterase no colo. Pois coa medida que uses, medirase a ti.

2 Corintios 9:7 Cada un, segundo o que queira no seu corazón, que dea; non a regañadientes, nin por necesidade: porque Deus ama a un doador alegre.

Debemos darlle a Deus cun corazón alegre, sen resentirnos nin sentirnos obrigados.

1. A alegría de dar xeneroso

2. O poder dun corazón alegre

1. Proverbios 11:24-25 - Hai quen esparexe, pero aumenta máis; e hai quen retén máis do que é correcto, pero leva á pobreza. A alma xenerosa enriquecerase, e o que rega tamén se regará.

2. Lucas 6:38 - Da, e darache: boa medida, apretada, axitada e atropellada será posta no teu seo. Porque coa mesma medida que usas, volverás a medir.

2 Corintios 9:8 E Deus pode facer que toda graza abunde cara a vós; para que vós, tendo sempre toda a suficiencia en todas as cousas, abundades en toda boa obra:

Deus é capaz de proporcionar graza e abundancia para nós, para que poidamos ter todo o que necesitamos e poder facer boas obras.

1. Abundancia a través da graza: confiar na provisión de Deus

2. O poder da xenerosidade: utilizando a provisión de Deus

1. Mateo 6:33 - Pero busca primeiro o seu reino e a súa xustiza, e todas estas cousas tamén che darán.

2. Filipenses 4:19 - E o meu Deus satisfará todas as túas necesidades segundo as riquezas da súa gloria en Cristo Xesús.

2 Corintios 9:9 (Como está escrito: El espallouse; deu aos pobres; a súa xustiza permanece para sempre.

En 2 Corintios 9:9, está escrito que Deus deu aos pobres e que a súa xustiza permanece para sempre.

1. A bendición de dar: como dar aos pobres glorifica a Deus

2. A promesa da xustiza: como a xustiza eterna de Deus trae alegría

1. Proverbios 19:17 - O que é bondadoso cos pobres presta ao Señor, e El recompensarao polo que fixo.

2. Salmo 112: 9 - Esparexeu os seus dons para os pobres, a súa xustiza permanece para sempre; o seu corno será elevado en honra.

2 Corintios 9:10 Agora ben, o que dá a semente ao sementador, dálle pan para o teu alimento, multiplica a túa semente sementada e fai crecer os froitos da túa xustiza.

Deus proporciona ao sementador proporcionando pan para alimento e multiplicando a semente sementada para aumentar os froitos da xustiza.

1. Provisión abundante: como Deus satisface todas as nosas necesidades

2. O froito da xustiza: as bendicións de facer o que é correcto

1. Salmo 23: 1 - "O Señor é o meu pastor; non me faltará".

2. Mateo 6:33 - "Pero buscades primeiro o reino de Deus e a súa xustiza, e todas estas cousas seranvos engadidas".

2 Corintios 9:11 Estando enriquecidos en todo para toda abundancia, que por medio de nós provoca acción de grazas a Deus.

Paulo anima aos corintios a ser xenerosos cos seus recursos, xa que isto traerá grazas a Deus.

1. "As bendicións da xenerosidade"

2. "A maiordomía: unha responsabilidade dos fieis"

1. Proverbios 11:25, "Unha persoa xenerosa prosperará; quen refresca aos demais será refrescado".

2. Lucas 6:38, "Da, e darache. Boa medida, apretada, axitada, atropelada, porase no teu regazo. Pois coa medida que uses, mediráselle de volta. ."

2 Corintios 9:12 Porque a administración deste servizo non só suplirá a falta dos santos, senón que tamén abunda en moitas accións de grazas a Deus;

Os corintios son encomiados polo seu xeneroso servizo aos santos, que foi bendicido por Deus.

1. A xenerosidade: unha marca de verdadeiro discipulado

2. As bendicións de servir aos demais

1. Lucas 6:38 - "Da, e darache. Unha boa medida, apretada, axitada e escorregada, verterase no teu colo. Pois coa medida que uses, medirase a ti".

2. Mateo 25:40 - "O rei responderá: "De verdade che digo: todo o que fixeches por un destes irmáns meus máis pequenos, fixémolo por min".

2 Corintios 9:13 Mentres que mediante o experimento deste ministerio glorifican a Deus pola vosa suxeición declarada ao evanxeo de Cristo e pola vosa distribución liberal a eles e a todos os homes;

Paulo eloxia aos corintios polo seu xeneroso apoio ao ministerio e a todas as persoas.

1. O poder da xenerosidade: como podemos traer gloria a Deus a través da nosa entrega

2. Recoñecer o valor dos demais: comprender a importancia de dar desinteresado

1. Lucas 6:38 - "Dá, e darache. Boa medida, apretada, axitada, atropelada, porase no teu regazo. Pois coa medida que uses será medida de volta para ti. .??

2. Feitos 20:35 - ? □ En todas as cousas demostrei que traballando duro deste xeito debemos axudar aos débiles e lembrar as palabras do Señor Xesús, como dixo el mesmo: □ t é máis bendito en dar que en recibir. □ €?

2 Corintios 9:14 E pola súa oración por vós, que anhelan a gran graza de Deus en vós.

Anímase aos cristiáns a buscar a graza de Deus a través da oración.

1. O poder da oración: buscar a graza de Deus

2. Gratitude: chegar a Deus na oración

1. Santiago 5:16 - "A oración dunha persoa xusta ten un gran poder mentres está a funcionar".

2. Filipenses 4: 6-7 - "Non te preocupes por nada, pero en todo, por medio de oración e súplica con acción de grazas, faga saber a Deus as túas peticións".

2 Corintios 9:15 Grazas a Deus polo seu don indecible.

A pasaxe expresa gratitude a Deus por un don que está fóra da descrición.

1. O poder da gratitude - Como ter unha actitude de gratitude pode abrir novas posibilidades na vida.

2. O Don Indicible - A importancia de recoñecer e apreciar as bendicións de Deus.

1. Efesios 1:3 - Loando a Deus polas súas bendicións espirituais en Cristo.

2. Salmo 107: 1 - Agradece o Señor, porque é bo, porque para sempre é a súa misericordia.

2 Corintios 10 é o décimo capítulo da Segunda Epístola de Paulo aos Corintios. Neste capítulo, Paulo defende a súa autoridade apostólica e aborda as acusacións falsas feitas contra el por algúns na igrexa de Corinto.

1o Parágrafo: Paulo comeza recoñecendo que aínda que pode parecer manso e humilde en persoa, posúe autoridade de Cristo para enfrontarse a aqueles que cuestionan a súa lexitimidade (2 Corintios 10:1-2). Asegura aos corintios que aínda que anda na carne, as súas armas non son mundanas senón poderosas a través de Deus para demoler fortalezas e argumentos contra o coñecemento de Deus (2 Corintios 10:3-5). Paul subliña que está preparado para tomar medidas contra calquera desobediencia unha vez que a súa obediencia estea completa.

2º Parágrafo: Paulo diríxese aos que o critican por presumir da súa autoridade. Explica que a súa gloria non se basea nos estándares humanos senón no que Deus lle asignou (2 Corintios 10:7). Afirma que non é prudente compararse ou medirse segundo os estándares dos demais, xa que cada persoa ten unha esfera de influencia única designada por Deus. Paulo defende o seu ministerio, destacando como plantara igrexas e traballou con dilixencia entre elas (2 Corintios 10:12-18).

3o Parágrafo: O capítulo conclúe cunha advertencia aos que se opoñan a el. Paul advirte que cando chegue a Corinto, enfrontarase aos que estiveron espallando acusacións falsas contra el. Afirma que non se trata de aparencias externas ou palabras baleiras senón de demostrar o verdadeiro poder a través da presenza de Cristo dentro del (2 Corintios 10:8-11). El exhorta-los a examinarse a si mesmos antes de facer xuízos sobre os demais e subliña que o verdadeiro eloxio vén do Señor.

En resumo, o capítulo décimo de Segundo Corintios céntrase en defender a autoridade apostólica de Paulo e abordar as falsas acusacións feitas contra el. Afirma a súa autoridade espiritual dada por Cristo e explica como as súas armas son poderosas para demoler os argumentos contra o coñecemento de Deus. Paulo defende o seu alarde, subliñando que a súa autoridade é de Deus e non se basea en normas humanas. Advirte aos que se lle opoñen, asegurándolles que se enfrontará ás súas acusacións falsas cando chegue a Corinto. Paulo subliña a importancia do verdadeiro poder a través de Cristo e exhortaos a que se examinen a si mesmos antes de facer xuízos sobre os demais. Este

capítulo destaca a autoridade espiritual de Paulo, a defensa contra as acusacións falsas e a necesidade de autoexaminarse e confiar no poder de Deus en lugar das normas humanas.

2 Corintios 10:1 Eu mesmo, Paulo, pídovos pola mansedume e a mansedume de Cristo, quen na súa presenza son vil entre vós, pero estando ausente, son audaz para convosco.

Paulo anima aos corintios a estar unidos na mansedume e mansedume de Cristo, aínda que el mesmo é humilde cando está presente e máis ousado cando está ausente.

1. O poder da humildade cristiá

2. A importancia da mansedume na unidade

1. Mateo 11:29 - "Tomade sobre vós o meu xugo e aprendede de min, porque son manso e humilde de corazón, e atoparedes descanso para as vosas almas".

2. Efesios 4:2 - "Con toda humildade e mansedume, con longa paciencia, soportando uns aos outros no amor".

2 Corintios 10:2 Pero pídovos que non sexa audaz cando estea presente con esa confianza, coa que penso ser audaz contra algúns, que pensan en nós coma se camiñamos segundo a carne.

Paulo pídelles aos corintios que non o xulguen con demasiada dureza, xa que algunhas persoas cren falsamente que segue os camiños do mundo.

1. Camiños de Deus vs Camiños do mundo

2. Xulgar aos demais con compaixón

1. Mateo 7:1-5 - "Non xulgues, para que non sexas xulgado".

2. Romanos 14:10 - "Por que xulgas ao teu irmán? Ou ti, por que desprezas ao teu irmán? Porque todos estaremos ante o tribunal de Deus".

2 Corintios 10:3 Porque aínda que andemos na carne, non loitamos segundo a carne:

Os crentes están chamados a loitar en batallas espirituais, non físicas.

1. Sexa valente: loitando contra a guerra espiritual

2. O poder da oración na guerra espiritual

1. Efesios 6: 10-18 - Vestiuse toda a armadura de Deus, para que poidades resistir as artimañas do diaño.

2. Santiago 4:7 - Sométete, pois, a Deus. Resiste o demo, e el fuxirá de ti.

2 Corintios 10:4 (Porque as armas da nosa guerra non son carnais, senón poderosas por Deus para derrubar fortalezas;)

A pasaxe fala da necesidade de ter armas espirituais para loitar contra as fortalezas espirituais.

1. ? ¿ Estás preparando una armadura espiritual?

2. ? A forza de od axúdanos a superar fortalezas?

1. Efesios 6:10-18 (Finalmente, meus irmáns, fortalecede no Señor e no poder da súa forza.)

2. 1 Xoán 4:4 (Vós sodes de Deus, fillos, e os vencedes, porque maior é o que está en vós, que o que está no mundo).

2 Corintios 10:5 Derribar as imaxinacións e todo o alto que se exalta contra o coñecemento de Deus, e levando catividade todo pensamento á obediencia de Cristo;

A pasaxe anímanos a levar cada pensamento á obediencia a Cristo e a rexeitar calquera que se exalte contra o coñecemento de Deus.

1. "O poder da obediencia: levar todos os pensamentos á catividade"

2. "Vivir na verdade: rexeitando as imaxinacións e todas as cousas altas"

1. Filipenses 4:8 - "Finalmente, irmáns, todo o que é verdade, todo o que é honrado, todo o que é xusto, todo o que é puro, todo o que é amable, todo o que é encomiable, se hai algo de excelencia, se hai algo digno de eloxio, pensa nestas cousas".

2. Salmo 19:14 - ? □ e as palabras da miña boca e a meditación do meu corazón sexan agradables aos teus ollos, Señor, miña rocha e meu redentor.

2 Corintios 10:6 E tendo disposto a vingarse de toda desobediencia, cando se cumpra a túa obediencia.

Paulo anima aos corintios a obedecer plenamente os mandamentos de Deus e advirte das consecuencias da desobediencia.

1. Teña coidado de obedecer os mandamentos de Deus

2. As consecuencias da desobediencia

1. Deuteronomio 28: 1-2 "Se obedeces plenamente ao Señor, o teu Deus, e seguides coidadosamente todos os seus mandamentos que che dou hoxe, o Señor, o teu Deus, establecerache por riba de todas as nacións da terra. Todas estas bendicións virán sobre ti. e acompáñate se obedeces ao Señor, o teu Deus".

2. Hebreos 2:2-3 "Porque xa que a mensaxe dita a través dos anxos era vinculante, e toda violación e desobediencia recibiu o seu xusto castigo, como escaparemos se ignoramos unha salvación tan grande?"

2 Corintios 10:7 Mirades as cousas despois da aparencia exterior? Se alguén confía en si mesmo que é de Cristo, que pense por si mesmo: que, como é de Cristo, tamén nós somos de Cristo.

Paulo anima aos corintios a lembrar que eles, coma el, son de Cristo e non deben xulgar polas aparencias exteriores.

1. Non xulguemos polas aparencias, senón que confiemos en Cristo.

2. Todos estamos unidos en Cristo, independentemente das nosas diferenzas.

1. Isaías 11:3 - "E xulgará entre as nacións e reprenderá a moitos pobos; e transformarán as súas espadas en rejas de arado, e as súas lanzas en podas; a nación non levará espada contra nación, nin aprenderán. guerra máis".

2. Santiago 2:1 - "Meus irmáns, non teñades a fe no noso Señor Xesús Cristo, o Señor da gloria, con respecto ás persoas".

2 Corintios 10:8 Porque aínda que me gloriase algo máis da nosa autoridade, que o Señor nos deu para edificación, e non para a vosa destrución, non me avergoñaría.

Paulo fala da autoridade que lle deu o Señor para edificar en lugar de destruír.

1. O poder do amor - Como a autoridade de Deus a través do amor pode transformar vidas

2. A autoridade do perdón - Comprender o don de graza e misericordia de Deus

1. Romanos 12: 20-21 - "Por iso, se o teu inimigo ten fame, dálle de comer; se ten sede, dálle de beber; pois, ao facelo, amontoarás carbóns enriba da súa cabeza. Non te deixes vencer. o mal, pero vence o mal co ben".

2. Xoán 13: 34-35 - "Douvos un mandamento novo: que vos amédes uns a outros; como eu vos amei, tamén vos amédes uns aos outros. Por isto coñecerán todos que sodes meus discípulos, se vos ter amor uns polos outros".

2 Corintios 10:9 Para que non pareza que vos aterraría con cartas.

Paulo aclara que as súas cartas non pretenden asustar aos corintios, senón animalos.

1. O poder do estímulo: como podemos construírnos uns aos outros

2. Cartas de amor: chegar aos demais con amabilidade

que é correcto, todo o que é puro, todo o que é amable , todo o que é admirable ? sobre tales cousas. Todo o que aprendestes, recibistes ou oístes de min, ou vistes en min? □ pon en práctica. E o Deus da paz estará contigo".

2. Hebreos 10:24-25 - "E imos considerar como estimularnos uns aos outros cara ao amor e ás boas obras, non renunciando a reunirnos, como algúns adoitan facer, senón animándonos uns aos outros? e todos . canto máis vexas que se acerca o Día".

2 Corintios 10:10 Porque as súas cartas, din, son pesadas e poderosas; pero a súa presenza corporal é feble e o seu discurso desprezable.

Paul é criticado pola forza das súas palabras escritas, pero a súa presenza física e o seu discurso considéranse débiles.

1. O poder das palabras: como as nosas palabras poden marcar a diferenza no mundo

2. Atopar forza a través da debilidade: confiar en Deus e non na nosa propia forza

1. Proverbios 16:24 As palabras agradables son como un panal de mel, doces para a alma e saúde para os ósos.

2. Isaías 40:29 Dá poder ao esmorecido; e aos que non teñen forza dálle forza.

2 Corintios 10:11 Que pense isto, que tal como somos de palabra por letras cando estamos ausentes, tales seremos tamén de feito cando esteamos presentes.

Paulo anima aos corintios a considerar o que di nas súas cartas e lémbralles que as súas palabras reflectirán as súas accións cando estea con eles.

1. Abrace as Palabras de Deus con corazóns abertos

2. As nosas palabras e feitos deben reflectir o amor de Deus

1. Santiago 3:1-12 - Non deixedes que moitos de vós se fagan mestres, sabendo que recibiremos un xuízo máis estrito.

2. Salmo 19:14 - Que as palabras da miña boca e a meditación do meu corazón sexan agradables aos teus ollos, Señor, a miña forza e o meu redentor.

2 Corinthians 10:12 Porque non nos atrevemos a facernos o número nin a compararnos

con algúns que se encomiendan a si mesmos;

Paulo advirte de non compararnos cos demais, xa que non é prudente medirnos uns contra outros.

1. O perigo da comparación: por que Paul nos advirte contra iso

2. Atopar o contento: por que non debemos medirnos aos demais

1. Mateo 23:11-12 - ? □ pero o máis grande entre vós será o voso servo. E quen se enaltece será humillado; e o que se humilla será exaltado.??

2. Romanos 12:3 - ? □ ou dígolle, pola graza que me foi dada, a todo o que está entre vós, que non pense de si mesmo máis do que debería pensar; senón pensar con sobriedade, segundo Deus deu a cada home a medida da fe.

2 Corintios 10:13 Pero non nos gloriamos das cousas sen a nosa medida, senón segundo a medida da regra que Deus nos distribuíu, unha medida para chegar ata vós.

Paulo está a lembrar aos corintios que non deberían presumir de cousas que superan as súas capacidades. Pola contra, deberían esforzarse polos obxectivos que Deus lles deu.

1. Recoñecer e lograr o propósito de Deus - 2 Corintios 10:13

2. Coñecendo os teus límites e alcanzando o teu potencial- 2 Corintios 10:13

1. Efesios 2:10 - Porque somos a súa obra, creados en Cristo Xesús para boas obras, que Deus preparou de antemán, para que camiñemos nelas.

2. Salmo 19:14 - Que as palabras da miña boca e a meditación do meu corazón sexan agradables aos teus ollos, Señor, miña rocha e redentor.

2 Corintios 10:14 Porque non nos estiramos máis alá da nosa medida, coma se non chegásemos ata vós, porque tamén chegamos ata vós predicando o evanxeo de Cristo.

Paulo e os seus compañeiros predicaron o evanxeo de Cristo aos corintios, sen chegar máis alá da súa medida.

1. Chegar máis aló: como estirarse e crecer na fe

2. Predicar o Evanxeo: dar a boa nova aos demais

1. Romanos 10:14 - Como, entón, poden chamar a aquel no que non creron? E como poden crer naquel de quen non escoitaron?

2. Mateo 28:19-20 - Polo tanto, vai e fai discípulos de todas as nacións, bautizándoos no nome do Pai, do Fillo e do Espírito Santo, e ensinándolles a obedecer todo o que che mandei. E seguro que estou contigo sempre, ata o final dos tempos.

2 Corintios 10:15 Non presumir de cousas sen a nosa medida, é dicir, de traballos alleos; pero tendo esperanza, cando a túa fe aumente, que seremos engrandecidos por ti segundo a nosa regra en abundancia,

O apóstolo Paulo anima aos corintios a aumentar a súa fe para que el e o seu equipo poidan axudalos aínda máis.

1. Aumenta a túa fe, aumenta as túas bendicións

2. O poder da esperanza a través da fe

1. Romanos 10:17 - Así que a fe vén de escoitar, e oír a través da palabra de Cristo.

2. Efesios 3:20 - Agora, a aquel que é capaz de facer moito máis abundantemente que todo o que pedimos ou pensamos, segundo o poder que actúa dentro de nós.

2 Corintios 10:16 Para predicar o evanxeo nas rexións máis aló de vós, e non para presumir da liña de cousas doutro home preparada á nosa man.

Paulo anima aos cristiáns a espallar o Evanxeo a aqueles que están fóra do seu alcance e a non facerse mérito polas obras dos demais.

1. O poder de compartir o Evanxeo

2. Tomar crédito polo traballo dos demais

1. Mateo 28:19-20 (Ide, pois, e facede discípulos a todas as nacións, bautizándoos no nome do Pai, do Fillo e do Espírito Santo, ensinándolles a observar todo o que vos mandei)

2. Proverbios 16:18 (A soberbia vai antes da destrución, e o espírito altivo antes da caída)

2 Corintios 10:17 Pero o que se gloria, que se gloríe no Señor.

Debemos sentirnos orgullosos do Señor e non de nós mesmos.

1. O Señor é digno da nosa louvanza

2. O Señor é a nosa fonte de orgullo

1. Salmo 34:3 - "Glorifica comigo ao Señor; exaltemos xuntos o seu nome".

2. Santiago 4:10 - "Humilládevos diante do Señor, e el vos levantará".

2 Corintios 10:18 Porque non o que se recomenda a si mesmo é aprobado, senón a quen o Señor recomenda.

Non nos corresponde aprobarnos; correspóndelle ao Señor recomendarnos.

1. O noso valor atópase no Señor

2. A nosa aprobación atópase nos ollos de Deus

1. Xeremías 17:7-8 - Benaventurado o home que confía no Señor, cuxa confianza está nel. Será coma unha árbore plantada á beira da auga que bota as súas raíces polo regueiro.

2. Proverbios 3:5-6 - Confía no Señor con todo o teu corazón e non te apoies no teu propio entendemento; Sométese a el en todos os teus camiños, e el endereitará os teus camiños.

2 Corintios 11 é o capítulo undécimo da Segunda Epístola de Paulo aos Corintios. Neste capítulo, Paulo defende o seu apostolado e expón aos falsos mestres que se infiltraron na igrexa de Corinto.

1o parágrafo: Paulo expresa a súa preocupación porque os crentes corintios son facilmente influenciados por falsos mestres que predican un evanxeo diferente e afirman ser superapóstolos (2 Corintios 11:4). Advírteos de que os enganan estes individuos que se disfrazan de servos da xustiza pero que en realidade son traballadores enganosos (2 Corintios 11:13-15). Paulo destaca as súas propias credenciais como apóstolo, presumindo non por orgullo senón por necesidade de defender a súa autoridade. Conta os seus sufrimentos, traballos, encarceramentos, malleiras e experiencias próximas á morte soportadas polo ben de espallar o verdadeiro evanxeo.

2o Parágrafo: Paul aborda as acusacións feitas contra el en materia financeira. Declara que non cargou financeiramente aos crentes corintios durante o seu tempo entre eles e afirma que seguirá abstíndose de facelo (2 Corintios 11:8-9). Sinala que, aínda que non recibiu apoio financeiro deles directamente, outras igrexas proporcionaron para el mentres el ministraba en Corinto. Paulo expresa un profundo amor e preocupación polos crentes corintios a pesar da súa susceptibilidade ás falsas ensinanzas.

3o Parágrafo: O capítulo conclúe cunha advertencia contra os que pretenden explotalos e enganalos. Paulo afirma que se alguén vén predicando un Xesús diferente ou un espírito diferente ou un evanxeo diferente do que recibira del, non debería toleralo (2 Corintios 11:4). Anímaos a permanecer firmes na súa fe e discernir no seu xuízo. A pesar de enfrontarse á oposición e ás acusacións calumniosas, Paul afirma o seu compromiso coa obra de Cristo e promete seguir predicando a verdade.

En resumo, o capítulo once de Segundo Corintios céntrase en defender o apostolado de Paulo contra os falsos mestres e en expor as súas tácticas enganosas. Paulo advirte aos crentes corintios sobre que os enganan facilmente os que predican un evanxeo diferente e afirman ser superapóstolos. Destaca os seus propios sufrimentos e credenciais como apóstolo, facendo fincapé no seu compromiso coa difusión do verdadeiro evanxeo. Paul aborda as acusacións sobre asuntos financeiros, asegurándolles que non lles cargaba financeiramente. Conclúe cunha advertencia contra as ensinanzas falsas e anima aos crentes a permanecer firmes na súa fe e discernir no seu xuízo. Este capítulo enfatiza a importancia do discernimento, defender o verdadeiro evanxeo e permanecer fieis ante a oposición dos falsos mestres.

2 Corintios 11:1 Quería Deus que me soportases un pouco na miña tolemia.

Paulo pídelles aos corintios que o aguanten, aínda que poida parecer parvo.

1. O poder do perdón - Como aguantar aos demais, mesmo cando cometen erros.

2. Abrazar a humildade - Aprender a aceptar a nosa propia tolemia e a tolemia dos demais.

1. Lucas 6:37 - "Non xulgues, e non serás xulgado; non condenes, e non serás condenado; perdoa, e serás perdoado".

2. Romanos 12:14-16 - "Bendicide aos que vos perseguen; bendídeos e non os maldigádes. Alegrádevos cos que se alegran, chorade cos que choran. Vivide en harmonía uns cos outros. Non sexades altivos, senón asociade con os humildes. Nunca sexas sabio ante a túa propia vista".

2 Corintios 11:2 Porque eu estou celoso de vós con celos divinos, porque vos desposei cun só marido, para presentarvos como unha virxe casta a Cristo.

Paulo expresa os seus celos polos crentes corintios, querendo que permanezan fieis só a Cristo.

1. "Fidelidade permanente: unha chamada a permanecer casto para Cristo"

2. "Os celos de Deus e a nosa resposta de lealdade a Cristo"

1. Romanos 12:2 - "E non vos conformeis a este mundo, senón transformaos mediante a renovación da vosa mente, para que comprobedes cal é a boa, aceptable e perfecta vontade de Deus".

2. Efesios 5:25-27 - "Maridos, amade ás vosas mulleres, como tamén Cristo amou á igrexa e entregouse a si mesmo por ela; Para que o santificase e limpase co lavado de auga coa palabra, para que se presentase a si mesmo unha igrexa gloriosa, sen mancha, nin engurras nin cousa semellante; senón que debe ser santa e sen defecto".

2 Corintios 11:3 Pero temo que, como a serpe enganou a Eva coa súa astucia, así as vosas mentes se corrompesen da sinxeleza que hai en Cristo.

Paulo expresa a súa preocupación de que a mente dos corintios fose corrompida da sinxeleza da fe en Cristo, como a serpe enganou a Eva no xardín do Edén.

1. Non te deixes enganar: protexendose da sutileza do pecado

2. A Sinxeleza da Fe en Cristo: Manterse firme na crenza intransixente

1. Xénese 3:1-7 - A serpe engana a Eva no xardín do Edén

2. Santiago 1:14-15 - Non te deixes enganar pola tentación

2 Corintios 11:4 Porque se o que vén predica outro Xesús, a quen nós non predicamos, ou se recibides outro espírito, que non recibistes, ou outro evanxeo que non aceptastes, ben podedes soportar con el.

Paulo advirte aos corintios de non aceptar falsas ensinanzas dos predicadores, xa que poderían estar introducindo un Xesús diferente, un Espírito diferente ou un evanxeo diferente ao que se predicou.

1. O perigo das ensinanzas falsas - 2 Corintios 11:4

2. A Autoridade das Escrituras - 2 Corintios 11:4

1. Gálatas 1: 6-9 - Paul advirte de non escoitar outro evanxeo

2. 1 Xoán 4:1 - Proba aos falsos profetas para ver se son de Deus

2 Corintios 11:5 Porque supoño que eu non estaba un pouco detrás dos máis principais apóstolos.

Paulo non era inferior aos outros apóstolos de ningún xeito.

1. Non minimices o teu valor - 2 Corintios 11:5

2. Cre en ti mesmo - 2 Corintios 11:5

1. Filipenses 4:13 - Podo facer todas as cousas por medio de Cristo que me fortalece.

2. Romanos 12:3 - Porque pola graza que me foi dada, dígolle a todos entre vós que non pensen de si mesmo máis do que debería pensar, senón que pensen con criterio sobrio.

2 Corintios 11:6 Pero aínda que son groseiro no discurso, non en coñecemento; pero fomos plenamente manifestados entre vós en todas as cousas.

Paul afirma que aínda que pode ser pouco refinado no seu discurso, non lle falta coñecemento. Demostrou o seu coñecemento e comprensión aos corintios.

1. O poder do coñecemento: como coñecer a Palabra de Deus cambia as nosas vidas

2. A fala importa: como as nosas palabras reflicten o noso carácter

1. Proverbios 16:21 - Os sabios de corazón chámanse discernidores, e as palabras agradables promoven a instrución.

2. Santiago 3:2-12 - Porque todos tropezamos de moitas maneiras. E se alguén non tropeza co que di, é un home perfecto, capaz tamén de frear todo o seu corpo.

2 Corintios 11:7 ¿Cometín eu unha ofensa ao humillarme para ser exaltados, porque vos prediquei libremente o evanxeo de Deus?

Paulo pregúntase se cometeu unha ofensa humillándose e predicando o evanxeo de Deus libremente aos corintios.

1. O poder do desinterés: o que significa humillarnos e predicar libremente o Evanxeo de Deus

2. Abaixándonos para a exaltación dos demais: o exemplo de Paulo

1. Lucas 6:38 - "Da, e darache. Unha boa medida, apretada, axitada e escorregada, verterase no teu colo. Pois coa medida que uses, medirase a ti".

2. Filipenses 2: 3-4 - "Non fagades nada por ambición egoísta ou por vana presunción. Máis ben, con humildade, valore aos demais por riba de vós mesmos, non mirando aos vosos propios intereses senón a cada un de vós os intereses dos demais".

2 Corintios 11:8 Roubei outras igrexas, tomándolles un salario, para que vos servisen.

Paul admite que recibiu salarios doutras igrexas para servir aos corintios.

1. Servir aos demais namorados: o exemplo de Paulo

2. Como servir con abnegación e sacrificio

1. Mateo 20:28 - "Así como o Fillo do home non veu para ser servido, senón para ministrar e para dar a súa vida en rescate por moitos".

2. Filipenses 2: 7 - "Pero non se fixo a si mesmo a reputación, tomou sobre el a forma de servo, e fíxose a semellanza dos homes".

2 Corintios 11:9 E cando estiven presente con vós, e quería, non lle facía cargo a ninguén, porque o que me faltaba suplicáronme os irmáns que viñeron de Macedonia; ti, e eu tamén me manterei.

Paul evitou ser unha carga para os corintios e foi apoiado polos macedonios cando estaba necesitado.

1. O poder da xenerosidade: como Deus usa o corazón xeneroso para proporcionar ao seu pobo

2. A forza do servizo humilde: como podemos servir sen converternos nunha carga

1. Filipenses 4:19 - E o meu Deus suplirá todas as vosas necesidades segundo as súas riquezas na gloria de Cristo Xesús.

2. Lucas 14:12-14 - Entón tamén díxolle ao que o mandou: Cando fagas unha cea ou unha cea, non chames aos teus amigos, nin aos teus irmáns, nin aos teus parentes nin aos teus veciños ricos; non vaia ser que tamén che piden outra vez e che faga unha compensación. Pero cando fagas unha festa, chama aos pobres, aos mancos, aos coxos, aos cegos: e serás bendito; porque non te poden pagar, porque serás recompensado na resurrección dos xustos.

2 Corintios 11:10 Como a verdade de Cristo está en min, ninguén me impedirá esta gloria nas rexións de Acaia.

Paulo presume de que ninguén poderá impedirlle a proclamación da verdade de Cristo na rexión de Acaia.

1. Non teñas medo de falar a verdade de Cristo

2. Mantéñase firme ante a oposición

1. Romanos 8:31 - "Entón, que diremos a estas cousas? Se Deus está a favor de nós, quen pode estar contra nós?"

2. Salmo 27:14 - "Espera no Señor; sé forte, e que o teu corazón se anime; espera no Señor!"

2 Corintios 11:11 Por que? porque non te quero? Deus sabe.

Paulo expresa o seu amor polos corintios e a súa preocupación polo seu benestar espiritual, cuestionando se a súa falta de fe nel se debe a unha falta de amor.

1. O poder do amor: aprender a confiar no amor de Deus

2. O vínculo inquebrantable do amor: crecendo xuntos na fe

1. 1 Xoán 4:19 - Amamos porque El nos amou primeiro.

2. Romanos 5:5 - E a esperanza non avergoña; porque o amor de Deus é derramado nos nosos corazóns polo Espírito Santo que nos é dado.

2 Corintios 11:12 Pero o que fago, o farei, para cortar ocasións aos que desexan ocasión; para que onde se glorian, se atopen igual que nós.

O autor está decidido a facer o que se propuxeron, aínda que iso signifique privar desa oportunidade a quen busca unha oportunidade para criticalos.

1. "Sexa firme nos seus compromisos - 2 Corintios 11:12"

2. "Vendo a oposición - 2 Corintios 11:12"

1. Xoán 15:18-19 - "Se o mundo te odia, ten en conta que primeiro me odiou a min. Se

foses do mundo, amaríate como a ti. Como é, non pertences ao mundo. mundo, pero eu te escollín do mundo. Por iso o mundo te odia".

2. Mateo 5:11-12 - "Felices ti cando a xente te insulta, te persegue e diga en mentira todo tipo de mal contra ti por causa miña. Alégrate e alégrate, porque grande é a túa recompensa no ceo, pois así como perseguiron aos profetas que foron antes de ti".

2 Corintios 11:13 Porque tales son falsos apóstolos, traballadores enganosos, que se transforman nos apóstolos de Cristo.

Os falsos apóstolos e os obreiros enganosos fingen ser apóstolos de Cristo.

1: Debemos estar atentos e discernidores ao avaliar aos que afirman ser apóstolos de Cristo.

2: Debemos desconfiar das persoas que intentan enganarnos para que crean que son apóstolos de Cristo.

1: Feitos 20:29-30 - Porque sei que despois da miña partida entrarán entre vós lobos feroces, que non perdonarán o rabaño. Tamén se levantarán de vós mesmos homes que falen cousas perversas, para atraer discípulos tras eles.

2: 1 Xoán 4: 1 - Amados, non crean en todo espírito, pero proban os espíritos se son de Deus, porque moitos falsos profetas saíron ao mundo.

2 Corintios 11:14 E non é de marabilla; pois o propio Satanás transfórmase nun anxo de luz.

Satanás disfrázase de anxo de luz para enganar á xente.

1. A natureza enganosa de Satanás - como nos engana e nos fai dubidar da verdade de Deus.

2. Ponte a armadura completa de Deus: a única forma de loitar contra as mentiras do inimigo é vestirnos co poder de Deus.

1. Efesios 6:11; Ponte toda a armadura de Deus, para que poidades resistir as artimañas do demo.

2. 2 Corintios 10:3-5; Porque aínda que andamos na carne, non guerreamos tras a carne: (Pois as armas da nosa guerra non son carnales, senón poderosas por Deus para derrubar as fortalezas); contra o coñecemento de Deus, e levando en catividade todo pensamento á obediencia de Cristo.

2 Corintios 11:15 Polo tanto, non é gran cousa que os seus ministros tamén sexan transformados como ministros da xustiza; cuxo fin será segundo as súas obras.

Paulo lémbralles aos corintios que se Satanás pode disfrazarse de anxo da luz, non é de estrañar que os seus servos aparezan como servos da xustiza. Non obstante, o seu fin definitivo virá determinado polos seus feitos.

1. O perigo do falso ensino: como recoñecer os falsos profetas e discernir a verdade

2. O fin de todos os feitos: recoller o que sementa e o xuízo de Deus

1. Xoán 8:44 "Ti pertences ao teu pai, o diaño, e queres cumprir os desexos do teu pai. Foi un asasino dende o principio, non aferrado á verdade, porque non hai nel. Cando mente, fala a súa lingua natal, porque é mentireiro e pai da mentira".

2. 1 Xoán 4:1 "Queridos amigos, non creades en todo espírito, senón probade os espíritos para ver se son de Deus, porque moitos falsos profetas saíron ao mundo".

2 Corintios 11:16 Volvo a dicir: Que ninguén me considere parvo; se non, recíbeme como un parvo, para que me glorie un pouco.

Paulo pídelles aos corintios que non o consideren un parvo, e logo afirma que, se o fan, aceptarao para poder presumir un pouco.

1. A necesidade da humildade no liderado

2. Comprender o orgullo e a gabada na Biblia

1. Proverbios 11:2 - Cando vén o orgullo, entón vén a deshonra, pero coa humildade vén a sabedoría.

2. Santiago 4:10 - Humilídevos diante do Señor, e el os exaltará.

2 Corintios 11:17 O que falo, non o digo segundo o Señor, senón como unha tontería, con esta confianza de jactancia.

Paulo afirma que as palabras que fala non son do Señor, senón que veñen dun lugar de gloria.

1. O perigo de presumir - Proverbios 27:1-2

2. O poder da humildade - Santiago 4:6-7

1. Proverbios 27: 1-2 - "Non te glories do mañá, porque non sabes o que pode traer un día. Que outro te louve, e non a túa propia boca; outro, e non os teus propios beizos".

2. Santiago 4: 6-7 - "Pero el dá máis graza. Por iso di: "Deus resiste aos soberbios, pero dá graza aos humildes. "Sométese, pois, a Deus. Resista ao demo, e el fuxirá de vós. ."

2 Corintios 11:18 Vendo que moitos se glorian segundo a carne, eu tamén me gloriarei.

Paul di que se gabará do seu sufrimento e das súas debilidades, aínda que moitos presumen dos seus logros físicos.

1. O poder da debilidade: aprender a presumir no noso sufrimento

2. Aprender a abrazar a cruz: presumir na debilidade

1. Filipenses 3: 7-8, "Pero calquera ganancia que tiven, considerábaa como unha perda por amor de Cristo. De feito, considero todo como unha perda polo valor insuperable de coñecer a Cristo Xesús, o meu Señor".

2. Isaías 45:3: "Dareiche tesouros escondidos, riquezas almacenadas en lugares secretos, para que saibas que eu son o Señor, o Deus de Israel, quen te invoca polo teu nome".

2 Corintios 11:19 Porque padecedes tolos con gusto, xa que vós mesmos sodes sabios.

Paulo advirte aos corintios que teñan coidado cos falsos mestres que pretenden ser sabios, xa que se apresuran a aceptalos.

1. "Tolos que levan regalos falsos: ignorando os sinais de advertencia dos falsos profesores"

2. "Ver a través do engano: coñecer os sinais dos falsos profesores"

1. Proverbios 14:15 - "O sinxelo cre todo, pero o prudente pensa nos seus pasos".

2. 2 Pedro 2:1-2 - "Pero tamén xurdiron falsos profetas entre o pobo, así como haberá entre vós falsos mestres, que traerán en segredo herexías destrutivas, ata negando ao Mestre que os comprou, traendo sobre si mesmos rápidos. destrución. E moitos seguirán a súa sensualidade, e por causa deles será blasfemado o camiño da verdade".

2 Corintios 11:20 Porque padecedes, se alguén vos escravitude, se vos devora, se vos quita, se enaltece, se vos golpea na cara.

O apóstolo Paulo advirte aos corintios que sufrirán se se deixan aproveitar ou maltratar.

1. Protexerse da manipulación e do abuso

2. Defender a inxustiza e a opresión

1. Santiago 1:19-20 - Sabedes isto, meus amados irmáns: que cada quen sexa pronto para escoitar, lento para falar, lento para a ira; pois a ira do home non produce a xustiza de Deus.

2. Proverbios 18:14 - O espírito dun home soportará a enfermidade, pero un espírito esmagado quen pode soportar?

2 Corintios 11:21 Falo de reproche, coma se fósemos débiles. Porén, en calquera cousa que se atreva, (falo parvadamente), eu tamén son ousada.

Paul afirma que fala con ousadía mesmo cando parece débil.

1. Deus é a nosa fortaleza na debilidade

2. A ousadía ante a debilidade

1. Filipenses 4:13 - Podo facer todas as cousas por medio de Cristo que me fortalece.

2. 1 Corintios 1:25 - Porque a insensatez de Deus é máis sabia que os homes; e a debilidade de Deus é máis forte que os homes.

2 Corintios 11:22 Son hebreos? eu tamén. Son israelitas? eu tamén. Son a descendencia de Abraham? eu tamén.

Paul proclamou con orgullo a súa herdanza e pedigrí xudeus.

1: Deberiamos sentirnos orgullosos do noso patrimonio e estar orgullosos do que somos.

2: Debemos utilizar o noso patrimonio para construír pontes e fomentar relacións cos demais.

1: Gálatas 3:28-29 - Non hai xudeu nin grego, non hai escravo nin libre, non hai home nin muller, porque todos vós sodes un en Cristo Xesús.

2: Actos 17:26-27 - E fixo dun só home que todas as nacións da humanidade vivisen en toda a faz da terra, determinando os períodos asignados e os límites do seu lugar de morada.

2 Corintios 11:23 Son eles ministros de Cristo? (falo de parvo) Son máis; en traballos máis abundantes, en raias sobre medida, en prisións máis frecuentes, en mortes a miúdo.

Paulo presume dos seus propios traballos e sufrimentos polo Evanxeo, superando con moito aos dos falsos mestres.

1. O traballo do amor: o custo de servir a Xesús

2. Servir a Cristo con alegría e perseveranza

1. Filipenses 4:13 - Podo facer todas as cousas por medio de Cristo que me fortalece.

2. Romanos 8:35-37 - Quen nos separará do amor de Cristo? Será a tribulación, ou a

angustia, ou a persecución, ou a fame, ou a nudez, ou o perigo, ou a espada?

2 Corintios 11:24 Dos xudeus cinco veces recibín corenta golpes menos un.

Paulo conta a súa experiencia de ser azoutado polos xudeus cinco veces, recibindo corenta latigazos cada vez, excepto un.

1. A resistencia a través do sufrimento: examinando o exemplo de Paulo

2. Atopando forza na debilidade: leccións da experiencia de azote de Paul

1. Romanos 8:18 - "Porque considero que os sufrimentos deste tempo presente non valen a pena compararse coa gloria que se nos vai revelar".

2. 1 Pedro 4:12-13 - "Queridos, non te sorprendas da ardente proba cando tes a proba para probarte, como se che ocorrese algo estraño. Pero alégrate na medida en que compartes os sufrimentos de Cristo, porque tamén se alegres e se alegres cando se revele a súa gloria".

2 Corintios 11:25 Tres veces fun golpeado con varas, unha vez apedreada, tres veces naufraguei, unha noite e un día estiven no abismo;

Paulo conta como sufriu moito polo ben do evanxeo.

1. O custo do discipulado: levar a cruz con Paulo

2. Perseverando na adversidade: como Paul soportou as dificultades

1. Mateo 16:24-26; Filipenses 3:10 - Contando o custo e atopar consolo na cruz

2. Hebreos 11:36-38; Santiago 1:2-4 - A fe da perseveranza ante as probas e as tribulacións

2 Corintios 11:26 En viaxes a miúdo, en perigos de augas, en perigos de ladróns, en perigos dos meus paisanos, en perigos dos pagáns, en perigos na cidade, en perigos no deserto, en perigos no mar, en perigos entre falsos irmáns;

Paulo sufriu moitos perigos e dificultades nas súas viaxes de misión polo evanxeo.

1. A fidelidade de Deus en circunstancias difíciles

2. O poder da perseveranza ante a adversidade

1. Romanos 8:35-39 - Quen nos separará do amor de Cristo?

2. Hebreos 11:32-38 - Exemplos de fe ante unha gran dificultade.

2 Corintios 11:27 En cansazo e dor, en vixiar a miúdo, en fame e sede, en xaxúns a miúdo, en frío e en nuidade.

Paulo soportou grandes sufrimentos no seu ministerio, incluíndo cansazo, dor, vixianzas, fame, sede, xaxúns, frío e desnudez.

1. O servo sufrido: o exemplo de compromiso e coraxe de Paulo

2. Significado do sacrificio: o ministerio desinteresado de Paul

1. Filipenses 3: 8-11 - A dedicación de Paulo a coñecer a Cristo e atoparse nel a pesar do custo

2. Hebreos 12: 1-3 - A necesidade de perseverar nas dificultades fixando os nosos ollos en Xesús

2 Corintios 11:28 Ademais das cousas que están fóra, o que me ven diariamente, o coidado de todas as igrexas.

Paul estaba abrumado pola responsabilidade de coidar de todas as igrexas.

1. A grandeza da responsabilidade: o exemplo de Paulo de ser responsable de todas as igrexas

2. Servizo fiel: o que podemos aprender da dedicación de Paulo a todas as Igrexas

1. 1 Corintios 4:2 - Ademais, esíxese nos administradores que un home se atope fiel.

2. Mateo 25:21 - Díxolle o seu señor: "Ben, servo bo e fiel: fuches fiel en poucas cousas, poñereiche sobre moitas cousas: entra no gozo do teu señor".

2 Corintios 11:29 Quen é débil e eu non son débil? quen se ofende e eu non queimo?

Paulo demostra o seu compromiso cos corintios destacando a súa vontade de sufrir coma eles.

1. Abrace o sufrimento: un exame do compromiso de Paulo cos corintios

2. O exemplo de Paulo: a chamada ao sacrificio polos demais

1. Romanos 12:15 - Alegrate cos que se alegran; chorar cos que choran.

2. Gálatas 6:2 - Levar uns as cargas dos outros, e así cumprir a lei de Cristo.

2 Corintios 11:30 Se necesito gloria, gloriareime das cousas que se refiren ás miñas enfermidades.

O apóstolo Paulo está disposto a presumir das súas debilidades para demostrar a forza de Deus.

1. "A forza da debilidade"

2. "O poder de Deus revelado na nosa debilidade"

1. Isaías 40:29-31 - El dá poder ao esmorecido, e ao que non ten forza, aumenta a forza.

2. 1 Corintios 1:25 - Porque a insensatez de Deus é máis sabia que os homes, e a debilidade de Deus é máis forte que os homes.

2 Corintios 11:31 O Deus e Pai do noso Señor Xesús Cristo, bendito para sempre, sabe que non mento.

Paulo recordou aos seus lectores que Deus coñece a verdade das súas palabras e que é bendito para sempre.

1. A verdade de Deus sempre é xusta - 2 Corintios 11:31

2. Bendito para sempre - 2 Corintios 11:31

1. Romanos 3:4 - "Que Deus sexa verdade aínda que todos fosen mentireiros".

2. 1 Xoán 5:20 - "E sabemos que o Fillo de Deus veu e deunos entendemento, para que coñezamos o verdadeiro; e nós estamos no verdadeiro, no seu Fillo Xesucristo. El é o verdadeiro Deus e a vida eterna".

2 Corintios 11:32 En Damasco, o gobernador do rei Aretas gardaba a cidade dos damascenos cunha guarnición, desexando prenderme.

Paulo estaba en Damasco e o gobernador da cidade, baixo o rei Aretas, intentaba capturalo.

1. Manter fieis a pesar dos retos aos que nos enfrontamos

2. O poder da perseveranza fiel

1. Hebreos 11:24-27 - Pola fe Moisés, cando chegou aos anos, rexeitou ser chamado fillo da filla do Faraón; Preferindo sufrir aflicións co pobo de Deus, que gozar dos praceres do pecado durante un tempo; Considerando o oprobio de Cristo unha riqueza maior que os tesouros en Exipto, porque tiña respecto á recompensa da recompensa.

2. Romanos 8:31 - Que diremos entón a estas cousas? Se Deus está por nós, quen pode estar contra nós?

2 Corintios 11:33 E por unha fiestra nun cesto deixáronme abaixo pola parede e escapou das súas mans.

Paul conta como escapou das mans dos seus inimigos ao ser baixado dunha parede por unha fiestra nunha cesta.

1. Protección de Deus: como o Señor nos protexe dos nosos inimigos

2. O poder da fe: superar os retos con confianza en Deus

1. 2 Corintios 11:33

2. Salmo 18: 2-3: "O Señor é a miña rocha, a miña fortaleza e o meu salvador, o meu Deus, a miña rocha, en quen me refuxio, o meu escudo e o corno da miña salvación, a miña fortaleza e o meu refuxio. o meu salvador; ti sálvame da violencia".

2 Corintios 12 é o duodécimo capítulo da Segunda Epístola de Paulo aos Corintios. Neste capítulo, Paul comparte as súas extraordinarias experiencias espirituais, incluída unha visión do paraíso, e fala da súa espiña na carne.

1o parágrafo: Paulo comeza contando unha experiencia notable na que foi arrebatado ata o terceiro ceo e escoitou cousas inexpresables que non son lícitos para un home pronunciar (2 Corintios 12:2-4). Recoñece humildemente que presumir de tales revelacións non é rendible, pero procede a compartir este relato como unha afirmación da súa autoridade apostólica. Paulo menciona unha espiña na súa carne dada por Deus para evitar que se faga presumido debido a estas experiencias extraordinarias.

2º Parágrafo: Paulo describe como suplicou ao Señor tres veces para que lle quitasen esta espiña (2 Corintios 12:8). Non obstante, en vez de eliminalo, Deus asegúralle que a súa graza é suficiente e que o seu poder se perfecciona na debilidade (2 Corintios 12:9). Paul recoñece que a través das súas debilidades, a forza de Cristo brilla. Declara que se gabará con máis agrado das súas debilidades para que o poder de Cristo descanse sobre el.

3o Parágrafo: O capítulo conclúe con Paulo afirmando a súa vontade de soportar dificultades por amor de Cristo. Comparte como foi insultado, perseguido e enfrontado a varias probas ao longo do seu ministerio (2 Corintios 12:10). Porén, a pesar destes desafíos, segue firme ao servir a Cristo. Expresa confianza na forza de Deus que actúa a través del e afirma que cando é débil, entón é forte.

En resumo, o capítulo doce de Segundo Corintios céntrase nas extraordinarias experiencias espirituais de Paulo e analiza a súa espiña na carne. Paulo conta que foi atrapado no paraíso e escoitou revelacións divinas, pero absténse de presumir en exceso. Comparte sobre unha espiña dada por Deus como recordatorio de humildade e como suplicou para a súa eliminación. Pola contra, Deus asegúralle que a súa graza é suficiente e que o seu poder faise perfecto na debilidade. Paulo abraza as súas debilidades, presumíndose con alegría delas para magnificar a forza de Cristo. Conclúe afirmando a súa vontade de soportar as dificultades por amor de Cristo e expresando a súa confianza na forza de Deus que actúa a través del. Este capítulo destaca o paradoxo de atopar forza na debilidade e enfatiza a suficiencia da graza de Deus no medio dos desafíos aos que se enfrontan os crentes.

2 Corintios 12:1 Sen dúbida, non me convén gloriarme. Chegarei ás visións e revelacións do Señor.

Paul explica que compartirá as súas experiencias de ter visións e revelacións de Deus.

1. O poder do Señor: experimentando o milagroso a través de visións e revelacións

2. Atopar forza na debilidade: como confiar no poder do Señor

1. Isaías 40:31 - "Pero os que esperan no Señor renovarán as súas forzas; subirán ás ás como aguias; correrán e non se cansarán; andarán e non desfallecerán".

2. Hebreos 11:1 - "Agora a fe é a substancia das cousas que se esperan, a evidencia das que non se ven".

2 Corintios 12:2 Coñecín a un home en Cristo hai máis de catorce anos (non podo dicir se no corpo; ou se fóra do corpo, non o podo dicir: Deus sabe); .

Paulo conta un home en Cristo que foi levado ao terceiro ceo catorce anos antes.

1.O poder da presenza de Deus: experimentando o terceiro ceo

2. Deus sabe o que non podemos: confiar na súa sabedoría

1. Salmo 139: 7-10 "Onde vou do teu Espírito? Ou onde fuxirei da túa presenza? Se subo ao ceo, ti estás alí; Se fago o meu leito no inferno, velaquí, estás alí. Se tomo as ás da mañá e habito nos extremos do mar, ata alí a túa man guiarame, e a túa dereita me suxeitará".

2. Isaías 55:8-9 "Porque os meus pensamentos non son os teus pensamentos, nin os teus camiños son os meus camiños", di o Señor. "Porque como os ceos son máis altos que a terra, así son os meus camiños máis altos que os teus camiños, e os meus pensamentos que os teus pensamentos".

2 Corintios 12:3 E coñecín a tal home (se no corpo ou fóra do corpo, non podo dicir: Deus sabe;)

Paulo conta a experiencia dun home que estaba dentro ou fóra do corpo, e Deus sabe a verdade.

1. ? O coñecemento de od?? Explorando o poder da omnisciencia de Deus e como é maior que o noso.

2. ? O camiño descoñecido ?? Examinando a viaxe da fe e confiando no descoñecido.

1. Romanos 11:33-36 - Explorando as profundidades do coñecemento e da sabedoría de Deus.

2. Hebreos 4:13 - Examinando o poder da Palabra de Deus e como revela a verdade de Deus.

2 Corintios 12:4 Como foi arrebatado ao paraíso e escoitou palabras indicibles, que non é lícito a un home pronunciar.

Paul relata unha experiencia que tivo de ser atrapado no paraíso onde escoitou palabras que eran demasiado sorprendentes para expresalas.

1. As glorias do ceo: experimentando as indicibles palabras de Deus

2. Superando os retos da vida: a experiencia do paraíso de Paul

1. Romanos 8:18-25 - Sufrimento e Gloria

2. Apocalipse 21: 1-4 - A Nova Xerusalén

2 Corintios 12:5 Deste tal me gloriarei, pero non me gloriarei de min mesmo, senón das miñas enfermidades.

Paul decide gloriarse nas súas debilidades, en lugar de en si mesmo.

1. Aprender a aceptar as debilidades - Como atopar a forza nas nosas debilidades e usalas para glorificar a Deus.

2. O poder da humildade - Como ser humilde e confiar en Deus, sen importar as nosas debilidades.

1. Filipenses 4:13 - "Todo podo por medio de Cristo que me fortalece".

2. Isaías 40: 28-31 - "Non sabes? Non escoitaches que o Deus eterno, o Señor, o Creador dos confíns da terra, non desfallece nin se cansa? entendemento. Dá poder aos esmorecidos, e aos que non teñen forza, aumenta as forzas. Mesmo os mozos desmaiaranse e cansaranse, e os mozos caerán por completo: pero os que esperan no Señor renovarán as súas forzas; subirán con ás como aguias; correrán e non se cansarán; andarán e non desfallecerán".

2 Corintios 12:6 Porque aínda que quixera gloriarme, non serei un tolo; porque direi a verdade: pero agora abstérome, para que ninguén pense en min por encima do que ve que son ou que escoita falar de min.

Paul expresa o seu desexo de gloria pero opta por permanecer humilde para non ser visto por riba da súa posición.

1. Os beneficios da humildade

2. A importancia de permanecer humilde

1. Filipenses 2: 3-4 "Non fagades nada por ambición egoísta ou por vana presunción. Máis ben, con humildade, valore aos demais por riba de vós mesmos, non mirando aos vosos propios intereses, senón a cada un de vós os intereses dos demais".

2. Santiago 4:10 "Humilládevos diante do Señor, e el vos levantará".

2 Corintios 12:7 E para que non fose exaltado por riba da abundancia das revelacións, deuseme unha espiña na carne, o mensaxeiro de Satanás para abofetarme, para que non fose exaltado por riba de toda medida.

Paul recibiu un "espiño na carne" de Satanás para evitar que se enorgullece demasiado das revelacións que recibira.

1. O orgullo ven antes dunha caída: Leccións de Paul's Thorn in the Flesh.

2. Vencer a tentación: reflexións sobre a loita de Paul cunha espiña na carne.

1. Proverbios 16:18 - O orgullo vai antes da destrución, e un espírito altivo antes da caída.

2. Santiago 4:7-8 - Sométete, pois, a Deus. Resiste o demo, e el fuxirá de ti. Achégate a Deus, e el achegarase a ti.

2 Corintios 12:8 Por iso roguéille tres veces ao Señor que se apartase de min.

Paulo suplicou ao Señor tres veces para que se librase dunha dificultade á que se enfrontaba.

1. A fortaleza de Deus na nosa debilidade - 2 Corintios 12:8

2. O poder da oración persistente - 2 Corintios 12:8

1. Romanos 5:3-5 - Non só así, senón que tamén nos gloriamos nos nosos sufrimentos, porque sabemos que o sufrimento produce perseveranza; perseveranza, carácter; e carácter, esperanza.

2. Santiago 5:13 - Algún de vós ten problemas? Debería rezar. Alguén é feliz? Que cante cancións de loanza.

2 Corintios 12:9 E díxome: A miña graza é suficiente para ti, porque a miña forza perfecciona na debilidade. Por iso, moi felizmente me gloriarei nas miñas enfermidades, para que o poder de Cristo descanse sobre min.

Paulo tiña a certeza de que a graza de Deus era suficiente para as súas necesidades, e escolleu gloriarse nas súas debilidades para que o poder de Cristo descansase sobre el.

1. Atopar forza na debilidade - Como a graza de Deus é suficiente en tempos de necesidade

2. Glorificar a Deus a través das dificultades - Alegrarse nas debilidades para experimentar o poder de Cristo

1. Filipenses 4:13 - Podo facer todas as cousas por medio de Cristo que me fortalece

2. Romanos 8:28 - E sabemos que todas as cousas colaboran para o ben dos que aman a Deus, dos que son chamados segundo o seu propósito.

2 Corintios 12:10 Por iso gústame as enfermidades, os reproches, as necesidades, as persecucións e as angustias por amor de Cristo; porque cando son débil, entón son forte.

Paulo foi capaz de ser forte na súa fe a pesar de enfrontarse ás dificultades da vida, e gozou con elas polo seu amor por Cristo.

1. A forza dun crente na adversidade

2. Alegrarse no sufrimento por Cristo

1. Santiago 1:2-4 - Meus irmáns, contade alegría cando afrontades diversas probas, porque sabedes que a proba da vosa fe produce constancia. E que a constancia teña o seu pleno efecto, para que sexades perfectos e completos, sen falta de nada.

2. Mateo 5:11-12 - ? Menos eres cando outros te insultan e te perseguen e proferiren todo tipo de mal contra ti falsamente pola miña causa. Alégrate e alégrate, porque a túa recompensa é grande no ceo, pois así perseguiron aos profetas que foron antes de ti.

2 Corintios 12:11 Fíxome un tolo na gloria; obrigáchesme, porque eu debería ser eloxiado de vós, pois en nada estou por detrás dos máis principais apóstolos, aínda que non sexa nada.

Paulo afirma que non está detrás dos máis grandes apóstolos, aínda que non é nada.

1. O poder da humildade: como o exemplo de Paul nos mostra a forza de ser humildes

2. A forza da nada: como o exemplo de Paul nos mostra que a fe e a humildade son máis valiosas que calquera outra cousa

1. Filipenses 2: 3-8 - Non fagas nada por ambición egoísta ou presunción, pero con humildade considera aos outros máis importantes que vós mesmos.

2. 1 Corintios 4:7-13 - Que tes que non recibiches? Se entón o recibiches, por que te presumes coma se non o recibises?

2 Corintios 12:12 Verdadeiramente os sinais dun apóstolo foron obrados entre vós con toda paciencia, en sinais, marabillas e obras poderosas.

Paulo mostra sinais dun apóstolo a través da paciencia, sinais, marabillas e feitos poderosos na igrexa de Corinto.

1. A paciencia é un sinal dun apóstolo

2. Sinais, marabillas e feitos poderosos na Igrexa

1. Hebreos 13:7 - Lémbrate dos teus líderes, os que che falaron a palabra de Deus. Considera o resultado da súa forma de vida e imita a súa fe.

2. 1 Corintios 2: 4-5 - O meu discurso e a miña mensaxe non foron en palabras plausibles de sabedoría, senón en demostración do Espírito e do poder, para que a túa fe non descanse na sabedoría dos homes senón no poder de Deus .

2 Corintios 12:13 Porque que é o feito de ser inferiores a outras igrexas, se non que eu mesmo non era unha carga para vós? perdóame este mal.

Paulo pediu humildemente aos corintios que o perdoasen por non ser unha carga para eles en comparación con outras igrexas.

1. Aprende a perdoar: entendendo o poder do perdón nas nosas vidas

2. A importancia de ser humilde: por que a humildade é vital

1. Mateo 6:14-15 - ? ou se perdoas a outros as súas ofensas, o teu Pai celestial tamén te perdoará a ti, pero se non perdoas a outros as súas ofensas, tampouco o teu Pai perdoará as túas faltas.

2. Filipenses 2:3 - ? o nada por ambición egoísta ou presunción, pero con humildade conta a outros máis importantes que vós mesmos.??

2 Corintios 12:14 Velaquí, por terceira vez estou disposto a vir a vós; e non vos serei gravoso, porque non busco o voso, senón a vós: porque os fillos non deben facer para os pais, senón os pais para os fillos.

A pasaxe subliña que os pais deben proporcionar aos seus fillos en lugar de todo o contrario.

1. "Quen é o responsable dos nosos fillos?"

2. "A bendición de proporcionar aos nosos fillos"

1. Efesios 6:4 - "E, pais, non provoquedes a ira dos vosos fillos, senón que críenos coa educación e a advertencia do Señor".

2. Proverbios 17:6 - "Os fillos? Os fillos son a coroa dos vellos, e a gloria dos fillos son os seus pais".

2 Corintios 12:15 E moi gustosamente gastarei e gastarei por vós; aínda que canto máis te quero, menos me quero.

Paul expresa a súa vontade de sacrificarse polos corintios, a pesar da súa falta de amor recíproco por el.

1. O poder do amor incondicional: explorando o audaz sacrificio de Paul en 2 Corintios 12:15

2. Aprender a amar incondicionalmente: o desafío da mensaxe de Paulo en 2 Corintios 12:15

1. Romanos 5:8 - Pero Deus demostra o seu propio amor por nós nisto: mentres aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós.

2. Xoán 15:13 - Ninguén ten amor máis grande que este: deitar un? □ vida para un? □ amigos.

2 Corintios 12:16 Pero sexa así, eu non vos carguei; con todo, sendo astuto, pilloume con engano.

Paulo gañou astutamente aos corintios ao seu lado sen cargalos.

1. O poder da persuasión: como conquistar á xente sen facer que se sintan presionados

2. A astucia de Paul e os Corintios: como usar a astucia para conseguir resultados positivos

1. Proverbios 16:21 - Os sabios de corazón chámanse discernidores, e as palabras agradables promoven a instrución.

2. Mateo 10:16 - Velaquí que vos mando coma ovellas no medio dos lobos, así que sexades sabios coma serpes e inocentes coma pombas.

2 Corintios 12:17 ¿Acaso gañei de vós algún dos que vos enviei?

Paulo pregúntalles aos corintios se obtivo un beneficio con algunha das persoas que lles enviou.

1. O poder do desinterés: elixir servir aos demais sen expectativas de ganancias

2. Reavaliando os nosos motivos: examinando os nosos corazóns detrás das nosas accións

1. Mateo 6:2 - ? □ Polo tanto, cando fagas un acto de caridade, non soes a trompeta diante de ti como fan os hipócritas nas sinagogas e nas rúas, para que teñan gloria dos homes. Seguro que vos digo que teñen a súa recompensa.??

2. Filipenses 2:3-4 - ? Non se faga nada por ambición ou presunción egoísta, pero con humildade de espírito que cada un estime aos outros mellor que a si mesmo. Que cada un de vós velle non só polos seus propios intereses, senón tamén polos intereses dos demais.

2 Corintios 12:18 Pedín a Tito, e con el enviei un irmán. Tito gañou de ti? non andamos no mesmo espírito? non andamos nos mesmos pasos?

Paulo enviou a Tito e un irmán a Corinto para asegurarse de que os corintios seguisen o mesmo camiño.

1. Camiñando no mesmo espírito - Examinando o que significa seguir a Deus

2. Vivir en comunidade - Os beneficios da unidade en Cristo

1. Gálatas 5:25 - Se vivimos polo Espírito, sigamos tamén ao ritmo do Espírito.

2. Romanos 12:3-5 - Porque pola graza que me foi dada, dígolle a todos entre vós que non pensen de si mesmo máis do que debería pensar, senón que pensen con criterio sobrio, cada un segundo a medida da fe que Deus asignou. Porque como nun corpo temos moitos membros, e os membros non teñen todos a mesma función, así nós, aínda que moitos, somos un só corpo en Cristo, e individualmente os membros uns dos outros.

2 Corintios 12:19 De novo, cres que nos escusamos ante vós? falamos diante de Deus en Cristo, pero facemos todas as cousas, amados, para a vosa edificación.

Paulo implora aos corintios que recorden que as súas palabras son faladas ante Deus e que traballa para a súa edificación.

1. O poder das nosas palabras: falando ante Deus

2. Edificando o Corpo de Cristo: Vivindo unha vida de servizo

1. Santiago 3:3-12 - O poder das nosas palabras

2. Filipenses 2: 3-11 - Edificando o Corpo de Cristo

2 Corintios 12:20 Porque temo que, cando chegue, non vos atope como quería, e que se me atope para vós como non queredes; non vaia ser que haxa discusións, envexas, iras, contendas, murmuracións, murmurios, inchazos, tumultos:

A Paulo preocúpalle que cando visite aos corintios non o acollan como el esperaba, e pode haber conflitos entre eles.

1. O perigo da loita - Romanos 12:18

2. As bendicións da unidade - Salmo 133:1

1. Romanos 15:5 - Que o Deus da paciencia e do alento vos conceda vivir en tal harmonía uns cos outros, de acordo con Cristo Xesús.

2. Santiago 3:16 - Porque onde existen celos e ambición egoísta, haberá desorde e toda práctica vil.

2 Corintios 12:21 E para que, cando volva, o meu Deus me humille entre vós, e chorará por moitos que xa pecaron e non se arrepentiron da impureza, a fornicación e a lascivia que cometeron.

Paul expresa a súa preocupación de que cando o visite de novo, Deus pode humillalo debido ao pecado dos membros da igrexa que non se arrepentiron do seu comportamento inmoral.

1. O poder do arrepentimento - Afastándose do pecado para recibir a graza e a misericordia de Deus.

2. A necesidade de humildade - Recoñecer a nosa pequeñez ante Deus e someternos á súa vontade.

1. Romanos 3:23-24 - Porque todos pecaron e están lonxe da gloria de Deus, e son xustificados gratuitamente pola súa graza a través da redención que veu por Cristo Xesús.

2. Santiago 4:6-7 - Pero el dános máis graza. Por iso a Escritura di: ? □ od oponse aos soberbios pero amosa favor aos humildes. Sometedevos, pois, a Deus. Resiste o demo, e el fuxirá de ti.

2 Corintios 13 é o décimo terceiro e último capítulo da Segunda Epístola de Paulo aos Corintios. Neste capítulo, Paulo dá as súas últimas exhortacións aos crentes corintios, advírteos da súa visita inminente e anímaos a que se examinen.

1o parágrafo: Paulo comeza facendo valer a súa autoridade como apóstolo e recordándolles aos corintios que non dubidará en exercer a disciplina cando chegue (2 Corintios 13:1-2). El desafíaos a examinarse a si mesmos e probar se están verdadeiramente na fe. El exhorta-los a recoñecer que Xesucristo está neles a menos que fallen a proba. Paul expresa a súa esperanza de que superen esta proba e alenta o seu crecemento en xustiza.

2º Parágrafo: Paul recoñece que aínda que poida parecer débil aos seus ollos, reza para que Deus lle conceda forza cando veña para que poida exercer disciplina se é necesario (2 Corintios 13:3-4). Subliña que o seu desexo é a súa edificación máis que a destrución. Instáballes a facer o correcto aínda que iso signifique parecer débil en termos mundanos.

3o Parágrafo: O capítulo remata cunha serie de exhortacións. Paulo fomenta a unidade entre os crentes, instándoos a procurar a restauración, consolarse uns a outros, ser de acordo, vivir en paz e experimentar o amor e a paz de Deus (2 Corintios 13:11). Aconséllalles que se sauden cun bico santo en sinal de agarimosa confraternización. Finalmente, pronuncia unha bendición invocando a graza de Deus sobre todos eles.

En resumo, o capítulo trece de Segundo Corintios contén as exhortacións e advertencias finais de Paulo antes da súa visita a Corinto. Afirma a súa autoridade como apóstolo e advirte sobre o exercicio da disciplina se é necesario. Paulo desafía aos crentes a examinarse a si mesmos e probar a súa fe mentres fomenta o seu crecemento na xustiza. Fai fincapé na unidade entre os crentes e aconsella sobre como deben interactuar entre eles en amor e paz. O capítulo conclúe cunha bendición que invoca a graza de Deus sobre eles. Este capítulo subliña a importancia do autoexame, a unidade e a vida de acordo cos principios de Deus mentres os crentes agardan a visita de Paulo.

2 Corintios 13:1 Esta é a terceira vez que veño a vós. En boca de dúas ou tres testemuñas establecerase cada palabra.

Paulo visita aos corintios por terceira vez para fortalecer a súa palabra a través do testemuño de dúas ou tres testemuñas.

1. Chamada de Deus: fortalecendo o noso testemuño

2. O poder de establecer a Palabra de Deus

1. Mateo 18:16 - "Pero se non te escoita, leva contigo un ou dous máis, para que en boca de dúas ou tres testemuñas quede confirmada toda palabra".

2. Hebreos 10:24-25 - "E considerémonos uns aos outros para provocarnos ao amor e ás boas obras: non abandonando a reunión de nós mesmos, como son algúns, senón exhortándonos uns aos outros, e tanto máis. , como vedes que se acerca o día".

2 Corintios 13:2 Xa vos dixen antes, e adiantovos, coma se estivese presente, por segunda vez; e estando agora ausente, escríbolles aos que ata agora pecaron, e a todos os demais, que, se volvo, non perdoarei:

Paulo advirte aos corintios que, se volve, non mostrará misericordia cos que pecaron contra el anteriormente.

1. A misericordia de Deus: unha chamada ao arrepentimento

2. As consecuencias do pecado impenitente

1. Hebreos 4:16 - Achegámonos, pois, con valentía ao trono da graza, para obter misericordia e atopar graza para axudar nos momentos de necesidade.

2. Santiago 5:20 - Que saiba que o que converte ao pecador do erro do seu camiño salvará unha alma da morte e ocultará multitude de pecados.

2 Corintios 13:3 Xa que buscades unha proba de que Cristo fala en min, que para vós non é débil, senón que é poderoso en vós.

Paulo está animando aos corintios a buscar probas da presenza de Cristo dentro del, subliñando o poder desta evidencia nas súas vidas.

1. Busca probas da presenza de Cristo na túa vida

2. Anímate polo poder de Cristo en ti

1. Hebreos 11:1 - Agora a fe é a seguridade das cousas que se esperan, a convicción das cousas que non se ven.

2. 2 Pedro 1:17 - Porque recibiu honra e gloria de Deus Pai cando a voz chegou a el da gloria majestuosa, dicindo: ? □ seu é o meu Fillo amado, en quen estou complacido.??

2 Corintios 13:4 Porque aínda que foi crucificado pola debilidade, aínda vive polo poder de Deus. Porque nós tamén somos débiles nel, pero viviremos con el polo poder de Deus para con vós.

Xesús foi crucificado por debilidade, pero resucitou polo poder de Deus. Nós tamén somos débiles, pero viviremos a través del co poder de Deus.

1. O poder de Deus é maior que a nosa debilidade

2. O poder da resurrección e da vida

1. Romanos 8:11, "Pero se o Espírito do que resucitou a Xesús dos mortos habita en vós, o que resucitou a Cristo dos mortos tamén vivificará os vosos corpos mortais polo seu Espírito que habita en vós".

2. 1 Corintios 15:57, "Pero grazas a Deus, que nos dá a vitoria por medio do noso Señor Xesucristo".

2 Corintios 13:5 Examinadevos a vós mesmos se estades na fe; probar os vosos mesmos. Non coñecedes vós mesmos que Xesucristo está en vós, a menos que sexades reprobados?

A pasaxe anima aos lectores a autoexaminarse e demostrar que Xesucristo está neles, para que non sexan réprobos.

1. "O autoexame da fe"

2. "A seguridade de coñecer a Xesucristo"

1. Romanos 8:9-11 - "Pero vós non estades na carne, senón no Espírito, se é que o Espírito de Deus habita en vós. Agora ben, se alguén non ten o Espírito de Cristo, non é ningún dos seu. E se Cristo está en vós, o corpo está morto polo pecado, pero o Espírito é vida pola xustiza. Pero se o Espírito do que resucitou a Xesús dos mortos habita en vós, o que resucitou a Cristo dos mortos. os mortos tamén vivificarán os vosos corpos mortais polo seu Espírito que habita en vós".

2. Lucas 9:23-24 - "E díxolles a todos: Se alguén quere vir detrás de min, que se negue a si mesmo, que tome a súa cruz cada día e sigame. Porque quen queira salvar a súa vida, perderaa. : pero quen perda a súa vida por causa miña, salvaraa".

2 Corintios 13:6 Pero confío en que saberedes que non somos réprobos.

Paulo anima aos corintios a recoñecer que el e os seus compañeiros non son rexeitados por Deus.

1. "O poder da confianza en Deus"

2. "Non réprobos: vivir no favor de Deus"

1. Romanos 8:38-39 - "Porque estou seguro de que nin a morte nin a vida, nin os anxos

nin os gobernantes, nin as cousas presentes nin as vindeiras, nin as potencias, nin a altura nin a profundidade, nin ningunha outra cousa en toda a creación. capaz de separarnos do amor de Deus en Cristo Xesús, noso Señor".

2. Efesios 2:4-5 - "Pero Deus, sendo rico en misericordia, por mor do gran amor co que nos amou, aínda que estabamos mortos nas nosas ofensas, fíxonos vivir xunto con Cristo? ¿Que graza tes ? foi gardado".

2 Corintios 13:7 Agora pídolle a Deus que non fagades ningún mal; non para que parezamos aprobados, senón para que fagades o que é honesto, aínda que sexamos como réprobos.

Paulo roga a Deus para que os corintios fagan o correcto, aínda que el e os seus compañeiros non sexan vistos como aprobados.

1. Facendo o correcto, aínda que non sexa popular

2. A importancia da integridade a pesar das nosas imperfeccións

1. 1 Pedro 2:12 ? □ gardando a túa conduta entre os xentís honrados, para que cando falen contra ti como malhechores, vexan as túas boas obras e glorifiquen a Deus o día da visita.

2. Santiago 4:17 ? □ o quen sabe o correcto e non o fai, para el é pecado.??

2 Corintios 13:8 Porque non podemos facer nada contra a verdade, senón pola verdade.

Paulo anima aos corintios a ser fieis á verdade xa que é o único que pode resistir calquera oposición.

1. ? □ Estando firme na verdade??

2. ? O poder inmutable da verdade?

1. Isaías 40:8 - ? □ a herba murcha, a flor esmorece, pero a palabra do noso Deus permanecerá para sempre.

2. Proverbios 12:19 - ? □ os beizos ruidosos perduran para sempre, pero unha lingua

mentira só é por un momento.

2 Corintios 13:9 Porque nos alegramos cando somos débiles e vós sodes fortes; e isto tamén queremos: a vosa perfección.

O apóstolo Paulo desexa que os corintios sexan perfectos na súa fe.

1. Perfeccionando a fe a través da debilidade

2. Alégrate na debilidade, busca a perfección

1. Romanos 8:28 - E sabemos que todas as cousas colaboran para o ben dos que aman a Deus, dos que son chamados segundo o seu propósito.

2. Mateo 5:48 - Sede, pois, perfectos, como o voso Pai que está no ceo é perfecto.

2 Corintios 13:10 Por iso escribo estas cousas estando ausente, para que, estando presente, use a nitidez, segundo o poder que o Señor me deu para a edificación, e non para a destrución .

Paulo escribe aos corintios para edificalos, e para evitar ter que ser agudo con eles en persoa, usando o poder que lle deu o Señor.

1. O poder da edificación: como Paulo usou o seu poder para construír a Igrexa

2. A forza do amor: como Paul evitou usar o seu poder para derrubar a Igrexa

1. Gálatas 6:1-2 - "Irmáns, se alguén é sorprendido en calquera transgresión, vós que sodes espirituais debedes restauralo cun espírito de mansedumbre. Vixídevos, para que tamén vós sexades tentados. ¿Llevar os uns aos outros? □ cargas , e así cumprir a lei de Cristo.??

2. Romanos 15:14 - "Eu mesmo estou satisfeito de vós, meus irmáns, de que vós mesmos estádes cheos de bondade, cheos de todo coñecemento e capaces de instruírse uns a outros".

2 Corintios 13:11 Finalmente, irmáns, despídese. Sexa perfecto, sexa de boa comodidade, sexa de mente, vive en paz; e o Deus do amor e da paz estará contigo.

1. A perfección e o confort de Deus: explorando 2 Corintios 13:11

2. Como vivir en paz: unha ollada a 2 Corintios 13:11

1. Filipenses 4:7-9 - E a paz de Deus, que supera todo entendemento, gardará os vosos corazóns e as vosas mentes en Cristo Xesús.

2. Romanos 15: 5-6 - Agora que o Deus da paciencia e do alento vos conceda vivir en tal harmonía uns cos outros, de acordo con Cristo Xesús, para que xuntos glorifiquedes cunha soa voz ao Deus e Pai do noso Señor Xesús . Cristo.

2 Corintios 13:12 Saúde uns a outros cun bico santo.

Paulo chama aos crentes a saudarse cun bico santo.

1. Un bico de unidade: explorando o significado do saúdo de Paul

2. O poder dun bico santo: amosando amor e respecto na Igrexa

1. Efesios 5:21 - Sométese uns aos outros por reverencia a Cristo.

2. 1 Pedro 5:14 - Saúdanse cun bico de amor.

2 Corintios 13:13 Todos os santos saúdanvos.

Paulo envía saúdos aos corintios de todos os santos.

1. Un saúdo de paz e unidade: a fortaleza da Igrexa.

2. O poder da pertenza: estímulo a través da confraternización.

1. Colosenses 3:15 - Deixade que a paz de Cristo reine nos vosos corazóns, xa que como membros dun só corpo estabades chamados á paz.

2. Efesios 4:2-3 - Sexa completamente humilde e amable; paciencia, soportando uns cos outros no amor. Faga todo o posible para manter a unidade do Espírito a través do vínculo da paz.

2 Corintios 13:14 A graza do Señor Xesús Cristo, o amor de Deus e a comuñón do Espírito Santo, estean con todos vós. Amén.

Paulo desexa que a graza, o amor e a comuñón co Espírito Santo sexan co pobo de Corinto.

1. O poder da Trindade: como recibir a graza, o amor e a comuñón do Espírito Santo

2. A bendición da bendición de Paulo: como recibir a bendición da graza, o amor e a comuñón

1. Romanos 5:5 - "E a esperanza non avergoña, porque o amor de Deus é derramado nos nosos corazóns polo Espírito Santo que nos foi dado".

2. Xoán 15:26 - ? □ u cando veña o Auxiliador, a quen vos enviarei do Pai, o Espírito da verdade, que procede do Pai, el dará testemuño de min.

Gálatas 1 é o primeiro capítulo da Epístola de Paulo aos Gálatas. Neste capítulo, Paul establece a súa autoridade apostólica e aborda o tema das falsas ensinanzas que se infiltraron nas igrexas gálatas.

1o Parágrafo: Paulo comeza facendo fincapé na súa vocación divina como apóstolo, non designado polo home senón a través de Xesucristo e Deus Pai (Gálatas 1:1). Expresa asombro pola rapidez con que os crentes gálatas se afastaron do verdadeiro evanxeo a unha versión distorsionada predicada por falsos mestres. Paulo afirma que só hai un evanxeo, e quen predice un evanxeo diferente debería ser maldito (Gálatas 1:6-9). Subliña que recibiu a súa mensaxe directamente de Cristo a través da revelación.

2o Parágrafo: Paulo defende a súa conversión e ministerio contando a súa vida anterior como celoso perseguidor dos cristiáns. Destaca como Deus o chamou na súa graza e reveloulle o seu Fillo para que predicase entre os xentís (Gálatas 1:13-16). Paulo subliña que non consultou con ningunha autoridade humana senón que foi inmediatamente a Arabia antes de regresar a Damasco. Despois visitou Xerusalén brevemente para reunirse con Pedro e Santiago, pero non recibiu instrucións nin ensinanzas adicionais deles.

3o Parágrafo: O capítulo conclúe con Paul afirmando a súa independencia da aprobación

ou validación humana. Afirma que non está intentando agradar á xente senón a Deus, que o chamou para un propósito específico (Gálatas 1:10). Paulo reitera que recibiu o seu evanxeo directamente de Cristo e que non foi influenciado nin ensinado por outros. Subliña que a súa mensaxe é coherente en todas as rexións, indicando a súa orixe divina.

En resumo, o primeiro capítulo de Gálatas céntrase en establecer a autoridade apostólica de Paulo e abordar as ensinanzas falsas nas igrexas de Gálata. Paulo enfatiza recibir a súa chamada e evanxeo directamente de Xesucristo, non a través da autoridade humana. Expresa asombro pola rápida saída dos crentes do verdadeiro evanxeo a unha versión distorsionada predicada por falsos mestres. Paul defende a súa conversión e ministerio, destacando a súa independencia da validación humana e afirmando que a súa mensaxe é coherente en todas as rexións. Este capítulo destaca a importancia de adherirse ao verdadeiro evanxeo e recoñecer a chamada divina de Paulo como apóstolo.

Gálatas 1:1 Paulo, un apóstolo (non de homes, nin de homes, senón de Xesucristo e Deus Pai, quen o resucitou de entre os mortos);

Paulo preséntase como un apóstolo chamado non por ningún home senón por Xesucristo e Deus Pai.

1: Todos somos chamados por Deus para servir o seu propósito.

2: A vida de Paulo serve como recordatorio da nosa propia chamada de Deus.

1: Mateo 4:19 - E díxolles: Seguideme, e fareivos pescadores de homes.

2: 1 Corintios 1: 9 - Deus é fiel, polo que fomos chamados á comunión do seu Fillo Xesús Cristo, noso Señor.

Gálatas 1:2 E todos os irmáns que están comigo, ás igrexas de Galacia:

Paulo envía saúdos ás igrexas de Galacia por parte del mesmo e dos seus compañeiros.

1: Saúdo de amor e unidade de Paulo ás Igrexas de Galacia

2: O poder da comunidade e da compañeirismo na Igrexa

1: Romanos 12:10 - Ámense uns a outros con cariño fraternal; superámonos uns aos outros en mostrar honra.

2: 1 Tesalonicenses 5:11 - Polo tanto, anímase uns a outros e edificade uns a outros, tal e como o estádes facendo.

Gálatas 1:3 Graza e paz vos sexa de Deus Pai e de noso Señor Xesús Cristo,

O saúdo de Paulo aos gálatas inclúe a graza e a paz de Deus Pai e de Xesucristo.

1. A paz de Deus en tempos difíciles

2. A graza de Deus na vida cotiá

1. Filipenses 4:6-7 - Non te preocupes por nada, pero en cada situación, mediante oración e petición, con acción de grazas, presenta as túas peticións a Deus. E a paz de Deus, que trascende todo entendemento, gardará os vosos corazóns e as vosas mentes en Cristo Xesús.

2. Efesios 2: 8-9 - Porque por graza fuches salvo, por medio da fe, e isto non é de vós, é don de Deus, non por obras, para que ninguén se glorie.

Gálatas 1:4 Quen se entregou a si mesmo polos nosos pecados, para librarnos do presente mundo malo, segundo a vontade de Deus e noso Pai.

Xesús entregouse para salvarnos do mundo e dos seus malos camiños, segundo a vontade de Deus.

1: Xesús sacrificouse para salvarnos do pecado e do mal.

2: Podemos ser salvados dos camiños pecaminosos do mundo a través do sacrificio de Xesús.

1: Efesios 2:8-9: "Porque pola graza fuches salvo mediante a fe. E isto non é a túa propia obra; é don de Deus, non resultado de obras, para que ninguén se glorie".

2: Mateo 11:28-30: "Ven a min, todos os que están traballados e cargados, e eu vos darei descanso. Tomade sobre vós o meu xugo e aprendede de min, porque son manso e

humilde de corazón e atoparedes descanso para as vosas almas, porque o meu xugo é doado e a miña carga é leve".

Gálatas 1:5 A quen sexa a gloria para sempre. Amén.

Esta pasaxe é unha doxoloxía de loanza a Deus pola súa gloriosa obra de salvación.

1. A graza salvadora de Deus: unha razón para darlle gloria

2. O amor incondicional de Deus: unha base de acción de grazas

1. Efesios 2: 8-9 - Porque é por graza que sodes salvos, por medio da fe, e isto non é de vós mesmos, é don de Deus, non por obras, para que ninguén se glorie.

2. Romanos 5:8 - Pero Deus demostra o seu propio amor por nós nisto: mentres aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós.

Gálatas 1:6 Admiro de que sexades tan pronto afastados de aquel que vos chamou á graza de Cristo, a outro evanxeo.

Paulo expresa a súa sorpresa de que os gálatas abandonasen rapidamente o evanxeo de Cristo por outro evanxeo.

1. "O perigo dos falsos evanxeos"

2. "A alegría de abrazar a graza de Cristo"

1. 1 Corintios 15: 1-4 - A predicación de Paulo do evanxeo de Xesucristo

2. Romanos 11:5-6 - A bondade e a severidade de Deus na salvación

Gálatas 1:7 que non é outra; pero hai algúns que te molestan e queren pervertir o evanxeo de Cristo.

Paulo advirte aos gálatas contra os falsos mestres que intentan pervertir o evanxeo de Cristo.

1. Ten coidado de quen escoitas

2. Non te deixes levar por falsas ensinanzas

1. Romanos 16:17-18 - Agora pídovos, irmáns, que observedes aqueles que causan divisións e ofensas contrarias á doutrina que aprendestes; e evitalos. Porque os que son tales non serven ao noso Señor Xesucristo, senón ao seu propio ventre; e con boas palabras e discursos xustos enganan os corazóns dos sinxelos.

2. 2 Timoteo 4:3-4 - Pois chegará o tempo en que non soportarán a boa doutrina; pero, segundo as súas propias concupiscencias, amontonaranse mestres, tendo comezón de orellas; E apartarán os seus oídos da verdade e converteranse en fábulas.

Gálatas 1:8 Pero aínda que nós, ou un anxo do ceo, vos predicamos outro evanxeo que o que vos anunciamos, que sexa maldito.

Paulo advirte á igrexa gálata de non escoitar ningún outro evanxeo que non sexa o que predicou.

1. O poder do Evanxeo: Manterse fieis á Palabra de Deus

2. A falsa ensinanza e o perigo da herexía

1. 1 Corintios 15: 1-4 - O evanxeo de salvación de Paulo a través da morte e resurrección de Cristo.

2. 2 Timoteo 2:15 - Estudar as Escrituras e evitar as falsas ensinanzas.

Gálatas 1:9 Como dixemos antes, tamén o digo agora: Se alguén vos anuncia outro evanxeo distinto do que recibistes, que sexa maldito.

Paulo insta aos gálatas a rexeitar calquera outro evanxeo que non sexa o que recibiron.

1. Rexeitar as ensinanzas falsas - Gálatas 1:9

2. Abrace o verdadeiro Evanxeo - Gálatas 1:9

1. Deuteronomio 13: 1-5 - Advertencias contra os falsos profetas.

2. Romanos 16:17-18 - Exhortación a ter coidado cos falsos mestres.

Gálatas 1:10 Porque agora persuaden os homes ou a Deus? ou busco agradar aos homes? porque se aínda me gustara aos homes, non sería o servo de Cristo.

Paul pregunta se está intentando agradar aos homes ou a Deus.

1. Asegúrate de agradar a Deus, non aos homes.

2. Vive unha vida de obediencia a Deus, non aos homes.

1. Colosenses 3:23-24 - Fagas o que fagas, traballa de corazón, como para o Señor e non para os homes, sabendo que do Señor recibirás a herdanza como recompensa. Estás a servir ao Señor Cristo.

2. Proverbios 3:5-6 - Confía no Señor con todo o teu corazón, e non te apoies no teu propio entendemento. Recoñéceo en todos os teus camiños, e el endereitará os teus camiños.

Gálatas 1:11 Pero eu asegurovos, irmáns, que o evanxeo que foi predicado de min non é home.

O evanxeo predicado por Paulo non é dun home.

1: Confía na Palabra de Deus, non na do home

2: Todos estamos chamados a predicar o Evanxeo

1: 2 Timoteo 3: 16-17 - "Toda Escritura é inspirada por Deus, e é útil para a doutrina, para o reproche, para a corrección, para a instrución na xustiza: para que o home de Deus sexa perfecto, ben proporcionado a todos. boas obras".

2: Colosenses 1:23 - "Se seguides na fe fundamentados e asentados, e non vos apartades da esperanza do Evanxeo, que escoitaches e que foi predicada a toda criatura

que está debaixo do ceo; do que eu, Paulo, son feito ministro".

Gálatas 1:12 Porque nin o recibín de home, nin me ensinaron, senón pola revelación de Xesucristo.

A Paulo recibiu o evanxeo de Xesucristo a través da revelación divina, non a través de ningunha ensinanza ou instrución humana.

1: A singularidade do Evanxeo de Xesucristo

2: A revelación divina é a fonte do verdadeiro coñecemento

1: Efesios 3: 3-5 - Como o misterio de Cristo, que non foi dado a coñecer ao pobo noutras xeracións, foi agora revelado aos seus santos apóstolos e profetas polo Espírito.

2: Xoán 14:26 - Pero o Avogado, o Espírito Santo, que o Pai enviará no meu nome, ensinaravos todas as cousas e lembraravos todo o que vos dixen.

Gálatas 1:13 Porque xa escoitaches falar da miña conversación no pasado na relixión dos xudeus, de que perseguín sen medida á Igrexa de Deus e a desperdiciei.

Paulo relata a súa vida antes da súa conversión ao cristianismo, na que perseguiu á igrexa de Deus.

1. O poder da conversión: a transformación de Paul de perseguidor a predicador

2. A misericordia de Deus: perdón e redención para todos

1. Lucas 15:11-32, A parábola do fillo pródigo

2. Romanos 5:8, Pero Deus demostra o seu propio amor por nós nisto: mentres aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós.

Gálatas 1:14 E proveu na relixión xudeu por riba de moitos meus iguais na miña nación, sendo máis celoso das tradicións dos meus pais.

Paul experimentou un gran éxito na observancia dos costumes e leis xudías, e foi particularmente dedicado ás tradicións dos seus antepasados.

1. A importancia de honrar as tradicións familiares

2. Manter a dedicación á nosa viaxe de fe

1. Deuteronomio 6:4-9

2. Colosenses 3:17-21

Gálatas 1:15 Pero cando lle gustou a Deus, que me apartou do ventre da miña nai e me chamou pola súa graza,

A graza de Deus é a fonte da nosa chamada.

1. Deus chámanos pola súa graza - Un estudo de Gálatas 1:15

2. A nosa separación de Deus e como a graza nos reúne - Un exame de Gálatas 1:15

1. Romanos 8:28 - E sabemos que en todas as cousas Deus traballa para o ben dos que o aman, que foron chamados segundo o seu propósito.

2. Efesios 2:4-5 - Pero por mor do seu gran amor por nós, Deus, que é rico en misericordia, fíxonos vivos con Cristo mesmo cando estabamos mortos en transgresións; é pola graza que fuches salvado.

Gálatas 1:16 para revelar o seu Fillo en min, para predicalo entre os pagáns; de inmediato non conferei con carne nin óso:

Paulo foi chamado divinamente a predicar o Evanxeo de Xesucristo entre os xentís.

1. A chamada de Deus: respondendo á vontade de Deus

2. O poder do Evanxeo: predicar a Boa Nova de Xesucristo

1. Xeremías 1:5 "Antes de formarte no ventre materno, coñecínte, e antes de que naceses consagreiche; puxente profeta das nacións".

2. Feitos 10:34-35 "Entón Pedro abriu a boca e dixo: "De verdade entendo que Deus non mostra parcialidade, pero en toda nación quen lle teme e fai o correcto é aceptable".

Gálatas 1:17 Tampouco subín a Xerusalén aos que foron apóstolos antes que min; pero fun a Arabia e volvín a Damasco.

Paulo revela que non foi a Xerusalén para reunirse cos apóstolos, senón que foi a Arabia e volveu a Damasco.

1. Debemos aprender co exemplo de Paulo a seguir a vontade de Deus, aínda que non sexa popular ou conveniente.

2. Podemos confiar en Deus para proporcionar orientación e dirección, aínda que os nosos plans sexan frustrados.

1. Xeremías 29:11 - Porque sei os plans que teño para ti, declara o Señor, plans para o benestar e non para o mal, para darche un futuro e unha esperanza.

2. Mateo 6:33 - Pero busca primeiro o reino de Deus e a súa xustiza, e todas estas cousas engadiráselles.

Gálatas 1:18 Despois de tres anos subín a Xerusalén para ver a Pedro, e estiven con el quince días.

Paulo visitou Xerusalén para visitar a Pedro e pasou quince días con el.

1. Podemos aprender co exemplo de Paulo de pasar tempo con outros crentes.

2. Deus pode usar as nosas relacións con outros crentes para promover a obra do seu reino.

1. Feitos 9:26-27 - E cando Xaúl chegou a Xerusalén, intentou unirse aos discípulos; pero todos lle tiñan medo e non crían que fose discípulo. Pero Bernabé colleuno e levouno aos apóstolos.

2. 1 Tesalonicenses 5:11 - Polo tanto, animádevos uns a outros e edificaos uns a outros, como vós.

Gálatas 1:19 Pero ningún outro dos apóstolos vin, agás Santiago, irmán do Señor.

Paulo conta a súa experiencia do evanxeo, dicindo que non viu ningún dos apóstolos, excepto Santiago, irmán do Señor.

1. Unha ollada ao Evanxeo: examinando a experiencia de Paulo

2. Santiago, irmán do Señor: un papel único na Igrexa primitiva

1. Romanos 1:16-17 - Porque non me avergoño do evanxeo, porque é o poder de Deus para salvar a todos os que cren, primeiro para o xudeu e tamén para o grego. Pois nela revélase a xustiza de Deus a partir da fe para a fe, como está escrito: "Os xustos vivirán pola fe".

2. 1 Corintios 15:7-8 - Entón apareceuse a Santiago, despois a todos os apóstolos. Por último, como a un nacido prematuro, tamén se me apareceu.

Gálatas 1:20 Agora ben, o que vos escribo, velaquí, diante de Deus, non mento.

Paulo expresa a súa honestidade e veracidade na súa escritura, declarando que non minte aos gálatas ante Deus.

1: A importancia de ser veraz

2: O poder da integridade

1: Proverbios 12:22 - Os beizos mentirosos son unha abominación para o Señor, pero os que actúan fielmente son o seu deleite.

2: Efesios 4:25 - Polo tanto, eliminando a mentira, que cada un diga a verdade co seu próximo, porque somos membros os uns dos outros.

Gálatas 1:21 Despois cheguei ás rexións de Siria e Cilicia;

Paulo viaxou a Siria e Cilicia despois da súa conversión.

1. Seguindo o plan de Deus: a viaxe de Paulo despois da súa conversión

2. Refinando a nosa fe: aprender e crecer en tempos difíciles

1. Feitos 9:19-21 - A viaxe de Paulo de Damasco a Xerusalén

2. 2 Corintios 11:25-27 - O sufrimento e a paciencia de Paulo polo ben do evanxeo

Gálatas 1:22 E era descoñecido de cara ás igrexas de Xudea que estaban en Cristo:

O Apóstolo Paulo era descoñecido de cara ás igrexas de Xudea que estaban en Cristo.

1. A importancia da ousadía na difusión do Evanxeo

2. O poder do Espírito Santo nas nosas vidas

1. Actos 9:15-16 - "Pero o Señor díxolle: "Vai, porque el é un vaso escollido para min, para levar o meu nome diante dos xentís, dos reis e dos fillos de Israel: porque eu vou móstralle as grandes cousas que debe sufrir polo meu nome".

2. Filipenses 1: 27-28 - "Só que a túa conversación sexa como corresponde ao evanxeo de Cristo: para que, se che veño e te vexo, ou ben ausente, eu oiga dos teus asuntos, para que esteades firmes nun só espírito. , cunha soa mente loitando xuntos pola fe no evanxeo".

Gálatas 1:23 Pero eles só escoitaran que o que nos perseguiu noutros tempos predica agora a fe que antes destruíu.

Os gálatas souberon falar da conversión de Xaúl, quen os perseguira no pasado, e que agora predicaba unha fe que antes destruíra.

1. A graza incrible de Deus: a conversión de Saúl

2. Redención a través da fe: lembrando a historia de Saúl

1. Romanos 5:8 - Pero Deus demostra o seu amor cara a nós, en que mentres aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós.

2. Isaías 55:7 - Que o impío abandone o seu camiño, e o inxusto os seus pensamentos, e que volva ao Señor, e terá misericordia del; e ao noso Deus, porque perdoará en abundancia.

Gálatas 1:24 E glorificaron a Deus en min.

O pobo glorificaba a Deus por mor do ministerio de Paulo.

1. A vida de Paulo como exemplo de glorificar a Deus

2. Como glorificar a Deus na vida cotiá

1. Colosenses 3:17, "E todo o que fagas, de palabra ou de feito, faino todo no nome do Señor Xesús, dando grazas a Deus Pai por medio del".

2. 1 Pedro 4:11: "Quen fale, debe facelo como quen está falando as palabras de Deus; quen serve, debe facelo como quen está a servir coa forza que Deus lle proporciona, para que Deus en todas as cousas. sexa glorificado por Xesucristo, a quen pertencen a gloria e o dominio para sempre e para sempre. Amén".

Gálatas 2 é o segundo capítulo da Epístola de Paulo aos Gálatas. Neste capítulo, Paulo relata as súas interaccións cos apóstolos en Xerusalén e defende a súa autoridade e mensaxe.

1o parágrafo: Paulo comeza describindo unha visita a Xerusalén catorce anos despois da súa conversión, onde se reuniu en privado con líderes influentes como Pedro, Santiago e Xoán. Comparte que lles presentou o evanxeo que viña predicando entre os xentís, buscando a súa afirmación e unidade (Gálatas 2:1-2). Os apóstolos recoñeceron que Deus encomendou a Paulo a misión de predicar aos xentís mentres se concentraban en ministrar aos xudeus (Gálatas 2:7-9). Esta reunión afirmou a independencia de Paulo á hora de predicar o evanxeo directamente recibido de Cristo.

2o Parágrafo: Paulo relata entón un enfrontamento con Pedro en Antioquía. Cando certos cristiáns xudeus chegaron de Santiago, Pedro retirouse de comer con crentes xentís por temor ás críticas destes xudaizantes (Gálatas 2:11-12). Este comportamento levou a outros cristiáns xudeus, incluído Bernabé, a seguir o exemplo. En resposta, Paulo reprochou publicamente a Pedro pola súa hipocrisía e inconsistencia en vivir segundo a

verdade do evanxeo (Gálatas 2:14).

Terceiro parágrafo: O capítulo conclúe con Paulo facendo fincapé en que a xustificación vén só pola fe en Cristo e non pola observación das leis ou costumes xudeus. Afirma que ninguén pode ser xustificado polas obras da lei senón só pola fe en Xesucristo (Gálatas 2:16). Destaca como os crentes morreron por prácticas legalistas e agora viven pola fe en Cristo que os amou e se entregou por eles (Gálatas 2:19-20). Paulo conclúe afirmando que se se puidese obter a xustiza observando leis ou rituais, entón a morte de Cristo sería innecesaria.

En resumo, o capítulo dous de Gálatas céntrase nas interaccións de Paulo cos apóstolos en Xerusalén e na súa defensa da súa autoridade e mensaxe. Paulo relata unha visita a Xerusalén onde presentou o evanxeo que viña predicando entre os xentís, recibindo a afirmación dos apóstolos. Subliña que Deus lle encomendou a misión de predicar aos xentís mentres estes se concentraban en ministrar aos xudeus. Paulo relata entón un enfrontamento con Pedro en Antioquía, onde reprochoulle publicamente a súa hipocrisía con respecto aos costumes xudeus. O capítulo conclúe con Paulo afirmando que a xustificación vén só pola fe en Cristo e non pola observación das leis ou costumes xudeus, enfatizando que os crentes son xustificados pola fe en Xesucristo que se entregou por eles. Este capítulo destaca a importancia da unidade, a xustificación pola fe e a vida segundo a verdade do evanxeo máis que as prácticas legalistas.

Gálatas 2:1 Entón catorce anos despois subín de novo a Xerusalén con Bernabé, e levei tamén a Tito comigo.

Paulo visita Xerusalén para discutir o evanxeo cos apóstolos.

1: Deberiamos estar dispostos a compartir o evanxeo con outros, sen importar o custo.

2: Debemos estar sempre abertos a aprender e crecer na nosa fe.

1: Feitos 18:23-21 - Paulo visita a sinagoga para predicar o evanxeo e enfróntase á oposición dos xudeus.

2: Mateo 28:18-20 - Xesús mándanos ir e facer discípulos de todas as nacións.

Gálatas 2:2 E subín por revelación, e comuniqueilles o evanxeo que predico entre os xentís, pero en privado aos que tiñan reputación, para que de ningún xeito puidese correr ou correr en balde.

Paulo viaxou a Xerusalén por revelación divina e compartiu en privado o Evanxeo que lles predicou aos xentís cos de renome.

1. Non teñas medo de compartir a túa fe, aínda que sexa en privado.

2. Deus proporcionará a coraxe e os recursos para cumprir a súa vontade.

1. Mateo 28: 19-20 - Por tanto, vai e ensina a todas as nacións, bautizándoas no nome do Pai, e do Fillo e do Espírito Santo: ensinándolles a observar todas as cousas que vos mandei: e velaquí, estou contigo sempre, ata a fin do mundo. Amén.

2. Isaías 41:10 - Non temas; porque eu estou contigo: non te espantes; porque eu son o teu Deus: fortalecereiche; si, vouche axudar; si, apoiareino coa man dereita da miña xustiza.

Gálatas 2:3 Pero nin Tito, que estaba comigo, sendo grego, foi obrigado a circuncidarse.

Paulo viaxou a Xerusalén con Tito, un cristián grego, para solidificar o entendemento entre os xentís e os xudeus.

1: Non debemos deixar que as nosas diferenzas nos dividan, senón esforzarnos por traballar xuntos na unidade.

2: Non debemos xulgar aos demais polas súas diferenzas, senón estar abertos a aprender uns dos outros.

1: Romanos 12:18 - ? □ se é posible, na medida en que dependa de ti, vivir en paz con todos.??

2: Colosenses 3:14 - ? □ ante todo, vístete de amor, que nos une a todos en perfecta harmonía.??

Gálatas 2:4 E iso por causa de falsos irmáns, que entraron sen darse conta, que entraron en segredo para espiar a nosa liberdade que temos en Cristo Xesús, para que nos esclavasen:

Paulo advirte contra os falsos irmáns que intentan escravar aos crentes, en lugar de permitirlles gozar da liberdade que teñen en Cristo.

1: Xesús salva da escravitude: o aviso de Paulo aos gálatas

2: Mantente firme na liberdade de Cristo

1: Romanos 8:1-2? , polo tanto, agora non hai condena para os que están en Cristo Xesús. Porque a lei do Espírito da vida liberouvos en Cristo Xesús da lei do pecado e da morte.

2: Xoán 8:36 ? o se o Fillo te fai libre, serás libre de verdade.??

Gálatas 2:5 A quen lles demos lugar por suxeición, non, nin por unha hora; para que a verdade do evanxeo continúe contigo.

A verdade do evanxeo debe manterse a pesar de calquera presión para ceder a diferentes opinións ou crenzas.

1. Vivir pola fe: estar firmes na verdade do Evanxeo

2. Abrazar o Evanxeo: negarse a comprometer

1. Romanos 1:16-17 - Porque non me avergoño do evanxeo, porque é o poder de Deus para salvar a todos os que cren, primeiro para o xudeu e tamén para o grego.

2. Xoán 8:31-32 - Entón Xesús díxolles aos xudeus que creran nel: ? Se permanecedes na miña palabra, sodes verdadeiramente os meus discípulos, e coñeceredes a verdade e a verdade os fará libres.

Gálatas 2:6 Pero destes que parecían estar algo, (foran o que fosen, non me importa: Deus non acepta a persoa de ninguén), pois os que parecían estar un tanto en reunión non me engadiron nada:

Paul recoñece o estado dos que parecían importantes aos ollos dos homes, pero Deus non acepta a ninguén en función da súa posición na vida.

1. Todos somos iguais aos ollos de Deus

2. Deus non mostra ningún favoritismo

1. Romanos 2:11 - Porque non hai parcialidade con Deus.

2. Colosenses 3:25 - Pero o que fai o mal será pagado polo que fixo, e non hai parcialidade.

Gálatas 2:7 Pero ao contrario, cando viron que o evanxeo da incircuncisión foi encomendado a min, como o evanxeo da circuncisión foi para Pedro;

Paulo buscou defender o seu evanxeo da xustificación pola fe ante os apóstolos.

1: Somos xustificados pola fe e non polas obras da lei.

2: Todos somos iguais en Cristo, independentemente das nosas circunstancias ou orixes.

1: Efesios 2:8-9 (Porque pola graza sodes salvos mediante a fe; e iso non por vós mesmos: é don de Deus: non por obras, para que ninguén se glorie).

2: Romanos 10:11-13 (Porque a Escritura di: Quen crea nel non se avergonzará. Porque non hai diferenza entre o xudeu e o grego, pois o mesmo Señor sobre todos é rico para todos os que o invocan. Porque quen invoque o nome do Señor será salvo.)

Gálatas 2:8 (Porque o que traballou con eficacia en Pedro para o apostolado da circuncisión, foi poderoso en min para cos xentís:)

Paul enfatiza a unidade entre os crentes a pesar das súas diferenzas de orixe.

1: O amor de Deus únenos a todos, independentemente da nosa orixe.

2: A graza de Deus é suficiente para todos os crentes, sexan quen sexan.

1: Colosenses 3:11 - "Onde non hai nin grego nin xudeu, circuncisión nin incircuncisión, bárbaro, escita, esclavo nin libre, senón que Cristo é todo e en todos".

2: Efesios 2:14?? 6 - "Porque el é a nosa paz, quen fixo un, e derrubou o muro medio de

división entre nós; abolindo na súa carne a inimizade, mesmo a lei dos mandamentos contida en ordenanzas; para facer en si mesmo dos dous un home novo, facendo así a paz; e para reconciliar a ambos con Deus nun só corpo pola cruz, matando con ela a inimizade".

Gálatas 2:9 E cando Santiago, Cefas e Xoán, que parecían alicerces, decatáronse da graza que me foi dada, déronme a min e a Bernabé a man dereita de comunión; que nós iamos aos pagáns e eles á circuncisión.

Santiago, Cefas e Xoán, tres membros respectados dentro da igrexa, recoñeceron a graza que foi dada a Paulo e Bernabé e déronlles a man dereita de comunión para ir aos xentís e para que fosen aos xudeus.

1. A importancia da unidade na Igrexa

2. Recoñecer a Graza de Deus e compartila cos demais

1. Efesios 4:1-6

2. Filipenses 2:1-4

Gálatas 2:10 Só eles querían que nos acordásemos dos pobres; o mesmo que eu tamén tiña ganas de facer.

Paulo lémbralles aos gálatas que se acorden dos pobres.

1: Debemos lembrar aos pobres e ser xenerosos con eles.

2: Debemos mostrar compaixón e xenerosidade cos necesitados.

1: Santiago 2:14-17 - A fe sen obras está morta.

2: Mateo 25:31-46 - Xesús fala sobre o xuízo das nacións.

Gálatas 2:11 Pero cando Pedro chegou a Antioquía, resistínlle de cara, porque era culpable.

Paul enfrontouse a Pedro polo seu comportamento hipócrita.

1. Construír unha base para unha vida de integridade

2. Aceptar a responsabilidade polas nosas accións

1. Proverbios 10:9 - O que anda en integridade anda con seguridade, pero o que pervierte os seus camiños será coñecido.

2. Mateo 5:37 - Que o teu "Si" sexa "Si" e o teu "Non", "Non". Porque todo o que é máis que estes é do maligno.

Gálatas 2:12 Porque antes de que algúns viñesen de Santiago, comía cos xentís; pero cando chegaron, retirouse e separou, temendo aos circuncisos.

Pedro estivo comendo cos xentís ata que a chegada de Santiago fixo que se retirase e se separase por medo aos da circuncisión.

1. O medo non debe levarnos á separación - Gálatas 2:12

2. A forza da unidade - Gálatas 2:12

1. Efesios 2:14-16 - Porque el é a nosa paz, quen fixo un só e derrubou o muro medio de división entre nós; Tendo abolido na súa carne a inimizade, mesmo a lei dos mandamentos contidas nas ordenanzas; pois facer en si mesmo de dous un home novo, facendo as paces; E para reconciliar a ambos con Deus nun só corpo pola cruz, matando con ela a inimizade.

2. Salmo 133: 1 - Velaquí, que bo e que agradable é para os irmáns vivir xuntos en unidade!

Gálatas 2:13 E os outros xudeus disimularon igualmente con el; de tal xeito que Bernabé tamén se deixou levar polo seu disimulo.

Paulo reprochou a Pedro a hipocrisía nas súas accións cara aos xentís.

1. O perigo da hipocrisía: examinando as nosas accións para a verdadeira fe

2. Bernabé: un exemplo de seguir a falsa doutrina

1. Mateo 23:27-28 - ? □ Ai a vós, escribas e fariseos, hipócritas! Porque sodes coma sepulcros encalados, que por fóra parecen fermosos, pero por dentro están cheos de mortos? □ ósos e toda impureza. Así que tamén por fóra pareces xusto para os demais, pero por dentro estás cheo de hipocrisía e ilegalidade.

2. Proverbios 26:24-26 - ? □ quen odia disfrázase cos seus beizos e alberga enganos no seu corazón; cando fala con bondade, non o creas, porque hai sete abominacións no seu corazón; aínda que o seu odio estea cuberto de enganos, a súa maldade quedará ao descuberto na asemblea.

Gálatas 2:14 Pero cando vin que non andaban rectos segundo a verdade do Evanxeo, díxenlle a Pedro diante de todos: Se ti, sendo xudeu, vives como os xentís, e non como os xudeus, por que obrigas aos xentís a vivir coma os xudeus?

Paulo reprochou a Pedro por obrigar aos xentís a seguir os costumes xudeus, aínda que o propio Pedro non os acataba.

1. Vivir rectamente segundo o Evanxeo de Xesucristo

2. O perigo de impoñer a cultura aos demais

1. Romanos 2: 1-3 - Polo tanto, es inescusable, oh home, quen sexa quen xulgas; pois ti que o xuíz fai as mesmas cousas.

2. 1 Corintios 9: 19-23 - Porque aínda que estou libre de todos os homes, fixenme servo de todos, para gañar máis.

Gálatas 2:15 Nós, que somos xudeus por natureza, e non pecadores dos xentís,

Paulo amonesta aos gálatas contra o legalismo na pasaxe.

1. O poder da graza nas nosas vidas

2. Superar o legalismo a través da fe

1. Efesios 2:8-9 - Porque pola graza fuches salvo mediante a fe. E isto non é cousa túa; é o don de Deus.

2. Romanos 3:20 - Porque polas obras da lei ningún ser humano será xustificado ante el, xa que pola lei vén o coñecemento do pecado.

Gálatas 2:16 Sabendo que un home non é xustificado polas obras da lei, senón pola fe de Xesucristo, tamén cremos en Xesucristo, para que poidamos ser xustificados pola fe de Cristo, e non polas obras. da lei: porque polas obras da lei ningunha carne será xustificada.

Paulo ensina que a salvación non chega polo cumprimento da lei, senón pola fe só en Xesucristo.

1. Xustificada pola fe: a verdade detrás de Gálatas 2:16

2. Salvación a través de Xesús: como a fe leva á xustificación

1. Romanos 3:20-24 - Porque pola graza fuches salvo mediante a fe. E isto non é cousa túa; é o don de Deus,

2. Efesios 2:8-9 - Porque pola graza fuches salvo mediante a fe. E isto non é cousa túa; é don de Deus, non resultado de obras, para que ninguén se gabe.

Gálatas 2:17 Pero se, mentres buscamos ser xustificados por Cristo, tamén nós mesmos somos atopados pecadores, ¿é entón Cristo o ministro do pecado? Deus me libre.

Paulo pregunta se seguir a Cristo significa que un é un pecador, e el responde que non é así.

1. A forza da cruz: como Xesús vence os nosos pecados

2. Unha nova vida en Cristo: como vivir segundo o Evanxeo

1. Romanos 8: 1-2 - "Por tanto, agora non hai condena para os que están en Cristo Xesús. Porque a lei do Espírito da vida liberouvos en Cristo Xesús da lei do pecado e da morte".

2. 1 Xoán 1:9 - "Se confesamos os nosos pecados, el é fiel e xusto para perdoarnos os

nosos pecados e limpiarnos de toda iniquidade".

Gálatas 2:18 Porque se reedifico as cousas que destruín, fágome un transgresor.

Paul advirte de non volver a prácticas que foron destruídas porque o convertería nun transgresor.

1. Non reconstruír o que Deus destruíu - Gálatas 2:18

2. Obedece a Deus e mantéñase lonxe do pecado - Romanos 6:12-13

1. Romanos 6:12-13: "Por tanto, non deixedes que o pecado reine no voso corpo mortal, para que o obedecédes nas súas concupiscencias. E non presentedes os vosos membros como instrumentos de iniquidade ao pecado, senón que vos presentades a Deus como seres. vivo de entre os mortos, e os teus membros como instrumentos de xustiza para Deus".

2. Mateo 5:17-18: "Non pensedes que vin para destruír a Lei ou os profetas. Non vin para destruír senón para cumprir. Pois de certo vos digo, ata que pasen o ceo e a terra, un só. a jota ou un título non pasarán da lei ata que todo estea cumprido".

Gálatas 2:19 Porque eu pola lei estou morto á lei, para vivir para Deus.

Paul explica que morreu á lei para vivir para Deus.

1. A necesidade de morrer para vivir

2. Vencer a Lei a través da Fe

1. Romanos 6:4-11 - Polo tanto, fomos sepultados con el mediante o bautismo na morte, para que, así como Cristo resucitou de entre os mortos pola gloria do Pai, tamén nós poidamos vivir unha vida nova.

2. Gálatas 5:1-6 - É para a liberdade que Cristo nos fixo libres. Estade firmes, pois, e non vos deixedes cargar de novo por un xugo de escravitude.

Gálatas 2:20 Estou crucificado con Cristo; con todo, vivo; pero non eu, senón Cristo vive en min; e a vida que agora vivo na carne, vívoa pola fe do Fillo de Deus, quen me amou e

se entregou a si mesmo por min.

Esta pasaxe fala da transformación de Paulo a través do poder da fe en Xesucristo.

1. "Vivir a vida crucificado: o poder da fe en Xesús"

2. "Vivir unha vida de sacrificio: o amor do Fillo de Deus"

1. Romanos 6:4-5 - "Fomos, pois, sepultados con el polo bautismo na morte, para que, así como Cristo resucitou de entre os mortos pola gloria do Pai, tamén nós camiñemos en novidade de vida".

2. Efesios 4:22-24 - "Despídete do teu antigo eu, que pertence á túa antiga forma de vida e está corrompido por desexos enganosos, e renovate no espírito das túas mentes e vestirte do novo eu. creados á semellanza de Deus en verdadeira xustiza e santidade".

Gálatas 2:21 Non frustro a graza de Deus, porque se a xustiza vén pola lei, entón Cristo morreu en balde.

A graza de Deus non debe ser frustrada; se a xustiza vén de observar a lei, entón a morte de Xesús foi en balde.

1) O poder da graza de Deus e a inutilidade do legalismo.

2) O significado da morte de Xesús e a importancia de confiar na graza.

1) Efesios 2:5-9 - A graza de Deus dada a través da fe, non das obras.

2) Romanos 5:1-5 - Xustificado pola graza a través da fe en Xesús.

Gálatas 3 é o terceiro capítulo da Epístola de Paulo aos Gálatas. Neste capítulo, Paulo aborda a cuestión do legalismo e fai fincapé na salvación mediante a fe en Cristo.

1o Parágrafo: Paulo comeza desafiando aos crentes gálatas, cuestionando como poderían ser tan tolos para abandonar a verdade despois de comezar a súa viaxe na fe (Gálatas 3:1-5). Recórdalles que recibiron o Espírito Santo non observando as obras da lei senón escoitando e crendo na mensaxe da fe. Paulo cita a Abraham como exemplo, destacando que foi xustificado pola fe e non polas obras. Subliña que os que confían nas obras están

baixo unha maldición porque ninguén pode manter perfectamente todos os aspectos da lei.

2º Parágrafo: Paulo continúa o seu argumento explicando que Cristo redimía aos crentes da maldición da lei converténdose nunha maldición para eles (Gálatas 3:13-14). El subliña que é a través da fe en Cristo que os xentís están incluídos na promesa de Deus a Abraham e reciben bendicións. A promesa feita a Abraham cumpriuse en Xesucristo, que trae xustificación e salvación a todos os que cren. Paulo afirma ademais que a salvación non vén pola adhesión ás leis xudías senón só pola fe.

3o Parágrafo: O capítulo conclúe con Paulo explicando por que Deus deu leis. Afirma que as leis foron engadidas por mor das transgresións ata que chegou Cristo (Gálatas 3:19). Non obstante, agora que chegou a fe, os crentes xa non están baixo estrita observancia desas leis. Todos eles son considerados fillos de Deus pola fe en Cristo Xesús e foron bautizados nel. Non hai distinción entre xudeu ou xentil, escravo ou libre, home ou muller; todos están unidos como un en Cristo.

En resumo, o capítulo tres de Gálatas aborda o legalismo e enfatiza a salvación a través da fe en lugar da observancia das leis xudías. Paulo desafía aos crentes gálatas a lembrar que recibiron o Espírito Santo pola fe e non polas obras da lei. Destaca o exemplo de Abraham, que foi xustificado pola fe. Paulo explica que o sacrificio de Cristo na cruz redimía aos crentes da maldición da lei, e é a través da fe nel que os xudeus e os xentís reciben bendicións. Conclúe afirmando que as leis eran temporais e engadidas por mor das transgresións ata que chegou Cristo, pero agora os crentes están xustificados e unidos en Cristo mediante a fe. Este capítulo enfatiza a importancia da fe en Cristo para a salvación e a liberdade das prácticas legalistas.

Gálatas 3:1 Ós insensatos gálatas, quen vos embruxou para que non obedecédes á verdade, ante cuxos ollos foi exposto Xesús Cristo, crucificado entre vós?

Paulo reprende aos gálatas por non obedecer a verdade de Xesucristo, a quen viran crucificado.

1. Obedecer á Verdade: O Cristo Crucificado

2. A tolemia dos gálatas: quen te enfeitzou?

1. Romanos 3:21-25 - Pero agora manifféstase a xustiza de Deus sen a lei, sendo testemuñada pola lei e polos profetas;

2. 1 Corintios 2: 2-5 - Porque decidín non saber nada entre vós, agás Xesucristo e el

crucificado.

Gálatas 3:2 Só isto querería saber de vós: recibistes o Espírito polas obras da lei ou polo oído da fe?

Os gálatas foron chamados a considerar se a súa fe viñera a través das obras da lei ou a través do oído da fe.

1) O poder de escoitar a fe

2) O Evanxeo da Graza: Obras da Lei vs Fe

1) Romanos 10:17 - A fe vén polo oído, e o oído pola palabra de Deus

2) Efesios 2:8-9 - Porque pola graza fuches salvo mediante a fe; e iso non de vós, é don de Deus; non como resultado de obras, para que ninguén se vante.

Gálatas 3:3 ¿Sodes tan tolos? Comezando polo Espírito, estades agora feitos perfectos pola carne?

Paulo está a preguntar aos gálatas se son tan tolos como para pensar que poden ser espiritualmente perfectos confiando nos seus propios esforzos en lugar do poder do Espírito Santo.

1. "O poder do Espírito Santo: crecer na fe a través da forza de Xesús"

2. "Vivir no Espírito: confiar no poder de Deus"

1. Filipenses 2:13 - "Porque Deus é quen obra en vós querer e obrar para cumprir o seu bo propósito".

2. Efesios 2: 8 - "Porque pola graza fuches salvo, a través da fe, e isto non é de vós, é don de Deus".

Gálatas 3:4 Sufriches tantas cousas en balde? se aínda é en balde.

Esta pasaxe de Gálatas 3:4 pregunta se a fe dos crentes foi en balde se o seu sufrimento foi en nada.

1. O poder da fe nas nosas probas

2. Non perder o corazón en tempos difíciles

1. Romanos 5:3-5 - Non só así, senón que tamén nos gloriamos nos nosos sufrimentos, porque sabemos que o sufrimento produce perseveranza; 4 perseveranza, carácter; e carácter, esperanza. 5 E a esperanza non nos avergonza, porque o amor de Deus foi derramado nos nosos corazóns por medio do Espírito Santo, que nos foi dado.

2. Santiago 1:2-4 - Considerádeo pura alegría, meus irmáns, cando te enfrontes a probas de moitos tipos, 3 porque sabes que a proba da túa fe produce perseveranza. 4 Deixa que a perseveranza remate o seu traballo para que sexas maduro e completo, non falte de nada.

Gálatas 3:5 Por tanto, o que vos ministra o Espírito e fai milagres entre vós, ¿o fai polas obras da lei ou polo oído da fe?

Paulo cuestiona se o Espírito e os milagres veñen da lei ou do oído da fe.

1. O poder da fe: como a crenza pode transformar as nosas vidas

2. O papel da lei nas nosas vidas hoxe

1. Hebreos 11:1, "Agora a fe é a seguridade das cousas que se esperan, a convicción das que non se ven".

2. Romanos 3:20-21, "Porque polas obras da lei ningún ser humano será xustificado ante el, xa que pola lei vén o coñecemento do pecado".

Gálatas 3:6 Así como Abraham creu en Deus, e foille contado por xustiza.

Abraham foi acreditado con xustiza por mor da súa fe en Deus.

1.O poder da fe: aprender do exemplo de Abraham.

2. Ter fe en Deus: un camiño cara á xustiza.

1.Romanos 4:3-4 Porque que di a Escritura? "Abraham creu en Deus, e foille contado como xustiza".

2.Santiago 2:23 E cumpriuse a Escritura que di: "Abraham creu en Deus, e foille contado como xustiza" e foi chamado amigo de Deus.

Gálatas 3:7 Sabedes, pois, que os que son de fe, son fillos de Abraham.

A fe de Abraham tráenos a salvación e fainos seus fillos.

1. A fidelidade de Deus a través de Abraham tráenos a salvación.

2. A través da fe en Abraham, convertémonos en fillos de Deus.

1. Romanos 4:16-17 Polo tanto, é por fe, para que sexa por graza; ata o final a promesa podería estar segura para toda a semente; non só ao que é da lei, senón tamén ao que é da fe de Abraham; que é o pai de todos nós.

2. Santiago 2:23-24 E cumpriuse a Escritura que di: Abraham creu en Deus, e foille imputado por xustiza; e foi chamado Amigo de Deus. Xa vedes como o home é xustificado polas obras, e non só pola fe.

Gálatas 3:8 E a Escritura, previndo que Deus xustificaría aos pagáns pola fe, predicoulle a Abraham antes do evanxeo, dicindo: En ti serán bendicidas todas as nacións.

A escritura preveía que Deus xustificaría aos pagáns mediante a fe e predicou o evanxeo a Abraham, declarando que todas as nacións serían bendicidas por medio del.

1. O poder da fe no Plan de Salvación de Deus

2. A promesa de bendición para todas as nacións en Abraham

1. Xénese 12: 2-3, E farei de ti unha gran nación, e bendecireiche e engrandecerei o teu nome; e serás unha bendición: E bendicirei aos que te bendigan e maldicirei ao que te

maldiga; e en ti serán bendicidas todas as familias da terra.

2. Efesios 2: 11-13, Por iso lembrade que xa erades xentís na carne, que son chamados incircuncisión polo que se chama a circuncisión na carne feita a man; Que naquel tempo estabades sen Cristo, sendo alleos do estado de Israel e alleos dos pactos da promesa, sen esperanza, e sen Deus no mundo; polo sangue de Cristo.

Gálatas 3:9 Entón, os que son de fe son bendicidos co fiel Abraham.

Deus bendiga aos que cren nel, do mesmo xeito que bendixo a Abraham.

1: A fe trae bendicións.

2: A fe de Abraham foi recompensada con bendicións.

1: Hebreos 11:8-10 - "Pola fe Abraham obedeceu cando foi chamado para saír ao lugar que recibiría en herdanza. E saíu sen saber onde ía. Pola fe morou na terra da promesa coma nun país estranxeiro, morando en tendas con Isaac e Xacob, os herdeiros con el da mesma promesa; porque agardaba pola cidade que ten fundamentos, cuxo construtor e creador é Deus".

2: Romanos 4:20-21 - "Non vacilou ante a promesa de Deus pola incredulidade, senón que foi fortalecido na fe, dando gloria a Deus, e estando plenamente convencido de que o que prometera tamén era capaz de cumprir".

Gálatas 3:10 Porque todos os que son das obras da lei están baixo a maldición, porque está escrito: Maldito todo aquel que non persevera en facelas en todo o que está escrito no libro da lei.

A pasaxe afirma que os que confían nas obras da lei están baixo unha maldición.

1. Confía no Señor, non nas túas propias obras

2. A maldición de confiar nas obras

1. Romanos 4:13-17

2. Santiago 2:14-26

Gálatas 3:11 Pero que ninguén é xustificado pola lei diante de Deus, é evidente: porque o xusto vivirá pola fe.

A xustificación só se pode conseguir mediante a fe en Deus, non a lei.

1: Xustificación mediante a fe - Gálatas 3:11

2: Vivir pola fe - Gálatas 3:11

1: Romanos 1:17 - "Porque no Evanxeo revélase a xustiza de Deus, unha xustiza que é por fe dende o primeiro ata o fin, tal como está escrito: "Os xustos vivirán pola fe".

2: Hebreos 10:38 - "Pero o meu xusto vivirá pola fe. E non me gusta quen recule".

Gálatas 3:12 E a lei non é de fe, senón: O home que as faga vivirá nelas.

A lei non trae salvación a través da fe, senón que os que a obedecen recibirán vida.

1. O poder da obediencia: comprender os efectos vivificantes de cumprir a lei

2. As consecuencias da desobediencia: aprender a respectar e seguir a lei

1. Romanos 10:5-8 - Porque Moisés escribe sobre a xustiza que se basea na lei, que a persoa que fai os mandamentos vivirá por eles.

2. Santiago 2:10-13 - Porque quen cumpre toda a lei, pero falla nalgún punto, será responsable de todo.

Gálatas 3:13 Cristo redimiunos da maldición da lei, sendo feito maldición por nós, porque está escrito: Maldito todo aquel que está pendurado dunha árbore.

Cristo rescatounos da maldición da lei converténdose nunha maldición para nós.

1. "A redención de Cristo: unha bendición para todos"

2. "O sacrificio de Xesús: levando a nosa maldición"

1. Efesios 1:7 - Nel temos a redención polo seu sangue, o perdón das nosas ofensas, segundo as riquezas da súa graza.

2. Isaías 53: 4-5 - Seguramente el levou as nosas penas e levou as nosas tristezas; aínda así o estimábamos asolado, azotado por Deus e aflixido. Pero foi traspasado polas nosas transgresións; foi esmagado polas nosas iniquidades; sobre el foi o castigo que nos deu paz, e coas súas feridas estamos curados.

Gálatas 3:14 Para que a bendición de Abraham chegue sobre os xentís por medio de Xesucristo; para que recibamos a promesa do Espírito mediante a fe.

A bendición de Abraham está dispoñible para os xentís a través de Xesucristo, e a promesa do Espírito recíbese a través da fe.

1. Como recibir a bendición de Abraham a través de Xesucristo

2. A promesa do Espírito a través da fe

1. Romanos 4:13-16 - Porque a promesa a Abraham e á súa descendencia de que sería herdeiro do mundo non veu pola lei senón pola xustiza da fe.

2. Efesios 2:8-9 - Porque pola graza fuches salvo mediante a fe. E isto non é cousa túa; é don de Deus, non resultado de obras, para que ninguén se gabe.

Gálatas 3:15 Irmáns, falo ao xeito dos homes; Aínda que non é máis que un pacto dun home, aínda que se confirma, ninguén o anula nin o engade.

Esta pasaxe fala da validez dun pacto, ilustrando que é vinculante e non pode ser anulado nin alterado.

1. O pacto inquebrantable de Deus - Explorando a natureza eterna e irrevogable da alianza de Deus coa humanidade.

2. A forza dun acordo - Examinar por que os acordos humanos son tan vinculantes como os de Deus.

1. Xeremías 32:40 - "E farei con eles un pacto eterno, de que non me apartarei deles para facerlles ben; pero poñerei o meu medo nos seus corazóns para que non se aparten de min. "

2. Hebreos 13:20 - "Agora, o Deus da paz, que volveu de entre os mortos ao noso Señor Xesús, o gran pastor das ovellas, polo sangue da alianza eterna".

Gálatas 3:16 Agora ben, a Abraham e á súa descendencia foron feitas as promesas. Non di: E ás sementes, como a de moitos; pero como dun, E á túa descendencia, que é Cristo.

A promesa foi feita a Abraham e á súa descendencia, que é Cristo.

1. A promesa de Deus cumprida a través de Xesucristo

2. O significado da alianza de Abraham con Deus

1. Romanos 4:13-17

2. Xénese 15:1-6

Gálatas 3:17 E isto digo, que o pacto, que foi confirmado antes de Deus en Cristo, a lei, que foi catrocentos trinta anos despois, non pode anular, para que a promesa non teña efecto.

O pacto feito por Deus en Cristo é irreversible, mesmo cando a lei foi establecida catrocentos trinta anos despois.

1. O poder e a inmutabilidade do pacto de Deus

2. A Alianza de Deus é irrevogable

1. Hebreos 13: 20-21 - Agora que o Deus da paz, que volveu de entre os mortos ao noso Señor Xesús, o gran pastor das ovellas, polo sangue da alianza eterna, vos equipe de todo o ben para que fagades o seu vontade, obrando en nós o que lle agrada aos seus ollos, por medio de Xesucristo, a quen sexa a gloria para sempre. Amén.

2. Isaías 55:3 - Inclina o teu oído e ven a min; escoita, para que viva a túa alma; e farei contigo unha alianza eterna, o meu amor firme e seguro por David.

Gálatas 3:18 Porque se a herdanza é da lei, xa non é da promesa, senón que Deus deulla a Abraham por promesa.

Esta pasaxe explica que se a herdanza fose dada pola lei, entón non sería unha promesa de Deus. Pola contra, Deus deullo a Abraham mediante unha promesa.

1. As promesas de Deus son fiables e fiables.

2. A lei non substitúe o poder das promesas de Deus.

1. Xénese 22:15-18 - A promesa de Deus a Abraham dunha gran nación.

2. Romanos 4:13-17 - A promesa de xustificación pola fe, non polas obras da lei.

Gálatas 3:19 Por que, entón, serve a lei? Engadiuse por mor das transgresións, ata que chegase a semente a quen foi feita a promesa; e foi ordenado por anxos na man dun mediador.

A lei engadiuse para conter as transgresións ata a chegada da semente prometida. Foi dado polos anxos a través dun mediador.

1. O don da lei: a provisión de Deus para o pecado

2. A promesa cumprida: Xesús, o noso mediador

1. Romanos 8:3-4 - Pois o que a lei non podía facer porque estaba debilitada pola carne, Deus fíxoo enviando ao seu propio Fillo a semellanza de carne pecadora para ser unha ofrenda polo pecado. E así condenou o pecado na carne.

2. Hebreos 10:1 - Porque a lei, xa que só ten unha sombra das cousas boas por vir e non a verdadeira forma destas realidades, nunca poderá, cos mesmos sacrificios que se ofrecen continuamente ano tras ano, perfeccionar aqueles que se achegan.

Gálatas 3:20 Agora ben, un mediador non é mediador dun, senón que Deus é un.

Este verso en Gálatas explica que Deus é o único mediador entre as persoas.

1. "O poder da unidade: Deus é o único mediador"

2. "O único papel de Deus: o único mediador"

1. Romanos 5:6-11

2. 1 Timoteo 2:5-6

Gálatas 3:21 ¿É entón a lei contraria ás promesas de Deus? Deus o libre: porque se houbera dada unha lei que puidese dar vida, a xustiza debería ser pola lei.

A lei non é contraria ás promesas de Deus; se fose, proporcionaría vida e xustiza.

1. A lei e a promesa: un estudo de Gálatas 3:21

2. Comprender a xustiza e a vida a través das promesas de Deus

1. Romanos 10:4, Porque Cristo é o fin da lei para a xustiza para todos os que cren.

2. Gálatas 2:16, Sabendo que un home non é xustificado polas obras da lei, senón pola fe de Xesucristo, tamén cremos en Xesucristo, para que poidamos ser xustificados pola fe de Cristo, e non polas obras da lei: pois polas obras da lei ningunha carne será xustificada.

Gálatas 3:22 Pero a Escritura concluíu todo baixo o pecado, para que a promesa pola fe de Xesucristo sexa dada aos que cren.

A escritura declarou que todas as persoas están baixo o poder do pecado, para que a promesa de salvación a través da fe en Xesucristo poida ser dada aos que cren.

1. O poder da crenza: explorando a promesa de Xesucristo

2. Vencer o pecado: atopar a liberdade a través da fe en Xesucristo

1. Romanos 3:23, "Porque todos pecaron e están destituídos da gloria de Deus"

2. Efesios 2: 8-9, "Porque pola graza fuches salvo mediante a fe. E isto non é a túa propia obra; é don de Deus, non resultado de obras, para que ninguén se glorie".

Gálatas 3:23 Pero antes de que chegase a fe, fomos gardados baixo a lei, pechados á fe que se revelaría despois.

Antes da fe, a xente estaba obrigada pola lei, pero a fe revelouse como o camiño da salvación.

1. Perseguindo a fe: liberarnos dos grilletes da lei

2. Abrazar a fe: a clave da salvación

1. Romanos 10:17 - "Así que a fe provén de oír, e o escoitar pola palabra de Cristo".

2. Hebreos 11:1 - "Agora a fe é a seguridade das cousas que se esperan, a convicción das que non se ven".

Gálatas 3:24 Polo que a lei foi o noso mestre para levarnos a Cristo, para que fosemos xustificados pola fe.

A lei foi dada para apuntar á xente a Cristo, para que puidesen ser xustificados pola fe.

1: A lei leva á xustificación a través da fe

2: O propósito da lei: sinalar a Cristo

1: Romanos 10:4 - "Porque Cristo é o fin da lei para a xustiza de todo aquel que cre".

2: Isaías 53:11 - "Verá o traballo da súa alma e estará satisfeito: co seu coñecemento xustificará a moitos o meu servo xusto; porque el levará as súas iniquidades".

Gálatas 3:25 Pero despois de chegar a fe, xa non estamos baixo un mestre de escola.

A fe en Xesucristo leva á liberdade da lei que lle foi dada a Moisés.

1. A liberdade de fe en Xesús

2. O poder de confiar na promesa de Deus

1. Xoán 8:32 - "E coñeceredes a verdade, e a verdade vos fará libres".

2. Romanos 8:2 - "Porque a lei do Espírito de vida en Cristo Xesús fíxome libre da lei do pecado e da morte".

Gálatas 3:26 Porque todos vós sodes fillos de Deus pola fe en Cristo Xesús.

Todas as persoas son fillos de Deus a través da fe en Xesucristo.

1. O amor do pai: comprender a nosa identidade en Cristo

2. A beleza da pertenza: a nosa solidariedade na familia de Deus

1. Xoán 1:12-13 - Pero a todos os que o recibiron, que creron no seu nome, deulles o dereito de facerse fillos de Deus.

2. Efesios 2:19-20 - Entón, agora, os xentís xa non sodes estranxeiros nin estranxeiros. Sodes cidadáns xunto con todo o pobo santo de Deus. Sodes membros da familia de Deus.

Gálatas 3:27 Porque todos os que fomos bautizados en Cristo revestíronse de Cristo.

Os crentes en Cristo son identificados como aqueles que foron bautizados nel e revestiron del.

1. Vestirse de Cristo: comprender o que significa seguir a Xesús

2. O bautismo: un símbolo de unirse con Cristo

1. Romanos 6:3-4 - "Non sabes que todos os que fomos bautizados en Cristo Xesús, fomos bautizados na súa morte? resucitados de entre os mortos pola gloria do Pai, tamén nós camiñemos en novidade de vida".

2. Colosenses 2:11-12 - "Nel tamén fuisteis circuncidados cunha circuncisión feita sen mans, desposuíndovos do corpo da carne, pola circuncisión de Cristo, sendo sepultados con el no bautismo, no que estabas tamén resucitou con el pola fe na poderosa obra de Deus, quen o resucitou de entre os mortos".

Gálatas 3:28 Non hai xudeu nin grego, non hai escravo nin libre, non hai home nin muller, porque todos vós sodes un en Cristo Xesús.

En Cristo Xesús, non hai distinción entre as persoas en función da súa raza, status social ou xénero.

1. "Unidade en Cristo: Rexeitando as divisións da sociedade"

2. "A igualdade de todos en Cristo"

1. Romanos 10:12-13 - "Porque non hai distinción entre xudeu e grego; pois o mesmo Señor é o Señor de todos, dándolle as súas riquezas a todos os que o invocan. Porque "todo aquel que invoque o nome do Señor será salvo".

2. Colosenses 3:11 - "Aquí non hai grego nin xudeu, circuncidado e incircunciso, bárbaro, escita, escravo, libre; pero Cristo é todo e en todos".

Gálatas 3:29 E se sodes de Cristo, sodes a descendencia de Abraham, e herdeiros segundo a promesa.

Os crentes en Cristo son descendentes de Abraham e herdeiros da promesa que Deus lle fixo.

1. As promesas de Deus: como estamos todos conectados

2. Abrazar o noso patrimonio a través da fe en Cristo

1. Romanos 4:13-17 Porque a promesa a Abraham e á súa descendencia de que sería

herdeiro do mundo non veu pola lei senón pola xustiza da fe.

2. Feitos 3:25-26 Sodes fillos dos profetas e do pacto que Deus fixo cos vosos pais, dicindo a Abraham: 'E na túa descendencia serán bendicidas todas as familias da terra.

Gálatas 4 é o cuarto capítulo da Epístola de Paulo aos Gálatas. Neste capítulo, Paulo usa a analoxía dun herdeiro e un escravo para ilustrar a liberdade dos crentes en Cristo e advirte contra o retorno ás prácticas legalistas.

1o Parágrafo: Paulo comeza explicando que antes da chegada de Cristo, os crentes eran como nenos baixo titores e xestores, obrigados pola lei (Gálatas 4:1-3). Compara este período con ser escravo baixo os principios elementais do mundo. Non obstante, cando chegou a plenitude dos tempos, Deus enviou ao seu Fillo, nado dunha muller e nacido baixo a lei, para redimir aos que están baixo a lei. A través desta redención, os crentes reciben adopción como fillos e fillas de Deus.

2º Parágrafo: Paul continúa abordando as súas antigas prácticas pagás. Recórdalles que unha vez foron escravos dos ídolos, pero que agora coñeceron a Deus por medio de Cristo (Gálatas 4:8-9). Expresa a súa preocupación de que estean volvendo a principios débiles e sen valor observando certos días, meses, estacións e anos. Teme que o seu traballo entre eles fose en balde.

3o Parágrafo: O capítulo conclúe cunha alegoría que compara Agar e Sara do Antigo Testamento. Agar representa o monte Sinaí onde Moisés recibiu a lei mentres que Sara representa a Xerusalén arriba como símbolo de liberdade (Gálatas 4:21-26). Paul explica que os que confían nas obras da lei son como nenos nacidos conforme á carne por medio de Agar, fillos que non herdarán con Isaac. Non obstante, os crentes son fillos da promesa como Isaac, nacidos pola fe en Cristo, e están libres da escravitude.

En resumo, o capítulo catro de Gálatas usa analoxías e alegorías para enfatizar a liberdade dos crentes en Cristo e advertir contra o retorno ás prácticas legalistas. Paulo explica como os crentes antes estaban obrigados por leis como fillos baixo titores, pero agora recibiron adopción como fillos e fillas de Deus mediante a redención de Cristo. Expresa preocupación pola súa inclinación a volver ás prácticas pagás e á observancia de determinados días, meses, estacións e anos. Paulo usa a alegoría de Agar e Sara para ilustrar a distinción entre os que confían nas obras da lei (Agar) e os que son fillos da promesa mediante a fe en Cristo (Sarah). Este capítulo destaca a liberación dos crentes do legalismo e a súa identidade como fillos da promesa a través da fe en Cristo Xesús.

Gálatas 4:1 Agora digo que o herdeiro, mentres é un neno, non se diferencia en nada dun servo, aínda que sexa o señor de todos;

Herdeiro e criado teñen a mesma condición ata que o herdeiro alcance a madurez.

1: Podemos aprender co exemplo do herdeiro e servo en Gálatas que Deus ten un plan para as nosas vidas e que todos estamos crecendo e cambiando en fe e madurez.

2: En Gálatas 4:1, Paulo lémbranos que, como fillos de Deus, estamos na mesma posición que un servo ata que acadamos a madurez espiritual.

1: Lucas 2:52 - "E Xesús creceu en sabedoría, estatura e gracia ante Deus e cos homes".

2: 2 Corintios 3:18 - "Pero nós todos, contemplando coa cara aberta como nun espello a gloria do Señor, somos transformados na mesma imaxe de gloria en gloria, como polo Espírito do Señor".

Gálatas 4:2 Pero está baixo titores e gobernadores ata o tempo sinalado polo pai.

As persoas están suxeitas a figuras de autoridade ata o tempo sinalado de Deus.

1. Obedecer á autoridade como camiño cara ao tempo de Deus

2. Confiando no tempo de Deus para a túa vida

1. Efesios 6:1-3 - "Fillos, obedecede aos vosos pais no Señor, porque isto é correcto. "Honra o teu pai e a túa nai", que é o primeiro mandamento cunha promesa, "para que che vaia ben e goces de longa vida na terra".

2. Romanos 12: 1-2 - "Por iso, irmáns e irmás, en vista da misericordia de Deus, ofrezades os vosos corpos como sacrificio vivo, santo e agradable a Deus; esta é a vosa adoración verdadeira e adecuada. Non te axustes ao patrón deste mundo, pero transfórmate coa renovación da túa mente. Entón poderás probar e aprobar cal é a vontade de Deus: a súa boa, agradable e perfecta vontade".

Gálatas 4:3 Así mesmo nós, cando eramos nenos, estabamos escravos dos elementos do mundo:

Paulo anima aos gálatas a lembrar a súa infancia espiritual e como foron escravos dos seus desexos mundanos.

1: Lembra a túa infancia espiritual e afástase dos desexos mundanos.

2: Confía no Señor para librarte da escravitude do mundo.

1: Romanos 6:16-17 - Non deixes que o pecado reine no teu corpo mortal para obedecer os seus malos desexos. Non ofrezades ningunha parte de vós ao pecado como instrumento de maldade, senón que ofrécédesvos a Deus como os que foron levados da morte á vida; e ofrécelle cada parte de ti como un instrumento de xustiza.

2: Proverbios 29:18 - Onde non hai visión, o pobo perece; pero o que cumpre a lei, feliz é el.

Gálatas 4:4 Pero cando chegou a plenitude dos tempos, Deus enviou ao seu Fillo, feito de muller, feito baixo a lei,

O tempo perfecto de Deus levou ao envío do seu Fillo, Xesucristo.

1: O tempo perfecto de Deus - Comprender o tempo de Deus nas nosas vidas

2: Que significa que Xesús foi feito de muller?

1: Efesios 1:11 - Nel tamén fomos escollidos, tendo sido predestinados segundo o plan do que todo o fai de acordo co propósito da súa vontade.

2: Romanos 8: 28 - E sabemos que en todas as cousas Deus traballa para o ben dos que o aman, que foron chamados segundo o seu propósito.

Gálatas 4:5 para redimir aos que estaban baixo a lei, para recibir a adopción de fillos.

Deus enviou ao seu Fillo para redimir á humanidade, para que poidan converterse en fillos adoptivos de Deus.

1. Adoptado na familia de Deus: a alegría de ser redimido

2. Unha nova identidade: liberados da lei e facernos fillos de Deus

1. Romanos 8:14-17 - Porque todos os que son guiados polo Espírito de Deus son fillos de Deus

2. Xoán 1:12 - Pero a todos os que o recibiron, que creron no seu nome, deulles o dereito de facerse fillos de Deus

Gálatas 4:6 E porque sodes fillos, Deus enviou o Espírito do seu Fillo nos vosos corazóns, clamando: Abba, Pai.

Deus enviou o seu Espírito Santo para vivir no corazón dos seus fillos para que poidan clamar a El, chamándoo "Abba Pai".

1. "Critándolle a Deus: aprendendo a chamalo 'Abba Pai'"

2. "O consolo do Espírito Santo: coñecer a Deus como Abba Pai"

1. Romanos 8:15-17 - Porque non recibiches o espírito de escravitude para volver a caer no medo, senón que recibiches o Espírito de adopción como fillos, polo que clamamos: "Abba! Pai!"

2. Isaías 41:10 - Non temas, porque estou contigo; non te espantes, porque eu son o teu Deus; Fortalecerei , axudarei, apoiareino coa miña dereita xusta.

Gálatas 4:7 Por iso xa non es un servo, senón un fillo; e se é fillo, entón herdeiro de Deus por medio de Cristo.

Deus liberounos da servidume e fíxonos fillos e herdeiros do seu reino por medio de Cristo.

1. "A liberdade de fillo: don de Deus a través de Cristo"

2. "Herdeiros do Reino de Deus: unha herdanza de graza"

1. Xoán 1:12 - Pero a todos os que o recibiron, que creron no seu nome, deulles o dereito de facerse fillos de Deus.

2. Romanos 8:17 - E se fillos, entón herdeiros, herdeiros de Deus e coherdeiros de Cristo, sempre que padezamos con el para que tamén sexamos glorificados con el.

Gálatas 4:8 Porén, cando non coñecías a Deus, prestaches servizo aos que por natureza non son deuses.

Paulo advirte aos gálatas de que non volvan á súa antiga vida de idolatría.

1. Os perigos da idolatría - Gálatas 4:8

2. As consecuencias da ignorancia - Gálatas 4:8

1. Romanos 1:18-23 - A ira de Deus revélase desde o ceo contra toda impiedade e inxusticia dos homes.

2. Xeremías 10:3-5 - Porque os costumes do pobo son vanos: porque un corta unha árbore do bosque, obra das mans do obreiro, coa machada.

Gálatas 4:9 Pero agora, despois de que coñecedes a Deus, ou mellor dito, sodes coñecidos por Deus, como vos volvédes de novo aos elementos débiles e esmoleiros dos que queredes volver ser escravos?

Paulo está a preguntar aos gálatas sobre por que se afastarían do coñecemento e da liberdade de Deus e volverían ás súas antigas formas de escravitude e escravitude.

1. O poder de elección: a liberdade de seguir a Deus

2. Liberarse das cadeas da escravitude

1. Romanos 6:17-18 - Pero agradecido sexa a Deus porque eras servos do pecado, pero obedeceches de corazón a forma de doutrina que vos foi entregada. Sendo entón liberados do pecado, vós convertédesvos en servos da xustiza.

2. Mateo 11:28-30 - Vende a min, todos os que estades traballados e cargados, e eu vos darei descanso. Toma sobre ti o meu xugo e aprende de min; porque son manso e humilde de corazón, e atoparedes descanso para as vosas almas. Porque o meu xugo é doado, e a miña carga é leve.

Gálatas 4:10 Observades os días, os meses, os tempos e os anos.

Paulo anima aos gálatas a ter coidado de non confiar en observar días especiais e festivos como unha forma de gañar o favor de Deus.

1. Confiar nas obras para a salvación é contraproducente

2. Só o poder da fe

1. Romanos 10:9-11 (Porque se confesas coa túa boca ao Señor Xesús, e cres no teu corazón que Deus o resucitou de entre os mortos, serás salvo. Porque co corazón o home cre para a xustiza; e coa boca confesase para a salvación. Pois a Escritura di: Quen cre nel non se avergonzará.)

2. Efesios 2:8-9 (Porque pola graza sodes salvos mediante a fe; e iso non por vós mesmos: é don de Deus: non por obras, para que ninguén se glorie).

Gálatas 4:11 Teño medo de vós, para que non vos fixera traballo en balde.

A Paulo preocúpalle que desperdiciou o seu esforzo en predicar o Evanxeo aos gálatas.

1. O valor da perseveranza - Comprender a importancia de permanecer fieis no noso servizo a Deus.

2. O poder do Evanxeo - Explorando como o poder do Evanxeo pode tocar a vida das persoas.

1. Romanos 8:38-39 - "Porque estou seguro de que nin a morte nin a vida, nin os anxos nin os gobernantes, nin as cousas presentes nin as vindeiras, nin as potencias, nin a altura nin a profundidade, nin ningunha outra cousa en toda a creación. capaz de separarnos do amor de Deus en Cristo Xesús, noso Señor".

2. Salmo 127: 1 - "Se o Señor non constrúe a casa, os que a constrúen traballan en balde".

Gálatas 4:12 Irmáns, suplico que sexades coma min; porque eu son como vós: non me fixestes mal.

Paulo insta aos gálatas a que o imiten, asegurándolles que non lles fixo ningún mal.

1. O poder da imitación: imitando a Paulo como modelo de fe

2. A importancia do perdón: deixar ir as feridas do pasado

1. Romanos 12:2 - "Non te conformes ao modelo deste mundo, senón transformate coa renovación da túa mente".

2. Colosenses 3:13 - "Soporte uns aos outros e perdoade uns aos outros se algún de vós ten algunha queixa contra alguén. Perdoade como o Señor vos perdoou".

Gálatas 4:13 Xa sabedes como, por mor da enfermidade da carne, vos prediquei o evanxeo ao principio.

Paulo fala de como inicialmente predicou o Evanxeo aos gálatas a pesar da súa debilidade física.

1. Superar as debilidades físicas para facer a obra de Deus

2. A coraxe de seguir a Xesús a pesar das adversidades

1. Filipenses 4:13 - "Todo podo por medio de Cristo que me fortalece".

2. 2 Corintios 12: 9-10 - "E díxome: A miña graza é suficiente para ti, porque a miña forza perfeccionarase na debilidade. Por iso, me gloriarei máis ben nas miñas debilidades, para que o poder de Cristo poida descansa sobre min".

Gálatas 4:14 E a miña tentación que estaba na miña carne non desprezaches nin rexeitastes; pero recibiume como un anxo de Deus, como Cristo Xesús.

Paulo eloxia aos gálatas pola súa aceptación, aínda a pesar da súa dificultade e tentación.

1: Deberíamos ter a mesma apertura e aceptación dos demais que os gálatas tiñan por Paulo.

2: Non debemos ser rápidos para xulgar ou rexeitar a alguén, a pesar das súas debilidades ou tentacións.

1: Romanos 15:7 - Polo tanto, acolleos uns a outros como Cristo os acolleu, para a gloria de Deus.

2: Santiago 2:1 - Meus irmáns e irmás, non mostredes favoritismo mentres vos aferrades á fe no noso glorioso Señor Xesucristo.

Gálatas 4:15 Onde está entón a bendición da que falastes? porque vos dou testemuño de que, se fose posible, arrancaríades os vosos propios ollos e mo terías dado.

A exhortación de Paul aos gálatas para demostrar o seu amor e lealdade por el.

1. Lealdade no amor cristián: Tomar decisións de sacrificio en beneficio dos demais.

2. A chamada ao autosacrificio: ir máis aló das palabras ás accións.

1. Filipenses 2: 7-8 - pero non se tivo reputación, tomou sobre el a forma de servo e fíxose a semellanza dos homes; obediente ata a morte, ata a morte de cruz.

2. Romanos 12:1-2 - Rógovos pois, irmáns, polas misericordias de Deus, que presentedes os vosos corpos como sacrificio vivo, santo, agradable a Deus, que é o voso servizo razoable. E non vos conformeis a este mundo, senón transformaos mediante a renovación da vosa mente, para que comprobedes cal é a boa, aceptable e perfecta vontade de Deus.

Gálatas 4:16 ¿Estou, pois, convertido no teu inimigo, porque che digo a verdade?

Paulo pregunta aos gálatas se se converteu no seu inimigo porque lles falou sinceramente.

1. Fala con verdade aínda que non sexa o que a xente quere escoitar.

2. Non debemos ter medo de dicir a verdade aínda que isto nos faga aparecer como un inimigo.

1. Proverbios 12:17-19 - O que fala a verdade di o que é correcto, Pero un testemuño falso, o engano.

2. Colosenses 3: 9-10 - Non se minta uns aos outros, xa que desposuíches do vello eu coas súas prácticas, e vestiches o novo eu, que se está renovando no coñecemento segundo a imaxe do seu creador.

Gálatas 4:17 Eles te afectan con celo, pero non ben; si, excluíronvos, para que os afectarades.

Paul advirte aos gálatas contra os falsos mestres que os manipulaban para beneficio propio.

1: Garda o teu corazón contra os falsos profesores que buscan manipularte.

2: Segue o exemplo de Paulo e mantéñense firmes na verdade da Palabra de Deus.

1: Efesios 4:14, "Para que xa non sexamos fillos de aquí en diante, arroxados de aquí para allá e arrastrados por todo vento de doutrina, pola astucia dos homes e a astucia, coa que acechan para enganar".

2: Xeremías 17:9, "O corazón é enganoso por riba de todas as cousas, e desesperadamente perverso: quen pode sabelo?"

Gálatas 4:18 Pero é bo ser afectado con celo sempre nunha cousa boa, e non só cando estou presente contigo.

Paulo anima á igrexa de Galacia a ser sempre celosa na súa fe.

1. Vivir unha vida de fe celosa

2. Manterse Fiel nas Boas Obras

1. Mateo 24:12-13 - A advertencia de Xesús de que a fidelidade será recompensada.

2. Hebreos 10:22-25 - A importancia de manterse fiel ás promesas de Deus.

Gálatas 4:19 Os meus fillos pequenos, dos cales teño de novo o parto ata que Cristo sexa formado en vós,

Paulo expresa o seu desexo de que os gálatas teñan a Cristo formado nos seus corazóns.

1: Todos debemos esforzarnos para que Cristo se forme nos nosos corazóns.

2: Nunca debemos esquecer o amor que Paul tiña polos gálatas.

1: Efesios 4:20-24 - Para que xa non sexamos nenos, arroxados e arrastrados por todo vento de doutrina, por engaño dos homes, na astucia das conspiracións enganosas, senón, dicindo a verdade en o amor, pode crecer en todas as cousas ata Aquel que é a cabeza, Cristo, de quen todo o corpo, unido e unido polo que cada articulación proporciona, segundo o traballo efectivo polo que cada parte fai a súa parte, fai crecer o corpo para edificarse no amor.

2: Romanos 12:2 - E non te conformes a este mundo, senón transformate coa renovación da túa mente, para que probes cal é a boa, aceptable e perfecta vontade de Deus.

Gálatas 4:20 Desexo estar agora convosco e cambiar a miña voz; pois dubido de ti.

Paulo expresa o seu desexo de estar cos gálatas e falar con eles en persoa, porque non está seguro da súa fidelidade.

1. As dúbidas de Paulo: como tranquilizar aos nosos irmáns e irmás en Cristo

2. A necesidade da comunicación cara a cara: unha lección de Paulo aos gálatas

1. Hebreos 10:22-25 - Achegámonos cun corazón verdadeiro en plena seguridade de fe, tendo o noso corazón rociado dunha mala conciencia e os nosos corpos lavados con auga pura.

2. 1 Tesalonicenses 2: 7-8 - Pero nós fomos mansos entre vós, como unha nai de lactancia coida aos seus propios fillos. Entón, anhelándovos con agarimo, tivemos o pracer de comunicarvos non só o evanxeo de Deus, senón tamén as nosas propias vidas, porque vos fixerades queridos por nós.

Gálatas 4:21 Dime, vós que queredes estar baixo a lei, non escoitades a lei?

A pasaxe fala da importancia de escoitar e seguir a lei de Deus.

1. "Escoita a lei e síguea: un estudo en Gálatas 4:21"

2. "Vivir a vida segundo os mandamentos de Deus"

1. Deuteronomio 30:11-14 - Porque este mandamento que che mando hoxe non é demasiado difícil para ti, nin está lonxe.

2. Salmo 119: 4-5 - Mandaches que os teus preceptos se cumpran con dilixencia. ¡Oh, que os meus camiños sexan firmes no cumprimento dos teus estatutos!

Gálatas 4:22 Porque está escrito que Abraham tivo dous fillos, un dunha criada, o outro dunha muller libre.

A pasaxe de Gálatas 4:22 a historia de Abraham tendo dous fillos, un dunha criada e outro dunha muller libre.

1. O plan de Deus para as nosas vidas: a historia de Abraham

2. Alianza e bendición: a mensaxe dos fillos de Abraham

1. Xénese 16:1-16

2. Hebreos 11:8-12

Gálatas 4:23 Pero o que era da esclava naceu segundo a carne; pero el da muller libre foi por promesa.

As promesas de Deus sempre se cumpren, aínda que non sexa do xeito que esperamos.

1. As promesas de Deus: confiar no inesperado

2. O poder da Palabra de Deus: crer máis aló da carne

1. Romanos 8:28 - E sabemos que todas as cousas colaboran para o ben dos que aman a Deus, dos que son chamados segundo o seu propósito.

2. Isaías 55:11 - Así será a miña palabra que sae da miña boca: non volverá a min vacía, senón que realizará o que eu queira, e prosperará no que a enviei.

Gálatas 4:24 As cousas que son unha alegoría: pois estas son as dúas alianzas; o do monte Sinaí, que é a escravitude, que é Agar.

Os dous pactos da pasaxe represéntanse alegóricamente como Agar, a nai de Ismael, e o pacto do monte Sinaí que xera a servidume.

1. O significado alegórico das dúas alianzas en Gálatas 4:24

2. Comprender a escravitude da Alianza desde o Monte Sinaí

1. Hebreos 8: 6-7 "Pero agora obtivo un ministerio máis excelente, en canto tamén é o mediador dun pacto mellor, que foi establecido sobre mellores promesas. Porque se ese primeiro pacto fora impecable, entón debería non se buscou lugar para o segundo".

2. Gálatas 5:1 "Estade, pois, firmes na liberdade con que Cristo nos fixo libres, e non vos enrededes de novo co xugo da servidume".

Gálatas 4:25 Porque este Agar é o monte Sinaí en Arabia, e responde a Xerusalén que agora é, e está en servidume cos seus fillos.

Agar é un exemplo da escravitude de Xerusalén e dos seus fillos.

1: Podemos aprender co exemplo de Agar a ser liberados da escravitude do pecado nas nosas vidas.

2: Podemos atopar a liberdade a través da promesa que Deus fixo a Abraham e Sara a través do seu fillo Isaac.

1: Xénese 17:19 - Deus prometeu a Abraham e Sara que terían un fillo polo que Deus cumpriría a súa promesa.

2: Gálatas 5:1 - Para a liberdade Cristo deixounos libres; mantéñense, polo tanto, firmes e non se sometan de novo a un xugo de escravitude.

Gálatas 4:26 Pero Xerusalén que está enriba é libre, que é a nai de todos nós.

Paulo exhorta aos gálatas a lembrar que a Xerusalén celestial, que é libre, é a nai de todos os crentes.

1. Abrazar a liberdade na Xerusalén Celestial

2. O Amor da Xerusalén Celestial como Nai Espiritual

1. Isaías 54: 1 - "Canta, estéril, que non pariches! Canta e clama en voz alta, ti que non estiveches a embarazada! Porque os fillos dos desolados son máis que os dos casados. muller", di o Señor.

2. Romanos 8:15 - Porque non recibiches o espírito de servidume de novo para temer, senón que recibiches o Espírito de adopción polo que clamamos: "Abba, Pai".

Gálatas 4:27 Porque está escrito: Alégrate, estéril que non parias; brota e chora, ti que non estás de parto, porque a desolada ten moitos máis fillos que a que ten marido.

Paul anima aos que son estériles a alegrarse xa que terán un maior número de fillos que os que teñen marido.

1. "A abundante bendición de Deus: alegrámonos da súa provisión".

2. "A alegría da crianza: unha bendición para todos".

1. Isaías 54: 1 - "Canta, oh estéril, que non pariches; clama e clama en voz alta, ti que non deis parto; porque os fillos dos desolados son máis que os dos casados. muller, di o Señor".

2. Salmo 127: 3 - "Velaí, os fillos son unha herdanza do Señor, e o froito do ventre é a súa recompensa".

Gálatas 4:28 Agora ben, nós, irmáns, como era Isaac, somos fillos da promesa.

Os crentes en Xesucristo son os fillos da promesa, igual que Isaac.

1. "Todas as cousas son posibles pola fe en Cristo"

2. "O poder das promesas de Deus"

1. Hebreos 11:11-12 - Pola fe, Sara puido concibir un fillo aínda que pasase da idade de procrear, porque consideraba fiel a aquel que prometera.

2. Romanos 8:16-17 - O Espírito de Deus testemuña xunto co noso espírito que somos fillos de Deus, e se somos fillos, entón somos herdeiros: herdeiros de Deus e coherdeiros con Cristo.

Gálatas 4:29 Pero como entón o que naceu segundo a carne perseguiu ao que naceu segundo o Espírito, así é agora.

No libro de Gálatas, Paulo fala de como os que naceron segundo o Espírito foron perseguidos polos nacidos segundo a carne, e isto aínda é certo hoxe en día.

1. Persecución dos xustos: como responder bíblicamente

2. O poder do Evanxeo: manterse firme ante a persecución

1. Mateo 5:10-12 - Benaventurados os que son perseguidos por mor da xustiza

2. 1 Pedro 4:12-14 - Alégrate no sufrimento por amor de Cristo

Gálatas 4:30 Con todo, que di a Escritura? Bota á escrava e ao seu fillo, porque o fillo da escrava non será herdeiro co fillo da muller libre.

A Escritura instrúe expulsar á esclava e ao seu fillo, xa que o fillo da esclava non pode ser coherdeiro co fillo da muller libre.

1. A importancia das boas obras: recoller o que sementamos

2. O plan de Deus para as nosas vidas: liberar o que non é para nós

1. Romanos 8:17 (E se fillos, entón herdeiros; herdeiros de Deus e coherdeiros con Cristo; se é así que padecemos con el)

2. Xoán 8:36 (Se, pois, o Fillo vos fai libres, seredes de verdade.)

Gálatas 4:31 Entón, irmáns, non somos fillos da esclava, senón da libre.

A pasaxe en Gálatas 4:31 explica que os crentes non son fillos da esclava, senón dos libres.

1. Liberdade da escravitude: redefinindo o significado da liberdade

2. O poder da redención: soltar os nosos grilletes

1. Romanos 8:21 - Para que a propia creación sexa liberada da súa escravitude á decadencia e traída á gloriosa liberdade dos fillos de Deus.

2. Isaías 61:1 - O Espírito do Señor Soberano está sobre min, porque o Señor unxiume para anunciar boas novas aos pobres. Envioume para atar os que teñen o corazón roto, para proclamar a liberdade para os cativos e a liberación das tebras para os prisioneiros.

Gálatas 5 é o quinto capítulo da Epístola de Paulo aos Gálatas. Neste capítulo, Paulo analiza a liberdade que teñen os crentes en Cristo e contrasta coa escravitude do legalismo.

1o Parágrafo: Paulo comeza facendo fincapé en que os crentes están chamados á liberdade en Cristo e non deben someterse de novo a un xugo de escravitude (Gálatas 5:1). Advirte contra a circuncisión como medio de xustificación, afirmando que aqueles que buscan a xustificación pola lei están separados de Cristo e caeron da graza. En cambio, subliña que a fe que traballa a través do amor é o que conta.

2º Parágrafo: Paul explica que aínda que foron chamados á liberdade, non deben usar a súa liberdade como unha oportunidade para entregarse aos desexos pecaminosos (Gálatas 5:13). Pola contra, anímaos a servirse uns aos outros a través do amor. Destaca que o amor cumpre toda a lei e advirte contra accións como o odio, a loita, os celos, os ataques de ira, a ambición egoísta, as disensións e a envexa.

3o Parágrafo: O capítulo conclúe con Paulo contrastando as obras da carne co froito do Espírito. Enumera varios actos asociados cunha vida controlada por desexos carnales, como a inmoralidade sexual, a impureza, a idolatría, a feiticería, a borracheira e moito máis (Gálatas 5:19-21). En contraste con estas obras de tebras están os froitos

producidos por camiñar ao paso do Espírito: amor, alegría paciencia paciencia bondade fidelidade mansedumbre autocontrol.

En resumo,

O capítulo cinco de Gálatas enfatiza a liberdade dos crentes en Cristo ao tempo que advirte contra a caída en prácticas legalistas. Paulo advirte de non buscar xustificación mediante a circuncisión ou o cumprimento das leis, xa que separa a un da graza de Cristo. Pola contra, anima a vivir pola fe traballando a través do amor.

Paul tamén fai fincapé no uso da súa liberdade de forma responsable ao servirse uns aos outros con amor en lugar de entregarse aos desexos pecaminosos. Destaca a importancia do amor no cumprimento de toda a lei e advirte contra a realización de obras da carne como o odio, os celos e a ambición egoísta.

O capítulo conclúe con Paulo contrastando as obras da carne co froito do Espírito. Enumera varios actos asociados a unha vida controlada polos desexos carnales ao tempo que subliña que os que pertencen a Cristo crucificaron a súa natureza pecaminosa. Pola contra, deberían dar froitos camiñando ao paso do Espírito, mostrando calidades como amor, alegría, paz, paciencia, bondade, bondade, fidelidade, mansedume e autocontrol. Este capítulo subliña a chamada dos crentes a vivir pola fe en Cristo e deixarse guiar polo poder transformador do seu Espírito en lugar de estar atado por prácticas legalistas ou entregarse a desexos pecaminosos.

Gálatas 5:1 Estade firmes, pois, na liberdade coa que Cristo nos fixo libres, e non vos enrededes de novo co xugo da servidume.

Os cristiáns son instados a permanecer libres en Cristo e non estar obrigados polas restricións da lei.

1. "Liberarse: o poder da liberdade de Cristo"

2. "Vivir a vida en abundancia: a alegría de ser liberado da escravitude"

1. Xoán 8:36 - "Entón, se o Fillo vos fai libres, seredes de verdade".

2. Isaías 61:1 - "O Espírito do Señor Deus está sobre min, porque o Señor unxiume para traer boas novas aos aflixidos; envioume para vendar aos quebrantados de corazón, para proclamar a liberdade aos cativos e liberdade aos presos".

Gálatas 5:2 Velaquí, eu, Paulo, dígovos que, se vos circuncidades, Cristo non vos servirá de nada.

Paulo advirte de non confiar na circuncisión como medio para conseguir a salvación.

1. Confía só en Cristo para a salvación

2. A falsa seguridade da circuncisión

1. Efesios 2:8-9 - Porque pola graza fuches salvo mediante a fe. E isto non é cousa túa; é o don de Deus.

2. Romanos 3:21-24 - Pero agora a xustiza de Deus foi manifestada fóra da lei, aínda que a Lei e os profetas dan testemuño dela: a xustiza de Deus por medio da fe en Xesucristo para todos os que cren. Pois non hai distinción: porque todos pecaron e non chegan á gloria de Deus.

Gálatas 5:3 Porque de novo testifico a todo home circuncidado, que é debedor de cumprir toda a lei.

Paulo recorda aos gálatas que están obrigados a cumprir a lei enteira se se circuncidaron.

1: Necesitamos cumprir plenamente a lei e non escoller un enfoque.

2: Non podemos confiar nunha única acción para salvarnos, senón que necesitamos vivir unha vida en plena obediencia a Deus.

1: Santiago 2:10-11 - Porque quen cumpre toda a lei, pero falla nalgún punto, será responsable de todo.

2: Romanos 3:20 - Porque polas obras da lei ningún ser humano será xustificado ante el, xa que pola lei vén o coñecemento do pecado.

Gálatas 5:4 Cristo quedou inútil para vós, quen de vós sexa xustificado pola lei; estades caídos da graza.

Os cristiáns non están xustificados pola lei, senón pola graza.

1. O poder da graza: comprender a diferenza entre legalismo e fe

2. Restaurando a nosa fe: vencer a tentación do legalismo

1. Romanos 3:20-24 - Porque pola graza fuches salvo mediante a fe. E isto non é cousa túa; é o don de Deus.

2. Efesios 2:8-10 - Porque pola graza fuches salvo mediante a fe. E isto non é cousa túa; é don de Deus, non resultado de obras, para que ninguén se gabe.

Gálatas 5:5 Porque nós polo Espírito esperamos a esperanza da xustiza pola fe.

O Espírito axúdanos a soportar a espera da xustiza pola fe.

1. O poder do Espírito Santo para soportar

2. A esperanza da xustiza pola fe

1. Romanos 15:13 - Que o Deus da esperanza che encha de toda alegría e paz ao crer, para que co poder do Espírito Santo abundes en esperanza.

2. Gálatas 3:11 - Agora é evidente que ninguén é xustificado ante Deus pola lei, porque "Os xustos vivirán pola fe".

Gálatas 5:6 Porque en Xesucristo nin a circuncisión vale nada, nin a incircuncisión; senón a fe que obra polo amor.

Paulo subliña que é a fe, non as prácticas externas como a circuncisión, o que importa aos ollos de Deus.

1. Vivir na fe: que significa vivir na fe?

2. O poder do amor: que significa vivir namorado?

1. Xoán 3:16-17 - Porque tanto amou Deus ao mundo, que deu ao seu Fillo unigénito, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna.

2. 1 Corintios 13:13 - E agora permanece a fe, a esperanza, a caridade, estes tres; pero o máis grande deles é a caridade.

Gálatas 5:7 Correstes ben; quen vos impediu que non obedecerades á verdade?

Paul está a cuestionar aos gálatas por non seguir a verdade aínda que comezaron a correr ben.

1. Non renuncias á verdade; seguir correndo a carreira. 2. Non se deixe estorbar polas opinións dos demais; segue a verdade.

1. Hebreos 12:1 - "Por iso, xa que estamos rodeados por unha nube tan grande de testemuñas, despexemos todo o que estorba e o pecado que tan facilmente enreda". 2. Filipenses 3:14 - "Eu continuo cara á meta para gañar o premio polo que Deus me chamou ao ceo en Cristo Xesús".

Gálatas 5:8 Esta persuasión non vén do que vos chama.

Esta pasaxe subliña que a nosa fe non depende da opinión dos demais senón da nosa relación con Deus.

1: A nosa fe en Deus debe vir de dentro, non de fontes externas.

2: Debemos confiar no amor e na guía de Deus máis que nas opinións dos demais.

1: Xeremías 17: 7-8 "Pero benaventurado o que confía no Señor, cuxa confianza está nel. Serán como unha árbore plantada xunto á auga que bota as súas raíces á beira do río. Non teme cando chega a calor; as súas follas son sempre verdes. Non ten preocupacións nun ano de seca e non deixa de dar froitos".

2: Romanos 10:17 "Así que a fe vén do oír, e o oír pola palabra de Cristo".

Gálatas 5:9 Un pouco de levadura leva toda a masa.

Este verso é un recordatorio de que pequenas influencias poden ter un gran efecto.

1: Necesitamos ter en conta as pequenas cousas da vida, porque poden ter un gran impacto nas nosas vidas e nos que nos rodean.

2: Debemos ter coidado de non deixar que nin o máis pequeno acto de pecado nos afecte, xa que pode estenderse rapidamente e corromper as nosas vidas.

1: Mateo 16:6 - "Ten coidado e coidado co fermento dos fariseos e dos saduceos".

2: 1 Corintios 5:6 - "A túa gloria non é boa. Non sabedes que un pouco de fermento leva todo o terro?

Gálatas 5:10 Confío en vós por medio do Señor, que non vos importará outra cousa; pero o que vos atormenta, cargará o seu xuízo, calquera que sexa.

Paulo expresa a súa confianza nos gálatas e advirte contra aqueles que os levarían por mal.

1. O poder da confianza no Señor

2. O xuízo dos falsos mestres

1. Mateo 7:15-20 - "Coidado cos falsos profetas, que veñen a vós con roupa de ovella, pero por dentro son lobos rapaces".

2. Hebreos 13:17 - "Obedecede aos que vos dominan, e sometédevos a vós mesmos, porque velan polas vosas almas, como os que deben dar conta, para que o fagan con alegría e non con dor; é inútil para ti".

Gálatas 5:11 E eu, irmáns, se aínda prego a circuncisión, por que sufro aínda persecución? entón cesa a ofensa da cruz.

Paulo pregunta por que aínda sofre persecución se predica a circuncisión, o que implica que cesou a ofensa da cruz.

1. A ofensa da cruz: como Xesús o cambiou todo

2. A persecución de Paulo: Seguindo a Xesús a pesar do custo

1. Romanos 10:14-15 Como, entón, invocarán a aquel en quen non creron? e como

crerán naquel de quen non escoitaron? e como escoitarán sen predicador?

2. Efesios 2:14-16 Porque el é a nosa paz, quen fixo un, e derrubou o muro medio de división entre nós; Tendo abolido na súa carne a inimizade, mesmo a lei dos mandamentos contidas nas ordenanzas; pois facer en si mesmo dos dous un home novo, facendo as paces.

Gálatas 5:12 Gustaríame que fosen cortados o que vos perturba.

Paul expresa o seu desexo de que os que están a molestar aos gálatas sexan cortados.

1. Non debemos deixar que os problemáticos destrúan a nosa fe

2. Non permitas que os incrédulos debiliten a nosa fe

1. Romanos 16:17-18 - "Pógovos, irmáns, que teñades coidado cos que causan divisións e poñan obstáculos no voso camiño que sexan contrarios ao ensino que aprendiches. Mantéñase lonxe deles. Porque tales persoas non serven ao noso Señor Cristo, senón aos seus propios apetitos. Con conversas suaves e adulacións enganan as mentes das persoas inxenuas".

2. Santiago 4:7 - "Sométese, pois, a Deus. Resista ao demo, e fuxirá de vós".

Gálatas 5:13 Porque, irmáns, fomos chamados á liberdade; só non usen a liberdade como ocasión para a carne, senón que serven uns aos outros con amor.

Debemos usar a nosa liberdade como unha oportunidade para servirnos uns aos outros con amor.

1. O poder do amor: servir uns aos outros con liberdade

2. Usando a nosa liberdade para amar aos demais

1. 1 Corintios 13:4-8 - O amor é paciente e amable; o amor non envexa nin presume; non é arrogante nin groseiro. Non insiste á súa maneira; non é irritable nin resentido; non se alegra co mal, senón que se alegra coa verdade. O amor soporta todas as cousas, cre todas as cousas, todo espera, todo soporta.

2. Romanos 12:10 - Ámense uns a outros con cariño fraternal. Superámonos uns aos outros en amosar honra.

Gálatas 5:14 Porque toda a lei cúmprese nunha soa palabra, mesmo nesta; Amarás ao teu próximo coma a ti mesmo.

A lei de Deus pódese cumprir amando ao próximo.

1. O poder do amor: como cumprir a lei de Deus

2. O mandamento do amor: unha visión bíblica de amar aos nosos veciños

1. Xoán 13:34-35 - Dávosvos un novo mandamento: que vos amedes uns a outros; como eu vos amei, que tamén vos queredes uns a outros.

2. Romanos 13:8-10 - A ninguén lle debedes nada, senón amarse uns a outros, porque o que ama a outro cumpriu a lei.

Gálatas 5:15 Pero se vos mordedes e devorádesvos uns a outros, mirade de non ser consumidos os uns dos outros.

Esta pasaxe advirte contra o poder destrutivo das palabras e accións pouco amables, instando aos lectores a ter en conta as súas palabras e accións para evitar conflitos.

1. "Unha resposta suave: o poder da bondade"

2. "Moder e devorar: a destrución do conflito"

1. Mateo 5:44 - "Pero eu dígovos que amades aos vosos inimigos, bendídevos aos que vos maldicen, facede ben aos que vos odian e orade polos que vos maltratan e vos perseguen".

2. Proverbios 15:1 - "Unha resposta suave afasta a ira, pero as palabras graves provocan a ira".

Gálatas 5:16 Isto digo entón: Andade no Espírito, e non cumpriredes o desexo da carne.

Vive segundo o Espírito, non segundo os desexos da carne.

1. O poder do Espírito: como vivir para Deus

2. Vencer a tentación: como vivir no Espírito

1. Romanos 8:5-8 - Para os que viven segundo o Espírito, o Espírito dá vida.

2. Efesios 5:18 - Sé cheo do Espírito mentres cantas salmos e himnos e cancións espirituais.

Gálatas 5:17 Porque a carne desexa contra o Espírito, e o Espírito contra a carne;

Paulo advirte aos gálatas de que a carne e o Espírito están en oposición entre si e que non deben ser desviados polos seus propios desexos.

1. Como vivir en harmonía co Espírito

2. O poder da carne e as súas consecuencias

1. Romanos 8: 1-4 - Polo tanto, agora non hai condena para os que están en Cristo Xesús, porque por medio de Cristo Xesús a lei do Espírito que dá a vida liberounos da lei do pecado e da morte.

2. Santiago 4:7 - Sométete, pois, a Deus. Resiste o demo, e el fuxirá de ti.

Gálatas 5:18 Pero se vos deixades guiar polo Espírito, non estades baixo a lei.

Os crentes non están obrigados pola lei, senón que deben ser guiados polo Espírito.

1. Vivir na liberdade do Espírito Santo

2. Recibir a dirección de Deus a través do seu Espírito

1. Romanos 8:2-4 "Porque a lei do Espírito da vida liberouvos en Cristo Xesús da lei do

pecado e da morte. Porque Deus fixo o que a lei, debilitada pola carne, non puido facer. Ao enviar ao seu propio Fillo a semellanza de carne pecaminosa e por pecado, condenou o pecado na carne, para que se cumpra a xusta esixencia da lei en nós, que non andamos segundo a carne, senón segundo o Espírito. ”

2. Xoán 16:13 "Cando veña o Espírito da verdade, guiaravos a toda a verdade, porque non falará pola súa propia autoridade, senón que o que escoite, falarao e declararavos as cousas que están por vir”.

Gálatas 5:19 Agora ben, as obras da carne son evidentes, cales son estas; adulterio, fornicación, impureza, lascivia,

As obras da carne son manifestas, con exemplos de adulterio, fornicación, impureza e lascivia.

1. "O poder da disciplina: vencer a tentación"

2. "As nosas accións importan: as consecuencias do pecado"

1. Romanos 6:12-14 "Non deixedes, pois, que o pecado reine no voso corpo mortal, para que o obedezades nas súas concupiscencias. Tampouco entreguedes os vosos membros ao pecado como instrumentos de iniquidade, senón entregadevos a Deus, como os que están vivos de entre os mortos, e os vosos membros como instrumentos de xustiza a Deus. Porque o pecado non dominará sobre vós, porque non estades baixo a lei, senón baixo a graza”.

2. Santiago 1:14-15 "Pero cada home é tentado, cando é atraído pola súa propia concupiscencia e seducido. Entón, cando a concupiscencia concibiu, dá a luz o pecado; e o pecado, cando está rematado, dá a luz a morte".

Gálatas 5:20 Idolatría, bruxería, odio, variación, emulacións, ira, contendas, sedicións, herexías,

Esta pasaxe fala contra os males da idolatría, a bruxería, o odio, a varianza, as emulacións, a ira, as contendas, as sedicións e as herexías.

1. "O perigo da idolatría e outros vicios"

2. "O poder do amor: evitar o odio e a loita"

1. Efesios 4:31-32 - "Que se quite de vós toda amargura, ira, ira, clamor e maldade, con toda malicia. , así como Deus por amor de Cristo vos perdoou".

2. Romanos 12: 17-19 - "Non pagues a ninguén mal por mal. Proporciona cousas honestas á vista de todos os homes. Se é posible, tanto como sexa en ti, vive en paz con todos os homes. Amados, vingade. non vós mesmos, senón deixade lugar á ira, porque está escrito: A vinganza é miña; eu pagarei, di o Señor".

Gálatas 5:21 Envexas, asasinatos, borracheiras, diversións e semellantes: do que vos digo antes, como tamén vos dixen no pasado, que os que fagan tales cousas non herdarán o reino de Deus.

O comportamento pecaminoso, como a envexa, o asasinato, a borracheira e a festa, non serán tolerados no Reino de Deus.

1. O perigo do pecado e as súas consecuencias

2. O camiño cara á xustiza e á santidade

1. Romanos 6:23 - Porque o salario do pecado é a morte, pero o don gratuíto de Deus é a vida eterna en Cristo Xesús, noso Señor.

2. 1 Corintios 6:9-10 - Non sabes que os inxustos non herdarán o reino de Deus? Non vos deixedes enganar: nin os inmorales, nin os idólatras, nin os adúlteros, nin os que practican a homosexualidade, nin os ladróns, nin os cobizosos, nin os borrachos, nin os insultantes, nin os estafadores, herdarán o reino de Deus.

Gálatas 5:22 Pero o froito do Espírito é amor, gozo, paz, paciencia, mansedume, bondade, fe,

O Froito do Espírito é unha parte esencial de vivir unha vida cristiá.

1: A importancia do froito do Espírito

2: Crecer no froito do Espírito

1: Rom 12:9-10 - O amor debe ser sincero. Odia o que é malo; aferrarse ao que é bo.

Dedícate un ao outro no amor. Honrade uns a outros por riba de vós mesmos.

2: Santiago 3:17-18 - Pero a sabedoría que vén do ceo é ante todo pura; despois amante da paz, considerado, submiso, cheo de misericordia e bo froito, imparcial e sincero.

Gálatas 5:23 mansedume, temperanza: contra tales non hai lei.

Paulo anima aos cristiáns a practicar a mansedume e a templanza, o que levará a unha vida que estea en harmonía coas leis de Deus.

1. "O poder da mansedume e da templanza"

2. "Vivir en harmonía coa Lei de Deus"

1. Mateo 5:5 - "Felices os mansos, porque eles herdarán a terra".

2. 1 Pedro 4:7 - "O fin de todas as cousas está preto; polo tanto, sexa autocontrolado e sobrio por mor das vosas oracións".

Gálatas 5:24 E os que son de Cristo crucificaron a carne cos cariños e concupiscencias.

Os crentes en Cristo mataron os seus desexos pecaminosos.

1. O poder de crucificar a carne

2. A necesidade de negarnos a nós mesmos

1. Romanos 6:11-12 - Do mesmo xeito, considérase mortos ao pecado pero vivos para Deus en Cristo Xesús. Polo tanto, non deixes que o pecado reine no teu corpo mortal para que obedezcas aos seus malos desexos.

2. Mateo 16:24-26 - Entón Xesús díxolles aos seus discípulos: "Se alguén quere vir detrás de min, que se negue a si mesmo, que tome a súa cruz e que me siga. Porque quen queira salvar a súa vida, perderaa, pero quen perda a súa vida pola miña causa, atoparaa. De que lle serve un home se gaña o mundo enteiro e perde a súa alma? Ou que dará un home a cambio da súa alma?

Gálatas 5:25 Se vivimos no Espírito, camiñemos tamén no Espírito.

En Gálatas 5:25, Paulo anima aos cristiáns a vivir no Espírito e a camiñar no Espírito.

1. Vivir no Espírito: a importancia de ser guiado polo Espírito Santo

2. Camiñando no Espírito: practicando a obediencia fiel a Deus

1. Romanos 8:14 - Porque todos os que son guiados polo Espírito de Deus son fillos de Deus.

2. Gálatas 5:16 - Pero eu digo: anda polo Espírito, e non satisfarás os desexos da carne.

Gálatas 5:26 Non desexemos unha vana gloria, provocándonos uns aos outros, envexándonos uns aos outros.

Non debemos ser impulsados polo desexo de recoñecemento e non debemos provocar conflitos ou celos entre nós.

1. O perigo da gloria van

2. Superar a envexa na comunidade

1. Santiago 3:14-16 - Pero se tes celos amargos e ambición egoísta nos teus corazóns, non te vantes e sexas falso á verdade.

2. Mateo 6: 1-4 - "Coidado de practicar a túa xustiza diante dos demais para ser vistos por eles, porque entón non terás recompensa do teu Pai que está no ceo.

Gálatas 6 é o sexto e último capítulo da Epístola de Paulo aos Gálatas. Neste capítulo, Paulo ofrece instrucións prácticas para vivir como crentes e anímaos a soportar as cargas dos outros.

1o Parágrafo: Paulo comeza instando aos crentes a restaurar un compañeiro de crente que foi atrapado nunha transgresión, facéndoo con mansedumbre e considerando a súa propia vulnerabilidade (Gálatas 6:1). Subliña a importancia de levar uns as cargas dos outros, cumprindo así a lei de Cristo. Paul anima a cada persoa a levar a súa propia carga á vez que está disposto a axudar aos necesitados.

2º Parágrafo: Paul aborda o tema do orgullo persoal e advirte contra o autoengano. El aconsella aos crentes que non pensen demasiado en si mesmos, senón que examinen as súas propias accións e motivos (Gálatas 6:3-4). Cada persoa debe responsabilizarse do seu traballo sen compararse cos demais. Os que reciben instrución na palabra de Deus deben compartir todas as cousas boas con aqueles que as ensinan.

3o Parágrafo: O capítulo conclúe con Paulo facendo fincapé en que os crentes recollerán o que sementan. Explica que sementar para agradar á carne leva á corrupción, pero sementar para agradar ao Espírito leva á vida eterna (Gálatas 6:7-8). Por iso, anímaos a que non se cansen de facer o ben, senón que persistan en facer o correcto. Finalmente, destaca que a gloria debe limitarse só na cruz de Cristo, a través da cal os crentes foron crucificados para o mundo e para eles.

En resumo,

O capítulo seis de Gálatas ofrece instrucións prácticas para vivir como crentes dentro dunha comunidade. Paulo exhorta aos crentes a restaurar os que caeron en transgresións con suavidade e cargar uns as cargas dos outros. Advirte contra comparacións orgullosas e aconsella a cada persoa que examine as súas propias accións en lugar de buscar a validación dos demais.

Paulo fai fincapé na responsabilidade persoal ao tempo que fomenta a xenerosidade cara aos que ensinan a palabra de Deus. Destaca o principio de sementar e recoller, instando aos crentes a sementar para agradar ao Espírito en lugar de entregarse aos desexos carnales. Paulo conclúe fomentando a perseveranza en facer o ben e presumir só na cruz de Cristo, que trouxo a liberdade dos apegos mundanos.

Este capítulo subliña a importancia da comunidade, a responsabilidade persoal, a humildade e a perseveranza para vivir a propia fe mentres se confía no poder transformador do sacrificio de Cristo.

Gálatas 6:1 Irmáns, se un home é acertado nunha falta, vós que sodes espirituais, restaurade a aquel co espírito de mansedume; considerándote a ti mesmo, para que ti tamén sexas tentado.

Esta pasaxe anima aos cristiáns a restaurar os que cometeron erros con bondade e comprensión, tendo en conta as súas propias debilidades.

1. Graza e compaixón por todos: o poder de restaurar os nosos irmáns e irmás

2. Coñecer as nosas propias debilidades: practicar o perdón e a humildade

1. Santiago 5:19-20 - Meus irmáns, se algún de vós se equivoca da verdade e algún o

converte; Que saiba que o que converte ao pecador do erro do seu camiño salvará unha alma da morte e ocultará multitude de pecados.

2. Lucas 6:37 - Non xulguedes, e non seredes xulgados: non condenades, e non seredes condenados: perdoade, e seredes perdoados.

Gálatas 6:2 Cargade uns os outros as cargas e cumprir así a lei de Cristo.

Os cristiáns deben apoiarse mutuamente nas súas cargas e esforzarse por cumprir a lei de Xesucristo.

1. "Levar as cargas dos outros: unha parte esencial de ser cristián"

2. "Cumprindo a Lei de Cristo: unha chamada á comunidade"

1. Mateo 11: 28-30 - "Vén a min, todos os que están traballados e cargados, e eu vos darei descanso. Tomade sobre vós o meu xugo e aprendede de min, porque son manso e humilde de corazón e atoparedes descanso para as vosas almas, porque o meu xugo é doado e a miña carga é leve".

2. 1 Corintios 12:26 - "Se un membro sofre, todos sofren xuntos; se un membro é honrado, todos se alegran xuntos".

Gálatas 6:3 Porque se un home se considera algo, cando non é nada, engáñase a si mesmo.

Este verso chámanos a ser humildes e non sobreestimarnos, xa que leva ao autoengano.

1: Debemos ser humildes e non sobreestimar a nosa propia importancia.

2: Debemos ser conscientes do perigo do autoengano e manternos fundamentados na nosa fe.

1: Proverbios 16:18 - O orgullo vai antes da destrución, e o espírito altivo antes da caída.

2: Filipenses 2:3-4 - Non fagas nada por ambición egoísta ou por vana presunción. Máis ben, con humildade valora aos demais por riba de ti.

Gálatas 6:4 Pero que cada un probe a súa propia obra, e entón terá gozo en si mesmo, e non noutro.

Asegúrese de avaliar o seu propio traballo e celebrar os seus propios éxitos.

1. Celebrándonos a nós mesmos e os nosos logros

2. Asumir a responsabilidade de nós mesmos e do noso traballo

1. Filipenses 4:13 - "Todo podo por medio de Cristo que me fortalece".

2. Efesios 5:15-16 - "Mira, pois, que andades con prudencia, non como tolos, senón como sabios, redimindo o tempo, porque os días son malos".

Gálatas 6:5 Porque cada un levará a súa propia carga.

Esta pasaxe ensínanos a importancia de asumir a responsabilidade das nosas propias accións e non depender dos demais para levar as nosas cargas por nós.

1. ? □ escoitando as nosas propias cargas??

2. ? □ vivir con responsabilidade??

1. Mateo 11:28-30 - ? □ a min, todos os que traballan e están cargados, e eu vos darei descanso. Tomade sobre vós o meu xugo e aprendede de min, que son manso e humilde de corazón, e atoparedes descanso para as vosas almas. Porque o meu xugo é doado, e a miña carga é leve.

2. Filipenses 4:13 - ? □ todo pode facer a través de quen me fortalece.

Gálatas 6:6 O que é ensinado na palabra, comunique ao que ensina todo o ben.

Os crentes deben ser xenerosos con aqueles que lles ensinan a Palabra de Deus.

1. O poder da xenerosidade na Igrexa

2. Recoñecer e apreciar a quen nos ensina a Palabra de Deus

1. Proverbios 11:25 - Unha persoa xenerosa será bendita, porque dá parte da súa comida aos pobres.

2. Feitos 20:35 - En todo o que fixen, demostrei que con este tipo de traballo duro debemos axudar aos débiles, lembrando as palabras que dixo o propio Señor Xesús: ? □ t é máis bendicido para dar que para recibir.??

Gálatas 6:7 Non vos deixedes enganar; Non se burla de Deus: pois todo o que sementa o home, iso tamén segará.

Deus non será burlado e recolleremos o que sementamos.

1: Debemos asumir a responsabilidade das nosas accións e comprender que Deus non será burlado.

2: Debemos actuar con sabedoría en todo o que facemos e lembrar que Deus nos recompensará en consecuencia.

1: Proverbios 22:8 - "O que sementa inxustiza, recollerá calamidade, e a vara da súa furia fallará".

2: Eclesiastés 11:4 - "Quen mira o vento non plantará; quen mira as nubes non segará".

Gálatas 6:8 Porque o que sementa para a súa carne, da carne segará corrupción; pero o que sementa para o Espírito, do Espírito segará vida eterna.

Recolleremos as consecuencias das eleccións que tomemos, ben vida eterna se sementamos para o Espírito, ou corrupción se sementamos para a carne.

1. O poder da elección: o impacto das nosas opcións no noso destino eterno

2. Recoller o que sementamos: as consecuencias das nosas accións

1. Romanos 8:1-17 - O poder da vida no Espírito

2. Santiago 1:14-15 - O perigo de ser liderado polas nosas paixóns

Gálatas 6:9 E non nos cansemos de facer o ben, porque ao seu tempo segaremos, se non desfallecemos.

Debemos persistir en facer o correcto, porque no seu momento recibiremos as recompensas se non nos desanimamos.

1: Non te rindas - Gálatas 6:9

2: Persevera - Gálatas 6:9

1: Hebreos 10: 35-36 - Polo tanto, non desbote a súa confianza, que ten unha gran recompensa. Porque tes necesidade de paciencia, para que despois de facer a vontade de Deus, recibas a promesa.

2: Santiago 1:12 - Benaventurado o home que soporta a tentación; porque cando sexa aprobado, recibirá a coroa da vida que o Señor prometeu aos que o aman.

Gálatas 6:10 Xa que logo temos oportunidade, fagamos o ben a todos os homes, especialmente aos que son da familia da fe.

Debemos aproveitar todas as oportunidades que temos para facer o ben a todas as persoas, especialmente a aqueles que cren en Xesús.

1. "Oportunidades para facer o ben" - explorando como podemos usar o noso tempo, enerxía e recursos para facer o ben aos demais.

2. "A casa da fe" - centrándose na importancia de axudar e animar aos nosos irmáns e irmás en Cristo.

1. Mateo 25:35-40 - Parábola de Xesús das ovellas e as cabras, destacando a importancia de axudar aos necesitados.

2. 1 Pedro 4:8-11 - A exhortación de Pedro a usar os nosos dons espirituais para servir aos demais.

Gálatas 6:11 Xa vedes que grande é a carta que vos escribín coa miña propia man.

Paulo escribiu unha longa carta á igrexa de Gálata para animalos a manterse firmes na súa fe.

1. Permanece firme na túa fe: unha mensaxe de Paulo aos gálatas

2. O poder do estímulo: a carta de Paulo aos Gálatas

1. 1 Tesalonicenses 5:11 - Polo tanto, animádevos uns a outros e edificadevos uns a outros, como o estádes facendo.

2. Hebreos 10:23-25 - Manteñamos firmemente a esperanza que profesamos, porque o que prometeu é fiel. E consideremos como podemos estimularnos uns aos outros cara ao amor e ás boas accións.

Gálatas 6:12 Todos os que queren facer un bo espectáculo na carne, obríganvos a circuncidarse; só para que non sufran persecución pola cruz de Cristo.

A pasaxe fala dos que intentan presionar aos crentes para que se circuncidan para evitar a persecución pola cruz de Cristo.

1: Debemos permanecer fortes e decididos na nosa fe, aínda que iso signifique sufrir persecución pola cruz de Cristo.

2: Debemos manternos firmes e non deixarnos influenciar por aqueles que intentan presionarnos para que cambiemos as nosas crenzas.

1: Romanos 8:31-39 - Se Deus está por nós, quen pode estar contra nós?

2: Colosenses 2:8-15 - Non deixes que ninguén te xulgue polo que comes ou bebes, nin con respecto a unha festa relixiosa, unha celebración de Lúa Nova ou un día de sábado.

Gálatas 6:13 Porque nin os mesmos circuncidados gardan a lei; pero desexan que vos circuncidan, para que se glorien na vosa carne.

Algunhas persoas queren convencer a outras de que se circuncidan, non porque sigan a lei, senón porque queren facerse cargo das accións da outra persoa.

1. Non te deixes enganar polos que só queren gloria para eles.

2. Coidado cos que afirman ser xustos pero non seguen as leis de Deus.

1. Filipenses 2:3 Non fagas nada por ambición egoísta ou por vana presunción.

2. Santiago 1:22-25 Pero sexade facedores da palabra, e non só oíntes, enganándose a vós mesmos.

Gálatas 6:14 Pero Deus me libre de gloriarme, senón na cruz do noso Señor Xesús Cristo, pola cal o mundo foi crucificado para min, e eu para o mundo.

Paulo subliña a importancia da cruz de Xesucristo, destacando que é o único camiño cara á verdadeira gloria.

1. "O poder da cruz: transformando as nosas vidas"

2. "A cruz: a nosa fonte de vida e esperanza"

1. Efesios 2:13-16 - Porque el mesmo é a nosa paz, quen nos fixo un e derrubou na súa carne o muro divisorio da hostilidade. El aboliu a lei cos seus mandamentos e ordenanzas, para crear en si mesmo unha nova humanidade no lugar das dúas, facendo así a paz e reconciliarnos a ambos con Deus nun só corpo a través da cruz.

2. Colosenses 2:13-15 - E a vós, que estabades mortos nas vosas ofensas e na incircuncisión da vosa carne, Deus deu vida xunto con el, perdoándonos todas as nosas ofensas, cancelando o rexistro da débeda que estaba contra nós con as súas esixencias legais. Isto deixouno de lado, cravándoo na cruz. Desarmou os gobernantes e autoridades e púxoos á vergoña aberta, triunfando nel.

Gálatas 6:15 Porque en Cristo Xesús nin a circuncisión vale nada, nin a incircuncisión, senón unha criatura nova.

En Cristo Xesús, nin a circuncisión nin a incircuncisión valen, senón unha nova creación.

1. O poder dunha nova creación: como vivir unha vida transformada por Xesús

2. A non importancia da circuncisión: explorando o verdadeiro significado da salvación en Cristo

1. 2 Corintios 5:17 - Polo tanto, se alguén está en Cristo, é unha nova creación; o vello pasou, o novo chegou!

2. Romanos 8: 1-2 - Polo tanto, agora non hai condena para os que están en Cristo Xesús, porque por medio de Cristo Xesús a lei do Espírito que dá vida libertouvos da lei do pecado e da morte.

Gálatas 6:16 E todos os que camiñan segundo esta regra, a paz sexa con eles, e misericordia e sobre o Israel de Deus.

Esta pasaxe lémbranos que a paz e a misericordia están dispoñibles para aqueles que seguen a regra de Deus.

1. "Vivir en paz e misericordia de Deus"

2. "Camiñando segundo a regra de Deus"

1. Romanos 12:2 - "Non te conformes a este mundo, senón transformate coa renovación da túa mente, para que, probando, discerniras cal é a vontade de Deus, o que é bo, agradable e perfecto".

2. Proverbios 3: 5-6 - "Confía no Señor con todo o teu corazón, e non te apoies no teu propio entendemento. Recoñézao en todos os teus camiños, e el endereitará os teus camiños".

Gálatas 6:17 A partir de agora ninguén me moleste, porque levo no meu corpo as marcas do Señor Xesús.

Paulo estaba orgulloso de levar as marcas do Señor Xesús, e pediu que ninguén o molestase por iso.

1. As marcas de Xesús: unha chamada a manterse firmes na nosa fe

2. O poder de levar as marcas de Xesús: unha invitación a vivir unha vida de santidade

1. Filipenses 1:27-30 - Pase o que pase, comportádevos dun xeito digno do evanxeo de Cristo.

2. Romanos 8:17 - E se fillos, entón herdeiros? herdeiros de Deus e coherdeiros de Cristo, sempre que padezamos con el para que tamén sexamos glorificados con el.

Gálatas 6:18 Irmáns, a graza do noso Señor Xesús Cristo sexa co voso espírito. Amén.

Paulo envía unha mensaxe de graza e bendición aos irmáns de Galacia.

1. Agradecer a Deus pola súa graza abundante

2. O poder dunha bendición

1. Efesios 1:7 - Nel temos a redención polo seu sangue, o perdón das nosas ofensas, segundo as riquezas da súa graza.

2. Colosenses 3:16 - Que a palabra de Cristo habite en vós abundantemente, ensinándose e amonestándose uns a outros con toda sabedoría, cantando salmos e himnos e cancións espirituais, con agradecemento nos vosos corazóns a Deus.

Efesios 1 é o primeiro capítulo da Epístola de Paulo aos Efesios. Neste capítulo, Paulo louva a Deus polas súas bendicións e riquezas espirituais concedidas aos crentes a través de Cristo.

1o Parágrafo: Paulo comeza expresando a súa gratitude e loanza a Deus por elixir os crentes en Cristo antes da fundación do mundo (Efesios 1:3-4). El subliña que Deus os predestinou para ser adoptados como seus fillos a través da obra de redención de Xesucristo. Paulo destaca como os crentes foron prodigados con graza, perdón e sabedoría segundo o plan de Deus, revelando o seu propósito glorioso.

2o Parágrafo: Paulo continúa facendo fincapé en que en Cristo, os crentes obtiveron unha herdanza. Foron selados co Espírito Santo como garantía da súa futura redención (Efesios 1:11-14). Reza para que coñezan a esperanza da súa chamada e comprendan a inconmensurable grandeza do poder de Deus que actúa neles. Paulo exalta a Cristo sentado por riba de todos os poderes e autoridades, con todo posto baixo os seus pés.

3o Parágrafo: O capítulo conclúe con Paulo destacando como os crentes forman parte do corpo de Cristo, que é a Igrexa (Efesios 1:22-23). El subliña que Cristo é a cabeza sobre todas as cousas para o beneficio do seu corpo: a Igrexa. Esta unidade en Cristo provoca o

crecemento espiritual e a madurez entre os crentes que se nutren del.

En resumo,

O capítulo primeiro de Efesios louva a Deus polas súas bendicións concedidas aos crentes por medio de Xesucristo. Destaca como os crentes foron elixidos antes do tempo e predestinados para ser adoptados como fillos de Deus a través da obra redentora de Xesús. Reciben graza generosa, perdón, sabedoría segundo o plan de Deus.

Paulo subliña ademais que en Cristo, os crentes obteñen unha herdanza e son selados co Espírito Santo como garantía. Reza para que capten a esperanza da súa chamada e comprendan o poder inconmensurable de Deus que actúa neles. Cristo é exaltado como a cabeza sobre todas as cousas, e os crentes están unidos como o seu corpo: a Igrexa.

Este capítulo revela a riqueza da graza de Deus, o seu plan redentor a través de Cristo e a unidade e o crecemento espiritual experimentado polos crentes como parte do corpo de Cristo.

Efesios 1:1 Paulo, apóstolo de Xesucristo pola vontade de Deus, para os santos que están en Éfeso e para os fieis en Cristo Xesús:

Paulo escribe unha carta aos santos de Éfeso e aos fieis en Cristo Xesús.

1. Como vivir como santos e fieis seguidores de Cristo.

2. A alegría de estar en relación con Deus por medio de Xesucristo.

1. Hebreos 10:22 - achegámonos cun corazón verdadeiro en plena seguridade de fe, cos nosos corazóns limpos dunha mala conciencia e os nosos corpos lavados con auga pura.

2. Romanos 8:38-39 - Porque estou seguro de que nin a morte nin a vida, nin os anxos nin os gobernantes, nin as cousas presentes nin as vindeiras, nin os poderes, nin a altura nin a profundidade, nin ningunha outra cousa en toda a creación, poderá para separarnos do amor de Deus en Cristo Xesús noso Señor.

Efesios 1:2 Graza e paz convosco de Deus, noso Pai, e do Señor Xesús Cristo.

A graza e a paz de Deus están dispoñibles para todos os que cren nel.

1: Abundante Graza e Paz en Deus

2: Experimentando a sorprendente graza e paz de Deus

1: Romanos 5:1-2 - Polo tanto, xa que fomos xustificados pola fe, temos paz con Deus por medio do noso Señor Xesús Cristo, a través de quen accedemos pola fe a esta graza na que estamos agora.

2: Romanos 16:20 - O Deus da paz pronto esmagará a Satanás baixo os teus pés. A graza do noso Señor Xesús estea contigo.

Efesios 1:3 Bendito sexa o Deus e Pai do noso Señor Xesús Cristo, que nos bendiciu con todas as bendicións espirituais nos lugares celestiales en Cristo:

Deus Pai bendiciunos con todas as bendicións espirituais en Cristo.

1. As bendicións de crer en Xesús

2. A alegría de ser fillo de Deus

1. Xoán 3:16 - "Porque tanto amou Deus ao mundo, que deu ao seu Fillo unigénito, para que todo aquel que cre nel non pereza, senón que teña vida eterna".

2. Romanos 8:15-17 - "Porque non recibiches o espírito de servidume de novo para temer; pero vós recibistes o Espírito de adopción, polo cal clamamos: Abba, Pai. O Espírito mesmo dá testemuño co noso espírito de que somos fillos de Deus: e se fillos, entón herdeiros; herdeiros de Deus e coherdeiros con Cristo; se é que padecemos con el, para que nós tamén sexamos glorificados xuntos".

Efesios 1:4 Segundo nos escolleu nel antes da fundación do mundo, para que sexamos santos e irreprensibles ante el no amor.

Deus escolleunos para ser santos e sen culpa ante El no amor desde antes da fundación do mundo.

1. O amor de Deus por nós é incondicional e eterno

2. A importancia de vivir unha vida de santidade e irreprensible ante Deus

1. Romanos 8:38-39 - "Porque estou seguro de que nin a morte nin a vida, nin os anxos nin os gobernantes, nin as cousas presentes nin as vindeiras, nin os poderes, nin a altura nin a profundidade, nin ningunha outra cousa en toda a creación. capaz de separarnos do amor de Deus en Cristo Xesús, noso Señor".

2. 1 Pedro 1:15-16 - "Pero como o que vos chamou é santo, tamén vós sexades santos en toda a vosa conduta, xa que está escrito: 'Seredes santos, porque eu son santo'".

Efesios 1:5 Predestinandonos para a adopción de fillos por Xesucristo para si mesmo, segundo o bo gusto da súa vontade,

Deus predestinou aos crentes a recibir a adopción de fillos en Xesucristo, segundo a súa boa vontade.

1. O poder da predestinación de Deus

2. A bondade da vontade de Deus

1. Romanos 8:29-30 - Para os que antes coñecía, tamén predestinou a ser conformes á imaxe do seu Fillo, para que fose o primoxénito entre moitos irmáns. E os que el predestinou tamén chamou, e os que el chamou tamén xustificou, e os que el xustificou tamén glorificou.

2. Santiago 1:17-18 - Todo bo don e todo don perfecto é de arriba, descendendo do Pai das luces co que non hai variación nin sombra debido ao cambio. Pola súa propia vontade fíxonos nacer coa palabra da verdade, para que sexamos unha especie de primicias das súas criaturas.

Efesios 1:6 Para eloxio da gloria da súa graza, na que nos fixo aceptados no amado.

A graza e o amor de Deus fixéronnos aceptados e dignos de eloxios.

1. "O amor de Deus: o don da aceptación"

2. "Graza: o fundamento do noso valor"

1. Xoán 3:16 - Porque tanto amou Deus ao mundo que deu ao seu único Fillo, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna.

2. Romanos 5:8 - Pero Deus demostra o seu propio amor por nós nisto: mentres aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós.

Efesios 1:7 En quen temos a redención polo seu sangue, o perdón dos pecados, segundo as riquezas da súa graza;

A pasaxe fala da redención e do perdón dos pecados a través do sangue de Xesús e das riquezas da súa graza.

1. As riquezas da graza: comprender o amor redentor de Deus

2. O poder do sangue de Xesús: o perdón do pecado

1. Romanos 3:23-25 - Todos pecaron e están lonxe da gloria de Deus, pero son xustificados gratuitamente pola súa graza a través da redención que veu por Cristo Xesús.

2. Colosenses 1:14 - En Cristo temos a redención a través do seu sangue, o perdón dos pecados.

Efesios 1:8 En que abunda para nós en toda sabedoría e prudencia;

A graza de Deus foi derramada sobre nós, chea de sabedoría e perspicacia.

1. Explorando a Abundante Graza de Deus

2. Recibir sabedoría e perspicacia de Deus

1. Salmo 119: 98-105 - Ti, polos teus mandamentos, faime máis sabio que os meus inimigos; Porque sempre están comigo.

2. Santiago 1:5 - Se algún de vós carece de sabedoría, que llo pida a Deus, que dá a todos con generosidade e sen reproche, e seránlle dada.

Efesios 1:9 Dándonos a coñecer o misterio da súa vontade, segundo o seu bo gusto que se propuxo en si mesmo:

O misterio da vontade de Deus é que é segundo o seu bo pracer.

1. O pracer de coñecer a vontade de Deus

2. Abrazar a Vontade de Deus con Alegría

1. Romanos 12:2 - Non te conformes a este mundo, senón transfórmate coa renovación da túa mente, para que, probando, poidas discernir cal é a vontade de Deus, o que é bo, aceptable e perfecto.

2. Santiago 4:15 - En vez diso, deberías dicir: "Se o Señor quere, viviremos e faremos isto ou aquilo".

Efesios 1:10 Para que na dispensación da plenitude dos tempos reúna nunha soa todo en Cristo, tanto o que está no ceo como o que está na terra; mesmo nel:

Deus reunirá todas as cousas en Cristo durante o tempo en que todo estea completo.

1. Comprender o tempo do Señor: Ef 1:10

2. Todas as cousas reunidas en Cristo: Ef 1:10

1. Colosenses 1:20: E, facendo a paz polo sangue da súa cruz, por el reconciliou todas as cousas consigo; por el, digo, sexan cousas da terra ou do ceo.

2. Apocalipse 21:5: E o que estaba sentado no trono dixo: Velaquí, eu fago novas todas as cousas.

Efesios 1:11 En quen tamén obtivemos unha herdanza, sendo predestinados segundo o propósito de quen fai todas as cousas segundo o consello da súa propia vontade:

Os crentes obtiveron unha herdanza de Deus, que obra todas as cousas segundo a súa propia vontade.

1. A Graza Soberana de Deus: Comprender a Predestinación

2. O poder da vontade de Deus: a nosa herdanza en Cristo

1. Romanos 8:28-30 - E sabemos que en todas as cousas Deus traballa para o ben dos que o aman, que foron chamados segundo o seu propósito.

2. Romanos 9:14-16 - Que diremos entón? Deus é inxusto? De ningunha maneira! Pois díxolle a Moisés: "Terei misericordia de quen teño misericordia, e terei compaixón de quen teño compaixón".

Efesios 1:12 Para que sexamos para louvanza da súa gloria, o primeiro que confiou en Cristo.

Esta pasaxe afirma que aqueles que confían en Cristo serán loados pola súa gloria.

1. "Confiar en Cristo trae gloria a Deus"

2. "Vivir unha vida que glorifica a Deus"

1. Isaías 43:7 - "todos os que son chamados polo meu nome, a quen eu creei para a miña gloria, a quen formei e fixen".

2. 1 Pedro 4:11 - "Quen fale, debe facelo como quen está falando as palabras de Deus; quen serve, debe facelo como quen está a servir coa forza que Deus proporciona; para que en todas as cousas Deus sexa glorificado por Xesucristo, a quen pertencen a gloria e o dominio para sempre. Amén."

Efesios 1:13 En quen tamén confiabas, despois de que escoitaches a palabra da verdade, o evanxeo da túa salvación;

Despois de escoitar a verdade do evanxeo, os crentes en Xesucristo foron selados co Espírito Santo da promesa.

1. "A promesa do Espírito Santo: o selo de aprobación de Deus"

2. "O poder do Evanxeo: Recibir o Espírito Santo"

1. Romanos 8:15-17 - Porque non recibiches o espírito de escravitude para caer de novo no medo, senón que recibiches o Espírito de adopción como fillos, polo que clamamos: "Abba! Pai!"

2. Actos 19: 1-6 - E aconteceu que mentres Apolos estaba en Corinto, Paulo pasou polo interior e chegou a Éfeso. Alí atopou uns discípulos. E díxolles: "Recibiches o Espírito Santo cando crestes?" E eles dixeron: "Non, nin sequera escoitamos que haxa Espírito Santo".

Efesios 1:14 que é a garantía da nosa herdanza ata a redención da posesión comprada, para eloxio da súa gloria.

A pasaxe revela que a gloria de Deus dáse a través da redención da posesión comprada.

1. A gloria de Deus é inconmensurable - Efesios 1:14

2. O poder da redención - Efesios 1:14

1. Romanos 8:23 - E non só eles, senón tamén nós mesmos, que temos as primicias do Espírito, nós mesmos xemimos dentro de nós mesmos, esperando a adopción, é dicir, a redención do noso corpo.

2. Salmo 145:10 - Todas as túas obras loaránte, Señor; e os teus santos te bendicirán.

Efesios 1:15 Por iso tamén eu, despois de oír falar da vosa fe no Señor Xesús, e do voso amor a todos os santos,

Paulo louva aos Efesios pola súa fe no Señor Xesús e o amor polos santos.

1. O poder da fe e do amor - Explorando o impacto da fe no Señor Xesús e do amor polos santos nas nosas vidas.

2. Vivir o camiño de Cristo - Practicar o exemplo de fe e amor de Xesucristo na nosa vida diaria.

1. Xoán 15: 12-13 - Xesús mándanos amarnos uns aos outros, como El nos amou.

2. 1 Corintios 13: 1-13 - Paulo fala da importancia do amor nas nosas vidas.

Efesios 1:16 Non deixes de dar grazas por ti, facendo mención de ti nas miñas oracións;

Paulo dá grazas a Deus polos crentes de Éfeso e ora por eles.

1. Alegrámonos da obra de Deus nas nosas vidas - Efesios 1:16

2. Expresando gratitude a Deus - Efesios 1:16

1. Colosenses 1:3-12 - A oración de agradecemento de Paulo polos colosenses.

2. 1 Tesalonicenses 5:18 - A exhortación de Paulo a dar grazas en todas as circunstancias.

Efesios 1:17 Para que o Deus do noso Señor Xesús Cristo, o Pai da gloria, vos dea o espírito de sabedoría e de revelación no coñecemento del:

O Pai da gloria quere darnos sabedoría e revelación del.

1. O Pai da Gloria quere darnos sabedoría

2. Recibir a revelación a través do coñecemento de Deus

1. Santiago 1: 5-6 - Se algún de vós carece de sabedoría, que pida a Deus, que dá a todos con generosidade e sen reproche, e seránlle dada.

2. Salmo 111:10 - O temor do Señor é o principio da sabedoría; Un bo entendemento teñen todos os que cumpren os seus mandamentos.

Efesios 1:18 Os ollos do teu entendemento están iluminados; para que saibades cal é a esperanza da súa vocación e cales son as riquezas da gloria da súa herdanza nos santos,

Paulo anima aos efesios a abrir os seus ollos espirituais para que poidan comprender a esperanza e a gloria que se atopan na súa vocación como pobo elixido de Deus.

1. "O poder dunha mente aberta: ver a esperanza e a gloria da nosa chamada"

2. "Vivir nas riquezas da herdanza de Deus: unha reflexión sobre a nosa gloriosa vocación"

1. Colosenses 3: 1-4 - "Entón, se resucitaches con Cristo, busca as cousas de arriba, onde está Cristo, sentado á dereita de Deus. Pon a túa mente nas cousas de arriba, non nas cousas de arriba. que están na terra. Porque morreches, e a túa vida está escondida con Cristo en Deus. Cando apareza Cristo, que é a túa vida, tamén ti aparecerás con el na gloria".

2. Isaías 55: 6-8 - "Busca ao Señor mentres se atopa; invócao mentres está preto; que o impío abandone o seu camiño, e o inxusto os seus pensamentos; que volva ao Señor, para que el que teña compaixón del, e do noso Deus, porque perdoará en abundancia. Porque os meus pensamentos non son os teus pensamentos, nin os teus camiños os meus camiños, di o Señor".

Efesios 1:19 E cal é a grandeza do seu poder para nós, os que cremos, segundo a obra do seu poderoso poder?

O poder de Deus é demostrado aos que cren nel, segundo o seu poderoso poder.

1. O poder da fe: como crer en Deus pode cambiar a túa vida

2. Desbloquear o potencial do poderoso poder de Deus

1. Romanos 8:11 - E se o Espírito do que resucitou a Xesús dos mortos habita en vós, o que resucitou a Cristo dos mortos tamén vivificará os vosos corpos mortais co seu Espírito que habita en vós.

2. Xoán 14:12 - En verdade, en verdade dígovos: o que cre en min, tamén fará as obras que eu fago; e fará obras maiores que estas; porque vou ao meu Pai.

Efesios 1:20 que fixo en Cristo, cando o resucitou de entre os mortos e o puxo á súa dereita nos lugares celestiales,

Deus resucitou a Xesús dos mortos e deulle unha posición de poder e autoridade no reino celestial.

1: Xesús está vivo e está sentado á dereita de Deus no lugar máis alto da autoridade.

2: Como cristiáns, podemos estar seguros do poder da resurrección de Xesús e da autoridade da súa posición no reino celestial.

1: Filipenses 2:9-11 - Por iso Deus exaltouno ata o lugar máis alto e deulle o nome que está por riba de todo nome, para que no nome de Xesús todo xeonllo se dobrase, no ceo, na terra e debaixo da terra, e todas as linguas recoñezan que Xesucristo é o Señor, para gloria de Deus Pai.

2: Colosenses 3:1-2 - Xa que, entón, resucitaches con Cristo, pon o teu corazón nas cousas de arriba, onde está Cristo, sentado á dereita de Deus. Pon a túa mente nas cousas de arriba, non nas cousas terrestres.

Efesios 1:21 Moi por riba de todo principado, e poder, e poder, e dominio, e todo nome que se nomea, non só neste mundo, senón tamén no que está por vir.

O poder de Deus é moito maior que calquera outro poder no mundo.

1. A soberanía e supremacía de Deus

2. O poder insondable de Deus

1. Isaías 40:28-31

2. Apocalipse 19:11-16

Efesios 1:22 E púxoo todas as cousas debaixo dos seus pés, e deulle a cabeza de todas as cousas da Igrexa,

A Igrexa está baixo a autoridade de Xesucristo.

1. Xesús é a nosa cabeza: coñecendo e aceptando a súa autoridade

2. A Igrexa: abrazando a nosa responsabilidade compartida

1. Colosenses 1:18 - "E el é a cabeza do corpo, a igrexa: quen é o principio, o primoxénito de entre os mortos, para que en todas as cousas teña a preeminencia".

2. 1 Pedro 5: 2-3 - "Alimenta o rabaño de Deus que está entre vós, controlándoo, non por constricción, senón voluntariamente; non por lucro sucio, senón de mente; nin como señores de Deus. patrimonio, pero sendo exemplo para o rabaño".

Efesios 1:23 que é o seu corpo, a plenitude do que enche todo en todos.

Esta pasaxe fala da Igrexa como o corpo de Cristo, cheo da súa plenitude.

1. A Igrexa é o Corpo de Cristo: unha chamada a amar e servir á Igrexa

2. A Igrexa: Chea do cumprimento de Cristo

1. Romanos 12:5 "por iso, aínda que moitos, somos un só corpo en Cristo, e individualmente membros uns dos outros".

2. Colosenses 1:19 "Porque nel quixo habitar toda a plenitude de Deus".

Efesios 2 é o segundo capítulo da Epístola de Paulo aos Efesios. Neste capítulo, Paulo explica o poder transformador da graza e salvación de Deus a través da fe en Cristo.

1o Parágrafo: Paulo comeza describindo o estado espiritual dos crentes antes da súa salvación. Destaca que estaban mortos nas súas faltas e pecados, seguindo os camiños deste mundo e sendo influenciados por Satanás (Efesios 2:1-3). Non obstante, Deus, que é rico en misericordia e amor, fíxoos vivos xunto con Cristo mesmo cando estaban mortos nos seus pecados. É pola graza que os crentes foron salvados a través da fe.

2o Parágrafo: Paulo continúa facendo fincapé en que a salvación é un don de Deus e non algo gañado a través das obras (Efesios 2:8-9). Aclara que os crentes non se salvan polos seus propios esforzos senón como resultado do acto de gracia de Deus. Isto elimina calquera presunción ou auto-justicia. Pola contra, os crentes son creados de novo en Cristo Xesús para as boas obras que Deus preparou de antemán para que caminen.

Terceiro parágrafo: O capítulo conclúe con Paulo abordando a cuestión dos crentes xentís que antes foron excluídos da relación de alianza de Israel con Deus (Efesios 2:11-22). Explica como Cristo derrubou o muro divisorio entre xudeus e xentís, reconciliando ambos grupos nunha nova humanidade. A través do seu sacrificio na cruz, Xesús trouxo paz e unidade entre todos os crentes. Agora son concidadáns con santos e membros da casa de Deus construídos sobre apóstolos e profetas con Cristo como pedra angular.

En resumo,

O capítulo dous de Efesios destaca como a graza de Deus transforma os crentes da morte espiritual á vida a través da fe en Cristo Xesús. Antes da salvación, foron escravos do pecado, pero foron revividos xunto con Cristo debido á súa misericordia e amor.

Paulo subliña que a salvación é un don da graza de Deus, que non se gaña mediante obras. Os crentes son creados de novo en Cristo para as boas obras que Deus preparou para eles. Ademais, Paulo aborda a reconciliación entre xudeus e xentís a través do sacrificio de Cristo, derrumbando as barreiras e establecendo a paz e a unidade entre todos os crentes.

Este capítulo subliña o poder da graza de Deus na salvación, a importancia da fe sobre as obras e a obra unificadora de Cristo para reunir a diversos crentes como un só corpo nel.

Efesios 2:1 E vivificouvos a vós, que estabades mortos en transgresións e pecados;

A graza de Deus está dispoñible para todos os que a aceptan, incluso para aqueles que cometeron erros.

1. A graza de Deus: un agasallo para todos

2. Un camiño de redención: aceptar a graza de Deus

1. Romanos 6:23 - Porque o salario do pecado é a morte, pero o don gratuíto de Deus é a vida eterna en Cristo Xesús, noso Señor.

2. Tito 3: 5-7 - Salvounos, non por mor das obras feitas por nós en xustiza, senón segundo a súa propia misericordia, mediante o lavado da rexeneración e a renovación do Espírito Santo, quen derramou sobre nós abundantemente por medio de Xesucristo, noso Salvador, para que, xustificados pola súa graza, sexamos herdeiros segundo a esperanza da vida eterna.

Efesios 2:2 No que antano andaches segundo o curso deste mundo, segundo o príncipe do poder do ar, o espírito que agora obra nos fillos da desobediencia:

A pasaxe cóntanos como no pasado, a xente seguía os camiños do mundo, como ditaba o príncipe do poder do aire.

1. "O poder do aire: vivir máis aló dos camiños do mundo"

2. "Liberándose do Príncipe do Poder do Aire"

1. Romanos 12:2 - "E non vos conformeis a este mundo, senón transformaos mediante a renovación da vosa mente, para que comprobedes cal é a boa, aceptable e perfecta vontade de Deus".

2. Gálatas 5:16-17 - "Entón, digo isto: Andade no Espírito, e non cumpriredes os desexos da carne. Porque a carne apetece contra o Espírito e o Espírito contra a carne; e estes son contrarios. un ao outro: para que non poidades facer o que queredes".

Efesios 2:3 Entre os que tamén todos tivemos a nosa conversación no pasado nos desexos da nosa carne, cumprindo os desexos da carne e da mente; e foron por natureza fillos da ira, igual que outros.

Todos vivimos unha vez en desexos pecaminosos, cumprindo os nosos propios desexos e enfrontándonos á ira de Deus.

1. A misericordia e a graza de Deus fronte á nosa natureza pecaminosa

2. A importancia do arrepentimento e da fe en Xesús

1. Romanos 3:23-24 - Porque todos pecaron e están lonxe da gloria de Deus, sendo xustificados gratuitamente pola súa graza a través da redención que hai en Cristo Xesús.

2. 1 Xoán 1:9 - Se confesamos os nosos pecados, El é fiel e xusto para perdoarnos os nosos pecados e limpiarnos de toda iniquidade.

Efesios 2:4 Pero Deus, que é rico en misericordia, polo seu gran amor co que nos amou,

O gran amor e misericordia de Deus traenos a salvación.

1. "A misericordia e o amor de Deus: a nosa salvación"

2. "Grande é o amor do Señor"

1. Romanos 5:8 - Pero Deus mostra o seu amor por nós en que mentres aínda eramos

pecadores, Cristo morreu por nós.

2. 1 Xoán 4:19 - Amamos porque el nos amou primeiro.

Efesios 2:5 Mesmo cando estabamos mortos nos pecados, vivificounos con Cristo (pola graza sodes salvos;)

Deus salvounos a través da súa graza, mesmo cando estabamos mortos nos nosos pecados.

1. A graza incrible de Deus: como o amor incondicional de Deus nos salvou dos nosos pecados

2. O poder vivificante da graza: experimentar unha nova vida en Cristo

1. Romanos 6:23 ??? □ ou o salario do pecado é a morte, pero o don gratuíto de Deus é a vida eterna en Cristo Xesús, noso Señor.

2. Tito 3:5 ??? □ E salvounos, non por mor das obras feitas por nós en xustiza, senón segundo a súa propia misericordia, mediante o lavado da rexeneración e a renovación do Espírito Santo.

Efesios 2:6 E resucitounos xuntos e fíxonos sentar xuntos nos lugares celestiales en Cristo Xesús.

Todos estamos reunidos en Cristo e damos un asento no ceo.

1. O poder de xuntarse en Cristo

2. Sentado en lugares celestiais en Cristo

1. Colosenses 3:1-3 ? □ Se entón resucitaches con Cristo, busca as cousas de arriba, onde está Cristo, sentado á dereita de Deus. Pon a túa mente nas cousas que están arriba, non nas que están na terra. Porque morreches, e a túa vida está escondida con Cristo en Deus.

2. Romanos 8:38-39 ? □ ou estou seguro de que nin a morte nin a vida, nin os anxos nin os gobernantes, nin as cousas presentes nin as vindeiras, nin os poderes, nin a altura nin

a profundidade, nin ningunha outra cousa en toda a creación, poderá separarnos do amor de Deus. en Cristo Xesús noso Señor.??

Efesios 2:7 Para que nos séculos vindeiras demostre a gran riqueza da súa graza na súa bondade para con nós por medio de Cristo Xesús.

A graza de Deus móstranos a través da súa bondade en Cristo Xesús.

1. A graza incrible de Deus: reflexionando sobre a bondade de Deus connosco

2. As riquezas excesivas da graza de Deus: Celebrando o amor interminable de Deus por nós

1. Romanos 5:8 ? □ ut Deus demostra o seu propio amor por nós nisto: mentres aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós.

2. Tito 3:5-7 ? □ e salvounos, non polas cousas xustas que fixeramos, senón pola súa misericordia. El lavou os nosos pecados, dándonos un novo nacemento e unha nova vida a través do Espírito Santo. El derramou xenerosamente o Espírito sobre nós por medio de Xesucristo, noso Salvador.

Efesios 2:8 Porque pola graza sodes salvos mediante a fe; e iso non de vós mesmos: é don de Deus:

A salvación é un don de Deus que se dá aos crentes a través da graza e da fe.

1. O poder da graza: como a fe en Deus trae salvación

2. A indignidade do home: recibir o don de salvación de Deus

1. Tito 3:5 - Non por obras de xustiza que fixemos, senón segundo a súa misericordia salvounos, mediante o lavado da rexeneración e a renovación do Espírito Santo;

2. Romanos 10:9 - Que se confesas coa túa boca ao Señor Xesús e cres no teu corazón que Deus o resucitou de entre os mortos, serás salvo.

Efesios 2:9 Non por obras, para que ninguén se glorie.

A salvación de Deus non depende das nosas obras, para que ninguén poida presumir dela.

1: As nosas obras nunca poden salvarnos, xa que só a graza de Deus pode proporcionar a salvación.

2: O orgullo non nos salvará, xa que debemos confiar na bondade do Señor para a nosa salvación.

1: Romanos 3:20-24 - Ninguén será declarado xusto ante Deus observando a lei; máis ben, a través da lei tomamos conciencia do noso pecado.

2: Tito 3:5-7 - Salvounos, non polas cousas xustas que fixeramos, senón pola súa misericordia. Salvounos a través do lavado do renacemento e da renovación polo Espírito Santo.

Efesios 2:10 Porque nós somos a súa obra, creados en Cristo Xesús para boas obras, que Deus ordenou antes para que andemos nelas.

Somos obra de Deus, creados para facer as boas obras que El preparou para nós.

1. Camiñando nas boas obras preparadas para nós

2. Comprender a nosa chamada como obra de Deus

vós e fixenvos para que vaiades dar froito? □ ruído que perdure ? ti".

2. Romanos 12:2 - "Non te conformes a este mundo, senón transfórmate coa renovación da túa mente, para que, probando, poidas discernir cal é a vontade de Deus, o que é bo, agradable e perfecto".

Efesios 2:11 Xa que logo, lembrade que xa erades xentís na carne, aos que se lles chama Incircuncisión polo que se chama Circuncisión na carne feita a man;

Paulo lémbralles aos Efesios que antes eran xentís, e que eran chamados incircuncisos polos que estaban circuncidados na carne.

1. O poder da lembranza

2. A importancia da circuncisión

1. Deuteronomio 30:19 - "Eu chamo ao ceo e á terra para rexistrar este día contra ti, que puxen diante de ti a vida e a morte, a bendición e a maldición: escolle, pois, a vida, para que tanto ti como a túa descendencia viva".

2. Romanos 3:1-2 - "Que vantaxe ten entón o xudeu? ou que proveito ten a circuncisión? En todos os sentidos, principalmente, porque a eles foron encomendados os oráculos de Deus".

Efesios 2:12 Que naquel tempo estabades sen Cristo, sendo alleos da comunidade de Israel, e alleos dos pactos da promesa, sen esperanza e sen Deus no mundo.

Unha vez estivemos sen esperanza e sen Deus, pero Deus fíxonos parte da súa familia.

1: Amor e redención infalibles de Deus

2: O poder da esperanza en Cristo

1: Romanos 5:8? □ ut Deus demostra o seu propio amor por nós nisto: mentres aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós.

2: Isaías 40:31 ? □ ut os que esperan no Señor renovarán as súas forzas. Volarán ás ás coma aguias; correrán e non se cansarán, andarán e non desmaiarán.??

Efesios 2:13 Pero agora, en Cristo Xesús, vós, que ás veces estabades lonxe, sodes achegados polo sangue de Cristo.

Deus fíxonos preto del a través do sacrificio de Xesús.

1: Cal é o custo da reconciliación?

2: O poder da cruz: como Xesús nos une a Deus

1: Romanos 5:8-9 - Pero Deus demostra o seu propio amor por nós nisto: mentres aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós.

2: Colosenses 1:20-22 - E por medio del reconciliar consigo todas as cousas, xa sexan na terra ou no ceo, facendo a paz co sangue da súa cruz.

Efesios 2:14 Porque el é a nosa paz, quen fixo un só e derrubou o muro medio de división entre nós;

A pasaxe subliña que Xesús é a nosa paz e derrubou o muro de división entre nós.

1. Unidade a través de Xesús

2. O poder de Xesús para vencer a división

1. Romanos 5:1-2 - Polo tanto, xa que fomos xustificados pola fe, temos paz con Deus por medio do noso Señor Xesús Cristo. A través del tamén conseguimos acceder pola fe a esta graza na que estamos, e alegramos na esperanza da gloria de Deus.

2. Colosenses 3:14-15 - E sobre todo estes póñense amor, que o une todo en perfecta harmonía. E que reine nos vosos corazóns a paz de Cristo, á que de feito fomos chamados nun só corpo. E agradecer.

Efesios 2:15 Ter abolido na súa carne a inimizade, mesmo a lei dos mandamentos contida nos ordenanzas; pois facer en si mesmo de dous un home novo, facendo as paces;

Xesús aboliu a lei dos mandamentos e fixo a paz entre xudeus e xentís creando un home novo.

1: Xesús derrubou os muros de hostilidade e división entre grupos raciais e étnicos creando un home novo.

2: Xesús trouxo a paz abolindo a lei dos mandamentos e unificando a todas as persoas baixo un novo pacto.

1: Gálatas 3:26-28 - Porque todos vós sodes fillos de Deus pola fe en Cristo Xesús. Porque cantos de vós fomos bautizados en Cristo, vestistes de Cristo. Non hai xudeu nin grego, non hai escravo nin libre, non hai home nin muller, porque todos vós sodes un en Cristo Xesús.

2: Colosenses 3:11 - Onde non hai nin grego nin xudeu, circuncisión nin incircuncisión, bárbaro, escita, esclavo nin libre, senón que Cristo é todo e en todos.

Efesios 2:16 E para reconciliar a ambos con Deus nun só corpo pola cruz, matando con ela a inimizade:

Cristo reconciliou a xudeus e xentís con Deus nun só corpo a través da súa morte na cruz, poñendo fin á hostilidade entre eles.

1. O poder da reconciliación: como a morte de Cristo na cruz transcendeu as divisións culturais e relixiosas

2. Unidade na diversidade: como o amor de Cristo une a todas as persoas

1. Colosenses 1:20-22 - A través de Cristo, Deus reconciliou todas as cousas consigo, tanto no ceo como na terra.

2. Romanos 5:8-11 - Deus mostrou o seu amor por nós a través da morte de Cristo na cruz mentres aínda eramos pecadores.

Efesios 2:17 E viñeron predicar a paz a vós, que estabais de lonxe, e aos que estaban preto.

Cristo veu predicar a paz aos que estaban lonxe e aos que estaban preto.

1. A chamada de Cristo para chegar aos perdidos

2. Chegar aos nosos veciños namorados

1. Mateo 28:18-20 - "Entón Xesús achegouse a eles e díxolles: Dáronme toda a autoridade no ceo e na terra. Por iso, id e facede discípulos a todas as nacións, bautizándoos no nome do Pai. e do Fillo e do Espírito Santo, e ensinándolles a obedecer todo o que che mandei. E certamente estou contigo sempre, ata o fin do mundo.

2. Romanos 10:14-15 - "Como, entón, poden invocar a quen non cren? E como poden crer naquel de quen non escoitaron? E como poden escoitar sen que alguén lle predique. ¿E como pode predicar alguén se non son enviados? Como está escrito: ?¡ Que fermosos son

os pés dos que traen boas novas!?

Efesios 2:18 Porque por medio del temos acceso ao Pai por medio dun só Espírito.

A pasaxe fala de como a través de Xesús, temos acceso a Deus Pai.

1. O poder de Xesús: acceso a Deus a través da súa morte e resurrección

2. A porta do ceo: Xesús como quen abre a porta

1. Romanos 5:1-2 - Polo tanto, xa que fomos xustificados pola fe, temos paz con Deus por medio do noso Señor Xesús Cristo. A través del tamén conseguimos acceder pola fe a esta graza na que estamos, e alegramos na esperanza da gloria de Deus.

2. Hebreos 10:19-20 - Polo tanto, irmáns, xa que temos a confianza de entrar nos lugares santos polo sangue de Xesús, polo camiño novo e vivo que nos abriu a través da cortina, é dicir, pola súa carne.

Efesios 2:19 Agora ben, xa non sodes estranxeiros nin forasteiros, senón concidadáns dos santos e da casa de Deus;

Os crentes en Cristo son agora parte da familia de Deus e concidadáns cos santos.

1. As bendicións da pertenza: un estudo de Efesios 2:19

2. A nosa identidade na familia de Deus: un estudo de Efesios 2:19

1. Gálatas 6:10 - Entón, cando teñamos oportunidade, fagamos o ben a todos, e especialmente aos que son da familia da fe.

2. 1 Pedro 2: 9-10 - Pero ti es unha raza elixida, un sacerdocio real, unha nación santa, un pobo para a súa propiedade, para que proclames as excelencias de quen te chamou das tebras á súa luz marabillosa. .

Efesios 2:20 E están edificados sobre o fundamento dos apóstolos e dos profetas, sendo o propio Xesucristo a principal pedra angular;

O fundamento da fe cristiá está construído sobre os apóstolos e profetas, con Xesucristo como pedra angular.

1: Debemos construír a nosa vida sobre o fundamento dos apóstolos e profetas, con Xesucristo como pedra angular.

2: Xesucristo é a pedra angular da nosa fe, e debemos construír a nosa vida sobre o fundamento dos apóstolos e profetas.

1: Mateo 7:24-25 - Polo tanto, quen escoita estes meus ditos e os cumpre, compararéino a un home sabio, que construíu a súa casa sobre unha roca: e caeu a choiva, e chegaron os diluvios , os ventos sopraron e bateron sobre aquela casa; e non caeu: porque estaba fundado sobre unha pedra.

2: 1 Corintios 3:11 - Porque ninguén pode poñer outro fundamento que o que está posto, que é Xesucristo.

Efesios 2:21 En quen todo o edificio ben encadrado crece nun templo santo no Señor.

O edificio da igrexa está unido en unidade e crece ata converterse nun templo santo no Señor.

1. O poder da unidade na Igrexa

2. Construír a Casa do Señor

1. Xoán 17:21-23, Xesús rezando pola unidade entre os crentes

2. 1 Pedro 2:5, Construír con pedras vivas para ser unha casa espiritual

Efesios 2:22 En quen tamén vós estades edificados xuntos para morar de Deus polo Espírito.

Os crentes constrúense xuntos como morada de Deus a través do Espírito.

1. Construír unha casa para Deus: como o Espírito une aos crentes

2. O poder do Espírito nas nosas vidas

1. 1 Corintios 3:16-17 - Non sabes que sodes o templo de Deus e que o Espírito de Deus habita en vós?

2. Romanos 8:9-11 - Pero vós non estades na carne, senón no Espírito, se é que o Espírito de Deus habita en vós. Agora ben, se alguén non ten o Espírito de Cristo, non é del.

Efesios 3 é o terceiro capítulo da Epístola de Paulo aos Efesios. Neste capítulo, Paulo revela o misterio do plan de Deus para que os xentís sexan incluídos no corpo de Cristo e reza polo crecemento e comprensión espiritual dos crentes.

1o Parágrafo: Paulo comeza explicando que se lle encomendou unha revelación divina sobre o plan de Deus para os xentís (Efesios 3:2-6). Subliña que este misterio, que non era completamente coñecido nas xeracións anteriores, agora revélase a través do Espírito aos seus santos apóstolos e profetas. O misterio é que os xentís son compañeiros herdeiros, membros do mesmo corpo e participantes das promesas de Deus en Cristo Xesús a través do evanxeo.

2º Parágrafo: Paulo expresa o seu temor pola grandeza inconmensurable do poder de Deus que actúa nos crentes (Efesios 3:20-21). Recoñece que Deus é capaz de facer moito máis abundantemente do que podían pedir ou pensar segundo o seu poder. Paulo glorifica a Deus por ser digno de loanza en todas as xeracións.

3o Parágrafo: O capítulo conclúe con Paulo orando por forza espiritual e comprensión entre os crentes (Efesios 3:14-19). El pide que poidan ser fortalecidos polo Espírito de Deus no seu ser interior para que Cristo poida habitar nos seus corazóns mediante a fe. Paulo desexa que comprendan a amplitude, lonxitude, altura e profundidade do amor de Cristo, un amor inconmensurable que supera o coñecemento. Reza para que se enchen de toda a plenitude de Deus.

En resumo,

O capítulo tres de Efesios revela como os xentís están incluídos no plan de Deus a través de Xesucristo, un misterio revelado pola revelación divina. Paulo marabilla a grandeza do poder de Deus e louvao por ser capaz de superar todas as expectativas.

Tamén ofrece unha oración polo crecemento e comprensión espiritual dos crentes. Paulo pide a súa forza interior, a morada de Cristo nos seus corazóns e unha profunda comprensión do amor ilimitado de Cristo. El desexa que estean cheos da plenitude de Deus.

Este capítulo destaca a inclusión do plan de Deus para os xentís, o poder insuperable de Deus e a oración de Paulo polo crecemento e comprensión espiritual dos crentes. Enfatiza a unidade e o amor atopados en Cristo Xesús cando os crentes participan das súas promesas a través da fe.

Efesios 3:1 Por iso eu Paulo, prisioneiro de Xesucristo para vós, os xentís,

Paulo escribe que é prisioneiro de Xesucristo para os xentís.

1. Os sacrificios que facemos polos demais: examinando o exemplo de Paulo

2. Xesús vale todo: a obediencia de Paulo a Cristo

1. Filipenses 2:5-11

2. Colosenses 1:24-29

Efesios 3:2 Se escoitaches falar da dispensación da graza de Deus que me foi dada para vós:

Paulo explica a dispensación da graza que Deus deu aos Efesios.

1. A graza de Deus: un agasallo para todos

2. Comprensión da dispensación da graza

1. Romanos 5:17 - Porque se por culpa dun só reinou a morte por un; moito máis os que reciben a abundancia da graza e do don da xustiza, reinarán na vida por un, Xesucristo.

2. Tito 2:11-12 - Porque a graza de Deus que trae a salvación apareceu a todos os homes, ensinándonos que, negando a impiedade e os desexos mundanos, debemos vivir con sobriedade, xustiza e piadosidade neste mundo actual.

Efesios 3:3 Como por revelación me deu a coñecer o misterio; (como escribín antes en poucas palabras,

Deus revelou un misterio a Paulo.

1. O misterio de Deus revelado a Paulo

2. Abrazar o Misterio de Deus

1. Efesios 1:9 - Dándonos a coñecer o misterio da súa vontade, segundo o seu bo gusto que se propón en si mesmo.

2. Romanos 11:25 - Porque non quero, irmáns, que ignorases este misterio, para que non sexades sabios nos vosos propios conceptos; esa cegueira en parte sucedeulle a Israel, ata que entre a plenitude dos xentís.

Efesios 3:4 polo cal, cando leades, entendedes o meu coñecemento no misterio de Cristo)

Esta pasaxe revela o misterioso plan de Deus para a salvación do mundo a través de Xesucristo.

1: "O misterioso plan de salvación de Deus"

2: "Entender o misterio de Cristo"

1: Xoán 3:16-17 "Porque tanto amou Deus ao mundo, que deu ao seu Fillo unigénito, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna. Porque Deus non enviou ao seu Fillo ao mundo para condenar ao mundo, senón para que o mundo se salve por medio del".

2: Romanos 10:9-10 "Porque se confesas coa túa boca que Xesús é o Señor e cres no teu corazón que Deus o resucitou de entre os mortos, serás salvo. Porque co corazón crese e é xustificado, e coa boca confesase e sálvase".

Efesios 3:5 que noutras idades non foi dada a coñecer aos fillos dos homes, como agora se lle revela aos seus santos apóstolos e profetas polo Espírito;

No pasado, o plan de salvación de Deus non foi revelado á humanidade, pero foi revelado aos seus apóstolos e profetas polo Espírito.

1. O poder do Espírito Santo: comprender o plan de salvación de Deus

2. Superando o descoñecido: o plan de salvación de Deus revelado

1. Xoán 16:13 - "Cando veña o Espírito da verdade, guiaravos a toda a verdade".

2. Romanos 8:14-16 - "Porque todos os que son guiados polo Espírito de Deus son fillos de Deus. Porque non recibiches o espírito de escravitude para caer de novo no medo, senón que recibiches o Espírito de adopción como fillos. , por quen clamamos: "¡Abba! Pai!" O Espírito mesmo dá testemuño co noso espírito de que somos fillos de Deus".

Efesios 3:6 Para que os xentís sexan coherdeiros e do mesmo corpo, e partícipes da súa promesa en Cristo polo evanxeo:

Esta pasaxe fala da unidade de todos os crentes en Cristo, tanto xudeus como xentís, para ser coherdeiros da súa promesa.

1: "A promesa da unidade en Cristo"

2: "A herdanza do Evanxeo"

1: Xoán 17:20-21 - "Non pido só por estes, senón tamén polos que cren en min pola súa palabra, para que todos sexan un, como ti, Pai, estás en min, e eu en ti, para que eles tamén estean en nós, para que o mundo crea que ti me enviaches".

2: Gálatas 3:26-28 -"Porque en Cristo Xesús todos vós sodes fillos de Deus, pola fe. Porque todos os que fomos bautizados en Cristo revestíronse de Cristo. Non hai xudeu nin grego, nin escravo. nin libre, non hai home nin muller, porque todos vós sodes un en Cristo Xesús".

Efesios 3:7 Do cal fun feito ministro, segundo o don da graza de Deus que me foi dado pola obra eficaz do seu poder.

Paulo foi nomeado ministro do Evanxeo polo poder da graza de Deus.

1. A graza de Deus dános poder para servir

2. O don do ministerio: responder á chamada de Deus

1. Romanos 12: 1-8 - Ofrecen os seus corpos como sacrificios vivos, santos e agradables

a Deus.

2. Feitos 20:17-38 - O discurso de despedida de Paulo aos anciáns de Efeso.

Efesios 3:8 A min, que son menor que o máis pequeno de todos os santos, é dada esta graza de que predice entre os xentís as inescrutables riquezas de Cristo;

A graza de predicar aos xentís as inescrutables riquezas de Cristo foi dada a Paulo, que é menor que o máis pequeno de todos os santos.

1. As inescrutables riquezas de Cristo: descubrindo os tesouros da súa graza

2. Graza dada ao menos: como Deus usa ás persoas máis improbables

1. Romanos 11: 33-36 - "¡Oh, a profundidade das riquezas, da sabedoría e do coñecemento de Deus! Que inescrutables son os seus xuízos e que inescrutables os seus camiños! Porque quen coñeceu a mente do Señor, ou quen foi o seu conselleiro? Ou quen lle deu un agasallo para que lle pagase? Porque del e por el e para el son todas as cousas. A el sexa a gloria para sempre. Amén".

2. 1 Corintios 1: 27-29 - "Pero Deus escolleu o necio no mundo para avergoñar aos sabios; Deus escolleu o que é débil no mundo para avergoñar aos fortes; Deus escolleu o que é humilde e desprezado no mundo, incluso as que non son, para destruír as que son, para que ningún home se glorie na presenza de Deus".

Efesios 3:9 E para que todos vexan cal é a comunión do misterio, que desde o principio do mundo estivo agochado en Deus, quen creou todas as cousas por Xesucristo:

O misterio da comunión de Deus oculto na creación foi revelado a través de Xesucristo.

1: Xesucristo: O revelador do misterio de Deus

2: A comunidade do misterio: que significa para nós?

1: Colosenses 1:15-17 El é a imaxe do Deus invisible, o primoxénito de toda a creación. 16 Porque por el foron creadas todas as cousas, no ceo e na terra, visibles e invisibles, xa sexan tronos ou dominios ou gobernantes ou autoridades; todas as cousas foron creadas por medio del e para el. 17 E el está antes de todas as cousas, e nel todas as cousas mantéñense.

2: Romanos 11:33-36 ¡Oh, a profundidade das riquezas, da sabedoría e do coñecemento de Deus! Que inescrutables son os seus xuízos e que inescrutables os seus camiños! 34 "Porque quen coñeceu a mente do Señor, ou quen foi o seu conselleiro?" 35 "¿Ou quen lle deu un agasallo para que lle pagase?" 36 Porque del e por el e para el son todas as cousas. A el sexa a gloria para sempre. Amén.

Efesios 3:10 Para que agora os principados e as potestades dos lugares celestiais poidan coñecer pola igrexa a múltiple sabedoría de Deus,

Esta pasaxe explica que a sabedoría de Deus manifféstase a través da igrexa aos principados e aos poderes dos lugares celestes.

1. Como demostramos a sabedoría de Deus a través da Igrexa

2. O poder da Igrexa para mostrar a sabedoría de Deus

1. Proverbios 8: 12-13 - "Eu a sabedoría habito coa prudencia e descubro coñecemento de inventos enxeñosos. O temor do Señor é odiar o mal: a soberbia, a soberbia, o camiño malo e a boca perversa. Eu odio."

2. Romanos 11:33-36 - "¡Oh, profundidade das riquezas tanto da sabedoría como do coñecemento de Deus! Que inescrutables son os seus xuízos e os seus camiños que non se descubren! Porque quen coñeceu a mente do Señor? foi o seu conselleiro? ¿Ou quen lle deu primeiro, e seralle recompensado de novo? Porque del, e por el e para el son todas as cousas: a quen sexa a gloria para sempre. Amén".

Efesios 3:11 Segundo o propósito eterno que propuxo en Cristo Xesús, noso Señor:

Deus ten un propósito para nós que foi establecido en Cristo Xesús.

1. O poder do propósito: o plan de Deus para as nosas vidas

2. O propósito eterno de Deus atopado en Cristo Xesús

1. Mateo 6:33 - Pero busca primeiro o seu reino e a súa xustiza, e todas estas cousas tamén che darán.

2. Romanos 8:28 - E sabemos que en todas as cousas Deus traballa para o ben dos que o aman, que foron chamados segundo o seu propósito.

Efesios 3:12 No que temos ousadía e acceso con confianza pola fe nel.

Podemos achegarnos con confianza a Deus con fe nel.

1. A fe dános valor para achegarnos a Deus

2. Acceso a Deus a través da fe

1. Hebreos 4:16 - Achegámonos, entón, con confianza ao trono da graza, para recibir misericordia e atopar graza para axudar nos momentos de necesidade.

2. Romanos 5:1-2 - Polo tanto, xa que fomos xustificados pola fe, temos paz con Deus por medio do noso Señor Xesucristo. A través del tamén conseguimos acceder pola fe a esta graza na que estamos, e alegramos na esperanza da gloria de Deus.

Efesios 3:13 Por iso quero que non vos desmayes ante as miñas tribulacións para vós, que é a vosa gloria.

Paulo anima aos efesios a ser fortes na súa fe a pesar do sufrimento.

1: Non te rindas - Ánimo de Paulo aos Efesios

2: Manterse firme en tempos difíciles

1: Romanos 8:37-39 - Non, en todas estas cousas somos máis que vencedores por medio de quen nos amou.

2: Hebreos 10:35-36 - Así que non tires a túa confianza; será ricamente recompensado.

Efesios 3:14 Por iso dobro os meus xeonllos ante o Pai do noso Señor Xesucristo,

Paulo expresa a súa devoción ao Pai de Xesús e pide graza e forza para a igrexa de Efeso.

1. "Devoción ao Pai: o fundamento da vida cristiá"

2. "O poder da oración: atopar graza e forza en tempos difíciles"

1. Mateo 6:9-13 - A oración do Señor

2. Filipenses 4:6-7 - Non te preocupes

Efesios 3:15 de quen recibe o nome de toda a familia do ceo e da terra,

Toda a familia de Deus, tanto no ceo como na terra, é chamada polo seu nome.

1. A familia de Deus: unidade na diversidade

2. O nome do Señor: unha bendición e unha orde

1. Deuteronomio 28:10 - E todos os pobos da terra verán que te chaman o nome do Señor; e terán medo de ti.

2. Actos 4:12 - Tampouco hai salvación en ningún outro: porque non hai outro nome baixo o ceo que se dea entre os homes, polo cal debamos ser gardados.

Efesios 3:16 Para que vos conceda, segundo as riquezas da súa gloria, ser fortalecidos co seu Espírito no home interior;

O poder do Espírito de Deus fortalece o noso home interior.

1. A forza do Espírito en nós

2. Como acceder ao poder de Deus

1. Romanos 8:11 - "E se o Espírito do que resucitou a Xesús dos mortos habita en vós, o que resucitou a Cristo dos mortos tamén vivificará os vosos corpos mortais polo seu Espírito que habita en vós".

2. Gálatas 5:16 - "Isto digo entón: andade no Espírito, e non cumpriredes a concupiscencia da carne".

Efesios 3:17 Para que Cristo habite nos vosos corazóns pola fe; que vós, estando arraigados e fundamentados no amor,

A pasaxe fala de crear un ambiente de fe e amor nos nosos corazóns.

1: Enraizado e fundamentado no amor - A sobre a importancia da fe e do amor nas nosas vidas.

2: Habitar en Cristo - A en ter a Cristo como fundamento das nosas vidas.

1: Romanos 5:5 - "E a esperanza non avergoña, porque o amor de Deus é derramado nos nosos corazóns polo Espírito Santo que nos foi dado".

2: 1 Xoán 4: 8 - "O que non ama non coñece a Deus, porque Deus é amor".

Efesios 3:18 Pode ser capaz de comprender con todos os santos cal é a anchura, e lonxitude, e profundidade e altura;

A pasaxe fala da necesidade do crente de comprender a enormidade do amor de Deus.

1: O amor de Deus é inconmensurable

2: A nosa necesidade de entender o amor de Deus

1: Xoán 3:16 - "Porque tanto amou Deus ao mundo que deu ao seu único Fillo, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna".

2: Romanos 8:38-39 - "Porque estou convencido de que nin morte nin vida, nin anxos nin demos, nin o presente nin o futuro, nin ningún poder, nin altura nin profundidade, nin outra cousa en toda a creación, será capaz de separarnos do amor de Deus que está en Cristo Xesús, noso Señor".

Efesios 3:19 E coñecer o amor de Cristo, que supera o coñecemento, para que esteades cheos de toda a plenitude de Deus.

A pasaxe fala de coñecer o amor de Cristo, que supera todo coñecemento, para que os crentes se enchen da plenitude de Deus.

1. O incrible amor de Cristo: experimentando as riquezas da súa graza

2. Vivindo na vida chea ata desbordante: experimentando a abundancia de Deus

1. Romanos 5:8 - Pero Deus demostra o seu amor cara a nós, en que mentres aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós.

2. Efesios 1:7-8 - Nel temos a redención a través do seu sangue, o perdón dos pecados, segundo as riquezas da súa graza que fixo abundar para nós en toda sabedoría e prudencia.

Efesios 3:20 Agora ben, ao que é capaz de facer máis que todo o que pedimos ou pensamos, segundo o poder que obra en nós,

Deus é capaz de facer moito máis do que poderiamos pedir ou imaxinar, debido ao poder que actúa dentro de nós.

1. O poder de Deus: a nosa capacidade de chegar máis aló das nosas expectativas

2. A abundancia de Deus: ir máis aló das nosas imaxinacións

1. Filipenses 4:13 - "Todo podo por medio de Cristo que me fortalece".

2. Isaías 40:29 - "El dá poder aos esmorecidos, e aos que non teñen forza, aumenta a forza".

Efesios 3:21 A el sexa a gloria na Igrexa por Cristo Xesús por todos os tempos, por todos os tempos. Amén.

A gloria de Deus debe ser celebrada na igrexa por Xesús durante toda a eternidade.

1: louvamos a Deus pola súa gloria eterna e reinemos sobre nós.

2: Alegrádevos sempre no Señor, porque a súa gloria é infinita e o seu amor perdura para sempre.

1: Salmo 145: 1-3 - "Eu te ensalzarei, meu Deus e Rei, e bendicirei o teu nome para sempre e para sempre. Todos os días te bendicirei e loarei o teu nome para sempre e para sempre. Grande é o Señor, e grandemente para sempre. sexa loado, e a súa grandeza é inescrutable".

2: Isaías 6:3 - "E un chamaba a outro e dicían: 'Santo, santo, santo é o Señor dos exércitos; toda a terra está chea da súa gloria!

Efesios 4 é o cuarto capítulo da Epístola de Paulo aos Efesios. Neste capítulo, Paulo fai fincapé na unidade e madurez dos crentes en Cristo, instándoos a vivir dignos da súa vocación.

1o Parágrafo: Paulo comeza instando aos crentes a camiñar dun xeito digno da súa chamada, con humildade, mansedume, paciencia e amor (Efesios 4:1-3). Subliña a importancia de manter a unidade no Espírito e a paz entre si. Paulo destaca que hai un só corpo, un Espírito, unha esperanza, un Señor, unha fe, un bautismo e un Deus e Pai sobre todos.

2º Parágrafo: Paulo explica que Cristo deu varios dons para equipar aos crentes para as obras de servizo e para a edificación do corpo de Cristo (Efesios 4:11-13). Estes dons inclúen apóstolos, profetas, evanxelistas, pastores e mestres. O propósito é acadar a unidade na fe e no coñecemento de Cristo mentres se chega á madurez. Ao dicir a verdade con amor e funcionar como un corpo unificado baixo a xefatura de Cristo, os crentes son alentados a crecer xuntos.

3o Parágrafo: O capítulo conclúe con instrucións prácticas para a vida cristiá (Efesios 4:17-32). Paulo exhorta aos crentes a que non vivan como antes de coñecer a Cristo, senón que se despoxan do seu antigo eu caracterizado por desexos enganosos. Pola contra, deberían renovarse nas súas mentes e vestirse do novo eu creado segundo a semellanza de Deus, marcado pola xustiza e a santidade.

Paul fomenta a comunicación honesta entre os crentes, evitando as conversas insalubres ou as amarguras. El enfatiza a bondade, o perdón como o modelo do perdón de Deus a través do sacrificio de Xesús. Os crentes son instados a imitar o amor de Deus demostrado a través de actos de sacrificio en lugar de participar en comportamentos pecaminosos.

En resumo,

O capítulo catro de Efesios destaca a importancia de vivir unha vida digna da nosa chamada como seguidores de Cristo. Paulo enfatiza a unidade no Espírito e a paz entre

os crentes, recoñecendo os diversos dons dados por Cristo para equipalos para o servizo e o crecemento.

El anima aos crentes a asumir o seu papel na construción do corpo de Cristo mentres alcanzan a unidade na fe e no coñecemento. Paul ofrece instrucións prácticas para a vida cristiá, instándoos a deixar o seu antigo eu, renovarse na súa mente e vestir o novo eu creado á semellanza de Deus.

Este capítulo subliña o significado da unidade, madurez e vivir unha vida transformada caracterizada pola xustiza, a bondade, o perdón e o amor. Chama aos crentes a asumir os seus roles únicos dentro do corpo de Cristo mentres perseguen o crecemento e amosan o carácter de Cristo nas súas interaccións cos demais.

Efesios 4:1 Eu, pois, eu, prisioneiro do Señor, pídovos que andades dignos da vocación coa que sodes chamados.

Vive unha vida digna da túa chamada.

1: Vive unha vida de propósito e significado, porque Deus chamounos a todos a un propósito maior.

2: Esforcémonos por vivir a nosa vida dun xeito que agrade a Deus, porque estamos chamados a facelo.

1: Filipenses 2:12-13 - "Por iso, meus amados, como sempre obedeceches, así agora, non só na miña presenza, senón moito máis na miña ausencia, realizade a vosa salvación con medo e temblor, porque é Deus que obra en ti, tanto para querer como para traballar para o seu gusto".

2: Colosenses 1:10 - "Para camiñar dun xeito digno do Señor, plenamente agradable a el, dando froito en toda boa obra e aumentando no coñecemento de Deus".

Efesios 4:2 Con toda humildade e mansedumbre, con paciencia, soportando uns aos outros con amor;

Debemos ser humildes e pacientes uns cos outros, amándonos os uns aos outros.

1. O poder da bondade e da paciencia nas relacións

2. Cultivando un corazón de amor e humildade

1. 1 Corintios 13:1-7

2. Colosenses 3:12-14

Efesios 4:3 Esforzándose por manter a unidade do Espírito no vínculo da paz.

A unidade entre os crentes é esencial para vivir en paz.

1: Unidade na Igrexa: O Poder do Amor

2: A importancia da unidade nun mundo roto

1: Xoán 17:21-23 "Para que todos sexan un, como ti, Pai, estás en min e eu en ti, para que tamén eles sexan un en nós, para que o mundo crea que ti me enviaches. E a gloria que me deches eu deille; para que sexan un, como nós somos un: eu neles, e ti en min, para que sexan perfectos nun; e para que o mundo saiba que ti me enviaches e que os amaches como ti me amaches a min".

2: Gálatas 3:28 "Non hai xudeu nin grego, non hai escravo nin libre, non hai home nin muller, porque todos vós sodes un en Cristo Xesús".

Efesios 4:4 Hai un só corpo e un só Espírito, así como sodes chamados nunha soa esperanza da vosa chamada;

Un: Todos estamos chamados a formar parte do mesmo corpo de crentes e compartir unha soa esperanza.

Segundo: Vivir en harmonía como un só corpo esixe que esteamos unificados no Espírito.

Primeiro: 1 Corintios 12:12-13 - "Porque así como o corpo é un e ten moitos membros, e todos os membros do corpo, aínda que moitos, son un só corpo, así acontece con Cristo. Porque nun só Espírito fomos. bautizados todos nun só corpo, xudeus ou gregos, escravos ou libres, e todos foron feitos beber dun só Espírito".

Segundo: Colosenses 3:14-15 - "E por riba de todos estes vístese de amor, que todo o une en perfecta harmonía. E que a paz de Cristo reine nos vosos corazóns, á que de feito fomos chamados nun só corpo. E agradecedes. ."

Efesios 4:5 Un só Señor, unha fe, un bautismo,

A pasaxe enfatiza a importancia da unidade no Señor, a fe e o bautismo.

1: A unidade do Señor: como celebrar a nosa unidade

2: A fe do bautismo: unha base para un futuro unificado

1: Xoán 17:20-23 - A oración de Xesús pola unidade entre os crentes

2: Filipenses 2:1-4 - O chamamento de Paul á unidade por mor da humildade de Cristo

Efesios 4:6 Un só Deus e Pai de todos, que está por riba de todos, e por todos, e en todos vós.

Só hai un Deus e El é o Pai de todos, sobre todo, a través de todos e en todos.

1. O poder unificador dun só Deus

2. A omnipresencia de Deus

1. Efesios 4:1-5

2. Romanos 11:36

Efesios 4:7 Pero a cada un de nós é dada graza segundo a medida do don de Cristo.

Deus deu a todos graza en cantidades variables, segundo o don de Cristo.

1. A graza sen límites de Cristo: a nosa esperanza en tempos de dificultades.

2. Os dons de Cristo: desbloquear o poder da graza nas nosas vidas.

1. 1 Corintios 12:7-10 - A graza do Espírito maniféstase de diversas formas.

2. Romanos 5:15-17 - A graza abunda para nós polo don de Cristo.

Efesios 4:8 Por iso di: Cando subiu ao alto, levou a catividade e deu presentes aos homes.

En Efesios 4:8, Paulo fala de Xesús ascendendo ao ceo e dando presentes á humanidade.

1. O capturador cativo: a ascensión triunfal de Xesús e a entrega de agasallos

2. O don da vida: apreciar os agasallos que Deus nos deu

1. Filipenses 2: 8-11 - Xesús humillóuse a si mesmo, facéndose obediente ata a morte, ata a morte en cruz. Por iso Deus exaltouno e deulle o nome que está por riba de todo nome.

2. Romanos 5:15-17 - Pero o don gratuíto non é como o delito. Porque se moitos morreron pola culpa dun só home, moito máis a graza de Deus e o don gratuíto da graza dun só home, Xesucristo, abondou para moitos.

Efesios 4:9 (Agora que subiu, que é senón que tamén descendeu primeiro ás partes máis baixas da terra?

Esta pasaxe de Efesios 4:9 fala do descenso de Xesús ás partes máis baixas da terra.

1. Descenso e triunfo de Xesucristo: un exemplo significativo para as nosas vidas

2. O significado da descendencia de Xesús para os seus seguidores

1. Romanos 10:9 - "Que se confesas coa túa boca: "Xesús é o Señor" e cres no teu corazón que Deus o resucitou de entre os mortos, serás salvo".

2. Filipenses 2:8-10 - "E sendo atopado en aparencia como un home, humillóuse a si mesmo facéndose obediente ata a morte, ata a morte de cruz! Por iso Deus exaltouno ata o lugar máis alto e púxolle o nome que está arriba. cada nome".

Efesios 4:10 O que baixou é o mesmo que subiu por riba de todos os ceos, para encher todas as cousas.)

A pasaxe fala de como Cristo descendeu e ascendeu para encher todas as cousas.

1. A Ascensión de Cristo e a nosa necesidade de seguilo

2. A grandeza de Cristo e a nosa resposta

1. Xoán 14:1-3 “Non se turbe o corazón. Cre en Deus; cre tamén en min. Na casa do meu Pai hai moitos cuartos. Se non fose así, diríache que vou prepararche un local? E se vou preparar un lugar para vós, volverei e levarevos a min, para que onde estou eu esteades tamén vós.

2. Filipenses 2: 5-8 "Tede entre vós esta mente, que é a vosa en Cristo Xesús, quen, aínda que tiña a forma de Deus, non considerou que a igualdade con Deus era cousa de agarrar, senón que se despojou de si mesmo, tomando a forma de servo, nacendo a semellanza de homes. E sendo atopado en forma humana, humillóuse a si mesmo facéndose obediente ata a morte, ata a morte en cruz".

Efesios 4:11 E deulles a algúns, apóstolos; e algúns, profetas; e algúns, evanxelistas; e algúns, pastores e mestres;

A pasaxe explica que Xesús deu a algunhas persoas agasallos de apóstolos, profetas, evanxelistas, pastores e mestres.

1. O poder dos dons de Xesús

2. Vivir unha vida de servizo a Deus

1. Romanos 12:6-8 - Tendo entón dons diferentes segundo a graza que se nos dá, xa sexa profecía, profeticemos segundo a proporción da fe; Ou ministerio, agardemos no noso ministerio: ou o que ensina, en ensinar; Ou o que exhorta, sobre a exhortación: o que dá, que o faga con sinxeleza; o que manda, con dilixencia; o que fai misericordia, con alegría.

2. 1 Corintios 12:4-11 - Agora hai diversidade de dons, pero o mesmo Espírito. E hai diferenzas de administracións, pero o mesmo Señor. E hai diversidade de operacións, pero é o mesmo Deus o que obra todo en todos. Pero a manifestación do Espírito é dada a cada home para que o proveña. Porque a un é dada polo Espírito a palabra de

sabedoría; a outro a palabra de coñecemento polo mesmo Espírito; A outra fe polo mesmo Espírito; a outro os dons de curación polo mesmo Espírito; A outro a obra de milagres; a outra profecía; a outro discernidor de espíritos; a outro diversos tipos de linguas; a outro a interpretación das linguas: Pero todo isto obra ese mesmo Espírito, repartindo a cada un por separado como quere.

Efesios 4:12 Para o perfeccionamento dos santos, para a obra do ministerio, para a edificación do corpo de Cristo:

Esta pasaxe de Efesios 4:12 fala de como Deus nos chama a perfeccionar os santos, facer o traballo do ministerio e edificar o corpo de Cristo.

1. "A chamada ao servizo: perfeccionando os santos e edificando o corpo de Cristo"

2. "O traballo de Deus e o Corpo de Cristo"

1. Romanos 12: 3-8 - Porque pola graza que me foi dada, dígolle a todos entre vós que non pensen de si mesmo máis do que debería pensar, senón que pensen con criterio sobrio, cada un segundo a medida da fe que Deus asignou. Porque como nun corpo temos moitos membros, e os membros non teñen todos a mesma función, así nós, aínda que moitos, somos un só corpo en Cristo, e individualmente os membros uns dos outros. Tendo dons que difiren segundo a graza que se nos dá, empregámolos: se profecía, en proporción á nosa fe; se servizo, no noso servizo; o que ensina, no seu maxisterio; o que exhorta, na súa exhortación; o que aporta, en xenerosidade; o que leva, con celo; o que fai actos de misericordia, con alegría.

2. Santiago 1:27 - A relixión que é pura e inmaculada diante de Deus, o Pai, é esta: visitar aos orfos e ás viúvas na súa aflicción e manterse sen manchas do mundo.

Efesios 4:13 Ata que todos cheguemos na unidade da fe e do coñecemento do Fillo de Deus, a un home perfecto, á medida da estatura da plenitude de Cristo:

A pasaxe subliña a importancia da unidade entre os crentes na fe e no coñecemento de Xesucristo.

1. "O poder unificador da fe e do coñecemento en Cristo"

2. "Alcanzar a perfección mediante a unidade en Cristo"

1. Colosenses 2:2-3 - Para que os seus corazóns sexan consolados, unidos no amor, e

para todas as riquezas da plena seguridade do entendemento, para o recoñecemento do misterio de Deus, do Pai e de Cristo. ; En quen están agochados todos os tesouros da sabedoría e do coñecemento.

2. Efesios 4:3 - Esforzándose por manter a unidade do Espírito no vínculo da paz.

Efesios 4:14 Para que de aquí en diante non sexamos máis nenos, sacados de aquí para allá e arrastrados por todos os ventos de doutrina, pola astucia dos homes e as astucias astutas, polas que acechan para enganar;

Xa non deberíamos deixarnos enganar facilmente polas mentiras intelixentes e manipuladoras dos homes.

1. Non te deixes enganar por mentiras intelixentes e manipuladoras.

2. Mantente firme na túa fe e mantente fiel ás ensinanzas de Deus.

1. Proverbios 3:5-6 - Confía no Señor con todo o teu corazón e non te apoies no teu propio entendemento; Sométese a el en todos os teus camiños, e el endereitará os teus camiños.

2. 1 Corintios 16:13 - Estade atentos; mantéñense firmes na fe; ser valente; ser forte.

Efesios 4:15 Pero dicindo a verdade no amor, crezamos nel en todas as cousas, que é a cabeza, Cristo:

Os cristiáns deben dicir a verdade no amor para poder achegarse a Cristo que é a cabeza da Igrexa.

1. O poder de dicir a verdade no amor

2. Cada vez máis preto de Cristo a través da verdade e do amor

1. Proverbios 12:17 - O que fala a verdade manifesta a xustiza, pero un falso testemuña o engano.

2. Xoán 15:17 - Estas cousas mándovos: que vos amedes uns a outros.

Efesios 4:16 De quen todo o corpo unido e compactado polo que cada articulación proporciona, segundo o traballo eficaz na medida de cada parte, fai crecer o corpo para edificarse a si mesmo no amor.

Todo o corpo de crentes traballa xuntos para edificarse mutuamente no amor.

1. Unidade: a fortaleza da Igrexa

2. Traballando Xuntos no Amor

1. 1 Corintios 12:12-27

2. Colosenses 3:12-17

Efesios 4:17 Polo tanto, digo isto, e testifico no Señor, que non andades de aquí en diante como andan os demais xentís, na vaidade da súa mente.

Paulo anima aos cristiáns a non vivir como os xentís, que son impulsados polos seus propios desexos e pensamentos vans.

1. Vivir á luz do Señor: como seguir o camiño da xustiza

2. A vaidade dos nosos pensamentos: evitar a tentación do pecado

1. Filipenses 4: 8-9 - "Finalmente, irmáns e irmás, todo o que é verdadeiro, todo o que é nobre, todo o que é correcto, todo o que é puro, todo o que é amable, todo o que é admirable, se algo é excelente ou digno de loar, pensade en tales cousas. Todo o que aprendiches, recibises ou escoitastes de min, ou vistes en min, pon en práctica. E o Deus da paz estará contigo".

2. Colosenses 3:2 - "Pon a súa mente nas cousas de arriba, non nas cousas terrestres".

Efesios 4:18 Tendo o entendemento escurecido, sendo afastados da vida de Deus pola ignorancia que hai neles, pola cegueira do seu corazón:

A xente pode desconectarse de Deus cando non o comprenden debido á falta de

coñecemento e ao corazón endurecido.

1. O perigo da ignorancia e dos corazóns endurecidos

2. Reconectarse con Deus mediante a comprensión e a compaixón

1. Xeremías 17: 9-10 - "O corazón é enganoso por riba de todas as cousas, e desesperadamente malvado: quen o pode saber? Eu, o Señor, escudriño o corazón, probo as rendas, para dar a cada un segundo o seu camiño, e segundo o froito dos seus feitos".

2. Romanos 10:13-15 - "Pois quen invoque o nome do Señor, será salvo. Como entón invocarán a aquel en quen non creron? e como crerán no quen non creron. escoitado? e como o oirán sen predicador? E como predicarán, se non son enviados? como está escrito: Que fermosos son os pés dos que predican o evanxeo da paz e traen boas novas!

Efesios 4:19 Os que, superados os sentimentos, entregáronse á lascivia, para facer toda impureza con cobiza.

Os que endureceron o seu corazón e xa non senten emoción entregáronse a comportamentos inmorales e degradados, impulsados pola cobiza.

1. O perigo de endurecer os nosos corazóns - Efesios 4:19

2. Cobiza: o destrutor da integridade moral - Efesios 4:19

1. Proverbios 28:14 - "Felice o que teme sempre ao Señor, pero o que endurece o seu corazón cae en problemas".

2. 1 Timoteo 6:10 - "Porque o amor ao diñeiro é a raíz de todo tipo de mal. Algunhas persoas, ávidas de diñeiro, desviáronse da fe e atravesáronse con moitas penas".

Efesios 4:20 Pero vós non aprendestes así a Cristo;

A Biblia ensínanos a non ser como o mundo, senón a aprender e seguir a Xesucristo.

1: Aprendendo o camiño de Xesús: como vivir unha vida que agrada a Deus

2: O poder de Cristo: transformando as nosas vidas dende dentro para fóra

1: Mateo 11:29 - Ven a min todos os que estades cansados e agobiados, e eu vos darei descanso.

2:2 Corintios 5:17 - Polo tanto, se alguén está en Cristo, chegou a nova creación: o vello pasou, o novo está aquí!

Efesios 4:21 Se é así que o escoitaches e foches ensinado por el, como a verdade está en Xesús:

O verso anima aos crentes a ter escoitado e ensinado por Xesús, que é a verdade.

1. A importancia de ser un estudante de Xesús para toda a vida

2. Vivir pola verdade de Xesús

1. Xoán 14:6 - "Xesús díxolle: "Eu son o camiño, a verdade e a vida. Ninguén chega ao Pai se non por min".

2. 2 Timoteo 3:16 - "Toda a Escritura é inspirada por Deus, e é proveitosa para a doutrina, para o reproche, para a corrección, para a instrución na xustiza".

Efesios 4:22 Para que desposuades da antiga conversación ao vello, que se corrompe segundo os desexos enganosos;

Os cristiáns deberían abandonar as súas antigas formas pecaminosas e vivir segundo a vontade de Deus.

1. "Aparta o vello eu e abraza o novo"

2. "Vivir á Imaxe de Deus"

1. Colosenses 3:9-10 - "Non vos mintades uns a outros, xa que vos despoxáchedes do vello eu coas súas prácticas e vestistedes do novo eu, que se está renovando no coñecemento segundo a imaxe do seu creador. "

2. Romanos 12:2 - "Non te conformes a este mundo, senón transfórmate coa renovación da túa mente, para que, probando, poidas discernir cal é a vontade de Deus, o que é bo, agradable e perfecto".

Efesios 4:23 E renovate no espírito da túa mente;

Renova a túa mente para ser máis como Cristo.

1. Renovando a mente: transformando a túa vida a través de Cristo

2. Renovar a mente para superar as dificultades

1. Romanos 12:2 - "Non te conformes ao modelo deste mundo, senón transformate coa renovación da túa mente".

2. Filipenses 4:8 - "Finalmente, irmáns e irmás, todo o que é verdade, todo o que é nobre, todo o que é correcto, todo o que é puro, todo o que é amable, todo o que é admirable, se algo é excelente ou digno de loar, pensan nesas cousas. "

Efesios 4:24 E que revestades do home novo, que foi creado segundo Deus en xustiza e verdadeira santidade.

Os crentes deben vestir o home novo, que é creado segundo os estándares de xustiza e santidade de Deus.

1. "O chamamento de Deus: vestir o home novo"

2. "Vivir unha vida de xustiza e santidade"

1. Colosenses 3:10 - "E vestir o home novo, que se renova no coñecemento segundo a imaxe do que o creou"

2. 1 Pedro 1: 15-16 - "Pero como o que vos chamou é santo, así sexades santos en todo tipo de conversacións; porque está escrito: Sed santos, porque eu son santo".

Efesios 4:25 Por iso, afastando a mentira, diga cada un a verdade co seu próximo, porque

somos membros os uns dos outros.

Deixade a mentira e falade a verdade uns a outros, porque todos somos membros do mesmo corpo.

1. O poder da verdade: como a honestidade e a integridade fortalecen as nosas relacións

2. A necesidade da honestidade: comunicarse de forma aberta e honesta

1. Colosenses 3: 9-10 "Non vos mintades uns a outros, xa que vos despoxáchedes do vello eu coas súas prácticas e vestistes do novo eu, que se vai renovando no coñecemento segundo a imaxe do seu creador".

2. Salmo 34:13 "Guarda a túa lingua do mal e os teus beizos de falar enganos".

Efesios 4:26 Enojádevos e non pequédes: non se poña o sol sobre a vosa ira.

Deberíamos estar enfadados ás veces, pero non debería levar a pecar. Non debemos deixar que a nosa rabia perdure moito tempo.

1. "O poder da ira xusta"

2. "Xestionando as nosas emocións dun xeito divino"

1. Proverbios 15:18 - Un home enojado provoca contendas, pero o que é lento para a ira calma a contenda.

2. Santiago 1:19-20 - Por iso, meus amados irmáns, que cada un sexa pronto para escoitar, lento para falar, lento para a ira: porque a ira do home non obra a xustiza de Deus.

Efesios 4:27 Nin dar lugar ao demo.

Esta pasaxe fai fincapé na necesidade de non dar cabida na nosa vida á influencia do demo.

1. Debemos resistir a influencia do diaño esforzándonos activamente por facer o que é correcto aos ollos de Deus.

2. Debemos lembrar que o demo busca afastarnos da vontade de Deus, e debemos ter en conta os seus intentos de facelo.

1. Santiago 4:7 - "Resiste o demo, e fuxirá de ti".

2. 1 Xoán 4:4 - "Vós, fillos queridos, sodes de Deus e os vencedes, porque o que está en vós é maior que o que está no mundo".

Efesios 4:28 Que non roube máis o que roubou, senón que traballe, traballando coas súas mans o que é bo, para que teña que darlle ao que o necesite.

Esta pasaxe anima a xente a traballar duro e usar o seu traballo para axudar aos necesitados.

1. A importancia do traballo duro: como os nosos esforzos poden axudar aos demais

2. O plan de Deus para a xenerosidade: usar os nosos recursos para bendicir aos demais

1. Proverbios 13:11 - A riqueza gañada precipitadamente diminuirá, pero quen vaia reunindo pouco a pouco aumentará.

2. 1 Xoán 3:17-18 - Pero se alguén ten bens do mundo e ve que o seu irmán está necesitado, pero pecha o seu corazón contra el, como permanece nel o amor de Deus? Fillos pequenos, non amemos de palabra nin de falar senón de feito e de verdade.

Efesios 4:29 Que non saia da vosa boca ningunha comunicación corrupta, senón o que é bo para o uso de edificación, para que poida servir de graza aos oíntes.

Debemos usar as nosas palabras para edificar aos demais, non para derrubalos, para mostrar graza aos que nos escoitan.

1. O poder das palabras: usar a nosa fala para construír a outros

2. A graza da fala: mostrar graza aos que nos rodean

1. Santiago 3: 5-6 - "Así a lingua é un membro pequeno, e presume de grandes cousas. Velaquí que gran cousa acende un pequeno lume! E a lingua é un lume, un mundo de iniquidade: así é o lume. lingua entre os nosos membros, que contamina o corpo enteiro e incendia o curso da natureza, e prenda lume do inferno".

2. Colosenses 4:6 - "Que o voso discurso sexa sempre con graza, condimentado con sal, para que saibades como debedes responder a cada un".

Efesios 4:30 E non contristeis ao Espírito Santo de Deus, polo cal estades selados para o día da redención.

Non aflixes ao Espírito Santo de Deus, que nos sela ata o día da redención.

1: Debemos lembrar que o Espírito Santo non debe ser tomado á lixeira, porque El é quen nos sela ata o día da redención.

2: O Espírito Santo é o noso protector e guía, e manteranos a salvo e seguro ata o día da redención.

1: Romanos 8:16 O Espírito mesmo dá testemuño co noso espírito de que somos fillos de Deus.

2: Xoán 14:26 Pero o Auxiliador, o Espírito Santo, que o Pai enviará no meu nome, ensinaravos todas as cousas e lembraravos todo o que vos dixen.

Efesios 4:31 Que se quite de vós toda amargura, ira, ira, clamor e maldade, con toda malicia.

Debemos afastar das nosas vidas a amargura, a ira, a ira, o clamor, o mal falar e a malicia.

1: Esforcémonos por ser máis como Cristo e librarnos de calquera cousa que nos impida ser máis como El.

2: Debemos librarnos de calquera cousa que cause división e loita entre nós e, en cambio, esforzarnos por estar unificados no amor e na comprensión.

1: Colosenses 3:8-10 - "Pero agora debedes afastalos a todos: ira, ira, malicia, calumnias e falas obscenas da vosa boca. Non vos mintades uns a outros, xa que vos desposuídes do vello eu. coas súas prácticas e vestiron o novo eu, que se está renovando no coñecemento segundo a imaxe do seu creador".

2: Santiago 1:19-20 - "Sabede isto, meus amados irmáns: que cada quen sexa pronto para escoitar, lento para falar, lento para a ira; porque a ira do home non produce a xustiza de Deus".

Efesios 4:32 E sexades bondadosos uns cos outros, tenros de corazón, perdoándovos uns a outros, como Deus vos perdoou por Cristo.

Sede bondadosos e perdoadores uns cos outros, como Cristo nos perdoou a nós.

1: O poder do perdón

2: Sexa amable e perdoador

1: Colosenses 3:13 - Soportarse uns cos outros e, se un ten unha queixa contra outro, perdoándose uns aos outros; como o Señor vos perdoou, así tamén vós debedes perdoar.

2: Lucas 6:36-37 - Sexa misericordioso, así como o teu Pai é misericordioso. Non xulgues, e non serás xulgado; non condenes, e non serás condenado; perdoa, e serás perdoado.

Efesios 5 é o quinto capítulo da Epístola de Paulo aos Efesios. Neste capítulo, Paulo aborda diversos aspectos da conduta cristiá, facendo fincapé na importancia de imitar o amor de Deus e vivir na luz.

1o parágrafo: Paulo comeza instando aos crentes a imitar a Deus e camiñar no amor, tal como Cristo os amou e entregouse por eles (Efesios 5:1-2). Subliña que os crentes deben evitar a inmoralidade sexual, a impureza e a cobiza, senón vivir vidas caracterizadas pola acción de grazas. Paulo advirte de non participar nas obras infrutuosas das tebras, senón de expoñelas mediante unha vida xusta.

2º Parágrafo: Paulo destaca a importancia de camiñar con sabedoría e aproveitar ao máximo todas as oportunidades (Efesios 5:15-17). El anima aos crentes a comprender o que agrada ao Señor e non a ser tolos senón sabios. Instállalles a estar cheos do Espírito, cantando salmos, himnos e cancións espirituais mentres dan grazas sempre por todo.

3. Parágrafo: O capítulo conclúe con instrucións para varias relacións dentro dos fogares

cristiáns (Efesios 5:22-33). Paulo diríxese ás esposas, instruíndolles que se sometan aos seus maridos como ao Señor. Os maridos están chamados a amar ás súas mulleres sacrificialmente como Cristo amou á Igrexa. Anímase aos nenos a obedecer aos seus pais, mentres que aos pais se lles insta a non provocar aos seus fillos, senón a educalos con disciplina e instrución.

Paulo tamén fala sobre as relacións entre escravos e amos, facendo fincapé no trato xusto e facendo o traballo de corazón como para Cristo.

En resumo,

O capítulo cinco de Efesios enfatiza imitar o amor de Deus e vivir unha vida caracterizada pola xustiza. Os crentes están chamados a camiñar no amor, evitando comportamentos inmorales mentres expoñen as obras infrutuosas das tebras mediante unha vida xusta.

Paulo destaca camiñar con sabedoría, estar cheo do Espírito, ofrecer acción de grazas e aproveitar ao máximo cada oportunidade. Proporciona instrucións para varias relacións dentro dos fogares cristiáns, abordando os papeis de esposas, maridos, fillos, pais, escravos e amos.

Este capítulo subliña a importancia de imitar o amor de Deus, vivir en xustiza e sabedoría. Destaca a importancia de manter relacións saudables dentro dos fogares cristiáns e de comportarse con integridade en diversos contextos sociais.

Efesios 5:1 Sede, pois, seguidores de Deus, como fillos queridos;

Segue o exemplo de Deus como fillos amados.

1: Estamos chamados a ser fillos obedientes de Deus.

2: Debemos esforzarnos por reflectir o amor e a misericordia de Deus en todo o que facemos.

1: Mateo 5:44-45 - "Pero eu dígovos: Amade aos vosos inimigos, bendídevos aos que vos maldicen, facede ben aos que vos odian e orade polos que vos maltratan e vos perseguen".

2: 1 Xoán 4:12 - "Ninguén viu a Deus; pero se nos amamos, Deus vive en nós e o seu amor faise completo en nós".

Efesios 5:2 E camiña no amor, como tamén Cristo nos amou, e entregouse a si mesmo por nós en ofrenda e sacrificio a Deus en olor doce.

Os cristiáns están chamados a seguir o exemplo de Xesucristo, que nos amou con sacrificio e entregouse a Deus como ofrenda agradable.

1. Vivir unha vida de amor: unha chamada a seguir o exemplo de Xesús

2. Sacrificio e servizo: como nos amou Xesús e que podemos aprender del

1. Xoán 15:12-13 - "Este é o meu mandamento: que vos amedes uns a outros, como eu vos amei. Ninguén ten amor máis grande que este: que un home dea a súa vida polos seus amigos".

2. Romanos 12:1 - "Pógovos, pois, irmáns, polas misericordias de Deus, que presentedes os vosos corpos como sacrificio vivo, santo, agradable a Deus, que é o voso servizo razoable".

Efesios 5:3 Pero a fornicación, e toda impureza ou cobiza, non se nomee nin unha vez entre vós, como corresponde aos santos;

Os cristiáns están chamados a vivir vidas santas, libres de pensamentos, palabras e accións impuras.

1. "Vivir unha vida de santidade"

2. "O poder das nosas palabras"

1. Santiago 1:22-25 - Sexa facedores da Palabra, e non só oíntes.

2. 1 Corintios 6:18-20 - Fuxe da inmoralidade sexual.

Efesios 5:4 Nin inmundicia, nin tonterías, nin bromas, que non son convenientes, senón máis ben agradecemento.

Vivindo unha vida de gratitude e agradecemento polas bendicións de Deus.

1: Vivir unha vida de gratitude e agradecemento

2: O poder dun corazón agradecido

1: Colosenses 3:17 - E todo o que fagades de palabra ou de obra, facelo todo no nome do Señor Xesús, dando grazas a Deus e Pai por el.

2: Salmos 92: 1 - É unha boa cousa dar grazas ao Señor, e cantar loanzas ao teu nome, oh Altísimo.

Efesios 5:5 Porque sabedes que ningún fornicario, nin impuro, nin cobizoso, que sexa idólatra, ten herdanza algunha no reino de Cristo e de Deus.

Este verso de Efesios 5:5 ensina que os que cometen actos inmorais, son impuros e son idólatras non teñen dereito a herdar o reino de Cristo e Deus.

1. Os perigos do comportamento inmoral: un estudo en Efesios 5:5

2. O camiño cara á salvación: un estudo de Efesios 5:5

1. 1 Corintios 6:9-10 - Non sabes que os inxustos non herdarán o reino de Deus? Non vos deixedes enganar: nin fornicarios, nin idólatras, nin adúlteros, nin afeminados, nin maltratadores de si mesmos coa humanidade.

2. Romanos 6:23 - Porque o salario do pecado é a morte; pero o don de Deus é a vida eterna por medio de Xesucristo, noso Señor.

Efesios 5:6 Que ninguén vos engañe con palabras vanas, porque por iso vén a ira de Deus sobre os fillos da desobediencia.

A ira de Deus vén sobre os que desobedecen os seus mandamentos.

1: Non te deixes enganar por palabras baleiras e, en cambio, segue a palabra de Deus.

2: Se seguimos obedientes a Deus, entón librarémonos da ira de Deus.

1: Xoán 14:15, "Se me amas, garda os meus mandamentos".

2: Proverbios 3: 5-6, "Confía no Señor con todo o teu corazón; e non te inclines no teu propio entendemento. Recoñéceo en todos os teus camiños, e el dirixirá os teus camiños".

Efesios 5:7 Non sexades, pois, partícipes con eles.

Os cristiáns de paso non deben participar nas actividades dos incrédulos.

1. Seguindo o camiño de Deus - Evitando os camiños equivocados

2. Vivir unha vida de santidade - Absterse do pecado

1. 1 Tesalonicenses 5:22 - "Abstétese de toda aparencia de mal".

2. Romanos 12:2 - "Non vos conformeis a este mundo, senón transformaos mediante a renovación da vosa mente, para que comprobedes cal é a boa vontade de Deus, aceptable e perfecta.

Efesios 5:8 Porque ás veces erades tebras, pero agora sodes luz no Señor: andade como fillos da luz.

Os crentes antes eran tebras, pero agora son luz no Señor. Deberían vivir como fillos da luz.

1. "Vivir como fillos da luz"

2. "A transformación da escuridade á luz"

1. Romanos 13: 12-14, "A noite está moi gastada, o día está preto: desbotemos, pois, as obras das tebras, e poñamos a armadura da luz. 13 Camiñemos honestamente, como de día; non en disturbios e borracheiras, nin en cámaras e desenfrenos, nin en contendas e envexas. 14Pero vós vestides do Señor Xesucristo, e non vos atendedes á carne para cumprir os seus desexos".

2. Mateo 5:14-16, "Vós sodes a luz do mundo. Non se pode ocultar unha cidade que está situada nun outeiro. 15 Tampouco os homes acenden unha vela e a meten debaixo dun alexo, senón nun candelero; e dá luz a todos os que están na casa. 16Que así brille a túa

luz diante dos homes, para que vexan as túas boas obras e glorifiquen o teu Pai que está no ceo".

Efesios 5:9 (Porque o froito do Espírito está en toda bondade, xustiza e verdade;)

Esta pasaxe fala dos froitos do Espírito que son a bondade, a xustiza e a verdade.

1. Vivindo polos froitos do Espírito - Efesios 5:9

2. Cultivando a bondade, a xustiza e a verdade nas nosas vidas - Efesios 5:9

1. Romanos 12:9-10 - O amor debe ser sincero. Odia o que é malo; aferrarse ao que é bo. Dedícate un ao outro no amor. Honrade uns a outros por riba de vós mesmos.

2. Filipenses 4:8 - Finalmente, irmáns e irmás, todo o que é verdade, todo o que é nobre, todo o que é correcto, todo o que é puro, todo o que é amable, todo o que é admirable, se algo é excelente ou digno de louvanza, pensan nesas cousas .

Efesios 5:10 Probando o que é agradable para o Señor.

A pasaxe subliña a importancia de vivir unha vida que lle agrada ao Señor.

1. "Vivir unha vida aceptable para o Señor"

2. "A bendición da vida divina"

1. Colosenses 1:10 - "Para que andades dignos do Señor para todo o que agrada, sendo fecundos en toda boa obra e aumentando no coñecemento de Deus"

2. 1 Tesalonicenses 4: 1-2 - "Ademais, irmáns, rogámosvos e exhortámosvos polo Señor Xesús, que como recibistes de nós como debedes andar e agradar a Deus, así vos abundedes máis e máis".

Efesios 5:11 E non teñas comunión coas obras infructuosas das tebras, senón que reprochaas.

Non te asocie con actividades impías, senón que reprochaas.

1. Vivir na Luz: crecer en santidade

2. Camiñando no Espírito: Afastándose do pecado

1. Romanos 12:2 - Non te conformes a este mundo, senón transfórmate coa renovación da túa mente, para que, probando, poidas discernir cal é a vontade de Deus, o que é bo, aceptable e perfecto.

2. 1 Xoán 1:7 - Pero se andamos na luz, como el está na luz, temos comunión uns cos outros, e o sangue de Xesús, o seu Fillo, límpanos de todo pecado.

Efesios 5:12 Porque é unha vergoña incluso falar das cousas que se fan deles en segredo.

Paulo amonesta aos cristiáns a non falar das cousas vergoñentas que se fan en segredo.

1. O poder das palabras - Como controlar o que dicimos para protexernos a nós mesmos e aos demais.

2. Non todo está destinado a ser dito - Unha ollada á importancia da discreción e honrar a Deus coas nosas palabras.

1. Proverbios 10:19 - "Cando as palabras son moitas, a transgresión non falta, pero quen contén os seus beizos é prudente".

2. Santiago 3:5-8 - "Así tamén a lingua é un membro pequeno, pero se gaba de grandes cousas. ¡Que grande é un bosque que arde por un lume tan pequeno! E a lingua é un lume, un mundo de iniquidade! A lingua ponse entre os nosos membros, manchando o corpo enteiro, incendiando todo o curso da vida e incendiada polo inferno, pois toda especie de besta e paxaro, de réptiles e de criaturas mariñas, pode ser domesticada e foi domesticado pola humanidade, pero ningún ser humano pode domar a lingua. É un mal inquedo, cheo de veleno mortal".

Efesios 5:13 Pero todas as cousas que son reprobadas son manifestadas pola luz, porque todo o que se manifesta é luz.

A luz úsase como metáfora da verdade nesta pasaxe de Efesios.

1. Vivir na Luz: Coñecer e facer a Vontade de Deus

2. O poder da luz: como coñecer a verdade pode cambiar a túa vida

1. Xoán 3:19-21 - E esta é a condena, que a luz veu ao mundo, e os homes amaron as tebras antes que a luz, porque as súas obras eran malas. Porque todo aquel que fai o mal aborrece a luz, nin vén á luz, para que as súas obras non sexan reprobadas. Pero o que fai a verdade vén á luz, para que os seus feitos se manifesten, que son obrados en Deus.

2. Salmo 119:105 - A túa palabra é unha lámpada para os meus pés e unha luz para o meu camiño.

Efesios 5:14 Por iso di: Esperta, ti que dormes, e érguese de entre os mortos, e Cristo iluminarache.

Paulo insta aos crentes a espertar do sono espiritual, permitindo que Cristo lles dea luz.

1. "Levántate do sono espiritual"

2. "A luz de Cristo"

1. Isaías 60: 1-3 - "Levántate, brilla, porque chegou a túa luz, e a gloria do Señor levantouse sobre ti".

2. Mateo 5:14-16 - "Vostede es a luz do mundo. Non se pode ocultar unha cidade construída nun outeiro. Tampouco se acende unha lámpada e a meten debaixo dunha cunca. En cambio, póñena no seu soporte e dá luz a todos os da casa".

Efesios 5:15 Mirade, pois, que andades con cautela, non como tolos, senón como sabios,

Sexa sabio na forma de andar.

1. A importancia da sabedoría no noso camiño con Deus

2. Facer eleccións sabias na vida cotiá

1. Proverbios 4:7 - A sabedoría é o principal; obtén, polo tanto, sabedoría, e con todo o que obtén entendemento.

2. Santiago 1:5 - Se algún de vós carece de sabedoría, que pida a Deus, que dá a todos con generosidade e non reprende; e daráselle.

Efesios 5:16 Redimindo o tempo, porque os días son malos.

Debemos aproveitar ao máximo o noso tempo, xa que os días están cheos de maldade.

1. "Facer un uso sabio do noso tempo"

2. "O tempo, unha mercadoría preciosa"

1. Eclesiastés 3:1-8

2. Colosenses 4:5-6

Efesios 5:17 Por iso non sexades imprudentes, senón entendendo cal é a vontade do Señor.

Comprender a vontade de Deus e ser sabio.

1: Camiñando na Vontade de Deus

2: A sabedoría de comprender a vontade do Señor

1: Romanos 12:2 - Non te conformes a este mundo, senón transfórmate coa renovación da túa mente, para que, probando, discerniras cal é a vontade de Deus, o que é bo, agradable e perfecto.

2: Santiago 4:17 - Entón, quen sabe o que debe facer e non o fai, para el é pecado.

Efesios 5:18 E non te embriagues con viño, no que hai exceso; pero sécheos do Espírito;

Os crentes deben estar cheos do Espírito, non de viño que leva ao exceso.

1. "Vivir no Espírito: A Chave da Abundancia Espiritual"

2. "O perigo da borracheira e a bendición de estar cheo do Espírito"

1. Gálatas 5:22-23 - "Pero o froito do Espírito é amor, alegría, paz, paciencia, bondade, bondade, fidelidade, mansedume, dominio propio; contra tales cousas non hai lei".

2. Romanos 8:14 - "Porque todos os que son guiados polo Espírito de Deus son fillos de Deus".

Efesios 5:19 Falándovos a vós mesmos con salmos e himnos e cánticos espirituais, cantando e cantando no voso corazón ao Señor;

A pasaxe anima aos crentes a expresar a súa fe a través da canción e da adoración.

1: Fai un ruído alegre: expresando a fe a través da música

2: Cantando ao Señor co teu corazón

1: Colosenses 3:16-17 - "Que a palabra de Cristo habite en vós abundantemente en toda sabedoría; ensinándovos e amonestándovos uns a outros con salmos, himnos e cánticos espirituais, cantando con graza no voso corazón ao Señor. E o que fagades. de palabra ou de feito, facede todo no nome do Señor Xesús, dándolle grazas a Deus e Pai por el".

2: Salmos 98: 4-5 - "Faide alegría ao Señor, toda a terra: fade gran ruído, alegrade e cantade loanzas. Cantade ao Señor coa arpa, coa arpa e coa voz de un salmo".

Efesios 5:20 Sempre dando grazas por todas as cousas a Deus e Pai no nome do noso Señor Xesucristo;

Sempre debemos dar grazas a Deus por todas as cousas por medio de Xesucristo.

1. A graza de Deus nas nosas vidas: unha acción de grazas

2. Vivir unha vida de gratitude: unha acción de grazas

1. Colosenses 3:15-17 - Deixade que a paz de Cristo reine nos vosos corazóns, xa que como membros dun só corpo fomos chamados á paz. E agradecer. Que a mensaxe de Cristo habite entre vós abundantemente mentres vos ensinades e amonestádesvos uns a outros con toda sabedoría mediante salmos, himnos e cancións do Espírito, cantando a Deus con gratitude no voso corazón.

2. Salmo 95: 1-5 - Ven, cantemos de gozo ao Señor; berremos ben á Rocha da nosa salvación. Achegámonos diante del con acción de grazas e exaltémolo con música e canto. Porque o Señor é o gran Deus, o gran Rei sobre todos os deuses. Na súa man están as profundidades da terra, e os cumes das montañas pertencen a el. O mar é seu, porque el o fixo, e as súas mans formaron a terra seca.

Efesios 5:21 Sométese uns aos outros no temor de Deus.

Esta pasaxe anima aos crentes a someterse uns aos outros por reverencia a Deus.

1: "Sumisión: a clave para unha relación divina"

2: "Vivir o temor do Señor"

1: Mateo 22:37-39 "E díxolle: "Amarás ao Señor, o teu Deus, con todo o teu corazón, con toda a túa alma e con toda a túa mente". Este é o gran e primeiro mandamento. E un segundo é parecido: Amarás ao teu próximo coma a ti mesmo'".

2:1 Pedro 5:5 "Do mesmo xeito, vós que sodes máis novos, estade sometidos aos anciáns. Revestídevos, todos, de humildade os uns cos outros, porque 'Deus se opón aos soberbios, pero aos humildes dá graza'".

Efesios 5:22 Esposas, sometédevos aos vosos propios maridos, como ao Señor.

A pasaxe anima ás esposas a someterse aos seus maridos como o farían ao Señor.

1. "O poder da submisión: esposas e maridos no matrimonio cristián"

2. "Obediencia a Deus mediante a submisión aos cónxuxes"

1. Colosenses 3:18-19 - "Mulleres, sometédevos aos vosos propios maridos, como convén no Señor. Maridos, amade ás vosas mulleres e non vos amarguéis delas".

2. 1 Pedro 3: 1-2 - "Do mesmo xeito, mulleres, estade sometidas aos vosos maridos, para que, se algún non obedece á palabra, tamén estea sen a palabra sexa gañado pola conversación das esposas; velaí a túa casta conversa unida ao medo".

Efesios 5:23 Porque o marido é a cabeza da muller, así como Cristo é a cabeza da igrexa, e el é o salvador do corpo.

O marido é a cabeza da muller do mesmo xeito que Cristo é a cabeza da Igrexa e El é o salvador do corpo.

1. O esposo e Cristo: xefes da casa e da Igrexa

2. O esposo e Cristo: Salvadores do fogar e do corpo

1. Colosenses 3:18-19 - Esposas, sometédevos aos vosos propios maridos, como convén no Señor. Maridos, amade ás vosas mulleres e non vos amarguéis delas.

2. 1 Corintios 11:3 - Pero quero que saibades que a cabeza de cada home é Cristo; e a cabeza da muller é o home; e a cabeza de Cristo é Deus.

Efesios 5:24 Polo tanto, así como a igrexa está suxeita a Cristo, así as mulleres estean aos seus propios maridos en todo.

A igrexa debe estar suxeita a Cristo, e as esposas deben estar suxeitas aos seus maridos en todas as cousas.

1. O Plan de Deus para o Matrimonio: Submisión e Amor

2. O papel dos maridos e mulleres no pacto matrimonial

1. Colosenses 3:18-19 - Esposas, sometédevos aos vosos propios maridos, como convén no Señor. Maridos, amade ás vosas mulleres e non vos amarguéis delas.

2. 1 Pedro 3:7 - Do mesmo xeito, maridos, morades con eles segundo o coñecemento, honrando á muller, como ao vaso máis débil, e como herdeiros xuntos da graza da vida; que as túas oracións non sexan obstaculizadas.

Efesios 5:25 Maridos, amade ás vosas mulleres, como tamén Cristo amou á Igrexa e entregouse a si mesmo por ela;

Os maridos están chamados a amar ás súas mulleres como Cristo amou á Igrexa e se sacrificou por ela.

1. O amor insondable de Cristo e a chamada a amar aos nosos cónxuxes

2. Amor sacrificial: que significa realmente?

1. 1 Xoán 4:7-12

2. Romanos 5:6-8

Efesios 5:26 para santificalo e purificalo co lavado de auga coa palabra,

A pasaxe apunta ao poder da Palabra de Deus para purificarnos e santificarnos.

1: O poder da Palabra de Deus para santificarnos e purificarnos

2: A importancia de obedecer a Palabra de Deus

1: Salmo 119:9-11 "Con que limpará un mozo o seu camiño? facéndoo caso segundo a túa palabra. Con todo o meu corazón buscote: Non me deixes errar dos teus mandamentos. A túa palabra escondeina no meu corazón, para non pecar contra ti".

2: Xoán 15:3 "Agora estades limpos pola palabra que vos falei".

Efesios 5:27 Para que se presentase a si mesmo como unha igrexa gloriosa, sen mancha, nin engurras nin cousa semellante; senón que debe ser santo e sen defecto.

Esta pasaxe fala da importancia de presentar a igrexa como un corpo glorioso, santo e

perfecto.

1. A Beleza dunha Santa Igrexa

2. Perfeccionando a nosa Igrexa

1. 1 Pedro 1: 15-16 - "Pero, como o que vos chamou é santo, así sexades santos en todo tipo de conversacións; Porque está escrito: Sé santos; porque eu son santo".

2. Mateo 5:48 - "Sede, pois, perfectos, como o voso Pai que está nos ceos é perfecto".

Efesios 5:28 Así que os homes deben amar ás súas mulleres como aos seus propios corpos. Quen ama á súa muller, ámase a si mesmo.

En Efesios 5:28, Paulo anima aos maridos a amar ás súas esposas como eles se querían a si mesmos.

1. Ama á túa muller como a ti mesmo - Efesios 5:28

2. Amar á túa muller - desde unha perspectiva bíblica

1. 1 Corintios 13: 4-7 - "O amor é paciente e bondadoso; o amor non envexa nin se jacta; non é arrogante nin rudo. Non insiste no seu camiño; non é irritable nin resentido; non alégrate do mal, pero alégrate da verdade: o amor todo soporta, todo cre, todo espera, todo soporta.

2. Mateo 22:37-39 - E díxolle: "Amarás ao Señor, o teu Deus, con todo o teu corazón, con toda a túa alma e con toda a túa mente. Este é o gran e primeiro mandamento. E un segundo é semellante: Amarás ao teu próximo coma a ti mesmo.

Efesios 5:29 Porque ninguén aínda odiou a súa propia carne; senón que nútreo e aliméntao, como o Señor a igrexa:

Ninguén odiou nunca o seu propio corpo, senón que coida del, como o Señor coida da Igrexa.

1. Alimentándonos como a Igrexa do Señor

2. A importancia do autocoidado

1. 1 Corintios 6:19-20 - Non sabes que o teu corpo é un templo do Espírito Santo dentro de ti, a quen tes de Deus? Non es o teu, porque te mercaron cun prezo. Entón glorifica a Deus no teu corpo.

2. Filipenses 4:5 - Que a túa mansedume sexa coñecida por todos. O Señor está preto.

Efesios 5:30 Porque somos membros do seu corpo, da súa carne e dos seus ósos.

Os crentes son membros do corpo, da carne e dos ósos de Cristo.

1. O misterio da Encarnación: entender a nosa unión con Cristo

2. O significado da Igrexa: Ser o Corpo de Cristo

1. Colosenses 1: 15-20 - Cristo é a imaxe do Deus invisible, o primoxénito de toda a creación.

2. Romanos 12: 4-5 - Somos membros dun corpo, cada parte co seu propio propósito.

Efesios 5:31 Por iso deixará o home ao seu pai e á súa nai e unirase á súa muller, e os dous serán unha soa carne.

Esta pasaxe trata sobre o vínculo sagrado do matrimonio e como se constrúe nun home e unha muller que deixan as súas familias para estar xuntos.

1. "O pacto do matrimonio: un amor construído sobre o sacrificio"

2. "A unión de dúas almas: fortalecemento do vínculo do matrimonio"

1. Xénese 2:24–25: "Por iso, un home deixará ao seu pai e á súa nai e unirase á súa muller, e serán unha soa carne".

2. 1 Corintios 7:4, "Porque a muller non ten autoridade sobre o seu propio corpo, pero o

marido si. Do mesmo xeito, o marido non ten autoridade sobre o seu propio corpo, pero a muller si".

Efesios 5:32 Este é un gran misterio, pero falo de Cristo e da Igrexa.

Esta pasaxe fala da unión entre Cristo e a Igrexa como un gran misterio.

1. O misterio do amor de Cristo á Igrexa

2. Desvelar o Misterio de Cristo e da Igrexa

1. Xoán 15:13 - "Ninguén ten un amor máis grande que este, que un home dea a súa vida polos seus amigos".

2. Romanos 8:38-39 - "Porque estou convencido de que nin morte, nin vida, nin anxos, nin principados, nin potestades, nin as presentes, nin as por vir, nin a altura, nin a profundidade, nin ningunha outra criatura. , poderá separarnos do amor de Deus, que está en Cristo Xesús, noso Señor".

Efesios 5:33 Con todo, que cada un de vós en particular ame á súa muller coma a si mesmo; e a muller ve que reverencia ao seu marido.

Cada persoa debe amar a súa parella incondicionalmente e a muller debe respectar ao seu marido.

1: Amor e respecto: as pedras angulares do matrimonio

2: Construír un matrimonio forte: fomentando o amor e o respecto

1: Colosenses 3:19 - Maridos, amade ás vosas mulleres e non sexades duros con elas.

2: 1 Pedro 3: 7 - Do mesmo xeito, maridos, vivide coas vosas mulleres de xeito comprensivo, honrando á muller como o vaso máis débil, xa que son herdeiros convosco da graza da vida, para que as vosas oracións non sexan impedido.

Efesios 6 é o sexto e último capítulo da Epístola de Paulo aos Efesios. Neste capítulo, Paul analiza a guerra espiritual que enfrontan os crentes e proporciona instrucións para poñerse a armadura de Deus.

1o Parágrafo: Paulo comeza abordando a relación entre fillos e pais, instando aos nenos a obedecer aos seus pais no Señor (Efesios 6:1-4). El subliña que isto é correcto e promete bendicións para aqueles que honran aos seus pais. Paulo tamén instrúe aos pais a non provocar aos seus fillos, senón a educalos na disciplina e instrución do Señor.

2o Parágrafo: Paulo volve a súa atención ás relacións entre escravos e amos (Efesios 6:5-9). El anima aos escravos a servir aos seus amos con sinceridade coma se servise a Cristo mesmo. Os amos son instados a tratar aos seus escravos con xustiza, sabendo que eles tamén teñen un amo no ceo. Paulo destaca que non hai parcialidade con Deus, facendo fincapé na equidade e igualdade entre os crentes.

3o Parágrafo: O capítulo conclúe cunha poderosa exhortación sobre a guerra espiritual (Efesios 6:10-18). Paulo insta aos crentes a ser fortes no poderoso poder do Señor, poñendo toda a armadura de Deus para enfrontarse ás forzas espirituais do mal. Describe cada peza de armadura -verdade, xustiza, prontidão do evanxeo da paz, fe, salvación e Palabra de Deus- e enfatiza a oración como unha arma esencial.

Paulo anima aos crentes a orar en todo momento no Espírito por todos os crentes mentres están alerta e persistentes na oración.

En resumo,

O capítulo seis de Efesios aborda varias relacións dentro dos fogares cristiáns: entre fillos e pais, así como entre escravos e amos. Fai fincapé na obediencia, a honra, o trato xusto e a igualdade.

Paul cambia entón o seu foco cara á guerra espiritual. El insta aos crentes a vestir a armadura completa de Deus: a verdade, a xustiza, a preparación do evanxeo da paz, a fe, a salvación e a Palabra de Deus. El subliña a importancia da oración e estar vixiante contra as forzas espirituais do mal.

Este capítulo destaca a importancia das relacións saudables dentro dos fogares cristiáns, a equidade e a igualdade. Tamén subliña a realidade da guerra espiritual e ofrece instrucións para que os crentes se doten da armadura de Deus e participen na oración persistente.

Efesios 6:1 Fillos, obedecede aos vosos pais no Señor, porque isto é correcto.

Os nenos deben obedecer aos seus pais xa que é unha obriga moral.

1: Obedecendo aos nosos pais: honra ao teu pai e á túa nai.

2: As bendicións da obediencia: o deber dun neno no Señor.

1: Proverbios 22:6 "Adestra un neno no camiño que debe seguir; e cando sexa vello, non se apartará del".

2: Colosenses 3:20 "Fillos, obedecede aos vosos pais en todas as cousas, porque isto agrada ao Señor".

Efesios 6:2 Honra o teu pai e a túa nai; que é o primeiro mandamento con promesa;

Os nenos deben mostrar respecto aos seus pais.

1: Respecta aos teus pais: un mandamento con promesa

2: Honrando ao teu pai e á túa nai: un xeito de recibir a bendición de Deus

1: Colosenses 3:20 - "Fillos, obedecede en todo aos vosos pais, porque isto agrada ao Señor".

2: Éxodo 20:12 - "Honra o teu pai e a túa nai, para que os teus días se alarguen na terra que o Señor, o teu Deus, che dá".

Efesios 6:3 Para que che vaia ben, e poidas vivir moito tempo na terra.

Efesios 6:3 anima aos nenos a obedecer aos seus pais para que poidan ter unha vida longa e exitosa.

1. "A bendición da obediencia: atopar o éxito a través da fe"

2. "O amor dos pais: o camiño cara a unha longa vida de felicidade"

1. Proverbios 3: 1-2 - "Meu fillo, non esquezas a miña lei; pero que o teu corazón garde os meus mandamentos: porque os días, longa vida e paz che engadirán".

2. Colosenses 3:20 - "Fillos, obedecede aos vosos pais en todas as cousas, porque isto agrada ao Señor".

Efesios 6:4 E, pais, non provoquedes a ira aos vosos fillos, senón que criadeos coa educación e a advertencia do Señor.

Os pais deben guiar con amor aos seus fillos na fe e na disciplina.

1. Ensinar aos nenos a través do amor e da disciplina

2. Empoderar os nenos a través da disciplina de Deus

1. Proverbios 29:17 - Disciplina aos teus fillos, e eles daranche paz; traeránche as delicias que desexas.

2. Colosenses 3:21 - Pais, non provocades os vosos fillos, para que non se desanimen.

Efesios 6:5 Servos, obedecedes aos vosos amos segundo a carne, con medo e temblor, na soidade do voso corazón, como a Cristo;

Os cristiáns están chamados a obedecer aos seus amos terrestres con humildade e sinceridade, coma se estivesen a servir a Cristo mesmo.

1. A chamada cristiá a servir con humildade

2. Servir aos demais coma se estivésemos a servir a Cristo

1. Colosenses 3: 22-24 - "Servidores, obedecede en todo aos vosos amos segundo a carne; non coa vista, como os que agradan aos homes, senón con soltura de corazón, temendo a Deus; e todo o que fagades, facédeo de corazón o Señor, e non aos homes; sabendo que do Señor recibiredes a recompensa da herdanza, porque servides ao Señor Cristo".

2. Mateo 20:25-28 - "Pero Xesús chamounos a el e díxolles: Sabedes que os príncipes dos xentís dominan sobre eles, e os que son grandes exercen autoridade sobre eles. Pero non será así entre eles. vós: pero quen queira ser grande entre vós, que sexa o voso ministro; e quen queira ser o principal entre vós, que sexa o voso servo: así como o Fillo do Home non veu para ser servido, senón para servir e dar a súa vida un rescate para moitos".

Efesios 6:6 Non con atención á vista, como os que agradan aos homes; senón como servos de Cristo, facendo a vontade de Deus de corazón;

Os servos de Cristo deben facer a vontade de Deus con sinceridade e integridade, non por obriga ou para agradar á xente.

1. Facendo a Vontade de Deus con sinceridade e integridade

2. Servir a Deus para agradarlle, non ás persoas

1. Colosenses 3:23 - Fagas o que fagas, traballa de corazón, como para o Señor e non para os homes.

2. 1 Tesalonicenses 2:4 - Pero do mesmo xeito que Deus nos aprobou para confiar o evanxeo, así falamos, non para agradar ao home, senón para agradar a Deus que proba os nosos corazóns.

Efesios 6:7 Facendo servizo de boa vontade, como ao Señor, e non aos homes.

A pasaxe subliña a importancia de facer servizo ao Señor con boa vontade.

1. O poder do servizo voluntario ao Señor

2. Servir ao Señor cunha boa actitude

1. Colosenses 3:23-24 - Fagas o que fagas, trabállao con todo o teu corazón, como traballando para o Señor, non para os mestres humanos, xa que sabes que recibirás unha herdanza do Señor como recompensa. É ao Señor Cristo ao que estás a servir.

2. Mateo 25:40 - O rei responderá: "De verdade vos digo: todo o que fixestes por un destes irmáns meus máis pequenos, fixémolo por min".

Efesios 6:8 Sabendo que calquera cousa boa que un home faga, o recibirá do Señor, sexa escravo ou libre.

O Señor premia as boas accións, independentemente do seu estatus na sociedade.

1: Deus recompensa aos que fan o ben independentemente da súa posición social.

2: Tratar a todos con bondade e respecto trae a bendición de Deus.

1: Mateo 5:44-45 - Pero eu dígovos: amade aos vosos inimigos e orade polos que vos perseguen, para que sexades fillos do voso Pai que está no ceo.

2: Gálatas 6:7-8 - Non vos deixedes enganar: Deus non pode ser burlado. Un home colleita o que sementa. Quen sementa para agradar á súa carne, da carne recollerá a destrución; quen sementa para agradar ao Espírito, do Espírito recollerá vida eterna.

Efesios 6:9 E, mestres, facede o mesmo con eles, evitando as ameazas, sabendo que o voso Mestre tamén está no ceo; tampouco hai respecto das persoas con el.

Os amos deben tratar aos seus servos con respecto e bondade, sabendo que eles tamén deben responder a Deus.

1. "Vivir á luz de Deus: unha chamada á bondade e ao respecto"

2. "O exemplo do mestre: mostrar respecto aos que lideramos"

1. Mateo 7:12 - "Por tanto, todo o que queredes que os homes fagan con vós, tamén vos facedes a eles, porque esta é a lei e os profetas".

2. Colosenses 3: 22-25 - "Servidores, obedecede en todo aos vosos amos segundo a carne; non co servizo da vista, como os que agradan aos homes, senón con soltura de corazón, temendo a Deus: e todo o que fagades, facedelo de corazón, como o Señor, e non aos homes; sabendo que do Señor recibiredes a recompensa da herdanza, porque servides ao Señor Cristo. Pero o que comete o mal recibirá polo mal que fixo; e non hai respecto persoas".

Efesios 6:10 Finalmente, meus irmáns, fortalecede no Señor e no poder da súa forza.

Sé forte no Señor e no seu poder.

1: Abrazar a forza do Señor

2: O poder de Deus que traballa en nós

1: Filipenses 4:13 - Podo facer todas as cousas por medio de Cristo que me fortalece

2: Isaías 40:31 - Pero os que esperan no Señor renovarán as súas forzas; subirán con ás como aguias; correrán e non se cansarán; e andarán e non desmaiarán.

Efesios 6:11 Revestide toda a armadura de Deus, para que poidades resistir ás artimañas do diaño.

Temos que poñer a armadura de Deus para enfrontarnos aos esquemas do diaño.

1. "De pie contra o inimigo: como poñerse a armadura de Deus"

2. "A armadura de Deus: defenderse dos esquemas do diaño"

1. Isaías 59:17 - Vestiu a xustiza como unha coraza e un casco de salvación na súa cabeza; e vestiuse con vestimentas de vinganza e vestiuse de celo coma un manto.

2. Romanos 13:12 - A noite pasou moito, o día está preto: desbotemos, pois, as obras das tebras, e poñamos a armadura da luz.

Efesios 6:12 Porque non loitamos contra sangue e carne, senón contra principados, contra potestades, contra os gobernantes das tebras deste mundo, contra a maldade espiritual nos lugares altos.

Estamos nunha guerra espiritual contra as forzas do mal e debemos estar preparados para loitar.

1. Armor Up: Prepárate para a guerra espiritual

2. Battling the Darkness: Manter firmes contra o mal

1. Isaías 59:17 - Vestiu a xustiza como unha coraza e un casco de salvación na súa cabeza; e vestiuse con vestimentas de vinganza e vestiuse de celo coma un manto.

2. Efesios 6: 10-18 - Finalmente, sexa forte no Señor e na forza do seu poder. Ponte toda a armadura de Deus, para que poidas resistir os esquemas do diaño.

Efesios 6:13 Por iso, tomade para vós toda a armadura de Deus, para que poidades resistir no día malo, e, despois de todo feito, permanecer en pé.

Os cristiáns deben prepararse para a guerra espiritual poñendo a armadura de Deus.

1. "A armadura de Deus: preparándose para a guerra espiritual"

2. "Manterse firmes ante o mal"

1. Isaías 11:5 - "A xustiza será o cinto da súa cintura, e a fidelidade o cinto dos seus lombos".

2. Romanos 13:12 - "A noite está lonxe; o día está a man. Entón, desbotemos as obras das tebras e poñémonos a armadura da luz".

Efesios 6:14 Estade, pois, tendo os lombos ceñidos coa verdade, e levando a coraza da xustiza;

A pasaxe chama aos crentes a levar a armadura da xustiza e da verdade.

1. A armadura da xustiza: poñer a coraza da fe

2. O poder da verdade: cinguirte de xustiza

1. Colosenses 3:12-14 - Polo tanto, como pobo elixido de Deus, santo e querido, vístete de compaixón, bondade, humildade, mansedume e paciencia.

2. Isaías 59:17 - puxo a xustiza como o seu pectoral, e o casco da salvación na súa cabeza; puxo as vestiduras da vinganza e envolveuse de celo coma nun manto.

Efesios 6:15 E os teus pés calzados coa preparación do evanxeo da paz;

Esta pasaxe anímanos a estar preparados para compartir a boa nova de Xesucristo co mundo.

1. "O Evanxeo da Paz: Compartir a Boa Nova de Xesucristo"

2. "Poñer toda a armadura de Deus: preparándose para a batalla co Evanxeo"

1. Romanos 10:14-15 - "Como, entón, invocarán a aquel en quen non creron? E como van a crer naquel de quen nunca escoitaron? E como o oirán sen que alguén predique? como van a predicar se non son enviados?"

2. Xeremías 20:9 - "Se digo: "Non o mencionarei, nin falarei máis no seu nome", hai no meu corazón coma un lume ardente pechado nos meus ósos, e estou canso de aguantando, e non podo".

Efesios 6:16 Sobre todo, tomando o escudo da fe, co cal poderedes apagar todos os dardos de lume dos impíos.

Os crentes deben confiar na fe para protexelos dos esquemas dos malvados.

1. O poder da fe para vencer o mal

2. Manterse firmes na fe

1. Santiago 4:7: "Sométese, pois, a Deus. Resista ao demo, e fuxirá de vós".

2. 1 Pedro 5: 8-9, "Sed sobrios, estade vixiantes, porque o voso adversario, o demo, anda como un león bramido, buscando a quen devorar: a quen resiste firmemente na fe..."

Efesios 6:17 E toma o casco da salvación e a espada do Espírito, que é a palabra de Deus:

O casco da salvación e a espada do Espírito, que é a Palabra de Deus, son armas esenciais para a guerra espiritual.

1. O poder da palabra: unha guía para a guerra espiritual

2. Tomar o casco da salvación: unha chamada á acción

1. Isaías 59:17 - "Porque puxo a xustiza como unha coraza e un casco de salvación na súa cabeza".

2. Hebreos 4:12 - "Porque a palabra de Deus é viva e poderosa, e máis corta que calquera espada de dous fíos".

Efesios 6:18 Orando sempre con toda oración e súplica no Espírito, e velando por iso con toda perseveranza e súplica por todos os santos;

Ora con firmeza e con perseveranza, intercedendo por todos os santos.

1. O poder da oración: perseverando polos santos

2. Orar con vixilancia: interceder polo Corpo de Cristo

1. Santiago 5:16 - "A oración dunha persoa xusta ten un gran poder mentres está a funcionar".

2. 1 Tesalonicenses 5:17 - "ora sen cesar",

Efesios 6:19 E para min, que se me dea a palabra, para que abra a boca con audacia, para dar a coñecer o misterio do evanxeo,

Paulo rezou pola capacidade de proclamar con audacia o misterio do evanxeo.

1. Proclamando audazmente o Evanxeo - Efesios 6:19

2. O misterio do Evanxeo - Efesios 6:19

1. Romanos 1:16 - Porque non me avergoño do evanxeo de Cristo, porque é o poder de Deus para a salvación de todos os que cren.

2. Colosenses 4: 3-4 - Rezando ao mesmo tempo tamén por nós, para que Deus nos abra unha porta para a palabra, para falar o misterio de Cristo, polo que tamén estou en cadea, para que poida facer manifféstase, como debería falar.

Efesios 6:20 Para o que son embaixador en cadeas, para que nel fale con audacia, como debo falar.

Paulo era un embaixador de Cristo e estaba disposto a soportar todas as dificultades que esixan del para falar con audacia do evanxeo.

1. Unha chamada ao servizo: o exemplo de Paulo

2. Equipámonos para a ousadía na proclamación do Evanxeo

1. Filipenses 1:12-14

2. Feitos 26:16-18

Efesios 6:21 Pero para que tamén coñezades os meus asuntos e como o fago, Tíquico, irmán amado e ministro fiel no Señor, daravos a coñecer todas as cousas.

Tíquico é un irmán amado e fiel ministro do Señor que dará a coñecer aos efesios todos os asuntos de Paulo.

1. Ser un ministro fiel do Señor: Efesios 6:21

2. Aprendendo do exemplo de Tíquico: Efesios 6:21

1. Colosenses 4:7-9 - Paul encomia a Tíquico polo seu servizo fiel

2. 2 Timoteo 4:12 - Paulo fala de enviar a Tíquico a Éfeso para dar a coñecer os seus asuntos

Efesios 6:22 A quen enviei a vós co mesmo propósito, para que coñezades os nosos asuntos e para que reconforte os vosos corazóns.

Esta pasaxe fala de que Paul enviou un mensaxeiro á igrexa de Efeso para compartir as noticias dos seus asuntos e consolar os seus corazóns.

1. Como atopar comodidade en tempos difíciles

2. O poder do estímulo

1. Romanos 15:5 - "Que o Deus de paciencia e ánimo vos conceda vivir en tal harmonía uns cos outros, de acordo con Cristo Xesús"

2. Isaías 40: 1-2 - "Consola, consola o meu pobo, di o teu Deus. Fala con ternura a Xerusalén, e proclamalle que o seu duro servizo rematou, que o seu pecado foi pagado, que recibiu de a man do Señor dobre por todos os seus pecados"

Efesios 6:23 Paz aos irmáns e amor con fe, de parte de Deus Pai e do Señor Xesús Cristo.

Paulo envía unha mensaxe de paz e amor con fe aos irmáns, de Deus Pai e do Señor Xesucristo.

1. O poder do amor e da fe: como podemos fortalecer os nosos vínculos con Deus e os nosos irmáns e irmás

2. Atopar a paz e o amor en Deus: como podemos recibir consolo de Deus Pai e do Señor Xesucristo

1. 1 Xoán 3:18 - "Fillos, non amemos de palabra ou de fala, senón de feitos e de verdade".

2. Romanos 5:5 - "E a esperanza non nos avergonza, porque o amor de Deus foi derramado nos nosos corazóns a través do Espírito Santo que nos foi dado".

Efesios 6:24 A graza sexa con todos os que aman ao noso Señor Xesús Cristo con sinceridade. Amén.

Paulo expresa o seu desexo de que a graza de Deus estea con todos aqueles que aman a Xesucristo con sinceridade.

1. Vivir unha vida de sinceridade - Aprender a vivir unha auténtica vida cristiá

2. Amar ao noso Señor - Crecer na nosa relación con Xesús

1. Xoán 15: 9-10 - "Como o Pai me amou, así vos amei eu. Permanece no meu amor. Se gardades os meus mandamentos, permaneceredes no meu amor, como eu gardei os mandamentos do meu Pai e permanezo no seu amor".

2. 1 Xoán 4:7-8 - "Amados, amémonos uns aos outros, porque o amor é de Deus, e quen ama naceu de Deus e coñece a Deus. Quen non ama non coñece a Deus, porque Deus é amor".

Filipenses 1 é o primeiro capítulo da Epístola de Paulo aos Filipenses. Neste capítulo, Paulo expresa o seu amor e gratitude polos crentes en Filipos, anímaos na súa fe e comparte a súa perspectiva sobre o sufrimento e o avance do evanxeo.

1o parágrafo: Paulo comeza expresando o seu profundo afecto polos crentes filipenses e agradecendo a Deus pola súa colaboración na difusión do evanxeo (Filipenses 1:3-8). Aseguralles que reza por eles con alegría e confianza, confiando en que Deus que comezou neles unha boa obra a levará a cabo. Paul desexa que o seu amor abunde cada vez máis con coñecemento e discernimiento.

2o Parágrafo: Paulo analiza o seu encarceramento, que en realidade serviu para avanzar o evanxeo (Filipenses 1:12-18). Explica que moitos foron alentados polas súas cadeas, gañando confianza para falar a palabra de Deus sen medo. Algúns predican a Cristo por envexa ou rivalidade, pero Paulo alégrase porque Cristo é proclamado sen importar os motivos. Afirma que se vive ou morre, Cristo será honrado a través del.

3o Parágrafo: O capítulo conclúe coa reflexión de Paulo sobre a vida e a morte (Filipenses 1:19-30). Expresa a súa esperanza e expectativa de que non será avergoñado senón exaltado polas súas oracións e pola provisión do Espírito Santo. Para el, vivir significa un traballo fecundo mentres morrer significa estar con Cristo, un desexo co que loita. Non obstante, anima aos crentes a comportarse dun xeito digno do evanxeo no medio da oposición sen ter medo.

En resumo,

O primeiro capítulo de Filipenses revela o profundo amor de Paulo polos crentes filipenses, así como a súa gratitude pola súa colaboración na difusión do evanxeo. El expresa confianza na obra de Deus dentro deles.

Paul comparte como aínda que está encarcerado, levou a promover a proclamación de Cristo. Alegrase co avance do evanxeo independentemente dos motivos dos demais. Tamén reflexiona sobre a vida e a morte, expresando a súa esperanza dun traballo fecundo e o seu desexo de estar con Cristo.

Este capítulo enfatiza a alegría, a gratitude e a confianza que Paul ten na obra de Deus entre os crentes. Destaca o impacto positivo do encarceramento de Paulo na difusión do evanxeo e a súa perspectiva sobre a vida e a morte. Anima aos crentes a vivir dun xeito digno do evanxeo entre desafíos e oposicións.

Filipenses 1:1 Paulo e Timoteo, servos de Xesucristo, a todos os santos en Cristo Xesús

que están en Filipos, cos bispos e diáconos:

Paulo e Timoteo envían os seus saúdos aos santos de Filipos, incluídos os bispos e diáconos.

1. O poder da unidade no corpo de Cristo

2. A importancia de servir aos demais

1. Efesios 4:16 - "Del o corpo enteiro, unido e unido por cada ligamento de apoio, crece e constrúese no amor, conforme cada parte fai o seu traballo".

2. Mateo 20:25-28 - "Pero Xesús chamounos para si e díxolles: "Vostede sabedes que os gobernantes dos xentís dominan sobre eles, e os que son grandes exercen autoridade sobre eles. Pero non será así entre eles. ti, pero quen queira ser grande entre vós, que sexa o voso servo. E quen queira ser o primeiro entre vós, que sexa o voso escravo, como o Fillo do Home non veu para ser servido, senón para servir e para dar a súa vida en rescate por moitos".

Filipenses 1:2 Graza e paz convosco de Deus, noso Pai, e do Señor Xesús Cristo.

Paulo desexa aos filipenses graza e paz de Deus e de Xesucristo.

1. O poder da graza e da paz nas nosas vidas

2. Alegrámonos da Graza e da Paz de Deus e de Xesucristo

1. Romanos 5:1-2 "Por iso, xa que fomos xustificados pola fe, temos paz con Deus por medio do noso Señor Xesucristo. A través del tamén conseguimos acceder pola fe a esta graza na que estamos, e nos alegramos na esperanza da gloria de Deus".

2. Efesios 1:2 "Graza a vós e paz de Deus, noso Pai, e do Señor Xesús Cristo".

Filipenses 1:3 Agradezo ao meu Deus por cada lembranza de vós,

Paulo expresa a súa gratitude a Deus pola igrexa de Filipos.

1: "Agradece ás persoas da túa vida"

2: "A gratitude é un don para Deus"

1: 1 Tesalonicenses 5: 16-18 - Alégrate sempre, ora continuamente, agradece en todas as circunstancias; pois esta é a vontade de Deus para vós en Cristo Xesús.

2: Efesios 4:29 - Non saian da vosa boca ningunha palabra corruptora, senón só as que sexan boas para edificar, segundo a ocasión, para dar graza aos que oen.

Filipenses 1:4 Sempre en cada miña oración por todos vós, pedindo con gozo,

A pasaxe fala da oración de Paulo polos filipenses con alegría.

1. Experimentando a alegría a través da oración

2. O poder de orar polos demais

1. Santiago 5:16 - "Polo tanto, confesade os vosos pecados uns a outros e orade uns polos outros para que seades curados. A oración dunha persoa xusta é poderosa e eficaz".

2. Colosenses 1: 9-12 - "Por iso, desde o día en que soubemos falar de ti, non deixamos de orar por ti. Pedimos continuamente a Deus que te enche co coñecemento da súa vontade a través de toda a sabedoría e o entendemento que o Espírito dá, para que levedes unha vida digna do Señor e lle agraden en todo: dando froito en toda boa obra, crecendo no coñecemento de Deus, sendo fortalecidos con todo poder conforme á súa gloria, para que poidades ten moita paciencia e paciencia, e dándolle gozosas grazas ao Pai, quen os capacitou para participar da herdanza do seu pobo santo no reino da luz".

Filipenses 1:5 pola vosa comunión co evanxeo desde o primeiro día ata agora;

A pasaxe fala da comunión do evanxeo desde o primeiro día ata agora.

1. A importancia da comunión co evanxeo e por que debemos esforzarnos por mantelo.

2. A coherencia do evanxeo e como perdurou ao longo dos anos.

1. Feitos 2:42, E continuaron firmemente na doutrina dos apóstolos e na comunión, no partimento do pan e nas oracións.

2. Hebreos 10:24-25, E consideremos uns aos outros para estimular o amor e as boas obras, non abandonando a reunión, como é o costume dalgúns, senón exhortándonos uns aos outros, e tanto máis. como vedes que se achega o Día.

Filipenses 1:6 Estando seguros nisto mesmo, que o que comezou en vós unha boa obra, a realizará ata o día de Xesucristo.

Paulo anima aos filipenses a confiar en Deus, quen comezou neles unha boa obra e seguirá perfeccionándoa ata o día de Xesucristo.

1. Confía no Señor: confiando na obra de perfeccionamento de Deus

2. Ánimo no medio da incerteza: atopar consolo na promesa de Deus

1. Isaías 41:10 - Non temas, porque estou contigo; non te espantes, porque eu son o teu Deus; Fortalecerei, axudarei, apoiareino coa miña dereita xusta.

2. Hebreos 13: 5-6 - Mantén a túa vida libre do amor ao diñeiro e contentache co que tes, porque el dixo: "Nunca te deixarei nin te abandonarei". Así que podemos dicir con confianza: "O Señor é o meu axudante; non terei medo; que pode facerme o home?"

Filipenses 1:7 Así como me convén pensar isto de todos vós, porque os teño no corazón; na medida en que tanto nas miñas ataduras como na defensa e confirmación do evanxeo, todos sodes partícipes da miña graza.

Paulo expresa o seu agradecemento á igrexa de Filipos por estar con el na defensa e confirmación do Evanxeo.

1. O papel da Igrexa na defensa e na confirmación do Evanxeo

2. Estar xunto aos demais na defensa do Evanxeo

1. Actos 4:29 - "E agora, Señor, mira as súas ameazas: e concede aos teus servos que con toda a valentía falen a túa palabra".

2. Hebreos 10:23-25 - "Retermos firmemente a profesión da nosa fe sen vacilar; (porque fiel é o prometido); de nós mesmos xuntos, como son algúns; pero exhortándonos uns a outros, e tanto máis, canto vedes que se achega o día".

Filipenses 1:8 Porque Deus é o meu testemuño, canto anhelo por todos vós nas entrañas de Xesucristo.

Paulo expresa o seu profundo amor polos crentes de Filipos.

1: O amor de Deus por nós é incondicional

2: O amor polos demais debe reflectir o amor de Deus

1: 1 Xoán 4:19 - Amamos porque El nos amou primeiro

2: Xoán 13:34-35 - Amádevos uns a outros como eu vos amei

Filipenses 1:9 E isto pídovos para que o voso amor abunde cada vez máis en coñecemento e en todo xuízo;

Paulo anima aos filipenses a crecer en coñecemento e en todo xuízo a través do seu amor.

1) Como crecer en coñecemento e xuízo a través do amor

2) O poder do amor abundante no coñecemento e no xuízo

1) Colosenses 3:14 - E por riba de todas estas cousas vístese de caridade, que é o vínculo da perfección.

2) 1 Corintios 13:13 - E agora permanece a fe, a esperanza, a caridade, estes tres; pero o máis grande deles é a caridade.

Filipenses 1:10 Para que aprobades as cousas excelentes; para que sexades sinceros e sen ofender ata o día de Cristo;

Esta pasaxe anima aos crentes a vivir unhas vidas extremadamente excelentes e sen culpa para que poidan ser atopados irreprensibles no día de Cristo.

1. Vivir unha vida excelente: O poder de Filipenses 1:10

2. Esforzarse pola santidade: como estar sen ofender ata o día de Cristo

1. Romanos 12:2 - "E non te conformes a este mundo, senón transformate coa renovación da túa mente, para que probes cal é a boa, aceptable e perfecta vontade de Deus".

2. 1 Pedro 1: 15-16 - "Pero como o que vos chamou é santo, tamén vós sexades santos en toda a vosa conduta, porque está escrito: "Sed santos, porque eu son santo".

Filipenses 1:11 Estando cheos dos froitos da xustiza, que son por Xesucristo, para gloria e loanza de Deus.

Os froitos da xustiza sonnos concedidos por Xesucristo, para glorificar e louvar a Deus.

1: Somos bendicidos cos froitos da xustiza, que nos concedeu Xesucristo, para a gloria de Deus.

2: Ao confiar en Xesucristo, podemos acadar os froitos da xustiza, para traer gloria a Deus.

1: Colosenses 1:10 - Para que camiñedes dignos do Señor para todo o que agrada, sendo fecundos en toda boa obra e aumentando no coñecemento de Deus.

2: Santiago 3:18 - E o froito da xustiza sementa na paz dos que fan a paz.

Filipenses 1:12 Pero quixera, irmáns, que entendades que as cousas que me aconteceron foron máis ben para o avance do evanxeo;

Esta pasaxe fala de como as dificultades e as probas vividas por Paulo convertéronse en algo beneficioso, promovendo o evanxeo.

1: Podemos confiar en Deus para sacar o ben das nosas loitas.

2: Podemos ter esperanza en Deus, mesmo a través do noso sufrimento.

1: Romanos 8:28 - E sabemos que en todas as cousas Deus traballa para o ben dos que o aman, que foron chamados segundo o seu propósito.

2: Santiago 1:2-4 - Considerádeo pura alegría, meus irmáns, cando te enfrontes a probas de moitos tipos, porque sabes que a proba da túa fe produce perseveranza. Deixa que a perseveranza remate o seu traballo para que sexas maduro e completo, non falte de nada.

Filipenses 1:13 Para que os meus vínculos en Cristo se manifesten en todo o palacio e en todos os outros lugares;

O encarceramento de Paulo foi un testemuño da súa fe e compromiso con Cristo, demostrando que a súa lealdade ao evanxeo era inquebrantable.

1: A nosa fidelidade a Cristo debe ser tan forte que se manifesta en todo o que facemos.

#2: O noso compromiso co evanxeo debe ser tan sólido como unha cela de prisión, resistindo cada tormenta.

#1: Mateo 10:32-33 - "A quen me recoñeza diante dos demais, eu tamén o recoñecerei diante do meu Pai do ceo. Pero quen me renegue diante dos demais, eu renegareino diante do meu Pai do ceo".

2: Colosenses 3:17 - E o que fagas, sexa de palabra ou de feito, faino todo no nome do Señor Xesús, dando grazas a Deus Pai por medio del.

Filipenses 1:14 E moitos dos irmáns no Señor, confiados nas miñas cadeas, son moito máis ousados para falar a palabra sen medo.

Os irmáns do Señor están máis seguros de falar a palabra de Deus sen medo debido aos lazos de Paulo.

1. O poder da perseveranza en vivir a nosa fe

2. Vencer o medo a través da confianza e da fe en Deus

1. Mateo 10:28 - E non teñas medo aos que matan o corpo pero non poden matar a alma. Pero máis ben teme a Aquel que é capaz de destruír tanto a alma como o corpo no inferno.

2. Romanos 10:13-14 - Porque "o que invoque o nome do Señor será salvo". Como chamarán entón a Aquel en quen non creron? E como crerán naquel de quen non escoitaron? E como escoitarán sen predicador?

Filipenses 1:15 Algúns realmente predican a Cristo mesmo por envexa e contenda; e algúns tamén de boa vontade:

Paulo insta á igrexa de Filipos a aceptar a predicación de Cristo, independentemente das motivacións que hai detrás dela.

1 - Non importa a motivación, a mensaxe de Cristo debe ser aceptada e abrazada.

2 - Deus pode usar calquera situación para traer a súa mensaxe de salvación.

1 - Proverbios 21:1 - O corazón do rei está na man do Señor; coma os ríos de auga: lévaa a onde quere.

2 - Xeremías 29:11 - Porque sei os plans que teño para ti -declara o Señor-, plans para prosperarte e non facerte dano, plans para darche esperanza e futuro.

Filipenses 1:16 Un predica a Cristo de discordia, non sinceramente, supoñendo engadir aflicción ás miñas cadeas:

O encarceramento de Paulo non lle impediu proclamar o Evanxeo de Cristo, mesmo ante a oposición.

1: En tempos de dificultades, mantente forte na túa fe e continúa compartindo o amor de Cristo.

2: Incluso cando te enfrontes á oposición, nunca comprometas as túas crenzas.

1: Romanos 8:31-39 - Paul anima aos crentes a manterse firmes e non desanimarse pola oposición.

2: Mateo 5:11-12 - Xesús ensínalle aos seus seguidores a permanecer fortes aínda que sexan perseguidos.

Filipenses 1:17 Pero o outro de amor, sabendo que estou preparado para defender o evanxeo.

Paulo é consciente de que está chamado a defender o Evanxeo e está motivado polo amor.

1. O poder do amor: como o amor pode alimentar a nosa misión

2. Manter firmes: a coraxe de defender o Evanxeo

1. 1 Xoán 4: 7-12 - "Amados, amémonos uns aos outros, porque o amor vén de Deus, e quen ama naceu de Deus e coñece a Deus".

2. Romanos 12: 1-2 - "Por tanto, irmáns, púgovos a vós, polas misericordias de Deus, que presentedes os vosos corpos como sacrificio vivo, santo e agradable a Deus, que é o voso culto espiritual. Non te conformes a este mundo, senón transformate coa renovación da túa mente, para que, probando, discernines cal é a vontade de Deus, o que é bo, agradable e perfecto".

Filipenses 1:18 E entón? non obstante, de todos os xeitos, xa sexa en pretensión ou en verdade, Cristo é predicado; e eu alégrome, si, e me alegrarei.

Cristo é predicado en todas as circunstancias, e Paulo se alegra por iso.

1: En todas as circunstancias, debemos alegrarnos co poder do evanxeo de Cristo.

2: Como cristiáns, debemos atopar alegría no feito de que a mensaxe de Cristo se estea difundindo de calquera forma posible.

1: 1 Corintios 1: 17-18 - Porque Cristo non me enviou a bautizar, senón a predicar o evanxeo, non con sabedoría e elocuencia, para que a cruz de Cristo non se baleira do seu poder.

2: Romanos 1:16-17 - Porque non me avergoño do evanxeo, porque é o poder de Deus o que trae a salvación a todo o que cre: primeiro ao xudeu, despois ao xentil.

Filipenses 1:19 Porque sei que isto se converterá na miña salvación mediante a vosa oración e a subministración do Espírito de Xesucristo,

Paulo expresa a súa confianza no plan de Deus para a súa salvación.

1. O plan de Deus para a nosa salvación é sempre maior que o noso.

2. A graza de Deus a través do poder do Espírito Santo é suficiente para sosternos.

1. Efesios 2:8-10 - Porque pola graza fuches salvo mediante a fe. E isto non é cousa túa; é don de Deus, non resultado de obras, para que ninguén se gabe.

2. Romanos 8:26-27 - Do mesmo xeito o Espírito axúdanos na nosa debilidade. Porque non sabemos por que rezar como debemos, pero o Espírito mesmo intercede por nós con xemidos demasiado profundos para palabras.

Filipenses 1:20 Segundo a miña ferviente expectativa e a miña esperanza, de que en nada me avergonzarei, senón de que con toda audacia, coma sempre, así agora tamén Cristo será engrandecido no meu corpo, sexa pola vida ou pola morte. .

A pasaxe subliña a importancia de magnificar a Cristo na propia vida e facelo con ousadía, sen importar as consecuencias.

1: Vivir con audacia para Cristo - A importancia de vivir unha vida que magnifice a Cristo.

2: Sen vergoña de Cristo - Non ter vergoña de vivir para Cristo sen importar as consecuencias.

1: Mateo 5:14-16 - "Vós sodes a luz do mundo. Non se pode ocultar unha cidade construída nun outeiro. Tampouco a xente acende unha lámpada e a mete debaixo dunha cunca. En cambio, póñeno no seu soporte, e dá luz a todos os da casa. Do mesmo xeito, que brille a túa luz diante dos demais, para que vexan as túas boas obras e glorifiquen ao teu Pai que está no ceo.

2: Colosenses 3:17 - E todo o que fagas, sexa de palabra ou de feito, faino todo no nome do Señor Xesús, dando grazas a Deus Pai por medio del.

Filipenses 1:21 Porque para min vivir é Cristo, e morrer é ganancia.

Paul expresa a súa crenza de que vivir para Cristo é de maior valor que a morte.

1: Vivir para Cristo é de maior valor que a morte

2: O poder da fe en Cristo

1: Romanos 5:8 - Pero Deus demostra o seu amor por nós nisto: mentres aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós.

2: Filipenses 3:10 - Quero coñecer a Cristo, si, coñecer o poder da súa resurrección e a participación nos seus sufrimentos, facéndome como el na súa morte.

Filipenses 1:22 Pero se vivo na carne, este é o froito do meu traballo; pero non sei o que vou escoller.

Paulo expresa incerteza sobre o que debe escoller entre vivir na carne ou morrer en Cristo.

1. A liberdade de elección: como tomar a decisión correcta

2. A importancia da sabedoría bíblica na toma de decisións

1. Santiago 1:5 - "Se algún de vós carece de sabedoría, que pida a Deus, que dá a todos con generosidade, e non reprende; e daráselle".

2. Proverbios 3: 5-6 - "Confía no Señor con todo o teu corazón; e non te inclines no teu propio entendemento. Recoñéceo en todos os teus camiños, e el dirixirá os teus camiños".

Filipenses 1:23 Porque estou nun estreito entre dous, tendo desexo de marchar e estar con Cristo; que é moito mellor:

Esta pasaxe fala do desexo de Paulo de abandonar esta vida e estar con Cristo, o que é moito mellor.

1: Podemos aprender co exemplo de Paulo a buscar unha vida mellor máis aló desta esforzándonos por estar con Cristo.

2: Deberiamos ter ansia de estar con Cristo, porque é moito mellor que calquera cousa que este mundo poida ofrecer.

1:2 Corintios 5:7-8 - Porque andamos pola fe, non pola vista. Si, temos confianza e preferimos estar lonxe do corpo e na casa co Señor.

2: Apocalipse 14:13 - Entón oín unha voz do ceo que dicía: "Escribe isto: Benaventurados os mortos que morren no Señor desde agora". "Si", di o Espírito, "descansarán do seu traballo, porque os seus feitos seguiránlles".

Filipenses 1:24 Con todo, permanecer na carne é máis necesario para vós.

A pasaxe afirma que é máis necesario que o lector permaneza en carne propia.

1. A necesidade de que permanezamos na carne e honremos a Deus

2. A bendición de permanecer na carne

1. Romanos 8:13-14 - "Porque se vivides segundo a carne, morreredes; pero se por medio do Espírito mortificades as obras do corpo, viviredes. Porque todos os que son guiados polo Espírito de Deus, son fillos de Deus".

2. Gálatas 5:16-17 - "Entón, digo isto: Andade no Espírito, e non cumpriredes os desexos da carne. Porque a carne apetece contra o Espírito e o Espírito contra a carne; e estes son contrarios. un ao outro: para que non poidades facer o que queredes".

Filipenses 1:25 E tendo esta confianza, sei que estarei e seguirei con todos vós para o voso avance e gozo da fe;

Esta pasaxe fala da confianza de Paulo na súa colaboración continua cos filipenses para o seu avance e alegría da fe.

1: A confianza de Paulo nos filipenses e como pode animarnos a manter as nosas relacións cos nosos compañeiros cristiáns.

2: O exemplo de colaboración de Paulo cos filipenses e como podemos aplicalo ás nosas propias vidas e relacións.

1: Feitos 20:35 - En todas as cousas demostrei que traballando duro deste xeito debemos axudar aos débiles e lembrar as palabras do Señor Xesús, como el mesmo dixo: "Máis bendito é dar que recibir. .'

2: Colosenses 3:13 - Soportando uns cos outros e, se un ten unha queixa contra outro, perdoándoos; como o Señor vos perdoou, así tamén vós debedes perdoar.

Filipenses 1:26 Para que a vosa alegría sexa máis abundante para min en Xesucristo ao vir de novo a vós.

Paulo expresa o seu desexo de estar de novo cos filipenses para que poidan alegrarse máis abundantemente en Xesucristo.

1. Alegrádevos en Xesucristo, porque El é a fonte da nosa alegría!

2. Alegría abundante en Xesucristo: o que significa para nós.

1. Romanos 15:13 - Que o Deus da esperanza che encha de toda alegría e paz ao crer, para que co poder do Espírito Santo abundes en esperanza.

2. Xoán 15:11 - Díxenche estas cousas, para que a miña alegría estea en ti e para que a túa alegría sexa plena.

Filipenses 1:27 Só que a vosa conversación sexa como corresponde ao evanxeo de Cristo, para que, se eu veño e vos vexo, ou ben ausente, eu poida escoitar dos vosos asuntos, para que esteades firmes nun só espírito, cunha mesma mente loitando xuntos. pola fe do evanxeo;

Paulo insta aos filipenses a ter unha conversación piadosa e estar unidos en espírito e propósito polo ben do evanxeo.

1. O poder da unidade: unidos polo Evanxeo

2. O poder da conversación - Deixar que o Evanxeo fale a través de nós

1. Colosenses 3:17 - E todo o que fagades de palabra ou de obra, facelo todo no nome do Señor Xesús, dando grazas a Deus e Pai por el.

2. Romanos 12:2 - E non vos conformeis a este mundo, senón transformaos mediante a renovación da vosa mente, para que comprobedes cal é a boa, aceptable e perfecta vontade de Deus.

Filipenses 1:28 E en nada aterrorizado polos vosos adversarios: o que é para eles un sinal evidente de perdición, senón para vós da salvación e a de Deus.

Paulo anima aos filipenses a non ter medo dos seus adversarios, porque é un sinal da súa propia salvación en lugar de destrución.

1: Coraxe na adversidade: enfrontarse ao medo e atopar forza en Deus

2: O poder da salvación: a evidencia da graza de Deus

1: Isaías 41:10 - Así que non teñas medo, porque estou contigo; non te asustes, porque eu son o teu Deus. fortalecereiche e axudarei; Apoiareino coa miña dereita xusta.

2: Romanos 8:38-39 - Porque estou convencido de que nin a morte nin a vida, nin os anxos nin os demos, nin o presente nin o futuro, nin ningún poder, nin a altura nin a profundidade, nin ningunha outra cousa en toda a creación, poderá para separarnos do amor de Deus que está en Cristo Xesús, noso Señor.

Filipenses 1:29 Porque a vos é dado en nome de Cristo, non só crer nel, senón tamén sufrir por el;

Esta pasaxe anímanos non só a crer en Xesús, senón tamén a estar dispostos a sufrir polo seu ben.

1. Sufrir por Cristo: unha guía para seguir a Xesús

2. O poder da crenza: como vivir unha vida de fe

1. Romanos 12: 1-2 - Por iso, irmáns, exhorto a vós, en vista da misericordia de Deus, a ofrecer os vosos corpos como sacrificio vivo, santo e agradable a Deus; esta é a vosa adoración verdadeira e adecuada. Non te axustes ao patrón deste mundo, pero transfórmate coa renovación da túa mente.

2. 1 Pedro 4:12-13 - Queridos amigos, non vos estrañedes a terrible experiencia que vos ocorreu para probarvos, coma se vos pasase algo estraño. Pero alégrate na medida en que participas dos sufrimentos de Cristo, para que te alegres cando se revele a súa gloria.

Filipenses 1:30 Tendo o mesmo conflito que viches en min, e agora escoitaches estar en min.

Paulo anima aos filipenses a imitar a súa fe firme ante a persecución.

1: Manteñamos firmes na nosa fe, sen importar o custo.

2: Confía en Deus e sabe que sempre estará connosco en tempos de loita.

1: 1 Pedro 5: 8-9 - "Sed sobrios; estar atentos. O teu adversario, o demo, merodea como un león rugente, buscando a quen devorar. Resístelo, firme na túa fe".

2: Isaías 41:10 - "Non temas, porque eu estou contigo; non te espantes, porque eu son o teu Deus; Fortalecerei, axudarei, apoiareino coa miña dereita xusta".

Filipenses 2 é o segundo capítulo da Epístola de Paulo aos Filipenses. Neste capítulo, Paulo anima aos crentes a imitar a humildade, unidade e abnegación de Cristo mentres viven a súa fe.

1o parágrafo: Paulo comeza instando aos crentes a ter a mesma mentalidade que Cristo Xesús, que se humillou a si mesmo e fíxose obediente ata a morte (Filipenses 2:1-11). Subliña a importancia da unidade e o desinterés, animándoos a considerar aos demais como máis significativos ca eles mesmos. Paulo chama á humildade e á vontade de servirse uns aos outros no amor.

2o Parágrafo: Paulo destaca o exemplo de Timoteo e Epafrodito como modelos de abnegación e dedicación (Filipenses 2:19-30). Ten previsto enviar pronto a Timothy para animalos con noticias sobre a súa propia situación. Encomia a preocupación xenuína de Timothy polo seu benestar. Así mesmo, eloxia a Epafrodito por arriscar a súa vida ao seu servizo en nome da igrexa de Filipos.

3o Parágrafo: O capítulo conclúe con exhortacións para que os crentes brillen como estrelas nunha xeración torta (Filipenses 2:12-18). Paulo exhorta-los a que traballen a súa salvación con medo e temblor, sabendo que é Deus quen traballa en eles tanto para querer como para facer o seu ben. Anímaos a non murmurar nin discutir, senón que se aferren á palabra de Deus para que se glorie no día de Cristo.

En resumo,

O capítulo dous de Filipenses enfatiza a imitación da humildade, unidade e abnegación de Cristo. Chama aos crentes a considerar aos demais como máis importantes que eles mesmos mentres se serven uns aos outros no amor.

Paulo ofrece exemplos a través de Timoteo e Epafrodito, individuos que demostraron unha verdadeira preocupación polo benestar dos demais mediante as súas accións desinteresadas.

O capítulo conclúe con exhortacións para que os crentes traballen a súa salvación con medo e temblor, aferrándose á palabra de Deus e brillando como luces nun mundo escuro. Fomenta unha mentalidade de humildade, unidade e obediencia fiel á vontade de Deus.

Filipenses 2:1 Se, pois, hai algún consolo en Cristo, se algún consolo de amor, se algunha comunión do Espírito, se algunha entraña e misericordia,

Paulo exhorta aos filipenses a que teñan unidade e humildade, e que sexan iguais e de acordo, como fixo Xesucristo.

1: Debemos esforzarnos por emular a Xesucristo tendo unidade e humildade entre nós.

2: Debemos recoñecer e apreciar o consolo, o consolo, a comunión, as entrañas e as misericordias que se atopan en Cristo.

1: Xoán 13:34-35 - "Un mandamento novo douvos: que vos amédes uns aos outros; como eu vos amei, que tamén vos queredes uns a outros. Por isto coñecerán todos que sodes meus discípulos, se vos amades uns a outros".

2: Efesios 4:2-3 - "con toda humildade e mansedume, con longa paciencia, soportandonos uns aos outros con amor, esforzándonos por gardar a unidade do Espírito no vínculo da paz".

Filipenses 2:2 Cumpride a miña alegría, de que teñades o mesmo amor, que sexades unidos, que teñades unha mesma mente.

Esta pasaxe anímanos a unirnos en unidade e amor, coa mesma mentalidade e actitude.

1. Unidade no Corpo de Cristo: O Poder de Un

2. A alegría de ser semellantes: unha chamada á unidade

1. 1 Corintios 10:17 - Porque nós, aínda que moitos, somos un só pan e un só corpo; pois todos participamos dese único pan.

2. Xoán 17:20-23 - Non rezo só por estes, senón tamén polos que cren en min pola súa palabra; para que todos sexan un, como ti, Pai, estás en min e eu en ti; para que tamén eles sexan un en nós, para que o mundo crea que ti me enviaches.

Filipenses 2:3 Que nada se faga por contención ou vanagloria; pero na humildade de espírito que cada un se estime mellor que a si mesmo.

Os cristiáns non deben actuar por egoísmo ou orgullo, senón que deben pensar humildemente nos demais como máis importantes que eles mesmos.

1. O poder da humildade - Como antepoñer aos demais e a importancia da humildade cristiá.

2. A virtude do desinterés - O valor de valorar aos demais por riba de nós mesmos e como practicar o desinterés.

1. Santiago 4:10 - Humilídevos diante do Señor, e el os exaltará.

2. Mateo 20:25-28 - Xesús dixo: "Vostede sabe que os gobernantes dos xentís dominan sobre eles, e os seus grandes exercen autoridade sobre eles. Non será así entre vós. Pero quen queira ser grande entre vós, que sexa o voso servo, e quen queira ser o primeiro entre vós, que sexa o voso escravo".

Filipenses 2:4 Non mire cada un nas súas propias cousas, senón cada un nas cousas dos demais.

A pasaxe anímanos a pensar nos demais e non centrarnos só nos nosos propios intereses.

1: Deus chámanos a ser desinteresados mirando ás necesidades dos demais.

2: Debemos lembrar de antepoñer aos demais.

1: Gálatas 6:2 "Soportade uns as cargas dos outros, e cumprir así a lei de Cristo".

2: Romanos 12:10 "Sed amablemente agarimosos uns cos outros con amor fraternal; con honra prefiríndoos uns aos outros".

Filipenses 2:5 Que estea en vós este pensamento, que foi tamén en Cristo Xesús:

Os cristiáns de paso deben esforzarse por ter a mesma mentalidade que Xesús.

1. Ser coma Xesús: como cultivar unha actitude de Cristo

2. A mente de Cristo: emulando a compaixón e a humildade de Xesús

1. Colosenses 3: 12-14 - Vestiuse entón, como escollidos de Deus, santos e amados, corazóns compasivos, bondade, humildade, mansedume e paciencia, soportándoos uns cos outros e, se un se queixa contra outro, perdoándoos cada un. outra; como o Señor vos perdoou, así tamén vós debedes perdoar.

14 E, sobre todo, vístese de amor, que todo o une en perfecta harmonía.

2. Romanos 12:2 - Non te conformes a este mundo, senón transformate pola renovación da túa mente, para que, probando, discerniras cal é a vontade de Deus, o que é bo, aceptable e perfecto.

Filipenses 2:6 Quen, sendo en forma de Deus, non pensaba que era un roubo ser igual a Deus:

Esta pasaxe fala da humildade de Xesús, que tiña a forma de Deus, pero non consideraba ser igual a Deus como algo que había que aproveitar.

1. "Vivir en humildade: aprender a seguir o exemplo de Xesús"

2. "O poder da humildade: o exemplo de Cristo de poñer os demais primeiro"

1. Mateo 16:24-25: "Entón Xesús díxolles aos seus discípulos: 'Se alguén quere vir detrás de min, que se negue a si mesmo, que tome a súa cruz e que me siga. Porque quen queira salvar a súa vida, perderaa, pero quen perda a súa vida por causa de min, atoparaa'".

2. Filipenses 4:5: "Que todos coñezan a súa razoabilidade. O Señor está preto".

Filipenses 2:7 Pero non se puxo en reputación, tomou sobre el a forma de servo e fíxose a semellanza de homes.

Esta pasaxe de Filipenses 2:7 fala de que Xesús se humilla e toma a forma de servo para facerse como homes.

1. A humildade é o camiño cara á grandeza

2. O exemplo de Xesús: servir aos demais con amor

1. Mateo 20:26-28 "Pero entre vós non será así; pero quen queira ser grande entre vós, que sexa o voso ministro; E quen queira ser o principal de vós, que sexa o voso servo, así como o Fillo do Home non veu para ser servido, senón para ministrar e para dar a súa vida en rescate por moitos".

2. 1 Pedro 5:5-6 "Do mesmo xeito, vós máis novos, sometédevos aos anciáns. Si, todos estade sometidos uns a outros e revestidos de humildade, porque Deus resiste aos soberbios e dá graza aos humildes. Humilládevos, pois, baixo a poderosa man de Deus, para que vos exalte no seu tempo".

Filipenses 2:8 E sendo atopado como un home, humillóuse a si mesmo e fíxose obediente ata a morte, ata a morte de cruz.

A pasaxe fala de que Xesús se humilla e se fai obediente ata a morte, incluso a morte da cruz.

1. O plan de redención de Deus: o sacrificio de Xesús

2. O poder da humildade: seguindo o exemplo de Cristo

1. Isaías 53:5-10

2. Hebreos 5:7-9

Filipenses 2:9 Por iso Deus tamén o exaltou e deulle un nome que está por riba de todo nome.

A pasaxe trata sobre Xesús e como Deus exaltouno e deulle un nome que está por riba de todo nome.

1. O poder dun nome: aprendendo da historia de Xesús

2. Exaltado por riba de todo: o significado do nome de Xesús

1. 1 Pedro 2:21 - "Porque a iso fomos chamados, porque tamén Cristo sufriu por nós, deixándonos un exemplo para que sigásemos os seus pasos".

2. Hebreos 1:3-4 - "Quen sendo o brillo da súa gloria e a imaxe expresa da súa persoa, e defendendo todas as cousas coa palabra do seu poder, despois de purgar por si mesmo os nosos pecados, sentouse sobre o man dereita da Maxestade no alto".

Filipenses 2:10 Para que no nome de Xesús se doblegue todo xeonllo, das cousas do ceo, das da terra e das debaixo da terra;

No nome de Xesús, todos deberían axeonllarse na adoración, incluídos os que están no ceo, na terra e debaixo da terra.

1: En Filipenses 2:10, a Biblia dinos que toda persoa debe axeonllarse para adorar o nome de Xesús.

2: Debemos honrar a Xesús dobrando os xeonllos en adoración cada vez que se menciona o seu nome.

1: Isaías 45:23 "Xurei por min mesmo, a palabra saíu da miña boca con xustiza, e non volverá, que todo xeonllo se dobrará ante min, toda lingua xurará".

2: Romanos 14:11 "Porque escrito está: Vivo eu, di o Señor, todo xeonllo dobrarase ante min, e toda lingua confesará a Deus".

Filipenses 2:11 E que toda lingua confesa que Xesucristo é o Señor, para gloria de Deus Pai.

Esta pasaxe enfatiza a importancia de recoñecer a Xesucristo como Señor e louvar a Deus Pai pola súa gloria.

1: O poder de confesar a Xesucristo como Señor

2: Dándolle a Deus Pai a gloria que merece

1: Romanos 10:9 - Que se confesas coa túa boca: "Xesús é o Señor" e cres no teu corazón que Deus o resucitou de entre os mortos, serás salvo.

2: Xoán 5:23 - Para que todos honren ao Fillo como honran ao Pai. Quen non honra ao Fillo non honra ao Pai, que o enviou.

Filipenses 2:12 Por iso, meus amados, como sempre obedeceches, non só na miña presenza, senón agora moito máis na miña ausencia, realizade a vosa propia salvación con medo e temblor.

Paulo anima aos filipenses a continuar na súa obediencia a Deus, e a traballar a súa propia salvación con medo e temblor.

1. O imperativo da obediencia: por que debemos obedecer a Deus

2. A necesidade do medo e do tremor: como elaborar a nosa propia salvación

1. Deuteronomio 28: 1-2 "E se obedeces fielmente a voz do Señor, o teu Deus, tendo coidado de cumprir todos os seus mandamentos que che mando hoxe, o Señor, o teu Deus, establecerache por riba de todas as nacións da terra. .. E todas estas bendicións virán sobre ti e te alcanzarán, se obedeces a voz do Señor, o teu Deus.

2. Romanos 12:1-2 Por iso, irmáns, púgovos a vós, polas misericordias de Deus, que presentedes os vosos corpos como sacrificio vivo, santo e agradable a Deus, que é o voso culto espiritual. Non te conformes a este mundo, senón transfórmate coa renovación da túa mente, para que, probando, discerniras cal é a vontade de Deus, o que

é bo, aceptable e perfecto.

Filipenses 2:13 Porque é Deus quen fai en vós o querer e o facer, segundo o seu bo gusto.

A pasaxe destaca que Deus traballa nos humanos para permitirlles tomar decisións que lle agraden.

1: Deus proporcionounos o libre albedrío para tomar as nosas propias decisións, pero é importante considerar como as nosas decisións se aliñan coa súa vontade.

2: Todos somos capaces de facer grandes cousas por Deus cando lle entregamos a nosa vontade e permitimos que traballe dentro de nós.

1: Romanos 12:2 - "E non vos conformeis a este mundo, senón transformaos mediante a renovación da vosa mente, para que comprobedes cal é a boa vontade de Deus, aceptable e perfecta".

2: Efesios 3:20-21 - "Agora, ao que pode facer máis que todo o que pedimos ou pensamos, segundo o poder que obra en nós, a el sexa a gloria na Igrexa por Cristo Xesús por todos os tempos. , mundo sen fin. Amén."

Filipenses 2:14 Facede todo sen murmuracións nin disputas:

Esta pasaxe anímanos a pensar e actuar positivamente, sen queixas nin argumentos.

1: Escolle a alegría: atopar contento e paz na vida

2: Vivir en harmonía cos demais: o poder do perdón

1: Santiago 1:19 - Por iso, meus amados irmáns, que todo o mundo sexa pronto para escoitar, lento para falar, lento para a ira:

2: Gálatas 5:22-23 - Pero o froito do Espírito é amor, alegría, paz, paciencia, mansedume, bondade, fe, mansedume, temperanza: contra tales non hai lei.

Filipenses 2:15 Para que sexades irreprensibles e inofensivos, fillos de Deus, sen reproche, no medio dunha nación torta e perversa, entre a que brillades como luces no

mundo;

Os cristiáns están chamados a ser irreprensibles e inofensivos, exemplos do amor de Deus nun mundo moitas veces equivocado e perverso.

1. A luz do amor de Deus nun mundo escuro

2. Vivir unha vida de irreprensible e santidade

1. Mateo 5:14-16 - "Vostede es a luz do mundo. Non se pode ocultar unha cidade situada nun outeiro. Nin se acende unha lámpada e a meten debaixo dun cesto, senón sobre un soporte e ilumina. a todos os da casa. Do mesmo xeito, que brille a túa luz diante dos demais, para que vexan as túas boas obras e dean gloria ao teu Pai que está no ceo".

2. 1 Pedro 2: 11-12 - "Amados, pídovos, como forasteiros e exiliados, a absterse das paixóns da carne, que fan guerra contra a túa alma. Manteña honrada a súa conduta entre os xentís, para que cando falen en contra. vós como malhechores, que vexan as vosas boas obras e glorifiquen a Deus o día da visita".

Filipenses 2:16 Mantendo a palabra de vida; para que me alegre no día de Cristo, que non fun en balde, nin traballei en balde.

O fragmento subliña a importancia de seguir difundindo a palabra de Deus mesmo ante os obstáculos.

1. "Permanece firme na Palabra de Deus"

2. "O poder da fe en tempos difíciles"

1. Mateo 16:18 - "E dígoche que ti es Pedro, e sobre esta pedra edificarei a miña igrexa, e as portas do inferno non prevalecerán contra ela".

2. Santiago 1: 2-4 - "Contade todo gozo, irmáns meus, cando teñades probas de diversos tipos, porque sabedes que a proba da vosa fe produce constancia. E que a constancia teña o seu pleno efecto, para que sexades perfecto e completo, que non carece de nada".

Filipenses 2:17 Si, e se me ofrezo polo sacrificio e o servizo da vosa fe, alégrome e alégrome con todos vós.

O apóstolo Paulo expresa alegría pola fe do pobo de Filipos e está disposto a ser ofrecido en servizo e sacrificio.

1. A alegría de servir aos demais

2. Servir aos demais con fe

1. Xoán 15:13 - "Non hai ninguén máis grande que este: dar a vida polos amigos".

2. Colosenses 3:23 - "Faga o que fagas, traballa de corazón, como para o Señor e non para os homes".

Filipenses 2:18 Por esta mesma razón tamén alegrádevos e alegraos comigo.

Paulo anima á igrexa de Filipos a alegrarse con el pola súa fidelidade a Deus e ao ministerio do evanxeo.

1. Alegría no Señor: Alegrámonos na nosa fidelidade a Deus

2. Alegrarse en asociación: compartindo a alegría dos outros

1. Xoán 15:11 - "Esto díxenvos para que a miña alegría permaneza en vós e a vosa alegría sexa plena".

2. Romanos 12:15 - "Alégrate cos que se alegran, e chora cos que choran".

Filipenses 2:19 Pero confío no Señor Xesús para enviarvos pronto a Timoteo, para que eu tamén poida ser de bo consolo, cando coñeza o voso estado.

O apóstolo Paulo confía no Señor Xesús para enviar a Timoteo aos filipenses, dándolle consolo cando coñece o seu estado.

1. Confiar no Señor durante os tempos de incerteza

2. As promesas de Deus en tempos difíciles

1. Isaías 41:10 - Non temas; porque eu estou contigo: non te espantes; porque eu son o teu Deus: fortalecereiche; si, vouche axudar; si, apoiareino coa man dereita da miña xustiza.

2. Salmo 55:22 - Bota a túa carga sobre o Señor, e el te sustentará: nunca permitirá que os xustos se movan.

Filipenses 2:20 Pois non teño ningún home de ideas semellantes, que se preocupe naturalmente do teu estado.

Paul está a expresar o seu desexo de atopar alguén que se preocupe da igrexa de Filipos tanto como el.

1. O corazón dun servo: aprender a coidar dos demais

2. O reto da comunidade auténtica: amarse e servirse mutuamente

1. Xoán 13:34-35 - Douvos un novo mandamento: que vos amédes uns a outros; como eu vos amei, que tamén vos queredes uns a outros.

2. Romanos 12:9-10 - Que o amor sexa sen hipocrisía. Aborrece o que é malo. Aférrate ao que é bo. Sexa amablemente afectuoso uns cos outros con amor fraternal, en honra dándovos p uns aos outros.

Filipenses 2:21 Porque todos buscan o seu, non o que é de Xesucristo.

A xente adoita concentrarse no que é beneficioso para eles en lugar do que é beneficioso para Xesucristo.

1. Debemos lembrar sempre de poñer a Xesucristo primeiro nas nosas vidas.

2. Debemos esforzarnos por poñer os demais antes que nós mesmos.

1. Mateo 16:24-25 "Entón Xesús díxolles aos seus discípulos: "Quen queira ser o meu discípulo, que se negue a si mesmo, tome a súa cruz e siga comigo. Porque quen queira salvar a súa vida, perderaa, pero quen perda a súa vida. a vida para min atoparao".

2. Gálatas 2:20 "Fui crucificado con Cristo e xa non vivo, pero Cristo vive en min. A vida que agora vivo no corpo, vívoo pola fe no Fillo de Deus, que me amou e se entregou a si mesmo. para min."

Filipenses 2:22 Pero vós coñecedes a proba del de que, como fillo co pai, serviu comigo no evanxeo.

Paulo fala do compromiso de Timoteo co evanxeo, encomiándoo polo seu servizo xunto a el.

1. O compromiso de Timoteo: un exemplo para todos nós

2. Servir xuntos: un fundamento do Evanxeo

1. 2 Corintios 5:14-15 - Porque o amor de Cristo nos controla, porque concluímos isto: que un morreu por todos, polo tanto, todos morreron; e morreu por todos, para que os que viven xa non vivan para si, senón por aquel que morreu e resucitou por eles.

2. Mateo 28:19-20 - Vai, pois, e fai discípulos de todas as nacións, bautizándoos no nome do Pai, do Fillo e do Espírito Santo, ensinándolles a observar todo o que che mandei. E velaquí, estou contigo sempre, ata a fin dos tempos.

Filipenses 2:23, polo tanto, espero envialo pronto, en canto vexa como me vai.

Paulo está enviando a Timoteo aos filipenses, e decidirá cando facelo en función das súas propias circunstancias.

1. "A importancia da paciencia ao esperar o tempo de Deus"

2. "O sacrificio de servir aos demais"

1. Isaías 40:31 - "Pero os que esperan no Señor renovarán as súas forzas; subirán ás ás como aguias; correrán e non se cansarán; andarán e non desfallecerán".

2. Gálatas 6:2 - "Soportade uns as cargas dos outros, e cumprir así a lei de Cristo".

Filipenses 2:24 Pero confío no Señor que eu tamén vou vir en breve.

Paulo expresa a súa confianza no Señor e cre que pronto chegará a unirse aos filipenses.

1. A fidelidade de Deus e a nosa confianza nel

2. O tempo de Deus e a nosa paciencia

1. Romanos 15:13 - "Que o Deus da esperanza che encha de toda alegría e paz mentres confías nel, para que desbordes de esperanza polo poder do Espírito Santo".

2. Isaías 40:31 - "Pero os que esperan no Señor renovarán as súas forzas; subirán con ás como aguias; correrán e non se cansarán; andarán e non desfallecerán".

Filipenses 2:25 Pero pensei que era necesario enviarvos a Epafrodito, meu irmán, compañeiro de traballo e compañeiro de guerra, pero o voso mensaxeiro e o que atendía as miñas necesidades.

Paulo enviou a Epafrodito aos filipenses como representante, irmán e colaborador para axudarlles no seu ministerio.

1. A importancia da unidade no ministerio

2. Recoñecer o don de Deus dos colaboradores

1. Xoán 15:12-13 - "Este é o meu mandamento: que vos amedes uns a outros, como eu vos amei. Ninguén ten amor máis grande que este: que un home dea a súa vida polos seus amigos".

2. Romanos 12: 4-5 - "Porque como temos moitos membros nun mesmo corpo, e todos os membros non teñen o mesmo oficio, así nós, sendo moitos, somos un só corpo en Cristo, e cada un dos membros un doutro".

Filipenses 2:26 Porque anhelaba por todos vós, e estaba cheo de pesadez, porque oíches que estaba enfermo.

Paulo expresa o seu profundo afecto e preocupación polos filipenses, xa que estaba cheo de pesadez ao escoitar falar da súa enfermidade.

1. Aprender a amar cun cariño de Paulo

2. Mostrar coidado e preocupación polos demais

1. Romanos 12:15 - Alegrate cos que se alegran, chora cos que choran.

2. 1 Xoán 4:7 - Amados, amémonos uns a outros, porque o amor é de Deus; e todo o que ama nace de Deus e coñece a Deus.

Filipenses 2:27 Porque, de feito, estaba enfermo ata a morte, pero Deus tivo misericordia del; e non só sobre el, senón tamén sobre min, para que non teña pena tras pena.

Paulo conta como Deus tivo misericordia del e do enfermo, aforrándolles a ambos de ter que enfrontarse a tristeza tras tristeza.

1. A compaixón de Deus

2. A Misericordia de Deus de xeitos inesperados

1. Mateo 9:36 - Cando Xesús viu a multitude, tivo compaixón delas, porque estaban acosados e indefensos, como ovellas sen pastor.

2. Salmo 103: 8 - O Señor é compasivo e misericordioso, lento para a ira, rico en amor.

Filipenses 2:28 Envieino, pois, con máis coidado, para que, cando o vexades de novo, vos alegres e eu estea menos triste.

Paulo despide a Timoteo con moito coidado, para que a xente de Filipos poida alegrarse cando o vexa de novo e Paulo estea menos triste.

1. "A alegría dos encontros"

2. "O poder do estímulo"

1. Salmo 30:5: "Porque a súa ira é só por un momento, e o seu favor é para toda a vida. O choro pode demorar a noite, pero a alegría vén coa mañá".

2. Romanos 12:15: "Alégrate cos que se alegran, chora cos que choran".

Filipenses 2:29 Recibeo no Señor con toda alegría; e ter tal reputación:

A pasaxe anima aos crentes a acoller aos que serven ao Señor na súa comunidade con entusiasmo e a tratalos con respecto.

1. Benvido ao Servo: Celebrando aos Fieis

2. Honra e respecto: a clave da confraternización

1. Romanos 16:2 - "que a recibades no Señor, como corresponde aos santos, e que a axudedes en calquera asunto que necesite de vós, porque foi socorridora de moitos e tamén de min".

2. Proverbios 16:7 - "Cando os camiños dun home agradan ao Señor, fai que ata os seus inimigos estean en paz con el".

Filipenses 2:30 Porque, pola obra de Cristo, estivo preto da morte, non se refire á súa vida, para suplir a vosa falta de servizo para min.

Paulo eloxiou a Epafrodito por arriscar a súa vida para cumprir o seu servizo á igrexa.

1: Debemos estar sempre preparados para entregar a nosa vida polo servizo da igrexa.

2: Nunca debemos dar a igrexa por feito, senón estar sempre dispostos a entregarnos á súa misión.

1: Xoán 15:13 - "Non hai ninguén máis amor que este: dar a vida polos amigos".

2: 1 Xoán 3:16 - "Así é como sabemos o que é o amor: Xesucristo deu a súa vida por nós. E debemos dar as nosas vidas polos nosos irmáns e irmás".

Filipenses 3 é o terceiro capítulo da Epístola de Paulo aos Filipenses. Neste capítulo, Paulo analiza a súa propia viaxe espiritual, advirte contra as ensinanzas falsas e anima aos crentes a avanzar cara ao obxectivo de coñecer a Cristo.

1º parágrafo: Paulo comeza advertindo aos crentes que teñan coidado cos falsos profesores que confían en prácticas relixiosas externas (Filipenses 3:1-6). Subliña que a verdadeira circuncisión é unha cuestión do corazón e non só un ritual exterior. Paul comparte os seus propios antecedentes como xudeu devoto, destacando as súas impresionantes credenciais relixiosas. Non obstante, considera todos eses logros como unha perda en comparación co coñecemento de Cristo.

2o Parágrafo: Paulo explica que o considera todo como unha perda por coñecer a Cristo e atoparse nel (Filipenses 3:7-11). El desexa ser atopado en Cristo cunha xustiza que vén pola fe e non polas obras da lei. Paulo expresa o seu desexo de coñecer a Cristo íntimamente, de participar dos seus sufrimentos e de facerse coma El na súa morte para que poida alcanzar a resurrección de entre os mortos.

Terceiro parágrafo: O capítulo conclúe con exhortacións para que os crentes avancen cara á madurez na súa fe (Filipenses 3:12-21). Paul recoñece que aínda non alcanzou a perfección pero segue avanzando. El anima aos crentes a esquecer o que hai detrás e a esforzarse cara ao que está por diante: a chamada celestial en Cristo Xesús. Advirte contra aqueles que viven como inimigos da cruz pero asegúralles que a súa cidadanía está no ceo, esperando ansiosamente o regreso do seu Salvador.

En resumo,

O capítulo tres de Filipenses destaca a importancia da verdadeira transformación espiritual en lugar de depender de prácticas ou logros relixiosos externos.

Paul comparte a súa viaxe persoal, considerando todas as súas credenciais relixiosas como unha perda en comparación co coñecemento íntimo de Cristo a través da fe.

El anima aos crentes a avanzar cara á madurez, esquecendo os logros ou fracasos pasados e a esforzarse cara á súa chamada celestial en Cristo Xesús. O capítulo advirte contra as ensinanzas falsas e enfatiza a cidadanía definitiva dos crentes no ceo, que esperan ansiosamente o regreso do seu Salvador.

Filipenses 3:1 Finalmente, meus irmáns, alégrense no Señor. Escribirche as mesmas cousas, para min non é penoso, pero para ti é seguro.

Alégrate no Señor!

1: Aprendamos a atopar gozo no Señor, sen importar as circunstancias ás que nos enfrontemos.

2: Miremos ao Señor, para que nos proporcione consolo e forza nos nosos tempos de necesidade.

1: Isaías 40:31 - Pero os que esperan no Señor renovarán as súas forzas; subirán con ás como aguias; correrán e non se cansarán; e andarán e non desmaiarán.

2: Habacuc 3:17-18 - Aínda que a figueira non florece, nin froito haberá nas vides; o traballo da oliveira fallará, e os campos non darán carne; o rabaño será cortado do redil, e non haberá rabaños nos establos: pero alegrareime no Señor, alegrareime no Deus da miña salvación.

Filipenses 3:2 Coidado cos cans, coidado cos malos obreiros, coidado coa concisión.

Paulo advirte aos filipenses que teñan desconfianza con aqueles que intenten extravialos con falsas ensinanzas.

1. Debemos exercer o discernimento e non seguir a falsa ensinanza

2. Permanece centrado na Palabra de Deus e non na opinión do home

1. 1 Tesalonicenses 5:21-22 - Proba todas as cousas; aguanta o que é bo.

2. 2 Corintios 11:3-4 - Pero teño medo de que así como Eva foi enganada pola astucia da serpe, as túas mentes poidan desviarse dalgún xeito da túa sincera e pura devoción a Cristo.

Filipenses 3:3 Porque nós somos a circuncisión, que adoramos a Deus no espírito, e nos alegramos en Cristo Xesús, e non confiamos na carne.

Debemos poñer a nosa fe e confianza en Cristo, non en nós mesmos.

1: Para ter verdadeira alegría e contento, debemos poñer a nosa confianza en Cristo, non en nós mesmos.

2: Alegrádevos en Cristo Xesús e non teñades confianza na carne: o único xeito de experimentar a verdadeira alegría e contento.

1: Romanos 8:37-39 - "Non, en todas estas cousas somos máis que vencedores por medio de quen nos amou. Pois estou convencido de que nin a morte nin a vida, nin os anxos nin os demos, nin o presente nin o futuro, nin ningún poder, nin altura nin

profundidade, nin outra cousa en toda a creación, poderán separarnos do amor de Deus que está en Cristo Xesús, o noso Señor".

2: Xoán 15:11 - "Díxenche isto para que a miña alegría estea en ti e a túa alegría sexa completa".

Filipenses 3:4 Aínda que eu tamén poida ter confianza na carne. Se alguén pensa que ten o que confiar na carne, eu máis:

Paul está a expresar que ten maior confianza nas súas propias capacidades que calquera outra persoa.

1. O poder dunha mentalidade segura

2. Confiar en nós mesmos vs. Confiar en Deus

1. Proverbios 3: 5-6 "Confía no Señor con todo o teu corazón; e non te inclines no teu propio entendemento. Recoñéceo en todos os teus camiños, e el dirixirá os teus camiños".

2. Romanos 12:3 "Porque, pola graza que me foi dada, dígolle a todo o que está entre vós, que non pense de si mesmo máis do que debería pensar, senón que pense con sobriedade, segundo o que Deus tratou. cada home a medida da fe".

Filipenses 3:5 Circuncidado o oitavo día, da estirpe de Israel, da tribo de Benxamín, un hebreo dos hebreos; en canto á lei, un fariseo;

Paulo descríbese a si mesmo como un home xudeu que foi circuncidado o día 8 e pertencía á tribo de Benxamín, da nación israelita, e era fariseo no que respecta á lei.

1. "O poder da circuncisión: unha ollada á identidade xudía de Paulo"

2. "A fe dun fariseo: entender o legalismo de Paulo"

1. Xénese 17:10-14 - O pacto de Deus con Abraham en canto á circuncisión

2. Mateo 23:1-3 - A condena de Xesús ao legalismo dos fariseos

Filipenses 3:6 En canto ao celo, perseguir á igrexa; tocando a xustiza que está na lei, irreprensible.

Paulo advirte aos filipenses de que non sexan excesivamente celosos en perseguir á Igrexa, senón de defender a xustiza da lei.

1. Celo pola Palabra de Deus: o poder da xustiza

2. O perigo da auto-xustiza: examina o teu celo

1. Romanos 10:2-3 - Porque lles dou testemuño de que teñen celo por Deus, pero non segundo o coñecemento. Porque ignorando a xustiza de Deus, e intentando establecer a súa propia xustiza, non se someteron á xustiza de Deus.

2. Hebreos 11:6 - Pero sen fe é imposible agradarlle: porque o que se achega a Deus debe crer que é, e que é un galardón dos que o buscan con dilixencia.

Filipenses 3:7 Pero as cousas que para min eran ganancias, as considerei perdas para Cristo.

A pasaxe enfatiza a importancia de sacrificar as ganancias materiais polo ben de Cristo.

1: Deberiamos estar dispostos a poñer a Cristo antes que calquera outra cousa nas nosas vidas.

2: Debemos estar preparados para facer sacrificios por amor de Cristo.

1: Mateo 16:24-25 - "Entón Xesús díxolles aos seus discípulos: "Quen queira ser o meu discípulo, que se negue a si mesmo, que tome a súa cruz e que me siga".

2: Mateo 6:33 - "Pero busca primeiro o seu reino e a súa xustiza, e todas estas cousas tamén che serán dadas".

Filipenses 3:8 Si, sen dúbida, e considero todas as cousas como unha perda pola excelencia do coñecemento de Cristo Xesús, o meu Señor, por quen sufrín a perda de todas as cousas, e as considero como esterco, para gañar a Cristo,

Esta pasaxe fala do valor de adquirir coñecemento de Xesucristo e da vontade de sacrificar todas as cousas mundanas para gañalo.

1: Nada neste mundo é máis valioso que o coñecemento de Xesucristo e a alegría que conlleva.

2: Deberiamos estar dispostos a renunciar a calquera cousa para gañar a Xesucristo, porque El vale máis que calquera cousa que este mundo poida ofrecer.

1: Mateo 13:44-46 - A parábola do tesouro escondido nun campo.

2: Colosenses 3:1-4 - Pon a túa mente nas cousas que están arriba, non nas que están na terra.

Filipenses 3:9 E atopar nel, non tendo a miña propia xustiza, que é da lei, senón a que é pola fe de Cristo, a xustiza que é de Deus pola fe.

Paulo anima aos crentes a ter fe en Cristo en lugar de confiar na súa propia xustiza, que se basea na lei.

1. Pon a túa fe en Cristo: a xustiza que Deus dá

2. O poder da fe: atopar a verdadeira xustiza en Cristo

1. Romanos 3:21-22 - Pero agora revélase a xustiza de Deus fóra da lei, sendo testemuñada pola Lei e os profetas, 22 mesmo a xustiza de Deus, pola fe en Xesucristo, a todos e sobre todos os que crer.

2. Gálatas 2:15-16 - Nós mesmos somos xudeus de nacemento e non pecadores xentís; 16 pero sabemos que a persoa non é xustificada polas obras da lei senón pola fe en Xesucristo, así tamén cremos en Cristo Xesús, para ser xustificados pola fe en Cristo e non polas obras da lei, porque obras da lei ninguén será xustificado.

Filipenses 3:10 Para que eu o coñezo, e o poder da súa resurrección e a comunión dos seus sufrimentos, sendo conforme á súa morte;

Esta pasaxe trata sobre o desexo de coñecer a Cristo mediante a comprensión do seu poder e sufrimento para conformarse á súa morte.

1: Conformarse á morte de Cristo

2: Coñecer a Cristo a través do seu poder e sufrimento

1: Romanos 12: 1-2 - Por iso, irmáns, exhorto a vós, en vista da misericordia de Deus, a ofrecer os vosos corpos como sacrificio vivo, santo e agradable a Deus; esta é a vosa adoración verdadeira e adecuada. Non te axustes ao patrón deste mundo, pero transfórmate coa renovación da túa mente.

2: Mateo 16:24 - Entón Xesús díxolles aos seus discípulos: "Quen queira ser meu discípulo, que se negue a si mesmo, que tome a súa cruz e que me siga".

Filipenses 3:11 Se por algún medio puidese chegar á resurrección dos mortos.

Paulo expresa o seu desexo de acadar a resurrección dos mortos.

1. O poder da perseveranza: a procura da resurrección de Paulo

2. A esperanza do ceo: a resurrección dos mortos

1. Romanos 8:18-25 - Porque considero que os sufrimentos deste tempo presente non valen a pena comparar coa gloria que se nos vai revelar.

2. 1 Corintios 15:12-20 - Pero, de feito, Cristo resucitou de entre os mortos, as primicias dos que quedaron durmidos.

Filipenses 3:12 Non coma se xa o tivese acadado, nin xa fose perfecto, senón que sigo despois, para que comprenda aquilo polo que tamén fun aprehendido por Cristo Xesús.

Paulo anima aos crentes a esforzarse pola perfección na súa fe.

1. A perfección na fe: acadando a nosa alta vocación

2. Vivindo á altura da nosa responsabilidade cristiá

1. Romanos 12:2 - Non te conformes a este mundo, senón transfórmate coa renovación da túa mente, para que, probando, poidas discernir cal é a vontade de Deus, o que é bo, aceptable e perfecto.

2. Mateo 5:48 - Polo tanto, debes ser perfecto, como o teu Pai celestial é perfecto.

Filipenses 3:13 Irmáns, non me considero ter aprendido, senón que fago isto, esquecendo o que hai detrás e acercándome ao que está antes:

Esta pasaxe anímanos a centrarnos no futuro, deixando atrás o pasado.

1: "Mira cara adiante: deixando atrás o pasado"

2: "Crecemento a través do cambio: avanzando cara ao futuro"

1: Isaías 43: 18-19 "Non te lembres das cousas antigas, nin consideres as cousas antigas. Velaquí, estou facendo unha cousa nova; agora xorde, non o entendes?"

2: 2 Corintios 5:17 "Por iso, se alguén está en Cristo, é unha nova creación. O vello pasou; velaquí, o novo chegou".

Filipenses 3:14 Estou a buscar o premio da alta vocación de Deus en Cristo Xesús.

Este verso anímanos a esforzarnos polos nosos obxectivos e usar o poder de Cristo para axudarnos no camiño.

1. "O alto chamamento de Deus: perseguir os nosos obxectivos en Cristo"

2. "Preme cara á marca: manter o rumbo con Xesús"

1. Mateo 6:33 - "Pero busca primeiro o seu reino e a súa xustiza, e todas estas cousas tamén che serán dadas".

2. Gálatas 6:9 - "Non nos cansemos de facer o ben, porque no seu momento recolleremos a colleita se non nos rendimos".

Filipenses 3:15 Por iso, todos os que somos perfectos, pensemos así;

A pasaxe anímanos a esforzarnos pola perfección e tranquilízanos de que se non estamos de acordo, Deus indicaranos o camiño.

1. A perfección é un obxectivo alcanzable

2. Seguir o Camiño de Deus é a clave do éxito

1. Efesios 4:13 - "Ata que todos cheguemos na unidade da fe e do coñecemento do Fillo de Deus, a un home perfecto, á medida da estatura da plenitude de Cristo".

2. Santiago 1:4 - "Pero que a paciencia teña a súa obra perfecta, para que sexades perfectos e completos, sen faltar nada".

Filipenses 3:16 Con todo, a onde xa chegamos, sigamos a mesma regra, pensemos no mesmo.

Os crentes deben esforzarse por seguir vivindo de acordo cos estándares que xa acadaron.

1. "Manterse no camiño correcto: perseguir un camiño coherente con Deus"

2. "Vivir de acordo cos estándares que conseguimos"

1. Gálatas 5:25 - "Se vivimos polo Espírito, camiñemos tamén polo Espírito".

2. Colosenses 2:6 - "Por tanto, como recibistes a Cristo Xesús, o Señor, así andade nel".

Filipenses 3:17 Irmáns, seguide comigo, e mirade aos que andan, como nos tedes como exemplo.

Paulo anima aos crentes a seguir o seu exemplo de vivir unha vida dedicada a Cristo.

1. Seguindo os pasos de Paulo: vivir unha vida de devoción a Deus

2. Seguindo o exemplo dos santos: medrar na santidade

1. 1 Corintios 11:1 - "Sed imitadores de min, como eu son de Cristo".

2. Hebreos 12:1-2 - "Por iso, xa que estamos rodeados por unha nube tan grande de testemuñas, deixemos tamén de lado todo peso e pecado que se aferran tanto, e corremos con perseverancia a carreira que se propón. diante de nós, mirando a Xesús, o fundador e perfeccionador da nosa fe, quen pola alegría que se lle puxo diante soportou a cruz, desprezando a vergoña, e está sentado á dereita do trono de Deus".

Filipenses 3:18 (Porque andan moitos, dos que vos falei moitas veces, e agora vos digo ata chorando, que son os inimigos da cruz de Cristo:

)

A pasaxe advirte contra os que son inimigos da cruz de Cristo.

1: Seguindo o camiño de Cristo - A importancia de vivir segundo as ensinanzas de Xesús e o seu sacrificio por nós.

2: Rexeitar as falsas ensinanzas do mundo - Abrazar o camiño da xustiza e rexeitar as tentacións do mundo.

1: Colosenses 3:5-10 - Por tanto, morrer o que hai en vós terreal: inmoralidade sexual, impureza, paixón, mal desexo e cobiza, que é idolatría.

2: 2 Tesalonicenses 3: 6-15 - Agora, irmáns, mandámosvos no nome do noso Señor Xesús Cristo, que vos deixedes de afastar de calquera irmán que ande en ociosidade e non conforme á tradición que recibistes de nós. .

Filipenses 3:19 cuxo fin é a destrución, cuxo Deus é o seu ventre, e cuxa gloria está na súa vergoña, que se preocupan das cousas terrestres.)

Algunhas persoas viven polo seu propio pracer e só se preocupan polas cousas terrestres, pero isto levará á destrución.

1: O camiño da destrución non é o camiño da vida. Debemos mirar a Deus e poñelo en primeiro lugar nas nosas vidas se queremos atopar a verdadeira alegría e paz.

2: Non debemos deixarnos enganar polos desexos e praceres terrestres, senón buscar a Deus para o noso propósito e verdadeira alegría.

1: Colosenses 3:2 - Pon a túa mente nas cousas de arriba, non nas cousas terrestres.

2: Romanos 12:2 - Non te conformes a este mundo, senón transfórmate coa renovación da túa mente, para que, probando, poidas discernir cal é a vontade de Deus, o que é bo, agradable e perfecto.

Filipenses 3:20 Porque a nosa conversación está no ceo; de onde tamén agardamos ao Salvador, o Señor Xesucristo:

A pasaxe fala de buscar ao Señor Xesucristo, o noso Salvador, do Ceo.

1. A esperanza e salvación de Xesucristo - Filipenses 3:20

2. Confiando na nosa conversa celestial - Filipenses 3:20

1. Mateo 16:27 - Porque o Fillo do Home vai vir cos seus anxos na gloria do seu Pai, e entón pagará a cada un segundo o que fixo.

2. Hebreos 9:28 - entón Cristo, que foi ofrecido unha vez para soportar os pecados de moitos, aparecerá por segunda vez, non para tratar co pecado senón para salvar aos que o esperan ansiosamente.

Filipenses 3:21 Quen cambiará o noso corpo vil, para que se forme como o seu corpo glorioso, segundo a obra pola que pode someterse todas as cousas a si mesmo.

Esta pasaxe de Filipenses 3:21 ensínanos que Deus ten o poder de transformar os nosos corpos físicos para que sexan como o seu corpo glorioso.

1. A nosa transformación na imaxe de Deus

2. O glorioso poder de Deus para someter todas as cousas

1. Romanos 8:29 - A quen coñeceu de antemán, tamén o predestinou para que se

conformasen á imaxe do seu Fillo, para que fose o primoxénito entre moitos irmáns.

2. 2 Corintios 3:18 - Pero todos nós, contemplando coa cara aberta como nun vaso a gloria do Señor, somos transformados na mesma imaxe de gloria en gloria, como polo Espírito do Señor.

Filipenses 4 é o cuarto e último capítulo da Epístola de Paulo aos Filipenses. Neste capítulo, Paul ofrece instrucións prácticas para que os crentes manteñan a alegría, a paz e o contento nas súas vidas.

1º parágrafo: Paulo comeza exhortando aos crentes a manterse firmes no Señor e reconciliar calquera conflito entre eles (Filipenses 4:1-5). El anima a dúas mulleres, Euodia e Síntique, a poñerse de acordo no Señor. Paul subliña alegrarse sempre e deixar que a mansedume sexa coñecida por todos. El insta aos crentes a non estar ansiosos, senón a presentar as súas preocupacións ante Deus mediante a oración con acción de grazas.

2º Parágrafo: Paul destaca a importancia de centrarse nas virtudes positivas e no pensamento divino (Filipenses 4:6-9). El anima aos crentes a non preocuparse por nada senón a presentar as súas peticións a Deus. A paz de Deus gardará os seus corazóns e mentes en Cristo Xesús. Paulo exhorta-los a deterse en cousas que son verdadeiras, honradas, xustas, puras, encantadoras, encomiables, virtudes dignas de eloxio.

3o Parágrafo: O capítulo conclúe con expresións de agradecemento polo apoio recibido dos Filipenses (Filipenses 4:10-23). Paul recoñece a súa xenerosidade para cubrir as súas necesidades mentres estivo en prisión. Asegúralles que Deus suplirá todas as súas necesidades de acordo coas súas riquezas en gloria por medio de Cristo Xesús. Paul estende os saúdos dos compañeiros de traballo e envía o seu amor e bendición chea de graza.

En resumo,

O capítulo catro de Filipenses fai fincapé no mantemento da alegría, da paz e do contento entre conflitos ou ansiedades mediante a dependencia orante de Deus.

Paulo exhorta aos crentes a manterse firmes no Señor e conciliar calquera disputa entre eles mentres cultivan unha mentalidade centrada nas virtudes dignas de eloxio.

Expresa gratitude polo apoio recibido dos filipenses mentres lles asegura que Deus cubrirá todas as súas necesidades segundo a súa abundancia. O capítulo conclúe cun saúdo e unha bendición chea de graza de Paulo e os seus compañeiros de traballo.

Este capítulo anima aos crentes a priorizar a unidade, a oración, o pensamento positivo e a gratitude mentres confían na provisión de Deus e estenden a súa graza aos demais.

Filipenses 4:1 Polo tanto, meus irmáns queridos e anhelados, a miña alegría e coroa, estade firmes no Señor, meus queridos.

A pasaxe anímanos a permanecer firmes na nosa fe e confiar no Señor.

1. Mantente firme no Señor: a fortaleza da nosa fe

2. Ancorarnos no Señor: permanecer firmes na Palabra de Deus

1. Isaías 40:31 - Pero os que esperan no Señor renovarán as súas forzas; subirán con ás como aguias; correrán e non se cansarán; e andarán e non desmaiarán.

2. Hebreos 10:23 - Manteñamos firmes a profesión da nosa fe sen vacilar; (porque é fiel ao prometido;)

Filipenses 4:2 Pídolle a Euodías e a Síntique que teñan a mesma idea no Señor.

Paulo anima a Euodias e a Síntique a ter unha actitude común no Señor.

1: Ter unidade no Señor.

2: Vivir en acordo cos demais.

1: Colosenses 3:12-14 - Vestiuse entón, como escollidos de Deus, santos e amados, corazóns compasivos, bondade, humildade, mansedume e paciencia.

2: Hebreos 12:14 - Loita pola paz con todos e pola santidade sen a cal ninguén verá ao Señor.

Filipenses 4:3 E pídoche tamén, verdadeiro compañeiro de xugo, que axude a aquelas mulleres que traballaron comigo no evanxeo, tamén con Clemente e con outros meus compañeiros de traballo, cuxos nomes están no libro da vida.

Pasaxe Paul pide axuda ao seu compañeiro de traballo no evanxeo, Clemente, e outros compañeiros de traballo cuxos nomes están no libro da vida.

1. O poder da colaboración no Evanxeo

2. O valor dos nomes no libro da vida

1. Romanos 1:16 - Porque non me avergoño do evanxeo de Cristo, porque é o poder de Deus para a salvación de todo aquel que cre; ao xudeu primeiro, e tamén ao grego.

2. Apocalipse 20:15 - E quen non foi atopado escrito no libro da vida foi lanzado ao lago de lume.

Filipenses 4:4 Alegrádevos sempre no Señor;

A pasaxe anímanos a atopar sempre a alegría e a satisfacción no Señor.

1: Atopar alegría e contento no Señor

2: Alegrámonos da bondade de Deus

1: Santiago 1:2-4 - Meus irmáns, contade alegría cando afrontades diversas probas, porque sabedes que a proba da vosa fe produce constancia. E que a constancia teña o seu pleno efecto, para que sexades perfectos e completos, sen falta de nada.

2: Salmos 16:11 - Faisme coñecer o camiño da vida; na túa presenza hai plenitude de alegría; á túa dereita hai praceres para sempre.

Filipenses 4:5 Que a túa moderación sexa coñecida por todos os homes. O Señor está á man.

Sempre debemos ser moderados no noso comportamento, porque o Señor está preto.

1. A importancia da moderación - Filipenses 4:5

2. A proximidade do Señor - Filipenses 4:5

1. Santiago 1:19-20 - Sabedes isto, meus amados irmáns: que cada quen sexa pronto para escoitar, lento para falar, lento para a ira; pois a ira do home non produce a xustiza

de Deus.

2. Gálatas 5:22-23 - Pero o froito do Espírito é amor, alegría, paz, paciencia, bondade, bondade, fidelidade, mansedume, autocontrol; contra tales cousas non hai lei.

Filipenses 4:6 Coidado con nada; pero en todo, por medio de oración e súplica, con acción de grazas, dáse a coñecer a Deus as túas peticións.

Non debemos preocuparnos por nada, en cambio, debemos rezar a Deus con acción de grazas e facerlle saber as nosas peticións.

1. O poder da oración: podemos confiar na oración a Deus en lugar de preocuparnos.

2. Agradecer: podemos mostrar a nosa gratitude a Deus dándolle as grazas nas nosas oracións.

1. Mateo 6:25-34 - Xesús ensínanos a non preocuparnos e a confiar en Deus.

2. 1 Tesalonicenses 5:16-18 - Debemos alegrarnos, orar e agradecer en todas as circunstancias.

Filipenses 4:7 E a paz de Deus, que supera todo entendemento, gardará os vosos corazóns e mentes por medio de Cristo Xesús.

A paz de Deus, que supera todo entendemento humano, gardará os corazóns e as mentes dos crentes por medio de Xesucristo.

1. A insondable paz de Deus - explorando as profundidades da paz que Deus nos ofrece a través de Xesucristo.

2. Gardando os nosos corazóns e mentes - comprender como protexernos do mundo e das súas influencias a través de Xesucristo.

1. Xoán 14:27 - "A paz deixovos, a miña paz vos dou: non vos dou como o mundo dá. Non se turbe o voso corazón nin teña medo".

2. Isaías 26:3 - "Guárdase en perfecta paz a aquel cuxa mente está fixada en ti, porque en ti confía".

Filipenses 4:8 Finalmente, irmáns, todo o que é verdade, todo o que é honesto, todo o que é xusto, todo o que é puro, todo o que é amable, todo o que ten boa fama; se hai algunha virtude e se hai algún eloxio, pensa nestas cousas.

Paulo instrúe aos crentes a centrar os seus pensamentos en cousas que son verdadeiras, honestas, xustas, puras, encantadoras, de boa relación, virtuosas e loables.

1. O poder do pensamento: como os nosos pensamentos moldean as nosas vidas

2. A importancia do pensamento correcto: transforma a túa mente para transformar a túa vida

1. Romanos 12:2 "Non te conformes a este mundo, senón transformate coa renovación da túa mente, para que, probando, discernines cal é a vontade de Deus, o que é bo, agradable e perfecto".

2. Proverbios 23:7 "Porque como pensa no seu corazón, así é".

Filipenses 4:9 Facede en min o que aprendestes, recibistes, oístes e vistedes, e o Deus da paz estará convosco.

Esta pasaxe está animando aos crentes a seguir facendo o que aprenderon, recibiron, escoitaron e viron de Xesús, e Deus estará con eles en paz.

1. A paz do Señor: aprender de Xesús e deixar que Deus te guíe

2. Vivir o que sabemos: seguir a Xesús e experimentar a paz do Señor

1. Colosenses 3:16 - Deixa que a palabra de Cristo habite en ti abundantemente en toda sabedoría; ensinándose e amonestándose uns a outros con salmos e himnos e cánticos espirituais, cantando con graza no voso corazón ao Señor.

2. Xoán 14:27 - Deixovos a paz, douvos a miña paz: non vos dou como o mundo dá. Non se turbe o teu corazón, nin teña medo.

Filipenses 4:10 Pero alegreime moito no Señor de que ao fin o teu coidado de min volveu florecer; no que tamén estiveches coidado, pero careceches de oportunidade.

O orador alegrouse no Señor porque o coidado dos demais cara a el estaba a florecer de novo a pesar de que nun principio carecían da oportunidade de facelo.

1. Alégrate no Señor polas bendicións do coidado dos demais.

2. Apreciar os momentos de coidado e bondade que recibimos na vida.

1. 1 Tesalonicenses 5:18 - "en todo dade grazas, porque esta é a vontade de Deus en Cristo Xesús para vós".

2. Hebreos 10:24 - "E consideremos uns aos outros para estimular o amor e as boas obras".

Filipenses 4:11 Non é que falo de falta, porque aprendín a contentarme en calquera estado que me atope.

A pasaxe fala de contento, independentemente das propias circunstancias.

1. "Contento: un camiño para a paz"

2. "Contento: unha bendición disfrazada"

1. Mateo 6:25-34 - Xesús ensina sobre non preocuparse polas posesións materiais.

2. Santiago 1:2-4 - A proba da fe e a alegría nas probas.

Filipenses 4:12 Sei ser humillado, e sei como abundar: en todas partes e en todas as cousas, son instruído tanto para estar farto como para ter fame, para abundar e para padecer necesidade.

Esta pasaxe anímanos a estar contentos en todas as circunstancias, sexa a abundancia ou a escaseza.

1: "Contento en abundancia e escaseza"

2: "Buscando equilibrio en todas as cousas"

1: Salmo 37:3-5 - Confía no Señor e fai o ben; morar na terra e gozar de pastos seguros. Deléitete no Señor, e el darache os desexos do teu corazón. Encomenda o teu camiño ao Señor; confía nel e fará isto.

2: Santiago 4:13-15 - Ven agora, ti que dis: "Hoxe ou mañá iremos a tal cidade e pasaremos alí un ano, comerciando e sacar proveito"; pero non sabes o que será mañá. traer. Cal é a túa vida? Pois ti es unha néboa que aparece un pouco e despois desaparece. En vez diso, deberías dicir: "Se o Señor quere, viviremos e faremos isto ou aquilo".

Filipenses 4:13 Podo facer todas as cousas por medio de Cristo que me fortalece.

Esta pasaxe destaca o poder de Xesucristo para axudarnos a superar todos os obstáculos da vida.

1. A forza de Xesús: como podemos lograr calquera cousa coa súa axuda

2. Conseguir o imposible: o poder de Xesús para superar todos os desafíos

1. Mateo 19:26 - Pero Xesús miroulles e díxolles: Para os homes isto é imposible; pero con Deus todas as cousas son posibles.

2. Efesios 3:20 - Agora, a aquel que é capaz de facer moito máis que todo o que pedimos ou pensamos, segundo o poder que obra en nós.

Filipenses 4:14 Aínda que fixestes ben, que vos comunicastes coa miña aflicción.

Esta pasaxe fala da xenerosidade dos filipenses para cubrir as necesidades de Paulo na súa aflición.

1: A xenerosidade é un froito do Espírito.

2: Deus recompensa a xenerosidade.

1: Lucas 6:38 - "Dá, e darache: boa medida, apretada, axitada e abalada será posta no teu seo. Porque coa mesma medida que usas, será medida. de volta para ti."

2: Gálatas 6:7-8 - "Non vos deixedes enganar, Deus non se burla; porque todo o que sementa o home, tamén segará. Porque o que sementa para a súa carne, da carne segará corrupción, pero o que sementa. ao Espírito a vontade do Espírito segará vida eterna".

Filipenses 4:15 Agora ben, os filipenses sabedes tamén que ao principio do Evanxeo, cando saín de Macedonia, ningunha igrexa me comunicou en canto a dar e recibir, senón vós só.

Paul agradeceu á igrexa de Filipos o seu xeneroso apoio financeiro ao seu ministerio.

1. A xenerosidade da Igrexa de Filipos: un exemplo de vida divina

2. As bendicións de dar e recibir no Corpo de Cristo

1. 2 Corintios 9: 7 - "Cada un debe dar como decidiu no seu corazón, non de mala gana nin por forza, porque Deus ama a quen da alegría".

2. Lucas 6:38 - "Dá, e darache. Unha boa medida, presionada, axitada e atropelada, verterase no colo. Porque coa medida que uses, mediráselle.

Filipenses 4:16 Porque mesmo en Tesalónica enviaches unha e outra vez á miña necesidade.

A pasaxe trata sobre os filipenses enviando axuda a Paulo en Tesalónica.

1. O poder da xenerosidade: como dar aos demais pode ser gratificante

2. A alegría de axudar aos demais: como todos podemos marcar a diferenza

1. Lucas 6:38 - "Da, e darache. Unha boa medida, apretada, axitada e escorregada, verterase no teu colo. Pois coa medida que uses, medirase a ti".

2. Mateo 10:8 - "Cura os enfermos, resucita os mortos, limpa os lepras, expulsa os demos. Recibiches gratuitamente; dáde gratuitamente".

Filipenses 4:17 Non porque queira un agasallo, senón que desexo froito que abonde para vosa conta.

Paulo anima aos filipenses a que dean á súa obra misioneira non por obriga, senón por amor e alegría.

1. Xenerosidade alegre: o poder de dar cun corazón agradecido

2. As bendicións de dar: por que debemos dar sen expectativas

1. 2 Corintios 9:6-8

2. Lucas 6:38

Filipenses 4:18 Pero eu teño todo, e abundo: estou cheo de recibir de Epafrodito as cousas que de vós foron enviadas, un cheiro de doce cheiro, un sacrificio agradable e agradable a Deus.

O apóstolo Paulo foi bendicido co xeneroso don dos filipenses, que era unha ofrenda agradable e aceptable a Deus.

1. Cultivando a gratitude: como apreciar as bendicións de Deus

2. O poder da xenerosidade: como dar cun corazón puro

1. 2 Corintios 9:6-7 - "Lembra isto: quen sementa con moderación, tamén segará con moderación, e quen sementa xenerosamente tamén segará xenerosamente. Cada un de vós debería dar o que decidiu no seu corazón dar, non de mala gana nin por forza, porque Deus ama a quen dá alegría".

2. Hebreos 13:16 - "E non te esquezas de facer o ben e de compartir cos demais, porque con tales sacrificios Deus agrada".

Filipenses 4:19 Pero o meu Deus suplirá todas as vosas necesidades segundo as súas riquezas na gloria en Cristo Xesús.

Deus cubrirá todas as nosas necesidades de acordo coas súas gloriosas riquezas en Cristo Xesús.

1. Deus é o Provedor: Confiemos nel

2. Confiar en Deus para a provisión en tempos de necesidade

1. Mateo 6:25-34 - Non te preocupes pola túa vida, o que comerás ou beberás, nin polo teu corpo, o que vestirás.

2. Salmo 145: 15-16 - O Señor é xusto en todos os seus camiños e bondadoso en todas as súas obras.

Filipenses 4:20 Agora ben a Deus e noso Pai sexa a gloria para sempre. Amén.

Esta pasaxe é unha breve doxoloxía que louva a Deus e a súa gloria eterna.

1: Deus é o noso Pai e merece a nosa loanza pola súa gloria eterna.

2: Permitir que a gloria de Deus brille nas nosas vidas anima aos demais a buscar a súa grandeza.

1: Santiago 1:17 - Todo don bo e perfecto é de arriba, que baixa do Pai das luces celestes, que non cambia como sombras cambiantes.

2: Salmo 145: 1-3 - Exaltareiche, meu Deus Rei; Loarei o teu nome por sempre e para sempre. Todos os días loarei e ensalzarei o teu nome por sempre. Grande é o Señor e máis digno de loanza; a súa grandeza ninguén pode comprender.

Filipenses 4:21 Saúde a todos os santos en Cristo Xesús. Os irmáns que están comigo saúdanvos.

Esta pasaxe é un saúdo do Apóstolo Paulo aos crentes en Filipos, animándoos a saudarse no nome de Xesús.

1. O poder do saúdo en Xesús: como o pequeno intercambio de bondade pode ter un gran impacto

2. Unidade no Corpo de Cristo: como fomentar unha comunidade saudable de crentes

1. Hebreos 13:1-2 “Que continúe o amor fraternal. Non deixedes de mostrar hospitalidade aos descoñecidos, porque con iso algúns acolleron aos anxos sen darse conta".

2. Romanos 12:9-10 “Que o amor sexa xenuíno. Aborrece o que é malo; manteña o que é bo. Amaros uns aos outros con cariño fraternal. Superámonos uns aos outros en amosar honra".

Filipenses 4:22 Saúdanvos todos os santos, principalmente os da casa de César.

Esta pasaxe de Filipenses 4:22 enfatiza a importancia de que os cristiáns mostren respecto aos que teñen autoridade, mesmo aos que poden non ser crentes.

1. O papel do respecto na vida cristiá

2. Vivir como sal e luz no mundo

1. Romanos 13:1-7

2. 1 Pedro 2:13-17

Filipenses 4:23 A graza do noso Señor Xesús Cristo estea con todos vós. Amén.

A pasaxe é unha bendición, pedindo que a graza do Señor Xesucristo estea con todos nós.

1. O poder da graza: como a graza de Xesucristo pode transformar a túa vida

2. Que significa recibir a graza de Xesucristo?

1. Efesios 2:8-9 - "Porque pola graza fuches salvo mediante a fe. E isto non é cousa túa; é don de Deus, non froito das obras, para que ninguén se glorie”.

2. Romanos 6:14 - "Porque o pecado non dominará sobre vós, xa que non estades baixo a lei, senón baixo a graza".

Colosenses 1 é o primeiro capítulo da Epístola de Paulo aos Colosenses. Neste capítulo, Paulo expresa o seu agradecemento pola fe e o amor dos crentes colosenses, exalta a supremacía de Cristo e enfatiza o seu propio ministerio como servo do evanxeo.

1o Parágrafo: Paulo comeza expresando o seu agradecemento pola fe, o amor e a esperanza que foron evidentes entre os crentes de Colosenses (Colosenses 1:1-8). El eloxia a súa resposta ao evanxeo e as súas vidas que dan froitos. Paulo asegúralles que reza continuamente por eles, pedindo a Deus que os enche de coñecemento da súa vontade e que lles conceda sabedoría e entendemento espiritual.

2º Parágrafo: Paulo exalta a supremacía de Cristo sobre toda a creación (Colosenses 1:9-20). Reza polo seu crecemento en coñecemento e sabedoría espiritual para que caminen dun xeito digno do Señor. Paulo subliña que Cristo é a imaxe de Deus, creador de todas as cousas visibles e invisibles. El describe como todas as cousas foron creadas a través del e para el. Cristo ten preeminencia en todo, incluíndo a súa obra redentora na terra a través da súa morte na cruz.

3o Parágrafo: O capítulo conclúe coa explicación de Paulo do seu ministerio como servo que proclama a Cristo (Colosenses 1:21-29). Destaca como antes estaban afastados de Deus, pero agora foron reconciliados mediante o sacrificio de Cristo. Paulo alégrase de compartir este misterio, a esperanza da gloria, tanto para os xudeus como para os xentís. El traballa para presentar a todos maduros en Cristo proclamándoo con toda sabedoría para que poidan ser presentados perfectos ante Deus.

En resumo,

O primeiro capítulo de Colosenses comeza con expresións de gratitude pola fe e o amor mostrados polos crentes colosenses.

Paulo exalta a supremacía de Cristo sobre a creación, facendo fincapé no seu papel como creador e na obra redentora realizada mediante a súa morte na cruz.

Explica o seu ministerio como servo, proclamando a mensaxe de reconciliación de Cristo e traballando para presentar aos crentes maduros nel. Este capítulo destaca a importancia da fe, o crecemento do coñecemento e a preeminencia de Cristo en todas as cousas. Anima aos crentes a vivir vidas dignas do Señor e abrazar a esperanza de gloria atopada en Cristo.

Colosenses 1:1 Paulo, apóstolo de Xesucristo pola vontade de Deus, e o noso irmán Timoteo,

Paulo e Timoteo envían un saúdo de graza e paz de parte de Deus Pai e de Xesucristo, o Fillo de Deus.

Paulo e Timoteo envían un saúdo de graza e paz de parte de Deus Pai e de Xesucristo, o Fillo de Deus.

1. A graza de Deus: como recibir e manter a súa misericordia

2. Paz con Deus a través de Xesucristo

1. Efesios 2:8-9 - Porque pola graza fuches salvo mediante a fe. E isto non é cousa túa; é don de Deus, non resultado de obras, para que ninguén se gabe.

2. Xoán 14:27 - Deixovos a paz; a miña paz douche. Non como o mundo dá, eu che dou. Non se turbe o voso corazón, nin teñan medo.

Colosenses 1:2 Aos santos e irmáns fieis en Cristo que están en Colosas: Graza e paz a vós de Deus, noso Pai, e do Señor Xesús Cristo.

Esta pasaxe fala da graza e da paz outorgadas aos santos e irmáns fieis en Cristo en Colosas por Deus Pai e o Señor Xesucristo.

1. O amor incondicional de Deus: a graza de Deus e a paz para todos

2. A fidelidade dos crentes: vivir na graza e na paz de Deus

1. Xoán 3:16-17 - Porque tanto amou Deus ao mundo que deu ao seu Fillo unigénito, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna. Porque Deus non enviou ao seu Fillo ao mundo para condenalo; senón para que o mundo por medio del se salve.

2. Romanos 5:8 - Pero Deus encomia o seu amor cara a nós, en que, mentres eramos aínda pecadores, Cristo morreu por nós.

Colosenses 1:3 Damos grazas a Deus e Pai do noso Señor Xesús Cristo, rezando sempre por vós,

Paulo expresa o seu agradecemento a Deus polos colosenses e reza por eles.

1. "Agradecer a Deus pola súa fidelidade"

2. "Alegrámonos nas nosas oracións polos demais"

1. Isaías 43:7 - Todos os que son chamados polo meu nome, que eu creei para a miña gloria; Eu o formei, si, o fixen.

2. Romanos 5:5 - E a esperanza non nos avergonza, porque o amor de Deus foi derramado nos nosos corazóns a través do Espírito Santo que nos foi dado.

Colosenses 1:4 Xa que soubemos da túa fe en Cristo Xesús e do amor que tes a todos os santos,

Paulo expresa a súa alegría ao escoitar a fe e o amor dos Colosenses en Cristo Xesús e por todos os santos.

1. "O poder da fe e do amor en Cristo"

2. "Como cultivar a fe e o amor na túa vida"

1. Xoán 15:13 - "Ninguén ten un amor máis grande que este, que un home dea a súa vida polos seus amigos".

2. 1 Corintios 13:13 - "E agora permanece a fe, a esperanza, a caridade, estes tres; pero o máis grande deles é a caridade".

Colosenses 1:5 Pola esperanza que vos está depositada no ceo, da que xa oíches antes na palabra da verdade do evanxeo;

Esta pasaxe destaca a importancia da esperanza da vida eterna que se concede a través do evanxeo.

1: Teña esperanza no Evanxeo: unha promesa eterna

2: Vivir con fe e esperanza: unha ollada a Colosenses 1:5

1: Hebreos 11:1 - "Agora a fe é a seguridade das cousas que se esperan, a convicción das que non se ven".

2: Romanos 5:2-5 - "Por medio del tamén obtivemos acceso por fe a esta graza na que estamos, e alegramos na esperanza da gloria de Deus. Ademais, alegramos os nosos sufrimentos, sabendo que o sufrimento produce paciencia, e a perseverancia produce carácter, e o carácter produce esperanza, e a esperanza non nos avergonza, porque o amor de Deus foi derramado nos nosos corazóns polo Espírito Santo que nos foi dado".

Colosenses 1:6 que veu a vós, como en todo o mundo; e dá froito, como tamén en vós, dende o día en que oíches falar diso e coñecestes a graza de Deus en verdade:

O evanxeo de Cristo chegou a Colosas e está a dar froitos desde que a xente oíu falar e entendeu a graza de Deus.

1. Vivir na Graza de Deus - Comprender e aplicar o Evanxeo

2. Dar froitos no Reino - Manter a misión do Evanxeo

1. Efesios 2:8-9 - Porque pola graza fuches salvo mediante a fe. E isto non é cousa túa; é o don de Deus,

2. Romanos 12:1-2 - Por iso, irmáns, púgovos a vós, polas misericordias de Deus, que presentedes os vosos corpos como sacrificio vivo, santo e agradable a Deus, que é o voso culto espiritual. Non te conformes a este mundo, senón transfórmate coa renovación da túa mente, para que, probando, discerniras cal é a vontade de Deus, o que é bo, aceptable e perfecto.

Colosenses 1:7 Como tamén soubeches de Epafras, o noso querido compañeiro de servizo, que é para vós un fiel ministro de Cristo;

A pasaxe fala de Epafras como un fiel ministro de Cristo.

1. Fidelidade no Ministerio

2. Aprendendo a partir de exemplos

1. 1 Corintios 4: 1-2 - "Que un home nos considere así, como servos de Cristo e administradores dos misterios de Deus. Ademais, esíxese aos administradores que se atope fiel".

2. 1 Timoteo 4:12 - "Que ninguén desprece a túa mocidade, senón que sexa un exemplo

para os crentes en palabra, en conduta, en amor, en espírito, en fe, en pureza".

Colosenses 1:8 Quen tamén nos declarou o voso amor no Espírito.

A pasaxe fala do amor que o Espírito de Deus nos trae.

1: O amor do Espírito de Deus

2: A alegría do Señor é a nosa forza

1: Romanos 5:5 - E a esperanza non avergoña; porque o amor de Deus é derramado nos nosos corazóns polo Espírito Santo que nos é dado.

2: Efesios 3:16-17 - Para que, segundo as riquezas da súa gloria, sexades fortalecidos con forza polo seu Espírito no home interior; Para que Cristo habite nos vosos corazóns pola fe; que vós, estando arraigados e fundamentados no amor.

Colosenses 1:9 Por iso tamén nós, dende o día en que o escoitamos, non deixamos de orar por vós e de desexar que esteades cheos do coñecemento da súa vontade en toda sabedoría e entendemento espiritual;

Paulo orou para que os Colosenses se enchen de coñecemento da vontade de Deus e de entendemento espiritual.

1. Ore para que a Vontade de Deus se revele na túa vida

2. Abrace o entendemento espiritual para vivir na vontade de Deus

1. Xeremías 29:13 - E buscaredesme e atoparedes, cando me busquedes con todo o voso corazón.

2. Xoán 10:10 - O ladrón non vén, senón para roubar, matar e destruír: vin para que teñan vida e para que a teñan en abundancia.

Colosenses 1:10 Para que camiñedes dignos do Señor para todo o que agrada, sendo fecundos en toda boa obra e aumentando no coñecemento de Deus;

Os cristiáns están chamados a vivir unha vida agradable ao Señor sendo produtivos, facendo boas obras e crecendo no coñecemento de Deus.

1: Vivir a vida á que Deus nos chama: Camiñar digno do Señor

2: Crecer no coñecemento de Deus

1: Efesios 4:1-3 Eu, pois, prisioneiro do Señor, pídovos a camiñar dun xeito digno da chamada á que fomos chamados, con toda humildade e mansedume, con paciencia, soportándovos uns aos outros con amor. , ansioso por manter a unidade do Espírito no vínculo da paz.

2: Romanos 12:2 Non te conformes a este mundo, senón transfórmate coa renovación da túa mente, para que, probando, poidas discernir cal é a vontade de Deus, o que é bo, agradable e perfecto.

Colosenses 1:11 Fortalecido con todo poder, segundo o seu poder glorioso, para toda paciencia e longa paciencia con gozo;

A pasaxe enfatiza a necesidade de ser fortalecido con todas as forzas e resistencia para ter alegría.

1: Debemos confiar no poder glorioso de Deus para ter paciencia e paciencia.

2: Debemos esforzarnos por ter alegría a través da forza de Deus.

1: Romanos 15:4-5 - Porque todo o que se escribiu noutros días, foi escrito para a nosa instrución, para que mediante a paciencia e o estímulo das Escrituras teñamos esperanza.

2: Santiago 1: 2-3 - Meus irmáns, contade alegría cando atopedes diversas probas, porque sabedes que a proba da vosa fe produce constancia.

Colosenses 1:12 Agradecendo ao Pai, que nos fixo aptos para ser partícipes da herdanza dos santos na luz:

Paulo ensina a dar grazas ao Pai por facernos dignos de recibir na luz a herdanza dos santos.

1. "Recibir a herdanza dos santos: unha viaxe de gratitude"

2. "Luz dos santos: o don infalible de Deus para nós"

1. Xoán 3:16-17 - Porque tanto amou Deus ao mundo, que deu ao seu Fillo unigénito, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna.

2. Efesios 2:4-5 - Pero Deus, que é rico en misericordia, polo seu gran amor co que nos amou, aínda que estabamos mortos nos pecados, vivificounos con Cristo (pola graza sodes salvos;)

Colosenses 1:13 Quen nos librou do poder das tebras e nos trasladou ao reino do seu querido Fillo:

Deus liberounos do poder das tebras e levounos ao seu reino a través do seu Fillo.

1: No reino de Deus, estamos libres do poder das tebras e do mal e podemos experimentar a paz e a alegría do noso Señor.

2: A través da morte e resurrección de Xesús, somos redimidos do poder das tebras e traídos ao reino de Deus.

1: Romanos 8:1-2 "Non hai, pois, agora condenación para os que están en Cristo Xesús. Porque a lei do Espírito de vida en Cristo Xesús librouvos da lei do pecado e da morte".

2: Efesios 2:4-7 "Pero Deus, sendo rico en misericordia, por mor do gran amor co que nos amou, aínda que estabamos mortos nas nosas faltas, fíxonos vivir xunto con Cristo; pola graza fuches salvo. - e resucitounos con el e sentounos con el nos lugares celestiales en Cristo Xesús, para que nos séculos venideros mostre as riquezas inconmensurables da súa graza en bondade para con nós en Cristo Xesús".

Colosenses 1:14 en quen temos a redención polo seu sangue, mesmo o perdón dos pecados:

Colosenses 1:14 ensina que Xesús nos ofrece a redención e o perdón dos pecados a través do seu sacrificio.

1. O poder do sangue de Xesús: como o seu sacrificio consegue a redención e o perdón

2. A esperanza da redención: como Xesús nos ofrece perdón e vida nova

1. Efesios 1:7 - Nel temos a redención polo seu sangue, o perdón das nosas ofensas, segundo as riquezas da súa graza.

2. Isaías 53:5 - Pero foi traspasado polas nosas transgresións, esmagado polas nosas iniquidades; o castigo que nos deu a paz foi sobre el, e polas súas feridas curamos.

Colosenses 1:15 Quen é a imaxe do Deus invisible, o primoxénito de toda criatura:

A pasaxe fala de Xesús como a imaxe do Deus invisible e o primoxénito da creación.

1: Xesús é a representación visible do Deus invisible.

2: Xesús é o primoxénito de toda a creación e é digno da nosa reverencia.

1: Xoán 14:9 - Xesús díxolle: "Levo tanto tempo contigo e aínda non me coñeces, Filipe? O que me viu viu ao Pai; entón, como podes dicir: "Amosa-nos". o Pai'?

2: Apocalipse 4:11 - "Ti es digno, Señor, de recibir gloria, honra e poder; porque ti creaches todas as cousas, e pola túa vontade existen e foron creadas".

Colosenses 1:16 Porque por el foron creadas todas as cousas, as que están no ceo e na terra, visibles e invisibles, sexan tronos, ou dominios, ou principados ou potestades: todas as cousas foron creadas por el, e para el:

Todas as cousas do ceo e da terra, visibles e invisibles, foron creadas por e para Xesús.

1. O poder da creación: explorando a nosa orixe a través de Xesús

2. O noso propósito en Xesús: comprender o noso lugar no universo

1. Xoán 1:3 - Todas as cousas foron feitas por El, e sen El nada se fixo do que foi feito.

2. Efesios 3:9 - e para que todos vexan cal é a comunión do misterio, que desde o principio dos séculos estivo agochado en Deus que creou todas as cousas por medio de Xesucristo.

Colosenses 1:17 E el é antes de todas as cousas, e por el todas as cousas consisten.

Xesús está antes de todas as cousas e todo está unido por El.

1. Xesús é o fundamento de todo - Colosenses 1:17

2. Comprender o poder de Xesús - Colosenses 1:17

1. Xoán 1:3 - Todas as cousas foron feitas por medio del, e sen el non se fixo nada do que foi feito.

2. Hebreos 1:3 - El é o resplandor da gloria de Deus e a pegada exacta da súa natureza, e sostén o universo coa palabra do seu poder.

Colosenses 1:18 E el é a cabeza do corpo, a Igrexa: quen é o principio, o primoxénito de entre os mortos; que en todas as cousas puidese ter a preeminencia.

Xesús é a cabeza da igrexa e é o primeiro en resucitar de entre os mortos, polo que ten preeminencia sobre todas as cousas.

1. Preeminencia de Xesús: como Xesús ten preeminencia sobre todas as cousas.

2. O xefe da Igrexa: a importancia de que Xesús sexa o xefe da igrexa.

1. Colosenses 3:17 - E todo o que fagades de palabra ou de obra, facelo todo no nome do Señor Xesús, dando grazas a Deus e Pai por el.

2. Efesios 1:20-23 - O que fixo en Cristo, cando o resucitou de entre os mortos e o puxo á súa dereita nos lugares celestes, moi por riba de todo principado, poder, poder e dominio, e todo nome que se nomea, non só neste mundo, senón tamén no que está por vir. a plenitude do que enche todo en todo.

Colosenses 1:19 Porque gustou ao Pai que nel habitase toda plenitude;

O pracer de Deus atópase en Xesús, en quen habita toda plenitude.

1: O pracer de Deus en Xesús

2: Xesús, a plenitude do pracer de Deus

1: Efesios 1:9-10 - Dándonos a coñecer o misterio da súa vontade, segundo o seu bo gusto que se propuxo en si mesmo: para reunir todas as cousas nunha soa na dispensación da plenitude dos tempos. Cristo, tanto os que están no ceo como os que están na terra; mesmo nel:

2: Filipenses 2:13 - Porque Deus é o que obra en vós tanto o querer como o facer, segundo o seu bo gusto.

Colosenses 1:20 E, tendo feito a paz co sangue da súa cruz, por el para reconciliar todas as cousas consigo; por el, digo, sexan cousas da terra ou do ceo.

A través da morte de Cristo na cruz, reconciliou consigo todas as cousas, no ceo e na terra.

1. "O poder da reconciliación a través da cruz de Cristo"

2. "Paz a través do sangue de Cristo"

1. Isaías 53:5 - Pero foi traspasado polas nosas transgresións, esmagado polas nosas iniquidades; o castigo que nos deu a paz foi sobre el, e polas súas feridas curamos.

2. Efesios 2:16 - E nel tamén vós estades a ser construídos xuntos para facervos unha morada na que Deus vive polo seu Espírito.

Colosenses 1:21 E vós, que algunha vez erades alienados e inimigos na vosa mente por obras malvadas, agora reconciliouvos

1: A graza de Deus trae a reconciliación entre os que antes foron inimigos.

2: Somos feitos xustos con Deus mediante a obra de Xesucristo.

1: Efesios 2:12-18 - Deus achéganos a si mesmo por medio de Cristo e fainos un no Espírito.

2: Romanos 5:10 - Estamos reconciliados con Deus pola morte de Xesucristo na cruz.

Colosenses 1:22 No corpo da súa carne a través da morte, para presentarvos santos e irreprensibles e irreprensibles ante a súa presencia:

A morte de Xesucristo fixo posible que os crentes fosen presentados a Deus como santos e irreprensibles.

1. A santidade de Cristo: como o seu sacrificio nos fai xustos

2. Inculpable e irreprensible: vivir unha vida de pureza á vista de Deus

1. 2 Corintios 5:21 - Porque fíxoo pecado por nós, quen non coñeceu pecado; para que seamos feitos a xustiza de Deus nel.

2. Romanos 8:1 - Polo tanto, agora non hai condena para os que están en Cristo Xesús, que non andan segundo a carne, senón segundo o Espírito.

Colosenses 1:23 Se seguides na fe fundamentados e asentados, e non vos apartades da esperanza do Evanxeo, que escoitaches, e que foi predicado a toda criatura que está debaixo do ceo; do que eu, Paulo, son feito ministro;

Paulo anima aos cristiáns a permanecer fundamentados e firmes na fe, na esperanza e no evanxeo que se predicou a toda a creación.

1. Vivir unha vida de fe: manterse no Evanxeo

2. Esperanza no Evanxeo: ancorando a nosa vida en Cristo

1. Romanos 10:17 - Así que a fe vén de escoitar, e oír a través da palabra de Cristo.

2. Efesios 2:8-9 - Porque pola graza fuches salvo mediante a fe. E isto non é cousa túa; é don de Deus, non resultado de obras, para que ninguén se gabe.

Colosenses 1:24 que agora me alegro dos meus sufrimentos por vós, e enche na miña carne o que queda atrás das aflicións de Cristo polo seu corpo, que é a Igrexa:

Paulo alégrase dos seus sufrimentos polo ben da Igrexa, que é o corpo de Cristo.

1. A alegría de servir: o exemplo de Paulo de servir á Igrexa

2. O poder do amor de Cristo: enchendo o que hai detrás das aflicións de Cristo

1. Fil. 3:10-11 - Para que eu o coñezo, e o poder da súa resurrección e a comunión dos seus sufrimentos, sendo conforme á súa morte;

2. Heb. 12:1-2 - Xa que logo, xa que nós tamén estamos rodeados por unha nube tan grande de testemuñas, deixemos de lado todo peso, e o pecado que tan facilmente nos acosa, e corremos con paciencia a carreira que se diante. nós.

Colosenses 1:25 do cal fun feito ministro, segundo a dispensación de Deus que me foi dada para vós, para cumprir a palabra de Deus;

Paulo foi nomeado ministro dos Colosenses por Deus para cumprir a súa Palabra.

1. A cita de Paul - Como nos prepara o plan de Deus para o servizo

2. Vivindo a Palabra - Discernir a vontade de Deus nas nosas vidas

1. Xeremías 1: 5 - "Antes de formarte no ventre materno, coñecíncheantes de que nacises, apartédeche; puxente como profeta das nacións".

2. Mateo 28:18-20 - "Entón Xesús achegouse a eles e díxolles: "Toda a autoridade no ceo e na terra foime dada". Por iso, id e facede discípulos a todas as nacións, bautizándoos no nome do Pai e do Fillo e do Espírito Santo, e ensinándolles a obedecer todo o que vos mandei. E seguro que estou contigo sempre, ata o fin do mundo".

Colosenses 1:26 Mesmo o misterio que estivo escondido de séculos e xeracións, pero que agora se manifesta aos seus santos:

O misterio do plan de Deus foi revelado aos seus santos.

1. Comprender o Misterio do Plan de Deus

2. Alegrádevos co Misterio do Plan de Deus

1. Efesios 3:6-11

2. Romanos 16:25-27

Colosenses 1:27 A quen Deus quixera coñecer cales son as riquezas da gloria deste misterio entre os xentís; que é Cristo en ti, a esperanza da gloria:

Deus revelou o misterio de Cristo dentro de nós, que é a esperanza da gloria.

1. O Misterio de Cristo: A Esperanza da Gloria

2. As riquezas da gloria de Cristo dentro de nós

1. Romanos 8:24-25 - Porque nesta esperanza fomos salvos. Agora a esperanza que se ve non é esperanza. Para quen espera o que ve?

2. Efesios 1:17-19 - para que o Deus do noso Señor Xesucristo, o Pai da gloria, vos dea o Espírito de sabedoría e de revelación no coñecemento del, tendo os ollos do voso corazón iluminados, para que poidades sabe cal é a esperanza á que te chamou.

Colosenses 1:28 a quen predicamos, advertindo a cada home e ensinándolle a cada un con toda sabedoría; para que presentemos a todo home perfecto en Cristo Xesús:

Paulo estaba comprometido a predicar, advertir e ensinar a todos con sabedoría para que cada persoa poida ser presentada como perfecta en Cristo Xesús.

1. O poder da predicación na perfección

2. A perfección en Cristo Xesús: unha chamada á acción

1. Mateo 28:19-20 “Ide, pois, e facede discípulos a todas as nacións, bautizándoas no nome do Pai, do Fillo e do Espírito Santo, ensinándolles a observar todo o que eu vos mandei; e velaquí, estou contigo sempre, ata a fin do mundo”.

2. Romanos 12:2 "E non te conformes a este mundo, senón transformate coa renovación da túa mente, para que probes cal é a boa, aceptable e perfecta vontade de Deus".

Colosenses 1:29 No que tamén traballo, loitando segundo a súa obra, que actúa en min poderosamente.

Paulo esfórzase por traballar segundo a vontade de Deus, quen traballa nel poderosamente.

1. "O poder de Deus que traballa a través de nós"

2. "A forza para soportar ao servizo de Deus"

1. Efesios 3:20-21 - Agora ben, a quen pode facer inmensamente máis do que pedimos ou imaxinamos, segundo o seu poder que actúa dentro de nós, a el sexa a gloria na Igrexa e en Cristo Xesús en todos xeracións, para sempre! Amén.

2. Filipenses 4:13 - Podo facer todas as cousas a través de quen me fortalece.

Colosenses 2 é o segundo capítulo da Epístola de Paulo aos Colosenses. Neste capítulo, Paulo aborda as ensinanzas falsas e enfatiza a suficiencia e supremacía de Cristo.

1o Parágrafo: Paulo expresa a súa preocupación polos crentes colosenses, advertíndoos de que non se enganen por filosofías persuasivas pero baleiras (Colosenses 2:1-8). El desexa que sexan alentados no corazón e unidos no amor, acadando a plena seguridade e comprensión do misterio de Deus: o propio Cristo. Paulo advírtelles que non sexan tomados cativos polas tradicións humanas ou polas forzas espirituais elementais, senón que sigan arraigados en Cristo.

2º Parágrafo: Paulo refuta varias ensinanzas falsas que se estaban infiltrando na igrexa (Colosenses 2:9-23). Afirma que en Cristo habita corporalmente toda a plenitude da divindade. Os crentes están completos nel, recibindo a súa circuncisión espiritual mediante a fe. Paul advirte contra ser escravo por prácticas legalistas ou ascetismo, subliñando que estes non teñen ningún valor para frear a indulxencia mundana.

3o Parágrafo: O capítulo conclúe con exhortacións para centrarse nas realidades celestes

en lugar das regulacións terrestres (Colosenses 3:1-17). Paulo anima aos crentes a fixar as súas mentes nas cousas de arriba e dar morte á súa natureza terrestre. El exhorta-los a vestirse de compaixón, bondade, humildade, mansedume, paciencia, perdón, todo enraizado no amor. Están chamados a deixar que a paz de Cristo goberne os seus corazóns e que a súa palabra habite abundantemente entre eles.

En resumo,

O capítulo dous de Colosenses destaca a preocupación de Paulo por que os crentes non se deixen enganar por filosofías baleiras senón que permanezan arraigados en Cristo.

El refuta as ensinanzas falsas e subliña que os crentes son completos só en Cristo.

O capítulo conclúe con exhortacións para que os crentes se centren nas realidades celestiais ao tempo que amosan virtudes como a compaixón, a bondade, a humildade e o perdón, todo baseado no amor. Enfatiza a suficiencia e supremacía de Cristo sobre as normas e tradicións mundanas. Este capítulo anima aos crentes a manterse firmes na súa fe, enraizada na verdade da suficiencia de Cristo.

Colosenses 2:1 Porque quixera que soubeses o gran conflito que teño contigo, e para eles en Laodicea, e para todos os que non viron o meu rostro na carne;

Paulo expresa o seu gran coidado e preocupación polos colosenses, así como os de Laodicea e os que non o viron en persoa.

1. "O poder do coidado: cultivando relacións duradeiras"

2. "A alegría de servir: vivir o noso amor polos demais"

1. 1 Tesalonicenses 2:8 - "Así que, estando agarimosamente desexando de vós, estivemos dispostos a impartirvos, non só o evanxeo de Deus, senón tamén a nosa propia alma, porque eras queridos por nós".

2. Filipenses 1: 7-8 - "Aínda que me convén pensar isto de todos vós, porque os teño no meu corazón; xa que tanto nas miñas cadeas como na defensa e confirmación do evanxeo, vos todos son partícipes da miña gracia".

Colosenses 2:2 Para que os seus corazóns sexan consolados, unidos no amor, e para todas as riquezas da plena seguridade do entendemento, para o recoñecemento do misterio de Deus, do Pai e de Cristo;

A pasaxe subliña a importancia do amor e da comprensión para recoñecer o misterio de

Deus.

1. O poder do amor: acadar a unidade a través da comprensión

2. O misterio de Deus: conseguir a claridade a través da conexión

1. 1 Xoán 4: 7-8 "Amados, amémonos uns a outros: porque o amor é de Deus; e todo aquel que ama nace de Deus e coñece a Deus. O que non ama non coñece a Deus, porque Deus é amor. ."

2. Efesios 3:14-19 "Por iso dobro os meus xeonllos ante o Pai do noso Señor Xesucristo, de quen recibe o nome de toda a familia no ceo e na terra, que che concedese, segundo as riquezas da súa gloria. , para ser fortalecido con forza polo seu Espírito no home interior; Para que Cristo habite nos vosos corazóns pola fe; para que vós, estando arraigados e fundamentados no amor, poidades comprender con todos os santos cal é a amplitude e a lonxitude. e profundidade e altura; e coñecer o amor de Cristo, que supera o coñecemento, para que esteades cheos de toda a plenitude de Deus".

Colosenses 2:3 En quen están agochados todos os tesouros da sabedoría e do coñecemento.

Paulo anima aos cristiáns a buscar sabedoría e coñecemento mirando a Xesús, en quen están agochados todos os tesouros de sabedoría e coñecemento.

1. Busca Sabedoría e Coñecemento a través de Xesús

2. Os tesouros escondidos de Xesús

1. Proverbios 3:13-15 - Benaventurado o que atopa sabedoría, e o que adquire entendemento, porque a ganancia dela é mellor que a ganancia da prata e o seu beneficio mellor que o ouro. Ela é máis preciosa que as xoias, e nada do que desexes pode comparar con ela.

2. Salmo 119:104 - A través dos teus preceptos teño entendemento; polo tanto, odio todo camiño falso.

Colosenses 2:4 E isto digo, para que ninguén vos engane con palabras tentadoras.

Paul advirte contra ser enganado polos falsos mestres e as súas palabras tentadoras.

1. Teña coidado cos falsos mestres - Colosenses 2:4

2. Non te deixes enganar por palabras enganosas - Colosenses 2:4

1. 1 Xoán 4:1-3 - Proba os espíritos

2. Efesios 5:6-7 - Non vos deixedes enganar pola falsa ensinanza

Colosenses 2:5 Porque aínda que estou ausente na carne, estou con vós no espírito, alegrándome e vendo a túa orde e a firmeza da túa fe en Cristo.

Esta pasaxe trata de que Paulo se alegra coa fe dos Colosenses a pesar de estar ausente na carne.

1. O poder da fe en Cristo: como permanecer firme en tempos difíciles

2. A bendición da comunión: a alegría da comunidade en Cristo

1. Hebreos 10:23-25; Manteñamos firme a profesión da nosa fe sen vacilar; (porque é fiel ao prometido;)

2. Romanos 15:13; Agora, o Deus da esperanza enche-vos de toda alegría e paz ao crer, para que abundédes en esperanza, polo poder do Espírito Santo.

Colosenses 2:6 Así pois recibistes a Cristo Xesús, o Señor, así andade nel.

Os crentes deben vivir as súas vidas dun xeito que reflicta a súa fe en Xesucristo como o seu Señor e Salvador.

1. Vivir unha vida de fe: o que significa seguir a Xesús.

2. Colosenses 2:6: Camiñando en obediencia ao Señor.

1. Romanos 6: 17-18 - "Pero grazas a Deus porque erades servos do pecado, pero obedecedes de corazón a forma de doutrina que vos foi entregada. Sendo entón

liberados do pecado, vós seredes servos. de xustiza".

2. Efesios 5: 1-2 - "Sede, pois, seguidores de Deus, como fillos queridos; e andade no amor, como tamén Cristo nos amou, e se entregou a si mesmo por nós en ofrenda e sacrificio a Deus en sabor doce. ."

Colosenses 2:7 Enraizados e edificados nel, e afianzados na fe, segundo vos ensinaron, abundando nela en acción de grazas.

Arraigados en Cristo, podemos manternos firmes na fe e vivir en acción de grazas.

1: Sexa firme na fe con gratitude

2: Alegrate no Señor e fortalece a túa fe

1: Romanos 12:12 - Alégrate na esperanza, se paciente na tribulación, se constante na oración.

2: Gálatas 5:22-23 - Pero o froito do Espírito é amor, alegría, paz, paciencia, bondade, bondade, fidelidade, mansedume, dominio propio; contra tales cousas non hai lei.

Colosenses 2:8 Coidado de que ninguén vos estrague con filosofía e vanos enganos, segundo a tradición dos homes, segundo os rudimentos do mundo, e non segundo Cristo.

Coidado coas ensinanzas falsas que contradín as ensinanzas de Xesucristo.

1: Vive segundo as ensinanzas de Xesucristo, non segundo as filosofías do mundo.

2: Non te deixes enganar por filosofías contrarias ás ensinanzas de Xesús.

1: Xoán 14:6 - Xesús díxolle: "Eu son o camiño, a verdade e a vida. Ninguén vén ao Pai senón por min.

2: 1 Xoán 2: 15-17 - Non ames o mundo nin nada do mundo. Se alguén ama o mundo, o amor ao Pai non está nel. Pois todo no mundo: a concupiscencia da carne, a cobiza dos ollos e a soberbia da vida, non procede do Pai senón do mundo. O mundo e os seus desexos pasan, pero quen fai a vontade de Deus vive para sempre.

Colosenses 2:9 Porque nel habita corporalmente toda a plenitude da divindade.

Paulo escribe en Colosenses 2:9 que Deus habita en Xesús en plena forma corporal.

1. "A inmanencia de Deus: como Deus está presente nas nosas vidas"

2. "Completamente Deus, Plenamente Humano: Celebrando a Divinidade de Xesús"

1. Xoán 1:1-2 - "No principio estaba a Palabra, e a Palabra estaba con Deus, e a Palabra era Deus. El estaba no principio con Deus".

2. Xoán 14:9 - "Xesús díxolle: "Levo tanto tempo contigo e aínda non me coñeces, Filipe? O que me viu viu ao Pai; entón, como podes dicir:" Mostra nós o Pai'?"

Colosenses 2:10 E vós estades completos nel, que é a cabeza de todo principado e poder.

Deus fíxonos completos por medio de Cristo, que é o gobernante de toda autoridade.

1. Deixando ir a inseguridade: confiar no amor de Deus para facernos completos

2. A fortaleza da nosa fe: ancorarnos en Cristo

1. Efesios 3:20-21 - Agora ben, a quen pode facer moito máis que todo o que pedimos ou pensamos, segundo o poder que obra en nós, a el sexa a gloria na Igrexa e en Cristo Xesús en todos xeracións, para sempre e para sempre. Amén.

2. Romanos 8:37-39 - Non, en todas estas cousas somos máis que vencedores por medio de quen nos amou. Porque estou seguro de que nin a morte nin a vida, nin os anxos nin os gobernantes, nin as cousas presentes nin as vindeiras, nin os poderes, nin a altura nin a profundidade, nin ningunha outra cousa en toda a creación, poderá separarnos do amor de Deus en Cristo Xesús noso Señor.

Colosenses 2:11 En quen tamén estades circuncidados coa circuncisión feita sen mans, ao despojarse do corpo dos pecados da carne pola circuncisión de Cristo.

En Colosenses 2:11, Paulo fala dunha circuncisión espiritual feita sen mans, que se

realiza ao desfacerse do corpo dos pecados da carne mediante a circuncisión de Cristo.

1. A circuncisión de Cristo: por que estamos libres do pecado

2. O poder da circuncisión espiritual: escoller a liberdade do pecado

1. Romanos 6:6-7: "Sabemos que o noso antigo eu foi crucificado con el para que o corpo do pecado quede impotente, para que xa non sexamos escravos do pecado".

2. Gálatas 5:24: "Os que pertencen a Cristo Xesús crucificaron a carne coas súas paixóns e desexos".

Colosenses 2:12 Sepultado con el no bautismo, no que tamén resucitades con el pola fe da obra de Deus, quen o resucitou de entre os mortos.

Esta pasaxe fala de ser bautizado e resucitar con Cristo mediante a fe no poder de Deus, que o resucitou da morte.

1: A nosa esperanza na resurrección de Xesús.

2: O poder da fe na graza salvadora de Deus.

1: Romanos 6:4 - Polo tanto, somos sepultados con el polo bautismo na morte, para que, como Cristo resucitou de entre os mortos pola gloria do Pai, así tamén nós andemos en novidade de vida.

2: 1 Pedro 3:21 - A figura semellante á que ata o bautismo tamén nos salva agora (non a eliminación da inmundicia da carne, senón a resposta dunha boa conciencia cara a Deus) pola resurrección de Xesucristo .

Colosenses 2:13 E vós, estando mortos nos vosos pecados e na incircuncisión da vosa carne, vivificounos con el, perdoándovos todas as ofensas;

Deus perdounos todas as nosas faltas e deunos unha nova vida.

1. O poder do perdón: a nosa esperanza no Señor

2. Redimidos e renovados: vencer o pecado con graza

1. Isaías 43:25 - "Eu, eu son o que borra as túas transgresións, por amor de min, e xa non me acorda dos teus pecados".

2. Salmo 103:12 - Tanto como está o leste do occidente, tan lonxe quitou de nós as nosas transgresións.

Colosenses 2:14 Borrando a caligrafía das ordenanzas que era contra nós, que era contraria a nós, e sacárona do camiño, cravándoa na súa cruz;

Xesucristo eliminou a lei que separaba a humanidade de Deus cravándoa na cruz.

1. O amor de Xesús vence a lei - Como a morte de Xesús na cruz substituíu a lei pola graza.

2. Cravado na cruz - Examinando o que significa ter os nosos pecados cravados na cruz.

1. Romanos 8:1 - "Por iso, agora non hai condena para os que están en Cristo Xesús".

2. Romanos 5:8 - "Pero Deus demostra o seu propio amor por nós nisto: cando aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós".

Colosenses 2:15 E despois de estropear os principados e as potestades, fixo unha mostra aberta deles, triunfando sobre eles nel.

A pasaxe describe como Xesús triunfou sobre principados e poderes.

1. O triunfo de Xesús sobre o pecado e a morte

2. A vitoria da cruz: Xesús vencendo ao noso inimigo

1. Hebreos 2:14-15 - Xa que, polo tanto, os nenos participan en carne e sangue, el tamén participou das mesmas cousas, para que mediante a morte destruíse a quen ten o poder da morte, é dicir, o diaño.

2. 1 Corintios 15:54-57 - Cando o perecedoiro se vesti do imperecedoiro e o mortal se poña de inmortalidade, sucederá o dito que está escrito: "A morte é engulida na vitoria". Ó morte, onde está a túa vitoria? Ó morte, onde está o teu aguillón? O aguillón da morte é o pecado, e o poder do pecado é a lei. Pero grazas a Deus, que nos dá a vitoria por medio do noso Señor Xesucristo.

Colosenses 2:16 Que ninguén vos xulgue, pois, en comida, nin en bebida, nin en relación aos días festivos, nin á lúa nova, nin aos sábados.

Paulo anima aos crentes colosenses a non deixar que ninguén os xulgue en canto á súa comida, bebida ou celebración dos días santos relixiosos.

1. A liberdade de non ser xulgado

2. Confiando no consello de Paulo en Colosenses

1. Gálatas 5:1 "Estade, pois, firmes na liberdade con que Cristo nos fixo libres, e non vos enrededes de novo co xugo da servidume".

2. Romanos 14: 1-4 "Ao que é débil na fe, reciba, pero non a disputas dubidosas. Porque un cre que pode comer de todo; outro, que é débil, come herbas. Quen come non desprece o que non come; e quen non come non xulgue ao que come, porque Deus o recibiu. Quen es ti que xulgas o servo doutro? ante o seu propio amo está ou cae. Si, será sostido, porque Deus pode facelo en pé".

Colosenses 2:17 que son unha sombra das cousas por vir; pero o corpo é de Cristo.

O corpo é de Cristo e as cousas por vir son unha sombra del.

1. A realidade de Cristo: confiar nel para a vida eterna

2. As sombras do futuro: vivir o presente con esperanza para o futuro

1. Hebreos 9:27-28 - "E como está establecido que os homes moran unha soa vez, pero despois o xuízo, así Cristo foi ofrecido unha vez para levar os pecados de moitos. Aos que o esperan ansiosamente, aparecerá́selle unha segunda vez, ademais do pecado, para a salvación".

2. Romanos 8:18-19 - "Porque considero que os sufrimentos deste tempo presente non

son dignos de ser comparados coa gloria que se revelará en nós. Porque a ferviente expectativa da creación agarda ansiosamente a revelación dos fillos de Deus".

Colosenses 2:18 Que ninguén vos engañe da vosa recompensa cunha humildade voluntaria e adorando aos anxos, entrometido nas cousas que non viu, envanecidos en van pola súa mente carnal.

Paulo advirte contra os falsos mestres que afastarían a xente da recompensa do evanxeo ensinando doutrinas de humildade e adoración aos anxos, que se basean na imaxinación humana en lugar da verdade de Deus.

1: Debemos ter coidado de protexernos contra as ensinanzas que nos afastarían da recompensa do evanxeo, que Deus dá gratuitamente.

2: Debemos coidar de permanecer fundamentados na verdade da palabra de Deus e rexeitar as ensinanzas que se basean na imaxinación humana.

1: Colosenses 1:15-17 - El é a imaxe do Deus invisible, o primoxénito de toda a creación. Porque por el foron creadas todas as cousas, no ceo e na terra, visibles e invisibles, sexan tronos ou dominios ou gobernantes ou autoridades; todas as cousas foron creadas por el e para el.

2: Efesios 4:14 - Para que xa non sexamos nenos, lanzados por todas partes polas ondas e arrastrados por todo vento de doutrina, pola astucia humana, pola astucia en esquemas enganosos.

Colosenses 2:19 E non suxeitar a Cabeza, da cal todo o corpo, por xuntas e cintas, serviu de alimento e unido, aumenta co aumento de Deus.

O corpo dos crentes experimenta un crecemento cando están unidos a Cristo como a súa cabeza.

1: Xesús é a Cabeza da Igrexa - Colosenses 2:19

2: A Igrexa crece a través da unidade - Colosenses 2:19

1: Efesios 4:15-16 - Dicindo a verdade no amor, debemos crecer de todos os xeitos no que é a cabeza, en Cristo.

2: 1 Corintios 12:12-13 - Porque así como o corpo é un e ten moitos membros, e todos os membros do corpo, aínda que moitos, son un só corpo, así sucede con Cristo. Porque nun Espírito todos fomos bautizados nun só corpo, xudeus ou gregos, escravos ou libres, e todos foron feitos beber dun só Espírito.

Colosenses 2:20 Xa que logo, se estades mortos con Cristo polos rudimentos do mundo, por que, como vivindo no mundo, estades sometidos ás ordenanzas?

Os crentes en Cristo foron liberados das regras e regulamentos do mundo, pero aínda viven no mundo.

1. Vivir no mundo mentres está morto

2. A liberdade e a responsabilidade dos crentes en Cristo

1. Romanos 6:4-6 - Fomos sepultados con Cristo e resucitados á novidade de vida.

2. Gálatas 5:1 - Mantente firme na liberdade coa que Cristo nos fixo libres.

Colosenses 2:21 (Non toques; non gustes; non toques;

)

Este verso advirte de non enredarse nas prácticas baleiras e fútiles do mundo.

1: Non debemos deixarnos enganar polas falsas promesas do mundo, senón buscar a verdade en Xesús.

2: Non te deixes cativar polos costumes vans e sen valor do mundo, senón que céntrate na verdade de Xesús que cambia a vida.

1: Hebreos 12:1-2 - "Por iso, xa que estamos rodeados por unha nube tan grande de testemuñas, despexemos todo o que estorba e o pecado que tan facilmente enreda. E corremos con perseveranza a carreira marcada para nós",

2: 1 Xoán 2: 15-17 - "Non ames o mundo nin nada no mundo. Se alguén ama o mundo, o amor ao Pai non está nel. Por todo o mundo: a concupiscencia da carne, o a luxuria dos ollos e a soberbia da vida non veñen do Pai senón do mundo. O mundo e os seus desexos

pasan, pero quen fai a vontade de Deus vive para sempre".

Colosenses 2:22 Que todos perecerán co uso;) despois dos mandamentos e doutrinas dos homes?

Paul advirte de non seguir os mandamentos e as ensinanzas dos homes, que acabarán por perecer.

1. A impermanencia das regras do home: non deixes que a túa fe se estremeza

2. As doutrinas humanas son fugaces: pon a túa confianza en Cristo

1. Mateo 6:24: "Ninguén pode servir a dous amos, porque ou odiará a un e amará ao outro, ou será leal a un e desprezará ao outro. Non podes servir a Deus e a mamón".

2. Isaías 55:8-9: "'Porque os meus pensamentos non son os teus pensamentos, nin os teus camiños son os meus camiños', di o Señor. "Porque como os ceos son máis altos que a terra, así son os meus camiños máis altos que os teus, e os meus pensamentos máis que os teus pensamentos".

Colosenses 2:23 cousas que realmente teñen unha demostración de sabedoría na adoración da vontade, na humildade e na neglixencia do corpo; non en ningún honor para a satisfacción da carne.

A pasaxe fala da necesidade de autocontrol e moderación cando se realizan prácticas relixiosas.

1: Poñer a Deus en primeiro lugar e absterse dos desexos da carne

2: Priorizar a saúde espiritual sobre a saúde física

1: Santiago 4:7- Sométete, pois, a Deus. Resiste o demo, e el fuxirá de ti.

2: Romanos 13:14 - Pero vós vestides do Señor Xesús Cristo, e non fagades provisións para a carne, para cumprir os seus desexos.

Colosenses 3 é o terceiro capítulo da Epístola de Paulo aos Colosenses. Neste capítulo, Paulo instrúe aos crentes sobre como vivir unha vida transformada en Cristo, facendo

fincapé na importancia de fixar as súas mentes nas cousas celestiales e descartar os vellos comportamentos pecaminosos.

1º parágrafo: Paulo insta aos crentes a que se poñan as súas mentes nas cousas de arriba e que dean morte á súa natureza terrestre (Colosenses 3:1-11). Anímaos a centrarse nas realidades eternas de Cristo, que está sentado á dereita de Deus. Os crentes están chamados a descartar prácticas pecaminosas como a inmoralidade sexual, a impureza, os malos desexos, a cobiza, a ira e a calumnia. En vez diso, son instruídos para vestirse con virtudes como a compaixón, a bondade, a humildade, a mansedume, a paciencia, o perdón, todo enraizado no amor.

2o Parágrafo: Paulo enfatiza a unidade e o amor entre os crentes (Colosenses 3:12-17). El exhorta-los a soportar uns cos outros e perdoarse como Cristo os perdoou. Por riba de todo, están chamados a vestirse de amor: o vínculo da unidade perfecta. Anímase a deixar que a paz de Cristo reine nos seus corazóns e a agradecer en todas as circunstancias. Paulo exhortaos a que a palabra de Cristo habite abundantemente entre eles, ensinándose e amoestándose uns a outros.

3o Parágrafo: O capítulo conclúe con instrucións para varias relacións dentro das familias cristiás (Colosenses 3:18-25; Colosenses 4:1). As esposas son chamadas a someterse aos seus maridos como corresponde ao Señor, mentres que os maridos reciben instrucións para amar ás súas esposas con sacrificio. Instárase aos nenos a obedecer aos seus pais en todo, mentres que os pais non deben provocar nin desanimar aos seus fillos. Os escravos (os empregados) deben traballar con dilixencia para o Señor, mentres que os amos (os empregados) deben tratar aos escravos con xustiza e xustiza.

En resumo,

O capítulo tres de Colosenses enfatiza a vida transformada en Cristo, chamando aos crentes a fixar as súas mentes nas cousas celestiais e despoxar os vellos comportamentos pecaminosos.

Paul fomenta a unidade, o amor e virtudes como a compaixón, a bondade, a humildade e o perdón, todo enraizado no amor.

O capítulo ofrece instrucións para varias relacións dentro dos fogares cristiáns e destaca a importancia da obediencia, o amor sacrificial e o trato xusto. Anima aos crentes a deixar que a paz de Cristo reine nos seus corazóns e que a súa palabra habite abundantemente entre eles. Este capítulo enfatiza a importancia de vivir a fe dun xeito práctico, mantendo o foco nos valores celestes.

Colosenses 3:1 Se, pois, resucitades con Cristo, buscade as cousas de arriba, onde Cristo está sentado á dereita de Deus.

Os crentes en Cristo deben buscar as cousas que están arriba, onde Cristo está sentado á dereita de Deus.

1. O poder de buscar as cousas de arriba: recoñecer e acadar obxectivos espirituais

2. Heaven-Bound: Perseguindo as recompensas celestiais dunha vida en Cristo

1. Mateo 6:33 - Pero buscades primeiro o reino de Deus e a súa xustiza; e todas estas cousas seranche engadidas.

2. Filipenses 4:8 - Finalmente, irmáns, todo o que é verdade, todo o que é honesto, todo o que é xusto, todo o que é puro, todo o que é amable, todo o que é de boa reputación; se hai algunha virtude e se hai algún eloxio, pensa nestas cousas.

Colosenses 3:2 Pon o teu afecto nas cousas de arriba, non nas da terra.

Pon os teus ollos en Deus, non no mundo.

1. Vivir co ceo en mente: unha chamada para elevar o noso pensamento

2. O poder do foco: optar por buscar tesouros eternos

1. Mateo 6: 19-21 - "Non acumuledes tesouros na terra, onde a polilla e a ferruxe destrúen e onde os ladróns entran e rouban, senón que amañades tesouros no ceo, onde nin a polilla nin a ferruxe destrúen e onde os ladróns non entran e rouban. Porque onde está o teu tesouro, alí estará tamén o teu corazón".

2. Filipenses 4:8 - "Finalmente, irmáns, todo o que é verdade, todo o que é honrado, todo o que é xusto, todo o que é puro, todo o que é amable, todo o que é loable, se hai algo de excelencia, se hai algo digno de eloxio, pensa nestas cousas".

Colosenses 3:3 Porque morreches, e a túa vida está escondida con Cristo en Deus.

Os crentes están espiritualmente mortos para o mundo, e a súa vida está escondida en Cristo e Deus.

1. "Vivir na luz de Cristo"

2. "A morte da vella natureza"

1. Mateo 5:14-16 - "Vós sodes a luz do mundo. Non se pode ocultar unha cidade que está situada nun outeiro".

2. Romanos 6:3-7 - "Non sabedes que todos os que fomos bautizados en Xesucristo fomos bautizados na súa morte?"

Colosenses 3:4 Cando Cristo, que é a nosa vida, apareza, entón tamén vós apareceredes con el na gloria.

Os cristiáns aparecerán algún día con Cristo na gloria cando El regrese.

1. "Vivir para Cristo na anticipación do seu regreso"

2. "O privilexio de participar na gloriosa aparición de Cristo"

1. 1 Pedro 1:13 - Polo tanto, prepara a túa mente para a acción; ser autocontrolado; pon a túa esperanza plenamente na graza que che será dada cando Xesucristo se revele.

2. Tito 2:13 - Mentres esperamos a bendita esperanza: a aparición da gloria do noso gran Deus e Salvador, Xesucristo.

Colosenses 3:5 Mortifica, pois, os teus membros que están sobre a terra; fornicación, impureza, cariño desmesurado, concupiscencia malvada e cobiza, que é idolatría:

Os crentes deben matar desexos pecaminosos como a inmoralidade sexual, a impureza, a luxuria e a cobiza, que son idolatría.

1. Vencer a tentación: como controlar os desexos pecaminosos

2. O camiño cara á santidade: o que fai falta para facerse xustos

1. Romanos 6:11-13 - Do mesmo xeito, considérase mortos ao pecado pero vivos para Deus en Cristo Xesús.

2. Gálatas 5:16-17 - Entón digo: anda polo Espírito, e non satisfarás os desexos da carne.

Colosenses 3:6 Por iso, a ira de Deus vén sobre os fillos da desobediencia:

A ira de Deus é traída sobre os que o desobedecen.

1. Xuízo de Deus: a consecuencia da desobediencia

2. Escoller a obediencia: o camiño cara á bendición de Deus

1. Efesios 5:6: "Que ninguén vos engañe con palabras baleiras, porque por estas cousas a ira de Deus vén sobre os fillos da desobediencia".

2. Proverbios 1:10-19: "Meu fillo, se os pecadores te seducen, non consentis. Se din: "Ven connosco, acechamos para derramar sangue; axexémonos sen motivo aos inocentes; tragámolos vivos coma o infierno, e enteiros, coma os que baixan á fosa; atoparemos todos os bens preciosos, encheremos as nosas casas de botín..."

Colosenses 3:7 No que tamén andaches algún tempo, cando vivías neles.

Paulo lémbralles aos Colosenses que antes viviron de xeito pecaminoso, pero agora deben vivir segundo as ensinanzas de Cristo.

1. O poder da transformación: atopar forza en Xesucristo

2. Vivir unha vida centrada en Cristo: como seguir o exemplo de Cristo

1. 2 Corintios 5:17 - Polo tanto, se alguén está en Cristo, é unha nova creación. O vello pasou; velaquí, o novo chegou.

2. Efesios 4:17-24 - Agora digo isto e testifico no Señor, que xa non debedes andar como os xentís, na inutilidade das súas mentes. Están escurecidos no seu entendemento, afastados da vida de Deus pola ignorancia que hai neles, pola súa dureza de corazón.

Colosenses 3:8 Pero agora tamén vós desposuédesvos de todo isto; rabia, ira, malicia, blasfemia, comunicación sucia fóra da túa boca.

Abandona a ira, a ira, a malicia, a blasfemia e a comunicación sucia.

1: Apoñemos a comunicación inxusta e substituímos por amor e compaixón.

2: Abandoñemos as nosas vellas maneiras de falar e substituímosas pola Palabra de Deus.

1: Santiago 3:9-10 - Coa lingua louvamos ao noso Señor e Pai, e con ela maldicimos aos seres humanos, que foron feitos a semellanza de Deus. Da mesma boca saen loanzas e maldicións. Meus irmáns e irmás, isto non debería ser.

2: Efesios 4:29 - Non deixes que saia da túa boca ningunha fala mala, senón só o que sexa útil para edificar aos demais segundo as súas necesidades, para que beneficie aos que escoitan.

Colosenses 3:9 Non mintades os uns aos outros, xa que vos desposuídes do vello coas súas obras;

Non se minten uns aos outros xa que quitaches o vello eu cos seus hábitos.

1. A importancia da veracidade nas nosas vidas

2. Poñer o eu vello e poñer o novo

1. Efesios 4:22-24 - Ensináronche, no que respecta á túa antiga forma de vida, a desposuír do teu antigo eu, que está a ser corrompido polos seus desexos enganosos; facerse novo na actitude das túas mentes; e vestir o novo eu, creado para ser como Deus en verdadeira xustiza e santidade.

2. Proverbios 12:22 - O Señor detesta os beizos mentirosos, pero delétase coas persoas de confianza.

Colosenses 3:10 E vestir o home novo, que se renova no coñecemento segundo a imaxe do que o creou:

Os crentes deben esforzarse por renovarse no coñecemento segundo a imaxe de Deus que os creou.

1. Renovando o noso coñecemento de Deus

2. Poñer o home novo

1. Romanos 12:2 - "E non vos conformeis a este mundo, senón transformaos mediante a renovación da vosa mente, para que comprobedes cal é a boa, aceptable e perfecta vontade de Deus".

2. Efesios 4: 23-24 - "E renóvase no espírito da túa mente; e que revestes do home novo, que despois de Deus é creado en xustiza e verdadeira santidade".

Colosenses 3:11 Onde non hai nin grego nin xudeu, circuncisión nin incircuncisión, bárbaro, escita, esclavo nin libre, senón que Cristo é todo e en todos.

Cristo é o centro de todas as identidades, e todos son iguais ante el.

1: Todos son iguais ante Cristo - Colosenses 3:11

2: Todas as identidades son secundarias a Cristo - Colosenses 3:11

1: Gálatas 3:28 - Non hai xudeu nin grego, non hai escravo nin libre, non hai home nin muller, porque todos vós sodes un en Cristo Xesús.

2: Efesios 2:14-15 - Porque el é a nosa paz, quen fixo un só e derrubou o muro medio de división entre nós; Tendo abolido na súa carne a inimizade, mesmo a lei dos mandamentos contidas nas ordenanzas; pois facer en si mesmo dos dous un home novo, facendo as paces.

Colosenses 3:12 Revestídevos, pois, coma os elixidos de Deus, santos e amados, de entrañas de misericordia, de bondade, de humildade de espírito, de mansedume, de paciencia;

Reviste as características do pobo elixido de Deus: misericordia, bondade, humildade, mansedume e paciencia.

1. O poder da humildade: un exame de Colosenses 3:12

2. Abrazar as características dos elixidos de Deus: un estudo de Colosenses 3:12

1. Santiago 3:13-18

2. Filipenses 2:1-11

Colosenses 3:13 Soportandose uns aos outros e perdoándose uns aos outros, se alguén ten unha disputa contra alguén: así como Cristo vos perdoou, así tamén facedes vós.

Debemos perdoarnos uns a outros tal como Cristo nos perdoou a nós.

1. O poder do perdón - Como o exemplo de Xesús pode guiar as nosas vidas

2. Un novo mandamento: soportar e perdoar aos nosos irmáns e irmás

1. Mateo 6:14-15 - "Porque se perdoas aos demais cando pecan contra ti, o teu Pai celestial tamén te perdoará. Pero se non perdoas aos demais os seus pecados, o teu Pai non perdoará os teus pecados".

2. Efesios 4: 31-32 - "Que se quite de vós toda amargura, ira, ira, clamor e calumnia, e toda malicia. Sede bondadosos uns cos outros, tenros de corazón, perdoándovos uns a outros, como Deus en Cristo vos perdoou. ."

Colosenses 3:14 E por riba de todas estas cousas vístese da caridade, que é o vínculo da perfección.

Estamos chamados a vestirnos da caridade, que nos une e nos perfecciona.

1. "O poder do amor: como a caridade pode traer a perfección ás nosas vidas"

2. "A forza da unidade: comprender o vínculo da perfección"

1. 1 Corintios 13:13 - "E agora permanece a fe, a esperanza, a caridade, estes tres; pero o máis grande deles é a caridade".

2. Gálatas 5:22-23 - "Pero o froito do Espírito é amor, alegría, paz, paciencia, mansedume, bondade, fe, mansedume, temperanza: contra tales non hai lei".

Colosenses 3:15 E que a paz de Deus reine nos vosos corazóns, á que tamén sodes chamados nun só corpo; e agradecédevos.

Este verso anímanos a deixar que a paz de Deus reine nos nosos corazóns e a agradecer por ser chamados a formar un só corpo.

1. Deixar que a paz de Deus goberne nos nosos corazóns

2. Agradecer a nosa chamada a un só corpo

1. Efesios 4:3-4 "Esforzándonos por manter a unidade do Espírito no vínculo da paz. Hai un só corpo e un só Espírito, así como sodes chamados nunha soa esperanza da vosa chamada".

2. 1 Tesalonicenses 5: 16-18 "Alégrate sempre. Orad sen cesar. En todo agradecede, porque esta é a vontade de Deus en Cristo Xesús para vós".

Colosenses 3:16 Que a palabra de Cristo habite en vós abundantemente en toda sabedoría; ensinándose e amonestándose uns a outros con salmos e himnos e cánticos espirituais, cantando con graza no voso corazón ao Señor.

Os cristiáns deben permitir que as ensinanzas de Cristo enchen os seus corazóns e expresen a súa fe cantando salmos, himnos e cancións espirituais ao Señor.

1. O poder da Palabra de Cristo

2. Un canto de loanza no teu corazón

1. Salmo 95: 1-2 - "Ven, cantemos ao Señor; fagamos un ruído de alegría á rocha da nosa salvación! Acheguemos á súa presenza con acción de grazas; con cantos de loanza!"

2. Romanos 15:13 - "Que o Deus da esperanza vos enche de toda alegría e paz ao crer, para que co poder do Espírito Santo abundéis de esperanza".

Colosenses 3:17 E todo o que fagades de palabra ou de feito, facedelo todo no nome do Señor Xesús, dando grazas a Deus e Pai por el.

Deberiamos facer todas as cousas no nome de Xesús, agradecendo a Deus Pai.

1. "Dando grazas a Deus: Vivindo unha vida de Acción de Grazas"

2. "O poder do nome: facer todo no nome de Xesús"

1. Efesios 5:20 - Dar sempre grazas por todas as cousas a Deus e Pai no nome do noso Señor Xesús Cristo.

2. Filipenses 2: 9-11 - Por iso Deus tamén o exaltou e deulle un nome que está por riba de todo nome: para que no nome de Xesús se doblegue todo xeonllo, das cousas do ceo e das cousas da terra, e cousas debaixo da terra; E que toda lingua confesa que Xesucristo é o Señor, para gloria de Deus Pai.

Colosenses 3:18 Esposas, sometédevos aos vosos propios maridos, como convén no Señor.

Anímase ás esposas a someterse aos seus maridos, como prescribe o Señor.

1. "Sumisión e respecto: como seguir o deseño de Cristo para o matrimonio"

2. "Obedecer a vontade do Señor: submisión no matrimonio"

1. Efesios 5:22-33

2. 1 Pedro 3:1-7

Colosenses 3:19 Maridos, amade ás vosas mulleres e non vos amarguéis delas.

Os maridos deben mostrar amor ás súas mulleres e non estar resentidos.

1. O poder do amor: como expresarlle o amor ao teu cónxuxe

2. O perigo da amargura: vencer o rancor no matrimonio

1. Efesios 5:25-33 (Os maridos deben amar ás súas mulleres como Cristo amou á Igrexa)

2. 1 Pedro 3:7 (Os maridos deben vivir coas súas mulleres con entendemento e honra)

Colosenses 3:20 Fillos, obedecede en todo aos vosos pais, porque isto agrada ao Señor.

Os nenos deben obedecer aos seus pais en todas as cousas para agradar ao Señor.

1. Liberar a bendición da obediencia: vivir unha vida de honra para os teus pais

2. Ser unha bendición para o Señor: obedecer aos teus pais en todas as cousas

1. Efesios 6:1-3 - Fillos, obedecede aos vosos pais no Señor, porque isto é correcto. "Honra o teu pai e a túa nai" --que é o primeiro mandamento cunha promesa-- "para que che vaia ben e que goces dunha longa vida na terra".

2. Proverbios 6:20-22 - Meu fillo, garda o mandamento de teu pai e non abandones o ensino da túa nai. Ágaos sempre no teu corazón; fíxaos ao pescozo. Cando camiñas, eles te guiarán; cando durmes, vixiarán por ti; cando espertes, falaranche.

Colosenses 3:21 Pais, non provoquedes a ira dos vosos fillos, para que non se desanimen.

Os pais non deben ser demasiado duros cos seus fillos para evitar que se sintan desanimados.

1. A importancia de mostrar bondade cos nosos fillos

2. Criar fillos con amor e comprensión

1. Efesios 6:4 "Pais, non provoquedes a ira dos vosos fillos, senón que criadeos na disciplina e instrución do Señor".

2. Proverbios 22:6 "Adestra un neno no camiño que debe seguir; aínda que sexa vello non se apartará del".

Colosenses 3:22 Servos, obedecede en todo aos vosos amos segundo a carne; non con atención ocular, como agradan aos homes; pero con soltura de corazón, temendo a

Deus:

A obediencia é clave para agradar a Deus e cumprir coas nosas responsabilidades.

1. Cultivando a obediencia nas nosas vidas

2. O poder da solteira de corazón

1. Efesios 6: 5-7 "Servidores, obedecede aos vosos amos segundo a carne, con medo e temblor, con soltura de corazón, como a Cristo; non coa vista, como os que agradan aos homes, senón como os servos. de Cristo, facendo a vontade de Deus de corazón; con boa vontade facendo servizo, como ao Señor, e non aos homes".

2. Santiago 4:7 "Sométese, pois, a Deus. Resista ao demo, e el fuxirá de vós".

Colosenses 3:23 E todo o que fagades, facédeo de corazón, como para o Señor, e non para os homes;

Fagamos o que fagamos, debemos facelo con todo o noso corazón coma se o fixemos polo Señor, non polos homes.

1. Traballa para o Señor con todo o teu corazón

2. Confiando no Señor en todos os teus esforzos

1. Efesios 6: 5-8 "Servidores, sede obedientes aos vosos amos segundo a carne, con medo e temblor, na soidade do voso corazón, como a Cristo; Non con atención ocular, como os homes agradables; senón como servos de Cristo, facendo a vontade de Deus de corazón; Facendo servizo de boa vontade, como ao Señor, e non aos homes: sabendo que calquera cousa boa que faga alguén, o recibirá do Señor, sexa esclavo ou libre".

2. Deuteronomio 6:5 "E amarás ao Señor, teu Deus, con todo o teu corazón, con toda a túa alma e con todas as túas forzas".

Colosenses 3:24 Sabendo que do Señor recibiredes a recompensa da herdanza, porque servides ao Señor Cristo.

O Señor recompensará os que o serven.

1. Servizo fiel: unha recompensa do Señor

2. Servir ao Señor Cristo: unha herdanza de bendición

1. Mateo 6: 19-21 "Non acumulen para vós tesouros na terra, onde a polilla e a ferruxe destrúen, e onde os ladróns entran e rouban. Pero garda para vós tesouros no ceo, onde nin a polilla nin a ferruxe destrúen, e onde os ladróns non entran nin rouban; porque onde está o teu tesouro, alí estará tamén o teu corazón".

2. Hebreos 11:6 "E sen fe é imposible agradarlle, porque quen se achega a Deus debe crer que el é e que é o recompensador dos que o buscan".

Colosenses 3:25 Pero o que fai mal recibirá o mal que fixo, e non hai respecto ás persoas.

Todo o mundo será responsable das súas accións, independentemente da súa condición social ou influencia.

1. Todos daremos conta das nosas accións

2. O gran ecualizador: todos recollemos o que sementamos

1. Proverbios 24:12 - "Se dixes: velaquí, non o sabiamos; O que medita o corazón non o considera? e quen garda a túa alma, non o sabe? e non pagará a cada un segundo as súas obras?"

2. Romanos 2:11 - "Porque non hai respecto das persoas con Deus".

Colosenses 4 é o cuarto e último capítulo da Epístola de Paulo aos Colosenses. Neste capítulo, Paul dá instrucións sobre as relacións interpersoais, anima aos crentes a orar e vivir con sabiduría e envía saúdos e observacións finais.

1o parágrafo: Paulo instrúe aos crentes sobre como comportarse cara aos demais (Colosenses 4:2-6). Instáballes a dedicarse á oración, sendo atentos e agradecidos. Paulo tamén pide oracións no seu nome, para que Deus lle abra unha porta para proclamar o misterio de Cristo. El anima aos crentes a aproveitar ao máximo todas as oportunidades, falando con graza e sabedoría cara aos estranxeiros.

2º Parágrafo: Paulo envía saúdos dos compañeiros de traballo que están con el (Colosenses 4:7-14). Menciona a Tychicus, un irmán querido que proporcionará actualizacións sobre as súas circunstancias. Aristarco, Marcos, Xusto e Epafras tamén se mencionan como compañeiros de prisión ou servos de Cristo. Paul eloxia a Luke polas súas habilidades médicas e a Demas como compañeiro de traballo. Estende os saúdos desde a igrexa da casa de Laodicea e Ninfa.

3o Parágrafo: O capítulo conclúe coas observacións persoais de Paulo (Colosenses 4:15-18). El instrúe aos crentes colosenses para saudar aos de Laodicea mentres len publicamente a súa carta tamén entre eles. Instáselle a Arquipo a cumprir fielmente o seu ministerio. Finalmente, Paulo asina cun saúdo persoal na súa propia man e lémbralles o seu encarceramento polo que busca oracións para que poida proclamar o evanxeo con audacia.

En resumo,

O capítulo catro de Colosenses ofrece instrucións sobre como comportarse cara aos demais mediante a oración, a sabedoría no discurso e o uso das oportunidades.

Paulo envía saúdos dos compañeiros de traballo que están con el mentres encomia o seu servizo en Cristo.

O capítulo conclúe con observacións persoais, incluíndo instrucións para saúdos entre igrexas, estímulo para o ministerio fiel e un recordatorio do encarceramento de Paulo. Este capítulo enfatiza a importancia da oración, a conduta sabia e a unidade entre os crentes. Anima aos crentes a vivir a súa fe de xeito práctico e apoiarse mutuamente na difusión da mensaxe do evanxeo.

Colosenses 4:1 Mestres, dádelles aos vosos servos o que é xusto e igual; sabendo que tamén tedes un Mestre no ceo.

Os amos deben tratar aos seus servos con xustiza e xustiza, lembrando que eles tamén teñen un Mestre no Ceo.

1. Deus espera xustiza dos empresarios

2. A regra de ouro: trata aos demais como che gustaría ser tratado

1. Efesios 6:9 - "E, mestres, facede o mesmo con eles, evitando as ameazas: sabendo que o voso Mestre tamén está no ceo; tampouco hai respecto das persoas con el".

2. Mateo 7:12 - "Por tanto, todo o que queredes que os homes fagan con vós, tamén vos facedes a eles, porque esta é a lei e os profetas".

Colosenses 4:2 Continúe na oración, e vexa o mesmo con acción de grazas;

Continúe na oración e sexa agradecido.

1: Nunca debemos deixar de estar agradecidos e rezar a Deus por todas as nosas necesidades.

2: Orar a Deus é unha das formas máis importantes de mostrarlle a nosa gratitude e amor.

1: 1 Tesalonicenses 5:17 - Ora sen cesar.

2: Filipenses 4:6 - Non te preocupes por nada, pero en todo, por medio de oración e súplica con acción de grazas, fai que as túas peticións sexan coñecidas a Deus.

Colosenses 4:3 Orando tamén por nós, para que Deus nos abra unha porta de expresión, para falar o misterio de Cristo, polo que tamén estou preso:

Paulo pide oración para que Deus lle dea a oportunidade de falar sobre o misterio de Cristo, polo que está en prisión.

1. O poder da oración: como a oración pode abrirnos portas

2. O misterio de Cristo: comprender o poder do Evanxeo

1. Efesios 3:14-21 - A oración de Paulo para que a igrexa entenda o amor de Deus.

2. Romanos 8:38-39 - Nada pode separarnos do amor de Cristo.

Colosenses 4:4 Para que o poña de manifesto, como debo falar.

Pasaxe Paul está expresando o seu desexo de falar dun xeito que manifeste correctamente a verdade de Deus.

1. O poder do discurso correcto

2. Manifestando a verdade de Deus a través das nosas palabras

1. Santiago 3:2-12 - Domar a lingua

2. Proverbios 12:18 - As palabras dos sabios de corazón son faladas con gracia

Colosenses 4:5 Camiña con sabedoría cara aos que están fóra, redimindo o tempo.

Debemos usar a nosa sabedoría para interactuar con aqueles que están fóra da Igrexa dun xeito que aproveite ao máximo o noso tempo.

1. Aproveitando ao máximo o noso tempo: un estudo sobre Colosenses 4:5

2. Camiñando con sabedoría: unha reflexión sobre Colosenses 4:5

1. Proverbios 4:7, "A sabedoría é o principal; obtén, polo tanto, sabedoría, e con todo o que obtén entendemento".

2. Efesios 5:15-16: "Mirade, pois, que andades con prudencia, non como tolos, senón como sabios, redimindo o tempo, porque os días son malos".

Colosenses 4:6 Que o voso discurso sexa sempre con graza, condimentado con sal, para que saibades como debedes responder a cada un.

Os cristiáns deben usar o seu discurso con graza e sabedoría, para que poidan responder aos demais dun xeito que sexa agradable a Deus.

1. O poder das nosas palabras - Proverbios 18:21

2. A beleza das palabras bondadosas - Proverbios 15:1

1. Proverbios 15:1 - Unha resposta suave afasta a ira, pero as palabras graves provocan a ira.

2. Proverbios 18:21 - A morte e a vida están no poder da lingua: e os que a aman

comerán o seu froito.

Colosenses 4:7 Tíquico declararavos todo o meu estado, que é un irmán amado, e un ministro fiel e compañeiro de servizo no Señor:

Tíquico era un irmán amado e fiel ministro do Señor.

1: Sé un ministro fiel do Señor como Tíquico.

2: Amade e apoiádevos uns a outros como irmáns e irmás no Señor.

1: 1 Corintios 16: 15-16 - "Estade atentos, estade firmes na fe, actuade como homes, fortalecede. Que todo o que facedes se faga con amor".

2: Gálatas 6:10 - "Entón, cando teñamos oportunidade, fagamos o ben a todos, e especialmente aos que son da casa da fe".

Colosenses 4:8 A quen enviei a vós co mesmo propósito, para que coñeza o voso estado e consola os vosos corazóns;

Paulo envía un irmán querido para que axude a consolar aos colosenses.

1. O poder da comunidade: como podemos consolarnos uns a outros na Igrexa.

2. O consolo de Cristo: confiar na presenza de Deus en tempos difíciles.

1. 2 Corintios 1:3-4 - Bendito sexa o Deus e Pai do noso Señor Xesucristo, o Pai das misericordias e Deus de todo consolo, que nos consola en todas as nosas aflicións, para que poidamos consolar aos que estamos en calquera aflición, co consolo co que nós mesmos somos consolados por Deus.

2. Hebreos 13: 20-21 - Agora que o Deus da paz, que volveu de entre os mortos ao noso Señor Xesús, o gran pastor das ovellas, polo sangue da alianza eterna, vos equipe de todo o ben para que fagades o seu vontade, obrando en nós o que lle agrada aos seus ollos, por medio de Xesucristo, a quen sexa a gloria para sempre. Amén.

Colosenses 4:9 Con Onésimo, un irmán fiel e amado, que é un de vós. Daranvos a coñecer todas as cousas que aquí se fan.

Onésimo é un irmán fiel e querido que forma parte da comunidade dos Colosenses e que lles informará das noticias desde a súa localización.

1. Vivindo a túa fe na comunidade

2. O poder das amizades fieis

1. Hebreos 10:24-25 - E consideremos como incitarnos uns aos outros ao amor e ás boas obras, sen deixar de reunirnos, como é costume dalgúns, senón animándonos uns aos outros, e tanto máis como vedes. achégase o Día.

2. Proverbios 27:17 - O ferro afia o ferro, e un home afia a outro.

Colosenses 4:10 Saúdavos Aristarco, o meu compañeiro de prisión, e Marco, fillo de irmá de Bernabé, (ao que recibistes mandamentos: se vén a vós, recíbeo).

Paul saúda aos colosenses cun saúdo especial de dous dos seus compañeiros de prisión.

1: Debemos estar sempre preparados para aceptar e mostrar amor aos que nos rodean, especialmente aos necesitados.

2: Debemos sempre mirar a Deus primeiro para obter orientación e dirección, mesmo cando se trata de quen recibir e mostrar amor.

1: Hebreos 13:2 - "Non deixedes de mostrar hospitalidade aos estranxeiros, porque con iso algúns acolleron aos anxos sen darse conta".

2: 1 Xoán 4: 7-8 - "Amados, amémonos uns a outros, porque o amor é de Deus; e todo aquel que ama nace de Deus e coñece a Deus. O que non ama non coñece a Deus, porque Deus é. amor".

Colosenses 4:11 E Xesús, que se chama Xusto, que son da circuncisión. Só estes son os meus compañeiros de traballo para o reino de Deus, que foron un consolo para min.

Paulo menciona a Xesús e Xusto, dous dos seus compañeiros de traballo no reino de Deus, e afirma que foron un consolo para el.

1. O Consolo da Comunidade Divina

2. O poder da comunión no Reino de Deus

1. Eclesiastés 4:9-12

2. Romanos 15:1-3

Colosenses 4:12 Epafras, que é un de vós, servo de Cristo, saúdavos, traballando sempre por vós nas oracións, para que esteades perfectos e completos en toda a vontade de Deus.

Epafras exemplificaba a dedicación orante e o compromiso coa vontade de Deus.

1: Debemos esforzarnos por dedicarnos e comprometernos a cumprir a vontade de Deus.

2: Debemos mirar a Epafras como un exemplo de dedicación orante á vontade de Deus.

1: Santiago 5:16 - "A oración do home xusto é poderosa e eficaz".

2: Mateo 6:10 - "Venga o teu reino, fágase a túa vontade, así como no ceo na terra".

Colosenses 4:13 Pois dou testemuño de que ten un gran celo por vós, cos que están en Laodicea e os en Hierápolis.

Paulo encomia a Epafras por ter un gran celo polas igrexas de Laodicea e Hierápolis.

1. Como desenvolver o celo polo Reino de Deus

2. O poder dun corazón comprometido

1. Mateo 22:37-39 - Ama ao Señor, o teu Deus, con todo o teu corazón, alma e mente.

2. 1 Corintios 15:58 - Polo tanto, meus amados irmáns, sexa firme, inamovible, sempre abundando na obra do Señor, sabendo que no Señor o voso traballo non é en balde.

Colosenses 4:14 Lucas, o médico amado, e Demas, saúdanvos.

Esta pasaxe destaca a Lucas e Demas como individuos que saúdan aos colosenses.

1. O poder dos saúdos: como as nosas interaccións cos demais reflicten a nosa fe

2. O médico fiel: o compromiso de Lucas co Evanxeo

1. Romanos 16:21 - Timoteo, meu compañeiro de traballo, saúdavos; tamén o fan Lucio e Xasón e Sosípater, os meus parentes.

2. 2 Corintios 13:12 - Saúdanse cun bico santo. Saúdante todos os santos.

Colosenses 4:15 Saúde aos irmáns que están en Laodicea, ninfas, e á igrexa que está na súa casa.

Esta pasaxe fala da importancia de mostrar respecto e amor aos crentes de Laodicea e Ninfas, así como á igrexa da súa casa.

1. "Vivir en unidade: o poder de mostrar respecto e amor aos compañeiros crentes"

2. "Unha casa de oración: o significado da Igrexa nas nosas vidas"

1. Efesios 4: 1-3 - "Por tanto, eu, prisioneiro do Señor, pídovos a camiñar dun xeito digno da chamada á que fomos chamados, con toda humildade e mansedume, con paciencia, soportándovos uns cos outros. no amor, ansioso por manter a unidade do Espírito no vínculo da paz".

2. Romanos 12:10 - "Amádevos uns aos outros con cariño fraternal. Superádevos uns aos outros mostrando honra".

Colosenses 4:16 E cando se lea esta epístola entre vós, facede que se lea tamén na igrexa de Laodicea; e que tamén leades a epístola de Laodicea.

Paulo instrúe aos colosenses que lean a súa carta á igrexa de Laodicea e que lean a carta da igrexa de Laodicea.

1. O poder da Palabra de Deus: como a lectura da Escritura une á Igrexa

2. O poder das Escrituras: Conectando a Igrexa a través do tempo e do espazo

1. Salmo 119:105 - A túa palabra é unha lámpada para os meus pés, unha luz no meu camiño.

2. Colosenses 3:12-15 - Polo tanto, como pobo elixido de Deus, santo e querido, vístete de compaixón, bondade, humildade, mansedume e paciencia. Soportade uns cos outros e perdoade uns a outros se algún de vós ten algunha queixa contra alguén. Perdoa como te perdoou o Señor. E sobre todas estas virtudes póñense amor, que os une a todos en perfecta unidade.

Colosenses 4:17 E dille a Arquipo: Ten coidado co ministerio que recibiches no Señor, para que o cumpras.

Arquipo foi encargado de facer caso do ministerio que se lle encomendaba e de cumprilo.

1. Manter a fe no cumprimento do teu ministerio

2. Vivindo o ministerio que o Señor che deu

1. Mateo 25:14-30

2. 2 Corintios 5:20-21

Colosenses 4:18 O saúdo da miña man Paulo. Lembra os meus vínculos. A graza estea contigo. Amén.

Paulo anima aos colosenses a lembrar os seus lazos e dálles a súa bendición de graza.

1. O poder dunha bendición: vivir unha vida de graza

2. A forza dun legado: lembrar aos nosos antepasados

1. Efesios 6:18-20 - Orando sempre con toda oración e súplica no Espírito, e vixiando por iso con toda perseveranza e súplica por todos os santos;

2. Romanos 12:14-15 - Bendice aos que te perseguen: bendice e non maldixes. Alégrate cos que se alegran, e chora cos que choran.

1 Tesalonicenses 1 é o primeiro capítulo da carta escrita polo apóstolo Paulo aos crentes en Tesalónica. Comeza cun afectuoso saúdo e expresa gratitude pola súa fe, amor e resistencia no medio da persecución.

1o Parágrafo: Paulo encomia aos crentes de Tesalonicenses pola súa fe e obra producida pola fe (1 Tesalonicenses 1:1-3). Recoñece a súa reputación como unha igrexa modelo, destacando a súa firmeza en seguir a Cristo a pesar de enfrontarse á aflición. Paulo expresa a súa gratitude a Deus polo seu testemuño fiel e menciona como as noticias da súa fe se espallaron por todas partes.

2º Parágrafo: O capítulo continúa con Paulo recordando a súa visita inicial a Tesalónica (1 Tesalonicenses 1:4-7). Lémbralles como recibiron a mensaxe do Evanxeo con poder, convicción e profunda seguridade. Os tesalonicenses apartáronse da idolatría para servir ansiosamente ao Deus vivo mentres agardaban o regreso de Xesús do ceo. A súa transformación foi evidente non só en palabras, senón tamén a través de accións, xa que se converteron en exemplo para outros crentes.

3o Parágrafo: Paulo conclúe enfatizando como a súa fe tivo un impacto máis aló da súa propia comunidade (1 Tesalonicenses 1:8-10). Menciona que a noticia da súa conversión chegara a varias rexións, inspirando a outros a afastarse dos ídolos e servir a Deus. O apóstolo destaca que estaban agardando ansiosamente o regreso de Xesús do ceo, o Fillo a quen Deus resucitou dos mortos, que os libraría da ira vindeira.

En resumo,

O capítulo primeiro de 1 Tesalonicenses louva aos crentes en Tesalónica pola súa fe, amor e resistencia exemplares no medio da persecución.

Paulo eloxiaos por ser modelos de vida cristiá e recoñece como se espallou lonxe a noticia da súa fe.

Lembra a súa visita a eles cando aceptaron a mensaxe do evanxeo de todo corazón, afastando a idolatría para servir ao Deus vivo. A súa transformación converteuse nunha inspiración para os demais, e agardaban ansiosamente o regreso de Xesús como o seu liberador do xuízo futuro. Este capítulo destaca a forte fe dos tesalonicenses, o seu impacto nos demais e a súa esperanza no regreso de Cristo.

1 Tesalonicense 1:1 Paulo, Silvano e Timoteo, á Igrexa dos Tesalonicenses que está en Deus Pai e no Señor Xesucristo: Graza e paz a vós de Deus, noso Pai, e do Señor

Xesucristo. .

Paulo, Silvano e Timoteo envían graza e paz á igrexa dos tesalonicenses, que están en Deus Pai e no Señor Xesucristo.

1. Alégrate na graza e paz de Deus

2. Abrace o amor de Deus Pai e do Señor Xesucristo

1. Romanos 5:1-2 - Polo tanto, xa que fomos xustificados pola fe, temos paz con Deus por medio do noso Señor Xesús Cristo. A través del tamén conseguimos acceder pola fe a esta graza na que estamos, e alegramos na esperanza da gloria de Deus.

2. Xoán 14:25-26 - "Todo isto falei estando aínda contigo. Pero o Defensor, o Espírito Santo, que o Pai enviará no meu nome, ensinaravos todas as cousas e lembraravos todo o que vos dixen. Paz vos deixo; a miña paz douche. Non che dou como o mundo dá. Non deixes que os teus corazóns se turbe e non teñas medo.

1 Tesalonicense 1:2 Sempre damos grazas a Deus por todos vós, facendo mención de vós nas nosas oracións;

Agradecemos a Deus polos tesalonicenses e recordamos sempre deles nas nosas oracións.

1: Debemos estar sempre agradecidos a Deus polas persoas das nosas vidas e lembralas na oración.

2: A gratitude a Deus polas persoas que nos rodean e a oración regular por elas é unha parte importante da nosa fe.

1: Colosenses 4: 2-4 "Continúe firmemente na oración, vixíndose nela con acción de grazas. Ao mesmo tempo, ora tamén por nós, para que Deus nos abra unha porta para a palabra, para declarar o misterio de Cristo, polo cal estou no cárcere, para que aclare que é como debo. falar."

2: Filipenses 1:3-4 "Dou grazas ao meu Deus en todo o meu recordo de vós, sempre en cada miña oración por todos vós, facendo a miña oración con gozo".

1 Tesalonicense 1:3 Lembrando sen cesar a túa obra de fe, traballo de amor e paciencia

de esperanza no noso Señor Xesucristo, ante Deus e noso Pai;

A fe, o amor e a esperanza dos tesalonicenses en Xesucristo é lembrado e louvado por Paulo ante Deus Pai.

1. Fe, amor e esperanza: as calidades dun verdadeiro crente

2. O poder da perseveranza: fortalecendo a nosa fe, amor e esperanza

cruzado-

1. Gálatas 5:6 - "Porque en Cristo Xesús nin a circuncisión nin a incircuncisión valen de nada, senón a fe que actúa mediante o amor".

2. Mateo 24:12-13 - "E porque a iniquidade abundará, o amor de moitos enfriarase. Pero o que persevere ata o fin, salvarase".

1 Tesalonicense 1:4 Sabendo, amados irmáns, a vosa elección de Deus.

O apóstolo Paulo recorda aos crentes en Tesalónica a súa elección por Deus.

1. A elección de Deus do seu pobo - Alegrarse no seu amor e gracia

2. Lembrando a nosa elección - Camiñando na fe e na obediencia

1. Romanos 8:28-30 - E sabemos que para os que aman a Deus todas as cousas colaboran para o ben, para os que son chamados segundo o seu propósito.

2. 2 Timoteo 2:10 - Por iso soporto todo por amor dos elixidos, para que eles tamén obteñan a salvación que está en Cristo Xesús coa gloria eterna.

1 Tesalonicense 1:5 Porque o noso evanxeo non chegou a vós só con palabras, senón tamén con poder, no Espírito Santo e con moita seguridade; como sabedes que clase de homes eramos entre vós por causa vosa.

Paulo e os seus compañeiros predicaron o evanxeo aos tesalonicenses e mostráronlles un

exemplo de santidade, poder e seguridade.

1. O poder do Evanxeo: como a Palabra de Deus pode transformar as nosas vidas

2. Vivir unha vida de santidade e seguridade: como vivir unha vida de fe

1. Romanos 1:16-17 - Porque non me avergoño do evanxeo de Cristo, porque é o poder de Deus para salvar a todo aquel que cre; ao xudeu primeiro, e tamén ao grego.

2. 1 Xoán 1: 5-7 - Esta é, pois, a mensaxe que escoitamos del, e declarámosvos que Deus é luz e que non hai tebras nel. Se dicimos que temos comunión con el e andamos nas tebras, mentimos e non facemos a verdade; pero se andamos na luz, como el está na luz, temos comunión uns cos outros e o sangue de Xesucristo o seu Fillo límpanos de todo pecado.

1 Tesalonicense 1:6 E vós fixestedes seguidores de nós e do Señor, recibindo a palabra en moita aflicción, con gozo do Espírito Santo.

Os tesalonicenses recibiron a Palabra de Deus a pesar da moita aflicción, e responderon con alegría no Espírito Santo.

1. Sexa alegre a pesar das túas circunstancias

2. O poder do Espírito Santo na vida dos crentes

1. Hebreos 10:34-35 - "Porque tiñades compaixón dos que estaban en prisión, e aceptastes con alegría o saqueo dos vosos bens, xa que sabías que vós mesmos tiñas unha posesión mellor e permanente".

2. Romanos 15:13 - "Que o Deus da esperanza vos enche de toda alegría e paz ao crer, para que co poder do Espírito Santo abundéis de esperanza".

1 Tesalonicense 1:7 Así que vós fodes un exemplo para todos os que cren en Macedonia e en Acaia.

Este verso anima aos crentes en Macedonia e Acaia a ser exemplos para todos os demais crentes.

1. Como ser un exemplo divino para os demais

2. Seguindo o exemplo de fidelidade do Señor

1. 1 Corintios 11:1 - "Seedes seguidores de min, así como eu tamén o son de Cristo".

2. 1 Pedro 2:21 - "Porque a iso fomos chamados, porque Cristo tamén sufriu por nós, deixándonos un exemplo, para que sigásemos os seus pasos".

1 Tesalonicense 1:8 Porque de ti saíu a palabra do Señor non só en Macedonia e en Acaia, senón tamén en todos os lugares a túa fe en Deus. para que non teñamos que falar nada.

A palabra do Señor espallouse rapidamente desde Tesalónica por toda Macedonia, Acaia e máis aló, de xeito que non houbo necesidade de predicar máis.

1. O poder da fe: como as nosas crenzas poden estenderse máis aló de nós mesmos

2. A responsabilidade da Igrexa de predicar o Evanxeo

1. Romanos 10:14-15 - "Como, entón, invocarán a aquel en quen non creron? E como van a crer naquel de quen nunca escoitaron? E como van a escoitar sen que alguén predique? E como van a predicar se non son enviados?

2. Feitos 8:4 - "Agora os que estaban dispersos andaban predicando a palabra".

1 Tesalonicense 1:9 Porque eles mesmos amosan de nós o xeito de entrar en vós, e como vos convertistes a Deus dos ídolos para servir ao Deus vivo e verdadeiro;

Os tesalonicenses apartáronse dos ídolos para servir ao Deus vivo e verdadeiro.

1. Pasando dos ídolos para servir a Deus

2. O poder da transformación

1. 1 Tesalonicenses 1:9

2. Isaías 57:15 Porque así di o Alto e Sublime que habita a eternidade, cuxo nome é Santo; Eu habito no lugar alto e santo, tamén con aquel que é de espírito contrito e humilde, para revivir o espírito dos humildes e para revivir o corazón dos contritos.

1 Tesalonicenses 1:10 E esperar polo seu Fillo do ceo, a quen resucitou de entre os mortos, Xesús, que nos librou da ira que vén.

Paulo anima aos tesalonicenses a ter fe e a esperar a Xesús, que os liberou da ira que vén.

1. Xesús: O Libertador da Nosa Salvación

2. Ten fe e agarda no Señor

1. Romanos 5:8-10 - Pero Deus demostra o seu propio amor por nós nisto: mentres aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós.

2. Salmo 27:14 - Agarda no Señor; Sé forte e ánimo e espera no Señor.

1 Tesalonicenses 2 é o segundo capítulo da carta escrita polo apóstolo Paulo aos crentes en Tesalónica. Neste capítulo, Paulo reflexiona sobre o seu ministerio entre eles, destacando a súa integridade, o seu amor por eles e o seu desexo de ver o seu crecemento espiritual.

1o parágrafo: Paulo comeza lembrando aos tesalonicenses como se comportou durante o seu tempo con eles (1 Tesalonicenses 2:1-6). Subliña que el e os seus compañeiros falaron con audacia a pesar da oposición e do sufrimento. A súa predicación non foi motivada por enganos ou motivos impuros senón por un desexo sincero de agradar a Deus que lles confiou o evanxeo. Non buscaron a aprobación humana senón que pretendían agradar a Deus que examina os seus corazóns.

2o Parágrafo: Paulo lembra como trataron aos crentes tesalonicenses con mansedumbre e afecto (1 Tesalonicenses 2:7-12). Compárase a si mesmo cunha nai lactante que coida dos seus propios fillos. Non só estaban ansiosos por compartir o evanxeo senón que tamén estaban dispostos a compartir as súas vidas con eles. Traballaron día e noite para non ser unha carga para ninguén mentres proclamaban a mensaxe de Deus. Exhortáronos, alentaron e instáronos como fai un pai cos seus fillos, instándoos a vivir vidas dignas da chamada de Deus.

3o Parágrafo: O capítulo conclúe con Paulo expresando gratitude por como os crentes de

Tesalonicenses recibiron a palabra de Deus (1 Tesalonicenses 2:13-16). Eloxiaos por aceptalo como verdade, non só palabras humanas, e por recoñecer o seu poder transformador dentro de si mesmos. A pesar de enfrontarse á persecución dos seus propios compatriotas, semellante ao que experimentaron outras igrexas, a súa fe seguía sendo forte. Os perseguidores convertéronse en obstáculos para espallar o evanxeo pero enfrontáronse ao xuízo divino debido ao seu rexeitamento a Cristo.

En resumo,

O capítulo dous de 1 Tesalonicenses destaca a integridade de Paulo no ministerio, o seu amor polos crentes tesalonicenses e a súa recepción da mensaxe do evanxeo.

Paul subliña que el e os seus compañeiros predicaron con sinceridade e co desexo de agradar a Deus en lugar de buscar a aprobación humana. Trataron aos tesalonicenses con mansedume e cariño, compartindo non só o evanxeo senón tamén as súas vidas. Paul compárase a si mesmo cunha nai cariñosa e un pai cariñoso que os exhorta a vivir vidas dignas.

Expresa gratitude por como recibiron a palabra de Deus como verdade e recoñece a súa resistencia ante a persecución. O capítulo conclúe sinalando que os que se opoñen a eles enfrontáronse ao xuízo divino por rexeitar a Cristo. Este capítulo destaca o coidado pastoral de Paulo, o seu compromiso coa difusión do evanxeo e a fidelidade dos tesalonicenses no medio da adversidade.

1 Tesalonicense 2:1 Pois vós mesmos, irmáns, coñecedes a nosa entrada en vós, que non foi en balde:

Paulo e os seus compañeiros non viñeran a Tesalónica en balde, senón co propósito de predicar o evanxeo.

1. O poder da predicación do Evanxeo

2. O Plan de Deus para as nosas vidas

1. Romanos 10:14-17 - Como escoitarán sen predicador?

2. Feitos 4:31 - E cando rezaron, o lugar onde estaban reunidos tremouse; e todos estaban cheos do Espírito Santo, e falaron a palabra de Deus con ousadía.

1 Tesalonicense 2:2 Pero aínda despois de que sufriramos antes e fomos vergonzosamente suplicados, como sabedes, en Filipos, fomos audaces no noso Deus para falarvos o evanxeo de Deus con moita disputa.

Paulo e os seus compañeiros sufriron persecución en Filipos, pero aínda foron ousados para proclamar o evanxeo de Deus.

1. Cando te enfrontes á adversidade, mantéñase forte no poder de Deus.

2. A obediencia á vontade de Deus pode axudarnos a ser valentes nos momentos difíciles.

1. Isaías 41:10 - Non temas, porque estou contigo; non te espantes, porque eu son o teu Deus; Fortalecerei, axudarei, apoiareino coa miña dereita xusta.

2. Proverbios 3:5-6 - Confía no Señor con todo o teu corazón, e non te apoies no teu propio entendemento. Recoñéceo en todos os teus camiños, e el endereitará os teus camiños.

1 Tesalonicense 2:3 Porque a nosa exhortación non foi de engano, nin de impureza, nin de engano:

Paso A exhortación foi dada sen engano, impureza ou astucia.

1. O poder da exhortación auténtica

2. Amosando integridade no noso estímulo

1. Colosenses 3:12-14 - Vestiuse entón, como escollidos de Deus, santos e amados, corazóns compasivos, bondade, humildade, mansedumbre e paciencia.

2. Santiago 1:19-21 - Sabedes isto, meus amados irmáns: que cada quen sexa pronto para escoitar, lento para falar, lento para a ira; pois a ira do home non produce a xustiza de Deus.

1 Tesalonicenses 2:4 Pero como Deus nos permitiu confiar no evanxeo, así falamos; non como agradar aos homes, senón a Deus, que proba os nosos corazóns.

Paulo explica que a el e aos outros apóstolos se lles encomenda o evanxeo e falan segundo a vontade de Deus, non para agradar aos homes.

1. Confiar na chamada de Deus: como seguir o Evanxeo con coraxe e autoridade

2. Seguir a vontade de Deus: por que agradar aos homes non debería ser a nosa máxima prioridade

1. Isaías 55: 8-9 - "Porque os meus pensamentos non son os teus pensamentos, nin os teus camiños os meus camiños, di o Señor. Porque como os ceos son máis altos que a terra, así son os meus camiños máis altos que os teus camiños, e pensamentos que os teus pensamentos".

2. Xeremías 29:11 - "Porque sei os plans que teño para ti", declara o Señor, "planes para prosperarte e non facerte dano, plans para darche esperanza e futuro".

1 Tesalonicense 2:5 Porque nin en ningún momento usamos palabras aduladoras, como sabedes, nin manto de cobiza; Deus é testemuña:

O apóstolo Paulo asegura aos tesalonicenses que el e os seus compañeiros nunca usaron adulacións nin intentaron aproveitarse deles cando predicaban o Evanxeo.

1. O poder da honestidade na proclamación do Evanxeo

2. A importancia da integridade ao servir a Deus

1. Xoán 15:13 - "Ninguén ten un amor máis grande que este, que un home dea a súa vida polos seus amigos".

2. Proverbios 11:3 - "A integridade dos rectos guiaraos, pero a perversidade dos transgresores destruiraos".

1 Tesalonicense 2:6 Nin os homes buscamos a gloria, nin de vós nin dos outros, cando puidésemos ser gravosos, como os apóstolos de Cristo.

O apóstolo Paulo e os seus compañeiros non buscaron a gloria dos tesalonicenses nin de ninguén, aínda que tiñan dereito a ser gravosos.

1. O poder da humildade: como ser sen carga nun mundo cargado

2. Ver aos demais como máis importantes ca nós: o exemplo dos apóstolos

1. Filipenses 2:3–4: “Non fagas nada por ambición egoísta ou por vana presunción. Máis ben, con humildade valora aos demais por riba de ti, non mirando polos teus propios intereses, senón por cada un de vós polos intereses dos demais.

2. Mateo 20:28: "Así como o Fillo do Home non veu para ser servido, senón para servir e dar a súa vida como rescate por moitos".

1 Tesalonicense 2:7 Pero nós fomos mansos entre vós, como unha nodriza coida os seus fillos:

Paulo e os seus compañeiros trataron aos tesalonicenses como unha enfermeira trata aos seus fillos, con mansedume e coidado.

1. "A gentileza: a verdadeira medida do amor"

2. "Apreciar os nenos: un modelo de vida"

1. 1 Tesalonicenses 2:7

2. Mateo 11:29-30 - "Tomade sobre vós o meu xugo e aprendede de min, porque son manso e humilde de corazón, e atoparedes descanso para as vosas almas".

1 Tesalonicense 2:8 Entón, tendo agarimo desexo de vós, quixemos impartirvos, non só o evanxeo de Deus, senón tamén a nosa propia alma, porque eras queridos por nós.

Paulo quería tanto aos tesalonicenses que estaba disposto a darlles non só o evanxeo de Deus, senón tamén a si mesmo.

1. O poder do amor - Como o amor de Paulo polos tesalonicenses deulles o Evanxeo

2. O valor das relacións: como Paul mostrou aos tesalonicenses o queridos que lle eran

1. Xoán 3:16 - Porque tanto amou Deus ao mundo que deu ao seu único fillo, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna.

2. Romanos 12:10 - Dedícate un ao outro no amor. Honrade uns a outros por riba de vós

mesmos.

1 Tesalonicense 2:9 Pois lembrades, irmáns, do noso traballo e do noso traballo; porque traballando día e noite, porque non queriamos ser a cargo de ningún de vós, predicámosvos o evanxeo de Deus.

Paulo e os seus compañeiros traballaron duro para predicar o Evanxeo de Deus aos tesalonicenses sen ser unha carga para eles.

1. A alegría de servir a Deus sen esperar nada a cambio

2. Perseverar en servir a Deus a pesar das dificultades

1. Mateo 10:7-8 - E mentres vai, proclama esta mensaxe: "O reino dos ceos achegouse". Curar os enfermos, resucitar os mortos, limpar os que teñen lepra, expulsar os demos. Libremente recibiches; dar libremente.

2. Hebreos 6:10 - Deus non é inxusto; non esquecerá o teu traballo e o amor que lle mostraches mentres axudaches ao seu pobo e continúas axudándoo.

1 Tesalonicense 2:10 Vós sodes testemuñas, e tamén Deus, de que santos, xustos e irreprensibles nos comportamos entre vós que cremos:

O apóstolo Paulo lémbralles aos crentes de Tesalonicense o santos e rectos que el e os seus compañeiros estaban entre eles.

1. Vivir recto: o exemplo de Paul e os seus compañeiros

2. A santidade nas nosas vidas: un modelo de Paulo e os seus compañeiros

1. Mateo 5:48 - Sexa perfecto, polo tanto, como o teu Pai celestial é perfecto.

2. Romanos 12:2 - Non te conformes a este mundo, senón transformate pola renovación da túa mente, para que, probando, discerniras cal é a vontade de Deus, o que é bo, aceptable e perfecto.

1 Tesalonicense 2:11 Como sabedes como exhortamos, consolamos e encargamos a cada un de vós, como fai un pai aos seus fillos,

Paulo exhortou, consolou e encargou aos tesalonicenses de ser un pai amoroso.

1. O amor dun pai: mostrando compaixón e ánimo

2. O poder do ánimo: bendicir aos demais co amor de Deus

1. Efesios 6:4, "Pais, non exasperades aos vosos fillos; en cambio, criaos no adestramento e instrución do Señor".

2. Romanos 15:5, "Que o Deus que dá paciencia e ánimo vos dea a mesma actitude de ánimo uns cara a outros que tivo Cristo Xesús".

1 Tesalonicense 2:12 Para que andades dignos de Deus, quen vos chamou ao seu reino e á súa gloria.

Anímase aos tesalonicenses a vivir unha vida digna de Deus, quen os chamou ao seu reino e gloria.

1. Vivir unha vida digna da chamada de Deus

2. Ser Fiel ao Reino e á Gloria de Deus

1. Mateo 5:16 - "Que así brille a túa luz diante dos homes, para que vexan as túas boas obras e glorifiquen ao teu Pai que está no ceo".

2. Efesios 4:1 - "Por tanto, eu, prisioneiro do Señor, pídovos que andades dignos da vocación coa que sodes chamados".

1 Tesalonicense 2:13 Por iso tamén agradecemos a Deus sen cesar, porque cando recibistes a palabra de Deus que escoitaches de nós, non a recibiches como palabra de homes, senón como é en verdade, a palabra de Deus. Deus, que actúa efectivamente tamén en vós que credes.

Paulo e os seus compañeiros agradecen a Deus a crenza dos tesalonicenses na Palabra de Deus, que se fixo efectiva nas súas vidas.

1. O poder da crenza: como crer na Palabra de Deus cambia as nosas vidas

2. Vivindo a Palabra: formas prácticas de integrar a Palabra de Deus nas nosas vidas

1. Hebreos 4:12 - Porque a palabra de Deus é rápida, poderosa e máis aguda que calquera espada de dous fíos, penetra ata a división da alma e do espírito, das articulacións e da medula, e é un discernidor dos pensamentos. e intencións do corazón.

2. Romanos 10:17 - Entón, a fe vén polo oído, e o oído pola palabra de Deus.

1 Tesalonicense 2:14 Porque vós, irmáns, fixestes seguidores das igrexas de Deus que están en Xudea en Cristo Xesús;

A igrexa de Tesalónica seguira o exemplo doutras igrexas de Xudea e sufrira a persecución do seu propio pobo como os xudeus.

1. O poder da persecución fiel: aprender a perdurar fielmente en tempos difíciles

2. A forza da unidade: estar xuntos ante a adversidade

1. Romanos 5:3-4 - Non só así, senón que tamén nos gloriamos nos nosos sufrimentos, porque sabemos que o sufrimento produce perseveranza; perseveranza, carácter; e carácter, esperanza.

2. Santiago 1:2-4 - Considerádeo pura alegría, meus irmáns, sempre que te enfrontes a probas de moitos tipos, porque sabes que a proba da túa fe produce perseveranza. Deixa que a perseveranza remate o seu traballo para que sexas maduro e completo, non falte de nada.

1 Tesalonicense 2:15 que mataron ao Señor Xesús e aos seus propios profetas, e perseguiron a nós; e non agradan a Deus, e son contrarios a todos os homes:

Os tesalonicenses mataran ao Señor Xesús e aos seus propios profetas e perseguiran aos que o seguen. Non agradan a Deus e son contrarios a todos os homes.

1. As consecuencias desfavorables da incredulidade

2. O amor infalible de Deus a pesar da nosa incredulidade

1. Romanos 5:8 - Pero Deus encomia o seu amor cara a nós, en que, cando aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós.

2. Lucas 6:27 - Pero eu dígovos aos que oídes: Amade aos vosos inimigos, facede ben aos que vos odian.

1 Tesalonicense 2:16 Prohibíndonos falar aos xentís para que se salven, para encher os seus pecados sempre, porque a ira chegou sobre eles ata o extremo.

Paso Os tesalonicenses tiñan prohibido falar cos xentís para salvalos dos seus pecados, xa que a ira de Deus estaba sobre eles.

1. Como ministrar a aqueles que necesitan salvación

2. A ira e a misericordia de Deus

1. Ezequiel 18:23 - Teño pracer en todo o feito de que o impío morra? di o Señor Deus: e non é que se volva dos seus camiños e viva?

2. Romanos 5:8 - Pero Deus encomia o seu amor cara a nós, en que, mentres eramos aínda pecadores, Cristo morreu por nós.

1 Tesalonicense 2:17 Pero nós, irmáns, sendo arrebatados de vós por pouco tempo de presenza, non de corazón, esforzámonos máis por ver o voso rostro con moito desexo.

Paul e os seus compañeiros sentiron un profundo desexo de ver a igrexa de Tesalonicense e esforzáronse en visitalos de novo canto antes.

1. O poder da morriña e o desexo de compañeirismo

2. A forza infalible da unidade dos cristiáns

1. Feitos 20:38-39 - "Por tanto, estade atentos, porque non sabedes o día nin a hora. E animádevos uns a outros con estas palabras".

2. Hebreos 10: 24-25 - "Pensemos en formas de motivarnos uns aos outros a facer actos

de amor e boas obras. E non descoidemos o noso encontro, como fan algunhas persoas, senón que nos animemos uns aos outros".

1 Tesalonicense 2:18 Por iso queriamos vir a vós, eu Paulo, unha e outra vez; pero Satanás impediunos.

Paul quería visitar a igrexa de Tesalonicenses de novo, pero os seus plans foron obstaculizados por Satanás.

1. Un vencedor fiel: aprender a superar os obstáculos de Satanás

2. Perseverar na fe: manterse firme fronte á oposición

1. Efesios 6: 10-12 - Finalmente, sexa forte no Señor e na forza do seu poder. Ponte toda a armadura de Deus, para que poidas resistir os esquemas do diaño. Porque non loitamos contra a carne e o sangue, senón contra os gobernantes, contra as autoridades, contra os poderes cósmicos sobre esta escuridade presente, contra as forzas espirituais do mal nos lugares celestes.

2. Santiago 4:7 - Sométete, pois, a Deus. Resiste o demo, e el fuxirá de ti.

1 Tesalonicense 2:19 Porque cal é a nosa esperanza, ou gozo, ou coroa de alegría? Non estades nin sequera na presenza do noso Señor Xesucristo na súa chegada?

Paulo pregunta aos tesalonicenses cales son a súa esperanza, alegría e coroa de alegría, xa que estarán na presenza do Señor Xesús na súa chegada.

1. A nosa esperanza e alegría na presenza do Señor

2. A nosa Coroa de Alegría pola vinda de Xesús

1. Romanos 8:24-25 - Porque nesta esperanza fomos salvos. Agora a esperanza que se ve non é esperanza. Para quen espera o que ve? Pero se esperamos o que non vemos, agardámolo con paciencia.

2. 1 Corintios 15:51-54 - Velaquí! Dígoche un misterio. Non todos dormiremos, pero todos seremos cambiados, nun momento, nun abrir e pechar de ollos, coa última trompeta. Porque soará a trompeta, e os mortos resucitarán incorruptibles, e nós seremos transformados. Porque este corpo perecedoiro debe vestirse do imperecedoiro, e este

corpo mortal debe vestirse de inmortalidade.

1 Tesalonicenses 2:20 Porque vós sodes a nosa gloria e alegría.

Paulo expresa a súa alegría e aprecio polos cristiáns tesalonicenses, recordándolles que son unha fonte de gloria e alegría para el.

1. Alegría na viaxe: o poder da comunión cristiá

2. Glorificando a Deus a través da comunidade cristiá

1. Feitos 2:44-47 - Todos os que crían estaban xuntos e tiñan todas as cousas en común.

2. Romanos 15:5,7 - Que o Deus da paciencia e do alento vos conceda vivir en harmonía uns cos outros e aceptarvos uns a outros, como Cristo os aceptou, para a gloria de Deus.

1 Tesalonicenses 3 é o terceiro capítulo da carta escrita polo apóstolo Paulo aos crentes en Tesalónica. Neste capítulo, Paul expresa a súa preocupación pola súa fe e envía a Timoteo para fortalecelos e animalos nas súas probas.

1o Parágrafo: Paulo comeza expresando a súa preocupación polos crentes tesalonicenses (1 Tesalonicenses 3:1-5). Menciona que xa non podía soportar sen saber a súa fe e decidiu enviar a Timoteo, o seu compañeiro de traballo e irmán, para fortalecelos e animalos. A Paulo estaba preocupado que puidesen ser tentados polas aflicións e que a súa fe fallase debido á persecución.

2º Parágrafo: Paulo alégrase ao recibir un informe positivo sobre a fe dos Tesalonicenses (1 Tesalonicenses 3:6-9). Timoteo volve con boas novas da súa firmeza no Señor. O seu amor por Paul e a ansia de velo de novo trouxéronlle unha gran alegría e consolárono nas súas propias angustias. Reza día e noite, pedíndolle a Deus que lle permita a oportunidade de visitalos unha vez máis.

3o Parágrafo: O capítulo conclúe cunha oración para que se aumente o amor entre os crentes (1 Tesalonicenses 3:10-13). Paulo pídelle a Deus que faga un camiño para que os vexa cara a cara para que poida suplir o que falta na súa fe. Reza para que Deus faga que o seu amor uns polos outros -e por todas as persoas- abunde cada vez máis. Finalmente, pídelle a Deus que estableza os seus corazóns irreprensibles na santidade ante el na chegada de Xesús con todos os seus santos.

En resumo,

O capítulo tres de 1 Tesalonicenses revela a preocupación de Paulo polos crentes tesalonicenses no medio da persecución.

Envía a Timoteo como o seu representante para fortalecelos e alentalos na súa fe.

Ao recibir un informe positivo de Timoteo, Paul alégrase da súa firmeza e expresa o seu desexo de velos de novo. Reza por un maior amor entre os crentes e pídelle a Deus que estableza os seus corazóns sen culpa na santidade. Este capítulo destaca o coidado pastoral de Paulo, o seu desexo polo seu benestar espiritual e a súa esperanza para o seu continuo crecemento na fe e no amor.

1 Tesalonicense 3:1 Xa que logo, cando xa non puidemos resistir, pensamos que era bo quedarnos sós en Atenas;

Paul e os seus compañeiros xa non podían soportar quedarse en Atenas, polo que decidiron marchar.

1. O poder de tomar decisións difíciles - 1 Tesalonicenses 3:1

2. Seguindo a vontade de Deus a pesar do medo ou da incerteza - 1 Tesalonicense 3:1

1. Isaías 55:8-9 - Porque os meus pensamentos non son os teus pensamentos, nin os teus camiños os meus camiños, di o Señor. Porque como os ceos son máis altos que a terra, así son os meus camiños máis altos que os teus, e os meus pensamentos máis que os teus.

2. Xosué 1:9 - Non che mandei eu? Sexa forte e de boa valentía; non teñas medo, nin te consternas, porque o Señor, o teu Deus, está contigo a onde vaias.

1 Tesalonicense 3:2 E enviou a Timoteo, o noso irmán e ministro de Deus, e o noso compañeiro no evanxeo de Cristo, para confirmarvos e consolarvos na vosa fe.

Paulo enviou a Timoteo a Tesalónica como o seu irmán, ministro de Deus e compañeiro de traballo no evanxeo de Cristo para alentalos na súa fe.

1. "Ancorado na fe: Manter firme en tempos perigosos"

2. "O poder do estímulo: fortalecemento do corpo de Cristo"

1. Hebreos 10:19-25 - "Polo tanto, irmáns, xa que temos a confianza de entrar no Lugar Santísimo polo sangue de Xesús, por un camiño novo e vivo que se nos abre a través da cortina, é dicir, o seu corpo. , e xa que temos un gran sacerdote sobre a casa de Deus, achegámonos a Deus cun corazón sincero e coa plena seguridade que trae a fe, tendo o noso corazón rociado para limparnos da conciencia culpable e lavar o noso corpo. auga pura".

2. Romanos 8:38-39 - "Porque estou convencido de que nin a morte nin a vida, nin os anxos nin os demos, nin o presente nin o futuro, nin ningún poder, nin altura nin profundidade, nin outra cousa en toda a creación, serán capaz de separarnos do amor de Deus que está en Cristo Xesús, noso Señor".

1 Tesalonicense 3:3 Para que ninguén se conmove por estas aflicións, porque vós mesmos sabedes que somos designados para iso.

Paulo anima aos tesalonicenses a non desanimarse polas súas aflicións, xa que son designados para soportarlas.

1. "Estamos designados para a aflicción: como atopar forza nas probas"

2. "Un estímulo para perseverar: comprender os nomeamentos de Deus"

1. Santiago 1: 2-4 - "Contade todo gozo, irmáns meus, cando afrontades diversas probas, porque sabedes que a proba da vosa fe produce constancia. E que a constancia teña o seu pleno efecto, para que sexades. perfecto e completo, que non carece de nada".

2. 2 Corintios 4:17-18 - "Porque esta leve aflicción momentánea está a preparar para nós un peso eterno de gloria sen comparación, xa que non miramos as cousas que se ven senón as que non se ven. Para as cousas o que se ve é pasaxeiro, pero o que non se ve é eterno".

1 Tesalonicense 3:4 Porque, en verdade, cando estabamos contigo, xa vos dixemos antes que sufriríamos tribulacións; así como aconteceu, e xa o sabedes.

O apóstolo Paulo advertiu aos tesalonicenses de que se enfrontarían á tribulación, que finalmente aconteceu.

1. A fe ante a tribulación

2. Perseveranza a través da dificultade

1. Santiago 1:2-4 - Considerádeo pura alegría, meus irmáns, sempre que te enfrontes a probas de moitos tipos, porque sabes que a proba da túa fe produce perseveranza. Deixa que a perseveranza remate o seu traballo para que sexas maduro e completo, non falte de nada.

2. Romanos 8:28 - E sabemos que todas as cousas colaboran para o ben dos que aman a Deus, dos que son chamados segundo o seu propósito.

1 Tesalonicense 3:5 Por iso, cando xa non puiden resistir máis, enviei coñecer a túa fe, para que de algún xeito o tentador te tentase e o noso traballo fose en balde.

Paulo estaba preocupado pola fe dos tesalonicenses e enviou a alguén para que os revise para evitar que o Tentador corrompese a súa fe e invalidase a obra de Paulo.

1. Debemos estar atentos para protexer a nosa fe e a fe dos demais da influencia do Tentador.

2. Os nosos esforzos no servizo de Deus deben estar motivados polo desexo de protexer a fe dos demais.

1. 1 Pedro 5:8 - Estade sobrio, vixiante; porque o teu adversario, o demo, anda como un león bramido buscando a quen devorar.

2. Gálatas 5:7-9 - Correstes ben; quen vos impediu que non obedecerades á verdade? Esta persuasión non provén de quen te chama. Un pouco de fermento leva todo o terrón.

1 Tesalonicense 3:6 Pero agora, cando Timoteo veu de ti a nós, e nos deu boas novas da túa fe e caridade, e que tes sempre boa lembranza de nós, desexando moito vernos, como nós tamén verte a ti,

Timoteo chegou aos Tesalonicenses con noticias da súa fe e amor, e de que tiñan boas lembranzas de Paulo e dos seus compañeiros.

1. O poder da fe e do amor nas nosas comunidades

2. Lembrarse uns a outros con cariño

1. Romanos 5:5 - "E a esperanza non avergoña, porque o amor de Deus é derramado nos nosos corazóns polo Espírito Santo que nos foi dado".

2. Xoán 13: 34-35 - "Dóvosvos un novo mandamento: que vos amédes uns a outros; como eu vos amei, tamén vos amédes uns a outros. Por isto coñecerán todos que sodes meus discípulos, se tedes amor uns para os outros".

1 Tesalonicense 3:7 Polo tanto, irmáns, fomos consolados por vós en todas as nosas aflicións e angustias pola vosa fe.

Os tesalonicenses foron consolados pola fe dos seus compañeiros de crente no medio da súa aflicción e angustia.

1. A comodidade da fe: atopar forza en tempos difíciles

2. Fortalece a túa fe en tempos de adversidade

1. Hebreos 11:1, "Agora a fe é a seguridade das cousas que se esperan, a convicción das que non se ven".

2. Santiago 1: 2-4: "Contade todo gozo, irmáns meus, cando afrontades diversas probas, porque sabedes que a proba da vosa fe produce constancia. E que a constancia teña o seu pleno efecto, para que sexades. perfecto e completo, que non carece de nada".

1 Tesalonicense 3:8 Porque agora vivimos, se vos mantedes firmes no Señor.

O apóstolo Paulo anima aos tesalonicenses a permanecer fortes no Señor.

1. Mantente firme no Señor - Ser firme na fe e na obediencia

2. A forza do Señor - Como confiar no poder de Deus

1. 1 Corintios 16:13 - Estade atentos; mantéñense firmes na fe; ser valente; ser forte.

2. Filipenses 4:13 - Podo facer todo isto a través de quen me dá forza.

1 Tesalonicense 3:9 Pois que grazas podemos volver darlle a Deus por vós, por toda a alegría coa que nos alegramos por vós diante do noso Deus?

Damos grazas a Deus pola alegría que experimentamos polos tesalonicenses.

1. Alegrádevos sempre no Señor: celebrando a alegría nas nosas vidas

2. Gratitude polas bendicións de Deus: Expresando grazas pola súa bondade

1. Romanos 12:12- Alegrádevos na esperanza, sexa paciente na tribulación, sexa constante na oración.

2. Xoán 3:16- Porque tanto amou Deus ao mundo, que deu ao seu Fillo único, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna.

1 Tesalonicenses 3:10 Noite e día rezando moito para que vexamos o teu rostro e perfeccionemos o que falta na túa fe?

Paulo orou día e noite polos crentes de Tesalónica, desexando velos e axudalos a ser completos na fe.

1. O poder da oración: o exemplo de dedicación de Paulo

2. Ser completo na fe: aproximarse a Deus

1. Santiago 5:16 - "A oración dunha persoa xusta ten un gran poder mentres está a funcionar".

2. Colosenses 1:19-20 - "Porque nel quixo habitar toda a plenitude de Deus, e por el reconciliar consigo todas as cousas, tanto na terra como no ceo, facendo a paz co sangue da súa cruz".

1 Tesalonicense 3:11 Agora ben, Deus mesmo, o noso Pai e o noso Señor Xesús Cristo, indican o noso camiño cara a vós.

Paulo e os seus compañeiros rezan para que Deus e Xesús os dirixan na súa viaxe aos Tesalonicenses.

1. Deus proporcionará dirección cando o busques.

2. A guía de Deus é beneficiosa para as nosas vidas.

1. Proverbios 3:5-6 - Confía no Señor con todo o teu corazón e non te apoies no teu propio entendemento; Sométese a el en todos os teus camiños, e el endereitará os teus camiños.

2. Salmo 32:8 - Ensinareiche e ensinareiche o camiño que debes seguir; Vouche aconsellar co meu ollo amoroso posto en ti.

1 Tesalonicense 3:12 E o Señor fíxovos aumentar e abundar no amor uns para os outros e con todos os homes, como nós facemos con vós.

Paulo anima aos tesalonicenses a aumentar e abundar no amor uns cara aos outros e con todas as persoas, tal e como el os ama.

1. Abundando en amor: o desafío dos tesalonicenses

2. Amor que abunda: cumprindo o ensino de Paulo

1. Xoán 15:12 - "Este é o meu mandamento: que vos amedes uns a outros, como eu vos amei".

2. Romanos 12:10 - "Sed amablemente afectuosos uns cos outros con amor fraternal; en honra prefiríndoos uns aos outros".

1 Tesalonicense 3:13 Ata o fin, el pode establecer os vosos corazóns irreprensibles na santidade ante Deus, o noso Pai, na chegada do noso Señor Xesucristo con todos os seus santos.

Paulo anima aos tesalonicenses a esforzarse por ser inculpables na santidade ante Deus no momento da chegada do Señor.

1. "Un corazón de santidade"

2. "Loitando pola xustiza"

1. Romanos 12: 1-2 - "Polo tanto, irmáns e irmás, en vista da misericordia de Deus, ofrecedes os vosos corpos como sacrificio vivo, santo e agradable a Deus; esta é a vosa adoración verdadeira e adecuada. non te axustes ao modelo deste mundo, senón que transfórmate coa renovación da túa mente. Entón poderás probar e aprobar cal é a vontade de Deus: a súa boa, agradable e perfecta vontade".

2. Salmo 119: 9-11 - "Como pode un mozo permanecer no camiño da pureza? Vivindo segundo a túa palabra. Búscote de todo o meu corazón; non me deixes afastar dos teus mandamentos. Oculto o teu palabra no meu corazón para non pecar contra ti".

1 Tesalonicenses 4 é o cuarto capítulo da carta escrita polo apóstolo Paulo aos crentes en Tesalónica. Neste capítulo, Paulo ofrece instrucións sobre a vida santa, especialmente en relación coa pureza sexual e o amor fraternal.

1o Parágrafo: Paulo insta aos crentes de Tesalonicenses a vivir dun xeito que agrada a Deus (1 Tesalonicenses 4:1-8). Lémbralles as instrucións que recibiran del sobre como vivir unha vida santa. El subliña que a vontade de Deus para eles é a súa santificación e que deben absterse da inmoralidade sexual. Paulo advirte de non entregarse a paixóns luxuriosas como os que non coñecen a Deus, destacando que non ter en conta estas instrucións non é só unha ofensa contra o home senón contra o propio Deus.

2º Parágrafo: Paulo anima aos tesalonicenses a destacar no amor fraternal (1 Tesalonicenses 4:9-10). Eloxiaos polo seu amor uns cara a outros, pero instándoos a que o aumenten aínda máis. Anímaos a levar vidas tranquilas, ocuparse dos seus propios asuntos e traballar coas mans para non depender dos demais. Deste xeito, comportaríanse correctamente ante os de fóra e non lles faltaría nada.

3o Parágrafo: O capítulo conclúe con ensinanzas sobre a segunda vinda de Cristo e as súas implicacións para os crentes (1 Tesalonicenses 4:13-18). Paulo aborda as preocupacións sobre os que morreron antes do regreso de Cristo, asegurándolles aos tesalonicenses que non deberían lamentarse como aqueles sen esperanza. En vez diso, explica que cando Xesús regrese cun alto mando e un toque de trompeta, tanto os crentes vivos como os que morreron levantaranse xuntos para atopalo no aire. Estarán sempre con El, proporcionando consolo e esperanza a todos os crentes.

En resumo,

O capítulo catro de 1 Tesalonicenses ofrece instrucións sobre a vida santa sobre a pureza sexual e o amor fraternal.

Paulo insta aos tesalonicenses a que se abstengan da inmoralidade sexual e vivan dun xeito que agrada a Deus. Anímaos a destacar no amor fraternal, a levar vidas tranquilas, a ocuparse dos seus propios asuntos e a traballar con dilixencia.

Paulo tamén aborda as preocupacións sobre o destino dos que morreron antes do regreso de Cristo, asegurándolles que resucitarán para atoparse con Xesús cando El volva. Este capítulo enfatiza a importancia de vivir unha vida santa, cultivar o amor fraternal e atopar esperanza na segunda vinda de Cristo para todos os crentes.

1 Tesalonicense 4:1 Ademais, irmáns, rogámosvos e exhortámosvos polo Señor Xesús a que, como recibistes de nós como debedes andar e agradar a Deus, así vos abundedes cada vez máis.

O apóstolo Paulo exhorta aos crentes en Tesalónica a vivir unha vida que agrada a Deus.

1. Abundar en fe: vivir unha vida que agrada a Deus

2. Escoller seguir: un camiño de devoción a Deus

1. Romanos 12: 1-2 - Por iso, irmáns, exhorto a vós, en vista da misericordia de Deus, a ofrecer os vosos corpos como sacrificio vivo, santo e agradable a Deus; esta é a vosa adoración verdadeira e adecuada.

2. Colosenses 3:17 - E todo o que fagas, sexa de palabra ou de feito, faino todo no nome do Señor Xesús, dando grazas a Deus Pai por medio del.

1 Tesalonicenses 4:2 Porque xa sabedes que mandamentos vos demos polo Señor Xesús.

Paulo recordou aos tesalonicenses os mandamentos que lles dera no nome do Señor Xesús.

1. O poder de seguir os mandamentos de Deus - explorar o impacto positivo de seguir os mandamentos de Deus, segundo instruíu o Señor Xesús.

2. A importancia de obedecer a Palabra de Deus - comprender como a obediencia aos mandamentos do Señor é esencial para unha vida de fe.

1. Salmo 119:105 - "A túa palabra é unha lámpada para os meus pés, unha luz no meu camiño".

2. Deuteronomio 11:26-28 - "Velade, poño diante de ti hoxe unha bendición e unha maldición: a bendición, se obedeces os mandamentos do Señor, o teu Deus, que che mando hoxe, e a maldición, se ti non obedeces os mandamentos do Señor, o teu Deus, senón que apártete do camiño que eu che mando hoxe".

1 Tesalonicense 4:3 Porque esta é a vontade de Deus, a vosa santificación, que vos absterades da fornicación:

Deus quere que os crentes se abstengan da fornicación.

1. O poder da vontade de Deus - A sobre 1 Tesalonicenses 4:3

2. Unha chamada á santidade - A sobre a santificación dos crentes

1. Efesios 5:3 - Pero entre vós non debe haber nin un indicio de inmoralidade sexual, nin de ningún tipo de impureza, nin de avaricia, porque estes son impropios para o pobo santo de Deus.

2. Mateo 5:27-28 - "Oíches que se dixo: 'Non cometerás adulterio'. Pero dígovos que todo aquel que mira a unha muller con intención luxuriosa xa cometeu adulterio con ela no seu corazón.

1 Tesalonicenses 4:4 Para que cada un de vós saiba posuír o seu vaso en santificación e honra;

Os cristiáns deben esforzarse por vivir con santidade e honra.

1. Vivir con santidade e honra: unha chamada á acción

2. Posuír os nosos buques: comprender o noso propósito

1. Efesios 5:3-4 - "Pero a inmoralidade sexual e toda impureza ou cobiza nin sequera debe ser nomeada entre vós, como é propio entre os santos. Que non haxa inmundicia nin falacia necia nin broma groseira, que estean fóra de lugar, senón que haxa acción de grazas".

2. 2 Corintios 7:1 - "Xa que temos estas promesas, amados, limpémonos de toda contaminación do corpo e do espírito, completando a santidade no temor de Deus".

1 Tesalonicenses 4:5 Non por concupiscencia, como os xentís que non coñecen a Deus:

Non te dediques á inmoralidade sexual, como os que non coñecen a Deus.

1: A Palabra de Deus ensínanos a absternos da inmoralidade sexual

2: O poder de absterse da luxuria

1: Efesios 5:3-5 "Pero a inmoralidade sexual e toda impureza ou avaricia nin sequera debe ser nomeada entre vós, como é propio entre os santos. Non haxa inmundicia nin falacia necia nin broma groseira, que estean fóra de lugar, senón En cambio, que haxa acción de grazas. Pois disto estades seguros de que todo aquel que é inmoral ou impuro, ou que é cobizoso (é dicir, un idólatra), non ten herdanza no reino de Cristo e de Deus".

2: Colosenses 3:5-6 "Mortade, pois, o que hai en vós terreal: a inmoralidade sexual, a impureza, a paixón, o mal desexo e a cobiza, que é idolatría. Por iso vén a ira de Deus".

1 Tesalonicense 4:6 Que ninguén vaia máis alá e defraude ao seu irmán en ningún asunto, porque o Señor é o vingador de todos eles, como tamén vos advertimos e testemuñamos.

Este fragmento anímanos a non aproveitar os nosos irmáns e irmás, xa que o Señor se vingará dos que o fan.

1: Xustiza de Deus: Non te aproveites dos teus irmáns e irmás

2: Estamos chamados a amar aos nosos veciños: non os defraudes

1: Mateo 22:37-39 "E díxolle: "Amarás ao Señor, o teu Deus, con todo o teu corazón, con toda a túa alma e con toda a túa mente. Este é o gran e primeiro mandamento. E un segundo é. gústalle: Amarás ao teu próximo coma a ti mesmo".

2: Gálatas 5:13-14 "Pois vosotros fomos chamados á liberdade, irmáns. Só que non aproveitedes a vosa liberdade como unha oportunidade para a carne, senón que servedvos uns aos outros mediante o amor. Porque toda a lei cúmprese nunha palabra: "Vós amarás ao teu próximo coma a ti mesmo".

1 Tesalonicenses 4:7 Porque Deus non nos chamou á impureza, senón á santidade.

Deus chamounos a vivir unha vida santa e pura.

1: Deus chámanos a vivir vidas de santidade e pureza.

2: Debemos vivir as nosas vidas segundo a vontade de Deus e non a nosa.

1: Mateo 5:48 - "Sed perfectos, como o voso Pai celestial é perfecto".

2: Efesios 4:1 - "Por iso, eu, prisioneiro por servir ao Señor, pídoche que leves unha vida digna da túa vocación, porque fuches chamado por Deus".

1 Tesalonicense 4:8 Por iso, o que despreza, non despreza o home, senón a Deus, que tamén nos deu o seu Espírito Santo.

Paulo anímanos a non desprezar os dons que Deus nos deu, incluído o seu Espírito Santo.

1. Deus bendiciunos co seu Espírito Santo, non o deamos por feito

2. Abrazar e apreciar os dons de Deus

1. Romanos 5:5 - "E a esperanza non avergoña, porque o amor de Deus é derramado nos nosos corazóns polo Espírito Santo que nos foi dado".

2. Mateo 7:11 - "Entón, se vós, sendo malos, sabedes dar bos agasallos aos vosos fillos, canto máis o voso Pai que está no ceo dará cousas boas aos que lle piden?"

1 Tesalonicenses 4:9 Pero no que se refire ao amor fraternal, non necesitades que vos escriba, porque vós mesmos fomos ensinados por Deus a amarvos uns a outros.

Deus ensinou aos tesalonicenses a amarse uns aos outros e non necesitan ser recordados.

1. O poder do amor: como Deus nos ensina a amarnos

2. Amarnos uns a outros: aplicar as ensinanzas de Deus nas nosas vidas

1. Romanos 12:10 - "Amádevos uns aos outros con cariño fraternal. Superádevos uns aos outros en honra".

2. 1 Xoán 4: 7-8 - "Amados, amémonos uns aos outros, porque o amor é de Deus, e quen ama naceu de Deus e coñece a Deus. Quen non ama non coñece a Deus, porque Deus é amor".

1 Tesalonicense 4:10 E de feito o facedes con todos os irmáns que están en toda Macedonia;

Paulo anima aos tesalonicenses a seguir mostrando amor e coidado polos seus compañeiros de crenza en Macedonia, e a facer aínda máis.

1. O poder do amor: como mostrar coidado polos compañeiros crentes

2. Crecer na fe: aumentar o teu amor e coidado

1. 1 Corintios 13:13 - E agora permanecen estes tres: fe, esperanza e amor. Pero o máis grande deles é o amor.

2. Gálatas 5:22-23 - Pero o froito do Espírito é amor, alegría, paz, paciencia, bondade, bondade, fidelidade, mansedume e autocontrol. Contra tales cousas non hai lei.

1 Tesalonicense 4:11 E que estudedes para estar calados, para facer os vosos propios negocios e para traballar coas vosas propias mans, como vos mandamos;

Os crentes están chamados a levar unha vida de paz, dilixencia e traballo duro segundo os mandamentos do Señor.

1. "Paz, dilixencia e traballo duro: vivir como o Señor manda"

2. "A vida tranquila: vivir a palabra de Deus"

1. Efesios 4:28 - Que non roube máis o que roubou, senón que traballe, traballando coas súas mans o que é bo, para que teña que darlle ao que o necesite.

2. Colosenses 3:23 - E todo o que fagades, facédeo de corazón, como para o Señor, e non para os homes;

1 Tesalonicense 4:12 Para que camiñedes honestamente cos que están fóra, e non vos falte de nada.

Os cristiáns deben ser honestos nos seus tratos cos non cristiáns e deben esforzarse por cubrir todas as súas necesidades.

1. A importancia da honestidade nas relacións

2. Vivir unha vida de contento

1. Efesios 4:25 - Polo tanto, eliminando a mentira, que cada un diga a verdade co seu próximo, porque somos membros os uns dos outros.

2. Filipenses 4:11-13 - Non é que estou falando de estar necesitado, porque aprendín en calquera situación que estea a contentarme. Sei como ser baixado, e sei como abundar. En calquera circunstancia, aprendín o segredo de afrontar a abundancia e a fame, a abundancia e a necesidade.

1 Tesalonicense 4:13 Pero non quero que ignorades, irmáns, respecto dos que están durmidos, para que non vos entristecedes, como os que non teñen esperanza.

Os crentes non deben ignorar os que morreron; non deben lamentarse coma os que non teñen esperanza.

1. A Esperanza da Vida Eterna: Alegrarse mesmo en tempos de perda

2. Consolo de Deus no loito: atopar forza na nosa tristeza

1. Romanos 15:13 - Que o Deus da esperanza che encha de toda alegría e paz ao crer, para que co poder do Espírito Santo abundes en esperanza.

2. Salmo 34:18 - O Señor está preto dos quebrantados de corazón e salva aos esmagados de espírito.

1 Tesalonicense 4:14 Porque se cremos que Xesús morreu e resucitou, así tamén Deus traerá consigo aos que dormen en Xesús.

Deus traerá con el os que morreron en Xesús cando volva.

1. O amor e a fidelidade de Deus: un consolo para os que afrentan

2. A promesa da vida eterna en Xesús

1. 1 Corintios 15:20-23 - Pero agora Cristo resucitou de entre os mortos, e converteuse na primicia dos que durmían.

2. Xoán 14:1-3 - Non se turbe o teu corazón: credes en Deus, credes tamén en min.

1 Tesalonicense 4:15 Pois isto vos dicimos pola palabra do Señor: que os que estamos vivos e que quedamos ata a chegada do Señor non impediremos aos que durmimos.

Paulo di aos tesalonicenses que os que aínda están vivos cando o Señor regrese non precederán aos que xa morreron.

1. A promesa do Señor de consolo para os que pasaron: como perdura o amor de Deus máis aló da morte

2. A esperanza da resurrección: como crer no retorno do Señor trae vida eterna

1. Apocalipse 21:4 - "El enxugará toda bágoa dos seus ollos, e a morte xa non haberá, nin choro, nin choro, nin dor, porque as cousas anteriores pasaron".

2. Romanos 8:38-39 - "Porque estou seguro de que nin a morte nin a vida, nin os anxos nin os gobernantes, nin as cousas presentes nin as vindeiras, nin os poderes, nin a altura nin a profundidade, nin ningunha outra cousa en toda a creación. capaz de separarnos do amor de Deus en Cristo Xesús, noso Señor".

1 Tesalonicenses 4:16 Porque o propio Señor baixará do ceo cun berro, coa voz do arcanxo e coa trompeta de Deus, e os mortos en Cristo resucitarán primeiro.

O Señor volverá á terra cun berro, a voz dun arcanxo e a trompeta de Deus, e os mortos en Cristo serán os primeiros en resucitar.

1. Como prepararse para o regreso do Señor

2. A promesa dos mortos resucitados

1. Xoán 14: 1-3 - "Non se turbe o voso corazón: credes en Deus, creed tamén en min. Na casa do meu Pai hai moitas mansións; se non fose así, diríavos. prepara un lugar para ti".

2. Romanos 8:11 - "Pero se o Espírito do que resucitou a Xesús dos mortos habita en vós, o que resucitou a Cristo dos mortos tamén vivificará os vosos corpos mortais polo seu Espírito que habita en vós".

1 Tesalonicense 4:17 Entón, nós, que estamos vivos e que quedamos, seremos arrebatados con eles nas nubes, para atoparnos co Señor no aire; e así estaremos sempre co Señor.

Os crentes que aínda están vivos cando Cristo regrese serán arrebatados polas nubes para atoparse co Señor e estarán con El para sempre.

1. Unha visión do ceo: vivir con gozo co Señor

2. Esperanza no medio da incerteza: a promesa da vida eterna

1. Xoán 14:2-3 - "Na casa de meu Pai hai moitos cuartos; se non fose así, diríavos. Vou prepararvos un lugar. E se vou prepararvos un lugar, Volverei e levareite para min, para que onde estou eu esteas ti tamén".

2. Salmo 16:11 - "Dásme a coñecer o camiño da vida; na túa presenza hai plenitude de alegría; á túa dereita hai praceres para sempre".

1 Tesalonicenses 4:18 Por iso consolámonos uns a outros con estas palabras.

Os cristiáns deben consolarse mutuamente con palabras da Biblia.

1. O poder das palabras reconfortantes da Biblia

2. O consolo de coñecer a Palabra de Deus

1. Mateo 11:28 - Ven a min, todos os que estades traballados e cargados, e eu vos darei descanso.

2. Salmo 27:14 - Espera no Señor: ten moito valor, e el fortalecerá o teu corazón: espera, digo, no Señor.

1 Tesalonicenses 5 é o quinto e último capítulo da carta escrita polo apóstolo Paulo aos crentes en Tesalónica. Neste capítulo, Paul aborda varios aspectos da vida cristiá, incluíndo a preparación para o regreso de Cristo, as relacións dentro da igrexa e unha chamada a vivir en paz.

1º parágrafo: Paulo comeza discutindo o momento do regreso de Cristo (1 Tesalonicenses 5:1-11). Subliña que ninguén sabe a hora exacta nin a época en que Xesús virá de novo. Polo tanto, os crentes deben estar sempre preparados e atentos. Contrasta os que están na escuridade -incrédulos- cos que son fillos da luz - os crentes. Anímaos a manterse sobrios e alerta, poñendo a fe e o amor como coraza e a esperanza de salvación como casco. Os crentes están destinados á salvación por medio de Xesucristo.

2º Parágrafo: Paulo instrúe aos crentes tesalonicenses sobre as súas relacións dentro da igrexa (1 Tesalonicenses 5:12-22). Instáballes a respectar e estimar aos seus líderes que traballan con dilixencia entre eles. Deben vivir en paz uns cos outros, amonestar aos que están ociosos ou rebeldes, animar aos desanimados, axudar aos débiles e ser pacientes con todos. Non deben buscar vinganza senón buscar o que é bo uns para os outros e para todas as persoas.

3o Parágrafo: O capítulo conclúe con exhortacións finais relacionadas coas prácticas espirituais (1 Tesalonicenses 5:23-28). Paulo reza para que Deus os santifique por completo —espiritualmente irreprensibles na chegada de Xesús— e preserve todo o seu espírito, alma e corpo ata entón. Recórdalles que Deus é fiel e cumprirá as súas promesas. Paulo exhortalles a rezar tamén por el mentres saúda a todos os crentes cun bico santo -expresión de afecto- e instrúe que a súa carta se lea publicamente entre eles.

En resumo,

O capítulo cinco de 1 Tesalonicenses enfatiza a preparación para o regreso de Cristo, as relacións dentro da igrexa e as prácticas espirituais.

Paulo anima aos crentes a estar atentos e preparados para a segunda vinda de Xesús. El instrúeos a vivir como fillos da luz, poñendo fe, amor e esperanza.

Tamén aborda a súa conduta dentro da igrexa, instando ao respecto polos líderes, a vivir en paz uns cos outros e a participar en actos de estímulo e apoio. Paul subliña a importancia de buscar o que é bo uns para os outros e para todas as persoas.

O capítulo conclúe cunha oración pola súa santificación e preservación ata o regreso de Cristo. Paulo afirma a fidelidade de Deus e pide oración por si mesmo mentres instruía que a súa carta sexa compartida publicamente entre os crentes. Este capítulo destaca a urxencia da preparación, a importancia das relacións harmoniosas dentro da comunidade da igrexa e a importancia das prácticas espirituais na vida cristiá.

1 Tesalonicense 5:1 Pero dos tempos e das estacións, irmáns, non tedes necesidade de que vos escriba.

Paulo lémbralles aos tesalonicenses que non teñen necesidade de que lles escriba sobre os tempos e as estacións.

1. A natureza do tempo de Deus: como recoñecer e responder ao tempo perfecto de Deus

2. Confiando no tempo de Deus: como esperar e perseverar na fe

1. Eclesiastés 3:1-8 - Para todo hai unha estación

2. Salmo 27:14 - Agarda no Señor; Sé forte e ánimo e espera no Señor.

1 Tesalonicense 5:2 Porque vós mesmos sabedes perfectamente que o día do Señor ven coma un ladrón na noite.

O día do Señor virá inesperadamente, coma un ladrón na noite.

1. "Vivir coa anticipación do regreso do Señor"

2. "O inesperado do día do Señor"

1. Mateo 24:42-44 (Por tanto, estade tamén vós preparados, porque á hora que non pensades, o Fillo do Home vén.)

2. 2 Pedro 3: 9-10 (O Señor non tardou na súa promesa, como algúns consideran a tardanza, senón que é paciente para nós, non querendo que ninguén pereza, senón que todos cheguen ao arrepentimento.)

1 Tesalonicenses 5:3 Porque cando dirán: Paz e seguridade; entón a destrución repentina vén sobre eles, como o parto sobre unha muller encinta; e non escaparán.

Advírteselles á xente que a destrución repentina virá sobre eles cando se sintan seguros e protexidos.

1. A importancia de estar preparado para unha destrución súbita

2. A realidade do xuízo de Deus sobre o pecado

1. Mateo 24:36-44 - Xesús advirte da chegada inesperada do Fillo do Home.

2. Romanos 1:18-32 - Revélase a ira de Deus contra a inxusticia.

1 Tesalonicenses 5:4 Pero vós, irmáns, non estades nas tebras, para que ese día vos alcance coma un ladrón.

Os crentes non están nas tebras e non serán alcanzados polo día do Señor como un ladrón.

1. "Vivir na luz: a protección de Deus contra un desastre inesperado"

2. "A Soberanía de Deus e o Día do Señor"

1. Romanos 13:11-14; "E fai isto, entendendo o tempo presente: xa chegou a hora de espertar do teu sono, porque a nosa salvación está máis preto agora que cando cremos por primeira vez. A noite está a piques de rematar; o día está case aquí. Así que deixemos de lado os feitos das tebras e poñamos a armadura da luz".

2. Isaías 26:20-21; “Vai, meu pobo, entra nos teus cuartos e pecha as portas detrás de ti; agochadevos un pouco ata que pase a súa ira. Mira, o Señor sae da súa morada para castigar os seus pecados aos pobos da terra. A terra verá a exhibición da súa ira e entenderá o seu propósito".

1 Tesalonicense 5:5 Todos vós sodes fillos da luz e fillos do día: non somos da noite nin das tebras.

Debemos ser fillos da luz, non da escuridade.

1: A luz de Cristo - Como Xesús ilumina as nosas vidas e nos saca das tebras.

2: Brillando a luz de Deus - Como podemos ser un faro de esperanza e verdade para un mundo envolto nas tebras.

1: Xoán 8:12 - Xesús dixo: "Eu son a luz do mundo. Quen me segue nunca andará nas tebras, senón que terá a luz da vida".

2: Efesios 5:8 - "Porque antes erades tebras, pero agora sodes luz no Señor. Vive como fillos da luz".

1 Tesalonicense 5:6 Polo tanto, non durmimos, como fan os demais; pero vexamos e sexamos sobrios.

Debemos estar atentos e vixiantes en vez de durmir coma os demais.

1. "Vivir esperto: a importancia de estar alerta e vixiante"

2. "A chamada á sobriedade: manternos espertos a través dunha vida fiel"

1. Efesios 5:14-16 (por espertar de entre os mortos e vivir unha vida sabia)

2. Proverbios 4:23-27 (por manter os nosos corazóns e mentes centrados na verdade e dirección de Deus)

1 Tesalonicenses 5:7 Porque os que dormen dormen de noite; e os que están borrachos están borrachos pola noite.

Non debemos ser superados polo sono ou a borracheira pola noite, senón estar sobrios e vixiantes.

1) "A noite vixilante: permanecendo vixiante na escuridade"

2) "O sono dos xustos: evitando as tentacións da noite"

1) Isaías 21:11, "A carga de Duma. El chámame desde Seir: Vixilante, que hai da noite? Vixilante, que da noite?"

2) Efesios 5:14-15: "Por iso di: Levántate, ti que dormes, e levantádevos de entre os mortos, e Cristo vos iluminará. Mirade, pois, que andades con prudencia, non como tolos, senón como sabios".

1 Tesalonicenses 5:8 Pero nós, que somos do día, sexamos sobrios, revestíndonos da coraza da fe e do amor; e por un casco, a esperanza da salvación.

Os crentes que viven o día deben ser sobrios e levar a armadura da fe, do amor e da esperanza de salvación.

1. Poñer a armadura de Deus: a coraza da fe e do amor e o casco da salvación

2. Unha chamada á vida sobria: por que os crentes deberían vivir con sobriedade

1. Efesios 6:10-18 - A armadura de Deus

2. Tito 2:11-14 - Unha chamada á vida sobria

1 Tesalonicenses 5:9 Porque Deus non nos designou para a ira, senón para conseguir a salvación polo noso Señor Xesucristo,

Deus non nos destinou a enfrontar a súa ira, senón a ser salvados por Xesucristo.

1. A misericordia de Deus: atopar a salvación a través de Xesucristo

2. A ira de Deus: evitar o castigo de Deus a través da fe

1. Xoán 3:16 - Porque tanto amou Deus ao mundo, que deu ao seu Fillo unigénito, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna.

2. Romanos 8:1 - Polo tanto, agora non hai condena para os que están en Cristo Xesús, que non andan segundo a carne, senón segundo o Espírito.

1 Tesalonicenses 5:10 Quen morreu por nós, para que, se espertamos ou durmimos, vivamos con el.

Xesús morreu por nós, para que poidamos vivir con El tanto na vida como na morte.

1. Estamos chamados a vivir con Cristo: como vivir unha vida de fe e comunión con Deus.

2. O don da vida eterna: a bendición de saber que viviremos con Xesús para sempre.

1. Romanos 6:23 - Porque o salario do pecado é a morte, pero o don gratuíto de Deus é a vida eterna en Cristo Xesús, noso Señor.

2. Xoán 14:2-3 - Na casa do meu Pai hai moitos cuartos. Se non fose así, diríache que vou prepararche un local? E se vos vou e vos preparo un lugar, volverei de novo e levarevos a min, para que onde estou eu esteades tamén vós.

1 Tesalonicense 5:11 Por iso, consoládevos xuntos e edificádevos uns a outros, como tamén o facedes vós.

Os cristiáns deben consolarse e animarse mutuamente.

1. "O consolo de Deus en tempos de necesidade"

2. "O poder do estímulo"

1. Salmo 23:4 - Aínda que camiñe polo val máis escuro, non temerei ningún mal, porque estás comigo; a túa vara e o teu bastón, consolanme.

2. Hebreos 10:24-25 - E consideremos como estimularnos uns aos outros ao amor e ás boas obras, sen deixar de reunirnos, como é costume dalgúns, senón animándonos uns aos outros, e tanto máis como vedes. achégase o Día.

1 Tesalonicense 5:12 E suplicámosvos, irmáns, que coñezades aos que traballan entre vós e que vos dominan no Señor e vos amonestades;

Debemos recoñecer e respectar a aqueles que traballan e lideran entre nós no Señor.

1. Aprecia aos que lideran: un estudo de 1 Tesalonicenses 5:12

2. Seguindo aos que seguen ao Señor: unha exposición de 1 Tesalonicenses 5:12

1. Hebreos 13:17 - Obedecede aos que dominan sobre vós, e sometédevos a vós mesmos: porque velan polas vosas almas, como os que deben dar conta, para que o fagan con alegría e non con dor, porque iso é inútil para ti.

2. 1 Pedro 5:5 - Así mesmo, vós máis novos, sometédevos aos anciáns. Si, todos estade sometidos uns a outros e revestidos de humildade, porque Deus resiste aos soberbios e dá graza aos humildes.

1 Tesalonicense 5:13 E estimalos moi altamente no amor polo seu traballo. E estade en paz entre vós.

Debemos valorar e amarnos e vivir en paz uns cos outros.

1: Todos formamos parte da mesma familia de Deus, así que tratémonos como tales.

2: O amor e a paz son compoñentes esenciais dunha comunidade saudable e harmoniosa.

1: Romanos 12:10 "Amádevos uns aos outros con cariño fraternal. Superámonos uns aos outros en amosar honra".

2: Filipenses 4:2-3 "Rogo a Euodia e rogo a Síntique que estea de acordo no Señor. Si, tamén che pido, verdadeira compañeira, que axudes a estas mulleres, que traballaron cóbado conmigo no evanxeo xunto con Clemente e o resto dos meus compañeiros de traballo, cuxos nomes están no libro da vida".

1 Tesalonicense 5:14 Agora vos exhortámosvos, irmáns, a advertir aos rebeldes, consolar aos débiles, apoiar aos débiles, ser pacientes con todos os homes.

Temos que animar e apoiar aos que nos rodean, ser pacientes e comprensivos con todos.

1. O poder do estímulo: como podemos elevarnos uns a outros

2. A forza da paciencia: como podemos atopar comprensión en cada situación

1. Proverbios 15: 1-4 - Unha resposta suave afasta a ira, pero unha palabra dura provoca a ira.

2. Romanos 12:12 - Alegrate na esperanza, se paciente na tribulación, se constante na oración.

1 Tesalonicense 5:15 Mira que ninguén pague mal por mal a ninguén; pero seguide sempre o que é bo, tanto entre vós como para todos os homes.

Non devolvas mal por mal, en cambio busca o ben en todas as relacións.

1. Escolla o amor: buscar o ben en todas as relacións

2. Converter a adversidade en oportunidade: vivir unha vida de ben

1. Romanos 12:21 - Non te deixes vencer polo mal, senón vencer o mal co ben.

2. Isaías 1:17 - Aprende a facer o ben; procura a xustiza, a opresión correcta; fai xustiza aos orfos, defende a causa da viúva.

1 Tesalonicenses 5:16 Alegrate sempre.

Sempre debemos alegrarnos no Señor.

1. Alegrarse no Señor: o que significa celebrar verdadeiramente no Señor.

2. A alegría do Señor: atopar a alegría verdadeira e duradeira no Señor.

1. Salmo 16:11 - Faisme coñecer o camiño da vida; na túa presenza hai plenitude de alegría; á túa dereita hai praceres para sempre.

2. Salmo 100: 1-2 - Fai un ruído de gozo ao Señor, toda a terra! Servide ao Señor con alegría! Ven na súa presenza cantando!

1 Tesalonicenses 5:17 Ora sen cesar.

Anímase aos cristiáns a orar sen cesar.

1. O poder da oración: como a oración constante pode cambiar as nosas vidas

2. Rezar sen cesar: conseguir unha relación máis estreita con Deus

1. Santiago 5:16 - "A oración dunha persoa xusta ten un gran poder mentres está a funcionar".

2. Filipenses 4: 6-7 - "Non te preocupes por nada, pero en todo, por medio de oración e súplica con acción de grazas, faga saber a Deus as túas peticións".

1 Tesalonicense 5:18 18 En todo, agradece, porque esta é a vontade de Deus en Cristo Xesús con respecto a vós.

Debemos estar agradecidos por todas as cousas, porque esta é a vontade de Deus para nós en Xesucristo.

1. Agradecido en todas as circunstancias - Vivindo unha vida de gratitude

2. A vontade de Deus - Someterse aos seus plans para as nosas vidas

1. Efesios 4:32 - "E seed bondadosos uns cos outros, tenros de corazón, perdoándovos uns a outros, como Deus por amor de Cristo vos perdoou".

2. Salmo 100: 4 - "Entrade polas súas portas con acción de grazas, e nos seus atrios con louvanza: dálle grazas e bendice o seu nome".

1 Tesalonicenses 5:19 Non apagues o Espírito.

Os crentes non deben suprimir a obra do Espírito Santo nas súas vidas.

1. "Avivar as chamas do espírito"

2. "Avivar o lume do Espírito"

1. Efesios 5:18: "E non vos emborrachedes de viño, porque iso é libertinaxe, senón cheos do Espírito"

2. Gálatas 5:16-17, "Pero digo: anda polo Espírito, e non satisfarás os desexos da carne. Porque os desexos da carne están contra o Espírito, e os desexos do Espírito están contra o Espírito. carne, porque estes son opostos entre si, para evitar que fagas as cousas que queres facer".

1 Tesalonicenses 5:20 Non despreces as profecías.

Os crentes non deberían desprezar as mensaxes proféticas.

1. O poder das mensaxes proféticas: como fala Deus a través dos profetas.

2. Discernir a voz de Deus: como recoñecer e respectar as mensaxes proféticas.

1. Feitos 2:17-21 - A efusión do Espírito Santo e o don da profecía.

2. Ezequiel 33:7-9 - A advertencia de Deus aos vixiantes e a responsabilidade de darlle unha advertencia á xente.

1 Tesalonicenses 5:21 Proba todas as cousas; aguanta o que é bo.

Debemos probar a verdade de todas as cousas e aferrarnos ao que é bo.

1. "Discernimento: probar a verdade"

2. "Aferrarse ao que é bo"

1. Filipenses 4: 8-9: "Finalmente, irmáns, todo o que é verdade, todo o que é honrado, todo o que é xusto, todo o que é puro, todo o que é amable, todo o que é loable, se hai algo de excelencia, se hai algo digno de facelo. eloxios, pensa nestas cousas. O que aprendestes, recibistes, oístes e vistes en min, practica estas cousas, e o Deus da paz estará contigo".

2. Xoán 8:31-32: "Entón Xesús díxolles aos xudeus que creran nel: "Se permanecedes na miña palabra, sodes verdadeiramente discípulos meus, e coñeceredes a verdade e a verdade libraravos. ”.

1 Tesalonicense 5:22 Absterse de toda aparencia de mal.

Paulo anima aos cristiáns a evitar calquera cousa que poida ser percibida como malvada.

1. "Evita a aparición do mal: unha chamada á santidade"

2. "Vivir unha vida de integridade: absterse do mal"

1. Xoán 14:15 - "Se me amas, gardarás os meus mandamentos".

2. Romanos 12:2 - "Non te conformes a este mundo, senón transfórmate coa renovación da túa mente, para que, probando, poidas discernir cal é a vontade de Deus, o que é bo, agradable e perfecto".

1 Tesalonicense 5:23 E o Deus da paz santificate por completo; e rogo a Deus que todo o teu espírito, alma e corpo se conserven irreprensibles para a chegada do noso Señor Xesucristo.

Paulo reza para que os tesalonicenses sexan santificados e preservados irreprensibles pola chegada de Xesucristo.

1. "Santificación e irreprensible: preparándose para a vinda de Xesús"

2. "Todo o espírito, a alma e o corpo: preservando a santidade nos últimos días"

1. Efesios 4: 22-24 - "Que despoxades da antiga conversación ao vello, que se corrompe segundo os desexos enganosos; e renovadevos no espírito da vosa mente; e que vos revestades do home novo, que despois de Deus é creado en xustiza e verdadeira santidade".

2. 1 Pedro 1: 13-16 - "Por iso, cinguide os lombos da vosa mente, sexa sobrio e espere ata o final a graza que se vos traerá na revelación de Xesucristo; como fillos obedientes, non conformándovos segundo os desexos anteriores na vosa ignorancia: pero como o que vos chamou é santo, tamén seedes santos en todo tipo de conversacións; porque está escrito: Sed santos, porque eu son santo.

1 Tesalonicenses 5:24 Fiel é o que vos chama, quen tamén o fará.

Esta pasaxe anima aos crentes a que Deus é fiel e cumprirá a súa promesa.

1. "A fidelidade de Deus: unha fonte de consolo e esperanza"

2. "Permanece fiel e confía en Deus"

1. Isaías 43:2 "Cando pases polas augas, eu estarei contigo; e polos ríos, non te asolagarán; cando pases polo lume, non serás queimado e a chama non te consumirá. "

2. Hebreos 10:23 "Retermos firmes a confesión da nosa esperanza sen vacilar, porque o que prometeu é fiel".

1 Tesalonicenses 5:25 Irmáns, orade por nós.

O autor de 1 Tesalonicenses pídelles aos seus irmáns que recen por el.

1. Deus sempre responde ás oracións dos que lle son devotos.

2. A oración é unha parte importante da viaxe espiritual dun cristián.

1. Filipenses 4: 6-7: "Non te preocupes por nada, pero en cada situación, mediante oración e petición, con acción de grazas, presenta as túas peticións a Deus. E a paz de Deus, que transcende todo entendemento, gardará o teu coidado. corazóns e mentes en Cristo Xesús".

2. Santiago 5:16: "Por iso confesade os vosos pecados uns a outros e orade uns polos outros para que seades curados. A oración dun xusto é poderosa e eficaz".

1 Tesalonicenses 5:26 Saúde a todos os irmáns cun bico santo.

O apóstolo Paulo anima aos crentes a saudarse cun bico santo de amor e paz.

1. "O poder dun bico santo"

2. "A bendición dun bico santo"

1. Romanos 16:16 - "Saúde uns a outros cun bico santo".

2. 1 Pedro 5:14 - "Saúdemonos cun bico de amor".

1 Tesalonicense 5:27 Póñovos polo Señor que se lea esta epístola a todos os santos irmáns.

Paulo ordena aos lectores que lean a carta a todos os seus compañeiros de crente.

1. A importancia de ler xuntos as Escrituras como irmáns e irmás en Cristo.

2. Como as cartas de Paulo seguen sendo relevantes para os crentes de hoxe.

1. Colosenses 3:16 - Deixa que a palabra de Cristo habite en ti abundantemente en toda sabedoría; ensinándose e amonestándose uns a outros con salmos e himnos e cánticos espirituais, cantando con graza no voso corazón ao Señor.

2. Hebreos 10: 24-25 - E consideremos uns aos outros para provocar o amor e as boas obras: non abandonar a reunión de nós mesmos, como é a maneira dalgúns; pero exhortándonos uns a outros: e tanto máis, canto vedes que se achega o día.

1 Tesalonicenses 5:28 A graza do noso Señor Xesús Cristo estea contigo. Amén.

Paulo envía a súa bendición aos tesalonicenses, desexándolles a graza do Señor Xesucristo.

1. O poder da bendición: comprender o significado da bendición de Paulo para os tesalonicenses

2. Graza de Xesús: aprender a recibir e apreciar a graza abundante de Deus

1. Efesios 1: 7-8 - "Nel temos a redención polo seu sangue, o perdón das nosas ofensas, segundo as riquezas da súa graza, que nos prodigou..."

2. Romanos 5:20-21 - "Agora a lei entrou para aumentar a transgresión, pero onde o pecado aumentaba, a graza abundaba tanto máis, para que, como o pecado reinou na morte, a graza tamén reinase mediante a xustiza que leva á vida eterna. por Xesucristo noso Señor".

2 Tesalonicenses 1 é o primeiro capítulo da segunda carta escrita polo apóstolo Paulo para os crentes en Tesalónica. Neste capítulo, Paulo expresa ánimo e seguridade aos crentes de Tesalonicense no medio da súa persecución e afirma o xusto xuízo de Deus sobre aqueles que se opoñen a el.

1o parágrafo: Paulo comeza encomiando aos crentes de Tesalonicenses pola súa fe e amor crecentes (2 Tesalonicenses 1:1-4). Recoñece a súa perseveranza ante as aflicións e as persecucións, que son unha proba do xusto xuízo de Deus. Paulo asegúralles que o seu sufrimento non é en balde, senón que serve como testemuño da xustiza de Deus e da súa dignidade do seu reino.

2º Parágrafo: Paulo tranquiliza aos tesalonicenses que Deus tratará con xustiza cos que os aflixen (2 Tesalonicenses 1:5-10). El explica que cando Cristo regrese, traerá alivio aos crentes que foron oprimidos mentres castigará aos que os molestaron. Este castigo caracterizarase pola destrución eterna lonxe da súa presenza, demostrando o xusto xuízo de Deus contra os malvados.

Terceiro parágrafo: o capítulo conclúe cunha oración polo continuo crecemento espiritual dos crentes de Tesalonicenses (2 Tesalonicenses 1:11-12). Paulo reza para que Deus os considere dignos da súa chamada e cumpra todos os bos propósitos que teñen a través do seu poder. El desexa que o nome de Xesús sexa glorificado neles, e eles nel, segundo a graza de Deus. En definitiva, anímaos a seguir vivindo a súa fe para que Xesús sexa glorificado a través das súas vidas.

En resumo,

O capítulo primeiro de 2 Tesalonicenses ofrece estímulo en medio da persecución e afirma o xusto xuízo de Deus.

Paulo encomia aos crentes de Tesalonicense pola súa crecente fe e amor demostrado a través da perseveranza nas aflicións.

Asegúralles que Deus traerá alivio aos oprimidos e castigará aos que os molestan cando Cristo volva. Este castigo caracterizarase pola destrución eterna lonxe da presenza de Deus.

Paulo conclúe cunha oración polo seu crecemento espiritual, desexando que cumpran os propósitos de Deus e glorifiquen o nome de Xesús. Este capítulo destaca a resistencia dos crentes na persecución, a xustiza de Deus contra os malvados e a importancia de vivir a súa fe para a gloria de Xesús.

2 Tesalonicenses 1:1 Paulo, Silvano e Timoteo, á igrexa dos Tesalonicenses en Deus, noso Pai, e no Señor Xesucristo:

Paulo, Silvano e Timoteo saúdan á igrexa de Tesalonicenses e recoñecen a Deus Pai e a Xesucristo como Señor.

1. "Recoñecer a Deus Pai e a Xesucristo como Señor"

2. "O poder do saúdo na Igrexa"

1. Mateo 28:19-20 - "Ide, pois, e facede discípulos a todas as nacións, bautizándoos no nome do Pai, do Fillo e do Espírito Santo, ensinándolles a observar todo o que vos mandei. E velaquí , estou contigo sempre, ata a fin dos tempos".

2. Romanos 10:9-10 - "porque se confesas coa túa boca que Xesús é o Señor e cres no teu corazón que Deus o resucitou de entre os mortos, serás salvo. Porque co corazón crese e é xustificado, e coa boca confesase e sálvase".

2 Tesalonicenses 1:2 Graza e paz para vós de parte de Deus, noso Pai, e do Señor Xesús Cristo.

Paulo envía saúdos de graza e paz aos crentes en Tesalónica de parte de Deus Pai e do Señor Xesucristo.

1. A paz e a graza de Deus - Como recibir e compartir o seu amor

2. Experimentando a graza e a paz de Deus - Como cultivar unha relación con el

1. Romanos 5:1 - Polo tanto, xa que fomos xustificados pola fe, temos paz con Deus por medio do noso Señor Xesucristo.

2. Colosenses 3:15 - E deixe que a paz de Cristo reine nos vosos corazóns, á que de feito fomos chamados nun só corpo. E agradecer.

2 Tesalonicenses 1:3 Estamos obrigados a dar sempre grazas a Deus por vós, irmáns, como é conveniente, porque a vosa fe medra moito e a caridade de cada un de vós

abonda.

Os tesalonicenses foron elogiados pola súa crecente fe e caridade mutua.

1. O poder da fe e da caridade

2. Apoio mutuo: a bendición da confraternidade

1. Romanos 15:14 - E eu tamén estou convencido de vós, meus irmáns, de que vós tamén estades cheos de bondade, cheos de todo coñecemento, tamén capaces de amonestarnos uns a outros.

2. Gálatas 6:2 - Soportade uns os outros as cargas e así cumprir a lei de Cristo.

2 Tesalonicenses 1:4 Para que nós mesmos nos gloriemos de ti nas igrexas de Deus pola túa paciencia e fe en todas as túas persecucións e tribulacións que soportas:

Os tesalonicenses foron eloxiados pola súa fe e paciencia ante as súas persecucións e tribulacións.

1. O poder da paciencia e da fe: como a persecución duradeira pode fortalecer a nosa fe

2. A forza da resiliencia: como manter a esperanza ante as loitas

1. Hebreos 10:36 - Porque tes necesidade de perseverar, para que, cando fixeras a vontade de Deus, recibas a promesa.

2. Romanos 5:3-5 - Non só así, senón que tamén nos gloriamos nos nosos sufrimentos, porque sabemos que o sufrimento produce perseveranza; perseveranza, carácter; e carácter, esperanza. E a esperanza non nos avergoña, porque o amor de Deus foi derramado nos nosos corazóns por medio do Espírito Santo, que nos foi dado.

2 Tesalonicenses 1:5 que é unha mostra manifesta do xusto xuízo de Deus, para que sexades considerados dignos do reino de Deus, polo que vós tamén padecedes:

O sufrimento dos crentes é un sinal do xusto xuízo de Deus, que os fai dignos de entrar no seu reino.

1. Confía no xuízo de Deus: como aceptar o sufrimento polo Reino

2. Perseveranza na fe: como seguir sendo digno do Reino

1. Romanos 8:17-18 - E se fillos, entón herdeiros; herdeiros de Deus e coherdeiros con Cristo; se é así que padecemos con el, para que tamén seamos glorificados xuntos.

2. Santiago 1:2-3 - Meus irmáns, considerade todo gozo cando caes en diversas tentacións; Sabendo isto, que a proba da túa fe produce paciencia.

2 Tesalonicenses 1:6 Xa que é xusto ante Deus compensar a tribulación aos que te molestan;

Deus pagará aos que causan problemas aos xustos.

1. Deus é un xuíz xusto e sempre defenderá a xustiza.

2. A xustiza de Deus é segura e sempre vingará aos que son injustos.

1. Romanos 12:19 - "Non vos vinguédes, meus queridos amigos, pero deixade lugar á ira de Deus, porque está escrito: "Meu é vingar; eu pagarei", di o Señor.

2. Salmo 7:11 - "Deus é un xuíz xusto, un Deus que expresa a súa ira todos os días".

2 Tesalonicenses 1:7 E a vós que estades turbados, descansade connosco, cando o Señor Xesús se revele do ceo cos seus anxos poderosos,

Os crentes con problemas atoparán descanso cando o Señor Xesús sexa revelado do ceo cos seus anxos.

1. A esperanza do ceo: atopar descanso na vinda do Señor

2. Superar os problemas: confiar na forza do Señor

1. Apocalipse 21: 3-4 - E escoitei unha gran voz dende o trono que dicía: "Velaí, a morada

de Deus está co home. El habitará con eles, e eles serán o seu pobo, e Deus mesmo estará con eles como o seu Deus. Enxugará toda bágoa dos seus ollos, e xa non haberá morte, nin choro, nin choro, nin dor, porque as cousas anteriores pasaron".

2. Salmo 55:22 - Bota a túa carga sobre o Señor, e el sosterache; nunca permitirá que os xustos sexan movidos.

2 Tesalonicenses 1:8 En lume ardente vingándose dos que non coñecen a Deus e que non obedecen o evanxeo do noso Señor Xesucristo:

Deus vingarase dos que non o coñecen nin o obedecen.

1. Non nos contemos entre os que non coñecen nin obedecen a Deus.

2. O Señor xulgará os que non recoñezan a súa autoridade.

1. Mateo 18:23-35 - Parábola do servo implacable

2. Romanos 2:12-16 - O xuízo de Deus dos pecadores

2 Tesalonicenses 1:9 Quen será castigado coa destrución eterna da presenza do Señor e da gloria do seu poder;

Os que non obedecen á vontade de Deus serán castigados coa destrución eterna da presenza do Señor e da súa gloria e poder.

1. As consecuencias da desobediencia: comprender a gravidade do castigo de Deus

2. Unha chamada á xustiza: un aviso da destrución eterna da ira de Deus

1. Romanos 2: 5-9 Pero por mor do teu corazón duro e impenitente estás acumulando ira para ti o día da ira no que se revelará o xusto xuízo de Deus.

2. Hebreos 10:31 É unha cousa terrible caer nas mans do Deus vivo.

2 Tesalonicenses 1:10 Cando el veña para ser glorificado nos seus santos, e para ser

admirado por todos os que cren (porque o noso testemuño entre vós foi acreditado) nese día.

O día do regreso de Cristo, os crentes que creron no testemuño dos santos serán glorificados e admirados por todos.

1. O día da gloria: preparándose para o regreso de Cristo

2. O que significa crer: celebrar o testemuño dos santos

1. 2 Corintios 5:10 - Porque todos debemos comparecer ante o tribunal de Cristo; para que cada un reciba as cousas feitas no seu corpo, segundo o que fixera, sexa boa ou mala.

2. Romanos 8:17 - E se fillos, entón herdeiros; herdeiros de Deus e coherdeiros con Cristo; se é así que padecemos con el, para que tamén seamos glorificados xuntos.

2 Tesalonicenses 1:11 Por iso tamén pregamos sempre por vós, para que o noso Deus vos considere dignos deste chamamento, e cumpra con poder todo o bo gusto da súa bondade e a obra da fe.

Paulo rezou para que Deus axudase aos tesalonicenses a cumprir o seu chamamento e a cumprir os bos propósitos de Deus para eles.

1. Os bos propósitos de Deus: como estar á altura da nosa chamada

2. O poder da fe: o que significa seguir a Deus

1. Efesios 2:10 - Porque somos a súa obra, creados en Cristo Xesús para boas obras, que Deus preparou de antemán, para que camiñemos nelas.

2. Romanos 12:1-2 - Por iso, irmáns, púgovos a vós, polas misericordias de Deus, que presentedes os vosos corpos como sacrificio vivo, santo e agradable a Deus, que é o voso culto espiritual. Non te conformes a este mundo, senón transfórmate coa renovación da túa mente, para que, probando, discerniras cal é a vontade de Deus, o que é bo, aceptable e perfecto.

2 Tesalonicenses 1:12 Para que o nome do noso Señor Xesucristo sexa glorificado en vós, e vós nel, segundo a graza do noso Deus e do Señor Xesucristo.

O nome de Xesús debería ser glorificado en nós e nós nel, segundo a graza de Deus e Xesús.

1. Vivir pola Graza: Como a Graza do Señor Xesucristo pode cambiar a túa vida

2. Glorificando a Cristo: o poder de louvar ao Señor Xesucristo

1. Efesios 2:8-9 - Porque pola graza fuches salvo mediante a fe. E isto non é cousa túa; é o don de Deus.

2. 1 Pedro 4:11 - Quen fala, como quen fala oráculos de Deus; quen serve, como quen serve coa forza que Deus proporciona, para que en todo Deus sexa glorificado por Xesucristo.

2 Tesalonicenses 2 é o segundo capítulo da segunda carta escrita polo apóstolo Paulo aos crentes en Tesalónica. Neste capítulo, Paul aborda as preocupacións e aclara conceptos erróneos sobre a vinda do Señor e advirte contra o engano.

1o Parágrafo: Paulo comeza abordando falsas ensinanzas que causaran confusión entre os crentes de Tesalonicenses (2 Tesalonicenses 2:1-4). El exhorta-los a que non se alarmen ou se enganen facilmente por informes que afirman que xa chegara o día do Señor. Explica que antes do regreso de Cristo, debe ocorrer unha rebelión e un desvelamento dun home de iniquidade, comunmente denominado "o Anticristo". Esta figura exaltarase por riba de Deus e realizará sinais e marabillas, enganando aos que non aman a verdade.

2º Parágrafo: Paulo lémbralles aos Tesalonicenses as súas ensinanzas anteriores sobre estes asuntos (2 Tesalonicenses 2:5-12). El dilles que deberían lembrar o que lles dixera mentres estaba con eles. O misterio da ilegalidade xa estaba a traballar, pero houbo unha forza de contención que o retenía ata o momento sinalado. Cando se elimine esa restrición, entón este home da ilegalidade será revelado. Non obstante, o seu reinado será temporal xa que Xesús acabará por destruílo coa súa gloriosa chegada.

3o Parágrafo: O capítulo conclúe cun estímulo á constancia e un recordatorio do amor de Deus (2 Tesalonicenses 2:13-17). Paulo expresa gratitude a Deus por elixir aos crentes de Tesalonicense para a salvación mediante a santificación polo seu Espírito e a crenza na verdade. Anímaos a manterse firmes na súa fe, aferrándose ás súas ensinanzas, xa sexan escritas ou faladas. Finalmente, reza pola graza de Deus pola súa comodidade e forza e anima os seus corazóns en cada boa obra.

En resumo,

O capítulo dous de 2 Tesalonicenses aborda as preocupacións sobre a vinda do Señor e advirte contra o engano.

Paulo aclara que antes do regreso de Cristo, debe ocorrer unha rebelión e a revelación dun home de iniquidade. El insta aos crentes a non deixarse enganar facilmente por informes falsos. Esta figura exaltarase por enriba de Deus e enganará aos que non aman a verdade.

Paulo lémbralles as súas ensinanzas anteriores sobre estes asuntos, asegurándolles que o reinado deste home será temporal xa que Xesús finalmente o destruirá. El fomenta a firmeza na fe e a gratitude polo amor e a salvación de Deus.

O capítulo conclúe cunha oración por consolo, forza e ánimo da graza de Deus. Este capítulo destaca a importancia do discernimento, manterse firme na fe e atopar seguridade nas promesas de Deus no medio do potencial engano.

2 Tesalonicenses 2:1 Agora, irmáns, rogámosvos pola chegada do noso Señor Xesucristo e pola nosa reunión con el,

O apóstolo Paulo fai un chamamento aos irmáns para que estean preparados para a vinda do Señor Xesucristo e para a reunión con el.

1. A vinda do Señor: estás preparado?

2. Preparando os nosos corazóns para a reunión de Cristo

1. Mateo 24:44: "Por iso, tamén vós debedes estar preparados, porque o Fillo do Home virá á hora que non esperades".

2. Hebreos 10:25: "Non descoidando de reunirse, como é costume dalgúns, senón animándonos uns a outros, e tanto máis a medida que vexades que se achega o Día".

2 Tesalonicenses 2:2 Para que non vos conmovedes pronto, nin vos turbedes, nin polo espírito, nin pola palabra, nin pola carta, como de nós, xa que o día de Cristo está próximo.

A pasaxe recorda aos cristiáns que non se deixan enganar polas falsas ensinanzas de que o día de Cristo está preto.

1. Mantéñase firme ante a falsa ensinanza

2. Non se deixe enganar por mensaxes enganosas

1. 1 Corintios 16:13 - Estade atentos, mantéñense firmes na fe, actúan como homes, se fortalecen.

2. Mateo 24:24 - Porque xurdirán falsos cristos e falsos profetas e farán grandes sinais e marabillas, para extraviar, se é posible, ata os elixidos.

2 Tesalonicenses 2:3 Que ninguén te engane de ningún xeito: porque ese día non chegará, a menos que se produza primeiro unha destitución e se revele ese home de pecado, o fillo da perdición;

Pasaxe Esta pasaxe advirte contra ser enganado, xa que o regreso de Cristo non chegará ata que se revele a decadencia e o home de pecado.

1. O perigo do engano: comprender o momento do regreso de Cristo

2. Recoñecer os signos do fin: a caída e o home de pecado

1. Romanos 16:17-18 - Agora pídovos, irmáns, que observedes aqueles que causan divisións e ofensas contrarias á doutrina que aprendestes; e evitalos. Porque os que son tales non serven ao noso Señor Xesucristo, senón ao seu propio ventre; e con boas palabras e discursos xustos enganan os corazóns dos sinxelos.

2. Efesios 5:11-12 - E non teñas comunión coas obras infrutuosas das tebras, senón que reprochaas. Porque é unha vergoña incluso falar das cousas que se fan deles en segredo.

2 Tesalonicenses 2:4 Quen se opón e se exalta por riba de todo o que se chama Deus ou que é adorado; de xeito que el como Deus está sentado no templo de Deus, mostrándose a si mesmo que é Deus.

A pasaxe fala dunha persoa que se opón e se exalta por riba de Deus e senta no templo de Deus, mostrándose Deus.

1. Os perigos do orgullo: un aviso de 2 Tesalonicenses 2:4

2. Coidado cos falsos deuses: comprender as implicacións de 2 Tesalonicenses 2:4

1. Proverbios 16:18 - "O orgullo vai antes da destrución, e o espírito altivo antes da caída".

2. Isaías 14: 12-14 - "Como caíste do ceo, oh Lucifer, fillo da mañá! Como fuches cortado no chan, ti que debilitaches as nacións! Porque dixeches no teu corazón: "Eu subirei ao ceo, exaltarei o meu trono por enriba das estrelas de Deus; sentareime tamén no monte da congregación nos extremos máis afastados do norte; subirei sobre as alturas das nubes, serei coma o Máis Alto'".

2 Tesalonicenses 2:5 ¿Non vos lembrades que, cando aínda estaba convosco, vos dixen estas cousas?

Paulo recordou aos tesalonicenses as advertencias e a información que compartira con eles mentres con eles en persoa.

1. O poder da memoria: como lembrar o que máis importa

2. O exemplo de Paulo: a importancia de revisar a verdade de Deus

1. Salmo 119:11 - "Gardei a túa palabra no meu corazón, para non pecar contra ti".

2. 2 Timoteo 3:16 - "Toda a Escritura é exhalada por Deus e útil para ensinar, reprender, corrixir e formar na xustiza".

2 Tesalonicenses 2:6 E agora xa sabedes o que garda para que se revelase no seu tempo.

Esta pasaxe refírese a unha figura misteriosa que será revelada no futuro, cando sexa o momento adecuado.

1: Deus ten un plan para cada un de nós, e debemos ser pacientes e confiar no seu momento.

2: Debemos ter fe en que Deus revelará esta figura no momento oportuno e preparará a súa chegada.

1: Isaías 55:8-9 "Porque os meus pensamentos non son os teus pensamentos, nin os teus

camiños son os meus camiños", di o Señor. Porque así como os ceos son máis altos que a terra, así son os meus camiños máis altos que os teus, e os meus pensamentos máis que os teus.

2: Salmo 27:14 "Agarda no Señor: ten moito valor, e el fortalecerá o teu corazón: espera, digo, no Señor".

2 Tesalonicenses 2:7 Porque o misterio da iniquidade xa está a funcionar: só o que agora deixa, ata que sexa retirado do camiño.

O misterio do mal xa está a traballar, pero está a ser restrinxido ata que se quite o freno.

1. "O poder invisible do mal"

2. "O retén do mal"

1. Mateo 8:28-34 - O poder de Xesús para expulsar os demos

2. 2 Corintios 10:4-5 - As armas espirituais usadas para loitar contra as forzas do mal

2 Tesalonicenses 2:8 E entón revelarase o impío, a quen o Señor consumirá co espírito da súa boca e destruirá co brillo da súa vinda.

O Señor acabará cos malvados cando volva.

1. O regreso do Señor: a nosa esperanza en tempos malvados

2. A nosa protección na vinda do Señor

1. Isaías 11:4 - "Pero con xustiza xulgará aos pobres e decidirá con equidade para os mansos da terra; golpeará a terra coa vara da súa boca, e co alento dos seus beizos matará. os malvados".

2. Romanos 12:19 - "Nunca te vingues, amados, pero deixa lugar á ira de Deus, porque está escrito: "A vinganza é miña, eu pagarei", di o Señor.

2 Tesalonicenses 2:9 Aquel, cuxa chegada é despois da obra de Satanás con todo poder e sinais e prodixios mentirosos,

Paulo advertiu aos tesalonicenses que teñan coñecemento dos falsos mestres e profetas cuxas ensinanzas están inspiradas por Satanás e están acompañadas de sinais e marabillas milagrosas.

1. Non te deixes enganar polos falsos profetas - 2 Tesalonicenses 2:9

2. Discernir a verdade das mentiras - 2 Tesalonicenses 2:9

1. Proverbios 14:15 - "O sinxelo cre todo, pero o prudente pensa nos seus pasos".

2. 1 Xoán 4:1 - "Amados, non creades en todo espírito, pero probade os espíritos para ver se son de Deus, porque moitos falsos profetas saíron ao mundo".

2 Tesalonicenses 2:10 E con todo engano de iniquidade nos que perecen; porque non recibiron o amor da verdade para ser salvos.

As persoas que non reciben o amor da verdade perecerán por mor da inxustiza e do engano.

1. O poder da verdade: unha chamada a recibir o amor á verdade

2. Engano e inxusticia: o perigo de ignorar a verdade

1. Romanos 1: 18-32 - Porque a ira de Deus revélase desde o ceo contra toda impiedade e iniquidade dos homes, que suprimen a verdade na iniquidade.

2. Xoán 8:31-32 - Entón Xesús díxolles aos xudeus que creron nel: "Se permanecedes na miña palabra, sodes verdadeiramente os meus discípulos. E coñeceredes a verdade e a verdade farávos libres.

2 Tesalonicenses 2:11 E por iso, Deus enviaralles un gran engaño, para que crean unha mentira:

Deus enviará unha forte ilusión a aqueles que non cren na verdade, facendo que crean unha mentira.

1. O perigo de ser enganado: como recoñecer e resistir as ensinanzas falsas

2. O poder da verdade - Por que crer na verdade é esencial para a salvación

1. Proverbios 14:12 - "Hai un camiño que lle parece correcto a un home, pero o seu fin é o camiño da morte".

2. Xoán 8:31-32 - "Se permanecedes na miña palabra, sodes verdadeiramente os meus discípulos, e coñeceredes a verdade, e a verdade os fará libres".

2 Tesalonicenses 2:12 Para que fosen condenados todos os que non creron na verdade, pero se deleitaron na iniquidade.

Deus condenará a aqueles que se neguen a aceptar a verdade e se deleitan na inxustiza.

1. Rexeitando a verdade: a ira de Deus contra aqueles que se deleitan na inxustiza

2. Xustiza sobre a inxustiza: o xuízo de Deus sobre aqueles que non cren na verdade

1. Romanos 1:18-25 - A descrición de Paulo da ira de Deus contra os que rexeitan a verdade

2. Xoán 3:16-17 - O amor de Deus polos que cren en Xesucristo e o seu xuízo sobre os que non

2 Tesalonicenses 2:13 Pero nós estamos obrigados a dar sempre grazas a Deus por vós, irmáns amados do Señor, porque Deus os escolleu dende o principio para a salvación mediante a santificación do Espírito e a crenza na verdade.

Deus escolleu aos tesalonicenses para recibir a salvación a través da crenza na verdade e na santificación do Espírito.

1. O asombroso amor de Deus polo seu pobo: como Deus nos escolleu para a salvación

2. O poder do Espírito: experimentando a santificación e a crenza na verdade

1. Romanos 8:28-30 - E sabemos que en todas as cousas Deus traballa para o ben dos que o aman, que foron chamados segundo o seu propósito.

2. Efesios 2:8-10 - Porque por graza fuches salvo, por medio da fe, e isto non é de vós, é don de Deus, non por obras, para que ninguén se glorie.

2 Tesalonicenses 2:14 Ao cal vos chamou polo noso evanxeo, para conseguir a gloria de noso Señor Xesús Cristo.

O Señor Xesucristo chamounos para obter a súa gloria a través do evanxeo.

1. O poder do Evanxeo para obter a gloria

2. A chamada do Señor: para obter a súa gloria

1. Romanos 8:17-19 - E se fillos, entón herdeiros; herdeiros de Deus e coherdeiros con Cristo; se é así que padecemos con el, para que tamén seamos glorificados xuntos.

2. Colosenses 3:4 - Cando apareza Cristo, que é a nosa vida, tamén vós apareceredes con el na gloria.

2 Tesalonicenses 2:15 Polo tanto, irmáns, estade firmes e manteña as tradicións que vos ensinaron , xa sexa pola palabra ou pola nosa epístola.

Anímase aos cristiáns a permanecer firmes na súa fe e a cumprir as ensinanzas que lles ensinaron, xa sexa de boca ou por carta escrita.

1. "Mantente firme na fe: acata as ensinanzas de Deus"

2. "Ser firmes na crenza: defender as tradicións do Señor"

1. Xoán 8:31-32 "Entón Xesús díxolles aos xudeus que creron nel: "Se permanecedes na miña palabra, sodes verdadeiramente os meus discípulos. E coñeceredes a verdade, e a verdade vos fará libres'".

2. Hebreos 10:23-25 "Retermos firmes a confesión da nosa esperanza sen vacilar, porque

o que prometeu é fiel. E considerémonos uns aos outros para avivar o amor e as boas obras, non deixando de reunirnos, como é a costume dalgúns, senón exhortándonos uns aos outros, e tanto máis canto vexades que se achega o Día".

2 Tesalonicenses 2:16 Agora ben, o mesmo noso Señor Xesucristo, e Deus, o noso Pai, que nos amou e nos deu consolo eterno e boa esperanza pola graza,

Noso Señor Xesucristo e Deus, noso Pai, proporcionáronnos un consolo eterno e unha boa esperanza por medio da graza.

1. O consolo eterno da graza - Explorando a tranquilidade e a esperanza que se atopan nas promesas de Deus.

2. O poder do amor - Examinando o amor de Deus e como proporciona forza nos momentos de necesidade.

1. Romanos 8:37-39 - Non, en todas estas cousas somos máis que vencedores por medio de quen nos amou. Pois estou convencido de que nin a morte nin a vida, nin os anxos nin os demos, nin o presente nin o futuro, nin ningún poder, nin altura nin profundidade, nin outra cousa en toda a creación, poderán separarnos do amor de Deus que está en Cristo Xesús noso Señor.

2. Isaías 40:31 - Pero os que esperan no Señor renovarán as súas forzas. Volarán ás ás coma aguias; correrán e non se cansarán, andarán e non se desmaiarán.

2 Tesalonicenses 2:17 Consolade os vosos corazóns e solidádevos en toda boa palabra e obra.

A pasaxe anima aos crentes a que se reconforten na súa fe e se establezan con boas palabras e obras.

1. "Confort na fe"

2. "Boas accións e palabras"

1. Xoán 14:27 - "A paz déixovos a vós; a miña paz douvos. Non vos dou como o mundo dá. Non deixedes que os vosos corazóns se turbe e non teñades medo".

2. Santiago 2:14-17 - "¿De que serve, meus irmáns, se alguén afirma ter fe, pero non ten

obras? ¿Pode salvalos esa fe? Supoñamos que un irmán ou unha irmá está sen roupa e sen comida. Se un de vós lle di: "Vai en paz, quéntate e ben alimentado", pero non fai nada sobre as súas necesidades físicas, de que serve? Do mesmo xeito, a fe por si mesma, se non vai acompañada de acción, está morto."

2 Tesalonicenses 3 é o terceiro e último capítulo da segunda carta escrita polo apóstolo Paulo aos crentes en Tesalónica. Neste capítulo, Paul aborda cuestións específicas relacionadas coa ociosidade, a conduta desordenada e as falsas ensinanzas dentro da igrexa.

1o Parágrafo: Paulo insta aos crentes de Tesalonicense a orar por el e os seus compañeiros (2 Tesalonicenses 3:1-5). Pídelles as súas oracións para que a mensaxe de Deus se estenda rapidamente e sexa honrada entre outros. Expresa confianza na fidelidade do Señor para protexelos do mal e fortalecelos en toda boa obra. Paulo tamén os anima a seguir o seu exemplo traballando con dilixencia en lugar de estar ociosos.

2º Parágrafo: Paul aborda as preocupacións sobre a conduta desordenada dentro da igrexa (2 Tesalonicenses 3:6-15). Lémbralles o seu propio comportamento mentres estivo con eles: como traballaba duro día e noite, sen ser unha carga para ninguén. Advirte contra os que están ociosos e non viven segundo a tradición que recibiron del. Paul indica que se alguén non está disposto a traballar, non debe comer. El exhorta-los a que non se cansen de facer o que é correcto, senón que amonesta aos que son rebeldes.

3o Parágrafo: O capítulo conclúe con exhortacións finais para a unidade, a paz e a perseveranza (2 Tesalonicenses 3:16-18). Paulo reza para que o propio Señor da paz lles dea paz en todo momento e de todos os xeitos. Destaca que o seu saúdo está escrito coa súa propia man como mostra de autenticidade. Finalmente, bendíceos coa graza de Xesucristo.

En resumo,

O capítulo tres de 2 Tesalonicenses aborda a ociosidade, a conduta desordenada e as falsas ensinanzas dentro da igrexa.

Paulo insta a oración para que a mensaxe de Deus se estenda rapidamente entre outros mentres expresa confianza na súa fidelidade para protexer e fortalecer aos crentes. Fomenta o traballo dilixente e advirte contra a ociosidade.

Paul aborda a conduta desordenada, recordándolles o seu propio exemplo de traballo duro. Instrúe que os que non están dispostos a traballar non deben comer e pídelles que non se cansen de facer o correcto. Destaca a importancia da unidade, a paz e a perseveranza.

O capítulo conclúe cunha oración pola paz, un auténtico saúdo de Paulo e unha bendición de graza de Xesucristo. Este capítulo destaca a importancia da dilixencia, a orde e a adhesión á boa ensinanza dentro da comunidade da igrexa.

2 Tesalonicenses 3:1 Por último, irmáns, orade por nós, para que a palabra do Señor corra libremente e sexa glorificada, como é con vós:

O autor anima aos lectores a rezar por eles, para que a Palabra do Señor se estenda e sexa glorificada como é entre eles.

1. O poder da oración: como podemos axudar a espallar a Palabra do Señor

2. A importancia da palabra do Señor: como debe ser glorificado

1. Lucas 18:1 - "E faloulles unha parábola para este fin, que os homes deben orar sempre e non desfallecer".

2. Salmo 138: 2 - "Adorarei cara ao teu santo templo e lourarei o teu nome pola túa misericordia e pola túa verdade, porque engrandizaches a túa palabra sobre todo o teu nome".

2 Tesalonicenses 3:2 E para que poidamos ser librados de homes irrazonables e malvados, porque non todos os homes teñen fe.

Paulo está rezando para que a igrexa de Tesalonicense se salve dos que non teñen fe.

1. Protección de Deus - Como Deus nos protexe da maldade do mundo

2. Fe - O poder da fe en Deus para protexernos e sosternos

1. Salmo 91:11 - Porque el mandará aos seus anxos sobre ti que te garden en todos os teus camiños.

2. 2 Corintios 12:9 - Pero el díxome: "A miña graza é suficiente para ti, porque o meu poder perfecciona na debilidade".

2 Tesalonicenses 3:3 Pero o Señor é fiel, quen te confirmará e te protexerá do mal.

O Señor é fiel e protexeranos do mal.

1: A fidelidade de Deus é fonte de consolo e seguridade.

2: Podemos confiar en que o Señor nos protexa do mal.

1: Isaías 46:4 - Ata a túa vellez son eu; e ata os pelos de pelo te levarei: fixen, e darei; ata eu levarei, e librareiche.

2: Salmo 91:10 - Ningún mal te acontecerá, nin ningunha praga se achegará á túa morada.

2 Tesalonicenses 3:4 E temos confianza no Señor que vos toca, que facedes e faredes as cousas que vos mandamos.

O autor expresa confianza na obediencia dos tesalonicenses aos mandamentos que se lles daban.

1. Manterse fieis aos mandamentos de Deus: vivir unha vida de fidelidade

2. Unha vida de obediencia: o poder de seguir a vontade de Deus

1. Santiago 1:22-25 - "Pero facede a palabra, e non só oíntes, enganándovos a vós mesmos. Porque se alguén escoita a palabra e non o fai, é coma un home que observa o seu rostro natural nun espello; pois obsérvase, vaise e enseguida esquece que clase de home era. Pero quen mira a perfecta lei da liberdade e continúa nela, e non é un oínte esquecedor senón un realizador da obra, este será bendito no que faga.

2. Mateo 7:21-23 - "Non todo o que me di: 'Señor, Señor', entrará no reino dos ceos, senón que entrará o que fai a vontade do meu Pai que está nos ceos. Moitos me dirán naquel día: "Señor, Señor, non profetizamos no teu nome, e no teu nome expulsamos demos, e no teu nome fixemos moitos milagres?" E entón declarareilles: 'Nunca vos coñecín; apartade de min, vós que practicades a iniquidade".

2 Tesalonicenses 3:5 E o Señor dirixe os vosos corazóns cara ao amor de Deus e ao paciente que espera a Cristo.

O Señor pídenos que orientemos os nosos corazóns para amar a Deus e esperar pacientemente a Cristo.

1. "O poder do amor e da paciencia"

2. "Vivir na vontade do Señor"

1. Romanos 5:8 "Pero Deus mostra o seu amor por nós en que, mentres aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós".

2. Santiago 5:7-8 “Sede, pois, pacientes, irmáns, ata a chegada do Señor. Mira como o labrego agarda polo preciado froito da terra, sendo paciente con el, ata que reciba as chuvias temperás e tardías. Ti tamén, ten paciencia. Establece o teu corazón, porque a vinda do Señor está próxima".

2 Tesalonicenses 3:6 Agora, irmáns, mandámosvos no nome do noso Señor Xesucristo, que vos apartédes de todo irmán que anda desordenadamente, e non segundo a tradición que recibiu de nós.

Paulo ordena aos tesalonicenses que se separen dos que non seguen as ensinanzas de Xesús.

1. O poder da separación: aprender a desconectar con discernimento dos que se negan a seguir a Xesús

2. A bendición da obediencia: aceptar a disciplina de desconectarse con discernimento dos que se negan a seguir a Xesús

1. Xosué 24:15 "E se che parece mal servir ao Señor, escolle hoxe a quen servirás; se os deuses aos que serviron vosos pais, que estaban ao outro lado do diluvio, ou os deuses dos amorreos, en cuxa terra habitades; pero a min e á miña casa, serviremos ao Señor".

2. Proverbios 11:28 "O que confía nas súas riquezas caerá, pero o xusto florecerá como unha rama".

2 Tesalonicenses 3:7 Porque vós mesmos sabedes como debedes seguirnos, pois non nos comportamos desordenadamente entre vós;

Paulo instrúe á igrexa de Tesalonicense que siga o seu exemplo, xa que actuou de forma ordenada mentres estaba entre eles.

1. O poder dun bo exemplo: como o comportamento de Paul afectou aos tesalonicenses

2. Camiñando o Camiño - Seguindo o exemplo de Paulo e Xesús

1. Xoán 13:15 - "Porque vos dei exemplo, para que fagades como eu fixen con vós".

2. 1 Pedro 5:3 - "Tampouco como señores da herdanza de Deus, senón como exemplos para o rabaño".

2 Tesalonicenses 3:8 Tampouco comimos pan de ninguén de balde; pero traballamos con traballo e traballo noite e día, para que non lle correspondamos a ningún de vós.

Os apóstolos traballaron duro día e noite para que non fosen unha carga económica para os tesalonicenses.

1. O valor do traballo duro: un estudo de 2 Tesalonicenses 3:8

2. Traballando duro para o Señor: Como vivir 2 Tesalonicenses 3:8

1. Proverbios 14:23 - "En todo traballo hai proveito, pero o simple falar só tende á pobreza".

2. Gálatas 6:9 - "E non nos cansemos de facer o ben, porque no seu tempo segaremos, se non nos rendimos".

2 Tesalonicenses 3:9 Non porque non teñamos poder, senón para facernos un exemplo para vós para seguirnos.

O apóstolo Paulo anima aos tesalonicenses a seguir o seu exemplo de traballo duro e perseveranza, a pesar de que non se ve obrigado a facelo.

1. Traballar duro a pesar dos retos: o exemplo de Paul

2. Perseverar con alegría: o exemplo de Paulo

1. 1 Corintios 9:24-27

2. Hebreos 12:1-3

2 Tesalonicenses 3:10 Porque aínda cando estabamos convosco, isto vos mandamos: que se alguén non quere traballar, tampouco come.

Este paso fomenta o traballo do traballo para recibir sustento.

1. A recompensa do traballo duro - Discutir a importancia do traballo e as bendicións da industria.

2. Contentamento a través da fe - Valorar o valor do descanso e confiar en Deus.

1. Proverbios 14:23 - Todo traballo duro trae beneficios, pero só falar só conduce á pobreza.

2. Filipenses 4:11-13 - Non digo isto porque estea necesitado, porque aprendín a contentarme calquera que sexan as circunstancias. Sei o que é estar necesitado, e sei o que é ter moito. Aprendín o segredo de estar contento en calquera situación, ben alimentado ou con fame, ben vivindo en abundancia ou na falta.

2 Tesalonicenses 3:11 Porque escoitamos que hai algúns que andan entre vós desordenadamente, non traballan en absoluto, senón que están ocupados.

Paul advirte á igrexa de Tesalónica sobre algunhas persoas da igrexa que non están traballando e, en cambio, están ocupadas.

1. "O perigo de ser un ocupado"

2. "Vivir unha vida ordenada na Igrexa"

1. Proverbios 16: 27-28 - "O home impío desenterra o mal, e nos seus beizos hai como lume ardente. O home perverso sementa contendas, e un murmuroso separa os principais amigos".

2. Gálatas 6: 7-8 - "Non vos deixedes enganar; Deus non se burla; porque todo o que un home sementa, iso tamén segará. Porque o que sementa para a súa carne, da carne segará corrupción; pero o que sementa para a súa carne. o Espírito cosechará do Espírito

a vida eterna".

2 Tesalonicenses 3:12 Agora ben, aos que son tales, mandamos e exhortamos polo noso Señor Xesucristo a que traballen tranquilamente e coman o seu propio pan.

Paulo manda e exhorta aos tesalonicenses a traballar e comer o seu propio pan con tranquilidade, segundo o Señor Xesucristo.

1. "O poder do traballo na fe"

2. "Gañar e gozar do pan da vida"

1. Gálatas 6: 9-10 - "E non nos cansemos de facer o ben: porque no seu momento segaremos, se non desfallecemos. Por iso, como temos oportunidade, fagamos ben a todos os homes, especialmente a eles. que son da casa da fe".

2. Xoán 6:35 - "E Xesús díxolles: Eu son o pan de vida: o que vén a min nunca terá fame, e o que cre en min nunca terá sede".

2 Tesalonicenses 3:13 Pero vós, irmáns, non vos cansades de facer o ben.

A pasaxe anima aos crentes a permanecer fieis e firmes nas súas boas obras.

1. "O poder da perseveranza"

2. "Non te canses de facer o ben"

1. Gálatas 6:9 E non nos cansemos de facer o ben, porque no seu momento segaremos, se non desfallecemos.

2. Hebreos 10:36 Porque tedes necesidade de paciencia para que, despois de facer a vontade de Deus, recibades a promesa.

2 Tesalonicenses 3:14 E se alguén non obedece a nosa palabra nesta epístola, teña en conta a ese home, e non teña compañía con el, para que se avergoña.

Os cristiáns non deben asociarse con aqueles que non obedecen as ensinanzas da Biblia.

1. Vivir unha vida de obediencia á Palabra de Deus

2. A importancia de separarse do incrédulo

1. Romanos 12: 2 - "Non te conformes ao modelo deste mundo, senón transfórmate coa renovación da túa mente. Entón poderás probar e aprobar cal é a vontade de Deus: a súa boa, agradable e perfecta vontade. "

2. Efesios 5:11 - "Non teñas nada que ver coas obras infructuosas das tebras, senón expóñaas".

2 Tesalonicenses 3:15 Pero non o consideres como un inimigo, senón que o amonestas como un irmán.

Non debemos ver aos nosos compañeiros cristiáns como inimigos, senón que debemos amonestaros como irmáns.

1. Como amarnos uns a outros como irmáns e irmás en Cristo

2. O valor da advertencia na comunidade amorosa

1. Xoán 13: 34-35 - "Douvos un mandamento novo: que vos amédes uns a outros: así como eu vos amei, tamén vos amedes uns a outros. Por isto saberán todos que sodes meus discípulos, se vos amades os uns aos outros".

2. Colosenses 3: 12-14 - "Vestíos, pois, como escollidos de Deus, santos e amados, de corazón compasivo, bondade, humildade, mansedume e paciencia, soportando uns cos outros e, se un se queixa contra outro, perdoando. entre si; como o Señor vos perdoou, así tamén vós debedes perdoar. E, sobre todo, póñase o amor, que todo o une en perfecta harmonía".

2 Tesalonicenses 3:16 Agora ben, o propio Señor da paz dávos a paz sempre por todos os medios. O Señor estea con todos vós.

O Señor anímanos a atopar a paz por todos os medios e desexa paz sobre todos nós.

1. Descanse na paz do Señor - Como atopar a paz duradeira en tempos de dificultades

2. A paz do Señor - Deixar ir e confiar no Plan de Deus

1. Filipenses 4:7 - "E a paz de Deus, que supera todo entendemento, gardará os vosos corazóns e as vosas mentes en Cristo Xesús".

2. Isaías 26:3 - "Conservarás en perfecta paz a aqueles cuxa mente está firme, porque confían en ti".

2 Tesalonicenses 3:17 O saúdo de Paulo coa miña propia man, que é o sinal en cada epístola: así escribo.

A carta de Paulo aos Tesalonicenses conclúe coa súa propia caligrafía como mostra de autenticidade.

1. A importancia da autenticidade na vida cristiá

2. Vivir unha vida de fidelidade á vista de Deus

1. Hebreos 10:22 - Achegámonos cun corazón verdadeiro en plena seguridade de fe, tendo o noso corazón rociado dunha mala conciencia e o noso corpo lavado con auga pura.

2. 1 Corintios 4:2 - Ademais, esíxese aos administradores que un sexa atopado fiel.

2 Tesalonicenses 3:18 A graza do noso Señor Xesús Cristo estea con todos vós. Amén.

Paulo desexa aos cristiáns tesalonicenses a graza do Señor Xesucristo.

1. O poder da graza: como o favor inmerecido de Deus cambia vidas

2. O Amor Incondicional do Señor: Experimentando o Poder da Graza de Xesús

1. Efesios 2: 8-9 - Porque é por graza que sodes salvos, por medio da fe, e isto non é de vós mesmos, é don de Deus, non por obras, para que ninguén se glorie.

2. Romanos 5:17 - Porque se pola transgresión dun só home a morte reinou por medio dun só home, canto máis reinarán na vida a través dun só home os que reciben a abundante provisión de graza e do don da xustiza de Deus. , Xesucristo!

1 Timoteo 1 é o primeiro capítulo da primeira carta escrita polo apóstolo Paulo ao seu novo protexido, Timoteo. Neste capítulo, Paul aborda as ensinanzas falsas e subliña a importancia da boa doutrina e do amor xenuíno.

1o Parágrafo: Paulo comeza lembrando a Timoteo o seu propósito en Éfeso (1 Timoteo 1:1-11). El identifícase como un apóstolo de Cristo Xesús e insta a Timoteo a permanecer en Éfeso para enfrontarse aos que difunden doutrinas falsas. Paul subliña que o obxectivo da súa instrución é o amor que vén dun corazón puro, unha boa conciencia e unha fe sincera. Advirte contra as persoas que se desviaron destes principios e optaron por falar sen sentido, desexando ser profesores pero carentes de comprensión.

2º Parágrafo: Paulo reflexiona sobre a súa propia experiencia de conversión como exemplo da graza de Deus (1 Timoteo 1:12-17). Recoñece que unha vez foi un blasfemo, un perseguidor e un home violento, pero recibiu misericordia porque actuou de forma ignorante e incredulidade. Destaca a abundante graza de Deus derramada sobre el mediante a fe en Xesucristo. Paulo declara que Cristo veu ao mundo para salvar aos pecadores, facendo fincapé na súa propia posición como exemplo para aqueles que crerían nel para a vida eterna.

3o Parágrafo: O capítulo conclúe con instrucións para Timoteo sobre a loita contra a falsa ensinanza (1 Timoteo 1:18-20). Paulo encárgase de loitar na boa loita mantendo firme a fe e unha boa conciencia. Menciona a individuos como Himeneo e Alexandre que naufragaran a súa fe e foron entregados a Satanás como disciplina. Isto serve como unha advertencia contra a desviación da boa doutrina.

En resumo,

O capítulo primeiro de 1 Timoteo céntrase en abordar as ensinanzas falsas, enfatizar a boa doutrina e reflexionar sobre a graza de Deus.

Paulo exhorta a Timoteo a que se enfronte aos que difunden doutrinas falsas en Éfeso ao tempo que destaca a importancia do amor enraizado na pureza, na conciencia e na fe.

Comparte a súa propia conversión como exemplo da graza de Deus, facendo fincapé no propósito de Cristo de salvar aos pecadores. Paulo pide a Timoteo que se aferre á fe e á boa conciencia, advertíndolle que non se desvíe da boa doutrina.

O capítulo conclúe cunha nota de advertencia sobre as persoas que naufragaron a súa fe e foron disciplinadas. Este capítulo destaca a importancia de combater as falsas ensinanzas, abrazar a graza de Deus e permanecer firmes na boa doutrina para un

ministerio eficaz.

1 Timoteo 1:1 Paulo, apóstolo de Xesucristo polo mandamento de Deus, noso Salvador, e do Señor Xesucristo, que é a nosa esperanza;

Paulo recorda a Timoteo que Deus é o noso salvador e que o Señor Xesús Cristo é a nosa esperanza.

1: Podemos atopar esperanza en Xesucristo, mesmo en tempos de dificultades.

2: Debemos lembrar sempre que Deus é o noso salvador e protector.

1: Isaías 40:31 - "Pero os que esperan no Señor renovarán as súas forzas. Volarán ás ás coma aguias; correrán e non se cansarán, andarán e non se desmaiarán".

2: Tito 2:13 - "mentres esperamos a bendita esperanza: a aparición da gloria do noso gran Deus e Salvador, Xesucristo".

1 Timoteo 1:2 A Timoteo, o meu propio fillo na fe: Graza, misericordia e paz de Deus, noso Pai, e de Xesucristo, noso Señor.

A pasaxe anima a Timoteo a buscar a graza, a misericordia e a paz de Deus Pai e de Xesucristo.

1. The Amazing Grace of God - Explorando o poder da graza e como trae paz ás nosas vidas.

2. A misericordia triunfa sobre o xuízo - Mirando como a misericordia é a demostración definitiva do amor de Deus.

1. Colosenses 3:12-15 - Explorando como vestir as calidades da misericordia e da graza.

2. Romanos 5:1-5 - Examinando como a graza e a paz chegan por medio de Xesucristo.

1 Timoteo 1:3 Como che pedín que permanezases aínda en Éfeso, cando eu fun a Macedonia, para que lles mandases a algúns que non ensinasen outra doutrina,

Paulo instrúe a Timoteo que se quede en Éfeso e que se asegure de que non se ensinan outras doutrinas.

1. Obedecendo as instrucións de Deus - 1 Timoteo 1:3

2. Fidelidade e dilixencia - 1 Timoteo 1:3

1. Colosenses 3:17 - E todo o que fagades de palabra ou de obra, facelo todo no nome do Señor Xesús, dando grazas a Deus e Pai por el.

2. Hebreos 13:7 - Lémbrate dos que te dominan, que che falaron a palabra de Deus: cuxa fe seguen, tendo en conta o final da súa conversación.

1 Timoteo 1:4 Tampouco prestes atención ás fábulas e ás xenealoxías interminables, que ministran preguntas, antes que á edificación piadosa que é na fe.

Esta pasaxe advirte de non prestar atención á especulación inútil e, en cambio, fomenta a construción da fe.

1. "O poder da fe: construír unha base de fortaleza espiritual"

2. "A vaidade das fábulas: desmentir especulacións pouco útiles"

1. Romanos 10:17 - "Así que a fe provén de oír, e o escoitar pola palabra de Cristo".

2. Hebreos 11:1 - "Agora a fe é a seguridade das cousas que se esperan, a convicción das que non se ven".

1 Timoteo 1:5 Agora ben, o fin do mandamento é a caridade dun corazón puro, dunha boa conciencia e dunha fe sen finxir.

O mandamento é ter caridade con corazón puro, boa conciencia e fe xenuína.

1. Amar aos demais cun corazón puro.

2. A importancia dunha boa conciencia.

1. 1 Xoán 4:7-8 - Amados, amémonos uns a outros: porque o amor é de Deus; e todo aquel que ama nace de Deus e coñece a Deus. O que non ama non coñece a Deus; pois Deus é amor.

2. Romanos 12:9-10 - Que o amor sexa sen disimulo. Aborrece o que é malo; únete ao que é bo. Amablemente cariñosos uns cos outros con amor fraternal; en honra preferindo uns aos outros.

1 Timoteo 1:6 dos cales algúns, que se desviaron, se apartaron a un tintineo van;

Algúns apartáronse do evanxeo e centráronse en debates inútiles.

1. "Manter o rumbo: ser fiel ao Evanxeo"

2. "O poder das palabras: elixir as nosas palabras con coidado"

1. Santiago 3:17 - Pero a sabedoría que é de arriba é primeiro pura, despois pacífica, mansa, disposta a ceder, chea de misericordia e bos froitos, sen parcialidade e sen hipocrisía.

2. Colosenses 3:15-17 - E que a paz de Deus reine nos vosos corazóns, á que tamén vos chamaron nun só corpo; e estar agradecido. Que a palabra de Cristo habite en vós abundantemente en toda sabedoría, ensinándose e amonestándose uns a outros con salmos, himnos e cánticos espirituais, cantando con graza nos vosos corazóns ao Señor. E todo o que fagas de palabra ou de feito, faino todo no nome do Señor Xesús, dando grazas a Deus Pai por medio del.

1 Timoteo 1:7 Desexando ser mestres da lei; sen entender o que din, nin o que afirman.

Algunhas persoas desexan ser profesores da lei, pero non entenden o que están dicindo ou afirmando.

1. Non persigas o que non entendes

2. Non entreteñas falsas ensinanzas

1. Proverbios 3: 5-7 - Confía no Señor con todo o teu corazón e non te apoies no teu propio entendemento.

2. Isaías 5:20 - Ai dos que chaman o mal bo e o ben mal, que poñen as tebras por luz e a luz por tebras.

1 Timoteo 1:8 Pero sabemos que a lei é boa se alguén a usa legalmente;

A lei é boa cando se usa correctamente.

1. "Vivir legalmente: a bondade de cumprir a lei"

2. "Usar a lei para o ben: como a xustiza vén de dentro"

1. Romanos 8:4 - "Para que a xustiza da lei se cumpra en nós, que non andamos segundo a carne, senón segundo o Espírito".

2. Mateo 5:17-20 - "Non pensedes que vin para destruír a lei ou os profetas: non vin para destruír, senón para cumprir. Pois de verdade vos digo: ata que pasen o ceo e a terra, un só. Non pasará da lei nin unha iota nin un título ata que todo se cumpra. Polo tanto, quen viola un destes máis pequenos mandamentos e así o enseñe, será chamado o máis pequeno no reino dos ceos; e ensínalles que este será chamado grande no reino dos ceos".

1 Timoteo 1:9 Sabendo isto, que a lei non está feita para un home xusto, senón para os inicuos e desobedientes, para os impíos e para os pecadores, para os impíos e profanos, para os asasinos de pais e para os asasinos de nais, para os homicidas,

A lei non está feita para os xustos, senón para os malvados, os impíos, os pecadores, os impíos, os profanos, os asasinos e os homicidas.

1: "O poder da xustiza"

2: "A consecuencia da inxustiza"

1: Romanos 8:1-4 - Polo tanto, agora non hai condena para os que están en Cristo Xesús, que non andan segundo a carne, senón segundo o Espírito.

2: 1 Xoán 1: 5-10 - Se andamos na luz, como El está na luz, temos comunión uns cos outros, e o sangue de Xesucristo, seu Fillo, límpanos de todo pecado.

1 Timoteo 1:10 Para os fornicarios, para os que se contaminan coa humanidade, para os ladróns, para os mentireiros, para os perxuros, e se hai algunha outra cousa que sexa contraria á boa doutrina;

Esta pasaxe de 1 Timoteo 1:10 enumera unha serie de pecados que son contrarios á boa doutrina.

1. "O pecado de contaminarnos: unha advertencia de 1 Timoteo 1:10"

2. "O poder da sana doutrina: unha lección de 1 Timoteo 1:10"

1. Proverbios 6:16-19 - "Hai seis cousas que o Señor odia, sete que lle son detestables: ollos altivos, lingua mentirosa, mans que derraman sangue inocente, corazón que trama malvados, pés rápidos para correr ao mal, unha testemuña falsa que derrama mentiras e unha persoa que provoca conflitos na comunidade".

2. Romanos 12:2 - "Non te conformes ao modelo deste mundo, senón transfórmate coa renovación da túa mente. Entón poderás probar e aprobar cal é a vontade de Deus: a súa boa, agradable e perfecta vontade. "

1 Timoteo 1:11 Segundo o glorioso evanxeo do bendito Deus, que foi confiado á miña confianza.

A Paulo recibiu a responsabilidade de predicar o evanxeo, que é a mensaxe gloriosa do bendito Deus.

1. O poder do Evanxeo: descubrindo a gloriosa mensaxe de Deus

2. Compromiso co Evanxeo: Recibir e compartir a Bendición

1. Romanos 1:16 - Porque non me avergoño do evanxeo de Cristo, porque é o poder de Deus para a salvación de todos os que cren.

2. 2 Corintios 5:14 - Porque o amor de Cristo nos obriga, porque xulgamos así: que se un morreu por todos, todos morreron.

1 Timoteo 1:12 E dou grazas a Cristo Xesús, noso Señor, quen me permitiu, porque me considerou fiel e me puxo no ministerio;

Paulo dá grazas a Cristo Xesús por permitirlle servir como ministro.

1. Unha chamada ao servizo: comprender o poder da fe e do ministerio

2. Recoñecer a man de Deus nas nosas vidas: expresar a gratitude polos seus dons

1. Salmo 37: 23-24 - Os pasos do home de ben son ordenados polo Señor, e el deléitase no seu camiño. Aínda que caia, non será abatido por completo, porque o Señor o sostén coa súa man.

2. Mateo 25:21 - Díxolle o seu señor: "Ben, servo bo e fiel: fuches fiel en poucas cousas, poñereiche sobre moitas cousas: entra no gozo do teu señor".

1 Timoteo 1:13 que antes era blasfemo, perseguidor e inxudicial; pero obtiven misericordia, porque o fixen por ignorancia e incredulidade.

O testemuño de Paulo da súa transformación de blasfemo e perseguidor a un que obtivo misericordia mostra o poder do arrepentimento e da fe.

1: Misericordia de Deus: arrepentimento e fe

2: Recoñecer a nosa ignorancia e volverse a Deus

1: Isaías 55:6-7 Buscade ao Señor mentres o atopan, invocad-o mentres está preto: que o impío abandone o seu camiño, e o inxusto os seus pensamentos, e que volva ao Señor, e terá misericordia del; e ao noso Deus, porque perdoará en abundancia.

2: Lucas 15:11-32 A parábola do fillo pródigo

1 Timoteo 1:14 E a graza do noso Señor foi moi abundante coa fe e o amor que hai en Cristo Xesús.

A graza do Señor foi abundante, rebosante de fe e amor en Cristo Xesús.

1. Aprendendo a confiar na abundancia da graza de Deus

2. Vivir na abundancia de fe e amor en Cristo Xesús

1. Efesios 2:8-9 - Porque pola graza fuches salvo pola fe, e iso non por vós mesmos; é don de Deus, non das obras, para que ninguén se vante.

2. Xoán 3:16 - Porque tanto amou Deus ao mundo que deu ao seu Fillo unigénito, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna.

1 Timoteo 1:15 Este é un dito fiel e digno de ser aceptado por todos: que Cristo Xesús veu ao mundo para salvar aos pecadores; dos que son xefe.

Cristo Xesús veu ao mundo para salvar aos pecadores.

1. A graza de Deus é para todos: non importa o pecador que sexas

2. Xesús é o Salvador do Mundo

1. Romanos 5:8-10 - Pero Deus demostra o seu propio amor por nós nisto: mentres aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós.

2. Xoán 3:16-17 - Porque tanto amou Deus ao mundo que deu ao seu único Fillo, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna.

1 Timoteo 1:16 Con todo, por iso obtiven misericordia, para que primeiro Xesucristo manifestase en min toda a paciencia, como modelo para os que creran nel para a vida eterna.

Xesús Cristo deu a Paulo misericordia para que puidese ser un exemplo de longa paciencia para aqueles que chegarían a crer nel para a vida eterna.

1. "O exemplo de longa paciencia"

2. "A Misericordia de Xesucristo"

1. 1 Xoán 4:10-11 - Nisto está o amor, non en que amamos a Deus, senón en que nos amou e enviou ao seu Fillo para ser a propiciación polos nosos pecados.

2. Romanos 5:8 - Pero Deus mostra o seu amor por nós en que mentres aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós.

1 Timoteo 1:17 Agora ben, para o Rei eterno, inmortal, invisible, o único Deus sabio, sexa honra e gloria para sempre. Amén.

O Rei eterno, inmortal e invisible é o único Deus sabio e é digno de honra e gloria para sempre.

1: O noso Deus é Eterno, Inmortal e Invisible

2: Glorificar a Deus: honrar á súa maxestade

1: Isaías 6:3 - "E un chamaba a outro e dicían: "Santo, santo, santo é o Señor dos exércitos; toda a terra está chea da súa gloria".

2: Romanos 11: 33-36 - "Oh, a profundidade das riquezas, da sabedoría e do coñecemento de Deus! Que inescrutables son os seus xuízos e que inescrutables os seus camiños! Porque quen coñeceu a mente do Señor, ou quen foi o seu conselleiro? Ou quen lle deu un agasallo para que lle paguen? Porque del e por el e para el son todas as cousas. A el sexa a gloria para sempre. Amén."

1 Timoteo 1:18 Encargoche este encargo, fillo Timoteo, segundo as profecías que te diron antes, para que con elas fagas unha boa guerra;

Paulo anima a Timoteo a usar as profecías que lle foron dadas para pelexar unha boa batalla espiritual.

1. Deus deunos todas as ferramentas que necesitamos para loitar nunha batalla espiritual.

2. As profecías de Deus dannos poder para ser vitoriosos nas nosas batallas espirituais.

1. Efesios 6:10-18 - As instrucións de Paulo sobre como poñer a armadura de Deus.

2. 2 Corintios 10:4-5 - A instrución de Paulo para usar as armas de Deus para destruír fortalezas espirituais.

1 Timoteo 1:19 Mantendo fe e boa conciencia; que algúns descartando a fe naufragaron:

Paulo anima aos crentes a manter a súa fe e ter unha boa conciencia, advertindo que aqueles que deixaron a súa fe experimentaron a destrución.

1. A importancia da fe e dunha boa conciencia

2. Rexeitar a fe leva á destrución

1. Hebreos 10:35-39 - Polo tanto, non tires a túa confianza, que ten unha gran recompensa. Porque tes necesidade de perseverar, para que cando teñas feito a vontade de Deus, recibas a promesa.

2. Santiago 1:22-25 - Pero sexade facedores da palabra, e non só oíntes, enganándose a vós mesmos. Porque se alguén escoita a palabra e non o fai, é coma un home que observa o seu rostro natural nun espello; pois obsérvase, vaise e enseguida esquece que clase de home era.

1 Timoteo 1:20 dos cales son Himeneo e Alexandre; a quen entreguei a Satanás, para que aprendan a non blasfemar.

Paulo entregou Himeneo e Alexandre a Satanás para ensinarlles a non blasfemar.

1. O perigo da blasfemia

2. O poder da responsabilidade

1. Proverbios 12:22 - "Os beizos mentirosos son unha abominación para o Señor, pero os que actúan fielmente son o seu deleite".

2. Santiago 3:10 - "Da mesma boca saen bendicións e maldicións. Meus irmáns, estas cousas non deberían ser así".

1 Timoteo 2 é o segundo capítulo da primeira carta escrita polo apóstolo Paulo ao seu novo protexido, Timoteo. Neste capítulo, Paul ofrece instrucións sobre a oración, a conduta adecuada na adoración e os roles de xénero dentro da igrexa.

1o Parágrafo: Paulo enfatiza a importancia da oración para todas as persoas (1 Timoteo 2:1-7). El insta a que se fagan súplicas, oracións, intercesións e accións de grazas por todos, incluídos os reis e os que teñen autoridade. Isto é porque Deus desexa que todas as persoas sexan gardadas e cheguen ao coñecemento da verdade. Paulo destaca a Xesucristo como o mediador entre Deus e a humanidade que se entregou a si mesmo como rescate por todos.

2º Parágrafo: Paul aborda a conduta adecuada durante as reunións de adoración (1 Timoteo 2:8-15). El instrúe que os homes deben orar coas mans santas levantadas de forma que reflicta reverencia e sen rabia nin peleas. As mulleres reciben instrucións para vestirse modestamente con decencia e decoro, adornándose con boas obras en lugar de peiteados ou xoias extravagantes. Paul tamén afirma que as mulleres deben aprender tranquilamente e non ter autoridade sobre os homes, senón permanecer sometidas.

Terceiro parágrafo: o capítulo conclúe con ensinanzas sobre os papeis da muller dentro da igrexa (1 Timoteo 2:11-15). Paul explica que non permite que as mulleres ensinen nin teñan autoridade sobre os homes, senón que deberían aprender en silencio. Refírese ao engano de Eva como un exemplo de por que as mulleres non deberían exercer autoridade sobre os homes. Non obstante, asegúralles que se salvarán a través do parto se continúan na fe, o amor, a santidade e o autocontrol.

En resumo,

O capítulo dous de 1 Timoteo ofrece instrucións sobre a oración, a conduta adecuada durante as reunións de adoración e os roles de xénero dentro da igrexa.

Paulo fai fincapé en orar por todas as persoas, as súplicas feitas por todos, incluídos os que teñen autoridade, porque Deus desexa a súa salvación a través de Xesucristo.

Aborda a conduta apropiada durante o culto, instruíndo aos homes a orar con reverencia e sen rabia nin peleas, mentres que as mulleres reciben instrucións para vestirse con modestia e aprender tranquilamente sen ter autoridade sobre os homes.

Paulo explica ademais que as mulleres non deben ensinar nin ter autoridade sobre os homes baseándose no exemplo do engano de Eva. Non obstante, asegúralles a salvación mediante a maternidade se continúan na fe, o amor, a santidade e o autocontrol. Este capítulo destaca a importancia da oración, a conduta adecuada nas reunións de adoración e os papeis dos homes e mulleres dentro da igrexa.

1 Timoteo 2:1 Exhorto, pois, a que, ante todo, se fagan súplicas, oracións, intercesións e

accións de grazas por todos os homes;

Debemos rezar por todas as persoas e dar grazas por elas.

1. Oracións de agradecemento: unha chamada ao agradecemento para todas as persoas

2. Interceder polos demais: facer súplicas por toda a humanidade

1. Santiago 5:16 - "Confesade os vosos defectos uns a outros, e orade uns polos outros, para que seades curados. A oración fervente e eficaz dun home xusto vale moito".

2. 1 Xoán 5:16 - "Se alguén ve que o seu irmán comete un pecado que non é de morte, pedirao e daralle a vida polos que non pecan para a morte. Hai un pecado para a morte: eu. non digas que rezará por iso".

1 Timoteo 2:2 Para os reis e para todos os que teñen autoridade; para que levemos unha vida tranquila e pacífica con toda piedad e honestidade.

Este versículo anima aos crentes a orar polos que teñen autoridade para que os cristiáns poidan levar unha vida pacífica honrando a Deus.

1. Como levar unha vida tranquila e pacífica en piedade e honestidade

2. O poder da oración para os que teñen autoridade

1. Romanos 13:1-7

2. 1 Pedro 2:13-17

1 Timoteo 2:3 Porque isto é bo e agradable diante de Deus, o noso Salvador;

Paso:

Deus quere que oremos por todas as persoas, non só polas que coñecemos ou nos gustan. En 1 Timoteo 2:3-4 di: "Isto é bo, e agrada a Deus, noso Salvador, que quere que todos se salven e cheguen ao coñecemento da verdade".

Deus quere que oremos por todas as persoas, para que se salven e coñezan a verdade.

1. Oración: un agasallo para dar a todas as persoas

2. Abrir corazóns e mentes á verdade a través da oración

1. 1 Timoteo 2:3-4

2. Xoán 3:16-17 - Porque tanto amou Deus ao mundo que deu ao seu único Fillo, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna.

1 Timoteo 2:4 Quen quere que todos os homes se salven e cheguen ao coñecemento da verdade.

Pasaxe: A Biblia ensina que todos poden ser gardados. No libro do Novo Testamento de 1 Timoteo 2:4, está escrito que Deus "quere que todas as persoas se salven e cheguen ao coñecemento da verdade".

Deus desexa que todas as persoas se salven e adquiran coñecemento da verdade.

1. A graza de Deus é para todos: A sobre o amor de Deus por todo o seu pobo

2. O Camiño da Verdade: A no Camiño da Salvación

1. Xoán 3:16 - Porque tanto amou Deus ao mundo que deu ao seu Fillo unigénito, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna.

2. Romanos 10:13 - Porque quen invoque o nome do Señor, salvarase.

1 Timoteo 2:5 Porque hai un só Deus e un único mediador entre Deus e os homes, o home Cristo Xesús;

Só hai un Deus e un único mediador entre Deus e a humanidade, que é Xesucristo.

1. "A importancia de Xesucristo como o noso mediador"

2. "O poder da mediación de Xesucristo"

1. Romanos 8:34 - "Cristo Xesús, que morreu, máis que iso, que resucitou, está á dereita de Deus e tamén intercede por nós".

2. Isaías 59:16 - "Viu que non había ninguén, espantouse de que non houbese ninguén para intervir; entón o seu propio brazo levoulle a vitoria, e a súa xustiza sostivoo".

1 Timoteo 2:6 que se entregou a si mesmo en rescate por todos, para ser testemuñado no seu tempo.

Deus deuse a si mesmo como rescate por todas as persoas, e isto será testemuñado no seu momento.

1. O sacrificio de Deus de si mesmo: comprender e apreciar a expiación

2. Como podemos estar testemuñando a graza de Deus nas nosas vidas?

1. Isaías 53:5 - "Pero foi traspasado polas nosas transgresións; esmagado polas nosas iniquidades; sobre el foi o castigo que nos deu paz, e coas súas feridas nos curaron".

2. Xoán 3:16-17 - "Porque tanto amou Deus ao mundo, que deu ao seu Fillo unigénito, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna. Porque Deus non enviou ao seu Fillo ao mundo para condenar o mundo, senón para que o mundo se salve por medio del".

1 Timoteo 2:7 Para o cal son ordenado predicador e apóstolo (falo a verdade en Cristo, e non mento), mestre dos xentís en fe e verdade.

Paulo foi ordenado como predicador, apóstolo e mestre dos xentís na fe e na verdade.

1. A chamada a predicar: vivir unha vida de fe e verdade

2. Seguindo a nosa chamada: vivir unha vida de dedicación e obediencia

1. Colosenses 4: 3-4 - Orando en todo momento no Espírito, con toda oración e súplica.

Para iso, mantéñense alerta con toda perseveranza, súplicando por todos os santos.

2. 1 Corintios 15:10 - Pero pola graza de Deus son o que son, e a súa graza para min non foi en balde. Pola contra, traballei máis que ningún deles, aínda que non fun eu, senón a graza de Deus que está comigo.

1 Timoteo 2:8 Quero, pois, que os homes oren en todas partes, erguendo as mans santas, sen ira e sen dúbida.

Paulo anima aos homes a orar en todas partes con mans santas, libres de rabia e dúbida.

1. Recoñecer o poder de Deus para responder as oracións

2. Rezar con fe e humildade

1. Santiago 5:16 - A oración fervente eficaz dun home xusto vale moito.

2. Filipenses 4:6-7 - Coidado con nada; pero en todo, por medio de oración e súplica, con acción de grazas, dáse a coñecer a Deus as túas peticións.

1 Timoteo 2:9 Do mesmo xeito, que as mulleres se adornan con vestimentas modestas, con vergoña e sobriedade; non con cabelo bronceado, nin ouro, nin perlas, nin vestidos caros;

As mulleres deben vestirse modestamente e non con xoias ou roupa caras.

1. O noso valor non se atopa na nosa roupa

2. Como vestirse con modestia

1. 1 Pedro 3:3-4 - "Non deixes que o teu adorno sexa externo, o trenzado do cabelo e a colocación de xoias de ouro, ou a roupa que levas, senón que o teu adorno sexa a persoa oculta do corazón co beleza imperecedeira dun espírito manso e tranquilo, que aos ollos de Deus é moi precioso".

2. Proverbios 11:22 - "Como un anel de ouro no fociño dun porco é unha fermosa muller sen discreción".

1 Timoteo 2:10 Pero (o que convén en mulleres que profesan a piedad) con boas obras.

As mulleres que profesan a piedad deben facer boas obras.

1. "Vivir a túa fe: practicar boas obras"

2. "A piedad exemplificada: unha chamada ás boas obras"

1. Proverbios 19:17 - O que é bondadoso cos pobres presta ao Señor, e el recompensarao polo que fixo.

2. Gálatas 6:9-10 - Non nos cansemos de facer o ben, porque no seu momento recolleremos a colleita se non nos rendimos. Por iso, como temos oportunidade, fagamos o ben a todas as persoas, especialmente ás que pertencen á familia dos crentes.

1 Timoteo 2:11 Que a muller aprenda en silencio con toda suxeición.

As mulleres deben aprender de forma tranquila e respectuosa.

1. Unha chamada ao silencio: aprender a respectar a autoridade

2. A beleza da submisión: abrazando o poder dunha forza tranquila

1. Proverbios 11:2 - Cando vén o orgullo, entón vén a deshonra, pero coa humildade vén a sabedoría.

2. 1 Pedro 3:4 - Pero que o teu adorno sexa a persoa oculta do corazón coa beleza incorruptible dun espírito manso e tranquilo, que aos ojos de Deus é moi precioso.

1 Timoteo 2:12 Pero non permito que unha muller enseñe nin usurpe autoridade sobre o home, senón que estea en silencio.

Non se lles permite ás mulleres ensinar nin ter autoridade sobre os homes na igrexa, pero deben permanecer en silencio.

1. "O lugar da muller na Igrexa: autoridade bíblica e submisión"

2. "O poder dun espírito tranquilo: aprender a vivir en submisión á Palabra de Deus"

1. 1 Corintios 14:33-35 - "Porque Deus non é un Deus de confusión senón de paz. Como en todas as igrexas dos santos, as mulleres deben calar nas igrexas. Porque non se lles permite falar, senón deben estar sometidos, como tamén di a Lei. Se algo queren aprender, que llo pregunten aos seus maridos na casa. Porque é vergoñento que unha muller fale na igrexa".

2. Efesios 5:22-24 - "Mulleres, sometede aos vosos maridos, como ao Señor. Porque o marido é a cabeza da muller así como Cristo é a cabeza da igrexa, o seu corpo, e el é o seu Salvador. Agora ben, como a igrexa se somete a Cristo, así tamén as mulleres deben someterse en todo aos seus maridos".

1 Timoteo 2:13 Porque primeiro se formou Adán, despois Eva.

O paso da Biblia afirma que Deus creou primeiro a Adán, despois a Eva.

1. A importancia da orde de Deus na creación - como o plan de Deus sempre é o primeiro.

2. Como é perfecto o plan de Deus, e como é esencial seguilo.

1. Xénese 1: 26-27 - Deus creou o home á súa imaxe, varón e muller creounos.

2. Proverbios 14:12 - Hai un camiño que lle parece correcto a un home, pero o seu fin é o camiño da morte.

1 Timoteo 2:14 E Adán non foi enganado, pero a muller enganada estaba na transgresión.

Adán non foi enganado pola serpe, pero Eva foi enganada e cometeu a transgresión.

1. O perigo do engano

2. O perdón de Deus pola transgresión

1. Xénese 3:1-7 - O relato da serpe que engana a Eva.

2. Isaías 1:18 - O perdón de Deus da transgresión.

1 Timoteo 2:15 Non obstante, ela será salvada na maternidade, se continúan na fe, na caridade e na santidade con sobriedade.

Paulo anima ás mulleres cristiás a continuar na fe, a caridade, a santidade e a sobriedade para salvarse mediante a maternidade.

1. O poder da fe, a caridade, a santidade e a sobriedade na vida das mulleres cristiás

2. Vivindo a verdade de 1 Timoteo 2:15 nas nosas vidas

1. Gálatas 5:22-23 - "Pero o froito do Espírito é amor, alegría, paz, paciencia, bondade, bondade, fidelidade, mansedume, dominio propio".

2. 1 Pedro 3:1-2 - "Do mesmo xeito, mulleres, estade sometidas aos vosos propios maridos, para que aínda que algúns non obedezcan a palabra, sexan gañados sen palabra pola conduta das súas mulleres".

1 Timoteo 3 é o terceiro capítulo da primeira carta escrita polo apóstolo Paulo ao seu novo protexido, Timoteo. Neste capítulo, Paul proporciona cualificacións para supervisores e diáconos dentro da igrexa e ofrece orientación sobre os seus papeis e responsabilidades.

1o parágrafo: Paulo describe as cualificacións dos superintendentes, tamén coñecidos como bispos ou anciáns (1 Timoteo 3:1-7). Afirma que os supervisores deben ser irreprochables, casados cun só cónxuxe, temperados, autocontrolados, respectables, hospitalarios, capaces de ensinar, non dados á borracheira nin á violencia, senón mansos e non rindidores. Deberían xestionar ben as súas propias casas e ter unha boa reputación tanto dentro como fóra da igrexa. Ademais, non deben ser conversos recentes , senón individuos que demostraron madurez na súa fe.

2º Parágrafo: Paul aborda entón as cualificacións dos diáconos (1 Timoteo 3:8-13). Tamén se lles esixe aos diáconos que sexan dignos de respecto, sinceros na súa fe, que non se entreguen con moito viño ou persiga unha ganancia deshonesta. Deben manter o misterio da fe cunha conciencia tranquila. Do mesmo xeito que os supervisores, os diáconos tamén deben ser probados primeiro antes de ser nomeados para desempeñar o seu papel. Deben ser fieis á hora de xestionar ben os seus propios fogares.

3o Parágrafo: O capítulo conclúe cunha declaración resumida que enfatiza o significado destas instrucións (1 Timoteo 3:14-16). Paulo expresa o seu desexo de visitar a Timoteo pronto, pero escribe estas cousas para que, se tarda en vir, Timoteo saiba como deben comportarse a xente na casa de Deus, a igrexa, que se describe como "o alicerce e fundamento da verdade". Destaca o misterio da piedad revelado a través de Xesucristo: a súa encarnación, a reivindicación polo Espírito, a proclamación entre as nacións polos anxos e a recepción da fe.

En resumo,

O capítulo tres de 1 Timoteo proporciona cualificacións para superintendentes (anciáns) e diáconos dentro da igrexa e enfatiza a importancia dos seus papeis e responsabilidades.

Paulo explica as cualificacións dos superintendentes, facendo fincapé no seu carácter, conduta e capacidade para ensinar. Deben ser crentes maduros con boa reputación.

Despois aborda as cualificacións dos diáconos, destacando a súa sinceridade de fe, autocontrol e xestión fiel dos fogares.

O capítulo conclúe cunha declaración resumida que subliña o significado destas instrucións para a conduta adecuada na casa de Deus: a igrexa. Paulo destaca a Xesucristo como a figura central no misterio da piedad revelado a través da súa encarnación, vindicación polo Espírito, proclamación entre as nacións polos anxos e recibida pola fe. Este capítulo enfatiza a importancia dos líderes cualificados dentro da igrexa que defenden a boa doutrina e mostran un carácter piadoso.

1 Timoteo 3:1 Este é un dito verdadeiro: Se alguén quere o cargo de bispo, desexa unha boa obra.

Paul anima a aqueles que desexan converterse en bispos a recoñecer que é un esforzo nobre e bo.

1. A responsabilidade do bispo: estar á altura das normas de Deus

2. Explorando a chamada ao ministerio: o que significa servir como bispo

1. Santiago 3:1 - "Non moitos de vós deberíades ser mestres, meus irmáns, porque sabedes que os que ensinamos seremos xulgados con maior rigor".

2. 1 Pedro 5: 2-3 - "Sed pastores do rabaño de Deus que está baixo o voso coidado,

servindo como superintendentes, non porque o debades, senón porque queredes, como Deus quere que sexades; non cobizoso de cartos, pero con ganas de servir; non dominando os que che son encomendados, senón sendo exemplos para o rabaño".

1 Timoteo 3:2 Entón, un bispo debe ser irreprensible, marido dunha soa muller, vixiante, sobrio, de boa conducta, hospitalario, apto para ensinar;

Paulo instrúe a Timoteo sobre as calidades dun bispo, como ser irreprensible, marido dunha soa muller, vixiante, sobrio, de bo comportamento, hospitalario e apto para ensinar.

1. As calidades dun bispo: os requisitos do liderado

2. Vivir unha vida de hospitalidade: o Espírito de Deus en acción

1. Efesios 4: 1-2 - "Por tanto, eu, prisioneiro do Señor, pídovos que andades dignos da vocación coa que sodes chamados, con toda humildade e mansedume, con longa paciencia, soportándovos uns aos outros con amor"

2. 1 Pedro 5: 2-3 - "Alimenta o rabaño de Deus que está entre vós, controlándoo, non por forza, senón voluntariamente; non por lucro sucio, senón de mente disposta; Nin como señores da herdanza de Deus, senón como exemplos para o rabaño".

1 Timoteo 3:3 Non dado ao viño, nin golpeador, nin cobizoso de ganancias sucias; pero paciente, non peleador, nin cobizoso;

Esta pasaxe fala dun trazo de carácter de non ser dado ao viño, non ser dianteiro, non ser avaricioso de cartos, ser paciente, non ser peleador e non ser cobizoso.

1. "O poder da paciencia: vencer as tentacións de avaricia e violencia"

2. "A responsabilidade do autocontrol: rexeitando as tentacións de alcohol e conflitos"

cruzado-

1. Proverbios 16:32 - "O que é lento para a ira é mellor que o poderoso, e o que domina o seu espírito que o que toma unha cidade".

2. Gálatas 5:22-23 - "Pero o froito do Espírito é o amor, a alegría, a paz, a paciencia, a bondade, a bondade, a fidelidade, 23 a mansedume, o dominio propio. Contra tales non hai lei".

1 Timoteo 3:4 O que goberna ben a súa propia casa, tendo os seus fillos sometidos con toda gravidade;

Un líder debe ser capaz de xestionar a súa casa e manter os seus fillos disciplinados de forma digna.

1. As calidades dun bo líder

2. A responsabilidade dos pais

1. Efesios 6:4 - Pais, non provoquedes a ira dos vosos fillos, senón que criadeos na disciplina e instrución do Señor.

2. Proverbios 15:20 - Un fillo sabio alegra a un pai, pero o insensato despreza á súa nai.

1 Timoteo 3:5 (Porque se un home non sabe gobernar a súa propia casa, como coidará da igrexa de Deus?)

Paso:

A carta de Paulo a Timoteo analiza as cualificacións que debe ter un superintendente da igrexa. Menciona que unha das calidades máis importantes é que o supervisor debe saber gobernar ben a súa propia casa.

Paul subliña a importancia de ter un supervisor da igrexa que sexa capaz de gobernar ben a súa propia casa.

1. "As cualificacións dun líder da Igrexa"

2. "As responsabilidades dun líder cristián"

1. Efesios 5:21-33 - Submisión e amor na casa

2. Tito 1:5-9 - As cualificacións dun líder da igrexa

1 Timoteo 3:6 Non é un novato, non sexa que, sendo levantado de soberbia, caia na condena do demo.

Advírteselle a Timoteo que non nomee un novato como líder na igrexa, xa que poderían volverse orgullosos e incorrer na condena de Deus.

1. O orgullo vén antes dunha caída: aprendendo do exemplo de 1 Timoteo 3:6

2. O valor da humildade: crecendo na sabedoría de 1 Timoteo 3:6

1. Santiago 4:6 - "Deus oponse aos soberbios, pero dá graza aos humildes".

2. Proverbios 11:2 - "Cando vén a soberbia, entón vén a deshonra, pero coa humildade vén a sabedoría".

1 Timoteo 3:7 Ademais, debe ter un bo informe dos que están fóra; para que non caia no reproche e na trampa do demo.

A importancia de ter un bo informe dos que están fóra da igrexa destácase neste fragmento, xa que pode axudar a unha persoa a evitar caer na trampa do demo.

1. O poder dun bo testemuño: como a nosa reputación pode axudarnos a evitar a tentación

2. Manterse por riba do reproche: a necesidade dun bo nome aos ollos dos estranxeiros

1. Proverbios 22:1 - Hai que escoller un bo nome en lugar de grandes riquezas, e o favor é mellor que a prata ou o ouro.

2. 1 Pedro 2:12 - Mantén honrada a túa conduta entre os xentís, para que cando falen contra ti como malhechores, vexan as túas boas obras e glorifiquen a Deus o día da visita.

1 Timoteo 3:8 Do mesmo xeito, os diáconos deben ser graves, non dobres, non dados a moito viño, non avariciosos de ganancias sucias;

Os diáconos deben ser dignos, honestos e temperados, evitando a cobiza.

1. A dignidade do servizo: un estudo de 1 Timoteo 3:8

2. Vivir unha vida de integridade: unha ollada a 1 Timoteo 3:8

1. 1 Pedro 4:10 - Como cada un recibiu un don, utilízao para servirse uns a outros, como bos administradores da variada graza de Deus.

2. Proverbios 21:20 - Tesouros preciosos e aceite están na morada do home sabio, pero o home insensato devora.

1 Timoteo 3:9 Mantendo o misterio da fe nunha conciencia pura.

Paulo anima a Timoteo a manter o misterio da fe cunha conciencia pura.

1. "Vivir fielmente: vivir cunha conciencia pura"

2. "Confiar en Deus cos misterios da vida"

1. Actos 24:16 - "Así que me esforzo por manter a miña conciencia limpa diante de Deus e dos homes".

2. Filipenses 4:8 - "Finalmente, irmáns e irmás, todo o que é verdade, todo o que é nobre, todo o que é correcto, todo o que é puro, todo o que é amable, todo o que é admirable, se algo é excelente ou digno de loar, pensan nesas cousas. "

1 Timoteo 3:10 E que estes tamén sexan probados primeiro; entón que usen o oficio de diácono, sendo atopados irreprensibles.

Paul dálle instrucións a Timoteo para que se asegure de que os diáconos sexan inocentes antes de que poidan tomar posesión.

1. "Vivir como un exemplo irreprochable"

2. "As calidades dun diácono"

1. 1 Pedro 2:12 - "Ter a túa conduta honrada entre os xentís, para que cando falen contra ti como malhechores, polas túas boas obras que observan, glorifiquen a Deus no día da visita".

2. Tito 1:6-7 - "Se algún é irreprensible, o marido dunha soa muller, que teña fillos fieis non acusados de motín nin de rebeldía. Porque un bispo debe ser irreprensible, como administrador de Deus; non obstinado, nin obstinado. pronto enfadado, non dado ao viño, sen dianteiro, nin entregado a un lucro sucio".

1 Timoteo 3:11 Así as súas mulleres deben ser graves, non calumniadores, sobrias e fieis en todo.

Esta pasaxe de 1 Timoteo 3:11 instrúe que as esposas dos diáconos deben ser graves, non calumniadores, sobrias e fieis en todas as cousas.

1. A importancia da fidelidade no matrimonio

2. O papel da muller na Igrexa

1. Efesios 5:22-33 - Esposas, sometede aos vosos maridos como ao Señor

2. Proverbios 31:10-31 - A esposa virtuosa

1 Timoteo 3:12 Que os diáconos sexan maridos dunha soa muller, gobernando ben os seus fillos e as súas propias casas.

Paulo indica que os diáconos deben ser homes dunha soa muller e deben gobernar ben os seus fillos e casas.

1. "O papel dos diáconos na Igrexa"

2. "Vivir o Evanxeo: a responsabilidade dun diácono"

1. Efesios 5:21-33 - Submisión e amor no matrimonio

2. Tito 1:5-9 - Cualificacións para líderes na Igrexa

1 Timoteo 3:13 Porque os que usaron ben o oficio de diácono cómprense un bo grao e unha gran audacia na fe que hai en Cristo Xesús.

1 Timoteo 3:13 anima aos diáconos a servir fielmente para conseguir unha boa posición e unha fe forte en Xesucristo.

1. Alcanzar a grandeza a través do servizo fielmente

2. O poder da fe audaz en Cristo

1. Marcos 10:45 - Porque mesmo o Fillo do Home non veu para ser servido, senón para servir, e para dar a súa vida como rescate por moitos.

2. Hebreos 11:1 - Agora a fe é a seguridade das cousas que se esperan, a convicción das cousas que non se ven.

1 Timoteo 3:14 Estas cousas escriboche, coa esperanza de vir a ti en breve:

Paul está escribindo unha carta a Timoteo coa esperanza de visitalo pronto.

1. A importancia de construír relacións cos demais.

2. O poder da esperanza nas nosas vidas.

1. Romanos 12: 9-10 - "Que o amor sexa xenuíno. Aborrece o que é malo; mantéñense firmes no que é bo. Ámense uns aos outros con cariño fraternal. Superan os uns aos outros facendo honra".

2. Salmo 33: 20-22 - "A nosa alma espera no Señor; El é a nosa axuda e o noso escudo. Porque o noso corazón alégrase nel, porque confiamos no seu santo nome. Que o teu amor, Señor, sexa. sobre nós, como esperamos en ti".

1 Timoteo 3:15 Pero se tardo moito, para que saibas como tes que comportarte na casa de Deus, que é a igrexa do Deus vivo, alicerce e fundamento da verdade.

A igrexa do Deus vivo é o alicerce e fundamento da verdade, e debemos comportarnos de forma que represente esa verdade.

1. O noso comportamento na Casa de Deus

2. A Igrexa: alicerce e fundamento da verdade

1. Xoán 14:6 - Xesús díxolle: "Eu son o camiño, a verdade e a vida. Ninguén vén ao Pai senón por min.

2. Efesios 4:15 - Pero, dicindo a verdade no amor, creza en todas as cousas no que é a cabeza, Cristo.

1 Timoteo 3:16 E sen controversia é grande o misterio da piedad: Deus foi manifestado na carne, xustificado no Espírito, visto polos anxos, predicado aos xentís, creído no mundo, recibido na gloria.

O misterio da piedad é que Deus foi revelado en forma humana, xustificado polo Espírito, visto polos anxos, predicado aos xentís, aceptado no mundo e levado á gloria.

1. Cre no Misterio da Piedade

2. A Revelación de Xesús en carne

1. Xoán 1:14 - E o Verbo fíxose carne e habitou entre nós, e vimos a súa gloria, gloria como do Fillo único do Pai, cheo de graza e verdade.

2. Colosenses 2:9 - Porque nel habita corporalmente toda a plenitude da divindade,

1 Timoteo 4 é o cuarto capítulo da primeira carta escrita polo apóstolo Paulo ao seu novo protexido, Timoteo. Neste capítulo, Paul aborda as ensinanzas falsas e anima a Timoteo no seu ministerio.

1º parágrafo: Paulo advirte contra as falsas ensinanzas e doutrinas dos demos (1 Timoteo 4:1-5). Afirma que en tempos posteriores, algúns se apartarán da fe, facendo caso aos espíritos enganadores e ás ensinanzas que prohiben o matrimonio e certos alimentos. Paulo subliña que todo o creado por Deus é bo se se recibe con acción de grazas. Recórdalle a Timoteo que debe ensinar e exhortar estas cousas aos crentes para que poidan ser alimentados con boa doutrina.

2º Parágrafo: Paulo instrúe a Timoteo que dea exemplo aos demais en fala, conduta, amor, fidelidade e pureza (1 Timoteo 4:6-10). Anímao a ser un bo servo de Cristo Xesús nutríndose de palabras de fe e de boas ensinanzas. Paulo subliña que a piedad ten valor para todas as cousas, tanto nesta vida como na vindeira, e insta a Timoteo a traballar e esforzarse porque puxo a súa esperanza no Deus vivo.

3o Parágrafo: O capítulo conclúe con instrucións para o ministerio de Timoteo (1 Timoteo 4:11-16). Paulo encárgalle que non deixe que ninguén o desprece pola súa mocidade, senón que sexa un exemplo de fala, conduta, amor, fidelidade e pureza. Anímao a dedicarse á lectura pública da Escritura, á exhortación e ao ensino. Paulo aconséllalle que non descoite o seu don espiritual senón que o use con dilixencia. El exhorta-lo a practicar estas cousas para que o seu progreso sexa evidente para todos.

En resumo,

O capítulo catro de 1 Timoteo aborda as ensinanzas falsas mentres proporciona instrucións para o ministerio.

Paulo advirte contra as falsas doutrinas que prohiben o matrimonio e certos alimentos mentres fai fincapé na gratitude por todas as cousas creadas por Deus.

El instrúe a Timoteo para dar exemplo a través da fala, a conduta, o amor, a fidelidade e a pureza. Paulo enfatiza o valor da piedad e anima a Timoteo a traballar e esforzarse no seu ministerio.

O capítulo conclúe con instrucións para o ministerio de Timoteo, aconsellándolle que sexa un exemplo en varias áreas e que se dedique á lectura, á exhortación e ao ensino das Escrituras. Paulo anímao a non descoidar o seu don espiritual senón a usalo con dilixencia. Este capítulo destaca a importancia da boa doutrina, o exemplo persoal e a dedicación no ministerio cristián.

1 Timoteo 4:1 Agora o Espírito fala expresamente de que nos últimos tempos algúns se apartarán da fe, prestando atención aos espíritos seductores e ás doutrinas dos demos;

O Espírito advirte que nos últimos tempos, algúns deixarán a fe para seguir as ensinanzas dos espíritos malignos.

1. O perigo da apostasía: como resistir a sedución por falsas ensinanzas

2. Protexerse contra o engano: manterse firme na fe e na verdade

1. Efesios 6:10-17 - Póñase a armadura completa de Deus para enfrontarse aos esquemas do diaño.

2. 2 Corintios 11:14 - Satanás disfrázase de anxo da luz e os seus servos de servos da xustiza.

1 Timoteo 4:2 Falar mentiras en hipocrisía; tendo a conciencia abrasada cun ferro quente;

A pasaxe fala de que as persoas falan mentiras dun xeito hipócrita, e que a súa conciencia xa non é capaz de distinguir o ben do mal.

1. "O perigo da hipocrisía: como ser auténtico na túa fe"

2. "O poder da verdade: ser honesto contigo mesmo e cos demais"

1. Proverbios 12:22 - "Os beizos mentirosos son unha abominación para o Señor, pero os que tratan fielmente son o seu deleite".

2. Efesios 4:25 - "Por iso, eliminando a mentira, que cada un diga a verdade co seu próximo, porque somos membros os uns dos outros".

1 Timoteo 4:3 Prohibindo casar e mandar absterse das comidas que Deus creou para ser recibidas con acción de grazas aos que cren e coñecen a verdade.

Paulo advirte de non ensinar doutrinas que prohiben o matrimonio e o consumo de certos tipos de alimentos, xa que ambos son creados por Deus para ser gozados con acción de grazas por aqueles que son crentes e entenden a verdade.

1. As bendicións do matrimonio e da comida: celebrando os dons de Deus

2. Absterse de falsas ensinanzas: abrazar a verdade da Palabra de Deus

1. Xénese 2:24 Por iso o home deixará ao seu pai e á súa nai e unirase á súa muller, e serán unha soa carne.

2. Mateo 15:11 Non o que entra na boca contamina o home; pero o que sae da boca, isto contamina o home.

1 Timoteo 4:4 Porque toda criatura de Deus é boa, e nada hai que rexeitar, se é recibida con acción de grazas.

Toda a creación de Deus é boa e debe ser aceptada con gratitude.

1: Debemos agradecer a Deus polos seus dons e nunca dalos por feitos.

2: Dar grazas por todas as bendicións de Deus, por pequenas que sexan.

1: Salmos 28:7 O Señor é a miña forza e o meu escudo; o meu corazón confiou nel, e fun auxiliado: por iso o meu corazón alégrase moito; e co meu canto loareino.

2: Colosenses 3:17 E todo o que fagades de palabra ou de feito, facedelo todo no nome do Señor Xesús, dando grazas a Deus e Pai por el.

1 Timoteo 4:5 Porque é santificado pola palabra de Deus e a oración.

Paulo anima a Timoteo a usar a palabra de Deus e a oración para vivir unha vida santificada.

1. Vivir unha vida de santidade: como a Palabra de Deus e a oración poden transformar as nosas vidas

2. Cultivando unha vida santificada: o poder da Palabra de Deus e da oración

1. Colosenses 3: 16-17 - Deixa que a Palabra de Deus habite en ti abundantemente, ensinándose e amonestándose uns a outros con toda sabedoría, e cantando salmos e himnos e cancións espirituais, con agradecemento nos teus corazóns a Deus.

2. Efesios 6:18 - Orando en todo momento no Espírito, con toda oración e súplica. Para iso, mantéñense alerta con toda perseveranza, súplicando por todos os santos.

1 Timoteo 4:6 Se lembras estas cousas aos irmáns, serás un bo ministro de Xesucristo, alimentado coas palabras de fe e de boa doutrina, ás que chegaches.

Timoteo é animado a ser un bo ministro de Xesucristo recordando aos irmáns as palabras

de fe e boa doutrina.

1. A importancia da fe e da boa doutrina

2. Lembrar aos demais as palabras de fe e boa doutrina

1. Hebreos 11:6 - "Pero sen fe é imposible agradarlle: porque o que se achega a Deus ten que crer que é, e que é o galardón dos que o buscan con dilixencia".

2. Tito 1: 8-9 - "Pero un amante da hospitalidade, un amante dos homes bos, sobrio, xusto, santo, temperado; que mantén firme a palabra fiel tal e como se lle ensinaron, para que poida mediante a boa doutrina para exhortar e convencer aos contrarios".

1 Timoteo 4:7 Pero rexeita as fábulas profanas e de vellas, e exerce máis ben a piedad.

Debemos rexeitar as ensinanzas falsas e, no seu lugar, buscar crecer en piedad.

1. "O poder e a necesidade de rexeitar o que é falso"

2. "Unha vida de piedad: un camiño para a verdadeira realización"

1. Tito 1:14 - Non prestar atención ás fábulas xudías e aos mandamentos dos homes que se afastan da verdade.

2. 1 Xoán 2:15-17 - Non ames o mundo nin as cousas do mundo. Se alguén ama o mundo, o amor do Pai non está nel.

1 Timoteo 4:8 Porque o exercicio corporal de pouco serve, pero a piedad é proveitosa para todas as cousas, tendo a promesa da vida agora e da que está por vir.

Esta pasaxe destaca a importancia da piedad sobre o exercicio físico, coa promesa dunha vida tanto agora como no futuro.

1. "A piedad é a chave da vida"

2. "A promesa da piedad"

1. 1 Pedro 2:11 - "Queridos amados, pídovos, como forasteiros e peregrinos, absterse das concupiscencias carnales, que loitan contra a alma"

2. Eclesiastés 12:13 - "Escoitemos a conclusión de todo o asunto: Teme a Deus e garda os seus mandamentos, porque este é todo o deber do home"

1 Timoteo 4:9 Este é un dito fiel e digno de toda aceptación.

Paulo manda a Timoteo que proclame que a mensaxe de fe debe ser aceptada por todos.

1. "O esencial da fe: aceptar a mensaxe de amor de Deus"

2. "O poder da fe: vivir unha vida de aceptación digna"

1. Romanos 10:17 - Así que a fe vén de escoitar, e oír a través da palabra de Cristo.

2. Efesios 4: 1-3 - Eu, pois, prisioneiro do Señor, pídovos a camiñar dun xeito digno da chamada á que fomos chamados, con toda humildade e mansedume, con paciencia, soportándovos uns cos outros. amor, ansioso por manter a unidade do Espírito no vínculo da paz.

1 Timoteo 4:10 Porque, polo tanto, traballamos e sufrimos oprobio, porque confiamos no Deus vivo, que é o Salvador de todos os homes, especialmente dos que cren.

Paulo está a lembrar a Timoteo que todas as persoas son salvadas polo Deus vivo, pero especialmente aqueles que cren nel.

1. O poder salvador da fe

2. Confiando no Deus Vivinte

1. Romanos 10:8-10 - "Pero que di? "A palabra está preto de ti, na túa boca e no teu corazón" (é dicir, a palabra de fe que proclamamos); 9 porque, se confesades coa vosa boca que Xesús é o Señor e cres no voso corazón que Deus o resucitou de entre os mortos, serás salvo. 10Porque co corazón crese e é xustificado, e coa boca confesase e sálvase".

2. Filipenses 4:19 - "E o meu Deus suplirá todas as túas necesidades segundo as súas riquezas na gloria en Cristo Xesús".

1 Timoteo 4:11 Estas cousas mandan e ensinan.

Paulo manda e instrúe a Timoteo para ensinar e mandar aos demais.

1. "Vivir como un exemplo de fe: o que significa seguir os mandamentos de Deus"

2. "O poder do ensino: o que podemos aprender das instrucións de Paulo a Timoteo"

1. Mateo 28:19-20 - "Por iso, vai e fai discípulos a todas as nacións, bautizándoos no nome do Pai, do Fillo e do Espírito Santo, e ensinándolles a obedecer todo o que che mandei".

2. Colosenses 3:17 - "E todo o que fagas, sexa de palabra ou de feito, faino todo no nome do Señor Xesús, dando grazas a Deus Pai por medio del".

1 Timoteo 4:12 Que ninguén desprece a túa mocidade; pero sé un exemplo dos crentes, de palabra, de conversación, de caridade, de espírito, de fe, de pureza.

A Timoteo diselle que sexa un exemplo de crente en todos os aspectos da súa vida, como a palabra, a conversación, a caridade, o espírito, a fe e a pureza.

1. Vivir unha vida de fe e pureza

2. Ser un exemplo de crente

1. Santiago 1:22-25 - Pero sexades facedores da palabra, e non só oíntes, enganándovos a vós mesmos. Porque se alguén é oínte da palabra e non o fai, parécese a un home que contempla o seu rostro natural nun espello: pois vese a si mesmo e vaise, e enseguida esquece o tipo de home que era. Pero quen mira a perfecta lei da liberdade e continúa nela, non sendo un oínte esquecedor, senón un realizador da obra, este home será bendito na súa obra.

2. 1 Pedro 2:11-12 - Queridos amados, pídovos, como forasteiros e peregrinos, absterse dos desexos carnales, que loitan contra a alma; Tendo o teu trato honesto entre os xentís, para que, mentres falan contra ti como malhechores, coas túas boas obras, que verán, glorifiquen a Deus no día da visita.

1 Timoteo 4:13 Ata que eu veña, presta atención á lectura, á exhortación, á doutrina.

Paulo dille a Timoteo que se centre na lectura, na exhortación e na ensinanza ata que volva.

1. "Ser dilixente na aprendizaxe: a importancia de ler, exhortar e ensinar"

2. "O poder do foco: as recompensas da dedicación ao crecemento espiritual"

1. Colosenses 3:10-17 - Vestirse do novo eu, que se está renovando no coñecemento segundo a imaxe do seu creador.

2. 1 Pedro 5: 5-7 - Sexa humilde e obediente a Deus, e El exaltarache no seu momento.

1 Timoteo 4:14 Non descoides o don que está en ti, que che foi dado pola profecía, coa imposición das mans do presbiterio.

Non abandones os dons que Deus che deu mediante a profecía e a imposición de mans.

1. A importancia de usar os teus dons para Deus

2. Como recoñecer e utilizar os agasallos que Deus che deu

1. Efesios 4:11-12; E deu algúns, apóstolos; e algúns, profetas; e algúns, evanxelistas; e algúns, pastores e mestres; Para o perfeccionamento dos santos, para a obra do ministerio, para a edificación do corpo de Cristo.

2. Romanos 12:6-8; Tendo, pois, dons diferentes segundo a graza que se nos dá, xa sexa profecía, profeticemos segundo a proporción da fe; ou ministerio, agardemos no noso ministerio: ou o que ensina, en ensinar; Ou o que exhorta, sobre a exhortación: o que dá, que o faga con sinxeleza; o que manda, con dilixencia; o que fai misericordia, con alegría.

1 Timoteo 4:15 Medita nestas cousas; entrégate enteiramente a eles; para que o teu proveito apareza a todos.

Paulo anima a Timoteo a dedicarse ás ensinanzas do Señor para que o seu progreso sexa visto por todos.

1. O poder da dedicación: como dedicarse a Deus leva a un crecemento profundo

2. Causar unha impresión: Como seguir as ensinanzas do Señor pode permitir que outros vexan a túa fe

1. Salmo 1: 1-3 - Benaventurado o home que non camiña no consello dos impíos, nin se interpón no camiño dos pecadores, nin se senta no asento dos burladores; pero o seu deleite está na lei do Señor, e sobre a súa lei medita día e noite.

2. Santiago 1:22-25 - Pero sexade facedores da palabra, e non só oíntes, enganándose a vós mesmos. Porque se alguén escoita a palabra e non o fai, é como un home que mira fixamente o seu rostro natural nun espello. Pois mira para si mesmo e vaise e de inmediato esquece como era. Pero o que mira a lei perfecta, a lei da liberdade, e persevera, non sendo un oínte que esquece senón un que actúa, será bendito co seu facer.

1 Timoteo 4:16 Ten coidado de ti mesmo e da doutrina; persegue neles: pois facendo isto, salvarás a ti mesmo e aos que te escoiten.

Os cristiáns deberían ter en conta a súa propia doutrina e continuar nela, xa que isto beneficiará tanto a eles como aos que ensinan.

1) A importancia de ensinar a Biblia e as súas doutrinas

2) O poder do Evanxeo: como beneficia tanto ao profesor como ao oínte

1) 2 Timoteo 3:16 - Todas as Escrituras son inspiradas por Deus, e son útiles para a doutrina, para a reprobación, para a corrección, para a instrución na xustiza.

2) Salmo 19:7-8 - A lei do Señor é perfecta, converte a alma: o testemuño do Señor é seguro, fai sabios aos sinxelos. Os estatutos do Señor son rectos, alegran o corazón: o mandamento do Señor é puro e ilumina os ollos.

1 Timoteo 5 é o quinto capítulo da primeira carta escrita polo apóstolo Paulo ao seu novo protexido, Timoteo. Neste capítulo, Paul ofrece instrucións sobre o tratamento de varios grupos dentro da igrexa, incluíndo viúvas, anciáns e escravos.

1o parágrafo: Paul aborda como tratar ás viúvas dentro da comunidade da igrexa (1 Timoteo 5:1-16). Dálle a Timothy que trate ás mulleres maiores como nais e ás mulleres máis novas como irmás con absoluta pureza. Paul diríxese específicamente ás viúvas que están realmente necesitadas e non teñen apoio familiar. Aconsella que se unha viúva ten fillos ou netos, que coiden dela en lugar de cargar a igrexa. Non obstante, se unha viúva está realmente soa e puxo a súa esperanza en Deus, pode estar inscrita nunha lista de axuda financeira da igrexa.

2º Parágrafo: Paulo proporciona pautas para tratar as acusacións contra os anciáns (1 Timoteo 5:17-25). Subliña que os anciáns que dirixen ben deben ser considerados dignos de dobre honra, especialmente aqueles que traballan na predicación e no ensino. Non obstante, tamén advirte de non recibir acusacións contra un ancián sen as probas ou investigacións adecuadas. Se un ancián é declarado culpable de pecar de forma persistente, debe ser reprobado publicamente como unha advertencia aos demais.

3o Parágrafo: O capítulo conclúe con instrucións sobre os escravos e os seus amos (1 Timoteo 6:1-2). Paulo aconsella aos escravos que honren aos seus amos crentes para que o nome e a ensinanza de Deus non sexan blasfemados. El insta a Timoteo a ensinar estes principios con toda autoridade para que os crentes mostren a verdadeira piedad na súa conduta.

En resumo,

O capítulo cinco de 1 Timoteo ofrece instrucións sobre o tratamento das viúvas, dos anciáns acusados de malos tratos e dos escravos dentro da comunidade da igrexa.

Paul instrúe sobre como tratar ás viúvas de forma adecuada en función das súas circunstancias: coidando ás persoas sen apoio familiar pero fomentando a autosuficiencia cando sexa posible.

Ofrece pautas para manexar as acusacións contra os anciáns, facendo fincapé na necesidade de probas e cautela ao recibir acusacións. O pecado persistente debe ser abordado publicamente.

O capítulo conclúe con instrucións para que os escravos honren aos seus amos crentes, garantindo que o nome e a ensinanza de Deus non sexan blasfemados. Paulo insta a Timoteo a ensinar estes principios con autoridade. Este capítulo destaca a importancia do coidado axeitado das viúvas, a responsabilidade dentro do liderado e a conduta piadosa en varias relacións sociais dentro da comunidade da igrexa.

1 Timoteo 5:1 Non reprendes a un ancián, pero pídelle como a un pai; e os mozos coma irmáns;

Respecta e trata aos maiores como pais e aos mozos como irmáns.

1. "Honrar aos maiores: respecto e amor na Igrexa"

2. "Vivir en unidade: tratar aos demais como irmáns e irmás"

1. Proverbios 16:31 "O cabelo canoso é unha coroa de gloria; gáñase nunha vida xusta".

2. Efesios 6:1-3 "Fillos, obedecede aos vosos pais no Señor, porque isto é correcto. "Honrade a voso pai e a vosa nai", que é o primeiro mandamento cunha promesa, "para que vos vaia ben e para que goces de longa vida na terra".

1 Timoteo 5:2 As mulleres maiores como nais; as máis novas coma irmás, con toda pureza.

As mulleres maiores deben ser respectadas e tratadas como nais, mentres que as mulleres máis novas deben ser respectadas e tratadas como irmás con pureza.

1. Respecto e honra: a importancia de respectar as mulleres maiores e novas

2. Pureza nas relacións: manter a santidade nas interaccións coas mulleres

1. Proverbios 31: 28-29 "Levántanse os seus fillos e chámana bendita; tamén o seu marido, e ela ela: "Moitas fillas fixeron ben, pero ti superalas a todas".

2. 1 Pedro 3:7 "Do mesmo xeito, maridos, vivide coas vosas mulleres de forma comprensiva, honrando á muller como o vaso máis débil, xa que son herdeiros convosco da graza da vida, para que as vosas oracións non sexan impedido".

1 Timoteo 5:3 Honra ás viúvas que son realmente viúvas.

As viúvas deben ser honradas e coidadas.

1. "Honrar á viúva: unha chamada á compaixón"

2. "Coidar á viúva: un mandamento de amor"

1. Salmo 68: 5 - "Pai dos orfos, defensor das viúvas, é Deus na súa morada santa".

2. Santiago 1:27 - "A relixión que é pura e inmaculada diante de Deus, o Pai, é esta: visitar aos orfos e ás viúvas nas súas aflicións, e manterse sen manchas do mundo".

1 Timoteo 5:4 Pero se algunha viúva ten fillos ou sobriños, que aprenda primeiro a mostrar piedade na casa e a compensar aos seus pais, porque iso é bo e aceptable ante Deus.

As viúvas con fillos ou sobriños deberían ensinarlles a mostrar piedade e respecto cara aos seus pais, xa que isto agrada a Deus.

1. O poder do respecto: ensinar aos nosos fillos a honrar aos seus pais

2. A bendición da piedade: como podemos agradar a Deus a través das nosas accións

1. Efesios 6:1-3 - Fillos, obedecede aos vosos pais no Señor, porque isto é correcto. "Honra ao teu pai e á túa nai", que é o primeiro mandamento con promesa: "para que che vaia ben e que vivas moito na terra".

2. Proverbios 1:8 - Escoita, fillo meu, a instrución do teu pai, e non abandones as ensinanzas da túa nai.

1 Timoteo 5:5 Agora ben, a que é viúva e desolada, confía en Deus e continúa en súplicas e oracións noite e día.

As viúvas que están verdadeiramente desoladas poden atopar consolo confiando en Deus e orando continuamente.

1. Non só: atopar forza no amor de Deus

2. O poder da oración: como conectar con Deus pode consolar ata os máis desolados

1. Salmo 46: 1 - "Deus é o noso refuxio e fortaleza, unha axuda sempre presente nos problemas".

2. Isaías 41:10 - "Entón non temas, porque estou contigo; non te asustes, porque eu son o teu Deus. fortalecereiche e axudarei; Apoiareino coa miña dereita xusta".

1 Timoteo 5:6 Pero a que vive no pracer está morta mentres vive.

Vivir unha vida de pracer e indulxencia pode levar á morte espiritual.

1. Os perigos dun estilo de vida indulxente

2. Rexeitar o pracer en favor da fidelidade

1. Proverbios 11:19 - Así como a xustiza leva á vida, así o que persegue o mal persegue ata a súa propia morte.

2. Romanos 6:23 - Porque o salario do pecado é a morte, pero o don de Deus é a vida eterna en Cristo Xesús, noso Señor.

1 Timoteo 5:7 E estas cousas mandan, para que sexan irreprensibles.

Paulo instruíu a Timoteo que se asegurara de que as persoas das que é responsable permanecesen irreprensibles.

1. O poder da responsabilidade: o que significa ser irreprochable

2. Responsabilidade bíblica: a obriga de permanecer sen culpa

1. Efesios 4:17-32 - Camiñando na verdade e no amor.

2. Mateo 5:48 - Perfección a través de Cristo.

1 Timoteo 5:8 Pero se alguén non se ocupa dos seus, e especialmente dos da súa casa, negou a fe e é peor que un infiel.

É responsabilidade da persoa manter a súa propia familia. Se non o fan, é visto como unha negación da súa fe e son peores que os que non teñen fe.

1. Prover para a súa familia é unha parte esencial de ser fiel a Deus.

2. Non ter en conta as necesidades da túa familia é un sinal de debilidade espiritual.

1. 1 Xoán 3:17-18 - "Pero se alguén ten os bens do mundo e ve o seu irmán necesitado, pero pecha o seu corazón contra el, como permanece nel o amor de Deus? Fillos, non amemos de palabra ou fala senón de feito e de verdade".

2. 1 Timoteo 5:4 - "Pero se unha viúva ten fillos ou netos, primeiro debe aprender a practicar a piedade coa súa propia familia e a facer que algúns regresen aos seus pais, porque isto é agradable aos ojos de Deus. "

1 Timoteo 5:9 Non se tome a viúva no número de menos de sesenta anos, sendo a muller dun só home,

A pasaxe fala de non incluír as viúvas que teñan menos de sesenta anos, que só estiveran casadas cun home no número.

1. A importancia de estimar e coidar aos que na nosa comunidade quedaron viúvos.

2. O valor de honrar a lei de Deus e a sabedoría ao coidar dos viúvos.

1. Santiago 1:27 - A relixión pura e sen mancha diante de Deus e Pai é esta: visitar aos orfos e ás viúvas nos seus problemas, e manterse sen manchas do mundo.

2. Isaías 1:17 - Aprende a facer o ben; busca a xustiza, reprende ao opresor; defender o orfo, suplicar pola viúva.

1 Timoteo 5:10 Ben informado de boas obras; se criou fillos, se aloxou forasteiros, se lavou os pés aos santos, se aliviou aos aflixidos, se seguiu con dilixencia toda boa obra.

Paulo anima a Timoteo a honrar e apoiar ás viúvas que fixeron boas obras, como criar fillos, acoller a estraños, lavar os pés dos santos, aliviar aos aflixidos e realizar toda boa obra.

1. O poder das boas obras: como as viúvas poden mostrarnos o camiño

2. A importancia de apoiar ás viúvas: cumprindo a visión de Paulo

1. Gálatas 6: 9-10 - "Non nos cansemos de facer o ben, porque no seu momento segaremos a colleita se non nos rendimos. Por iso, cando teñamos oportunidade, fagamos o ben a todas as persoas. , especialmente aos que pertencen á familia dos crentes".

2. Santiago 1:27 - "A relixión que Deus o noso Pai acepta como pura e impecable é esta: coidar dos orfos e viúvas nas súas angustias e evitar que o mundo se contamine".

1 Timoteo 5:11 Pero as viúvas máis novas néganse, porque cando comecen a serenar contra Cristo, casarán;

A pasaxe aconsella ás viúvas máis novas que eviten volver casar e anímaas a permanecer devotas de Cristo.

1. Crecer na fe: aprender o valor da devoción a Cristo

2. Viúve: atopar confort e fortaleza en Deus

1. Proverbios 3:5-6 - Confía no Señor con todo o teu corazón; e non te inclines ao teu propio entendemento. Recoñéceo en todos os teus camiños, e el dirixirá os teus camiños.

2. Isaías 40:31 - Pero os que esperan no Señor renovarán as súas forzas; subirán con ás como aguias; correrán e non se cansarán; e andarán e non desmaiarán.

1 Timoteo 5:12 Tendo condena, porque abandonaron a súa primeira fe.

As persoas que abandonaron a súa fe orixinal son merecedoras de condena.

1. "Abandonando a túa fe: as consecuencias que enfrontamos"

2. "A importancia de manterse fiel ás túas crenzas"

1. Hebreos 10:26-31 - "Porque se seguimos pecando deliberadamente despois de recibir o coñecemento da verdade, xa non queda un sacrificio polos pecados, senón unha espantosa esperanza de xuízo e unha furia de lume que consumirá o adversarios".

2. Gálatas 5:1-4 - "Para a liberdade, Cristo deixounos libres; mantéñenos firmes, e non vos sometades de novo ao xugo de escravitude".

1 Timoteo 5:13 E ademais aprenden a estar ociosos, vagando de casa en casa; e non só ociosos, senón tamén idiotas e afanados, que falan cousas que non deberían.

A xente está aprendendo a estar ociosa e cotilleando cousas que non deberían.

1. O poder dos fofocas: como parar os rumores e falar da vida

2. Ociosidade: comprender as consecuencias de non facer nada

1. Mateo 12: 36-37 "Dígoche que o día do xuízo a xente dará conta de toda palabra descoidada que fale, porque polas túas palabras serás xustificado e polas túas palabras serás condenado".

2. Proverbios 18:8 “As palabras dun murmuro son coma bocados deliciosos; baixan ás partes internas do corpo”.

1 Timoteo 5:14 Quero, pois, que as mulleres máis novas se casen, teñan fillos, guíen a casa, non dean ocasión ao adversario de falar con reproche.

Paul anima ás mulleres novas a casar, ter fillos e xestionar as súas casas para evitar darlles aos seus adversarios motivos para calumnialas.

1. A importancia do matrimonio e da familia na fe proactiva

2. Aumentar a nosa fidelidade no fogar para honrar a Deus

1. Proverbios 31:10-31

2. Efesios 5:22-33

1 Timoteo 5:15 Porque algúns xa se apartaron de Satanás.

Algúns membros da igrexa foron desviados por Satanás.

1. "Non te deixes enganar: vivir unha vida de fe nun mundo pecaminoso"

2. "Advertencia de Deus: non sigas o camiño do pecado"

1. Santiago 1:14-15 - Pero cada persoa é tentada cando é arrastrada polo seu propio mal desexo e seducida. Despois, despois de que o desexo concibiu, dá a luz o pecado; e o pecado, cando está xa maduro, dá a luz á morte.

2. 1 Corintios 10:13 - Ningunha tentación te alcanzou, excepto a que é común á humanidade. E Deus é fiel; non deixará que sexas tentado máis aló do que poidas soportar. Pero cando sexas tentado, el tamén proporcionará unha saída para que poidas aguantar.

1 Timoteo 5:16 Se algún home ou muller crente ten viúvas, que as alivien, e non se imputen á igrexa; para que alivie os que son viúvas.

Os crentes deben coidar das viúvas, e a igrexa debe axudar aos que son verdadeiramente viúvas.

1. Honrando ás viúvas: compaixón e apoio na Igrexa

2. O poder do coidado: unha chamada á acción para a Igrexa

1. Santiago 1:27 - Relixión pura e inmaculada diante de Deus e Pai é esta: visitar aos orfos e ás viúvas na súa aflicción, e manterse sen mancha do mundo.

2. Isaías 1:17 - Aprende a facer o ben; busca xuízo, alivia aos oprimidos, xulga aos orfos, defende a viúva.

1 Timoteo 5:17 Que os anciáns que gobernan ben sexan considerados dignos de dobre honra, especialmente os que traballan na palabra e na doutrina.

Os anciáns que levan ben e traballan duro predicando e ensinando a Palabra de Deus son dignos dunha dobre honra.

1. O valor dos anciáns: a bendición da dobre honra

2. Liderado na Igrexa: digno de dobre honra

1. Hebreos 13:17 - Obedecede aos que dominan sobre vós, e sometédevos a vós mesmos: porque velan polas vosas almas, como os que deben dar conta, para que o fagan con alegría e non con dor, porque iso é inútil para ti.

2. 1 Tesalonicenses 5: 12-13 - E rogámosvos, irmáns, que coñezades aos que traballan entre vós, que están sobre vós no Señor e vos amonestades; E estimalos moi namorados polo seu traballo. E estade en paz entre vós.

1 Timoteo 5:18 Porque a Escritura di: Non poñerás fociño ao boi que pisa o millo. E, o traballador é digno da súa recompensa.

A escritura ensínanos que o traballador merece o seu salario.

1. "Ser xusto: recolle o que sementas"

2. "O valor do traballo e dos salarios"

1. Mateo 20:1-16

2. Gálatas 6:7-10

1 Timoteo 5:19 Non recibas unha acusación contra un ancián, senón ante dúas ou tres testemuñas.

Non se deben presentar acusacións contra un ancián sen a presenza de dúas ou tres testemuñas.

1. O poder das testemuñas: por que necesitamos testemuñas cando se producen acusacións.

2. Ao lado do ancián: como respectar e apoiar aos nosos líderes.

1. Proverbios 18:17, "O que primeiro expón o seu caso parece correcto, ata que o outro vén e o examina".

2. Santiago 5:16: "Polo tanto, confesade os vosos pecados uns a outros e orade uns polos outros, para que seades curados. A oración dun xusto ten un gran poder mentres está a funcionar".

1 Timoteo 5:20 Os que pecan reprenden diante de todos, para que os demais tamén teñan medo.

O pecado debe ser reprendido en público para animar aos demais a temer o pecado.

1. O custo do pecado: por que é necesario reprender o pecado

2. O valor do medo: por que é importante temer ao pecado

1. Proverbios 3:7 - "Non sexas sabio aos teus propios ollos: teme ao Señor e apártate do mal".

2. Hebreos 12:11 - "Agora ningún castigo polo momento parece ser gozoso, senón doloroso; con todo, despois dálle o froito pacífico da xustiza aos que se exercen con el".

1 Timoteo 5:21 Encargoche diante de Deus, e do Señor Xesucristo e dos anxos elixidos, que observes estas cousas sen ter preferencia uns antes que outros, sen facer nada por parcialidade.

Paulo ordena a Timoteo que actúe sen prexuízos nin parcialidades ao tomar decisións.

1. "Vivir sen favoritos: o deber dun cristián"

2. "A importancia da imparcialidade: atopar o equilibrio nun mundo dividido"

1. Santiago 2:1-13

2. Romanos 2:1-11

1 Timoteo 5:22 Non impoñas as mans de súpeto a ninguén, nin sexas partícipe dos pecados doutros homes: mantéñase puro.

Non debemos ser rápidos para xulgar nin involucrarnos nas malas accións dos demais e debemos esforzarnos por manter a pureza.

1. O poder de absterse: por que non debemos ser rápidos para xulgar aos demais

2. Manter a verdade: a importancia de manter a pureza

1. Santiago 4:11-12 - Non faledes mal uns dos outros, irmáns. O que fala contra un irmán ou xulga o seu irmán, fala mal contra a lei e xulga a lei. Pero se xulgas a lei, non es un cumpridor da lei senón un xuíz.

2. 1 Pedro 1:15-16 - Pero como quen te chamou é santo, tamén sea santo en toda a súa conduta, xa que está escrito: "Serás santo, porque eu son santo".

1 Timoteo 5:23 Non bebas máis auga, pero usa un pouco de viño por mor do teu estómago e das túas enfermidades moitas veces.

Paulo aconsella a Timoteo que beba viño para a súa saúde.

1. Coidar do teu corpo: os beneficios físicos e espirituais de seguir os consellos bíblicos

2. O poder da moderación: como equilibrar a vida saudable coa sabedoría bíblica

1. Efesios 5:18: "E non vos embriaguedes de viño, no que hai disipación, senón cheos do Espírito".

2. Proverbios 31: 6-7: "Dálle bebida forte ao que perece, e viño aos que son amargos de corazón. Que beba e esqueza a súa pobreza, e non se acorde máis da súa miseria".

1 Timoteo 5:24 Os pecados dalgúns homes están abertos de antemán, van antes ao xuízo; e algúns homes que seguen despois.

Paulo advirte a Timoteo de que os pecados dalgunhas persoas sairán á luz antes de ser xulgados, mentres que outros serán revelados despois do xuízo.

1. "As consecuencias do pecado"

2. "Xuízo e misericordia de Deus"

1. Proverbios 16:25 - "Hai un camiño que lle parece correcto a un home, pero o seu fin é o camiño da morte".

2. 1 Xoán 1:9 - "Se confesamos os nosos pecados, El é fiel e xusto para perdoarnos os nosos pecados e limpiarnos de toda iniquidade".

1 Timoteo 5:25 Do mesmo xeito, as boas obras dalgúns son manifestadas de antemán; e os que son doutro xeito non se poden esconder.

As boas obras dalgunhas persoas son evidentes para todos mentres que outras non son tan obvias.

1. O bo samaritano: como mostrar o amor de Deus aos demais

2. A importancia das boas obras: vivir unha vida que glorifica a Deus

1. Gálatas 6: 9-10 - "E non nos cansemos de facer o ben: porque no seu momento segaremos, se non desfallecemos. Por iso, como temos oportunidade, fagamos ben a todos os homes, especialmente a eles. que son da casa da fe".

2. Mateo 5:16 - "Que así brille a túa luz diante dos homes, para que vexan as túas boas obras e glorifiquen ao teu Pai que está no ceo".

1 Timoteo 6 é o sexto e último capítulo da primeira carta escrita polo apóstolo Paulo ao seu novo protexido, Timoteo. Neste capítulo, Paul aborda varios temas, incluídos os falsos mestres, o contento e a procura da piedad.

1º parágrafo: Paulo advirte contra os falsos mestres e o seu desexo de ganancia material (1 Timoteo 6:1-10). El instrúe aos escravos para honrar aos seus amos, especialmente os que son crentes. Advirte contra quen ensina unha doutrina diferente ou promove controversias que xeran envexa, contendas e sospeitas malvadas. Paul subliña que a piedad con contento é unha gran ganancia e advirte contra o amor ao diñeiro como raíz de todo tipo de mal. El insta a Timoteo a fuxir destas tentacións e perseguir a xustiza, a piedad, a fe, o amor, a resistencia e a mansedume.

2o Parágrafo: Paulo encárgase a Timoteo de loitar contra a boa loita da fe (1 Timoteo 6:11-16). Anímao a buscar a xustiza mentres evita a cobiza. Paulo lémbralle a súa confesión ante moitas testemuñas cando recibiu o seu cargo de ministerio. El enfatiza a

soberanía de Deus e descríbeo como inmortal e habita nunha luz inaccesible. Paulo insta a Timoteo a gardar os mandamentos de Deus sen mancha nin reproche ata a aparición de Cristo.

3o Parágrafo: O capítulo conclúe con instrucións para os crentes ricos (1 Timoteo 6:17-21). Paulo aconsella aos que son ricos nesta época actual que non sexan arrogantes nin poñan a súa esperanza en riquezas incertas senón en Deus que nos proporciona todo para o noso goce. Anímase a facer boas obras coa súa riqueza e a ser xeneroso ao compartir. Finalmente, Paul encarga a Timoteo de gardar o que lle foi encomendado, evitando os balbuceos irreverentes e as contradicións falsamente chamadas coñecemento.

En resumo,

O capítulo seis de 1 Timoteo abarca temas como falsos profesores, contento versus avaricia,

e instrucións para os crentes ricos.

Paulo advirte contra as ensinanzas falsas e o amor polo diñeiro, e insta a Timoteo a buscar a piedad con contento.

Encárgase a Timoteo de loitar na boa loita da fe, facendo fincapé na soberanía de Deus e na importancia de gardar os seus mandamentos.

O capítulo conclúe con instrucións para que os crentes ricos sexan xenerosos e eviten poñer a súa esperanza nas riquezas. Paul anima a Timoteo a gardar o que lle foi confiado evitando as charlas baleiras. Este capítulo enfatiza a procura da piedad, a satisfacción e a administración responsable da riqueza no contexto das falsas ensinanzas que prevalecían naquel tempo.

1 Timoteo 6:1 Que todos os servos que estean baixo o xugo consideren aos seus propios amos dignos de toda honra, para que o nome de Deus e a súa doutrina non sexan blasfemados.

Paulo instrúe aos servos que honren aos seus amos para glorificar o nome e as ensinanzas de Deus.

1. A importancia da honra: un estudo de 1 Timoteo 6:1

2. Servir con honra: como glorificar a Deus na túa vida cotiá

1. Colosenses 3:22-24 - "Escravos, obedecede en todo aos vosos amos terrestres; e facedeo, non só cando os seus ollos estean postos en vós e para conseguir o seu favor, senón con sinceridade de corazón e reverencia polo Señor. 23 O que sexa. o fas, traballa con todo o teu corazón, como traballando para o Señor, non para os amos humanos, 24 xa que sabes que recibirás unha herdanza do Señor como recompensa. É ao Señor Cristo ao que serves".

2. Efesios 6:5-7 - "Escravos, obedecede aos vosos amos terrestres con respecto e medo e con sinceridade de corazón, como obedecedes a Cristo. 6 Obedédeos non só para gañar o seu favor cando os seus ollos están postos en vós, pero coma escravos de Cristo, facendo a vontade de Deus de corazón. 7 Servide de todo corazón, coma se servises ao Señor, non ás persoas".

1 Timoteo 6:2 E os que teñen mestres crentes, que non os desprecen, porque son irmáns; senón que fanlles o servizo, porque son fieis e amados, partícipes do beneficio. Estas cousas ensinan e exhortan.

Os crentes non deben desprezar aos seus amos, senón que deben servilos fielmente, porque son fieis e amados, partícipes do beneficio.

1. Servindo aos nosos mestres con fidelidade e amor

2. Os beneficios de servir fielmente aos nosos amos

1. Colosenses 3: 22-25 - "Servidores, obedecede en todo aos vosos amos segundo a carne; non co servizo da vista, como os que agradan aos homes, senón con soltura de corazón, temendo a Deus; e todo o que fagades, facedelo de corazón, como o Señor, e non aos homes; sabendo que do Señor recibiredes a recompensa da herdanza, porque servides ao Señor Cristo. Pero o que comete o mal recibirá polo mal que fixo; e non hai respecto persoas".

2. Efesios 6: 5-8 - "Servidores, obedecedes aos vosos amos segundo a carne, con medo e temblor, na soidade do voso corazón, como a Cristo; non coa vista, como os que agradan aos homes; servos de Cristo, facendo a vontade de Deus de corazón; con boa vontade facendo servizo, como ao Señor, e non aos homes: sabendo que calquera cousa boa que faga un home, o recibirá do Señor, se estea. vínculo ou libre".

1 Timoteo 6:3 Se alguén ensina o contrario e non acepta palabras sanas, mesmo as palabras do noso Señor Xesús Cristo, e a doutrina que é conforme á piedad;

Esta pasaxe está dicindo que se alguén ensina algo contrario ás palabras de Xesucristo e a unha doutrina divina, entón non é saudable.

1. "Ensinanza divina: unha base para unha vida xusta"

2. "As palabras de Xesús: un camiño cara á santidade"

1. Mateo 7:24-27 - "Por iso, quen escoita estes meus ditos e os cumpre, compararéino a un home sabio que edificou a súa casa sobre a rocha"

2. Proverbios 2:1-8 - "Meu fillo, se recibes as miñas palabras e escondes contigo os meus mandamentos, para que inclines o teu oído á sabedoría e apliques o teu corazón á intelixencia."

1 Timoteo 6:4 El é orgulloso, non sabe nada, senón que ama as preguntas e as liortas de palabras, das cales proceden a envexa, as contendas, as barandillas, as malas conxecturas,

Unha persoa é orgullosa e ignorante, e participa en debates que conducen a envexa, contendas e palabras maliciosas.

1. O orgullo leva á destrución - Proverbios 16:18

2. O perigo da loita - Proverbios 17:14

1. Santiago 3:16 - Porque onde hai envexa e contenda, hai confusión e toda obra mala.

2. Proverbios 26:17 - O que pasa e se entromete nunha liorta que non lle pertence, é coma quen colle un can polas orellas.

1 Timoteo 6:5 Disputas perversas de homes de mente corrupta e desposuídos da verdade, supoñendo que a ganancia é a piedad: apártese de tales.

Paulo dálle instrucións a Timoteo para evitar aqueles que afirman que gañar riqueza material é unha forma de piedad.

1. "Devinedade e ganancia: cal é o verdadeiro camiño?"

2. "O perigo das mentes corruptas e das falsas ensinanzas"

1. Mateo 6:24 - "Ninguén pode servir a dous amos, porque ou odiará ao un e amará ao outro, ou será leal ao un e desprezará ao outro. Non podes servir a Deus e a mamón".

2. Marcos 10:23-25 - E Xesús mirou arredor e díxolles aos seus discípulos: "Que difícil é para os que teñen riquezas entrar no Reino de Deus!" E os discípulos quedaron abraiados coas súas palabras. Pero Xesús díxolles de novo: "Nenos, que difícil é entrar no Reino de Deus! É máis fácil que un camelo pase polo ollo dunha agulla que un rico entrar no Reino de Deus".

1 Timoteo 6:6 Pero a piedad con contento é unha gran ganancia.

Crer en Deus e contentarse coa propia vida é unha gran bendición.

1. A bendición do contento

2. Collendo os premios da piedad

1. Salmo 37:3-4 - Confía no Señor e fai o ben; morar na terra e gozar de pastos seguros. Deléitate no Señor e El darache os desexos do teu corazón.

2. Filipenses 4:11-13 - Aprendín a contentarme calquera que sexan as circunstancias. Sei o que é estar necesitado, e sei o que é ter moito. Aprendín o segredo de estar contento en calquera situación, ben alimentado ou con fame, ben vivindo en abundancia ou na falta. Todo isto podo facer a través de Aquel que me dá forza.

1 Timoteo 6:7 Porque non trouxemos nada a este mundo, e é certo que non podemos sacar nada.

Chegamos a este mundo sen nada e marcharemos sen nada.

1. A vaidade da vida e das posesións

2. A impermanencia da vida

1. Eclesiastés 5:15 - Como saíu do ventre da súa nai, volverá espido, para ir como veu; e non tomará nada do seu traballo que poida levar na man.

2. Mateo 6: 19-21 - Non acumuledes tesouros na terra, onde a polilla e a ferruxe corrompen, e onde os ladróns rompen e rouban; e onde os ladróns non rompen nin rouban: porque onde está o teu tesouro, alí estará tamén o teu corazón.

1 Timoteo 6:8 E tendo comida e vestidos, contentémonos con iso.

Debemos contentarnos co que temos, incluíndo comida e roupa.

1. Contento: unha bendición para as nosas vidas

2. Contento: Liberdade de preocupación e ansiedade

1. Proverbios 19:23 - O temor ao Señor leva á vida; entón un descansa contento, non tocado polos problemas.

2. Filipenses 4:11-12 - Non digo isto porque estea necesitado, porque aprendín a contentarme calquera que sexan as circunstancias. Sei o que é estar necesitado, e sei o que é ter moito. Aprendín o segredo de estar contento en calquera situación, ben alimentado ou con fame, ben vivindo en abundancia ou na falta.

1 Timoteo 6:9 Pero os que queren enriquecerse caen na tentación e na trampa e en moitas concupiscencias insensatas e daniñas, que afogan aos homes na destrución e na perdición.

A procura de riquezas pode levar á tentación e traer destrución.

1: Teña coidado de non centrarse demasiado na riqueza, xa que pode levar á destrución.

2: Non te deixes enganar coa procura das riquezas, porque pode ser a caída de moitos.

1: Proverbios 11:28 - O que confía nas súas riquezas caerá, pero os xustos florecerán como unha rama.

2: Eclesiastés 5:10 - O que ama a prata non se saciará de prata; nin quen ama a abundancia con aumento: isto tamén é vaidade.

1 Timoteo 6:10 Porque o amor ao diñeiro é a raíz de todo mal, que mentres algúns cobizaban, erraron da fe e atravesaron moitas penas.

O amor ao diñeiro pode afastar á xente da súa fe e causar tristeza.

1. Non deixes que o diñeiro te controle

2. Os perigos da cobiza

1. Eclesiastés 5:10 "O que ama o diñeiro non se saciará co diñeiro, nin o que ama a abundancia cos seus ingresos"

2. 1 Xoán 2:16 "Porque todo o que hai no mundo, a concupiscencia da carne e a concupiscencia dos ollos e a soberbia da vida, non é do Pai, senón que é do mundo".

1 Timoteo 6:11 Pero ti, home de Deus, foxe destas cousas; e segue a xustiza, a piedad, a fe, o amor, a paciencia, a mansedume.

A pasaxe anímanos a fuxir dos desexos mundanos e a seguir a xustiza, a piedad, a fe, o amor, a paciencia e a mansedume.

1. "Fuxindo do pecado e seguir os desexos de Deus"

2. "A procura da xustiza e unha vida de santidade"

1. Romanos 12:9-13 - O amor debe ser sincero. Odia o que é malo; aferrarse ao que é bo. Dedícate un ao outro no amor. Honrade uns a outros por riba de vós mesmos. Non falte nunca de celo, pero mantén o teu fervor espiritual, servindo ao Señor. Sexa alegre na esperanza, paciente na aflicción, fiel na oración.

2. Colosenses 3:12-15 - Polo tanto, como pobo elixido de Deus, santo e querido, vístete de compaixón, bondade, humildade, mansedume e paciencia. Soportade uns cos outros e perdoade uns a outros se algún de vós ten algunha queixa contra alguén. Perdoa como te perdoou o Señor. E sobre todas estas virtudes póñense amor, que os une a todos en perfecta unidade.

1 Timoteo 6:12 Loita a boa loita da fe, agarra a vida eterna, á que tamén es chamado, e profesaches unha boa profesión ante moitas testemuñas.

Paulo anima a Timoteo a vivir unha vida de fe e a aferrarse á vida eterna, que profesou

publicamente ante moitas testemuñas.

1. O poder da vida fiel: como loitar contra a boa loita

2. Manterse firme na túa profesión de fe

1. Hebreos 10:35-36 Polo tanto, non desbotes a túa confianza, que ten unha gran recompensa. Porque tedes necesidade de perseverar, para que, cando fixes a vontade de Deus, recibas o prometido.

2. 1 Pedro 5:8-9 Sexa sobrio; estar atentos. O teu adversario, o demo, merodea como un león rugente, buscando a quen devorar. Resístelo, firme na túa fe, sabendo que os mesmos sufrimentos están a experimentar a túa irmandade en todo o mundo.

1 Timoteo 6:13 Encargoche diante de Deus, que vivifica todas as cousas, e diante de Cristo Xesús, que ante Poncio Pilato foi testemuña dunha boa confesión;

Paulo encarga a Timoteo, na presenza de Deus e de Cristo Xesús, que faga unha boa confesión ante Poncio Pilato.

1. O poder dunha boa confesión

2. A importancia de testemuñar para Cristo

1. Mateo 10:32-33 - "Polo tanto, a quen me confesa diante dos homes, eu tamén o confesareino diante do meu Pai que está nos ceos. Pero a quen me negue diante dos homes, tamén o negarei diante do meu Pai que está nos ceos . "

2. Mateo 16:24-25 - "Entón Xesús díxolles aos seus discípulos: "Se alguén quere vir detrás de min, que se negue a si mesmo, que tome a súa cruz e sigame. Porque quen queira salvar a súa vida perderá pero quen perda a súa vida pola miña causa, atoparaa".

1 Timoteo 6:14 Que garde este mandamento sen mancha, irreprensible, ata a aparición do noso Señor Xesucristo:

Os cristiáns están chamados a obedecer os mandamentos de Deus ata o regreso de Xesucristo.

1. Vivindo unha vida de obediencia - 1 Timoteo 6:14

2. O retorno de Cristo - A nosa esperanza e expectativa

1. Efesios 5: 1-2 - Segue o exemplo de Deus, polo tanto, como fillos queridos e camiña no camiño do amor, así como Cristo nos amou e entregouse por nós como ofrenda e sacrificio perfumado a Deus.

2. 1 Pedro 1: 13-14 - Polo tanto, coa súa mente lista para a acción, sexa sobrio e poña a súa esperanza completamente na graza que se lle traerá na revelación de Xesucristo. Como fillos obedientes, non se conformen ás paixóns da súa antiga ignorancia.

1 Timoteo 6:15 O que nos seus tempos mostrará, quen é o bendito e único Potente, o Rei dos reis e Señor dos señores;

Esta pasaxe fala de Deus como o único gobernante do universo, o Rei dos reis e Señor dos señores.

1. Deus é o gobernante supremo de todos: un estudo sobre 1 Timoteo 6:15

2. Proclamando a Maxestade do Todopoderoso: Ensinando sobre 1 Timoteo 6:15

1. Isaías 9: 6-7 - Porque un fillo nos naceu, un fillo nos é dado; e o goberno estará sobre o seu ombreiro; e chamarase o seu nome Marabilloso, Conselleiro, Deus poderoso, Pai eterno. , O Príncipe da Paz.

2. Apocalipse 19:16 - E ten na súa vestidura e na súa coxa un nome escrito: REI DOS REIS E SEÑOR DOS SEÑORES.

1 Timoteo 6:16 Quen só ten inmortalidade, habita na luz á que ninguén pode achegarse; a quen ninguén viu nin pode ver: a quen sexa a honra e o poder eternos. Amén.

A pasaxe describe a Deus como inmortalidade, morando na luz que é inaccesible para os humanos e merecedor de honra e poder eternos.

1. A insondable maxestade de Deus

2. Recoñecer a inmutabilidade e a gloria inesquecible de Deus

1. Isaías 6:1-5 - A visión de Isaías da santidade de Deus

2. Xoán 1:1-18 - Xesús é a verdadeira luz de Deus

1 Timoteo 6:17 Encárgalles aos ricos deste mundo que non sexan soberbios, nin confíen en riquezas incertas, senón no Deus vivo, que nos dá abundantemente todas as cousas para gozar;

Paulo indica aos ricos que non sexan orgullosos e que confíen en Deus, que lles proporcionou todo o que necesitan.

1. Deus deunos todo o que necesitamos, así que sexamos agradecidos e non orgullosos.

2. Pon a túa confianza no Deus vivo, que provee todas as nosas necesidades.

1. Salmo 24:1 - A terra é do Señor, e toda a súa plenitude, o mundo e os que nela habitan.

2. Santiago 1:17 - Todo don bo e todo don perfecto é de arriba, e baixa do Pai das luces, con quen non hai variabilidade nin sombra de cambio.

1 Timoteo 6:18 Que fagan o ben, que sexan ricos en boas obras, dispostos a repartir, dispostos a comunicarse;

Os crentes deben ser xenerosos e axudar aos demais coa súa riqueza.

1. A xenerosidade a través da riqueza: como usar o teu diñeiro para axudar aos demais

2. Boas obras e doazóns: os beneficios de usar a túa riqueza para bendicir aos demais

1. Feitos 20:35 - "En todas as cousas mostreinos que traballando duro deste xeito debemos axudar aos débiles e lembrar as palabras do Señor Xesús, como el mesmo dixo: 'É máis bendito dar que dar. recibe'".

2. Proverbios 11: 24-25 - "Un dá libremente, pero todo se fai máis rico; outro retén o que debe dar, e só sofre querer. Quen trae a bendición enriquecerase, e o que rega será

regado".

1 Timoteo 6:19 Provándose un bo fundamento para o tempo que vén, para que apoderan da vida eterna.

Esta pasaxe anima aos lectores a almacenar unha boa base e apoderarse da vida eterna.

1. A importancia de poñer unha boa base para as nosas vidas para asegurarnos de recibir a vida eterna.

2. A necesidade de prepararse para o futuro e as recompensas que se derivan del.

1. Mateo 6: 19-21 - "Non acumuledes tesouros na terra, onde a polilla e a ferruxe destrúen, e onde os ladróns entran e rouban. Pero amade para vós tesouros no ceo, onde nin a polilla nin a ferruxe destrúen, e onde os ladróns non entran nin rouban, porque onde estea o teu tesouro, alí estará tamén o teu corazón".

2. Proverbios 3:5-6 - "Confía no Señor con todo o teu corazón e non te apoies no teu propio entendemento; recoñézao en todos os teus camiños, e El endereitará os teus camiños".

1 Timoteo 6:20 O Timoteo, garda o que está confiado na túa confianza, evitando os balbuceos profanos e vans, e as oposicións da ciencia falsamente chamada:

A Timothy encárgase de gardar o que lle foi encomendado, evitando argumentos e teorías falsos e baleiros.

1. Comprender a importancia de gardar a súa confianza

2. Evitar ensinanzas e argumentos falsos

1. Tito 1:9 - Manter firme a palabra fiel tal e como se lle ensinaron, para que poida, mediante a boa doutrina, exhortar e convencer aos contrarios.

2. 2 Corintios 10:5 - Derribar as imaxinacións, e toda cousa alta que se exalta contra o coñecemento de Deus, e levando en catividade todo pensamento á obediencia de Cristo.

1 Timoteo 6:21 que algúns profesan errar en canto á fe. A graza sexa contigo. Amén.

A pasaxe trata sobre a fe e o feito de que algúns se desviaron dela. Remata cun desexo de graza para o lector.

1. "O camiño da fe: manter o rumbo"

2. "O poder da graza: unha guía para a fidelidade"

1. Proverbios 3:5-6 - Confía no Señor con todo o teu corazón e non te apoies no teu propio entendemento.

2. Santiago 1:2-4 - Considéradeo pura alegría, meus irmáns, sempre que te enfrontes a probas de moitos tipos, porque sabes que a proba da túa fe produce perseveranza.

2 Timoteo 1 é o primeiro capítulo da segunda carta escrita polo apóstolo Paulo ao seu amado compañeiro de traballo e discípulo, Timoteo. Neste capítulo, Paulo anima e exhorta a Timoteo a permanecer firme na súa fe e ministerio a pesar dos desafíos e as dificultades.

1o Parágrafo: Paulo expresa o seu profundo afecto por Timoteo (2 Timoteo 1:1-7). Identifícase como apóstolo de Cristo Xesús pola vontade de Deus e diríxese a Timoteo como o seu fillo amado na fe. Paul lembra a súa herdanza compartida de fe sincera, que tamén ve na avoa de Timoteo, Lois, e na nai Eunice. El anima a Timoteo a avivar o don de Deus que lle foi concedido a través da imposición de mans. Paulo lémbralle que Deus non deu un espírito de medo senón de poder, amor e autodisciplina.

2o Parágrafo: Paulo subliña a importancia de permanecer fiel a pesar do sufrimento (2 Timoteo 1:8-12). Exhorta a Timoteo a que non teña vergoña nin teña medo de testificar sobre o seu Señor ou sobre Paulo que está preso por predicar o Evanxeo. Pola contra, anímao a unirse ao sufrimento por amor de Cristo segundo o propósito e a graza de Deus. Paulo afirma que foi Deus quen os salvou por medio de Cristo Xesús e os chamou cunha vocación santa, non polas súas obras senón polo seu propio propósito.

3o parágrafo: o capítulo conclúe cun recordatorio de manterse firme na boa ensinanza (2 Timoteo 1:13-18). Paulo exhorta a Timoteo a que siga o modelo das boas palabras ensinadas por el con fe e amor. Advirte contra aqueles que se afastaron del, incluídos Fixelo e Hermóxenes. Non obstante, destaca a Onesíforo como un exemplo de alguén que proporcionou gran alento nos momentos difíciles.

En resumo,

O capítulo primeiro de 2 Timoteo comeza coas expresións de afecto entre Paulo e

Timoteo.

Paulo recórdalle que non teña medo, senón que abrace o don de poder, amor e autodisciplina de Deus.

Subliña a importancia de permanecer fiel ante o sufrimento e anima a Timoteo a que se aferre á boa ensinanza. O capítulo conclúe con exemplos dos que se afastaron de Paul e dos que foron fonte de ánimo. Este capítulo serve de exhortación para que Timoteo permaneza firme na súa fe, abrace os dons de Deus, aguante o sufrimento e se aferre á boa doutrina.

2 Timoteo 1:1 Paulo, apóstolo de Xesucristo pola vontade de Deus, segundo a promesa de vida que está en Cristo Xesús,

Paulo, un apóstolo de Deus, fala da promesa da vida eterna en Xesucristo.

1. A promesa da vida eterna por medio de Xesucristo

2. A Vontade de Deus e a Vida Abundante

1. Romanos 6:23 - Porque o salario do pecado é a morte, pero o don gratuíto de Deus é a vida eterna en Cristo Xesús, noso Señor.

2. Xoán 10:10 - O ladrón só vén para roubar, matar e destruír; Vin para que teñan vida, e a teñan plenamente.

2 Timoteo 1:2 A Timoteo, o meu fillo querido: Graza, misericordia e paz de Deus Pai e de Cristo Xesús, noso Señor.

A pasaxe fala da graza, misericordia e paz de Deus Pai e de Xesucristo.

1. O poder da graza: confiar no amor e misericordia incondicionais de Deus

2. Practicar a paz: como vivir en harmonía co Pai e co Fillo

1. Efesios 2: 8-9 - Porque é por graza que sodes salvos, por medio da fe, e isto non é de vós mesmos, é don de Deus, non por obras, para que ninguén se glorie.

2. Romanos 5:1-5 - Polo tanto, xa que fomos xustificados pola fe, temos paz con Deus a través do noso Señor Xesús Cristo, a través de quen accedemos pola fe a esta graza na que estamos agora. E nos gloriamos na esperanza da gloria de Deus.

2 Timoteo 1:3 Agradezo a Deus, a quen servo desde os meus antepasados con conciencia pura, que incesantemente me lembro de ti nas miñas oracións día e noite;

Paulo expresa a súa gratitude a Deus polas súas oracións e servizo a Deus, e a súa lembranza incesante de Timoteo nas súas oracións durante o día e a noite.

1. Cultivando un corazón de gratitude a Deus

2. Oracións incesantes polos demais

1. Colosenses 4:2 - "Continúe con fervor na oración, estando vixiantes nela con acción de grazas";

2. 1 Tesalonicenses 5:17 - "Ore sen cesar";

2 Timoteo 1:4 Desexando moito verte, recordando as túas bágoas, para que me enche de alegría;

Paul expresa o seu desexo de ver a Timoteo e lembra as bágoas de Timoteo, que espera que sexan substituídas pola alegría.

1. Unha chamada á alegría: atopar consolo no Señor

2. Alegrádevos na presenza do Señor: renovando a nosa fe

1. Romanos 15:13 - "Agora que o Deus da esperanza vos enche de toda alegría e paz ao crer, para que co poder do Espírito Santo abundédes en esperanza".

2. Isaías 12: 2-3 - "Velaí, Deus é a miña salvación, confiarei e non terei medo; porque o Señor Deus é a miña forza e canto, e converteuse na miña salvación".

2 Timoteo 1:5 Cando recordo a fe non finxida que hai en ti, que habitou primeiro na túa

avoa Lois e na túa nai Eunice; e estou convencido de que tamén en ti.

Paul eloxia a fe de Timoteo, que herdou da súa avoa Lois e da súa nai Eunice, e cre que tamén permanece en Timoteo.

1. A importancia da familia para desenvolver a fe e transmitila ás xeracións futuras.

2. O poder da fe e a seguridade que pode traer.

1. Salmo 27:1: "O Señor é a miña luz e a miña salvación; a quen teño medo?"

2. Romanos 10:17, "Así a fe provén do oír, e o oír pola palabra de Cristo".

2 Timoteo 1:6 Por iso lémbroche de que estimulas o don de Deus, que está en ti coa posta das miñas mans.

Paulo anima a Timoteo a usar o don de Deus que lle foi dado a través da imposición de mans.

1. O poder dun don de Deus: como aproveitar e usar as túas habilidades que Deus dá

2. Avivar o don de Deus: usar as bendicións do Señor para servilo.

1. Romanos 12: 6-8 - Tendo diferentes dons segundo a graza que nos foi dada, usámolos: se a profecía, en proporción á nosa fe; se servizo, no noso servizo; ou o que ensina, no seu ensino; ou quen exhorta, na súa exhortación; o que dá, con liberalidade; o que dirixe, con dilixencia; o que fai misericordia, con alegría.

2. Efesios 4:11-13 - E el mesmo deu a algúns apóstolos, outros profetas, outros evanxelistas e outros pastores e mestres, para equipar aos santos para a obra do ministerio, para a edificación do corpo de Cristo. , ata que todos cheguemos á unidade da fe e do coñecemento do Fillo de Deus, a un home perfecto, á medida da estatura da plenitude de Cristo.

2 Timoteo 1:7 Porque Deus non nos deu o espírito de medo; senón de poder, e de amor e de mente sana.

Deus deunos un espírito de poder, amor e unha mente sana, en lugar dun espírito de

medo.

O mellor

1. "Un espírito de poder"

2. "Amor e unha mente sana"

O mellor

1. Romanos 8:15-17 - Porque non recibiches un espírito de escravitude para caer de novo no medo, senón que recibiches un espírito de adopción, polo cal clamamos: "Abba, Pai".

2. 1 Xoán 4:16-18 - Así que coñecemos e cremos o amor que Deus nos ten. Deus é amor, e quen permanece no amor permanece en Deus, e Deus permanece nel.

2 Timoteo 1:8 Non te avergoñas, pois, do testemuño do noso Señor, nin de min o seu prisioneiro, senón que participa das aflicións do Evanxeo segundo o poder de Deus;

Paulo anima a Timoteo a permanecer firme na súa fe e ser un exemplo do poder de Deus.

1. A fortaleza do noso testemuño: ser un exemplo do poder de Deus

2. Manterse firmes na nosa fe: participando nas aflicións do Evanxeo

1. Romanos 1:16 - Porque non me avergoño do evanxeo de Cristo, porque é o poder de Deus para a salvación de todo aquel que cre;

2. 2 Corintios 12:9-10 - E díxome: A miña graza é suficiente para ti, porque a miña forza perfecciona na debilidade. Por iso, moi felizmente me gloriarei nas miñas enfermidades, para que o poder de Cristo descanse sobre min.

2 Timoteo 1:9 Quen nos salvou e nos chamou cunha santa vocación, non segundo as nosas obras, senón segundo o seu propósito e a súa graza, que nos foi dada en Cristo Xesús antes de que o mundo comezase,

Paulo anima a Timoteo a lembrar que Deus os salvou e chamounos cun santo chamamento, non polas súas propias obras, senón polo seu propio propósito e graza dada por Cristo Xesús.

1) A graza de Deus é suficiente: explorando as profundidades do amor e da misericordia de Deus

2) Vivir unha vida de santidade: respondendo á chamada de Deus

1) Efesios 2:8-9 - Porque pola graza sodes salvos mediante a fe; e iso non de vós mesmos: é don de Deus: non de obras, para que ninguén se vante.

2) Romanos 8:28-30 - E sabemos que todas as cousas colaboran para o ben dos que aman a Deus, dos que son chamados segundo o seu propósito. Pois a quen coñeceu de antemán, tamén os predestinou para que fosen conformes á imaxe do seu Fillo, para que fose o primoxénito entre moitos irmáns. Ademais, a quen predestinou, chamou tamén; e a quen chamou, tamén xustificou; e a quen xustificou, tamén glorificou.

2 Timoteo 1:10 Pero agora manifféstase pola aparición do noso Salvador Xesús Cristo, quen aboliu a morte e sacou á luz a vida e a inmortalidade mediante o Evanxeo:

Xesucristo apareceu para traer vida e inmortalidade á luz a través do Evanxeo.

1. Xesús aboliu a morte e trouxo vida e inmortalidade

2. O poder do Evanxeo: traer vida e inmortalidade

1. Romanos 6:23 - Porque o salario do pecado é a morte; pero o don de Deus é a vida eterna por medio de Xesucristo, noso Señor.

2. Xoán 3:16-17 - Porque tanto amou Deus ao mundo que deu ao seu único Fillo, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna. Porque Deus non enviou ao seu Fillo ao mundo para condenar ao mundo, senón para salvalo por medio del.

2 Timoteo 1:11 para o cal son designado predicador, apóstolo e mestre dos xentís.

Paulo é nomeado predicador, apóstolo e mestre dos xentís.

1. A chamada a predicar - Afrontando o medo e perseguindo fielmente a chamada de Deus

2. Chamado a ser Apóstolo - Como representar correctamente o Evanxeo

1. Feitos 9:15-16 - A conversión de Saúl e o seu nomeamento para predicar

2. Mateo 28:18-20 - A gran comisión para predicar e discipular as nacións

2 Timoteo 1:12 Por iso tamén sufro estas cousas; con todo, non me avergoño, porque sei en quen crin, e estou convencido de que pode gardar o que lle encomendarei para ese día.

Paul afirma a súa crenza en Deus e a súa capacidade para protexelo e o que lle comprometeu.

1. A fortaleza da nosa fe - A partir do exemplo de Paulo en 2 Timoteo 1:12, isto examina como podemos confiar en Deus en tempos de angustia e dificultade.

2. O poder do compromiso - Isto explora a importancia de facer compromisos sinceros con Deus e confiar nel para que os manteña.

1. Romanos 8:25-27 - A seguridade de Paulo na fidelidade de Deus, mesmo durante as dificultades

2. Hebreos 11:1 - A definición da fe e a esperanza que trae.

2 Timoteo 1:13 Manteña firme a forma de palabras sanas, que escoitaches de min, na fe e no amor que hai en Cristo Xesús.

Pasaxe: O apóstolo Paulo anima a Timoteo a lembrar e manter a boa doutrina que lle ensinaron con fe e amor en Cristo Xesús.

1. O poder da sana doutrina na nosa fe

2. Permanecer na fe e no amor a través da sana doutrina

1. 2 Timoteo 1:13

2. Efesios 4:14-15 - Para que en diante non sexamos máis nenos, arroxados de aquí para allá e arrastrados por todos os ventos de doutrina, pola astucia dos homes e as astucias astutas, polas que acechan para enganar; Pero dicindo a verdade no amor, creza nel en todas as cousas, que é a cabeza, mesmo Cristo.

2 Timoteo 1:14 O bo que che foi encomendado garda polo Espírito Santo que habita en nós.

A pasaxe anima aos crentes a permanecer fieis á súa fe e a confiar no Espírito Santo dentro deles.

1. O poder do Espírito Santo nas nosas vidas

2. A importancia de defender a nosa fe

1. Romanos 8:14-17 - Porque todos os que son guiados polo Espírito de Deus, son fillos de Deus.

2. Xoán 14:15-17 - Se me amas, garda os meus mandamentos.

2 Timoteo 1:15 Ti sabes isto: que todos os que están en Asia se afastan de min; dos cales son Phygelus e Hermóxenes.

Paulo menciona a Timoteo que moitas persoas de Asia se afastaron del, nomeando especificamente a dúas persoas, Phygelo e Hermóxenes.

1. O poder do rexeitamento: examinando a experiencia de Paul en Asia.

2. Manterse fiel a Deus a pesar da oposición.

1. Hebreos 11:24-27 - Pola fe Moisés, cando chegou aos anos, rexeitou ser chamado fillo da filla do Faraón;

2. Romanos 8:31-35 - Que diremos entón a estas cousas? Se Deus está por nós, quen pode estar contra nós?

2 Timoteo 1:16 O Señor dea misericordia á casa de Onesíforo; porque moitas veces me refrescaba e non se avergoñaba da miña cadea:

Onesíforo foi un gran exemplo de fidelidade e bondade con Paulo, mesmo no medio do seu sufrimento.

1. A fidelidade de Deus: aprendendo do exemplo de Onesíforo

2. O poder da bondade: como Onesíforo refrescaba a Paulo no sufrimento

1. Xoán 13:35 - "Nisto coñecerán todos que sodes meus discípulos, se tedes amor os uns para os outros".

2. Gálatas 6:2 - "Soportade uns as cargas dos outros, e cumprir así a lei de Cristo".

2 Timoteo 1:17 Pero, cando estaba en Roma, buscoume con moita dilixencia e atopoume.

Paulo buscou a Timoteo mentres estaba en Roma e atopouno.

1. A importancia de buscar o perdido.

2. Podemos atoparnos se buscamos a Deus.

1. Lucas 19:10 - "Porque o Fillo do Home veu buscar e salvar o perdido".

2. Mateo 7: 7-8 - “Pide e darache; busca e atoparás; chama e abriráselle a porta. Pois todo o que pide recibe; o que busca atopa; e ao que pete, abriráselle a porta”.

2 Timoteo 1:18 O Señor concédelle que atope misericordia do Señor naquel día, e ti sabes moi ben cantas cousas me serviu en Éfeso.

Paulo está rezando para que o Señor mostre misericordia a Timoteo e lémbralle o ministerio que compartiron xuntos en Éfeso.

1. O poder da oración: como responde Deus na súa misericordia

2. A importancia de servir xuntos: como nos une o ministerio

1. Santiago 5:16 - "A oración dunha persoa xusta é poderosa e eficaz".

2. Feitos 20:17-38 - A despedida de Paulo aos anciáns da igrexa de Éfeso.

2 Timoteo 2 é o segundo capítulo da segunda carta escrita polo apóstolo Paulo ao seu amado compañeiro de traballo e discípulo, Timoteo. Neste capítulo, Paul imparte importantes instrucións a Timoteo sobre a resistencia, a responsabilidade e a boa ensinanza.

1o parágrafo: Paulo anima a Timoteo a ser un soldado fiel e disciplinado de Cristo (2 Timoteo 2:1-7). Instáballe a ser forte na graza que hai en Cristo Xesús e confíalle a tarefa de transmitir o aprendido a persoas de confianza que á súa vez ensinarán a outros. Paul usa metáforas como un soldado, un atleta e un granxeiro traballador para ilustrar a necesidade de disciplina, perseveranza e foco no ministerio. Destaca que os que compitan segundo as regras recibirán a súa parte de recompensas.

2o Parágrafo: Paulo subliña a importancia de manexar a palabra de Deus con precisión (2 Timoteo 2:8-19). Lembra a Timoteo a resurrección de Xesucristo de entre os mortos como o centro da súa predicación. Malia enfrontarse ao cárcere e ao sufrimento por proclamar o Evanxeo, Paulo afirma que a palabra de Deus non se pode encadear. Advirte contra as pelexas por palabras que só conducen á ruína, pero fomenta o estudo dilixente das Escrituras para os obreiros aprobados que a manexan correctamente.

3o Parágrafo: O capítulo conclúe con instrucións sobre como evitar falsas ensinanzas e buscar a xustiza (2 Timoteo 2:20-26). Paulo insta a Timoteo a fuxir das paixóns xuvenís mentres persegue a xustiza xunto cos que invocan ao Señor con corazón puro. Advirte contra os argumentos insensatos que xeran pelexas, pero aconsella mansedume á hora de corrixir aos adversarios para que cheguen ao arrepentimento. Paulo destaca o desexo de Deus para a salvación de todos e chama á pureza, evitando enredos cos desexos mundanos.

En resumo,

O capítulo dous de 2 Timoteo céntrase na perseveranza nas responsabilidades do ministerio ao tempo que enfatiza o manexo preciso da Palabra de Deus.

Paulo anima a Timoteo a ser disciplinado como un soldado ou un atleta, encomendándolle a tarefa de transmitir as súas ensinanzas a persoas de confianza.

El subliña a importancia de manexar a palabra de Deus con precisión e advirte contra as disputas polas palabras. Paul fomenta o estudo dilixente e o manexo correcto das

Escrituras.

O capítulo conclúe con instrucións para evitar falsas ensinanzas, buscar a xustiza e corrixir aos opositores con mansedumbre. Paulo destaca o desexo de salvación e chama á pureza na vida cristiá. Este capítulo serve como un chamamento á perseveranza, á responsabilidade no ensino e á procura da xustiza no contexto dos desafíos que se enfrontan no ministerio.

2 Timoteo 2:1 Ti, pois, meu fillo, fortalece a graza que hai en Cristo Xesús.

Paulo anima a Timoteo a manterse forte na súa fe en Cristo e a confiar na súa graza.

1. A graza de Deus é suficiente - Romanos 8:28-39

2. Unha chamada a manterse firme - Efesios 6:10-20

1. 2 Corintios 12:9-10 - A confianza de Paul na graza e forza de Deus ante o sufrimento.

2. Hebreos 12:1-3 - A necesidade de resistencia ante as dificultades.

2 Timoteo 2:2 E as cousas que escoitaches de min entre moitas testemuñas, encoméndaso a homes fieis, que poderán ensinar tamén a outros.

Timoteo é animado a entregar as cousas que escoitou de Paul a homes fieis, que á súa vez poderán ensinar a outros.

1. O poder de transmitir a Palabra de Deus

2. A responsabilidade de ser fiel a Deus

1. Proverbios 11:30 - O froito dos xustos é unha árbore da vida; e o que conquista almas é sabio.

2. 2 Pedro 1:12 - Polo tanto, non vou ser neglixente en lembrarvos sempre estas cousas, aínda que as coñezades e esteades establecidos na verdade presente.

2 Timoteo 2:3 Por iso, soportas as durezas, como un bo soldado de Xesucristo.

Pasaxe Paul anima a Timoteo a soportar as dificultades como un bo soldado de Xesucristo.

1. Aguantar dificultades polo amor de Xesús

2. Ser un bo soldado de Cristo

1. Romanos 8:35-39 - Quen nos separará do amor de Cristo?

2. Santiago 1:2-4 - Conta con alegría cando caes en varias probas.

2 Timoteo 2:4 Ningún que loita se enreda cos asuntos desta vida; para agradar a quen o escolleu para ser soldado.

Paulo aconsella a Timoteo que unha persoa que está nunha batalla espiritual non debe distraerse cos asuntos desta vida, para que poida agradar a Deus que o escolleu para loitar.

1. Non deixes que a vida te distraia de servir a Deus

2. Non te enredes polos asuntos desta vida

1. 1 Corintios 10:31 - Por tanto, tanto se come, como se bebe, ou calquera cousa que faga, facede todo para a gloria de Deus.

2. Gálatas 5:1 - Estade firmes, pois, na liberdade coa que Cristo nos fixo libres, e non vos enredades de novo co xugo da servidume.

2 Timoteo 2:5 E se un home tamén loita polas maestrías, aínda non é coroado, a non ser que loita legalmente.

A vitoria non está garantida a non ser que o proceso se realice legalmente.

1. O camiño cara ao éxito é a través de medios legais

2. O traballo duro non garante o éxito

1. Romanos 12:10-11 - Sexa amablemente afectuoso uns cos outros con amor fraternal, en honra dándovos uns a outros; non atrasados en dilixencia, fervoroso de espírito, servindo ao Señor;

2. Proverbios 21:5 - Os pensamentos dos dilixentes tenden só á abundancia; pero de todos os que se apresuran só para querer.

2 Timoteo 2:6 O labrador que traballa debe ser o primeiro participante dos froitos.

Paul fomenta o traballo duro, xa que o traballador debe ser recompensado polo seu esforzo.

1. ? □ a Bendición da Dilixencia??

2. ? O poder do traballo duro??

1. Proverbios 13:4 ??? □ A alma do perezoso desexa e non ten nada; pero a alma dos diligentes engordarase.

2. Colosenses 3:23 ??? □ e todo o que fagades, facédeo de corazón, como para o Señor, e non para os homes.??

2 Timoteo 2:7 Considera o que digo; e o Señor dáche entendemento en todas as cousas.

Paulo anima a Timoteo a estar atento ás súas instrucións e a pedir a comprensión de Deus.

1. Busca a sabedoría de Deus en todas as cousas: un estudo de 2 Timoteo 2:7

2. Crecendo na fe: Considere o que di Paulo en 2 Timoteo 2:7

1. Santiago 1:5 - "Se algún de vós carece de sabedoría, que pida a Deus, que dá a todos

con generosidade, e non reprende; e daráselle".

2. Proverbios 3: 5-6 - "Confía no Señor con todo o teu corazón; e non te inclines no teu propio entendemento. Recoñéceo en todos os teus camiños, e el dirixirá os teus camiños".

2 Timoteo 2:8 Lembra que Xesucristo, da descendencia de David, resucitou de entre os mortos segundo o meu evanxeo:

Paulo recorda a Timoteo que Xesús resucitou segundo o evanxeo.

1. O poder do Evanxeo: como a resurrección de Xesús demostra a súa forza

2. O Cristo resucitado: unha reflexión sobre a resurrección de Xesús

1. Romanos 1: 3-4 - "Sobre o seu Fillo Xesús Cristo, noso Señor, que foi feito da descendencia de David segundo a carne; e declarado ser Fillo de Deus con poder, segundo o espírito de santidade, por a resurrección de entre os mortos"

2. Feitos 13:30-31 - "Pero Deus resucitouno de entre os mortos: e foi visto moitos días dos que subiron con el de Galilea a Xerusalén, que son as súas testemuñas para o pobo. E declarámosvos contentos. noticias de que a promesa que lles foi feita aos pais: Deus cumpriu a mesma para nós, os seus fillos, en que resucitou a Xesús, como tamén está escrito no salmo segundo".

2 Timoteo 2:9 No que sufro problemas, como un malvado, ata ata as cadeas; pero a palabra de Deus non está obrigada.

Paulo sufriu por predicar a Palabra de Deus e ata foi encarcerado, pero a Palabra de Deus non estaba atada e non podía ser detida.

1. O poder da palabra de Deus: como o evanxeo pode soportar calquera cousa

2. Manterse firmes na fe: estímulo para tempos difíciles

1. Hebreos 11:1 - Agora a fe é a substancia das cousas que se esperan, a evidencia das cousas que non se ven.

2. Lucas 4:18-19 - O Espírito do Señor está sobre min, porque me unxiu para predicar o evanxeo aos pobres; Envioume a curar os quebrantados de corazón, a predicarlles a liberación aos cativos, e aos cegos a vista, para deixar en liberdade aos machucados.

2 Timoteo 2:10 Por iso soporto todas as cousas por amor dos elixidos, para que tamén obteñan a salvación que é en Cristo Xesús con gloria eterna.

Paulo soportou todas as cousas por mor dos elixidos, para que poidan recibir a salvación por medio de Xesucristo e experimentar a gloria eterna.

1. O poder da resistencia ??Como Paul? □ A vontade de perseverar abriu o camiño para os electos? □ Salvación

2. As recompensas do sacrificio ??Como Paul? □ As accións desinteresadas levaron á gloria eterna para os electos

1. Filipenses 3:10-14 ??Paul? □ Busca da xustiza e da recompensa eterna

2. Hebreos 12:1-3 ??O poder da resistencia na fe

2 Timoteo 2:11 É un dito fiel: Porque se morremos con el, tamén viviremos con el.

É un dito fiel que se morremos con Xesús, tamén viviremos con El.

1. Vivir con Xesús: A Esperanza da Vida Eterna

2. Morrendo con Xesús: o custo da vida eterna

1. Romanos 6:8-11 - Agora ben, se morremos con Cristo, cremos que tamén viviremos con el.

2. Xoán 11:25-26 - Díxolle Xesús: ? □ son a resurrección e a vida. Quen cre en min, aínda que morra, vivirá, e todo aquel que vive e crea en min non morrerá nunca.

2 Timoteo 2:12 Se sufrimos, tamén reinaremos con el; se o negamos, el tamén nos negará a nós.

O sufrimento pode ser parte da vida dun cristián, pero finalmente pode levar a reinar con Cristo. Negar a Cristo terá como resultado que el nos negue.

1. "O camiño do sufrimento: un camiño cara a recompensas eternas"

2. "A elección é túa: negar ou reinar con Cristo"

1. Romanos 8:17 - "E se fillos, entón herdeiros; herdeiros de Deus e coherdeiros con Cristo; se é así que padecemos con el, para que tamén sexamos glorificados xuntos".

2. Hebreos 10:32-39 - "Pero lembrade os tempos pasados, nos que, despois de ser iluminados, soportastes unha gran loita de aflicións; en parte, mentres eras un mirador tanto por reproches como por aflicións; e en parte. , mentres vós se converteu en compañeiros dos que eran tan empregados. Porque tiñades compaixón de min nas miñas cadeas, e tomastes gozosos o espolio dos vosos bens, sabendo en vós mesmos que tedes no ceo unha substancia mellor e duradeira. a vosa confianza, que ten unha gran recompensa de recompensa.Porque tedes necesidade de paciencia para que, despois de facer a vontade de Deus, recibades a promesa.Porque un pouco aínda, e virá o que ha de vir, e virá. non se demore. Agora ben, o xusto vivirá pola fe; pero se alguén se retira, a miña alma non terá pracer nel. Pero nós non somos dos que retroceden á perdición, senón dos que cren para a salvación da alma. ."

2 Timoteo 2:13 Se non cremos, aínda permanece fiel: non pode negarse a si mesmo.

Paulo anima aos crentes a permanecer fieis, aínda que outros non crean, xa que Deus é sempre fiel e non pode negarse a si mesmo.

1. A fidelidade de Deus ante a incredulidade

2. O poder de crer en Deus

1. Efesios 2:8-10 - Porque pola graza fuches salvo mediante a fe, e isto non é feito por ti mesmo; é o don de Deus? □ o resultado das obras, para que ninguén se glorie.

2. Romanos 8:28 - E sabemos que todas as cousas colaboran para o ben dos que aman a Deus, dos que son chamados segundo o seu propósito.

2 Timoteo 2:14 Lémbralles destas cousas, encargándolles diante do Señor que non se esforcen por palabras sen proveito, senón para subvertir os oíntes.

Paulo anima a Timoteo a recordarlle á igrexa que se centre en asuntos espirituais en lugar de disputar palabras sen importancia.

1. "O poder da unidade: o que podemos conseguir cando nos xuntamos"

2. "Céntrate no que máis importa: comprender o significado espiritual das nosas palabras"

1. Filipenses 2:14-15 - "Faide todas as cousas sen murmurar nin disputar, para que sexades irreprensibles e inocentes, fillos de Deus sen defecto no medio dunha xeración torta e retorcida, entre as que brillades como luces no mundo. ."

2. Santiago 3:13-18 - "Quen é sabio e entendido entre vós? Coa súa boa conduta, que mostre as súas obras coa mansedume da sabedoría".

2 Timoteo 2:15 Estude para mostrarte aprobado ante Deus, un obreiro que non ten por qué avergoñarse, que divide a palabra de verdade.

Anímase a Timoteo a estudar e interpretar con precisión a Biblia para agradar a Deus.

1. O camiño cara á verdadeira aprobación: dividir correctamente a palabra da verdade

2. A importancia de entender a Biblia: equipámonos para a vontade de Deus

1. Proverbios 3:5-6 - Confía no Señor con todo o teu corazón, e non te apoies no teu propio entendemento. Recoñéceo en todos os teus camiños, e el endereitará os teus camiños.

2. 2 Pedro 1:20-21 - Sabendo isto en primeiro lugar, que ningunha profecía das Escrituras provén da propia interpretación de alguén. Porque ningunha profecía foi producida por vontade do home, senón que os homes falaron de Deus mentres foron levados polo Espírito Santo.

2 Timoteo 2:16 Pero evita os balbuceos profanos e vanos, porque aumentarán a impiedade.

Os cristiáns deben evitar conversacións profanas e baleiras, xa que conducen a unha

maior impiedade.

1. ? □ hun Evil: Keeping Away From Wicked Speech??

2. ? □ o poder das túas palabras: evitando balbuceos profanos e vanos?

1. Santiago 3:5-6 - ? □ ven así a lingua é un membro pequeno, e presume de grandes cousas. Velaí que gran cousa acende un pequeno lume! E a lingua é un lume, un mundo de iniquidade: así é a lingua entre os nosos membros, que contamina todo o corpo e incendia o curso da natureza; e prendese lume do inferno.??

2. Proverbios 15:4 - ? □ A lingua sana é unha árbore da vida, pero a perversidade nela é unha brecha no espírito.

2 Timoteo 2:17 E a súa palabra comerá como un cancro: dos cales son Himeneo e Fileto;

Himeneo e Fileto espallan falsas ensinanzas que se asemellan a un cancro.

1. O perigo da falsa ensinanza - Proverbios 19:27

2. Protexerse contra a falsa ensinanza - Feitos 20:28-31

1. Efesios 4:14 - Para que en diante non sexamos máis nenos, arroxados de aquí para allá e arrastrados por todos os ventos de doutrina, pola astucia dos homes e as astucias astutas, polas que acechan para enganar.

2. Tito 1:9 - Manter firme a palabra fiel tal e como se lle ensinaron, para que poida, mediante a boa doutrina, exhortar e convencer aos contrarios.

2 Timoteo 2:18 Os que en canto á verdade erraron, dicindo que a resurrección xa pasou; e derrubar a fe dalgúns.

Esta pasaxe analiza os perigos das falsas ensinanzas sobre a resurrección, que poden levar a que a fe dalgúns sexa derrubada.

1. A verdade da resurrección: como evitar falsas ensinanzas.

2. O poder das ensinanzas falsas: como poden minar a fe.

1. Mateo 22:23-32 - A incredulidade dos saduceos na resurrección.

2. Xoán 11:25-26 - A promesa de Xesús de vida eterna a través da resurrección.

2 Timoteo 2:19 Con todo, o fundamento de Deus está firme, tendo este selo: O Señor coñece aos seus. E, que todo aquel que pon o nome de Cristo se aparte da iniquidade.

O fundamento de Deus é forte e debemos esforzarnos por vivir dun xeito que lle agrade.

1. Lembremos que o amor e a fidelidade de Deus son firmes, e debemos vivir segundo a súa vontade.

2. Debemos ser obedientes aos mandamentos de Deus e deixar atrás o noso pecado para vivir unha vida de fe.

1. Salmo 36:5 - O teu amor, Señor, esténdese ata os ceos, a túa fidelidade ata as nubes.

2. Romanos 12:1-2 - Por iso, irmáns, púgovos a vós, polas misericordias de Deus, que presentedes os vosos corpos como sacrificio vivo, santo e agradable a Deus, que é o voso culto espiritual. Non te conformes a este mundo, senón transfórmate coa renovación da túa mente, para que, probando, discerniras cal é a vontade de Deus, o que é bo, aceptable e perfecto.

2 Timoteo 2:20 Pero nunha gran casa non só hai vasos de ouro e de prata, senón tamén de madeira e de terra; e uns para honrar, e outros para deshonrar.

Nunha gran casa, hai moitos tipos diferentes de embarcacións, algunhas das cales se usan con fins honorables e outras con fins deshonrosos.

1. Deus ten un plan para cada embarcación da súa casa

2. As nosas eleccións determinan en que tipo de embarcación nos converteremos

1. Romanos 9:21 - Non ten o oleiro poder sobre o barro, do mesmo terrón para facer un vaso para honra e outro para deshonra?

2. Proverbios 16:9 - O corazón do home traza o seu camiño, pero o Señor dirixe os seus pasos.

2 Timoteo 2:21 Por tanto, se alguén se purga destes, será un vaso de honra, santificado e axeitado para o uso do mestre e preparado para toda boa obra.

Para estar preparado para toda boa obra, un home debe purificarse de toda iniquidade.

1. Purificándonos para o uso do Mestre

2. Estar preparado para cada bo traballo

1. 1 Pedro 1: 13-17 - Polo tanto, cunha mente alerta e totalmente sobria, pon a túa esperanza na graza que se che traerá cando Xesucristo se revele na súa chegada. Como fillos obedientes, non te conformes cos malos desexos que tiñas cando vivías na ignorancia. Pero así como o que te chamou é santo, así sexas santo en todo o que fas; pois está escrito: ? □ e santo, porque eu son santo.??

2. Romanos 12:2 - Non te conformes ao modelo deste mundo, senón transformate pola renovación da túa mente. Entón será capaz de probar e aprobar o que Deus? □ será? □ é boa, agradable e perfecta vontade.

2 Timoteo 2:22 Fuxa tamén das concupiscencias xuvenís, pero segue a xustiza, a fe, a caridade, a paz, cos que invocan ao Señor de corazón puro.

Ao longo da nosa vida, debemos resistir as tentacións da mocidade e buscar a xustiza, a fe, a caridade e a paz con aqueles que invocan fielmente ao Señor.

1. O poder da xustiza - como vivir unha vida de xustiza a través da fe e da caridade.

2. Vivir en Paz - como atopar a paz no mundo a través da fe e da caridade.

1. 1 Xoán 2:15-17 - Non ames o mundo nin nada do mundo. Se alguén ama o mundo, o amor do Pai non está nel.

2. Gálatas 5:22-23 - Pero o froito do Espírito é amor, alegría, paz, paciencia, bondade, bondade, fidelidade, mansedume e autocontrol.

2 Timoteo 2:23 Pero evitan as preguntas insensatas e pouco aprendidas, sabendo que provocan conflitos de xénero.

É importante evitar preguntas insensatas e non aprendidas xa que poden provocar discusións ou desacordos.

1. O poder do discernimento - Comprender cando evitar certas conversas

2. O poder da sabedoría - Saber cando participar nun diálogo significativo

1. Proverbios 15:2 - A lingua dos sabios usa ben o coñecemento, pero a boca dos tolos derrama necedades.

2. Santiago 3:17 - Pero a sabedoría que é de arriba é primeiro pura, despois pacífica, amable e fácil de suplicar, chea de misericordia e bos froitos, sen parcialidade e sen hipocrisía.

2 Timoteo 2:24 E o servo do Señor non debe loitar; pero sexa amable con todos os homes, apto para ensinar, paciente,

O servo do Señor debe ser amable, paciente e capaz de ensinar.

1) O poder da paciencia; 2) Os beneficios da mansedumbre

1) Gálatas 5:22-23 - "Pero o froito do Espírito é o amor, a alegría, a paz, a paciencia, a mansedume, a bondade, a fe, 23 a mansedume, a templanza: contra tales non hai lei". 2) Colosenses 3:12-14 - "Vestíos, pois, como escolleitos de Deus, santos e amados, de entrañas de misericordia, de bondade, de humildade de espírito, de mansedumbre, de longanimidade ; 13 soportándoos uns aos outros e perdoándoos uns aos outros, se hai quen. pelexa contra calquera: así como Cristo vos perdoou, así tamén facede vós. 14E sobre todas estas cousas vestide de caridade, que é o vínculo da perfección".

2 Timoteo 2:25 Con mansedumbre instruíndo aos que se opoñen a si mesmos; se Deus, quizais, lles dará arrepentimento para o recoñecemento da verdade;

Para lograr o arrepentimento e o recoñecemento da verdade, a Timoteo recibe instrucións para ser manso e instruír aos que se opoñen a si mesmos.

1. Facendo da mansedumbre a nosa misión: como conquistar a xente a Cristo con mansedume e amor

2. Transformar a oposición á oportunidade: como conducir á xente á verdade con bondade

1. Gálatas 5:22-23 - Pero o froito do Espírito é amor, alegría, paz, paciencia, bondade, bondade, fidelidade, mansedume e autocontrol. Contra tales cousas non hai lei.

2. Efesios 4:2 - Con toda humildade e mansedume, con paciencia, soportando uns cos outros con amor.

2 Timoteo 2:26 E para que se recuperen da trampa do diaño, que son levados cativos por el á súa vontade.

Esta pasaxe de 2 Timoteo 2:26 fala de como os crentes poden ser liberados da trampa do diaño confiando na vontade de Deus.

1. A vontade de Deus: a clave para a liberdade das trampas do diaño

2. Manterse forte ante a tentación: como vencer as trampas do diaño

1. Romanos 12:2 - Non te conformes ao modelo deste mundo, senón transformate pola renovación da túa mente.

2. Santiago 1:12-13 - Benaventurado o que persevera na proba porque, tras superar a proba, esa persoa recibirá a coroa de vida que o Señor prometeu aos que o aman.

2 Timoteo 3 é o terceiro capítulo da segunda carta escrita polo apóstolo Paulo ao seu amado compañeiro de traballo e discípulo, Timoteo. Neste capítulo, Paulo advirte sobre os tempos difíciles que virán e anima a Timoteo a permanecer firme na súa fe e adhesión ás Escrituras.

1o Parágrafo: Paulo describe as características das persoas nos últimos días (2 Timoteo 3:1-9). Advirte que nestes tempos, a xente será amante de si mesma, amante dos cartos, fachenda, orgullosa, abusiva, desobediente aos pais, ingrata, impía, sen autocontrol, brutal, non amando o que é bo. Serán traizoeiros e calumniadores. Paulo aconsella a Timoteo que se manteña lonxe de tales persoas que teñen unha aparencia de piedad pero negan o seu poder. Recórdalle que estes individuos non terán éxito no seu engano xa que a súa tolemia se fará evidente.

2o Parágrafo: Paulo enfatiza o valor e a autoridade da Escritura (2 Timoteo 3:10-17). Encomia a Timoteo por seguir o seu ensino e exemplo a pesar de enfrontarse á persecución. Paulo recórdalle que todos os que desexen vivir unha vida piadosa en Cristo Xesús enfrontaranse á persecución. Destaca a importancia de continuar co que aprendeu desde a infancia: os escritos sagrados que son capaces de facer sabio para a salvación mediante a fe en Cristo Xesús. Paulo afirma que toda a Escritura é inspirada por Deus e proveitosa para ensinar, reprender, corrixir e adestrar na xustiza para que os crentes estean equipados para toda boa obra.

3o Parágrafo: O capítulo conclúe co encargo de predicar a Palabra fielmente (2 Timoteo 3:14-17). Paul insta a Timoteo a continuar no que aprendeu e cre firmemente desde neno porque coñece a quen o aprendeu, referíndose á súa avoa Lois e á súa nai Eunice. Anímao non só porque a Escritura está inspirada, senón tamén porque equipa aos crentes para toda boa obra. Paulo encárgase de predicar a Palabra a tempo e fóra de tempo, reprendendo, reprendendo e exhortando con moita paciencia e ensinanza.

En resumo,

O capítulo tres de 2 Timoteo advirte sobre as características das persoas nos últimos días ao tempo que enfatiza o valor e a autoridade das Escrituras.

Paul describe os comportamentos que prevalecerán en tempos difíciles, aconsellando a Timoteo que evite a tales individuos que teñen unha aparencia de piedad pero negan o seu poder.

El subliña a importancia da Escritura inspirada por Deus, útil para ensinar e equipar aos crentes para toda boa obra. Paulo encárgase a Timoteo de continuar no que aprendeu dende a infancia e de predicar fielmente a Palabra con paciencia e ensinanza. Este capítulo serve como unha advertencia contra o declive moral, unha afirmación da autoridade das Escrituras e un encargo de permanecer firme na fe mentres cumpre as responsabilidades do ministerio.

2 Timoteo 3:1 Saiba tamén que nos últimos días virán tempos perigosos.

Nos últimos días chegarán tempos difíciles.

1. "Soportando tempos difíciles: a esperanza do Evanxeo"

2. "Navegando tempos problemáticos: fortaleza no Señor"

1. Isaías 40:29-31 - El dá poder ao esmorecido, e ao que non ten forza, aumenta a forza.

2. Salmo 46:1-2 - Deus é o noso refuxio e forza, unha axuda moi presente nos problemas.

2 Timoteo 3:2 Porque os homes serán amantes de si mesmos, cobizosos, fanfarrones, soberbios, blasfemos, desobedientes aos pais, ingratos, impíos,

A xente volverase egoísta, codiciosa, jactanciosa, orgullosa e irrespetuosa cos pais, ingrata e impía.

1. O perigo do egoísmo: como evitar ser cobizoso, fanfarrón e irrespetuoso

2. O poder da gratitude: como vivir unha vida de santidade e honra

1. Proverbios 11:25 - Unha persoa xenerosa prosperará; quen refresca aos demais, refrescarase.

2. Romanos 12:10 - Dedícate un ao outro no amor. Honrade uns a outros por riba de vós mesmos.

2 Timoteo 3:3 Sen cariño natural, quebrantadores de tregua, falsos acusadores, incontinentes, feroces, desprezadores dos bos,

As persoas que carecen de afecto natural, rompen as treguas, acusan falsamente aos demais, son incapaces de controlar as súas paixóns, son feroces e desprezan aos que son bos son condenadas.

1. O poder do amor: por que importan a compaixón e a bondade

2. O perigo do desprezo: por que debemos respectar aos demais

1. Romanos 12:9-10 - Que o amor sexa sen disimulo. Aborrece o que é malo; únete ao que é bo.

2. Santiago 3:14-18 - Pero se tes amarga envexa e contendas no teu corazón, non te glories e non mintas contra a verdade. Esta sabedoría non descende de arriba, senón que é terrenal, sensual, diabólica.

2 Timoteo 3:4 Traidores, embriagadores, soberbios, amantes dos praceres máis que amantes de Deus;

As persoas que son traidoras, testarudas e arrogantes e que priman o pracer sobre a súa devoción a Deus son condenadas.

1. O amor de Deus é maior que os praceres do mundo

2. Os perigos de ser alto e egocéntrico

1. Efesios 4:17-19 - Non camiñedes como andan os demais xentís, na vaidade da súa mente, 18 tendo o entendemento escurecido, sendo afastados da vida de Deus pola ignorancia que hai neles, por mor da cegueira da súa mente. corazón: 19 Os cales, superados os sentimentos, entregáronse á lascivia, para facer toda impureza con cobiza.

2. Santiago 4:6-10 - Pero el dá máis graza. Por iso di: Deus resiste aos soberbios, pero dá graza aos humildes. 7 Sométete, pois, a Deus. Resiste o demo, e el fuxirá de ti. 8Achégate a Deus, e el achegarase a ti. Limpade as mans, pecadores; e purificade os vosos corazóns, vós de dobre mente. 9 Aflixe, chora e chora: que a túa risa se converta en loito, e a túa alegría en tristeza. 10 Humilídevos diante do Señor, e el vos levantará.

2 Timoteo 3:5 Tendo unha forma de piedad, pero negando o seu poder;

As persoas poden parecer ter unha forma divina, pero negan o poder de Deus. É importante afastarse destas persoas.

1. O poder de Deus - Como recoñecer e aceptar os seus dons nas nosas vidas.

2. Falsos beneficios - Discernir entre os que realmente teñen o poder de Deus e os que só parecen.

1. 1 Xoán 4:1 - "Amados, non creades en todo espírito, senón probade os espíritos para ver se son de Deus, porque moitos falsos profetas saíron ao mundo".

2. Mateo 7:15-20 - "Coidado cos falsos profetas, que veñen a vós vestidos de ovella, pero por dentro son lobos voraces. Recoñecéraos polos seus froitos. Recóllense as uvas dos espiños ou os figos dos cardos? Así, toda árbore sa dá froitos bos, pero a árbore enferma dá froitos malos. Unha árbore sa non pode dar froitos malos, nin unha árbore enferma pode dar froitos bos. Toda árbore que non dá bo froito é cortada e bótase ao lume. Así os recoñeceredes polos seus froitos".

2 Timoteo 3:6 Porque deste tipo son os que se meten nas casas e levan cautivas a mulleres parvas cargadas de pecados, arrastradas con diversas concupiscencias,

Os falsos mestres son os que se meten nas casas e levan a mulleres cargadas de pecados e levadas con varios desexos.

1. O perigo dos falsos mestres

2. Vivir unha vida de santidade a pesar da tentación

1. Santiago 1:14-15 - "Pero cada persoa é tentada cando é atraída e seducida polo seu propio desexo. Entón o desexo, cando concibiu, dá a luz o pecado, e o pecado, cando xa crece, dá a morte.

2. Proverbios 5: 3-5 - "Pois os beizos dunha muller prohibida pingan mel, e a súa fala é máis suave que o aceite, pero ao final é amarga coma o ajenjo, afiada coma unha espada de dous fíos. Os seus pés baixan á morte; os seus pasos seguen o camiño do Xeol; ela non cavila no camiño da vida; os seus camiños vagan, e ela non o sabe".

2 Timoteo 3:7 Sempre aprendendo e nunca capaz de chegar ao coñecemento da verdade.

A xente pode pasar gran parte da súa vida aprendendo, pero nunca chega ao coñecemento da verdade.

1. Por que é importante buscar o coñecemento verdadeiro.

2. Perseguir verdades eternas, non coñecemento temporal.

1. Xoán 17:3 - E esta é a vida eterna, que te coñezan a ti, o único Deus verdadeiro, e a Xesús Cristo a quen enviaches.

2. 2 Corintios 4:3-4 - E aínda que o noso evanxeo estea velado, está velado para os que perecen, en cuxo caso o deus deste mundo cegou a mente dos incrédulos para que non vexan a luz. do evanxeo da gloria de Cristo, que é a imaxe de Deus.

2 Timoteo 3:8 Así como Jannes e Xambres resistiron a Moisés, así tamén resisten estes á

verdade: homes de mentes corruptos, reprobados pola fe.

Homes de mentes corruptas e reprobados en canto á fe están resistindo a verdade, do mesmo xeito que Jannes e Jambres resistiron a Moisés.

1. O poder de resistir a verdade

2. Superando os obstáculos á fe

1. Santiago 1:2-4 - Considérádeo pura alegría, meus irmáns, sempre que te enfrontes a probas de moitos tipos, porque sabes que a proba da túa fe produce perseveranza. Deixa que a perseveranza remate o seu traballo para que sexas maduro e completo, non falte de nada.

2. Romanos 5:3-5 - Non só así, senón que tamén nos gloriamos nos nosos sufrimentos, porque sabemos que o sufrimento produce perseveranza; perseveranza, carácter; e carácter, esperanza. E a esperanza non nos avergoña, porque o amor de Deus foi derramado nos nosos corazóns por medio do Espírito Santo, que nos foi dado.

2 Timoteo 3:9 Pero non avanzarán máis, porque a súa insensatez será manifesta a todos os homes, como tamén o foi a deles.

As persoas que toman decisións insensatas serán expostas ao mundo.

1. Deus sempre exporá a verdade ao final.

2. Debemos esforzarnos sempre por tomar decisións sabias.

1. Proverbios 14:12 - Hai un camiño que parece ser correcto, pero ao final leva á morte.

2. Romanos 12:2 - Non te conformes a este mundo, senón transformate pola renovación da túa mente.

2 Timoteo 3:10 Pero ti coñeces perfectamente a miña doutrina, modo de vida, propósito, fe, paciencia, caridade, paciencia,

Paulo recordou a Timoteo as calidades que aprendera del: a súa doutrina, modo de vida, propósito, fe, paciencia, caridade e paciencia.

1. Vivir unha vida de paciencia e paciencia

2. Os beneficios dunha vida de caridade e fe

1. Gálatas 5:22-23 - O froito do Espírito: amor, alegría, paz, paciencia, bondade, bondade, fidelidade, mansedume e autocontrol

2. Romanos 12:12-13 - Alegrate na esperanza, se paciente na tribulación, se constante na oración. Contribuír ás necesidades dos santos e procurar mostrar hospitalidade.

2 Timoteo 3:11 Persecucións, aflicións, que me chegaron en Antioquía, en Iconio, en Listra; que persecucións sufrín: pero de todas elas libroume o Señor.

Paulo sufriu moitas dificultades e persecucións no seu ministerio, pero o Señor liberouno de todo.

1. O Señor é o noso liberador en tempos de dificultades

2. Perseverar a través das dificultades coa fe en Deus

1. Éxodo 14: 13-14 - E díxolle Moisés ao pobo: "Non teñades medo, parade e mirade a salvación do Señor, que vos mostrará hoxe: para os exipcios que viches hoxe. xa non os volveredes ver para sempre. O Señor loitará por vós, e vós calaredes.

2. Isaías 55:8 - Porque os meus pensamentos non son os teus pensamentos, nin os teus camiños son os meus camiños, di o Señor.

2 Timoteo 3:12 Si, e todos os que queiran vivir piadosamente en Cristo Xesús sufrirán persecución.

Os cristiáns que viven vidas piadosas poden enfrontarse á persecución.

1. "Vivir unha vida divina: a forza para soportar a persecución"

2. "Como perseverar ante a adversidade"

1. 1 Pedro 4:12-13 - Amados, non penses estraño en canto á proba ardente que te probará, como se che ocorrese algunha cousa estraña. Pero alégrate, en canto sodes partícipes dos sufrimentos de Cristo; para que, cando se revele a súa gloria, tamén vos alegresdes con gran gozo.

2. Romanos 8:18 - Porque considero que os sufrimentos deste tempo presente non son dignos de ser comparados coa gloria que se revelará en nós.

2 Timoteo 3:13 Pero os homes malvados e seductores irán empeorando, enganando e sendo enganados.

Os homes malvados serán cada vez peores ao enganar e ser enganados.

1. Estás sendo enganado?

2. Ver a través do engano.

1. Mateo 24: 11-13 "E xurdirán moitos falsos profetas que desviarán a moitos. E porque a ilegalidade aumentará, o amor de moitos enfriarase".

2. 1 Xoán 4:1 "Amados, non creades en todo espírito, senón probade os espíritos para ver se son de Deus, porque moitos falsos profetas saíron ao mundo".

2 Timoteo 3:14 Pero ti continúa nas cousas que aprendeches e das que tes seguro, sabendo de quen as aprendeches;

Paul anima a Timoteo a permanecer fiel ás ensinanzas que aprendeu de Paul e a lembrar quen llas ensinou.

1. O poder dun bo profesor

2. Perseveranza a través do poder do coñecemento

1. Xoán 8:31-32, Xesús díxolles aos xudeus que creran nel: "Se permanecedes na miña palabra, sodes verdadeiramente meus discípulos, coñeceredes a verdade e a verdade libraravos. ”

2. Proverbios 2: 3-5, Si, se clamas discernimiento, e alzas a túa voz para entendemento, se a buscas como a prata e a buscas como tesouros escondidos; entón entenderás o temor do Señor e atoparás o coñecemento de Deus.

2 Timoteo 3:15 E que desde neno coñeces as sagradas Escrituras, que poden facerte sabio para a salvación mediante a fe que está en Cristo Xesús.

A Timoteo ensináronlle as escrituras desde pequeno, e poden levar á sabedoría e á salvación a través da fe en Xesucristo.

1. Como recibir a salvación a través das Escrituras

2. Vivir unha vida de fe a través do poder da Escritura

1. Romanos 10:17 - Entón, a fe vén polo oído, e o oído pola palabra de Deus.

2. Salmo 119:105 - A túa palabra é unha lámpada para os meus pés e unha luz para o meu camiño.

2 Timoteo 3:16 Toda Escritura é inspirada por Deus, e é proveitosa para a doutrina, para o reproche, para a corrección, para a instrución na xustiza.

Deus dános a Biblia e pódese usar para ensinarnos, guiarnos e axudarnos a vivir unha vida xusta.

1. O poder da Palabra de Deus: como as Escrituras poden afectar as nosas vidas

2. Aprender a vivir vidas xustas a través das Escrituras

1. Proverbios 3:5-6 - Confía no Señor con todo o teu corazón; e non te inclines ao teu propio entendemento. Recoñéceo en todos os teus camiños, e el dirixirá os teus camiños.

2. Salmo 119:105 - A túa palabra é unha lámpada para os meus pés e unha luz para o meu camiño.

2 Timoteo 3:17 Para que o home de Deus sexa perfecto, totalmente preparado para todas as boas obras.

A pasaxe subliña a importancia de dotarse de boas obras para servir ao Señor.

1. "Estamos chamados a servir: a importancia de facer boas obras para Deus"

2. "Perfeccionándonos a nós mesmos: crecendo na fe a través das boas obras"

1. Santiago 2:14-17: "¿De que serve, meus irmáns, se alguén di que ten fe, pero non ten obras? ¿Pode salvalo esa fe? Se un irmán ou unha irmá están mal vestidos e carecen de alimentos diarios? e un de vós dilles: "Ide en paz, quentade e enchede", sen darlles as cousas necesarias para o corpo, ¿para que serve? Así que tamén a fe por si mesma, se non ten obras, está morta. "

2. Efesios 2: 8-10, "Porque pola graza fuches salvo mediante a fe. E isto non é feito por ti mesmo; é don de Deus, non resultado de obras, para que ninguén se glorie. Porque nós son a súa obra, creadas en Cristo Xesús para boas obras, que Deus preparou de antemán, para que camiñemos nelas".

2 Timoteo 4 é o cuarto e último capítulo da segunda carta escrita polo apóstolo Paulo ao seu amado compañeiro de traballo e discípulo, Timoteo. Neste capítulo, Paul ofrece instrucións finais e ánimo a Timoteo mentres se enfronta aos desafíos no seu ministerio.

1o Parágrafo: Paulo encarga a Timoteo de predicar a Palabra fielmente (2 Timoteo 4:1-5). El exhorta solemnemente a predicar a palabra á luz do futuro xuízo de Cristo. Paul subliña que chegará un momento no que a xente non soportará unha boa ensinanza senón que buscará profesores que lles digan o que queren escoitar. El anima a Timoteo a ser sobrio, a soportar o sufrimento e a cumprir o seu ministerio como evanxelista. Recórdalle a súa propia partida inminente deste mundo, pero asegúralle que hai unha coroa de xustiza agardando a todos os que amaron a aparición de Cristo.

2º Parágrafo: Paulo reflexiona sobre as súas experiencias persoais e as súas peticións de compañía (2 Timoteo 4:6-18). Recoñece que xa está a ser vertido como libación e que a súa hora de partida está próxima. Malia enfrontarse ao abandono de moitos, agradece a presenza de amigos fieis como Lucas. Paulo tamén menciona a Alexandre o caldereiro que lle fixo moito dano. Con todo, afirma que o Señor estivo ao seu lado e fortaleceuno nos tempos difíciles.

3o Parágrafo: O capítulo conclúe con saúdos persoais e observacións finais (2 Timoteo 4:19-22). Paulo envía saúdos de varias persoas, incluíndo Prisca, Aquila, Onesíforo, Erasto, Trófimo, Eubulus, Pudens, Linus, Claudia e todos os irmáns. Reza pola graza de Deus sobre todos eles. Nos comentarios de peche, Paulo pide a paz de Deus para estar con Timoteo mentres expresa confianza na fidelidade de Deus.

En resumo,

O capítulo catro de 2 Timoteo contén instrucións finais e reflexións de Paulo.

Encárgase a Timoteo de predicar a Palabra fielmente, advertindo dun momento no que a xente rexeitará as boas ensinanzas.

Paulo reflexiona sobre a súa propia partida inminente e expresa gratitude pola súa fiel compañía mentres recoñece aos que o prexudicaron. Afirma a presenza e forza de Deus en tempos difíciles.

O capítulo conclúe con saúdos persoais e oracións pola graza e a paz de Deus. Este capítulo serve como un encargo para permanecer firme na predicación, unha reflexión sobre as experiencias de Paulo e un recordatorio da fidelidade de Deus no medio dos desafíos.

2 Timoteo 4:1 Encargoche, pois, diante de Deus e do Señor Xesucristo, quen xulgará aos vivos e aos mortos na súa aparición e no seu reino;

Paulo exhorta a Timoteo a obedecer a Deus e a Cristo, quen xulgará aos vivos e aos mortos cando apareza.

1. O día do xuízo: fronte á realidade da eternidade

2. Vivir á luz do regreso de Cristo

1. Hebreos 4:13 - "Nada en toda a creación está oculto á vista de Deus. Todo está ao descuberto e ao descuberto ante os ollos daquel a quen debemos dar conta".

2. Romanos 14:12 - "Entón, cada un de nós dará conta de si mesmo a Deus".

2 Timoteo 4:2 Predica a palabra; ser instantáneo en tempada, fóra de tempada; reprende, reprende, exhorta con toda paciencia e doutrina.

Esta pasaxe anima aos predicadores a predicar fielmente a palabra de Deus, independentemente das circunstancias.

1: Predicar a Palabra de Deus con audacia

2: Predicar a Palabra de Deus con paciencia

1: Feitos 20:20-21 - "Non gardei nada que fose útil, senón que cho proclamei, e ensinábavos publicamente e de casa en casa, dando testemuño aos xudeus, e tamén aos gregos, o arrepentimento para con Deus e a fe para os nosos. Señor Xesucristo".

2: Hebreos 4:12 - "Porque a palabra de Deus é viva e poderosa, e máis corta que calquera espada de dous fíos, penetra ata a división da alma e do espírito, das articulacións e das medulas, e é un discernidor dos pensamentos. e intencións do corazón".

2 Timoteo 4:3 Pois chegará o tempo en que non soportarán a boa doutrina; pero, segundo as súas propias concupiscencias, amontonaranse mestres, tendo comezón de orellas;

A xente pronto rexeitará a boa doutrina e buscará profesores que lles digan o que queren escoitar.

1. Examine os seus corazóns: non siga a falsa ensinanza

2. Rexeitar as falsas ensinanzas: agárrate forte á Palabra de Deus

1. 2 Pedro 2: 1-3 - Pero tamén houbo falsos profetas entre o pobo, así como tamén haberá entre vós falsos mestres, que traerán en secreto herexías condenatorias, ata negando ao Señor que os mercou, e traerán sobre si mesmos. destrución rápida.

2. Proverbios 14:12 - Hai un camiño que lle parece correcto a un home, pero o final del son os camiños da morte.

2 Timoteo 4:4 E apartarán os oídos da verdade e volverán ás fábulas.

A xente afastarase da verdade e seguirá fábulas.

1. "O perigo de afastarse da verdade"

2. "O poder da Palabra de Deus"

1. Salmo 119:105: "A túa palabra é unha lámpada para os meus pés e unha luz para o

meu camiño".

2. Xoán 14:6, "Xesús díxolle: "Eu son o camiño, a verdade e a vida. Ninguén vén ao Pai senón por min".

2 Timoteo 4:5 Pero ti vela en todas as cousas, soporta as aflicións, fai a obra de evanxelista, fai unha proba completa do teu ministerio.

Anímase a Timoteo a mirar, soportar a aflicción e cumprir o seu ministerio como evanxelista.

1. Perseveranza: aflición duradeira para a gloria de Deus

2. Facendo o traballo: cumprindo o teu ministerio como evanxelista

1. Romanos 8:28 E sabemos que todas as cousas colaboran para o ben dos que aman a Deus, dos que son chamados segundo o seu propósito.

2. Filipenses 1:6 Estando seguros nisto mesmo, que o que comezou unha boa obra en vós, a realizará ata o día de Xesucristo.

2 Timoteo 4:6 Porque agora estou listo para ser ofrecido, e a hora da miña partida está próxima.

Paul expresa a súa disposición a ser ofrecido e afirma que a súa hora de partida está próxima.

1. "A Heart of Readiness" - A sobre estar preparado e preparado para cada situación da vida.

2. "The Nearness of Death" - A sobre entender a morte e vivir a vida ao máximo.

1. Mateo 6:34 - "Por tanto, non te preocupes polo mañá, porque o mañá estará ansioso por si mesmo. Suficiente para o día é o seu propio problema".

2. Romanos 14:8 - "Porque se vivimos, vivimos para o Señor, e se morremos, morremos para o Señor. Entón, vivimos ou morremos, somos do Señor".

2 Timoteo 4:7 Peitei unha boa loita, rematei o meu camiño, gardei a fe:

Paul anima aos crentes a rematar o seu curso e permanecer fieis.

1. Permanece firme na fe - 2 Timoteo 4:7

2. A forza para perseverar - 2 Timoteo 4:7

1. 1 Corintios 9:24-27 - Paul discute correr a carreira e loitar polo premio.

2. Hebreos 12: 1-3 - Paul anima aos crentes a correr a carreira con resistencia e fixar os seus ollos en Xesús.

2 Timoteo 4:8 De aquí en diante está gardada para min unha coroa de xustiza, que o Señor, o xuíz xusto, me dará nese día, e non só a min, senón tamén a todos os que aman a súa aparición.

Paulo lémbralle a Timoteo a coroa de xustiza que o espera a el e a todos os crentes que aman a aparición de Xesús.

1. A Coroa da Xustiza: Alégrate, porque a nosa recompensa é segura

2. Ama a súa aparición: unha chamada a estar preparado

1. Romanos 14:10-12 - Pero por que xulgas o teu irmán? Ou ti, por que desprezas o teu irmán? Porque todos estaremos ante o tribunal de Deus; porque está escrito: "Vivo eu, di o Señor, todo xeonllo dobrarase ante min, e toda lingua confesará a Deus".

2. Apocalipse 22:12 - "Velaí, veño axiña; e a miña recompensa está comigo, para darlle a cada un segundo a súa obra".

2 Timoteo 4:9 Fai a túa dilixencia para vir en breve a min.

Paulo insta a Timoteo a que acuda a el tan pronto como poida.

1. "A importancia da dilixencia"

2. "A urxencia da obediencia oportuna"

1. Eclesiastés 9:10 - "O que a túa man atope que facer, faino con todas as túas forzas..."

2. Hebreos 13:17 - "Obedecede aos vosos xefes e sométese a eles, porque vixían as vosas almas, como os que terán que dar conta".

2 Timoteo 4:10 Porque Demas abandonoume a min, amando este mundo actual, e marchou a Tesalónica; Crecente a Galacia, Tito a Dalmacia.

Demas abandonou a Paulo, amando o mundo máis que a Cristo, e foi a Tesalónica, Crescens a Galacia e Tito a Dalmacia.

1. Non abandones ao Señor polo mundo

2. Ama ao Señor por riba de todo

1. 1 Xoán 2:15-17 - Non ames o mundo nin as cousas do mundo. Se alguén ama o mundo, o amor do Pai non está nel.

2. Hebreos 13:5 - Mantén a túa vida libre do amor ao diñeiro e contentache co que tes, porque el dixo: "Nunca te deixarei nin te abandonarei".

2 Timoteo 4:11 Só Lucas está comigo. Toma a Marcos e tráeo contigo, porque me serve para o ministerio.

Paulo instrúe a Timoteo que leve consigo a Marcos, xa que é beneficioso para o ministerio de Paulo.

1. O valor do traballo en equipo: como o traballo en conxunto pode axudar ao noso ministerio

2. O poder da asociación: as bendicións de traballar cos demais

1. Proverbios 27:17 - Como o ferro afia o ferro, así unha persoa afia a outra.

2. Eclesiastés 4:9-10 - Dous son mellores que un, porque teñen unha boa recompensa polo seu traballo. Porque se caen, un levantará ao seu compañeiro. Pero ai de quen está só cando cae e non ten outro que o levante!

2 Timoteo 4:12 E mandei a Tíquico a Éfeso.

Paulo enviou a Tíquico a Éfeso.

1. O poder de enviar: o que podemos aprender do exemplo de Paul

2. Os froitos da fidelidade: as recompensas de facer a vontade de Deus

1. Feitos 20:17-38 - A despedida de Paulo aos anciáns de Efeso

2. Filipenses 2:19-30 - A descrición de Paulo de Timoteo e Epafrodito

2 Timoteo 4:13 O manto que deixei en Troas con Carpo, cando veñas, trae contigo, e os libros, pero sobre todo os pergamiños.

Paulo dálle a Timoteo que traia a capa e os libros que deixou en Troas con Carpo cando veña Timoteo. En particular, Paul subliña a importancia dos pergamiños.

1. A importancia da obediencia: a directiva de Paulo a Timoteo para que lle traia a capa e os libros subliña a importancia da obediencia para seguir a vontade de Deus.

2. O poder dun bo exemplo: o exemplo de Paul de como deixou o cloke e os libros con Carpo en Troas é unha poderosa lección de liderado e de dar un bo exemplo para que outros sigan.

1. Mateo 7:24 - "Por iso, quen escoita estes meus ditos e os cumpre, compararéino a un home sabio que construíu a súa casa na rocha"

2. Proverbios 13:13 - "O que despreza a palabra será destruído, pero o que teme o mandamento será recompensado".

2 Timoteo 4:14 Alexandre, o caldereiro, fíxome moito mal: o Señor púgao segundo as súas obras.

Alexandre o caldereiro fixo dano a Timoteo e Paulo pide que o Señor o recompense segundo as súas obras.

1. O Señor terá a palabra final - Como Deus fai xustiza aos que nos danan

2. O poder da oración - Como Deus escoita as nosas peticións e responde a elas

1. Salmo 37:28-29 - Porque o Señor ama a xustiza; non abandonará os seus santos. Gárdanse para sempre, pero os fillos dos impíos serán exterminados.

2. Romanos 12:19 - Amados, nunca vos vinguédes, senón deixalo á ira de Deus, porque está escrito: "A vinganza é miña, eu pagarei, di o Señor".

2 Timoteo 4:15 De quen tamén teñas coidado; porque resistiu moito as nosas palabras.

Paul advirte a Timoteo de que teña coñecemento dunha persoa específica que se opuxo ás ensinanzas de Paulo.

1. Debemos ser conscientes dos que se opoñen á verdade da Palabra de Deus.

2. Debemos permanecer vixiantes na nosa fe e rexeitar as ensinanzas falsas.

1. Colosenses 2:8 - Procura que ninguén te leve cativo a través dunha filosofía oca e enganosa, que depende da tradición humana e das forzas espirituais elementais deste mundo máis que de Cristo.

2. 1 Xoán 4:1 - Queridos amigos, non creades en todos os espíritos, pero probade os espíritos para ver se son de Deus, porque moitos falsos profetas saíron ao mundo.

2 Timoteo 4:16 Na miña primeira resposta ninguén estivo comigo, pero todos me abandonaron: rogo a Deus que non se lles impida.

Paul reflexiona sobre a falta de apoio que recibiu cando foi detido por primeira vez e espera que Deus non o faga contra eles.

1. A fidelidade ante a adversidade

2. De pé cos oprimidos

1. Salmo 27:10 "Cando meu pai e miña nai me abandonen, entón o Señor levantarame".

2. 1 Pedro 4:19 "Por iso, os que sofren segundo a vontade de Deus, confíen a súa alma a un Creador fiel mentres fan o ben".

2 Timoteo 4:17 Non obstante, o Señor estivo conmigo e fortaleceume; para que por min a predicación fose plenamente coñecida, e todos os xentís escoitasen: e saínme da boca do león.

Paulo foi animado e fortalecido polo Señor para que puidese predicar a todos os xentís e ser liberado dunha situación perigosa.

1. A forza do Señor: atopar coraxe e confort en tempos difíciles

2. A provisión do Señor: confiar en Deus durante os tempos de persecución

1. Salmo 18:2 - O Señor é a miña pedra, a miña fortaleza e o meu liberador; o meu Deus é a miña pedra, na que me refuxio, o meu escudo e o corno da miña salvación, a miña fortaleza.

2. Isaías 41:10 - Así que non teñas medo, porque estou contigo; non te asustes, porque eu son o teu Deus. fortalecereiche e axudarei; Apoiareino coa miña dereita xusta.

2 Timoteo 4:18 E o Señor librarame de toda obra mala, e preservarame para o seu reino celestial: a quen sexa a gloria para sempre. Amén.

Paulo anima a Timoteo a permanecer fiel ao Señor, xa que o librará e protexerá de todo mal e o levará ao seu reino celestial.

1. A protección do Señor: confiar en Deus durante tempos de dificultades

2. Fe inquebrantable: estar firme no Señor

1. Salmo 121: 7-8 - O Señor preservarate de todo mal: el preservará a túa alma. O Señor preservará a túa saída e a túa entrada desde este momento e ata para sempre.

2. 2 Pedro 1: 3-4 - Segundo o seu poder divino nos deu todas as cousas relativas á vida e á piedad, a través do coñecemento daquel que nos chamou á gloria e á virtude: polo cal nos foi dado gran e grande promesas preciosas: para que con elas sexades partícipes da natureza divina, escapando da corrupción que hai no mundo pola luxuria.

2 Timoteo 4:19 Saúde a Prisca e a Aquila, e á casa de Onesíforo.

Paulo envía saúdos a Prisca, Aquila e á casa de Onesíforo.

1. O poder da bondade: como Prisca, Aquila e Onesíforo demostran o poder da bondade e da xenerosidade.

2. O poder do estímulo: como Paulo animou á Igrexa mediante o recoñecemento e a afirmación.

1. Romanos 16:3-4 - Saúde a Prisca e a Aquila, meus compañeiros de traballo en Cristo Xesús, que arriscaron o seu pescozo pola miña vida, aos que non só dou grazas, senón que tamén dan grazas a todas as igrexas dos xentís.

4. 1 Tesalonicenses 5:11 - Polo tanto, animádevos uns a outros e edificadevos uns a outros, como vós.

2 Timoteo 4:20 Erasto morou en Corinto, pero a Trófimo deixeino enfermo en Mileto.

Paulo deixou a Trófimo, un compañeiro, en Mileto que estaba enfermo.

1. O poder da compañía: Paulo e Trófimo

2. A fortaleza da amizade: coidar dos necesitados

1. Feitos 20:4 - "E acompañouno a Asia Sopater de Berea; e dos tesalonicenses, Aristarco e Secundo; e Caio de Derbe e Timoteo; e de Asia, Tíquico e Trófimo".

2. Eclesiastés 4:9-10 - “Mellor dous que un; porque teñen unha boa recompensa polo seu traballo. Porque se caen, un levantará ao seu compañeiro; pero ai do que está só cando caia; porque non ten outro que o axude a levantarse".

2 Timoteo 4:21 Fai a túa dilixencia para vir antes do inverno. Saúdache Eubulo, Pudens, Lino, Claudia e todos os irmáns.

Paulo insta a Timoteo a que se apresure a visitar antes do inverno e envía os seus saúdos a Eubulus, Pudens, Linus, Claudia e aos demais irmáns.

1. A urxencia da mensaxe de Paulo: apresúrate e visita antes do inverno

2. O poder da irmandade: os saúdos de Paulo a Eubulus, Pudens, Linus, Claudia e os outros irmáns

1. Proverbios 19:2 - "O desexo sen coñecemento non é bo, e quen se apresura cos seus pés perde o seu camiño".

2. Hebreos 10:24-25 - "E consideremos como incitarnos uns aos outros ao amor e ás boas obras, sen deixar de reunirnos, como é costume dalgúns, senón animándonos uns aos outros, e tanto máis como vós. mira o Día que se achega".

2 Timoteo 4:22 O Señor Xesús Cristo estea co teu espírito. A graza estea contigo. Amén.

Paulo expresa as súas bendicións a Timoteo, desexándolle a presenza e a graza do Señor Xesucristo.

1. O poder da bendición: aprender a recibir e dar a graza de Deus

2. Vivir na presenza do Señor: renovando o noso compromiso con Cristo

1. Efesios 5: 1-2 - "Sed imitadores de Deus, pois, como fillos queridos, e vivide unha vida de amor, así como Cristo nos amou e entregouse a si mesmo por nós como ofrenda e sacrificio perfumado a Deus".

2. Romanos 12: 1-2 - "Polo tanto, irmáns e irmás, en vista da misericordia de Deus, ofrecedes os vosos corpos como sacrificio vivo, santo e agradable a Deus; esta é a vosa adoración verdadeira e adecuada. non te axustes ao modelo deste mundo, senón que transfórmate coa renovación da túa mente. Entón poderás probar e aprobar cal é a

vontade de Deus: a súa boa, agradable e perfecta vontade".

Tito 1 é o primeiro capítulo da carta escrita polo apóstolo Paulo a Tito, un compañeiro de traballo e compañeiro no ministerio. Neste capítulo, Paulo dálle instrucións a Tito sobre o nomeamento de anciáns e advirte contra os falsos mestres.

1o Parágrafo: Paulo enfatiza as cualificacións e responsabilidades dos anciáns (Tito 1:1-9). Identifícase como servo de Deus e apóstolo de Xesucristo, escribindo a Tito que comparte unha fe común. Paulo anima a Tito a nomear anciáns en cada cidade que sexan maridos fieis e irreprensibles con fillos crentes. Estes anciáns deben ser homes coñecidos pola súa integridade, non dados á borracheira nin á violencia, senón hospitalarios, autocontrolados, rectos, santos e disciplinados. Deben aferrarse firmemente á mensaxe de confianza tal e como se ensina para poder alentar aos demais na boa doutrina e refutar aos que se opoñen.

2o Parágrafo: Paulo advirte contra os falsos mestres (Tito 1:10-16). Descríbeos como persoas rebeldes que perturban fogares enteiros ensinando cousas que non deberían por lucro deshonesto. Paulo exhorta a Tito a que os reprenda severamente para que teñan fe e non presten atención aos mitos xudeus ou aos mandamentos humanos dos que rexeitan a verdade. Destaca que para aqueles con mentes e conciencias contaminadas, nada é puro; profesan coñecer a Deus pero o negan polas súas accións. Estes falsos mestres son detestables, desobedientes, inaptos para calquera bo traballo.

3o Parágrafo: O capítulo conclúe con instrucións sobre como tratar con grupos específicos dentro da igrexa (Tito 1:10-16). Paulo aconsella a Tito sobre diferentes grupos como os membros do partido da circuncisión entre os xudeus que promoven prácticas legalistas contrarias á verdade da graza. El indícalle que non preste atención nin dea crédito a estas ensinanzas divisivas, senón que reprocha con firmeza para que sexan sanes na fe.

En resumo,

O capítulo primeiro de Tito céntrase no nomeamento de anciáns e advirte contra os falsos mestres dentro da igrexa.

Paulo dálle instrucións a Tito sobre as cualificacións e responsabilidades dos anciáns, enfatizando a súa integridade e adhesión á boa doutrina.

Advirte contra os falsos mestres que perturban os fogares e promoven ensinanzas contrarias á verdade. Paulo exhorta a Tito a que os reprenda severamente e non dea crédito ás súas ensinanzas divisivas.

O capítulo conclúe con instrucións específicas sobre o trato cos colectivos que promoven prácticas legalistas. Este capítulo serve como guía para nomear líderes cualificados, unha advertencia contra as falsas ensinanzas e instrucións para manter unha boa doutrina dentro da comunidade da igrexa.

Tito 1:1 Paulo, servo de Deus e apóstolo de Xesucristo, segundo a fe dos elixidos de Deus e o recoñecemento da verdade que é segundo a piedad;

Paulo é un apóstolo de Xesucristo e un servo de Deus, que é enviado para espallar a fe do pobo elixido de Deus e a verdade da piedad.

1. Unha chamada a seguir aos elixidos de Deus e recoñecer a verdade da piedad

2. Servir a Deus e vivir segundo a súa verdade

1. Romanos 1:17 - Porque nela revélase a xustiza de Deus pola fe por fe, como está escrito: "Os xustos vivirán pola fe".

2. Efesios 4: 1-3 - Eu, pois, prisioneiro do Señor, pídovos a camiñar dun xeito digno da chamada á que fomos chamados, con toda humildade e mansedume, con paciencia, soportándovos uns cos outros. amor, ansioso por manter a unidade do Espírito no vínculo da paz.

Tito 1:2 Na esperanza da vida eterna, que Deus, que non pode mentir, prometeu antes do comezo do mundo;

Esta pasaxe enfatiza a promesa de Deus de vida eterna e a súa veracidade.

1: A eterna promesa de vida de Deus

2: A veracidade inquebrantable de Deus

1: Xoán 3:16 - Porque tanto amou Deus ao mundo que deu ao seu único Fillo, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna.

2: Hebreos 6:18 - Deus fixo isto para que, por dúas cousas inmutables nas que a Deus é imposible mentir, nós, que fuximos para apoderarse da esperanza que temos diante, poidamos ser moi alentados.

Tito 1:3 Pero no seu momento manifestou a súa palabra mediante a predicación, que me foi encomendada segundo o mandamento de Deus, noso Salvador;

A Paulo recibiu o mandamento de Deus de predicar a Palabra no seu tempo.

1. O poder da predicación e o mandamento de Deus

2. A Palabra de Deus: un mandamento para ser predicado

1. 2 Timoteo 4:2 "Predica a palabra; estea preparado a tempo e fóra de tempo; reprende, reprende e exhorta con total paciencia e ensinanza".

2. Isaías 40:8 "A herba seca, a flor esmorece, pero a palabra do noso Deus permanecerá para sempre".

Tito 1:4 A Tito, o meu propio fillo, segundo a fe común: Graza, misericordia e paz de Deus Pai e do Señor Xesús Cristo, noso Salvador.

Paulo escribiu unha carta ao seu fillo Tito, desexandolle graza, misericordia e paz de Deus Pai e de Xesucristo.

1. Aprendendo do exemplo da fe de Paulo.

2. Crecendo en graza, misericordia e paz.

1. 2 Timoteo 1:5 - "Lembro a túa fe sincera, que viviu primeiro na túa avoa Lois e na túa nai Eunice e, estou convencido, agora vive tamén en ti".

2. Filipenses 4: 6-7 - "Non te preocupes por nada, pero en toda situación, mediante oración e petición, con acción de grazas, presenta as túas peticións a Deus. E a paz de Deus, que transcende todo entendemento, gardará o teu coidado. corazóns e mentes en Cristo Xesús".

Tito 1:5 Por iso deixeiche en Creta, para que puxeses ordenar as cousas que faltan, e ordenases anciáns en cada cidade, como che fixera.

Paulo deixou a Tito en Creta para organizar o que había que facer e nomear anciáns en cada cidade.

1. O poder do propósito: atopar o teu lugar no plan de Deus

2. A gran comisión: tender a man para servir aos demais

1. Mateo 28:19-20 - Polo tanto, vai e fai discípulos de todas as nacións, bautizándoos no nome do Pai, do Fillo e do Espírito Santo, e ensinándolles a obedecer todo o que che mandei.

2. Efesios 4:11-12 - Entón, Cristo mesmo deu aos apóstolos, aos profetas, aos evanxelistas, aos pastores e aos mestres, para equipar ao seu pobo para as obras de servizo, para que o corpo de Cristo fose edificado.

Tito 1:6 Se alguén é irreprensible, marido dunha soa muller, que teña fillos fieis non acusados de motín ou rebelde.

A pasaxe trata sobre a cualificación dun ancián na igrexa, o que inclúe ser irreprochable e ter unha esposa e fillos fieis que non sexan rebeldes.

1. "Vivir unha vida sen culpa: un estudo en Tito 1:6"

2. "As cualificacións dun ancián: un estudo en Tito 1:6"

1. Efesios 5: 1-2 - "Por tanto, imitadores de Deus, como fillos amados. E camiñade no amor, como Cristo nos amou e entregouse a si mesmo por nós, ofrenda e sacrificio perfumado a Deus".

2. 1 Timoteo 3:2-3 - "Polo tanto, un superintendente debe ser irreprochable, marido dunha soa muller, sobrio, autocontrolado, respectable, hospitalario, capaz de ensinar, non borracho, nin violento senón manso, non penden, nin amante dos cartos".

Tito 1:7 Porque un bispo debe ser irreprensible, como administrador de Deus; nin obstinado, nin pronto enfadado, nin dado ao viño, nin goleador, nin dado á sucia ganancia;

Un bispo debe levar unha vida exemplar de servizo a Deus.

1: En Tito 1:7, Paulo lémbranos que as nosas vidas deben ser dignas da chamada de ser bispos do Señor.

2: Debemos ser irreprensibles nas nosas accións, humildes na nosa actitude e libres de avaricia e rabia.

1: Efesios 4:1-3 - Eu, pois, o prisioneiro do Señor, pídovos que camiñedes dignos da vocación coa que sodes chamados, con toda humildade e mansedume, con longa paciencia, soportándovos uns aos outros con amor; Esforzándose por manter a unidade do Espírito no vínculo da paz.

2: Santiago 3:17 - Pero a sabedoría que vén de arriba é primeiro pura, despois pacífica, amable e fácil de pedir, chea de misericordia e bos froitos, sen parcialidade e sen hipocrisía.

Tito 1:8 Pero un amante da hospitalidade, un amante dos homes bos, sobrio, xusto, santo, temperado;

1: Todos debemos esforzarnos por ser hospitalarios, bos, sobrios, xustos, santos e temperados.

2: O amor e a bondade son atributos fundamentais que todo cristián debe posuír.

1: Filipenses 4:8-9 - Finalmente, irmáns, todo o que é verdadeiro, todo o que é honrado, todo o que é xusto, todo o que é puro, todo o que é amable, todo o que é loable, se hai algo de excelencia, se hai algo digno de eloxio. , pensa nestas cousas.

2: Santiago 1:19-20 - Sabedes isto, meus amados irmáns: que cada quen sexa pronto para escoitar, lento para falar, lento para a ira; pois a ira do home non produce a xustiza de Deus.

Tito 1:9 Mantendo firme a palabra fiel tal e como se lle ensinaron, para que poida, mediante a boa doutrina, exhortar e convencer aos contrarios.

Esta pasaxe enfatiza manterse na palabra fiel de Deus, para que as persoas poidan ser convencidas de afastarse do pecado.

1. O poder da palabra: como a verdade bíblica pode transformar vidas

2. Rexeitando as ensinanzas falsas: como nos guía a Palabra de Deus

1. 2 Timoteo 3:16-17 - "Toda a Escritura é inspirada por Deus e é útil para ensinar, reprender, corrixir e adestrar na xustiza, para que o servo de Deus estea perfectamente equipado para toda boa obra".

2. Hebreos 4:12-13 - “Porque a palabra de Deus está viva e activa. Máis afiado que calquera espada de dobre fío, penetra ata dividir a alma e o espírito, as articulacións e a medula; xulga os pensamentos e as actitudes do corazón. Nada en toda a creación está oculto á vista de Deus. Todo está ao descuberto e ao descuberto ante os ollos daquel a quen debemos dar conta".

Tito 1:10 Porque hai moitos vanidosos e indisciplinados e enganadores, especialmente os da circuncisión:

Hai moitas persoas que son ingobernables e falan en van, especialmente as de fe xudía.

1. The Danger of Unruly Talk - Explorando os perigos de falar palabras rebeldes e a necesidade de ter coidado coas nosas palabras.

2. A fe da circuncisión - Explorando a fe do pobo xudeu e a súa importancia nas nosas vidas.

1. Santiago 3:6 - "E a lingua é un lume, un mundo de iniquidade: así é a lingua entre os nosos membros, que contamina todo o corpo, e incendia o curso da natureza; e prende lume. do inferno".

2. Proverbios 15:28 - "O corazón dos xustos estuda responder, pero a boca dos impíos derrama cousas malas".

Tito 1:11 cuxas bocas deben ser tapadas, que destrozan casas enteiras, ensinando cousas que non deben, por mor dun lucro sucio.

Os que ensinan falsas doutrinas para beneficio persoal deben ser silenciados.

1. O perigo da falsa doutrina

2. A cobiza e os seus perigos

1. Ezequiel 13:18-19 - E di: Así fala o Señor Deus; Ai das mulleres que cosen almofadas a todas as cavas e fan panos na cabeza de toda estatura para cazar almas! Cazarás as

almas do meu pobo e salvarás vivas as almas que veñen a ti?

2. 1 Timoteo 6: 3-5 - Se alguén ensina o contrario, e non acepta palabras sanas, mesmo as palabras do noso Señor Xesús Cristo, e a doutrina que é conforme á piedad; El é orgulloso, non sabe nada, pero adora cuestións e contendas de palabras, das cales veñen envexas, contendas, envexas, malas conxecturas, disputas perversas de homes de mente corrupta e carentes da verdade, supoñendo que a ganancia é a piedad. ti mesmo.

Tito 1:12 Un deles, mesmo un profeta propio, dixo: Os crecianos son sempre mentireiros, feras malas, barrigas lentos.

O seu propio profeta declarou que os crecianos son mentireiros, bestas malvadas e barrigas lentas.

1. O perigo do engano

2. O poder do bo carácter

1. Proverbios 10:9 - O que anda en integridade anda con seguridade, pero o que pervierte os seus camiños será coñecido.

2. Proverbios 11:3 - A integridade dos rectos guiaraos, pero a perversidade dos infieis destruiraos.

Tito 1:13 Esta testemuña é verdade. Por iso, repréndeos severamente, para que sexan sanes na fe;

Paulo instrúe a Tito que reprenda severamente aos falsos mestres para que permanezan firmes na fe.

1. O poder da reprimenda: como responder á falsa ensinanza

2. Firme na Fe: Manterse decidido ante os falsos mestres

1. 2 Timoteo 4:2-5 - Predica a palabra; ser instantáneo en tempada, fóra de tempada; reprende, reprende, exhorta con toda paciencia e doutrina.

2. Efesios 4:14-15 - Para que en diante non sexamos máis nenos, arroxados de aquí para

allá e arrastrados por todos os ventos de doutrina, pola astucia dos homes e a astucia, coa que acechan para enganar.

Tito 1:14 Non prestando atención ás fábulas xudías e aos mandamentos dos homes que se afastan da verdade.

Paulo anima a Tito a que ignore as ensinanzas falsas e se centre na verdade.

1. O poder da verdade: aprender a discernir o que é real nunha era de falsidades

2. Voltando das fábulas: vencer a tentación de seguir os mandamentos dos homes

1. Proverbios 3:5-7 - Confía no Señor con todo o teu corazón; e non te inclines ao teu propio entendemento. Recoñéceo en todos os teus camiños, e el dirixirá os teus camiños. Non sexas sabio aos teus propios ollos: teme ao Señor e apártate do mal.

2. Colosenses 2:8 - Teña coidado de que ninguén vos estrague a través da filosofía e do engano van, segundo a tradición dos homes, segundo os rudimentos do mundo, e non segundo Cristo.

Tito 1:15 Para os puros todas as cousas son puras; pero para os que están contaminados e incrédulos nada é puro; pero ata a súa mente e conciencia están contaminadas.

Todas as cousas son puras para os que son puros, pero para os que están contaminados e incrédulos, nada é puro; ata a súa mente e conciencia están contaminadas.

1. Non te deixes contaminar, porque nada quedará puro.

2. É importante manter a pureza de mente e conciencia.

1. Efesios 4:17-32 - Desprázase do vello eu e vístese do novo eu.

2. Proverbios 4:23 - Garda o teu corazón, porque é a fonte da vida.

Tito 1:16 Eles profesan coñecer a Deus; pero nas obras néganlle, sendo abominables e desobedientes, e reprobados a toda boa obra.

Non debemos ser enganados por aqueles que profesan coñecer a Deus, senón negalo a través das súas malas obras.

1: "Vivir a nosa fe: unha chamada ás boas obras".

2: "Vivir unha vida de fe: as accións falan máis que as palabras".

1: Santiago 2:14-17 "¿De que serve, meus irmáns, se alguén afirma ter fe, pero non ten obras? ¿Pode salvalo esa fe? Supoñamos que un irmán ou unha irmá está sen roupa e sen comida. Se un de vós dilles: "Vai en paz, quéntate e ben alimentado", pero non fai nada sobre as súas necesidades físicas, de que serve? Do mesmo xeito, a fe por si mesma, se non vai acompañada de acción, é morto".

2: Mateo 7:21-23 "Non todos os que me digan: 'Señor, Señor', entrarán no reino dos ceos, senón só o que fai a vontade do meu Pai que está nos ceos. Moitos me dirán. naquel día: "Señor, Señor, non profetizamos no teu nome e no teu nome expulsamos demos e no teu nome fixemos moitos milagres?" Entón direilles claramente: "Nunca vos coñecín. ¡Aparte de min, malhechores!".

Tito 2 é o segundo capítulo da carta escrita polo apóstolo Paulo a Tito, un compañeiro de traballo e compañeiro no ministerio. Neste capítulo, Paul ofrece instrucións prácticas para diferentes grupos dentro da comunidade da igrexa, facendo fincapé na vida piadosa e na boa doutrina.

1o parágrafo: Paulo instrúe a Tito sobre varios grupos de idade dentro da igrexa (Tito 2:1-10). El insta a Tito a ensinar unha boa doutrina que se aliña co evanxeo de Xesucristo. En concreto, anima aos homes maiores a ser sobrios, dignos, autocontrolados e sanos de fe. As mulleres maiores son instruídas para ser reverentes no comportamento, non calumniadores ou escravas de moito viño, senón profesoras do que é bo. Anímase aos homes máis novos a que se autocontrolen e amosen integridade na súa conduta. Os escravos reciben instrucións para ser servos sumisos e fieis.

2º Parágrafo: Paulo destaca a obra redentora de Cristo e o seu impacto na vida dos crentes (Tito 2:11-14). El subliña que a graza de Deus apareceu traendo salvación para todas as persoas. Esta gracia adestra aos crentes a renunciar á impiedade e ás paixóns mundanas mentres viven vidas autocontroladas, rectas e piadosas nesta época actual. Paulo lémbralle a Tito que os crentes agardan ansiosamente a bendita esperanza -a aparición do noso gran Deus e Salvador Xesucristo- quen se entregou por nós para redimirnos de toda iniquidade e purificar para si un pobo para a súa propia posesión, celoso polas boas obras.

3o Parágrafo: O capítulo conclúe con instrucións específicas sobre como Tito debería ensinar estas cousas (Tito 2:15). Paulo encarga a Tito que fale estas cousas con autoridade para que ninguén o despreza. Aconséllalle que non deixe que ninguén o

despreza pola súa mocidade, senón que dea exemplo na fala, a conduta, o amor, a fidelidade e a pureza.

En resumo,

O capítulo dous de Titus ofrece instrucións prácticas para diferentes grupos dentro da comunidade da igrexa, enfatizando a vida piadosa e a boa doutrina.

Paulo instrúe a Tito sobre o comportamento e a conduta dos homes maiores, mulleres maiores, homes máis novos e escravos.

Destaca a obra redentora de Cristo e o seu impacto na vida dos crentes, facendo fincapé na necesidade de renunciar á impiedade e vivir en previsión do regreso de Cristo.

O capítulo conclúe co encargo a Tito de ensinar estas cousas con autoridade, dando exemplo na súa propia vida. Este capítulo serve como guía para vivir santamente dentro da comunidade da igrexa, destacando o poder transformador da graza de Deus e instando aos crentes a vivir de acordo coa boa doutrina.

Tito 2:1 Pero ti di as cousas que se converten en boa doutrina:

1: Di a verdade que sexa consistente coa Palabra de Deus.

2: Comparte a Palabra de Deus con fidelidade e precisión.

1: Proverbios 23:23-24 "Compra a verdade e non a vendes; compra sabedoría, instrución e entendemento".

2: 2 Timoteo 4: 2 “Predica a palabra; estar preparado en tempada e fóra de tempada; reprende, reprende e exhorta con total paciencia e ensinanza".

Tito 2:2 Que os anciáns sexan sobrios, serios, temperados, sanes na fe, na caridade e na paciencia.

Os homes maiores deben vivir unha vida de sobriedade, seriedade, templanza, fidelidade, caridade e paciencia.

1. A virtude da paciencia: atopar a calma na tormenta da vida

2. A sabedoría da idade: como vivir unha vida de integridade

1. Gálatas 5:22-23 - Pero o froito do Espírito é amor, alegría, paz, paciencia, bondade, bondade, fidelidade, mansedume, dominio propio; contra tales cousas non hai lei.

2. Santiago 1: 2-4 - Contádeo todo alegría, meus irmáns, cando se atopen con probas de diversos tipos, porque saben que a proba da súa fe produce constancia. E que a constancia teña o seu pleno efecto, para que sexades perfectos e completos, sen falta de nada.

Tito 2:3 Así mesmo, as mulleres vellas, que se comporten como corresponde á santidade, non acusadoras falsas, non dadas a moito viño, mestres de cousas boas;

As mulleres maiores deben ser santas no seu comportamento, evitando as acusacións falsas e a borracheira e ensinando cousas boas.

1. Vivir vidas santas como mulleres maiores

2. Ensinar cousas boas e evitar as malas

1. Efesios 4:17-32 - Camiñando dun xeito digno da chamada

2. Proverbios 20:1 - O poder do viño e da bebida forte

Tito 2:4 Para que ensinen ás mozas a ser sobrias, a amar aos seus maridos, a amar aos seus fillos,

Esta pasaxe anímanos a ensinar ás mulleres novas a ser autocontroladas, a amar aos seus maridos e a amar aos seus fillos.

1. "Vivir namorado: coidar das nosas familias"

2. "O poder do autocontrol: unha bendición para todos"

1. Efesios 5: 21-33 - someterse uns a outros por reverencia a Cristo

2. Proverbios 31:10-31 - as calidades e a conduta da muller ideal

Tito 2:5 Para ser discretos, castos, coidadores na casa, bos, obedientes aos seus propios maridos, para que a palabra de Deus non sexa blasfemada.

A pasaxe subliña a importancia de que as mulleres sexan discretas, castas, coidadoras da casa, boas e obedientes aos seus maridos para que a palabra de Deus non sexa blasfemada.

1. Mulleres: Vivindo segundo a Palabra de Deus

2. O poder dunha muller piadosa

1. Proverbios 31:10-31

2. 1 Pedro 3:1-7

Tito 2:6 Os mozos tamén exhortan a ser sobrios.

A pasaxe anima aos mozos a manter unha actitude sobria e sensata.

1. Vivir unha vida de sabedoría: o valor da mente sobria

2. Unha mente xusta: sobriedade espiritual para mozos

1. Proverbios 23:19-20 - "Escoita, meu fillo, e sé sabio, e guía o teu corazón no camiño. Non esteas entre os bebedores de viño; entre comedores de carne alborotados: pois o borracho e o glotón chegarán á pobreza, e a somnolencia vestirá o home de farrapos".

2. Proverbios 3:21-22 - "Meu fillo, non deixes que se aparten dos teus ollos: garda a sabedoría e a discreción: así serán vida para a túa alma e graza para o teu pescozo".

Tito 2:7 Mostrando en todas as cousas un modelo de boas obras: na doutrina mostrando incorrupción, gravidade, sinceridade,

Esta pasaxe anima aos crentes a demostrar boas obras e defender a boa doutrina.

1: Vivir unha vida de boas obras - Tito 2:7

2: Defender a boa doutrina - Tito 2:7

1: Efesios 2:10 - Porque somos a súa obra, creados en Cristo Xesús para as boas obras, que Deus preparou de antemán para que andemos nelas.

2: 2 Timoteo 3: 16-17 - Toda a Escritura é inspirada por Deus, e é proveitosa para a doutrina, para a reprensión, para a corrección, para a instrución na xustiza, a fin de que o home de Deus sexa completo, completamente equipado para todo ben. traballo.

Tito 2:8 Fala sana, que non se pode condenar; para que o que é o contrario se avergonza, sen ter nada malo que dicir de vós.

A importancia de dicir palabras que non sexan condenables e que non fagan vergoña aos que se nos opoñen.

1: O poder das nosas palabras - Como as nosas palabras se poden usar para ben ou causar dano.

2: A responsabilidade das nosas palabras - Como temos a responsabilidade de usar palabras que non reflictan mal en nós nin causarán vergoña a quen se opón a nós.

1: Santiago 3:2-10 - O poder da lingua ea súa importancia nas nosas vidas.

2: Proverbios 12:18 - O poder das palabras para traer vida ou morte.

Tito 2:9 Exhorta aos servos a ser obedientes aos seus propios amos e a agradarlles ben en todas as cousas; non volver contestar;

Esta pasaxe anima aos servos a ser obedientes e agradables aos seus amos en todas as cousas, sen responder.

1: Vivindo unha vida de obediencia - Tito 2:9

2: Servir con actitudes agradables - Tito 2:9

1: Efesios 6:5-8 - Escravos, obedecede aos vosos amos terrestres con respecto e medo, e con sinceridade de corazón, como obedecedes a Cristo.

2: Colosenses 3:22-24 - Escravos, obedecede en todo aos vosos amos terrestres; e faino, non só cando os seus ollos estean postos en ti e para gañar o seu favor, senón con sinceridade de corazón e reverencia polo Señor.

Tito 2:10 Non robando, senón mostrando toda boa fidelidade; para que adornen en todas as cousas a doutrina de Deus, noso Salvador.

1. O poder de ser fiel

2. Adornar a Doutrina de Deus, o noso Salvador

1. Salmo 37:3: "Confía no Señor e fai o ben; mora na terra e goza de pastos seguros".

2. Hebreos 13:5: "Mantén a túa vida libre do amor ao diñeiro e contentache co que tes, porque el dixo: "Nunca te deixarei nin te abandonarei".

Tito 2:11 Porque a graza de Deus que trae a salvación apareceu a todos os homes,

A graza de Deus foi revelada a todos, traendo salvación.

1. O Amor Incondicional de Deus - Explorando a Graza da Salvación

2. O don da graza - Como recibir a salvación de Deus

1. Xoán 3:16 - Porque tanto amou Deus ao mundo que deu ao seu único Fillo, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna.

2. Romanos 6:23 - Porque o salario do pecado é a morte, pero o don de Deus é a vida eterna en Cristo Xesús, noso Señor.

Tito 2:12 Ensinándonos que, negando a impiedade e os desexos mundanos, debemos vivir con sobriedade, xustiza e piadosidade neste mundo presente;

Vive unha vida piadosa neste mundo negando as luxurias mundanas.

1: Negar a inxustiza e os desexos mundanos

2: Vivir con sobriedade, xustiza e devoción neste mundo actual

1:1 Xoán 2:15-17 - Non ames o mundo nin as cousas do mundo. Se alguén ama o mundo, o amor do Pai non está nel.

2: Romanos 12:2 - Non te conformes a este mundo, senón transformate coa renovación da túa mente.

Tito 2:13 Agardando esa bendita esperanza e a gloriosa aparición do gran Deus e do noso Salvador Xesucristo;

A bendita esperanza é a gloriosa aparición de Xesucristo.

1. Mirando cara adiante: preparándose para a gloriosa aparición de Xesucristo

2. Esperanza no retorno prometido de Cristo

1. Isaías 25:9 - E será dito naquel día: Velaquí, este é o noso Deus; agardamos nel, e el salvaranos: este é o Señor; agardamos por el, alegrarémonos e alegrarémonos da súa salvación.

2. Romanos 8:24-25 - Porque fomos salvos nesta esperanza, pero a esperanza que se ve non é esperanza; pois por que aínda se espera o que ve? Pero se esperamos o que non vemos, agardámolo ansiosamente con perseveranza.

Tito 2:14 Quen se entregou a si mesmo por nós, para redimirnos de toda iniquidade e purificar para si un pobo propio, celoso das boas obras.

Deus entregouse por nós para redimirnos de todo pecado e para facernos un pobo especial con ganas de facer boas obras.

1. O poder da redención: como o sacrificio de Deus cambiou as nosas vidas

2. Facerse pobo de boas obras: o que significa seguir a Xesús

1. Romanos 3:24-25 - "Porque todos pecaron e están destituídos da gloria de Deus, e son xustificados gratuitamente pola súa graza mediante a redención que veu por Cristo Xesús".

2. Efesios 2:10 - "Porque somos obra de Deus, creados en Cristo Xesús para facer boas obras, que Deus preparou de antemán para nós".

Tito 2:15 Estas cousas falan, exhortan e reprenden con toda autoridade. Que ninguén te desprece.

Esta pasaxe anima aos crentes a ser audaces e non deixarse desprezar.

1. Mantente firme na túa fe e non deixes que ninguén te desprecie.

2. Sexa valente nas túas crenzas e non teñas medo de defendelas.

1. Efesios 6:10-11 - Sé forte no Señor e na forza do seu poder. Ponte a armadura completa de Deus, para que poidas manterte firme contra os esquemas do diaño.

2. 1 Pedro 3:15 - Pero nos vosos corazóns honra a Cristo, o Señor, como santo, estando sempre preparado para defender a quen che pregunte por unha razón para a esperanza que hai en vós; pero faino con mansedume e respecto.

Tito 3 é o terceiro capítulo da carta escrita polo apóstolo Paulo a Tito, un compañeiro de traballo e compañeiro no ministerio. Neste capítulo, Paul enfatiza a importancia das boas obras, o comportamento piadoso e a unidade dentro da comunidade da igrexa.

1o parágrafo: Paulo recorda a Tito o estado anterior de pecado dos crentes e a misericordia de Deus (Tito 3:1-7). El exhorta-los a ser sumisos aos gobernantes e autoridades, preparados para toda boa obra. Paulo subliña que os crentes foron unha vez parvos, desobedientes, enganados polas paixóns e praceres, vivindo na malicia e na envexa. Non obstante, a bondade e o amor de Deus apareceron a través de Xesucristo, quen os salvou mediante o lavado de rexeneración e renovación polo Espírito Santo. Esta salvación non se basea nos seus propios actos xustos senón segundo a misericordia de Deus.

2o Parágrafo: Paulo subliña a importancia das boas obras (Tito 3:8-11). Anima a Tito a insistir nestas cousas para que os crentes teñan coidado de dedicarse ás boas obras. Estas boas obras son excelentes e rendibles para a xente. Non obstante, Paul advirte contra as controversias, xenealoxías, disensións e pelexas insensatas sobre a lei xa que son inútiles e inútiles. Aconséllalle a Tito que rexeite as persoas que dividan despois de darlles unha advertencia.

3o Parágrafo: O capítulo conclúe con instrucións persoais e saúdos (Tito 3:12-15). Paul informa a Tito dos seus plans para que Artemas ou Tíquico se unan a el en Nicópole, onde decidiu pasar o inverno. Insta a Tito a axudar con dilixencia a Zenas o avogado e a Apolos na súa viaxe para que non lles falte nada. Finalmente, instrúe aos crentes en Creta que aprendan a dedicarse ás boas obras para as necesidades necesarias para que non sexan infrutuosos.

En resumo,

O capítulo tres de Tito destaca a misericordia de Deus cara aos crentes e a importancia das boas obras e da unidade dentro da comunidade da igrexa.

Paulo lémbralle a Tito o seu antigo estado de pecado e a graza salvadora de Deus a través de Xesucristo, facendo fincapé en que a salvación baséase na misericordia de Deus e non nas súas propias obras.

Subliña o significado das boas obras, instando aos crentes a que se dediquen a elas ao tempo que advirte contra as controversias divisivas. Paulo conclúe con instrucións e saúdos persoais, animando aos crentes en Creta a dedicarse a boas obras para as necesidades necesarias.

Este capítulo serve como un recordatorio da misericordia de Deus, unha exhortación cara as boas obras e un chamamento á unidade dentro da comunidade da igrexa.

Tito 3:1 Recordade que se sometan aos principados e aos poderes, que obedezcan aos maxistrados, que estean preparados para toda boa obra,

Recórdalle á xente que se someta á autoridade e que faga o que é bo.

1. Obediencia á autoridade: un camiño cara á xustiza

2. O poder das boas obras: vivir o evanxeo

1. Romanos 13:1-7

2. Santiago 2:14-26

Tito 3:2 Para non falar mal de ninguén, para non ser pelexadores, senón mansos, mostrando toda mansedume a todos os homes.

Sexa amable e mostra mansedume con todas as persoas, evitando falar mal e pelexar.

1. "O poder da bondade: aproveitar ao máximo as nosas palabras"

2. "A bendición da mansedume: escoller a humildade sobre o orgullo"

1. Proverbios 15:1 "Unha resposta amable afasta a ira, pero unha palabra dura provoca a ira".

2. Filipenses 4:5 "Que a túa mansedume sexa evidente para todos".

Tito 3:3 Porque nós mesmos tamén fomos ás veces insensatos, desobedientes, enganados, servindo a diversas concupiscencias e praceres, vivindo na malicia e envexa, odiosos e odiándonos uns aos outros.

A xente tende a ser parva, desobediente e enganada, e pode ser impulsada pola luxuria e o pracer, o que resulta en vivir con malicia e envexa e odiarse mutuamente.

1. O perigo do pecado e os seus efectos nas nosas vidas

2. Vencer as tentacións do pecado

1. Santiago 1:13-15 - Que ninguén diga cando é tentado: "Estou sendo tentado por Deus", porque Deus non pode ser tentado co mal, e el mesmo non tenta a ninguén. Pero cada persoa é tentada cando é atraída e seducida polo seu propio desexo. Entón o desexo, cando concibiu, dá a luz ao pecado, e o pecado cando está plenamente medrado produce a morte.

2. Romanos 6:12-14 - Non deixes, polo tanto, que o pecado reine no teu corpo mortal, para facervos obedecer as súas paixóns. Non presentedes os vosos membros ao pecado como instrumentos para a iniquidade, senón que vos presentades a Deus como os que foron levados da morte á vida, e os vosos membros a Deus como instrumentos de

xustiza. Porque o pecado non dominará sobre vós, xa que non estades baixo a lei senón baixo a graza.

Tito 3:4 Pero despois apareceron a bondade e o amor de Deus, o noso Salvador, para cos homes,

Revelouse a bondade e o amor de Deus cara á humanidade.

1. O poder do amor e da bondade de Deus

2. O Amor Incondicional de Deus

1. Xoán 3:16-17 - "Porque tanto amou Deus ao mundo, que deu ao seu Fillo unigénito, para que todo aquel que cre nel non pereza, senón que teña vida eterna. Porque Deus non enviou ao seu Fillo ao mundo para condenalo. o mundo; senón para que o mundo por medio del sexa salvo".

2. Romanos 5:8 - "Pero Deus encomia o seu amor por nós, en que, cando aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós".

Tito 3:5 Non por obras de xustiza que fixemos, senón segundo a súa misericordia salvounos, mediante o lavado da rexeneración e a renovación do Espírito Santo;

A través da súa misericordia, Deus salvounos mediante o lavado da rexeneración e a renovación do Espírito Santo.

1. A misericordia de Deus: experimentando a redención e a renovación

2. O poder do Espírito Santo: lavando os nosos pecados

1. Romanos 5:8-10 Pero Deus demostra o seu amor por nós nisto: mentres aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós.

2. Salmo 51:10 Crea en min un corazón puro, oh Deus, e renova dentro de min un espírito firme.

Tito 3:6 que derramou sobre nós abundantemente por medio de Xesucristo, noso Salvador;

Esta pasaxe fala da graza de Deus, que nos é dada por medio de Xesucristo, o noso Salvador.

1. A graza incrible de Deus: un estudo de Tito 3:6

2. Xesucristo: a nosa fonte de graza abundante

1. Efesios 2:8-9 - Porque pola graza fuches salvo mediante a fe. E isto non é cousa túa; é don de Deus, 9 non é resultado de obras, para que ninguén se gabe.

2. Hebreos 4:16 - Achegámonos, entón, con confianza ao trono da graza, para recibir misericordia e atopar graza para axudar nos momentos de necesidade.

Tito 3:7 Para que, sendo xustificados pola súa graza, sexamos feitos herdeiros segundo a esperanza da vida eterna.

Xustificámonos pola graza de Deus e, a través desta, podemos converternos en herdeiros da vida eterna.

1. A abraiante graza de Deus e a esperanza da vida eterna

2. Xustificado pola Graza: facerse herdeiros da vida eterna

1. Romanos 8:17 - "E se fillos, entón herdeiros; herdeiros de Deus e coherdeiros con Cristo; se é que padecemos con el, para que nós tamén sexamos glorificados xuntos".

2. Efesios 1:3 - "Bendito sexa o Deus e Pai do noso Señor Xesús Cristo, que nos bendiciu con todas as bendicións espirituais nos lugares celestiales en Cristo".

Tito 3:8 Este é un dito fiel, e quero que as afirmes constantemente, para que os que creron en Deus teñan coidado de manter as boas obras. Estas cousas son boas e proveitosas para os homes.

Esta pasaxe enfatiza a importancia das boas obras como resultado da fe en Deus.

1: As boas obras non son un complemento opcional á fe en Deus, senón unha parte

esencial dela.

2: Debemos ter coidado de practicar boas obras como resultado da nosa fe en Deus.

1: Santiago 2:17 - "Así a fe, se non ten obras, está morta, estando soa".

2: Mateo 7:15-20 - "Coidado cos falsos profetas, que veñen a vós vestidos de ovella, pero por dentro son lobos rapaces. Os coñeceredes polos seus froitos. ¿Os homes recollen uvas de espiños ou figos de cardos? Así, toda árbore boa dá froitos bos, pero a árbore corrupta dá froitos malos. Unha árbore boa non pode dar froitos malos, nin unha árbore corrupta pode dar froitos bos. Toda árbore que non dá froitos bos é cortada. e bótao ao lume. Polo que polos seus froitos os coñeceredes".

Tito 3:9 Pero evita preguntas insensatas, xenealoxías, disputas e disputas pola lei; pois son inútiles e vanidosos.

Debemos evitar preguntas insensatas, xenealoxías, disputas e discusións sobre a lei porque son inútiles e vans.

1. A sabedoría de evitar discusións non rendibles

2. O valor de buscar discusións divinas

1. Santiago 3:13-17 - Quen é sabio e entendido entre vós? Que o mostren pola súa boa vida, polos feitos feitos na humildade que vén da sabedoría.

2. Proverbios 14:7 - Vaia da presenza dun home insensato, cando non percibes nel os beizos do coñecemento.

Tito 3:10 Un home que é herexido despois da primeira e segunda amonestación rexeita;

Rexeitando a división e abrazando a unidade.

1: Traballar xuntos por un obxectivo común.

2: A importancia da paz e da unidade.

1: Efesios 4: 1-3: "Por tanto, eu, preso polo Señor, pídovos a camiñar de forma digna da chamada á que fomos chamados, con toda humildade e mansedume, con paciencia, soportando un só. outro no amor, ansioso por manter a unidade do Espírito no vínculo da paz".

2: Salmo 133:1, "Velaí, que bo e agradable é cando os irmáns habitan en unidade!"

Tito 3:11 Sabendo que o que é tal é subvertido e peca, sendo condenado por si mesmo.

A pasaxe advirte de que aqueles que se dedican a un comportamento inmoral son autocondenados e sufrirán as consecuencias.

1: Debemos ser conscientes de que calquera comportamento inmoral que teñamos levará á nosa propia condena e sufrimento.

2: Aínda que sexamos tentados a pecar, debemos ter en conta as consecuencias que iso trae.

1: Romanos 6:23 - Porque o salario do pecado é a morte, pero o don gratuíto de Deus é a vida eterna en Cristo Xesús, noso Señor.

2: Santiago 1:14-15 - Pero cada persoa é tentada cando é arrastrada polo seu propio mal desexo e seducida. Despois, despois de que o desexo concibiu, dá a luz o pecado; e o pecado, cando está xa maduro, dá a luz á morte.

Tito 3:12 Cando te envíe a Artemas ou a Tíquico, procura vir a min a Nicópole, porque alí determinei pasar o inverno.

Paulo dálle a Tito que sexa dilixente para vir a el en Nicópole, onde decidiu pasar o inverno.

1: Deus chámanos a ser dilixentes na nosa fe e camiñar.

2: Debemos estar preparados para responder á chamada de Deus.

1: Santiago 4:17 - Polo tanto, ao que sabe facer o ben e non o fai, é pecado.

2: Lucas 12:35-38 - Que os teus lombos estean cinguidos, e as túas luces acendidas; E

vós mesmos coma os homes que esperan polo seu señor, cando volva da voda; para que cando veña e bata, abrínlle inmediatamente.

Tito 3:13 Traede a Zenas o avogado e a Apolos para a súa viaxe con dilixencia, para que nada lles falte.

Paulo dálle a Tito que se asegure de que Zenas o avogado e Apolos teñan todos os elementos necesarios para a súa viaxe.

1. O poder da dilixencia: a instrución de Paulo a Tito

2. A importancia da preparación: un exemplo de Paul

1. Proverbios 21: 5 - Os plans dos dilixentes conducen certamente á abundancia, pero todo o que é precipitado só chega á pobreza.

2. Efesios 5:15-16 - Mira ben, entón, como andas, non como imprudente senón como sabio, facendo o mellor uso do tempo, porque os días son malos.

Tito 3:14 E aprendamos tamén os nosos a manter as boas obras para os usos necesarios, para que non sexan infrutuosas.

Os cristiáns deben aprender a facer boas obras que sexan útiles para os demais, para que dean froitos espirituais.

1. "A necesidade das boas obras"

2. "Vivir unha vida de fecundidade"

1. Mateo 5:16 - "Deixa que a túa luz brille diante dos demais, para que vexan as túas boas obras e glorifiquen o teu Pai no ceo".

2. Santiago 2:17 - "Do mesmo xeito, a fe por si mesma, se non vai acompañada de acción, está morta".

Tito 3:15 Todos os que están comigo saúdante. Saúde aos que nos aman na fe. A graza estea con todos vós. Amén.

Este verso anima aos crentes a saudarse con amor e fe, e a estenderse a graza uns aos outros.

1: O poder de saudarse no amor e na fe

2: A importancia de estender a graza a todos

1: Efesios 4:2-3 "Con toda humildade e mansedume, con paciencia, soportandonos uns aos outros con amor, ansiosos por manter a unidade do Espírito no vínculo da paz".

2: Colosenses 3:14 "E sobre todo isto vístese de amor, que todo o une en perfecta harmonía".

Filemón 1 é unha carta persoal escrita polo apóstolo Paulo a Filemón, un compañeiro crente e propietario de escravos. Nesta carta, Paulo apela a Filemón en nome de Onésimo, un escravo fuxido que se convertera en cristián mentres estaba en Roma.

1o Parágrafo: Paulo expresa o seu agradecemento pola fe e o amor de Filemón (Filemón 1:1-7). Encomia a Filemón pola súa reputación de quen ama e anima aos santos. Paulo recoñece as súas oracións por el e menciona como escoitou falar do amor e da fe de Filemón cara ao Señor Xesucristo e a todos os santos. Reza para que a participación de Filemón en compartir a súa fe se faga efectiva a través do coñecemento de todas as cousas boas que teñen en Cristo.

2o Parágrafo: Paulo apela a Filemón en nome de Onésimo (Filemón 1:8-16). Recoñece que podería mandarlle no que é correcto pero prefire apelar baseándose no amor. Paulo menciona que Onésimo, que antes era inútil como escravo, agora fíxose útil tanto para el como para Filemón. Solicita que Filemón reciba a Onésimo non como un simple escravo senón como un irmán amado en Cristo. Se Onésimo fixo un mal ou debe algo, Paulo ofrécese a pagar el mesmo.

3o Parágrafo: A carta conclúe con saúdos e peticións persoais (Filemón 1:17-25). Paul insta a Filemón a que lle prepare unha habitación de hóspedes porque espera que grazas ás súas oracións se lle conceda pronto a liberdade do cárcere. Envía saúdos de compañeiros de traballo, incluíndo Epafras, Marcos, Aristarco, Demas e Lucas. Nos comentarios de peche, Paulo reza pola graza de Deus sobre todos eles.

En resumo,

O libro de Filemón é unha carta persoal escrita por Paulo apelando a Filemón sobre o seu escravo fuxido, Onésimo.

Paulo expresa gratitude pola fe e o amor de Filemón, elogiando a súa reputación como quen ama e anima aos santos.

El apela a Filemón en nome de Onésimo, solicitando que o reciba de volta non como un escravo, senón como un irmán amado en Cristo. Paul ofrécese a pagar calquera mal ou débeda que tiña Onésimo.

Filemón 1:1 Paulo, prisioneiro de Xesucristo, e Timoteo, o noso irmán, a Filemón, o noso amado e compañeiro de traballo,

Carta de Paulo a Filemón expresando o seu amor e gratitude por el.

1. Como mostrar amor e gratitude aos demais

2. O poder da amizade e da compañeirismo

1. Filipenses 1: 3-5 - Agradezo ao meu Deus por cada recordo de vós, sempre en cada miña oración por todos vós, pedindo con alegría, pola vosa comunión co evanxeo desde o primeiro día ata agora.

2. Proverbios 17:17 - Un amigo ama en todo momento, e un irmán nace para a adversidade.

Filemón 1:2 E á nosa amada Afia, e a Arquipo, o noso compañeiro de guerra, e á igrexa da túa casa:

Paulo envía saúdos a Afia, Arquipo e á igrexa da casa de Filemón.

1. A importancia da comunión na Igrexa

2. A alegría de servir no exército do Señor

1. Hebreos 10:24-25 - E consideremos como incitarnos uns aos outros ao amor e ás boas obras, sen deixar de reunirnos, como é costume dalgúns, senón animándonos uns aos outros, e tanto máis como vedes. achégase o Día.

2. Romanos 12:9-13 - Que o amor sexa xenuíno. Aborrece o que é malo; manteña o que é bo. Amaros uns aos outros con cariño fraternal. Superámonos uns aos outros en amosar honra. Non sexas preguiceiro no celo, sexa ferviente de espírito, serve ao Señor. Alégrate na esperanza, se paciente na tribulación, se constante na oración. Contribuír ás necesidades dos santos e procurar mostrar hospitalidade.

Filemón 1:3 Graza e paz para vós de Deus, noso Pai, e do Señor Xesús Cristo.

Paulo envía os seus saúdos de graza e paz de Deus Pai e de Xesucristo.

1. "A graza está en todas partes"

2. "A paz é un don de Deus"

1. Filipenses 4: 6-7 - "Non te preocupes por nada, pero en calquera situación, mediante oración e petición, con acción de grazas, presenta as túas peticións a Deus. E a paz de Deus, que transcende todo entendemento, gardará o teu coidado. corazóns e mentes en Cristo Xesús".

2. Efesios 2: 8-9 - "Porque pola graza fuches salvo, pola fe, e isto non é de vós mesmos, é don de Deus, non por obras, para que ninguén se glorie".

Filemón 1:4 Agradezo ao meu Deus, mencionándote sempre nas miñas oracións,

A pasaxe anímanos a agradecer a Deus polos nosos amigos e lembralos nas nosas oracións.

1. "O poder da gratitude: bendicindo aos nosos amigos a través da oración"

2. "A alegría da compañía: lembrar aos nosos seres queridos na oración"

1. Salmo 100: 4-5 - "Entrade nas súas portas con acción de grazas, e nos seus atrios con loanzas. Dálle grazas, bendiga o seu nome!"

2. Romanos 12:10 - "Amádevos uns aos outros con cariño fraternal. Superádevos uns aos outros mostrando honra".

Filemón 1:5 Escoitando o teu amor e fe que tes para o Señor Xesús e para todos os

santos;

Filemón é eloxiado polo seu amor e fe cara ao Señor Xesús e a todos os santos.

1. Vivir unha vida de amor e fe en Xesús

2. O poder da fidelidade ao servir a Deus

1. 1 Corintios 13:13 "E agora quedan estes tres: fe, esperanza e amor. Pero o máis grande deles é o amor".

2. Hebreos 11: 6 "E sen fe é imposible agradar a Deus, porque quen acode a el debe crer que existe e que recompensa a quen o busca con seriedade".

Filemón 1:6 Para que a comunicación da túa fe se faga efectiva mediante o recoñecemento de todo o ben que hai en ti en Cristo Xesús.

A comunicación da propia fe pódese facer efectiva mediante o recoñecemento do bo en Cristo Xesús.

1. O poder da gratitude: ver o ben en Cristo

2. Conectando con Deus: Eficacia a través do Recoñecemento do Ben

1. Colosenses 3:12-17

2. Filipenses 4:4-9

Filemón 1:7 Porque temos gran alegría e consolo no teu amor, porque as entrañas dos santos son refrescadas por ti, irmán.

Os santos están cheos de alegría e consolo polo amor de Filemón.

1: A alegría de amar aos demais

2: Amar aos demais refresca a alma

1: Xoán 13:34-35 "Douvos un mandamento novo: que vos amédes uns a outros; como eu vos amei, tamén vos amédes uns aos outros. Por isto coñecerán todos que sodes meus discípulos, se tedes amor uns polos outros".

2: Romanos 12:10 "Sed amablemente afectuosos uns cos outros con amor fraternal, dándovos honra os uns aos outros".

Filemón 1:8 Por iso, aínda que eu poida ser moi ousado en Cristo para ordenarche o que convén,

Paul anima a Filemón a facer o que é mellor e conveniente.

1: Fai o correcto aínda que sexa difícil.

2: antepón as necesidades dos demais ás túas.

1: Filipenses 2:3-5 - Non fagas nada por ambición egoísta ou por vana presunción, pero con humildade considera aos demais mellores ca ti.

2: Colosenses 3:12-14 - Revestídevos de compaixón, bondade, humildade, mansedume e paciencia.

Filemón 1:9 Pero por amor, prefiroche, sendo un ancián como Paulo, e agora tamén prisioneiro de Xesucristo.

Paulo, un ancián prisioneiro de Xesucristo, apela a Filemón por amor para que tome medidas.

1. O poder do amor: como o amor nos obriga a actuar

2. Envellecido pero aínda apaixonado: o exemplo de fe fervente de Paul

1. Romanos 5:5 - "E a esperanza non avergoña, porque o amor de Deus é derramado nos nosos corazóns polo Espírito Santo que nos foi dado".

2. 1 Corintios 13:13 - "E agora permanece a fe, a esperanza, a caridade, estes tres; pero o máis grande deles é a caridade".

Filemón 1:10 Rógoche polo meu fillo Onésimo, a quen xerei nas miñas cadeas:

Paulo pídelle a Filemón que dea a benvida a Onésimo, un antigo escravo, como irmán amado en Cristo.

1. O poder do perdón: a chamada de Xesús para aceptar a Onésimo

2. Unha nova identidade en Cristo: vivir como irmáns na unidade

1. Lucas 6:37: "Non xulguedes, e non seredes xulgados; non condenades, e non seredes condenados; perdoade, e seredes perdoados".

2. Romanos 12:10, "Sed amablemente cariñosos uns cos outros con amor fraternal, en honra dándovos uns a outros".

Filemón 1:11 O que noutro tempo non che resultaba proveitoso, pero agora é beneficioso para ti e para min.

1: Podemos aprender dos nosos erros e usalos para ben.

2: Deus pode converter as nosas probas en alegría se confiamos nel.

1: Romanos 8:28 - E sabemos que todas as cousas colaboran para o ben dos que aman a Deus, dos que son chamados segundo o seu propósito.

2: 2 Corintios 5:17 - Polo tanto, se alguén está en Cristo, é unha criatura nova: as cousas antigas pasaron; velaquí, todas as cousas son novas.

Filemón 1:12 a quen mandei de novo; ti, pois, recíbeo, é dicir, as miñas entrañas.

Paulo anima a Filemón a recibir a Onésimo con amor e compaixón.

1 - Amor e compaixón: o mandamento de Deus para nós

2 - Confiando no plan de Deus para nós

1 - 1 Xoán 4:19-21 - Amamos porque el nos amou primeiro.

2 - Xeremías 29:11 - Porque sei os plans que teño para ti, declara o Señor, plans para prosperarte e non facerte dano, plans para darche esperanza e futuro.

Filemón 1:13 a quen quixera reter comigo, para que no teu lugar me servise nos lazos do evanxeo.

Paulo pide que Filemón acepte a Onésimo, un antigo escravo, de volta con amor e perdón.

1. Aceptando a Onésimo con amor e perdón: un estudo de Filemón 1:13

2. Vinculados polo Evanxeo: perdón e amor en Filemón 1:13

1. Xoán 13: 34-35 - "Douvos un mandamento novo: que vos amédes uns aos outros: así como eu vos amei, tamén vos amédes uns aos outros. Por isto saberán todos que sodes meus discípulos. , se tes amor un polo outro".

2. Efesios 4:32 - "Sed bondadosos uns cos outros, tenros de corazón, perdoándovos uns a outros, como Deus en Cristo vos perdoou".

Filemón 1:14 Pero sen a túa mente non faría nada; que o teu beneficio non sexa como por necesidade, senón voluntariamente.

Paul quere que Filemón faga algo por el por boa vontade, en lugar de estar obrigado a facelo.

1. O poder do libre albedrío

2. A bendición do beneficio mutuo

1. Lucas 6:38 - "Da, e darache. Unha boa medida, apretada, axitada e escorregada, verterase no teu colo. Pois coa medida que uses, medirase a ti."

2. 2 Corintios 8:7 - "Pero do mesmo xeito que destacas en todo: na fe, na fala, no coñecemento, en total seriedade e no teu amor por nós, mira que tamén destacas nesta graza de dar".

Filemón 1:15 Pois quizais, por iso, partiu por un tempo, para que o recibas para sempre;

Paulo anima a Filemón a que reciba a Onésimo como irmán amado en Cristo, en lugar de escravo.

1. "Recibir a Onésimo como irmán amado en Cristo"

2. "O valor da reconciliación"

1. Colosenses 3:12-15 - "Entón, como os elixidos de Deus, santos e amados, de corazón compasivo, bondade, humildade, mansedume e paciencia, soportando uns cos outros e, se un se queixa contra outro, perdoando. uns a outros; como o Señor vos perdoou, así tamén vós debedes perdoar. E sobre todo estes vestides de amor, que todo o une en perfecta harmonía. E que reine nos vosos corazóns a paz de Cristo, á que de feito fomos chamados. un só corpo. E agradece".

2. Lucas 15:11-32 - "E dixo: "Había un home que tiña dous fillos. E o máis novo díxolle ao seu pai: "Pai, dáme a parte da propiedade que me vai vir". E repartiu os seus bens entre eles.Non moitos días despois, o fillo máis novo reuniu todo o que tiña e fixo unha viaxe a un país afastado, e alí malgastou os seus bens nunha vida temeraria.E cando xa o gastaba todo, xurdiu unha gran fame. naquel país, e comezou a estar necesitado. Entón foi e alugou-se a un dos cidadáns daquel país, que o enviou aos seus campos para alimentar porcos. E desexaba ser alimentado coas vainas que o os porcos comían, e ninguén lle deu nada. Pero cando se volveu en si, dixo: "Cantos empregados de meu pai teñen pan máis que suficiente, pero eu morro aquí de fame! Levantarei e irei onde meu pai. e direille: "Pai, pequei contra o ceo e diante de ti. Xa non son digno de ser chamado teu fillo. Trátame coma un dos teus jornaleros".' E ergueuse e foi onda o seu pai. Pero cando aínda estaba moi lonxe, o seu pai viuno e sentiu compaixón, correu, abrazouno e bicouno".

Filemón 1:16 Non agora como servo, senón por riba dun servo, irmán amado, especialmente para min, pero canto máis para ti, tanto na carne como no Señor?

Paulo anima a Filemón a acoller a Onésimo na súa casa como un irmán querido e non como un servo.

1. O poder do amor: como acoller aos demais como irmáns en Cristo

2. Aceptar a todos como iguais aos ollos de Deus

1. Gálatas 3:28 - "Non hai xudeu nin grego, non hai escravo nin libre, non hai home nin muller, porque todos vós sodes un en Cristo Xesús".

2. Romanos 12:10 - "Amádevos uns aos outros con cariño fraternal. Superámonos uns aos outros en amosar honra".

Filemón 1:17 Se, pois, me consideras compañeiro, recíbeo como a min mesmo.

Paulo pídelle a Filemón que reciba a Onésimo como recibiría a Paulo.

1: Debemos tratar aos demais coa mesma bondade e aceptación que esperaríamos por nós mesmos.

2: Debemos aceptar e amar aos demais tal e como Deus nos acepta e nos ama.

1: Lucas 6:31 - "Fai cos demais como queres que che fagan a ti".

2: Romanos 15:7 - "Entón, acéptate uns aos outros, tal como Cristo os aceptou, para aloxar a Deus".

Filemón 1:18 Se che fixo un mal ou che debe algo, pon iso pola miña conta;

Paulo exhorta a Filemón a que coloque por conta de Paulo calquera incorrección ou débeda que lle teña.

1. O perdón: o poder de deixar ir os rancores

2. Ser xeneroso cos demais: as recompensas do sacrificio polos demais

1. Efesios 4:32 - "Sed bondadosos e compasivos uns cos outros, perdoándovos uns aos outros, como Deus vos perdoou en Cristo".

2. Mateo 6:12-14 - "E perdóanos as nosas débedas, como nós tamén perdoamos aos

nosos debedores. E non nos deixes caer na tentación, senón líbranos do maligno".

Filemón 1:19 Eu, Paulo, escribíno da miña propia man, pagareino; aínda que non che digo como me debes a ti mesmo.

Paulo está escribindo a Filemón, asegurándolle que pagará a súa débeda, aínda que non especifica cal é.

1. A graza e a misericordia de Deus son maiores que a nosa débeda.

2. Vivir cunha actitude de agradecemento en todas as circunstancias.

1. Efesios 2: 4-5 "Pero Deus, sendo rico en misericordia, por mor do gran amor co que nos amou, aínda que estabamos mortos nas nosas faltas, fíxonos vivir xunto con Cristo; pola graza fuches salvo. ”

2. Colosenses 3: 15-17 "E que a paz de Cristo reine nos vosos corazóns, á que de feito fomos chamados nun só corpo. E agradecer. Que a palabra de Cristo habite en vós abundantemente, ensinándose e amonestándose uns a outros con toda sabedoría, cantando salmos e himnos e cánticos espirituais, con agradecemento nos vosos corazóns a Deus. E todo o que fagas, de palabra ou de feito, faino todo no nome do Señor Xesús, dándolle grazas a Deus Pai por medio del".

Filemón 1:20 Si, irmán, déixame gozar de ti no Señor: refresca as miñas entrañas no Señor.

Filemón pedía a Onésimo que se reconciliase con el no Señor.

1. O poder da reconciliación no Señor

2. Estar Unidos no Señor

1. Romanos 15:5-6 - Que o Deus da paciencia e do alento vos conceda vivir en tal harmonía uns cos outros, de acordo con Cristo Xesús, para que xuntos glorifiquedes cunha soa voz ao Deus e Pai do noso Señor Xesucristo. .

2. Colosenses 3:13-15 - Soportade uns cos outros e perdoade uns a outros se algún de vós ten algunha queixa contra alguén. Perdoa como te perdoou o Señor. E sobre todas estas virtudes póñense amor, que os une a todos en perfecta unidade.

Filemón 1:21 Confiando na túa obediencia escribínche, sabendo que ti tamén farás máis do que eu digo.

Paulo anima a Filemón a ir máis alá do que lle pediu.

1: Superando as expectativas - Filipenses 3:13-14

2: Fe superando - Hebreos 11:1-2

1: Santiago 1:22-25

2: 1 Xoán 3:18-19

Filemón 1:22 Pero prepárame tamén un hospedaxe, porque confío en que polas túas oracións se che dará.

Paulo pediu que Filemón lle preparase un lugar para quedarse, confiando no poder da oración.

1. O poder da oración: como a oración pode cambiar vidas

2. As bendicións da obediencia: como obedecer a Deus trae recompensas

1. Santiago 5:16 - "A oración dunha persoa xusta é poderosa e eficaz".

2. Filipenses 4: 6-7 - "Non te preocupes por nada, pero en toda situación, mediante oración e petición, con acción de grazas, presenta as túas peticións a Deus. E a paz de Deus, que transcende todo entendemento, gardará o teu coidado. corazóns e mentes en Cristo Xesús".

Filemón 1:23 Alí saúdache Epafras, meu compañeiro de prisión en Cristo Xesús;

Paulo envía un saúdo a Filemón do seu compañeiro de prisión Epafras.

1. O poder da confraternización e da unidade entre os irmáns

2. Chegar aos irmáns necesitados

1. Efesios 4:1-3 - Eu, pois, prisioneiro do Señor, pídovos a camiñar de forma digna da chamada á que fomos chamados, con toda humildade e mansedume, con paciencia, soportandovos uns cos outros. amor, ansioso por manter a unidade do Espírito no vínculo da paz.

2. Hebreos 13:3 - Lémbrate dos que están no cárcere, coma se estiveses en prisión con eles, e dos que son maltratados, xa que ti tamén estás no corpo.

Filemón 1:24 Marco, Aristarco, Demas, Lucas, meus compañeiros de traballo.

Este verso subliña a importancia de ser un bo compañeiro e traballar xuntos en harmonía.

1. Xuntos estamos: o poder de traballar cara a un obxectivo común

2. A confraternidade dos crentes: a bendición da comunidade

1. Eclesiastés 4:9-12 - Dous son mellores que un, porque teñen unha boa recompensa polo seu traballo. Porque se caen, un levantará ao seu compañeiro. Pero ai de quen está só cando cae e non ten outro que o levante! Unha vez máis, se dous están deitados xuntos, quentanse, pero como pode un quentar só? E aínda que un home poida prevalecer contra un que está só, dous resistirán-lo; un cordón triple non se rompe rapidamente.

2. Filipenses 2: 3-4 - Non fagades nada por rivalidade ou presunción, pero con humildade contade aos outros máis importantes que vós mesmos. Que cada un de vós mire non só os seus propios intereses, senón tamén os intereses dos demais.

Filemón 1:25 A graza do noso Señor Xesús Cristo sexa co teu espírito. Amén.

A graza de Xesucristo debe estar connosco no noso espírito.

1. A graza de Deus é o don máis grande para os que cren nel.

2. Aprecia o amor de Xesucristo e acepta a súa graza.

1. Efesios 4:7 - Pero a cada un de nós foille dada a graza como a repartiu Cristo.

na vida a través dun só home os que reciben a abundante provisión de graza e do don da xustiza de Deus. , Xesucristo!

Hebreos 1 é o primeiro capítulo do libro dos Hebreos, unha epístola escrita aos cristiáns xudeus. Neste capítulo, o autor destaca a superioridade de Xesucristo sobre toda a creación e subliña a súa natureza divina e o seu papel como Fillo de Deus.

1o Parágrafo: O autor establece a supremacía de Xesús sobre toda a creación (Hebreos 1:1-4). Comeza afirmando que no pasado, Deus falou ao seu pobo a través dos profetas, pero nestes últimos días, falounos a través do seu Fillo. O Fillo descríbese como o herdeiro de todas as cousas e a través do cal Deus creou o mundo. O Fillo irradia a gloria de Deus e sostén todas as cousas coa súa poderosa palabra. O autor subliña que Xesucristo é superior aos anxos, sendo exaltado sobre eles e herdando un nome máis excelente que o deles.

2o Parágrafo: O autor cita varias pasaxes do Antigo Testamento para apoiar a súa afirmación sobre a superioridade de Xesús (Hebreos 1:5-14). Cita o Salmo 2:7, proclamando que Deus xerou a Xesús como o seu Fillo. Tamén cita 2 Samuel 7:14 e Deuteronomio 32:43, afirmando que Deus chama a Xesús o seu primoxénito e ordena adoración por el dos anxos. O autor contrasta aínda máis os anxos con Xesús facendo fincapé na súa natureza temporal ao tempo que destaca o reinado eterno de Xesús como Rei.

3o Parágrafo: O capítulo conclúe cunha comparación entre os anxos e o seu papel ministerial fronte á posición de Xesús como Fillo eterno (Hebreos 1:13-14). O autor pregunta retóricamente se se lle dixo a algún anxo que sentara á dereita de Deus ata que os seus inimigos sexan convertidos nun escabel dos seus pés. Isto serve para enfatizar que ningún anxo ocupa unha posición ou autoridade tan elevada. Ademais, descríbese aos anxos como espíritos ministradores enviados para servir aos que herdarán a salvación.

En resumo,

O capítulo primeiro de Hebreos establece a superioridade de Xesucristo sobre toda a creación, incluídos os anxos.

O autor subliña que Deus nos falou a través do seu Fillo nestes últimos días, destacando o papel de Xesús como herdeiro de todas as cousas e creador do mundo.

O capítulo cita pasaxes do Antigo Testamento para apoiar a superioridade de Xesús e o contrasta cos anxos, facendo fincapé no seu reinado eterno como Rei.

Conclúe destacando que, aínda que os anxos teñen un papel ministerial, Xesús ocupa unha posición única como Fillo eterno e destinatario lexítimo da adoración. Este capítulo serve para exaltar a Xesucristo por riba de toda a creación e establecer a súa preeminencia tanto en poder como en autoridade.

Hebreos 1:1 Deus, que en varios tempos e de diversas maneiras falou noutro tempo aos pais polos profetas,

Deus falou aos pais a través de varios medios no pasado.

1: Deus está sempre presente nas nosas vidas, aínda que nos sintamos sós.

2: O poder do amor de Deus móstrase a través da forma en que nos fala.

1: Romanos 8:38-39 - Porque estou convencido de que nin a morte nin a vida, nin os anxos nin os demos, nin o presente nin o futuro, nin ningún poder, nin a altura nin a profundidade, nin ningunha outra cousa en toda a creación, poderá para separarnos do amor de Deus que está en Cristo Xesús, noso Señor.

2: Mateo 28:20 - E certamente estou contigo sempre, ata o fin do mundo.

Hebreos 1:2 Falounos nestes últimos días polo seu Fillo, a quen nomeou herdeiro de todas as cousas, polo que tamén fixo os mundos;

Deus falounos nos últimos días a través do seu Fillo, a quen nomeou herdeiro de todos e por quen fixo os mundos.

1. O noso pai, o noso rei: o papel de Deus como creador e pai

2. O herdeiro de todas as cousas: nomeado polo pai

1. Salmo 89:27 "Tamén fareino o meu primoxénito, máis alto que os reis da terra".

2. Xoán 1:3 "Todas as cousas foron feitas por El, e sen El nada se fixo do que foi feito".

Hebreos 1:3 Quen, sendo o brillo da súa gloria e a imaxe expresa da súa persoa, e

defendendo todas as cousas coa palabra do seu poder, despois de purgar por si mesmo os nosos pecados, sentouse á dereita da Maxestade alto;

A gloria e o poder de Deus exprésanse en Xesús, quen purificou os nosos pecados e agora está sentado á dereita de Deus.

1: Vitoria de Xesús sobre o pecado

2: A garantía do poder de Deus

1: Mateo 28:18-20 - Xesús recibiu toda a autoridade no ceo e na terra

2: Romanos 8:32 - Deus non perdonou ao seu propio Fillo, senón que o entregou por todos nós

Hebreos 1:4 Sendo feito moito mellor que os anxos, xa que por herdanza obtivo un nome máis excelente que eles.

Deus fixo a Xesús máis excelente que os anxos e deulle a Xesús unha herdanza cun nome máis excelente.

1: Temos a sorte de ter un Señor máis excelente que os anxos.

2: Agradecemos a herdanza de Xesús dun nome máis excelente.

1: Filipenses 2:9-11 - Por iso Deus exaltouno ata o lugar máis alto e deulle o nome que está por riba de todo nome.

2: Mateo 3:17 - E unha voz do ceo dixo: ? □ del é o meu Fillo, a quen amo; con el estou moi satisfeito.??

Hebreos 1:5 Porque a cal dos anxos dixo algunha vez: Ti es o meu Fillo, eu te xerei hoxe? E de novo, eu serei para el un Pai, e el será para min un Fillo?

Deus estableceu unha relación exclusiva co seu único Fillo, Xesucristo.

1: Xesucristo é Deus? □ Fillo amado e noso Salvador.

2: Podemos confiar e confiar en Deus? □ prométenos a través do seu Fillo.

1: Xoán 3:16-17? □ ou Deus tanto amou o mundo, que deu o seu Fillo unigénito, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna. Porque Deus non enviou ao seu Fillo ao mundo para condenalo; pero para que o mundo a través del se salve.??

2: Isaías 9:6-7? □ ou nos nace un fillo, dánosnos un fillo, e o goberno estará sobre o seu ombreiro, e chamarase o seu nome Marabilloso, Conselleiro, Deus poderoso, Pai eterno, Príncipe da paz . O aumento do seu goberno e a súa paz non terá fin, sobre o trono de David e sobre o seu reino, para ordenalo e para afianzalo con xuízo e xustiza dende aquí en diante ata para sempre. O celo do Señor dos exércitos fará isto.??

Hebreos 1:6 E de novo, cando trae ao mundo ao Primeiro-Xenito, dixo: "E que o adoren todos os anxos de Deus".

Deus mandou a todos os anxos que adoren ao seu fillo, Xesús, o primoxénito da creación.

1. Adorar ao Fillo de Deus: como mostrar devoción e reverencia a Xesús

2. A importancia de escoitar os mandamentos de Deus: o exemplo dos anxos

1. Xoán 3:16 - Porque tanto amou Deus ao mundo que deu ao seu Fillo único, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna.

2. Colosenses 1:15-17 - El é a imaxe do Deus invisible, o primoxénito de toda a creación. Porque por el foron creadas todas as cousas, no ceo e na terra, visibles e invisibles, sexan tronos ou dominios ou gobernantes ou autoridades? □ Todas as cousas foron creadas por el e para el. E el está antes de todas as cousas, e nel todas as cousas mantéñense.

Hebreos 1:7 E sobre os anxos di: Quen fai dos seus anxos espíritos e dos seus ministros unha chama de lume.

Deus nomea anxos e ministros para que o sirvan como espíritos e chamas de lume.

1. O poder dun servo dedicado

2. Vivir unha vida de lume e paixón

1. Salmo 103: 20-22 "Bendídevos ao Señor, os seus anxos, que sobedes en forza, que facedes os seus mandamentos, escoitando a voz da súa palabra. Bendixades ao Señor, todos os seus exércitos, ministros seus, que fan o seu gusto. Bendice ao Señor, todas as súas obras en todos os lugares do seu dominio: bendice, alma miña, ao Señor".

2. Mateo 25:31-46 "Cando o Fillo do Home veña na súa gloria, e todos os anxos con el, sentarase no seu trono glorioso. Todas as nacións reuniranse diante del, e separará o pobo un doutro como un pastor separa as ovellas das cabras.Porá as ovellas á súa dereita e as cabras á súa esquerda.Entón o Rei dirá aos que están á súa dereita: ? ome, benditos polo meu Pai; toma a túa herdanza, o reino preparado para ti dende a creación do mundo. Porque tiven fame e dechesme de comer, tiven sede e deume de beber, era forasteiro e convidáchesme, eu necesitabas roupa e vestichesme, estaba enfermo e coidaches de min, estiven no cárcere e viñeches visitarme. Entón os xustos contestaranlle: ord , cando te vimos con fame e te damos de comer? ou con sede e dámosche de beber?¿Cando te vimos forasteiro e te invitamos a entrar, ou necesitamos roupa e te vestimos?¿Cando te vimos enfermo ou no cárcere e fomos visitarte???O Rei responderá: ? Dígoche, todo o que fixeches por un dos máis pequenos destes irmáns meus, fixémolo por min.

Hebreos 1:8 Pero ao Fillo díxolle: O teu trono, Deus, é para sempre e para sempre: un cetro de xustiza é o cetro do teu reino.

Deus fálalle ao Fillo, declarando que o seu trono é eterno e que o seu reino é un cetro de xustiza.

1. O Reino de Deus é Xusto - Hebreos 1:8

2. O trono de Deus é eterno - Hebreos 1:8

1. Salmo 45:6 - "O teu trono, Deus, durará para sempre".

2. Isaías 9:7 - "O goberno descansará sobre os seus ombreiros. E chamarase: conselleiro marabilloso, Deus poderoso, pai eterno, príncipe da paz".

Hebreos 1:9 Amaches a xustiza e odiaches a iniquidade; por iso Deus, o teu Deus, unxirote co aceite da alegría por riba dos teus compañeiros.

Esta pasaxe fala do amor de Xesús pola xustiza e o odio ao pecado, e Deus

recompensándoo cunha unción por riba dos seus compañeiros.

1. O poder da xustiza: abrazar a xustiza e rexeitar o pecado trae o favor de Deus.

2. A elección de Deus: o exemplo de obediencia e fidelidade de Xesús mostra que Deus elixirá sempre aos que o honran.

1. Efesios 5:15-16 - Mira ben, entón, como andas, non como imprudente, senón como sabio, facendo o mellor uso do tempo, porque os días son malos.

2. Mateo 6:33 - Pero busca primeiro o reino de Deus e a súa xustiza, e todas estas cousas engadiráselles.

Hebreos 1:10 E: Ti, Señor, no principio fundaches a terra; e os ceos son obras das túas mans:

Deus é o creador dos ceos e da terra.

1: Servimos a un Deus que creou todo e que desexa que lle traemos gloria e honra a través das nosas vidas.

2: Deus é o autor da vida e todo o que temos é por El.

1: Colosenses 1:16-17 - Porque por el foron creadas todas as cousas, no ceo e na terra, visibles e invisibles, sexan tronos ou dominios ou gobernantes ou autoridades? □ Todas as cousas foron creadas por el e para el.

2: Isaías 40:26 - Levanta os teus ollos ao alto e mira: quen creou estes? O que saca o seu anfitrión por número, chamándoos a todos polo seu nome, pola grandeza do seu poder, e porque é forte no poder non falta nin un.

Hebreos 1:11 Perecerán; pero ti quedas; e todos envellecerán coma un vestido;

A palabra de Deus permanece para sempre, mesmo cando o mundo físico cambia.

1: Non poñas fe nas cousas deste mundo, senón confía no Señor, porque El permanece para sempre.

2: Cando a vida pareza que está cambiando máis rápido do que podes seguir, lembra que o Señor non cambia e permanece para sempre.

1: Isaías 40:8 - A herba seca, a flor esmorece, pero a palabra do noso Deus permanecerá para sempre.

2: Mateo 24:35 - O ceo e a terra pasarán, pero as miñas palabras nunca pasarán.

Hebreos 1:12 E como unha vestidura dobraraos, e serán cambiados; pero ti es o mesmo, e os teus anos non faltarán.

Deus é inmutable e os seus anos nunca rematarán.

1. A natureza inmutable de Deus

2. O poder perdurable de Deus

1. Malaquías 3:6 - "Porque eu, o Señor, non cambio; polo tanto, vós, fillos de Xacob, non vos consumides".

2. Salmo 102:27 - "Pero ti es o mesmo, e os teus anos non terán fin".

Hebreos 1:13 Pero a cal dos anxos díxolle algunha vez: Sentade á miña dereita, ata que poña aos teus inimigos o estrado dos teus pés?

Deus declarou a un anxo que se sentara á súa dereita ata que os seus inimigos se convertesen nun estrado dos pés.

1. Como a soberanía de Deus apunta a Xesús

2. O Papel dos Anxos no Plan de Salvación

1. Daniel 7:13-14 - Na miña visión pola noite mirei, e alí había un como un fillo do home, que viña coas nubes do ceo. Achegouse ao Ancián dos Días e foi conducido á súa presenza. Déuselle autoridade, gloria e poder soberano; adoráronlle todas as nacións e pobos de todas as linguas. O seu dominio é un dominio eterno que non pasará, e o seu

reino é un que nunca será destruído.

2. Colosenses 1:15-17 - El é a imaxe do Deus invisible, o primoxénito de toda a creación. Porque por el foron creadas todas as cousas: as do ceo e da terra, visibles e invisibles, sexan tronos ou poderes, ou gobernantes ou autoridades; todas as cousas foron creadas por el e para el. El está antes de todas as cousas, e nel todas as cousas mantéñense.

Hebreos 1:14 Non son todos espíritos ministradores, enviados para ministrar aos que serán herdeiros da salvación?

Os anxos son enviados para ministrar aos que serán salvos.

1. A graza e o amor de Deus: como os anxos serven como axentes da súa vontade

2. A esperanza de salvación: como traballan os anxos para achegarnos a Deus

1. Salmo 34:7 - O anxo do Señor acampa arredor dos que o temen e líbraos.

2. Lucas 1:26-38 - O anxo Gabriel visita a María para contarlle o seu papel no nacemento de Xesús.

Hebreos 2 é o segundo capítulo do libro dos Hebreos, onde o autor segue facendo fincapé na superioridade de Xesucristo. Neste capítulo, o autor céntrase na humanidade de Xesús, o seu papel como o noso Sumo Sacerdote e a importancia de non descoidar a nosa salvación.

1o Parágrafo: O autor destaca a humanidade de Xesús e a súa obra redentora (Hebreos 2:1-9). Insta aos lectores a prestar moita atención ao que escoitaron para que non se afastan del. A mensaxe enviada a través dos anxos resultou fiable, pero canto máis importante é prestar atención á mensaxe traída polo propio Xesús? Aínda que actualmente, non vemos todo sometido a El, vemos a Xesús que foi feito inferior aos anxos por un tempo. A través do seu sufrimento e da súa morte na cruz, gustou a morte para todos e converteuse na fonte de salvación para os que cren nel.

2o Parágrafo: O autor explica por que era conveniente que Xesús fose feito coma nós (Hebreos 2:10-18). Era apropiado que Deus fixera a Xesús perfecto a través do sufrimento porque está levando á gloria moitos fillos e fillas. Tanto Xesús como os crentes comparten unha orixe común xa que os chama irmáns e irmás. Ao facerse humano, Xesús destruíu ao que ten poder sobre a morte, o diaño, e liberou aos que estaban escravos por medo á morte. Como o noso Sumo Sacerdote compasivo, fíxose totalmente humano en todos os sentidos para poder ofrecerse como sacrificio polos pecados e

axudar aos que son tentados.

3o Parágrafo: O capítulo conclúe cunha advertencia contra a neglixencia da salvación (Hebreos 2:1-4). O autor advirte de non afastarse dunha salvación tan grande anunciada polo propio Cristo. Se as transgresións baixo mensaxes menores tiveron graves consecuencias, canto máis descoidar esta gran salvación levará ao xuízo? Deus tamén deu testemuño a través de sinais, marabillas, milagres e dons do Espírito Santo. O autor subliña que o testemuño de Deus confirma a verdade da mensaxe, e é fundamental prestarlle atención.

En resumo,

O capítulo dous de Hebreos segue destacando a superioridade de Xesús ao tempo que destaca a súa humanidade e obra redentora.

O autor exhorta aos lectores a non afastarse da mensaxe traída polo propio Xesús, que se fixo inferior aos anxos por un tempo pero que gustou a morte para todos, converténdose na fonte da salvación.

O capítulo explica por que era apropiado que Xesús fose feito coma nós, destacando o seu papel como o noso Sumo Sacerdote compasivo que destruíu o poder da morte e nos liberou da escravitude. Fíxose totalmente humano en todos os sentidos para poder ofrecerse como sacrificio polos pecados e axudar aos que son tentados.

O capítulo conclúe cunha advertencia de non descoidar esta gran salvación anunciada polo propio Cristo. O autor advirte de non afastarse e subliña que o testemuño de Deus confirma a súa verdade. Este capítulo serve como un recordatorio da humanidade de Xesús, da súa obra redentora no noso nome e da importancia de non descoidar a nosa salvación.

Hebreos 2:1 Por iso, debemos prestar máis atención ás cousas que escoitamos, para que en ningún momento as deixemos escapar.

Debemos prestar moita atención ás ensinanzas que escoitamos, para que non as esquezamos.

1. A importancia de prestar atención: A sobre Hebreos 2:1

2. Lembra a Palabra de Deus: A sobre Hebreos 2:1

1. Deuteronomio 4:9 - Só ten coidado de ti mesmo, e mantéñase con dilixencia, para que non esquezas as cousas que viron os teus ollos e non se aparten do teu corazón todos os

días da túa vida.

2. Salmo 119:11 - A túa palabra escondida no meu corazón, para non pecar contra ti.

Hebreos 2:2 Porque se a palabra dita polos anxos fose firme, e toda transgresión e desobediencia recibise unha recompensa xusta;

A palabra de Deus é firme e a desobediencia ten consecuencias.

1: Sexa firme na Palabra de Deus

2: As consecuencias da desobediencia

1: 1 Corintios 10: 12-13 - Por iso quen pensa que está en pé, teña coidado de que non caia. Ningunha tentación que non sexa común ao home se apodera de ti. Deus é fiel, e non deixará que sexas tentado por riba das túas capacidades, pero coa tentación tamén proporcionará a vía de escape, para que poidas aguantar.

2: Proverbios 3:5-6 - Confía no Señor con todo o teu corazón, e non te apoies no teu propio entendemento. Recoñéceo en todos os teus camiños, e el endereitará os teus camiños.

Hebreos 2:3 Como escaparemos, se descoidamos a salvación tan grande; que ao principio comezou a ser falado polo Señor, e foi confirmado a nós polos que o escoitaron;

Descoidar a gran salvación de Deus ten terribles consecuencias.

1: Debemos recoñecer a importancia da salvación de Deus e tomala en serio.

2: Non debemos tomar á lixeira as palabras de Deus, pronunciadas a través de Xesús e confirmadas polos que o escoitaron.

1: 1 Tesalonicenses 5: 9 - Porque Deus non nos designou para a ira, senón para conseguir a salvación polo noso Señor Xesús Cristo.

2: Xoán 3:16 - Porque tanto amou Deus ao mundo, que deu ao seu Fillo unigénito, para que todo aquel que crea nel non pereza, senón que teña vida eterna.

Hebreos 2:4 Deus tamén lles dá testemuño, tanto con sinais e marabillas, como con diversos milagres e dons do Espírito Santo, segundo a súa propia vontade?

Deus deu testemuño á humanidade con varios milagres e dons do Espírito Santo de acordo coa súa vontade.

1. A vontade de Deus é infalible e innegable

2. Os milagres de Deus son un sinal da súa presenza

1. Xoán 4:24 - Deus é Espírito, e os que o adoran deben adoralo en espírito e verdade.

2. Feitos 4:29-30 - Agora, Señor, considera as súas ameazas e fai que os teus servos pronuncien a túa palabra con gran ousadía. Estende a túa man para curar e realizar sinais e marabillas polo nome do teu santo servo Xesús.

Hebreos 2:5 Porque non someteu aos anxos o mundo por venir, do que falamos.

O mundo por vir non foi sometido aos anxos.

1: Debemos depositar a nosa confianza, fe e esperanza en Deus, non nos anxos.

2: Debemos ser conscientes de que o mundo que vén non está gobernado por anxos, senón por Deus.

1: 1 Pedro 1: 3-5 - Loado sexa o Deus e Pai do noso Señor Xesucristo! Na súa gran misericordia deunos un novo nacemento nunha esperanza viva a través da resurrección de Xesucristo de entre os mortos, e nunha herdanza que nunca pode perecer, estragar nin esmorecer. Esta herdanza queda gardada no ceo para vós, que a través da fe estades protexidos polo poder de Deus ata a chegada da salvación que está lista para ser revelada no último tempo.

2: Salmos 33:20-22 - Esperamos no Señor con esperanza; el é a nosa axuda e o noso escudo. Nel alégranse os nosos corazóns, porque confiamos no seu santo nome. Que o teu amor infinito descanse sobre nós, Señor, como nós poñemos a nosa esperanza en ti.

Hebreos 2:6 Pero un nalgún lugar deu testemuño, dicindo: Que é o home para que te

acordes del? ou o fillo do home, que o visites?

O home ten pouca importancia e aínda así Deus aínda se fai caso del.

1. A graza de Deus e a inutilidade do home

2. A humildade do home e a soberanía de Deus

1. Salmo 8:4-5 - Que é o home, para que te acordes del? e o fillo do home, que o visites? Porque o fixeches un pouco máis baixo que os anxos, e coroácheslle de gloria e honra.

2. Isaías 40:17-18 - Todas as nacións ante el son como nada; e cóntanlle menos que nada, e vaidade. A quen entón compararedes a Deus? ou que semellanza lle compararedes?

Hebreos 2:7 Fíxoo un pouco máis baixo que os anxos; coroácheso de gloria e honra, e puxécheso sobre as obras das túas mans:

Deus creou a humanidade para ser só un pouco máis baixa que os anxos e corounas de gloria e honra, poñéndoas sobre todas as obras de Deus.

1. O valor incomparable da humanidade: celebrando a dignidade de ser creado á imaxe de Deus

2. A maxestade da humildade: abrazando o noso lugar na creación como portadores de imaxes artesanais de Deus

1. Xénese 1:26-27 - Entón Deus dixo: "Fagamos ao home á nosa imaxe, á nosa semellanza, para que domine sobre os peixes do mar e as aves do ceo, sobre o gando e sobre todos os animais salvaxes e sobre todas as criaturas que se moven polo chan".

2. Salmo 8: 4-5 - Que é a humanidade para que teñades en conta deles, os seres humanos que os coides? Fixéchesslles un pouco máis baixos que os anxos e coroáchesos de gloria e honra.

Hebreos 2:8 Puxeches todas as cousas debaixo dos seus pés. Porque en que todo o someteu, non deixou nada que non se lle someta. Pero agora non vemos aínda todas as cousas sometidas a el.

Xesús recibiu autoridade sobre todas as cousas e someteunas a si mesmo, pero aínda non todo está baixo a súa autoridade.

1. A autoridade de Xesús: entendendo o poder que nos deron

2. O Reino dos Ceos: O sometemento de todas as cousas a Xesús

1. Filipenses 2:10 - "que no nome de Xesús se doblegue todo xeonllo, das cousas do ceo, das da terra e das debaixo da terra"

2. Efesios 1:22 - "E púxoo todas as cousas debaixo dos seus pés e deulle como cabeza sobre todas as cousas á igrexa"

Hebreos 2:9 Pero vemos a Xesús, que foi feito un pouco máis baixo que os anxos polo sufrimento da morte, coroado de gloria e honra; que por graza de Deus probase a morte por cada home.

Xesús foi feito inferior aos anxos e sufriu a morte para que todos puidesen ter a salvación.

1. Xesús, o noso Salvador sufrido: entendendo a graza de Deus

2. A Coroa de Gloria: Experimentando a Honra de Xesús

1. Isaías 53:5 "Pero foi traspasado polas nosas transgresións; foi esmagado polas nosas iniquidades; sobre el foi o castigo que nos deu paz, e coas súas feridas estamos curados".

2. Romanos 5:8 "Pero Deus amosa o seu amor por nós en que mentres aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós".

Hebreos 2:10 Porque a aquel para quen son todas as cousas e por quen son todas as cousas, ao traer moitos fillos á gloria, fixera o xefe da súa salvación perfecto mediante os sufrimentos.

Deus perfecciona o capitán da nosa salvación mediante o sufrimento, para que moitos fillos poidan ser levados á gloria.

1. O sufrimento do capitán da nosa salvación

2. O glorioso futuro que agarda a moitos fillos

1. Romanos 8:17 - E se fillos, entón herdeiros; herdeiros de Deus e coherdeiros con Cristo; se é así que padecemos con el, para que tamén seamos glorificados xuntos.

2. Mateo 16:24 - Entón Xesús díxolles aos seus discípulos: Se alguén quere vir detrás de min, que se negue a si mesmo, que tome a súa cruz e que me siga.

Hebreos 2:11 Porque tanto o que santifica como os que son santificados son todos dun, polo que non se avergoña de chamalos irmáns.

Xesús non se avergoña de chamarnos seus irmáns e irmás, xa que todos formamos unha soa familia en Deus.

1: Xesús chámanos familia - Hebreos 2:11

2: Vivir como familia en Deus - Hebreos 2:11

1: Romanos 8:15-17 - Porque non recibiches o espírito de servidume de novo para temer; pero vós recibistes o Espírito de adopción, polo cal clamamos: Abba, Pai.

2: Gálatas 4:4-7 - Pero cando chegou a plenitude dos tempos, Deus enviou ao seu Fillo, feito de muller, feito baixo a lei, para redimir aos que estaban baixo a lei, para que recibisemos a adopción. de fillos.

Hebreos 2:12 dicindo: Vou declarar o teu nome aos meus irmáns, no medio da igrexa cantareiche loanza.

O autor de Hebreos declara o nome de Deus e louvao no medio da igrexa.

1. O poder da loanza: Celebrando o nome de Deus en comunidade

2. Unha chamada á adoración: alegrarnos no Señor xuntos

1. Colosenses 3:16 - Que a mensaxe de Cristo habite entre vós abundantemente mentres vos ensinades e amonestádesvos uns a outros con toda sabedoría mediante salmos, himnos e cancións do Espírito, cantando a Deus con gratitude nos vosos corazóns.

2. Efesios 5:19-20 - Fálase entre si con salmos, himnos e cancións espirituais. Canta e fai música no teu corazón ao Señor, dando sempre grazas a Deus Pai por todo, no nome do noso Señor Xesucristo.

Hebreos 2:13 E de novo, vou poñer a miña confianza nel. E de novo: Velaquí eu e os fillos que Deus me deu.

O autor de Hebreos está declarando a súa confianza en Deus e recoñecendo os fillos que Deus lle deu.

1. Confiar en Deus en todas as circunstancias

2. Confiando nas promesas de Deus

1. Isaías 12:2 - "Velaí, Deus é a miña salvación; confiarei, e non terei medo, porque o Señor, Xehová, é a miña forza e o meu canto; el tamén se converteu na miña salvación".

2. Proverbios 3: 5-6 - "Confía no Señor con todo o teu corazón, e non te apoyes no teu propio entendemento. Recoñézao en todos os teus camiños, e el dirixirá os teus camiños".

Hebreos 2:14 Dado que os nenos son partícipes de carne e sangue, el tamén participou da mesma; para que mediante a morte destruíse ao que tiña o poder da morte, é dicir, ao demo;

Xesús fíxose humano para salvarnos da morte e do demo.

1: Xesús deu a súa vida celestial para salvarnos da morte e do demo.

2: Xesús conquistou a morte e o demo pola súa morte como humano.

1: Filipenses 2: 5-11 - Xesús humillóuse a si mesmo, facéndose obediente ata a morte na cruz.

2: 1 Corintios 15:26 - O último inimigo en ser destruído é a morte.

Hebreos 2:15 E libra aos que por medo á morte estiveron toda a súa vida sometidos á escravitude.

Hebreos 2:15 explica que Xesús veu a redimirnos do medo á morte, que nos mantivo escravos durante toda a nosa vida.

1. Vitoria sobre o Medo: Xesús veu librarnos do medo á morte para poder vivir en liberdade e alegría.

2. Redención da escravitude: a través de Xesús, podemos ser liberados da escravitude do medo e experimentar a plenitude da vida.

1. Xoán 8:36 - "Entón, se o Fillo vos fai libres, seredes de verdade".

2. Romanos 8:15 - "Porque non recibiches un espírito que te faga de novo escravo do medo, senón que recibiches o Espírito de fillo. E por el clamamos: 'Abba, Pai'".

Hebreos 2:16 Porque, de verdade, non tomou sobre el a natureza de anxos; pero tomou sobre el a descendencia de Abraham.

Xesús fíxose home para salvar á humanidade dos seus pecados.

1. A Grandeza de Xesús: Comprender a súa misión de facerse home e salvarnos.

2. O valor da raza humana: recoñecer o valor do home aos ollos de Deus.

1. Romanos 5:8 - "Pero Deus demostra o seu amor por nós nisto: mentres aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós".

2. Gálatas 4:4-5 - "Pero cando chegou o tempo establecido, Deus enviou ao seu Fillo, nado dunha muller, nacido baixo a lei, para redimir aos que están baixo a lei, para que nós recibimos a adopción para fillos".

Hebreos 2:17 Por iso, en todas as cousas, tiña que ser semellante aos seus irmáns, para

que fose un sumo sacerdote misericordioso e fiel nas cousas de Deus, para facer a reconciliación dos pecados do pobo.

Xesús fíxose coma os seus irmáns e irmás para ser un sumo sacerdote misericordioso e fiel, e para reconciliar a xente con Deus.

1. Misericordia e Fidelidade de Xesús como Sumo Sacerdote

2. A reconciliación e a expiación de Xesús

1. Isaías 53:5 - Pero el foi ferido polas nosas transgresións, foi machucado polas nosas iniquidades: o castigo da nosa paz foi sobre el; e coas súas raias estamos curados.

2. 1 Pedro 3:18 - Porque tamén Cristo sufriu unha vez polos pecados, o xusto polos inxustos, para levarnos a Deus, sendo condenado á morte na carne, pero vivificado polo Espírito.

Hebreos 2:18 Porque en que el mesmo sufriu ser tentado, pode socorrer aos que son tentados.

Xesús sufriu e comprende as nosas loitas, para que poida axudarnos.

1: Xesús é un amigo necesitado - Hebreos 2:18

2: Consolo na compaixón de Cristo - Hebreos 2:18

1: Isaías 53:3-5 - Foi desprezado e rexeitado polos homes, un home de dor e familiarizado coa dor; e como aquel ao que os homes ocultan a cara era desprezado, e nós non o estimamos.

2:2 Corintios 1:3-4 - Bendito sexa o Deus e Pai do noso Señor Xesucristo, o Pai das misericordias e Deus de todo consolo, que nos consola en todas as nosas aflicións, para que poidamos consolar aos que estamos en calquera aflición, co consolo co que nós mesmos somos consolados por Deus.

Hebreos 3 é o terceiro capítulo do libro dos Hebreos, onde o autor segue exhortando e advertindo aos lectores sobre o perigo da incredulidade e anímaos a manter a súa fe en Cristo.

1o Parágrafo: O autor compara a Xesús con Moisés e destaca a superioridade de Xesús (Hebreos 3:1-6). Describe a Xesús como o apóstolo e sumo sacerdote da nosa confesión, digno de maior gloria que Moisés. Mentres Moisés foi fiel na casa de Deus como servo, Xesús é fiel na casa de Deus como Fillo. O autor lembra aos lectores que son partícipes de Cristo se manteñen a súa confianza e esperanza ata o final. Anímaos a non endurecer os seus corazóns como fixeron os seus antepasados durante os tempos de rebelión, senón a animarse uns aos outros a diario.

2o Parágrafo: O autor advirte contra a incredulidade usando o exemplo de Israel no deserto (Hebreos 3:7-11). Citando o Salmo 95, lémbralles as palabras de Deus cando Israel se rebelou no deserto. Os seus corazóns estaban endurecidos e probaron a Deus a pesar de presenciar as súas obras durante corenta anos. Como resultado, esa xeración non puido entrar no descanso de Deus. O autor advirte de que non teñan un corazón incrédulo, senón que instándoos a que se exhorten cada día para que ninguén se vexa endurecido polo engano do pecado.

3o Parágrafo: O capítulo conclúe cunha exhortación baseada na desobediencia de Israel (Hebreos 3:12-19). O autor advirte contra o afastamento do Deus vivo debido a un corazón malvado e incrédulo. En vez diso, pídelles que se animen uns aos outros diariamente mentres aínda se chama "hoxe" para que ninguén se endureza polo pecado. El sinala que foi debido á incredulidade que Israel non puido entrar no descanso de Deus prometido a través de Xosué. Por iso, exhorta aos seus lectores a non repetir o mesmo erro senón a esforzarse por entrar nese repouso a través da fe.

En resumo,

O capítulo tres de Hebreos enfatiza a superioridade de Xesús sobre Moisés e advirte contra a incredulidade usando o exemplo de Israel no deserto.

O autor destaca a Xesús como o fillo fiel sobre a casa de Deus e anima aos lectores a manter firme a súa confianza nel.

Advirte contra ter un corazón endurecido e incrédulo como o fixo Israel no deserto, instándoos a que se exhorten uns aos outros diariamente e non se afastan de Deus debido ao engano do pecado.

O capítulo conclúe cunha exhortación baseada na desobediencia de Israel, subliñando a importancia da fe e esforzándose por entrar no descanso prometido por Deus. Este capítulo serve como un recordatorio da superioridade de Xesús, unha advertencia contra a incredulidade e un estímulo para que os crentes perseveren na súa fe.

Hebreos 3:1 Por iso, santos irmáns, participantes da vocación celestial, considerade ao Apóstolo e Sumo Sacerdote da nosa profesión, a Cristo Xesús;

Esta pasaxe anímanos a considerar a Xesús como o noso Apóstolo e Sumo Sacerdote.

1. A grandeza de Noso Señor Xesucristo

2. Meditando en Xesús: O noso Sumo Sacerdote

1. Filipenses 2:5-11; Xesús humillouse e foi obediente ata a morte

2. Hebreos 4:14-16; Xesús é o noso gran Sumo Sacerdote que se solidariza con nós nas nosas debilidades

Hebreos 3:2 quen foi fiel ao que o designou, como tamén foi fiel Moisés en toda a súa casa.

A pasaxe fala da fidelidade de Moisés na casa de Deus.

1: Debemos ser fieis a Deus no noso servizo a El.

2: Podemos esforzarnos por ser como Moisés e ser fieis na casa de Deus.

1: Lucas 16:10 O que é fiel no máis mínimo, tamén é fiel no moito; e o que é inxusto no máis mínimo, tamén é inxusto no moito.

2: Gálatas 5:22-23 Pero o froito do Espírito é amor, alegría, paz, paciencia, mansedume, bondade, fe, mansedume, temperanza: contra tales non hai lei.

Hebreos 3:3 Porque este home foi considerado digno de máis gloria que Moisés, xa que o que construíu a casa ten máis honra que a casa.

Xesús é máis glorioso que Moisés porque o construtor dunha casa ten máis honra que a propia casa.

1. A Glorificación de Xesús - Examinando a gloria de Xesús en Hebreos 3:3

2. A sabedoría do constructor - Explorando a honra do construtor de casas en Hebreos

3:3

1. Isaías 66:1 - Así di o Señor: O ceo é o meu trono, e a terra é o estrado dos meus pés: onde está a casa que me constrúes?

2. Mateo 7:24-27 - Polo tanto, quen escoita estes meus ditos e os cumpre, compararéino a un home sabio que edificou a súa casa sobre unha pedra.

Hebreos 3:4 Porque cada casa é construída por alguén; pero o que construíu todas as cousas é Deus.

A xente constrúe casas, pero Deus creou o universo enteiro.

1. Deus é o Mestre Construtor: como o poder creativo de Deus pode transformar as nosas vidas

2. A natureza de Deus é o amor: como podemos recibir a bendición de Deus nas nosas vidas

1. Colosenses 1:16-17 - Porque por el foron creadas todas as cousas, no ceo e na terra, visibles e invisibles, sexan tronos ou dominios ou gobernantes ou autoridades? Todas as cousas foron creadas por el e para el.

2. Isaías 40:28 - Non o sabías? Non escoitaches? O Señor é o Deus eterno, o Creador dos confíns da terra. Non se esvaece nin se cansa; o seu entendemento é inescrutable.

Hebreos 3:5 E de verdade Moisés foi fiel en toda a súa casa, como servo, como testemuño das cousas que había que dicir despois;

Moisés foi fiel en todos os seus deberes como servo, dando exemplo para os que virían despois del.

1. O exemplo de Moisés: Vivir fielmente en todo o que facemos

2. Como podemos seguir o exemplo fiel de Moisés

1. Proverbios 3:5-6 - Confía no Señor con todo o teu corazón e non te apoies no teu propio entendemento; recoñéceo en todos os teus camiños, e el endereitará os teus

camiños.

2. Colosenses 3:23 - Fagas o que fagas, traballa de corazón, como para o Señor e non para os homes.

Hebreos 3:6 Pero Cristo como un fillo sobre a súa propia casa; de quen somos nós, se mantemos firme ata o final a confianza e o gozo da esperanza.

Somos a casa de Cristo se permanecemos firmes na nosa fe e esperanza ata o final.

1. "A fe inquebrantable: manter a nosa esperanza en Cristo"

2. "Manterse firmes na nosa esperanza en Cristo"

1. Romanos 8:24-25; "Porque nesta esperanza fomos salvos. Agora a esperanza que se ve non é esperanza. Quen espera o que ve? Pero se esperamos o que non vemos, agardámolo con paciencia".

2. 1 Corintios 15:58; "Por iso, meus amados irmáns, seed firmes, inamovibles, abundando sempre na obra do Señor, sabendo que no Señor o voso traballo non é en balde.??

Hebreos 3:7 Por iso (como di o Espírito Santo: Hoxe se escoitades a súa voz,

O Espírito Santo insta aos crentes a escoitar a voz de Deus hoxe.

1. Para escoitar a voz de Deus: a chamada á obediencia fiel

2. Escoitar a Voz do Espírito Santo

1. Isaías 55:3 - "Inclina o teu oído e achégate a min; escoita, e a túa alma vivirá".

2. Xoán 10:27 - "As miñas ovellas escoitan a miña voz, e coñézoas, e séguenme".

Hebreos 3:8 Non endurecedes os vosos corazóns, como na provocación, no día da tentación no deserto:

O autor de Hebreos advirte aos lectores que non endurezan o seu corazón como fixeron os israelitas cando foron tentados no deserto.

1. Non deixes que as dificultades endurezan o teu corazón

2. Elixir a fe no medio da tentación

1. Salmo 95: 7-8 ? □ ou el é o noso Deus, e nós somos o pobo do seu pasto e as ovellas da súa man. Hoxe, se escoitades a súa voz, non endurecedes os vosos corazóns.??

2. Romanos 11:20-22 ? □ sombreiro é verdade. Eles foron separados por mor da súa incredulidade, pero ti estás firme pola fe. Polo tanto, non te fagas orgulloso, senón medo. Porque se Deus non aforrou as ramas naturais, tampouco a ti perdonará.

Hebreos 3:9 Cando os teus pais me tentaron, probaronme e viron corenta anos as miñas obras.

O autor de Hebreos reflexiona sobre as accións dos pais no pasado, que probaron e viron as obras de Deus durante 40 anos.

1. ? □ gañando dos pais: o poder da fe paciente?

2. ? ¿ Esting God Faithfully: The Enduring Legacy of the Fathers?

1. Deuteronomio 8:2, ? □ E lembrarás todo o camiño que o Señor, o teu Deus, te levou estes corenta anos no deserto, para humillarte e probarte, para saber o que había no teu corazón, se gardarías os seus mandamentos, ou non? ?

2. Salmo 95:10, ? □ Durante trinta anos entristeime con esta xeración, e dixen: "É un pobo que erra no seu corazón e non coñeceu os meus camiños".

Hebreos 3:10 Por iso entristeime daquela xeración, e dixen: "Sempre erran no seu corazón; e non coñeceron os meus camiños.

Esta pasaxe fala do desagrado de Deus co seu pobo que continuamente comete erros e non segue os seus camiños.

1. O poder da Palabra de Deus: Vivindo polos camiños de Deus

2. Arrepentimento: aprendendo dos nosos erros

1. Deuteronomio 8: 3 - "E humilloute, deixouche pasar fame e alimentouche con maná, que ti non coñecías nin os teus pais, para facerche saber que non só de pan vive o home. , pero de toda palabra que sae da boca do Señor vive o home".

2. Xeremías 17:9 - "O corazón é enganoso sobre todas as cousas, e desesperadamente malvado: quen o pode saber?"

Hebreos 3:11 Por iso xurei na miña ira: Non entrarán no meu descanso.)

Deus avisou aos israelitas de que non entrarían no seu repouso se non acataban os seus mandamentos.

1. Obedece a Deus e entra no seu repouso

2. As consecuencias da desobediencia

1. Deuteronomio 1:19-33 - Os israelitas ¿negación desafiante a seguir a Deus? □ comandos.

2. Isaías 11:10 - Deus? □ prometeu traer descanso ao seu pobo.

Hebreos 3:12 Coidado, irmáns, para que non haxa en ningún de vós un corazón malo de incredulidade que se afasta do Deus vivo.

Coidado con ter un corazón de incredulidade que se afasta de Deus.

1: Os nosos corazóns son a porta de entrada das nosas almas. Gárdaos con coidado para que nunca sexamos tentados a afastarnos do Señor.

2: Non deixes que a incredulidade arraigue no teu corazón, porque vai te afastar do Deus vivo.

1: Mateo 15:18-20 ? □ ut o que sae da boca sae do corazón, e isto contamina a persoa. Porque do corazón saen os malos pensamentos, o asasinato, o adulterio, a inmoralidade

sexual, o roubo, a falsa testemuña, a calumnia. Estes son os que contaminan a unha persoa.??

2: Xeremías 17:9-10 ? □ o seu corazón é enganoso sobre todas as cousas, e está desesperadamente enfermo; quen pode entendelo? ? □ o Señor escruta o corazón e proba a mente, para dar a cada un segundo o seu camiño, segundo o froito das súas obras.

Hebreos 3:13 Pero exhortámonos uns a outros cada día, mentres se chama Hoxe; para que ningún de vós se endureza polo engano do pecado.

Debemos animarnos uns aos outros todos os días a manternos lonxe do engano do pecado.

1. Non te deixes enganar polas mentiras do pecado

2. Manterse forte ante o pecado

1. Santiago 1:13-15 - Cando sexa tentado, ninguén debería dicir: ? □ od está tentandome.??Porque Deus non pode ser tentado polo mal, nin tenta a ninguén; 14 pero cada un é tentado cando é arrastrado polo seu propio mal desexo e seducido. 15 Entón, despois de que o desexo concibiu, dá a luz o pecado; e o pecado, cando está xa maduro, dá a luz á morte.

2. Proverbios 24:16 - Porque aínda que os xustos caen sete veces, érguense de novo, pero os malvados tropezan cando a calamidade golpea.

Hebreos 3:14 Porque somos feitos partícipes de Cristo, se mantemos firmes ata o final o principio da nosa confianza;

Debemos permanecer fieis na nosa confianza en Cristo para participar da súa vitoria.

1: Mantéñase firme na fe para acceder á vitoria de Cristo

2: Persevera na esperanza de experimentar a promesa de Cristo

1: Santiago 1: 2-4 - Conta con alegría cando te atopes con varias probas porque a proba da túa fe produce resistencia.

2: Romanos 5:3-5 - Alegrámonos dos nosos sufrimentos, sabendo que o sufrimento produce paciencia, e a perseverancia produce carácter, e o carácter produce esperanza.

Hebreos 3:15 Mentres se di: "Hoxe se escoitades a súa voz, non endurecedes o voso corazón, como na provocación".

O de hoxe trata sobre a importancia de escoitar a voz de Deus e non endurecer o noso corazón.

1. "O don de escoitar a voz de Deus"

2. "Escoller seguir a vontade de Deus"

1. Xeremías 29:13 - "Buscarásme e atoparásme cando me busques con todo o teu corazón".

2. Proverbios 3:5-6 - "Confía no Señor con todo o teu corazón e non te apoies no teu propio entendemento; recoñézao en todos os teus camiños, e el endereitará os teus camiños".

Hebreos 3:16 Porque algúns, cando o escoitaron, provocaron, pero non todos os que saíron de Exipto por Moisés.

Hebreos 3:16 fala dos que escoitaron a Palabra de Deus pero a provocaron, aínda que non o fixeron todos os que saíron de Exipto con Moisés.

1. Toma corazón na Palabra de Deus: unha chamada a perseverar

2. Manterse fieis á Palabra de Deus: unha chamada á obediencia

1. Lucas 9:23-25 - "E díxolles a todos: ? Se alguén quere vir detrás de min, que se negue a si mesmo, que tome a súa cruz cada día e sigame. Porque quen queira salvar a súa vida, perderaa, pero quen perda a súa vida por min, salvaraa".

2. Xosué 24:15 - "E se vos parece mal servir ao Señor, escolle hoxe a quen servirás, se os deuses que serviron teus pais na rexión de alén do río, ou os deuses dos amorreos en cuxo terra onde habites.Pero en canto a min e á miña casa, imos servir ao Señor.??

Hebreos 3:17 Pero con quen se entristeceu durante corenta anos? Non foi cos que pecaron, cuxos cadáveres caeron no deserto?

Durante corenta anos, Deus entristeceuse polos israelitas que pecaron e cuxos corpos caeron no deserto.

1. A paciencia de Deus coas persoas pecadoras

2. As consecuencias da desobediencia

1. Salmo 95:10-11 - ? ou corenta anos estaba enfadado con aquela xeración; Eu dixen, ? hei son un pobo cuxo corazón se equivoca, e non coñecen os meus camiños. ¿Entón declarei con xuramento na miña ira? eles nunca entrarán no meu descanso. €?

2. Éxodo 32:7-8 - Entón o Señor díxolle a Moisés: ? abaixo, porque o teu pobo, que sacaches de Exipto, corrompouse. Non tardaron en afastarse do que lles mando e fixéronse un ídolo con forma de becerro. Inclináronse ante el e sacrificáronlle e dixeron: ? Estes son os teus deuses, Israel, que te fixeron subir de Exipto. €?

Hebreos 3:18 E a quen lle xurou que non entrarían no seu repouso, senón aos que non creron?

Deus xurou que os que non cren non entrarían no seu descanso.

1. A importancia da crenza en Deus

2. As bendicións de entrar no seu descanso

1. Xoán 3:16 - "Porque tanto amou Deus ao mundo que deu ao seu único Fillo, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna".

2. Salmo 116:7 - "Volve ao teu descanso, alma miña, porque o Señor foi bo contigo".

Hebreos 3:19 Así que vemos que non podían entrar por mor da incredulidade.

O pobo de Israel non puido entrar na Terra Prometida por mor da súa falta de fe.

1. "O poder da fe: como as nosas crenzas determinan o noso destino"

2. "O perigo da incredulidade: negarse a entrar nas promesas de Deus"

1. Romanos 10:17, "Así a fe vén do oír, e o oír pola palabra de Cristo".

2. Mateo 17:20, "El díxolles: ? □ pola túa pouca fe. En verdade, dígovos que se tedes fe coma un gran de mostaza, dirédeslle a este monte: ? □ ove de aquí para alá,??e moverase, e nada che será imposible.??

Hebreos 4 é o cuarto capítulo do libro dos Hebreos, onde o autor segue exhortando e animando aos lectores a entrar no descanso de Deus a través da fe en Xesucristo. O capítulo enfatiza a importancia da fe, da Palabra de Deus e de Xesús como o noso Sumo Sacerdote.

1o Parágrafo: O autor destaca a promesa de entrar no repouso de Deus a través da fe (Hebreos 4:1-10). Advirte de non incumprir esta promesa ao non crer. Do mesmo xeito que Israel no deserto non conseguiu entrar no descanso de Deus debido á súa desobediencia e incredulidade, recoméndase aos lectores que non repitan ese erro. O autor explica que queda un descanso sabático para o pobo de Deus, un descanso espiritual obtido pola fe en Cristo. Os que creron entraron neste descanso, así como Deus descansou das súas obras o sétimo día.

2o Parágrafo: O autor enfatiza o poder e a autoridade da Palabra de Deus (Hebreos 4:11-13). Insta aos lectores a esforzarse con dilixencia para entrar nese repouso para que ninguén caia seguindo o exemplo de desobediencia de Israel. A Palabra de Deus descríbese como viva e activa, capaz de discernir os pensamentos e as intencións do corazón. Nada se esconde á súa vista; todo está exposto ante El. Polo tanto, os crentes deben achegarse con confianza ante Aquel que entende as nosas debilidades.

3o Parágrafo: O capítulo conclúe destacando a Xesús como o noso Sumo Sacerdote simpático (Hebreos 4:14-16). O autor anima aos crentes a manter firme a súa confesión porque teñen un gran Sumo Sacerdote, Xesús, que pasou polo propio ceo. A diferenza dos sumos sacerdotes terrestres, Xesús pode simpatizar coas nosas debilidades xa que foi tentado en todos os sentidos aínda que permaneceu sen pecado. Polo tanto, os crentes están invitados a achegarse audazmente ao seu trono de graza con confianza para recibir misericordia e atopar graza para axudar nos momentos de necesidade.

En resumo,

O capítulo catro de Hebreos enfatiza a importancia da fe, a Palabra de Deus e Xesús como o noso Sumo Sacerdote para entrar no descanso de Deus.

O autor advirte de non incumprir esta promesa mediante a desobediencia e a incredulidade, instando aos lectores a esforzarse con dilixencia para entrar nese descanso a través da fe en Cristo.

Destaca o poder e a autoridade da Palabra viva de Deus, que discerne os pensamentos e as intencións do corazón. Anímase aos crentes a achegarse con confianza ante Aquel que comprende as nosas debilidades.

O capítulo conclúe exaltando a Xesús como o noso Sumo Sacerdote simpático que simpatiza coas nosas debilidades. Os crentes están invitados a achegarse audazmente ao seu trono de graza en busca de misericordia e axuda en tempos de necesidade. Este capítulo serve como recordatorio da importancia da fe, do poder da Palabra de Deus e de atopar consolo no papel de Xesús como o noso Sumo Sacerdote compasivo.

Hebreos 4:1 Temamos, pois, que, se nos queda unha promesa de entrar no seu repouso, algún de vós pareza que non o logra.

O autor de Hebreos anímanos a temer ao Señor, para que non perdamos a promesa de entrar no seu descanso.

1. "O temor do Señor: non perdas o descanso prometido"

2. "A promesa de descanso de Deus: non o deas por feito"

1. Salmo 34:11- "Ven, fillos, escoitame, ensinareiche o temor do Señor".

2. Isaías 30:15 - "Porque así dixo o Señor Deus, o Santo de Israel: 'Ao regresar e descansar serás salvado; na quietud e na confianza será a túa fortaleza'".

Hebreos 4:2 Porque a nós foi predicado o evanxeo, así como a eles; pero a palabra predicada non lles serviu de nada, non se mesturaba coa fe nos que a escoitaron.

O evanxeo foi predicado tanto aos israelitas como a nós, pero non lles beneficiou porque non tiñan fe nel.

1. Crer no Evanxeo: necesidade da bendición

2. Comprender o poder da fe

1. Romanos 10:17 - Entón, a fe vén polo oído, e o oído pola palabra de Deus.

2. Xoán 8:31-32 - Entón Xesús díxolles aos xudeus que creron nel: Se perseverades na miña palabra, sodes verdadeiramente os meus discípulos; E coñeceredes a verdade, e a verdade os fará libres.

Hebreos 4:3 Porque os que cremos entramos no repouso, como dixo: Como xurei na miña ira, se entrarán no meu repouso, aínda que as obras foron rematadas dende a fundación do mundo.

Os que cremos entramos no descanso de Deus.

1: Descansar nas promesas de Deus

2: Vivir unha vida de fe

1: Isaías 26:3 - Manteras en perfecta paz a aquel cuxa mente está fixada en ti, porque en ti confía.

2: Salmo 46:10 - Estade quieto e sabe que eu son Deus: serei exaltado entre os pagáns, serei exaltado na terra.

Hebreos 4:4 Porque nalgún lugar do sétimo día falou deste xeito: E Deus descansou o sétimo día de todas as súas obras.

Deus descansou o sétimo día despois de completar as súas obras.

1: Tamén nós debemos tomar tempo para descansar e entregar as nosas obras a Deus.

2: O sábado é un día de descanso, reservado para recoñecer e honrar a Deus.

1: Xénese 2:2-3 "E no sétimo día Deus rematou a súa obra que fixera; e descansou o sétimo día de toda a súa obra que fixera. E Deus bendixo o sétimo día e santificouno, porque nel descansou de toda a súa obra que Deus creou e fixo".

2: Éxodo 20:8-11 "Lembra o día do sábado para santificalo. Seis días traballarás e farás todo o teu traballo; pero o sétimo día é o sábado do Señor, o teu Deus; nel non farás ningún traballo, ti, nin o teu fillo, nin a túa filla, nin o teu servo nin a túa serva. , nin o teu gando nin o teu forasteiro que está dentro das túas portas: porque en seis días fixo o Señor o ceo e a terra, o mar e todo o que neles hai, e descansou o sétimo día; polo que o Señor bendixo o día consagrado".

Hebreos 4:5 E de novo neste lugar: Se entran no meu descanso.

Esta pasaxe de Hebreos 4:5 revela que aqueles que aceptan a graza de Deus entrarán no seu descanso.

1: O descanso de Deus é para todos - Aceptar a graza de Deus é o único xeito de atopar descanso.

2: O descanso de Deus está prometido - A través da fe nel, podemos estar seguros do seu descanso.

1: Salmo 95:11 - "Por iso xurei na miña ira: 'Non entrarán no meu descanso'".

2: Mateo 11:28-29 - "Ven a min, todos os que están traballados e cargados, e eu vos darei descanso. Tomade sobre vós o meu xugo e aprendede de min, porque son manso e humilde de corazón, e atoparedes descanso para as vosas almas".

Hebreos 4:6 Xa que queda por tanto que algúns deben entrar nel, e aqueles aos que se lles predicou por primeira vez non entraron por mor da incredulidade.

Deus prometeu descanso aos que cren nel, pero aqueles aos que se fixo esta promesa por primeira vez non entraron por mor da súa incredulidade.

1. A promesa de descanso: cre en Deus para a salvación eterna

2. Incredulidade: non deas por feitas as promesas de Deus

1. Romanos 10:17 - Así que a fe vén de escoitar, e oír a través da palabra de Cristo.

2. 1 Pedro 1:23 - Xa que naciches de novo, non de semente perecedoiro, senón de incorruptible, a través da palabra viva e permanente de Deus.

Hebreos 4:7 De novo, limita un determinado día, dicindo en David: Hoxe, despois de tanto tempo; como se di: Hoxe se escoitades a súa voz, non endurecerdes os vosos corazóns.

Deus puxo un límite ao tempo que temos para aceptalo; debemos aceptalo agora ou endurecer o noso corazón.

1: Non endureces o teu corazón: agora é o momento de aceptar a Deus

2: O reloxo invisible - Aproveita ao máximo o tempo que Deus che deu

1: Eclesiastés 9:11-12 - "Eu vin outra cousa baixo o sol: a carreira non é para os rápidos, nin a batalla para os fortes, nin a comida chega aos sabios nin as riquezas aos brillantes nin o favor aos eruditos. ; pero o tempo e o azar páselles a todos".

2: Salmo 95:7-8 - "Porque el é o noso Deus, e nós somos o pobo do seu pasto, o rabaño baixo o seu coidado. Hoxe, se escoitades a súa voz, non endurecerdes os vosos corazóns como fixestes en Meriba, como fixestes aquel día en Masah, no deserto".

Hebreos 4:8 Porque se Xesús lles dera descanso, entón non falaría doutro día.

Xesús fala doutro día despois de ofrecer descanso á xente.

1. Atopar descanso en Xesús

2. Mirando cara ao futuro

1. Mateo 11: 28-30 - "Vén a min, todos os que están traballados e cargados, e eu vos darei descanso. Tomade sobre vós o meu xugo e aprendede de min, porque son manso e humilde de corazón e atoparedes descanso para as vosas almas, porque o meu xugo é doado e a miña carga é leve".

2. Isaías 40: 28-31 - "¿Non o sabes? Non o escoitastes? O Señor é o Deus eterno, o Creador dos confíns da terra. Non se esmorece nin se cansa, o seu entendemento é inescrutable. dá poder ao esmorecido, e ao que non ten forza, aumenta a súa forza. Mesmo os mozos desmaiarán e cansaranse, e os mozos caerán esgotados; pero os que esperan no Señor renovarán as súas forzas; subirán con ás. como as aguias; correrán e non se cansarán; andarán e non desmaiarán".

Hebreos 4:9 Queda pois un descanso para o pobo de Deus.

O descanso para o pobo de Deus está dispoñible.

1: Descanso de Deus: un agasallo para o seu pobo

2: Recollendo os beneficios do descanso de Deus

1: Mateo 11:28-30 - Ven a min, todos os que estás traballando e cargados, e eu vos darei descanso.

2: Isaías 30:15 - Porque así dixo o Señor Deus, o Santo de Israel: "Ao regresar e descansar, serás salvado; na quietud e na confianza estará a túa forza".

Hebreos 4:10 Porque o que entrou no seu repouso, tamén cesou das súas propias obras, como Deus fixo das súas.

Descansar na graza de Deus trae paz e liberdade do esforzo.

1. "A bendición do descanso: deixar de esforzarse e confiar na graza de Deus"

2. "Vivir no descanso de Deus: deixar ir e deixar traballar a Deus"

1. Filipenses 4: 6-7 - "Non te preocupes por nada, pero en calquera situación, mediante oración e petición, con acción de grazas, presenta as túas peticións a Deus. E a paz de Deus, que transcende todo entendemento, gardará o teu coidado. corazóns e mentes en Cristo Xesús".

2. Isaías 26:3 - "Conservarás en perfecta paz a aqueles cuxa mente está firme, porque confían en ti".

Hebreos 4:11 Traballémonos, pois, para entrar nese repouso, para que ninguén caia seguindo o mesmo exemplo de incredulidade.

Debemos esforzarnos por entrar no repouso de Deus, para non sucumbir á incredulidade como os que nos preceden.

1. Non sexas coma os de antes: loita polo descanso de Deus

2. Traballando cara ao descanso: non sigas o exemplo da incredulidade

1. Mateo 11: 28-30 - "Vén a min, todos os que están traballados e cargados, e eu vos darei descanso. Tomade sobre vós o meu xugo e aprendede de min, porque son manso e humilde de corazón e atoparedes descanso para as vosas almas, porque o meu xugo é doado e a miña carga é leve".

2. Salmo 62: 1-2 - "Verdadeiramente a miña alma atopa descanso en Deus; a miña salvación vén del. Verdadeiramente el é a miña rocha e a miña salvación; el é a miña fortaleza, nunca me estremecerei".

Hebreos 4:12 Porque a palabra de Deus é rápida, poderosa e máis cortante que calquera espada de dous fíos, penetra ata a división da alma e do espírito, das articulacións e da medula, e é un discernidor dos pensamentos e intencións de o corazón.

A Palabra de Deus é rápida, poderosa e perspicaz.

1. O Poder da Palabra de Deus

2. O discernimento da Palabra de Deus

1. Salmo 119:105 "A túa palabra é unha lámpada para os meus pés e unha luz para o meu camiño".

2. 2 Timoteo 3:16 "Todas as Escrituras son inspiradas por Deus, e son proveitosas para a doutrina, para a reprobación, para a corrección, para a instrución na xustiza".

Hebreos 4:13 Tampouco hai criatura que non se manifeste aos seus ollos, senón que todas as cousas están espidas e abertas aos ollos daquel co que temos que ver.

Deus ve todo o que acontece nas nosas vidas e coñece os nosos corazóns.

1: Debemos lembrar sempre que Deus está velando por nós, aínda que pensemos que ninguén o está.

2: Deus ve todas as nosas accións e coñece todos os nosos pensamentos, polo que debemos esforzarnos por vivir segundo a súa vontade.

1: Salmos 33:13-15 - O Señor mira dende o ceo; el contempla a todos os fillos dos homes. Desde o lugar da súa morada mira para todos os habitantes da terra. El modela os seus corazóns por igual; el considera todas as súas obras.

2: Proverbios 15:3 - Os ollos do Señor están en todo lugar, mirando o mal e o bo.

Hebreos 4:14 Xa que logo temos un gran sumo sacerdote, que pasou aos ceos, Xesús, o Fillo de Deus, manteñamos a nosa profesión.

Debemos manternos firmes na nosa fe en Xesús, o Fillo de Deus, o noso gran sumo sacerdote que foi ao ceo.

1. Aferrarse a Xesús - A fidelidade do noso gran sumo sacerdote

2. Vivindo á Luz do noso Gran Sumo Sacerdote

1. Hebreos 4:14

2. Filipenses 2: 5-11 - Tede entre vós esta mente, que é a vosa en Cristo Xesús, quen, aínda que tiña a forma de Deus, non considerou que a igualdade con Deus era algo que había que agarrar, senón que se despojou de si mesmo, tomando a forma de servo, nacendo a semellanza de homes. E sendo atopado en forma humana, humillóuse a si mesmo facéndose obediente ata a morte, ata a morte en cruz. Por iso Deus exaltouno e deulle o nome que está por riba de todo nome.

Hebreos 4:15 Porque non temos un sumo sacerdote que non poida ser tocado co sentimento das nosas enfermidades; pero foi tentado en todos os puntos coma nós, pero sen pecado.

Esta pasaxe recórdanos que Xesús entende as nosas loitas porque experimentou a tentación igual que nós, pero permaneceu sen pecado.

1. "O poder da cruz: vencer a tentación por medio de Xesús"

2. "A esperanza do Salvador: experimentando o consolo de Xesús"

1. 1 Corintios 10:13 - "Ningunha tentación que non sexa común ao home se apodera de vós. Deus é fiel e non deixará que sexas tentado por riba das túas capacidades, pero coa tentación tamén proporcionará a vía de escape, para que poidas aguantar.

2. Santiago 1:12-15 - "Diaventurado o home que permanece firme na proba, porque cando supere a proba recibirá a coroa da vida, que Deus prometeu aos que o aman. Que ninguén diga cando é tentado: "Estou sendo tentado por Deus", porque Deus non pode ser tentado co mal, e el mesmo non tenta a ninguén. Pero cada persoa é tentada cando é atraída e seducida polo seu propio desexo. Entón o desexo, cando concibiu, dá a luz o pecado, e o pecado, cando xa crece, dá a morte.

Hebreos 4:16 Achegámonos, pois, con valentía ao trono da graza, para obter misericordia e atopar graza para axudar no momento da necesidade.

Chegar con coraxe ao trono da graza para buscar misericordia e atopar graza para axudar no momento de necesidade.

1: Achegándose a Deus en tempos de necesidade.

2: Crecer na fe e a ousadía para achegarse a Deus.

1: Santiago 4:8 - Achégate a Deus e El achegarase a ti.

2: Isaías 41:10 - Non temas, porque estou contigo; non te espantes, porque eu son o teu Deus; Fortalecerei, axudarei, apoiareino coa miña dereita xusta.

Hebreos 5 é o quinto capítulo do libro de Hebreos, onde o autor discute as cualificacións e o papel dos sumos sacerdotes, destacando a Xesús como o noso máximo Sumo Sacerdote. O capítulo enfatiza a obediencia de Xesús, o seu nomeamento por Deus e a necesidade de madurez espiritual entre os crentes.

1o Parágrafo: O autor discute as cualificacións e os deberes dos sumos sacerdotes (Hebreos 5:1-4). Explica que todo sumo sacerdote é tomado de entre os homes e designado para representalos en asuntos relacionados con Deus. Os sumos sacerdotes ofrecen agasallos e sacrificios polos pecados, mostrando compaixón cara aos ignorantes e errantes. Eles mesmos están suxeitos á debilidade, o que lles incita a ofrecer sacrificios tamén polos seus propios pecados. Ninguén toma esta honra sobre si; debe ser chamado por Deus.

2o Parágrafo: O autor destaca o nomeamento de Xesús como o noso Sumo Sacerdote

(Hebreos 5:5-10). Citando o Salmo 2:7 e o Salmo 110:4, declara que Cristo non se exaltou para converterse nun Sumo Sacerdote, senón que foi designado por Deus que dixo: "Ti es o meu Fillo; hoxe eu te xerei". Aínda que Xesús era Fillo de Deus, aprendeu a obediencia a través do sufrimento. Na súa vida terrenal, ofreceu oracións con grandes berros e bágoas a Aquel que podía salvalo da morte. Debido á súa perfecta obediencia, Xesús converteuse na fonte da salvación eterna para todos os que lle obedecen.

3o Parágrafo: O capítulo conclúe cunha advertencia sobre a madurez espiritual (Hebreos 5:11-14). O autor expresa a súa frustración porque hai moito máis que dicir sobre Xesús como Sumo Sacerdote segundo a orde de Melquisedec, pero cústalle explicalo porque os seus lectores volvéronse aburridos ao escoitar. En lugar de progresar na súa comprensión das verdades espirituais, aínda necesitan leite en lugar de alimentos sólidos aptos para crentes maduros. Os que só toman leite son nenos na fe, mentres que os que se adestraron a través da práctica para discernir o ben e o mal son maduros.

En resumo,

O capítulo cinco de Hebreos analiza as cualificacións e o papel dos sumos sacerdotes, destacando a Xesús como o noso máximo Sumo Sacerdote.

O autor explica que os sumos sacerdotes son tomados de entre os homes, ofrecendo sacrificios polos pecados e mostrando compaixón. Eles mesmos están suxeitos á debilidade e deben ser chamados por Deus.

Xesús foi designado por Deus como o noso Sumo Sacerdote. Aprendeu a obediencia a través do sufrimento, ofrecendo oracións con bágoas. A súa perfecta obediencia convérteo na fonte da salvación eterna para os que lle obedecen.

O capítulo conclúe cunha advertencia sobre a madurez espiritual, expresando a frustración de que os lectores volvéronse aburridos ao escoitar. En lugar de progresar na comprensión, aínda necesitan leite en lugar de alimentos sólidos aptos para crentes maduros. A madurez espiritual consíguese mediante a práctica e o discernimento entre o ben e o mal. Este capítulo serve como recordatorio do nomeamento de Xesús como o noso Sumo Sacerdote, da importancia da obediencia e da necesidade de que os crentes se esforcen polo crecemento e madurez espiritual.

Hebreos 5:1 Porque todo sumo sacerdote tomado de entre os homes é ordenado para os homes en cousas que son de Deus, para que ofreza presentes e sacrificios polos pecados.

Os sumos sacerdotes son ordenados por Deus para ofrecer presentes e sacrificios polos pecados da humanidade.

1. O poder do perdón: como os sumos sacerdotes serven como axentes da misericordia

de Deus

2. O Ministerio do Sumo Sacerdote: Como podemos representar e servir a Deus

1. Éxodo 28:1 - E toma para ti o teu irmán Aharón e os seus fillos con el, de entre os fillos de Israel, para que me serva de sacerdote: Aharón, Nadab e Abiú, Elazar e Itamar. , os fillos de Aharón.

2. Xoán 1:29 - Ao día seguinte, Xoán viu a Xesús que se achegaba a el e díxolle: Velaquí o Cordeiro de Deus, que quita o pecado do mundo.

Hebreos 5:2 Quen pode ter compaixón dos ignorantes e dos que están fóra do camiño; pois el mesmo tamén está rodeado de enfermidade.

A compaixón é esencial, xa que todos se enfrontan á enfermidade.

1. Compaixón: a virtude esencial para todo cristián

2. Empatía: comprender as loitas dos demais

1. Santiago 5:11-12 - "Velaí, consideramos felices aos que perduran. Oíches falar da paciencia de Xob e viste o fin do Señor; que o Señor é moi compasivo e ten misericordia".

2. 1 Pedro 4:8 - "E sobre todas as cousas, tede unha ferviente caridade entre vós, porque a caridade cubrirá a multitude de pecados".

Hebreos 5:3 E por iso debe, como para o pobo, así tamén por si mesmo, ofrecer polos pecados.

Xesús, como Sumo Sacerdote, ofreceuse como sacrificio polos pecados dos demais.

1. O sacrificio definitivo: a morte de Xesús polos nosos pecados

2. O poder do perdón: o Ministerio de Reconciliación de Xesús

1. Romanos 5:10-11 - Porque se mentres eramos inimigos fomos reconciliados con Deus pola morte do seu Fillo, moito máis, agora que estamos reconciliados, seremos salvados pola súa vida.

2. Isaías 53:5-6 - Pero el foi ferido polas nosas transgresións; foi esmagado polas nosas iniquidades; sobre el foi o castigo que nos deu paz, e coas súas feridas somos curados. Todos nós como ovellas desviamos; viramos? ¿Moi un? □ o seu propio camiño; e o Señor impúxolle sobre el a iniquidade de todos nós.

Hebreos 5:4 E ninguén toma esta honra para si, senón o chamado de Deus, como foi Aharón.

Aarón foi chamado por Deus para ser o sumo sacerdote de Israel, facendo fincapé na importancia de ser elixido por Deus para unha tarefa.

1: Deus chámanos a facer a súa vontade - Hebreos 5:4

2: Debemos ser humildes nos chamamentos de Deus - Hebreos 5:4

1: Mateo 22:14 - "Porque moitos son chamados, pero poucos escollidos".

2: Romanos 12:3 - "Porque pola graza que me foi dada, dígolle a todos entre vós que non pensen de si mesmo máis do que debería pensar, senón que pensen con criterio sobrio, cada un segundo a medida da fe que Deus ten asignado".

Hebreos 5:5 Así tamén Cristo non se glorificou a si mesmo para ser feito sumo sacerdote; pero aquel que lle dixo: Ti es o meu Fillo, eu te xerei hoxe.

Cristo non se glorificou a si mesmo, senón que Deus lle deu gloria.

1. Manterse humilde ante a gloria de Deus

2. Servir a Deus con humildade e gratitude

1. Filipenses 2: 6-7 - "que, aínda que tiña a forma de Deus, non consideraba que a igualdade con Deus era algo que había que agarrar, senón que se baleirou a si mesmo, tomando a forma de servo, nacendo na semellanza. dos homes".

2. 1 Pedro 5:5-6 - "Do mesmo xeito, vós que sodes máis novos, estade sometidos aos anciáns. Revestídevos, todos, de humildade os uns cos outros, porque ? .??

Hebreos 5:6 Como tamén di noutro lugar: Ti es sacerdote para sempre segundo a orde de Melquisedec.

O autor de Hebreos cita a Deus dicindo que Xesús é sacerdote para sempre, segundo a orde de Melquisedec.

1. Xesús: O Sumo Sacerdote Eterno

2. A Orde de Melquisedec: un sacerdocio de fe

1. Hebreos 7:17 - ? □ ou se testemuña del: Ti es sacerdote para sempre segundo a orde de Melquisedec.??

2. Salmos 110:4 - ? □ El Señor xurou, e non se arrepentirá: Ti es sacerdote para sempre segundo a orde de Melquisedec.

Hebreos 5:7 Quen nos días da súa carne, cando ofreceu oracións e súplicas con forte clamor e bágoas ao que podía salvalo da morte, e foi escoitado no que temía;

Cristo demostrou a través da súa propia experiencia que a oración con humildade e seriedade é escoitada e respondida por Deus.

1. O poder da oración: confiar e confiar en Deus na nosa debilidade

2. Vivir unha vida de fe: seguindo o exemplo de oración persistente de Cristo

1. Santiago 5:13-18

2. Mateo 6:9-13

Hebreos 5:8 Aínda que era un fillo, aprendeu a obedecer polas cousas que sufriu;

Xesús demostrou a súa obediencia a Deus soportando voluntariamente o sufrimento.

1. O poder da obediencia: Xesús como exemplo

2. A necesidade do sufrimento: aprender a obedecer a través de Xesús

1. Filipenses 2:5-8 - Xesús? □ humilde obediencia a Deus ata a morte

2. Romanos 5:3-5 - O poder do sufrimento e a esperanza que pode traer

Hebreos 5:9 E sendo feito perfecto, fíxose o autor da salvación eterna para todos os que lle obedecen;

Xesús fíxose perfecto e é o autor da salvación eterna para todos os que lle obedecen.

1. A perfección de Xesús e a promesa da salvación eterna

2. Obedecer a Xesús e recibir a salvación eterna

1. Romanos 10:9-10 - Que se confesas coa túa boca que Xesús é o Señor e cres no teu corazón que Deus o resucitou de entre os mortos, serás salvo.

2. Romanos 6:23 - Porque o salario do pecado é a morte, pero o don gratuíto de Deus é a vida eterna en Cristo Xesús, noso Señor.

Hebreos 5:10 Chamado por Deus sumo sacerdote segundo a orde de Melquisedec.

A pasaxe fala de que Deus chama a un sumo sacerdote segundo a orde de Melquisedec.

1. O poder da chamada de Deus

2. Seguindo a Orde de Deus

1. Romanos 8:29 - Pois a aqueles que Deus coñeceu de antemán, tamén os predestinou para que se conformasen á imaxe do seu Fillo, para que fose o primoxénito entre moitos irmáns e irmás.

2. Isaías 49:5-6 - E agora o Señor di? □ E quen me formou no ventre para ser o seu servo para traer de volta a el a Xacob e reunir a Israel para si, porque son honrado ante os ollos do Señor e o meu Deus foi a miña forza? □ e di: ? □ É pouco para ti ser o meu servo para restaurar as tribos de Xacob e recuperar as de Israel que eu gardei. Tamén farei de ti unha luz para os xentís, para que a miña salvación chegue ata os confíns da terra.??

Hebreos 5:11 De quen temos moitas cousas que dicir e difíciles de pronunciar, xa que sodes aburridos de oír.

O autor de Hebreos tiña moito que dicir, pero era difícil comunicalo aos que tiñan dificultades para entender.

1. O poder da comunicación clara

2. Os beneficios dun corazón ensinable

1. Proverbios 8: 5-9 - "Oh simples, entendedes a sabedoría; e, tolos, sexades de corazón entendido. Escoitade, porque falarei de cousas excelentes, e a apertura dos meus beizos será cousas xustas. Porque a miña boca dirá a verdade, e a maldade é unha abominación para os meus beizos. Todas as palabras da miña boca están en xustiza; non hai nada perverso nin perverso nelas. Todas son claras para o entendedor, e xustas para os que atopan . coñecemento".

2. 2 Timoteo 2:15 - "Estuda para mostrarte aprobado ante Deus, un obreiro que non ten por qué avergoñarse, que divide correctamente a palabra da verdade".

Hebreos 5:12 Pois cando deberias ser mestres, tes necesidade de que te enseñe de novo cales son os primeiros principios dos oráculos de Deus; e fan falta de leite e non de carne forte.

O autor de Hebreos está a lembrar aos lectores que xa deberían ser mestres xa que deberían ensinarlles os primeiros principios dos oráculos de Deus. Non obstante, descoñeceron tanto estes principios que hai que ensinalos de novo coma se necesitasen leite.

1. A necesidade do crente de leite e carne: como restablecer os primeiros principios dos oráculos de Deus

2. A responsabilidade do profesor: restablecer os primeiros principios dos oráculos de Deus

1. 1 Pedro 2:2 - "Como nenos recén nacidos, desexa o leite sincero da palabra, para que medredes por iso"

2. Colosenses 2:8 - "Coidado que ninguén vos estrague con filosofía e vanos enganos, segundo a tradición dos homes, segundo os rudimentos do mundo, e non segundo Cristo"

Hebreos 5:13 Porque todo aquel que toma leite non é hábil na palabra de xustiza, porque é un neno.

Todo aquel que non entende a palabra de xustiza é como un bebé que só pode beber leite.

1. Crecendo no noso coñecemento da palabra de xustiza

2. Madurar na nosa comprensión da vontade de Deus

1. Filipenses 3:15-16 - Polo tanto, todos os que somos perfectos, pensemos así; Con todo, a onde xa chegamos, andemos pola mesma regra, pensemos no mesmo.

2. Santiago 1:5 - Se algún de vós carece de sabedoría, que pida a Deus, que dá a todos con generosidade e non reprende; e daráselle.

Hebreos 5:14 Pero a carne forte é dos maiores de idade, mesmo aqueles que por razón do uso teñen os sentidos exercitados para discernir o ben e o mal.

Os crentes que maduraron espiritualmente poden discernir o ben do mal debido ao desenvolvemento dos seus sentidos a través da práctica.

1. O camiño do discernimento

2. Crecer no Coñecemento do Ben e do Mal

1. Proverbios 3:5-6 - Confía no Señor con todo o teu corazón e non te apoies no teu propio entendemento; recoñéceo en todos os teus camiños, e el endereitará os teus camiños.

2. Romanos 12:2 - Non te conformes a este mundo, senón transformate coa renovación da túa mente, para que, probando, discerniras cal é a vontade de Deus, o que é bo, aceptable e perfecto.

Hebreos 6 é o sexto capítulo do libro de Hebreos, onde o autor aborda a importancia do crecemento espiritual e advirte contra o abandono da fe. O capítulo enfatiza a necesidade de madurez, perseveranza e seguridade na nosa relación con Deus.

1o Parágrafo: O autor insta aos seus lectores a ir máis aló das ensinanzas elementais e esforzarse pola madurez (Hebreos 6:1-3). Anímaos a deixar atrás principios fundamentais como o arrepentimento das obras mortas, a fe en Deus, a instrución sobre o lavado, a imposición de mans, a resurrección dos mortos e o xuízo eterno. Pola contra, deberían presionar para unha comprensión máis profunda. O autor expresa o seu desexo de que Deus lles conceda esta oportunidade se é a súa vontade.

2o Parágrafo: O autor emite unha advertencia contra o abandono da fe (Hebreos 6:4-8). Describe un escenario hipotético no que os que probaron a bondade da Palabra de Deus e experimentaron o poder do tempo para vir caer. Se entón rexeitan a Cristo despois de ter sido iluminados e de participar na obra do Espírito Santo, sería imposible restauralos de novo ao arrepentimento. Tales individuos serían como terras que beben coa choiva pero que só producen espiños e cardos, sen valor e preto da destrución.

3o Parágrafo: O capítulo conclúe cun estímulo para que os crentes perseveren na súa fe (Hebreos 6:9-20). O autor expresa a súa confianza en que os seus lectores non están entre os que caerán, senón que pertencen aos que demostran amor polo nome de Deus ao servir aos seus santos. Anímaos a mostrar dilixencia para realizar a súa esperanza ata o final para que herdan o prometido mediante a fe e a paciencia. Para asegurarlles aínda máis, sinala como Deus fixo un xuramento con Abraham como unha confirmación da súa promesa, unha promesa inmutable que serve de áncora para as nosas almas a través da entrada de Xesús ao ceo como o noso Sumo Sacerdote.

En resumo,

O capítulo seis de Hebreos enfatiza a importancia do crecemento espiritual, advirte contra o abandono da fe e anima aos crentes a perseverar.

O autor insta aos lectores a ir máis aló das ensinanzas fundamentais e esforzarse pola madurez na súa comprensión da Palabra de Deus.

El emite unha advertencia contra o abandono da fe, describindo as terribles consecuencias para aqueles que rexeitan a Cristo despois de ter experimentado a súa bondade e participar na obra do Espírito Santo.

O capítulo conclúe cun estímulo para que os crentes perseveren, expresando a súa confianza na súa fe. O autor anímaos a mostrar dilixencia, realizando a súa esperanza ata o final. Asegúralles que a promesa inmutable de Deus serve de áncora para as nosas

almas a través do papel de Xesús como o noso Sumo Sacerdote. Este capítulo serve como recordatorio da necesidade de crecemento espiritual, perseveranza na fe e seguridade nas promesas de Deus.

Hebreos 6:1 Por iso, deixando os principios da doutrina de Cristo, imos á perfección; non poñer de novo o fundamento do arrepentimento das obras mortas e da fe en Deus,

O autor de Hebreos anima aos cristiáns a superar os principios básicos da doutrina de Cristo e a seguir crecendo na súa fe, sen necesidade de repetir os conceptos básicos como o arrepentimento das obras pecaminosas e a fe en Deus.

1. "Deixando os fundamentos: crecendo na fe"

2. "Mover máis aló do básico: dar o seguinte paso na fe"

1. Mateo 5:48 - "Sede, pois, perfectos, como o voso Pai que está nos ceos é perfecto".

2. Romanos 12:2 - "E non vos conformeis a este mundo, senón transformaos mediante a renovación da vosa mente, para que comprobedes cal é a boa, aceptable e perfecta vontade de Deus".

Hebreos 6:2 Da doutrina dos bautismos, da imposición de mans, da resurrección dos mortos e do xuízo eterno.

Esta pasaxe analiza as doutrinas do bautismo, a imposición de mans, a resurrección dos mortos e o xuízo eterno.

1. A importancia do bautismo na vida dun crente

2. A necesidade do xuízo eterno na vida do pobo de Deus

1. Romanos 6:3-4: "Non sabes que todos os que fomos bautizados en Cristo Xesús fomos bautizados na súa morte? Polo tanto, fomos sepultados con el para a morte, para que así como Cristo foi resucitados de entre os mortos pola gloria do Pai, tamén nós camiñemos en novidade de vida".

2. Mateo 25:31-32, "Cando o Fillo do Home veña na súa gloria, e todos os anxos con el,

entón sentarase no seu trono glorioso. Ante el reuniranse todas as nacións, e separará os pobos uns dos outros, como un pastor separa as ovellas das cabras".

Hebreos 6:3 E iso faremos, se Deus o permite.

O autor de Hebreos afirma que actuarán se Deus o permite.

1. É importante recoñecer que debemos ceder á vontade de Deus en todo o que facemos.

2. Os nosos plans e accións deben facerse sempre dentro dos parámetros da vontade de Deus.

1. Xeremías 29:11-13 - Porque sei os plans que teño para ti -declara o Señor- plans para prosperarte e non facerte dano, plans para darche esperanza e futuro.

12Entón chamarásme e virás rezarme, e eu te escoitarei. 13Buscarásme e atoparásme cando me busques de todo corazón.

2. Santiago 4:13-15 - Agora escoita, ti que dis: "Hoxe ou mañá iremos a esta ou a outra cidade, pasaremos alí un ano, facer negocios e gañar cartos". 14 Pois, nin sequera sabes o que pasará mañá. Cal é a túa vida? Es unha néboa que aparece un pouco e despois desaparece. 15 En vez diso, debes dicir: "Se é a vontade do Señor, viviremos e faremos isto ou aquilo".

Hebreos 6:4 Porque é imposible para os que antes foron iluminados, e probaron o don celestial e foron feitos partícipes do Espírito Santo,

É imposible afastarse de Deus unha vez que un experimentou a súa graza e poder.

1: Non demos por feito a graza de Deus

2: Sexa fiel ao Evanxeo de Deus

1: Romanos 11:22 - Velaquí, pois, a bondade e a severidade de Deus: sobre os que caeron, severidade; pero cara a ti, bondade, se continúas na súa bondade: senón tamén serás cortado.

2: 1 Corintios 10:12 - Por iso, o que pensa que está en pé, teña coidado de que non caia.

Hebreos 6:5 E probaron a boa palabra de Deus e as potencias do mundo por vir,

A pasaxe fala de probar a bondade da palabra de Deus e o poder do mundo por vir.

1. "O poder da Palabra de Deus"

2. "Descubrindo a bondade da Palabra de Deus"

1. Salmo 119:103 - "Que doces son as túas palabras para o meu gusto, máis doces que o mel para a miña boca!"

2. Isaías 55:10-11 - "Porque como a choiva e a neve baixan do ceo e non voltan alí, senón que regan a terra, facéndoa brotar e brotar, dando semente ao sementador e pan ao que come, así Será a miña palabra que saia da miña boca; non volverá a min baleira, senón que cumprirá o que eu propoño, e terá éxito no que a enviei".

Hebreos 6:6 Se caen, para renovalos de novo para o arrepentimento; vendo que crucifican de novo para si o Fillo de Deus e o puxeron en vergoña aberta.

As persoas que caen despois de experimentar a salvación corren o perigo de crucificar de novo a Xesús e avergonzalo.

1. Non deas por feito a túa salvación

2. Non esquezas o sacrificio de Xesús

1. Romanos 6:23 - Porque o salario do pecado é a morte, pero o don de Deus é a vida eterna en Cristo Xesús, noso Señor.

2. Hebreos 10:26-27 - Porque se seguimos pecando deliberadamente despois de recibir o coñecemento da verdade, xa non queda un sacrificio polos pecados, senón unha espantosa expectativa de xuízo e unha furia de lume que consumirá aos adversarios. .

Hebreos 6:7 Porque a terra que bebe da chuvia que a miúdo a cae sobre ela e produce herbas adecuadas para os que a elabora, recibe bendición de Deus.

A terra é bendicida por Deus por ser fecunda e proporcionar herbas para os que traballan nela.

1. Deus é misericordioso e bendicirá aos que traballan duro.

2. Podemos aprender da natureza e ver as bendicións de Deus nas nosas vidas.

1. Mateo 5:45: "Para que sexades fillos do voso Pai no ceo. El fai saír o seu sol sobre os malos e os bos, e fai chover sobre os xustos e os inxustos".

2. Salmo 104:14: "Fai crecer herba para o gando e plantas para que a xente o cultive, sacando alimentos da terra: viño que alegra o corazón dos homes, aceite para que brille o seu rostro e pan que sustenta o seu corazón".

Hebreos 6:8 Pero o que leva espiños e cardos é rexeitado e está preto da maldición; cuxo fin é queimar.

Deus rexeita os que non confían nel e os levará á destrución.

1. Rexeitar a Deus leva á destrución

2. Confiar en Deus trae bendición

1. Proverbios 3:5-6 - Confía no Señor con todo o teu corazón e non te apoies no teu propio entendemento; Sométese a el en todos os teus camiños, e el endereitará os teus camiños.

2. 1 Pedro 5:7 - Bota toda a túa ansiedade sobre el porque se preocupa por ti.

Hebreos 6:9 Pero, amados, estamos convencidos de cousas mellores de ti e de cousas que acompañan á salvación, aínda que así falemos.

O escritor de Hebreos anima aos lectores a esforzarse por cousas mellores que acompañen á salvación.

1. Perseguir cousas mellores: a nosa responsabilidade de crecer na fe

2. Acompañando a salvación: conseguir unha relación máis estreita con Deus

1. Filipenses 3:12-14 - Non é que xa o obtivera ou xa sexa perfecto, senón que sigo para facelo meu, porque Cristo Xesús fíxome seu. Irmáns, non considero que a fixera miña. Pero unha cousa fago: esquecendo o que está detrás e esforzándome cara ao que está por diante, continuo cara á meta para conseguir o premio da chamada ascendente de Deus en Cristo Xesús.

2. Colosenses 3: 1-3 - Se entón resucitaches con Cristo, busca as cousas de arriba, onde está Cristo, sentado á dereita de Deus. Pon a túa mente nas cousas que están arriba, non nas que están na terra. Porque morreches, e a túa vida está escondida con Cristo en Deus.

Hebreos 6:10 Porque Deus non é inxusto para esquecer a vosa obra e traballo de amor, que mostrastes cara ao seu nome, no que ministrastes aos santos e ministrastes.

Deus non esquecerá a obra de amor que os cristiáns fixeron para servir aos demais.

1. Amor en acción: o poder de servir aos demais

2. A recompensa do servizo fiel

1. 1 Xoán 3:17-18 - "Pero se alguén ten os bens do mundo e ve o seu irmán necesitado, pero pecha o seu corazón contra el, como permanece nel o amor de Deus? Fillos, non amemos de palabra ou fala senón de feito e de verdade".

2. Gálatas 5:13 - "Pois vosotros fomos chamados á liberdade, irmáns. Só que non usedes a vosa liberdade como unha oportunidade para a carne, senón que a través do amor servide uns aos outros".

Hebreos 6:11 E desexamos que cada un de vós mostre a mesma dilixencia ata a plena seguridade da esperanza ata o final:

O autor de Hebreos anima aos lectores a perseverar na fe, amosando dilixencia en buscar a seguridade da esperanza ata o final.

1. Perseverar na fe: Hebreos 6:11

2. Esperanza ao final: un estudo de Hebreos 6:11

1. Romanos 5:1-5 - Polo tanto, xa que fomos xustificados pola fe, temos paz con Deus por medio do noso Señor Xesús Cristo.

2. Romanos 8:24-25 - Porque nesta esperanza fomos salvos. Agora a esperanza que se ve non é esperanza. Para quen espera o que ve?

Hebreos 6:12 Para que non sexades preguiceiros, senón seguidores dos que mediante a fe e a paciencia herdan as promesas.

Debemos esforzarnos por vivir con fe e paciencia para recibir as promesas de Deus.

1: Sempre perseverar: Vivir con fe e paciencia

2: O poder da resistencia: a consecución das promesas de Deus

1: Romanos 8:25 - Pero se esperamos o que aínda non temos, agardámolo con paciencia.

2: Santiago 1:2-4 - Considerádeo pura alegría, meus irmáns, cando te enfrontes a probas de moitos tipos, porque sabes que a proba da túa fe produce perseveranza. Deixa que a perseveranza remate o seu traballo para que sexas maduro e completo, non falte de nada.

Hebreos 6:13 Porque cando Deus prometeu a Abraham, xa que non podía xurar por maior, xurou por si mesmo:

A promesa de Deus a Abraham foi tan importante que el xurou por si mesmo.

1. As promesas de Deus son inquebrantables

2. A fortaleza da Palabra de Deus

1. Xénese 15:1-6

2. Isaías 55:11

Hebreos 6:14 dicindo: Bendición bendecireite, e multiplicandote multiplicarei.

Deus promete bendecir e multiplicar aos que o seguen.

1. "A bendición da obediencia: como Deus multiplica as nosas bendicións"

2. "A promesa de Deus: recibe as súas bendicións e multiplícate"

1. Deuteronomio 28: 1-14 - A promesa do Señor de bendicións para aqueles que o obedecen

2. Isaías 1:19 - Se queres e obedeces, comerás o mellor da terra.

Hebreos 6:15 E así, despois de ter paciencia, obtivo a promesa.

Deus aguantou pacientemente e obtivo unha promesa.

1. O poder da paciencia: manterse firme na fe

2. Como recibir as promesas de Deus: a bendición da perseveranza

1. Romanos 8:22-25, "Sabemos que toda a creación xemiu como nas dores do parto ata o momento. E nós, os crentes, tamén xemimos, aínda que teñamos o Espírito Santo dentro de nós como un pregusto de gloria futura, pois anhelamos que os nosos corpos sexan liberados do pecado e do sufrimento.Tamén nós agardamos con ansiosa esperanza o día en que Deus nos conceda todos os nosos dereitos como seus fillos adoptivos, incluídos os novos corpos que nos prometeu. Esta esperanza déronnos cando fomos salvados".

2. Santiago 5:7-8: "Entón, irmáns, teñan paciencia ata a chegada do Señor. Mirade como o labrego espera a que a terra dea a súa valiosa colleita, esperando pacientemente as choivas do outono e da primavera. Ti tamén, ten paciencia e estade firmes, porque a vinda do Señor está preto".

Hebreos 6:16 Porque os homes verdadeiramente xuran polo maior; e un xuramento de confirmación é para eles o fin de toda contenda.

A xente fai xuramentos para resolver disputas, xurando por algo máis grande que eles mesmos.

1. O poder dunha promesa

2. A forza dun xuramento

1. Mateo 5:33-37 - Xesús anima aos seus seguidores a cumprir os seus xuramentos e promesas.

2. Santiago 5:12 - O poder dun xuramento xusto.

Hebreos 6:17 En que Deus, querendo mostrar máis abundantemente aos herdeiros da promesa a inmutabilidade do seu consello, confirmouno mediante un xuramento:

As promesas de Deus son fiables e non cambiarán.

1. As promesas de Deus - Unha áncora en tempos incertos

2. A Palabra inmutable de Deus - Un fundamento de esperanza

1. Isaías 40:8 - A herba seca, a flor esmorece, pero a palabra do noso Deus permanecerá para sempre.

2. Salmo 33:11 - O consello do Señor permanece para sempre, os plans do seu corazón para todas as xeracións.

Hebreos 6:18 Para que por dúas cousas inmutables, nas que a Deus era imposible mentir, tivésemos un forte consolo, os que fuximos en busca de refuxio para apoderarse da esperanza que temos diante:

Deus proporcionounos unha promesa inquebrantable de esperanza a través de dúas verdades inmutables.

1. Esperanza en verdades inmutables - Hebreos 6:18

2. Fuxindo para buscar refuxio - Hebreos 6:18

1. Isaías 55:11 - Así será a miña palabra que sae da miña boca: non volverá a min vacía, senón que cumprirá o que eu queira, e prosperará no que a enviei.

2. Tito 1:2 - Na esperanza da vida eterna, que Deus, que non pode mentir, prometeu antes de que o mundo comezase.

Hebreos 6:19 Esperanza que temos como áncora da alma, segura e firme, e que entra dentro do veo;

A esperanza dos crentes é unha áncora da alma, que proporciona firmeza e estabilidade e leva aos crentes á presenza de Deus.

1. A esperanza da alma: atopar firmeza e estabilidade en Deus

2. A áncora dentro do veo: experimentando a presenza de Deus

1. Isaías 40:31 - "Pero os que esperan no Señor renovarán as súas forzas; subirán ás ás como aguias; correrán e non se cansarán; andarán e non desfallecerán".

2. Efesios 3:17-19 - "Para que Cristo habite nos vosos corazóns pola fe, para que vós, estando arraigados e fundamentados no amor, poidades comprender con todos os santos cal é a amplitude, a lonxitude e a profundidade, e altura; e coñecer o amor de Cristo, que supera o coñecemento, para que esteades cheos de toda a plenitude de Deus".

Hebreos 6:20 Onde o precursor é para nós entrou, Xesús, feito sumo sacerdote para sempre segundo a orde de Melquisedec.

Xesús foi feito un sumo sacerdote eterno segundo a orde de Melquisedec.

1. O Sumo Sacerdote Eterno: Xesucristo

2. A Orde de Melquisedec: Bendicións eternas

1. Hebreos 7:17 - Porque el testemuña: Ti es sacerdote para sempre segundo a orde de Melquisedec.

2. Salmo 110: 4 - O Señor xurou, e non se arrepentirá: Ti es sacerdote para sempre segundo a orde de Melquisedec.

Hebreos 7 é o sétimo capítulo do libro dos Hebreos, onde o autor discute a superioridade do sacerdocio de Melquisedec e como se establece o sacerdocio de Xesús segundo a orde de Melquisedec. O capítulo enfatiza o sacerdocio eterno de Xesús, o seu papel como mediador e a súa capacidade de salvar por completo.

1o Parágrafo: O autor presenta a Melquisedec e destaca a súa superioridade sobre Abraham (Hebreos 7:1-10). Explica que Melquisedec, rei de Salem e sacerdote do Deus Altísimo, bendixo a Abraham cando regresou da batalla. Abraham mesmo lle deu a décima parte de todo o que tiña. O autor sinala que Leví, que descendente de Abraham e converteuse nun sacerdote no sistema de Israel, pagou décimos a Melquisedec a través de Abraham. Isto indica que o sacerdocio de Melquisedec é maior que o de Leví e ten máis importancia.

2o Parágrafo: O autor explica como o sacerdocio de Xesús supera ao dos sacerdotes levitas (Hebreos 7:11-24). Argumenta que se a perfección se puidese acadar a través do sacerdocio levítico, non habería necesidade doutro sacerdote segundo a orde de Melquisedec. Porén, dado que houbo un cambio no sacerdocio, tamén debe haber un cambio na lei. Xesús pertence a unha tribo diferente, Xudá, e non da que tradicionalmente procedían os sacerdotes. Fíxose sacerdote non por xenealoxía senón por unha vida indestructible.

3o Parágrafo: O capítulo conclúe cunha afirmación do sacerdocio eterno de Xesús (Hebreos 7:25-28). O autor declara que Xesús é quen de salvar por completo a aqueles que se achegan a Deus por medio del porque El sempre vive para interceder por eles. A diferenza dos sumos sacerdotes terrestres que necesitaban ofrecer sacrificios diariamente polos seus propios pecados e polos dos demais, Xesús ofreceuse dunha vez por todas cando se sacrificou na cruz. El é santo, irreprensible, puro e exaltado por riba dos ceos. Non necesita ofrecer sacrificios repetidamente, senón que se ofreceu como o sacrificio perfecto polos pecados dunha vez por todas.

En resumo,

O capítulo sete de Hebreos analiza a superioridade do sacerdocio de Melquisedec e como se establece o sacerdocio de Xesús segundo a orde de Melquisedec.

O autor destaca a superioridade de Melquisedec sobre Abraham e Leví, destacando que o seu sacerdocio ten maior significado.

Explica como o sacerdocio de Xesús supera ao dos sacerdotes levíticos. Dado que houbo un cambio no sacerdocio, tamén debe haber un cambio na lei. Xesús fíxose sacerdote non por xenealoxía senón por unha vida indestructible.

O capítulo conclúe cunha afirmación do sacerdocio eterno de Xesús. É capaz de salvar por completo porque sempre vive para interceder polos crentes. A diferenza dos sumos sacerdotes terrestres que necesitaban sacrificios repetidos, Xesús ofreceuse dunha vez por todas como o sacrificio perfecto polos pecados. Este capítulo serve como un recordatorio do sacerdocio superior de Xesús segundo a orde de Melquisedec e da súa capacidade de salvar completamente a través da súa obra de sacrificio en nome dos crentes.

Hebreos 7:1 Porque este Melquisedec, rei de Salem, sacerdote do Deus Altísimo, que se atopou con Abraham que volveu da matanza dos reis e o bendixo;

Melquisedec, rei de Salem e sacerdote do Deus Altísimo, bendixo a Abraham cando volveu de matar os reis.

1. A bendición de Deus - Como podemos recibir a bendición de Deus nas nosas vidas

2. O Rei Sacerdotal - Melquisedec eo seu papel na Biblia

1. Xénese 14:17-20 - Abraham coñece a Melquisedec e é bendicido por el

2. Salmo 110:4 - Deus declara a Melquisedec sacerdote para sempre

Hebreos 7:2 A quen tamén Abraham deu a décima parte de todo; primeiro sendo por interpretación Rei da xustiza, e despois tamén Rei de Salem, que é, Rei da paz;

Abraham deu a décima parte de todas as súas posesións a Melquisedec, que era coñecido como o Rei da xustiza e o Rei de Salem, que é o Rei da paz.

1: Podemos aprender do exemplo de Abraham, que deu xenerosa e humildemente a Melquisedec, o Rei da xustiza e da paz.

2: A través do seu exemplo, Abraham ensínanos a importancia de dar e como pode achegarnos a Deus.

1: Lucas 6:38 - "Dá, e darache. Unha boa medida, presionada, axitada e atropelada, verterase no colo. Porque coa medida que uses, mediráselle.

2: Proverbios 11:24-25 - "Unha persoa dá gratuitamente, pero gaña aínda máis; outro retén indebidamente, pero chega á pobreza. Unha persoa xenerosa prosperará; quen refresca aos demais, refrescarase".

Hebreos 7:3 Sen pai, sen nai, sen descendencia, sen principio de días, nin fin de vida; pero feito semellante ao Fillo de Deus; permanece sacerdote continuamente.

Este verso en Hebreos 7:3 fala do sacerdocio eterno de Xesucristo, que non ten principio nin fin.

1. "O Sacerdocio Eterno de Xesucristo"

2. "O amor interminable do noso Salvador"

1. Xoán 1: 1-3, "No principio era a Palabra, e a Palabra estaba con Deus, e a Palabra era Deus. El estaba no principio con Deus. Todas as cousas foron feitas por medio del, e sen el non houbo calquera cousa feita que foi feita".

2. 1 Xoán 4:9-10: "Nisto manifestouse entre nós o amor de Deus, que Deus enviou ao seu Fillo único ao mundo, para que vivamos por medio del. Nisto está o amor, non en que teñamos amou a Deus senón que nos amou e enviou ao seu Fillo para que fose propiciación polos nosos pecados".

Hebreos 7:4 Considera agora o grande que era este home, a quen mesmo o patriarca Abraham deu a décima parte do botín.

Esta pasaxe fala da grandeza da persoa á que mesmo Abraham lle deu a décima parte das súas posesións.

1. A grandeza dos servos de Deus: aprendendo do exemplo de Abraham

2. O que significa ser un administrador fiel: dar o décimo como acto de adoración

1. Xénese 14:17-20 (Abraham dándolle a décima parte do botín)

2. Lucas 16:10-12 (A parábola do maiordomo fiel)

Hebreos 7:5 E verdade, os que son dos fillos de Leví, que reciben o oficio do sacerdocio,

teñen o mandamento de levar o décimo do pobo segundo a lei, é dicir, dos seus irmáns, aínda que saian do lombos de Abraham:

Os sacerdotes levíticos teñen o mandamento de tomar décimos dos seus compañeiros de Israel, aínda que todos sexan descendentes de Abraham.

1. A importancia de vivir segundo os mandamentos de Deus.

2. O significado do décimo na Biblia.

1. Deuteronomio 14:22-23: "Dezmarás todo o rendemento da túa semente, o que saia do campo ano por ano. E diante do Señor, o teu Deus, no lugar que el elixa, para facer habitar o seu nome. alí comerás o décimo do teu gran, do teu viño e do teu aceite, e o primoxénito do teu gando e dos teus rabaños, para que aprendas a temer ao Señor, o teu Deus, sempre".

2. Mateo 23:23: "Ai de vós, escribas e fariseos, hipócritas! Porque decías a menta, o endro e o comiño, e descoidaches os asuntos máis importantes da lei: a xustiza, a misericordia e a fidelidade. Isto deberías ter feito, sen descoidar os demais".

Hebreos 7:6 Pero aquel cuxa descendencia non se conta deles recibiu o décimo de Abraham, e bendixo ao que tiña as promesas.

Melquisedec, unha figura misteriosa, recibiu o décimo de Abraham e bendiciuno aínda que non estaba relacionado con Abraham por descendencia.

1. A bendición dos camiños misteriosos de Deus

2. O poder da fe nun territorio descoñecido

1. Romanos 4:13-17 - A promesa da fe

2. Xénese 14:17-20 - O misterio de Melquisedec

Hebreos 7:7 E sen ningunha contradición o menor é bendito o mellor.

O menor é bendicido polo maior.

1. As bendicións de confiar no maior

2. O poder da bendición de Deus

1. Efesios 3:20 - "Agora a aquel que é capaz de facer inconmensurablemente máis do que pedimos ou imaxinamos, segundo o seu poder que actúa dentro de nós".

2. Santiago 4:6-7 - "Pero el dános máis graza. Por iso di a Escritura: "Deus oponse aos soberbios, pero fai favor aos humildes".

Hebreos 7:8 E aquí os que morren reciben décimos; pero alí os recibe, dos que se testemuña que vive.

Os homes da Terra pagan décimos a outros homes, pero no ceo páganlle décimos ao que está vivo, Deus.

1. Xesús é o Deus vivo que é digno dos nosos décimos

2. Os diezmos son un símbolo da nosa confianza no Deus vivo

1. Hebreos 7:8

2. Xoán 14:6 - Xesús díxolle: "Eu son o camiño, a verdade e a vida. Ninguén vén ao Pai senón por min.

Hebreos 7:9 E como podo dicir, tamén Leví, que recibe décimos, pagou décimos en Abraham.

Leví era un descendente de Abraham que recibía décimos e pagaba décimos.

1. A obediencia a Deus trae bendicións da fe.

2. Servir a Deus esixe que lle devolvamos.

1. Xénese 14:20 - E bendito sexa o Deus Altísimo, que entregou os teus inimigos nas túas

mans. E deulle o décimo de todos.

2. Malaquías 3:10 - Traed todos os décimos ao almacén, para que haxa carne na miña casa, e probame agora, di o Señor dos Exércitos, se non che abro as fiestras do ceo e derramo. ti unha bendición, que non haberá lugar suficiente para recibilo.

Hebreos 7:10 Porque aínda estaba nos lombos de seu pai, cando Melquisedec atopouse con el.

Esta pasaxe explica como Xesús estivo presente na forma de Melquisedec cando coñeceu a Abraham.

1. O poder do invisible: explorando as implicacións da presenza previa de Xesús a través da persoa de Melquisedec

2. A interconexión do tempo: como estivo presente Xesús no encontro de Abraham con Melquisedec

1. Xénese 14:18-20 - Abram dálle a décima parte do botín a Melquisedec

2. Romanos 5:12-14 - Como a morte chegou a través dun home e trae vida a través doutro

Hebreos 7:11 Se, pois, a perfección fose polo sacerdocio levítico, (porque baixo el o pobo recibiu a lei), que necesidade máis había de que se levantase outro sacerdote segundo a orde de Melquisedec, e non fose chamado segundo a orde de Aharón?

O sacerdocio levítico non era suficiente para traer a perfección, polo que se ordenou un novo sacerdote da orde de Melquisedec, non da orde de Aharón.

1. A perfección a través dun sacerdote maior

2. O significado da Orde de Melquisedec

1. Salmo 110:4 - O Señor xurou e non cambiará de opinión: "Ti es sacerdote para sempre, na orde de Melquisedec".

2. Romanos 10:4 - Porque Cristo é o fin da lei para a xustiza para todos os que cren.

Hebreos 7:12 Porque sendo o sacerdocio cambiado, tamén se fai necesariamente un cambio da lei.

O sacerdocio cambiou, polo que tamén debe cambiar a lei.

1: A lei de Deus está sempre cambiando e adaptándose para satisfacer as necesidades do seu pobo.

2: O sacerdocio de Xesús é a pedra angular da nosa fe, e é a través del que podemos atopar a salvación.

1: Gálatas 3:13 - Cristo rescatounos da maldición da lei, converténdose nunha maldición por nós.

2: Xoán 1:17 - Porque a lei foi dada por Moisés, pero a graza e a verdade foron por Xesucristo.

Hebreos 7:13 Porque aquel de quen se falan estas cousas pertence a outra tribo, da cal ninguén prestaba atención ao altar.

A pasaxe fala de alguén que non pertence á mesma tribo que os asistentes ao altar.

1. A importancia da unidade e da comunidade na fe.

2. A graza de Deus esténdese a todos, independentemente da raza ou etnia.

1. Xoán 13: 34-35 - "Douvos un mandamento novo: que vos amédes uns a outros; como eu vos amei, tamén vos amédes uns aos outros. Por isto coñecerán todos que sodes meus discípulos, se vos amor uns polos outros".

2. Gálatas 3:28 - "Non hai nin xudeu nin grego, non hai escravo nin libre, non hai home nin muller; porque todos vós sodes un en Cristo Xesús".

Hebreos 7:14 Porque é evidente que o noso Señor xurdiu de Xudá; da que Moisés non falou nada sobre o sacerdocio.

En Hebreos 7:14 indícase que Xesucristo é da tribo de Xudá, e que Moisés non falaba dun sacerdocio desa tribo.

1. Xesucristo: O noso Gran Sumo Sacerdote

2. A nosa salvación pola graza de Deus

1. Mateo 1: 1-17 - A xenealoxía de Xesucristo, o fillo de David, o fillo de Abraham.

2. Romanos 5: 17-19 - Porque se, pola transgresión dun só home, a morte reinou por medio dun só home, canto máis reinarán na vida os que reciben a abundante provisión de graza de Deus e do don da xustiza . un home, Xesucristo.

Hebreos 7:15 E aínda é moito máis evidente: porque, como Melquisedec, xurdiu outro sacerdote,

Esta pasaxe di que despois do exemplo de Melquisedec, levantouse outro sacerdote.

1. O poder dun bo exemplo: como seguir os pasos de Melquisedec pode marcar a diferenza

2. A esperanza dun novo sacerdote: como atopar forza en tempos de incerteza

1. Proverbios 13:20 - O que anda cos sabios será sabio, pero o compañeiro dos tolos será destruído.

2. 1 Corintios 10:23-24 - Todas as cousas son lícitas para min, pero non todas as cousas son convenientes: todas as cousas son lícitas para min, pero non todas as cousas edifican. Que ninguén busque a súa, senón a riqueza de cada un.

Hebreos 7:16 Quen foi feito, non segundo a lei dun mandamento carnal, senón segundo o poder dunha vida sen fin.

Hebreos 7:16 explica que Xesús foi feito, non segundo unha lei de mandamento terreal, senón segundo o poder dunha vida interminable.

1. "O poder da vida eterna: que significa para nós?"

2. "Vivir alén da lei: Xesús e o poder dunha vida sen fin"

1. Xoán 10:10 - "O ladrón vén só para roubar, matar e destruír; eu vin para que teñan vida e a teñan plena".

2. Romanos 6:23 - "Porque o salario do pecado é a morte, pero o don de Deus é a vida eterna en Cristo Xesús, noso Señor".

Hebreos 7:17 Porque el testemuña: Ti es sacerdote para sempre segundo a orde de Melquisedec.

O autor de Hebreos testemuña que Xesús é sacerdote para sempre segundo a orde de Melquisedec.

1. Xesús: O Sacerdote Eterno

2. Melquisedec: Unha imaxe de Xesús

1. Filipenses 2: 5-8 - Xesús humillóuse para servir e ser o noso Sumo Sacerdote

2. Xénese 14:17-20 - O papel de Melquisedec como sacerdote e rei

Hebreos 7:18 Porque hai verdadeiramente unha anulación do mandamento anterior pola súa debilidade e inutilidade.

O mandamento que viña antes foi abolido porque era débil e inútil.

1. O poder do cambio: como podemos superar a debilidade e a non rendibilidade

2. A beleza da nova alianza: como podemos atopar forza no Señor

1. Romanos 8:1-2 "Por tanto, agora non hai condena para os que están en Cristo Xesús, que non andan segundo a carne, senón segundo o Espírito. Porque a lei do Espírito de vida en Cristo Xesús fíxome libre. da lei do pecado e da morte".

2. 2 Corintios 12: 9-10 "E díxome: A miña graza é suficiente para ti, porque a miña fortaleza se perfecciona na debilidade. Por iso, me gloriarei máis ben nas miñas debilidades, para que descanse o poder de Cristo. sobre min. Por iso me deleito nas enfermidades, nos reproches, nas necesidades, nas persecucións, nas angustias por amor de Cristo; porque cando son débil, entón son forte".

Hebreos 7:19 Porque a lei non perfeccionou nada, pero a traer unha esperanza mellor fixo; polo que nos achegamos a Deus.

Nova liña En Hebreos 7:19, a lei é vista como imperfecta e preséntase unha mellor esperanza que nos permite achegarnos a Deus.

1. Esperanza en Deus: como a nosa fe nos achega a El

2. A perfección da fe: coñecer a Deus a través da nosa esperanza

1. Romanos 5:2 - A través del tamén obtivemos acceso por fe a esta graza na que estamos, e alegramos na esperanza da gloria de Deus.

2. Efesios 2:18 - Porque por medio del temos acceso ao Pai nun mesmo Espírito.

Hebreos 7:20 E por canto non foi feito sacerdote sen xuramento:

O autor de Hebreos fala de como Xesús foi feito sacerdote con xuramento.

1. Un sacerdote cunha promesa: o significado do xuramento en Hebreos 7:20

2. Sacerdotes do Señor: Xesucristo como Sumo Sacerdote

1. Xénese 22:16-17 - E dixo: "Xurei por min mesmo, di o Señor, porque fixeches isto e non rexeches ao teu fillo, o teu único fillo".

2. Salmo 110: 4 - O Señor xurou, e non se arrepentirá: Ti es sacerdote para sempre segundo a orde de Melquisedec.

Hebreos 7:21 (Porque eses sacerdotes foron feitos sen xuramento, pero isto cun xuramento por parte do que lle dixo: "Xurou o Señor e non se arrepentirá: ti es sacerdote para sempre segundo a orde de Melquisedec".

Os sacerdotes do Antigo Testamento foron ordenados sen xuramento, mentres que Xesús foi ordenado con xuramento polo propio Deus.

1. Un xuramento inquebrantable: a promesa do Señor a Xesús

2. O Sacerdocio de Xesús: unha Orde Superior

1. Salmo 110:4 - "O Señor xurou e non cambiará de parecer: 'Ti es sacerdote para sempre segundo a orde de Melquisedec'".

2. Xénese 14:18-20 - "Entón Melquisedec, rei de Salem, sacou pan e viño; era o sacerdote do Deus Altísimo. E bendiciuno e díxolle: 'Bendito sexa Abram do Deus Altísimo, posuidor do ceo e da terra; E bendito sexa Deus Altísimo, que entregou nas túas mans os teus inimigos. E deulle un décimo de todo".

Hebreos 7:22 Por tanto, Xesús foi fiador dun mellor testamento.

Xesús foi dado como garantía dunha alianza mellor que a que Deus fixera co pobo de Israel.

1. Xesús - A garantía dun mellor pacto

2. O significado da garantía de Xesús dun mellor testamento

1. Xeremías 31:31-34 - "Velaí que veñen días, declara o Señor, nos que farei un novo pacto coa casa de Israel e coa casa de Xudá, non como o pacto que fixen cos seus pais o día en que os tomei da man para sacalos da terra de Exipto, o meu pacto que romperon, aínda que eu era o seu home, di o Señor. Pero este é o pacto que farei coa casa de Israel despois daqueles días, di o Señor: poñerei a miña lei dentro deles e escribireina no seu corazón. E eu serei o seu Deus, e eles serán o meu pobo. E xa non ensinará cada un ao seu próximo e cada un ao seu irmán, dicindo: "Coñece ao Señor", porque todos me coñecerán, dende o menor ata o maior, di o Señor. Pois perdoarei a súa iniquidade e xa non me acordarei do seu pecado".

2. Ezequiel 36:25-27 - "Rociarei sobre ti auga limpa e quedarás limpo de todas as túas impurezas, e de todos os teus ídolos limpareino. E dareiche un novo corazón, e un novo espírito poñerei dentro de ti. E quitarei da túa carne o corazón de pedra e darei un corazón de carne. E poñerei o meu Espírito dentro de vós, e farei que camiñedes nos meus estatutos e que teñades coidado de obedecer as miñas regras".

Hebreos 7:23 E verdadeiramente eran moitos sacerdotes, porque non se lles permitiu continuar por mor da morte.

Os moitos sacerdotes do Antigo Testamento non puideron continuar debido á morte.

1: Xesús é o noso Gran Sumo Sacerdote que nunca morrerá.

2: Podemos confiar en Xesús, o Sumo Sacerdote inmutable.

1: Hebreos 4:14 - Xa que logo temos un gran sumo sacerdote, que pasou aos ceos, Xesús, o Fillo de Deus, manteñamos a nosa profesión.

2: Hebreos 10:21 - E ter un sumo sacerdote sobre a casa de Deus;

Hebreos 7:24 Pero este home, porque permanece para sempre, ten un sacerdocio inmutable.

O sacerdocio de Xesús é inmutable, a diferenza do sacerdocio do Antigo Testamento.

1. Amor inmutable: o sacerdocio inmutable de Xesucristo

2. A perfección sacerdotal de Xesús: inmutable, infalible e interminable

1. Hebreos 5:6 "Como tamén di noutro lugar: Ti es sacerdote para sempre segundo a orde de Melquisedec".

2. Romanos 8:35-39 "Quen nos separará do amor de Cristo? será a tribulación, ou a angustia, ou a persecución, ou a fame, ou a nudez, ou o perigo, ou a espada? Como está escrito: Por ti somos mortos todo o día; contamos como ovellas para a matanza. Non, en todas estas cousas somos máis que vencedores por medio de quen nos amou. Porque estou convencido de que nin a morte, nin a vida, nin os anxos, nin os principados, nin as potencias, nin as cousas presentes, nin as vindeiras, nin a altura, nin a profundidade, nin ningunha outra criatura poderá separarnos do amor. de Deus, que está en Cristo Xesús noso Señor".

Hebreos 7:25 Por iso tamén pode salvar a todos os que por el se achegan a Deus, xa que vive sempre para interceder por eles.

Xesús é capaz de salvar aos que se volven a El e intercede continuamente por eles.

1. Xesús: Salvador do Extremo

2. Xesús: O noso Intercesor

1. Xoán 14:6, "Xesús díxolle: "Eu son o camiño, a verdade e a vida. Ninguén vén ao Pai se non por min".

2. Romanos 8:26-27, "Así mesmo o Espírito axúdanos na nosa debilidade. Porque non sabemos por que rezar como debemos, pero o Espírito mesmo intercede por nós con xemidos demasiado profundos para palabras".

Hebreos 7:26 Porque un sumo sacerdote así converteuse en nós, que é santo, inofensivo, inmaculado, separado dos pecadores, e feito máis alto que os ceos;

Xesús é o noso sumo sacerdote, que é santo, inofensivo, inmaculado e separado dos pecadores. El é máis alto que os ceos.

1. Xesús: O noso Sumo Sacerdote Perfecto

2. A Santidade de Xesucristo

1. 1 Pedro 1: 15-16 - "Pero como o que vos chamou é santo, así sexades santos en todo tipo de conversacións; porque está escrito: Sed santos, porque eu son santo".

2. Mateo 5:48 - "Sede, pois, perfectos, como o voso Pai que está nos ceos é perfecto".

Hebreos 7:27 Quen non necesita diariamente, como eses sumos sacerdotes, ofrecer sacrificios, primeiro polos seus propios pecados, e despois polos do pobo;

O sumo sacerdote ofreceu sacrificios polos seus propios pecados e polos do pobo, pero Xesucristo só precisaba ofrecerse unha vez.

1. O sacrificio de Xesucristo: un recordatorio do seu amor infalible

2. Comprender o significado do sacrificio de Xesús nas nosas vidas

1. Romanos 5:8 - Pero Deus demostra o seu propio amor por nós nisto: mentres aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós.

2. Efesios 2:4-5 - Pero por mor do seu gran amor por nós, Deus, que é rico en misericordia, fíxonos vivos con Cristo mesmo cando estabamos mortos en transgresións; é pola graza que fuches salvado.

Hebreos 7:28 Porque a lei fai sumos sacerdotes aos homes enfermos; pero a palabra do xuramento, que foi desde a lei, fai o Fillo, que está consagrado para sempre.

Esta pasaxe fala de como a lei de Moisés fai aos homes sumos sacerdotes, que están limitados polas súas enfermidades, mentres que a palabra do xuramento fai de Xesucristo o Fillo, que está consagrado para sempre.

1. A infalible esperanza do sacerdocio de Cristo

2. A perfección da consagración de Cristo

1. Romanos 8:1-4 - Polo tanto, agora non hai condena para os que están en Cristo Xesús.

2. Filipenses 2: 5-11 - Humillouse a si mesmo facéndose obediente ata a morte, ata a morte en cruz.

Hebreos 8 é o capítulo oitavo do libro de Hebreos, onde o autor discute o novo pacto establecido por Xesucristo, contrastándoo co antigo pacto baixo Moisés. O capítulo subliña a superioridade e eficacia do novo pacto, as súas promesas e o papel de Xesús como o seu mediador.

1o Parágrafo: O autor describe a superioridade do ministerio de Xesús como Sumo Sacerdote no santuario celestial (Hebreos 8:1-6). El explica que Xesús está sentado á dereita de Deus, servindo como ministro no verdadeiro tabernáculo, o celestial establecido por Deus. O tabernáculo terrestre serviu de copia e sombra do que existe no ceo. O ministerio de Xesús é superior porque ofrece un sacrificio mellor —el mesmo— e serve nun ministerio máis excelente baseado en mellores promesas. A antiga alianza feita a través de Moisés era temporal e imperfecta, pero Xesús obtivo un ministerio máis excelente que é permanente.

2o Parágrafo: O autor contrasta a antiga alianza coa nova alianza (Hebreos 8:7-13). El cita de Xeremías 31:31-34 para demostrar que Deus prometera establecer un novo pacto co seu pobo. O antigo pacto era viciado porque Israel non continuou nel; romperon as leis de Deus e foron desobedientes. Non obstante, Deus prometeu facer un novo pacto non como o antigo: un pacto escrito nos seus corazóns en lugar de táboas de pedra. Este novo pacto implicaría o perdón dos pecados e un coñecemento íntimo de Deus para todo o seu pobo.

3o Parágrafo: O capítulo conclúe facendo fincapé en que a través da obra de Xesús, fixo obsoleto o primeiro pacto (Hebreos 8:13). Ao chamalo "obsoleto", está claro que houbo un establecemento de algo mellor: a nova alianza por medio de Cristo. Con este establecemento, o que antes era temporal pasou a ser permanente e moi superior. A través deste novo e mellor camiño proporcionado por Xesús, os crentes teñen acceso ao perdón, a unha relación persoal con Deus e ao cumprimento das súas promesas.

En resumo,

O capítulo oito de Hebreos analiza a superioridade e eficacia do novo pacto establecido por Xesucristo, contrastándoo co antigo pacto baixo Moisés.

O autor describe o ministerio de Xesús como Sumo Sacerdote no santuario celestial, destacando a súa superioridade sobre o tabernáculo terrestre e a súa natureza temporal.

El contrasta a vella alianza co novo pacto, destacando a promesa de Deus de establecer un novo pacto escrito nos corazóns. A vella alianza foi defectuosa debido á desobediencia de Israel, pero a través da obra de Xesús, estableceuse un camiño novo e mellor.

O capítulo conclúe facendo fincapé en que a través da obra de Xesús, fixo obsoleto o primeiro pacto. O establecemento deste novo e mellor xeito proporciona aos crentes o perdón dos pecados, un coñecemento íntimo de Deus e acceso ás súas promesas. Este capítulo serve como un recordatorio da superioridade e eficacia do papel de Xesús como mediador para establecer a nova alianza.

Hebreos 8:1 Agora ben, das cousas que falamos, esta é a suma: temos un sumo sacerdote así, que está situado á dereita do trono da Maxestade nos ceos;

Temos un gran Sumo Sacerdote que está sentado á dereita de Deus.

1. A grandeza e o poder do noso sumo sacerdote

2. Seguindo o exemplo do noso sumo sacerdote

1. Mateo 3:17 - E velaí unha voz do ceo que dicía: Este é o meu Fillo amado, en quen teño a ben.

2. 1 Pedro 2:21 - Porque ata a iso fomos chamados: porque Cristo tamén sufriu por nós, deixándonos un exemplo, para que seguides os seus pasos.

Hebreos 8:2 Un ministro do santuario e do verdadeiro tabernáculo que o Señor puxo, e non un home.

Esta pasaxe fala de Xesucristo, o Sumo Sacerdote da Alianza, sendo o ministro do verdadeiro tabernáculo, que o Señor puxo e non o home.

1. Xesús: O Sumo Sacerdote da Alianza

2. O Tabernáculo do Señor: un sinal da súa fidelidade

1. Hebreos 10:20: "Por un camiño novo e vivo abriuse para nós a través da cortina, é dicir, o seu corpo"

2. Xoán 1:14, "E o Verbo fíxose carne e habitou entre nós, e vimos a súa gloria, gloria coma do Fillo unigénito do Pai, cheo de graza e verdade".

Hebreos 8:3 Porque todo sumo sacerdote está ordenado para ofrecer presentes e sacrificios, polo que é necesario que este teña tamén algo que ofrecer.

Todo sumo sacerdote está ordenado para ofrecer sacrificios, o que significa que Xesús tamén debe ofrecer algo.

1. A necesidade de Xesús - Mirando a Hebreos 8:3, lémbranos a importancia de Xesús e a súa ofrenda para nós.

2. O Sacerdocio de Xesús - Examinando Hebreos 8:3, descubrimos o papel vital que xoga Xesús nas nosas vidas como o noso Sumo Sacerdote.

1. Hebreos 9:14-15 - Canto máis o sangue de Cristo, que por medio do Espírito eterno se ofreceu sen mancha a Deus, purificará a túa conciencia das obras mortas para servir ao Deus vivo? E por iso é o mediador do novo pacto, para que, por medio da morte, para a

redención das transgresións que houbo baixo o primeiro testamento, os chamados reciban a promesa da herdanza eterna.

2. Levítico 17:11 - Porque a vida da carne está no sangue: e deino a vós sobre o altar para facer expiación polas vosas almas, porque é o sangue o que fai expiación pola alma.

Hebreos 8:4 Porque se estivese na terra, non sería sacerdote, xa que hai sacerdotes que ofrecen agasallos segundo a lei.

Esta pasaxe de Hebreos 8:4 describe como Xesús non é un sacerdote na terra, xa que xa hai sacerdotes que ofrecen agasallos segundo a lei.

1. A singularidade de Xesús como o noso Sumo Sacerdote

2. Seguir a Lei e comprender as nosas responsabilidades sacerdotais

1. Hebreos 7:23-28

2. Levítico 4:1-35

Hebreos 8:5 que serven ao exemplo e á sombra das cousas celestes, como Moisés foi amonestado por Deus cando estaba a piques de facer o tabernáculo; o monte.

En Hebreos 8:5, Deus lembra a Moisés a importancia de seguir o patrón que se lle mostra para o tabernáculo.

1. O poder da obediencia: abrazando o patrón de vida de Deus

2. A recompensa de seguir o patrón de Deus: experimentar as súas bendicións

1. Éxodo 25:40 - "E mira que as fai segundo o seu modelo, que che foi mostrado no monte".

2. Salmo 119:105 - "A túa palabra é unha lámpada para os meus pés e unha luz para o meu camiño".

Hebreos 8:6 Pero agora obtivo un ministerio máis excelente, en canto tamén é o mediador dun pacto mellor, que foi establecido sobre mellores promesas.

O novo ministerio de Xesús é superior e establecido en mellores promesas.

1. A superioridade do ministerio de Xesús

2. O que nos ofrece o mellor pacto

1. Xeremías 31:31-34 - A Nova Alianza

2. Romanos 5:6-11 - O sacrificio expiatorio de Xesús

Hebreos 8:7 Porque se ese primeiro pacto fora impecable, non se buscaría lugar para o segundo.

O primeiro pacto non estaba exento de faltas, polo que era necesario un segundo pacto.

1. A disposición de Deus na Segunda Alianza

2. A imperfección da Primeira Alianza

1. Xeremías 31:31-34 - "Velaí que veñen días, declara o Señor, nos que farei un novo pacto coa casa de Israel e coa casa de Xudá, non como o pacto que fixen cos seus pais o día en que os tomei da man para sacalos da terra de Exipto, o meu pacto que romperon, aínda que eu era o seu home, di o Señor. Pero este é o pacto que farei coa casa de Israel despois daqueles días, di o Señor: poñerei a miña lei dentro deles e escribireina no seu corazón. E eu serei o seu Deus, e eles serán o meu pobo. E xa non ensinará cada un ao seu próximo e cada un ao seu irmán, dicindo: "Coñece ao Señor", porque todos me coñecerán, dende o menor ata o maior, di o Señor. Pois perdoarei a súa iniquidade e xa non me acordarei do seu pecado".

2. Gálatas 3:13-14 - "Cristo redimiunos da maldición da lei converténdose nunha maldición para nós, porque está escrito: "Maldito todo aquel que está colgado nunha árbore"; de Abraham puidese vir aos xentís, para que recibimos o Espírito prometido pola fe".

Hebreos 8:8 Porque se lles reprocha, di: Velaquí que veñen días, di o Señor, nos que farei un novo pacto coa casa de Israel e coa casa de Xudá.

Deus fará un novo pacto co pobo de Israel e Xudá.

1. O novo pacto: un novo comezo

2. O poder da renovación: unha nova alianza

1. Xeremías 31:31-33

2. Romanos 11:26-27

Hebreos 8:9 Non conforme á alianza que fixen cos seus pais o día en que os tomei da man para sacalos da terra de Exipto; porque non continuaron no meu pacto, e eu non os considerei, di o Señor.

A alianza de Deus co seu pobo non está condicionada á súa obediencia.

1: A fidelidade de Deus non depende da nosa fidelidade.

2: O Señor non está limitado polas nosas limitacións.

1: Xoán 3:16 - "Porque tanto amou Deus ao mundo que deu ao seu único Fillo, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna".

2: Romanos 8:38-39 - "Porque estou convencido de que nin morte nin vida, nin anxos nin demos, nin o presente nin o futuro, nin ningún poder, nin altura nin profundidade, nin outra cousa en toda a creación, será capaz de separarnos do amor de Deus que está en Cristo Xesús, noso Señor".

Hebreos 8:10 Porque este é o pacto que farei coa casa de Israel despois daqueles días, di o Señor; Vou poñer as miñas leis na súa mente, e escribirei no seu corazón, e serei para eles un Deus, e eles serán para min un pobo.

Deus promete poñer as súas leis nas mentes e corazóns do pobo de Israel.

1. O pacto de amor infalible de Deus

2. Vivir unha vida de obediencia á vontade de Deus

1. Xeremías 31:33 - Pero este será o pacto que farei coa casa de Israel; Despois daqueles días, di o Señor, poñerei a miña lei no seu interior e escribirei no seu corazón.

2. Xoán 14:15 - Se me amas, garda os meus mandamentos.

Hebreos 8:11 E non ensinarán cada un ao seu próximo, nin cada un ao seu irmán, dicindo: Coñece ao Señor, porque todos me coñecerán, dende o máis pequeno ata o maior.

O Señor será coñecido por todos, dende o menor ata o maior.

1: Coñecendo ao Señor e a súa grandeza

2: A importancia de ensinar aos demais sobre o Señor

1: Xeremías 31:34 - "E xa non ensinarán cada un ao seu próximo, nin cada un ao seu irmán, dicindo: Coñece ao Señor, porque todos me coñecerán, dende o menor ata o maior", di . o Señor: perdoarei a súa iniquidade e xa non me acordarei do seu pecado".

2: Xoán 17:3 - "E esta é a vida eterna: que che coñezan a ti, o único Deus verdadeiro, e a Xesús Cristo, a quen ti enviaches".

Hebreos 8:12 Porque serei misericordioso das súas iniquidades, e xa non me lembrarei dos seus pecados e das súas iniquidades.

A promesa de Deus de misericordia e graza para aqueles que se arrepinten e se volven a El.

1. "O poder do perdón de Deus"

2. "Un novo comezo coa misericordia de Deus"

1. Isaías 43:25 - "Eu, eu son o que borra as túas transgresións, por amor de min, e xa non me acorda dos teus pecados".

2. Salmo 103:12 - "Tan lonxe está o leste do occidente, tan lonxe quitou de nós as nosas transgresións".

Hebreos 8:13 No que di: Un novo pacto, fixo vello o primeiro. Agora o que decae e envellece está listo para desaparecer.

Deus fixo un novo pacto que substituíu ao antigo pacto, e o vello pacto está a desaparecer.

1. "A nova alianza: unha promesa eterna"

2. "O poder da fe na Nova Alianza"

1. Xeremías 31:31-34: "Velaí que veñen días, di o Señor, nos que farei un novo pacto coa casa de Israel e coa casa de Xudá: non conforme ao pacto que fixen cos seus. pais o día en que os tomei da man para sacalos da terra de Exipto; que romperon o meu pacto, aínda que eu fun marido para eles, di o Señor: Pero este será o pacto que farei con eles. a casa de Israel; Despois daqueles días, di o Señor, poñerei a miña lei no seu interior, e escribirei no seu corazón; e serán o seu Deus, e eles serán o meu pobo. E non ensinarán máis a todos. o home o seu veciño e cada un o seu irmán, dicindo: Coñece ao Señor, porque todos me coñecerán, dende o máis pequeno ata o máis grande, di o Señor; non peques máis".

2. Hebreos 10:16: "Este é o pacto que farei con eles despois daqueles días, di o Señor: poñerei as miñas leis nos seus corazóns, e escribirei nas súas mentes".

Hebreos 9 é o capítulo noveno do libro dos Hebreos, onde o autor explora o significado e a superioridade do sacrificio de Cristo en comparación cos rituais e sacrificios da antiga alianza. O capítulo enfatiza o papel de Xesús como o noso Sumo Sacerdote, a súa ofrenda de si mesmo como un sacrificio perfecto e a redención eterna que obtivo para os crentes.

1o Parágrafo: O autor describe detalladamente o tabernáculo terrestre e os seus rituais (Hebreos 9:1-10). El explica como o acceso á presenza de Deus estaba limitado só a certos individuos, especialmente o sumo sacerdote que entraba no Lugar Santísimo unha vez ao ano con sacrificios de sangue. Estes sacrificios eran temporais e simbólicos, incapaces de limpar a conciencia das persoas do pecado. Servían como recordatorio do pecado en lugar de proporcionar perdón permanente.

2o Parágrafo: O autor contrasta estes rituais terreais co sacrificio superior de Cristo (Hebreos 9:11-22). El declara que Xesús, o noso Sumo Sacerdote, entrou no ceo co seu

propio sangue, obtendo a redención eterna para os crentes. A diferenza dos sacrificios de animais temporais que necesitaban repetición cada ano, Xesús ofreceuse dunha vez para sempre. O seu sacrificio purifica a nosa conciencia das obras mortas para que poidamos servir ao Deus vivo. Así como o sangue era necesario para a limpeza baixo o antigo pacto, o sangue derramado de Xesús é esencial para o perdón baixo o novo pacto.

3o Parágrafo: O capítulo conclúe facendo fincapé no papel de Cristo no cumprimento das profecías do Antigo Testamento (Hebreos 9:23-28). O autor explica que, segundo o patrón divino, a purificación requiría as propias cousas celestiais -o santuario celestial- e sacrificios mellores que os ofrecidos na terra. Cristo apareceu unha vez ao final dos tempos para eliminar o pecado sacrificándose. Como está designado para que as persoas morran unha vez e despois se enfronten ao xuízo, así Cristo foi ofrecido unha vez para soportar os pecados, pero aparecerá de novo sen referencia ao pecado, para traer a salvación a aqueles que o esperan ansiosamente.

En resumo,

O capítulo nove de Hebreos explora o sacrificio superior de Cristo en comparación cos rituais e sacrificios terrestres.

O autor describe en detalle como o acceso a Deus estaba limitado baixo o antigo pacto mediante sacrificios temporais de animais.

El contrasta estes rituais terreais coa ofrenda de Xesús de si mesmo como un sacrificio perfecto, obtendo a redención eterna e purificando a nosa conciencia do pecado.

O capítulo conclúe facendo fincapé no cumprimento de Cristo das profecías do Antigo Testamento a través da súa obra de sacrificio e promete o seu regreso futuro para traer a salvación para aqueles que o esperan ansiosamente. Este capítulo serve como un recordatorio do papel de Xesús como o noso Sumo Sacerdote que se ofreceu como un sacrificio perfecto, un sacrificio moi superior na súa eficacia e capacidade de proporcionar a redención eterna.

Hebreos 9:1 Entón, a primeira alianza tiña tamén ordenanzas de servizo divino e un santuario mundano.

O primeiro pacto entre Deus e o seu pobo contiña regulamentos para o culto e un santuario físico.

1. Aprendendo o poder da obediencia a través do Antigo Pacto

2. O significado do Santuario da Antiga Alianza

1. Éxodo 25:8-9 E que me fagan un santuario; para habitar entre eles. Segundo todo o que che mostre, segundo o modelo do tabernáculo e o modelo de todos os seus instrumentos, así o faredes.

2. Ezequiel 37:26-28 Ademais farei un pacto de paz con eles; será un pacto eterno con eles, e poñereios, multiplicareinos e poñerei o meu santuario no medio deles para sempre.

Hebreos 9:2 Porque facíase un tabernáculo; a primeira, onde estaba o candelero, a mesa e os pans da proposición; que se chama o santuario.

O primeiro tabernáculo da Biblia tiña un candelabro, unha mesa e pan da proposición, e foi referido como o santuario.

1. A Santidade do Santuario de Deus

2. O significado do mobiliario do Tabernáculo

1. Éxodo 25:31-40 (Deus dándolle instrucións a Moisés para a construción do tabernáculo)

2. Éxodo 26: 1-37 (instrucións de Deus para facer as cortinas do tabernáculo)

Hebreos 9:3 E despois do segundo veo, o tabernáculo que se chama o Santísimo de todos;

O máis sagrado de todos era o tabernáculo situado detrás do segundo veo do libro dos Hebreos.

1. O Poder da Santidade

2. Santidade de Deus no Tabernáculo

1. Éxodo 25: 8-9: "E que me fagan un santuario, para que habite entre eles. Segundo todo o que che mostre, segundo o modelo do tabernáculo e o modelo de todos os seus instrumentos, así o faredes".

2. Hebreos 10: 19-20, "Tendo, pois, irmáns, a valentía de entrar no lugar santísimo polo sangue de Xesús, por un camiño novo e vivo, que el consagrou para nós, a través do veo, é dicir: a súa carne".

Hebreos 9:4 que tiña o incensario de ouro e a arca da alianza cuberta de ouro arredor, onde estaba a pota de ouro que tiña o maná, a vara de Aharón que brotaba e as táboas da alianza;

A pasaxe fala da Arca da Alianza, que contiña o incensario de ouro, o maná, a vara de Aharón e as táboas da alianza.

1. A Arca da Alianza: un símbolo da alianza de Deus co seu pobo

2. O significado dos obxectos na Arca da Alianza

1. Éxodo 16:33-34: "E díxolle Moisés a Aharón: "Toma unha pota e pon nela un omer cheo de maná e colócaa diante de Xehová, para que sexa gardada para as túas xeracións. Como o Señor mandou a Moisés. entón Aharón puxoo diante do Testemuño, para ser gardado".

2. Números 17:8: "E aconteceu que ao día seguinte Moisés entrou no tabernáculo do testemuño; e velaquí, a vara de Aharón para a casa de Leví brotaba e deu brotes e florecían. , e deu améndoas".

Hebreos 9:5 E sobre ela os querubíns da gloria facían sombra ao propiciatorio; do que agora non podemos falar especialmente.

O Libro dos Hebreos discute o propiciatorio, que está cuberto por querubíns, pero non se describen os detalles.

1. A misericordia de Deus revelada a través do propiciatorio

2. A gloria de Deus representada polos querubíns

1. Éxodo 25:17-22 - E farás un propiciatorio de ouro puro: dous cóbados e medio terá a súa lonxitude e un cóbado e medio de ancho.

2. Ezequiel 10:1-5 - Entón mirei, e velaquí, no firmamento que estaba enriba da cabeza dos querubíns apareceu sobre eles como unha pedra de zafiro, como a semellanza dun

trono.

Hebreos 9:6 Cando estas cousas foron así ordenadas, os sacerdotes entraban sempre no primeiro tabernáculo, cumprindo o servizo de Deus.

Os sacerdotes da Antiga Alianza foron instruídos para ofrecer servizos no primeiro tabernáculo segundo a ordenanza de Deus.

1. O ministerio sacerdotal: un modelo de servizo e sacrificio

2. A antiga alianza: unha fundación para o novo

1. Romanos 12:1-2 - "Polo tanto, irmáns, púgovos a vós, polas misericordias de Deus, que presentedes os vosos corpos como un sacrificio vivo, santo e agradable a Deus, que é o voso culto espiritual. Non vos conformedes. este mundo, pero transfórmate coa renovación da túa mente, para que, probando, poidas discernir cal é a vontade de Deus, o que é bo, agradable e perfecto".

2. Levítico 10: 1-3 - "Agora Nadab e Abiú, fillos de Aharón, colleron cada un o seu incensario, puxéronlle lume, puxeron nel incenso e ofreceron diante do Señor lume non autorizado, que el non lles ordenara. Saíu lume de diante do Señor e os consumiu, e morreron diante do Señor. Entón Moisés díxolle a Aharón: "Isto é o que dixo o Señor: "Entre os que están preto de min serei santificado e diante de todo o pobo". Serei glorificado". E Aharón calou".

Hebreos 9:7 Pero no segundo ía o sumo sacerdote só unha vez ao ano, non sen sangue, que ofrecía por si mesmo e polos erros do pobo.

O sumo sacerdote entraba na segunda parte do santuario unha vez ao ano para ofrecer un sacrificio de sangue por si mesmo e polos pecados do pobo.

1: O noso Sumo Sacerdote Xesús fixo un sacrificio perfecto por nós e polos nosos pecados.

2: Somos redimidos polo sacrificio perfecto e eficaz de Xesucristo.

1: Hebreos 10:10-14 - Pola súa vontade somos santificados mediante a ofrenda do corpo de Xesucristo dunha vez por todas.

2: Hebreos 4:14-16 - Xa que logo temos un gran sumo sacerdote, que pasou aos ceos, Xesús, o Fillo de Deus, manteñamos a nosa profesión.

Hebreos 9:8 O Espírito Santo significa que o camiño do máis santo de todos aínda non se manifestaba, mentres aínda estaba en pé o primeiro tabernáculo:

O Espírito Santo estaba mostrando que o camiño cara ao lugar santísimo aínda non estaba revelado mentres o primeiro tabernáculo aínda estaba en pé.

1. O máis santo de todos: o que o Espírito Santo revelou

2. O significado do tabernáculo: unha visión xeral de Hebreos 9:8

1. Éxodo 40:34-35 - Entón a nube cubriu a tenda do encontro, e a gloria do Señor encheu o tabernáculo. E Moisés non puido entrar na Tenda do Encontro porque a nube se posou sobre ela e a gloria do Señor encheu o tabernáculo.

2. Xoán 14:6 - Xesús díxolle: "Eu son o camiño, a verdade e a vida. Ninguén vén ao Pai senón por min.

Hebreos 9:9 O cal era unha figura para o tempo presente, na que se ofrecían tanto agasallos como sacrificios, que non podían facer perfecto ao que facía o servizo, en canto á conciencia;

A pasaxe analiza unha figura en Hebreos 9:9 que representa a ofrenda de presentes e sacrificios a Deus no tempo anterior a Cristo.

1. Xesucristo: o sacrificio perfecto

2. A promesa da conciencia en Cristo

1. Hebreos 10:1-4

2. Romanos 6:22-23

Hebreos 9:10 Que só se mantiveron en comidas e bebidas, e en diversos lavados e ordenanzas carnais, impostas sobre eles ata o tempo da reforma.

Este versículo explica como a Lei do Antigo Testamento só se refire aos alimentos, lavados e regulamentos que estaban en vigor ata o momento da reforma.

1. O poder da reforma: cando cambiamos as nosas vidas para mellor

2. A lei do Antigo Testamento: comprensión dos fins dos regulamentos

1. Romanos 12:2 - "Non te conformes a este mundo, senón transfórmate coa renovación da túa mente, para que, probando, poidas discernir cal é a vontade de Deus, o que é bo, agradable e perfecto".

2. Gálatas 5:22-23 - "Pero o froito do Espírito é amor, alegría, paz, paciencia, bondade, bondade, fidelidade, mansedume, dominio propio; contra tales cousas non hai lei".

Hebreos 9:11 Pero sendo Cristo vindo sumo sacerdote dos bens por vir, por un tabernáculo maior e máis perfecto, non feito a man, é dicir, non deste edificio;

Cristo é un sumo sacerdote das cousas boas por vir, non dun tabernáculo feito coas mans, senón un maior e máis perfecto.

1. O Tabernáculo Maior e Perfecto de Cristo

2. As cousas boas que veñen por medio de Cristo

1. Romanos 8:18-25 - A esperanza e a gloria da salvación futura a través de Cristo

2. Colosenses 1:19-20 - O poder de Cristo para a reconciliación e a paz para toda a creación

Hebreos 9:12 Nin polo sangue de cabras nin de becerros, senón polo seu propio sangue entrou unha vez no lugar santo, conseguindo por nós a redención eterna.

Xesús entrou no lugar santo co seu propio sangue, obtendo a redención eterna para todos nós.

1. "O prezo da redención: o gran custo da nosa salvación"

2. "O poder do sangue: comprender o verdadeiro sacrificio de Xesús"

1. Isaías 53:5 - "Pero foi traspasado polas nosas transgresións, esmagado polas nosas iniquidades; o castigo que nos deu a paz foi sobre el, e polas súas feridas nos curaron".

2. 1 Pedro 1:18-19 - "Porque sabes que non fuches redimido con cousas perecedoiros, como prata ou ouro, do modo de vida baleiro que che transmitiron dos teus antepasados, senón co sangue precioso de Cristo, un año sen defecto nin defecto".

Hebreos 9:13 Porque se o sangue dos touros e das cabras, e as cinzas dunha vaca que rocia o impuro, santifican para a purificación da carne:

O sangue de touros e cabras, e as cinzas dunha vaquilla, poden purificar a carne.

1: Debemos ser purificados.

2: É polo sangue de Cristo que somos limpos.

1: 1 Xoán 1: 7 - Pero se andamos na luz, como el está na luz, temos comunión uns cos outros, e o sangue de Xesucristo, seu Fillo, límpanos de todo pecado.

2: Romanos 5:8-9 - Pero Deus encomia o seu amor cara a nós, en que, cando aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós. Moito máis, estando agora xustificados polo seu sangue, seremos salvados da ira por medio del.

Hebreos 9:14 Canto máis o sangue de Cristo, que polo Espírito eterno se ofreceu sen mancha a Deus, purificará a túa conciencia das obras mortas para servir ao Deus vivo?

O sangue de Cristo pode purificar a nosa conciencia e permitirnos servir ao Deus vivo.

1. O poder do sangue de Cristo para purificar a nosa conciencia

2. A chamada a servir ao Deus vivo

1. Efesios 1:7 - Nel temos a redención polo seu sangue, o perdón dos pecados, de acordo coas riquezas da graza de Deus

2. Romanos 12: 1-2 - Por iso, irmáns, exhorto a vós, en vista da misericordia de Deus, a ofrecer os vosos corpos como sacrificio vivo, santo e agradable a Deus; esta é a vosa adoración verdadeira e adecuada. Non te axustes ao patrón deste mundo, pero transfórmate coa renovación da túa mente. Entón poderás probar e aprobar cal é a vontade de Deus: a súa boa, agradable e perfecta vontade.

Hebreos 9:15 E por iso é o mediador do novo pacto, para que, por medio da morte, para a redención das transgresións que houbo baixo o primeiro pacto, os chamados reciban a promesa da herdanza eterna.

O mediador do novo testamento é o responsable de proporcionar a redención das transgresións baixo o primeiro testamento, para recibir a promesa da herdanza eterna.

1. Comprensión do pacto de Cristo: unha ollada á redención das transgresións

2. A promesa de Deus de herdanza eterna: o significado do Novo Testamento

1. Romanos 3:23-25 - Todos pecaron e non alcanzan a gloria de Deus, pero pola graza, somos salvos pola fe en Xesucristo.

2. Xoán 3:16-17 - Porque tanto amou Deus ao mundo que deu ao seu Fillo único, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna.

Hebreos 9:16 Porque onde hai un testamento, tamén ten que haber a morte do testador.

A morte do testador é necesaria para que o testamento teña validez.

1. A importancia do falecemento do testador na constitución do testamento

2. Como prepararse adecuadamente para a morte inevitable dun testador

1. Romanos 6:23 - "Porque o salario do pecado é a morte, pero o don gratuíto de Deus é a vida eterna en Cristo Xesús, noso Señor".

2. Eclesiastés 12:7 - "E o po volve á terra do que veu, e o espírito volve a Deus que o deu".

Hebreos 9:17 Porque un testamento é de forza despois de que os homes morren; se non, non é de ningún tipo mentres vive o testador.

O testamento só é válido despois da morte do testador.

1. O poder dun testemuño: como viven as nosas palabras despois de morrer

2. O valor do noso testemuño: o que deixamos atrás para as xeracións futuras

1. Proverbios 13:22 - Un home bo deixa unha herdanza aos fillos dos seus fillos, pero a riqueza do pecador é reservada para os xustos.

2. Salmo 49:17 - Porque cando morra non levará nada; a súa gloria non descenderá detrás del.

Hebreos 9:18 Entón, nin o primeiro testamento foi dedicado sen sangue.

O primeiro testamento foi dedicado co derramamento de sangue.

1. O poder do sangue: comprender o significado do sangue sacrificado

2. O legado do sangue: o impacto da dedicación do Primeiro Testamento

1. Levítico 17:11: "Porque a vida da carne está no sangue, e deino por vós no altar para facer expiación polas vosas almas, porque é o sangue o que fai expiación pola vida".

2. Éxodo 24:8: "Entón Moisés colleu o sangue e botouno sobre o pobo e dixo: "Velaí o sangue da alianza que o Señor fixo contigo conforme a todas estas palabras".

Hebreos 9:19 Porque, cando Moisés dera todos os preceptos a todo o pobo conforme á lei, tomou sangue de becerros e cabras, con auga, la escarlata e hisopo, e rozou o libro e todo o pobo. ,

Moisés, como parte da lei, falou ao pobo e rociounos o libro e eles cunha mestura de sangue de becerros e cabras, auga, la escarlata e hisopo.

1. A importancia de seguir a lei de Deus e cumprir o ritual de rociar o libro e as persoas con sangue.

2. A natureza simbólica da aspersión de sangue e como Xesús é o sacrificio definitivo polos nosos pecados.

1. Levítico 16:14-16 - describe o ritual de aspersión do sangue dos animais de sacrificio.

2. 1 Xoán 1:7 - "Pero se andamos na luz, como el está na luz, temos comunión uns cos outros, e o sangue de Xesús, seu Fillo, límpanos de todo pecado".

Hebreos 9:20 dicindo: Este é o sangue do pacto que Deus vos ordenou.

Este verso dinos que o sangue de Xesús foi derramado para cumprir o pacto de Deus connosco.

1. A promesa de salvación a través do sangue de Cristo

2. O Poder do Sangue da Alianza

1. Isaías 53:5 - "Pero foi traspasado polas nosas transgresións, esmagado polas nosas iniquidades; o castigo que nos deu a paz foi sobre el, e polas súas feridas nos curaron".

2. 1 Xoán 1:7 - "Pero se andamos na luz, como el está na luz, temos comunión uns cos outros, e o sangue de Xesús, o seu Fillo, purifícanos de todo pecado".

Hebreos 9:21 Ademais, rociou con sangue tanto o tabernáculo como todos os utensilios do ministerio.

O autor de Hebreos 9 subliña a importancia do sangue no tabernáculo e de todos os elementos utilizados no ministerio.

1. O poder do sangue: explorando o significado e o significado do sangue no tabernáculo

2. O Ministerio do Tabernáculo: Un Estudo do Significado do Tabernáculo e os seus Vasos

1. Éxodo 24:3-8; E veu Moisés e contoulle ao pobo todas as palabras do Señor e todos os xuízos. E Moisés escribiu todas as palabras do Señor, levantouse de mañá cedo e edificou un altar debaixo do outeiro e doce columnas, segundo as doce tribos de Israel. E mandou mozos dos fillos de Israel, que ofrecían holocaustos e sacrificaban ao Señor sacrificios de paz de bois. Moisés colleu a metade do sangue e púxoo en cuncas; e a metade do sangue rociaba no altar. E colleu o libro da alianza e leu en audiencia do pobo, e eles dixeron: "Todo o que dixo o Señor faremos e obedeceremos".

2. Levítico 17:11; Porque a vida da carne está no sangue, e deino a vós sobre o altar para facer expiación polas vosas almas, porque é o sangue o que fai expiación pola alma.

Hebreos 9:22 E case todas as cousas son purificadas por lei con sangue; e sen derramamento de sangue non hai remisión.

A lei esixe que se derrame sangue para que teña lugar a remisión.

1. O custo do perdón: como Xesús pagou o prezo final

2. Cal é o significado do Sangue de Xesús?

1. Levítico 17:11 - Porque a vida da carne está no sangue: e deino a vós sobre o altar para facer expiación polas vosas almas, porque é o sangue o que fai expiación pola alma.

2. Romanos 5:8 - Pero Deus encomia o seu amor cara a nós, en que, mentres eramos aínda pecadores, Cristo morreu por nós.

Hebreos 9:23 Por iso era necesario que os modelos das cousas do ceo fosen purificados con estes; pero as propias cousas celestes con mellores sacrificios que estes.

As cousas celestes deben ser purificadas con mellores sacrificios que os da Terra.

1. O poder do amor sacrificial

2. A importancia da obediencia a Deus

1. Romanos 12: 1-2 Por iso, irmáns, exhorto a vós, en vista da misericordia de Deus, a ofrecer os vosos corpos como sacrificio vivo, santo e agradable a Deus; esta é a vosa adoración verdadeira e adecuada.

2. Hebreos 10:19-22 Polo tanto, irmáns, xa que temos a confianza de entrar no Lugar Santísimo polo sangue de Xesús, por un camiño novo e vivo que se nos abre a través da cortina, é dicir, o seu corpo e xa que temos un gran sacerdote sobre a casa de Deus, achegámonos a Deus cun corazón sincero e coa plena seguridade que aporta a fe, tendo o corazón rociado para limparnos da conciencia culpable e lavar o noso corpo con auga pura. .

Hebreos 9:24 Porque Cristo non entra nos lugares santos feitos coas mans, que son as figuras do verdadeiro; senón no ceo mesmo, para aparecer agora na presenza de Deus por nós:

Cristo entrou no ceo para aparecer ante Deus no noso nome.

1. O sacrificio de Cristo: a súa aparición ante Deus por nós

2. O poder da nosa intercesión a través de Cristo

1. Romanos 8:34 - "Quen condenará? Cristo Xesús é o que morreu, máis que iso, que resucitou, que está á dereita de Deus, quen verdadeiramente intercede por nós".

2. Hebreos 4:16 - "Achegámonos, pois, con confianza ao trono da graza, para que recibamos misericordia e atopemos graza para axudar no momento da necesidade".

Hebreos 9:25 Tampouco que se ofreza a si mesmo moitas veces, como o sumo sacerdote entra cada ano no santuario con sangue doutro;

O autor de Hebreos explica que Xesús non necesitaba ofrecerse continuamente como sacrificio, a diferenza do sumo sacerdote que necesitaba ofrecer o sangue dos demais cada ano.

1: O sacrificio único de Xesús de si mesmo foi suficiente para traernos a salvación.

2: Podemos agradecer que o sacrificio de Xesús fose suficiente para cubrir os nosos pecados.

1: Romanos 6:10 - Pola morte que morreu, morreu ao pecado, dunha vez por todas, pero a vida que vive vive para Deus.

2: 1 Pedro 3:18 - Porque tamén Cristo sufriu unha vez polos pecados, o xusto polos inxustos, para levarnos a Deus.

Hebreos 9:26 Porque entón debeu sufrir moitas veces desde a fundación do mundo, pero agora apareceu unha vez no fin do mundo para eliminar o pecado co sacrificio de si mesmo.

1: Xesucristo veu para eliminar o pecado por todos nós sacrificándose.

2: Xesús Cristo apareceu unha vez no fin do mundo para eliminar o pecado mediante o seu propio sacrificio.

1: Xoán 3:16 - Porque tanto amou Deus ao mundo que deu ao seu Fillo único, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna.

2: 1 Xoán 2: 2 - El é a propiciación polos nosos pecados, e non só polos nosos, senón tamén polos pecados de todo o mundo.

Hebreos 9:27 E como está destinado aos homes morrer unha vez, pero despois o xuízo:

Todas as persoas acabarán por morrer e despois diso enfrontaranse ao xuízo.

1. Destino final de todos: vida, morte e xuízo

2. A certeza da morte e a incerteza do xuízo

1. Eclesiastés 12:7-8 (E o po volve á terra do que veu, e o espírito volve a Deus que o deu. "Todo carece de sentido", di o Mestre, "completamente sen sentido!")

2. Lucas 16:19-31 ("Había un home rico que ía vestido de púrpura e liño fino e que todos os días daba un banquete suntuoso. E na súa porta estaba tendido un pobre chamado Lázaro, cuberto de feridas, que desexaba ser alimentado co que caía da mesa do rico. Ademais, ata os cans viñeron e lambáronlle as llagas.)

Hebreos 9:28 Así, Cristo foi ofrecido unha vez para soportar os pecados de moitos; e aos que o esperan aparecerá-selle por segunda vez sen pecado para a salvación.

Cristo foi ofrecido unha vez para soportar os pecados de moitos e aparecerá unha

segunda vez para a salvación.

1: Xesús veu para salvarnos dos nosos pecados, e volverá para traernos a salvación.

2: O sangue de Xesús xa foi derramado por nós, e algún día volverá para levarnos a unha graza salvadora.

1: Romanos 5:8-9 - Pero Deus demostra o seu propio amor por nós nisto: mentres aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós. Xa que agora fomos xustificados polo seu sangue, canto máis seremos salvados da ira de Deus por medio del!

2: Isaías 53:5 - Pero foi traspasado polas nosas transgresións, esmagado polas nosas iniquidades; o castigo que nos deu a paz foi sobre el, e polas súas feridas curamos.

Hebreos 10 é o décimo capítulo do libro dos Hebreos, onde o autor segue facendo fincapé na superioridade e suficiencia do sacrificio de Cristo. O capítulo explora como o sacrificio de Xesús supera os sacrificios da antiga alianza e chama aos crentes a perseverar na fe, confiados na seguridade da salvación por medio de Cristo.

1o Parágrafo: O autor destaca a insuficiencia dos sacrificios de animais baixo a antiga alianza (Hebreos 10:1-18). Explica que estes sacrificios non podían quitar os pecados senón que eran un recordatorio do pecado ano tras ano. Pola contra, o sacrificio de Xesús é perfecto e completo. Ao ofrecer o seu corpo dunha vez por todas, santificou aos crentes e perfeccionounos para sempre. O Espírito Santo tamén testemuña que Deus non lembrará máis os seus pecados baixo este novo pacto.

2o Parágrafo: O autor anima aos crentes a achegarse a Deus con confianza a través de Xesús (Hebreos 10:19-25). El subliña que xa que temos confianza para entrar na presenza de Deus polo sangue de Xesús, debemos achegarnos con corazón sincero e plena seguridade de fe. Os crentes son instados a manter firme a súa confesión sen vacilar porque Deus é fiel ás súas promesas. Tamén deberían considerar como poden estimularse mutuamente cara ao amor e ás boas accións, reuníndose regularmente para estimularse.

3o Parágrafo: O capítulo conclúe advertindo contra o pecado voluntario (Hebreos 10:26-39). O autor advirte de que, se alguén segue pecando deliberadamente despois de recibir o coñecemento da verdade, non queda ningún sacrificio polos seus pecados, só unha expectativa temerosa de xuízo e ira ardente. Aos crentes recórdaselles que non desboten a súa confianza senón que perseveren na fe para que reciban o que se lles prometeu: unha recompensa de Deus. Anímalles a non retroceder, senón a ser os que teñen fe e preservan as súas almas.

En resumo,

O capítulo décimo de Hebreos enfatiza o sacrificio superior de Cristo en comparación cos sacrificios de animais baixo a antiga alianza.

O autor destaca como o sacrificio de Xesús é perfecto e completo, santificando para sempre aos crentes.

Anímase aos crentes a achegarse a Deus con confianza a través do sangue de Xesús, mantendo firme a súa confesión sen vacilar. Instállalles a reunirse para fomentar o amor mutuo e as boas accións.

O capítulo conclúe cunha advertencia contra o pecado voluntario, recordando aos crentes que non desboten a súa confianza, senón que perseveren na fe ata que reciban o que se prometeu: unha recompensa de Deus. Este capítulo serve como recordatorio do suficiente sacrificio de Cristo, chamando aos crentes a perseverar na fe con total seguridade mentres se animan uns aos outros ao longo da viaxe cara á salvación eterna.

Hebreos 10:1 Porque a lei, que ten a sombra das cousas boas que están por vir, e non a propia imaxe das cousas, nunca pode, cos sacrificios que ofrecían ano a ano, perfeccionar continuamente aos que chegan.

A Lei do Antigo Testamento era unha mera sombra das cousas perfectas por vir. Os sacrificios non podían facer perfectos aos adoradores.

1. A morte de Xesús perfeccionou o que o Antigo Testamento non puido

2. A perfección da morte de Xesús: o cumprimento do Antigo Testamento

1. Romanos 10:4 - Porque Cristo é o fin da lei para a xustiza para todo aquel que cre.

2. Gálatas 3:24–25 - Así que a lei foi o noso gardián ata que chegou Cristo, para que puidésemos ser xustificados pola fe. Pero agora que chegou a fe, xa non estamos baixo un gardián.

Hebreos 10:2 Porque entón non deixarían de ser ofrecidos? porque os adoradores unha vez purgados non deberían ter máis conciencia dos pecados.

Os adoradores de Deus foron purificados e non deberían ter máis conciencia de pecado.

1. O poder da purificación: comprender o significado da expiación

2. Liberando as nosas conciencias: experimentando a liberdade de purificación

1. Salmo 103:12 - Tanto como está o leste do occidente, tan lonxe quitou de nós as nosas transgresións.

2. 1 Xoán 1: 7-9 - Pero se andamos na luz, como el está na luz, temos comunión uns cos outros, e o sangue de Xesús, o seu Fillo, límpanos de todo pecado.

Hebreos 10:3 Pero neses sacrificios lémbrase de novo os pecados cada ano.

O autor de Hebreos afirma que no Antigo Testamento facíanse sacrificios como recordatorio do pecado todos os anos.

1. O poder da lembranza: aprendendo do Antigo Testamento

2. O significado do sacrificio: atopar a renovación a través da expiación

1. Isaías 43:25 - "Eu, eu son o que borra as túas transgresións, por amor de min, e xa non me acorda dos teus pecados".

2. Lucas 22:19-20 - "E colleu pan, deu grazas, partiuno e deullos, dicindo: "Este é o meu corpo que se dá por vós; fai isto en lembranza miña".

Hebreos 10:4 Porque non é posible que o sangue dos touros e dos cabritos elimine os pecados.

O sangue de touros e cabras non pode quitar os pecados.

1. O poder do sangue de Xesús para quitar os nosos pecados

2. O poder da graza de Deus para perdoarnos

1. Romanos 3:24-26 - Ser xustificado gratuitamente pola súa graza a través da redención que hai en Cristo Xesús.

2. Colosenses 1:13-14 - Porque el nos rescatou do dominio das tebras e levounos ao reino do Fillo que ama, no que temos a redención, o perdón dos pecados.

Hebreos 10:5 Por iso, cando vén ao mundo, di: Non querías sacrificio nin ofrenda, pero preparáchesme un corpo.

O sacrificio e a ofrenda non eran o que Deus desexaba, senón que desexaba un corpo preparado para el.

1: O Corpo de Cristo - Unha ollada a por que Deus quería un corpo preparado para el.

2: Sacrificándonos - Un exame do que significa ofrecernos como sacrificios vivos a Deus.

1: Filipenses 2:5-8 - Que estea en vós este pensamento, que tamén estaba en Cristo Xesús: quen, sendo na forma de Deus, non pensou que era un roubo ser igual a Deus; tomou sobre el a forma de servo, e fíxose a semellanza dos homes: e sendo atopado como un home, humillóuse e fíxose obediente ata a morte, ata a morte de cruz.

2: Romanos 12:1-2 - Rógovos pois, irmáns, polas misericordias de Deus, que presentedes os vosos corpos como sacrificio vivo, santo, agradable a Deus, que é o voso servizo razoable. E non vos conformeis a este mundo, senón transformaos mediante a renovación da vosa mente, para que comprobedes cal é a boa, aceptable e perfecta vontade de Deus.

Hebreos 10:6 Non che gustaron os holocaustos e os sacrificios polo pecado.

Deus non atopa pracer nos holocaustos e os sacrificios polo pecado.

1. A misericordia de Deus é maior que o noso pecado

2. O poder do arrepentimento e do perdón

1. Isaías 1:11-17 - "Que é para min a multitude dos teus sacrificios?" di o Señor; "Fatei de holocaustos de carneiros e de graxa de bestas ben cebadas; Non me deleito co sangue dos touros, nin dos cordeiros nin das cabras.

2. Salmo 51:16-17 - Porque non te deleitarás no sacrificio, ou eu o daría; non che agradará un holocausto. Os sacrificios de Deus son un espírito roto; un corazón quebrantado e contrito, Deus, non desprezarás.

Hebreos 10:7 Entón eu díxenlle: Velaquí, veño (no volume do libro está escrito de min) para facer a túa vontade, oh Deus.

Esta pasaxe fala da vontade de Deus cumprida a través da chegada de Xesús á terra.

1. "A vontade de Deus sempre está feita"

2. "Someterse á Vontade de Deus"

1. Romanos 8:28-30 "E sabemos que en todas as cousas Deus traballa para o ben dos que o aman, que foron chamados segundo o seu propósito. Para aqueles que Deus os coñeceu de antemán, tamén os predestinou para que se conformen á imaxe de seu Fillo, para que fose o primoxénito entre moitos irmáns. E aos que predestinou, tamén chamou; aos que chamou, tamén xustificou; aos que xustificou, tamén glorificou".

2. Salmo 40: 7-8 "Entón díxenlle: "Aquí estou, vin; está escrito sobre min no libro. Quero facer a túa vontade, meu Deus; a túa lei está no meu corazón".

Hebreos 10:8 Enriba, cando dixo: Sacrificio e ofrenda e holocaustos e ofrendas polo pecado non quixeches nin te gustaron; que se ofrecen pola lei;

O Señor rexeitou as ofrendas prescritas pola lei.

1: Xesús cumpriu a lei para salvarnos dos nosos pecados.

2: Podemos chegar a Deus mediante a fe en Cristo.

1: Romanos 3:25-26 - O sacrificio de Xesús é o único xeito de ser correcto con Deus.

2: Hebreos 9:14 - A morte de Cristo foi o sacrificio perfecto polos nosos pecados.

Hebreos 10:9 Entón dixo: "Velaí, veño para facer a túa vontade, oh Deus". Quita o primeiro, para establecer o segundo.

Xesús veu cumprir a vontade de Deus e substituír a antiga alianza por outra nova.

1. Xesús: O Cumpridor da Vontade de Deus

2. Unha nova alianza: a substitución da antiga

1. Xoán 3:16-17 "Porque tanto amou Deus ao mundo que deu ao seu único Fillo, para que todo aquel que cre nel non pereza, senón que teña vida eterna. Porque Deus non enviou ao seu Fillo ao mundo para condenar o mundo, senón para salvar o mundo por medio del".

2. Hebreos 8:6-7 "Pero de feito o ministerio que Xesús recibiu é tan superior ao deles como o pacto do que é mediador é superior ao antigo, e está fundado en mellores promesas. Porque se houbera nada malo con ese primeiro pacto, non se buscaría lugar para outro".

Hebreos 10:10 Pola súa vontade somos santificados mediante a ofrenda do corpo de Xesucristo dunha vez para sempre.

Pola ofrenda do corpo de Xesucristo, somos santificados dunha vez por todas.

1: Fomos santificados polo sacrificio final de Xesucristo e déronnos o don da salvación.

2: Podemos ter a seguridade de saber que o corpo de Xesús foi ofrecido como sacrificio eterno para santificarnos para sempre.

1: Xoán 3:16 - Porque tanto amou Deus ao mundo que deu ao seu único Fillo, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna.

2: Romanos 5:8 - Pero Deus demostra o seu propio amor por nós nisto: mentres aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós.

Hebreos 10:11 E todo sacerdote está diariamente ministrando e ofrecendo moitas veces os mesmos sacrificios, que nunca poden quitar os pecados.

A escritura de Hebreos 10:11 ensina que os sacerdotes ofrecen sacrificios diariamente, pero estes sacrificios non poden quitar os pecados.

1: Estamos chamados a entregar a nosa vida como sacrificio vivo a Deus.

2: Debemos esforzarnos por vivir de forma que honre a Deus, xa que os sacrificios non poden quitar os nosos pecados.

1: Romanos 12: 1-2 "Por iso, irmáns, pídovos, en vista da misericordia de Deus, que ofrezades os vosos corpos como sacrificio vivo, santo e agradable a Deus; esta é a vosa adoración verdadeira e adecuada. Non te axustes ao patrón deste mundo, pero transfórmate coa renovación da túa mente. Entón poderás probar e aprobar cal é a vontade de Deus: a súa boa, agradable e perfecta vontade".

2: Isaías 1:16-17 “Lávate e limpa-vos. Quita da miña vista as túas malas accións; deixar de facer mal. Aprende a facer o ben; buscar xustiza. Defende aos oprimidos. Toma a causa dos orfos; defender o caso da viúva”.

Hebreos 10:12 Pero este home, despois de ofrecer un só sacrificio polos pecados para sempre, sentouse á dereita de Deus;

A pasaxe fala de Xesús ofrecendo un sacrificio polos pecados da humanidade e tomando o seu asento á dereita de Deus.

1: O único sacrificio de Xesús é suficiente para cubrir todos os nosos pecados, agora e para sempre.

2: Debemos aceptar o sacrificio de Xesús para recibir o perdón e o don da vida eterna.

1: Romanos 6:23 - Porque o salario do pecado é a morte, pero o don de Deus é a vida eterna en Cristo Xesús, noso Señor.

2: Efesios 2:8-9 - Porque por graza fuches salvo, por medio da fe, e isto non é de vós mesmos, é don de Deus, non por obras, para que ninguén se glorie.

Hebreos 10:13 A partir de agora espera ata que os seus inimigos sexan postos como estrado dos seus pés.

Esta pasaxe fala de Xesús esperando que os seus inimigos fosen feitos o seu escabel.

1. O poder da paciencia: agardando a que se cumpra a promesa de Deus

2. A vitoria da fe: confiar no plan de Deus para as nosas vidas

1. Romanos 8:28 - E sabemos que en todas as cousas Deus traballa para o ben dos que o aman, que foron chamados segundo o seu propósito.

2. Salmo 37: 7-9 - Estade quieto diante do Señor e espera paciencia por el; non te preocupes cando a xente triunfa nos seus camiños, cando levan a cabo os seus planes malvados. Absterse da ira e desvíe da ira; non te preocupes, só leva ao mal. Porque os malos serán destruídos, pero os que esperan no Señor heredarán a terra.

Hebreos 10:14 Porque cunha única ofrenda perfeccionou para sempre aos santificados.

Pola única ofrenda de Xesús, os que son santificados foron perfeccionados para sempre.

1. O poder do sacrificio de Cristo: como Xesús nos perfeccionou para sempre

2. A perfección da santificación: como somos enteiros pola ofrenda de Xesús

1. Romanos 8:1-4 - Polo tanto, agora non hai condena para os que están en Cristo Xesús.

2. Hebreos 9:11-14 - Pero cando Cristo apareceu como sumo sacerdote das cousas boas que viñeron, entón entrou unha vez pola tenda máis grande e perfecta (non feita con man, é dicir, non desta creación). para todos nos lugares santos, non por medio do sangue de cabras e becerros, senón por medio do seu propio sangue, asegurando así unha redención eterna.

Hebreos 10:15 Do cal tamén o Espírito Santo é testemuña para nós, porque despois xa dixo antes:

O Espírito Santo dános testemuño de que podemos acudir con valentía diante de Deus.

1: "Achegarse a Deus con audacia"

2: "O poder da confianza en Cristo"

1: Romanos 8:34 - "Cristo Xesús é o que morreu, máis que iso, que resucitou, que está á dereita de Deus, quen verdadeiramente intercede por nós".

2: 1 Xoán 4: 17-18 - "Nisto é o amor perfecto connosco, para que teñamos confianza para o día do xuízo, porque como El é así tamén somos nós neste mundo. Non hai medo no amor, pero o amor perfecto expulsa o medo".

Hebreos 10:16 Este é o pacto que farei con eles despois daqueles días, di o Señor: Vou poñer as miñas leis nos seus corazóns, e escribirei nas súas mentes;

O pacto de graza de Deus promete escribir as súas leis nos nosos corazóns e mentes.

1. O poder da alianza de Deus nas nosas vidas

2. Experimentando a Graza a través da Obediencia

1. Xeremías 31:33 - "Pero este será o pacto que farei coa casa de Israel: Despois daqueles días, di o Señor, poñerei a miña lei no seu interior e escribirei no seu corazón; serán o seu Deus, e eles serán o meu pobo".

2. Deuteronomio 30:11-14 - "Porque este mandamento que che mando hoxe, non está oculto de ti, nin está lonxe. Non está no ceo para que digas: Quen subirá por nós. ao ceo, e tráenolo, para que o escoitemos e o fagamos? Tampouco está alén do mar, para que digas: "Quen pasará por nós o mar e traeránolo para que escoitemos. e faino? Pero a palabra está moi preto de ti, na túa boca e no teu corazón, para que o fagas".

Hebreos 10:17 E xa non me lembrarei dos seus pecados e iniquidades.

Esta pasaxe de Hebreos 10 lémbranos a misericordia e graza interminables de Deus, xa que xa non lembrará os nosos pecados e iniquidades.

1: A graza infalible de Deus - Hebreos 10:17

2: Misericordia inesquecible - Hebreos 10:17

1: Isaías 43:25 - "Eu, eu son o que borra as túas transgresións, por amor de min, e xa non me acorda dos teus pecados".

2: Miqueas 7:19 - "Volverá ter compaixón de nós; pisará as nosas iniquidades. Botarás todos os nosos pecados ás profundidades do mar".

Hebreos 10:18 Agora ben, onde está a remisión destes, non hai máis ofrenda polo pecado.

O autor de Hebreos explica que cando se acepta o perdón de Deus, xa non hai necesidade de sacrificios de animais polo pecado.

1. O poder do perdón: como recibir o don de redención de Deus

2. O significado da remisión: comprender o significado das ofrendas de sacrificio

1. Romanos 5:8 - Pero Deus mostra o seu amor por nós en que mentres aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós.

2. Isaías 53: 4-5 - Seguramente el levou as nosas penas e levou as nosas tristezas; aínda así o estimábamos asolado, azotado por Deus e aflixido. Pero el foi ferido polas nosas transgresións; foi esmagado polas nosas iniquidades; sobre el foi o castigo que nos deu paz, e coas súas feridas somos curados.

Hebreos 10:19 Tendo, pois, irmáns, o valor de entrar no lugar santísimo polo sangue de Xesús,

Esta pasaxe fala da nosa ousadía para vir ante Deus a través do sacrificio de Xesús.

1. A nosa audacia na presenza de Deus - Hebreos 10:19

2. O poder do sangue de Xesús - Hebreos 10:19

1. Efesios 3:12 - Nel e a través da fe nel podemos achegarnos a Deus con liberdade e confianza.

2. Xoán 10: 7-9 - Xesús dixo: "En verdade, dígovos que eu son a porta das ovellas. Todos os que viñeron antes de min son ladróns e ladróns, pero as ovellas non os escoitaron. Eu son a porta; quen entre por min salvarase. Entrarán e sairán e atoparán pastos.

Hebreos 10:20 Por un camiño novo e vivo, que el consagrou para nós, a través do veo, é dicir, a súa carne;

1: O sacrificio de Xesús permitiunos ter unha conexión directa con Deus e un camiño cara á vida eterna.

2: A morte e a resurrección de Xesús abriron a porta a unha nova vida de salvación nel.

1: Xoán 10:9 - "Eu son a porta; quen entre por min, salvarase".

2: Romanos 6:23 - "Porque o salario do pecado é a morte, pero o don de Deus é a vida eterna en Cristo Xesús, noso Señor".

Hebreos 10:21 e ter un sumo sacerdote sobre a casa de Deus;

A pasaxe fala da importancia de ter un sumo sacerdote sobre a casa de Deus.

1. O papel esencial dun Sumo Sacerdote na Casa de Deus

2. O significado dun Sumo Sacerdote na Casa de Deus

1. Éxodo 28:1 - "Entón tráeche a Aharón, teu irmán, e os seus fillos con el, de entre o pobo de Israel, para que me sirvan como sacerdotes: Aharón e os fillos de Aharón, Nadab e Abiú, Elazar e Itamar".

2. Hebreos 4:14-16 - "Desde entón temos un gran sumo sacerdote que pasou polos ceos, Xesús, o Fillo de Deus, manteñamos firme a nosa confesión. Porque non temos un sumo sacerdote que non poida compadecerse das nosas debilidades, senón un que foi tentado en todos os aspectos coma nós, pero sen pecar. Achegámonos, pois, con confianza ao trono da graza, para que recibamos misericordia e atopemos graza para axudar no momento de necesidade".

Hebreos 10:22 Achegámonos cun corazón verdadeiro, con plena seguridade de fe, tendo o noso corazón rociado dunha mala conciencia e o noso corpo lavado con auga pura.

Achégate a Deus con fe e seguridade.

1: Un corazón limpo e unha conciencia limpa

2: Achégase a Deus con confianza

1: Salmo 51:10 "Crea en min un corazón limpo, oh Deus; e renova dentro de min un espírito recto".

2: Santiago 4:8 "Achégate a Deus e El achegarase a ti".

Hebreos 10:23 Manteñamos firmes a profesión da nosa fe sen vacilar; (porque é fiel ao prometido;)

Os cristiáns deben permanecer firmes na súa fe, xa que Deus é fiel e cumprirá as súas promesas.

1. "Permanece firme na túa fe"

2. "A fidelidade de Deus"

1. Isaías 40:31 - "Pero os que esperan no Señor renovarán as súas forzas; subirán ás ás como aguias; correrán e non se cansarán; andarán e non desfallecerán".

2. 1 Corintios 15:58 - "Por iso, meus amados irmáns, seed firmes, inamovibles, sempre abundando na obra do Señor, xa que sabedes que o voso traballo non é en balde no Señor".

Hebreos 10:24 E consideremos uns aos outros para provocarnos ao amor e ás boas obras:

Os cristiáns deben animarse mutuamente a esforzarse por amar aos demais e facer boas obras.

1. "O poder do estímulo: investir nos demais en aras do amor e das boas obras"

2. "Unha chamada á acción: como impulsarse mutuamente cara ao amor e ás boas obras"

1. Romanos 12:10 "Agarimádevos uns cos outros con amor fraternal; en honra prefiríndoos os uns aos outros"

2. Gálatas 6:10 "Como temos, pois, oportunidade, fagamos o ben a todos os homes, especialmente aos que son da familia da fe"

Hebreos 10:25 Non abandonando a reunión de nós mesmos, como é o xeito dalgúns; pero exhortándonos uns a outros: e tanto máis, canto vedes que se achega o día.

Os crentes non deben descoidar de congregarse e animarse mutuamente, especialmente cando se achega o día do Señor.

1. O poder da confraternización: como o xuntarnos fortalece a nosa fe

2. Perdurar xuntos: permanecer conectado durante tempos difíciles

1. Feitos 2:42-47 - O compromiso da Igrexa primitiva coa comunión

2. Efesios 4:2-3 - A importancia da unidade no corpo de Cristo

Hebreos 10:26 Porque se pecamos voluntariamente despois de ter recibido o coñecemento da verdade, xa non queda sacrificio polos pecados,

A pasaxe advirte de que non hai máis sacrificio polos pecados se un peca consciente e voluntariamente despois de recibir o coñecemento da verdade.

1. A consecuencia do pecado voluntario

2. A verdade infalible de Deus

1. Salmo 51: 3-4 "Porque recoñezo as miñas transgresións, e o meu pecado está sempre diante de min. Só contra ti, pequei e fixen este mal diante dos teus ollos".

2. Proverbios 28:13 "O que cobre os seus pecados non prosperará; pero quen os confesa e os abandona terá misericordia".

Hebreos 10:27 Pero unha ansia temerosa de xuízo e indignación ardente, que devorará aos adversarios.

A pasaxe de Hebreos 10:27 advirte dun xuízo próximo e unha indignación ardente sobre aqueles que non obedecen a Deus.

1. Non temas: a garantía da graza ante o xuízo

2. Crecer na santidade: a ardiente indignación do Señor

1. Romanos 8:1-2 "Por tanto, agora non hai condena para os que están en Cristo Xesús, que non andan segundo a carne, senón segundo o Espírito. Porque a lei do Espírito de vida en Cristo Xesús fíxome libre. da lei do pecado e da morte".

2. Isaías 26:9 "Coa miña alma desexote pola noite; si, co meu espírito dentro de min buscareite cedo, porque cando os teus xuízos estean na terra, os habitantes do mundo aprenderán a xustiza".

Hebreos 10:28 O que desprezaba a lei de Moisés morreu sen piedade ante dúas ou tres testemuñas:

A pasaxe en Hebreos 10:28 revela que aqueles que rexeitan a lei de Moisés serán castigados sen piedade se dúas ou tres testemuñas testifican contra eles.

1. A importancia da obediencia á lei de Deus.

2. As consecuencias de desobedecer a lei de Deus.

1. Mateo 5:17-20 - Xesús explica a importancia de seguir a lei.

2. Éxodo 20: 1-17 - Revélanse os Dez Mandamentos.

Hebreos 10:29 De canto máis grave castigo, pensades, será considerado digno o que pisou o Fillo de Deus, e considerou impío o sangue da alianza co que foi santificado, e fixo. a pesar do Espírito de graza?

Esta pasaxe de Hebreos 10:29 fala do castigo máis doloroso que recibirán os que pisotearon o Fillo de Deus e non fixeron caso do sangue da alianza.

1. As consecuencias de rexeitar o sacrificio de Xesús

2. Comprender o prezo de non respectar a presenza de Deus

1. 1 Xoán 1:7-9 - Pero se andamos na luz, como el está na luz, temos comunión uns cos outros, e o sangue de Xesucristo, seu Fillo, límpanos de todo pecado.

2. Romanos 3:25 - A quen Deus propuxo ser unha propiciación pola fe no seu sangue, para declarar a súa xustiza para a remisión dos pecados pasados, mediante a paciencia de Deus.

Hebreos 10:30 Porque coñecemos ao que dixo: A vinganza é de min, eu pagarei, di o Señor. E de novo, o Señor xulgará o seu pobo.

O Señor xulgará ao seu pobo porque a vinganza só lle pertence.

1. O Señor é o noso Xusto Xuíz

2. Non tomes a vinganza nas túas propias mans

1. Romanos 12:19 - "Queridos, nunca vos vinguédes, senón deixalo á ira de Deus, porque está escrito: "A vinganza é miña, eu pagarei, di o Señor".

2. Deuteronomio 32:35 - "A vinganza é miña e a recompensa, polo tempo en que os seus pés esvarerán; porque o día da súa calamidade está preto, e a súa perdición chega axiña".

Hebreos 10:31 É terrible caer nas mans do Deus vivo.

Hebreos 10:31 recórdanos a natureza santa e poderosa de Deus, enfatizando que é algo temible caer nas súas mans.

1. "O temor do Señor: recoñecer o poder de Deus"

2. "Non só un refrán: Facendo caso á advertencia de Hebreos 10:31"

1. Salmo 33: 8 - "Que toda a terra teña temor de Xehová; que todos os habitantes do mundo teñan temor del".

2. Proverbios 1:7 - "O temor de Xehová é o principio do coñecemento; os necios desprezan a sabedoría e a instrución".

Hebreos 10:32 Pero lembrade os tempos pasados, nos que, despois de ser iluminados, soportastes unha gran loita de aflicións;

Os crentes foron iluminados e soportaron aflicións no pasado.

1. Perseverar a través de probas e tribulacións

2. Confía na forza de Deus durante os tempos difíciles

1. Santiago 1: 2-3 - Contade alegría, meus irmáns, cando se atopen con probas de varios tipos, porque saben que a proba da súa fe produce constancia.

2. 1 Pedro 5:7 - Botando sobre el todas as túas ansiedades, porque se preocupa por ti.

Hebreos 10:33 En parte, mentres vós foron feitos un mirador tanto por reproches como por aflicións; e en parte, mentres vós convertédesvos en compañeiros dos que así se usaban.

A pasaxe fala de facerse un mirador a través de reproches e aflicións, e de facerse compañeiros de quen o experimenta.

1. Fe duradeira no medio das probas

2. O poder da comunidade no sufrimento

1. 1 Corintios 10:13 - Non vos alcanzou ningunha tentación que non sexa común ao home. Deus é fiel, e non deixará que sexas tentado por riba das túas capacidades, pero coa tentación tamén proporcionará a vía de escape, para que poidas aguantar.

2. Isaías 43:2 - Cando pases polas augas, estarei contigo; e a través dos ríos, non te asolagarán; cando pases polo lume non te queimarás nin a chama non te consumirá.

Hebreos 10:34 Porque tiveches compaixón de min nas miñas cadeas, e tomastes con

alegría o espolio dos vosos bens, sabendo en vós mesmos que tedes no ceo unha substancia mellor e duradeira.

A pasaxe fala de ter alegría no medio do sufrimento, sabendo que nos agarda unha recompensa maior no Ceo.

1. Alegría no medio do sufrimento: atopar comodidade ao coñecer a nosa recompensa eterna

2. A substancia do ceo: crer nunha recompensa mellor e duradeira

1. Isaías 40:31 - Pero os que esperan no Señor renovarán as súas forzas; subirán con ás como aguias; correrán e non se cansarán; andarán e non desmaiarán.

2. Salmo 73: 24-26 - Ti me guías co teu consello, e despois recibirásme á gloria. A quen teño eu no ceo senón a ti? E non hai nada na terra que eu desexe ademais de ti. A miña carne e o meu corazón poden fallar, pero Deus é a forza do meu corazón e a miña porción para sempre.

Hebreos 10:35 Non abandones, pois, a túa confianza, que ten unha gran recompensa de recompensa.

Non debemos renunciar á nosa fe, xa que será moi recompensada.

1. "A recompensa da fe"

2. "Aferrarse á confianza"

1. Santiago 1:12 - "Diaventurado o home que soporta a tentación, porque cando sexa probado, recibirá a coroa da vida, que o Señor prometeu aos que o aman".

2. 2 Timoteo 4:7-8 - "Luitei unha boa loita, rematei o meu camiño, gardei a fe: a partir de agora tenme reservada unha coroa de xustiza, que o Señor, o xuíz xusto, darame nese día: e non só a min, senón tamén a todos os que aman a súa aparición".

Hebreos 10:36 Porque tedes necesidade de paciencia, para que, despois de facer a vontade de Deus, recibades a promesa.

É necesaria a paciencia para recibir a promesa de Deus despois de facer a súa vontade.

1. "A promesa da paciencia"

2. "Conseguir a promesa de Deus facendo a súa vontade"

1. Romanos 8:25-27 - "Pero se esperamos o que non vemos, esperámolo con paciencia".

2. Santiago 5:7-8 - "Por tanto, irmáns, tede paciencia ata a chegada do Señor. Mira como o labrego espera o froito precioso da terra, tendo paciencia con el, ata que reciba as chuvias temperás e tardías".

Hebreos 10:37 Porque aínda un pouco, e o que ha de vir, virá e non tardará.

O Señor vén pronto e non tardará.

1. Unha chamada urxente á preparación - O Señor está chegando pronto

2. O consolo de saber que a nosa salvación está preto - O Señor non demorará

1. 2 Pedro 3:8-9 - Pero, amados, non ignores esta única cousa, que un día é co Señor como mil anos, e mil anos como un día. O Señor non está retardado na súa promesa, como algúns homes consideran retardo; pero é paciente para nós, non querendo que ninguén pereza, senón que todos cheguen ao arrepentimento.

2. Isaías 40:31 - Pero os que esperan no Señor renovarán as súas forzas; subirán con ás como aguias; correrán e non se cansarán; e andarán e non desmaiarán.

Hebreos 10:38 Agora ben, o xusto vivirá pola fe; pero se alguén se retira, a miña alma non se complacerá nel.

O xusto vivirá pola fe, pero os que retroceden non terán pracer de Deus.

1. Os xustos vivirán pola fe: confiando en Deus para fortalecerse

2. Non retrocedas: Mantéñase comprometido co plan de Deus

1. Habacuc 2:4: "Velaí, a súa alma que se enaltece non é recta nel; pero o xusto vivirá pola súa fe".

2. Romanos 1:17: "Porque nela revélase a xustiza de Deus de fe en fe: como está escrito: O xusto vivirá pola fe".

Hebreos 10:39 Pero nós non somos dos que retroceden á perdición; senón dos que cren á salvación da alma.

Os crentes non retroceden e teñen unha fe que conduce á salvación da súa alma.

1. Permanece no Señor e El permanecerá en ti

2. Mantente firme na fe para a salvación da túa alma

1. Xoán 15:4-7 - Permanece en min, e eu en ti. Como a rama non pode dar froito por si mesma, se non permanece na vide; xa non podedes máis, se non permanecedes en min.

5 Eu son a vide, vós sodes os sarmentos: o que permanece en min e eu nel, dá moito froito, porque sen min non podedes facer nada.

2. Santiago 1:12 - Benaventurado o home que soporta a tentación, porque cando sexa probado, recibirá a coroa da vida, que o Señor prometeu aos que o aman.

Hebreos 11, a miúdo referido como o "Salón da Fe", é o capítulo undécimo do libro dos Hebreos. Ofrece unha poderosa exposición sobre a fe e destaca numerosos exemplos do Antigo Testamento de persoas que demostraron unha gran fe en Deus.

1o Parágrafo: O autor define a fe e o seu significado (Hebreos 11:1-7). A fe descríbese como a seguridade das cousas que se esperan, a convicción das cousas que non se ven. Pola fe, as persoas ao longo da historia recibiron eloxios de Deus. O autor subliña que é a través da fe que entendemos que Deus creou o universo pola súa palabra. A ofrenda de Abel, o camiño de Enoc con Deus e a obediencia de Noé na construción dunha arca cítanse como exemplos de persoas que agradaron a Deus pola súa fe inquebrantable.

2o Parágrafo: O autor segue contando máis exemplos de fe extraordinaria (Hebreos 11:8-31). A obediencia de Abraham ao deixar a súa terra natal e a bendición de Isaac sobre as xeracións futuras demostran a súa inquebrantable confianza nas promesas de Deus.

Outras figuras como Sara, os pais de Moisés, o propio Moisés e Rahab son eloxiados polos seus notables actos de fe. Demostraron coraxe, resistencia e confianza en Deus mesmo cando se enfrontaron a desafíos ou circunstancias incertas.

3o Parágrafo: O capítulo conclúe facendo fincapé en como todas estas persoas fieis obtiveron un bo testemuño pola súa confianza en Deus (Hebreos 11:32-40). Aínda que algúns experimentaron triunfos e milagres debido á súa fe, outros enfrontáronse á persecución e ao sufrimento. Non obstante, permaneceron firmes porque esperaban unha cidade celestial preparada por Deus. A súa fe perdurable serve de inspiración para que os crentes de hoxe perseveren entre as probas mentres fixan os seus ollos en Xesús, o exemplo definitivo de fe perfecta.

En resumo,

O capítulo once de Hebreos celebra o poder e a importancia da fe destacando numerosos exemplos de figuras do Antigo Testamento.

O autor define a fe como garantía e convicción respecto de realidades invisibles, algo demostrado ao longo da historia polos encomiados por Deus.

O capítulo relata varios actos que demostran unha fe extraordinaria —desde a ofrenda de Abel ata a protección de Rahab— e subliña como estas persoas obtiveron un bo testemuño grazas á súa confianza en Deus.

O capítulo conclúe subliñando como estes fieis perseveraron a pesar dos desafíos ou do sufrimento porque esperaban unha cidade celestial preparada por Deus. Os seus exemplos inspiradores animan aos crentes hoxe a fixar os seus ollos en Xesús mentres demostran unha confianza inquebrantable entre as probas, un testemuño do poder perdurable da fe xenuína.

Hebreos 11:1 Agora ben, a fe é a substancia das cousas que se esperan, a evidencia das que non se ven.

A fe é a garantía da nosa esperanza e a proba de cousas invisibles.

1. O poder da fe nas nosas vidas

2. Como a fe nos fortalece en tempos incertos

1. Romanos 8:24-25 - Porque nesta esperanza fomos salvos. Agora a esperanza que se ve non é esperanza. Para quen espera o que ve?

2. 1 Pedro 1:3-5 - Bendito sexa o Deus e Pai do noso Señor Xesucristo! Segundo a súa gran misericordia, fíxonos nacer de novo para unha esperanza viva mediante a resurrección de Xesucristo de entre os mortos, para unha herdanza incorruptible, inmaculada e inmaculada, gardada no ceo para vós, que polo poder de Deus. están sendo gardados pola fe para unha salvación lista para ser revelada no último tempo.

Hebreos 11:2 Porque por iso os anciáns obtiveron boa noticia.

Os anciáns obtiveron un bo informe grazas á súa fe.

1. O poder da fe - Como a fe pode traer bos informes tanto en asuntos espirituais como mundanos.

2. Emulando aos anciáns - Como podemos aprender da fe dos anciáns para traer bos informes ás nosas vidas.

1. Romanos 10:17 - Entón, a fe vén polo oído, e o oído pola palabra de Deus.

2. Santiago 2:17-18 - Aínda así a fe, se non ten obras, está morta, sendo por si mesma. Si, un home pode dicir: "Ti tes fe, e eu teño obras". Amósame a túa fe sen as túas obras, e mostrareiche a miña fe polas miñas obras.

Hebreos 11:3 A través da fe entendemos que os mundos foron enmarcados pola palabra de Deus, de xeito que as cousas que se ven non foron feitas de cousas que aparecen.

Entendemos pola fe que Deus creou o mundo pola súa palabra, non polas cousas que se ven.

1. A fidelidade de Deus: Sabendo que Deus nunca nos fallará

2. O Poder de Deus: Como a súa palabra pode crear mundos

1. Xeremías 32:17 Ah, Señor Deus! velaquí, fixeches o ceo e a terra co teu gran poder e o teu brazo estendido, e non hai nada demasiado duro para ti.

2. Salmos 33:6 Pola palabra do Señor foron feitos os ceos; e todo o exército deles polo alento da súa boca.

Hebreos 11:4 Pola fe Abel ofreceu a Deus un sacrificio máis excelente que Caín, polo que obtivo testemuño de que era xusto, Deus testemuñando os seus dons; e por iso, sendo morto, aínda fala .

Pola fe Abel ofreceu un sacrificio máis excelente que Caín e obtivo testemuño da súa xustiza de Deus. Fala aínda agora dende a tumba.

1. O poder da fe nas nosas vidas

2. Vivir unha vida de xustiza

1. Santiago 2:21-24 - Non foi xustificado Abraham, o noso pai, polas obras, cando ofreceu ao seu fillo Isaac sobre o altar? ¿Ves como a fe traballou coas súas obras, e polas obras a fe foi perfeccionada?

2. 1 Xoán 3:12 - Non como Caín, que era daquel malvado e matou ao seu irmán. E por que o matou? Porque as súas propias obras eran malas, e as do seu irmán xustos.

Hebreos 11:5 Pola fe Enoc foi trasladado para que non vise a morte; e non foi atopado, porque Deus o trasladara, porque antes da súa traslación tiña este testemuño de que lle agradaba a Deus.

Enoc é un exemplo de home de fe que agradou a Deus.

1: Cando vivimos as nosas vidas para Deus, El recompensaranos dun xeito que non podemos imaxinar.

2: Ter fe en Deus abriranos portas que nunca pensamos posibles.

1: Santiago 2:17 - "Así a fe, se non ten obras, está morta, estando soa".

2: Mateo 6:33 - "Pero buscades primeiro o reino de Deus e a súa xustiza, e todas estas cousas seranvos engadidas".

Hebreos 11:6 Pero sen fe é imposible agradarlle, porque o que se achega a Deus ten que crer que é, e que é o galardón dos que o buscan con dilixencia.

Para agradar a Deus, hai que ter fe e crer que Deus existe e que recompensará a quen o busca.

1. "A fe: a clave para agradar a Deus"

2. "Busca con dilixencia a Deus: El te recompensará"

1. Proverbios 3:5-6 - Confía no Señor con todo o teu corazón e non te apoies no teu propio entendemento; Sométese a el en todos os teus camiños, e el endereitará os teus camiños.

2. Romanos 10:17 - Así que a fe vén de escoitar, e oír a través da palabra de Cristo.

Hebreos 11:7 Pola fe Noé, sendo advertido por Deus de cousas que aínda non se vían, conmovido de medo, preparou unha arca para salvar a súa casa; polo cal condenou o mundo e fíxose herdeiro da xustiza que é pola fe.

Noé foi advertido de cousas que Deus non vía, e actuou con medo e preparou unha arca para salvar á súa familia. A través da súa fe, condenou o mundo e converteuse en herdeiro da xustiza.

1. O poder da fe: aprendendo do exemplo de Noé

2. Comprender a xustiza a través da fe: o legado de Noé

1. Romanos 10:10 - "Porque co corazón un cre e é xustificado, e coa boca confesase e é salvo".

2. Santiago 2:14-17 - "¿De que serve, meus irmáns, se alguén di que ten fe, pero non ten obras? ¿Pode salvalo esa fe? Se un irmán ou unha irmá están mal vestidos e carecen de alimento diario, e un de vós dilles: "Ide en paz, quentade e enchede", sen darlles as cousas necesarias para o corpo, ¿para que serve? Así que tamén a fe por si mesma, se non ten obras, está morta. "

Hebreos 11:8 Por fe, Abraham, cando foi chamado para saír a un lugar que debería recibir en herdanza, obedeceu; e saíu sen saber onde ía.

Abraham obedeceu a Deus cando foi chamado para ir a un lugar descoñecido, a pesar de non saber o que lle supuxo.

1. Obedecer a Deus a pesar da incerteza: aprender da fe de Abraham

2. Confiar en Deus e nos seus plans: o exemplo de Abraham

1. Xénese 12: 1-4 - A chamada do Señor para que Abraham abandone a súa casa e vaia a unha nova terra

2. Romanos 4:13-17 - Acreditándolle a fe de Abraham en Deus e a súa xustiza

Hebreos 11:9 Pola fe morou na terra da promesa, como nun país estraño, habitando en tabernáculos con Isaac e Xacob, os herdeiros con el da mesma promesa.

Abraham era un home de fe e confiou na promesa de Deus cando el e a súa familia se mudaron a unha terra estranxeira.

1. A promesa da fe: confiar en Deus en circunstancias estrañas

2. Vivir xuntos: Abraham, Isaac e Xacob e os lazos da familia

1. Xénese 12: 1-4; 15:7-21 - A promesa de Deus a Abraham

2. Xénese 26: 1-5; 28:10-15 - A estadía de Abraham, Isaac e Xacob na terra da promesa

Hebreos 11:10 Porque buscaba unha cidade que teña fundamentos, cuxo construtor e creador é Deus.

Abraham estaba ansioso por unha cidade con cimentos construídos por Deus.

1. A fe de Abraham nunha cidade eterna

2. O fundamento da nosa esperanza en Deus

1. Isaías 26:4 - Confía no Señor para sempre, porque no Señor Deus tes unha rocha eterna.

2. 2 Corintios 5:1 - Porque sabemos que se a tenda que é o noso fogar terrestre é destruída, temos un edificio de Deus, unha casa non feita a man, eterna nos ceos.

Hebreos 11:11 Por medio da fe tamén Sara a mesma recibiu forza para concibir a descendencia, e naceu cando xa pasou de idade, porque xulgaba fiel ao que prometera.

A través da fe, Sarah recibiu a forza para concibir un fillo na súa vellez, a pesar de que a promesa parecía imposible.

1: A fe pode darnos forza para superar o que parece imposible.

2: Deus é fiel e cumprirá as súas promesas, por imposibles que parezan.

1: Romanos 4:19-21 - E non sendo débil na fe, non consideraba o seu propio corpo agora morto, cando tiña uns cen anos, nin a morte do ventre de Sara: non se tambaleou ante a promesa de Deus. a través da incredulidade; pero foi forte na fe, dando gloria a Deus; E estando plenamente convencido de que, o que prometera, tamén puido cumprir.

2: Lucas 1:37 - Porque nada será imposible para Deus.

Hebreos 11:12 Por iso xurdiu alí mesmo dun só, e el como morto, tantos como as estrelas do ceo en multitude, e como a area que está á beira do mar innumerables.

Abraham foi considerado como morto, aínda que Deus prometeulle que os seus descendentes serían tan numerosos como as estrelas do ceo e a area da costa.

1. A fe de Abraham: o poder das promesas de Deus

2. Da nada a algo: O poder da fe

1. Romanos 4:17-20 - Abraham cría en Deus a pesar da imposibilidade de ter descendencia

2. Hebreos 10:22-23 - O poder da fe para achegarse a Deus e manter as súas promesas

Hebreos 11:13 Todos estes morreron na fe, sen ter recibido as promesas, senón velas de

lonxe, convenceron delas, abrazáronos e confesaron que eran forasteiros e peregrinos na terra.

A pasaxe de Hebreos 11:13 fala dos que morreron na fe, sen ter recibido nunca as promesas de Deus, pero aínda confiando en que se cumprirían.

1. Confiando nas promesas de Deus - Hebreos 11:13

2. Vivir como estraños e peregrinos - Hebreos 11:13

1. Romanos 8:24-25 - Porque nesta esperanza fomos salvos. Agora a esperanza que se ve non é esperanza. Para quen espera o que ve? Pero se esperamos o que non vemos, agardámolo con paciencia.

2. 1 Pedro 2:11 - Amados, exhortovos, como forasteiros e exiliados, a abstervos das paixóns da carne, que loitan contra a vosa alma.

Hebreos 11:14 Porque os que din tales cousas declaran claramente que buscan un país.

As persoas que buscan un país mellor expresan o seu desexo coas palabras que din.

1. Conseguir os teus soños: como a fe pode axudarche a alcanzar os teus obxectivos

2. O valor de crer nun futuro mellor

1. Proverbios 13:12 - A esperanza aprazada enferma o corazón, pero un desexo cumprido é unha árbore de vida.

2. Salmo 37:4 - Deléitete no Señor, e el darache os desexos do teu corazón.

Hebreos 11:15 E verdade, se tivesen presente aquel país de onde saíron, poderían ter a oportunidade de volver.

O escritor de Hebreos lémbralles aos lectores as súas raíces ancestrais e suxire que poderían ter a oportunidade de regresar de onde viñeron.

1. O poder da lembranza: abrazando as nosas raíces

2. Mirando ao pasado para obter información e orientación

1. Xénese 12: 1-3 - Agora o Señor díxolle a Abram: "Vete do teu país, da túa parentela e da casa de teu pai, cara á terra que che mostrarei.

2. Filipenses 3:13-14 - Irmáns, non me considero ter aprendido, senón que fago esta única cousa: esquezo as cousas que están atrás e atendendo as que están antes.

Hebreos 11:16 Pero agora desexan un país mellor, é dicir, un celestial; polo que Deus non se avergoña de ser chamado o seu Deus, porque lles preparou unha cidade.

O pobo de Deus desexa un país mellor, o celestial, e Deus non se avergoña de ser chamado o seu Deus porque preparou unha cidade para eles.

1. Vivir unha vida de fe en Deus é o camiño cara a un fogar eterno.

2. As promesas de Deus son seguras e a súa fidelidade é eterna.

1. Xoán 14:1-3 Non se turbe o teu corazón: credes en Deus, credes tamén en min. Na casa de meu Pai hai moitas mansións: se non fose así, diríavos. Vou preparar un lugar para ti.

2. Isaías 26:1 Nese día cantarase esta canción na terra de Xudá; Temos unha cidade forte; a salvación porá Deus para muros e baluartes.

Hebreos 11:17 Pola fe Abraham, cando foi probado, ofreceu a Isaac; e o que recibira as promesas, ofreceu o seu fillo único,

A fe de Abraham demostrouse cando ofreceu a Isaac como sacrificio.

1. O poder da fe: como a fe de Abraham demostrou a súa confianza en Deus

2. Amor sacrificial: a obediencia incondicional de Abraham a Deus

1. Xénese 22: 1-19

2. Santiago 2:21-23

Hebreos 11:18 de quen se dixo: En Isaac chamarase a túa descendencia.

Deus é fiel ás súas promesas aínda que pareza imposible.

1: A fidelidade de Deus ante circunstancias imposibles

2: Confiar nas promesas de Deus cando a vida é inesperada

1: Xénese 17:19 - E dixo Deus: "Sara, a túa muller, daráche un fillo; e poñeráslle o nome Isaac, e establecerei o meu pacto con el como pacto eterno, e coa súa descendencia despois del.

2: Romanos 4:17-21 - (Como está escrito: Eu fixen de ti pai de moitas nacións), antes daquel en quen cría, Deus, que da vida aos mortos e chama ás cousas que non son coma se foron. Quen contra a esperanza creu na esperanza, para facerse pai de moitas nacións; segundo o que se dixo: Así será a túa descendencia. E non sendo débil na fe, non consideraba o seu propio corpo agora morto, cando tiña uns cen anos, nin a morte do ventre de Sara. pero foi forte na fe, dando gloria a Deus.

Hebreos 11:19 Contando que Deus foi capaz de resucitalo, mesmo de entre os mortos; de onde tamén o recibiu nunha figura.

O escritor de Hebreos recoñece que Deus foi capaz de resucitar a Xesús dos mortos.

1: O poder de Deus: como Deus pode facer o imposible

2: A resurrección: un sinal da vitoria de Deus

1: Romanos 8:11 - "Pero se o Espírito do que resucitou a Xesús dos mortos habita en vós, o que resucitou a Cristo dos mortos tamén vivificará os vosos corpos mortais co seu Espírito que habita en vós".

2: Xoán 11:25 - "Xesús díxolle: Eu son a resurrección e a vida; o que cre en min, aínda que estivese morto, vivirá".

Hebreos 11:20 Pola fe Isaac bendiciu a Xacob e a Esaú sobre as cousas que habían de vir.

Isaac bendiciu aos seus fillos Xacob e Esaú pola fe no futuro.

1. O poder da fe: como nos pode inspirar a bendición de Isaac

2. Vivir no agora: o significado da bendición de Isaac

1. Xénese 27:27-29 - Bendición de Isaac de Jacob

2. Xénese 27:30-40 - Bendición de Isaac de Esaú

Hebreos 11:21 Pola fe Xacob, cando estaba moribundo, bendixo aos dous fillos de Xosé; e adorou, apoiándose na parte superior do seu bastón.

Xacob bendiciu os seus fillos con fe cando se achegaba á morte.

1. O poder da fe en tempos difíciles

2. O legado da bendición dos nosos fillos

1. Santiago 1:2-4 - Meus irmáns, contade alegría cando afrontades diversas probas, porque sabedes que a proba da vosa fe produce constancia. E que a constancia teña o seu pleno efecto, para que sexades perfectos e completos, sen falta de nada.

2. Proverbios 13:22 -O home de ben deixa unha herdanza aos fillos dos seus fillos, pero a riqueza do pecador é reservada para os xustos.

Hebreos 11:22 Pola fe Xosé, cando morreu, mencionou a partida dos fillos de Israel; e deu mandamento sobre os seus ósos.

Xosé, un home de fe, mencionou o éxodo dos israelitas antes de morrer e deu instrucións sobre os seus ósos.

1. O poder da fe: o exemplo de José

2. Seguindo a vontade de Deus: leccións das palabras finais de Xosé

1. Romanos 1:17 - "Porque nela revélase a xustiza de Deus pola fe por fe, como está escrito: 'Os xustos vivirán pola fe'".

2. Xoán 15:14 - "Sodes os meus amigos se facedes o que vos mando".

Hebreos 11:23 Pola fe Moisés, cando naceu, foi escondido dos seus pais durante tres meses, porque viron que era un fillo axeitado; e non tiñan medo do mandamento do rei.

Moisés foi un exemplo de fe cando naceu e escondeuse en obediencia á vontade de Deus.

1: A nosa fe en Deus sempre nos protexerá de danos, sen importar o custo.

2: Debemos confiar no plan de Deus e ter fe para facer a súa vontade, aínda que sexa difícil.

1: Éxodo 2:2-4 E a muller concibiu e deu un fillo; e cando o viu que era un neno bo, escondeuno tres meses.

2: Mateo 10:28-29 E non temáis aos que matan o corpo, pero non poden matar a alma, senón que temedes a aquel que pode destruír a alma e o corpo no inferno.

Hebreos 11:24 Pola fe Moisés, cando chegou aos anos, rexeitou ser chamado fillo da filla do Faraón;

Moisés escolleu a fe sobre a súa identidade.

1. A fidelidade de Deus sempre substituirá calquera identidade terrestre.

2. Crer en Deus dános a forza para escoller a fe sobre as aspiracións mundanas.

1. Gálatas 5:1, "É para a liberdade que Cristo nos fixo libres. Estade firmes, pois, e non vos deixedes cargar de novo por un xugo de escravitude".

2. 2 Timoteo 1:7, "Porque Deus non nos deu un espírito de timidez, senón un espírito de poder, de amor e de autodisciplina".

Hebreos 11:25 Preferindo sufrir aflicións co pobo de Deus, que gozar dos praceres do pecado durante un tempo;

Moisés optou por soportar as dificultades co pobo de Deus en lugar de gozar dos praceres temporais do pecado.

1. O poder da resistencia fiel

2. A natureza transitoria do pracer pecaminoso

1. Gálatas 6:9 "E non nos cansemos de facer o ben: porque no seu momento segaremos, se non esmorecemos".

2. Romanos 8:18 "Porque considero que os sufrimentos deste tempo presente non son dignos de ser comparados coa gloria que se revelará en nós".

Hebreos 11:26 Considerando o oprobio de Cristo unha riqueza maior que os tesouros en Exipto, porque tiña respecto á recompensa da recompensa.

O reproche de Cristo é de maior valor que as riquezas terrestres. Estaba ansioso pola recompensa do Ceo.

1. O valor de tomar a nosa cruz

2. A sabedoría de investir en recompensas eternas

1. Mateo 16:24-26 - "Entón díxolles Xesús aos seus discípulos: Se alguén quere vir detrás de min, que se negue a si mesmo, que tome a súa cruz e que me siga. Porque quen queira salvar a súa vida, perderaa; e quen perda a súa vida por causa de min, atoparaa. Porque de que lle serve un home se gaña o mundo enteiro e perde a súa alma? Ou que dará un home a cambio da súa alma?

2. Colosenses 3: 1-4 - "Entón, se resucitades con Cristo, buscade as cousas de arriba, onde Cristo está sentado á dereita de Deus. Pon o teu afecto nas cousas de arriba, non

nas cousas da terra. Porque morreches, e a túa vida está escondida con Cristo en Deus. Cando apareza Cristo, que é a nosa vida, tamén vós apareceredes con el na gloria".

Hebreos 11:27 Por fe abandonou Exipto, sen medo a ira do rei, porque aguantou, como vendo ao invisible.

Pola fe, Moisés abandonou Exipto e aguantou a pesar da ira do rei porque viu a Deus invisible.

1. O poder da fe para vencer o medo e a adversidade.

2. A importancia de confiar no Deus invisible.

1. Isaías 26:3-4 - Manteras en perfecta paz a aquel cuxa mente está fixada en ti, porque en ti confía. Confía no Señor para sempre, porque no Señor Xehová ten a forza eterna.

2. Romanos 8:38-39 - Porque estou convencido de que nin a morte, nin a vida, nin os anxos, nin principados, nin potestades, nin as presentes, nin as vindeiras, nin a altura, nin a profundidade, nin ningunha outra criatura. poderá separarnos do amor de Deus, que está en Cristo Xesús, noso Señor.

Hebreos 11:28 Mediante a fe celebrou a Pascua e a aspersión de sangue, para que non os tocase o que destruíu aos primoxénitos.

A través da fe, Moisés celebrou a Pascua e asperxeu o sangue do cordeiro para que o destrutor do primoxénito non prexudicase aos israelitas.

1. O poder da fe: como Moisés confiou en Deus para levar aos israelitas á liberdade

2. O poder da Pascua: como o sangue do cordeiro asegurou a salvación dos israelitas

1. Éxodo 12:12-15; 21-28 - Moisés instrúe aos israelitas que tomen a Pascua e marquen as súas portas co sangue do cordeiro

2. Éxodo 11: 1-10 - O Señor instrúe a Moisés que avise ao Faraón da próxima morte dos fillos primoxénitos

Hebreos 11:29 Pola fe atravesaron o mar Vermello coma por terra seca, cousa que os

exipcios pretendían facer, afogáronse.

Por fe, os israelitas cruzaron o Mar Vermello coma se fose terra seca, mentres que os exipcios foron afogados no mesmo intento.

1. A fe en Deus leva a resultados milagrosos.

2. Nunca subestimes o poder de Deus.

1. Éxodo 14:21-22 - Entón Moisés estendeu a man sobre o mar; e o Señor fixo que o mar retrocedese por un forte vento do leste toda aquela noite, e fixo que o mar fose seco, e as augas dividíronse.

2. Xosué 3:13-17 - E acontecerá que, en canto a planta dos pés dos sacerdotes que levan a arca do Señor, o Señor de toda a terra, descanse nas augas do Xordán, que as augas do Xordán serán cortadas das augas que baixan de arriba; e estarán sobre un montón.

Hebreos 11:30 Pola fe caeron os muros de Xericó, despois de que foron rodeados uns sete días.

Pola fe, os muros de Xericó caeron cando os israelitas a rodearon durante sete días.

1. O poder da fe: como podemos superar calquera desafío

2. A importancia de confiar en Deus

1. Xosué 6:1-20

2. Mateo 17:20 - "El díxolles: "Por mor da túa pouca fe. Pois en verdade dígovos: se tedes fe coma un gran de mostaza, dirás a este monte: "Móvete de aquí para alá", e moverase, e nada che será imposible".

Hebreos 11:31 Pola fe a prostituta Rahab non pereceu cos que non crían, cando recibiu os espías con paz.

A fe de Rahab en Deus salvouna da destrución.

1: Podemos confiar en que Deus nos salve mesmo ante as probabilidades esmagadoras.

2: A fe de Rahab debería inspirarnos a ter fe en Deus.

1: Santiago 2:25 - "Do mesmo xeito, a rameira Rahab non foi tamén xustificada polas obras, cando recibiu os mensaxeiros e os enviou por outro camiño?"

2: Xosué 2:1-3 - "Xosué, fillo de Nun, enviou dous homes de Acacia Grove para espiar en segredo, dicindo: "Ide, mira a terra, especialmente Xericó." Entón foron e chegaron á casa de unha rameira chamada Rahab, que aloxou alí. E comunicáronlle ao rei de Xericó: "Velaí, esta noite viñeron homes dos fillos de Israel para investigar o país".

Hebreos 11:32 E que máis vou dicir? porque non me faltaría o tempo de falar de Gedeón, de Barac, de Sansón e de Iefté; tamén de David, Samuel e dos profetas:

A Biblia conta as historias de moitos fieis heroes da fe.

1. Heroes fieis: celebrando os exemplos de Gedeón, Barac, Sansón, Jefté, David, Samuel e os profetas

2. Perseguindo activamente a fe: aprendendo das vidas de Gedeón, Barac, Sansón, Jefté, David, Samuel e os profetas

1. Santiago 2:17-18 - "Así a fe, se non ten obras, está morta, estando soa. Si, un home pode dicir: Ti tes fe e eu teño obras; móstrame a túa fe sen as túas obras. e mostrareiche a miña fe polas miñas obras".

2. 1 Corintios 10:11 - "Agora, todas estas cousas sucedéronselles como exemplo: e están escritas para a nosa amonestación, a quen chegou a fin do mundo".

Hebreos 11:33 Quen pola fe someteron os reinos, fixeron xustiza, obtiveron promesas, taparon a boca dos leóns,

A pasaxe fala dos que a través da fe fixeron grandes cousas.

1: Ten fe e se valente - Hebreos 11:33

2: Cre en ti mesmo e podes facer calquera cousa - Hebreos 11:33

1: Santiago 1:6 - Pero que pida con fe, sen vacilar. Porque o que vacila é coma unha onda do mar que o vento leva e lanza.

2: Romanos 4:20-21 - Non se tambaleou ante a promesa de Deus pola incredulidade; pero foi forte na fe, dando gloria a Deus; E estando plenamente convencido de que, o que prometera, tamén puido cumprir.

Hebreos 11:34 Apagaron a violencia do lume, escaparon do gume da espada, a partir da debilidade foron fortalecidos, encerrados valentes na loita, converteuse en fuxida os exércitos dos estranxeiros.

Eles perseveraron a través de probas difíciles e foron fortalecidos na súa fe.

1: A fe dános poder para superar calquera obstáculo

2: Forza na Debilidade

1: Isaías 40:31 - Pero os que esperan no Señor renovarán as súas forzas; subirán con ás como aguias; correrán e non se cansarán; e andarán e non desmaiarán.

2: Romanos 5:3-5 - Non só así, senón que tamén nos gloriamos nos nosos sufrimentos, porque sabemos que o sufrimento produce perseveranza; perseveranza, carácter; e carácter, esperanza. E a esperanza non nos avergoña, porque o amor de Deus foi derramado nos nosos corazóns por medio do Espírito Santo, que nos foi dado.

Hebreos 11:35 As mulleres recibiron aos seus mortos resucitados; e outras foron torturadas, sen aceptar a liberación; para que obteñan unha mellor resurrección:

As mulleres na Biblia foron exemplos de fe e resistencia ante a persecución e a morte.

1. O poder da fe e a resistencia ante a adversidade

2. A importancia de abrazar un futuro mellor mesmo ante a morte

1. Hebreos 11:35

2. Romanos 8:18 - Porque considero que os sufrimentos deste tempo presente non son dignos de ser comparados coa gloria que se revelará en nós.

Hebreos 11:36 E outros tiveron probas de burlas e azoutes crueis, si, ademais de cadeas e prisión:

Hebreos 11:36 fala das probas e aflicións que soportan os de fe, incluíndo burlas crueis, azoutes, ataduras e prisión.

1. "A coraxe da fe: permanecer firmes na adversidade"

2. "O poder de Deus: superar ata as maiores probas"

1. Santiago 1: 2-4 - Contade alegría, meus irmáns, cando se atopen con probas de varios tipos.

2. 1 Pedro 1: 6-7 - Nisto te alegras, aínda que por un pouco, se é necesario, tes aflición por varias probas.

Hebreos 11:37 Foron apedreados, aserrados en pedazos, tentados, mortos a espada; ser indixente, aflixido, atormentado;

A pasaxe en Hebreos 11:37 fala das dificultades que soportaron as persoas de fe, incluíndo ser lapidados, aserrados, tentados e mortos coa espada. Vagaban sen vestimenta ou sustento axeitado, e estaban indigentes, aflixidos e atormentados.

1. "Unha fe refinada polo lume: perseverando a través da adversidade"

2. "A forza dos fieis: aguantar e superar as dificultades"

1. Santiago 1:2-4 - Meus irmáns, contade alegría cando afrontades diversas probas, porque sabedes que a proba da vosa fe produce constancia. E que a constancia teña o seu pleno efecto, para que sexades perfectos e completos, sen falta de nada.

2. Romanos 8:35-37 - Quen nos separará do amor de Cristo? Será a tribulación, ou a angustia, ou a persecución, ou a fame, ou a nudez, ou o perigo, ou a espada? Como está escrito: “Por ti estamos a ser asasinados todo o día; considéranos ovellas que hai que sacrificar”. Non, en todas estas cousas somos máis que vencedores por medio de quen nos amou.

Hebreos 11:38 (De quen o mundo non era digno:) andaban por desertos, e polas montañas, e nas covas e covas da terra.

Este verso fala daqueles que non eran dignos do mundo no que vivían e aínda estaban dispostos a soportar dificultades extremas para a súa fe.

1. "A forza da fe: dificultades perdurables para o que cremos"

2. "A indignidade do mundo: vivir fielmente a pesar do rexeitamento"

1. Isaías 43:2 - Cando pases polas augas, estarei contigo; e polos ríos, non te desbordarán: cando pases polo lume, non te queiman; nin a chama acenderá sobre ti.

2. Santiago 1:2-4 - Meus irmáns, considerade todo gozo cando caes en diversas tentacións; Sabendo isto, que a proba da túa fe produce paciencia. Pero que a paciencia teña a súa obra perfecta, para que sexades perfectos e completos, sen faltar nada.

Hebreos 11:39 E todos estes, que obtiveron boa noticia pola fe, non recibiron a promesa:

En Hebreos 11:39, o escritor describe a fe de moitas persoas que foron antes que nós e foron elogiadas, pero que non recibiron a promesa.

1. "O poder da fe: crer sen ver"

2. "Vivir con fe nun mundo non prometido"

1. Romanos 4:18-21

2. Santiago 2:14-26

Hebreos 11:40 Deus nos proporcionou algo mellor, para que sen nós non fosen perfectos.

Deus proporcionou un mellor xeito de facernos perfectos.

1: Un xeito mellor: podemos optar por confiar no plan de Deus para que as nosas vidas

sexan perfectas.

2: Perfección a través da fe - Podemos escoller camiñar na fe e ser perfectos aos ollos de Deus.

1: Romanos 8:28 - E sabemos que todas as cousas colaboran para o ben dos que aman a Deus, dos que son chamados segundo o seu propósito.

2: Hebreos 12:2 - Mirando a Xesús, o autor e consumador da nosa fe; quen pola alegría que se lle puxo diante soportou a cruz, desprezando a vergoña, e está sentado á dereita do trono de Deus.

Hebreos 12 é o capítulo duodécimo do libro de Hebreos no Novo Testamento. Este capítulo céntrase no tema da resistencia e da perseveranza na fe cristiá, utilizando imaxes atléticas para animar aos crentes a correr a carreira que se lles propón.

1o Parágrafo: O capítulo comeza instando aos crentes a deixar de lado todo peso e pecado que os estorba, para que poidan correr con resistencia a carreira que se lles propón. Anímalles a fixar os seus ollos en Xesús, que é á vez o autor e o perfeccionador da súa fe (Hebreos 12:1-2). O autor lémbralles a resistencia de Xesús no sufrimento e a súa vitoria final, animándoos a non cansar nin desanimarse.

Segundo parágrafo: nos versos 3-13, hai unha exhortación para que os crentes consideren o exemplo de Xesús e soportar as dificultades como disciplina de Deus. Do mesmo xeito que un pai amoroso disciplina aos seus fillos polo seu ben, Deus disciplina aos seus fillos polo seu crecemento espiritual e a súa santidade. Os crentes son instados a non desprezar nin desanimarse pola disciplina de Deus, senón que a vexan como unha proba do seu amor (Hebreos 12:5-6). O autor anímaos a soportar as dificultades con vistas a producir froitos pacíficos da xustiza.

Terceiro parágrafo: a partir do versículo 14, faise énfase na procura da paz con todas as persoas e da santidade sen a cal ninguén verá ao Señor. Os crentes son exhortados a non deixar que a amargura ou a inmoralidade os contaminen, senón que se esforcen pola paz entre eles (Hebreos 12:14-17). O autor advirte de non rexeitar a voz de Deus como fixo Israel no monte Sinaí, pero anima aos crentes a que chegaron ao monte Sión, a Xerusalén celestial onde teñen acceso a Deus por medio de Xesucristo (Hebreos 12:18-24) . Esta pasaxe conclúe facendo fincapé en que os crentes recibiron un reino inquebrantable por medio de Cristo; polo tanto, deberían ofrecer adoración aceptable con reverencia e temor porque o noso Deus é un lume consumidor (Hebreos 12:25-29).

En resumo, Hebreos 12 exhorta aos crentes a perseverar na súa fe como corredores nunha carreira. Destaca fixar os nosos ollos en Xesús como o noso exemplo mentres soportamos dificultades como disciplina de Deus. Estamos chamados a buscar a paz e a santidade, recoñecendo que temos acceso a Deus a través de Cristo. En definitiva,

lémbranos que pertencemos a un reino inquebrantable e que debemos adorar a Deus con reverencia sabendo que aínda está disciplinando amorosamente aos seus fillos.

Hebreos 12:1 Xa que logo, xa que nós tamén estamos rodeados por unha nube tan grande de testemuñas, deixemos de lado todo peso e o pecado que tan facilmente nos acosa, e corremos con paciencia a carreira que se nos presenta.

Estamos rodeados por un gran número de testemuñas e debemos librarnos do pecado e dos pesos que nos impiden, e correr a carreira que Deus nos deu con paciencia.

1. "Deixar de lado o peso do pecado"

2. "Correndo con paciencia na carreira que Deus nos puxo diante"

1. Proverbios 4:23 - "Por riba de todo, garda o teu corazón, porque todo o que fas flúe del".

2. Romanos 12:2 - "Non te conformes ao modelo deste mundo, senón transfórmate coa renovación da túa mente. Entón poderás probar e aprobar cal é a vontade de Deus: a súa boa, agradable e perfecta vontade. "

Hebreos 12:2 Mirando a Xesús, o autor e consumador da nosa fe; quen pola alegría que se lle puxo diante soportou a cruz, desprezando a vergoña, e está sentado á dereita do trono de Deus.

Xesús soportou a cruz pola alegría que lle tiña diante, e agora está sentado á dereita do trono de Deus.

1. Alegría na cruz: como o exemplo de Xesús nos pode inspirar a aguantar

2. A xustiza de Xesús: como cumpriu o plan de salvación de Deus

1. Filipenses 3: 7-8 - Pero calquera ganancia que tiven, consideroume unha perda por amor de Cristo. De feito, todo o considero como unha perda polo valor insuperable de coñecer a Cristo Xesús, o meu Señor.

2. Isaías 53:5 - Pero foi traspasado polas nosas transgresións; foi esmagado polas nosas

iniquidades; sobre el foi o castigo que nos deu paz, e coas súas feridas estamos curados.

Hebreos 12:3 Porque considerade a aquel que soportou contra si mesmo tal contradición dos pecadores, para que non vos cansedes e desfallecedes nas vosas mentes.

O escritor de Hebreos anima aos lectores a considerar a Xesús, que se enfrontou á oposición dos pecadores, para que non se cansen e perdan a fe.

1: Xesús é o noso modelo de resistencia

2: Non perdas o corazón no medio da oposición

1: Filipenses 4:12-13 - "Sei o que é estar necesitado, e sei o que é ter abundancia. Aprendín o segredo de estar contento en calquera situación, ben alimentado ou con fame, se vive en abundancia ou na falta. Todo isto podo facelo por medio de quen me dá forzas".

2: Isaías 40:28-31 - "Non o sabes? Non o escoitastes? O Señor é o Deus eterno, o Creador dos confíns da terra. Non se cansará nin se cansará, e ninguén pode entender o seu entendemento. braza.Dá forza ao cansado e aumenta o poder dos débiles.Ata os mozos cansan e cansan, e os mozos tropezan e caen, pero os que esperan no Señor renovarán as súas forzas.Vearán en ás coma aguias; correrán e non se cansarán, andarán e non se desmaiarán".

Hebreos 12:4 Aínda non resistiches ata o sangue, loitando contra o pecado.

Anímase aos cristiáns a perseverar na súa fe e resistir a tentación de pecar, aínda que iso signifique sacrificar a propia vida.

1. "O poder da perseveranza: como vencer a tentación e alcanzar o noso máximo potencial"

2. "O custo do discipulado: dando todo para seguir a Cristo"

1. Xob 1:21 - "O Señor deu e o Señor quitou; que sexa loado o nome do Señor".

2. Filipenses 3: 7-8 - "Pero todo o que para min foi ganancia, agora considero unha perda por amor de Cristo. Ademais, considero que todo é unha perda polo inmenso valor de coñecer a Cristo Xesús, o meu Señor, por cuxo amor perdín todas as cousas".

Hebreos 12:5 E esquecédesvos a exhortación que vos fala como a uns fillos: Fillo meu, non desprecies o castigo do Señor, nin te desmayes cando sexas reprendido por el.

O autor de Hebreos anima ao lector a non desprezar a disciplina do Señor nin desanimarse ao ser corrixido.

1. A disciplina do Señor - Aprender a aceptar o castigo de Deus con alegría

2. Castigo e reprensión - Achegarse a Deus mediante a disciplina

1. Proverbios 3:11-12 - Meu fillo, non despreces a disciplina do Señor nin te canses da súa reprimenda, porque o Señor reprende a quen ama, como un pai o fillo en quen se deleita.

2. Santiago 1: 2-4 - Contádeo todo alegría, meus irmáns, cando se atopen con probas de diversos tipos, porque saben que a proba da súa fe produce constancia. E que a constancia teña o seu pleno efecto, para que sexades perfectos e completos, sen falta de nada.

Hebreos 12:6 Porque o Señor castiga a quen ama, e azouta a todo fillo que recibe.

Deus disciplina aos que ama e móstralles o camiño correcto.

1. O poder da disciplina: como o amor de Deus nos mostra o camiño correcto

2. A forza da disciplina: como o amor de Deus nos dá forza

1. Romanos 5:3-4 - "Non só iso, senón que nos alegramos dos nosos sufrimentos, sabendo que o sufrimento produce paciencia, e a perseverancia produce carácter, e o carácter produce esperanza"

2. Proverbios 3:11-12 - "Meu fillo, non despreces a disciplina do Señor nin te canses da súa reprensión, porque o Señor reprende a quen ama, como un pai o fillo en quen se deleita".

Hebreos 12:7 Se soportas a corrección, Deus trata contigo como con fillos; pois que fillo é aquel a quen o pai non castiga?

Deus disciplinanos como un pai disciplina ao seu fillo porque nos ama.

1. Aprender a aceptar a disciplina como un agasallo de amor

2. A disciplina de Deus: un sinal do seu amor paternal

1. Proverbios 3:11-12 - "Meu fillo, non despreces a disciplina do Señor nin te canses da súa reprensión, porque o Señor reprende a quen ama, como un pai, o fillo en quen se deleita".

2. Santiago 1: 1-4 - "Irmáns meus, considerade alegría cando afrontades diversas probas, porque sabedes que a proba da vosa fe produce constancia. E que a constancia teña o seu pleno efecto, para que sexades. perfecto e completo, que non carece de nada".

Hebreos 12:8 Pero se estades sen castigo, do que todos participan, sodes bastardos, e non fillos.

Todos os crentes están suxeitos ao castigo, e non aceptar o castigo implica que o crente non é un verdadeiro fillo de Deus.

1. A disciplina de Deus: o camiño cara á verdadeira filiación

2. A bendición do castigo: colleitando as recompensas da aceptación

1. Proverbios 3:11-12: "Meu fillo, non despreces a disciplina do Señor nin te canses da súa reprensión, porque o Señor reprende a quen ama, como un pai ao fillo en quen se deleita".

2. Santiago 1:12: "Diaventurado o que permanece firme na proba, porque cando supere a proba recibirá a coroa da vida, que Deus prometeu aos que o aman".

Hebreos 12:9 Ademais, tivemos pais da nosa carne que nos corrixiron, e démoslles reverencia.

Debemos darlle reverencia a Deus e someternos a el para que vivamos.

1. O poder da autoridade de Deus

2. A nosa responsabilidade de obedecer a Deus

1. Proverbios 3:11-12 - Meu fillo, non despreces a disciplina do Señor nin te canses da súa reprimenda, porque o Señor reprende a quen ama, como un pai o fillo en quen se deleita.

2. Romanos 8:14-15 - Porque todos os que son guiados polo Espírito de Deus son fillos de Deus. Pois non recibistes o espírito de escravitude para caer de novo no medo, senón que recibistes o Espírito de adopción como fillos, polo que clamamos: "Abba! Pai!"

Hebreos 12:10 Porque, de verdade, por uns días nos castigaron segundo o seu gusto; pero el para o noso proveito, para que sexamos partícipes da súa santidade.

Deus nos castiga para o noso propio beneficio, para que poidamos participar da súa santidade.

1. "A bendición do castigo: como a disciplina de Deus pode axudarnos a acercarnos a el"

2. "O don da santidade: facerse partícipes da santidade de Deus a través da súa disciplina"

1. Santiago 1:2-4 - Meus irmáns, contade alegría cando afrontades diversas probas, porque sabedes que a proba da vosa fe produce constancia. E que a constancia teña o seu pleno efecto, para que sexades perfectos e completos, sen falta de nada.

2. Proverbios 3:11-12 - Meu fillo, non despreces a disciplina do Señor nin te canses da súa reprensión, porque o Señor reprende a quen ama, como un pai o fillo en quen se deleita.

Hebreos 12:11 Agora ben, ningún castigo polo momento parece ser gozoso, senón penoso; con todo, despois dá o froito pacífico da xustiza aos que se exercen con ela.

A corrección pode non parecer alegre nese momento, pero despois producirá froitos xustos e pacíficos.

1: Aceptar as dificultades da vida para recoller as recompensas da xustiza.

2: Alegrámonos co resultado da disciplina de Deus.

1: Santiago 1:2-4 - Considerádeo pura alegría, meus irmáns, cando te enfrontes a probas de moitos tipos, porque sabes que a proba da túa fe produce perseveranza. Deixa que a perseveranza remate o seu traballo para que sexas maduro e completo, non falte de nada.

2: Proverbios 3:11-12 - Meu fillo, non despreces a disciplina do Señor, e non te respetes a súa reprimenda, porque o Señor disciplina aos que ama, como un pai o fillo que lle gusta.

Hebreos 12:12 Por iso ergue as mans que penden e os xeonllos débiles;

A pasaxe anímanos a ser fortes e a non darnos por vencidos.

1. Levántate e persevera: como superar os desafíos con fe

2. Fortalecendo a nosa fe: como manterse firmes en tempos difíciles

1. Isaías 40:31 - "Pero os que esperan no Señor renovarán as súas forzas; subirán ás ás como aguias; correrán e non se cansarán; andarán e non desfallecerán".

2. 1 Corintios 16:13 - "Velade, estade firmes na fe, deixade como homes, fortalecede".

Hebreos 12:13 E fai camiños rectos para os teus pés, para que o coxo non se desvíe do camiño; pero que máis ben se cure.

Debemos esforzarnos por un camiño recto e xusto, e axudar aos necesitados en lugar de ignoralos.

1. "O Camiño da Xustiza"

2. "Axudar ao coxo"

1. Proverbios 14:12 - Hai un camiño que parece ser correcto, pero ao final leva á morte.

2. Santiago 1:27 - A relixión que Deus, noso Pai, acepta como pura e impecable é esta: coidar dos orfos e viúvas nas súas angustias e evitar que o mundo se contamine.

Hebreos 12:14 Sigue a paz con todos os homes e a santidade, sen a cal ninguén verá ao Señor.

Debemos loitar pola paz e a santidade, xa que sen elas ninguén poderá ver ao Señor.

1. A santidade é esencial para unha relación con Deus

2. Perseguir a paz é o camiño da alegría

1. 1 Pedro 1:15-16 - Pero así como o que vos chamou é santo, tamén sexades santos en todo o que facedes; porque está escrito: "Sed santos, porque eu son santo".

2. Romanos 12:18 - Se é posible, na medida en que dependa de ti, vive en paz con todos.

Hebreos 12:15 Mirando con dilixencia para que ninguén falte da graza de Deus; para que non vos moleste ningunha raíz de amargura que xurda, e así moitos sexan contaminados;

Sexa dilixente en buscar a graza de Deus para que a amargura non entre na túa vida e faga que outros sexan contaminados.

1. Non deixes que a amargura arraigue na túa vida

2. Busca a graza e evita a tentación

1. Efesios 4:26-27 - Sexa bondadosos e compasivos uns cos outros, perdoándovos uns aos outros, como Deus vos perdoou en Cristo.

2. Santiago 1:14-15 - Pero cada persoa é tentada cando é arrastrada polo seu propio mal desexo e seducida. Despois, despois de que o desexo concibiu, dá a luz o pecado; e o pecado, cando está xa maduro, dá a luz á morte.

Hebreos 12:16 Para que non haxa ningún fornicario ou profano, como Esaú, que por un bocado de carne vendeu o seu dereito de primogenitura.

A imprudencia de Esaú serve como un aviso para non deixarse seducir tan facilmente polos desexos mundanos.

1: Non sexas como Esaú que abandonou o seu dereito de primogenitura por un pracer momentáneo.

2: Coidado coa nosa tendencia a deixarnos afastar das promesas de Deus por praceres pasajeros.

1: Santiago 4:3-4 - Pedides e non recibides, porque pedides mal, para gastalo nos vosos praceres.

2: 2 Timoteo 2: 22 - Fuxa tamén dos desexos xuvenís, pero segue a xustiza, a fe, a caridade, a paz, cos que invocan ao Señor de corazón puro.

Hebreos 12:17 Porque xa sabedes que despois, cando quixo herdar a bendición, foi rexeitado, porque non atopou lugar de arrepentimento, aínda que o buscou coidadosamente con bágoas.

Esta pasaxe fala de que Esaú non puido recibir a bendición que buscaba do seu pai, Isaac, a pesar do seu arrepentimento sincero.

1. A necesidade dun arrepentimento xenuíno: examinando a historia de Esaú

2. Como recibir as bendicións de Deus: aprendendo da historia de Esaú

1. 2 Corintios 7:10 - "Porque a dor divina produce un arrepentimento que conduce á salvación sen arrepentimento, mentres que a dor mundana produce a morte".

2. Santiago 4:8 - "Achégate a Deus, e el achegarase a ti. Limpede as vosas mans, pecadores, e purificade os vosos corazóns, dobre mente".

Hebreos 12:18 Porque non viñestes ao monte que podía ser tocado e queimado de lume, nin á negrura, nin ás tebras nin á tempestade,

A pasaxe fala de que os cristiáns non teñen que soportar probas físicas como fixeron os israelitas no monte Sinaí.

1: Estamos chamados a unha fe viva, non a unha proba física.

2: Fomos bendicidos cun pacto espiritual, non físico.

1: Éxodo 19:12-13 - Moisés advirte aos israelitas das probas físicas que soportarán.

2: Hebreos 10:22 - Estamos chamados a ter unha fe que produce xustiza interior.

Hebreos 12:19 E o son dunha trompeta e a voz de palabras; esa voz, os que oían, rogaban que non se lles dixese máis a palabra:

Os que escoitaban a voz de Deus falando a través dunha trompeta rogábanlle que non se lles dixese máis a palabra.

1. O poder da voz de Deus: como debe ser a nosa resposta

2. Unha chamada a escoitar e obedecer: o que aprendemos de Hebreos 12:19

1. Isaías 30:21 - E os teus oídos escoitarán unha palabra detrás de ti, dicindo: Este é o camiño, anda por el, cando te volvas á dereita e cando te virades á esquerda.

2. Santiago 1:22 - Pero sexades facedores da palabra, e non só oíntes, enganándovos a vós mesmos.

Hebreos 12:20 (Porque non podían soportar o que foi mandado: E se ata unha besta toca o monte, será apedreado ou atravesado cun dardo:

A pasaxe fala do medo dos israelitas ao monte Sinaí cando Deus lles falou desde o monte e mandoulles que non o tocase ou serían castigados.

1. O temor ao Señor é o principio da sabedoría.

2. Deus é santo e esixe de nós a santidade.

1. Éxodo 19:12-13 - Cando o Señor falou aos israelitas desde o monte Sinaí, tiñan medo e

mantivéronse a distancia.

2. Isaías 6:1-3 - A visión de Isaías do Señor na súa santidade.

Hebreos 12:21 E tan terrible foi a vista, que Moisés dixo: Teño moito medo e tremo.

Moisés estaba aterrorizado cando presenciou a gloria de Deus no monte Sinaí.

1. "Non temas: unha ollada ao temor de Deus"

2. "O poder de Deus: experimentando a gloria de Deus"

1. Isaías 41:10 - "Non teñas medo, porque eu estou contigo; non te asustes, porque eu son o teu Deus; fortalecereiche, axudarei, apoiareino coa miña dereita xusta".

2. Salmo 27: 1 - "O Señor é a miña luz e a miña salvación; a quen hei de temer? O Señor é a fortaleza da miña vida; a quen teño medo?"

Hebreos 12:22 Pero vós chegastes ao monte Sión e á cidade do Deus vivo, a Xerusalén celestial, e a unha innumerable compañía de anxos.

O autor de Hebreos está animando aos lectores a achegarse ao monte Sión, a cidade do Deus vivo, e á Xerusalén celestial, onde agarda unha innumerable compañía de anxos.

1. A incomparable beleza do ceo

2. A invitación a vir ao monte Sión

1. Salmo 48: 1–2 “Grande é o Señor e digno de loanza na cidade do noso Deus. O seu monte santo, fermoso en elevación, é o gozo de toda a terra, o monte Sión, no extremo norte, a cidade do gran Rei".

2. Apocalipse 3:12 "O que resulte vitorioso fareino unha columna no templo do meu Deus. Nunca máis o deixarán. Escribirei neles o nome do meu Deus e o nome da cidade do meu Deus, a nova Xerusalén, que baixa do ceo do meu Deus; e tamén escribirei neles o meu novo nome”.

Hebreos 12:23 á asemblea xeral e á igrexa dos primoxénitos, que están escritos no ceo, e a Deus Xuíz de todos, e aos espíritos dos xustos feitos perfectos,

A pasaxe fala da asemblea xeral da igrexa dos primoxénitos, que están escritos no ceo, e de Deus Xuíz de todos, e dos espíritos dos xustos feitos perfectos.

1. Vivir unha vida de santidade - A importancia de esforzarse cara á perfección en Cristo

2. A Igrexa Celestial - Comprender a importancia da igrexa tal e como está escrita no ceo

1. Efesios 4:1-3 - Camiñando dun xeito digno da chamada á que fomos chamados

2. Colosenses 3: 12-17 - Vestirse do novo eu e vivir en amor e paz uns cos outros

Hebreos 12:24 E a Xesús, o mediador da nova alianza, e ao sangue da aspersión, que fala cousas mellores que o de Abel.

O autor de Hebreos Xesús como o mediador da nova alianza, e o sangue de aspersión que fala cousas mellores que o de Abel.

1. Xesús, o Mediador da Nova Alianza - Como o seu sacrificio nos dá esperanza

2. As mellores cousas que falan a través do sangue da aspersión - Apreciando o sacrificio de Xesús

1. Xénese 4:10 - E dixo: "Que fixeches? a voz do sangue do teu irmán clama a min dende a terra.

2. 1 Xoán 1:7 - Pero se andamos na luz, como el está na luz, temos comunión uns cos outros, e o sangue de Xesucristo, seu Fillo, límpanos de todo pecado.

Hebreos 12:25 Mirade que non rexeitades ao que fala. Porque se non escaparon os que rexeitaron ao que falaba na terra, moito máis non escaparemos, se nos afastamos do que fala do ceo.

Non debemos rexeitar a palabra de Deus, porque se os que a escoitaron na terra non puideron escapar do castigo, certamente non o faremos se nos afastamos do que fala desde o ceo.

1. O rexeitamento da palabra de Deus: unha opción perigosa

2. Rexeitar a Palabra de Deus: As consecuencias

1. Xeremías 17:9-10 - O corazón é enganoso por riba de todas as cousas, e desesperadamente malvado: quen o pode saber? Eu, o Señor, busco o corazón, probo as rendas, para dar a cada un segundo o seu camiño e segundo o froito das súas obras.

2. Romanos 2:3-4 - Cres, oh home, ti que xulgas aos que practican tales cousas e aínda as fai ti mesmo, que escaparás do xuízo de Deus? Ou presumes das riquezas da súa bondade, paciencia e paciencia, sen saber que a bondade de Deus está destinada a levarte ao arrepentimento?

Hebreos 12:26 cuxa voz daquela sacudiu a terra, pero agora prometeu dicindo: "Unha vez máis, non só tremo a terra, senón tamén o ceo".

Deus prometeu axitar a terra e o ceo unha vez máis.

1. Promesas de Deus: Tremendo a Terra e o Ceo

2. O poder das promesas de Deus

1. Isaías 34:4 E todo o exército do ceo disolverase, e os ceos enrolaranse como un pergamino; a figueira.

2. Isaías 13:13 Por iso farei sacudir os ceos, e a terra quitarase do seu lugar, coa ira do Señor dos exércitos, e no día da súa ira ardente.

Hebreos 12:27 E esta palabra, unha vez máis, significa a eliminación das cousas que son abaladas, como das que están feitas, para que as cousas que non se poden abalar permanezan.

O autor de Hebreos 12:27 explica que esta frase "Unha vez máis", refírese á eliminación das cousas creadas que poden ser sacudidas, de xeito que só quedan as cousas que non se poden abalar.

1. "A sacudida de todas as cousas: que podemos aprender de Hebreos 12:27?"

2. "De pé sobre bases inquebrantables: Vivindo Hebreos 12:27 nas nosas vidas"

1. Isaías 66: 1-2 - "Así di o Señor: "O ceo é o meu trono, e a terra é o estrado dos meus pés. Onde está a casa que me edificarás? E onde está o lugar do meu descanso? Por todas esas cousas. A miña man fixo, e todas esas cousas existen", di o Señor.

2. Mateo 7:24-27 - "Por iso, a quen escoita estes meus ditos e as faga, compararéino a un home sabio que construíu a súa casa sobre a rocha: e caeu a choiva, viñeron os diluvios e os ventos. Soprou e bateu contra aquela casa, e non caeu, porque estaba fundada na rocha. Pero todo aquel que escoita estas miñas palabras e non as faga, será coma un parvo que construíu a súa casa sobre a area . e baixou a choiva, viñeron os diluvios, e sopraron os ventos e bateron sobre aquela casa, e caeu. E grande foi a súa caída".

Hebreos 12:28 Por iso, recibindo un reino que non pode ser movido, teñamos graza, pola cal podemos servir a Deus de forma agradable con reverencia e temor de Deus:

Debemos servir a Deus con reverencia e temor divino para recibir o seu reino inquebrantable.

1. Vivir unha vida de reverencia e medo divino

2. Recibir o Reino de Deus

1. Eclesiastés 12:13 Escoitemos a conclusión de todo o asunto: Teme a Deus e garda os seus mandamentos, porque este é todo o deber do home.

2. Mateo 6:33 Pero buscades primeiro o reino de Deus e a súa xustiza; e todas estas cousas seranche engadidas.

Hebreos 12:29 Porque o noso Deus é un lume consumidor.

Deus é un ser poderoso e apaixonado que desexa consumir os nosos corazóns.

1: O noso Deus é un lume de paixón - Hebreos 12:29

2: O poder do lume de Deus - Hebreos 12:29

1: Deuteronomio 4:24 - Porque o Señor, o teu Deus, é un lume consumidor, un Deus celoso.

2: Éxodo 24:17 - E a aparición da gloria do Señor era coma un lume devorador no cumio do monte á vista do pobo de Israel.

Hebreos 13 é o décimo terceiro e último capítulo do libro dos Hebreos do Novo Testamento. Este capítulo contén varias exhortacións e instrucións para os crentes, facendo fincapé na vida cristiá práctica e na importancia do amor, a hospitalidade e a obediencia.

1o Parágrafo: O capítulo comeza instando aos crentes a que continúe o amor fraternal. Anímase a mostrar hospitalidade a descoñecidos, xa que algúns agasallaron a anxos sen sabelo. O autor subliña que os crentes deben lembrar aos presos e aos que son maltratados, coma se eles mesmos estivesen sufrindo (Hebreos 13:1-3). O matrimonio é honrado e advírtese contra a inmoralidade sexual. O contento co que se ten é enfatizado sobre o amor polo diñeiro (Hebreos 13:4-6).

Segundo parágrafo: nos versos 7-17, hai unha exhortación para lembrar aos líderes que lles falaron a palabra de Deus e considerar o seu modo de vida como exemplos de fe. Os crentes son exhortados a non deixarse levar por diversas ensinanzas, senón a permanecer firmes na graza de Cristo (Hebreos 13:8-9). Anímalles a ofrecer sacrificios de loanza continuamente a través do nome de Xesús e facer boas obras mentres comparten cos demais (Hebreos 13:15-16). Faise fincapé na obediencia aos líderes espirituais, xa que velan polas almas e darán conta.

Terceiro parágrafo: a partir do verso 18, hai unha petición de oracións en nome do autor e un desexo de restauración para que poida visitalos pronto (Hebreos 13:18-19). O autor conclúe cunha bendición expresando o seu desexo da paz de Deus que supera todo entendemento para estar con eles por medio de Xesucristo. Envía saúdos dos que están en Italia (presumiblemente compañeiros de crenza) e instáballes a saudarse cun bico santo. Finalmente, reza para que a graza de Deus estea con todos eles (Hebreos 13:20-25).

En resumo, Hebreos 13 ofrece instrucións prácticas para a vida cristiá. Destaca o amor fraternal, a hospitalidade cara aos estraños, lembrar aos que sofren ou están encarcerados, honrar o matrimonio evitando a inmoralidade sexual. Fomenta o contento fronte á avaricia pola riqueza. O capítulo tamén destaca a importancia de seguir os exemplos de líderes fieis mentres permanece firme na graza entre diversas ensinanzas. A obediencia aos líderes espirituais é enfatizada xunto con ofrecer sacrificios de loanza a través do nome de Xesús mentres fai boas obras e comparte cos demais. O autor solicita oracións no seu nome busca a restauración das esperanzas para a paz de Deus sobre eles envía saúdos desde Italia insta a saúdos mutuos entre os crentes expresa o desexo da graza de Deus sobre todos.

Hebreos 13:1 Que continúe o amor fraternal.

O autor de Hebreos anima aos lectores a seguir mostrando amor fraternal.

1. "O poder do amor: como podemos demostrar o amor fraternal"

2. "O reto do amor fraternal: como podemos cultivar relacións amorosas"

1. Xoán 13: 34-35 - "Douvos un mandamento novo: que vos amédes uns a outros: así como eu vos amei, tamén vos amedes uns a outros. Por isto saberán todos que sodes meus discípulos, se vos amades os uns aos outros".

2. 1 Xoán 4:7-8 - "Amados, amémonos uns aos outros, porque o amor é de Deus, e quen ama naceu de Deus e coñece a Deus. Quen non ama non coñece a Deus, porque Deus é amor".

Hebreos 13:2 Non vos esquezades de acoller a estranxeiros, porque con iso algúns acolleron aos anxos sen decatarse.

Non esquezas ser hospitalario cos estraños: algúns acolleron sen sabelo aos anxos como hóspedes.

1. A importancia da hospitalidade e a acollida de descoñecidos.

2. Como podemos estender sen sabelo a graza de Deus sendo hospitalarios.

1. Xénese 18: 1-8 - Abraham e Sara dan a benvida a tres descoñecidos.

2. Lucas 10:25-37 - A parábola do bo samaritano.

Hebreos 13:3 Lémbrate dos que están atados, como están atados con eles; e os que sofren as adversidades, como vós mesmos tamén no corpo.

Deberiamos lembrar aos que están no cárcere e aos que están a sufrir do mesmo xeito que nos lembraríamos de nós mesmos.

1. Estamos chamados a amar e coidar dos nosos semellantes

2. Compaixón polos que loitan e os oprimidos

1. Mateo 25:36-40 - "Estaba no cárcere e viñeches visitarme"

2. Romanos 12:15 - "Alégrate cos que se alegran; chora cos que choran".

Hebreos 13:4 O matrimonio é honrado en todos, e o leito inmaculado; pero os fornicarios e adúlteros Deus xulgará.

O matrimonio é unha institución santa que debe ser respectada; a inmoralidade sexual non quedará impune por Deus.

1: O matrimonio é un agasallo de Deus: respétao e Deus bendicirao

2: Deus é o Xuíz Supremo: Coidado con prostitutos e adúlteros

1: Efesios 5:25-33 - Maridos, amade ás vosas mulleres, como tamén Cristo amou á Igrexa e entregouse a si mesmo por ela.

2: 1 Corintios 6:18-20 - Fuxa da fornicación. Todo pecado que comete un home está sen o corpo; pero o que comete fornicación peca contra o seu propio corpo.

Hebreos 13:5 Que a túa conversación sexa sen codicia; e contentache coas cousas que tes, porque dixo: nunca te deixarei nin te abandonarei.

Debemos ser xenerosos coas nosas palabras e contentos co que temos, porque Deus prometeu nunca deixarnos nin abandonarnos.

1. A promesa do amor infalible de Deus

2. A satisfacción nun mundo non contencioso

1. Deuteronomio 31:6 - Sexa forte e valente. Non teñas medo nin te asustes por causa

deles, porque o Señor, o teu Deus, vai contigo; nunca te deixará nin te abandonará.

2. Filipenses 4:11-13 - Non é que falo de falta: porque aprendín a contentarme en calquera estado que me atope. Sei ser humillado, e sei abundar: en todas partes e en todas as cousas son instruído tanto para estar cheo como para ter fame, para abundar e para sufrir necesidade.

Hebreos 13:6 Para que poidamos dicir con valentía: O Señor é o meu axudante, e non temerei o que me faga o home.

Deus é o noso axudante e non temos que temer nada do que o home poida facer.

1: Afrontar o medo con fe en Deus

2: Confiar en Deus ante a persecución

1: Salmos 46: 1-2 "Deus é o noso refuxio e fortaleza, un auxilio moi presente nas angustias. Por iso non temeremos, aínda que a terra sexa arrastrada e as montañas sexan levadas ao medio do mar".

2: Isaías 41:10 "Non temas, porque eu estou contigo; non te amedrentes, porque eu son o teu Deus: fortalecereiche; si, axudarei; si, apoiareino coa man dereita de a miña xustiza".

Hebreos 13:7 Lémbrate dos que te dominan, que che falaron a palabra de Deus: cuxa fe seguen, considerando o final da súa conversación.

Lembra e segue o exemplo dos que falaron a palabra de Deus.

1. Sexa un bo exemplo a seguir

2. Vive coma se Hoxe fose o último día

1. Filipenses 3:17 - Irmáns e irmás, imítenme e observade aos que viven segundo o exemplo que tedes en nós.

2. Santiago 4:14 - Nin sequera sabe o que pasará mañá. Cal é a túa vida? Es unha néboa que aparece un pouco e despois desaparece.

Hebreos 13:8 Xesús Cristo é o mesmo onte, hoxe e para sempre.

Xesucristo é constante e inmutable.

1: Deus é fiel - Podemos confiar nas súas promesas e confiar no seu carácter firme.

2: Deus non cambia - O seu carácter é o mesmo onte, hoxe e para sempre.

1: Isaías 40:8 - A herba seca, a flor esmorece, pero a palabra do noso Deus permanecerá para sempre.

2: 1 Pedro 1:25 - Pero a palabra do Señor permanece para sempre. E esta palabra é a boa nova que vos foi predicada.

Hebreos 13:9 Non te deixes arrastrar por doutrinas diversas e estrañas. Pois ben é que o corazón se estableza con graza; non con carnes, que non lles serviron aos que nelas se ocuparon.

O autor de Hebreos anima aos lectores a non deixarse influenciar por varias ensinanzas, xa que é mellor establecerse na graza que preocuparse por normativas externas.

1. A graza de Deus é maior que o legalismo

2. Establecendo o teu corazón na graza de Deus

1. Gálatas 5:1-4 - Estade firmes, pois, na liberdade con que Cristo nos fixo libres, e non vos enrededes de novo co xugo da servidume.

2. Romanos 8:1-2 - Polo tanto, agora non hai condena para os que están en Cristo Xesús, que non andan segundo a carne, senón segundo o Espírito.

Hebreos 13:10 Temos un altar, do que non teñen dereito a comer os que serven ao tabernáculo.

Esta pasaxe destaca a división entre os que serven o tabernáculo e os que teñen altar.

1. Os privilexios dos fieis: explorando a distinción entre os que serven o tabernáculo e os que teñen un altar

2. O significado do altar: comprender a importancia do acceso ao altar

1. 1 Corintios 10:18 - "Velaí Israel segundo a carne: non son os que comen dos sacrificios participantes do altar?"

2. Éxodo 24:4-8 - "Moisés escribiu todas as palabras do Señor, levantouse de mañá cedo e edificou un altar debaixo do outeiro e doce columnas, segundo as doce tribos de Israel".

Hebreos 13:11 Porque os corpos daquelas bestas, cuxo sangue é traído ao santuario polo sumo sacerdote por culpa do pecado, son queimados fóra do campamento.

En Hebreos 13:11, descríbese que os corpos dos animais sacrificados son queimados fóra do campamento despois de que o sumo sacerdote traia o seu sangue ao santuario polo pecado.

1: Debemos estar agradecidos polo sacrificio de Xesús e a súa misericordia que nos salva dos nosos pecados.

2: Debemos recoñecer a importancia do sistema de sacrificios no Antigo Testamento e a forma en que apunta ao perfecto sacrificio de Xesús.

1: Romanos 5:8 - Pero Deus demostra o seu amor por nós nisto: mentres aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós.

2: Isaías 53:4-5 - Porén, a vontade do Señor era esmagalo e facelo sufrir, e aínda que o Señor faga da súa vida unha ofrenda por culpa, verá a súa descendencia e prolongará os seus días, e a vontade do O Señor prosperará na súa man.

Hebreos 13:12 Por iso tamén Xesús, para santificar o pobo co seu propio sangue, sufriu fóra da porta.

O sacrificio de Xesús de si mesmo para santificar o pobo é o último exemplo de abnegación.

1: O exemplo definitivo de autosacrificio de Xesús.

2: O significado do sacrificio de Xesús.

1: Marcos 10:45 - Porque nin sequera o Fillo do Home veu para ser servido, senón para servir e dar a súa vida como rescate por moitos.

2: Xoán 15:13 - Ninguén ten maior amor que este: dar a vida polos amigos.

Hebreos 13:13 Saímos, pois, a el fóra do campamento, levando o seu oprobio.

O escritor de Hebreos anima aos lectores a aceptar o reproche de Xesús e ir a El fóra do campamento.

1: Acepta o reproche de Xesús e rexeita os valores do mundo

2: Levar o reproche de Xesús e defender a verdade de Deus

1: Isaías 53:3-5 - El é desprezado e rexeitado polos homes; un home de penas e coñecedor da dor: e escondámoslle como as nosas caras; era desprezado, e nós non o estimamos.

2: Mateo 10:39 - O que atope a súa vida, perderaa; e o que perda a súa vida por causa de min, atoparaa.

Hebreos 13:14 Porque aquí non temos unha cidade permanente, senón que buscamos unha por vir.

Os crentes esperan unha cidade celestial que nunca pasará.

1. "Buscamos un fogar celestial"

2. "Vivir sen seguridade terrestre"

1. 2 Corintios 5: 1-4 - Porque sabemos que se a nosa casa terrestre deste tabernáculo se disolveu, temos un edificio de Deus, unha casa non feita a man, eterna nos ceos.

2. Apocalipse 21: 1-2 - E vin un ceo novo e unha terra nova: porque o primeiro ceo e a primeira terra pasaron; e xa non había mar. E eu, Xoán, vin baixar do ceo de Deus do ceo a cidade santa, a nova Xerusalén, preparada coma unha noiva adornada para o seu home.

Hebreos 13:15 Por el, pois, ofrezamos continuamente o sacrificio de loanza a Deus, é dicir, o froito dos nosos beizos que dan grazas ao seu nome.

O sacrificio de loanza é unha ofrenda a Deus que debe ser dada continuamente.

1. O sacrificio de loanza: unha ofrenda a Deus 2. Agradecemento a Deus: un acto de loanza

1. Salmos 100: 4-5 Entra nas súas portas con acción de grazas, e nos seus atrios con loanzas! Dálle as grazas; bendiga o seu nome! 2. Colosenses 3:15-17 E que a paz de Cristo reine nos vosos corazóns, á que de feito fomos chamados nun só corpo. E agradecer. Que a palabra de Cristo habite en vós abundantemente, ensinándose e amonestándose uns a outros con toda sabedoría, cantando salmos e himnos e cánticos espirituais, con agradecemento nos vosos corazóns a Deus.

Hebreos 13:16 Pero facer o ben e comunicarse non o esquezas, porque con tales sacrificios a Deus agrada.

Facer o ben e dar aos demais é agradable a Deus.

1: O exemplo de compaixón e xenerosidade de Xesús é un recordatorio do que agrada a Deus.

2: Mostrar bondade e dar aos demais é un xeito de honrar a Deus.

1: Feitos 10:38, "Como Deus unxiu a Xesús de Nazaret co Espírito Santo e con poder, que andaba facendo o ben e curando a todos os oprimidos polo demo, porque Deus estaba con el".

2: Gálatas 6:10, "Polo tanto, cando teñamos oportunidade, fagamos o ben a todos, especialmente aos que son da familia da fe".

Hebreos 13:17 Obedecede aos que vos dominan, e sometédevos a vós mesmos, porque

velan polas vosas almas, como os que deben dar conta, para que o fagan con alegría, e non con dor, porque iso non vos serve para nada. .

Debemos obedecer e someternos aos nosos líderes espirituais, xa que son responsables das nosas almas e darán conta do seu coidado de nós.

1. A importancia de seguir a autoridade espiritual

2. A alegría de apoiar aos líderes ordenados por Deus

1. 1 Pedro 5:5, "Do mesmo xeito, vós máis novos, sometédevos aos anciáns. Si, todos estade sometidos uns a outros e revestidos de humildade, porque Deus resiste aos soberbios e dá graza aos humildes".

2. Isaías 9:6-7: "Porque un neno nos naceu, un fillo nos é dado, e o goberno estará sobre o seu ombreiro; e chamarase o seu nome Marabilloso, Conselleiro, Deus poderoso, eterno. Pai, o Príncipe da Paz. O aumento do seu goberno e a súa paz non terá fin, sobre o trono de David e sobre o seu reino, para ordenalo e para afianzalo con xuízo e xustiza dende aquí en diante ata para sempre. O celo do Señor dos exércitos fará isto".

Hebreos 13:18 Ora por nós, porque confiamos en ter boa conciencia, dispostos a vivir honestamente en todo.

Debemos rezar polos que están dispostos a vivir honestamente e ter boa conciencia.

1. O poder da oración: Usar a oración para apoiar aos dispostos e honestos

2. A importancia dunha boa conciencia: vivir con integridade e honestidade

1. Proverbios 11:3 (A integridade dos rectos guíaos, pero a maldade dos traidores destrúeos.)

2. 1 Pedro 3:16 (Ter boa conciencia, para que, cando sexas calumniado, os que insultan o teu bo comportamento en Cristo sexan avergonzados).

Hebreos 13:19 Pero pídoche que o fagas máis ben, para que che sexa restaurado canto antes.

O escritor de Hebreos anima aos seus lectores a facer algo para que poida volver a eles rapidamente.

1: Fai o correcto e Deus te recompensará.

2: Cando nos xuntemos para facer o ben, Deus bendiciranos.

1: Romanos 12:10-13 - Ámense uns a outros con cariño fraternal. Superámonos uns aos outros en amosar honra.

2: Gálatas 6:9-10 - E non nos cansemos de facer o ben, porque no seu tempo segaremos, se non nos rendimos. Entón, cando teñamos oportunidade, fagamos o ben a todos, e especialmente aos que son da casa da fe.

Hebreos 13:20 Agora ben, o Deus da paz, que volveu de entre os mortos ao noso Señor Xesús, o gran pastor das ovellas, polo sangue da alianza eterna,

Deus da Paz trae de volta a Xesús, o gran pastor das ovellas, a través da alianza eterna.

1: Podemos depender do pacto eterno de paz de Deus.

2: Xesús é o noso gran pastor, e podemos confiar no seu pacto eterno.

1: Isaías 53: 5-6 "Pero el foi ferido polas nosas transgresións, el foi ferido polas nosas iniquidades: o castigo da nosa paz foi sobre el; e coas súas raias estamos curados. Todos nós como ovellas desviamos; volvemos cada un ao seu camiño; e o Señor botou sobre el a iniquidade de todos nós".

2: Xeremías 32:40 "E farei con eles un pacto eterno, de que non me apartarei deles para facerlles ben; pero poñerei o meu medo nos seus corazóns para que non se aparten de min".

Hebreos 13:21 Perfeccionádevos en toda boa obra para facer a súa vontade, facendo en vós o que lle agrada, por medio de Xesucristo; a quen sexa a gloria para sempre. Amén.

Deus chámanos para servilo e facer a súa vontade, e Xesucristo dános a forza para facelo.

1. Vivir unha vida santa e agradable a Deus

2. O poder de Xesucristo nas nosas vidas

1. Colosenses 3:17 - E todo o que fagas, sexa de palabra ou de feito, faino todo no nome do Señor Xesús, dando grazas a Deus Pai por medio del.

2. Filipenses 4:13 - Podo facer todas as cousas a través de quen me fortalece.

Hebreos 13:22 E pídovos, irmáns, que padecedes a palabra de exhortación, porque vos escribín unha carta en poucas palabras.

O autor de Hebreos 13:22 anima aos lectores a escoitar a súa exhortación, xa que lles escribiu unha carta con poucas palabras.

1. O poder das poucas palabras: aprender a falar con sabedoría

2. A bendición da escoita: Facendo caso á Palabra de Exhortación

1. Proverbios 10:19 - Na multitude de palabras non falta o pecado, pero o que contén os beizos é sabio.

2. Colosenses 4:6 - Que a túa fala sexa sempre con graza, condimentada con sal, para que saibas como debes responder a cada home.

Hebreos 13:23 Sabedes que o noso irmán Timoteo está en liberdade; con quen, se vén en breve, te verei.

O noso irmán Timothy foi posto en liberdade e quizais veña visitarnos en breve.

1. A liberdade da unidade: atopar forza no apoio dos demais

2. Un novo capítulo: Abrazar as oportunidades do cambio

1. Romanos 8:31 - "Que diremos entón a estas cousas? Se Deus está por nós, quen pode estar contra nós?

2. Efesios 4:2-3 - "[2] con toda humildade e mansedume, con paciencia, soportandonos uns aos outros con amor, [3] ansiosos por manter a unidade do Espírito no vínculo da paz".

Hebreos 13:24 Saúde a todos os que vos dominan e a todos os santos. Os de Italia saúdante.

O autor de Hebreos anima aos lectores a saudar aos que teñen autoridade e a todos os santos, e transmite que o pobo de Italia tamén está a enviar os seus saúdos.

1. "Saúdo aos que teñen autoridade"

2. "Mostrando amor a todos os santos"

1. Romanos 13:1-7

2. 1 Pedro 5:5-7

Hebreos 13:25 A graza sexa con todos vós. Amén.

O autor de Hebreos lembra aos seus lectores que a graza de Deus está con todos eles.

1. "O poder da graza"

2. "A bendición da graza de Deus"

1. Efesios 2: 8-9 - "Porque pola graza fuches salvo mediante a fe. E isto non é a túa propia obra; é don de Deus, non resultado de obras, para que ninguén se glorie".

2. Xoán 1:17 - "Porque a lei foi dada por medio de Moisés; a graza e a verdade foron por medio de Xesucristo".

Santiago 1 é o primeiro capítulo da Epístola de Santiago no Novo Testamento. Este capítulo aborda varios temas como as probas, a sabedoría e a perseveranza na vida cristiá.

1o Parágrafo: O capítulo comeza destacando o valor de soportar probas e considerándoas como oportunidades de crecemento. Anímase aos crentes a contar con toda alegría cando se enfrontan a varias probas porque producen resistencia e, finalmente, conducen á madurez (Santiago 1:2-4). O autor subliña que os que carecen de sabedoría deben preguntar a Deus, que xenerosamente dá sabedoría sen reproches. Porén, deben pedir con fe sen dubidar, porque unha persoa de dobre mente non debe esperar recibir nada do Señor (Santiago 1:5-8).

2º Parágrafo: Nos versos 9-18, hai un énfase na humildade e contento. O irmán humilde anímase a enorgullecerse da súa exaltación mentres que os ricos deberían presumir da súa humillación porque a riqueza mundana é temporal. Advírteselles aos crentes de non ser enganados polos seus desexos que poden levar ao pecado e á morte (Santiago 1:12-15). En cambio, todo bo don vén de Deus que non cambia como sombras cambiantes. El levounos coa súa palabra de verdade para que poidamos ser unha especie de primicias entre as súas criaturas (Santiago 1:16-18).

Terceiro parágrafo: a partir do versículo 19, hai unha exhortación para que os crentes sexan rápidos para escoitar, lentos para falar e lento para enfadar. A ira humana non produce xustiza; polo tanto, os crentes son instados a afastar toda inmundicia e maldade desenfreada mentres reciben con mansedume a palabra implantada que pode salvar as súas almas (Santiago 1:19-21). O capítulo conclúe cun chamamento á obediencia activa en lugar de escoitar a palabra de Deus. A verdadeira relixión implica visitar os orfos e as viúvas na súa aflicción mentres se mantén sen manchas do mundo (Santiago 1:22-27). Esta pasaxe enfatiza a importancia da resistencia a través das probas, buscar a sabedoría de Deus con fidelidade, practicar a humildade e a satisfacción independentemente do estado mundano, controlar o discurso e a ira mediante a mansedume ante a Palabra de Deus.

Santiago 1:1 Santiago, servo de Deus e do Señor Xesús Cristo, ás doce tribos espalladas, saúdo.

Santiago, servo de Deus e do Señor Xesucristo, envía os seus saúdos ás doce tribos de Israel espalladas polo mundo.

1. Sigue o exemplo de Santiago e serve a Deus con todo o teu corazón.

2. A pesar das nosas diferenzas, todos formamos parte dunha soa familia, unidos no noso amor a Deus.

1. Romanos 12:10 - Dedícate un ao outro no amor. Honrade uns a outros por riba de vós mesmos.

2. Colosenses 3:12-14 - Polo tanto, como pobo elixido de Deus, santo e querido, vístete de compaixón, bondade, humildade, mansedume e paciencia. Soportade uns cos outros e perdoade uns a outros se algún de vós ten algunha queixa contra alguén. Perdoa como te perdoou o Señor. E sobre todas estas virtudes póñense amor, que os une a todos en perfecta unidade.

Santiago 1:2 Meus irmáns, considerade todo gozo cando caes en diversas tentacións;

Esta pasaxe anima aos crentes a atopar a alegría en tempos de tentación.

1. Transformar as probas en triunfo: atopar a alegría en tempos difíciles

2. Tentación: como podemos atopar alegría nas nosas loitas?

1. Romanos 5:3-5 - Non só así, senón que tamén nos gloriamos nos nosos sufrimentos, porque sabemos que o sufrimento produce perseveranza; perseveranza, carácter; e carácter, esperanza.

2. 1 Pedro 1:6-7 - Nisto te alegras moito, aínda que por un pouco quizais teñas que sufrir dor en todo tipo de probas. Estes viñeron para que a probada autenticidade da túa fe, de maior valor que o ouro, que perece aínda que refinado polo lume, resulte en loanza, gloria e honra cando se revele Xesucristo.

Santiago 1:3 Sabendo isto, que a proba da túa fe produce paciencia.

Esta pasaxe enfatiza a importancia da perseveranza, xa que as probas e as tribulacións poden fortalecer e desenvolver a paciencia.

1. "Perdurando na fe: como a perseveranza fortalece a nosa paciencia"

2. "A forza da paciencia: como podemos crecer a través dos ensaios"

1. Romanos 5:3-4 "Non só así, senón que tamén nos gloriamos nos nosos sufrimentos, porque sabemos que o sufrimento produce perseveranza; perseveranza, carácter; e carácter, esperanza".

2. Hebreos 10:36 "Porque tes necesidade de paciencia, para que despois de facer a

vontade de Deus, recibas a promesa"

Santiago 1:4 Pero que a paciencia teña a súa obra perfecta, para que sexades perfectos e completos, sen faltar nada.

A paciencia é esencial para o crecemento espiritual e para lograr unha vida sen deficiencias.

1: A paciencia é unha virtude que leva á madurez espiritual.

2: Cultivar a paciencia leva a unha vida completa e sen falta de nada.

1: Filipenses 4:12-13 - Sei como ser humillado, e sei como abundar. En calquera circunstancia, aprendín o segredo de afrontar a abundancia e a fame, a abundancia e a necesidade.

2: Salmos 37:7-8 - Estade quieto diante do Señor e espera nel con paciencia; non te preocupes por quen prospera no seu camiño, polo home que fai malos artificios!

Santiago 1:5 Se algún de vós carece de sabedoría, que llo pida a Deus, que dá a todos generosamente e non reprende; e daráselle.

Santiago anima aos que carecen de sabedoría a que llo pidan a Deus, xa que el concédello xenerosamente sen reproches.

1. A xenerosidade de Deus: aprender a recibir a súa sabedoría

2. A sabedoría de preguntar: aplicando Santiago 1:5 ás nosas vidas

1. Isaías 55: 6-7 - Busca ao Señor mentres se atopa; chámao mentres está preto; que o impío abandone o seu camiño, e o inxusto os seus pensamentos; que volva ao Señor, para que teña compaixón del, e do noso Deus, porque perdoará en abundancia.

2. Proverbios 2:6-7 - Porque o Señor dá sabedoría; da súa boca saen coñecemento e entendemento; acumula a sabia sabedoría para os rectos; é un escudo para os que andan con integridade.

Santiago 1:6 Pero que pida con fe, sen vacilar. Porque o que vacila é coma unha onda do

mar que o vento leva e lanza.

Esta pasaxe anímanos a pedir a axuda de Deus con fe e seguridade, en lugar de vacilar e ser arroxados.

1. "Vivir unha vida de fe e seguridade"

2. "Resistir a tentación á dúbida"

1. Romanos 4:17-21 - A fe de Abraham na promesa de Deus foille acreditada como xustiza

2. Isaías 7:9 - Se non te manteñas firmes na túa fe, non estarás en absoluto.

Santiago 1:7 Porque ese home non pense que recibirá nada do Señor.

Esta pasaxe subliña que o Señor non lle dará nada a unha persoa que non confía nel.

1. "Confiar no Señor: unha actitude necesaria para recibir as súas bendicións"

2. "O poder da fe: desbloquear as bendicións do Señor"

1. Romanos 10:17 - "Así que a fe provén de oír, e o escoitar pola palabra de Cristo".

2. Proverbios 3: 5-6 - "Confía no Señor con todo o teu corazón, e non te apoies no teu propio entendemento. Recoñézao en todos os teus camiños, e el endereitará os teus camiños".

Santiago 1:8 Un home de dobre mente é inestable en todos os seus camiños.

Unha persoa con dobre mente non é fiable en todos os aspectos da súa vida.

1. Sexa firme nas túas convicción, non de dobre mente - Santiago 1:8

2. A vida inestable dunha persoa de dobre mente - Santiago 1:8

1. Proverbios 11:3 - A integridade dos rectos guíaos, pero a perversidade dos traidores destrúeos.

2. Proverbios 4:23 - Mantén o teu corazón con toda vixilancia, porque del brotan as fontes da vida.

Santiago 1:9 Que se alegre o irmán de baixo grao de ser exaltado:

A pasaxe anima aos cristiáns a atopar alegría no seu estado, por moi humilde que sexa.

1. A sobre a importancia da satisfacción en todas as circunstancias.

2. A sobre a alegría de formar parte dunha comunidade cristiá máis ampla.

1. Filipenses 4:11-13 - Non é que falo de falta: porque aprendín a contentarme, en calquera estado que me atope.

2. Romanos 12:15-16 - Alegrate cos que se alegran, e chora cos que choran. Sexa da mesma mente uns con outros. Non te preocupes das cousas altas, pero condescende aos homes de baixo nivel. Non sexas sabio nos teus propios conceptos.

Santiago 1:10 Pero o rico, en que é humillado, porque como a flor da herba pasará.

O home rico será humillado mentres a súa riqueza pasa tan rápido como unha flor na herba.

1. A vaidade das riquezas: como o orgullo levará á humildade

2. Buscando verdadeiras riquezas: a impermanencia das posesións terrestres

1. Proverbios 21:20 - "Hai tesouro e aceite preciosos na casa dos sabios, pero o home insensato gástao".

2. Eclesiastés 5: 10-11 - "O que ama a prata non se saciará de prata; nin o que ama a abundancia de aumentos: isto tamén é vaidade. Cando aumentan os bens, aumentan os que os comen: e que ben hai. aos seus donos, salvándoos de contemplalos cos seus

ollos?"

Santiago 1:11 Porque o sol non sae máis ben cun calor ardente, senón que seca a herba, e a súa flor cae, e a gracia da súa forma perece; así tamén o rico esmorecerá nos seus camiños.

A pasaxe fala da natureza transitoria da riqueza material e de que non pode durar para sempre.

1. "A transitoriedade da riqueza" - Explorando a verdade bíblica de que a riqueza material é fugaz e temporal.

2. "A impermanencia das riquezas" - Examinando como a riqueza non garante a alegría e a realización duradeiras.

1. Mateo 6: 19-20 - "Non acumuledes tesouros na terra, onde a polilla e a ferruxe destrúen e onde os ladróns entran e rouban, senón que amañades tesouros no ceo, onde nin a polilla nin a ferruxe destrúen e onde os ladróns non entran nin rouban".

2. Eclesiastés 5:10 - "Quen ama o diñeiro nunca ten diñeiro suficiente; quen ama a riqueza nunca está satisfeito cos seus ingresos. Isto tampouco ten sentido".

Santiago 1:12 Benaventurado o home que soporta a tentación, porque cando sexa probado, recibirá a coroa da vida, que o Señor prometeu aos que o aman.

Esta pasaxe subliña a importancia de perseverar a través das probas e das tentacións para recibir a bendición da vida eterna.

1. "A bendición da perseveranza: como soportar as probas e recibir a coroa da vida"

2. "A recompensa prometida: a bendición da vida eterna para os que aman ao Señor"

1. Romanos 8:17 - E se fillos, entón herdeiros; herdeiros de Deus e coherdeiros con Cristo; se é así que padecemos con el, para que tamén seamos glorificados xuntos.

2. Mateo 5:10-12 - Benaventurados os que son perseguidos por mor da xustiza, porque deles é o reino dos ceos. Benaventurados vós, cando os homes vos insulten, vos persigan e digan todo tipo de mal contra vós en mentira, por causa miña. Alegrádevos e alegrade moito, porque grande é a vosa recompensa no ceo.

Santiago 1:13 Que ninguén diga cando é tentado: Eu son tentado por Deus, porque Deus non pode ser tentado co mal, nin tenta a ninguén.

Deus non tenta a ninguén co mal, e é incorrecto pensar que o fai.

1. Vencer a tentación a través da forza de Deus

2. Coidado coas acusacións ilícitas contra Deus

1. 1 Corintios 10:13 - Non vos alcanzou ningunha tentación que non sexa común ao home. Deus é fiel, e non deixará que sexas tentado por riba das túas capacidades, pero coa tentación tamén proporcionará a vía de escape, para que poidas aguantar.

2. Hebreos 2:18 - Porque porque el mesmo sufriu cando foi tentado, pode axudar aos que están sendo tentados.

Santiago 1:14 Pero cada un é tentado cando é atraído pola súa propia concupiscencia e seducido.

Todo o mundo é tentado cando os seus propios desexos os desvían.

1. "Este en garda: protexete da tentación"

2. "O perigo dos nosos propios desexos"

1. Proverbios 16:18 - O orgullo vai antes da destrución, e o espírito altivo antes da caída.

2. Hebreos 2:18 - Porque no que el mesmo sufriu ser tentado, pode socorrer aos que son tentados.

Santiago 1:15 Entón, cando a concupiscencia concibiu, dá a luz o pecado;

Santiago advirte contra as consecuencias do pecado, que é a morte.

1. O perigo do pecado: comprender as consecuencias das nosas opcións

2. O poder da obediencia: atopar a vida a través da xustiza

1. Romanos 6:23 - Porque o salario do pecado é a morte, pero o don de Deus é a vida eterna en Cristo Xesús, noso Señor.

2. Proverbios 11:19 - O home verdadeiramente xusto alcanza a vida, pero o que persegue o mal vai á súa morte.

Santiago 1:16 Non vos equivoquedes, meus amados irmáns.

Paso:

Santiago 1:16-17: "Non vos equivoquedes, meus amados irmáns. Todo don bo e todo don perfecto é de arriba, e baixa do Pai das luces, con quen non hai variabilidade nin sombra de viraxe".

Santiago anima aos crentes a non deixarse enganar, recordándolles que todos os dons bos e perfectos veñen de Deus, que nunca cambia.

1. O amor inmutable de Deus - explorando como o amor de Deus nunca vacila e como podemos confiar na súa firmeza

2. As perfeccións de Deus - discutir como todos os agasallos bos e perfectos veñen de Deus e como debemos estar agradecidos pola súa misericordia e graza.

1. Romanos 8:38-39 - "Porque estou seguro de que nin a morte nin a vida, nin os anxos nin os gobernantes, nin as cousas presentes nin as vindeiras, nin as potencias, nin a altura nin a profundidade, nin ningunha outra cousa en toda a creación. capaz de separarnos do amor de Deus en Cristo Xesús, noso Señor".

2. Salmo 145: 8-9 - "O Señor é misericordioso e misericordioso, lento para a ira e abundante en amor firme. O Señor é bo con todos, e a súa misericordia é sobre todo o que fixo".

Santiago 1:17 Todo don bo e todo don perfecto é de arriba, e descende do Pai das luces, con quen non hai variabilidade nin sombra de cambio.

Deus é a fonte de todos os bos dons e non cambia.

1: Deus é o que dá todos os bos dons e o seu carácter é consistente e inmutable.

2: Alegrádevos cos dons que Deus nos concedeu, sabendo que é unha fonte inmutable de amor e graza.

1: Malaquías 3:6 "Porque eu son o Señor, non cambio; por iso, os fillos de Xacob non vos consumimos".

2: Hebreos 13:8 "Xesús Cristo é o mesmo onte, hoxe e para sempre".

Santiago 1:18 Pola súa propia vontade xerounos coa palabra da verdade, para que sexamos unha especie de primicias das súas criaturas.

Deus creounos polo seu propio desexo e coa súa verdade, para ser a primeira parte da súa creación.

1: Deus nos quere, e coa súa verdade fixonos para ser os primeiros da súa creación.

2: No seu amor, Deus escolleu crearnos para ser os primeiros das súas criaturas, e fíxoo coa súa verdade.

1: Efesios 2:10 - "Porque nós somos a súa obra, creados en Cristo Xesús para boas obras, que Deus ordenou de antemán para que andemos nelas".

2: Colosenses 3:10 - "E vestir o home novo, que se renova no coñecemento segundo a imaxe do que o creou".

Santiago 1:19 Xa que logo, meus amados irmáns, que todo o mundo sexa pronto para oír, lento para falar, lento para a ira:

Esta pasaxe anímanos a escoitar máis e a falar menos, e a controlar as nosas emocións.

1: "O poder da paciencia: aprender a escoitar e controlar as nosas emocións"

2: "A bendición da ralentización: facerse rápido para escoitar"

1: Proverbios 12:23 - O home prudente oculta o coñecemento, pero o corazón dos tolos proclama a tolemia.

2: Santiago 1:5 - Se algún de vós carece de sabedoría, que llo pida a Deus, que dá a todos generosamente e non reprende; e daráselle.

Santiago 1:20 Porque a ira do home non obra a xustiza de Deus.

Esta pasaxe enfatiza que a ira dos humanos non pode producir a xustiza de Deus.

1: "O poder da xustiza: trascendendo a ira"

2: "Un camiño cara á santidade: vencer a ira"

1: Efesios 4:31-32 - "Que se quite de vós toda amargura, ira, ira, clamor e maldade, con toda malicia. , así como Deus por amor de Cristo vos perdoou".

2: Salmo 37:8 - "Deixa a ira e abandona a ira: non te preocupes de ningún xeito por facer o mal".

Santiago 1:21 Por iso, aparta toda inmundicia e superfluidade de maldade, e recibe con mansedume a palabra enxertada, que pode salvar as túas almas.

Debemos librarnos de todo mal e maldade e aceptar humildemente a Palabra de Deus, que é capaz de salvar as nosas almas.

1. "O poder da palabra"

2. "A consecuencia da inmundicia"

1. Marcos 4:24-25 - "E díxolles: "Fíxate no que escoitades; coa medida que medides, serás medido; e aos que oídes daráselles máis. Porque ao que ten, daráselle; e ao que non ten, quitaráselle ata o que ten".

2. Xoán 3:16-17 - "Porque tanto amou Deus ao mundo, que deu ao seu Fillo unigénito, para que todo aquel que cre nel non pereza, senón que teña vida eterna. Porque Deus non enviou ao seu Fillo ao mundo para condenalo. o mundo; senón para que o mundo por medio del sexa salvo".

Santiago 1:22 Pero facede a palabra, e non só oíntes, enganándovos a vós mesmos.

Sexa un hacedor da Palabra e non só un oínte para evitar o autoengano.

1. Non só escoites a palabra, fai a palabra

2. Evita o autoengano a través da acción

1. Mateo 7:24-27 - Todo aquel que escoita estas miñas palabras e as pon en práctica é como un home sabio que construíu a súa casa sobre a rocha.

25 Baixou a choiva, subiron os regatos e sopraron os ventos e bateron contra aquela casa; aínda non caeu, porque tiña o seu alicerce na rocha.

2. Santiago 4:17 - Entón, se alguén sabe o ben que debe facer e non o fai, é pecado para el.

Santiago 1:23 Porque se alguén é oínte da palabra e non o fai, parécese a un home que contempla o seu rostro natural nun espello:

A pasaxe compara unha persoa que escoita a palabra de Deus pero non actúa sobre ela con alguén que mira o seu propio reflexo nun espello.

1. A Palabra de Deus é un espello para as nosas almas

2. Vernos na Palabra de Deus

1. Gálatas 5:22-23 - Pero o froito do Espírito é amor, alegría, paz, paciencia, bondade, bondade, fidelidade, mansedume, dominio propio; contra tales cousas non hai lei.

2. Santiago 1:22 - Pero sexade facedores da palabra, e non só oíntes, enganándose a vós mesmos.

Santiago 1:24 Porque el se contempla a si mesmo e vaise, e enseguida esquece o tipo de home que era.

Este verso anímanos a mirarnos honestamente e recoñecer as nosas debilidades, para que poidamos esforzarnos por ser mellores persoas.

1. O poder da autorreflexión: como facer un cambio positivo nas nosas vidas

2. Superación de obstáculos mediante o autoexame

1. Filipenses 4:8 "Finalmente, irmáns e irmás, todo o que é verdadeiro, todo o que é nobre, todo o que é xusto, todo o que é puro, todo o que é amable, todo o que é admirable, se algo é excelente ou digno de loar, pensade nesas cousas".

2. Proverbios 11:14 "Onde non hai guía, un pobo cae, pero na abundancia de conselleiros hai seguridade".

Santiago 1:25 Pero quen mira a perfecta lei da liberdade e persevera nela, non sendo un oínte esquecedor, senón un realizador da obra, este home será bendito na súa obra.

Aqueles que miran a perfecta lei da liberdade e a seguen constantemente, converténdose nun realizador da obra en lugar de un oínte esquecido, serán bendicidos nos seus feitos.

1. A bendición dos que fan: como obter os beneficios de seguir a perfecta lei da liberdade

2. Conseguir a verdadeira liberdade mediante a obediencia fiel

1. Gálatas 5:1 - "É para a liberdade que Cristo nos fixo libres. Mantente firme, entón, e non te deixes cargar de novo por un xugo de escravitude".

2. Colosenses 3:23-24 - "Faga o que fagas con todo o teu corazón, como traballando para o Señor, non para amos humanos, xa que sabes que recibirás unha herdanza do Señor como recompensa. é o Señor Cristo ao que serves".

Santiago 1:26 Se alguén de entre vós parece ser relixioso, e non frea a súa lingua, senón que engana o seu propio corazón, a relixión deste home é vana.

Esta pasaxe fala da importancia de controlar a lingua para ter unha fe verdadeira.

1. O poder da lingua: como controlar as túas palabras para a fe verdadeira

2. Vivir unha vida de verdadeira relixión: freando a lingua

1. Efesios 4:29-31 - Que non saia da vosa boca ningunha palabra corruptora, senón só as que sexan boas para edificar, segundo a ocasión, para dar graza aos que oen.

2. Proverbios 16:23-24 - O corazón do sabio fai que a súa fala sexa xudiciosa e engade persuasión aos seus beizos. As palabras graciosas son como un panal de mel, dozura para a alma e saúde para o corpo.

Santiago 1:27 Relixión pura e inmaculada diante de Deus e Pai é esta: visitar aos orfos e ás viúvas na súa aflicción, e manterse sen mancha do mundo.

A relixión pura é axudar aos necesitados e permanecer impecable das influencias mundanas.

1. A importancia de vivir unha vida de pureza

2. Como axudar aos necesitados

1. Filipenses 4:8 - Finalmente, irmáns e irmás, todo o que é verdadeiro, todo o que é nobre, todo o que é correcto, todo o que é puro, todo o que é amable, todo o que é admirable - se algo é excelente ou loable - pensan nesas cousas.

2. Isaías 1:17 - Aprende a facer o ben; buscar xustiza. Defende aos oprimidos. Toma a causa dos orfos; defender o caso da viúva.

Santiago 2 é o segundo capítulo da Epístola de Santiago no Novo Testamento. Este capítulo céntrase no tema da fe e das obras, facendo fincapé en que a fe xenuína se demostra mediante accións xustas e non só pola crenza intelectual.

1o Parágrafo: O capítulo comeza abordando o tema do favoritismo e a parcialidade dentro da comunidade cristiá. O autor condena rotundamente mostrar un trato preferente aos ricos mentres se descoida ou maltrata aos pobres. Lembra aos crentes

que tal comportamento vai en contra do mandamento de Deus de amar aos seus veciños como a si mesmos (Santiago 2:1-9). A fe verdadeira non mostra parcialidade senón que trata a todas as persoas con igualdade e respecto.

2º Parágrafo: Nos versos 10-17, hai unha énfase na conexión inseparable entre a fe e as obras. O autor afirma que quen cumpre toda a lei pero falla nun punto faise culpable de incumprila toda. Argumenta que a fe sen obras está morta, comparándoa cun corpo sen espírito (Santiago 2:14-17). A fe xenuína produce accións tanxibles que reflicten o amor e a xustiza de Deus.

Terceiro parágrafo: a partir do versículo 18, hai un desafío directo para aqueles que afirman ter fe pero carecen das obras correspondentes. O autor desafíaos dicindo: "Mostrame a túa fe ademais das túas obras, e mostrareivos a miña fe polas miñas obras" (Santiago 2:18b). Usa exemplos como Abraham e Rahab para ilustrar como as súas accións demostraron a súa auténtica confianza en Deus. A disposición de Abraham a ofrecer a Isaac como sacrificio mostrou a súa obediencia activa, mentres que a hospitalidade de Rahab cara aos espías revelou a súa crenza en Deus (Santiago 2:21-26). Esta pasaxe enfatiza que a verdadeira fe salvadora é evidenciada por accións xustas en lugar de mero asentimento intelectual ou profesión baleira.

En resumo, Santiago 2 destaca a importancia da imparcialidade dentro das comunidades cristiás, condenando o favoritismo baseado no status mundano. Subliña que a fe xenuína é inseparable das accións xustas e pide aos crentes que demostren as súas crenzas a través de actos amorosos cara aos demais. Desafía a aqueles que afirman ter fe sen as obras correspondentes, afirmando que a verdadeira fe salvadora é evidenciada pola obediencia activa enraizada na confianza en Deus.

Santiago 2:1 Meus irmáns, non teñades a fe no noso Señor Xesús Cristo, o Señor da gloria, con respecto ás persoas.

Santiago anima aos crentes a practicar a fe sen prexuízos cara a ningunha persoa.

1. "O Señor da Gloria: unha chamada á fe sen prexuízos"

2. "Celebrar a todas as persoas sen respecto ás persoas"

1. 1 Corintios 12:13 - "Porque nun Espírito todos somos bautizados para formar un só corpo, xa sexamos xudeus ou xentís, sexamos esclavos ou libres; e todos fomos bebidos dun só Espírito".

2. Gálatas 3:28 - "Non hai nin xudeu nin grego, non hai escravo nin libre, non hai home

nin muller, porque todos vós sodes un en Cristo Xesús".

Santiago 2:2 Porque se chega á túa asemblea un home cun anel de ouro, vestido con roupa bonita, e entra tamén un pobre con vestimenta vil;

A pasaxe fala do favoritismo entre as persoas en función das súas aparencias exteriores.

1. Ama ao teu veciño: o favorito é inaceptable

2. Vivindo a nosa fe: rexeitando os prexuízos

1. Lucas 6:31 - Fai aos demais como queres que che fagan a ti.

2. Gálatas 5:14 - Porque toda a lei cúmprese ao cumprir este único mandamento: "Ama ao teu próximo como a ti mesmo".

Santiago 2:3 E ti tedes respecto ao que leva a roupa de homosexual, e dinlle: Senta aquí nun bo lugar; e dille aos pobres: Estade alí, ou séntese aquí debaixo dos meus pés.

A pasaxe trata de ter respecto aos ricos e non ter en conta aos pobres .

1. "As verdadeiras riquezas: unha chamada a valorar a todos"

2. "Xenerosidade do Evanxeo: chegar aos necesitados"

1. Lucas 14: 12-14: "Entón Xesús díxolle ao seu anfitrión: "Cando deas un xantar ou unha cea, non convides aos teus amigos, nin aos teus irmáns nin aos teus parentes, nin aos teus veciños ricos; se o fas, poden convidarte. de volta e así serás pagado.Pero cando deas un banquete, invita aos pobres, aos lisiados, aos coxos, aos cegos, e serás bendito. Aínda que non che poidan pagar, serás recompensado na resurrección dos xustos. .'"

2. Mateo 25:34-36: "Entón o Rei dirá aos que están á súa dereita: "Ven, benditos de meu Pai, tomade a vosa herdanza, o reino preparado para vós desde a creación do mundo. Porque eu tiven fame e dechesme de comer, tiven sede e dechesme de beber, era forasteiro e convidáchesme a entrar, necesitaba roupa e vestichesme, estaba enfermo e coidaches de min, estaba no cárcere e viñeches visitarme'".

Santiago 2:4 ¿Non sodes, pois, parcial en vós mesmos, e chegaste a ser xulgados de

malos pensamentos?

Esta pasaxe fala do perigo de ser crítico e hipócrita.

1: Non sexas rápido para xulgar

2: Sexa humilde ante Deus

1: Mateo 7: 1-5 - "Non xulguedes para que non sexades xulgados. Porque co xuízo que pronunciedes seredes xulgados, e coa medida que usedes serás medido".

2: Romanos 2: 1-3 - "Por iso non tes escusa, oh home, cada un de vós que xulgades. Porque ao xulgar a outro, condénades a si mesmo, porque ti, o xuíz, practicas as mesmas cousas".

Santiago 2:5 Escoitade, meus amados irmáns: ¿Non escolleu Deus aos pobres deste mundo ricos en fe, e herdeiros do reino que prometeu aos que o aman?

Deus escolleu bendecir os pobres con fe e prometeulles un lugar no seu reino se o aman.

1. Non importa a túa posición na vida, o amor de Deus está dispoñible para todos os que o aman.

2. Todos somos iguais aos ollos de Deus e El premia aos que o aman.

1. Gálatas 3:26-29 - Porque en Cristo Xesús todos sodes fillos de Deus, pola fe.

2. 1 Xoán 4:7-11 - Amados, amémonos uns aos outros, porque o amor é de Deus, e quen ama naceu de Deus e coñece a Deus.

Santiago 2:6 Pero vós desprezaches aos pobres. ¿Non vos oprimen os ricos e os atraen ante os tribunales?

A pasaxe de Santiago 2:6 fala de como os ricos oprimen aos pobres e os traen ante os tribunales.

1. O perigo de oprimir aos pobres: A sobre as consecuencias de maltratar e oprimir aos menos afortunados.

2. Quen é o meu veciño? A sobre a responsabilidade de tratar aos marxinados con respecto e amabilidade.

1. Éxodo 22: 21-24 - "Non maltratarás a un estranxeiro nin o oprimirás, porque eras forasteiro na terra de Exipto. Non maltratares a ningunha viúva nin orfo. Se o maltratas, e eles claman. a min escoitarei o seu clamor, arderá a miña ira, matareino a espada, e as súas mulleres quedarán viúvas e os seus fillos orfos.

2. Proverbios 31: 8-9 - "Abre a túa boca para o mudo, para os dereitos de todos os desvalidos. Abre a túa boca, xulga con xustiza, defende os dereitos dos pobres e necesitados".

Santiago 2:7 ¿Non blasfeman ese digno nome co que sodes chamados?

A pasaxe é unha advertencia contra blasfemar o nome de Deus polo que se chaman os cristiáns.

1. "O poder dun nome: por que debemos respectar o nome de Deus"

2. "A bendición dun nome: como podemos honrar o nome de Deus"

1. Isaías 42:8 - "Eu son o Señor; ese é o meu nome; a miña gloria non lle dou a ningún outro, nin a miña louvanza aos ídolos esculpidos".

2. Efesios 3:14-15 - "Por iso inclín os meus xeonllos ante o Pai, de quen recibe o nome de toda familia no ceo e na terra".

Santiago 2:8 Se cumprides a lei real segundo a Escritura: Amarás ao teu próximo coma a ti mesmo, ben fas.

Santiago anímanos a cumprir a lei real segundo as Escrituras, que é amar ao noso próximo como a nós mesmos.

1. O poder do amor: como amar ao noso próximo como a nós mesmos

2. A real lei do amor: o que nos di a Escritura sobre amar ao noso próximo

1. 1 Xoán 4:7-12

2. Marcos 12:28-31

Santiago 2:9 Pero se tedes respecto ás persoas, cometedes pecado, e estades convencidos da lei como transgresores.

O respecto ás persoas non debe levar ao pecado, ou se non a lei será violada.

1. Respecta a todos independentemente do estatus social

2. Ámate uns a outros e obedece a lei

1. Efesios 6:9 - E señores, tratade do mesmo xeito aos vosos escravos. Non os ameazades, xa que sabes que o que é o seu Mestre e o teu está no ceo, e non hai favoritismo con el.

2. Mateo 22:37-39 - Xesús respondeu: ""Ama ao Señor, o teu Deus, con todo o teu corazón, con toda a túa alma e con toda a túa mente". Este é o primeiro e maior mandamento. E o segundo é así: 'Ama ao teu próximo coma a ti mesmo'.

Santiago 2:10 Porque quen garda toda a lei, e aínda así ofende nun punto, é culpable de todos.

Debe cumprirse toda a lei para permanecer inocente; quedarse curto nun punto significa culpa por todos os puntos.

1. "O estándar perfecto: cumprir toda a lei"

2. "Alcanzar a xustiza: esforzarse pola perfección"

1. Mateo 5:48 - "Sede, pois, perfectos, como o voso Pai que está nos ceos é perfecto".

2. Gálatas 3:10-11 - "Porque todos os que son das obras da lei están baixo a maldición;

porque está escrito: Maldito todo aquel que non persevera en todo o que está escrito no libro da lei. para facelas. Pero que ninguén é xustificado pola lei diante de Deus, é evidente: porque o xusto vivirá pola fe".

Santiago 2:11 Porque o que dixo: Non cometas adulterio, dixo tamén: Non mates. Agora ben, se non cometes adulterio, aínda que se matas, converteráste nun transgresor da lei.

Esta pasaxe explica que non abonda con non cometer adulterio, pero tampouco debemos matar para seguir sendo xustos.

1. "Vivir con xustiza: absterse de adulterio e asasinato"

2. "A lei de Deus: obedecer os dez mandamentos"

1. Éxodo 20:13 - "Non matarás".

2. Mateo 5: 27-28 - "Oíches que dicían os de sempre: Non cometerás adulterio; pero eu dígovos que todo aquel que mira a unha muller para codiciala, cometeu adulterio con ela. xa no seu corazón".

Santiago 2:12 Así falades e facedes, como os que serán xulgados pola lei da liberdade.

Os cristiáns deberían vivir as súas vidas segundo a lei da liberdade, falando e actuando dun xeito que será xulgado por esa lei.

1. A lei da liberdade: vivir unha vida de acordo coa vontade de Deus

2. O xuízo da liberdade: facer eleccións xustas na vida

1. Lucas 6:46 Por que me chamades, Señor, Señor, e non facedes o que digo?

2. Romanos 8:1-2 Polo tanto, agora non hai condenación para os que están en Cristo Xesús, porque por medio de Cristo Xesús a lei do Espírito de vida libróume da lei do pecado e da morte.

Santiago 2:13 Porque terá xuízo sen misericordia, o que non mostrou misericordia; e a misericordia alégrase contra o xuízo.

Este verso fala do xuízo e da misericordia de Deus: os que amosan misericordia aos demais terán misericordia de Deus, mentres que os que non o fagan non recibirán misericordia.

1. "Vivir unha vida de misericordia: o poder do perdón"

2. "A misericordia e a xustiza de Deus: un equilibrio de compaixón e xustiza"

1. Miqueas 6:8 "Díxoche, home, o que é bo; e que che esixe o Señor senón que fagas xustiza, ames a bondade e camines humildemente co teu Deus?"

2. Efesios 2:4-5 "Pero Deus, sendo rico en misericordia, por mor do gran amor co que nos amou, aínda que estabamos mortos nas nosas ofensas, fíxonos vivir xunto con Cristo; pola graza fuches salvo. ."

Santiago 2:14 De que lle serve, irmáns meus, aínda que un diga que ten fe e non ten obras? a fe pode salvalo?

James pregunta que boa é a fe se non vai acompañada de accións.

1) A fe sen obras está morta, 2) As nosas accións demostran a nosa fe.

1) Romanos 10:17, "Así que a fe vén de escoitar, e oír pola palabra de Cristo", 2) Mateo 7:21-23, "Non todo o que me di: 'Señor, Señor' entrará no reino. do ceo, senón o que fai a vontade do meu Pai que está no ceo. Nese día moitos me dirán: "Señor, Señor, non profetizamos no teu nome, e no teu nome botamos fóra demos e fixemos moitas obras poderosas no teu nome? E entón declarareilles: "Nunca vos coñecín; apartade de min, obreiros de iniquidade".

Santiago 2:15 Se un irmán ou unha irmá está espido e carente de alimento diario,

A pasaxe fala da necesidade de proporcionar aos que o necesitan.

1. "O corazón da compaixón: amar e coidar aos pobres e necesitados"

2. "Facer boas accións: Cumprir os mandamentos de Santiago 2:15"

1. Mateo 25:35-36 - "Porque tiven fame e déchesme de comer, tiven sede e déchesme de beber, era forasteiro e convidáchesme".

2. Isaías 58:6-7 - "Non é este o xaxún que eu escollín: soltar as ataduras da maldade, desfacer as pesadas cargas, deixar libres aos oprimidos, e romper todo xugo? Non será para compartir o teu pan cos famentos, E para levar á túa casa os pobres que son expulsados; Cando ves o espido, que o cubres, e non te escondes da túa propia carne?

Santiago 2:16 E un de vós díxolles: Partide en paz, quentádevos e encheos; non obstante non lles dades as cousas que son necesarias para o corpo; que lucra?

Esta pasaxe destaca a importancia de mostrar actos de caridade e bondade uns cos outros, xa que non basta con desexarlles o mellor.

1. "O agasallo máis grande de todos: a compaixón"

2. "O poder da bondade e da caridade"

1. 1 Xoán 3:17-18: "Pero se alguén ten os bens do mundo e ve ao seu irmán necesitado, pero pecha o seu corazón contra el, como permanece nel o amor de Deus? Fillos, non amemos de palabra ou fala senón de feito e de verdade".

2. Proverbios 19:17: "O que é xeneroso cos pobres presta ao Señor, e el pagaralle a súa obra".

Santiago 2:17 Así a fe, se non ten obras, está morta, estando soa.

A fe non é suficiente por si mesma, debe ir acompañada de accións para ser efectiva.

1. "A fe sen obras está morta"

2. "O poder da fe en acción"

1. Romanos 4:20-21 - "Non vacilou pola incredulidade respecto da promesa de Deus, senón que foi fortalecido na súa fe e deu gloria a Deus, estando plenamente convencido de que Deus tiña poder para facer o que prometera".

2. Santiago 1:22 - "Non escoitedes simplemente a palabra, e así vos enganades. Facede

o que di".

Santiago 2:18 Si, un home pode dicir: "Ti tes fe e eu teño obras; móstrame a túa fe sen as túas obras, e mostrareiche a miña fe polas miñas obras".

James desafía aos lectores a demostrar que a fe é real demostrándoa mediante obras.

1. O poder da fe: como as nosas accións demostran as nosas crenzas

2. A evidencia da fe: mostrando as nosas crenzas a través das nosas accións

1. Romanos 10:17 - Así que a fe vén de escoitar, e oír a través da palabra de Cristo.

2. Efesios 2:8-10 - Porque pola graza fuches salvo mediante a fe. E isto non é cousa túa; é don de Deus, non resultado de obras, para que ninguén se gabe. Porque somos a súa obra, creados en Cristo Xesús para boas obras, que Deus preparou de antemán, para que camiñemos nelas.

Santiago 2:19 Ti cres que hai un só Deus; ben fas: os demos tamén cren e tremen.

Crer nun só Deus é encomiable, pero non é suficiente para salvar a unha persoa das consecuencias do pecado.

1: Debemos poñer a nosa fe en Xesús e na súa morte e resurrección se queremos ser gardados.

2: Debemos mirar máis alá de crer en Deus e vivir a nosa fe na forma en que vivimos as nosas vidas.

1: Romanos 10:9 - Que se confesas coa túa boca ao Señor Xesús e cres no teu corazón que Deus o resucitou de entre os mortos, serás salvo.

2: Efesios 2:8-9 - Porque pola graza sodes salvos mediante a fe; e iso non de vós mesmos: é don de Deus: non de obras, para que ninguén se vante.

Santiago 2:20 Pero saberás, vaidoso, que a fe sen obras está morta?

Santiago 2:20 ensina que a fe sen as obras correspondentes é inútil.

1. "Vivir a túa fe: como as túas obras reflicten as túas crenzas"

2. "A importancia da conexión entre a fe e a acción"

1. Mateo 7:16-20 (Recoñecerédeos polos seus froitos)

2. Colosenses 1:9-11 (Anda digno do Señor, agradando plenamente, dando froito en toda boa obra)

Santiago 2:21 ¿Non foi xustificado polas obras Abraham, noso pai, cando ofreceu ao seu fillo Isaac sobre o altar?

Esta pasaxe explica como Abraham foi xustificado polas súas obras cando ofreceu ao seu fillo Isaac no altar.

1: As nosas accións falan máis que as palabras.

2: A fe e a obediencia de Abraham a Deus foron probadas polas súas obras.

1: Hebreos 11:17-19 - Pola fe Abraham, cando foi probado, ofreceu a Isaac, e o que recibira as promesas ofreceu ao seu fillo único.

2: Xénese 22: 1-18 - Abraham obedeceu ao Señor e levou a cabo o sacrificio do seu fillo Isaac.

Santiago 2:22 ¿Ves como a fe actuou coas súas obras, e polas obras a fe foi perfeccionada?

Santiago 2:22 ensina que a fe e as obras traballan xuntas: a fe faise perfecta cando vai acompañada de boas obras.

1. "Fe e obras: traballar xuntos pola perfección"

2. "O poder da acción fiel"

1. Romanos 4:20-21 - "Ningunha incredulidade o fixo vacilar sobre a promesa de Deus, pero se fortaleceu na súa fe mentres daba gloria a Deus, plenamente convencido de que Deus podía facer o que prometera".

2. Hebreos 11:17-19 - "Pola fe Abraham, cando foi probado, ofreceu a Isaac, e o que recibira as promesas estaba no acto de ofrecer o seu único fillo, do que se dixo: "Por Isaac". chamarase a túa descendencia. Considerou que Deus era capaz incluso de resucitalo de entre os mortos, dos cales, en sentido figurado, si o recibiu".

Santiago 2:23 E cumpriuse a Escritura que di: Abraham creu en Deus, e foille imputado por xustiza; e foi chamado amigo de Deus.

Deus deulle a Abraham xustiza cando cría nel, e recibiu o título de "Amigo de Deus".

1. O poder da fe: un estudo da relación de Abraham con Deus

2. A bendición da xustiza: comprender o amor de Deus por Abraham

1. Xénese 15:6 - E creu no Señor; e contoullo por xustiza.

2. Isaías 41:8 - Pero ti, Israel, es o meu servo, Xacob a quen escollín, a descendencia de Abraham, o meu amigo.

Santiago 2:24 Xa vedes que un home é xustificado polas obras, e non só pola fe.

Santiago ensina que a salvación obtense a través das boas obras e non só da fe.

1. A necesidade de boas obras para acadar a salvación

2. A importancia da fe e das obras

1. Romanos 2:13 - "Porque non son os que oiten a lei os xustos diante de Deus, senón os que cumpre a lei os que serán xustificados".

2. Efesios 2:10 - "Porque nós somos a súa obra, creados en Cristo Xesús para boas obras, que Deus preparou de antemán, para que camiñemos nelas".

Santiago 2:25 Do mesmo xeito, Rahab, a ramera, non foi xustificada polas obras, cando recibiu aos mensaxeiros e os enviou por outro camiño?

Rahab a ramera foi xustificada polas súas obras cando protexeu aos mensaxeiros de Deus.

1. A fe sen obras está morta

2. A importancia de actuar

1. Hebreos 11:31 - "Pola fe Rahab a prostituta non pereceu cos desobedientes, porque dera unha acollida amistosa aos espías".

2. Mateo 25: 35-36 - "Porque tiven fame e déchesme de comer, tiven sede e déchesme de beber, era forasteiro e convidáchesme".

Santiago 2:26 Porque como o corpo sen espírito está morto, así a fe sen obras tamén está morta.

A fe sen obras está morta, así como un corpo sen espírito está morto.

1. "O poder da fe e das obras"

2. "A necesidade da fe e das obras"

1. Levítico 19:18, "Amarás ao teu próximo coma a ti mesmo"

2. Romanos 12:10, "Amádevos uns aos outros con cariño fraternal; superádevos uns aos outros en honra".

Santiago 3 é o terceiro capítulo da Epístola de Santiago no Novo Testamento. Este capítulo céntrase principalmente no poder e na importancia de controlar o propio discurso, destacando o posible dano causado por unha lingua indómita.

1o Parágrafo: O capítulo comeza advertindo aos crentes sobre a responsabilidade e a influencia que supón ser profesores ou líderes dentro da comunidade cristiá. O autor

subliña que os que ensinan serán xulgados con maior rigor, xa que as súas palabras teñen peso e impactan nos demais (Santiago 3:1-2). Despois usa imaxes vívidas para ilustrar como un pequeno anaco pode controlar un cabalo, un pequeno temón pode dirixir un gran barco e, do mesmo xeito, unha pequena lingua pode ter efectos significativos. A lingua descríbese como un lume que pode incendiar un bosque enteiro (Santiago 3:3-6).

Segundo parágrafo: nos versos 7-12, hai unha exploración da natureza contraditoria da fala humana. O autor destaca como os humanos domesticaron e domesticaron varios animais pero loitan por domar as súas propias linguas. Sinala que da mesma boca saen bendicións e maldicións, que non deberían ser así (Santiago 3:9-10). Compara esta incoherencia coa auga doce e salgada que flúe do mesmo manancial ou as figueiras que producen olivas ou as vides que producen figos. Tales inconsistencias revelan unha falta de sabedoría.

Terceiro parágrafo: a partir do versículo 13, hai unha énfase na verdadeira sabedoría demostrada a través da boa conduta en lugar de palabras baleiras. O autor distingue entre a sabedoría terrestre caracterizada polos celos, a ambición egoísta e a desorde fronte á sabedoría celestial caracterizada pola pureza, a paz, a mansedume, a razoabilidade, a misericordia, a imparcialidade e a sinceridade (Santiago 3:14-18). A verdadeira sabedoría conduce a unha vida xusta e produce bos froitos nas relacións cos demais.

En resumo, Santiago 3 destaca o poder da palabra e o seu potencial tanto de dano como de bendición. Advirte contra usar a nosa lingua de forma descoidada ou destrutiva, pero anima aos crentes a exercer o autocontrol sobre as súas palabras. Enfatiza que a verdadeira sabedoría revélase a través dun comportamento consistente marcado pola humildade e a xustiza en lugar de palabras baleiras ou ambición mundana. En definitiva, pide que os crentes busquen a sabedoría celestial que fomente relacións pacíficas baseadas na pureza, a mansedume e a misericordia, evitando os celos, o egoísmo e a conduta desordenada.

Santiago 3:1 Irmáns meus, non sexades moitos mestres, sabendo que recibiremos unha condena máis grande.

Esta pasaxe advirte de non ser demasiado rápido para asumir un papel docente ou principal, xa que pode abrirnos a un maior xuízo.

1. Ser un líder no ministerio do Señor non debe ser tomado á lixeira.

2. Debemos achegarnos ao liderado no ministerio do Señor con humildade e cautela.

1. Mateo 23: 8-10 - "Pero non vos chamedes Rabí: porque un é o voso Mestre, Cristo, e todos vós sodes irmáns. E non chamedes a ninguén o voso pai na terra, porque un é o voso Pai, que é no ceo. Tampouco vos chamedes mestres: porque un só é o voso Mestre, Cristo".

2. 1 Pedro 5: 2-3 - "Alimenta o rabaño de Deus que está entre vós, controlándoo, non por constricción, senón voluntariamente; non por lucro sucio, senón de mente; nin como señores de Deus. patrimonio, pero sendo exemplo para o rabaño".

Santiago 3:2 Porque en moitas cousas ofendemos a todos. Se alguén non ofende coa palabra, este é un home perfecto e capaz tamén de refrenar todo o corpo.

Todos cometemos erros, pero o home perfecto é capaz de controlar todo o seu corpo.

1. "O poder do autocontrol"

2. "O home perfecto"

1. Gálatas 5:22-23 - "Pero o froito do Espírito é amor, alegría, paz, paciencia, bondade, bondade, fidelidade, mansedume, dominio propio; contra tales cousas non hai lei".

2. Proverbios 16:32 - "O que é lento para a ira é mellor que o poderoso, e o que goberna o seu espírito que o que toma unha cidade".

Santiago 3:3 Velaquí, poñemos trozos na boca dos cabalos para que nos obedezcan; e dámoslle voltas a todo o seu corpo.

Santiago 3:3 ilustra como os humanos poden controlar os cabalos usando bits para facelos obedecer.

1) O poder da obediencia: como obedecer e ser controlado por Deus

2) O poder da submisión: aprender a someterse á vontade de Deus

1) Proverbios 16:9 - "Nos seus corazóns os humanos planifican o seu curso, pero o Señor establece os seus pasos".

2) Mateo 6:33 - "Pero busca primeiro o seu reino e a súa xustiza, e todas estas cousas

tamén che serán dadas".

Santiago 3:4 Velaquí tamén os barcos, que aínda que son tan grandes e son impulsados por ventos feroces, dan a volta cun timón moi pequeno, onde queira o gobernador.

Esta pasaxe enfatiza o poder dunha pequena forza para mover grandes obxectos, como barcos, controlando a dirección do vento.

1. O poder dunha pequena acción nun gran mundo

2. Como aproveitar os ventos do cambio

1. Proverbios 21: 5 - Os plans dos dilixentes conducen certamente á abundancia, pero todo o que é precipitado só chega á pobreza.

2. Mateo 17:20 - El díxolles: ? □ pola túa pouca fe. Pois en verdade dígovos que se tedes fe coma un gran de mostaza, dirás a este monte: □ ove de aquí para alá,??e moverase, e nada será imposible para ti.??

Santiago 3:5 Así a lingua é un membro pequeno, e presume de grandes cousas. Velaí que gran cousa acende un pequeno lume!

A lingua é unha pequena parte do corpo, pero pode causar unha gran destrución. Unha pequena faísca de lume pode crear un gran incendio.

1. O poder da lingua - Como as nosas palabras poden causar unha gran destrución

2. The Little Fire - Unha ollada a como unha pequena faísca pode crear un gran incendio

1. Santiago 1:26 - Se alguén pensa que é relixioso e non frena a súa lingua, senón que engana o seu corazón, a relixión desta persoa non vale para nada.

2. Proverbios 18:21 - A morte e a vida están no poder da lingua, e os que a aman comerán os seus froitos.

Santiago 3:6 E a lingua é un lume, un mundo de iniquidade: así é a lingua entre os nosos membros, que contamina todo o corpo e incendia o curso da natureza; e prendese lume do inferno.

A lingua é unha forza poderosa que pode causar destrución e contaminar todo o corpo, e é incendiada polo inferno.

1. O poder das nosas palabras - Como se pode usar a lingua para o ben ou para o mal

2. Lume do inferno - O poder destrutivo do pecado

1. Proverbios 18:21 - A morte e a vida están no poder da lingua

2. Efesios 4:29 - Que ningunha comunicación corrupta saia da túa boca

Santiago 3:7 Porque toda clase de animais, de paxaros, de serpes e de cousas do mar, son domadas e domadas pola humanidade.

A humanidade demostrou a capacidade de domar bestas salvaxes, aves e criaturas mariñas.

1. O poder de domesticar: unha lección da natureza

2. A bendición da domesticación: descubrindo o noso potencial

1. Proverbios 16:32 - O que é lento para a ira é mellor que o poderoso, e o que goberna o seu espírito que o que toma unha cidade.

2. Romanos 8:14 - Porque os que son guiados polo Espírito de Deus son fillos de Deus.

Santiago 3:8 Pero a lingua ninguén pode domar; é un mal indisciplinado, cheo de veleno mortal.

A lingua é indomable e é fonte de maldade e destrución.

1. O poder das túas palabras: comprender o impacto da nosa lingua

2. Domar a lingua: un exame do poder das nosas palabras

1. Proverbios 18:21 - A morte e a vida están no poder da lingua.

2. Eclesiastés 5:2 - Non sexas temerario coa túa boca, e non deixes que o teu corazón pronuncie nada apresuradamente ante Deus.

Santiago 3:9 Con iso bendicimos a Deus, o Pai; e con iso maldicimos aos homes, que son feitos á semellanza de Deus.

A pasaxe de Santiago 3:9 fala de como debemos bendecir a Deus e non maldicir ás persoas, que foron creadas á imaxe de Deus.

1: Todos debemos esforzarnos por mostrar o amor de Deus aos demais, independentemente das nosas diferenzas, xa que todos estamos feitos á súa imaxe.

2: Debemos usar a nosa lingua para mostrar amor e agradecer a Deus, en lugar de usala para maldicir á xente.

1: Efesios 4:29 - Que non saia da vosa boca ningunha comunicación corrupta, senón o que é bo para o uso de edificación, para que poida servir de graza aos oíntes.

2: Colosenses 3:8-10 - Pero agora tamén vós desposuédesvos de todo isto; rabia, ira, malicia, blasfemia, comunicación sucia fóra da túa boca.

Santiago 3:10 Da mesma boca sae bendición e maldición. Meus irmáns, estas cousas non deberían ser así.

Santiago advirte que non debemos pronunciar bendicións e maldicións coa mesma boca.

1. O poder das nosas palabras: controlar a nosa lingua

2. Bendición ou maldición: Vivindo Santiago 3:10

1. Efesios 4:29 - ? e non saia da vosa boca ningunha fala corruptora, senón só as que sexan boas para edificar, segundo convén a ocasión, para que faga graza aos que oen.

2. Proverbios 18:21 - ? a vida e a vida están no poder da lingua, e os que a aman

comerán os seus froitos.

Santiago 3:11 ¿Unha fonte bota no mesmo lugar auga doce e amarga?

Santiago 3:11 pregunta se unha fonte pode producir auga doce e amarga do mesmo lugar.

1. "O poder das nosas palabras: reflexión sobre Santiago 3:11"

2. "O doce e amargo da vida: explorando Santiago 3:11"

1. Proverbios 16:24 - "As palabras agradables son como un panal de mel, dozura para a alma e saúde para os ósos".

2. Isaías 5:20 - "Ai dos que chaman ao mal bo e ao ben mal, que poñen as tebras por luz e a luz por tebras, que poñen amargo por doce e doce por amargo!"

Santiago 3:12 Pode a figueira, meus irmáns, dar froitos de olivo? ou unha vide, figos? polo que ningunha fonte pode producir tanto auga salgada como doce.

É imposible que algo produza dúas cousas opostas ao mesmo tempo.

1. "A irrealidade de esperar opostos"

2. "O poder do compromiso"

1. Lucas 6:37-38 "Non xulguedes, e non seredes xulgados; non condenades, e non seredes condenados: perdoade, e seredes perdoados".

2. Gálatas 5:22-23 "Pero o froito do Espírito é o amor, a alegría, a paz, a paciencia, a mansedume, a bondade, a fe, a mansedume, a templanza: contra tales non hai lei".

Santiago 3:13 Quen é un home sabio e dotado de coñecemento entre vós? que amose nunha boa conversa as súas obras con mansedumbre de sabedoría.

A sabedoría e o coñecemento deben expresarse mediante boas obras e mansedume.

1. A sabedoría das boas obras

2. Vivir unha vida de coñecemento e mansedume

1. Proverbios 16:22-24 - "O bo sentido é unha fonte de vida para quen o ten, pero a instrución dos necios é unha tolemia. O corazón dos sabios instrúe a súa boca e engade persuasión aos seus beizos. As palabras agradables son un panal, doce para a alma e curativo para os ósos".

2. Filipenses 2:14-15 - "Faide todas as cousas sen murmurar nin disputar, para que sexades irreprensibles e inocentes, fillos de Deus sen defecto no medio dunha xeración torta e retorcida, entre as que brillades como luces no mundo. ."

Santiago 3:14 Pero se tedes amarga envexa e disputas nos vosos corazóns, non vos gloriades e non mintades contra a verdade.

Esta pasaxe advirte de non permitir que a envexa, a loita e as mentiras estean presentes no corazón.

1. O perigo da envexa e da loita: como evitar a tentación de comparar.

2. O poder da verdade: como as mentiras destrúen as relacións.

1. Proverbios 14:30 - Un corazón san é a vida da carne, pero a envexa da podremia dos ósos.

2. Romanos 12:14-16 - Bendice aos que te perseguen: bendice e non maldixes. Alégrate cos que se alegran, e chora cos que choran. Sexa da mesma mente uns con outros. Non te preocupes das cousas altas, pero condescende aos homes de baixo nivel. Non sexas sabio nos teus propios conceptos.

Santiago 3:15 Esta sabedoría non descende de arriba, senón que é terrenal, sensual, diabólica.

Esta pasaxe describe a sabedoría terrestre como oposta á sabedoría divina, xa que é sensual e diabólica.

1. Coidado coa Sabedoría Terrenal

2. A diferenza entre a sabedoría divina e a terrestre

1. Isaías 55: 8-9 ??? □ ou os meus pensamentos non son os teus pensamentos, nin os teus camiños os meus camiños, di o Señor. Porque como os ceos son máis altos que a terra, así son máis altos os meus camiños que os teus, e os meus pensamentos máis altos que os teus.

2. Proverbios 3:5-7 ??? □ ferruxe no Señor con todo o teu corazón; e non te inclines ao teu propio entendemento. Recoñéceo en todos os teus camiños, e el dirixirá os teus camiños. Non sexas sabio aos teus propios ollos: teme ao Señor e apártate do mal.

Santiago 3:16 Porque onde hai envexa e contenda, hai confusión e toda obra mala.

Este verso de Santiago ensínanos que cando a envexa e o conflito están presentes, seguirán o caos e o mal.

1: Non deixes que a envexa e a contenda quiten a paz da túa vida.

2: En vez de envexar, esfórzate por contentarte co que o Señor che deu.

1: Proverbios 15:17 "Mellor é unha cea de herbas onde hai amor, que un becerro gordo con odio".

2: Filipenses 4:11-13 "Non é que falo de falta: porque aprendín a contentarme en calquera estado que me atope. onde e en todas as cousas son instruído tanto para estar saciado como para ter fame, para abundar e para sufrir necesidade. Todo o podo por medio de Cristo que me fortalece".

Santiago 3:17 Pero a sabedoría que vén de arriba é primeiro pura, despois pacífica, amable e fácil de pedir, chea de misericordia e de bos froitos, sen parcialidade e sen hipocrisía.

Santiago 3:17 fala de que a sabedoría de arriba é pura, pacífica, amable e fácil de pedir, chea de misericordia e bos froitos, sen parcialidade e sen hipocrisía.

1. "A sabedoría de arriba: deixar ir a parcialidade e a hipocrisía"

2. "Vivir unha vida de misericordia e bos froitos"

1. Mateo 7:12 - "Por tanto, todo o que queredes que os homes fagan con vós, tamén vos facedes a eles, porque esta é a lei e os profetas".

2. Xoán 15:12 - "Este é o meu mandamento: que vos amedes uns a outros, como eu vos amei".

Santiago 3:18 E o froito da xustiza sementa na paz dos que fan a paz.

A paz é o froito da xustiza que sementan os que se comprometen a facer a paz.

1. A paz é unha opción: como plantar as sementes da xustiza

2. O poder da xustiza: cultivar un corazón en paz

1. Filipenses 4:4-7 - Alegraos sempre no Señor; de novo vou dicir: alegrate! Que a túa mansedume sexa coñecida por todos. O Señor está preto. Non te preocupes por nada, pero en todo, por medio de oración e súplica con acción de grazas, fai que as túas peticións sexan coñecidas a Deus. E a paz de Deus, que supera todo entendemento, gardará os vosos corazóns e as vosas mentes en Cristo Xesús.

2. Romanos 12:18 - Se é posible, na medida en que dependa de ti, vive en paz con todos.

Santiago 4 é o cuarto capítulo da Epístola de Santiago no Novo Testamento. Este capítulo aborda varias cuestións relacionadas cos conflitos, os desexos mundanos e a humildade ante Deus.

1o Parágrafo: O capítulo comeza abordando a causa raíz dos conflitos e disputas entre os crentes. O autor atribúe estas disputas a desexos egoístas que fan a guerra no interior dos individuos. Subliña que cando as persoas piden cousas con motivos equivocados ou buscan satisfacer os seus propios praceres, non recibirán o que piden de Deus (Santiago 4:1-3). O autor amonesta a que se sometan a Deus, resistan ao demo e se acheguen a Deus arrepentidos.

2º Parágrafo: Nos versos 4-10, faise énfase no perigo da amizade co mundo e os seus valores. O autor advirte contra facerse amigo do mundo porque leva á inimizade con Deus. Destaca que a amizade co mundo caracterízase polo adulterio espiritual e a

lealdade dividida entre Deus e as actividades mundanas (Santiago 4:4-6). Pola contra, os crentes están chamados a humillarse ante Deus, recoñecendo a súa soberanía e buscando a súa graza. Anímalles a limpar as súas mans do pecado e purificar os seus corazóns mediante o arrepentimento xenuíno.

Terceiro parágrafo: a partir do versículo 11, céntrase en evitar actitudes de xuízo uns cara a outros. O autor advirte de non falar mal ou xulgar aos compañeiros de crenza xa que supón usurpar o papel de Deus como Xuíz (Santiago 4:11-12). Subliña que só Un é Lexislador e Xuíz, o propio Deus, e os crentes deberían recoñecer humildemente o seu lugar como seres humanos falibles. Recoméndaselles a non presumir de plans futuros, senón a recoñecer a súa dependencia da vontade de Deus para as súas vidas (Santiago 4:13-17). Esta pasaxe subliña a necesidade de humildade ante Deus, resistindo os desexos egoístas que levan a conflitos, evitando a amizade cos valores mundanos mentres buscamos a intimidade con Deus a través do arrepentimento e absternos de actitudes de xuízo cara aos demais recoñecendo o noso entendemento limitado.

En resumo, James 4 aborda cuestións relacionadas cos conflitos derivados de desexos egoístas dentro dos individuos. Advirte contra os valores mundanos e insta aos crentes a buscar a intimidade con Deus a través da submisión, a resistencia ao mal e o arrepentimento xenuíno. Advirte contra as actitudes de xuízo cara aos compañeiros crentes ao tempo que enfatiza a humildade ante un Xuíz soberano. O capítulo pide autoexame, purificación. do pecado e confiar na vontade de Deus en lugar de presumir de plans persoais.

Santiago 4:1 De onde veñen as guerras e as loitas entre vós? Non veñen de aquí, mesmo dos teus desexos que loitan nos teus membros?

Os humanos están constantemente en conflito debido aos seus propios desexos egoístas.

1. Os desexos egoístas levan ao conflito

2. O custo do egoísmo

1. Santiago 1:14-15 "Pero cada un é tentado cando é arrastrado polo seu propio mal desexo e seducido. Entón, despois de que o desexo concibiu, dá a luz o pecado; e o pecado, cando é adulto, dá a luz á morte".

2. Proverbios 14:12 "Hai un camiño que parece correcto, pero ao final leva á morte".

Santiago 4:2 Desexádes e non tedes; matades e desexades ter, e non podedes conseguir; loitades e guerredes, pero non tedes, porque non pedides.

Os humanos buscan constantemente cumprir os seus desexos, pero moitas veces non o conseguen por falta de pedir axuda.

1. O poder da oración: como pedir axuda pode levar á realización

2. Os límites dos desexos humanos: atopar o contento ante os desexos non cumpridos

1. Filipenses 4:11-13 - Non é que falo de falta: porque aprendín a contentarme, en calquera estado que me atope. Sei ser humillado, e sei abundar: en todas partes e en todas as cousas son instruído tanto para estar cheo como para ter fame, para abundar e para sufrir necesidade.

13 Podo facer todas as cousas por medio de Cristo que me fortalece.

2. Mateo 6:25-34 - Por iso dígovos: Non vos preocupedes pola vosa vida, o que comeredes ou o que bebedes; nin aínda para o teu corpo, o que vestirás. Non é a vida máis que a carne e o corpo que o vestido? Velaí as aves do ceo: porque non sementan, nin segan, nin recollen nos hórreos; con todo o teu Pai celestial aliméntaos. Non sodes moito mellores ca eles?

Santiago 4:3 Pedides, e non recibides, porque pedides mal, para consumilo nas vosas concupiscencias.

Non debemos pedir a Deus cousas que só satisfarán os nosos propios desexos.

1: Non debemos pedir cousas que só levarán á nosa propia destrución.

2: As nosas oracións deben centrarse en buscar a vontade de Deus e non os nosos propios desexos egoístas.

1: Filipenses 4:6-7 - Non te preocupes por nada, pero en cada situación, mediante oración e petición, con acción de grazas, presenta as túas peticións a Deus.

2: Santiago 1:5 - Se algún de vós carece de sabedoría, que pida a Deus, que dá xenerosidade a todos sen reprochar, e será dada.

Santiago 4:4 Adúlteros e adúlteras, non sabedes que a amizade do mundo é inimizade

con Deus? quen, polo tanto, quere ser amigo do mundo é inimigo de Deus.

A amizade co mundo é unha traizón á amizade con Deus. 1: Non debemos deixar que o noso amor polas cousas mundanas nos distraia do noso amor por Deus. 2: Non debemos deixar que o noso amor polo mundo se converta nun obstáculo para a nosa relación con Deus. 1:1 Xoán 2:15-17, "Non ames o mundo nin as cousas do mundo. Se alguén ama o mundo, o amor do Pai non está nel. Porque todo o que hai no mundo, os desexos da carne e os desexos dos ollos e a soberbia da vida, non é do Pai, senón que é do mundo. E o mundo pasa cos seus desexos, pero quen fai a vontade de Deus permanece para sempre". 2: Romanos 12:2: "Non vos conformeis a este mundo, senón transformaos mediante a renovación da vosa mente, para que, probando, discernín cal é a vontade de Deus, o que é bo, agradable e perfecto".

Santiago 4:5 Pensas que a Escritura di en van: O espírito que habita en nós desexa a envexa?

A escritura advírtenos que o espírito que vive en nós desexa ser envexoso.

1. Aprende a controlar a túa envexa e practica a humildade.

2. Non te deixes levar polos teus propios desexos.

1. Proverbios 14:30 - "O corazón en paz dá vida ao corpo, pero a envexa podrece os ósos".

2. Gálatas 5:16-17 - "Pero eu digo: anda polo Espírito, e non satisfarás os desexos da carne. Porque os desexos da carne están contra o Espírito, e os desexos do Espírito están contra o Espírito. carne, porque estes son opostos entre si, para evitar que fagas as cousas que queres facer".

Santiago 4:6 Pero el dá máis graza. Por iso di: Deus resiste aos soberbios, pero dá graza aos humildes.

Deus dá graza aos humildes pero resiste aos soberbios.

1. A graza de Deus: abraza a humildade e rexeita o orgullo

2. O poder da humildade: recibe o don de graza de Deus

1. Proverbios 22:4 - "A humildade é o temor do Señor; o seu salario son riquezas, honra e vida".

2. 1 Pedro 5: 5-6 - "Revestídevos de humildade os uns cos outros, porque "Deus se opón aos soberbios, pero dá graza aos humildes". Humilládevos, pois, baixo a poderosa man de Deus para que no seu momento vos exalte".

Santiago 4:7 Sométete, pois, a Deus. Resiste o demo, e el fuxirá de ti.

Debemos someternos a Deus e resistir ao diaño, e el fuxirá de nós.

1. O poder da submisión: como resistir o demo

2. Vencer as tentacións: Seguindo a Vontade de Deus

1. 1 Pedro 5: 8-9 - "Sed sobrios, estade atentos. O teu adversario, o demo, anda como un león rugente, buscando a quen devorar. Resístalle, firme na túa fe, sabendo que o mesmo tipo de sufrimento. están sendo experimentados pola túa irmandade en todo o mundo".

2. Efesios 6:10-11 - "Finalmente, sexa forte no Señor e na forza da súa forza. Vístete de toda a armadura de Deus, para que poidas resistir os esquemas do diaño".

Santiago 4:8 Achégate a Deus, e el achegarase a ti. Limpade as mans, pecadores; e purificade os vosos corazóns, vós de dobre mente.

Achégate a Deus e El achegarase a ti. Arrepinte dos teus pecados e purifica os teus motivos.

1: Deus está sempre preto, pero está á espera de que nos acheguemos a El.

2: Examina o teu corazón e afasta dos teus pecados para estar máis preto de Deus.

1: Isaías 55:6 Busca ao Señor mentres se atopa; chámao mentres está preto.

2: Salmos 32:8 Ensinareiche e ensinareiche o camiño que debes seguir; Vouche aconsellar co meu ollo amoroso posto en ti.

Santiago 4:9 Aflixe, chora e chora: que a túa risa se converta en loito, e a túa alegría en tristeza.

Esta pasaxe anímanos a recoñecer a nosa mortalidade e a afastarnos da alegría e da risa ao loito e a dor.

1. "O poder do loito: afastarse da alegría para a pena"

2. "O peso da mortalidade: usar a aflicción para reenfocar as nosas vidas"

1. Eclesiastés 3:4 - “Un tempo para chorar e un tempo para rir; un tempo para chorar e un tempo para bailar”

2. Isaías 61:3 - "Para consolar aos que choran en Sión, para darlles beleza por cinza, o aceite de alegría por loito, o vestido de loanza para o espírito de pesadez; Para que sexan chamados árbores da xustiza, plantación do Señor, para que sexa glorificado”.

Santiago 4:10 Humilídevos diante do Señor, e el os levantará.

Esta pasaxe anímanos a humillarnos ante o Señor para que El nos eleve.

1. O amor e a orientación de Deus: como a humildade pode levar ao crecemento da nosa fe

2. Atopar forza na humildade: someterse ao plan de Deus

1. Mateo 5:5 - "Felices os mansos, porque eles herdarán a terra".

2. Salmo 25: 9 - "Guía aos humildes no recto e ensínalles o seu camiño".

Santiago 4:11 Non faledes mal os uns dos outros, irmáns. O que fala mal do seu irmán e xulga o seu irmán, fala mal da lei e xulga a lei;

Non faledes mal os uns dos outros, xa que é contra a lei.

1. Garda a túa lingua: o poder das palabras

2. Vivir a Lei de Deus: Absterse de xulgar

1. Mateo 12:36-37 "Pero dígovos que todos terán que dar conta o día do xuízo por cada palabra baleira que faleceron. Porque polas túas palabras quedarás absolto, e polas túas palabras serás condenado. ”.

2. Efesios 4:29 "Non saia da vosa boca ningunha fala mala, senón só o que sexa útil para edificar aos demais segundo as súas necesidades, para que beneficie aos que escoitan".

Santiago 4:12 Hai un lexislador, quen pode salvar e destruír: quen es ti que xulgas a outro?

Santiago recórdanos que só Deus é o xuíz supremo e que non debemos tratar de xulgar aos demais.

1. Deus é o xuíz - Debemos tratar de comprender a perspectiva dos demais sen xuízo.

2. Orgullo e humildade - Debemos achegarnos aos demais con humildade, recoñecendo que só Deus pode xulgar.

1. Romanos 14:10-13 - Cada un de nós dará conta de nós mesmos a Deus.

2. Mateo 7:1-5 - Non xulgues aos demais, porque só Deus pode xulgar.

Santiago 4:13 Ide agora, vós que din: Hoxe ou mañá entraremos a tal cidade, e permaneceremos alí un ano, mercaremos e venderemos e obteremos ganancias.

A pasaxe lémbranos a incerteza da vida e anímanos a confiar en Deus en lugar de facer plans para o noso propio futuro.

1. Confía no Señor: A incerteza da vida

2. Aprende a deixar ir e deixar a Deus

1. Salmo 46:10 - "Estade quieto e sabe que eu son Deus".

2. Proverbios 3:5-6 - "Confía no Señor con todo o teu corazón e non te apoies no teu propio entendemento; en todos os teus camiños, sométese a El, e El endereitará os teus camiños".

Santiago 4:14 Aínda que non sabedes o que será mañá. Para que é a túa vida? Incluso é un vapor, que aparece por un pouco de tempo, e despois desaparece.

A nosa vida é breve e incerta, e non sabemos que pasará mañá.

1. As nosas vidas na Terra son fugaces - Santiago 4:14

2. Aproveitando ao máximo o noso tempo - Santiago 4:14

1. Efesios 5:15-17 - Tede moito coidado, entón, como vives, non como imprudente, senón como sabio, aproveitando todas as oportunidades, porque os días son malos.

2. Salmo 90:12 - Ensínanos a contar os nosos días, para conseguir un corazón de sabedoría.

Santiago 4:15 Por iso deberíades dicir: Se o Señor quere, viviremos e faremos isto ou aquilo.

Esta pasaxe enfatiza a importancia de someterse á vontade de Deus e confiar nel para o futuro.

1. "Vivir contento: someterse á vontade de Deus"

2. "Confiando en Deus para o futuro"

1. Proverbios 3:5-6 - Confía no Señor con todo o teu corazón e non te apoies no teu propio entendemento.

6. Salmo 37:3-5 - Confía no Señor e fai o ben; morar na terra e gozar de pastos seguros. Deléitate no Señor e El darache os desexos do teu corazón. Encomenda o teu camiño ao Señor; confía nel e El fará isto.

Santiago 4:16 Pero agora vos alegrades coas vosas jactancias: toda alegría así é mala.

Esta pasaxe advirte de non alegrarse do orgullo jactancioso, xa que é un acto malvado.

1. O orgullo é un pecado: alegrarse en alardear é malo

2. Evite o orgullo fanfarrón e alegrarse nel

1. Proverbios 16:18-19 - O orgullo vai antes da destrución, e un espírito altivo antes da caída. É mellor ser de espírito humilde cos pobres que repartir o botín cos soberbios.

2. Romanos 12:3 - Porque pola graza que me foi dada, dígolle a todos entre vós que non pensen de si mesmo máis do que debería pensar, senón que pensen con criterio sobrio, cada un segundo a medida de fe que Deus ten. asignado.

Santiago 4:17 Polo tanto, ao que sabe facer o ben e non o fai, é pecado.

Facer o que é bo espérase dos que saben o que é correcto.

1. Espérase de nós facer o que é correcto

2. Cumprindo coas nosas obrigas de facer o ben

1. Santiago 1:22 - Pero sexades facedores da palabra, e non só oíntes, enganándovos a vós mesmos.

2. Miqueas 6:8 - Mostrouche, home, o que é bo; e que che esixe o Señor, senón que fagas a xustiza, ames a misericordia e camines humildemente co teu Deus?

Santiago 5 é o quinto e último capítulo da Epístola de Santiago no Novo Testamento. Este capítulo céntrase en varios temas como a riqueza, a paciencia no sufrimento, a oración e a importancia de restaurar a aqueles que se afastaron da verdade.

1o Parágrafo: O capítulo comeza abordando o tema da riqueza e as súas posibles trampas. O autor advirte aos ricos sobre o seu xuízo inminente e anímaos a chorar e ouvear polas miserias que se lles acheguen. Destaca como as súas riquezas podreceron,

as súas vestimentas comían a polilla e o seu ouro e prata corroídos (Santiago 5:1-3). O autor subliña que estas posesións materiais non poden salvalas senón que serven de proba contra elas por explotar outras. El chama aos crentes a ter paciencia no seu sufrimento porque o xuízo de Deus está a chegar.

2º parágrafo: nos versos 7-12, fai énfase na resistencia e na paciencia durante os tempos de proba. O autor insta aos crentes a ter paciencia como un labrego que espera que as súas colleitas dean froitos. Anímalles a establecer os seus corazóns porque a vinda do Señor está preto (Santiago 5:7-8). El desconsella non murmurar ou queixarse uns contra outros, senón que os anima a mirar exemplos como Xob que soportou o sufrimento con firmeza (Santiago 5:9-11). Recórdaselles aos crentes que deben deixar que o seu "si" sexa si e o seu "non" sexa non para non caer en xuízo.

Terceiro parágrafo: a partir do versículo 13, céntrase na oración e na restauración dentro da comunidade. O autor anima aos que sofren ou están alegres a orar, xa sexa por curación ou acción de grazas, e comparte que a oración ten poder cando se ofrece con fe (Santiago 5:13-16). Tamén se exhorta aos crentes a confesar os seus pecados uns aos outros para que poidan ser curados. Están chamados a interceder uns polos outros na oración, recoñecendo a súa eficacia (Santiago 5:16b). Finalmente, fai énfase en restaurar a aqueles que se afastaron da verdade traendolles de volta a través do amor e da preocupación polas súas almas.

En resumo, James 5 aborda cuestións relacionadas coa riqueza, facendo fincapé na súa natureza temporal ao tempo que advirte contra a explotación dos demais para beneficio persoal. Chama aos crentes a soportar pacientemente durante os tempos de proba mentres esperan o xuízo final de Deus. A oración é destacada como unha ferramenta poderosa tanto nos tempos de sufrimento como de acción de grazas, mentres que enfatiza a confesión dos pecados entre os crentes xunto coa intercesión uns polos outros. paciencia, resistencia e apoio mutuo.

Santiago 5:1 Ide agora, ricos, chorade e berrade polas vosas miserias que virán sobre vós.

Esta pasaxe advirte aos ricos que teñan en conta as súas accións e que choren e clamen debido ás miserias que virán como resultado.

1. O perigo da cobiza: como non deixar que a riqueza corrompe a túa alma

2. Contento: atopar a alegría no que tes, non no que che falta

1. Proverbios 11:28 - "O que confía nas súas riquezas caerá, pero o xusto florecerá como unha rama".

2. Mateo 6: 19-21 - "Non acumuledes tesouros na terra, onde a polilla e a ferruxe corrompen, e onde os ladróns atravesan e rouban: pero amañade para vós tesouros no ceo, onde nin a polilla nin a ferruxe corrompen. , e onde os ladróns non rompen nin rouban: porque onde está o teu tesouro, alí estará tamén o teu corazón".

Santiago 5:2 As túas riquezas están corrompidas, e as túas vestiduras están arruinadas.

A pasaxe é unha advertencia de Santiago aos que son ricos e confiaron nas súas riquezas. Advirte de que a súa riqueza acabará por corromperse e que as súas pezas de vestir quedarán devoradas pola avelaíña.

1. Non confíes nas riquezas: o perigo de pensar que a túa riqueza durará para sempre

2. A impermanencia da riqueza - Santiago 5:2 advírtenos da inevitable corruptibilidade das nosas riquezas

1. Proverbios 11:28 - "O que confía nas súas riquezas caerá, pero o xusto prosperará como unha folla verde".

2. Marcos 8:36 - "Pois que lle servirá ao home se gaña o mundo enteiro e perde a súa propia alma?"

Santiago 5:3 O teu ouro e prata están cancros; e a ferruxe deles será testemuña contra vós, e comerá a vosa carne coma lume. Amontonastes tesouros nos últimos días.

En Santiago 5:3 a Biblia advirte dos perigos de almacenar riquezas, xa que a ferruxe destas riquezas será testemuña contra eles e comerá a súa carne como o lume.

1. Coidado cos perigos de almacenar riquezas

2. O poder corrosivo da avaricia

1. Proverbios 11:28 - "O que confía nas súas riquezas caerá, pero o xusto florecerá como unha folla verde".

2. Eclesiastés 5:10 - "Quen ama o diñeiro nunca ten suficiente; quen ama a riqueza nunca está satisfeito cos seus ingresos”.

Santiago 5:4 Velaquí, o soldo dos obreiros que segaron os vosos campos, que é de vós impedido por fraude, clama, e os berros dos segadores chegaron aos oídos do Señor dos sábados.

Esta pasaxe de Santiago 5:4 é unha advertencia contra a retención dos salarios dos traballadores por fraude ou avaricia.

1: Deus escoita os berros dos oprimidos e xulgará aos que os oprimen

2: O perigo da cobiza e a necesidade de que se cumpra a xustiza

1: Proverbios 22:16 - O que oprime ao pobre para aumentar as súas riquezas, e o que dá ao rico, certamente quedará en falta.

2: Isaías 58:6 - Non é este o xaxún que escollín? para soltar as ataduras da maldade, para desfacer as pesadas cargas, para deixar libres aos oprimidos e para que rompas todo xugo?

Santiago 5:5 Vivistes con deleite na terra, e estiveches descarado; nutriches os vosos corazóns, coma nun día de matanza.

Esta pasaxe é unha advertencia para aqueles que viviron vidas luxosas e se dedicaron en exceso ao pracer, de que está chegando o seu tempo de contas.

1. O día da estimación: vivir no luxo agora non durará para sempre

2. Alimente os teus corazóns para o día da matanza: un aviso de James

1. Eclesiastés 11:9 - Alegrate, mozo, na túa mocidade; e que o teu corazón te alegre nos días da túa mocidade, e camiñe polos camiños do teu corazón e á vista dos teus ollos;

2. Apocalipse 3: 17-18 - Porque dis: Eu son rico e enriquecido en bens e non teño necesidade de nada; e non sabes que es desgraciado, miserable, pobre, cego e espido: aconsélloche que merques de min ouro probado no lume, para que sexas rico; e vestidos brancos, para que te revestis e non apareza a vergoña da túa nudez; e unxe os teus ollos con colirio, para que vexas.

Santiago 5:6 Condenaches e mataches aos xustos; e non te resiste.

Esta pasaxe fala de como os que son xustos non resistirán aos que os condenan e os matan.

1. O poder da misericordia: como responder a aqueles que nos erraron

2. Non sexas rápido para xulgar: o poder do perdón

1. Lucas 6:37-38 - "Non xulgues, e non serás xulgado; non condenes, e non serás condenado. Perdoa, e serás perdoado".

2. Romanos 12:19 - "Non vos vinguédes, meus queridos amigos, pero deixade lugar á ira de Deus, porque está escrito: 'É meu vingarse; pagarei', di o Señor".

Santiago 5:7 Tede, pois, pacientes, irmáns, ata a vinda do Señor. Velaquí, o labrador agarda polo precioso froito da terra, e ten longa paciencia por el, ata que reciba a chuvia temperá e tardía.

Esta pasaxe anima a paciencia e a fe no Señor, xa que El traerá a máxima recompensa no seu momento.

1. Esperando no Señor: paciencia e fe no tempo de Deus

2. Vivir unha vida abundante: as recompensas de esperar no Señor

1. Isaías 40:31 - Pero os que esperan no Señor renovarán as súas forzas; subirán con ás como aguias; correrán e non se cansarán; e andarán e non desmaiarán.

2. Salmo 27:14 - Espera no Señor: ten moito valor, e el fortalecerá o teu corazón: espera, digo, no Señor.

Santiago 5:8 Tede tamén paciencia; afianzade os vosos corazóns: porque a vinda do Señor está preto.

A paciencia é esencial para esperar a vinda do Señor.

1: Cando agardamos o regreso do Señor, debemos permanecer pacientes e firmes na nosa fe.

2: Mentres agardamos o regreso do Señor, os nosos corazóns deben permanecer firmes e cheos de paciencia.

1: Romanos 8:25 "Pero se esperamos o que aínda non temos, agardámolo con paciencia".

2: Salmo 27:14 "Agarda no Señor; Sé forte e ánimo e espera no Señor".

Santiago 5:9 Irmáns, non vos resentides uns a outros, para que non sexades condenados: velaquí, o xuíz está diante da porta.

Non deixes que a amargura e o rancor uns cara a outros se infecten, en cambio, perdoa e reconcilia.

1. O poder do perdón: deixar ir os rancores

2. Unha chamada á reconciliación: superando a amargura

1. Colosenses 3:13 - Soportarse uns cos outros e, se un ten unha queixa contra outro, perdoándose; como o Señor vos perdoou, así tamén vós debedes perdoar.

2. Efesios 4:31-32 - Que todas as amarguras e ira e ira e clamores e calumnias sexan afastadas de vós, xunto con toda malicia. Sede bondadosos uns cos outros, tenros de corazón, perdoándovos uns a outros, como Deus en Cristo vos perdoou.

Santiago 5:10 Tomade, irmáns meus, os profetas, que falaron no nome do Señor, como exemplo de sufrimento e de paciencia.

Os profetas do Señor son un exemplo de paciencia e resistencia no sufrimento.

1. Paciencia e resistencia no sufrimento - Santiago 5:10

2. O exemplo dos profetas - Santiago 5:10

1. Hebreos 12: 1-3 - Xa que logo, xa que estamos rodeados por unha nube tan grande de testemuñas, deixemos tamén de lado todo peso e pecado que se aferran tanto, e corremos con perseverancia a carreira que se propón. nós, mirando a Xesús, o fundador e perfeccionador da nosa fe, quen pola alegría que se lle puxo diante soportou a cruz, desprezando a vergoña, e está sentado á dereita do trono de Deus.

2. Romanos 5:3-5 - Ademais, alegramos os nosos sufrimentos, sabendo que o sufrimento produce paciencia, e a perseverancia produce carácter, e o carácter produce esperanza, e a esperanza non nos avergonza, porque o amor de Deus foi derramado. nos nosos corazóns a través do Espírito Santo que nos foi dado.

Santiago 5:11 Velaquí, consideramos felices aos que perduran. Escoitaches falar da paciencia de Xob e viste o fin do Señor; que o Señor é moi misericordioso e tenra misericordia.

Esta pasaxe anímanos a ser pacientes nas nosas probas, xa que podemos aprender co exemplo de Xob que soportou os seus problemas con paciencia e finalmente foi recompensado coa misericordia de Deus.

1. "A paciencia do traballo: unha guía para probas duradeiras"

2. "Deus é misericordioso: experimentando a recompensa da resistencia fiel"

1. Romanos 5: 3-5 - "Non só así, senón que tamén nos gloriamos dos nosos sufrimentos, porque sabemos que o sufrimento produce perseveranza; perseveranza, carácter; e carácter, esperanza. E a esperanza non nos avergonza, porque o o amor foi derramado nos nosos corazóns a través do Espírito Santo, que nos foi dado".

2. 2 Corintios 12: 9-10 - "Pero el díxome: "A miña graza é suficiente para ti, porque o meu poder perfecciona na debilidade". Por iso me gloriarei con máis agrado das miñas debilidades, para que o poder de Cristo descanse sobre min.Por iso, por amor de Cristo, deleito nas debilidades, nos insultos, nas dificultades, nas persecucións, nas dificultades. débil, entón son forte".

Santiago 5:12 Pero sobre todas as cousas, meus irmáns, non xures, nin polo ceo, nin pola terra, nin por ningún outro xuramento; e o teu non, non; para que non caiades na condena.

Este verso aconséllanos falar con verdade sen necesidade de xuramentos.

1. O poder da verdade: superar a necesidade de xuramento

2. Cumprindo as nosas palabras: a responsabilidade de cumprir as nosas promesas

1. Efesios 4:29 - Que non saia da vosa boca ningunha comunicación corrupta, senón a que é boa para o uso de edificación, para que poida servir de graza aos oíntes.

2. Mateo 5:33-37 - "Outra vez escoitaches que se lles dixo aos antanos: "Non xurarás en falso, senón que cumprirás os teus xuramentos ao Señor". Pero eu dígovos que non xures en absoluto: nin polo ceo, porque é o trono de Deus, nin pola terra, porque é o estrado dos seus pés, nin por Xerusalén, porque é a cidade do gran Rei. xura pola túa cabeza, porque non podes facer un cabelo branco ou negro. Pero que o teu "Si" sexa "Si" e o teu "Non", "Non". Porque todo o que é máis que estes é do maligno.

Santiago 5:13 ¿Hai algún entre vós aflixido? que ore. Algún alegre? que cante salmos.

Esta pasaxe anímanos a usar a oración e a canción como resposta ás nosas emocións e circunstancias.

1. "Lobando a través da dor: como a nosa fe nos permite vencer"

2. "Canta alegremente: como a música pode renovar o teu espírito"

1. Fil 4:4-7: Alegraos sempre no Señor; de novo vou dicir: alégrate. Que a súa razoabilidade sexa coñecida por todos. O Señor está preto; non te preocupes por nada, pero en todo, por medio de oración e súplica con acción de grazas, fai que as túas peticións sexan coñecidas a Deus. E a paz de Deus, que supera todo entendemento, gardará os vosos corazóns e as vosas mentes en Cristo Xesús.

2. Isa 61:3: Para concederlles aos que choran en Sion, darlles un fermoso tocado en lugar de cinza, o aceite de alegría en lugar de loito, o vestido de loanza en lugar do espírito débil; para que sexan chamados carballos da xustiza, plantación do Señor, para que sexa glorificado.

Santiago 5:14 ¿Hai algún enfermo entre vós? que chame aos anciáns da igrexa; e que oren por el, unxindoo con aceite no nome do Señor:

Esta pasaxe anímanos a buscar axuda dos anciáns da igrexa cando estamos enfermos e a recibir a unción con aceite no nome do Señor.

1: O poder curativo da oración - Santiago 5:14

2: Buscando a axuda de Deus - Santiago 5:14

1: Isaías 53:4-5 - "Certamente el levou as nosas penas, e levou as nosas tristezas; pero nós estimábao abatido, abatido de Deus e aflixido. Pero el foi ferido polas nosas transgresións, foi ferido polas nosas iniquidades. : o castigo da nosa paz foi sobre el, e coas súas feridas somos curados".

2: Marcos 6:13 - "E botaron fóra moitos demos, unxiron con aceite a moitos enfermos e curáronos".

Santiago 5:15 E a oración da fe salvará ao enfermo, e o Señor resucitarao; e se cometeu pecados, serán perdoados.

Esta pasaxe fala do poder da fe na oración para curar aos enfermos e conceder o perdón dos pecados.

1. O poder curativo da fe: como a oración pode traer saúde e perdón

2. As promesas infalibles de Deus: a certeza das súas respostas ás oracións

1. Isaías 41:10 - "Non teñas medo, porque eu estou contigo; non te asustes, porque eu son o teu Deus; fortalecereiche, axudarei, apoiareino coa miña dereita xusta".

2. 1 Pedro 5:7 - "Botarlle todas as túas ansiedades, porque se preocupa por ti".

Santiago 5:16 Confesade os vosos defectos uns a outros, e orade uns polos outros, para que seades curados. A oración fervente eficaz dun home xusto vale moito.

Confesámonos uns a outros e recedes uns polos outros para a curación. A poderosa oración dunha persoa xusta é moi efectiva.

1. O poder da oración: usar a oración como ferramenta para a curación

2. Confesión: o camiño cara á restauración e á cura

1. Isaías 40:28-31 - "Non o sabes? Non escoitaches? O Señor é o Deus eterno, o Creador dos confíns da terra. Non se cansará nin se cansará, e ninguén pode comprender o seu entendemento. Dá forza ao cansado e aumenta o poder do débil. Mesmo os mozos cansan e cansan, e os mozos tropezan e caen; pero os que esperan no Señor renovarán as súas forzas. Volarán ás ás coma aguias; correrán e non se cansarán, andarán e non se desmaiarán".

2. Xoán 14:12-14 - "En verdade dígovos: quen cre en min, fará as obras que eu fixen, e farán cousas aínda maiores que estas, porque vou ao Pai. E farei o que pidades no meu nome, para que o Pai sexa glorificado no Fillo. Podes pedirme calquera cousa no meu nome, e fareino".

Santiago 5:17 Elías era un home suxeito ás mesmas paixóns que nós, e rezaba con fervor para que non chovera, e non choveu sobre a terra durante tres anos e seis meses.

tres anos e medio non chovera , e non foi así.

1. O poder da oración: aprendendo do exemplo de Elías

2. A forza da debilidade: abrazar a nosa humanidade na oración

1. Daniel 6:10 - "Agora cando Daniel soubo que o escrito estaba asinado, entrou na súa casa; e as súas fiestras abertas na súa habitación cara a Xerusalén, axeonllouse tres veces ao día e oraba e daba grazas ante o seu Deus, como antes".

2. Filipenses 4:6 - "Coidado con nada; pero en todo, por medio de oración e súplica, con acción de grazas, dáse a coñecer a Deus as túas peticións".

Santiago 5:18 E volveu orar, e o ceo deu choiva e a terra deu o seu froito.

Esta pasaxe explica como Elías rezou a Deus dúas veces para que chovera e a súa oración foi respondida.

1: Deus responde ás oracións e debemos ter fe en que as cumprirá.

2: Debemos ser persistentes nas nosas oracións e seguir pedindo a Deus o que necesitamos.

1: Mateo 7: 7-8 "Pide, e darache; busca, e atoparás; bate, e abriráselle. Porque todo o

que pide recibe, e o que busca atopa, e ao que bate abriráselle".

2: 1 Xoán 5: 14-15 "Agora esta é a confianza que temos nel: que se pedimos algo segundo a súa vontade, el escóitanos. E se sabemos que El nos escoita, pedimos calquera cousa, sabemos que temos as peticións que lle pedimos".

Santiago 5:19 Irmáns, se algún de vós se desvía da verdade e algún o converte;

Este paso anímanos a axudarnos uns aos outros a manter o camiño correcto.

1: "Unha man axudante" - Todos necesitamos unha man de cando en vez. Debemos estar dispostos a axudar aos demais a manter o camiño correcto e evitar que se afastan da verdade.

2: "Stay True" - Todos debemos permanecer fieis á verdade e axudar aos demais a facer o mesmo. É a nosa responsabilidade axudar aos nosos irmáns e irmás a seguir no camiño correcto.

1: Proverbios 27:17 - "Como o ferro afia o ferro, así unha persoa afia a outra".

2: Gálatas 6:1 - "Irmáns e irmás, se alguén é sorprendido nun pecado, vós que vives polo Espírito debes restaurar a esa persoa suavemente.

Santiago 5:20 Que saiba que quen converte ao pecador do erro do seu camiño, salvará unha alma da morte e ocultará multitude de pecados.

Este versículo anímanos a axudar a aqueles que se afastaron da verdade e devolvelos á xustiza, xa que isto pode salvar unha alma da morte e cubrir unha multitude de pecados.

1. "O poder da conversión"

2. "A misericordia do perdón"

1. Ezequiel 18:20-21 - "A alma que peque morrerá. O fillo non sufrirá pola iniquidade do pai, nin o pai sufrirá pola iniquidade do fillo. A xustiza do xusto recaerá sobre si mesmo. e a maldade do impío será sobre si mesmo".

2. Mateo 18:15-17 - "Se o teu irmán peca contra ti, vai e dille a súa culpa, só entre ti e el.

Se te escoita, gañaches o teu irmán. Pero se non escoita, toma un ou dous máis xunto contigo, para que toda acusación se estableza coa declaración de dúas ou tres testemuñas. Se se nega a escoitalos, dillo á igrexa. E se non quere escoitar mesmo á igrexa, que o faga. sexa para ti como un xentil e un recadador de impostos".

1 Pedro 1 é o primeiro capítulo da Primeira Epístola de Pedro no Novo Testamento. Este capítulo céntrase en temas como a salvación, a fe e a esperanza no medio das probas e do sufrimento.

1o Parágrafo: O capítulo comeza facendo énfase na esperanza viva dos crentes e na herdanza a través de Xesucristo. O autor louva a Deus pola súa abundante misericordia, que fixo que os crentes renacesen nunha esperanza viva a través da resurrección de Cristo (1 Pedro 1:3). Destaca que esta herdanza é imperecedeira, inmaculada e inesqueceble, gardada no ceo para aqueles que están a ser gardados polo poder de Deus mediante a fe (1 Pedro 1:4-5). A pesar de enfrontarse a varias probas que pon a proba a súa fe, os crentes poden alegrarse porque a súa fe está sendo refinada como ouro a través destas probas.

Segundo parágrafo: nos versos 6-12, hai unha exploración da natureza paradoxal da alegría no sufrimento. O autor recoñece que os crentes poden experimentar dor e angustia debido a varias probas, pero recórdalles que tales probas teñen un propósito: refinar a súa fe e glorificar a Deus. Anímaos a alegrarse aínda nestas dificultades porque están participando dos sufrimentos de Cristo (1 Pedro 1:6-7). O autor tamén destaca a honra e privilexio concedidos aos crentes ao ser destinatarios da salvación, unha salvación ansiosamente esperada polos profetas de antigo pero plenamente revelada a través de Xesucristo (1 Pedro 1:10-12).

3o parágrafo: a partir do versículo 13, hai unha chamada á vida santa baseada no fundamento da graza de Deus. Os crentes son instados a preparar as súas mentes para a acción e ser sobrios mentres poñen a súa esperanza plenamente na graza que se traerá na revelación de Xesús (1 Pedro 1:13). Están chamados a ser fillos obedientes que non se conforman ás antigas formas ignorantes, senón que viven vidas santas que reflicten o carácter de Deus (1 Pedro 14-16). O autor subliña que a redención foi custosa -o sangue precioso de Cristo- e pide un amor fraternal sincero entre os crentes (1 Pedro 18-22).

En resumo, 1 Pedro 1 destaca a esperanza viva e a herdanza do crente a través de Xesucristo a pesar de enfrontarse ás probas. Explora como a alegría pode coexistir co sufrimento mentres refina a fe. Enfatiza a vida santa baseada na graza de Deus ao tempo que chama á obediencia enraizada no amor sincero polos outros recoñecendo a nosa herdanza imperecedera a través de Cristo.

1 Pedro 1:1 Pedro, apóstolo de Xesucristo, aos estranxeiros espallados polo Ponto, Galacia, Capadocia, Asia e Bitinia,

Pedro, un apóstolo de Xesucristo, escribe unha carta aos estranxeiros espallados por varias rexións de Asia Menor.

1. O amor de Deus esténdese a todas as persoas, non importa onde estean.

2. O poder do seu Evanxeo para chegar lonxe.

1. Romanos 10:18: "Pero eu pregunto: non o escoitaron? De feito o fixeron, porque "A súa voz chegou a toda a terra, e as súas palabras ata os confíns do mundo".

2. Mateo 28:19-20: "Ide, pois, e facede discípulos a todas as nacións, bautizándoos no nome do Pai, do Fillo e do Espírito Santo, ensinándolles a observar todo o que vos mandei".

1 Pedro 1:2 Elixidos segundo a presciencia de Deus Pai, mediante a santificación do Espírito, para obediencia e aspersión do sangue de Xesucristo: Graza e paz multipliquen a vós.

A pasaxe fala de como os crentes son elixidos pola presciencia de Deus, a través da santificación do Espírito, para a obediencia e aspersión do sangue de Xesucristo.

1. "O poder da presciencia de Deus: como somos elixidos polo seu amor"

2. "A santificación do Espírito: vivir en obediencia a Deus"

1. Romanos 8:29-30 - "Porque aos que antes coñeceu, tamén os predestinou para que se conformasen á imaxe do seu Fillo, para que fose o primoxénito entre moitos irmáns. Ademais, a quen predestinou, tamén chamou a eles : e a quen chamou, tamén xustificou; e a quen xustificou, tamén os glorificou".

2. Xoán 14: 15-17 - "Se me amades, gardades os meus mandamentos. E eu rogarei ao Pai, e el daravos outro Consolador, para que permaneza convosco para sempre; o Espírito da verdade, quen. o mundo non pode recibir, porque non o ve nin o coñece; pero vós o coñecedes, porque el habita convosco e estará en vós".

1 Pedro 1:3 Bendito sexa o Deus e Pai do noso Señor Xesucristo, que, segundo a súa abundante misericordia, nos enxendrou de novo para unha esperanza viva mediante a resurrección de Xesucristo de entre os mortos,

A través da abundante misericordia de Deus, deunos unha esperanza viva mediante a resurrección de Xesús de entre os mortos.

1. A Misericordia de Deus e o Amor Abundante

2. O poder da esperanza viva

1. Romanos 5:5 - E a esperanza non avergoña; porque o amor de Deus é derramado nos nosos corazóns polo Espírito Santo que nos é dado.

2. Xoán 11:25-26 - Díxolle Xesús: Eu son a resurrección e a vida: o que cre en min, aínda que estivese morto, vivirá. E todo aquel que vive e crea en min, non morrerá nunca. Cres isto?

1 Pedro 1:4 A unha herdanza incorruptible, inmaculada e que non se esvaece, reservada no ceo para vós,

Pedro anima aos crentes a que teñen unha herdanza no ceo que nunca perecerá.

1. A esperanza do ceo: como a nosa herdanza eterna pode darnos forza

2. Seguro en Cristo: comprender a herdanza inesquecible do ceo

1. Romanos 8:16-17 - O Espírito dá testemuño co noso espírito de que somos fillos de Deus, e se somos fillos, entón herdeiros: herdeiros de Deus e coherdeiros de Cristo.

2. Colosenses 3: 1-4 - Busca as cousas que están arriba, onde está Cristo, sentado á dereita de Deus. Pon a túa mente nas cousas que están arriba, non nas que están na terra.

1 Pedro 1:5 que son gardados polo poder de Deus mediante a fe para a salvación lista para ser revelada no último tempo.

En 1 Pedro 1:5, os crentes son gardados polo poder de Deus mediante a fe e recibirán a salvación no último tempo.

1. O poder infalible de Deus: a promesa de salvación

2. Fe e Esperanza: Confiar no Plan de Deus

1. Romanos 8: 38-39 - "Porque estou seguro de que nin a morte nin a vida, nin os anxos nin os gobernantes, nin as cousas presentes nin as vindeiras, nin os poderes, nin a altura nin a profundidade, nin ningunha outra cousa en toda a creación. capaz de separarnos do amor de Deus en Cristo Xesús, noso Señor".

2. Hebreos 11: 1 - "Agora a fe é a seguridade das cousas que se esperan, a convicción das que non se ven".

1 Pedro 1:6 En que vos alegrades moito, aínda que agora, por un tempo, se é necesario, estades abatidos por múltiples tentacións:

Os cristiáns deben alegrarse a pesar do sufrimento que poidan experimentar polas diversas tentacións.

1. Confiar en Deus durante os tempos de sufrimento

2. A alegría de alegrarse a pesar das dificultades

1. Romanos 8:28 - E sabemos que todas as cousas colaboran para o ben dos que aman a Deus, dos que son chamados segundo o seu propósito.

2. Santiago 1:2-4 - Meus irmáns, considerade todo gozo cando caes en diversas tentacións; Sabendo isto, que a proba da túa fe produce paciencia. Pero que a paciencia teña a súa obra perfecta, para que sexades perfectos e completos, sen faltar nada.

1 Pedro 1:7 Para que a proba da túa fe, sendo moito máis preciosa que o ouro que perece, aínda que sexa probada con lume, se atope para loanza, honra e gloria na aparición de Xesucristo.

A pasaxe fala de que a proba da fe é máis preciosa que o ouro, e que se atopará para loanza, honra e gloria na aparición de Xesucristo.

1. O valor da nosa fe en Xesucristo

2. As verdadeiras riquezas do crente

1. Santiago 1: 2-3 - Contade alegría, meus irmáns, cando se atopen con probas de varios tipos, porque saben que a proba da súa fe produce constancia.

2. Hebreos 11:1 - Agora a fe é a seguridade das cousas que se esperan, a convicción das cousas que non se ven.

1 Pedro 1:8 A quen non o viron, amades; en quen, aínda que agora non o vexades, crendo, vos alegrades cunha alegría indecible e chea de gloria.

Os cristiáns teñen unha fe que conduce á alegría a pesar de non poder ver a Xesús no presente.

1. A alegría da fe: como alegrarse no Señor a pesar da incerteza

2. A bendición da esperanza invisible: experimentar a alegría a través da fe cristiá

1. Romanos 5:1-5 - Polo tanto, xa que fomos xustificados pola fe, temos paz con Deus por medio do noso Señor Xesús Cristo.

2. Isaías 40:31 - Pero os que esperan no Señor renovarán as súas forzas; subirán con ás como aguias; correrán e non se cansarán; e andarán e non desmaiarán.

1 Pedro 1:9 Recibindo o fin da túa fe, mesmo a salvación das túas almas.

Pedro anima aos cristiáns a ter fe en Deus e vivir co coñecemento de que a salvación lles espera.

1. "O poder da fe: colleitando as recompensas da crenza en Deus"

2. "Vivir na fe: entender o amor de Deus nas nosas vidas"

1. Mateo 19:26 - "Pero Xesús miroulles e díxolles: Para os homes isto é imposible, pero para Deus todo é posible".

2. Romanos 10:17 - "Entón a fe vén polo oído, e o oído pola palabra de Deus".

1 Pedro 1:10 Desa salvación preguntaron e buscaron con dilixencia os profetas, que profetizaron a graza que había de vir para vós:

Os profetas do Antigo Testamento buscaron con dilixencia a salvación que sería proporcionada pola graza.

1. Como os profetas do Antigo Testamento descubriron a promesa de salvación

2. A procura da salvación e o don da graza

1. Lucas 24:25-27 - E díxolles: "Os tolos e lentos de corazón para crer todo o que dixeron os profetas: non debía Cristo sufrir estas cousas e entrar na súa gloria? E comezando por Moisés e por todos os profetas, expúxolles en todas as Escrituras as cousas que se referían a si mesmo.

2. Isaías 53:5 - Pero el foi ferido polas nosas transgresións, foi machucado polas nosas iniquidades: o castigo da nosa paz foi sobre el; e coas súas raias estamos curados.

1 Pedro 1:11 Buscando que tempo, ou que tempo significaba o Espírito de Cristo que estaba neles, cando testemuñaba de antemán os sufrimentos de Cristo e a gloria que había de seguir.

O Espírito de Cristo testificou de antemán dos sufrimentos de Cristo e da gloria que debería seguir.

1. O sufrimento e a gloria de Cristo

2. O significado do Espírito de Cristo

1. Isaías 53:3-5 É desprezado e rexeitado polos homes; un home de penas e coñecedor da dor: e escondámoslle como as nosas caras; era desprezado, e nós non o estimamos.

2. Romanos 8:17 E se fillos, entón herdeiros; herdeiros de Deus e coherdeiros con Cristo; se é así que padecemos con el, para que tamén seamos glorificados xuntos.

1 Pedro 1:12 A quen foi revelado que non a eles mesmos, senón a nós ministraron as cousas que agora vos anunciaron os que vos predicaron o evanxeo co Espírito Santo

enviado do ceo; que cousas queren mirar os anxos.

Este verso fala do poder do Evanxeo, que primeiro foi revelado aos profetas e logo predicado por aqueles con poder do Espírito Santo, unha mensaxe que ata os anxos desexan entender.

1. O poder do Evanxeo: como as nosas palabras poden chegar ao ceo e á terra

2. O desexo dos anxos: como o evanxeo transcende o entendemento humano

1. Romanos 1:16-17 - Porque non me avergoño do evanxeo, porque é o poder de Deus para salvar a todos os que cren, primeiro para o xudeu e tamén para o grego. Porque nela revélase a xustiza de Deus pola fe por fe, como está escrito: "Os xustos vivirán pola fe".

2. Mateo 28:19-20 - Vai, pois, e fai discípulos de todas as nacións, bautizándoos no nome do Pai, do Fillo e do Espírito Santo, ensinándolles a observar todo o que che mandei. E velaquí, estou contigo sempre, ata a fin dos tempos".

1 Pedro 1:13 Por iso, cinguide os lombos da vosa mente, sexa sobrio e espere ata o final a graza que se vos traerá na revelación de Xesucristo;

Debemos ser dilixentes e manter a esperanza en previsión da graza que se concederá cando Xesucristo regrese.

1. Persevera coa esperanza - 1 Pedro 1:13

2. Ciñe a túa mente e sé sobrio - 1 Pedro 1:13

1. Romanos 12:2 - Non te conformes ao modelo deste mundo, senón transformate pola renovación da túa mente.

2. Isaías 40:31 - Pero os que esperan no Señor renovarán as súas forzas. Volarán ás ás coma aguias; correrán e non se cansarán, andarán e non se desmaiarán.

1 Pedro 1:14 Como fillos obedientes, non conformándovos segundo os desexos anteriores na vosa ignorancia:

Os cristiáns non deben vivir segundo os seus vellos desexos, senón vivir en obediencia a Deus.

1. Obedecer a Deus ante a tentación

2. O poder da obediencia nas nosas vidas

1. Romanos 6:12-13 - "Non deixedes, pois, que o pecado reine no voso corpo mortal, para que o obedezades nas súas concupiscencias. Tampouco entreguedes os vosos membros ao pecado como instrumentos de iniquidade; senón entregadevos a Deus, como aqueles. que viven de entre os mortos, e os teus membros como instrumentos de xustiza para Deus".

2. Tito 2:11-12 - "Porque a graza de Deus que trae a salvación apareceu a todos os homes, ensinándonos que, negando a impiedade e os desexos mundanos, debemos vivir con sobriedade, xustiza e piadosidade neste mundo presente".

1 Pedro 1:15 Pero como o que vos chamou é santo, así vosotros seedes santos en todo tipo de conversacións;

Os cristiáns deben vivir unha vida santa, reflectindo o carácter de Deus que os chamou.

1. Vivindo unha vida de santidade - 1 Pedro 1:15

2. Estándar de santidade de Deus - 1 Pedro 1:15

1. Levítico 19:2 - "Fala a toda a congregación dos fillos de Israel e dilles: Seredes santos, porque eu, o Señor, o voso Deus, son santo".

2. Mateo 5:48 - "Sede, pois, perfectos, como o voso Pai que está nos ceos é perfecto".

1 Pedro 1:16 Porque está escrito: Sed santos; pois son santo.

Pedro anima aos crentes a vivir unha vida santa, porque Deus é santo.

1. "Chamado a ser santo: abrazar a santidade de Deus"

2. "O poder da santidade de Deus: vivir unha vida de pureza"

1. Levítico 11:44-45 - "Porque eu son o Señor, o voso Deus; santificarevos, e seredes santos, porque eu son santo..."

2. 1 Tesalonicenses 4: 3-5 - "Porque esta é a vontade de Deus, a vosa santificación, que vos absterades da fornicación: que cada un de vós saiba posuír o seu vaso en santificación e honra..."

1 Pedro 1:17 E se invocades ao Pai, que sen respecto ás persoas xulga segundo a obra de cada un, pasade aquí con medo o tempo da vosa estadía:

Debemos vivir con reverencia e honra, xa que somos responsables ante Deus que xulga segundo os nosos feitos.

1. Vivir para o público dun: unha chamada a vivir con reverencia

2. Non temas, porque hai esperanza en Deus: vivir con fe no medio da incerteza

1. Isaías 41:10 - "Non teñas medo, porque eu estou contigo; non te asustes, porque eu son o teu Deus; fortalecereiche, axudarei, apoiareino coa miña dereita xusta".

2. Hebreos 4:13 - "E ningunha criatura está oculta á súa vista, senón que todos están espidos e expostos aos ollos daquel a quen debemos dar conta".

1 Pedro 1:18 Xa que sabes que non foches redimidos con cousas corruptibles, como prata e ouro, da túa vana conversación recibida por tradición dos teus pais;

Os crentes foron redimidos do pecado, non por bens materiais, senón pola graza de Deus.

1. O poder da redención: como nos salva a graza de Deus

2. A liberdade de vida en Cristo: como vivir libre da tradición

1. Romanos 3:24 - Ser xustificado gratuitamente pola súa graza a través da redención que hai en Cristo Xesús.

2. Colosenses 2: 6-7 - Así pois recibistes a Cristo Xesús, o Señor, así andades nel: enraizados e edificados nel, e afianzados na fe, como vos ensinaron, abundando nela en acción de grazas.

1 Pedro 1:19 Pero co sangue precioso de Cristo, coma dun año sen defecto e sen mancha:

Paso:

O apóstolo Pedro escribiu que Xesucristo era o cordeiro definitivo sen defecto e sen mancha, e que o seu sangue era precioso.

O apóstolo Pedro ensina que Xesucristo é o Cordeiro perfecto e sen pecado, e que o seu sangue é de gran valor.

1. O Cordeiro Perfecto: Como Xesucristo é o noso Salvador

2. O precioso sangue de Cristo: comprender o significado do seu sacrificio

1. Isaías 53:7 - El foi oprimido e aflixido, aínda que non abriu a súa boca: é levado como un cordeiro ao matadoiro, e como unha ovella muda diante dos seus esquiladores, así non abre a súa boca.

2. Colosenses 1:20 - E, tendo feito a paz polo sangue da súa cruz, por el para reconciliar todas as cousas consigo mesmo; por el, digo, sexan cousas da terra ou do ceo.

1 Pedro 1:20 Quen verdadeiramente foi preordenado antes da fundación do mundo, pero que se manifestou nestes últimos tempos para vós,

A pasaxe fala de que Xesús foi preordenado antes da fundación do mundo e manifestouse nos últimos tempos.

1. A marabillosa preordenación de Xesús

2. A Manifestación de Xesús nos Últimos Tempos

1. Efesios 1:4 - Segundo nos escolleu nel antes da fundación do mundo, para que sexamos santos e irreprensibles ante el no amor.

2. 1 Xoán 3:8 - O que comete pecado é do demo; pois o demo peca dende o principio. Para iso manifestouse o Fillo de Deus, para destruír as obras do demo.

1 Pedro 1:21 quen por el cren en Deus, que o resucitou de entre os mortos e lle deu gloria; para que a túa fe e esperanza estean en Deus.

A pasaxe anima aos crentes a confiar en Deus que resucitou a Xesús de entre os mortos e deulle gloria, para que a súa fe e esperanza estean en Deus.

1: Confiar no Señor nos tempos de dificultade

2: O poder da fe e da esperanza en Deus

1: Romanos 10:9-10 - Que se confesas coa túa boca ao Señor Xesús e cres no teu corazón que Deus o resucitou de entre os mortos, serás salvo.

2: Hebreos 11:1 - Agora ben, a fe é a substancia das cousas que se esperan, a evidencia das que non se ven.

1 Pedro 1:22 Xa que purificastes a vosa alma obedecendo a verdade mediante o Espírito ata o amor non finxido dos irmáns, mirade que vos amedes uns a outros con corazón puro fervorosamente:

Os crentes purificaron as súas almas obedecendo a verdade do Espírito, e deben amarse uns aos outros cun corazón puro.

1. Como amarse desde un corazón puro

2. O poder do amor non finxido

1. Romanos 12:9-10 - O amor debe ser sincero. Odia o que é malo; aferrarse ao que é bo.

2. Efesios 4:32 - Sexa bondadosos e compasivos uns cos outros, perdoándovos uns aos outros, como Deus vos perdoou en Cristo.

1 Pedro 1:23 Nacer de novo, non de semente corruptible, senón de incorruptible, pola palabra de Deus, que vive e permanece para sempre.

A pasaxe fala da importancia de nacer de novo a través da palabra de Deus.

1. Nova vida a través da Palabra de Deus

2. Un comezo refrescante coa Palabra de Deus

1. Xoán 1:12-13 - Pero a todos os que o recibiron, deulles o poder de converterse en fillos de Deus, mesmo aos que cren no seu nome: que non naceron de sangue, nin de vontade de a carne, nin da vontade do home, senón de Deus.

2. Santiago 1:18 - Pola súa propia vontade xerounos coa palabra da verdade, para que fosemos unha especie de primicias das súas criaturas.

1 Pedro 1:24 Porque toda carne é como herba, e toda a gloria do home como flor da herba. A herba seca, e a súa flor cae:

Toda a gloria humana é efímera e esmorece, como a herba e as flores do campo.

1. Abrace a transitoriedade: atopar a alegría no momento

2. Apreciando a vida: Celebrando a beleza da vida a pesar da súa natureza fugaz

1. Santiago 1: 10-11 - "Pero o rico, en que é humillado, porque pasará como a flor da herba. Xa que o sol non sae máis tarde cun calor ardente, pero seca a herba. , e a súa flor cae, e a graza da súa moda perece".

2. Isaías 40: 6-7 - "A voz dixo: Chora. E el dixo: "Que vou chorar? Toda carne é herba, e toda a súa bondade é como a flor do campo: a herba seca, a flor esmorece". porque o espírito do Señor sopla sobre ela; certamente o pobo é herba".

1 Pedro 1:25 Pero a palabra do Señor permanece para sempre. E esta é a palabra que vos é predicada polo evanxeo.

A Palabra do Señor é eterna e é predicada a nós a través do Evanxeo.

1. A Palabra Eterna do Señor

2. Predicar o Evanxeo da Salvación

1. Isaías 40:8: "A herba seca, a flor esmorece, pero a palabra do noso Deus permanecerá para sempre".

2. Marcos 1:14-15: "Agora, despois de que Xoán foi encarcerado, chegou Xesús a Galilea, predicando o evanxeo do reino de Deus, e dicindo: "Cumpriuse o tempo e o reino de Deus está próximo. arrepentídevos e crede no evanxeo".

1 Pedro 2 é o segundo capítulo da Primeira Epístola de Pedro no Novo Testamento. Este capítulo céntrase en temas como o crecemento espiritual, vivir como o pobo elixido de Deus e seguir o exemplo de Cristo.

1o Parágrafo: O capítulo comeza cunha exhortación para que os crentes se liberen da malicia, o engano, a hipocrisía, a envexa e a calumnia. Están chamados a desexar leite espiritual puro para medrar na súa salvación (1 Pedro 2:1-3). O autor subliña que son un pobo elixido, un sacerdocio santo e unha nación real, chamados das tebras á luz marabillosa de Deus (1 Pedro 2:9). Anímase aos crentes a proclamar as excelencias de Deus e vivir vidas honradas que lle glorifiquen.

2º Parágrafo: Nos versos 4-10, hai unha énfase en Xesucristo como pedra viva e os crentes como pedras vivas construídas nunha casa espiritual. O autor destaca como Xesús foi rexeitado polos homes pero escollido por Deus como pedra angular, o fundamento sobre o que todo está construído (1 Pedro 2:4-8). Os crentes descríbense como unha raza elixida, un sacerdocio real, unha nación santa, chamada a proclamar as loanzas de Deus. Antes non eran un pobo, pero agora recibiron misericordia por medio de Cristo.

Terceiro parágrafo: a partir do versículo 11, hai unha exhortación para que os crentes vivan honradamente entre os incrédulos. O autor anímaos a absterse dos desexos pecaminosos que fan a guerra contra as súas almas e, en cambio, se comportan cun comportamento tan honrado que mesmo os que falan contra eles glorificarán a Deus o día da visita (1 Pedro 2:11-12). Os crentes están chamados a someterse por amor do Señor, aos gobernantes e autoridades, e a honrar a todos mentres aman profundamente aos seus compañeiros de crenza (1 Pedro 2:13-17). O autor tamén aborda as relacións domésticas: chamando aos criados a ser sumisos mesmo no trato inxusto e animando aos maridos e mulleres a cumprir os seus respectivos papeis con comprensión e respecto.

En resumo, 1 Pedro 2 chama aos crentes a librarse das actitudes pecaminosas mentres desexan un crecemento espiritual. Enfatiza a súa identidade como persoas escollidas que foron levadas á luz marabillosa de Deus a través de Xesucristo. Destaca a Cristo como a pedra angular sobre a que os crentes son construídos nunha casa espiritual ao tempo que fomenta unha conduta honrada entre os incrédulos. Tamén aborda a submisión dentro das estruturas sociais e ofrece orientación para as relacións domésticas baseadas no amor, o respecto e o cumprimento dos papeis, recoñecendo o noso chamamento como persoas escollidas separadas pola graza.

1 Pedro 2:1, xa que logo, deixando de lado toda malicia, e toda engano, e hipocrisías, e envexas, e todas as malas falas,

Pedro anima aos crentes a deixar de lado todos os trazos e comportamentos negativos.

1. Vivir unha vida de virtude: como desenvolver trazos positivos.

2. Limpeza a túa alma: descartando as tentacións pecaminosas.

1. Filipenses 4:8 - Finalmente, irmáns, todo o que é verdadeiro, todo o que é honrado, todo o que é xusto, todo o que é puro, todo o que é amable, todo o que é loable, se hai algo de excelencia, se hai algo digno de eloxio, pensa. sobre estas cousas.

2. Colosenses 3:12 - Vestiuse entón, como escollidos de Deus, santos e amados, corazóns compasivos, bondade, humildade, mansedume e paciencia.

1 Pedro 2:2 Como nenos recén nacidos, desexade o leite sincero da palabra, para que medredes con ela:

Os novos cristiáns deberían desexar o leite puro da Palabra de Deus para que medren espiritualmente.

1. Crecer na Palabra: Comprender a importancia da Palabra de Deus nas nosas vidas.

2. Leite Espiritual: Aprender a importancia da Palabra de Deus como cristiáns recentemente nados.

1. Hebreos 5:12-14 - "Porque cando debes ser mestres, tes necesidade de que quen vos enseñe de novo cales son os primeiros principios dos oráculos de Deus; e non de carne

forte. Pois todo aquel que usa leite é pouco hábil na palabra de xustiza, porque é un neno. Pero a carne forte é dos maiores de idade, mesmo dos que por razón do uso teñen os sentidos exercitados para discernir o ben e o mal".

2. 1 Pedro 2: 1-3 - "Por iso, deixando de lado toda malicia, e toda engaño, e hipocrisías, e envexas, e todos os malos discursos, como nenos recén nacidos, desexa o leite sincero da palabra, para que medredes por iso: Se é así, probaches que o Señor é misericordioso".

1 Pedro 2:3 Se é así, probaches que o Señor é misericordioso.

Os crentes deben recoñecer e apreciar que o Señor é misericordioso.

1. Mostrando gratitude ao Señor pola súa misericordia

2. Recoñecer a bondade de Deus e responder en especie

1. Efesios 2: 4-7 - Pero Deus, sendo rico en misericordia, por mor do gran amor co que nos amou, aínda que estabamos mortos nas nosas ofensas, fíxonos vivir xunto con Cristo; pola graza fuches salvo. - e levantounos con el e sentounos con el nos lugares celestiales en Cristo Xesús.

2. Salmo 84:11 - Porque o Señor Deus é sol e escudo; o Señor fai favor e honra; nada ben lle retén aos que andan rectos.

1 Pedro 2:4 A quen vindo como unha pedra viva, verdadeiramente desautorizada dos homes, pero escollida de Deus e preciosa,

A pasaxe describe a Xesús como unha pedra viva, rexeitada polos homes pero escollida e preciosa para Deus.

1. Precioso para Deus: examinando o rexeitamento de Xesús polos homes

2. Pedras vivas: atopar a nosa identidade en Cristo

1. Isaías 53:3 - El é desprezado e rexeitado polos homes; un home de penas e familiarizado coa dor; e escondámoslle como as nosas caras; era desprezado, e nós non o estimamos.

2. Salmo 118:22 - A pedra que os canteiros rexeitaron converteuse na pedra principal da esquina.

1 Pedro 2:5 Tamén vós, como pedras vivas, sodes edificados unha casa espiritual, un sacerdocio santo, para ofrecer sacrificios espirituais, agradables a Deus por Xesucristo.

Os crentes son pedras vivas nunha casa espiritual, chamadas a ofrecer sacrificios espirituais a Deus por medio de Xesucristo.

1. "As pedras vivas: unha chamada ao sacrificio espiritual"

2. "Chamado á santidade: o sacerdocio dos crentes"

1. Isaías 28:16 - "Por iso, así di o Señor Deus: Velaquí, poño como fundamento en Sión unha pedra, unha pedra probada, unha pedra angular preciosa, un fundamento seguro: o que cre non se apresurará".

2. Éxodo 19:6 - "E seredes para min un reino de sacerdotes e unha nación santa. Estas son as palabras que lles falarás aos fillos de Israel".

1 Pedro 2:6 Por iso tamén está contido na Escritura: Velaquí, poño en Sión unha pedra angular principal, elixida, preciosa; e quen crea nel non será confundido.

En 1 Pedro 2:6, a Escritura di que os que cren na pedra angular principal, que é elixida e preciosa, non terán vergoña.

1: Deus escolleunos e fíxonos preciosos. Somos a pedra angular do seu reino, e cando confiamos nel, nunca nos defraudará.

2: Xesús é a pedra angular do reino de Deus. Cando poñamos a nosa fe nel, non nos defraudará. A nosa confianza nel nunca será en balde.

1: Isaías 28:16 - Por iso, así di o Señor Deus: Velaquí, poño como fundamento en Sion unha pedra, unha pedra probada, unha pedra angular preciosa, un fundamento seguro: o que cre non se apresurará.

2: Efesios 2:20 - E están construídos sobre o fundamento dos apóstolos e profetas, sendo

o propio Xesucristo a principal pedra angular.

1 Pedro 2:7 Polo tanto, para vós que credes que é precioso; pero para os que son desobedientes, a pedra que os arquitectos desecharon, fíxoselle cabeza do ángulo.

Os crentes son preciosos para Deus, pero os que o desobedecen serán rexeitados.

1. Precioso na súa vista: que significa ser apreciado por Deus?

2. Rexeitando a pedra angular de Deus: que ocorre cando desobedecemos?

1. Mateo 21:42 - Xesús díxolles: "Nunca liches nas Escrituras: "A pedra que rexeitaron os canteiros converteuse na pedra angular; o Señor fixo isto, e é marabilloso aos nosos ollos"?

2. Salmo 118:22 - A pedra que rexeitaron os canteiros converteuse na pedra angular.

1 Pedro 2:8 E unha pedra de tropezo e unha pedra de escándalo, para os que tropezaron coa palabra, sendo desobedientes, para o que tamén foron destinados.

Esta pasaxe de 1 Pedro 2:8 describe como os que son desobedientes e tropezan coa palabra de Deus son designados para un propósito.

1. O plan de Deus para os incrédulos: Descubrindo o propósito da desobediencia

2. O poder da palabra de Deus: comprender os efectos das nosas reaccións

1. Isaías 8:14 - E será un santuario; senón unha pedra de tropezo e unha pedra de ofensa para as dúas casas de Israel, unha xenebra e unha trampa para os habitantes de Xerusalén.

2. Romanos 9:33 - Como está escrito: Velaquí, poño en Sion unha pedra de tropezo e pedra de escándalo; e quen crea nel non se avergonzará.

1 Pedro 2:9 Pero vós sodes unha xeración elixida, un real sacerdocio, unha nación santa, un pobo peculiar; para que manifestes as loanzas de quen te chamou das tebras á súa luz marabillosa:

Os crentes son elixidos para ser un real sacerdocio, unha nación santa e un pobo peculiar, e deben mostrar as louvanzas de Deus.

1. Chamado a vivir como un pobo apartado

2. Chamado a Glorificar a Deus

1. Isaías 43:7 - Todos os que son chamados polo meu nome, a quen eu creei para a miña gloria, a quen formei e fixen.

2. Efesios 3:10 - A súa intención era que agora, a través da igrexa, a múltiple sabedoría de Deus fose dada a coñecer aos gobernantes e autoridades dos reinos celestes.

1 Pedro 2:10 Os que antes non eran un pobo, pero agora son o pobo de Deus; os que non obtiveron misericordia, pero agora obtiveron misericordia.

Este fragmento de 1 Pedro afirma a transformación dun pobo que antes non formaba parte do pobo de Deus, pero que agora obtivo misericordia e é considerado o pobo de Deus.

1. O poder da transformación: como a misericordia de Deus pode cambiar vidas

2. A comunidade amada: entendendo o noso lugar no plan de Deus

1. Romanos 5:20-21 - "Pero onde abundou o pecado, a graza abundou moito máis: como o pecado reinou ata a morte, así tamén a graza reine mediante a xustiza para a vida eterna por medio de Xesucristo, noso Señor".

2. Efesios 2:4-5 - "Pero Deus, que é rico en misericordia, polo seu gran amor co que nos amou, aínda que estabamos mortos nos pecados, vivificounos xunto con Cristo (pola graza sodes salvos;)"

1 Pedro 2:11 Queridos amados, pídovos, como forasteiros e peregrinos, abstédesvos dos desexos carnales, que loitan contra a alma;

Pedro anima aos crentes a absterse dos desexos pecaminosos e exhortaos a vivir vidas santas.

1. Camiñando na santidade: absterse das luxurias carnales

2. A guerra contra as nosas almas: resistir os desexos pecaminosos

1. Romanos 6:12-13 - "Non deixedes, pois, que o pecado reine no voso corpo mortal, para que o obedezades nas súas concupiscencias. Tampouco entreguedes os vosos membros ao pecado como instrumentos de iniquidade; senón entregadevos a Deus, como aqueles. que viven de entre os mortos, e os teus membros como instrumentos de xustiza para Deus".

2. Santiago 4:7 - "Sométese, pois, a Deus. Resista ao demo, e fuxirá de vós".

1 Pedro 2:12 Tendo o teu trato honesto entre os xentís, para que, mentres falan contra ti como malhechores, coas túas boas obras, que verán, glorifiquen a Deus no día da visita.

Os cristiáns deben comportarse con integridade e boas obras entre os non crentes para que Deus sexa glorificado.

1. Vivir unha vida de integridade nun mundo de tebras

2. O poder dun bo exemplo na nosa vida cotiá

1. Mateo 5:16 "Deixa que a túa luz brille diante dos homes, para que vexan as túas boas obras e glorifiquen ao teu Pai que está no ceo".

2. Tito 2: 7-8 "En todas as cousas, mostrando a ti mesmo un modelo de boas obras: na doutrina mostrando incorrupción, gravidade, sinceridade, fala sana, que non pode ser condenada; para que o que é o contrario se avergonza, sen ter nada malo que dicir de ti".

1 Pedro 2:13 Sométete a toda ordenanza humana por amor do Señor: xa sexa ao rei, como supremo;

Os cristiáns deben obedecer as leis do goberno, aínda que o goberno non sexa cristián.

1. Cumprir a Lei da Terra

2. Cidadanía Fiel

1. Romanos 13:1-7

2. 1 Timoteo 2:1-3

1 Pedro 2:14 Ou aos gobernadores, como aos enviados por el para o castigo dos malvados e para o eloxio dos que fan o ben.

Os cristiáns deben estar suxeitos ás autoridades gobernamentais, e deben ser obedientes a elas, tanto se están castigando aos malvados como ben elogiando aos que fan o ben.

1. A obriga dos cristiáns de obedecer ás autoridades gobernamentais

2. Facer o ben e evitar o mal: o noso deber coa sociedade

1. Romanos 13:1-7

2. Tito 3:1-2

1 Pedro 2:15 Porque así é a vontade de Deus, que co ben facer calar a ignorancia dos insensatos:

Debemos facer o que é correcto e bo para que os que se nos opoñen sexan calados.

1. Facer o ben ante a oposición

2. O poder do ben facer

1. Santiago 1:27 - Relixión pura e inmaculada diante de Deus e Pai é esta: visitar aos orfos e ás viúvas na súa aflicción, e manterse sen mancha do mundo.

2. Proverbios 3:27 - Non resteres o ben a aqueles a quen se lles debe, cando estea no poder da túa man para facelo.

1 Pedro 2:16 Como libres, e non usando a túa liberdade como manto de malicia, senón como servos de Deus.

Os cristiáns deben usar a súa liberdade para servir a Deus en lugar de usala para facer mal.

1. Usa a túa liberdade para servir a Deus en lugar de facer o mal.

2. Acepta a chamada de Deus e usa a túa liberdade para facer o que é correcto.

1. Gálatas 5:13 - "Porque, irmáns, fomos chamados á liberdade; só non usedes a liberdade como ocasión para a carne, senón que servides uns a outros por amor".

2. Romanos 6:18 - "Entón, sendo liberados do pecado, vós convertédesvos en servos da xustiza".

1 Pedro 2:17 Honra a todos os homes. Ama a irmandade. Teme a Deus. Honra ao rei.

Debemos honrar a todas as persoas, amar a nosa familia cristiá, temer a Deus e respectar aos nosos líderes.

1. O poder do respecto: por que debemos honrar a todas as persoas

2. Teme a Deus, ama a irmandade: a importancia da comunión cristiá

1. 1 Pedro 2:17

2. Romanos 13:1-7

1 Pedro 2:18 Servos, estade sometidos aos vosos amos con todo temor; non só para os bos e mansos, senón tamén para os froitosos.

Pedro instrúe aos servos que sexan obedientes aos seus amos, independentemente do seu temperamento.

1. "Sumisión á autoridade: unha guía para os servidores"

2. "As expectativas de Deus de obediencia"

1. Colosenses 3: 22-24 - "Servidores, obedecede en todo aos vosos amos segundo a carne; non coa vista, como quere, senón con soltura de corazón, temendo a Deus; e todo o que fagades, facedelo de corazón. en canto ao Señor, e non aos homes, sabendo que do Señor recibiredes a recompensa da herdanza, porque servides ao Señor Cristo".

2. Efesios 6: 5-8 - "Servidores, obedecedes aos vosos amos segundo a carne, con medo e temblor, na soidade do voso corazón, como a Cristo; non coa vista, como os que agradan aos homes; servos de Cristo, facendo a vontade de Deus de corazón; con boa vontade facendo servizo, como ao Señor, e non aos homes: sabendo que calquera cousa boa que faga un home, o recibirá do Señor, se estea. vínculo ou libre".

1 Pedro 2:19 Porque isto é digno de agradecemento, se un home por conciencia de Deus soporta dor, padece injustamente.

Os cristiáns deben soportar o sufrimento, aínda que sexa inxustamente inflixido, por mor da conciencia cara a Deus.

1. "Sufrimento por mor da conciencia"

2. "Soportando o sufrimento cunha conciencia clara"

1. Mateo 5: 10-12, "Felices os que son perseguidos por mor da xustiza, porque deles é o reino dos ceos. Benaventurados ti cando outros te insulten e te persigan e digan todo tipo de mal contra ti falsamente sobre o meu Alégrate e alégrate, porque a túa recompensa é grande no ceo, pois así perseguiron aos profetas que foron antes de ti.

2. Hebreos 12: 1-3: "Por iso, xa que estamos rodeados por unha nube tan grande de testemuñas, deixemos tamén de lado todo peso e pecado que se aferran tanto, e corremos con perseverancia a carreira que se propón. diante de nós, mirando a Xesús, o fundador e perfeccionador da nosa fe, quen pola alegría que se lle puxo diante soportou a cruz, desprezando a vergoña, e está sentado á dereita do trono de Deus. os pecadores tal hostilidade contra si mesmo, para que non vos cansedes nin vos demores".

1 Pedro 2:20 Pois que gloria é se, cando sodes abofetados polas vosas faltas, o asumides con paciencia? pero se, cando facedes ben e padecedes por iso, o tomades con paciencia, isto é aceptable ante Deus.

Sufrir pacientemente cando se fai o ben é aceptable con Deus.

1. O poder da paciencia ao facer o ben

2. Sufrimento e Aceptabilidade con Deus

1. Santiago 1:2-4 - Meus irmáns, contade alegría cando afrontades diversas probas, porque sabedes que a proba da vosa fe produce constancia. E que a constancia teña o seu pleno efecto, para que sexades perfectos e completos, sen falta de nada.

2. Romanos 5: 3-5 - Non só iso, senón que nos alegramos dos nosos sufrimentos, sabendo que o sufrimento produce paciencia, e a paciencia produce carácter, e o carácter produce esperanza, e a esperanza non nos avergonza, porque o amor de Deus foi derramado nos nosos corazóns a través do Espírito Santo que nos foi dado.

1 Pedro 2:21 Porque para iso fomos chamados, porque tamén Cristo sufriu por nós, deixándonos un exemplo para que sigásemos os seus pasos.

Os cristiáns están chamados a seguir o exemplo de Xesús e a sufrir por mor da xustiza.

1. Estamos chamados a seguir o exemplo de Cristo

2. O poder do sufrimento pola xustiza

1. Mateo 16:24-25 - "Entón Xesús díxolles aos seus discípulos: 'Se alguén quere vir detrás de min, que se negue a si mesmo, que tome a súa cruz e que me siga. Porque quen queira salvar a súa vida, perderaa, pero quen perda a súa vida por causa de min, atoparaa'".

2. Romanos 8:17 - "E se fillos, entón herdeiros, herdeiros de Deus e coherdeiros de Cristo, sempre que padezamos con el para que tamén sexamos glorificados con el".

1 Pedro 2:22 Quen non pecou, nin se atopou engano na súa boca:

A pasaxe describe que Xesús non cometeu ningún pecado e non tiña engano na súa boca.

1. A santidade de Xesucristo: como a súa perfección é un exemplo para os crentes

2. O poder dunha lingua pura: como as palabras de Xesús poden transformar as nosas vidas

1. Mateo 22: 37-40 - Ama ao Señor, o teu Deus, con todo o teu corazón, alma e mente.

2. Efesios 4: 29-32 - Que non saia da vosa boca ningunha fala corrupta, senón só as que sexan boas para edificar, segundo a ocasión, para dar graza aos que escoitan.

1 Pedro 2:23 Quen, cando foi insultado, non volveu insultar; cando sufría, non ameazou; senón que se comprometeu co que xulga con xustiza:

Xesucristo sufriu sen represalias e confiou en Deus para xulgalo con xustiza.

1. O poder do perdón: como Xesús nos amosou como responder ao sufrimento

2. Confiar en Deus en tempos difíciles: o exemplo de Xesús

1. Mateo 5:38-42 - O ensino de Xesús sobre amar aos teus inimigos e non tomar represalias.

2. Isaías 53:7 - A profecía de Isaías sobre o sufrimento e a confianza de Xesús en Deus.

1 Pedro 2:24 Quen el mesmo levou os nosos pecados no seu propio corpo sobre a árbore, para que nós, estando mortos aos pecados, vivamos á xustiza, por cuxas feridas fomos curados.

A pasaxe fala de Xesús, que levou os nosos pecados no seu corpo na cruz, para que poidamos ser curados e vivir con xustiza.

1. O poder do sacrificio de Xesús: como Xesús pagou o prezo final pola nosa salvación

2. O don da curación: como Xesús nos ofrece unha nova vida de xustiza

1. Isaías 53:5 Pero el foi ferido polas nosas transgresións, foi machucado polas nosas iniquidades: o castigo da nosa paz foi sobre el; e coas súas raias estamos curados.

2. Efesios 2:4-5 Pero Deus, que é rico en misericordia, polo seu gran amor co que nos amou, aínda que estabamos mortos nos pecados, vivificounos con Cristo (pola graza sodes salvos;)

1 Pedro 2:25 Porque vós erades coma ovellas que se van extraviando; pero agora son devoltos ao Pastor e Bispo das vosas almas.

Os cristiáns desviáronse do camiño da xustiza, pero poden atopar o camiño de volta se regresan a Xesús, o Pastor e Bispo das súas almas.

1. Xesús, o pastor que guía a ovella perdida

2. Voltando a Xesús, o bispo das nosas almas

1. Isaías 53: 6 - Todos nós, coma ovellas, desviamos; volvemos cada un ao seu camiño; e o Señor deu sobre el a iniquidade de todos nós.

2. Xoán 10:11 - Eu son o bo pastor: o bo pastor dá a vida polas ovellas.

1 Pedro 3 é o terceiro capítulo da Primeira Epístola de Pedro no Novo Testamento. Este capítulo céntrase principalmente en instrucións para varias relacións, incluíndo o matrimonio e as interaccións con non crentes.

1o Parágrafo: O capítulo comeza coas instrucións para esposas e maridos. Anímase ás esposas a someterse aos seus propios maridos, aínda que sexan desobedientes á palabra, coa esperanza de que a súa conduta piadosa poida conquistalas (1 Pedro 3:1-2). O autor enfatiza a beleza interior e o espírito amable como calidades valiosas que deberían caracterizar ás esposas en lugar do adorno externo (1 Pedro 3:3-4). Os maridos, pola contra, son instruídos para vivir con consideración coas súas esposas, mostrándolles honra como herdeiros da graza de Deus (1 Pedro 3:7).

2º parágrafo: nos versos 8-12, faise énfase na unidade, a compaixón e a superación do mal co ben. Os crentes están chamados a ser harmónicos, simpáticos, amorosos como irmáns e irmás, tenros de corazón e humildes nas súas interaccións uns cos outros (1 Pedro 3:8). Anímalles a non pagar mal por mal ou insultar por insulto, senón que bendigan aos demais para que eles mesmos herdan unha bendición (1 Pedro 3:9-12). O autor destaca que aqueles que desexan amar a vida e ver bos días deben afastarse do mal e buscar a xustiza.

Terceiro parágrafo: a partir do versículo 13, hai unha exhortación para que os crentes estean preparados para defender a súa fe cando se enfrontan á oposición ou á

persecución. O autor anímaos a non temer a aqueles que poidan facerlles dano, senón a santificar a Cristo como Señor nos seus corazóns. Deben estar sempre preparados para proporcionar unha razón para a súa esperanza, mantendo unha actitude amable e respectuosa cara aos demais (1 Pedro 3:14-16). O autor tamén sinala que é mellor sufrir por facer o ben que por facer o mal, destacando o exemplo de Cristo de sufrir inxustamente pero finalmente triunfando sobre o pecado a través da súa morte e resurrección.

En resumo, 1 Pedro 3 ofrece instrucións sobre varias relacións dentro da comunidade cristiá. Aborda os papeis das esposas e maridos facendo fincapé na submisión, o respecto e a honra mutua. Chama aos crentes á unidade, a simpatía e a superación do mal mediante bendicións en lugar de represalias. O exemplo de Cristo de sufrir inxustamente. O capítulo enfatiza vivir segundo os principios divinos dentro das relacións, testificando a nosa esperanza e soportando fielmente a persecución.

1 Pedro 3:1 Así mesmo, mulleres, estade sometidas aos vosos propios maridos; que, se algún non obedece á palabra, tamén se pode gañar sen a palabra pola conversa das mulleres;

As esposas deben someterse aos seus maridos e, ao facelo, os maridos poden ser conquistados sen predicarlles.

1. Seguindo o plan de Deus: someterse ao teu marido

2. O poder dun exemplo divino no matrimonio

1. Efesios 5:22-33 - Esposas, sometede aos vosos maridos como ao Señor.

2. Colosenses 3:18-19 - Esposas, sometede aos vosos maridos, como convén no Señor.

1 Pedro 3:2 Mentres contemplan a túa casta conversa unida ao medo.

Os crentes deben vivir as súas vidas de tal forma que reflicta unha reverencia por Deus.

1. Vive unha vida que reflicta reverencia por Deus.

2. Demostra a túa fe a través das túas accións.

1. Colosenses 3:12-17 - Revístese de corazóns compasivos, bondade, humildade, mansedume e paciencia.

2. Santiago 2:26 - A fe sen obras está morta.

1 Pedro 3:3 Cuxo adorno non sexa o adorno exterior de trenzar o cabelo, de vestir de ouro ou de poñerse roupa;

Pedro anima aos crentes a non centrarse nas aparencias exteriores, como os peiteados elaborados e a roupa cara.

1. "A beleza desde dentro: rexeitando o estándar de beleza do mundo"

2. "O verdadeiro adorno: aparencias versus personaxe"

1. Isaías 61:10 - "Alégrareime moito no Señor; a miña alma alegrarase no meu Deus, porque me vestiu coas vestimentas da salvación; cubriume co manto da xustiza".

2. Colosenses 3:12 - "Vestíos, pois, como escollidos de Deus, santos e amados, corazóns compasivos, bondade, humildade, mansedumbre e paciencia".

1 Pedro 3:4 Pero que sexa o home oculto do corazón, no que non é corruptible, mesmo o adorno dun espírito manso e tranquilo, que é de gran prezo ante Deus.

Os cristiáns deben esforzarse por cultivar un espírito manso e tranquilo, que é moi estimado por Deus.

1. "A beleza dun espírito manso e tranquilo"

2. "O valor dun espírito manso e tranquilo"

1. Santiago 1:19-20 - "Sabede isto, meus amados irmáns: que cada quen sexa pronto para escoitar, lento para falar, lento para a ira; porque a ira do home non produce a xustiza de Deus".

2. Isaías 66:2 - "Por todas as cousas que a miña man fixo, e todas esas cousas existen", di o Señor. "Pero a este vou mirar: a aquel que é pobre e de espírito contrito, e que treme ante a miña palabra".

1 Pedro 3:5 Porque así nos tempos antigos tamén se adornaban as santas mulleres, que confiaban en Deus, sometidas aos seus propios maridos.

As mulleres santas do pasado confiaban en Deus e adornábanse mentres estaban sometidas aos seus maridos.

1. O poder dunha esposa piadosa

2. Confía en Deus e no seu plan para o matrimonio

1. Efesios 5:22-24 - As esposas sométense aos teus maridos

2. Proverbios 31:10-31 - A esposa virtuosa

1 Pedro 3:6 Así como Sara obedeceu a Abraham, chamándoo señor: de quen sodes fillas, sempre que fagades ben e non teñades medo con ningún asombro.

Os cristiáns deben seguir o exemplo de Sara que obedeceu a Abraham e chamouno señor, e se fan o ben e non temen, serán benditos.

1. O poder da obediencia: aprendendo do exemplo de Sarah

2. Non temas: vencer a ansiedade e recoller a bendición da fe

1. Xénese 21:12 - E Deus díxolle a Abraham: "Non che resulte agravio por mor do rapaz e da túa esclava; en todo o que che dixo Sara, escoita a súa voz; porque en Isaac chamarase a túa descendencia.

2. Hebreos 13:7 - Lémbrate dos que te dominan, que che falaron a palabra de Deus: cuxa fe seguen, tendo en conta o final da súa conversación.

1 Pedro 3:7 Do mesmo xeito, maridos, morade con eles segundo o coñecemento, honrando á muller, como ao vaso máis débil, e como herdeiros xuntos da graza da vida; que as túas oracións non sexan obstaculizadas.

Os maridos deben honrar ás súas esposas e tratalas con respecto, para que as súas

oracións non se vexan obstaculizadas.

1. O poder do respecto mutuo no matrimonio

2. Honrando ao teu cónxuxe: un camiño para as oracións contestadas

1. Efesios 5:25-33 - Os maridos deben amar ás súas mulleres como Cristo amou á igrexa.

2. Colosenses 3:19 - Os maridos deben ser bondadosos e tenros coas súas mulleres.

1 Pedro 3:8 Por último, sexades todos unidos, compaixándonos uns dos outros, amade coma os irmáns, sexades misericordiosos, corteses.

Pasaxe Pedro anima aos cristiáns a ser unificados, amables, amorosos e corteses uns cos outros.

1. "Vivir en unidade: por que necesitamos amar aos nosos irmáns e irmás en Cristo"

2. "A compaixón na Igrexa: como podemos mostrar bondade uns cos outros"

1. Xoán 13: 34-35 "Dóvosvos un novo mandamento: que vos amedes uns a outros; como eu vos amei, que tamén vos queredes uns a outros. Nisto coñecerán todos que sodes meus discípulos, se tedes amor os uns para os outros".

2. Romanos 12:10 “Sed amablemente afectos uns cos outros con amor fraternal; en honra preferindo uns aos outros”.

1 Pedro 3:9 Non render mal por mal, nin insultar por insulto, senón bendición; sabendo que sodes chamados para iso, para que herdades unha bendición.

Non debemos responder ao mal con máis mal, senón bendicir aos que nos fan mal, entendendo que a nosa chamada é herdar unha bendición de Deus.

1: Non respondas ao mal con máis mal; en vez diso, bendiga aos que che fan mal, sabendo que Deus te chamou para recibir unha bendición.

2: Non debemos buscar vinganza polos males feitos contra nós, senón bendicir aos que nos feren e confiar en que Deus nos proporcionará unha bendición.

1: Romanos 12:14-21 - Bendice aos que te perseguen; non os maldigades.

2: Mateo 5:43-48 - Ama aos teus inimigos e ora polos que te perseguen.

1 Pedro 3:10 Porque o que quere amar a vida e ver bos días, que absteña a súa lingua do mal, e os seus beizos para que non falen engaño.

Para vivir unha vida de amor e alegría, hai que absterse de falar mal e astucia.

1. O poder das palabras: como falar da vida e do amor

2. Cultivando os días bos: como absterse do mal

1. Santiago 3:5-12 - Domar a lingua

2. Proverbios 12:18 - As palabras xustas traen alegría e vida

1 Pedro 3:11 Evite o mal e faga o ben; que busque a paz e siga.

Os cristiáns deben afastarse do mal e facer o ben, buscar a paz e seguir perseguindoa.

1. "Escoller o Camiño da Paz"

2. "Afastándose do mal"

1. Romanos 12:18 - "Se é posible, na medida en que dependa de ti, estade en paz con todos os homes".

2. Filipenses 4:8 - "Finalmente, irmáns, todo o que é verdadeiro, todo o que é honrado, todo o que é correcto, todo o que é puro, todo o que é amable, todo o que é de boa reputación, se hai algo de excelencia e se hai algo digno de eloxio, detente nestas cousas".

1 Pedro 3:12 Porque os ollos do Señor están sobre os xustos, e os seus oídos están abertos ás súas oracións, pero o rostro do Señor está contra os que fan o mal.

O Señor está atento ás oracións dos xustos e opoñerase aos que fan o mal.

1. Deus escoita as oracións dos xustos e protexeaos.

2. Debemos esforzarnos por facer o que é correcto aos ollos do Señor, pois El se oporá ao mal.

1. Salmo 34:15 - Os ollos do Señor están sobre os xustos, e os seus oídos están abertos ao seu clamor.

2. Proverbios 15:29 - O Señor está lonxe dos malvados, pero escoita a oración dos xustos.

1 Pedro 3:13 E quen é o que vos fará dano, se sodes seguidores do bo?

Os crentes en Cristo non deben temer o dano dos que se opoñen a eles porque facer o ben trae protección.

1. Non teñas medo aos que se opoñen a Deus porque El protexerá aos que o seguen.

2. Pon a túa confianza en Deus e estarás a salvo de danos.

1. Isaías 41:10 - "Non temas, porque eu estou contigo: non te amedrentes, porque eu son o teu Deus: fortalecereiche; si, axudareiche; si, apoiareino coa man dereita. da miña xustiza".

2. Salmo 34:7 - "O anxo do Señor acampa arredor dos que o temen, e líbraos".

1 Pedro 3:14 Pero se padecedes por mor da xustiza, felices sodes; e non teñades medo do seu terror, nin vos inquietades;

Os cristiáns non deben ter medo de sufrir persecución pola súa fe en Deus, xa que lles trae alegría.

1. Que non se moleste o teu corazón: como nos consola o Señor a través da persecución

2. Alegrate no Señor: atopar alegría no sufrimento pola xustiza

1. Isaías 41:10 - "Non temas; porque eu estou contigo: non te espantes; porque eu son o teu Deus: fortalecereiche; si, vouche axudar; si, apoiareino coa man dereita da miña xustiza".

2. 2 Corintios 4:17-18 - "Pois a nosa leve aflicción, que é só por un momento, fai para nós un peso de gloria moito máis eterno e infinito; Mentres non miramos as cousas que se ven, senón as que non se ven: pois as cousas que se ven son temporais; pero as cousas que non se ven son eternas".

1 Pedro 3:15 Pero santificade o Señor Deus nos vosos corazóns, e estade sempre dispostos a dar resposta a todo aquel que vos pregunte a razón da esperanza que hai en vós con mansedumbre e temor.

Os cristiáns deben estar sempre preparados para explicar a súa fe con humildade e respecto.

1. A importancia de vivir unha vida de fe e poder explicala aos demais.

2. Como compartir a esperanza do evanxeo con mansedume e reverencia.

1. Mateo 5:16 - Deixa que a túa luz brille diante dos homes, para que vexan as túas boas obras e glorifiquen o teu Pai que está no ceo.

2. Colosenses 4:5-6 - Camiña con sabedoría cara aos que están fóra, redimindo o tempo. Que a vosa fala sexa sempre con graza, aderezada con sal, para que saibades como debedes responder a cada home.

1 Pedro 3:16 Ter boa conciencia; para que, mentres que falan mal de vós, como de malhechores, se avergoñan os que acusan falsamente a vosa boa conversación en Cristo.

A pasaxe anima aos cristiáns a manter unha boa conciencia, para que os seus perseguidores se avergoñan das súas falsas acusacións.

1. "Unha boa conciencia: o fundamento da vida cristiá"

2. "Vivir na luz: vencer a persecución mediante unha boa conciencia"

1. Romanos 12: 1-2 - Por iso, irmáns, exhorto a vós, en vista da misericordia de Deus, a ofrecer os vosos corpos como sacrificio vivo, santo e agradable a Deus; esta é a vosa adoración verdadeira e adecuada. Non te axustes ao patrón deste mundo, pero transfórmate coa renovación da túa mente. Entón poderás probar e aprobar cal é a vontade de Deus: a súa boa, agradable e perfecta vontade.

2. 1 Corintios 10:31 - Entón, tanto se come ou bebe ou fai o que faga, faino todo para a gloria de Deus.

1 Pedro 3:17 Porque é mellor, se así é a vontade de Deus, que padeces por facer o ben que por facer o mal.

É mellor sufrir por facer o ben que por facer o mal, segundo a vontade de Deus.

1. O poder de facer o ben: como vivir unha vida de sufrimento divino

2. As recompensas do sufrimento xusto: aprender a vivir coa vontade de Deus

1. Santiago 1:2-4 - Meus irmáns, contade alegría cando afrontades diversas probas, porque sabedes que a proba da vosa fe produce constancia. E que a constancia teña o seu pleno efecto, para que sexades perfectos e completos, sen falta de nada.

2. Filipenses 1:29 - Porque foi concedido a vostede que por amor de Cristo non só crer nel, senón tamén sufrir por el.

1 Pedro 3:18 Porque tamén Cristo sufriu unha vez polos pecados, o xusto polos inxustos, para levarnos a Deus, sendo condenado á morte na carne, pero vivificado polo Espírito.

Cristo sufriu e morreu para traernos a Deus, pero foi resucitado polo Espírito.

1. "Os xustos e os inxustos: o último sacrificio de Cristo"

2. "O poder da resurrección"

1. Isaías 53:5 - Pero foi traspasado polas nosas transgresións, esmagado polas nosas iniquidades; o castigo que nos deu a paz foi sobre el, e polas súas feridas curamos.

2. Romanos 8:11 - E se o Espírito do que resucitou a Xesús dos mortos vive en vós, o que resucitou a Cristo dos mortos tamén dará vida aos vosos corpos mortais por mor do seu Espírito que vive en vós.

1 Pedro 3:19 Mediante o cal tamén foi e predicou aos espíritos en prisión;

Xesús predicou aos espíritos en prisión.

1. O poder de Xesús: entregando a mensaxe de Deus a todos.

2. Como o Evanxeo de Xesús pode transformar ata os máis aparentemente desesperados.

1. Efesios 4:8-10 - Por iso di: "Cando subiu ao alto, levou a unha multitude de cativos e deu presentes aos homes". (Ao dicir: "El subiu", que quere dicir, senón que tamén descendera ás rexións máis baixas, a terra? O que baixou é o que tamén subiu moi por riba de todos os ceos, para encher todas as cousas.)

2. Hebreos 2:14-15 - Xa que, polo tanto, os fillos participan en carne e sangue, el tamén participou das mesmas cousas, para destruír mediante a morte a quen ten o poder da morte, é dicir, o demo, e liberar a todos aqueles que por medo á morte foron sometidos á escravitude de por vida.

1 Pedro 3:20 que algunha vez foron desobedientes, cando unha vez a longa paciencia de Deus agardaba nos días de Noé, mentres a arca estaba preparada, onde poucas, é dicir, oito almas foron salvadas pola auga.

Nos días de Noé, Deus agardou pacientemente mentres se preparaba a arca, e ao final só se salvaron oito almas.

1. Aprender a esperar pacientemente en Deus, confiando en que cumprirá as súas promesas.

2. A importancia da obediencia á vontade de Deus.

1. Xénese 6: 5-7 - E viu Deus que a maldade do home era grande na terra e que toda

imaxinación dos pensamentos do seu corazón era só o mal continuamente. E arrepentiuse o Señor de que fixera o home na terra, e entristouno no seu corazón. E dixo o Señor: Destruirei da faz da terra o home que creei; tanto o home como a besta, e o reptil e as aves do ceo; pois arrepínteme de que as fixera.

2. Romanos 5:6-8 - Porque cando aínda estabamos sen forzas, no seu tempo Cristo morreu polos impíos. Porque a penas por un home xusto morrerá un, pero quizais por un home bo algúns incluso se atreverían a morrer. Pero Deus encomia o seu amor por nós, en que, cando aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós.

1 Pedro 3:21 A mesma figura coa que tamén agora o bautismo nos salva (non a eliminación da inmundicia da carne, senón a resposta dunha boa conciencia cara a Deus) pola resurrección de Xesucristo:

O bautismo é visto como unha representación da salvación que vén da resurrección de Xesucristo, que nos trae unha boa conciencia ante Deus.

1. O bautismo é un símbolo poderoso da nosa salvación a través de Xesucristo.

2. Debemos ter unha boa conciencia diante de Deus mediante a resurrección de Xesucristo.

1. Romanos 6:3-4 - Non sabedes que tantos de nós que fomos bautizados en Xesucristo fomos bautizados na súa morte? Por iso somos sepultados con el polo bautismo na morte, para que, como Cristo resucitou de entre os mortos pola gloria do Pai, así tamén nós andemos en novidade de vida.

2. Romanos 10:9-10 - Que se confesas coa túa boca ao Señor Xesús e cres no teu corazón que Deus o resucitou de entre os mortos, serás salvo. Porque co corazón o home cre para a xustiza; e coa boca confesase para a salvación.

1 Pedro 3:22 Quen foi ao ceo e está á dereita de Deus; someténdose a el anxos e autoridades e poderes.

A pasaxe fala da supremacía e autoridade de Cristo, con todos os anxos, autoridades e poderes sometidos a El.

1. A Maxestade e o Poder de Cristo

2. Comprender a soberanía de Cristo

1. Colosenses 1:15-17 Quen é a imaxe do Deus invisible, o primoxénito de toda criatura:

2. Apocalipse 5:11-14 E toda criatura que está no ceo, na terra e debaixo da terra, e as que están no mar, e todo o que hai neles, oín dicir: Bendición e honra! e a gloria e o poder sexan para o que está sentado no trono e para o Cordeiro para sempre e para sempre.

Primeiro Pedro 4 é o cuarto capítulo da primeira epístola de Pedro, onde o apóstolo diríxese aos crentes e anímaos a vivir á luz da súa nova identidade en Cristo. O capítulo subliña a importancia de vivir para os propósitos de Deus, soportar o sufrimento e exercer o amor e a hospitalidade uns cos outros.

1o parágrafo: Pedro insta aos crentes a armarse coa mentalidade de Cristo (1 Pedro 4:1-6). Recórdalles que xa que Cristo sufriu na súa vida terrenal, eles tamén deberían estar preparados para sufrir. Ao adoptar unha mentalidade centrada na vontade de Deus en lugar de entregarse a desexos pecaminosos, poden vivir o resto do seu tempo na terra segundo os propósitos de Deus. O apóstolo destaca que as súas vidas pasadas caracterizáronse por comportamentos mundanos, pero agora están chamados a vivir doutro xeito, honrando a Deus en lugar de seguir os desexos humanos.

2º Parágrafo: Pedro anima aos crentes a amarse profundamente e exercer a hospitalidade (1 Pedro 4:7-11). Subliña que o fin de todas as cousas está preto, instándoos a ter a mente clara e autocontrolada na oración. Deben amarse con fervor, porque o amor cobre multitude de pecados. Tamén se anima aos crentes a usar os seus dons espirituais para servirse uns aos outros fielmente, xa sexa falando ou servindo, para dar gloria a Deus por medio de Xesucristo.

3o Parágrafo: O capítulo conclúe abordando o sufrimento por ser cristián (1 Pedro 4:12-19). Pedro asegura aos crentes que non deben sorprenderse cando se enfrontan a probas ardentes coma se algo estraño estivese a suceder. En cambio, deberían alegrarse porque participan dos sufrimentos de Cristo, motivo de alegría e gloria futura. Se son perseguidos por levar o nome de Cristo, os crentes son benditos porque demostra que o Espírito de gloria descansa sobre eles. Anímalles a non avergoñarse , senón a glorificar a Deus mesmo en medio da persecución mentres se confían ao seu fiel coidado.

En resumo,

O capítulo catro de Primeiro Pedro exhorta aos crentes a vivir cunha mentalidade transformada centrada na vontade de Deus.

Pedro exhortalles a aceptar o sufrimento como partícipes dos sufrimentos de Cristo, deixando atrás os comportamentos mundanos.

Anímase aos crentes a amarse profundamente e a exercer a hospitalidade usando

fielmente os seus dons espirituais.

O capítulo conclúe asegurando aos crentes que aínda que poidan enfrontarse a persecución ou probas por ser cristiáns, poden alegrarse ao saber que comparten os sufrimentos e a gloria futura de Cristo. Están chamados a non avergoñarse senón a glorificar a Deus entre as dificultades mentres se confían ao seu fiel coidado.

1 Pedro 4:1 Dado que Cristo sufriu por nós na carne, armádevos igualmente coa mesma mente, pois o que sufriu na carne cesou do pecado;

Os cristiáns deben seguir o exemplo de Cristo e armarse coa mesma mentalidade, xa que Cristo sufriu por nós e deixou de pecar.

1. Vivir unha vida de sacrificio: como seguir o exemplo de Cristo

2. Cesar do pecado: como vivir unha vida de santidade

1. Romanos 6: 1-2 - "¿Que diremos entón? Seguiremos no pecado, para que a graza abunde? Deus non libre. Como viviremos máis nel, os que estamos mortos ao pecado?"

2. Gálatas 5:24 - "E os que son de Cristo crucificaron a carne cos cariños e concupiscencias".

1 Pedro 4:2 Para que xa non viva o resto do seu tempo na carne para os desexos dos homes, senón para a vontade de Deus.

Os crentes xa non deben vivir segundo os desexos dos homes, senón segundo a vontade de Deus.

1. O poder da vontade de Deus: como vivir unha vida de obediencia

2. Elixir a vontade de Deus sobre os teus propios desexos

1. Romanos 12:2 - Non te conformes ao modelo deste mundo, senón transformate pola renovación da túa mente.

2. Efesios 5:15-17 - Mira ben, entón, como andas, non como imprudente, senón como sabio, facendo o mellor uso do tempo, porque os días son malos. Polo tanto, non sexades

necios, senón entendedes cal é a vontade do Señor.

1 Pedro 4:3 Porque o tempo pasado da nosa vida pode ser suficiente para que fixemos a vontade dos xentís, cando andabamos en lascivia, luxurias, exceso de viño, festas, banquetes e idolatrías abominables:

O tempo pasado da nosa vida pasou seguindo os desexos dos xentís, incluíndo comportamentos pecaminosos e adoración de ídolos.

1. O poder do arrepentimento

2. A bondade do perdón de Deus

1. Isaías 55:7 - Que o impío abandone o seu camiño, e o inxusto os seus pensamentos, e que volva ao Señor, e terá misericordia del; e ao noso Deus, porque perdoará en abundancia.

2. Romanos 5: 8- Pero Deus encomia o seu amor por nós, en que, cando aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós.

1 Pedro 4:4 No que lles parece estraño que non corrades con eles ata o mesmo exceso de motín, falando mal de vós:

Os cristiáns están a ser criticados por non participar nas mesmas actividades pecaminosas que os seus compañeiros.

1. Absterse de comportamentos pecaminosos e negarse a conformarse co mundo

2. Non te conformes co mundo, pero transfórmate coa renovación da túa mente

1. Romanos 12:2 - Non te conformes a este mundo, senón transfórmate coa renovación da túa mente, para que, probando, poidas discernir cal é a vontade de Deus, o que é bo, aceptable e perfecto.

2. 1 Xoán 2:15-17 - Non ames o mundo nin as cousas do mundo. Se alguén ama o mundo, o amor do Pai non está nel. Porque todo o que hai no mundo, os desexos da carne e os desexos dos ollos e o orgullo das posesións, non é do Pai, senón que é do mundo. E o mundo pasa cos seus desexos, pero quen fai a vontade de Deus permanece para sempre.

1 Pedro 4:5 Quen dará conta ao que está disposto a xulgar aos vivos e aos mortos.

Pasaxe: Cada un terá que dar conta dos seus actos a Deus, que está preparado para xulgar tanto aos vivos como aos mortos.

1. Ninguén pode escapar do xuízo de Deus: debemos estar preparados.

2. Todos debemos vivir unha vida que agrade a Deus, para que non teñamos que temer o día do xuízo.

1. Hebreos 9:27 - E como está destinado aos homes morrer unha vez, pero despois o xuízo:

2. Romanos 14:12 - Entón, cada un de nós dará conta de si mesmo a Deus.

1 Pedro 4:6 Porque por iso foi tamén predicado o Evanxeo aos mortos, para que fosen xulgados segundo os homes na carne, pero vivisen segundo Deus no espírito.

O evanxeo foi predicado aos que morreron para que poidan ser xulgados polos homes na carne, pero vivir no espírito de Deus.

1. O poder do Evanxeo: Como o Evanxeo pode transformar vidas

2. O Espírito vivificante de Deus: Experimentando unha vida renovada polo Espírito Santo

1. Xoán 6:63 - É o Espírito quen dá vida; a carne non serve para nada.

2. Romanos 8:11 - Se o Espírito do que resucitou a Xesús dos mortos habita en vós, o que resucitou a Cristo Xesús dos mortos tamén dará vida aos vosos corpos mortais polo seu Espírito que habita en vós .

1 Pedro 4:7 Pero o fin de todas as cousas está preto: estade, pois, sobrios e velaí coa oración.

Debemos estar atentos e preparados para o fin do mundo e centrarnos na oración.

1. Cando o final está preto: a importancia de rezar en tempos de incerteza

2. Sexa sobrio e reza: como prepararse para a fin do mundo

1. Mateo 6:5-13 - O ensino de Xesús sobre a oración

2. 1 Tesalonicenses 5:6-8 - O ensino de Paulo sobre estar alerta e vixilante

1 Pedro 4:8 E sobre todas as cousas, tede unha ferviente caridade entre vós, porque a caridade cubrirá a multitude de pecados.

Os cristiáns deben ter un amor fervente uns polos outros, porque o amor cobre multitude de pecados.

1. "O poder do amor: como o amor cobre os nosos pecados"

2. "Caridade ferviente: o mandamento máis grande de todos"

1. 1 Corintios 13: 4-7 - "O amor é paciente, o amor é bondadoso. Non envexa, non se jacta, non é orgulloso. Non deshonra aos demais, non é egoísta, non é enfada facilmente, non leva rexistro dos males. O amor non se deleita co mal, senón que se alegra coa verdade. Sempre protexe, sempre confía, sempre espera, sempre persevera".

2. Santiago 5:16 - "Por iso, confesade os vosos pecados uns a outros e orade uns polos outros, para que seades curados. A oración dun xusto ten un gran poder mentres está a funcionar".

1 Pedro 4:9 Use a hospitalidade uns cos outros sen resentir.

Os cristiáns deben mostrar hospitalidade uns cos outros sen queixa.

1. A xenerosidade: unha lección de 1 Pedro 4:9

2. O poder da hospitalidade: mostrar amor aos compañeiros crentes

1. Romanos 12:13 - Comparte co pobo de Deus que está necesitado. Practica a hostalería.

2. Hebreos 13:2 - Non te esquezas de mostrar hospitalidade aos estraños, porque ao facelo algunhas persoas mostraron hospitalidade aos anxos sen sabelo.

1 Pedro 4:10 Como todo o mundo recibiu o don, así mesmo ministramos uns aos outros, como bos administradores da graza múltiple de Deus.

Os cristiáns deben usar os seus dons para servirse uns aos outros con humildade e agradecemento.

1. "Doctores da Graza de Deus"

2. "Humildade ao servir aos demais"

1. Mateo 25:14-30 - Parábola dos talentos

2. Efesios 4:7 - Cada un de nós ten un don para usar para o beneficio do corpo de Cristo

1 Pedro 4:11 Se alguén fala, que fale como oráculos de Deus; se alguén ministra, que o faga segundo a capacidade que Deus dá, para que Deus sexa glorificado en todas as cousas por medio de Xesucristo, a quen sexa a loanza e o dominio para sempre. Amén.

Os cristiáns deben usar as súas palabras e habilidades para glorificar a Deus a través de Xesucristo.

1. "Glorificando a Deus por medio de Xesucristo"

2. "Usar as nosas palabras e habilidades para honrar a Deus"

1. Efesios 2:10: Porque somos a súa obra, creados en Cristo Xesús para as boas obras, que Deus preparou de antemán, para que andemos nelas.

2. Colosenses 1:10: para camiñar dun xeito digno do Señor, plenamente agradable a el, dando froito en toda boa obra e aumentando no coñecemento de Deus.

1 Pedro 4:12 Amados, non pensedes estraño a ardiente proba que vos ten a proba, coma se vos ocorrese algunha cousa estraña:

Pedro anima aos crentes a non sorprenderse cando se enfrontan ás probas, xa que forma parte da experiencia cristiá.

1. "Afrontando as probas con fe: como atopar forza en tempos difíciles"

2. "A proba do lume: comprender as probas na vida dun crente"

1. Santiago 1: 2-4 - "Contade alegría, meus irmáns, cando afrontades diversas probas, porque sabedes que a proba da vosa fe produce constancia. E que a constancia teña o seu pleno efecto, para que sexades perfectos e completos, sen falta de nada".

2. Romanos 8:18 - "Porque considero que os sufrimentos deste tempo presente non valen a pena compararse coa gloria que se nos vai revelar".

1 Pedro 4:13 Pero alegrádevos, en canto sodes partícipes dos sufrimentos de Cristo; para que, cando se revele a súa gloria, tamén vos alegresdes cunha alegría inmensa.

Os crentes deben gozar do sufrimento, xa que forma parte de ser un seguidor de Cristo, e cando se revele a gloria de Cristo, estarán cheos de alegría.

1. Alégrate no sufrimento: como atopar a alegría na dor

2. A gloria de Cristo: gañando alegría do seu esplendor revelado

1. Romanos 5: 3-5 - Non só iso, senón que nos alegramos dos nosos sufrimentos, sabendo que o sufrimento produce resistencia, e a resistencia produce carácter, e o carácter produce esperanza, e a esperanza non nos avergonza.

2. Isaías 35:10 - E os rescatados do Señor volverán e virán a Sión con cánticos; alegría eterna estará sobre as súas cabezas; obterán alegría e alegría, e fuxirán a tristeza e os suspiros.

1 Pedro 4:14 Se vos reprochan o nome de Cristo, felices sodes; pois o espírito de gloria e de Deus descansa sobre ti: por parte deles se fala mal de el, pero pola túa parte é glorificado.

Os crentes en Cristo non deberían avergoñarse de ser reprochados polo seu nome, xa que é un sinal de que o Espírito de Deus descansa sobre eles e El é glorificado.

1. Alégrate no reproche: celebrando a persecución por Cristo

2. A bendición do Espírito: experimentar o descanso de Deus ante as críticas

1. 2 Timoteo 3:12 - Todos os que desexen vivir unha vida piadosa en Cristo Xesús serán perseguidos.

2. Actos 5:41 - Os apóstolos alegráronse de que fosen considerados dignos de sufrir deshonra polo nome de Xesús.

1 Pedro 4:15 Pero ningún de vós sufra como asasino, nin como ladrón, nin como malhechor, nin como ocupado en asuntos alleos.

Os cristiáns non deben sufrir de ningún xeito por ser un asasino, ladrón, malhechor ou ocupado.

1. "Vivir unha vida de pureza"

2. "Vivir segundo a vontade de Deus"

1. Proverbios 11:3 - A integridade dos rectos guíaos, pero a perversidade dos traidores destrúeos.

2. Efesios 4:28 - Que o ladrón xa non roube, senón que traballe, facendo un traballo honesto coas súas propias mans, para que teña algo que compartir con quen o necesita.

1 Pedro 4:16 Porén, se alguén sofre como cristián, non se avergonce; pero que glorifique a Deus por iso.

Os cristiáns non deben avergoñarse de sufrir pola súa fe, senón que deben glorificar a Deus ao facelo.

1. "O poder da fe: como perseverar a través do sufrimento"

2. "A forza das nosas convicciónss: perseverar ante a adversidade"

1. Romanos 5:3-5 - Non só así, senón que tamén nos gloriamos nos nosos sufrimentos, porque sabemos que o sufrimento produce perseveranza; 4 perseveranza, carácter; e carácter, esperanza. 5 E a esperanza non nos avergonza, porque o amor de Deus foi derramado nos nosos corazóns por medio do Espírito Santo, que nos foi dado.

2. Santiago 1:2-4 - Considerádeo pura alegría, meus irmáns, cando te enfrontes a probas de moitos tipos, 3 porque sabes que a proba da túa fe produce perseveranza. 4 Deixa que a perseveranza remate o seu traballo para que sexas maduro e completo, non falte de nada.

1 Pedro 4:17 Porque chegou o momento en que o xuízo debe comezar na casa de Deus; e se comeza por nós primeiro, cal será o fin dos que non obedecen ao evanxeo de Deus?

Chegou o momento de que o xuízo comece coa casa de Deus, e se ese é o caso, cal será o resultado para aqueles que non obedecen o evanxeo de Deus?

1. "O xuízo de Deus que vén: estás preparado?"

2. "O Evanxeo: o único xeito de escapar do xuízo de Deus"

1. Romanos 2:5-11

2. Santiago 2:13-17

1 Pedro 4:18 E se o xusto apenas se salva, onde aparecerán os impíos e o pecador?

Pedro está facendo unha pregunta retórica, suxerindo que os impíos e os pecadores non terán un bo resultado en comparación cos xustos.

1: Debemos esforzarnos por vivir unha vida xusta, confiando na graza de Deus, para que poidamos ser salvos.

2: A nosa fe debe estar centrada en Deus e as nosas accións deben seguir a súa xustiza, para que poidamos ser salvos.

1: Mateo 7:13-14 - "Entra pola porta estreita; porque ancha é a porta e amplo é o camiño que leva á destrución, e son moitos os que entran por ela. Porque estreita é a porta e difícil é a porta. camiño que leva á vida, e son poucos os que a atopan".

2: Efesios 4:17-19 - "Por iso digo isto, e testifico no Señor: que xa non andes como andan os demais xentís, na vanidade da súa mente, tendo o entendemento escurecido, sendo alienados. da vida de Deus, pola ignorancia que hai neles, pola cegueira do seu corazón; que, sendo sentimentos pasados, se entregaron á lascivia, a obrar toda impureza con cobiza".

1 Pedro 4:19 Por iso, que os que sofren segundo a vontade de Deus encomenden a el a custodia das súas almas facendo o ben, como a un fiel Creador.

A pasaxe anima aos crentes a confiar a súa alma a Deus e a facer boas obras.

1. "O poder de confiar en Deus"

2. "A importancia de facer bos traballos"

1. Mateo 6:25-34 - Non te preocupes, confía en Deus e busca primeiro o seu reino

2. Santiago 2:14-26 - A fe sen obras está morta, demostra a fe a través das accións.

Primeiro Pedro 5 é o quinto e último capítulo da primeira epístola de Pedro, onde o apóstolo dá instrucións tanto aos anciáns como aos crentes máis novos, enfatizando a humildade, a confianza no coidado de Deus e a resistencia contra os ataques do diaño.

1o Parágrafo: Pedro diríxese aos anciáns e exhortaos a pastorear o rabaño de Deus con humildade (1 Pedro 5:1-4). Anímaos a servir voluntariamente como superintendentes, non por compulsión senón cun desexo xenuino de coidar do pobo de Deus. Os anciáns son exhortados a ser exemplos de humildade en lugar de dominar a súa autoridade sobre os demais. Deberían esperar ansiosamente a súa recompensa eterna de Cristo cando apareza.

2o Parágrafo: Pedro dirixe a súa atención aos crentes máis novos e instrúelles a vestirse de humildade os uns cos outros (1 Pedro 5:5-7). Subliña que Deus se opón aos soberbios pero dá graza aos humildes. Anímase aos crentes máis novos a someterse á poderosa man de Deus mentres botan sobre el todas as súas ansiedades porque el coida deles. Lémbralles que no seu momento, Deus os exaltará.

3o Parágrafo: O capítulo conclúe advertindo sobre os ataques do diaño e fomentando a constancia (1 Pedro 5:8-14). Os crentes son exhortados a ser sobrios e atentos porque o seu adversario, o diaño, merodea buscando alguén a quen devorar. Deberían resistirlle firmemente na fe sabendo que outros crentes en todo o mundo están a enfrontarse a probas similares. O apóstolo envía os saúdos de Marcos e instrúe aos crentes en varios lugares sobre como deben saudarse con amor.

En resumo,

O capítulo cinco de Primeiro Pedro ofrece instrucións tanto para os anciáns como para os crentes máis novos.

Os anciáns son exhortados a pastorear o rabaño de Deus con humildade mentres agardan ansiosamente a súa recompensa eterna.

Anímase aos crentes máis novos a vestirse de humildade uns cara aos outros, someténdose ao coidado de Deus mentres botan sobre el as súas ansiedades.

O capítulo conclúe advertindo sobre os ataques do diaño e instando a constancia para resistirlle. Os crentes lémbranse de compañeiros cristiáns que se enfrontan a probas similares en todo o mundo mentres reciben saúdos de Marcos xunto con instrucións para saudarse con amor.

1 Pedro 5:1 Exhorto aos anciáns que están entre vós, que tamén son ancián e testemuña dos sufrimentos de Cristo, e tamén partícipe da gloria que se revelará:

Pedro, un ancián mesmo, exhorta aos demais anciáns entre os crentes a que sexan testemuñas dos sufrimentos de Cristo e participantes da gloria que se revelará.

1. Testemuñando a Cristo: Vivindo á luz dos seus sufrimentos

2. Alegrarse na gloria de Deus: experimentar a súa reflexión a través de Cristo

1. 1 Xoán 1:7 - Pero se andamos na luz, como el está na luz, temos comunión uns cos outros, e o sangue de Xesucristo, seu Fillo, límpanos de todo pecado.

2. 2 Corintios 3:18 - Pero todos nós, contemplando coa cara aberta como nun vaso a gloria do Señor, somos transformados na mesma imaxe de gloria en gloria, como polo Espírito do Señor.

1 Pedro 5:2 Apacenta o rabaño de Deus que está entre vós, asumindo a supervisión del, non por forza, senón de vontade; non por lucro sucio, senón de mente disposta;

Pedro instrúe aos pastores a dirixir voluntariamente o rabaño de Deus sen esperar ganancias materiais.

1. Os beneficios de servir cunha mente disposta

2. As bendicións de ser pastor do rabaño de Deus

1. Feitos 20:28-35 - A exhortación de Paulo aos anciáns da igrexa de Éfeso

2. Xeremías 3:15 - Chamada de Deus aos pastores para que coiten o seu rabaño.

1 Pedro 5:3 Nin como señores da herdanza de Deus, senón como exemplos para o rabaño.

Os cristiáns non deben ser dominantes, senón que deben servir de exemplo para o rabaño.

1. "Servir como exemplo: o que significa liderar o pobo de Deus"

2. "Liderado no Corpo de Cristo: a importancia da humildade"

1. Mateo 20:25-27 - Xesús dixo: "Vostede sabe que os gobernantes dos xentís dominan sobre eles, e os seus grandes exercen autoridade sobre eles. Non será así entre vós. Pero quen queira ser grande entre vós, que sexa o voso servo, e quen queira ser o primeiro entre vós, que sexa o voso escravo, así como o Fillo do Home non veu para ser servido, senón para servir, e para dar a súa vida en rescate por moitos. ”

2. 1 Corintios 11:1 - Sede imitadores de min, como eu son de Cristo.

1 Pedro 5:4 E cando apareza o principal pastor, recibiredes unha coroa de gloria que non se esmorece.

Os crentes serán recompensados cunha coroa eterna de gloria cando apareza Xesucristo, o principal pastor.

1. A recompensa de crer: unha ollada a 1 Pedro 5:4

2. A gloria eterna de Cristo: entendendo a coroa de gloria en 1 Pedro 5:4

1. Salmos 23:1-4

2. Mateo 25:31-46

1 Pedro 5:5 Así mesmo, vós máis novos, sometédevos aos anciáns. Si, todos estade sometidos uns a outros e revestidos de humildade, porque Deus resiste aos soberbios e dá graza aos humildes.

Os cristiáns deben someterse uns aos outros e vestirse de humildade, xa que Deus se opón aos soberbios e mostra graza aos humildes.

1. Orgullo vs humildade: por que Deus despreza ao un e ama ao outro

2. "Vestido de humildade": que significa seguir o mandamento de Deus?

1. Santiago 4:6 - "Deus resiste aos soberbios, pero dá graza aos humildes".

2. Filipenses 2:3-8 - "Non fagades nada por ambición ou vanidade egoístas, pero con humildade considerade aos demais máis importantes que vós mesmos. Que cada un de vós mire non só os seus propios intereses, senón tamén os intereses dos demais".

1 Pedro 5:6 Humilládevos, pois, baixo a poderosa man de Deus, para que el vos exalte no seu momento.

Debemos humillarnos diante de Deus, para que El nos levante cando sexa o momento oportuno.

1. A importancia da humildade e como trae o favor de Deus.

2. O momento da bendición de Deus e como sempre é perfecto.

1. Santiago 4:10 - Humilídevos diante do Señor, e el os levantará.

2. Proverbios 16:18 - O orgullo vai antes da destrución, e un espírito altivo antes da caída.

1 Pedro 5:7 Botando nel todo o teu coidado; pois el se preocupa por ti.

Paso:

Na súa primeira carta á igrexa, Pedro anima aos crentes a botar as súas preocupacións e preocupacións sobre o Señor, porque El coida deles.

Pedro exhorta aos cristiáns a confiar en Deus coas súas ansiedades e preocupacións, xa que está fielmente atento a eles.

1. "O coidado do Señor polo seu pobo"

2. "Deitando o noso coidado no Señor"

1. Mateo 6:25-34 - A ensinanza de Xesús sobre non preocuparse

2. Salmo 55:22 - Bota a túa carga sobre o Señor, e El sosterache.

1 Pedro 5:8 Estade sobrios, estade vixiantes; porque o teu adversario, o demo, anda como un león bramido buscando a quen devorar.

Os crentes deben permanecer vixiantes e sobrios, xa que o demo está sempre presente e busca unha oportunidade para atacar.

1. O diaño está sempre á espreita: entendendo a necesidade de vixilancia.

2. O poder da mente sobria: estar alerta contra o inimigo.

1. Efesios 6:10-18 - Poñer toda a armadura de Deus para enfrontarse aos esquemas do diaño.

2. Santiago 4:7 - Resistir o demo e fuxirá de ti.

1 Pedro 5:9 Que resistes firmemente na fe, sabendo que as mesmas aflicións se realizan nos teus irmáns que están no mundo.

A Biblia anima aos crentes a permanecer firmes na súa fe, mesmo ante o sufrimento, xa que moitos dos seus compañeiros de crentes tamén están loitando.

1. Permanece firme na túa fe: un estudo en 1 Pedro 5:9

2. Superando as probas mediante a fe: 1 Pedro 5:9

1. Santiago 1:2-4 - Meus irmáns, contade alegría cando afrontades diversas probas, porque sabedes que a proba da vosa fe produce constancia.

2. Hebreos 10:35-36 - Polo tanto, non tires a túa confianza, que ten unha gran recompensa. Porque tedes necesidade de perseverar, para que, cando teñades feito a vontade de Deus, recibades o prometido.

1 Pedro 5:10 Pero o Deus de toda graza, que nos chamou á súa gloria eterna por medio de Cristo Xesús, despois de que padecerades un tempo, perfeccionavos, fortalecevos, fortalecevos e asentádevos.

O Deus de toda graza chámanos á gloria eterna por medio de Xesucristo despois de sufrir un tempo.

1. Confía na graza de Deus: atopar forza a través dos tempos difíciles

2. A Eterna Gloria de Deus: Alcanzar o noso máis alto chamamento

1. Isaías 40:31 - Pero os que esperan no Señor renovarán as súas forzas; subirán con ás como aguias; correrán e non se cansarán; e andarán e non desmaiarán.

2. Romanos 8:18 - Porque considero que os sufrimentos deste tempo presente non son dignos de ser comparados coa gloria que se revelará en nós.

1 Pedro 5:11 A el sexa a gloria e o dominio para sempre e para sempre. Amén.

Pedro anima aos crentes a honrar a Deus con loanzas e gloria, para sempre e para sempre.

1. O poder da louvanza: como honrar a Deus recolle recompensas eternas

2. Alegrádevos no Señor: Celebrando o Glorioso Dominio de Deus

1. Salmo 103:19–22—O Señor estableceu o seu trono no ceo e o seu reino goberna sobre todo.

2. Apocalipse 5:12—Digno é o Cordeiro, que foi sacrificado, de recibir poder, riqueza, sabedoría, forza, honra, gloria e loanza!

1 Pedro 5:12 Por Silvano, un irmán fiel para vós, como supoño, escribín brevemente, exhortando e testemuñando que esta é a verdadeira graza de Deus na que estádes.

Silvano escribiu unha breve carta aos crentes, testemuñando que están na verdadeira graza de Deus.

1. De pé na verdadeira graza de Deus

2. O privilexio de recibir a graza de Deus

1. Efesios 2:8-9 Porque pola graza fuches salvo mediante a fe. E isto non é cousa túa; é don de Deus, non resultado de obras, para que ninguén se gabe.

2. Tito 2: 11-12 Porque a graza de Deus apareceu, traendo salvación para todas as persoas, formándonos para renunciar á impiedade e ás paixóns mundanas, e a vivir unha vida autocontrolada, recta e piadosa na época actual.

1 Pedro 5:13 A igrexa que está en Babilonia, elixida xunto con vós, saúdavos; e tamén o fai Marco meu fillo.

A igrexa de Babilonia envía os seus saúdos aos crentes.

1. O amor de Deus non ten límites, incluso se estende aos crentes en lugares afastados.

2. Todos estamos conectados no corpo de Cristo, por moi distante que sexa.

1. Actos 2:44-45 - "E todos os que crían estaban xuntos e tiñan todas as cousas en común. E vendían as súas posesións e pertenzas e distribuían a ganancia entre todos, segundo o necesitase".

2. Efesios 4:4-6 - "Hai un só corpo e un só Espírito, así como foches chamados á única esperanza que pertence á túa chamada: un só Señor, unha fe, un bautismo, un só Deus e Pai de todos, que está por encima de todo e por todo e en todo".

1 Pedro 5:14 Saúdevos uns a outros cun bico de caridade. A paz estea con todos os que están en Cristo Xesús. Amén.

Os crentes deben mostrar amor uns polos outros, saudándose cun bico de caridade e desexando paz aos que están en Cristo Xesús.

1. Queremos uns a outros: o significado dun bico de caridade

2. As bendicións de estar en Cristo Xesús: experimentar a paz

1. Romanos 12:10 - "Amádevos uns aos outros con cariño fraternal. Superádevos uns aos outros en honra".

2. Colosenses 3:15 - "E que a paz de Cristo reine nos vosos corazóns, á que de feito fomos chamados nun só corpo. E agradecemos".

Segundo Pedro 1 é o primeiro capítulo da segunda epístola de Pedro, onde o apóstolo anima aos crentes a crecer na súa fe e lémbralles a importancia do coñecemento, a virtude e a seguridade no seu camiño con Cristo.

1o Parágrafo: Pedro comeza facendo fincapé na importancia da fe e do coñecemento (2 Pedro 1:1-4). Dirixe a súa carta a aqueles que recibiron unha fe igual á dos apóstolos. A través do poder divino de Deus, os crentes recibiron todo o que necesitan para a vida e a piedad. Coñecendo a Cristo e as súas promesas, poden escapar da corrupción causada polos desexos mundanos e participar da natureza divina de Deus.

2º Parágrafo: Pedro insta aos crentes a engadir á súa fe virtude, coñecemento, autocontrol, constancia, piedad, afecto fraternal e amor (2 Pedro 1:5-11). Ao perseguir con dilixencia estas calidades e crecer nelas, os crentes serán eficaces e fructíferos no seu coñecemento de Xesucristo. Aqueles que carecen destas calidades son descritos como miopes ou cegos. Pedro subliña que se os crentes practican abundantemente estas virtudes, nunca tropezarán, senón que recibirán unha rica benvida no reino eterno.

3o Parágrafo: O capítulo conclúe con Pedro recordando aos seus lectores a súa morte inminente (2 Pedro 1:12-21). El quere que sempre se lles recorde estas cousas mesmo despois de que se vaia. Aseguralles que non seguiu os mitos intelixentemente ideados ao proclamar a Cristo, senón que foi testemuña da súa maxestade no monte santo. Ademais, subliña que ningunha profecía da Escritura veu da interpretación humana senón que foi dada a través de homes inspirados polo Espírito Santo.

En resumo,

O capítulo primeiro do Segundo Pedro chama aos crentes a crecer na súa fe engadindo varias virtudes ás súas vidas.

Pedro destaca como a través do poder de Deus se lles concedeu todo o necesario para a vida e a piedad.

Os crentes son exhortados a perseguir con dilixencia virtudes como o coñecemento, o autocontrol, a piedad, o afecto fraternal,

e amor xunto coa súa fe, resultando en eficacia e fecundidade.

O capítulo conclúe con recordatorios sobre a morte inminente de Pedro ao tempo que enfatiza a súa testemuña de primeira man da maxestade de Cristo.

Afirma que a Escritura non se basea na interpretación humana senón que provén de homes inspirados polo Espírito Santo, un testemuño da súa autoridade como guía fiable para os crentes.

2 Pedro 1:1 Simón Pedro, servo e apóstolo de Xesucristo, aos que obtiveron a fe igualmente preciosa connosco pola xustiza de Deus e o noso Salvador Xesucristo:

Simón Pedro, servo e apóstolo de Xesucristo, escribe aos que obtiveron a mesma fe en Deus e en Xesucristo mediante a xustiza.

1. A preciosa fe de Xesucristo

2. Obtención da xustiza por medio de Deus e Xesucristo

1. Romanos 3:21-22, "Pero agora revélase a xustiza de Deus fóra da lei, sendo testemuñada pola Lei e os profetas, a xustiza de Deus, pola fe en Xesucristo, a todos e en todos os que cre".

2. Gálatas 2:16, "sabendo que un home non é xustificado polas obras da lei senón pola fe

en Xesucristo, nós cremos en Cristo Xesús, para que poidamos ser xustificados pola fe en Cristo e non polas obras. da lei; porque polas obras da lei ningunha carne será xustificada".

2 Pedro 1:2 A graza e a paz multipliquen para vós polo coñecemento de Deus e de Xesús, o noso Señor,

2 Pedro 1:2 anima aos crentes a buscar o coñecemento de Deus e de Xesús, que traerá graza e paz.

1. Coñecer a Deus e a Xesús trae paz e alegría.

2. Crecer no coñecemento de Deus trae un crecemento espiritual.

1. Xeremías 29:13 - Buscarasme e atoparasme cando me busques con todo o teu corazón.

2. Gálatas 5:22-23 - Pero o froito do Espírito é amor, alegría, paz, paciencia, bondade, bondade, fidelidade.

2 Pedro 1:3 Segundo o seu poder divino nos deu todas as cousas relativas á vida e á piedad, mediante o coñecemento daquel que nos chamou á gloria e á virtude:

Deus deunos todas as cousas que necesitamos para a vida e para vivir unha vida piadosa, a través do coñecemento de Xesús que nos chamou a ser santos e a facer o ben.

1. Abrazar o don de vida e de piedad de Deus

2. Vivir a vida coa chamada de Deus

1. Romanos 8: 28-29 - "E sabemos que todas as cousas colaboran para o ben dos que aman a Deus, dos que son chamados segundo o seu propósito. Pois a quen coñecía de antemán, tamén predestinou a que se conformasen á imaxe do seu Fillo, para que fose o primoxénito entre moitos irmáns".

2. Efesios 2:10 - "Porque somos a súa obra, creados en Cristo Xesús para boas obras, que Deus preparou de antemán para que camiñemos nelas".

2 Pedro 1:4 A través das cales nos son dadas promesas sumamente grandes e preciosas, para que con elas sexades partícipes da natureza divina, escapando da corrupción que hai no mundo pola luxuria.

Deus deunos moitas grandes e preciosas promesas, que nos permiten facernos partícipes da súa natureza divina e escapar da corrupción do mundo causada polos nosos desexos.

1. As promesas de Deus: facerse partícipes da súa natureza divina

2. Escapar da influencia corruptora da luxuria

1. Romanos 8:14-17 Porque todos os que son guiados polo Espírito de Deus, son fillos de Deus.

2. Efesios 2:1-10 Porque pola graza fuches salvo pola fe, e iso non por vós mesmos; é o don de Deus.

2 Pedro 1:5 E ademais, dándolle toda a dilixencia, engade virtude á túa fe; e á virtude coñecemento;

Os crentes deben engadir con dilixencia virtude e coñecemento á súa fe.

1. O poder da fe dilixente: como crecer en virtude e coñecemento

2. Construír unha base forte: fe, virtude e coñecemento

1. Santiago 1:5 - "Se algún de vós carece de sabedoría, que pida a Deus, que dá a todos con generosidade, e non reprende; e daráselle".

2. Colosenses 3:14-15 - "E por riba de todas estas cousas vístese da caridade, que é o vínculo da perfección. E que a paz de Deus reine nos vosos corazóns, á que tamén sodes chamados nun só corpo; estás agradecido".

2 Pedro 1:6 E para o coñecemento a temperanza; e á temperanza paciencia; e á paciencia a piedad;

Pedro anima aos cristiáns a engadir coñecemento, templanza, paciencia e piedad á súa fe.

1. Crecer en piedad: a viaxe dun cristián

2. Cultivando a paciencia e a templanza nun mundo acelerado

1. Santiago 1: 2-4 - "Considerade pura alegría, meus irmáns e irmás, cando te enfrontas a probas de moitos tipos, porque sabes que a proba da túa fe produce perseveranza. Deixa que a perseveranza remate o seu traballo para que sexas maduro e completo, non falte de nada".

2. Romanos 5:3-5 - "Non só así, senón que tamén nos gloriamos nos nosos sufrimentos, porque sabemos que o sufrimento produce perseveranza; perseveranza, carácter; e carácter, esperanza. E a esperanza non nos avergonza, porque o amor de Deus foi derramado nos nosos corazóns por medio do Espírito Santo, que nos foi dado".

2 Pedro 1:7 E á pieddade a bondade fraternal; e á bondade fraternal a caridade.

Pedro anima aos seus lectores a buscar a piedad, a bondade fraternal e a caridade.

1. "Devinedade e amor: unha invitación a seguir un chamamento superior"

2. "O camiño da santidade: expresar a bondade e a caridade fraternas"

1. Romanos 12:10 - "Devotade uns a outros no amor. Honrade uns a outros por riba de vós mesmos".

2. 1 Xoán 3:16-18 - "Así é como sabemos o que é o amor: Xesucristo deu a súa vida por nós. E nós debemos dar a nosa vida polos nosos irmáns e irmás. Se alguén ten bens materiais e ve un irmán ou irmá necesitado, pero non ten piedade deles, como pode estar nesa persoa o amor de Deus? Queridos fillos, non amemos con palabras nin con palabras senón con accións e con verdade".

2 Pedro 1:8 Porque se estas cousas están en vós e abundan, fanvos que non sexades estéril nin infructuoso no coñecemento do noso Señor Xesús Cristo.

Pedro anima aos seus lectores a ser fecundos no coñecemento de Xesucristo asegurándose de que virtudes como a fe, a virtude, o coñecemento, a templanza, a

paciencia, a piedad e a bondade fraternal estean presentes nas súas vidas.

1. Abundante fecundidade: cultivar unha vida de bondade en Cristo

2. O camiño cara ao coñecemento: crecendo en fe, virtude, templanza, paciencia e piedad

1. Colosenses 3:16-17 - Deixa que a palabra de Cristo habite en ti abundantemente en toda sabedoría; ensinándose e amonestándose uns a outros con salmos e himnos e cánticos espirituais, cantando con graza no voso corazón ao Señor.

2. Santiago 1:2-4 - Meus irmáns, considerade todo gozo cando caes en diversas tentacións; Sabendo isto, que a proba da túa fe produce paciencia. Pero que a paciencia teña a súa obra perfecta, para que sexades perfectos e completos, sen faltar nada.

2 Pedro 1:9 Pero o que lle faltan estas cousas é cego, non ve de lonxe, e esqueceu que foi purificado dos seus antigos pecados.

Unha persoa que non ten as calidades esenciais de fe, virtude, coñecemento, templanza, paciencia, piedad, bondade fraternal e caridade é cega espiritualmente e esqueceu o perdón dos seus pecados pasados.

1. "Os beneficios de ter fe"

2. "O poder do perdón de Deus"

1. Xoán 8:12 - Cando Xesús falou de novo á xente, dixo: "Eu son a luz do mundo. Quen me segue nunca andará nas tebras, senón que terá a luz da vida".

2. Romanos 8: 1-2 - Polo tanto, agora non hai condena para os que están en Cristo Xesús, porque por medio de Cristo Xesús a lei do Espírito que dá vida libertouvos da lei do pecado e da morte.

2 Pedro 1:10 Por iso, máis ben, irmáns, esforzámonos para asegurar a vosa vocación e elección, porque se facedes estas cousas, nunca caeredes.

Os crentes deben esforzarse por asegurar a súa convocatoria e elección, xa que facelo así asegurarase de que nunca caian.

1. "Asegura a túa chamada: o camiño cara á perseveranza"

2. "Vivir con confianza: facer que a túa elección sexa segura"

1. Romanos 8:28-30 - E sabemos que todas as cousas colaboran para o ben dos que aman a Deus, dos que son chamados segundo o seu propósito. Pois a quen coñeceu de antemán, tamén os predestinou para que fosen conformes á imaxe do seu Fillo, para que fose o primoxénito entre moitos irmáns. Ademais, a quen predestinou, chamou tamén; e a quen chamou, tamén xustificou; e a quen xustificou, tamén glorificou.

2. Hebreos 3:12-14 - Coidado, irmáns, para que non haxa en ningún de vós un corazón malo de incredulidade, ao afastarse do Deus vivo. Pero exhortámonos uns a outros cada día, mentres se chama Hoxe; para que ningún de vós se endureza polo engano do pecado. Porque somos feitos partícipes de Cristo, se mantemos firmes ata o final o principio da nosa confianza.

2 Pedro 1:11 Porque así vos será administrada abundantemente a entrada no reino eterno do noso Señor e Salvador Xesucristo.

Pedro anima aos crentes a facer todo o posible para aumentar a súa fe para que poidan recibir unha entrada abundante no reino eterno de Cristo.

1: Deus promete unha entrada abundante no seu reino para os crentes que fan un esforzo por aumentar a súa fe.

2: Podemos experimentar unha alegría eterna esforzándonos por aumentar a nosa fe en Xesús.

1: Santiago 2:14-17 - a fe sen obras está morta.

2: 1 Corintios 15:58 - Polo tanto, meus amados irmáns, sexa firme, inamovible, sempre abundando na obra do Señor, sabendo que no Señor o voso traballo non é en balde.

2 Pedro 1:12 Xa que logo, non vou ser neglixente en lembrarvos sempre estas cousas, aínda que as coñezades e estades establecidos na verdade presente.

Pedro anima aos seus lectores a lembrar a verdade e a establecerse nela.

1. A importancia de lembrar a verdade.

2. Establecerse na verdade.

1. Isaías 26:3 - Manteras en perfecta paz a todos os que confían en ti, a todos os que pensan en ti.

2. Salmo 119:11 - Ocultei a túa Palabra no meu corazón, para non pecar contra ti.

2 Pedro 1:13 Si, penso que é conveniente, mentres estea neste tabernáculo, animarvos recordándovos ;

Pedro anima aos crentes a permanecer firmes e fieis ao evanxeo, sen importar as súas circunstancias actuais.

1. Mantente firme na túa fe: como permanecer firme en tempos difíciles

2. O poder da lembranza: como manterse comprometido co Evanxeo

1. Isaías 40:31-Pero os que esperan no Señor renovarán as súas forzas; subirán con ás como aguias; correrán e non se cansarán; e andarán e non desmaiarán.

2. Hebreos 13:5-Que a túa conversación sexa sen cobiza; e contentache coas cousas que tes, porque dixo: nunca te deixarei nin te abandonarei.

2 Pedro 1:14 Sabendo que en breve debo despoxar deste meu tabernáculo, tal como o noso Señor Xesús Cristo me mostrou.

O apóstolo Pedro é consciente de que o seu corpo terrestre perecerá pronto e que debe prepararse para a súa morte, como lle mostrou Xesús.

1. Aprender a vivir á sombra da morte

2. Preparándose para a Eternidade

1. Lucas 12:20 - "Pero Deus díxolle: 'Tolo! Esta mesma noite esixiráche a túa vida'".

2. Filipenses 1:20-21 - "Espero e espero ansiosamente que non me avergoñara de ningún xeito, senón que terei o valor suficiente para que agora coma sempre Cristo sexa exaltado no meu corpo, sexa pola vida ou pola morte. Porque para min vivir é Cristo e morrer é ganancia".

2 Pedro 1:15 Esforzarei, ademais, para que despois do meu falecemento poidades lembrar sempre estas cousas.

O autor de 2 Pedro anima aos seus lectores a lembrar as verdades que lles está ensinando despois da súa morte.

1. Lembrando as promesas de Deus: como podemos perseverar na fe

2. O poder da lembranza: reflexionando sobre as verdades de Deus

1. Salmo 119:11 "Gardei a túa palabra no meu corazón, para non pecar contra ti".

2. Filipenses 4:8 "Finalmente, irmáns, todo o que é verdade, todo o que é honrado, todo o que é xusto, todo o que é puro, todo o que é amable, todo o que é loable, se hai algo de excelencia, se hai algo digno de eloxio, pensa sobre estas cousas".

2 Pedro 1:16 Porque non seguimos fábulas artificiosas, cando vos demos a coñecer o poder e a vinda do noso Señor Xesús Cristo, senón que fomos testemuñas oculares da súa maxestade.

O autor de 2 Pedro foi testemuña ocular do poder e da chegada de Xesucristo e non confiaba en historias inventadas para transmitir esta mensaxe.

1. As testemuñas fiables de Xesús: un exame de 2 Pedro 1:16

2. A Maxestade de Xesús: unha exploración de 2 Pedro 1:16

1. Mateo 17:1-8 - Transfiguración de Xesús

2. Feitos 1:3-8 - Ascensión de Xesús ao Ceo

2 Pedro 1:17 Porque recibiu de Deus Pai honra e gloria, cando lle chegou unha voz da gloria excelente: Este é o meu Fillo amado, en quen me compre.

Pasaxe Deus Pai deu honra e gloria a Xesús cando unha voz da excelente gloria declarou que Xesús era o seu Fillo amado e en quen estaba ben complacido.

1. O inconmensurable valor de Xesús - Explorando a honra e a gloria que Xesús recibiu do seu Pai.

2. A Alegría do Pai - Comprender o significado do pracer do Pai en Xesús.

1. Isaías 42:1 - "Velaí o meu servo, a quen eu sustento; o meu elixido, en quen a miña alma se deleita; puxen sobre el o meu espírito: el fará chegar o xuízo aos xentís".

2. Mateo 3:17 - "E velaquí unha voz do ceo que dicía: Este é o meu Fillo amado, en quen teño a ben".

2 Pedro 1:18 E esta voz que veu do ceo escoitamos cando estabamos con el no monte santo.

O autor de 2 Pedro conta un momento en que escoitou unha voz do ceo mentres estaba no monte santo.

1. O poder de escoitar a voz de Deus

2. A importancia da santidade

1. Isaías 30:21 - E os teus oídos escoitarán unha palabra detrás de ti, dicindo: Este é o camiño, anda por el, cando te volvas á dereita e cando te virades á esquerda.

2. Mateo 7:24-27 - Polo tanto, quen escoita estes meus ditos e os cumpre, compararéino a un home sabio, que construíu a súa casa sobre unha roca: os ventos sopraron e bateron sobre aquela casa; e non caeu: porque estaba fundado sobre unha pedra.

2 Pedro 1:19 Tamén temos unha palabra profética máis segura; co cal facedes ben en prestar atención, como a unha luz que brilla nun lugar escuro, ata que o día amence e a estrela do día xurda nos vosos corazóns.

Pedro anima aos lectores a prestar atención á segura palabra da profecía, xa que é unha luz que os guiará na escuridade ata que Xesús volva.

1. A luz da profecía: confiar na Palabra de Deus

2. A palabra infalible de Deus: a guía fiable para a vida

1. Salmo 119:105 - A túa palabra é unha lámpada para os meus pés e unha luz para o meu camiño.

2. Isaías 8:20 - Á lei e ao testemuño: se non falan segundo esta palabra, é porque non hai luz neles.

2 Pedro 1:20 Sabendo isto primeiro, que ningunha profecía da Escritura é de interpretación privada.

A Biblia está inspirada divinamente e non debe ser interpretada sen ter en conta todo o contexto da escritura.

1. A Biblia como Palabra de Deus: como interpretar as súas profecías

2. Comprensión do contexto: unha guía para a interpretación bíblica

1. Deuteronomio 29:29 - "As cousas secretas pertencen ao Señor, noso Deus, pero as cousas que se revelan pertencen a nós e aos nosos fillos para sempre, para que poidamos cumprir todas as palabras desta lei".

2. Isaías 28:10-11 - "Porque precepto sobre precepto, precepto sobre precepto; liña sobre liña, liña sobre liña; aquí un pouco, e alí un pouco".

2 Pedro 1:21 Porque a profecía non chegou noutro tempo por vontade humana, senón que os santos homes de Deus falaron mentres eran movidos polo Espírito Santo.

A profecía na Biblia non veu da vontade do home, senón do Espírito Santo, que inspira aos santos homes de Deus.

1. "O poder da profecía: a voz de Deus a través do home"

2. "A singularidade da profecía bíblica: a palabra de Deus para nós"

1. Isaías 59:21 - "En canto a min, este é o meu pacto con eles, di o Señor: o meu espírito que está sobre ti, e as miñas palabras que puxen na túa boca, non se apartarán da túa boca nin da boca da túa descendencia, nin da boca da túa descendencia, di o Señor, dende aquí en diante e para sempre".

2. Hebreos 1: 1-2 - "Deus, que en varias ocasións e de diversas maneiras falou noutro tempo aos pais polos profetas: Falounos nestes últimos días polo seu Fillo, a quen nomeou herdeiro de todos. cousas, por quen tamén fixo os mundos".

Segundo Pedro 2 é o segundo capítulo da segunda epístola de Pedro, onde o apóstolo advirte contra os falsos mestres e a súa influencia destrutiva dentro da igrexa. El expón as súas prácticas enganosas, describe o seu xuízo inminente e anima aos crentes a permanecer firmes na verdade.

1o Parágrafo: Pedro comeza destacando a presenza de falsos profetas e mestres (2 Pedro 2:1-3). Advirte de que do mesmo xeito que houbo falsos profetas entre o pobo de Deus no pasado, tamén haberá falsos mestres entre eles que introducirán herexías destrutivas. Estes individuos enganosos explotarán aos crentes coas súas palabras enganosas, negando mesmo ao Señor que os comprou. A súa avaricia e manipulación levarán a moitos por mal camiño, traendo a destrución sobre eles mesmos.

2º Parágrafo: O apóstolo ofrece exemplos da historia para ilustrar o xuízo de Deus sobre aqueles que rexeitan a súa autoridade (2 Pedro 2:4-10a). Sinala que Deus non aforrou aos anxos cando pecaron, senón que os botou ao inferno. Tamén menciona a xeración de Noé e Sodoma e Gomorra como exemplos de xuízo divino sobre a maldade. Non obstante, asegura aos crentes que Deus sabe como rescatar aos piadosos das probas mentres reserva o castigo para os inxustos. Pedro subliña que aqueles que se entregan ao pecado e desprezan a autoridade son especialmente susceptibles á destrución.

3o Parágrafo: Pedro continúa coa súa descrición das características dos falsos mestres (2 Pedro 2:10b-22). Preséntaos como individuos arrogantes e obstinados que non dubidan en blasfemar aos seres celestes ou falar mal contra o que non entenden. Son impulsados polos desexos carnales e atraen aos demais á inmoralidade mentres prometen liberdade de consecuencias. Porén, eles mesmos son escravos da corrupción. O apóstolo compáraos con Balaam -un profeta motivado pola avaricia- e compara o seu destino a un can que volve ao seu vómito ou a un porco lavado que volve revolcarse no barro.

En resumo,

O capítulo dous de Segundo Pedro serve de advertencia contra os falsos mestres que se infiltran na igrexa.

Pedro expón as súas prácticas enganosas, enfatizando como negan a Cristo e explotan aos crentes para beneficio persoal.

Ofrece exemplos históricos que ilustran o xuízo de Deus sobre aqueles que rexeitan a súa autoridade,

asegurando aos crentes que Deus sabe como rescatar aos piadosos mentres reserva o castigo para os malvados.

O capítulo conclúe describindo outras características dos falsos mestres, individuos arrogantes impulsados por desexos pecaminosos, que atraen a outros á inmoralidade mentres son eles mesmos escravos da corrupción.

Pedro compáraos desfavorablemente con Balaam e representa o seu destino como un marcado pola degradación espiritual e a destrución final.

2 Pedro 2:1 Pero tamén houbo falsos profetas entre o pobo, así como entre vós haberá falsos mestres, que traerán en secreto herexías condenatorias, incluso negando ao Señor que os comprou, e traerán sobre si unha rápida destrución.

Falsos profetas e mestres existiron no pasado e seguirán existindo, que traen herexías e negan ao Señor que os comprou, levando á súa propia destrución.

1. O perigo dos falsos profetas e profesores

2. As consecuencias de negar ao Señor

1. Xeremías 23:16-17 - "Así di o Señor dos exércitos: "Non escoitedes as palabras dos profetas que vos profetizan. Fanche sen valor; Falan unha visión do seu propio corazón, non da boca do Señor".

2. Mateo 7:15-20 - "Coidado cos falsos profetas, que veñen a vós vestidos de ovella, pero por dentro son lobos voraces. Coñecéraos polos seus froitos. Os homes recollen uvas dos espiños ou figos dos cardos? Aínda así, toda árbore boa dá froitos bos, pero unha árbore mala dá froitos malos. Unha árbore boa non pode dar froitos malos, nin unha árbore mala pode dar froitos bos. Toda árbore que non dá bo froito é cortada e bótase ao lume. Polo tanto, polos seus froitos os coñeceredes".

2 Pedro 2:2 E moitos seguirán os seus camiños perniciosos; por quen se falará mal do camiño da verdade.

Moita xente seguirá malos exemplos e, como resultado, a verdade será difamada.

1. O poder do exemplo: vivir unha vida de integridade

2. Non deixes que outros definan a túa verdade

1. Proverbios 22:1 - "Hai que escoller un bo nome antes que as grandes riquezas, e o favor é mellor que a prata ou o ouro".

2. 1 Pedro 3:16 - "tendo boa conciencia, para que, cando sexas calumniado, os que insultan o teu bo comportamento en Cristo sexan avergoñados".

2 Pedro 2:3 E a través da cobiza, con palabras finxidas, mercaderán de ti, cuxo xuízo xa hai moito tempo non se demora, e a súa condenación non adormece.

A xente usa palabras enganosas para gañar cartos cos demais, e por iso serán xulgados e castigados.

1. Non se deixe enganar: o perigo da cobiza

2. Garda o teu corazón: os perigos da cobiza

1. Proverbios 28:25 - O que ten un corazón soberbio provoca conflitos, pero o que confía no Señor engordará.

2. Efesios 5: 3-5 - Pero a fornicación, e toda impureza ou cobiza, non sexa unha vez nomeado entre vós, como corresponde aos santos; Nin inmundicia, nin tonterías, nin bromas, que non convén: senón dar as grazas. Pois xa sabedes que ningún fornicario, nin impuro, nin cobizoso, que sexa idólatra, ten herdanza algunha no reino de Cristo e de Deus.

2 Pedro 2:4 Porque se Deus non perdonou aos anxos que pecaron, senón que os lanzou ao inferno e os entregou en cadeas de tebras, para ser reservados para o xuízo;

Deus xulgará aos que pequen e non se arrepinten.

1. Misericordia e Xuízo de Deus

2. Xustiza e arrepentimento

1. Hebreos 10:30 "Porque coñecemos ao que dixo: A vinganza é de min, eu pagarei, di o Señor. E de novo: O Señor xulgará ao seu pobo".

2. Ezequiel 18: 30-32 “Por iso, eu xulgarei a vós, casa de Israel, a cada un segundo os seus camiños, di o Señor Deus. Arrepentídevos e convértete de todas as túas transgresións; así a iniquidade non será a túa ruina. Bota de ti todas as túas transgresións coas que transgrediches; e facervos un corazón novo e un espírito novo: porque por que morrer, casa de Israel? Porque non me deleito na morte do que morre, di o Señor Deus; xa que logo, volvedevos e vivides”.

2 Pedro 2:5 E non aforrou o antigo mundo, senón que salvou a Noé, a oitava persoa, predicador da xustiza, que fixo entrar o diluvio sobre o mundo dos impíos;

Deus non aforrou á xente do antigo mundo, senón que salvou a Noé, que predicaba a xustiza e trouxo o diluvio para castigar aos impíos.

1. "Noé: un modelo de fe en circunstancias desfavorables"

2. "A xustiza e a misericordia de Deus na historia da Arca de Noé"

1. Romanos 1:18-32 - A ira de Deus contra a inxusticia

2. Hebreos 11:7 - A fe e a obediencia de Noé a Deus

2 Pedro 2:6 E converter as cidades de Sodoma e Gomorra en cinzas condenounos cun derrocamento, converténdoas nun exemplo para os que despois vivirían impíos;

Deus condenou a Sodoma e Gomorra converténdoas en cinzas, converténdoas nun exemplo para os impíos.

1. As consecuencias da injusticia: un aviso de Sodoma e Gomorra

2. Vivir con xustiza: unha lección da condena de Deus de Sodoma e Gomorra

1. Romanos 6:23 - Porque o salario do pecado é a morte; pero o don de Deus é a vida eterna por medio de Xesucristo, noso Señor.

2. Isaías 1:16-17 - Lávate, limpa-te; afasta o mal dos teus feitos dos meus ollos; deixar de facer o mal; Aprende a facelo ben; busca xuízo, alivia aos oprimidos, xulga aos orfos, defende a viúva.

2 Pedro 2:7 E liberou ao xusto Lot, molesto pola sucia conversación dos impíos:

Lot foi rescatado dos malvados por Deus, quen estaba angustiado pola inmoralidade da súa fala.

1. O poder de Deus para vencer o mal

2. O perigo da conversa impía

1. Romanos 12:2 - "E non te conformes a este mundo, senón transformate coa renovación da túa mente, para que probes cal é a boa, aceptable e perfecta vontade de Deus".

2. Proverbios 4:23 - "Mantén o teu corazón con toda dilixencia, porque del brotan os problemas da vida".

2 Pedro 2:8 (Porque aquel home xusto que habita entre eles, ao ver e oír, irritaba día a día a súa alma xusta cos seus actos ilícitos;)

Un home xusto que vivía entre os malvados era desgarrador atormentado diariamente polas súas accións ilegales.

1. O poder de ver e escoitar a Palabra de Deus

2. A angustia do pecado e da xustiza

1. Salmo 119:136 (Os meus ollos verten bágoas, porque a xente non cumpre a túa lei.)

2 Proverbios 24:11

2 Pedro 2:9 O Señor sabe librar das tentacións aos piadosos e reservar aos inxustos para o día do xuízo para ser castigados.

Deus sabe como salvar aos xustos das probas e castigará aos impíos o día do xuízo.

1. O poder de Deus: como Deus salva e xulga ao seu pobo

2. Os xustos e os malvados: confiando na xustiza de Deus

1. Salmo 37: 39-40 - Pero a salvación dos xustos é do Señor: el é a súa fortaleza no tempo de angustia. E o Señor axudaraos e libraraos: libraraos dos impíos e salvaraos, porque nel confían.

2. Romanos 12:19 - Queridos amados, non vos vinguédes, senón deixade lugar á ira, porque está escrito: A vinganza é miña; Eu pagarei, di o Señor.

2 Pedro 2:10 Pero sobre todo os que andan segundo a carne na concupiscencia da impureza, e desprezan o goberno. Son presuntuosos, obstinados, non teñen medo de falar mal das dignidades.

Pedro advirte contra os que viven nos desexos da carne e ignoran a autoridade, xa que son arrogantes e falarán mal dos que teñen o poder.

1: Respecto á autoridade

2: Camiña na santidade

1: Romanos 13:1-2 - Que toda alma se someta aos poderes superiores. Porque non hai poder senón de Deus: os poderes que hai son ordenados por Deus.

2: Tito 3: 1-2 - Téntaos presentes para que se sometan aos principados e aos poderes, que obedezcan aos maxistrados, que estean preparados para toda boa obra, que non falen mal de ninguén, que non sean peleadores, senón mansos, que amosen todo. mansedume para todos os homes.

2 Pedro 2:11 Mentres que os anxos, que son maiores en poder e en forza, non traen acusacións insultantes contra eles diante do Señor.

Os anxos, sendo máis poderosos e poderosos que os humanos, non acusan aos humanos diante do Señor.

1. "O significado dos anxos na nosa fe"

2. "O poder da misericordia e da graza de Deus"

1. Hebreos 1:14 - "Non son todos espíritos ministradores, enviados para ministrar aos que serán herdeiros da salvación?"

2. Romanos 5:8 - "Pero Deus encomia o seu amor por nós, en que, cando aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós".

2 Pedro 2:12 Pero estes, como animais brutos naturais, feitos para ser tomados e destruídos, falan mal das cousas que non entenden; e perecerán na súa propia corrupción;

Pedro advirte contra os que falan mal das cousas que non entenden, xa que perecerán na súa propia corrupción.

1. Coidado con falar mal do que non entendes

2. As consecuencias de falar mal do que non coñeces

1. Santiago 3:1-2 - Non deixedes que moitos de vós se fagan mestres, meus irmáns, sabendo que, como tal, incorreremos nun xuízo máis estrito. Porque todos tropezamos de moitas maneiras. Se alguén non tropeza co que di, é un home perfecto, capaz de frear tamén todo o corpo.

2. Proverbios 18:13- O que dá unha resposta antes de escoitar, é tolemia e vergoña para el.

2 Pedro 2:13 E recibirán a recompensa da iniquidade, como os que consideran pracer motín durante o día. Manchas que son e manchas, lucindo cos seus propios enganos mentres festexan contigo;

Os falsos mestres son inxustos e gozan dos seus pecados, aínda que gozan da compañía dos demais.

1. "O xuízo de Deus sobre os inxustos"

2. "Vivir vidas xustas nun mundo pecaminoso"

1. Romanos 6:23, "Porque o salario do pecado é a morte, pero o don de Deus é a vida eterna en Cristo Xesús, noso Señor".

2. Santiago 4:17: "Por iso, para quen sabe o correcto e non o fai, para el é pecado".

2 Pedro 2:14 Tendo os ollos cheos de adulterio e que non poden cesar de pecar; enganando almas inestables: un corazón que exerceron con prácticas cobizosas; fillos malditos:

As persoas con ollos cheos de adulterio e unha incapacidade para deixar de pecar están enganando almas inestables e exercendo o seu corazón con prácticas cobizosas, resultando fillos malditos.

1. Non cedas á tentación- 2 Pedro 2:14

2. A maldición das prácticas cobizosas- 2 Pedro 2:14

1. Santiago 1:13-15 Que ninguén diga cando sexa tentado: "Eu son tentado por Deus"; pois Deus non pode ser tentado polo mal, nin El mesmo tenta a ninguén.

2. Colosenses 3:5 Por iso, mata aos teus membros que están na terra: a fornicación, a impureza, a paixón, o mal desexo e a cobiza, que é idolatría.

2 Pedro 2:15 Que abandonaron o camiño correcto e se equivocaron, seguindo o camiño de Balaam, fillo de Bosor, quen amaba o salario da iniquidade;

Pedro advirte contra os falsos mestres, que se equivocaron e seguen o camiño de Balaam, que buscaba ganancias económicas.

1. Os perigos dos falsos mestres

2. Seguindo os camiños de Deus e non os do mundo

1. Xeremías 17:9: "O corazón é enganoso por riba de todas as cousas, e

desesperadamente malvado: quen pode sabelo?"

2. Santiago 4: 7-8, "Sométese, pois, a Deus. Resista ao demo, e fuxirá de vós. Achegádevos a Deus, e el achegarase a vós. Limpa as mans, pecadores, e purificade corazóns, dobre mente".

2 Pedro 2:16 Pero foi reprendido pola súa iniquidade: o burro mudo que falaba con voz de home prohibía a loucura do profeta.

Pedro reprochou a unha persoa sen nome polas súas malas accións, e un burro que falaba con voz humana reprochou a tolemia do profeta.

1. Non sexas parvo - Leccións da historia de Pedro e o burro

2. O poder da reprensión: como unha voz pode cambiar vidas

1. 2 Pedro 2:16 - Pero foi reprendido pola súa iniquidade: o burro mudo que falaba con voz de home prohibía a tolemia do profeta.

2. Números 22:28-30 - Entón o Señor abriu a boca da burra, e díxolle a Balaam: "Que che fixen para que me golpeases estas tres veces?" E Balaam díxolle á burra: "Porque te mofaches de min. Gustaríame ter unha espada na man, porque agora te mataría". Entón o burro díxolle a Balaam: "Non son eu o teu burro no que montaches desde que fun teu, ata hoxe? Algunha vez estiven disposto a facerche isto?" E dixo: "Non".

2 Pedro 2:17 Estes son pozos sen auga, nubes que son arrastradas pola tempestade; a quen a néboa das tebras está reservada para sempre.

As persoas que non seguen a Deus son coma pozos sen auga e nubes sen choiva, e están condenados á escuridade para sempre.

1: Deus quere que elixamos vivir á luz da súa verdade, non na escuridade do mal.

2: Debemos usar o noso tempo para buscar a Deus e atopar a súa verdade, para que poidamos ser guiados lonxe das tebras do pecado.

1: Xoán 8:12 - Xesús díxolle á xente: "Eu son a luz do mundo. Quen me segue nunca andará nas tebras, senón que terá a luz da vida".

2: Isaías 60:19-20 - "O Señor será a túa luz eterna, e o teu Deus será a túa gloria. O teu sol nunca máis se poñerá, e a túa lúa xa non minguará; o Señor será a túa luz eterna, e os teus días de tristeza rematarán".

2 Pedro 2:18 Pois cando falan palabras de vanidade, seducen, a través dos desexos da carne, a través de moita desidia, os que estaban limpos escaparon dos que viven no erro.

As persoas que usan palabras grandiosas e adulacións para atraer aos oíntes poden levalos a entregarse a desexos pecaminosos.

1. Coidado cos falsos profetas e as súas palabras enganosas

2. O perigo da luxuria e da tentación

1. Xeremías 23:17 - Falan visións do seu propio corazón, e non da boca do Señor.

2. Mateo 5:27-28 - Xa escoitaches que dicían os de sempre: Non cometerás adulterio. Pero eu dígovos que todo aquel que mira a unha muller para codiciala xa cometeu adulterio con ela. no seu corazón.

2 Pedro 2:19 Mentres lles prometen liberdade, eles mesmos son servos da corrupción, pois de quen un home é vencido, do mesmo é servido.

Os falsos profesores prometen liberdade e liberdade, pero en realidade provocan a escravitude e a corrupción.

1. Os perigos da falsa ensinanza: como evitar a escravitude do pecado

2. A liberdade de seguir a Deus: un camiño cara á verdadeira liberdade

1. Gálatas 5:1 "Para a liberdade, Cristo deixounos libres; mantéñenos, pois, firmes e non vos sometades de novo a un xugo de escravitude".

2. Xoán 8:36 "Entón, se o Fillo vos fai libres, seredes de verdade".

2 Pedro 2:20 Porque, se despois de escapar das contaminacións do mundo a través do

coñecemento do Señor e Salvador Xesús Cristo, eles están de novo enredados nela e vencidos, o último fin é peor para eles que o principio.

Despois de que a xente fose salvada das corrupcións do mundo, se volven caer nel, o seu castigo será peor que antes.

1. Dar conta das consecuencias de afastarse de Deus

2. O perigo de volver a unha vida de pecado

1. Hebreos 10: 26-31 - Advertencia contra a caída despois de aceptar a salvación

2. Romanos 6:1-2 - Explicando que xa non somos escravos do pecado despois de aceptar a salvación

2 Pedro 2:21 Porque mellor lles fora non coñecer o camiño da xustiza que, despois de coñecelo, apartarse do santo mandamento que lles foi entregado.

Esta pasaxe de 2 Pedro advirte de non afastarse do camiño da xustiza despois de coñecelo.

1. Manter o rumbo: a importancia de permanecer no camiño da xustiza

2. As consecuencias de apartarse dos mandamentos: unha advertencia de 2 Pedro

1. Romanos 6:12-14 - "Polo tanto, non deixedes que o pecado reine no voso corpo mortal para obedecer as súas paixóns. Non presentedes os vosos membros ao pecado como instrumentos para a iniquidade, senón que vos presentades a Deus como os que foron traídos. da morte á vida, e os teus membros a Deus como instrumentos de xustiza. Porque o pecado non te dominará, xa que non estás baixo a lei, senón baixo a graza".

2. Proverbios 4:25-27 - "Deixa que os teus ollos miren directamente cara adiante, e a túa mirada estea diante de ti. Reflexiona sobre o camiño dos teus pés; entón todos os teus camiños estarán seguros. Non te desvíes á dereita nin á esquerda. ; afasta o teu pé do mal".

2 Pedro 2:22 Pero aconteceulles segundo o verdadeiro proverbio: O can volvía ao seu propio vómito; e a porca que lle lavaron revolcándose no lodo.

Paso As persoas adoitan volver aos seus vellos hábitos e comportamentos, por moito esforzo que poñan en cambiar.

1. Deus está aí para axudarnos a romper os nosos vellos hábitos e comportamentos, por difícil que pareza.

2. Non deixes que os teus vellos xeitos te definan; Deus ten o poder de axudarche a liberarte.

1. Romanos 12:2 - "Non te conformes a este mundo, senón transformate coa renovación da túa mente, para que, probando, discerniras cal é a vontade de Deus, o que é bo, agradable e perfecto".

2. Gálatas 5:16 - "Pero digo: anda polo Espírito, e non satisfarás os desexos da carne".

Segundo Pedro 3 é o terceiro e último capítulo da segunda epístola de Pedro, onde o apóstolo aborda o tema dos burladores que cuestionan a segunda vinda de Cristo. Anima aos crentes a lembrar a promesa de Deus, advirte sobre o xuízo inminente e enfatiza a necesidade dunha vida santa e da firmeza en previsión do regreso de Cristo.

1o Parágrafo: Pedro diríxese aos que dubidan ou se burlan do regreso de Cristo (2 Pedro 3:1-7). Lembra aos crentes que recorden tanto as palabras ditas polos profetas no pasado como os mandamentos dados por Xesús a través dos seus apóstolos. Os burladores xurdirán nestes últimos días, mofándose da promesa de Cristo da súa chegada. Non obstante, pasan por alto deliberadamente que Deus creou todo coa súa palabra e que está chegando un día no que o ceo e a terra serán xulgados e destruídos polo lume.

2º Parágrafo: O apóstolo tranquiliza aos crentes que Deus ten paciencia coa súa promesa (2 Pedro 3:8-10). Lémbralles que non esquezan que con Deus, un día é como mil anos e viceversa. O aparente atraso no regreso de Cristo non debe ser interpretado como lentitude senón como unha oportunidade para o arrepentimento e a salvación. O día do xuízo chegará inesperadamente como un ladrón, cando o ceo pasará cun ruxido, os elementos serán queimados e a terra e as súas obras serán expostas.

3o parágrafo: Pedro exhorta aos crentes a vivir vidas santas mentres esperan o regreso de Cristo (2 Pedro 3:11-18). Dado que todo se disolverá deste xeito, subliña o importante que é vivir unhas vidas caracterizadas pola santidade e a piedad. Os crentes deben agardar ansiosamente novos ceos e unha nova terra onde habite a xustiza. Instállalles a que fagan todo o posible para ser atopados irreprensibles ante Deus, firmes na súa fe, mentres medran no coñecemento de Xesucristo. En conclusión, Pedro advirte de non deixarse levar por persoas sen lei, pero anímaos a crecer en graza mentres glorifican a

Xesús agora e para sempre.

En resumo,

O capítulo tres do Segundo Pedro aborda o escepticismo sobre o regreso de Cristo.

Pedro recorda aos crentes que recorden as palabras proféticas sobre este evento ao tempo que advirte sobre os burladores que se burlan del.

Aseguralles que aínda que pode parecer un atraso desde a perspectiva humana,

Deus ten paciencia porque desexa o arrepentimento antes de que o xuízo chegue de súpeto como o lume.

Anímase aos crentes a vivir vidas santas caracterizadas pola piedad mentres esperan ansiosamente os novos ceos e terras prometidos por Deus. Instállalles a permanecer firmes na súa fe, a medrar no coñecemento de Xesucristo mentres se protexen da iniquidade.

Pedro conclúe cunha exhortación a crecer en graza mentres da gloria a Xesús agora e para sempre.

2 Pedro 3:1 Esta segunda epístola, amados, escríbovos agora; en ambos os que avivo as vosas mentes puras a modo de lembranza:

Pedro anima aos lectores a lembrar a verdade do evanxeo e enfatiza a importancia de ter en conta as súas ensinanzas.

1. A importancia de lembrar o evanxeo e vivir segundo as súas ensinanzas

2. Como a verdade do evanxeo pode evitar que nos desviemos

1. 1 Pedro 1: 13-16 - Por iso, cinguide os lombos da vosa mente, sexa sobrio e descanse plenamente a vosa esperanza na graza que se vos traerá na revelación de Xesucristo; como fillos obedientes, non conformándovos ás antigas concupiscencias, como na vosa ignorancia; pero como quen te chamou é santo, tamén sea santo en toda a súa conduta, porque está escrito: "Sed santos, porque eu son santo".

2. Romanos 12:2 - E non te conformes a este mundo, senón transformate coa renovación da túa mente, para que poidas probar cal é a boa, aceptable e perfecta vontade de Deus.

2 Pedro 3:2 Para que vos acordades das palabras que antes dixeran os santos profetas, e do mandamento de nós, os apóstolos do Señor e Salvador:

Pedro recorda aos crentes que recorden as palabras dos santos profetas e os mandamentos dos apóstolos do Señor e Salvador.

1. O significado de lembrar a Palabra de Deus

2. Obedecer os mandamentos de Deus como seguidor de Cristo

1. Isaías 40:8 - "A herba seca, a flor esmorece, pero a palabra do noso Deus permanecerá para sempre".

2. Xoán 14:15 - "Se me amas, cumprirás os meus mandamentos".

2 Pedro 3:3 Sabendo primeiro isto, que virán nos últimos días burladores, que andan segundo as súas propias concupiscencias,

Nos últimos días haberá xente que se mofa e siga os seus propios desexos.

1. Camiñar á luz de Deus: evitar a tentación dos desexos mundanos

2. Vivir nos tempos finais: seguindo os camiños de Deus e non os do home

1. Mateo 6:24 - "Ninguén pode servir a dous amos, porque ou odiará ao un e amará ao outro, ou se dedicará a un e desprezará ao outro. Non podes servir a Deus e o diñeiro".

2. Salmo 1: 1-2 - "Diaventurado o home que non anda no consello dos impíos, nin se interpón no camiño dos pecadores, nin se senta no asento dos burladores; pero o seu deleite está na lei do Señor, e na súa lei medita día e noite".

2 Pedro 3:4 E dicindo: Onde está a promesa da súa vinda? pois desde que os pais adormeceron, todas as cousas continúan como estaban desde o principio da creación.

A xente pregúntase onde vén a promesa de Xesús xa que os pais adormeceron e todas as cousas continúan como estaban desde o inicio da creación.

1. "Agardando a Xesús: paciencia e esperanza en tempos incertos"

2. "A garantía da promesa de Deus: por que cremos en Xesús"

1. Isaías 40:31 - "Pero os que esperan no Señor renovarán as súas forzas; subirán con ás como aguias; correrán e non se cansarán; andarán e non desfallecerán".

2. Romanos 8:24-25 - "Porque nesta esperanza fomos salvos. Agora ben, a esperanza que se ve non é esperanza. Porque quen espera o que ve? Pero se esperamos o que non vemos, agardamos por iso. con paciencia".

2 Pedro 3:5 Por iso ignoran voluntariamente que, pola palabra de Deus, os ceos foron de antigo, e a terra estaba fóra da auga e na auga.

A xente ignora voluntariamente o feito de que Deus creou os ceos e a terra mediante a súa palabra.

1. O poder da Palabra de Deus para crear

2. A ignorancia voluntaria do home

1. Xénese 1: 1-31 - Deus crea o mundo a través da súa palabra.

2. Romanos 1:21-23 - A xente ignora voluntariamente a verdade de Deus.

2 Pedro 3:6 polo cal pereceu o mundo que era entón, rebosado de auga:

O mundo que existía antes do Diluvio foi destruído polas augas.

1. As augas do xuízo: explorando a ira e a misericordia de Deus.

2. A realidade do diluvio: comprender o noso lugar no plan divino.

1. Xénese 6-9 - A historia do diluvio de Noé.

2. Salmo 29:10 - A voz do Señor fai tremer as augas.

2 Pedro 3:7 Pero os ceos e a terra, que son agora, coa mesma palabra, están gardados, reservados para o lume para o día do xuízo e da perdición dos homes impíos.

A Biblia fala do día do xuízo e da destrución dos homes impíos, que será provocado pola mesma palabra que creou o ceo e a terra.

1. A realidade do día do xuízo: por que deberíamos preocuparnos polas nosas opcións agora

2. Lume e xofre: como a Palabra de Deus dá forma ás nosas decisións morais

1. Romanos 6:23 - Porque o salario do pecado é a morte, pero o don gratuíto de Deus é a vida eterna en Cristo Xesús, noso Señor.

2. Santiago 4:17 - Entón, quen sabe o que debe facer e non o fai, para el é pecado.

2 Pedro 3:8 Pero, amados, non ignorades esta única cousa: que un día é para o Señor como mil anos, e mil anos como un día.

Pedro anima aos crentes a lembrar que a percepción de Deus do tempo é moi diferente da nosa.

1. A atemporalidade de Deus: como debemos ver o tempo á luz da eternidade

2. Repensando a nosa percepción do tempo: o que podemos aprender das palabras de Pedro

1. Eclesiastés 3:11 - El fixo todo fermoso no seu tempo. Tamén puxo a eternidade no corazón humano; aínda ninguén pode comprender o que Deus fixo de principio a fin.

2. Isaías 40:28 - Non o sabes? Non escoitaches? O Señor é o Deus eterno, o Creador dos confíns da terra. Non se cansará nin se cansará, e ninguén pode comprender o seu entendemento.

2 Pedro 3:9 O Señor non tardou na súa promesa, como algúns consideran retardo; pero é paciente para nós, non querendo que ninguén pereza, senón que todos cheguen ao arrepentimento.

Deus é paciente e amoroso, quere que todas as persoas se afasten dos seus pecados e se salven.

1. O amor e a paciencia de Deus: a misericordia infinita do Señor

2. O poder do arrepentimento: reverter o curso das nosas vidas

1. Isaías 55: 6-7 - Busca ao Señor mentres se atopa; chámao mentres está preto. Que o impío abandone o seu camiño, e o inxusto os seus pensamentos; que volva ao Señor, e El terá misericordia del; e ao noso Deus, porque perdoará abundantemente.

2. Lucas 15:11-32 - A parábola do fillo pródigo.

2 Pedro 3:10 Pero o día do Señor virá como un ladrón na noite; no cal os ceos pasarán con gran ruído, e os elementos se derreterán con fervor, tamén a terra e as obras que hai nela serán queimadas.

O día do Señor chegará inesperadamente, con gran ruído, facendo que se derritan os elementos e queimen a terra e as súas obras.

1. A imprevisibilidade do tempo de Deus

2. As consecuencias da incredulidade

1. Mateo 24:36-44 - O discurso de Xesús sobre os sinais da súa chegada

2. Isaías 65:17-18 - A promesa do Señor dun novo ceo e unha nova terra

2 Pedro 3:11 Xa que logo todas estas cousas se disolverán, que clase de persoas debes ser vós en toda santa conducta e piedad,

Pedro anima aos crentes a vivir unha vida santa, xa que todas as cousas terrestres algún día pasarán.

1. A impermanencia das cousas terrestres: como debemos vivir á luz disto?

2. Santidade: a marca dos verdadeiros crentes.

1. Isaías 40:8 - "A herba seca, a flor esmorece, pero a palabra do noso Deus permanecerá para sempre".

2. Santiago 4:14 - "Aínda non sabes o que traerá mañá. Cal é a túa vida? Porque es unha néboa que aparece un pouco e despois desaparece".

2 Pedro 3:12 Buscando e apurando a chegada do día de Deus, no que os ceos ardendo se disolverán e os elementos se derreterán con fervor?

Pedro anima aos crentes a esperar ansiosamente a segunda vinda de Cristo, na que os ceos se disolverán co lume e os elementos se derreterán con gran calor.

1. A segunda vinda: estar preparado e preparado

2. O día do Señor: a nosa esperanza e confianza

1. Romanos 13:11-12 - "E fai isto, entendendo o tempo presente: xa chegou a hora de que espertes do teu sono, porque a nosa salvación está máis preto agora que cando cremos por primeira vez. A noite está a piques de rematar. ; o día está case aquí".

2. 1 Tesalonicenses 4:16-17 - "Porque o propio Señor baixará do ceo, cun alto mando, coa voz do arcanxo e coa trompeta de Deus, e os mortos en Cristo resucitarán primeiro. Despois que, os que aínda estamos vivos e quedamos, seremos arrebatados con eles nas nubes para atoparnos co Señor no aire. E así estaremos co Señor para sempre".

2 Pedro 3:13 Con todo, segundo a súa promesa, agardamos novos ceos e unha nova terra, nos que habite a xustiza.

Os cristiáns deben esperar a promesa dun ceo e unha terra novos, onde a xustiza será a norma.

1. "A promesa dun ceo e unha terra novos"

2. "Vivir con xustiza coa anticipación dunha Terra Nova"

1. Isaías 65:17: "Porque velaquí, creo ceos novos e unha terra nova; e o primeiro non se lembrará nin se me ocorrerá".

2. Romanos 8:19-21, "Porque a creación espera con ansia a revelación dos fillos de Deus. Porque a creación foi sometida á inutilidade, non de vontade, senón por causa de quen a someteu, coa esperanza de que a propia creación sexa liberada da súa servidume da corrupción e obteña a liberdade da gloria dos fillos de Deus. Porque sabemos que toda a creación estivo xemindo xuntos nas dores do parto ata agora".

2 Pedro 3:14 Por iso, amados, xa que agardades tales cousas, estade dilixentes para que sexades atopados por el en paz, sen mancha e irreprensibles.

Os crentes deben ser dilixentes e esforzarse por atoparse en paz, sen mancha e irreprensibles.

1: Estamos chamados a ser dilixentes na nosa fe e loitar pola xustiza.

2: Debemos esforzarnos para ser atopados irreprensibles ante Deus e vivir en paz.

1: Romanos 12:2 - Non te conformes ao modelo deste mundo, senón transfórmate coa renovación da túa mente.

2: Santiago 1:22 - Non escoitedes simplemente a palabra, e así vos enganedes. Fai o que di.

2 Pedro 3:15 E conta que a longa paciencia do noso Señor é a salvación; así como tamén vos escribiu o noso amado irmán Paulo segundo a sabedoría que lle foi dada;

Pedro anima aos crentes a lembrar que a paciencia do Señor é un medio de salvación e a prestar atención á sabedoría dada a Paulo nos seus escritos.

1. A paciencia de Deus trae salvación

2. A sabedoría dos escritos de Paulo

1. Romanos 10: 9-10 - Que se confesas coa túa boca ao Señor Xesús e cres no teu corazón que Deus o resucitou de entre os mortos, serás salvo. Porque co corazón o home cre para a xustiza; e coa boca confesase para a salvación.

2. 2 Timoteo 3: 16-17 - Toda Escritura é inspirada por Deus, e é útil para a doutrina, para a reprensión, para a corrección, para a instrución na xustiza: para que o home de Deus sexa perfecto, ben proporcionado para todo ben. obras.

2 Pedro 3:16 Como tamén en todas as súas epístolas, falando nelas destas cousas; no que hai algunhas cousas difíciles de entender, que os que non son aprendidos e inestables arrancan, como tamén o fan as outras escrituras, para a súa propia destrución.

Pedro advirte dos que malinterpretan as Escrituras e causan a súa propia destrución.

1. O perigo de malinterpretar as Escrituras

2. A necesidade de comprender as Escrituras

1. Proverbios 3:5-6 - Confía no Señor con todo o teu corazón; e non te inclines ao teu propio entendemento. Recoñéceo en todos os teus camiños, e el dirixirá os teus camiños.

2. Isaías 28:10-13 - Porque precepto sobre precepto, precepto sobre precepto; liña sobre liña, liña sobre liña; aquí un pouco, e alí un pouco: Porque con beizos balbuceantes e outra lingua falará a este pobo. A quen díxolle: Este é o repouso co que podedes facer descansar aos cansados; e este é o refrescante: aínda non quixeron escoitar. Pero a palabra do Señor foi para eles precepto tras precepto, precepto tras precepto; liña sobre liña, liña sobre liña; aquí un pouco, e alí un pouco; para que fosen, e caian cara atrás, e fosen quebrados, enganchados e tomados.

2 Pedro 3:17 Así que vós, amados, xa que xa sabedes estas cousas antes, teñades coidado de que tamén vós, sendo arrastrados polo erro dos impíos, caiades da vosa firmeza.

Os crentes deben ser conscientes do erro dos malvados e permanecer firmes na súa fe.

1. Mantente firme na túa fe

2. Evita o erro dos malvados

1. Mateo 10:22 - "E seredes odiados por todos polo meu nome. Pero o que persevere ata o fin, salvarase".

2. Colosenses 1:23 - "se de verdade perseverades na fe, fundamentados e firmes, e non vos afastades da esperanza do evanxeo que escoitaches".

2 Pedro 3:18 Pero medre na graza e no coñecemento do noso Señor e Salvador Xesucristo. A el sexa a gloria agora e para sempre. Amén.

Crecer en graza e coñecemento de Xesucristo trae gloria agora e para sempre.

1. Vivir en Graza: un camiño cara á realización

2. Coñecer a Xesús: a clave da paz duradeira

1. Efesios 2:8-10 - Porque pola graza fuches salvo mediante a fe. E isto non é cousa túa; é don de Deus, non resultado de obras, para que ninguén se gabe. Porque somos a súa obra, creados en Cristo Xesús para boas obras, que Deus preparou de antemán, para que camiñemos nelas.

2. Xoán 14:27 - Deixovos a paz; a miña paz douche. Non como o mundo dá, eu che dou. Non se turbe o voso corazón, nin teñan medo.

Primeiro Xoán 1 é o capítulo inicial da primeira epístola de Xoán, onde o apóstolo enfatiza a importancia da comunión con Deus e uns cos outros, recoñecer o pecado e camiñar na luz.

1o Parágrafo: Xoán comeza proclamando a súa experiencia de primeira man con Xesucristo (1 Xoán 1:1-4). Testemuña que viu, escoitou e tocou a Xesús, a Palabra de vida. O propósito da súa proclamación é invitar a outros á comunión con el e con Deus. Ao compartir esta comunión, os crentes poden experimentar a verdadeira alegría e ter a súa alegría completa.

2o Parágrafo: Xoán destaca o significado de andar na luz (1 Xoán 1:5-7). El declara que Deus é luz, e non hai tebras nel. Se os crentes afirman ter comunión con Deus mentres viven na escuridade, é dicir, un estilo de vida caracterizado polo pecado, están enganándose a si mesmos. Non obstante, se camiñan na luz como Cristo está na luz, teñen unha auténtica comunión uns cos outros xa que o seu sangue os limpa de todo pecado.

3o parágrafo: O apóstolo diríxese a aqueles que negan a súa natureza pecaminosa (1 Xoán 1:8-10). Afirma que se alguén afirma estar sen pecado, engáñanse a si mesmo e fan que Deus é un mentireiro. Non obstante, se os crentes confesan os seus pecados

honestamente ante Deus -recoñecendo a súa necesidade de perdón- El é fiel e xusto perdoalos mentres os purifica de toda iniquidade. Ao recoñecer o seu estado pecaminoso e buscar o perdón a través da confesión, os crentes poden manter unha relación correcta con Deus.

En resumo,

O capítulo primeiro de Primeiro Xoán enfatiza a comunión con Deus e uns cos outros.

Xoán testemuña a súa experiencia persoal con Xesucristo como invitación a esta comunión.

Anímase aos crentes a camiñar na luz, vivindo segundo principios divinos, e evitando un estilo de vida caracterizado polo pecado. Ao camiñar na luz, pódese experimentar unha auténtica comuñón e a limpeza do pecado prodúcese a través do sangue de Cristo.

O capítulo conclúe dirixíndose a aqueles que negan a súa natureza pecaminosa.

Os crentes son exhortados a confesar honestamente os seus pecados ante Deus para o perdón e a purificación da iniquidade, un aspecto vital para manter unha relación correcta con El.

1 Xoán 1:1 O que foi dende o principio, o que escoitamos, o que vimos cos nosos ollos, o que miramos e as nosas mans manipularon, da Palabra de vida;

O apóstolo Xoán escribe que el e outros cristiáns escoitaron, viron e tocaron a Palabra de Vida, que existe desde o principio.

1. A Palabra viva: como experimentar a presenza de Xesús nas nosas vidas

2. Do toque á transformación: como deixar ir o pasado e atopar a renovación en Cristo

1. Filipenses 3: 8-11 - Coñecer a Xesús e o poder da súa resurrección e a comunión de participar nos seus sufrimentos, facerse coma el na súa morte, e así, dalgún xeito, acadar a resurrección de entre os mortos.

2. Xoán 14: 1-3 - Xesús díxolles aos seus discípulos: "Non se turbe o seu corazón. Confía en Deus; confía tamén en min. Na casa do meu Pai hai moitos cuartos; se non fose así, tería díxoche. Vou alí para prepararche un lugar".

1 Xoán 1:2 (Porque a vida foi manifestada, e nós vimos, e testemuñamos e mostrámosvos a vida eterna, que estaba co Pai e que se nos manifestou;)

Pasaxe: Xoán escribe que a vida que estaba co Pai foinos manifestada, e vimos, escoitamos e presenciamos.

1. Deus está constantemente revelando a si mesmo e o seu amor para nós.

2. A alegría de ser testemuña da vida de Deus.

1. 1 Xoán 4:9 - Nisto manifestouse o amor de Deus para connosco, porque Deus enviou ao seu Fillo unigénito ao mundo, para que vivamos por el.

2. 2 Corintios 4:6 - Porque Deus, que mandou que a luz brillase das tebras, brillou nos nosos corazóns, para dar a luz do coñecemento da gloria de Deus no rostro de Xesucristo.

1 Xoán 1:3 O que vimos e oímos declámolo a vós, para que tamén vós teñades comunión connosco; e verdadeiramente a nosa comunión é co Pai e co seu Fillo Xesucristo.

Pasaxe Compartimos as nosas experiencias de Xesucristo para que os demais tamén poidan compartir comunión connosco e con Deus Pai e o seu Fillo Xesucristo.

1. A Irmandade de Xesucristo: Como compartir as nosas experiencias pode levar á unidade espiritual

2. O poder da confraternización: como conectarnos cos demais pode achegarnos a Deus

1. Romanos 5:1-2 - Polo tanto, xa que fomos xustificados pola fe, temos paz con Deus a través do noso Señor Xesús Cristo, a través de quen accedemos pola fe a esta graza na que estamos agora .

2. Filipenses 2: 1-3 - Polo tanto, se tes algún estímulo por estar unido a Cristo, se tes algún consolo do seu amor, se hai algunha participación común no Espírito, se ten tenrura e compaixón, fai que a miña alegría se complete sendo como -mente, tendo o mesmo amor, sendo un no espírito e dunha soa mente.

1 Xoán 1:4 E estas cousas escribimosvos para que a vosa alegría sexa plena.

O autor de 1 Xoán escribe para alegrar aos lectores.

1. A alegría da comunión: experimentar o amor de Deus a través da comunidade

2. Restaurar a alegría: descubrir a verdadeira alegría a través da Palabra de Deus

1. Nehemías 8:10 - "O gozo do Señor é a túa forza"

2. Filipenses 4: 4-7 - "Alégrate sempre no Señor, e outra vez digo: gozade"

1 Xoán 1:5 Esta é, pois, a mensaxe que escoitamos del, e que vos decimos: Deus é luz, e nel non hai tebras.

A mensaxe que escoitamos de Deus é que é unha fonte de luz e que non contén escuridade.

1. Deus é a nosa fonte de luz e esperanza, e guiaranos no camiño da xustiza.

2. Deus é o noso protector e provedor, e nunca nos desviará.

1. Salmo 119:105: "A túa palabra é unha lámpada para os meus pés, unha luz no meu camiño".

2. Mateo 5:14-16: "Vostede es a luz do mundo. Non se pode ocultar unha cidade construída sobre un outeiro. Tampouco se acende unha lámpada e a meten debaixo dunha cunca. En cambio, póñena no seu soporte e alumea a todos os que están na casa. Do mesmo xeito, que brille a túa luz diante dos demais, para que vexan as túas boas obras e glorifiquen o teu Pai que está no ceo".

1 Xoán 1:6 Se dicimos que temos comunión con el e andamos nas tebras, mentimos e non facemos a verdade:

Non podemos afirmar ter comunión con Deus se vivimos nas tebras, xa que é contrario á verdade.

1. Camiñando á Luz da Verdade de Deus

2. Vivir en comunión con Deus

1. Efesios 5:8-10 - Porque antes erades tebras, pero agora sodes luz no Señor. Vive como fillos da luz.

2. Xoán 8:12 - Xesús falou á xente unha vez máis e dixo: "Eu son a luz do mundo. Se me segues, non terás que andar nas tebras, porque terás a luz que leva á vida".

1 Xoán 1:7 Pero se andamos na luz, como el está na luz, temos comunión uns cos outros, e o sangue de Xesucristo, seu Fillo, límpanos de todo pecado.

A pasaxe enfatiza que andar na luz trae comunión uns cos outros e o poder purificador do sangue de Xesucristo.

1. O poder dunha vida chea de luz

2. O sangue purificador de Xesús

1. Isaías 2:5 - Oh casa de Xacob, ven, e camiñemos na luz do Señor.

2. Apocalipse 7:14 - E díxenlle: Señor, ti o sabes. E díxome: Estes son os que saíron dunha gran tribulación, lavaron as súas vestiduras e as branquearon no sangue do Año.

1 Xoán 1:8 Se dicimos que non temos pecado, enganámonos a nós mesmos, e a verdade non está en nós.

Ninguén está sen pecado, e é importante ser honesto respecto diso.

1. Todos loitamos co pecado: examinando as nosas accións á luz de 1 Xoán 1:8

2. O poder da honestidade: aprender a ser propietario dos nosos erros á luz de 1 Xoán 1:8

1. Romanos 3:23 - Porque todos pecaron e están lonxe da gloria de Deus.

2. Santiago 5:16 - Polo tanto, confesade os vosos pecados uns a outros e orade uns polos outros para que seades curados.

1 Xoán 1:9 Se confesamos os nosos pecados, el é fiel e xusto para perdoarnos os nosos pecados e limpiarnos de toda iniquidade.

Pasaxe: A Biblia dinos que podemos confesar os nosos pecados e Deus perdoará e limpará dos nosos males.

Podemos virar a Deus e buscar o seu perdón polas nosas transgresións.

1. O poder da confesión: recoñecer os nosos pecados e buscar o perdón

2. A fidelidade e a xustiza de Deus: recorrer a El para a limpeza e a misericordia

1. Salmo 51: 1-5 - "Ten piedade de min, oh Deus, segundo o teu amor; segundo a túa abundante misericordia borra as miñas transgresións. Lávame ben da miña iniquidade e límpame do meu pecado! Porque coñezo as miñas transgresións, e o meu pecado está sempre diante de min. Contra ti, só ti, pequei e fixen o mal aos teus ollos, para que sexas xustificado nas túas palabras e irreprensible no teu xuízo. Velaquí, eu nacín na iniquidade, e en pecado concibiume miña nai".

2. Ezequiel 36:25-27 - "Eu rociarei sobre ti auga limpa, quedarás limpo de todas as túas impurezas, e de todos os teus ídolos limpareino. E dareiche un novo corazón, e un novo espírito poñerei dentro de ti. E quitarei da túa carne o corazón de pedra e darei un corazón de carne. E poñerei o meu Espírito dentro de vós, e farei que camiñedes nos meus estatutos e que teñades coidado de obedecer as miñas regras".

1 Xoán 1:10 Se dicimos que non pecamos, facémolo mentireiro, e a súa palabra non está en nós.

Non podemos negar os nosos pecados, xa que isto sería unha contradición directa coa Palabra de Deus.

1. A Palabra de Deus é verdadeira e inmutable; Non podemos negar o noso pecado

2. Non sexas presa do autoengano: todos somos pecadores

1. Romanos 3:23 - "Porque todos pecaron e non chegan á gloria de Deus".

2. Santiago 3:2 - "Porque todos tropezamos de moitas maneiras. E se alguén non tropeza co que di, é un home perfecto, capaz tamén de reprimir todo o seu corpo".

1 Xoán 2 é o segundo capítulo da Primeira Epístola de Xoán no Novo Testamento. Este capítulo trata temas como a obediencia aos mandamentos de Deus, o amor uns aos outros e o discernimento entre a verdade e a mentira.

1o Parágrafo: O capítulo comeza co autor dirixíndose aos seus lectores como “meus queridos fillos” e expresando o seu desexo de que non pequen. Non obstante, recoñece que se alguén peca, ten un avogado ante o Pai: Xesucristo, que é o sacrificio expiatorio dos nosos pecados (1 Xoán 2:1-2). O autor subliña que gardar os mandamentos de Deus é unha demostración do noso amor por El (1 Xoán 2:3-5). Afirma que aqueles que afirman coñecer a Deus pero non gardan os seus mandamentos son mentireiros, mentres que os que obedecen a súa palabra teñen realmente o amor de Deus perfeccionado neles (1 Xoán 2:4-5).

Segundo parágrafo: nos versos 7-11, hai énfase en amarse uns aos outros. O autor afirma que está escribindo un novo mandamento aos seus lectores, un mandamento que é antigo e novo porque se cumpriu en Xesucristo (1 Xoán 2:7-8). Exhorta aos crentes a camiñar na luz e a non tropezar ao odiar aos seus irmáns ou irmás. En cambio, deben amarse uns aos outros porque quen ama ao seu irmán ou irmá vive na luz (1 Xoán 2:9-10). O autor contrasta isto cos que odian os demais; aínda viven na escuridade e non saben onde van.

3o Parágrafo: Desde o verso 12 ata o final do capítulo, o autor aborda diferentes etapas da madurez espiritual dentro da comunidade: nenos, mozos e pais (12 -14). Anímaos recordándolles a súa identidade como perdoados, os fortes, e os que o coñecen (12 -14) .O autor advirte contra o amor ao mundo, afirmando que se alguén ama o mundo, o amor do Pai non está nel (1 Xoán 2:15). El insta aos crentes a ser discernidores e non crer en todos os espíritos, senón probalos para ver se son de Deus (1 Xoán 2:18-19). El subliña que os que permanecen en Cristo terán confianza e non se avergonzarán da súa chegada (1 Xoán 2:28).

En resumo, o capítulo dous da primeira epístola do apóstolo Xoán enfatiza a obediencia aos mandamentos de Deus como unha demostración do noso amor por El. Chama aos crentes a amarse e advirte contra odiar aos demais. O capítulo aborda diferentes etapas de madurez espiritual dentro da comunidade e fomenta o discernimento entre a verdade e a falsidade. En definitiva, subliña a importancia de permanecer en Cristo e ter confianza na súa chegada.

1 Xoán 2:1 Fillos meus, estas cousas escríbovos para que non pequés. E se alguén peca, temos un avogado ante o Pai, Xesús Cristo, o xusto:

En 1 Xoán 2:1, Xoán recorda aos seus lectores que non pequen, pero ofrece a seguridade

de que se o fan, Xesucristo é o seu avogado ante o Pai.

1. A garantía de Xesucristo: o noso avogado co Pai

2. Superar o pecado confiando en Xesucristo

1. Romanos 8:34 - "Quen condenará? Cristo Xesús é o que morreu, máis que iso, que resucitou, que está á dereita de Deus, quen verdadeiramente intercede por nós".

2. Hebreos 4:15-16 - "Porque non temos un sumo sacerdote que non poida compadecerse das nosas debilidades, senón un que en todos os aspectos foi tentado como nós, pero sen pecado. Achegámonos, pois, con confianza ao trono da graza, para que recibamos misericordia e atopemos graza para axudar no momento de necesidade".

1 Xoán 2:2 E el é a propiciación polos nosos pecados, e non só polos nosos, senón tamén polos pecados de todo o mundo.

A pasaxe explica que Xesús é unha propiciación polos pecados de todo o mundo.

1. O sacrificio de Xesús é para todos - Explorando o significado de 1 Xoán 2:2

2. O don da redención - Unha reflexión sobre o alcance da expiación de Xesús

1. Romanos 3:24-26 - Xustificación para todos a través da fe en Xesucristo

2. Hebreos 10:14 - O perfecto sacrificio de Xesús polos nosos pecados

1 Xoán 2:3 E nisto sabemos que o coñecemos, se gardamos os seus mandamentos.

Podemos coñecer a Deus se cumprimos os seus mandamentos.

1. Permanecer no amor de Deus: podemos experimentar a plenitude do amor de Deus cando cumprimos os seus mandamentos.

2. Obediencia no Señor: Obedecer os mandamentos de Deus é o único xeito de coñecelo.

1. Romanos 8:14-16 - Porque todos os que son guiados polo Espírito de Deus, son fillos de Deus.

2. Salmo 119: 165 - Gran paz teñen os que aman a túa lei, e nada os ofenderá.

1 Xoán 2:4 O que di: Eu o coñézoo e non garda os seus mandamentos, é mentireiro, e a verdade non está nel.

A pasaxe enfatiza que o coñecemento de Deus é demostrado pola obediencia aos seus mandamentos.

1. Aprender a amar a Deus a través da obediencia

2. O poder de vivir a túa fe

1. Xoán 14:15 - "Se me amas, obedecerás os meus mandamentos".

2. Santiago 1:22 - "Sed facedores da palabra, e non só oíntes".

1 Xoán 2:5 Pero quen garda a súa palabra, nel verdadeiramente o amor de Deus está perfeccionado: así sabemos que estamos nel.

Podemos estar seguros de que estamos no amor de Deus cando cumprimos a súa palabra.

1. Gardar a Palabra de Deus: o sinal do seu amor perfecto

2. Vivir na Garantía do Amor de Deus: Permanecer na súa Palabra

1. Proverbios 3: 1-2: "Meu fillo, non esquezas a miña lei; pero que o teu corazón garde os meus mandamentos: porque che engadirán longos días, longa vida e paz".

2. Xoán 14:15: "Se me amades, garda os meus mandamentos".

1 Xoán 2:6 O que di que permanece nel debe andar, así como el andou.

Os crentes deben vivir as súas vidas de forma coherente coa forma en que viviu Xesús.

1. Camiñar como Xesús: vivir unha vida de santidade

2. Permanecer con Cristo: un modelo de vida

1. Mateo 11:29 - "Tomade sobre vós o meu xugo e aprendede de min, porque son manso e humilde de corazón, e atoparedes descanso para as vosas almas".

2. Romanos 13:14 - "Pero vós vestides do Señor Xesús Cristo, e non fagades provisións para a carne, para cumprir os seus desexos".

1 Xoán 2:7 Irmáns, non vos escribo un mandamento novo, senón un mandamento antigo que tiñades dende o principio. O antigo mandamento é a palabra que escoitaches dende o principio.

Xoán está a lembrar aos irmáns un antigo mandamento que escoitaron desde o principio.

1. A importancia de seguir a palabra de Deus dende o principio.

2. O poder da palabra de Deus para sosternos ao longo do tempo.

1. Deuteronomio 6:4-9 - Escoita, Israel: O Señor, o noso Deus, o Señor é un. Ama ao Señor, o teu Deus, con todo o teu corazón, con toda a túa alma e con todas as túas forzas.

2. Salmo 119:105 - A túa palabra é unha lámpada para os meus pés, unha luz no meu camiño.

1 Xoán 2:8 De novo, escríbovos un mandamento novo, que é verdade en el e en vós, porque as tebras pasaron, e agora brilla a verdadeira luz.

En 1 Xoán 2:8, o autor está ensinando un novo mandamento, que se fixo certo tanto en el como nos lectores, xa que a escuridade xa desapareceu e a verdadeira luz brilla.

1. "A verdadeira luz está aquí: un novo mandamento a seguir"

2. "O paso da escuridade: unha nova esperanza para o crecemento"

1. Xoán 8:12 - "Cando Xesús falou de novo á xente, dixo: "Eu son a luz do mundo. Quen me segue nunca andará nas tebras, senón que terá a luz da vida".

2. Efesios 5:8 - "Porque antes erades tebras, pero agora sodes luz no Señor. Vive como fillos da luz".

1 Xoán 2:9 O que di que está na luz e odia ao seu irmán, está nas tebras ata agora.

Os que afirman estar na luz, pero odian o seu irmán, aínda están na escuridade.

1. "A luz do amor: vencer o odio"

2. "O poder da irmandade: rexeitando as tebras"

1. Lucas 6:31 - Fai aos demais como queres que che fagan a ti.

2. Romanos 12:14-21 - Bendición aos que te perseguen.

1 Xoán 2:10 O que ama ao seu irmán permanece na luz, e non hai ocasión de tropezar nel.

Amar ao irmán mantén na luz e evita que tropecen.

1. "A luz do amor: permanecer na luz a través de amar aos demais"

2. "Amar aos nosos irmáns: o camiño cara á pureza espiritual"

1. Mateo 5:14-16 - "Vós sodes a luz do mundo. Non se pode ocultar unha cidade construída nun outeiro. Tampouco a xente acende unha lámpada e a mete debaixo dunha cunca. En cambio, póñeno no seu soporte, e dá luz a todos os da casa. Do mesmo xeito, que brille a túa luz diante dos demais, para que vexan as túas boas obras e glorifiquen ao teu Pai que está no ceo".

2. Proverbios 10:9 - "O que anda con integridade anda con seguridade, pero o que toma

camiños tortuosos será descuberto".

1 Xoán 2:11 Pero o que odia ao seu irmán está nas tebras, anda nas tebras e non sabe a onde vai, porque esa escuridade cegou os seus ollos.

O odio ao irmán leva á escuridade e á cegueira, o que dificulta atopar o camiño.

1. "Ver o amor de Deus nos nosos irmáns"

2. "Os perigos do odio"

1. Proverbios 10:12 - O odio provoca conflitos, pero o amor cobre todas as ofensas.

2. Efesios 4:31-32 - Que todas as amarguras e ira e ira e clamores e calumnias sexan afastadas de vós, xunto con toda malicia. Sede bondadosos uns cos outros, tenros de corazón, perdoándovos uns a outros, como Deus en Cristo vos perdoou.

1 Xoán 2:12 Escríbovos, fillos, porque os vosos pecados son perdoados por mor do seu nome.

Os crentes son perdoados dos seus pecados por medio de Xesucristo.

1. O perdón dos pecados a través do nome de Xesús

2. Experimentando o perdón: crer en Xesús

1. Colosenses 1:14 - El perdoounos todos os nosos pecados.

2. Salmo 103:12 - Tanto como está o leste do occidente, tan lonxe quitou de nós as nosas transgresións.

1 Xoán 2:13 Escríbovos, pais, porque coñecédesvos ao que é dende o principio. Escríbovos, mozos, porque venceches ao malvado. Escríbovos, fillos, porque coñecedes ao Pai.

O autor de 1 Xoán está escribindo a tres grupos separados de persoas: pais, mozos e

nenos pequenos. El está animándoos a que coñezan a Xesús e a Deus Pai.

1. Coñecer a Xesús e ao Pai: un camiño para vencer a maldade

2. Pais, mozos e fillos pequenos: coñecer ao Pai e a Xesús

1. Mateo 11:25-30 - Xesús revela o Pai aos que veñen a el.

2. Xoán 10:14-18 - Xesús é o Bo Pastor que coñece as súas ovellas e ao Pai.

1 Xoán 2:14 escribínvos a vós, pais, porque coñecédesvos ao que é dende o principio. Escribínvos, mozos, porque sodes fortes, e a palabra de Deus permanece en vós, e venceches ao malvado.

Xoán escribe a dous grupos distintos de persoas, pais que coñeceron a Xesús desde o principio e mozos que son fortes na fe e venceron ao malvado.

1. A fortaleza dos mozos na fe

2. Crecer no Coñecemento de Xesús

1. 1 Xoán 2:14

2. Salmo 119:9-11

1 Xoán 2:15 Non ames o mundo, nin as cousas que hai no mundo. Se alguén ama o mundo, o amor do Pai non está nel.

Non debemos amar o mundo nin as cousas que hai nel, xa que amar o mundo significa que non amamos a Deus.

1. "Que significa amar o mundo?": Examinando as implicacións de amar o mundo e como afecta a nosa relación con Deus

2. "Como amar a Deus e non ao mundo": explorando como achegarse a Deus evitando as tentacións do mundo

1. Santiago 4:4 - "Vós, adúlteros e adúlteras, non sabedes que a amizade do mundo é inimizade de Deus? Quen, polo tanto, quere ser amigo do mundo é inimigo de Deus".

2. Mateo 6:24 - "Ninguén pode servir a dous amos, porque ou odiará ao un e amará ao outro; ou agarrarase a un e desprezará ao outro. Non podedes servir a Deus e a mamón".

1 Xoán 2:16 Porque todo o que hai no mundo, a concupiscencia da carne, a concupiscencia dos ollos e a soberbia da vida, non é do Pai, senón que é do mundo.

O mundo está cheo de tentacións que veñen dos desexos da carne, dos ollos e do orgullo, que non son de Deus.

1. O orgullo leva á destrución

2. Superando as tentacións do mundo

1. Efesios 4:22-24 - Desprázase do teu antigo eu, que está a ser corrompido polos seus desexos enganosos, e renóvase no espírito das túas mentes, e vístese do novo eu, creado para ser como Deus na verdadeira xustiza e santidade.

2. Santiago 1:14-15 - Pero cada persoa é tentada cando é arrastrada polo seu propio mal desexo e seducida. Despois, despois de que o desexo concibiu, dá a luz o pecado; e o pecado, cando está xa maduro, dá a luz á morte.

1 Xoán 2:17 E o mundo pasa e a súa concupiscencia, pero o que fai a vontade de Deus permanece para sempre.

O mundo e os seus desexos pasarán, pero os que fan a vontade de Deus permanecerán para a eternidade.

1. A vontade de Deus: un camiño cara á vida eterna

2. A fugacidade dos desexos mundanos

1. Salmo 103: 15-16 - En canto ao home, os seus días son como herba; florece coma unha flor do campo; pois o vento pasa por enriba dela, e desapareceu, e o seu lugar xa non o coñece.

2. Mateo 6: 19-21 - "Non acumuledes tesouros na terra, onde a polilla e a ferruxe destrúen e onde os ladróns entran e rouban, senón que amañades tesouros no ceo, onde nin a polilla nin a ferruxe destrúen e onde os ladróns non entran e rouban. Porque onde está o teu tesouro, alí estará tamén o teu corazón.

1 Xoán 2:18 Fillos, é a derradeira vez; e como xa oíches que o anticristo virá, aínda agora hai moitos anticristos; polo que sabemos que é a última vez.

A pasaxe fala da presenza de moitos anticristos, indicando que é a última vez.

1. Os tempos finais están preto: preparándose para o regreso de Xesús

2. A batalla entre o ben e o mal: recoñecer e evitar os anticristos

1. Mateo 24:4-14 - Descrición de Xesús dos sinais dos tempos finais

2. 2 Tesalonicenses 2:3-4 - As advertencias de Paulo sobre falsos profetas e anticristos

1 Xoán 2:19 Saíron de nós, pero non eran de nós; porque se foran de nós, sen dúbida seguirían connosco, pero saíron para que se manifestasen que non eran todos nós.

Algunhas persoas formaban parte dun grupo, pero finalmente marcharon, demostrando que realmente non formaban parte do grupo.

1. Debemos discernir cando se trata de quen nos rodeamos, porque algúns poden non ser quen parecen ser.

2. As accións das persoas poden revelar a súa verdadeira natureza, e as súas intencións co grupo.

1. Mateo 7:15-16 "Coidado cos falsos profetas, que veñen a vós vestidos de ovella, pero por dentro son lobos voraces. Recoñecéraos polos seus froitos".

2. 2 Timoteo 3:13 "Pero as persoas malvadas e os impostores irán de mal en peor, enganando e sendo enganados".

1 Xoán 2:20 Pero vós tedes unha unción do Santo, e coñecedes todas as cousas.

Os crentes teñen a unción do Espírito Santo e reciben coñecemento de todas as cousas.

1. A unción de Deus: o poder do Espírito Santo dentro de nós

2. Coñecendo todas as cousas: o poder do Espírito Santo en obra

1. Xoán 14:26 - Pero o Avogado, o Espírito Santo, que o Pai enviará no meu nome, ensinaravos todas as cousas e lembraravos todo o que vos dixen.

2. 2 Timoteo 3:16-17 - Toda a Escritura é inspirada por Deus e é útil para ensinar, reprender, corrixir e adestrar na xustiza, para que o servo de Deus estea completamente equipado para toda boa obra.

1 Xoán 2:21 Non vos escribín porque non coñezades a verdade, senón porque a coñecedes e porque ningunha mentira é da verdade.

Este verso subliña a importancia de ser conscientes da verdade, e de que as mentiras non son da verdade.

1. A verdade de Deus importa - Como podemos usar a verdade de Deus para guiar as nosas vidas.

2. Mentiras e enganos - Por que debemos evitar mentiras e enganos nas nosas vidas.

1. Colosenses 3:9 - "Non mintades uns a outros, xa que vos desposuídes do vello eu coas súas prácticas".

2. Proverbios 12:22 - "Os beizos mentirosos son unha abominación para o Señor, pero os que actúan fielmente son o seu deleite".

1 Xoán 2:22 Quen é mentireiro senón o que nega que Xesús é o Cristo? El é o anticristo, que nega o Pai e o Fillo.

Esta pasaxe de 1 Xoán 2:22 fala de negar a Xesús como o Cristo e de como facelo fai un anticristo.

1. A sobre a importancia de aceptar a Xesucristo como Fillo de Deus.

2. A sobre o que significa negar a Xesús e as consecuencias de facelo.

1. Xoán 14:6 - "Xesús díxolle: "Eu son o camiño, a verdade e a vida. Ninguén vén ao Pai senón por min".

2. 1 Xoán 1:3 - "O que vimos e oímos tamén vos anunciamos, para que tamén vós teñades comunión connosco; e de feito a nosa comunión é co Pai e co seu Fillo Xesucristo".

1 Xoán 2:23 Quen nega o Fillo, este non ten ao Pai; o que recoñece ao Fillo, ten tamén ao Pai.

A pasaxe subliña que para ter o Pai hai que recoñecer ao Fillo.

1. Debemos recoñecer a Xesús como Fillo de Deus se queremos ter unha relación con Deus Pai.

2. Non podemos negar a Xesús e aínda esperar ter unha conexión con Deus Pai.

1. Xoán 14:6 - Xesús díxolle: "Eu son o camiño, a verdade e a vida. Ninguén vén ao Pai senón por min.

2. Actos 4:12 - E non hai salvación en ninguén, porque non hai outro nome debaixo do ceo dado entre os homes polo que debamos ser gardados.

1 Xoán 2:24 Deixade, pois, que permaneza en vós o que escoitaches dende o principio. Se o que escoitaches dende o principio permanecerá en vós, tamén vós permaneceredes no Fillo e no Pai.

Debemos seguir acatando as palabras de Xesús que escoitamos desde o principio, e isto axudaranos a manternos conectados co Fillo e co Pai.

1. Permanecer na Palabra de Deus: o camiño para unha relación máis estreita con Xesús

2. Permanecer na verdade do Evanxeo: a clave para estar conectado con Deus

1. Xoán 15:4-5 - Permanece en min, e eu en ti. Como a rama non pode dar froito por si mesma, se non permanece na vide; xa non podedes máis, se non permanecedes en min.

2. Colosenses 3:16 - Deixa que a palabra de Cristo habite en ti abundantemente en toda sabedoría; ensinándose e amonestándose uns a outros con salmos e himnos e cánticos espirituais, cantando con graza no voso corazón ao Señor.

1 Xoán 2:25 E esta é a promesa que nos prometeu: a vida eterna.

Xoán expresa a promesa de vida eterna de Deus.

1. A promesa de Deus de vida eterna - 1 Xoán 2:25

2. A esperanza de salvación - 1 Xoán 2:25

1. Xoán 3:16 - Porque tanto amou Deus ao mundo, que deu ao seu Fillo unigénito, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna.

2. Romanos 6:23 - Porque o salario do pecado é a morte; pero o don de Deus é a vida eterna por medio de Xesucristo, noso Señor.

1 Xoán 2:26 Estas cousas escribínvos sobre os que vos seducen.

Xoán escribiu aos seus lectores para advertirlles dos que intentan desvialos.

1. O perigo do engano: identificar e evitar falsas ensinanzas

2. Manterse fiel á Palabra de Deus: protexerse dos falsos profetas

1. Efesios 6: 11-13 - Vestiuse toda a armadura de Deus, para que poidades resistir ás artimañas do diaño.

2. Xeremías 29:8-9 - Busca a paz e a prosperidade da cidade á que te levei ao exilio. Roga ao Señor por iso, porque se prospera, tamén ti prosperarás.

1 Xoán 2:27 Pero a unción que recibistes del permanece en vós, e non precisades que ninguén vos ensine, senón que a mesma unción vos ensina de todas as cousas, e é verdade, non é mentira, e mesmo como vos ensinou, permaneceredes nel.

A unción que os crentes recibiron de Xesús permanece con eles e ensínalles todas as cousas. Non necesitan confiar en ningún home para ensinalos, xa que a unción é veraz e fiable.

1. A unción de Deus: unha fonte fiable de verdade

2. Permanecer en Xesús a través da unción

1. Isaías 10:27 - "E acontecerá naquel día, que a súa carga será quitada do teu ombreiro e o seu xugo do teu pescozo, e o xugo será destruído por mor da unción".

2. Santiago 1:25 - "Pero quen mira a perfecta lei da liberdade e persevera nela, non sendo un oínte esquecedor, senón un realizador da obra, este home será bendito na súa obra".

1 Xoán 2:28 E agora, fillos, permanecede nel; para que, cando apareza, teñamos confianza e non nos avergoñemos diante del na súa chegada.

Debemos permanecer na presenza de Deus para que cando Cristo volva, teñamos confianza en vez de vergoña.

1. A importancia de vivir á luz do regreso de Cristo

2. Permanecer en Deus para experimentar a súa graza e misericordia cando regrese

1. Isaías 26:20 - Ven, meu pobo, entra nas túas cámaras e pecha as túas portas detrás de ti; agochadevos un pouco ata que a furia pase.

2. Romanos 8:1 - Polo tanto, agora non hai condena para os que están en Cristo Xesús.

1 Xoán 2:29 Se sabedes que é xusto, sabedes que todo aquel que fai xustiza nace del.

Os crentes poden saber que Deus é xusto e que os que fan a xustiza nacen del.

1. "Que é a xustiza e como podemos vivila?"

2. "Que significa nacer de Deus?"

1. Romanos 6:16-17 - "Non sabedes que se vos presentades a alguén como escravos obedientes, sodes escravos de aquel a quen obedecedes, ben do pecado, que leva á morte, ou da obediencia, que leva á xustiza? Pero grazas a Deus porque vós, que antes eras escravos do pecado, fixeraste obediente de corazón á norma de ensinanza á que estabas comprometido".

2. Santiago 1: 22-25 - "Pero facede a palabra, e non só oíntes, enganádevos a vós mesmos. Porque se alguén escoita a palabra e non o fai, é como un home que mira atentamente o seu natural. cara nun espello. Pois mira para si mesmo e vaise e enseguida esquece como era. Pero o que mira a lei perfecta, a lei da liberdade, e persevera, non sendo oínte que esquece, senón que actúa. , será bendito co seu facer".

1 Xoán 3 é o terceiro capítulo da Primeira Epístola de Xoán no Novo Testamento. Este capítulo céntrase en temas como o amor de Deus por nós, vivir como fillos de Deus e a importancia da xustiza e do amor.

1o Parágrafo: O capítulo comeza co autor expresando o seu asombro polo incrible amor que Deus nos concedeu chamándonos os seus fillos (1 Xoán 3:1). Subliña que aínda que non entendamos completamente en que nos converteremos, sabemos que cando Cristo apareza, seremos como El porque o veremos tal e como é (1 Xoán 3:2). O autor anima aos crentes a purificarse como Cristo é puro (1 Xoán 3:3). Destaca que o pecado é a ilegalidade e os que seguen pecando non nacen verdadeiramente de Deus (1 Xoán 3:4-9).

2º Parágrafo: Nos versos 10-18, hai unha énfase na xustiza e no amor. O autor distingue entre fillos de Deus e fillos do demo en función das súas accións. Os que practican a xustiza e aman aos seus irmáns e irmás son de Deus, mentres que os que non practican a xustiza ou odian aos demais non son de Deus (1 Xoán 3:10-15). O autor chama aos crentes a sacrificar as súas vidas uns polos outros tal e como Xesús deu a súa vida por nós (1 Xoán 3:16). Subliña que o amor xenuíno se demostra a través de accións e non de meras palabras.

Terceiro parágrafo: dende o versículo 19 ata o final do capítulo, o autor tranquiliza aos crentes sobre ter confianza ante Deus. Afirma que aínda que o noso corazón nos condene, Deus é maior que o noso corazón e sábeo todo (1 Xoán 3:20). O autor anima aos crentes a ter fe na oración e pedir segundo a súa vontade porque os que gardan os seus mandamentos reciben todo o que piden (1 Xoán 3:21-22). El subliña a importancia de gardar os mandamentos de Deus e permanecer no amor, xa que os que aman a Deus

cumprirán os seus mandamentos (1 Xoán 3:23-24).

En resumo, o capítulo tres da primeira epístola do apóstolo Xoán destaca o incrible amor de Deus por nós e a nosa identidade como fillos de Deus. Chama aos crentes a buscar a pureza e a xustiza, distinguindo entre fillos de Deus e fillos do diaño en función das súas accións. O capítulo enfatiza a natureza sacrificial do amor e anima aos crentes a dar as súas vidas uns polos outros. Tranquiliza aos crentes sobre ter confianza ante Deus, instándoos a gardar os seus mandamentos e permanecer no seu amor.

1 Xoán 3:1 Velaquí o amor que nos deu o Pai para que nos chamemos fillos de Deus; polo tanto, o mundo non nos coñece, porque non o coñeceu.

Esta pasaxe fala do incrible amor que Deus nos mostrou ao facernos os seus fillos. 1. O amor de Deus: experimentando a graza do pai 2. O rexeitamento do mundo: coñecer a Xesús nun mundo roto. 1. Romanos 8:14-17: Porque todos os que son guiados polo Espírito de Deus, son fillos de Deus. 2. Xoán 17:14-19: Eu deille a túa palabra; e o mundo odiounos, porque non son do mundo, como eu non son do mundo.

1 Xoán 3:2 Amados, agora somos fillos de Deus, e aínda non aparece o que seremos; pero sabemos que, cando apareza, seremos coma el; pois o veremos tal como é.

Somos fillos de Deus e seremos coma El cando apareza.

1. Somos fillos do Deus Altísimo

2. Vivir unha vida de fe na anticipación do regreso de Cristo

1. Romanos 8:29 - A quen coñeceu de antemán, tamén o predestinou para que se conformasen á imaxe do seu Fillo, para que fose o primoxénito entre moitos irmáns.

2. Colosenses 3:4 - Cando apareza Cristo, que é a nosa vida, tamén vós apareceredes con el na gloria.

1 Xoán 3:3 E todo o que ten esta esperanza nel purifícase a si mesmo, así como é puro.

Os crentes deben purificarse, como Xesús é puro.

1: O exemplo de pureza de Xesús debería ser o noso exemplo.

2: Como seguidores de Xesús, debemos loitar pola pureza.

1: Filipenses 2:5 - "Que estea en vós este pensamento, que tamén foi en Cristo Xesús".

2: Tito 2:11-12 - "Porque a graza de Deus que trae a salvación apareceu a todos os homes, ensinándonos que, negando a impiedade e os desexos mundanos, debemos vivir con sobriedade, xustiza e piadosidade neste mundo presente".

1 Xoán 3:4 Quen comete pecado tamén transgrede a lei, porque o pecado é a transgresión da lei.

A pasaxe afirma que o pecado é a transgresión da lei.

1. Debemos esforzarnos por vivir unha vida que honre as leis de Deus.

2. Non debemos deixar que o pecado dite as nosas vidas, senón buscar vivir segundo as leis de Deus.

1. Romanos 6:2-4 - "Somos liberados da lei para que sirvamos no novo camiño do Espírito, e non no antigo código escrito. Que diremos, entón? A lei é pecaminosa. Con todo, eu non sabería o que é o pecado se non fose pola lei, pois non sabería o que é realmente a cobiza se a lei non dixese: "Non debes cobizar " .

2. Santiago 1:25 - "Pero o que mira atentamente a perfecta lei da liberdade e persevera nela, e non é un oínte esquecedor senón un que traballa? A súa persoa será bendita no que fagan".

1 Xoán 3:5 E xa sabedes que se manifestou para quitar os nosos pecados; e nel non hai pecado.

Xesús foi revelado para quitar os nosos pecados e está libre de pecado.

1. Xesús veu á terra para salvarnos dos nosos pecados e darnos unha nova vida

2. Non hai pecado en Cristo, polo que debemos esforzarnos por ser coma El

1. Hebreos 4:15 - Porque non temos un sumo sacerdote que sexa incapaz de simpatizar coas nosas debilidades, senón un que en todos os aspectos foi tentado como nós, pero sen pecado.

2. Romanos 8:1-4 - Polo tanto, agora non hai condena para os que están en Cristo Xesús. Porque a lei do Espírito da vida liberouvos en Cristo Xesús da lei do pecado e da morte. Porque Deus fixo o que a lei, debilitada pola carne, non puido facer. Ao enviar ao seu propio Fillo a semellanza de carne pecaminosa e por pecado, condenou o pecado na carne, para que se cumpra a xusta esixencia da lei en nós, que non andamos segundo a carne, senón segundo o Espírito.

1 Xoán 3:6 Quen permanece nel non peca; quen peca non o viu nin o coñeceu.

Paso Os que permanecen en Cristo non pecan, mentres que os que pecan non o viron nin o coñeceron.

1. Permanecer en Cristo: o camiño cara á xustiza

2. Coñecer a Xesús: o camiño da santidade

1. Romanos 3:23-24 - Porque todos pecaron e están lonxe da gloria de Deus, e son xustificados pola súa graza como don, pola redención que hai en Cristo Xesús.

2. 1 Xoán 1: 8-9 - Se dicimos que non temos pecado, enganámonos a nós mesmos e a verdade non está en nós. Se confesamos os nosos pecados, el é fiel e xusto para perdoarnos os nosos pecados e limparnos de toda iniquidade.

1 Xoán 3:7 Fillos, que ninguén vos engañe: o que fai a xustiza é xusto, así como el é.

Os crentes non deben ser enganados, senón esforzarse por ser xustos do mesmo xeito que Deus é xusto.

1. Deus chámanos a ser xustos, e axudaranos nese esforzo.

2. Deus manténnos a un estándar de xustiza, e debemos esforzarnos por cumprir ese estándar.

1. Santiago 1:22-25 - Sede facedores da palabra, e non só oíntes, enganándose a vós mesmos.

2. Filipenses 4:8-9 - Finalmente, irmáns, todo o que é verdade, todo o que é honesto, todo o que é xusto, todo o que é puro, todo o que é amable, todo o que é de boa reputación; se hai algunha virtude e se hai algún eloxio, pensa nestas cousas.

1 Xoán 3:8 O que comete pecado é do demo; pois o demo peca dende o principio. Para iso manifestouse o Fillo de Deus, para destruír as obras do demo.

O Fillo de Deus manifestouse para destruír as obras do demo, que pecou desde o principio.

1. O poder do Fillo de Deus para vencer o pecado

2. A natureza do diaño e a súa influencia nas nosas vidas

1. Xoán 8:44 - "Ti pertences ao teu pai, o diaño, e queres cumprir o desexo do teu pai. Foi un asasino dende o principio, non se aferraba á verdade, porque non hai verdade nel. Cando mente, fala a súa lingua natal, porque é mentireiro e pai da mentira".

2. Efesios 6: 11-12 - "Vestide a armadura completa de Deus para que poidades contra os planes do diaño. Porque a nosa loita non é contra a carne e o sangue, senón contra os gobernantes, contra as autoridades, contra os poderes deste mundo escuro e contra as forzas espirituais do mal nos reinos celestes".

1 Xoán 3:9 Todo aquel que nace de Deus non peca; pois a súa descendencia permanece nel: e non pode pecar, porque nace de Deus.

A pasaxe afirma que os crentes non poden pecar porque nacen de Deus e a súa semente permanece neles.

1. A natureza divina dun crente: como a semente de Deus nos dá a forza para resistir o pecado

2. Un novo nacemento da santidade: facerse fillos de Deus e abrazar a xustiza

1. 1 Xoán 4:7 - Amados, amémonos uns a outros: porque o amor é de Deus; e todo aquel que ama nace de Deus e coñece a Deus.

2. Romanos 8:15 - Porque non recibiches o espírito de servidume de novo para temer; pero vós recibistes o Espírito de adopción, polo cal clamamos: Abba, Pai.

1 Xoán 3:10 Nisto móstranse os fillos de Deus e os fillos do demo: quen non fai xustiza non é de Deus, nin quen non ama ao seu irmán.

Este versículo enfatiza que o xeito de ser verdadeiramente fillo de Deus é obedecer os seus mandamentos e amar ao próximo.

1. "O camiño da xustiza: amar a Deus e amar aos demais"

2. "As dúas identidades: fillos de Deus e fillos do diaño"

1. Mateo 22:36-40 - Ama ao Señor, o teu Deus, con todo o teu corazón e ama ao teu próximo como a ti mesmo

2. Santiago 2:8 - Se verdadeiramente cumpre a lei real segundo as Escrituras, amarás ao teu próximo como a ti mesmo

1 Xoán 3:11 Porque esta é a mensaxe que escoitaches dende o principio: que nos amemos uns aos outros.

Debemos amarnos uns aos outros, xa que esta é a mensaxe que escoitamos desde o principio.

1. O poder do amor: como amarnos como Deus manda

2. O corazón do cristianismo: como o amor é un elemento esencial da nosa fe

1. Mateo 22:37-40 - Xesús díxolle: ? □ € □ Amarás ao Señor, o teu Deus, con todo o teu corazón, con toda a túa alma e con toda a túa mente. □ o seu é o primeiro e grande mandamento. E o segundo é así: ? □ Amarás ao teu próximo coma a ti mesmo.??

2. Romanos 12:9-10 - Que o amor sexa sen hipocrisía. Aborrece o que é malo. Aférrate ao que é bo. Sexa amablemente afectuoso uns cos outros con amor fraternal, en honra dándovos p uns aos outros.

1 Xoán 3:12 Non como Caín, que era daquel malvado e matou ao seu irmán. E por que o matou? Porque as súas propias obras eran malas, e as do seu irmán xustos.

Esta pasaxe fala das consecuencias das accións malvadas e de como poden levar á traxedia.

1: Debemos esforzarnos por facer o ben, porque as nosas propias accións poden provocar danos aos demais.

2: Debemos esforzarnos por ser xustos, porque a nosa propia xustiza pode protexernos e os que nos rodean do mal.

1: Proverbios 10:9 - "O que anda en integridade anda con seguridade, pero o que pervierte os seus camiños será coñecido".

2: Gálatas 6:7-8 - "Non vos deixedes enganar, Deus non se burla; porque todo o que sementa o home, tamén segará. Porque o que sementa para a súa carne, da carne segará corrupción, pero o que sementa. ao Espírito a vontade do Espírito segará vida eterna".

1 Xoán 3:13 Non vos marabillades, meus irmáns, se o mundo vos odia.

Os crentes non deben sorprenderse se son odiados polo mundo.

1. O odio do mundo aos crentes non é un sinal de fracaso senón de éxito.

2. Estamos chamados a vivir neste mundo sen ser del.

1. Romanos 12:2 - Non te conformes a este mundo, senón transfórmate coa renovación da túa mente, para que, probando, poidas discernir cal é a vontade de Deus, o que é bo, aceptable e perfecto.

2. Xoán 15:18-19 - Se o mundo te odia, sabe que me odiou a min antes que a ti. Se foses do mundo, o mundo te amaría como propio; pero porque non es do mundo, senón que eu te escollín do mundo, polo tanto o mundo te odia.

1 Xoán 3:14 Sabemos que pasamos da morte á vida, porque amamos aos irmáns. O que non ama ao seu irmán permanece na morte.

Os crentes pasaron da morte espiritual á vida espiritual porque aman aos seus irmáns e irmás. Os que non aman aos seus irmáns e irmás permanecen espiritualmente mortos.

1. "Unha nova vida en Cristo: Amarnos uns a outros"

2. "Pasar da morte á vida a través do amor"

1. Xoán 13: 34-35 - "Dóvosvos un novo mandamento: que vos amédes uns a outros; como eu vos amei, tamén vos amedes uns aos outros. Por isto coñecerán todos que sodes meus discípulos, se tedes amor uns para os outros".

2. Gálatas 5: 13-14 - "Porque, irmáns, fomos chamados á liberdade; só non usedes a liberdade como ocasión para a carne, senón que servedes uns a outros por amor. Porque toda a lei cúmprese nunha palabra, mesmo nisto: Amarás ao teu próximo coma a ti mesmo".

1 Xoán 3:15 Quen odia ao seu irmán é un asasino; e vós sabedes que ningún asasino ten a vida eterna que mora nel.

O odio a outra persoa equivale ao asasinato, e os asasinos non teñen vida eterna.

1. "Ama aos teus inimigos"

2. "As consecuencias do odio"

1. Mateo 5:43-45 - "Oíches que se dixo: Amarás ao teu próximo e aborrecerás ao teu inimigo. Pero eu dígoche: Ama aos teus inimigos, bendice aos que te maldicen, failles ben. que te odian, e pregas polos que te usan mal e te perseguen.

2. Romanos 12:17-21 - "Ninguén pague mal por mal a ninguén. Proporcione cousas honestas á vista de todos os homes. Se é posible, tanto como corresponda en vós, vive en paz con todos os homes. Amados, vingade. non vós mesmos, senón deixade lugar á ira, porque escrito está: "A vinganza é miña; pagarei, di o Señor. Por iso, se o teu inimigo ten fame, dálle de comer; se ten sede, dálle de beber; porque así o farás". amontoa carbóns de lume na súa cabeza. Non te venzas do mal, senón vence o mal co ben.

1 Xoán 3:16 Nisto percibimos o amor de Deus, porque el deu a súa vida por nós; e nós debemos dar a nosa vida polos irmáns.

A pasaxe transmite que Deus mostrou o seu amor por nós sacrificando a súa vida e, á súa vez, espérase que amosemos amor polos nosos irmáns e irmás sacrificando a nosa vida por eles.

1. Amor a Deus e amor aos demais: examinando 1 Xoán 3:16

2. O custo do amor: sacrificarnos en beneficio dos demais

1. Mateo 22:37-40 - ? □ Amarás ao Señor, o teu Deus, con todo o teu corazón, con toda a túa alma e con toda a túa mente. Este é o gran e primeiro mandamento. E un segundo é semellante: Amarás ao teu próximo coma a ti mesmo. Destes dous mandamentos dependen toda a Lei e os Profetas.??

2. Romanos 5:8 - ? □ ut Deus mostra o seu amor por nós en que mentres aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós.

1 Xoán 3:17 Pero quen ten o ben deste mundo e ve que o seu irmán ten necesidade e pecha del as súas entrañas de compaixón, como habita nel o amor de Deus?

Os crentes deben mostrar compaixón cos necesitados, se non, o amor de Deus non estará presente neles.

1. Amor en acción: mostrando compaixón para os necesitados

2. O corazón de Deus: como a compaixón reflicte o seu amor

1. 1 Corintios 13: 4-7 - O amor é paciente, amable, non envexoso, non fanfarroneo, non arrogante, non rudo, non egoísta, non se enfada facilmente e non mantén ningún rexistro dos erros.

2. Mateo 25:35-40 - Alimentar aos famentos, vestir aos espidos, visitar aos enfermos e visitar aos presos.

1 Xoán 3:18 Fillos meus, non amemos de palabra nin de lingua; senón en feitos e en verdade.

Non só debemos expresar o noso amor con palabras, senón tamén nos nosos actos e con

sinceridade.

1. As accións falan máis que as palabras ??A en 1 Xoán 3:18

2. Amor en obra e en verdade ??A en 1 Xoán 3:18

1. Santiago 2:14-17 ??? □ Que bo é, meus irmáns, se alguén di que ten fe pero non ten obras? Pode esa fe salvalo? Se un irmán ou unha irmá está mal vestido e carece de comida diaria, e algún de vós dilles: ? □ o en paz, quentarse e encherse, sen darlles as cousas necesarias para o corpo, de que serve? Así tamén a fe por si mesma, se non ten obras, está morta.??

2. Lucas 6:46-49 ??? □ por que me chamas? □ ord, Lord,??e non fagas o que che digo? Todo aquel que se achegue a min, escoite as miñas palabras e as cumpre, mostrareille como é: é coma un home que construíu unha casa, que cavou e puxo os cimentos na rocha. E cando xurdiu unha enchente, o regato rompeuse contra aquela casa e non puido sacudir, porque estaba ben construída. Pero quen as escoita e non as fai é coma un home que construíu unha casa no chan sen fundamento. Cando o regato rompeu contra el, inmediatamente caeu, e a ruína daquela casa foi grande.??

1 Xoán 3:19 E nisto sabemos que somos da verdade, e aseguraremos os nosos corazóns diante del.

Podemos estar seguros de que somos da verdade coñecendo e confiando en Deus.

1. Confiar en Deus leva á seguridade

2. A verdade atópase nunha relación con Deus

1. Xeremías 17: 7-8 "Diaventurado o home que confía no Señor, cuxa confianza é o Señor. É como unha árbore plantada xunto á auga, que bota as súas raíces ao río, e non teme cando chega a calor. , pois as súas follas seguen verdes, e non se preocupa no ano de seca, pois non deixa de dar froitos".

2. Romanos 5:5 "E a esperanza non nos avergonza, porque o amor de Deus foi derramado nos nosos corazóns polo Espírito Santo que nos foi dado".

1 Xoán 3:20 Porque se o noso corazón nos condena, Deus é maior que o noso corazón e sabe todas as cousas.

O noso corazón pode condenarnos, pero Deus é maior que o noso corazón e sabe todas as cousas.

1. "O Poder do Todopoderoso" - Deus é máis poderoso que as nosas dúbidas e preocupacións internas.

2. "O Deus Omnisciente" - Deus coñece os nosos corazóns e todo o que facemos, polo que podemos confiar nel coas nosas preocupacións e medos.

1. Filipenses 4: 6-7 - Non te preocupes por nada, pero en todo por medio de oración e súplica con acción de grazas, que as túas peticións sexan coñecidas a Deus. E a paz de Deus, que supera todo entendemento, gardará os vosos corazóns e as vosas mentes en Cristo Xesús.

2. Salmo 73:25-26 - A quen teño eu no ceo senón a ti? E non hai nada na terra que eu desexe ademais de ti. A miña carne e o meu corazón poden fallar, pero Deus é a forza do meu corazón e a miña porción para sempre.

1 Xoán 3:21 Amados, se o noso corazón non nos condena, entón temos confianza en Deus.

Podemos ter confianza en Deus se o noso propio corazón non nos condena.

1. O poder dunha conciencia clara: como saber que temos razón con Deus dános confianza

2. A batalla do corazón: vencer a condena e atopar a confianza en Deus

1. Hebreos 10:22 - "achegámonos cun corazón verdadeiro en plena seguridade de fe, cos nosos corazóns limpos dunha mala conciencia".

2. Romanos 8:1 - "Non hai agora condenación para os que están en Cristo Xesús".

1 Xoán 3:22 E todo o que pidamos, recibimos del, porque gardamos os seus mandamentos e facemos as cousas que son agradables aos seus ojos.

Os crentes que gardan os mandamentos de Deus e fan o que lle gustan, recibirán o que

lle pidan.

1. Fe en acción: vivindo as nosas crenzas

2. O poder da oración: como orar de forma eficaz

1. Santiago 4:2-3 - Non tes porque non pides.

2. Mateo 7:7-8 - Pregunta, busca e chama.

1 Xoán 3:23 E este é o seu mandamento: que creamos no nome do seu Fillo Xesús Cristo e que nos amemos uns a outros, como el nos deu.

Mandémonos crer en Xesucristo e amarnos uns aos outros como El nos mandou.

1. O poder de amarnos uns a outros: como o mandamento de Deus pode transformar as nosas vidas

2. Crenza en Xesús: a nosa obediencia ao mandamento de Deus

1. 1 Xoán 4:7-8 - Amados, amémonos uns a outros: porque o amor é de Deus; e todo aquel que ama nace de Deus e coñece a Deus. O que non ama non coñece a Deus; pois Deus é amor.

2. Xoán 14:15 - Se me amas, garda os meus mandamentos.

1 Xoán 3:24 E quen guarda os seus mandamentos habita nel, e el nel. E nisto sabemos que el permanece en nós, polo Espírito que nos deu.

Pasaxe Aqueles que gardan os mandamentos de Deus gozarán dunha relación especial con El, e poderán recoñecer a morada do Espírito Santo.

1: O amor de Deus non é só para os poucos escollidos, senón para todos os que escollemos obedecerlle.

2: Canto máis nos acheguemos a Deus, máis experimentaremos a presenza do seu

Espírito Santo.

1: Romanos 8:9-14 - O Espírito de Deus traballa nas nosas vidas para facernos máis como El.

2: Santiago 1:22-25 - Non debemos só escoitar a Deus, senón tamén poñer en práctica a súa palabra.

1 Xoán 4 é o cuarto capítulo da Primeira Epístola de Xoán no Novo Testamento. Este capítulo céntrase en temas como probar os espíritos, o amor de Deus por nós e o mandamento de amarnos uns aos outros.

1o Parágrafo: O capítulo comeza cunha advertencia para probar os espíritos, xa que non todos os espíritos son de Deus. O autor subliña que os falsos profetas saíron ao mundo e insta aos crentes a discernir se un espírito confesa que Xesucristo veu na carne (1 Xoán 4:1-3). Lémbralles que son de Deus e que venceron a estes espíritos falsos porque maior é o que está neles que o que está no mundo (1 Xoán 4:4). O autor anima aos crentes a escoitar a verdade de Deus e recoñecer que os que coñecen a Deus escoitarán as súas ensinanzas (1 Xoán 4:5-6).

2º Parágrafo: Nos versos 7-12, hai unha énfase no amor de Deus por nós e na nosa chamada a amarnos uns aos outros. O autor declara que o amor vén de Deus porque El é amor (1 Xoán 4:7-8). El sinala que Deus demostrou o seu amor enviando ao seu Fillo como sacrificio expiatorio polos nosos pecados (1 Xoán 4:9-10). Dende que experimentamos este amor incrible, estamos chamados a amarnos. O autor subliña que se nos amamos de verdade, entón o amor de Deus permanece en nós e se perfecciona en nós (1 Xoán 4:11-12).

Terceiro parágrafo: dende o versículo 13 ata o final do capítulo, o autor tranquiliza aos crentes sobre a súa relación con Deus a través do seu Espírito. Afirma que podemos saber que permanecemos nel e El permanece en nós porque nos deu o seu Espírito (1 Xoán 4:13). Este Espírito que habita testemuña que Xesús é o Fillo de Deus, o que nos permite ter confianza na nosa relación con El (1 Xoán 4:14-16). O autor conclúe subliñando que o amor perfecto expulsa o medo, e os que temen non se perfeccionaron no amor. Recórdalles aos crentes que amamos porque El nos amou primeiro (1 Xoán 4:17-19).

En resumo, o capítulo catro da primeira epístola do apóstolo Xoán insta aos crentes a probar os espíritos e discernir a verdade. Destaca o amor de Deus por nós e a nosa chamada a amarnos como resposta ao seu incrible amor. O capítulo tranquiliza aos crentes sobre a súa relación con Deus a través do seu Espírito, facendo fincapé no testemuño do Espírito e na confianza que aporta. Conclúe destacando que o amor perfecto expulsa o medo e recordándolles aos crentes a verdade fundamental que amamos porque El nos amou primeiro.

1 Xoán 4:1 Amados, non creades en todo espírito, senón probade os espíritos se son de Deus, porque moitos falsos profetas saíron ao mundo.

Non debemos crer cegamente todos os espíritos, senón probalos para ver se son de Deus, porque existen moitos falsos profetas no mundo.

1. Coidado cos falsos profetas: examinando os espíritos que nos falan

2. O poder do discernimento: identificar os verdadeiros espíritos nas nosas vidas

1. Mateo 24:24, "Porque aparecerán falsos mesías e falsos profetas e farán grandes sinais e marabillas para enganar, se é posible, mesmo aos elixidos".

2. Xeremías 29:8: "Porque así di o Señor dos exércitos, o Deus de Israel: Non deixes que os teus profetas e os teus adiviños que están entre vós os enganen, e non escoitedes os soños que soñan".

1 Xoán 4:2 Coñecedes así o Espírito de Deus: todo espírito que confesa que Xesucristo veu en carne, é de Deus.

Coñecer o Espírito de Deus é saber que Xesucristo veu en carne.

1. O poder de Xesús: comprender a divindade de Cristo

2. A promesa de salvación: por que cremos en Xesús

1. Filipenses 2: 5-11 - Xesús humillándose para facerse home e morrer na cruz

2. Isaías 53:4-6 - Xesús cargando os pecados do mundo como un servo sufrido

1 Xoán 4:3 E todo espírito que non confesa que Xesucristo veu en carne non é de Deus; e aínda agora xa está no mundo.

É importante recoñecer que Xesucristo veu na carne, xa que calquera espírito que non confesa isto é do espírito do anticristo, que xa está no mundo.

1. O poder de confesar a Xesucristo

2. Estás contra o Anticristo?

1. 1 Xoán 4:3

2. Mateo 1:18-25 (O nacemento de Xesucristo)

1 Xoán 4:4 Vos sodes de Deus, fillos, e os vencedes, porque maior é o que está en vós, que o que está no mundo.

Os crentes son de Deus e venceron ao mundo, debido ao maior poder de Deus dentro deles.

1. A fortaleza de Deus: vencer todo o que nos veña

2. O poder da nosa fe: confiar na forza de Deus para vencer o mundo

1. Xoán 16:33 - ? □ díxenvos estas cousas, para que en min teñades paz. Neste mundo terás problemas. Pero anímate! superei o mundo.??

2. Romanos 8:37 - ? □ o, en todas estas cousas somos máis que vencedores por medio de quen nos amou.??

1 Xoán 4:5 Son do mundo; polo tanto, falan do mundo, e o mundo escóitaos.

Os crentes non deben deixarse influenciar polo mundo, senón falar o que é de Deus para que o mundo escoite.

1. O poder das nosas palabras: Falar a verdade de Deus nun mundo de mentiras

2. As mensaxes do mundo vs. as mensaxes de Deus: como escoitar e vivir na verdade

1. Salmo 119:11 - A túa palabra escondei no meu corazón, para non pecar contra ti.

2. Proverbios 18:21 - A morte e a vida están no poder da lingua: e os que a aman comerán o seu froito.

1 Xoán 4:6 Somos de Deus: o que coñece a Deus escóitanos; o que non é de Deus non nos escoita. Así coñecemos o espírito da verdade e o espírito do erro.

Esta pasaxe enfatiza que os seguidores de Deus poden recoñecer a verdade escoitando as ensinanzas dos seus seguidores.

1. Coñecer a Deus a través da súa Palabra: recoñecer o Espírito da Verdade

2. Crecer na fe: escoitar a Deus a través dos seus seguidores

1. Mateo 7:15-20 ??? □ é coidado dos falsos profetas, que veñen a vós en ovellas? □ roupa, pero por dentro son lobos rapaces.??

2. Salmo 73:24 ??? □ guiarásme co teu consello, e despois recibirasme á gloria.

1 Xoán 4:7 Amados, amémonos uns a outros, porque o amor é de Deus; e todo aquel que ama nace de Deus e coñece a Deus.

O amor é o mandamento de Deus: todo o que ama nace de Deus e coñece a Deus.

1. Ámense uns a outros: un mandato bíblico

2. O amor de Deus fainos os seus fillos

1. Romanos 13:8-10 - Non debedes nada a ninguén, excepto amarnos uns a outros, porque o que ama a outro cumpriu a lei.

2. 1 Xoán 4:19 - Amamos porque el nos amou primeiro.

1 Xoán 4:8 O que non ama non coñece a Deus; pois Deus é amor.

Pasaxe O amor é esencial para coñecer a Deus, como Deus é amor.

1. O amor é o fundamento dunha relación con Deus.

2. Comprender a Deus comeza por comprender o amor.

1. Mateo 22:37-40 - Xesús dixo: ? □ o Señor, o teu Deus, con todo o teu corazón, con toda a túa alma e con toda a túa mente.

2. 1 Corintios 13:13 - ? □ e agora quedan estes tres: fe, esperanza e amor. Pero o máis grande deles é o amor.

1 Xoán 4:9 Nisto manifestouse o amor de Deus para con nós, porque Deus enviou ao seu Fillo unigénito ao mundo, para que vivamos por medio del.

A pasaxe revela o amor de Deus cara a nós, que se manifesta mediante o envío do seu único Fillo ao mundo.

1. O amor de Deus: unha reflexión sobre 1 Xoán 4:9

2. Atopar a esperanza e a fe a través do amor de Deus

1. Romanos 5:8 - Pero Deus demostra o seu propio amor por nós nisto: mentres aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós.

2. Xoán 3:16 - Porque tanto amou Deus ao mundo que deu ao seu único Fillo, para que quen crea nel non pereza, senón que teña vida eterna.

1 Xoán 4:10 Aquí está o amor, non en que amamos a Deus, senón en que el nos amou e enviou ao seu Fillo para que fose propiciación polos nosos pecados.

Pasaxe: O amor de Deus por nós é tan grande que enviou ao seu Fillo para quitar os nosos pecados.

1: O amor de Deus é incondicional

2: A misericordia de Deus é infalible

1: Romanos 5:8 - Pero Deus demostra o seu amor por nós nisto: mentres aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós.

2: Efesios 2:4-5 - Pero por mor do seu gran amor por nós, Deus, que é rico en misericordia, fíxonos vivos con Cristo aínda que estabamos mortos en transgresións? □ é por graza que fuches salvo.

1 Xoán 4:11 Amados, se Deus nos amou así, tamén debemos amarnos uns aos outros.

Deus nos ama e debemos amarnos uns aos outros a cambio.

1. "O amor de Deus e o noso: o poder do respecto mutuo"

2. "Ama ao teu próximo: ama aos demais como Deus nos ama"

a de amarse uns a outros, porque quen ama aos outros cumpriu a lei. Os mandamentos: ¿Non cometerás adulterio ? □ ou non matarás, □ non roubarás, □ non cobizarás, e calquera outro mandamento que haxa, resúmese neste único mandamento: □ ama ao teu próximo coma a ti mesmo. O amor non fai dano ao próximo. Polo tanto, o amor é o cumprimento da lei.??

2. Mateo 22:37-40 - ? □ esus respondeu: ? □ € □ Ama ao Señor, o teu Deus, con todo o teu corazón, con toda a túa alma e con toda a túa mente. Este é o primeiro e maior mandamento. E o segundo é así: ? □ Ama ao teu próximo coma a ti mesmo. Toda a Lei e os Profetas dependen destes dous mandamentos.

1 Xoán 4:12 Ninguén viu a Deus en ningún momento. Se nos amamos, Deus habita en nós, e o seu amor é perfecto en nós.

O amor de Deus é perfecto en nós cando nos amamos.

1: O amor perfecto de Deus realízase en nós cando amamos ao noso próximo.

2: O noso amor uns polos outros reflicte o amor que Deus nos ten.

1: Gálatas 5:13-14 - ? □ ou foron chamados á liberdade, irmáns. Só non uses a túa liberdade como unha oportunidade para a carne, senón que a través do amor sérvense

uns aos outros. Porque toda a lei cúmprese nunha palabra: ? Amarás ao teu próximo coma a ti mesmo.

2: 1 Xoán 3:11 - ? □ ou esta é a mensaxe que escoitaches dende o principio, de que debemos amarnos.??

1 Xoán 4:13 Así sabemos que habitamos nel, e el en nós, porque nos deu o seu Espírito.

Podemos entender que Deus está en nós e nós estamos nel porque nos deu o seu Espírito.

1. O poder do Espírito Santo: como o Espírito de Deus habita en nós

2. Compartindo o amor de Deus: experimentando a presenza de Deus a través do seu Espírito

1. Romanos 8:9 - "Pero non estades na carne, senón no Espírito, se o Espírito de Deus habita en vós. Agora ben, se alguén non ten o Espírito de Cristo, non é seu".

2. Gálatas 4:6 - "E porque sodes fillos, Deus enviou o Espírito do seu Fillo nos vosos corazóns, clamando: "Abba, Pai!"

1 Xoán 4:14 E vimos e testemuñamos que o Pai enviou ao Fillo para ser o Salvador do mundo.

Xoán testemuña que Deus enviou ao seu Fillo, Xesús, para ser o Salvador do mundo.

1. A salvación do mundo: comprender o don de Deus de Xesús

2. Xesús: o maior agasallo do amor

1. Isaías 9:6 - Porque un neno nos nace, un fillo nos dá; e o goberno estará sobre o seu ombreiro, e o seu nome chamarase Conselleiro marabilloso, Deus poderoso, Pai eterno, Príncipe da paz.

2. Xoán 3:16 - Porque tanto amou Deus ao mundo, que deu ao seu Fillo único, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna.

1 Xoán 4:15 Quen confesa que Xesús é o Fillo de Deus, Deus habita nel, e el en Deus.

O amor de Deus polas persoas demóstrase a través da presenza de Xesús nelas.

1. Comprender o amor incondicional de Deus por nós

2. Como a presenza de Xesús en nós transforma as nosas vidas

1. Xoán 3:16 - "Porque tanto amou Deus ao mundo que deu ao seu único Fillo, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna".

2. Romanos 8:38-39 - "Porque estou convencido de que nin a morte nin a vida, nin os anxos nin os demos, nin o presente nin o futuro, nin ningún poder, nin altura nin profundidade, nin outra cousa en toda a creación, serán capaz de separarnos do amor de Deus que está en Cristo Xesús, noso Señor".

1 Xoán 4:16 E coñecemos e cremos no amor que Deus nos ten. Deus é amor; e o que habita no amor habita en Deus, e Deus nel.

Podemos entender e crer no amor que Deus nos ten. Deus é amor e cando vivimos no amor, vivimos en Deus e Deus vive en nós.

1. Deus é amor: aprender a vivir no seu amor

2. Permanecer no amor: experimentando a presenza de Deus

1. 1 Corintios 13:4-8 - O amor é paciente, o amor é bondadoso. Non envexa, non presume, non se enorgullece.

2. Romanos 5:5 - E a esperanza non avergoña; porque o amor de Deus é derramado nos nosos corazóns polo Espírito Santo que nos é dado.

1 Xoán 4:17 Aquí está o noso amor perfeccionado, para que teñamos ousadía no día do xuízo, porque tal como el é, así somos nós neste mundo.

O amor de Deus dános confianza e seguridade no día do xuízo. Como somos como Xesús

neste mundo, podemos estar seguros do seu amor e graza.

1. O amor perfecto trae audacia: confianza no día do xuízo

2. Tal como é Xesús, así somos nós: a nosa garantía do amor e da graza de Deus

1. Romanos 8:31-39 - A seguridade do amor de Deus no medio do sufrimento

2. Hebreos 10:19-25 - Audacia para entrar nos lugares celestiales a través do sangue de Xesús

1 Xoán 4:18 Non hai medo no amor; pero o amor perfecto expulsa o medo, porque o medo ten tormento. O que teme non é perfecto no amor.

O amor perfecto expulsa o medo como o medo ten tormento e impide que sexamos perfectos no amor.

1. "Non temas: abrazar o amor perfecto de Deus"

2. "Sen medo: liberando o poder do amor perfecto"

1. Romanos 8:15 - "Porque non recibiches un espírito de escravitude que leve a medo de novo, senón que recibiches un espírito de adopción como fillos polo que gritamos: ? ¡¡¡

1. Romanos 5:8 - Pero Deus demostra o seu propio amor por nós nisto: mentres aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós.

2. 1 Xoán 3:1 - Mira que gran amor nos prodigou o Pai, para que nos chamemos fillos de Deus!

1 Xoán 4:20 Se alguén di: Eu amo a Deus e odia ao seu irmán, é un mentireiro; porque quen non ama ao seu irmán a quen viu, como pode amar a Deus que non viu?

Debemos amar aos nosos irmáns e irmás para amar verdadeiramente a Deus.

1. O amor por Deus non se pode separar do amor polos nosos semellantes.

2. Debemos poñer en práctica o noso amor por Deus amando aos nosos irmáns e irmás.

1. Mateo 22:36-40 - ? □ cada un, cal é o maior mandamento da Lei? Xesús respondeu: ? □ € □ Ama ao Señor, o teu Deus, con todo o teu corazón, con toda a túa alma e con toda a túa mente. Este é o primeiro e maior mandamento. E o segundo é así: ? □ Ama ao teu próximo coma a ti mesmo. Toda a Lei e os Profetas dependen destes dous mandamentos.

2. Santiago 2:8 - Se realmente gardas a lei real que se atopa nas Escrituras, ? □ ama o teu veciño como a ti mesmo, estás facendo ben.

1 Xoán 4:21 E este mandamento temos del: que quen ama a Deus ame tamén ao seu irmán.

Mandémonos amar a Deus e amar aos nosos irmáns.

1. Ama a Deus a través de amar ao teu irmán

2. O poder do amor fraternal

1. Mateo 22: 37-40: "E el díxolle: □ Amarás ao Señor, o teu Deus, con todo o teu corazón, con toda a túa alma e con toda a túa mente. Este é o primeiro e grande mandamento. E o segundo é así: □ Amarás ao teu próximo coma a ti mesmo.

2. Romanos 12:10: "Sed amablemente afectuosos uns cos outros con amor fraternal, dándovos honra os uns aos outros".

1 Xoán 5 é o quinto e último capítulo da Primeira Epístola de Xoán no Novo Testamento. Este capítulo céntrase en temas como a fe en Xesucristo, a vitoria sobre o mundo e a garantía da vida eterna.

1o Parágrafo: O capítulo comeza cunha afirmación sobre a relación entre a fe e o amor. O autor declara que todos os que cren que Xesús é o Cristo naceron de Deus, e os que aman a Deus tamén amarán aos seus fillos (1 Xoán 5:1). El subliña que amar a Deus significa gardar os seus mandamentos, e os seus mandamentos non son gravosos (1 Xoán 5:2-3). O autor afirma que a nosa fe é o que nos permite vencer o mundo, e identifica a Xesús como o Fillo de Deus que veu a través da auga e do sangue (1 Xoán 5:4-6).

2º Parágrafo: Nos versos 7-12, faise énfase en tres testemuñas: o Espírito, a auga e o sangue, que testemuñan a identidade de Xesús como Fillo de Deus. O autor afirma que estas tres testemuñas coinciden como unha soa (1 Xoán 5:7-8). Afirma que se cremos en Xesús como Fillo de Deus, temos este testemuño dentro de nós (1 Xoán 5:9-10). O autor asegura aos crentes que aqueles que teñen vida eterna en Cristo poden ter confianza en achegarse a El coas súas peticións porque están orando segundo a súa vontade (1 Xoán 5:13-15).

3o Parágrafo: Desde o verso 16 ata o final do capítulo, o autor diríxese aos irmáns pecadores da comunidade. Distingue entre os pecados que conducen á morte e os que non conducen á morte. El anima aos crentes a orar por aqueles que cometen pecados que non levan á morte, para que poidan recibir a vida de Deus (1 Xoán 5:16-17). Non obstante, aclara que hai un pecado que leva á morte polo que non recomenda orar (1 Xoán 5:16). O autor conclúe afirmando a certeza da vida eterna para os nacidos de Deus, recordando aos crentes que son protexidos por Aquel que é verdadeiro e que pode ter confianza na súa relación con El (1 Xoán 5:18-21).

En resumo, o capítulo cinco da primeira epístola do apóstolo Xoán enfatiza a relación entre a fe, o amor e a obediencia aos mandamentos de Deus. Destaca a vitoria que os crentes teñen sobre o mundo a través da súa fe en Xesucristo. O capítulo presenta tres testemuñas: o Espírito, a auga e o sangue, que testemuñan a identidade de Xesús como Fillo de Deus. Asegura aos crentes a vida eterna en Cristo e anímaos a achegarse a Deus con confianza na oración. O capítulo tamén aborda os pecados dentro da comunidade e conclúe afirmando a certeza da vida eterna para os nacidos de Deus.

1 Xoán 5:1 Todo aquel que cre que Xesús é o Cristo, nace de Deus;

Crer en Xesús como o Cristo é unha proba de nacer de Deus, e os que aman a Deus tamén aman aos que nacen del.

1. A fe é a pedra angular da nosa relación con Deus.

2. O amor por Deus exprésase a través do noso amor uns polos outros.

1. Romanos 10:9 - Que se confesas coa túa boca ao Señor Xesús e cres no teu corazón que Deus o resucitou de entre os mortos, serás salvo.

2. Gálatas 5:14 - Porque toda a lei cúmprese nunha palabra, mesmo nesta; Amarás ao teu próximo coma a ti mesmo.

1 Xoán 5:2 Por isto sabemos que amamos aos fillos de Deus, cando amamos a Deus e gardamos os seus mandamentos.

Amar a Deus e cumprir os seus mandamentos é como mostramos o noso amor polos demais fillos de Deus.

1. O poder de amar a Deus e gardar os seus mandamentos

2. A alegría de amar aos demais a través da obediencia a Deus

1. Romanos 8:28 - E sabemos que en todas as cousas Deus traballa para o ben dos que o aman, que foron chamados segundo o seu propósito.

2. Mateo 22:36-40 - "Mestre, cal é o maior mandamento da Lei?" Xesús respondeulle: ""Ama ao Señor, o teu Deus, con todo o teu corazón, con toda a túa alma e con toda a túa mente". Este é o primeiro e maior mandamento. E o segundo é así: 'Ama ao teu próximo coma a ti mesmo'. Toda a Lei e os profetas dependen destes dous mandamentos".

1 Xoán 5:3 Porque este é o amor de Deus: gardamos os seus mandamentos, e os seus mandamentos non son graves.

Os mandamentos de Deus non son demasiado difíciles de obedecer porque El nos ama e quere que os sigamos.

1. "O amor de Deus: unha chamada á obediencia"

2. "Os mandamentos de Deus: unha expresión de amor"

1. Salmo 119:32 - Correrei no camiño dos teus mandamentos, cando ensanches o meu corazón.

2. Deuteronomio 30:11-14 - Por este mandamento que che mando hoxe, non está oculto de ti, nin está lonxe. Non está no ceo para que digas: Quen subirá por nós ao ceo e nolo traerá, para que o escoitemos e o fagamos? Tampouco é alén do mar, para que digas: Quen pasará por nós o mar e traeránolo para que o escoitemos e o fagamos? Pero a palabra está moi preto de ti, na túa boca e no teu corazón, para que a fagas.

1 Xoán 5:4 Porque todo o que nace de Deus vence ao mundo, e esta é a vitoria que vence ao mundo, a nosa fe.

A vitoria sobre o mundo conséguese a través da fe en Deus.

1: A nosa fe en Deus é a nosa maior arma contra as adversidades da vida.

2: A través da fe en Deus, podemos superar calquera desafío que a vida nos lance.

1: Mateo 17:20 - El respondeu: "Porque tes tan pouca fe. Dígoche de verdade, se tes unha fe tan pequena como un gran de mostaza, podes dicirlle a este monte: "Móvete de aquí para alá" e moverase. Nada será imposible para ti.

2: Hebreos 11:1 - Agora a fe é estar seguro do que esperamos e estar seguro do que non vemos.

1 Xoán 5:5 Quen é o que vence ao mundo, senón o que cre que Xesús é o Fillo de Deus?

Os crentes en Xesucristo son os que venceron ao mundo.

1. "Superar o mundo a través da fe en Xesús"

2. "O poder de crer en Xesús como Fillo de Deus"

1. Romanos 12:2 - "Non te conformes ao modelo deste mundo, senón transformate coa renovación da túa mente".

2. Gálatas 6:14 - "Pero Deus me libre de gloriarme a non ser na cruz do noso Señor Xesucristo, pola cal o mundo foi crucificado para min e eu para o mundo".

1 Xoán 5:6 Este é o que veu con auga e sangue, Xesucristo; non só por auga, senón por auga e sangue. E o Espírito é o que dá testemuño, porque o Espírito é verdade.

Esta pasaxe subliña a importancia da chegada de Xesucristo á terra por auga e sangue, e que é o Espírito quen testemuña a verdade.

1. O significado da vinda de Xesucristo: explorando o significado simbólico da auga e do sangue

2. O poder do Espírito: recoñecer a autoridade da verdade

1. Xoán 14:6 - Xesús díxolle: "Eu son o camiño, a verdade e a vida. Ninguén vén ao Pai senón por min.

2. Romanos 8:14 - Porque todos os que son guiados polo Espírito de Deus son fillos de Deus.

1 Xoán 5:7 Porque tres son os que dan testemuño no ceo, o Pai, a Palabra e o Espírito Santo, e estes tres son un.

A Santísima Trindade está formada polo Pai, a Palabra e o Espírito Santo e son un.

1. Recoñezamos e entendamos a unidade do Pai, a Palabra e o Espírito Santo.

2. Esforcémonos por vivir no amor, na paz e na unidade da Santísima Trindade.

1. Mateo 28: 19-20 - Por tanto, vai e ensina a todas as nacións, bautizándoas no nome do Pai, e do Fillo e do Espírito Santo: ensinándolles a observar todas as cousas que vos mandei: e, velaquí, estou contigo sempre, ata a fin do mundo. Amén.

2. Xoán 14:16-17 - E eu rogarei ao Pai, e el daravos outro Consolador, para que permaneza convosco para sempre; Mesmo o Espírito da verdade; a quen o mundo non pode recibir, porque non o ve nin o coñece; pero vós o coñecedes; porque el habita contigo e estará en ti.

1 Xoán 5:8 E tres son os que dan testemuño na terra: o Espírito, a auga e o sangue, e estes tres coinciden nun.

O Espírito, a auga e o sangue dan testemuño da verdade, e os tres están de acordo.

1. O poder da unidade: a nosa testemuña da verdade refórzase cando estamos xuntos.

2. As testemuñas da salvación: o Espírito, a auga e o sangue testemuñan a nosa salvación.

1. Feitos 2:38 - E Pedro díxolles: "Arrepentídevos e bautícese cada un de vós no nome de Xesucristo para a remisión dos pecados, e recibiredes o don do Espírito Santo.

2. Romanos 6:3-4 - Non sabedes que tantos de nós que fomos bautizados en Xesucristo fomos bautizados na súa morte? Por iso somos sepultados con el polo bautismo na morte, para que, como Cristo resucitou de entre os mortos pola gloria do Pai, así tamén nós andemos en novidade de vida.

1 Xoán 5:9 Se recibimos o testemuño dos homes, o testemuño de Deus é maior, porque este é o testemuño de Deus que deu testemuño do seu Fillo.

A testemuña de Deus é maior que a dos homes, porque Deus deu testemuño do seu Fillo.

1. Como podemos coñecer a testemuña de Deus?

2. A diferenza entre a testemuña dos homes e Deus

1. Xoán 3:16 - Porque tanto amou Deus ao mundo, que deu ao seu Fillo unigénito, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna.

2. Romanos 10:9 - Que se confesas coa túa boca ao Señor Xesús e cres no teu corazón que Deus o resucitou de entre os mortos, serás salvo.

1 Xoán 5:10 O que cre no Fillo de Deus ten a testemuña en si mesmo: o que non cre a Deus fíxoo mentireiro; porque non cre o rexistro que Deus deu do seu Fillo.

A crenza en Xesús como Fillo de Deus trae a testemuña de Deus dentro dun mesmo, mentres que a incredulidade en Xesús fai de Deus un mentireiro porque non acepta o testemuño que Deus deu sobre o seu Fillo.

1. O poder da crenza: como a fe en Xesús trae a testemuña de Deus nas nosas vidas

2. O don do testemuño: como Deus revela o seu amor a través de Xesús

1. Romanos 10:9-10 - "Se confesas coa túa boca que Xesús é o Señor e cres no teu corazón que Deus o resucitou de entre os mortos, serás salvo. Porque co corazón un cre e é xustificado, e con a boca se confesa e sálvase".

2. Xoán 3:16 - "Porque tanto amou Deus ao mundo, que deu ao seu Fillo unigénito, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna".

1 Xoán 5:11 E este é o rexistro de que Deus nos deu a vida eterna, e esta vida está no seu Fillo.

Deus deunos o don da vida eterna a través do seu Fillo.

1. O don divino da vida eterna

2. Xesús, a nosa fonte de vida eterna

1. 1 Corintios 15:51-55 - Velaquí que vos mostro un misterio; Non todos dormiremos, pero todos seremos cambiados.

2. Xoán 17:3 - E esta é a vida eterna, para que te coñezan a ti, o único Deus verdadeiro, e a Xesús Cristo, a quen ti enviaches.

1 Xoán 5:12 O que ten o Fillo ten vida; e quen non ten o Fillo de Deus non ten vida.

Os crentes que teñen o Fillo de Deus teñen vida eterna, mentres que os que non teñen o Fillo de Deus non teñen vida.

1. A importancia da fe en Xesucristo para a vida eterna

2. A importancia de aceptar ao Fillo de Deus para a salvación

1. Xoán 3:16 - Porque tanto amou Deus ao mundo, que deu ao seu Fillo unigénito, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna.

2. Romanos 10:9-10 - Que se confesas coa túa boca ao Señor Xesús e cres no teu corazón que Deus o resucitou de entre os mortos, serás salvo. Porque co corazón o home cre para a xustiza; e coa boca confesase para a salvación.

1 Xoán 5:13 Estas cousas escribínvos a vós que credes no nome do Fillo de Deus; para que saibades que tedes vida eterna e para que creades no nome do Fillo de Deus.

Xoán está escribindo aos crentes para asegurarlles a súa vida eterna e a súa fe en Xesucristo.

1. A garantía da nosa salvación mediante a fe en Xesucristo

2. A importancia da nosa crenza no nome do Fillo de Deus

1. Romanos 10: 9-10 - "Que se confesas coa túa boca: "Xesús é o Señor" e cres no teu corazón que Deus o resucitou de entre os mortos, serás salvo. Porque co teu corazón cre e sodes xustificados, e é coa vosa boca que confesades e salvos".

2. Tito 3: 5-7 - "Salvounos non polas cousas xustas que fixeramos, senón pola súa misericordia. Salvounos mediante o lavado do renacemento e a renovación polo Espírito Santo, quen derramou sobre nós. xenerosamente por Xesucristo, noso Salvador, para que, sendo xustificados pola súa graza, sexamos herdeiros coa esperanza da vida eterna".

1 Xoán 5:14 E esta é a confianza que temos nel: se lle pedimos algo segundo a súa vontade, el escóitanos:

Como crentes en Deus, podemos ter a confianza de que se lle pedimos a Deus as cousas segundo a súa vontade, El nos escoitará.

1. Celebrando a nosa confianza en Deus

2. Orar segundo a Vontade de Deus

1. Santiago 4:3 - "Pedides e non recibides, porque pedides mal, para gastalo nas vosas paixóns".

2. Romanos 8:32 - "O que non perdonou ao seu propio Fillo, senón que o entregou por todos nós, como non nos dará tamén con el todas as cousas?"

1 Xoán 5:15 E se sabemos que el nos escoita, pedimos calquera cousa, sabemos que temos as peticións que lle pedimos.

Xoán anima aos crentes a orar con fe, sabendo que Deus escoitará e responderá as súas peticións.

1. Oración: a clave para recibir a bendición de Deus

2. Crer e Recibir: Rezar con Confianza

1. Mateo 21:22 - E todo o que pidas na oración, recibirás, se tes fe.

2. Santiago 1: 6-7 - Pero que pida con fe, sen dúbida, porque o que dubida é como unha onda do mar que é impulsada e lanzada polo vento.

1 Xoán 5:16 Se alguén ve que o seu irmán comete un pecado que non é de morte, pedirao e daralle a vida polos que non pecan ata a morte. Hai un pecado para a morte: non digo que reza por iso.

Xoán indícanos a orar polos que pecaron, pero non por aqueles cuxo pecado é a morte.

1. A graza e o perdón de Deus: aprender a orar polos demais

2. O poder da oración: como pedir e recibir perdón

1. Santiago 5:13-16 - Alguén de vós sofre? Que ore. Alguén está alegre? Que cante salmos.

2. Mateo 6:14-15 - Porque se perdoades aos homes as súas ofensas, o voso Pai celestial tamén vos perdoará a vós. Pero se non perdoades aos homes as súas ofensas, tampouco

vos perdoará o voso Pai.

1 Xoán 5:17 Toda iniquidade é pecado, e non hai pecado para a morte.

Xoán subliña que toda iniquidade é pecado, pero hai un pecado que non leva á morte.

1. "Vivir con xustiza: o camiño cara á vida"

2. "Os perigos do pecado: o prezo da inxustiza"

1. Proverbios 14:12 - "Hai un camiño que lle parece correcto a un home, pero o seu fin é o camiño da morte".

2. 1 Xoán 1:9 - "Se confesamos os nosos pecados, El é fiel e xusto para perdoarnos os nosos pecados e limpiarnos de toda iniquidade".

1 Xoán 5:18 Sabemos que todo aquel que nace de Deus non peca; pero o que é nacido de Deus garda-se, e o malvado non o toca.

O que nace de Deus non peca e está protexido do malvado.

1. Vivir unha vida de santidade: a bendición de nacer de Deus.

2. A seguridade de nacer de Deus: protección contra o malvado.

1. Mateo 5:8 - Dichosos os de limpo corazón, porque verán a Deus.

2. 1 Pedro 1: 14-15 - Como fillos obedientes, non se conformen ás paixóns da súa antiga ignorancia, pero como o que vos chamou é santo, tamén sexades santos en toda a vosa conduta.

1 Xoán 5:19 E sabemos que somos de Deus, e o mundo enteiro xace na maldade.

O mundo está nun estado de maldade, pero os crentes en Deus son del.

1. A maldade do mundo e a salvación dos crentes.

2. Manter firme nun mundo malvado.

1. Efesios 6:10-18 - Poñer toda a armadura de Deus para estar contra o diaño.

2. Romanos 12:2 - Non conformes cos patróns deste mundo.

1 Xoán 5:20 E sabemos que o Fillo de Deus veu e nos deu entendemento, para que coñezamos ao verdadeiro, e estamos no verdadeiro, no seu Fillo Xesús Cristo. Este é o verdadeiro Deus, e a vida eterna.

O Fillo de Deus veu e deunos entendemento para que coñezamos o único Deus verdadeiro, que é Xesucristo, e teñamos vida eterna.

1. Xesús é o camiño da vida eterna.

2. Buscar coñecer a Deus é buscar coñecer a Xesús.

1. Xoán 14:6 - Xesús díxolle: "Eu son o camiño, a verdade e a vida. Ninguén vén ao Pai senón por min.

2. Hebreos 11:6 - E sen fe é imposible agradarlle, porque quen se achegue a Deus debe crer que existe e que premia aos que o buscan.

1 Xoán 5:21 Fillos, gardádevos dos ídolos. Amén.

Os cristiáns de paso non deben adorar ídolos.

1. Os perigos da idolatría e por que debemos evitalo.

2. Afastándose da idolatría e cara a unha relación con Deus.

1. Deuteronomio 5: 7-8 "Non terás outros deuses diante de min. Non te farás ningunha imaxe tallada, nin ningunha semellanza de calquera cousa que estea arriba no ceo, nin abaixo na terra, nin que sexa. na auga debaixo da terra".

2. Isaías 44: 9-10 "Todos os que crean ídolos non son nada, e as cousas que se deleitan non serven. Os seus testemuños nin ven nin saben, para ser avergoñados. Quen crea un deus ou bota unha imaxe que é rentable para nada?"

2 Xoán 1 é unha breve carta escrita polo apóstolo Xoán. Este capítulo céntrase en temas como camiñar na verdade, mostrar amor a través da obediencia e evitar os enganadores.

1o Parágrafo: O capítulo comeza co autor dirixíndose á dama elixida e aos seus fillos, expresando o seu amor por eles na verdade. Subliña que non están sós na súa fe porque hai outros que coñecen a verdade (2 Xoán 1:1-2). O autor exhortaos a camiñar na verdade e no amor, seguindo os mandamentos de Deus (2 Xoán 1:4-6). Recórdalles que este mandamento de amarse os uns aos outros foi desde o principio e anímaos a seguir vivindo en obediencia a el.

Segundo parágrafo: nos versos 7-11, hai unha advertencia contra os enganadores. O autor destaca a importancia de permanecer no ensino de Cristo e de non deixarse enganar por aqueles que non confesan que Xesucristo vén en carne (2 Xoán 1:7-9). Advirte que quen vai máis alá do ensino de Cristo non ten a Deus (2 Xoán 1:9). O autor aconsella aos crentes que non reciban nin saudan aos que traen falsas ensinanzas aos seus fogares ou apoian o seu traballo, xa que facelo participaría nas súas malas accións (2 Xoán 1:10-11).

3. Parágrafo: Desde o verso 12 en diante ata o final do capítulo, o autor conclúe a súa carta expresando o seu desexo de visitalos persoalmente en lugar de anotar todo. Aseguralles que ten moitas cousas que dicir pero que prefire a comunicación cara a cara para unha maior alegría (2 Xoán 1:12). O autor envía saúdos doutros coñecidos pola súa fe e anima aos crentes a saudarse con amor segundo o mandamento de Deus (2 Xoán 1:13).

En resumo, o primeiro capítulo da Segunda Epístola do apóstolo Xoán enfatiza camiñar na verdade e no amor mentres se obedecen os mandamentos de Deus. Advirte contra os enganadores que negan a encarnación de Xesucristo e insta aos crentes a permanecer fieis á ensinanza de Cristo. O capítulo anima aos crentes a non apoiar nin acoller a aqueles que traen falsas ensinanzas, xa que participarían na súa maldade. O autor expresa o seu desexo de visita persoal e conclúe enviando saúdos e fomentando a práctica de saudarse con amor segundo o mandamento de Deus.

2 Xoán 1:1 O ancián á muller elixida e aos seus fillos, aos que amo na verdade; e non só eu, senón tamén todos os que coñeceron a verdade;

Xoán, un ancián, envía o seu amor a unha dama elixida e aos seus fillos, e a todos os que saben a verdade.

1. O poder do amor na verdade

2. A importancia de coñecer a verdade

1. Xoán 3:16 - Porque tanto amou Deus ao mundo, que deu ao seu Fillo unigénito, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna.

2. Efesios 4:15 - Pero falando a verdade no amor, pode crecer nel en todas as cousas, que é a cabeza, mesmo Cristo.

2 Xoán 1:2 Por amor á verdade, que habita en nós e estará connosco para sempre.

A verdade habita dentro de nós e estará connosco para sempre.

1. A nosa esperanza de salvación reside na verdade que habita dentro de nós.

2. Podemos ter fe na verdade que nunca nos abandonará.

1. 2 Xoán 1:2

2. Romanos 8:38-39 - Porque estou seguro de que nin a morte nin a vida, nin os anxos nin os gobernantes, nin as cousas presentes nin as vindeiras, nin os poderes, nin a altura nin a profundidade, nin ningunha outra cousa en toda a creación, poderá para separarnos do amor de Deus en Cristo Xesús noso Señor.

2 Xoán 1:3 A graza convosco, a misericordia e a paz de parte de Deus Pai e do Señor Xesús Cristo, Fillo do Pai, en verdade e amor.

Este verso expresa unha bendición de graza, misericordia e paz de Deus e Xesús, que vén a través da verdade e do amor.

1. "O poder do amor e da verdade: como a graza, a misericordia e a paz poden transformar as nosas vidas"

2. "A bendición de Deus e Xesús: atopar paz e consolo a través da súa presenza"

1. Romanos 8:38-39 - Porque estou seguro de que nin a morte nin a vida, nin os anxos nin os gobernantes, nin as cousas presentes nin as vindeiras, nin os poderes, nin a altura nin a profundidade, nin ningunha outra cousa en toda a creación, poderá para separarnos do amor de Deus en Cristo Xesús noso Señor.

2. Xoán 14:27 - Deixovos a paz; a miña paz douche. Non como o mundo dá, eu che dou. Non se turbe o voso corazón, nin teñan medo.

2 Xoán 1:4 Alegreime moito de atopar aos teus fillos camiñando na verdade, como recibimos un mandamento do Pai.

Xoán ten o pracer de atopar moitos dos seus fillos camiñando na verdade, segundo os mandamentos do Pai.

1. Camiñando na verdade: aprender a vivir segundo os mandamentos do pai

2. Obediencia gozosa: camiñar na verdade e alegrarse nos camiños do pai

1. Salmo 119: 1 "Dichosos os que teñen un camiño irreprensible, que andan na lei do Señor!"

2. 1 Xoán 2:3-4 "E por isto sabemos que o coñecemos, se gardamos os seus mandamentos. Quen diga? □ coñéceo?, pero non garda os seus mandamentos é un mentireiro, e a verdade. non está nel".

2 Xoán 1:5 E agora pídoche, señora, non coma se che escribise un mandamento novo, senón o que tivemos desde o principio, que nos amemos uns aos outros.

Esta pasaxe anímanos a amarnos uns aos outros, que é un mandamento que estivo vixente dende o principio.

1. Ámense uns a outros: o mandamento dende o principio

2. O poder do amor: como pode transformar as nosas vidas

1. 1 Xoán 4: 7-8 - Amados, amémonos uns a outros, porque o amor é de Deus, e quen ama naceu de Deus e coñece a Deus. Quen non ama non coñece a Deus, porque Deus é

amor.

2. Romanos 13:8-10 - Non lle debedes nada a ninguén, excepto amarnos uns a outros, porque o que ama a outro cumpriu a lei. Para os mandamentos, ? □ Non cometerás adulterio, Non matarás, Non roubarás, Non codiciarás, e calquera outro mandamento, resúmense nesta palabra : ? □ Amarás ao teu próximo como a ti mesmo. O amor non fai mal ao próximo; polo tanto o amor é o cumprimento da lei.

2 Xoán 1:6 E isto é o amor, que andemos segundo os seus mandamentos. Este é o mandamento: que, como escoitaches dende o principio, andes nel.

O amor é demostrado seguindo os mandamentos do Señor que foron escoitados dende o principio.

1. Vivir no amor: camiñar en obediencia aos mandamentos de Deus

2. Unha vida de amor: camiñando ao paso coas instrucións de Deus

1. 1 Xoán 5:3 - Porque este é o amor de Deus: gardamos os seus mandamentos, e os seus mandamentos non son graves.

2. Romanos 6:17 - Pero grazas a Deus por ser servos do pecado, pero obedeceches de corazón a forma de doutrina que vos foi entregada.

2 Xoán 1:7 Porque moitos enganadores entraron no mundo, que non confesan que Xesucristo veu na carne. Este é un enganador e un anticristo.

Moitas persoas entraron no mundo que negan a verdade de que Xesucristo veu na carne e son enganadores e anticristos.

1. Defendendo a verdade: a necesidade de confesar que Xesucristo vén en carne

2. Falsos profetas e enganadores: como identificar un anticristo

1. 1 Xoán 4: 1-3 - Amados, non crean en todo espírito, pero proban os espíritos para ver se son de Deus, porque moitos falsos profetas saíron ao mundo.

2. Filipenses 2: 5-8 - Tede entre vós esta mente, que é a vosa en Cristo Xesús, quen,

aínda que tiña a forma de Deus, non considerou que a igualdade con Deus era algo que había de agarrar, senón que se despojou de si mesmo, tomando a forma de servo, nacendo a semellanza de homes.

2 Xoán 1:8 Mirade para vós mesmos que non perdamos as cousas que fixemos, senón que recibamos unha recompensa completa.

John exhorta aos seus lectores a asegurarse de que non perdan as recompensas polas que traballaron.

1. Cultivando as nosas recompensas: a importancia do coidado e a dilixencia

2. Recollendo o que sementamos: froito do noso duro traballo

1. Gálatas 6:7-8: Non vos deixedes enganar: Deus non se burla, porque todo o que sementa, iso tamén segará. Porque o que sementa para a súa propia carne, da carne segará corrupción, pero o que sementa para o Espírito, do Espírito recollerá vida eterna.

2. Proverbios 11:24-25: Un dá libremente, pero enriquece todo; outro retén o que debe dar, e só sofre querer. Quen trae a bendición enriquecerase, e o que rega será regado.

2 Xoán 1:9 Quen transgrede e non permanece na doutrina de Cristo, non ten a Deus. O que permanece na doutrina de Cristo, ten ao Pai e ao Fillo.

Os que permanecen na doutrina de Cristo teñen tanto o Pai como o Fillo, mentres que os que transgreden e non permanecen na doutrina de Cristo non teñen a Deus.

1. Deleitarse coa Doutrina de Cristo

2. Permanecer na Doutrina de Cristo

1. Salmo 1:2 - "Pero o seu deleite está na lei do Señor, e sobre a súa lei medita día e noite".

2. 2 Timoteo 3:16 - "Toda a Escritura é exhalada por Deus e útil para ensinar, reprender, corrixir e formar na xustiza".

2 Xoán 1:10 Se alguén se achega a vós, e non trae esta doutrina, non o recibades na

vosa casa, nin lle digades que Deus teña tempo.

Os crentes están chamados a non recibir nin desexar ben a quen non traia a verdadeira doutrina de Cristo.

1. Seguindo a verdadeira doutrina de Cristo: por que debemos rexeitar as falsas ensinanzas

2. Desexando ben no Señor: a importancia de coñecer a verdade

1. Xoán 16:13 - "Cando veña o Espírito da verdade, guiaravos a toda a verdade, porque non falará pola súa propia autoridade, senón que o que escoite, falarao, e declararavos as cousas. que están por vir".

2. Tito 1:9 - "Debe manter firme a palabra fidedigna tal e como se ensina, para que poida impartir instrucións sobre a boa doutrina e tamén para reprender aos que a contradigan".

2 Xoán 1:11 Porque o que lle di a Deus que vaia é partícipe das súas malas accións.

Os crentes non deberían alentar aos compañeiros de crentes que se dedican a malas accións.

1. O perigo de participar en malas accións

2. O poder de desalentar o pecado

1. Romanos 6:12-14 - Polo tanto, non deixes que o pecado reine no teu corpo mortal para que obedezcas aos seus malos desexos. Non ofrezades ningunha parte de vós ao pecado como instrumento de maldade, senón que ofrécédesvos a Deus como os que foron levados da morte á vida; e ofrécelle cada parte de ti como un instrumento de xustiza.

14. 2 Corintios 6:14-17 - Non vos axuguedes cos incrédulos. Porque que teñen en común a xustiza e a maldade? Ou que comunión pode ter a luz coa escuridade? Que harmonía hai entre Cristo e Belial? Ou que ten en común un crente cun incrédulo? Que acordo hai entre o templo de Deus e os ídolos? Porque nós somos o templo do Deus vivo.

2 Xoán 1:12 Tendo moitas cousas que escribirvos, non quería escribir con papel e tinta, pero confío en vir a vós e falar cara a cara, para que a nosa alegría sexa plena.

Xoán expresa o seu desexo de vir falar directamente coa comunidade para que a súa alegría sexa completa.

1. A alegría da confraternidade real

2. A bendición das relacións cara a cara

1. Filipenses 2:2 - Completa a miña alegría sendo da mesma mente, tendo o mesmo amor, estando de acordo e dunha mente.

2. Romanos 15:13 - Que o Deus da esperanza che encha de toda alegría e paz ao crer, para que co poder do Espírito Santo abundes en esperanza.

2 Xoán 1:13 Os fillos da túa irmá elixida saúdante. Amén.

Esta pasaxe é un saúdo de Xoán á súa irmá elixida e aos seus fillos.

1. Amor e gratitude: o poder dun simple saúdo

2. Fidelidade e conexión: apreciar as nosas queridas relacións

1. Romanos 12:10 - ? □ uns a outros con agarimo fraternal. Superarse uns aos outros en amosar honra.??

2. 1 Tesalonicenses 5:11 - ? □, polo tanto, animádevos uns a outros e edificadeos uns a outros, tal e como o estádes facendo.

3 Xoán 1 é unha breve carta escrita polo apóstolo Xoán. Este capítulo céntrase en temas como a hospitalidade, o apoio aos compañeiros de crenza e o contraste entre exemplos bos e malos.

1o Parágrafo: O capítulo comeza co autor dirixíndose a Gaio, expresando a súa alegría ao escoitar que Gaio está camiñando na verdade e mostrando amor aos compañeiros de crenza (3 Xoán 1:1-4). O autor encomia a Gaio pola súa hospitalidade cos irmáns viaxeiros que están a espallar o Evanxeo (3 Xoán 1:5-6). El anima a Gaius a seguir apoiando a estes traballadores polo nome de Cristo, xa que saíron por el e deberían ser axudados na súa viaxe (3 Xoán 1:7-8).

Segundo parágrafo: nos versos 9-10, hai unha mención de Diótrefes, un exemplo negativo. O autor critica a Diótrefes polo seu comportamento orgulloso e pola súa negativa a aceptar a autoridade dos líderes apostólicos. Advirte que cando veña chamará a atención sobre as accións de Diótrefes (3 Xoán 1:9-10). Por outra banda, o autor louva a Demetrio como un bo exemplo que recibiu un bo testemuño de todos e da propia verdade (3 Xoán 1:11-12).

3o Parágrafo: Desde o verso 13 en diante ata o final do capítulo, o autor conclúe a súa carta expresando o seu desexo de ver a Gayo cara a cara. Envía saúdos de amigos coñecidos tanto por el como por Gaio (3 Xoán 1:13-14). O autor expresa a esperanza de que a paz poida estar con Gaio e envía saúdos en nome dos amigos individualmente (3 Xoán 1:15).

En resumo, o primeiro capítulo da Terceira Epístola do apóstolo Xoán encomia a Gaio pola súa hospitalidade cos irmáns viaxeiros que están a espallar o Evanxeo. Fomenta o apoio continuo a estes traballadores no nome de Cristo. O capítulo tamén destaca o exemplo negativo de Diótrefes, que se nega a aceptar a autoridade, e contrasta co exemplo positivo de Demetrio, que recibe un bo testemuño. O autor expresa o seu desexo de visita persoal e conclúe enviando saúdos de amigos comúns e expresando esperanza de paz.

3 Xoán 1:1 O ancián ao ben amado Gaio, a quen amo na verdade.

Xoán, un ancián, escribe unha carta de ánimo a Gaio, a quen ama na verdade.

1. O valor da verdade e do amor auténtico

2. O poder do ánimo e das palabras edificantes

1. Romanos 12:9-10 - Que o amor sexa sen hipocrisía. Aborrece o que é malo; aferrarse ao que é bo. Sexa amablemente afectuoso uns cos outros con amor fraternal, en honra dándovos p uns aos outros.

2. 1 Tesalonicenses 5:11 - Polo tanto, reconfortaos uns a outros e edifíquese uns a outros, como vós tamén o facedes.

3 Xoán 1:2 Amados, desexo sobre todas as cousas que prosperes e teñas saúde, así como prospera a túa alma.

Xoán anima a Gaius a buscar prosperidade e saúde mentres busca o crecemento espiritual.

1: Buscar a prosperidade na vida

2: Crecemento espiritual e saúde

1: Filipenses 4:12-13 - Sei o que é estar necesitado, e sei o que é ter abundancia. Aprendín o segredo de estar contento en calquera situación, ben alimentado ou con fame, ben vivindo en abundancia ou na falta.

2: Mateo 6:33 - Pero busca primeiro o seu reino e a súa xustiza, e todas estas cousas tamén che darán.

3 Xoán 1:3 Porque alegreime moito cando os irmáns viñeron e testificaron da verdade que hai en ti, así como ti andas na verdade.

O autor de 3 Xoán encheuse de alegría cando os irmáns testificaron da verdade que había dentro da persoa á que se referían.

1. A alegría de vivir na verdade - Como atopar a verdadeira alegría ao vivir unha vida de verdade.

2. O poder do testemuño - A importancia dos testemuños e como poden afectar positivamente aos que nos rodean.

1. Colosenses 3:17 - E todo o que fagades de palabra ou de obra, facelo todo no nome do Señor Xesús, dando grazas a Deus e Pai por el.

2. Romanos 12:2 - E non vos conformeis a este mundo, senón transformaos mediante a renovación da vosa mente, para que comprobedes cal é a boa, aceptable e perfecta vontade de Deus.

3 Xoán 1:4 Non teño maior gozo que oír que os meus fillos andan na verdade.

Xoán expresa unha profunda alegría cando escoita que os seus fillos viven segundo a verdade.

1. A alegría de saber que os nosos fillos andan na verdade

2. Criando aos nosos fillos para a gloria de Deus

1. Proverbios 22:6 - Adestra un neno no camiño que debe seguir, e cando sexa vello non se apartará del.

2. Efesios 6:4 - Pais, non provoquedes a ira dos vosos fillos, senón que criadeos na disciplina e instrución do Señor.

3 Xoán 1:5 Amados, todo o que fas con fidelidade aos irmáns e aos estranxeiros;

Xoán encomia a Gaio polo seu servizo fiel tanto aos crentes como aos non crentes.

1. O poder do servizo fiel: como as nosas accións falan máis que as palabras

2. O valor da bondade cos estraños: unha lección de 3 John

1. Gálatas 6:10: "Por iso, cando teñamos oportunidade, fagamos o ben a todas as persoas, especialmente aos que pertencen á familia dos crentes".

2. Hebreos 13:1-3: "Seguide amándoos uns aos outros coma irmáns. Non vos esquezades de mostrar hospitalidade aos descoñecidos, porque así o fixeron algúns anxos sen sabelo. Segue lembrando dos que están en prisión. coma se estiveses xunto con eles no cárcere, e os que son maltratados coma se vós mesmos estiveses a sufrir".

3 Xoán 1:6 que testemuñaron a túa caridade diante da igrexa;

Xoán anima ao lector a axudar a outros necesitados dun xeito piadoso.

1. Deus chámanos para amar e servir aos demais

2. Practicar a caridade divina nas nosas vidas

1. 1 Xoán 3:17 - "Pero se alguén ten os bens do mundo e ve o seu irmán necesitado, pero pecha o seu corazón contra el, como permanece nel o amor de Deus?"

2. Santiago 1:27 - "A relixión que é pura e inmaculada diante de Deus, o Pai, é esta: visitar aos orfos e ás viúvas nas súas aflicións, e manterse sen manchas do mundo".

3 Xoán 1:7 Porque, polo seu nome, saíron sen tomar nada dos xentís.

Anímase aos crentes a axudar aos que o necesitan, sen esperar nada a cambio.

1. "O poder do dar desinteresado"

2. "A alegría de servir aos demais"

1. Mateo 6: 1-4 "Teña coidado de non facer as túas obras de caridade diante dos homes, para ser vistos por eles. Se non, non tes recompensa do teu Pai do ceo. Polo tanto, cando fagas un acto de caridade, non fagas tocar a trompeta diante de ti como fan os hipócritas nas sinagogas e nas rúas, para que teñan gloria dos homes. De certo, dígovos que teñen a súa recompensa. Pero cando fas un acto de caridade, non deixes que a túa man esquerda saiba o que fai a túa dereita".

2. Feitos 20:35 "En todos os sentidos demostrei, traballando así, que debes apoiar aos débiles. E lembra as palabras do Señor Xesús, que dixo: "Máis bendito é dar que recibir".

3 Xoán 1:8 Por iso, debemos recibir tales, para que poidamos ser compañeiros de axuda coa verdade.

Debemos acoller a xente que axude a promover a verdade.

1. "Dando a benvida aos promotores da verdade"

2. "Axudar aos promotores da verdade"

1. Filipenses 2:3-4 - "Non fagades nada por ambición ou vanidade egoístas, pero con humildade considerade aos demais máis importantes que vós mesmos. Que cada un de vós mire non só os seus propios intereses, senón tamén os intereses dos demais".

2. Proverbios 11:25 - "O que trae bendición será enriquecido, e o que rega será regado".

3 Xoán 1:9 escribín á igrexa, pero Diótrefes, quen quere ter a preeminencia entre eles, non nos recibe.

Xoán advirte á igrexa de Diótrefes que lle encanta ter a preeminencia e négase a aceptar a Xoán.

1. Non sexas como Diótrefes, busca a humildade antes que a preeminencia.

2. A importancia de aceptar aos demais e non dividir a igrexa.

1. Filipenses 2: 3-4 "Non fagades nada por ambición egoísta ou por vana presunción. Máis ben, con humildade, valore aos demais por riba de vós mesmos, non mirando aos vosos propios intereses, senón a cada un de vós os intereses dos demais".

2. Romanos 15:7 "Aceptádevos uns a outros, pois, como Cristo os aceptou, para aloxar a Deus".

3 Xoán 1:10 Xa que logo, se eu veño, lembrareime das súas obras que fai, falando contra nós con palabras maliciosas; da igrexa.

Xoán advirte aos lectores sobre un home que fala contra eles de forma maliciosa e non acepta aos compañeiros de crenza, chegando incluso a expulsalos da igrexa.

1. Non permitas que saian palabras maliciosas dos teus beizos, senón que reciben cos brazos abertos aos compañeiros de crenza.

2. Fala con bondade e amor para construír en vez de derrubar.

1. Efesios 4:29 - Que non saia da vosa boca ningún discurso corruptor, senón só o que sexa bo para edificar, segundo a ocasión, para dar graza aos que escoitan.

2. Romanos 12:10 - Ámense uns a outros con cariño fraternal. Superámonos uns aos outros en amosar honra.

3 Xoán 1:11 Amados, non sigades o que é malo, senón o que é bo. O que fai o ben é de Deus, pero o que fai o mal non viu a Deus.

Segue o que é bo, non o malo, porque os que fan o ben son de Deus, mentres que os que

fan o mal non viron a Deus.

1) O poder do ben: A sobre como seguir o camiño do ben nos achegará a Deus.

2) Os perigos do mal: A sobre como o mal pode afastarnos de Deus.

1) Romanos 12:9-10: Que o amor sexa xenuíno. Aborrece o que é malo; manteña o que é bo.

2) Santiago 4:17: Entón, quen sabe o que debe facer e non o fai, para el é pecado.

3 Xoán 1:12 Demetrio ten boa noticia de todos os homes e da verdade mesma: si, e nós tamén damos testemuño; e sabedes que o noso rexistro é certo.

Demetrio era respectado e admirado polo seu bo carácter. Podemos dar fe dos seus honrados feitos.

1: Podemos aprender do exemplo de Demetrio de ter unha boa reputación.

2: Esforcémonos por que o noso carácter sexa tan honrado como o de Demetrio e por ser coñecidos polas boas obras.

1: Proverbios 22:1 "Hai que escoller un bo nome antes que as grandes riquezas, e o favor é mellor que a prata ou o ouro".

2: 1 Timoteo 3: 7 "Ademais, debe ter un bo testemuño entre os que están fóra, para que non caia no oprobio e na trampa do demo".

3 Xoán 1:13 Tiña moitas cousas que escribir, pero non che escribirei con tinta e pluma:

O escritor da carta tiña moito que dicir, pero optou por falar en lugar de escribir.

1: As nosas palabras poden falar máis alto que o que escribimos.

2: Deus quere que usemos as nosas palabras para comunicarnos uns cos outros.

1: Santiago 3:5-6 - Así a lingua é un membro pequeno, e presume de grandes cousas. Velaí que gran cousa acende un pequeno lume! E a lingua é un lume, un mundo de iniquidade: así é a lingua entre os nosos membros, que contamina todo o corpo e incendia o curso da natureza; e prendese lume do inferno.

2: Colosenses 4:6 - Que a túa fala sexa sempre con graza, condimentada con sal, para que saibades como debedes responder a cada home.

3 Xoán 1:14 Pero confío en verte en breve e falaremos cara a cara. A paz sexa contigo. Os nosos amigos saúdante. Saúde os amigos polo seu nome.

O autor espera ver pronto o destinatario desta carta e envíalles os seus mellores desexos. Tamén envía os seus saúdos aos amigos do destinatario e pídelles que sexan recibidos polo seu nome.

1: Nunca debemos esquecer apreciar as persoas das nosas vidas e a importancia de mostrarlles amor e respecto.

2: Debemos esforzarnos sempre por manter relacións significativas cos que nos rodean, e isto inclúe facer o esforzo de saudalos polo seu nome.

1: Filipenses 2: 3-5 - Non fagas nada por ambición egoísta ou presunción, pero con humildade considera aos demais máis importantes ca ti. Que cada un de vós mire non só os seus propios intereses, senón tamén os intereses dos demais. Tede entre vós esta mente, que é a vosa en Cristo Xesús.

2: Lucas 6:31 - Fai aos demais como queres que che fagan a ti.

Xudas 1 é unha carta breve escrita por Xudas, irmán de Santiago e servo de Xesucristo. Este capítulo céntrase en temas como loitar pola fe, advertir contra os falsos mestres e exhortar aos crentes a permanecer firmes.

1o Parágrafo: O capítulo comeza con Xudas dirixindo a súa carta aos que son chamados, amados en Deus Pai e gardados por Xesucristo (Xudas 1:1). Expresa a súa intención inicial de escribir sobre a súa salvación común, pero séntese obrigado a instarlles a loitar con fervor pola fe que unha vez foi entregada aos santos porque certos individuos se meteron desapercibidos: persoas impías que perverten a graza de Deus en sensualidade e negan a Xesucristo (Judas). 1:3-4). Xudas lembra aos seus lectores os xuízos pasados sobre aqueles que se afastaron de Deus e advirte de que estes falsos mestres enfrontaranse a consecuencias similares (Xudas 1:5-7).

Segundo parágrafo: nos versos 8-16, faise énfase na descrición das características e accións destes falsos profesores. Xudas compáraos con Caín, Balaam e Coré, figuras históricas coñecidas pola súa rebelión contra Deus. Destaca o seu comportamento impío, falando mal de cousas que non entenden, entregarse á inmoralidade sexual, rexeitando a autoridade e causando divisións entre os crentes (Xudas 1:8-16). O autor descríbeos ademais como murmurios, buscadores de fallos impulsados polos seus propios desexos en lugar de ser guiados polo Espírito.

Terceiro parágrafo: Desde o versículo 17 ata o final do capítulo, Xudas exhorta aos seus lectores a lembrar as advertencias dadas polos apóstolos sobre estes burladores no último tempo. El anima aos crentes a edificarse na súa santísima fe mentres rezan no Espírito Santo (Xudas 1:17-20). O autor aconséllalles que teñan misericordia cos que dubidan pero tamén teñan discernimento e salven aos demais arrebatándoos do lume (Xudas 1, 22-23). Xudas conclúe a súa carta expresando louvanza a Deus, quen é capaz de evitar que os crentes tropezen e presentalos irreprensibles ante a súa presenza con gran gozo (Xudas 1:24-25).

En resumo, o primeiro capítulo da Epístola de Xudas insta aos crentes a loitar pola fe e advirte contra os falsos mestres que perverten a graza de Deus. Describe as características e accións destes enganadores, comparándoos con personaxes históricos coñecidos pola súa rebelión contra Deus. O capítulo exhorta aos crentes a lembrar as advertencias dadas polos apóstolos, a edificarse na fe, a mostrar misericordia cos que dubidan e a exercer o discernimiento. Conclúe con eloxios a Deus pola súa capacidade para evitar que os crentes tropezen e presentalos irreprensibles ante El.

Xudas 1:1 Xudas, servo de Xesucristo e irmán de Santiago, aos que son santificados por Deus Pai e preservados en Xesucristo, e chamados:

Xudas está escribindo aos que Deus aparta e protexidos por Xesucristo e aos que foron chamados.

1. O privilexio de ser chamado por Deus

2. Vivir unha vida santificada a través de Xesucristo

1. 1 Corintios 1:2 - "Á igrexa de Deus que está en Corinto, aos santificados en Cristo Xesús, chamados a ser santos xunto con todos aqueles que en todo lugar invocan o nome do noso Señor Xesucristo, tanto os seus Señor e noso".

2. 1 Pedro 1:15-16 - "Pero como o que vos chamou é santo, tamén vós sexades santos en toda a vosa conduta, xa que está escrito: 'Seredes santos, porque eu son santo'".

Xudas 1:2 Multipliquen a misericordia, a paz e o amor.

Jude anima aos crentes a experimentar unha abundancia de misericordia, paz e amor.

1. Misericordia abundante: Experimentando o amor infalible de Deus

2. Paz abundante: Anclado nas tormentas da vida

1. Romanos 5:20-21 - "Pero onde o pecado aumentou, a graza multiplicouse aínda máis, de xeito que, así como o pecado reinou na morte, así tamén a graza reinará mediante a xustiza que leva á vida eterna por medio de Xesucristo, noso Señor".

2. Isaías 26:3 - "Conservarás en perfecta paz a aqueles cuxa mente está firme, porque confían en ti".

Xudas 1:3 Amados, cando me dei toda a dilixencia para escribirvos sobre a salvación común, era preciso que vos escribise e vos exhortásemos a loitar con fervor pola fe que unha vez foi entregada aos santos.

Xudas insta aos crentes a loitar pola fe que lles foi dada aos santos.

1. Manter firmemente o fundamento da fe

2. Por que debemos loitar pola fe

1. Hebreos 10:23-24 - Manteñamos firme a confesión da nosa esperanza sen vacilar, porque o que prometeu é fiel. E consideremos como incitarnos uns aos outros ao amor e ás boas obras.

2. Efesios 6:13-17 - Polo tanto, toma toda a armadura de Deus, para que poidas resistir no día do mal e, despois de todo feito, manterte firme. Estade, pois, atado o cinto da verdade e posto a coraza da xustiza.

Xudas 1:4 Porque hai algúns homes que se meteron sen darse conta, que antes foron ordenados a esta condenación, homes impíos, que converteron a graza do noso Deus en lascivia, e negando ao único Señor Deus e ao noso Señor Xesús Cristo.

Jude advirte contra certas persoas impías e inxustas que se infiltraron na igrexa e

converteron a graza de Deus en libertinaxe e negaron ao seu único Señor e Salvador Xesucristo.

1. Vivindo unha vida piadosa segundo Xudas 1:4

2. Os perigos de negar ao único Señor Deus e ao noso Señor Xesucristo

1. Romanos 6:1-2, Que diremos entón? Seguiremos no pecado para que a graza abunde? Deus me libre. Como viviremos máis alí os que estamos mortos ao pecado?

2. Hebreos 10:29, ¿De canto máis grave castigo, pensades, será considerado digno o que pisou o Fillo de Deus e considerou impío o sangue da alianza co que foi santificado?

Xudas 1:5 Por iso recordareivos, aínda que xa sabías isto, que o Señor, despois de salvar o pobo da terra de Exipto, destruíu despois aos que non crían.

Xudas está a lembrar aos crentes o poder salvador de Deus e o seu xuízo sobre os que non cren.

1. A fidelidade e o xuízo de Deus

2. O incrédulo e as consecuencias da incredulidade

1. Romanos 8:28 E sabemos que todas as cousas colaboran para o ben dos que aman a Deus, dos que son chamados segundo o seu propósito.

2. Salmo 37:28 Porque o Señor ama o xuízo e non abandona os seus santos; gárdanse para sempre, pero a semente dos impíos será cortada.

Xudas 1:6 E os anxos que non gardaron o seu primeiro estado, senón que deixaron a súa propia habitación, reservou en cadeas eternas baixo as tebras para o xuízo do gran día.

Esta pasaxe fala dos anxos que non permaneceron no seu lugar orixinal e, en cambio, foron encadeados na escuridade para o día do xuízo.

1. O perigo da desobediencia: un estudo de Xudas 1:6

2. As consecuencias da rebelión: un exame de Xudas 1:6

1. Isaías 14:12-15: Como caes do ceo, estrela da mañá, fillo da aurora! Fuches derribado á terra, ti que unha vez abatiches as nacións!

2. 2 Pedro 2: 4-9: Porque se Deus non perdoou aos anxos cando pecaron, senón que os enviou ao inferno, poñéndoos en cadeas de tebras para ser xudiciados;

Xudas 1:7 Así como Sodoma e Gomorra, e as cidades que as rodean do mesmo xeito, entregándose á fornicación e perseguindo carnes estrañas, son postas como exemplo, sufrindo a vinganza do lume eterno.

As cidades malvadas de Sodoma e Gomorra son expostas como exemplo, sufrindo a vinganza do lume eterno.

1. Os perigos de seguir carne estraña e as consecuencias do pecado.

2. A xustiza e a misericordia de Deus a través da súa vinganza do lume eterno.

1. Romanos 1:18-32 - A ira de Deus contra a inxusticia.

2. 2 Pedro 2:6-9 - O xuízo de Deus sobre os malvados.

Xudas 1:8 Do mesmo xeito, estes soñadores sucios contaminan a carne, desprezan o dominio e falan mal das dignidades.

Estes soñadores están contaminando a carne, desprezando a autoridade e falando blasfemamente contra as autoridades designadas por Deus.

1: Obedece ás autoridades designadas por Deus e respecta a súa autoridade.

2: Non profanes a carne nin fales blasfemamente contra as autoridades designadas por Deus.

1: Romanos 13:1-2 Que toda alma se someta aos poderes superiores. Porque non hai poder senón de Deus: os poderes que hai son ordenados por Deus.

2: 1 Pedro 2: 13-15 Sométete a toda ordenanza humana por amor do Señor: xa sexa ao rei, como supremo; Ou aos gobernadores, como aos enviados por el para o castigo dos malvados e para o eloxio dos que fan o ben. Porque así é a vontade de Deus, que co ben facer calar a ignorancia dos insensatos.

Xudas 1:9 Porén, o arcanxo Miguel, cando disputaba co demo polo corpo de Moisés, non se atreveu a acusar contra el, senón que dixo: "Que o Señor te reprenda".

O arcanxo Miguel mostrou reverencia a Deus cando loitaba contra o diaño e negouse a presentar unha acusación contra el.

1. A importancia de respectar a autoridade de Deus en calquera situación.

2. O poder de Deus para reprender ao demo.

1. Efesios 6:12 - Porque non loitamos contra a carne e o sangue, senón contra os principados, contra os poderes, contra os gobernantes das tebras deste mundo, contra a maldade espiritual nos lugares altos.

2. Santiago 4:7 - Sométete, pois, a Deus. Resiste o demo, e el fuxirá de ti.

Xudas 1:10 Pero estes falan mal das cousas que descoñecen, pero o que saben naturalmente, como bestas brutas, corrompíanse nesas cousas.

Estas persoas están falando sen coñecemento e corrompindo o seu propio comportamento.

1. O perigo de falar sen saber

2. Comportamento corruptor: unha advertencia contra a ignorancia

1. Proverbios 12:15 - O camiño do necio é correcto aos seus propios ollos, pero o que escoita o consello é sabio.

2. Santiago 1:19 - Por iso, meus amados irmáns, que cada un sexa pronto para escoitar, lento para falar, lento para a ira.

Xudas 1:11 Ai deles! porque seguiron o camiño de Caín e correron cobizosamente detrás

do erro de Balaam para conseguir recompensa, e pereceron na contrariedade de Core.

A pasaxe condena aos que seguen o camiño de Caín, o erro de Balaam e a contraria de Core.

1. Advertencia de Deus aos seguidores de camiños equivocados

2. O perigo da cobiza e da procura de beneficios

1. Proverbios 15:27 O que é cobizoso de ganancias perturba a súa propia casa; pero o que odia os regalos vivirá.

2. 1 Corintios 6:9-10 Non sabedes que os inxustos non herdarán o reino de Deus? Non vos deixedes enganar: nin os fornicadores, nin os idólatras, nin os adúlteros, nin os afeminados, nin os maltratadores de si mesmos cos homes, nin os ladróns, nin os cobizosos, nin os borrachos, nin os insultantes, nin os ladrones, herdarán o reino de Deus.

Xudas 1:12 Estes son os puntos nas túas festas de caridade, cando celebran contigo, alimentándose sen medo: nubes sen auga, levadas polos ventos; árbores cuxo froito seca, sen froito, dúas veces morto, arrincado polas raíces;

1. Desconfiar dos que se aproveitan da nosa boa natureza

2. Esforzándose por dar froito para o Señor

1. Mateo 7:15-20 - Coidado cos falsos profetas que veñen a vós vestidos de ovella, pero por dentro son lobos voraces

2. Santiago 5:7-8 - Sede, pois, pacientes, irmáns, ata a vinda do Señor. Velaquí, o labrador agarda polo precioso froito da terra, e ten longa paciencia por el, ata que reciba a chuvia temperá e tardía.

Xudas 1:13 Olas furiosas do mar, espumando a súa propia vergoña; estrelas errantes, a quen está reservada para sempre a negrura das tebras.

As ondas furiosas e as estrelas errantes son ilustracións dos que están fóra da graza e da misericordia de Deus, e que soportarán unha eternidade de tebras.

1: A graza e a misericordia de Deus ofrecen un camiño para a salvación e a vida eterna en lugar das tebras.

2: Debemos esforzarnos por permanecer dentro da graza e misericordia de Deus vivindo segundo a súa vontade.

1: Efesios 2:4-5 - "Pero Deus, sendo rico en misericordia, por mor do gran amor co que nos amou, aínda que estabamos mortos nas nosas ofensas, fíxonos vivir xunto con Cristo; pola graza estiveches gardado".

2: Tito 3: 4-7 - "Pero cando apareceu a bondade e a bondade amorosa de Deus, o noso Salvador, salvounos, non por mor das obras que fixeramos en xustiza, senón segundo a súa propia misericordia, mediante o lavado da rexeneración e renovación do Espírito Santo, quen derramou sobre nós abundantemente por medio de Xesucristo, noso Salvador, para que, xustificados pola súa graza, sexamos herdeiros segundo a esperanza da vida eterna".

Xudas 1:14 E tamén Enoc, o sétimo de Adán, profetizou sobre estes, dicindo: Velaquí, o Señor vén con dez mil dos seus santos.

A profecía de Enoc, a sétima xeración de Adán, de que o Señor virá con moitos dos seus santos.

1. A esperanza da vinda do Señor: comprender a palabra profética de Enoc

2. A presenza fiel de Deus: camiñando con Deus a través das xeracións

1. Salmo 50: 3-5 - O noso Deus virá, e non calará: un lume devorará diante del, e será unha forte tempestade arredor del. Chamará dende arriba aos ceos e á terra, para que xulgue ao seu pobo. Reúneme os meus santos; os que fixeron un pacto comigo mediante sacrificio.

2. Isaías 60:1-5 - Levántate, brilla; porque chegou a túa luz, e a gloria do Señor levantouse sobre ti. Pois velaquí, as tebras cubrirán a terra e as tebras os pobos; pero o Señor levantarase sobre ti, e a súa gloria verase sobre ti. E os xentís virán á túa luz, e os reis ao brillo do teu resurgimiento. Levanta os teus ollos ao redor e mira: todos eles se reúnen, veñen a ti; os teus fillos virán de lonxe, e as túas fillas serán aleitadas ao teu lado.

Jude 1:15 Para executar xuízo sobre todos e convencer a todos os impíos entre eles de

todas as súas impías que cometeron, e de todas as súas palabras duras que os pecadores impíos falaron contra el.

Xudas recórdanos vivir unha vida piadosa e xulgar e condenar aos pecadores polas súas accións e palabras impías.

1. "Vivir unha vida divina: unha chamada urxente de Jude"

2. "Condenar aos pecadores: a exhortación de Xudas"

1. Romanos 12: 1-2 - Por iso, irmáns, exhorto a vós, en vista da misericordia de Deus, a ofrecer os vosos corpos como sacrificio vivo, santo e agradable a Deus; esta é a vosa adoración verdadeira e adecuada. Non te axustes ao patrón deste mundo, pero transfórmate coa renovación da túa mente. Entón poderás probar e aprobar cal é a vontade de Deus: a súa boa, agradable e perfecta vontade.

2. Gálatas 6:7-8 - Non vos deixedes enganar: Deus non pode ser burlado. Un home colleita o que sementa. Quen sementa para agradar á súa carne, da carne recollerá a destrución; quen sementa para agradar ao Espírito, do Espírito recollerá vida eterna.

Xudas 1:16 Estes son murmurios, queixosos, que andan segundo as súas propias concupiscencias; e a súa boca pronuncia grandes palabras hinchadas, tendo as persoas dos homes en admiración por mor da vantaxe.

Xudas advirte aos crentes que teñan coidado cos hipócritas e falen de xeito halagador para obter vantaxes.

1. Coidado coa hipocrisía da adulación

2. Non te deixes levar por falsas promesas

1. Salmo 12: 2-3 - "Falan mentira uns a outros; falan con beizos lisonjeiros e con dobre corazón. Que o Señor corte todos os beizos aduladores, a lingua que fala grandes cousas".

2. Proverbios 26:28 - "A lingua mentirosa odia aos que son esmagados por ela, e unha boca aduladora fai ruína".

Xudas 1:17 Pero, amados, lembradevos das palabras que antes dixeron os apóstolos do

noso Señor Xesucristo;

Os apóstolos de Xesucristo pronunciaron palabras que deben lembrarse.

1: "As palabras dos apóstolos: lembrando as palabras dos discípulos de Xesús"

2: "O valor de lembrar: as palabras dos apóstolos de Xesús"

1: Feitos 20:35 - "En todas as cousas, demostrei que traballando duro deste xeito debemos axudar aos débiles e lembrar as palabras do Señor Xesús, como el mesmo dixo: "Máis bendito é dar que dar". recibe'".

2: Lucas 6:47-48 - "Todo o que veña a min, escoita as miñas palabras e as cumpre, mostrareiche como é: é coma un home que construíu unha casa, que cavou e puxo os cimentos no pedra. E cando xurdiu unha enchente, o regato rompeuse contra aquela casa e non puido sacudir a mesma, porque estaba ben construída".

Xudas 1:18 Como vos dixeron que debería haber burladores nos últimos tempos, que andarían segundo as súas propias concupiscencias impías.

A xente mofarase das ensinanzas de Deus nos últimos tempos debido aos seus propios desexos pecaminosos.

1: Debemos manter sempre a nosa fe en Deus e nas súas ensinanzas, por moito que sexamos tentados polos nosos propios desexos pecaminosos.

2: Debemos estar sempre vixiantes na nosa fe, porque os burladores das ensinanzas de Deus só crecerán nos últimos tempos.

1: Mateo 6:24 - "Ninguén pode servir a dous amos, porque ou odiará a un e amará ao outro, ou será leal a un e desprezará ao outro. Non podes servir a Deus e a mamón".

2: Santiago 4:4 - "¡Adúlteros e adúlteras! Non sabes que a amizade co mundo é inimizade de Deus? Quen, polo tanto, quere ser amigo do mundo faise inimigo de Deus".

Xudas 1:19 Estes son os que se separan, sensuais, sen Espírito.

Xudas advirte contra aqueles que non teñen o Espírito e se separan da fe.

1. O perigo de separarse do Espírito

2. A importancia de permanecer no Espírito

1. Gálatas 5:22-25 - O froito do Espírito

2. 2 Corintios 3:17 - Agora o Señor é o Espírito, e onde está o Espírito do Señor, hai liberdade.

Xudas 1:20 Mais vós, amados, edificandovos na vosa santísima fe, rezando no Espírito Santo,

Xudas anima aos crentes a construír a súa fe mediante a oración no Espírito Santo.

1. O poder da oración no Espírito Santo

2. Fortalece a túa fe coa axuda do Espírito Santo

1. Romanos 8:26-27 - Do mesmo xeito, o Espírito tamén axuda nas nosas debilidades. Porque non sabemos o que debemos orar como debemos, pero o Espírito mesmo intercede por nós con xemidos que non se poden pronunciar.

2. Efesios 6:18 - Orando sempre con toda oración e súplica no Espírito, vixiando a este fin con toda perseveranza e súplica por todos os santos.

Xudas 1:21 Mantéñase no amor de Deus, esperando a misericordia do noso Señor Xesucristo para a vida eterna.

Mantéñase fiel no amor de Deus e anticipa a misericordia de Xesucristo para a vida eterna.

1. A Misericordia de Xesucristo para a Vida Eterna

2. Manternos no Amor de Deus

1. Xoán 3:16: "Porque tanto amou Deus ao mundo, que deu ao seu Fillo unigénito, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna".

2. Salmo 136:26: "Dá grazas ao Deus do ceo, porque o seu amor permanece para sempre".

Xudas 1:22 E dalgúns teñen compaixón, facendo a diferenza:

Jude anima aos cristiáns a mostrar compaixón e marcar a diferenza na vida dos demais.

1. O poder da compaixón: como podemos marcar a diferenza nas vidas dos demais

2. O amor de Deus en acción: vivir a compaixón na nosa vida cotiá

1. Mateo 22:37-40: Ama ao Señor, o teu Deus, con todo o teu corazón, con toda a túa alma e con toda a túa mente.

2. Gálatas 6: 1-2: Cargade uns os outros as cargas, e así cumpriredes a lei de Cristo.

Xudas 1:23 E outros salvan con medo, sacándoos do lume; odiando ata a roupa manchada pola carne.

Jude anima aos crentes a salvar a outros que poidan estar en perigo, aínda que estean manchados polo pecado, por medo e amor.

1. "Unha chamada ao amor: salvar a outros do lume"

2. "Non xulgues: rescatar aos manchados de pecado"

1. Romanos 5:8 - "Pero Deus demostra o seu amor por nós nisto: mentres aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós".

2. Lucas 6:37 - "Non xulgues, e non serás xulgado. Non condenes, e non serás condenado. Perdoa, e serás perdoado".

Xudas 1:24 Agora ben, a aquel que pode evitar que caian e presentarvos irreprensibles

ante a súa gloria con gran gozo,

Deus é capaz de evitar que caemos e presentanos impecables ante a súa gloriosa presenza con alegría.

1. Experimentando a alegría na presenza de Deus

2. Permanecer na protección de Deus

1. Hebreos 2:18 - "Porque xa que el mesmo sufriu e foi tentado, pode axudar aos que son tentados".

2. 1 Xoán 5:4 - "Porque todo o que nace de Deus vence ao mundo; e esta é a vitoria que venceu ao mundo: a nosa fe".

Xudas 1:25 Ao único Deus sabio, noso Salvador, sexa a gloria e a maxestade, o dominio e o poder, agora e sempre. Amén.

Esta pasaxe celebra a Deus como o único Salvador sabio e poderoso.

1: O poder de Deus como o noso Salvador

2: O único Deus Sabio

1: Isaías 40:28 - "Non o sabes? Non escoitaches? O Señor é o Deus eterno, o Creador dos confíns da terra. Non se cansará nin se cansará, e ninguén pode comprender o seu entendemento".

2: Salmo 147:5 - "Grande é o noso Señor e poderoso en poder; o seu entendemento non ten límite".

Apocalipse 1 é o primeiro capítulo do libro de Apocalipsis, escrito polo apóstolo Xoán. Este capítulo prepara o escenario para todo o libro e céntrase en temas como a revelación divina, a gloria e autoridade de Cristo e as mensaxes ás sete igrexas.

1o Parágrafo: O capítulo comeza cunha introdución onde Xoán se identifica como o autor e menciona que recibiu esta revelación de Xesucristo (Apocalipse 1:1). Dirixe a súa carta ás sete igrexas de Asia Menor (Apocalipse 1:4) e ofrece un saúdo de graza e paz de

Deus. Xoán procede entón a describir unha visión que tivo o día do Señor, onde viu a Xesucristo en toda a súa gloria (Apocalipse 1:9-18). A descrición inclúe detalles como a aparencia de Cristo como un Fillo do Home, os seus ollos como chamas de lume, a súa voz como augas que corren e con sete estrelas na súa man dereita.

2º Parágrafo: Nos versos 17-20, hai unha énfase na autoridade de Cristo sobre a morte e a súa mensaxe a Xoán. Cando Xoán ve esta impresionante visión de Xesús, cae aos seus pés coma morto. Non obstante, Xesús tranquilízao dicindo que está vivo para sempre e que ten as chaves da morte e do Hades (Apocalipse 1:17-18). Entón Xesús encarga a Xoán que escriba o que viu, as cousas que están a suceder actualmente, e o que terá lugar no futuro (Apocalipse 1:19). Xesús tamén revela que cada unha das sete estrelas representa un anxo ou mensaxeiro para cada igrexa, mentres que os sete candeleros simbolizan as mesmas igrexas (Apocalipse 1:20).

Terceiro parágrafo: dende o versículo 12 ata o final do capítulo, Xoán recibe mensaxes específicas para cada unha destas sete igrexas. Escribe o que ve, tanto eloxios polas súas fortalezas como reproches polas súas deficiencias. Estas mensaxes conteñen exhortacións, advertencias e promesas ás igrexas, proporcionando orientación sobre como deben responder aos desafíos aos que se enfrontan (Apocalipse 1:20-3:22). O capítulo conclúe cunha chamada a escoitar o que o Espírito di ás igrexas e unha garantía de bendicións para os que vencen (Apocalipsis 2:7, 11, 17, 26; 3:5, 12, 21).

En resumo, o capítulo primeiro de Apocalipse serve como introdución ao libro. Comeza coa identificación de Xoán como o autor e a súa visión de Xesucristo en toda a súa gloria. O capítulo enfatiza a autoridade de Cristo sobre a morte e Hades e o seu encargo de Xoán para escribir o que viu. Tamén presenta as sete igrexas de Asia Menor e ofrece mensaxes específicas para cada igrexa. O capítulo conclúe cunha chamada a escoitar o que o Espírito di e promete bendicións para os que vencen.

Apocalipse 1:1 A revelación de Xesucristo, que Deus lle deu, para mostrarlles aos seus servos as cousas que deben acontecer en breve; e enviouno e manifestouno co seu anxo ao seu servo Xoán:

A Revelación de Xesucristo foille dada por Deus para mostrar aos seus servos acontecementos que sucederán en breve. Foi comunicado por un anxo a Xoán.

1. Deus está no control: reflexionando sobre a revelación de Xesucristo

2. Escoitar a Palabra de Deus: reflexionar sobre a revelación de Xesucristo

1. Efesios 3: 3-5 - Como a revelación de Xesucristo foi dada a coñecer aos apóstolos e profetas polo Espírito

2. Hebreos 1: 1-3 - Como Xesús foi nomeado herdeiro de todas as cousas e a través de quen Deus fixo o universo.

Apocalipse 1:2 que deu testemuño da palabra de Deus e do testemuño de Xesucristo e de todas as cousas que viu.

Esta pasaxe fala do testemuño de Xesucristo e da palabra de Deus que viu.

1: Xesús é a fonte definitiva de verdade e orientación.

2: A palabra de Deus revélase a través da testemuña de Xesucristo.

1: Xoán 14:6 - Xesús díxolle: "Eu son o camiño, a verdade e a vida. Ninguén vén ao Pai senón por min.

2: Isaías 55:11 - Así será a miña palabra que sae da miña boca; non volverá a min baleiro, senón que cumprirá o que pretendo e terá éxito no que o enviei.

Apocalipse 1:3 Benaventurado o que le e os que escoitan as palabras desta profecía e gardan as cousas que nela están escritas, porque o tempo está próximo.

O libro de Apocalipse chama aos lectores e oíntes a seguir as súas palabras.

1. Aceptar a Palabra de Deus: como a revelación nos ensina a vivir

2. Vivir nos tempos finais: comprender e prepararse para a vinda do Señor

1. Mateo 24:44 - "Por iso, tamén vós debedes estar preparados, porque o Fillo do Home vén a unha hora inesperada".

2. 2 Timoteo 3:16-17 - "Toda a Escritura é exhalada por Deus e útil para ensinar, reprender, corrixir e educar na xustiza, para que o home de Deus sexa completo, preparado para toda boa obra. "

Apocalipse 1:4 Xoán ás sete igrexas que están en Asia: Graza e paz con vós do que é, que era e que vén; e dos sete Espíritos que están diante do seu trono;

Xoán saúda ás sete igrexas de Asia con graza e paz de Deus e dos sete Espíritos.

1. A importancia da graza e da paz nas nosas vidas

2. Como traballan os sete Espíritos de Deus nas nosas vidas

1. Efesios 2:8-9 - Porque pola graza fuches salvo mediante a fe. E isto non é cousa túa; é o don de Deus.

2. Isaías 11: 2-3 - E o Espírito do Señor descansará sobre el, o Espírito de sabedoría e entendemento, o Espírito de consello e forza, o Espírito de coñecemento e de temor ao Señor.

Apocalipse 1:5 E de Xesucristo, que é o testemuño fiel, e o primoxenito dos mortos e o príncipe dos reis da terra. A aquel que nos amou e nos lavou dos nosos pecados no seu propio sangue,

A pasaxe fala de Xesucristo, testemuña fiel, primoxénito dos mortos e príncipe dos reis da terra, que nos amou e nos lavou dos nosos pecados no seu propio sangue.

1: "Xesús, o noso amoroso Salvador" - Xesús morreu por nós e lavou os nosos pecados co seu propio sangue, demostrando o seu profundo amor por nós.

2: "A testemuña fiel" - Xesús é o testemuño fiel e é o primeiro fillo dos mortos e o príncipe dos reis da terra. Sempre é fiel e de confianza.

1: Hebreos 10:19-22: "Polo tanto, irmáns, xa que temos a confianza de entrar nos lugares santos polo sangue de Xesús, polo camiño novo e vivo que nos abriu a través da cortina, é dicir, pola súa carne. , e xa que temos un gran sacerdote sobre a casa de Deus, achegámonos cun corazón verdadeiro en plena seguridade de fe, co corazón limpo dunha mala conciencia e o noso corpo lavado con auga pura".

2: 1 Xoán 1: 7, "Pero se andamos na luz, como el está na luz, temos comunión uns cos outros, e o sangue de Xesús, seu Fillo, límpanos de todo pecado".

Apocalipse 1:6 E fíxonos reis e sacerdotes para Deus e seu Pai; a el sexa a gloria e o dominio para sempre. Amén.

Deus fíxonos reis e sacerdotes para servir a El e ao seu Pai.

1. A dignidade de servir a Deus

2. Alégrate no noso Real Sacerdocio

1. 1 Pedro 2:5-9

2. Isaías 61:6

Apocalipse 1:7 Velaquí que vén con nubes; e todo ollo o verá, e tamén os que o traspasaron; e todas as raias da terra chorarán por el. Aínda así, Amén.

O libro do Apocalipse revela que cando Xesús volva, todos os ollos o verán e todas as persoas da terra chorarán.

1. O retorno de Xesús: a esperanza do mundo

2. Ver a Xesús: o que isto significa para as nosas vidas

1. Isaías 40:10-11 - "Velaí, o Señor Deus virá cunha man forte e o seu brazo gobernará por el: velaquí, a súa recompensa está con el e o seu traballo diante del. un pastor: recollerá os cordeiros co seu brazo, levaráos no seu seo, e levará suavemente os que están con cría".

2. Isaías 25:9 - "E dirase naquel día: Velaquí, este é o noso Deus; esperamos nel, e el salvaranos: este é o Señor; esperamos nel, seremos alégrate e alégrate da súa salvación".

Apocalipse 1:8 Eu son o Alfa e a Omega, o principio e o final, di o Señor, que é, que era e que vén, o Todopoderoso.

O Señor é o principio e o fin, o Alfa e a Omega.

1: Deus é eterno, todopoderoso e inmutable.

2: Aínda que o mundo que nos rodea está en constante cambio, Deus é a única constante inquebrantable.

1: Malaquías 3:6 "Porque eu son o Señor, non cambio; Por iso non estades consumidos, fillos de Xacob".

2: Hebreos 13:8 "Xesús Cristo é o mesmo onte, hoxe e para sempre".

Apocalipse 1:9 Eu Xoán, que tamén son o teu irmán e compañeiro na tribulación, no reino e na paciencia de Xesucristo, estaba na illa chamada Patmos, pola palabra de Deus e polo testemuño de Xesucristo. .

Eu Xoán foi desterrado a Patmos, onde puido escribir o libro de Apocalipse para a palabra de Deus e o testemuño de Xesucristo.

1. O poder da fidelidade nas tribulacións

2. A natureza inmutable do amor de Deus

1. Santiago 1: 2-4 - Considera todo gozo, meus irmáns, cando te atopas con varias probas, sabendo que a proba da túa fe produce paciencia. E que a resistencia teña o seu resultado perfecto, para que sexas perfecto e completo, sen falta de nada.

2. 1 Pedro 1: 3-5 - Bendito sexa o Deus e Pai do noso Señor Xesucristo, que, segundo a súa gran misericordia, fixo que nazcamos de novo para unha esperanza viva mediante a resurrección de Xesucristo de entre os mortos, para obtén unha herdanza incorruptible e inmaculada e que non esmorecerá, reservada no ceo para vós, que estades protexidos polo poder de Deus mediante a fe para unha salvación lista para ser revelada no último tempo.

Apocalipse 1:10 Eu estaba no Espírito o día do Señor, e escoitei detrás de min unha gran voz, coma de trompeta:

Deus me deu unha visión o día do Señor.

1. O día do Señor: aprender a camiñar con Deus

2. A voz de Deus: como escoitar a súa chamada

1. Actos 2:1-4 - O son dun vento forte e as linguas de lume apareceron cando o Espírito Santo descendeu.

2. Ezequiel 1:4-14 - A visión de Ezequiel de Deus rodeado por un torbellino de lume.

Apocalipse 1:11 dicindo: Eu son o Alfa e a Omega, o primeiro e o último. a Éfeso, a Esmirna, a Pérgamo, a Tiatira, a Sardes, a Filadelfia e a Laodicea.

Deus instrúe a Xoán para escribir o que se lle mostra e envialo ás sete igrexas de Asia.

1. A importancia de seguir os mandamentos de Deus.

2. O poder da Palabra de Deus.

1. Deuteronomio 30:11-14 - Por este mandamento que che mando hoxe, non está oculto de ti, nin está lonxe.

2. Isaías 55:11 - Así será a miña palabra que sae da miña boca: non volverá a min vacía, senón que realizará o que eu queira, e prosperará no que a enviei.

Apocalipse 1:12 E volteime para ver a voz que falaba comigo. E ao virar, vin sete candeleros de ouro;

Xoán viu a voz de Deus e sete candeleros de ouro.

1: Debemos estar sempre abertos á posibilidade de escoitar a voz de Deus e confiar en que El nos proporcionará a guía espiritual que necesitamos.

2: Os sete candelabros de ouro representan as sete igrexas da Revelación e serven como recordatorio da necesidade dunha base espiritual forte e apoio nas nosas vidas.

1: Mateo 7:7-8: "Pedide, e darasevos; buscade e atoparedes; batede, e abrirasevos: porque todo o que pide recibe; e o que busca atopa; e ao que bate abriráselle".

2: Salmo 145:18: "O Señor está preto de todos os que o invocan, de todos os que o invocan en verdade".

Apocalipse 1:13 E no medio dos sete candeleros, un parecido ao Fillo do Home, vestido cunha vestimenta ata os pés, e cinguido sobre os peitos cun cinto de ouro.

Xoán ve unha figura como o Fillo do Home no medio de sete candeleros. Vai vestido cunha prenda ata os pés e cinguido polo peito cun cinto dourado.

1. Emulando o carácter de Cristo: Leccións de Apocalipse 1:13

2. A beleza inesborrable da santidade de Deus: un estudo de Apocalipse 1:13

1. Mateo 5:16 - "Deixa que a túa luz brille diante dos homes, para que vexan as túas boas obras e glorifiquen ao teu Pai que está no ceo".

2. 1 Pedro 2:9 - "Pero vós sodes unha xeración elixida, un real sacerdocio, unha nación santa, un pobo peculiar, para que manifestes as loanzas de quen vos chamou das tebras á súa luz marabillosa".

Apocalipse 1:14 A súa cabeza e os seus cabelos eran brancos coma a la, brancos coma a neve; e os seus ollos eran coma unha chama de lume;

A visión de Xoán de Xesús en Apocalipse 1 revela a Cristo como unha figura divina con cabelos brancos e ollos como unha chama de lume.

1: O noso Señor e Salvador Xesucristo é unha figura divina cunha presenza transcendente.

2: A natureza divina de Cristo revélase en Apocalipse 1 cos seus cabelos brancos e os seus ollos ardentes.

1: Isaías 1:18 - "Ven agora, razoemos xuntos, di o Señor: aínda que os teus pecados sexan como escarlata, serán brancos coma a neve".

2: Daniel 7:9 - "Mirando, colocáronse tronos, e o Ancián dos Días tomou o seu asento; a súa roupa era branca coma a neve, e o cabelo da súa cabeza coma la pura".

Apocalipse 1:15 E os seus pés parecían bronce fino, coma se ardesen nun forno; e a súa voz coma o son de moitas augas.

Xoán tivo unha visión de Xesús con pés como bronce ardendo e unha voz como o son de moitas augas.

1. A fortaleza inquebrantable de Xesús

2. A Maxestuosa Voz de Xesús

1. Isaías 43:2 - Cando pases polas augas, estarei contigo; e polos ríos, non te desbordarán: cando pases polo lume, non te queiman; nin a chama acenderá sobre ti.

2. Daniel 3:25 - El respondeu e dixo: "Velaí, vexo catro homes soltos, camiñando no medio do lume, e non teñen dano; e a forma do cuarto é como o Fillo de Deus.

Apocalipse 1:16 E tiña na súa man dereita sete estrelas, e da súa boca saía unha espada afiada de dous fíos, e o seu rostro era coma o sol brilla na súa forza.

Xoán ve unha figura con sete estrelas na man dereita e unha espada de dous fíos saíndo da súa boca, e o seu rostro brilla coma o sol en toda forza.

1. A luz brillante de Xesús: unha ollada a Apocalipse 1:16

2. A forza do Señor: como Apocalipse 1:16 demostra o seu poder

1. Efesios 6:10-18 - A armadura de Deus

2. Apocalipse 19:11-16 - O retorno de Xesús en poder e gloria

Apocalipse 1:17 E cando o vin, caín aos seus pés coma morto. E puxo a man dereita sobre min, díxome: Non teñas medo; Eu son o primeiro e o último:

Xoán viu unha figura na súa visión e caeu aos seus pés con medo, pero a figura reconfortouno dicindo: "Non teñas medo, eu son o primeiro e o último".

1. Deus está sempre presente e proporcionará consolo en tempos de medo.

2. Podemos confiar no poder e na soberanía do Señor.

1. Salmo 46: 1-2 - "Deus é o noso refuxio e fortaleza, un auxilio sempre presente nos problemas. Por iso non teremos medo, aínda que a terra cede e as montañas caian no corazón do mar".

2. Isaías 41:10 - "Así que non teñas medo, porque eu estou contigo; non te asustes, porque eu son o teu Deus. Fortalecereiche e axudarei, apoiareino coa miña dereita xusta".

Apocalipse 1:18 Eu son o que vivo e estaba morto; e velaquí, estou vivo para sempre, Amén; e ten as chaves do inferno e da morte.

Xesucristo está vivo e ten o poder da vida e da morte.

1. O poder de Xesucristo

2. Xesucristo: a chave da vida eterna

1. Xoán 10:17-18: "Por iso o Pai quéreme, porque dou a miña vida para retomala. Ninguén mo quita, pero eu póñoa pola miña propia vontade. Teño autoridade para poñelo, e eu teño autoridade para retomalo. Este encargo recibín do meu Pai".

2. Hebreos 2: 14-15: "Xa que, polo tanto, os fillos participan en carne e sangue, el tamén participou das mesmas cousas, para destruír mediante a morte a quen ten o poder da morte, é dicir, o diaño, e libra a todos aqueles que por medo á morte foron sometidos á escravitude para toda a vida".

Apocalipse 1:19 Escribe as cousas que viches, e as que son, e as que serán máis adiante;

Xoán recibe instrucións para escribir as cousas que viu, as que están presentes e as que están por vir.

1. A importancia de escribir as cousas: como gravar as nosas experiencias pode axudarnos a crecer

2. A esperanza do futuro: como a nosa fe no que está por vir pode axudarnos a perseverar

1. Salmo 37:25 - "Fun novo, e agora son vello; aínda non vin o xusto abandonado, nin a súa descendencia mendigando pan".

2. Lucas 21:25-28 - "E haberá sinais no sol, na lúa e nas estrelas; e sobre a terra angustia das nacións, con perplexidade; o mar e as ondas ruxindo; Os corazóns dos homes fallan por medo e por velar polas cousas que veñen sobre a terra, porque os poderes do ceo serán sacudidos. E entón verán ao Fillo do Home vir nunha nube con poder e gran gloria. E cando estas cousas comecen a suceder, mirade cara arriba e erguede a cabeza; porque a túa redención está próxima".

Apocalipse 1:20 O misterio das sete estrelas que viches na miña man dereita e dos sete candeleros de ouro. As sete estrelas son os anxos das sete igrexas; e os sete candeleros que viches son as sete igrexas.

As sete estrelas e os sete candelabros de ouro representan as sete igrexas.

1. Protección e orientación de Deus sobre a Igrexa

2. A misión da Igrexa no mundo

1. Efesios 3:10-11 - Coa intención de que agora os principados e as potestades dos lugares celestiais poidan coñecer pola igrexa a múltiple sabedoría de Deus

2. Feitos 2:42 - E continuaron firmes na doutrina dos apóstolos e na comunión, e no partimento do pan e nas oracións.

Apocalipse 2 é o segundo capítulo do libro de Apocalipsis, continuando as mensaxes ás sete igrexas. Este capítulo céntrase en mensaxes específicas dirixidas a catro desas igrexas: Éfeso, Esmirna, Pérgamo e Tiatira.

1o Parágrafo: O capítulo comeza cunha mensaxe á igrexa de Éfeso. Xesús encomia as súas obras, traballo e perseveranza, pero reprochaos por abandonar o seu primeiro amor (Apocalipse 2:1-4). El exhorta-los a lembrar o seu amor inicial por El e arrepentirse do seu estado actual ou se enfrontan á eliminación do seu candelabro (Apocalipse 2:5).

2o Parágrafo: A seguinte mensaxe vai dirixida á igrexa de Esmirna. Xesús recoñece a súa tribulación e pobreza, pero asegúralles que son ricos espiritualmente (Apocalipse 2:8-9). Anímaos a non temer a persecución nin o cárcere porque recibirán unha coroa de vida se permanecen fieis ata a morte (Apocalipse 2:10).

3o Parágrafo: As seguintes mensaxes son para Pérgamo e Tiatira. A Pérgamo, Xesús aborda as preocupacións sobre as ensinanzas falsas dentro da igrexa, mencionando especificamente a aqueles que se aferran ás ensinanzas de Balaam e se dedican á inmoralidade sexual (Apocalipse 2:14-15). Advirte que a non ser que se arrepintan, El virá e loitará contra eles coa súa palabra (Apocalipse 2:16). Respecto de Tiatira, Xesús encomia as súas obras de amor pero reprochaos por tolerar unha falsa profetisa chamada Izabel que leva aos seus servos á inmoralidade sexual e á adoración de ídolos (Apocalipsis 2:19-20). Advirte que a non ser que se arrepintan destas prácticas, haberá consecuencias graves (Apocalipsis 2:21-23).

En resumo, o capítulo dous de Apocalipse contén mensaxes específicas para catro das sete igrexas. Xesús eloxia a igrexa de Éfeso polas súas obras, pero instáballes a volver ao seu primeiro amor. El anima á igrexa de Esmirna, que se enfronta á persecución, a permanecer fiel e promételles unha coroa de vida. Xesús aborda as preocupacións sobre as ensinanzas falsas e as prácticas inmorais dentro das igrexas de Pérgamo e Tiatira, advertindo das consecuencias a non ser que se arrepintan. Estas mensaxes destacan tanto os eloxios como os reproches, facendo fincapé na importancia da fidelidade e da xustiza dentro da igrexa.

Apocalipse 2:1 Escribe ao anxo da igrexa de Éfeso: Estas cousas di o que ten na man dereita as sete estrelas, que anda no medio dos sete candeleros de ouro;

Cristo camiña entre as sete velas de ouro e sostén as sete estrelas na súa man dereita.

1. A luz de Cristo: camiñando na súa presenza

2. Seguindo a luz de Cristo: Manter as súas promesas

cruzado-

1. Mateo 5:14-16 - "Ti es a luz do mundo. Non se pode ocultar unha cidade construída sobre un outeiro. Tampouco a xente acende unha lámpada e a mete debaixo dunha cunca. alumea a todos os que están na casa. Do mesmo xeito, que brille a túa luz diante dos demais, para que vexan as túas boas obras e glorifiquen o teu Pai que está no ceo".

2. Filipenses 4:19 - "E o meu Deus satisfará todas as vosas necesidades segundo a riqueza da súa gloria en Cristo Xesús".

Apocalipse 2:2 Coñezo as túas obras, o teu traballo e a túa paciencia, e como non podes

soportar os malos;

A pasaxe fala do coñecemento de Deus das obras, do traballo e da paciencia das persoas, e da súa capacidade para discernir o ben do mal.

1. A importancia de confiar no Señor para o discernimiento e a orientación.

2. O poder da paciencia e do traballo duro no noso camiño espiritual con Deus.

1. Proverbios 3:5-6 Confía no Señor con todo o teu corazón, e non te apoies no teu propio entendemento. Recoñéceo en todos os teus camiños, e el endereitará os teus camiños.

2. Santiago 1: 2-4 Contádeo de alegría, meus irmáns, cando teñades probas de diversa índole, porque sabedes que a proba da vosa fe produce constancia. E que a constancia teña o seu pleno efecto, para que sexades perfectos e completos, sen falta de nada.

Apocalipse 2:3 E soportaches, e tes paciencia, e por amor do meu nome traballaches, e non desfalleceches.

A pasaxe enfatiza a importancia de soportar, paciencia e traballar polo nome de Deus sen esmorecer.

1. A forza da paciencia e da perseveranza en seguir a Deus

2. O poder da fidelidade ao servir a Deus

1. 2 Corintios 4: 7-9 - "Pero temos este tesouro en vasos de barro, para que a excelencia do poder sexa de Deus, e non de nós. Estamos turbados por todas partes, pero non angustiados; estamos perplexos. , pero non desesperado; perseguido, pero non abandonado; derrubado, pero non destruído".

2. Gálatas 6:9 - "E non nos cansemos de facer o ben: porque no seu momento segaremos, se non desfallecemos".

Apocalipse 2:4 Con todo, teño algo contra ti, porque deixaches o teu primeiro amor.

Deus ten algo en contra da igrexa de Éfeso porque deixaron o seu primeiro amor.

1. Reavivando a nosa paixón por Deus

2. Volvendo ao noso primeiro amor

1. Oseas 6:4 - "Oh, Efraím, que che farei? Oh Xudá, que che farei? porque a túa bondade é como a nube da mañá, e como o orballo madrugador desaparece".

2. Xeremías 31: 3 - "Apareceume desde antigo o Señor, dicindo: "Si, eu te amei cun amor eterno; por iso te atraín con misericordia".

Apocalipse 2:5 Lémbrate, pois, de onde caíste, arrepíntete e fai as primeiras obras; ou, se non, acudirei axiña a ti e sacarei o teu candelero do seu lugar, se non te arrepintes.

Deus advirte aos crentes que se acorden de onde veñen e que se arrepintan ou eliminaráos do seu lugar.

1. Arrepentirse ou perecer - Reenfocando a necesidade de arrepentimento

2. A necesidade do arrepentimento - Non descoidar os fundamentos da fe

1. Lucas 13:3 - "Dígovos que non; pero a menos que vos arrepintedes, todos perecerédes igualmente".

2. Ezequiel 18:30-32 - "Por iso, oh casa de Israel, xulgarei a cada un segundo os seus camiños", di o Señor Deus. arrepentídevos e convértete de todas as túas transgresións, para que a iniquidade caiga. non sexa a vosa ruina. Botade de vós todas as transgresións que cometedes, e procurade un novo corazón e un novo espírito. Porque por que morrer, casa de Israel? Porque non me deleito na morte de quen morre , di o Señor Deus .

Apocalipse 2:6 Pero ti tes isto, que odias as obras dos nicolaítas, que eu tamén odio.

Deus encomia á igrexa de Éfeso por odiar as obras dos nicolaítas, que tamén odia.

1. Os perigos de seguir falsas ensinanzas

2. O amor de Deus pola súa Igrexa

1. Mateo 7:15-20 (contexto: Coidado cos falsos profetas)

2. 1 Xoán 4:7-10 (contexto: o amor de Deus por nós e polos seus fillos)

Apocalipse 2:7 O que teña oído, escoite o que o Espírito di ás igrexas; Ao vencedor dareille de comer da árbore da vida, que está no medio do paraíso de Deus.

A través de Apocalipse 2:7, Deus anima ás igrexas a escoitar o que o Espírito está dicindo, e os que venzan terán acceso á árbore da vida no seu paraíso.

1. O poder da superación: chegar ao ceo a través da fe

2. Escoitar o Espírito: discernimento nunha vida fiel

1. Romanos 8:37 - "Non, en todas estas cousas somos máis que vencedores por medio de quen nos amou".

2. Xoán 15:5 - "Eu son a vide, vós sodes os sarmentos: o que permanece en min, e eu nel, este dá moito froito, porque sen min non podedes facer nada".

Apocalipse 2:8 E escribe ao anxo da igrexa de Esmirna: Estas cousas di o primeiro e o derradeiro, que estaba morto e está vivo;

Este verso do libro do Apocalipse enfatiza que Deus é o principio e o fin, e que venceu a morte.

1. O poder insondable de Deus: explorando a profundidade da soberanía de Deus

2. A vitoria definitiva: celebrando o triunfo da vida sobre a morte

1. 1 Corintios 15:54-57 - No que abundou para nós en toda sabedoría e prudencia;

2. Salmo 136: 1-3 - Da gracias ao Señor; porque é bo: porque para sempre é a súa misericordia.

Apocalipse 2:9 Coñezo as túas obras, a tribulación e a pobreza (pero ti es rico) e coñezo a blasfemia dos que din ser xudeus e non o son, senón que son a sinagoga de Satanás.

Deus coñece as obras dos que sofren tribulacións e pobreza, aínda que sexan ricos na fe. Tamén coñece a blasfemia dos que afirman ser xudeus, pero que en realidade forman parte da sinagoga de Satanás.

1. Deus coñece as nosas dificultades: Apocalipse 2:9

2. O perigo da falsa fidelidade: Apocalipse 2:9

1. Mateo 6:19-21 - Almacena tesouros no ceo, non na terra.

2. Xoán 8:31-32 - Coñece a verdade e permanece nela.

Apocalipse 2:10 Non teñas temor de nada do que sufrirás: velaquí, o demo botará a algúns de vós no cárcere, para que sexades probados; e terás tribulación dez días: sé fiel ata a morte, e dareiche unha coroa de vida.

Os cristiáns non deben ter medo de sufrir, xa que Deus recompensaraos con vida eterna se permanecen fieis, ata a morte.

1. Perseverar na fe a pesar do sufrimento

2. A recompensa da vida eterna para os discípulos fieis

1. Santiago 1:12 - Benaventurado o home que permanece firme na proba, porque cando supere a proba recibirá a coroa da vida, que Deus prometeu aos que o aman.

2. Romanos 8:17 - e se fillos, entón herdeiros? □ herdeiros de Deus e coherdeiros de Cristo, sempre que padezamos con el para que tamén sexamos glorificados con el.

Apocalipse 2:11 O que teña oído, que escoite o que o Espírito di ás igrexas; O que vence non será ferido da segunda morte.

O Espírito fala ás igrexas, dicíndolles que os que venzan non serán prexudicados pola segunda morte.

1. Superar a segunda morte mediante a fe en Xesús

2. O poder de superación: converterse nun vencedor

1. Xoán 3:16 - Porque tanto amou Deus ao mundo, que deu ao seu Fillo unigénito, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna.

2. Romanos 8:37-39 - Non, en todas estas cousas somos máis que vencedores por medio de quen nos amou. Porque estou convencido de que nin a morte, nin a vida, nin os anxos, nin os principados, nin as potencias, nin as cousas presentes, nin as vindeiras, nin a altura, nin a profundidade, nin ningunha outra criatura poderá separarnos do amor. de Deus, que está en Cristo Xesús noso Señor.

Apocalipse 2:12 E escribe ao anxo da igrexa de Pérgamo: Estas cousas di o que ten a espada afiada de dous gumes;

Xesús fala co anxo da igrexa de Pérgamo, proclamando que esgrime unha espada afiada de dous fíos.

1. O poder de Xesucristo: comprender a súa autoridade

2. A espada do Señor: o seu significado nas Escrituras

1. Hebreos 4:12 - "Porque a palabra de Deus é viva e activa, máis corta que calquera espada de dous fíos, atravesa ata a división da alma e do espírito, das xuntas e das medulas, e discerne os pensamentos e as intencións dos corazón".

2. Efesios 6:17 - "E toma o casco da salvación e a espada do Espírito, que é a palabra de Deus".

Apocalipse 2:13 Coñezo as túas obras e onde moras, onde está o asento de Satanás; e ti gardas firme o meu nome e non negaste a miña fe, mesmo naqueles días nos que Antipas foi o meu fiel mártir, que foi asasinado entre vós. , onde habita Satanás.

Xesús recoñece as obras da igrexa de Pérgamo, que non negaron a súa fe nin sequera nun momento difícil, cando o seu fiel mártir Antipas foi asasinado.

1. Manterse firmes na nosa fe

2. Superar a oposición coa fe

1. Efesios 6:10-18, Sé forte no Señor e no seu poderío.

2. 1 Pedro 5:8-9, Estade alerta e sobrio. O teu inimigo, o demo, merodea como un león rugente buscando a quen devorar.

Apocalipse 2:14 Pero teño algunhas cousas contra ti, porque tes alí os que sosteñen a doutrina de Balaam, quen ensinou a Balac a botar tropezo diante dos fillos de Israel, a comer cousas sacrificadas aos ídolos e a fornicar.

O Señor ten algunhas queixas contra a Igrexa de Pérgamo porque está permitindo aos que seguen as ensinanzas de Balaam levar á xente a comer alimentos sacrificados aos ídolos e a cometer inmoralidade.

1. Estándares de Deus: Manternos santos

2. O perigo da falsa ensinanza

1. 1 Corintios 10:20-21 - "Non, dou a entender que o que sacrifican os pagáns ofrecen aos demos e non a Deus. Non quero que sexades partícipes dos demos. Non podedes beber a copa do Señor e a copa. dos demos. Non podes participar da mesa do Señor e da mesa dos demos".

2. 1 Timoteo 4: 1-3 - "Agora o Espírito di expresamente que en tempos posteriores algúns se apartarán da fe dedicándose a espíritos enganosos e ás ensinanzas de demos, a través da falta de sinceridade dos mentireiros cuxas conciencias están queimadas, que prohiben o matrimonio . e esixen abstinencia dos alimentos que Deus creou para ser recibidos con acción de grazas polos que cren e coñecen a verdade".

Apocalipse 2:15 Así tes ti tamén cos que sosteñen a doutrina dos nicolaítas, cousa que eu odio.

Deus odia a doutrina dos nicolaítas.

1. O odio de Deus: o que significa para nós

2. Os perigos de seguir a falsa doutrina

1. Proverbios 8:13 - "O temor do Señor é odiar o mal; o orgullo e a soberbia e o camiño malo e a boca perversa que odio".

2. Mateo 7:15-20 - "Coidado cos falsos profetas, que veñen a vós con ovellas? □ vestidos, pero por dentro son lobos voraces. Recoñecerédeos polos seus froitos".

Apocalipse 2:16 Arrepentíñase; ou se non, chegarei axiña a ti e loitarei contra eles coa espada da miña boca.

Arrepinte ou enfronta as consecuencias do xuízo de Deus.

1: Arrepentete e volve a Deus.

2: A espada da boca de Deus.

1: Ezequiel 18:30-32 - Arrepentíñase e vértete dos teus malos camiños e vive.

2: Hebreos 4:12-13 - O poder da palabra de Deus é máis agudo que calquera espada de dous fíos.

Apocalipse 2:17 O que teña oído, escoite o que o Espírito di ás igrexas; Ao vencedor dareille de comer do maná escondido, e dareille unha pedra branca, e na pedra un nome novo escrito, que ninguén coñece, salvo o que o recibe.

O Espírito fala ás igrexas, animándoas a vencer e prometéndolles unha recompensa de maná agochado e unha pedra branca cun novo nome escrito.

1. "Como vencer: atopar forza na promesa de Apocalipsis 2:17"

2. "O poder dun novo nome: unha reflexión sobre Apocalipse 2:17"

1. Xoán 6:31-35 - Xesús? promesa de maná do ceo

2. Isaías 62:2 - A promesa dun novo nome dado por Deus

Apocalipse 2:18 E escribe ao anxo da igrexa de Tiatira: Estas cousas di o Fillo de Deus, que ten os seus ollos coma unha chama de lume e os seus pés son coma bronce fino;

O Fillo de Deus fala á igrexa de Tiatira con ollos coma unha chama de lume e pés coma bronce fino.

1. Vivir unha vida de propósito e paixón

2. Ser forte na túa fe

1. Romanos 12:2 - E non te conformes a este mundo, senón transformate coa renovación da túa mente, para que poidas probar cal é a boa, aceptable e perfecta vontade de Deus.

2. Salmo 119:105 - A túa palabra é unha lámpada para os meus pés e unha luz para o meu camiño.

Apocalipse 2:19 Coñezo as túas obras, a caridade, o servizo, a fe, a túa paciencia e as túas obras; e o último en ser máis que o primeiro.

Deus recoñece a fe, a caridade, o servizo, a paciencia e as obras dos cristiáns e anímaos a seguir crecendo na súa fe.

1. O poder das obras: como facer o ben pode axudar a fortalecer a túa fe

2. Crecer na fe: como perseverar ante a adversidade

1. Santiago 2:14-17 - "¿De que lle serve, irmáns meus, se alguén di que ten fe, pero non ten obras? ¿Pode salvalo a fe? Se un irmán ou unha irmá está espido e carente do alimento diario e un de vós diselles: ? ¡Parte en paz, quéntade e enchede-se, pero non lles dádes as cousas necesarias para o corpo, de que lle serve? Así tamén a fe por si mesma, se non ten funciona, está morto".

2. Romanos 10:17 - "Entón a fe vén polo oído, e o oído pola palabra de Deus".

Apocalipse 2:20 Non obstante, teño algunhas cousas contra ti, porque permites que esa muller Izabel, que se chama profetisa, enseñe e seduza aos meus servos para fornicar e

comer cousas sacrificadas aos ídolos.

O Apóstolo Xoán advirte á igrexa de Tiatira sobre Izabel, unha falsa profetisa que está a desviar a igrexa ensinandolles a fornicar e a comer cousas sacrificadas aos ídolos.

1: "O perigo da falsa ensinanza"

2: "O poder do discipulado fiel"

1: Mateo 7:15-20 - "Coidado cos falsos profetas, que veñen a vós con ovellas? □ vestidos, pero por dentro son lobos voraces. Recoñecéraos polos seus froitos. Recóllense as uvas dos espiños ou os figos dos cardos? , toda árbore sana dá froitos bos, pero a árbore enferma dá froitos malos.A árbore sana non pode dar froitos malos, nin a árbore enferma pode dar froitos bos.Toda árbore que non dá froitos bos córtase e bótase ao lume. Así os recoñeceredes polos seus froitos".

2: 1 Xoán 4: 1-3 - "Amados, non creades en todo espírito, senón probade os espíritos para ver se son de Deus, porque moitos falsos profetas saíron ao mundo. Por iso coñecedes o Espírito de Deus. : todo espírito que confesa que Xesucristo veu na carne é de Deus, e todo espírito que non confesa a Xesús non é de Deus. Este é o espírito do anticristo, que escoitaches que viña e agora xa está no mundo. ."

Apocalipse 2:21 E deille espazo para que se arrepentira da súa fornicación; e ela non se arrepentiu.

A pasaxe revela que Deus deu a alguén a oportunidade de arrepentirse dos seus pecados, pero non o fixo.

1: Debemos aproveitar as oportunidades que Deus nos dá para arrepentirnos.

2: O arrepentimento é un asunto serio e non debe tomarse á lixeira.

1: Proverbios 28:13 - "O que oculta os seus pecados non prospera, pero quen os confesa e os renuncia, atopa misericordia".

2: Lucas 13:3 - "Dígovos que non! Pero a non ser que vos arrepintedes, todos vos tamén pereceréis".

Apocalipse 2:22 Velaquí, vou botala nunha cama, e aos que cometen adulterio con ela

nunha gran tribulación, se non se arrepinten das súas obras.

Deus castigará aos que cometen adulterio, a non ser que se arrepintan.

1. As consecuencias do adulterio: arrepentírate antes de que sexa demasiado tarde

2. O amor e o perdón de Deus: unha oportunidade para comezar de novo

1. Proverbios 6:32-33 ? ut un home que comete adulterio non ten sentido; quen o fai destrúese a si mesmo. Os golpes e a deshonra son o seu destino, e a súa vergoña nunca será borrada.

2. Xoán 8:1-11 ? esus foi ao monte das oliveiras. Pola mañá cedo veu de novo ao templo. Toda a xente veu a el, e sentou e ensinoulles. Os escribas e os fariseos trouxeron unha muller que fora sorprendida en adulterio, e puxérona pararse no medio. ? cada un,??dixéronlle, ? a súa muller foi sorprendida en acto de adulterio. Na lei Moisés mandounos apedrear a tales mulleres. Agora que dis???Dixeron isto para probalo, para que puidesen ter algún cargo que presentar contra el. Xesús inclinouse e escribiu co dedo no chan. Cando seguían a interrogalo, ergueuse e díxolles: ? e calquera de vós que estea sen pecado sexa o primeiro en tirarlle unha pedra.??De novo inclinouse e escribiu no chan. Entón, os que oíron comezaron a marcharse un a un, primeiro os maiores, ata que só quedou Xesús, coa muller aínda alí de pé. Xesús ergueuse e preguntoulle: Omán, onde están? Ninguén te condenou???? o un, señor,? dixo ela. ? galiña tampouco te condeno, declarou Xesús. ? o agora e deixa a túa vida de pecado.? €?

Apocalipse 2:23 E matarei os seus fillos coa morte; e todas as igrexas saberán que eu son o que escruta as rendas e os corazóns, e darei a cada un de vós segundo as vosas obras.

Deus xulgará a cada persoa segundo as súas obras e todas as igrexas saberán que Deus investiga os corazóns e as mentes do seu pobo.

1: O xuízo de Deus é xusto - Apocalipse 2:23

2: As nosas obras determinan a nosa recompensa - Apocalipse 2:23

1: Xeremías 17:10 - Eu, o Señor, escudriño o corazón, probo as rendas, ata dar a cada un segundo o seu camiño e segundo o froito das súas accións.

2: Salmos 62:12 - Tamén a ti, Señor, a misericordia, porque pagas a cada un segundo a súa obra.

Apocalipse 2:24 Pero eu dígovos a vós, e aos demais en Tiatira, todos os que non teñen esta doutrina e non coñeceron as profundidades de Satanás, segundo falan; Non poñerei sobre ti ningunha outra carga.

En Apocalipse 2: 24, o Señor fálalles aos de Tiatira que non teñen a mesma doutrina e non están familiarizados coas profundidades de Satanás. Promete non impoñerlles ningunha carga adicional.

1. Protección graciosa de Deus: como o Señor coida dos seus

2. O amor e a misericordia de Deus: a promesa sen carga do Señor

1. Salmo 55:22 ??? □ como a túa carga sobre o Señor, e el te sustentará;

2. Hebreos 12:1-3 ??? □ pois xa que nós tamén estamos rodeados por unha nube tan grande de testemuñas, deixemos de lado todo peso e o pecado que tan facilmente nos acosa, e corremos con paciencia a carreira que se nos presenta, mirando a Xesús. o autor e rematador da nosa fe; quen pola alegría que se lle puxo diante soportou a cruz, desprezando a vergoña, e está sentado á dereita do trono de Deus. Porque considerade a aquel que soportou tal contradición dos pecadores contra si mesmo, para que non vos cansedes e desfallecedes na vosa mente.

Apocalipse 2:25 Pero o que xa tes, manteña ata que eu veña.

Os crentes están chamados a aferrarse á fe que xa teñen ata que Cristo volva.

1. Vivir para Cristo no momento presente

2. Perseverando na fe ata o regreso de Xesús

1. Hebreos 10:35-36 ??? □, polo tanto, non tires a túa confianza, que ten unha gran recompensa. Porque tes necesidade de perseveranza, para que cando teñas feito a vontade de Deus, recibas o prometido.

2. Romanos 12:12 ??? □ e alegre na esperanza, paciente na aflicción, fiel na oración.??

Apocalipse 2:26 E ao que vence e garde as miñas obras ata o final, dareille poder sobre as nacións.

Aqueles que permanecen fielmente fieis ás obras de Deus ata o final serán recompensados co poder sobre as nacións.

1. Superando a adversidade: recollendo os froitos da fidelidade

2. Atreverse a perseverar: gañando forza a través da resistencia

1. Romanos 8:37 - Non, en todas estas cousas somos máis que vencedores por medio de quen nos amou.

2. Isaías 40:31 - Pero os que esperan no Señor renovarán as súas forzas. Volarán ás ás coma aguias; correrán e non se cansarán, andarán e non se desmaiarán.

Apocalipse 2:27 E gobernaraos cunha vara de ferro; como os vasos dun oleiro serán quebrados ata estremecer: así como recibín do meu Pai.

Xesús gobernará á xente cunha vara de ferro, rompándoas coma se fosen potas, tal e como recibiu do Pai.

1. "A regra de Xesús: rompendo e moldeándonos"

2. "A vontade do pai: someterse á regra de Xesús"

1. Salmo 2: 9 - Romperás cunha vara de ferro e esnaquizarás como un oleiro? □ embarcación.

2. Efesios 5:22-24 - Esposas, sometede aos vosos propios maridos, como ao Señor. Porque o marido é a cabeza da muller, así como Cristo é a cabeza da igrexa, o seu corpo, e é el mesmo o seu Salvador. Agora ben, como a igrexa se somete a Cristo, así tamén as mulleres deben someterse en todo aos seus maridos.

Apocalipse 2:28 E dareille a estrela da mañá.

Deus promete aos que vencen a tentación do mundo que se lles dará a estrela da mañá.

1. A promesa da estrela da mañá: un estudo de Apocalipse 2:28

2. Vencer a tentación e conseguir a bendición de Deus

1. Isaías 14:12-14, describindo a caída de Satanás

2. Filipenses 2:9-11, describindo a Xesús como a estrela da mañá.

Apocalipse 2:29 O que teña oído, escoite o que o Espírito di ás igrexas.

En Apocalipse 2:29, os crentes son animados a escoitar o que o Espírito está dicindo ás igrexas.

1. O poder de escoitar o Espírito

2. O valor de escoitar a Palabra de Deus

1. Santiago 1:19-20 - ? □ agora isto, meus amados irmáns: que cada quen sexa pronto para escoitar, lento para falar, lento para enfadar; pois a ira do home non produce a xustiza de Deus.??

2. Isaías 55:3 - ? □ inclina o teu oído e ven a min; escoita, para que viva a túa alma.??

Apocalipse 3 é o terceiro capítulo do libro de Apocalipsis, continuando as mensaxes ás sete igrexas. Este capítulo céntrase en mensaxes específicas dirixidas a tres desas igrexas: Sardes, Filadelfia e Laodicea.

1o Parágrafo: O capítulo comeza cunha mensaxe á igrexa de Sardes. Xesús recoñece a súa reputación de estar vivo pero advírtelles que están espiritualmente mortos (Apocalipse 3:1). El exhorta-os a fortalecer o que queda e arrepentirse da súa compracencia, ou ben virá sobre eles como un ladrón (Apocalipse 3:2-3).

2o Parágrafo: A seguinte mensaxe vai dirixida á igrexa de Filadelfia. Xesús encomia a súa fidelidade a pesar da súa forza limitada e asegúralles que lles abriu unha porta que ninguén pode pechar (Apocalipse 3:7-8). El promete que, porque cumpriron a súa palabra e non negaron o seu nome, gardaraos da hora da proba que virá sobre o mundo enteiro

(Apocalipsis 3:10).

3o Parágrafo: A mensaxe final é para Laodicea. Xesús reprocha a esta igrexa por ser morna, nin quente nin fría, e advirte que os cuspir da súa boca se non se arrepinten (Apocalipse 3:15-16). A pesar da súa riqueza e suficiencia autopercibida, Xesús expón a súa pobreza espiritual e aconséllalles que busquen nel as verdadeiras riquezas (Apocalipse 3:17-18). Invita aos que escoitan a súa voz a abrir a porta para que entre e cee con eles (Apocalipsis 3:20).

En resumo, o capítulo tres de Apocalipse contén mensaxes específicas para tres das sete igrexas. Xesús aborda a morte espiritual en Sardes e insta ao arrepentimento. Para Filadelfia, encomia a fidelidade e promete protección contra os próximos xuízos. En Laodicea, Xesús reprende a moridez e chama ao arrepentimento, ofrecendo a oportunidade de verdadeiras riquezas espirituais. Estas mensaxes enfatizan a necesidade dunha fe xenuína, o arrepentimento da compracencia e unha busca ferviente da xustiza para recibir a aprobación e as bendicións de Deus.

Apocalipse 3:1 E escribe ao anxo da igrexa de Sardes: Estas cousas di o que ten os sete Espíritos de Deus e as sete estrelas; Coñezo as túas obras, que tes un nome que vives e que estás morto.

Diríxese ao anxo da igrexa de Sardes, e revélase que o que se dirixe a el ten os sete Espíritos de Deus e as sete estrelas. As obras da igrexa de Sardes son reveladas, mostrando que teñen un nome que implica que están vivas, pero en realidade están mortas.

1. O perigo da fe morta: examinando Apocalipse 3:1

2. Vivir a vida ao máximo: reflexións sobre Apocalipse 3:1

1. Xeremías 29:13 - "E me buscaredes e me atoparedes, cando me busquedes con todo o voso corazón".

2. Xoán 10:10 - "O ladrón non vén, senón para roubar, matar e destruír: vin para que teñan vida e para que a teñan en abundancia".

Apocalipse 3:2 Estade atentos e fortalece as cousas que quedan, que están listas para morrer, porque non atopei as túas obras perfectas diante de Deus.

Os cristiáns deben estar atentos e esforzarse por perfeccionar as súas obras aos ollos de

Deus.

1. Fortalecendo a nosa fe: como perfeccionar as nosas obras aos ollos de Deus

2. A chamada a permanecer atentos: por que debemos fortalecer a nosa fe

1. Santiago 4:17 - "Por iso, para quen sabe o correcto e non o fai, para el é pecado".

2. 1 Xoán 3:18 - "Fillos, non amemos de palabra ou de lingua, senón de feito e de verdade".

Apocalipse 3:3 Lémbrate, pois, de como recibiches e escoitaches, e mantén firme e arrepíntete. Por iso, se non velas, vou sobre ti coma un ladrón, e non saberás a que hora chegarei sobre ti.

A pasaxe de Apocalipse 3:3 lémbralles aos cristiáns que recorden as ensinanzas que escoitaron, que se aferren a elas e que se arrepinten. Tamén se lles advirte de que se non miran, Xesús virá coma un ladrón e non saberán a hora da súa chegada.

1. O poder do arrepentimento: como vivir unha vida de arrepentimento

2. Xesús está chegando: a realidade do seu regreso

1. Lucas 13:3 - "Se non te arrepintes, todos perecerás igualmente".

2. 1 Tesalonicenses 5:2-3 - "Pois vós mesmos sabedes perfectamente que o día do Señor virá coma un ladrón na noite. Mentres a xente di: "Hai paz e seguridade", entón a destrución repentina virá sobre eles como as dores de parto sobre unha muller embarazada, e non escaparán".

Apocalipse 3:4 Tes algúns nomes mesmo en Sardes que non contaminaron as súas vestiduras; e andarán comigo de branco, porque son dignos.

Os poucos nomes de Sardes mantivéronse fieis e serán recompensados coa vida eterna.

1: Permanece fiel e recibe a vida eterna

2: Perseverar en tempos difíciles

1: Romanos 8:28 "E sabemos que todas as cousas colaboran para o ben dos que aman a Deus, dos que son chamados segundo o seu propósito".

2: Colosenses 3:23 "E todo o que fagades, facédeo de corazón, como para o Señor, e non para os homes".

Apocalipse 3:5 O que vence, este será vestido de roupa branca; e non borrarei o seu nome do libro da vida, senón que confesarei o seu nome diante do meu Pai e dos seus anxos.

Os crentes que superen as súas probas e permanezan fieis serán recompensados con roupa branca e serán recoñecidos por Deus e os seus anxos.

1. A recompensa da fidelidade - Explorando a promesa de Deus de vestir aos crentes con roupa branca se seguen sendo certas a pesar das probabilidades.

2. Vencedores victoriosos - Examinando como os fieis poden manterse firmes ante a adversidade e recibir as bendicións de Deus.

1. Mateo 24:13 - "Pero o que se manteña firme ata o final será salvo".

2. 2 Corintios 5:10 - "Porque todos temos que comparecer ante o tribunal de Cristo, para que cada un de nós reciba o que nos corresponde polas cousas feitas mentres estamos no corpo, sexan boas ou malas".

Apocalipse 3:6 O que teña oído, escoite o que o Espírito di ás igrexas.

En Apocalipse 3:6, Xesús anima aos que teñen oído a escoitar e escoitar o que o Espírito está dicindo ás igrexas.

1. A importancia de escoitar a voz do Espírito

2. Cultivar o discernimento espiritual na Igrexa

1. Actos 17:11 - Agora os bereanos tiñan un carácter máis nobre que os tesalonicenses, porque recibiron a mensaxe con gran afán e examinaron as Escrituras todos os días para

ver se o que dicía Paulo era certo.

2. Santiago 1:19 - Meus queridos irmáns e irmás, tome nota disto: todos deben ser rápidos para escoitar, lentos para falar e lentos para enfadarse.

Apocalipse 3:7 E escribe ao anxo da igrexa de Filadelfia: Estas cousas di o santo, o verdadeiro, o que ten a chave de David, o que abre e ninguén pecha; e pecha, e ninguén abre;

Xesús é o que ten o poder de abrir e pechar portas, e fala coa igrexa de Filadelfia.

1. "A chave para abrir as portas"

2. "A soberanía de Deus nas nosas vidas"

1. Isaías 22:22 - "E poñerei a chave da casa de David sobre o seu ombreiro; así abrirá, e ninguén pechará; e pechará, e ninguén abrirá".

2. 2 Corintios 5:17-20 - "Polo tanto, se alguén está en Cristo, é unha nova creación. O vello pasou; velaquí, o novo veu. Todo isto vén de Deus, que por Cristo nos reconciliou con nós. el mesmo e deunos o ministerio da reconciliación, é dicir, en Cristo, Deus estaba reconciliando o mundo consigo mesmo, sen contar con eles as súas ofensas, e encomendándonos a mensaxe da reconciliación. Polo tanto, somos embaixadores de Cristo, Deus facendo o seu chamamento. a través de nós. Rogámosche en nome de Cristo, reconciliate con Deus".

Apocalipse 3:8 Coñezo as túas obras: velaquí, puxen diante de ti unha porta aberta e ninguén pode pechala, porque tes un pouco de forza, cumpriches a miña palabra e non negaste o meu nome.

Esta pasaxe enfatiza a porta aberta que Deus puxo diante de nós e a forza que temos para manter a súa palabra e non negar o seu nome.

1. Confiar na forza de Deus para superar os retos

2. A porta aberta da oportunidade que nos espera

1. Filipenses 4:13 - "Todo podo por medio de quen me fortalece".

2. Isaías 43:19 - "Velaí, estou facendo unha cousa nova; agora xorde, non o percibes?"

Apocalipse 3:9 Velaquí, fareinos da sinagoga de Satanás, os que din que son xudeus, e non o son, pero menten; velaquí, fareinos vir a adorar diante dos teus pés e a saber que te amei.

Deus xulgará os que afirman falsamente ser xudeus pero non o son, e fará que recoñezan o seu amor polos que son fieis.

1. Deus é o xuíz dos fieis

2. Recoñecer o amor de Deus a través da fe

1. Romanos 2:28-29 - Porque ninguén é xudeu que sexa só un por fóra, nin a circuncisión por fóra e física. Pero un xudeu é un por dentro, e a circuncisión é cousa do corazón, polo Espírito, non pola letra. A súa louvanza non é do home senón de Deus.

2. Santiago 2:14-17 - De que serve, meus irmáns, se alguén di que ten fe pero non ten obras? Pode esa fe salvalo? Se un irmán ou unha irmá está mal vestido e carece de comida diaria, e algún de vós lle di: "Vaia en paz, quentade e enchede", sen darlles as cousas necesarias para o corpo, para que serve iso? Así tamén a fe por si mesma, se non ten obras, está morta.

Apocalipse 3:10 Porque gardaste a palabra da miña paciencia, eu tamén te gardarei da hora da tentación, que virá sobre todo o mundo, para probar aos habitantes da terra.

Deus gardará os que gardan a súa palabra desde a hora da tentación para vir sobre o mundo.

1. Manter a Palabra de Deus: Manterse fortes a través da tentación

2. Perseverar na fe: a promesa de protección de Deus durante tempos problemáticos

1. Santiago 1:12-15 - Benaventurado o que persevera na proba porque, tras superar a proba, esa persoa recibirá a coroa de vida que o Señor prometeu aos que o aman.

2. 1 Corintios 10:13 - Non vos alcanzou ningunha tentación que non sexa común ao

home. Deus é fiel, e non deixará que sexas tentado por riba das túas capacidades, pero coa tentación tamén proporcionará a vía de escape, para que poidas aguantar.

Apocalipse 3:11 Velaquí, veño axiña: mantén o que tes, para que ninguén tome a túa coroa.

Xesús advírtenos que sexamos fieis ao seguilo para que ninguén nos quite a coroa.

1. A coroa da fidelidade: como permanecer firme en seguir a Xesús

2. Non perdas de vista a túa Coroa: Mantéñase concentrado en Xesús

1. 1 Corintios 9:25-27 - Todos os que compiten nos xogos entran nun adestramento estrito. Fano para conseguir unha coroa que non durará, pero nós facémolo para conseguir unha coroa que perdure para sempre.

2. Hebreos 3:12-14 - Procurade, irmáns, que ningún de vós teña un corazón pecador e incrédulo que se afasta do Deus vivo. Pero animádevos uns a outros todos os días, sempre que se chame "Hoxe", para que ningún de vós se vexa endurecido polo engano do pecado. Chegamos a compartir en Cristo, se de feito mantemos firmemente a nosa convicción orixinal ata o final.

Apocalipse 3:12 Ao vencedor fareino unha columna no templo do meu Deus, e xa non sairá; e escribirei sobre el o nome do meu Deus e o nome da cidade do meu Deus, que é a nova Xerusalén, que baixa do ceo de parte do meu Deus: e escribirei sobre el o meu novo nome.

Os que venzan converteranse nun alicerce no templo de Deus e nunca sairán; o seu nome escribirase co nome de Deus e coa cidade de Deus, que é a Nova Xerusalén que vén de Deus, e tamén se escribirá neles o novo nome de Deus.

1. As promesas de Deus: converterse nun alicerce no seu templo

2. Superación e recompensa: Deus escribindo o seu nome en nós

1. Isaías 28:16 - Por iso, así di o Señor Deus: "Velaí, eu son quen poño en Sión unha pedra, unha pedra probada, unha pedra angular cara para o fundamento, firmemente colocada. Quen crea nela non será perturbado.

2. Xoán 14:2-3 - Na casa do meu Pai hai moitos cuartos; se non fose así, xa cho diría. Vou alí para preparar un lugar para ti. E se vou preparar un lugar para ti, volverei e levarei para que esteas comigo para que esteas tamén onde eu estou.

Apocalipse 3:13 O que teña oído, que escoite o que o Espírito di ás igrexas.

Xesús fala ás igrexas, animándoas a escoitar o Espírito e obedecer os seus mandamentos.

1. "Vivir en obediencia: obedecer a chamada do Espírito"

2. "Escoitar o que di o Espírito: comprender a vontade de Deus"

1. Romanos 8:14 - "Porque todos os que son guiados polo Espírito de Deus son fillos de Deus".

2. Santiago 1: 22-25 - "Pero facede a palabra, e non só oíntes, enganádevos a vós mesmos. Porque se alguén escoita a palabra e non o fai, é como un home que mira atentamente o seu natural. cara nun espello. Pois mira para si mesmo e vaise e enseguida esquece como era. Pero o que mira a lei perfecta, a lei da liberdade, e persevera, non sendo oínte que esquece, senón que actúa. , será bendito co seu facer".

Apocalipse 3:14 E escribe ao anxo da igrexa de Laodicea: Estas cousas di o Amén, a testemuña fiel e verdadeira, o comezo da creación de Deus;

O Señor, a testemuña fiel e verdadeira e o comezo da creación fala co anxo da igrexa de Laodicea.

1. "A fidelidade do Señor"

2. "Os inicios da creación"

1. Romanos 3: 3-4 - "¿E se algúns non cren? A súa incredulidade fará que a fidelidade de Deus sexa sen efecto? Certamente non! De feito, sexa Deus verdadeiro, pero cada home mentireiro".

2. Colosenses 1:15-17 - "El é a imaxe do Deus invisible, o primoxénito de toda a creación. Porque por el foron creadas todas as cousas que están no ceo e na terra, visibles e invisibles, sexan tronos ou dominios. ou principados ou potestades. Todas as cousas

foron creadas por El e para El. E El é antes de todas as cousas, e en El todas as cousas consisten".

Apocalipse 3:15 Coñezo as túas obras, que non tes nin frío nin quente: quixera que foses frío nin quente.

O Señor coñece as obras do pobo, pero quere que estean plenamente comprometidos nas súas crenzas.

1: O Señor quere que esteamos plenamente comprometidos

2: Quente ou frío: o Señor quere que elixamos

1: Santiago 4:17 - "Polo tanto, para o que sabe facer o ben e non o fai, para el é pecado".

2: Mateo 6:21 - "Pois onde estea o teu tesouro, alí estará tamén o teu corazón".

Apocalipse 3:16 Entón, porque es morno, e non estás frío nin quente, vomitareite da miña boca.

Deus rexeitará os que son mornos na súa fe.

1. O perigo da fe morna

2. A importancia do celo na nosa fe

1. Santiago 4:4-10

2. Mateo 25:1-13

Apocalipse 3:17 Porque dis: Eu son rico, enriquecido en bens e non teño necesidade de nada; e non sabes que es desgraciado, miserable, pobre, cego e espido.

Esta pasaxe revela a advertencia de Deus aos que son ricos e pensan que non necesitan nada.

1: Non importa cantas riquezas un teña, non pode salvalos do xuízo de Deus.

2: As riquezas poden ser unha forma de pobreza espiritual se poñemos a nosa confianza nelas no canto do Señor.

1: 1 Timoteo 6: 17-19 - "Instruír aos ricos neste mundo presente que non se fagan vanidoso nin que poñan a súa esperanza na incerteza das riquezas, senón en Deus, que nos proporciona todas as cousas para gozar. Instrúeos a facer o ben, a ser ricos en boas obras, a ser xenerosos e dispostos a compartir, gardando para si o tesouro dun bo fundamento para o futuro, para que se apoderan do que é a verdadeira vida".

2: Santiago 5:1-6 - "Ven agora, ricos, chorade e berrade polas miserias que vos veñen encima. As túas riquezas apodrecéronse e as túas roupas están comidas pola avelaíña. O teu ouro e prata corroíronse, e a súa corrosión será unha proba contra ti e comerá a túa carne como o lume. Tesouros tesouros nos últimos días. Velaquí, o salario dos obreiros que segaban os teus campos, que ti impediches con estafa, claman contra ti, e os berros dos segadores chegaron a oídos do Señor dos exércitos. Viviches na terra con luxo e autocomplacencia. Engordaches o teu corazón nun día de matanza. Condenaches e asasinaches á persoa xusta. Non te resiste".

Apocalipse 3:18 Aconsélloche que compres de min ouro probado no lume, para que te fagas rico; e vestidos brancos, para que te revestis e non apareza a vergoña da túa nudez; e unxe os teus ollos con colirio, para que vexas.

A pasaxe anima aos lectores a comprar de Deus ouro que foi probado polo lume, roupa branca para cubrir a súa nudez e collar para poder ver.

1. As riquezas espirituais de Deus: como atopar abundancia no medio dunha crise

2. O poder da fe: como recibir a roupa da salvación en tempos de necesidade

1. 2 Corintios 5:17 - Polo tanto, se alguén está en Cristo, é unha nova creación. O vello pasou; velaquí, o novo chegou.

2. Isaías 61:10 - Alegrareime moito no Señor; a miña alma exultarase no meu Deus, porque me vestiu coas vestimentas da salvación; cubriume co manto da xustiza, coma un noivo se engalana coma un cura cun fermoso tocado, e coma unha noiva se adorna coas súas xoias.

Apocalipse 3:19 A cantos amo, reprendo e castigo;

Deus ámanos e disciplinanos para achegarnos a El.

1. O amor e a disciplina de Deus

2. Arrepentimento celoso

1. Hebreos 12:4-11 - A disciplina de Deus

2. Lucas 15:11-32 - O amor de Deus visto no arrepentimento

Apocalipse 3:20 Velaquí, estou á porta e bato: se alguén escoita a miña voz e abre a porta, entrarei a el e cearei con el, e el comigo.

Esta pasaxe fala de Xesús chamando á porta do corazón dunha persoa, e se a abren, Xesús entrará e terá comunión con eles.

1. Unha invitación á intimidade con Xesús

2. Abrir a porta a unha relación con Xesús

1. Xoán 15:4-5 - "Permanede en min, e eu en vós. Como o pólvora non pode dar froito por si só, se non permanece na vide, tampouco ti podes, se non permaneces en min. Eu son a vide; vós sodes as ramas. Quen permanece en min e eu nel, é o que dá moito froito, porque sen min non podedes facer nada".

2. Efesios 3:17-19 - "Para que Cristo habite nos vosos corazóns mediante a fe, para que vós, estando arraigados e fundamentados no amor, teñades forza para comprender con todos os santos cal é a amplitude, a lonxitude, a altura e a profundidade. , e coñecer o amor de Cristo que supera o coñecemento, para que esteades cheos de toda a plenitude de Deus".

Apocalipse 3:21 Ao vencedor dareille sentar comigo no meu trono, como eu tamén vencei, e sento co meu Pai no seu trono.

Xesús promete compartir o seu trono cos que vencen, como xa venceu e está sentado co Pai no seu trono.

1. "A promesa dun trono: vencer con Xesús"

2. "Vivir victorioso: Sentado con Cristo no seu trono"

1. Filipenses 2: 5-11 - Xesús humillóuse a si mesmo e fíxose obediente ata a morte, ata a morte en cruz.

2. Hebreos 12:1-2 - Corramos con perseverancia a carreira que se nos presenta, mirando a Xesús, o fundador e perfeccionador da nosa fe.

Apocalipse 3:22 O que teña oído, que escoite o que o Espírito di ás igrexas.

Este verso do Apocalipse anima aos crentes a escoitar o que o Espírito está dicindo ás igrexas.

1. "Ser unha Igrexa que escoita: escoitando o que o Espírito está dicindo"

2. "Vivir en obediencia: responder ao que o Espírito está dicindo"

1. Xoán 10:27: "As miñas ovellas escoitan a miña voz, e coñézoas, e séguenme".

2. Romanos 12:2: "Non te conformes a este mundo, senón transfórmate coa renovación da túa mente, para que, probando, poidas discernir cal é a vontade de Deus, o que é bo, agradable e perfecto".

Apocalipse 4 é o cuarto capítulo do libro de Apocalipse e marca un cambio significativo na narración. Este capítulo céntrase na visión de Xoán da sala do trono celestial e da adoración que alí se realiza.

1o parágrafo: O capítulo comeza con Xoán describindo unha porta aberta no ceo, e escoita unha voz que o invita a subir e ver o que debe ocorrer despois destas cousas (Apocalipse 4:1). Inmediatamente, Xoán é arrebatado polo Espírito e atópase na presenza do trono de Deus. Ve unha escena magnífica con Deus sentado no seu trono, rodeado de vinte e catro anciáns vestidos con túnicas brancas, que representan a autoridade e a pureza (Apocalipse 4:2-5). Do trono saen relámpagos, estrondos e tronos, unha poderosa exhibición que simboliza a maxestade de Deus.

2º Parágrafo: Nos versos 6-8, Xoán describe catro criaturas vivas ante o trono de Deus. Estas criaturas están cubertas de ollos por todas partes -simbolizando a súa omnisciencia- e teñen diferentes rostros como un león, un boi, un home e unha aguia

(Apocalipse 4:6-7). Continuamente adoran a Deus día e noite proclamando a súa santidade dicindo "Santo, santo, santo é o Señor Deus Todopoderoso" (Apocalipse 4:8). A súa adoración leva a unha atmosfera onde vinte e catro anciáns caen ante Aquel que está sentado no trono botando as súas coroas diante del como un acto de entrega e adoración (Apocalipse 4:9-11).

Terceiro parágrafo: o foco deste capítulo está principalmente en representar a gloria e adoración impresionantes que se producen na sala do trono do ceo. Proporciona aos lectores unha visión das realidades celestes máis aló da comprensión terrestre. As imaxes utilizadas, como lóstregos, sons atronadores, criaturas vivas con múltiples ollos, serven para transmitir tanto a grandeza como a reverencia asociada á presenza de Deus. A adoración continua das criaturas vivas e dos vinte e catro anciáns destaca a natureza eterna da adoración e enfatiza a santidade, a soberanía e a dignidade de Deus para recibir honra e gloria.

En resumo, o capítulo catro de Apocalipse retrata a visión de Xoán da sala do trono celestial. El é testemuña dunha escena na que Deus está sentado no seu trono, rodeado de vinte e catro anciáns e catro seres vivos. O capítulo enfatiza a magnificencia e santidade de Deus a través de imaxes vivas e adoración continua ofrecida por estes seres celestes. Serve como un poderoso recordatorio de que Deus é exaltado por riba de toda creación e digno de adoración eterna.

Apocalipse 4:1 Despois mirei, e velaquí, abriuse unha porta no ceo; e a primeira voz que oín foi como a dunha trompeta que falaba comigo; que dixo: "Sube aquí, e mostrareiche as cousas que deben suceder máis adiante".

Xoán é invitado ao ceo por unha voz semellante a unha trompeta e móstranse as cousas que están por vir.

1. Non teñas medo de pechar as portas do pasado e abrir as do futuro.

2. Sempre podemos atopar esperanza para o futuro nas promesas de Deus.

1. Isaías 43:19 - "Velaí, estou facendo unha cousa nova; agora brota, non o percibes? Abrirei camiño no deserto e ríos no deserto.

2. Hebreos 11:1 - Agora a fe é a seguridade das cousas que se esperan, a convicción das cousas que non se ven.

Apocalipse 4:2 E inmediatamente estaba no espírito, e velaquí, un trono estaba posto no ceo, e un estaba sentado no trono.

Xoán é tomado no espírito e ve un trono no ceo con alguén sentado nel.

1. Como confiar na grandeza e no poder de Deus

2. A Maxestade do Ceo

1. Isaías 6: 1-2 - O ano en que morreu o rei Ozías vin ao Señor sentado nun trono alto e elevado: e o seu tren encheu o templo.

2. Salmo 103:19 - O Señor estableceu o seu trono nos ceos, e o seu reino goberna sobre todo.

Apocalipse 4:3 E o que estaba sentado tiña o aspecto dun xaspe e unha pedra de sardiña; e había un arco da vella arredor do trono, á vista coma unha esmeralda.

O que estaba sentado no trono describíase como unha pedra de xaspe e sardiña e un arco da vella en forma de esmeralda que rodeaba o trono.

1. A Maxestade de Deus está máis aló da comprensión humana

2. O simbolismo do arco da vella de cores na Biblia

1. Ezequiel 1:28 - "Como a aparencia do arco que está na nube no día de choiva, así era o aspecto do brillo ao redor. Esta era a aparencia da imaxe da gloria do Señor".

2. Apocalipse 21:11 - "Ten a gloria de Deus: e a súa luz era coma unha pedra preciosa, como unha pedra de xaspe, clara coma o cristal".

Apocalipse 4:4 E ao redor do trono había vinte e catro asentos; e sobre os asentos vin a vinte e catro anciáns sentados, vestidos con vestiduras brancas; e tiñan na cabeza coroas de ouro.

24 anciáns vense sentados arredor do trono de Deus, vestidos con túnicas brancas e coroas de ouro.

1. "A maxestade do ceo: comprender a natureza do trono de Deus"

2. "O noso papel como servos de Deus: o significado dos 24 anciáns"

1. Isaías 6:1-3

2. 1 Pedro 5:1-4

Apocalipse 4:5 E do trono saían lóstregos, tronos e voces, e había sete lámpadas de lume ardendo diante do trono, que son os sete Espíritos de Deus.

O trono de Deus no Ceo está rodeado por sete lámpadas de lume que simbolizan os sete Espíritos de Deus, acompañados de tronos, raios e voces.

1. O poder dos sete espíritos de Deus

2. A Maxestade do Trono de Deus no Ceo

1. Isaías 11:2-3 - O espírito do Señor descansará sobre el, o espírito de sabedoría e entendemento, o espírito de consello e forza, o espírito de coñecemento e de temor ao Señor.

2. Efesios 4:4-6 - Hai un só corpo e un só Espírito, así como foches chamados á única esperanza que pertence á túa chamada, un só Señor, unha única fe, un só bautismo, un só Deus e Pai de todos. sobre todo e por todo e en todos.

Apocalipse 4:6 E diante do trono había un mar de vidro semellante ao cristal: e no medio do trono, e ao redor do trono, había catro animais cheos de ollos por diante e por detrás.

O trono de Deus está rodeado por un mar de vidro e catro bestas con ollos por diante e por detrás.

1. A Maxestade do Trono de Deus

2. A vixilancia dos servos de Deus

1. Ezequiel 1:4-14 - A visión das criaturas ante o trono de Deus.

2. Éxodo 24:17 - Moisés e os anciáns contemplan a gloria do Señor.

Apocalipse 4:7 E a primeira besta era coma un león, e a segunda coma un becerro, e a terceira tiña un rostro coma un home, e a cuarta coma unha aguia voando.

Dáse unha descrición de catro animais, cada un parecido a un león, un becerro, un home e unha aguia respectivamente.

1. As maxestosas criaturas de Deus: explorando a beleza da creación

2. O poder da transformación: converterse en quen Deus quería que fosemos

1. Salmos 104:24 - Cantas son as túas obras, Señor! Con sabedoría fixeches todos; a terra está chea das túas criaturas.

2. Isaías 40:31 - Pero os que esperan no Señor renovarán as súas forzas. Volarán ás ás coma aguias; correrán e non se cansarán, andarán e non se desmaiarán.

Apocalipse 4:8 E as catro bestas tiñan cada unha delas seis ás arredor del; e estaban cheos de ollos por dentro, e non descansaban día nin noite, dicindo: Santo, santo, santo, Señor Deus Todopoderoso, que era, é e está por vir.

A santidade de Deus é infinita e atemporal.

1. O eloxio interminable das hostias celestes

2. Contemplando a Maxestade de Deus

1. Isaías 6:3 - E un gritaba a outro, e dicían: Santo, santo, santo é o Señor dos exércitos: a terra enteira está chea da súa gloria.

2. 1 Pedro 1: 15-16 - Pero como o que vos chamou é santo, así sexades santos en todo tipo de conversacións; Porque está escrito: Sé santos; pois son santo.

Apocalipse 4:9 E cando esas bestas dan gloria, honra e grazas ao que estaba sentado no trono, que vive para sempre e para sempre,

As criaturas celestes dan gloria e honra a Deus, que vive para sempre.

1. Deus é para sempre: unha reflexión sobre Apocalipse 4:9

2. Adora a Deus para sempre: unha ollada a Apocalipse 4:9

1. Salmo 90: 2 - "Antes de que as montañas fosen producidas, ou que formaras a terra e o mundo, desde a eternidade ata a eternidade, ti es Deus".

2. Romanos 11:36 - "Porque del, e por el e para el son todas as cousas: a quen sexa a gloria para sempre. Amén".

Apocalipse 4:10 Os vinte e catro anciáns caen diante do que estaba sentado no trono e adoran ao que vive para sempre e para sempre, e botaron as súas coroas diante do trono, dicindo:

Os vinte e catro anciáns mostran reverencia a Deus adorándoo e depoñendo as súas coroas.

1. "O significado da adoración nas nosas vidas"

2. "Someterse ao poder e á autoridade de Deus"

1. Salmo 95:6 - "Veña, postrémonos na adoración, axeonllámonos ante o Señor, o noso Creador".

2. Filipenses 2: 10-11 - "No nome de Xesús todo xeonllo debe dobrarse, no ceo, na terra e debaixo da terra, e toda lingua recoñeza que Xesucristo é o Señor, para a gloria de Deus Pai".

Apocalipse 4:11 Es digno, Señor, de recibir gloria, honra e poder, porque ti creaches todas as cousas, e para o teu gusto son e foron creadas.

Deus é digno de gloria, honra e poder porque creou todas as cousas para o seu pracer.

1: Deus, o Creador do Universo, é digno de honra e eloxio

2: Todas as cousas foron creadas para o pracer e a gloria de Deus

1: Colosenses 1:16 Porque por el foron creadas todas as cousas, as que están no ceo e na terra, visibles e invisibles, sexan tronos, ou dominios, ou principados ou potestades: todas as cousas foron creadas por el. e para el:

2: Isaías 43:7 Incluso a todos os que son chamados polo meu nome: porque eu o creei para a miña gloria, formeino; si, fíxeno.

Apocalipse 5 é o quinto capítulo do libro de Apocalipsis e continúa a visión de Xoán na sala do trono celestial. Este capítulo céntrase no pergamiño con sete selos e no Cordeiro que é digno de abrilo.

1o Parágrafo: O capítulo comeza con Xoán vendo un pergamiño na man dereita de Deus, selado con sete selos (Apocalipsis 5:1). Un anxo proclama a gran voz, preguntando quen é digno de abrir o rollo e romper os seus selos. Ninguén no ceo nin na terra se atopa digno de facelo, o que fai chorar a Xoán (Apocalipse 5:2-4). Porén, un dos anciáns dille que non chore porque o León de Xudá, a Raíz de David, triunfou e pode abrir o pergamiño (Apocalipse 5:5).

2º Parágrafo: Nos versos 6-7, Xoán ve un Cordeiro de pé coma se fora sacrificado no trono de Deus. O Año ten sete cornos que simbolizan o poder e sete ollos que representan a omnisciencia, atributos que lle permiten realizar a vontade de Deus (Apocalipse 5:6). O Año leva o pergamiño da man dereita de Deus no medio da gran adoración e adoración de todas as criaturas do ceo e da terra (Apocalipse 5:8-14). Cantan unha nova canción louvando tanto a Deus como ao Año pola súa obra redentora a través do seu sangue.

3o Parágrafo: Este capítulo revela que só Xesucristo, o León de Xudá, triunfou sobre o pecado e a morte. Só el é considerado digno de abrir o pergamiño que contén acontecementos futuros que se desenvolverán segundo o plan de Deus. A imaxe de Xesús como un Cordeiro sacrificado enfatiza a súa morte en sacrificio en nome da humanidade, un tema central en todo o Apocalipse. A adoración ofrecida por todas as criaturas destaca o papel único de Xesús como plenamente divino (digno de adoración) e plenamente humano (o que foi asasinado). O capítulo transmite a anticipación e a alegría que rodean a obra redentora de Xesús e o cumprimento dos propósitos de Deus.

En resumo, o capítulo cinco de Apocalipse presenta a visión de Xoán do rollo con sete selos na man dereita de Deus. Revela que só Xesucristo, representado como o León triunfante de Xudá e o Cordeiro sacrificado, é digno de abrir o pergamiño. O capítulo enfatiza a obra redentora de Xesús a través da súa morte sacrificial e destaca a adoración e adoración que lle dan todas as criaturas do ceo e da terra. Transmite unha sensación de anticipación para que os acontecementos futuros se desenvolvan segundo o plan de Deus, levando finalmente á súa vitoria final sobre o mal.

Apocalipse 5:1 E vin na man dereita do que estaba sentado no trono un libro escrito por dentro e por detrás, selado con sete selos.

Xoán viu un libro na man dereita del sentado no trono, que estaba selado con sete selos.

1. O Libro Selado: Desbloqueando o Misterio da Vontade de Deus

2. O poder do trono: liberando o libro selado

1. Daniel 7: 9-14 - A visión de Daniel do Antigo de Días e dos libros

2. Hebreos 10:19-20 - Entrando na presenza de Deus con confianza e ousadía

Apocalipse 5:2 E vin un anxo forte que proclamaba en gran voz: Quen é digno de abrir o libro e soltar os seus selos?

Un anxo forte pregunta quen é digno de abrir un libro e romper os seus selos.

1. A busca interminable de Deus por aqueles que son dignos

2. Que fai falta para ser digno?

1. Hebreos 4:15-16 - Porque non temos un Sumo Sacerdote que non poida compadecerse das nosas debilidades, senón un que foi tentado en todas as cousas como nós, pero sen pecado. Por iso, achegámonos con confianza ao trono da graza, para recibir misericordia e atopar graza para axudar no momento da necesidade.

2. 2 Timoteo 2:20-21 - Pero nunha gran casa non só hai vasos de ouro e prata, senón tamén de madeira e de terra; e uns para honrar, e outros para deshonrar. Polo tanto, se un home se purga destes, será un vaso de honra, santificado e axeitado para o uso do mestre e preparado para toda boa obra.

Apocalipse 5:3 E ninguén no ceo, nin na terra, nin debaixo da terra, puido abrir o libro, nin miralo.

Ninguén puido abrir o libro nin sequera miralo.

1. Os plans de Deus están máis aló da nosa comprensión

2. O poder da Palabra de Deus

1. Isaías 55:8-9 - "Porque os meus pensamentos non son os teus pensamentos, nin os teus camiños son os meus camiños", declara o Señor. "Como os ceos son máis altos que a terra, así son os meus camiños máis altos que os teus camiños e os meus pensamentos que os teus pensamentos.

2. Salmo 19:7-11 - A lei do Señor é perfecta, refresca a alma. Os estatutos do Señor son fiables, facendo sabios aos sinxelos. Os preceptos do Señor son correctos, alegrando o corazón. Os mandamentos do Señor son radiantes, iluminando os ollos. O temor do Señor é puro, perdura para sempre. Os decretos do Señor son firmes, e todos son xustos.

Apocalipse 5:4 E chorei moito, porque ninguén foi atopado digno de abrir e ler o libro, nin de miralo.

A busca de alguén digno de ler o libro de Apocalipse 5 non tivo éxito.

1. "A singularidade da digna de Deus"

2. "O valor de buscar dignidade"

1. Isaías 6:3 - "E un clamou a outro, e dicían: Santo, santo, santo é o Señor dos exércitos: a terra enteira está chea da súa gloria".

2. Salmo 145: 3 - "Grande é o Señor e digno de louvanza; e a súa grandeza é inescrutable".

Apocalipse 5:5 E un dos anciáns díxome: Non chores: velaquí, o León da tribo de Xudá, a Raíz de David, venceu para abrir o libro e soltar os seus sete selos.

Un ancián consola a Xoán para que non chore, porque o León da Tribo de Xudá, a Raíz de David, gañou o dereito de abrir o libro e soltar os sete selos.

1. Xesús é o único que pode abrir o libro do destino

2. A Autoridade de Xesús: O León da Tribo de Xudá

1. Isaías 11:1-3 - "Un brote sairá do toco de Isai, e das súas raíces brotará unha rama. O Espírito do Señor descansará sobre el, o espírito de sabedoría e entendemento, o espírito de consello e de forza, o espírito de coñecemento e o temor do Señor. O seu deleite estará no temor do Señor".

2. Isaías 53:7-8 - "Estaba oprimido e aflixido, pero non abriu a boca; leváronlle coma un cordeiro á matanza, e coma unha ovella cala diante dos seus esquiladores, así non abriu a boca. Pola opresión e o xuízo foi quitado. Con todo, quen da súa xeración protestou? Porque foi cortado da terra dos vivos; pola transgresión do meu pobo foi castigado".

Apocalipse 5:6 E vin, e velaquí, no medio do trono e das catro bestas, e no medio dos anciáns, estaba un Cordeiro coma sacrificado, que tiña sete cornos e sete ollos, que son os sete Espíritos de Deus enviados a toda a terra.

No medio do trono e de catro animais e anciáns, estaba un Cordeiro coma se fose sacrificado, con sete cornos e sete ollos que representaban os sete Espíritos de Deus enviados ao mundo.

1. O poder de Xesucristo: O Año que está diante do trono

2. Os sete espíritos de Deus: a representación simbólica da vontade de Deus

1. Xoán 1:29 - "Ao día seguinte Xoán viu a Xesús que se dirixía cara a el e díxolle: 'Mira, o Cordeiro de Deus, que quita o pecado do mundo'".

2. Zacarías 4:10 - "Non desprecies estes pequenos comezos, porque o Señor alégrase de ver comezar a obra", di o Señor Todopoderoso.

Apocalipse 5:7 E veu e colleu o libro da man dereita do que estaba sentado no trono.

En Apocalipse 5:7, Xesús saca o libro da man dereita do que está sentado no trono.

1. O poder de Xesús: como Xesús usa a súa autoridade para tomar o que é seu

2. O trono de Deus: o que significa para Xesús quitarlle o libro a quen está sentado nel

1. Mateo 28:18-20 - E veu Xesús e díxolles: "Toda a autoridade no ceo e na terra foime dada. Id, pois, e facede discípulos a todas as nacións, bautizándoos no nome do Pai e do Fillo e do Espírito Santo, ensinándolles a observar todo o que vos mandei. E velaquí, estou contigo sempre, ata a fin dos tempos".

2. Xoán 17:1-11 - Xesús dixo estas palabras, levantou os ollos ao ceo e dixo: "Pai, chegou a hora; glorifica ao teu Fillo para que o Fillo te glorifique, xa que lle deches autoridade sobre toda carne, para dar vida eterna a todos os que lle deches. E esta é a vida eterna, que te coñezan a ti, o único Deus verdadeiro, e a Xesús Cristo a quen enviaches. Glorifiqueino na terra, cumprindo a obra que me deu. E agora, Pai, glorifícame na túa presencia coa gloria que tiven contigo antes de que o mundo existise.

Apocalipse 5:8 E cando colleu o libro, as catro bestas e os vinte e catro anciáns caeron diante do Año, tendo cada un deles arpas e copas de ouro cheas de cheiros, que son as oracións dos santos.

O Año é presentado cun libro, e catro animais e vinte e catro anciáns caen en adoración, cada un cunha arpa e un vaso cheo das oracións dos santos.

1. O poder da oración: como as nosas oracións chegan ao ceo

2. Adorar o Año: unha chamada a caer ante o Año

1. Salmo 141: 2 - "Que a miña oración sexa presentada diante de ti como incienso; e o levantamento das miñas mans como sacrificio vespertino".

2. Hebreos 4:16 - "Achegámonos, pois, con confianza ao trono da graza, para que recibamos misericordia e atopemos graza para axudar no momento da necesidade".

Apocalipse 5:9 E cantaron un novo cántico, dicindo: Es digno de coller o libro e abrir os seus selos, porque fuches morto e redimiches para Deus co teu sangue de toda familia e lingua. e pobo, e nación;

Os redimidos de Deus de todas as nacións cantan un novo canto, louvando a Xesús por ser asasinado e redimido de cada lingua, pobo e nación.

1. O poder da redención: como Xesús nos redimió de todas as nacións

2. O cordeiro digno: digno de coller o libro e abrir os selos

1. Efesios 1:7 - Nel temos a redención polo seu sangue, o perdón das nosas ofensas, segundo as riquezas da súa graza

2. Xoán 3:16 - Porque tanto amou Deus ao mundo, que deu ao seu Fillo único, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna.

Apocalipse 5:10 E fíxonos para o noso Deus reis e sacerdotes, e reinaremos na terra.

Deus fíxonos reis e sacerdotes e deunos autoridade para reinar na terra.

1. O poder da autoridade de Deus - Apocalipse 5:10

2. Reclamando a túa autoridade como rei de Deus - Apocalipse 5:10

1. Éxodo 19:6 - E seredes para min un reino de sacerdotes e unha nación santa.

2. Lucas 10:19 - Velaquí, douche poder para pisar serpes e escorpións, e sobre todo o poder do inimigo, e nada che fará dano.

Apocalipse 5:11 E vin, e oín a voz de moitos anxos arredor do trono, das bestas e dos anciáns;

Xoán viu e escoitou un gran número de anxos que rodeaban o trono, as bestas e os anciáns.

1. "A beleza do ceo revelada: a abundancia de anxos de Deus"

2. "As Marabillas de Deus: A Maxestade do Ceo"

1. Romanos 8:38-39 - "Porque estou seguro de que nin a morte nin a vida, nin os anxos nin os gobernantes, nin as cousas presentes nin as vindeiras, nin as potencias, nin a altura nin a profundidade, nin ningunha outra cousa en toda a creación. capaz de separarnos do amor de Deus en Cristo Xesús, noso Señor".

2. Salmo 148: 2 - "Louvádeo, todos os seus anxos; louvádeo, todos os seus exércitos!"

Apocalipse 5:12 dicindo en voz alta: Digno é o Cordeiro que foi inmolado de recibir poder, riquezas, sabedoría, forza, honra, gloria e bendición.

O Año é digno de poder, riquezas, sabedoría, forza, honra, gloria e bendición.

1. A digna de Xesús: Recibe as riquezas do seu amor

2. O Año de Deus: o poder do seu gran sacrificio

1. Romanos 8:32 - Aquel que non perdonou ao seu propio Fillo, senón que o entregou por todos nós, non nos dará tamén todas as cousas?

2. Efesios 1:3-6 - Bendito sexa o Deus e Pai do noso Señor Xesús Cristo, que nos bendixo en Cristo con toda bendición espiritual nos lugares celestes, tal como nos escolleu nel antes da fundación do mundo, que fosemos santos e irreprensibles ante el. No amor predestinounos para ser adoptados como fillos por medio de Xesucristo, segundo o propósito da súa vontade, para eloxio da súa graza gloriosa, coa que nos bendixo no Amado.

Apocalipse 5:13 E todas as criaturas que están no ceo, na terra e debaixo da terra, e as que están no mar, e todas as que hai neles, oín dicir: Bendición, honra e gloria, poder, sexa para o que está sentado no trono, e para o Cordeiro para sempre e para sempre.

Todas as criaturas do Ceo, da Terra e do Mar dan loanza e honra a Deus e ao Cordeiro para a eternidade.

1. A gloria de dar louvanza a Deus

2. As bendicións eternas de adorar xuntos

1. Salmo 148: 1-5 - Loa o Señor desde os ceos

2. Apocalipse 4: 8-11 - Eloxio ao que está no trono e aos catro seres vivos

Apocalipse 5:14 E as catro bestas dixeron: Amén. E os vinte e catro anciáns caeron a terra e adoraron ao que vive para sempre.

Esta pasaxe de Apocalipse 5:14 revela que as catro bestas e os vinte e catro anciáns caeron e adoraron a Deus que vive para sempre.

1. "A adoración do Todopoderoso: como o noso eloxio reflicte a súa natureza eterna"

2. "O poder da unidade: como traballar xuntos na adoración mellora o noso eloxio"

1. Salmo 103:17 - "Pero desde sempre ata sempre o amor do Señor está cos que o temen, e a súa xustiza cos fillos dos seus fillos".

2. Hebreos 13:8 - "Xesús Cristo é o mesmo onte e hoxe e para sempre".

Apocalipse 6 é o sexto capítulo do libro de Apocalipsis e continúa a visión de Xoán sobre a apertura dos selos do rollo. Este capítulo céntrase na apertura dos seis primeiros selos, revelando eventos que significan o xuízo de Deus e o comezo dos acontecementos do tempo final.

1o Parágrafo: O capítulo comeza con Xesús abrindo o primeiro selo, que desata a un xinete nun cabalo branco. Este xinete representa a conquista ou a vitoria, posiblemente simbolizando a falsa paz ou as forzas enganosas que actúan no mundo (Apocalipsis 6:1-2). O segundo selo revela un xinete nun cabalo vermello, que representa conflito e derramamento de sangue (Apocalipsis 6:3-4). O terceiro selo presenta un cabalo negro cun xinete que sostén escalas, o que significa escaseza e dificultades económicas (Apocalipsis 6:5-6). O cuarto selo revela un cabalo pálido montado pola propia Morte, acompañada de Hades. Levan morte e destrución a un cuarto da terra a través de diversos medios como a espada, a fame, a peste e as bestas salvaxes (Apocalipse 6:7-8).

2o Parágrafo: Despois destes acontecementos, Xesús abre o quinto selo que revela baixo un altar as almas que foron martirizadas pola súa fe. Eles claman a Deus por xustiza e reciben túnicas brancas mentres agardan máis reivindicación (Apocalipsis 6:9-11). Cando Xesús abre o sexto selo, hai un gran terremoto acompañado de perturbacións cósmicas como o sol escuro, a lúa vermella de sangue, as estrelas fugaces, todos os sinais que apuntan a eventos cataclísmicos (Apocalipsis 6:12-14). Persoas de todos os ámbitos da vida buscan refuxio no medo mentres recoñecen que estes eventos sinalan o xuízo de Deus sobre eles (Apocalipse 6:15-17).

Terceiro parágrafo: o capítulo seis pon en marcha unha serie de eventos asociados co xuízo de Deus sobre a humanidade durante os tempos finais. A apertura dos selos revela unha progresión de acontecementos, incluíndo a falsa paz, conflitos, dificultades económicas, morte e destrución, persecución dos crentes e disturbios cósmicos. Estes acontecementos serven como avisos e indicadores de que o final se achega. O capítulo destaca tanto a severidade do xuízo de Deus sobre un mundo impenitente como a fiel

paciencia dos que sufriron pola súa fe.

En resumo, o capítulo seis de Apocalipse revela a apertura dos seis primeiros selos do pergamiño que tiña Xesús. Cada selo representa diferentes aspectos do xuízo de Deus sobre a humanidade durante os tempos finais: falsa paz, conflito, dificultades económicas, morte e destrución, persecución dos crentes e disturbios cósmicos. Estes acontecementos serven como avisos e precursores de acontecementos máis significativos por vir. O capítulo enfatiza tanto o xuízo divino sobre un mundo rebelde como a perseveranza dos crentes fieis no medio das probas.

Apocalipse 6:1 E vin cando o Año abriu un dos selos, e escoitei, coma o ruído dun trono, a un dos catro animais que dicía: "Ven e mira".

Xoán ve un Año abrir unha das focas e escoita un ruído coma un trono, seguido por unha das catro bestas que o invita a vir e a ver.

1: Podemos confiar en que Deus nos revele a súa verdade no momento axeitado.

2: Podemos confiar no poder e na bondade de Deus, aínda que non entendamos o que está a suceder.

1: Isaías 55:8-9 "Porque os meus pensamentos non son os teus pensamentos, nin os teus camiños son os meus camiños", declara o Señor. "Como os ceos son máis altos que a terra, así son os meus camiños máis altos que os teus camiños e os meus pensamentos que os teus pensamentos".

2: Xeremías 33:3 "Chámame e responderei e dicirche cousas grandes e inescrutables que non coñeces".

Apocalipse 6:2 E vin, e velaquí un cabalo branco; e o que estaba sentado sobre el tiña un arco; e déuselle unha coroa, e saíu vencendo e para vencer.

O xinete do cabalo branco tiña un arco e unha coroa e saíu vencendo.

1: O poder do conquistador coroado

2: Conquistando co arco

1: Salmo 45: 4-5 "E na túa maxestade cabalga próspero por mor da verdade, da mansedume e da xustiza; e a túa dereita ensinarache cousas terribles. As túas frechas son afiadas no corazón dos inimigos do rei; polo cal o pobo cae debaixo de ti".

2: Isaías 41:2 "Quen levantou o xusto do leste, chamouno ao seu pé, deu as nacións diante del e fíxoo gobernar sobre reis? deunos como po á súa espada, e como restrollo ao seu arco".

Apocalipse 6:3 E cando abriu o segundo selo, oín á segunda besta dicir: "Ven e mira".

Ábrese o segundo selo da Revelación e unha segunda besta chama á xente para que vexa.

1: Deus chámanos para abrirlle o corazón e ser valentes ante as adversidades.

2: Estamos chamados a ser testemuñas do que Deus fixo nas nosas vidas e a compartir a súa historia cos demais.

1: Isaías 43: 1-3 - "Non temas, porque eu te redimín; chameino polo teu nome; es meu. Cando pases polas augas, estarei contigo; e cando pases polos ríos. , non te arrastrarán. Cando pases polo lume, non serás queimado, as chamas non te incendiarán".

2: Romanos 8:31-39 - "Entón, que diremos en resposta a estas cousas? Se Deus está a favor de nós, quen estará contra nós? O que non perdonou ao seu propio Fillo, senón que o entregou por nós. todos, como non nos dará, xunto con el, todas as cousas? Quen acusará os que Deus escolleu? Deus é o que xustifica. Quen, entón, condena? Ninguén. Cristo Xesús quen morreu, máis que iso, o que resucitou, está á dereita de Deus e tamén intercede por nós".

Apocalipse 6:4 E saíu outro cabalo vermello; e déuselle poder ao que estaba sentado para quitar a paz da terra e que se matasen uns a outros; e déuselle unha gran espada.

O cuarto xinete do Apocalipse trouxo consigo unha gran espada que se utilizou para quitar a paz da terra e facer que as persoas se matasen entre si.

1. O perigo do conflito: comprender o impacto da guerra e do conflito nas nosas vidas

2. A espada da xustiza: como podemos traer paz e xustiza ao mundo

1. Santiago 4:1 - Que é o que causa pelexas e que provoca pelexas entre vós? Non é isto, que as túas paixóns están en guerra dentro de ti?

2. Romanos 12:18 - Se é posible, na medida en que dependa de ti, vive en paz con todos.

Apocalipse 6:5 E cando abriu o terceiro selo, oín á terceira besta dicir: "Ven e mira". E vin, e velaí un cabalo negro; e o que sentaba sobre el tiña na man unha balanza.

Xoán escoitou que unha terceira besta lle mandaba abrir o terceiro selo, e cando o fixo viu un cabalo negro cun xinete que levaba un par de balanzas.

1. Vivir en equilibrio: como atopar un equilibrio saudable na vida.

2. O Gran Selo: A importancia do selado do libro de Apocalipse.

1. Colosenses 3: 15-17 - "E que a paz de Deus reine nos vosos corazóns, á que tamén fodes chamados nun só corpo; amoestándonos uns a outros con salmos e himnos e cánticos espirituais, cantando con graza no voso corazón ao Señor. E todo o que fagades de palabra ou de feito, facedelo todo no nome do Señor Xesús, dando grazas a Deus Pai por medio del".

2. Proverbios 16:11 - "A balanza e a balanza xustas son do Señor; todos os pesos da bolsa son obra súa".

Apocalipse 6:6 E oín unha voz no medio das catro bestas que dicía: "Unha medida de trigo por un denario e tres medidas de cebada por un centavo". e vexas que non fai mal o aceite e o viño.

A voz no medio das catro bestas avisou de non ferir o aceite e o viño.

1. O Poder da Palabra de Deus

2. O significado do aceite e do viño na Biblia

1. Xénese 27:28 (E que Deus che dea do orballo do ceo e da graxa da terra, e moito gran e viño.)

2. Salmo 104:15 (E viño que alegra o corazón do home, e aceite que fai relucir o seu

rostro, e pan que fortalece o corazón do home).

Apocalipse 6:7 E cando abriu o cuarto selo, oín a voz da cuarta besta que dicía: "Ven e vela".

Ábrese o cuarto selo do libro de Apocalipsis e unha cuarta besta fala, invitando ao lector a presenciar o que se pode ver.

1. O poder da revelación: explorando os sinais e as marabillas do cuarto selo

2. A chamada á testemuña: atendendo á invitación da cuarta besta

1. Isaías 25:9-10 - E será dito naquel día: Velaquí, este é o noso Deus; agardamos nel, e el salvaranos: este é o Señor; agardamos por el, alegrarémonos e alegrarémonos da súa salvación.

10 Porque neste monte descansará a man do Señor, e Moab será pisado debaixo del, como se pisa a palla para o esterco.

2. Hebreos 11:1 - Agora a fe é a substancia das cousas que se esperan, a evidencia das cousas que non se ven.

Apocalipse 6:8 E mirei, e velaquí un cabalo pálido; e o seu nome que estaba sentado sobre el era Morte, e o inferno seguíao. E déuselles poder sobre a cuarta parte da terra, para matar coa espada, coa fame, coa morte e coas bestas da terra.

A morte, o inferno e as bestas da terra recibiron o poder de matar unha cuarta parte da terra.

1. A necesidade de fe nun mundo insondable

2. Manterse firme ante o medo

1. Mateo 10:28 (E non temáis aos que matan o corpo, pero non poden matar a alma, senón que temedes ao que pode destruír tanto a alma como o corpo no inferno).

2. Isaías 41:10 (Non temas, porque eu estou contigo; non te asustes; porque eu son o teu Deus: fortalecereiche; si, axudareiche; si, apoiareino coa man dereita de a miña xustiza.)

Apocalipse 6:9 E cando abriu o quinto selo, vin debaixo do altar as almas dos mortos pola palabra de Deus e polo testemuño que tiñan:

O Quinto Selo revela as almas dos que foron asasinados pola súa fe en Deus.

1. O poder da fe: manterse firme ante a persecución

2. O testemuño dos mártires: como podemos vivir con audacia para Cristo

1. Feitos 7:54-60 - Martirio de Estevo

2. Hebreos 11:35-38 - A fe dos mártires do antigo

Apocalipse 6:10 E gritaron a gran voz, dicindo: "Ata que punto, Señor, santo e verdadeiro, non xulgas e non vingas o noso sangue sobre os habitantes da terra?

Persoas que claman a Deus pedindo a súa xustiza e vinganza dos que lles fixeron mal.

1. "O berro dos xustos: buscar xustiza e vinganza no tempo de Deus"

2. "O xusto xuízo de Deus: confiando no seu momento para a xustiza"

1. Isaías 30:18 - "Por iso, o Señor agarda ter misericordia contigo, e por iso exálzase para mostrarte misericordia. Porque o Señor é un Deus de xustiza; benditos todos os que esperan nel".

2. Salmo 37:34 - "Agarda no Señor e segue o seu camiño, e el exaltarache para que heredes a terra; mirarás cando os impíos sexan exterminados".

Apocalipse 6:11 E déuselles roupa branca a cada un deles; e díxolles que descansasen aínda un pouco, ata que se cumpriran tamén os seus compañeiros e os seus irmáns, que debían ser mortos como eles.

Ás almas dos martirizados pola súa fe entregáronlles túnicas brancas e dixéronlles que descansasen ata que tamén fosen martirizados os seus irmáns e irmás que sufrirían a mesma sorte.

1. A perseveranza dos santos: como os fieis mártires animan á Igrexa a permanecer firme na fe

2. A fidelidade sen fin: un exame da devoción inquebrantable dos santos mesmo ante a morte

1. Hebreos 11:35-38 - "As mulleres recibiron os seus mortos, resucitaron de novo. Outras foron torturadas e negáronse a ser liberadas, para que puidesen obter unha mellor resurrección. Algunhas enfrontáronse a burlas e azotes, e ata a cadeas e o cárcere. . Foron apedreados, serrados en dous, mortos a espada. Andaban con peles de carneiro e de cabra, indigentes, perseguidos e maltratados; o mundo non era digno deles. Andaban por desertos e montañas. , e en covas e buratos no chan".

2. Feitos 5:41-42 - "Os apóstolos saíron do Sanedrín, alegrados porque foran considerados dignos de sufrir deshonra polo Nome. Día tras día, nos atrios do templo e de casa en casa, non paraban de ensinar e de proclamar. a boa nova de que Xesús é o Mesías".

Apocalipse 6:12 E vin cando abriu o sexto selo, e velaquí, houbo un gran terremoto; e o sol púxose negro coma saco de pelo, e a lúa fíxose coma sangue;

Ábrese o sexto selo da Apocalipse e prodúcese un gran terremoto, que converte o sol e a lúa en negro e vermello respectivamente.

1. O día do Señor: os sinais da súa chegada

2. O poder de Deus: experimentando a súa gloria

1. Mateo 24: 7-8 - "Porque se levantará nación contra nación e reino contra reino; e haberá fames, pestilencias e terremotos en diversos lugares. Todos estes son o principio das tristezas".

2. Isaías 13:10 - "Porque as estrelas do ceo e as súas constelacións non darán a súa luz: o sol escurecerase ao saír, e a lúa non fará brillar a súa luz".

Apocalipse 6:13 E as estrelas do ceo caeron á terra, como unha figueira bota os seus figos prematuros, cando é sacudida por un vento forte.

As estrelas do ceo caen á terra coma unha figueira que derrama o seu froito cando o sacude un forte vento.

1. "O gran poder de Deus e a súa soberanía"

2. "A forza imparable do vento"

1. Salmo 147:4 - El determina o número das estrelas e chámaas a cada unha polo seu nome.

2. Mateo 7:24-27 - Todo aquel que escoita estas miñas palabras e as pon en práctica é como un home sabio que construíu a súa casa na rocha.

Apocalipse 6:14 E o ceo foise como un rollo cando se enrola; e todas as montañas e illas foron sacadas dos seus lugares.

O ceo partiu como sinal do xuízo que vén.

1: O xuízo que vén - Apocalipse 6:14

2: Os sinais do xuízo - Apocalipse 6:14

1: Isaías 34:4 - "Todo o exército do ceo podrecerá, e os ceos enrolan como un pergamino. Todo o seu exército caerá, como follas da vide, como follas que caen da figueira".

2: Hebreos 12:26-27 - "Daquela a súa voz tremeu a terra, pero agora prometeu: "Unha vez máis, non só farei sacudir a terra senón tamén o ceo". Esta frase, "Unha vez máis", indica a eliminación das cousas que se sacuden, é dicir, das que foron feitas, para que as cousas que non se poden abalar permanezan.

Apocalipse 6:15 E os reis da terra, e os grandes homes, e os ricos, e os xefes de capitáns, e os poderosos, e todo escravo e todo libre, agocháronse nas covas e nas rochas de as montañas;

Persoas de todas as clases e estados, incluídos reis, grandes homes, ricos, capitáns e tanto escravos como libres, agocháronse en covas e montañas por medo aos acontecementos descritos en Apocalipse 6.

1. "O día do Señor: un tempo de medo e temor"

2. "A riqueza das nacións: a desigualdade en tempos de crise"

1. Lucas 12:15 - "E díxolles: "Coidados e coidado coa cobiza, porque a vida dun home non consiste na abundancia das cousas que posúe".

2. Isaías 2: 19-22 - "E entrarán nos buratos das pedras e nas covas da terra, por temor ao Señor e pola gloria da súa maxestade, cando se ergue para sacudir terriblemente o A terra. Nese día, un home botará os seus ídolos de prata e os seus ídolos de ouro, que cada un se fixo para adorar, ás toupas e aos morcegos, para entrar nas fendas das pedras e nas fendas das pedras. cimas das pedras esfarrapadas, por medo do Señor e pola gloria da súa maxestade, cando se ergue para abalar terriblemente a terra".

Apocalipse 6:16 E díxolles aos montes e ás pedras: Cae sobre nós e escóndenos do rostro do que está sentado no trono e da ira do Año.

A xente da terra acocha con medo á ira do Año.

1: Debemos virar a Deus arrepentidos e confiar nel para a salvación da súa ira.

2: Non debemos temer ao Cordeiro, senón recoñecer o seu poder e amor.

1: Xoán 3:16 - Porque tanto amou Deus ao mundo que deu ao seu único Fillo, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna.

2: Romanos 10:9 - Se declaras coa túa boca: "Xesús é o Señor" e cres no teu corazón que Deus o resucitou de entre os mortos, serás salvo.

Apocalipse 6:17 Porque chegou o gran día da súa ira; e quen poderá estar de pé?

A ira de Deus está chegando e ninguén poderá permanecer en pé.

1. "O día do Señor: que significa?"

2. "Un tempo de cálculo: que farás cando veña Deus?"

1. Isaías 2:12-17 - O día do Señor é un tempo de cálculo e xuízo.

2. Xoel 3:14-16 - As nacións enfrontaranse ao xuízo e Deus rescatará ao seu pobo.

Apocalipse 7 é o sétimo capítulo do libro de Apocalipsis e ofrece unha pausa na secuencia dos xuízos do selo. Este capítulo céntrase en dous grupos: o selado de 144.000 das doce tribos de Israel e unha gran multitude de todas as nacións.

1o parágrafo: O capítulo comeza con Xoán vendo catro anxos de pé nos recunchos da terra, que frean os ventos para evitar calquera dano ata que os servos de Deus sexan selados (Apocalipse 7:1-3). Outro anxo sobe dende o leste, levando o selo do Deus vivo. El instrúe a estes catro anxos para selar na súa fronte 144.000 servos de todas as tribos de Israel (Apocalipsis 7:4-8). Estes individuos selados representan un grupo protexido e elixido que servirá a Deus durante os tempos finais.

2o Parágrafo: Despois de presenciar este proceso de selado, Xoán ve unha gran multitude que ninguén pode contar ante o trono de Deus. Están vestidos con túnicas brancas e sosteñen ramas de palma, o que significa a vitoria e o triunfo (Apocalipse 7:9-10). Esta gran multitude está formada por persoas de todas as nacións, tribos, pobos e linguas que saíron dunha gran tribulación. Lavaron as súas roupas co sangue de Xesús e adorárono día e noite (Apocalipse 7:13-15).

3o Parágrafo: O capítulo conclúe cunha explicación de que estes individuos que saen dunha gran tribulación serán protexidos polo propio Deus. Xa non terán fame nin sede xa que El os guiará ata fontes de auga viva. Deus enxugará toda bágoa dos seus ollos (Apocalipse 7:16-17). Esta representación retrata un estado futuro onde os crentes experimentan o máximo confort e restauración na presenza de Deus.

En resumo, o capítulo sete de Apocalipse presenta dous grupos distintos: os 144.000 servos selados de Israel e unha gran multitude de todas as nacións, que desempeñan un papel importante durante os tempos finais. O selado dos 144.000 indica o seu estatus e protección escollidos mentres serven a Deus. A gran multitude representa a crentes de todas as orixes que saíron vitoriosos da tribulación, lavando as súas túnicas co sangue de Xesús. Gozan da adoración e do consolo eternos na presenza de Deus, onde El proporciona as súas necesidades e enxuga toda bágoa. Este capítulo enfatiza a fidelidade de Deus ao seu pobo e a inclusión do seu plan de salvación que abarca persoas de todas as nacións e orixes.

Apocalipse 7:1 E despois destas cousas vin catro anxos de pé nos catro cantos da terra, suxeitando os catro ventos da terra, para que o vento non soprase sobre a terra, nin sobre o mar, nin sobre ningunha árbore.

Catro anxos están de pé nos catro cantos da terra e manteñen os ventos da terra para que nada sobre a terra, o mar ou as árbores resulte prexudicado.

1. O poder dos anxos: reflexionando sobre a forza dos mensaxeiros de Deus

2. A protección de Deus: Deus preserva e coida do seu pobo

1. Salmo 91:4 - El cubrirache coas súas plumas, e debaixo das súas ás atoparás refuxio; a súa fidelidade será o teu escudo e muralla.

2. Isaías 43:2 - Cando pases polas augas, estarei contigo; e cando pases polos ríos, non te arrastrarán. Cando pases polo lume, non te queiman; as chamas non che incendiarán.

Apocalipse 7:2 E vin outro anxo que subía dende o leste, que tiña o selo do Deus vivo;

Vese un anxo ascendendo dende o leste co selo de Deus, mandando a outros catro anxos que danen a terra e o mar.

1. O poder da presenza de Deus

2. A soberanía da vontade de Deus

1. Isaías 11: 3-5: "E xulgará entre as nacións e reprenderá a moitos pobos; e transformarán as súas espadas en rejas de arado, e as súas lanzas en podas; a nación non levará espada contra nación, nin levará espada contra nación. xa aprenden a guerra.Ven, casa de Xacob, e camiñemos na luz do Señor.Porque rompeches o xugo do seu fardo, o bastón do seu ombreiro, a vara do seu opresor, como en o día de Madián.

2. Mateo 5:5, "Dichosos os mansos, porque eles herdarán a terra.

Apocalipse 7:3 dicindo: Non fagades dano á terra, nin ao mar, nin ás árbores, ata que teñamos selado na súa fronte aos servos do noso Deus.

Os servos de Deus deben ser selados antes de que se produza ningún dano á terra, ao mar ou ás árbores.

1. O poder da protección de Deus

2. A preciosidade do pobo de Deus

1. Salmo 91:4 - El cubrirache coas súas plumas, e debaixo das súas ás atoparás refuxio; a súa fidelidade será o teu escudo e muralla.

2. Efesios 1:13-14 - E ti tamén estabas incluído en Cristo cando escoitaches a mensaxe da verdade, o evanxeo da túa salvación. Cando crías, estabas marcado nel cun selo, o Espírito Santo prometido.

Apocalipse 7:4 E oín o número dos que estaban selados, e alí foron selados cento corenta e catro mil de todas as tribos dos fillos de Israel.

O número dos que foron selados das doce tribos de Israel é de 144.000.

1. A importancia de seguir a vontade de Deus

2. As bendicións de ser elixido por Deus

1. Mateo 22:14 - "Porque moitos son chamados, pero poucos escollidos".

2. Xeremías 31:33 - "Pero este é o pacto que farei coa casa de Israel despois daqueles días, declara o Señor: poñerei a miña lei dentro deles, e escribirei no seu corazón. E eu serei o seu Deus, e eles serán o meu pobo".

Apocalipse 7:5 Da tribo de Xudá foron selados doce mil. Da tribo de Rubén foron selados doce mil. Da tribo de Gad foron selados doce mil.

Doce mil persoas foron seladas de cada unha das tribos de Xudá, Rubén e Gad.

1. A fidelidade de Deus ao seu pobo elixido, mesmo en tempos de proba.

2. A necesidade de seguir servindo e seguindo a Deus, aínda que se enfronten ás dificultades.

1. Romanos 11: 1-2 - "Pregunto entón: Deus rexeitou o seu pobo? De ningún xeito! Eu son un israelita, descendente de Abraham, da tribo de Benxamín. Deus non rexeitou o

seu pobo, a quen el antes coñecía".

2. Salmo 105: 7-11 - "El é o Señor, o noso Deus; os seus xuízos están en toda a terra. Lembrase para sempre da súa alianza, a palabra que mandou, durante mil xeracións, a alianza que fixo con Abraham, o xuramento. xurou a Isaac, confirmoullo a Xacob como un decreto, a Israel como un pacto eterno: "A ti darei a terra de Canaán como a porción que herdarás".

Apocalipse 7:6 Da tribo de Aser foron selados doce mil. Da tribo de Neftalim foron selados doce mil. Da tribo de Manaxés foron selados doce mil.

O libro de Apocalipse afirma que 12.000 das tribos de Aser, Neftalim e Manasés foron selados.

1. A protección de Deus: un estudo de Apocalipse 7:6

2. O significado das doce tribos na Revelación

1. Romanos 8:38-39 - Porque estou seguro de que nin a morte nin a vida, nin os anxos nin os gobernantes, nin as cousas presentes nin as vindeiras, nin os poderes, nin a altura nin a profundidade, nin ningunha outra cousa en toda a creación, poderá para separarnos do amor de Deus en Cristo Xesús noso Señor.

2. Xénese 49:26 - As bendicións do teu pai son poderosas máis aló das bendicións dos meus antepasados, ata as bondades dos outeiros eternos. Que estean na cabeza de Xosé e na fronte do que estaba separado dos seus irmáns.

Apocalipse 7:7 Da tribo de Simeón foron selados doce mil. Da tribo de Leví foron selados doce mil. Da tribo de Isacar foron selados doce mil.

As doce tribos de Israel foron seladas en Apocalipse 7:7, con doce mil de cada tribo.

1. "A unificación do pobo de Deus"

2. "A bendición dos elixidos de Deus"

1. "Porque tanto amou Deus ao mundo que deu ao seu Fillo unigénito, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna" Xoán 3:16

2. "E díxolles: "Ide por todo o mundo e proclamade o evanxeo a toda a creación"" Marcos 16:15

Apocalipse 7:8 Da tribo de Zabulón foron selados doce mil. Da tribo de Xosé foron selados doce mil. Da tribo de Benxamín foron selados doce mil.

As tribos de Israel foron seladas no libro de Apocalipse.

1. A fidelidade de Deus ás súas promesas: un exame de Apocalipse 7:8

2. O significado das doce tribos de Israel nos tempos finais

1. Xénese 49:22-26 - As bendicións das doce tribos de Israel

2. Romanos 11:26-27 - O Libertador de Israel e a restauración de todas as cousas

Apocalipse 7:9 Despois vin, e velaquí unha gran multitude, que ninguén podía contar, de todas as nacións, tribus, pobos e linguas, púxose de pé diante do trono e diante do Cordeiro, vestidos con roupas brancas. , e palmas nas mans;

Unha multitude de persoas de todas as nacións, tribos e linguas están diante do trono e do Cordeiro, vestidas con túnicas brancas e sostendo palmas.

1. A incontable multitude: a promesa do reino inclusivo de Deus

2. A túnica branca e as palmas: sinais da nosa salvación

1. Isaías 25:6–9

2. Filipenses 2:5–11

Apocalipse 7:10 E berrou a gran voz, dicindo: Salvación ao noso Deus que está sentado no trono e ao Cordeiro.

O pobo louvaba a Deus e ao Cordeiro pola súa salvación.

1. Non esquezas nunca dar grazas e louvar a Deus e ao Cordeiro.

2. Dar grazas pola salvación que vén por medio de Deus e do Año.

1. Salmo 107: 1-2 - "¡Oh, agradece ao Señor, porque é bo, porque o seu amor perdura para sempre! Que así o digan os redimidos do Señor, a quen el rescatou da angustia".

2. Efesios 5:20 - "Dando grazas sempre e por todo a Deus Pai no nome do noso Señor Xesucristo".

Apocalipse 7:11 E todos os anxos estiveron arredor do trono, dos anciáns e dos catro animais, e caíronse diante do trono de rostro, e adoraron a Deus.

Os anxos, os anciáns e catro animais estiveron diante de Deus e inclináronse ante el en adoración.

1. Tómese tempo para facer unha pausa e adorar a Deus.

2. A importancia de adorar a Deus con reverencia.

1. Salmo 95: 6-7 - "Veña, postrémonos na adoración, axeonllámonos diante do Señor, o noso Creador, porque el é o noso Deus e nós somos o pobo do seu pasto, o rabaño baixo o seu coidado".

2. Filipenses 2:10-11 - "que no nome de Xesús todo xeonllo se doble, no ceo, na terra e debaixo da terra, e toda lingua recoñeza que Xesucristo é o Señor, para a gloria de Deus Pai".

Apocalipse 7:12 dicindo: Amén: a bendición, a gloria, a sabedoría, e a acción de grazas, a honra, o poder e a forza, sexan para o noso Deus para sempre e para sempre. Amén.

O pobo de Deus únase para darlle louvanza e agradecemento por todo o seu poder e forza.

1: Agradecer a Deus: recoñecer o poder do Señor

2: Celebrando a forza e o poder de Deus: como podemos mostrar a nosa gratitude

1: Salmo 136: 1-3 - "Dades grazas ao Señor, porque é bo, porque a súa misericordia é para sempre. Agradece o Deus dos deuses, porque o seu amor dura para sempre. Dande grazas ao Señor dos señores, porque o seu amor dura para sempre".

2: Colosenses 3:15-17 - "E que a paz de Cristo reine nos vosos corazóns, á que de feito fomos chamados nun só corpo. E agradecer. Que a palabra de Cristo habite en vós abundantemente, ensinándose e amonestándose uns a outros con toda sabedoría, cantando salmos e himnos e cánticos espirituais, con agradecemento nos vosos corazóns a Deus. E todo o que fagas, de palabra ou de feito, faino todo no nome do Señor Xesús, dándolle grazas a Deus Pai por medio del".

Apocalipse 7:13 E un dos anciáns respondeu, dicíndome: Que son estes que están vestidos con roupas brancas? e de onde viñeron?

Un ancián preguntou de onde ven a xente vestida con túnicas brancas.

1. O poder da provisión de Deus

2. O esplendor do Pobo de Deus

1. Isaías 61:10 - Alegrareime moito no Señor, a miña alma alegrarase no meu Deus; porque me vestiu cos vestidos da salvación, cubriume co manto da xustiza.

2. Lucas 15:22 - Pero o pai díxolles aos seus servos: "Saquen a mellor túnica e póñena; e púxolle un anel na man e zapatos nos pés.

Apocalipse 7:14 E díxenlle: Señor, ti o sabes. E díxome: Estes son os que saíron dunha gran tribulación, lavaron as súas vestiduras e as branquearon no sangue do Año.

Estes son os que experimentaron tribulacións pero foron redimidos polo sangue de Xesús.

1. O poder do sangue de Xesús: como nos redime da tribulación

2. A grandeza da graza de Deus: experimentando a tribulación pero sendo redimido polo seu sangue

1. Isaías 1:18 - "Ven agora, razoemos xuntos, di o Señor: aínda que os teus pecados sexan coma o escarlata, serán brancos coma a neve; aínda que sexan vermellos coma o carmesí, converteranse coma a la".

2. Romanos 5:8 - "Pero Deus mostra o seu amor por nós en que mentres aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós".

Apocalipse 7:15 Por iso están diante do trono de Deus, e sérvenlle día e noite no seu templo; e o que está sentado no trono habitará entre eles.

Os santos de Deus están na presenza do Señor e están adorándoo día e noite no seu templo. Deus habita entre eles.

1. A alegría da adoración: experimentando a presenza de Deus na súa casa

2. Unha recompensa eterna: servir ao Señor día e noite no seu templo

1. Isaías 6:1-7 - A visión do profeta Isaías do trono do Señor no templo.

2. Salmo 23:6 - O Señor é o noso pastor e nós habitamos na súa casa para sempre.

Apocalipse 7:16 Xa non terán fame nin sede; nin o sol os iluminará, nin calor ningún.

Os redimidos do Señor nunca volverán experimentar fame, sede nin calor.

1: A promesa de Deus de vida abundante

2: Vivir no consolo da redención de Deus

1: Xoán 6:35 "Eu son o pan de vida; o que vén a min non terá fame, e o que cre en min nunca terá sede".

2: Isaías 49:10 "Non terán fame nin sede, nin o calor do deserto nin o sol os caerá; porque quen ten compaixón deles guiaraos e guiaraos á beira das fontes de auga".

Apocalipse 7:17 Porque o Cordeiro que está no medio do trono alimentaraos e levaraos a fontes vivas de augas, e Deus enxugará todas as bágoas dos seus ollos.

Esta pasaxe destaca a promesa de Deus de proporcionar ao seu pobo o sustento e consolo eternos.

1: O Consolo do Cordeiro - Confiando na Protección de Deus

2: Acollendo a auga viva - Experimentando o refresco do Señor

1: Isaías 25:8 - El tragará a morte na vitoria; e o Señor Deus enxugará as bágoas de todos os rostros.

2: Salmo 23:2 - El faime deitar en verdes pastos; Condúceme a carón de augas tranquilas.

Apocalipse 8 é o capítulo oitavo do libro de Apocalipse e continúa a visión de Xoán dos acontecementos do tempo final. Este capítulo céntrase na apertura do sétimo selo, que leva ao soar de sete trompetas que producen varios xuízos sobre a terra.

1o parágrafo: O capítulo comeza cun silencio no ceo durante aproximadamente media hora despois de que Xesús abra o sétimo selo (Apocalipsis 8:1). A sete anxos reciben entón sete trompetas, e outro anxo ofrece incienso xunto coas oracións de todos os santos ante o altar de Deus (Apocalipse 8:2-4). O anxo colle o incensario, éncheo de lume do altar e tírao á terra, producindo un trono, un lóstrego e un terremoto (Apocalipse 8:5).

2o Parágrafo: A medida que cada anxo toca o seu xuízo de trompeta, desenvólvense unha serie de eventos catastróficos. A primeira trompeta trae sarabia e lume mesturado con sangue que destrúe a vexetación da terra (Apocalipse 8:6-7). Coa segunda trompeta, unha gran montaña ardendo con lume é lanzada ao mar, provocando a morte dunha terceira parte das criaturas mariñas e a destrución dos barcos (Apocalipsis 8:8-9). A terceira trompeta ve unha gran estrela chamada Wormwood caer do ceo e envelenar unha terceira parte dos ríos e fontes (Apocalipse 8:10-11).

3o Parágrafo: Continuando con outros xuízos de trompeta, como se describe nos versos 12-13; despois de tocar as súas trompetas. A cuarta trompeta escurece un terzo do sol, a lúa e as estrelas, causando unha diminución da luz durante o día e a noite (Apocalipse 8:12). Entón unha aguia voa polo medio do ceo proclamando tres males que virán sobre os que moran na terra por mor dos tres toques de trompeta que quedan por soar (Apocalipse 8:13).

En resumo, o capítulo oito de Apocalipse describe acontecementos significativos despois da apertura do sétimo selo. Os sete anxos reciben sete trompetas e, con cada toque de trompeta, desatase un novo xuízo sobre a terra. Estes xuízos inclúen a destrución da vexetación, a devastación nos mares, a contaminación das fontes de auga e as perturbacións celestes. O capítulo enfatiza a severidade dos xuízos de Deus xa que provocan unha devastación xeneralizada e serven de advertencia aos que moran na terra. A proclamación da aguia presaxia máis desgrazas aínda por vir en capítulos posteriores.

Apocalipse 8:1 E cando abriu o sétimo selo, houbo silencio no ceo ao redor de media hora.

O sétimo selo foi aberto, e media hora de silencio seguiu no ceo.

1. Como apreciar o silencio nas nosas vidas

2. O poder do sétimo selo

1. Salmo 46:10 - Estade quieto e sabe que eu son Deus.

2. Eclesiastés 3:1-8 - Hai un tempo para todo, e unha estación para cada actividade baixo o ceo.

Apocalipse 8:2 E vin os sete anxos que estaban diante de Deus; e déronselles sete trompetas.

Sete anxos reciben sete trompetas diante de Deus.

1. O poder do sete: comprender o significado do número 7 na Biblia

2. O gran día de Deus: o significado das sete trompetas en Apocalipse 8

1. Xénese 7:4 - Porque en sete días choverá sobre a terra.

2. Números 14:34 - Despois do número dos días en que exploraches a terra, ata corenta días, cada día durante un ano, soportarás as túas iniquidades, ata corenta anos.

Apocalipse 8:3 E outro anxo veu e púxose no altar, tendo un incensario de ouro; e déronlle moito incenso, para que o ofrezase coas oracións de todos os santos sobre o altar de ouro que estaba diante do trono.

Un anxo veu e púxose no altar cun incensario de ouro, e déronlle moito incenso para ofrecer coas oracións de todos os santos diante do trono.

1. O poder da oración - Como orar a Deus pode levar a milagres

2. A importancia da fe - Como ter fe pode levar á bendición

1. Santiago 5:16 - "Polo tanto, confesade os vosos pecados uns a outros e orade uns polos outros para que seades curados. A oración dunha persoa xusta é poderosa e eficaz".

2. Romanos 10:17 - "Así que a fe provén de escoitar, e oír pola palabra de Cristo".

Apocalipse 8:4 E o fume do incenso, que viña coas oracións dos santos, subiu diante de Deus da man do anxo.

As oracións dos santos ascenden ante Deus.

1: Debemos ofrecer as nosas oracións a Deus con confianza, sabendo que El nos escoita.

2: Mentres rezamos, lembremos que as nosas oracións son un doce aroma para Deus.

1: Filipenses 4:6-7? Non te preocupes por nada, pero en todo, por medio de oración e súplica con acción de grazas, fai que as túas peticións sexan coñecidas a Deus. E a paz de Deus, que supera todo entendemento, gardará os vosos corazóns e as vosas mentes en Cristo Xesús.

2: Salmo 66:17-19 ? □ berrei a el coa miña boca, e gran louvanza estaba na miña lingua. Se eu gardara a iniquidade no meu corazón, o Señor non me escoitaría. Pero verdadeiramente Deus escoitou; atendeu á voz da miña oración.??

Apocalipse 8:5 E o anxo colleu o incensario, encheuno co lume do altar e botouno á terra; e houbo voces, tronos, lóstregos e un terremoto.

Un anxo encheu un incensario co lume do altar e botouno á terra, o que provocou fortes voces, tronos, raios e un terremoto.

1. "O poder do Señor: como o lume de Deus pode crear un impacto tremendo"

2. "A bendición do lume de Deus: como o lume do Señor trae forza e protección"

1. Éxodo 19:16-19 - O Señor baixou ao monte Sinaí con lume e fume, e o pobo tremeu de medo.

2. Salmo 29:3-9 - A voz do Señor é poderosa; a voz do Señor está chea de maxestade. O Señor está sentado sobre o diluvio; o Señor está entronizado como Rei para sempre.

Apocalipse 8:6 E os sete anxos que tiñan as sete trompetas preparáronse para tocar.

Os sete anxos con sete trompetas preparáronse para tocar.

1. Abrazar a chamada de Deus: aprender a escoitar as trompetas do ceo

2. O significado das sete trompetas no Apocalipse

1. Isaías 27:13, ? □ e acontecerá naquel día, que tocará a gran trompeta, e virán os que estaban a punto de perecer na terra de Asiria, e os proscritos na terra de Exipto, e adorarán ao Señor na terra. monte santo en Xerusalén.??

2. Apocalipse 11:15-19, ? □ e o sétimo anxo soou; e houbo grandes voces no ceo, que dicían: Os reinos deste mundo convertéronse en reinos do noso Señor e do seu Cristo; e reinará para sempre e para sempre. E os vinte e catro anciáns, que estaban sentados diante de Deus nos seus asentos, caeron sobre os seus rostros e adoraron a Deus, dicindo: "Dámosche grazas, Señor Deus todopoderoso, que es, que eras e que estás por vir; porque tomaches para ti o teu gran poder e reinaches. E as nacións encolerizáronse, e chegou a túa ira, e chegou o tempo dos mortos, para que fosen xulgados e para que deas recompensa aos teus servos os profetas, aos santos e aos que temen o teu nome. e xenial; e debes destruír aos que destrúen a terra. E o templo de Deus abriuse no ceo, e viuse no seu templo a arca do seu pacto: e houbo lóstregos, voces, tronos, terremoto e gran sarabia.

Apocalipse 8:7 O primeiro anxo tocou a trompeta, e houbo saraiba e lume mesturados con sangue, e foron arroxados á terra, e ardeu a terceira parte das árbores e toda a herba verde ardeu.

O primeiro anxo soou, facendo que a terra fose golpeada con saraiba, lume e sangue, o que provocou que un terzo das árbores e toda a herba verde fosen queimados.

1. As consecuencias do pecado e da rebelión contra Deus

2. O poder de Deus no xuízo

1. Isaías 9:19 - Pola ira do Señor dos exércitos escurece a terra, e o pobo será coma o combustible do lume: ninguén perdonará ao seu irmán.

2. Romanos 12:19 - Queridos amados, non vos vinguédes, senón deixade lugar á ira, porque está escrito: A vinganza é miña; Eu pagarei, di o Señor.

Apocalipse 8:8 E o segundo anxo tocou a trompeta, e como se fose un gran monte ardendo en lume foi arroxado ao mar; e a terceira parte do mar converteuse en sangue;

O segundo anxo tocou a trompeta e unha montaña ardendo foi arroxada ao mar, convertendo un terzo do mar en sangue.

1. O poder de Deus: como o Señor usa os sinais para mostrar o seu poder

2. A soberanía de Deus: como o xuízo de Deus provoca o cambio

1. Éxodo 14:21-22 - E Moisés estendeu a súa man sobre o mar; e o Señor fixo retroceder o mar por un forte vento do leste toda aquela noite, e seco o mar e as augas dividíronse.

2. Ezequiel 38:20 - De xeito que os peixes do mar, as aves do ceo, as bestas do campo e todos os reptiles que se arrastran pola terra, e todos os homes que están sobre a face da terra. a terra tremerá ante a miña presenza, e os montes serán derrubados, e os empinados caerán, e todo muro caerá ao chan.

Apocalipse 8:9 E a terceira parte das criaturas que estaban no mar, e tiñan vida, morreu; e a terceira parte dos barcos foron destruídas.

Morreron un terzo das criaturas do mar e un terzo dos barcos.

1. A misericordia de Deus: mesmo en tempos de destrución

2. A importancia da maiordomía: coidar a creación de Deus

1. Ezequiel 33:11 - ? □ ai para eles, ? □ s eu vivo!??declara o Señor Deus, ? Non teñas pracer na morte do impío, senón que o impío se desvíe do seu camiño e viva. □ €?

2. Salmos 8:6-8 - ? Fixéchelo un pouco máis baixo que os seres celestes e coroácheso de gloria e honra. DáchesIle dominio sobre as obras das túas mans; puxéchesIle todas as cousas debaixo dos seus pés, todas as ovellas e bois, e tamén as bestas do campo.??

Apocalipse 8:10 E o terceiro anxo tocou a trompeta, e caeu do ceo unha gran estrela, ardendo coma unha lámpada, e caeu sobre a terceira parte dos ríos e sobre as fontes das augas;

Un anxo tocou unha terceira trompeta, que fixo caer unha gran estrela á Terra, ardendo coma unha lámpada e afectando a un terzo dos ríos e fontes de auga.

1. O poder de Deus: como o Señor pode cambiar as nosas vidas nun instante

2. A importancia da auga: unha reflexión sobre Apocalipse 8:10

1. Xeremías 2:13 - "Porque o meu pobo cometeu dous males: abandonáronme a min, a fonte das augas vivas, e caváronlles cisternas, pozas rotas, que non poden aguantar".

2. Ezequiel 47:1-5 - "Despois levoume de novo á porta da casa; e velaquí, as augas saían de debaixo do limiar da casa cara ao leste, porque a fronte da casa estaba cara ao leste, e as augas baixaban de abaixo do lado dereito da casa, no lado sur do altar...".

Apocalipse 8:11 E o nome da estrela chámase Ajenjo, e a terceira parte das augas converteuse en ajenjo; e moitos homes morreron polas augas, porque se amargaron.

A terceira parte das augas amargaronse e causou a morte de moitos homes.

1: O xuízo de Deus é severo e pódese sentir mesmo na auga que bebemos.

2: A importancia do arrepentimento antes de que sexa demasiado tarde.

1: Deuteronomio 30:19 Chamo ao ceo e á terra para que teñan constancia hoxe contra ti de que puxen diante de ti a vida e a morte, a bendición e a maldición: escolle, pois, a vida, para que tanto ti como a túa descendencia viva.

2: Xeremías 2:13 Porque o meu pobo cometeu dous males; Abandonáronme a fonte das augas vivas, e caváronlles cisternas, cisternas rotas, que non poden conter auga.

Apocalipse 8:12 E o cuarto anxo tocou a trompeta, e a terceira parte do sol foi ferida, a terceira parte da lúa e a terceira parte das estrelas; así como a terceira parte deles estaba escurecida, e o día non brillaba nin unha terceira parte, e a noite igualmente.

O cuarto anxo soou e fixo que un terzo do sol, a lúa e as estrelas fosen golpeados e escurecidos.

1. O poder e o xuízo de Deus - Apocalipse 8:12

2. O impacto do xuízo de Deus - Apocalipse 8:12

1. Isaías 13:10 - Porque as estrelas do ceo e as súas constelacións non darán a súa luz: o sol escurecerase ao saír, e a lúa non fará brillar a súa luz.

2. Mateo 24:29 - Inmediatamente despois da tribulación daqueles días, o sol escurecerase, a lúa non dará a súa luz e as estrelas caerán do ceo.

Apocalipse 8:13 E vin, e oín a un anxo voando polo medio do ceo, dicindo en gran voz: Ai, ai, ai dos habitantes da terra por mor das outras voces da trompeta dos tres anxos. , que aínda están por soar!

Unha forte voz de aviso é dada aos habitantes da terra.

1: Facede caso do aviso do anxo!

2: Escoita e obedece a Voz do Ceo!

1: Actos 10:15 - E a voz volveu falarlle por segunda vez: O que Deus limpou, non o chames común.

2: Santiago 1:19-20 - Por iso, meus amados irmáns, que todo o mundo sexa pronto para escoitar, lento para falar, lento para a ira: porque a ira do home non obra a xustiza de Deus.

Apocalipse 9 é o noveno capítulo do libro de Apocalipse e continúa a visión de Xoán dos acontecementos do tempo final. Este capítulo céntrase no son das trompetas quinta e sexta, que provocan forzas demoníacas terroríficas e unha intensa guerra.

1o Parágrafo: O capítulo comeza co quinto anxo tocando a súa trompeta, resultando unha estrela caendo do ceo á terra. A esta estrela dáselle a chave do pozo sen fondo e ábreo, soltando fume que escurece o sol e o aire (Apocalipse 9:1-2). Deste fume saen criaturas parecidas a saltóns con poder como escorpións, instruídas para non facer dano aos que foron selados por Deus, senón para atormentar aos que non teñen o seu selo durante cinco meses (Apocalipse 9:3-6). Estas criaturas teñen un rei sobre elas chamado Abaddon ou Apollyon, que significa "destructor" (Apocalipse 9:11).

2o Parágrafo: O sexto anxo toca a súa trompeta, soltando catro anxos atados no gran río Éufrates. Estes anxos comandan un exército de douscentos millóns de cabaleiros equipados para a batalla (Apocalipsis 9:13-16). Os cabalos teñen cabezas de león, lume, fume e xofre que saen da súa boca. Matan unha terceira parte da humanidade a través do lume, o fume e o xofre (Apocalipse 9:17-19). A pesar de presenciar tal destrución, a humanidade non se arrepinte da súa idolatría ou maldade.

3. Parágrafo: Ao longo da representación deste capítulo das saltóns demoníacas e dos xinetes destrutivos, enfatiza o xuízo divino sobre aqueles que rexeitan a Deus. O tormento inflixido por estas criaturas representa a angustia espiritual experimentada por aqueles que non están selados por Deus, simbolizando a súa separación da súa protección. O exército masivo simboliza unha guerra implacable que provoca importantes baixas. A pesar destas advertencias e calamidades que atinxen á humanidade como parte do xuízo de Deus, non hai arrepentimento nin volta a Deus, o que subliña a dureza dos corazóns humanos.

En resumo, o capítulo nove de Apocalipse retrata o son das trompetas quinta e sexta, que desata forzas terroríficas sobre a terra. As criaturas demoníacas parecidos a saltóns atormentan aos que non teñen o selo de Deus, mentres que un inmenso exército de xinetes destrutivos trae morte e destrución xeneralizadas. Estes eventos serven como advertencias e xuízos sobre aqueles que rexeitan a Deus, destacando a súa angustia espiritual e as consecuencias dos seus corazóns impenitentes. O capítulo enfatiza a severidade do xuízo divino e a necesidade de que a humanidade se volva a Deus arrepentida.

Apocalipse 9:1 E o quinto anxo tocou a trompeta, e vin unha estrela caer do ceo á terra, e déuselle a chave do abismo.

O quinto anxo soou e unha estrela caeu do ceo á terra. A esta estrela déronlle a chave do pozo sen fondo.

1. O poder do quinto anxo: explorando o significado de Apocalipse 9:1

2. Desbloquear un significado máis profundo: atopar esperanza no pozo sen fondo

1. Isaías 14:12-15 - Como caes do ceo, estrela da mañá, fillo do amencer! Fuches derribado á terra, ti que unha vez abatiches as nacións!

2. Lucas 8:31 - Rogáronlle a Xesús repetidamente que non lles ordenase entrar no abismo.

Apocalipse 9:2 E abriu o abismo; e saíu do pozo un fume coma o fume dun gran forno; e o sol e o aire foron escurecidos por mor do fume do pozo.

Abriuse o pozo sen fondo, emitindo un fume coma dun gran forno que escurecía o sol e o aire.

1. Deus adoita empregar situacións difíciles para realizar a súa vontade.

2. O poder de Deus pódese ver mesmo na escuridade.

1. Isaías 60:2 - Porque velaquí, as tebras cubrirán a terra, e a densa escuridade o pobo; pero o Señor levantarase sobre ti, e a súa gloria verase sobre ti.

2. Xénese 1:2 - A terra estaba sen forma e baleira; e a escuridade estaba na face do abismo. E o Espírito de Deus pairaba sobre a superficie das augas.

Apocalipse 9:3 E do fume saíron langostas sobre a terra, e déuselles poder, como os escorpións da terra.

As langostas foron enviadas do fume á terra, cun poder semellante ao dos escorpións.

1. Como se mostra o poder de Deus ata as criaturas máis pequenas

2. A importancia de aprender das criaturas da natureza

1. Xob 39:20-22 - "Voará o falcón coa túa sabedoría e estenderá as súas ás cara ao sur? Será que a aguia levantarase segundo o teu mando e fará o seu niño no alto? Ela habita e permanece na rocha. , sobre o penedo da rocha e o lugar forte".

2. Salmo 104: 24-25 - “¡Oh Señor, que múltiples son as túas obras! con sabedoría fixeches todos: a terra está chea das túas riquezas. Así é este mar grande e ancho, no que se arrastran innumerables animais, tanto pequenos como grandes".

Apocalipse 9:4 E mandoulles que non feran a herba da terra, nin a ningunha cousa verde, nin a ningunha árbore; pero só aqueles homes que non teñen o selo de Deus na fronte.

Deus mandou non ferir a ningún ser vivo na terra, excepto aqueles que non teñen o selo de Deus na súa fronte.

1. O poder do selo de Deus: por que debemos protexer e defender o selo do Señor

2. A protección das cousas terrestres e a misericordia de Deus

1. Efesios 1:13-14 - Nel tamén confiabas, despois de escoitar a palabra da verdade, o evanxeo da túa salvación; en quen tamén, despois de crer, fuches selado co Espírito Santo da promesa.

2. Salmo 33:18-19 - Velaquí, o ollo do Señor está sobre os que o temen, sobre os que esperan na súa misericordia, para librar a súa alma da morte e mantelos vivos na fame.

Apocalipse 9:5 E deulles que non os mataran, senón que fosen atormentados cinco meses, e o seu tormento era coma o tormento dun escorpión cando golpea a un home.

A xente está sendo atormentada durante cinco meses, coma se o picase un escorpión.

1. O aguillón do tormento: como soportar o sufrimento polo amor de Deus

2. A forza da perseveranza: atopar esperanza na dor

1. Romanos 8:18-39 - Porque considero que os sufrimentos deste tempo presente non valen a pena comparar coa gloria que se nos vai revelar.

2. 1 Pedro 4:12-19 - Amados, non te sorprendas da ardente proba cando che chega a probarte, como se che ocorrese algo estraño.

Apocalipse 9:6 E naqueles días os homes buscarán a morte e non a atoparán; e desexarán morrer, e a morte fuxirá deles.

A xente buscará a morte pero non a atopará; desexarán morrer pero a morte evitaraos.

1. O inalcanzable da morte: un estudo de Apocalipse 9:6

2. A procura da paz: aprende a atopala na vida, non na morte

1. Xob 3:21-22: “Por que se lle dá luz ao que está na miseria, e vida ao amargo de alma, que anhela a morte, pero non chega; e cavar por el máis que por tesouros escondidos”

2. Romanos 8:38-39: "Porque estou seguro de que nin morte nin vida, nin anxos nin gobernantes, nin as cousas presentes nin as vindeiras, nin os poderes, nin a altura nin a profundidade, nin ningunha outra cousa en toda a creación. capaz de separarnos do amor de Deus en Cristo Xesús, noso Señor”.

Apocalipse 9:7 E as formas das langostas eran coma cabalos preparados para a batalla; e sobre as súas cabezas tiñan como coroas coma ouro, e os seus rostros eran coma os de homes.

En Apocalipse 9:7, Xoán describe langostas que teñen forma de cabalos preparados para a batalla, que levan coroas de ouro e con caras semellantes ás dos homes.

1. A chamada á guerra: como nos preparamos para a batalla

2. As máscaras que usamos: como o noso exterior pode diferir do noso interior

1. Romanos 12:2 - Non te conformes ao modelo deste mundo, senón transformate pola renovación da túa mente.

2. Efesios 6:10-17 - Ponte a armadura completa de Deus, para que poidas tomar posición contra os esquemas do diaño.

Apocalipse 9:8 E tiñan o cabelo coma o de muller, e os seus dentes eran coma os de león.

A pasaxe describe un grupo de persoas con cabelos coma mulleres e dentes coma leóns.

1. Como se pode ver o poder de Deus nas características únicas da humanidade.

2. A forza e mansedume da fe.

1. Isaías 11:6 - O lobo habitará co cordeiro, o leopardo deitarase co cabrito, e o becerro e o león e o becerro cebado xuntos; e un neno dirixiraos.

2. Salmo 34:10 - Os leonciños sofren fame e falta; pero aos que buscan ao Señor non lles falta nada bo.

Apocalipse 9:9 E tiñan corazas, como corazas de ferro; e o son das súas ás era como o son dos carros de moitos cabalos correndo á batalla.

Os anxos en Apocalipse 9:9 descríbense como levando corazas de ferro e facendo o son de moitos cabalos e carros correndo á batalla.

1. O poder dos anxos: como a hostia celestial de Deus nos apoia na batalla

2. Manter firme: Seguindo o exemplo da hostia celestial en tempos difíciles

1. Efesios 6:13-17 - Póñase a armadura completa de Deus para enfrontarse aos esquemas do diaño.

2. Romanos 8:35-39 - Nada pode separarnos do amor de Deus en Cristo Xesús.

Apocalipse 9:10 E tiñan colas coma os escorpións, e tiñan aguillóns nas súas colas, e o seu poder era ferir aos homes cinco meses.

O poder das criaturas semellantes aos escorpións en Apocalipse 9:10 era ferir á xente durante cinco meses.

1. O poder do xuízo de Deus: leccións de Apocalipse 9:10

2. Como prepararse para o xuízo de Deus: reflexións de Apocalipse 9:10

1. Salmo 103: 8-14 - O Señor é misericordioso e misericordioso, lento para a ira e rico en amor.

2. Isaías 30:18 - E por iso o Señor agardará para que teña misericordia de ti, e por iso será exaltado, para que teña misericordia de ti, porque o Señor é un Deus de xuízo: benditos son todos. que agardan por el.

Apocalipse 9:11 E tiñan un rei sobre eles, que é o anxo do abismo, cuxo nome en lingua hebrea é Abaddon, pero en lingua grega ten o seu nome Apolión.

O anxo do abismo coñécese como Abaddon en lingua hebrea e Apollyon en lingua grega.

1. "O noso rei: Abaddon e Apollyon",

2. "Coñecendo ao teu rei: Abaddon e Apollyon".

1. Isaías 28:15-18

2. Santiago 1:2-4

Apocalipse 9:12 Un ai pasou; e, velaquí, veñen outros dous males máis adiante.

O último libro da Biblia, Apocalipse, afirma que un ai pasou e outros dous aínda están por chegar.

1: O amor de Deus perdura aínda polas dificultades e as probas da vida.

2: Debemos manternos fortes na nosa fe e confiar no plan de Deus para nós, por moi difícil que sexa.

1: Romanos 8:28, "E sabemos que para os que aman a Deus todas as cousas colaboran para o ben, para os que son chamados segundo o seu propósito".

2: Salmos 18:2: "O Señor é a miña rocha, a miña fortaleza e o meu liberador, o meu Deus, a miña rocha, no que me refuxio, o meu escudo e o corno da miña salvación, o meu forte".

Apocalipse 9:13 E o sexto anxo tocou a trompeta, e oín unha voz dos catro cornos do altar de ouro que está diante de Deus.

Soa o sexto anxo e escoitase unha voz dos catro cornos do altar de ouro diante de Deus.

1. A Voz de Deus que nos chama ao arrepentimento

2. O poder do son do sexto anxo

1. Isaías 1: 18-20 - "Ven agora, e razoemos xuntos, di o Señor: aínda que os teus pecados sexan como escarlata, serán brancos coma a neve; aínda que sexan vermellos coma o carmesí, serán como a la. . Se queredes e obedecedes, comeredes o ben da terra: pero se vos rexeitades e vos rebelades, seredes devorados pola espada, porque a boca do Señor o falou".

2. Ezequiel 33:11 - "Dílles: "Como vivo eu, di o Señor Deus, non me deleito na morte do impío, senón que o impío se volva do seu camiño e viva: volveu, apartádevos do voso. camiños malos, porque por que morrer, casa de Israel?"

Apocalipse 9:14 Díxolle ao sexto anxo que tiña a trompeta: Solta os catro anxos que están atados no gran río Éufrates.

O sexto anxo recibiu instrucións para liberar a catro anxos que estaban atados no gran río Éufrates.

1. O poder da fe: comprender a forza de confiar en Deus

2. O poder da unidade: apreciar o impacto de traballar xuntos

1. Actos 16:25-26 - E á media noite Paulo e Silas oraron e cantaron loanzas a Deus, e os prisioneiros escoitáronos. E de súpeto produciuse un gran terremoto, de xeito que os cimentos do cárcere se estremeceron; e inmediatamente todas as portas abríronse e soltáronse as ataduras de todos.

2. Mateo 18:20 - Porque onde dous ou tres están reunidos no meu nome, alí estou eu no medio deles.

Apocalipse 9:15 E soltaron os catro anxos, que estaban preparados para unha hora, un día, un mes e un ano, para matar a terceira parte dos homes.

Catro anxos están preparados para matar a un terzo da humanidade.

1. O poder de Deus: como Deus usou aos anxos para castigar á humanidade

2. O propósito do sufrimento: comprender o plan de Deus para a humanidade

1. Ezequiel 14:21 - "Porque así di o Señor Deus: canto máis cando envíe os meus catro xuízos dolorosos sobre Xerusalén, a espada, a fame, a besta ruidosa e a peste, para acabar con ela o home. e besta?

2. Romanos 11:33-36 - "¡Oh, profundidade das riquezas tanto da sabedoría como do coñecemento de Deus! Que inescrutables son os seus xuízos e os seus camiños que non se descubren! Porque quen coñeceu a mente do Señor? foi o seu conselleiro? ¿Ou quen lle deu primeiro, e serálle recompensado de novo? Porque del, e por el e para el son todas as cousas: a quen sexa a gloria para sempre. Amén".

Apocalipse 9:16 E o número do exército dos cabaleiros era de douscentos mil mil, e oín o número deles.

O exército dos cabaleiros contaba con douscentos millóns.

1. O poder do exército de Deus é amplo e ilimitado.

2. Nunca debemos subestimar a forza do exército de Deus.

1. Efesios 6:10-13 - Sé forte no Señor e na forza do seu poder.

2. Isaías 59:19 - Cando o inimigo entre como un diluvio, o Espírito do Señor levantará un estandarte contra el.

Apocalipse 9:17 E así vin os cabalos na visión, e os que estaban sobre eles, que tiñan corazas de lume, de xacinto e de xofre; e as cabezas dos cabalos eran coma as de león;

e das súas bocas saía lume, fume e xofre.

Na visión, os cabalos e os seus xinetes víronse con corazas de lume, xacinto e xofre, e as cabezas dos cabalos eran coma cabezas de león, con lume, fume e xofre saíndo da súa boca.

1. A forza do exército de Deus

2. O poder da Palabra de Deus

1. Efesios 6:10-20 - A armadura de Deus

2. Salmo 103: 19-20 - A Maxestade e Poder do Señor

Apocalipse 9:18 Por estes tres morreron a terceira parte dos homes, polo lume, polo fume e polo xofre, que saía das súas bocas.

A terceira parte da humanidade morreu por unha combinación de lume, fume e xofre.

1. O poder do xuízo de Deus

2. Comprender a ira de Deus

1. Salmo 11:6 - El fará chover carbóns ardentes e xofre sobre os impíos, un vento abrasador será o seu destino.

2. Romanos 2:5 - Pero por mor da túa teimosía e do teu corazón impenitente, estás acumulando ira contra ti mesmo para o día da ira de Deus, cando se revelará o seu xusto xuízo.

Apocalipse 9:19 Porque o seu poder está na súa boca e nos seus rabos, porque os seus rabos eran coma serpes e tiñan cabeza, e con eles fan dano.

O poder das criaturas descritas en Apocalipse 9:19 reside nas súas bocas e rabos, que son como serpes con cabeza, e son capaces de causar dano.

1. "Que significa ter poder?"

2. "O poder das nosas palabras"

1. Proverbios 18:21 - "A morte e a vida están no poder da lingua, e os que a aman comerán o seu froito".

2. Santiago 3:5-6 - "Así tamén a lingua é un membro pequeno, pero se gaba de grandes cousas. ¡Que gran bosque é incendiado por un lume tan pequeno! E a lingua é un lume, un mundo de iniquidade! ."

Apocalipse 9:20 E o resto dos homes que non foron mortos por estas pragas aínda non se arrepentiron das obras das súas mans, para non adorar demos, e ídolos de ouro, prata, bronce, pedra e madeira: que nin pode ver, nin oír, nin andar:

As persoas que sobreviviron ás pragas negáronse a arrepentirse e continuaron adorando falsos ídolos.

1. Descubrindo o poder do verdadeiro arrepentimento

2. Por que debemos rexeitar os falsos ídolos

1. Isaías 44:9-20 - Describe a tolemia de adorar a falsos ídolos

2. Xoán 4:23-24 - Explica a importancia de adorar a Deus en espírito e en verdade

Apocalipse 9:21 Nin se arrepentiron dos seus asasinatos, nin dos seus feiticeiros, nin da súa fornicación, nin dos seus roubos.

Este verso fala dos pecados impenitentes das persoas, incluíndo o asasinato, a feiticería, a inmoralidade e o roubo.

1. O perigo do pecado impenitente - Unha mensaxe sobre as consecuencias de continuar no pecado sen arrepentir.

2. O poder do arrepentimento - Unha mensaxe sobre a importancia de afastarse do pecado e ir cara a Deus.

1. Proverbios 28:13 - O que cobre os seus pecados non prosperará, pero quen os confesa e os abandona terá misericordia.

2. 1 Xoán 1:9 - Se confesamos os nosos pecados, el é fiel e xusto para perdoarnos os nosos pecados e limpiarnos de toda iniquidade.

Apocalipse 10 é o décimo capítulo do libro de Apocalipsis e continúa a visión de Xoán dos acontecementos do tempo final. Este capítulo céntrase nun poderoso anxo e un pequeno pergamiño, destacando tanto o xuízo como a comisión divina.

1o Parágrafo: O capítulo comeza con Xoán vendo a outro anxo poderoso baixando do ceo, vestido cunha nube e un arco da vella sobre a súa cabeza. O seu rostro brilla como o sol, e as súas pernas son como alicerces de lume (Apocalipse 10:1-2). Na man, ten un pequeno pergamiño que está aberto. O anxo coloca o seu pé dereito no mar e o seu pé esquerdo na terra, simbolizando a autoridade sobre toda a creación (Apocalipse 10:2-3). Despois lanza sete tronos pero indícalle a Xoán que non escriba o que dixeron (Apocalipsis 10:4).

2º Parágrafo: Continuando no versículo 5, o anxo levanta a súa man dereita ao ceo e xura por Aquel que vive para sempre que non haberá máis atraso no plan de Deus para o xuízo (Apocalipsis 10:5-6). O anxo declara que cando soe a sétima trompeta, o misterio de Deus cumprirase tal e como o proclamou aos seus servos, os profetas (Apocalipsis 10:7). Xoán recibe entón instrucións para tomar o pequeno pergamiño da man do anxo e comelo. Sabe doce na súa boca pero vólvese amargo no seu estómago (Apocalipsis 10:8-11).

3o parágrafo: este capítulo destaca tanto a autoridade divina como a comisión. A aparición do anxo poderoso significa o poder celestial sobre toda a creación. A súa posesión dun pergamiño aberto representa os propósitos ou profecías revelados de Deus. Non obstante, certos aspectos permanecen sen revelar a través das palabras non gravadas dos sete tronos. O xuramento prestado polo anxo subliña que o tempo xa non se demorará; O plan definitivo de Deus alcanzará o seu cumprimento co toque da sétima trompeta. A experiencia de Xoán de comer o pergamiño simboliza a súa asimilación e proclamación da mensaxe de Deus, que inicialmente trae dozura pero máis tarde se torna amarga, o que significa a natureza desafiante e aleccionadora do seu contido.

En resumo, o capítulo décimo de Apocalipse presenta un anxo poderoso que sostén un pequeno pergamiño aberto. A aparencia do anxo significa autoridade divina e poder sobre a creación. O seu xuramento enfatiza que o plan de Deus para o xuízo xa non se demorará e o seu misterio cumprirase segundo as revelacións proféticas. A participación de Xoán no consumo do pergamiño simboliza o seu encargo para proclamar a mensaxe de Deus, que trae tanto dozura inicial como amargura posterior. Este capítulo subliña a autoridade divina, o cumprimento dos propósitos de Deus e a responsabilidade confiada a Xoán como mensaxeiro da palabra de Deus.

Apocalipse 10:1 E vin outro anxo poderoso baixar do ceo, revestido dunha nube; e un arco da vella estaba sobre a súa cabeza, e o seu rostro era coma o sol, e os seus pés como alicerces de lume.

A pasaxe describe un anxo que baixa do ceo cun arco da vella na súa cabeza, un rostro coma o sol e os pés coma alicerces de lume.

1. O esplendor e a maxestade de Deus: o papel dos anxos no ceo

2. A promesa dos arcos da vella: como Deus sela o seu pacto connosco

1. Ezequiel 1:26-28

2. Isaías 6:1-3

Apocalipse 10:2 E tiña na man un libriño aberto, e puxo o seu pé dereito sobre o mar e o seu pé esquerdo na terra.

Unha figura cun libriño na man ten un pé no mar e o outro na terra.

1. O poder da Palabra de Deus: como une o ceo e a terra

2. A importancia de proclamar a Palabra de Deus ás nacións

1. Isaías 11:9 Non farán mal nin destruirán en todo o meu monte santo, porque a terra estará chea do coñecemento do Señor, como as augas cobren o mar.

2. Mateo 28:19-20 Id, pois, e ensinade a todas as nacións, bautizándoas no nome do Pai, e do Fillo e do Espírito Santo: ensinándolles a gardar todo o que vos mandei; , velaquí, estou contigo sempre, ata a fin do mundo. Amén.

Apocalipse 10:3 E berrou a gran voz, coma cando ruxe un león; e cando chorou, sete tronos emitiron as súas voces.

O anxo berrou coa voz forte dun león, e sete tronos responderon.

1: A forza do noso Deus - Apocalipse 10:3 mostra que o noso Deus é poderoso e poderoso, cunha voz máis alta que o ruxido dun león.

2: Seguindo o ruxido de Deus - Apocalipse 10:3 chámanos a escoitar a voz de Deus e atender a chamada do seu ruxido atronador.

1: Isaías 40:10-11 - "Velaí, o Señor Deus vén con forza, e o seu brazo goberna por el; velaquí, a súa recompensa está con el, e a súa recompensa diante del. recollerá os cordeiros nos seus brazos, levaráos no seu seo e levará suavemente os que están con cría".

2: Salmos 29:3-4 - "A voz do Señor está sobre as augas; o Deus da gloria trona, o Señor, sobre as moitas augas. A voz do Señor é poderosa; a voz do Señor está chea de maxestade. ."

Apocalipse 10:4 E cando os sete tronos pronunciaron as súas voces, estaba a piques de escribir; e oín unha voz do ceo que me dicía: Sela as cousas que pronunciaron os sete tronos e non as escribas.

Xoán escoitou falar sete tronos, pero foi instruído para non escribir o que dicían.

1. O poder da voz de Deus: escoitando a Deus de xeitos pouco comúns

2. O misterio dos sete tronos: comprender a vontade de Deus en tempos difíciles

1. Isaías 40:8 - "A herba seca, a flor esmorece, pero a palabra do noso Deus permanecerá para sempre".

2. Mateo 7:24-27 - "Entón, todo aquel que escoita estas miñas palabras e as cumpre será como un home sabio que construíu a súa casa sobre a rocha. E caeu a choiva, e chegaron os diluvios, e os ventos sopraron e bateron sobre aquela casa, pero non caeu, porque estaba fundada na rocha".

Apocalipse 10:5 E o anxo que vin de pie sobre o mar e sobre a terra levantou a man ao ceo,

O anxo de Deus levantou a man ao ceo.

1: Deus sempre está aí para guiarnos e protexernos. Non importa onde esteamos, Deus sempre está presente.

2: Mesmo en tempos difíciles, podemos sentirnos consolados sabendo que Deus está connosco en cada paso do camiño.

1: Salmos 121:1-2 "Levanto os meus ollos cara ás montañas: de onde vén a miña axuda? A miña axuda vén do Señor, o creador do ceo e da terra".

2: Isaías 41:10 "Entón non temas, porque estou contigo; non te asustes, porque eu son o teu Deus. fortalecereiche e axudarei; Apoiareino coa miña dereita xusta".

Apocalipse 10:6 E xurou polo que vive para sempre e para sempre, quen creou o ceo, e as cousas que hai nel, e a terra, e as cousas que hai, e o mar e as cousas que hai, que hai xa non debería ser tempo:

O tempo acabará e todo debe estar preparado para ese día.

1: Prepárate agora para o fin dos tempos

2: Non demores: Teña un corazón preparado para o fin dos tempos

1: Mateo 24:36-44 - Ninguén sabe cando chegará o fin dos tempos, así que estea preparado.

2: Eclesiastés 3:1-8 - Hai un tempo para todo, e agora é o momento de estar preparado para o fin.

Apocalipse 10:7 Pero nos días da voz do sétimo anxo, cando comezará a soar, o misterio de Deus debería ser rematado, como lles declarou aos seus servos os profetas.

O sétimo anxo soará anunciando a conclusión do misterio de Deus revelado aos seus profetas.

1. A verdade de Deus revelada a través do sétimo anxo

2. O misterio de Deus finalmente desvelado

1. Efesios 3: 4-5 - "Cando leas isto, podes percibir a miña visión do misterio de Cristo, que non foi dado a coñecer aos fillos dos homes noutras xeracións, tal e como agora foi revelado aos seus santos apóstolos e aos seus santos apóstolos. profetas polo Espírito".

2. Isaías 48: 3-6 - "Declarei as cousas antigas hai moito tempo; saíron da miña boca, e anunciei; O pescozo é un tendón de ferro e a túa fronte de bronce, declarollos dende antigo, antes de que se sucedesen anunciáballos, para que non dixeses: "Fíxoos o meu ídolo, mandounos a miña imaxe tallada e a miña imaxe metálica". .' Xa escoitaches; agora mira todo isto; e non o anuncias? A partir de agora anuncioche cousas novas, cousas ocultas que non coñecías".

Apocalipse 10:8 E a voz que oín do ceo volveu falarme e díxome: "Vai e toma o libriño que está aberto na man do anxo que está sobre o mar e sobre a terra".

A voz do Ceo falou co narrador para que lle collese o libro aberto do anxo.

1. Palabra de Deus: Tomando o libro aberto para desbloquear o noso verdadeiro potencial

2. Como podemos escoitar a voz de Deus para lograr a súa vontade

1. Salmo 119:105 - A túa palabra é unha lámpada para os meus pés e unha luz para o meu camiño.

2. Xoán 16:13 - Cando veña o Espírito da verdade, guiarache a toda a verdade.

Apocalipse 10:9 E fun onda o anxo e díxenlle: Dame o libriño. E díxome: Toma e cómao. e amargará o teu ventre, pero estará na túa boca doce coma o mel.

O anxo deulle a Xoán que collese un libriño e o comese, que sería amargo no seu ventre, pero doce na súa boca.

1. A doce e amarga alegría de seguir a vontade de Deus

2. As recompensas da obediencia: proba a dozura do Señor

1. Xeremías 15:16 - Atopáronse as túas palabras e comínas, e as túas palabras

convertéronse para min nunha alegría e no deleite do meu corazón, porque son chamado polo teu nome, Señor, Deus dos exércitos.

2. Salmo 19:10 - Son máis desexables que o ouro, incluso moito ouro fino; máis doce tamén que o mel e as pingas do panal.

Apocalipse 10:10 E collín o libriño da man do anxo e comíno; e na miña boca estaba doce coma o mel, e en canto o comín, amargoume a barriga.

O narrador describe a visión dun anxo dándolles un pequeno libro que comen, atopando doce ao principio pero despois amargo no seu estómago.

1. A dozura da Palabra de Deus pode levar a unha experiencia amarga se non a facemos caso.

2. Debemos interiorizar a Palabra de Deus para que pase a formar parte das nosas vidas.

1. Salmo 19:10 - "Máis desexables que o ouro e moito ouro fino; máis doce tamén que o mel e as pingas do panal".

2. Romanos 6:23 - "Porque o salario do pecado é a morte, pero o don gratuíto de Deus é a vida eterna en Cristo Xesús, noso Señor".

Apocalipse 10:11 E díxome: Tes que profetizar de novo ante moitos pobos, nacións, linguas e reis.

A pasaxe fala da necesidade de profetizar ante moitas persoas.

1. Unha chamada a proclamar a Palabra de Deus: a importancia de proclamar a Palabra de Deus e a súa relevancia para todas as persoas independentemente da orixe social ou cultural.

2. O poder de profetizar: explorando o poder de proclamar a Palabra de Deus e como pode transformar vidas e traer esperanza.

1. Isaías 55: 10-11 - Porque como a choiva cae do ceo e a neve non volve alí, senón que rega a terra e a fai brotar e brotar, para que dea semente ao sementador e pan para quen come: Así será a miña palabra que sae da miña boca: non volverá a min vacía, senón que fará o que eu queira, e prosperará no que a mandei.

2. Mateo 28:18-20 - E veu Xesús e faloulles, dicindo: Todo o poder é dado no ceo e na terra. Id, pois, e ensinade a todas as nacións, bautizándoas no nome do Pai, do Fillo e do Espírito Santo: ensinándolles a observar todo o que vos mandei; e velaquí, estou sempre convosco. , ata a fin do mundo. Amén.

Apocalipse 11 é o undécimo capítulo do libro de Apocalipsis e continúa a visión de Xoán dos acontecementos do tempo final. Este capítulo céntrase na medición do templo, as dúas testemuñas e o soar da sétima trompeta.

1o Parágrafo: O capítulo comeza con Xoán recibindo unha vara de medir e instruírlle a medir o templo de Deus, xunto co seu altar e os que alí adoran (Apocalipsis 11:1-2). Non obstante, diselle que non mida o patio exterior porque foi dado aos xentís que o pisarán durante corenta e dous meses (Apocalipsis 11:2). Esta medida significa a protección e preservación de Deus dos seus servos fieis mentres permite un período de dominio xentil.

2º Parágrafo: o capítulo presenta dúas testemuñas ás que se lles concede autoridade para profetizar durante 1.260 días. Descríbense como dúas oliveiras e dous candelabros diante de Deus (Apocalipse 11:3-4). Estas testemuñas teñen poder para pechar o ceo para que non caia choiva durante o seu testemuño, converter a auga en sangue, golpear a terra con pragas tantas veces como queiran e vencer aos seus inimigos mediante a protección divina (Apocalipse 11:5-6).

3o Parágrafo: Cando o seu testemuño chega ao seu fin, unha besta érguese dun abismo e mata a estas testemuñas. Os seus corpos xacen á vista do público en Xerusalén durante tres días e medio mentres a xente celebra a súa morte. Pero despois deste período, son resucitados polo poder de Deus no medio dun gran temor entre os que presencian este evento (Apocalipsis 11:7-13). O soar da sétima trompeta segue o seu anuncio da resurrección. Voces fortes no ceo declaran que Cristo se fixo Rei de todos os reinos para sempre. Isto provoca o eloxio de vinte e catro anciáns sentados ante o trono de Deus (Apocalipse 11:15-18).

En resumo, o capítulo once de Apocalipse presenta varios acontecementos significativos. A medición do templo significa a protección de Deus dos seus servos fieis mentres permite o dominio dos xentís. A introdución das dúas testemuñas destaca a súa autoridade profética e poderes milagrosos durante un período designado. O seu eventual martirio e resurrección mostran o poder de Deus sobre a vida e a morte, causando gran temor entre os observadores. Finalmente, o soar da sétima trompeta sinala o reino eterno de Cristo e provoca o eloxio dos seres celestes. Este capítulo enfatiza a soberanía divina, o papel das testemuñas na proclamación da verdade de Deus e o triunfo definitivo de Cristo sobre todos os poderes terrestres.

Apocalipse 11:1 E déuseme unha cana semellante a unha vara; e o anxo púxose en pé,

dicindo: Levántate e mide o templo de Deus, o altar e os que nel adoran.

Un anxo instrúe a Xoán para medir o templo, o altar e os adoradores do templo.

1. A misericordia de Deus: a medida das nosas vidas

2. A importancia do culto: que significa adorar no templo?

1. Salmo 139: 1-4 - "Oh, Señor, escrutachesme e coñecéchesme! Sabes cando me sento e cando me ergo; de lonxe discernes os meus pensamentos. Buscas o meu camiño e o meu deitado e Coñezo todos os meus camiños. Aínda antes de que se fale unha palabra na miña lingua, velaquí, Señor, ti o sabes por completo.

2. Ezequiel 40:1-3 - "No ano vintecinco do noso exilio, ao comezo do ano, o día décimo do mes, no ano catorce despois da destrución da cidade, ese mesmo día. , a man do Señor estivo sobre min, e levoume á cidade. En visións de Deus levoume á terra de Israel, e púxome nun monte moi alto, sobre o cal había unha estrutura como unha cidade para o sur".

Apocalipse 11:2 Pero o patio que está fóra do templo deixalo fóra e non o medis; pois é dada aos xentís: e a cidade santa pisarán corenta e dous meses.

Deus manda non medir o patio fóra do templo, xa que se lle dá aos xentís e pisotean a cidade santa durante 42 meses.

1. A importancia de confiar en Deus nos momentos difíciles

2. As consecuencias de rexeitar a autoridade de Deus

1. Isaías 28:16-17 - Por iso, así di o Señor Deus: Velaquí, poño en Sión como fundamento unha pedra, unha pedra probada, unha pedra angular preciosa, un fundamento seguro: o que cre non se apresurará. Tamén poñerei o xuízo á liña e a xustiza á caída.

2. 2 Corintios 4:16-18 - Polo tanto, non nos desanimamos. Aínda que exteriormente estamos desperdiciando, por dentro estamos renovándonos día a día. Pois os nosos problemas leves e momentáneos están a conseguir para nós unha gloria eterna que os supera con moito a todos. Así que fixamos os nosos ollos non no que se ve, senón no que non se ve, xa que o que se ve é temporal, pero o que non se ve é eterno.

Apocalipse 11:3 E darei poder aos meus dous testemuños, e profetizarán mil douscentos sesenta días, vestidos de cilicio.

Deus facultará a dúas testemuñas para predicar durante 1.260 días vestindo cilicio.

1. O poder e a dedicación das testemuñas de Deus

2. A chamada á obediencia valente

1. Isaías 61:1-3 - O Espírito do Señor Deus está sobre min, porque o Señor unxiume para predicar boa nova aos pobres; Envioume para curar os quebrantados de corazón, para proclamar a liberdade aos cativos e a apertura da prisión aos presos;

2. Actos 20:22-24 - E mira, agora vou a Xerusalén atado polo espírito, sen saber o que me vai pasar alí, a non ser que o Espírito Santo testemuña en cada cidade, dicindo que me esperan cadeas e tribulacións. . Pero ningunha destas cousas me move; nin me considero querida a miña vida, para rematar a miña carreira con gozo, e o ministerio que recibín do Señor Xesús, para testemuñar o evanxeo da graza de Deus.

Apocalipse 11:4 Estes son as dúas oliveiras e os dous candeleros que están diante do Deus da terra.

Esta pasaxe describe dúas figuras que representan a presenza e o poder de Deus no mundo.

1. O poder da presenza de Deus nas nosas vidas

2. A forza de dous: estar xuntos na fe

1. Zacarías 4:3-6 - As dúas oliveiras proporcionan unha representación visual do poder e da graza de Deus.

2. Mateo 5:14-16 - Somos a luz do mundo, e debemos estar xuntos na fe.

Apocalipse 11:5 E se alguén quere facerlles dano, sae lume da súa boca e devora os seus inimigos;

Dáse unha advertencia de que aqueles que buscan danar ao pobo de Deus serán

destruídos polo lume que sae da súa boca.

1. O Poder do Pobo de Deus

2. A protección do pobo de Deus

1. Salmo 35: 1-2 - "Defende, Señor, a miña causa cos que loitan comigo; loita contra os que loitan contra min. Agarra o escudo e o escudo, e érguese pola miña axuda".

2. 2 Corintios 10:4 - "Porque as armas da nosa guerra non son carnais, senón poderosas en Deus para derrubar fortalezas".

Apocalipse 11:6 Estes teñen poder para pechar o ceo, para que non chova nos días da súa profecía; e teñen poder sobre as augas para convertelas en sangue, e para ferir a terra con todas as pragas, tantas veces como queiran.

Dúas testemuñas teñen o poder de controlar o tempo e inflixir pragas na terra.

1. O poder da fe: como acceder ás habilidades milagrosas de Deus

2. Confiar na promesa de Deus: confiar na súa protección en tempos de dificultades

1. 2 Reis 7:1-2 - O milagre de Eliseo da fariña estragada

2. Éxodo 7:17-18 - A praga de sangue no Nilo

Apocalipse 11:7 E cando rematen o seu testemuño, a besta que sube do abismo fará guerra contra eles, vencerá e matará.

Dúas testemuñas profetizan en Xerusalén e finalmente son vencidas por unha besta do abismo.

1. Como aguantar a pesar da adversidade - Unha mediación sobre Apocalipse 11:7

2. A forza e a perseveranza da fe: A sobre Apocalipse 11:7

1. Mateo 10:22 - ? □ e serás odiado por todos polo meu nome? □ sake. Pero quen perdure ata o fin, salvarase.??

2. Hebreos 11:1 - ? □ Que fe é a substancia das cousas que se esperan, a evidencia das cousas que non se ven.

Apocalipse 11:8 E os seus cadáveres xacerán na rúa da gran cidade, que espiritualmente se chama Sodoma e Exipto, onde tamén o noso Señor foi crucificado.

Os cadáveres de dúas testemuñas xacerán na cidade espiritual de Sodoma e Exipto, onde Xesús foi crucificado.

1. O significado e significado da crucifixión de Xesús

2. A natureza espiritual das cidades

1. Lucas 23:33-34 - Cando chegaron ao lugar chamado Calvario, alí crucificaron a el, e aos criminais, un á dereita e outro á esquerda.

2. Ezequiel 16:49-50 - Velaquí, esta foi a iniquidade da túa irmá Sodoma: ela e a súa filla tiñan soberbia, comida chea e abundancia de ociosidade; tampouco fortaleceu a man dos pobres e necesitados. E eran altivos e cometían abominación diante de min; por iso levoinas como me pareceu oportuno.

Apocalipse 11:9 E os dos pobos e tribus e linguas e nacións verán os seus cadáveres tres días e medio, e non permitirán que os seus cadáveres sexan depositados nos sepulcros.

Dúas testemuñas de Deus serán asasinadas e os seus cadáveres deixarán sen sepultar durante tres días e medio.

1. Os elixidos de Deus serán perseguidos pero permanecerán fieis a pesar das dificultades.

2. A nosa resposta ao sufrimento debe ser permanecer fiel e confiar en Deus.

1. Isaías 43:2-3 - Cando pases polas augas, estarei contigo; e a través dos ríos, non te asolagarán; cando pases polo lume non te queimarás nin a chama non te consumirá.

2. Mateo 5:10-12 - Benaventurados os que son perseguidos por mor da xustiza, porque deles é o reino dos ceos. Benaventurados ses cando outros te insulten e te persigan e digan todo tipo de malos contra ti falsamente pola miña causa. Alégrate e alégrate, porque a túa recompensa é grande no ceo.

Apocalipse 11:10 E os habitantes da terra alegraranse por eles, alegraranse e enviaranse agasallos uns a outros; porque estes dous profetas atormentaban aos que moraban na terra.

Dous profetas atormentaron á xente da terra, facéndolles alegrar e enviar agasallos uns aos outros.

1. O poder da alegría - Como atopar a alegría en tempos de tormento

2. O poder de dar agasallos - Por que nos damos agasallos

1. Santiago 1:2-3 - Considerádeo pura alegría, meus irmáns, sempre que te enfrontes a probas de moitos tipos, porque sabes que a proba da túa fe produce perseveranza.

2. Feitos 20:35 - En todo o que fixen, demostrei que con este tipo de traballo duro debemos axudar aos débiles, lembrando as palabras que dixo o propio Señor Xesús: ? □ t é máis bendicido para dar que para recibir.??

Apocalipse 11:11 E despois de tres días e medio entrou neles o Espírito de vida de Deus, e puxéronse en pé; e un gran medo caeu sobre os que os viron.

Despois de tres días e medio, o Espírito de vida de Deus entrou en dúas testemuñas, e levantáronse, causando gran temor nos que os viron.

1. O poder do Espírito Santo para revivir

2. Temor ao Señor: unha parte necesaria da nosa fe

1. Ezequiel 37:1-14 (A visión do val dos ósos secos)

2. Salmo 111:10 (O temor do Señor é o principio da sabedoría)

Apocalipse 11:12 E escoitaron unha gran voz do ceo que lles dicía: "Sube aquí". E subiron

ao ceo nunha nube; e os seus inimigos víronas.

Dúas testemuñas ascenden ao ceo nunha nube mentres os seus inimigos observan.

1. "O poder de Deus: a ascensión das testemuñas"

2. "A testemuña do ceo: a gran voz de Deus"

1. Ezequiel 37:1-14 - A visión dos ósos secos

2. Feitos 1:9-11 - A ascensión de Xesús ao ceo

Apocalipse 11:13 E na mesma hora houbo un gran terremoto, e a décima parte da cidade caeu, e no terremoto morreron sete mil homes;

Houbo un gran terremoto no que caeu unha décima parte da cidade e morreron sete mil persoas. Os superviventes estaban aterrorizados e louvaban a Deus.

1. O poder de Deus sobre a natureza

2. A soberanía de Deus en tempos de problemas

1. Xob 37:5-6 - "Deus? A voz trona de xeitos marabillosos; fai grandes cousas máis alá do noso entendemento. Díxolle á neve: 'Cae sobre a terra', e á chuvia: 'Sed poderoso. chuvia".

2. Salmo 29:3-5 - "A voz do Señor está sobre as augas; o Deus da gloria trona, o Señor trona sobre as augas poderosas. A voz do Señor é poderosa; a voz do Señor está chea de maxestade. A voz do Señor quebra os cedros, o Señor quebra os cedros do Líbano".

Apocalipse 11:14 O segundo ai pasou; e velaquí, o terceiro ai vén axiña.

O terceiro ai chegará pronto.

1: Prepárate: o terceiro ai está chegando

2: Non tardes: o terceiro ai está preto

1: 1 Corintios 16:13 - Estade atentos, mantéñense firmes na fe, actúan como homes, se fortalecen.

2: Mateo 24:44 - Polo tanto, tamén debedes estar preparados, porque o Fillo do Home virá á hora que non esperades.

Apocalipse 11:15 E o sétimo anxo tocou a trompeta; e houbo grandes voces no ceo, que dicían: Os reinos deste mundo convertéronse en reinos do noso Señor e do seu Cristo; e reinará para sempre e para sempre.

O sétimo anxo soou e o ceo proclamou que o reino de Deus reinará para sempre.

1. Alégrate coa Boa Nova do Reino Eterno de Deus

2. Comprender o significado do sétimo anxo

1. Salmo 146:10 - "O Señor reinará para sempre, o teu Deus, Sión, por todas as xeracións. Loa o Señor!"

2. Daniel 2:44 - "E nos días deses reis, o Deus do ceo establecerá un reino que nunca será destruído, nin o reino será deixado a outro pobo. Destruirá todos estes reinos e destruirá. ata o seu fin, e permanecerá para sempre".

Apocalipse 11:16 E os vinte e catro anciáns, que estaban sentados diante de Deus nos seus asentos, caeron a cara de boca e adoraron a Deus.

Os vinte e catro anciáns do Ceo caeron a cara de boca e adoraron a Deus.

1. Adorar a Deus con todo o noso corazón, alma e forza

2. Buscando a presenza de Deus en cada momento da nosa vida

1. Deuteronomio 6:5 - Ama ao Señor, o teu Deus, con todo o teu corazón, con toda a túa alma e con todas as túas forzas.

2. Salmo 27:4 - Unha cousa que lle pido ao Señor, só busco: poder habitar na casa do Señor todos os días da miña vida.

Apocalipse 11:17 dicindo: "Dámosche grazas, Señor Deus Todopoderoso, que eres, que eras e que estás por vir; porque tomaches para ti o teu gran poder e reinaches.

Deus é digno do noso agradecemento e loanza polo seu gran poder e soberanía.

1. Recoñecer e apreciar a soberanía de Deus

2. Gratitude polo Gran Poder de Deus

1. Salmo 33: 4-5 - Porque a palabra do Señor é xusta e verdadeira; é fiel en todo o que fai. O Señor ama a xustiza e a xustiza; a terra está chea do seu amor infalible.

2. Salmo 145: 1-3 - Exaltareiche, meu Deus Rei; Loarei o teu nome por sempre e para sempre. Todos os días loarei e ensalzarei o teu nome por sempre. Grande é o Señor e máis digno de loanza; a súa grandeza ninguén pode comprender.

Apocalipse 11:18 E as nacións enojáronse, e chegou a túa ira e o tempo dos mortos, para que fosen xulgados, e para que deas recompensa aos teus servos, os profetas, aos santos e aos que temen. o teu nome, pequeno e grande; e debes destruír aos que destrúen a terra.

As nacións están irritadas e chegou a ira de Deus, e é o momento de que os mortos sexan xulgados e Deus recompensará os seus fieis servos, os profetas, os santos e os que temen o seu nome, tanto pequenos como grandes; e destruirá aos que danan a terra.

1. Vivir unha vida de fe temerosa

2. Chega o día do xuízo

1. Romanos 14:12 - Entón, cada un de nós dará conta de si mesmo a Deus.

2. Salmo 145:19 - Cumprirá o desexo dos que o temen: tamén escoitará o seu clamor e salvaraos.

Apocalipse 11:19 E o templo de Deus abriuse no ceo, e viuse no seu templo a arca do seu testamento, e houbo lóstregos, voces, tronos, terremoto e gran sarabia.

O templo de Deus abriuse no ceo e viuse a arca do seu testamento. Tamén houbo lóstregos, voces, tronos, un terremoto e gran sarabia.

1: A nosa fe en Deus é inquebrantable mesmo no medio da turbulencia e do caos.

2: Debemos esforzarnos sempre por obedecer os mandamentos de Deus e confiar nas súas promesas.

1: Deuteronomio 10:5 ? □ e dareiches as táboas de pedra, a lei e o mandamento que escribín; que lles poidas ensinar.??

2: Hebreos 10:22 ? □ e achegámonos cun corazón verdadeiro en plena seguridade de fe, tendo o noso corazón rociado dunha mala conciencia e os nosos corpos lavados con auga pura.

Apocalipse 12 é o capítulo duodécimo do libro de Apocalipsis e continúa a visión de Xoán dos acontecementos do tempo final. Este capítulo céntrase nunha representación simbólica dunha gran batalla cósmica entre as forzas do ben e do mal, que representa o conflito entre Satanás e a muller.

1o Parágrafo: O capítulo comeza cunha visión dunha muller vestida co sol, de pé sobre a lúa e levando unha coroa de doce estrelas. Está con dores de parto, lista para dar a luz (Apocalipse 12:1-2). Un gran dragón vermello con sete cabezas e dez cornos aparece ante ela, procurando devorar o seu fillo en canto nace (Apocalipse 12:3-4). A muller dá a luz un fillo varón que está destinado a gobernar todas as nacións cun cetro de ferro. Non obstante, o seu fillo é arrebatado ata o trono de Deus, a salvo do brazo do dragón (Apocalipsis 12:5-6).

2o Parágrafo: A guerra estala no ceo mentres Miguel e os seus anxos loitan contra o dragón e os seus anxos. O dragón, identificado como Satanás ou o Diaño, perde esta batalla e é lanzado á terra xunto cos seus anxos caídos (Apocalipse 12:7-9). Unha gran voz no ceo declara a vitoria sobre Satanás por mor do sacrificio de Cristo e do testemuño dos crentes que triunfa sobre el ata a morte (Apocalipse 12:10-11).

3o Parágrafo: Despois da súa derrota no ceo, Satanás dirixe a súa atención a perseguir aos crentes na terra. Persegue á muller que deu a luz ao fillo varón pero non consegue facerlle dano directamente. En vez diso, bota auga como un río da súa boca nun intento de varrila (Apocalipse 12:13-16). Non obstante, Deus proporciona protección ao seu pobo facendo que a terra trague este diluvio torrencial (Apocalipse 12:16). Enfurecido, o dragón segue facendo a guerra contra o resto da descendencia da muller, os que gardan

os mandamentos de Deus e se aferran ao testemuño de Xesús (Apocalipse 12:17).

En resumo, o capítulo doce de Apocalipse presenta unha representación simbólica dunha batalla cósmica entre o ben e o mal. A muller representa a Israel ou ao pobo fiel de Deus ao longo da historia. Ela dá a luz un neno varón que simboliza a Cristo, destinado ao dominio universal. O dragón, identificado como Satanás, busca devorar a este neno, pero non consegue xa que é atrapado ata o trono de Deus. Prodúcese unha guerra celestial, que provoca a expulsión de Satanás do ceo e a súa posterior persecución dos crentes na terra. Non obstante, Deus protexe ao seu pobo contra os ataques de Satanás e asegura a súa vitoria final mediante o sacrificio de Cristo e o seu fiel testemuño.

Apocalipse 12:1 E apareceu unha gran marabilla no ceo; unha muller vestida de sol, e a lúa baixo os seus pés, e sobre a súa cabeza unha coroa de doce estrelas:

Unha gran marabilla apareceu no ceo, unha muller estaba vestida co sol, a lúa debaixo dos seus pés e unha coroa de doce estrelas na súa cabeza.

1. A marabilla da creación de Deus: examinando o simbolismo da Revelación 12:1

2. A nosa Coroa de Gloria: Comprender o significado da muller en Apocalipse 12:1

1. Isaías 26:3 - "Conservarás en perfecta paz a aqueles que teñan a mente firme, porque confían en ti".

2. Isaías 60:1 - "Levántate, brilla, porque chegou a túa luz, e a gloria do Señor érguese sobre ti".

Apocalipse 12:2 E estando embarazada, chorou, daba a luz e daba pena por dar a luz.

Unha muller embarazada en Apocalipsis 12 clama de dor mentres pasa polo parto para dar a luz ao seu fillo.

1. "Viaxar no nacemento: crecer na fe a través da dor"

2. "As dores da liberación: atopar esperanza no medio do sufrimento"

1. Romanos 8:18 - "Porque considero que os sufrimentos deste tempo presente non valen

a pena compararse coa gloria que se nos vai revelar".

2. Santiago 1: 2-4 - "Contade todo gozo, irmáns meus, cando teñades probas de diversos tipos, porque sabedes que a proba da vosa fe produce constancia. E que a constancia teña o seu pleno efecto, para que sexades perfecto e completo, que non carece de nada".

Apocalipse 12:3 E apareceu outra marabilla no ceo; e velaquí un gran dragón vermello, que tiña sete cabezas e dez cornos e sete coroas sobre as súas cabezas.

Un gran dragón vermello con sete cabezas, 10 cornos e sete coroas apareceu no ceo.

1. A realidade dun mundo caído - Comprender o simbolismo do dragón vermello

2. O poder da protección de Deus - Apocalipse 12:3 e a forza do Todopoderoso

1. Isaías 27: 1 - "Aquel día o Señor, coa súa espada dolorosa, grande e forte, castigará o leviatán, a serpe penetrante, o leviatán, a serpe torta; e matará o dragón que está no mar".

2. Daniel 7:7 - "Despois disto vin nas visións nocturnas, e velaquí unha cuarta besta, terrible e terrible, e moi forte; e tiña grandes dentes de ferro: devoraba e rompía en anacos, e pegaba o resto cos seus pés: e era diferente de todas as bestas que había antes; e tiña dez cornos".

Apocalipse 12:4 E o seu rabo atraeu a terceira parte das estrelas do ceo e botounas á terra; e o dragón púxose diante da muller que estaba a punto de dar a luz, para devorar o seu fillo en canto nacese . .

Un dragón cunha cola que pode debuxar estrelas do ceo está diante dunha muller que está a piques de parir, disposta a devorar o seu fillo.

1. A protección de Deus dos inocentes: examinando o significado de Apocalipse 12:4

2. O poder da fe: vencer a adversidade ante o perigo

1. Isaías 54:17 - Ningunha arma formada contra ti prosperará

2. Salmo 91:4 - El cubrirache coas súas plumas, e debaixo das súas ás buscarás refuxio; a súa fidelidade será o teu escudo e escudo.

Apocalipse 12:5 E ela deu a luz un neno varón, que había de gobernar todas as nacións cunha vara de ferro; e o seu fillo foi arrebatado para Deus e para o seu trono.

A muller deu a luz un neno que estaba destinado a gobernar todas as nacións cunha vara de ferro, e o neno foi levado a Deus e ao seu trono.

1. A chamada divina de Xesús para gobernar as nacións

2. O poder e a autoridade de Xesús

1. Isaías 9:6-7 Porque un fillo nos naceu, un fillo nos é dado; e o goberno estará sobre o seu ombreiro, e o seu nome chamarase Conselleiro marabilloso, Deus poderoso, Pai eterno, Príncipe da paz. O aumento do seu goberno e da paz non terá fin, no trono de David e sobre o seu reino, para afianzalo e defendelo con xustiza e xustiza dende este tempo e para sempre.

2. Salmo 2: 6-8 "En canto a min, puxen o meu Rei en Sión, o meu monte santo". Contarei do decreto: Díxome o Señor: "Ti es o meu Fillo; hoxe enxendroino. Pídeme, e farei das nacións a túa herdanza, e os extremos da terra a túa posesión.

Apocalipse 12:6 E a muller fuxiu ao deserto, onde ten un lugar preparado por Deus, para que alí a alimentasen mil douscentos sesenta días.

A muller recibiu un lugar de refuxio no deserto, onde sería atendida durante 1260 días.

1. A protección de Deus en tempos de problemas

2. A provisión de Deus en tempos difíciles

1. Salmo 46:1 - "Deus é o noso refuxio e forza, unha axuda moi presente nos problemas".

2. Mateo 6:25-34 - "Por iso dígoche: non te preocupes pola túa vida, o que comerás ou beberás, nin polo teu corpo, o que vestirás. Non é a vida máis que o alimento, e o corpo máis. que as roupas? Mira os paxaros do ceo: non sementan nin segan nin gardan nos hórreos, e aínda así, o teu Pai celestial dálles de comer. Non vales moito máis ca eles?

Apocalipse 12:7 E houbo guerra no ceo: Miguel e os seus anxos loitaron contra o dragón; e loitaron o dragón e os seus anxos,

En Apocalipse 12:7, está escrito que unha guerra ocorreu no ceo entre Miguel e os seus anxos e o dragón e os seus anxos.

1. A vitoria de Deus no ceo: a guerra entre Miguel e o dragón

2. O poder da fe: de pé contra o dragón

1. Daniel 10:13 - "Pero o príncipe do reino de Persia resistiume vinte un días; pero velaquí, Miguel, un dos principais príncipes, veu a axudarme, e quedei alí cos reis de Persia. "

2. Efesios 6:12 - "Porque non loitamos contra a carne e o sangue, senón contra os principados, contra os poderes, contra os gobernantes das tebras deste mundo, contra a maldade espiritual nos lugares altos".

Apocalipse 12:8 E non triunfou; nin o seu lugar xa non se atopou no ceo.

Satanás e os seus seguidores non tiveron éxito no seu ataque contra Deus e foron expulsados do ceo.

1. O poder imparable de Deus

2. A derrota de Satanás

1. Xoán 4:4 - "Debes nacer de novo".

2. Salmo 46:10 - "Estade quieto e sabe que eu son Deus".

Apocalipse 12:9 E foi botado fóra o gran dragón, aquela serpe vella, chamada Diaño e Satanás, que engana ao mundo enteiro;

Satanás foi expulsado do ceo e enviado á Terra, levando consigo os seus anxos.

1. A derrota de Satanás: como Xesús venceu ao enganador do mundo

2. A soberanía de Deus: o poder do seu xuízo sobre Satanás

1. Xoán 16:11 - "En canto ao xuízo, porque o gobernante deste mundo é xulgado"

2. Efesios 2:2 - "No que xa andabastes segundo o curso deste mundo, segundo o príncipe do poder do ar, o espírito que agora obra nos fillos da desobediencia"

Apocalipse 12:10 E oín unha gran voz que dicía no ceo: "Agora veu a salvación, a forza, o reino do noso Deus e o poder do seu Cristo; noso Deus día e noite.

O Reino de Deus está agora establecido e o poder do seu Cristo veu proporcionar salvación e forza. Satanás foi silenciado, xa non pode acusar aos irmáns ante Deus.

1: O Reino de Deus - A nosa salvación e forza

2: O poder de Cristo - Unha vitoria sobre Satanás

1: Romanos 8:31 - "Que diremos entón a estas cousas? Se Deus está a favor de nós, quen pode estar contra nós?"

2: Xoán 16:33 - "Isto díxenvos para que en min teñades paz. No mundo teredes tribulación;

Apocalipse 12:11 E vencéronlle co sangue do Año e coa palabra do seu testemuño; e non amaron as súas vidas ata a morte.

O sangue do Año e a palabra do noso testemuño son os medios para vencer ao inimigo. Debemos estar dispostos a amar e mesmo a entregar as nosas vidas pola causa de Cristo.

1. O Poder do Sangue do Año

2. O custo do testemuño

1. Xoán 15:13 - Ninguén ten un amor máis grande que este, que un home dea a súa vida polos seus amigos.

2. Actos 5:41 - Partiron da presenza do concilio, alegrándose de que fosen considerados dignos de sufrir vergoña polo seu nome.

Apocalipse 12:12 Por iso, alegraos, ceos e os que morades neles. Ai dos habitantes da terra e do mar! porque o demo baixou ata vós, con gran ira, porque sabe que ten pouco tempo.

O demo veu á terra con gran ira, e os ceos deberían alegrarse por iso.

1. Alégrate coa xustiza de Deus: un estudo de Apocalipse 12:12

2. O perigo da ira do diaño: un aviso de Apocalipse 12:12

1. Santiago 4:7 - Sométete, pois, a Deus. Resiste o demo, e el fuxirá de ti.

2. 1 Pedro 5:8 - Sexa sobrio, vixiante; porque o teu adversario, o demo, anda como un león bramido buscando a quen devorar.

Apocalipse 12:13 E cando o dragón viu que era lanzado á terra, perseguiu á muller que deu a luz ao neno varón.

O dragón foi lanzado á terra e perseguiu á muller que deu a luz ao neno varón.

1. A protección de Deus na persecución

2. Superar a adversidade a través da fe

1. Romanos 8:35-39 - Quen nos separará do amor de Cristo?

2. Salmo 91: 1-2 - O que habita no lugar secreto do Altísimo permanecerá á sombra do Todopoderoso.

Apocalipse 12:14 E déronlle á muller dúas ás dunha gran aguia, para que voase ao deserto, ao seu lugar, onde é alimentada por un tempo, e tempos e medio tempo, dende a cara do serpe.

A muller déronlle ás dunha gran aguia para voar a un lugar onde se alimentaba un tempo, e tempos, e medio tempo.

1. Como a protección de Deus pode axudarnos en tempos de dificultades

2. Sacar a forza de Cristo en tempos difíciles

1. Deuteronomio 32: 11-12 - Como unha aguia levanta o seu niño, flota sobre as súas crías, estende as súas ás, levántaas, levándoas nas súas ás, así o só o Xehová o levou, e non había deus estranxeiro. con él.

2. Salmo 91:4 - El cubrirache cos seus piñóns, e debaixo das súas ás atoparás refuxio; a súa fidelidade é escudo e escudo.

Apocalipse 12:15 E a serpe botou da súa boca auga como un diluvio detrás da muller, para que a levase do diluvio.

Satanás tenta afogar á muller e á súa descendencia cunha enchente de auga.

1. O poder esmagador das mentiras de Satanás

2. A protección das promesas de Deus

1. Efesios 6:10-18 - Póñase a armadura completa de Deus para enfrontarse aos esquemas do diaño.

2. Salmo 46:1-3 - Deus é refuxio e fortaleza, unha axuda moi presente nos problemas.

Apocalipse 12:16 E a terra axudou á muller, e a terra abriu a súa boca e tragou o diluvio que o dragón botou da súa boca.

A terra axuda á muller e traga o diluvio do dragón.

1. Deus proporcionará protección no medio do perigo e a turbulencia.

2. Cando Deus está do noso lado, ningún inimigo pode prevalecer contra nós.

1. Salmo 34:7 - O anxo do Señor acampa arredor dos que o temen, e líbraos.

2. Isaías 54:17 - Ningunha arma formada contra ti prosperará, e toda lingua que se levante contra ti no xuízo condenarás.

Apocalipse 12:17 E o dragón enfadouse contra a muller, e foi facer a guerra co resto da súa descendencia, que gardan os mandamentos de Deus e teñen o testemuño de Xesucristo.

O dragón está enfadado con aqueles que gardan os mandamentos de Deus e teñen fe en Xesucristo.

1: Debemos permanecer sempre firmes na nosa fe en Xesucristo e gardar os mandamentos de Deus.

2: Debemos estar vixiantes e non ceder á ira nin á tentación, porque o dragón sempre estará listo para atacarnos.

1: Romanos 12:19-21 "Queridos, non vos vinguédes nunca, senón que o deixedes á ira de Deus, porque está escrito: "A vinganza é miña, eu pagarei, di o Señor". Pola contra, "se o teu inimigo ten fame, dálle de comer; se ten sede, dálle de beber; pois, facendo así, acumularás carbóns enriba da súa cabeza". Non te deixes vencer polo mal, pero vence o mal co ben.

2: Mateo 22:37-40 Xesús díxolle: "Amarás ao Señor, o teu Deus, con todo o teu corazón, con toda a túa alma e con toda a túa mente. Este é o gran e primeiro mandamento. E un segundo é semellante: Amarás ao teu próximo coma a ti mesmo. Destes dous mandamentos dependen toda a Lei e os Profetas".

Apocalipse 13 é o capítulo décimo terceiro do libro de Apocalipsis e continúa a visión de Xoán dos acontecementos do tempo final. Este capítulo céntrase en dúas bestas que xorden, unha do mar e outra da terra, que representan poderes políticos e relixiosos aliñados con Satanás.

1o Parágrafo: O capítulo comeza con Xoán vendo unha besta xurdir do mar, con sete cabezas e dez cornos, con nomes blasfemos escritos nela. Esta besta semella un

leopardo pero ten os pés coma un oso e a boca coma un león (Apocalipse 13:1-2). Recibe o poder do dragón (Satanás) e convértese nun obxecto de adoración por parte de moitas persoas na terra, que se marabillan coa súa autoridade (Apocalipse 13:3-4). A besta recibe autoridade para continuar durante corenta e dous meses, durante os cales blasfema a Deus, fai guerra contra os santos e exerce o dominio sobre todas as nacións (Apocalipsis 13:5-7).

2o Parágrafo: outra besta emerxe da terra, que ten dous cornos coma un año pero fala coma un dragón. Funciona como un falso profeta e realiza grandes sinais para enganar á xente para que adore á primeira besta (Apocalipsis 13:11-14). Esta segunda besta obriga a todos a recibir unha marca na man dereita ou na súa fronte para realizar transaccións económicas. A marca leva o nome ou o número da primeira besta (666) e sen ela ninguén pode mercar nin vender (Apocalipsis 13:16-18).

3o parágrafo: este capítulo destaca as tácticas enganosas de Satanás a través destas bestas. A primeira besta representa os poderes políticos que alcanzan protagonismo e exercen autoridade sobre as nacións ao tempo que promoven a idolatría. A súa capacidade para realizar sinais engana a moitos para que sigan os seus camiños blasfemos. A segunda besta simboliza o engano relixioso, operando como un falso profeta que encamiña á xente facendo milagres en apoio da primeira besta. A aplicación da marca da besta significa control económico e un medio para identificar a lealdade aos sistemas políticos e relixiosos aliñados con Satanás. Os que se negan a adorar ás bestas ou a recibir a súa marca enfróntanse a unha severa persecución.

En resumo, o capítulo trece de Apocalipse presenta dúas bestas, unha política e outra relixiosa, que xorden durante os acontecementos do tempo final. A primeira besta gaña autoridade de Satanás e convértese nun obxecto de adoración, exercendo dominio sobre as nacións durante un período limitado. A segunda besta funciona como un falso profeta, realizando sinais para enganar á xente para que siga á primeira besta e impoñendo o control económico a través da marca da besta. Este capítulo subliña as estratexias enganosas de Satanás, a súa influencia tanto nas esferas políticas como relixiosas e os desafíos aos que se enfrontan aqueles que permanecen fieis a Deus no medio dunha intensa persecución.

Apocalipse 13:1 E quedei sobre a area do mar, e vin unha besta erguerse do mar, que tiña sete cabezas e dez cornos, e sobre os seus cornos dez coroas, e sobre as súas cabezas o nome de blasfemia.

Xoán ve xurdir do mar unha besta con sete cabezas, dez cornos e dez coroas, que leva o nome de blasfemia.

1. O poder da blasfemia: entendendo Apocalipse 13:1

2. A marca da besta: un estudo da besta do mar en Apocalipse 13:1

1. Apocalipse 17: 3-4: "Entón o anxo levoume no Espírito a un deserto. Alí vin unha muller sentada sobre unha besta escarlata que estaba cuberta de nomes blasfemos e tiña sete cabezas e dez cornos".

2. Isaías 27:1: "Naquel día, o Señor castigará coa súa espada, a súa espada feroz, grande e poderosa, Leviatán, a serpe planeadora, Leviatán, a serpe enrolada; matará o monstro do mar".

Apocalipse 13:2 E a besta que vin era coma un leopardo, e os seus pés eran coma os de oso, e a súa boca coma a de león; e o dragón deulle o seu poder, o seu asento e gran autoridade.

A besta do paso descríbese como unha combinación de leopardo, oso e león. O dragón dálle o seu poder, asento e autoridade.

1. "A autoridade de Deus e a besta: coñecer o noso lugar no universo"

2. "A natureza da besta: comprender o poder da representación simbólica"

1. Daniel 7:3-7 - "E catro grandes animais xurdiron do mar, diferentes entre si. O primeiro era coma un león e tiña ás de aguia. Entón, mentres miraba, arrincáronlle as ás e Levantouse do chan e fíxose parar sobre dous pés coma un ser humano; e se lle deu unha mente humana".

2. Isaías 11: 6-8 - "O lobo vivirá co cordeiro, o leopardo deitarase co cabrito, o becerro e o león e o gordo xuntos, e un neno os conducirá. A vaca e o oso. Pacerán, as súas crías deitaranse xuntos, e o león comerá palla coma o boi".

Apocalipse 13:3 E vin unha das súas cabezas como ferida de morte; e a súa ferida mortal foi curada, e todo o mundo marabillóuse da besta.

Todo o mundo quedou abraiado coa curación da ferida mortal da besta.

1. O poder de Deus para curar e transformar

2. Marabillas sorprendentes do mundo

1. Mateo 8:2-3 - Xesús curou un home con lepra

2. Salmo 33:9 - O Señor planea e realiza a súa vontade.

Apocalipse 13:4 E adoraron ao dragón que lle daba poder á besta, e adoraron á besta, dicindo: Quen se parece á besta? quen é capaz de facer a guerra con el?

A xente adoraba ao dragón, que daba poder á besta, e tamén adoraba á besta, preguntando quen podía facer a guerra con el.

1. Os perigos de adorar a falsos deuses

2. O poder de Deus en comparación co poder da besta

1. Éxodo 20:3-6 - "Non terás outros deuses diante de min. Non te farás ningún ídolo, nin na forma de nada do que está arriba no ceo, nin do que está abaixo na terra, nin do que está na auga debaixo da terra. Non te prostrarás ante eles nin os adorarás; porque eu, o Señor, o teu Deus, son un Deus celoso, que castiga aos fillos pola iniquidade dos pais, ata a terceira e a cuarta xeración dos que me rexeitan.

2. Apocalipse 17:14 - "Farán guerra ao Cordeiro, e o Cordeiro conquistaraos, porque é Señor dos señores e Rei dos reis, e os que están con el son chamados, elixidos e fieis".

Apocalipse 13:5 E déuselle unha boca que falaba grandes cousas e blasfemias; e déuselle poder para continuar corenta e dous meses.

Unha gran boca dáselle a unha figura e fala blasfemias mentres se lle dá poder para continuar durante 42 meses.

1. O poder da blasfemia

2. As consecuencias de falar grandes cousas

1. Mateo 12:31-32 "Por iso dígovos que todo pecado e blasfemia serán perdoados ás persoas, pero a blasfemia contra o Espírito non será perdoada. E a quen fale unha palabra contra o Fillo do Home, será perdoado, pero a quen fale contra o Espírito Santo, non se lle perdoará, nin neste século nin no futuro".

2. Proverbios 8:13 "O temor ao Señor é odio ao mal. O orgullo e a arrogancia e o camiño do mal e do discurso pervertido odio".

Apocalipse 13:6 E abriu a boca en blasfemia contra Deus, para blasfemar o seu nome, o seu tabernáculo e os que moran no ceo.

A pasaxe fala de blasfemia contra Deus, o seu nome e os que habitan no Ceo.

1. A gravidade de blasfemar contra Deus e o seu pobo.

2. As consecuencias de descoidar os mandamentos de Deus.

1. Romanos 6:23 - Porque o salario do pecado é a morte, pero o don de Deus é a vida eterna en Cristo Xesús, noso Señor.

2. Levítico 24:16 - Quen blasfeme o nome do Señor será condenado a morte; toda a congregación apedreará ao blasfemo.

Apocalipse 13:7 E deulle facer guerra contra os santos e vencelos, e déuselle poder sobre todos os lindes, linguas e nacións.

A Besta no libro do Apocalipsis recibiu poder para facer a guerra cos crentes e vencelos, e déuselle poder sobre todos os pobos, linguas e nacións.

1. A perseveranza dos santos: soportar as probas da besta

2. A soberanía de Deus: o poder da besta

1. Daniel 7:21-22 - "Vin este corno facer guerra contra o pobo santo e derrotalo, ata que chegou o Ancián de Días e deu xuízo a favor do pobo santo do Altísimo, e chegou o momento en que eles posuía o reino".

2. Romanos 8:31-39 - "Entón, que debemos dicir sobre estas cousas? Se Deus está a favor de nós, quen está contra nós? O que non rexeitou o seu propio Fillo, senón que o entregou por todos nós, non con el tamén nos da todo o demais? Quen acusará os elixidos de Deus? É Deus quen xustifica. Quen condenará? É Cristo Xesús, que morreu, si, que resucitou, quen está á dereita. de Deus, quen verdadeiramente intercede por nós".

Apocalipse 13:8 E todos os habitantes da terra adorarán a el, cuxos nomes non están escritos no libro da vida do Año sacrificado desde a creación do mundo.

A xente da terra adorará á besta, pero aqueles cuxos nomes están escritos no libro da vida do Año non.

1. O poder da fe: manterse firme ante a adversidade

2. A forza do amor de Deus: seguridade eterna no libro da vida do Año

1. Xoán 3:16-17 - Porque tanto amou Deus ao mundo que deu ao seu Fillo unigénito, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna.

2. Romanos 8:38-39 - Porque estou convencido de que nin morte, nin vida, nin anxos, nin principados, nin potestades, nin as presentes, nin as vindeiras, nin a altura, nin a profundidade, nin ningunha outra criatura. poderá separarnos do amor de Deus, que está en Cristo Xesús, noso Señor.

Apocalipse 13:9 Se alguén ten oído, que escoite.

Esta pasaxe é unha chamada a escoitar atentamente ao Señor e as súas palabras.

1. "Unha chamada a escoitar: a importancia da obediencia á Palabra de Deus"

2. "Atendendo á advertencia: a obediencia á Palabra de Deus leva á vida"

1. Deuteronomio 30: 19-20 - "Puxín diante de ti a vida e a morte, a bendición e a maldición. Escolle, pois, a vida, para que vivas ti e a túa descendencia, amando ao Señor, o teu Deus, obedecendo a súa voz e mantendo firme nel. porque el é a túa vida e a duración dos teus días, para que habites na terra que o Señor lles xurou aos teus pais, a Abraham, Isaac e Xacob, que lles daría".

2. Santiago 1:22-25 - "Pero facede a palabra, e non só oíntes, enganándovos a vós mesmos. Porque se alguén escoita a palabra e non o fai, é como un home que mira fixamente o seu rostro natural nun espello. Pois mira para si mesmo e vaise e de inmediato esquece como era. Pero o que mira a lei perfecta, a lei da liberdade, e persevera, non sendo oínte que esquece, senón que actúa, será bendito no seu facer".

Apocalipse 13:10 O que leva ao cativerio irá ao cativerio; o que mata coa espada, debe

ser morto coa espada. Velaí a paciencia e a fe dos santos.

Apocalipse 13:10 fala dun concepto de xustiza, onde os que levan a outros á catividade serán eles mesmos feitos cativos, e calquera que mate coa espada será asasinado coa espada. Este verso tamén fala da paciencia e da fe dos santos.

1. A xustiza de Deus: paciencia e fe en Apocalipse 13:10

2. Comprensión da espada da xustiza: paciencia e fe en Apocalipse 13:10

1. Romanos 12:19 - "Queridos, nunca vos vinguédes, senón deixalo á ira de Deus, porque está escrito: "A vinganza é miña, eu pagarei, di o Señor".

2. Isaías 11:4 - "Pero xulgará con xustiza aos pobres, e decidirá con equidade para os mansos da terra; e golpeará a terra coa vara da súa boca, e co alento dos seus beizos. mata aos malvados".

Apocalipse 13:11 E vin outra besta subir da terra; e tiña dous cornos coma un año, e falaba coma un dragón.

Xorde unha segunda besta con dous cornos coma un cordeiro, pero fala como un dragón.

1. O engano da besta: recoñecendo as mentiras de Satanás

2. O cordeiro e o dragón: entender o contraste entre o ben e o mal

1. Mateo 7:15-20 - "Coidado cos falsos profetas, que veñen a vós vestidos de ovellas, pero por dentro son lobos rapaces".

2. 1 Xoán 4: 1-6 - "Amados, non creades en todo espírito, senón probade os espíritos se son de Deus, porque moitos falsos profetas saíron ao mundo".

Apocalipse 13:12 E exerce todo o poder da primeira besta diante del, e fai que a terra e os que habitan nela adoren á primeira besta, cuxa ferida mortal foi curada.

A segunda besta exerce todo o poder da primeira besta e fai que o mundo adore á primeira besta, cuxa ferida mortal fora curada.

1. O poder da influencia: explorando o poder da adoración

2. As consecuencias do culto: explorando os efectos da idolatría

1. Romanos 1:25 - "Cambiaron a verdade de Deus por unha mentira, e adoraron e serviron as cousas creadas en lugar do Creador, que é loado para sempre. Amén".

2. 1 Corintios 10:14 - "Por iso, meus queridos amigos, foxe da idolatría".

Apocalipse 13:13 E fai grandes marabillas, de xeito que fai baixar lume do ceo sobre a terra diante dos homes.

O poder da besta vese na súa habilidade para facer baixar o lume do ceo.

1. A besta: a posibilidade dun poder inesperado

2. O lume do ceo: un milagre para admirar

1. Lucas 9:54-55 - Cando os seus discípulos Santiago e Xoán viron isto, preguntaron: "Señor, queres que chamemos lume do ceo para destruílos?"

2. Hebreos 11:3 - Pola fe entendemos que o universo foi formado por orde de Deus, de xeito que o que se ve non se fixo do que era visible.

Apocalipse 13:14 E engana aos que moran na terra mediante aqueles milagres que tiña poder para facer ante a besta; dicíndolles aos moradores da terra que fixesen unha imaxe á besta, que tiña a ferida dunha espada e viviu.

A Besta usa poderes milagrosos para enganar aos que viven na terra e ordénalles que fagan unha imaxe da Besta, que fora ferida por unha espada pero aínda estaba viva.

1. As consecuencias de seguir a falsos deuses

2. O mal do engano

1. Xeremías 17:5-8 - Confiando no Señor e non nos ídolos

2. 2 Corintios 11:13-15 - Os falsos profetas e as súas tácticas enganosas

Apocalipse 13:15 E tiña poder para dar vida á imaxe da besta, para que a imaxe da besta falase, e fixera que todos os que non adorasen a imaxe da besta fosen asasinados.

A Besta posuía o poder de animar unha imaxe de si mesmo, que entón esixiría adoración de todas as persoas e executaría a aqueles que non cumprisen.

1. Como vivir unha vida de adoración: un estudo de Apocalipse 13:15

2. A bendición da obediencia: un estudo de Apocalipse 13:15

1. Mateo 4:8-10 - A tentación de Xesús de adorar a Satanás

2. Daniel 3:16-18 - A negativa de Sadrac, Mesac e Abednego a adorar a imaxe de ouro de Nabucodonosor

Apocalipse 13:16 E fixo que todos, pequenos e grandes, ricos e pobres, libres e escravos, recibisen unha marca na man dereita ou na súa fronte:

A besta fai que todas as persoas reciban unha marca na man dereita ou na súa fronte.

1: Non debemos ceder ás demandas da Besta e aceptar a marca.

2: Debemos manternos firmes contra a Besta e non deixarnos tentar pola súa marca.

1: Filipenses 4:13 - Podo facer todas as cousas por medio de Cristo que me fortalece.

2: Isaías 41:10 - Non temas; porque eu estou contigo: non te espantes; porque eu son o teu Deus: fortalecereiche; si, vouche axudar; si, apoiareino coa man dereita da miña xustiza.

Apocalipse 13:17 E para que ninguén mercase nin vendese, salvo o que tiña a marca, ou o nome da besta, ou o número do seu nome.

Ninguén pode comprar nin vender a menos que teña a marca, o nome ou o número da besta.

1. O custo de seguir a Cristo: canto estamos dispostos a sacrificar?

2. Os perigos da marca da besta: afastarse das falsas promesas.

1. Mateo 16:24-26 - Entón Xesús díxolles aos seus discípulos: "Quen queira ser o meu discípulo, que se negue a si mesmo, que tome a súa cruz e que me siga.

2. Romanos 12:2 - Non te conformes ao modelo deste mundo, senón transformate pola renovación da túa mente. Entón poderás probar e aprobar cal é a vontade de Deus: a súa boa, agradable e perfecta vontade.

Apocalipse 13:18 Aquí está a sabedoría. Quen entenda conte o número da besta, porque é o número dun home; e o seu número é seiscentos sesenta e seis.

Necesítanse sabedoría e entendemento para discernir o número da besta, que é 666.

1. O engano de Satanás: como recoñecer o número da besta

2. Comprensión e sabedoría: como discernir a verdade espiritual

1. Proverbios 3:13-18 - A sabedoría atópase en confiar no Señor.

2. 2 Corintios 11:14 - Satanás disfrázase de anxo de luz.

Apocalipse 14 é o capítulo décimo cuarto do libro de Apocalipsis e continúa a visión de Xoán dos acontecementos do tempo final. Este capítulo céntrase en varias visións, incluíndo o Año e os 144.000, tres proclamas anxelicais e a colleita da terra.

1o parágrafo: O capítulo comeza cunha visión do Año de pé no monte Sión con 144.000 individuos que foron selados por Deus na súa fronte. Descríbense como redimidos de entre a humanidade como primicias para Deus e para o Cordeiro (Apocalipse 14:1-5). Estes fieis seguen a Cristo onde queira que vai e cantan unha canción nova que só eles poden aprender (Apocalipse 14:3). Son irreprensibles ante Deus e serven como un grupo especial dedicado a El.

2o Parágrafo: aparecen tres anxos en sucesión, cada un proclamando unha mensaxe distinta. O primeiro anxo proclama un evanxeo eterno a todas as nacións, tribos, linguas e pobos, chamándoos a temer a Deus, a darlle gloria e a adoralo só (Apocalipse 14:6-7). O segundo anxo anuncia a caída de Babilonia, unha representación simbólica de todos os sistemas que se opoñen ao reinado de Deus, e advirte contra participar na súa corrupción (Apocalipse 14:8). O terceiro anxo emite un terrible aviso sobre recibir a marca da besta ou adorar a súa imaxe. Os que o fagan experimentarán a ira de Deus sen descanso nin alivio (Apocalipse 14:9-11).

3o Parágrafo: Despois destas proclamas, Xoán é testemuña dunha visión dun fillo de home sentado nunha nube que leva unha coroa de ouro. Mantén unha fouce afiada na man. Un anxo manda que sega porque é o momento do xuízo: chegou a colleita da terra (Apocalipsis 14:14-16). Outro anxo aparece do templo instruíndo a este Fillo do Home para recoller os racimos de uvas e botalos no gran lagar da ira de Deus. O lagar é pisoteado fóra da cidade, e o sangue flúe por unha distancia duns 1.600 estadios (Apocalipse 14:17-20).

En resumo, o capítulo catorce de Apocalipse presenta varias visións e proclamas. A visión do Año e dos 144.000 selados destaca un grupo especial dedicado ao servizo de Deus. Tres anxos proclaman mensaxes: o evanxeo eterno, a caída de Babilonia e unha advertencia en contra de adorar á besta ou de recibir a súa marca. Estas mensaxes enfatizan a soberanía de Deus, o xuízo sobre os que se opoñen a El e a chamada a permanecer fieis entre as presións mundanas. A visión do Fillo do Home empuñando unha fouce simboliza o xuízo inminente -a colleita- na que os que rexeitan a Deus enfrontaranse á súa ira nun lagar simbólico. Este capítulo subliña os temas da dedicación a Deus, as proclamacións divinas, as advertencias contra o compromiso espiritual e o xuízo final sobre os malhechores.

Apocalipse 14:1 E mirei, e velaquí, un Cordeiro estaba de pé no monte de Sión, e con el cento corenta e catro mil, tendo o nome de seu Pai escrito na súa fronte.

Xoán ve un Cordeiro no monte Sión, acompañado por 144.000 persoas que teñen o nome de Deus escrito na súa fronte.

1. O poder dun nome - Que significa levar o nome de Deus?

2. O monte de Sión - Que significa estar no monte de Sión?

1. Isaías 11:10 - "E nese día haberá unha raíz de Isai, que será un estandarte do pobo; a ela buscarán os xentís, e o seu descanso será glorioso".

2. Isaías 59:20 - "E o Redentor virá a Sion, e aos que se volven da transgresión en Xacob, di o Señor".

Apocalipse 14:2 E oín unha voz do ceo, como a voz de moitas augas, e como a voz dun gran trono; e oín a voz de arpas que tocaban coas súas arpas.

Escóitase unha voz do ceo coma moitas augas e un gran trono, e escóitanse os arpas cantando coas súas arpas.

1. O poder da louvanza: como se escoita a voz de Deus a través da nosa música

2. Unha chamada á adoración: explorando a natureza simbólica da voz do ceo

1. Salmo 150: 3-5 - Loao co son da trompeta: louvao co salterio e a arpa.

2. Isaías 55:12 - Porque sairás con alegría e seredes conducidos con paz: os montes e os outeiros estallarán ante vós en canto, e todas as árbores do campo baterán as mans.

Apocalipse 14:3 E cantaron como un novo canto diante do trono, e diante das catro bestas e dos anciáns, e ninguén puido aprender aquel canto, senón os cento corenta e catro mil que foron redimidos da terra.

Os 144.000 cantaron unha nova canción que só eles puideron aprender.

1: Deus bendixo os 144.000 cunha canción especial.

2: Os redimidos da terra poden unirse ao canto dos 144.000.

1: Efesios 2:8-9 - Porque pola graza sodes salvos mediante a fe; e iso non de vós mesmos: é don de Deus: non de obras, para que ninguén se vante.

2: Filipenses 2:13 - Porque Deus é o que obra en vós tanto o querer como o facer, segundo o seu bo gusto.

Apocalipse 14:4 Estes son os que non se contaminaron coas mulleres; pois son virxes. Estes son os que seguen ao Cordeiro a onde vai. Estes foron redimidos de entre os homes, sendo os primeiros froitos para Deus e para o Año.

Estes son aqueles que non foron corrompidos polo pecado, senón que permanecen devotos a Deus e ao Cordeiro.

1: Debemos permanecer devotos de Deus e do Año sen importar o custo.

2: Podemos ser redimidos do pecado e converternos en primicias para Deus e para o Año.

1:1 Corintios 6:19-20 - Non sabes que o teu corpo é templo do Espírito Santo dentro de ti, a quen tes de Deus? Non es o teu, porque te mercaron cun prezo. Entón glorifica a Deus no teu corpo.

2: Romanos 12:1-2 - Por iso, irmáns, púgovos a vós, polas misericordias de Deus, que presentedes os vosos corpos como sacrificio vivo, santo e agradable a Deus, que é o voso culto espiritual. Non te conformes a este mundo, senón transfórmate coa renovación da túa mente, para que, probando, discerniras cal é a vontade de Deus, o que é bo, aceptable e perfecto.

Apocalipse 14:5 E na súa boca non se atopou engaño, porque están sen culpa diante do trono de Deus.

Un grupo de persoas atoparase sen culpa ante o trono de Deus, xa que non tiñan engano na súa boca.

1. O poder da honestidade - Como vivir unha vida de verdade e integridade pode achegarnos a Deus.

2. A bendición da humildade - A importancia de humillarnos ante o Señor e camiñar nos seus camiños.

1. Proverbios 19: 1 - "Mellor é un pobre que anda na súa integridade que quen fala mal e é parvo".

2. Salmo 15: 1-2 - "O Señor, quen morará na túa tenda? Quen habitará no teu outeiro santo? O que camiña sen culpa, fai o recto e fala a verdade no seu corazón".

Apocalipse 14:6 E vin outro anxo voar no medio do ceo, tendo o evanxeo eterno para predicarlles aos habitantes da terra e a toda nación, tribu, lingua e pobo.

O evanxeo eterno estaba sendo predicado a toda a xente da terra.

1. O poder do Evanxeo eterno

2. A inclusión do Evanxeo

1. Romanos 1:16 Porque non me avergoño do evanxeo, porque é o poder de Deus o que salva a todos os que cren.

2. Gálatas 3:28 Non hai nin xudeu nin xentil, nin escravo nin libre, nin hai home nin muller, porque todos vós sodes un en Cristo Xesús.

Apocalipse 14:7 dicindo en gran voz: Teme a Deus e dálle gloria; porque chegou a hora do seu xuízo, e adorade ao que fixo o ceo, a terra, o mar e as fontes das augas.

Esta pasaxe describe a hora do xuízo de Deus que chega e chama á reverencia, á gloria e á adoración do Creador de todos.

1. Que significa temer a Deus?

2. Adoración ao Creador: reverencia e gratitude.

1. Salmo 34: 9-11 "Temede ao Señor, os seus santos, porque non faltan os que o temen. Os leonciños carecen e padecen fame; pero os que buscan ao Señor non lles faltará ningún ben. cousa. Ven, fillos, escoitame: ensinareiche o temor de Xehová".

2. Isaías 43:7 "Ata todos os que son chamados polo meu nome: porque eu o creei para a miña gloria, formeino; si, fíxeno".

Apocalipse 14:8 E seguiu outro anxo, dicindo: Caeu, caeu Babilonia, a gran cidade, porque fixo beber a todas as nacións do viño da ira da súa fornicación.

Un anxo anunciou que Babilonia caera debido á súa fornicación e facendo beber a todas as nacións da súa ira.

1. As consecuencias da fornicación

2. A xustiza de Deus en xulgar as nacións

1. Isaías 47:1-15

2. Xeremías 51:6-8

Apocalipse 14:9 E o terceiro anxo seguiunos, dicindo en gran voz: Se alguén adora a besta e a súa imaxe, e recibe a súa marca na súa fronte ou na súa man,

Esta pasaxe trata sobre as consecuencias de adorar á besta e recibir a súa marca.

1. O perigo da idolatría: A sobre Apocalipse 14:9

2. O custo de adorar á besta: o que nos ensina Apocalipse 14:9

1. Éxodo 20: 4-5 - "Non te farás ningunha imaxe tallada, nin ningunha semellanza de nada do que estea arriba no ceo, nin da terra abaixo, nin que estea na auga debaixo da terra. Non te prostrarás ante eles nin os servirás, porque eu, o Señor, o teu Deus, son un Deus celoso".

2. Deuteronomio 5: 8-9 - "Non te farás imaxes talladas, nin ningunha semellanza de nada do que estea arriba no ceo, nin da terra abaixo, nin que estea na auga debaixo da terra. Non te prostrarás ante eles nin os servirás, porque eu, o Señor, o teu Deus, son un Deus celoso".

Apocalipse 14:10 Este beberá do viño da ira de Deus, que se derrama sen mestura na copa da súa indignación; e será atormentado con lume e xofre na presenza dos santos anxos e na presenza do Año:

Os que seguen á besta enfrontaranse á ira de Deus e serán castigados con lume e xofre na presenza dos santos anxos e do Cordeiro.

1. A ira de Deus: que significa?

2. As consecuencias da desobediencia a Deus

1. Romanos 2:5 - Pero por mor da túa teimosía e do teu corazón impenitente, estás acumulando ira contra ti mesmo para o día da ira de Deus, cando se revelará o seu xusto xuízo.

2. Hebreos 10:31 - É unha cousa terrible caer nas mans do Deus vivo.

Apocalipse 14:11 E o fume do seu tormento sobe para sempre e para sempre; e non teñen descanso día nin noite, os que adoran á besta e á súa imaxe, e quen recibe a marca do seu nome.

Os que adoran á besta e á súa imaxe, e os que levan a súa marca, sufrirán un tormento eterno sen descanso.

1. Vivir en adoración impía - As consecuencias de servir a falsos ídolos

2. Unha elección entre o ceo e o inferno: a decisión final que todos debemos tomar

1. Romanos 6:23 - Porque o salario do pecado é a morte, pero o don gratuíto de Deus é a vida eterna en Cristo Xesús, noso Señor.

2. Santiago 4:17 - Entón, quen sabe o que debe facer e non o fai, para el é pecado.

Apocalipse 14:12 Aquí está a paciencia dos santos: aquí están os que gardan os mandamentos de Deus e a fe de Xesús.

Os santos son pacientes e obedientes a Deus e a Xesús.

1. O poder da paciencia para seguir a Deus

2. Obediencia a Deus e a Xesús: un camiño para a bendición

1. Salmos 19:7-11

2. Santiago 1:2-4

Apocalipse 14:13 E escoitei unha voz do ceo que me dicía: Escribe: Benaventurados os

mortos que morren no Señor dende agora: Si, di o Espírito, para que descansen dos seus traballos; e as súas obras síguenos.

A voz do ceo di que os que morren no Señor son benditos e descansarán dos seus traballos, e as súas obras seguiranos.

1. Vivir unha vida de fe: a bendición de morrer no Señor

2. As nosas obras Séguenos: o legado da fe

1. Mateo 11:28–30 - Xesús invítanos a vir a el e atopar descanso para as nosas almas.

2. Hebreos 4:11 - Esforcémonos por entrar no descanso de Deus.

Apocalipse 14:14 E mirei, e velaquí unha nube branca, e sobre a nube estaba sentado como o Fillo do Home, que tiña na cabeza unha coroa de ouro e na man unha fouce afiada.

Xoán ve unha figura nunha nube branca cunha coroa dourada e unha fouce afiada na man.

1. A vinda do Fillo do Home: como afectará a nosa vida a segunda vinda de Xesús

2. A parábola do sementador e da colleita: unha lección de fidelidade ante a adversidade

1. Mateo 13:18-23

2. Apocalipse 19:11-16

Apocalipse 14:15 E outro anxo saíu do templo, berrando a gran voz ao que estaba sentado na nube: "Mete a túa fouce e sega; porque chegou a hora de segar; pois a colleita da terra está madura.

Chegou o momento de recoller a colleita da terra.

1. O tempo é agora: recoller a colleita da terra

2. Dar froitos: recoller a colleita da terra

1. Mateo 3:8, "Por tanto, dá froitos dignos de arrepentimento".

2. Xoán 4:35-36: "Non dis: "Aínda quedan catro meses e logo vén a vendima"? Velaquí, dígoche: alza os ollos e mira os campos, que xa están brancos para a colleita!

Apocalipse 14:16 E o que estaba sentado na nube meteu a súa fouce na terra; e a terra foi segada.

O xuízo de Deus chegará de xeito rápido e inesperado.

1. Estea preparado para o xuízo de Deus - non sexa compracente.

2. O xuízo de Deus é xusto e inevitable.

1. Romanos 2:5-6 "Pero por mor do teu corazón duro e impenitente estás acumulando ira para ti no día da ira no que se revelará o xusto xuízo de Deus".

2. Hebreos 10:27 "Pero unha expectativa terrible de xuízo e unha indignación ardente que devorará aos adversarios".

Apocalipse 14:17 E outro anxo saíu do templo que está no ceo, que tamén tiña unha fouce afiada.

Un anxo saíu do templo do Ceo levando unha fouce afiada.

1. A colleita das almas: como o anxo coa fouce afiada nos axuda a recoller as recompensas do ceo

2. O poder da fouce: como podemos aproveitar o poder do ceo e recoller as recompensas da eternidade

1. Mateo 9:35-38 - Xesús envía aos discípulos para predicar e coller as almas de moitos.

2. Lucas 10:1-2 - Xesús envía aos 72 para predicar e recoller a colleita das almas.

Apocalipse 14:18 E outro anxo saíu do altar, que tiña poder sobre o lume; e berrou con gran berro ao que tiña a fouce afiada, dicindo: Mete a túa fouce afiada e recolle os acios da vide da terra; pois as súas uvas están totalmente maduras.

Un anxo saíu do altar con poder sobre o lume e chamou ao que tiña a fouce afiada para que recollese os acios da vide da terra, xa que as uvas estaban totalmente maduras.

1. Forza na colleita: unha mensaxe de esperanza de Apocalipse 14:18

2. A responsabilidade dos segadores: un exame do noso papel na colleita de Apocalipse 14:18

1. Mateo 9:37-38 "Entón díxolles aos seus discípulos: "A colleita é abundante, pero os obreiros son poucos; polo tanto, rogadelle fervorosamente ao señor da colleita para que envíe obreiros á súa sega".

2. Santiago 5:7-8 "Sede, pois, pacientes, irmáns, ata a chegada do Señor. Mira como o labrego agarda polo preciado froito da terra, sendo paciente con el, ata que reciba as chuvias temperás e tardías. Ti tamén, ten paciencia. Establece o teu corazón, porque a vinda do Señor está próxima".

Apocalipse 14:19 E o anxo meteu a súa fouce na terra, recolleu a vide da terra e botouna no gran lagar da ira de Deus.

Un anxo recolle a vide da terra e bótaa no gran lagar da ira de Deus.

1. O poder de Deus: Manterse firme ante a ira

2. O perigo de rexeitar ao Señor: o xuízo de Deus

1. Isaías 63: 3-4 - "Pisei só o lagar, e non había ninguén comigo, porque pisaareinos na miña ira e pisotearei coa miña furia, e o seu sangue será rociado por riba. os meus vestidos, e mancharei todos os meus vestidos".

2. Romanos 2:5-6 - "Pero, segundo a túa dureza e corazón impenitente, tesouro para ti a ira contra o día da ira e da revelación do xusto xuízo de Deus; quen pagará a cada un segundo as súas obras".

Apocalipse 14:20 E o lagar foi pisado fóra da cidade, e o sangue saíu do lagar, ata as bridas dos cabalos, nun espazo de mil seiscentos estadios.

O lagar foi pisado fóra da cidade e o sangue saíu a gran distancia.

1. O sangue de Xesús: a nosa fonte de fortaleza e protección

2. O poder da cruz: vencer o pecado e a morte

1. Isaías 63: 1-4 - Os poderosos actos de salvación do Señor

2. Hebreos 9:22 - O sangue de Xesús para a redención

Apocalipse 15 é o capítulo décimo quinto do libro de Apocalipsis e continúa a visión de Xoán dos acontecementos do tempo final. Este capítulo céntrase na introdución de sete anxos con sete pragas e na preparación para os xuízos finais de Deus.

1o parágrafo: O capítulo comeza con Xoán vendo un gran e marabilloso sinal no ceo, unha escena que revela os que conquistaron a besta, a súa imaxe e recibiron a súa marca. Represéntanse de pé xunto a un mar de vidro mesturado con lume, cantando loanzas a Deus (Apocalipse 15:2-4). Estes individuos vitoriosos recoñecen os actos xustos de Deus e adorándonos pola súa natureza santa.

2o Parágrafo: Sete anxos emerxen do templo celestial, vestidos de limpo branco e con faixas douradas. Levan sete cuncas de ouro cheas da ira de Deus (Apocalipse 15:5-7). Unha das catro criaturas vivas dálles estas cuncas, que representan o xuízo divino completo. O templo énchese entón de fume da gloria e do poder de Deus, o que significa a súa presenza.

3. Parágrafo: Como preludio para verter as súas cuncas sobre a terra, un dos anxos declara que ninguén pode entrar nin saír do templo ata que estes xuízos sexan completos (Apocalipse 15:8). Os seguintes capítulos detallarán estas pragas finais derramadas sobre aqueles que se aliñaron contra Deus. Este capítulo serve como un interludio entre visións, preparando o escenario para o xuízo divino inminente ao tempo que enfatiza o eloxio e o culto dos que permaneceron fieis.

En resumo, o capítulo quince de Apocalipse presenta unha escena no ceo onde os individuos vencedores están xunto a un mar de vidro mesturado con lume, louvando a Deus polos seus actos xustos. Sete anxos emerxen cargando cuncas de ouro cheas de ira divina mentres se preparan para verter estes xuízos finais sobre a terra. O capítulo

destaca a adoración e o recoñecemento da santidade de Deus no medio do xuízo inminente. Establece o escenario para as próximas pragas ao tempo que subliña temas como a xustiza divina, a vitoria sobre o mal e a adoración a Deus por parte dos que permaneceron fieis.

Apocalipse 15:1 E vin outro sinal no ceo, grande e marabilloso, sete anxos que tiñan as sete últimas pragas; pois neles énchese a ira de Deus.

En Apocalipse 15:1, Xoán ve un gran e marabilloso sinal no ceo con sete anxos que sosteñen as sete últimas pragas, o que significa que a ira de Deus está cumprida.

1. A ira de Deus: cando se serve a xustiza

2. O sinal do ceo: unha revelación das últimas pragas

1. Deuteronomio 32:35-36 - "A miña é a vinganza e a recompensa, polo tempo no que os seus pés esvarerán; porque o día da súa calamidade está preto, e a súa perdición chega axiña". Porque o Señor reivindicará o seu pobo e terá compaixón dos seus servos, cando vexa que o seu poder desapareceu e non queda ninguén, nin esclavo nin libre.

2. Isaías 66: 15-16 - "Porque velaquí, o Señor virá en lume, e os seus carros como o torbellino, para entregar a súa ira en furia, e a súa reprimenda con chamas de lume. Porque polo lume entrará o Señor no xuízo, e pola súa espada con toda carne; e serán moitos os mortos polo Señor.

Apocalipse 15:2 E vin como un mar de vidro mesturado con lume; e os que lograran a vitoria sobre a besta, sobre a súa imaxe, sobre a súa marca e sobre o número do seu nome, están sobre o mar de vidro, tendo as arpas de Deus.

Os que superaron o poder da Besta estarán sobre un mar de vidro coas arpas de Deus.

1. O poder da superación: unha ollada a Apocalipse 15:2

2. As bendicións da vitoria: colleitando os froitos da fidelidade

1. 1 Corintios 15:57-58 - Pero grazas a Deus, que nos dá a vitoria por medio do noso Señor Xesús Cristo. Polo tanto, meus amados irmáns, estade firmes, inamovibles, abundando sempre na obra do Señor, xa que sabedes que o voso traballo non é en balde

no Señor.

2. Romanos 8:37-39 - Non, en todas estas cousas somos máis que vencedores por medio de quen nos amou. Porque estou convencido de que nin a morte, nin a vida, nin os anxos, nin os principados, nin as potencias, nin as cousas presentes, nin as vindeiras, nin a altura, nin a profundidade, nin ningunha outra criatura poderá separarnos do amor. de Deus, que está en Cristo Xesús noso Señor.

Apocalipse 15:3 E cantan o cántico de Moisés, servo de Deus, e o cántico do Año, dicindo: Grandes e marabillosas son as túas obras, Señor Deus Todopoderoso; xustos e verdadeiros son os teus camiños, rei dos santos.

Os anxos en Apocalipse 15:3 están cantando a canción de Moisés e do Cordeiro, proclamando a grandeza e xustiza de Deus Todopoderoso.

1. A infalible xustiza de Deus: explorando o significado detrás de Apocalipse 15:3

2. O Cantar de Moisés e o Cordeiro: Celebración da Maxestade de Deus Todopoderoso

1. Deuteronomio 32:4 - "El é a Rocha, as súas obras son perfectas e todos os seus camiños son xustos. É un Deus fiel que non fai mal, recto e xusto".

2. Salmo 33:4-5 - "Porque a palabra do Señor é xusta e verdadeira; é fiel en todo o que fai. O Señor ama a xustiza e a xustiza; a terra está chea do seu amor inagotable".

Apocalipse 15:4 Quen non te temerá, Señor, e glorificará o teu nome? porque ti só es santo: porque todas as nacións virán e adorarán diante de ti; pois os teus xuízos son manifestados.

Deus é santo e todas as nacións virán a adoralo debido a que os seus xuízos sexan coñecidos.

1. Comprender a santidade de Deus

2. A necesidade de adorar a Deus

1. Éxodo 15:11 - "Quen é coma ti, Señor, entre os deuses? quen é coma ti, glorioso en santidade, temeroso en loanzas, facendo marabillas?"

2. Isaías 6:3 - "E un clamou a outro, e dicían: Santo, santo, santo é o Señor dos exércitos: a terra enteira está chea da súa gloria".

Apocalipse 15:5 E despois mirei, e velaquí, abriuse o templo do Tabernáculo do Testemuño no ceo.

O templo do tabernáculo do testemuño abriuse no ceo.

1. O poder do testemuño: como impactan as nosas historias fieis no mundo

2. A promesa do ceo: o que significa para nós a apertura do templo de Xesús

1. Hebreos 4:14-16 - Desde entón temos un gran sumo sacerdote que pasou polos ceos, Xesús, o Fillo de Deus, manteñamos firme a nosa confesión.

2. Hebreos 9:1-3 - Agora mesmo o primeiro pacto tiña regulamentos para o culto e un lugar de santidade terrestre. Para unha tenda preparouse, a primeira sección, na que estaban o candelabro e a mesa e o pan da Presenza. Chámase Lugar Santo.

Apocalipse 15:6 E saíron do templo os sete anxos, que tiñan as sete pragas, estaban vestidos de liño puro e branco, e tiñan os peitos cinguidos con cintos de ouro.

Os sete anxos saíron do templo coas sete pragas, vestidos de liño branco e cintos de ouro.

1. O poder do Señor: examinando a autoridade dos sete anxos en Apocalipse 15:6

2. A provisión de Deus: comprender o significado do liño branco e dos cintos de ouro en Apocalipse 15:6

1. Éxodo 28:4 - Vestirá o sagrado túnica de liño, levará os calzóns de liño sobre a súa carne, irá cinguido cun cinto de liño e vestirase coa mitra de liño: estas son vestimentas santas. ; por iso lavará a súa carne en auga, e por iso poñerá.

2. Isaías 61:10 - Alegrareime moito no Señor, a miña alma alegrarase no meu Deus; porque me vestiu coas vestimentas da salvación, cubriume co manto da xustiza, coma un noivo se adorna con adornos e coma unha noiva que se adorna coas súas xoias.

Apocalipse 15:7 E unha das catro bestas deulles aos sete anxos sete copas de ouro cheas da ira de Deus, que vive para sempre e para sempre.

As catro bestas dan a sete anxos sete frascos de ouro cheos da ira de Deus.

1. As consecuencias de desobedecer a vontade de Deus

2. A Misericordia e Xustiza de Deus

1. Santiago 1:13-15 - Ninguén debe ser tentado a facer o mal, porque Deus non pode ser tentado polo mal e El mesmo non tenta a ninguén.

2. Hebreos 4:15-16 - Xesús entende as nosas debilidades, porque enfrontou todas as mesmas probas que nós, pero non pecou.

Apocalipse 15:8 E o templo encheuse de fume da gloria de Deus e do seu poder; e ninguén puido entrar no templo, ata que se cumpriron as sete pragas dos sete anxos.

O templo encheuse de fume da gloria e do poder de Deus, e ninguén puido entrar ata que se cumpriron as sete pragas dos sete anxos.

1. O poder de Deus é inigualable e imparable

2. Os resultados de desobedecer as advertencias de Deus

1. Salmo 29:10 - "O Señor está sentado sobre o diluvio; o Señor está entronizado como Rei para sempre".

2. Isaías 59:2 - "Pero as túas iniquidades fixeron unha separación entre ti e o teu Deus, e os teus pecados ocultaron o seu rostro de ti para que non escoita".

Apocalipse 16 é o capítulo décimo sexto do libro de Apocalipse e continúa a visión de Xoán dos acontecementos do tempo final. Este capítulo céntrase no derramamento das sete cuncas da ira de Deus, o que resulta en xuízos severos sobre aqueles que o rexeitaron.

1o parágrafo: O capítulo comeza co primeiro anxo derramando a súa cunca sobre a terra, resultando en feridas dolorosas que afectan aos que levan a marca da besta e adoran a súa imaxe (Apocalipse 16:2). O segundo anxo verte a súa cunca no mar, converténdoa en sangue coma o dun morto. Todo ser vivo no mar morre como resultado (Apocalipse 16:3). O terceiro anxo derrama a súa cunca nos ríos e fontes, facendo que se convertan en sangue (Apocalipse 16:4-6). Un anxo proclama que estes xuízos son só porque os que derraman sangue merecen beber sangue.

2º Parágrafo: O cuarto anxo derrama a súa cunca sobre o sol, abrasando á xente cunha calor intensa (Apocalipse 16:8-9). A pesar de experimentar este tormento, a xente négase a arrepentirse e, en cambio, blasfeman a Deus. O quinto anxo derrama a súa cunca sobre o trono da besta, mergullando o seu reino nas tebras. A xente roe a lingua na agonía pero aínda non se arrepinte das súas malas accións (Apocalipse 16:10-11).

3o parágrafo: O sexto anxo derrama a súa cunca sobre o gran río Éufrates, secándoa para preparar a reunión dos reis do leste para a batalla contra Deus. Tres espíritos impuros que se parecen a ras saen de espíritos demoníacos que realizan sinais para enganar a xente en todo o mundo (Apocalipse 16:12-14). Estes espíritos reúnen aos reis para a batalla en Armagedón, o lugar simbólico onde se produce o conflito final entre as forzas do ben e do mal aliñadas contra Deus (Apocalipse 16:15-16).

En resumo, o capítulo dezaseis do Apocalipsis describe o derramamento das sete copas da ira de Deus sobre aqueles que o rexeitaron. Os xuízos inclúen feridas dolorosas, a transformación do mar e das fontes de auga en sangue, calor abrasador, escuridade sobre o reino da besta e engano demoníaco. A pesar de experimentar estas graves pragas, a xente négase a arrepentirse e segue blasfemando a Deus. O capítulo tamén presenta os preparativos para unha batalla final en Armageddon. Este capítulo enfatiza o xuízo divino sobre os malvados impenitentes e destaca a súa obstinada negativa a recoñecer a soberanía de Deus e apartarse dos seus malos camiños.

Apocalipse 16:1 E oín unha gran voz que saía do templo que lles dicía aos sete anxos: "Ide, e derrama sobre a terra as copas da ira de Deus".

Unha gran voz do templo instrúe aos sete anxos para que derramen sobre a terra os frascos da ira de Deus.

1. A ira de Deus: comprender as consecuencias da desobediencia

2. A misericordia de Deus no medio da ira

1. Romanos 1:18-32 - A ira de Deus revelada desde o ceo contra toda impiedade e inxusticia dos homes.

2. 2 Pedro 3:9 - O Señor non quere que ninguén pereza, senón que todos cheguen ao arrepentimento.

Apocalipse 16:2 E foi o primeiro e derramou a súa copa sobre a terra; e caeu unha ferida ruidosa e grave sobre os homes que tiñan a marca da besta e sobre os que adoraban a súa imaxe.

O primeiro anxo derramou o seu frasco sobre a terra, causando unha ferida terrible e dolorosa para aflixir aos que tiñan a marca da besta e aos que adoraban a súa imaxe.

1. O prezo da idolatría: as consecuencias de adorar falsos ídolos

2. Xuízo de Deus: As consecuencias de desobedecer a Palabra de Deus

1. Romanos 1:21-23 - Porque aínda que coñecían a Deus, non o honraron como Deus nin lle deron grazas, senón que se volvéronse inútiles no seu pensamento e os seus corazóns insensatos escubreron. Afirmando ser sabios, convertéronse en parvos e trocaron a gloria do Deus inmortal por imaxes que semellaban homes e paxaros e animais mortais e reptiles.

2. Salmo 119:105 - A túa palabra é unha lámpada para os meus pés e unha luz para o meu camiño.

Apocalipse 16:3 E o segundo anxo derramou a súa copa sobre o mar; e fíxose coma o sangue dun morto: e toda alma viva morreu no mar.

O segundo anxo derramou o seu frasco e fixo que o mar se convertese como o sangue dun morto, matando a todas as almas vivas nel.

1. As consecuencias de rexeitar a vontade de Deus - Apocalipse 16:3

2. O poder do xuízo de Deus - Apocalipse 16:3

1. Ezequiel 32:6 - "Regarei tamén co teu sangue a terra onde nadas, ata as montañas; e os ríos estarán cheos de ti".

2. Salmo 46:3 - "Aínda que as súas augas ruxiren e se turban, aínda que as montañas

tremen coa súa inchazón".

Apocalipse 16:4 E o terceiro anxo derramou a súa copa sobre os ríos e fontes de auga; e convertéronse en sangue.

O terceiro anxo derramou o seu frasco sobre ríos e fontes de auga, converténdoos en sangue.

1. O poder do xuízo de Deus

2. A importancia da auga na Biblia

1. Éxodo 7:17-21 - Moisés convertendo o Nilo en sangue

2. Salmo 78:44 - Deus abrindo as comportas do ceo e dándolles auga como o po da terra

Apocalipse 16:5 E oín ao anxo das augas dicir: Xusto es, Señor, que eras, eras e serás, porque así xulgases.

Un anxo das augas louva a Deus pola súa xustiza ao xulgar aos malvados.

1. O Xuízo Xuízo de Deus - Examinando a importancia da xustiza de Deus nas nosas vidas.

2. A misericordia de Deus - Unha discusión sobre o equilibrio da misericordia e do xuízo de Deus.

1. Romanos 3:23-24 - Porque todos pecaron e están lonxe da gloria de Deus, e son xustificados pola súa graza como don, pola redención que hai en Cristo Xesús.

2. Salmo 145:17 - O Señor é xusto en todos os seus camiños e bondadoso en todas as súas obras.

Apocalipse 16:6 Porque derramaron o sangue de santos e profetas, e ti lles deches sangue para beber; pois son dignos.

A pasaxe fala de como os que derramaron o sangue dos santos e profetas recibiron sangue para beber, o que suxire que son dignos de tal castigo.

1. A importancia da xustiza: comprender a xustiza do xuízo de Deus

2. O prezo da persecución: examinando as consecuencias da opresión

1. Romanos 12:19 - "Queridos, nunca vos vinguédes, senón deixalo á ira de Deus, porque está escrito: "A vinganza é miña, eu pagarei, di o Señor".

2. Salmo 106:38 - "Derramaron sangue inocente, o sangue dos seus fillos e fillas, que sacrificaron aos ídolos de Canaán, e a terra foi profanada polo seu sangue".

Apocalipse 16:7 E escoitei a outro do altar dicir: Así, Señor Deus Todopoderoso, os teus xuízos son verdadeiros e xustos.

Os xuízos de Deus son verdadeiros e xustos.

1. Vivir na verdade de Deus: comprender a xustiza dos xuízos de Deus

2. A fidelidade de Deus: descansando nos seus xustos xuízos

1. Salmo 19:9 - O temor do Señor é limpo, perdura para sempre; as regras do Señor son verdadeiras, e xustas por completo.

2. Isaías 45:21 - Declara e presenta o teu caso; que se aconsellen xuntos! Quen dixo isto hai tempo? Quen o declarou antigo? Non fun eu, o Señor? E non hai outro deus ademais de min, un Deus xusto e un Salvador; non hai ninguén ademais de min.

Apocalipse 16:8 E o cuarto anxo derramou a súa copa sobre o sol; e déuselle poder para queimar os homes con lume.

O xuízo de Deus é severo e xusto.

1: Non debemos tomar o xuízo de Deus á lixeira, senón comprometernos a vivir unha vida de fe que siga a súa vontade.

2: O castigo de Deus ten como finalidade devolvernos a El e lembrarnos a nosa necesidade de arrepentirnos e buscar o seu favor.

1: Lucas 13:3 - Dígoche que non; pero se non te arrepintes, todos perecerás igualmente.

2: Romanos 2:5-6 - Pero por mor do teu corazón duro e impenitente estás acumulando ira para ti no día da ira no que se revelará o xusto xuízo de Deus.

Apocalipse 16:9 E os homes queimaron con gran calor e blasfemaron o nome de Deus, que ten poder sobre estas pragas, e non se arrepentiron para darlle gloria.

A xente estaba gravemente queimada pola gran calor e aínda así se negaba a glorificar a Deus, que ten o poder de deter as pragas.

1. O poder de Deus: como recoñecelo e responder a el

2. O perigo de negarse a glorificar a Deus

1. Romanos 1:21-22 - "Porque aínda que coñecían a Deus, nin o glorificaron como Deus nin lle deron grazas, senón que o seu pensamento tornouse inútil e os seus corazóns insensatos escurecéronse".

2. Santiago 4:17 - "Por iso, para quen sabe o correcto e non o fai, para el é pecado".

Apocalipse 16:10 E o quinto anxo derramou a súa copa sobre o asento da besta; e o seu reino estaba cheo de tebras; e roían as súas linguas pola dor,

O quinto anxo derramou o seu frasco sobre o asento da besta, facendo que o seu reino estivese cheo de tebras e dor.

1. A destrución da besta e as súas consecuencias

2. O poder de Deus en contraste co poder da besta

1. Xoán 3:19-20 - "E este é o xuízo: a luz veu ao mundo, e a xente amaba as tebras antes que a luz, porque as súas obras eran malas. Porque todo o que fai cousas malas aborrece a luz e fai non veña á luz, para que as súas obras non sexan expostas".

2. Daniel 7:11-12 - "Entón mirei polo son das grandes palabras que falaba o corno. E mentres miraba, a besta foi asasinada e o seu corpo destruído e entregado para ser queimado co lume. En canto ao resto das bestas, quitáronlles o dominio, pero as súas vidas prolongáronse por un tempo e un tempo".

Apocalipse 16:11 E blasfemaron ao Deus do ceo por mor das súas dores e chagas, e non se arrepentiron dos seus feitos.

A xente negouse a arrepentirse dos seus feitos a pesar de sufrir grandes dores e feridas, e blasfemaron ao Deus do ceo.

1. Arrepentirse ou perecer: as consecuencias de negarse a arrepentirse

2. A misericordia e a compaixón de Deus a pesar da nosa rebeldía

1. Lucas 13: 3-5, "Dígoche que non! Pero a non ser que te arrepintes, tamén perecerás todos".

2. Romanos 5:8, "Pero Deus demostra o seu propio amor por nós nisto: mentres aínda eramos pecadores, Cristo morreu por nós".

Apocalipse 16:12 E o sexto anxo derramou a súa copa sobre o gran río Éufrates; e a súa auga secou, para que se preparase o camiño dos reis do leste.

O sexto anxo derramou o seu frasco sobre o río Éufrates, facendo que se secase para preparar o camiño para os reis do leste.

1: Deus é soberano e é capaz de abrir un camiño no deserto.

2: Buscando a forza e a orientación de Deus en tempos difíciles.

1: Isaías 43:19 - "Velaí, estou facendo unha cousa nova; agora brota, non o percibes? Abrirei camiño no deserto e ríos no deserto.

2: Isaías 41:10 - "Non temas, porque eu estou contigo; non te espantes, porque eu son o teu Deus; Fortalecerei, axudarei, apoiareino coa miña dereita xusta".

Apocalipse 16:13 E vin saír da boca do dragón, da boca da besta e da boca do falso profeta a tres espíritos inmundos como sapos.

O dragón, a besta e o falso profeta soltaron tres espíritos impuros como ras.

1: Debemos desconfiar da influencia do mal que pode chegar a través dos que non son dignos de confianza.

2: Debemos ser conscientes dos perigos do engano e das fontes das falsas ensinanzas.

1: Efesios 6:12 - Porque non loitamos contra a carne e o sangue, senón contra os gobernantes, contra as autoridades, contra os poderes cósmicos sobre esta escuridade presente, contra as forzas espirituais do mal nos lugares celestes.

2: 1 Pedro 5:8 - Sexa sobrio; estar atentos. O teu adversario, o demo, merodea como un león rugente, buscando a quen devorar.

Apocalipse 16:14 Porque son espíritos dos demos, que fan milagres, que van aos reis da terra e do mundo enteiro para reunilos para a batalla dese gran día de Deus Todopoderoso.

Os espíritos dos demos están a facer milagres para reunir aos reis da terra e do mundo enteiro para a batalla do gran día de Deus Todopoderoso.

1. Non te deixes enganar polos milagres do demo, porque conducen á destrución.

2. Debemos estar preparados para o gran día de Deus Todopoderoso e manternos firmes contra o engano do demo.

1. Efesios 6:10-17 - Ponte toda a armadura de Deus para que poidas resistir os esquemas do diaño.

2. 2 Corintios 11:14 - Porque ata Satanás se disfraza de anxo de luz.

Apocalipse 16:15 Velaquí, veño coma un ladrón. Benaventurado o que vela e garda as súas vestiduras, para que non ande espido e vexan a súa vergoña.

Xesucristo advirte que aqueles que vixían e gardan as súas roupas serán bendicidos,

mentres que os que non o fagan serán avergoñados.

1. "A bendición da obediencia: gardándonos nun mundo caprichoso"

2. "A promesa de protección: estar vixiante nunha vida fiel"

1. Mateo 24:43 - "Pero entende isto: se o dono da casa soubera a que hora viría o ladrón, non deixaría entrar na súa casa".

2. Proverbios 6:27 - "¿Pode un home levar lume xunto ao seu peito e non queimar as súas roupas?"

Apocalipse 16:16 E reuniunos nun lugar chamado en lingua hebrea Armagedón.

En Apocalipse 16:16, indícase que Deus reunirá á xente nun lugar chamado Armagedón.

1. A chegada do Armagedón: o que debes saber

2. Preparándose para o Armagedón: o plan de Deus para o fin dos tempos

1. Isaías 34:1-17 - O xuízo de Deus sobre as nacións

2. Xoel 3:2 - Deus reúne as nacións para a batalla no val de Iosafat

Apocalipse 16:17 E o sétimo anxo derramou o seu frasco ao aire; e saíu unha gran voz do templo do ceo, do trono, que dicía: Xa está.

O sétimo anxo derramou o seu frasco ao aire, e unha gran voz dende o trono do ceo proclamou que está feito.

1. O poder da voz de Deus - Explorando a autoridade das palabras de Deus

2. O significado está feito - Comprender o que significa estar completamente rematado

1. Salmo 29:3-4 - A voz do Señor está sobre as augas; o Deus da gloria trona, o Señor,

sobre moitas augas. A voz do Señor é poderosa; a voz do Señor está chea de maxestade.

2. Isaías 40:8 - A herba seca, a flor esmorece, pero a palabra do noso Deus permanecerá para sempre.

Apocalipse 16:18 E houbo voces, tronos e lóstregos; e houbo un gran terremoto, como non houbo desde que os homes estaban sobre a terra, un terremoto tan grande e tan grande.

A terra experimentou un terremoto sen precedentes.

1: Deus ten o control, mesmo cando hai destrución e caos.

2: No medio do caos, Deus segue aí connosco.

1: Isaías 28:2 "Velaí, o Señor ten un poderoso e forte; como unha tormenta de sarabia, unha tormenta destructora, como unha tormenta de augas poderosas e rebosantes, arroiaos á terra coa súa man".

2: Isaías 43:2 "Cando pases polas augas, estarei contigo; e polos ríos, non te desbordarán. Cando pases polo lume, non te queimarás nin a chama te queimará".

Apocalipse 16:19 E a gran cidade dividiuse en tres partes, e as cidades das nacións caeron; e a gran Babilonia veuse en lembranza diante de Deus, para darlle a copa do viño do ardor da súa ira.

A gran cidade dividiuse en tres partes e as cidades das nacións caeron, e Deus lembrouse de Babilonia, quen lle deu a copa da súa ira.

1. A ira de Deus: entender o xuízo de Babilonia

2. O inimigo interior: recoñecendo os perigos do orgullo e da cobiza

1. Isaías 13: 9-11 - Velaquí, o día do Señor vén, cruel tanto con ira como con ira feroz, para deixar a terra desolada e destruír dela aos seus pecadores.

10 Porque as estrelas do ceo e as súas constelacións non darán a súa luz: o sol escurecerase ao saír, e a lúa non fará brillar a súa luz.

11 E castigarei ao mundo pola súa maldade e aos impíos pola súa iniquidade; e farei cesar a soberbia dos soberbios, e abatirei a soberbia dos terribles.

2. Xeremías 25:15-17 - Porque así me di o Señor, Deus de Israel; Toma da miña man a copa de viño desta furia e fai que beban todas as nacións ás que te envío.

16 E beberán, conmoveranse e enlouquecerán por mor da espada que enviarei contra eles.

17 Entón tomei a copa da man do Señor e fixen beber a todas as nacións ás que o Señor me enviara.

Apocalipse 16:20 E todas as illas fuxiron, e as montañas non se atoparon.

As illas e as montañas desapareceron cando o sétimo anxo derramou a súa cunca de ira.

1. A ira do Señor: cando o sétimo anxo derramou a súa cunca

2. As illas e montañas que desaparecen: un sinal do xuízo de Deus

1. Isaías 13:9-13 - Velaquí, o día do Señor vén, cruel, con ira e ira feroz, para facer da terra unha desolación e para destruír dela aos seus pecadores.

2. Isaías 24: 1-6 - O Señor baleirará a terra e desperdiciaraa, botaraa patas arriba e dispersará os seus habitantes.

Apocalipse 16:21 E caeu sobre os homes do ceo unha gran saraiba, cada pedra do peso dun talento; e os homes blasfemaron a Deus por mor da praga da sarabia; pois a súa praga era moi grande.

Unha saraiba moi grande caeu do ceo, facendo que os homes blasfemasen a Deus pola súa severidade.

1. O poder de Deus: a magnitude da saraiba en Apocalipse 16:21

2. A consecuencia da blasfemia: por que os homes blasfemaron en Apocalipse 16:21

1. Salmo 18: 12-14 - Lanzou as súas frechas e dispersou os inimigos, grandes raios e derrotounos. Os vales do mar quedaron ao descuberto e os cimentos da terra quedaron ao descuberto ante a túa reprensión, Señor, ao soplo do teu alento.

2. Xob 38:22-23 - "Entraches nos depósitos da neve ou viches os depósitos da sarabia, que eu reservo para tempos de angustia, para días de guerra e batalla?

Apocalipse 17 é o capítulo décimo sétimo do libro de Apocalipsis e continúa a visión de Xoán dos acontecementos do tempo final. Este capítulo céntrase na descrición e o xuízo dunha misteriosa muller coñecida como Babilonia a Grande, xunto coa besta sobre a que cabalga.

1o Parágrafo: Xoán é levado polo Espírito ao ver unha muller sentada sobre unha besta escarlata con sete cabezas e dez cornos. A muller está vestida con roupa de luxo e adornada con ouro, pedras preciosas e perlas (Apocalipse 17:3-4). Ela sostén unha copa de ouro chea de cousas abominables e ten escrito na súa fronte: "Misterio, Babilonia a Grande, nai das prostitutas e das abominacións da terra" (Apocalipse 17:5). A muller representa unha gran cidade que goberna sobre reis e nacións.

2o Parágrafo: Un anxo explícalle a Xoán que as sete cabezas representan tanto as sete montañas nas que se senta a muller -simbolizando o poder político- como sete reis ou reinos. Cinco caeron, un está gobernando actualmente e outro aínda está por vir por un breve tempo antes de ser destruído (Apocalipse 17:9-11). Os dez cornos representan a dez reis que recibirán autoridade durante unha hora xunto á besta. Farán unha guerra contra Deus, pero finalmente serán derrotados por El (Apocalipse 17:12-14).

3o parágrafo: O anxo revela ademais que estes reis volverán contra Babilonia, a muller, e destruírána por completo. Deus pon no seu corazón levar a cabo o seu propósito facéndolles odiar este sistema falso (Apocalipsis 17:16-18). O capítulo conclúe describindo como esta gran cidade -Babilonia- é xulgada como unha encarnación do mal. Representa a corrupción espiritual, a idolatría, a inmoralidade, a explotación económica e a persecución contra os crentes. A súa destrución significa o xuízo de Deus sobre todos os sistemas que se opoñen a el.

En resumo, o capítulo dezasete de Apocalipse presenta unha muller misteriosa coñecida como Babilonia a Grande, que simboliza unha gran cidade que goberna sobre reis e nacións. Represéntase sentada sobre unha besta escarlata con sete cabezas e dez cornos. O capítulo revela que a muller representa a corrupción espiritual e encarna varias formas de mal. O anxo explica o simbolismo das sete cabezas, montañas, reis e cornos, indicando estruturas de poder político aliñadas contra Deus. En definitiva, estes sistemas volven contra Babilonia e destrúena baixo a dirección de Deus. Este capítulo destaca o xuízo divino sobre a maldade e expón a natureza enganosa dos poderes mundanos que se opoñen ao reinado de Deus.

Apocalipse 17:1 E veu un dos sete anxos que tiñan as sete copas e falou comigo, dicindome: "Ven aquí; Vou amosarche o xuízo da gran rameira que está sentada sobre moitas augas:

Un anxo fala co autor do Apocalipse, dicíndolle que veña ver o xuízo da gran prostituta que se senta sobre moitas augas.

1. A realidade e as consecuencias da idolatría

2. A seriedade do adulterio espiritual

1. Isaías 1:21-23

2. Ezequiel 16:15-43

Apocalipse 17:2 Con quen os reis da terra fornicaron, e os habitantes da terra se emborracharon co viño da súa fornicación.

Os reis da terra cometeron adulterio espiritual cunha entidade malvada, facendo que os habitantes da terra se embriaguen pola súa influencia.

1. O perigo do adulterio espiritual

2. Os efectos embriagadores do pecado

1. Santiago 1:14-15 - "Pero cada persoa é tentada cando é atraída e seducida polo seu propio desexo. Entón o desexo, cando concibiu, dá a luz o pecado, e o pecado, cando xa crece, dá a morte.

2. Proverbios 23:29-35 - "Quen ten ai? Quen ten pena? Quen ten conflitos? Quen ten queixa? Quen ten feridas sen causa? Quen ten vermelhidão dos ollos? Os que tardan moito no viño; os que van probar o viño mesturado. Non mires o viño cando está tinto, cando brilla na cunca e baixa suavemente. Ao final pica coma unha serpe e pica coma unha serpe. Os teus ollos verán cousas estrañas, e o teu corazón pronunciará cousas perversas".

Apocalipse 17:3 Entón levoume no espírito ao deserto; e vin a unha muller sentada sobre

unha besta de cor escarlata, chea de nomes de blasfemia, que tiña sete cabezas e dez cornos.

Xoán é levado nunha visión ao deserto, onde ve a unha muller montada nunha besta escarlata con sete cabezas e dez cornos, chea de nomes blasfemos.

1. Os perigos da idolatría: un exame de Apocalipse 17

2. Blasfemia e adoración falsa: unha advertencia de Apocalipse 17

1. Salmo 97:7 (KJV): "Confundidos quedan todos os que serven as imaxes esculpidas, os que se jactan de ídolos: adorádeo, todos os deuses".

2. Romanos 1:21-25 (KJV): "Porque, cando coñeceron a Deus, non o glorificaron como Deus, nin lle agradeceron, senón que se volvían vanos nas súas imaxinacións, e o seu corazón insensato escurecíase. Profesándose ser sabios, convertéronse en parvos, e cambiaron a gloria do Deus incorruptible nunha imaxe semellante ao home corruptible, aos paxaros, aos cuadrúpedos e aos reptiles, polo que Deus tamén os entregou á impureza polos desexos dos seus propios corazóns. , para deshonrar os seus propios corpos entre eles: Que cambiaron a verdade de Deus en mentira, e adoraron e serviron á criatura máis que ao Creador, que é bendito para sempre. Amén".

Apocalipse 17:4 E a muller ía vestida de púrpura e escarlata, adornada con ouro, pedras preciosas e perlas, levando na man unha copa de ouro chea de abominacións e inmundicias da súa fornicación.

A muller ía vestida con roupa e xoias luxosas, sostendo unha cunca que contiña os seus pecados.

1. A vaidade das luxurias mundanas

2. O perigo da idolatría

1. Santiago 4:4 - "Vos adúlteros, non sabedes que a amizade co mundo significa inimizade contra Deus? Polo tanto, calquera que elixe ser amigo do mundo convértese nun inimigo de Deus".

2. 1 Xoán 2: 15-17 - "Non amedes o mundo nin nada no mundo. Se alguén ama o mundo, o amor ao Pai non está nel. Por todo o mundo: a concupiscencia da carne, o a luxuria dos ollos e a soberbia da vida non veñen do Pai senón do mundo. O mundo e os seus desexos

pasan, pero quen fai a vontade de Deus vive para sempre".

Apocalipse 17:5 E na súa fronte estaba escrito un nome: MISTERIO, Babilonia a grande, a nai das prostitutas e das abominacións da terra.

Apocalipse 17:5 fala dunha muller cun nome misterioso escrito na súa fronte, que é "Babilonia a Grande, a nai das rameras e das abominacións da Terra".

1. O misterio de Babilonia a Grande: explorando o significado do nome

2. As abominacións da Terra: un estudo do impacto de Babilonia no mundo

1. Proverbios 7:6-27 - Consellos para evitar a muller adúltera

2. Isaías 47: 1-15 - O xuízo de Babilonia pola súa arrogancia e orgullo

Apocalipse 17:6 E vin á muller embriagada co sangue dos santos e co sangue dos mártires de Xesús;

A muller de Apocalipsis 17 vese borracha co sangue dos santos e mártires de Xesús.

1. O poder de Cristo: como os santos e mártires nos mostran o camiño

2. Persecución e sufrimento: unha ollada ao sangue de santos e mártires

1. Romanos 8:17-19 - Porque somos coherdeiros con Cristo, se sufrimos con El, para que tamén sexamos glorificados con El.

2. Hebreos 12: 1-3 - Xa que logo, xa que estamos rodeados por unha nube tan grande de testemuñas, libémonos de todo peso e do pecado que tanto se aferra, e corremos con perseveranza a carreira que se propón. nós.

Apocalipse 17:7 E o anxo díxome: Por que te maravillaches? Contareiche o misterio da muller e da besta que a leva, que ten as sete cabezas e os dez cornos.

Esta pasaxe revela a misteriosa identidade dunha muller e unha besta con sete cabezas

e dez cornos.

1. A revelación do misterio de Deus: comprender o significado de Apocalipse 17:7

2. O poder da revelación: Desbloquear o propósito de Deus nas nosas vidas

1. Isaías 25:1 - "Oh Señor, ti es o meu Deus; exaltareiche; Loarei o teu nome, porque fixeches cousas marabillosas, plans formados de antigo, fieis e seguros".

2. Salmo 25:14 - "O segredo do Señor está cos que o temen, e mostraralles a súa alianza".

Apocalipse 17:8 A besta que viches era, e non é; e subirán do abismo e irán á perdición; e os que moran na terra marabillaranse, cuxos nomes non foron escritos no libro da vida desde a fundación do mundo, cando contemplan a besta que era e non é, e aínda é.

A besta que foi vista por Xoán no libro de Apocalipsis, xurdirá do abismo e será vista por aqueles cuxos nomes non están escritos no libro da vida, facendo que se asombran.

1. "A besta que foi e aínda non é"

2. "A marabilla da besta"

1. Daniel 7:7-8: "Despois disto vin nas visións nocturnas, e velaquí unha cuarta besta, terrible e terrible, e moi forte; e tiña grandes dentes de ferro: devoraba e rompía en anacos, e pegaba o resto cos seus pés: e era diferente de todas as bestas que había antes; e tiña dez cornos. Considerei os cornos, e velaquí, xurdiu entre eles outro corno pequeno, ante o cal había tres dos primeiros cornos arrancados polas raíces; boca falando grandes cousas".

2. Efesios 1:4: "Segundo nos escolleu nel antes da fundación do mundo, para que sexamos santos e irreprensibles ante el no amor".

Apocalipse 17:9 E aquí está a mente que ten sabedoría. As sete cabezas son sete montañas, nas que está sentada a muller.

As sete cabezas de Apocalipse 17:9 son as sete montañas nas que está sentada a muller.

1. As montañas de Apocalipse: un estudo de Apocalipse 17:9

2. Sabedoría no libro do Apocalipse: como atopar a guía de Deus

1. Salmo 125: 1 - "Os que confían no Señor son como o monte Sión, que non se move, pero permanece para sempre".

2. Isaías 12:2 - "Velaí, Deus é a miña salvación; Confiarei e non terei medo; porque o Señor Deus é a miña forza e o meu canto; El tamén se converteu na miña salvación".

Apocalipse 17:10 E hai sete reis: cinco caeron, un é, e o outro aínda non chegou; e cando veña, debe continuar un curto espazo.

Esta pasaxe de Apocalipse 17:10 fala de sete reis, cinco dos cales xa caeron, un vive e o outro aínda non chegou, e só reinará por pouco tempo.

1. A fugacidade do poder humano: como debemos vivir á luz da nosa impermanencia

2. A soberanía de Deus: confiar no Señor para a paz e o confort duradeiros

1. Isaías 40: 6-8 - "Todos os pobos son coma a herba, e toda a súa gloria é como as flores do campo; a herba seca e as flores caen, pero a palabra do noso Deus permanece para sempre".

2. Santiago 4:14 - "Por que, nin sequera sabes o que pasará mañá. Cal é a túa vida? Es unha néboa que aparece un pouco e despois desaparece".

Apocalipse 17:11 E a besta que era, e que non é, é o oitavo, e é dos sete, e vai á perdición.

A besta que foi, e non é, é o oitavo e é dos sete e vai á perdición.

1. A besta e a perdición: entendendo o significado de Apocalipse 17:11

2. A oitava besta: un estudo de Apocalipse 17:11

1. Mateo 25:41— "Entón dirá aos que están á súa esquerda: 'Apartade de min, malditos, ao lume eterno preparado para o diaño e os seus anxos'".

2. Daniel 7:11— "Entón mirei polo son das grandes palabras que falaba o corno. E mentres miraba, a besta foi asasinada, e o seu corpo destruído e entregado para ser queimado no lume".

Apocalipse 17:12 E os dez cornos que viches son dez reis, que aínda non recibiron reino; pero recibe poder como reis unha hora coa besta.

A pasaxe describe dez reis que aínda non recibiron un reino, pero gañarán poder como reis xunto á besta durante unha hora.

1. O poder dos reis: comprender o que significa recibir autoridade

2. A natureza temporal da autoridade: como a soberanía de Deus reina suprema

1. Daniel 7:17-18 - "Estes grandes animais, que son catro, son catro reis, que xurdirán da terra. Pero os santos do Altísimo tomarán o reino e posuirán o reino para sempre, para sempre e para sempre".

2. Romanos 13:1-2 - "Que toda alma se someta aos poderes superiores. Porque non hai poder senón de Deus: os poderes que hai son ordenados por Deus. Por tanto, quen se resiste ao poder, resiste á ordenanza de Deus; e os que resistan recibirán condenación para si mesmos".

Apocalipse 17:13 Estes teñen unha soa mente, e darán o seu poder e forza á besta.

As persoas cunha mentalidade única danlle o seu poder e forza á besta.

1. O poder da unidade: como xuntos podemos lograr grandes cousas entregando o noso poder e forza individual a unha causa común.

2. The Beast Within Us - como renderse aos nosos propios desexos egoístas pode levar á nosa caída.

1. Santiago 4:7 - "Sométese, pois, a Deus. Resista ao demo, e fuxirá de vós".

2. Mateo 6:24 - "Ninguén pode servir a dous amos, porque ou odiará ao un e amará ao outro, ou se dedicará a un e desprezará ao outro. Non podes servir a Deus e ao diñeiro".

Apocalipse 17:14 Estes farán guerra contra o Cordeiro, e o Cordeiro vencerá, porque é o Señor dos señores e o Rei dos reis, e os que están con el son chamados, elixidos e fieis.

O Año vencerá a todos os inimigos, porque é Señor dos señores e Rei dos reis, e os que están con El son chamados, elixidos e fieis.

1: Non hai poder maior que o noso Señor, e os que o seguen poden estar seguros da súa protección.

2: O noso Señor é Señor dos señores e Rei dos reis, e os que o seguen son chamados, elixidos e fieis.

1: Isaías 41:10 - Non temas; porque eu estou contigo: non te espantes; porque eu son o teu Deus: fortalecereiche; si, vouche axudar; si, apoiareino coa man dereita da miña xustiza.

2: Xosué 1:9 - Non che mandei eu? Sexa forte e de boa valentía; non teñas medo, nin te consternas, porque o Señor, o teu Deus, está contigo a onde vaias.

Apocalipse 17:15 E díxome: As augas que viches, onde está sentada a ramera, son pobos, multitudes, nacións e linguas.

As augas vistas en Apocalipse 17:15 simbolizan os diferentes pobos, multitudes, nacións e linguas do mundo.

1. A misericordia de Deus esténdese a todos: unha reflexión sobre Apocalipse 17:15

2. Comprensión de diferentes culturas: un estudo de Apocalipse 17:15

1. Salmo 86:9 - Todas as nacións que creaches virán e adorarán ante ti, Señor; traerán gloria ao teu nome.

2. Actos 17:26 - Dun home fixo todas as nacións para que habitaran en toda a terra; e marcou os seus tempos sinalados na historia e os límites das súas terras.

Apocalipse 17:16 E os dez cornos que viches sobre a besta, estes aborrecerán á rameira, deixarán asolada e espida, comerán a súa carne e queimarán no lume.

Os dez cornos da besta aborrecerán á rameira e destrúena, consumirán a súa carne e queimarán no lume.

1. O verdadeiro odio deriva das consecuencias do pecado e da súa destrución.

2. As nosas vidas son fugaces e as nosas accións teñen consecuencias.

1. Romanos 6:23 - Porque o salario do pecado é a morte, pero o don gratuíto de Deus é a vida eterna en Cristo Xesús, noso Señor.

2. Santiago 4:14 - Con todo non sabes o que traerá mañá. Cal é a túa vida? Pois ti es unha néboa que aparece un pouco e despois desaparece.

Apocalipse 17:17 Porque Deus puxo nos seus corazóns cumprir a súa vontade, acordar e dar o seu reino á besta, ata que se cumpran as palabras de Deus.

A besta recibe autoridade sobre os reinos ata que se cumpra a vontade de Deus.

1. Comprender a autoridade e a vontade supremas de Deus

2. A importancia da submisión á vontade de Deus

1. Mateo 6:10 - "Venga o teu reino, fágase a túa vontade, así como no ceo na terra".

2. Santiago 4:7 - "Sométese, pois, a Deus. Resista ao demo, e fuxirá de vós".

Apocalipse 17:18 E a muller que viches é a gran cidade que reina sobre os reis da terra.

A muller da visión é un símbolo da gran cidade que reina sobre os reis da terra.

1: A soberanía de Deus sobre as nacións

2: A supremacía da Igrexa

1: Daniel 7:27 - E o reino, o dominio e a grandeza do reino baixo todo o ceo, serán dados ao pobo dos santos do Altísimo, cuxo reino é un reino eterno, e todos os dominios servirán. e obedecelo.

2: Salmos 2:10-12 - Sede sabios, reis: instrúense, xuíces da terra. Servide ao Señor con medo, e alegraos con temblor. Bica o Fillo, para que non se enfade e perezas do camiño, cando a súa ira se acende un pouco. Benaventurados todos os que nel confían.

Apocalipse 18 é o capítulo décimo oitavo do libro de Apocalipsis e continúa a visión de Xoán dos acontecementos do tempo final. Este capítulo céntrase na caída e o xuízo de Babilonia a Grande, simbolizando un sistema corrupto e idólatra que se opón a Deus.

1o Parágrafo: O capítulo comeza cun anxo que baixa do ceo, proclamando con voz poderosa que Babilonia caeu. Esta proclamación anuncia a súa destrución e declara que se converteu nun lugar de morada para os demos, nun refugio para todo espírito impuro e nunha gaiola para todo paxaro impuro (Apocalipse 18:2). As nacións foron enganadas pola súa feiticería, inmoralidade e explotación económica (Apocalipsis 18:3). Outra voz do ceo chama ao pobo de Deus a saír de Babilonia para non participar dos seus pecados nin participar das súas pragas (Apocalipsis 18:4-5).

2o Parágrafo: O capítulo describe a gran riqueza e luxo asociados a Babilonia. Os comerciantes choran pola súa destrución porque xa ninguén compra a súa mercadoría: bens como ouro, prata, pedras preciosas, tecidos finos, especias, viño, aceite, gando, escravos e mesmo almas humanas (Apocalipse 18:11-13). Lamentan as súas ganancias perdidas mentres son testemuñas do fume que se levanta da cidade en chamas (Apocalipsis 18:15-19).

3o parágrafo: O regocijo estala no ceo polo xuízo de Babilonia. Un anxo lanza unha pedra poderosa ao mar declarando que Babilonia será derrubada con violencia e nunca máis se atopará (Apocalipse 18:21). A destrución da cidade descríbese como unha devastación total: non se escoitará máis música nin artesáns entre os seus muros; alí xa non alumeará luz (Apocalipse 18:22-23). Destaca que Babilonia é a responsable de derramar o sangue de profetas e santos ao longo da historia (Apocalipse 18:24). O capítulo conclúe coa seguridade de que Deus vingou ao seu pobo a través da caída de Babilonia.

En resumo, o capítulo dezaoito de Apocalipse describe a caída e o xuízo de Babilonia a Grande, un símbolo dun sistema corrupto e idólatra. O capítulo destaca as súas prácticas enganosas, a explotación económica e a inmoralidade. Un anxo proclama a súa destrución, chamando ao pobo de Deus a separarse da súa influencia. O capítulo describe o loito dos comerciantes polos seus beneficios perdidos e o gozo no ceo polo xuízo de Babilonia. Enfatiza a completa devastación de Babilonia e afirma a xustiza de Deus ao vingar ao seu pobo contra este sistema malvado. Este capítulo subliña os temas do xuízo divino sobre a corrupción espiritual, a explotación económica e pide aos crentes

que permanezan separados dos sistemas mundanos que se opoñen a Deus.

Apocalipse 18:1 E despois destas cousas vin a outro anxo baixar do ceo, con gran poder; e a terra foi iluminada coa súa gloria.

Un anxo baixa do ceo e trae gran poder e gloria á terra.

1. O poder do ceo: como a gloria de Deus pode transformar as nosas vidas

2. A gloria do ceo: como podemos vivir á luz da magnificencia de Deus

1. Salmo 19:1 - Os ceos declaran a gloria de Deus; os ceos proclaman a obra das súas mans.

2. Isaías 6:3 - E chamáronse uns a outros: "Santo, santo, santo é o Señor Todopoderoso; toda a terra está chea da súa gloria".

Apocalipse 18:2 E clamou poderosamente cunha voz forte, dicindo: Babilonia a grande caeu, caeu, e converteuse en morada dos demos, e coto de todo espírito inmundo e en gaiola de todo paxaro impuro e odioso.

A gran cidade de Babilonia caeu e converteuse nun lugar de maldade e tebras.

1. O xuízo de Deus sobre Babilonia: unha advertencia para hoxe

2. Abrazar a luz de Deus e rexeitar as tebras de Babilonia.

1. Isaías 21:9 - "Babilonia, a gloria dos reinos, a beleza do orgullo dos caldeos, será como cando Deus derrocou a Sodoma e Gomorra".

2. Xeremías 51:8 - "Babilonia caeu de súpeto e destruíuse: ouvea por ela; toma bálsamo para a súa dor, se é así pode ser curada".

Apocalipse 18:3 Porque todas as nacións beberon do viño da ira da súa fornicación, e os reis da terra fornicaron con ela, e os comerciantes da terra enriquecéronse coa abundancia dos seus manxares.

As nacións do mundo, os reis e os comerciantes están todos corruptos e enriqueceronse grazas á abundancia de luxos que ofrece Babilonia.

1. Os pecados de Babilonia: o que podemos aprender da nación do luxo e da cobiza

2. Os perigos das riquezas mundanas: como evitar as tentacións da riqueza

1. Santiago 4:4 - "Vos adúlteros, non sabedes que a amizade co mundo significa inimizade contra Deus? Polo tanto, calquera que elixe ser amigo do mundo convértese nun inimigo de Deus".

2. Proverbios 11:28 - "O que confía nas súas riquezas caerá, pero o xusto prosperará como unha folla verde".

Apocalipse 18:4 E escoitei outra voz do ceo que dicía: "Said dela, meu pobo, para que non participedes dos seus pecados e non recibades das súas pragas".

Deus está a chamar aos crentes a saír dunha cidade pecadora e estar libres do seu castigo.

1. "A cidade do pecado: evitando as pragas da tentación"

2. "Seguindo a chamada de Deus: deixando atrás as consecuencias do pecado"

1. Xeremías 51:45 - "Said dela, meu pobo, e salvade cada un de vós da ira feroz do Señor".

2. Romanos 12:2 - "Non te conformes a este mundo, senón transfórmate coa renovación da túa mente, para que, probando, poidas discernir cal é a vontade de Deus, o que é bo, agradable e perfecto".

Apocalipse 18:5 Porque os seus pecados chegaron ata o ceo, e Deus lembrouse das súas iniquidades.

Deus lembra os pecados da xente, e os seus pecados chegaron ao ceo.

1. As consecuencias do pecado - En última instancia, seremos responsables dos nosos pecados.

2. Non tomes o pecado á lixeira - Deus está sempre observando e lembrará os nosos malos.

1. Romanos 6:23 - Porque o salario do pecado é a morte, pero o don de Deus é a vida eterna en Cristo Xesús, noso Señor.

2. Ezequiel 18:20 - A alma que peca morrerá. O fillo non sufrirá pola iniquidade do pai, nin o pai sufrirá pola iniquidade do fillo. A xustiza do xusto será sobre si mesmo, e a maldade do impío será sobre si mesmo.

Apocalipse 18:6 Recomendádeo igual que ela a vós premiou, e dobrelle o dobre segundo as súas obras: enche o dobre na copa que ela encheu.

Deus mándanos pagar o mal co ben, e dar o dobre do que recibimos.

1. Pagar o mal co ben: o poder do amor fronte ao odio

2. Pagar o mal co ben: os beneficios de perdoar en vez de loitar

1. Mateo 5:38-39 "Oíches que se dixo: "Ollo por ollo e dente por dente". Pero eu dígovos que non vos resistades a un malvado. Se alguén vos dá unha labazada na fazula dereita, bótalle tamén a outra meixela".

2. Romanos 12:19-21 "Non vos vinguédes, meus queridos amigos, pero deixade lugar á ira de Deus, porque está escrito: "É a miña vinganza; eu pagarei", di o Señor. Pola contra: "Se o teu inimigo ten fame, aliméntao; se ten sede, dálle de beber. Facendo isto, acumularás carbóns enriba da súa cabeza". Non te deixes vencer polo mal, senón vence o mal co ben".

Apocalipse 18:7 Canto se gloriou a si mesma e viviu deliciosamente, tanto tormento e tristeza dálle, porque di no seu corazón: Eu sento raíña, non son viúva, e non verá tristeza.

Deus advirte que aqueles que viven luxosamente e se jactan da súa propia exaltación recibirán castigo e tristeza.

1. Os perigos de presumir e vivir de luxo

2. Recollendo o que sementamos: as consecuencias do orgullo van

1. Proverbios 16:18 - O orgullo vai antes da destrución, e o espírito altivo antes da caída.

2. Santiago 4:6 - Pero el dá máis graza. Por iso di: Deus resiste aos soberbios, pero dá graza aos humildes.

Apocalipse 18:8 Por iso virán as súas pragas nun día, a morte, o loito e a fame; e será queimada por completo co lume, porque forte é o Señor Deus quen a xulga.

O Señor Deus xulgará a Babilonia nun día con morte, loito, fame e lume.

1: A xustiza de Deus é poderosa e imparable

2: As consecuencias de rexeitar o amor do Señor

1: Isaías 26:9 - "Cando os teus xuízos veñen sobre a terra, a xente do mundo aprende a xustiza".

2: Salmos 9:8 - El xulgará o mundo con xustiza; Gobernará os pobos con xustiza.

Apocalipse 18:9 E os reis da terra, que fornicaron e viviron deliciosamente con ela, chorarán dela e lamentarán por ela, cando vexan o fume da súa queima.

Os reis da terra chorarán por Babilonia despois de presenciar a súa destrución.

1. A caída de Babilonia: as consecuencias do pecado

2. A ira de Deus e a destrución dos malvados

1. Xeremías 51: 7-8 "Babilonia era unha copa de ouro na man do Señor, que emborrachaba a toda a terra: as nacións bebían do seu viño; polo tanto, as nacións están tolas. Babilonia caeu de súpeto e destruíuse: ouvea por ela. ; toma bálsamo para a súa dor, se é así pode ser curada".

2. Isaías 47: 8-9 "Escoita agora isto, ti que tes pracer, que moras descoidado, que dis no teu corazón: Eu son, e ninguén máis que min; Sei a perda de fillos: pero estas dúas cousas chegarán a ti nun momento nun día, a perda de fillos e a viuvez: virán sobre ti na súa perfección pola multitude dos teus feiticeiros e pola gran abundancia. dos teus encantamentos".

Apocalipse 18:10 Estando lonxe por temor ao seu tormento, dicindo: Ai, ai, ai, a gran cidade Babilonia, a cidade poderosa! porque nunha hora chegou o teu xuízo.

Nunha hora, a gran cidade de Babilonia será xulgada e condenada.

1. O Deus da Xustiza: Servimos a un Deus de Xustiza e Xuízo

2. A inevitabilidade da xustiza: recollemos o que sementamos

1. Romanos 2: 8-10 "Pero para aqueles que son egoístas e non obedecen á verdade, senón que obedecen á inxusticia, haberá ira e furia. Haberá tribulación e angustia para todo ser humano que faga o mal, primeiro o xudeu e tamén o grego, pero gloria, honra e paz para todo o que fai o ben, primeiro o xudeu e tamén o grego".

2. Salmo 9:16 "O Señor é coñecido polos seus actos de xustiza; os impíos están atrapados pola obra das súas mans".

Apocalipse 18:11 E os comerciantes da terra chorarán e chorarán por ela; pois ninguén compra xa a súa mercadoría:

Os comerciantes da terra están de loito porque ninguén está a mercar a súa mercadoría.

1. Como podemos confiar na provisión de Deus en tempos de incerteza

2. Vivir con gratitude no medio da perda

1. Isaías 55: 1-2 “Ven, todos os que teñen sede, ven ás augas; e quen non ten cartos, ven, compra e come! Ven, compra viño e leite sen cartos e sen prezo. Por que gastas o teu diñeiro no que non é pan e o teu traballo no que non sacia? Escóitame con dilixencia e comede o que é bo e deleitadevos coa comida rica".

2. Filipenses 4:11-12 “Non é que estea falando de estar necesitado, porque aprendín a contentarme en calquera situación. Sei como ser baixado, e sei como abundar. En calquera circunstancia, aprendín o segredo de afrontar a abundancia e a fame, a abundancia e a necesidade".

Apocalipse 18:12 A mercadoría de ouro, prata, pedras preciosas, perlas, liño fino, púrpura, seda e escarlata, e toda a túa madeira, e todo tipo de vasijas de marfil e todo tipo de vasijas de marfil. madeira preciosa e de latón, ferro e mármore,

A pasaxe de Apocalipse 18:12 describe unha variedade de obxectos preciosos, incluíndo ouro, prata, pedras preciosas, perlas, liño fino, púrpura, seda, escarlata, madeira, marfil, latón, ferro e mármore.

1. O custo da vaidade: un estudo dos elementos descritos en Apocalipse 18:12

2. As cousas espléndidas da Terra: unha reflexión sobre a beleza descrita en Apocalipse 18:12

1. 1 Timoteo 6:17 - Manda aos que son ricos neste mundo presente que non sexan arrogantes nin poñan a súa esperanza na riqueza, que é tan incerta, senón que poñan a súa esperanza en Deus, quen nos proporciona abundantemente todo para o noso gozo.

2. Santiago 5:1-6 - Ven agora, ricos, chorade e berrade polas miserias que vos veñen encima. As túas riquezas apodrecéronse e as túas roupas están comidas pola avelaíña. O teu ouro e prata corroíronse, e a súa corrosión será unha proba contra ti e comerá a túa carne como o lume. Tesouros tesouros nos últimos días.

Apocalipse 18:13 E canela, e cheiros, e ungüentos, e incenso, e viño, e aceite, e fariña fina, e trigo, e bestas, e ovellas, e cabalos, e carros, e escravos e almas dos homes.

Apocalipse 18:13 menciona unha variedade de bens e materiais, incluíndo especias, perfumes, ungüentos, incienso, viño, aceite, fariña, trigo, animais, cabalos, carros, escravos e ata almas dos homes.

1. A adoración da riqueza: como o noso amor polas posesións materiais pode desviarnos

2. O Deus de todas as posesións: como Deus proporciona para as nosas necesidades a través da súa abundancia

1. Proverbios 11: 4- "A riqueza non vale para o día da ira, pero a xustiza libra da morte".

2. Mateo 6: 19-21 "Non acumuledes tesouros na terra, onde a polilla e a ferruxe destrúen, e onde os ladróns entran e rouban. Pero amade para vós tesouros no ceo, onde a polilla e a ferruxe non destrúen, e onde os ladróns non entran nin rouban. Porque onde está o teu tesouro, alí estará tamén o teu corazón".

Apocalipse 18:14 E os froitos que desexaba a túa alma foron de ti, e todas as cousas que eran delicadas e bonitas foron de ti, e xa non o atoparás.

Os luxos da vida quitáronnos.

1: Permanece no Señor e confía na súa provisión

2: Contento no medio do sufrimento

1: Filipenses 4: 11-13 "Non é que estea falando de estar necesitado, porque aprendín a contentarme en calquera situación. Sei ser humillado e sei abundar. en cada circunstancia, aprendín o segredo de afrontar a abundancia e a fame, a abundancia e a necesidade.

2: Mateo 6:25-27 "Por iso dígoche: non te preocupes pola túa vida, o que comerás ou o que beberás, nin polo teu corpo, o que vestirás. Non é a vida máis que o alimento? e o corpo máis que a roupa?Mira os paxaros do ceo: nin sementan nin segan nin recollen nos hórreos, e con todo o teu Pai celestial dálles de comer.Non vales máis ca eles?

Apocalipse 18:15 Os comerciantes destas cousas, que se fixeron ricos por ela, estarán lonxe por medo ao seu tormento, chorando e lamentando.

Os comerciantes do mundo encheranse de medo e tristeza ao ver o xuízo de Deus sobre Babilonia.

1. Busca seguridade en Deus, non riquezas mundanas.

2. Ten fe na xustiza suprema de Deus.

1. Salmo 112:7 - Non terán medo ás malas novas; os seus corazóns están firmes, confiando no Señor.

2. Mateo 6: 19-21 - "Non acumuledes tesouros na terra, onde a polilla e a ferruxe destrúen e onde os ladróns entran e rouban, senón que amañades tesouros no ceo, onde nin a polilla nin a ferruxe destrúen e onde os ladróns non entran e rouban. Porque onde está o teu tesouro, alí estará tamén o teu corazón.

Apocalipse 18:16 E dicindo: Ai, ai, a gran cidade, que estaba vestida de liño fino, púrpura e escarlata, e adornada con ouro, pedras preciosas e perlas!

A gran cidade estaba adornada con roupas luxosas, con ouro, pedras preciosas e perlas.

1. A beleza da cidade: leccións de Apocalipse 18:16

2. Adornarnos de piedad: que nos ensinou a gran cidade?

1. Proverbios 31:25: "A forza e a dignidade son a súa vestimenta, e ri no tempo que vén".

2. 1 Pedro 3:3-4: "Non deixes que o teu adorno sexa externo, o trenzado do cabelo e a posta de xoias de ouro, ou a roupa que levas, senón que o teu adorno sexa a persoa oculta do corazón coa beleza imperecedeira dun espírito manso e tranquilo, que aos ollos de Deus é moi precioso".

Apocalipse 18:17 Porque nunha hora tan grande riqueza quedou en nada. E todos os mestres de barcos, e toda a compañía dos barcos, e os mariñeiros, e todos os que mercaban polo mar, estaban lonxe,

As grandes riquezas do mundo quedan en nada nunha soa hora.

1. A fugacidade da riqueza: como as nosas riquezas son fugaces

2. A vaidade de perseguir o poder e a fortuna

1. Mateo 6:24-34 - Ninguén pode servir a dous amos

2. Salmo 39:6 - Seguro que todo home anda en van espectáculo

Apocalipse 18:18 E clamaron cando viron o fume da súa queimada, dicindo: Que cidade se parece a esta gran cidade!

A xente lamentaba a destrución da gran cidade de Babilonia.

1. A destrución de Babilonia: o que nos ensina sobre o orgullo e a cobiza

2. O poder de Deus: como xulga aos malvados

1. Proverbios 16:18 - "O orgullo vai antes da destrución, e o espírito altivo antes da caída".

2. Isaías 13:19-20 - "E Babilonia, a gloria dos reinos, a beleza do orgullo dos caldeos, será como cando Deus derrocou a Sodoma e Gomorra. Nunca será habitada, nin será habitada de xeración en xeración. xeración".

Apocalipse 18:19 E botaron po sobre as súas cabezas, chorando e chorando, dicindo: ¡Ai, ai, aquela gran cidade na que se enriqueceron todos os que tiñan barcos no mar polo seu custo! porque nunha hora queda desolada.

A xente choraba e lamentaba de tristeza pola gran cidade que quedou desolada nunha hora.

1. Misericordia e Xuízo de Deus

2. A impermanencia dos tesouros terrestres

1. Lamentacións 3:22-24 - O amor firme do Señor nunca cesa; as súas misericordias nunca chegan ao seu fin; son novas todas as mañás; grande é a túa fidelidade.

2. Mateo 6: 19-21 - Non se acumulen tesouros na terra, onde a polilla e a ferruxe destrúen e onde os ladróns entran e rouban, senón que amañan tesouros no ceo, onde nin a polilla nin a ferruxe destrúen e onde os ladróns. non entrar e roubar. Porque onde está o teu tesouro, alí estará tamén o teu corazón.

Apocalipse 18:20 Alegrate por ela, ceo, e santos apóstolos e profetas; porque Deus te vingou dela.

Deus vingou aos que foron agraviados pola cidade pecadora de Babilonia.

1: A xustiza de Deus prevalece e sempre vingará aos que son injustos.

2: Alegrate coa xustiza de Deus e mostra gratitude pola súa protección.

1: Romanos 12:19 - Amados, nunca vos vinguédes, senón deixalo á ira de Deus, porque está escrito: "A vinganza é miña, eu pagarei, di o Señor".

2: Salmo 7:11 - Deus é un xuíz xusto e un Deus que se indigna todos os días.

Apocalipse 18:21 E un anxo poderoso colleu unha pedra como unha gran pedra de muíño e botouna ao mar, dicindo: Así será derrubada con violencia a gran cidade Babilonia, e xa non será atopada en absoluto.

Un poderoso anxo botou unha gran pedra de muíño ao mar, simbolizando a destrución da gran cidade de Babilonia.

1. A destrución de Babilonia: un sinal da vinda do Señor

2. As consecuencias da desobediencia: a caída de Babilonia

1. Xeremías 51:63-64 "E cando remates de ler este libro, atarásIle unha pedra e arroxarás no medio do Éufrates: e dirás: Así será. Afundirase Babilonia e non se levantará do mal que eu vou traer sobre ela".

2. Isaías 13:19-20 "E Babilonia, a gloria dos reinos, a beleza da excelencia dos caldeos, será como cando Deus derrocou a Sodoma e Gomorra. Nunca será habitada, nin será habitada de xeración en xeración. xeración: nin os árabes plantarán alí tendas, nin os pastores farán alí o seu rebaño".

Apocalipse 18:22 E a voz dos arpistas, dos músicos, dos gaiteiros e dos trompetistas, non se oirá máis en ti; e ningún artesán, de calquera oficio que sexa, xa non se atopará en ti; e xa non se oirá en ti o son dunha pedra de muíño;

Babilonia é representada como un lugar de gran riqueza e luxo que chegou ao seu fin brusco.

1. A vaidade dos praceres mundanos

2. A fugacidade da riqueza terrestre

1. Eclesiastés 2:1-11

2. Isaías 47:8-10

Apocalipse 18:23 E a luz dunha vela non brillará máis en ti; e a voz do noivo e da noiva xa non se oirá en ti: porque os teus comerciantes eran os grandes homes da terra; pois polos teus feiticeiros foron enganadas todas as nacións.

Os comerciantes da cidade eran persoas influentes do mundo e a súa feiticería enganou a todas as nacións.

1. O poder do engano

2. A influencia dos comerciantes

1. Mateo 24:4-5 - E respondeu Xesús e díxolles: Mirade que ninguén vos engane. Porque moitos virán no meu nome, dicindo: Eu son o Cristo; e enganará a moitos.

2. Proverbios 12:5 - Os pensamentos dos xustos son correctos, pero os consellos dos impíos son enganos.

Apocalipse 18:24 E nela atopouse o sangue dos profetas, dos santos e de todos os que morreron na terra.

Apocalipse 18:24 revela que o sangue dos profetas, dos santos e de todos os que morreron na terra se atopou nela.

1. Unha chamada a defender a xustiza: os mártires que se negaron a desistir

2. O poder do amor: os santos que o sacrificaron todo

1. Mateo 10:28 - "E non teñas medo dos que matan o corpo pero non poden matar a alma. Teme máis ben a aquel que pode destruír a alma e o corpo no inferno".

2. Hebreos 11:35-38 - "As mulleres recibiron os seus mortos pola resurrección. Algúns foron torturados, negándose a aceptar a liberación, para poder volver a vivir mellor. Outros sufriron burlas e azotes, e mesmo cadeas e cárcere. Lapidaron, serraron en dous, mataron a espada. Andaban con peles de ovellas e cabras, indixentes, aflixidos, maltratados, dos que o mundo non era digno, deambulando por desertos e montañas e por covas e covas da terra.

Apocalipse 19 é o capítulo décimo noveno do libro de Apocalipsis e continúa a visión de Xoán dos acontecementos do tempo final. Este capítulo céntrase no glorioso regreso de Cristo, a cea das vodas do Cordeiro e a derrota dos poderes malvados.

1o Parágrafo: O capítulo comeza cunha escena no ceo onde unha gran multitude louva a Deus polos seus xustos xuízos. Eles exclaman "Aleluia!" mentres se alegran pola destrución de Babilonia, simbolizando o sistema corrupto que se opuxo a Deus (Apocalipsis 19:1-3). Os vinte e catro anciáns e catro criaturas vivas únense na adoración, recoñecendo a soberanía de Deus e louvándoo pola súa salvación e gloria (Apocalipsis 19:4-6).

2o Parágrafo: Xoán é testemuña dunha visión dun cabalo branco co seu xinete chamado Fiel e Verdadero. El é identificado como Xesucristo, quen xulga e fai a guerra con xustiza (Apocalipse 19:11). Está vestido cunha túnica mergullada en sangue, que representa a súa vitoria sobre as forzas do mal. Os exércitos do ceo séguenо en cabalos brancos, tamén vestidos con liño fino (Apocalipsis 19:14). Unha espada afiada sae da súa boca para derribar as nacións, demostrando a súa autoridade para gobernar con xustiza (Apocalipse 19:15).

3o Parágrafo: A besta, o Anticristo, e o seu falso profeta son capturados por Cristo e arroxados vivos ao lago de lume. Os seus seguidores son asasinados pola espada que sae da boca de Cristo (Apocalipsis 19:20-21). Entón, un anxo invita a todos a participar na cea das vodas do Cordeiro: a unión entre Cristo como noivo e os seus fieis seguidores como a noiva (Apocalipsis 19:9). Esta celebración significa unha alegre comunión entre Cristo e aqueles que se mantiveron leais a El.

En resumo, o capítulo dezanove de Apocalipse representa escenas cheas de loanzas polos xustos xuízos de Deus. Representa o glorioso regreso de Cristo como o xinete nun cabalo branco, liderando os exércitos do ceo nunha batalla vitoriosa contra as forzas do mal. O capítulo enfatiza o papel de Cristo como xuíz xusto e a súa autoridade para derrotar a toda oposición. Descríbese a derrota da besta e do falso profeta, xunto cos seus seguidores, seguida dunha invitación a participar na cea das vodas do Cordeiro, unha celebración que simboliza a unión e a comunión entre Cristo e os seus fieis seguidores. Este capítulo subliña os temas de adoración, a vitoria divina sobre o mal e a alegre anticipación da comunión eterna con Cristo.

Apocalipse 19:1 E despois destas cousas oín unha gran voz de moita xente no ceo, que dicía: Aleluya; Salvación, gloria, honra e poder para o Señor, noso Deus:

Unha celebración de loanza e agradecemento ao Señor pola súa salvación, gloria, honra e poder.

1. "O poder de louvar a Deus"

2. "O amor insondable de Deus: unha chamada á adoración"

1. Salmo 150:6 - "Que todo o que respira alabe a Xehová! Louvar ó Señor!"

2. Romanos 11:33-36 - "Oh, a profundidade das riquezas, da sabedoría e do coñecemento de Deus! Que inescrutables son os seus xuízos e que inescrutables os seus camiños! Porque quen coñeceu a mente do Señor, ou quen foi o seu conselleiro? Ou quen lle deu un agasallo para que lle paguen? Porque del e por el e para el son todas as cousas. A el sexa a gloria para sempre. Amén."

Apocalipse 19:2 Porque verdadeiros e xustos son os seus xuízos, porque xulgou á gran rameira, que corrompiu a terra coa súa fornicación, e vingou o sangue dos seus servos da man dela.

Deus xulgou á gran prostituta que corrompiu a terra e vingou o sangue dos seus servos.

1. Xuízos xustos de Deus - Apocalipse 19:2

2. A corrupción da terra e vinganza do sangue dos fieis - Apocalipse 19:2

1. Salmo 33:5 - "El ama a xustiza e a xustiza; a terra está chea do amor firme do Señor".

2. Ezequiel 16: 38-39 - "E xulgarei como as mulleres que rompen o matrimonio e derraman sangue son xulgadas, e traerei sobre ti a vinganza de sangue da miña ira e da miña ira celosa. Entón entregareiche ás túas mans. amantes, derrubaran os vosos montes e derrubaran os vosos santuarios elevados, desposuaranvos das vosas roupas, colleran as vosas fermosas xoias e deixaranvos espidos".

Apocalipse 19:3 E de novo dixeron: Aleluya. E o seu fume levantouse para sempre.

A xente do Ceo louvaba a Deus e o fume da súa loanza levantouse para a eternidade.

1. O poder da loanza: como a nosa loanza dá gloria a Deus

2. O impacto dos nosos eloxios: como duran os nosos eloxios ao longo da eternidade

1. Salmos 145: 3 - Grande é o Señor, e moi loable; e a súa grandeza é inescrutable.

2. Hebreos 13:15 - Por el, pois, ofrezamos continuamente o sacrificio de loanza a Deus, é dicir, o froito dos nosos beizos que dan grazas ao seu nome.

Apocalipse 19:4 E os vinte e catro anciáns e os catro animais caeron e adoraron a Deus que estaba sentado no trono, dicindo: Amén; Aleluya.

Os anciáns e as bestas louvaron a Deus pola súa gloria e poder.

1. Deus é digno da nosa louvanza e adoración.

2. Debemos recoñecer sempre a grandeza e o poder de Deus.

1. Salmo 19:1 - "Os ceos proclaman a gloria de Deus, e o ceo enriba proclama a súa obra".

2. Filipenses 2:10-11 - "para que no nome de Xesús todo xeonllo se doble, no ceo, na terra e debaixo da terra, e toda lingua confesa que Xesucristo é o Señor, para a gloria de Deus Pai. "

Apocalipse 19:5 E saíu unha voz do trono, que dicía: Load ao noso Deus, todos os seus servos e os que o temédes, pequenos e grandes.

A gloria de Deus debe ser loada por todos os seus servos, tanto os pequenos como os grandes.

1. A grandeza de Deus: unha chamada á louvanza

2. Todos son iguais aos ollos do Señor: unha chamada á adoración

1. Salmo 150:6 - Que todo o que respira alabe o Señor.

2. Romanos 11:33-36 - ¡Oh profundidade das riquezas tanto da sabedoría como do coñecemento de Deus! Que inescrutables son os seus xuízos e os seus camiños que non se descubren! Porque quen coñeceu a mente do Señor? Ou quen foi o seu conselleiro? Ou quen lle deu primeiro, e volverá serlle recompensado? Porque del, e por el e para el son todas as cousas: a quen sexa a gloria para sempre. Amén.

Apocalipse 19:6 E escoitei como a voz dunha gran multitude, e como a voz de moitas augas, e como a voz de fortes tronos, dicindo: Aleluya, porque o Señor Deus omnipotente reina.

Unha gran multitude de voces, como o son de moitas augas e os tronos, cantaron "Aleluia!" en loanza do reinado de Deus.

1. Loa a Deus en todas as circunstancias: unha reflexión sobre Apocalipse 19:6

2. Alegrámonos co reinado de Deus: explorando o significado de Apocalipse 19:6

1. Salmo 29: 2-3 - "Atribuíde ao Señor a gloria debida ao seu nome; adorade ao Señor no esplendor da súa santidade. A voz do Señor está sobre as augas; o Deus da gloria trona, o Señor trona sobre as augas. as augas poderosas".

2. Isaías 25:1 - "Señor, ti es o meu Deus; exaltareiche; louvarei o teu nome, porque fixeches cousas marabillosas, plans formados desde antigo, fieis e seguros".

Apocalipse 19:7 Alegrámonos, alegrémonos e honrémoslle, porque as vodas do Año chegaron, e a súa muller preparouse.

Chegou as vodas do Cordeiro e a súa muller está preparada.

1: As alegrías das vodas do Año

2: Preparándonos para unirnos á voda do Cordeiro

1: Efesios 5:25-27 - Maridos, amade ás vosas mulleres, como tamén Cristo amou á igrexa e entregouse a si mesmo por ela; Para que o santificase e limpase co lavado de auga coa palabra.

2: Mateo 22:1-14 - A parábola da festa do matrimonio.

Apocalipse 19:8 E concedeuse a ela que fose vestida de liño fino, limpo e branco, porque o liño fino é a xustiza dos santos.

A xustiza dos santos é simbolizada polo uso de liño branco fino.

1. O significado da xustiza: explorando a simboloxía da Revelación 19:8

2. Recibir e abrazar a xustiza: a importancia de levar roupa branca

1. Filipenses 3:9: "E ser atopado nel, non tendo a miña propia xustiza, que é da lei, senón a que é pola fe de Cristo, a xustiza que é de Deus pola fe."

2. Romanos 10:3-4: "Porque ignorando a xustiza de Deus, e procurando establecer a súa propia xustiza, non se someteron á xustiza de Deus. Porque Cristo é o fin da lei para a xustiza de todos. que cre".

Apocalipse 19:9 E díxome: Escribe: Benaventurados os que son chamados á cea das vodas do Año. E díxome: Estes son os verdadeiros ditos de Deus.

Un anxo de Deus di a Xoán que escriba que aqueles que están invitados á cea das vodas do Año son bendicidos e que estas palabras son verdadeiros ditos de Deus.

1. Unha invitación á cea das vodas do cordeiro - Explorando o privilexio especial dos que son chamados

2. As bendicións dos que reciben a invitación á cea das vodas do cordeiro

1. Mateo 22:1-14 - Parábola da festa das vodas

2. Lucas 14:15-24 - Parábola do gran banquete

Apocalipse 19:10 E caín aos seus pés para adoralo. E díxome: Mira que non o fagas: eu son o teu compañeiro de servizo e os teus irmáns que teñen o testemuño de Xesús: adora a Deus, porque o testemuño de Xesús é o espírito de profecía.

A pasaxe de Apocalipse 19:10 enfatiza a importancia de adorar a Deus e non a ningún outro ser xa que Xesús é un compañeiro de servizo de Deus.

1. O poder da adoración: comprender o significado de adorar só a Deus

2. O Testemuño de Xesús: Recoñecer o Espírito de Profecía

1. Éxodo 20:3-5; Deuteronomio 5:7-10 - Os Dez Mandamentos

2. 1 Xoán 5: 9-12 - O testemuño de Xesús é verdadeiro e da vida.

Apocalipse 19:11 E vin o ceo aberto, e velaquí un cabalo branco; e o que sentou sobre el chamábase Fiel e Verdadero, e con xustiza xulga e fai guerra.

En Apocalipse 19:11, revélase unha visión do ceo, cun cabalo branco e o seu xinete, chamado Fiel e Verdadero, que está xulgando e facendo a guerra con xustiza.

1. Os fieis e verdadeiros: o poder da xustiza

2. O cabalo branco: unha visión do ceo

1. Isaías 11: 4-5 - "Pero xulgará con xustiza aos pobres e reprenderá con equidade aos mansos da terra; e ferir a terra coa vara da súa boca e co alento dos seus beizos. matará aos impíos. E a xustiza será o cinto dos seus lombos e a fidelidade o cinto das súas rendas".

2. Apocalipse 19:8 - "E foi concedida a ela que fose vestida de liño fino, limpo e branco, porque o liño fino é a xustiza dos santos".

Apocalipse 19:12 Os seus ollos eran coma unha chama de lume, e na súa cabeza había moitas coroas; e tiña escrito un nome, que ninguén sabía, senón el mesmo.

É o Rei dos reis e Señor dos señores, cun nome que só el coñece.

1. Deus é grande e poderoso, e só el coñece o seu nome.

2. Xesús é o Rei dos reis e Señor dos señores, e debemos exaltalo por riba de todo.

1. Isaías 9: 6-7 - "Porque un neno nos naceu, un fillo nos é dado; e o goberno estará sobre o seu ombreiro, e chamarase o seu nome Conselleiro marabilloso, Deus poderoso, Pai eterno, Príncipe. de paz. Do aumento do seu goberno e da paz non haberá fin, no trono de David e sobre o seu reino, para afianzalo e defendelo con xustiza e xustiza dende este tempo e para sempre. o Señor dos exércitos fará isto".

2. Filipenses 2: 9-11 - "Por iso Deus exaltouno e deulle o nome que está por riba de todo nome, para que no nome de Xesús todo xeonllo se dobrase, no ceo, na terra e debaixo da terra, e toda lingua confesa que Xesucristo é o Señor, para gloria de Deus Pai".

Apocalipse 19:13 E vestíase cunha vestidura mergullada en sangue, e o seu nome chámase Palabra de Deus.

Os exércitos celestes seguirán ao Señor Xesús, que está vestido cunha vestimenta mergullada en sangue.

1. Vitoria en Cristo - o poder da Palabra de Deus

2. Vestida para a batalla - vestida de vitoria a través do sacrificio de Xesús

1. Isaías 63:1-3

2. Efesios 6:10-18

Apocalipse 19:14 E os exércitos que estaban no ceo seguírono sobre cabalos brancos, vestidos con liño fino, branco e limpo.

Xesús leva un exército de habitantes do ceo, vestidos de branco, á batalla.

1. Seguindo a Xesús na fe: aprender a confiar no seu liderado

2. O poder do amor: Xesús liderando un exército de habitantes do ceo

1. 2 Crónicas 20:12-17 - Cando o pobo de Xudá enfrontouse a un inimigo demasiado

grande para eles, Deus díxolles que confiasen nel e en ninguén máis.

2. Mateo 5:44-45 - Xesús ensínanos a amar aos nosos inimigos, mesmo no medio da batalla.

Apocalipse 19:15 E da súa boca sae unha espada afiada, para ferir con ela as nacións, e gobernaraas cunha vara de ferro, e pisa o lagar da fiereza e da ira do Deus Todopoderoso.

Deus usará o seu poder para facer xustiza ás nacións.

1. Xustiza de Deus: o equilibrio da misericordia e da ira

2. O poder da palabra: a espada do Señor

1. Isaías 11:4 - "Pero con xustiza xulgará aos pobres e reprenderá con equidade aos mansos da terra; e ferir a terra coa vara da súa boca, e co alento dos seus beizos. mata aos malvados".

2. Isaías 63: 3-4 - "Pisei só o lagar; e do pobo non había ninguén comigo; porque os pisarei na miña ira, e pisoteareinos na miña furia, e o seu sangue será rociado sobre os meus vestidos, e mancharei todos os meus vestidos".

Apocalipse 19:16 E leva na súa vestidura e na súa coxa un nome escrito: REI DOS REIS E SEÑOR DOS SEÑORES.

Esta pasaxe enfatiza o poder e a autoridade de Xesús como Rei dos Reis e Señor dos Señores.

1. A Maxestade de Xesús: o seu reino e señorío

2. A soberanía de Xesús: a súa autoridade sobre todas as cousas

1. Filipenses 2:5-11 - Xesús se humilla para facerse obediente ata a morte na cruz.

2. Colosenses 1:15-20 - A preeminencia e a supremacía de Xesús sobre toda a creación.

Apocalipse 19:17 E vin un anxo de pé no sol; e berrou a gran voz, dicindo a todas as aves que voan no medio do ceo: Ven e reúnense para a cea do gran Deus;

Un anxo mandou aos paxaros reunirse para a gran cea de Deus.

1. A invitación á cea de Deus: investigando Apocalipse 19:17

2. A invitación incondicional de Deus: entender Apocalipse 19:17

1. Lucas 14:15-24 - A parábola do gran banquete.

2. Isaías 25:6-8 - A promesa do Señor dun gran banquete.

Apocalipse 19:18 Para que comades carne de reis, carne de capitáns, carne de poderosos, carne de cabalos, e dos que sentan neles, e carne de todos os homes, tanto libres como libres. vínculo, tanto pequeno como grande.

Deus permite que os fieis coman a carne de reis, capitáns, homes poderosos e cabalos, e dos que os montan, así como de todas as persoas, independentemente do seu estado.

1. A bendición da igualdade: como Deus honra a todas as persoas independentemente do estado

2. A necesidade da humildade: como Deus sostén aos que serven aos demais

1. Gálatas 3:28 - Non hai nin xudeu nin grego, non hai escravo nin libre, non hai home nin muller, porque todos sodes un en Cristo Xesús.

2. Santiago 4:10 - Humilídevos diante do Señor, e el os exaltará.

Apocalipse 19:19 E vin a besta, e os reis da terra e os seus exércitos, reunidos para facer guerra contra o que estaba no cabalo e contra o seu exército.

A Besta e os reis da terra reuníronse para facer a guerra contra Deus.

1: A batalla contra Deus - Como manterse firme contra a tentación de unirse ás forzas da

Besta

2: The Counter Attack - Vitoria en Cristo sobre as forzas do mal

1: Efesios 6: 10-13 - Revístese de toda a armadura de Deus, para que poidades resistir as artimañas do diaño.

2: Santiago 4:7 - Sométete, pois, a Deus. Resiste o demo, e el fuxirá de ti.

Apocalipse 19:20 E foi tomada a besta, e con ela o falso profeta que facía milagres ante el, cos que enganou aos que recibiran a marca da besta e aos que adoraban a súa imaxe. Estes dous foron arroxados vivos nun lago de lume ardendo con xofre.

A besta e o falso profeta foron arroxados vivos nun lago de lume ardendo con xofre.

1. As consecuencias do pecado: o castigo de Deus no lago de lume

2. O poder de Deus: a súa xustiza prevalece

1. Romanos 6:23 - Porque o salario do pecado é a morte, pero o don de Deus é a vida eterna en Cristo Xesús, noso Señor.

2. Mateo 25:41 - Entón dirá aos que están á súa esquerda: 'Aparte de min, malditos, ao lume eterno preparado para o diaño e os seus anxos.

Apocalipse 19:21 E o resto morreu coa espada do que estaba no cabalo, a espada que saía da súa boca, e todas as aves enchéronse da súa carne.

Xesús virá e vencerá o mal cunha espada que sae da súa boca, deixando que o mal sexa devorado polos paxaros.

1. A Palabra de Deus é poderosa: a espada do Señor

2. O xuízo final: a espada da xustiza de Xesús

1. Isaías 11:4 - "Pero con xustiza xulgará aos pobres e reprenderá con equidade aos

mansos da terra; e ferir a terra coa vara da súa boca, e co alento dos seus beizos. mata aos malvados".

2. Hebreos 4:12 - "Porque a palabra de Deus é rápida, poderosa e máis cortante que calquera espada de dous fíos, penetra ata a división da alma e do espírito, das articulacións e das medulas, e é un discernidor do pensamentos e intencións do corazón".

Apocalipse 20 é o vixésimo capítulo do libro de Apocalipsis e continúa a visión de Xoán dos acontecementos do tempo final. Este capítulo céntrase na vinculación de Satanás, o reinado de Cristo e o xuízo final.

1o Parágrafo: O capítulo comeza cun anxo que baixa do ceo, sostendo unha chave e unha gran cadea. Apodera de Satanás, amarrao por mil anos e tírao ao abismo, selándoo para que non poida enganar ás nacións durante este período (Apocalipse 20:1-3). Este período de mil anos denomínase "milenio" ou "os mil anos". Durante este tempo, os que foron martirizados pola súa fe reinan con Cristo e participan da súa autoridade (Apocalipsis 20:4-6).

2o Parágrafo: Despois de que se cumpran os mil anos, Satanás é liberado da súa prisión. Engana a moitas nacións e reúneas para a batalla contra o pobo de Deus (Apocalipse 20:7-9). Porén, o lume baixa do ceo e devoraos. Satanás é entón arroxado ao lago de lume onde será atormentado para sempre (Apocalipse 20:10).

3o parágrafo: Despois deste xuízo sobre Satanás, Xoán ve un gran trono branco con Deus sentado nel. Os mortos, tanto pequenos como grandes, resucitan para estar diante del. Ábrense libros que conteñen rexistros dos feitos de todos polos que serán xulgados (Apocalipsis 20:11-12). Aqueles cuxos nomes non se atopan escritos no Libro da Vida son arroxados ao lago de lume, a segunda morte, xunto á propia morte e ao Hades (Apocalipsis 20:13-15). Este xuízo final significa a separación eterna de Deus para aqueles que o rexeitaron.

En resumo, o capítulo vinte de Apocalipse describe eventos clave relacionados co xuízo do tempo final. Representa a Satanás atado durante mil anos, durante os cales reinan Cristo e os seus fieis seguidores. Despois do milenio, Satanás é liberado e engana a moitas nacións, levando á súa destrución polo lume. Satanás é entón lanzado ao lago de lume. O capítulo conclúe cunha visión do gran xuízo do trono branco onde todas as persoas son resucitadas e xulgadas segundo os seus feitos. Aqueles cuxos nomes non se atopan no Libro da Vida enfróntanse ao castigo eterno no lago de lume. Este capítulo enfatiza o xuízo divino sobre Satanás, o reinado de Cristo e os seus seguidores, e a responsabilidade final de toda a humanidade ante o trono de Deus.

Apocalipse 20:1 E vin un anxo baixar do ceo, que tiña a chave do abismo e unha gran cadea na man.

Un anxo descríbese en Apocalipse 20:1 como baixando do ceo cunha chave e unha gran cadea na man.

1. O poder do anxo: explorando a forza dos mensaxeiros de Deus

2. A chave do reino: descubrindo o significado simbólico da chave e da cadea

1. Isaías 22:22 - "E poñerei a chave da casa de David sobre o seu ombreiro; así abrirá, e ninguén pechará; e pechará, e ninguén abrirá".

2. Mateo 16:19 - "E dareiche as chaves do reino dos ceos; e todo o que ates na terra, quedará atado no ceo; e todo o que desates na terra, será soltado no ceo".

Apocalipse 20:2 E agarrou ao dragón, aquela serpe vella, que é o Diaño e Satanás, e atouno mil anos.

O Diaño e Satanás estiveron ligados por Deus durante mil anos.

1: Deus sempre vencerá sobre o mal.

2: Debemos confiar no poder e na protección de Deus.

1: Romanos 8:38-39 - Porque estou seguro de que nin a morte nin a vida, nin os anxos nin os gobernantes, nin as cousas presentes nin as vindeiras, nin os poderes, nin a altura nin a profundidade, nin ningunha outra cousa en toda a creación, poderá para separarnos do amor de Deus en Cristo Xesús noso Señor.

2: Isaías 54:17 - Ningunha arma que se fabrique contra ti terá éxito, e refutarás toda lingua que se levante contra ti no xuízo. Prevalecerás cando loitas cos teus inimigos.

Apocalipse 20:3 E botárono no abismo, pechárono e púxolle un selo, para que non enganase máis ás nacións ata que se cumpran os mil anos; e despois debe ser soltado un pouco. tempada.

Satanás é arroxado a un pozo sen fondo e é contido durante mil anos ata que se lle permite un curto período de liberdade despois de que se cumpran os mil anos.

1. Estade atentos e resiste ás tentacións do Diaño.

2. Mira a Deus en tempos de loita e tentación.

1. Santiago 4:7 - "Sométese, pois, a Deus. Resista ao demo, e fuxirá de vós".

2. 1 Corintios 10:13 - "Ningunha tentación que non sexa común para o home te alcanzou. Deus é fiel, e non deixará que sexas tentado por riba das túas capacidades, pero coa tentación tamén proporcionará a vía de escape. para que poidas soportarlo".

Apocalipse 20:4 E vin tronos, e sentáronse sobre eles, e deulles xuízo; e vin as almas dos que foron decapitados pola testemuña de Xesús e pola palabra de Deus, e que non adoraron. a besta, nin a súa imaxe, nin recibira a súa marca na fronte nin nas súas mans; e viviron e reinaron con Cristo mil anos.

Xoán ve os tronos e os que se sentan neles reciben o xuízo. Tamén ve as almas dos que foran martirizados pola súa fe en Xesús e na súa Palabra, e que non cederan á besta nin á súa imaxe, e mantiveron a súa fe a pesar da persecución.

1. Aproveitando ao máximo o noso tempo na Terra - Como vivir unha vida de fe e coraxe

2. Perdurar ata o final - Como manterse firmes na nosa fe ante a adversidade

1. Romanos 8:17-18 - E se fillos, entón herdeiros; herdeiros de Deus e coherdeiros con Cristo; se é así que padecemos con el, para que tamén seamos glorificados xuntos. Porque considero que os sufrimentos deste tempo presente non son dignos de ser comparados coa gloria que se revelará en nós.

2. Mateo 10:22 - E seredes odiados por todos os homes polo meu nome, pero o que persevere ata o fin salvarase.

Apocalipse 20:5 Pero o resto dos mortos non volveron vivir ata que se cumpriron os mil anos. Esta é a primeira resurrección.

Esta pasaxe do Apocalipse fala da primeira resurrección, que ocorrerá despois de que se cumpran os mil anos.

1. A esperanza da resurrección: o que significa para nós

2. Unha ollada máis atenta á Primeira Resurrección

1. 1 Corintios 15:20-26 - Porque como todos morren en Adán, así tamén en Cristo todos serán revividos.

2. Romanos 6:3-5 - Polo tanto, fomos sepultados con el polo bautismo na morte, para que, así como Cristo resucitou de entre os mortos pola gloria do Pai, tamén nós camiñemos en novidade de vida.

Apocalipse 20:6 Benaventurado e santo o que ten parte na primeira resurrección: sobre tales a segunda morte non ten poder, senón que serán sacerdotes de Deus e de Cristo, e reinarán con el mil anos.

A primeira resurrección é unha bendición, e os que participan nela non se enfrontarán á segunda morte. Serán sacerdotes de Deus e de Cristo e reinarán con el mil anos.

1. A Bendición da Primeira Resurrección

2. Recollendo os froitos da vida eterna

1. Romanos 6:23 - Porque o salario do pecado é a morte; pero o don de Deus é a vida eterna por medio de Xesucristo, noso Señor.

2. 1 Corintios 15:54–57 - Entón, cando este corruptible se vestise de incorrupción, e este mortal se vestise de inmortalidade, cumprirase o dito que está escrito: A morte é tragada na vitoria. Ó morte, onde está o teu aguillón? Oh sepulcro, onde está a túa vitoria? O aguillón da morte é o pecado; e a forza do pecado é a lei. Pero grazas a Deus, que nos dá a vitoria por medio do noso Señor Xesucristo.

Apocalipse 20:7 E cando pasen os mil anos, Satanás será soltado da súa prisión,

Os mil anos expiraron e Satanás é liberado da prisión.

1. O fin dos mil anos e a liberación de Satanás: as implicacións do milenio

2. O final do milenio: comprender o significado da liberación de Satanás

1. Isaías 14:12-15 - O desexo de Satanás de ser maior que Deus

2. 2 Pedro 2:4-9 - Carácter e intencións de Satanás

Apocalipse 20:8 E sairá para enganar ás nacións que están nos catro cuartos da terra, Gog e Magog, para reunilos para a batalla, cuxo número é como a area do mar.

Un gran exército formado por nacións dos catro recunchos da terra será enganado por unha forza poderosa e reunirase para a batalla.

1. A nosa fe en Deus será probada cando as nacións do mundo se reúnan para a batalla.

2. Estea preparado para manterse firme na súa fe e confiar na protección e orientación de Deus.

1. Isaías 59:19 Así temerán o nome de Xehová dende o occidente, e a súa gloria dende o nacer do sol. Cando o inimigo entra como un diluvio, o Espírito do Señor levantará contra el un estandarte.

2. Efesios 6: 11-13 Revestídevos toda a armadura de Deus, para que poidades resistir as artimañas do demo. Porque non loitamos contra sangue e carne, senón contra principados, contra potestades, contra os gobernantes das tebras deste mundo, contra a maldade espiritual nos lugares altos. Por iso, tomade toda a armadura de Deus, para que poidades resistir no día malo e, unha vez feito todo, manteredes firmes.

Apocalipse 20:9 E subiron ao ancho da terra e rodearon o campamento dos santos e a cidade amada; e baixou lume do ceo de Deus e devounos.

Os impíos subiron e rodearon o campamento dos santos e a cidade amada, cando o lume baixou do ceo de Deus e os destruíu.

1. As consecuencias da maldade: unha ollada a Apocalipse 20:9

2. A xustiza de Deus e a súa protección dos santos: reflexións sobre Apocalipse 20:9

1. Isaías 66: 15-16 - "Porque velaquí, o Señor virá con lume, e cos seus carros coma un torbellino, para entregar a súa ira con furia e a súa reprensión con chamas de lume. espada defenderá o Señor con toda carne, e os mortos do Señor serán moitos".

2. Salmo 37:20 - "Pero os impíos perecerán, e os inimigos de Xehová serán coma a graxa dos cordeiros: consumirán, consumirán en fume".

Apocalipse 20:10 E o demo que os enganou foi lanzado ao lago de lume e xofre, onde están a besta e o falso profeta, e será atormentado día e noite por sempre e para sempre.

O Diaño, a Besta e o Falso Profeta serán arroxados ao lago de lume e serán eternamente atormentados.

1. O poder do tormento eterno: un estudo sobre Apocalipse 20:10

2. Os perigos do engano: un estudo sobre o destino do diaño en Apocalipse 20:10

1. 2 Tesalonicenses 2: 9-10 - A chegada do inicuo é pola actividade de Satanás con todo poder e sinais falsos e marabillas

2. Mateo 25:41 - Entón dirá aos que están á súa esquerda: 'Aparte de min, malditos, ao lume eterno preparado para o diaño e os seus anxos.

Apocalipse 20:11 E vin un gran trono branco, e ao que estaba sentado nel, de cuxa face fuxiron a terra e o ceo; e non se atopou lugar para eles.

Xoán ve un gran trono branco, e o que está sentado nel, de cuxo rostro foxen a terra e o ceo, sen deixar lugar para eles.

1. A Maxestade de Xesús: Vendo o Gran Trono Branco

2. O poder de Xesús: a terra e o ceo fuxindo

1. Salmo 97:2 - Nubes e escuridade espesa están ao seu redor: a xustiza e o xuízo son a morada do seu trono.

2. Isaías 6: 1 - O ano no que morreu o rei Uzías vin tamén ao Señor sentado nun trono alto e elevado, e o seu tren enchía o templo.

Apocalipse 20:12 E vin os mortos, pequenos e grandes, de pé diante de Deus; e abríronse os libros, e abriuse outro libro, que é o libro da vida; e os mortos foron xulgados polas cousas que estaban escritas nos libros, segundo as súas obras.

Todos os mortos estarán diante de Deus e serán xulgados segundo as súas obras, como está escrito nos libros.

1. A necesidade de rendición de contas e responsabilidade nas nosas accións

2. A importancia de vivir unha vida de servizo

1. Eclesiastés 12:14 - Porque Deus traerá a xuízo toda obra, con toda cousa secreta, sexa boa ou mala.

2. Romanos 2: 6-8 - Deus "rendará a cada un segundo as súas obras: aos que con paciencia perseverando no ben facer, buscan a gloria, a honra e a inmortalidade, a vida eterna; pero aos que están contenciosos e fan non obedecer á verdade, senón obedecer á inxusticia, á indignación e á ira.

Apocalipse 20:13 E o mar entregou os mortos que había nel; e a morte e o inferno entregaron os mortos que había neles, e cada un foi xulgado segundo as súas obras.

Os mortos eran xulgados en función das súas obras despois do mar e da morte e o inferno deu aos mortos.

1. O xuízo dos mortos: vivir unha vida de xustiza

2. O día do xuízo: vivir cunha perspectiva eterna

1. Salmo 62:12 - "A ti tamén, Señor, a misericordia, porque ti pagas a cada un segundo a súa obra".

2. Mateo 16:27 - "Porque o Fillo do Home virá na gloria do seu Pai cos seus anxos; e entón recompensará a cada un segundo as súas obras".

Apocalipse 20:14 E a morte e o inferno foron arroxados ao lago de lume. Esta é a segunda morte.

A morte e o inferno foron arroxados ao lago de lume, que é a segunda morte.

1. A finalidade da morte e do inferno

2. O lago de lume: o xuízo final de Deus

1. Isaías 25:8 - El tragará a morte para sempre, e o Señor Deus enxugará as bágoas de todos os rostros

2. Xoán 5:24 - Quen escoita a miña palabra e cre no que me enviou ten vida eterna e non será xulgado, senón que pasou da morte á vida.

Apocalipse 20:15 E quen non foi atopado escrito no libro da vida foi arroxado ao lago de lume.

Os que non se atopan no libro da vida serán arroxados ao lago de lume.

1. A importancia de vivir unha vida de fe

2. As consecuencias de rexeitar o amor de Deus

1. Romanos 10:9-10 - "Se declaras coa túa boca: 'Xesús é o Señor', e cres no teu corazón que Deus o resucitou de entre os mortos, serás salvo. Porque é co teu corazón co que cres e é xustificado, e coa túa boca profesas a túa fe e é salvo".

2. Xoán 3:16-17 - "Porque tanto amou Deus ao mundo que deu ao seu único Fillo, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna. Porque Deus non enviou ao seu Fillo ao mundo para condenar ao mundo, senón para salvalo por medio del".

Apocalipse 21 é o vixésimo primeiro capítulo do libro de Apocalipsis e continúa a visión de Xoán dos acontecementos do tempo final. Este capítulo céntrase no novo ceo, a nova terra e a descrición da cidade santa, Nova Xerusalén.

1o Parágrafo: O capítulo comeza cunha visión dun novo ceo e unha nova terra. Os primeiros ceos e terra pasan, e xa non hai mar (Apocalipse 21:1). Xoán ve a cidade santa, Nova Xerusalén, baixar do ceo como unha noiva ben adornada para o seu marido (Apocalipse 21:2). Unha voz forte declara que a morada de Deus está agora entre o seu pobo. El habitará con eles, e eles serán o seu pobo. Deus mesmo estará con eles como o seu Deus (Apocalipse 21:3).

Segundo parágrafo: a descrición de Nova Xerusalén: unha cidade que brilla pola gloria de Deus. Compárase cunha noiva adornada con pedras preciosas (Apocalipsis 21:11-12). Os seus muros son altos e están adornados con doce portas que reciben o nome das doce tribos de Israel. As pedras fundamentais levan os nomes dos doce apóstolos (Apocalipse 21:12-14). A cidade é perfectamente simétrica: doce mil estadios de lonxitude, ancho e alto, o que significa a súa perfección e integridade (Apocalipse 21:16).

3o Parágrafo: Xoán describe varios aspectos de Nova Xerusalén: o brillo das súas rúas de ouro puro; os seus cimentos decorados con pedras preciosas; as súas portas feitas de perlas; e o seu templo encheuse da gloria de Deus onde non hai necesidade de sol nin lúa porque a presenza de Deus o ilumina todo (Apocalipse 21:18-23). Non haberá máis bágoas nin morte; tristeza ou dor: todas as cousas anteriores pasaron (Apocalipse 21:4). Só aqueles cuxos nomes están escritos no Libro da Vida do Año entrarán nesta gloriosa cidade e reinarán con Deus para sempre (Apocalipse 21:27).

En resumo, o capítulo vinte e un de Apocalipse presenta unha visión do novo ceo e da nova terra. A cidade santa, Nova Xerusalén, descende do ceo como símbolo de Deus que habita entre o seu pobo. A descrición destaca a súa beleza radiante e a súa perfecta simetría. Os cimentos da cidade levan os nomes dos doce apóstolos, mentres que as súas portas levan os nomes das doce tribos de Israel. A Nova Xerusalén é representada como un lugar sen pena nin dor, onde a gloria de Deus o ilumina todo. Só aqueles cuxos nomes están escritos no Libro da Vida do Año entrarán nesta morada eterna e reinarán con Deus para sempre. Este capítulo retrata a esperanza para os crentes nunha futura creación perfeccionada onde habitarán en estreita comuñón con Deus para a eternidade.

Apocalipse 21:1 E vin un ceo novo e unha terra nova: porque o primeiro ceo e a primeira terra pasaron; e xa non había mar.

O primeiro ceo e a terra pasaron e un novo ceo e unha nova terra substituíronlles, e xa non hai mar.

1. Explorando a promesa dun ceo e unha terra novos

2. Vivir coa esperanza dunha nova creación

1. Xénese 1:1-2 - No principio Deus creou os ceos e a terra.

2. Isaías 65:17 - Porque velaquí, creo novos ceos e unha nova terra; e o primeiro non se lembrará nin se me ocorrerá.

Apocalipse 21:2 E eu, Xoán, vin a cidade santa, a nova Xerusalén, baixar de Deus do ceo, preparada como unha noiva adornada para o seu marido.

A cidade santa, a nova Xerusalén, baixa do ceo de Deus, preparada como unha noiva adornada para o seu home.

1. A Beleza do Reino de Deus

2. A Alegría do Noivo e da Noiva

1. Isaías 61:10 - "Alégrareime moito no Señor; a miña alma alegrarase no meu Deus, porque me vestiu coas vestimentas da salvación; cubriume co manto da xustiza, coma un noivo se adorna coma un cura cun fermoso tocado, e coma unha noiva se adorna coas súas xoias".

2. Xoán 3:29 - "A noiva pertence ao noivo. O amigo que atende ao noivo agarda e escoita por el, e está cheo de alegría cando escoita a voz do noivo. Esa alegría é miña, e agora está completa".

Apocalipse 21:3 E oín unha gran voz do ceo que dicía: "Velaí, o tabernáculo de Deus está cos homes, e el habitará con eles, e eles serán o seu pobo, e Deus mesmo estará con eles e será o seu pobo". Deus.

Deus estará co seu pobo e habitará con eles, facéndoos seus.

1. A presenza infalible de Deus - Como a presenza permanente do Señor nos trae consolo e seguridade.

2. Vivir con Deus - Comprender as promesas da presenza de Deus connosco nas nosas vidas.

1. Salmo 139: 7-10 - Onde podo ir do teu Espírito? Ou onde podo fuxir da túa presenza?

2. Xoán 14:23 - Xesús respondeulle e díxolle: "Se alguén me ama, cumprirá a miña palabra; e o meu Pai amarao, e nós viremos a el e habitamos con el.

Apocalipse 21:4 E Deus enxugará todas as bágoas dos seus ollos; e non haberá máis morte, nin tristeza, nin choro, nin haberá máis dor: porque as cousas anteriores pasaron.

Deus promete acabar con todo sufrimento e traer alegría eterna.

1: Podemos atopar esperanza nas promesas de Deus de gozo e consolo eternos.

2: Mesmo nos nosos momentos máis escuros, podemos confiar en que Deus estará connosco.

1: Romanos 8:18 - Porque considero que os sufrimentos deste tempo presente non son dignos de ser comparados coa gloria que se revelará en nós.

2: Isaías 25:8 - El tragará a morte na vitoria; e o Señor Deus enxugará as bágoas de todos os rostros.

Apocalipse 21:5 E o que estaba sentado no trono dixo: Velaquí, eu fago novas todas as cousas. E díxome: Escribe, porque estas palabras son verdadeiras e fieis.

Deus fará novas todas as cousas.

1. A promesa infalible de Deus: como fará novas todas as cousas

2. Abrazar a renovación: vivir coa esperanza das promesas de Deus

1. Isaías 43:18-19 - "Non te lembres das cousas antigas, nin teñas en conta as cousas antigas. Velaquí, estou facendo unha cousa nova; agora xorde, non o entendes? Abrirei camiño no deserto e ríos no deserto".

2. 2 Corintios 5:17 - "Polo tanto, se alguén está en Cristo, é unha nova creación. O vello pasou; velaquí, o novo chegou".

Apocalipse 21:6 E díxome: "Feito". Eu son Alfa e Omega, o principio e o fin. Ao que teña sede dareille gratuitamente a fonte da auga da vida.

Deus cumpriu a súa promesa de proporcionar vida eterna.

1. Cumprimento de Deus da súa promesa de vida eterna

2. O Alfa e o Omega: de principio a fin

1. Xoán 3:16-17 - Porque tanto amou Deus ao mundo que deu ao seu Fillo unigénito, para que quen cre nel non pereza senón que teña vida eterna.

2. Isaías 55:1 - "Ven, todos os que tedes sede, ven ás augas; e ti que non tes cartos, ven, compra e come! Ven, compra viño e leite sen cartos e sen custo.

Apocalipse 21:7 O que vence, herdará todas as cousas; e eu serei o seu Deus, e el será o meu fillo.

O que vence, herdará todas as cousas e terá unha relación especial con Deus.

1. Conseguir a vitoria mediante a fe en Deus

2. Superar os retos coa forza do Señor

1. 1 Xoán 5:4-5 - Porque todo o que nace de Deus vence ao mundo; e esta é a vitoria que venceu ao mundo: a nosa fe.

2. Romanos 8:37 - Non, en todas estas cousas somos máis que vencedores por medio de quen nos amou.

Apocalipse 21:8 Pero os temerosos, os incrédulos, os abominables, os asasinos, os fornicarios, os feiticeiros, os idólatras e todos os mentireiros, terán a súa parte no lago que arde con lume e xofre: que é a morte segunda. .

Os que levan vidas inxustas sufrirán as consecuencias das súas accións na segunda morte.

1: Debemos esforzarnos por ser xustos en todas as nosas accións.

2: Teme a Deus e non persigas a iniquidade.

1: Proverbios 14:2 - "O que anda en rectitud teme ao Señor, pero o que se encamiña nos seus camiños, desprezao".

2: Mateo 6:33 - "Pero busca primeiro o reino de Deus e a súa xustiza, e todas estas cousas seranlles engadidas".

Apocalipse 21:9 E veu a min un dos sete anxos que tiñan as sete copas cheas das sete últimas pragas, e falou comigo, dicindo: "Ven aquí, mostrareiche a noiva, a muller do Año".

Un anxo revélalle ao Apóstolo Xoán a noiva do Año, que é a muller do Año.

1. Os noivos: unha imaxe do amor de Deus

2. A noiva de Cristo: o que significa ser parte da súa familia

1. Efesios 5:22-33 - As mulleres sométense aos seus maridos no Señor

2. Apocalipse 19:7-9 - A cea das vodas do Año

Apocalipse 21:10 E levoume no espírito a un monte grande e alto, e mostroume a gran cidade, a santa Xerusalén, que baixaba do ceo de parte de Deus.

Xoán viu a Cidade Santa, Xerusalén, baixar do Ceo.

1: Podemos atopar esperanza ao saber que algún día Deus fará un novo fogar para nós no Ceo.

2: Debemos esforzarnos por vivir unha vida digna da Cidade Santa, Xerusalén.

1: Isaías 65:17-19 "Porque velaquí, creo ceos novos e unha terra nova; e o primeiro non se lembrará nin se me ocorrerá. Pero alegraos e alegraos para sempre co que eu creo, porque velaquí, creo a Xerusalén unha alegría, e o seu pobo unha alegría".

2: Apocalipse 22:17 "E o Espírito e a noiva din: Ven. E quen oia diga: Veña. E que veña o que ten sede. E quen queira, que tome libremente a auga da vida".

Apocalipse 21:11 Tendo a gloria de Deus, e a súa luz era coma unha pedra preciosa, como unha pedra de jaspe, clara coma o cristal;

Xoán tivo unha visión dunha cidade coa gloria de Deus e unha luz como unha pedra preciosa de xaspe, clara coma o cristal.

1. A gloria de Deus brilla a través da Igrexa, Apocalipse 21:11

2. A cidade de Deus e a súa gloria, Apocalipse 21:11

1. 2 Corintios 4:6 - Porque Deus, que dixo: "Que a luz brille das tebras", brillou nos nosos corazóns para dar a luz do coñecemento da gloria de Deus no rostro de Xesucristo.

2. Salmo 36:9 - Porque contigo está a fonte da vida; na túa luz vemos luz.

Apocalipse 21:12 E tiña un muro grande e alto, e tiña doce portas, e nas portas doce anxos, con nomes escritos nela, que son os nomes das doce tribos dos fillos de Israel:

Apocalipse 21 fala dun muro con doce portas, cada unha custodiada por un anxo, e cada porta está inscrita co nome dunha das doce tribos de Israel.

1. O significado dos muros e portas en Apocalipse 21

2. Comprender o significado das doce tribos de Israel en Apocalipse 21

1. Isaías 54:12 - "Farei as túas ameas de rubíes, as túas portas de xoias brillantes e todas as túas paredes de pedras preciosas".

2. Efesios 2:19-22 - “Así que agora os xentís xa non sodes estranxeiros nin estranxeiros. Sodes cidadáns xunto con todo o pobo santo de Deus. Sodes membros da familia de Deus. Xuntos somos a súa casa, construída sobre o fundamento dos apóstolos e dos profetas. E a pedra angular é o propio Cristo Xesús. Estamos coidadosamente unidos nel, converténdonos nun templo santo para o Señor. A través del, vós, os xentís, estades a formar parte desta morada onde Deus vive polo seu Espírito”.

Apocalipse 21:13 Ao leste tres portas; polo norte tres portas; no sur tres portas; e polo oeste tres portas.

Apocalipse 21:13 describe a construción da Nova Xerusalén, que terá doce portas, tres a cada lado.

1. O poder dunha cidade: como as portas da Nova Xerusalén representan o ceo na Terra

2. Un símbolo de unidade: comprender o significado das doce portas en Apocalipse 21:13

1. Isaías 60:11 - As túas portas estarán abertas continuamente; non serán pechados de día nin de noite, para que os pobos che traian as riquezas das nacións, cos seus reis levados en procesión.

2. Salmo 107:16 - Chamou a fame na terra; Partiu todo o bastón de pan.

Apocalipse 21:14 E o muro da cidade tiña doce fundamentos, e neles os nomes dos doce apóstolos do Año.

O muro da Nova Xerusalén en Apocalipse 21 ten doce fundamentos, cada un dos cales leva o nome dun dos doce apóstolos do Año.

1. A Fundación Inquebrantable: Os Apóstolos e o Cordeiro

2. A Nova Xerusalén: unha cidade de forza inquebrantable

1. Mateo 16:18 - E dígoche que ti es Pedro, e sobre esta pedra edificarei a miña igrexa, e as portas do inferno non prevalecerán contra ela.

2. Efesios 2:19-20 - Entón xa non sodes estranxeiros nin forasteiros, senón que sodes concidadáns dos santos e membros da casa de Deus, construídos sobre o fundamento dos apóstolos e profetas, sendo o mesmo Cristo Xesús o pedra angular.

Apocalipse 21:15 E o que falaba comigo tiña unha cana de ouro para medir a cidade, as súas portas e o seu muro.

Un anxo está a medir a cidade, as súas portas e o seu muro cunha cana dourada.

1. A medida perfecta do ceo 2. A medida infalible da cidade de Deus

1. Isaías 40:12 Quen mediu as augas no oco da súa man, e puxo o ceo co palmo? 2. Ezequiel 40:3-5 E levoume alí, e velaí que había un home cuxo aspecto era coma de

bronce, cunha corda de liño na man e unha cana de medir; e quedou na porta. E díxome o home: Fillo do home, mira cos teus ollos e escoita cos teus oídos e pon o teu corazón en todo o que che vou mostrar; porque para que eu llos mostrase es ti traído aquí: conta á casa de Israel todo o que ves.

Apocalipse 21:16 E a cidade está cadrada, e a lonxitude é tan grande como o ancho; e mediu a cidade coa cana, doce mil estadios. A lonxitude e a anchura e a altura da mesma son iguais.

A Nova Xerusalén é un cadrado perfecto que mide 12.000 estadios de lonxitude, ancho e alto.

1. A perfección da Nova Xerusalén - Como se reflicte o deseño perfecto de Deus na Nova Xerusalén

2. A medida da fe - o que fai falta para recibir a perfección da Nova Xerusalén

1. Santiago 1:17 - Todo don bo e perfecto é de arriba, que baixa do Pai das luces celestes, que non cambia como sombras cambiantes.

2. Lucas 6:38 - Da, e darache. Unha boa medida, presionada, axitada e atropelada, verterase no colo. Pois coa medida que uses, medirase a ti.

Apocalipse 21:17 E mediu a súa parede, cento corenta e catro cóbados, segundo a medida dun home, é dicir, do anxo.

O anxo mediu o muro da cidade da Nova Xerusalén como 144 cóbados.

1. A visión de Deus para o seu pobo: a medida dun home

2. O ceo na Terra: a medida dun home

1. Isaías 60:18 - "Non se oirá máis nel nin choros nin berros de angustia".

2. Mateo 6:10 - "Venga o teu reino, fágase a túa vontade na terra, como no ceo".

Apocalipse 21:18 E a súa muralla era de xaspe, e a cidade era de ouro puro, coma un vidro claro.

Descríbese que a cidade do Apocalipse ten muros de jaspe e que a propia cidade está feita de ouro puro como o vidro transparente.

1. Como a cidade da Revelación é un reflexo da beleza e gloria de Deus

2. A importancia de recoñecer e loitar pola santidade como a cidade do Apocalipse

1. Romanos 8:28-30 "E sabemos que para os que aman a Deus todas as cousas colaboran para o ben, para os que son chamados segundo o seu propósito. Para os que antes coñecía, tamén predestinou a que se conformasen á imaxe do seu Fillo, para que fose o primoxénito entre moitos irmáns. E os que el predestinou tamén chamou, e os que el chamou tamén xustificou, e os que el xustificou tamén glorificou.

2. 1 Pedro 1:15-16 "Pero como o que vos chamou é santo, tamén vós sodes santos en toda a vosa conduta, xa que está escrito: "Seredes santos, porque eu son santo".

Apocalipse 21:19 E os cimentos da muralla da cidade estaban adornados con todo tipo de pedras preciosas. A primeira fundación foi o jaspe; o segundo, zafiro; a terceira, unha calcedonia; o cuarto, unha esmeralda;

Os cimentos da cidade santa están decorados con pedras preciosas, cada unha dunha cor diferente.

1. A beleza do Reino de Deus: como a gloria de Deus se revela nos cimentos da cidade

2. A preciosidade da Igrexa: como o pobo de Deus ten un gran valor para el

1. Isaías 54: 11-12 - ¡Oh aflixido, abatido pola tempestade e sen consolar, velaquí, poñerei as túas pedras con cores claras e poñerei os teus fundamentos con zafiros.

2. 2 Corintios 5:17 - Polo tanto, se alguén está en Cristo, é unha nova creación; cousas vellas pasaron ; velaquí, todas as cousas se fixeron novas.

Apocalipse 21:20 O quinto, sardónix; o sexto, sardio; o sétimo, crisolito; o oitavo, berilo; o noveno, un topacio; o décimo, un crisopraso; o undécimo, un xacinto; o duodécimo, unha amatista.

A pasaxe de Apocalipse 21:20 enumera doce xoias diferentes que aparecen na fundación dos muros da Nova Xerusalén.

1. A beleza do ceo: como brillarán e brillarán as portas do ceo

2. A magnificencia da Nova Xerusalén: unha cidade de esplendor e gloria

1. Isaías 54:11-12 - "Oh aflixido, abatido pola tormenta e non consolado, velaquí, poñerei as túas pedras en antimonio e poñerei as túas bases con zafiros. Farei os teus pináculos de ágata, as túas portas de carbunclos, e todo o teu muro de pedras preciosas".

2. Ezequiel 28:13 - "Ti estabas no Edén, o xardín de Deus; todas as pedras preciosas eran a túa cuberta: sardio, topacio, diamante, berilo, ónix, xaspe, zafiro, esmeralda e carbunco; e elaboradas en ouro. foron os teus escenarios e os teus gravados".

Apocalipse 21:21 E as doce portas eran doce perlas: cada porta era dunha soa perla, e a rúa da cidade era de ouro puro, coma de vidro transparente.

As portas da Nova Xerusalén están feitas de perlas e a rúa de ouro transparente puro.

1. A beleza do ceo: unha discusión sobre o esplendor da nova Xerusalén

2. O valor das nosas almas: unha reflexión sobre o valor do Reino dos Ceos

1. Mateo 6:20 - "Pero acumulade tesouros no ceo, onde nin polilla nin ferruxe corrompen, e onde os ladróns non rompen nin rouban".

2. Isaías 54:11-12 - "Oh aflixido, abatido pola tempestade e sen consolar, velaquí, poñerei as túas pedras de cores fermosas e poñerei os teus cimentos con zafiros. E farei as túas fiestras de ágatas e as túas portas de carbuncos e todos os teus lindeiros de pedras agradables".

Apocalipse 21:22 E non vin templo nel, porque o Señor Deus Todopoderoso e o Cordeiro son o seu templo.

O Señor Deus Todopoderoso e o Cordeiro son o templo do ceo.

1. A Santidade do Ceo: adorar ao Señor Deus Todopoderoso e ao Cordeiro

2. A sacralidade do ceo: un lugar dedicado a Deus

1. Apocalipse 7:15 - "Por iso están diante do trono de Deus, e sérvenlle día e noite no seu templo; e o que está sentado no trono habitará entre eles".

2. Xoán 4:21-24 - "Xesús díxolle: Muller, créeme, chega a hora en que nin neste monte nin en Xerusalén adoraredes ao Pai. Non sabedes o que adorades: nós sabemos o que adoramos, porque a salvación é dos xudeus. Pero chega a hora, e agora é, na que os verdadeiros adoradores adorarán ao Pai en espírito e en verdade, pois o Pai busca tales que o adoren. Deus é un Espírito, e os que o adoran deben adoralo en espírito e en verdade".

Apocalipse 21:23 E a cidade non necesitaba do sol nin da lúa para brillar nela, porque a gloria de Deus a iluminou, e o Año é a súa luz.

A cidade de Deus está iluminada pola gloria de Deus e do Cordeiro.

1. A luz do cordeiro: ver a gloria de Deus nas nosas vidas

2. A Cidade de Deus: Vivir á Luz do Año

1. Xoán 8:12 - Xesús dixo: "Eu son a luz do mundo. Quen me segue nunca andará nas tebras, senón que terá a luz da vida".

2. 1 Xoán 1:5 - Esta é a mensaxe que escoitamos del e que vos decimos: Deus é luz; nel non hai ningunha escuridade.

Apocalipse 21:24 E as nacións dos que se salvan andarán á luz dela, e os reis da terra traerán nela a súa gloria e honra.

As nacións dos salvos andarán na gloria de Deus, e os reis da terra traerán nela a súa honra e gloria.

1. As Nacións dos Salvados: Escollendo a Luz de Deus

2. Os Reis da Terra: Honrando a Gloria de Deus

1. Isaías 60:1-3 - Levántate, brilla; porque chegou a túa luz, e a gloria do Señor levantouse sobre ti.

2. Salmo 145:11-12 - Falarán da gloria do teu reino e falarán do teu poder; Para dar a coñecer aos fillos dos homes os seus poderosos actos e a gloriosa maxestade do seu reino.

Apocalipse 21:25 E as portas dela non estarán pechadas de día, porque alí non haberá noite.

As portas da Nova Xerusalén nunca se pecharán, porque non haberá noite.

1. Vivir á Luz da Eternidade

2. A fin das tebras: Vivir na Cidade de Deus

1. Xoán 8:12 - "Eu son a luz do mundo. Quen me segue nunca andará nas tebras, senón que terá a luz da vida".

2. Isaías 60:19-20 - "Xa non necesitarás que o sol brille de día, nin que a lúa dea a súa luz pola noite; porque o Señor será a túa luz eterna, o teu Deus será a túa gloria. O teu sol. nunca máis se poñerá, e a túa lúa xa non minguará; o Señor será a túa luz eterna, e os teus días de tristeza acabarán".

Apocalipse 21:26 E traerán nela a gloria e a honra das nacións.

Deus traerá a gloria e honra de todas as nacións á Nova Xerusalén.

1: Xesús é o único camiño cara á verdadeira gloria e honra.

2: Podemos experimentar a verdadeira gloria e honra someténdonos a Xesús e á súa autoridade.

1: Mateo 6:33 - Pero buscades primeiro o reino de Deus e a súa xustiza; e todas estas cousas seranche engadidas.

2: Romanos 10:9-10 - Que se confesas coa túa boca ao Señor Xesús e cres no teu corazón que Deus o resucitou de entre os mortos, serás salvo. Porque co corazón o home

cre para a xustiza; e coa boca confesase para a salvación.

Apocalipse 21:27 E de ningún xeito entrará nela cousa que contamine, nin que faga abominación nin faga mentira, senón os que están escritos no libro da vida do Cordeiro.

1. Vivir unha vida que agrada a Deus

2. A importancia de vivir unha vida honesta

1. Efesios 5:8-10 Porque ás veces erades tebras, pero agora sodes luz no Señor: andade como fillos da luz: (9) Porque o froito do Espírito está en toda bondade, xustiza e verdade; (10) Probando o que é aceptable para o Señor.

2. Santiago 4:7-8 Sométete, pois, a Deus. Resiste o demo, e el fuxirá de ti. (8) Achégate a Deus, e el achegarase a ti. Limpade as mans, pecadores; e purificade os vosos corazóns, vós de dobre mente.

Apocalipse 22 é o capítulo final do libro de Apocalipsis e conclúe a visión de Xoán dos acontecementos do tempo final. Este capítulo céntrase na descrición do río da vida, da árbore da vida e da promesa de retorno de Xesús.

1o Parágrafo: O capítulo comeza cunha representación do río da vida que flúe do trono de Deus e do Año en Nova Xerusalén. Descríbese tan claro como o cristal, simbolizando pureza e refresco eterno (Apocalipse 22:1). A ambos lados do río está a árbore da vida, que produce doce tipos de froitos, un por mes, e as súas follas son para a curación e a restauración (Apocalipsis 22:2). A maldición que veu sobre a humanidade debido ao pecado xa non existe, e o pobo de Deus terá acceso á vida eterna na súa presenza.

2o Parágrafo: Xoán subliña que non haberá máis escuridade nin noite en Nova Xerusalén porque o propio Deus será a súa luz. A súa gloria iluminará todo e o seu pobo reinará para sempre (Apocalipse 22:5). O anxo afirma que estas palabras son fieis e verdadeiras, dadas polo propio Deus. Recórdase a Xoán que non debe selar esta profecía porque o seu cumprimento está próximo (Apocalipsis 22:6-10).

3o Parágrafo: o propio Xesús declara o seu inminente regreso cunha promesa: "Velaí, vou pronto!" (Apocalipse 22:7). El reitera bendicións sobre aqueles que gardan as palabras escritas neste libro. Xoán cae para adorar aos pés de Xesús, pero é corrixido por un anxo que lle recorda que debe adorar só a Deus (Apocalipse 22:8-9). Xesús asegura aos seus seguidores que El é "o Alfa e a Omega", tanto o principio como o fin, a raíz e o descendente de David, e invita a todos os que teñan sede a que veñan a beber del, a fonte da auga viva (Apocalipsis 22:12-17).). O capítulo conclúe cunha advertencia en contra de engadir ou quitar as palabras desta profecía e unha oración final para o regreso de Xesús: "Amén. Ven, Señor Xesús!" (Apocalipse 22:18-21).

En resumo, o capítulo vinte e dous de Apocalipse presenta unha visión do río da vida que flúe do trono de Deus en Nova Xerusalén, simbolizando o refresco e a curación eternas. A árbore da vida está a cada lado, dando froitos abundantes para o pobo de Deus. A escuridade é desterrada cando o propio Deus se converte na súa luz eterna. Xesús afirma o seu regreso inminente e promete bendicións a aqueles que gardan as palabras deste libro. El invita a todos a participar del como fonte de auga viva. O capítulo conclúe con advertencias contra a manipulación desta profecía e unha oración polo regreso de Xesús, unha conclusión axeitada para o libro que enfatiza a esperanza, a restauración e a anticipación para a vitoria definitiva de Cristo sobre o mal.

Apocalipse 22:1 E mostroume un río puro de auga de vida, claro coma o cristal, que saía do trono de Deus e do Cordeiro.

O río da vida é puro e claro, brota de Deus e do Año.

1. A fonte ilimitada da vida: como a graza de Cristo nos permite recibir vida abundante

2. O agasallo da auga viva: como recibir e compartir a fonte infalible da vida

1. Xoán 4:10-14 - Xesús fala da auga viva que ofrece

2. Xoán 7:37-38 - Xesús ofrece auga viva aos que teñen sede

Apocalipse 22:2 No medio da rúa, e a cada lado do río, había a árbore da vida, que daba doce froitos e daba o seu froito cada mes; e as follas da árbore eran para a curación das nacións.

A árbore da vida no medio dun río deu doce tipos de froitos e follas que podían curar as nacións.

1. O poder curativo de Deus

2. Abundancia de froitas: unha analoxía das bendicións de Deus

1. Isaías 61:1-3 - O Espírito do Señor Deus está sobre min, porque o Señor unxiume para predicar boa nova aos pobres; Envioume para curar os quebrantados de corazón, para proclamar a liberdade aos cativos e a apertura da prisión aos presos;

2. Santiago 5:14-16 - Alguén de vós está enfermo? Que chame aos anciáns da igrexa, e que oren por el, unxindoo con aceite no nome do Señor. E a oración da fe salvará ao enfermo, e o Señor resucitarao. E se cometeu pecados, será perdoado. Confesade os vosos pecados uns a outros, e orade uns polos outros, para que seades curados. A oración eficaz e fervente dun home xusto vale moito.

Apocalipse 22:3 E non haberá máis maldición, senón que estará nel o trono de Deus e do Año; e os seus servos serviranlle:

Deus e o Año habitarán a nova Xerusalén, e os seus servos servirán.

1. A alegría de servir a Deus e ao Cordeiro

2. Bendición de Deus da Nova Xerusalén

1. Mateo 25:21 - "O seu amo díxolle: 'Ben, servo bo e fiel. Fuches fiel no pouco; poreiche por moito. Entra no gozo do teu amo'".

2. Apocalipse 21: 3-4 - "E escoitei unha gran voz dende o trono que dicía:" Velaquí, a morada de Deus está cos homes. El habitará con eles, e eles serán o seu pobo, e Deus mesmo fará estea con eles como o seu Deus. Enxugará toda bágoa dos seus ollos, e xa non haberá morte, nin choro, nin choro, nin dor, porque as cousas anteriores pasaron".

Apocalipse 22:4 E verán o seu rostro; e o seu nome estará na súa fronte.

A pasaxe afirma que os que seguen a Deus poderán ver o seu rostro e levarán o seu nome na súa fronte.

1. O significado de levar o nome de Deus

2. Experimentando a Presenza de Deus

1. Éxodo 33:18-23

2. Salmo 100: 2-5

Apocalipse 22:5 E alí non haberá noite; e non necesitan vela, nin luz do sol; porque o Señor Deus dálles luz: e reinarán para sempre e para sempre.

Deus trae luz eterna e alegría a aqueles que confían nel.

1. Alégrate na luz de Deus: A sobre Apocalipse 22:5

2. Reinado eterno: A sobre a bendición de confiar en Deus

1. Isaías 60:19-20 - O sol xa non será a túa luz de día; nin a lúa te dará luz polo brillo, senón que o Señor será para ti unha luz eterna, e o teu Deus será a túa gloria. O teu sol xa non se poñerá; nin a túa lúa se retirará, porque o Señor será a túa luz eterna, e os días do teu loito rematarán.

2. Salmo 36:9 - Porque contigo está a fonte da vida: na túa luz veremos a luz.

Apocalipse 22:6 E díxome: Estes ditos son fieis e verdadeiros.

Un anxo foi enviado polo Señor Deus dos santos profetas para mostrar aos seus servos o que pronto debe suceder.

1. A fidelidade da Palabra de Deus

2. A autoridade e o poder de Deus

1. Isaías 55:11 - Así será a miña palabra que sae da miña boca: non volverá a min vacía, senón que cumprirá o que eu queira, e prosperará no que a enviei.

2. Hebreos 1:14 - Non son todos espíritos ministradores, enviados para ministrar aos que serán herdeiros da salvación?

Apocalipse 22:7 Velaquí, veño axiña: benaventurado o que garda as palabras da profecía deste libro.

O libro do Apocalipse promete que Xesús volverá axiña, e os que gardan os ditos da profecía serán benditos.

1. A bendición da obediencia: Vivindo polas profecías da Revelación

2. Esperando e vixiando polo regreso de Xesús

1. Deuteronomio 28: 1-2 - "E se obedeces fielmente a voz do Señor, o teu Deus, tendo coidado de cumprir todos os seus mandamentos que eu che mando hoxe, o Señor, o teu Deus, porache por riba de todas as nacións do país. terra. E todas estas bendicións virán sobre ti e te alcanzarán, se obedeces a voz do Señor, o teu Deus".

2. Mateo 24:44 - "Por iso tamén debes estar preparado, porque o Fillo do Home virá á hora que non esperas".

Apocalipse 22:8 E eu, Xoán, vin estas cousas e escoiteas. E cando oín e vin, caín para adorar diante dos pés do anxo que me mostrou estas cousas.

O apóstolo Xoán viu e escoitou as cousas reveladas no libro de Apocalipsis.

1: adorar só a Deus - O exemplo de Xoán ensínanos a adorar só a Deus e non a inclinarnos ante ninguén.

2: Escoita e obedece - Mesmo cando se enfrontou ao sobrenatural, Xoán escoitou e obedeceu as instrucións do anxo.

1: Éxodo 20:3-6 "Non terás outros deuses diante de min. Non te farás ningunha imaxe que teña a forma de nada no ceo enriba, abaixo na terra, nin nas augas abaixo. Non te inclinarás. a eles ou adoralos, porque eu, o Señor, o teu Deus, son un Deus celoso".

2: Xoán 4:24 "Deus é espírito, e os seus adoradores deben adorar no Espírito e na verdade".

Apocalipse 22:9 Entón díxome: Non o fagas, porque eu son o teu compañeiro de servizo, e dos teus irmáns os profetas, e dos que gardan as palabras deste libro: adora a Deus.

Un anxo fálalle a Xoán, instruíndolle que non adore ao anxo, senón que adore a Deus, porque o anxo é un servo e dos profetas e dos que gardan as palabras deste libro.

1. O propósito dos profetas: como Deus nos fala a través dos seus servos

2. O poder da adoración: darlle a Deus a gloria que merece

1. Deuteronomio 10:20 - "Teme ao Señor, o teu Deus, só a el sórve e xura no seu nome".

2. Feitos 10:34-35 - "Entón Pedro comezou a falar: "Agora comprendo que é certo que Deus non mostra favoritismo, senón que acepta de toda nación a quen lle teme e fai o correcto".

Apocalipse 22:10 E díxome: "Non selas as palabras da profecía deste libro, porque o tempo está preto".

Xoán recibe instrucións para non selar os ditos da profecía no libro de Apocalipsis porque o tempo está preto.

1. O tempo é agora: descubrindo o significado das profecías en Apocalipse

2. Selar as profecías: Elixir vivir no momento

1. Mateo 24:36 - "Pero sobre o día e a hora ninguén sabe, nin os anxos do ceo, nin o Fillo, senón só o Pai".

2. Romanos 13:11-12 - "Ademais disto sabes o tempo, que chegou a hora de espertar do sono. Porque a salvación está máis preto de nós agora que cando cremos por primeira vez".

Apocalipse 22:11 O que é inxusto, que sexa aínda inxusto; e o que é sucio, que se ensucie aínda; e o que é xusto, que sexa aínda xusto; e o que é santo, que sexa aínda santo. .

A pasaxe destaca que cada individuo será xulgado segundo os seus feitos.

1. Sexa Santo: facer eleccións xustas

2. O poder da graza: facer xusto o inxusto

1. 1 Xoán 2:15-17 - Non ames o mundo

2. Romanos 6:17-18 - Non deixes que o pecado reine na túa vida

Apocalipse 22:12 E velaquí, vou axiña; e a miña recompensa está comigo, para darlle a cada un segundo a súa obra.

Xesucristo vén rapidamente e a súa recompensa para os fieis seguidores será dada de acordo co seu traballo.

1. "Vivir cunha perspectiva eterna"

2. "A promesa de recompensas eternas"

1. Mateo 16:27 - Porque o Fillo do Home virá na gloria do seu Pai cos seus anxos, e entón recompensará a cada un segundo as súas obras.

2. Colosenses 3:23-24 - E o que fagas, faino de corazón, como para o Señor e non para os homes, sabendo que do Señor recibirás a recompensa da herdanza; pois serves ao Señor Cristo.

Apocalipse 22:13 Eu son Alfa e Omega, o principio e o fin, o primeiro e o último.

Deus é o principio e o fin de todas as cousas, a fonte de toda vida e poder.

1. O poder eterno de Deus

2. A Orixe Divina da Vida

1. Romanos 11:36 - Porque del e por el e para el son todas as cousas. A el sexa a gloria para sempre!

2. Xoán 1:3 - Todas as cousas foron feitas por medio del, e sen el non se fixo nada do que foi feito.

Apocalipse 22:14 Benaventurados os que cumpren os seus mandamentos, para que teñan dereito á árbore da vida e poidan entrar polas portas da cidade.

Os que sigan os mandamentos de Deus terán acceso á Árbore da Vida e ás portas da cidade celestial.

1. A bendición da obediencia: abrazar a alegría de seguir a vontade de Deus

2. As promesas da árbore da vida: colleitando os froitos da fidelidade

1. Deuteronomio 11:26-28 - Bendicións para a obediencia

2. Xénese 2:9 - A árbore da vida no xardín do Edén

Apocalipse 22:15 Porque fóra están os cans, e os feiticeiros, e os fornicarios, e os asasinos e os idólatras, e todo o que ama e fai mentira.

Os que non acepten a Xesús serán excluídos do reino de Deus.

1. 1: Debemos aceptar a Xesucristo como o noso Señor e Salvador para entrar no Reino de Deus.

2. 2: Debemos esforzarnos por vivir unha vida santa de acordo coa Palabra de Deus.

1. 1: Efesios 2: 8-9 - "Porque pola graza fuches salvo mediante a fe. E isto non é a túa propia obra; é un don de Deus, non un resultado de obras, para que ninguén se glorie. "

2. 2: Romanos 10:9-10 - "Se confesas coa túa boca que Xesús é o Señor e cres no teu corazón que Deus o resucitou de entre os mortos, serás salvo. Porque co corazón un cre e é xustificado, e coa boca confésase e sálvase".

Apocalipse 22:16 Eu, Xesús, enviei o meu anxo para testificarvos estas cousas nas igrexas. Eu son a raíz e a descendencia de David, e a estrela brillante e matutina.

A raíz e a descendencia de David, Xesús, enviou o seu anxo para dar testemuño ás igrexas.

1. Xesús é a raíz e a descendencia de David, a estrela brillante e matutina.

2. O Testemuño de Xesús a través do seu Anxo nas Igrexas.

1. Isaías 11:1-5 - Sairá un brote do toco de Isai; das súas raíces un póla dará froito.

2. Lucas 1:32-33 - Será grande e chamarase Fillo do Altísimo. O Señor Deus daralle o trono do seu pai David, e reinará sobre os descendentes de Xacob para sempre; o seu reino nunca rematará.

Apocalipse 22:17 E o Espírito e a noiva din: Ven. E quen oia diga: Veña. E que veña o que ten sede. E quen queira, que tome libremente a auga da vida.

Deus invita a todos a achegarse a El e participar da auga da vida libremente.

1. A invitación de Deus - unha invitación para vir a El e ser gardados.

2. O agasallo gratuíto da vida - a oportunidade de aceptar o agasallo gratuíto da vida eterna.

1. Xoán 3:16 - Porque tanto amou Deus ao mundo que deu ao seu único Fillo, para que quen cre nel non pereza, senón que teña vida eterna.

2. Romanos 6:23 - Porque o salario do pecado é a morte, pero o don de Deus é a vida eterna en Cristo Xesús, noso Señor.

Apocalipse 22:18 Porque dou testemuño a todo o home que escoita as palabras da profecía deste libro: Se alguén engade a estas cousas, Deus engadiralle as pragas que están escritas neste libro.

Deus advirte de non engadir ás palabras da profecía no libro de Apocalipsis, xa que os que o fagan serán castigados coas pragas escritas nel.

1. Os perigos de engadir á Palabra de Deus

2. A importancia de obedecer a Palabra de Deus

1. Proverbios 30: 5-6 (Toda palabra de Deus é pura: é un escudo para os que confían nel. Non engadas ás súas palabras, para que non te reprenda e sexas mentireiro)

2. Deuteronomio 4:2 (Non engadiredes á palabra que vos mando, nin diminuiredes nada dela, para que gardades os mandamentos do Señor, o voso Deus, que vos mando)

Apocalipse 22:19 E se alguén quita as palabras do libro desta profecía, Deus quitará a súa parte do libro da vida, da cidade santa e das cousas que están escritas nesta. libro.

Calquera que elimine ou cambie as palabras do libro desta profecía, será eliminado o seu nome do libro da vida, da cidade santa e das cousas escritas no libro.

1. A Palabra de Deus é inmutable: a importancia de obedecer a súa palabra

2. As consecuencias de desobedecer a Palabra de Deus

1. Deuteronomio 4:2 - "Non engadirás á palabra que che mando, nin a quitas, para que garde os mandamentos do Señor, o teu Deus, que che mando".

2. Gálatas 6:7-8 - "Non vos deixedes enganar, Deus non se burla; porque todo o que sementa un home, isto tamén segará. Porque o que sementa para a súa propia carne, da carne segará corrupción, pero o o que sementa para o Espírito, do Espírito recollerá a vida eterna".

Apocalipse 22:20 O que testemuña estas cousas di: Certamente vou pronto. Amén. Aínda así, ven, Señor Xesús.

O orador en Apocalipse 22:20 afirma a vinda de Xesús.

1. A esperanza do retorno de Xesús: ánimo en tempos de dificultades

2. A certeza do regreso de Xesús: tranquilidade en tempos de incerteza

1. Isaías 40:31 - "Pero os que esperan no Señor renovarán as súas forzas; subirán con ás como aguias; correrán e non se cansarán; e camiñarán e non desmaiarán".

2. Hebreos 10:23-25 - "Retermos firmes a profesión da nosa fe sen vacilar; (porque fiel é o que prometeu;) E considerémonos uns aos outros para provocarnos ao amor e ás boas obras: Non abandonando a reunión de nós mesmos, como é a maneira dalgúns; pero exhortándonos uns a outros: e tanto máis, canto vedes que se achega o día".

Apocalipse 22:21 A graza do noso Señor Xesús Cristo estea con todos vós. Amén.

O escritor de Apocalipse 22:21 desexa que a graza de Deus estea con todos os crentes.

1: Agradecemos a graza de Deus e mostrámoslla aos demais en todo o que facemos.

2: Podemos confiar na graza de Deus durante os tempos de proba e dificultade.

1: Efesios 2:8-10 - Porque pola graza fuches salvo mediante a fe. E isto non é cousa túa; é don de Deus, non resultado de obras, para que ninguén se gabe.

2:2 Corintios 12:9-10 - Pero el díxome: "A miña graza é suficiente para ti, porque o meu poder perfecciona na debilidade". Por iso me gloriarei con máis agrado das miñas debilidades, para que o poder de Cristo descanse sobre min.